BIBLIA LATINA

VENETIIS 1476

LATINA

~~2 2 10.~~

V. Debure n° 32

Cet exemplaire n'est point du nombre de ceux que jean Petit a essayé de faire paper pour des productions de ses presses.

182

¶ Prologus

¶ Incipit ep̄l'a sācti hieronymi ad Paulinū p̄b̄r̄z. de oīb' diuine historie libris Caplz. I

F
Rater am
brosius tuā mi
hi munuscula
p̄ferens detulit
simul ⁊ suauissi
mas litteras: q̄
a principio ami
citiaꝝ fidē ꝓba
te iā fidei ⁊ ve
tis amicitie no
ua p̄ferebāt. Ue
ra.n. illa necessitudo ē ⁊ christi glutino co
pulata: quā nō vtilitas rei familiaris: non
p̄n̄tia tm̄ cōporum non subdola ⁊ palpās
adulatio: sed dei timor: ⁊ diuinaꝝ scriptu
raꝝ studia cōciliant. Legimus ī veteribus
historijs quosdam lustrasse ꝓuincias: no
uos adijsse pp̄los: maria trāsisse: ut eos q̄s
ex libris nouerāt: corā quoqꝫ viderēt. Sic
pythagoras memphiticos vates: sic plato
egyptum ⁊ archytā tarētinum: eāqꝫ oram
italie q̄ quondam magna grecia dicebatur:
laboriosissime peragrauit: ut q̄ athenis ma
gister erat ⁊ potens: cui'qꝫ doctrinas aca
demie gymnasia p̄sonabāt: fieret peregrin'
atqꝫ discipulus malens aliena verecunde
discere: q̄ꝫ sua ipudent' igerere. Deniqꝫ cuz
litteras quasi toto orbe fugientes p̄sequit:
captus a piratis ⁊ venundatus tyranno
crudelissimo paruit: ductus captiu' victus
⁊ seruus: tñ q̄a philosoph' maior emēte se
fuit. Ad titum liuium lacteo eloquētie fō
te manantem de vltimis hispanie galliaꝝ
qꝫ finibus quosdam venisse nobiles legim'
⁊ quos ad contemplationez sui roma non
traxarat: vnius hoīs fama ꝑduxit. Habuit
illa etas inauditum oībus seculis: celebrā
dumqꝫ miraculum: ut vrbē tātā igressi ali
ud extra vrbem quererent. Apolloni' siue
ille magus ut vulgus loquitur: siue philo
sophus: ut pythagorici tradūt: itrauit p̄sas
ꝑtransiuit caucasū: albanos scythas mas
sagetas: opulentissima indie regna penetra
uit: ⁊ ad extremuz latissimo physon amne
transmisso ꝑuenit ad bragmanas: ut hiar
chā in throno sedentem aureo ⁊ de tantali
fonte potantem inter paucos discipulos d̄
natura de moribus: ac de cursu dieꝝ ⁊ sid
rum audiret docentem. Inde ꝑ elamitas
babylonios chaldeos medos assyrios par
thos syros phenices arabes palestinos re
uersus ad alexandriā ꝑrexit ad ethiopiaz:
ut gymnosophistas ⁊ famosissimam solis
mensam videret in sabulo. Inuenit ille vir
vbiqꝫ quod disceret: ⁊ semper ꝓficiens sēp
se melior fieret. Scripsit sup hoc plenissie
octo voluminibus philostratus. ¶ II

Q
Uid loquar de seculi hoībus: cuz
aplūs Paulus vas electiōis ⁊ ma
gister gentium: qui de ꝯscientia tā
ti in se hospitis loquebatur dicens: an ex
perimentū queritis eius q̄ in me loquitur
christus: post damascū arabiāqꝫ lustratā
ascēdit hierosolymā: ut videret petrum: ⁊
mansit apud eum dieb' q̄ndecim: Hoc eni
mysterio hebdoadis ⁊ ogdoadis futurus
gentium p̄dicator instruendus erat. Rur
sumqꝫ post annos quatuordecim assūpto
barnaba et tito exposuit cum ap̄lis euāge
lium: ne forte in vacuum curreret aut cu
currisset. Habet nescio quid latentis ener
gie viue vocis actus: et in aures discipuli d̄
auctoris ore transfusa fortius sonat. Und̄
⁊ eschines cum rhodi exularet ⁊ legeretur
illa demosthenis oratio: quā aduersus eū
habuerat: mirantibus cunctis atqꝫ laudā
tibus suspirās ait. Quid si ipsā audissetis
bestiaz sua v̄ba resonantē. ¶ III

N
Ec hoc dico: q̄ꝫ sit aliq̄d ī me tale:
q̄d uel possis a me audire uel velis
discere sed quo ardor tuus ⁊ discē
di studium ēt absqꝫ nobis ꝑ se ꝓbari debe
at. Ingeniuz docile ⁊ sine doctore laudabi
le ē. Nō quid iuenias: sed q̄d q̄ras ꝯsidera
mus. Mollis cera ⁊ ad formandū facilis
ēt si artificis ⁊ plaste cessent manus: tamē
virtute totum est quicq̄d esse potest. Pau
lus ap̄lus ad pedes gamalielis legē moysi
⁊ ꝓphetas didicisse se gloriatur: ut arma
tus sp̄ualib' telis: postea docēt ꝯfident'. Ar
ma.n. n̄re militie nō carnalia sūt: sed potē
tia deo ad destructionē munitionū: ⁊ cogi
tationes destruētes ⁊ oēm altitudinē extol
lentē se aduersus sciam dei: ⁊ captiuantes
oēm itellectū ad obediēduz christo ⁊ para
ti subiugare oēm iobediētiam. Timotheū
scribit ab ifātia sacris l̄ris eruditū: ⁊ horta
tur ad studiū lectiōis: ne negligat gratiam
q̄ data sit ei ꝑ ipositionē man' presbyterij.
Tito p̄cipit: ut int' ceteras v̄tutes epi: q̄s
sermone depinxit: sciam quoqꝫ non

negligat scripturaꝝ obtinentē inquit eum q̄ ſm doctrinā ē: fidelē ſmonē: ut potēs sit exhortari i doctrina sana: ⁊ ꝯtradicētes re uincere. IIII

Sancta quippe rusticitas solū sibi ꝓdest: ⁊ q̄tum edificat ex vite me rito eccl'am christi tm̄ nocet: si de struentib' non resistat. Malachias ꝓphe ta imo p malachiā dn̄s iterrogauit sacerdo tes legem. In tm̄ sacerdotis officiū ē: iterro gatū rn̄dere de lege. Et i deuterenomio le gimus. Interroga p̄rem tuū ⁊ annūciabit tibi: maiōes tuos ⁊ dicent tibi. In psalmo quoq; centesimodecimooctauo. Cātabi les mihi erant iustificationes tue i loco pe regrinationis mee. Et in descriptione iusti viri: cum eū arbori vite dauid q̄ est i para diso cōparet inter ceteras v̄tutes hoc etiā intulit. In lege dn̄i voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fi ne sacratissime visionis ait: iustos fulgere quasi stellas: ⁊ intelligētes: idest doctos q̄si firmamentum. Uides q̄tū it' se distāt iusta rusticitas: ⁊ docta iusticia. Alij stellis: alij celo cōparātur: Quāq̄ iuxta hebraicā ve ritatem vtrūq; de eruditis possit intelligi. Ita.n. apud eos legimus. Qui aūt docti fu erint fulgebunt q̄si splendor firmamenti: ⁊ qui ad iusticiam erudiunt multos: quasi stelle in perpetuas eternitates. Cur dicitur Paulus ap̄l's vas electionis? Nempe q̄a vas legis ⁊ scripturaꝝ sāctaꝝ erat armari um. Pharisei stupent i dn̄i doctrina: ⁊ mi rantur in petro ⁊ ioanne quomodo legem sciant: cū l̄ras nō didicerint. Quicq̄d enim alijs exercitatio ⁊ quotidiana in lege medi tatio tribuere solet: illis hoc spiritus sāct' suggerebat. Et erant iuxta qd̄ scriptū ē do cibiles deo. Duodecim annos saluator im pleuerat: ⁊ in templo sedens de questiōib' legis interrogans magis docet dū prudē ter interrogat. Nisi forte rusticū petrū ru sticum ioannem dicimus: quoꝝ vterq; di cere poterat: ⁊ si imperitus sermōe non tn̄ scientia. Ioannes rusticus: piscator idoct'. Et vnde illa vox obsecro. In principio erat v̄bū: ⁊ v̄bū erat apud deū: ⁊ deus erat ver bum? Logos grece multa significat. Nā et verbū ē: ⁊ rō ⁊ supputatio ⁊ cā vniuscuius q; rei: p quā sūt singula q̄ subsistūt. que vni uersa recte itelligim' in christo. V

Hoc doctus plato nesciuit: hoc dēo sthenes eloquēs ignorauit. Perdā inquit sapientiā sapientiū: ⁊ prudē tiā prudentiū reprobabo. Uera sapīa per det falsā sapīa: ⁊ q̄q̄ stulticia p̄dicatiōis in cruce sit: tn̄ paulus sapīa loquitur inter perfectos. Sapientiam aūt non seculi isti' que destruitur: nec p̄ncipium huius seculi: sed loquitur dei sapientiam i mysterio ab sconditā: quā p̄destinauit deus āte secula. Dei sapientia christus ē. Christus enim dei virtus ⁊ dei sapientia. Hec sapientia i my sterio abscondita est: de qua ⁊ noni psal mi titulus p̄notatur p occultis filij: in quo sunt omnes thesauri sapiētie ⁊ scientie dei absconditi. Et q̄ in mysterio absconditus erat: p̄destinatus ante secula: p̄destinatus aūt ⁊ p̄figuratus in lege ⁊ ꝓphetis. Unde ⁊ ꝓphete appellabantur videntes: quia vi debant eū: quē ceteri non videbant. Abra am vidit diem eius: ⁊ letatus est. Aperie bantur celi ezechieli: q̄ ppl'o peccatori clau si erant. Reuela iquit dauid oculos meos: ⁊ cōsiderabo mirabilia de lege tua. Lex.n. sp̄ualis est: ⁊ reuelatione opus est ut intel ligatur: ac reuelata facie dei gloriam contē plemur. Liber in apocalypsi septē sigillis signatus ostenditur: quē si dederis homi ni scienti litteras ut legat: rn̄debit tibi. Nō possum. Signatus ē enim. Quanti hodie putant se nosse l̄ras: tenent signatū librū: nec aperire possunt: nisi ille reserauerit qui habet clauē dauid qui aperit: ⁊ nemo clau dit: claudit ⁊ nemo aperit. In actib' ap̄l'oꝝ sanctus eunuchus: imo sāctus vir: sic enī eum sancta scriptura cognominat: cū lege ret isaiam ꝓphetam: interrogatus a philip po putas ne intelligis q̄ legis: rn̄dit. Quō possū: nisi aliquis me docuerit? Ego ut de me loquar interim: nec sanctior sū hoc eu nucho: nec studiosior: q̄ de ethiopia: id ē d̄ extremis finibus mūdi venit ad templū: reliquit aulam regiam: ⁊ tantus amator le gis fuit diuine atq; scīe: ut etiam i vehicu lo litteras legeret sacras. Et tn̄ cum librū teneret: ⁊ v̄ba dn̄i in cogitatione cōciperet: ligua uolueret: labijs personaret: ignōabat eum quem in libro nesciens venerabatur. Uenit philippus ostēdit ei iesum: qui clau sus latebat in littera. O mira doctoris vir tus. E dem hora credidit eunuchus: bap tizatur: fidelis ⁊ sanctus magister efficitur

de discipulo: plus i defto fōte eccl'e: q̄ i aurato synagoge templo repperit. VI

Nec a me perstricta sunt breuiter: neqꝫ .n. epistolaris angustia euagari longius patiebatur: ut intelligeres te in scripturis sacris sine preuio ⁊ mōstrante semitam non posse ingredi. Taceo de grāmaticis rhetoricis philosophis geometris dialecticis musicis astronomicis astrologis medicis: quoꝝ scientia mortalibus satis uel vtilissima est. ⁊ in tres partes scinditur in doctrinam rationem ⁊ vsum. Ad minores artes veniam: ⁊ que non tam lingua q̄ manu administrantur. Agricole cementarij fabri metalloꝝ: lignoꝝqꝫ cesores: lanarij quoqꝫ ⁊ fullones: ⁊ ceteri qui variam suppellectilem ⁊ vilia opuscula fabricant absqꝫ doctore esse non possunt qd̄ cupiunt. Quod medicorum est ꝓmittunt medici: tractant fabrilia fabri. Sola scripturarum ars est: quā sibi passim omnes vēdicāt. Scribimus indocti: doctiqꝫ poemata passim. Hanc garrula anus hanc delirꝰ senex: hanc sophista verbosus: hanc vniuersi p̄sumunt lacerant: docent antequam discāt. Alij abducto supcilio grādia verba trutinantes inter mulierculas de sacris litteris philosophantur. Alij discunt proh pudor a feminis: qd̄ viros doceāt: ⁊ ne parum hoc sit quadam facilitate verborum: immo audacia edisserunt alijs: quod ipsi non intelligunt. Taceo de meis similibus qui si forte ad scripturas sanctas post seculares litteras venerint: ⁊ sermone cōposito aures populi mulserint: q̄cquid dixerint: hoc legem dei putant. Nec scire dignātur quid ꝓphete: quid apostoli senserint: sꝫ ad sensum suum incongrua aptant testiōnia: quasi grande sit: ⁊ non viciosissimū dicendi genus deprauare sententias: ⁊ ad volūtatem suam sacram scripturam trahere repugnantē. Quasi non legerimus homerocentonas: ⁊ virgiliocentonas: ac non sic etiam ⁊ maronem sine christo possimus dicere christianum: quia scripserit. Jaꝫ redit ⁊ v̄go: redeunt saturnia regna. Jam noua ꝓgenies celo demittit̄ alto. Et patrem loquentem ad filium. Nate mee vires: mea magna potētia solus. Et post verba saluatoris in cruce. Talia p̄stabat memorans: fixusqꝫ manebat. Puerilia sunt hec: ⁊ circulatorum ludo silia: docere quod ignores immo ut cum stomacho loquar: nec hoc q̄dem scire qd̄ nescias. VII

Uidelicet manifestissima est genesis in qua de creatura mundi: de exordio generis humani: de diuisiōe terre: de diuisione linguarū: ꝺ descensione usqꝫ ad egyptum scribitur hebreorum. Patet exodus cum decem plagis cum decalogo: cum mysticis diuinisqꝫ preceptis. In ꝓmptu est leuiticus liber: in quo singula sacrificia: immo singule pene syllabe ⁊ vestes aaron ⁊ totus ordo leuiticus spirāt celestia sacramenta. Numeri vero nonne totiꝰ arithmetice ⁊ ꝓphetie balaā ⁊ q̄dragitaduaꝝ māsionū per heremū mysteria cōtinēt? Deuteronomiū v̄o secunda lex ⁊ euangelice legis p̄figuratio nonne sic ea habet que priora sunt: ut tn̄ noua sint oīa de veteribꝰ. Hucusqꝫ moyses: hucusqꝫ pentateucus: q̄bus quinqꝫ verbis loqui se velle apostolus in ecclesia gloriatur. Job exemplar patientie: que non mysteria suo sermōe cōplectit̄? Prosa incipit: versu labitur: pedestri s̄mone finitur: ōesqꝫ leges dialectice ꝓpositiōe assumptione confirmatione conclusione determinat. Singula in eo verba plena sūt sensibus: ⁊ ut de ceteris sileam: resurrectionē corpoꝝ sic ꝓphetat: ut nullus ꝺ ea manifestius ⁊ cautius scripserit. Scio inquit q̄ redemptor meus viuit: ⁊ i nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursum circūdabor pelle mea: ⁊ i carne mea videbo deū quem visurus sum ego ipse: ⁊ oculi mei cōspecturi sunt: ⁊ non alius. Reposita est hec spes mea i sinu meo. Ueniam ad iesū naue qui typum dn̄i non solum in gestis: veruꝫ etiam in nomine p̄fert. Transit iordanem hostium regna subuertit: diuidit terrā victori populo: ⁊ per singulas vrbes viculos montes flumina torrentes: atqꝫ confinia ecclesie celestisqꝫ irl'm spualia regna descripsit. In iudicum libro quot principes populi tot figure sunt. Ruth moabitis isaie explet vaticinium dicentis: emitte agnū dn̄e dn̄atorē t̄re de petra defti ad mōtem filie syon. Samuel in heli mortuo ⁊ i occisione saul veterem legē abolitam monstrat: porro in sadoch atqꝫ dauid noui sacerdotij nouiqꝫ imperij sacramenta testatur. Malachim .i. tertius ⁊ quartus regum liber a salomone usqꝫ ad iechoniam: ⁊ a ieroboam filio nabath usqꝫ ad osee qui ductus est in

assyrios: regnũ iuda: ⁊ regnũ describit isrl̃. Si historiaȝ respicias: verba simplicia sũt. si in litteris sensum latentem inspexeris: ecclesie paucitas ⁊ hereticorum contra ecclesiam bella narrantur. Duodecim ꝓphete ĩ vnius voluminis angustias coartati: mlt̃o aliud q̃ sonant in littera: p̃figurant. Osee crebro nominat effraim: samariam ioseph iezrael: ⁊ vxoreȝ fornicariã ⁊ fornicationis filios: et adulteram cubiculo clausam mariti multo tempore sedere viduam: ⁊ sub veste lugubri mariti ad se redituȝ p̃stolari. Joel filius fatuel describit terram duodecĩ tribuum eruca bruco locusta rubigine vastante consumptam: ⁊ post euersionem prioris populi effusum iri spiritum sãctum super seruos dei ⁊ ancillas. i. super centuȝ viginti credentium nomina: ⁊ effusum iri in cenaculo syon. Qui centũvigiti ab vno vsq; ad quindecim paulatim ⁊ per incremẽta surgẽtes: quindecim graduum numerum efficiunt: qui in psalterio mystice continẽt. Amos pastor et rusticus ⁊ ruborꝝ mora distringens paucis verbis explicari non pot̃. Quis enim digne exprimat tria ⁊ quatuõ scelera damasci ⁊ gaze tyri ⁊ idumee ⁊ filiorum ãmon ⁊ moab: ⁊ in septimo ⁊ octauo gradu iude ⁊ isrl̃? Hic loquitur ad vaccas pigues: que sunt in samarie monte: et ruituram domum maiorem minoremq; te statur. Ipse cernit victorem locuste: ⁊ stantem dñm sup murꝝ litum vel adamantinũ ⁊ vncinum pomorꝝ attrahentem supplicia peccatoribus: ⁊ famẽ in terra: non famẽ panis: nec sitim aque: sed audiendi v̈buȝ dei. Abdias qui interpretatur seruus domini: pertonat cõtra edom ⁊ sanguineũ t̃renũq; fratrem: fratris quoq; iacob semper emuluȝ hasta percutit spiritali. Jonas pulcherrima columba naufragio suo passionẽ dñi prefigurans: mundum ad penitentiam reuocat: ⁊ sub nomine niniue gentibus salutem nunciat. Micheas de morasthi coheres christi vastationem annũciat filie latronis: ⁊ obsidioneȝ ponit ꝯtra eam: q2 maxillam percusserit iudicis isrl̃. Naum consolator orbis increpat ciuitatẽ sanguinum: ⁊ post euersionem illius loquitur: ecce super montes pedes euangelizantis ⁊ annunciãtis pacẽ. Abacuc luctator fortis ⁊ rigidus stat super custodiam suam: ⁊ figit gradum super munitionem: ut christuȝ in cruce cõtẽplet̃: ⁊ dicat: op̃uit celos gl̃a ei⁹ et laudis ei⁹ plena ẽ terra: splendor ei⁹ ut lux erit: cornua ĩ manib⁹ eius: ibi abscondita est fortitudo eius. Sophonias speculator ⁊ archanorum dei cognitor audit clamorem a porta piscium ⁊ eiulatum a secunda: ⁊ ꝯtritionem a collibus. Indicit quoq; vlulatũ habitatoribus pile: quia ꝯticuit omnis populus chanaan: dispersi sũt vniuersi: qui inuoluti erant argẽto. Aggeus festiuus ⁊ letus: qui seminauit in lachrymis: ut in gaudio meteret: destructuȝ templum edificat: deũq; patrem inducit loquentem: adhuc vnuȝ modicũq;: ⁊ ego commouebo celũ ⁊ terrã ⁊ mare ⁊ aridã: ⁊ mouebo ões gẽtes: ⁊ veniet desideratus cunctis gentibus. Zacharias memor dñi sui multiplex in ꝓphetia iesum vestibus sordidis indutum: ⁊ lapidem oculorum septem: candelabrũq; aureum cum totidem lucernis quot ocul̃: duas quoq; oliuas a sinistris lampadis cernit ⁊ a dextris: ut post equos ruffos nigros varios et albos: ⁊ dissipatas q̃drigas ex effraiȝ ⁊ equũ de hirl̃m: pauperẽ regem vaticinet̃ ⁊ predicet sedentem super pullum filium asine subiugalis. Malachias aperte: et in fine omnium ꝓphetarum de abiectiõe isrl̃ ⁊ vocatione gentium: non est mihi ait voluntas in vobis dicit dñs exercituũ: ⁊ munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usq; ad occasum magnum ẽ nomen meũ ĩ gẽtibus: ⁊ in omni loco sacrificatur ⁊ offertur nomini meo oblatio mũda. Isaiaȝ hieremiã ezechielẽ ⁊ danielẽ q̃s potest uel intelligere uel exponere? Quorꝝ p̃mus non ꝓphetiam videtur mihi texere ſȝ euangeliũ. Secundus virgam nuceam ⁊ ollam succensam a facie aquilonis: ⁊ pardum spoliatuȝ suis coloribus: ⁊ q̃druplex diuersis metris nectit alphabetũ. Tertius principia ⁊ finẽ tantis habet obscuritatib⁹ inuoluta: ut apud hebreos ipse partes cuȝ exordio geneseos ãte ãnos trigita nõ legãt. Quartus vero qui ⁊ extremus inter quatuor ꝓphetas temporum conscius: ⁊ toti⁹ mundi philohistoricus lapidem p̃cisum d̃ monte sine manibus: ⁊ regna omnia subuertentem claro sermone ꝓnũciat. Dauid simonides noster: pindarus ⁊ alcheus flaccus quoq; catullus atq; serenus christum lyra personat: ⁊ in decachordo psalterio ab inferis excitat resurgentem. Salomon

pacificus ⁊ amabil' dñi mores corrigit: naturam docet: eccl'iam iungit ⁊ christũ: sanctarumqꝫ nuptiarum dulce canit epithalamiũ. Hester i eccl'ie typo populũ liberat de periculo: ⁊ ĩtfecto aman q̄ interpretatur iniq̃tas: ptes ꝯuiuĩj ⁊ diẽ celebrẽ mittit i posteros. Paralipomenon liber. i. istrũ veteris epitomẽ tãt' ac tal' ẽ: ut absqꝫ illo siquis scientiam scripturaruꝫ sibi voluerit arrogarẽ: seipsum irrideat. Per singula quippe noĩa iũcturasqꝫ verbo⁊ ⁊ ꝑtermisse in regum libris tanguntur historie: ⁊ innumerabiles explicantur euangelij questiones. Hesdras et neemias adiutor videlicet ⁊ ꝯsolator a dño i vno volumine artantur: instaurant tẽplũ muros extruunt ciuitatis: oĩsqꝫ illa turba populi redeũtis in patriam: ⁊ descriptio sacerdotum leuitarum israelis ꝓselitoruꝫ ac per singulas familias muro⁊ ac turrium opera diuisa: aliud in cortice ꝑferunt: aliõ i medulla retinent. Cernis me scripturarũ amore raptum excessisse modum epistole: ⁊ tamen non implesse quod volui. Audiuimus tantum quid nosse quid cupere debeamus: ut ⁊ nos q̃ꝫ possum' dicere: concupiuit anima mea desiderare iustificatiões tuas in omni tempore. Ceterum illud socraticum impletur in nobis. Hoc tantum scio: q' nescio. Tangam et nonum breuiter testamentuꝫ. Mattheus marcus lucas ⁊ ioannes quadriga dñi: ⁊ verum cherub: quod interpretatur scientie plenitudo: per totuꝫ corpus oculati sunt: scintille emicant: discurrunt fulgura: pedes habent rectos: ⁊ in sublime tendentes: terga pennata ⁊ vbiqꝫ volantia tenent se mutuo: sibiqꝫ per ꝯplexi sũt ⁊ quasi rota i rotã voluũt: ⁊ pergunt q̊cũqꝫ eos flat' sp̃s sãcti ꝑduxerit. Paulus apl'us ad septẽ scribit eccl'ias: octaua. n. ad hebreos a plerisqꝫ extra numeruꝫ ponit. Timotheũ istruit ac titũ: ⁊ philemonẽ ꝓ fugitiuo famulo deꝑcatur: sup q̊ meli' tacere puto: q̃ pauca scribẽ. Act' aplo⁊ nudaꝫ q̃dẽ vident sonare historiam: ⁊ nascẽtis ecclesie ĩfantiã texere: sꝫ si nouerim' scriptorẽ coruꝫ lucã eẽ medicũ: cuius laus est i euangelio: aĩaduertim' ꝑiter oĩa vb⁊ illi' aĩe lãguẽtis eẽ medicinã. Jacob' petr' ioãnes iudas septem epl'as ediderunt tam mysticas q̃ succinctas ⁊ breues pariter ac longas: breues in uerbis: longas in sententijs: ut rarus sit: q̃ non i earum cecuciat lectiõe. Apocalypsis ioãnis tot hꝫ sacrã quot vba. Parũ dixi: ⁊ ꝓ merito voluminis laus oĩs iferior ẽ In verbis singulis multiplices latẽt itelligẽtie. Oro te frat' carissime iter hec viuere: ista meditari: nihil aliud nosse: nihilqꝫ aliud q̃rere: nõne videt tibi iã hic i t'ris regni celestis habitaculũ? Nolo ut offendaris in scripturis sanctis simplicitate ⁊ q̃si vilitate vbo⁊: que uel vicio iterpretum uel de industria sic ꝓlate sunt: ut rusticã contionem facilius istruerẽt: ⁊ i vna eadẽqꝫ sñia aliter doctus aliter sentiret idoctus. Nõ sũ petulãs ⁊ hebes: ut hec me nosse pollicear: ⁊ eorum fructus cape i terra: quo⁊ radices in celo fixe sũt: sed velle fateor: sedenti me prefero: magistruꝫ renuẽs: comitẽ spõdeo: petẽti dat: pulsãti aperitur: q̃rẽs inuenit. Discamus in terris: quo⁊ scientia nobis perseueret in celo. Obuijs te manibus excipiã: ⁊ ut iepte aliquid ac de hermagore tumiditate effundam: quicquid quesieris tecum scire conabor.

VIII

Habes hic amantissimum tui frem eusebiũ: qui littera⁊ tuaruꝫ mihi gratiam duplicauit: referens honestatem mo⁊ tuorum contemptum seculi: fidem amicitie: amorẽ christi. Nam prudentiam ⁊ eloquij venustatem etiaꝫ absqꝫ illo ipsa epistola preferebat. Festina q̃so te ⁊ herenti in salo nauicule funem magis ꝑcinde q̃ solue. Nemo renunciaturus seclo bene potest vendere: que contempsit ut vẽderet. Quicquid in sumptus de tuo tuleris ꝓ lucro computa. Antiquum dictum ẽ. Auaro deest tam quod habet: q̃ qd̃ nõ habꝫ. Credẽti tot' mũdus diuitiarum est. Infidelis autem etiam obolo idiget. Sic viuam' quasi nil habentes: ⁊ omnia possidentes. Uictus atqꝫ vestitus diuitie christianoruꝫ sunt. Si habes in potestate rem tuã vende si non habes ꝓijce. Tollenti tunicam ⁊ palliũ relinquẽdũ est. Scilicet nisi tu semper recrastinans: ⁊ diẽ de die trahẽs caute ⁊ pedetentim tuas possessiunculas vẽdideris: nõ habet christus vnde alat paupes suos. Totum deo dedit: qui se obtulit. Apostoli tm̃ nauẽ ⁊ retia reliquerũt: vidua duo era misit i gazophilatiũ: et ꝑfert cresi diuitijs. Facile contemnit omnia: qui se semp cogitat esse moriturum.

Explicit epistola sãcti Hieronymi p̃bri ad Paulinum p̃brm.

Incipit prefatio sancti hieronymi presbyteri in pentateuchum.

Desiderij mei desideratas accepi ep̃las : qui quodaʒ presagio futurorum̃ cum daniele sortitꝰ est nomē: obsecrātis: ut trāslatū ī latinā linguā de hebreo ſmone pentateuchū nr̃oꝝ aurībꝰ traderem: Periculosū opus certe ⁊ obtrectatoꝝ meoꝝ latratibus patēs: qui me asserunt in septuagita īterptum sugillationem noua ꝓ veteribus cudere: ⁊ ita ingenium quasi vinū ꝓbātes: cū ego sepissime testatꝰ sim me ꝓ virili portiōe ī tabernaculo dei offerre q̄ possiz: nec opes alterꝰ alioꝝ pauptate fedari. Qđ ut audirē origenis me studiū ꝓuocauit : q̄ editiōi ātiq̄ trāslationē theodotiōis miscuit asterico ⁊ obelo .i. stella ⁊ veru ōe opus distinguēs: dū aut illucescere facit : q̄ minꝰ ante fuerāt: aut supflua queq̧ iugulat ⁊ cōfodit. Et maxime q̄ euāgelistaꝝ ⁊ aplõruʒ auctoritas ꝓmulgauit. In quibus mlta ð veteri testamēto legimꝰ: q̄ ī nr̃is codicibꝰ nō hn̄tur: ut ē illð ex egypto vocaui filiū meū: ⁊ magnꝰ nazarēꝰ vocabitur: ⁊ videbūt ī quē cōpūxerūt: ⁊ fluia ð vētre eiꝰ fluēt aque viue: ⁊ que nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit: que p̄parauit deus diligentibus se: ⁊ multa alia que ꝓpium syntagma desiderāt. Interrogemꝰ ergo eos ubi hec scripta sunt: ⁊ cū dicere non potuerīt de libris hebraicis ꝓferamꝰ. Primū testimoniū ē in osee: secundum in isaia: t̃tiuʒ in zacharia: quartum in ꝓuerbijs: q̄ntum eque in isaia : quod multi ignorantes apocryphorum deliramenta sectantur : ⁊ hiberas nenias libris autenticis preferunt. Cās erroris non est meum exponere. Judei prudenti factum dicunt esse consilio: ne ptolemeus vnius dei cultor etiam apud hebreos duplicē diuinitatem deprehēderet. Qđ maxime iccirco faciebant : quia in platōis dogma cadere videbatur. Deniq̧ vbicūq̧ sacratū aliq̄d scriptura testat̃ de pr̃e ⁊ filio ⁊ spū sācto: aut alit̃ īt̃pretati sūt : aut oīno tacuerunt : ut ⁊ regi satisfacerent: ⁊ archanuʒ fidei non vulgarent. Et nescio q̄s p̄mꝰ auctor septuagita cellulas alexādrie mēdacio suo extruxerit: quibus diuisi eadē scriptitarint: cum aristeus eiusdeʒ ptolomei hiperaspites ⁊ non multopost tempore iosephus nihil tale retulerit: sed in vna basilica congregatos contulisse scribant: nō prophetasse. Aliud est enim esse vatem: aliud ē esse interpretez. Ibi spiritus ventura p̄dicit: hic eruditio ⁊ verborum copia ea que ītelligit transfert. Nisi forte putandus ē tullius iconomicum xenofonti ⁊ platonis pythagoraʒ ⁊ demosthenis ꝓctesifonte afflatus rhetorico spiritu trāstulisse : aut aliter de eisdem libris per septuagita īterpretes: aliter per apostolos spiritus sanctus testimonia texuit: ut qđ illi tacuerūt hi scriptū esse mentiti sint. Quid igitur ? Dānamus veteres? Minime: sed post priorum studia ī domo dn̄i quod possumus laboramus. Illi interpretati sunt āte aduentuʒ christi: ⁊ quod nesciebant : dubijs ꝓtulere sententijs : nos post passionem ⁊ resurrectionem eius non tam ꝓphetiam q̄ꝫ historiam scribimus. Aliter enim audita: aliter visa narrantur. Quod melius intelligimus melius ⁊ ꝓferimus. Audi igitur emule: obtrectator ausculta. Non damno non reprehēdo septuaginta: sed confidenter cunctis illis apostolos prefero. Per istoruʒ os mihi christus sonat: quos āte ꝓphetas inter spiritalia charismata positos lego: in quibus vltimum pene gradū interpretes tenēt. Quid liuore torqueris ? Quid īperitoꝝ animos contra me concitas ? Sicubi in translatiōe tibi videor errare: interroga hebreos: diuersarū vrbium magistros consule. Quod illi habent de christo: tui codices non habent. Aliud est si contra se postea ab apostolis vsurpata testīonia ꝓbauerunt : ⁊ emendatiora sūt exēplaria latina q̄ꝫ greca: greca q̄ꝫ hebraica. Verꝫ hec contra inuidos. Nunc te dep̄cor desideri carissime: ut quia me tm̄ opus subire fecisti: ⁊ a genesi exordiū cape: orationibus iuues : quo possim eodē spū quo scripti sunt libri: in latinum eos transferre sermonem.

Explicit prefatio.

Incipit liber genesis q̄ dicitur hebrai
ce bresith. Capitulum primum.

In principio creauit
de⁹ celū ⁊ trā. Terra aūt erat
inanis ⁊ vacua ⁊ tenebre erāt
super faciē abyssi: ⁊ spiritus
domini ferebatur super aq̄s.
Dixitqꝫ deus. Fiat lux. Et fc̄a
est lux. Et vidit deus lucem
ꝙ esset bona: ⁊ diuisit lucem
a tenebris: appellauitqꝫ lucē
diem: ⁊ tenebras noctem. Fa
ctumqꝫ ē vespere ⁊ mane dies
vnus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamen
tum in medio aquarū: ⁊ diuidat aquas ab
aquis. Et fecit deus firmamentū. diuisitqꝫ
aquas que erant sub firmamento ab his
que erant super firmamentum. Et factum
est ita. Uocauitqꝫ deus firmamentū celū.
⁊ factum est vespere ⁊ mane dies secūdus.
Dixit vero deus. Congregentur aque que
sub celo sunt in locum vnum: ⁊ appareat
arida. Et factum est ita. Et vocauit deus
aridam terram: congregationesqꝫ aquarū
appellauit maria. Et vidit deus ꝙ eēt bo
num: ⁊ ait. Germinet terra herbam viren
tem ⁊ facientem semen: ⁊ lignum pomiferū
faciens fructum iuxta genus suum: cuius
semen ī semetipso sit super terram. Et fac
tum est ita. Et protulit terra herbam virē
tem ⁊ facientem semen iuxta genus suum:
lignumqꝫ faciens fructum: ⁊ habens vnū
quodqꝫ sementem secundum speciem suā.
Et vidit deus ꝙ esset bonum: ⁊ factum est
vespere ⁊ mane dies tertius. Dixit autem
deus. Fiant luminaria in firmamēto celi ⁊
diuidāt diē ac noctē: ⁊ sint ī signa ⁊ tēpōa
⁊ dies ⁊ ānos: ut luceāt in firmamēto celi:
⁊ illuminēt terrā. Et factum est ita. Fecitqꝫ
deus duo lumīaria magna: luminare ma
ius ut preesset diei: ⁊ luminare minus ut
preesset nocti: ⁊ stellas. Et posuit eas in fir
mamento celi ut lucerent super terram: et
preessent diei ac nocti: ⁊ diuiderent lucem
ac tenebras. Et vidit deus ꝙ esset bonum:
⁊ factū est vespere ⁊ mane dies quartus.
Dixit etiā deus. Producant aque reptile
anime viuentis ⁊ volatile super terrā sub
firmamento celi. Creauitqꝫ deus cete grā
dia: ⁊ omnem animam viuentem atqꝫ mo
tabilem quam produxerant aque ī species
suas: ⁊ omne volatile secundum genus su
ū. Et vidit deus ꝙ essē bonū. benedixitqꝫ
eis dicens. Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ re
plete aquas maris: auesqꝫ multiplicentur
super terram. Et factum est vespere ⁊ ma
ne dies quītus. Dixit quoqꝫ deus. Produ
cat terra animam viuentem in genere suo:
iumenta ⁊ reptilia: ⁊ bestias terre secundū
species suas. Factumqꝫ ē ita. Et fecit deus
bestias terre iuxta species suas: iumenta ⁊
omne reptile terre in genere suo. Et vidit
deus ꝙ esset bonū: ⁊ ait. Faciamus hoīem
ad imaginem ⁊ similitudinem nostram: ⁊
presit piscibus maris ⁊ volatilibus celi et
bestijs vniuerse terre omniqꝫ reptili quod
mouetur ī terra. Et creauit deus hominē
ad imaginem ⁊ similitudinem suam. ad
imaginem dei creauit illum. masculum et
feminam creauit eos. Benedixitqꝫ illis de
us. ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ īple
te terram ⁊ subiicite eam: ⁊ dn̄amini pisci
bus maris ⁊ volatilibus celi: ⁊ vniuersis
animantibus que mouentur super terrā.
Dixitqꝫ deus. Ecce dedi vobis omnē her
bam afferentem semen super terram ⁊ vni
uersa ligna que habent in semetipsis semē
tem generis sui: ut sint vobis in escam et
cunctis animantibus terre: omniqꝫ volu
cri celi ⁊ vniuersis que mouentur in terra
⁊ in quibus est anima viuens: ut habeant
ad vescendum. Et factum est ita. Uiditqꝫ
deus cūcta que fecerat: ⁊ erant valde bōa.
Et factū est vespe ⁊ mane dies sextus. II

Igitur perfecti sunt celi ⁊ terra: et
omnis ornatus eorum. Cōpleuit
qꝫ deus die septimo opus suū qd̄
fecerat: ⁊ requieuit die septimo ab vniuer
so opere quod patrarat. Et benedixit diei

septimo: ⁊ sanctificauit illum: quia in ipso
cessauerat ab omni opere suo quod crea-
uit deus ut faceret. Iste sunt generationes
celi ⁊ t̃re qñ create sunt ĩ die quo fecit de⁹
celum ⁊ terrã: ⁊ õe virgultum agri anteq̃
oriretur in terra: õemqȝ herbam regionis
p̃usq̃ germinaret. Nõ.n. pluerat dñs de⁹
sup terrã: ⁊ hõ nõ erat q̃ operaretur t̃rã.
Sed fons ascẽdebat e t̃ra irrigans vniuer-
sam superficiẽ terre. Formauit igitur dñs
hominẽ de limo t̃re: ⁊ ĩspirauit in faciem
eius spiraculum vite: ⁊ factus est homo
in animam viuentem. Plantauerat autẽ
dñs deus paradisum voluptatis a princi-
pio: in quo posuit hominem quẽ formaue-
rat. Produxitqȝ dñs deus de humo omne
lignum pulchrũ visu: ⁊ ad vescendũ suaue
lignũ ẽt vite ĩ medio paradisi: lignũqȝ scie
bõi ⁊ mali. Et fluuius egrediebatur d̃ lo-
co voluptatis ad irrigandũ paradisũ: qui
inde diuiditur in quatuor capita. Nomen
vni physon. Ipse est qui circuit omnẽ t̃raz
euilath ubi nascitur aurum: ⁊ aurum t̃re
illius optimum ẽ. Ibiqȝ inuenitur bdelliũ
⁊ lapis onycinus. Et nomen fluuij secun
di gyon. Ipse est qui circuit omnem terraz
ethiopie. Nomen vero fluminis t̃tij tigris
Ipse vadit contra assyrios. Fluuius autẽ
quart⁹: ipse est euphrates. Tulit ergo dñs
deus hominem: ⁊ posuit eum in paradisũ
voluptatis: ut operaretur ⁊ custodiret illũ.
p̃cepitqȝ ei dicens. Ex omni ligno paradi-
si comede: de ligno autem scientie boni et
mali ne comedas. In quacunqȝ enim die
comederis ex eo morte morieris. Dixit q̊ȝ
dñs de⁹. Nõ est bonũ hominẽ esse solũ:
faciamus ei adiutorium simile sibi. Fõma-
tis igit̃ dñs deus de humo cunctis ani-
mantibus terre ⁊ vniuersis volatilib⁹ celi:
adduxit ea ad adã: ut vidẽt quid vocaret
ea. Omne enĩ quod vocauit adam aĩe vi-
uentis: ipsum est nomen eius. Appellauit
qȝ adam noĩbus suis cuncta animantia: et
vniuersa volatilia celi: ⁊ omnes bestias t̃re
Ade v̾o non inueniebatur adiutor similis
eius. Immisitqȝ dñs deus soporem ĩ adã.
Cũqȝ obdormisset: tulit vnã de costis ei⁹
et repleuit carnem p̃ ea. Et edificauit dñs
deus costam quã tulerat de adam ĩ mulie-
rem. Et adduxit eã ad adã. Dixitqȝ adã.
Hoc nunc os ex ossibus meis: ⁊ caro d̃ car
ne mea. Hec vocabitur virago: quoniã de
viro sũpta est. Quãobrẽ relinquet hõ patrẽ
suũ ⁊ matrẽ: ⁊ adherebit vxori sue et erũt
duo in carne vna. Erat autem vterqȝ nud⁹
adã.s. ⁊ vxor ei⁹ et nõ erubescebãt. III

Sed ⁊ serpens erat callidior cũctis
animantibus terre que fecerat do-
minus deus. Qui dixit ad mulie-
rem. Cur precepit vobis deus: ut non co-
mederetis ex omni ligno paradisi? Cui rñ-
dit mulier. De fructu lignorum que sunt ĩ
paradiso vescimur. de fructu vero ligni q̊d
ẽ in medio paradisi p̃cepit nobis deus ne
comederemus: ⁊ ne tangeremus illud: ne
forte moriamur. Dixit autem serpens ad
mulierẽ. Nequaq̃ morte moriemini. Scit
enim deus q̃ in quocunqȝ die comederitis
ex eo: aperientur oculi vestri: ⁊ eritis sicut
dij scientes bonum ⁊ malum. Vidit igitur
mulier quod bonum esset lignũ ad vescẽ-
dum et pulchrum oculis: aspectuqȝ delec-
tabile: et tulit de fructu illius ⁊ comedit: d̃-
ditqȝ viro suo Qui comedit: ⁊ aperti sunt
oculi amborũ. Cumqȝ cognouissent se eẽ
nudos: consuerunt folia ficus: ⁊ fecerunt
sibi perizomata. Et cum audissent vocem
dñi dei deambulantis in paradiso: ad au-
ram post meridiem abscondit se adam et
vxor eius a facie dñi dei in medio ligni pa-
radisi. Vocauitqȝ dñs deus adam: ⁊ dixit
ei. Ubi es? Qui ait. Vocem tuam dñe au-
diui in paradiso: ⁊ timui eo q̃ nudus essẽ:
⁊ abscondi me. Cui dixit dñs. Quis enim
ĩdicauit tibi q̃ nudus esses: nisi q̃ ex ligno
de quo preceperam tibi ne comederes co-
medisti. Dixitqȝ adam. Mulier quam de-
disti mihi sociam dedit mihi de ligno: et
comedi. Et dixit dñs ad mulierem. Qua-
re hoc fecisti? Que respondit. Serpens de-
cepit me: ⁊ comedi. Et ait dñs ad serpentẽ
Quia fecisti hoc: maledictus es inter oĩa
animantia ⁊ bestias terre. Super pectus
tuum gradieris: ⁊ terram comedes cũctis
diebus vite tue. Inimicitias ponã inter te
⁊ mulierem: ⁊ semen tuum ⁊ semen illius.
Ipsa conteret caput tuum: ⁊ tu insidiaberis
calcaneo eius. Mulieri quoqȝ dixit. Mul
tiplicabo erũnas tuas ⁊ p̃ceptus tuos. In
dolore paries filios ⁊ sub viri potestate e-
ris: ⁊ ip̃e dñabit̃ tui. Ade vero dixit. Quia
audisti vocem vxoris tue: ⁊ comedisti de
ligno ex quo preceperam tibi ne comedẽs:
maledicta terra in opere tuo. In laborib⁹

comedes ex ea cunctis dieb⁹ vite tue. Spi-
nas et tribulos germinabit tibi: ⁊ cōedes
herbas terre. In sudore vult⁹ tui vesceris
pane tuo: donec reuertaris in terram de q̄
sumptus es: quia puluis es: ⁊ in pulue-
rem reuerteris. Et vocauit adam nomen
vxoris sue eua: eo ꝙ mater esset cunctoꝝ
viuentium. Fecit quoqꝫ dn̄s deus ade et
vxori eius tunicas pelliceas: ⁊ induit eos.
Et ait. Ecce adaꝫ quasi vnus ex nobis fa-
ctus est sciens bonum et malum. Nūc er-
go ne forte mittat manum suam ⁊ sumat
etiam de ligno vite: ⁊ comedat: ⁊ viuat in
eternum. Emisit eum dn̄s deus de paradi
so voluptatis: ut operaretur terram de q̄
sumptus est. Eiecitqꝫ adā: ⁊ collocauit āte
paradisuꝫ voluptatis cherubin: ⁊ flāmeū
gladiū atqꝫ uersatilem ad custodiendā viā
ligni uite.

IIII

Adam vō cognouit uxorem suam
euam: que cōcepit ⁊ peperit cayn
dicens. Possedi hominem ꝑ deū.
Rursumqꝫ peperit fratrem eius abel. Fuit
autem abel pastor ouiuꝫ: ⁊ cayn agricola.
Factū est autem post multos dies: ut offer-
ret cayn de fructibus terre munera dn̄o.
Abel quoqꝫ obtulit de ꝓmogenitis greg
sui: ⁊ de adipibus eorum. Et respexit dn̄s
ad abel ⁊ ad munera eius: ad cayn autē ⁊
ad munera illius non respexit. Iratusqꝫ ē
cayn vehementer: ⁊ concidit vultus eius.
Dixitqꝫ dn̄s ad eū. Quare iratus es ⁊ cur
concidit facies tua? Nonne si bene egeris
recipies? Sin autem male: statim ī foribus
peccatum tuum aderit? Sed sub te erit ap
petitus eius: ⁊ tu dn̄aberis illius. Dixitqꝫ
cayn ad abel fratrem suum. Egrediamur
foras. Cūqꝫ essent ī agro consurrexit cayn
aduersus fratrem suum abel: ⁊ interfecit
eum. Et ait dn̄s ad cayn. Ubi est abel frat
tuus? Qui rn̄dit. Nescio. Nūquid custos
fratris mei sum ego? Dixitqꝫ ad eū. Quid
fecisti? Uox sāguis frīs tui clamat ad me ō
tra. Nūc igit maledictus eris super trām:
que aperuit os suum ⁊ suscepit sanguineꝫ
fratris tui de manu tua. Cū operatus fue-
ris eam: non dabit tibi fructus suos. Ua-
gus et ꝓfugus eris super terram. Dixitqꝫ
cayn ad dn̄m. Maior est iniquitas mea: q̄
ut veniam merear. Ecce eijcis me hodie a
facie terre: et a facie tua abscondar: et ero
vagus et ꝓfugus in terra. Oīs igitur qui
inuenerit me occidet me. Dixitqꝫ ei dn̄s.
Nequaq̄ ita fiet: sed oīs q̄ occiderit cayn
septuplū punietur. Posuitqꝫ dn̄s in cayn
signum: ut nō eum iṫficeret oīs q̄ īuenisset
eū. Egressusqꝫ cayn a facie dn̄i hītauit ꝓ-
fugus in terra ad orientalē plagā eden. Co
gnouit aūt cayn vxorē suaꝫ: q̄ ꝯcepit et pe
perit enoch. Et edificauit ciuitatē et voca
uit nomē ei⁹ ex noīe filij sui enoch. Porro
enoch genuit irad. Et irad genuit mauiael
⁊ mauiael genuit mat[illegible]sael. Et mathusa
el genuit lamech. Qui accepit duas vxōes
Nomen vni ada: et nomē alteri sella. Ge-
nuitqꝫ ada iab[illegible] q̄ fuit pr̄ hītātiū ī tētorijs:
atqꝫ pastor[illegible] [illegible]ē frīs ei⁹ tubal. Ipse fu
it pater canenti[illegible] [illegible]ithara et organo. Sella
quoqꝫ genuit tubalcayn: q̄ fuit malleator
et faber in cuncta opa eris et ferri. Soror
vero tubalcayn noemma. Dixitqꝫ lamech
vxorib⁹ suis ade et selle. Audite vocē meā
vxores lamech: auscultate sermonē meuꝫ.
Qm̄ occidi virꝫ ī vuln⁹ meū: et adulescētu
lū ī liuorē meū: Septuplū vltio dabit̄ ō ca
yn: ō lamech vō septuagiessepties. Cogno
uit qꝫ adhuc adā vxorē suā et pepit filiuꝫ:
vocauitqꝫ nomē ei⁹ seth dicēs. Posuit mi-
hi de⁹ semē aliud ꝓ abel: quē occidit cayn.
Sꝫ et seth nat⁹ ē filius: quē vocauit enos.
Iste cepit īuocare nomē dn̄i.

V

Hic ē liber generatōis adā. in die q̄
creauit de⁹ hoīem: ad sil'itudineꝫ
dei fecit illū. masculū et feminam
creauit eos: et benedixit ill': et vocauit no-
mē eoꝝ adā ī die q̄ creati sᷓt. Uixit aūt adā
cētū trigīta ānis: et genuit filiū ad imaginē
et sil'itudinē suā: vocauitqꝫ nomē ei⁹ seth.
Et facti sūt dies adā p⁹q̄ genuit seth octin
gēti āni: genuitqꝫ filios et filias. Et factū ē
oē tēpus qd̄ vixit adā āni nongētitrigīta: ⁊
mortu⁹ ē. Uixit qꝫ seth cētūq̄nqꝫ ānis: ⁊ ge
nuit enos. Uixitqꝫ seth p⁹q̄ genuit enos
octigētisseptē ānis: genuitqꝫ filios et filias
Et facti sūt oēs dies seth nongentoꝝ duo-
deci ānoꝝ: et mortuus est. Uixit vō enos
nonagīta annis: et genuit caynan. Post cu
ius ortum vixit octingentisq̄ndeciꝫ ānis:
et genuit filios et filias. Factiqꝫ sūt omnes
dies enos nongentiq̄nqꝫ anni: et mortu⁹ ē.
Uixit quoqꝫ caynan septuagīta annis: et
genuit malalehel. Et vixit caynan postq̄
genuit malalehel octingentisquadragin-
ta annis: genuitqꝫ filios et filias. Et facti

sūt ōes dies caynan nongētidecē āni: ⁊ mō
tuꝰ ē. Uixit aūt malalehel sexagitaqnqꝫ an
nis ⁊ genuit iared. Et vixit malalehel pꝰꝙ
genuit iared octingētistrigita ānis: ⁊ genu
it filios ⁊ filias. Et facti sūt ōes dies malale
hel octingētinonagitaqnqꝫ āni: ⁊ mortuus
ē. Uixitqꝫ iared cētū sexagitaduobꝰ ānis ⁊
genuit enoch. Et vixit iared postꝙ genuit
enoch octigētis ānis: ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Et facti sūt ōes dies iared nōgētisexagi-
taduo āni: ⁊ mortuus ē. Porro enoch vixit
sexagitaqnqꝫ ānis: ⁊ genuit mathusalē. Et
ambulauit enoch cuꝫ deo. Et vixit enoch
postꝙ genuit mathusalē trecētis ānis ⁊ ge
nuit filios ⁊ filias. Et fci sūt ōes dies enoch
trecētisexagitaqnqꝫ āni. ābulauitqꝫ cū deo
⁊ nō apparuit: qa tulit eū deus. Uixit qꝫ
mathusalē cētūoctogitaseptē ānis ⁊ genuit
lamech. Et vixit mathusalē pꝰꝙ genuit la-
mech septigētisoctogitaduobꝰ annis: ⁊ ge-
nuit filios ⁊ filias. Et fci sūt ōes dies ma-
thusalē nōgētisexagitanouē āni: ⁊ mortuꝰ
ē. Uixit aūt lamech cētūoctogitaduobus
ānis: ⁊ genuit filiū: vocauitqꝫ nomen eius
noe dicēs. Iste ꝯsolabitur nos ab opibꝰ ⁊
laboībꝰ manuū nraꝝ i tra: cui maledixit dns
Uixitqꝫ lamech pꝰꝙ genuit noe qngētisno
nagitaqnqꝫ ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et
fci sūt ōes dies lamech septigētiseptuaginta
septē āni ⁊ mortuꝰ ē. Noe vo cū qngētoꝝ
eēt ānoꝝ genuit sem chā ⁊ iaphet. VI

Cumqꝫ cepissēt hoīes multiplicari
sup terrā ⁊ filias procreassent: vi-
dentes filii dei filias hoīuꝫ ꝙ eēnt
pulchre: acceperūt sibi vxores ex omnibus
qs elegerāt. Dixitqꝫ deꝰ. Nō pmāebit sps
meꝰ i hoīe i etnū: qꝛ caro ē. Eruntqꝫ dies il
liꝰ cētū vigīti ānoꝝ. Gigātes aūt erāt super
terrā in diebus illis. Postꝙ. n. ingressi sūt
filii dei ad filias hominū: illeqꝫ genuerūt:
isti sūt potētes a seculo viri famosi. Uidēs
aūt deꝰ ꝙ multa malicia hoīuꝫ eēt i terra: ⁊
cūcta cogitatio cordis itēta eēt ad malū oi
tpe: penituit eū ꝙ hoīem fecisset in tra. Et
pcauēs i futuꝝ: ⁊ tactus dolore cordis itri
secꝰ: delebo iquit hoīeꝫ quē creaui a facie
terre: ab hoīe usqꝫ ad aīantia: a rptili usqꝫ
ad volucres celi. Penitet. n. me fecisse eos.
Noe vo iuenit grām corā dño. He sūt gene
ratiōes noe. Noe vir iustus atqꝫ pfectꝰ fuit
i generationibꝰ suis: cū deo ābulauit: ⁊ ge-
nuit tres filios: sem chā ⁊ iaphet. Corrupta

ē aūt tra corā dño ⁊ repleta ē iiqtate. Cūqꝫ
vidisset deus trā eē corruptā: ois qppe ca-
ro corrupat viā suā sup terrā: dixit ad noe.
Finis vniuerse carnis vēit corā me. Reple
ta est terra iiquitate a facie eoꝝ: ⁊ ego disp
dā eos cū terra. Fac tibi archā de lignis le
uigatis. Māsiunculas i archa facies: ⁊ bi-
tumine linies intrīsecus ⁊ extrīsecus: ⁊ sic
facies eā. Trecētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo
arche: qnquagita cubitoꝝ latitudo: ⁊ tri-
gita cubitoꝝ altitudo illius. Fenestrā i ar
cha facies: ⁊ i cubito ꝯsumabis sūmitatem
eiꝰ. Hostiū aūt arche pōes i latē. Deorsū ce
nacula ⁊ tristega facies i ea. Ecce ego addu
cā aqs diluuii sup trā: ut iīficiā ōem carnē
i qua sps vite ē subt celū: ⁊ vniuersa q in
tra sūt ꝯsumētur. Ponāqꝫ fedus meū tecū
⁊ ingredieris archā tu ⁊ filii tui: vxor tua:
⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū: ⁊ ex cūctis aīan
tibꝰ vniuerse carnis bina iduces i archā: ut
viuāt tecum masculini sexꝰ ⁊ feminini. De
volucribꝰ iuxta genꝰ suū: ⁊ de iumētis i ge
nē suo: ⁊ ex oī reptili tre scđm genꝰ suū: bi-
na ď oibꝰ ingredietur tecū ut possint viuē.
Tolles igī tecū ex oibꝰ escis q mādi pnt: et
ꝯpōtabis apđ te: ⁊ erūt tā tibi ꝙ illi i escā.
Fecit igitur noe oia q pcepat illi deꝰ. VII

Dixitqꝫ dns ad eū. Ingredē tu ⁊ ois
domꝰ tua i archā. Te. n. vidi iustū
corā me i generatiōe hac. Ex oibꝰ
aīantibus mūdis tolles septena ⁊ septena
masculum ⁊ feminā. ď aīantibꝰ vo imūdis
duo ⁊ duo masculū ⁊ feminā: sꝫ ⁊ ď volati
libus celi septena ⁊ septena masculū ⁊ fe-
minā: ut saluetur semen sup faciē vniuerse
tre. Adhuc. n. ⁊ pꝰ dies septē ego pluā sup
terrā quadraginta diebus ⁊ quadraginta
noctibus: ⁊ delebo ōem substātiā quā feci
de supficie terre. Fecit ergo noe oia q man
dauerat ei dns. Eratqꝫ sexcētoꝝ ānoꝝ: qn
diluuii aque iundauerūt sup trā. Et igres-
sus ē noe ⁊ filii eius: vxor eius ⁊ vxores fi
lioꝝ eius cū eo in archā: propt aquas dilu
uii. De aīantibꝰ qꝫ mūdis ⁊ imūdis ⁊ ď vo
lucribus: ⁊ ex oī qđ mouetur sup trā duo
et duo igressi sūt ad noe i archā masculus
et feia: sicut pcepat dns noe. Cūqꝫ trāsisset
septē dies: aque diluuii inundauerunt sup
terrā. Anno sexcentesimo vite noe mense
secundo septimodecimo die mensis rupti
sūt ōes fōtes abyssi magne: et cataracte celi
apti sūt: et facta ē pluuia sup trā qdragita

dieb⁹ ⁊ q̄dragīta noctib⁹. In articlo diei illi⁹
īgressus ē noe ⁊ sem ⁊ chā ⁊ iaphet filij ei⁹
vxor illi⁹ ⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cū eis ī archaꝫ
ipsi ⁊ ōe aīal ſꝫ gen⁹ suū: vniuersaq; iumēta
ī genere suo: ⁊ omne quod mouet̄ sup t̄raꝫ
ī genē suo: cūctūq; volatile ſm gen⁹ suum.
Uniuerse aues ōesq; volucres īgresse sunt
ad noe ī archā: bina ⁊ bina ex ōi carne ī q̄
erat sp̄s vite. Et q̄ īgressa sūt: masculus et
femina ex omni carne introierūt: sicut p̄ce-
pat ei de⁹: ⁊ īclusit eū dn̄s de foris. Fc̄mq; ē
diluuiū q̄dragīta dieb⁹ sup t̄rā: ⁊ m̄ltiplica
te sūt aque: ⁊ eleuauerūt archā ī sublime a
t̄ra. Uehemēter.n. iūndauerūt: ⁊ oīa reple-
uerūt ī supficie t̄re. Porro archa ferebatur
sup aq̄s: ⁊ aq̄ p̄ualuerūt nimis sup t̄rā: op-
tiq; sūt ōes mōtes excelsi sub vniuerso celo.
Quīdecī cubitis altior fuit aq̄ sup mōtes
q̄s operuerat. Cōsūptaq; ē oīs caro q̄ moue
bat̄ sup t̄rā: volucrū aīantiū bestiaꝝ ōīūq;
reptiliū q̄ reptāt sup t̄rā. Uniuersi hoīes ⁊
cūcta ī qb⁹ spiraculū vite ē ī t̄ra: mōtua sūt.
Et deleuit de⁹ ōem subām q̄ erat sup terrā
ab hoīe usq; ad pec⁹ tā reptile q̄ꝫ volucres
celi: ⁊ deleta sūt de t̄ra. Remāsit aūt solus
noe: ⁊ q̄ cū eo erāt ī archa. Obtinueītq; aq̄
terrā centūq̄nq̄gīta diebus.

VIII

Recordatus aūt dn̄s noe cūctoꝝq;
aīantiū ⁊ ōiūꝫ iumētoꝝ q̄ erāt cū
eo ī archa: adduxit sp̄m sup terrā
⁊ iminute sūt aq̄: ⁊ clausi sūt fōtes abyssi ⁊
cataracte celi: ⁊ p̄hibite sūt pluuie de celo.
Reuerseq; sūt aq̄ de t̄ra eūtes ⁊ redeūtes: ⁊
ceperūt minui p⁹ cētūq̄nq̄gīta dies. Requi
euitq; archa mense septimo vicesimosepti
mo die mensis sup mōtes armenie. At vo
aq̄ ibāt ⁊ decrescebāt usq; ad decimū men
sem. Decimo.n. mēse p̄mo die mēsis appa-
ruerūt cacumīa mōtiū. Cūq; trāsisset qua-
dragīta dies apiens noe fenestrā arche quā
fecerat: dimisit coruū: q̄ egrediebat̄: ⁊ non
reuertebat̄: donec siccarēt aque sup terrā.
Emisit q̄q; colūbaꝫ p⁹ eū: ut videret si iā ces
sassēt aq̄ sup facieꝫ t̄re. Que cū nō īuenissꝫ
ubi reqesceret pes ei⁹: reuersa ē ad eū in ar
cham. Aque.n. erāt sup vniuersā terram.
Extēditq; manū suā: ⁊ app̄hensam ītulit
ī archam. Expectatis autem vltra septem
dieb⁹ alijs rursū dimisit colūbā ex archa.
At illa vēit ad eū ad vespam portās ramū
oliue virētib⁹ folijs ī ore suo. Intellexit er-
go noe q̄ꝫ cessassēt aq̄ sup t̄rā. Expectauitq;
nihilomin⁹ septeꝫ alios dies: ⁊ emisit colū-
bā q̄ non ē reuersa ultra ad eū. Igit̄ sexcēte
simo p̄io āno vite noe p̄io mēse p̄ma die
mēsis iminute sūt aq̄ sup t̄rā. Et apiēs noe
tectū arche aspexit: viditq; q̄ꝫ exsiccata eēt
supficies t̄re. Mēse secundo septimo ⁊ vi-
cesimo die mēsis arefacta ē t̄ra. Locutus ē
aūt dn̄s ad noe dicēs. Egredē de archa tu
⁊ vxor tua filij tui ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ te
cū: cūcta aīantia q̄ sūt apud te ex ōi carne
tā ī volatilib⁹ q̄ꝫ ī bestijs ⁊ vniuersis reptili
bus q̄ reptāt sup terrā: educ tecū ⁊ egredi-
mini sup t̄rā. Crescite ⁊ m̄ltiplicamini sup
eā. Egressus ē ergo noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor illi⁹
⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cū eo: sꝫ ⁊ oīa aīantia iu
mēta ⁊ reptilia q̄ reptāt sup terrā ſm gen⁹
suū: egressa sūt de archa. Edificauit aūt noe
altare dn̄o: ⁊ tollēs de cūctis pecorib⁹ ⁊ vo
lucrib⁹ mūdis obtulit holocausta sup altaꝛ̄
Odoāt⁹q; ē dn̄s odorē suauitatꝭ ⁊ ait ad eū
Nequaq̄ꝫ ultra maledicam t̄re p̄pt̄ hoīes.
Sēsus.n. ⁊ cogitatio humani cordis ī ma-
lū p̄na sūt ab adolescētia sua. Non igit̄ ul-
tra pcutiā ōem aīaꝫ viuētē sicut feci. Cūctꝭ
dieb⁹ t̄re semētis ⁊ messis frig⁹ ⁊ est⁹: estas
⁊ hyems: nox ⁊ dies nō r̄qescēt.

IX

Benedixitq; deus noe ⁊ filijs ei⁹: et
dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplica
mini ⁊ replete terrā: ⁊ terror vester
ac tremor sit sup cūcta aīalia t̄re: ⁊ sup ōes
volucres celi cū vniuersis q̄ mouēt sup ter
rā. Oēs pisces maris manui v̄re traditi sūt:
⁊ ōe q̄d mouet̄ ⁊ viuit: erit vob̄ in cibum.
Quasi olera virētia tradidi vob̄ oīa excep
to q̄ꝫ carnē cū sanguie nō cōmedetis. San-
guinē.n. aīaꝝ v̄raꝝ reqrā de manu cūctaꝝ
bestiaꝝ: ⁊ de manu hoīs. De manu viri et
de manu f̄ris ei⁹ reqrā aīam hoīs. Quicū-
q; effuderit hūanū sāguinē: fūdet̄ sāguis il
lius. Ad imaginem dei quippe factus ē hō
Uos auteꝫ crescite et multiplicamini: ⁊ in
gredimini super terrā: ⁊ iplete eaꝫ. Hec q̄q;
dixit deus ad noe ⁊ ad filios ei⁹ cū eo. Ecce
ego statuam pactum meū vobiscum: ⁊ cuꝫ
semine v̄ro p⁹ vos: ⁊ ad ōem aīam viuēteꝫ
que est vobiscum tā ī volucrib⁹ q̄ꝫ ī iumētis
⁊ pecudib⁹ t̄re: cūctisq; q̄ egressa sūt de ar-
cha: ⁊ vniuersis bestijs t̄re. Statuā pactuꝫ
meum vobiscum: ⁊ nequaq̄ꝫ ultra interfici
etur omnis caro aquis diluuij: neq; erit ō-
iceps diluuiū dissipās ōeꝫ t̄rā. Dixitq; de⁹.
Hoc ē signū federꝭ: q̄d do īt me ⁊ vos: ⁊ ad

ōem aīaꝫ viuētē q̄ ē vobiſcū̄ i generationes ſēpitnas. Arcū̄ meū̄ ponā̄ i nubib⁹ celi: et erit ſignū̄ federꝭ īt̄ me et īt̄ terrā̄. Cū̄qꝫ obduxero nubib⁹ celū̄: apparebit arc⁹ me⁹ in nubib⁹: et recordabor federꝭ mei qḋ pepigi vobiſcū̄ et cū̄ oī aīa viuēte: que carnē̄ vegetat: et nō̄ erū̄t ultra aq̄ diluuiū̄ ad delendaꝫ vniuerſā̄ carnē̄. Eritqꝫ arc⁹ me⁹ i nubib⁹ et videbo illū̄ et recordabor federꝭ ſēpit̄ni: qḋ pactū̄ ē īt̄ deū̄ ⁊ ōem aīam viuētē̄ vniuerſe carnis q̄ eſt ſup terrā̄. Dixitqꝫ dn̄s ad noe. Hoc ē ſignum federꝭ qḋ ꝯſtitui inter me et ōem carnē̄ ſup t̄rā̄. Erā̄t ergo filij̄ noe qui egreſſi ſt̄ de archa ſem chā̄ ⁊ iaphet. Porro chā̄ ip̄e ē pr̄ chanaā̄. Tres iſti filij̄ ſunt noe ⁊ ab his diſſeminatū̄ eſt ōe gen⁹ hoīuꝫ ſup vniuerſā̄ t̄rā̄. Cepitqꝫ noe vir agricola exercē̄ t̄rā̄: ⁊ plā̄tauit vineā̄. Bibē̄ſqꝫ vinū̄ iebriat⁹ ē ⁊ nudat⁹ iacuit i tabernaculo ſuo. Qḋ cū̄ vidiſſet chā̄ pr̄ chanaā̄ verē̄da .ſ. p̄r̄is ſui eē̄ nudata: nū̄ciauit duob⁹ fr̄ibus ſuis foras. At v̄o ſem ⁊ iaphet palliū̄ iˉpoſuerunt hu̅eris ſuis: ⁊ icedentes retrorſū̄ opperuerū̄t verē̄da p̄r̄is ſui. Facieſqꝫ eoꝝ av̄ſe erā̄t ⁊ p̄r̄is virilia nō̄ viderū̄t. Euigilā̄s aū̄t noe ex vino cū̄ didiciſſet q̄ fecerat ei filius ſuus minor ait. Maledict⁹ chanaan ſeru⁹ ſeruorū̄ erit fr̄ib⁹ ſuis. Dixitqꝫ. Benedictus dn̄s de⁹ ſem: ſit chanaan ſeru⁹ eius. Dilatet de⁹ iaphet ⁊ habitet i tabernaculꝭ ſeꝫ: ſitqꝫ chanaan ſeru⁹ ei⁹. Vixit aū̄t noe p⁹ diluuiū̄ trecē̄tiſq̄nq̄ggita ā̄nis: ⁊ ipleti ſū̄t ōes dies eius nō̄gē̄toꝝq̄nq̄ggita ā̄noꝝ ⁊ mortu⁹ ē. X

Hę ſt̄ generatōes filioꝝ noe ſē̄ chā̄ ⁊ iaphet. Nati ſū̄t eis filij̄ p⁹ diluuiū̄. Filij̄ iaphet gomer ⁊ magog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ moſoch ⁊ thiras. Porro filij̄ gomer aſſenes ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij̄ aū̄t iauan heliſa ⁊ tharſis cethim ⁊ dodamiꝫ. Ab his diuiſe ſū̄t inſule gē̄tiū̄ i regiōib⁹ ſuis: vnuſq̄ſqꝫ ſm̄ linguam ſuā̄ ⁊ familias ſuas in nationib⁹ ſuis. Filij̄ aū̄t chā̄ chus ⁊ meſraim ⁊ phuth ⁊ chanaan. Filij̄ ā̄t ch⁹ ſaba euila ⁊ ſabatha ⁊ rhegma ⁊ ſabathaca. Filij̄ rhegma ſaba ⁊ dadā̄. Porro chus genuit nemroth. Ipſe cepit eē̄ potē̄s i t̄ra: ⁊ erat robuſtus venator coram dn̄o. Ab hoc exiuit ꝓuerbiū̄. Quaſi nemroth robuſt⁹ venator corā̄ dn̄o. Fuit autem p̄ncipiū̄ regni ei⁹ babylon ⁊ arach ⁊ achat ⁊ chalanne in terra ſennaar. De terra illa egreſſus eſt aſſur: ⁊ edificauit niniuem: et plateas ciuitatꝭ ⁊ chale. Reſen qꝫ iter niniuē̄ ⁊ chale. Hec eſt ciuitas magna. At vero meſraim genuit ludim ⁊ anamim ⁊ laabiꝫ ⁊ neptuim ⁊ phetruſim ⁊ celluim: de q̄bus egreſſi ſū̄t philiſtij̄m ⁊ capturim. Chanaā̄ aū̄t genuit ſidonem p̄mogenitū̄ ſuū̄: etheū̄ ⁊ iebuſeū̄ ⁊ amorreū̄ ⁊ gergeſeū̄ ⁊ eueum et aracheū̄ cineū̄ ⁊ aradiū̄: ſamarithen ⁊ amathen. Et p hos diſſeminati ſū̄t pp̄li chananeoꝝ. Factiqꝫ ſt̄ t̄mini chanaā̄ veniē̄tib⁹ a ſidone ierarā̄ uſqꝫ gazā̄ donec ingrediarꝭ ſodomā̄ ⁊ gomorrā̄ ⁊ adamā̄ ⁊ ſeboiꝫ uſqꝫ ieſa. Hi ſū̄t filij̄ cham i cognationib⁹ ⁊ linguis ⁊ generatiōib⁹ terriſqꝫ ⁊ gē̄tib⁹ ſuis. De ſem qꝫ nati ſū̄t p̄r̄e ōiū̄ filioꝝ heber fr̄e iaphet maiore filij̄ ſē̄ helā̄ ⁊ aſſur ⁊ arphaxat lud ⁊ aram. Filij̄ aram hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. At v̄o arphaxat genuit ſale: ḋ q̊ ortus ē heber. Natiqꝫ ſū̄t heber filij̄ duo. Nomē̄ vni phaleg: eo ꝙ i dieb⁹ ei⁹ diuiſa ſit t̄ra ⁊ nomē̄ fr̄is ei⁹ iectan. Qui iectan genuit elmodab ⁊ ſaleph ⁊ aſarmoth iare ⁊ aduram ⁊ iazal ⁊ deda ⁊ hebal ⁊ abimahel ſaba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊ ioab. ¶ Oēs iſti filij̄ iectan. Et facta ē habitatio eoꝝ ḋ meſſa p̄gentib⁹ uſqꝫ ſephar mō̄tē̄ orientalē̄. Iſti ſū̄t filij̄ ſem ſm̄ cognatiōes ⁊ liguas ⁊ regiōes i gē̄tib⁹ ſuis. He familie noe iuxta populos ⁊ natiōes ſuas. Ab his diuiſe ſū̄t gē̄tes in t̄ra p⁹ diluuiū̄. XI

Erat aū̄t t̄ra labij̄ vni⁹ ⁊ ſmonū̄ eorū̄dē̄. Cū̄qꝫ ꝓficiſcerē̄t de oriē̄te inuenerūt capū̄ i t̄ra ſennaar: ⁊ hitauerūt i eo. Dixitqꝫ alt̄ ad ꝓximū̄ ſuū̄. Veīte faciam⁹ latē̄s: ⁊ coq̄m⁹ eos igni. Habuerūtqꝫ lateres ꝓ ſaxis: ⁊ bitumē̄ ꝓ cemē̄to: ⁊ dixerū̄t. Venite faciamus nobis ciuitatē̄ ⁊ turrem: cuius culmen pertingat uſqꝫ ad celū̄: ⁊ celebrem⁹ nomē̄ noſtrū̄ ā̄teq̄ꝫ diuidamur i vniuerſas t̄ras. Deſcē̄dit aū̄t dn̄s ut vidē̄t ciuitatē̄ ⁊ turrem quā̄ edificabant filij̄ adā̄ et dixit. Ecce vnus ē populus: ⁊ vnum ē labium oīb⁹. Ceperū̄tqꝫ hoc facē̄: nec deſiſtē̄t a cogitatiōib⁹ ſuis donec eas ope cō̄pleā̄t. Venite igit̄ deſcē̄damus ⁊ ꝯfundamus ibi linguā̄ eoꝝ: ut nō̄ audiat vnuſq̄ſqꝫ vocem ꝓximi ſui. Atqꝫ ita diuiſit eos dn̄s ex illo loco in vniuerſas terras: ⁊ ceſſauerū̄t edificare ciuitatem. Et iccirco vocatum eſt nomē̄ loci illius babel: quia ibi ꝯfuſū̄ ē labiuꝫ vniuerſe t̄re. Et ide diſp̄ſit eos dn̄s ſup faciē cū̄ctaꝝ regionū̄. He ſū̄t generatiōes ſem

Sem erat cētū ānoꝝ qn̄ genuit arphaxat
biēnio pꝰ diluuiū. Uixitq꜠ sem pꝰ q̄ genuit
arphaxat qngētꝭ ānis: ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Porro arphaxat vixit trigitaqnq꜠ ānis
⁊ gēuit sale. Uixit arphaxatq꜠ pꝰ q̄ genuit
sale trecētistribus ānis: ⁊ genuit filios ⁊ fi-
lias. Sale q꜠ vixit trigīta ānis: ⁊ genuit he
ber. Uixitq꜠ sale pꝰ q̄ genuit heber qdrigē-
tistribꝰ ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit
aūt heber trigitaq̄tuor ānis: ⁊ genuit pha-
lech. Et vixit heber pꝰ q̄ genuit phalech q̄-
drigētistrigīta ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias.
Uixit q꜠ phalech trigīta ānis ⁊ genuit reu
Uixitq꜠ phalech pꝰ q̄ genuit reu ducētisno
uē ānis: ⁊ genuit filos ⁊ filias. Uixit autē
reu trigitaqnq꜠ ānis: ⁊ gēuit saruch. Uixit
q꜠ reu pꝰ q̄ genuit saruch ducētisseptē ānis
⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit aūt saruch tri
gita ānis: ⁊ genuit nachor. Uixitq꜠ saruch
pꝰ q̄ genuit nachor ducētis ānis: ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Uixit aūt nachor vigītinouē
annis ⁊ genuit thare. Uixitq꜠ nachor pꝰ q̄
genuit thare cētūdecē⁊nouē ānis ⁊ genuit
filios et filias. Uixitq꜠ thare septuagita an
nis: et genuit abrā et nachor et arā. He sūt
aūt generatiōes thare. Thare genuit abrā
nachor ⁊ arā. Porro arā genuit loth. Mō
tuusq꜠ ē arā āte thare prem suū i tra nati-
uitatis sue: i hur chaldeoꝝ. Duxerūt autem
abrā ⁊ nachor vxores. Nomē vxoris abrā
sarai. Et nomē vxoris nachor melcha filia
arā pris melche ⁊ pris iesche. Erat aūt sa-
rai sterilis: nec hēbat filios. Tulit itaq꜠ tha-
re abrā filiū suum: ⁊ loth filiū arā filiū filij
sui: ⁊ sarai nurū suā vxorē abrā filij sui: et
eduxit eos de hur chaldeoꝝ ut irēt i trām
chanaan. Uenerūtq꜠ usq꜠ aran ⁊ hītauerūt
ibi. Et facti sunt dies thare ducētoꝝ qnq꜠
ānoꝝ: ⁊ mortuꝰ ē i aran. ❡ XII

Dixit aūt dn̄s ad abrā: Egredē ō tra
tua ⁊ de cognatiōe tua ⁊ ō domo
pris tui: ⁊ veni i trā quā mōstraue
ro tibi. Faciāq꜠ te i gētē magnā ⁊ bn̄dicam
tibi: ⁊ magnificabo nomē tuū: erisq꜠ bn̄di-
ctus. Bn̄dicā benedicētibꝰ tibi: ⁊ maledicā
maledicētibꝰ tibi: atq꜠ i te bn̄dicēt vniuerse
cognatiōes tre. Egressus ē itaq꜠ abrā sicut
pceperat ei dn̄s: ⁊ iuit cū eo loth. Septua-
gitaqnq꜠ annoꝝ erat abrā cū egrederet de
arā. Tulit sarai vxorē suā: ⁊ loth filiū fris
sui: vniuersāq꜠ subām quā possiderant: et
aīas q̄s fecerāt i aran: ⁊ egressi sūt ut irent
i trā chanaan. Cūq꜠ venissēt i eā: ptrāsiuit
abrā trā usq꜠ ad locū sichem ⁊ usq꜠ ad cō-
uallē illustrē. Chananeus aūt tunc erat in
tra. Apparuit aūt dn̄s abrā: ⁊ dixit ei: Se-
mini tuo dabo trā hāc. Qui edificauit ibi
altare dn̄o: q̄ appuerat ei: ⁊ inuocauit ibi no
mē eiꝰ. Et ide trāsgrediēs ad montē q̄ erat
ꝯtra oriētē bethel: tetēdit ibi tabernaculū
suū ab occidēte hn̄s bethel: ⁊ ab oriēte hai
Edificauit q꜠ ibi altare dn̄o: ⁊ inuocauit no
mē eiꝰ. Perrexitq꜠ abrā vadēs ⁊ vltra pgre-
diēs ad meridiē. Fcā ē aūt fames i tra. De-
scēditq꜠ abrā i egyptum: ut pegrinaret ibi.
Preualuerat.n. fames i tra. Cūq꜠ ppe eēt
ut igrederet egyptū: dixit sarai vxori sue: No
ui q̄ pulchra sis mulier: ⁊ cum viderint te
egyptij: dicturi sūt: vxor illiꝰ ē: ⁊ iterficiēt me:
et te reseruabūt. Dic ergo obsecro te: q̄ so-
ror mea sis: ut bene sit mihi ppt te: ⁊ viuat
aīa mea ob grām tui. Cūq꜠ ita igressus eēt
abrā egyptū: viderūt egyptij mulierē q̄ esset
pulchra nimis. Et nūciauerūt pncipes pha
raoni: ⁊ laudauerūt eā apud illū. Et sublata
ē mulier i domū pharaōis: abrā vō bn̄ usi
sūt ppt illā. Fuerūtq꜠ ei oues ⁊ boues ⁊ asi
ni et serui et familie et asine et cameli. Fla-
gellauit aūt dn̄s pharaonē plagis maxis ⁊
domū eiꝰ ppt sarai vxorē abrā. Uocauitq꜠
pharao abrā: et dixit ei: Quidnā ē hoc qd
fecisti mihi? Quare nō idicasti mihi q̄ vxō
tua eēt? Quā ob cām dixisti eē sororē tuā:
ut tollerē eā mihi i vxorē? Nūc igit ecce cō-
iunx tua: accipe eam et vade. Precepitq꜠
pharao sup abrā viris: et deduxerūt eū et
vxorē eiꝰ: et oīa q̄ hēbat. ❡ XIII

Ascēdit ergo abrā ō egypto ⁊ ipse et
vxor eius: et oīa q̄ hēbat et loth cū
eo ad australē plagā. Erat autem
diues valde i possessione auri et argēti. Re
uersusq꜠ est p iter quo venerat a meridie i
bethel: usq꜠ ad locū vbi pus fixerat taber-
naculū iter bethel et hay in loco altaris qd
fecerat pus: et inuocauit ibi nomē dn̄i. Sed
et loth q̄ erat cū abrā fuerūt greges ouiū
et armenta et tabernacula: nec poterat eos
capere terra ut habitarent simul. Erat qp
pe subā eoꝝ mlta: et neq̄bāt hītare cōiter.
Unde fcā ē rixa inter pastores gregū abrā
et loth. Eo aūt tpe chananeus et pherezeꝰ
habitabāt i terra illa. Dixit ergo abram ad
loth: Ne q̄so sit iurgiū iter me et te et inter
pastōes meos et pastōes tuos. fres.n. sumꝰ

Ecce vniuersa terra coraꝫ te ē: recede a me obsecro. Si ad sinistrā ieris: ego dexterā te nebo: si tu dexterā elegeris: ego ad sinistrā pgā. Eleuatꝭ itaqꝫ loth ocul' vidit ōem circa regionē iordanis: q̄ vniuersa irrigabat: ātēq subuertēt dn̄s sodomā ⁊ gomorrā: sicut paradisus dn̄i: ⁊ sicut egypt' vēientib' i segor. Elegit sibi loth regiōem circa iordanē: ⁊ ɔcessit ab oriēte. Diuisiqꝫ sūt altutrū a fr̄e suo. Abrā hītauit i tr̄a chanaan. Loth vō morat' ē i oppidis: q̄ erāt circa iordanē: ⁊ hītauit i sodomis. Hoīes aūt sodomite pessimi erāt: ⁊ pcc̄ores corā dn̄o nimis. Dixitqꝫ dn̄s ad abrā p'q̄ diuisus ē ab eo loth Leua oculos tuos i directū ⁊ viđ a loco i q̄ nūc es ad aq̄lonē ⁊ meridiē ad oriētē ⁊ occidētē. Oēꝫ tr̄ā quā ɔspicis tibi dabo ⁊ semini tuo usqꝫ in sempit̄nū. Faciāqꝫ semē tuū sicut puluerē tr̄e. Si q̄s pōt hoīuꝫ nūerare puluerē tr̄e: semē q̄qꝫ tuū nūerai poīt. Surge ergo ⁊ pābula tr̄ā i lōgitudīeꝫ ⁊ in altitudīeꝫ suā: qr̄ tibi datur' sū eā. Mouēs igr̄ tabernaculuꝫ suum abrā vēit: ⁊ hītauit iuxta ɔuallē ambre: q̄ ē i hebrō. Edificauitqꝫ ibi altare dn̄o.

XIIII

Factū ē aūt in illo tp̄e ut amraphel rex sennaar: ⁊ arioch rex ponti: et ⁊ chodorlaomor rex elamitaꝝ: et thadal rex gētiū iīrēt bellū ɔtra basa regē sodomoꝝ: ⁊ ɔtra regē gomorre ⁊ ɔtra sennaar regē adāe ⁊ ɔtra semeber regē seboim ɔtraqꝫ rēgē bale: ipa ē segor. Oēs hi ɔuenerūt i vallē siluestrē: q̄ nūc ē mar̄ salis. Duodeci .n. ānis fuierāt chodorlaomor: ⁊ t̄tiodecimo āno recesserūt ab eo. Igit̄ q̄rtodecimo āno vēit chodorlaomor ⁊ reges q̄ erāt cuꝫ eo ⁊ pcusserunt raphaim i astaroth ⁊ carnaim ⁊ zuzim cū eis ⁊ emim i sabe cariathaim, ⁊ chorreos i mōtib' seyr: usqꝫ ad cāpestria pharan q̄ ē i solitudīe. Reuersiqꝫ sūt ⁊ venerūt usqꝫ ad fōtē mephat: ipsa est cades: ⁊ pcusserūt ōem regionē amalechitaꝝ ⁊ amorreoꝝ q̄ hītabāt i asasonthamar. Et egr̄ssi sūt rex sodomoꝝ ⁊ rex gomorre: rexqꝫ adame ⁊ rex seboiꝫ: necnō ⁊ rex bale: q̄ ē segor: ⁊ direxerūt aciē ɔtra eos i valle siluestri. s. aduersus chodorlaomor regē elamitaꝝ ⁊ thadal regē gētiū: ⁊ amraphel regē sennaar: ⁊ arioch regē pōti: q̄tuor reges aduersus q̄nqꝫ. Uallis aūt siluestris habebat puteos m̄ltos bituminis. Itaqꝫ rex sodomoꝝ ⁊ rex gomorre t̄ga v̄tēt ceciderūtqꝫ ibi: ⁊ q̄ remāserāt fugerūt ad mōtem. Tulerūt aūt ōem substātiā sodomoꝝ ⁊ gomōreoꝝ: ⁊ vniuersa q̄ ad cibū ptinēt ⁊ abierūt. Necnō ⁊ loth ⁊ substātiā ei' filiū fr̄is abrā: q̄ habitabat in sodomis. Et ecce vn' q̄ euaserat: nunciauit abrā hebreo: q̄ habitabat i ɔualle mābre amorrei fr̄is eschol ⁊ fratris aner. Hi .n. pepigerant fedus cū abrā. Q̄d cū audisset abrā captū viōlicꝫ loth fr̄eꝫ suū nūeranit expeditos vernaculos suos trecētos decem ⁊ octo: ⁊ persecutus ē eos vsqꝫ dan. Et diuisis socijs irruit sup eos nocte. Percussitqꝫ eos ⁊ psecutus ē vsqꝫ soba ⁊ phenicen: q̄ ē ad leuam damasci. Reduxitqꝫ ōem subām: ⁊ loth fr̄eꝫ suū cū subā illi' mulieres q̄qꝫ ⁊ pp̄lm. Egressus ē aūt rex sodomoꝝ i occursu ei': p'q̄ reuersus a cede chodorlaomor ⁊ regū q̄ cū eo erāt in valle sabe: q̄ est vallis regis. At vō melchisedec rex salē pferens panē ⁊ vinū: erat .n. sacerdos dei altissimi: benedixit ei: ⁊ ait. Benedict' de' abrā excelso: q̄ creauit celū ⁊ traꝫ: ⁊ bn̄dict' de' excelsus: q̄ ptegēte hostes in māib' tuis sūt. Et dedit ei decimas ex oīb' Dixit aūt rex sodomoꝝ ad abrā. Da mihi aīas: cetera tolle tibi. Qui respōdit ei. Leuo manū meā ad dn̄ꝫ deū excelsū possessorem celi ⁊ tr̄e: q̄ a filo subtegminis usqꝫ ad corrigiā calige nō accipiā ex oīb' q̄ tua sūt ne dicas: ego ditaui abrā exceptis his que comederūt iuuenes: ⁊ ptib' viroꝝ q̄ venerunt mecū aner eschol ⁊ mābre. Isti accipient partes suas.

XV

His itaqꝫ transactꝭ fact' est s̄mo dn̄i ad abrā p visionē dicēs. Noli timē abrā. ego ptector tu': ⁊ merces tua magna nimis. Dixitqꝫ abram. Dn̄e de' q̄d dabis mihi? Ego vadā absqꝫ liberꝭ ⁊ filius pcuratoris dom' mee: iste damasc' eliezer Addiditqꝫ abrā. Mihi āt nō dedisti semē: ⁊ ecce vnaculus me' heres me' erit. Statiqꝫ s̄mo dn̄i fact' ē ad eū dicēs. Nō erit hic heres tu': sed q̄ egrediet̄ d vtero tuo: ipsum hēbis heredē. Eduxitqꝫ eū foras: ⁊ ait illi. Suspice celū ⁊ numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semē tuū. Credidit abraꝫ deo: ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Dixitqꝫ ad eū. Ego dn̄s q̄ eduxi te de hur caldeoꝝ: ut darem tibi tr̄ā istā ⁊ possidēs eā. At ille ait Dn̄e de' vnde scire possū q̄ possessurus sū eā? Et rn̄dit dn̄s. Sume inq̄t mihi vaccam triēnē: ⁊ caprā trinā: ⁊ arietē ānorum triuꝫ

turturē ꝙ ⁊ colūbā. Qui tollens vniuersa hec diuisit ea p mediū: ⁊ vtrasqꝫ ptes ꝯtra se altrīsecꝰ posuit. Aues aūt nō diuisit. Descēdeātqꝫ volucres sup cadauera: ⁊ abigebat eas abrā. Cūqꝫ sol occūbēt sopō irruit sup abrā: ⁊ horror magnꝰ ⁊ tenebrosus inuasit eū. Dictūqꝫ ē ad eū. Scito pnoscēs ꝙ peregrinū futuꝝ sit semē tuū ī tra nō sua: ⁊ subijciēt eos seruituti: ⁊ affligēt q̄drigētꝭ ānis. veꝝ tñ gētē cui suituri sīt ego iudicabo ⁊ pꝰ hec egrediēt cū magna suba. Tu autē ibis ad pres tuos ī pace sepultꝰ ī senectute bōa. Generatione aūt q̄rta reuertent huc. Necdū.n. cōplete sūt īiq̄tates āmorreorū usqꝫ ad pñs tēpꝰ. Cum ergo occubuisset sol fca ē caligo tenebrosa: ⁊ apparuit clibanꝰ fumās: ⁊ lāpas ignis trāsiēs īt diuisiōes illas In illo die pepigit dñs fedꝰ cū abrā dicens. Semini tuo dabo trā hāc a fluuio egypti usqꝫ ad fluuiū magnū euphraten. Cineos ⁊ cenezeos cethmoneos ⁊ etheos ⁊ ferezeos: raphaim q̄ꝫ ⁊ āmorreos: eueos chanāeos ⁊ gergeseos ⁊ iebuseos. XVI

Igit sarai vxor abrā nō genuerat sibi liberos: sed hñs ancillā egyptiā noīe agar dixit marito suo. Ecce ꝯclusit me dñs ne parerē: igredē ad ācillā meā: si forte saltē ex illa suscipiā filios. Cūqꝫ ille acquiesceret dep̄cāti: tulit agar egyptiā ācillā suā: post ānos decem ꝙ hitare cepāt ī tra chanaan: ⁊ dedit eā viro suo vxorem. Qui igressus est ad eā. At illa cōcepisse se vidēs despexit dñam suam. Dixitqꝫ sarai ad abrā. Inique agis ꝯtra me. Ego dedi ancillā meā ī sinū tuū: q̄ vidēs ꝙ ꝯcepit: despectui me habet. Judicet dñs īt me ⁊ te. Cui rñdit abrā. Ecce ait ācilla tua ī manu tua ē vtere ea ut libet. Affligēte igit eā sarai fugā iniit. Cūqꝫ īuenisset eā āgelus dñi iuxta fōtē aq̄ ī solitudie: q̄ ē ī via sur ī deserto: dixit ad illā. Agar ācilla sarai vnde venis et q̄ vadis? Que rñdit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitqꝫ ⁊ āgelꝰ dñi. Reuertē ad dñam tuā: ⁊ humiliare sub manu illꝰ. Et rursū multiplicās iq̄t: multiplicabo semen tuū: ⁊ nō nūerabit pre multitudie. Ac deinceps: ecce ait: cōcepisti ⁊ paries filiū: vocabisqꝫ nomē eius ismael: eo ꝙ audierit dñs afflictionē tuā. Hic erit ferus hō: manꝰ eiꝰ contra ōes: ⁊ manus ōium ꝯtra eū: ⁊ e regione vniuersoꝝ fratruꝫ suoꝝ figet tabernacula. Uocauit aūt agar nomen dñi: qui loq̄bat ad eā. tu deꝰ q̄ vidisti me. Dixit enī Profecto hic vidi posteriora videntꝭ me. Propterea appellauit puteū illū: puteum viuētꝭ ⁊ vidētꝭ me. Ipse ē īt cades ⁊ barad. Pepitqꝫ agar abre filiū: q̄ vocauit nomen eiꝰ ismael. Octogita ⁊ sex ānoꝝ erat abraā qñ pepit ei agar ismaelē XVII

Postq̄ vo nonagita ⁊ nouē ānorū esse cepat: apparuit ei deꝰ. Dixitqꝫ ad eū. Ego dñs ōipotēs. Ambula corā me: ⁊ esto pfectꝰ. Ponāqꝫ fedus meū īt me ⁊ te: ⁊ multiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit abrā pnꝰ ī faciē. Dixitqꝫ ei deꝰ Ego sū: ⁊ ponā pactū meū tecū: erisqꝫ pat mltaꝝ gētiū. Nec ultra vocabit nomē tuū abrā: sꝫ appellaberꝭ abraā: qr prem mltaꝝ gētiū ꝯstitui te. Faciāqꝫ te crescē vehementissime: ⁊ ponā te ī getibꝰ: regesqꝫ ex te egrediētur: ⁊ statuā pactū meū īt me ⁊ te ⁊ īnt semē tuū pꝰ te ī generatiōibꝰ suis federe sēpitno: ut sī deꝰ tuꝰ: ⁊ seīs tui pꝰ te. Daboqꝫ tibi ⁊ semī tuo pꝰ te trā pegrinationis tue: ōem trā chanaan ī possessionē etnā: eroqꝫ deꝰ eoꝝ. Dixit iteꝝ deꝰ ad abraā. Et tu ergo custodies pactū meū: ⁊ semē tuū pꝰ te ī generationibꝰ suis. Hoc ē pactum meū qd obfuabitꝭ īt me ⁊ vos: ⁊ semē tuū pꝰ te. Circūcidet ex vobꝭ ōe masculinū: ⁊ circūcidetis carnē pputij vrī: ut sit ī signū federꝭ īt me ⁊ vos. Infās octo dieꝝ circūciōt ī vobꝭ. Omne masculinū ī generatiōibꝰ vrīs tā vnaculus ꝙ empticiꝰ circūcidet: ⁊ q̄cūqꝫ nō fuerit de stirpe vra. Eritqꝫ pactū meū ī carne vra ī fedus etnū. Masculus cuiꝰ pputij caro circūcisa nō fuerit: delebit aīa illa ō pplo suo qr pactū meū irritū fecit. Dixit q̄ꝫ deus ad abraā. Sarai vxorē tuā nō vocabꝭ sarai: sꝫ sarā. Et bñdicā ei: ⁊ ex illa dabo tibi filiū cui bñdicturꝰ sū. Eritqꝫ in natiōes: ⁊ reges pploꝝ orient ex eo. Cecidit abraā ī faciē suā ⁊ risit ī corde suo dicēs. Putasne cētenario nascet filiꝰ: ⁊ sara nonagenaria pariet? Dixitqꝫ ad dñm. Utinā ismael viuat corā te. Et ait dñs ad abraam. Sara vxor tua pariet tibi filiū: vocabisqꝫ nomē eiꝰ isaac. Et cōstituā pactū meū illi in fedus sempitnū: ⁊ semini eius post eum. Sup ismael quoqꝫ exaudiui te. Ecce benedicam ei: ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eū valde. Duodecim duces generabit: ⁊ faciā illū crescē in gentem magnam. Pactum vero meū statuā ad isaac quē pariet tibi sara tpe isto in anno altero

Cūq; finiꝯ eēt ſmo loquētis cū eo: Aſcen-
dit deꝰ ad abraā. Tulit aūt abraaz iſmael
filiū ſuū: ⁊ oēs vnaculos domꝰ ſue: vniuer
ſoſq; ꝗſ emerat: ⁊ cūctoſ mareſ ex oībꝰ viri
domꝰ ſue: ⁊ circūcidit carnē ꝑputij eoꝝ: ſta
ti i ipa die ſicut ꝑcepat ei deꝰ. Abraā nona-
gita ⁊ nouē erat ānoꝝ: qn̄ circūcidit carnē
ꝑputij ſui: ⁊ iſmael filiꝰ ſuꝰ tredeci ānos im-
pleuerat tpe circūciſiōis ſue. Eadē die cir-
cūciſus eſt abraaz: ⁊ iſmael filiꝰ eius: ⁊ oēs
viri domꝰ illius tā vnaculi ꝙ empticij ⁊ ali
enigene pariť circūciſi ſūt. XVIII

Apparuit aūt ei dn̄s i cōualle mā-
bre ſedēti i hoſtio tabernaculi ſui
i ipſo feruore diei. Cūq; eleuaſſet
oculos: apparuerūt ei tres viri ſtātes ꝓpe
eum. Quos cū vidiſſ; cucurrit in occurſū
eoꝝ de hoſtio tabernaculi ſui: ⁊ adorauit i
tra: ⁊ dixit. Dn̄e ſi iueni gr̄am i oculis tuis
ne trāſeas ſuū tuū: ſed afferā pauxilluz aq̄
⁊ lauent pedes vr̄i: ⁊ reqeſcite ſub arbore.
Ponāq; buccellā panis: ⁊ ꝯfortet cor vr̄m
poſtea trāſibitis. Jcc irco.n. declinaſtis ad
ſeruū vr̄m. Qui dixerūt. Fac ut locutuſ eſ.
Feſtinauit abraā i tabernaculū ad ſaraz: di
xitq; ei. Accelera. tria ſata ſimile cōmiſce:
⁊ fac ſubcinericios panes. Jpſe vo ad arm̄
tū cucurrit: ⁊ tulit ide vitulū tenerrimuz ⁊
optimum: deditq; puero. Qui feſtinauit ⁊
coxit illū. Tulit q; butyꝝ ⁊ lac ⁊ vitulum
quē coxerat: ⁊ poſuit corā eis. Jpſe vo ſta-
bat iuxta eos ſub arbore. Cūq; comediſſēt
dixerūt ad eū. Ubi ē ſara vxor tua? Jlle rn̄-
dit. Ecce i tabernaculo ē. Cui dixit. Reuer-
tēs veniā ad te tpe iſto vita comite: ⁊ habe
bit filiū ſara vxor tua. Quo audito ſara ri
ſit pꝰ hoſtiū tabernaculi. Erāt aūt ābo ſe-
nes ꝓuecteq; etatꝭ: ⁊ deſierāt ſare fieri mu-
liebria. Que riſit occulte dicēs. Poſtq̄ cō-
ſenui ⁊ dn̄s meꝰ vetulꝰ ē: voluptati opā da
bo? Dixit aūt dn̄s ad abraam. Quare ri-
ſit ſara vxor tua dicēs: nū vo paritura ſuz
anꝰ? Nūqd deo qcq̄ ē difficile? Juxta ꝯdi-
ctū reuertar ad te hoc eodē tpe vita comi-
te: ⁊ hēbit ſara filiū. Negauit ſara dicēs nō
riſi timore ꝑterrita. Dn̄s aūt nō ē iqt ita:
ſ; riſiſti. Cū ergo ſurrexiſſēt ide viri: direxe
rūt oculos ꝯtra ſodomā: ⁊ abraā ſil' gradi-
ebať deducēs eos. Dixitq; dn̄s. Nū celare
potero abraā que geſturꝰ ſū: cū futurus ſit
i gētē magnā ac robuſtiſſimā: ⁊ bn̄dicende
ſit i eo oēs natiōes tre? Scio.n. ꝙ ꝑceperturꝰ
ſit filijſ ſuis: ⁊ domui ſue pꝰ ſe: ut cuſtodiāt
viā dn̄i: ⁊ faciāt iudiciū ⁊ iuſticiā: ut addu-
cat dn̄s ꝓpť abraaz oīa q̄ locutus ē ad euz.
Dixit itaq; dn̄s. Clamor ſodomoꝛuz ⁊ go-
morreoꝝ multiplicatus ē: ⁊ peccatū eoꝛuz
aggrauatū ē nimis. Deſcēdā ⁊ videbo: vtꝝ
clamorē q̄ venit ad me ope cōpleuerit: an
nō ē ita: ut ſciā. Cōuerteritq; ſe ide: ⁊ abierit
ſodomā. Abraaz vo adhuc ſtabat corā do-
mino: ⁊ appīquās ait. Nūqd ꝑdes iuſtum
cū ipio? Si fuerit q̄nquagita iuſti i ciuitate
ꝑibūt ſimul: ⁊ nō parces loco illi ꝓpť qui-
quagita iuſtos: ſi fuerit i eo? Abſit a te: ut
rē hāc facias ⁊ occidas iuſtū cū impio: fiat
q; iuſtꝰ ſicut ipiꝰ. Nō ē hoc tuū: q̄ iudicas
oēm terrā. Nequaq̄ facies iudiciū hoc. Di
xitq; dn̄s ad eū. Si iuenero ſodomis q̄nq̄-
gita iuſtos i medio ciuitatis: dimittā oī lo-
co ꝓpť eos. Rn̄dit abraā ⁊ ait. Quia ſemel
cepi: loq̄r ad dn̄z meū cū ſim puluiſ ⁊ cinis
Quid ſi minꝰ q̄nq̄gita iuſtis q̄nq; fuerit: d-
lebis ꝓpť q̄dragitaq̄nq; vniuerſā vrbē? Et
ait. Nō delebo ſi iuenero ibi q̄dragitaq̄nq;
Rurſūq; locutꝰ ē ad eū. Si āt q̄dragita ibi
iuenti fuerit q̄d facies? Ait. Non ꝑcutiam
ꝓpť q̄dragita. Ne q̄ſo iqt idigneris dn̄e ſi
loq̄r. Quid ſi ibi iuēti fuerit trigita? Rn̄dit
Nō faciā: ſi iuenero ibi trigita. Quia ſemľ
ait cepi: loq̄r ad dn̄z meū. Quid ſi ibi iuēti
fuerit vigiti? Ait. Nō iterficiam ꝓpť vigiti.
Obſecro iqt ne iraſcaris dn̄e ſi loq̄r adhuc
ſemel. Quid ſi iuenti fuerit ibi decē? Dixit.
Nō delebo ꝓpť decē. Abijt dn̄s poſtq̄ ceſ-
ſauit loq̄ ad abraā: ⁊ ille reuerſus ē i locuz
ſuum. XIX

Eneruntq; duo āgeli ſodomā veſ
ꝑe ſedēte loth i forībꝰ ciuitatꝭ. Qui
cuz vidiſſet eos ſurrexit: ⁊ iuit ob-
uiā eis: adorauitq; ꝓnꝰ i terrā: ⁊ dixit. Ob
ſecro dn̄i: declinate i domuz pueri vr̄i: ⁊ ma
nete ibi. Lauate pedeſ vr̄os: ⁊ māe ꝓficiſci
mini i viam vr̄am. Qui dixerunt. Mini-
me: ſ; i platea mācbimus. Compulit illos
oppido ut diuerterent ad eum. Jngreſſiq;
domum eiꝰ fecit cōuiuiuz: coxit azima: ⁊ co
mederunt. Prius autem q̄ irēt cubitum:
viri ciuitatis vallauerunt domum illius a
a puero uſq; ad ſenem oīs ppľs ſimul. Uo
caueruntq; loth ⁊ dixerunt ei. Ubi ſunt viri
q̄ itroierūt ad te nocte? Educ illoſ huc: ut co
gnoſcamꝰ eos. Egreſſus ad eos loth ⁊ pꝰ tgū
accludens hoſtiū: ait. Nolite q̄ſo fr̄es mei

nolite malū hoc facē. Hēo duas filias: q̄ nec
dū cognouerūt viꝝ. Educā eas ad vos: ꝛ abu
timini eis sicut vob̄ placuerit: dūmō viris istꝭ
nihil mali faciatis: q̄a igressi sunt sub ūbra
culminis mei. At illi dixerūt. Recede illuc.
Et rursus Ingressus es iquiūt ut aduena:
Nūq̄d ut iudices? Te ergo ip̄m magꝭ q̄ hos
affligem⁹. Uimq̄ faciebāt loth vehemētissime.
Iāq̄ ꝓpe erāt ut effringerēt fores: ꝛ ecce mi-
serūt manū viri: ꝛ introduxerūt ad se loth:
clauserūtq̄ hostiū: ꝛ eos q̄ foris erāt ꝑcus-
serūt cecitate a minimo usq̄ ad maximū:
ita ut hostiū iuenire nō possēt. Dixerūt autē
ad loth. Habes hic quēpiā tuoꝝ generū:
aut filios aut filias? Oēs q̄ tui sūt educ de
vrbe hac. Delebim⁹ .n. locū istū: eo q̄ incre-
uerit clamor eoꝝ corā dn̄o: q̄ misit nos ut
ꝑdam⁹ illos. Egressus itaq̄ loth locut⁹ est
ad generos suos: q̄ accepturi erāt filias ei⁹:
ꝛ dixit. Surgite ꝛ egredimini de loco isto:
q̄ȝ delebit dn̄s ciuitatē hāc. Et visus ē eis q̄si
ludēs loq̄. Cūq̄ esset māe cogebāt eū āgeli
dicētes. Surge tolle vxorē tuā ꝛ duas filias
q̄s habes: ne ꝛ tu parit̄ ꝑeas i scelē ciuitatis
Dissimulāte illo apphēderūt manū eius et
manū vxoris ac duaꝝ filiaꝝ ei⁹: eo q̄ par-
ceret dn̄s illi: eduxerūtq̄ eū ꝛ posuerūt ex-
tra ciuitatē: ibiq̄ locuti sūt ad eū dicentes.
Salua aiam tuā. Noli respicē p⁹ tergū: nec
stes i oī circa regiōe: sȝ i monte saluū te fac:
ne ꝛ tu sil̄ ꝑeas. Dixitq̄ loth ad eos. Que-
so dn̄e mi: q̄ȝ īuenit seru⁹ tu⁹ gr̄am corā te: ꝛ
magnificasti gl̄ā ꝛ miāȝ tuā quā fecisti me-
cū: ut saluares aiam meam: nec possū i mō-
te saluari: ne forte apprehēdat me malū: et
moriar. Est ciuitas hic iuxta: ad quā possū
fugē: parua ꝛ saluabor i ea. Nūq̄d nō mo-
dica est ꝛ viuet aīa mea? Dixitq̄ ad eū. Ec-
ce ēt i hoc suscepi ꝑces tuas: ut nō subuertā
vrbē ꝓ q̄ locutus es. Festina ꝛ saluare ibi:
q̄a nō potero facē q̄c̄q̄ donec igrediaris illuc
Iccirco vocatū ē nomen vrbis illius segor.
Sol egressus ē sup terrā: ꝛ loth igressus ē
segor. Igit̄ dn̄s pluit sup sodomā ꝛ gomor-
rā sulphur ꝛ ignē a dn̄o de celo: ꝛ subuertit
ciuitates has ꝛ oēm circa regionē: vniuer-
sos habitatores vrbiū: ꝛ cūcta t̄re virētia.
Respiciensq̄ vxor eius post se v̄sa ē in̄ sta-
tuā salis. Abraam aūt consurgens mane
ubi steterat ꝑus cū dn̄o: ītuit⁹ ē sodomaȝ et
gomorrā: ꝛ vniuersā t̄rā regiōis illius. Ui-
ditq̄ ascendentē fauillā de t̄ra q̄si fornacis
fumū. Cū .n. subuerterēt dn̄s ciuitates regio-
nis illius: recordatus est abrae: ꝛ liberauit
loth de subuersiōe vrbiū in q̄b⁹ hitauerat.
Ascēditq̄ loth d̄ segor ꝛ māsit i mōte: due
q̄z filie ei⁹ cū eo. Timuerat .n. manē i segor.
Et māsit i speluca ip̄e ꝛ due filie ei⁹ cū eo.
Dixitq̄ maior ad minorē. Pat̄ n̄r senex ē ꝛ
null⁹ viroꝝ remāsit i t̄ra q̄ possit igredi ad
nos iuxta morē vniuerse terre. Ueni iebrie-
mus eū vino: dormiamusq̄ cū eo ut suare
possim⁹ ex p̄re n̄ro semē. Dederūt itaq̄ pat̄
suo bibē vinū nocte illa. Et igressa ē maior
dormiuitq̄ cū p̄re. At ille nō sēsit: nec q̄n ac-
cubuit filia nec q̄n surrexit. Alt̄a q̄z die di-
xit maior ad mīorē. Ecce dormiui heri cū
p̄re meo. Dem⁹ ei bibē vinū ēt hac nocte et
dormies cū eo: ut saluem⁹ semē d̄ p̄re n̄ro.
Dederūtq̄ ēt ꝛ illa nocte p̄ri suo bibē vinū
Ingressaq̄ minor filia dormiuit cū eo. Et
nec q̄dē tunc sensit q̄n ꝯcubuerit: uel q̄n illa
surrexerit. Cōceperūt ergo due filie loth de
p̄re suo. Pepitq̄ maior filiū: ꝛ vocauit no-
mē ei⁹ moab. Ip̄e ē p̄r moabitaꝝ usq̄ i pre-
sētē diē. Minor q̄z pepit filiū: ꝛ vocauit no-
mē ei⁹ ammon: id ē fili⁹ p̄pl̄i mei. Ip̄e ē pat̄
ammonitaꝝ usq̄ hodie. ¶ XX

Profectus inde abraā i terram au-
stralē: hitauit iter cades ꝛ sur: ꝛ ꝑe-
grinat⁹ ē i geraris. Dixitq̄ d̄ sara
vxore sua: soror mea ē. Misit ergo abime-
lech rex gerare: ꝛ tulit eā. Uenit aūt de⁹ ad
abimelech ꝑ somnium nocte: ꝛ ait illi. En
morieris ꝓpt̄ mulierē quā tulisti. Habet .n.
viꝝ. Abimelech v̄o nō tetigerat eā. Et ait.
Dn̄e nū gētē ignorātē ꝛ iustā iterficies? Nō-
ne ip̄se dixit mihi soror mea ē: ꝛ ip̄a ait: frat̄
meus est? In simplicitate cordis mei ꝛ mū-
dicia manuū meaꝝ feci hoc. Dixitq̄ ad eū
deus. Et ego scio q̄ simplici corde feceris: ꝛ
ideo custodiui te ne peccares i me: ꝛ nō di-
misi ut tāgeres eā. Nūc ergo redde viro suo
vxorē: ꝛ orabit ꝓ te: q̄ȝ ꝓpheta est: ꝛ viues.
Si aūt nolueris reddē: scito q̄ mōte morie-
ris tu ꝛ oīa q̄ tua sūt. Statiq̄ de nocte cō-
surgēs abimelech: vocauit oēs suos suos: ꝛ
ꝛ locut⁹ ē vniuersa v̄ba hec i aurib⁹ eoꝝ.
Timuerūtq̄ oēs viri valde. Uocauit autē
abimelech etiā abraā ꝛ dixit ei. Quid feci-
sti nobis: Quid peccauim⁹ in te: q̄ȝ iduxisti
sup me ꝛ sup regnum meū peccatū grāde.
Que non debuisti facē: fecisti nobis? Rur-
susq̄ expostulans ait. Quid vidisti ut hoc

faceres? Rn̄dit abraam. Cogitaui mecū di
cens. Forsitan nō ē timor dei i loco isto: et
interficient me ꝓpt̄ vxorē meā. Alias autē et
vere soror mea ē: filia p̄ris mei: ⁊ non filia
m̄ris mee: ⁊ duxi eā i vxorē. Postq̄ autem
eduxit me de⁹ ꝺ domo p̄ris mei: dixi ad eā.
Hāc m̄iam facies mecū. In oī loco ad quē
igrediemur: dices ꝙ frat̄ tu⁹ sim. Tulit igit̄
abimelech oues ⁊ boues ⁊ ſuos ⁊ ācillas
⁊ dedit abraam. Reddiditq̄ȝ illi sarā vxorē
suā. ⁊ ait. Terra coram vob̄ ē: vbicūq̄ȝ tibi
placuerit hita. Sare autē dixit. Ecce mille
argēteos ꝺdi f̄ri tuo: hoc erit tibi i velamen
oculoꝝ ad oēs q̄ tecū s̄t: ⁊ quocūq̄ȝ prexeris
memēto te dep̄hēsā. Orāte aūt abraam sa
nauit de⁹ abimelech ⁊ vxorē: ancillasq̄ȝ ei⁹:
⁊ peperūt. Cōcluserat. n. dn̄s oēȝ vuluā do
m⁹ abimelech ꝓpt̄ sarā vxorē abrae. XXI

Visitauit aūt dn̄s sarā sicut ꝓmise
rat: ⁊ ipleuit q̄ locu⁹ ē. Cōcepitq̄ȝ
⁊ ꝑpit filiū i senectute sua tēpore
quo p̄dixerat ei de⁹. Vocauitq̄ȝ abraaȝ no
mē filij sui quē genuit ei sara isaac: ⁊ circū
cidit eū octauo die sicut p̄cepat ei de⁹: cum
esset cētū ānoꝝ. Hac q̄ppe etate p̄ris natus
ē isaac. Dixitq̄ȝ sara. Risū fecit mihi deus:
⁊ q̄cūq̄ȝ audierit corridebit mihi. Rursūq̄ȝ
ait. Quis auditur⁹ crederet abraam ꝙ sara
lactaret filiū quē ꝑpit ei iā seni? Creuit igit̄
puer ⁊ ablactat⁹ ē. Fecitq̄ȝ abraā grande cō
uiuiū i die ablactatiōis ei⁹. Cūq̄ȝ vidissȝ sa
ra filiū agar egyptie ludētē cū isaac filio su
o: dixit ad abraam. Eijce ācillā hāc ⁊ filiuȝ
ei⁹. Nō. n. erit heres fili⁹ ācille cū filio meo
isaac. Dure accepit hoc abraaȝ ꝓ filio suo.
Cui dixit de⁹. Nō tibi videat̄ asperū super
puero ⁊ suꝑ ācilla tua. Oīa q̄ dixerit tibi sa
ra: audi vocē ei⁹: q̄a i isaac vocabit̄ tibi se
men. Sȝ ⁊ filiū ācille faciā i gentē magnā:
q̄a semen tuū est. Surrexit itaq̄ȝ abraam
mane ⁊ tollēs panē ⁊ utrē aque iposuit sca
pule ei⁹ tradiditq̄ȝ pueꝝ ⁊ dimisit eā. Que
cū abijsset: errabat i solitudīe bersabee. Cū
q̄ȝ ꝯsūpta eēt aq̄ i vtre: abiecit pueꝝ subter
vnā arborē: q̄ ibi erat: ⁊ abijt. Seditq̄ȝ e re
gione ꝓcul: q̄tū pōt arc⁹ iacere. Dixit enīȝ.
Nō videbo morientē pueꝝ. Et sedēs ꝯtra
leuauit vocē suā ⁊ fleuit. Exaudiuit aūt de
us vocē pueri. Vocauitq̄ȝ āgelus dn̄i agar
de celo dicēs. Quid agis agar? Noli timē.
Exaudiuit enim deus vocem pueri: de lo
co in quo est: Surge ⁊ tolle puerum: ⁊ tene
manū illi⁹: q̄a i gētē magnā faciā eū. Aꝑuit
q̄ȝ oculos ei⁹ deus. Que vidēs puteū aque
abijt ⁊ ipleuit vtrē: deditq̄ȝ puero bibē: ⁊ fu
it cū eo. Qui creuit: ⁊ morat⁹ ē i solitudine
factusq̄ȝ ē iuuenis sagittari⁹. Habitauitq̄ȝ i
deserto pharan. Et accepit illi m̄r sua vxo
rē ꝺ t̄ra egypti. Eodē t̄pe dixit abimelech ⁊
phicol p̄nceps exercit⁹ ei⁹ abraā. De⁹ tecuȝ
est i vniuersis q̄ agis. Iura ergo ꝑ dn̄m ne
noceas mihi: ⁊ posteris meis stirpiq̄ȝ mee:
sȝ iuxta m̄iam quā feci tibi: facies mihi et
t̄re in q̄ v̄satus es aduena. Dixitq̄ȝ abraā.
Ego iurabo. Et icrepauit abimelech ꝓpter
puteū aq̄: quē vi abstulerāt serui ei⁹. Rn̄dit
q̄ȝ abimelech. Nesciui q̄s fecerit hāc rem.
Sed ⁊ tu nō indicasti mihi: ⁊ ego nō audi
ui preter hodie. Tulit itaq̄ȝ abraam oues
⁊ boues ⁊ dedit abimelech. Percusserūtq̄ȝ
ābo fedus. Et statuit abraā septem agnas
gregis seorsū. Cui dixit abimelech. Quid
sibi volūt septē agne iste q̄s stare fecisti seor
sū? At ille. Septē iq̄t agnas accipies ꝺ ma
nu mea: ut sit mihi i testioniū q̄m ego fodi
puteū istū. Idcirco vocatus ē locus ille ber
sabee: q̄ȝ ibi vterq̄ȝ iurauit: ⁊ inierūt fedus
ꝓ puteo iuramēti. Surrexit aūt abimelech
⁊ phicol p̄ceps exercit⁹ ei⁹: reuersiq̄ȝ sunt
in terram palestinorum. Abraam v̄o plan
tauit nemus i bersabee: ⁊ inuocauit ibi no
men dei eterni ⁊ fuit colonus terre palesti
noꝝ diebus multis. XXII

Que postq̄ gesta sūt: tentauit deus
abraam ⁊ dixit ad eum. Abraam
abrahā. At ille rn̄dit. Adsū. Ait il
li. Tolle filium tuū vnigenitū queȝ diligis
isaac: ⁊ vade i terrā visiōis: atq̄ȝ ibi offeres
eū in holocaustū suꝑ vnū montiū quē mō
strauero tibi. Igit̄ abraā de nocte ꝯsurgēs
strauit asinū suū: ducēs secū duos iuuenes
⁊ isaac filiū suū. Cūq̄ȝ cōcidissȝ ligna i ho
locaustuȝ: abijt ad locū quē p̄cepat ei de⁹.
Die autē t̄tio eleuatis oculis vidit locum
procul: dixitq̄ȝ ad pueros suos. Expectate
hic cum asino: ego ⁊ puer illuc vsq̄ȝ ꝓperā
tes postq̄ adorauerimus reuertemur ad
vos. Tulit q̄ȝ ligna holocausti: ⁊ iposuit su
per isaac filiū suū. Ipse v̄o portabat i ma
nibus ignē ⁊ gladiū. Cumq̄ȝ duo ꝑgerent
simul: dixit isaac p̄ri suo. Pater mi. At ille
rn̄dit. Quid vis fili? Ecce iq̄t ignis ⁊ ligna:
vbi est victima holocausti? Dixit autem
abraam. Deus prouidebit sibi victimam

holocausti fili mi. Pergebāt ergo parit᷑: et
venerunt ad locum quem ostenderat ei de-
us: in quo edificauit altare: ⁊ desup ligna
cōposuit. Cūq3 alligasset isaac filiū suum
posuit eum in altare sup struē lignoꝝ. Ex-
tēditq3 manū ⁊ arripuit gladium: ut imo-
laret filiū suū. Et ecce āgelus dñi ō celo cla
mauit dicēs. Abraā abraam. qui respōdit.
Adsum. Dixitq3 ei. Nō extēdas manū tuā
sup pueꝝ: neq3 facias illi qcq̄. Nūc cogno-
ui q̄ timeas dñm: ⁊ nō pepcisti vnigenito
filio tuo ꝓpt᷑ me. Leuauit abraā oculos su-
os: viditq3 pꝰ tergū arietē iter vepres heren
tem cornibus. Quem assumens obtulit
holocaustū ꝓ filio. Appellauitq3 nomē lo-
ci illiꝰ dñs videt. Unde usq3 hodie dicitur:
in monte dñs videbit. Uocauit autē āgelꝰ
dñi abraam secundo de celo dicēs. Per me
metipsū iuraui dicit dñs: quia fecisti hāc
rem: ⁊ nō pepercisti filio tuo vnigenito ꝓpt᷑
me: benedicam tibi ⁊ multiplicabo semen
tuū sicut stellas celi: ⁊ velut arenā q̄ est i lit
tore maris. Possidebit semen tuū portas
inimicorum suorum: ⁊ benedicentur in se-
mine tuo omnes gētes terre: quia obedisti
voci mee. Reuersus est abraam ad pueros
suos: abieruntq3 bersabee simul: ⁊ habita-
uit ibi. His ita gestꝪ nūciatū ē abraā: q̄ mel
cha q̄3 genuisset filios nachor fratri suo:
hus pmogenitum: ⁊ buz frem eiꝰ ⁊ chamu-
el patrem syrorū ⁊ caseth ⁊ azau pheldas
q̄3 ⁊ iedlaph ⁊ batuel: ō quo nata ē rebecca
Octo istos genuit melcha nachor frī abra-
ā. Concubina vero illius nomine roma
peperit thabee ⁊ gaon ⁊ thaas ⁊ maacha.

VIxit aūt sara centūvigitisepte ¶XXIII
annis: ⁊ mortua est in ciuitate arbee:
que ē ebron i t᷑ra chanaā. Uenitq3 abraā ut
plangēt ⁊ fleret eam. Cumq3 surrexisset ab
officio funeris: locutus ē ad filios heth di-
cens. Aduena sum ⁊ peregrinus apud vos
date mihi ius sepulchri vobiscū: ut sepeliā
mortuum meum. Rñderunt filij heth dicē
tes. Audi nos dñe. Princeps dei es apud
nos: in electis sepulchris nostris sepeli mō
tuum tuū: nullusq3 te ꝓhibere poterit: qn
in monumento eius sepelias mortuū tuū.
Surrexit abraam ⁊ adorauit populū t᷑re:
filios videlic3 heth. Dixitq3 ad eos. Si pla
cet anime vestre ut sepeliam mortuū meū:
audite me ⁊ intercedite ꝓ me apud ephron
filium seor: ut det mih speluncā duplicē3:
quā habet in extrema parte agri sui. Pecu
nia digna tradat eam mihi corā vobis i
possessionem sepulchri. Habitabat autem
ephron in medio filiorū heth. Respōditq3
ephron ab abraam cunctis audientibus:
qui ingrediebantur portam ciuitatis illius
dicens. Nequaq̄ ita fiet dñe mi: sed tu ma-
gis ausculta: quod loquor. Agrum trado
tibi ⁊ speluncam que i eo est p̄ntibus filijs
populi mei. Sepeli mortuum tuum. Ado-
rauit abraam corā dño ⁊ ꝓplo terre: ⁊ locu
tus est ad ephron circumstante plebe eius.
Queso ut audias me. Dabo pecuniam ꝓ
agro: suscipe eam: ⁊ sic sepeliam mortuum
meum in agro. Responditq3 ephron. Dñe
mi audi me. Terra quā postulas: q̄drīgē-
tos siclos argenti valet. Istud est precium
inter me ⁊ te. Sed quātum est hoc? Sepeli
mortuum tuum. Quod cum audisset abra
am appendit pecuniam: quā ephron postu
lauerat audientibus filijs heth quadrigē-
tos siclos argenti ꝓbate monete publice.
Confirmatus est ager quondam ephronis
in quo erat spelunca duplex respiciens mā
bre tam ipse q̄ spelunca ⁊ oēs arbores eiꝰ
in cunctis terminis eius per circuitū abrae
in possessionem videntibus filijs heth: et
cūctis qui intrabant portam ciuitatis illiꝰ
Atq3 ita sepeliuit abraam vxorem suam i
spelunca agri duplici: que respiciebat mā-
bre: hec est ebron in terra chanaan. Et con-
firmatus est ager ⁊ antrum quod erat i eo
abrae i possessionē monumēti a filijs heth.

ERat autem abraam senex ¶XXIIII
dierumq3 multorum: ⁊ dñs in cūctis
benedixerat ei. Dixitq3 ad seruum seniorē
domus sue: qui preerat omibus que habe-
bat. Pone manū tuam subter femur meū:
ut adiurem te per deum celi et terre: ut nō
accipias vxorem filio meo de filiabus cha
naneorum: inter quos habito: sed ⁊ ad t᷑rā
⁊ cognationem meam ꝓficiscaris: ⁊ inde ac
cipies vxorem filio meo isaac. Rñdit seruꝰ
Si noluerit mulier venire mecum i terra3
hanc: nunquid reducere debeo filium tuū
ad locum: de quo tu egressus es? Dixitq3
abraam. Caue nequando reducas filium
meum illuc. Dñs celi ⁊ terre qui tulit me ō
domo p̄ris mei: ⁊ de terra natiuitatis mee:
qui locutus est mihi: ⁊ iurauit mihi dicēs:
semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet
angelum suū corā te: ⁊ accipies inde vxorē

filio meo. Si autez mulier noluerit sequi te: non teneberis iuramento: filiuz tantum meum ne reducas illuc. Posuit ergo seruꝰ manum sub femore abraam dñi sui: ⁊ iurauit illi sup sermone hoc. Tulitqꝫ decem camelos de grege dñi sui ⁊ abiit: ex oībꝰ bonis eius portās secū: ꝓfectusqꝫ perrexit in mesopotamiā ad vrbem nachor. Cūqꝫ camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aque vespere eo tempore q̄ solēt mulieres egredi ad hauriendā aquā orauit dñz dicens. Dñe deus dñi mei abraaz occurre obsecro mihi hodie ⁊ fac miaz cum dño meo abraā. Ecce ego sto ꝓpe fōtē aque: et filie habitatorum huius ciuitatis egredientur ad hauriendā aquā. Igit puella: cui dixero inclina hydriā tuam ut bibā: ⁊ illa rñderit bibe: qn ⁊ camelis tuis dabo potuz: ipsa ē quā ꝓparasti seruo tuo isaac: ⁊ per hoc intelligā q̄ feceris miam cū dño meo abraam. Necdum intra se verba cōpleuerat: ⁊ ecce rebecca egrediebatur filia bathuel filij melche vxoris nachor fratris abraam habens hydriam in scapula sua: puella decora nimis: virgo pulcherrima ⁊ incognita viro. Descenderat autem ad fontez ⁊ impleuerat hydriam aqua: ac reuertebatur. Occurritqꝫ ei seruꝰ ⁊ ait. Pauxillū aque mihi ad bibēdum ꝓbe de hydria tua. Que rñdit. Bibe dñe mi. Celeriterqꝫ deposuit hydriam super ulnam suam: ⁊ dedit ei potuz. Cumqꝫ ille bibisset: adiecit. Quin ⁊ camelis tuis hauriā aquam: donec cūcti bibant. Effūdēsqꝫ hydriā i canalibꝰ recurrit ad puteum ut hauriret aquaz: ⁊ haustā omnibus camelis dedit. Ipse autem ꝯtēplabatur eam tacitus: scire volens vtrum ꝓsperum iter suum fecisset deus an non. Postq̄ aūt biberūt cameli: ꝓtulit vir in aures aureas appēdētes siclos duos: ⁊ armillas totidem pondo sicloꝝ decem. Dixitqꝫ ad eā. Cuiꝰ es filia? Indica mihi. Est in domo patris tui locus ad manendum? Que respondit. Filia suz bathuelis filij nachor: quem peperit ei melcha. Et addidit dicēs. Palearum quoqꝫ et feni plurimum ē apud nos: et locus spatiosus est ad manendum. Inclinauit se homo ⁊ adorauit dñm dicēs Benedictus dñs deus dñi mei abraam: q̄ non abstulit miam ⁊ veritatem suā a dño meo: ⁊ recto itinere me perduxit in domuz fratris dñi mei. Cucurrit itaqꝫ puella: et nunciauit in domum matris sue omnia q̄ audierat. Habebat autem rebecca fratrem nomine laban. Qui festinus egressus ē ad hominem ubi erat fons. Cūqꝫ vidisset i aures ⁊ armillas in manibus sororis sue: et audissz cuncta verba referentis: hec locutꝰ est mihi homo: venit ad virum: qui stabat iuxta camelos ⁊ ꝓpe fontem aque: dixitqꝫ ad eum. Ingredere benedicte dñi. Cur foris stas? ꝓparaui domuz ⁊ locum camelis tuis Et introduxit eum in hospitium: ac destrauit camelos: deditqꝫ paleas ⁊ fenū ⁊ aquā ad lauandos pedes cameloꝝ ⁊ virorum q̄ venerant cum eo. Et appositus est i ꝯspc̄u eius panis. Qui ait. Non comedam donec loquar sermones meos. Respondit ei. Loquere. At ille seruus inquit abraam sum. Et dñs benedixit dño meo valde: ⁊ magnificatus est: ⁊ dedit ei oues ⁊ boues argētū ⁊ aurum seruos ⁊ ancillas camelos ⁊ asinos. Et peperit sara vxor dñi mei filiū dño meo in senectute sua: deditqꝫ illi omnia q̄ habuerat. Et adiurauit me dñs meꝰ dicēs. Non accipies vxorem filio meo de filiabꝰ chananeorum: in quorum terra habito: sz ad domum patris mei perges: ⁊ de cognatione mea accipies vxorem filio meo. Ego vero rñdi dño meo. Quid si noluerit venire mecuz mulier? Dñs ait in cuius ꝯspectu ambulo: mittet angelum suum tecum: ⁊ diriget viam tuam: accipiesqꝫ vxorem filio meo de cognatione mea: ⁊ de domo patris mei. Innocens eris a maledictione mea cū veneris ad ꝓximos meos: ⁊ non dederint. Veni ergo hodie ad fontem aque: ⁊ dixi. Dñe deus dñi mei abraam si direxisti viaz meam: in qua nunc ambulo: ecce sto iuxta fontē aque: ⁊ virgo que egredietur ad hauriendam aquā: audierit a me: da mihi pauxillū aque ad bibendum de hydria tua: et dixerit mihi: ⁊ tu bibe: ⁊ camelis tuis hauriam: ipsa ē mulier quā ꝓparauit dñs filio dñi mei. Cūqꝫ hec tacitus mecuz voluerē: apparuit rebecca veniens cum hydria quā portabat in scapula: descenditqꝫ ad fontez ⁊ hausit aquam. Et aio ad eam. Da mihi paululum bibere. Que festinans deposuit hydriam de humero: ⁊ dixit mihi. Et tu bibe: ⁊ camelis tuis tribuam potum. Bibi: ⁊ adaquauit camelos. Interrogauiqꝫ eam: ⁊ dixi. Cuius es filia? Que respōdit. Filia bathuelis sum filij nachor: quem peperit

ei melcha. Suspendi itaqȝ in aures ad or-
nandam faciem eius: ⁊ armillas posui in
manibus eius: Pronusqȝ adoraui dn̄m be
nedicens dn̄o deo dn̄i mei abraam: qui per
duxit me recto itinere: ut sumerem filiam
fratris dn̄i mei filio eius. Quāobrē si faci-
tis miam et veritatem cum dn̄o meo: indi-
cate mihi: sin autem aliud placet: ⁊ hoc di-
cite mihi: ut vadam ad dexteram siue ad si
nistram. Responderunt laban ⁊ bathuel.
A dn̄o egressus est sermo. Non possumus
extra placitum eius quicq̄ aliud loq̄ tecū.
En rebecca coram te est: tolle eam ⁊ ꝓficis-
cere: ⁊ sit vxor filij dn̄i tui: sicut locutus est
dn̄s. Quod cum audisset puer abraam: ꝓ-
cidens adorauit in terra dn̄m. Prolatisqȝ
vasis argenteis ⁊ aureis ac vestibus: dedit
ea rebecce ꝓ munere. Fr̄ibus quoqȝ eius et
matri dona obtulit. Inito conuiuio vescē-
tes pariter ⁊ bibentes māserūt ibi. Surgēs
autem mane locutus ē puer. Dimittite me
ut vadam ad dn̄m meum. Responderūtqȝ
frater eius ⁊ mater. Maneat puella saltē
decem dies apud nos: ⁊ postea ꝓficiscetur.
Nolite ait me retiere: quia dn̄s direxit viā
meam. Dimittite me: ut pergam ad dn̄m
meum. Et dixerunt. Uocemus puellam: ⁊
q̄ramus ipsius voluntatem. Cūqȝ vocata
venisset sciscitati sunt. Uis ire cum homie
isto? Que ait. Uadam. Dimiserūt ergo eā:
⁊ nutricem illius: seruumqȝ abraam ⁊ co-
mites eius: īprecantes ꝓspera sorori sue: at
qȝ dicentes. Soror nostra es: Crescas i mil
le milia: ⁊ possideat semen tuū portas ini
micorum suorū. Igitur rebecca et puelle il-
lius ascensis camelis secute sunt virum: q̄
festinus reuertebatur ad dn̄m suum. Eo
autem tempore deambulabat isaac ꝑ viā
que ducit ad puteum: cuius nomen ē viuē-
tis ⁊ videntis. Habitabat enim in terra au
strali. Et egressus fuerat ad meditandum
in agro inclinata iam die. Cumqȝ eleuasset
oculos: vidit camelos venientes ꝓcul. Re-
becca quoqȝ conspecto isaac descendit de
camelo: ⁊ ait ad puerū. Quis ē ille homo
qui venit per agrum i occursum nobis? Di
xitqȝ ei. Ipse est dn̄s meus. At illa tollens
cito pallium suum operuit se. Seruus aūt
cūcta que gesserat: narrauit dn̄o suo isaac.
Qui introduxit eam in tabernaculum sare
matris sue: ⁊ accepit eam vxorem: ⁊ in tm̄
dilexit eam: ut dolorem qui ex morte mr̄is
eius acciderat temperaret.

XXV

Abraam vero aliam duxit vxorem no
mine cethuram: que peperit ei zamrā
⁊ iecsan ⁊ madan ⁊ madiā ⁊ iesboch ⁊ sue.
Jecsan quoqȝ genuit saba ⁊ dadā. Filij da-
dan fuerūt assurim ⁊ lathusim ⁊ laomim.
At vero ex madian ortus est epha ⁊ epher
⁊ enoch ⁊ abida heldaa. Omnes hi filij ce
thure. Deditqȝ abraam cuncta que posse-
derat isaac: filijs autem concubinarū largi-
tus est munera: ⁊ separauit eos ab isaac fi-
lio suo: dum adhuc ipse viueret ad plagā
orientalem. Fuerunt autē dies vite abrae
centum septuagintaq̄nqȝ āni: ⁊ deficiens
mortuus est i senectute bona ꝓuecteqȝ eta-
tis ⁊ plenus dierū: ꝯgregatusqȝ ē ad popu
lum suū. Et sepelierunt eum isaac ⁊ isma-
el filij sui in spelunca duplici: que sita est i
agro ephron: filij seor ethei e regione mā-
bre: quam emerat a filijs heth. Ibi sepult⁹
est ipse ⁊ sara vxor eius. Et post obitū illi⁹
benedixit deus isaac filio eius: qui habita-
bat iuxta puteum nomine viuentis ⁊ viden
tis. He sunt generatiōes ismael filij abrae:
quem peperit ei agar egyptia famula sare:
⁊ hec nomina filiorum eius in vocabulis ⁊
generationibus suis: Primogenitus isma
elis nabaioth: deinde cedar ⁊ abdehel et
mabsan masma quoqȝ ⁊ duma ⁊ massa
adad ⁊ thema ⁊ iachur ⁊ naphis ⁊ cedma
Isti sūt filij ismael: ⁊ hec nomina ꝑ castella
⁊ oppida eorum duodecim principes tri-
buum suarū. Et facti sunt anni vite isma
elis cētumtrigintaseptē: deficiēsqȝ mōtu⁹
est ⁊ appositus ad populum suum. Habi-
tauit autem ab euila usqȝ sur: que respicit
egyptum introeuntibus assyrios. Coram
cunctis fratribus suis obijt. He quoqȝ sūt
generationes isaac filiū abraam. Abraam
genuit isaac. Qui cum quadraginta esset
annorum: duxit vxorem rebeccā filiam ba
thuelis syri de mesopotamia sororē laban.
Deprecatusqȝ est isaac dn̄ū ꝓ vxore sua: eo
q̄ esset sterilis. Qui exaudiuit eum ⁊ dedit
conceptum rebecce: sed collidebantur i vte
ro eius paruuli. Que ait. Si sic mihi futu-
rū erat: quid necesse fuit concipe? Perre-
xitqȝ rebecca ut consuleret dn̄ū. Qui rn̄dēs
ait. Due gentes sunt in utero tuo: ⁊ duo po
puli ex ventre tuo diuidentur: populusqȝ
populum superabit: ⁊ maior seruiet miori
Jam tempus pariendi aduenerat: et ecce

gemini in utero eius reperti sunt. Qui pri-
mus egressus ē ruffus erat: ⁊ totus ī morē
pellis hispidus: vocatumq; est nomen eiꝰ
esau. Protinus alter egrediens plantā fra-
tris tenebat manu: ⁊ iccirco appellauit eū
iacob. Sexagenarius erat isaac qn̄ nati sūt
paruuli. Quibus adultis: factus est esau
vir gnarus venandi: ⁊ homo agricola: ia-
cob autem vir simplex habitabat in taber-
naculis. Jsaac amabat esau eo ꝙ de venati
onibus illius vesceretur: ⁊ rebecca dilige-
bat iacob. Coxit autem iacob pulmentū:
Ad quem cum venisset esau de agro lassus
ait. Da mihi ȯ coctione hac ruffa: quia op
pido lassus sum. Quā ob causam vocatū
est nomen eius edom. Cui dixit iacob. Ue-
de mihi ꝑmogenita tua. Jlle respondit. En
morior. Quid mihi ꝓderūt primogenita?
Ait iacob. Jura ergo mihi. Jurauit ei esau
⁊ vendidit primogenita: ⁊ sic accepto pane
⁊ lentis edulio cōedit ⁊ bibit ⁊ abijt: parui
pēdēs ꝙ p̄mogenita vēdidisset. XXVI

Orta autem fame super terram pꝰ eā
sterilitatē q̄ acciderat ī diebꝰ abraam:
abijt isaac ad abimelech regem palestinoꝝ
in gerara. Apparuitq; ei dn̄s ⁊ ait. Ne de-
scendas in egyptū: sed quiesce in terra quā
dixero tibi: ⁊ peregrinare in ea: eroq; tecū ⁊
bn̄dicā tibi. Tibi.n. ⁊ semini tuo dabo vni
uersas regiones has: complens iuramētū
qȯ spopondi abraā p̄ri tuo: ⁊ multiplicabo
semen tuum sicut stellas celi. Daboq; poste
ris tuis vniuersas regiones has: ⁊ benedi-
centur in semine tuo omnes gentes terre eo
ꝙ obedierit abraam voci mee: et custodie-
rit precepta et mandata mea: ⁊ cerimōias
legesq; seruauerit. Mansit itaq; isaac ī ge-
raris Qui cum interrogaretur a viris loci
illius super vxore sua: respondit. Soror
mea est. Timuerat enim confiteri ꝙ si-
bi esset sociata coniugio: reputans ne forte
interficerent eum ꝓpter illius pulchritudi-
nem. Cumq; pertransissent dies plurimi ⁊
ibidem moraretur: ꝓspiciēs abimelech rex
palestinorum per fenestram: vidit eum io-
cantem cum rebecca vxore sua: ⁊ accersito
eo ait. Perspicuum est ꝙ vxor tua sit. Cur
mentitus es eam sororem tuam esse? Rn̄-
dit. Timui ne morerer ꝓpter eam. Dixitq;
abimelech. Quare imposuisti nobis. Po-
tuit coire quispiam de populo cum vxore
tua et induxeras super nos grāde peccatū.
Precepitq; omni populo dicens. Qui te
tigerit hominis huius vxorem morte mo-
rietur. Seuit autem isaac in terra illa: ⁊ i-
uenit in ipso anno centuplū. Benedixitq;
ei deus: et locupletatus est homo: ⁊ ibat ꝓ-
ficiens atq; succrescens: donec magnus ve
hementer effectus est: habuitq; possessio-
nes ouium et armentorum ⁊ familie pluri
mum. Ob hoc inuidentes ei palestini ōes
puteos quos foderant serui patris illius a
braam: illo tempore obstruxerunt īplentes
humo: in tantum ut ipse abimelech diceret
ad isaac. Recede a nobis: quoniam potenti
or nobis factus es valde. Et ille discedens
ut veniret ad torrentem gerare habitaretq;
ibi: rursum fodit alios puteos: quos fode-
rāt serui patris sui abraā: ⁊ quos illo mor-
tuo olim obstruxerant philistijm. Appella
uitq; eos eisdem nominibus: quibus ante
pater vocauerat. Foderuntq; in torrente: ⁊
reppererunt aquam viuam. Sed ⁊ ibi iur-
gium fuit pastorū gerare aduersus pasto-
res isaac dicentiū. Nostra est aqua. Quā-
obrem nomen putei ex eo quod acciderat:
vocauit calumniam. Foderunt autē et aliū
⁊ ꝓ illo quoq; rixati sunt: appellauitq; eū
inimicitias. Profectus inde fodit aliū pu-
teum: ꝓ quo non contenderunt. Jtaq; vo-
cauit nomen eius latitudo dicens. Nūc di
latauit nos dn̄s: et fecit crescere sup terrā.
Ascendit autem isaac ex illo loco in bersa-
bee: ubi apparuit ei dn̄s in ipsa nocte dicēs
Ego sum deus abraam patris tui. Noli ti-
mere: quia ego tecum sum. Benedicā tibi
⁊ multiplicabo semen tuum ꝓpter semen
meum abraam. Jtaq; edificauit ibi altare
dn̄o: et inuocato nomine dn̄i: extendit tab-
naculum: precepitq; seruis suis: ut foderēt
puteum. Ad quem locum cum venisset de
geraris abimelech ⁊ ochozath amici illius
⁊ phicol dux militū: locutus ē isaac. Quid
venistis ad me hominem quem odistis: et
expulistis a vobis? Qui responderunt. Ui-
dimus tecum esse dn̄m: et iccirco nos dixi-
mus. Sit iuramentum inter nos: ⁊ ineāꝰ
fedus: ut nō facias nobis q̄cq̄ mali: sicut et
nos nihil tuorum attigimus: nec fecimus
quod te lederet: sed cum pace dimisimus
auctum benedictione dn̄i. Fecit ergo eis cō-
uiuium. Et post cibum ⁊ potum surgentes
mane iurauerūt sibi mutuo: dimisitq; eos
isaac pacifice in locum suum. Ecce autem

venerunt in ipſo die ſerui iſaac annuncian
tes ei de puteo queꝫ foderant: atqꝫ dicẽtes:
Jnuenimus aquam. Unde appellauit euꝫ
abundantiam: ⁊ nomen vrbi impoſitum ē
berſabee uſqꝫ in pn̄tem diem. Eſau vͦ qua
dragenarius duxit vxores duas: iudith fili
am beeri ethei ⁊ baſemath filiam elon ei⁹-
dem loci: que ambe offenderant animum
iſaac ⁊ rebecce.

XXVII

Senuit autẽ iſaac: ⁊ caligauerũt oculi
eius et videre non poterat: vocauitqꝫ
eſau filium ſuum maiorem: et dixit ei: Fili
mi. Qui reſpondit: Adſum. Cui pater: Ui
des inquit ꝙ ſenuerim: ⁊ ignorem diẽ mor-
tis mee. Sume arma tua: ⁊ pharetram et
arcum et ingredere foras. Cumqꝫ venatu ali-
quid apprehenderis: fac mihi inde pulmẽ-
tum ſicut velle me noſti: et affer ut cõedam
et benedicat tibi anima mea ãteqꝫ moriar.
Quod cum audiſſet rebecca: ⁊ ille abiſſet i
agrum: ut iuſſionem patris impleret: dixit
filio ſuo iacob. Audiui patrem tuũ loquẽ-
tem cum eſau fratre tuo: et dicentem ei: Af
fer mihi de venatiõe tua ⁊ fac cibos ut co-
medam: ⁊ benedicam tibi coram dn̄o ãte-
ꝙ moriar. Nunc ergo fili mi acquieſce con
ſilijs meis: et pergens ad gregem affer mi-
hi duos hedos optimos: ut faciam ex eis
eſcas patri tuo: quibus libenter veſcit̄: q̄s
cum intuleris ⁊ comederit: benedicat tibi
ꝓuſꝙ moriatur. Cui ille reſpondit: Noſti
ꝙ eſau frater me⁹ homo piloſus ſit: ⁊ ego
lenis. Si attrectauerit me pater meus ⁊ ſẽ
ſerit: timeo ne putet ſibi voluiſſe me illudẽ
⁊ iducat ſup me maledictionem ꝓ benedic
tiõe. Ad quẽ mr̄ i me ſit ait iſta maledictio
fili mi: tm̄ audi vocẽ meã: ⁊ pergens affer q̄
dixi. Abijt ⁊ attulit: deditqꝫ mr̄i. Parauit
illa cibos ſicut velle nouerat patrem illius
⁊ veſtibus eſau valde bonis: quas apud ſe
habebat domi: induit eum: pelliculaſqꝫ he
dorum circundedit manibus: ⁊ colli nuda
ꝓtexit. Deditqꝫ pulmentum: ⁊ panes quoſ
coxerat tradidit. Quibus illatis: dixit: Pa
ter mi. At ille reſpondit: Audio. Quis es
tu fili mi. Dixitqꝫ iacob. Ego ſum ꝓmoge-
nitus tu⁹ eſau. Feci tibi ſicut p̄cepiſti mihi
Surge ſede ⁊ comede d̄ venatione mea: ut
bn̄dicat mihi aīa tua. Rurſũqꝫ iſaac ad fi-
lium ſuũ. Quomodo inquit tam cito iue-
nire potuiſti fili mi? Qui reſpondit: Volũ-
tas dei fuit: ut cito occurreret mihi quod
volebam. Dixitqꝫ iſaac. Accede huc ut
tangam te fili mi: ⁊ probem vtrum tu ſis fi
lius meus eſau: an non. Acceſſit ille ad pa-
treꝫ: ⁊ palpato eo dixit iſaac: Uox quidem
vox iacob eſt: ſed manus: manus ſunt eſau
Et non cognouit eum: quia piloſe manus
ſimilitudinem maioris expreſſerant. Bene-
dicens ergo illi ait: Tu es filius meus eſau
Reſpondit: Ego ſum. At ille: Affer inquit
mihi cibos de venatiõe tua fili mi: ut bene-
dicat tibi anima mea. Quos cum oblatos
comediſſet: obtulit ei etiam vinum. Quo
hauſto dixit ad eũ: Accede ad me ⁊ da mi-
hi oſculum fili mi. Acceſſit: ⁊ oſculatus ē
eum. Statimqꝫ ut ſenſit veſtimentorũ ei⁹
fragrantiam: benedicens illi ait: Ecce odor
filij mei ſicut odor agri pleni: cui benedixit
dn̄s. Det tibi deus de rore celi ⁊ de pingue-
dine terre abundantiam frumenti vini et
olei: et ſeruiant tibi populi: ⁊ adorent te tri
bus. Eſto dn̄s fratrum tuoꝝ: ⁊ icuruentur
ãte te filij matris tue. Qui maledixerit tibi
ſit ille maledictus: et qui benedixerit tibi:
benedictionibus repleatur. Uix iſaac ſer-
monem impleuerat: ⁊ egreſſo iacob foras:
venit eſau: coctoſqꝫ de venatione cibos itu
lit patri dicens: Surge pater mi: ⁊ comede
de venatione filij tui: ut benedicat mihi aīa
tua. Dixitqꝫ illi iſaac: Quis enim es tu?
Qui reſpondit: Ego ſum filius tuus ꝓmo
genit⁹ eſau. Expauit iſaac ſtupore vehemẽ
ti: ⁊ ultra ꝙ credi pōt ammirans ait: Quiſ
igitur ille eſt qui dudum captam venatiõeꝫ
attulit mihi: ⁊ comedi ex oībuſ ꝓuſꝙ tu ve
nires? Benedixiqꝫ ei: ⁊ erit benedictus. Au
ditis eſau ſermonibus patris: irrugijt cla-
more magno: et conſternatus ait: Benedic
etiam et mihi pater mi. Qui ait: Uenit ger
man⁹ tu⁹ fraudulenter: ⁊ accepit benedictio
nem tuam. At ille ſubiunxit: Juſte vocatũ
eſt nomen eius iacob. Supplantauit enim
me en altera vice. Primogenita mea ante
tulit: ⁊ nũc ſecũdo ſurripuit benedictioneꝫ
meam. Rurſumqꝫ ad patrem: nunquid nõ
reſeruaſti ait ⁊ mihi benedictioneꝫ? Rn̄dit
iſaac: Dn̄m tuum illum conſtitui: ⁊ omneſ
f̄res ſuos ſeruituti eius ſubiugaui: Frumẽ-
to et vino et oleo ſtabiliui eum: ⁊ tibi poſt
hec fili mi ultra quid faciaꝫ? Cui eſau: Nũ
vnã inquit tantum benedictionem habes
pater? Mihi quoqꝫ obſecro ut benedicas.
Cumqꝫ eiulatu magno fleret: motus iſaac

dixit ad eum: In pinguedine terre: ⁊ in rore celi desuper erit benedictio tua. Uiues i gladio: ⁊ fratri tuo seruies: tẽpusqꝫ veniet cuꝫ excutias et soluas iugum eius de ceruicibꝰ tuis. Oderat ergo semper esau iacob ꝓ benedictione qua benedixerat ei pater. Dixitqꝫ in corde suo. Uenient dies luctus patris mei: ⁊ occidam iacob fratrem meum. Nũciata sunt hec rebecce. Que timẽs ⁊ vocãs iacob filium suum: dixit ad euꝫ: Ecce esau frater tuus minatur ut occidat te. Nũc ergo fili audi vocem meam: ⁊ ꝯsurgens fuge ad laban fratrem meum in aran: habitabisqꝫ cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui ⁊ cesset indignatio eius: obliuiscaturqꝫ eorum que fecisti in eum: postea mittam ⁊ adducam te inde huc. Cur vtroqꝫ orbabor filio in vno die: Dixitqꝫ rebecca ad isaac: Tedet me vite mee ꝓpt filias heth. Si acceperit iacob vxorẽ de stirpe huiꝰ t̃re nolo viuere.

XXVIII

Uocauit itaqꝫ isaac iacob et benedixit eum: precepitqꝫ ei dicens: Noli accipere coniugem de genere chanaan: sꝫ vade ⁊ ꝓficiscere in mesopotamiam syrie ad domum bathuel patris matris tue: ⁊ accipe tibi inde vxorem de filiabus laban auũculi tui. Deus autem omnipotens benedicat tibi ⁊ crescere te faciat atqꝫ multiplicet: ut sis in turbas populorum: ⁊ det tibi benedictiones abrae ⁊ semini tuo post te: ut possideas terram peregrinationis tue: quam pollicitus est auo tuo. Cumqꝫ dimisisset eum isaac ꝓfectus peruenit in mesopotamiam syrie ad laban filium bathuel syri fratrem rebecce matris sue. Uidens autem esau ꝙ benedixisset pater suus iacob: ⁊ misisset eũ in mesopotamiam syrie: ut inde vxoreꝫ duceret: ⁊ ꝙ post benedictionem precepisset ei dicens: non accipies vxorem de filiabꝰ chanaan: ꝙqꝫ obediens iacob parentibus suis isset in syriam: probans quoqꝫ ꝙ non libenter aspiceret filias chanaan pater suus iuit ad ismaelẽ: ⁊ duxit vxorẽ: absqꝫ his q̃s priꝰ habebat: melech filiã ismael filij abraã sororem nabaioth. Igitur egressus iacob de bersabee: pergebat aran. Cũqꝫ venisset ad quẽdam locum: et vellet in eo requiescẽ post solis occubitum tulit de lapidibus q̃ iacebant: ⁊ supponens capiti suo: dormiuit in eodem loco. Uiditqꝫ in somnis scalã stãtem super terram: ⁊ cacumẽ illius tangens celum: angelos quoqꝫ dei ascendentes ⁊ descendentes per eam: ⁊ dñm inixum scale dicentem sibi. Ego sum dñs deus abraã p̃ris tui: ⁊ deus isaac. Terrã i qua dormis tibi dabo et semini tuo eritqꝫ semen tuum: q̃si puluis terre. Dilataberis ad orienteꝫ ⁊ ad occidentem ⁊ ad septentrionem ⁊ meridiẽ ⁊ benedicentur in te et in semine tuo cũcte tribus terre. Et ero custos tuus quocunqꝫ perrexeris: ⁊ reducã te in terram hanc: nec dimittam: nisi cõpleuero vniuersa q̃ dixi. Cumqꝫ euigilasset iacob de somno ait: Uere dñs est in loco isto ⁊ ego nesciebam. Pauensqꝫ: ꝙ terribilis ẽ inquit locus iste. Nõ est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. Surgens ergo iacob mane: tulit lapidem quem supposuerat capiti suo: et erexit in titulum fundens oleum desuper. Appellauitqꝫ nomen vrbis bethel: que prius luza vocabatur. Uouit etiam votuꝫ dicens: Si fuerit dñs mecum: et custodierit me in via: per quam ego ambulo: ⁊ dederit mihi panem ad vescendum ⁊ vestimentum ad induendum: reuersusqꝫ fuero ꝓspere ad domũ patris mei: erit mihi dñs in deum: ⁊ lapis iste quem erexi in tituluꝫ: vocabitur domꝰ dei: cũctorꝫqꝫ q̃ dederis mihi: decimas offeram tibi.

XXIX

Profectus ergo iacob venit in terram orientalem: et vidit puteum in agro: tres quoqꝫ greges ouium accubãtes iuxta eum. Nam ex illo adaquabantur pecora: ⁊ ⁊ os eius grandi lapide claudebat. Mosqꝫ erat ut cunctis ouibus congregatis deuoluerent lapidem: et refectis gregibus rursum super os putei ponerent. Dixitqꝫ ad pastores: Fratres vnde estis: Qui r̃nderũt de aran. Quos interrogans: nunquid ait nostis laban filium nachor: Dixerunt: Nouimus. Sanꝰ ne est inquit. Ualet inquiũt: ⁊ ecce rachel filia eius venit cuꝫ grege suo. Dixitqꝫ iacob: Adhuc multum diei superest nec ẽ t̃ps ut reducãt ad caulas greges: Date ante potum ouibus: et sic eas ad pastuꝫ reducite. Qui responderunt. Nõ possumꝰ donec oĩa pecora congregent ⁊ amoueamꝰ lapideꝫ de ore putei: ut adaquemus greges Adhuc loquebantur: et ecce rachel veniebat cum ouibus patris sui. Nam gregem ipsa pascebat. Quam cum vidisset iacob: ⁊ sciret consobrinam suam: ouesqꝫ laban auunculi sui: amouit lapidem: quo puteus

claudebatur: ⁊ adaquato grege osculatus est eam. Et eleuata voce fleuit: ⁊ indicauit ei ꝙ frater esset patris sui: ⁊ filius rebecce. At illa festinans nūciauit patri suo. Qui cum audisset venisse iacob filium sororis sue: occurrit obuiam ei: complexusq̃ eum: et in oscula ruens: duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris: respondit. Os meum es: ⁊ caro mea. Et postq̃ ipleti sunt dies mensis vnius: dixit ei: Nū quia frater meus es: gratis seruies mihi? Dic quid mercedis accipias. Habebat vō duas filias: Nomen maioris lia: minor vero appellabatur rachel. Sed lia lippis erat oculꝭ rachel decora facie ⁊ venusto aspectu: quā diligens iacob ait: Seruiam tibi ꝓ rachel filia tua minore septem annis. Respondit laban: Melius est ut tibi eā dem q̃ alteri viro. Mane apud me. Seruiuit ergo iacob ꝓ rachel septem annis: ⁊ videbantꝭ illi pauci dies ꝑ amoris magnitudine. Dixitq̃ ad laban. Da mihi vxorem meam: quia iā tēpus impletum est: ut ingrediar ad illam. Qui vocatis multis amicorum turbis ad conuiuium fecit nuptias: et vespere liā filiam suam introduxit ad eum: dans ancillā filie zelphā noīe. Ad quā cum ex more iacob fuisset ingressus: facto mane vidit liā: ⁊ dixit ad socerum suum. Quid est qđ facē voluisti? Nōne ꝓ rachel seruiui tibi? Quare iposuisti mihi? Respondit laban: Nō est in loco nostro cōsuetudinis ut minores añ tradamꝰ ad nuptias. Imple hebdōdā dierū huius copule: ⁊ hanc quoq̃ dabo tibi ꝓ opere quo seruiturus es mihi septē ānis aliīs. Acquieuit placito: et hebdomoda trāsacta rachel duxit vxorem. Cui pater seruā balā tradiderat. Tādēq̃ potitus optatis nuptiīs amorem sequentis ꝑori ꝑtulit: seruiēs apud eū septē ānis aliīs. Uidens autē dn̄s ꝙ despiceret liam: aperuit vuluā eius sorore sterili permanente. Que cōceptum genuit filium: vocauitq̃ nomē eius ruben dicens: Uidit dn̄s humilitatem meā. Nūc amabit me vir meus. Rursumq̃ concepit ⁊ peperit filium ⁊ ait: Quoniam audiuit me dn̄s haberi contemptui: dedit etiā istū mihi. Uocauitq̃ nomen eius simeon. Cōcepitq̃ tertio ⁊ genuit alium filium: dixitq̃. Nunc quoq̃ copulabitur mihi maritꝰ meus: eo ꝙ peperim ei tres filios. Et iccirco appellauit nomen eius leui. Quarto concepit et peperit filium: et ait: Modo cōfitebor dn̄o. Et ob hoc vocauit eum iudā. Cessauitq̃ parere.

XXX

Sernens autem rachel ꝙ infecunda esset inuidit sorori sue: et ait marito suo Da mihi liberos: alioquin moriar. Cui iratus respondit iacob. Num ꝓ deo ego sum qui priuauit te fructu ventris tui? At illa: Habeo inquit famulam laban: ingredere ad illam ut pariat super genua mea: ⁊ habeā ex illa filios. Deditq̃ illi balan ī cōiugium. Que ingresso ad se viro: concepit et peperit filium. Dixitq̃ rachel. Indicauit mihi dn̄s: et exaudiuit vocem meam dans mihi filium. Et iccirco appellauit nomē eiꝰ dan. Rursumq̃ balā concipiens peperit alterum: ꝓ quo ait rachel. Comparauit me dn̄s cum sorore mea: ⁊ inualui. Uocauitq̃ eum neptalim. Sentiens lia ꝙ parere desisset: zelpham ancillam suam marito tradidit. Qua post conceptum edente filiū dixit Feliciter. Et iccirco vocauit nomen eiꝰ gad. Peperit quoq̃ zelpha alterum: dixitq̃ lia Hoc ꝓ beatitudine mea. Beatam quippe me dicent omnes mulieres. Propterea appellauit eum aser. Egressus autem ruben tempore messis triticee in agrum repperit mandragoras: quas matri lie detulit. Dixitq̃ rachel: Da mihi partem de mandragoris filiī tui. Illa respondit: Parum ne tibi videtur ꝙ preripueris maritum mihi: nisi etiam mandragoras filiī mei tuleris? Ait rachel dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filiī tui. Redeuntiq̃ ad vesperam iacob de agro: egressa est in occursū eius lia: et ait: Ad me inquit intrabis: q̄a mercede conduxi te ꝓ mādragoris filiī mei Dormiuitq̃ cum ea nocte illa: et exaudiuit deus ꝑces eius. Concepitq̃ et peperit filiū quintum ⁊ ait: Dedit deus mercedē mihi quia dedi ancillam meā viro meo. Appellauitq̃ nomen eius isachar. Rursum lia ꝯcipiens peperit sextum filium: et ait. Dotauit me deus dote bona. Etiam hac vice mecum erit maritus meus: eo ꝙ genuerim ei sex filios. Et iccirco appellauit nomen eiꝰ zabulon. Post quem peperit filiam nomine dinam. Recordatusq̃ dn̄s rachaelis exaudiuit eam et aperuit vuluam eius: q̄ concepit et peperit filium dicens: Abstulit deꝰ opprobrium meum. Et vocauit nomē illiꝰ ioseph dicens: Addat mihi dn̄s filiū alterū

Nato autem ioseph: dixit iacob socero suo
Dimitte me ut reuertar in patriam meam
et ad terram meam. Da mihi vxores ꝛ libe
ros meos ꝑ quibus seruiui tibi: ut abeam.
Tu vero nosti seruitutem qua seruiui tibi.
Ait illi laban: Inueniaz gratiam ī ꝯspectu
tuo. Experimento didici: quia benedixerit
mihi deus ꝓpter te. Constitue mercedē tuā
quā dem tibi. At ille rn̄dit: Tu nosti quō ꝓ
uierim tibi: ꝛ quanta in manib⁹ meis fuit
possessio tua. Modicuz habuisti anteq̄ꝫ ve
nirem ad te: ꝛ nunc diues effectus es: bn̄di
xitqꝫ tibi deus ad introitum meum. Iustū
est igitur ut aliquando ꝓuideā domui mee
Dixitqꝫ laban: Quid tibi dabo? At ille ait
Nihil volo: sed si feceris quod postulo: ite
rum pascam ꝛ custodiaz pecora tua. Gyra
omnes greges tuos: ꝛ separa cūctas oues
varias ꝛ sparso vellere: ꝛ quodcunqꝫ ruffū
ꝛ maculosum variumqꝫ fuerit: taz ī ouib⁹
q̄ꝫ in capris erit merces mea. Respōdebitqꝫ
mihi cras iustitia mea: quando placiti tē
pus aduenerit coram te et omnia que non
fuerit varia ꝛ maculosa ꝛ ruffa: tā ī ouib⁹
q̄ꝫ in capris: furti me argues. Dixitqꝫ laban
Gratū habeo quod petis. Et sepauit ī die
illa capras ꝛ oues et hircos ꝛ arietes vari
os et maculosos. Cunctum autem gregem
vnicolorem. i. albi ꝛ nigri velleris: tradidit
in manu filiorum suorum: ꝛ posuit spatiū
itineris trium dierum inter se ꝛ generum:
qui pascebat reliquos greges eius. Tollēs
ergo iacob virgas populeas viridꝭ ꝛ amig
dalinas: ꝛ ex platanis ex parte decōticauit
eas. Detractisqꝫ corticibus in his que spo
liata fuerant candor apparuit: illa vō que
integra fuerant viridia permanserunt atqꝫ
in hunc modum color effectus est varius.
Posuitqꝫ eas in canalibus vbi effundebat
aqua: ut cum venissēt greges ad bibenduz
ante oculos haberent virgas: ꝛ in aspectu
earum conciperent. Factumqꝫ est ut in ipo
calōe coitus oues intuerentur virgas: ꝛ pa
rerent maculosa ꝛ varia et diuerso colore
respersa. Diuisitqꝫ gregem iacob: ꝛ posuit
virgas in canalibus ante oculos arietum.
Erant autem alba et nigra queqꝫ laban: ce
tera vero iacob seperatis inter se gregibus.
Igitur quando p̄mo tempore ascendebant
oues pōebat iacob virgas in canalib⁹ aq̄rū
ante oculos arietum ꝛ ouium: ut in earum
contemplatione conciperēt: quando vō se
rotina admissura erat: ꝛ conceptus extre
mus: non ponebat eas. Factaqꝫ sunt ea q̄
erant serotina laban: ꝛ que primi tempōis
iacob. Ditatusqꝫ est homo ultra modum:
ꝛ habuit greges ml'tos āchillas ꝛ fuos ca
melos et asinos.

XXXI

Postq̄ꝫ autem audiuit verba filiorum laban dicentium: tulit iacob omnia
que fuerunt patris nostri: et de illius facul
tate ditatus: factus est inclytus: aīaduertit
quoqꝫ faciem laban: q̄ non esset erga se si
cut heri ꝛ nudiustertius: maxime dicente
sibi dn̄o: reuertere in terram patrum tuoꝝ
ꝛ ad generationem tuam: eroqꝫ tecum: mi
sit et vocauit rachel et liam in agrum ubi
pascebat greges: dixitqꝫ eis: Uideo faciē pa
tris vestri: q̄ non sit erga me sicut heri et
nudiustertius. Deus autem patris mei fu
it mecuz: et ipse nostis q̄ totis viribus me
is seruierim patri vestro. Sed pater vester
circumuenit me: ꝛ mutauit mercedē meaz
decem vicibus: et tamen non dimisit eum
deus: ut noceret mihi. Siquando dixit va
rie erunt mercedes tue: pariebant oēs oues
varios fetus: quando vero econtrario ait:
alba queqꝫ accipies ꝑ mercede: oēs greges
alba pepererunt. Tulitqꝫ deus substātiam
patris vestri et dedit mihi. Postq̄ꝫ enim cō
ceptus ouium tempus aduenerat: leuaui
oculos meos: et uidi in somnis ascendētes
mares super feminas varios et masculos
ꝛ diuerso colorum. Dixitqꝫ angelus dn̄i
ad me in somnis: Iacob. Et ego respondi:
Adsum. Qui ait: Leua oculos tuos: ꝛ vi
de vniuersos masculos ascendentes super
feminas varios masculos atqꝫ respersos.
Uidi enim omnia que fecit tibi laban. Ego
sum deus bethel: ubi vnxisti lapidem: ꝛ vo
tum vouisti mihi. Nunc ergo surge ꝛ egre
dere de terra hac: reuertens in terram na
tiuitatis tue. Responderuntqꝫ rachel et lia
Nunquid habemus residui quicq̄ꝫ in facul
tatibus et hereditate domus patris nostri
Nonne quasi alienas reputauit nos: ꝛ vē
didit: comeditqꝫ pretium nostrum: Sed
deus tulit opes patris nostri: et eas tradi
dit nobis ac filijs nostris. Unde omnia q̄
precepit tibi dn̄s fac. Surrexit autez iacob
ꝛ impositis liberis ac coniugibus suis sup
camelos abijt: tulitqꝫ omnem substantiam
suam et greges: et quicquid in mesopota
mia acquisierat: pergens ad isaac pr̄eꝫ suū

in t̃ram chanaan. Eo tpe ierat laban ad tō
dendas oues et rachel furata est idola p̄ris
sui. Noluitq; iacob confiteri socero suo q̄
fugeret. Cumq; abijsset tam ipse q̄ omnia
que iuris sui erant: ⁊ amne trāmisso perge
ret contra montem galaad: nunciatum est
laban die tertio q̄ fugēt iacob. Qui assūp-
tis fratribus suis persecutus est eum dieb⁹
septem: ⁊ comprehendit eum in monte ga-
laad. Viditq; i sōnis dicētē sibi dn̄m: Caue
ne q̄cq̄ aspe loq̄ris ꝯtra iacob: iāq; iacob
extēderat i mōte tabernaculum. Cūq; ille
secut⁹ fuisset eū cū fratrib⁹ suis in eodē mō
te galaad fixit tentoriū. Et dixit ad iacob:
Quare ita egisti: ut clam me abigēs filias
meas quasi captiuas gladio? Cur ignorāte
me fugē voluisti: nec idicasti mihi: ut prose
querer te cum gaudio ⁊ canticis ⁊ tympāis
⁊ citharis? Nō es passus ut oscularer filios
meos ⁊ filias. Stulte opat⁹ es. Et nūc q̄dē
valet manus mea reddere tibi malum: sed
deus patris tui heri dixit mihi: Caue ne lo
quaris contra iacob quicq̄ durius. Esto:
Ad tuos ire cupiebas: ⁊ desiderio erat tibi
dom⁹ patris tui: Cur furatus es deos me-
os? Respondit iacob: Q᷑ inscio te pfect⁹ sū
timui ne violenter auferres filias tuas. Q᷑
autem furti me arguis: apud quēcūq; iue-
neris deos tuos: necetur corā fratrib⁹ nr̄is
Scrutare: quicquid tuo᷑ apud me iuene-
ris: aufer. Hec dicens ignorabat q̄ rachel
furata esset idola patris sui. Ingressus ita-
q; laban tabernaculū iacob ⁊ lie ⁊ vtriusq;
famule non inuenit. Cūq; itrasset tētoriū
rachelis: illa festinās abscōdit idola subter
stramenta cameli ⁊ sedit desup: scrutātiq;
omne tentorium ⁊ nihil inuenienti: ait ra-
chel: Ne irascatur dn̄s me⁹ q̄ coram te as-
surgere nequeo: q̄a iuxta ꝯsuetudinē feia᷑
nūc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo q̄-
rentis est. Tumēsq; iacob cum iurgio ait:
Quā ob culpā meā ⁊ ob quod peccatum
meum sic exarsisti post me: ⁊ scrutatus es
omnem supellectilem meam? Quid iuēisti
de cūcta suba dom⁹ tue? Pone hic corā fra
trib⁹ meis ⁊ frīb⁹ tuis: ⁊ iudicēt inter me et
te. Iccirco vigiti ānis fui tecū: oues tue ⁊ ca
pre steriles non fuerunt: arietes gregis tui
non comedi: nec captum a bestia ostendi
tibi. Ego dānū omne reddebam. Quicq̄d
furtim peribat a me exigebas: die noctuq;
estu vrebar ⁊ gelu: fugiebatq; sōn⁹ ab ocul᷑
meis. Sicq; per vigiti annos in domo tua
seruiui tibi: q̄ttuordecim p filiabus: ⁊ sex p
gregibus tuis. Immutasti quoq; mercedē
meam decem vicibus. Nisi deus p̄ris mei
abraā ⁊ timor isaac affuisset mihi: forsitā
modo nudum me dimisisses. Afflictiōem
meam ⁊ laborē manuū mearum respexit
dn̄s: ⁊ arguit te heri. R̄n̄dit ei laban: Filie
mee ⁊ filii ⁊ greges tui ⁊ oīa q̄ cernis mea
sunt. Quid possum facē filiis ⁊ nepotibus
meis? Veni ergo et ineamus fedus: ut sit te
stimonium inter me ⁊ te. Tulit itaq; iacob
lapidem et erexit illum in titulum. Dixitq;
fratribus suis afferte lapides. Qui congre
gantes fecerunt tumulum: comederuntq;
sup eū. Quē vocauit laban tumulū testis
⁊ iacob aceruū testimonii vterq; iuxta p̄p̄e
tatē lingue sue. Dixitq; laban: Tumulus
iste testis erit iter me ⁊ te hodie. Et iccirco
appellatum est nomen illius galaad .i. tu-
mul⁹ testis. Et adiecit laban. Intueatur et
iudicet dn̄s iter nos q̄n̄ recesserim⁹ a nobis
si afflixeris filias meas: ⁊ si introduxeris a
lias vxores super eas. Nullus sermonis
nostri testis est absq; deo: qui presens respi
cit. Dixitq; rursus ad iacob: En tumulus
hic et lapis quem erexi inter me: ⁊ te testis
erit. Tumulus iq̄ iste ⁊ lapis sunt i testimo
nium: si aut ego transiero illum pergēs ad
te: aut tu p̄terieris malum mihi cogitans:
Deus abraam ⁊ deus nachor iudicet inter
nos deus patris eorū. Jurauit ergo iacob
per timorem patris sui isaac: immolatisq;
victimis in monte vocauit fratres suos ut
ederent panem. Qui cum comedissent mā
serūt ibi. Laban v̄o de nocte ꝯsurgēs oscu-
lat⁹ ē filios ⁊ filias suas: ⁊ b̄n̄dixit illis: re-
uersusq; ē i locū suū.

XXXII

Iacob autem abiit in itinere quo ce-
perat: fueruntq; ei obuiā angeli dei.
Quos cum vidisset ait. Castra dei sūt hec.
Et appellauit nomen loci illius manaim
.i. castra. Misit autē ⁊ nuncios ante se ad
esau fratrem suum in terrā seyr in regione
edom: p̄cepitq; eis dicens: Sic loquimini
dn̄o meo esau. Hec dicit frater tuus iacob:
Apud laban peregrinatus sum: ⁊ fui usq;
in presentem diem. Habeo boues ⁊ asinos
⁊ oues ⁊ seruos ⁊ ācillas: mittoq; nunc le-
gationē ad dn̄m meū: ut inueniam gratiā
in conspectu tuo. Reuersiq; sunt nuncii ad
iacob dicentes: Venimus ad esau fratrem

tuū: ⁊ ecce ꝓperat ī occursū tuū cū q̄drigēt̄
vir̄. Timuit iacob valde: ⁊ ꝑterrit⁹ diuisit
ppl'm q̄ secū erat: greges q̄ꝫ ⁊ oues ⁊ boues
⁊ camelos ī duas turmas: dicēs: Si vene-
rit esau ad vnā turmā ⁊ ꝑcusserit eam: alia
turma q̄ reliq̄ ē saluabit. Dixitq̄ꝫ iacob: De
us p̄ris mei abraā: ⁊ de⁹ p̄ris mei isaac: dn̄e
q̄ dixisti mihi: reuerte ī trā tuā ⁊ ī locū nati
uitatis tue ⁊ bn̄faciā tibi: mioꝛ sū cūctis mi
seratōib⁹ tuis: ⁊ v̄itate tua quā explesti ẜuo
tuo. In baculo meo trāsiui ioꝛdanē istū: et
nunc cū duabus turmis egrediō. Erue me
de manu fratris mei esau: q̄a valde eum ti-
meo: ne forte veniens ꝑcutiat matrem cuꝫ
filijs. Tu locutus es q̄ benefaceres mihi:
⁊ dilatares semē meū sicut arenā maris: q̄
p̄ multitudine numerari non p̄ōt. Cumq̄ꝫ
doꝛmisset ibi nocte illa sepauit de his q̄ ha
bebat mūera esau fr̄i suo: capꝛas ducentas
hircos vigīti oues ducētas ⁊ arietes vigīti:
camelos fetas cū pullis suis trigīta: vaccas
q̄dragīta ⁊ tauros vigīti: asinas vigīti ⁊ pul
los eaꝝ decem. Et misit ꝑ man⁹ ẜuoꝝ suo-
rum singulos seoꝛsū greges: dixitq̄ꝫ pueris
suis: Añcedite me ⁊ sit spatiū iter gregeꝫ ⁊
gregē. Et p̄cepit p̄oꝛi dicens: Si obuiū ha-
bueris fr̄em meū esau ⁊ iterrogauerit te: cu
ius es aut q̊ vadis: aut cui⁹ sūt ista q̄ seq̄ris:
r̄ndebis: Serui tui iacob. Munera misit
dn̄o suo esau: ipse q̄ꝫ p⁹ nos venit. Sil'r q̄ꝫ
dedit mādata secūdo ⁊ t̄tio: ⁊ cūctis q̄ seque-
bāt greges dicēs: Hisdē verb̄ loquimini ad
esau cū īueneritis eū ⁊ addetis: Ipe q̄q̄ꝫ ser
uus tu⁹ iacob iter nostrū inseq̄t. Dixit eni:
Placabo illum mūerib⁹ q̄ p̄cedūt: ⁊ postea
videbo illū: Foꝛsitan ꝓpitiabit mihi. Pre-
cesserunt itaq̄ꝫ mūera añ eū: ipe v̄o mansit
nocte illa ī castris. Cūq̄ꝫ mature surrexissꝫ
iacob tulit duas vxōes suas ⁊ totidē famu
las cū vndeci filijs ⁊ trāsiuit vadū iaboth.
Trāsductis q̄ꝫ oib⁹ q̄ ad se ꝑtinebāt mansit
solus: ⁊ ecce vir luctabat cū eo vsq̄ꝫ mane.
Qui cū vidēt q̄ eū supare nō posset: tetigit
neruū femoꝛis ei⁹ ⁊ stati emarcuit. Dixitq̄ꝫ
ad eū: Dimitte me. Iam.n. ascēdit auroꝛa.
R̄ndit: Nō dimittā te nisi bn̄dixeris mihi.
Ait ergo: Quod ē nom̄ tibi? R̄ndit: Iacob
At ille: neq̄q̄ inquit iacob appellabitur no
mē tuū sed isrl'. Q̄m si ꝯtra deū foꝛtis fuisti:
quāto magis ꝯtra hoīes p̄ualebis? Interro-
gauit eū iacob: Dic mihi q̊ appellaris noīe?
R̄ndit: Cur q̄ris nomē meū qđ ē mirabile?
Et bn̄dixit ei ī eodē loco. Uocauitq̄ꝫ iacob
nomē loci illi⁹ phanuel: dicēs: Uidi dn̄m fa
cie ad faciē: ⁊ salua facta ē aīa mea. Ort⁹q̄ꝫ
ē ei stati sol postq̄ trāsgressus ē phanuel.
Ipse v̄o claudicabat pede. Quā ob cāꝫ nō
comedūt neruū filij isrl': q̄ꝛ emarcuit ī femo
re iacob vsq̄ꝫ in p̄ntē diē: eo q̄ tetigerit ner-
uū femoris ei⁹ ⁊ obstupuerit. XXXIII

Leuās aūt iacob oculos vidit venien
tē esau: ⁊ cū eo q̄dringētos viros. Di-
uisitq̄ꝫ filios lie ⁊ rachel ābaꝝq̄ꝫ famulaꝝ
⁊ posuit vtrāq̄ꝫ āncillam: ⁊ liberos eaꝝ ī p̄n
cipio: liā v̄o ⁊ filios ei⁹ in secundo loco: ra-
chel aūt ⁊ ioseph nouissimos: Et ipse ꝓgre
diēs adoꝛauit ꝓn⁹ ī terrā septies: donec ap
propiquaret frater eius. Currēs itaq̄ꝫ esau
obuiā fratri suo āplexat⁹ ē eū: stringensq̄ꝫ
collū ei⁹ ⁊ osculās fleuit: leuatisq̄ꝫ oculis vi
dit mulieres ⁊ paruulos earū: ⁊ ait: Quid
sibi volūt isti: ⁊ si ad te ꝑtineāt? Respondit:
Paruuli sūt q̄s donauit mihi de⁹ ẜuo tuo.
Et appꝛiquantes āncille ⁊ filij earum īcurua
ti sūt. Accessitq̄ꝫ lia cum pueris suis: ⁊ cuꝫ
sil'r adoꝛassēt extremi ioseph ⁊ rachel ado
rauerūt. Dixitq̄ꝫ esau: Quenā sūt iste tur-
me q̄s obuiā habui? R̄ndit: Ut īuenirē gra
tiā corā dn̄o meo. At ille ait. Hēo plurima
frater mi: sit tua tibi. Dixit iacob: Noli ita
obsecro: sꝫ si īueni gr̄aꝫ corā oculis tuis: ac-
cipe munusculū de māib⁹ meis. Sic.n. vi-
di faciē tuā: q̄i viderim vultuꝫ dei. Esto mi
hi ꝓpitius: ⁊ suscipe bn̄dictionē quā attuli
tibi ⁊ quā donauit mihi deus tribuēs oīa.
Uix fratre cōpellente suscipiēs ait: Gradia-
mur simul eroq̄ꝫ socius itieris tui. Dixitq̄ꝫ
iacob: Nosti dn̄e mi q̄ paruulos habeam
teneros ⁊ oues ⁊ boues fetas mecū: q̄s si
plus in ābulādo fecero laboꝛare: moꝛientur
vna die cuncti greges. Precedat dn̄s meus
āte ẜuū suū: ⁊ ego seq̄r paulatī vestigia ei⁹ si
cut videro paruulos meos posse donec vēiā
ad dn̄m meū in seyr. R̄ndit esau: Oꝛo te ut
de ppl'o q̄ mecū ē: saltē socij ꝯmeāt vie tue
Nō ē īquit necesse: hoc vno tm̄ indigeo: ut
īueniam gratiaꝫ in ꝯspectu tuo dn̄e mi. Re
uersus ē itaq̄ꝫ illo die esau itinere q̊ venerat
ī seyr. Et iacob venit ī sochot vbi edificata
domo ⁊ fixis tētoꝛijs appellauit nomē loci
illius sochot.i. tabernacula. Trāsiuitq̄ꝫ in
salē vrbē sichimoꝝ: que est in terra chanaā
postq̄ reuersus est de mesopotamia syrie:
⁊ habitauit iuxta oppidum: emitq̄ꝫ parteꝫ

agri i q̄ ꝑfixerat tabnacula a filijs emoꝛ pa
tris sichē cētū agnis: ⁊ erecto ibi altari iuo
cauit sup illud fortissimū deū israel.

Egressa ē āt dina filia ‖ XXXIIII
lie: ut videret mulieres regiōis illi⁹.
Quā cū vidisset sichē fili⁹ emoꝛ euei prin-
ceps t̄re illi⁹: adamauit eam ⁊ rapuit: ⁊ doꝛ
miuit cū illa vi opprimēs v̄ginē. Et cōgluti
nata ē aīa ei⁹ cū ea: tristēq₃ deliniuit blan-
ditiis: ⁊ ꝓgens ad emoꝛ p̄rem suum: accipe
inquit mihi puellā hāc cōiugem. Qḋ cum
audisset iacob abn̄tib⁹ filiis ⁊ i pastu peco-
rū occupatis: siluit donec redirēt. Egresso
aūt emoꝛ p̄re sichē ut loq̄ret̄ ad iacob: ecce
filii eius veniebāt de agro: auditoq₃ qḋ ac-
ciderat irati sūt valde: eo q̄ fedā rē opatus
eēt i isrl̄: ⁊ violata filia iacob rē illicitā ꝑpe
trasset. Locut⁹ ē itaq₃ emoꝛ ad eos: Sichē
filii mei adhesit aīa filie v̄re. Date eam illi
vxoꝛē ⁊ iūgamus vicissim cōnubia. Filias
v̄ras tradite nobis: ⁊ filias n̄ras accipite: ⁊
hītate nobiscū. Terra i p̄tate v̄ra ē: exerce-
te negociamini: ⁊ possidete eā. Sed ⁊ sichē
ad p̄rem ⁊ ad f̄res ei⁹ ait: Inueniā ḡram co-
ram vob̄ ⁊ q̄cūq₃ statueritis dabo. Augete
dotē ⁊ mūera postulate: ⁊ libenter tribuā₃
qḋ petieritis: tm̄ date mihi puellā hāc vxo
rē. R̄nderūt filii iacob sichē ⁊ p̄ri ei⁹ i dolo
seuiētes ob stupꝛū soroꝛis: Non possumus
facē qḋ petitis: nec dare soroꝛē n̄ram homi
ni icircūciso: qḋ illicitū ⁊ nefarium ē apud
nos. Sed i hoc valebimus federari. Si vo
lueritis eē sil̄es n̄ri ⁊ circūcidat̄ i vobis ōe
masculini sexus: tū dabim⁹ ⁊ accipiemus
mutuo filias v̄ras ac n̄ras ⁊ habitabim⁹ vo
biscū: erimusq₃ vnus ppl̄s. Si āt circūcidi
nolueritis: tollem⁹ filiā n̄rā₃ ⁊ recedemus.
Placuit oblatio eoꝝ emoꝛ ⁊ sichē filio ei⁹:
nec distulit adolescēs qn̄ statim qḋ peteba-
tur explēt. Amabat .n. puellā valde: ⁊ erat
iclyt⁹ i oi domo p̄ris sui. Ingressiq₃ poꝛtā₃
vꝛbis locuti sunt ad ppl̄m: Uiri isti pacifici
sūt ⁊ volūt h[...]tare nobiscū. Negocient̄ i
t̄ra et exerceāt eā: q̄ spatiosa ⁊ lata cultoꝛi-
bus idiget. Filias eoꝝ accipiem⁹ vxoꝛes et
n̄ras illis dabim⁹: Unū ē q̄ differt tm̄ bonū
Si circuncidam⁹ masculos n̄ros ritū gētis
imitātes: ⁊ suba eoꝝ ⁊ pecoꝛa ⁊ cūcta que
possidēt n̄ra erūt. Tm̄ i hoc acq̄escam⁹: et
hītātes simul: vnū efficiam⁹ ppl̄m. Assēsiq₃
st̄ ōes: circūcisis cūctis marib⁹. Et ecce die
t̄tio qn̄ grauissim⁹ vulneꝝ doloꝛ ē: ereptis
duo filij iacob simeon ⁊ leui f̄res dine gla-
dijs: igressi sūt vꝛbē ꝯfident̄: iϯfectisq₃ oib⁹
masculis: emoꝛ ⁊ sichē₃ parit̄ necauerunt:
tollentes dinam de domo sichē soroꝛē suā.
Quib⁹ egressis irruerūt sup occisos ceteri
filii iacob: ⁊ depopulati sūt vꝛbē i vltionē₃
stupꝛi: oues eoꝝ ⁊ arm̄ta ⁊ asinos cūctaq₃
vastātes q̄ i domib⁹ ⁊ i agris erāt: ꝑuulos
q̄₃ eoꝝ ⁊ vxoꝛes duxerūt captiuas. Quib⁹
ꝑpetratis audacter iacob dixit ad simeō ⁊
leui: Turbastis me: ⁊ odiosū fecistꝭ me cha
naneis ⁊ phereзeis hītatōib⁹ t̄re hui⁹. Nos
pauci sum⁹: illi ꝯgregati ꝑcutiēt me: ⁊ dele-
boꝛ ego ⁊ domus mea. R̄nderūt: Nūq̄d ut
scoꝛto abuti debuē soroꝛe n̄ra? ‖ XXXV

Interea locut⁹ ē de⁹ ad jacob: dicens.
Surge ⁊ ascēde bethel ⁊ hīta ibi: fac
q₃ altare dn̄o q̄ apparuit tibi qn̄ fugiebas
esau f̄rem tuū. Jacob v̄o ꝯuocata oi domo
sua ait: Abijcite deos alienos q̄ i medio v̄ri
sūt ⁊ mūdamini: ac mutate vestimēta v̄ra.
Surgite ⁊ ascēdam⁹ i bethel: ut faciam⁹ ibi
altare dn̄o q̄ exaudiuit me i die tribulatōis
mee: ⁊ soci⁹ fuit itieris mei. Dedeꝛt ergo ei
ōes deos alienos q̄s hēbāt: ⁊ i aures q̄ erāt
i aurib⁹ eoꝝ. At ille ifodit eas subter tere-
binthū: q̄ ē p⁹ vꝛbē sichē. Cūq₃ ꝓfecti essent
terroꝛ dei iuasit ōes ꝑ circuitū ciuitates: et
nō sūt ausi ꝑseq̄ recedētes. Uenit igit̄ iacob
luзā: q̄ ē in t̄ra chanaan cognomēto bethel
ip̄e ⁊ ois ppl̄s cū eo. Edificauitq₃ ibi altare
⁊ appellauit nomē loci illi⁹ dom⁹ dei. Ibi
.n. apparuit ei de⁹ cū fugeret fratrem suū.
Eodē tp̄e moꝛtua ē delboꝛa nutrix rebecce
⁊ sepulta ē ad radices bethel subt̄ quercū:
vocatūq₃ ē nomē loci illi⁹ quercus fletus.
Apparuit aūt iteꝝ de⁹ iacob postq̄ reuer-
sus ē de mesopotamia syrie: ⁊ bn̄dixitq₃ ei dicēs: Non vocaberꝭ ultra ia-
cob: sed israel erit nomē tuū. Et appellauit
eū isrl̄. Dixitq₃ ei: Ego sū dn̄s de⁹ oipotēs.
Cresce ⁊ mltiplica: gētes ⁊ populi natiōū₃
ex te erūt. Reges de lūbis tuis egredientur
terrāq₃ quā dedi abraā₃ ⁊ isaac: dabo tibi
et semini tuo post te. Et recessit ab eo. Ille
vero erexit titulum lapideum: in loco quo
locutus fuerat ei deus: libans super eum li
bamina: ⁊ effundens oleum: vocansq₃ no-
men loci illi⁹ bethel. Egressus aūt inde: ve-
nit verno tp̄e ad t̄ram que ducit effrathā₃.
In qua cum parturiret rachel ob difficul-
tatē part⁹ ꝑiclitari cepit. Dixitq₃ ei obstetrix

Noli timẽ: qꝛ ⁊ hũc hẽbis filiũ: Egrediẽte aũt aĩa pre dolore ⁊ iminẽte iã morte: vocauit nomẽ filij sui bẽnoni. i. filiꝰ doloris mei Paẗ vo appellauit eũ bẽiamin. i. filiꝰ dextre Mortua ẽ ergo rachel: ⁊ sepulta ẽ in via q̃ ducit effrathã: hec ẽ bethleem. Erexitqꝫ iacob titulũ sup sepulchꝝ eiꝰ: Hic est titulus mõumẽti rachel: usqꝫ ĩ pñtẽ diẽ. Egressus ĩde fixit tabernaculũ trãs turrẽ gẽgl. Cũqꝫ hitaret ĩ illa regione: abijt ruben: ⁊ dormiuit cũ bala ꝯcubina pr̃is sui. Q̄ð illũ minime latuit. Erãt aũt filij iacob duodeci. Filij lie p̃mogenitꝰ rubẽ ⁊ simeon ⁊ leui ⁊ iudas ⁊ isachar ⁊ zabulon. Filij rachel ioseph et beniamin. Filij bale ancille rachelis dan ⁊ neptalim. Filij zelphe ãcille lie gad ⁊ aser. Hi sũt filij iacob: q̃ nati sũt ei ĩ mesopotamia syrie. Uenit ẽt ad isaac prẽm suũ ĩ mãbre ciuitatẽ arbee: hec ẽ ebron: ĩ q̃ pegriatꝰ ẽ abraã ⁊ isaac. Et cõpleti sũt dies isaac cẽtũ octogita ãnoꝝ: ꝯsũptusqꝫ etate mortuꝰ ẽ: ⁊ appositꝰ ẽ pplo suo senex ⁊ plenꝰ dieꝝ: ⁊ sepeliert eũ esau ⁊ iacob filij sui.

C XXXVI

Hec aũt sũt generatões esau: ip̃e ẽ edõ. Esau vo accepit vxores de filiabꝰ chanaan: ada filiã elom ethei ⁊ oolibama filiã ane filij sebeõ euei: Basemath qꝫ filiã ismael sororẽ nabaioth. Pepit aũt ada eliphaz Basemath vo genuit rahuel. Oolibama genuit iehus ⁊ ihelon ⁊ chore. Hi filij esau q̃ nati sũt ei ĩ ẗra chanaan. Tulit aũt esau vxores suas ⁊ filios ⁊ filias ⁊ õem aĩaz domꝰ sue ⁊ subaz ⁊ pecora ⁊ cũcta q̃ hr̃e poterat ĩ ẗra chanaã: ⁊ abijt ĩ alterã regiõez: recessitqꝫ a fratre suo iacob. Diuites.n. erãt valde: ⁊ silˀ hitare nõ poterãt: nec sustiebat eos ẗra pegrinatõis eoꝝ p̃ mltitudie gẽgũ. Habitauitqꝫ esau ĩ mõte seyr: ipse ẽ edom. He aũt sũt generatiões esau pr̃is edom in mõte seyr: ⁊ hec noĩa filioꝝ eiꝰ. Eliphaz filius ada vxoris esau: Rahuel qꝫ filiꝰ basemath vxoris eiꝰ. Fuerũtqꝫ eliphaz filij theman omar sephua ⁊ gathan ⁊ cenez ⁊ chore. Erat ãt thana ꝯcubĩa eliphaz filij esau q̃ pepit ei amalech. Hi sẗ filij ada vxõis esau. Filij aũt rahuel naath ⁊ zara semma ⁊ meza. Hi filij basemath vxoris esau. Isti quoqꝫ erãt filij oolibama filie ana filij sebeon vxoris esau: q̊s genuit ei iehus ⁊ ihelon ⁊ chore. Hi duces filioꝝ esau. Filij eliphaz p̃mogeniti esau: dux themar dux omar dux sephua dux cenez dux chore dux gathã dux amalech. Hi filij eliphaz ĩ ẗra edom ⁊ hi filij ada. Hi qꝫ filij rahuel filij esau: Dux naath dux zara dux semma dux meza: Hi autẽ duces rahuel in ẗra edom. Isti filij basemath vxoris esau. Hi ãt filij oolibama filie ana vxõis esau: Dux iehꝰ dux ihelon dux chore: Hi duces oolibama filie ana vxoris esau. Isti sũt filij esau ⁊ hi duces eoꝝ: ipse ẽ edom. Isti sẗ filij seyr horrei habitatões ẗre lothan ⁊ sobal ⁊ sebeon ⁊ anan ⁊ dison et eser ⁊ disan. Hi duces horrei filij seyr in ẗra edom. Facti sunt autẽ filij lothan horrei ⁊ eman. Erat autem soror lothan thãna: Et isti filij sobal aluhan ⁊ maneeth ⁊ ebal sephi ⁊ onan. Et hi filij sebeon achia ⁊ anan Iste ẽ anan q̃ iueñt aq̃s calidas ĩ solitudie: cũ pascẽt asinas sebeon pr̃is sui. Habuitqꝫ filiũ disan ⁊ filiã oolibama. Et isti filij disã abdaz ⁊ iesbã ⁊ iethran ⁊ charan. Hi q̊qꝫ filij eser: baalaman ⁊ zeuan ⁊ achã. Habuit aũt filios disan hus ⁊ aran. Hi duces horreoꝝ: Dux lothan dux sobal dux sebeon dux ana dux dison dux eser dux disan. Isti duces horreoꝝ: q̃ ĩperauerũt ĩ ẗra seyr. Reges aũt q̃ regnauerũt ĩ ẗra edõ ãteq̃ hr̃ent regẽ filij isrl̃ fuerũt hi: Balach filiꝰ beor: nomẽqꝫ vrbis eiꝰ denaba. Mortuꝰ est aũt balach ⁊ r̃gnauit ꝑ eo iobab filiꝰ zare ð bosra Cũqꝫ mortuꝰ eẽt iobab: regnauit ꝑ eo husã de terra themanoꝝ. Hoc quoqꝫ mortuo regnauit ꝑ eo adad filiꝰ badadi: q̃ ꝑcussit madian ĩ regiõe moab: ⁊ nomẽ vrbis eiꝰ auith Cũqꝫ mõtuꝰ eẽt adad regnauit ꝑ eo semla ð maserecha. Hoc quoqꝫ mortuo regnauit ꝑ eo saul ð fluuio rooboth. Cũqꝫ ⁊ hic obiisset: successit ĩ regnũ balanã filiꝰ achobor. Isto quoqꝫ mõtuo regnauit ꝑ eo adad: nomẽqꝫ vrbis eiꝰ phou. Et appellabaẗ vxor eiꝰ meezabel filia matrech filie mizaab. Hec ergo noĩa ducũ esau in cognationibꝰ ⁊ locl ⁊ vocabulˀ suis: dux thãna dux aluha dux ietheth dux oolibama: dux ela dux phinõ dux cenez dux theman dux mabsar dux mabdihel dux hirã. Hi duces edom habitantes in terra imperii sui: ipse est esau pater idumeorum. Habitauit autem iacob in terra chanaan: in qua pater suus peregrinatus est: ⁊ he sũt generationes eius.

C XXXVII

Ioseph cũ sedeci eẽt annoꝝ pascebat gregẽ cum fratribus suis adhuc puer. Et erant cum filiis bale

⁊ zelphe vxoꝝ pr̄is sui: accusauitq; fr̄es su-
os apud p̄rem crīe pessio. Jsrael aūt dilige
bat ioseph sup ōes filios suos: eo q̄ i senec
tute genuisset eū: Fecitq; ei tunicā polymi-
tā. Uidētes aūt fr̄es ei⁹ q̄ a p̄re plus cūctis
filijs amaret oderāt eū: nec poterāt ei q̄cq̄
pacifice loq̄. Accidit q̄q; ut uisū sōniū refer-
ret fr̄ib⁹ suis: q̄ cā maioris odij seminariuz
fuit. Dixitq; ioseph fr̄ib⁹ suis: Audite som-
niū meū q̄d vidi. Putabā nos ligare mani
pulos i agro: ⁊ q̄si ɔsurgē māipulū meū et
stare: vr̄osq; manipulos circūstātes adora-
re manipulū meū. Rn̄derūt fr̄es ei⁹: Nūq̄d
rex nr̄ eris: aut subijciemur ditiōi tue: Hec
ergo cā sōnioꝝ atq; sermonū: iuidie ⁊ odij
fomitē mīstrauit. Aliud q̄q; vidit sōniū q̄d
narrās fr̄ib⁹ ait: Uidi p sōniū: q̄i solē ⁊ lunā
⁊ stellas vndeci adorare me. Q̄d cū p̄ri suo
⁊ fr̄ib⁹ retulisset: icrepauit eū p̄r su⁹ ⁊ dixit:
Quid sibi vult hoc sōniū q̄d vidisti: Num
ego ⁊ mr̄ tua ⁊ fr̄es tui adorabim⁹ te super
trā: Jnuidebāt ei igit̄ fr̄es sui: pater v̄o rem
tacitus ɔsiderabat. Cūq; fr̄es illi⁹ i pascen-
dis gregib⁹ p̄ris morarēt in sichē: dixit ad
eū isrl̄: Fr̄es tui pascūt oues i sichimis: veni
mittā te ad eos. Quo rn̄dēte p̄sto sum ait.
Dixitq; ei: Uade ⁊ vide si cuncta p̄spa sint
erga fr̄es tuos ⁊ pecora: ⁊ renūcia mihi q̄d
agat. Missus de valle ebron venit i sichez.
Jnuenitq; eū vir errantē i agro: ⁊ interro-
gauit q̄d q̄reret: At ille rn̄dit: Fr̄es meos q̄-
ro. Jndica mihi: ubi pascāt greges. Dixitq;
ei vir. Recesserūt de loco isto. Audiui autē
eos dicētes: Eam⁹ i dothaiz. Perrexit itaq;
ioseph p⁹ fr̄es suos ⁊ iuēit eos in dothaim.
Qui cū vidissēt eū p̄cul ātēq̄ accederet ad
eos cogitauerunt illū occidē: ⁊ mutuo loq̄-
bant: Ecce sōniator vēit. Uenite occidam⁹
eū: ⁊ mittam⁹ in cisternā veterē: dicemusq;
fera pessima deuorauit eū: ⁊ tūc apparebit
q̄d illi p̄sint sōnia sua. Audiēs aūt hec ru-
ben nitebat̄ liberare euz de manib⁹ eoꝝ: et
dicebat: Nō iterficiam⁹ aīam ei⁹: nec effun
dam⁹ sanguinē: s; p̄ijcite eū i cisternā vetez
q̄ ē i solitudīe: manusq; vr̄as seruate inoxi-
as. Hoc autez dicebat volens eripere eū de
manibus eorum ⁊ reddere patri suo. Cōfe
sti igit̄ ut p̄uenit ad fr̄es suos: nudauerunt
eū tunica talari ⁊ polymita: miserūtq; eum
in cisternā veterē q̄ nō hēbat aquā. Et sedē
tes ut comederēt panē viderūt ismaelitas
viatores venire de galaad: ⁊ camelos eorū

portātes aromata et rasinā ⁊ stacten i egyp
tū. Dixit ergo iudas fr̄ib⁹ suis: Quid nob̄
p̄dest si occiderimus fr̄em nr̄m: ⁊ celaueri-
m⁹ sāguinē ipsius: Melius ē ut venūdetur
ismaelitis: et manus nr̄e nō polluāt̄. Frater
.n. ⁊ caro nr̄a ē. Acquieuerūt fr̄es sermōib⁹
illi⁹: ⁊ p̄tereūtib⁹ madianitis negociatorib⁹
extrahentes eū de cisterna vendiderūt euz
ismaelitis vigīti argēteis: q̄ duxerūt euz in
egyptum. Reuersusq; ruben ad cisternā nō
iuenit pueꝝ: ⁊ scissis vestibus pergens ad
fratres suos ait: Puer non cōparet: ⁊ ego
quo ibo: Tulerunt autem tunicam eius: ⁊
i sanguinem hedi quē occiderāt tinxerunt:
mittētes q̄ ferrēt ad patrē ⁊ dicerēt: Hanc i
uenim⁹: vidi utruz tunica filij tui sit an nō.
Quā cū cognouisset pater ait: Tunica filij
mei ē. Fera pessima comedit eū: bestia deuo-
rauit ioseph. Scissisq; vestib⁹ indutus est
cilitio: lugens filiū suū mlt̄o tp̄e. Cōgrega-
tis aūt cūctis liberis ei⁹ ut leniret dolorem
patris noluit cōsolationem accipe: sed ait:
Descēdā ad filiū meū lugēs i ifernū. Et illo
p̄seuerāte i fletu: madianite vēdiderūt io-
seph i egypto phutifari eunucho pharao-
nis mḡro militū. ¶ XXXVIII

Eodē tp̄e descēdens iudas a fratrib⁹
suis diuertit ad virum odollamiten:
noīe hiran: viditq; ibi filiā hoīs chananei
vocabulo sue. Et accepta vxore ingressus ē
ad eā. Que ɔcepit ⁊ pepit filiuz: ⁊ vocauit
nomē ei⁹ her. Rursūq; ɔcepto fetu natum
filiū vocauit onan. Tertiū q̄q; pepit quē ap
pellauit sela. Quo nato: parere ultra cessa
uit. Dedit aūt iudas vxorē p̄mogenito suo
her: noīe thamar. Fuit q̄q; her p̄mogenitus
iude nequā i cōspectu dn̄i: ⁊ ideo ab eo oc-
cisus est. Dixit ergo iudas ad onan filium
suū: Jngredere ad vxorē fr̄is tui ⁊ sociare il
li: ut suscites semen fratri tuo. Jlle autem
sciēs nō nasci sibi filios: itroiēs ad vxorem
fr̄is sui: semen fūdebat in terram: ne liberi
fr̄is noīe nascerēt̄. Et iccirco p̄cussit eū dn̄s
eo q̄ rē detestabilē faceret. Quāobrē dixit
iudas thamar nurui sue: Esto vidua i do-
mo p̄ris tui: donec crescat sela fili⁹ meus.
Timebat enim ne ⁊ ipse moreret̄ sicut fr̄es
eius. Que abijt: ⁊ habitauit in domo p̄ris
sui. Euolutis aūt mlt̄is annis mortua est
Sue vxor iude. Qui post luctū ɔsolatione
suscepta: ascēdebat ad tōsores ouiuz suaꝝ
ip̄e ⁊ hiras opilio gr̄gͥ odollamita i thānas

Nũtiatũq; ẽ thamar q socer illi⁹ ascẽdẽt i i thamnas ad tõdẽdas oues. Que õpositis viduitatis vestib⁹: assũpsit teristrũ: ⁊ mutato habitu sedit i biuio itineris qȯ ducit thãnã. eo q creuisset sela ⁊ nõ eũ accepissz maritũ. Quã cũ vidisset iudas: suspicat⁹ ẽ esse mẽtricẽ. Operuerat. n. vultũ suũ ne agnoscẽt. Ingrediẽsq; ad eã: ait: Dimitte me ut coeã tecũ. Nesciebat. n. q nur⁹ sua eẽt. Qua rñdente: q̇d dabis mihi ut fruaris concubitu meo: dixit: Mittã tibi hedũ õ gĩgib⁹. Rursũq; illa dicẽte patiar qȯ vis: si dederis mihi arrabonẽ dõec mihi mittas qȯ polliceris: ait iudas: Quid t̃ vis p arrabõe dari? Rñdit. Anulũ tuũ ⁊ armillã: ⁊ baculũ quẽ manu tenes. Ad vnũ igit̃ coitũ mulier ɔcepit ⁊ surgẽs abijt: õpositoq; hitu quẽ sũpserat: induta est viduitatis vestib⁹. Misit aũt iudas hedũ p pastorẽ suũ odollamiten: ut recipet pign⁹ qȯ dederat mulieri. Qui cũ nõ iuenissz eã: itrogauit hoĩes loci illi⁹: Ubi ẽ mulier q̃ sedebat i biuio? Rñdẽtib⁹ cũctis nõ fuit i loco isto mẽtrix: reuersus est ad iudã: ⁊ dixit ei: Nõ iueni eã. Sed ⁊ hoĩes loci illi⁹ dixerũt mihi: nũq̃ sedisse ibi scortũ. Ait iudas: Habeat sibi. Certe mẽdacij arguere nos ñ põt. Ego misi hedũ quẽ pmiserã: ⁊ tu nõ iuenisti eã. Ecce aũt p⁹ tres menses nũciauerũt iude dicẽtes: Fornicata ẽ thamar nur⁹ tua: ⁊ videt̃ vter⁹ illius intumescẽ. Dixitq; iudas: Producite eã ut cõburat̃. Que cũ ducẽt ad penã misit ad socerũ suũ dicẽs: De viro cui⁹ hec st̃ ɔcepi. Cognosce cui⁹ sit anulus ⁊ armilla ⁊ bacul⁹. Qui agnitis mũeribus ait: Justior me ẽ: q2 nõ tradidi eã sela filio meo. Attñ ultra nõ cognouit eam. Jnstãte aũt partu apparuerũt gemini in vtero: atq; i ipsa effusione ĩfantiũ vn⁹ ptulit manũ i q̃ obstetrix ligauit coccinũ dicens: Jste egrediet̃ pri⁹. Jllo vo retrahẽte manũ egressus ẽ alter. Dixitq; mulier: Quare diuisa ẽ ppter te maceria? Et ob hãc cãm vocauit nomẽ eius phares. Postea egressus ẽ frat̃ ei⁹ i cui⁹ manu erat coccinum: quem appellauit zaram.

XXXIX

Igitur ioseph duct⁹ ẽ i egyptũ: emitq; eũ phutifar eunuchus pharaõis pnceps exercitus sui: vir egyptius de manu ismaelitarũ: a quibus pductus erat. Fuitq; dñs cum eo: ⁊ erat vir in cunctis pspẽ agẽs. Habitauitq; i domo dñi sui: qui optĩe nouerat dñm eẽ cũ eo: ⁊ oĩa que gereret ab eo dirigi in manu illi⁹. Jnuenitq; ioseph gr̃az coram dño suo: ⁊ ministrabat ei. A quo ppósit⁹ oĩb⁹ gubernabat creditã sibi domũ: ⁊ vniuersa que ei tradita fuerant. Bñdixitq; dñs domui egypti ppter ioseph: ⁊ multiplicauit tam in edibus q̃ in agris cũctã ei⁹ subam. Nec q̇cq̃ aliud nouerat: nisi panez q̊ vescebatur. Erat autem ioseph pulchra facie: ⁊ decorus aspectu. Post multos itaq; dies ĩiecit dña sua oclos suos i ioseph ⁊ ait: Dormi mecũ. Qui neq̃q̃ acq̇escens operi nefario dixit ad eam: Ecce dñs meus oĩb⁹ mihi traditis ignorat q̇d hẽat i domo sua nec q̇cq̃ ẽ qȯ nõ i mea sit ptate: ul̃ nõ tradiderit mihi: p̃ter te q̃ vxor ei⁹ es. Quõ ergo possũ hoc malũ facẽ: ⁊ peccare i dñz meũ? Huiuscemodi v̇bis p singulos dies loq̄bãt̃ ⁊ mulier molesta erat adolescenti: ⁊ ille recusabat stuprũ. Accidit aũt q̄dã die ut itraret ioseph domũ: ⁊ opis quippiã absq; arbitris facẽt: ⁊ illa apphẽsa lacinia vestimẽti ei⁹ diceret: Dormi mecuz. Qui relicto in mãu ei⁹ pallio: fugit: ⁊ egressus ẽ foras. Cũq; vidisset mulier vestẽ i manib⁹ suis: ⁊ se eẽ ɔtẽptã: vocauit ad se hoĩes dom⁹ sue: et ait ad eos: En itroduxit viz hebreũ: ut illuderet nob̃. Jngressus ẽ ad me ut coiret mecũ. Cũq; ego succlamassẽ ⁊ audisset vocem meã reliq̇t palliũ qȯ tenebã: ⁊ fugit foras. Jn argumẽtũ ergo fidei retẽtũ palliũ oñdit marito reuertẽti domũ: ⁊ ait: Jngressus est ad me seru⁹ hebre⁹ quẽ adduxisti: ut illudẽt mihi. Cũq; audissz me clamare: reliq̇t palliũ qȯ tenebã ⁊ fugit foras. His auditis dñs ⁊ nimiũ credulus verbis coniugis irat⁹ est valde: tradiditq; ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur: ⁊ erat ibi clausus. Fuit autem dñs cũ ioseph ⁊ misert⁹ est illi⁹ ⁊ dedit ei gr̃am i ɔspectu pncipis carceris. Qui tradidit i manu illius vniuersos vinctos q̇ i custodia tenebãt̃: ⁊ q̇cq̇d fiebat sub ipso erat: nec nouerat aliq̇d cũctis ei creditis. Dñs. n: erat cum illo: ⁊ omnia opa eius dirigebat.

XL

His itaq; gestis: accidit ut peccarẽt duo eunuchi pincerna regis egypti et pistor dño suo. Jratusq; ɔtra eos pharao: nã alter picernis p̃erat alt̃ pistorib⁹: misit eos i carcerẽ pncipis militũ: i q̊ erat victus ⁊ ioseph. At custos carceris tradidit eos ioseph qui ⁊ ministrabat eis. Aliquãtulum temporis fluxerat: et illi in custodia tenebant̃.

Uiderũtqꝫ ãbo sõniũ nocte vna: iuxta iter
ꝓtationẽ ꝯgruã sibi. Ad q̃s cũ itrogisset io
seph mãe ⁊ vidisset eos tristes: sciscitat⁹ est
dicẽs. Cur tristior ẽ hodie solito facies vr̃a?
Qui rñderũt: Sõniũ vidimus ⁊ nõ est qui
inꝑpteẽ nob. Dixitqꝫ ad eos ioseph: Nũqd
nõ ẽ dei iterꝑtatio? Referte mihi qd̃ videri
tis. Narrauit ꝑor ꝓposit⁹ picernaꝝ sõniũ
suũ. Uidebã corã me vitẽ i q̃ erãt tres ꝓpa
gines crescẽ paulati i gẽmas: ⁊ p⁹ flores v
uas maturescẽ: calicẽqꝫ pharaõis i manu
mea. Tuli ergo vuas ⁊ exꝑssi i calicẽ quem
tenebã: ⁊ tradidi poculũ pharaoni: Rñdit
ioseph. Hec ẽ iterꝑtatio somnij. Tres ꝓpa
gines tres adhuc dies sũt p⁹ q̃s recordabit
pharao misterij tui: ⁊ restituet te i graduꝫ
ꝑstinũ: dabisqꝫ ei calicẽ iuxta officiũ tuuꝫ:
sicut ãte facẽ ꝯsueueras. Tm̃ memeto mei
cũ tibi bñ fuerit: ⁊ facies mecũ miãꝫ ut sug
geras pharaõi: ut educat me de isto carcẽ:
qꝛ furti sublat⁹ sũ de t̃ra hebreoꝝ: ⁊ hic in
nocẽs i lacũ missus sũ. Uidẽs pistoꝝ magr̃
ꝙ prudẽt̃ sõniũ dissoluisset ait: Et ego vidi
sõnium ꝙ tria canistra farine hr̃em sup ca
put meũ: ⁊ i vno canistro qd̃ erat excelsius
portare me putabã ões cibos q̃ fiũt arte pi
storia: auesqꝫ cõedere ex eo. Rñdit ioseph:
Hec ẽ iꝑptatio sõnij. Tria canistra: tres ad
huc dies sũt p⁹ q̃s auferet pharao caput tu
uꝫ ac suspẽdet te i cruce: ⁊ lacerabunt volu
cres carnes tuas. Exĩde dies tert⁹ natalici⁹
pharaõis erat. Qui faciẽs grãde ꝯuiuium
pueris suis recordatus ẽ it̃ epulas magistri
picernaꝝ: ⁊ pistoꝝ ꝑncipis: restituitqꝫ alte
rũ i locũ suũ: ut porrigẽt ei poculũ: alteruꝫ
suspẽdit i patibulo: ut cõiectoris vitas ꝓba
ret. Et tñ succedẽtib⁹ ꝓsperis: ꝓposit⁹ picer
naꝝ oblit⁹ e iꝑptis sui. **XLI**

Post duos ãnos vidit pharao sõniuꝫ
Putabat se stare sup fluuiũ: de quo
ascedebãt septẽ boues pulchre ⁊ crasse ni
mis: ⁊ pascebãtur in locis palustrib⁹. Alie
quoqꝫ septem emergebant de fluie fede cõ
fecteqꝫ macie: ⁊ pascebantur in ipsa amnis
ripa in locis virẽtib⁹: deuorauerũtqꝫ eas q̃
rum mira spes et habituͦ corpoꝝ erat.
Expgefact⁹ pharao rursũ dormiuit: ⁊ vidit
alteꝝ somniũ: Septem spice pullulabãt in
i culmo vno plene atqꝫ formose: alie q̃qꝫ toti
dẽ spice tenues: ⁊ ꝑcusse vredine oriebãtur
deuorãtes õem ꝑoꝝ pulchritudinẽ. Euigi
lans pharao post quieteꝫ: ⁊ facto mane pa
uore perterritus: misit ad ões coniectores
egypti cunctosqꝫ sapiẽtes: et accersitis nar
rauit somniũ: nec erat q̃ iꝑptaretur. Tũc d̃
mũ reminiscẽs mgr̃ picernaꝝ ait: Cõfiteor
peccatũ meum. Irat⁹ rex seruis suis: me ⁊
magistrũ pistoꝝ retrudi iussit in carcerem
ꝑncipis milituꝫ: ubi vna nocte vterqꝫ vidi
m⁹ sõniũ ꝑsagiũ futuroꝝ. Erat ibi puer he
bre⁹ eiusdẽ ducis militum famul⁹: cui nar
rãtes sõnia: audiuim⁹ q̃cq̃d postea rei ꝓba
uit euẽtus. Ego .n. redditus sũ officio meo
⁊ ille suspẽsus ẽ in cruce. Protin⁹ ad regis
ĩperiũ eductum de carcẽ ioseph totõderũt
ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait:
Uidi sõnia nec ẽ q̃ edisserat q̃ uidi: q̃ audi
ui te sapiẽtissime conijcere. Rñdit ioseph:
Absqꝫ me de⁹ rñdebit ꝓspa pharaõi. Nar
rauit ergo pharao que viderat. Putabam
me stare sup ripã fluis: ⁊ septẽ boues d̃ am
ne ꝯscẽdẽ: pulchras nimis ⁊ obesis carnib⁹
q̃ in pastu paludis vireta carpebãt: et ecce
has seq̃bãtur alie septẽ boues in tm̃ defor
mes et macilente: ut nũq̃ tales in vniuersa
t̃ra egypti viderim: que deuoratis ⁊ ꝯsũpti
ꝑorib⁹ nullũ saturitatis dedẽ vestigiũ: sed si
mili macie ⁊ squalore torpebãt. Euigilans
rursus sopore depssus vidi somniũ. Septẽ
spice pullulabant i culmo vno plene atqꝫ
pulcherrie. Alie q̃qꝫ septẽ tẽues ⁊ ꝑcusse vre
dine oriebãt e stipula q̃ ꝑorũ pulchritudinẽ
deuorauerũt: Narraui coniectorib⁹ sõniuꝫ
⁊ nemo ẽ q̃ edisserat. Rñdit ioseph: Sõniũ
regis vnũ ẽ. Que factur⁹ ẽ de⁹ oñdit phara
oni. Septẽ boues pulchre ⁊ septẽ spice ple
ne: septẽ vbertatis ãni sunt: eãdẽqꝫ vi sõnij
cõꝑhendũt. Septem q̃qꝫ boues tenues atqꝫ
macilẽte: q̃ ascẽderũt p⁹ eas: ⁊ septẽ spice te
nues ⁊ vento vrente ꝑcusse: septẽ ãni vẽtu
re sũt famis: q̃ hoc ordine cõplebunt. Ecce
septẽ ãni veniẽt fertilitatĩ magne i vniuersa
t̃ra egypti: q̃s sequẽtur septẽ ãni alij tãte ste
rilitatis: ut obliuiõi tradatur cũcta retro
abũdãtia. Cõsũptura ẽ eni fames omneꝫ
t̃rã: ⁊ vbertatis magnitudinem ꝑditura est
iopie magnituͦ. Quod aũt vidisti secun
ͦ ad eãdẽ rẽ ꝑtinẽs sõniũ: firmitatis iudi
ciũ est: eo ꝙ fiat sermo dei ⁊ velocius ipleat
Nũc ergo ꝓuideat rex virum sapientem et
idustriũ ⁊ ꝑficiat eũ t̃re egypti: q̃ ꝯstituat ꝓ
positos ꝑ cũctas regiões: ⁊ q̃ntã ꝑtẽ fructu
um ꝑ septẽ ãnos fertilitatis: q̃ iam nunc fu
turi sũt: ꝯgreget i horrea: ⁊ õe frumẽtũ sub

pharaōis ꝑtate cōdat: ſueꝛqꝫ ī vꝛbibꝰ ⁊ ꝑ-
pareꝛ̄ fute ſeptē ānoꝝ fami: q̄ oppſſura eſt
egyptuꝫ: ⁊ nō ꝯſumeꝛ̄ t̄ra inopia. Placuit
pharaōi ꝯſiliū: ⁊ cūctis miniſtris eiꝰ: locu
tꝰqꝫ eſt ad eos: Nū īuenire poterimꝰ talem
viꝝ q̄ ſp̄u dei plenꝰ ſit. Dixit ergo ad ioſeph
Quia oſ̄dit tibi deꝰ oīa q̄ locutꝰ es: nūq̇d
ſapiētioꝛē te ⁊ ꝯſil̄em tui īuenire poto? Tu
eris ſup domū meā: ⁊ ad tui oꝛis ipꝰū cūctꝰ
ppl̄s obediet. Uno tm̄ regni ſolio p̄cedā te
Dixitqꝫ rurſū pharao ad ioſeph: Ecce ꝯſti
tui te ſup vniuerſā t̄rā egypti. Tulitqꝫ anu
lū de mān ſua ⁊ dedit eū in manu eiꝰ: veſti-
uitqꝫ eū ſtola byſſina: ⁊ collo toꝛquē aureā
circūpoſuit. Fecitqꝫ eū aſcēdē̄ ſup currū ſu-
uꝫ ſecūdo clamāte p̄cone: ut ōes coꝛā eo ge
nu flecterēt: ⁊ p̄poſitū eē̄ ſcirēt vniuerſe t̄re
egypti. Dixit qꝫ rex egypti ad ioſeph: Ego
ſū pharao. Abſqꝫ tuo ip̄io nō mouebit q̄ſ-
q̄ꝫ manū aut pedē ī oī t̄ra egypti. Uertitqꝫ
nomē eiꝰ: ⁊ vocauit eū līgua egyptiaca ſal-
uatoꝛē mūdi. Deditqꝫ illi vxoꝛē aſſenez fili-
aꝫ phutifaris ſacerdotꝭ eliopoleos. Egreſ-
ſus ē itaqꝫ ioſeph ad t̄rā egypti. Trigita āt
ānoꝝ erat qñ ſtetit ī ꝯſp̄cu regis pharaōis
⁊ circuiuit ōes regiōes egypti. Ueītqꝫ ferti-
litas ſeptē ānoꝝ: ⁊ ī māipulos redacte ſege
tes ꝯgregate ſūt ī hoꝛrea egypti. Oīs ēt fru-
gū abūdātia ī ſingulꝭ vꝛbibꝰ ꝯdita ē. Tāta-
qꝫ fuit abūdātia tritici: ut arene marꝭ coeq̄
reꝛ̄: ⁊ copia mēſurā excedēt. Natiqꝫ ſūt io-
ſeph filij duo āteq̄ꝫ veniret fames: q̄s pep̄it
ei aſſenez filia phutifaris ſacerdotis eliopo
leos. Uocauitqꝫ nomē p̄mogeniti manaſ-
ſes dicēs: Obliuiſci me fecit deꝰ ōiuꝫ labo-
rum meoꝝ: ⁊ domꝰ p̄ris mei. Nomen q̊qꝫ
ſecundi appellauit effraim dicēs: Creſcere
me fecit deus ī t̄ra paup̄tatis mee. Igiꝛ̄ trāſ
actis ſepteꝫ vbertatis ānis q̄ fuerāt ī egyp-
to: ceperūt venire ſeptem anni inopie quoſ
p̄dixerat ioſeph: ⁊ in vniuerſo oꝛbe fames
p̄ualuit. In cūcta ēt t̄ra egypti fames erat.
Qua eſuriēte: clamauit ppl̄s ad pharaōeꝫ
alimēta petēs. Quibus ille r̄ndit: Ite ad io
ſeph: ⁊ q̇cq̇d ipſe vobis dixerit facite. Creſ-
cebat autem quotidie fames in omni terra
ap̄uitqꝫ ioſeph vniuerſa hoꝛrea: ⁊ vēdebat
egyptijs. Nā ⁊ illos opp̄ſſerat fames. Oēſ-
qꝫ p̄uīcie veniebāt ī egyptū ut emerēt eſcas
⁊ malum inopie tēperarent. XLII

Audiēs aūt iacob q̄ꝫ alimēta vēdereꝛ̄ ī
egypto dixit filijs ſuis: Quare negli-
gitis? Audiui q̄ꝫ triticū venundeꝛ̄ ī egypto.
Deſcēdite ⁊ emite nobiſ neceſſaria: ut poſſi
mus viuē̄: ⁊ nō ꝯſumamur iopia. Deſcēdē-
tes igiꝛ̄ f̄res ioſeph decē ut emerēt frumēta
ī egypto: bēiamin domi retēto a iacob q̄ di
xerat f̄rībꝰ eiꝰ: ne foꝛte ī itinē̄ q̇cq̄ꝫ patiaꝛ̄ ma
li: īgreſſi ſūt t̄rā egypti cum alijs q̄ p̄gebāt
ad emēdū. Erat aūt fames ī t̄ra chanaā: et
ioſeph erat p̄nceps ī t̄ra egypti: atqꝫ ad eiꝰ
nutū frumēta ppl̄is vēdebaꝛ̄. Cūqꝫ adoꝛaſ
ſent eū f̄res ſui ⁊ agnouiſſet eos q̄ſi ad alie-
nos durꝰ loq̄batur īꝛ̄rogās eos: Unde vēi
ſtis? Qui r̄ndeꝛ̄t: de t̄ra chanaā: ut emamꝰ
victui neceſſaria. Et tñ f̄res ip̄e cognoſcens
non eſt cognitus ab eis. Recoꝛdatꝰqꝫ ſōni-
oꝝ q̄ aliq̄n viderat: ait ad eos: Exploꝛato-
res eſtis: ut videatis inferioꝛa t̄re: veniſtis.
Qui dixerūt: Nō ē ita dn̄e: ſed ſerui tui ve
nerūt ut emerēt cibos. Oēs filij vnius viri
ſumꝰ. Pacifici venimꝰ: nec q̇cq̄ꝫ famuli tui
machinaꝛ̄ mali. Quibus ille r̄ndit: Aliꝛ̄ ē.
Imminuta t̄re huiꝰ ꝯſiderare vēiſtꝭ. At illi
dixeꝛ̄t: Duodecī iq̄ūt f̄res ſui tui ſumꝰ: filij
viri vnīꝰ ī t̄ra chanaan. Minimꝰ cū p̄re no
ſtro ē: alīꝰ nō ē ſup. Hoc ē ait q̄ꝺ locutꝰ ſuꝫ.
Exploꝛatoꝛes eſtis. Iā nūc exp̄imētū veſtri
capiā. Per ſalutē pharaōis nō egredīemi-
ni hinc: donec vēiat frater vr̄ minimꝰ. Mit
tite ex vobis vnū ⁊ adducat eū: vos auteꝫ
eritis ī vinculis: donec p̄beꝛ̄ q̄ dixiſtis: vtrū
vera an falſa ſint: alioq̄n p̄ ſaluteꝫ pharao
nis exploꝛatoꝛes eſtis. Tradidit ergo illos
cuſtodie tribꝰ diebꝰ. Die aūt t̄tio eductis ꝺ
carcere ait: Facite q̄ dixi ⁊ viuetis. Deuꝫ .n.
timeo. Si pacifici eſtis: fraꝛ̄ vr̄ vnꝰ ligetur ī
carcē̄: vos aūt abite: ⁊ ferte frumēta q̄ emi-
ſtis in domos vr̄as: ⁊ f̄rem veſtrū minimū
ad me adducite: ut poſſim vr̄os p̄bare ſer-
mōes: ⁊ nō moꝛiamini. Fecerūt ut dixerat:
⁊ locuti ſūt ad īuicē. Merito hec patimur:
q̄ꝛ peccauimꝰ in f̄rem noſtrū vidētes angu-
ſtias aīe illīꝰ dū dep̄careꝛ̄ nos ⁊ nō audiui-
mus: iccirco vēit ſup nos iſta tribulatio. E
q̄bꝰ vnꝰ ruben ait: Nūq̇d nō dixi vobis: no
lite peccare ī pueꝝ: ⁊ nō audiſtis me? En ſā
guis eiꝰ exq̄ritur. Neſciebāt .n. q̄ꝫ ītelligeret
ioſeph: eo q̄ꝫ p̄ īꝛ̄p̄retē loqueꝛ̄ ad eos. Auer-
tit ſe parūp ⁊ fleuit: ⁊ reuerſus locutus eſt
ad eos. Tollenſqꝫ ſimeon ⁊ ligans eū illis
p̄ñtibꝰ: iuſſit miſtris ut īplerent eoꝛum ſac-
cos tritico: ⁊ reponerent pecunias ſingu-
loꝛum in ſacculis ſuis: datis ſupꝛa cibarijs

ĩ via. Qui fecerĩt ita. At illi portãtes frumẽ
ta ĩ asinis suis: ꝓfecti sũt. Apꝑtoqꝫ vnꝰ sacco
ut daret iumẽto pabulũ ĩ diuersorio ꝯtem-
platꝰ pecuniã in ore sacculi: dixit frĩbꝰ suis.
Reddita mihi ẽ pecunia. En habetᷣ ĩ sacco.
Et obstupefacti turbatiqꝫ mutuo dixerũt:
Quidnã ẽ hoc qð fecit nob̃ deꝰ: Ueneẽtqꝫ
ad iacob p̃rẽz suũ ĩ t̃ra chanaan: ⁊ narraue
rũt ei oĩa q̃ accidissent sibi dicẽtes: Locutꝰ ẽ
nob̃ dñs t̃re dure: ⁊ putauit nos explorato
res eẽ ꝓuĩcie. Cui r̃ndimꝰ. Pacifici sumus
nec ullas molimur ĩsidias. Duodecĩ f̃res
vno p̃re geniti sumꝰ: vnꝰ nõ ẽ sup minimus
cũ p̃re nr̃o ẽ ĩ t̃ra chanaan. Qui ait nobis.
Sic ꝓbabo ꝙ pacifici sitis. Fratrẽ vr̃z vnũ
dimittite apud me: ⁊ cibaria domibꝰ vr̃is
necessaria sumite ⁊ abite. F̃remqꝫ vr̃m mi-
nimũ adducite ad me: ut sciã ꝙ nõ sitis ex-
ploratores: ⁊ istũ q̃ tenetᷣ ĩ vincul' recipere
possitis: ac deĩceps q̃ vultis: emẽdi habea-
tis licẽtiã. His dictis cũ frumẽta effũderent
singuli repperunt ĩ ore saccoꝝ ligatas pecu
nias: extritisqꝫ sil' oĩbꝰ: dixit p̃r iacob. Abs-
qꝫ liberis me eẽ fecistis. Joseph nõ ẽ super:
simeon tenetᷣ ĩ vicul': ⁊ bẽiamin auferetꝭ. Jn
me hec oĩa mala reciderũt. Cui r̃ndit rubẽ
Duos filios meos ĩtfice: si nõ reduxero illũ
tibi. Trade illũ in manu mea: ⁊ ego eũ tibi
restituã. At ille. Nõ ꝯscẽdet iq̃t filiꝰ meꝰ vo
biscũ. Fratᷣ eius mortuꝰ ẽ: ⁊ ip̃e solꝰ reman-
sit. Siq̃d ei aduersitatis acciderit ĩ t̃ra ad
quã ꝑgitis: deducetis canos meos cum do
lore ad ĩferos. XLIII

Jnteriꝫ fames oĩꝫ t̃rã vehemẽtᷣ ꝑme-
bat: ꝯsumptisqꝫ cibis: q̃s ex egypto
detulerãt: dixit iacob ad filios suos. Reuer
timini: ⁊ emite nob̃ pauxillũ escaꝝ. R̃ndit
iudas. Denũciauit nobis vir ille sub atte-
statione iurisiurandi dicens. Non videbitꝭ
faciẽ meã: nisi f̃rem vr̃m minimũ adduxeri
tis vobiscũ. Si ergo vis eũ mittẽ nobiscum
ꝑgemꝰ pariᵗ ⁊ ememꝰ tibi necessaria: si autẽ
nõ vis nõ ibimꝰ. Uir. n. ut sepe diximꝰ de-
nũciauit nobis dicẽs. Nõ videbitis faciem
meam absqꝫ f̃re vr̃o minimo. Dixit eis isrl'.
Jn meã hoc fecistis miseriaꝫ: ut ĩdicaretis
ei: ⁊ aliũ h̃re vos f̃rem. At illi r̃nderũt. Jnt-
rogauit nos hõ ꝑ ordinẽ nr̃am ꝓgeniẽ: si p̃r
viueret: si h̃remꝰ f̃rem. Et nos r̃ndimus ei
ꝯsequẽter: iuxta id qð fuerat sciscitatꝰ. Nũ
quid scire poteramꝰ: ꝙ dicturꝰ eẽt: adduci-
te fratreꝫ vr̃m vobiscũ. Judas quoqꝫ dixit
p̃ri suo. Mitte pueꝝ mecũ: ut ꝓficiscamur
⁊ possimꝰ viuere: ne moriamur nos ⁊ par-
uuli nostri. Ego suscipio pueꝝ de mãu me
a req̃re illũ. Nisi reduxero ⁊ reddidero euꝫ
tibi: ero peccati reꝰ ĩ te oĩ tp̃e. Si nõ ĩtcessis
set dilatio: iaꝫ vice alt̃a venissemꝰ. Jgitᷣ isrl'
p̃r eorum dixit ad eos. Si sic necesse: facite
qð vultis. Sumite de optimis t̃re frugibꝰ ĩ
vasis vr̃is: ⁊ deferte viro munera: modicũ
resine ⁊ mellis ⁊ storacis stactes ⁊ terebin-
thi ⁊ amygdalaꝝ. Pecuniãqꝫ duplicẽ ferte
vobiscũ: ⁊ illã quã ĩuenistis ĩ sacculis ĩpor-
tate: ne forte errore factũ sit. Sed et fratreꝫ
vr̃m tollite: ⁊ ite ad viꝝ. Deꝰ aũt meꝰ om-
nipotẽs faciat vobis eũ placabilẽ: ⁊ remit-
tat vobiscũ f̃rẽꝫ vr̃ꝫ quẽ tenet ĩ vicul' ⁊ hũc
bẽiamin. Ego aũt q̃si orbatꝰ absqꝫ liberis
ero. Tulerũt ergo viri mũera ⁊ pecuniã du
plicẽ ⁊ bẽiamin: descẽderũtqꝫ in egyptũ ⁊ ste
terũt corã ioseph. Quos cũ ille vidisset et
beniamin sil': ꝓcepit dispẽsatori domꝰ sue di
cens. Jntroduc viros domũ: ⁊ occide victi
mas ⁊ ĩstrue ꝯuiuiũ: q̃m hodie mecũ sunt
comesturi meridie. Fecit ille qð sibi fuerat
ĩpatũ: ⁊ ĩtroduxit viros domũ. Jbiqꝫ exter
riti dixerũt mutuo. Proptᷣ pecuniã quã re
tulimꝰ p̃riꝰ ĩ saccis nr̃is: ĩtroducti sumꝰ: ut
deuoluat in nos calũniã: ⁊ violẽtᷣ subĳciat
ꝫuituti: ⁊ nos ⁊ asinos nr̃os. Quãobreꝫ in
ĩpis foribꝰ accedẽtes ad dispensatorẽ locu-
ti sũt. Oramꝰ dñe ut audias nos. Jam ãte
descẽdimꝰ ut ememꝰ escas: q̃bꝰ emptꝭ cuꝫ
venissemꝰ ad diuersoriũ: apuimꝰ saccos no
stros: ⁊ ĩuenimꝰ pecuniã ĩ ore saccoꝝ: quaꝫ
nũc eodẽ põdẽ reportauimꝰ. Sꝫ et aliud at
tulimꝰ argentũ: ut emamꝰ q̃ nobis necessa-
ria sũt. Nõ ẽ in nr̃a ꝯsciã: q̃s posuerit eã in
marsupĳs nostris. At ille r̃ndit: Pax vobis
cũ: nolite timẽ. Deus vester ⁊ deꝰ p̃ris vestri
ꝺdit vob̃ thesauros ĩ saccis vr̃is. Nã pecu
niã quã dedistis mihi: ꝓbataꝫ ego habeo.
Eduxitqꝫ ad eos simeon. Et ĩtroductis do
mũ attulit aquã: ⁊ lauerũt pedes suos: de-
ditqꝫ pabulũ asinis eoꝝ. Jlli vero parabãt
mũera: donec ĩgrederetᷣ ioseph meridie. Au-
dierãt. n. ꝙ ibi comesturi eẽnt panẽ. Jgitur
ingressus est ioseph domũ sua: obtulerũtqꝫ
ei mũera: tenẽtes ĩ manibus suis: ⁊ adora
uerunt ꝓni in terram. At ille clementer re-
salutatis eis interrogauit eos dicens. Sa-
nus ne est pater vester senex: de quo dixe-
ratis mihi Ad huc viuit? Qui r̃nderunt

Sospes ē seruꝰ tuꝰ pr̄ nr̄. Adhuc viuit. Et i curuati adorauerūt eū. Attollēs aūt ioseph oculos vidit bēiamin frēm suū vterinū: et ait. Iste ē frater vr̄ paruulus: d̄ q̄ dixeratis mihi? Et rursū. Deꝰ iq̄t misereat̄ tui fili mi. Festinauitq; i domū: q2 cōmota fuerāt viscera eiꝰ sup frē suo: ⁊ erūpebāt lachryme ⁊ introiens cubiculū fleuit. Rursūq; lota facie egressus continuit se: ⁊ ait. Ponite panes. Quibꝰ appositis seorsū ioseph: ⁊ seorsū frībꝰ egyptijs q̄3 q̄ vescebāt̄ silr̄ seorsū. illicitū3 ē.n. egyptijs comedē cū hebreis: ⁊ pphanū putāt huiuscemōi cōuiuiū. sederūt corā eo pmogenitꝰ iuxta pmogēita sua: ⁊ minimus iuxta etatē3 suā. Et mirabāt̄ nimis sūptis ptibꝰ: q̄s ab eo acceperāt. Maiorq; ps venit bēiamin: ita ut q̄nq; ptibꝰ excederet. Biberūtq;: ⁊ iebriati sūt cū eo.

XLIIII

Precepit aūt ioseph dispēsatori domꝰ sue dicens. Imple saccos eoꝝ frumēto quātū pn̄t cape: ⁊ pōe pecuniā singuloꝝ i sūmitate sacci. Cyphū aūt meū argenteū ⁊ pciū q̄d dedit tritici: pone in ore sacci iunioris. Factūq; ē ita. Et orto mane dimissi sūt cū asinis suis. Iāq; vrbē exierāt: ⁊ pcesserāt paululū. Tūc ioseph accersito dispēsatore domꝰ ait. Surge iq̄t ⁊ psēq̄re viros: ⁊ apphēsis dicito. Quare reddidistis malū p bono? Cyphꝰ quē furati estī: ipe ē in q̄ bibit dn̄s meꝰ: ⁊ in q̄ augurari solet. Pessimā rē fecistis. Fecit ille ut iusserat: ⁊ apprehēsis p ordinem locutus est. Qui rn̄derūt. Quare sic loq̄t̄ dn̄s nr̄: ut fui tui tm̄ flagitij cōmiserit? Pecuniā quā iuenimꝰ i sūmitate saccoꝝ reportauimꝰ ad te de t̄ra chanaā. Et quō ꝯseq̄ns ē ut furati simꝰ d̄ domo dn̄i tui auꝝ l̄ argētū? Apud quēcūq; fuerit iuētū fuoꝝ tuoꝝ q̄d q̄ris: moriat̄: ⁊ nos erimꝰ serui dn̄i nostri. Qui dixit eis. Fiat iuxta vr̄am sententiā. Apud quēcūq; fuerit iuētū ipse sit seruꝰ meus: vos aūt eritis inoxij. Itaq; festinato deponētes in terrā3 saccos aperuerūt singuli. Quos scrutatꝰ incipiēs a maiore usq; ad minimum iuenit cyphū3 in sacco bēiamin. At illi scissis vestibꝰ oneratisq; rursū asinis reuersi sūt i oppidum: pmusq; iudas cū frībus ingressus est ad ioseph. Necdū.n. de loco abierat. Oēsq; āte eū pariter i t̄ram corruerūt: Quibꝰ ille ait. Cur sic agere voluistis? An ignoratis q̄ nō sit similis mei in augurādi scīa. Cui iudas Quid rn̄debimus inquit dn̄o meo: uel q̄d loq̄mur: aut iuste poterimꝰ obtendē? Deus inuenit iiq̄tatē fuoꝝ tuoꝝ. En oēs serui sumus dn̄i mei: ⁊ nos ⁊ apud quē iuētꝰ ē cyphus. Respōdit ioseph. Absit a me: ut sic aga3. Qui furatꝰ ē cyphū ipse sit seruꝰ meꝰ: vos autē abite liberi ad prē3 vr̄m. Accedēs aūt ppius iudas confidenter ait. Oro dn̄e audi me: ut loq̄t̄ seruus tuus v̄bū i auribꝰ tuis: ⁊ ne irascaris famulo tuo. Tu es eni3 pꝰ pharaonē dn̄s meꝰ. Int̄rogasti prius seruos tuos habetis prēm aut frēm: ⁊ nos respōdimꝰ tibi dn̄o meo. Est nobis pr̄ senex: ⁊ puer paruulus q̄ i senectute illiꝰ natꝰ ē: cuius vterinꝰ frat̄ ē mortuꝰ: ⁊ ipsū solū h3 mr̄ sua: pr̄ v̄o tenere diligit eū. Dixistiq; seruis tuis. Adducite eū ad me: ⁊ ponā ocl̄os meos sup illū. Suggessimꝰ tibi dn̄o meo: non pōt puer relinq̄re prēm suū. Si enim illum dimiserit moriet̄. Et dixisti fuis tuis. Nisi venerit frater vr̄ minimꝰ vobiscū: nō videbitis amplius faciē meā. Cū ergo ascēdissemus ad famulū3 tuum patrem nr̄m: narrauimꝰ ei oīa q̄ locutꝰ ē dn̄s meꝰ. Et dixit pr̄ nr̄. Reuertimini ⁊ emite nobis parū tritici Cui diximus. Nō possumꝰ ire. Si frater nr̄ minimꝰ descēderit nobiscū pficiscemur sil̄: alioq̄n illo abn̄te nō audemꝰ videre faciem viri. At ille rn̄dit. Uos scitis q̄ duos genuerit mihi vxor mea. Egressus ē vnus: et dixistis: bestia deuorauit eū: ⁊ hucusq; nō cōparet. Si tuleritis ⁊ istum ⁊ aliq̄d ei in via ꝯtigerit: deducetis canos meos cū merore ad inferos. Igit̄ si itrauero ad seruū tuū patrē nr̄m ⁊ puer defuerit: cū aīa illiꝰ ex huiꝰ aīa depēdeat: videritq; eū n̄ eē nobiscū: morieт̄: ⁊ deducēt famuli tui canos eiꝰ cū dolore ad inferos. Ego ppe seruꝰ tuꝰ sim: q̄ in meā hūc recepi fidē: ⁊ spopōdi dicens. Nisi reduxero eum: peccati reꝰ ero i prēm oī tpe Manebo itaq; seruꝰ tuꝰ p puero i misterio dn̄i mei: ⁊ puer ascēdat cū frībꝰ suis. Nō.n. possū redire ad prēm absente puero: ne calamitatis: que oppressura ē patrē meū3: testis assistam.

XLV

Non se poterat ultra cohibere ioseph mltis coram astātibus: vnde pcepit ut egrederentur cūcti foras: ⁊ nullus interess3 alienꝰ agnitioni mutue. Eleuauitq; vocē cū fletu: quā audierūt egyptij: oīsq; domꝰ pharaōis: ⁊ dixit frībꝰ suis. Ego sum ioseph. Adhuc pr̄ meꝰ viuit? Nō poterant rn̄dere frēs nimio terrore pterriti. Ad quos

ille clement accedite īquit ad me. Et cū ac-
cessisset ꝓpe: ego sum īquit ioseph fr̄ vester:
quē vēdidistis ī egyptū. Nolite pauere: ne-
qꝫ vobꝭ durū eē videat̄ ꝙ vēdidistis me ī his
regionibꝰ. Pro salute.n. vr̄a misit me deus
āte vos in egyptū. Bienniū ē.n. ꝙ cepit fa-
mes in terra esse: ⁊ adhuc qnqꝫ āni restāt:
qbꝰ nec arari poterit nec meti. Premisitqꝫ me
deꝰ ut reseruemini sup t̄rā: ⁊ escas ad viuēdū
hr̄e possitis. Nō vr̄o ꝯsilio sꝫ dei volūtate
huc missus sum: qui fecit me q̄si p̄rē pha-
raōis ⁊ dn̄m vniuerse domꝰ eiꝰ ac ꝑncipē
ī oī t̄ra egypti. Festinate ⁊ ascēdite ad p̄rem
meū: ⁊ dicetis ei. Hec mādat filiꝰ tuꝰ ioseph.
Deꝰ fecit me dn̄ꝫ vniuerse t̄re egypti. Descē-
de ad me ne moreris: ⁊ hītabis ī t̄ra iessen.
Erisqꝫ iuxta me tu ⁊ filij tui ⁊ filij filiorum
tuorꝝ: oues tue ⁊ armēta tua ⁊ vniuersa q̄
possides: ibiqꝫ te pascā. Adhuc.n. qnqꝫ āni
residui sūt famis: ne ⁊ tu pereas ⁊ oīs domꝰ
tua: ⁊ oīa q̄ possides. En oculi vestri ⁊ ocl'i
fr̄is mei bēiamin vidēt: ꝙ os meū loq̄t ad
vos. Nūciate p̄ri meo vniuersā glīaꝫ meaꝫ:
⁊ cūcta q̄ vidistis ī egypto. Festīate ⁊ addu-
cite eū ad me. Cūqꝫ āplexatꝰ recidissꝫ ī col-
lū bēiamin fr̄is sui fleuit: illo q̄ꝫ siliter flente
sup collū eiꝰ. Osculatꝰqꝫ ē ioseph ōēs fr̄es
suos ⁊ plorauit sup singlos. Pꝰ q̄ ausi sunt
loq̄ ad eū. Auditūqꝫ ē ⁊ celebri s̄mōe vul-
gatū ī aula regis: venerāt fr̄es ioseph. Et ga-
uisus ē pharao: atqꝫ oīs familia eiꝰ. Dixit-
qꝫ ad ioseph: ut īpararet fr̄ibꝰ suis dicēs. O-
nerātes iumenta ite ī t̄rā chanaan ⁊ tollite
īde p̄rem vr̄ꝫ ⁊ cognationē: ⁊ venite ad me
⁊ ego dabo vobꝭ oīa bona egypti: ut come-
datis medullā t̄re. Precipe etiam ut tollāt
plaustra de terra egypti ad subuectionem
paruulorꝝ suorū ac coniugum. Et dicito.
Tollite patrem vestrum ⁊ ꝓperate quāto-
cius venientes: nec dimittatis quicq̄ de su-
pellectili vestra: quia ōēs opes egypti vr̄e
erunt. Feceruntqꝫ filij isrl': ut eis mādatum
fuerat. Quibꝰ dedit ioseph plaustra secun-
dū pharaonis īperiū ⁊ cibaria in itinere.
Singul' q̄ꝫ ꝓferri iussit binas stolas: benia-
min vō dedit trecētos argēteos cū quinqꝫ
stolis optimis: tantūdē pecunie ⁊ vestium
mittēs patri suo addēs eis asīos decē: qui
subueherēt ex oībꝰ diuitijs egypti: ⁊ totidē
asinas triticū ī itinē panesqꝫ portātes. Di-
misit ergo fr̄es suos ⁊ ꝓficiscentibꝰ ait. Ne
irascamini ī via. Qui ascēdētes ex egypto:
venerūt ī t̄rā chanaā ad p̄rem suū iacob: et
nūciauerūt ei dicētes. Joseph filiꝰ tuꝰ viuit
⁊ ipse dn̄at̄ ī oī t̄ra egypti. Quo audito ia-
cob q̄si de graui sōno euigilās tn̄ nō crede-
bat eis: illi ꝯtra referebāt ōem ordinē rei.
Cūqꝫ vidisset plaustra ⁊ vniuersa q̄ mise-
rat: reuixit spiritus eiꝰ ⁊ ait. Sufficit mihi
si adhuc ioseph filiꝰ meꝰ viuit: vadā ⁊ vide-
bo illū āteq̄ moriar.

XLVI

PRofectusqꝫ isrl' cū oībꝰ q̄ hēbat: venit
ad puteū iuramēti ⁊ mactatis ibi vi-
ctimis deo patris sui isaac: audiuit eū ꝑ vi-
sionē nocte vocantē se ⁊ dicētē sibi. Jacob
iacob. Cui r̄ndit. Ecce adsū. Ait illi deus.
Ego sū fortissimus deus p̄ris tui. Noli ti-
mere: sed descēde ī egyptum: quia ī gentem
magnā faciā te ibi. Ego descendā tecū illuc
⁊ ego īde adducā te reuertētē. Joseph q̄qꝫ
ponet manus suas sup oculos tuos. Sur-
rexit iacob māe a puteo iuramēti: tulerūtqꝫ
eū filij cū paruulis ⁊ vxoribus suis in plau-
stris q̄ miserat pharao ad portādū senē: et
oīa q̄ possederat ī t̄ra chanaan. Venitqꝫ in
egyptuꝫ cū oī seīe suo filij eiꝰ ⁊ nepotes filie
⁊ cūcta simul ꝓgenies. Hec sūt aūt nōia fi-
liorꝝ isrl': q̄ īgressi sūt ī egyptū ipē cū liberi
suis. Primogenitꝰ ruben. Filij ruben enoch
⁊ phallu ⁊ esrom ⁊ charmi. Filij symeon ia-
muel ⁊ iamin ⁊ iami ⁊ ahod ⁊ iachin ⁊ sa-
ber ⁊ saul filiꝰ chananitidis. Filij leui ger-
sō ⁊ caath ⁊ merari. Filij iuda her ⁊ onan
⁊ sela ⁊ phares ⁊ zara. Mortui sūt autem
her ⁊ onan ī t̄ra chanaan. Natiqꝫ sunt filij
phares esrom ⁊ amul. Filij isachar thola ⁊
phua ⁊ iobab ⁊ semron. Filij zabulon sa-
reth ⁊ chelon ⁊ iahelel. Hi filij lie q̄s genu-
it ī mesopotamia syrie cum dina filia sua.
Oēs aīe filiorꝝ eiꝰ ⁊ filiarꝝ triginta tres. Fi-
lij gad sephon ⁊ aggi ⁊ esebon ⁊ suni ⁊ heri
⁊ arodi ⁊ areli. Filij aser iemna ⁊ iesua ⁊ ie-
sui ⁊ beria sara q̄ꝫ soror eorꝝ. Filij beria he-
ber ⁊ melchiel. Hi filij celphe quā dedit la-
ban lie filie sue: ⁊ hos genuit iacob sedeciꝫ
aīas. Filij rachel vxoris iacob ioseph ⁊ bē-
iamin. Natiqꝫ sūt ioseph filij ī t̄ra egypti:
quos genuit ei assenez filia phutifaris sa-
cerdotis eliopoleos manasses ⁊ effraim. Fi-
lij bēiamin bela ⁊ bechor ⁊ asbel ⁊ gera et
naamā ⁊ iechri ⁊ iethros ⁊ rese mophim ⁊
ofiꝫ ⁊ ared. Hi filij rachel: q̄s genuit iacob
ōēs aīe q̄tuordecim. Filij dan vsan. Filij ne-
ptalim: iasiel ⁊ guni ⁊ ieser ⁊ salem. Hi filij

bale: quã ӧdit laban racheli filie sue: ⁊ hos genuit iacob: oẽs aïe septẽ. Cũcteqꝫ aïe q̃ igresse sũt cũ iacob ĩ egyptũ: ⁊ egresse sũt de femore illi⁹ absqꝫ vxorib⁹ filioꝝ ei⁹ sexagita sex. Filij aũt ioseph q̃ nati sũt ei ĩ t̃ra egypti aïe due. Oẽs aïe dom⁹ iacob q̃ egresse sunt in egyptũ: fuere septuagita. Misit aũt iacob iudã añ se ad ioseph ĩ egyptũ ut nũciaret ei ⁊ ille occurrẽt ĩ iessen. Quo cum puenisset iũcto ioseph curru suo ascẽdit obuiam pr̃i ad eũdẽ locũ: vidẽsqꝫ eũ irruit sup collum ei⁹: ⁊ inter ãplexus fleuit. Dixitqꝫ pr̃ ad ioseph. Iã let⁹ moriar: q2 vidi faciẽ tuã: ⁊ sup stitẽ te reliq̊. Et ille locut⁹ ẽ ad fr̃es suos et ad oẽm domũ pr̃is sui. Ascẽdã ⁊ nũciabo pharaõi: dicamqꝫ ei. Fr̃es mei ⁊ dom⁹ pr̃is mei: q̃ erãt ĩ t̃ra chanaan venerũt ad me: ⁊ sũt viri pastores ouiũ: curãqꝫ hñt alẽdorũ gregũ. Pecora sua ⁊ armẽta ⁊ oĩa q̃ habẽ potuerũt adduxerũt secũ. Cũqꝫ vocauerit vos ⁊ dixerit: qd̊ ẽ op⁹ vr̃m: rñdebit᷑. Viri pastões sum⁹ s̃ui tui ab ĩfãtia nr̃a usqꝫ in pñs: ⁊ nos ⁊ pr̃es nr̃i ad pegrinãdũ ĩ terraꝫ tuã venim⁹. Hec aũt dicetis ut hitare possitis in terra iessen: quia detestãt᷑ egyptij oẽs pastores ouium.

XLVII

Ingressus ergo ioseph nũciauit pharaõi dicẽs. Pat᷑ me⁹ ⁊ fr̃es oues coꝝ ⁊ armẽta: ⁊ cũcta q̃ possidẽt venerũt de t̃ra chanaã: ⁊ ecce ꝯsistũt ĩ t̃ra iessen. Extrẽos q̊ꝫ fr̃m suoꝝ q̃nqꝫ viros ꝯstituit corã rege. Quos ille int᷑rogauit. Quid habetis opis: Rñderunt. Pastores ouiũ sum⁹ s̃ui tui et nos et pr̃es nostri. Ad pegrinãdũ ĩ t̃rã tuã venim⁹: qm̃ nõ ẽ herba gregibus seruoruꝫ tuoꝝ ĩgrauescẽte fame ĩ t̃ra chanaan. Petimusqꝫ ut esse nos iubeas s̃uos tuos ĩ t̃ra iessen. Dixit itaqꝫ rex ad ioseph. Pater tu⁹ ⁊ fr̃es tui venerũt ad te. Terra egypti ĩ cõspectu tuo ẽ: ĩ optĩo loco fac eos hitare: et trade eis t̃rã iessen. Qd̊ si nosti ĩ eis esse viros ĩdustrios: ꝯstitue illos magr̃os pecorũ meoꝝ. P⁹ hec ĩtroduxit ioseph pr̃em suũ ad regẽ: ⁊ statuit eũ corã eo. Qui bñdicẽs illi: ⁊ ĩt᷑rogat⁹ ab eo: q̊t sũt dies ãnoꝝ vite tue: rñdit. Dies pegrinatiõis vite mee cẽtũtrigita ãnoꝝ sũt: paruí et mali: ⁊ nõ puenerũt usqꝫ ad dies pr̃m meoꝝ: qb⁹ pegrinati sũt. Et bñdicto rege: egressus ẽ foras. Ioseph v̊o pr̃i ⁊ fr̃ib⁹ suis dedit possessionẽ ĩ egypto ĩ optĩo t̃re loco ramesses: ut pcepat pharao: ⁊ alebat eos oẽmqꝫ domum pr̃is sui pbẽs cibaria singul᷑. In toto .n. orbe panis deerat: ⁊ oppss̃erat fames t̃rã: maxie egypti ⁊ chanaan. E qb⁹ oẽꝫ pecuniã ꝯgregauit p vẽditiõe frumẽti: ⁊ ĩtulit eã ĩ erariũ reg̃. Cũqꝫ defecisset emptorib⁹ pciũ: venit cũcta egypt⁹ ad ioseph dicens. Da nobis panes. Quare morimur corã te deficiẽte pecunia: Quib⁹ ille rñdit. Adducite pecõa vr̃a ⁊ dabo vobis p eis cibos: si pciũ nõ hẽtis. Que cũ adduxissẽt: dedit eis alimẽta p equis et ouib⁹ ⁊ bob⁹ ⁊ asinis: sustẽtauitqꝫ eos illo ãno p cõmutatiõe pecoruꝫ. Venerũt q̊ꝫ anno secũdo: ⁊ dixerũt ei. Nõ celam⁹ dño nostro: ꝙ deficiẽte pecunia pecora simul defecerũt: nec clã te ẽ: ꝙ absqꝫ corporib⁹ ⁊ terra nihil habeam⁹. Cur ergo morimur te vidẽte: Et nos ⁊ t̃ra nr̃a tui erim⁹. Eme nos in s̃uitutẽ regiã: ⁊ pbe sẽia: ne peũte cultore redigat᷑ t̃ra ĩ solitudinẽ. Emit igit᷑ ioseph oẽꝫ t̃rã egypti vẽdẽtib⁹ singul᷑ possessiones suas p magnitudine famis. Subiecitqꝫ eam pharaõi ⁊ cunctos ppl̃os ei⁹ a nouissimis t̃minis egypti usqꝫ ad extrẽos fines ei⁹ p̃t terrã sacerdotũ q̃ a rege tradita fuerat eis: qb⁹ ⁊ statuta cibaria ex horreis publicis p̃bebãt: ⁊ iccirco non sũt cõpulsi vẽdere possessiones suas. Dixit ergo ioseph ad ppl̃os. En ut cernitis ⁊ vos ⁊ t̃ram vr̃am pharao possidet. Accipite sẽia ⁊ serite agros: ut fruges hr̃e possitis. Quitã partẽ regi dabitis: q̃tuor reliq̃s permitto vobis in sementẽ: et ĩ cibum familijs et liberis vr̃is. Qui rñderunt. Salus nostra in manu tua est. Respiciat nos tm̃ dñs nr̃: ⁊ leti seruiem⁹ regi. Ex eo tp̃e usqꝫ ĩ pñtẽ diẽ ĩ vniuersa t̃ra egypti regib⁹ q̃nta ps soluit᷑: ⁊ factũ ẽ quasi ĩ legeꝫ absqꝫ terra sacerdotali: q̃ libera ab hac cõditione fuit. Habitauit ergo isrl̃ in egypto .i. ĩ t̃ra iessen: ⁊ possedit eã: auct⁹qꝫ ẽ ⁊ mlt̃iplicatus nimis: ⁊ vixit in ea decem ⁊ septẽ ãnis. Factiqꝫ sũt oẽs dies vite illi⁹ cẽtũquadragintaseptem annorum. Cũqꝫ appiquare cernẽt diẽ mortis ei⁹: vocauit filiũ suum ioseph: ⁊ dixit ad eũ. Si ĩueni gr̃am in cõspectu tuo: põe manũ tuã sub femõe meo: ⁊ facies mihi mr̃iam ⁊ veritatẽ: ut nõ sepelias me in egypto: sed dormiam cũ pr̃ibus meis: ⁊ auferas me de t̃ra hac cõdasqꝫ ĩ sepulchro maioꝝ meoꝝ. Cui rñdit ioseph. Ego faciã qd̊ iussisti. Et ille iura ergo inq̊t mihi. Quo iurãte adorauit isrl̃ dominum conuersus ad lectuli caput.

His ita trāsactꝭ nūciatū ē io XLVIII
seph φ egrotaret pr̄ suꝰ. Qui assūptꝭ
duobꝰ filijs manasse ꝛ effrai: ire perexit. Di
ctūqꝫ ē seni: Ecce filiꝰ tuꝰ ioseph uēit ad te.
Qui ꝯfortatꝰ sedit i lectulo. Et igresso ad
se ioseph ait: Deꝰ oīpotens apparuit mihi
i luza q̄ ē i tra chanaā: benedixitqꝫ mihi: ꝛ
ait: Ego te augebo ꝛ multiplicabo: ꝛ faciaꝫ
te i turbas pplꝫoꝝ: daboqꝫ tibi trā hāc ꝛ se
mini tuo pꝰ te i possessiōeꝫ sēpitnā. Duo er
go filij tui q̄ nati sīt t̄ i tra egypti: āteq̄ huc
uēirē ad te mei erūt effrai ꝛ manasses: sicut
rubē ꝛ simeō reputabūtur mihi. Reliquos
aūt q̄s genueris pꝰ eos tui erūt: ꝛ noīe frīꝫ
suoꝝ uocabūt i possessiōibꝰ suis. Mihi. n.
qñ uēiebā ō mesopotāia syrie: mortua ē ra
chel i tra chanaā i ipo itinē. Eratqꝫ vnū tē
pus: ꝛ ingrediebar effratā: ꝛ sepeliui eā iu
xta uiā effrate q̄ alio noīe appellatꝛ bethleē.
Uidēs aūt filios eiꝰ dixit ad eū: Qui sunt
isti? Rñdit: Filij mei sūt: quos donauit mi
hi dñs i hoc loco. Adduc iqt eos ad me: ut
bñdicā illis. Oculi. n. isrl̄ caligabāt pre ni
mia senectute ꝛ clare uidē nō poterat. Ap
plicitosqꝫ ad se deosculatꝰ ꝛ circūplexꝰ eos
dixit ad filiū suū: Nō sū fraudatus aspectu
tuo: isup oñdit mihi deꝰ semē tuū. Cūqꝫ tu
lisset eos ioseph ō grēio pr̄is adorauit pnꝰ
i trā: ꝛ posuit effrai ad dexterā suā. i. ad sini
strā isrl̄: manassē vō in sinistra sua ad dexte
rā. s. pr̄is: applicuitqꝫ ābos ad eū: q̄ extēdēs
manū dexteram posuit sup caput effrai mi
norꝭ frīs: sinistrā autē sup caput manasse q̄
maior natu erat cōmutās manus. Bene
dixitqꝫ iacob filios ioseph ꝛ ait: Deꝰ i cuiꝰ
cōspectu ābulauerūt pr̄es mei abraā ꝛ isa
ac: deꝰ q̄ pascit me ab adolescētia mea usqꝫ
i pñtē diē: angelus q̄ eruit me de cūctis ma
lis bñdicat pueris istis: ꝛ iuocetur sup eos
nomen meū: noīa q̄ʒ prꝫ meoꝝ abraā ꝛ isa
ac: ꝛ crescāt i multitudinē sup terrā. Uidēs
aūt ioseph φ posuisset pr̄ suꝰ dexterā manū
sup caput effraim grauiꝭ accepit: ꝛ appre
hēsā manū pr̄is leuare conatus ē de capite
effraim ꝛ trāsferre sup caput manasse. Di
xitqꝫ ad prēꝫ: Nō ita cōuenit pater: q̄a hic
est pmogenitus. Pone dexterā tuā sup ca
put eius. Qui renuēs ait: Scio fili mi: scio
Et iste q̄ppe erit i pplꝫos: ꝛ multiplicabiꝭ: ꝛ
frater eius iunior maior erit illo: ꝛ semē il
lius crescet i gētes. Bñdixitqꝫ illis i tēpore
illo dicēs: In te bñdicetur isrl̄: atqꝫ diceꝭ:
Fiat tibi deus sicut effraim ꝛ sicut manas
se. Cōstituitqꝫ effrai ante manassē: ꝛ ait ad
ioseph filium suū: En ego morior ꝛ erit de
us vobiscū: reducetqꝫ uos ad terrā patruꝫ
vr̄oꝝ: Do tibi partē unā extra fratres tuos
quā tuli ō māu amōrei i gladio ꝛ arcu mo

Uocauit aūt iacob filios XLIX
suos ꝛ ait eis: Cōgregami ut ānūciē
q̄ uetura sūt uobis i diebus nouissimis: cō
gregami ꝛ audite filij iacob: audite isrl̄ pa
trem vr̄ꝫ. Rubē pmogēitꝰ meus: tu fortitu
do mea ꝛ pricipiū doloris mei: prior i dōis
maior i iperio. Effusus es sicut aq̄. Nō cre
scas q̄a ascēdisti cubile patris tui ꝛ macula
sti stratū eius. Simeō ꝛ leui frēs vasa ini
q̄itatꝭ bellātia. In ꝯsiliū eoꝝ ñ ueniet aīa
mea: ꝛ i cetu illorū nō sit glīa mea: q̄a in fu
rore suo occiderūt viꝝ: ꝛ i volūtate sua suf
foderūt murū. Maledictꝰ furor eoꝝ: q̄a p
tinax ꝛ idignatio eorū: q̄a dura. Diuidam
eos i iacob: ꝛ dispgā eos i isrl̄. Iuda te lau
dabūt frēs tui. Manus tue i ceruicibꝰ iimi
corū tuoꝝ. Adorabūt te filij pr̄is tui. Catu
lꝰ leōis iuda. Ad pdā fili mi ascēdisti: reqe
scēs accubuisti ut leo ꝛ q̄si leena. Quis susci
tabit eū? Nō auferet sceptrū de iuda ꝛ dux
de femore eiꝰ donec veniat q̄ mittēdus ē: ꝛ
ipe erit expectatio gētiū. Ligās ad vineam
pullū suū: ꝛ ad vitē o fili mi asinā suam: la
uabit i uino stolā suā ꝛ i sāguie vue palliuꝫ
suū. Pulchriores sūt oculi eiꝰ uino ꝛ den
tes eiꝰ lacte cādidiōes. zabulō i littōe ma
ris habitabit ꝛ i statiōe nauiū ptigēs usqꝫ
ad sidonē. Isachar asinus fortis accubās i
ter terminos vidit requiē φ esset bona: ꝛ
terrā φ optīa ꝛ supposuit humerū suū ad
portandū: factusqꝫ est tributꝭ seruiēs. Dan
iudicabit populū suū: sicut ꝛ alia tribus i
isrl̄. Fiat dan coluber i uia cerastes i semita
mordēs ungulas equi ut cadat ascēsor eiꝰ
retro. Salutare tuum expectabo dñe. Gad
accinctus pliabitur añ eū: ꝛ ipe acciget re
trorsū. Aser piguis panis eius: ꝛ pbebit de
licias regibus. Neptalim ceruus emissus:
ꝛ dans eloquia pulchritudinis. Filius ac
crescens ioseph: filius accrescēs ꝛ decorus
aspectu. Filie discurrerunt super murum:
sed exasperauerunt eum: ꝛ iurgati sunt: i
uiderūtqꝫ illi habentes iacula. Sedit i for
ti arcus eius: ꝛ dissoluta sunt uincula
brachiorum ꝛ manuum illius per ma
nus potentis iacob. Inde pastor egressus

c

Do tibi partem vnā extra fratres tuos q̄ tuli de manu amo[rrei]

ē lapis isrl'. De⁹ pr̄is tui erit adiutor tu⁹: ⁊
oipotēs bn̄dicet tibi bn̄dictiōib⁹ celi desup
bn̄dictionibus abyssi iacentis deorsū: bene
dictiōibus uberū ⁊ vulue. Bn̄dictiōes pr̄is
tui ꝯfortate sūt benedictionib⁹ pr̄m ei⁹: do-
nec ueniret desideriū colliuz eternorū. Fiāt
ī capite ioseph ⁊ ī vertice nazarei inter fr̄es
suos. Beniami lupus rapax mane com̄det
predā ⁊ vespere diuidet spolia. Oēs hi ī tri
bub⁹ isrl' duodeci. Hec locutus est eis pr̄ su
us: bn̄dixitq₃ singulis bn̄dictiōibus ꝓpriis:
⁊ p̄cepit eis dicēs: Ego cōgregō ad populū
meū: sepelite me cuz pr̄ib⁹ meis ī spelūcha
duplici q̄ ē ī agro ephron et hei cōtra mam
bre ī terra chanaā: quā emit abraā cū agro
ab ephrō etheo ī possessionē sepulchri. Ibi
sepelierūt eū ⁊ sarā uxorē ei⁹. Ibi sepult⁹ ē
isaac cuz rebecca cōiuge sua. Ibi ⁊ lia cōdi
ta iacet. Finitisq₃ mādatis quibus filios in
struebat: collegit pedes suos sup lectuluz ⁊
obiit: appositusq₃ ē ad ppl'z suū. ¶ L

Q Uod cernēs ioseph ruit sup faciē pr̄is
flēs ⁊ deosculās eū: precepitq₃ seruis
suis medicis ut aromatibus cōdirēt prez.
Quib⁹ iussa explētib⁹ trāsierūt quadragin
ta dies. Iste q̄ppe mos erat cadauerū cōdi-
torū. Fleuitq₃ eū egyptus septuagita dieb⁹
Et expleto plant⁹ tēpore locut⁹ ē ioseph ad
familiā pharaōis: Si iueni gr̄az ī cōspectu
vr̄o loq̄mini ī aurib⁹ pharaōis: eo q̄ pater
me⁹ adiurauēit m̄ dicēs: En morior: ī sepul
chro meo qd̄ fodi mihi ī terra chanaā sepe
lies me. Ascēdā igit̄ ⁊ sepeliā patrē meū ac
reuertar. Dixitq₃ ei pharao: Ascēde ⁊ sepe
li patrē tuū sicut adiuratus es: quo ascen-
dente ierūt cū eo oēs seniōes dom⁹ phara-
onis: cūctiq₃ maiores natu terre egypti: do
mus ioseph cū fr̄ib⁹ suis absq₃ paruulis ⁊
gregibus atq₃ armētis q̄ dereliquerāt ī ter
ra iessen. Habuit q₃ ī comitatu currus ⁊ eq̄
tes ⁊ facta est turba non modica: venerunt
q₃ ad areā achad q̄ sita ē trās iordanē: ubi
celebrātes exeq̄as plātu magno atq₃ vehe-
mēti īpleuerūt septē dies. Qd̄ cū uidissent
hītatores terre chanaā dixerūt: Plāt⁹ ma-
gnus est iste egyptiis. Et iccirco uocatū ē
nomen loci illius plantus egypti. Fece-
rūt ergo filii iacob sicut precepat eis: ⁊ por
tātes eum ī terra chanaā sepelierūt eū ī spe
luncha duplici: quā emerat abraā cū agro
ī possessionē sepulchri ab ephron etheo cō
tra faciē mābre. Reuersusq₃ est ioseph in e-
gyptū cum fr̄ibus suis ⁊ omni comitatu se
pulto patre. Quo mōtuo timētes fr̄es ei⁹ ⁊
mutuo colloquētes: ne fōte memō sit iniu
rie quā passus est: ⁊ reddat nobis ōe malū
qd̄ fecimu⁹: mādauerunt ei dicētes: Pater
tuus precepit nobis anteq̄ moreret: ut hec
tibi verbis illius dicēm⁹: Obsecro ut obli-
uiscaris scelez fratrū tuoz: ⁊ pcci atq₃ ma
licie quā exercuerūt ī te: nos quoq₃ oram⁹
ut fuo dei pr̄i tuo dimittas iniq̄tātē hanc.
Quibus auditis fleuit ioseph. Ueneruntq₃
ad eū fratres sui ⁊ ꝓni adorātes ī terrā di-
xerūt: Serui tui sum⁹. Quibus ille r̄ndit:
Nolite timere: Nū dei possum⁹ resistere uo
luntati? vos cogitastis de me malū sed deus
vertit illud ī bonuz: ut exaltaret me sicut in
p̄ntiarū cernitis ⁊ saluos facēt multos po-
pulos: Nolite timere: ego pascā uos ⁊ puu
los vr̄os. Cōsolatusq₃ est eos ⁊ blāde ⁊ le-
niter ē locutu⁹: ⁊ hītauit in egypto cū ōi do
mo pr̄is sui. Uixit cētuzdecē ānis: ⁊ vidit ef
frai filios vsq₃ ad tertiā geneatōnē. Filii q₃
machir filii manasse nati sūt ī gēib⁹ ioseph.
Quibus trāsactis locutus ē fr̄ib⁹ suis: P⁹
mōtē meā de⁹ uisitabit vos ⁊ ascēdere vos
faciet de t̄ra ista ad terrā quā iurauit abra
am isaac ⁊ iacob. Cūq₃ adiurasset eos atq₃
dixisset: Deus uisitabit uos: asportate ossa
mea vobiscuz de loco isto: mōtu⁹ ē expletis
centūdecē uite sue ānis: ⁊ cōditus aromati
bus repositus ē in loculo in egypto.

Explicit lib' bresith. i. Genesis. Incipit liber
hellesmoth quē nos exodi diciz⁹. capl'z. I.

H Ec sunt nomina filio
rum isrl' q̄ ingressi sunt in egy
ptū cū iacob. Singuli cum do
mibus suis introierūt ruben
simeon leui iudas isachar za
bulon ⁊ bēiamin dan ⁊ neptali gad ⁊ aser.
Erāt igitur oēs aīe eoz q̄ egressi sūt d̄ femo
re iacob septuagitaq̄nq₃. Joseph aūt ī egyp
to erat. Quo mōtuo ⁊ uniuēsis fr̄ib⁹ eius
omniq₃ cognatiōe sua: filii isrl' creuerūt ⁊ q̄
si gēminātes multiplicati sū: ac roborati ni-
mis ipleuerunt terrā. Surrexit interea rex
nouus sup egyptum q̄ ignorabat ioseph ⁊
ait ad populū suum: Ecce populus filiorū
isrl' m̄ltus ⁊ fortior nobis ē: uenite sapiēter
opprimamus eū ne forte multiplicetur: ⁊ si

igruerit cõtra nos bellū: addatur inimicis nostris expugnatis q₃ nobis egrediat̃ de t̃ra. Preposuit itaq₃ eis mḡros opuz ut affligerēt eos oneribꝰ. Edificauerūtq₃ vrbes tabnaculoꝝ pharaōi phitõ ⁊ ramesses. Quātoq₃ opp̄mebāt eos: tāto magꝭ multiplicabāt ⁊ crescebāt. Oderātq₃ filios isrl̄ egyptij ⁊ affligebāt illudētes ⁊ iuidētes eis: atq₃ ad amaritudiez ꝑducebāt vitā eoꝝ opibꝰ duris luti ⁊ latis oīq₃ fāulatu q̊ i t̃re opibꝰ p̄mebāt. Dixit āt rex egypti obstetricibꝰ hebreoꝝ: q̄ꝝ una uocabatur sephora alt̃a phua precipiēs eis: Qñ obstetricabitis hebreas ⁊ ptꝰ tēpꝰ aduenerit: si masculus fuerit intẽficite euz: si femia reseruate. Timuerunt āt obstetrices deuz: ⁊ nõ fecerunt iuxta ꝓceptuz regis egypti: s₃ cõſuabāt mares. Quibꝰ accersitis ad se rex ait: Quid nā ē hoc qȯ facẽ voluistis: vt pueros ſuaretis? Que rñderūt: Nõ s̃t hebree sicut egyptie mulieres. Ipe.n. obstetricādi hñt sciaz: ⁊ ꝑusq̄ ueiamꝰ ad eas pariūt. Bñ ergo fecit deꝰ obstetricibꝰ ⁊ creuit ppl̄s: ꝯfortatusq₃ ē nimis. Et q₂ timuerūt obstetrices deū: edificauit eis domos. Precepit ergo pharao oī ppl̄o suo dicens. Quicq̄d masculini sexus natuz fuerit i flumē ꝓijcite: q̄cq̄d femini reseruate. II

Egressus ē pꝰ hec vir ȯ domo leui ⁊ accepit vxōez stirpis sue q̄ ꝯcepit ⁊ pepit filiū: ⁊ vidēs eū elegātē abscõdit tribꝰ mēsibꝰ. Cūq₃ iā celare nõ posset: sūpsit fiscellā scirpeā ⁊ liniuit eaz bitumie ac pice: posuitq₃ itꝰ ifantuluz: ⁊ exposuit euz i carecto ripe fluminis stāte, ꝓcul sorore eiꝰ ⁊ cõsiderāte euētuz rei. Ecce autē ȯscēdebat filia pharaōis ut lauaret i flumine: ⁊ puelle eiꝰ gradiebātur ꝑ crepidinē aluei. Que cuz uidisset fiscellam i papyrione misit unā e fāulabus suis: ⁊ allatā apiēs: cernēsq₃ i ea ꝑuuluz vagiētē miserata eiꝰ ait: De ifātibus hebreorū ē hic. Cui soror pueri: Uis iquit ut uadā ⁊ vocē t̃ mulierē hebreā que nutrire possit ifātuluz? Rñdit: Uade. Perrexit puella ⁊ vocauit matrē suaz: ad quā locuta filia pharaōis: Accipe ait puerū istum ⁊ nutri mihi: ego dabo t̃ mercedē tuā. Suscepit mulier ⁊ nutriuit pueꝝ: adultūq₃ tradidit filie pharaōis: quē illa adoptauit in locuz filij: vocauitq₃ nomē eiꝰ moyses dicēs: Quia de aqua tuli euz. In diebꝰ illis pꝰq̄ creuerat moyses: egressus ē ad f̃res suos: viditq₃ afflictionē eoꝝ ⁊ viꝝ egyptiū ꝑcutiētē quēdā de hebreis f̃ribꝰ suis. Cūq₃ circūspexisset huc atq₃ illuc ⁊ nulluz adesse vidiss₃: ꝑcussuz egyptium abscõdit sabulo: ⁊ egressus die altero ꝯspexit duos hebreos rixantes: dixitq₃ ei qui faciebat iiuriā: Quare ꝑcutis ꝓximū tuuz? Qui rñdit: Quis cõstituit te pricipē ⁊ iudicē sup̲ nos? Nū occidere me tu vis sicut heri occidisti egyptium? Timuit moyses ⁊ ait: Quō palā factū ē v̄bū istud? Audiuitq₃ pharao sermonē hūc: ⁊ q̄rebat occidē moysē. Qui fugiēs de conspectu eiꝰ moratꝰ ē i terra madiā ⁊ sedit iuxta puteū. Erāt autē sacerdoti madiā septez filie q̄ venerāt ad hauriēdū aquā: ⁊ ipletis canalibꝰ adaquare cupiebāt greges pr̄is sui. Sup̲uenē pastores ⁊ eijcierūt eas. Surrexitq₃ moyses ⁊ defensis puellis adaq̄uit oues earū: que cū reuertissēt ad raguel p̄rez suū: dixit ad eas: Cur velociꝰ uēistis solito? Rñderūt: vir egyptiꝰ libauit nos ȯ māu pastoꝝ: insup ⁊ hausit aquā nobiscū: potūq₃ dedit ouibꝰ. At ille: ubi est inquit? Quare dimisistis hominē? uocate eū ut cõedat panē. Jurauit ergo moyses q̄ hitaret cuz eo. Accepitq₃ sephorā filiā eiꝰ vxorē q̄ pepit ei filiū quē vocauit gersan dicēs: Aduena fui i t̃ra aliena: alteꝝ v̄o pepit quē vocauit elizer dicēs: Deꝰ .n. pr̄is mei adiutor meꝰ ⁊ eripuit me de māu pharaōis. Post m̄ltuz vero tēporis mõtuus est rex egypti: ⁊ igemiscētes filij isrl̄: ꝓpter opera vociferati s̃t. Ascēditq₃ clamõ eoꝝ ad deū ab opibꝰ: ⁊ audiuit gēitū eoꝝ ac recõdatꝰ ē federis qȯ pepigit cū abraā isaac ⁊ iacob: ⁊ respexit dñs filios isrl̄ ⁊ liberauit eos III

Moyses autē pascebat oues ietro socerisui sacerdotis madian. Cūq₃ minasset gregē ad iteriora deserti: venit ad mõtez dei oreb. Apparuitq₃ ei dñs i flāma ignis de medio rubi: ⁊ videbat q̄ rubꝰ arderet ⁊ nõ cõbureret: Dixit ergo moyses: Uadaz ⁊ uidebo visionē hāc magnā: q₂ non ꝯburat rubus. Cernēs aūt dñs q̄ ꝓgeret ad videndū: vocauit eū de medio rubi ⁊ ait: Moyses moyses. Qui rñdit: Adsum. At ille: ñ appropes iquit huc. Solue calciamētū de pedibus tuis. Locus enim in quo stas terra sācta est: ⁊ ait: Ego sum deus patris tui: deus abraam: deus isaac ⁊ deus iacob. Abscondit Moyses faciem suam. Non enim audebat aspicere contra deum. Cui ait dominus: Uidi afflictõnē populi mei i egypto

⁊ clamorē eius audiui ꝓpter duriciā eoꝝ q̄ ꝑsunt operibus: ⁊ sciens dolorē eiꝰ descē di ut liberē euȝ de māibꝰ egyptiorū: ⁊ educā de terra illa i terrā bonā ⁊ spatiosā i terraȝ q̄ fluit lacte ⁊ melle ad loca chanāei ⁊ ethei ⁊ amōrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei. Clāor ergo filiorū isrl' venit ad me: vidiq̄ȝ afflicti onē eoꝝ q̄ ab egyptiis opprimūtur. Sȝ ue ni ⁊ mittā te ad pharaonē ut educas ppl'm meū filios isrl' de egypto. Dixitq̄ȝ moyses ad deū: Quis sū ego ut uadā ad pharaonē ⁊ educā filios isrl' d' egypto? Qui dixit: Ego ero tecū: ⁊ hoc hēbis signū q꞉ miseri te: cū eduxeris populū meū de egypto imolabis deo sup mōtē istū. Ait moyses ad deū: Ec ce ego vadā ad filios isrl' ⁊ dicā eis: Deꝰ pa trū vr̄orū misit me ad vos. Si dixerint mi hi: Quod est nomē eius: q̄d dicā eis? Dixit des ad moysen: Ego sū q̄ sū. Ait: Sic dices filijs isrl': Qui ē misit m̄ ad vos. Dixitq̄ȝ ite rū deꝰ ad moysen. Hec dices filis isrl': Dn̄s deꝰ pr̄ȝ vr̄orū deꝰ abraā ⁊ deus isaac ⁊ deꝰ iacob misit me ad vos. Hoc nomē mihi est in eternuȝ ⁊ hoc memoriale meū i generati one ⁊ generationē. Uade cōgrega seniores isrl' ⁊ dices ad eos: Dn̄s deꝰ patrū vr̄orum apparuit mihi deꝰ abraā ⁊ deꝰ isaac ⁊ deꝰ ia cob dicēs: Uisitās visitaui vos: ⁊ vidi oīa q̄ acciderūt vobꝭ i egypto ⁊ dixi ut educā vos de afflictiōe egypti i terrā chananei ⁊ ethei ⁊ amorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei ad t̄ rā fluētē lacte ⁊ melle: ⁊ audient vocē tuā. Ingredierisq̄ȝ tu ⁊ seniores isrl' ad regē egy pti ⁊ dices ad eū: Dn̄s deꝰ hebreoruȝ voca uit nos: Ibimꝰ viā triū dieruȝ i solitudīeȝ: ut imolemus dn̄o deo nr̄o. Sȝ ego scio q꞉ nō dimittet vos rex egypti ut eatis nisi per manū validā: extendāq̄ȝ manū meā ⁊ ꝑcu tiā egyptū i cūctis mirabilibꝰ meis q̄ factu rus sū i medio eoꝝ: pꝰ hoc dimittet vos da boq̄ȝ grāȝ ppl'o huic corā egyptijs: ⁊ cū egre diemini nō exibitꝭ vacui: sed postulabit muli er a vicina sua ⁊ ab hospita sua vasa argē tea ⁊ aurea ac vestes: ponetisq̄ȝ eas sup fili os ⁊ filias vr̄as ⁊ spoliabitꝭ egyptū IIII

Respōdēs moyses ait: Nō credent mi hi neq̄ȝ audiēt uocē meā: sed dicent: Nō apparuit tibi dn̄s. Dixit ergo dn̄us ad euȝ: Quid ē qd̄ tenes i manu tua? Rn̄dit: Uirga. Dixitq̄ȝ dn̄s: Proijce eā in terram. Proiecit ⁊ versa ē in colubruȝ ita ut fugēt moyses. Dixitq̄ȝ dn̄us: Extende manū tuā ⁊ apprehende caudā eius. Extēdit ⁊ tenuit: versaq̄ȝ est in virgam: Ut credāt iquit q꞉ ap paruerit tibi dn̄s deꝰ patrū tuorū deꝰ abra am ⁊ deꝰ isaac ⁊ deꝰ iacob: Dixitq̄ȝ dn̄s rur sū mitte manū tuā in sinū tuuȝ. Quā cum misisset in sinū ꝓtulit leprosā instar niuis: Retrahe ait manū tuaȝ i sinū tuū: retraxit ⁊ ꝓtulit iteruȝ ⁊ erat similis carni relique. Si n̄ crediderit inquit tibi neq̄ȝ audierint sermonē signi prioris credēt verbo signi se quentis. Q꞉ si nec duobus q̄dem his signis crediderit neq̄ȝ audierint uocem tuā: sume aquā flumis ⁊ effunde eam sup aridam: ⁊ q̄cquid hauseris de fluuio vtet̄ i sāguineȝ. Ait moyses: Obsecro dn̄e nō sum eloquēs ab heri ⁊ nudiusterciꝰ: ⁊ ex quo locutꝰ es ad ꝟuū tuū: ipeditioris ⁊ tardioris ligue sū. Di xit dn̄s ad eū: Quis fecit os hominis: aut quis fabricatus est mutū ⁊ surdū videnteȝ ⁊ cecū? Nō ego? Perge igitur ⁊ ego ero in o re tuo: doceboq̄ȝ q̄d loq̄ris. At ille obsecro dn̄e iquit: mitte queȝ missurus es. Iratus dn̄s i moysen ait: Aaron frater tuꝰ leuites scio q꞉ eloquens sit: ecce ipse egredietur i oc cursuȝ tuum: vidensq̄ȝ te letabitur corde: lo quere ad eū ⁊ pone verba mea i ore eiꝰ: ⁊ e go ero i ore tuo ⁊ in ore illius: ⁊ ostendā vo bis q̄d agere debeatꝭ: ⁊ ipse loq̄t̄ ꝑ te ad po pulū ⁊ erit os tuū: tu aūt̄ eris i his q̄ ad d̄ um ꝑtinēt. Uirgā q̄ȝ hac sume i manu tua q̄ia facturus es signa. Abiit moyses ⁊ re uersus ē ad ietro soceꝝ suū: Dixitq̄ȝ ei: Ua dam ⁊ reuertar ad fr̄es meos i egyptuȝ ut videā si adhuc viuāt. Cui ait ietro: Uade i pace. Dixit ergo dn̄s ad moysen i madian: Uade ⁊ reuertē i egyptū: mortui eni st̄ oēs q̄ q̄rebāt aīaȝ tuā. Tulit ergo moyses uxo rē suā ⁊ filios suos ⁊ iposuit eos sup asinū reuersusq̄ȝ est i egyptū portās virgā dei in manu sua. Dixitq̄ȝ ei dn̄s reuertēti i egy ptū: Uide ut oīa ostēta q̄ posui in māu tua facias corā pharaone: ego indurabo cor eiꝰ ⁊ non dimittet populū: Dicesq̄ȝ ad eū: Hec dicit dominus: Filius meꝰ primogenitus es isrl'. Dixi tibi: Dimitte filium meum ut ser uiat mihi ⁊ noluisti dimittere eum: Ecce e go iterficiam filium tuum primogenitum Cūq̄ȝ esset in itinere in diuersorio occurrit ei dominus ⁊ volebat occidere eum. Tulit illico sephora acutissimā petrā ⁊ circūcidit preputiū filij sui. Tetigitq̄ȝ pedes eiꝰ ⁊ ait: Spōsus sāguinū tu mihi es: ⁊ dimisit euȝ

postq̄ dixerat: Spōsus sāguinū tu mihi es ob circūcisionē. Dixitq̄ dn̄s ad aarō: Uadē i occursū dn̄i i desertū. Qui perrexit obuiam ei i mōtem dei ꝛ osculat⁹ ē eū. Narrauitq̄ moyses aarō oīa v̄ba dn̄i p q̄b⁹ miserat eū ꝛ signa q̄ mādauerat. Ueneruntq̄ simul ꝛ ꝯgregauerūt cūctos seniores filioꝝ isrl̄. Locut⁹q̄ ē ad aarō oīa v̄ba q̄ dixerat dn̄s ad moysē ꝛ fecit signa corā populo ꝛ credidit populus. Audieruntq̄ q̄ visitasset dn̄s filios isrl̄ ꝛ q̄ respexisset afflictionē illorum ꝛ p̄ni adorauerunt.

V

POst hec igressi sūt moyses ꝛ aarō ꝛ dixerūt pharaōi: Hec dicit dn̄s de⁹ isrl̄: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi i deserto. At ille r̄ndit: Quis ē dn̄s ut audiam vocē ei⁹ ꝛ dimittā isrl̄? Nescio dn̄z ꝛ isrl̄ nō dimittā. Dixeruntq̄: De⁹ hebreoꝝ vocauit nos ut eam⁹ viā triū dierū i solitudinē ꝛ sacrificemus dn̄o deo n̄ro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius. Ait ad eos rex egypti: Quare moyses ꝛ aaron solicitatis pplm ab operibus suis? Ite ad onera v̄ra. Dixitq̄ pharao: Mult⁹ ē ppl̄s terre: videtis q̄ turba succreuerit: quātomagis si dederit requiē ab operib⁹? Precepit ergo i die illo p̄fectis operū ꝛ exactorib⁹ populi dicēs: Neq̄q̄ vltra dabitis paleas populo ad cōficiēdos lateres sicut p̄us: sed ipi vadāt ꝛ colligāt stipulas ꝛ mēsurā laterū quā pri⁹ faciebant iponetis sup eos nec minuetis q̄cq̄. Uacāt eni ꝛ iccirco vociferātur dicētes: Eam⁹ ꝛ sacrificem⁹ deo n̄ro: opp̄mātur opib⁹ ꝛ expleant ea ut nō acq̄escāt v̄bis mēdacib⁹. Igit egressi p̄fecti opeꝝ ꝛ exactores ad populum dixerunt: Sic dicit pharao: nō do vob̄ paleas: Ite ꝛ colligite sicubi iuenire poteritis nec minuetur q̄cq̄ de opere v̄ro. Dispsusq̄ ē populus i oēz terrā egypti ad colligēdas paleas. Prefecti q̄z operū istabāt dicentes: Cōplete op⁹ v̄rz quotidie ut p̄us facere solebatis q̄n dabātur vobis palee. Flagellatiq̄ sūt qui preerāt opib⁹ filioꝝ isrl̄ ab exactorib⁹ pharaōis dicētib⁹: Quare nō iplestis mēsurā lateꝝ sicut p̄us nec heri nec hodie? Ueneruntq̄ prepositi filiorū isrl̄ ꝛ vociferati sūt ad pharaonē dicētes: Cur ita agis cōtra seruos tuos? Palee nō dātur nobis ꝛ lateres siliter iperātur. En famuli tui flagell̄ cedimur ꝛ iiuste agitur cōtra populū tuū. Qui ait: Uacatis ocio: ꝛ iccirco dicitis: Eam⁹ ꝛ sacrificem⁹ dn̄o: Ite ergo ꝛ opamini: Palee n̄ dabūt vob̄: ꝛ reddetis ꝯsuetū n̄ūeruz lateꝝ. Uidebāntq̄ se p̄positi filioꝝ isrl̄ i malū eo q̄ diceret eis: Nō minuet q̄cq̄ opis d̄ laterib⁹ p sigulos dies. Occurreruntq̄ moysi ꝛ aarō q̄ stabāt ex aduēso egrediētes a pharaōe ꝛ dixerūt ad eos: Uideat dn̄s ꝛ iudicet: q̄m fetere fecistis odorē nostrum coram pharaōe ꝛ seruis ei⁹: ꝛ p̄buistis ei gladium ut occideret nos. Reuersusq̄ ē moyses ad dn̄m ꝛ ait: Dn̄e cur afflixisti populū istū? q̄re misisti me? ex eo eni q̄ igressus sū ad pharaonē ut loq̄rer ex noīe tuo afflixit populū tuū ꝛ nō liberasti eos.

VI

DIxitq̄ dn̄s ad moysen: Nūc videbis q̄ facturus sū pharaōi: Per manū .n. fortē dimittet eos ꝛ i manu robusta eiecit illos de terra sua. Locutusq̄ ē dn̄s ad moysē dicēs: Ego dn̄s qui apparui abraā isaac ꝛ iacob i deo omnipotēte ꝛ nomē meū adonai nō idicaui eis: pepigiq̄ fedus cū eis ut darē eis terrā chanaā: terrā peregrinatōis eorū in q̄ fuerunt aduene. Ego audiui gemituz filiorū isrl̄ q̄ egyptij oppresserunt eos ꝛ recōdatus sū pacti mei. Ideo dic filijs isrl̄: Ego dn̄s q̄ educā vos de ergastulo egyptioruz ꝛ eruā de seruitute ac redimā i brachio excelso ꝛ iudicijs magnis ꝛ assumā vos mihi i populū ꝛ ero v̄r de⁹: ꝛ scietis q̄a ego sū dn̄s de⁹ v̄r qui eduxeri vos de ergastulo egyptioꝝ ꝛ iduxeri vos i terrā sup quam leuaui manū meā ut darē eā abraā isaac ꝛ iacob: daboq̄ illā possidēdā vobis ego dn̄s. Narrauit ergo moyses oīa filijs isrl̄: q̄ non acq̄euerūt ei ꝑpt angustiā sp̄u⁹ ꝛ op⁹ durissimū. Locutusq̄ ē dn̄s ad moysē dicēs: Ingredere ꝛ loq̄re ad pharaonē regem egypti ut dimittat filios isrl̄ de terra sua. R̄ndit moyses coram dn̄o: Ecce filij israel nō audiunt me ꝛ q̄uō audiet me pharao p̄sertiz cū icircūcisus sim labijs. Locutusq̄ est dominus ad moysen ꝛ aaron: ꝛ dedit mandatum ad filios israel ꝛ ad pharaonē regem egypti ut educerent filios israel de terra egypti. Isti sunt principes domorum per familias suas. Filij ruben primogeniti israel: enoch ꝛ phallu esrom ꝛ charmi. He cognatiōes ruben. Filij simeon iamuel ꝛ iamin ꝛ iami ꝛ haod ꝛ iachin ꝛ saber ꝛ saul filius chanāitidis. He ꝓgēies simeō. Et hec noīa filiorū leui p cognatōes suas gersō ꝛ caath ꝛ merati. Anni aūt vite leui fuerunt centū

trigitaseptē. Filij gerson lobni ⁊ semei ꝑ cognatōes suas. Filij caath amram ⁊ isuar ⁊ hebron ⁊ oziel. Anni q̊ꝫ uite caath cētūtriginta tres: filij merari mooli ⁊ musi. He cognatiōes leui ꝑ familias suas. Accepit aūt amram vxorē iochabeth patruelē suā: q̄ pepit ei aarō ⁊ moysen ⁊ mariā. Fuerūtqꝫ anni vite amraz centū trigitaseptē. Filij q̊ꝫ isuar chore ⁊ napheg ⁊ zechri. Filijqꝫ oziel misael ⁊ elisaphan ⁊ sechri. Accepit aūt aarō vxorez helisabet filiam aminadab sororez naasō q̄ pepit ei nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar ⁊ ithamar. Filij q̊ꝫ chōe aser ⁊ helchana ⁊ abiasab. He st̄ cognatōes choritarū. At v̊o eleazar fili⁹ aarō sacerdotū accepit vxōez d̊ filiab⁹ phutiel q̄ pepit ei phīees. Hi sūt pn̄cipes familiarū leuiticaꝝ ꝑ cognatōes suas. Iste ē aarō ⁊ moyses qb⁹ p̄cepit dn̄s vt educerēt filios isrl̄ de t̄ra egypti ꝑ tūmas suas: hi sūt q̄ loquūt̄ ad pharaonē regē egypti ut educāt filios isrl̄ de egypto: iste ē moyses ⁊ aarō i die q̄ locut⁹ ē dn̄s ad moysē i t̄ra egypti: ⁊ locutus ē dn̄s ad moysē dicēs: Ego dn̄s: loq̄re ad pharaonē regē egypti oīa q̄ loquō t̄. Et ait moyses corā dn̄o: En icircūcis⁹ labijs sū q̄uō audiet me pharao

VII

Dixitqꝫ dn̄s ad moysen: Ecce ꝯstitui te deū pharaōis ⁊ aaron frater tu⁹ erit ꝓpheta tu⁹: tu loq̄ris ei oīa q̄ mādo tibi ⁊ ille loquetur ad pharaonē ut dimittat filios isrl̄ de terra sua: sꝫ ego idurabo cor ei⁹ ⁊ mltiplicabo signa ⁊ ostēta mea i terra egypti ⁊ nō audiet vos: imittāqꝫ manū meā super egyptū ⁊ educā exercitū ⁊ ppl'z meuz filios isrl̄ de terra egypti ꝑ iudicia maxima ⁊ scient egyptij q̄a ego sū dn̄s q̄ extēderi manuz meā sup egyptū ⁊ eduxeri filios isrl̄ de medio eoꝝ. Fecit itaqꝫ moyses ⁊ aarō sicut p̄ceperat eis dominus. Erat autem moyses octogita ānoꝝ ⁊ aarō octogita triuz qn̄ locuti sūt ad pharaonē. Dixitqꝫ dn̄s ad moysen ⁊ aarō: Cū dixerit vobis pharao: Ostēdite signa: dices ad aaron: Tolle virgā tuaz ⁊ ꝓijce eā corā pharaone ⁊ seruis ei⁹ ac v̄tatur i colubrū. Ingressi itaqꝫ moyses ⁊ aarō ad pharaonē fecerūt sicut p̄ceperat dominꝰ: Tulitqꝫ aarō v̄gā corā pharaōe ⁊ s̄uis ei⁹ q̄ v̄sa ē i colubꝝ. Uocauit āt pharao sapiētes ⁊ maleficos ⁊ icātatores ⁊ fecerūt ēt ipi ꝑ incātatōes egyptiacas ⁊ arcana q̄dā silr̄: proiecerūtqꝫ singuli v̄gas suas q̄ v̄se sūt i dracones: sed deuorauit uirga aarō virgas eoꝝ. Induratūqꝫ ē cor pharaōis ⁊ nō audiuit eos sicut p̄cepat dominꝰ. Dixit autē dn̄s ad moysē. Ingrauatū ē cor pharaonis ⁊ nō vult dimittere ppl'z: uade ad euz mane: ecce egredietur ad aq̄s ⁊ stabis in occursū ei⁹ sup ripā flumis: ⁊ virgā q̄ cōuersa est i draconē tolles in manu tua: dicesqꝫ ad eū: Dn̄s de⁹ hebreorū misit me ad te dicēs: Dimitte ppl'm meū ut sacrificet mihi i deserto ⁊ usqꝫ ad pn̄s audire noluisti: Hec igit̄ dicit dn̄s: In hoc scies q̄ sim dn̄s. Ecce percutiā virga que i manu mea ē aquā fluis ⁊ vertetur i sanguinē: pisces q̊ꝫ q̄ sūt i fluuio morient̄ ⁊ ꝯputrescēt aque ⁊ affligētur egyptij bibētes aquā fluis. Dixit q̊ꝫ dn̄s ad moysē: Dic ad aarō: Tolle virga tuā ⁊ extēde manū tuā sup aquas egypti ⁊ sup fluuios eoꝝ ⁊ riuos ⁊ paludes ⁊ oēs lacus aq̄rū ut vertātur i sāguinē ⁊ sic cruor in ōi terra egypti tā i ligneis uasis q̄ i saxeis. Fecerūtqꝫ moyses ⁊ aaron sicut p̄cepeperat dn̄s ⁊ eleuās virgā ꝑcussit aquā fluis corā pharaōe ⁊ seruis ei⁹ que versa ē i sāguinē ⁊ pisces q̄ erāt i flumie mortui sūt: ꝯputruitqꝫ fluui⁹ ⁊ nō poterāt egyptij bibere aquā flumis ⁊ fuit sāguis i tota terra egypti. Feceruntqꝫ silr̄ malefici egyptiorū icātatōibus suis: ⁊ iduratū est cor pharaonis: nec audiuit eos sicut p̄ceperat dominus: auertitqꝫ se ⁊ igressus ē domū suā: nec apposuit cor etiaz hac vice. Foderūt aūt oēs egyptij ꝑ circuitū fluminis aquā ut biberēt. Nō eni poterāt bibere aquā flumis. Impletiqꝫ sūt septē dies postq̄ ꝑcussit dn̄s fluuiū.

VIII

Dixit quoqꝫ dn̄s ad moysē: Ingredere ad pharaonē ⁊ dices ad eū: Hec dicit dominus: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi: Si autē nolueris dimittere ecce ego ꝑcutiā oēs termios tuos ranis ⁊ ebulliet fluuius ranas q̄ ascēdēt ⁊ igredietur domū tuā ⁊ cubiculū lectuli tui ⁊ sup stratuz tuū ⁊ in domos seruorum tuorum ⁊ in populum tuum ⁊ in furnos tuos ⁊ ⁊ in reliquias ciborum tuorum ⁊ ad te ⁊ ad populū tuum ⁊ ad omnes seruos tuos intrabunt rane. Dixitqꝫ dominus ad moysen. Dic ad aaron: Extende manum tuam super fluuios ⁊ sup riuos ⁊ paludes ⁊ educ ranas super terrā egypti. Et extēdit aarō manū super aquas egypti ⁊ ascēderūt rane: opuerūtqꝫ t̄rā egypti. Fecerūt āt ⁊ malefici ꝑ icātationes

suas similiter: eduxerūtq3 ranas sup terrā egypti: Uocauit āt pharao moysē ⁊ aarō ⁊ dixit eis: Orate dñz ut auferat ranas a me ⁊ a populo meo: ⁊ dimittā populū ut sacrificet dño. Dixitq3 moyses ad pharaoēz: Cōstitue mihi qñ ōpcer ꝑ te ⁊ ꝑ seruis tuis ⁊ ꝑ pplo tuo: ut abigātur rane a te ⁊ a domo tua ⁊ a suis tuis ⁊ a populo tuo ⁊ tm̄ i flumie īmaneāt. Qui rñdit: Cras. At ille Juxta inquit vbū tuū faciaz: ut scias qm̄ nō est sicut dñs deꝰ noster ⁊ recedēt rane a te ⁊ a domo tua ⁊ a suis tuis ⁊ a populo tuo ⁊ tm̄ i flumie remanebūt. Egressiq3 sūt moyses ⁊ aaron a pharaone ⁊ clamauit moyses ad dñz ꝓ spōsiōe ranarū quā cōdixerat pharaōi. Fecitq3 dñs iuxta uerbū moysi: ⁊ mortue sūt rane de domibꝰ ⁊ de villis et ō agris: congregauerūtq3 eas i imensos aggeres et cōputruit terra. Uidēs aūt pharao ꝙ data esset requies igrauauit cor suū et ñ audiuit eos sicut p̄ceperat dominus. Dixitq3 dominꝰ ad moysē: Loqre ad aarō: Extēde vgā tuā ⁊ pcute puluerez terre ⁊ sint cynifes i vniuersa terra egypti. Fecerūtq3 ita: ⁊ extēdit aaron manū virgaz tenēs: pcussitq3 puluerē terre ⁊ facti sūt cynifes i hoibꝰ ⁊ iumētis: ois puluis terre versus ē i cynifes ꝑ totā terrā egypti. Fecerūtq3 similit malefici icātatiōibus suis ut educerent cynifes ⁊ nō potuerūt. Erātq3 cynifes tā i homibꝰ ꝙ̄ i iumētis: Et dixerūt malefici ad pharaonē: Digitꝰ dei ē hic. Induratūq3 ē cor pharaōis ⁊ nō audiuit eos sicut p̄ceperat dñs. Dixit q3 dñs ad moysen: Cōsurge diluculo ⁊ sta corā pharaōe: egrediet eni ad aquas ⁊ dices ad eū: Hec dicit dñs: Dimitte pplm meū ut sacrificet mihi: ꝙ si nō dimiseris eū ecce ego mittā i te ⁊ i seruos tuos ⁊ i pplm tuū ⁊ i domos tuas ōe genus muscarū ⁊ iplebūt oēs domus egyptiorū muscis diuersi generis ⁊ vniuersa terra i q̄ fuerit. Faciāq3 mirabilē i die illa terrā iessen in q̄ populꝰ meꝰ est: ut nō sint ibi musce: ⁊ scias qm̄ ego dñs i medio terre: ponāq3 diuisionē iter populū meū ⁊ populū tuū. Cras erit signum istud. Fecitq3 dñs ita: ⁊ venit musca grauissima i domos pharaōis ⁊ suorū eiꝰ ⁊ i oēz t̄rā egypti: cōruptaq3 ē t̄ra ab huiuscemōi muscis. Uocauitq3 pharao moysē ⁊ aaron ⁊ ait eis: Ite ⁊ sacrificate deo vr̄o in terra hac. Et ait moyses: Nō pōt ita fieri. Abominatiōes eni egyptiorū īmolabimus dño deo nostro: Q si mactauerimus ea que colūt egyptii corā eis: lapidibus nos obruēt. Uiā triū dierū ꝑgemꝰ i solitudinē: ⁊ sacrificabimus dño deo nr̄o sicut p̄cepit nob. Dixitq3 pharao: Ego dimittā vos vt sacrificetis dño deo vr̄o i deserto: verūtn̄ lōgius ne abeatis: rogate ꝑ me. Et ait moyses: Egressus a te orabo dñz: ⁊ recedet musca a pharaōe ⁊ a seruis suis ⁊ a pplo eiꝰ cras: veruz tn̄ noli vltra fallere: ut nō dimittas pplz sacrificarē dño. Egressusq3 moyses a pharaōe orauit dñz: q̄ fecit iuxta vbū illiꝰ ⁊ abstulit muscas a pharaōe ⁊ a seruis suis ⁊ a pplo eiꝰ. Nō supfuit ne vna quidē ⁊ igrauatū ē cor pharaonis: ita vt nec hac quidem vice dimitteret populum. IX

Dixit aūt dñs ad moysen: Ingredē ad pharaonē ⁊ loqre ad eū: Hec dicit dominꝰ deꝰ hebreoꝝ. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi: qđ si adhuc renuis ⁊ reties eos: ecce manꝰ mea erit sup agros ⁊ super equos ⁊ asinos ⁊ camelos ⁊ oues ⁊ boues pestis valde grauis: ⁊ faciet dñs mirabile inter possessiōes isrl̄ ⁊ possessiōes egyptiorū: ut nil oio pereat ex his q̄ pertinēt ad filios isrl̄. Cōstituitq3 dñs tēpus dicēs: Cras faciet dñs vbū istud i terra. Fecit ergo dñs verbū hoc altera die ⁊ mortua sūt oia aīantia egyptioꝝ. De aīalibꝰ vero filiorū isrl̄ nihil oio perijt: ⁊ misit pharao ad videndū nec erat quicꝙ̄ mōtuū de his q̄ possidebat isrl̄. Ingrauatūq3 est cor pharaōis ⁊ nō dimisit populū. Et dixit dñs ad moysen ⁊ aaron: Tollite plenas manus cineris de camino ⁊ spgat illū moyses i celū corā pharaōe: sitq3 puluis sup oēz terrā egypti. Erūt. n. i hoibꝰ ⁊ iumētis vlcera ⁊ vesice turgētes i vniuersa terra egypti. Tulerūtq3 cinerē de camio ⁊ steterūt coram pharaone: ⁊ sparsit illum moyses in celum: factaq3 sunt vlcera vesicarū turgentium i hoibus ⁊ iumentis: nec poterant malefici stare coram moyse ꝓpter vlcera que in illis erāt ⁊ in omni terra egypti. Indurauitq3 dominus cor pharaonis ⁊ non audiuit eos: sicut locutus est dominus ad moysen. Dixitq3 dominus ad moysen: Mane consurge ⁊ sta corā pharaone ⁊ dices ad eū: Hec dicit dñs deꝰ hebreoꝝ: Dimitte populū meū vt sacrificet mihi: q̄a in hac vice mittā oēs plagas m̄as sup cor tuū ⁊ sup suos tuos ⁊ sup populū tuū: ut scias ꝙ nō sit silis mei i oi t̄ra. Nūc. n. extēdens

manū pcutiā te ⁊ populū tuū peste: peribis
qȝ de terra. Jccirco āt posui te ut ostēdā in
te fortitudinē meā ⁊ narret nomē meū i oī
terra. Adhuc retines populū meū ⁊ ñ vis
eū dimittē: En pluā cras hac ipa hora grā
dinē mltā nimis: q̄lis nō fuit i egypto a die
q̄ fūdata ē usqȝ i pñs tēpus. Mitte ergo iā
nūc ⁊ ꝯgrega iumēta tua ⁊ oīa q̄ hēs i agro
Hoīes .n. ⁊ iumēta ⁊ vniuersa q̄ īuēta fue-
rit foris: nec ꝯgregata de agris: cecideritqȝ
sup ea grādo: moriētur. Qui timuit verbū
dñi de ſuis pharaōis fecit ꝯfugē seruos su
os ⁊ iumēta i domos: q̄ aūt neglexit ſmo-
nē dñi: dimisit seruos suos ⁊ iumēta i agris
⁊ dixit dñs ad moysē: Extēde manū tuā in
celū ut fiat grando i vniuersa terra egypti
sup hoīes ⁊ sup iumēta ⁊ super oēz herbaz
agri i terra egypti. Extēditqȝ moyses vgaz
i celū ⁊ dñs dedit tonitrua ⁊ grādinē ac di
scurrētia fulgura sup terrā: pluitqȝ domin⁹
grādinē sup terrā egypti: ⁊ grando ⁊ ignis
mixta parit ferebātur: Tātaqȝ fuit magni-
tudis: quāta ante nūq̄ apparuit i vniuersa
terra egypti: ex quo gēs illa cōdita ē: ⁊ per-
cussit grādo i oī terra egypti cūcta q̄ fuerūt
i agris ab hoīe usqȝ ad iumētū: cūctāqȝ her
bā agri pcussit grādo: ⁊ oē lignū regiōis cō
fregit. Tm̄ i t̄ra iessē ubi erāt filij isrl̄ grādo
nō cecidit. Misitqȝ pharao ⁊ vocauit mo
ysen ⁊ aarō dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc
dñs iustus ⁊ ego ⁊ popolus meus ipij: ora
te dñz vt desināt tonitrua dei ⁊ grando: vt
dimittā vos ⁊ nequaq̄ hic vltra maneati.
Ait moyses: Cū egressus fuero de vrbe ex-
tēdā palmas meas ad dñm ⁊ cessabūt toni
trua ⁊ grādo nō erit: vt scias q̄a dñi ē t̄ra.
Noui aūt q̄ ⁊ tu ⁊ serui tui necdū timeatis
dñz deū. Linū ergo ⁊ hordeum lesū ē: eo q̄
hordeū esset virēs ⁊ linū iā folliclos germi
naret. Triticū aūt ⁊ far nō sunt lesa q̄a se-
rotina erāt. Egressusqȝ moyses a pharaōe
ex vrbe tetēdit manus ad dñm ⁊ cessauert
tonitrua ⁊ grādo: nec vltra stillauit pluuia
sup terrā. Uidēs āt pharao q̄ cessasset plu
uia ⁊ grādo ⁊ tonitrua auxit pccm̄ ⁊ ingra
uatū est cor ei⁹ ⁊ seruorū illius ⁊ induratū
nimis: nec dimisit isrl̄ sicut pceperat domi-
nus p manū moysi

X

Et dixit dñs ad moysē: Jngredere ad
pharaonē: ego .n. iduraui cor ei⁹ ⁊ ser
uorū illi⁹: vt faciā signa mea hic i eo: ⁊ nar-
res i auribus filij tui ⁊ nepotū tuorū: q̄ties
cōtriuerim egyptios ⁊ signa fecerim in eis:
⁊ sciatis q̄a ego dñs. Jntroierūt ergo moy-
ses ⁊ aaron ad pharaonē ⁊ dixerūt ei: Hec
dicit dñs dus hebreoꝝ: Usqȝquo non vis
subijci mihi: Dimitte populū meū vt sacri
ficet mihi. Sin aūt resistis ⁊ nō vis dimit-
tere eū: ecce ego inducā cras locustā i fines
tuos q̄ opiet supficiē terre: ne q̄cq̄ ei⁹ appa
reat: sȝ comedatur qd̄ residuū fuerit gradi
ni. Corrodēt .n. oīa ligna q̄ germināt i agris
⁊ iplebūt domos tuas ⁊ seruorū tuoruz ⁊
oiuz egyptiorū: quātā nō viderūt pr̄es tui
⁊ aui ex quo orti sūt sup terrā vsqȝ i pñtem
diem. Auertitqȝ se ⁊ egressus ē a pharaōe.
Dixerūt autē serui pharaōis ad eū: Usqȝ
q̄ patiemur hoc scādalū: Dimitte hoīes vt
sacrificēt dño deo suo: Nōne vides q̄ perie
rit egypt⁹. Reuocaueritqȝ moysē ⁊ aarō ad
pharaonē: qui dixit eis: Jte: sacrificate dño
deo vr̄o. Quinā sūt q̄ ituri sīt: Ait moyses
cū paruulis nr̄is ⁊ seniorib⁹ pgem⁹ cū filijs
⁊ filiab⁹ cū ouib⁹ ⁊ armētis. Est eni solēni-
tas dñi dei nr̄i. Et rn̄dit pharao: Sic dñs sit
vobiscū: q̄o ego dimittaz vos ⁊ paruulos
vr̄os: cui dubiū ē q̄ pessime cogitetis: Nō
fiat ita: sȝ ite tm̄ viri ⁊ sacrificate dño. Hoc
eni ⁊ ipi petistis. Statiqȝ eiecti sūt de ꝯspec
tu pharaonis. Dixit aūt dñs ad moysē: Ex
tēde manū tuā sup terrā egypti ad locustaz
vt descēdat sup terrā ⁊ deuoret oēm herbā
q̄ residua fuerit grādini. Et extēdit moyses
virgā sup terrā egypti: ⁊ dñs induxit vētuz
vrētē tota die illa ⁊ nocte: ⁊ mane facto vē-
tus vrēs leuauit locustas: que ascenderunt
sup vniuersā terrā egypti ⁊ sederūt i cūctis
finibus egyptiorū inumerabiles: q̄les ante
illud tēpus nō fuerāt nec postea future sīt.
Operueruntqȝ vniuersā supficiē terrē vastā
tes oīa. Deuorata est igitur herba terre: ⁊
q̄cquid pomorū i arboribus fuit q̄ grando
dimiserat. Nihil ꝙ̄ oio virēs relictū est i li-
gnis ⁊ i herbis terre i cuncta egypto. Quā
obrem festinus pharao vocauit moysen ⁊
aaron ⁊ dixit eis: Peccaui in dominum de
um vestrum ⁊ in vos: sed nūc dimittite pec
catum mihi etiam hac vice: ⁊ rogate domi
num deum vestrum ut auferat a me mor-
tem istam. Egressusqȝ est moyses de cōspe-
ctu pharaonis ⁊ orauit dominum. Qui fla
re fecit ventū ab occidente vehemētissimū.
Et arreptā locustam proiecit i mare rubrū.
Nō remansit nec vna quidē i cūctis finib⁹

egypti. Et indurauit dñs coꝛ pharaõis nec
dimisit filios isrl̃. Dixit aũt dñs ad moysẽ:
Extẽde manũ tuã ĩ celũ ⁊ sint tenebꝛe sup
terrã egypti: tã dẽse ut palpari queãt. Extẽ
ditqꝫ moyses manũ ĩ celũ ⁊ facte sũt tenebꝛe
hoꝛribiles ĩ vniuersa terra egypti. Tribus
diebus nemo vidit fratrẽ suũ: nec mouit se
de loco ĩ quo erat. Ubicũqꝫ aũt hitabãt fi-
lij israel: lux erat. Uocauitqꝫ pharao moy-
sen ⁊ aaron ⁊ dixit eis: Ite sacrificate dño.
Oues tm̃ vr̃e ⁊ armẽta remaneant: paruu-
li vr̃i eãt vobiscũ. Ait moyses: Hostias qꝫ ⁊
holocausta dabis nobis q̃ offeramus dño
deo nr̃o: Cũcti greges pgẽt nobiscũ: non re
manebit ex eis vngula q̃ necessaria sũt ĩ cul
tũ dñi dei nr̃i: pserti cũ ignorem⁹ q̃d debeat
ĩmolari: donec ad ip̃z locũ pueniam⁹. Indu-
rauit dñs coꝛ pharaonis ⁊ noluit dimittẽ
eos. Dixitqꝫ pharao ad moysen: Recede a
me: ⁊ caue ne vltra videas faciẽ meã: quo-
cũqꝫ die apparueris mihi moꝛieris. Rñdit
moyses: Ita fiat vt locutus es: non videbo
vltra faciẽ tuã.

XI

Et dixit dñs ad moysen: Adhuc vna
plaga tãgã pharaonẽ ⁊ egyptũ ⁊ post
hec dimittet vos ⁊ exire ꝯpellet: Dices ergo
oĩ plebi vt postulet vir ab amico suo ⁊ mu
liẽ a vicina sua vasa argẽtea ⁊ aurea ⁊ vestẽ.
Dabit aũt dñs grãz populo suo coꝛã egyp-
tijs. Fuitqꝫ moyses vir magnus valde ĩ ter
ra egypti coꝛã seruis pharaõis ⁊ oĩ popu-
lo ⁊ ait: Hec dicit dñs: Media nocte ĩgredi
ar ĩ egyptũ: ⁊ moꝛietur oẽ pmogenitũ ĩ ter-
ra egyptioꝝ a primogenito pharaonis q̃
sedet ĩ solio ei⁹ vsqꝫ ad pmogenitũ ãcille q̃
ẽ ad molã ⁊ oĩa pmogenita iumẽtoꝝ: erit-
qꝫ clamoꝛ magnus ĩ vniuersa terra egypti:
q̃lis nec ante fuit nec postea futur⁹ ẽ. Apud
oẽs ãt filios isrl̃ nõ mutiet canis ab hoĩe us
qꝫ ad pecus: ut sciat̃ quãto miraculo diui-
dat dñs egyptios ⁊ isrl̃. Descẽdẽtqꝫ oẽs fui
tui isti ad me ⁊ adoꝛabũt me dicẽtes: Egre
dere tu ⁊ oĩs ppl̃s q̃ subiect⁹ est tibi. Post
hec egrediemur: Et exiuit a pharaõe irat⁹
nimis. Dixit ãt dñs ad moysen: Nõ audiet
vos pharao: vt multa signa fiant ĩ terra e-
gypti. Moyses ãt ⁊ aarõ fecerũt oĩa signa
⁊ ostẽta q̃ scripta sũt coꝛã pharaone ⁊ idu-
rauit dñs coꝛ pharaonis: nec dimisit filios
isrl̃ de terra sua.

XII

Dixit qꝫ dñs ad moysen ⁊ aaron ĩ ter-
ra egypti. Mẽsis iste vobis pricipiũ
mẽsiũ pmus erit ĩ mẽsib⁹ ãni: Loq̃mini ad
vniuersũ cetũ filioꝝ isrl̃ ⁊ dicite eis: Decia
die mẽsis hui⁹ tollat vnusq̃sqꝫ agnũ p fa-
milias ⁊ domos suas. Si ãt minoꝛ ẽ nũer⁹
vt sufficere possit ad vescendũ agnũ: assũet
vicinũ suũ q̃ cõiũct⁹ ẽ domui ei⁹ iuxta nũe-
rũ aĩaꝝ q̃ sufficẽ possint ad esuz agni. Erit
aũt agnus absqꝫ macula masculus ãnicu-
lus. Iuxta quẽ ritũ tollet̃ ⁊ heduz: ⁊ serua
bitis eũ vsqꝫ ad q̃rtãdecimã diẽ m̃sis hui⁹.
Immolabitqꝫ eũ vniuersa multitudo filio
rũ isrl̃ ad vesperã ⁊ sumẽt de sãguie eius ac
ponẽt sup vtrũqꝫ postẽ: ⁊ ĩsup liminaribus
domoꝝ ĩ q̃b⁹ comedẽt illũ: ⁊ edẽt carnes no
cte illa assas igni: ⁊ azimos panes cũ latu-
cis agrestib⁹. Nõ comedet̃ ex eo crudũ q̃d:
nec coctũ aq̃: sꝫ assũ tm̃ igni: caput cũ pedi-
b⁹ ei⁹ ⁊ ĩtestinis vorabit̃: nec remanebit quic-
q̃ ex eo usqꝫ mane: Si quid residuũ fuerit:
igne ꝯburetis. Sic ãt comedet̃ illũ: Renes
vr̃os accĩgetis ⁊ calciamẽta hẽbitis ĩ pedi-
bus tenẽtes baculos ĩ manib⁹: ⁊ comedet̃
festinãter. Est. n. phase. i. trãsit⁹ dñi: ⁊ tran
sibo p terrã egypti nocte illa ⁊ percutiã oẽ p
mogenitũ ĩ terra egypti ab hoĩe vsqꝫ ad pe
cus ⁊ ĩ cũct̃ dijs egypti faciã iudicia ego do
min⁹. Erit aũt sãguis vob̃ ĩ signũ ĩ edib⁹ ĩ q̃
bus eritis: ⁊ videbo sãguinẽ ⁊ trãsibo vos
nec erit ĩ vobis plaga disperdẽs qñ pcusse-
ro terrã egypti. Habebitis aũt hũc diez in
monimẽtum ⁊ celebꝛabitis eã solẽnẽ dño ĩ
generatiõib⁹ vr̃is cultu sẽpiterno. Septẽ di
eb⁹ azima comedetis. In die pmo non erit
fermẽtũ ĩ domib⁹ vr̃is. Quicũqꝫ comedẽit
fermẽtum pibit aĩa illa de isrl̃ a pmo die vs
qꝫ ad diẽ septimũ. Dies pꝛima erit sãcta ac
solẽnis ⁊ dies septima eadem festiuitate ve
nerabilis. Nihil operis facietis in eis: ex-
ceptis his que ad vescendum pertinent: ⁊
obseruabitis azima. In eadem eni ipsa die
educam exercitum vestrum de terra egyp-
ti ⁊ custodietis diem istum in generationes
vestras ritu perpetuo. Primo mense quar
tadecima die mensis ad vesperã comedet̃
azima vsqꝫ ad diẽ vigesimãpmam eiusdem
mẽsis ad vesperã. Septẽ diebus fermẽtatũ
nõ inuenief ĩ domib⁹ vr̃is. Qui comederit
fermentatũ pibit aĩa ei⁹ de cetu isrl̃: tam de
aduenis q̃ de ĩdigenis terre. Oẽ fermẽtatuz
nõ comedet̃. In cũctis habitaculis vestris

edetis azima. Uocauit aūt moyses oēs seni-
ores filiorū isrl' ⁊ dixit ad eos: Ite tollentes
aial p familias vr̄as ⁊ imolate phase. Fasci
culūq; hysopi tīgite ī sanguīe q̄ ē ī limine ⁊
aspergite ex eo sup limiare ⁊ vtrūq; postē.
Nullus vr̄z egrediatur hostiū dom⁹ sue us
q; mane. Trāsibit. n. dn̄s pcutiēs egyptios.
Cūq; viderit sāguinē ī supliminari ⁊ ī vtro
q; poste trāscēdet hostiū domus: ⁊ nō sinet
percussorē igredi domos vr̄as ⁊ ledere. Cu
stodi verbū istud legitimū tibi ⁊ filijs tuis
usq; ī eternū. Cūq; itroieritꝭ terrā quā dn̄s
de⁹ datur⁹ ē vob̄ ut pollicit⁹ ē: obseruabitis
cerimonias istas: ⁊ cū dixerit vobis filij ue
stri: Que ē ista religio? Dicetis eis: Uictia
trāsitus dn̄i ē: qn̄ trāsiuit sup domos filio-
rū isrl' ī egypto pcutiēs egyptios ⁊ domos
nr̄as liberās. Incuruatusq; pp̄ls adorauit:
⁊ egressi filij isrl' fecerūt sicut pceperat dn̄s
moysi ⁊ aarō. Factū ē āt ī noctis medio: p-
cussit dn̄s oē pmogenitū ī terra egypti: a p-
mogenito pharaōis q̄ ī solio ei⁹ sedebat us
q; ad primogenitū captiue q̄ erat ī carcere:
⁊ oē pmogenitū iumētorꝫ. Surrexitq; pha
rao nocte ⁊ oēs serui ei⁹ cūctaq; egypt⁹ ⁊ or
tus ē clamor magnus ī egypto: neq; . n. erat
dom⁹ ī q̄ nō iaceret mōtu'. Uocatisq; pha
rao moyse ⁊ aaron nocte ait: Surgite: egre
dimini a pp̄lo meo vos ⁊ filij isrl': ite ⁊ im
molate dn̄o sicut dicitꝭ: oues vr̄as ⁊ armēta
assumite vt petieratꝭ: ⁊ abeuntes bn̄dicite
mihi. Urgebātq; egyptij pp̄lꝫ isrl' ō tra exi
re velociter dicētes: Oēs moriemur. Tulit
igit' populus ꝯsparsā farinā an̄q̄ fermētare
tur: ⁊ ligās ī palijs posuit sup hūeros suos:
Fecerūtq; filij isrl' sicut pcepat dn̄s moysi:
⁊ petierūt ab egyptijs vasa argētea ⁊ aurea
vestēq; plurimā. Dn̄s aūt dedit grāꝫ pp̄lo
corā egyptijs ut cōmodarēt eis: ⁊ spoliaue
rūt egyptios. Profectiq; sīt filij israel de ra-
masse ī sochot sexcēta fere milia peditū vi-
rorū absq; puulis ⁊ mulierib⁹: sꝫ ⁊ vulg⁹ p
miscuū innumerabile ascēdit cum eis oues ⁊
armēta ⁊ aiantia diuersi generis multa ni-
mis. Coxerūtq; farinā quā dudū de egyp-
to ꝯspsā tulerant ⁊ fecerūt subcineritios pa
nes azimos: neq; . n. poterat fermētari cogē-
tib⁹ exire egyptijs ⁊ nullā facere sinētibus
morā: nec pulmēti q̄cq̄ occurrerat pparari.
Habitatō aūt filiorū israel q̄ māserūt ī egy
pto fuit q̄drigētorū trigīta ānorū. Quibus
expletꝭ: eadē die egressus ē ois exercit⁹ dn̄i
de terra egypti. Nox ē ista obseruabilis do
mini qn̄ eduxit eos de terra egypti. Hāc ob
seruare debēt oēs filij israel ī generatiōib⁹
suis. Dixitq; dn̄s ad moysē ⁊ aaron: Hec ē
religio phase: ois alienigena n̄ comedet ex
eo: ois aūt seru⁹ ēptiti⁹ circūcidet: ⁊ sic cōe
det. Aduena ⁊ mercenari⁹ nō edent ex eo.
In vna domo comedetur: nec efferetis de
carnib⁹ eius foras nec os illi⁹ cōfrigetꝭ. ois
cetus filiorū israel faciet illud. Qz si q̄s pe-
grinorū ī vr̄az voluerit trāsire coloniā ⁊ fa
cere phase dn̄i: circūcidetur pus oē mascu-
linū ei⁹: ⁊ tūc rite celebrabit: eritq; sicut idi
gena terre. Si q̄s aūt circūcisus nō fuerit:
nō vescetur ex eo. Eadē lex erit idigene ⁊ co
lono q̄ pegrinatur apō vos. Fecerūtq; oēs
filij isrl' sicut pcepat dn̄s moysi ⁊ aarō ⁊ ea
dē die eduxit dn̄s filios isrl' de terra egypti
p turmas suas. XIII

Locutusq; ē dn̄s ad moysē dicēs: Sā
ctifica mihi oē pmogēitū qd̄ apit vul
uā ī filijs isrl' tā de hoib⁹ q̄ de iumētꝭ. Mea
sūt. n. oia. Et ait moyses ad populū: Me-
mētote diei hui⁹ ī q̄ egressi estis ō egypto ⁊
de domo seruitutꝭ: qm̄ ī manu forti eduxit
vos dn̄s de loco isto vt non comedatis fer
mētatū panē. Hodie egredimini mēse noua
rū frugū. Cūq; itroduxerit te dn̄s ī trā cha
nanei ⁊ ethei ⁊ āmōrei ⁊ euei ⁊ iebusei quā
iurauit pr̄ib⁹ tuis ut daret t' terrā fluētē lac
te ⁊ melle: celebrabitis hūc morē sacrorꝫ
mēse isto. Septē dieb⁹ vescetis azimis: ⁊ in
die septio erit solēnitas dn̄i. Azima come-
detis septē dieb⁹. Nō apparebit apud te ali
quid fermētatū: nec ī cūctꝭ finib⁹ tuis. Nar
rabisq; filio tuo ī die illo dicēs: Hoc ē qd̄ fe
cit mihi dn̄s qn̄ egressus sū ō egypto: ⁊ erit
q̄i signū ī manu tua ⁊ q̄i monimētū āte ocu
los tuos: ⁊ vt lex dn̄i semp sit ī ore tuo. In
manu. n. forti eduxit te dn̄s de egypto. Cu-
stodies huiuscemodi cultū statuto tēpore
a dieb⁹ ī dies. Cūq; itroduxēit te dn̄s ī trā
chanānei sicut iurauit t' ⁊ pr̄ib⁹ tuis ⁊ dedēit
t' eā: sepabis oē q̄ apit uluā dn̄o ⁊ qd̄ pmi
tiuū ē ī pecorib⁹ tuis. Quicq̄d hūeris ma-
sculini sexus ꝯsecrabis dn̄o. Primogenitū
asini mutabis oue: qd̄ si nō redemeris iter
ficies. Oē āt pmogenitū hoīs de filijs tuis
precio redimes. Cūq; iterrogauerit te fili⁹
tu⁹ cras dicēs: Quid est hoc: Rn̄debis ei:
In manu forti eduxit nos dn̄s de terra egy
pti de domo seruitutis. Nā cū idurat⁹ esset

pharao ⁊ nollet nos dimittere occidit dñs
oē pꝛimogenitū i terra egypti a ꝓmogenito
hoīs uſqꝫ ad ꝓmogenitū iumentorū. Iccir
co imolo dño oē qḋ apit vuluaꝫ maſculini
ſexus ⁊ oīa ꝓmogenita filiorū meorū redi-
mo. Erit igitur q̄ſi ſignū i manu tua ⁊ q̄ſi ap
pēſū qḋ ob recordationē añ oculos tuos: eo
ꝙ i manu forti eduxit vos dñs de egypto.
Igitur cū emiſiſſet pharao populū nō eos
duxit dñs ꝑ viā terre philiſtijm q̄ vicina ē:
reputans ne forte peniteret eū ſi vidiſſet ad
uerſū ſe bella cōſurgere ⁊ reuerteret̄ i egyp-
tū: ſꝫ circūduxit ꝑ viā deſerti q̄ ē iuxta ma-
re rubꝛū: ⁊ armati aſcēderūt filij iſrael de t̄
ra egypti. Tulit qꝫ moyſeſ oſſa ioſeph ſecū
eo ꝙ adiuraſſet filios iſrael dicēs: Uiſita-
bit vos deꝰ: efferte oſſa mea hic vobiſcuꝫ.
Profectiqꝫ d̄ ſochot: caſtrametati ſt̄ i ethā
i extremis finibus ſolitudinis. Dñs aūt ꝓ-
cedebat eos ad oſtēdēdā viā ꝑ diē i colūna
nubis ⁊ ꝑ noctē i colūna ignis: ut dux eſſet
itineīs vtroqꝫ tp̄e. Nūq̄ d̄fuit colūna nub̄
ꝑ diē nec colūna ignis ꝑ noctē corā ꝑplo.

Locutꝰ eſt aūt dñs ad moyſē dicēs: XIIII
Loquere filijs iſrael: Reuēſi ca
ſtrametēt̄ e regiōe phiairoth: q̄ eſt iter mag
dalū ⁊ mare ꝯtra beelſephon. In cōſpectu
eiꝰ caſtra ponetis ſup mare. Dicturuſqꝫ eſt
pharao ſup filijſ iſrael: Coartati ſūt i tra ꝯ-
cluſit eos deſertū: ⁊ idurabo cor eiꝰ ac ꝑſeq̄
tur vos ⁊ glorificabor i pharaōe ⁊ i oī exer
citu eiꝰ: ſciētqꝫ egyptij q̄a ego ſū dñs. Fece-
rūtqꝫ ita: ⁊ nūciatū ē regi egyptioꝝ ꝙ fugiſ
ſet populus. Immutatūqꝫ ē cor pharaōis
⁊ ſuorū eiꝰ ſup populū ⁊ dixerūt: Quid uo
luimꝰ facere ut dimitteremꝰ iſrael ne ſerui-
ret nob̄: Iūxit ergo cūrū ⁊ oēꝫ populū ſuū
aſſūpſit ſecū. Tulitqꝫ ſexcētos currus elec-
tos ⁊ q̄cq̄d i egypto curruū fuit ⁊ duces to
tiꝰ exercitꝰ. Indurauitqꝫ dñs cor pharaōiſ
regis egypti ⁊ ꝑſecutꝰ ē filios iſrael. At illi
egreſſi erāt i manu excelſa. Cūqꝫ ꝑſeq̄rēt e-
gyptij veſtigia ꝓcedēciuꝫ repperūt eos i ca-
ſtris ſup mare: oīſqꝫ eq̄tatꝰ ⁊ currꝰ phara-
onis ⁊ vniuerſus exercitꝰ erāt i phiairoth ꝯ
tra beelſephō. Cūqꝫ appꝛopiq̄ſſet pharao:
leuātes filij iſrael oculos uiderūt egyptios
pꝰ ſe ⁊ timuerunt valde. Clamauerūtqꝫ ad
dñꝫ ⁊ dixerunt ad moyſē: Forſitā nō erant
ſepulchꝛa i egypto: iō tuliſti nos ut morere
mur i ſolitudīe: Quid hoc facere voluiſti:
vt educeres nos ex egypto: Nōne iſte ē ſer-
mo quē loq̄bamur ad te i egypto dicentes:
recede a nobis ut ſeruiamꝰ egyptijs: Mul
to eni melius erat ſeruire eis ꝙ mori i ſoli-
tudīe. Et ait moyſes ad populū: Nolite tie
re: State ⁊ vīdete magnalia dñi: q̄ facturꝰ
ē hodie. Egyptios .n. q̄s nūc videtis neq̄q̄
vltra videbitis vſqꝫ i ſēpiternū: dñs pugna
bit ꝓ vobiſ ⁊ vos tacebitis. Dixitqꝫ dñſ ad
moyſen: Quid clamas ad me: Loq̄re filijs
iſrael vt ꝓficiſcātur: Tu aūt eleua v̄gā tuā
⁊ extēde manū tuā ſup mare ⁊ diuide illud
vt gradiāt̄ filij iſrael i medio mari ꝑ ſiccū.
Ego aūt idurabo cor egyptioꝝ vt ꝑſequāt̄
vos ⁊ glorificabor i pharaone ⁊ i oī exerci-
tu eiꝰ ⁊ i cūrribꝰ ⁊ i eq̄tibꝰ illiꝰ: Et ſciēt egyp
tij q̄a ego ſū dñs cū glorificatꝰ fuero i pha-
raone ⁊ i curribꝰ atqꝫ i eq̄tibus eiꝰ. Tollēſ
qꝫ ſe angelus dñi q̄ ꝓcedebat caſtra iſrael:
abijt poſt eos: ⁊ cū eo pariter colūna nubiſ
pꝛiora dimittēs pꝰ tergū ſtetit iter caſtra e-
gyptiorūꝫ ⁊ caſtra iſrael: ⁊ erat nubes tene
broſa ⁊ illumināſ noctē: ita vt ad ſe iuiceꝫ
toto noctis tēpore accedere nō valerēt. Cū
qꝫ extendiſſet moyſes manū ſuper mare ab
ſtulit illud dñs flante uēto vehemēti ⁊ vrē
te tota nocte ⁊ vertit i ſiccū: diuiſaqꝫ eſt aq̄
⁊ igreſſi ſūt filij iſrael ꝑ mediū ſicci maris.
Erat .n. aq̄ q̄ſi murus a dextra eorū ⁊ leua.
Perſequēteſqꝫ egypti igreſſi ſt̄ pꝰ eos ⁊ oīs
eq̄tatus pharaōis currus eiꝰ ⁊ eq̄tes ꝑ me-
diū maris. Iāqꝫ aduenerat vigilia matuti-
na: ⁊ ecce reſpiciēſ dñs ſup caſtra egyptioꝝ
ꝑ colūnā ignis ⁊ nubis: īterfecit exercitum
eorū ⁊ ſubuertit rotas curruū: ferebāturqꝫ
i pꝛofūduꝫ. Dixerūt ergo egyptij: Fugiamꝰ
iſraelē: dñs .n. pugnat pro eis ꝯtra nos. Et
ait dñs ad moyſen: Extēde manuꝫ tuā ſup
mare vt reuertantur aque ad egyptios ſup
currus ⁊ eq̄tes eorū. Cūqꝫ extēdiſſet moy-
ſes manū ꝯtra mare: reuerſū eſt pꝛimo dilu
culo ad pꝛiorem locum. Fugientibuſqꝫ egy
ptijs occurrerunt aque ⁊ inuoluit eos do-
minus in medijs fluctibus. Reuerſeqꝫ ſūt
aque ⁊ operuerunt currus ⁊ equites cūcti
exercitus pharaonis: qui ſequentes ingreſ
ſi fuerant mare: nec vnus quidem ſuperfu-
it ex eis. Filij autem iſrael perrexerunt per
medium ſicci maris: ⁊ aque eis erant qua-
ſi pꝛo muro a dextris ⁊ a ſiniſtris. Libera-
uitqꝫ dominus in die illo iſrael de manu e
gyptiorū ⁊ viderūt egyptios moꝛtuos ſup
litus maris ⁊ manū magnā quā exercuerat

dn̄s cōtra eos. Timuitq3 populus dn̄m 7
crediderūt dn̄o 7 moysi suo ei⁹. XV
TUnc cecinit moyses 7 filij isrl̄ carmē
hoc dn̄o 7 dixerunt: Cantemus dn̄o.
Gloriose.n.magnificat⁹ ē: equū 7 ascensorē
deiecit i mare. Fortitudo mea 7 la⁹ mea do
min⁹ 7 factus ē mihi i salutē. Iste de⁹ meus
7 glorificabo eū: de⁹ p̄ris mei 7 exaltabo eū.
Dn̄s q̄i vir pugnator: oipotēs nomē eius:
curr⁹ pharaōis 7 exercitū piecit i mare. E-
lecti p̄cipes ei⁹ submersi sūt i mari rubro:
abyssi opuerūt eos: descēderūt i p̄fūduz q̄i
lapis. Dextera tua dn̄e magnificata ē i for-
titudine: dextera tua dn̄e pcussit inimicū: 7
i multitudie gl'ie tue deposuisti aduēsarios
meos. Misisti irā tuā q̄ duorauit eos sicut
stipulā: 7 i sp̄u furoris tui cōgregate sunt a
que. Stetit vnda fluens 7 ɔgregati sūt abys
si i medio mari. Dixit inimic⁹: Perseq̄r 7 ɔ
p̄hēdā: diuidā spolia: iplebitur aīa mea.
Euaginabo gladiū meū: iterficiet eos ma-
nus mea. Flauit sp̄us tu⁹ 7 opuit eos ma-
re: submersi sūt q̄i plūbū i aquis vehemen-
tib⁹. Quis silis tui i fortib⁹ dn̄e? Quis sil'is
tui magnificus i sāctitate terribilis atq3 la-
udabilis 7 faciēs mirabilia? Extendisti ma
nū tuā 7 deuorauit eos terra. Dux fuisti in
mīīcordia tua pp̄lo quē redemisti: 7 porta
sti eū i fortitudine tua ad hītaculū sctūz tu
um: Ascēderūt ppl'i 7 irati sūt: dolores ob-
tinuerūt hītatores philistijm. Tūc ɔturba
ti sūt p̄cipes edom: robustos moab obti-
nuit tremor: obriguerunt oēs habitatores
chanaā. Irruat sup eos formido 7 pauor i
magnitudine brachij tui. Fiāt imobiles q̄i
lapis: donec pertrāseat ppl's tu⁹ dn̄e: donec
ptrāseat ppl's iste quem possedisti. Intro-
duces eos 7 plātabis i mōte hereditatis tue
firmissimo habitaculo tuo qd̄ operatus es
dn̄e: sāctuariū tuū dn̄e qd̄ firmauerūt ma-
nus tue. Dn̄s regnabit i eternū 7 ultra. In
gressus ē.n.eques pharao cū currib⁹ 7 eq̄-
tibus ei⁹ i mare: 7 reduxit sup eos domin⁹
aquas maris. Filij aūt isrl̄ ābulauerūt per
siccū i medio ei⁹. Sūpsit ergo maria p̄phe-
tissa soror aaron tympanum i manu sua e-
gressēq3 sūt oēs mulieres postea cū tympāis
7 choris: q̄bus p̄cinebat dicēs: Cātemus
dn̄o: Gloriose.n.magnificatus est: equuz 7
ascēsorē deiecit i mare. Tulit autez moyses
isrl̄ de mari rubro 7 egressi sūt in desertum
sur. Ambulauerūtq3 trib⁹ diebus p solitu-
dinē 7 nō iueniebāt aquā: 7 venerūt in ma-
rath: nec poterāt bibere aquas de marath
eo q̄ essēt amare. Unde 7 ɔgruū loco nom̄
iposuit: vocās illū marath.i.amaritudinē.
Et murmurauit ppl's ɔtra moysē dicens:
Quid bibemus? At ille clamauit ad dn̄z:
Qui ōn̄dit ei lignū: qd̄ cū misisset i aq̄s in
dulcedinē v̄se sūt. Ibi ɔstituit ei p̄cepta at-
q3 iudicia: 7 ibi tētauit eū dicēs: Si audieris
vocē dn̄i dei tui 7 qd̄ rectū est corā eo fece-
ris 7 obedieris mādatis eius custodierisq3
oīa p̄cepta illi⁹: cūctū languorē quē posui i
egypto nō inducā sup te: Ego.n.dn̄s sana-
tor tu⁹. Uenerunt aūt i helim filij isrl̄: vbi
erāt duodeci fōtes aquarum 7 septuagita
palme 7 castrametati sūt iuxta aq̄s. XVI
PRofectiq3 de helim venit oīs multi-
tudo filiorū isrl̄ i desertuz syn: qd̄ est
inter helim 7 synai quītadecima die mēsis
secūdi postq̄ egressi sūt de t̄ra egypti: 7 mū
murauit oīs ɔgregatio filiorū israel cōtra
moysen 7 aarō i solitudine. Dixerūtq3 filij
isrl̄ ad eos: Utinā mortui essem⁹ p manuz
dn̄i i terra egypti: qn̄ sedebamus sup ollas
carniū 7 comedebamus panē i saturitate.
Cur iduxistis nos in desertū istud: vt occi-
deretis oēm multitudinē fame? Dixit autē
dn̄s ad moysē: Ecce ego pluā vobis panes
d̄ celo. Egrediatur populus 7 colligat que
sufficiūt p singulos dies ut tentē eum vtrū
ambulet i lege mea an nō. Die autem sexto
parent q̄ iferāt 7 sit duplū q̄ colligere sole
bant per singulos dies. Dixerūtq3 moyses
7 aaron ad oēs filios isrl̄: Uespere scietis q̄
dn̄s eduxerit vos de terra egypti 7 mane vid
bitis gloriam domini. Audiui enim mur-
mur vr̄m contra dominum: Nos vero q̄d
sumus quia musitastis contra nos? Et ait
moyses: Dabit vobis dominus vespere car
nes edere 7 mane panes in saturitate: eo q̄
audiuerit murmurationes vestras quibus
murmurati estis contra eum: nos enim q̄d
sumus? nec contra nos est murmur uestrū
sed cōtra dominum. Dixit quoq3 moyses
ad aaron: Dic vniuerse congregationi filio
rum israel: Accedite coram domino: audi-
uit enī murmū vestrū. Cūq3 loqueretur aarō
ad oēm cetū filiorū israel: respexerūt ad so
litudinē: 7 ecce gl'ia dn̄i appuit i nube. Lo-
cut⁹ ē aūt dn̄s ad moysen dicens: Audiui
murmuratōes filiorū isrl̄: loquere ad eos.
Uespe comedetis carnes 7 mane satabimini

panibus: scietisqꝫ ꝙ ego sum dn̄s deus vr̄.
Factū ē ergo vespere ⁊ ascēdēs coturnix co
opuit castra: mane q̄z ros iacuit ꝑ circuituꝫ
castroꝝ. Cūqꝫ opuisset supficiem t̄re appu
it i solitudie minutū: ⁊ q̄i pilo tusū i silitu-
dinē pruine sup terrā. Qđ cū vidissent filij
isrl̄ dixerūt ad iuicē: Manhu: qđ significat
Quid ē hoc. Ignorabāt. n. q̄d esset. Quib⁹
ait moyses: Iste ē panis quē dn̄s dedit vo-
bis ad vescēdū: Hic ē sermo quē p̄cepit vo
bis dn̄s. Colligat vnusq̄sqꝫ ex eo quātū suf
ficit ad uescendum: gomor ꝑ singula capi-
ta. Juxta numeꝝ aiaꝝ v̄iarū q̄ hītāt i tab-
naclo sic tollet. Feceūtqꝫ ita filij isrl̄: ⁊ col
legerūt ali⁹ plus ali⁹ min⁹ ⁊ mēsi st̄ ad m̄su
rā gomor. Nec q̄ plus collegerat hūit āpli⁹
nec q̄ min⁹ parauerat repit minus: sꝫ singu
li iuxta id qđ edere poterāt cōgregauerūt.
Dixitqꝫ moyses ad eos: Nullus relinquat
ex eo i mane. Qui nō audierūt euꝫ: sꝫ dimi
serūt q̄dā ex eis vsqꝫ māe: ⁊ scatere cepit v̄-
mib⁹ atqꝫ ↄputruit: ⁊ irat⁹ ē ↄtra eos moyses
Colligebāt āt māe singuli quātū sufficē po
terat ad vescēduꝫ. Cūqꝫ icaluisset sol: liq̄fie
bat. In die aūt sexta collegerūt cibos dupli
ces. i. duo gomor ꝑ singulos hoies. Venerūt
āt oēs pncipes multitudis ⁊ narrauerunt
moysi. Qui ait eis: Hoc ē qđ locut⁹ ē dn̄s:
Requies sabbati scificata ē dn̄o. Cras q̄dcū-
qꝫ opandū ē facite: ⁊ q̄ coquenda st̄ coq̄te:
Quicq̄d āt reliquū fuerit: reponite vsqꝫ in
mane. Feceruntqꝫ ita vt p̄ceperat moyses: ⁊
nō cōputruit: neqꝫ vermis iuētus ē i eo. Di
xitqꝫ moyses: Comedite illud hodie q̄a sab
batuꝫ ē dn̄o: nō inueniet hodie i agro: sex di-
eb⁹ colligite: i die āt septio sabbatū ē dn̄o.
Jccirco nō iuenient. Venitqꝫ septia dies ⁊ e-
gressi de populo ut colligerēt nō iuenerūt.
Dixit aūt dn̄s ad moysen: Vsqꝫquo nō vl-
tis custodire mādata mea ⁊ legē meā? Vid
te ꝙ dn̄s dederit vob̄ sabbatū: ⁊ ꝓpter hoc
die sexta tribuit vobis cibos duplices. Ma
neat vnusq̄sqꝫ apud semetipsū ⁊ null⁹ egre
diatur đ loco suo die septio: ⁊ sabbatizauit
populus die septimo. Appellauitqꝫ dom⁹
isrl̄ nomē ei⁹ man: qđ erat q̄i semē coriādri
albuꝫ: gustusqꝫ ei⁹ q̄i simile cū melle. Dixit
autē moyses: Iste est sermo quē p̄cepit do-
min⁹. Imple gomor ex eo ⁊ custodiatur in
futuras retro generatiōes: ut nouerit panē
quo alui vos i solitudine: q̄n educti estis đ
t̄ra egypti. Dixitqꝫ moyses ad aarō: Sume
vas vnū ⁊ mitte ibi man quātum pōt cape
gomō ⁊ r̄pone corā dn̄o ad ſuādū i genera
tiones v̄ras sicut p̄cepat dn̄s moysi. Posu
itqꝫ illud aarō i tabernaculo reseruādū: Fi
lij quoqꝫ isrl̄ comederunt man q̄dragita ā
nis: donec venirent i terrā habitabilē. Hoc
cibo aliti sūt vsqꝫ quo tāgerēt fines t̄re cha
naā. Gomor autē decia ps ē ephi XVII

IGitur ꝓfecta oīs m̄ltitudo filioꝝ isrl̄ de
deserto syn ꝑ māsiones suas iuxta ser
monē dn̄i castrametati sunt in raphidi ubi
nō erat aqua ad bibēduꝫ pplo: qui iurgat⁹
ↄtra moysen ait: Da nob̄ aquā ut bibam⁹.
Quibus rn̄dit moyses: Quid iurgamini ↄ
tra me? Cur tentatis dn̄z? Sitiuit ergo ibi
ppl̄s p̄ aque penuria ⁊ murmurauit cōtra
moysen dicēs: Cur fecisti nos exire de egyp
to ut occideres nos ⁊ liberos n̄ros ac iumē-
ta siti. Clamauit āt moyses ad dn̄z dicēs:
Quid faciā populo huic? Adhuc paululū
⁊ lapidabit me. Et ait dn̄s ad moysen: An
tecede populū ⁊ sume tecuꝫ de senioribus
isrl̄: ⁊ virgā qua ꝑcusisti fluuiū tolle i māu
tua ⁊ vade. En ego stabo ibi corā te supra
petrā oreb: ꝑcutiesqꝫ petrā ⁊ exibit ex ea aq̄
vt bibat populus. Fecit moyses ita corā se-
niorib⁹ isrl̄. Et vocauit nomē loci illius ten
tatio: ꝓpter iurgiū filioꝝ isrl̄: ⁊ q̄a tentaue
runt dn̄z dicētes: Est ne de⁹ i nobis an nō?
Venit autē amalech ⁊ pugnabat ↄtra filios
israel i raphidiꝫ. Dixitqꝫ moyses ad iosue:
Elige viros: ⁊ egressus pugna contra ama
lech cras: ego stabo i v̄tice collis hn̄s virgā
dei i manu mea. Fecit iosue ut locutus erat
moyses ⁊ pugnauit cōtra amalech. Moy-
ses autē ⁊ aaron ⁊ hur ascenderunt super
verticem collis. Cūqꝫ leuaret moyses ma-
nus vincebat israel: Sin autē paululuꝫ re
misisset supabat amalech. Manus autem
moysi erāt graues. Sumētes igitur lapidē
posuerunt subter eum in quo sedit. aaron
aūt ⁊ hur sustētabant manus eius ex vtra
qꝫ ꝑte. Et factū est vt man⁹ eius nō laxarē-
tur vsqꝫ ad occasū solis. Fugauitqꝫ iosue a
malech ⁊ populuꝫ eius in ore gladii. Dixit
autem dominus ad moysen: Scribe hoc
ob monimentum in libro ⁊ trade auribus
iosue. Delebo enim memoriam amalech
sub celo. Edificauitqꝫ moyses altare: ⁊ vo-
cauit nomē eius dn̄s exultatio mea dicēs:
Quia manus solius dn̄i ⁊ bellū dei erit cō
tra amalech a generatione i generationem

XVIII

Umqꝫ audiſſet iethro ſa
cerdos madiã cognatus moyſi oīa q̄
fecerat dn̄s moyſi ⁊ iſrael populo ſuo: ⁊ ꝙ
eduxiſſet dn̄s iſrl̄ de egypto: tulit ſephoraꝫ
vxorē moyſi quā remiſerat ⁊ duos filios e⁹
quorū vn⁹ vocabat̄ gerſā dicēte p̄re: aduēa
fui ī terra aliena: alt̄ v̄o eliezer. De⁹.n. ait
p̄ris m̄i adiutō me⁹ ⁊ eruit m̄ ō gladio pha
raonis. Uenit ergo iethro cognatus moyſi
⁊ filij ei⁹ ⁊ uxor ei⁹ ad moyſē ī deſertū ubi e
rat caſtrametat⁹ iuxta mōtē dei ⁊ mādauit
moyſi dicēs: Ego iethro cognatus tu⁹ vēio
ad te ⁊ vxor tua ⁊ duo filij tui cū ea. Qui e
greſſus ī occurſū cognati ſui adorauit ⁊ o
ſculatus ē eū. Salutauerūtqꝫ ſe mutuo v̄
bis pacificis. Cūqꝫ ītraſſet tabernaculum
narrauit moyſes cognato ſuo cūcta q̄ fece
rat dn̄s pharaoni ⁊ egyptijs ꝑpter iſrl̄: vni
uerſūqꝫ laborē q̄ accidiſſet eis ī itinere: ⁊ ꝙ
liberauerat eos dominus. Letatuſqꝫ eſt ie
thro ſup oib⁹ bonis q̄ fecerat dn̄us iſrl̄: eo
ꝙ eruiſſet eū ō māu egyptioꝝ ⁊ ait: B̄ndic
t⁹ dn̄s q̄ liberauit voſ ō māu egyptioꝝ ⁊ ō
ō māu pharaōis q̄ eruit ppl̄ꝫ ſuū ō māu e
gypti. Nūc cognoui q̄a magn⁹ dn̄s ſup oēſ
deos: eo ꝙ ſupbe egerūt ꝯtra eos. Obtulit
ergo iethro cognatus moyſi holocauſta ⁊
hoſtias dn̄o. Uenerūtqꝫ aaron ⁊ oēs ſenio
res filiorū iſrl̄ ut comederēt panē cū eo co
rā dn̄o. Altera aūt die ſedit moyſes ut iudi
caret populū q̄ aſſiſtebat moyſi a mane uſ
qꝫ ad veſperā. Qꝫ cū vidiſſet cognatuſ eiuſ
oīa.ſ. q̄ agebat ī populo ait: Quid ē qd̄ facͣ
ī plebe? Cur ſolus ſedes ⁊ oīs populus pre
ſtolatur de mane uſqꝫ ad veſperaꝫ? Cui rn̄
dit moyſes: Uenit ad me ppl̄s q̄rēs ſētētiā
dei. Cūqꝫ accidēit eis aliqua diſceptatio ve
niūt ad me ut iudicē īter eos ⁊ on̄dā p̄cepta
dei ⁊ leges eius. At ille: Nō bonā īquit reꝫ
facis: ſtulto labōe ꝯſūeris ⁊ tu ⁊ ppl̄us iſte
q̄ tecū ē. Ultra vires tuas ē negociū: ſolus
illud nō poteris ſuſtinere: ſꝫ audi v̄ba mea
atqꝫ ꝯſilia ⁊ erit dn̄s tecū. Eſto tu ppl̄o in
his q̄ ad deū ꝑtinēt: ut referas q̄ dicūtur ad
eū: oſ̄daſqꝫ populo cerimonias ⁊ ritū colē
di viāqꝫ ꝑ quā īgredi debeāt ⁊ opus qd̄ fa
cere debeāt. Prouide aūt de oī plebe viros
ſapiētes ⁊ timētes deū ī q̄b⁹ ſit veritas ⁊ q̄
oderit auaritiā ⁊ ꝯſtitue ex eis tribunos ⁊
centuriones ⁊ quiquagenarios ⁊ decāos q̄
iudicēt populū omni tēpore. Quicq̄d autē
maius fuerit referāt ad te: ⁊ ipi minora tā
tūmodo iudicēt: leui⁹qꝫ ſit tibi partito ī ali
os onere: ſi hoc feceris iplebis īpiū dn̄i ⁊ p̄
cepta ei⁹ poteris ſuſtētare: ⁊ oīs hic ppl̄us
reuertet̄ ad loca ſua cū pace. Quib⁹ audit̄
moyſes fecit oīa q̄ ille ſuggeſſerat: ⁊ electis
viris ſtrenuis de cūcto iſrl̄ cōſtituit eos pri
cipes ppl̄i tribūos ⁊ cēturiōes ⁊ q̄nq̄gena
rios ⁊ decāoſ q̄ iudicarēt plebē dn̄i oī tp̄e.
Quicq̄d āt grani⁹ erat referebāt ad eū: faci
liora tm̄mō iudicātes. Dimiſitqꝫ cognatū
ſuū: q̄ reuerſus abijt ī terrā ſuā.

XIX

Menſe tertio egreſſionis iſrl̄ de t̄ra egy
pti ī die hac venerūt ī ſolitudinē ſynai.
Nā ꝓfecti de raphidim ⁊ ꝑuenietes uſqꝫ ī
deſertū ſynai caſtrametati ſūt ī eodē loco: i
biqꝫ ſimul fixit tētoria e regiōe mōtī. Moy
ſes aūt aſcēdit ī mōtē ad deum. Uocauitqꝫ
eū dn̄s de mōte ⁊ ait: Hec dices domui ia
cob ⁊ ānūciabis filijs iſrl̄: voſipſi vidiſtis q̄
feceri egyptijs: q̄uō portaueri uos ſup alaſ
aquilarū ⁊ aſſūpſeri mihi: ſi ergo audieri
tis vocē meā ⁊ cuſtodieritis pactū meū: eri
tis mihi ī peculiū de cūctis populis. Mea
ē.n. oīs terra ⁊ vos erit̄ mihi ī regnū ſacer
dotale ⁊ gēs ſācta. Hec ſūt v̄ba q̄ loq̄ris ad
filios iſrael. Uenit moyſes ⁊ ꝯuocatis ma
iorib⁹ natu populi expoſuit oēs ſermones
quos mādauerat domin⁹. Rn̄dit oīs ppl̄s
iſrael: Cūcta q̄ locutus ē domin⁹ faciem⁹.
Cūqꝫ rettuliſſet moyſes v̄ba ppl̄i ad dn̄m
ait ei dn̄s: Jā nūc veniā ad te ī caligie nubiſ
ut audiat me populus loquētē ad te ⁊ cre
dat tibi ī perpetuū. Nūciauit ergo moyſes
verba populi ad dn̄ꝫ. Qui dixit ei: Uade ad
populū ⁊ ſcifica illos hodie ⁊ cras lauētqꝫ
veſtimēta ſua: ⁊ ſint parati ī diē tertiuꝫ. In
die.n. t̄tio deſcēdet dn̄s corā oī plebe ſuper
mōtē ſynai: cōſtitueſqꝫ terminos populo ꝑ
circuitum ⁊ dices ad eos: Cauete ne aſcen
datis in montem nec tangatis fines illius:
omnis qui tetigerit mōtem morte morieẗ.
Manus non tangent eū: ſed lapidib⁹ opp̄
metur: aut confodietur iaculis: ſiue iumen
tum fuerit ſiue homo non uiuet. Cum cep
it clangere buccina: tunc aſcēdāt ī monteꝫ.
Deſcēditqꝫ moyſes de monte ad populū ⁊
ſcificauit eū. Cūqꝫ lauiſſēt veſtimēta ſua a
it ad eos: Eſtote parati in diem tertiū: ⁊ ne
appropiquetis vxorib⁹ v̄ris. Jamqꝫ aduene
rat terti⁹ dies ⁊ mane inclaruerat: ⁊ ecce ce
perunt audiri tonitrua ac micare fulgura:
⁊ nubes dēſiſſima operire mōtē. Clāgorqꝫ

buccine vehemẽtiꝰ ꝑstrepebat: ⁊ timuit po
pulus q̄ erat ĩ castris. Cumq; eduxisset eos
moyses ĩ occursũ dĩ de loco castroꝝ: stete-
rũt ad radices mõtꝭ. Totus aũt mõs synai
fumabat: eo ꝙ descẽdisset dñs sup eũ ĩ igne
⁊ ascenderet fumꝰ ex eo q̄̃i de fornace. Erat
q; oĩs mõs terribilis ⁊ sonitꝰ buccine paula
tĩ crescebat ĩ maiꝰ ⁊ ꝓlixius tẽdebat. Moy
ses loq̄bat ⁊ dñs r̃ndebat ei. Descẽditq; dñs
sup mõtẽ synai ĩ ip̃o mõtꝭ v̑tice ⁊ vocauit
moysen ĩ cacumẽ eiꝰ: quo cũ ascẽdisset: di
xit ad eum: Descẽde ⁊ ꝯtestare ppl'm ne for-
te velit trãscẽdere termĩos ad vidẽdũ dñm
⁊ ꝑeat ex eis plĩma multudo. Sacerdotes
quoq; q̄ accedũt ad dñm scĩficẽtur ne ꝑcuti-
at eos. Dixitq; moyses ad dñm: Nõ poterit
vulgus ascẽdẽ mõtem ĩ synai. Tu eñi testifi-
catus es ⁊ iussisti dicẽs: Pone termĩos cir
ca mõtẽ ⁊ scĩfica illũ. Cui ait dñs: Uade de
scẽde: ascẽdeq; tu ⁊ aaron tecũ: sacerdotes
aũt ⁊ ppl's nõ trãseãt termĩos nec ascẽdant
ad dñm ne forte ĩterficiat illos. Descenditq;
moyses ad ppl'm ⁊ oĩa narrauit eis XX

LOcutusq; ẽ dominus cũctos sermo-
nes hos: Ego sũ dñs deꝰ tuus q̄ edu-
xi te de terra egypti de domo seruitutꝭ. Nõ
hẽbis deos alienos corã me: ñ facies t̃ scul
ptile: neq; oẽm similitudinẽ q̄ ẽ ĩ celo desup
⁊ q̄ ĩ terra deorsũ: nec eoꝝ q̄ sũt ĩ aquis sub
terra: non adorabis ea neq; coles: ego sum
dñs deꝰ tuꝰ fortꝭ ⁊ zelotes visitãs iniq̄tatem
patrum ĩ filios ĩ tertiã ⁊ q̄rtã generationem
eoꝝ q̄ oderũt me ⁊ faciẽs mĩĩcordiã ĩ mi-
lia his q̄ diligũt m̃ ⁊ custodiũt p̃cepta m̃a.
Nõ assumes nomẽ dñi dei tui in vanũ: nec
eñi hẽbit ĩsõtẽ dñs eũ q̄ assũpserit nom̃ dñi
dei sui frustra. Memẽto ut diẽ sabbati san
ctifices. Sex diebꝰ opaberꝭ ⁊ facies oĩa opa
tua. Septĩo autẽ die sabbatũ dñi dei tui ẽ.
Nõ facies oẽ opꝰ ĩ eo tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia tua
seruus tuus ⁊ ãcilla tua iumẽtũ tuũ ⁊ adue
na q̄ est ĩtra portas tuas. Sex eñi diebꝰ fe-
cit deꝰ celũ ⁊ terrã mare ⁊ oĩa q̄ ĩ eis sũt: ⁊
requieuit ĩ die septĩo. Idcirco benedixit do
minus diei sabbati ⁊ sãctificauit eũ. Hono
ra p̃rem tuum ⁊ m̃rem tuã ut sis lõgeuꝰ sup ter
rã quã dñs deꝰ tuꝰ dabit tibi. Nõ occides:
Nõ mechaberis. Nõ furtũ facies. Nõ lo
q̄ris ꝯtra ꝓximũ tuũ falsũ testimoniũ. Nõ
concupisces domũ ꝓximi tui: nec desidera
bis vxorẽ eiꝰ: nõ seruũ: nõ ancillã: nõ bouẽ
nõ asinũ: nec oĩa que illius sũt. Cũctus ãt
ppl's videbat voces ⁊ lãpades ⁊ sonitũ buc
cine montẽq; fumãtem: ⁊ ꝑt̃riti ac pauore
cõcussi steterũt ꝓcul dicẽtes moysi: Loq̄re
tu nobis ⁊ audiemꝰ: nõ loq̄tur nobis dñs:
ne forte moriamũ: ⁊ ait moyses ad ppl'm:
Nolite timere: Ut. n. ꝓbaret vos venit deus
⁊ vt terror illiꝰ esset ĩ vobis ⁊ nõ peccaretꝭ.
Stetitq; populus de lõge: moyses autẽ ac-
cessit ad caliginẽ ĩ q̄ erat deꝰ. Dixitq; prete
rea dñs ad moysẽ: Hec dices filijs isrl': vos
vidistis ꝙ de celo locutꝰ sim vob: Nõ facie
tꝭ deos argẽteos: nec deos aureos facietis
vob. Altare de t̃ra facietꝭ mihi ⁊ offeretis
sup eo holocausta ⁊ pacifica v̄ra: oues v̄ras
⁊ boues ĩ oĩ loco ĩ q̄ memõia fuerit nomĩs
m̃i. Ueniã ad te ⁊ bñdicã t̃. Qꝫ si altare lapi
deũ feceris mihi: nõ edificab illud de sectis
lapidibꝰ. Si. n. leuaueris cultrũ sup eo pol
luet. Nõ ascẽdes per gradus ad altare me
um: ne reueletur turpitudo tua. XXI

HEc sunt iudicia que propones eis: Si
emeris hebreũ: sex ãnis seruiet tibi: ĩ
septĩo egrediet liber gratis: Cũ q̄li veste in-
trauerit cũ tali exeat: si hñs vxorẽ ⁊ vxor
egredietur simul. Si ãt dñs dederit illi vxo-
rẽ ⁊ pepit filios ⁊ filias: mulier ⁊ liberi eius
erũt dñi sui: ip̃e v̊o exibit cũ vestitu suo. Qꝫ
si dixerit seruꝰ: Diligo dñm meũ ⁊ vxorem ac
liberos nõ egrediar liber: offerat eũ dñs di
is ⁊ applicabitur ad ostiũ ⁊ postes: ꝑfora-
bitq; aurẽ eius subula ⁊ erit ei s̃uꝰ ĩ seculũ.
Si q̄s vẽdiderit filiã suã ĩ famulã: nõ egre-
diet sicut ãcille exire cõsueuerũt. Si displi-
cuerit oc'lis dñi sui cui tradita fuerit dimit-
tet eã: ppl'o ãt aliẽo vẽdẽdi ñ hẽbit ptãtem si
spreuẽit eã: Si ãt filio suo despõderit eã: iu
xta morẽ filiarũ faciet illi. Qꝫ si alterã ei ac-
ceperit: ꝓuidebit puelle nuptias ⁊ vestimẽ-
ta: ⁊ p̃ciũ pudicitie nõ negabit. Si tria ista
nõ fecerit egrediet gratꝭ absq; pecũia. Qui
percusserit hominẽ volens occidere morte
moriatur. Qui autem non est insidiatus:
sed deus illum tradidit in manus eius con
stituam tibi locum in quo fugere debeat.
Si quis per industriam occiderit proxi-
mum suum ⁊ per insidias: ab altari meo a
uelles eum ut moriatur. Qui percusserit
patrẽ suũ aut matrẽ morte moriatur. Qui
maledixerit patri suo uel matri morte mo-
riatur. Qui furatꝰ fuerit hoĩẽ ⁊ vẽdiderit

eũ: ꝯuictus noxe morte moriatur. Si rixati fuerit viri ⁊ ꝑcusserit alt̃ ꝓximũ suũ lapide uł pugno ⁊ ille mortu⁹ nõ fuerit: sꝫ iacuerit ĩ lectulo: si surrexerit ⁊ ãbulauerit foris sup baculũ suũ inocẽs erit q̃ ꝑcusserit: ita tñ ut opas ei⁹ ⁊ impẽsas ĩ medicos restituat. Qui ꝑcusserit seruũ suũ vel ãcillã virga ⁊ mortui fuerit ĩ mãib⁹ ei⁹: cris re⁹ erit. Si ãt vno die vł duob⁹ supuixerit nõ subiacebit pene: q̃a pecunia illi⁹ ẽ. Si rixati fuerit viri ⁊ ꝑcusserit q̃s mulierẽ pgnãtẽ ⁊ abõtiuũ q̃dẽ fecerit sed ipa uixerit: subiacebit damno quãtũ marit⁹ mulieri expetierit ⁊ arbitri iudicauerit. Si aũt mors ei⁹ fuerit subsecuta: reddet aiam ꝓ aĩa oculũ pro oculo dẽtẽ pro dẽte manũ ꝓ manu pedẽ ꝓ pede adustionẽ pro adustiõe vuln⁹ ꝓvulnere liuorẽ ꝓ liuore. Si ꝑcusserit q̃spiam oculũ serui sui aut ancille ⁊ luscos eos fecerit: dimittet eos liberos ꝓ oculo quẽ eruit. Dẽtẽ q̃ꝫ si excussẽit seruo vel ãcille sue: silr̃ dimittet eos liberos. Si bos cornu percusserit virũ aut mulierem ⁊ mortui fuerit: lapidibus obruetur ⁊ nõ comedẽtur carnes eius: dñs q̃ꝫ bouis inocẽs erit. Qꝫ si bos cornupeta fuerit ab heri ⁊ nudiusterti⁹ ⁊ ꝯtestati sũt dñz ei⁹ nec recluserit eũ: occideritq̃ꝫ virꝝ aut mulierẽ: ⁊ bos lapidib⁹ obruet̃ ⁊ dñz ei⁹ occidẽt. Qꝫ si p̃ciũ fuerit ei ĩpositũ: dabit ꝓ aĩa sua q̃cquid fuerit postulatus. Filiũ q̃ꝫ ⁊ filiaꝫ si cornu ꝑcusserit: simili sẽtẽtie subiacebit. Si seruũ ãcillãq̃ꝫ inuaserit: trigita siclos argenti dño dabit: bos v̊o lapidibus opp̃metur. Si q̃s apuerit cisternã ⁊ foderit ⁊ nõ opuerit eã: cecideritq̃ꝫ bos aut asin⁹ ĩ eã: reddet dñs cisterne p̃ciũ iumtoꝝ: q̊d ãt mõtuũ ẽ: ipsi⁹ erit. Si bos alien⁹ bouẽ alti⁹ vulnerauerit: et ille mõtu⁹ fuerit: uẽdet bouẽ uiuũ et diuidẽt p̃ciũ: cadauer aũt mõtui it̃ se dispartiẽt. Si autẽ sciebat ꝙ bos cornupeta esset ab heri ⁊ nudiusterti⁹ ⁊ ñ custodiuit eũ dñs su⁹: reddet bouẽ ꝓ boue ⁊ caudauer integrũ accipiet.

XXII

Si q̃s furat⁹ fuerit bouẽ aut ouẽ ⁊ occiderit vel vẽdiderit: quiq̃ꝫ boues pro vno boue restituet: ⁊ q̃ttuõ oues ꝓ una oue restituet. Si effrigẽs vir domũ siue suffodiens fuerit inuẽtus: ⁊ accepto vlñere mortuus fuerit: ꝑcussor nõ erit re⁹ sãguis. Qꝫ si orto sole hoc fecerit: homicidiũ ꝑpetrauit ⁊ ipe moriat̃. Si ñ habuerit q̊d ꝓ furto reddat: ipe uenũdabitur. Si uẽtũ fuerit apud eũ q̊d furat⁹ ẽ viuẽs siue bos siue asinus siue ouis: duplũ restituet. Si leserit q̃spiam agrũ vel vineã ⁊ dimiserit iumẽtũ suũ ut d̊ pascatur aliena: q̃cquid optimũ habuerit ĩ agro suo vel ĩ vinea ꝓ dãni estimatione restituet. Si egressus ignis inuenerit spicas ⁊ ꝯprehẽderit aceruos frugũ siue stãtes segetes ĩ agris: reddet dãnũ q̃ ignẽ succenderit. Si quis ꝯmẽdauerit amico pecuniaꝫ aut vas ĩ custodiã: ⁊ ab eo q̃ susceperat furto ablata fuerit: si inuenit̃ fur duplum reddet: si latet fur: dñs domus applicabitur ad deos ⁊ iurabit ꝙ nõ extẽderit manũ ĩ rẽ ꝓximi sui ad ꝑpetrandã fraudẽ tam in boue q̃ in asino ⁊ oue ac vestimẽto ⁊ quicquid dãnũ inferre põt. Ad deos vtriusq̃ꝫ causa ꝑueniet: ⁊ si illi iudicauerit dupluꝫ restituet proximo suo. Si q̃s cõmẽdauerit ꝓximo suo bouez aut asinũ ouẽ ⁊ õe iumẽtũ ad custodiam ⁊ mortuũ fuerit aut debilitatũ vł captum ab hostibus: nullusq̃ꝫ hoc viderit: iusiurandũ erit ĩ medio ꝙ nõ extẽderit manũ ad rẽ ꝓximi sui: suscipietq̃ꝫ dñs iuramẽtũ ⁊ ille reddere nõ coget̃. Qꝫ si furto ablatũ fuerit restituet dãnũ domino. Si comestũ a bestia deferat ad eũ q̊d occisu ẽ ⁊ nõ restituet. Qui a ꝓximo suo quicq̃ꝫ hoꝝ mutuo postulauerit: ⁊ debilitatũ aut mortuũ fuerit dño nõ p̃ñte: reddere ꝯpelletur. Qꝫ si ĩ p̃ñtiaꝝ dñs fuerit nõ restituet: maxime si cõductũ venerat ꝓ mercede opis sui. Si seduxerit q̃s v̊ginẽ necdũ despõsatã: dormĩeritq̃ꝫ cũ ea: dotabit eã ⁊ hẽbit eã vxorẽ. Si pater v̊gis dare noluerit: reddet pecuniã iuxta modũ dotis quã virgĩes accipe cõsueuerũt. Maleficos nõ patieris viuere. Qui coierit cũ iumẽto morte moriatur. Qui imolat dijs occidetur p̃ter dño soli. Aduenã nõ cõtristabis neq̃ꝫ affliges eũ: aduene ⁊ ipi fuistis ĩ terra egypti. Uidue ⁊ pupillo nõ nocebitis. Si leseritis eos uociferabũt ad me: ⁊ ego audiam clamorẽ eorũ ⁊ idignabitur furor me⁹: ꝑcutiãq̃ꝫ vos gladio ⁊ erunt vxores vr̃e vidue ⁊ filij vr̃i pupilli. Si pecuniã mutuã dederis pp̃lo meo paupi qui hitat tecũ: nõ vrgebis eum quasi exactor nec vsuris opprimes. Si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum: ante solis occasum reddes ei. Ipsũ eni est solũ quo operitur indumẽtũ carnis ei⁹: nec hẽt aliud ĩ quo dõmiat. Si clamauẽit ad me exaudiã eũ: q̃a misericors sũ. Dijs nõ d̊trahes ⁊ pricipi pp̃li tui non

maledices. Decimas ⁊ primitias tuas non
tardabis offerre. Primogenitū filiorū tuo
rū dabis mihi. De bob⁹ q̄ꝫ ⁊ ouib⁹ silr̄ faci
es. Septē dieb⁹ sit cum matre sua die octa
ua reddes eū mihi. Viri sācti eritis mihi.
Carnē que a bestijs fuerit pregustata non
cōmedetis: sꝫ ꝓijcietis canib⁹.

XXIII

Non suscipies vocē mēdacij: nec iūges
manū tuā ut ꝑ impio dicas falsū testio
niū. Nō seq̄ris turbā ad faciēdū malū: nec
i iudicio plurimorū acq̄esces sētentie: ut a ve
ro devies. Paupi quoqꝫ non misereberis
in iudicio. Si occurrer̄ boui inimici tui a
ut asino errāti: reduc ad eū. Si videris asi
nū odiētis iacere sub onere: nō ptrāsibis: sꝫ
subleuabis cū eo. Nō declinabis i iudiciū
paupis. Mēdaciū fugies. Insontē ⁊ iustū
nō occides: q̄a aduersor impio: nec accipies
munera q̄ etiā excecāt prudētes ⁊ subuer
tūt v̄ba iustorū. Peregrīo molest⁹ nō eris:
Scitis .n. aduenarū aīas: q̄a ⁊ ipi peregrini
fuistis i terra egypti. Sex ānis semiabis ter
rā tuā ⁊ ꝯgregabis fruges ei⁹. Anno āt sep
tio dimittes eā ⁊ req̄escere facies: ut come
dāt paupes ppl̄i tui: ⁊ q̄cquid reliquū fuerit
edāt bestie agri. Ita facies i vinea ⁊ i oliue
to tuo. Sex dieb⁹ operaberis: septia die cessa
bis ut req̄escat bos ⁊ asinus tu⁹ ⁊ refrigerēt
filius ancille tue ⁊ aduena. Oia q̄ dixi vob̄
custodite: ⁊ ꝑ nomē externorū deorū nō iu
rabis neqꝫ audietur ex ore v̄ro. Trib⁹ vici
bus ꝑ singulos ānos mihi festa celebrabi
tis. Solēnitatē q̄ꝫ azimorū custodies. Sep
tē diebus comedetis azima: sicut p̄cepi tibi
tēpore mēsis nouorū qn̄ egressus es de egy
pto. Nō apparebis i cōspectu mō vacuus. ⁊
solēnitatē mēsis p̄mitiuorū opis tui q̄cūqꝫ
seiauer̄ i agro: solēnitatē q̄ꝫ i exitu āni qn̄
ꝯgregauer̄ oēs fruges tuas d̄ agro celebra
b̄ mihi. Ter i āno appebit oē mascl̄inū tuū
corā dn̄o deo tuo. Nō imolabis sup ferm̄
to saguinē victie tue: nec remanebit adeps
solēnitatis mee usqꝫ mane. Primitias fru
gū terre tue deferes i domū dn̄i dei tui. Nō
coques hedū i lacte mr̄is sue. Ecce ego mit
tā āgelū meū q̄ p̄cedat te, ⁊ custodiat i via ⁊
itroducat i locū quē p̄paraui. Obserua eū
⁊ audi vocē eius nec ꝯtēnēdū putes: q̄a nō
dimittet cū peccaueris: ⁊ ē nomē meū in il
lo. Qꝫ si audieris vocē eius ⁊ feceris oia q̄
loquor inimicus ero inimicis tuis ⁊ affligā
affligētes te. Precedetqꝫ te angelus meus
⁊ itroducet te ad amorreū ⁊ etheū ⁊ phere
zeū chananeūqꝫ ⁊ eueū ⁊ iebuseū q̄s ego ꝯ
terā. Nō adōrabis deos eorū nec coles eos.
Nō facies opa eorū: sꝫ d̄strues eos: ⁊ ꝯfrin
ges statuas eorū. Seruietisqꝫ dn̄o deo v̄ro:
ut bn̄dicā panib⁹ tuis ⁊ aq̄s ⁊ auferā infir
mitatē d̄ m̄dio tui. Nō erit ifecūda nec stēi
lis terra tua. Numerū dierū tuorū iplebo.
Terrorē meū mittā i p̄cursū tuū ⁊ occidā
oēs ppl̄s ad quē igredier̄. Cūctorūqꝫ inimi
corū tuorū corā te terga v̄tā: emittēs crabro
nes p̄us q̄ fugabūt eueū ⁊ chananeū ⁊ ethe
ū āq̄ꝫ itroeas. Nō eijciā eos a facie tua ā
no uno: ne terra i solitudinē redigat: ⁊ cre
scāt ꝯtra te bestie. Paulatī expellā eos d̄ ꝯ
spectu tuo donec augear̄ ⁊ possideas t̄rā.
Ponā aūt termīos tuos a mari rubro us
qꝫ ad mare palestīorū ⁊ a deserto usqꝫ ad flu
uiū. Tradā i manib⁹ v̄ris h̄itatores terre: ⁊
eijciā eos de cōspectu v̄ro. Nō inibis cū eis
fedus nec cū dijs eorū. Nō h̄itēt i t̄rra tua
ne forte peccare te faciāt i me si seruieris di
is eorū: qd̄ t̄ certe erit i scādalū.

XXIIII

Moysi q̄ꝫ dixit: Ascēde ad dn̄m tu ⁊ a
arō nadab ⁊ abiu ⁊ septuagita senes
ex isrl̄ ⁊ adorabitis ꝓcul: solusqꝫ moyses a
scendet ad dn̄m: ⁊ illi nō appropinquabūt
nec populus ascēdet cū eo. Venit ergo mo
yses ⁊ narrauit plebi omnia verba domi
ni atqꝫ iudicia. Rn̄ditqꝫ omnis populus u
na voce: Oia verba domini q̄ locut⁹ ē faci
emus. Scripsit āt moyses vniuēsos sermo
nes domini: ⁊ mane cōsurgēs edificauit al
tare dn̄o ad radices mōtis ⁊ duodecī titu
los ꝑ duodecim tribus isrl̄. Misitqꝫ iuue
nes de filijs isrl̄ ⁊ obtulerūt holocausta: i
molauerūtqꝫ victimas pacificas dn̄o vitu
los duodecī. Tulit itaqꝫ moyses dimidiā
partē sanguinis ⁊ misit in crateras: partē
aūt residuā fudit super altare. Assumēsqꝫ
volumē federis legit audiēte populo. Qui
dixerunt: Omnia que locutus est domin⁹
faciemus ⁊ erimus obedientes. Ille uēo su
ptum sanguinem respsit in populum ⁊ ait:
Hic est sanguis federis qd̄ pepigit dn̄s vo
biscum sup cunctis sermonib⁹ his. Ascen
derūtqꝫ moyses ⁊ aaron nadab ⁊ abiu ⁊
septuagita de seniorib⁹ isrl̄ ⁊ viderūt deum
isrl̄. Sub pedib⁹ ei⁹ q̄si op⁹ lapidis saphyrini
⁊ q̄si celū cū serenū ē: nec nō sup eos q̄ ꝓcul
recesserant de filijs isrl̄: misit manū suam:
videruntqꝫ deū: ⁊ comederunt ac biberūt.

Dixit aūt dñs ad moysē: Ascēde ad me i mō tē ⁊ esto ibi: daboq̃ tibi tabulas lapideas ⁊ legē ac mādata q̄ scripsi ut doceas filios isrl'. Surrexerūt moyses ⁊ iosue minister ei⁹: ascēdēsq̃ moyses i mōtē dei seniorib⁹ ait: Expectate hic: donec reuertamur ad vos: habetis aarō ⁊ hur vobiscū: siqd natum fuerit q̄stionis referetis ad eos. Cūq̃ ascēdisset moyses: opuit nubes mōtē: ⁊ habitauit glīa dñi sup synai tegēs illū nube sex dieb⁹: Septio aūt die vocauit eū dñs de medio caliginis. Erat aūt spēs glīe dñi q̄si ignis ardēs sup vticē mōtis i ɔspcū filioꝝ isrl'. Ingressusq̃ moyses mediū nebule ascēdit i montē ⁊ fuit ibi q̄dragita dieb⁹ ⁊ q̄dragita noctib⁹.

XXV

Locutusq̃ ē dñs ad moysē dicēs: Loq̄re filijs isrl' ut tollāt mihi pmitias. Ab oīi hoie q̄ offert vltrone⁹ accipietis eas. Hec sūt autē q̄ accipere debetis. Aurū ⁊ argētum ⁊ es ⁊ hyacithum ⁊ purpurā cocūq̃ bis tinctum ⁊ byssū ⁊ pilos caprarꝝ ⁊ pelles arietum rubricatas pellesq̃ hyacithinas ⁊ ligna sethi oleū ad luminaria cōcinanda: aromata ⁊ vnguētū ⁊ thymiamata boni odoris lapides onicynos ⁊ gēmas ad ornādum ephot ⁊ ratiōale. Facientq̃ mihi sāctuariū ⁊ hitabo i medio eorum iuxta omnē silitudinē tabernaculi qd̄ ondā tibi ⁊ oīum vasorū i cultū eius. Sicq̃ facietis illud. Arcā de lignis sethi ɔpingite: cui⁹ lōgitudo hēat duos ⁊ semis cubitos: latitudo cubitū ⁊ dimidiū: altitudo cubitū siliter ac semissē: ⁊ ɔaurabis eā auro mundissimo itus ⁊ foris. Faciesq̃ supra coronā aureā p circuitum ⁊ quattuor circulos aureos quos pones p q̄ttuor arce angulos. Duo circuli sint i latere vno ⁊ duo i altero. Facies q̊q̃ vectes de lignis sethi ⁊ operies eos auro. Inducesq̃ per circulos q̄ sunt i arce lateribus ut portet' i eis. Qui sp erunt i circulis: nec ūq̄ extrahētur ab eis. Ponesq̃ i arca testificationē quā dabo tibi. Facies ⁊ ppitiatoriū de auro mundissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiū tenebit lōgitudo ei⁹ ⁊ cubitū ac semissem latitudo. Duos q̊q̃ cherubi aureos ⁊ pductiles facies ex vtraq̃ pte oraculi. Cherub vn⁹ sit i latere uno ⁊ alt' i altero. Utrūq̃ latus ppitiatorij tegāt expandentes alas ⁊ operiētes oraculum: respiciantq̃ se mutuo versis vultibus i ppitiatoriū quo operiēda est arca: in qua pones testimoniū quod dabo tibi: Inde pcipiā ⁊ loq̄r ad te supra ppitiatoriū. s. ac ɔ medio duoꝝ cherubi: q̄ erūt sup arcā testimonii: cūcta q̄ mādabo p te filijs isrl'. Facies ⁊ mēsā de lignis sethi hn̄tē duos cubitos lōgitudis ⁊ i latitudie cubitū ⁊ i altitudine cubitū ac semissē ⁊ iaurabis eā auro purissimo. Faciesq̃ illi labiū aureū p circuitū ⁊ ipi labio coronā itertasilē altā q̄ttuor digitis ⁊ sup illā alterā coronā aureolam. Quattuor q̊q̃ circulos aureos pparabis ⁊ pones eos i q̄ttuor āgulis eiusdē mēse p singulos pedes. Subt' coronā erūt circuli aurei: ut mittātur vectes p eos: ⁊ possit mēsa portari. Ipos q̊q̃ vectes facies de lignis sethi ⁊ circūdabis auro ad subuehedā mēsā. Parabis ⁊ acetabula ac fialas turibula ⁊ cyathos i q̄b⁹ offerēda sūt libamia ex auro purissimo: ⁊ pones supra mēsā panes ppositiōis i ɔspectu meo sēp. Facies ⁊ cādelabrū ductile ɔ auro mūdissimo: hastile ei⁹ ⁊ calāos cyphos ⁊ sperulas ac lilia ex ipo pcedētia. Sex calami egrediēt' de lateribus tres ex uno latē ⁊ tres ex alto. Tres cyphi q̄si i nucis modū p calamos singulos: sperulegq̃ simul ⁊ lilia: ⁊ tres similiter cyphi in star nucis in calamo altero sperulegq̃ simul ⁊ lila. Hoc erit opus sex calamorum q̄ pducēdi sūt de hastili. In ipo aūt cādelabro erūt q̄ttuor cyphi i nucis modū: sperulegq̃ p singulos ⁊ lilia. Sperule sub duob⁹ calamis p tria loca q̄ simul sex fiūt pcedentes de hastili uno. Et sperule igit' ⁊ calami ex ipo: erūt vniuersa ductilia ex auro purissimo. Facies ⁊ lucernas septē ⁊ pones eas sup cādelabrū vt luceāt ex aduerso. Emunctoria quoq̃ ⁊ ubi ea q̄ emūcta sunt extinguātur fiāt de auro purissimo. Oē pōd⁹ cādelabri cū vniuersis vasis suis hēbit talentū auri purissimi. Inspice ⁊ fac scd̄ꝫ exēplar quod tibi i mōte mōstratū est.

XXVI

Tabernaculum vero ita facies. Decē cortinas de bysso retorta ⁊ hyacitho ac purpura cocoq̃ bis tīcto varietas opere plumario facies. Longitudo cortine vnius habebit vigintiocto cubitos: latitudo quattuor cubitorum erit. Unius mensure fient vniuersa tentoria. Quinq̃ cortine sibi iungentur mutuo ⁊ alie quinq̃ nexu simili coherebunt. Ansulas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarum: ut possint inuicem copulari. Quinquagenas āsulas cortina habebit i vtraq̃ pte ita

insertas ut ãsa cõtra ãsã ueniat ⁊ altera al-
teri possit aptari. Facies ⁊ qnqgita circlos
aureos qbus cõtinaꝝ uela iũgeda sũt: ut u
nuz tabernaculũ fiat. Facies ⁊ saga cilicina
vndeci ad operiedũ tectuz tabernaculi. Lõ
gitudo sagi uni⁹ hẽbit trigita cubitos ⁊ la-
titudo qttuõ. Equa erit mẽsura sagoꝝ õiũ
e qbus quiqꝫ iũges seõsũ ⁊ sex sibi mutuo
copulabis: ita ut sextũ sagũ i frõte tecti du-
plices. facies ⁊ qnqgita ansas i oꝛe sagi vni⁹
vt ꝯiũgi cũ altõ queãt: ⁊ qnqgita ansas i o-
re sagi alteri⁹: ut cũ altõ copulet. Facies ⁊
qnqgita fibulas eneas qb⁹ iũgãtur anse: ut
unũ ex õibus opimẽtũ fiat. Quod aũt sup
fuerit i sagis q parãt tecto. i. vnũ sagũ qõ ã
plius ẽ: ex medietate ei⁹ opies tabẽnacli po
stẽioꝛa: ⁊ cubit⁹ ex una pte pẽdebit: ⁊ alt ex
altera q plus est in sagoꝝ lõgitudie: vtrun
qꝫ latus tabernacli ptegẽs. Facies ⁊ opimẽ
tũ aliud tecto de pellib⁹ arietũ rubꝛicatis ⁊
sup hoc rũsũ aliud opimẽtuz de hyacithis
pellib⁹. Facies ⁊ tablas stãtes ãn tabnacluz
õ lignis sethi: que singule denos cubitos i
lõgitudine hẽãt: ⁊ i latitudie singulos ac se
missẽ. In lateribus tabule due icastrature
fiẽt: qb⁹ tabula alteri tabule cõnectatũ: at-
qꝫ i hũc modũ cuncte table parabũt. Qua
rũ vigiti erũt i latere meridiano qõ uergit
ad austrũ: qb⁹ qdragita bases argẽteas fun
des: ut bine bases singulis tabulis p duos
ãglos subijciãtur. In latẽ qꝫ secũdo tabna-
cli qõ vgit ad aqlonẽ vigiti table erũt: qua-
dragita hñtes bases argenteas: bine bases
singulis tabulis supponẽtur. Ad occidẽta-
lẽ vo plagã tabernaculi facies sex tabulas:
⁊ rũsũ alias duas q i ãgulis erigãtur p⁹ ter
gũ tabernaculi. Erũtqꝫ sibi ꝯiũcte ac deoꝛ-
sũ usqꝫ ad sũsũ: ⁊ una oẽs cõpago retiebit.
Duab⁹ qꝫ tabulis q i ãgul ponẽde st: silis iũ
ctura seruabitur: ⁊ erũt simul tabule octo:
bases eoꝝ argẽtee sedeci: duab⁹ basib⁹ p u-
nã tabulã supputatis. Facies ⁊ vectes õ li-
gnis sethi qnqꝫ ad ꝯtinẽdas tablas i uno
latẽ tabernaculi ⁊ qnqꝫ alios i altõ: ⁊ eiusõ
nũeri ad occidẽtalẽ plagã q mittẽtur p me
dias tabulas a sũmo usqꝫ ad sũmũ. Ipsas
qꝫ tabulas deaurabis: ⁊ fũdes i eis anulos
aureos p quos vectes tabulata ꝯtineãt: qs
operies lamis aureis: ⁊ eriges tabernacu-
lũ iuxta exẽplar qõ tibi i mõte mõstratũ ẽ.
Facies ⁊ velũ de hyacitho ⁊ purpura coco
qꝫ bis tincto ⁊ bysso retoꝛta ope pluãrio ⁊

pulchꝛa varietate contextũ: qõ appẽdes ã-
te qttuõ colũnas de lignis sethi: q ipse qdẽ
deauꝛate erũt ⁊ hẽbunt capita aurea ⁊ ba-
ses argẽteas. Inseretur aũt velũ p circulos
intra qõ pones arcã testimonij q ⁊ sãctua-
riũ ⁊ sãctuarij sãctuaria diuidentur. Po-
nes ⁊ ppitiatoꝛiuz sup arcaz testimonii in
sãcta sãctoꝝ mẽsaqꝫ extra uelũ ⁊ ꝯtra men
sã cãdelabrũ i latere tabernaculi meridia-
no. Mẽsa eni stabit i pte aqlonis. Facies ⁊
tentoꝛiũ i itroitu tabernaculi de hyacitho
⁊ purpura cocoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retor-
ta opere plumario ⁊ qnqꝫ colũnas de aura
bis lignoꝝ sethi: ãn qs ducetur tẽtoꝛiũ qꝝ
erũt capita aurea ⁊ bases enee ¶ XXVII

Facies ⁊ altare de lignis sethiz qõ hẽ-
bit qnqꝫ cubitos i lõgitudine ⁊ totidẽ
i latitudie. i. qorũ ⁊ tres cubitos i altitudie
Coꝛnua aũt p qttuoꝛ ãgulos ex ipo erũt ⁊
operies illud ere. Faciesqꝫ i usus ei⁹ lebetes
ad suscipiẽdos cineres ⁊ foꝛcipes atqꝫ fusci
nulas ⁊ igniũ receptacula. Oia uasa ex ere
fabꝛicabis: craticulãqꝫ in modũ retis eneã:
per cuius qttuoꝛ angulos erũt qttuoꝛ anu-
li enei: qs pones subter arulã altari. Eritqꝫ
craticula usqꝫ ad altaris medium. Facies ⁊
vectes altaris de lignis sethi duos: qs ope
ries lamis eneis ⁊ iduces per circulũ: Erũt
qꝫ ex utroqꝫ latẽ altari ad poꝛtãdũ. Nõ so-
liduz sed iane ⁊ cauuz itrinsec⁹ facies illud
sicut tibi i mõte mõstratuz ẽ. Facies ⁊ atri-
um tabernaculi: in cui⁹ australi plaga con-
tra meridiem erũt tẽtoꝛia de bysso retoꝛta.
Cẽtuz cubitos unũ latus tenebit i lõgitudi
ne ⁊ colũnas uigiti cuz basibus totidẽ ene-
is: q capita cũ celaturis suis hẽbuut argen
tea: Similit ⁊ i latere aqlõis p lõgũ erũt tẽ
toria cẽtuz cubitoꝝ: colũne vigiti ⁊ bases e
nee eiusdẽ numeꝛi: ⁊ capita eaꝝ cum celatu
ris suis argẽtea. In latitudie vero atrij qõ
respicit ad occidẽtẽ erũt tẽtoꝛia p quiqgita
cubitos: ⁊ colũne decẽ basesqꝫ totidẽ. In ea
quoqꝫ atrij latitudine q respicit ad oꝛiẽtez
quinqgita cubiti erunt: i qbus quindecim
cubitorum tẽtoꝛia lateꝛi uno deputabũtur
columneqꝫ tres ⁊ bases totidez: ⁊ in latere
altero erunt tentoꝛia cubitos obtinentia
quindecim: columne tres ⁊ bases totidem.
In introitu vero atrij fiet tentorium cu-
bitoꝛum viginti ex hyacintho ⁊ purpura
cocoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retoꝛta opere
plumario. Columnas habebit quattuoꝛ

cũ basibus totidẽ. Oẽs colũne atrij ꝑ circu
itũ vestite erũt argẽteis lamis: capitib⁹ argẽ
teis ⁊ basibus eneis. In longitudine occu-
pabit atriũ cubitos centũ: ĩ latitudine quin
quagīta: altitudo q̄nq; cubitoꝝ erit. Fietq;
de bysso retõta: ⁊ habebit bases eneas. Cũ
cta uasa tabernaculi ĩ oẽs usus ⁊ cerimoni
as tã paxillos ei⁹ q̄ꝫ atrij ex ere facies. Pre
cipe filijs israel ut afferãt tibi oleũ de arbo
ribus oliuaꝝ purissimũ piloq; ꝯtusũ: ut ar
deat lucerna sẽp ĩ tabernaculo testionij ex-
tra velũ qḋ appẽsũ ẽ testiõio: ⁊ collocabũt
eã aarõ ⁊ filij eius ut usq; mãe luceat corã
domio. Perpetu⁹ erit cl't⁹ ꝑ successiões eo
rũ corã filijs israel. XXVIII

Applica q̄ꝫ ad te aarõ frẽz tuũ cũ filijs
suis ḋ medio filioꝝ isrl': ut sacerdotio
fũgãt mihi aarõ nadab ⁊ abiu ⁊ eliazar ⁊
thamar: faciesq; uestẽ sctãz aarõ frĩ tuo in
gloriã ⁊ ḋcorẽ: ⁊ loq̄ris cũctis sapiẽtib⁹ cor
de q̄s repleui spũ prudẽtie: ut faciãt vestes
aarõ frĩ tuo ĩ gloriã ⁊ ḋcorẽ: ĩ q̄b⁹ sctificat⁹
mĩstret mihi. Hec ãt erũt uestimẽta q̄ faciẽt.
Ratiõale ⁊ suphũerale: tunica ⁊ linea stric
ta: cidari ⁊ balthe⁹. faciẽtq; frĩ tuo aarõ ⁊ fi
lijs ei⁹ vestimẽta sãcta ut sacerdotio fũgant
mihi. Accipiẽtq; auꝝ ⁊ hyacithũ ⁊ purpu
rã cocũq; bis tinctũ ⁊ byssũ. Faciẽt ãt sup-
hũerale de auro ⁊ hyacitho ⁊ purpura co
coq; bis tĩcto ⁊ bysso retorta ope polymi-
to. Duas oras iũctas hẽbit ĩ utroq; latẽ su
mitatũ: ut ĩ unũ redeant. Ipa q̄ꝫ textra ⁊ cũ
cta opis uarietas erit ex auro ⁊ hyacitho ⁊
purpura cocoq; bis tĩcto ⁊ bysso retorta.
Sumesq; duos lapides onycinos ⁊ scul-
pes ĩ eis noĩa filioꝝ isrl': sex noĩa ĩ lapide u
no ⁊ sex reliq̄ ĩ alio iuxta ordinẽ natiuitatĩ
eorũ. Ope sculptoris ⁊ celatura gẽmarij
sculpes eos noĩbus filioꝝ isrl' ĩclusos auro
atq; circũdatos: ⁊ pones ĩ vtroq; latẽ sup-
humeralis memoriale filijs isrl'. Portabit
q; aarõ noĩa eorũ corã dño sup vtrũq; hu
merũ ob recõdationẽ. Facies ⁊ vncinos ex
auro: ⁊ duas catenulas auri purissimi si-
bi iuicẽ coherẽtes q̄s ĩseres vncinis. Ratio
nale quoq; iudicii facies ope polymito iu-
xta texturã suphũeralis: ex auro hyacitho
purpura cocoq; bis tĩcto ⁊ bysso retorta.
Quadrangulũ erit ⁊ duplex. Mẽsurã pal
mi habebit tam ĩ longitudine q̄ꝫ ĩ latitudĩe
ponesq; ĩ eo quatuor ordines lapidũ. In ꝓ
mo versu erit lapis sardius ⁊ thopazius ⁊
smaragdus. In secũdo carbunculus ⁊ sap
phyr⁹ ⁊ iaspis. In tertio lyncuri⁹ ⁊ achates
⁊ amethistus. In q̄rto chrysolitus onycin⁹
⁊ berillus. Inclusi auro erũt per ordines su
os: hẽbũtq; noĩa filioꝝ isrl'. Duodeci noĩ-
b⁹ celabũtur singuli lapides noĩb⁹ singulo-
rũ ꝑ duodeci tribus. Facies ĩ rationali ca-
tenas sibi inuicẽ coherẽtes ex auro purissi
mo ⁊ duos anulos aureos quos pones in
vtraq; rationalis sũmitate: catenasq; au-
reas iũges anulis qui sũt ĩ marginib⁹ eius
⁊ ĩparuz catenarũ extrema duobus copu
labis uncinis ĩ vtroq; latere suphumeralis
qḋ ratiõale respicit. Facies ⁊ duos anulos
aureos quos pones ĩ sũmitatibus ratõal':
⁊ ĩ oris q̄ e regiõe sunt suphumeralis ⁊ po
steriora eius aspiciũt: necnõ ⁊ alios duos
anulos aureos q̄ ponẽdi sunt ĩ vtroq; latẽ
suphumeralis deõsũ qḋ respicit cõtra faciẽ
iuncture ĩferioris: ut aptari possit cũ super
humerali ⁊ strĩgatur rationale anulis suis
cũ anulis suphumeralis. vitta hyacithina
ut maneat iunctura fabrefacta: ⁊ a se iuicẽ
ratiõale ⁊ suphumerale nequeãt seperari.
Portabitq; aarõ noĩa filiorũ isrl' ĩ ratiõali
iudicij sup pectus suũ quãdo ĩgredietur sã
ctuarium: memoriale corã domino in eter
num. Pones autem ĩ rationali iudicij do-
ctrinã ⁊ ṽitatẽ q̄ erũt ĩ pectore aarõ qñ ĩgre
diet' corã dño ⁊ gestabit iudiciũ filioꝝ isrl' ĩ
pectore suo ĩ ꝯspectu dñi sp. Facies ⁊ tuni-
cã suphũeral' totã hyacithinã: ĩ cui⁹ medio
supra erit capitiũ ⁊ ora ꝑ gyrũ ei⁹ textil': si-
cut fieri solet ĩ extremis uestiũ ꝑtib⁹ ne faci
le rũpat'. Deorsũ ṽo ad pedes eiusdẽ tũice ꝑ
circuitũ q̄ĩ malapunica facies ex hyacitho
⁊ purpura ⁊ coco bis tĩcto ⁊ bysso retorta:
mixtĩ ĩ medio tĩtinabul': ita vt tĩtiabulũ sit
aureũ ⁊ malũpũicũ: rũsũq; tĩtinabulũ aliḋ
aureũ ⁊ malũpunicũ: ⁊ uestiet' ea aarõ ĩ of-
ficio mĩisterij ut audiat' sonit⁹ qñ ĩgredit' ⁊
egreditur scũariũ ĩ cõspectu dñi ⁊ nõ mõia
tur. Facies ⁊ laminam de auro purissimo
in qua sculpes opere celatoris sanctum do
mino. Ligabisq; eam vitta hyaciathina ⁊
erit super tiaram imminens fronti pon-
tificis. Portabitq; aaron iniquitates eo-
rum que obtulerint ⁊ sanctificauerint fi-
lij israel in cunctis muneribus ⁊ donarijs
suis. Erit autem lamina semper ĩ fronte ei⁹
ut placat' sit ei dñs. Strigesq; tunicã bysso
⁊ tiaram byssinã facies ⁊ baltheum opere

plumariꝫ. Porro filijs aarō tunicas lineas
parabis ⁊ baltheos ac tiaras ī glīa ⁊ decorē
vestiesqꝫ his oibꝰ aarō frēꝫ tuū ⁊ filios eiꝰ
cū eo ⁊ cūctorū ꝯsecrabis manꝰ: sctificabis
qꝫ illos vt sacērdotio fūgāt mihi. Facies ⁊ fe
mīalia linea vt opiāt carnē turpitudis sue
a renibꝰ vsqꝫ ad femora: ⁊ vtētur eis aarō ⁊
filij eiꝰ qñ igrediēt tabernaculū testioñ: vl
qñ appropiquāt ad altare vt ministrēt ī sā
ctuario: ne iniqtatis rei moriant. Legitimū
sēpiternū erit aaron ⁊ semi eꝰ pꝰ eū. XXIX

SEd ⁊ hoc facies ut mihi ī sacerdotio
ꝯsecrētur: Tolle vitulū de armēto ⁊
arietes duos imaculatos: panesqꝫ azimos
⁊ crustulā absqꝫ fermēto que cōspersa sint
oleo lagana qꝫqꝫ azima oleo lita. De simila
triticea cūcta facies ⁊ posita ī canistro offe
res: vitulū aūt ⁊ duos arietes ⁊ aarō ac fili
os eiꝰ applicabis ad hostiū tabernaculi te
stimōñ. Cūqꝫ laueris prēꝫ cū filijs suis aq̄:
idues aarō vestimētis suis. i. linea tunica ⁊
suphumerali ⁊ rationali qd cōstriges bal
theo ⁊ pones tiarā ī capite eius ⁊ laminaꝫ
sāctā sup tiaraꝫ ⁊ oleū vnctiōis fūdes sup
caput eiꝰ: atqꝫ hoc ritu ꝯsecrabit. Filiosqꝫ
illius applicabis ⁊ idues tunicis lineis: ci
gesqꝫ baltheo aarō. s. ⁊ liberos eiꝰ ⁊ ipones
eis mitras: erūtqꝫ sacerdotes mihi religiōe
perpetua. Postq̄ initiaueris manus eorū
applicabis ⁊ vitulū corā tabernaculo testi
moñ. Imponētqꝫ aarō ⁊ filij eiꝰ manꝰ su
per caput illiꝰ ⁊ mactabis eū ī cōspectu dñi
iuxta hostiū tabernaculi testimoñ: sūptū
qꝫ de sāguie vituli pones sup cornua altaris
digito tuo. Reliquū aūt sāguinē fūdes iux
ta basi eiꝰ. Sumes ⁊ adipē totū q̄ opit inte
stina ⁊ reticulū iecoris ac duos renes ⁊ adi
pē q̄ sup eos ē ⁊ offēs icēsū sup altare: car
nes vero vituli ⁊ coriū ⁊ fimū cōbures fo
ris extra castra: eo q ꝓ peccato sit. Unū qꝫ
arietē sumes: super cuiꝰ caput ponēt aarō
⁊ filij eiꝰ manꝰ: quē cū mactaueis tolles de
sāguie eiꝰ ⁊ fūdes circa altare: ipsū āt arietē
secabis ī frustra: lotaqꝫ ītestina eiꝰ ⁊ pedes
pones super ꝯcisas carnes ⁊ super caput il
liꝰ ⁊ offeres totū arietē ⁊ icēsū super altare
oblatio ē dño: odor suauissimꝰ victime dñi.
Tolles qꝫ arietē alterū: super caput cuius
aarō ⁊ filij eiꝰ ponēt manus: quē cū imola
ueris sumes de sanguine eiꝰ ⁊ pones super
extremū auricule dextre aaron ⁊ filiorum
eius ⁊ super pollices manus eorū ac pedis
dextri. fūdesqꝫ sāguinē super altare ꝑ circu
itū. Cūqꝫ tuleris d sāguie q̄ ē sup altar ⁊ d o
leo vnctōis: aspges aarō ⁊ uestes eiꝰ filios ⁊
vestimēta eoꝝ. Cōsecratisqꝫ ipis ⁊ vestibꝰ:
tolles adipē d ariete ⁊ caudā ⁊ aruinā q̄ op
it vitalia ac reticulū iecoris ⁊ duos renes at
qꝫ adipē q̄ sup eos ē: armūqꝫ dextruꝫ eo q
sit aries ꝯsecrōis: tortāqꝫ pāis vniꝰ crustu
lā ꝯspersā oleo laganū de canistro azimoꝝ
qd positū ē ī cōspectu dñi: ponesqꝫ oia sup
manꝰ aarō ⁊ filiorū eiꝰ ⁊ sctificabis eos ele
uās corā dño. Suscipiesqꝫ vniuersa d māi
bꝰ eorū ⁊ icendes sup altare ī holocaustuꝫ
odorē suauissimū ī ꝯspectu dñi: qa oblatio
eiꝰ ē: sumes qꝫ pectusculū de ariete q̄ inicia
tꝰ ē aaron: sctificabisqꝫ illud eleuatū coram
dño ⁊ cedet ī partē suā: sctificabisqꝫ ⁊ pectꝰ
culū ꝯsecratū ⁊ armū queꝫ d ariete sepasti
q̄ initiatꝰ ē aarō ⁊ filij eiꝰ cedētqꝫ ī ptē aarō
⁊ filioꝝ eiꝰ iure ꝑpetuo a filijs israel qa pri
mitiua sūt ⁊ initia de victimis eorū pacificis
q̄ offerūt dño. Uestē āt sāctā q̄ utet aarō ha
bebūt filij eiꝰ pꝰ euꝫ ut vngātur ī ea ⁊ ꝯsecrē
tur manꝰ eoꝝ. Septē diebꝰ vtet illa q̄ pōti
fex ꝓ eo fuerit cōstitutꝰ de filijs eiꝰ: ⁊ q̄ igre
dietur tabernaculū testimoñ vt ministret
ī sāctuario. Arietē autē cōsecratōis tolles
⁊ coques carnes eiꝰ ī loco sācto qbꝰ vescet
aarō ⁊ filij eiꝰ. Panes qꝫ q̄ sūt ī canistro in
vestibulo tabernaculi testimoñ comedēt:
vt sit placabile sacrificiū ⁊ sāctificent offe
rentiū manꝰ. Aliēigena nō vescetur ex eis:
qa sācti sūt. Qꝫ si remāserit de carnibꝰ ꝯsecra
tis siue de panibus vsqꝫ mane: combures
reliquias igni: non comedentur quia scifica
ta sūt. Oia que ꝑcepi tibi facies sup aaron ⁊
filijs eiꝰ. Septē diebꝰ cōsecrabis manus eo
rū ⁊ vitulū ꝓ peccato offeres per singulos
dies ad expiādum. Mūdabisqꝫ altare cuꝫ
imolaueris expiatiōis hostiā ⁊ vnges illud
ī scificatiōeꝫ. Septeꝫ diebꝰ expiabis altare
⁊ sanctificabis ⁊ erit sanctum sanctorum.
Omnis qui tetigerit illud sāctificabt. Hoc
est quod facies ī altari. Agnos anniculos
duos ꝑ singulos dies iugit: vnū agnū māe
⁊ alterū uespere: decimam partem simile ꝯ
sparse oleo tuso quod habeat mensuram
quartam partem hin ⁊ vinum ad libandū
eiusdē mēsure ī agno vno: alteꝝ vo agnum
offeres ad vesperā iuxta ritū matutie obla
tiōis: iuxta ea q̄ diximꝰ ī odorē suauitatis.
Sacrificiū est dño deo oblatione perpetua

in generatiões vr̄as ad hostiū tabernaculi testimonij corā dn̄o: ubi ꝯstituā vt loquar ad te. Ibiqꝫ p̄cipiā filijs isr̄l ⁊ sc̄tificabit᷑ altare ĩ glīa mea. Sāctificabo ⁊ tabernaculū testimonij cū altari ⁊ aarō cū filijs suis: ut sacerdotio fūgātur mihi ⁊ hītabo ĩ medio filioꝝ isr̄l: eroqꝫ eis deꝰ: ⁊ sciēt q̄a ego dn̄s deꝰ eoꝝ q̄ eduxi eos de terra egypti ut manerē ĩter illos: ego dn̄s deꝰ ipsoꝝ. XXX

Facies q̄ꝫ altare ad adolēdum thymiama de lignis sethĩn h̄ns cubitū longitudinis ⁊ alterū latitudĩs. i. quadrāgulū ⁊ duos cubitos ĩ altitudine. Cornua ex ipso procedēt: vestiesqꝫ illud auro purissimo taꝫ craticulā eiꝰ q̄ꝫ parietes ꝑ circuitū ⁊ cornua. Faciesqꝫ ei coronā aureolā ꝑ gyrū ⁊ duos ānulos aureos sub corona ꝑ singula latera: vt mittātur ĩ eos vectes ⁊ altare portetur. Ipsos quoqꝫ vectes facies de lignis sethĩ ⁊ inaurabis. Ponesqꝫ altare ꝯtra velū q̄d āte arcam pendet testimonij coraꝫ ꝓpiciatorio quo tegitur testimoniū ubi loq̄r t̄ ⁊ adolebit ĩcēsū sup̄ eo aarō suaue fragrās. Mane q̄n̄ ꝯponet lucernas ĩcēdet illud: ⁊ q̄n̄ collocat eas ad vesperū vret thymiama sēpiternū corā dn̄o ĩ generatiões vr̄as. Nō offeretis sup̄ eo thymiama ꝯpositiōis alteriꝰ: nec oblationē ⁊ victimā: nec liba libabitis: ⁊ d̄precabitur aarō sup̄ cornua eiꝰ semel ꝑ annū ĩ sāguine q̄d oblatū ē pro peccato ⁊ placabit sup̄ eo ĩ generationibꝰ vr̄is. Sāctū sāctoꝝ erit dn̄o. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicens: Q̄n̄ tuleris sūmā filiorū isr̄l iuxta numerū dabūt singuli p̄cium pro aīabꝰ suis ⁊ nō erit plaga ĩ eis cū fuerit recēsiti. hoc aūt dabit oīs q̄ trāsit ad nomē dimidiuꝫ sicli iuxta mēsurā tēpli. Siclus vigĩti obolos habet. Media pars sicli offeret᷑ dn̄o. Qui habet᷑ ĩ numero a vigĩti ānis ⁊ supra dabit p̄ciū. Diues n̄ addet ad mediū sicli ⁊ pauꝑ nihil minuet. Susceptāqꝫ pecuniā q̄ collata ē a filijs israel trades ĩ vsus tabernaculi testimonij: vt sit monimētū eoꝝ corā dn̄o: ⁊ ꝓpitietur aīabꝰ eoꝝ. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs: Facies ⁊ labiū eneū cuꝫ basi sua ad lauandū: ponesqꝫ illud ĩter tabernaculū testimonij ⁊ altaꝛ: ⁊ missa aq̄ lauabūt in ea aarō ⁊ filij eius manus suas ac pedes q̄n̄ ingressuri sunt tabernaculū testimonij: ⁊ q̄n̄ accessuri sūt ad altare vt offerāt in eo thymiama dn̄o ne forte moriantur. Legitimū sēpiternū erit ipi ⁊ semini eiꝰ ꝑ successiones. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Sume tibi aromata p̄me myrrhe ⁊ electe quīgētos siclos ⁊ cinamomi mediū. i. ducētos quīquagĩta siclos: calami similit᷑ ducentos quīq̄ginta siclos: casie aūt quīgētos siclos ĩ pōdere sāctuarij: oleū de oliuetis mēsuraꝫ hin. Faciesqꝫ vnctiōis oleū sāctū vnguētuꝫ cōpositū opere vnguentarij ⁊ vnges ex eo tabernaculū testimonij ⁊ arcā testamenti: mēsāqꝫ cū vasis suis cādelabrū ⁊ vtensilia eiꝰ: altaria thymiamatis ⁊ holocausti ⁊ vniuersā supellectilē q̄ ad cultū eoꝝ ꝑtinet: sāctificabisqꝫ oīa ⁊ erūt sācta sāctoꝝ. Qui tetigerit ea sanctificabitur. Aarō ⁊ filij eiꝰ vnges: sāctificabisqꝫ eos vt sacerdotio fungantur mihi. Filijs quoqꝫ isr̄l dices: Hoc oleū vnctōis sāctuꝫ erit mihi ĩ generationes vr̄as. Caro hoīs nō vngetur ex eo: ⁊ iuxta cōpositionē eiꝰ nō facietis aliud: q̄a sāctificatū ē: ⁊ sanctū erit vobis. Hō q̄cūqꝫ tale ꝯposuerit ⁊ dederit ex eo alieno extermĩabit᷑ de pp̄lo suo. Dixitqꝫ dn̄s ad moysē: Sume tibi aromata stacten ⁊ onycem galbanen boni odoris ⁊ tus lucidissimū equalis ponderis erūt oīa. Faciesqꝫ thymiama cōpositū ope vnguētarij mixtū diligēter ⁊ puruꝫ: ⁊ sanctificatiōe dignissimū. Cūqꝫ ĩ tenuissimū puluerē vniuersa cōtuderis: pones ex eo corā tabernac̄lo testimōij: ĩ quo loco apparebo tibi. Sanctū sanctoꝝ erit vob̄ thymiama. Talē cōpositionē non facietis in usus vr̄os: q̄a sāctuꝫ ē dn̄o. Hō q̄cūqꝫ fecerit sil̄e: vt odore illiꝰ ꝑfruat᷑ ꝑibit d̄ pp̄lis suis.

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē XXXI dicēs: Ecce vocaui ex noīe belseleel filiuꝫ huri filij hur de tribu iuda: ⁊ ĩpleui eū spiritu dei sapiā ⁊ ĩtelligētia ⁊ sc̄ia ĩ oī ope ad excogitandū q̄cquid fabrefieri pōt ex auro ⁊ argēto ⁊ ere marmore ⁊ gēmis ⁊ diuersitate lignoꝝ. Dediqꝫ ei sociū ooliab filiuꝫ achisamech d̄ tribu dan. Et ĩ corde hoīs eruditi posui sapiāꝫ ut faciāt cūcta q̄ p̄cepi t̄ tabernaculū federis ⁊ arcā testimonij ⁊ ꝓpitiatoriū q̄d sup̄ eā ē ⁊ cūcta vasa tabernaculi mēsāqꝫ ⁊ uasa eiꝰ cādelabrū purissimū cuꝫ vasis suis ⁊ altaria thymiamatis ⁊ holocausti ⁊ oīa vasa eoꝝ: labiū cuꝫ basi sua vestes sc̄tas ĩ misterio aaron sacerdoti ⁊ filijs eiꝰ: vt fūgant᷑ officio suo ĩ sacris: oleum vnctōis ⁊ thymiama aromatuꝫ ĩ sc̄tūario. Oīa q̄ p̄cepi t̄ faciēt: ⁊ locutꝰ ē dn̄s ad moysē dicēs: Loquere filijs isr̄l: ⁊ dices ad eos:

Uidete ut sabbatū meū custodiatis: quia si
gnū ē iter me ꝛ vos i gñatiōib' vr̄is: vt scia
tis quia ego dn̄s q̄ sāctifico vos. Custodite
sabbatū meū. Sc̄tuȝ ē.n. vobis. Qui pollu
erit illud morte morief. Qui fecerit i eo op'
peribit aīa illi' de medio populi sui. Sex di
ebus facient op': i die septīo sabbatū ē: req̄
es sācta dn̄o. Oīs q̄ fecerit opus in hac die
morietur. Custodiāt filij isrl' sabbatū ꝛ cele
brēt illud i gñatiōib' suis. Pactū ē sepitnuȝ
iter me ꝛ filios israel signūq; ppetuū. Sex
.n. dieb' fecit dn̄s celū ꝛ terrā: ꝛ i septio ab
oī ope cessauit. Deditq; dn̄s moysi ꝯpletis
huiuscemodi sermonib' i mōte synai duas
tabl'as testimonij lapideas scriptas digito
dei.

XXXII

Uidēs āt ppl's q' morā facēt moyses d
scēdēdi de mōte ꝯgregatus aduersus
aarō dixit: Surge: fac nobis deos q̄ nos p̄
cedāt. Moysi.n. huic viro q̄ nos eduxit de
terra egypti: ignoram' q̄d acciderit. Dixit
q; ad eos aarō: Tollite iaures aureas d v
xorū filiorūq; ꝛ filiarū vr̄aȝ aurib' ꝛ affer
te ad me. Fecit ppl's q̄ iusserat deferēs inau
res ad aarō. Quas cū ille accepisset: forma
uit ope fusorio ꝛ fecit ex eis vitulū ꝯflatilē.
Dixerūtq;: Hi sūt dij tui isrl' q̄ te eduxerūt
de terra egypti. Quod cū vidisset aarō edi
ficauit altare corā eo: ꝛ p̄conis voce clama
uit dicēs: Cras solēnitas dn̄i ē. Surgētesq;
mane obtulerūt holocausta ꝛ hostias paci
ficas ꝛ sedit populus māducare ꝛ bibere ꝛ
surrexerūt ludere. Locut' ē āt dn̄s ad moy
sē dicens: Uade descēde: peccauit populus
tu' quē eduxisti de terra egypti. Recesserūt
cito de via quā ostēdisti eis. Fecerūtq; sibi ui
tulū ꝯflatilē ꝛ adorauerūt atq; imolantes
ei hostias dixerūt: Isti sūt dij tui israel q̄ te e
duxerunt de terra egypti. Rursūq; ait dn̄s
ad moysē: Cerno q' populus iste dure ceui
cis sit: dimitte me ut irascat furor me' ꝯtra
eos ꝛ deleā eos: faciāq; te i gētē magnam.
Moyses āt orabat dn̄ȝ deū suū dicēs: Cur
dn̄e irascit furor tu' ꝯtra populū tuū quē e
duxisti de terra egypti i fortitudine magna
ꝛ i manu robusta: Ne q̄so dicāt egyptij: cal
lide eduxit eos ut iterficeret i mōtibus ꝛ d
leret e terra: quiescat ira tua ꝛ esto placabi
lis super nequitia populi tui. Recordare a
braā ꝛ isaac ꝛ isrl' seruoȝ tuoȝ: q̄b' iura
sti p temetipȝ dicēs: Multiplicabo sem̄ vr̄ȝ
sicut stellas celi ꝛ vniuersā trā hāc d q̄ locu
t' sū dabo semini vr̄o ꝛ possidebitis eā sep.
Placatusq; ē dn̄s ne facēt malū q̄d locut'
fuerat aduersus pplȝ suū. Et reuersus ē moy
ses portās d mōte duas tabl'as testionij i ma
nu sua scriptas ex vtraq; pte ꝛ factas ope
dn̄i. Scripta q̄q; dei erat sculpta in tabulis.
Audiēs aūt iosue tumultū populi vociferā
tis dixit ad moysē: Ululat' pugne audit in
castris. Qui rn̄dit: Nō ē clamor adhortan
tiū ad pugnā: neq; vociferatio ꝯpellētiū ad
fugā: sȝ vocē cātātiū ego audio. Cūq; app
piquasset ad castra vidit vitulū ꝛ choros: i
ratusq; valde piecit de manu tabulas ꝛ cō
fregit eas ad radicē mōtis: arripiēsq; vitu
lū quē fecerāt ꝯbussit ꝛ ꝯtriuit vsq; ad pul
uerē quē sparsit i aquā ꝛ dedit ex eo potū fi
lijs israel. Dixitq; ad aarō: Quid t̄ fecit hic
ppl's vt induceres sup eū peccatū maximuȝ?
Cui ille rn̄dit: Ne idignet dn̄s me': tu.n. no
sti populū istū q' pnus sit ad malū. Dixerūt
mihi: Fac nobis deos q̄ nos p̄cedāt. Huic
.n. moysi q̄ nos eduxit de terra egypti nesci
mus q̄d acciderit: Quib' ego dixi: Quis
vr̄ȝ hēt aurū: Tulerūt ꝛ dederūt mihi ꝛ p
ieci illud i ignē: egressusq; ē hic vitulus. Ui
dēs ergo moyses pplȝ q' esset nudat': spoli
auerat.n. eū aarō ppter ignominiā sordis ꝛ
iter hostes nudū cōstituerat: ꝛ stās i porta
castrorū ait: Siq̄s ē dn̄i iūgat mihi. Cōgre
gatiq; sūt ad eū oēs filij leui: Quib' ait: Hec
dicit dn̄s de' israel: Ponat vir gladiuȝ sup
femur suū: ite ꝛ redite de porta vsq; ad por
tā p mediū castroȝ: ꝛ occidat vnusq̄sq; frēȝ
suū ꝛ amicū ꝛ pximū suuȝ. Feceruntq; filij
leui iuxta sermonē moysi: cecideruntq; in
die illo q̄si vigītitriamilia hoīū. Et ait moy
ses: Cōsecrastis manus vr̄as hodie dn̄o: v
nusq̄sq; i filio ꝛ i frē suo ut detur vob' bn̄di
ctio. Facto aūt altero die locutus ē moyses
ad pplȝ: Peccastis pcc̄ȝ maximū: ascēdaȝ
ad dn̄ȝ: si q̄ modo quero eū dep̄cari p scele
re vr̄o. Reuersusq; ad dn̄ȝ ait: Obsecro: pec
cauit populus iste peccatū maximū: fecerūt
q; sibi deos aureos: aut dimitte eis hāc no
xā: aut si nō facis dele me de libro tuo queȝ
scripsisti. Cui rn̄dit dn̄s: Qui peccauerit mi
hi delebo euȝ de libro meo: tu autem vade
ꝛ duc populum istum quo locutus sum ti
bi: angelus meus precedet te: ego autem in
die vltionis visitabo ꝛ hoc peccatum eoȝ.
Percussit autem dominus populum pro
reatu uituli quem fecerat aaron.

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē XXXIII
dicēs: Uade descēde de loco isto tu ⁊
ppl'ꝰ tuꝰ quē eduxisti de terra egypti i terrā
quā iuraui abraā isaac ⁊ iacob dicens: Se-
mini tuo dabo eā ⁊ mittā p̄cursorē tui āge-
lū vt eiciā chananeū ⁊ āmorreū ⁊ etheū ⁊
pherezeuz ⁊ eueū ⁊ iebuseū ⁊ itres i terram
fluētez lacte ⁊ melle. Nō.n. ascēdā tecū: q̄a
populus dure ceruicis ē: ne forte dispdāt te
in via. Audiēsqꝫ populus sermonē hūc pes-
simū luxit: ⁊ nullꝰ ex more idutꝰ ē cultu suo
Dixitqꝫ dn̄s ad moysē: Loq̄re filijs isrl'. Po-
pulus dure ceruicis es: semel ascēdā in me-
dio tui ⁊ delebo te: Jā nūc depone ornatū
tuū: vt sciā q̄d faciā tibi. Deposuerūt ergo
filij isrl' ornatū suū a mōte oreb. Moyses q̄-
qꝫ tollēs tabernaculū tetēdit extra castra ꝓ-
cul: vocauitqꝫ nomē eiꝰ: tabernaculū federis:
Et oīs ppl's qui habebat aliquā q̄stionez e-
grediebatur ad tabernaculuz federis extra
castra. Cūqꝫ egrederet̄ moyses ad taberna-
culū surgebat vniuersa plebs ⁊ stabat vnus-
q̄sqꝫ i hostio papyliōis sui: respiciebantqꝫ
tergū moysi donec igredret̄ tētoriū. Jngres-
so autē illo tabernaculū federis: descēdebat
colūna nubis ⁊ stabat ad hostiū: loq̄batur-
qꝫ dn̄s cū moyse: cernētibꝰ vniuersis: q̄ co-
lūna nubis staret ad hostium tabernaculi.
Stabātqꝫ ⁊ ipsi ⁊ adorabāt ꝑ fores taberna-
culorū suoꝝ. Loquebatur autē dn̄s ad mo-
ysē facie ad faciē sicut solet loq̄ hō ad ami-
cū suū. Cūqꝫ ille reuerteretur i castra mini-
ster eiꝰ iosue filiꝰ nun puer nō recedebat de
tabernaculo. Dixit āt moyses ad dn̄z: Pre-
cipis vt educā populū istū ⁊ nō idicas mihi
quē missurus sis mecū: p̄serti cum dixeris:
Noui te ex nomie ⁊ īuenisti grāz corāz me.
Si ergo īueni grāz i cōspectu tuo: ostēdꝫ mi-
hi faciē tuā vt sciā te ⁊ īueniā grāz añ oclos
tuos: Respice populū tuū gentez hanc. Di-
xitqꝫ dn̄s: Facies mea p̄cedet te: ⁊ rquiē da-
bo tibi. Et ait moyses: Si nō tu ipse p̄cedas
ne educas nos de loco isto. Jn quo.n. scire
poterimꝰ ego ⁊ populꝰ tuꝰ īuenisse nos grāz
i cōspectu tuo: nisi ābulaueris nobiscum vt
glorificemur ab oībus ppl'is q̄ habitāt suꝑ
terrā: Dixit aūt dn̄s ad moysē: Et verbum
istud qđ locutus es faciā. Jnuenisti.n. grāz
corā me ⁊ teipsū noui ex nomie. Qui ait o-
stēde mihi gl'iaz tuā. R̄ndit: Ego oñdaz oē
bonū tibi: ⁊ vocabō i noīe dn̄i corā te ⁊ mi-
serebor cui voluero: ⁊ clemēs ero i quē mi-
hi placuerit. Rursūqꝫ ait: nō poteris videre
faciē meā: Nō.n. videbit me hō ⁊ viuet. Et
iterū: Ecce iquit ē locus apud me ⁊ stabis
supra petrā. Cūqꝫ transibit gl'ia mea ponā
te i foramine petre ⁊ ꝓtegā dextera mea do-
nec trāseā. Tollāqꝫ manū meā ⁊ videbꝭ po-
steriora mea: faciē āt meā uidere nō poteris.

Ac deiceps p̄cide ait tibi du- XXXIIII
as tabulas lapideas istar p̄orū ⁊ scri-
bā suꝑ eas verba q̄ h̄uerunt tabule q̄s fregi-
sti. Esto paratꝰ mane ut ascēdas stati i mō-
tē synai: stabisqꝫ mecuz super verticez mōtis
Nullus ascēdat tecū: nec videat quispiaz ꝑ
totū mōtē: boues q̄ꝫ ⁊ oues nō pascāt extra
Excidit ergo duas tabulas lapideas q̄les ā-
tea fuerāt: ⁊ de nocte ꝯsurgēs ascēdit i mon-
tē synai sicut p̄cepērat ei dn̄s portās secū ta-
bulas. Cūqꝫ descēdisset dn̄s ꝑ nubez: stetit
moyses cū eo īuocās nomē dn̄i. Quo tran-
seunte corā eo ait: Dn̄ator dn̄e deus miseri-
cors ⁊ clemens patiēs ⁊ multe miseratiōis
ac verax qui custodis mīaꝫcordiā i milia q̄
aufers iniquitatē ⁊ scelera atqꝫ pccā: nullus-
qꝫ apud te ꝑ se innocēs est: qui reddis iniq̄-
tatē patrū filijs ac nepotibus i tertiā ⁊ q̄rtā
ꝓgeniē: Festinusqꝫ moyses curuatꝰ est ꝓ-
nus i terrā: ⁊ adorās ait: Si īueni grāz i cō-
spectu tuo dn̄e obsecro vt gradiaris nobis-
cuz: ppl's.n. dure ceruicis est: vt auferas ini-
q̄tates n̄ras atqꝫ pccā nosqꝫ possideas. R̄n-
dit dn̄s: Ego inibo pactū vidētibꝰ cūctis: si-
gna faciā que nūq̄ visa sūt suꝑ terrā nec i ul-
lis gētibꝰ: vt cernat populus iste i cuiꝰ es me-
dio opꝰ dn̄i terribile qđ facturus suz. Obs-
ua cūcta que hodie mādaui tibi. Ego ipse
eiciā ante faciē tuā āmorreū ⁊ chananeū ⁊
etheuz pherezeū q̄ꝫ ⁊ eueū ⁊ iebuseū. Caue
ne vnq̄ cū h̄itatoribus terre illiꝰ iūgas ami-
cicias que sint tibi i ruinā: sed ⁊ aras eoruz
ꝺstrue: cōfrige statuas: lucosqꝫ succide: No-
li adorare deū alienū: dn̄s zelotes nomē eiꝰ
deꝰ est emulator. Ne ieas pactuz cuz hoīb'
illarū regionū: ne cum fornicati fuerit cū di-
is suis ⁊ adorauerit simulacra eoꝝ: vocet te
quispiā vt comedas de imolatis: nec uxorē
de filiabꝰ eoruz accipies filijs tuis: ne post-
q̄ ipse fuerit fornicate fornicari faciāt ⁊ fili-
os tuos in deos suos. Deos cōflatiles non
facies tibi. Solēnitatē azimorū custodies.
Septē diebꝰ vesceris azimis sicut p̄cepi tibi
i tpe mēsis nouoꝝ. Mēse.n. verni tēporis

egressus ē de egypto. Oē qđ aperit vuluaꝫ
generis masculini meū erit. De cūctis aian
tibꝰ tā de bobꝰ q̄ᵽ de ouibus meuꝫ erit. Pri
mogenitū asini redimes oue. Si auteꝫ nec
ꝑciū ꝑ eo dederis occidetur. Primogenitū
filiorū tuorū redimes: nec apparebꝰ ī cōspe
ctu meo vacuꝰ. Sex diebus opaberis: die
septio cessabis arare ⁊ metere. Solēnitatē
hebdomadarū facies t̄ ī ꝑmitijs frugū mes
sis tue triticee: ⁊ solēnitatē qn̄ redeūte anni
tpe cūcta cōdūt̄. Tribꝰ tēporibus āni appa
rebit omne masculinū tuū ī ꝯspectu oipo
tētꝭ dn̄i dei isrl̄. Cū.n. tulero gentes a facie
tua ⁊ dilatauero terminos tuos: nullus isi
diabit̄ terre tue: ascēdēte te ⁊ apparēte ī cō
spectu dn̄i dei tui ter ī āno. Nō imolabis sꝫ
fermēto sanguinnem hostie mee: neqꝫ re
sidebit māe de victimis solēnitatis phase.
Primitias frugū t̄re tue offeres ī domo dn̄i
dei tui. Nō coq̄s hedū ī lacte mr̄is sue. Di
xitqꝫ dn̄s ad moysē: Scribe tibi v̄ba hec: q̄
bꝰ ⁊ tecū ⁊ cū israel pepigi fedus. Fuit ergo
ibi cū dn̄o moyses q̄dragita dies ⁊ q̄dragi
ta noctes: panē nō comedit ⁊ aquā n̄ bibit
⁊ scripsit ī tabulis verba federis decē. Cū
qꝫ descēderet moyses de monte synai tene
bat duas tabulas lapidas testimoīj ⁊ igno
rabat q̄ᵽ cornuta esset facies sua ex ꝯsortio
sermōis dn̄i. Uidētes aūt aarō ⁊ filij israel
cornutā moysi faciē timuerūt ꝑpe accedē.
Uocatiqꝫ ab eo reuersi sꝫ tā aarō q̄ᵽ princi
pes synagoge. Et postq̄ᵽ locutꝰ ē ad eos ve
nerūt ad eū etiā oēs filij isrl̄: qbꝰ ꝑcepit cun
ctaqꝫ audierat a dn̄o ī mōtē synai. Impletꝭ
qꝫ sermōibꝰ: posuit velam̄ sup faciē suā: q ī
gressus ad dn̄ꝫ ⁊ loquēs cū eo auferebat do
nec exiret: ⁊ tūc loq̄bat̄ ad filios isrl̄ oia q̄ si
bi fuerāt iperata: q videbāt faciē egrediētis
moysi esse cornutā: sꝫ opiebat rursus ille fa
cieꝫ suā siqn̄ loq̄bat̄ ad eos. ¶ XXXV

Igitur ꝯgregata oī turba filioꝝ isrl̄ di
xit ad eos: Hec sūt que iussit dn̄s fieri
sex diebꝰ facietis opꝰ: septimꝰ dies erit vobꝭ
sāctus: sabbatū ⁊ requies dn̄i. Qui fecerit
opꝰ ī eo die occidetur. Nō succēdetis ignem
ī oibꝰ habitaculis v̄ris p dieꝫ sabbati: ⁊ ait
moyses ad oēꝫ caterua ꝫ filiorū israel: Iste ē
ꝑmo quē ꝑcepit dn̄s dicēs: Separate apud
vos ꝑmitias dn̄o. Ois volūtariꝰ ⁊ pno aio
offerat eas dn̄o. Aurū ⁊ argētum ⁊ es hya
cinthū ⁊ purpurā cocūqꝫ bis tīctū ⁊ byssū
pilos caprarū pellesqꝫ arietū rubricatas ⁊
hyacinthinas: ligna sethi ⁊ oleum ad lumi
naria ꝯcināda et vt cōficiat̄ unguētū ⁊ thy
miama suauissimū lapides onycinos ⁊ gē
mas ad ornatū suphūeralis ⁊ rōnal̄. Quis
q̄s v̄ꝫ sapiēs ē veniat ⁊ faciat qđ dn̄s ipe
rauit tabernaculū.s. ⁊ tectū eiꝰ atqꝫ opimtū
ānulos ⁊ tabulata cū vectibꝰ paxillos ⁊ ba
ses arcā ⁊ vectes propitiatoriū ⁊ veluꝫ qđ
an̄ illud oppāditur mēsā cū vectibꝰ ⁊ uasis
⁊ ꝑpositōis pāibꝰ cādlabrū ad lūinaria su
stētāda vasa illiꝰ ⁊ lucernas ⁊ oleū ad nutri
mēta igniū: altare thymiamatis ⁊ vectes ⁊
oleū vnctōis ⁊ thymiama ex aromatibꝰ: tē
toriū ad hostiū tabernaculi altare holoca
usti ⁊ craticulā eiꝰ eneā cū vectibꝰ ⁊ vasis su
is: labrū ⁊ bases eiꝰ cortinas atrij cū colū
nis ⁊ basibꝰ tētoriū foribꝰ vestibuli paxillos
tabernaculi atrij cū funiculis suis vestimē
ta quoꝝ usus ē ī misterio sctūarij: vestes a
arō pōtificis ac filiorū eiꝰ ut sacerdotio fū
gāt̄ mihi. Egressaqꝫ ois multitudo filiorū
isrl̄ de cōspectu moysi obtulerūt mēte prō
ptissima atqꝫ deuota ꝑmitias dn̄o ad faciē
dū opꝰ tabernaculi testimonij. Quicq̄d ad
cultū ⁊ ad uestes sāctas necessariū erat ui
ri cū mulieribꝰ ꝑbuerūt armillas ⁊ iaures
ānulos ⁊ dextralia. Oē vas aureū ī dona
ria dn̄i sepatū ē. Si q̄s hēbat aurū hyacin
thū ⁊ purpurā cocūqꝫ bis tīctū byssū ⁊ pil
los capraꝝ pelles arietū rubricatas ⁊ hya
cīthinas argēti ⁊ auri erisqꝫ metalla obtu
lerūt dn̄o lignaqꝫ sethi ī varios usus: Sed
⁊ mulieres docte dederūt q̄ neuerāt hyaci
thū purpurā ⁊ v̄miculū ac byssū ⁊ pilos ca
prarū spōte ꝑpa cūcta tribuētes. Pricipes
v̄o obtulerūt lapides onycinos ⁊ gēmas ad
suphūerale ⁊ rōnale aromataqꝫ ⁊ oleuꝫ ad
luminaria ꝯcināda ⁊ ad ꝑparādū unguen
tū ac thymiama odoris suauissimi ꝯponen
dū. Oēs uiri ⁊ mulieres mēte deuota obtu
lerūt donaria ut fierēt opa q̄ iusserat dn̄s p
manū moysi. Cūcti filij isrl̄ uolūtaria dn̄o
dedicauerūt. Dixitqꝫ moyses ad filios isrl̄:
Ecce uocauit dn̄s ex noie beseleel filiū huri
filij hur de tribu iuda: ipleuitqꝫ euꝫ spiritu
dei sapiētia et itelligētia et scia et oi doctri
na ad excogitādū et faciēdū opus ī auro et
argēto et ere et ferro sculpēdisqꝫ lapidibus
⁊ ope carpētario. Quicquid fabre adinue
niri pōt: dedit in corde eius. Ooliab q̄ꝫ fili
um achisamech đ tribu dan ābos erudiuit

sapia vt faciāt opa abietarij polymitarij ac
plumarij d̄ hyacītho ⁊ purpura cocoq₃ bis
tīcto ⁊ bysso: ⁊ texāt oīa ac noua q̄q₃ repiāt
Fecit ergo beselel ⁊ ooliab ⁊. XXXVI
oīs vir sapiēs ⁊ qb⁹ dedit dn̄s sapiaȝ
⁊ itellectū vt sciret fabre operari q̄ i usu sā-
ctuarij necessaria sūt ⁊ q̄ precepit dn̄s. Cū-
q₃ vocasset eos moyses ⁊ oēȝ eruditū viruȝ
cui dederat dn̄s sapiam ⁊ q̄ spōte sua obtu
lerāt se ad faciēdū opus tradidit eis oīa do
naria filiorū isrl̄. Qui cū istarent opi quoti
die: mane vota ppl̄s offerebat. Unde artifi
ces uenire cōpulsi dixerūt moysi: Plus of-
fert populus ꝙ necessariū ē. Jussit ē go mo-
yses preconis uoce cātari: nec vir nec mlier
q̄cq̄ offerat ultra i ope sāctuarij. Sicq₃ ces
satū ē a munerib⁹ offerēdis: eo ꝙ oblata suf
ficerēt ⁊ supabūdarent. Feceruntq₃ oēs cōde
sapiētes ad explēdū opus tabernaculi cor-
tinas decē de bysso retorta ⁊ hyacītho ⁊ pū
pura cocoq₃ bis tīcto ope uario ⁊ arte poly
mita. Quarū vna habebat i lōgitudine vi-
gitiocto cubitos ⁊ i latitudine quattuor. U
na mēsura erat oīum cortinarū. Cōiūxitq₃
cortinas quiq₃ alterā alteri ⁊ alias quiq₃ si
bi iuicē copulauit. Fecit ⁊ ansas hyacithias
i ora cortine vnius ex vtroq₃ latere ⁊ i ora
cortine alteri⁹ silr̄ ut ꝯtra se iuicē venirēt
anse ⁊ mutuo iūgerētur. Unde ⁊ quiq̄gita
fudit circulos aureos q̄ mōderēt cortinaꝝ
āsas ⁊ fieret unū tabernaculū. Fecit ⁊ saga
undeci de pilis caprarū ad opiēdū tectū ta
bernaculi. Unum sagum in longitudine
habebat cubitos trigita ⁊ i latitudie cubi-
tos q̄ttuor. Uni⁹ mēsure erāt oīa saga: q̊ꝝ
quiq₃ iūxit seorsū ⁊ sex alia separatiȝ. Fecit
q₃ āsas quiq̄gita i ora sagi vni⁹ ⁊ quiq̄gita
i ora sagi alteri⁹ ut sibi iuicē iūgerētur ⁊ fi-
bulas eneas quiq̄gita quib⁹ necteret tectuȝ
vt vnū paliū ex oībus sagis fieret. Fecit ⁊ o
pertoriū tabernaculi de pellibus arietū ru
bricatis: aliudq₃ desuper velamē de pellib⁹
hyacithinis. Fecit ⁊ tabulas tabernaculi d̄
lignis sethi stātes. Decē cubitorū erat lōgi-
tudo tabule vni⁹: ⁊ vnū ac semis cubitū la-
titudo retinebat. Bine icastrature erāt per
singulas tabulas vt altera alteri iūgeretur.
Sic fecit i oīb⁹ tabernaculi tabulis: e quib⁹
vigiti ad plagā meridianā erāt ꝯtra austrū
cū quadragita basibus argēteis. Due bases
sub vna tabula ponebāt ex vtraq₃ parte an
gulorū: ubi icastrature laterū i angulis ter
minātur. Ad plagā quoq₃ tabernaculi q̄ re
spicit ad aq̄lonē fecit vigiti tabulas cū qua
dragita basib⁹ argēteis: duas bases ꝑ siglas
tabulas. Cōtra occidētē vo. i. ad eā ptē tab̄
nacl̄i q̄ mare respicit fecit sex tabulas ⁊ du-
as alias ꝑ singulos āgulos tabernaculi re-
tro: q̄ iūcte erāt a deorsū vsq₃ sursū: ⁊ i vnā
ꝯpagē parit̄ ferebāt. Jta fecit ex vtraq₃ ꝑte
ꝑ āgulos: vt octo essēt simul tabule ⁊ herēt
bases argenteas sexdeci: binas. s. bases sub
singul̄ tabul̄. Fecit ⁊ vectes de lignis sethiȝ
quiq₃ ad ꝯtinēdas tabulas vni⁹ lateris tab̄
naculi: ⁊ quiq₃ alios ad alteri⁹ lateri coap-
tādas tabl̄as: ⁊ extra hos quiq₃ alios vec-
tes ad occidētalē plagā tabernacl̄i ꝯtra ma
re. Fecit ergo vectē aliū q̄ ꝑ medias tabulas
ab angulo usq₃ ad āgulū ꝑueniret. Jpa aūt
tabulata deaurauit: fusis basib⁹ eaꝝ argen
teis: ⁊ circulos eoꝝ fecit aureos per q̊s vec
tes iduci possēt q̊s ⁊ ipos lamis aureis op
uit. Fecit ⁊ velū de hyacītho ⁊ purpura uer
miculo ac bysso retorta ope polymitario
variū atq₃ distictū ⁊ q̄ttuor columnas de li
gnis sethi q̊s cū capitib⁹ deaurauit fusis ba
sib⁹ earū argēteis. Fecit ⁊ tētoriū i itroitu ta
bernaculi ex hyacītho purpura vermiculo
byssoq₃ retorta ope plumarij ⁊ colūnas qn
q₃ cuȝ capitib⁹ suis q̊s opuit auro: basesq₃
eaꝝ fudit eneas q̊s ⁊ opuit auro. XXXVII

Fecit āt beselel ⁊ arcā d̄ lignis sethi hn̄
tē duos ⁊ semis cubitos in longitudie
⁊ cubitū ac semissē in latitudie: altitudo q̊q₃
vni⁹ cubiti fuit ⁊ dimidij: vestiuitq₃ eaȝ au-
ro purissimo intus ⁊ foris: ⁊ fecit illi coro-
nā aureā ꝑ gyrū cōflās quattuor ānnulos
aureos ꝑ quattuor angulos ei⁹: duos ānu-
los i latere vno ⁊ duos i altero. Uectes q̊q₃
fecit d̄ lignis sethi quos vestiuit auro ⁊ q̊s
misit i ānulos q̄ erat i latēib⁹ arce ad portā-
dū eā. Fecit ⁊ ꝓpitiatoriū. i. oraculū de au-
ro mūdissimo duorū cubitorū ⁊ dimidij in
lōgitudie ⁊ cubiti ac semis i latitudie. Duos
etiā cherubi ex auro ductili quos posuit ex
utraq₃ parte ꝓpitiatorij: cherub vnū i sum
mitate vni⁹ ꝑtis ⁊ cherub alteꝝ i sūmitate
ꝑtis alteri⁹: duos cherubi i singulis sūmita
tibus ꝓpitiatorij extēdentes alas ⁊ tegētes
propitiatorium seq₃ mutuo ⁊ illud respici-
entes. Fecit ⁊ mensam de lignis sethim i lō
gitudine duorum cubitorū ⁊ in latitudine
vnius cubiti: q̄ habebat i altitudine cubitū

ac semissē. Circūdeditq̧ eā auro mundissi-
mo ⁊ fecit illi labiū aureū p gyrū: ipsiq̧ la-
bio coronā aureā itrassilē q̄ttuō digitorū:
⁊ sup eadē alterā coronam aureaȝ. Fudit ⁊
q̄ttuor circlos aureos quos posuit i q̄ttuō
āgulis p singulos pedes mēse ↄtra coronā:
misitq̧ i eos vectes ut possit mēsa portari.
ipos q̧ vectes fecit de lignis sethi ⁊ circūde
dit eos auro ⁊ vasa ad diuersos usus mēse
acetabula phialas ⁊ cyatnos ⁊ turibula ex
auro puro i q̄b⁹ offerēda sūt libamia. Fecit
⁊ cādelabrū ductile de auro mūdissimo: de
cui⁹ vecte calami cyphi speruleq̧ ac lilia p
cedebāt sex i vtroq̧ latere. Tres calami ex
pte vna ⁊ tres ex altera. Tres cyphi i nucis
modū p calamos singulos speruleq̧ simul
⁊ lilia ⁊ tres cyphi istar nucis i calamo alte
ro: speruleq̧ simul ⁊ lilia. Equū erat opus
sex calāoꝝ q̄ pcedebāt de stipite cādelabri.
In ipo āt vecte erāt q̄ttuor cyphi i nucl mo
dū speruleq̧ p singulos ⁊ lilia ⁊ sperule sb
duob⁹ calamis p loca tria q̄ simul sex fiunt
calami pcedētes ō vecte vno. Et sperule igi
tur et calami ex ipso erant: vniuersa duc-
tilia ex auro purissimo. Fecit ⁊ lucernas se
ptem cū emūctorijs suis ⁊ uasa ubi ea que e
mūcta st extiguātur ō auro mūdissimo. ta-
lētū auri appēdebat cādelabrū cū oib⁹ va-
sis suis. Fecit ⁊ altare thymiamatis ō ligis
sethi p q̄drū sigulos hñs cubitos ⁊ i altitu
dine duos: e cui⁹ āgulis pcedebāt cornua ue
stiuitq̧ illud auro pūissimo cū craticula ac
parietib⁹ ⁊ cornib⁹. Fecitq̧ ei coronā aureo
lā p gyrū ⁊ duos ānulos aureos sb corona
per singula latera vt mittant i eos vectes et
possit altare portari. Ipos āt vectes fecit ō
lignis sethi ⁊ opuit lamis aureis. Cōposu-
it ⁊ oleū ad scificatōnis unguētū ⁊ thymia
mata de aromatibus mundissimis opere
pigmentarij. XXXVIII

Fecit ⁊ altaē holocausti ō lignis sethi
quiq̧ cubitoꝝ per q̄drū ⁊ triū i altitu
dine: cui⁹ cornua de āgul pcedebāt opuitq̧
illud lamis eneis: ⁊ i us⁹ ei⁹ parauit ex ere
uasa diuersa lebetes forcipes fuscinlas un
cinos ⁊ igniū receptacula: craticulāq̧ ei⁹ in
modū retis fecit eneā ⁊ subtē eā i altaris me
dio arulā fusis q̄ttuor ānulis p totidē retia
culi sūmitates ad imittēdos vectes ad por
tādū: quos ⁊ ipos fecit de lignis sethi ⁊ op
uit lamis eneis: iduxitq̧ i circulos q̄ i late-
ribus altaris eminebāt: Ipsū āt altare non
erat solidū sȝ cauū ex tabulati ⁊ itus uacuū
Fecit ⁊ labrū eneū cū basi sua de specul mu
lierū q̄ excubabāt i ostio tabernaculi. Fecit
⁊ atriū cui⁹ i australi plaga erāt tētōia ō bys
so retorta cubitorū cētū colūne enee vigiti
cū basibus suis: capita colūnarū ⁊ tota op
is celatura argētea: eque ad septētrionaleȝ
plagā tētoria colūne basesq̧ ⁊ capita colū-
narū eiusdē mēsure ⁊ opis ac metalli erāt.
i ea vō plaga q̄ ad occidētē respicit fuerunt
tētoria cubitoꝝ quīq̄gita colūne decē cū ba
sib⁹ suis enee ⁊ capita colūnarū ⁊ tota opis
celatura argētea. Porro ↄtra oriētē q̄nq̄gi-
ta cubitoꝝ parauit tētoria: e q̄b⁹ quidecim
cubitos colūnarū triū cū basib⁹ suis vnuȝ
tenebat lat⁹: ⁊ i pte altā: q̄a iter utraq̧ itroi
tū tabernaculi fecit: quideci eque cubitorū
erāt tētoria colūneq̧ tres ⁊ bases totidē. cū
cta atrij tētoria byssus retorta texuerat: ba
ses colūnarū fuere enee: capita āt eaꝝ cum
cūctis celaturis suis argētea: sȝ ⁊ ipas colū
nas atrij uestiuit argēto: ⁊ i itroitu ei⁹ opere
plumario: fecit tētoriū ex hyacītho pūpura
vmiculo ac bysso retorta: qō hēbat uiginti
cubitos i lōgitudine: altitudo vō q̄nq̧ cubi
torū erat iuxta mēsurā quā cūcta atrij tēto
ria hēbāt. Colūne aūt in ingressu fuere q̄t-
tuor cū basib⁹ eneis capitaq̧ earū ⁊ celate
argētee: paxillos q̧ tabernaculi ⁊ atrij per
gyrū fecit eneos. Hec st instrumta tabnacli
testimōij q̄ enūerata st iuxta pceptū moysi i
cerimonijs leuitarū p manuȝ ithamar filij
aarō sacerdotis: q̄ beseleel fili⁹ huri filij hur
de tribu iuda dño p moysen iubēte cōpleue
rat iūcto sibi socio ooliab filio achisamech
de tribu dan: q̄ ⁊ ipe artifex lignorū egregi⁹
fuit ⁊ polymitari⁹ atq̧ plumari⁹ ex hyacin
to purpura vermiculo ⁊ bysso. Oē aurum
qō expēsū ē in opere sāctuarij ⁊ quod obla
tū est in donarijs viginti ⁊ nouē talētoruȝ
fuit ⁊ septingētorū triginta sicloruȝ ad mē-
surā sctuarij. Oblatū est āt ab his qui trā-
sierūt ad numerū a viginti ānis ⁊ supra de
sexcentistribus milibus ⁊ quingētisquinq̄-
ginta armatorum. Fuerunt preterea centū
talēta argenti e quibus conflate sunt bases
sanctuarij ⁊ introitus ubi velum pēdet. Cē
tum bases facte sunt de talentis centuȝ sin
gulis talētis per bases singulas supputati.
De mille aūt septingētis ⁊ septuagitaq̄nq̧
siclis fecit capita colūnaꝝ q̄s ⁊ ipas uestiuit

argēto: eris quoqꝫ oblata sūt talenta septu
agitaduo milia ⁊ quadrigēti supra sicli: ex
quibus fuse sūt bases i introitu tab'nacl'i te
stimonij ⁊ altare eneū cū craticula sua oīa
qꝫ vasa que ad usū ei⁹ ptinent ⁊ bases atrij
tā i circuitu q̄ȝ i ingressu ei⁹ ⁊ paxilli tab'na-
culi atqꝫ atrij per gyrū XXXIX

De hyacitho vo ⁊ pūpura vēmicl'o ac
bysso fecit vestes q̄bus idueret aaron
q̄n mīstrabat i sāctis: sicut p̄cepit dn̄s moy
si. Fecit igit' suphūerale de auro hyacitho ⁊
purpura cocoqꝫ bis ticto ⁊ bysso retorta o-
pe polymitario. Inciditqꝫ bracteas aureas
⁊ extenuauit i fila ut possēt torqueri cū po-
rū colorū subtegmine duasqꝫ oras sibi iui-
cē copulatas i vtroqꝫ latere sūmitatū ⁊ bal
theū ex eisdē coloribus: sicut p̄ceperat dn̄s
moysi. Parauit ⁊ duos lapides onycios a
strictos ⁊ inclusos auro ⁊ sculptos arte gē-
maria noīb⁹ filiorū isrl'. Sex noīa i lapide
vno ⁊ sex in altero iuxta ordinē natiuitatis
eoꝝ. Posuitqꝫ eos i laterib⁹ suphūeralis i
monimētū filiorū isrl': sicut pceperat domi
n⁹ moysi. Fecit ⁊ rōnale ope polymito iuxta
op⁹ suphūeralis ex auro hyacitho purpu-
ra cocoqꝫ bis ticto ⁊ bysso retorta q̄dran-
gulū duplex mēsure palmi: ⁊ posuit i eo gē-
marū ordines q̄ttuor. In p̄mo v'su erat sar
dius thopazi⁹ smaragd⁹. In secūdo carbū-
culus saphirus hyaspis. In t'tio ligurius
achates amethist⁹. In q̄rto chrysolit⁹ ony-
cinus ⁊ berillus circūdati ⁊ inclusi auro p
ordines suos. Ipiqꝫ lapides duodeci sclpti
erāt noīb⁹ duodeci tribuū isrl' singl'i p noīa
singl'oꝝ. Fecerūt i rōnali et catenulas sibi i
uicē coherentes de auro purissimo ⁊ duos
vncinos totidēqꝫ ānulos aureos. Porro an
nulos posuerūt i utroqꝫ latere rōnalis ex q̄
b⁹ pēderēt due catene auree q̄s inseruerunt
vncinis q̄ i suphūeralis āgulis eminebāt.
Hec ⁊ an̄ ⁊ retro ita cōueniebāt sibi vt sup
hūerale ⁊ rōnale mutuo necterēt: stricta ad
baltheū ⁊ ānulis fortius copulata quos iū
gebat vitta hyacinthina: ne laxa fluerent ⁊
a se inuicē mouerēt: sicut p̄cepit dn̄s moysi.
Fecerūt q̄ȝ tunicā suphūeralis totā hyacin
thinā ⁊ capitiū i supiōi pte ꝯtra mediū orā
qꝫ p gyrū capitij textilē: deorsū āt ad pedes
malapunica ex hyacitho pūpura v'miculo
ac bysso retorta ⁊ tintinabula de auro pu-
rissimo q̄ posuerūt int' malogranata extre-
ma parte tunice per gyrū: titinabulū āt au-
reū ⁊ malūpunicū: q̄b⁹ ornatus incedebat
pōtifex q̄n misterio fūgebat: sicut p̄cepit do
min⁹ moysi. Fecerūt ⁊ tunicas byssinas ope
textili aarō ⁊ filijs ei⁹ ⁊ mitras cū coronul'
suis ex bysso: feminalia q̄ȝ linea byssina: cin
gulū vero de bysso retorta hyacitho pūpu
ra ac vermicl'o distictū arte plumaria: sic p̄
ceperat dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ laminā sacre
venerationis de auro purissimo: scripserūt
qꝫ in ea opere gēmario sāctū dn̄i ⁊ strixerūt
eam cum mitra vitta hyacithina: sicut p̄ce
perat dn̄s moysi. Perfectū ē igit' oē op⁹ tabē
naculi ⁊ tecti testimonij. Fecerūtqꝫ filij isrl'
cūcta q̄ p̄ceperat dn̄s moysi ⁊ obtulerūt ta
bernaculū ⁊ tectū ⁊ vniuersā supellectilē ā-
nulos tabulas vectes colūnas ac bases op
toriū de pellib⁹ arietū rubricatis ⁊ aliud o
perimētū de hyacithinis pellib⁹ velū arcaꝫ
vectes ꝓpitiatoriū mēsaꝫ cū vasis suis ⁊ p-
positionis panib⁹ cādelabrū lucēnas ⁊ vtē
silia earū cū oleo altare aureū ⁊ vnguētum
⁊ thymiama ex aromatib⁹ ⁊ tētoriū i itroi-
tu tabernaculi altare eneū retiaculū vectes
⁊ vasa ei⁹ oīa labrū cū basi sua tētōia atrij
⁊ colūnas cū basibus suis tentoriū i introi
tu atrij funiculosqꝫ illius ⁊ paxillos. Nihil
ex vasis defuit q̄ i misteriū tabernaculi ⁊ in
tectū federis iussa sūt fieri. Uestes q̄ȝ q̄bus
sacerdotes vtūt' i sāctuario aarō. s. ⁊ filij ei⁹
obtulerunt filij israel: sicut preceperat dn̄s.
Que postq̄ȝ moyses cuncta vidit cōpleta:
benedixit eis. XL

Locutusqꝫ est dn̄s ad moysē dicens:
Mēse primo prima die mēsis eriges
tabernaculum testimonij ⁊ pones i ea ar-
cam: dimittesqꝫ ante illam velum ⁊ illa-
ta mēsa pones super eaꝫ que rite precepta
sunt. Candelabrū stabit cū lucernis suis ⁊
altare aureū i quo adoletur icēsū corā arca
testionij. Tētoriū i itroitu tabēnacl'i testio-
nii pones: ⁊ an̄ illud altare holocausti. La
brū inter altare ⁊ tabernaculum quod im-
plebis aqua. Circūdabisqꝫ atriūꝫ tētorijs ⁊
igressū ei⁹. Et assumpto vnctionis oleo vn
ges tabernaculum cum vasis suis ut sancti
ficentur altare holocausti ⁊ oīa uasa eius:
labꝝ cū basi sua. Oīa ūctōis oleo ꝯsecrab':
vt sit scā scoꝝ. Applicabisqꝫ aaron ⁊ filios
ei⁹ ad fores tabernaculi testimonij ⁊ lotos
aq̄ idues scis vestib⁹ vt ministrēt mihi: ⁊ un
ctio eorū in sacerdotiū sēpiternū proficiat:

Fecitq; moyses oia q̄ p̄cepat dñs. Igit̃ men
se primo āni secūdi p̄ma die mēsis colloca-
tū ē tabernaculū. Erexitq; moyses illud ⁊
posuit tabl'as ac bases ⁊ vectes: statuitq; co
lūnas ⁊ expādit tectū sup tabernaculū ipo
sito desup opimēto: sicut dñs ipauerat. po
suit ⁊ testimoniū i arca subditis infra vecti
bus ⁊ oraculū desup. Cūq; itulisset arcā in
tabernaculū testimonij: appēdit āte eā velū
vt expleret dñi iussionē. Posuit ⁊ mēsaz in
tabernaculo testimonij ad plagā septētrio-
nalē extra velū: ordinatis corā ꝓpositiōis
panib⁹: sicut p̄ceperat dñs moysi. Posuit ⁊
cādelabrū i tabernaculo testimonij e regio
ne mēse i parte australi: locatis p ordinē lu
cernis iuxta p̄ceptū dñi. Posuit ⁊ altaꝛ au
reū sub tecto testimonij ꝯtra uelū ⁊ adole-
uit sup eo icēsū aromatū sicut iusserat dñs
moysi. Posuit ⁊ tētoriū i introitu tab̄nacl'i
testimonij ⁊ altare holocausti i vestibulo te
stimonij offerēs i eo holocaustū ⁊ sacrificia
ut domin⁹ ipauerat. Labrū q̄q; statuit inter
tabernaculū testimonij ⁊ altare implens il
lud aq̄. Lauerūtq; i eo moyses ⁊ aaron ac
filij eius manus suas ⁊ pedes cū igrederen
tur tectū federis ac accederent ad altare: sic̄
preceperat dñs moysi. Erexit ⁊ atriū p gy
rū tabernaculi ⁊ altaris ducto in itroitu ei
us tētorio. Postq̄ oia perfecta sūt operuit
nubes tabernaculū testimonij: ⁊ gl'ia dñi i-
pleuit illud. Nec poterat moyses igredi tec
tū federis nube opiēte oia ⁊ maiestate dñi
coruscāte: q̄a cūcta nubes opuerat. Si qn̄
nubes tabernaculū deserebat: ꝓficiscebant̄
filij isrl' p turmas suas. Si pēdebat desup:
manebāt i eodez loco. Nubes q̄ppe dñi icu
babat p diē tabernaculo ⁊ ignis i nocte vi-
dētib⁹ cūctil ppl'is isrl' p cūctas māsiōes suas

¶ Explicit liber exodi. Incipit vaie-
cra. i. liber Leuiticus. Capl'm .I.

Vocauit aūt moy
sē ⁊ locut⁹ est ei dñs ḋ ta
bernaculo testimonij di
cēs: Loq̄re filijs isrl' ⁊ di
ces ad eos: Homo q̄ ob
tulerit ex vobis hostiaz
dño de pecorib⁹. i. de bob⁹ ⁊ ouib⁹: offerēs
victimas si holocaustū fuerit ei⁹ oblatio ac
de armēto: masculū imacl'atū offeret ad ho
stiū tabernaculi testimonij ad placādū sibi
dñz. Ponetq; sup caput hostie manus ⁊ ac
ceptabilis erit atq; i expiationē ei⁹ ꝓficiēs.
Immolabitq; vitulū corā dño: ⁊ offerent fi
lij aaron sacerdotis sāguinē ei⁹ fūdētes per
altaris circuitū qḋ ē añ ostiuz tabernaculi:
Detractaq; pelle hostie artus i frusta cōci-
dēt ⁊ subijciēt i altari ignē strue lignorū añ
cōposita ⁊ mēbra q̄ sūt cesa desup ordinā-
tes: caput videlicet ⁊ cūcta q̄ adherēt iecori
intestinis ⁊ pedibus lotis aq̄: adolebitq; ea
sacerdos super altare i holocaustū ⁊ suauē
odorē dño. Q si de pecorib⁹ oblatio ē: de o
uibus siue de capris holocaustū agnū anni
culū ⁊ absq; macula offeret: imolabitq; ad
latus altaris qḋ respicit ad aq̄lonē corā do
mino. Sāguinē v̊o illi⁹ fūdent sup altare fi
lij aarō p circuitū: diuidētq; mēbra caput
⁊ oia q̄ adherēt iecori: ⁊ imponent super li-
gna quib⁹ subijciendus ē ignis. Intestina
v̊o ⁊ pedes lauabūt aq̄ ⁊ oblata oia adole-
bit sacerdos super altare i holocaustū ⁊ o-
dorē suauissimū dño. Si aūt de auibus ho
locausti oblatio fuerit dño de turturibus ⁊
pullis colūbe offeret eā sacerdos ad altare
⁊ retorto ad collū capite ac rupto vulneris
loco decurrere faciet sāguinē sup crepidinē
altaris: vesiculā v̊o gutturis ⁊ plumas ꝓi-
iciet ꝓpe altare ad orietalē plagā i loco i q̄
cineres effudi solēt: cōfrigetq; ascellas ei⁹:
⁊ nō secabit neq; ferro diuidet eaz: ⁊ adole
bit super altare lignis igne supposito. Ho-
locaustū ē ⁊ oblatio suauissimi odōis dño.

¶ II

Anima cū obtulerit oblationē sa
crificij dño: simila erit ei⁹ oblatio. Fū
detq; super eā oleuz ⁊ ponet tus ac deferet
ad filios aarō sacerdotis. Quorū un⁹ tol-
let pugillū plenū simile ⁊ olei ac totuz tus
⁊ ponet memōiale super altare i odorē sua
uissimū dño. Qḋ aūt reliquū fuerit de sa-
crificio: erit aaron ⁊ filiorū ei⁹ sctūz sctōꝝ ḋ
oblationibus dñi. Cū āt obtuleris sacrifici
um coctū i clibāo de simila panes. s. absq;
fermēto cōspsos oleo ⁊ lagana azima oleo
lita: si oblatio tua fuerit de sartagine simi-
le conspse oleo ⁊ absq; fermento: diuides
eam minutatim ⁊ fundes super eam oleuz
Si autē de craticula fuerit sacrificiuz eque
simila oleo consꝑgetur: quam offerens do-
mino trades manibus sacerdotis. Qui cū
obtulerit eā tollet memoriale de sacrificio
⁊ adolebit sup altare i odorē suauitatī dño

Quicqd aūt reliquū ē erit aarō ꝛ filioꝝ eiꝰ
scīn sctōꝝ ō oblatiōibꝰ dñi. Ois oblatio q̄
offert dño absqꝫ fermto fiet: nec qcq̄ ferme
ti ac mellis adolebit i sacrificio dñi pmitias
tm̄ eoꝝ offeretis ac mūera: sup altare vō n̄
iponēt i odorē suauitatis. Quicqd obtule-
ris sacrificij sale cōdies nec auferes sal fede
ris dei tui de sacrificio tuo. In oi oblatione
offeres sal. Si āt obtuleris munus pmitia
rū frugū tuarū dño de spicis adhuc virēti
bꝰ: torrebis eas igni ꝛ cōfriges i morē farr̄:
ꝛ sic offeres primitias tuas dño fūdēs sup
ea oleū ꝛ tus iponēs: qa oblatio dñi ē: de q̄
adolebit sacerdos i memoriā mūeris par-
tē farris fracti ꝛ olei ac totū tus. III

Quod si hostia pacificorū fuerit eiꝰ ob
latio: ꝛ de bobus voluerit offerre ma
rē siue feminā: imaculata offeret cora dño.
Ponetqꝫ manū sup caput victime sue q̄ i-
molabitur i itroitu tabernaculi testimonij.
Fūdētqꝫ filij aarō sacerdot̄ sāguinē per al-
taris circuitū ꝛ offerēt de hostia pacificorū
i oblationē dño adipē q̄ operit vitalia ꝛ qc
quid piguedis ē itrisecus duos renes cū a-
dipe quo tegūtur ilia ꝛ reticulū iecor̄ cū re
nūculis: adolebūtqꝫ ea sup altar̄ i holocau
stuꝫ lignis igne supposito i oblationeꝫ sua
uissimi odoris dño. Si vero de ouibꝰ fuerit
eiꝰ oblatio ꝛ pacificoꝝ hostia: siue masculū
obtulerit siue feminā: imaculata erūt oia.
Si agnū obtulerit corā dño: ponet manuꝫ
suā sup caput victime sue q̄ imolabit i vesti
bulo tabernaculi testimonij. Fūdētqꝫ filij a
arō sāguinē eiꝰ per circuitū altaris ꝛ offerēt
de pacificorū hostia sacrificiū dño adipē ꝛ
caudā totā cū renibꝰ ꝛ piguedinē q̄ opit vē
trē atqꝫ vniuersa uitalia ꝛ vtrūqꝫ renūcl̄uꝫ
cū adipe q̄ ē iuxta ilia: reticulūqꝫ iecor̄ cuꝫ
renūculis: ꝛ adolebit ea sacerdos sup altar̄
i pabulū ignis ꝛ oblatōis dñi. Si capra fu
erit eiꝰ oblatio ꝛ obtulerit eā dño: poet ma
nū suā sup caput eiꝰ imolabitqꝫ eā i itroitu
tabernaculi testimonij ꝛ fūdent filij aaron
sāguinē eius p altaris circuitū: tollentqꝫ ex
ea i pastū ignis dñici adipē q̄ operit vētrē ꝛ
qui tegit vniuersa vitalia: duos renūcl̄os cū
rēticulo qō ē sup eos iuxta ilia ꝛ aruinā ieco
ris cū renūculis: adolebitqꝫ ea super altare
sacerdos i alimōiā ignis ꝛ suauissimi odo-
r̄. Ois adeps dñi erit iure ppetuo i gñatōi
bꝰ ꝛ cūctis habitacl̄is vr̄is: nec sāguinē nec
adipē oio comedetis IIII

Locutusqꝫ ē dñs ad moysē dicēs: Loq̄
re filijs isrl̄: Aia q̄ peccauerit p igno-
rātiā: ꝛ ō vniuersis mādatis dñi q̄ precepit
vt nō fierēt: quippiā fecerit: si sacerdos qui
unctꝰ ē peccauerit deliqre faciēs ppl̄m offe-
ret p peccato suo vitulū imaculatū dño ꝛ
adducet illuꝫ ad ostiū tabernaculi testimo-
nij corā dño: ponetqꝫ manū super caput eiꝰ
ꝛ imolabit eū dño. Hauriet qꝫ de sāguie vi
tuli iferēs illū i tabernaculū testimonij. Cū
qꝫ itinxerit digitū in sāguinē asperget eū se-
pties corā dño ꝯtra velū sctuarij. Ponetqꝫ
de eodē sāguine super cornua altaris thy-
miamatis gratissimi dño: qō ē i tab̄naculo
testimonij. Oēꝫ aūt reliquū sāguinē fūdet i
basiꝫ altaris holocausti i itroitu tab̄nacl̄i:
et adipē vituli offeret p pccō: tā eū q̄ vita-
lia opit: q̄ oia q̄ itrisecus sūt duos renūcu-
los ꝛ reticulū qō ē supra eos iuxta ilia ꝛ a-
dipē iecoris cū renūculis: sicut offert de vi-
tulo hostie pacificorū: ꝛ adolebit ea sup al-
tare holocausti. Pellē vero ꝛ oēs carnes cū
capite ꝛ pedibꝰ ꝛ itestinis ꝛ fimo ꝛ reliq̄ cō
pore efferet extra castra i locū mūdū vbi ci
neres effūdi solēt: icēdetqꝫ eas sup lignorū
struē q̄ i loco effusorū cinerū cremabūt. Q
si ois tba filiorū isrl̄ ignorauerit ꝛ p imperi
tiā fecerit qō ꝯtra mādatū dñi ē: ꝛ postea in
tellexerit pccm̄ suū: offeret p pccō suo vitulū
Adducetqꝫ eū ad hostiū tabernaculi ꝛ po-
nēt seniores ppl̄i manꝰ sꝫ caput eiꝰ corā dño
Immolatoqꝫ vitulo i cōspectu dñi iferet sa
cerdos q̄ vnctꝰ ē de sāguie eiꝰ i tabernaculū
testimonij tīcto digito aspergēs septies con
tra velū. Ponetqꝫ de eode sāguie i cornibꝰ
altaris: qō ē corā dño i tabernaculo testio-
nij. Reliquuꝫ aūt saguinē fūdet iuxta basiꝫ
altaris holocaustoꝝ: qō ē i hostio tab̄nacl̄i
testimonij. Oēmqꝫ eiꝰ adipē tollet ꝛ adole
bit sup altare sic faciēs ꝛ de hoc vitulo qūo
fecit ꝛ pus: ꝛ rogāte p eis sacerdote ppitius
erit eis dñs. Ipꝫ aūt vitulū efferet extra ca
stra atqꝫ cōburet sicut ꝛ porē vitulū: qa ē p
pccō multitudis. Si peccauerit priceps ꝛ fe
cerit vnū e pl̄ibꝰ p ignorātiā qō dñi lege p-
hibet: ꝛ postea itellexerit pccm̄ suū: offeret
hostiā corā dño hircū de capris imaculatū
ponetqꝫ manū suā sup caput eiꝰ. Cūqꝫ imo
lauerit eū i loco vbi solet mactari holocau
stū corā dño: qa p pccō ē: tiget sacerdos di
gitū i sāguie hostie p pccō tigēs cornua al-
taris holocausti ꝛ reliquū fūdēs ad basim

eius:adipē vero adolebit supra sicut ī victi
mis pacificoruꝫ fieri solet. Rogabitq́ꝫ ꝓ eo
sacerdos ⁊ ꝑ pccō eiꝰ ⁊ dimittet ei. Q si pec
cauerit aīa per ignorātiā ð pplo terre: ut fa
ciat q̄cq̄ ð his:q̄ dn̄i lege ꝓhibētur: atq́ꝫ de
liq̄t: ⁊ cognouērit peccatū suū: offeret caprā
īmaculatā ponetq́ꝫ manꝰ sup caput hostie:
q̄ ꝑ pccō ē ⁊ imolabit eā i loco holocausti.
Tolletq́ꝫ sacerdos ð sāguine i digito suo ⁊
tāgēs cornua altaris holocausti reliquū fū
det ad basim eiꝰ. Oēꝫ aūt adipē auferēs si-
cut auferri solet de victimis pacificorū ado
lebit super altare i odorē suauitatis dn̄o ro
gabitq́ꝫ ꝓ eo ⁊ dimittet ei. Si aūt de pecori
bus obtulerit victimā ꝓ pccō ouē.s. imacu
latā: pōet manū sꝫ caput eiꝰ ⁊ imolabit eā i
loco ubi solēt cedi holocaustoꝝ hostie: su
metq́ꝫ sacerdos de sāguie eiꝰ digito suo: ⁊ tā
gēs cornua altaris holocausti reliquū fun-
det ad basim eiꝰ. Oēꝫ q̊q́ꝫ adipē auferens sic
auferri solet adeps arietis q̄ imolatꝰ ꝓ paci
fic̄: cremabit super altare icēsum dn̄i: roga
bitq́ꝫ ꝓ eo ⁊ ꝓ pccō eiꝰ ⁊ dimittet ei. ¶ V

SI peccauerit aīa ⁊ audierit vocē iurā
tis testisq́ꝫ fuerit ꝙ ipe vidit aut ↄsciꝰ
ē: nisi iudicauērit: pōtabit iniq̄tatē suā. Aīa
que tetigerit aliq̄d imūdū: siue qð occisū a
bestia ē aut per se mortuū: aut qðlibet ali-
ud reptile ⁊ oblita fuerit imūditie sue rea ē
⁊ deliquit: ⁊ si tetigerit q̄cq̄ de imūditia ho
mis iuxta oēꝫ ipuritatē q̄ pollui solet: obli-
taq́ꝫ cognouerit postea subiacebit delicto.
Aīa q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs suis ut vl̄
male q̄d faceret vel bn̄ ⁊ nō fecerit: ⁊ idipꝫ
iuramēto ⁊ sermone firmauerit: oblitaq́ꝫ
postea itellexerit delictū suū: agat pn̄iam ꝓ
peccato: ⁊ offerat de gregibus agnam siue
capram: orabitq́ꝫ ꝓ ea sacerdos ⁊ pro pccīs
eius. Sin aūt nō potuerit offerre pecꝰ: offe-
rat duos turtures vl̄ duos pullos colūbaꝝ
dn̄o: vnū ꝓ pccō ⁊ altū i holocaustū: dabit
q́ꝫ eos sacerdoti. Qui ṗmū offerēs ꝓ pccō
retorq̄bit caput eius ad pēnulas: ita ut col
lo adhereat ⁊ nō penitꝰ abrūpatꝰ: ⁊ asperget
de sāguie eiꝰ parietē altaris. Quicq̄d autē
reliquū fuerit faciet distillare ad fūdamtuꝫ
eiꝰ: q̄a ꝓ peccato ē. Alterū vō i holocaustū
adolebit vt fieri solet: rogabitq́ꝫ ꝓ eo sacer-
dos ⁊ ꝓ pccō eius ⁊ dimittetur ei. Q si nō
q̄uerit manꝰ eiꝰ duos offerre turtures aut
duos pullos colūbaruꝫ: offeret ꝓ pccō suo
simile partē ephi decimam. Nō mittet i ea
oleū nec turis aliq̄d iponet: q̄a ꝓ peccato ē.
tradetq́ꝫ eā sacerdoti: qui plenū ex ea pugil
lū hauriēs cremabit sup altare i monimen
tū eiꝰ q̄ obtulerit rogās ꝑ illo ⁊ expiās: reli
quā vero partē ipe hēbit i munere. Locutꝰ
q́ꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Aīa si ꝑuaricās ce
rimonias ꝑ errorē i his q̄ dn̄o sūt sāctifica
ta peccauerit: offeret ꝓ delicto suo arieteꝫ i-
maculatū de gregibꝰ: q̄ emi pōt duobꝰ siclis
iuxta pōdus sāctuarij: ipm̄q́ꝫ qð itulit dāni
restituet: ⁊ quitā partē ponet supra tradēs
sacerdoti: qui rogabit ꝓ eo offerēs arietem
⁊ dimittet ei. Aīa q̄ peccauerit per ignoran
tiā: feceritq́ꝫ vnū ex his q̄ dn̄i lege ꝓhibent:
⁊ pcc̄i rea itellexērit iniquitatē suā: offeret a
rietē imaculatū de gregibꝰ sacerdoti iuxta
mēsurā estimationēq́ꝫ peccati: q̄ orabit pro
eo: q̄a nesciēs fecerit: ⁊ dimittetur ei quia ꝑ
errorē deliquit i dn̄o. ¶ VI

LOcutusq́ꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Aīa
q̄ peccauerit ⁊ ↄtēpto dn̄o negauerit
ꝓximo suo depositū qð fidei eiꝰ creditū fue
rat: vl̄ vi aliq̄d extōserit: aut calūniā fecērit:
siue rē perditā iuenerit: ⁊ ificiās isuper peie
rauerit: ⁊ qðlibet aliud ex pluribꝰ fecerit: i
q̄bꝰ solēt peccare hoīes: cōuicta delicti red-
det oīa: q̄ per fraudē voluit obtiere itegra:
⁊ quitā isuper partē dn̄o cui dānū itulerat.
Pro pccō aūt suo offeret arietē imaculatū
de grege ⁊ dabit eū sacerdoti iuxta estima
tionē mēsurāq́ꝫ delicti: qui rogabit ꝓ eo co
rā dn̄o ⁊ dimittet illi ꝓ singulis q̄ faciendo
peccauit. Locutusq́ꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs:
Precipe aarō ⁊ filijs eiꝰ: Hec ē lex holocau
sti. Cremabitur i altari tota nocte vsq́ꝫ ma
ne. Ignis ex eodē altari erit. Uestiet tunica
sacerdos ⁊ feminalibꝰ lineis: tolletq́ꝫ cineres
q̊s vorās ignis exussit: ⁊ ponēs iuxta alta-
re spoliabit ṗoribꝰ vestimētis: idutusq́ꝫ ali-
is efferet eos extra castra ⁊ i loco mūdissio
vsq́ꝫ ad fauillā cōsūmi faciet. Ignis aūt in
altari semper ardebit quē nutriet sacerdos
subijciēs ligna mane per singulos dies ⁊ i-
posito holocausto desuper adipes adole-
bit pacificorū. Ignis ē iste perpetuus q̄ nū-
q̄ deficiet i altari. Hec est lex sacrificij liba-
mētorum que offerēt filij aaron coram do
mino ⁊ coram altari. Tollet sacerdos pu-
gillum simile que conspersa est oleo ⁊ totū
tus quod sup similā est: adolebitq́ꝫ illud in
altari in monimētū odoris suauissimi dn̄o

Reliquā aūt ꝑtē simile comedet aarō cū filiis suis absqꝫ fermēto ⁊ cōedet i loco scūarij tabernaculi. Jō aūt nō fermentabit: q̄a pars eiꝰ in dn̄i offeret icēsū. Sctūꝫ sāctorū erit sicut ꝓ peccato atqꝫ delicto. Mares tm̄ stirpis aarō cōedēt illud. Legitimū ac sēpitnū erit i gn̄atōnibꝰ vr̄is de sacrificijs dn̄i. Ōis q̄ tetigerit illa sāctificabit. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Hec ē oblatio aarō ⁊ filiorū eiꝰ quā offerre debēt dn̄o i die vnctōnis sue. Decimā partē ephi offerēt simile i sacrificio sēpitno. Mediū eiꝰ mane ⁊ mediū eiꝰ vespere q̄ i sartagie oleo ꝯspsa friget. Offeret aūt eā calidā i odorē suauissimū dn̄o sacerdos: q̄ iure pr̄i successerit: ⁊ tota cremabitur i altari. Ōē.n. sacrificiū sacerdotū igne cōsumet nec q̄sq̄ cōedet ex eo. Locutꝰ ē aūt dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re aarō ⁊ filijs eiꝰ: Jsta ē lex hostie ꝓ pccō. Jn loco ubi offert holocaustū imolabit corā dn̄o. Sāctū sctōrū ē. Sacerdos q̄ offert comedet eaꝫ i loco sācto i atrio tabernaculi. Quicq̄d tetigerit carnes eiꝰ sāctificabit. Si de sāguie illiꝰ vestis fuerit aspsa lauabit i loco sācto. Uas aūt fictile i quo cocta ē cōfriget. Qꝫ si vas eneū fuerit defricabit ⁊ lauabit aq̄. Ōis masclꝰ de genere sacerdotali vescetur de carnibus eiꝰ q̄a sāctū sāctorū ē. Hostia.n. q̄ cedit pro pccō cuiꝰ sāguis ifert i tabnacl'ꝫ testimōij ad expiādū i sctūario n̄ cōedēt sꝫ ꝯbūet igni.

CVII

Hec qꝫ ē lex hostie ꝓ delicto sācta sctōꝝ ē: Jccirco ubi imolabit holocaustū mactabit ⁊ victima ꝓ d̄licto. Sāguis eꝰ per gyrū altaris fundet. Offerēt ex ea caudā ⁊ adipē q̄ opit vitalia duos renūculos ⁊ piguedinē q̄ iuxta ilia ē: reticulūqꝫ iecoris cū renūculis: ⁊ adolebit ea sacerdos sup altare. Jncēsū ē dn̄i ꝓ delicto. Ōis masculus de sacerdotali genere i loco sctō vescet his carnibꝰ q̄a sāctū sāctorū ē. Sic̄ ꝓ pccō offertur hostia: ita ⁊ ꝓ delicto. Utriusqꝫ hostie lex vna erit. Ad sacerdotē q̄ eā obtulēit ptinebit. Sacerdos q̄ offert holocausti victimā hēbit pellē eiꝰ et oē sacrificiū simile qđ coq̄t i clibāo ⁊ quicq̄d i craticula ul' i sartagie p̄parat eiꝰ erit sacerdotꝭ a q̄ offert: siue oleo cōspersa siue arida fuerit. Cūctis filijs aarō mēsura eq̄ ꝑ sigulos diuidet. Hec ē lex hostie pacificorū q̄ offert dn̄o. Si ꝓ gr̄aꝫ actiōe oblatio fuerit offerēt panes absqꝫ fēmēto cōspersos oleo ⁊ lagana azima vncta oleo coctāqꝫ similā ⁊ collyridas olei admixtione ꝯspsas: panes qꝫ fermētatos cū hostia gr̄arū q̄ imolat pro pacificis ex q̄bus unꝰ ꝓ p̄mitijs offert dn̄o ⁊ erit sacerdotis q̄ fūdet hostie sāguinē. Cuiꝰ carnes eadē cōedēt die nec remanebit ex eis q̄cq̄ vsqꝫ mane. Si uoto uel spōte q̄spiā obtulerit hostiā: eadem similit' edat die: sꝫ ⁊ si quid i crastinū remāserit vesci licitū ē: q̄cq̄d aūt tertiꝰ inuenerit dies ignis absumet. Siquis de carnibꝰ victime pacificorū die tertio comederit: irrita fiet eiꝰ oblatio nec ꝓderit offerēti: q̄n potius q̄cūqꝫ aia tali se edulio ꝯtamiauerit: p̄uaricatiōis rea erit. Caro q̄ aliquid tetigēit imūdū, nō cōedet sꝫ ꝯburet igni. Qui fuerit mūdus vescet ex ea. Aia polluta que ederit de carnibus hostie pacificorū q̄ oblata ē dn̄o ꝑibit de ppl'is suis: ⁊ que tetigerit imūditiā hoīs vel iumēti siue oīs rei q̄ polluere pōt: ⁊ cōederit de huiuscemodi carnibꝰ iteribit de ppl'is suis. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs: Loq̄re filijs isrl': Adipē ouis ⁊ bouis ⁊ capre nō cōedetꝭ. Adipē cadaueris morticini ⁊ eiꝰ aialis qđ a bestia captū ē habebitꝭ i varios usus. Siq̄s adipē q̄ offerri debet i incēsū dn̄i cōederit ꝑibit de ppl'o suo. Sanguinē qꝫ oīs aialis nō sumetis i cibo tā de auibus q̄ȝ de pecoribꝰ. Ōis aia q̄ ederit sanguinē ꝑibit de ppl'is suis. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re filijs israel dicens: Qui offert victimā pacificorū dn̄o offerat simul ⁊ sacrificiū.i. libamēta eius. Tenebit manibꝰ adipē hostie ⁊ pectusculū. Cūqꝫ ambo oblata dn̄o cōsecrauerit tradet sacerdoti q̄ adolebit adipē sup altare: pectusculuꝫ aūt erit aarō ⁊ filioꝝ eiꝰ. Armus qꝫ dexter de pacificorū hostijs cedet i primitias sacerdotis. Qui obtulerit sāguinē ⁊ adipē filiorū aarō ipse hēbit ⁊ armū dextrū i portiōe sua. Pectusculū.n. eleuatōis ⁊ armū sepationis tuli a filijs isrl' de hostijs eorum pacificis ⁊ dedi aarō sacerdoti ⁊ filijs eiꝰ lege perpetua ab oī ppl'o israel. Hec est vnctio aaron ⁊ filiorū eiꝰ i cerimonijs dn̄i die quo obtulit eos moyses: vt sacerdotio fungerentur: ⁊ q̄ p̄cepit eis dari dn̄s a filijs isrl' religione ꝑpetua i generationibus suis. Jsta ē lex holocausti ⁊ sacrificij pro peccato atqꝫ delicto ⁊ pro cōsecratiōe ⁊ pacificorū victimis: quā cōstituit dn̄s moysi i monte synai: q̄n mādauit filijs isrl' vt offerrēt oblatiōes suas dn̄o i deserto synai.

Locutusq̀ʒ ē dn̄s ad moysē dicēs: Tolle aarō cū filijs suis vestes eorū ⁊ unctionis oleū vitulū ꝓ peccato duos arietes canistrū cū azimis ⁊ cōgregab' oēʒ cetū isrl' ad hostiū tabernaculi. Fecit moyses ut dn̄s īperarat: cōgregataq̀ʒ oī turba āte fores tabernaculi ait: Jste ē sermo quē iussit dn̄s fieri. Statiq̀ʒ obtulit aarō ⁊ filios ei⁹. Cūq̀ʒ lauisset eos uestiuit pōtificē subucula linea accigēs eū baltheo: ⁊ induēs eū tunica hyacithia ⁊ desup hūerale īposuit: qđ astrigēs cigulo aptauit rōnali i quo erat doctrina ⁊ ⁊ veritas. Cidari quoq̀ʒ texit caput ⁊ sr̄ eā ꝯtra frōtē posuit laminā aureā ꝯsecratā in scificatōe: sicut ꝑcepat ei dn̄s. Tulit ⁊ ūctionis oleū q̄ liniuit tabernaculū cū oī supellectili sua. Cūq̀ʒ sāctificans asꝑxisset altare septē vicib⁹ unxit illud ⁊ oīa uasa ei⁹: labrūq̀ʒ cū basi sua sāctificauit oleo: qđ fundens sup caput aarō vnxit eū ⁊ cōsecrauit. Filiosq̀ʒ eius oblatos uestiuit tunicis lineis ⁊ cinxit baltheis: imposuitq̀ʒ mitras ut iusserat dominus. Obtulit ⁊ vitulū pro peccō. Cūq̀ʒ sup caput eius posuisset aarō ⁊ filij ei⁹ man⁹ suas: imolauit eū haurieſ sāguinē ⁊ tincto digito tetigit cornua altaris ꝑ gyrū. Quo expiato ⁊ sāctificato fudit reliquū sāguinē ad fūdamēta ei⁹. Adipē vero q̄ erat sup vitalia ⁊ reticulū iecoris duosq̀ʒ renūculos cū aruinulis suis adoleuit sup altare: vitulū cū pelle ⁊ carnib⁹ ⁊ fimo cremās extra castra sic̄ ꝑceperat dn̄s. Obtulit ⁊ arietē in holocaustū: sup cui⁹ caput cū īposuissēt aarō ⁊ filij ei⁹ man⁹ suas: imolauit eū ⁊ fudit sāguinēʒ ei⁹ ꝑ circuitū altaris: ipm̄q̀ʒ arietē i frusta ꝯcidēs caput ei⁹ ⁊ artus ⁊ adipē adoleuit igni lotis prius itestinis ⁊ pedib⁹. Totūq̀ʒ sil' arietē icēdit sup altare eo ꝙ esset holocaustū suauissimi odoris dn̄o sicut ꝑceperat ei Obtulit ⁊ arietē secūdū in cōsecrationē sacerdotū: posuerūtq̀ʒ sup caput eius aarō ⁊ filij ei⁹ man⁹ suas. Quē cū imolasset moyses: sumēs de sanguie ei⁹ tetigit extremū auricule dextre aarō ⁊ pollicē man⁹ ei⁹ dextre silr' ⁊ pedis. Obtulit ⁊ filios aarō. Cūq̀ʒ de sanguie arietis imolati tetigisset extremū auricule singuloruʒ dextre ⁊ pollices manus ac dextri pedis reliquū fudit sup altare per circuitū. Adipē vero ⁊ caudā oēmq̀ʒ piguedinē que operit itestina reticulūq̀ʒ iecoris ⁊ duos renes cū adipibus suis ⁊ armo dextro sepauit. Tollēs āt de canistro azimorū qđ ērat corā dn̄o panes absq̀ʒ fermēto ⁊ collyridā cōspersā oleo laganūq̀ʒ posuit sup adipes ⁊ armū dextrū: tradens sil' oīa aarō ⁊ filijs ei⁹. Qui postq̄ leuauerūt ea corā domino: rursū suscepta de manib⁹ eorū adoleuit sup altare halocausti: eo ꝙ cōsecratōis esset oblatio i odorē suauitatis sacrificij dn̄o Tulitq̀ʒ pectusculū eleuans illud corā dn̄o de ariete cōsecratiōis i partē suā: sicut ꝑceperat ei dn̄s. Assumēsq̀ʒ unguētū ⁊ sanguinē q̄ erat i altari aspersit sup aarō ⁊ uestimta ei⁹ ⁊ super filios illi⁹ ac vestes eoꝝ. Cūq̀ʒ sāctificasset eos i vestitu suo precepit eis dicēs: Coqte carnes ante fores tabernaculi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̀ʒ cōsecrationis edite q̄ positi sūt i canistro sicut ꝑcepit mihi dn̄s dicēs: Aarō ⁊ filij ei⁹ comedēt eos: qcquid aūt reliquū fuerit de carne ⁊ panibus ignis absumet. De hostio quoq̀ʒ tabēnaculi nō exibitis septē diebus usq̀ʒ ad diē q̄ cōplebit tēpus ꝯsecratōis vr̄e. Septē.n. dieb⁹ finit ꝯsecratio sicut ip̄n̄tiarū factū ē: vt rit⁹ sacrificij cōpleret. Die ac nocte manebitis i tabernaculo obseruātes custodias dn̄i: ne moriamini. Sic eni mihi preceptū ē. Feceꝛtq̀ʒ aaron ⁊ filij eius cūcta q̄ locutus ē dn̄s per manū moysi.

IX

Facto aūt octauo die uocauit moyses aarō ⁊ filios ei⁹ ac maiores natu isrl' dixitq̀ʒ ad aaron: Tolle de armēto uituluʒ pro peccō ⁊ arietē i holocaustū utrūq̀ʒ imaculatū: ⁊ offer illos corā dn̄o ⁊ ad filios isrl' loq̄ris: Tollite hircū ꝓ peccō ⁊ vitulū atq̀ʒ agnū ānicnlū ⁊ sine macula i holocaustuʒ bouē ⁊ arietē pro pacificis ⁊ imolate eos corā dn̄o i sacrificio singulorū: similaʒ cōspersā oleo offerentes. Hodie.n. dn̄s apparebit vobis. Tulerunt ergo cuncta que iusserat moyses ad hostiū tabernaculi: ubi cū oīs multitudo astaret: ait moyses: Jste ē sermo quē ꝑcepit dn̄s facite ⁊ appebit vob' gl'a ei⁹: ⁊ dixit ad aarō: accede ad altaꝛ ⁊ imola ꝓ peccō tuo: offer holocaustū ⁊ ōpcaꝛ ꝓ te ⁊ ꝓ pplō. Cūq̀ʒ mactaueris hostiā ppl'i ora ꝓ eis sic ꝑcepit dn̄s. Statiq̀ʒ aarō accedēs ad altaꝛ imolauit vitulū ꝓ peccō suo: cui⁹ sāguinē obtulerūt ei filij sui: i q̄ tigēs digitū tetigit cornua altaris ⁊ fudit residuū ad basim ei⁹. Adipēq̀ʒ ⁊ renūculos ac reticulū iecoris q̄ sūt ꝓ peccō adoleuit sr̄ altare sic̄ ꝑcepat dn̄s moysi. Carnes v̄o ⁊ pellē ei⁹ extra castra cōbussit igni: imolauit ⁊ holocausti victimaʒ

Obtulerūtq; ei filij sui sāguinē eius quem
fudit per altaris circuitū. Ipsā etiā hostiaȝ
i frusta cōcisā cū capite ⁊ mēbris singulꝰ ob
tulerūt: q̄ oīa sup altare cremauit igni lotis
aq̄ prius itestinis ⁊ pedibꝰ: ⁊ ꝓ pccō ppl'i of
ferēs mactauit hircū: expiatoq; altari fecit
holocaustū addēs i sacrificio libamēta que
parit offerūt: ⁊ adolēs ea sup altare absq;
cerimonijs holocausti matutini: immola-
uit ⁊ bouē atq; arietē hostias pacificas po
puli. Obtulerūtq; ei filij sui sāguinē quē fu
dit sꝫ altare i circuitu: adipē āt bouis ⁊ cau
dā ariet renūculosq; cū adipibꝰ suis ⁊ reti
culū iecor posuerūt sup pectora. Cūq; cre
mati essēt adipes sup altare pectora eoꝝ ⁊
armos dextros sepauit aarō eleuās coraȝ
dn̄o sicut p̄cepat moyses: ⁊ extēdēs manuȝ
ad populū bn̄dixit ei: sicq; cōpletis hostijs
ꝓ pccō ⁊ holocaustis ⁊ pacificis descēdit. I
gressi aūt moyses ⁊ aarō i tabernaclū testi-
monij ⁊ deiceps egressi bn̄dixerūt pplo. Ap-
paruitq; gl'ia dn̄i oī mltitudini: ⁊ ecce egres
sus ignis a dn̄o deuorauit holocaustū ⁊ adi
pes q̄ erāt sꝫ altare. Qḋ cū uidissēt tbe lau
dauerūt dn̄ȝ ruētes i facies suas. X

Arreptisq; nadab ⁊ abiu filij aarō tu-
ribulis iposuerūt ignē ⁊ incēsū desup
offerētēs corā dn̄o ignē alienū quod eis p̄-
ceptū nō erat. Egressusq; ignis a dn̄o deuo-
rauit eos ⁊ mortui sūt coram dn̄o. Dixitq;
moyses ad aarō: Hoc ē quod locutꝰ ē dn̄s:
Sāctificabor i his q̄ appropiquāt mihi ⁊ i
ꝯspectu oīs ppl'i glorificabor. Quod audi
ens tacuit aarō. Uocatis aūt moyses mysa
ele ⁊ elisaphā filijs oziel patrui aarō ait ad
eos: Ite ⁊ tollite fratres vestros de ꝯspctu
sāctuarij ⁊ asportate extra castra. Cōfestim
q; pergētes tulerūt eos sicut iacebant uesti
tos lineis tunicis ⁊ eiecerūt foras ut sibi fu
erat ipatū. Locutusq; ē moyses ad aaron ⁊
ad eleazar ⁊ ithamar filios eiꝰ: Capita vr̄a
nolite nudare ⁊ vestimēta nolite scidere ne
forte moriami: ⁊ sup oēȝ cetū oriat idigna-
tio. Frēs vr̄i ⁊ oīs domꝰ isrl' plāgāt incēdiū
quod dn̄s suscitauit: vos āt non egrediemi
fores tabernaculi alioq̄n pibitis. Oleū q̄p-
pe sācte vnctiōis ē sup vos. Qui fecerūt oīa
iuxta p̄ceptuȝ moysi. Dixitq; dn̄s ad aarō:
Uinuȝ ⁊ oē quod inebriare pōt nō bibetis
tu ⁊ filij tui qn̄ itrabitis i tabnaculum testi
monij ne moriami q̄a p̄ceptuȝ sēpitnuȝ est

in gn̄atiōes vr̄as: ⁊ vt habeatis sciaȝ discer
nēdi iter scȝ ⁊ pphanū: int pollutū ⁊ mūdū
doceatisq; filios isrl' oīa legitima mea q̄ lo
cutꝰ sū ad eos p manū moysi. Locutusq; ē
moyses ad aaron ⁊ ad eleazar ⁊ ithamar fi
lios eiꝰ q̄ erāt residui: Tollite sacrificiū qḋ
remāsit de oblatōe dn̄i ⁊ cōedite illḋ absq;
fermto iuxta altare quia scȝ scōꝝ ē. Come
detis āt i loco scō qḋ datū ē t ⁊ filijs tuis de
oblatiōibus dn̄i sicut p̄ceptū ē mihi. Pectꝰ
culū q̄q; quod oblatū ē ⁊ armū q̄ sepatus ē
edet i loco mūdissīo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue
tecū. Tibi. n. ac liberis tuis reposita sūt de
hostijs salutaribꝰ filiorū isrl' eo q armū ⁊
pectus ⁊ adipes qui cremāt in altari eleua-
uerūt corā dn̄o ⁊ pertineāt ad te ⁊ ad filios
tuos lege ppetua sicut p̄cepit dn̄s. Int hec
hircū q̄ oblatꝰ fuerat ꝓ pccō cū q̄reret moy
ses exhustū reppit: iratusq; ꝯtra eleazar ⁊
ithamar filios aaron q̄ remāserāt ait: Cur
nō comedistis hostiā ꝓ pccō i loco scō q̄ sā-
cta sāctorū ē ⁊ data vob vt portet iniq̄tatē
mltitudis ⁊ rogetis ꝓ ea i cōspectu dn̄i: p̄f-
ti cū de sāguine illiꝰ n̄ sit illatū itra scā ⁊ co
medere debeatis eā i sāctuario sicut p̄ceptū
ē mihi. Rn̄dit aarō: Oblata ē hodie victia
ꝓ pccō ⁊ holocaustū corā dn̄o: mihi aūt ac
cidit qḋ vides: q̄uō potui comedē eaȝ aut
placere dn̄o i cerimonijs mēte lugubri: qḋ
cū audisset moyses recepit satisfactioneȝ.

Locutꝰ ē dn̄s ad moysē ⁊ aarō XI
dicēs: Dicite filijs isrl': Custodite oīa
q̄ scripsi vobis vt sim deꝰ vr̄. Hec sūt aīalia
q̄ comedere debetis de cūctis animātibꝰ ter
re. Oē quod habet diuisā ūgulā ⁊ rumiat
i pecoribus comedetis. Quicq̄d āt rūinat
⁊ hȝ vngulā sꝫ nō diuidit eā sicut camelus
⁊ cetera nō comedet illud ⁊ int imūda ꝯpu
tabitis: Cyrogrillus q̄ ruminat: ungulāq;
non diuidit imundus ē: lepus quoq; naȝ ⁊
ipse ruminat sed ungulā nō diuidit ⁊ sus q̄
cū vngulam diuidat non ruminat: horum
carnibus nō vescimini nec cadauera cōtin-
getis quia imunda sunt vobis. Hec etiam
sunt que gignuntur in aquis ⁊ vesci licituȝ
ē. Omne quod habet pēnulas ⁊ squamas
tam i mari q̄ i fluminibꝰ ⁊ stagnis comede
tis. Quicq̄d aūt pēnulas ⁊ squamas n̄ hȝ
eoꝝ q̄ i aq̄s mouent ⁊ uiuūt abominabile
vobis execrādūq; erit: carnes eoꝝ n̄ cōede
tis ⁊ morticina vitabitis. Cūcta q̄ nō hn̄t
pēnulas ⁊ squamas i aq̄s polluta erūt. Hec

sũt q̃ de auibus comedere nõ debet͂ ⁊ vitã-
da sĩt vob̃. Aq̃lã ⁊ gryphũ ⁊ halyetũ ⁊ mil-
uũ ac vulturẽ iuxta gen⁹ suũ ⁊ oẽ coruini ge
neris i sil͛tudinẽ suã: struthionẽ ⁊ noctuã ⁊
larꝫ ⁊ accipitrẽ iuxta gen⁹ suũ bubonẽ ⁊ mẽ
gulũ ⁊ ibin ⁊ cygnũ ⁊ onocrotalũ ⁊ põphy
rionẽ herodionẽ ⁊ caradriõ iuxta gen⁹ suũ
vpupã q̃ꝫ ⁊ vespitilionẽ. Oẽ de volucribus
qd̃ gradit͂ sup q̃ttuor pedes aboĩabile erit
vobis: Quicq̃d ãt ãbulat q̃dẽ sup q̃ttuo pe
des: sꝫ hẽt lõgiora retro crura p q̃ salit sup
terrã comedere debet͂ vt ẽ bruc⁹ i gñe suo ⁊
atthac⁹ atq̃ꝫ ophimachus atq̃ꝫ locusta sin
gula iuxta gen⁹ suũ. Quicq̃d ãt ex volucri-
b⁹ q̃ttuor tm̃ hẽt pedes: execrabile erit vob̃
⁊ q̃cũq̃ꝫ morticina eoꝝ tetigerit pollueť ⁊ e
rit imũdus vsq̃ꝫ ad vesperã: ⁊ si necesse fue
rit vt portet q̃ppiã horũ mortuum: lauabit
vestimẽta sua ⁊ imũd⁹ erit vsq̃ꝫ ad occasuꝫ
solis. Oẽ aial qd̃ hẽt q̃dẽ vngulã sꝫ nõ diui
dit eã nec rumiat imũdũ erit ⁊ q̃cq̃d tetige-
rit illud ꝯtamiabit͂. Qd̃ ãbulat sup manus
ex cũct͂ aiantib⁹ q̃ icedũt q̃drupedia imun-
dũ erit. Qui tetigerit morticina eorũ pollu
et͂ vsq̃ꝫ ad vesperũ: ⁊ q̃ portauerit huiusce-
modi cadauera lauabit vestiñta sua ⁊ im-
mũd⁹ erit vsq̃ꝫ ad vesperũ q̃a oĩa hec imun
da sĩt vob̃. Hec q̃ꝫ iterpolluta reputabũt͂ de
his q̃ moueẽt i t͛ra mustella ⁊ mus ⁊ cocodril
lus singula iuxta gen⁹ suũ migale cameleõ
⁊ stellio ⁊ lacerta ⁊ talpa oĩa hec imũda sĩt.
Qui tetigerit morticina eorũ imũd⁹ erit vs
q̃ꝫ ad uesperũ ⁊ sup quod ceciderit q̃cq̃ꝫ de
morticinis eoꝝ pollueť tã vas ligneũ ⁊ vesti
mẽtũ q̃ꝫ pelles ⁊ cilicia ⁊ i quocũq̃ꝫ fit op⁹:
tigeẽt aq̃ ⁊ polluta erũt vsq̃ꝫ ad vesperũ ⁊ sic
postea mũdabũt͂. Uas ãt fictile i qd̃ eorum
q̃cq̃ꝫ itro ceciderit pollueť ⁊ iccirco frãgẽdũ
ẽ. Oĩs cib⁹ quẽ cõedet͂ si fusa fuerit sup euꝫ
aq̃ imũd⁹ erit: ⁊ oẽ liquẽs qd̃ bibit͂ ĩ vniuer
so vase imũdũ erit ⁊ q̃cq̃d de morticinis hu
iuscemodi cecideit sup illud imũdũ erit: si-
ue clibani siue sytropedes destrueẽt ⁊ imun
di erũt. Fõtes vero ⁊ cisterne ⁊ oĩs aq̃ꝝ con
gregatio imũda erit. Qui mõticina eoꝝ te
tigerit pollueť. Si ceciderit sup semẽtẽ non
polluet eã. Si aũt q̃spiã aq̃ semẽtẽ pfudeit
⁊ postea morticinis tacta fueit: illico pollu
etur. Si mortuũ fuerit aial qd̃ licet vob̃ co
medere: q̃ cadauer eius tetigerit imũd⁹ erit
vsq̃ꝫ ad vesperũ: ⁊ q̃ comederit ex eo q̃ppiã
siue portauerit lauabit vestimẽta sua ⁊ im
mũdus erit vsq̃ꝫ ad vesperũ. Oẽ qd̃ reptat
sup terrã abomiabile erit nec assumeť in ci
bũ. Quicq̃d sup pectus quadrupes gradit͂
⁊ multos hẽt pedes siue p humũ trahit͂ nõ
cõedet͂ q̃a abomiabile ẽ. Nolite cõtamiare
aias v͂ras nec tãgatis q̃cq̃ꝫ eorũ ne imũdi si
tis. Ego sũ dñs de⁹ v͂r: Sãcti estote q̃a ego
sãct⁹ sũ: ne polluatis aias v͂ras in oĩ reptili
qd̃ moueť sup terrã. Ego. n. sũ dñs q̃ eduxi
vos de terra egypti ut essẽ vobis i deũ. Sã
cti eritis quia ego sãct⁹ sũ. Ista ẽ lex aianti
tiũ ac volucrũ ⁊ oĩs aĩe viuẽt͂ q̃ moueť i aq̃
⁊ reptat i terra: vt differẽtias noueritis mũ
di ⁊ imũdi ⁊ sciat͂ q̃d cõedẽ ⁊ ĩspuẽ ĩbeat͂.

XII

Locutusq̃ꝫ ẽ dñs ad moysẽ di-
cẽs: Loq̃re filijs israel ⁊ dices ad eos:
Mulier si suscepto semĩe peperit masculuꝫ i
mũda erit septẽ diebus iuxta dies sepatõis
menstrue ⁊ die octauo circũcideť ĩfãtulus:
ipsa uero trigĩtatrib⁹ diebus manebit i sã-
guie purificatiõis sue. Oẽ sãctũ nõ tanget
nec igredictur i sãctuariũ donec ipleãt dies
purgatiõis sue. Sin ãt feminam pepererit
imũda erit duab⁹ hebdomadib⁹ iuxta ritũ
fluxus mẽstrui ⁊ sexagitasex diebus mane
bit i sãguie purificationis sue. Cũq̃ꝫ exple-
ti fuerit dies purificationis sue ꝓ filio siue
ꝓ filia deferet agnũ ãniculũ i holocaustum
⁊ pullũ colũbe siue turturẽ ꝓ pccõ ad hosti
um tabernacl͛i testimonij ⁊ tradet sacerdo-
ti qui offeret illã corã dño ⁊ orabit ꝓ ea: ⁊
sic mũdabit͂ pro fluuio sãguinis sui. Ista ẽ
lex parientis masculũ aut feminã. Qꝫ si non
inuenerit man⁹ ei⁹ nec potuerit offerre agnũ
sumet duos turtures uel duos pullos colũ
baꝝ unũ i holocaustũ ⁊ alteꝝ ꝓ pcco. Ora
bitq̃ꝫ ꝓ ea sacerdos ⁊ sic mũdabit͂.

XIII

Locutusq̃ꝫ ẽ dñs ad moysen ⁊ aaron
dicẽs: Homo i cuius cute ⁊ carne or-
tus fuerit diuersus color siue pustula aut
q̃si lucẽs quippiã. i. plaga lepre adduceť ad
aaron sacerdotẽ uel ad unũ quẽlibet filioꝝ
ei⁹. Qui cũ viderit leprã in cute ⁊ pilos in
album mutatos colorem ipsamq̃ꝫ speciem
lepre humiliorem cute ⁊ carne reliqua pla
ga lepre est ⁊ ad arbitrium eius separa-
bitur. Sin autem lucis candor fuerit in cu
te nec humilior carne reliqua ⁊ pili coloris
pristini: recludet eum sacerdos septẽ dieb⁹:
⁊ cõsiderabit die septimo: ⁊ siquidem lepra
vltra non creuerit nec trãsierit i cute pores

terminos:rursū recludet eū septē diebus
alijs ⁊ die septio contēplabit. Si obscurior
fuerit lepra ⁊ nō creuerit i cute mūdabit eū
qa scabies ē:lauabitq; hō vestimēta sua ⁊
mūdus erit. Q si postq̄ a sacerdote visus ē
⁊ reddit⁹ mūditie iterū lepra creuerit:addu-
cet ad eum ⁊ imunditie ↄdēnabit. Plaga le
pre si fuerit i hoie adducet ad sacerdotē ⁊
videbit eū. Cūq; color alb⁹ i cute fuerit ⁊ ca
pillorū mutauerit aspectū:ipa q̄q; caro viua
apparuerit:lepra vetustissima iudicabitur.
atq; inolita cuti. Cōtamiabit itaq; eū sacer
dos ⁊ nō recludet:qa pspicue imunditie ē.
Sin aūt effloruerit discurrēs lepra i cute ⁊
opuerit oēm carnē a capite usq; ad pedes:
q̄cq̄d sub aspectu oculorū cadit:ↄsiderabit
eū sacerdos ⁊ teneri lepra mūdissima iudi-
cabit:eo q̄ ois i cādorē versa sit:⁊ icciro hō
mūdus erit. Qñ vero caro viuēs i eo appa
ruerit:tūc sacerdotis iudicio polluet: ⁊ int
imūdos reputabit. Caro.n.viua si lepra as
pergit imūda ē. Q si rursū v̄sa fuerit i albo
rē ⁊ totū hominē opuerit:cōsiderabit eū sa
cerdos ⁊ mūdū eē ↄcernet. Caro aūt ⁊ cutis
i q̄ vlcus natū ē ⁊ sanatū ⁊ i loco vlceris cica
trix alba apparuerit siue subrussa:adducet
hō ad sacerdotē:qui cū viderit locū lepre
humiliorē carne reliq̄ ⁊ pilos v̄sos i cādorē
ↄtaminabit eū. Plaga.n.lepre orta ē i vlcē.
Q si pil⁹ coloris ē pstini ⁊ cicatrix subobscu
ra ⁊ vicina carne nō ē humilior recludet eū
septē dieb⁹:⁊ siquidē creuerit: adiudicabit
eū lepre:sin aūt steterit i loco suo vlceris est
cicatrix ⁊ hō mūdus erit. Caro aūt ⁊ cutis
quā ignis exusserit ⁊ sanata albā siue ruffā
hūerit cicatricē:ↄsiderabit eā sacerdos:Et
ecce si versa ē i alborē:⁊ locus ei⁹ reliq̄ cute
ē hūilior:ↄtamiabit eū qa plaga lepre i cica
trice orta ē. Q si pilorū color nō fuerit imu
tat⁹ nec hūiliō plaga carne reliq̄ ⁊ ipa lepre
spes fuerit subobscura: r̄cludet eū septē die
bus ⁊ die septio ↄtēplabit. Si creuerit in cu
te lepra ↄtamiabit eū:sin aūt i loco suo can
dō steterit nō satis clar⁹:plaga ↄbustiōis ē:
⁊ iccirco mūdabit qa cicatrix ē cōbusture.
Uir siue mulier i cuius capite vl' barba ger
minauerit lepra videbit eos sacerdos:⁊ si
q̄dē hūilior fuerit locus carne reliq̄ ⁊ capil
lus flau⁹ solitoq; subtilior:ↄtaminabit eos
qa lepra capitis ac barbe ē. Sin aūt viderit
locū macule eq̄lē vicine carni ⁊ capillū ni-
grū:recludet eos septē dieb⁹ ⁊ die septimo
intuebit. Si nō creuerit macula ⁊ capil-
lus sui coloris ē ⁊ loc⁹ plage carni r̄liq̄ eq̄l:
radet hō absq; loco macule ⁊ recludet sep-
tē dieb⁹ alijs:Si die septio visa fuerit stetis
se plaga i loco suo:nec humiliō carne reliq̄
mūdabit eū:lotisq; vestib⁹ suis mūd⁹ erit.
Si aūt p⁹ emūdationē rursus creuerit ma-
cula i cute:nō q̄ret āpli⁹ vtrū capill⁹ i flauū
colorē sit ↄmutat⁹:qa apte imūdus ē. Por
ro si steterit macula ⁊ capilli nigri fuerit no
uerit hoiē sanatū esse ⁊ ↄfidēter eū pnūci-
et mūdū. Uir siue mulier i cui⁹ cute cādor
apparuerit:ītuebit eos sacerdos. Si ↄphē
derit subobscurū alborē lucere i cute sciat
ñ eē leprā sz maculā coloris cādidi ⁊ hoiē
mūdū. Uir de cui⁹ capite capilli fluūt calu⁹
⁊ mūdus ē:⁊ si a frōte ceciderit pili recalua
ster ⁊ mūdus ē. Sin aūt i caluitio siue in re
caluatione albus vel ruffus color fuerit ex
ōt⁹ ⁊ hoc sacerdos viderit ↄdēnabit eū:ha
ud dubie lepre q̄ orta ē i caluitio: Quicun-
q; ergo maculat⁹ fuerit lepra ⁊ sepat⁹ ē:ad
arbitriū sacerdotis habebit vestimēta dissu
ta:caput nudū os veste cōtectū: cōtamina
tū ac sordidū se clamabit. Oi tēpore q̊ lep
sus ē ⁊ imūd⁹ solus habitabit extra castra.
Uestis lanea siue linea q̄ leprā hūerit in sta
mine atq; subtegmie aut certe pellis vel q̄c
q̄d ex pelle cōfectū ē:si alba vel ruffa macu
la fuerit īfecta:lepra reputabitur:ostēdetur
q; sacerdoti:qui cōsideratā recludet septē
diebus:⁊ die septimo rursus aspiciēs si de-
prehenderit creuisse:lepra perseuerans est:
pollutū iudicabit vestimētū ⁊ oē in quo fu
erit inuenta ⁊ iccirco cōburetur flāmis. Q
si eam viderit non creuisse precipiet ⁊ laua
bunt id in quo lepra est:recludetq; illud se
ptē diebus alijs:⁊ cū viderit faciem quidē
pstinā no reuersā nec tamē creuisse lepram
imūdū iudicabit ⁊ igne ↄburet:eo q̄ infusa
sit i supficie vestimēti vel p totū lepra. Sin
aūt obscurior fuerit loc⁹ lepre postq̄ vestis
ē lota abrūpet eū ⁊ a solido diuidet. Q si
vltra apparuerit i his locis q̄ pus imaclata
erāt lepra volatilis ⁊ vaga debet igne cōbu
ri. Si cessauerit lauabit aq̄ ea q̄ pura sūt se
cundo ⁊ mūda erunt. Ista ē lex lepre vesti-
mēti lanei ⁊ linei stamis atq; subtegminis:
oisq; suppellectilis pellicee qūo mūdari de
beat vel cōtaminari.

XIIII

Locutusq; est dominus ad moysen dicens: Hic

est ritus leprosi quando mūdāo⁹ ē. Addu-
cet ad sacerdotem. Qui egressus ō castris
cū iuenerit leprā esse mūdatā pcipiet ei qui
purificatur vt offerat duos passeres viuos
p se q̊s vesci licitū ē: ⁊ lignū cedrinū vmicu
lūq₃ ⁊ hysopū: ⁊ vnū₃ ex passerib⁹ imolari
iubebit i vase fictili sup aq̄s uiuentes: aliu₃
āt viuu₃ cū ligno cedrino ⁊ coco ⁊ hysopo
tiget i sāguie passeris imolati q̊ asperget il-
lū q̊ mundāo⁹ ē septies ut iure purgetur ⁊
dimittet passerē viuū vt i agrū auolet. Cū-
q₃ lauerit hō vestimēta sua radet oēs pilos
corporis ⁊ lauabit aq̄: purificatusq₃ igredie
tur castra: ita dūtaxat vt maneat extra tab
naculū suū septē dieb⁹: ⁊ die septia radet ca
pillos capitꝭ barbāq₃ ⁊ supcilia ac toti⁹ cor
pōis pilos: ⁊ lotꝭ rūsū vestibꝭ ⁊ cōpore die o
ctauo sumet duos agnos imaclatos ⁊ ouē
āniclā₃ absq₃ macla ⁊ tres decimas simile i
sacrificiū q̄ ꝯspersa sit oleo ⁊ seorsū olei sex
tariu₃. Cūq₃ sacerdos purificās hoiē₃ sta
tuerit eū ⁊ hec oia corā dn̄o i ostio tabna-
culi testimonij: tollet agnū ⁊ offeret eū p de
licto oleiq₃ sextariū: ⁊ oblatꝭ an̄ dn̄₃ oibus
imolabit agnū ubi solet imolari hostia pro
peccō: ⁊ holocaustū. i. i loco scō: sic. n. p pec
cato: ita ⁊ p delicto ad sacerdotē ptinet ho
stia. Sācta sāctoꝝ ē. Assumēsq₃ sacēdos ō
sāguie hostie q̄ imolata ē p delicto ponet s͞z
extremū auricule dextre ei⁹ qui mūdatur ⁊
sup pollices manus dextre ⁊ pedis ⁊ ō olei
sextario mittet i manū suā sinistrā tingetq₃
digitū dextrū i eo ⁊ aspget corā dn̄o septies
Qō āt reliquū ē olei i leua manu: fūdet su
per extremū auricule dextre ei⁹ q̄ mūdat: ⁊
sup pollices man⁹ ac pedis dextri ⁊ sup san
guinē q̄ effusus ē p delicto ⁊ sup caput ei⁹.
Rogabitq₃ p eo corā dn̄o ⁊ faciet sacrificiū
p peccō. Tūc imolabit holocaustū ⁊ pōet il
lud altari cū libamītꝭ suis ⁊ hō rite munda
bitur. Qꝫ si paup ē ⁊ nō pōt man⁹ ei⁹ iueni-
re q̄ dicta sūt: p delicto assumet agnū ad ob-
lationē vt roget p eo sacerdos decimāq₃ p-
tē simile ꝯsperse oleo i sacrificiū ⁊ olei sex-
tariū duosq₃ turtures siue duos pullos co
lumbe: q̊ꝝ vn⁹ sit p peccō ⁊ altꝰ i holocaustū:
offeretq₃ ea die octauo purificatiōis sue sa
cerdoti ad ostiū tabnaculi testimonij cora₃
dn̄o. Qui suscipiens agnū p delicto ⁊ sexta
riū olei: leuabit sīl: imolatoq₃ agno de san-
guie ei⁹ ponet sup extremū auricule dextre
ei⁹ q̄ mūdatur ⁊ sup pollices man⁹ ei⁹ ac pe

dis dextri. Olei vero partē mittet i manu₃
suā sinistrā: i quo tigēs digitū dextre man⁹
aspēget septies ꝯtra dn̄₃ tāgetq₃ extremum
dextre auricle illi⁹ q̄ mūdat: ⁊ pollices man⁹
ac pedis dextri i loco sanguinis qui effusus
est p delicto. Reliquā aute₃ partē olei q̄ est
i sinistra manu mittet sup caput purificati
vt placet pro eo dn̄m: ⁊ turture₃ siue pullū
colūbe offeret: vnum p delicto ⁊ alteꝝ i ho
locaustū cum libamētꝭ suis. Hoc ē sacrifici
um leprosi: qui habere nō pōt oia i emūda
tionē sui. Locutusq₃ est dn̄s ad moysē ⁊ aa
ron dicens: Cūq₃ ingressi fueritis i terram
chanaam quā ego dabo vobis i possessio-
nem: si fuerit plaga lepre i edibus: ibit cuius
ē dom⁹ nūciās sacerdoti ⁊ dicet: Quasi pla
ga lepre videt mihi esse in domo mea. At
ille pcipiet vt efferantur vniuersa de domo
puſq̄ ingrediatur eam ⁊ videat vtrū lepro
sa sit: ne imunda fiant oia que i domo sūt.
Intrabitq₃ postea vt cōsideret leprā dom⁹:
⁊ cum viderit i parietibus illius quasi val
liculas pallore siue rubore deformes ⁊ hu-
miliores supficie reliq̄: egrediet hostiū do-
mus: ⁊ stati claudet illā septem dieb⁹: reuer
susq₃ die septio cōsiderabit eā. Si iuenerit
creuisse leprā iubebit erui lapides i q̊bus le
pra ē ⁊ pijci eos extra ciuitatē i locū imun-
dū: domū āt ipsā radi itrisecus p circuitu₃
⁊ spgi puluerē rasure extra vrbē i locū imū
dū: lapidesq₃ alios reponi p his q̄ ablati fu
erāt ⁊ luto alio liniri domū. Sin āt postq̄
eruti sīt lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia tra lita
igressus sacerdos viderit reuersam lepram
⁊ parietes respsos maculis: lepra est pseue
rans ⁊ imūda dom⁹. Quā stati destruēt ⁊
lapides ei⁹ ac ligna atq₃ vniūsū puluere₃ pi
iciēt extra oppidū i locū imūdū. Qui intra
uerit domū qn̄ clausa ē imundus erit usq₃
ad vesperu₃: ⁊ qui dormierit i ea ⁊ comede
rit quippiam lauabit vestimēta sua. Qꝫ si i
troiens sacerdos viderit lepram non creuis
se in domo postq̄ denuo lita fuerit purifi-
cabit eam reddita sanitate ⁊ i purificatiōe
eius sumet duos passeres lignumq₃ cedri-
num ⁊ vermiculum atq₃ hysopum ⁊ imo-
lato vno passere i vase fictili sup aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ⁊ hysopū ⁊ cocū ⁊ pas-
serē vnū ⁊ tiget oia i sāguie passerꝭ imolati
atq₃ i aq̄s viuētib⁹: ⁊ aspget domu₃ septies
purificabitq₃ eā tā i sanguie passerꝭ q̄ i aq̄₃
viuētibus: ⁊ i passere viuo lignoq₃ cedrino

⁊ hysopo atqꝫ vermiclo. Cūqꝫ dimiſit paſ
ſerē auolare ī agrū libere: orabit ꝓ domo ⁊
iure mūdabit. Jſta ē lex oīs lepre ⁊ ꝑcuſſu
re lepre veſtiū ⁊ domorū cicatricis ⁊ erūpē
tiū papularuꝫ lucentis macule ⁊ ī varias
ſpecies coloribus īmutatis: vt poſſit ſciri q̄
tēpore mūdū q̄d vel īmūdū ſit. ¶ XV

Locutuſqꝫ ē domin⁹ ad moyſe ⁊ aarō
dicēs: Loq̄mini filijs iſrael ⁊ dicite eis:
Uir q̄ patit̄ fluxū ſemis īmūdus erit: ⁊ tūc
iudicabitur huic uicio ſubiacere: cum ꝑ ſin
gula momēta adheſerit carni ei⁹ atqꝫ ꝯcre
uerit fedus humor. Oē ſtratū ī q̄ dōmierit
īmūdū erit ⁊ vbicūqꝫ ſederit. Siq̄s hoīuꝫ
tetigerit lectuꝫ ei⁹: lauabit veſtimenta ſua ⁊
ip̄e lot⁹ aq̄ īmūd⁹ erit vſqꝫ ad veſpū. Si ſe
derit ubi ille ſederat ⁊ ip̄e lauabit veſtimta
ſua: ⁊ lot⁹ aq̄ īmūdus erit vſqꝫ ad veſperū.
Qui tetigerit carnē ei⁹ lauabit veſtimenta
ſua ⁊ ipſe lot⁹ aq̄ īmūd⁹ erit uſqꝫ ad ueſpū.
Si ſaliuam huiuſcemodi homo iecerit
ſuper eum qui imundus ē lauabit veſtimē
ta ſua ⁊ lot⁹ aq̄ īmūd⁹ ēit uſqꝫ ad ueſpū. ſagi
na ſr̄ qͦ ſedēit īmūdū ēit: ⁊ q̄cq̄d ſb̄ eo fuēit
q̄ fluxū ſemis patit̄ pollutū erit uſqꝫ ad ueſ
perū. Qui portauēit hoꝝ aliq̄d lauabit ue
ſtimēta ſua: ⁊ ip̄e lot⁹ aq̄ īmūdus erit uſqꝫ
veſperū. Oīs quē tetigerit q̄ talis ē nō lot̄
aū manib⁹ lauabit veſtimta ſua ⁊ lot⁹ aq̄ ī
mūduſ erit vſqꝫ ad veſpū. Uas fictile qͦ te
tigerit cōfriget. Uas aūt ligneū lauabit aq̄.
Si ſanatus fuerit q̄ h⁹ mōi ſuſtiet paſſiōeꝫ
nūerabit ſeptē dies p⁹ emūdatōnē ſui ⁊ lo
tis veſtib⁹ ⁊ toto corpore ī aquis viuētib⁹ e
rit mūdus. Die aūt octauo ſumet duoſ tur
tures aut duos pullos colūbe ⁊ veniet ī cō
ſpectu dn̄i ad hoſtiū tab̄naculi teſtimōij da
bitqꝫ eos ſacerdoti. Qui faciet vnū ꝓ pccō
⁊ alterū ī holocauſtū: rogabitqꝫ ꝓ eo coraꝫ
dn̄o ut emūdēt a fluxu ſemis ſui. Uir d̄ quo
egreditur ſem̄ coit⁹ lauabit aq̄ oē corp⁹ ſuū
⁊ īmūdus erit uſqꝫ ad veſpū. Ueſtē ⁊ pellē
quā hūerit lauabit aq̄ ⁊ īmūda ēit uſqꝫ ad
veſpū. Mulier cū q̄ coierit lauabitur aq̄ ⁊
īmūda erit vſqꝫ ad veſperū. Mulier q̄ red̄
unte m̄ſe patit̄ fluxū ſāguis ſeptē dieb⁹ ſep
abitur. Oīs q̄ tetigerit eā īmūdus erit uſqꝫ
ad veſperū: ⁊ loc⁹ ī q̄ dormierit vl̄ ſedēit die
bus ſepatōis ſue polluetur. Qui tetigerit
lectuꝫ ſuū lauabit veſtimēta ſua ⁊ ip̄e locuſ
aq̄ īmūduſ erit vſqꝫ ad veſperū. Oē uas ſu
per quod illa ſederit q̄ſq̄s attigerit lauabit
veſtimēta ſua: ⁊ ip̄e lot⁹ aq̄ pollut⁹ erit uſqꝫ
ad ueſperuꝫ. Si coierit cū ea vir tp̄e ſāguis
m̄ſtrualis īmūdus erit ſeptē dieb⁹ ⁊ oē ſtra
tuꝫ ī quo dōmierit polluet̄. Mlier q̄ patit̄
mult̄ dieb⁹ fluxū ſāguiſ nō ī tēpore m̄ſtrua
li ul̄ q̄ p⁹ m̄ſtruū ſāguinē fluere nō ceſſat: q̄
diu ſubiacet huic paſſioni īmūda erit q̄i ſit
ī tēpore m̄ſtruo. Oē ſtratuꝫ ī q̄ dormierit ⁊
vas ī quo ſederit pollutū erit. Quicūqꝫ te
tigerit eā lauabit veſtimta ſua ⁊ ip̄e lot⁹ aq̄
īmūdus erit uſqꝫ ad veſperuꝫ. Si ſtetēit ſā
guis ⁊ fluere ceſſauerit numerabit ſeptē di
es purificatiōis ſue: ⁊ die octauo offeret ꝓ
ſe ſacēdoti duos turtures aut duos pulloſ
colūbaruꝫ ad oſtiū tabernaculi teſtimonij:
q̄ vnū faciet ꝓ pccō ⁊ alteruꝫ ī holocauſtū:
rogabitqꝫ ꝓ eo corā dn̄o ⁊ ꝓ fluxu īmundi
tie ei⁹. Docebit̄ ergo filios iſrl̄ ut caueant ī
mūditias ⁊ nō moriāt̄ ī ſordib⁹ ſuis cū pol
luerit tabernaculū meuꝫ qͦ ē iter eos. Jſta
eſt lex ei⁹ q̄ patitur fluxuꝫ ſemis ⁊ q̄ polluit̄
coitu: ⁊ q̄ mēſtruis tēporib⁹ ſepat̄ vl̄ q̄ iugi
fluit ſāguie ⁊ hoīs q̄ dormierit cū ea. ¶ XVI

Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen p⁹ morteꝫ
duoruꝫ filioꝝ aarō q̄n offerētes ignē
alienuꝫ īterfecti ſunt: ⁊ p̄cepit eis dicēs: Lo
quere ad aaron f̄reꝫ tuuꝫ ne oī tēpore īgredi
atur ſāctuariuꝫ qͦ ē intra veluꝫ corā propi
tiatorio quo tegitur arca vt nō moriatur:
quia in nube apparebo ſuper oraculum
niſi hec āte fecerit. Uituluꝫ pro peccato of
feret ⁊ arietē in holocauſtuꝫ. Tunica linea
ueſtietur: feminalib⁹ lineis verēda celabit:
Accingetur zona linea: cidarim lineam im
ponet capiti. Hec enim veſtimenta ſunt ſā
cta: q̄b⁹ cūctis cū lot⁹ fuerit īduet̄. Suſcipi
etqꝫ ab vniuerſa m̄ltitudīe filioꝝ iſrl̄ duos
hircos ꝓ pccō ⁊ vnuꝫ arietē ī holocauſtuꝫ.
Cūqꝫ obtulerit vituluꝫ ⁊ orauerit ꝓ ſe ⁊ ꝓ
domo ſua: duos hircos ſtare faciet coram
domino in hoſtio tabernaculi teſtimonij.
mittenſqꝫ ſup vtrunqꝫ ſortē vnā dn̄o ⁊ alte
ram capro emiſſario: cui⁹ exierit ſors dn̄o:
offeret illuꝫ pro peccato: cuius autē ī caprū
emiſſariuꝫ ſtatuet euꝫ viuuꝫ corā dn̄o ut fū
dat preces ſuper eum ⁊ emittat eum in ſoli
tudinem. His rite celebratis offeret vitulū
⁊ rogans pro ſe ⁊ pro domo ſua immola
bit euꝫ. Aſſūptoqꝫ turibulo qͦ de prunis
altaris īpleuerit: ⁊ hauriens manu ꝯpoſitū
thymiama ī icēſuꝫ: ultra uelū ītrabit ī ſcā:
vt poſitis ſup ignē aromatib⁹ nebula corū

⁊ vapor opiat oraculũ qđ ē supra testioniũ
⁊ nō moriatur. Tollet qꝫ de sanguie vituli
⁊ aspget digito septies ꝯtra ꝓpitiatoriũ ad
orientē. Cũqꝫ mactauerit hircũ ꝓ pcc̄o ppl'i:
īferet sāguinē eiꝰ itra velũ sicut pceptũ est đ
sanguine vituli: vt aspgat e regiōe oraculi ⁊
expiet sā ctuariũ ab imũdicijs filioꝝ isrl': ⁊
a puaricatioībꝰ eoꝝ cūctisqꝫ pccis. Juxta
hūc ritũ faciet tabernaculo testimonii qđ
fixũ ē iter eos i medio sordiũ hitatōis eoꝝ.
Nullus hoiūꝫ sit i tabernaculo qñ pōtifex
sctūariũ igredit vt roget ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua
⁊ ꝓ vniuerso cetu isrl' donec egrediat tabna-
culũ. Cũ āt exierit ad altare qđ corā dño ē
oret ꝓ se ⁊ sūptũ sāguinē vituli atqꝫ hirci fū
dat sup cornua eiꝰ ꝑ gyrũ aspgēsqꝫ digito
septies expiet ⁊ sctificet illud ab imunditijs
filioꝝ isrl'. Postꝗ emũdauerit sctūariũ ⁊
⁊ tabernaculũ ⁊ altare: tūc offerat hircum
viuētē: ⁊ posita vtraqꝫ mãu sꝫ caput eiꝰ ꝯfi
teatur oēs iniqtates filioꝝ isrl' ⁊ vniuersa de
licta atqꝫ pcc̄a eoꝝ: q īpcās capiti eiꝰ emittet
illũ ꝑ hoiēs paratũ i desertũ. Cũqꝫ portaue
rit hircus oēs iniqtates eoꝝ i terra solita-
riā ⁊ dimissus fuerit i deserto reuertet in ta-
bernaculũ testimonij ⁊ depositꝭ vestibꝰ qui
bꝰ ꝑus indutꝰ erat cũ itraret sctūariũ relictꝭ
qꝫ ibi: lauabit carnē suā i loco sācto: induet-
qꝫ vestibꝰ suis: ⁊ postꝗ egressus obtulerit
holocaustũ suũ ac plebis: rogabit tā ꝓ se ꝗ
ꝓ pp'lo ⁊ adipē q oblatꝰ est ꝓ pccis adolebit
sup altare: ille vō q dimiserit caprũ emissari
uꝫ lauabit vestimēta sua ⁊ corpꝰ aq̄ ⁊ sic igre
diet castra. Vitulũ āt ⁊ hircũ q ꝓ peccato
fuerāt imolati ⁊ qꝝ sanguis illatꝰ ē i sāctua
riũ vt expiatio ꝯpleret asportabūt foras ca
stra ⁊ ꝯburēt igni tā pelles ꝗ carnes eoruꝫ
ac fimũ: ⁊ qcūqꝫ ꝯbusserit ea lauabit vesti-
mēta sua ⁊ carnē aq̄: ⁊ sic igredieť castra. E
ritqꝫ vobis hoc legitimũ sēpiternuꝫ. Mēse
aūt septio decima die mēsis affligetis aīas
vr̄as: nullũqꝫ opꝰ facietis siue idigena siue
aduena q pegrinat iter uos. In hac die ex-
piatio erit vr̄i atqꝫ mundatio ab oībꝰ pccis
vr̄is corā dño mūdabimi. Sabbatũ. n. rqe-
tiōis ē ⁊ affligetis aīas vr̄as religiōe ꝑpetua
Expiabit aūt sacerdos q unctꝰ fuerit ⁊ cuiꝰ
manꝰ initiate sūt vt sacerdotio fungat pro
pr̄e suo. Induetqꝫ stola linea ⁊ vestibꝰ sctis
⁊ expiabit sctūariuꝫ ⁊ tabernaclꝫ testimōij
atqꝫ altare: sacerdotes qꝫ ⁊ vniuersũ pplm
Eritqꝫ hoc vobis legitimũ sēpiternũ vt ore-
tis ꝓ filijs isrl' ⁊ ꝓ cūctis pccis eoꝝ semel i an
no. Fecit igit sic pcepat dñs moysi. XVII

Et locutꝰ ē dñs ad moysē dicēs: Loq-
re aarō ⁊ filijs eiꝰ ⁊ cūctis filijs israel
dicēs ad eos: Iste ē sermo quem mādauit
dñs dicēs: Hō qlibet de domo isrl' si occiđ
rit bouē aut ouē siue caprā i castris vel ex-
ta castra ⁊ nō obtulerit ad hostiũ taberna-
culi oblationē dño: sāguis reꝰ erit: qi si san
guineꝫ fuderit sic peribit de medio populi
sui. Jđ sacerdoti offerre debēt filij isrl' ho-
stias suas qs occidūt i agro vt sāctificētur
dño an̄ hostiũ tabernaculi testimonij ⁊ im
molēt eas hostias pacificas dño. Fundetqꝫ
sacerdos sāguinē sup altare dñi ad ostiũ ta
bernaculi testimōij ⁊ adolebit adipē i odo-
rē suauitatis dño: ⁊ neqꝗ vltra imolabūt
hostias suas demonibꝰ cũ quibꝰ fornicati
sūt. Legitimuꝫ sēpiternuꝫ erit illis ⁊ poste-
ris eoꝝ: ⁊ ad ipos dices: Hō de filijs isrl' ⁊
de aduenis q peregrināt apud vos: qui ob
tulerit holocaustuꝫ siue victimā: ⁊ ad osti-
uꝫ tabernaculi testimonij nō adduxerit eā
vt offerat dño: iteribit de pp'lo suo. Hō qli-
bet de domo israel ⁊ de aduenis q pegrinā
tur int vos si comederit sanguinē obfirma
bo faciē meā ꝯtra aīaꝫ illiꝰ ⁊ disperdā eā đ
pp'lo suo: qa aīa carnis i sanguine ē: ⁊ ego
dedi illũ vobis vt sup altare in eo expietis
ꝓ aīabꝰ vr̄is ⁊ sāguis ꝓ aīe piaculo sit. Iccir
co dixi filijs isrl': Ois aīa ex vobis nō cōe-
det sāguinē nec ex aduenis q pegrināt apđ
vos. Hō quicũqꝫ de filiis isrl' ⁊ de aduenis
q pegrināt apđ vos: si vēatōe atqꝫ aucupio
ceperit ferā vl' auē qbꝰ vesci licitũ ē fundat
sāguinē eiꝰ ⁊ opiat illũ terra. Aīa. n. oīs car
nis i sāguine ē. Unde dixi filiis isrl': Sāgui
nē vniuerse carnis nō comedetis: qa aīa car
nis i sāguine ē: ⁊ qcũqꝫ comederit illũ inte-
ribit. Aīa q comedērit morticinũ vel captũ
a bestia tā de idigenis ꝗ de aduenis laua-
bit vestimenta sua ⁊ semetipsũ aqua ⁊ ꝯta
minatꝰ erit usqꝫ ad vesperũ: ⁊ hoc ōdie mū
dꝰ fiet. Qđ si nō lauerit vestimēta sua vl' cor
pus portabit iniqtatē suā. XVIII

Locutusqꝫ ē dñs ad moysen dicens:
Loquere filiis israel ⁊ dices ad eos:
Ego sũ dñs deus vr̄. Juxta cōsuetudinē ter
re egypti in qua habitastis non facietis: ⁊
iuxta morē regionis chanaā ad quam ego

introducturus sũ vos: nõ agetis nec in legitimis eoꝝ ãbulabitꝭ. Facietꝭ iudicia mea ⁊ ꝑcepta mea seruabitis ⁊ ãbulabitis in eis. Ego dñs deꝰ vester. Custodite leges meas atqꝫ iudicia q̄ faciẽs hõ viuet i eis ego dñs deꝰ vester. Oĩs hõ ad ꝓximã sãguis sui nõ accedet: vt reuelet turpidineꝫ eiꝰ. Ego dñs. Turpitudinẽ pr̃is tui ⁊ turpitudinẽ matris tue nõ discoopies. Mat̃ tua ẽ: nõ reuelab̃ turpitudinẽ eiꝰ: Turpitudinẽ vxoris patris tui nõ discoopies. Turpitudo .n. pr̃is tui ẽ. Turpitudinẽ sororis tue ex pr̃e siue ex mr̃e q̄ domi vł foris genita ẽ nõ reuelabis. Turpitudinẽ filie filij tui uel neptis ex filia non reuelabis: q̄a turpitudo tua ẽ. Turpitudinẽ filie vxoris pr̃is tui quã ꝑepit pr̃i tuo ⁊ ẽ soror tua ñ reuelabis. Turpitudinẽ sororis pr̃is tui nõ discoopies: q̄a caro ẽ pr̃is tui. Turpitudinẽ sororis mr̃is tue nõ reuelab̃: eo ꝙ caro sit mr̃is tue. Tupritudinẽ patrui tui ñ reuelabis: nec accedes ad uxorẽ eiꝰ: q̄ tibi affinitate ꝯiũgitur. Turpitudinẽ nurꝰ tue nõ reuelabis q̄a vxor filij tui ẽ: nec discoopies ignominiã eiꝰ ⁊ vxoreꝫ fratris sui nullus accipiat. Turpitudinẽ vxoris fr̃ıs tui ñ reuelabis: q̄a t̃pitudo fr̃is tui ẽ. Turpitudinẽ vxoris tue ⁊ filie eiꝰ nõ reuelabis. Filiã filij eiꝰ ⁊ filiã filie illiꝰ nõ sumes: ut reueles ignominiã eiꝰ q̄a caro illiꝰ sũt: ⁊ talis coitꝰ icestꝰ ẽ. Sororẽ uxoris tue i pelicatuꝫ illiꝰ nõ accipies: nec reuelabis turpitudinẽ eiꝰ adhuc illa uiuẽte. Ad mulíereꝫ q̄ patit̃ mẽstrua nõ accedes nec reuelabis feditatẽ eiꝰ. Cũ vxore ꝓximi tui nõ coibis: nec seminis cõmixtiõe maculaberis. De semine tuo nõ dabis vt ꝯsecret̃ idolo moloch: nec pollues nomẽ dei tui. Ego dñs. Cũ masculo ñ cõmiscearis coitu femineo: q̄a abominatõ ẽ. Cũ oĩ pecore nõ coibis nec maculabrꝭ cũ eo. Mulier nõ succũbet iumẽto nec miscebitur ei q̄a scelus ẽ nec polluami ĩ oĩbꝰ his q̄bꝰ ꝯtaminate sũt vniuerse gẽtes quas ego eijciã añ cõspectũ vr̃m: ⁊ q̄bꝰ polluta ẽ tẽra cuiꝰ ego scelera uisitabo: vt euomat habitatores suos. Custodite legitima mea atqꝫ iudicia: vt nõ faciatis ex oĩbꝰ abominatiõibꝰ istis tã idigena q̄ꝫ colonꝰ q̄ ꝑegrinatur apd̃ vos. Oẽs .n. execratões istas fecerũt accole t̃re q̄ fuerũt añ vos ⁊ polluerũt eã. Cauete ergo ne ⁊ vos silr̃ euomat cũ paria feceritꝭ sicut euomuit gẽtẽ q̄ fuit añ vos. Oĩs aĩa q̄ fecerit de abõinatõibus his q̄ppiã: peribit de medio ppl̃i sui. Custodite mãdata mea. Nolite facere q̄ fecerũt hi q̄ fuerũt ãte uos: ⁊ ne polluami i eis. Ego dñs deꝰ vr̃.

XIX

Locutꝰ ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Loq̄re ad oẽ ꝯetũ filioꝝ isrł ⁊ dices ad eos: Sc̃ti estote q̄a ego sãctꝰ sũ dñs deꝰ vr̃. Unusq̄sqꝫ pr̃eꝫ suũ ⁊ matrẽ suaꝫ tieat. Sabbata mea custodite. Ego dñs deꝰ vester. Nolite cõuerti ad idola nec deos ꝯflatiles facietis uobis. Ego dñs deꝰ vr̃. Si imolaueritis hostiã pacificoꝝ dño ut sit placabił: eo die q̄ fuẽit imolata cõedetꝭ eã ⁊ die altõ. quicq̄d ãt ĩsiduũ fuẽit i diẽ tertiũ igne ꝯburetꝭ. Si q̄s pꝰ biduũ comederit ex ea ꝓphanꝰ erit ⁊ ĩpietatis reus: portabitqꝫ iniquitatẽ suam q̄a sãctũ dñi polluit ⁊ ꝑibit aĩa illius d̃ populo suo. Cũqꝫ mesueris segetes terre tue nõ tondebis vsqꝫ ad solũ sup̃ficiẽ terre: nec remanẽtes spicas colliges: neqꝫ i vinea tua racemos ⁊ grana decidentia cõgregabis: sꝫ pauperibus ⁊ ꝑegrinis carpẽda dimittes. ego dñs deus vester. Nõ facietis furtũ: nõ mentiemini: nec decipiet vnusquisqꝫ proximũ suũ. Nõ periurabis i nomine meo: nec pollues nomẽ dei tui. Ego dñs. Nõ facies calumniam proximo tuo: nec vi opprimes eum. Nõ morabitur opus mercenarij tui apud te usqꝫ mane. Non maledices surdo: nec coram ceco pones offendiculum: sed timebis dominũ deum tuum: quia ego sum dominus. Nõ facies quod iniquuꝫ est nec ĩiuste iudicabis. Nõ consideres personam pauperis: nec honores vultũ potentis. Iuste iudica proximo tuo. Non eris criminator nec susurro in populis. Non stabis contra sanguineꝫ proximi tui. Ego dominus. Non oderis fratrem tuum in corde tuo: sꝫ publice argue eum: ne habeas sup̃ illo peccatũ. Nõ queras vltionẽ: nec memor eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. Diliges amicuꝫ tuũ sicut te ipsũ. Ego dñs. Leges meas custodite. Iumẽta tua non facies coire cũ alteriꝰ generis aĩantibus. Agruꝫ tuuꝫ nõ seres diuerso semie. Ueste q̄ ex duobus texta est non idues. Hõ si dormierit cuꝫ muliere coitu semis q̄ sit ãcilla etiaꝫ nobilis ⁊ tñ ꝑcio nõ redẽpta nec libertate donata vapulabũt ãbo ⁊ non moriẽtur q̄a nõ fuit libera. Pro delicto ãt suo offeret dño ad ostiũ tabernaculi testimonii arietẽ: orabitqꝫ ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ peccato eius corã dño ⁊ repropitiabit̃ ei: dimitteturqꝫ peccatũ. Qñ igressi fueritis terraꝫ

⁊ plãtaueritis ĩ ea ligna pomifera: auferetꝭ
ꝑpucia eorũ. Poma q̃ germinãt imũda eı̃t
vobis: nec edetꝭ ex eis. Quarto ãt ãno oĩs
fructus eorũ sãctificabitur: laudabilꝭ dño.
Quĩto aũt ãno comedetꝭ fructꝰ: ꝯgregãtes
poma q̃ proferũt. Ego dñs deꝰ vr̃. Nõ cõe
detis carnẽ cũ sãguine. Nõ augurabimini:
nec obseruabitis sõnia: neqꝫ ĩ rotũdũ attõ-
debitis comã: nec radetis barbã: ⁊ sup mõ
tuo nõ ĩcidetis carnes vr̃as neqꝫ figuras a
liq̃s: aut stigmata facietis uobis. Ego dñs.
Ne ꝓstituas filiã tuã ne cõtamietur t̃ra ⁊ ĩ
pleat piaculo. Sabbata mea custodite ⁊ sã
ctuariũ meũ metuite. Ego dñs. Nõ decline
tis ad magos: nec ab ariolis aliq̃d sciscitemĩ
vt polluamĩ ꝑ eos. Ego dñs deꝰ vr̃. Coram
cano capite cõsurge ⁊ honora ꝑsonã senis:
⁊ time dñz deũ tuũ. Ego sũ dñs. Si hĩtaue
rit aduena ĩ terra vr̃a ⁊ moratꝰ fuerit inter
vos ñ exprobretis ei: sꝫ sit ĩter vos q̃i ĩdige
na: ⁊ diligetis eũ q̃i vos metipsos. Fuistꝭ .n.
⁊ vos aduene ĩ terra egypti. Ego dñs deus
vester. Nolite facere iniquũ aliq̃d ĩ iudicio
ĩ regula: ĩ pondere: ĩ mẽsura. Statera iusta
⁊ eq̃ sint põdera: iustꝰ modius: equusqꝫ sex
tarius. Ego dñs deꝰ vr̃: qui eduxi vos de t̃-
ra egypti. Custodite oĩa ꝑcepta mea ⁊ vni-
uersa iudicia ⁊ facite ea. Ego dñs. ¶ XX

Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Hec
loq̃ris filijs isrl̃: Hõ de filijs isrl̃ ⁊ de
aduenis q̃ hĩtãt ĩ isrl̃: siquis dederit de sẽi-
ne suo idolo moloch morte moriatur. Po
pulus terre lapidabit eũ: ⁊ ego ponã faciez
meã cõtra illũ: succidãqꝫ illũ d̃ medio ppl̃i
sui: eo ꝙ dederit de semie suo moloch ⁊ ꝯ-
taminauẽit sãctuariũ meũ: ac polluerit no-
mẽ sãctũ meũ. Q: si negligẽs ppl̃s terre ⁊ q̃
si paruipẽdẽs ĩpiũ meũ dimiserit hoĩez q̃ d̃
dit de semie suo moloch nec uoluerit eũ oc
cidere: ponã faciẽ meã sup hoĩem illũ ⁊ co
gnationẽ eiꝰ: succidãqꝫ ĩpm ⁊ oẽs qui cõsen
serũt ei ut fornicaret cũ moloch de medio
populi sui. Aĩa q̃ declinauerit ad magos ⁊
ariolos ⁊ fornicata fuerit cũ eis ponã faciẽ
meã ꝯtra eã ⁊ ĩterficiã illã de medio popu-
li sui. Sãctificamĩ ⁊ estote sãctĩ: q̃a ⁊ ego sã
ctus sũ dñs deus vr̃. Custodite ꝑcepta mea
⁊ facite ea. Ego dominus qui sãctifico vos.
Qui maledixerit patri suo aut matri mor
te moriatur. Patri matriqꝫ qui maledixe-
rit sãguis eius sit super eũ. Si mechatꝰ q̃s
fuerit cũ vxore alterius ⁊ adulteriũ ꝑpetra
uerit cũ ꝯiuge ꝓximi sui morte moriãtur ⁊
mechus ⁊ adultera. Qui dormierit cũ no-
uẽca sua ⁊ reuelauerit ignominiã patris sui
morte moriãtur ãbo. Sãguis eorũ sit sup
eos. Siquis dormierit cũ nuru sua: vterqꝫ
moriatur: q̃a scelus operati sũt. Sãguis eo
rũ sit super eos. Qui dormierit cũ mascu-
lo coitu femineo: vtqꝫ operatus est nefas:
morte moriãtur. Sit sãguis eorũ sup eos.
Qui supra vxorẽ filiã duxerit matrẽ eius:
scelus operatus ẽ. Uiuꝰ ardebit cũ eis: nec
permanebit tãtum nefas ĩ medio vr̃i. Qui
cũ iumẽto ⁊ pecore coierit morte moriãt:
pecus q̊qꝫ occidite. Mulier que succubuerit
cuilibet iumẽto simul ĩterficiet cũ eo. San-
guis eorũ sit sup eos. Qui accepit sororem
suã filiaz p̃ris sui vl̃ filiã matris sue ⁊ vide-
rit turpitudinẽ eiꝰ: illaqꝫ cõspexerit fratris
ignominiã: nefariam rẽ operati sũt: occidẽ
tur ĩ cõspectu ppl̃i: eo ꝙ turpitudinẽ suam
mutuo reuelauerit: ⁊ portabũt iniq̃tatẽ su
am. Qui coiẽit cũ muliere ĩ fluxu mẽstruo
⁊ reuelauerit turpitudinẽ eiꝰ: ipsaqꝫ apuẽit
fõtẽ sanguis sui: interficiẽtur ambo de me-
dio populi sui. Turpitudinẽ matertere ⁊ a
mite tue nõ discooperies. Qui hoc fecerit:
ignominiaz carnis sue nudabit: portabunt
ambo iniquitatẽ suaz. Qui coierit cũ uxõe
patrui vl̃ auunculi ⁊ reuelauerit ignomini
am cognatõis sue: portabũt ambo pccũm
suũ. Absqꝫ liberis moriẽtur. Qui duxerit
vxorẽ fratris sui rẽ facit illicitã: turpitudi-
nẽ fratris sui reuelauit: absqꝫ filijs erit. Cu
stodite leges meas atqꝫ iudicia ⁊ facite ea:
ne ⁊ vos euomat terra quaz ĩtraturi estis
⁊ habitaturi. Nolite ambulare ĩ legitimis
nationũ: q̃s ego expulsurus sũ añ vos. Oĩa
.n. hec fecerũt ⁊ abomiatus sũ eas: vobꝭ ãt
loquor. Possidete terrã eorũ quã dabo uo
bis ĩ hereditatẽ: terraz fluentẽ lacte ⁊ melle
Ego dñs deus vr̃: q̃ sepaui vos a ceterꝭ po-
pulis. Separate ergo ⁊ vos iumẽtũ mũdũ
ab imũdo ⁊ auẽ mũdaz ab imunda: ne pol
luatis aĩas vr̃as ĩ pecore ⁊ auibꝰ ⁊ cũctis q̃
mouẽtur ĩ terra ⁊ q̃ vobis ostẽdi esse pollu
ta. Eritis sancti mihi: quia sanctus ego sũ
dñs: ⁊ separaui vos a ceteris populis ut es
setis mei. Uir siue mulier ĩ quibꝰ phitonicꝰ
vel diuinatõis fuerit spiritꝰ morte moriãt:
lapidibus obruẽt eos. Sanguis eorũ sit su-
per illos.

Dixit quoq̄ dn̄s ad moysē: Loq̄re XXI
ad sacerdotes filios aarō ⁊ dices ad
eos: Ne ꝯtamietur sacerdos ī mortibus ci
uiū suorū: nisi tm̄ in cōsāguineis ac ꝓpiq̄s
.i. sup prēz ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiā fratrem q̄z
⁊ sororē virginē q̄ nō ē nupta viro: sz nec in
prīcipe ppl̄i sui ꝯtamiabitur: Nec radēt ca-
put nec barbā: neq̄z ī carnibus suis facient
īcisuras. Scti erūt deo suo ⁊ nō polluēt no
mē ei⁹. Incēsū.n. dn̄i ⁊ panes dei sui offert:
⁊ iō sācti erūt. Scortū ⁊ vile ꝓstibulū n̄ du
cet vxorē: nec eā q̄ repudiata ē a marito: q̄a
ꝯsecratus ē deo suo: ⁊ panes ꝓpositiōis of-
fert. Sit ergo scūs: q̄a et ego sanct⁹ suz dn̄s
q̄ sāctifico vos. Sacerdotis filia si dephen
sa fuerit ī stupro ⁊ violauerit nomē prīs sui
flāmis exuret. Pōtifex.i. sacerdos maxim⁹
īter fratres super cui⁹ caput fusū ē vnctiōis
oleū: ⁊ cui⁹ manus ī sacerdotio ꝯsecrate sīt:
vestitusq̄z ē sāctis uestib⁹ caput suū nō dis-
cooperiet: vestimēta nō scidet: ⁊ ad oēz mō
tuū nō ingrediet oio. Sup prē q̄z suo ⁊ mrē
nō cōtamiabit: nec egredietur de sanctis ne
polluat sāctuariū dn̄i: q̄a oleū sācte vnctio
nis dī sui sup eū ē. Ego dn̄s. Uirginē ducet
vxorē. Uiduā aūt ⁊ repudiatā ⁊ sordidam
atq̄z me[retri]cē nō accipiet: sz puelā de ppl̄o
suo: ne cōmisceat stirpē generis sui vl̄go gē
tis sue: q̄a ego dn̄s q̄ sāctifico eū. Locutusq̄z
ē dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re ad aarō: Hō
de semie tuo p familias q̄ hūerit maculam
nō offeret pāes deo suo: nec accedet ad mi-
nisteriū ei⁹. Si cecus fuerit: si claudus: si vl̄
paruo vl̄ grādi ⁊ torto naso: si fracto pede:
si māu: si gibbus: si lippus: si albuginē hn̄s
ī oculo: si iugem scabiē: si īpetiginē ī corpo-
re: vl̄ herniosus: oīs q̄ habuerit maculam
de semine aaron sacerdotis non accedet
offerre hostias dn̄o nec panes deo suo. Ue
scet tn̄ panib⁹ q̄ offerūt ī sāctuario: ita dūta
xat vt ītra velū nō ingrediatur: nec accedat
ad altare q̄ maculā hēt ⁊ ꝯtamiare nō dēz
sāctuariū meū. Ego dn̄s q̄ sāctifico eos. Lo
cutus ē ergo moyses ad aarō ⁊ ad filios ei⁹
⁊ ad oēz isrl̄ cūcta q̄ sibi fuerāt ipata. XXII
Locutusq̄z ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo-
quere ad aarō ⁊ ad filios ei⁹ vt caue-
ant ab his q̄ cōsecrata sūt filiorū isrl̄ ⁊ nō
cōtaminēt nomē sāctificatorū: mihi q̄ ipsi
offerūt. Ego dn̄s. Dic ad eos ⁊ ad posteros
coruz: Omnis hō q̄ accesserit de stirpe vr̄a
ad ea q̄ cōsecrata sūt ⁊ que obtulerunt filij
isrl̄ dn̄o ī quo ē imūditia pibit corā dn̄o. E
go sū domin⁹. Hō de semie aarō q̄ fuerit le
prosus aut patiēs fluxū semis nō vescet de
his q̄ scificata st̄ mihi dōec sanet. Qui teti
gerit imūdū sup mortuo ⁊ ex quo egreditū
semē q̄i coitus: ⁊ q̄ tangit reptile ⁊ q̄dlibz ī
mūdū: cui⁹ tactus ē sordid⁹: imūdus erit us
q̄z ad vesperū: ⁊ nō vescet his q̄ sanctificata
sūt: sz cū lauerit carnē suā aq̄ ⁊ occubuerit
sol: tūc mūdat⁹ vescet de sāctificatis: q̄a cib⁹
illi⁹ ē. Morticinū ⁊ captū a bestia nō come
dēt nec polluētur ī eis. Ego sū dn̄s. Custo-
diāt p̄cepta mea ut nō subiaceāt pccō ⁊ mo
riātur ī scūario cū polluerit illud. Ego dn̄s
q̄ scifico eos. Ois alienigena nō comedet d
sctificatis. Inq̄lin⁹ sacerdotis ⁊ mercenari⁹
nō vescētur ex eis. Quē āt sacerdos emerit
⁊ q̄ vnacul⁹ dom⁹ ei⁹ fuerit: hi comedent ex
eis. Si filia sacerdotis cuilibet de ppl̄o nu-
pta fuerit: de his q̄ sāctificata sūt ⁊ de pmi-
tijs n̄ vescet. Si āt vidua vl̄ repudiata ⁊ abs
q̄z liberis reuersa fuerit ad domū prīs sui: si
cut puella cōsueuerat: alet cib⁹ prīs sui. Ois
alienigena comedēdi ex eis nō habet ptātē.
Qui cōederit de sāctificatis p ignorātiā ad
det quītā partē cū eo qd̄ cōedit ⁊ dabit sa-
cerdoti ī scūariū: nec cōtamiabūt sctificata
filiorū isrl̄ q̄ offerūtur dn̄o: ne forte sustine-
ant iniquitatē delicti sui cū scificata cōede-
rit. Ego dn̄s q̄ scifico eos. Locutusq̄z ē dn̄s
ad moysē dicēs: Loq̄re ad aarō ⁊ filios ei⁹
⁊ ad oēs filios isrl̄: dicesq̄z ad eos: Hō d do
mo isrl̄ ⁊ de aduenis qui habitāt apud vos
qui obtulerit oblationē suā vel vota soluēs
vel spōte offerēs: quicquid illud obtulerit ī
holocaustū domini offeratur p vos: mascu
lus imaculatus erit ex bob⁹ ⁊ ouib⁹ ⁊ ex ca-
pris: Si maculā habuerit nō offeretis: ne
q̄z erit acceptabile. Homo qui obtulerit vi
ctimā pacificorū domino vel vota soluens
vel sponte offerens tam de bobus q̄ȝ de oui
bus: immaculatum offeret vt acceptabile
sit. Ois macula nō erit ī eo. Si cecum fue-
rit: si fractū: si cicatricē hn̄s: si papulas aut
scabiē: aut īpetiginē nō offeretis ea dn̄o: nec
adolebitis ex eis sup altare dn̄i. Bouē ⁊ ouē
aure ⁊ cauda āputatis: volūtarie offerre po
tes: votum autem ex his solui nō pōt. Oē
animal quod vel contritis vel tonsis vel se
ctis ablatisq̄z testiculis est: non offeretis do
mino: ⁊ in terra vestra hoc oīo ne faciatis.
De māu alienigene nō offeretis panes deo.

vr̄o: ⁊ quicquid aliud dare voluerit: ꝗa cor-
rupta ⁊ maculata s̄t oia: nō suscipietis ea.
Locutusq̄ ē dn̄s ad moysē dicēs: Bos ouis
⁊ capra cū genita fuerit: septē diebꝰ erūt sb
ubere mr̄is sue: die aūt octauo ⁊ deiceps of-
ferri poterit dn̄o. Siue illa bos siue ouis n̄ i-
molabūt vna die cū fetibus suis. Si imola-
ueritis hostiā pro gr̄arū actōe dn̄o: ut pos-
sit esse placabilis: eodē die comedetis eā.
Nō remanebit q̄cq̄ i mane alteriꝰ diei. Ego
dn̄s. Custodite mādata mea ⁊ facite ea. E-
go dn̄s. Ne polluatis nomē meū sāctū: ut
sāctificer i medio filiorū isrl̄. Ego dn̄s q̄ sā-
ctifico vos ⁊ eduxi de terra egypti: ut essem
uobis in deum. ego dominus. XXIII

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen dicēs: Lo-
q̄re filiis isrl̄ ⁊ dices ad eos: He sūt fe-
rie dn̄i quas uocabitis sāctas. Sex diebus
facietis opꝰ: dies septimꝰ quia sabbati req̄-
es ē uocabitur sāctus. Oē opus nō facietis
i eo. Sabbatū dn̄i ē i cūctis habitatiōibus
v̄ris. He sūt ergo ferie dn̄i sācte q̄s celebrare
debetis tēporibus suis. Mēse p̄mo q̄rtade-
cima die mēsis ad uespū phase dn̄i ē: ⁊ qui-
tadecima die mēsis huiꝰ solēnitas azimorū
dn̄i ē. Septē diebꝰ azima comedetis. Dies
p̄mus erit uobis celeberrimꝰ sāctusq̄. Oē
opus seruile nō facietis i eo: sed offeretis sa-
crificiū i igne domino septē diebꝰ: dies autē
septimus erit celebrior ⁊ sanctior: nullum-
q̄ seruile opus facietis in eo. Locutusq̄ est
dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re filiis isrl̄ ⁊ dices
ad eos: Cū igressi fueritis terrā quā ego da-
bo uobis ⁊ messueritis segetē: feretis manipu-
los spicarū p̄mitias mesis uestre ad sacer-
dotē. Qui eleuabit fascicl̄ū corā dn̄o ut ac-
ceptabile sit ꝓ uobis altero die sabbati ⁊ sā-
ctificabit illū: atq̄ in eodē die quo manipu-
lus ꝯsecrat: cedet agnꝰ imaculatꝰ āniculus
i holocaustū dn̄i ⁊ libamēta offerēt cum eo
due decime simile ꝯspse oleo i icēsuz dn̄i o-
dorēq̄ suauissimū. Liba q̄q̄ uini q̄rta ps hi.
Panē ⁊ polētā ⁊ pultes nō comedetis ex se-
gete usq̄ ad diē q̄ offeretis ex ea deo u̅r̄o. P̄-
ceptū ē sēpiternū i gn̄atiōibꝰ cūctisq̄ habi-
taculis uestris. Numerabitis ergo ab altero
die sabbati i quo obtulistis manipulū p̄mi-
tiarū septē hebdomadas plēas usq̄ ad al-
terā diē expletōis hebdomade septie. i. q̄nq̄-
gita dies: ⁊ sic offeretis sacrificiū nouū dn̄o
ex oībꝰ habitaculis u̅r̄is. Panes p̄mitiarū
duos de duabus decimis simile fermētate

quos coquetis in p̄mitias dn̄i. Offeretisq̄
cū panibꝰ septē agnos imaculatos ānicl̄os
⁊ uitulū de armēto unū ⁊ arietes duos: ⁊ e-
rūt i holocaustū cū libamētis suis i odorē
suauissimū dn̄o. Facietis ⁊ hircū ꝓ pccō du-
osq̄ agnos ānicl̄os hostias pacificorū. Cū-
q̄ eleuauerit eos sacerdos cū panibꝰ p̄mi-
tiarū corā dn̄o cedēt i usū eiꝰ. Et uocabitis
hūc diē celeberrimū atq̄ sāctissimū. Oē opꝰ
seruile nō facietis i eo. Legitimū sēpiternū
erit i cūctis habicl̄is ⁊ generatōibꝰ uestris.
Postq̄ aūt messueritis segetē t̄re uestre: nō
secabitis eā usq̄ ad solū: nec remanētes spi-
cas colligetis: sed pauperibꝰ ⁊ peregris dit-
tetis eas. Ego sū dn̄s deꝰ u̅r̄. Locutusq̄ est
dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re filiis isrl̄: Mē-
se septio p̄ma die mēsis erit uobis sabbatū
memoriale clāgētibus tubis ⁊ uocabit sāc-
tū. Oē opus s̄uile nō facietis i eo ⁊ offere-
tis holocaustū domino. Locutusq̄ ē dn̄s
ad moysē dicēs: Decimo die mēsis huiꝰ sep-
timi dies expiatōnū erit celeberrimus ⁊ uo-
cabitur scūs: affligetisq̄ aīas u̅r̄as i eo ⁊ of-
feretis holocaustū dn̄o. Oē opꝰ seruile nō
facietis i tēpore diei huiꝰ: q̄a dies ꝓpitiatō-
nis ē: ut ꝓpitiet uobis dn̄s deꝰ u̅r̄. Ois aīa
q̄ afflicta nō fuerit die hac ꝑibit de populis
suis: ⁊ q̄ opis q̄ppiā fecerit delebo eā d̄ po-
pulo suo. Nihil ergo opis facietis i eo. Le-
gitimū sēpiternū erit uobis i cūctis gn̄atōi-
bus ⁊ hītatōibꝰ u̅r̄is. Sabbatū reqetōis ē:
⁊ affligetis aīas u̅r̄as. Die nono mēsis septi-
mi a uespo usq̄ ad uespū celebrabitis sabba-
ta u̅r̄a. Et locutꝰ ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo-
quere filiis isrl̄: A quītodecimo die mensis
huiꝰ septimi erit ferie tabernaculorū septē
diebꝰ dn̄o. Dies p̄mꝰ uocabit celeberrimus
atq̄ sāctissimꝰ. Oē opꝰ seruile n̄ facietis i eo
⁊ septē diebꝰ offeretis holocausta dn̄o. Dies
q̄q̄ octauꝰ erit celeberrimus atq̄ scissimꝰ: ⁊
offeretis holocaustū dn̄o. Est. n. cetꝰ atq̄ col-
lecte. Oē opꝰ seruile nō facietis i eo. He sūt
ferie dn̄i: q̄s uocabitis celeberrimas atq̄
sāctissimas: offeretisq̄ i eis oblatōnes dn̄o
holocausta ⁊ libamēta iuxta ritū uniuscu-
iusq̄ diei exceptis sabbatis domini dōisq̄
q̄ uestris: ⁊ que offeretis ex uoto uel q̄ spō-
te tribuetis domino. A quintodecimo er-
go die mensis septimi quando congregaue-
ritis omnes fructus terre u̅r̄e celebrabitis fe-
rias dn̄i septē diebꝰ. Die p̄mo et die octauo
erit sabbatū. i. reqes: sumetisq̄ uobis die

ꝑmo fructus arboris pulcherrime spatulasq palmarũ ⁊ ramos ligni densarũ frondiũ ⁊ salices de torrẽte ⁊ letabimini coraz dño deo vr̃o: celebrabitisq solẽnitatẽ ei⁹ septẽ dieb⁹ per annũ. Legitimũ sempiternũ erit i generationibus ur̃is. Mense septio festa celebrabitis ⁊ habitabitis i umbraculis septẽ diebus. Omis q de genere ẽ israel manebit i tabernaculis: ut discãt posteri uestri q i tabnaculis hitare feceri filios isrl̃: cũ educerẽ eos de terra egypti. Ego dñs deus uester. Locutusq est moyses sr̃ solẽnitatib⁹ dñi ad filios isrl̃.

XXIIII

Et locut⁹ ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Precipe filiis isrl̃ ut afferant tibi oleũ de oliuis purissimũ ac lucidũ ad cõcinãdas lucernas iugiter extra uelũ testionij i tabernaculo federis. Ponetq eas aarõ a vespere usq i mane corã dño: cultu rituq ppetuo i generationib⁹ vr̃is. Sup candelabrũ mũdissimũ ponẽtur semper i cõspectu dñi. Accipies q similã ⁊ coques ex ea duodeci panes: q singuli hebũt duas decimas. Quorũ senos altrisecus sup mẽsã purissimã corã dño statues ⁊ pones sup eos tus lucidissimũ: ut sit panis i monimẽtũ oblatiõis dñi. Per singula sabbata mutabũtur corã dño: suscepti a filiis isrl̃ fedẽ sempitno: erũtq aarõ ⁊ filiorũ ei⁹ ut comedãt eos in loco sãcto: qa sãctũ sãctorũ ẽ de sacrificiis dñi iure ppetuo. Ecce ãt egressus fili⁹ mulieris israelitidis quẽ pepererat de uiro egyptio iter filios isrl̃ iurgat⁹ ẽ i castris cũ uiro israelite. Cũq blasphemasset nomẽ dñi: ⁊ maledixisset ei: adduct⁹ ẽ ad moysẽ. Uocabat ãt mater ei⁹ salumith filia dabri de tribu dan. Miserũtq eũ in carcerẽ: donec noscẽt qd iuberet dñs. Qui locut⁹ ẽ ad moysẽ dicẽs: Educ blasphemum extra castra: ⁊ ponãt oẽs q audierũt manus suas sup caput ei⁹: ⁊ lapidet eũ ppl̃s uniuersus: ⁊ ad filios isrl̃ loqris: Hõ q maledixerit deo suo portabit pccũ suũ: ⁊ q blasphemauerit nomẽ dñi morte moriatur: Lapidib⁹ opprimet eũ ois multitudo ppl̃i: siue ille ciuis siue pegrinus fuerit: q blasphemauerit nom̃ domini: morte moriat. Qui pcusserit ⁊ occidet hoiez: morte moriatur. Qui pcusserit aial reddet uicariũ. i. aiam p aia. Qui irrogauerit maculã cuilibet ciuiũ suorũ: sic fec sic fiet ei. Fracturam pro fractura: oculũ p oculo: dentẽ pro dente restituet. Qualem inflixerit maculã: talẽ sustinere cogetur. Qui pcusserit iumentũ: reddat aliud. Qui pcusserit hominẽ punietur. Equũ iudiciũ sit iter uos: siue pegrinus siue ciuis peccauerit: qa ego sũ dñs de⁹ vr̃. Locutusq ẽ moyses ad filios isrl̃: ⁊ eduxerũt eũ q blasphẽauerat extra castra: ac lapidib⁹ oppresserũt. Fecerũtq filii isrl̃ sic pceperat dñs moysi.

XXV

Locutusq ẽ dñs ad moysẽ i monte synai dicẽs: Loqre filiis isrl̃ ⁊ dices ad eos: Quãdo igressi fueritis terrã quã ego dabo uobis: sabbatizetis sabbatũ dño. Sex ãnis seres agrũ tuũ: ⁊ sex ãnis putabis uineam tuã: colligesq fructus ei⁹. Septio autẽ ãno sabbatũ erit terre reqetiõis dñi. Agrũ nõ seres: ⁊ vineã nõ putabis. Que spõte gignet humus nõ metes: ⁊ vuas ꝑmitiaꝝ tuarũ nõ colliges qi uidemiã. Annus. n. reqetiõis terre ẽ. Sed erũt uobis i cibũ tibi ⁊ seruo tuo: ãcille ⁊ mercenario tuo ⁊ aduene q peregrinatur apud te. Jumẽtis tuis ⁊ pecoribus oia que nascũtur prebebunt cibum. Numerab̃ q tibi septẽ hebdomadas ãnorũ. i. septies septẽ q siml̃ faciũt qdragitanouẽ: ⁊ clãges buccia mẽse septio: decia die mensis ppitiatõis tpe i uniuersa terra vr̃a. Scificabisq ãnũ quiqgesimũ ⁊ uocabis remissionẽ cũctis hitatorib⁹ terre tue. Ipse ẽ eniz iubileus. Reuertet hõ ad possessionẽ suam ⁊ unusqsq rediet ad familiã pstinã: qa iubileus ẽ ⁊ quiqgesimus ãnus. Non seretis atq metetis spõte i agro nascẽtia: ⁊ ꝑmitias uidemie nõ colligetis ob sãctificationez iubilei: sed stati ablata comedetis. Anno iubilei redient oẽs ad possessiões suas. Qñ uẽdes quippiã ciui tuo uel emes ab eo: ne ꝯtristes fratrẽ tuũ: sed iuxta numerũ annorũ iubilei emes ab eo: ⁊ iuxta supputatõnẽ frugũ uẽdet tibi. Quãto plus ãni remãsit post iubileũ: tãto crescet ⁊ preciũ: quanto minus tẽporis numeraueris: tãto minoris ⁊ ẽptio ꝯstabit. Tẽpus. n. frugũ uẽdet tibi. Nolite affligere cõtribules vr̃os: sz timeat unusqsq deũ suũ: qa ego dñs deus ur̃. Facite precepta mea: ⁊ iudicia custodite ⁊ iplete ea: ut habitaꝛ possitis i t̃ra absq ullo pauore: ⁊ gignat uobis hum⁹ fructus suos qbus uescami usq ad saturitatẽ: nulli⁹ ipetũ formidãtes. Q si dixeritis: quid cõedim⁹ ãno septimo: si non seuerimus neq collegeriz⁹ fruges nr̃as: dabo bñdictõnẽ meã uob̃ anno sexto: ⁊ faciet fruct⁹ triũ ãnorũ: seretisq ãno octauo ⁊ comedetis uetes fruges usq

ad nonū ānū: donec noua nascāť edetis ue
tera. Terra qꝫ nō uēdetur ĭ ppetuū q̄a mea
ē ⁊ uos aduene ⁊ coloni mei estis. Unde cū
cta regio possessiōis urē sub redēptōis ꝯdi
tiōe uēdeť. Si attenuatus frater tuꝰ uēdiō
rit possessiūculā suā: ⁊ uoluerit ꝓpiquꝰ eiꝰ:
pōt redimere quod ille uēdiderat. Sin aūt
nō habuerit ꝓximū ⁊ ipē preciū ad redimē
dū potuerit ĭuenire: cōputabūt fructꝰ ex eo
tēpore quo uēdidit ⁊ qđ reliquū ē reddet ē
ptori: sicqꝫ recipiet possessionē suā. Qȝ si nō
ĭuenerit manꝰ eiꝰ ut reddat p̄ciū hēbit ēptō
qđ emerat usqꝫ ad ānū iubileū. In ipo eniꝫ
oīs uēditio redibit ad dn̄ꝫ ⁊ ad possessorē p
stinū. Qui uēdiderit domū ĭtra urbis mu
ros: hēbit licētiā redimēdi donec unꝰ ĭpleať
ānꝰ. Si nō redimerit ⁊ āni circulus fuerit e
uolutus: ēptor possidebit eā ⁊ posteri eiꝰ in
perpetuū ⁊ redimi nō poterit etiā ĭ iubileo.
Sin āt ĭ uilla fuerit domꝰ q̄ muros nō hēt
agrorū iure uēdeť. Si aū redēpta nō fueit
ĭ iubileo reuerteť ad dn̄m suū. Edes leuita-
rū q̄ ĭ urbibꝰ sūt: sēp pn̄t redimi. Si redēp
te nō fuerit: ĭ iubileo reuertēť ad dn̄os: quia
domꝰ urbiū leuitarū ꝓ possessiōibꝰ sīt inť fi
lios isrł. Suburbana aūt eorū nō ueneāt:
q̄a possessio sēpiterna ē. Si attenuatꝰ fueit
frꝫ tuꝰ ⁊ ĭfirmꝰ māu: ⁊ susceperis eū q̄i aduenā
⁊ ꝑegrinū: ⁊ uixerit tecuꝫ: ne accipias usuras
ab eo: nec āpliꝰ q̄ꝫ dedisti. Time deū tuū: ut
uiuere possit frater tuꝰ apud te. Pecuniā tu
am nō dabis ei ad usurā: ⁊ frugū supabun
dātiā nō exiges. Ego dn̄s deus urꝫ qui eduxi
uos đ terra egypti: ut darē uobis terrā cha
naā ⁊ essē uester deꝰ. Si pauptate cōpulsus
uēdiderit se tibi frater tuꝰ: nō eū opp̄mes ꝩ
uitute famulorū: sed q̄i mercenariꝰ ⁊ colo-
nus erit. Usqꝫ ad ānū iubileū opabiť apud
te: ⁊ postea egredieť cū liberꝭ suis: ⁊ reuerteť
ad cognationē ⁊ ad possessionē patrū suo-
rū. Mei. n. serui sūt: ⁊ ego eduxi eos de trā
egypti. Nō ueneāt cōditione seruoruꝫ. Ne
affligas eū ꝑ potētiā: sed metuito deū tuū.
Seruꝰ ⁊ ācilla sint uobis de natōibꝰ q̄ in cir
cuitu uestro sūt: ⁊ de aduenis q̄ ꝑegrinātur
apud uos: uł qui ex his nati fuerit in terra
uestra. Hos hēbitis famłos: ⁊ hereditario
iure trāsmittetis ad posteros: ac possidebi
tis ĭ eternū. Fratres aūt uestros filios isrł
ne opp̄matis ꝑ potētiā. Si ĭualuerit apud
uos manus aduene atqꝫ peregrini ⁊ attēu-
atus frater tuꝰ uēdiderit se ei: aut cuiq̄ꝫ de

stirpe eius: pꝰ uēditionē pōt redimi. Qui
uoluerit ex fratribus suis redimet eū: ⁊ pa
truꝰ ⁊ patruelis ⁊ ꝯsāguineus ⁊ affinis. Si
aūt ⁊ ipse potuerit redimet se: supputatis
dūtaxat ānis a tēpe uēditōis sue usqꝫ ĭ ānū
iubileū: ⁊ pecunia q̄ uēditus fuerat iuxta ā
norū numerū: ⁊ rōne mercenariꝫ supputa-
ta. Si plures fuerit āni q̄ remanēt usqꝫ ad
iubileū: secūdū hos reddet ⁊ p̄ciū: si pauci
ponet rōnē cū eo iuxta annorū numerū: ⁊
reddet ēptori qđ reliquū ē ānorū quibꝰ aū
seruiuit: mercedibus ĭputatis. Nō affliget
eū uiolēter ĭ cōspectu tuo. Qȝ si ꝑ hec redi-
mi nō potuerit: āno iubileo egredietur cuꝫ
liberis suis. Mei eni sūt serui filiꝫ isrł quos
eduxi de terra egypti.

C XXVI

Ego dn̄s deus uester: Nō facietis uo-
bis idolū ⁊ sculptile: nec titulos erige
tis: nec ĭsignē lapidē ponetis ĭ terra uestra
ut adoretis eū. Ego. n. sū dn̄s deus uester.
Custodite sabbata mea: ⁊ pauete ad sāctua
riū meū. Ego dn̄s. Si ĭ preceptis meis ābu
laueritis ⁊ mādata mea custodieritis ⁊ fe-
ceritis ea: dabo uobis pluuias tēporibꝰ su-
is: ⁊ terra gignet germē suū: ⁊ pomis arbo
res replebūtur. Apphendet messiū tritura
uidemiā: ⁊ uidemia occupabit semētē: ⁊ co
medetꝭ panē uestrū ĭ saturitate ⁊ absqꝫ pa
uore hītabitis ĭ terra urā. Dabo pacē in fi
nibus uestris: dormietis: ⁊ nō erit q̄s exť
reat. Auferā malas bestias ⁊ gladiꝰ nō trā
sibit terminos urōs. Perseq̄mini inimicos
uestros ⁊ cōruēt corā uobis. Persequētur
quiqꝫ de uestris cētū alienos: ⁊ cētū de uo
bis decē milia. Cadēt inimici uestri gladio
ĭ cōspectu uestro. Respiciam uos ⁊ crescere
faciā: młtiplicabimi ⁊ firmabo pactū meū
uobiscū. Comedetis uetustissima ueteꝝ: et
uetera nouis supuenietibꝰ ꝓiicietis. Ponā
tabernaculū meū ĭ medio uestri: ⁊ nō abiꝫ-
ciet uos aīa mea. Ambulabo iter uos ⁊ ero
deꝰ urꝫ: uosqꝫ eritis ppl̄s meꝰ. Ego dn̄s deꝰ
uester: q̄ eduxi uos de terra egyptiorū ne ꝩ
uiretꝭ eis: ⁊ q̄ ꝯfregi catenas ceruicū urārū
ut ĭcederetis erecti. Qȝ si nō audieritis me:
nec feceritꝭ oīa mādata mea: sꝫ spreueritꝭ le
ges meas ⁊ iudicia mea cōtēpseritꝭ ut n̄ fa-
ciatis ea q̄ a me ꝯstituta sīt: ⁊ ad irritū ꝑdu
catꝭ pactū meū: ego qꝫ hec faciā uobꝭ. Uisi-
tabo uos ueloci ĭ egestate ⁊ ardōꝫ q̄ ꝯficiat
ocłos urōs: et ꝯsūmat aīas urās. Frustra se
retis semētē: que ab hostibus deuorabitur

Ponā faciē meā ꝯtra uos ⁊ corrụetis corā
hostib⁹ uestris, ⁊ subijciemi his:q̄ oderunt
uos. Fugietis nemie ꝑsequēte. Si āt nec sic
obedieritis mihi:addā correptiōes uras se
ptulū ꝓpter pccā ura:et cōterā supbiā duri
tie ure. Daboqꝫ uobis celū desup sicut fer-
rū et terrā eneā. Cōsumet i cassū labor ur.
nō ꝓferet terra germē: nec arbores poma
ꝓbebūt. Si ābulaueritis ex aduerso mihi:
nec uolueritis audire me:addā plagas ue-
stras usqꝫ i septuplū ꝓpter pccā ura. Emit-
tāqꝫ i uos bestias agri q̄ cōsumāt uos et pe
cora uestra:et ad paucitatē cūcta redigāt:
desteqꝫ fiāt uie ure. Q si nec sic uolueritis
recipe disciplinā:sꝫ ābulaueritis ex aduer-
so mihi:ego qꝫ ꝯtra uos aduersus icedā ⁊
ꝑcutiā uos septies ꝓpt pccā ura:iducāqꝫ sr
uos gladiū ultorē federl mei. Cūqꝫ cōfuge
ritis i urbes mittā pestilētiā i medio urī: ⁊
trademi i manib⁹ hostiū postq̄ confregero
baculū pāis urī:ita ut decē mulieres i uno
clibano coquāt panes ⁊ reddāt eos ad pō-
dus ⁊ comedetis ⁊ nō saturabimi. Sin āt
nec ꝑ hec audieritis me:sꝫ ābulaueritis cō
tra me:⁊ ego icedā aduersus uos i furōe ꝯ
trario ⁊ corripiā uos septē plagis ꝓpt pccā
uestra:ita ut cōedatis carnes filiorū urorū
⁊ filiarū urarū. Destruā excelsa uestra ⁊ si-
mulacra cōfrigā. Cadetl iter ruinas idolo-
rū urorū:⁊ abominabit uos aīa mea:itātū
ut urbes uras redigā in solitudinē:⁊ desta
faciā sāctuaria ura:nec recipiā ultra odorē
suauissimū:dispdāqꝫ terrā urāꝫ ⁊ stupebūt
sup ea inimici urī:cū hitatores illi⁹ fuerint.
Uos āt dispdā i gētes ⁊ euaginabo p⁹ uos
gladiū:eritqꝫ tēra ura desta ⁊ ciuitates ure
dirupte. Tūc placebūt terre sabbata sua cū
ctis dieb⁹ solitudis sue. Qn̄ fueritis i terra
hostili:sabbatizabit ⁊ reqescet i sabbatis so
litudis sue:eo ꝙ nō reqeuerit i sabbatl ue-
stris qn̄ hitabatis i ea. Et q̄ de uobis remā
serit dabo pauorē i cordibus eorū i regiōi
b⁹ hostiū. Terrebit eos sonit⁹ folij uolātl:
⁊ ita fugiēt q̄i gladiū. Cadēt nullo sequēte:
⁊ corruēt singuli sup fratres suos q̄i bella
fugiētes. Nemo urꝫ inimicis audebit resi-
stere. Peribitis iter gētes ⁊ hostilis uos tra
cōsumet. Q si de his aliq̄ remāserit: tabe-
bescēt iniq̄tatib⁹ suis i terra inimicorū suo
rum:⁊ ꝓptē pccata patrum suorū ⁊ sua af
fligētur:donec cōfiteātur iniq̄tates suas et
maiorū suorū:q̄b⁹ ꝑuaricati sūt in me et

ābulauerūt ex aduerso mihi. Ambulabo i
gir ⁊ ego cōtra eos ⁊ iducā illos i terrā ho-
stilē:donec erubescat icircūcisa mēs eorū.
Tūc orabūt ꝓ ipietatib⁹ suis:⁊ recordabor
federis mei:qd̄ pepigi cū iacob ⁊ isaac ⁊ a-
braā. Terre qꝫ memō ero:q̄ cuꝫ relicta fue
erit ab eis:ꝯplacebit sibi i sabbatis suis:pa
tiēs solitudinē ꝓpter illos. Ipi vo rogabūt
ꝓ peccatis suis:eo ꝙ abiecerūt iudicia mea
⁊ leges meas despexerit. Attn̄ etiā cū essēt
i terra hostili:nō penit⁹ abieci eos: neqꝫ sic
despexi ut cōsumerēt:⁊ irritū facerē pactū
meū cū eis. Ego.n.sū dn̄s de⁹ eorū:⁊ recor
dabor federis mei pristini:qn̄ eduxi eos de
terra egypti i ꝯspectu gētiū:ut essē de⁹ eoꝝ.
Ego dn̄s de⁹. Hec sūt iudicia atqꝫ ꝑcepta:
⁊ leges quas dedit dn̄s iter se ⁊ inter filios
isrl' i mōte synai ꝑ manū moysi **XXVII**

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo
quere filijs isrl' ⁊ dices ad eos: Hō q̄
uotū fecerit ⁊ spopōderit deo aīaꝫ suā: sub
estimatiōe dabit preciū. Si fuerit masclus
a uigesimo āno usqꝫ ad sexagesimuꝫ dabit
quiq̄gita siclos argēti ad mēsurā sāctuarij
si mulier trigita. A quito aūt āno usqꝫ ad
uigesimū masclus dabit uigiti siclos:femia
decē. Ab uno mēse usqꝫ ad ānū quitū pro
masculo dabūtur quiqꝫ sicli:ꝓ femia tres.
Sexagenari⁹ ⁊ ultra masculus dabit quin
deci siclos:femia decē. Si paup fuerit ⁊ esti
matōeꝫ reddere nō ualebit:stabit corā sacē
dote:⁊ quātū ille estimauerit ⁊ uiderit euꝫ
posse reddere tātū dabit. Aīal aūt qd̄ imo
lari pōt dn̄o:siquis uouēit:sāctū erit ⁊ mu
tari nō poterit.i.nec meli⁹ malo:nec pei⁹ bo
no. Q si mutauerit ⁊ ipsū qd̄ mutatū ē ⁊ il
lud ꝓ quo mutatū ē ꝯsecratū erit dn̄o. aīal
īmūdū qd̄ īmolari dn̄o nō pōt siqs uouēit
adducet an̄ sacēdotē:q̄ diiudicās utꝝ bōuꝫ
an malū sit statuet preciū. Q si dare uolue
rit is q̄ offert:addet sup estimationē quitaꝫ
partē. Hō si uouerit domū suā ⁊ sāctifica-
uerit dn̄o:ꝯsiderabit eā sacerdos utrū bōa
an mala sit;et iuxta ꝑciū qd̄ ab eo fuerit cō
stitutū uenūdabit. Si aūt ille qui uouerat
uoluēit rediē eā:dabit quitā ꝑtē estimatōis
supra:⁊ hēbit domū. Q si agrū possessiōis
sue uouerit et cōsecrauerit dn̄o:iuxta m̄su
ram sementis estimabitur precium. Si tri
ginta modijs hordei seritur terra: quiqua
ginta siclis uenundetur argenti. Si statim
ab anno incipientis iubilei uouerit agrum

quāto ualere pōt: tāto estimabitur. Sin āt post aliquātulū tēporis: supputabit sacerdos pecuniā iuxta ānorū q̄ reliqui sūt nūe rū usq3 ad iubileū: ꝛ detrahet̄ ex precio. Qꝫ si uoluerit redimere agrū ille q̄ uouerat: addet quītā partē estimate pecunie ꝛ possidebit eū: Sin aūt noluerit redimere: sed alteri cuilibet fuerit uenūdatus: ultra eū q̄ uouerat redimere nō poterit: q̄a cū iubilei uenerit dies: sāctificatus erit dn̄o: ꝛ possessio cōsecrata ad ius ptinet sacerdotū. Si ager ēptus ē ꝛ nō de possessione maiorū sāctificatus fuerit dn̄o: supputabit sacerdos iuxta ānorū numerū usq3 ad iubileū preciū: ꝛ dabit ille qui uouērat eū domio. In iubileo āt reuertet̄ ad priorē dn̄z qui uēdiderat euz ꝛ habuerat ī sortē possessōis sue. Oīs estimatio siclo sāctuarij pōderabitur. Siclus uigīti obolos hēt. Primogenita que ad deuz pertinēt nemo sāctificare poterit ꝛ uouere: siue bos siue ouis fuerit: domi sūt. Qꝫ si īmūdū ē animal: redimet qui obtulit iuxta estimationē suā ꝛ addet quītā partē precij. Si redimere noluerit uēdetur alteri quātūcūq3 fuerit āte estimatū. Oē qd̄ domio consecratur: siue hō fuerit siue aīal: siue ager: n̄ ueniet: nec redimi poterit. Quicq̄d semel fuerit cōsecratū: sāctū sāctorū erit domio. Et oīs cōsecratio que offertur ab hoīe non redimet̄: sed mōte moriet̄. Oēs decime terre siue de pomis arboruz: siue de frugibus dn̄i sūt: ꝛ illi sāctificātur. Siq̄s aūt uoluērit redimere decimas suas: addet quītā partē earū. Oīuz decimarū bouis ꝛ ouis ꝛ capre q̄ sub pastoris uirga trāseūt: quicquid decimū uenerit sāctificabit̄ dn̄o. Non eligetur nec bonū nec maluz: nec altero cōmutabit̄. Siquis mutauerit: ꝛ quod mutatū ē: ꝛ p q̊ mutatū ē sāctificabitur dn̄o: ꝛ nō redimet̄. Hec sūt p̄cepta q̄ mādauit dominus moysi ad filios israel ī mōte synai.

Explicit liber Leuiticus. Incipit uaiedaber. i. liber numeri. Caplm. I

Ocutusq3 est dominus ad moysē ī deserto synai ī tabnaclo federis: p̄ma die mēsis secūdi āno altero egressōis eorū ex egypto dicēs: Tollite sūmā uniuerse ꝯgregationis filiorū israel p cognatōes ꝛ domos suas: ꝛ noīa sigulorū: q̄cq̄d sex⁹ ē masculini a uigesīo āno ꝛ supra oīuz uiroꝝ fortiū ex isrl̄ ꝛ nūerabitis eas p turmas suas tu ꝛ aarō: eruntq3 uobiscū pricipes tribuū ac domoꝝ ī cognatōib⁹ suis: q̊rū ista sūt noīa. De tribu rubē: elysur fili⁹ sedur. De tribu simeō: salamihel fili⁹ surisaddai. De tribu iuda: naasō fili⁹ aminadab. De tribu isachar: nathael fili⁹ suar. De tribu çabulō: eliab fili⁹ helon. Filiorū aūt ioseph de tribu ephraī: elisama fili⁹ āmiud. De tribu manasse: galmalihel filius phadassur. De tribu beniamī: abidā fili⁹ gedeōis. De tribu dan abieçer fili⁹ amisaddai. De t̄bu aser phegiel fili⁹ ochrā. De tribu gad. elasaph fili⁹ duel. De tribu neptalī: ahira fil⁹ enā. Hi nobilissimi pricipes mltitudīs per trib⁹ ꝛ cognatōes suas: ꝛ capita exercitus isrl̄: quos tulerūt moyses ꝛ aarō cū oī uulgi multitudine: ꝛ cōgregauerūt p̄mo die mēsis secūdi recēsētes eos p cognatiōes ꝛ domos ac familias ꝛ capita ꝛ noīa singulorū a uigesimo āno ꝛ supra: sicut precepat dn̄s moysi. Numeratiq3 sūt ī deserto synai. De ruben p̄mogēito israelis p cognatōes ꝛ familias ac domos suas: ꝛ noīa capituz singulorū: oē qd̄ sexus est masculini a uigesimo āno ꝛ supra pcedētiū ad bellū: q̄dragitasex milia quīgēti. De filijs simeon p generatōes ꝛ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sūt p noīa ꝛ capita singulorū: oē qd̄ sex⁹ ē masculini a uigesimo āno ꝛ supra pcedētiū ad bellū: quīq̄gitanouē milia trecēti. De filijs gad p gn̄atiōes ꝛ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sūt p noīa singulorū a uigīti ānis ꝛ supra oēs q̄ ad bella pcederēt: q̄dragitaquīq3 milia sexcētiquīq̄gita. De filijs iuda p generatiōes ꝛ familias ac domos cognatōnū suarū p noīa singuloꝝ a uigesimo āno ꝛ supra oēs q̄ poterāt ad bella pcedē: recēsiti sūt septuagitaq̄ttuor milia sexcenti. De filijs isachar per generatiōes ꝛ familias ac domos cognatōnū suaꝝ p noīa singuloꝝ a uigesīo āno ꝛ supra oēs q̄ ad bella procederēt: recēsiti sūt quīq̄gitaq̄ttuor milia q̄drigenti. De filijs çabulon p generatōnes ꝛ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sūt p noīa singulorū a uigesimo āno ꝛ supra oēs q̄ poterāt ad bella pcedere: quīq̄gitaseptē milia q̄drīgēti. De filijs ioseph filiorū ephraī per gn̄atiōes ꝛ familias ac domos cognationū

suarū recēsiti sūt p noia singulorū a uigesīo āno ⁊ supra: oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓcedere: ꝗdragita milia quigēti. Porro filiorum manasse p generatōes ⁊ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sē p noia singulorꝫ a uigīti ānis ⁊ supra oēs ꝗ poterāt ad bella procedē tgitaduo milia ducēti. De filijs beniamī p generatōes ⁊ familias ac domos cognatōnū suarū recēsiti sūt noib' singulorꝫ a uigesimo āno ⁊ supra oēs ꝗ poterant ad bella ꝓcedē trigitaquīqꝫ milia ꝗdrigēti. De filijs dan p gnatōes ⁊ familias ac domos cognatōnū suarū recēsiti sūt noib' sigulorꝫ a uigesīo āno ⁊ supra oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓcedē sexagitaduo milia septigēti. De filijs aser p gnationes ⁊ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sūt p noia singlorū a uigesimo āno ⁊ supra oēs ꝗ potant ad bella ꝓcedē ꝗdragita milia ⁊ mille qngēti. De filijs neptali p gnationes ⁊ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sē noib' singulorū a uigesimo āno ⁊ supra oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓcedē quiqgitatria milia quadrigēti. Hi sūt quos nūerauerūt moyses ⁊ aarō ⁊ duodeci pricipes isrl' singulos p domos cognatōnū suarū. Fueruntqꝫ oēs filij israel p domos ac familias suas a uigesimo āno ⁊ supra ꝗ poterāt ad bella ꝓcedere sexcētatria milia uirorū quigenti quiquagita. Leuite aūt i tribub' familiarū suarū nō sē nūerati cū eis. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Tribū leui noli numerare neqꝫ pones sūmā eorū cū filijs isrl': sed cōstitues eos sr̄ tabernaculū testimōij ⁊ cūcta uasa ei' ⁊ ꝗcquid ad cerimonias ptinet. Ipsi portabūt tabernaculū ⁊ oia utēsilia ei': ⁊ erūt i ministerio ac p gyrū tabernacli metabūtur. Cū ꝓficiscēdū fuerit deponēt leuite tabernaculū: cū castrametāda erigēt: Quisquis externorū accesserit: occidet. Metabūtur āt castra filij israel unusquisqꝫ per turmas ⁊ cuneos atqꝫ exercitū suū. Porro leuite p gyrū tabernaculi figēt tētoria: ne fiat indignatio super mltitudinē filiorū isrl': ⁊ excubabūt i custodijs tabernaculi testimōij. Fecerūt ergo filij isrl' iuxta oia ꝗ pcepat dn̄s moysi. II

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē ⁊ aarō dicēs: Singuli p turmas signa atqꝫ uexilla ⁊ domos cognationū suarū castrametabūt filij israel: per gyrum tabernaculi federis. Ad orientē iudas figet tētoria p turmas exercit' sui: eritqꝫ priceps filiorū eius naasō filius aminadab: ⁊ ois de stirpe eius sūma pugnātiū septuagitaqttuor milia sexcēti. Iuxta eū castrametati sūt de tribu isachar: quorū priceps fuit nathanael fili' suar ⁊ ois numerus pugnatorū ei' quiqgitaqttuor milia ꝗdrigēti. In tribu zabulō priceps fuit heliab filius helō: oisqꝫ de stirpe ei' exercitus pugnatorū quiqgitaseptē milia quadrigēti. Uniuersi qui i castris iude ā numerati sē fuerūt cētūoctuagitasex milia quadrigēti: ⁊ p turmas suas pmi egrediet. In castris filiorū rubē ad meridianā plagā erit priceps elisur fili' sedeur ⁊ cunctus exercitus pugnatorū eius ꝗ numerati sunt ꝗdragitasex milia quigēti. Iuxta eum castrametati sūt de tribu simeō: quorū priceps fuit salamiel fili' surisaddai ⁊ cūctus exercit' pugnatorū ei' ꝗ numerati sūt quiqgitanouē milia trecēti. In tribu gad priceps fuit eliasaph fili' duel: ⁊ cūctus exercitus pugnatorū ei' ꝗ numerati sūt ꝗdragitaquiqꝫ milia sexcēti qnqgita. Oēs ꝗ recēsiti sē i castris ruben cētūquiqgita milia: ⁊ mille ꝗdrigēti: qnqgita p turmas suas i secūdo loco ꝓficiscēt. Leuabit aūt tabernaculū testimōij per officia leuitarū ⁊ turmas eorū. Quō erigetur ita ⁊ deponet. Siguli p loca ⁊ ordies suos ꝓficiscēt. Ad occidētalē plagā erunt castra filiorꝫ ephrai: quorꝫ priceps fuit helisama fili' āmiud. Cūct' exercitus pugnatorū eius ꝗ numerati sūt ꝗdragita milia quigenti. Et cū eis trib' filiorꝫ manasse ꝗrꝫ priceps fuit gamaliel filius phadassur: cūctusqꝫ exercit' pugnatorū ei' ꝗ nūerati sē trigitaduo milia ducēti. In tribu filiorū beniami princeps fuit abidā fili' gedeonis: ⁊ cūct' exercitus pugnatorū eius ꝗ recēsiti sūt triginta quiqꝫ milia ꝗdrigēti. Oēs ꝗ numerati sūt i castris ephrai cētūocto milia cētū: per turmas suas tertij ꝓficiscētur. Ad aquilōis ptē castrametati sūt filij dan quorū priceps fuit ahiezer filius amisaddai. Cūct' exercitus pugnatorū ei' qui numerati sūt sexagitaduo milia septigēti. Iuxta eū fixere tētoria de tribu aser: quorū priceps fuit phegiel fili' ochrā. Cūctus exercit' pugnatorum ei' ꝗ numerati sūt ꝗdraginta milia ⁊ mille quigēti. De tribu filiorū neptali priceps fuit ahira filius henā. Cunctus exercitus pugnatorū ei' quinquaginta milia quadringenti: Oēs ꝗ nūerati sūt i castris dā fuerūt centumquinquagitaseptem milia sexcenti

⁊ nouissimi pficiscētur. Hic numerus filio rū isrl' p domos cognatōnū suaruȝ ⁊ tmas diuisi exercit⁹ sexcētatria milia quīgēti q̄nquagita. Leuite aūt nō sūt numerati int̄ filios isrl'. Sic.n. preceperat dominus moysi: Fecerūtq̄ʒ filij israel iuxta oīa q̄ mādauerat dominus. Castrametati sūt p turmas suas ⁊ pfecti p fāilias ac domos patꝝ suoꝝ.

HE sūt gn̄atōes aarō ⁊ moysi i die .III. q̄ locutus ē dn̄s ad moysē i monte synai: ⁊ hec noīa filiorū aarō. Primogenitus eius nadab: ōide abiu ⁊ eleaçar ⁊ ithamar Hec noīa filiorū aarō sacerdotū qui vncti sūt: ⁊ quorū replete ⁊ cōsecrate man⁹ ut sacerdotio fūgerētur. Mortui sūt eni nadab ⁊ abiu cū offerrēt ignē alienū i ꝯspectu dn̄i i deserto synai absq̄ʒ liberis: fūctiq̄ʒ st̄ sacerdotio eleazar ⁊ ithamar corā aarō pr̄e suo. Locutusq̄ʒ ē domin⁹ ad moysē dicēs. Applica tribū leui ⁊ fac stare i ꝯspectu aarō sacerdotis ut ministrēt ei ⁊ excubēt: ⁊ obseruēt q̄cquid ad cultū ptinet multitudis corā tabernaculo testimonij: ⁊ custodiāt uasa tabnaculi: seruiētes i misterio ei⁹. Dabisq̄ʒ dono leuitas aarō ⁊ filijs eius q̄b⁹ traditi sūt a filijs isrl'. Aarō aūt ⁊ filios ei⁹ ꝯstitues sr̄ cultū sacerdotij. Extern⁹ q̄ ad mīstrādū accesserit: morietr̄. Locutusq̄ʒ ē dn̄s ad moysē dicēs: Ego tuli leuitas a filijs isrl' p oī pmogenito qui apit uuluā i filijs israel: eruntq̄ʒ leuite mei. Meū ē eni oē pmogenitū. Ex q̄ pcussi pmogenitos i terra egypti: sāctificaui mihi quicquid pr̄imuȝ nascitur i israel. Ab hoīe usq̄ʒ ad pecus mei sūt. Ego dn̄s. Locutusq̄ʒ ē domin⁹ ad moysē i deserto synai dicēs: Numera filios leui p domos patrū suorū ⁊ familias: oēȝ masculū ab uno mēse ⁊ supra. Nūerauit moyses ut pcepat domin⁹: ⁊ iuēti sūt filij leui p noīa sua gersō ⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson: lebni ⁊ semei. Filij caath: amram ⁊ iessaar: hebron ⁊ oçiel. Filij merari: mooli ⁊ musi. De gerson fuere familie due: lebnitica ⁊ semeitica q̄rū numerat⁹ ē populus sex⁹ masculini ab uno mēse ⁊ supra septēmilia quīgēti. Hi p⁹ tabnaculū metabūtur ad occidētem sub pr̄icipe eliasaph filio iacl: ⁊ habebūt excubias i tabernaculo federis: ip̄ʒ tabnaculū ⁊ operimētū ei⁹: tētoriū qd̄ trahit̄ an̄ fores tecti federis ⁊ cortinas atrij tētoriū q̄ʒ qd̄ appēdit i introitu atrij tabnaculi: ⁊ quicq̄d ad ritū altaris ptiet: funes tabnaculi ⁊ oīa utēsilia eius. Cognatio caath hēbit populos amramitas ⁊ iessaaritas ⁊ hebrōitas ⁊ oçielitas. He sūt familie caathitarū recēsite per noīa sua oēs generis masculini ab uno m̄se ⁊ supra octo milia sexcēti. Hēbūt excubias scūarij ⁊ castrametabuntur ad meridianā plagā. Pr̄iceps q̄ʒ eorū erit elisaphā fili⁹ oçiel ⁊ custodiāt arcā m̄sāq̄ʒ ⁊ cādelabꝝ altaria ⁊ uasa sāctuarij: i quib⁹ mīstratur: ⁊ uelū cūctāq̄ʒ huiuscemodi supellectilē. Pr̄iceps aūt pr̄icipū leuitarū eleaçar fili⁹ aarō sacerdotis erit sup excubitores custodie sāctuarij. At uero de merari erūt populi moolite ⁊ musite r̄cēsiti p noīa sua: oēs generis masculini ab uno mēse ⁊ supra sex milia ducēti. Pr̄iceps eorū suriel fili⁹ abiaiel: in plaga septētrioāli castrametabūt̄. Erūt sub custodia eorū tabule tabernaculi ⁊ uectes ⁊ colūne ac bases earū ⁊ oīa q̄ ad cultū huiuscemodi pertinēt: colūneq̄ʒ atrij p circuitū cū basib⁹ suis: ⁊ paxilli cū funib⁹. Castrametabūt̄ an̄ tabnaculū federis .i. ad oriētalem plagā: moyses ⁊ aarō cū filijs suis hn̄tes custodiā sāctuarij i medio filioꝝ isrl'. Quisq̄s alien⁹ accesserit morietur. Oēs leuite quos numerauerūt moyses ⁊ aarō iuxta pceptū domini p familias suas i genere masculio a m̄se uno ⁊ supra: fuerūt uigitiduo milia. Et ait domin⁹ ad moysē: Numera pmogenitos sex⁹ masculini de filijs israel ab uno mēse ⁊ supra: ⁊ hēbis sūmā eorū: Tollesq̄ʒ leuitas mihi p oī pmogenito filiorum isrl'. Ego sū dn̄s. Et pecora eorū pro uniuersis pmogenitis pecorū filiorū israel. Recēsuit moyses sicut pcepat domin⁹ pmogenitos filiorū israel: ⁊ fuerūt masculi p noīa sua a mēse uno ⁊ supra uigitiduo milia ducenti septuagitatres. Locutusq̄ʒ ē dn̄s ad moysē dicēs. Tolle leuitas p primogenitis filiorū isrl' ⁊ pecora leuitarū pro pecorib⁹ eoꝝ: erūtq̄ʒ leuite mei. Ego sū dn̄s. In precio āt ducētorū septuagint atriū qui excedūt numerū leuitarū de primogenitis filiorū isrl' accipies quiq̄ʒ siclos per singula capita ad mēsurā sāctuarij. Siclus hēt uigiti obolos. Dabisq̄ʒ pecuniā aarō ⁊ filijs ei⁹: pciū eoꝝ qui supra sūt. Tulit igit̄ moyses pecuniam eorū qui fuerāt āpli⁹ ⁊ quos redemerat a leuitis pro pmogēitis filiorū israel: mille trecētorū sexagitaquiq̄ʒ siclorū iuxta pondus sāctuarij: ⁊ dedit eā aarō ⁊ filijs eius iuxta uerbū qd̄ preceperat sibi dn̄s.

IIII

LOcutusqꝫ ē dñs ad moysē ⁊ a-
arō dicēs: Tolle sūmā filioꝝ caath ď
medio leuitaꝝ per domos ⁊ familias suas
a trigesimo āno ⁊ supra usqꝫ ad quinq̄gesi
mū ānū: oīuꝫ q̄ igrediūtur ut stēt ⁊ mīstrēt
ī tabernaculo federis. Hic ē cult⁹ filiorū ca
ath. Tabernaculū federis ⁊ sāctū sāctorū i
gredietur aarō ⁊ filij ei⁹ qn̄ mouēda sūt ca-
stra: ⁊ deponēt velū qd̄ pēdet ante fores: in
uoluentqꝫ eo arcā testimonij ⁊ operiēt rur
sū uelamīe hyacithinarū pelliū: extēdētqꝫ
desuper palliū totū hyacithinū ⁊ īducēt ve
ctes. Mēsam qꝫ ꝓpositionis īuoluēt hyaci
thino pallio: ⁊ ponēt cū eo turibula ⁊ mor
tariola: cyathos ⁊ crateras ad liba fūdēda
Panes sp̄ ī ea erūt. Extēdētqꝫ desuꝑ palliū
coccineūqd̄ rursū opiēt uelamēto hyacin
thinarū pelliū: ⁊ īducēt uectes. Sument ⁊
palliū hyacithinū: quo opiēt cādelabrū cū
lucernis ⁊ forcipib⁹ suis ⁊ emūctorijs ⁊ cū
ctis uasis olei q̄ ad cōcinādas lucernas ne
cessaria sūt: ⁊ suꝑ oīa ponēt opimētū hyaci
thiarū pelliū ⁊ īducēt uectes. Necnō ⁊ alta
re aureū īuoluēt hyacithino uestimto: ⁊ ex
tēdēt desuꝑ operimētū hyacithinarū pelli
um: īducētqꝫ vectes. Oīa uasa quib⁹ mīstra
tur ī sāctuario īuoluēt hyacithino pallio: ⁊
extēdēt desuꝑ opimētū hyacithinarū pelli
um: īducētqꝫ uectes. Sꝫ ⁊ altare mūdabūt
cinere: ⁊ īuoluēt illud purpureo uestimēto:
ponātqꝫ cū eo oīa uasa qb⁹ ī mīsterio ei⁹ utū
tur. i. igniū receptacula fuscinulas ac tridē
tes: ūcinos ⁊ batilla. Cūcta uasa altaris o-
periēt simł uelamīe hyacithiarū pelliū: ⁊ ī-
ducēt uectes. Cūqꝫ īuoluerit aarō ⁊ filij ei⁹
sāctuariū ⁊ oīa uasa ei⁹ ī cōmotione castro
rū: tūc ītrabūt filij caath: ut portēt īuoluta
⁊ nō tāgēt uasa sāctuarij ne moriātur. Ista
sūt onera filiorū caath ī tabernaculo fede-
ris: suꝑ quos erit eleazar fili⁹ aarō sacerdo
tis: ad cui⁹ ꝑtinet curā oleū ad cōcinādas
lucernas ⁊ cōpositiōis icēsū ⁊ sacrificium
qd̄ sēper offert ⁊ oleū unctiōis ⁊ q̄cq̄d ad cł
tū tabnaculi ꝑtiet: oīuꝫqꝫ uasorū q̄ ī sāctua
rio sūt. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen ⁊ aarō
dicēs: Nolite perdē ppłꝫ caath de medio le
uitarū: sed hoc facite eis ut uiuāt: ⁊ nō mo
riātur si tetigerit sācta sāctorū. Aaron ⁊ fi
lij eius ītrabūt: ipsiqꝫ disponēt opa singło
rū: ⁊ diuidēt q̄d portare quis debeat. Alij
nulla curiositate uideāt que sūt ī sāctuario
priusq̄ īuoluantur: alioqui morietur. Lo-
cutusqꝫ ē dominus ad moysē dicēs: Tolle
sūmā etiam filiorum gerson per domos ac
familias ⁊ cognatōes suas a trigita ānis ⁊
supra usqꝫ ad ānos q̄nq̄gita. Numera oēs
q̄ igrediūt ⁊ mīstrāt ī tabernaculo federis.
Hoc ē officiū familie gersonitarū: ut portēt
cortinas tabernaculi: ⁊ tectū federis: opim
tū aliud: ⁊ sꝫ oīa uelamē hyacithinū: tento
riūqꝫ qd̄ pēdet ī ītroitu tabnaculi federis:
cortinas atrij ⁊ uelū ī ītroitu qd̄ ē ante ta-
bernaculū. Oīa q̄ ad altare ꝑtinēt funicłos
⁊ uasa ministerii iubēte aarō ⁊ filijs ei⁹ por
tabūt filij gersō: et sciēt singuli cui debeant
oneri mācipari. Hic ē cultus familie gerso-
nitarū ī tabernaculo federis. Eruntqꝫ sub
manu ithamar filij aaron sacerdotis. Fili-
os qꝫ merari ꝑ familias ⁊ domos patrū su
orū recēsebis a trigita ānis ⁊ supra usqꝫ ad
ānos quīq̄gita oēs q̄ igrediūt ad officiū mi
nisterij sui ⁊ cultū federis testimonij. Hec sūt
onera eorū: Portabūt tabulas tabernacłi
⁊ uectes ei⁹: colūnas ⁊ bases earū: colūnas
qꝫ atrij ꝑ circuitū cū basib⁹ ⁊ paxillis ⁊ fūi
b⁹ suis. Oīa uasa ⁊ supellectilē ad numerū
accipiēt: sicqꝫ portabūt. Hoc ē officiū fami
lie meraritarū ⁊ mīsteriū ī tabernaculo fed̄
ris. Erūtqꝫ sub manu ithamar filij aaron
sacerdotis. Recēsuerūt igit moyses ⁊ aarō
⁊ pricipes synagoge filios caath ꝑ cognati
ones ⁊ domos patrū suorū a trigita ānis ⁊
supra usqꝫ ad ānū quīq̄gesimū oēs q̄ igredi
unt ad ministeriū tabernaculi federis: ⁊ in-
uēti sūt duo milia septigēti quīq̄gita. Hic ē
numer⁹ ppłi caath q̄ ītrāt tabernaculū fed̄
ris. Hos numerauit moyses ⁊ aarō iuxta
sermonē dn̄i ꝑ manū moysi. Numerati sꝫ
⁊ filij gersō per cognatōes ⁊ domos patrū
suorū a trigita ānis ⁊ supra usqꝫ ad quinq̄
gesimū ānū oēs qui igrdiūt ut mīstrēt ī tab
naculo federis ⁊ iuēti sūt duo milia sexcēti
trigita. Hic ē ppłs gersonitarū: quos nume
rauerūt moyses ⁊ aarō iuxta uerbum dn̄i.
Numerati sūt ⁊ filij merari ꝑ cognatōes ⁊
domos patrū suorū a trigita ānis ⁊ supra
usqꝫ ad ānū quiquagesimū oēs qui igredi-
ūt ad explēdos ritus tabernaculi federis: ⁊
iuēti sūt tria milia ducēti. Hic ē numer⁹ fili
orū merari: quos recēsuerūt moyses ⁊ aarō
iuxta ipiū dn̄i per manū moysi. Oēs qui re
cēsiti sūt de leuitis: ⁊ quos recēseri fecit ad
nomē moyses ⁊ aaron ⁊ pricipes isrł ꝑ co
gnatiōes ⁊ domos patrū suorum a trigita

ānis ⁊ supra usqꝫ ad ānū quīq̄gesimū īgre-
diētes ad misteriū tabernaculi ⁊ onera por
tāda: fuerūt simul octo milia quīgēti octo-
gīta. Juxta uerbū dn̄i recēsuit eos moyses
unūquēqꝫ iuxta officiū ⁊ onera sua sicut p̄
ceperat ei dn̄s.

V

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Pre
cipe filijs isrl̄ ut eijciāt de castris oēm
leprosū ⁊ q̄ semīe fluit: pollutusqꝫ ē sup mor
tuo: tā masculū q̄ feminā eijcite de castris:
ne cōtaminēt ea cū habitauerit uobiscuꝫ.
Fecerūtqꝫ ita filij isrl̄: ⁊ eiecerunt eos extra
castra sicut locutus erat dn̄s moysi. Locu-
tusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs: Loq̄re ad fili
os isrl̄: Uir siue mlier cū fecerit ex oībꝰ pccis
q̄ solēt homibꝰ accidē: ⁊ per neglīgētiā trās
gressi fuerit mādatū dn̄i: atqꝫ deliquerit: ꝯ
fitebūt pccm̄ suū ⁊ reddēt ipꝫ caput quin
tāqꝫ partē desuper ei ī quē peccauerit. Sin
aūt nō fuerit q̄ recipiat: dabunt dn̄o ⁊ erit
sacerdotis: excepto ariete qui offert̄ ꝓ expi
atōe: ut sit placabilis hostia. Oēs q̄qꝫ primi
tie quas offerūt filij isrl̄: ad sacerdotē perti
nēt: ⁊ quicq̄d ī sāctuariū offert̄ a singulis ⁊
traditur manibꝰ sacerdotis: ipsiꝰ erit. Locu
tusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re ad filios
isrl̄ ⁊ dices ad eos: Uir cuius uxor errauе-
rit: maritūqꝫ cōtēnēs dormierit cū alīo ui-
ro: ⁊ hoc maritus deprehēdere nō q̄uerit:
sed latet adl̄teriū ⁊ testibꝰ argui nō pōt: q̄a
nō ē īuēta ī stupro: si spūs zelotipie concita
uerit virū ꝯtra uxorē suā: q̄ uel polluta ē uł
falsa suspiciōe appetit̄: adducet eā ad sacer
dotē: ⁊ offeret oblationē ꝓ illa decimā ptēꝫ
sati farīe bordeacee. Nō fūdet super eā ole
um: nec īponet tus: q̄a sacrificiū zelotipie ē
⁊ oblatio īuestigās adulteriū. Offeret igit̄
eā sacerdos ⁊ statuet corā dn̄o: assumetqꝫ
aquā sāctā ī uase fictili: ⁊ pauxillū terre de
pauimēto tabernaculi mittet ī eā. Cūqꝫ ste
terit mulier ī cōspectu dn̄i: discooperiet ca-
put eiꝰ ⁊ ponet super manꝰ illius sacrificiū
recordatiōis ⁊ oblationē zelotipie. Ipē aūt
tenebit aquas amarissimas: ī quibꝰ cū exe
cratione maledicta ꝯgessit: adiurabitqꝫ eā
⁊ dicet: Si nō dormiuit uir alienus tecū: ⁊
si non polluta es deserto mariti toro: non
te nocebūt aq̄ iste amarissime: ī quas male
dicta cōgessi. Sin aūt declinasti a uiro tuo
atqꝫ polluta es ⁊ ꝯcubuisti cū alīo: his ma
ledictōibꝰ subiaceb̄. Det te dn̄s ī maledictō
nē exēpluqꝫ cūctorū ī pplo suo. Putrescere
faciat femur tuū: ⁊ tumēs uterꝰ tuꝰ dirūpat̄.
Ingrediāt aq̄ maledicte ī uētrē tuū: ⁊ utero
tumescēte putrescat femur. Et respōdebit
mulier: Amē amē. Scribetqꝫ sacerdos ī li
bello ista maledicta: ⁊ ōlebit ea aquis ama
rissimis: ī q̄s maledicta cōgessit: ⁊ dabit ei
bibē. Quas cū exhauserit: tollet sacerdos
ō māu eiꝰ sacrificiū zelotipie: ⁊ eleuabit il-
lud corā dn̄o: īponetqꝫ illud sr̄ altare: ita dū
taxat: ut priꝰ pugillū sacrificij tollat ō eo qō
offert̄ ⁊ īcēdat sup altare: ⁊ sic potū det mu
lieri aq̄s amarissīas. Quas cū bibēit si pol
luta ē ⁊ ꝯtēpto uiro adl̄terij rea: ptrāsibūt
eā aq̄ maledictōis: ⁊ īflato uētre ꝯputrescet
femur: eritqꝫ mulier ī maledictionē ⁊ ī exē
plū oī populo. Q si polluta nō fuerit erit ī
noxia ⁊ faciet liberos. Ista ē lex zelotipie.
Si declinauerit mulier a uiro suo: ⁊ si pol
luta fuēit: maritꝰqꝫ zelotipie spiritu ꝯcitatꝰ
adduxerit eā ī ꝯspectu dn̄i: ⁊ fecerit ei sacer
dos iuxta oīa q̄ scripta sūt: maritus absqꝫ
culpa erit: ⁊ illa recipiet iniquitatē suā

VI

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo-
q̄re ad filios isrl̄ ⁊ dices ad eos: Uir
siue mulier cū fecerit uotū ut sāctificētur: ⁊
se uoluerit dn̄o cōsecrare: a uino ⁊ oī quod
īebriare pōt: abstinebūt. Acetū ex uino ⁊ ex
q̄libet alia potione: ⁊ quicq̄d de vua expri-
mit̄ nō bibēt: uuas recētes siccasqꝫ nō co
medēt cūctis diebꝰ quibꝰ ex uoto dn̄o cōse
crāt̄. Quicq̄d ex uīea esse pōt ab uua passa
usqꝫ ad azimū nō cōedent: oī tēpore separa
tiōis sue. nouacula nō trāsibit ꝑ caput eius
usqꝫ ad cōpletū diē q̄ dn̄o ꝯsecrat̄. Sāctꝰ e-
rit crescēte cesarie capitꝭ eiꝰ. Oī tpe ꝯsecra-
tiōis sue sr̄ mōtuū n̄ īgrediet̄: nec sr̄ pr̄is q̄dē
⁊ matris ⁊ fratris sororisqꝫ funē ꝯtamiabi
tur: q̄a cōsecratio dei sui sup caput eius est.
Oībꝰ diebꝰ sepatiōis sue scūs erit dn̄o. Si
aūt mortuꝰ fuerit subito q̄spiā corā eo: pol
luet̄ caput cōsecratōis eiꝰ: qō radet ilico ⁊ ī
eadē die purgatōis sue ⁊ rursū septia. In o
ctaua aūt die offeret duos turtures uel du
os pullos colūbe sacerdoti ī ītroitu fedēis
testimonij. Facietqꝫ sacerdos unum ꝓ pccō
⁊ alterū ī holocaustū: ⁊ depcabit̄ ꝓ eo quia
peccauit sup mōtuo: sc̄ificabitqꝫ caput eiꝰ ī
die illo: ⁊ ꝯsecrabit dn̄o die sepatōis illiꝰ of
ferēs agnū ānicolū ꝓ pccō: ita tn̄ ut dies p̄o
res irriti fiāt: qm̄ polluta ē sāctificatio eiꝰ.
Ista ē lex cōsecratiōis. Cū dies q̄s ex uoto

decreuerat cõplebũtur: adducet eũ ad ostiũ
tabernaculi federis: ut offerat oblatõnē eius
dño: agnũ ãniculũ imaculatũ i holocaustũ
⁊ ouē ãniculã imaculatã ꝓ pccõ: ⁊ arietē i-
maculatũ hostiam pacificã: canistrũ qꝫ pa-
nũ azimorũ: q̃ cõspsi sit oleo ⁊ lagana abs-
qꝫ fermẽto uncta oleo ac libamĩa singuloꝝ: q̃
offeret sacerdos corã dño: ⁊ faciet tã ꝓ pec
cato q̃ꝫ i holocaustũ. Arietē vero immolabit
hostiã pacificã dño: offerēs simul canistrũ
azimorũ ⁊ libamẽta q̃ ex more debēt. Tũc
radet nazare⁹ ãte hostiũ tabernaculi fedẽis
cesarie cõsecratõis sue: tolletqꝫ capillos ei⁹
⁊ ponet sup ignē q̃ ē supposit⁹ sacrificio pa
cificorũ ⁊ armũ coctũ arietis: tortãqꝫ abs-
qꝫ fermẽto unã de canistro ⁊ laganũ azimũ
unũ: ⁊ tradet i manus nazarei postq̃ꝫ rasuz
fuerit caput ei⁹: susceptaqꝫ rursũ ab eo ele
uabit i ꝯspectu dñi: ⁊ sãctificata sacerdotis
erũt: sicut pectusculũ qḋ separari iussũ ē ⁊
femur. Post hec pōt bibere nazare⁹ uinũ.
Ista ē lex nazerei cũ uouerit oblationē suã
dño tēpore cõsecratõis sue: exceptis his q̃ i
uenerit man⁹ eius. Juxta qḋ mẽte deuoue-
rat: ita faciet ad pfectionē sãctificatõis sue.
Locutusqꝫ ē dñs ad moysē dicēs: Loq̃re a
arõ ⁊ filijs eius: Sic bñdicetis filijs isrl' ⁊
dicetis eis: Bñdicat tibi dñs ⁊ custodiat te:
oñdat dñs faciē suã t' ⁊ misereat tui: ꝯuertat
dñs ultũ suũ ad te ⁊ det t' pacē. Jnuocabũt
nomẽ meũ sr̃ filios isrl' ⁊ ego bñdicã eis. VII

Actũ ē aũt i die q̃ cõpleuit moyses ta
bernaculũ ⁊ erexit illud: vnxitqꝫ ⁊ sã
ctificauit cũ oib⁹ vasis suis altare similiter
⁊ oia uasa ei⁹: obtulerũt pricipes isrl' ⁊ capi
ta familiaruz q̃ erãt p singulas trib⁹ pfecti
eorũ q̃ numerati fuerãt munera corã dño:
sex plaustra tecta cũ duodeci bob⁹. Unum
plaustrũ obtulere duo duces ⁊ unuz bouē
singuli: obtulerũtqꝫ ea in cõspectu taberna
culi. Ait aũt dñs ad moysē: Suscipe ab eis
ut seruiãt i ministerio tabernaculi: ⁊ trades
ea leuitis iuxta ordinē ministerij sui. Jtaqꝫ
cũ suscepisset moyses plaustra ⁊ boues: tra
didit ea leuitis. Duo plaustra ⁊ q̃ttuor bo
ues dedit filijs gersõ iuxta id qḋ hẽbant ne
cessariũ: q̃ttuor alia plaustra ⁊ octo boues
dedit filijs merari secũdũ officia ⁊ cultũ su
um sub manu ithamar filij aaron sacerdo
tis. Filijs aũt caath nõ dedit plaustra ⁊ bo
ues: q̃a i sãctuario seruiunt ⁊ onera ꝓprijs
portãt humeris. Jgit obtulerũt duces i de

dicationē altaris die q̃ unctũ ē oblatiões su
az añ altare. Dixitqꝫ dñs ad moysē. Singli
duces p singulos dies offerãt mũera i dedi
catõnē altaris. Primo die obtulit oblatio
nē suã naasõ fili⁹ ãminadab de tribu iuda:
fuerũtqꝫ i ea acetabulũ argẽteũ pōdo cẽtuz
trigita siclorũ: phiala argentea hñs septua
gita siclos iuxta pōd⁹ sãctuarij: utrũqꝫ ple
nũ simila cõspsa oleo i sacrificiũ: mortario
lũ ex decē siclis aureis plenũ icẽso: bouē de
armẽto ⁊ arietē ⁊ agnũ ãniculũ in holocau
stũ: hircũqꝫ ꝓ pccõ: ⁊ i sacrificio pacificorũ
boues duos arietes quinqꝫ: hircos quinqꝫ
agnos ãniculos quiqꝫ. Hec ē oblatio naasõ
filij ãminadab: Secũdo die obtulit natha-
nael fili⁹ suar dux de tribu isachar aceta-
bulũ argẽteũ appẽdēs cẽtũtrigita siclos phi
alã argenteã habentē septuaginta siclos iu
xta pōd⁹ scũarij: utrũqꝫ plenũ simila ꝯspsa
oleo i sacrificiũ: mõtariolũ aureũ hñs dcē
siclos plenũ icẽso: bouē d armẽto ⁊ arietē ⁊
agnũ ãniculũ i holocaustũ: hircũqꝫ ꝓ pccõ:
⁊ i sacrificio pacificoꝝ boues duos: arietes
quiqꝫ: hircos quiqꝫ: agnos ãniculos q̃nqꝫ.
Hec fuit oblatio nathanael filij suar. Ter-
tio die priceps filiorũ zabulõ heliab fili⁹ he
lõ obtulit acetabulũ argẽteũ appẽdēs cẽtũ
trigita siclos: phialã argẽteã hñtē septuagi
ta siclos ad pōd⁹ sãctuarij: utrũqꝫ plenũ si
mila cõspersa oleo i sacrificiũ: mortariolũ
aureũ appẽdēs decē siclos plenũ icẽso: bo-
uē de armẽto ⁊ arietē ⁊ agnũ ãniculũ i ho-
locaustũ: hircũqꝫ ꝓ pccõ: ⁊ i sacrificio paci
ficoꝝ boues duos: arietes quiqꝫ hircos q̃n
qꝫ: agnos ãniculos quiqꝫ. Hec ē oblatio he
lab filij helõ. Die q̃rto priceps filiorũ rubē
elisur fili⁹ sedeur obtulit acetabulũ argẽteũ
appẽdēs cẽtũ trigita siclos: phialã argẽteã
hñtē septuagita siclos ad pōd⁹ sãctuarij: u
trũqꝫ plenũ simila cõspsa oleo in sarificiũ:
mortariolũ aureũ appẽdēs decē siclos ple
nũ icẽso: bouē de armẽto ⁊ arietē ⁊ agnũ ã
niculũ i holocaustũ: hircũqꝫ ꝓ pccõ: ⁊ in sa
crificio pacificorũ boues duos: arietes qui
qꝫ hircos quiqꝫ agnos ãniculos q̃nqꝫ. Hec
fuit oblatio elisur filij sedur. Die quĩto pri
ceps filioꝝ simeõ salamiel filius surisaddai
obtulit acetabulum argenteum appendens
centumtriginta siclos: phialam argenteam
habentem septuaginta siclos ad pondus
sanctuarij vtrunqꝫ plenum simila consper
sa oleo in sacrificium: mortariolum aureũ

appēdēs decē ſiclos plenū icēſo:bouē de ar
mēto ⁊ arietē ⁊ agnū ānicul ū holocauſtuꝫ:
hircūqꝫ ꝓ pccō:⁊ i hoſtias pacificorum bo
ues duoſ:arietes quiqꝫ:hircoſ quiqꝫ agnoſ
ānículos quiqꝫ. Hec fuit oblatio ſalamiel fi
lij ſuriſaddai. Die ſexto pricipes filioꝝ gad
heliaſaph fili⁹ duel obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētūtrigita ſiclos:phialā argē
teā hn̄tē ſeptuagita ſiclos ad pōdus ſāctua
rij:utrūqꝫ plenū ſimila ꝯſpſa oleo i ſacrifi-
ciū:mortariolū aureū appēdēs decē ſiclos
plenū icēſo:bouē de armto ⁊ arietē ⁊ agnū
ānículū i holocauſtū:hircūqꝫ ꝓ pccō ⁊ i ho
ſtias pacificorū boues duos: arietes q̄nqꝫ
hircos quiqꝫ:agnos ānículos q̄nqꝫ: Hec fu
it oblatio heliaſaph filij duel. Die ſeptimo
ꝑnceps filiorū ephrai eliſama fili⁹ āmiud
obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētūtri
gita ſiclos:phialā argēteā hn̄tē ſeptuagita
ſiclos ad pōd⁹ ſāctuarij:utrūqꝫ plenū ſimi
la ꝯſpſa oleo i ſacrificiū:mortariolū aureū
appēdēs decē ſiclos plenū icēſo:bouē de ar
mēto ⁊ arietē ⁊ agnū ānículū i holocauſtū:
hircūqꝫ ꝓ pccō:⁊ i hoſtias pacificoruꝫ bo
ueſ duos:arieteſ quiqꝫ:hircos quiqꝫ agnoſ
ānículos quiqꝫ. Hec fuit oblatio eliſama fi
lij āmiud. Die octauo priceps filiorum ma
naſſe gamaliel fili⁹ phadaſſuꝛ obtulit aceta
bulū argēteū appēdēſ cētūtrigita ſiclos phi
alā argēteā hn̄tē ſeptuagita ſiclos ad pōd⁹
ſāctuarij utrūqꝫ plenū ſimila ꝯſpſa oleo in
ſacrificiū:mortariolū aureū appēdēs decē
ſiclos plenū icenſo:bouē de armēto ⁊ arie
tē ⁊ agnū ānículū i holocauſtū: hircūqꝫ ꝓ
peccato:⁊ i hoſtias pacificorū boues duoſ
arietes quiqꝫ:hircos quiqꝫ:agnoſ ānículoſ
quinqꝫ. Hec fuit oblatio gamaliel filij pha
daſſur. Die nono priceps filiorū beniamin
abidā fili⁹ gedeōis obtulit acetabulū argen
teū appēdēs cētū trigita ſiclos phialam ar
gēteam hn̄tē ſeptuagita ſiclos ad pōd⁹ ſctū
arij:utrūqꝫ plenū ſimila cōſpſa oleo i ſacri
ficiū:mortariolū aureū appēdens decem ſi
clos plenū icēſo:bouē de armēto ⁊ arietē ⁊
agnū ānículū i holocauſtū:hircūqꝫ ꝓ pccō:
⁊ i hoſtias pacificorū boues duos:arietes
quiqꝫ:hircos quiqꝫ:agnos ānículos q̄nqꝫ.
Hec fuit oblatio abidā filij gedeōis. Die de
cimo priceps filiorū dan abiezer fili⁹ amiſ
ſadai obtulit acetabulū argēteū appēdens
cētūtrigita ſiclos:phialā argēteam hn̄tē ſe
ptuagita ſiclos ad pōdus ſāctuarij:utrūqꝫ
plenū ſimila ꝯſperſa oleo i ſacrificiū: mor-
tariolū aureū appēdēs decē ſiclos plenū in
cēſo:bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū ānicu
lū i holocauſtū:hircūqꝫ ꝓ pccō:⁊ i hoſtias
pacificorū boues duos:arietes quiqꝫ: hir-
cos quiqꝫ:agnos ānículos quiqꝫ. Hec fuit
oblatio abieçer filij amiſaddai. Die undeci
mo priceps filiorū aſer phegiel fili⁹ ochrā
obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētum
trigita ſiclos:phialā argēteā hn̄teꝫ ſeptua-
gita ſiclos ad pōdus ſanctuarij:utrūqꝫ ple
nū ſimila cōſpſa oleo i ſacrificiū:mortario
lū aureū appēdēs decē ſiclos plenū icenſo:
bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū ānículū in
holocauſtū:hircūqꝫ ꝓ pccō:⁊ i hoſtias pa-
cificorū boues duos:arietes quiqꝫ:hircos
quiqꝫ:agnos ānículos quiqꝫ. Hec fuit obla
tio phegiel filij ochrā. Die duodecimo prin
ceps filiorū neptali ahira fili⁹ henā obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētūtriginta ſi
clos:phialā argēteam habētē ſeptuagita ſi
clos ad pōdus ſāctuarij:utrūqꝫ plenū ſimi
la cōſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolum
aureū appēdēs decē ſiclos plenū icenſo:bo
uē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū ānículū in ho
locauſtū:hircūqꝫ ꝓ pccō:⁊ i hoſtias pacifi-
corū boues duos:arietes quiqꝫ:hircos q̄n
qꝫ:agnos ānículos quiqꝫ. Hec fuit oblatio
ahira filij henan. Hec i dedicatione altariſ
oblata ſūt a pricipibus iſrl̄ i die q̄ conſecra
tū ē:acetabula argēta duodecī:phiale argē
tee duodecī:mortariola aurea duodecim:
ita ut cētū trigita argēti ſiclos hēret unum
acetabulū:⁊ ſeptuagita ſiclos una phiala
.i.i cōmune uaſoꝝ oīuꝫ ex argēto ſicli duo
milia q̄drigētī pōdere ſāctuarij:mōtariola
aurea duodecī plena icēſo:denos ſiclos ap
pēdētia pōdē ſcūarij.i.ſimul auri ſicli cētuꝫ
uigītī:boues de armēto i holocauſtū duo-
decī:arietes duodecī:agni ānículi duodecī:
⁊ libamēta corū:hirci duodecī ꝓ peccato: i
hoſtias pacificorū boues uigītiq̄ttuor:arie
tes ſexagita:hirci ſexagita:agni anniculi ſe
xagita. Hec oblata ſūt i dedicatiōe altaris
q̄n unctū ē. Cūqꝫ igrederet moyſes tabna-
culū federis:ut ꝯſuleret oraculū: audiebat
uocē loquētis ad ſe de ꝓpitiatorio qd̄ erat
ſuper arcā teſtimonij inter duos cherubi:
vnde ⁊ loquebatur ei.

VIII

Locutuſqꝫ eſt dominus ad moyſen di
cens: Loquere aaron ⁊ dices ad eū:
Cum poſueris ſeptem lucernas:cādelabrū

in australi pte erigat. Hoc igit̃ pcipe ut lu-
cerne cõtra borea e regiõe respiciãt ad mẽsã
panũ ppositiõis cõtra eã partẽ quã cãdela
brũ respicit: lucerẽ debebũt. Fecitq3 aarõ 7 i
posuit lucernas sr̃ cãdelabrũ: ut pcepat dñs
moysi. Hec ãt erat factura cãdelabri ex au
ro ductili, tã medi⁹ stipes q̃ cũcta q̃ ex utro
q3 calamorũ latere nascebãtur. Juxta exẽ
plũ qd oñdit dñs moysi: ita opat⁹ ẽ cadela
brũ. Et locutus ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Tol
le leuitas ex medio filiorum israel 7 purifi
cab̃ eos iuxta hũc ritũ. Aspgãt aq̃ lustrati
onis 7 radãt oẽs pilos carnis sue. Cũq3 la
uerit uestimẽta sua 7 mũdati fuerit: tollent
bouẽ d armẽtis 7 libamẽtũ ei⁹: similã oleo
ꝯspsã: bouẽ aũt alterũ de armento accipies
p pccõ: 7 applicabis leuitas corã taberna
culo federis: cõuocata oĩ multitudie filiorũ
isrl̃. Cũq3 leuite fuerit corã dño: ponẽt filij
isrl̃ man⁹ suas sup eos: 7 offeret aarõ leui
tas muns i ꝯspectu dñi a filijs isrl̃: ut fuiãt
i misterio ei⁹. Leuite q3 ponẽt manus suas
sup capita boũ: e qb⁹ unũ facies p pccõ 7 al
terũ i holocaustũ dñi: ut depcer̃ p eis. Sta
tuesq3 leuitas i cõspectu aarõ 7 filiorũ ei⁹ 7
cõsecrabis oblatos dño: ac sepabis de me-
dio filiorũ isrl̃ ut sit mei: 7 postea igrediant̃
tabernaculũ federis: ut fuiãt mihi. Sicq3
pacificabis 7 cõsecrab̃ eos i oblationẽ dñi:
qm̃ dono donati sũt mihi a filijs isrl̃. Pro p
mogenitis q̃ aperiũt oẽ3 uuluã i isrl̃ accepi
eos. Mea sũt. n. oĩa pmogenita filiorũ isrl̃:
tã ex hoib⁹ q̃ ex iumẽtis. Ex die q̃ pcussi oẽ
pmogenitũ i tra egypti: scificaui eos mihi:
7 tuli leuitas p cũctis pmogenitis filiorũ isrl̃
tradidiq3 eos dono aaron 7 filijs ei⁹ de me
dio ppl̃i: ut fuiãt mihi p isrl̃ i tabernaculo
federis: 7 orẽt p eis ne sit i pplo plaga: si au
si fuerit accedẽ ad sãctuariũ. Feceitq3 moy
ses 7 aarõ 7 oĩs multitudo filiorũ isrl̃ sup
leuitis q̃ pceperat dñs moysi: purificatiq3
sũt 7 lauerũt uestimẽta sua. Eleuauitq3 eos
aarõ i cõspectu dñi 7 orauit p eis: ut purifi
cati igrederẽt ad officia sua i tabnaclm fed
ris corã aarõ 7 filijs ei⁹. Sicut pcepat dñs
moysi de leuitis: ita factũ ẽ. Locutusq3 ẽ dñs
ad moysẽ dicẽs: Hec ẽ lex leuitarũ: A uigin
tiquiq3 ãnis 7 supra igrediẽtur ut mĩstrent
i tabernaculo federis. Cũq3 quĩqgesimũ ã
nũ etatis ipleuerit: seruire cessabũt: erũtq3
mĩstri fratrũ suorũ i tabernaculo federis: ut
custodiãt q̃ sibi fuerit cõmẽdata: opa autẽ
ipsa nõ faciãt. Sic dispones leuitis i custo
dijs suis.

IX

LOcut⁹ ẽ dñs ad moysẽ i deserto synai
ãno secũdo postq̃ egressi sũt de terra
egypti mẽse pmo dicẽs: Faciãt filij isrl̃ pha
se i tẽpore suo: q̃rtadecia die mẽsis hui⁹ ad
uesperã iuxta oẽs cerimonias 7 iustificatio
nes ei⁹. Precepitq3 moyses filijs isrl̃: ut fa-
cerẽt phase. Qui fecerũt tẽpore suo q̃rtade
cia die mẽsis ad uesperã i mõte synai. Juxta
oĩa q̃ mãdauerat dñs moysi feceẽt filij isrl̃.
Ecce aũt q̃dã imũdi sup aĩa hois qui ñ po
terant facere phase i die illo: accedentes ad
moysẽ 7 aarõ: dixerũt eis: Jmmũdi sumus
sup aĩa hois: q̃re fraudamur: ut nõ ualea-
mus oblatõnẽ offerre dño i tpe suo iter fili
os isrl̃? Quib⁹ rñdit moyses: State ut con
sulã quid pcipiat dñs de uobis. Locutusq3
ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Loq̃re filijs isrl̃: Hõ
qui fuerit imũdus sup aĩa: siue i uia pcul i
gẽte uestra: faciat phase dño i mẽse secũdo
q̃rtadecia die mẽsis ad uesperã: cũ azimis 7
latucis agrestib⁹ comedẽt illud. Nõ relin-
quẽt ex eo quippiã usq3 mane: 7 os ei⁹ nõ ꝯ
frigent: oẽm ritũ phase obseruabũt. Siq̃s
aũt 7 mũdus ẽ 7 i itinere nõ fuit: 7 tñ nõ fe
cit phase: extermiabit̃ aĩa illa d pplis suis:
q̃a sacrificiũ dño nõ obtulit tpe suo. Pccũ
suũ ipe portabit. Peregrin⁹ q3 7 aduena si
fuerit apd uos: faciẽt phase dño iuxta cerio
nias 7 iustificatões suas. Preceptũ idẽ erit
apud uos tã aduene q̃ idigene. Igitur die
q̃ erectũ ẽ tabnaculũ: opuit illud nubes. A
uespe aũt sup tẽtoriũ erat q̃si spes ignis us-
q3 mane. Sic fiebat iugit̃. Per diẽ opiebat
illud nubes 7 p noctẽ q̃si spẽs ignis. Cũq3
ablata fuisset nubes: q̃ tabernaculũ ptege-
bat: tũc pficiscebãt filij isrl̃: 7 i loco ubi ste-
tisset nubes: ibi castrametabãt. Ad ipium
dñi pficiscebãtur: 7 ad ipiũ illius figebant
tabernaculũ. Cũctis dieb⁹ quib⁹ stabat nu
bes sup tabernaculũ: manebãt i eodẽ loco:
7 si euenisset ut multo tẽpore maneret sup
illud: erãt filij isrl̃ i excubijs dñi 7 nõ pfici-
scebãtur quotquot dieb⁹ fuisset nubes sup
tabnaculũ. Ad iperiũ domi erigebãt tento
ria: 7 ad ipiũ illi⁹ deponebãt. Si fuisset nu
bes uespere usq3 mane: 7 stati diluculo tab
naculũ relquisset: pficiscebãt: 7 si post diẽ 7
noctem recessisset: dissipabãt tentoria. Si
uero biduo aut uno mẽse uel longiori tem
pore fuisset sup tabernaculũ: manebãt filij

israel in eodē loco ⁊ nō proficiscebātur: stati aūt ut recessisset mouebāt castra. Per vbū dñi figebāt tētoria: ⁊ p uerbū illius ꝓficiscebātur: erātq; i excubijs dñi iuxta iperiū eius per manuz moysi.

X

Locutusq; ē dñs ad moysē dicēs: Fac tibi duas tubas argēteas ductiles: qbꝰ couocare possis multitudinē qn mouenda sūt castra. Cūq; icrepueris tubis: cōgregabit ad te oīs turba ad hostiū tabernacli federis. Si semel clāgueris: uenięt ad te pricipes ⁊ capita multitudis isrl̃. Si aūt ꝓlixior atq; cōcisus clāgor icrepuerit: mouebūt castra primi q sūt ad oriētalē plagā. In secūdo aūt sōitu ⁊ pari ululatu tube leuabūt tētoria q habitāt ad meridiē: ⁊ iuxta hunc modū reliqui faciēt ululātibꝰ tubis i ꝓfectionē. Qn aūt ꝯgregādus ē ppl̃s: simplex tubarū clāgor erit: ⁊ nō ꝯcise ululabunt. Filij aūt aarō sacerdotꝭ clāgēt tubis: eritq; hoc legitimū sēpiternū i gnatōibꝰ uestris. Si exieritis ad bellū de terra uīa cōtra hostes q dimicāt aduersū uos: clāgetis ululātibꝰ tubis: ⁊ erit recordatio uīi corā dño deo uīo: ut eruami de manibꝰ inimicorū uīorū. Si qn hēbitꝭ epulū ⁊ dies festos ⁊ calēdas: canetis tubis sup holocaustis ⁊ pacificis uictimis: ut sit uob̄ i recordatōnē dei uīi. Ego dñs deꝰ uī. Anno secūdo mēse secūdo uigesima die mēsis eleuata ē nubes de tabernaculo federis. Profectiq; sūt filij isrl̃ p tmas suas de deserto synai: ⁊ recubuit nubes in solitudine pharā. Mouerūtq; castra ꝑmi iuxta iperiū dñi p manū moysi. Filij iuda p turmas suas: quorū priceps erat nasō filiꝰ āminadab. In tribu filiorū isachar fuit priceps nathanael filiꝰ suar. In tribu çabulon erat priceps eliab filiꝰ helō. Depositūq; ē tabernaculū: qd portātes egressi sunt filij gerson ⁊ merari. Profectiq; sūt ⁊ filij rubē p turmas ⁊ ordinē suū: qrū priceps erat elisur filiꝰ sedeur. In tribu aūt filiorū simeon priceps fuit salamihel filiꝰ surisaddai. Porro i tribu gad erat priceps heliasaph filiꝰ duel. Profectiq; sūt ⁊ caathite portātes sāctuariū. Tādiu tabernaculū portabat: donec uenirēt ad erectiōis locū. Mouerūt castra ⁊ filij ephrai p turmas suas i quorū exercitu priceps erat elisama filiꝰ āmiud. In tribu aūt filiorū manasse priceps fuit gamaliel filiꝰ phadassur: ⁊ i tribu beniami erat dux abidan filius gedeonis. Nouissimi castrorū oīuz ꝓfecti filij dan p turmas suas: i quoꝝ exercitu priceps fuit abieçer filiꝰ amisaddai. In tribu aūt filioruz aser erat princeps phegiel filius ochrā. Et i tribu filiorū neptali priceps fuit aira filiꝰ henan. Hec sūt castra ⁊ ꝓfectiōes filiorū isrl̃ p turmas suas qn egrediebātur. Dixitq; moyses obab filio raguel madianite cognato suo: Proficiscimur ad locū quē dñs daturus ē nobis: ueni nobiscū ut bn̄faciamꝰ tibi: qa dñs bona promisit israeli. Cui ille rn̄dit: Nō uadā tecū: sz reuertar i terrā meā i qua natꝰ suz. Et ille: Noli iqt nos reliqre: Tu eni nosti i qbꝰ locis p desertū castra ponere debeaꝫ: ⁊ eris ductor nr̄. Cūq; nobiscū ueneris: qcqd optimū fuerit ex opibꝰ qs nob̄ traditurꝰ ē dñs: dabimꝰ tibi. Profecti sūt ergo ō mōte dñi uiā triū dierū: arcaq; federis dñi ꝑcedebat eos p dies tres ꝓuidēs castroꝝ locū. Nubes qq; domī sup eos erat p diē cū icedērēt. Cūq; eleuaret arca dicebat moyses: Surge dñe ⁊ dissipēt inimici tui ⁊ fugiāt q oderūt te a facie tua. Cū āt deponeret aiebat: Reuertere dñe ad mltitudinē ⁊ exercitꝰ isrl̃.

XI

Interea ortum est murmur populi qi dolētiū p labore ꝯtra dñz. Qd cū audisset iratꝰ ē: ⁊ accēsus i eos ignis dñi ōuorauit extremā castrorū ꝑtem. Cūq; clamasset ppl̃s ad moysen: orauit moyses ad dñz ⁊ absortꝰ ē ignis. Uocauitq; nomē loci illiꝰ icēsio: eo q succensus fuisset ꝯtra eos ignis dñi. Uulgꝰ qppe ꝑmiscuū qd ascenderat cū eis: flagrauit ōsiderio sedēs ⁊ flēs: iūctꝭ sibi pit filijs isrl̃: ⁊ ait: Quis dabit nob̄ ad uescēdū carnes? Recordamur pisciū qs comedebamus i egypto gratis: in mentem nobis ueniunt cucumeres ⁊ pepones: porriq; et cepe et alea. Aīa nr̄a arida ē: nihil aliud respiciūt ocl̄i nr̄i nisi man. Erat autez man qi semē coriandri coloris bdellij. Circuibatq; populus et colligēs illud frāgebat mola siue terebat i mortario coquēs i olla et faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati. Cunq; descenderet nocte sup castra ros: descēdebat pariter et man. Audiuit ergo moyses flentem populum p familias: singulos per ostia tentorij sui. Iratusq; est furor dñi ualde: sed et moysi intolerāda res uisa ē: et ait ad dominū: Cur afflixisti seruū tuū? Quare n̄ iuenio gr̄az corā te? Et cur iposuisti pondus uniuersi ppl̄i huꝰ

sup me? Nūqd ego cōcepi oēz hāc multitu
dinē uel genui eā: ut dicas mihi: porta eos
i sinu tuo sicut portare solet nutrix īfātulū
7 defer i terrā p q̄ iurasti pīb' eorū? Unde
mihi carnes: ut dē tante multitudini. Flent
cōtra me dicētes: da nobis carnes ut cōeda
m'. Nō possū solus sustinē oēz hunc ppl'z:
q̄a grauis ē mihi. Si alit' tibi uidet': obsecro
ut iterficias me 7 iueniā grāz i oculis tuis:
ne tātis afficiar malis. Et dixit dñs ad moy
sē: Cōgrega mihi septuagita uiros de senio
rib' isrl': q̄s tu nosti q' senes ppl'i sit ac mgr̄i:
7 duces eos ad ostiū tabernaculi federis: fa
ciesq3 ibi stare tecū ut descēdā 7 loq̄r tibi: 7
auferā de spū tuo: tradāq3 eis: ut sustētent
tecū on' ppl'i: 7 nō tu solus graueris. Ppl'o
q̄3 dices: Sāctificami: Cras comedetis car
nes: Ego. n. audiui uos dicere: Quis dabit
nobis escas carniū? Bn̄ nob' erat i egypto:
ut. det uob' dñs carnes 7 comedatis: n̄ uno
die nec duob' uel q̄nq3 aut decē: nec uigiti
q̄dē: s3 usq3 ad mēsē dierū: donec exeat per
nares uestras 7 vtat' i nauseā: eo q' repuleri
tis dñz q̄ i medio ur̄i ē 7 fleueritis coraz eo
dicētes: Quare egressi sum' ex egypto: ut
pirem' i solitudine? Et ait moyses ad dñm:
Sexcēta milia peditū huius ppl'i sūt. Et tu
dicis: Dabo eis esū carniū mēse itegro. Nū
q̄d ouiū 7 boū multitudo cedetur: ut possit
sufficere ad cibū: uel oēs pisces maris i unū
cōgregabūtur ut eos saciēt? Cui rn̄dit dñs:
Nūq̄d manus dñi iualida ē? Iā nūc uideb'
utrū me' sermo ope cōpleat'. Uenit igitur
moyses 7 narrauit ppl'o uerba dñi congre
gās septuagita uiros de seniorib' isrl' quos
stare fecit circa tabernaculū. Descēditq3 do
min' p nubē 7 locutus ē ad eū: auferēs de
spū q̄ erat i moyse 7 dās septuagita uiris.
Cūq3 req̄euisset i eis spūs: pphetauerunt:
nec ultra cessauerūt. Remāserāt aūt i castris
duo uiri: quorū un' uocabat' heldad 7 alt'
medad sup quos req̄euit spūs: nā 7 ipi de
scripti fuerāt 7 nō exierāt ad tabernaculū.
Cūq3 pphetarēt in castris: cucurrit puer 7
nūciauit moysi dicēs: Heldad 7 medad p
phetāt i castris. Stati iosue fili' nun mini
ster moysi 7 electus e pluribus ait: Dñe mi
moyses phibe eos. At ille: quid iq̄t emula
ris pro me? Quis tribuat ut oīs ppl's pro
phetet 7 det eis dñs spm suū? Reuersusq3 ē
moyses 7 maiores natu isrl' i castra. Uent'
aūt egrediēs a dño arreptas trās mare cot

nices detulit 7 dimisit i castra: itinere quā
tū uno die pfici pōt ex oi pte castroz p cir
cuitū: uolabātq3 i aere duob' cubitis altitu
die sup trā. Surgēs ergo ppl's toto die illo
7 nocte ac die altero pgregauit cotnicū ml'
titudinē: q̄ parū decē choros: 7 siccauerūt
eas p gyrū castrorū. Adhuc carnes erāt in
dētibus eorū: nec defecerat huiuscemodi ci
bus: 7 ecce furor dñi cōcitat' i populū pcus
sit eū plaga magna nimis. Uocatusq3 ē ille
locus sepulcra cōcupiscētie. Ibi. n. sepelierāt
populū q̄ desiderauerat carnes. Egressi āt
de sepulcris cōcupiscētie uenerūt i aseroth
7 māserūt ibi.

XII

Locutaq3 ē maria 7 aarō ptra moysē
ppt' uxorē ei' ethiopissā: 7 dixerūt: Nū
p solū moysē locut' ē dñs? Nōne 7 nob' silr
ē locut'? Qd cū audisset dñs irat' ē ualde.
Erat. n. moyses uir mitissim' sup oēs hoi
nes q̄ morabātur i terra. Stati locutus est
dñs ad eū 7 ad aarō 7 mariā: Egredimini
uos tātū tres ad tabnaculū federis. Cūq3
fuissēt egressi descēdit dñs i colūna nubis:
7 stetit i itroitu tabernaculi uocās aaron 7
mariā. Qui cū issēt: dixit ad eos: Audite s
mōes meos: Siq̄s fuerit iter uos pphbeta
dñi i uisiōe appebo ei: ul' p sōniū loq̄r ad il
lū. At nō tal' s' me' moyses q̄ in oi domo
mea fidelissi' ē. Ore. n. ad os loq̄r ei. Palā
7 nō p enigmata 7 figuras deū uidet. Qua
re ergo nō timuistis ōtrahere s'uo meo moy
si? Irat' q3 ptra eos abijt. Nubes q̄3 recessit
q̄ erat sr̄ tabnaclū. Et ecce maria apparuit
cādēs lepra q̄i nix. Cūq3 respexisset eā aarō
7 uidisset pfusā lepra: ait ad moysē: Obse
cro dñe mi: ne iponas nob' hoc pccū3 quod
stl'te pmisi3': ne fiat hec q̄i mōtua: 7 ut abō
tiuū: qd pijcit' de ul'ua m̄ris sue. Ecce iā me
diū carnis ei' deuoratū ē lepra. Clamauit
q3 moyses ad dñz dicēs: De' obsecro: sana
eā. Cui rn̄dit dñs: Si pater eius spuisset in
faciē illi': nōne debuerat saltē septē diebus
rubore sūdi? Separetur septē dieb' extra ca
strā: 7 p' ea reuocabit'. Exclusa est itaq3 ma
ria extra castra septem diebus 7 ppl's non
ē mot' de loco illo: dōec reuocata ē maria.

XIII

Profect' q3 ē ppl's de aseroth fi
xis tētorijs i deserto pharā. Ibiq3 lo
cutus ē dñs ad moysē dicēs: Mitte uiros
qui cōsiderēt terrā chanaā: quā daturus sū
filijs isrl' singulos de singulis tribus ex pri
cipibus. Fecit moyses quod dñs imperarat

de deserto pharā mittēs pricipes viros q̊ꝝ
ista sūt noīa. De tribu rubē sēmua filiū çe-
chur. De tribu simeō saphat filiū vri. De t̄
bu iuda: caleb filiuꝫ iephone. De tribu isa-
char: igal filiū ioseph. De tribu effraim: o-
see filiū nun. De tribu beniami phalti filiū
raphu. De tribu çabulō: geddiel filiū sodi.
De tribu ioseph sceptri manasse: gadi filiū
susi. De tribu dan: amiel filiū gemalli. De t̄
bu aser: sthur filiū michael. De tribu ne-
ptali: naabi filiū napsi. De tribu gad: guhel
filiū machi. Hec sūt noīa virorū quos mi-
sit moyses ad cōsiderādā terrā. Uocauitqꝫ
osee filium nun iosue. Misit ergo eos moy
ses ad cōsiderādā terrā chanaā ꝛ dixit ad
eos: Ascēdite ꝑ meridianā plagā. Cūqꝫ ue-
neritis ad mōtes cōsiderate terrā q̄lis sit ꝛ
ppl'm q̄ ihabitator ē ei⁹: utrū fortis sit an i
firm⁹: pauci numero an plures: ipsa t̄ra bo
na an mala: urbes q̄les: murate an absqꝫ
muris: hum⁹ piguis an sterilis: nemorosa
an absqꝫ arborib⁹. Cōfortami ꝛ afferte no
bis de fructibus terre. Erat āt tēp⁹ qn̄ iā ꝑ
coque uue uesci pn̄t. Cūqꝫ ascēdissēt explo
rauerūt terrā a deserto syn usqꝫ roob itrā-
tib⁹ emath. Ascēderūtqꝫ ad meridiē ꝛ uene
rūt i hebrō ubi erāt ahimā ꝛ sisai ꝛ tolmai
filij enach. nā hebron septē ānis āte thani
urbē egypti cōdita ē. Pergētes usqꝫ ad tor
rētē botri: absciderūt palmitē cū vua sua: q̄z
portauerūt in uecte duo viri: De malis q̊z
granatis ꝛ de ficis loci illi⁹ tulerūt q̄ appel
lat⁹ ē nehelescol. i. torrēs botri: eo qꝫ botrū
portassēt ide filij isrl'. Reuersiqꝫ explorato
res terre p⁹ q̄dragita dies oī regiōe circuita
uenerūt ad moysē ꝛ aarō ꝛ ad oēꝫ cetū fili
orū isrl' i desertū pharā: qō ē i cades. Locu
tiqꝫ eis ꝛ oi multitudini ostēderūt fructus
terre ꝛ narrauerūt dicētes: Uenim⁹ i terrā
ad quā misistis nos: q̄ re uera fluit lacte ꝛ
melle: ut ex his fructibus cognosci pōt: sed
cultores fortissimos hēt: ꝛ urbes grādes at
qꝫ muratas. Stirpē enach uidim⁹ ibi. Ama
lech hitat i meridie: etheus ꝛ iebuse⁹ ꝛ amō
re⁹ i mōtanis. Chanane⁹ uero morat iuxta
mare ꝛ circa fluēta iordanis. Int̄ hec caleb
cōpescēs murmur ppl'i q̄ oriebat ꝯtra moy
sē ait: Ascēdam⁹ ꝛ possideam⁹ terrā: qm̄ po
poterim⁹ obtinere eā. Alij v̄o q̄ fuerāt cū eo
dicebāt: Neq̄qꝫ ad hūc ppl'm ualem⁹ ascen
dere: q̄a fortior nobis ē. Detraxerūtqꝫ t̄re:
quā ispexerāt apud filios isrl' dicētes: Ter
ra quā lustrauim⁹ deuorat hitatores suos.
Populus quē aspexim⁹ ꝓcere stature ē. Ibi
vidimus mōstra q̄daꝫ filiorū enach d̄ gene
re gigāteo: q̄b⁹ ꝯpati q̄i locuste videbamū.

XIIII

Exitur uociferans omnis turba fleuit
nocte illa ꝛ murmurati sūt ꝯtra moy
sē ꝛ aarō cūcti filij isrl' dicētes: Utinā mor
tui essemus i egypto ꝛ nō i hac uasta solitu
dine: Utinā peamus ꝛ nō iducat nos dn̄s
i terrā istā ne cadamus gladio: ꝛ uxores ac
liberi nostri ducātur captiui. Nōne meli⁹ ē
reuerti i egyptū? Dixerūtqꝫ alter ad alterū:
Cōstituamus nobis ducē ꝛ reuertamur i e
gyptū. Quo audito moyses et aarō ceci-
derūt ꝓni i terrā corā oī multitudine filioꝝ
isrl'. At vero iosue fili⁹ nun ꝛ caleb filius ie
phone: q̄ ꝛ ipi lustrauerāt terrā sciderūt ue
stimēta sua ꝛ ad oēꝫ multitudinē filiorū isrl'
locuti sūt: Terra quā circuiuim⁹ ualde bōa
ē. Si ꝓpiti⁹ fuerit dn̄s iducet nos i eā ꝛ tra
det humū lacte ꝛ mele manātē: nolite rebel
les esse ꝯtra dn̄m: neqꝫ timeatis ppl'm terre
hui⁹: q̄a sicut panē ita eos possumu⁹ deuo-
rare. Recessit ab eis oē p̄sidiū: dn̄s nobiscū
ē: nolite metuere. Cūqꝫ clamaret oīs multi
tudo ꝛ lapidib⁹ eos uellet oppmere: appa-
ruit gl'ia dn̄i sup tectū federis cūctis uidētib⁹
filijs isrl'. Et dixit dn̄s ad moysē: Usqꝫ q̊ de
trahet mihi populus iste? Quousqꝫ nō cre
dēt mihi i oīb⁹ signis q̄ feci corā eis? Feriaꝫ
igit eos pestilētia atqꝫ cōsumā: te aūt faciaꝫ
pricipē sup gētē magnā ꝛ fortiorē qꝫ hec ē.
Et ait moyses ad dn̄ꝫ: Ut audiāt egyptij d̄
q̊rū medio eduxisti populū istū ꝛ hitatōes
terre hui⁹: q̄ audierunt qꝫ tu dn̄e in populo
isto sis ꝛ facie uidearis ad faciē ꝛ nubes tua
ꝓtegat illos: ꝛ i colūna nubis p̄cedas eos ꝑ
diē ꝛ i colūna ignis ꝑ noctē: qꝫ occideris tā-
tā multitudineꝫ q̄i unū hoīeꝫ: ꝛ dicāt: Non
poterat itroducere populū i terrā ꝓ q̄ iura
uerat: iccirco occidit eos i solitudine. Ma
gnificetur ergo fortitudo dn̄i sicut iurasti
dicēs: Dn̄s patiēs ꝛ multe mi̅sicordie aufe
rēs iniq̄tatē ꝛ scelera: nullūqꝫ noxiū dereli
quēs: q̄ uisitas peccata patrū i filios i t̄tiaꝫ
ꝛ q̄rtā generationē: Dimitte obsecro pccūꝫ
populi tui huius secūdū magnitudinē mi-
sericordie tue: sicut ꝓpitius fuisti egrediēti
b⁹ de egypto usqꝫ ad locū istū. Dixitqꝫ dn̄s:
Dimisi iuxta uerbū tuū. Uiuo ego ꝛ imple
bit gl'ia dn̄i uniuersa terra: attn̄ oēs hoīes

qui uiderũt maiestatẽ meã ⁊ signa q̄ feci in
egypto ⁊ ĩ solitudine ⁊ tẽtauerunt me iam
ꝑ decẽ uices nec obedierũt uoci mee: nõ ui-
debũt terrã ꝓ q̄ iuraui pr̃ib⁹ coruꝫ: nec q̄sq̄
ex illis q̄ detraxit mihi ĩtuebit eã. Seruum
meũ caleb q̄ plen⁹ alio sp̃u secut⁹ ẽ me: idu
cã ĩ terrã hãc quã circuiuit ⁊ semẽ ei⁹ possi
debit eã q̄m amalechites ⁊ chanane⁹ habi
tãt ĩ uallibus. Cras mouete castra ⁊ reuer-
timĩ ĩ solitudinẽ ꝑ uiã maris rubri. Locut⁹
q̄ꝫ ẽ dñs ad moysẽ ⁊ aarõ dicẽs: Usq̄ꝫ quo
multitudo hec pessĩa murmurat ꝯtra me?
Querelas filiorũ isrl̃ audiui. Dic ergo eis:
Uiuo ego ait dñs: sicut locuti estis audiẽte
me: sic faciã uob̃. In solitudĩe hac iacebũt
cadauera uestra. Oẽs q̄ murmurati estis a
uigiti ãnis ⁊ supra ⁊ mũmurastis cõtra me
ñ ĩtrabitis terrã: sꝫ quã leuaui manũ meã:
ut hĩtare uos facerẽ ꝑter caleb filiũ iephõe
⁊ iosue filiũ nun. Paruulos aũt uestros de
q̄b⁹ dixistis ꝙ prede hostib⁹ forẽt: ĩtroducã
ut uideãt terrã q̄ uobis displicuit. Uestra
cadauera iacebũt ĩ solitudĩe. Filij ṽri erunt
uagi ĩ deserto ãnis q̄dragita ⁊ portabũt fõ
nicationẽ ṽrãꝫ: donec ꝯsumãt cadauera pa
trũ ĩ deserto iuxta numerũ q̄dragita dierũ
q̄b⁹ cõsiderastis terrã. An⁹ ꝓ die ĩputabit.
Et q̄dragita ãnis recipietis iniq̄tates ṽrãs
⁊. scietis ultionẽ meã: Q̄m sicut locut⁹ sũ:
ita faciã oĩ multitudini huic pessĩe q̄ ꝯsũre
xit aduersũ me. In solitudĩe hac deficiet ⁊
morietᷣ. Igitᷣ oẽs uiri quos miserat moyses
ad cõtẽplãdũ terrã ⁊ q̄ reuersi murmurare
fecerãt ꝯtra eũ oẽꝫ mltitudinẽ detrahẽtes t̃
re ꝙ esset mala mortui sũt atq̄ꝫ ꝑcussi ĩ con
spectu dñi. Iosue ãt fili⁹ nun ⁊ caleb fili⁹ ie
phone uixerũt ex oĩb⁹ q̄ prexerãt ad cõsid
rãdã terrã. Locutusq̄ꝫ ẽ moyses uniuersa ṽ
ba hec ad oẽs filios isrl̃: ⁊ luxit ppl̃s nimis
Et ecce mane ꝑmo surgẽtes ascẽderũt ṽticẽ
mõtis atq̄ꝫ dixerũt: Parati sum⁹ ascẽdere ad
locũ de q̄ dñs locut⁹ ẽ: q̄a peccauim⁹. Quib⁹
moyses: Cur ĩquit trãsgredimĩ ṽbũ dñi q̄d
vobis nõ cedet ĩ prosperũ? Nolite ascẽdere
nõ .n. ẽ dñs vobiscũ: ne corruatis corã ini-
micis ṽris. Amalechites ⁊ chanane⁹ ante
vos sũt quorũ gladio corruetis: eo ꝙ nolu
eritis acq̄escere dño: nec erit dñs vobiscuꝫ.
At illi ꝯtenebrati ascẽderũt ṽticẽ mõtis. ar
ca aũt testamẽti dñi ⁊ moyses nõ recesserũt
de castris. Descẽditq̄ꝫ amalechites ⁊ chana
ne⁹ q̄ hĩtabat ĩ mõte: ⁊ ꝑcutiẽs eos atq̄ꝫ cõ
cidẽs ꝑsecut⁹ ẽ eos vsq̄ꝫ horma.

XV

Locutus ẽ dñs ad moysẽ dicens: Loq̄
re ad filios isrl̃ ⁊ dices ad eos: Cũ in
gressi fueritis terrã hĩtatõis uestre quaꝫ e-
go dabo uobis ⁊ feceritis oblationẽ dño in
holocaustũ aut uictimã pacificaꝫ: uota sol
uẽtes uel spõte offerẽtes munera aut ĩ solẽ
nitatib⁹ uestris adolẽtes odorẽ suauitatis
dño: de bob⁹ siue de ouib⁹ offeret quicũq̄ꝫ ĩ
molauerit uictimã: sacrificiũ simile decimã
partẽ ephi ꝯspsã oleo: q̄d mẽsurã hẽbit q̄r-
tã partẽ hin: ⁊ uinũ ad liba fũdẽda eiusdeꝫ
mẽsure dabit ĩ holocaustũ siue ĩ uictimaꝫ.
Per agnos singulos ⁊ arietes erit sacrifici
um simile duarũ decimaꝝ: que conspsa sit
oleo t̃tie ꝑtis hin: ⁊ uinũ ad libamẽtũ tertie
ꝑtis eiusdẽ mẽsure offeret ĩ odorẽ suauita-
tis dño. Q̄n ṽo de bob⁹ feceris holocaustũ
aut hostiã ut ĩpleas uotũ uel pacificas uic
timas: dabis ꝑ singl̃os boues simile tres d
cimas ꝯspse oleo quod hẽat mediũ mẽsure
hin ⁊ uinũ ad liba fũdẽda eiusdẽ mẽsure ĩ
oblatõnẽ suauissimi odoris dño. Sic faci-
es ꝑ singl̃os boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ he
dos: Tã ĩdigene q̄ꝫ ꝑegrini eõd ritu offerẽt
sacrificia. Unũ ꝑceptũ erit atq̄ꝫ iudiciũ taꝫ
uobis q̄ꝫ aduẽis t̃re. Locut⁹ ẽ dñs ad moy-
sẽ dicẽs: Loq̄re filijs isrl̃ ⁊ dices ad eos: Cũ
ueneritis ĩ terrã quã dabo uob̃ ⁊ comederi
tis de panibus regiõis illi⁹: sepabitis ꝑmiti-
as dño de cibis uestris. Sic de areis ꝑmiti
as sepabitis: ita ⁊ de pulmẽtis dabitis ꝑmi-
tiua dño. Q̄ si ꝑ ignorãtiã preterieritis q̄c
q̄ꝫ horũ: q̄ locutus ẽ dñs ad moysẽ ⁊ mãda
uit ꝑ eũ ad uos a die q̄ cepit iubere ⁊ ultra:
oblitaq̄ꝫ fuerit facere multitudo: offeret ui
tulũ de armẽto holocaustũ ĩ odorẽ suauis-
simũ dño ⁊ sacrificiũ ei⁹ ac liba: ut cẽimõie
postulãt: hircũq̄ꝫ ꝓ pccõ ⁊ rogabit sacẽdos
ꝓ oĩ mltitudĩe filiorũ isrl̃ ⁊ dimittetᷣ eis q̄m
nõ spõte peccauerũt: nihilomin⁹ offerẽtes
incẽsũ dño ꝓ se ⁊ ꝓ pccõ atq̄ꝫ errore suo ⁊
dimittetᷣ uniuerse plebi filorũ isrl̃ ⁊ aduẽis
q̄ ꝑegrinãtᷣ intᷣ eos: q̄m culpa ẽ oĩs ppl̃i ꝑ i-
gnorãtiã. Q̄ si aĩa una nesciẽs peccauẽit of
feret caprã anniculã ꝓ pccõ suo ⁊ dep̃cabitᷣ
ꝓ ea sacerdos ꝙ iscia peccauerit corã dño:
ĩpetrabitq̄ꝫ ei ueniã ⁊ dimittetᷣ illi. Tã indi
genis q̄ꝫ aduẽis una lex erit oĩuꝫ q̄ peccaue
rint ignorãtes. Aĩa ṽo q̄ ꝑ suꝑbiã aliq̄d cõ
miserit siue ciuis sit ille siue ꝑegrinus: q̄m

aduersus dñz rebellis fuit pibit de populo
suo. Uerbū.n. dñi ɔtēpsit: ⁊ pceptū illi⁹ fec
irritū: iccirco delebit ⁊ portabit iniquitatez
suā. Factū ē aūt cum essēt filij isrl' in solitu
dine ⁊ iuenissēt hominē colligētē ligna i die
sabbati: obtulerūt eū moysi ⁊ aarō ⁊ uniuer
se multitudini: qui recluserūt eū i carcerem
nesciētes q̄d sup eo facere deberēt. Dixitq̄z
dñs ad moysē: Morte moriatur hō iste: ob
ruat eū lapidib⁹ oīs turba extra castra. Cū
q̄z eduxissēt eū foras: obruerūt eū lapidib⁹
⁊ mortu⁹ est sicut pcepat dñs. Dixitq̄z dñs
ad moysē: Loq̄re filijs isrl' ⁊ dices ad eos:
vt faciāt sibi fimbrias p āgulos q̄ttuor palio
rū ponētes i eis vittas hyacithinas: quas
cū viderit recordēt oīuz mādatorū dñi: nec
sequāt cogitatōes suas ⁊ oculos p res vari
as fornicātes: sz mag̃ mēores pceptoꝝ dñi
faciēt ea: sintq̄z sācti deo suo. Ego dñs deus
vester qui eduxi vos de terra egypti ut essē
deus vester.

XVI

Ecce aūt chore fili⁹ isuar filij caath: filij
leui ⁊ dathā atq̄z abirō filij eliab: hon
q̄z fili⁹ pheleth de filiis ruben surrexerūt ɔ
tra moysē: aliiq̄z filioꝝ isrl' ducētiquīq̄gita
viri pceres synagoge: ⁊ q̄ tēpore cōcilii per
noīa vocabāt. Cūq̄z stetissēt aduersū moy
sē ⁊ aarō dixerūt: Sufficiat vobis q̄a oīs
multitudo sctōrū ē: ⁊ i ipis ē dñs: Cur ele
uami sup ppl'z dñi? Qđ cū audisset moyses
cecidit pnus i faciē: locutusq̄z ad chore ⁊ ad
oēz mltitudinē: Mane iquit notum faciet
dñs q̄ ad se ptineāt: ⁊ sctōs applicabit sibi:
⁊ q̄s elegerit appropīq̄būt ei: Hoc igit faci
te: Tollat vnusq̄sq̄z turibula sua tu chore
⁊ oē cōciliū tuū: ⁊ hausto cras igne ponite
desr thymiama corā dño ⁊ quēcūq̄z elegēit
ipe erit sāctus. Multū erigimi filij leui. Di
xitq̄z rursū ad chore: Audite filij leui: Nū
paꝝ vob' ē q̄ sepauit vos de⁹ isrl' ab oi pplo
⁊ iūxit sibi ut seruiretis ei in cultu taberna
culi ⁊ staretis corā frequētia ppl'i ⁊ mistra
retis ei? Iccirco ad se fecit accedere te ⁊ oēs
fratres tuos filios leui: vt vobis etiā sacer
dotiū vēdicetis: ⁊ oīs glob⁹ tuus stet cōtra
dñz? Quid ē.n. aarō ut murmuretis cōtra
eū? Misit ergo moyses ut vocaret dathan
⁊ abiron filios eliab. Qui rñderūt: Nō ve
nimus: Nūq̄d parū ē tibi q̄ eduxisti nos d̄
terra egypti: q̄ lacte ⁊ melle manabat ut oc
cideres i dserto: nisi ⁊ dñatus fueris nostri?
Re vera iduxisti nos i terrā q̄ fluit riuis la
ctis ⁊ mellis ⁊ dedisti nobis possessiones a
grorū ⁊ vinearū? An ⁊ oculos nostros vis
eruere? Nō uenimus: Iratusq̄z moyses ual
de ait ad dñz: Ne respicias sacrificia eorū.
Tu scis q̄ nec asellū q̄dē ūq̄ acceperim ab
eis: nec afflixeri quēpiam eorū. Dixitq̄z ad
chore: Tu ⁊ oīs ɔgregatio tua state seorsū
corā dño ⁊ aarō die crastino sepati: Tolli
te singuli turibula vr̄a ⁊ ponite sup ea incē
sū offerētes dño: ducēta quīq̄gita turibula
aarō q̄z teneat turibulū suum. Qđ cū fecis
sēt stātib⁹ moyse ⁊ aarō ⁊ coaceruassēt ad
uersū eos oēz multitudinē ad ostiuz tabna
culi: apparuit cūctis gloria dñi. Locutusq̄z
dñs ad moysē ⁊ aaron ait: Sepami de me
dio cōgregatiōis hui⁹: vt eos repēte dispdā.
Qui ceciderūt proni i faciē atq̄z dixerunt:
Fortissime de⁹ spirituū vniuerse carnis nū
uno peccāte: cōtra oēs ira tua deseuiet? Et
ait dñs ad moysē: Precipe uniuerso pplo
ut sepetur a tabernaculis chore ⁊ dathan
⁊ abiron: Surrexitq̄z moyses ⁊ abijt ad da
thā ⁊ abirō: ⁊ sequētib⁹ eū senioribus isrl' di
xit ad turbā: Recedite a tabernaculis ipio
rū ⁊ nolite tāgere q̄ ad eos ptinēt ne inuol
uami i peccatis eorū. Cūq̄z recessissēt a ten
torijs eorū p circuitū: dathā ⁊ abirō egres
si stabāt i itroitu papilionū suorū cū uxori
b⁹ ⁊ liberis oīq̄z frequētia: ⁊ ait moyses: In
hoc scietis q̄ dñs miserit me ut facerē uni
uersa q̄ cernitis ⁊ nō ex ppo ea corde ptule
ri. Si cōsueta hominū morte iterierit ⁊ ui
sitauerit eos plaga q̄ ⁊ ceteri uisitari solēt:
nō misit me dñs: Sin aūt nouā rem fecerit
dñs ut aperiēs terra os suū degluciat eos ⁊
oīa q̄ ad illos ptinēt: descēderitq̄z viuētes i
ifernū: scietl q̄ blasphemauerit dñz. Cōfesti
igit ut cessauit loq̄: dirupta ē t̄ra sub pedib⁹
eorū ⁊ apiēs os suū deuorauit illos cū tab
naculis suis ⁊ uniuersa sb̄a eorū. Descēde
rūtq̄z uiui i ifernū opti humo: ⁊ pierunt d̄
medio multitudinis. At vero oīs isrl' q̄ sta
bat per gyrum fugit a clamore pereunti
um dicens: Ne forte ⁊ nos terra deglutiat.
Sed ⁊ ignis egressus a domino intēfecit
ducentos quinquaginta uiros qui offere
bant incensum. Locutusq̄z est dominus ad
moysen dicens: Precipe eleazaro filio aarō
sacerdoti ut tollat turibula q̄ iacent in in
cēdio ⁊ ignē huc illucq̄z dispergat: qm̄ sācti
ficata sūt i mortib⁹ peccatorū: pducatq̄z ea
i laminas ⁊ affigat altari: eo q̄ oblatuz sit

ĩ eis icẽsũ dño ⁊ sctificata sint ut cernant ea
ꝓ signo ⁊ monimẽto filij isrl'. Tulit ergo ele
azar sacerdos turibula enea in qb⁹ obtule
rãt hi quos icẽdiũ deuorauit ⁊ ꝓduxit ea i
lamĩs affigẽs altari: vt hẽrẽt postea filij isra
el qb⁹ ꝯmouerẽt: ne qs accedat alienigena:
⁊ q̃ nõ ẽ de semie aarõ ad offerẽdũ icẽsum
dño ne patiat̃ sicut passus ẽ chore ⁊ ois cõ
gregatio ei⁹ loquẽte dño ad moysen. Mur
murauit aũt ois multitudo filiorum isrl' se
quẽti die cõtra moysẽ ⁊ aarõ dicẽs: Uos i-
terfecistis ppl'z dñi. Cũq3 oriret̃ seditio ⁊ tu
mult⁹ icresceret: moyses ⁊ aarõ fugerũt ad
tabernaculũ federis. Q̃d postq̃ȝ igressi sĩt o
puit nubes ⁊ apparuit glĩa dñi. Dixitq3 do
min⁹ ad moysẽ: Recedite de medio hui⁹ ml'
titudis: etiã nũc delebo eos. Cũq3 iacerẽt i
terra dixit moyses ad aaron: Tolle turibu
lũ: ⁊ hausto igne de altari mitte icẽsũ d̃sup
ꝑgẽs cito ad ppl'z: vt roges ꝓ eis. Jam. n. e-
gressa ẽ ira a dño ⁊ plaga deseuit. Q̃d cum
fecisset aarõ ⁊ cucũrisset ad mediaȝ multi-
tudinẽ quã iaȝ vastabat icẽdiũ obtulit thy
miama: ⁊ stãs iter mortuos ac viuẽtes pro
pp'lo dep̃cat⁹ ẽ ⁊ plaga cessauit. Fuerũt aũt
qui ꝑcussi sũt q̃ttuordeci milia hoiuȝ ⁊ sep
tigẽti: absq3 his qui pierãt i seditiõe chore.
Reuẽsusq3 ẽ aarõ ad moysẽ ad ostiũ taber
naculi federi postq̃ȝ q̃euit iterit⁹. XVII

Et locutus ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Lo
q̃re ad filios isrl' ⁊ accipe ab eis v̓gas
singulas ꝑ cognatões suas a cũctis p̃ricipi-
b⁹ tribuũ v̓gas duodeci: ⁊ vniuscuiusq3 no
mẽ sup̃scribes v̓ge sue. Nom̃ aũt aarõ erit
i tribu leui: ⁊ vna virga cũctas eorũ famili
as cõtinebit: ponesq3 eas i tabernaculo fe-
deris corã testimonio ubi loq̃r ad te. Quẽ
ex eis elegero germinabit v̓ga ei⁹: ⁊ cohibe
bo a me q̃rimonias filiorũ isrl' quibus con
tra vos murmurant. Locutusq3 ẽ moyses
ad filios isrl': ⁊ dederũt ei oẽs p̃ricipes v̓gas
ꝑ singl'as trib⁹. Fueĩtq3 v̓ge duodeci absq3
v̓ga aarõ. Quas cũ posuissȝ moyses coraȝ
dño i tabernac'lo testimonij: sequẽti die re-
gressus iuenit germinasse virgã aarõ in do-
mo leui ⁊ turgẽtibus gẽmis erupant flões
q̃ folijs dilatati i amygdalas deformati sĩt.
Protulit ergo moyses oẽs v̓gas d̃ ꝯspectu
dñi ad cũctos filios isrl': viderũtq3 ⁊ ĩcepũt
singuli v̓gas suas. Dixitq3 dñs ad moysẽ:
Refer v̓gã aarõ i tab̓naculũ testimonij vt
seruet̃ ibi i signũ rebelliũ filioꝝ isrl' ⁊ q̃escãt
q̃rele eorũ a me ne moriãtur. Fecitq3 moy-
ses sicut p̃cepat dñs. Dixerũt ãt filij isrl' ad
moysẽ: Ecce ꝯsũpti sum⁹: oẽs pibim⁹. Qui
cũq3 accedit ad tabernaculũ dñi mõit̃. Nũ
vsq3 ad ĩtnitionẽ cũcti d̃lẽdi sum⁹: XVIII

Dixitq3 dñs ad aaron: Tu ⁊ filij tui ⁊
domus p̃ris tui tecũ portabitis iniq̃-
tatẽ sãctuarij ⁊ tu ⁊ filij tui simul sustinebi
tis pccã sacerdotij vr̃i: sed ⁊ fratres tuos d̃
tribu leui ⁊ sceptro p̃ris tui sume tecũ: p̃sto
q3 sint ⁊ ministrẽt tibi. Tu aũt ⁊ filij tui mi
nistrabitis i tabernaculo testimonij. Excu-
babũtq3 leuite ad p̃cepta tua ⁊ ad cũcta o-
pera tabernaculi: ita dũtaxat vt ad vasa sã
ctuarij ⁊ altare nõ accedãt ne ⁊ illi moriãt:
⁊ vos peatis simul. Sit ãt tecũ ⁊ excubent
i custodijs tabernac'li ⁊ i oib⁹ cerimõijs ei⁹.
Alienigẽa nõ miscebit̃ vob̃. Excubate i cu
stodia sãctuarij ⁊ i misterio altari ne oriat̃
ĩdignatio sup filios isrl'. Ego dedi vob̃ fra-
tres vr̃os leuitas de medio filioꝝ isrl': ⁊ tra
didi domũ dño ut seruiãt i misterijs tab̓na
culi ei⁹. Tu aũt ⁊ filij tui custodite sacerdo
tiũ vr̃z ⁊ oia q̃ ad cultũ altaris ꝑtinẽt ⁊ itra
velũ sũt per sacerdotes ãministrabunt̃. Si
q̃s extern⁹ accesserit occidet̃. Locutusq3 est
dñs ad aarõ: Ecce dedi tibi custodiã p̓miti
arũ mearũ. Oĩa que sãctificãtur a filijs isrl'
tibi tradidi ⁊ filijs tuis ꝓ officio sacerdota
li: legitia sẽpiterna. Hec ergo accipies d̃ his
q̃ sãctificãt̃ ⁊ oblata sũt dño. Ois oblatõ ⁊
sacrificiũ ⁊ q̇cq̇d ꝓ pccõ atq3 delicto reddit̃
mihi ⁊ cedit i sctã sctõꝝ: tuũ erit ⁊ filioruȝ
tuorũ. In sctũario cõedes illõ. Mares tm̃
edẽt ex eo: q̇a ꝯsecratũ ẽ dño. Primitias ãt
q̃s vouerit ⁊ obtulerit filij isrl' tibi dedi ⁊ fi
lijs tuis ac filiab⁹ tuis iur̃ ꝑpetuo. Qui mũ
dus ẽ i domo tua vescet̃ eis. Oẽm medullã
olei ⁊ vini ac frum̃ti: ⁊ q̇cq̇d offerũt p̓mitia
rũ dño: tib' d̃di. Uniuersa frugũ initia q̃ gi
gnit hum⁹ ⁊ dño deportant̃ cedẽt i usus tu
os. Qui mũdus est in domo tua vescet̃ eis.
Omne quod ex voto reddiderint filij israel
tuum erit. Quicquid primum erũpet vul-
ua cuncte carnis quam offerunt domino si
ue ex hominibus siue de pecoribus fuerit:
tui iuri erit: ita dũtaxat vt pro hominis p̓-
mogenito preciũ accipias: ⁊ oẽ aĩal q̃d imũ
dũ ẽ redimi facias: cui⁹ redẽptio erit p⁹ vnũ
mẽsem: siclis argenti q̇uiq3 põdere scũarij.
Siclus vigĩti obolos hẽt. Primogenitũ ãt

bouis ⁊ ouis ⁊ capre non facies redimi: q͂a
sãctificata sũt dño. Sãguinẽ tm̃ eoꝝ fũdes
sup altare: ⁊ adipes adolebis i suauissimũ
odorẽ dño. Carnes vo i usũ tuũ cedẽt: sicut
pectusculũ cõsecratũ ⁊ arm⁹ dext tua erũt.
Oẽs primitias sãctuarij q̃s offerũt filij isrl̃
dño t dedi ac filijs ⁊ filiab⁹ tuis iure perpe
tuo. Pactũ salis ẽ sẽpiternũ corã dño t ac
filijs tuis. Dixitq; dñs ad aarõ: In tra eo
rũ nihil possidebitis: nec hẽbitis ptẽ iter e-
os. Ego pars ⁊ hereditas tua i medio filio
rũ isrl̃. Filijs aũt leui dedi oẽs decias israel̃
i possessionẽ p misterio q̃ seruiũt mihi i tab-
naculo federis: ut nõ accedãt ultra filij isrl̃
ad tabernaculũ: nec cõmittãt pccũ mõtife
rũ: solis filijs leui mihi i tabernaculo serui
entib⁹ ⁊ portãtibus pcc͂a ppl̃i. Legitimũ sẽ
piternũ erit i gñatiõibus vr̃is. Nihil aliud
possidebũt: decimarũ oblatiõe ɔtẽti: q̃s i u
sus eorũ ⁊ necessaria separaui. Locutusq;
ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Precipe leuitis atq;
denũcia: Cũ accepitis a filijs isrl̃ decimas
quas dedi uobis: p̃mitias eorũ offerte dño
.i. decimã ptẽ decime: ut reputet̃ uob̃ i ob-
lationẽ p̃mitiuorũ: tã de areis q̃ de torcula
rib⁹ ⁊ uniuersis quorũ accipit̃ p̃mitias of
ferte dño ⁊ date ea aarõ sacerdoti. Oĩa que
offeretis ex decimis ⁊ i dõaria dñi sepabit̃
optia ⁊ electa erũt cuncta. Dicesq; ad eos:
Si p̃clara ⁊ meliora q̃q; obtuleritĩ ex dcĩs
reputabit̃ uob̃ q̃i de area ⁊ torculari dederi
tis p̃mitias: ⁊ cõedetis eas i oĩb⁹ locis vr̃is
tã uos q̃ fãilie vr̃e: q̃a p̃ciũ ẽ p misterio q̃ s
uitis i tabernaculo testionij: ⁊ nõ peccabit̃
sup hoc: egregia uob̃ ⁊ piguia reſuãtes: ne
polluati oblatões filioꝝ isrl̃ ⁊ moriamini.

Locutusq; ẽ dñs ad moysẽ ⁊ aarõ dicẽs: Ista ẽ religio uictie quã cõstituit dñs: Precipe filijs isrl̃ ut adducãt ad te uaccam rufã etatis itegre: i qua nulla sit macula nec portauerit iugũ: tradesq; eã eleazaro sacerdoti: qui eductã extra castra imolabit i cõspectu oium: ⁊ tigẽs digitũ in sãguine eius aspget cõtra fores tabernacl̃i septẽ uicibus: cõburetq; eã cũctis uidẽtib⁹ tam pelle ⁊ carnibus eius q̃ sanguine ⁊ fi-mo flamme traditis. Lignũ quoq; cedrinũ ⁊ hysopum coccumq; bis tictum sacerdos mittet in flammam que uaccam uorat: Et tunc demum lotis uestibus ⁊ corpore suo ingredietur in castra: commaculatusq; erit usq; ad uesperũ. Sed ⁊ ille q̃ cõbusserit eã

XIX

lauabit uestimẽta sua ⁊ corpus ⁊ imũd⁹ erit
usq; ad uesperũ. Colliget aũt uir mũdus ci
neres uacce ⁊ effũdt eos extra castra i loco
purissimo: ut sit ml̃titudi filiorũ isrl̃ i custo
diã ⁊ i aquã aspsiõis: q̃a p pcc͂o uacca ɔbu
sta ẽ. Cũq; lauerit q̃ uace portauerat cinẽs
uestimẽta sua: imũdus erit usq; ad uespeꝝ.
Habebũt hoc filij isrl̃ ⁊ aduene q̃ hitãt int
eos sãctũ iure ppetuo. Qui tetigerit cada-
uer hois ⁊ ppter hoc septẽ dieb⁹ fuẽit imũ
dus: aspget ex hac aq̃ die tio ⁊ septio ⁊ sic
mũdabit̃. Si die tertio aspsus nõ fuerit: se
ptio nõ potit emũdari. Oĩs q̃ tetigerit. hu
mãe aie morticinũ ⁊ aspsus hac cõmixtiõe
nõ fuerit: polluet tabernaculũ dñi ⁊ pibit
ex isrl̃. Quia aq̃ expiatõis nõ ẽ aspsus imũ
d⁹ erit: ⁊ manebit spurcicia ei⁹ sup eũ. Ista
ẽ lex hois q̃ morit̃ i tabernaculo. Oẽs qui
igrediũtur tẽtoriũ illi⁹ ⁊ uniuersa uasa que
ibi sũt: polluta erũt septẽ dieb⁹. Uas qd nõ
habuerit opculũ nec ligaturã dsup imũdu
erit. Siq̃s i agro tetigerit cadauer occisi ho
mis aut p se mortui siue os illi⁹ uel sepul-
crũ: imũdus erit septẽ dieb⁹. Tollẽtq; d cie
rib⁹ cõbustiõis atq; pcc͂i ⁊ mittẽt aquas ui
uas sup eos i uas: i qb⁹ cũ hõ mundus tin-
xerit hysopũ aspget ex eo õe tẽtorium ⁊ cũ
ctã supellectilẽ: ⁊ hoies huiuscemodi cõta
giõe pollutos: atq; hoc modo mũd⁹ lustra
bit imũdũ tio ⁊ septio die: expiatusq; die
septio lauabit ⁊ se ⁊ uestimẽta sua ⁊ imun-
dus erit usq; ad uesperũ. Siq̃s hoc ritu ñ
fuerit expiat⁹: pibit aĩa illi⁹ de medio eccl̃ie
q̃a sãctuariũ dñi polluit: ⁊ nõ ẽ aq̃ lustratõ
nis aspsus. Erit hoc preceptũ legitimũ sẽ-
pitnũ. Ipse q; q̃ aspgit aquas: lauabit uesti
mẽta sua. Oĩs q̃ tetigerit aq̃s expiatõis im
mũdus erit usq; ad uesperũ. Quicq̃d teti
gerit imũd⁹: imũdũ faciet: ⁊ aĩa q̃ horũ q̃p
piã tetigerit: imũda erit usq; ad uespũ. XX

Uenerũtq; filij isrl̃ ⁊ oĩs multitudo in desertũ sin mẽse primo: ⁊ mansit po-pulus i cades. Mortuaq; ẽ ibi maria ⁊ se pulta i eodẽ loco. Cũq; indigeret aq̃ ppl̃s cõuenerũt aduersũ moysẽ ⁊ aarõ ⁊ uersi in seditionẽ dixerũt: Utinã perissem⁹ int fr̃es nr̃os corã dño: Cur eduxistis eccl̃iam dñi i solitudinẽ ut ⁊ nos ⁊ nr̃a iumẽta moria-mur? Quare nos fecistis ascẽdẽ de egypto: ⁊ adduxistis i locũ istũ pessimum qui seri nõ potest: q̃ nec ficũ gignit: nec uineas: nec

malogranata: isup ꝛ aquā nō hn̄t ad bibē-
dū. Ingressusq; moyses ꝛ aaron dimissa
mltitudie i tabnaculū federis corruerūt p
ni i terrā: clamauerūtq; ad dn̄z atq; dixerūt:
Dn̄e de⁹ audi clamorē ppli hui⁹: ꝛ aperi eis
thesaurū tuū fōtē aq̄ uiue: ut saturati cesset
murmuratio eorū. Et apparuit glia dn̄i su
per eos. Locutusq; ē dn̄s ad moysē dicens:
Tolle vgā ꝛ cōgrega ppl'z tu ꝛ aarō frat tu
us: ꝛ loqmini ad petrā corā eis: ꝛ illa dabit
aquas. Cūq; eduxeris aquā ō petra: bibet
ois mltitudo ꝛ iumēta ei⁹. Tulit igit moy-
ses vgā q̄ erat i cōspectu dn̄i sicut pcepat ei
cōgregata multitudie an̄ petrā: dixitq; eis:
audite rebelles ꝛ icreduli. Nū de petra hac
uobis aquā poterim⁹ eijcere? Cūq; eleuass;
moyses manū pcutiēs uirga bis silicē: egres
se sūt aq̄ largissime: ita ut populus biberet
ꝛ iumēta. Dixitq; dn̄s ad moysē ꝛ aaron:
Quia nō credidistis mihi ut sāctificaretis
me corā filijs isrl': nō itroducetis hos popu
los i terrā quā dabo eis. Hec ē aq̄ cōtradic
tiōis ubi iurgati sūt filij isrl' ɔtra dn̄z ꝛ san
ctificat⁹ ē i eis. Misit interea nūcios moyses
de cades ad regē edom: q̄ diceret: Hec mā
dat frater tuus isrl': Nosti oēm laborē q̄ ap
prehēdit nos: quō descēderit pr̄es nr̄i i egy
ptū ꝛ habitauerim⁹ ibi multo tpe: afflixe
ritq; nos egyptij ꝛ pr̄es nr̄os: ꝛ quō clama
uerim⁹ ad dn̄m ꝛ exaudierit nos miseritq;
angelū q̄ eduxerit nos de egypto. Ecce i vr
be cades q̄ ē i extremis finib⁹ tuis positi: ob
secramus ut nob' trāsire liceat p terrā tuā.
Nō ibim⁹ p agros nec p vineas: nō bibem⁹
aq̄s de puteis tuis: s; gradiemur via publi
ca: nec ad ōxterā nec ad sinistrā declinātes:
donec trāseamus termios tuos. Cui rn̄dit
edom: Nō trāsib' p me. Alioqn armatus oc
currā tibi. Dixerūtq; filij isrl': Per tritā gra
diemur viā: ꝛ si biberim⁹ aq̄s tuas: nos ꝛ
pecora nr̄a: dabim⁹ qd iustū ē. Nulla erit i
pcio difficltas: tm̄ velocit transeamus. At
ille rn̄dit: Nō trāsibitis. Statimq; egressus ē
obui⁹ cū ifinita multitudine ꝛ manu forti:
nec uoluit acqescere dep̄cāti vt cōcederet trā
situ p fines suos. Quāobrē diuertit ab eo
isrl'. Cūq; castra mouissēt de cades: venerūt
i mōtē hor: q̄ ē i finib⁹ terre edom: ubi locu
tus ē dn̄s ad moysē dicēs: Pergat iquit aa
ron ad popl'os suos. Nō .n. itrabit trā quā
dedi filijs isrl': eo q icredulus fuerit ori meo
ad aq̄s ɔtradictōis. Tolle aarō ꝛ filiū ei⁹ cū
eo: ꝛ duces eos i mōtē hor. Cūq; nudaueris
prēm veste sua: idues ea eleazarū filiū ei⁹: ꝛ
aaron colliget ꝛ moriet ibi. Fecit moyses ut
pcepat dn̄s: ꝛ ascēderūt i mōtē hor coram
oi multitudie. Cūq; aaron spoliasset vesti-
bus suis: induit eis eleazarū filiū eius. Illo
mortuo i mōtis supcilio: ɔscēdit cū eleazaro.
Ois aūt mltitudo vidēs occubuisse aarō:
fleuit sup eo triginta dieb⁹ p cunctas fami
lias suas.

XXI

Quod cum audisset chananeus rex arad
q̄ habitabat ad meridiē: venisse. s. isrl'
per exploratorum viam: pugnauit contra
illū: ꝛ victor existēs: duxit ex eo predā. At
isrl' voto se dn̄o obligās: ait: Si tradideris
popl'm istū i mau mea: delebo vrbes eius.
Exaudiuitq; dn̄s preces isrl': ꝛ tradidit cha
naneū: quē ille iterfecit subuersis vrbib⁹ ei⁹. ꝛ
vocauit nomē loci illius horma. i. anathe
ma. Profecti sūt aūt ō mōte hor p viā q̄ du
cit ad mare rubrū: ut circuirēt trā edom. Et
tedere cepit ppl'm itieris ac laboris: locut⁹q;
ɔtra dn̄m ꝛ moysē: ait: Cur eduxisti nos ō
egypto: ut moreremur i solitudie? Deest pa
nis. nō sunt aque: aīa nr̄a iā nauseat super
cibo isto leuissimo. Quāobrē misit dn̄s in
ppl'm ignitos serpentes: ad quorū plagas ꝛ
mortes plurimorū venerūt ad moysen atq;
dixerūt: Peccauim⁹: qa locuti sumus ɔtra
dn̄m ꝛ te. Ora ut tollat a nob' serpētes. Ora
uit moyses p pplo. Et locut⁹ ē dn̄s ad eū: Fac
serpētē eneū: et pone eū p signo. Qui pcussus
aspexerit eū: viuet. Fecit ergo moyses serpētē
eneū: ꝛ posuit eū p signo. Quē cū pcussi as
picerēt: sanabant. Profectiq; filij isrl' castra
metati sūt i oboth. Unde egressi fixere tēto
ria i ieabarim i solitudine q̄ respicit moab
ɔtra orientalē plagā: ꝛ ide mouētes venerūt
ad torrentē zareth. Quē relinquētes castra
metati sunt contra arnon que ē i deserto: ꝛ
prominet in finib⁹ amorrei. Siquidē arnon
terminus ē moab: diuidens moabitas ꝛ a
morreos. Unde dicit i libro bellorū dn̄i: Sic
fecit in mari rubro: sic faciet in torrentibus
arnon. Scopuli torrētiū inclinati sūt ut re
quiescerent in arnon ꝛ recūberent in finib⁹
moabitarū. Ex eo loco apparuit puteus: su
per quo locutus ē dn̄s ad moysen: Congre
ga ppl'm: ꝛ dabo ei aquā. Tunc cecinit isrl'
carmen istud: Ascendat puteus: cōcinebāt:
puteus quē foderunt pricipes: ꝛ parauerūt
duces multitudinis i datore legis ꝛ i baculis

suis. Profectiq; sũt de solitudie mathana. De mahana i nahaliel. De nahaliel in bamoth. Bamoth uallis ẽ i regione moab in uertice phasga: qð respicit cõtra desertum. Misit aũt isrl' nũcios ad seon regẽ ãmorreorũ dicẽs: Obsecro ut trãsire mihi liceat p terrã tuã. Nõ declinabim' i agros ⁊ uineas nõ bibem' aq̃s ex puteis. Uia regia gradiemur: dõec trãsema' termios tuos. Qui cõcedere noluit ut transiret isrl' p fines suos: q̃n poti' exercitu cõgregato egressus ẽ obuiã i desertũ: ⁊ uenit i iasa: pugnauitq; contra eũ. A q̊ pcussus ẽ i ore gladij ⁊ possessa ẽ t̃ra ei' ab arnõ usq; ieboc ⁊ filios ãmõ: q̃a forti p̃sidio tenebãt termini ãmonitarum. Tulit ḡ isrl' oẽs ciuitates ei': ⁊ hitauit i urbib' ãmorrei: i esebon. s. ⁊ uiculis ei'. Urbs esebon fuit seon regis ammorrei q̇ pugnauit cõtra regẽ moab: ⁊ tulit oẽz terrã q̃ ditionis illi' fuerat usq; arnõ. Jccirco dicit' i puerbio: Uenite i esebõ: edificet' ⁊ cõstruat' ciuitas seon. Jgnis egressus ẽ de esebõ: flamma de oppido seon ⁊ deuorauit arnõ moabitarũ ⁊ hitatores excelsorũ arnõ. Ue t' moab: petisti pp'le chãos. Dedi filios ei' i fugã ⁊ filias i captiuitatẽ regi ãmõreorum seon: Jugũ ipsorũ disperijt ab esebon usq; dibõ: lassi puenerũt i iophe ⁊ usq; medaba. Hitauitq; simul i t̃ra ãmõrei. Misit itaq; moyses q̇ explorarẽt iazer: Cui' ceperũt viculos ⁊ possederũt hitatores. Uerterũtq; se ⁊ ascẽderũt p uiã basã ⁊ occurrit eis og rex basã cũ oi pp'lo suo pugnatur' i edrai. Dixitq; dñs ad moysẽ: Ne timeas eũ: q̃a i manu tua tradidi illũ ⁊ oẽz pp'lm ac terrã ei': faciesq; illi sicut fecisti seõ regi ãmorreorũ habitatori esebõ. Percusserũt igit' ⁊ hũc cũ filijs suis: uniuersũq; pp'lz ei' usq; ad iternitionẽ ⁊ possederũt terrã illius. XXII

Rofectiq; castrametati sũt in campestribus moab: ubi trans iordanẽ hierico. sita est. Uidẽs autem balac fili' sephor omnia que fecerat israel ãmorreo: ⁊ q᷑ pertimuissẽt eum moabite: ⁊ impetum eius ferre non possẽt: dixit ad maiores natu madian: Jta delebit hic populus omnes qui in nostris finib' cõmorãtur: q̃uo solet bos herbas usq; ad radices carpe. Jpse autẽ erat eo tempore rex i moab. Misit ḡ nũcios ad balaã filiũ beor ariolũ: q̇ hitabat sup flum̃ terre filiorũ ãmon: ut uocarẽt eũ ⁊ dicerẽt: Ecce egressus ẽ populus ex egypto q̇ opuit supficiẽ terre sedẽs cõtra me. Ueni igitur ⁊ maledic populo huic qui fortior me ẽ: si q̊ modo possim pcutere ⁊ eijcere eũ de terra mea. Noui. n. q᷑ bñdict' sit cui bñdixeris: ⁊ maledict' i quẽ maledicta cõgesseris. Perrexerũtq; seniores moab ⁊ maiores natu madiã hñtes diuinatiõis p̃ciũ i manib'. Cũq; uenissẽt ad balaã ⁊ narrassẽt ei oia v̇ba balac: ille rñdit: Manete hic nocte: ⁊ rñdebo q̇cquid dixerit mihi dñs: Manẽtib' aũt illis apud balaã: venit de' ⁊ ait ad eũ: Quid sibi uolũt hoies isti apud te? Rñdit: Balac fili' sephor rex moabitarũ misit ad me dicẽs: Ecce populus q̇ egressus ẽ de egypto operuit supficiẽ terre: ueni ⁊ maledic ei: si q̊ modo possi pugnãs abigere eũ. Dixitq; deus ad balaã: Noli ire cũ eis: neq; maledicas populo q̃a bñdict' ẽ. Qui mane cõsurgẽs dixit ad pricipes: Jte i terrã v̄raz: q̃a phibuit me deus uenire uobiscũ. Reuersi pncipes dixerũt ad balac: Noluit balaã uenire nobcũ. Rursũ ille m̃lto plures ⁊ nobiliores q̃ᵽ añ miserat: misit. Qui cũ uenissẽt ad balaã dixerũt: Sic dicit balac fili' sephor: Ne cũteris uenire ad me: paratũ habeo honorare te: ⁊ quicq̇d uolueris dabo tibi: Ueni ⁊ maledic populo isti. Rñdit balaã: Si ð derit mihi balac plenã domũ suã argenti ⁊ auri nõ potero imutare v̇bũ dñi dei mei ut uel plus uel min' loq̃r: Obsecro ut hic maneati ẽt hac nocte: ut scire queã q̇d mihi rũsũ rñdeat dñs. Uenit ḡ de' ad balaã nocte: ⁊ ait ei: Si uocare te uenerũt hoies isti: surge ⁊ uade cũ eis: ita dũtaxat: ut qð t' p̃cepo facias. Sũrexit balaã mane: ⁊ strata asina pfecit cũ eis. Et irat' ẽ de'. Stetitq; ãgelus dñi i uia cõtra balaã q̇ sedebat asine: ⁊ duos pueros hẽbat secũ. Cernẽs asina ãgelũ stãtẽ i uia euaginato gladio: auertit se ð itinere ⁊ ibat p agrũ. Quã cũ v̇beraret balaã ⁊ uellet ad semitã reducẽ: stetit ãgelus i angustis duarũ maceriarũ: qb' uinee cigebãtur. Quẽ uidẽs asina iũxit se parieti: ⁊ attriuit sedẽtis pedẽ. At ille iterũ verberabat eã: ⁊ nihilomin' ãgelus ad locũ ãgustũ transiens: ubi nec ad dexterã nec ad sinistrã poterat ðuiari: obui' stetit. Cũq; uidisset asina stantẽ angelum: concidit sub pedibus sedẽtis. Qui irat' uehemẽti' cedebat fuste latera eius. Aperuitq; dominus os asine ⁊ locuta est: Quid feci tibi? Cur percutis me ecce iam tertio? Respondit balaam: Quia

cōmeruisti ⁊ illusisti mihi. Utinā hērē gla
diū ut te pcuterē. Dixit asina: Nōne aial tu
um sū cui sēp sedere cōsuesti usqꝫ i pn̄tem
diē? Dic qd simile unq̄ feceri t̄: At ille ait:
Nūq̄. ꝓtin⁹ apuit dn̄s oculos balaā: ⁊ uidit
angelū stātē i uia euaginato gladio: adora
uitqꝫ eū ꝓnus i terrā. Cui āgelus: Cur iq̄t
tertio uerberas asinā tuā? Ego ueni ut ad
uersarer tibi: qa puersa ē uia tua: mihiqꝫ ꝯ
traria. En nisi asina declinasset de uia dās
locū resistēti: te occidissē: ⁊ illa uiueret. Di
xit balaā: Peccaui: nesciēs ꝙ tu stares con
tra me. Et nūc si displicet tibi ut uadam re
uertar. Ait angelus: Uade cū istis: ⁊ caue
ne aliud q̄ ꝑcepo tibi loq̄ris. Juit igit cū pn
cipib⁹. Qd cū audisset balac: egressus ē i oc
cursū ei⁹ i oppido moabitarū: qd situ ē i ex
tremis finib⁹ arnō. Dixitqꝫ ad balaā: Misi
nūcios ut uocarēt te: Cur nō statim uenisti
ad me? An qa mercedē aduētui tuo reddē
neq̄o? Cui ille rn̄dit: Ecce adsū: Nūqd loq
potero aliud nisi qd de⁹ posuēit i ore meo?
Perrexerūt ergo simul ⁊ uenerūt i urbē q̄ i
extremis regni eius finib⁹ erat. Cūqꝫ occi
disset balac boues ⁊ oues misit ad balaā ⁊
pricipes qui cū eo erāt munera. Mane aūt
facto duxit eū ad excelsa baal ⁊ ituitus ē ex
tremā partē populi. XXIII

Dixitqꝫ balaā ad balac: Edifica mihi
hic septē aras: ⁊ para totidē uitulos
eiusdēqꝫ numeri arietes. Cūqꝫ fecisset iux
ta sermonē balaā: iposuerūt simul uitulū
⁊ arietē sup arā. Dixitqꝫ balaā ad balac:
Sta paulisper iuxta holocaustū tuū: dōec
uadā: si forte occurrat mihi dn̄s: ⁊ qdcūqꝫ
iperauerit loq̄r tibi. Cūqꝫ abiisset uelociter
occurrit illi deus. Locutusqꝫ ad eū balaā:
septē iquit aras erexi ⁊ iposui uitulū ⁊ arie
tē desup. Dn̄s aūt posuit uerbū in ore ei⁹: ⁊
ait: Reuertē ad balac: ⁊ hec loq̄ris. Reuer
sus iuenit stātē balac iuxta holocaustū suū
⁊ oēs pricipes moabitarū: assūptaqꝫ pabo
la sua dixit: De arā adduxit me balac rex
moabitarū de mōtibus oriētis: Ueni iquit
⁊ maledic iacob: propera ⁊ ꝺtestare israel.
Quomodo maledicā cui nō maledixit de
us? Qua ratione detester quē dominus n̄
detestatur? De sūmis silicibus uidebo eū:
⁊ de collibus cōsiderabo illū. Populus so
lus habitabit ⁊ iter gētes nō reputabitur.
Quis dinumerare possit puluerē iacob ⁊
nosse numerū stirpis isrl̄. Moriat aīa mea
morte iustorū: ⁊ fiāt nouissima mea horū
similia. Dixitqꝫ balac ad balaam: Quid ē
hoc qd agis? Ut maledicēs inimicis meis
uocaui te: ⁊ tu ecōtrario bn̄dicis eis. Cui il
le rn̄dit: Nū aliud possū loq nisi qd iusserit
dn̄s? Dixit ꝰ balac: Ueni mecū i alterū locū
vnde ptē isrl̄ uideas: ⁊ totū uidē nō possis:
īde maledicito ei. Cūqꝫ duxissꝫ eū i locū sb
limē sup v̄ticē mōtis phasga: edificauit ba
laā septē aras: ⁊ ipositis supra uitulis atqꝫ
arietib⁹ dixit ad balac: Sta hic iuxta holo
caustū tuū: donec ego obui⁹ pgā. Cui cum
dn̄s occūrissꝫ: posuissetqꝫ v̄bū i ore ei⁹ ait:
Reuertere ad balac ⁊ hec loq̄ris ei. Reuer
sus iuēit eū stātē iuxta holocaustū suū ⁊ pn
cipes moabitarū cū eo. Ad q̄ balac: Quid
īquit locut⁹ ē dn̄s? At ille assūpta parabo
la sua ait: Sta balac ⁊ ausculta. Audi fili
sephor: Nō ē de⁹ q̄i hō ut mētiat: nec ut fili⁹
hoīs ut mutet. Dixit ꝰ ⁊ nō faciet: locut⁹ ē ⁊
nō iplebit? Ad bn̄dicēdū adduct⁹ sū: bn̄dic
tionē prohibere nō ualeo. Nō ē idolū in ia
cob: nec uidet simulacrū i isrl̄: Dn̄s de⁹ eius
cū eo ē: ⁊ clāgor uictorie regis i illo: De⁹ e
duxit illū de egypto: cui⁹ fortitudo silis ē rhi
nocerotis. Nō ē augurīū i iacob: nec diuia
tio i isrl̄. Tēporib⁹ suis dicet iacob ⁊ israel
qd opat⁹ sit de⁹. Ecce ppl̄s ut leena cōsurget
⁊ q̄i leo eriget. Nō accubabit donec deuo
ret p̄dā: ⁊ occisorū sāguinē bibat. Dixitqꝫ
balac ad balaā: Nec maledicas ei nec bn̄di
cas. Et ille: Nōne ait dixi t̄: ꝙ qcqd mihi ꝺ
us iparet hoc facerē? Et ait balac ad eū: Ue
ni ⁊ ducā te ad aliū locū: si forte placeat ꝺo
ut īde maledicas eis. Cūqꝫ duxisset eū sup
uerticē mōtis phogor q̄ respicit solitudinē:
dixit ei balaā: Edifica mihi hic septē aras:
⁊ para totidē uitulos eiusdēqꝫ numeri arie
tes. Fecit balac ut balaā dixerat: iposuitqꝫ
uitulos ⁊ arietes p singulas aras. XXIIII

Cumqꝫ uidisset balaā ꝙ placeret dn̄o
ut bn̄diceret israeli: neq̄q̄ abiit ut an̄
perrexerat ut augurīū quereret: sed dirigēs
cōtra desertū vultū suū ⁊ eleuās oculos ui
dit israel in tētoriis cōmorātē p tribus su
as ⁊ irruente in se spiritu dei: assūpta para
bola ait: Dixit balaam filius beor: dixit ho
mo cuius obturatus est oculus: dixit au
ditor sermonum dei qui uisionem omnipo
tentis intuitus est: qui cadit ⁊ sic aperiun
tur oculi ei⁹: q̄ pulchra tabernacula tua ia
cob ⁊ tētoria tua isrl̄: ut ualeas nemorose

ut horti iuxta fluuios irrigui: ut taberna-
cula q̄ fixit dn̄s: q̄i cedri ꝓpe aq̄s. Fluet aq̄
de situla eiꝰ: ⁊ sem illiꝰ erit ī aq̄s mltas. Tol
let ꝓpterea agag rex eiꝰ: ⁊ auferet regnū illi
us. Deꝰ eduxit illū d̄ egypto: cuiꝰ fortitudo
silis ē rhinoceroti. Deuorabūt gētes hostes
illiꝰ: ossaqꝫ eorū cōfrigēt: ⁊ ꝑforabūt sagit-
tis. Accubās dormiuit ut leo: ⁊ quasi leena
quā suscitare nullus audebit. Qui bn̄dixe
rit t̄: erit ⁊ ipse bn̄dictꝰ: q̄ maledixerit t̄ ī ma
ledictiōe reputabit. Iratusqꝫ balac ꝯtra ba
laā ꝯplosis māibꝰ ait: Ad maledicēdū īimi
cis meis uocaui te: quibꝰ ecōtrario t̄tio bn̄-
dixisti. Reuertē ad locū tuū: Decreuerā qui
dē magnifice honorare te: sꝫ dn̄s ꝑuauit te
honore disposito. Rn̄dit balaam ad balac:
None nūcijs tuis q̄s misisti ad me dixi: Si
dederit mihi balac plenā domū suā argēti
⁊ auri nō poto ꝑterire sermonē dn̄i d̄i mei:
ut uel boni uel mali q̄d ꝓferā ex cord̄ meo:
sꝫ q̄cq̄d dn̄s dixerit hoc loq̄r. Uerūtn̄ ꝑgēs
ad ppl̄m meū dabo t̄ cōsiliū: q̄d ppl̄us tuꝰ
ppl̄o huic faciat extremo tēpore. Sūpta igi
tur ꝑabola: rursū ait: Dixit balaā filiꝰ beō
dixit hō cuiꝰ obturatꝰ ē oculus: dixit audi-
tor sermonū dei: q̄ nouit doctrinā altissimi
⁊ uisiōes oīpotētꝭ uidet: q̄ cadēs apertos hꝫ
oculos: Uidebo eū sꝫ nō mō: ītuebor illum
sed nō ꝓpe. Orietꝭ stella ex iacob: ⁊ cōsurget
v̄ga de isrl̄ ⁊ ꝑcutiet duces moab: uastabit
oēs filios seth: ⁊ erit idumea possessio eiꝰ.
Hereditas seir cedet inimicis suis: isrl̄ vero
fortiter aget. De iacob erit q̄ dn̄etꝭ ⁊ ꝑdat re
liq̄as ciuitatis. Cumqꝫ uidisset amalech as
sumēs ꝑabolā ait: Pricipiū gētiū amalech
cuiꝰ extrēa ꝑdēt. Uidit q̄ꝫ cyneuꝫ ⁊ assūpta
parabola ait: Robustū q̄dē ē hītaculū tuū:
sed si ī petra posueris nidū tuū: ⁊ fueris ele
ctꝰ de stirpe cyn: q̄diu poteris ꝑmanere: As
sur eni capiet te. Assūptaqꝫ parabola iterū
locutus ē: Heu q̄s uicturꝰ ē: qn̄ ista faciet d̄
us: Uenient ī trieribꝰ de italia: supabūt a-
syrios: vastabūtqꝫ hebreos: ⁊ ad extremuꝫ
ēt ipi ꝑibūt. Surrexitqꝫ balaā ⁊ reuersꝰ ē ī
locū suū: balac q̄ꝫ uiā q̄ venerat rediȷt.

Orabatur aūt eo tēpore isrl̄ XXV
in sethi: ⁊ fornicatꝰ ē ppl̄s cū filiabus
moab: q̄ uocauerunt eos ad sacrificia sua.
At illi comedrūt ⁊ adorauerūt deos earū.
Initiatusqꝫ est isrl̄ beelfegor. Et iratꝰ dn̄s
ait ad moysē: Tolle cūctos pricipes popu-
li: ⁊ suspēde eos cōtra solem ī patibulis; ut
auertatꝭ furor meꝰ ab isrl̄. Dixitqꝫ moyses
ad iudices isrl̄: Occidat unusq̄sqꝫ ꝓximos
suos qui ītiati sūt beelfegor. Et ecce unus d̄
filijs isrl̄ itrauit corā fratribꝰ suis ad scortū
madianitē vidēte moyse ⁊ oī turba filiorū
isrl̄ qui flebāt an̄ fores tabernaculi. Qd̄ cū
uidisset phinees filiꝰ eleazari filij aaron sa
cerdotis: surrexit de medio mltitudīs ⁊ ar
repto pugione igressus ē pꝰ uirū israelitē ī
lupanar: ⁊ ꝑfodit ābos simul uirū .s. ⁊ mu-
lierē ī locis genitalibꝰ. Cessauitqꝫ plaga a fi
lijs isrl̄: ⁊ occisi sūt uigītiq̄ttuor milia hoi-
nū. Dixitqꝫ dn̄s ad moysē: Phinees filius
eleazari filij aarō sacerdotis auētit irā meā
a filijs isrl̄: q̄a zelo meo cōmotꝰ ē cōtra eos:
ut nō ipse delerē filios isrl̄ ī zelo meo. Jccir
co loquere ad eū: Ecce do ei pacē fedēis mei
⁊ erit tā ipsi q̄ semi eius pactū sacerdotij sē
piternū: q̄a zelatus ē ꝓ deo suo: ⁊ expiauit
scelus filiorū isrl̄. Erat aūt nomē uiri israe
lite qui occisus ē cū madianitide zābri filꝰ
salumi: dux de cognatōe ⁊ tribu simeonis
Porro mulier madianitis que pariter iter-
fecta ē uocabatꝭ cozbi filia sur pricipis no-
bilissimi madianitarū. Locutusqꝫ ē dominus
ad moysē dicēs: Hostes uos sētiāt madia-
nite ⁊ percutite eos: q̄a ⁊ ipsi hostiliter ege
rūt cōtra uos: ⁊ decepere isidijs per idoluꝫ
phogor ⁊ cozbi filiam ducis madian soro-
rē suā q̄ ꝑcussa est in die plage pro sacrile-
gio phogor. XXVI

Ostq̄ noxiorum sāguis effusus ē: di-
xit dominus ad moysē ⁊ eleazarū fili
um aaron sacerdotē: Numerate oēm sum
mam filiorū isrl̄ a uigīti ānis ⁊ supra per
domos ⁊ cognationes suas: cūctos q̄ pos
sūt ad bella ꝓcedere. Locuti sūt itaqꝫ moy-
ses ⁊ eleazar sacerdos ī cāpestribus moab
sup iordanē cōtra hiericho ad eos q̄ erāt a
uigīti ānis ⁊ supra: sicut dn̄s īperarat: q̄rū
ē iste numerus. Ruben ꝑmogenitꝰ isrl̄. Hu
ius filꝰ enoch: a quo familia enochitarū: ⁊
phallu a quo familia phalluitarū: ⁊ esron
a quo familia esromitarū ⁊ charmi: a quo
familia charmitarū. He sūt familie de stir-
pe rubē: q̄rū numerꝰ īuētꝰ ē q̄dragintatria
milia ⁊ septigēti trigīta. Filiꝰ phallu eliab:
huius filij namuhel ⁊ dathan ⁊ abirō. Isti
sūt dathā ⁊ abirō principes ppl̄i q̄ surrexe
rūt ꝯtra moysē ⁊ aarō ī seditiōe chore: qn̄
aduersus dn̄m rebellauerūt: ⁊ aperiēs t̄ra
os suū deuorauit chore moriētibꝰ pluris

q̄ꝫ cõbuſſit ignis ducẽtos quĩq̄gita uiros. Et factũ ẽ grãde miraculũ: ut chore pereũte filij illius nõ perirẽt. Filij ſimeon ꝑ cognatõnes ſuas: namuhel: ab hoc familia namuhelitarũ: ⁊ iamin: ab hoc familia iaminitaꝝ: iachin: ab hoc familia iachinitarũ: zare: ab hoc familia zareitarũ: ſaul: ab hoc fãilia ſaulitarũ. He ſũt fãilie de ſtirpe ſimeõ: quaꝝ oĩs nũerus fuit uigĩtiduomilia ducẽti. Filij gad ꝑ cognatiões ſuas: ſephon: ab hoc familia ſephonitarũ: aggi: ab hoc familia aggitaꝝ: ſuni: ab hoc familia ſũitarũ: ozni ab hoc familia oznitarũ: her: ab hoc familia heritarũ: arod: ab hoc familia aroditarũ: arihel: ab hoc fãilia arihelitarũ. Iſte ſũt fãilie gad quarũ oĩs nũer⁹ fuit q̄dragĩta milia q̄ngẽti. Filij iuda her ⁊ onan q̄ ãbo mortui ſũt ĩ terra chanaã. Fuerũtq̃ filij iuda ꝑ cognationes ſuas: ſela: a quo familia ſelaitarum: phares: a quo familia pharesitarũ: ȝare: a quo familia zareitarum. Porro filij phares: eſron: a quo familia eſromitaꝝ: ⁊ amul a q̊ fãilia amulitaꝝ. Iſte ſũt fãilie iuda: quaꝝ oĩs nũer⁹ fuit ſeptuagĩtaſex milia q̄ngẽti. Filij iſachar ꝑ cognatões ſuas: thola: a q̊ fãilia tholaitarũ: phua: a q̊ familia phuaitaꝝ: iaſub: a q̊ fãilia iaſubitarũ: ſemran: a q̊ fãilia ſemranitarũ. He ſũt cognatões iſachar: quaꝝ nũer⁹ fuit ſexagĩtaq̄ttuor milia trecẽti. Filij zabulon ꝑ cognatões ſuas: ſared: a q̊ familia ſareditarũ: helon: a q̊ familia helonitarũ: iael: a q̊ familia iaelitarũ. He ſũt cognationes zabulõ: quarũ nũerus fuit ſexagĩta milia quĩgẽti. Filij ioſeph ꝑ cognatiões ſuas manaſſe ⁊ ephraim. De manaſſe ort⁹ ẽ machir: a q̊ fãilia machiritarũ. Machir genuit galaad: a q̊ familia galaaditarũ. Galaad hũit filios iezer: a q̊ fãilia iezeritaꝝ: ⁊ elech a q̊ familia elechitarũ: ⁊ aſriel a q̊ fãilia aſrielitarũ: ⁊ ſechem a q̊ fãilia ſechemitarũ: ⁊ ſemida: a q̊ familia ſemidaitaꝝ: ⁊ epher: a q̊ familia epheritarũ. Fuit aũt epher pat̃ ſalphaad q̊ filios nõ hẽbat: ſȝ tm̃ filias: quaꝝ iſta ſũt noĩa: maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thẽſa. He ſũt familie manaſſe: ⁊ nũer⁹ eaꝝ quĩq̄gĩtaduo milia ſeptigẽti. Filij autem ephraim ꝑ cognatões ſuas fuerunt hi: Suthala: a q̊ familia ſuthalaitarũ: becher a q̊ familia becheritarũ: teben a q̊ familia tehenitarũ. Porro fili⁹ ſuthala fuit heran: a q̊ familia heranitarũ. He ſũt gñatões filiorũ ephraim: quarũ nũerus fuit trigĩtaduo milia quĩgẽti. Iſti ſũt filij ioſeph per familias ſuas. Filij beniamĩ ĩ cognatõibus ſuis: bale: a quo fãilia baleitaꝝ: aȝbel a quo fãilia: aȝbelitarũ: achirã: a q̊ fãilia achiramitaruȝ: ſuphã a q̊ familia ſuphãitarũ: vphã a quo familia uphamitarũ. Filij bale hered ⁊ noeman. De hered familia hereditarũ. De noeman familia noemanitarũ. Hi ſũt filij beniamĩ ꝑ cogntaões ſuas: quorũ numerus fuit q̄dragĩtaq̄nq̃ milia ſexcẽti. Filij dã ꝑ cognatiões ſuas: ſuhan: a q̊ familia ſuhanitarũ. He ſũt cognationes dan ꝑ familias ſuas. Oẽs fuere ſuhanite: quorũ nũer⁹ erat ſexagĩta q̄ttuoꝛ milia q̄dringẽti. Filij aſer ꝑ cognationes ſuas: iemna a quo familia iemnaitarũ: ieſſui: a quo familia ieſſuitarũ: brie: a q̊ familia brieitarũ. Filij brie haber: a quo familia habeꝛitarũ: ⁊ melchiel: a quo familia melchielitaꝝ. Nomẽ ãt filie aſer fuit ſara. He cognationes filiorũ aſer ⁊ numerus eorũ quinquagintatria milia quadrigenti. Filij neptalim ꝑ cognationes ſuas ieſſihel: a q̊ familia ieſſihelitaꝝ: guni: a q̊ familia gunitarũ: iaſer: a quo familia iaſeritarũ: ſellem: a q̊ familia ſellemitarũ. He ſũt cognatiões filiorũ neptalim ꝑ familias ſuas: quoꝝ numerus q̄dragĩtaq̄nq̃ milia q̄drigẽti. Iſta ẽ ſũma filiorũ iſrl': q̊ recẽſiti ſũt ſexcẽta milia ⁊ mille ſeptigẽti trigĩta. Locutuſq̃ ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs: Iſtis diuidet terra iuxta nũerũ uocabulorũ in poſſeſſiones ſuas. Pluribus maiorẽ partẽ dabis: ⁊ paucioribus minorẽ: ſingulis ſicut nũc recẽſiti ſũt tradet poſſeſſio: ita dũtaxat: ut ſors terrã tribub⁹ diuidat ⁊ familijs. Quicq̊d ſorte ꝯtigẽit hoc uł plures accipiãt uł pauciões. Hic q̊ ẽ numer⁹ filiorũ leui ꝑ fãilias ſuas. Gerſon a q̊ familia gerſonitarũ caath: a q̊ familia caathitarũ: merari: a quo familia meraritaꝝ. He ſũt familie leui. Familia lobni: familia hebroni: familia mooli: familia muſi: familia chori. At vero caath genuit amram: qui habuit vxorem iochabeth filiã leui: que nata eſt ei in egypto. Hec genuit amram uiro ſuo filios aaron ⁊ moyſen ⁊ mariam ſororem eorum. De aaron orti ſunt nadab ⁊ abiu ⁊ eleaȝar ⁊ ithamar. Quorum nadab ⁊ abiu mortui ſunt cum obtuliſſent ignem alienum coram domino. Fueruntq̃ oẽs q̊ nũerati ſũt uigĩtitria milia generis maſculini ab uno menſe ⁊ ſupra q̊ nõ ſũt recenſiti inter filios iſrael: nec eis cum ceteris data

possessio ē. Hic ē numerus filiorū isrl': q̄ descripti sūt a moyse ⁊ eleazaro sacerdote in cāpestrib' moab supra iordanē ꝯtra hierico: inter q̄s nullus fuit eorū q̄ añ nūerati sūt a moyse ⁊ aarō i deserto synai. Predixerat .n. dominus q̄ oēs morarēt i solitudie. nl'lusq̧ remāsit ex eis: nisi caleb fili' iephone ⁊ iosue filius nun.

XXVII

Accesserūt āt filie salphaad: filij epher filij galaad: filij machir: filij manasse: qui fuit fili' ioseph: q̄rum sūt noīa maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa: steterūtq̧ corā moyse ⁊ eleazaro sacerdote ⁊ cūctis pricipibus populi ad ostiū tabernaculi federis atq̧ dixerūt: Pater noster mortu' est in deserto: nec fuit i seditione que cōcitata est cōtra dnm̄ sub chore: sed i pcc̄o suo mortuus est. hic nō hūit mares filios. Cur tollit̄ nomē illi' de familia sua: q̄a nō habet filiuꝫ? Date nobis possessionem iter cognatos patris nr̄i. Rettulitq̧ moyses causā earū ad iudiciū dn̄i. Qui dixit ad eū: Iustā rem postulāt filie salphaad: da eis possessionē iter cognatos patris sui ⁊ ei i hereditatem succedāt. Ad filios aūt isrl' loq̄ris hec: Hō cuꝫ mortu' fuerit absq̧ filio: ad filiā ei' trāsibit hereditas: si filiā nō habuerit hēbit succes sores fratres suos. Q̄ si ⁊ fratres n̄ fuerit: dabitis hereditatē fratribus patris ei'. Si aūt nec patruos habuerit: dabit̄ hereditas his qui ei ꝓximi sūt. Eritq̧ hoc filijs israel sāctū lege ꝑpetua: sicut precepit dn̄s moysi. Dixit q̧ dn̄s ad moysē: Ascēde i mōtē istū abari: ⁊ cōtemplare inde terrā quā datur' sū filijs isrl'. Cūq̧ uideris eam: ibis ⁊ tu ad populū tuū sicut iuit frater tu' aarō: q̄a offēdistis me i deserto syn i ꝯtradictōe multitudis: nec sāctificare me uoluistis coraꝫ ea super aq̄s. He sūt aq̄ cōtradictionis i cadés deserti syn. Cui r̄ndit moyses: Prouideat dn̄s deus sp̄m oīs carnis hoīeꝫ q̄ sit sr̄ multitudinē hāc: ⁊ possit exire ⁊ itrare āte eos: ⁊ educere eos uel itroducere: ne sit ppl's dn̄i sic oues absq̧ pastore. Dixitq̧ dn̄s ad euꝫ: Tolle iosue filiū nun uirū i quo ē sp̄us dei: ⁊ pōe manū tuā sr̄ eū: Qui stabit corā eleazaro sacerdote ⁊ oī ml'titudie: ⁊ dab' ei p̄cepta cūct̄ uidētib' ⁊ p̄tē glie tue: ut audiat eū oīs synagoga filioꝝ isrl'. Pro hoc siq̄d agēdū erit: eleaçar sacerdos cōsulet dn̄m. Ad v̄bū ei' egrediet̄ ⁊ igrediet̄ ip̄e ⁊ oēs filij isrl' cū eo ⁊ cet̄a ml'titudo. Fecit moyses ut p̄ceperat dn̄s. Cūq̧ tulisset iosue: statuit eū corā eleazaro sacerdote ⁊ oī frequētia populi ⁊ ipositis capiti eius manib' cūcta replicauit q̄ mādauerat dn̄s.

XXVIII

Dixit q̧ dn̄s ad moysē: Precipe filijs isrl' ⁊ dices ad eos: Oblationē meam ⁊ panes ⁊ icēsū odoris suauissimi offerte p tēpora sua. Hec sūt sacrificia q̄ offerre d̄betis. Agnos āniculos imaculatos duos q̄tidie i holocaustū sēpiternū. vnū offeret̄ mane ⁊ alterū ad uesperū: decimā p̄tē ephi simile: q̄ cōspersa sit oleo purissimo: ⁊ hēat q̄rtā partē hin. Holocaustū iuge ē qd̄ obtulistis i mōte synai i odorē suauissimū icēsū dn̄i: ⁊ libabitis uini q̄rtā partē hin p agnos singl'os i sāctuario dn̄i. Alterūq̧ agnū sil'r offeret̄ ad uespā iuxta oēꝫ ritū sacrificij matutini ⁊ libamētorū ei' oblationē suauissimi odoris dn̄o. Die aūt sabbati offeret̄ duos agnos ānicl'os imaculatos ⁊ duas d̄cimas simile oleo ꝯspse i sacrificio ⁊ liba q̄ rite fūdūt̄ p singula sabbata i holocaustū sēpiternū. In calēdis aūt. i. i mēsiū exordijs: offeretis holocaustū dn̄o: uitulos de armēto duos: arietē unū: agnos āniculos septeꝫ imaculatos ⁊ tres decimas simile oleo conspse i sacrificio p singulos uitulos: ⁊ duas decimas simile oleo cōspse p singulos arietes: ⁊ decimā decime simile ex oleo i sacrificio p agnos singulos. Holocaustū suauissimi odoris atq̧ icensi ē dn̄o. Libamēta aūt uini q̄ per singulas fūdēda sūt uictimas ista erūt: Media pars hin per singulos uitulos tertia p arietē: q̄rta p agnū. Hoc erit holocaustū p oēs mēses: q̄ sibi āno uertēte succedūt. Hircus q̧ offeret̄ dn̄o ꝓ pcc̄is i holocaustū sēpiternū cū libamētis suis. Mēse āt primo q̄rtadecima die mēsis phase dn̄i ērit: ⁊ quītadecima die solēnitas. Septē dieb' uescēt̄ açimis: q̄rū dies p̄ma uenerabilis ⁊ sācta erit. Oē op' seruile nō facietis i ea: offeretisq̧ icēsū holocaustū domio uitulos d̄ armēto duos: arietē unū: agnos āniculos imaculatos septē: ⁊ sacrificia singulorū ex simila: q̄ cōspsa sit oleo: tres decimas p singulos uitulos ⁊ duas decimas p arietē ⁊ d̄cimā decime per agnos singulos. i. per septē agnos: ⁊ hircū pro pcc̄o unū: ut expiet̄ ꝓ uobis preter holocaustū matutinū: qd̄ sēper offeretis. Ita facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis ⁊ i odorē suauissimum dn̄o: qui surget d̄ holocausto

de libationibus singulorū. Dies qꝫ septius
celeberrimꝰ ⁊ sāctus erit uobis. Oē opꝰ s-
uile nō facietis i eo. Dies ēt primitiuorum
qn̄ offeretis nouas fruges dn̄o expletī heb
domadibꝰ: uenerabilis ⁊ sācta erit. Oē opꝰ
seruile nō facietis i ea. Offeretisqꝫ holoca-
ustū i odorē suauissimū dn̄o: uitulos de ar
mēto duos: arietē unū: agnos āniculos im
macl'atos septē: atqꝫ i sacrificiīs eorū simi-
le oleo cōspse tres decimas ꝑ singulos ui-
tulos: ꝑ arietes duas: ꝑ agnos decimā deci
me: qui simul sūt agni septē: hircū qꝫ q̄ ma
ctat ꝓ expiatiōe preter holocaustū sēpiter
nū ⁊ liba eius. Jmmaculata offeretis oīa
cū libatiōibꝰ suis.

XXIX

Mensis etiā septimi prima dies uenera
bilis ⁊ sācta erit uobis. Oē opꝰ suile
nō facietis i ea: q̄a dies clāgoris ē ⁊ tubaꝝ.
Offeretisqꝫ holocaustū i odorē suauissimū
dn̄o: uitulū de armēto unū ⁊ arietē unū ⁊
agnos āniculos imaculatos septē ⁊ i sacri
ficiīs eorū simile oleo cōspse tres decimas
ꝑ singulos uitulos: duas decimas ꝑ arietē:
unā decimā ꝑ agnū: qui simul sūt agni sep
tē: ⁊ hircū ꝓ pcc̄o qui offert i expiatōe ppl'i
ꝑter holocaustū calēdarū cū sacrificiīs su-
is: ⁊ holocaustū sēpiternū cū libatiōibꝰ soli
tis. Hisdē cerimoniīs offeretis i odorē sua
uissimū icēsū dn̄o. Decima qꝫ dies m̄sis hu
ius septimi erit uobis sācta atqꝫ uenerabi
lis ⁊ affligetis aīas v̄ras. Oē opus seruile
nō facietis i ea. Offeretisqꝫ holocaustū do
mio i odorē suauissimū: uitulū de armēto
unū: arietē unū: agnos ānicl'os imacl'atos
septē: ⁊ i sacrificiīs eorū simile oleo cōspse
tres decimas ꝑ singulos uitulos: duas d̄ci
mas ꝑ arietē: decimā decime per agnos sin
gulos: qui sūt simul agni septē ⁊ hircū pro
pcc̄o absqꝫ his q̄ offerri ꝓ delicto solēt in ex
piationē ⁊ holocaustū sēpiternū i sacrificio
⁊ libaminibus eorū. Quītadecima v̄o die
mēsis septimi q̄ uobis sācta erit atqꝫ uene-
rabilis: oē opus seruile non facietis i ea: sꝫ
celebrabitis solēnitatē dn̄o septē diebꝰ. Of
feretisqꝫ holocaustū i odorē suauissimum
dn̄o: uitulos de armēto tredecī: arietes du-
os: agnos āniculos imaculatos q̄ttuorde-
cī: ⁊ i libamētis eorū: simile oleo ꝯspse tres
decimas ꝑ uitulos singulos: qui sūt simul
uituli tredecī: ⁊ duas decimas arieti uno .i.
sil' arietibꝰ duobus: ⁊ decimā decime agnis
singulis: qui sūt simul agni q̄ttuordecim: ⁊
hircū ꝓ pcc̄o absqꝫ holocausto sēpiterno ⁊
sacrificio ⁊ libamine eius. Jn die altero of-
feretis uitulos de armēto duodecī: arietes
duos: agnos āniculos imaculatos q̄ttuor
decī: sacrificiaqꝫ ⁊ libamina singulorū ꝑ ui
tulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis: ⁊
hircū ꝓ pcc̄o absqꝫ holocausto sēpitn̄o sa-
crificioqꝫ ⁊ libamīe eiꝰ. Die tertio offeretis
uitulos undecī: arietes duos: agnos ānicu-
los imaculatos q̄ttuordecī: sacrificiaqꝫ ⁊ li
bamia singulorum ꝑ uitulos ⁊ arietes ⁊ a-
gnos rite celebrabitis: ⁊ hircū ꝓ pcc̄o abs-
qꝫ holocausto sēpiterno: sacrificioqꝫ ⁊ liba
mie eiꝰ. Die q̄rto offeretis uitulos decē: ari
etes duos: agnos āniculos imaculatos q̄ttu
ōdecī: sacrificiaqꝫ ⁊ libamia singulorū ꝑ ui
tl'os ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitī ⁊ hir
cū ꝓ pcc̄o absqꝫ holocausto sēpiterno sacri
ficioqꝫ eiꝰ ⁊ libamie. Die quīto offeretis ui
tulos nouē: arietes duos agnos āniculos i
maculatos q̄ttuordecī: sacrificiaqꝫ ⁊ liba-
mia singulorū ꝑ uitulos ⁊ arietes ⁊ agnos
rite celebrabitis: ⁊ hircū ꝓ pcc̄o absqꝫ holo
causto sēpiterno sacrificioqꝫ eiꝰ ⁊ libamie.
Die sexto offeretis uitulos octo: arietes du
os: agnos āniculos imaculatos q̄ttuōdecī:
sacrificiaqꝫ ⁊ libamia singl'orū ꝑ uitulos ⁊
arietes ⁊ agnos rite celebrabitis: ⁊ hircum
ꝓ pcc̄o absqꝫ holocausto sempiterno sarifi
cioqꝫ eiꝰ ⁊ libamie. Die septimo offeretī ui-
tulos septē ⁊ arietes duos agnos āniculos
imaculatos q̄ttuordecī: sacrificiaqꝫ ⁊ liba-
mina singuloꝝ ꝑ uitulos ⁊ arietes ⁊ agnos
rite celebrabitis: ⁊ hircum ꝓ peccato absqꝫ
holocausto sēpiterno: sacrificioqꝫ eiꝰ ⁊ liba
mie. Die octauo qui ē celeberimꝰ ōe opus
seruile nō facietis: offerētes holocaustū i o
dorē suauissimū dn̄o: uitulū unū: arietē u
nū: agnos āniculos imaculatos septē: sacri
ficiaqꝫ ⁊ libamia singulorū ꝑ uitulos ⁊ ari
etes ⁊ agnos rite celebrabitis: ⁊ hircū pro
pcc̄o absqꝫ holocausto sēpiterno sacrificio
qꝫ eius ⁊ libamine. Hec offeretis dn̄o i solē
nitatibus uestris: ꝑter uota ⁊ oblationes
spōtaneas i holocausto i sacrificio i libami
ne ⁊ i hostiīs pacificis.

XXX

Narrauitqꝫ moyses filiīs isrl' oīa que ei
dn̄s īparat: ⁊ locutꝰ ē ad ꝑncipes t̄buū
filioꝝ isrl': Jste ē s̄mo quē ꝑcepit dn̄s: Siqs
uiroꝝ uotū dn̄o uouerit: aut se ꝯstrixerit iu
ramēto: n̄ faciet irritū v̄bū suū: sꝫ oē qd̄ ꝓmi
sit ip̄lebit. Mulier si q̄ppiam uouerit ⁊ se

cõstrixerit iuramẽto q̃ ẽ i domo pr̃is sui: ⁊ i
etate adhuc puellari: si cognouerit pr̃ uotũ
qđ pollicita ẽ ⁊ iuramtũ q̊ obligauit aiam
suã ⁊ tacuerit: uoti rea erit. Quicq̇d polli-
cita ẽ ⁊ iurauit: ope cõplebit. Sin aũt statiꝫ
ut audierit: cõtradixẽit pr̃: ⁊ uota ⁊ iuram̃
ta ei⁹ irrita erũt: nec obnoxia tenebit̃ spõsio
ni: eo ꝙ cõtradixerit pr̃. Si maritũ hũerit
⁊ uouerit aliq̇d ⁊ semel de ore ei⁹ v̇bũ egre-
diẽs: aiam ei⁹ obligauerit iuramẽto: q̊ die
audierit uir ⁊ nõ cõtradixerit: uoti rea erit
reddetq꞉ qđcũq꞉ ꝑmiserat. Si aũt audiens
stati cõtradixerit: ⁊ irritas fecerit pollicita
tões ei⁹: v̇baq꞉ q̇b⁹ obstrixerat aiam suã: ꝓ
pitius erit ei dñs. Uidua ⁊ repudiata quic
quid uouerit: reddẽt. Uxor i domo uiri cũ
se uoto cõstrixerit ⁊ iuramto: si audiẽit uir
⁊ tacuerit nec cõtradixerit spõsioni: reddet
qđcũq꞉ ꝑmiserat: sin ãt extẽplo cõtradixe-
rit: nõ tenebit̃ ꝑmissiõis rea: q̇a maritus ꝯ
tradixit: ⁊ dominus ei ꝓpitius erit. Si uo
uerit ⁊ iuramẽto se cõstrixerit ut ꝑ ieiuniũ
uel ceterarũ rerũ abstinẽtiã affligat aiaꝫ su
am: i arbitrio uiri erit si faciat siue nõ faci-
at. Qđ si audiẽs uir tacuerit: ⁊ i alterã diẽ
distulerit sẽtẽtiã: q̇cq̇d uouerat atq꞉ ꝑmi-
serat reddet: q̇a stati ut audiuit tacuit. Sin
ãt cõtradixerit postq̃ resciuit: portabit ipe
iniq̇tatẽ ei⁹. Iste sũt leges q̃s cõstituit dñs
moysi iter uirũ ⁊ uxorẽ: iter pr̃em ⁊ filiam
q̃ i puellari adhuc etate ẽ: uel que manet in
parẽtis domo.

XXXI

Locutusq꞉ ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Ul-
ciscere pri⁹ filios isrl̃ de madianitis:
⁊ sic colligeris ad ppl̃ꝫ tuũ. Statiq꞉ moyses
armate inquit ex uobis uiros ad pugnã: q̊
possit ultionẽ dñi expetere de madianitis.
Mille uiri de singulis tribub⁹ eligãt̃ ex isrl̃
q̊ mittãt̃ ad bellũ. Dederũtq꞉ millenos đ si
gulis tribub⁹. i. duodeci milia expeditoruꝫ
ad pugnã: q̊s misit moyses cũ phinees filio
eleazari sacerdotis: uasaq꞉ sancta ⁊ tubas
ad clãgẽdũ tradidit ei. Cũq꞉ pugnassẽt con
tra madianitas atq꞉ uicissẽt: oẽs mares oc
ciderũt: ⁊ reges eorũ eui ⁊ recẽ ⁊ sur ⁊ vr ⁊
rebe quiq꞉ pricipes gẽtis: balaã q̊q꞉ filiũ be-
or iterfecerũt gladio: ceperũtq꞉ mulieres e-
orũ ⁊ puulos oiaq꞉ pecora ⁊ cũctã supellec
tilẽ: quicquid hẽre potuerãt depopulati sũt:
tã urbes q̃ uiculos ⁊ castella flãma cõsum
psit. Et tulẽrt p̃dã ⁊ uniuersa q̃ cepãt tã ex
hoib⁹ q̃ ex iumtis ⁊ adduxerũt ad moysen
⁊ eleazarũ sacerdotẽ ⁊ ad oẽꝫ mlt̃itudineꝫ
filiorũ isrl̃. Relq̃ aũt utẽsilia portauẽrt ad
castra i cãpestrib⁹ moab iuxta iordanẽ con
tra hierico. Egressi sũt ãt moyses ⁊ eleazar sa
cerdos ⁊ oẽs pricipes synagoge i occursuꝫ
eorũ extra castra. Iratusq꞉ moyses pricipi
bus exercit⁹ tribunis ⁊ cẽturionib⁹ q̊ uene-
rãt de bello ait: Cur feminas reseruastis?
Nõne iste sũt q̃ deceperũt filios isrl̃ ad sug-
gestionẽ balaã: ⁊ p̃uaricari nos fecerũt i do
mio sup pc̃co phogor: vnde ⁊ ꝑcussus ẽ po
pulus? Ḡ cũctos iterficite q̇cq̇d ẽ gñis ma-
sculini ẽt i puulis ⁊ mulieres q̃ nouẽrt ui-
ros i coitu iugulate: puellas aũt ⁊ oẽs femi
nas uirgines reseruate uobis: ⁊ manete ex
tra castra septẽ dieb⁹. Qui occiderit hoieꝫ
uel occisũ tetigerit: lustrabit̃ die tertio ⁊ se-
ptio. Et de oĩ p̃da siue uestimẽtũ fuerit si-
ue uas ⁊ aliq̇d i utẽsilia p̃paratũ đ capraꝝ
pellib⁹ ⁊ pilis ⁊ ligno expiabit̃. Eleazar q̊q꞉
sacerdos ad viros exercit⁹ q̊ pugnauerãt sic
locut⁹ ẽ: Hoc ẽ p̃ceptũ leg̃: qđ mãdauit de⁹
moysi: Aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ es ⁊ ferrũ ⁊ plũbũ
⁊ stãnũ ⁊ oẽ qđ põt transire ꝑ flãmas igne
purgabit̃: q̇cq̇d autẽ ignẽ nõ põt sustinere:
aq̃ expiatiõis scificabit̃: ⁊ lauabitis uestimẽ
ta via die septio: ⁊ purificati p⁹ea castra in
trabitis. Dixit q̊q꞉ dñs ad moysen: Tollite
sũmã eoꝝ q̃ capta sunt: ab hoie vsq꞉ ad pe-
cus tu ⁊ eleazar sacerdos ⁊ oẽs pricipes vul
gi: diuidesq꞉ ex eq̊ p̃dã iter eos q̊ pugnaue-
rũt egressiq꞉ sũt ad bellũ: ⁊ int̃ oẽm reliquã
multitudinẽ: ⁊ sepabis ꝑtẽ dño ab his qui
pugnauerũt ⁊ fuerũt i bello vnã aiam đ q̇n
gẽtis tã ex hoib⁹ q̃ ex bob⁹ ⁊ asinis ⁊ ouib⁹:
⁊ dab̃ eã eleazaro sacerdoti: q̇a p̃mitie dñi
sũt. Ex media q̊q꞉ ꝑte filioꝝ isrl̃ accipies q̇n
q̃gesimũ caput hoiuꝫ ⁊ boũ ⁊ asioꝝ ⁊ oui
um cunctoꝝq꞉ aiantiũ: ⁊ dabis ea leuit̃ q̊
excubãt i custodijs tabernaculi dñi. Fecẽrt
q꞉ moyses ⁊ eleazar sicut p̃cepar dñs. Fuit
autẽ p̃da quã exercit⁹ cepat: ouiũ sexcenta
septuagitaq̇nq꞉ milia: boũ septuagitaduo
milia: asinoꝝ sexaginta milia ⁊ mille: ãime
hoiuꝫ sexus feminei q̃ nõ cognouerãt viros
trigintaduo milia. Dataq꞉ ẽ media pars his
qui i p̃lio fuerãt: ouiũ trecenta trigitasep
tẽ milia quingente. e quib⁹ in partẽ dñi sup
putate sunt oues sexcente septuagintaquin
q꞉: ⁊ de bobus trigintasex milibus: boues
septuaginta ⁊ duo: de asinis triginta mili
bus quingentis: asini sexaginta vnus. De

aiabꝰ hoiuꝫ ſedeci milibꝰ: ceſerunt i ptem dñi trigitadue aie. Tradiditqꝫ moyſes nũe rũ pmitiarũ dñi eleazaro ſacerdoti ſicut fu erat ei ipatũ ex media parte filioꝝ iſrł: quã ſeparauerat his qui in plio fuerãt. De me dia uero parte q̃ cõtigerat relique multitu dini. i. de ouibꝰ trecẽtis trigitaſeptẽ milibꝰ quigẽtis: ⁊ de bobꝰ trigitaſex milibꝰ: ⁊ de a ſinis trigita milibꝰ quigẽtis: ⁊ de hoibꝰ ſe-deci milibꝰ: tulit moyſeſ quiq̃geſimũ caput ⁊ dedit leuitis q̃ excubabat i tabnaclo dñi: ſicut pcepat dñs. Cũqꝫ acceſſiſſẽt pricipes exercitꝰ ad moyſẽ ⁊ tribuni centurioneſqꝫ dixerũt: Nos ſerui tui recẽſuimꝰ nũerũ pu gnatorũ q̃s hũimꝰ ſub manu nr̃a ⁊ ne unꝰ q̃dẽ defuit. Ob hãc cauſã offerimꝰ i donari is dñi ſinguli qȯ i pda auri potuimꝰ iueni-re periſcelides ⁊ armillas ãnulos ⁊ dextra lia ac murenulas: ut dep̃ceris p nobꝰ dñm. Suſceperũtqꝫ moyſes ⁊ eleazar ſacerdos oẽ aurũ i diuẽſiſ ſpebꝰ pȯdẽ ſactuarij ſedeci milia ſeptigẽtos quiq̃gita ſiclos a tbunis ⁊ cẽturioibꝰ. Unuſq̃qꝫ. n. qȯ i pda rapuerat ſuũ erat: ⁊ ſuſceptũ ituleũt i tabaculũ teſtio nij i monimẽtũ filiorũ iſrł corã dño. XXXII

Filij aũt ruben ⁊ gad hẽbant pecora multa: ⁊ erat illis i iumẽtis ifinita ſb ſtãtia. Cũqꝫ uidiſſent iazer ⁊ galaad aptas aialibꝰ alẽdis terras: uenerũt ad moyſẽ ⁊ ad eleazarũ ſacerdotẽ ⁊ pricipes multudis atqꝫ dixerunt: Aſtaroth ⁊ dibon ⁊ iazer ⁊ nemra eſebon ⁊ eleale ⁊ ſaban ⁊ nebo ⁊ be-on terra quã pcuſſit dñs i cõſpectu filiorũ iſrł regiõis uberrime ẽ ad paſtũ aialium: ⁊ nos ſerui tui hẽmus iumẽta plurima pre camurqꝫ ſi inuẽimꝰ gr̃am corã te: ut deſ no bis famulis tuis eã in poſſeſſionẽ: nec faci as nos trãſire iordanẽ. Quibꝰ rñdit moy-ſes: Nũq̃d frẽs ur̃i ibũt ad pugnã ⁊ uoſ hic ſedebitis? Cur ſubuertitis mẽtes filiorũ iſrł: ne trãſire audeãt i locũ quẽ eis datꝰ ẽ dñs? Nõne ita egerũt prẽs ur̃i: q̃n miſi ȯ cades barne ad explorãdã trã? Cũqꝫ ueniſſẽt ad uallẽ botri luſtrata õi regioue: ſubuerterũt cor filiorũ iſrł ut nõ itrarẽt fines quos eis dñs dedit: quibꝰ iratus iurauit dicens: Si uidebũt hoies iſti qui aſcẽderũt ex egypto a uigiti ãnis ⁊ ſupra terrã quã ſub iuramẽ to pollicitꝰ ſũ abraã iſaac ⁊ iacob: ⁊ nolue-rũt ſequi me pter caleb filiũ iephone ceneze um ⁊ ioſue filiũ nun. Iſti ipleuerũt uolũta-tẽ meã. Iratuſqꝫ dñs aduerſũ iſrł circũdu xit eũ per deſertũ q̃dragita ãnis: donec con ſumeret uniuerſa generatio q̃ fecẽat malũ i cõſpectu eiꝰ: ⁊ ecce, inquit: Uos ſurrexiſtis p prĩbꝰ ur̃is icremẽta ⁊ alũni hominũ pec catorũ: ut augeretis furorẽ dñi cõtra iſrł. Qꝫ ſi nolueritis ſequi eũ: in ſolitudine pplꝫ derelinquet: ⁊ uos cauſa eritis necis oium. At illi ppe accedẽtes dixerũt: Caulas ouiũ fabricabimꝰ ⁊ ſtabula iumẽtorũ: paruulis q̃ꝫ nr̃is urbes muñitas: nos ãt ipſi armati ⁊ accicti pgemꝰ ad pliũ añ filioſ iſrł: dõec itro ducamꝰ eos ad loca ſua. Paruuli nr̃i ⁊ q̃c-quid hẽre poſſumꝰ erũt in urbibꝰ munitis: ppt hitatorũ inſidias. Nõ reuertemur in domos nr̃as uſqꝫdũ poſſideãt filij iſrł he-reditatẽ ſuã nec q̃cq̃ q̃remꝰ trãſ iordanem: quia iam hẽmus poſſeſſionem nr̃aꝫ i oriẽ tali eiꝰ plaga. Quibꝰ moyſes ait: Si faciti ſ qȯ pmittitis expediti pgite corã dño ad pu gnã: ⁊ ois uir bellator armatus iordanem trãſeat: dõec ſubuertat dñs inimicos ſuoſ: ⁊ ſbijciat ei ois terra: tũc eritis iculpabiles apud deũ ⁊ apud iſrł: ⁊ obtinebitis regio-nes quas uultis corã dño: Sin aũt qȯ dici tis nõ feceritis: nulli dubiũ ẽ q̃n peccetis in deũ: ⁊ ſcitote q̃m pcc̃m ur̃m aprehẽdet uoſ. Edificate ḡ urbes puulis ueſtris ⁊ caulaſ ⁊ ſtabula ouibꝰ ac iumẽtis ⁊ qȯ polliciti eſtiſ iplete. Dixerũtqꝫ filij gad ⁊ rubẽ ad moyſẽ: Serui tui ſumꝰ: faciemus qȯ iubet dñs no ſter. Paruulos nr̃os ⁊ mulieres ⁊ pecora ac iumẽta reliq̃mꝰ i urbibꝰ galaad: nos autẽ famuli tui oẽs expediti pgemus ad bellũ ſi cut tu dñe loq̃ris. Precepit ḡ moyſes elea-zaro ſacerdoti ⁊ ioſue filio nun ⁊ pncipibꝰ familiarũ tribꝰ iſrł: ⁊ dixit ad eos: Si trãſi erit filij gad ⁊ filij ruben uobiſcũ iordaneꝫ oẽs armati ad bellũ corã dño: ⁊ uobis fue-rit terra ſubiecta: date eis galaad i poſſio-nẽ: Sin aũt noluerit trãſire uobiſcũ i terra chanaã: int uos hitãdi accipiãt loca. Rñde runtqꝫ filij gad ⁊ filij ruben: Sicut locutꝰ ẽ dñs ſeruis ſuis: ita faciemꝰ. Ipſi armati p-gemꝰ corã dño i terrã chanaã: ⁊ poſſeſſionẽ iã ſuſcepiſſe nos ꝯfitemũ trãs iordanẽ. De dit itaqꝫ moyſes filijs gad ⁊ ruben ⁊ dimi-die tbui manaſſe filij ioſeph regnũ ſeõ ⁊ re gis ãmõrei: ⁊ regnũ og regis baſan: ⁊ terrã eorũ cũ urbibꝰ ſuis per circuitũ. Igitur ex-truxerũt filij gad dibon ⁊ aſtaroth ⁊ aroer ⁊ roth ⁊ ſophan ⁊ iazer iecbaa ⁊ bethnem ra ⁊ betharã urbes munitas: ⁊ caulas pe-

coꝛdibus suis. Filij uero ruben edificauerũt esebõ ⁊ elcale ⁊ cariathaim ⁊ nabo ⁊ baalmeon v̓sis noĩbꝰ: sabama q̃ꝫ ĩponẽtes uocabula urbibꝰ q̃s extruxerãt. Porro filij machir filij manasse pꝛexrũt ĩ galaad: ⁊ uastauerũt eã ĩterfecto ãmorreo hĩtatore eiꝰ. Dedit g̃ moyses terrã galaad machir filio manasse: q̃ hĩtauit in ea. Jair aũt filiꝰ manasse abijt ⁊ occupauit uicos eiꝰ: q̃s appellauit anothiair. i. uillas iair. Nobe q̃ꝫ pꝛexit ⁊ apphẽdit chanath cũ uicl̃is suis: uocauitq̃ꝫ eã ex noie suo nobe.

XXXIII

HE sũt mãsiones filiorũ isrl̃ qui egressi sũt de egypto ꝑ turmas suas ĩ manu moysi ⁊ aaron: q̃s descripsit moyses iuxta castrorũ loca: que domini iussione mutabãt. Profecti igit̃ de ramesse mẽse ꝑmo quĩtadecima die mẽsis ꝑmi: altera die phase filij isrl̃ ĩ mãu excelsa uidẽtibꝰ cũctis egyptijs ⁊ sepeliẽtibꝰ ꝑmogenitos q̃s ꝑcusserat dñs. Nã ⁊ ĩ dijs eorũ exercuerat ultionẽ: Castrametati sũt ĩ sochot: de sochot uenerũt in ethã: q̃ ẽ ĩ extremis finibꝰ solitudĩs. Inde egressi uenerũt contra phiairoth: q̃ respicit beelsephõ: ⁊ castrametati sũt ante magdalũ. Profectiq̃ꝫ de phiairoth trãsierunt per mediũ mare ĩ solitudinẽ: ⁊ ãbulãtes tribus diebꝰ ꝑ desertũ etham castrametati sũt ĩ mara. Profectiq̃ꝫ de mara: uenerũt ĩ heli: ubi erãt duodecĩ fõtes aq̃rũ ⁊ palme septuaginta: ibiq̃ꝫ castrametati sũt: sꝫ ⁊ inde egressi fixerũt tẽtoria sup̱ mare rubrũ. Profectiq̃ꝫ de mari rubꝛo: castrametati sũt ĩ deserto syn unde egressi uenerunt in deptha. Profectiq̃ꝫ de deptha: castrametati sũt ĩ halꝰ. egressiq̃ꝫ de halus: raphidim fixere tẽtoria: ubi ppl̃o defuit aq̃ ad bibendũ. Profectiq̃ꝫ de raphidim castrametati sũt ĩ deserto synai. Sed ⁊ de solitudine synai egressi: uenerũt ad sepulchra cõcupiscẽtie. Profectiq̃ꝫ de sepl̃chris ꝯcupiscẽtie: castrametati sũt ĩ aseroth: ⁊ de aseroth uenerũt ĩ rethma. Profectiq̃ꝫ de rethma castrametati sũt ĩ remõphares: ũde egressi uenerũt ĩ lebna. De lebna castrametati sũt ĩ ressa. Egressiq̃ꝫ d̃ ressa uenerũt ĩ ceelatha. Unde profecti castrametati sũt ĩ mõte sepher: egressi de mõte sepher: uenerũt ĩ arada. Inde ꝓficiscẽtes: castrametati sũt ĩ maceloth. Profectiq̃ꝫ de maceloth: uenerũt ĩ thaath. De thaath: castrametati sunt ĩ thare: unde egressi fixere tentoria in metcha. Et de metcha castrametati sunt in esmona. Profectiq̃ꝫ de esmona: uenerũt in moseroth. Et de moseroth castrametati sũt in baneiachan. Profectiq̃ꝫ de baneiachan: uenerũt ĩ ĩ mõte gadgad. Unde profecti castrametati sũt ĩ iethebatha: ⁊ d̃ iethebatha uenerũt ĩ ebrona. Egressiq̃ꝫ de ebrona: castrametati sũt in asiongaber. inde ꝓfecti uenerũt ĩ desertũ syn. Hec ẽ cades. Egressiq̃ꝫ de cades castrametati sũt ĩ mõte hor ĩ extremis finibus terre edom. Ascẽditq̃ꝫ aaron sacerdos ĩ mõtẽ hor iubẽte dño ⁊ ibi mõtuus est ãno q̃dragesimo egressiõis filiorum israel ex egypto mẽse quĩto primo die mensis: cum esset ãnnorum centumuigintitriũ. Audiuitq̃ꝫ chananeus rex arad: q̃ hĩtabat ad meridiẽ: ĩ t̃rã chanaã uenisse filios isrl̃. et ꝓfecti de mõte hoꝛ: castametati sũt ĩ salmona: unde egressi uenerũt ĩ phinon. Profectiq̃ꝫ de phinon: castrametati sũt ĩ oboth ⁊ de oboth uenerũt ĩ ieabarim: q̃ ẽ ĩ finibus moabitarũ. Profectiq̃ꝫ de ieabarim fixẽ tẽtoria ĩ dibõgad: vnde egressi castrametati sunt in elmondeblathai. Egressiq̃ꝫ de elmõdeblathaim: uenerũt ad mõtes abarim cõtra nabo. Profectiq̃ꝫ de mõtibꝰ abarim trãsierũt ad cãpestria moab supra ioꝛdanẽ cõtra hierico. Ibiq̃ꝫ castrametati sũt de bethsimõ vsq̃ꝫ ad belsathim ĩ planioꝛibus locis moabitarũ: ubi locutꝰ est dñs ad moysen: Precipe filijs isrl̃ ⁊ dic ad eos: Qñ trãsieritis ioꝛdanẽ ĩtrantes terrã chanaan: dispḏite cũctos hĩtatoꝛes terre illiꝰ: ꝯfrigite uitulos ⁊ statuas ꝯminuite: atq̃ꝫ oĩa excelsa uastate mũdantes terrã ⁊ habitãtes ĩ ea. Ego enĩ dedi uobis illã ĩ possessionẽ: quã diuidẽtis uobis soꝛte. Pluribus dabitis latioreꝫ ⁊ paucioribus angustioꝛẽ. Singulis ut sors ceciderit: ita tribuetur hereditas. Per tribus ⁊ familias possessio diuidetur. Sin ãt nolueritis interficere habitatores terre qui remãserint: erit uobis q̃ĩ claui in oculis ⁊ lancee in lateribus: ⁊ aduersabuntur uob̃ ĩ terra habitationis uestre: ⁊ quicquid illis cogitauerã facere: uobis faciã.

XXXIIII

LOcutusq̃ꝫ est dominꝰ ad moysẽ dicẽs: Precipe filijs isrl̃ ⁊ dices ad eos: Cũ ingressi fueritis terram chanaan: ⁊ in possessionẽ uob̃ soꝛte ceciderit: his finibꝰ t̃minabit. Pars meridiana ĩcipiet a solitudĩe syn q̃ ẽ iuxta edom: ⁊ hẽbit t̃mĩos ꝯtra oriẽteꝫ

mare salsissimū: q̄ circuibunt australē plagā ꝑ ascēsū scorpionis: ita ut trāseāt i sēna ꝛ ꝑueniāt ad meridiē usqꝫ ad cades barne: vnde egredient cōfinia ad uillā noīe adar: ꝛ tēdent usqꝫ asemona. Ibitqꝫ ꝑ gyrū t̄min⁹ ab asemona usqꝫ ad torrētem egypti: ꝛ magni maris littore finiet. Plaga aūt occidentalis a mari magno icipiet: ꝛ ipō fine claudet. Porro ad septētrionalē plagā a mari magno termini icipiēt ꝑuenientes usqꝫ ad mōtē altissimū: a q̄ uenient i emath usqꝫ ad t̄minos sedada: ibūtqꝫ cōfinia usqꝫ ad ebrona ꝛ uillā henan. Hi erūt termi i ꝑte aq̄lōis. Inde metabūt fines ꝯtra orientalē plagā de uilla henan usqꝫ sephama ꝛ de sephama ꝺ scēdēt t̄mi i reblata ꝯtra fōtem daphnim. Inde ꝑueniēt ꝯtra oriētē ad mare cenereth ꝛ tēdēt usqꝫ iordanem: ꝛ ad ultimū salsissimo claudēt mari. Hāc hēbit̄ terraꝫ per fines suos i circuitu. Precepitqꝫ moyses filiis isrl' dicēs: Hec erit terra quā possidebit̄ sorte: ꝛ quā iussit dn̄s dari nouē tribub⁹ ꝛ dimidie t̄bui. Tribus .n. filiorū rubē per familias suas ꝛ t̄b⁹ filiorū gad iuxta cognationū numerū: media q̄ꝫ trib⁹ manasse .i. due semis trib⁹ acceperūt partē suā trās iōdanē ꝯtra hierico ad orientalē plagā. Et ait dn̄s ad moysē: Hec sūt noīa uirorū q̄ t̄rā uobis diuidēt: Eleazar sacerdos: ꝛ iosue fili⁹ nun ꝛ singuli pricipes de tribub⁹ singulis: q̄ruꝫ ista sūt uocabula. De tribu iuda: caleb fili⁹ iephone. De tribu simeon: samuhel filius amiud. De tribu beniamin: helidad fili⁹ chaselon. De tribu filiorū dan: bocci fili⁹ iogli. Filiorū ioseph de tribu manasse: bannihel filius ephot. De tribu ephraim: camuhel fili⁹ septhan. De tribu zabulon: helisaphā fili⁹ pharnath. De tribu isachar: dux phaltihel fili⁹ oꝫan. De tribu aser: abiud fili⁹ salomi. De tribu neptaliꝫ: phedahel fili⁹ amiud. Hi sūt qubus preceperat dn̄s: ut diuiderēt filijs isrl' terrā chanaā.

XXXV

Hec q̄ꝫ locut⁹ est dn̄s ad moysē i cāpestrib⁹ moab supra iordanē ꝯtra hierico: Precipe filijs israel ut dēt leuit̄ ꝺ possessionib⁹ suis urbes ad habitandum ꝛ suburbana earū per circuitū: ut ipsi i oppidis maneāt: ꝛ suburbana sint pecorib⁹ ac iumētis: que a muris ciuitatū forinsecus ꝑ circuitū mille passuū spatio tendent. Cōtra orientē duo milia erūt cubiti: ꝛ cōtra meridiē similiter erūt duo milia. Ad mare q̄ꝫ q̄ꝺ respicit occidētē eadē mēsura erit: ꝛ septētrionalis plaga equali termino finiet. Erūtqꝫ urbes i medio: ꝛ foris suburbana. De ipsis aūt oppidis que leuitis dabit̄ sex erūt i fugitiuorū auxilia separata: ut fugiat ad ea q̄ fuderit sāguinē: ꝛ exceptis his alia q̄dragintaduo oppida .i. simul q̄dragitaocto cum suburbanis suis. Ipseqꝫ urbes q̄ dabūtur de possessionibus filiorū isrl': ab his q̄ plus habēt: plures auferēt: ꝛ qui minus pauciores. Siguli iuxta mēsurā hereditatis sue dabūt oppida leuit̄. Ait dn̄s ad moysē: Loquere filijs isrl' ꝛ dices ad eos: Qn̄ trāsgressi fueritis iordanē i terrā chanaā: decernite que urbes esse debeāt i presidia fugitiuorū: q̄ nolētes sāguinē fuderit: i q̄b⁹ cū fugerit ꝓfug⁹: cognat⁹ occisi n̄ poterit eū occiðe: donec stet i cōspectu mltitudis ꝛ causa illi⁹ iudicetur. De ipsis āt urbib⁹: que ad fugitiuorū subsidia separātur: tres erunt trans iordanē ꝛ tres i terra chanaā: tā filijs isrl': q̄ȝ aduenis atqꝫ ꝑegrinis: ut cōfugiat ad eas q̄ nolēs: sāguinē fuderit. Siq̄s ferro percusserit: ꝛ mortu⁹ fuerit q̄ ꝑcussus ē: re⁹ ēit homicidij: ꝛ ipse moriet. Si lapidē iecerit: ꝛ ict⁹ occubuēit: silr pūiet. Si ligno ꝑcussus interierit: ꝑcussoris sanguine uindicabit. Propinqu⁹ occisi homicidā interficiet: stati ut apprehēderit eū interficiet. Si ꝑ odiū q̄s hoīeꝫ ipulerit uel iecerit q̄ppiā i eū ꝑ insidias: aut cū esset inimicus manu ꝑcusserit ꝛ ille mortu⁹ fuerit: ꝑcussor homicidij reus erit. Cognat⁹ occisi stati ut iuenerit eū: iugulabit. Q si fortuitu ꝛ absqꝫ odio ꝛ inimicitijs q̄cq̄ȝ horū fecerit: ꝛ hoc audiente pplo fuerit ꝯprobatū: atqꝫ int' ꝑcussorē ꝛ ꝓpiquū sāguis q̄stio uētilata: liberabit inocēs ꝺ ultoris māu: ꝛ reducet ꝑ sētētiā i urbem ad quā cōfugerat: mācbitqꝫ ibi dōec sacerdos magn⁹ q̄ oleo sācto unct⁹ ē: moriat. Si interfector extra fines urbiū: q̄ exulib⁹ deputate sūt: fuerit iuēt⁹: ꝛ ꝑcussus ab eo q̄ ultor ē sāguis: absqꝫ noxa erit q̄ cū occiderit. Debuerat eni ꝓfug⁹ usqꝫ ad mortē pōtificis i urbe residere. Postq̄ȝ aūt ille obierit: homicida reuertet i terram suā. Hec sēpiterna erit ꝛ legitima i cūctis habitationib⁹ vr̄is. Homicida sub testib⁹ punietur. Ad uni⁹ testimoniū nullus cōdēnabitur. Nō accipietis precium ab eo qui reus est sanguinis: stati ꝛ ipse morietur. Exules ꝛ profugi ante mortē pontificis nullo modo i urbes suas

reuerti potuerūt ne polluatis terrā habita
tiōis uestre:q̄ isontiū cruore maculat̄: nec
aliter expiari pōt:nisi ꝑ eiꝰ sāguinē:qui alte
rius sāguinē fuderit:atq̃ ita emūdabit ue-
stra possessio me ꝯmorāte uobiscū. Ego.n.
sū dñs q̄ hito int̄ filios isrl̄. XXXVI

ACcesserūt aūt ⁊ pricipes familiaꝝ ga
laad filij machir filij manasse de stir-
pe filiorū ioseph:Locutiq̃ st̄ moysi coraꝫ
pricipibꝰ isrl̄ atq̃ dixerūt:Tibi dño nostro
ꝑcepit dñs:ut terrā sorte diuidēs filijs isrl̄:
⁊ ut filiabꝰ salphaad fratris nr̄i dares pos
sessionē debitā patri:quas si alteriꝰ tribus
hoies uxores acceperit:seq̄t possessio sua:
⁊ trāslata ad aliā tribū de nostra heredita-
te minuet̄:atq̃ ita fiet:ut cū iubileꝰ.i.quīq̄-
gesimꝰ āñꝰ remissiōis aduenerit cōfūdatur
sortiū distributio:⁊ aliorū possessio ad ali
os trāseat. Rñdit moyses filijs isrl̄: ⁊ dño
precipiēte ait:Recte tribus filioruꝫ ioseph
locuta ē:⁊ hec lex sꝫ filiabꝰ salphaad a dño
ꝓmulgata ē. Nubāt qbꝰ uolūt tm̄ ut sue tri
bꝰ homibꝰ ne cōmisceatur possessio filiorū
isrl̄ de tribu i tribū. Oēs.n.uiri ducēt uxo-
res de tribu ⁊ cognatiōe sua: ⁊ cūcte femie
de eadē t̄bu maritos accipiēt: ut hereditas
ꝑmaneat i familijs:nec sibi misceāt tribus:
sꝫ ita maneāt ut a dño sepate sūt. Fecerunt
q̃ filie salphaad ut sibi fuerat ipatū: ⁊ nu-
pse'r't maala ⁊ thersa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ noa
filijs patrui sui de familia manasse:qui fu-
it filiꝰ ioseph:⁊ possessio q̄ illis fuerat attri
buta māsit i tribu ⁊ fāilia pr̄is earū. Hec st̄
mādata atq̃ iudicia q̄ mādauit dñs ꝑ ma-
nū moysi ad filios isrl̄ i cāpestribus moab
supra iordanē cōtra hierico.

Explicit liber Numeri. Incipit liber ellead
daberim:q̄ Deutonomiū ꝓnotat̄. Caplꝫ.I.

HEc sūt uerba que
locutus ē moyses ad om
neꝫ isrl̄ trās iordanē in so
litudie cāpestri cōtra ma
re rubrū int̄ pharā ⁊ tho
fel ⁊ laban ⁊ aseroth:ubi auri ē plimū:un-
deci diebus de oreb ꝑ uiā montis seir usq̃
cades barne. Quadragesimo āno undecio
mēse ꝑmo die mēsis locutꝰ ē moyses ad fili
os isrl̄ oia que ꝑcepat illi dñs ut dicēt eis:pꝰ
q̄ꝫ ꝑcussit seon regē āmorreorū qui hitauit
in esebō:⁊ og regē basan q̄ māsit i aseroth
⁊ in edrai trans iordanē i terra moab. Ce-
pitq̃ moyses explanare legē ⁊ dicere: Dñs
deus nr̄ locutꝰ ē ad nos i oreb dicēs: Suffi
cit uob̄ q̄ꝫ i hoc mōte māsistis: Reuertimi
⁊ uenite ad mōtē āmorreorū ⁊ ad cet̄a que
ei ꝓxima sūt cāpestria atq̃ mōtana ⁊ huili
ora loca cōtra meridiē: ⁊ iuxta litus mari.
terrā chananeorū ⁊ libāi usq̃ ad flum̄ ma
gnū euphratē: En inq̄t tradidi uob̄: Ingre
dimi ⁊ possidete eā:sup quā iurauit dñs pa
tribꝰ uestris abraā isaac ⁊ iacob:ut daret il
lā eis ⁊ semi eorū pꝰ eos. Dixiq̃ uobis illo
i tēpore: Nō possū solus sustinere uos: q̄a
dñs deꝰ uester multiplicauit uos: ⁊ estis ho
die sicut stelle celi plurimi. Dñs deꝰ patruꝫ
uestrorū addat ad hūc numerū multa mi-
lia:⁊ bñdicat uobis sicut locutus ē. Nō ua
leo solus negocia uestra sustinere ⁊ pōdus
⁊ iurgia. Date ex uob̄ uiros sapiētes ⁊ gna
ros:quorū ꝯuersatio sit ꝓbata i tribubus
uestris:ut ponā eos uob̄ ꝑncipes. Tūc rñ-
distis mihi:Bona res ē quā uis facē. Tuliq̃
de tribubꝰ ur̄is uiros sapiētes ⁊ nobiles ⁊
cōstitui eos pricipes tribunos ⁊ cēturiōes
⁊ quīq̄genarios ac decanos qui docerent
uos sigl̄a:ꝑcepiq̃ eis dicēs: Audite illos ⁊
qd̄ iustū ē iudicate:siue ciuis sit ille:siue pe
grinus:nulla erit distātia ꝑsōarū. Ita puū
audietis ut magnū:nec accipietis cuiusq̄ꝫ ꝑ
sonā:quia dei iudiciū ē. Q̄ꝫ si difficile uobis
uisū aliq̄d fuerit:referte ad me ⁊ ego audiā
Precepiq̃ eis oia q̄ facere deberetis. Pro
fecti āt de oreb trāsiuimꝰ per eremū terri
bilē ⁊ maximā solitudinē quaꝫ uidistis per
uiā mōtis āmorrei:sicut preceperat dñs de
us noster nobis. Cūq̃ uenissemus i cades
barne dixi uobis: Uenistis ad mōtem am-
morrei:quē dñs deꝰ uester daturꝰ est uob̄.
Uide terrā quam dñs deꝰ tuus dabit tibi:
ascēde ⁊ posside eā:sicut locutꝰ ē dñs deus
nr̄ pr̄ibꝰ tuis. Noli timere:nec q̄cq̄ꝫ paueas.
Et accesistis oēs ad me atq̃ dixistis: Mit-
tamꝰ uiros q̄ cōsiderēt terrā: ⁊ renūciēt per
quod iter debeamꝰ ascēdere: ⁊ ad quas per
gē ciuitates. Cūq̃ mihi ꝟmo placuissꝫ: misi
ex uob̄ duodeci uiros siglos de t̄bubꝰ suis.
Qui cū ꝑrexissēt ⁊ ascēdissēt i montana ue
neīt usq̃ ad uallē botri: ⁊ ꝯsiderata t̄ra sum
tes d̄ fructibꝰ eiꝰ ut oñderēt ubertatē attule
r̄t ad nos atq̃ dixer̄t: Bōa ē t̄ra quā dñs d̄
us nr̄ daturꝰ ē nobis. Et noluistis ascēdere

ſʒ icreduli ad ſermoneʒ dei nr̄i mūmuraſti
i tabernaculis vr̄is atqʒ dixiſtis: Odit nos
dn̄s: ⁊ iccirco eduxit nos de terra egypti: ut
traderet nos i manu āmorrei atqʒ deleret.
Quo aſcēdemꝰ? Nūcij terruerūt cō nr̄ʒ di-
cētes: Maxima mltitudo ē: ⁊ nobiſ ſtatura
ꝓcerior: urbes magne ⁊ ad celū uſqʒ muni-
te. Filios enachi uidimꝰ ibi. Et dixi uob: no
lite metuē: nec timeatis eos. Dn̄s deꝰ q̄ du-
ctor ē nr̄: ꝓ uobis iṗe pugnabit: ſicut fecit in
egypto cūctis uidētibꝰ: ⁊ i ſolitudine iṗi ui-
diſtis. Portauit te dn̄s deꝰ tuꝰ ut ſolet hō
geſtare puulū filiū ſuū i oī uia ꝑ quā ābula
ſtis: donec ueniretis ad locū iſtū. Et nec ſic
q̄dē credidiſtis dn̄o deo vr̄o q̄ ꝑceſſit uos i
uia: ⁊ metatꝰ ē locū i q̊ tētoria figere ōbere
tis: nocte oſtēdēs uobis iter ꝑ ignē ⁊ die ꝑ
colūnā nubis. Cūqʒ audiſſet dn̄s uocē ſer-
monū vr̄orū: iratꝰ iurauit ⁊ ait: Nō uidebit
q̄ſpiā de hominibꝰ gn̄atiōis huius peſſime t̄
rā bonā: quā ſub iuramēto pollicitꝰ ſū pr̄i-
bꝰ vr̄is: ꝑter caleb filiū iephōe. Iṗe .n. uide
bit eā: ⁊ ipſi dabo terrā quā calcauit ⁊ filijs
eiꝰ: q̄a ſecutus ē dn̄ʒ. Nec mirāda idignatō
i ppl̄ʒ: cū mihi q̊ʒ iratꝰ deus ꝑpter uos dixe
rit: Nec tu igredieris illuc: ſʒ ioſue filꝰ nun
miniſter tuꝰ: iṗe itrabit ꝓ te: hūc exhortare
⁊ robora: ⁊ ipſe ſorte terrā diuidet iſrl̄i. par
uuli vr̄i de quibꝰ dixiſtis ꝙ captiui ducerēt
⁊ filij qui hodie boni ac mali ignorāt diſtā
tiā: ipſi igredient̄ ⁊ ipſis dabo terrā ⁊ poſſiō
būt eā: vos autē reuertimi ⁊ abite i ſolitu-
dinē ꝑ uiā maris rubri. Et r̄ndiſtis mihi:
Peccauimꝰ dn̄o: aſcēdemus ⁊ pugnabimꝰ
ſicut precepit dn̄s deus nr̄. Cūqʒ iſtructi ar
mis pergeretis i mōtē: ait mihi dn̄ſ: Dic ad
eos: Nolite aſcēdere: neqʒ pugnetis: nō eni
ſū uobiſcū: ne cadatis corā inimicis vr̄is.
Locutꝰ ſū ⁊ nō audiſtis: ſed aduerſātes im
perio dn̄i ⁊ tumētes ſupbia aſcēdiſtis i mō
tē. Itaqʒ egreſſus āmorreus qui hitabat in
mōtibꝰ ⁊ obuiā veniēs ꝑſecutus ē uos. ſic
ſolēt apes ꝑſequi: ⁊ cecidit de ſeir uſqʒ hor
ma. Cūqʒ reuerſi ploraretis corā dn̄o: non
audiuit uos: nec uoci vr̄e uoluit acquieſcē.
Sediſtis ḡ i cades barne multo tēpore. II

Profectiqʒ inde uenimus i ſolitudinē
q̄ ducit ad mare rubrū: ſicut mihi di
xerat dn̄s: ⁊ circuiuimꝰ mōtē ſeir lōgo tem
pore. Dixitqʒ dn̄s ad me: Sufficit uob cir
cuire mōtē iſtū: Ite cōtra aquilonē ⁊ ppl̄o
ꝑcipe dicēs: Trāſibitis ꝑ termios fratrum
vr̄orū filiorū eſau q̄ hitāt i ſeir: ⁊ timebunt
uos. Uidete ḡ diligēt̄ ne moueamini cōtra
eos: neqʒ .n. dabo uobis de terra eorū: quā
tū pōt uniꝰ pediſ calcare ueſtigiū: quia i poſ
ſeſſionē eſau dedi mōtē ſeir. Cibos emetis
ab eis pecunia ⁊ comedetis: aquā ēptā hau
rietis ⁊ bibetis. Dn̄s deꝰ tuꝰ bn̄dixit tibi in
oī ope manuū tuaꝝ: nouit iter tuū q̄uo trā
ſieris ſolitudinē hāc magnā ꝑ q̄dragita an
nos hitās tecū dn̄s deꝰ tuus: ⁊ nihil tibi de
fuit. Cūqʒ trāſiſſemꝰ fratres noſtros filios
eſau qui hitabāt i ſeir ꝑ uiā cāpeſtrē de he
lath ⁊ de aſiongaber: uenimꝰ ad iter qđ du
cit i deſertū moab. Dixitqʒ dn̄s ad me: Nō
pugnes cōtra moabitas: nec ineas aduēſuſ
eos preliū: nō eni dabo t̄ quicq̄ de terra eo
rū: q̄a filijs loth tradidi eā i poſſeſſionem.
Emim ṗmi fuerūt hitatores eiꝰ pplus ma
gnꝰ ⁊ ualidus ⁊ tā excelſus: ut d̄ enachi ſtir
pe quaſi gigantes crederent̄: ⁊ eſſēt ſimiles
filiorū enachim. Deniqʒ moabite appellāt
eos emim. In ſeir aūt prius habitauerunt
horrei quibus expulſis atqʒ deletis habi
tauerunt filij eſau ſicut fecit iſrael in terra
poſſeſſionis ſue: quam dedit illi dominus.
Surgētes ergo ut trāſiremꝰ torrētē zareth:
uenimꝰ ad eū. Tēpꝰ aūt q̊ ābulauimus de
cades barne uſqʒ ad trāſitū zareth trigita
⁊ octo ānorū fuit donec ꝯſumeret̄ oiſ ꝯgre
gatio hoīuʒ bellatorū de caſtris ſicut iura
uerat dn̄s: cuiꝰ manꝰ fuit aduerſuſ eoſ ut ite
rirēt de caſtrorū medio. Poſtq̄ aūt uniuer
ſi ceciderūt pugnatores: locutꝰ ē dn̄s ad me
dicēs: Tu trāſibis hodie termios moab ur
bem nomine ar: ⁊ accedēs in uicinia filiorū
ammō: Caue ne pugnes cōtra eos: nec mo
uearis ad ꝑliū: nō .n. dabo tibi d̄ t̄ra filioꝝ
āmon: quia filijs loth dedi eā i poſſeſſionē
Terra gigātū reputata ē: ⁊ i ipſa olī habita
uerūt gigātes: quos āmōite uocāt zōmim:
populus magnus ⁊ mltuſ ⁊ procere lōgitu
dinis: ſicut enachim: quos deleuit dominꝰ
a facie eorum: ⁊ fecit illos habitare pro eiſ:
ſicut fecerat filijs eſau qui habitant in ſeir:
delens horreos: ⁊ terrā eorū illis tradens:
quam poſſident uſqʒ in preſens. Eueos q̊
qʒ qui habitabant in aſerim uſqʒ gazam:
capadoces expulerunt: qui egreſſi de capa
docia deleuerūt eos: ⁊ habitauerūt ꝓ illis.
Surgite ⁊ trāſite torrentē arnon. Ecce tra
didi in mānu tua ſeon regē eſebō āmorreū
⁊ terrā eiꝰ icipe poſſidere: ⁊ ꝯmitte aduēſuſ

euꝫ preliū. Hodie icipiā mittere terrorē atqꝫ
formidinē tuā i pplos q̄ hitāt sub oī celo:
ut audito noīe tuo paueāt: ⁊ i morē pturiē
tiū cōtremiscāt: ⁊ dolore teneātur. Misi ḡ
nūcios de solitudīe cademoth ad seon regē
esebon v̄bis pacificis dicēs: Trāsibim⁹ per
terrā tuā: publica gradiemur uia: nō decli-
nabimus neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad sinistrā.
alimēta ꝑcio uēde nobis ut uescamū: aquā
pecunia tribue: ⁊ sic bibeꝫ⁹. Tm̄ ē ut nobis
cōcedas trāsitū: sicut fecerūt filij esau q̄ hi
tāt i seir: ⁊ moabite qui morāt in ar: donec
ueniam⁹ ad iordanē ⁊ trāseamus ad terrā
quā dn̄s de⁹ noster daturus ē nobis. Nolu
itqꝫ seon rex esebō dare nobis trāsitū: q̄a i-
durauerat dn̄s deu⁹ tu⁹ spm̄ eius: ⁊ obfir-
mauerat cor illi⁹: ita ut traderet̄ i man⁹ tu-
as sicut nūc uides. Dixitqꝫ dn̄s ad me: Ec-
ce cepi t̄ tradere seon ⁊ terrā eius: icipe pos
sidere eā. Egressusqꝫ ē seon obuiā nob̄ cum
oī pp̄lo suo ad ꝑliū i iasa: ⁊ tradidit eū dn̄s
deus n̄r nob̄: ꝑcussimusqꝫ eū cū filijs suis ⁊
oī pp̄lo suo: cūctasqꝫ urbes i tēpore illo ce-
pim⁹: iterfect̄ hitatoribus earū uiris ac mu
lieribus ⁊ puulis. Nō reliqmus i eis q̄cq̄:
absqꝫ iumēt̄ q̄ i ptez uenere ꝑdātiū: ⁊ spo
lijs urbiū q̄s accepimus ab aroer q̄ ē sup ri
pā torrētis arnō oppido: qd̄ i ualle situ est
usqꝫ galaad. Nō fuit uicus ⁊ ciuitas que
n̄ras effugeret manus. Oēs tradidit dn̄s d
us n̄r nob̄: absqꝫ terra filiorū āmō ad quā
nō accessim⁹: ⁊ cūct̄ q̄ adiacēt torrēti ieboc
⁊ urbib⁹ mōtanis: uniuersisqꝫ locis a q̄bus
nos ꝓhibuit dn̄s deus noster. III

Itaqꝫ cōuersi ascēdimus p iter basā.
Egressusqꝫ ē og rex basan i occursuꝫ
nobis cū pp̄lo suo ad bellādū i edrai. Dixit
qꝫ dn̄s ad me: Ne timeas eū: q̄a i manu tua
traditus ē cū oi pp̄lo ac terra sua: faciesqꝫ
ei sicut fecisti seon regi āmōreorū q̄ hitauit
i esebō. Tradidit ergo dn̄s de⁹ noster i māi
bus nostris ēt og regē basā ⁊ uniuersū po-
pulū eius: ꝑcussimusqꝫ eos usqꝫ ad iternitī
onē uastātes cūctas ciuitates illi⁹ uno tp̄e.
Nō fuit oppidū qd̄ nos effugēt. Sexagita
urbes ⁊ oēm regionē argob regni og i basā.
Cūcte urbes erāt munite muris altissimis
portisqꝫ ⁊ uectibus: absqꝫ oppidis inume-
ris q̄ nō hēbāt muros: ⁊ deleuim⁹ eos sicut
feceramus seon regi esebō dispdētes oēm
ciuitatē uirosqꝫ ac mulieres ⁊ puulos: ium̄
ta aūt ⁊ spolia urbiū diripuimus. Tulim⁹

qꝫ illo i tēpore terrā de manu duorū regū ā
morreorū q̄ erāt trās iordanē a tōrēte arnō
usqꝫ ad mōtē hermon: quē sidonij sariō uo
cāt ⁊ āmorrei sanir: oēs ciuitates q̄ site sūt
i planitie ⁊ uniuersā terrā galaad ⁊ basā us
qꝫ ad selcha ⁊ edrai ciuitates regni og in ba
san. Solus q̄ppe og rex basan resisterat de
stirpe gigantū. Et mōstrat̄ lectus ei⁹ ferreus
q̄ ē i rabath filiorū āmon: nouē cubitos ha
bēs lōgitudīs: ⁊ q̄ttuor latitudis ad mensu
rā cubiti uirilis manus: terrāqꝫ possedim⁹
tēpe illo ab aroer q̄ ē sup ripā torrēt̄ arnō
usqꝫ ad mediā partē mōtis galaad ⁊ ciuita
tes illi⁹ dedi rubē ⁊ gad. Reliquā aūt partē
galaad ⁊ oēm basā regni og tradidi medie
tribui manasse oēꝫ regionē argob. Cūcta-
qꝫ basā uocabat̄ terra gigātū. Iair fili⁹ ma
nasse possedit oēꝫ regionē argob usqꝫ ad t̄-
minos gessuri ⁊ machati. Uocauitqꝫ ex no
mie suo basan anochiair. i. villas iair usqꝫ
i p̄ntē diem. Machir qꝫ dedi galaad ⁊ t̄
bub⁹ rubē ⁊ gad dedi de terra galaad usqꝫ
ad torrētē arnon mediū torrētis ⁊ ꝯfinium
usqꝫ ad torrētē ieboc q̄ ē terminus filiorū ā
mon ⁊ planitiē solitudis atqꝫ iordanē: ⁊ t̄-
minos cenereth usqꝫ ad mare deserti: qd̄ ē
salsissimum ad radicem mōtis phasga cō-
tra orietē. Precepiqꝫ uob̄ i tēpe illo dicēs:
Dn̄s deus v̄r dat uobis terrā hāc i heredi-
tatē: expediti precedite fratres v̄ros filios i
srl̄ oēs uiri robusti absqꝫ uxoribus ⁊ puu
lis atqꝫ iumētis. Noui. n. qꝫ plura hēat̄ pe
cora ⁊ i urbib⁹ remanere debebūt quas tra
didi uobis donec requiē tribuat dn̄s fratri
bus v̄ris: sicut uob̄ t̄buit: ⁊ possideāt ipi ēt
terrā quā daturus ē eis trās iordanē: tunc
reuertetur unusq̄sqꝫ i possessionē suā quā
dedi uob̄. Josue qꝫ i tēpore illo ꝑcepi dicēs:
Oculi tui uiderūt q̄ fecit dn̄s de⁹ noster du
ob⁹ his regib⁹: sic faciet oibus regnis ad q̄
trāsiturus es: ne timeas eos. Dn̄s. n. de⁹ v̄r
pugnabit pro uobis. Precatusqꝫ sū domi-
nū i tēpore illo dicēs: Dn̄e deus tu cepisti o
stēdere seruo tuo magnitudinē tuā manuꝫ
qꝫ fortissimā. Neqꝫ eni est alius de⁹ ul̄ in ce
lo uel in terra qui possit facere opera tua:
⁊ ꝯpari fortitudi tue. Transibo igitur ⁊ ui
debo terram hanc optimam trans iorda-
nem ⁊ montem istum egregium ⁊ libanuꝫ.
Iratusqꝫ ē dn̄s mihi ꝓpt̄ vos: nec exaudiuit
me: sꝫ dixit mihi: Sufficit tibi: neq̄q̄ ultra
loquaris de hac re ad me: Ascēde cacumē

phasge ⁊ oculos tuos circũfer ad occidẽtẽ
⁊ ad aqlonẽ: austrũq; ⁊ oriẽtẽ: ⁊ aspice: nec
.n. trãsibis iordanẽ istũ. Precipe iosue ⁊ cõ
robora eũ atq; cõforta: q̃a ipe p̃cedet ppl'z
istũ: ⁊ diuidet eis terrã quã uisur⁹ es. Mã
simusq; i ualle ꝯtra phanũ phogor. IIII

Et nũc isrl' audi p̃cepta ⁊ iudicia que
ego doceo te: ut faciẽs ea uiuas: ⁊ in
grediẽs possideas terrã quã dñs de⁹ patrũ
vr̃orũ datur⁹ ẽ uobis. Nõ addetis ad vbu;
qd̃ uob' loq̄r: nec auferetis ex eo. Custodite
mãdata dñi dei vr̃i q̃ ego p̃cipio uobis. O
culi vr̃i uiderũt oĩa q̃ fecit dñs ꝯtra beelphe
gor: quõ ꝯtriuerit oẽs cultores ei⁹ d̃ medio
vr̃i: uos aũt q̃ adheretis dño deo vr̃o uiuitis
uniuersi usq; i p̃ñtẽ diẽ. Scitis q̃ docueri;
uos p̃cepta atq; iustitias sicut mãdauit mi
hi dñs de⁹ me⁹: sic facietis ea i terra quam
possessuri estis: ⁊ obseruabitis ⁊ iplebitis ope.
Hec ẽ eni vr̃a sapia ⁊ itellect⁹ corã ppl'is ut
audiẽtes uniuersi p̃cepta hec dicãt: En po
pulus sapiẽs ⁊ itelligẽs gẽs magna: nec est
alia natio tã grãdis q̃ hẽat deos appropin
quãtes sibi: sicut de⁹ n̄r adest cũctis obsecra
tioĩb⁹ n̄ris. Que .n. ẽ alia gẽs sic iclyta ut hẽ
at cerimonias iustaq; iuditia ⁊ uniuersã le
gẽ quã ego p̃ponã hodie añ oculos vr̃os?
Custodi igit̃ te metipsũ ⁊ aiã; tuã sollicite.
Ne obliuiscaris uerborũ q̃ uiderũt oculi tui:
⁊ ne excidãt d̃ corde tuo cũctis diebus uite
tue. Doceb' ea filios ac nepotes tuos die q̃
stetisti corã dño deo tuo i oreb: qñ dñs locu
t⁹ ẽ mihi dicẽs: Cõgrega ad me ppl'z ut audi
ãt sermones meos ⁊ discãt timere me oĩ tẽ
pore q̃ uiuũt i t̃ra: doceãtq; filios suos: Et
accessistis ad radices mõtis q̃ ardebat usq; ad
celũ: erãtq; in eo tenebre ⁊ nubes ⁊ caligo.
Locut⁹q; ẽ dñs ad uos de medio ignis. Uo
cẽ v̄borũ ei⁹ audistis: ⁊ formã penitus nõ
uidistis. Et oñdit uob' pactũ suũ qd̃ p̃cepit
ut faceretis: ⁊ decẽ v̄ba q̃ scripsit i duab⁹ ta
bulis lapideis. Mihiq; mãdauit i illo tp̃e:
ut docerẽ uos cerimonias ⁊ iudicia q̃ facẽ
d̃beretis i t̃ra quã possessuri estis. Custodi
te igit̃ sollicite aĩas vr̃as. Nõ uidistis aliquã
sil'itudinẽ i die q̃ locut⁹ ẽ uobis dñs i oreb
de medio ignis: ne forte decepti faciatis uo
bis sculptã similitudinẽ aut imaginem ma
sculi uel femĩe: sil'itudinẽ oĩu; iumẽtorũ q̃
s̃t sup t̃rã: ul' auiũ sub celo uolãtiũ atq; re
ptiliũ q̃ mouẽt i t̃ra: siue pisciũ q̃ sub terra
morãt i aq̄s: ne forte eleuatis oculis ad ce
lũ uideas solẽ ⁊ lunã ⁊ oĩa astra celi: ⁊ erro
re decept⁹ adores ea ⁊ colas q̃ creauit dñs
deus tu⁹ i ministeriũ cũctis gẽtibus q̃ sub
celo sũt. Uos aũt tulit dñs ⁊ eduxit de for
nace ferrea egypti: ut hẽret ppl'z hereditariũ
sicut ẽ i p̃ñti die. Iratusq; ẽ dñs ꝯtra me p̃
pter sermões vr̃os ⁊ iurauit ut nõ trãsirẽ
iordanẽ: nec igrederer terrã optimã quã da
tur⁹ ẽ uob'. Ecce morior i hac humo: ñ trã
sibo iordanẽ: uos trãsibitis ⁊ possidebitis t̃
rã egregiã. Caue ne qñ obliuiscaris pacti do
mini dei tui: qd̃ pepigit tecũ: ⁊ facias t̃ scul
ptã sil'itudinẽ eorũ q̃ fieri dñs p̃hibuit: q̃a
dñs de⁹ tuus ignis ꝯsumẽs ẽ de⁹ emulator.
Si genueritis filios ac nepotes ⁊ morati
fueritis i terra: deceptiq; feceritis uob' aliq̄
sil'itudinẽ patrãtes malũ corã dño deo vr̃o
ut eũ ad iracũdiã p̃uocetis: testes iuoco ho
die celũ ⁊ t̃rã: cito pituros uos esse de t̃ra:
quã trãsito iordane possessuri estis. Nõ hi
tabitis i ea lõgo tẽpore: sed delebit uos dñs
atq; disp̃get i oẽs gẽtes ⁊ remanebitis pau
ci i natioĩb⁹ ad q̃s uos ducturus ẽ dñs. Ibi
q; seruietis dĳs: q̃ hominũ manu fabricati
sũt: ligno ⁊ lapidi: q̃ nõ uidẽt: nec audiunt:
nec comedũt: nec odorãt. Cũq; q̃sieris ibi
dñm deũ tuũ: iuenies eũ: si tñ toto corde q̃
sieris ⁊ tota t̃bulatiõe aĩe tue postq̃ te inue
nerit oĩa q̃ p̃dicta sũt. Nouissimo aũt tp̃e
reuerteris ad dñm deũ tuũ ⁊ audies uocẽ
ei⁹: q̃a deus mĩsericors dñs de⁹ tuus ẽ. Nõ di
mittet te: nec oĩo delebit: nec obliuiscet̃ pac
ti i q̃ iurauit p̃rib⁹ tuis. Interroga de dieb⁹
ãtiq̄s qui fuerũt ãte te ex die q̃ creauit dñs
de⁹ hominẽ sup terra; a sũmo celi usq; ad
sũmũ ei⁹: si facta ẽ aliqñ huiuscemodi res:
aut unq̃ cognitũ ẽ: ut audiret ppl's uocem
dñi dei loquẽtis de medio ignis: sicut tu au
disti ⁊ uidisti, si fecit deus ut igrederet̃ ⁊ tol
leret sibi gẽtẽ de medio nationũ per tẽtatio
nes signa atq; portẽta p̄ pugnã ⁊ robustam
manũ extentumq; brachiũ; ⁊ horribiles
uisiones iuxta oĩa que fecit pro nobis dñs
deus noster i egypto uidẽtib⁹ oculis tuis ut
scires qm̃ dñs ipse ẽ deus: ⁊ nõ est alius p̃
ter unũ: De celo te fecit audire uocẽ suã: ut
doceret te: ⁊ i t̃ra oñdit tibi igne; suũ maxi
mũ ⁊ audisti uerba ill'⁹ de medio ignis: q̃a
dilexit patres tuos ⁊ elegit semen eorum
post eos. Eduxitq; te precedens in uirtu
te sua magna ex egypto: ut deleret na
tiones maximas ⁊ fortiores te in introitu

tuo: ⁊ itroduceret te: daretq̃ tibi terrã eaꝝ i possessionẽ: sicut cernis i pñti die. Scito ḡ hodie ⁊ cogitato i corde tuo ꝙ dñs ipe ẽ ď i celo sursũ ⁊ i terra deorsũ ⁊ nõ sit aliꝰ. Custodi p̃cepta eiꝰ atq̃ mãdata q̃ ego p̃cipio t: vt bñ sit t ⁊ filijs tuis pᵒ te: ⁊ pmãeas mlto tpe sup terrã quã dñs deꝰ tuꝰ daturꝰ ẽ t. Tũc sepauit moyses tres ciuitates trãs iordanẽ ad orietalẽ plagã: ut cõfugiat ad eas q̃ occiderit nolẽs ꝓximũ suũ: nec fuerit sibi inimicꝰ añ unũ ⁊ alterũ diẽ ⁊ ad harũ aliquã urbiũ possit euadere: bosor i solitudie q̃ sita ẽ i terra cãpestri de tribu rubẽ: ⁊ ramoth i galaad: q̃ ẽ i tribu gad: ⁊ golã i basã q̃ ẽ i tribu manasse. Ista ẽ lex quã ꝓposuit moyses corã filijs isrl: ⁊ hec testimõia ⁊ cerimonie atq̃ iudicia q̃ locutꝰ ẽ ad filios isrl: qñ egressi sũt de egypto trãs iordanẽ i ualle ꝯtra phanũ phogõ i terra seõ regꝭ ãmõrei: q̃ hitauit i esebõ: quẽ pcussit moyses. Filij q̃ isrl egressi ex egypto possederũt terrã eiꝰ ⁊ terrã og regis basã duorũ regũ ãmorreorũ q̃ erant trãs iordanẽ ad solis ortũ ab aroer: q̃ sita ẽ sup ripã torrẽtis arnõ usq̃ ad mõtẽ sanir q̃ ẽ ⁊ hermõ: oẽꝫ planitiẽ trãs iõdanẽ ad orientalẽ plagã usq̃ ad mare solitudis ⁊ usq̃ ad radices montis phasga. V

Ocauitq̃ moyses oẽm israelẽ ⁊ dixit ad eũ: Audi isrl cerimõias atq̃ iudicia q̃ ego loq̃r i auribꝰ uřis hodie: Discite ea ⁊ ope cõplete: Dñs deꝰ nř pepigit nobiscuꝫ fedus i oreb. Nõ cũ přibꝰ nřis inijt pactũ sꝫ nobiscũ q̃ i pñtiarũ sumꝰ ⁊ uiuimꝰ. Facie ad faciẽ locutꝰ ẽ nob i mõte de medio ignis. Ego seq̃ster ⁊ mediꝰ fui iter deũ ⁊ uos i tẽpore illo: ut ãnũciarẽ uob uerba eiꝰ. Timuistis .n. ignẽ ⁊ nõ ascẽdistis i mõtẽ ⁊ ait: Ego dominꝰ deꝰ tuꝰ q̃ eduxi te de terra egypti ď domo seruitutis. Nõ hẽbis deos alienos i cõspectu meo. Nõ facies tibi sculptile nec silitudinẽ oiuꝫ q̃ i celo sũt desup ⁊ q̃ i terra deorsũ: ⁊ q̃ versãt i aq̃s sub terra. Nõ adorabis ea ⁊ nõ coles. Ego .n. sũ dñs deꝰ tuꝰ deꝰ emulator reddẽs iniq̃tatẽ přm sup filios in tertiã ⁊ q̃rtã gñationẽ his q̃ oderũt me ⁊ faciẽs mĩsericordiã i multa milia diligẽtibꝰ me ⁊ custodiẽtibꝰ p̃cepta mea. Nõ usurpabis nomẽ dei tui frustra: q̃a nõ erit ipunitus q̃ sup re uana nomẽ eiꝰ assũpserit. Obserua diẽ sabbati: vt sãctifices eũ sicut p̃cepit tibi dñs deꝰ tuus. Sex diebꝰ opaberis: ⁊ facies oia opa tua. Septimꝰ dies sabbati ẽ. i. req̃es domini dei tui. Nõ facies i eo q̃cq̃ opis tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia: seruꝰ ⁊ ãcila bos ⁊ asinꝰ ⁊ oẽ iumẽtũ tuũ ⁊ pegrinꝰ q̃ ẽ itra portas tuas: vt q̃escat fuꝰ ⁊ ãcilla tua sic̃ ⁊ tu. Memento ꝙ ⁊ ipse seruieris i egypto ⁊ duxerit te iõ dñs ďus tuꝰ i manu forti ⁊ brachio extẽto. Jccirco p̃cepit tibi ut obseruares diẽ sabbati. Honora přem tuũ ⁊ matrẽ sicut p̃cepit tibi dñs deus tuꝰ: ut longo uiuas tẽpore: ⁊ bene sit tibi i terra quã dominꝰ deus tuꝰ daturus ẽ tibi. Nõ occides: neq̃ mechaberis: furtũq̃ nõ facies: nec loq̃ris cõtra proximũ tuũ falsũ testimoniũ. Nõ cõcupisces uxorẽ ꝓximi tui: nõ domũ: nõ agrũ: non seruũ: nõ ãcillã: nõ bouẽ: nõ asinũ: ⁊ vniuersa q̃ illiꝰ sũt. Hec uerba locutꝰ ẽ dñs ad oẽm mltitudinẽ vřaꝫ i mõte ď medio ignis ⁊ nubis ⁊ caliginis uoce magna nihil addẽs ãplꝰ: ⁊ scripsit ea i duabꝰ tabulis lapideis: q̃s tradidit mihi. Uos ãt pᵒq̃ audistis uocẽ ď medio tenebrarũ: ⁊ mõtẽ ardẽ uidistis: accessistis ad me oẽs pricipes tribuũ ⁊ maiores natu atq̃ dixistis: Ecce oñdit nobis dñs deꝰ nř maiestatẽ ⁊ magnitudinẽ suã: Uocẽ eniꝫ eius audiuimꝰ de medio ignis ⁊ probauiꝫꝰ hodie: ꝙ loquẽte deo cũ homie uixerit hõ. Cur ḡ mõiemũ ⁊ ďuõabit nos ignis hic maximꝰ? Si .n. audierimꝰ ultra uocẽ domi dei nři moriemur. Quid ẽ ois caro ut audiat uocẽ dei uiuẽtis q̃ ď medio ignis loq̃t: sicut nos audiuimꝰ ⁊ possit uiuẽ? Tu magꝭ accede ⁊ audi cũcta q̃ dixerit dñs deꝰ noster t: loq̃risq̃ ad nos: ⁊ nos audiẽtes faciemꝰ ea. Quod cũ audisset dñs ait ad me: Audiui uocẽ ůborũ ppli huiꝰ q̃ locuti sũt tibi. Bñ oia sũt locuti. Quis det talẽ eos hẽre mẽtẽ: ut timeãt me ⁊ custodiãt uniuersa mãdata mea i oi tpe: ut bñ sit eis ⁊ filijs eorũ in sẽpiternũ? Uade ḡ ⁊ dic eis: Reuertimi i tẽtoria vřa: Tu uero hic sta mecũ ⁊ loquar tibi oia mãdata mea ⁊ cerimonias atq̃ iudicia que docebis eos ut faciant ea in terra quã dabo illis in possessionem. Custodite igit ⁊ facite omnia que precepit dominus deus uobis. Non declinabitis neq̃ ad dextrã neq̃ ad sinistram: sed per uiam quam precepit dñs deus uester ambulabitis: ut uiuatis ⁊ bene sit uobis ⁊ protelẽtur dies uestri in terra possessionis uestre.

VI

HEc sunt precepta ⁊ cerimonie atq̃ iudicia: que mãdauit dñs deus uester

ut docerē uos: ut faciatis ea i terra ad quā
trāsgredimi possidēdā: ut timeas dñz deū
tuū: et custodias oia mādata ꝛ pcepta eius
q̄ ego pcipio tibi ꝛ filijs ac nepotibꝰ tuis cū
ctis diebꝰ uite tue: ut plōgēt dies tui. Audi
isrl' ꝛ obserua ut facias q̄ precepit tibi dñs
ꝛ bñ sit tibi ꝛ multipliceris āplius sicut pol
licitꝰ ē dñs deꝰ patrū tuorū t̄ terraz lacte ꝛ
melle manātē. Audi isrl'. Dñs deꝰ nr̄ deꝰ u-
nus ē. Diliges dñz deū tuum ex toto corde
tuo ꝛ ex tota aīa tua: ꝛ ex tota fortitudine
tua. Eruntq3 vba hec q̄ ego pcipio t̄ hodie i
corde tuo: ꝛ narrabis ea filijs tuis ꝛ medi-
taberis sedēs i domo tua: ꝛ ābulans i itinē
dormiēs atq3 cōsurgēs: ꝛ ligabꝭ ea q̄si signuz
i manu tua: eruntq3 ꝛ mouebunt int oculos
tuos: scribesq3 ea i limie ꝛ hostijs domꝰ tue.
Cūq3 itroduxerit te dñs deꝰ tuꝰ i terrā p q̄
iurauit pr̄ibꝰ tuis abraam isaac ꝛ iacob: ꝛ
dederit tibi ciuitates magnas ꝛ optimas q̄s
nō edificasti: domos plēas multaꝝ opū q̄s
nō extruxisti: cisternas q̄s nō fodisti: vineta
ꝛ oliueta q̄ nō plātasti: ꝛ comederi ꝛ satura
tus fueris: caue diligēt ne obliuiscaris dñi
dei tui: q̄ eduxit te de t̄ra egypti de domo s
uitutis. Dñm deū tuū timebꝭ: ꝛ ipsi seruies:
ac p nomē illius iurabis. Non ibitis post
deos alienos cunctaꝝ gētiū q̄ i circuitu vr̄o
sūt: qm̄ deꝰ emulator dñs deꝰ tuꝰ in medio
tui: neq̄n irascat furor dñi dei tui ꝯtra te: ꝛ
auferat te d̄ supficie t̄re. Nō tentabis dñm
deū tuū: sicut tentasti i loco tentatiōis. Cu
stodi pcepta dñi dei tui ac testimonia ꝛ ceri
monias q̄s pcepit tibi: ꝛ fac qd̄ placitū ē ꝛ
bonū i cōspectu domini ut bñ sit t̄: ꝛ ingres
sus possideas terrā optimā d̄ q̄ iurauit dñs
pr̄ibꝰ tuis: vt deleret oēs inimicos tuos corā
te: sicut locutꝰ ē. Cū itrogauerit te filiꝰ tuus
cras dicēs: q̄d sibi volūt testimōia hec ꝛ ce
rimōie atq3 iudicia q̄ pcepit dñs deꝰ nr̄ nobꝭ:
dices ei: Serui eramus pharaonis i egypto
ꝛ eduxit nos dñs d̄ egypto i manu forti: fe
citq3 signa atq3 pdigia magna ꝛ pessima in
egypto ꝯtra pharaonē ꝛ oēm domū illiꝰ in
cōspectu nr̄o: ꝛ eduxit nos īde: ut itroducti
daret terrā super q̄ iurauit pr̄ibus nr̄is. Pre
cepitq3 nobis dominꝰ ut faciamus oia legi
tima hec: ꝛ timeamus dñm deū nostrū ut
bene sit nobis cunctis diebus uite nostre
sicut est hodie. Eritq3 nostri misericors: si
custodierimus ꝛ fecerimus oia precepta eiꝰ
corā dño deo nr̄o sic mādauit nobꝭ. ¶ VII

Um vero itroduxerit te dñs deus tu
us i terrā quā possessurus igredieris
ꝛ deleuerit gētes mltas corā te etheū ꝛ ger-
gezeū ꝛ āmōreū ꝛ ꝛ chananeū ꝛ pherezeū
ꝛ eueū ꝛ iebuseū: septē gētes multo maiōis
numeri q̄ȝ tu es ꝛ robustiores te: tradideritq3
eas dñs deꝰ tuꝰ tibi: pcuties eas usq3 ad
iternitionē. Nō inibis cū eis fedus: nec mi-
sereberi earū: neq3 sociabis cū eis cōiugia. Fi
liā tuā nō dabis filio eiꝰ: nec filiā illiꝰ accipi
es filio tuo: q̄a seducet filiū tuū ne seq̄t me:
ꝛ ut magis seruiet dijs alienis. Irasceturq3 fu
ror dñi ꝛ delebit te cito. Quin potiꝰ hec fa-
cieti eis. Aras eoꝝ sbuētite ꝛ ꝯfrigite statu
as: lucosq3 succidite ꝛ sculptilia cōburite:
q̄a pp̄ls scūs es dño deo tuo. Te elegit dñs
deꝰ tuꝰ: ut sis ei pp̄lus peculiaris de cūctis
pp̄lis q̄ sūt sup t̄rā. Nō q̄a cūctas gētes nu
mero uicebatis: vobis iūctꝰ ē dñs ꝛ elegit
uos cū oibꝰ sitis pp̄lis pauciores: sȝ q̄a dile
xit uos dñs: ꝛ custodiuit iuramētū qd̄ iura
uit pr̄ibꝰ vr̄is: eduxitq3 uos i manu forti ꝛ
redemit de domo seruituti: de manu pha-
raonis regis egypti: ꝛ scies q̄a dñs deꝰ tuus
ipe ē deꝰ fortis ꝛ fidelis custodiēs pactuz ꝛ
mīsicordiā diligētibꝰ se: ꝛ his q̄ custodiunt
pcepta eiꝰ i mille gn̄atōes: ꝛ reddēs odiētibꝰ
se stati: ita ut dispdat eos ꝛ ultra n̄ differat
ptinus eis restituēs qd̄ merēt. Custodi ḡ p
cepta ꝛ cerimonias atq3 iudicia q̄ ego man
do tibi hodie ut facias. Si postq̄ȝ audieris
hec iudicia custodieris ea ꝛ feceris: custodi
et dñs deꝰ tuus pactū tibi ꝛ mīsicordiā q̄3
iurauit pr̄ibus tuis ꝛ diliget te ac multipli-
cabit: benedicetq3 fructui uentris tui ꝛ fru
ctui terre tue: frumēto tuo atq3 uidemie: o-
leo ꝛ armentis: gregibus ꝛ armentis ouiū
tuarū super terram pro qua iurauit patri-
bus tuis ut daret eam tibi. Benedictꝰ eris
inter omnes populos. Non erit apud te ste
rilis utriusq3 sexus tam in hominiubꝰ q̄ȝ i
gregibus tuis. Auferet dominus a te om-
nem languorem: ꝛ ifirmitates egypti pessi
mas quas nouisti non inferet tibi: sed cun-
ctis hostibus tuis. Deuorabis omnes po-
pulos quos dominus deus tuus daturus
est tibi. Non parcet eis oculus tuus: nec
seruies dijs eorū: ne sint in ruinā tui: Si di
xeris in corde tuo: plures sunt gentes iste
q̄ ego: quō potero delere eas: noli metuere
sed recordare q̄ fecerit dñs deꝰ tuꝰ pharaōi
ꝛ cūctis egyptijs plagas maxias q̄s uidrūt

oculi tui ⁊ ſigna atq; portenta manūq; ro
buſtā ⁊ extētū brachiū: vt educēt te dn̄s de
us tu⁹. Sic faciet cūctꝪ pplis quos metuiſ.
Inſup ⁊ crabrōes mittet dn̄s deus tuus in
eos: donec deleat oēs atq; diſꝑdat q̄ te fu
gerit ⁊ latē n̄ poterit. Nō timeb̄ eos: q̄a dn̄ſ
deus tu⁹ ī medio tui ē. de⁹ magn⁹ et tribil̄.
Jpe ꝯſumet natiōes has ī ꝯſpcū tuo paula
tī atq; ꝑ ꝑtes. Nō poțis eas dlē parit̄. ne fō
te m̄ltiplicēt ꝯtra te beſtie t̄re. Dabitq; eos
dn̄s de⁹ tu⁹ ī ꝯſpectu tuo: ⁊ īt̄fecit illos. do
nec pēit⁹ deleāt. Tradetq; ī̄ges eoꝝ ī man⁹
tuas: ⁊ diſꝑdeſ noīa eoꝝ ſub celo. Null⁹ po
t̄it reſiſtē t̄: donec ꝯteras eos. Sculptilia eo
ꝝū igne ꝯbures. Nō ꝯcupiſeſ argētū ⁊ aurū
d̄ q̄b⁹ facta ſūt: neq; aſſumeſ ex eiſ tibi q̄cq̄
ne offēdas ꝓpt̄ ea: q̄a abomīatio ē dn̄i dei
tui: nec inferes q̄ppiā ex idolo ī domū tuā.
ne fias anathema: ſicut ⁊ illō ē. Quaſi ſpū
citiā deteſtaberꝪ: ⁊ velut inq̄namētū ac ſor
des abomīatiōī habebis. q̄a anathema ē.

VIII

Omne mādatum qȏ ego p̄ci
pio tibi hodie caue diligent̄ ut facias
vt poſſitis viuere: ⁊ multiplicemini: ingreſ
ſiq; poſſideatis terrā ꝓ q̄ iurauit dn̄s p̄rib⁹
v̄ris. Et recordaberis cuncti itineris ꝑ qȏ
adduxit te dn̄s de⁹ tu⁹ q̄dragita ānis ꝑ d̄ſer
tū: ut affligeret te atq; tentaret: ⁊ nota fie
rent q̄ in tuo aīo v̄ſabant̄: vtrū cuſtodires
mādata illi⁹: an nō. Afflixit te penuria: ⁊ d̄
dit tibi cibū manna qȏ ignorabas tu ⁊ pa
tres tui: ut oſtēdēt tibi ꝙ nō ī ſolo pāe viuit
hō: ſ; ī oī v̄bo qȏ egredit̄ de ore dn̄i. Veſti
mētū tuū quo opiebarꝪ neq̄q̄ vetuſtate d̄fe
cit: ⁊ pes tu⁹ nō ē ſubtrit⁹. En q̄drageſimuſ
ānus ē: vt recogites ī cōde tuo: q̄a ſicut eru
dit filiū ſuū hō: ſic dn̄s deu⁹ tu⁹ erudiuit te:
vt cuſtodiaſ mādata dn̄i dei tui: ⁊ ambuleſ
in vijs eius: ⁊ timeas eū. Dn̄s. n. deus tuuſ
ītroducet te in terrā bonā: terrā riuorū aq̄
rūq; ⁊ fontiū: in cuius campis et montib⁹
erumpunt fluuiorū abyſſi: terrā frumenti
hordei ac vinearū: ī qua ficuſ ⁊ malograna
ta ⁊ olīueta naſcūt̄: terrā olei ac mellis: vbi
abſq; vlla penuria comedes panē tuū: ⁊ re
rū oīum abundantia ꝑfrueris: cuius lapi
des ferrū ſunt: ⁊ d̄ montibus ei⁹ eriſ metal
la fodiūt̄: ut cū comederiſ ⁊ ſatiatus fuerꝪ:
benedicas dn̄o d̄o tuo ꝓ terra optima quā
dedit tibi. Obſerua ⁊ caue ne quādo obli
uiſcaris dn̄i dei tui: ⁊ negligaſ mandata ei⁹
atq; iudicia ⁊ cerimonias quas ego p̄cipio
tibi hodie: ne poſtq̄ comederꝪ ⁊ ſatiat⁹ fue
ris: domos pulchras edificauerꝪ ⁊ habita
uerꝪ ī eiſ: habueriſq; armēta boū ⁊ ouiū gr
ges argēti ⁊ auri cūctarūq; reꝝ copiā: eleue
tur cor tuū ⁊ n̄ reminiſcaris dn̄i dei tui: q̄ e
duxit te d̄ t̄ra egypti d̄ domo ſ̄uitutꝪ: ⁊ du
ctor tu⁹ fuit ī ſolitudīe magna atq; t̄ribili: ī
q̄ erat ſ̄pēs flatu adurēs ⁊ ſcōpio ac diſpaſ
⁊ nulle oīo aq̄: q̄ eduxit riuos d̄ petra duriſ
ſima: ⁊ cibauit te māna ī ſolitudīe: qȏ neſci
erūt p̄reſ tui. Et poſtq̄ afflixit ac ꝓbauit: ad
extremū miſert⁹ ē tui: ne dicēs ī corde tuo:
fortitudo mea ⁊ robur man⁹ mee hec mihi
oīa p̄ſtiterīt: ſ; recorderꝪ dn̄i dei tui: ꝙ ipe ui
res t̄ ꝓbuerit: ut īpleret pactū ſuū ſuꝑ quo
iurauit p̄rib⁹ tuis: ſicut preſens īdicat dies
Sin aūt oblit⁹ dn̄i dei tui: ſecut⁹ fuerꝪ deoſ
aliēos: colueriſq; illos et adoraueris: ecce
nūc p̄dico tibi ꝙ oīo diſꝑeas. Sicut gētes
q̄s deleuit dn̄s ī itroitu tuo: ita ⁊ uoſ ꝑibitꝪ
ſi īobediētes fueritis uoci dn̄i dei u̅ri.

IX

Audi iſrael: Tu tranſgredieris hodie
iordanem: ut poſſideas nationes ma
ximas ⁊ fortiores te: ciuitates īgentes ⁊ ad
celū uſq; murataſ: populū magnū atq; ſub
limē: filios enachim quos ipſe uidiſti ⁊ au
diſti: q̄buſ nullus pōt ex aduerſo reſiſtere.
Scieſ ergo hodie ꝙ dn̄s de⁹ tu⁹ ipe trāſibit
an̄ te ignis deuorās atq; ꝯſumēs: q̄ ꝯterat
eos: ⁊ deleat atq; diſꝑdat an̄ faciē tuā uelo
cit̄: ſicut locut⁹ ē tibi. Ne dicaſ ī corȏ tuo cū
d̄luēit eos dn̄s de⁹ tu⁹ ī ꝯſpcū tuo: propter
iuſtitiā meā ītroduxit me dn̄s: ut terrā hāc
poſſiderē: cū ꝓpt̄ īpietates ſuas iſte delete
ſint natiōes. Neq;. n. ꝓpt̄ iuſtitias tuas et
eq̄tatē cordis tui īgredieriſ: ut poſſideaſ ter
ras eaꝝ: ſ; q̄a ille egēit īpie: ītroeūte te dele
te ſūt: ⁊ ut ꝯpleret v̄bū ſuū dn̄s qȏ ſub iura
mēto pollicit⁹ ē p̄rib⁹ tuis abraam iſaac ⁊
iacob. Scito ergo ꝙ n̄ ꝓpt̄ iuſticiaſ tuaſ do
min⁹ de⁹ tu⁹ dederit tibi terrā hanc optimā
in poſſeſſionē: cū duriſſime ceruicis ſis po
pulus. Memento ⁊ ne obliuiſcariſ quō ad
iracundiā ꝓuocaueris dominū deū tuū in
ſolitudine: ⁊ ex eo die q̄ egreſſus es ex egyp
to uſq; ad locū iſtū: ſꝑ aduerſū dn̄m ꝯten
diſti. Nā ⁊ ī oreb ꝓuocaſti eū: ⁊ iratus dele
re te uoluit: quādo aſcēdi ī montē ut accipe
reꝫ duas tablas lapideas pacti qȏ pepigit
uobiſcum deus. Et perſeueraui in monte
quadraginta diebus ac noctibus panē nō
comedēs ⁊ aquā non bibēs. Deditq; mihi

dominus duas tabulas lapideas scriptas
digito dei: ⁊ cõtinẽtes oĩa v̄ba q̃ vob' locut⁹
ẽ ĩ mõte de medio ignis qñ cõcio ppl'i ꝯgre
gata ẽ. Cũq3 trãsisset q̃draginta dies ⁊ toti
dẽ noctes: dedit mihi dñs duas tabulas la
pideas: tabulas federis: dixitq3 mihi: Sur
ge ⁊ descẽde hic cito: q̃a populus tu⁹ quẽ e
duxisti de egypto deseruerũt uelocitr uiam
quã ↄ̃mõstrasti eis: fecerũtq3 sibi cõflatile.
Rursũq3 ait dñs ad me: Cerno ꝙ populus
iste dure ceruicis sit: dimitte me ut cõteraȝ
eũ: ⁊ deleã nomẽ ei⁹ desub celo: ⁊ cõstituaȝ
te sup gẽtẽ q̃ hac maior ⁊ fortior sit. Cũq3
de mõte ardẽte descẽderẽ: ⁊ duas tabulas
federis utraq3 tenereȝ manu: uidissẽq3 pec
casse uos dño deo v̄ro ⁊ fecisse uobis uitu
lũ ꝯflatilẽ: ac deseruisse uelocit' uiã ei⁹ quaȝ
ostẽderat: ꝓieci tabulas de mãib⁹ meis: cõ
fregiq3 eas ĩ cõspectu v̄ro: Et ꝓcidi añ dñm
sicut prius q̃dragita dieb⁹ ⁊ noctib⁹ paneȝ
nõ cõedẽs ⁊ aquã nõ bibẽs ꝓpter oĩa pccã
v̄ra q̃ gessistis cõtra dñȝ ⁊ eũ ad iracũdiã ꝓ
uocastis. Timui. n. ĩdignatõnẽ ⁊ irã illi⁹: q̃
aduersũ uos cõcitat⁹ delẽ uos uoluit: ⁊ ex
audiuit me dñs etiã hac uice. Aduersuȝ a
arõ q̃3 uehemẽter irat⁹ uoluit eũ ꝯterẽ: ⁊ ꝓ
illo simílit' depcatus sũ. Pccũȝ aũt v̄ȝ qd
fecerat .i. uitulũ arripiẽs igne cõbussi: ⁊ in
frusta cõminuẽs oĩo q̃3 ĩ puluerẽ redigẽs: ꝓ
ieci ĩ torrẽtẽ q̃ de mõte descẽdit. In ĩcendio
q̃3 ⁊ ĩ tẽtatiõe ⁊ ĩ sepulchris cõcupiscẽtie ꝓ
uocastis dominũ: ⁊ qñ misit uos de cades
barne dicẽs: Ascẽdite ⁊ possidete terrã quã
dedi uobis ⁊ cõtẽpsistis ĩpiũ dñi dei v̄ri ⁊ ñ
credidistis ei: neq3 uocẽ ei⁹ audire uoluistis
sed sẽp fuistis rebelles a die q̃ nosse uos ce
pi. Et iacui corã dño q̃dragita dieb⁹ ac noc
tib⁹: q̃b⁹ eũ supplicit' ↄ̃pcabar: ne delẽt uos
ut fuerat cõminat⁹: ⁊ orãs dixi: Dñe de⁹ ne
dispdas populũ tuũ ⁊ hereditatẽ tuã quaȝ
redemisti ĩ magnitudĩe tua: q̃s eduxisti ↄ̃ e
gypto ĩ manu tua: Recordare ſuoꝝ tuoꝝ
abraã isaac ⁊ iacob. Ne aspicias duriciam
⁊ ĩpietatẽ atq3 pccũȝ: ne fõte dicãt hitatões
terre de q̃ eduxisti nos: nõ poterat dñs ĩtro
ducere eos ĩ terrã quã pollicitus ẽ eis: ⁊ oď
rat illos: iccirco eduxit ut ĩterficeret eos in
solitudine qui sũt populus tuus ⁊ heredi
tas tua quos eduxisti ĩ fortitudine tua ma
gna ⁊ in brachio tuo extẽto.

X

In tẽpore illo dixit dñs ad me: Dola
tibi duas tabulas lapideas sicut prio
res fuerũt: ⁊ ascẽde ad me ĩ mõtẽ: facies q3
arcã ligneã: ⁊ scribã ĩ tabulis uerba q̃ fuerũt
ĩ his q̃s añ ꝯfregisti: põesq3 eas ĩ arca. Feci
igit' arcã de lignis sethi. Cũq3 dolassẽ duas
tabulas lapideas istar ꝓorũ: ascẽdi ĩ mõteȝ
hñs eas ĩ manibus. Scripsitq3 ĩ tabl'is iux
ta id qd prius scripserat: v̄ba decẽ q̃ locut⁹
ẽ dñs ad uos ĩ mõte de medio ignis qñ po
pulus ꝯgregat⁹ ẽ: ⁊ dedit eas mihi. Reuer
susq3 de mõte descẽdi ⁊ posui tabulas ĩ ar
cã quã fecerã: q̃ hucusq3 ibi sũt: sicut mihi
p̄cepit dñs. Filij aũt isrl' mouerũt castra ex
beroth filiorũ iachã ĩ mosera ubi aarõ mo
tu⁹ ⁊ sepult⁹ ẽ: ꝓ q̃ sacerdotio fũct⁹ ẽ eleazar
fili⁹ eius. Inde uenerũt ĩ gaad de quo loco
ꝓfecti castrametati sũt ĩ iethabatha ĩ terra
aq̃rũ atq3 torrẽtiũ. Eo tpe sepaui tribũ le
ui: ut portaret arcaȝ federis dñi ⁊ staret co
rã eo ĩ misterio ac bñdiceret ĩ noĩe illi⁹ usq3
ĩ p̄ntẽ diẽ: Quã obrẽ nõ hũit leui partẽ ne
q3 possessionẽ cũ fratribus suis: q̃a ĩpe dñs
possessio ei⁹ ẽ: sicut ꝓmisit ei dñs de⁹ tuus.
Ego aũt steti ĩ mõte sicut pri⁹ q̃dragita die
b⁹ ac noctib⁹: exaudiuitq3 me dñs etiã hac
uice: ⁊ te ꝑdere noluit. Dixitq3 mihi: Uade
⁊ p̄cede ppl'ȝ ut ĩgrediat' ⁊ possideat terram
quã iuraui p̄rib⁹ eorũ: ut traderem eis. Et
nũc isrl' q̃d dñs de⁹ tu⁹ petit a te nisi ut time
as dñȝ deũ tuũ: ⁊ ãbules ĩ uijs ei⁹ ⁊ diligas
eũ: ac seruias domino deo tuo ĩ toto corde
tuo ⁊ ĩ tota aĩa tua: custodiasq3 mandata
domini ⁊ cerimonias ei⁹ quas ego hodie
precipio tibi: ut bene sit tibi. En domini
dei tui celũ ẽ ⁊ celuȝ celi: t'ra ⁊ oĩa q̃ ĩ ea st.
⁊ tñ p̄rib⁹ tuis ꝯglutinat⁹ ẽ dñs ⁊ amauit e
os: elegitq3 semẽ eorũ p⁹ eos .i. uos de cun
ctis gẽtib⁹: sicut hodie ꝯprobat'. Circũcidite
igit' preputiũ cordis uestri: ⁊ ceruicẽ v̄ram
ne ĩduretis ãpli⁹: q̃a dñs de⁹ v̄r ipse est deus
deorũ ⁊ dñs dominãtiũ: de⁹ magn⁹ ⁊ potẽs
⁊ terribilis: q̃ ꝑsonã nõ accipit nec ĩumẽta.
Facit iudiciuȝ pupillo ⁊ uidue: amat ꝑegri
num ⁊ dat ei victũ atq3 uestitũ. Et uos g̃ a
mate peregrinos: quia ⁊ ipsi fuistis aduene
ĩ terra egypti. Dñm deũ tuum timebis ⁊ ei
soli seruies. Ipsi adherebis: iurabisq3 ĩ no
mine illius. Ipse est laus tua ⁊ deus tuus
qui fecit tibi hec magnalia ⁊ terribilia que
uiderunt oculi tui. In septuaginta aĩabus
descẽderunt patres tui ĩ egyptũ: ⁊ ecce nũc

multiplicauit te dn̄s deus tuus sicut astra
celi
XI
AMa itaqꝫ dn̄ꝫ deū tuū ⁊ obserua p̄ce
pta ei⁹ ⁊ cerimonias iudicia atqꝫ mā-
data oı̄ tp̄e. Cognoscite hodie q̄ ignorāt filij vr̄i:
q̄ nō uiderūt disciplinā dn̄i dei vr̄i: magna-
lia ei⁹ ⁊ robustā manū: extētūqꝫ brachiū si
gna ⁊ opa q̄ fecit ı̄ medio egypti: pharaoni
regi ⁊ uniuerse terre ei⁹ oı̄qꝫ exercitui egy-
ptiorū ⁊ eq̄s ac currib⁹: q̄uō operuerint eos
aq̄ maris rubri: cū uos ꝑseq̄rēt ⁊ deleuērit
eos dn̄s usqꝫ ı̄ p̄ntē diē: vob̄qꝫ q̄ fecerit ı̄ soli
tudie: donec ueniretis ad hūc locū: ⁊ dathā
atqꝫ abiron filijs eliab: q̄ fuit fili⁹ rubē: q̊s
apto ore suo terra absorbuit cū domib⁹ ⁊
tabernaculis ⁊ uniuersa sb̄a eorū: quā hē-
bāt ı̄ medio isrl̄. Oculi vr̄i uiderūt oı̄a opa
dn̄i magna q̄ fecit: vt custodiatis uniuersa
mādata illi⁹: q̄ ego hodie p̄cipio uob̄: ⁊ pos
sitis ı̄troire ⁊ possidere terrā ad quā ı̄gre-
mi: multoqꝫ ı̄ ea uiuatis tēpore: quā sub iu
ramēto pollicit⁹ ē dn̄s p̄rib⁹ vr̄is ⁊ semi eoꝝ
lacte ⁊ melle manātē. Terra eni ad quā in
gredieris possidēdā: nō ē sicut terra egypti
de q̄ existi: ubi iacto semie: ı̄ hortorū morē
aq̄ ducunt irrigue: sꝫ mōtosa ē ⁊ cāpestris:
de celo expectās pluuias: quā dn̄s deus tu⁹
sēp ı̄uisit: ⁊ oculi illi⁹ ı̄ ea sūt a p̄ncipio anni
vsqꝫ ad finē ei⁹. Si ḡ obedieritis mādatis meis
q̄ ego hodie p̄cipio vob̄: vt diligatis dn̄ꝫ deū
vr̄m: ⁊ s̄uiatis ei ı̄ toto cord̄ vr̄o ⁊ ı̄ tota aı̄a
vr̄a: dabit pluuiā t̄re vr̄e tēporaneā ⁊ s̄otinā
ut colligatis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū fenūqꝫ ex
agris ad pascēda iumēta: ⁊ ut ip̄i cōedatis ac
saturemini. Cauete ne forte d̄cipiat cor̄ vr̄m
⁊ recedatis a dn̄o: s̄uiatisqꝫ dijs alie̅is ⁊ ado
retis eos: iratusqꝫ dn̄s claudat celū ⁊ pluuie
nō descēdāt: nec t̄ra det germē suū: pereatis
qꝫ velocit̄ de t̄ra optīa quā dn̄s datur⁹ ē vo
bis. Ponite hec v̄ba mea ı̄ cordib⁹ ⁊ in aı̄s
vr̄is: ⁊ suspēdite ea ꝓ sig̊ ı̄ manib⁹: ⁊ iter ocu
los vr̄os collocate. Docete filios vr̄os ut il
la meditēt̄. Qn̄ sederis ı̄ domo tua ⁊ ābu
laueris ı̄ uia: ⁊ accubueris atqꝫ surrexeris:
scribes ea sup̱ postes ⁊ ianuas domus tue:
ut multiplicentur dies tui ⁊ filiorū tuoruꝫ
in terra quā iurauit dominus patrib⁹ tuis:
ut daret eis: quādiu celuꝫ ı̄minet terre. Si
eni custodieris mandata que ego precipio
uobis: ⁊ feceritis ea ut diligatis dominuꝫ
deum uestrū: ⁊ ambuletis in oı̄bus uijs ei⁹
adherentes ei: disperdet dn̄s omnes gētes
istas āte faciē ur̄am: ⁊ possidebitis eas q̄ ma
iores sūt ⁊ fortiores uob̄. Oı̄s loc⁹ quē calca
uerit pes uester: uester erit. A d̄serto ⁊ liba
no ⁊ flumie mag̊ euphrate usqꝫ ad mare oc
cidentale erit t̄mini ur̄i. Nullus stabit cōtra
uos. Terrorē vr̄m ⁊ formidinē dabit dn̄s
de⁹ vester sup̱ oēm t̄rā quā calcaturi estis:
sicut locut⁹ ē vob̄. En ꝓpono ı̄ cōspectu vr̄o
hodie benedictionē ⁊ maledictionē. benedi
ctionē si obedieritis mādatis dn̄i dei vestri
q̄ ego hodie p̄cipio vob̄: maledictionē si nō
obedieritis mandatis dn̄i dei vr̄i: sed recesse
ritis de uia quā ego nūc ostēdo vob̄: ⁊ ābu
laueritis post deos alienos q̊s ignoratis.
Cū v̄o ı̄troduxerit te dn̄s de⁹ tu⁹ ı̄ terrā ad
quā ꝑgis habitandā: pones benedictionem
sup̱ mōtē garizim: maledictionē sup̱ montē
hebal: q̄ sūt trās iordanē post uiā q̄ uergit
ad solis occubitū in t̄ra chananei: q̄ habitat
ı̄ cāpestrib⁹ cōtra galgalā: q̄ ē iuxta vallē ten
dētē ⁊ ı̄trātē ꝓcul. Uos.n. trāsibitis iordanē
vt possideatis t̄rā quā dn̄s de⁹ ur̄ daturus ē
vobis ut habeatis ⁊ possideatis illā. Uidēte
ergo ut ipleatis cerimōias atqꝫ iudicia q̄ ego
hodie ponā ı̄ cōspectu vr̄o.
XII
HEc sūt p̄cepta atqꝫ iudicia q̄ facere d̄
betis ı̄ t̄ra: quā dn̄s de⁹ patꝝ tuorū da
tur⁹ ē tibi ut possideas eā cunctis diebus q̄
bus sup̱ humū gradieris. Subuertite oı̄a
loca ı̄ q̄bus coluerūt gētes q̄s possessuri estis
deos suos sup̱ mōtes excelsos ⁊ colles ⁊ sb̄
ter oē lignū frōdosū. Dissipate aras earū ⁊
cōfringite statuas: lucos igne cōbūrite ⁊ ido
la cōminuite: disp̱dite noı̄a eoꝝ de locis ill̄.
nō facietis ita dn̄o deo ur̄o sed ad locū quē
elegerit dn̄s de⁹ uester d̄ cūctis tribub⁹ ur̄is
vt ponat nomē suū ibi ⁊ habitet ı̄ eo vēietis
⁊ offeretis ı̄ loco illo holocausta ⁊ uictias
vestras decias ⁊ p̱mitias manuū uestrarū
⁊ uota atqꝫ donaria p̱mogenita boū ⁊ oui
um: ⁊ comedetis ibi ı̄ cōspectu dn̄i dei uestri
ac letabimini ı̄ cunctis ad q̄ miseritis manū
uos ⁊ domus vr̄e in q̄bus bn̄dixerit uobis
dn̄s de⁹ uester. Nō facietis ibi q̄ nos hic fa
cimus hodie singuli q̄d sibi rectuꝫ videtur.
Neqꝫ enim vsqꝫ in presens tempus uenistis
ad requiē ⁊ possessionem quā dominus de
uos vester daturus est uobis. Transibitis
iordanen ⁊ habitabitis in terra quā domi
nus deus uester daturus est uobis ut requi
escatis a cunctis hostibus per circuitum et
absqꝫ ullo t̄iore habitetis ı̄ loco quē elegerit

dñs de⁹ vr̃:ut ſit nomē eı⁹ i eo. Illuc oīa que
ꝑcipio cōferetis:holocauſta ⁊ hoſtias ac d
cimas ⁊ ṗmitias manuū vr̃arū ⁊ q̄cq̄d ꝑci
puū ē i munerib⁹ q̄ uouiſtis dño. Ibi epula
bimini corā dño deo vr̃o uos ⁊ filij ⁊ filie
ur̃e famuli ⁊ famule atq̧ leuites q̄ i ueſtris
urbib⁹ cōmoraſ. Neq̧ enī hʒ aliā ptē ⁊ poſ
ſeſſionē int̄ uos. Caue ne offeras holocau
ſta tua i oī loco quē uidꝛ̄ı:ſʒ i eo quē elegerit
dñs:i una tribuū tuaꝝ offereſ hoſtias:⁊ fa
cies q̄cūq̧ ꝑcipio t. Si aūt comedere uolue
ris:⁊ te eſus carniū delectauerit: occide ⁊
comede iuxta bñdictionē domi dei tui quā
dedit tibi i urbib⁹ tuis:ſiue immūdū fuerit
hoc ē maculatū ⁊ debile:ſiue mūdū hoc ē i
tegrū ⁊ ſine macula qḋ offerri licet: ſicut ca
pꝛeā ⁊ ceruū cōcedes abſq̧ eſu dūtaxat ſan
guinis:quē ſup trā q̄ı aquā effūdes. Nō po
teris comedere i oppidiſ tuis decimā frum̄
ti ⁊ uini ⁊ olei tui. ṗmogenita armtoꝝ ⁊ pe
corū ⁊ oīa q̄ uoueris ⁊ ſpōte offerre uolue
ris ⁊ ṗmitias manuū tuarū:ſʒ coraʒ dño
deo tuo cōedes ea i loco quē elegerit dñſ d⁹
tu⁹ tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ ſeru⁹ ⁊ famula atq̧
leuites q̄ manet i urbib⁹ tuis:⁊ letaberis ⁊
reficieris corā dño deo tuo i cūctis ad q̄ ex
tēderis manū tuā. Caue ne dereliq̄s leuitē
i oī tēpoꝛe quo uerſaris i terra. Qn̄ dilata
uerit dñs de⁹ tu⁹ tminos tuos ſicut locutuſ
ē tibi:⁊ uolueris ueſci carnib⁹:q̄s deſiderat
aīa tua :locus aūt quē elegerit dñs de⁹ tu⁹
ut ſit nomē eı⁹ ibi:ſi ꝓcul fuerit:occides de
armētis ⁊ pecoꝛib⁹ que hūeris: ſic ꝑcepit t
⁊ comedes i oppidiſ tuiſ ut tibi placet. Sic
comediſ caprea ⁊ ceruus:ita ueſceris eis ⁊
mūdus ⁊ imūd⁹ i cōmūe ueſcēt. hoc ſolū ca
ue.ne ſāguinē cōedas. Sāguis.n.corū pro
aīa ē:⁊ iccirco nō debes aīaʒ cōedere cū car
nib⁹:ſed ſup trā fūdes q̄ı aquā ut bn̄ ſit t ⁊
filijs tuis poſt te:cū feceriſ qḋ placet i cōſpe
ctu dñi . Que aūt ſactificaueris ⁊ uoueris
dño tolles ⁊ uenies ad locū quē elegerit dñs
⁊.offeres oblatiōes tuas carnē ⁊ ſāguinē ſʒ
altare dñi dei tui. Sāguinē hoſtiarū fūdes
i altari:carnib⁹ aūt ipſe ueſceris. Obſerua
⁊ audi oīa q̄ ego ꝑcipio tibi:ut bn̄ ſit tibi ⁊
filijs tuis p⁹ te in ſēpiternū:cū feceriſ qḋ bo
nū ē ⁊ placitū i cōſpectu dñi dei tui. Qn̄ di
ſꝑderit dñs de⁹ tu⁹ an̄ faciē tuā gētes ad q̄s
igredieris poſſidēdas ⁊ poſſederis eaſ atq̧
hītaueris i terra earū:caue ne imiteri eas:
poſtq̄ꝫ te fuerit itroeūte ſubuerſe: ⁊ reqras

cerimonias earū dicēs:Sicut coluerūt gen
tes iſte deos ſuos:ita ⁊ ego colā. Nō facies
ſimiliter dño deo tuo. Oēs.n. abominatio
nes q̄s auerſaſ dñs fecerūt dijs ſuis: offerē
tes filios ⁊ filias ⁊ cōburētes igni. Qḋ ꝑci
pio tibi hoc tm̄ facito dño: nec addas q̄cq̄ꝫ
nec minuas.

XIII

SI ſurrexerit i medio tui ꝓphetes aut
q̄ ſōnium uidiſſe ſe dicat:⁊ ꝑdixerit ſi
gnū atq̧ poꝛtētū:⁊ euenerit quod locut⁹ ē:
⁊ dixerit tibi:Eamus ⁊ ſeq̄mur dos aliēos
quos ignoꝛas ⁊ ſeruiamus eis: nō audies
uerba ꝓphete illi⁹ aut ſōniatoris:q̄a tētat
uos dñs deus vr̃:ut palā fiat utrū diligatiſ
eū an nō i toto coꝛde ⁊ i tota aīa vr̃a. Dn̄m
deū ueſtrū ſequimini ⁊ ipſū timete ⁊ māda
ta illi⁹ cuſtodite ⁊ audite v̄ba eı⁹. Ipſi ſuieti
⁊ ipſi adherebitis. Propheta āt ille aut fic
toꝛ ſomniorū iterficieſ:q̄a locutus ē ut uos
auerteret a domio deo veſtro:q̄ eduxit uos
de trā egypti ⁊ redēmit uos d domo ſuituti:
ut errare te faceret de uia quā t ꝑcepit dñs
deus tu⁹:⁊ auferes malū de medio tui. Si t
uoluerit pſuadere frater tu⁹ fili⁹ matriſ tue
aut fili⁹ tuu⁹ uel filia ſiue uxoꝛ que ē i ſinu
tuo aut amicus quē diligis ut animā tuā:
clā dicēs:Eamus ⁊ ſeruiamus dijs alienis
quos ignoras tu ⁊ pr̃es tui cūctarū i circui
tu gentiū : que iuxta uel ꝓcul ſūt ab initio
uſq̧ ad finē terre:nō acq̇eſcas ei nec audiaſ
neq̧ ꝑcat ei oculus tu⁹ ut miſerearis ⁊ occl̄
tes eū:ſʒ ſtatī iterficies. Sit ṗmū man⁹ tua
ſup eū:⁊ p⁹ te oīs ppl̄s mittat manū. Lapi
dib⁹ obrupt⁹ necabiſ:q̄a uoluit te abſtrahē
a dño deo tuo:q̄ eduxit te de terra egypti d
domo ſeruitutis:ut ⁊ oīs iſrl̄ audiēs timeat.
⁊ neq̄q̄ꝫ ultra faciat q̄ppiā hui⁹ rei ſil̄e. Si
audieris i una urbiū tuarū q̄s dñs de⁹ tu⁹
dabit tibi ad hītādū dicētes aliquos: egreſ
ſi ſt̄ filij belial de medio tui:⁊ auerterūt hi
tatōes urb̄ tue atq̧ dixerūt:Eam⁹ ⁊ ſuiaʒ⁹ di
is aliēis q̄s igratis:q̄re ſollicite ⁊ diligenter
rei v̄itate pſpecta ſi inueneris certū eē qḋ di
citꝰ:⁊ abominationē hāc ope ꝑpetratā:ſtatī
ꝑcuties hītatores urbis illi⁹ i oꝛe gladij: ⁊
delebis ea oīa q̄ i ea ſūt uſq̧ ad pecora: q̄c
quid etiā ſupellectilis fuerit cōgregabis in
medio platearū eı⁹:⁊ cū ipſa ciuitate ſuccē
des:ita ut uniuerſa cōſūmas domino deo
tuo:⁊ ſit tumulus ſēpitn̄⁹. Nō edificabitur
āplius:⁊ nō adherebit de illo anathemate

q̃cq̃ꝫ ĩ manu tua: ut auertat̃ dñs ab ira furoris sui: ⁊ misereatur tui: mltiplicetq; te sicͭ iurauit pr̃ib⁹ tuis: qñ audieris uocẽ dñi dei tui custodiens oĩa p̃cepta ei⁹ q̃ ego p̃cipio t̃ hodie: ut facias qḋ placitũ ẽ ĩ cõspectu dñi dei tui

XIIII

Filij estote dñi dei vr̃i: Nõ uos ĩcidetis nec facietis caluitiũ sup mortuo: qm ppl̃us sc̃tus es domino deo tuo: ⁊ te elegit ut sis ei ĩ populũ peculiarẽ de cũctis gentibus q̃ sũt sup terrã. Ne comedatis q̃ ĩmũda st̃. Hoc ẽ aĩal qḋ comedere debetis: bouẽ ⁊ ouẽ ⁊ caprã ceruũ ⁊ capreã bubalũ tragelaphũ pygargũ orygẽ camelopardalum. Oẽ aĩal qḋ ĩ duas partes findit ungulã ⁊ ruminat comedetis. de his aũt que ruminant ⁊ ungulã nõ findũt hec comedẽ nõ debetis camelũ leporẽ cyrogrillũ: q̃a ruminãt ⁊ non diuidũt ungulã: ĩmũda erũt uobis. Sus q̃ꝫ q̃niã diuidit ungulã ⁊ nõ ruminat ĩmunda erit. Carnib⁹ eorũ nõ uescimini ⁊ cadauera nõ tãgetis. Hec comedetis ex oĩb⁹ q̃ morantur ĩ aquis. Que hñt penulas ⁊ squãmas cõedite: que absq; pẽnulis ⁊ squãmis sunt ne comedatis: q̃a ĩmũda sũt. Omnes aues mũdas comedite. Immũdas ne comedatĩ: aquilã. s. ⁊ gryphẽ ⁊ halietũ ixon ⁊ uulturẽ ac miluũ iuxta genus suũ ⁊ oẽ coruini gñis ⁊ strutionẽ ac noctuã ⁊ larũ atq; accipitrẽ iuxta genus suũ herodiũ ac cygnum ⁊ ibin ac mergulũ porphyrionẽ ⁊ nycticoracẽ onocrotalũ ⁊ caradriũ singula in genere suo vpupã q̃ꝫ ⁊ uespertilionẽ: ⁊ oẽ qḋ reptat ⁊ penulas habet ĩmundũ erit ⁊ nõ comedetur. Oẽ quod mũdũ ẽ comedite. Quicquid ãt morticinũ ẽ ne uescamini ex eo. Peregrino qui ĩtra portas tuas ẽ da ut comedat aut uẽde ei: quia tu populus sactus dñi dei tui es. Nõ coques hedũ ĩ lacte matris sue. Decimã partẽ sepabis de cũctis fructib⁹ tuis: qui nascũtur ĩ terra per ãnos singulos ⁊ comedes ĩ cõspectu dñi dei tui ĩ loco quẽ elegerit: ut ĩ eo nomẽ illi⁹ ĩuocetur. decimã frumẽti tui ⁊ uini ⁊ olei ⁊ primogenita de armẽtis ⁊ ouibus tuis: ut discas timere dñm deũ tuũ ĩ oĩ tẽpore. Cũ aũt lõgior fuẽit uia ⁊ locus quẽ elegerit dñs deus tu⁹: tibiq; benedixerit: nec poteris ad eũ hec cũcta põtare: uẽdes oĩa ⁊ ĩ preciũ rediges: portabisq; manu tua: ⁊ pficisceris ad locũ quẽ elegerit dñs ḋ tu⁹: ⁊ emes ex eadẽ pecũia q̃cq̃d t̃ placuerit: siue ex armẽtĩ siue ex ouib⁹: uinũ q̃ꝫ ⁊ sicerã: ⁊ oẽ qḋ desiderat aĩa tua: ⁊ comedes corã dño deo tuo: ⁊ epulaberis tu ⁊ domus tua ⁊ leuita qui ĩtra portas tuas est. Caue ne d̃reliquas eũ: quia nõ hꝫ aliã partẽ ĩ possessione tua. Anno tertio sepabis aliã decimã ex oĩbus q̃ nascũt̃ ibi eo tẽpore ⁊ repones ĩtra ianuas tuas: ueniet q; leuites q̃ aliam nõ hẽt ptẽ nec possessionẽ tecũ ⁊ pegrin⁹ ac pupillus ⁊ uidua q̃ ĩtra portas tuas sũt ⁊ comedẽt ⁊ saturabũt: ut bñdicat tibi dominus deus tuus ĩ cũctis opibus manuum tuarũ que feceris.

XV

Septĩo ãno facies remissionẽ que hoc ordine celebrabitur. Cui debet̃ alq̃d ab amico uel p̃ximo aut fratre suo repetẽ nõ poterit: q̃a ãnus remissionis ẽ dñi. A peregrino ⁊ aduena exiges: ciuẽ ⁊ p̃pinquũ repetẽdi nõ hẽbis ptãtẽ. Et oĩo ĩdigẽs ⁊ mẽdicus nõ erit ĩter uos: ut benedicat tibi dñs de⁹ tu⁹ ĩ terra quã traditur⁹ ẽ tibi ĩ possessionẽ. Si tñ audieris uocem dñi dei tui ⁊ custodieris uniuersa que iussit ⁊ que ego hodie precipio tibi: bñdicet tibi ut pollicit⁹ ẽ. Fenerabis gentibus multis: ⁊ ipse a nullo accipies mutuũ. Dominaberis natõib⁹ plurimis: ⁊ tui nemo domiabit̃. Si unus ḋ fratrib⁹ tuis qui morãtur ĩtra portas ciuitatĩ tue ĩ terra quã dñs deus daturus ẽ tibi ad paupertatẽ deuenerit: nõ obdurabis cor tuum: nec cõtrahes manũ sed aperies eã pauperi ⁊ dabis mutuũ q̃ eũ ĩdigere p̃spexeris Caue ne forte subrepat tibi ĩpia cogitatio ⁊ dicas ĩ cõḋ tuo: appropiq̃t septim⁹ ãnus remissionis: ⁊ auertas oculos tuos a paupe fratre tuo: nolẽs ei qḋ postulat mutuũ cõmodare: ne clamet cõtra te ad dñꝫ: ⁊ fiat t̃ ĩ peccatũ: sed dabis ei. Nec ages quippiam callide ĩ ei⁹ necessitatibus subleuandis: ut bñdicat t̃ domin⁹ deus tu⁹ ĩ oĩ tpe ⁊ ĩ cũctĩ ad que manũ miseris. Nõ deerũt paupes ĩ terra hitatiõis tue: iccirco ego p̃cipio tibi ut aperias manũ fratri tuo egeno ⁊ pauperi q̃ tecũ v̄satur in terra. Cũ tibi uẽdit⁹ fuerit frater tu⁹ hebreus aut hebrea: ⁊ sex annis seruierit tibi: ĩ septĩo ãno dimittes eũ liberũ. Et quẽ libertate donaueris neq̃q̃ uacuũ abire patieris: sꝫ dabis uiaticũ de gregibus ⁊ de area ⁊ torculari tuo: q̃b⁹ dñs de⁹ tu⁹ bñdixerit tibi. Memẽto q̃ ĩpe fuẽis ĩ t̃ra egypti ⁊ liberauerit te dñs de⁹ tu⁹: ⁊ iccirco ego nũc p̃cipio tibi. Si ãt dixẽit nolo egredi: eo q̃ diligat te ⁊ domũ tuã: ⁊ bene

ſibi apud te eſſe ſẽtiat aſſumes ſubulã: ⁊ ꝑ
forabis aurẽ ei⁹ ĩ ianua dom⁹ tue: ⁊ ſeruiet
t̃ uſq; ĩ eternũ. Ancille q̃z ſimiliter facies.
Nõ auertes ab eis oculos tuos qñ dimiſiſ
eos liberos: q̃m iuxta mercedẽ mercẽarij
ꝑ ſex ãnos ſeruiuit t̃: ut bñdicat tibi dñs ꝺ
us tu⁹ ĩ cũctis opib⁹ q̃ agis. De ꝓmogenitl
q̃ naſcũtur ĩ armẽtis ⁊ ouib⁹ tuis q̃cq̃ ſex⁹
ẽ maſculini ſãctificabis dño deo tuo. Nõ
opaberis ĩ primogenito bouis: ⁊ nõ tõdeb
primogenita ouiũ. In cõſpectu dñi dei tui
comedes ea ꝑ ãnos ſingulos ĩ loco quẽ ele
gerit dñs tu ⁊ dom⁹ tua. Si ãt hũerit macu
lã ⁊ uel claudũ fuerit uel cecũ aut ĩ aliq̃ ꝑte
deforme uel debile non ĩmolabit dño deo
tuo: ſed ĩtra portas urbis tue comedes il-
lud. Tã mũdus q̃ ĩmũdus ſiliter ueſcẽt eiſ
q̃i caprea ⁊ ceruo. Hoc ſolũ obſeruabis: ut
ſãguinẽ eorũ nõ comedas: ſed effũdes ĩ ter
rã quaſi aquã.

XVI

Obſerua mẽſẽ nouarũ frugũ: ⁊ uerni ꝓ
mũ tẽporis: ut facias phaſe dño deo
tuo: q̃m ĩ iſto mẽſe eduxit te dñs de⁹ tu⁹ de
egypto nocte: immolabiſq; phaſe dño deo
tuo de ouib⁹ ⁊ de bobus in loco quẽ elege-
rit dñs de⁹ tu⁹: ut hitet nomẽ eius ibi. Non
comedes in eo panẽ fermẽtatũ. Septẽ die-
bus comedes abſq; fermẽto afflictioniſ pa
nẽ: q̃m ĩ pauore egreſſus el ꝺ egypto: ut me
mineris diei egreſſionis tue de egypto oib⁹
diebus uite tue. Nõ apparebit fermẽtatũ ĩ
õib⁹ termis tuis ſeptẽ dieb⁹: ⁊ non remane
bit de carnibus ei⁹ q̃ꝺ ĩmolatũ ẽ ueſpere ĩ
die primo uſq; mane. Nõ poteris ĩmolare
phaſe ĩ qualibet urbiũ tuarũ quas dñſ de⁹
tu⁹ daturus ẽ t̃: ſ; ĩ loco quẽ elegerit dñſ ꝺ⁹
tu⁹: ut hitet nom̃ ei⁹ ibi. Immolabiſq; pha
ſe ueſpere ad ſolis occaſũ qñ egreſſus es de
egypto: ⁊ coq̃s ⁊ cõedes ĩ loco quẽ elegerit
dñs de⁹ tu⁹: maneq; cõſurgẽſ uadeſ ĩ tabna
cula tua. Sex dieb⁹ comedes azima ⁊ ĩ die
ſeptia: q̃a collecta ẽ dñi ꝺi tui: ñ facieſ op⁹.
Septẽ hebdõadib⁹ enũerab t̃ ab ea die q̃
falcẽ ĩ ſegetẽ miſeris: ⁊ celebrabis diẽ feſtu;
hebdomadaꝝ dño deo tuo: oblationẽ ſpõ
taneã man⁹ tue offeres iuxta benedictio-
nẽ dñi dei tui: ⁊ epulaberis coram dño deo
tuo tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua ⁊ ſeru⁹ tu⁹ ⁊ ancil
la tua ⁊ leuites q̃ ẽ intra portas tuas ⁊ ad
uena ⁊ pupillus ⁊ uidua q̃ morãt uobiſcũ
ĩ loco quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹: ut hitet nom̃
ei⁹ ibi: ⁊ recordaberis q̃m ſeruus fueris in
egypto: cuſtodieſq; ac facies que tibi ꝓcep-
ta ſũt: Solẽnitatẽ q̃z tabẽnaculorũ celebra
bis ꝑ ſeptẽ dies qñ collegeris de area ⁊ tor
culari fruges tuas: ⁊ epulaberis ĩ feſtiuita-
te tua tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ ſeruu⁹ tuu⁹ ⁊ an
cilla: leuites q̃z ⁊ aduena ⁊ pupill⁹ ⁊ uidua
q̃ ĩtra portas tuas ſũt. Septẽ dieb⁹ domio
ꝺo tuo feſta celebrab ĩ loco quẽ elegerit do
min⁹: bñdicetq; tibi dñs de⁹ tuus ĩ cunctis
frugib⁹ tuis: ⁊ ĩ õi ope manuũ tuarũ: eriſq;
ĩ letitia. Trib⁹ uicib⁹ ꝑ ãnũ apparebit om̃e
maſculinũ tuũ ĩ cõſpectu dñi dei tui ĩ loco
quẽ elegerit ĩ ſolẽnitate azimorũ ⁊ ĩ ſolẽni-
tate hebdomadarũ ⁊ ĩ ſolẽnitate taberna-
culorũ. Nõ apparebit añ dominũ uacuuſ:
ſ; offeret unuſq̃ſq; ſecũdũ q̃ hũerit iuxta
benedictionẽ dñi dei ſui quã dederit ei. Iu-
dices ⁊ magĩos cõſtitues ĩ oibus portis tu
is: quas dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi per ſingu-
las trib⁹ tuas ut iudicẽt populũ iuſto iudi
cio: nec ĩ alterã partẽ declinẽt. Nõ accipies
perſonã nec munera: q̃a munera excecant
oculos ſapiẽtũ: ⁊ mutãt ṽba iuſtorũ. Iuſte
q̃ꝺ iuſtũ ẽ ꝑſeq̃ris: ut uiuas ⁊ poſſideas ter
rã quã dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Nõ plãtab
lucũ ⁊ oẽm arborẽ iuxta altare dñi dei tui:
nec facies tibi atq; cõſtitues ſtatuã: que o-
dit dñs deus tuus.

XVII

Non ĩmolabis dño deo tuo boue ⁊ o-
uẽ ĩ quo ẽ macula aut q̃ppiã uiciꝫ: q̃a
abominatio ẽ dño deo tuo. Cũq; reperti fu
erit apud te ĩtra unam portarum tuarum:
quas dñs deus tu⁹ dabit tibi uir aut muli-
er qui faciãt malũ ĩ cõſpectu dñi dei tui: ⁊
trãſgrediãtur pactũ illi⁹: ut uadãt ⁊ ſeruiãt
dijs alienis ⁊ adorẽt eos ſolẽ ⁊ lunã ⁊ oẽm
miliciã celi q̃ nõ ꝓcepi: ⁊ hoc tibi fuerit nun
ciatũ: audieſq; iq̃ſieris diligẽter: ⁊ verũ eẽ
repperis: ⁊ abomĩatio facta ẽ ĩ iſrl̃: educes
uirũ ac mulierẽ q̃ rẽ ſceleratiſſimã ꝑpetra-
runt ad portas ciuitatis tue: ⁊ lapidibus
obruẽtur. In ore duorũ aut triũ teſtiũ peri
bit q̃ ĩterficiet. Nemo occidat uno ꝯtra ſe
dicẽte teſtimoniũ. Man⁹ teſtiũ ꝓma ĩterfi-
ciet eũ: ⁊ man⁹ reliqui ꝑpli extrema mittet:
ut auferas malũ de medio tui. Si difficile
⁊ ãbiguũ apud te iudiciũ eſſe ꝑſpexeris in
ter ſanguinẽ ⁊ ſanguinẽ cauſã ⁊ cauſam: le
prã ⁊ nõ leprã: ⁊ iudicũ ĩtra portas tuas
uideris ṽba uariari: ſurge ⁊ aſcẽde ad locũ
quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹: ueniẽſq; ad ſacer-
dotes leuitici generl ⁊ ad iudicẽ q̃ fuerit illo

tēpoꝛe: quereſq; ab eiſ q̄ iudicabũt tibi iudi
cij ueritatē: ⁊ facies q̄dcũq; dixerit q̄ ꝑſunt
loco quē elegerit dñs ⁊ docuerit iuxta legē
eiꝰ: ſeq̄riſq; ſñiaꝫ eoꝛũ: nec declinab̄ ad dex-
trã neq; ad ſiniſtrã. Qui aũt ſupbierit no-
lēs obedire ſacerdotꝭ īpio q̄ eo tpe miſtrat
dño deo tuo: ex decreto iudicis morieť hō
ille: ⁊ auferes malũ de iſrł: cunctuſq; ppłs
audiēs tiebit: ut nullus deīceps ītumeſcat
ſupbia. Cũ īgreſſus fueris trã: quã dñs deꝰ
tuꝰ dabit tibi: ⁊ poſſederis eã: hītaueriſq;
ī illa: ⁊ dixeris: cõſtituã ſup me regem: ſicut
hñt oēs ꝑ circuitũ natõẽs: eũ cõſtitueſ: quē
dñs deus tuꝰ elegerit ð nũero fratrũ tuoꝛũ.
Nõ poteris alteriꝰ gētis hoīeꝫ regē facere:
q̄ nõ ſit frater tuꝰ. Cũq; fuerit cõſtitutꝰ: nõ
multiplicabit ſibi equos: nec reducet ppłm
ī egyptũ eq̄tatꝰ numero ſubleuatꝰ: ꝓſerti cũ
dñs ꝑcepit uob̄ ut neq̄q̄ ãpliꝰ ꝑ eãdē uiã re
uẽtami. Nõ hēbit uxores plīmas q̄ alliciãt
aiuꝫ eiꝰ: neq; argēti ⁊ auri īmēſa pondera.
Poſtq̄ aũt ſederit ī ſolio regni ſui: deſcribꝫ
ſibi deuteronõiũ leg̃ huꝰ ī uolumie: accipi
ens exēplar a ſacerdotibꝰ leuitice tbꝰ: et hē
bit ſecũ: legetq; illð oībꝰ diebꝰ uite ſue: ut di
ſcat timē dñꝫ deũ ſuũ: ⁊ cuſtodire uerba ⁊
cerimonias eiꝰ: q̄ in lege ꝑcepta ſũt. Nec ele
uetur coꝛ eiꝰ ī ſupbiã ſup fratres ſuos: neq;
declinet ī ꝑtē dexterã uł ſiniſtrã: ut lõgo tē-
poꝛe regnet ipſe ⁊ filij eiꝰ ſup iſrł. XVIII

Non hēbũt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ oēſ q̄
de eadē tribu ſũt partē ⁊ hereditateꝫ
cũ reliq̄ iſrł: q̄a ſacrificia dñi ⁊ oblationes
eiꝰ comedēt: ⁊ nihil aliud accipient de poſ-
ſeſſione fratrũ ſuoꝛũ. Dñs. n. īpe ē heredi-
tas eorũ: ſicut locutus ē illis. Hoc erit iudi
ciũ ſacerdotũ a populo ⁊ ab his q̄ offerũt
uictimas ſiue bouē ſiue ouē īmolauerit: da
bũt ſacerdoti armũ ac uētriculũ: ꝑmitias
frumēti uini ⁊ olei ⁊ lanarũ ꝑtē ex ouiũ tõ
ſione. Ipſũ. n. elegit dñs deꝰ tuus de cũctis
tribꝰ tuis: ut ſtet ⁊ miſtret nomī dñi ði tui
īpe ⁊ filij eius ī ſēpiternũ. Si exierit leuites
ex una urbiũ tuarũ ex õi iſrł in q̄ habitat ⁊
uoluerit uenire deſiderãs locũ quē elegerit
dñs: miſtrabit ī noīe dñi dei ſui: ſicut oñes
fratres eis leuite: qui ſtabũt eo tēpoꝛe corã
dño. Partē ciborũ eãdē accipiet quã ⁊ cete
ri: excepto eo q̄ð ī urbe ſua ex patña ei ſuc-
ceſſiõe debeť. Qñ īgreſſus fueris terrã quã
dñs deus tuꝰ dabit tibi: caue ne imitari ue-
lis abominatiões illarũ gētiũ: nec īueniať ī
te q̄ luſtret filiũ ſuũ aut filiã ducēs ꝑ ignē:
aut qui ariolos ſciſciteť: aut obſeruet ſõnia
atq; auguria: ne ſit maleficus nec īcãtatoꝛ:
neq; phitones cõſulat: neq; diuinos: ⁊ que
rat a moꝛtuis ueritatē. Oīa. n. hec abomīa
tur dñs: ⁊ ꝓpter iſtiuſmodi ſcelera delebit
eos ī introitu tuo. Perfectus eris ⁊ abſq;
macula cũ dño deo tuo. Gētes iſte q̄rũ poſ
ſidebis terrã: augures ⁊ diuīos audiũt: tu
aũt a dño deo tuo aliteꝛ īſtitutꝰ es. Prophe
tã de gēte tua ⁊ de fratribꝰ tuis ſicut me ſu
ſcitabit tibi dñs deꝰ tuus: ipſũ audieſ ut pe
tiſti a dño deo tuo ī oreb: qñ cõcio cõgrega
ta ē: atq; dixiſti: Ultra nõ audiã uoceꝫ dñi
dei mei: ⁊ ignē hũc maximũ ãpliꝰ non uide
bo ne moriar. Et ait dñs mihi: Bene oñia
ſũt locuti: Prophetã ſuſcitabo eis de me-
dio fratrũ ſuorũ ſimilē tui: ⁊ ponã uerba
mea ī oꝛe eiꝰ: loq̄turq; ad eos oīa q̄ ꝑcepeꝛo
illi. Qui aũt uerba eiꝰ que loq̄tur ī nomīe
meo audire noluerit: ego ultoꝛ exiſtã. Pro
pheta aũt qui arꝛogãtia deprauatus uolu
erit loq̄ ī noīe meo q̄ ego nõ ꝑcepi illi ut di
ceret: aut ex noīe alieñoꝛũ ðoꝝ: īterficieť. Q̄ ſi
tacita cogitatione rñderis: q̄uõ poſſuꝫ ītel-
ligere v̄bũ q̄ð dñs nõ ē locutus: hoc hēb̄ ſi
gnũ: Q̄ð ī noīe dñi ꝓpheta ille ꝑdixerit ⁊ ñ
euenerit: hoc dñs nõ ē locutꝰ: ſꝫ ꝑ tũorē ani
mi ſui ꝓpheta cõfixit: ⁊ iccirco ñ tieb̄ eũ.

Cum diſꝑderit dñs deꝰ tuꝰ gētes XIX
quarũ tibi traditurus ē terrã: ⁊ poſſe
deris eã: hītaueriſq; ī urbibꝰ eiꝰ ⁊ ī edibus:
tres ciuitates ſeꝑabis tibi ī medio tre quaꝫ
dñs deꝰ tuus dabit tibi ī poſſeſſionē ſterneſ
diligēter uiã: ⁊ ī tres eq̄liter partes totã tre
tue ꝓuīciã diuides: ut hēat e uicio q̄ ꝓpter
homicidiũ ꝓfugus ē q̄ poſſit euadere. Hec
erit lex homicide fugiētis: cuiꝰ uita ſeruan
da ē. Qui ꝑcuſſerit ꝓximũ ſuũ neſciēs ⁊ q̄
heri ⁊ nudiuſtertiꝰ nullũ cõtra eũ odiũ ha
buiſſe cõpꝛobatur: ſꝫ abiſſe cũ eo ſimpliciť
ī ſiluã ad ligna cedēda: ⁊ ī ſucciſione ligno-
rũ ſecuris fugerit manu: ferrũq; lapſuꝫ de
manubꝛio amicũ eiꝰ ꝑcuſſerit ⁊ occideꝛit:
hic ad unã ſupꝛadictarũ urbium cõfugiet
⁊ uiuet: ne foꝛſitan pꝛoximus eius cuius
effuſus ē ſãguis doloꝛe ſtimulatus ꝑſeq̄tur
⁊ appꝛehēdat eũ: ſi lõgioꝛ uia fuerit ⁊ ꝑcuti-
at aīam eiuꝰ: qui nõ ē reus moꝛtis: q̄a nul-
lũ cõtra eũ qui occiſus ē odium priꝰ hũiſſe
mõſtrať. Iccirco ꝑcipio t̄ ut tres ciuitates
eq̄ł ītra ſe ſpatij diuidas. Cũ aũt dilatauẽit

dominus deus tuus termios tuos ſicut iu
rauit pr̄ibus tuis: ⁊ dederit tibi cūctā trā:
quā eis pollicit⁹ ē: ſi tn̄ cuſtodieris mādata
ei⁹: ⁊ feceri q̄ hodie p̄cipio t̄: ut diligas dn̄ꝫ
deū tuū ⁊ ābules i uijs ei⁹ ōi tēpore: addeſ
t̄ tres alias ciuitates: ⁊ ſupradictarū trium
urbiū numerū duplicabis: ut nō effūdatur
ſāguis inoxius i medio t̄re quā dōin⁹ deus
tuus dabit tibi poſſidēdā: ne ſis ſāguis re⁹.
Siq̄s āt odio hn̄s p̄ximū: īſidiatus fuerit
uite eius: ſurgēſq; p̄cuſſerit illū ⁊ mortuus
fuerit: fugeritq; ad unā de ſupradicti urbi-
bus: mittēt ſeniores ciuitatis illiuſ ⁊ arripi
ent eū de loco effugij: tradētq; i māu p̄xi:
cui⁹ ſāguis effuſus ē ⁊ morieť. Nō miſerebe
ris ei⁹: ⁊ aufereſ noxiū ſāguinē de iſrl̄: ut be
ne ſit tibi. Nō aſſumes ⁊ trāſferes termios
p̄ximi tui: q̄s fixerūt p̄oreſ i poſſeſſiōe tua:
quā dn̄s de⁹ tuus dabit tibi i terra quā ac-
cepis poſſidēdā. Nō ſtabit teſtis un⁹ cōtra
aliquē: q̄cquid illud peccati ⁊ facinoris fue
rit: ſed i ore duorū aut triū teſtiū ſtabit ōe
v̄bū. Si ſteterit teſtis mēdax cōtra hominē
accuſās eū p̄uaricatiōis: ſtabūt ābo quorū
cauſa ē āte dn̄ꝫ i cōſpectu ſacerdotū ⁊ iudi-
cū qui fuerit i dieb⁹ illis. Cūq; diligentiſſie
p̄ſcrutātes īuenerit falſū teſtē dixiſſe ꝯtra
fratrē ſuū mēdacium: reddēt ei ſicut fratri
ſuo facere cogitauit: ⁊ auferes malū de me
dio tui: ut audiētes ceteri timorē hēant: ⁊
neq̄q̄ talia audeāt facere. Nō miſereberis
ei⁹: ſed aīaꝫ p̄ aīa: oculū p̄ oculo: dētē p̄ den
te: manū p̄ manu: pedē p̄ pede exiges. XX

SI exieris ad bellū cōtra hoſtes tuos:
⁊ uideris equitatus ⁊ curr⁹ ⁊ maiorē
q̄ tu hēas aduerſarij exercit⁹ multitudinē:
nō timebis eos: q̄a dn̄s deus tu⁹ tecum eſt:
qui eduxit te de terra egypti. Appropiquā
te aūt iā p̄lio ſtabit ſacerdos ante aciē ⁊ ſic
loq̄t ad ppl̄m: Audi iſrl̄: Uos hodie cōtra
inimicos v̄ros pugnā cōmittitis: nō p̄time
ſcat cor v̄m: nolite metuē: nolite cedē: nec
formidetis eos: q̄a dn̄s de⁹ v̄r i medio v̄ri ē:
⁊ p̄ uobis cōtra aduerſarios dimicabit: ut
eruat uos de periculo. Duces q̄ꝫ p̄ ſingulas
turmas andiēte exercitu p̄clamabūt: Quiſ
ē hō q̄ edificat domū nouā ⁊ nō dedicauit
eā: uadat ⁊ reuertať i domū ſuā: ne fōte mo
riať i bello: ⁊ ali⁹ dedicet eā. Quiſ ē hō qui
plātauit uineā: ⁊ necdū fecit eā eē cōmuneꝫ
de q̄ ueſci oīb⁹ liceat: Uadat ⁊ reuertať i do
mū ſuā: ne forte moriať i bello ⁊ ali⁹ hō ei⁹
fūgatur officio. Quis ē hō qui deſpōdit u
xorē ⁊ nō accepit eā: uadat ⁊ reuertať in do
mū ſuā: ne forte moriať i bello: ⁊ ali⁹ hō ac
cipiat eā. Hiſ dictiſ addēt reliq̄ ⁊ loquēt ad
ppl̄m: Quis ē hō formidoloſus ⁊ corde pa
uido: uadat ⁊ reuertať i domū ſuā: ne paue
re faciat corda fratrum ſuorum: ſicut ipſe
timore p̄territ⁹ ē. Cūq; ſiluerit duces exer-
cit⁹ ⁊ finē loquēdi fecerit: unuſq̄ſq; ſuos ad
bellādū cuneos p̄parabit. Siqn̄ acceſſeris
ad expugnādā ciuitatē: offeres ei p̄mū pacē
Si recepit ⁊ apuerit tibi portas: cūct⁹ ppl̄s
q̄ i ea ē ſaluabiť: ⁊ ſuiet tibi ſub tributo. Si
aūt fedus īire noluerit: ⁊ cepit cōtra te bel
lū: oppugnab⁹ eā. Cūq; tradiderit dn̄s deuſ
tu⁹ illā i manu tua: p̄cuties ōe qđ i ea gn̄is
maſculini ē i ore gladij: abſq; mulierib⁹ ⁊ in
fātib⁹ iumētis ⁊ ceteris q̄ i ciuitate ſt̄. Oēm
predā exercitui diuides: ⁊ comedes de ſpo
lijs hoſtiū tuorū: q̄ dn̄s deus tuus dederit
tibi. Sic facies cūctiſ ciuitatib⁹ que a te pro
cul ualde ſūt: ⁊ n̄ ſūt de his urbib⁹ q̄s i poſ
ſeſſionē acceptur⁹ es. De his aūt ciuitatib⁹
q̄ dabūť tibi: nullū oio p̄mittes uiuere: ſed i
terficies i ore gladij ethēū videlicet ⁊ āmor
reū ⁊ chananeū pherezeū ⁊ eueū ⁊ iebuſe
um: ſicut p̄cepit tibi dn̄s de⁹ tuus: ne forte
doceāt uos facere cūctas abominatōes q̄s
ipi operati ſūt dijs ſuis: ⁊ peccetis i dn̄ꝫ de
um v̄m. Qn̄ obſederis ciuitatē multo tp̄e
⁊ munitionib⁹ circūdederis ut expugneſ eā
nō ſuccides arboreſ de quib⁹ ueſci pōt: nec
ſecurib⁹ per circuitū ōbes uaſtare regionē:
qm̄ lignū ē ⁊ nō hō: nec pōt bellātiū ꝯtra te
augere numerū. Siq̄ aūt ligna nō ſt̄ pomi
fera ſed agreſtia: ⁊ i certos apta uſus: ſuc-
cide ⁊ extrue machinas donec capias ciui-
tatē q̄ cōtra te dimicat. XXI

QUando inuētū fuerit i terra quā dn̄ſ
deus tuus daturus ē tibi hōis cada-
uer occiſi: ⁊ ignorabitur cedis reus: egredi
ētur maiores natu ⁊ iudices tui ⁊ metient
a loco cadaueris ſingularū p̄ circuitū ſpa-
tia ciuitatū: ⁊ quā uiciniorē ceteris eſſe per
ſpexerit: ſeniores ciuitatis illi⁹ tollēt uitulā
de armēto: que nō traxit iugū: nec terrā ſci
dit uomere: et ducēt eā ad uallē aſperā atq;
ſaxoſā: q̄ nūq̄ arata ē nec ſemētē recepit: et
cedēt i ea ceruices uitule. Aſcēdētq; ſacer-
dotes filij leui: q̄s elegerit dn̄s de⁹ tu⁹ ut mi
niſtrēt et b̄n̄dicat i noīe ei⁹: et ad v̄bū eorū
ōe negociū pēdēt: et q̄cq̄d mūdū ul' imūdū ē

iudicetur. Et uenient maiores natu ciuitatis
illi⁹ ad iterfectū: lauabūtq₃ manus suas sr
uitulā q̄ i ualle pcussa ē ⁊ dicēt: Man⁹ nr̄e
nō effuderūt sāguinē hūc: nec oculi uiderūt.
Propiti⁹ esto pplo tuo isrl̄: quē₃ redemisti
dn̄e: ⁊ nō reputes sāguinē innocētē i medio
populi tui isrl̄. Et auferetur ab eis reatus
sāguis: tu aūt alien⁹ eris ab inocētis cruoꝛ:
q̄ fusus ē cū feceris qđ pcepit dn̄s. Si egres
sus fueris ad pugnā cōtra inimicos tuos ⁊
tradiderit eos dn̄s de⁹ tu⁹ i manu tua: cap-
tiuosq₃ duxeis: ⁊ uideris i numero captiuo
rū mulierē pulchrā ⁊ adamaueris eā: uolu
erisq₃ habere uxoꝛē: itroduces eā i domum
tuā. Que radet cesariē ⁊ circūcidet ungues
⁊ deponet uestē i q̄ capta ē: sedēsq₃ i domo
tua flebit pr̄em ⁊ matrē suā uno mēse: ⁊ po
stea itrabis ad eā: dormiesq₃ cum illa: et
erit uxoꝛ tua. Si aūt postea nō sederit aio
tuo dimittes eā liberā: nec uēdere poteris
pecunia: nec opprimere per potētiā: q̄a hūi
liasti eā. Si hūerit hō uxores duas unā di-
lectā ⁊ alterā odiosā: genueritq₃ ex eis libe
ros: ⁊ fuerit fili⁹ odiose pmogenitus: uolue
ritq₃ substātiā suā iter filios suos diuidere:
nō poterit filiū dilecte facere pmogenitū. ⁊
preferre filio odiose: sed filiu₃ odiose agno-
scet pmogenitū: dabitq₃ ei de his q̄ ihabue-
bit cūcta duplicia. Iste ē eni pricipiū libero
rū ei⁹: ⁊ huic debētur pmogenita. Si genu
erit hō filiū cōtumacē ⁊ pteruū: q̄ nō audi
erit pr̄is ac matris iperiū: ⁊ coercit⁹ obedi
re cōtēpserit: apprehēdēt eū ⁊ ducēt ad seni
oꝛes ciuitatis illi⁹ ⁊ ad portā iudicij: dicent
q₃ ad eos: Fili⁹ noster iste pteruus ⁊ contu
max ē: monita nostra audire cōtēnit: ꝯmes
sationib⁹ uacat ⁊ luxurie atq₃ cōuiuijs: la-
pidib⁹ eū obruet ppls ciuitatis ⁊ morieť: ut
auferat malū ð medio vr̄i: ⁊ uniuersus isrl̄
audies ptimescat. Qñ peccauerit hō qđ mō
te plectēdū ē: ⁊ adiudicat⁹ morti appensus
fuerit i patibulo: nō pmanebit cadauer ei⁹ i
ligno: sed i eadē die sepelieť: q̄a maledict⁹ a
deo ē q̄ pēdit i ligno: ⁊ neq̄q̄ cōtamiabis t-
rā tuā: quā dn̄s de⁹ tuus dederit tibi i pos-
sessionē.

XXII

Non uidebis bouē fratris tui aut ouē
errātē ⁊ preteribis: s₃ reduces fratri
tuo: et si nō ē ppiquus frater tu⁹ nec nosti
eū: duces i domū tuā: ⁊ erūt apud te q̄diu
q̄rat ea frať tu⁹ ⁊ recipiat. Siľr facies ð asi
no ⁊ de uestimēto: ⁊ de oī re fratris tui q̄ pi
erit: si iueneris eā ne negligas q̄si alienā. Si
uideris asinū fratris tui aut bouē cecidisse
i uia: nō despicies: sed subleuab̄ cū eo. Nō
iduet mulier ueste uirili: nec uir uteť ueste
feminea. Abominabilis eni apud deū ē qui
facit hoc. Si ābulās p uiā i arboꝛe uľ i tra
nidū auis iueneris ⁊ matrē pullis uel ouis
desup icubātē: nō tenebis eā cū filijs: s₃ abi
re patieris captos tenēs filios: ut bn̄ sit t ⁊
lōgo uiuas tēpoꝛe. Cū edificaueris domu₃
nouā: facies murū tecti p circuitū: ne effun
dať sāguis i domo tua: ⁊ sis re⁹ labēte alioꝛ
ipceps ruēte. Nō seres uineā tuā alťo semie
ne ⁊ semē quā seuisti ⁊ q̄ nascūt ex uinea pa
riť sāctificētur. Nō arab̄ i boue simul ⁊ asi
no. Nō idueris uestimēto qđ ex lana lino-
q₃ cōtextū ē. Funiculos i fibrijs facies p q̄t
tuor angulos palij tui q̄ operiris. Si duxe
rit uir uxoꝛē: ⁊ postea odio hūerit eā: q̄sierit
q₃ occasiones: q̄b⁹ dimittat eā obijcieť ei no
mē pessimū: ⁊ dixerit: Uxoꝛē hāc accepi ⁊ i
gressus ad eā nō ueni uirginē: tollēt eā pať
⁊ mať ei⁹: ⁊ ferēt secū signa v̓ginitatis ei⁹ ad
senioꝛes urbis: q̄ i poꝛta sūt: ⁊ dicet pať: Fi-
liā meā dedi huic uxoꝛē: quā q̄a odit: ipōit
ei nomē pessimū ut dicat: nō ueni filiā tuā
uirginē: ⁊ ecce hec sūt signa uirgitatis filie
mee. Expādēt uestimētū coꝛā seniorib⁹ ciui
tatis: apprehēdētq₃ senes urb̄ illi⁹ uirū ⁊ v̓
bēabūt illū: ꝯdēnātes isup cētū siclis argēti
q̄s dabit pr̄i puelle: qm̄ diffamauit nomen
pessimū sup uirginē isrl̄: hēbitq₃ eā uxoꝛē ⁊
nō poterit dimittere oib⁹ diebus uite sue.
Q₃ si uerū ē qđ obijcit: ⁊ nō ē i puella iuēta
uirgitas: eijciēt eā extra foꝛes dom⁹ pr̄is sui
⁊ lapidib⁹ obruēt uiri ciuitatis illi⁹ ⁊ mori
etur: qm̄ fecit nefas i isrl̄: ut foꝛnicaretuꝛ in
domo pr̄is sui: ⁊ auferes malum de medio
tui. Si doꝛmierit uir cū uxore alteri⁹: utq₃
moꝛieť. i. adulter ⁊ adultera: ⁊ auferes ma-
lū de isrl̄. Si puellā uirginē despōderit uir
et iuenerit eā aliq̄s i ciuitate et cōcubuerit
cū ea: educes utrūq₃ ad portā ciuitatis illi⁹
et lapidib⁹ obruētur: puella quia nō clama
uit cū esset i ciuitate: uir quia hūiliauit uxo
rē pximi sui: et auferes malū de medio tui.
Si aūt i agro repperit uir puellā q̄ despon
sata ē: et apprehēdēs cōcubuerit cū ea: ipe
moꝛieť solus: puella nihil patieť: nec est rea
mortis: qm̄ sicut latro cōsurgit ꝯtra frēꝫ su
um: et occidit aīa₃ ei⁹: ita et puella ppessa ē
Sola erat i agro: clamauit et nullus affuit

qui liberaret eã. Si iuenerit uir puellã uirginẽ q̃ nõ hẽt spõsũ: ⁊ apphẽdẽs cõcubuẽit cũ illa: ⁊ res ad iudiciũ uenerit: dabit q̃ dormiuit cũ ea p̃ri puelle quiq̃gita siclos argẽti: ⁊ hẽbit eã uxorẽ: q̃a humiliauit illã. Nõ poterit dimittere eaʒ cũctis dieb⁹ uite sue. Non accipiet hõ uxorẽ p̃ris sui: nec reuelabit opimẽtũ ei⁹.

XXIII

Non itrabit eunuchus attritis uł ãputatis testiculis ⁊ absciso ueretro ecclesiã dñi. Nõ igredieť mãser hoc ẽ de scorto natus i ecclesiã dñi usq₃ ad decimã gñationẽ. Ammonites ⁊ moabites ẽt p⁹ decimaʒ gñationẽ nõ itrabũt eccłiã dñi i eternũ: q̃a noluerũt vob̃ occurrere cũ pane ⁊ aq̃ i uia: q̃n egressi estis de egypto: ⁊ q̃a cõduxerũt cõtra te balaã filiũ beor de mesopotamia syrie ut malediceret tibi: ⁊ noluit dñs deus tu⁹ audire balaã: uertitq₃ maledictionẽ ei⁹ i bñdictionẽ tuã: eo q͛ diligeret te. Nõ facies cũ eis pacẽ: nec q̃ras eis bona cũctis dieb⁹ uite tue i sẽpiternũ. Nõ abomiaberi͛ idumeũ: q̃a frater tu⁹ ẽ: nec egyptiũ: q̃a aduẽa fuisti i terra ei⁹. Qui nati fuerit ex eis t̃tia gñatione: itrabũt i eccłiã dñi. Q̃n egressus fueris aduersus hostes tuos i pugnã: custodies te ab õi re mala. Si fuẽit iter uos hõ q̃ nocturno pollut⁹ sit sõno: egredieť extra castra: ⁊ ñ reuerteť p̃us q͛ ad uesperã laueť aq̃: ⁊ post soł occasũ regredieť i castra. Hẽbis locũ extra castra: ad quẽ egrediaris ad req̃sita nature gerens paxillũ i balthco. Cũq₃ sederis fodies p circuitũ: ⁊ egesta humo opies q̃ releuat⁹ es. Domin⁹. n. deus tu⁹ ãbulat i medio castrorũ: ut eruat te ⁊ tradat tibi inimicos tuos: ut sit castra tua sãcta: ⁊ nihil i eis appareat feditatis: ne dereliquat te. Nõ trades seruuʒ dño suo: q̃ ad te cõfugerit: habitabit tecũ i loco q̃ ei placuerit: et i una urbiũ tuarũ req̃escet: ne cõtristes eũ. Nõ erit meretrix de filiab⁹ isrł: nec scortator de filiis isrł. Non offeres mercedẽ p̃stibuli: nec p̃ciũ canis i domo dñi dei tui: quicq̃d illud ẽ qd̃ uouerit: quia abomiatio est utrũq₃ apud dñʒ deũ tuũ. Nõ feneraƀ fratri tuo ad usurã pecũiã: nec fruges nec q͛libet aliã rẽ: s₃ alieno. Fratri ãt tuo absq₃ usura id q̃ idiget cõmodabis: ut bñdicat tibi dñs deus tu⁹ i õi opere tuo i terra ad quã ingrederis possidẽdã. Cũ uotũ uoueris dño deo nõ tardabis reddeř: quia req̃ret illud dñs deus tuus: ⁊ si morat⁹ fueris: reputabiť tibi i peccatũ. Si nolueris polliceri: abs₃ peccato eris. Qd̃ aũt seł egressũ ẽ d̃ labiis tuis obßuabis ⁊ facies sicut promisisti dño deo tuo: ⁊ p̃pa volũtate ⁊ ore tuo locut⁹ es. Ingressus vineã p̃ximi tui comede vuas quãtũ tibi placuerit: foras autẽ ne efferas tecũ. Si itraueri͛ segetẽ amici tui: frãges spicas ⁊ mãu ↄteres: falce ãt nõ metes.

XXIIII

Si accepit hõ vxorẽ ⁊ hũerit eaʒ ⁊ nõ inuenerit gratiaʒ ante oculos eius p̃pter aliquã feditatem: scribet libellum ĩpudii ⁊ dabit in manu illi⁹: ⁊ dimittet eã d̃ domo sua. Cũq₃ egressa alteꝝ maritũ duxẽit ⁊ ille q̃₃ oderit eã: dedẽitq₃ ei libellũ ĩpudii ⁊ dimiserit de domo sua uel certe mortuus fuerit: nõ poťit p̃or marit⁹ recipe eã i vxorẽ q̃a polluta ẽ ⁊ abomiabilis facta corã dño: ne peccare facias t̃rã tuã quã dñs de⁹ tuus tradiderit tibi possidẽdã. Cũ accepit hõ nuper vxorẽ: nõ p̃cedet ad bellũ: nec ei quippiam necitati͛ iungeť publice: s₃ vacabit abs₃ culpa domui sue: vt uno ãno leteť cũ vxore sua. Nõ accipies loco pignoris iferiorẽ ⁊ supiorẽ molã: q̃a aiam suã apposuit tibi. Si ↄp̃hensus fuerit hõ sollicitãs fratrẽ suũ d̃ filiis isrł: ⁊ vẽdito eo accepit p̃ciũ iterficieť: ⁊ auferes malũ de medio tui. Obserua diligẽter ne icurras plagã lepre: s₃ facies q̃cuq₃ docuerit te sacerdotes leuitici generi͛ iuxta id qd̃ p̃cepi eis: ⁊ iple sollicite. Mementote q̃ fecerit dñs de⁹ vester marie in via cũ egrederemini d̃ egypto. Cũ repetes p̃ximo tuo rẽ aliquã quã debet tibi: nõ igredieri͛ domũ ei⁹ ut pign⁹ auferas: s₃ stabis foris ⁊ ille tibi p̃feret qd̃ hũerit. Si autẽ paup ẽ: ñ p̃noctabit apd̃ te pign⁹: s₃ stati reddes ei añ soł occasũ: ut dormiẽs i vestimẽto suo bñdicat tibi: ⁊ habeas iusticiã corã dño deo tuo. Nõ negabis mercedẽ idigẽtis ⁊ paupis fratris tui siue aduene q̃ tecũ morať in t̃ra ⁊ intra portas tuas ẽ: s₃ eadẽ die reddes ei p̃ciũ laboris sui añ solis occasũ: q̃a paup ẽ ⁊ ex eo sustẽtat aiaʒ suã: ne clamet ↄtra te ad dñm ⁊ reputeť tibi i pccm̃. Nõ occidẽtur patres pro filiis nec filii pro patribus: sed vnusq̄sq₃ pro peccato suo morietur. Non peruertes iudicium aduene ⁊ pupilli: nec auferes pignoris loco vidue vestimẽtuʒ. Memento q͛ seruieris in egypto: ⁊ eruerit te dominus deus tuus inde. Iccirco precipio tibi ut facias hanc rem. Quando messueris segetẽ i-

agro tuo: ⁊ oblit⁹ māipulū reliqueris: non reuerteris ut tollas illū: sȝ aduenā ⁊ pupillū ⁊ uiduā auferre patieris: ut bñdicat tibi dñs de⁹ tu⁹ i oi ope manuū tuaꝝ. Si fruges col legeris oliuaꝝ: qcqd remāserit i arboribus nō reuerteris ut colligas: sȝ relinques adue ne pupillo ac uidue. Si uindemiaueris ui neā tuā: nō colliges remanētes racemos: sȝ cedēt i usus aduene pupilli ac uidue. Me mēto ꝙ ⁊ tu seruieris i egypto: ⁊ iccirco ꝑci pio tibi ut facias hāc rē.

XXV

SI fuerit causa inter aliquos ⁊ iterpel lauerit iudices: quē iustū eē ꝑspexerit: illi iusticie palmā dabunt: quē impiū: cōdē nabunt ipietatis. Si autē euȝ qui peccauit dignū uiderit plagis: ꝓsternēt ⁊ corā se faci ent vberari. Pro mēsura pcci erit ⁊ plagaꝝ modus: ita dūtaxat ut qdragēariū numerū nō excedāt: ne fede laceratꝰ añ oculos tuos obeat frat tu⁹. Nō ligabis os bouis terētis i area fruges tuas. Qñ habitauerit fres sil̄: ⁊ unus ex eis absqȝ liberis mortu⁹ fuerit: uxō ōfūcti nō nubet alti: sȝ accipiet eā frat ei⁹ ⁊ suscitabit semē fratris sui: ⁊ ꝑmogēitū ex ea filiū noie illi⁹ apellabit: ut nō deleat nomē ei⁹ ex isrl̄. Sin aūt noluerit accipe uxorē fris sui q̄ ei lege debet: ꝑget mulier ad portaȝ ci uitatis: ⁊ iterpellabit maiores natu: diceteqȝ: Nō vult frat viri mei suscitare semē fratris sui i isrl̄: nec me i cōiugiū sumere. Statiqȝ accersiri eū faciēt: ⁊ iterrogabūt: Si rñderit nolo eā vxorē accipe: accedet mulier ad euȝ corā seniorib⁹ ⁊ tollet calciamētū ō pede ei⁹ spuetqȝ i faciē ei⁹: ⁊ dicet: Sic fiet hoi q nō edificat domū fris sui. Et vocabit nomē illi us i isrl̄: dom⁹ discaltiati. Si hūerit it se iu giū viri duo: ⁊ vn⁹ ꝯtra alteꝝ rixari cepit: volēsqȝ vxor alteri⁹ eruē viꝝ suū ō māu for tioris: miseritqȝ manū ⁊ apprehēderit verē da ei⁹: abscides manū illi⁹: nec flecteris sup eā vlla mīsicōdia. Nō hēbis i sacculo diuersa pōdera maius ⁊ minus: nec erit i domo tua modius maior ⁊ minor. Pōdus habebꝭ iu stū ⁊ verū: ⁊ modius eq̄lis ⁊ verus ērit tibi: vt multo viuas tp̄e sup t̄rā quā dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Abominat. n. dñs eū q fac hec: ⁊ aduersat oēȝ iiusticiā. Memēto q̄ fecerit tibi amalech in via qñ egrediebaris ex egy pto: qūo occurrerit tibi ⁊ extremos agmis tui q lassi residebāt ceciderit: qñ tu eras fa me ⁊ labore ꝯfectus: ⁊ nō timuerit deū. Cū ergo dñs deus tu⁹ dederit tibi reqē: ⁊ subie cerit cūctas ꝑ circuitū natiōes i terra: quaȝ tibi pollicitus est: delebis nomē eius sub ce lo. Caue ne obliuiscaris.

XXVI

CUmqȝ itraueris terrā quā dñs de⁹ tu us tibi datur⁹ ē possidēdā: ⁊ obtinue ris eā atqȝ habitaueris i illa: tolles de cūctis frugib⁹ tuis ꝑmitias ⁊ pones i cartallo: per gesqȝ ad locū quē dñs deus tu⁹ elegerit ut i bi iuocet nomē ei⁹: accedesqȝ ad sacerdoteȝ q fuerit i dieb⁹ illis ⁊ dices ad eū: Profite or hodie corā dño deo tuo: ꝙ igressus sū in terrā ꝑ q̄ iurauit p̄rib⁹ nr̄is: ut daret eā no bis. Suscipiēsqȝ sacerdos cartallū de māu tua ponet añ altare dñi dei tui: ⁊ loq̄ris i cō spectu dñi dei tui: Syrus ꝑseq̄bat p̄reȝ me um: q descēdit i egyptū: ⁊ ibi ꝑegrinat⁹ ē in paucissimo numero: creuitqȝ i gētē magnā ac robustā ⁊ ifinite multitudis. Afflixerūt qȝ nos egyptij: ⁊ ꝑsecuti sūt iponētes onera grauissima: ⁊ clamauim⁹ ad dñȝ deū p̄rum nostrorū: q exaudiuit nos ⁊ respexit humi litatē nostrā ⁊ laborē atqȝ angustiā: ⁊ edu xit nos de egypto in manu forti ⁊ brachio extēto: i igēti pauore: i signis atqȝ portentis ⁊ itroduxit ad locū istū: ⁊ tradidit nobꝭ t̄rā lacte ⁊ melle manātē. Et iccirco nūc offero ꝑmitias frugū t̄re: quā dñs de⁹ dedit mihi. Et dimittes eas i ꝯspectu dñi dei tui: ⁊ ado rato dño deo tuo: epulaberis i oib⁹ bōis q̄ dñs deus tu⁹ dederit tibi ⁊ domui tue: tu ⁊ leuites ⁊ aduena q tecū ē. Qñ ꝯpleueris deci mā cūctaꝝ frugū tuaꝝ āno dcimaꝝ tertio: dabis leuite ⁊ aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue vt comedāt itra portas tuas: ⁊ saturēt: loque risqȝ i ꝯspectu dñi dei tui: Attuli qd scifica tū ē ō domo mea ⁊ dedi illud leuite ⁊ adue ne ⁊ pupillo ac vidue sic iussisti mihi. Non ꝑteriui mādata tua: nec sū oblit⁹ iperij tui. Nō comedi ex eis i luctu meo: nec separaui ea i q̄libet imūditia: nec expēdi ex his qcq̄ i re funebri. Obediui voci dñi dei mei: ⁊ fe ci oia sicut ꝑcepisti mihi. Respice ō scūario tuo ⁊ de excelso celorū habitaculo: ⁊ bñdic ppl̄o tuo isrl̄: ⁊ t̄re quā dedisti nobꝭ sicut iu rasti p̄rib⁹ nr̄is: t̄re lacte ⁊ melle manati. Ho die dñs deus tu⁹ ꝑcepit tibi: vt facias māda ta hec atqȝ iudicia: vt custodias ⁊ ipleas ex toto cōde tuo ⁊ ex tota aīa tua. Dñȝ elegisti hodie ut sit tibi de⁹ ⁊ ambules i vijs ei⁹: vt custodias cerimōias illi⁹ ⁊ mādata atqȝ iu dicia: ⁊ obedias ei⁹ imꝑio. En dñs elegit te

hodie ut sis ei ppl's peculiaris sicut locut' ē tibi: ⁊ custodias oia pcepta ill': ⁊ faciet te excelsiorē cūctis gētib' qs creauit i laudē ⁊ nomē ⁊ gl'iam suā: vt sis pplus scūs dñi dei tui sicut locutus est.

XXVII

PRecepit autē moyses ⁊ seniores populo isrl' dicentes: Custodite oē mandatū qd precipio vob' hodie. Cūq; trāsieris iordanem i terrā quā dñs deus tuus dabit tibi: eriges igentes lapides ⁊ calce leuigabis eos vt possis i eis scribē oia vba legis hui' iordane trāsmisso: vt introeas terrā quam dñs deus tu' dabit tibi.: terrā lacte ⁊ melle manātē sicut iurauit pr̃ib' tuis. Qñ ergo trāsieritis iordanē erigite lapides qs ego hodie pcipio vob' i mōte hebal: ⁊ leuigab' eos calce: ⁊ edificabis ibi altare dño deo tuo d lapidib' qs ferꝝ ñ tetigit: ⁊ de saxis informibus ⁊ ipolitis: ⁊ offeres sup eo holocausta dño deo tuo: ⁊ imolabis hostias pacificas: comedesq; ibi ⁊ epl'aberis corā dño deo tuo. Et scribes sup lapides oia vba legis hui' plane ⁊ lucide. Dixerūtq; moyses ⁊ sacerdotes leuitici generis ad oēm israelē: Attende ⁊ audi isrl': Hodie fact' es pplus dñi dei tui. Audies vocē ei': ⁊ facies mādata atq; iusticias qs ego pcipio tibi. Precepitq; moyses ppl'o i die illo dicēs: Hi stabūt ad bñdicēdū dño sup mōtē garizim iordane trāsmisso: simeon leui iudas isachar ioseph ⁊ beniamin. Et e regiōe isti stabūt ad maledicēduz i mōte hebal ruben gad ⁊ aser zabulō dan ⁊ neptali. Et pnūciabūt leuite: dicent q; ad oēs uiros isrl' excelsa voce: Maledictus hō q fac sculptile ⁊ ɔflatile abōinatōez dñi: opus manuū artificū: pōitq; illud i abscōdito. Et rñdbit ois ppl's: ⁊ dicet amē. Maledict' q nō honōat patrē suū ⁊ matrē suā. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q trās fert tminos pximi sui. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q errare facit cecū i itiē. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q puētit iudiciū aduene pupilli ⁊ vidue. Et dicet ois pplus amē. Maledict' q dōmit cū vxore pr̃is sui: ⁊ reuelat opimentū lectuli eius. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q dōmit cū oi iumēto. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q dōmit cū sorōe sua filia pr̃is sui uel matris sue. Et dicet ois pplus amen. Maledict' q dormit cū socru sua. Et dicet ois pplus amē. Maledictus q clā pcusserit proximū suū. Et dicet ois pplus amē. Maledictus qui dormit cū uxore proximi sui. Et dicet omnis populus amen. Maledictus qui accipit munera ut pcutiat aiaz sanguinis inocētis. Et dicet ois pplus amen. Maledictus q nō pmanet in smonib' legis huius: nec eos ope pficit. Et dicet ois populus amen.

XXVIII

SI autē audieris uocē dñi dei tui ut facias atq; custodias oia mādata eius q ego precipio tibi hodie: faciet te dominus deus tuus excelsiorē cūctis gentibus q vsāt i tra. Ueniētq; sup te uniuerse benedictōes iste ⁊ apprehēdēt te: si tñ pcepta eius audieris. Bñdictus tu i ciuitate: ⁊ bñdictus i agro Bñdictus fructus uētris tui ⁊ fructus terre tue: fructusq; iumētorū tuorū: greges armētorū tuoꝝ ⁊ caule ouiū tuaꝝ. Bñdicta horrea tua: ⁊ benedicte reliquie tue. Bñdictus eris igrediēs ⁊ egrediēs. Dabit dñs inimicos tuos qui cōsurgent aduersū te corruentes i cōspectu tuo. Per unā uiā ueniēt ɔtra te: ⁊ p septē fugiēt a facie tua. Emittet dñs bñdictionē sup cellaria tua ⁊ sup oia opa manuū tuaꝝ: bñdicetq; tibi i tra quā acceperis. Suscitabit te dñs sibi i ppl'm scm sic iurauit tibi: si custodieris mādata dñi dei tui: ⁊ ābulaueris i vijs eius. Uidebūtq; oēs traꝝ ppli q nomē dñi inocatū sit sup te ⁊ timebūt te. Abūdare te faciet dñs oib' bōis fructu vteri tui ⁊ fructu iumētoꝝ tuorum: fructu tre tue quā iurauit dñs pr̃ib' tuis ut daret tibi. Apiet dñs thesaurū suū optimū celū: ut tribuat pluuiā tre tue i tpe suo: benedicetq; cūctis opibus manuū tuarū. Et fenerab' gētib' mltis: ⁊ ipe a nullo fen' accipies: Cōstituet te dñs deus tu' i caput ⁊ ñ i caudā: ⁊ eris sp supra ⁊ nō subt': si tñ audieris mādata dñi dei tui q ego pcipio tibi hodie ⁊ custodieris ⁊ feceris: ac ñ dcliaueris ab eis nec ad dextrā nec ad sinistrā: nec secut' fueris deos alienos neq; colueris eos. Qz si audire nolueris vocē dñi dei tui: ut custodias ⁊ facias oia mandata eius ⁊ cerimonias qs ego pcipio tibi hodie: venient sup te oēs maledictiones iste ⁊ apprehendent te. Maledictus eris in ciuitate: maledictus i agro. Maledictum horreū tuuz: ⁊ maledicte reliquie tue. Maledictus fructus ventris tui ⁊ fructus terre tue: armenta boum tuoruz ⁊ greges ouium tuarū. Maledictus eris ingrediens: ⁊ maledictus egrediens. Mitte-

dn̄s sup te famē ⁊ esuriē ⁊ increpationē in
oīa opera tua q̄ tu facies donec conterat te
⁊ ꝑdat velocit̄ ꝑꝑ adinuentiones tuas pessi
mas in qbꝰ reliq̄sti me. Adiungat tibi dn̄s
pestilentiā: donec cōsumat te d̄ t̄ra ad quā
igredieris possidēdā. Percutiat te dn̄s ege
state febri ⁊ frigore: ardore ⁊ estu ⁊ aere cor
rupto ac rubigine: ⁊ perseq̄t: donec pereas.
Sit celū qd̄ supra te ē eneū: ⁊ terra quā cal
cas ferrea. Det dn̄s imbrem t̄re tue puluerē:
⁊ d̄ celo descēdat sup te cinis donec ꝯtarī.
Tradat te dn̄s corruētē añ hostes tuos: ⁊
ꝑ vnā viā egrediarī ꝯtra eos: ⁊ ꝑ septē fugi
as ⁊ dispgaris ꝑ oīa regna t̄re. Sitq̄ cada
uer tuū i escā cūctī volatilibꝰ celi ⁊ bestijs t̄e
⁊ nō sit q̄ abigat. Percutiat te dn̄s vlcē egy
pti: ⁊ ꝑtē corpōis ꝑ quā stercora digerunt.
scabie q̄q̄ ⁊ prurigie: ita ut curari nequeas.
Percutiat te dn̄s amētia ⁊ cecitate ac furo
re mētī: ⁊ palpes i meīdie sicut palpaī solet
cecus i tenebris: ⁊ n̄ dirigas vias tuas. Oi
q̄ tp̄e calūniā sustineas: ⁊ opp̄maris violē
tia nec habeas q̄ liberet te. Uxorē accipias
⁊ alius dormiat cū ea. Domū edifices: ⁊ n̄
habites i ea. Plātes vineā: ⁊ nō vindemies
eā. Bos tuꝰ imolet corā te: ⁊ nō comedas
ex eo. Asinꝰ tuꝰ rapiat i ꝯspectu tuo: ⁊ nō id
dat tibi. Oues tue dent inimicī tuis: ⁊ non
sit q̄ te adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue tradant
alteri poplo vidētibꝰ oculis tuis ⁊ deficien
tibus ad ꝯspectū eorꝫ tota die: ⁊ nō sit for
titudo i manu tua. Fructus t̄re tue ⁊ oēs la
bores tuos comedat pp̄lus quē ig̃ras: ⁊ sis
sꝑ calūniā sustinēs: ⁊ opp̄ssus cūctis diebꝰ:
⁊ stupēs ad t̄rorē eorū q̄ videbūt oculi tui.
Percutiat te dn̄s vlcē pessimo i genibꝰ ⁊ in
suris: sanariq̄ nō possis a plāta pedis vsq̄
ad v̄ticē tuū. Ducetq̄ te dn̄s ⁊ rēgē tuū: quē
ꝯstitues sup te: i gētē quā ig̃ras tu ⁊ patres
tui: ⁊ seruies ibi dijs alienis ligno ⁊ lapidi:
⁊ eris ꝑditꝰ i ꝓuerbiū ac fabulā oībꝰ pp̄lis
ad q̄s te itroduxerit dn̄s. Semētē multā ia
cies i t̄rā ⁊ modicū ꝯgregabis: quia locuste
deuorabūt oīa. Uineā plantabis ⁊ fodies:
⁊ vinū non bibes: nec colliges ex ea quip
piā: quoniā vastabit vermibus. Oliuas ha
bebis i oībus terminis tuis ⁊ non vngeris
oleo: quia defluent ⁊ peribunt. Filios ge
nerabis ⁊ filias: ⁊ non frueris eis: quoniā
ducentur in captiuitatē. Omnes arbores
tuas ⁊ fruges terre tue rubigo consumet.
Aduēa qui tecū v̄sat i t̄ra: ascēdet super te
eritq̄ sublimior: tu autē d̄scēdes: ⁊ eris infe
rior. Ipse fenerabit tibi: ⁊ tu nō fenerabꝭ ei
Ipse erit i caput: ⁊ tu eris i caudā. Et ueni
ent sup te oēs maledictōes iste: ⁊ ꝑsequen
tes apprehēdēt te donec itereas: q̄r nō audi
sti vocē dn̄i dei tui: nec seruasti mādata eiꝰ
⁊ cerimonias q̄s ꝑcepit tibi. Et erūt i te si
gna atq̄ ꝓdigia ⁊ i semine tuo vsq̄ i sēpiter
nū: eo q̄ nō seruieris dn̄o deo tuo i gaudio
cordisq̄ leticia propt̄ rerū oīum abundan
tiā. Seruies iīmico tuo quē emittet tibi do
minꝰ in fame ⁊ siti ⁊ nuditate ⁊ oī penuria:
⁊ ponet iugū ferreū sup ceruicē tuā donec
te ꝯterat. Adducet dn̄s sup te gentē d̄ lōgin
quo ⁊ de extremis terre finibꝰ i silitudinē
aq̄le volātis cū ipetu: cuiꝰ linguā itelligeī n̄
possis: gentē ꝓcacissimā q̄ non deferat seni:
nec misereat paruuli: ⁊ d̄uoret fructū iumē
torū tuorū ac fruges t̄re tue: dōec intereas:
⁊ nō relinq̄t tibi triticū vinū ⁊ oleū armēta
boū ⁊ greges ouiū: dōec te dispdat ⁊ cōte
rat i cūctis vrbibꝰ tuis: ⁊ destruantur muri
tui firmi atq̄ sublimes: i q̄bꝰ habebas fidu
ciā i oī terra tua. Obsideberis itra portas
tuas i oī t̄ra tua quā dabit tibi dn̄s deꝰ tuꝰ.
⁊ comedes fructū vteri tui ⁊ carnes filiorū
tuorū ⁊ filiarū tuarū q̄s d̄derit tibi dn̄s deꝰ
tuꝰ i angustia ⁊ vastitate q̄ opprimet te ho
stī tuꝰ. Hō delicatꝰ i te ⁊ luxuriosus valde i
uidebit f̄ri suo ⁊ vxōi q̄ cubat i sinu suo: ne
det eis de carnibꝰ filiorꝫ suorꝫ q̄s comedet:
eo q̄ nihil aliud habeat i obsidiōe ⁊ pēuria
q̄ vastauerit te inimici tui itra oēs p̄otas tu
as. Tenera mulier ⁊ delicata q̄ sup t̄rā in
gredi nō ualebat: nec pedis vestigiū figere
ꝓpt̄ mollitiē ⁊ teneritudinē nimiā: iuidebit
viro suo q̄ cubat i sinu eiꝰ sup filij ⁊ filie car
nibꝰ ⁊ illuie secūdiarū que egrediūt de me
dio feminū eiꝰ: ⁊ sup liberī q̄ eadē hōa nati
sunt. Comedent. n. eos clam ꝓpt̄ rerū oīuꝫ
penuriā i obsidione ⁊ vastitate: q̄ opprimet
te inimicus tuus intra portas tuas. Nisi cu
stodieris ⁊ feceris omnia v̄ba legis huius q̄
scripta sunt in hoc volumine: ⁊ timueris
nomen eius gloriosū ⁊ terribile: hoc ē dn̄m
deum tuū: augebit plagas tuas ⁊ plagas se
minis tui: plagas magnas ⁊ perseuerantes
infirmitates pessimas ⁊ perpetuas: ⁊ con
uertet i te oēs afflictiones egypti quas timu
isti ⁊ adherebunt tibi. Insup ⁊ vniuersos
lāguores ⁊ plagas: q̄ nō sūt scripte i uolumi
ne legis huius: iducet dn̄s super te: donec

te cõterat. Et remanebitis pauci numero q̄
ꝑus eratis sicut astra celi pre multitudine:
qm̄ nõ audistis vocē dn̄i dei vr̄i. Et sicut an̄
letatꝰ ē dn̄s sup vos: bn̄ vobis faciēs vosq̄
multiplicās: sic letabit̄ dispdēs vos atq̄ sb̄
uertēs: ut auferamini d̄ t̄ra ad quā ingredi
eris possidēdā. Dispget te dn̄s i oēs popu-
los a sūmitate t̄re vsq̄ ad t̄minos eiꝰ: ⁊ ser-
uies ibi dijs alienis q̊s ⁊ tu ignoras ⁊ pa-
tres tui lignis ⁊ lapidibꝰ. In gētibꝰ q̄q̄ ill' nõ
q̄esces: neq̄ erit requies vestigio pedis tui.
Dabit. n. tibi dn̄s ibi cor pauidū: ⁊ deficien
tes oculos: ⁊ aiam ꝯsūptā merore: ⁊ erit vi-
ta tua q̄i pēdēs an̄ te. Timebis nocte ⁊ die
⁊ nõ credes vite tue. Mane dices: q̊s mihi
det vespū: ⁊ vespe: q̊s mihi det mane; ppter
cordis tui formidinē q̄ terreberis: ⁊ ppt̄ ea q̄
tuis videbis oculis. Reducet te dn̄s classibꝰ
i egyptū p viā de q̄ dixit tibi: ut eā amplius
nõ uidēs. Ibi uēderis inimicis tuis i seruos
⁊ ancillas: ⁊ non erit qui emat.

XXIX

Hec sunt uerba federis qd̄ p̄cepit domi
nus moysi ut feriret cū filijs isr̄l i t̄ra
moab: pret̄ illud fedꝰ quod cū eis pepigit i
oreb. Uocauitq̄ moyses oēm israel: ⁊ dixit
ad eos: Uos vidistis uniuersa q̄ fecit domi
nus corā uob̄ i t̄ra egypti pharaoni ⁊ oibꝰ
seruis eiꝰ vniuerseq̄ t̄re illiꝰ: tētatiões ma
gnas: q̊s viderūt oculi tui: signa illa porten
taq̄ ingētia: ⁊ nõ dedit vob̄ dn̄s cor intelli-
gēs ⁊ oculos vidētes: ⁊ aures q̄ possint au-
dire vsq̄ i p̄ntē diē. Adduxit uos q̄dragin-
ta ānis p desertū: nõ sūt attrita uestimēta
vr̄a: nec calciamēta pedū vr̄oꝝ uetustate cõ
sūpta sūt. Panē nõ comedistis: vinū ⁊ siceram
nõ bibistis: vt sciretis q̄a ipe ē dn̄s deus ue
ster. Et uenistis ad hūc locū: egressusq̄ ē se
on rex esebon ⁊ og rex basan occurētes no
bis ad pugnā: ⁊ pcussimꝰ eos ⁊ tulimꝰ t̄raꝫ
eoꝝ: ac tradidimus possidēdā ruben ⁊ gad
⁊ dimidie tribu manasse. Custodite ḡ vba
pacti huiꝰ ⁊ iplete ea: ut itelligatis uniuersa
q̄ facitis. Uos statis hodie cūcti corā domio
deo vr̄o: pricipes vr̄i ⁊ tribꝰ ac maiores na-
tu atq̄ doctōes ois ppl̄s isr̄l liberi ⁊ uxōes
vr̄e ⁊ aduene q̄ tecū morant̄ in castris exce-
ptis lignoꝝ cesoribꝰ ⁊ his q̄ ꝯpōtāt aq̄s: ut
trāseas i fedē dn̄i dei tui: ⁊ i iureiurādo qd̄
hodie dn̄s deus tuus pcutit tecū: ut suscitet
te sibi i ppl̄m ⁊ ipse sit dn̄s deus tuus sic lo
cutus ē tibi: ⁊ sic iurauit p̄tibꝰ tuis abraaꝫ
isaac ⁊ iacob. Nec uob̄ solis ego hoc fedꝰ fe
rio ⁊ hec iuramēta ꝯfirmo: sꝫ cūctis p̄ntibus
⁊ absētibꝰ. Uos. n. nostis q̄mo habitauerimꝰ
in t̄ra egypti: ⁊ q̄mo trāsierimꝰ p mediū na-
tionū: q̊s trāseūtes uidistis abominatōes ⁊
sordes. i. idola eoꝝ lignū ⁊ lapidē: argētū ⁊
aurū q̄ colebāt. Ne forte sit int̄ uos uir aut
mulier familia aut tribꝰ cuiꝰ cõ auersū ē ho
die a dn̄o deo vr̄o: ut uadat ⁊ seruiat dijs il
laꝝ gētiū: ⁊ sit iter uos radix germinās fel
⁊ amaritudinē. Cūq̄ audierit vba iuramē
ti huius: bn̄dicat sibi i corde suo dicēs: pax
erit mihi: ⁊ ābulabo i prauitate cõdis mei:
⁊ assumat ebria sitiētē ⁊ dn̄s n̄ ignoscat ei:
sꝫ tūc q̄ꝫ maxie furor eiꝰ fumet: ⁊ zelus ꝯtra
hoiēꝫ illū: ⁊ sedeāt sup eū oia maledicta q̄
scripta sūt i hoc uolumie: ⁊ d̄leat dn̄s nomē
eiꝰ sb̄ celo ⁊ ꝯsūmat eū i pditōe ex oibꝰ tribu
bus isr̄l iuxta maledictiōes: q̄ i libro legis hu
ius ac federis ꝯtinēt̄. Dicetq̄ sequēs gene-
ratio ⁊ filij q̄ nascēt̄ deinceps ⁊ pegrini q̄ d̄
lõge uenerit uidētes plagas t̄re illiꝰ ⁊ infir-
mitates q̄bꝰ eā afflixerit dn̄s sulphure ⁊ so
lis ardore ꝯburēs: ita ut ultra nõ serat̄: nec
uirēs quippiā germinet i exēplū subuersio-
nis sodome ⁊ gomorr̄e adame ⁊ seboim: q̊s
subuertit dn̄s i ira ⁊ i furore suo: ⁊ dicēt oēs
gētes: Quare sic fecit dn̄s t̄re huic? Que ē
hec ira furoris eiꝰ imēsa? Et r̄ndebūt: Quia
d̄reliq̄rūt pactū dn̄i qd̄ pepigit cū patribus
eoꝝ qn̄ eduxit eos d̄ t̄ra egypti: ⁊ seruierūt
dijs alienis: ⁊ adorauerūt eos q̊s nesciebāt
⁊ q̄bꝰ nõ fuerāt attribuiti: iccirco iratꝰ ē fu-
ror dn̄i ꝯtra t̄rā istā ut induceret sup eā oia
maledicta: q̄ i hocu olumie scripta sūt: ⁊ eie
cit eos de t̄ra sua i ira ⁊ i furore ⁊ i idignatõ
ne maxia: piecitq̄ i t̄rā alienā sicut hodie ꝯ
pbat̄. Abscõdita a dn̄o deo nr̄o q̄ maifesta
sūt nob̄ ⁊ filijs nr̄is usq̄ i sēpit̄nū: ut facia-
mus uniuersa legis huius.

XXX

Cum ḡ uenerint sup te oēs sermones
isti benedictio siue maledictio quā p
posui in ꝯspectu tuo: ⁊ ductus penitudine
cordis tui in uniuersis gētibus in quas dis-
perserit te dn̄s deus tuus: ⁊ reuersus fueris
ad eū ⁊ obedieris eiꝰ iperijs sicut ego hodie
p̄cipio tibi cū filijs tuis i toto corde tuo ⁊ i
tota aia tua: reducet te dn̄s deus tuus d̄ ca
ptiuitate tua ac miserebit̄ tui: ⁊ rursū ꝯgre-
gabit te de cūctis ppl̄is i q̊s te an̄ dispersit.
Si ad cardines celi fueris dissipatus: ide te

retrahet dñs deꝰ tuus: ⁊ assumet atq̃ itro
ducet i terrã quã possederũt pr̃es tui ⁊ obti
nebis eã: ⁊ bñdicẽs tibi: maioris numeri te
eẽ faciet q̃ fuerũt pr̃es tui. Circũcidet dñs
deus tuus cor tuũ ⁊ cor seminis tui: vt di
ligas dñz deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ i tota
aĩa tua vt possis viuẽ. Oẽs ãt maledictiões
has cõuertet sup ĩimicos tuos: ⁊ eos q̃ ode
rũt te ꝑsequent. Tu aũt reuerteris ⁊ audies
vocẽ dñi dei tui: faciesq̃ vniuẽsa mãdata q̃
ego ꝓcipio tibi hodie: ⁊ abũdaꝛ te faciet do
minꝰ deus tuꝰ i cũctis opibꝰ manuũ tuaꝝ: i
sobole vteri tui ⁊ i fructu iumẽtoꝝ tuoꝝ: i
vbertate t̃re tue: ⁊ i rerũ oĩuz largitate. Re
uertet. n. dñs ut gaudeat sup te i oĩbꝰ bonis
sicut gauisus ẽ i patribꝰ tuis: si tñ audieris vo
cem dñi dei tui ⁊ custodieris ꝓcepta eius ⁊
cerimonias: q̃ i hac lege cõscripta sũt: ⁊ reuẽ
taris ad dñm deũ tuũ i toto corde tuo ⁊ in
tota aĩa tua. Mãdatũ hoc qđ ego ꝓcipio ti
bi hodie nõ supra te ẽ neq̃ ꝓcul positũ nec
i celo sitũ: vt possis: diceꝛ quis nostrũ valet
ad celũ ascẽdeꝛ ut ðferat illud ad nos: ut au
diamꝰ atq̃ ope ꝯpleamꝰ: neq̃ trãs maꝛ po
sitũ ut causeris ⁊ dicas: q̃s e nob̃ potit maꝛ
trãsfretare ⁊ illud ad nos vsq̃ ðferꝛ: vt pos
simꝰ audire ⁊ facere qđ ꝓceptũ ẽ: sz iuxta te
ẽ s̃mo valde i ore tuo ⁊ i corde tuo vt facias
illũ. Cõsidera q̃ hodie ꝓposueri in ꝯspectu
tuo vitã ⁊ bonũ ⁊ ecõtrario mõtẽ ⁊ malũ:
ut diligas dñm deũ tuũ ⁊ ãbules i uijs eiꝰ ⁊
custodias mãdata illiꝰ ⁊ cerimõias atq̃ iu
dicia: ⁊ uiuas: atq̃ multiplicet te bñdicatq̃
tibi i terra ad quã igredieris possidẽdã. Si
aũt auersũ fuerit cor tuũ ⁊ audire nolueris
atq̃ errore deceptꝰ adoraueris deos aliẽos
⁊ seruieris eis: ꝑdico tibi hodie q̃ pereas: ⁊
paruo tp̃e moreris i t̃ra: ad quã iordane trãs
misso igredieris possidẽdã. Testes inoco ho
die celũ ⁊ t̃rã q̃ ꝓposueri uob̃ uitã ⁊ bonũ:
bñdictionẽ ⁊ maledictionẽ. Elige g̊ uitã ut
⁊ tu uiuas ⁊ semẽ tuũ: ⁊ diligas dñm deuz
tuũ atq̃ obedias uoci eius: ⁊ illi adhereas.
Ipse ẽ. n. uita tua ⁊ lõgitudo dieꝝ tuoꝝ: ut
habites i t̃ra ꝓ q̃ iurauit dñs pr̃ibꝰ tuis abra
am isaac ⁊ iacob: ut daret eã illis.

XXXI

Abijt itaq̃ moyses ⁊ locutus est oĩa v̉
ba hec ad uniuẽsũ isrl̃: ⁊ dixit ad eos:
Cẽtũ uiginti ãnoꝝ sũ hodie: nõ possũ ultra
egredi ⁊ igredi: ꝑs̃tiz cũ ⁊ dñs dixerit mihi:
nõ transibis iordanẽ istuz. Dñs ergo deus
tuꝰ trãsibit añ te. Ipse delebit oẽs gẽtes ha
i ꝯspectu tuo: ⁊ possidebis eas. Et iosue iste
trãsibit añ te: sicut locutꝰ ẽ dñs. Faciet q̃ do
minꝰ eis sicut fecit seõ ⁊ og regibꝰ ãmorreo
rũ ⁊ t̃re eoꝝ: delebitq̃ eos. Cũ ergo ⁊ hos
tradiderit uob̃: simĩlr̃ facietis eis sicꝰ ꝑcepi uob̃.
Uiril̃r agite ⁊ ꝯfõtami. Nolite timẽ: nec pa
ueatis ad ꝯspectũ eoꝝ: q̃a dñs deꝰ tuus ipse
ẽ ductor tuꝰ: ⁊ nõ dimittet nec derelinquet
te. Uocauitq̃ moyses iosue: ⁊ dixit ei coraz
oĩ isrl̃: Confortare: ⁊ esto robustus. Tu eni
itroduces pp̃lm istũ i t̃rã quã daturꝰ se pa
tribus eoꝝ iurauit dñs: ⁊ tu eã diuides sõte
Et dñs q̃ ductor ẽ uester: ipe erit tecũ: non
dimittet nec derelinquet te. Noli timeꝛ nec
paueas. Scripsit itaq̃ moyses legẽ hanc ⁊
tradidit eã sacerdotibꝰ filijs leui q̃ põtabãt
arcaz federis dñi: ⁊ cũctis senioribꝰ israel.
Precepitq̃ eis dicẽs: Post septẽ ãnos ãno
remissiõis i solẽnitate tab̃naclo̾ꝝ ꝯuenien
tibꝰ cũctis ex isrl̃ ut appareãt i ꝯspectu dñi
dei tui i loco: quẽ elegẽit dñs: leges v̉ba legis
huiꝰ corã oĩ isrl̃: audiẽtibꝰ eis ⁊ i unũ oĩ po
pulo ꝯgregato tã uiris q̃ mulieribꝰ: paruul̃
⁊ aduenis q̃ sũt itra portas tuas: ut audiẽ
tes discãt ⁊ timeãt dñm deũ uestrũ: ⁊ custo
diant impleantq̃ oẽs sermones legis huiꝰ.
Filij q̊q̃ eoꝝ q̃ nũc ignorãt: ut audire possit
⁊ timeãt dñm deũ suũ cũctis diebꝰ q̃bꝰ uer
sant in t̃ra: ad quã uos iordane trãsmisso ꝑ
gitis obtinẽdã. Et ait dñs ad moysen: Ecce
ꝓpe sũt dies mortis tue. Uoca iosue: ⁊ state
i tab̃naculo testimonij ut ꝓcipiã ei. Abiẽrt
ẽg̊ moyses ⁊ iosue ⁊ steterũt i tabernaculo te
stimõij: apparuitq̃ dñs ibi i colũna nubis:
q̃ stetit i itroitu tabernaculi: dixitq̃ dñs ad
moysen: Ecce tu dormies cũ pr̃ibꝰ tuis: ⁊ po
pl̃us iste ꝯsurgẽs fornicabit post deos alie
nos i t̃ra: ad quã igrediet ut habitet i ea: ibi
derelinquet me: ⁊ irritũ faciet fedus qđ pe
pigi cũ eo. Et irascet furõ meꝰ cõtra eũ i die
illo: ⁊ derelinquã eũ: ⁊ abscõdã faciẽ meam
ab eo: ⁊ erit i deuorationẽ. Inueniẽt eũ oĩa
mala ⁊ afflictiões: ita ut dicat i illo die: Ue
re quia non ẽ deus mecũ: iuenerũt me hec
mala. Ego autẽ abscondã ⁊ celabo faciem
meã in die illo propter oĩa mala que fecit:
quia secutus est deos alienos. Nunc itaq̃
scribite uobis canticum istud ⁊ docete fili
os israel ut memoriter teneant ⁊ ore decan
tent: ⁊ sit mihi carmẽ istud pro testimonio
inter filios israel. Introducam eni eum in

terrã ꝑ qua iuraui pr̃ibus eius lacte ⁊ mel-
le manãtẽ. Cũq; comederit ⁊ saturati crassiq; fuerit cõuertẽtur ad deos aliẽos et ser
uiẽt eis: detrahẽtq; mihi et irritũ faciẽt pac
tũ meũ. Postq̃ iuenerit eũ mala multa et
afflictiões: rñdebit ei cãticũ istud ꝑ testimo
nio: qḋ nulla delebit obliuio ex ore semis
tui. Scio. n. cogitationes ei⁹ que factur⁹ sit
hodie: anteq̃ itroducã eũ i terrã quã ei pol
licit⁹ sũ. Scripsit ẽq; moyses cãticũ: et docu
it filios isrl'. Precepitq; dñs iosue filio nun
et ait: Cõfortare et esto robustus. tu eni in-
troduces filios isrl' i trã quã pollicit⁹ sũ: et
ego ero tecũ. Postq̃ ẽ scripsit moyses v̈ba
legis hui⁹ i uolumie atq; cõpleuit: p̄cepit le
uitis q̇ portabãt arcã federi dñi dicẽs: Tol
lite librũ istũ ⁊ ponite eũ i latere arce fede-
ris dñi dei ur̃i: ut sit ibi ꝯtra te i testimoniũ
Ego. n. scio cõtẽtionẽ tuã ⁊ ceruicẽ tuã du-
rissimã. Adhuc uiuẽte me ⁊ igrediẽte uob'
cũ sẽp ꝯtẽtiose egistis ꝯtra dñz: q̃to magis
cũ mortu⁹ fuero. Cõgregate ad me oẽs ma
iores natu ꝑ trib⁹ v̈ras atq; doctores ⁊ lo-
quar audiẽtib⁹ eis s̈mões istos: ⁊ iuocabo
ꝯtra eos celũ ⁊ terrã. Noui. n. q̧ p⁹ mortez
meã iniq; agetis: ⁊ declinabitis cito de uia
quã p̄cepi uob': ⁊ occũrẽt uob' mala i extrẽo
tẽpore qñ feceritis malũ i ꝯspectu dñi: ut ir
ritetis eũ ꝑ opa manuũ v̈rarũ. Locut⁹ est ẽ
moyses audiẽte uniuerso cetu isrl' v̈ba car-
minis hui⁹: ⁊ ad finẽ usq; cõpleuit. XXXII

Audite celi q̃ loq̊r: audiat terra uerba
oris mei: cõcrescat i pluuiaz doctrina
mea: fluat ut ros eloq̃uz meum. Quasi im
ber sup h̃ebã: ⁊ q̃si stille sup gramia: q̇a no
mẽ dñi iuocabo. Date magnificẽtiã deo no
stro: dei ꝑfecta sũt opa: ⁊ oẽs uie ei⁹ iudicia
De⁹ fidelis ⁊ absq; ulla iniq̃tate iust⁹ ⁊ rec
tus. Peccauerũt ei: ⁊ nõ filij ei⁹ i sordibus.
Generatio praua atq; ꝑuersa: heccine red-
dis dño pple stulte ⁊ isipiens? Nũq̇d nõ ipe
ẽ pr̃ tuus q̇ possedit te ⁊ fecit ⁊ creauit te?
Memẽto dierũ ãtiq̊rũ: ⁊ cogita gñationes
singulas. Interroga pr̃ez tuũ ⁊ ãnũciabit t̃:
maiores tuos ⁊ dicẽt tibi. Qñ diuidebat al
tissimus gẽtes: qñ separabat filios adã: ꝯsti
tuit t̃minos pplorũ iuxta numerũ filioruz
isrl'. Pars aũt dñi ppl's ei⁹: iacob funiculus
hereditatis ei⁹. Inuenit eũ i terra deŝta: in
loco horroris ⁊ uaste solitudinis. Circũ-
duxit eũ ⁊ docuit ⁊ custodiuit eũ q̃si pupilã
oculi sui. Sicut aq̇la ꝓuocãs ad uolãdum
pullos suos: ⁊ super eos uolitans expan
dit alas suas: ⁊ assũpsit eũ atq; portauit in
humeris suis. Dñs solus dux ei⁹ fuit: ⁊ nõ
erat cũ eo de⁹ alien⁹. Cõstituit eũ sup excel-
sã terrã: ut comederet fruct⁹ agrorũ. Ut su
geret mel de petra: oleũq; de saxo durissio.
Butyrũ de armẽto ⁊ lac de ouib⁹ cũ adipe a
gnorũ ⁊ arietũ filiorũ basan. Et hircos cuz
medulla tritici ⁊ sãguiuẽ uue biberẽt me-
racissimũ. Incrassat⁹ ẽ dilectus ⁊ recalci-
trauit: icrassat⁹ ipiguat⁹ dilatat⁹. Dereliq̃t
deũ factorẽ suũ ⁊ recessit a deo salutari suo
Prouocauerũt eũ i dijs alienis: ⁊ i abomi
natioĩb⁹ ad iracũdiã cõcitauerũt. Imolaue
rũt demonijs ⁊ ñ deo: dijs q̊s igrabãt. No
ui recẽtesq; uenerũt: q̊s nõ coluerũt patres
eorũ. Deũ q̇ te genuit dereliq̃sti: ⁊ oblit⁹ es
dñi creatoris tui. Uidit dñs ⁊ ad iracũdiã
cõcitat⁹ ẽ: q̇a ꝓuocauerũt eũ filij sui ⁊ filie: et
ait: Abscõdã faciẽ meã ab eis: et ꝯsiderabo
nouissima eorũ. Generatio. n. ꝑuersa ẽ ⁊ in
fideles filij. Ipsi me ꝓuocauerũt i eo q̇ non
erat de⁹: ⁊ irritauerũt i uanitatib⁹ suis: ⁊ e-
go ꝓuocabo eos i eo q̇ nõ ẽ ppl's: ⁊ i gẽte stl'
ta irritabo illos. Ignis succẽsus ẽ i furore
meo: ⁊ ardebit usq; ad iferni nouissima: de
uorabitq; terrã cũ germie suo: ⁊ mõtiũ fun
damẽta cõburet. Cõgregabo sup eos mala
⁊ sagittas meas cõplebo i eis. Cõsumẽt fa
me ⁊ deuorabũt eos aues morsu amarissi
mo. Dẽtes bestiarũ imittã i eos cũ furore
trahẽtiũ sup terrã atq; serpẽtũ. Foris ua-
stabit eos gladi⁹ ⁊ it⁹ pauor iuuenẽ simul
ac uirginẽ lactẽtẽ cũ homine sene. Et dixi:
Ubi nã sũt. Cessare faciaz ex hoib⁹ memo
riã eorũ: sz ꝓpter irã inimicorũ distuli: ne
forte sẽbirent hostes eorũ ⁊ dicerẽt: Man⁹
nostra excelsa: ⁊ nõ dñs fecit hec oĩa. Gens
absq; ꝯsilio ẽ ⁊ sine prudẽtia: utinã sapent
⁊ intelligerẽt: ac nouissima ꝓuiderẽt. Quo
modo persequebatur unus mille: ⁊ duo fu
garẽt decẽ milia: Nõne ideo quia deus su-
us uẽdidit eos: ⁊ dñs cõclusit illos? Nõ. n.
est deus noster ut dij eorũ: ⁊ inimici nostri
sunt iudices. De uinea sodomorum uinea
eorum: ⁊ de suburbanis gomorre vua eo-
rum uua fellis: ⁊ botrus amarissimus: fel
draconum uinum eorum: ⁊ uenenum aspi
dum isanabile. Nõne hec cõdita sunt apud
me: ⁊ signata in thesauris meis? Mea est
ultio: ⁊ ego retribuam eis in tempore: ut
labatur pes eorum. Iuxta ẽ dies ꝑditionis

⁊ adesse festināt tēpora. Judicabit dñs ppl'z
suū ⁊ i seruis suis miserebit̄. Uidebit ꝙ ifir
mata sit manus ⁊ clausi q̊z defecerunt: resi-
duiq̄z cōsūpti sūt ⁊ dicēt: Ubi sūt dij eorū i
q̈b' hēbāt fiduciā: De q̊rū uictimis cōede-
bāt adipes: ⁊ bibebāt uinū libaminū: Sur
gāt ⁊ opitulētur uob': ⁊ i necessitate uos ꝓte
gāt. Uidete ꝙ ego sim solus ⁊ nō sit ali' de'
ꝑter me. Ego occidā: ⁊ ego uiuere faciā: per
cutiā ⁊ ego sanabo: ⁊ nō ē q̄ de manu mea
possit eruere. Leuabo ad celū manū meā ⁊
dicā: Uiuo ego i etnū. Si acuero ut fulgur
gladiū meū ⁊ arripuerit iudiciū man' mea:
Reddā ultionē hostib' meis: ⁊ his q̄ oderīt
me retribuā. Jnebriabo sagittas meas san
guine: ⁊ gladius me' deuorabit carnes: de
cruore occisorū ⁊ de captiuitate nudati ini
micorū capitl. Laudate gētes ppl'z ei': quia
sāguinē seruorū suorū ulciscet̄ ⁊ uidictā re-
tribuet i hostes eoꝝ: ⁊ ꝓpiti' erit terre ppl'i
sui. Uenit ḡ moyses ⁊ locut' ē oīa v̄ba can-
tici hui' i aurib' ppl'i ipe ⁊ iosue fili' nun.
Cōpleuitq̄z oēs sermōes istos loquēs ad u
niuersum isrl' ⁊ dixit ad eos: Ponite corda
v̄ra in oīa uerba mea q̄ ego testificor uob'
hodie: ūt mādetis ea filijs v̄ris custodire ⁊
facere ⁊ iplere uniuersa q̄ scripta sūt i uolu
mie legis hui': q̄a nō i cassū ꝑcepta sūt uob'
s3 ut singuli i eis uiuerēt: q̄ faciētes lōgo ꝑ-
seueretis tēpore i terra ad quā iordane trās
misso igredimini possidēdā. Locutusq̄z est
dñs ad moysē i eadē die dicēs: Ascēde i mō
tē istū abari. i. trāsito in montē nebo: q̄ ē in
terra moab cōtra hierico: ⁊ uide terrā cha-
naā quā ego tradā filijs isrl' obtinēdam: ⁊
morere i mōte. Quē cōscēdēs iungeris po-
pulis tuis: sicut mortu' ē aarō frater tuus
i mōte hor: ⁊ appositus ppl'is suis: q̄a ꝑua-
ricati estis cōtra me i medio filiorū isrl' ad
aq̄s cōtradictiōis i cades deserti syn: ⁊ nō
sāctificastis me iter filios isrl'. Ecōtra uiōb'
t'rā ⁊ nō igredieris i eā: quā ego dabo filijs
israel.

XXXIII

Hec ē bñdictio q̄ benedixit moyses ho
mo dei filijs isrl' āte mortē suaz ⁊ ait:
Dñs de syna uenit: ⁊ de seyr ortus ē nobis.
Apparuit de mōte pharā ⁊ cū eo sāctoruz
milia. Jn dextra ei' ignea lex dilexit ppl'os.
Oēs sācti i manu illi' sūt: ⁊ q̄ appropiquāt
pedib' ei' accipiēt de doctrina illi'. Legē ꝑ-
cepit nobis moyses: hereditatē multitudīs
iacob. Erit apud rectissimū rex cōgregatis
pricipibus populi cū tribub' isrl'. Uiuat ru
ben ⁊ nō moriatur: ⁊ sit paruus i numero:
Hec ē iude benedictio. Audi dñe uocē iude
⁊ ad populū suū itroduc eū. Man' eius pu
gnabūt ꝑ eo: ⁊ adiutor illi' cōtra aduersa-
rios ei' erit. Leui q̊z ait: Perfectio tua ⁊ do
ctrina tua a uiro sācto tuo quē ꝓbasti in tē
tatione: ⁊ iudicasti ad aq̄s cōtradictionis.
Qui dixit pr̄i suo ⁊ matri sue: Nescio uos:
⁊ frīb' suis igro illos: ⁊ nescierūt filios suos.
Hi custodierūt eloquiū suū: ⁊ pactū tuū ser
uauerūt iudicia tua o iacob: ⁊ legē tuam o
isrl'. Ponēt thymiama i furore tuo: ⁊ holo
causta sup altare tuū. Benedic dñe fortitu-
dini ei': ⁊ opa manuū illi' suscipe: Percute
dorsa inimicorū ei': ⁊ qui oderūt eū nō cō-
surgāt. Et beniamin ait: Amātissim' domi
hītabit cōfidēter i eo: q̄si in thalamo tota
die morabit: ⁊ iter humeros illi' reqescet.
Joseph q̊z ait: De bñdictōe dñi terra ei': de
pomis celi ⁊ rore atq̄z abysso subiacēte. De
pomis fructuū solis ac lune: de uertice anti
quorū mōtiū: de pomis colliū eternorū: ⁊
de frugib' terre: ⁊ de plenitudīe ei'. Bñdic-
tio illi' q̄ apparuit i rubo ueniat sup caput
ioseph: ⁊ sup v̄ticē nazarei int' fratres suos.
Quasi ꝑmogeniti tauri pulchritudo eius
cornua rhinocerotl cornua illi'. Jn ipis uē
tilabit gētes usq̄z ad terminos terre. He sūt
m'ltitudines ephrai: ⁊ hec milia manasse.
Et zabulon ait: Letare zabulō i exitu tuo: ⁊
isachar i tabernaculis tuis: ppl'os uocabūt
ad mōtē: ibi immolabūt uictimas iustitie.
Qui iundationē marl q̄si lac suggēt: ⁊ the-
sauros abscōditos arenarū. Et gad ait: Bñ
dictus i latitudīe gad. Quasi leo reqeuit: ce
pitq̄z brachiū ⁊ uerticē: Et uidit pricipatū
suū ꝙ i ꝑte sua doctor esset reposit': q̄ fuit
cū pricipib' ppl'i ⁊ fecit iustitias dñi ⁊ iudi-
ciū suū cū isrl'. Dan q̊z ait: Dan catulus leo
nis fluet largit̄ de basan. Et neptali dixit:
Neptali abūdātia ꝑfruet̄: ⁊ plen' erit bene
dictiōib' dñi. Mare ⁊ meridiē possidebit.
Aser q̊z ait: Bñdictus i filijs aser: Sic pla-
cēs fratrib' suis: ⁊ tigat i oleo pedē suum.
Ferrū ⁊ es calciamētū ei': sic dies iuuētutis
tue: ita ⁊ senect' tua. Nō est alius ut de' re-
ctissimi. Ascensor celi auxiliator tu'. Ma
gnificētia ei' discurrūt nubes: habitaculuz
eius sursū ⁊ subter brachia sēpiterna. Ejj-
ciet a facie tua inimicū: dicetq̄z: cōterē. Ha
bitabit isrl' ꝯfidēter ⁊ solus. Oculus iacob

in terra frumēti ⁊ uini: celiqꝫ caligabūt ro-
re. Beat⁹ tu isrl': Quis silis tui pple q̄ salua
ris i dño: Scutū auxilij tui: ⁊ gladi⁹ glorie
tue. Negabūt te inimici tui: ⁊ tu coruz col
la calcabis. XXXIIII

AScēdit ergo moyses de cāpestrib⁹ moab
sup mōtē nebo in uerticē phasga con
tra hierico: ostēditqꝫ ei dñs oēm terrā gala-
ad usqꝫ dan: ⁊ uniuersū neptali: terramqꝫ
ephraim ⁊ manasse: ⁊ oēz terraz iuda usqꝫ
ad mare nouissimū ⁊ australē partē ⁊ lati-
tudinē cāpi hierico ciuitatis palmarū usqꝫ
segor. Dixitqꝫ dñs ad eū: Hec ē terra ꝑ qua
iuraui abraā isaac ⁊ iacob dicēs: Semi tuo
dabo eā. Uidisti eā oculis tuis ⁊ nō trāsib
ad illā. Mortuusqꝫ ē ibi moyses seru⁹ dñi
i terra moab iubēte dño: ⁊ sepeliuit eum in
ualle terre moab cōtra phogor: ⁊ non cog-
uit hō sepulchrū ei⁹ usqꝫ i pñtē diē. Moy-
ses cētū ⁊ uigiti ānorū erat qñ mortuus ē.
Nō caligauit oclus ei⁹: nec dētes illi⁹ moti
sūt. Fleuerūtqꝫ eū filij isrl' i cāpestrib⁹ mo-
ab trigita dieb⁹: ⁊ cōpleti sūt dies planctus
lugētiū moysē. Josue aūt fili⁹ nun repletus
ē spiritu sapiētie: qa moyses posuit sup eūz
man⁹ suas ⁊ obedierūt ei filij isrl': fecerunt
qꝫ sicut p̄cepit dñs moysi. Et nō surrexit ꝓ
pheta ultra i isrl' sicut moyses: quem nosset
dñs facie ad faciē i oibus signis atqꝫ portē
tis q̄ misit per eū ut faceret in terra egypti
pharaoni ⁊ oib⁹ seruis ei⁹ uniuerseqꝫ terre
illi⁹: ⁊ cūctā manū robustā: magnaqꝫ mira-
bilia que fecit moyses corā uniuerso isrl'.

Explicit Deuteronomiū. Incipit ꝓlog⁹
btī Hieronymi presbyteri i librum Josue.

TAndez finito pētateucho
moysi uelut grādi fenore
liberati ad iesū filiū naue-
manū mittim⁹ quē hebrei
iosue ben nun. i. iosue fili-
um nū uocāt: ⁊ ad iudicū
librū quē sopthiz appellāt: ad ruth q̄qꝫ ⁊ he
ster q̄s hisdē noib⁹ efferūt. Monemusqꝫ le
ctorē ut siluā hebraicorū noiuz: ⁊ distictio
nes ꝑ mēbra diuisas: diligēs scriptura con
seruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illi⁹ studiū peat. Et
ut ipmis qđ sepe testatus sum sciat me ñ
i reprehēsionē ueterū noua cudere: sicut a-
mici mei criminātur: sed ꝑ uirili portione
offerre ligue mee hoib⁹: q̄s tñ nr̄a delectāt:
vt ꝑ grecorꝫ exaplis q̄ ⁊ sūptu ⁊ labōe ma
ximo idigēt: editionē nostrā hēant. Et sicu
bi i ātiq̄rū uoluminū lectiōe dubitarit: hec
illis cōferētes iueniāt qđ reqrūt: maxie cūz
apud latinos tot sint exēplaria q̄t codices:
⁊ unusq̄sqꝫ ꝓ arbitrio suo uel addiderit ul'
subtraxerit qđ ei uisū ē: ⁊ utiqꝫ nō possit ue
rū esse qđ dissonat. Unde cesset arcuato ul'
nere ꝯtra nos isurgere scorpi⁹: ⁊ sāctū opus
uenenata carpere ligua desistat: uel suscipi-
ens si placet: uel cōtēnēs si displicet: memi-
neritqꝫ illorū uersuū. Os tuū abundauit
malicia: ⁊ ligua tua cōcinabat dolos. Se-
dēs aduersus fratrē tuū loq̄baris: ⁊ aduer
sus filiū matris tue ponebas scādalū: hec
fecisti ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ ꝙ ero tui si-
milis: arguā te ⁊ statuā illa cōtra faciē tuā.
Que. n. audiētis uel legētis utilitas ē nos
laborādo sudare: ⁊ alios detrahēdo labo-
rare: dolere iudēos: ꝙ calūniādi eis ⁊ irridē
di christianos sit oblata occasio: ⁊ ecclesie
hoies id despicere imo lacerare: ūde aduer
sarij torqueāt? Qui si uetus eis tātū iterpre-
tatio placet: q̄ ⁊ mihi non displicet: ⁊ nihil
extra recipiēdū putāt: cur ea q̄ sub astericis
⁊ obelis uel addita sūt uel āputata: legūt ⁊
⁊ negligūt? Quare danielē iuxta theodoti
onis traditionē eccl'ie susceperūt? Cur ori-
genē mirātur ⁊ eusebiū pāphili: cūctas e-
ditiōes siliter disserētes? Aut q̄ fuit stulti-
tia postq̄ uera dixerit proferre q̄ falsa sit.
Unde aūt i nouo testamēto ꝓbare poterūt
assūpta testimonia: q̄ i libris ueterib⁹ ñ hñ-
tur? Hec dicim⁹ ne oio calūniātib⁹ tacē uid
amur. Ceterꝫ p⁹ sācte paule dōmitionē: cui⁹
uita v̄tutis exēplū est: ⁊ hos libros q̄s eu
stochio uirgini christi negare nō potui: de-
creuim⁹ dū spus hos regit art⁹ ꝑphetaruz
explanationi icūbere: ⁊ omissū iadiu opus
q̄i q̄dā postliminio repetere: p̄sertī cū admira
bilis sāctus uir pāmachi⁹ hoc idē litteris fla
gitet: ⁊ nos ad patriā festināntes mōtiferos
syrēarū cāt⁹ surda debeam⁹ aure transire.

Explicit prologus. Incipit argumētū.

IEsus fili⁹ naue typū dñi nō solū in
gestis verūēt i noie gerēs trāsit io
danē: hostiū regna subuertit: diui-
dit terrā uictori pplo: ⁊ ꝑ singulas urbes ui
culos mōtes flumia torrētes atqꝫ ꝯfinia ec
clesie celestisqꝫ irl'm spualia regna ꝯscribit

Incipit liber Josue. Caplm. I.

Et factuꝫ est post
mortē moysi serui dn̄i: ut
loq̄ret̄ dn̄s ad iosue filiuꝫ
nun ministrū moysi ⁊ di
ceret ei: Moyses fuꝰ meꝰ
mortuꝰ ē: Surge ⁊ transi
iordanē istū tu ⁊ oīs ppl's tecū i terrā quā
ego dabo filijs isrl'. Oēꝫ locū quē calcauēit
uestigiū pedis vr̄i uobis tradā: sicut locutꝰ
sū moysi. A deserto ⁊ libano usqꝫ ad fluui
um magnū euphratē oīs t̄ra etheorū usqꝫ
ad mare magnū cōtra solis occasū erit ter
minꝰ uester. Nullus poterit uobis resistē cū
ctis diebꝰ uite tue. Sicut fui cū moyse ita
ero tecū: nō dimittā nec derelinquā te: cōfor
tare ⁊ esto robustus. Tu eni sorte diuides
populo huic terrā: ꝑ q̄ iuraui p̄ribꝰ tuis: ut
traderē eā illis. Cōfortare igit̄ ⁊ esto robu
stus ualde: ut custodias ⁊ facias oēꝫ legeꝫ:
quā p̄cepit tibi moyses seruꝰ meꝰ: ne decli
nes ab ea ad dextrā ul' ad sinistrā: ut itelli
gas cūcta q̄ agis. Nō recedat uolumē legis
huiꝰ ab ore tuo: sꝫ meditaberis i eo diebꝰ ac
noctibꝰ: ut custodias ⁊ facias oīa q̄ scripta
sūt i eo: tunc diriges uiā tuā ⁊ itelliges eā.
Ecce precipio tibi: ꝯfortare ⁊ esto robustꝰ.
Noli metuere ⁊ noli timere: qm̄ tecū ē dn̄s
deꝰ tuꝰ i oībꝰ ad q̄cūqꝫ perrexeris. Precepit
qꝫ iosue p̄ncipibꝰ ppl'i dicēs: Trāsite ꝑ me
diū castrorū ⁊ iperate ppl'o ac dicite: Pre
parate uobis cibaria: qm̄ post diē tertium
trāsibitis iordanē ⁊ itrabitꝭ ad possidēdā t̄
rā quā dn̄s deꝰ vr̄ datur ē nobis. Rubēitis
qꝫ ⁊ gadditis ⁊ dimidie tribui manasse ait:
Memētote sermōis quē precepit uob' moy
ses famulꝰ dn̄i dicēs: Dn̄s deꝰ vr̄ dedit uob'
requiē ⁊ oēꝫ terrā. Uxores vr̄e ⁊ filij vr̄i ac
iumēta manebūt i terra: quā tradidit uob'
moyses trās iordanē: Uos aūt trāsite arma
ti ante fratres vr̄os oēs fortes manu ⁊ pu
gnate ꝓ eis: donec det reqē dn̄s fr̄ibꝰ vr̄is: sic
⁊ uob' dedit: ⁊ possideāt ipsi qꝫ terrā quaꝫ
dn̄s deꝰ vr̄ daturꝰ ē eis: ⁊ sic reuertimi i t̄ra
possessiōis vr̄e. ⁊ hitabitis i ea: quā uobis
dedit moyses fāulus dn̄i trās iordanē ꝯtra
solis ortū. R̄nderūtqꝫ ad iosue atqꝫ dixerīt:
Oīa q̄ p̄cepisti nobis facienꝰ: ⁊ quocunqꝫ
miseris ibimꝰ. Sicut obediuimꝰ i cūctis moysi
ita obediemꝰ ⁊ tibi: tm̄ sit dn̄s deꝰ tecū sicut
fuit cū moyse. Qui cōtradixerit ori tuo ⁊
nō obedierit cūctis sermonibꝰ q̄s p̄cepis ei
moriatur: tu tm̄ cōfortare ⁊ uirilit̄ age. II

Misit igitur iosue filiꝰ nun de sethin du
os uiros exploratores i abscondito ⁊
dixit eis: Ite ⁊ cōsiderate terraꝫ urbēqꝫ hie
rico. Qui pergētes igressi sūt domū mulie
ris meretricis noīe raab ⁊ q̄euerūt apud
eam. Nunciatūqꝫ ē regi hierico ⁊ dictū: Ec
ce uiri igressi sūt huc ꝑ nocteꝫ de filijs isrl':
ut explorent terrā. Misitqꝫ rex hierico ad
raab meretricem dicens: Educ uiros q̄ ue
nerūt ad te: ⁊ igressi sūt domū tuā: explora
tores quippe sūt ⁊ oēm terrā cōsiderare ue
nerūt. Tollēsqꝫ mlier uiros abscōdit ⁊ ait:
Fateor: uenerūt ad me sed nesciebā unde es
sēt. Cūqꝫ porta clauderet̄ i tenebris ⁊ illi pa
riter exirēt: nescio quo abierūt: perseq̄mini
cito ⁊ ꝯp̄hēdetis eos. Ipsa aūt fecit ascēde
re uiros i solariū domꝰ sue: operuitqꝫ eos
stipula lini q̄ ibi erat. Hi aūt q̄ missi fuerant
secuti sūt eos ꝑ uiā: que ducit ad uadū ior
dāis: illisqꝫ egressis stati pōta clausa ē. Nec
dū obdormierāt q̄ latebāt: ⁊ ecce mulier a
scēdit ad eos ⁊ ait: Noui ꝙ dn̄s tradiderit
uobis terrā: eteni irruit in nos t̄ror uester
⁊ elāguerūt oēs hitatores terre. Audiuimꝰ
ꝙ siccauerit dn̄s aq̄s maris rubri ad vr̄m
itroitū qn̄ egressi estis ex egypto: ⁊ que fece
ritꝭ duobꝰ āmorreorū regibus q̄ erant trās
iordanē seon ⁊ og: q̄s iterfecistis. Et hec au
diētes ptimuimꝰ ⁊ elanguit cor nr̄ꝫ: nec re
māsit i nob' sp̄us ad itroitū uestrū. Dn̄s.n.
deus uester ipe ē deus i celo sursū: ⁊ i terra
deorsū. Nūc ḡ iurate mihi ꝑ dn̄m ut quō
ego mi̇̄sicordiā feci uobiscū: ita ⁊ uos facie
tꝭ cū domo p̄ris mei: detisqꝫ mihi uestrū si
gnū ut saluetis p̄reꝫ meū ⁊ matrē fratres ac
sorores meas ⁊ oīa q̄ illorū sunt: ⁊ eruatis
aīas nr̄as a morte. Qui r̄nderūt ei: Aīa no
stra sit ꝓ uobis i mortē: si tn̄ nō prodideris
nos. Cūqꝫ tradiderit nobis dn̄s terrā facie
mꝰ i te mi̇̄sicordiā ⁊ vitatē. Dimisit ḡ eos ꝑ
funē d̄ fenestra. Domꝰ eni eiꝰ herebat mu
ro. Dixitqꝫ ad eos: Ad mōtana cōscēdite:
ne forte occurrāt uob' reuertētes: ibiqꝫ lati
tate tribus diebꝰ donec redeāt: ⁊ sic ibitis ꝑ
uiā vr̄am. Qui dixerūt ad eā: Innoxi eriꝫ
a iuramēto hoc q̄ adiurasti nos si igrediēti
bꝰ nob' t̄rā signū n̄ fuerit funiculus iste coc
cineꝰ: ⁊ ligauēis eū i fenestra per quā dimisi
sti nos: ⁊ p̄reꝫ tuū ac matrē fratresqꝫ ⁊ oēꝫ

cognationē tuā cōgregaueīsi domū tuam. Qui ostiū dom⁹ tue egressus fuerit: sāguis ipi⁹ erit i caput ei⁹ ⁊ nos erimus alieni. Cū-ctorū aūt sāguis: qui tecū i domo fuerit re-dūdabit i caput nostrū si eos aliquis tetige-rit. Qꝫ si nos ꝓdere uolueri ⁊ sermonē istū ꝓferre i mediū: erim⁹ mūdi ab hoc iuramē-to q̊ adiurasti nos. Et illa rn̄dit: Sicut locu-ti estis ita fiat. Dimittēsqꝫ eos ut pergerent appēdit funiculū coccineū i fenestra. Illi ue-ro ambulātes ꝑuenerūt ad mōtana: ⁊ man-serūt ibi tres dies: donec reuerterēt qui fue-rāt ꝑsecuti. Querētes. n. per omnē uiā nō reppererūt eos: quibus urbē igressis reuer-si sūt ⁊ descēderūt exploratores de mōte: ⁊ trāsmisso iordāe uenerūt ad iosue filiū nun narrauerūtqꝫ ei oīa q̄ acciderāt sibi atqꝫ di-xerūt: Tradidit dn̄s oēm terrā hāc i man⁹ nostras: ⁊ timore ꝓstrati sūt cuncti habita-tores ei⁹. III

Igitur iosue d̄ nocte ꝯsurgēs mouit ca-stra: egrediētesqꝫ d̄ sethi: uenerīt ad iō-danē ipe ⁊ oēs filij isrl̄: ⁊ morati sr̄ ibi ꝑ tres dies: qb⁹ euolutis trāsierūt ꝑcones ꝑ castro-rū mediū ⁊ clamare ceperūt: Qn̄ uideritis arcā federis dn̄i dei vr̄i: ⁊ sacerdotes stirpis leuitice portātes eā: uos q̊ꝫ cōsurgite ⁊ seq-mini precedētes: sitqꝫ iter uos ⁊ arcā spati-um cubitorū duū miliū: ut ꝓcul magis vid̄e-re possitis ⁊ nosse per quā uiā igrediamini: quia pri⁹ nō ābulastis ꝑ eā: ⁊ cauete ne ap-propiquetl ad arcā. Dixitqꝫ iosue ad ppl'z: sāctificamini: cras. n. faciet dn̄s iter uos mirabilia. Et ait ad sacerdotes: Tollite ar-cā federis ⁊ ꝑcedite ppl'm. Qui iussa cōplē-tes tulerūt ⁊ ābulauerūt ante eos. Dixitqꝫ dn̄s ad iosue: Hodie icipiā exaltare te corā ōi isrl̄: ut sciāt q̄ sicut cū moyse fui: ita ⁊ te-cū sū. Tu aūt ꝑcipe sacerdotib⁹ q̄ portant arcā federis ⁊ dic eis: Cū igressi fueritis ꝑ-tē aque iordanis: state in ea. Dixitqꝫ iosue ad filios isrl̄: Accedite huc ⁊ audite v̄bum dn̄i dei vr̄i. Et rursū i hoc iq̄t: scietis q̄ dn̄s de⁹ uiuēs i medio uestri ē: ⁊ dispdet i ꝯspec-tu uestro chananeū et etheū et pherezeum gergeseū q̊ꝫ et iebuseū et āmorreū. Ecce ar-ca federis dn̄i oīs terre antecedet uos ꝑ ior-danē: Parate duodeci uiros de duodecim tribubus isrl̄ singulos per singulas tribus Et cū posuerit uestigia pedū suorū sacēdo-tes qui portāt arcā federis dn̄i dei uniuēse terre i aquis iordanis: aque que inferiores sūt decurrēt atqꝫ deficiēt: que autē desuper ueniūt i una mole cōsistēt. Igitur egressus ē populus de tabernaculis suis ut trāsirent iordanē: ⁊ sacerdotes q̄ portabāt arcā fede-ris ꝑgebāt āte eū. Ingressisqꝫ eis iordanē ⁊ pedib⁹ eorū i parte aque tinctis: iordāis āt ripas aluei sui tēpore messis ipleuerat: ste-terūt aque descēdētes i loco uno ⁊ ad istar mōtis itumescētes apparebāt ꝓcul ab urbe q̄ uocatur edom usqꝫ ad locū sarthan: que aūt iferiores erāt i mare solitudis: qd̄ nūc uocatur mortuū: descēderūt usqꝫ q̊ oio de-ficerēt. Populus aūt icedebat cōtra iorda-nē: ⁊ sacerdotes q̄ portabāt arcā federis do-mini stabāt sup siccā humū i medio iorda-nis acciti: oisqꝫ populus per arētē alueum transibat. IIII

Quib⁹ trāsgressis dixit dn̄s ad iosue: Eli-ge duodeci uiros singulos ꝑ singulas tribus: ⁊ precipe eis ut tollāt de medio ior-danis alueo ubi steterūt pedes sacerdotum duodeci durissimos lapides: quos ponetis i loco castrorū: ubi fixeritis hac nocte tēto-ria. Uocauitqꝫ iosue duodeci uiros quos elegerat de filijs israel singulos de singulis tribubus ⁊ ait ad eos: Ite ante arcam do-mini dei uestri ad iordanis mediū: ⁊ pōta-te ide singuli singulos lapides i hūeri vr̄is iuxta nūerū filiorū isrl̄: ut sit signū iter uos ⁊ qn̄ iterrogauerit uos filij vr̄i cras dicen-tes: q̊d sibi uolūt isti lapides? rn̄debiti eis: Defecerūt aq̄ iordanis an̄ arcā federis dn̄i cū trāsiret eū: iccirco positi sūt lapides isti i monimētū filiorū isrl̄ usqꝫ i etnū. Fecerūt g̊ filij isrl̄ sicut precepit eis iosue pōtātes d̄ medio iordāis alueo duodecim lapides ut dn̄s ei iperarat iuxta nūerū filiorū isrl̄ usqꝫ i locū i q̊ castrametati sūt: ibiqꝫ posuerunt eos. Alios q̊ꝫ duodeci lapides posuit iosue i medio iordanis alueo ubi steterīt sacerdo-tes q̄ portabāt arcā federis dn̄i: ⁊ sūt ibi us-qꝫ in p̄ntē diē. Sacerdotes āt q̄ portabāt arcā stabāt i iordāis medio: donec oia com-plerēt: q̄ iosue ut loq̄ret ad ppl'm ꝑcepat do-min⁹: ⁊ dixerat ei moyses. Festinauitqꝫ po-pul⁹ ⁊ trāsijt. Cūqꝫ trāsissēt oēs: trāsiuit ⁊ arca dn̄i: sacerdotes q̊ꝫ ꝑgebāt an̄ ppl'z. Fi-lij q̊ꝫ rubē ⁊ gad ⁊ dimidia tribus manasse armati ꝑcedebāt fr̄es suos filios isrl̄: sicut eis ꝑcepat moyses ⁊ q̄draginta pugnatorū milia ꝑ turmas ⁊ cuneos icedebāt ꝑ plana atqꝫ campestria urbis hierico. Illo die

magnificauit dñs iosue corã õi isrl':ut time
rēt eũ:sicut timuerāt moysen dũ adhuc ui
ueret. Dixitqȝ ad eũ: Precipe sacerdotib⁹ q̃
portāt arcã federi dñi ut ascendāt de iorda
ne. Qui p̃cepit eis dicẽs: Ascẽdite ð iordãe.
Cũqȝ ascẽdissẽt portãtes arcã federi dñi: ⁊
siccã humũ calcare cepissẽt:reuerse sũt aq̃ i
alueũ suum: ⁊ fluebãt sicut añ cõsueuerāt.
Populus aũt ascẽdit de iordane ðcio die
m̃sis p̃mi: ⁊ castrametati sũt i galgalis con
tra orietalẽ plagã urb⁹ hierico. Duodecim
q̊ȝ lapides q̊s ð iordãis alueo sũpserant po
suit iosue i galgalis ⁊ dixit ad filios isrl':qñ
īterrogauerit filij vr̃i cras p̃res suos ⁊ dixe
rit eis: Quid sibi uolũt lapides isti:docebi
tis eos atqȝ dicetis: Per arẽtẽ alueũ transi
uit isrl' iordanẽ istũ siccãte dño deo nr̃o aq̃s
ei⁹ i cõspectu nr̃o:dõec trãsirem⁹ sicut fece
rat p̃⁹ i mari rubro:qð siccauit dõec trãsire
m⁹:ut discãt oẽs t̃rarũ ppl'i fortissimã dei
manũ:ut ⁊ uos timeatis deũ vīȝ õi tp̃e. V

POstq̃ g̊ audierũt oẽs reges ãmorreo
rũ q̃ hitabãt trãs iordanẽ ad occiden
talẽ plagã ⁊ cũcti reges chanaã:q̃ ꝓpinqua
possidebãt magni maris loca:q̃ siccassȝ do
min⁹ fluẽta iordanis corã filijs isrl' donec
trãsirẽt:dissolutũ ẽ cor eorũ ⁊ nõ remãsit i
eis sp̃us timẽtiũ itroitũ filiorũ isrl'. Eo tp̃e
ait dñs ad iosue: Fac tibi cultros lapideos:
⁊ circũcide secũdo filios isrl'. Fecit q̊ȝ quod
iusserat dñs ⁊ circũcidit filios isrl' i colle pre
putiorũ. Hec aũt ẽ causa secũde circũcisio
nis. Oĩs ppl's q̃ egressus ẽ de egypto gene
ris masculini vniuersi bellatores uiri mor
tui sũt i deserto p lõgissimos uie circuit⁹: q̃
oẽs circũcisi erãt:ppl's aũt q̃ natus ẽ i deser
to p q̃dragita ãnos itineris latissĩe solitudi
nis icircũcisus fuit:donec cõsumerentur q̃
nõ audierũt uocem dñi: ⁊ q̃bus ante iura
uerat ut ostẽderet eis terram lacte ⁊ melle
manãtẽ. Horũ filij i locũ successerũt ꝓpium
⁊ circũcisi sũt a iosue:q̃ sicut nati fuerãt i p̃
putio erãt:nec eos i uia aliq̃s circũciderat.
Postq̃ aũt oẽs circũcisi sũt:manserũt i eo
dẽ castrorũ loco donec sanarẽtur. Dixitqȝ
dñs ad iosue: Hodie abstuli opprobiũ egyp
ti a uob'. Uocatũqȝ ẽ nomẽ loci illi⁹ galgala
usqȝ i p̃ntẽ diẽ. Mãserũtqȝ filij isrl' i galgal' ⁊
fecerunt phase quartadecima die mẽsis ad
uesperũ in campestribus hierico: ⁊ comeð
runt de frugibus terre die altero et azimos
panes et polẽtã eiusdẽ ãni. Defecitqȝ mãna

postq̃ comederũt de frugibus terre:nec usi
sũt ultra cibo illo filij isrl':sȝ comederunt ð
frugibus p̃ntis ãni terre chanaã. Cũ autē
esset iosue i agro urbis hierico leuauit ocu
los ⁊ uidit uirũ stãtẽ cõtra se euaginatũ te
nẽtẽ gladiũ:prexitqȝ ad eũ ⁊ ait: Noster es
an aduersariorũ? Qui rñdit: Neq̃q̃:sed sũ
p̃riceps exercitus domi: ⁊ nunc uenio. Ceci
dit iosue ꝓnus i terrã ⁊ adorãs ait: Quid
dñs me⁹ loq̃tur ad seruũ suũ. Solue inq̃t
calciamẽtũ de pedib⁹ tuis. Locus eni i quo
stas sc̃tũs ẽ. Fecitqȝ iosue ut sibi fuerat im
peratum

VI

HJerico aũt clausa erat atqȝ munita ti
more filiorũ isrl': ⁊ nullus egredi auð
bat aut ingredi. Dixitqȝ doninus ad iosue:
Ecce dedi i manus tuas hierico ⁊ regẽ ei⁹:
oẽsqȝ fortes uiros:circuite urbẽ cũcti bella
tores semel per diẽ:sic facietis sex dieb⁹: se
ptimo aũt die sacerdotes tollẽt septẽ bucci
nas:quarũ usus ẽ i iubileo ⁊ p̃cedẽt arcã fe
deris: Septiesqȝ circuibitis ciuitatẽ: ⁊ sacer
dotes clãgẽt buccinis. Cũqȝ isonuerit uox
tube lõgior atqȝ cõcisior ⁊ i aurib⁹ vr̃is in
crepuerit cõclamabit oĩs ppl's uociferatiõe
maxima: ⁊ muri fũditus corruẽt ciuitatis:
ingrediẽturqȝ singuli per locũ cõtra quẽ ste
terit. Uocauit g̊ iosue fili⁹ nun sacerdotes
⁊ dixit ad eos: Tollite arcã federis ⁊ septẽ
alij sacerdotes tollãt septẽ iubileorũ bucci
nas ⁊ icedãt ãte arcã domi. Ad ppl'ȝ q̊ȝ ait:
Jte ⁊ circuite ciuitatẽ armati precedẽtes ar
cã dñi. Cũqȝ iosue v̊ba finisset: ⁊ septem sa
cerdotes septẽ buccinis clãgerẽt añ arcã feð
ris dñi:oĩsqȝ ppl's p̃cederet armati exercit⁹
reliquũ uulg⁹ arcã seq̃bat: ac buccinis om
nia cõcrepabãt. Preceperat aũt iosue ppl'o
dicẽs: Nõ clamabitis nec audiet uox vr̃a:
neqȝ ullus sermo ex ore vr̃o egrediet: dõec
ueniat dies i quo dicã uobis: Clamate ⁊ uo
ciferami. Circuiuit g̊ arca dñi ciuitatẽ seml'
per diem: ⁊ reuersa in castra mãsit ibi. Jgit
iosue de nocte cõsurgẽte:tulerũt sacerdotes
arcam domini: ⁊ septem ex eis septem buc
cinas quarum in iubileo usus est: precede
bantqȝ arcam domini ambulantes atqȝ clã
gentes: ⁊ armatus populus ibat ante eos:
uulgus autem reliquũ sequebatur arcam
⁊ buccinis personabat. Circuieruntqȝ ci
uitatem secũdo die semel ⁊ reuersi sũt in ca
stra. Sic fecerũt sex dieb⁹. Die aũt septimo

diluculo cõsurgẽtes circuierũt urbẽ: sicut di-
spositũ erat septies. Cũq; septimo circuitu
clãgerẽt buccinis sacerdotes: dixit iosue ad
oẽm isrl'. Uociferamĩ: Tradidit. n. uob' dñs
ciuitatẽ. Sitq; ciuitas hec anathema ⁊ oĩa
q̄ i ea sũt dño. Sola raab meretrix viuat cũ
vniuersis q̄ cũ ea i domo sũt. Abscõdit. n.
nũcios q̊s direxim'. Uos ãt cauete ne ꝺ hijs
q̄ ꝗcepta sũt vob' quippiã ꝯtigatis: ⁊ sitis ꝓua
ricatiõis rei: ⁊ oĩa castra israel sub pecca
to sit atq; turbẽt. Quicq̄d ãt auri aut argẽ
ti fuẽit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri: dño ꝯsecret:
repositũ i thesauris ei'. Igit oĩ pplo vociferã
te ⁊ clãgẽtib' tubis postq̄ i aures multitudi
nis vox sonitusq; increpuit: muri illico cor
ruerunt: ⁊ ascendit vnusq̄sq; ꝑ locũ q̄ cõtra
se erat. Ceperũtq; ciuitatẽ: ⁊ iñfecerũt oĩa q̄
erãt i ea a viro vsq; ad mulierẽ: ab iñfante vs
q; ad senẽ. Boues q̊q; ⁊ oues ⁊ asinos i ore
gladij ꝑcusserũt. Duob' aũt viris q̄ explora
tores missi fuerãt dixit iosue: Ingredimini
domũ mulieris meretricis ⁊ ꝓducite eã: et
oĩa q̄ illi' sũt: sicut illi iuramẽto firmastis.
Ingressiq; iuuenes eduxerũt raab ⁊ paren
tes ei': frẽs q̊q; ⁊ cũctã supellectilẽ ac cogna-
tionẽ illi': ⁊ extra castra isrl' manẽ fecerunt.
Urbẽ aũt ⁊ oĩa q̄ iuẽta sũt i ea: succẽderũt:
absq; auro ⁊ argẽto ⁊ vasis eneis ac ferro:
q̄ i erariũ dñi ꝯsecrarũt. Raab võ meretri-
cẽ ⁊ domũ p̃ris ei' ⁊ oĩa q̄ habebat: fecit ios
ue viuere: ⁊ habitauẽit i medio isrl' vsq; in
p̃ntẽ diẽ: eo q̄ abscõderit nũcios q̊s miserat
vt explorarẽt hierico. In t̃pe illo imp̃cat' ẽ
iosue dicẽs: Maledictus vir corã dño: qui
suscitauẽit: ⁊ edificauerit ciuitatẽ hierico.
In p̃mogenito suo fundamẽta illi' iaciat: ⁊
i nouissimo liberoꝝ põat portas ei'. Fuit ẽ
dñs cũ iosue: ⁊ nomẽ ei' uulgatũ ẽ i oĩ t̃ra.

VII

Filij aũt isrl' ꝓuaricati sunt
mãdatũ: ⁊ vsurpauerunt de anathe
mate. Nã achan filius charmi filij zabdi fi
lij zare de tribu iuda tulit aliquid de ana
themate. Iratusq; est dñs contra filios isrl'.
Cumq; mitteret iosue de hierico viros cõ
tra hay que est iuxta bethauen ad orienta
lem plagã oppidi bethel: dixit eis: Ascendi
te: ⁊ explorate terrã. Qui precepta complẽ
tes explorauerunt hay. Et reuersi dixerunt
ei: Non ascendat omnis populus: sed duo
uel tria milia viroruꝫ pergant ⁊ deleant ci
uitatẽ. Quare oĩs populus frustra vexabi
tur cõtra hostes paucissimos? Ascẽderũt ẽ
tria milia pugnatoꝝ: qui statĩ terga v̄tẽtes
ꝑcussi sũt a uiris urbis hay ⁊ corruerũt ex
eis trigĩta ⁊ sex hoĩes. Persecutiq; sũt eos
aduersarij ꝺ porta usq; ad sabarim et ceci
derũt ꝑ ꝓna fugiẽtes. Pertimuitq; cor ppli
⁊ ad instar aq̄ liq̄factũ ẽ. Iosue võ scidit ue
stimenta sua: ⁊ pronus cecidit i terrã coraꝫ
arca dñi usq; ad uesperã: tam ipse q̄ oẽs
senes isrl'. Miserũtq; puluerẽ sup capita
sua: ⁊ dixit iosue: Heu dñe de' q̄d uoluisti
traducere pplm istũ iordanẽ fluuiũ ut tra
deres nos i manus amorrei ⁊ ꝑderes? Utinã
ut cepimus mãsissemus trãs iordanẽ. Mi
dñe de' q̄d dicam uidẽs israelem hostibus
suis terga v̄tẽtẽ? Audiẽt chananei ⁊ oẽs ha
bitatores t̃re ⁊ parit̃ ꝯglobati circũdabunt
nos atq; ꝺlebũt nomẽ nostꝝ de t̃ra. Et q̄d
facies mag̊ nomini tuo? Dixitq; dominus
ad iosue: Surge: cur iaces ꝓnus i t̃ra? Pec
cauit isrl' ⁊ ꝓuaricat' ẽ pactũ meũ tuleitq;
ꝺ anathemate ⁊ furati sũt atq; mẽtiti ⁊ abs
cõderũt iter uasa sua. Nec poterit isrl' stare ã
te hostes suos eosq; fugiet: q̄a pollut' ẽ ana
themate. Nõ ero vltra vobiscũ: donec con
teratis eũ q̄ hui' sceleris reus ẽ: surge sanctifi
ca populũ ⁊ dic eis: Sãctificamini i crastiuꝫ
Hec. n. dicit dñs de' isrl': Anathema in me
dio tui ẽ isrl'. Nõ poteris stare corã hostibus
tuis donec deleat̃ ex te q̄ hoc cõtaminat' ẽ
scelere: Accedetisq; mãe singl'i ꝑ trib' vias
⁊ quãcũq; tribũ sors iuenerit accedet ꝑ co
gnatiões suas ⁊ cognatio ꝑ domos domus
q; ꝑ uiros ⁊ q̄cũq; ille i hoc facinore fuerit ꝺ
prehẽsus cõburet̃ igni cũ oĩ sbstãtia sua: q̄m
ꝓuaricat' ẽ pactum dñi ⁊ fecit nefas i isrl'.
Surgẽs itaq; iosue mãe applicuit isrl' ꝑ tri
bus suas ⁊ iuẽta ẽ trib' iuda. Que cũ iuxta
familias suas eẽt oblata iuẽta ẽ familia zar.
Illã q̊q; ꝑ domos offerẽs repperit zabdi: cu
ius domũ i sigl'os diuidẽs uiros iuẽit achã
filiũ charmi filij zabdi filij zare ꝺ tribu iuda
Et ait iosue ad achan: Fili mi da gloriam
dño deo isrl': ⁊ cõfitere atq; indica mihi q̄d
feceris: ne abscõdas. Respõditq; achan io
sue ⁊ dixit ei: Uere ego peccaui domino ꝺo
isrl': ⁊ sic ⁊ sic feci. Uidi enim inter spolia
palium coccineum ualde bonũ ⁊ ducentos
siclos argẽti: regulamq; auream quinqua-
ginta siclorum: ⁊ concupiscẽs abstuli: ⁊ ab
scondi in terra contra mediuꝫ tabernaculi
mei: argẽtũq; fossa humo operui. Misit ẽ
iosue ministros: q̄ currẽtes ad tabernaculũ

illi⁹ reppererũt cũcta abſcõdita ĩ eodẽ loco:
⁊ argẽtũ ſiĺ. Auferẽteſqꝫ de tẽtorio tulerũt
ea ad ioſue ⁊ ad oẽs filios iſrĺ: piecerũtqꝫ añ
dñm. Tollẽſ itaqꝫ ioſue achã filiũ zare ar-
gẽtũqꝫ ⁊ palliũ ⁊ aureã regulã: filios q̃ꝫ ⁊ fi
lias eius: boues ⁊ aſinos ⁊ oues ipſũqꝫ tab
naculũ ⁊ cũctã ſupellectilẽ: ⁊ oĩs iſrĺ cũ eo:
duxerũt eoſ ad vallẽ achor: ubi dixit ioſue:
Quia turbaſti nos: exturbet te dñs in die
hac. Lapidauitqꝫ eũ oĩs iſrĺ: ⁊ cũcta q̃ illi⁹
erãt igne cõſũpta ſũt. Cõgregauerũtqꝫ ſup
eũ aceruũ magnũ lapidũ: q̃ permãet vſqꝫ ĩ
pñtẽ diẽ. Et auerſus ẽ furor dñi ab eis: Uo
catũqꝫ eſt nomẽ loci illiuſ vallis achor vſqꝫ
hodie.

VIII

Dixit aũt dñs ad ioſue: Ne timeas: ne
qꝫ formides. Tolle tecũ oẽm multitu
dinem pugnatorũ: ⁊ conſurgens aſcende ĩ
oppidũ hay. Ecce tradidi ĩ manum tuam
regẽ eius ⁊ pplm: vrbẽqꝫ ⁊ trã. Facieſqꝫ ur-
bi hay ⁊ regi eius: ſicut feciſti hierico ⁊ re
gi illi⁹. Predã vo ⁊ oĩa aĩantia diripietĩ vo
bis. Pone ĩſidias vrbi p⁹ eã. Surrexitqꝫ io-
ſue ⁊ oĩs exercit⁹ bellatorũ cũ eo: ut aſcẽde
rent ĩ hay. Et electa trigĩta milia uirorũ fõ
tiũ miſit nocte: p̃cepitqꝫ eis dicẽs: Ponite
ĩſidias poſt ciuitatẽ. Nec lõgi⁹ recedatĩ: et
eritis oẽs parati. Ego aũt ⁊ reliq̃ multitu-
do q̃ mecũ ẽ: aſcẽdem⁹ ex aduerſo cõtra ur
bẽ. Cũqꝫ exierit ꝯtra nos: ſic añ fecim⁹ fugie
mus: ⁊ t̃ga vtem⁹ dõec ꝑſequẽtes ab vrbe
lõgi⁹ ꝓtrahãt. Putabunt. n. nos fugẽ ſicut
ꝓus. Nob̃ g̃ fugiẽtib⁹: ⁊ illis ꝑſequẽtib⁹: cõ
ſurgetis de ĩſidijs ⁊ vaſtabitis ciuitatẽ: tra
detqꝫ eã dñs deus ueſter ĩ manus vrãs. Cũ
qꝫ ceperitis ſuccẽdite eã: ⁊ ſic oĩa facietĩs ut
iuſſi. Dimiſitqꝫ eos ⁊ prexerũt ad locũ ĩſi-
diarꝫ: ſederũtqꝫ iter bethel ⁊ hay ad occidẽ
talẽ plagã vrbis hay. Joſue autẽ nocte illa
ĩ medio mãſit ppl̃i. Surgẽſqꝫ diluculo recẽ
ſuit ſocios: ⁊ aſcẽdit cũ ſenioribuſ ĩ frõte ex
ercit⁹: uallat⁹ auxilio pugnatorꝫ. Cũqꝫ ue
niſſẽt ⁊ aſcẽdiſſẽt ex aduerſo ciuitatĩ: ſtete-
rũt ad ſeptẽtrionalẽ urbis plagã: inter quã
⁊ eos uallis erat media. Quĩqꝫ aũt milia
uiros elegerat ⁊ poſuerat in inſidijs inter
bethauen ⁊ hay ex occidẽtali parte eiuſdẽ
ciuitatis: omnis uero reliquuſ exercituſ ad
aquilonem aciem dirigebat: ita ut nouiſſi-
mi multitudinis occidentalem plagam ur
bis attigerent. Abijt ergo ioſue nocte illa:
⁊ ſtetit in uallis medio. Quod cuꝫ uidiſſet
rex hay feſtinauit mane: ⁊ egreſſus eſt cũ
omni exercitu ciuitatis: direxitqꝫ aciem
ꝯtra dẽſtũ: ignorãs ꝙ poſt t̃gũ lateret ĩſidie.
Joſue vo ⁊ oĩs iſrĺ ceſſerũt loco: ſimulãtes
metũ ⁊ fugiẽtes ꝑ ſolitudiſ uiã. At illi uoci
ferãtes parit̃ ⁊ ſe mutuo cohortãtes: perſe
cuti ſũt eos. Cũqꝫ receſſiſſẽt a ciuitate: ⁊ ne
un⁹ q̃dẽ ĩ urbe hay ⁊ bethel remanſiſſet q̃
nõ ꝑſeq̃ret iſrĺ: ſicut erupant apta oppida
reliquẽtes: dixit dñs ad ioſue: Leua clypeũ
q̃ ĩ mãu tua ẽ ꝯtra urbẽ hay: qm̃ tibi tradã
eã. Cũqꝫ eleuaſſẽt clypeũ ex aduerſo ciuita
tis: ĩſidie q̃ latebãt ſurrexrũt ꝯfeſti: ⁊ pergẽ
tes ad ciuitatẽ ceperũt: ⁊ ſuccenderũt eam.
Uiri autẽ ciuitatĩ q̃ ꝑſeq̃bãt ioſue: reſpiciẽ-
tes ⁊ uidẽtes fumũ urbis ad celũ uſqꝫ ꝯſcẽ
dere: nõ potuẽrt ultra huc illucqꝫ diffugẽ:
ꝓſerti cũ hi qui ſimulauerãt fugã: ⁊ tende-
bant ad ſolitudinẽ: ꝯtra ꝑſeq̃ntes fõtiſſime
reſtitiſſent. Uidẽſqꝫ ioſue ⁊ oĩs iſrĺ ꝙ capta
eẽt ciuitas ⁊ fum⁹ urb̃ aſcẽderet: reuerſuſ ꝑ
cuſſit uiros hay. Siq̃dẽ ⁊ illi q̃ ceperant ⁊
ſuccẽderãt ciuitatẽ: egreſſi ex ũbe ꝯtra ſuos
medios hoſtiũ ferire cepũt. Cũ g̃ ex utraqꝫ
ꝑte aduerſarij cederẽt: ita ut nulluſ ð tanta
multitudine ſaluaret: regẽ q̃ꝫ urbis hay ap
prehẽderũt uiuẽtẽ: ⁊ obtulerũt ioſue. Igit
oĩb⁹ ĩterfectis q̃ iſraelẽ ad deſerta tendentẽ
fuerãt ꝑſecuti: ⁊ ĩ eodẽ loco gladio corruen
tib⁹: ꝯuerſi filij iſrĺ ꝑcuſſerũt ciuitatẽ. Erãt
aũt q̃ ĩ eodẽ die ꝯciderãt a uiro uſqꝫ ad mu
lierẽ: duodecĩ milia hoĩuꝫ oẽs urbis hay.
Joſue vo nõ ꝯtraxit manũ quã in ſublime
porrexerat tenẽs clypeũ: donec ĩterficerẽtur
oẽs habitatores hay. Jumẽta aũt ⁊ p̃dã ci
uitatĩ diuiſerũt ſibi filij iſrĺ: ſicut p̃ceperat
dñs ioſue. Qui ſuccẽdit urbẽ: ⁊ fec̃ eaꝫ tu-
mulũ ſẽpiternũ. Regẽ q̃ꝫ ei⁹ ſuſpẽdit ĩ pati-
bulo uſqꝫ ad ueſpã ⁊ ſolis occaſũ: p̃cepitqꝫ
ioſue ⁊ depoſuerũt cadauer eiuſ ð cruce: ꝓ
iecerũtqꝫ ĩ ipſo ĩtroitu ciuitatis cõgeſto ſu
ꝑ eo magno aceruo lapidũ: q̃ ꝑmãet uſqꝫ ĩ
pñtẽ diẽ. Tunc edificauit ioſue altare dño
deo iſrĺ ĩ mõte hebal: ſicut preceperat moy
ſes famulus domini filijs iſrĺ: ⁊ ſcriptuꝫ ẽ
in uolumine legis moyſi: altare de lapidib⁹
impolitis: quos ferrum non tetigit: ⁊ obtu
lit ſuper eo holocauſtum domino: immola
uitqꝫ pacificas uictimas. Et ſcripſit ſuper
lapides deuteronomiũ legis moyſi: quod
ille digeſſerat coram filijs iſrĺ. Omnis aũt
popl̃us ⁊ omnes maiores natu duceſqꝫ ac

iudices stabāt ex utraq; pte arce i ꝯspectu
sacerdotū q̄ portabāt arcā federis dn̄i : ut
aduena ita ⁊ idigena. Media pars eoꝝ iux
ta mōtē garizi : ⁊ media iuxta mōtē hebal
sicut p̄cepat moyses famul' dn̄i. Et primū
q̄dē bn̄dixit pplo isrl':p' hec legit oīa v̄ba be
nedictōis ⁊ maledictōis: ⁊ cuncta q̄ scripta
fuerāt i legi uolumie . Nihil ex his q̄ moy-
ses iusserat reliq̄t itactū: sȝ uniuersa īplica
uit corā oī multitudine isrl' mulieribus ac
paruulis ⁊ aduenis qui iter eos morabant.

IX

Quibus auditis: cuncti reges trans iō
doanē q̄ v̄sabant i mōtanis ⁊ cāpestri
bus: i maritimis ac littore magni maris: hi
q̄ȝ q̄. habitabāt iuxta libanū: etheus ⁊ am
moreus chananeus pherezeus ⁊ eueus ⁊ ie
buseus ꝯgregati sūt parit: ut pugnarēt con
tra iosue ⁊ isrl' uno aīo eadēq; sētētia. At hi
q̄ habitabāt i gabaō: audiētes cūcta q̄ fece-
rat iosue hierico ⁊ hay : callide cogitātes
tulerūt sibi cibaria: saccos ue꜡es asinis īpo
nētes: ⁊ vtres uiarios scissos atq; cōsutos:
calciamētaq; p̄atiq: q̄ ad indiciū vetustatis
pitacijs ꝯsuta erāt: iduti ueteribus uestimē
tis: panes q̊ȝ q̊s portabāt ob uiaticū : duri
erāt ⁊ i frusta ꝯminuti . Perrexrūtq; ad io
sue q̄ tūc morabat i castris galgale: ⁊ dixe꜡t
ei atq; sil' oī israeli: De terra longinqua uēi
mus: pacē uobiscū facere cupiētes . Respō
derūtq; filij isrl' ad eos: atq; dixerūt: Ne fō
te i t̄ra q̄ nob' sorte debet habitetis: ⁊ nō pos
simus fedus inire uobiscū. At illi ad iosue
serui iq̄unt tui sum'. Quib' iosue ait: Qui
nam estis uos: aut unde uenistis: R̄nderūt:
De t̄ra lōgiq̄ ualde uenerūt serui tui i noīe
dn̄i dei tui: Audiuim'.n. famā potētie ei' :
cūcta q̄ fecit i egypto ⁊ duobus regibus am
morreorū q̄ fuerūt trās iordanē : seon regi
esebon ⁊ og regi basan: q̄ erāt i astaroth: di
xerūtq; nob' seniores ⁊ oēs habitatores ter
re n̄re: Tollite i māib' u꜡is cibaria ob lōgis
simā uiā: ⁊ occurrite eis ⁊ dicite : Serui u꜡i
sumus: fedus inite nobiscū . Et panes q̄n e
gressi sum' ō domib' n꜡is : ut uenirem' ad
uos: calidos sūpsim': nūc sicci facti sūt: ⁊ ve
tustate nimia cōminuti. Utres uini nouos
īpleuim': nūc rupti sūt ⁊ soluti. Uestes ⁊ cal
ciamenta q̄b' iduimur ⁊ q̄ habem' i pedib'
ob longitudinē longioris uie trita sunt : et
pene ꝯsumpta. Susceperūt igit' de cibarijs
eoꝝ: ⁊ os dn̄i nō iterrogauerūt. Fecitq; io-
sue cū eis pacē: ⁊ inito federe pollicit' ē ut n̄
occiderent. P̄ricipes q̊ȝ multitudinis iura
uerūt eis. Post dies aūt tres initi federi: au
dierūt ꝙ i vicino habitarēt: ⁊ inter eos futi
eēnt. Mouerūtq; castra filij isrl': ⁊ uenerūt
i ciuitates eoꝝ die tertio: q̄ꝝ hec vocabula
sūt: gabaō ⁊ caphira ⁊ beroth ⁊ cariathia
rim. Et n̄ p̄cusserūt eos eo ꝙ iurassēt ei p̄ri
cipes multitudinis i noīe dn̄i dei isrl'. Mur
murauit itaq; ōe vulgus ꝯtra p̄ricipes isrl'.
Qui r̄nderūt eis : Jurauim' eis i noīe dn̄i
dei isrl': ⁊ iccirco nō possim' eos ꝯtigerē. Sȝ
hoc faciem' eis: Reseruēt q̄dē ut uiuāt ne ꝯ
tra nos ira dn̄i ꝯcitet: si peierauerim': sȝ sic
uiuāt: ut i usus uniuerse multitudis ligna
cedāt: aquasq; ꝯportēt. Quib' hec loquēti
bus uocauit gabaonitas iosue: ⁊ dixit eis :
Cur nos decipe fraude uoluistis: ut dicerēt
p̄cul ualde habitam' a uob': cū i medio n꜡i
sitis: Jtaq; sub maledictōe eritis: ⁊ nō defi
ciet de stirpe u꜡a ligna cedēs : aq̄sq; cōpor-
tans in domū dei mei: Qui r̄nderūt: Nun
ciatū ē nob' seruis tuis ꝙ p̄misisset dn̄s de'
tu' moysi seruo suo: ut traderet uob' oēm
terrā: ⁊ disp̄deret cūctos habitatores eius.
Timuim' igit' ualde: ⁊ p̄uidim' aīabus no
stris u꜡o t̄ror ꝯpulsi: ⁊ hoc ꝯsiliū iniuimus.
Nūc aūt i manu tua sum': q̄ȯ tibi bonū et
rectū uidet': fac nob'. Fecit ḡ iosue ut dixēat
⁊ liberauit eos de manu filiorū isrl': ut non
occiderēt . Decreuitq; i illo die eos eē i mi-
nisterio cūcti ppl'i ⁊ altaris dn̄i: cedentes li
gna ⁊ aquas ꝯportātes: usq; i p̄n̄s tēpus in
loco quem dominus elegisset .

X

Que cū audissȝ adonisedech rex irl'm
ꝙ.s. cepisset iosue hay ⁊ subuertisset
eā: sicut.n. fecerat hierico ⁊ regi eius : sic fe
cit hay ⁊ regi illi': ⁊ ꝙ transfugissent gabao
nite ad isrl' ⁊ eēnt fedēati eoꝝ timuit ualō :
Urbs.n. magna erat gabaon ⁊ una ciuita-
tum regaliū: ⁊ maior oppido hay: omnesq;
bellatores eius fortissimi. Misit ergo ado
nisedech rex irl'm ad oham regē ebrō ⁊ ad
pharā regē hierimoth: ad iaphie q̊ȝ regē la
chis ⁊ ad dabir regem eglon dicēs: Ad me
ascēdite ⁊ ferte p̄sidiū: ut expugnem' gabaō
q̄re trāsfugerit ad iosue ⁊ ad filios isrl'. Cō
gregati igit' ascēderūt q̄nq; reges āmorreo-
rū : rex irl'm rex ebron rex hierimoth rex
lachis rex eglon sil' cū exercitib' suis: ⁊ ca-
strametati sunt circa gabaō oppugnātes eā

Habitatores autē gabaon urbis obsesse mi
serūt ad iosue: q̄ tūc morabat̄ in castri apud
galgalā: ⁊ dixerūt ei: Ne retrahas man⁹ tu
as ab auxilio seruoꝝ tuoꝝ. Ascēd cito ⁊ li
bera nos: ferq; ꝑsidiū. Conuenerūt.n. aduer
sū nos oēs reges āmorreoꝝ q̄ habitāt i mō
tanis. Ascēditq; iosue de galgalis: ⁊ oīs ex
ercitus bellatoꝝ cum eo uiri fortissimi. Di
xitq; dn̄s ad iosue: Ne tīeas eos. In man⁹
n. tuas tradidi illos. Null⁹.n. ex eis tibi ēsi
stere poterit. Irruit itaq; iosue sup eos re-
pente: tota nocte ascēdēs de galgalis. Et ꝯ
turbauit eos dn̄s a facie isrl̄: cōtriuitq; pla
ga magna i gabaon: ac ꝑsecut⁹ ē eos ꝑ uiaꝫ
ascēsus bethorō: ⁊ ꝑcussit usq; azecha ⁊ ma
ceda. Cūq; fugerēt filios isrl̄ ⁊ eēnt i descē-
su bethoron: domin⁹ misit sup eos lapides
magnos de celo usq; ad azecha. Et mortui
sunt multo plures lapidib⁹ grādinis: q̄ q̊s
gladio ꝑcusserāt filij isrl̄. Tūc locut⁹ ē iosue
dn̄o i die qua tradidit āmorreū i ꝯspectu fi
lioꝝ isrl̄: dixitq; corā eis: Sol ꝯtra gabaō
ne mouearis: ⁊ luna ꝯtra vallē haylō. Stete
rūtq; sol ⁊ luna donec vlcisceret̄ se gens de
īimicis suis. Nōne scriptū ē hoc i libro iusto
rū? Stetit itaq; sol i medio celi: ⁊ nō festina
uit occūbē spatio uni⁹ diei. Nō fuit an̄ ⁊ po
stea tā lōga dies obediēte dn̄o uoci hois ⁊
pugnāte ꝓ isrl̄. Reuersusq; ē iosue cū oi isrl̄
i castra galgale. Fugerāt.n. qnq; reges: ⁊ se
abscōderāt i spelūca urbis maceda. Nūcia
tūq; ē iosue q̄ iuenti eēnt qnq; reges: laten-
tes i spelūca urbis maceda. Qui ꝓcepit so-
cijs: ⁊ ait: Uoluite saxa ingētia ad os spelū
ce: ⁊ ponite uiros idustrios q̄ clausos custo
diāt. Uos āt nolite stare: sꝫ ꝑseq̄mi hostes:
⁊ extremos q̊sq; fugiētiū cedite. Ne dimit
tatis eos urbiū suaꝝ itrare ꝑsidia: q̊s tra di
dit dn̄s deus i man⁹ vr̄as. Cesis ḡ aduersa-
riis plaga magna ⁊ usq; ad intnitionē pene
ꝯsūptis: hi q̄ isrl̄ effugē potuerūt: igressi st̄
ciuitates munitas. Reuersusq; ē oīs exēci-
tus ad iosue i maceda: ubi tūc erāt castra: sa
ni ⁊ itegro numero. Nullusq; contra filios
isrl̄ mutire ausus est. Precepitq; iosue di-
cens: Aperite os spelunce: ⁊ producite ad
me quinq; reges qui in ea latitant. Fecerūt
q; ministri ut sibi fuerat imperatum: ⁊ ad
duxerunt ad euꝫ quinq; reges de spelunca:
regem ierusalem regem ebron: regem hieri
moth: regē lachis: regem eglon. Cūq; edu-
cti eēnt ad eū: uocauit omnes uiros israel
⁊ ait ad ꝓcipes exercit⁹ q̄ secū erāt: Ite et
ponite pedes sup colla regū istoꝝ. Qui cuꝫ
ꝑrexissent ⁊ subiectoꝝ colla pedib⁹ calcarēt
rursū ait ad eos: Nolite timē nec paueatis:
ꝯfortami ⁊ estote robusti. Sic.n. faciet dn̄s
cūctis hostib⁹ ur̄is aduersū q̊s dimicabitis.
Percussitq; iosue ⁊ iterfecit eos: atq; suspē
dit sup qnq; stipites: fuerūtq; suspēsi usq;
ad uespū. Cūq; occūberet sol: ꝓcepit socijs
ut dponerēt eos de patibulis: q̄ depositos
ꝓiecerūt i spelūcā i q̄ latuerāt: ⁊ posuerunt
sup os ei⁹ saxa igētia q̄ ꝑmanēt usq; i p̄ns.
Eodē die macedā q̊ꝫ cepit iosue ⁊ ꝑcussit i
ore gladij: regēq; illi⁹ intfecit: ⁊ oēs habita-
tores ei⁹. Nō dimisit i ea saltē paruas reliq̄
as. Fecitq; regi maceda: sicut fecēat regi hie
rico. Trāsiuit āt cū oi isrl̄ d maceda i lebna
⁊ pugnabat ꝯtra eā: quā tradidit dn̄s cū re
ge suo i man⁹ isrl̄: Percusserūtq; urbē i ore
gladij: ⁊ oēs habitatōes ei⁹. Nō dimiserūt
i ea ullas reliq̄as. Fecerūtq; regi lebna sic fe
cerāt regi hierico. De lebna trāsiuit i lachis
cū oi isrl̄: ⁊ exercitu ꝑ gyrum disposito op-
pugnabat eā: tradiditq; dn̄s lachis in ma-
nus filioꝝ isrl̄: ⁊ cepit eā die altero: atq; ꝑ
cussit i ore gladij oēm aiam q̄ fuerat i ea sic
fecēat lebna. Eo tp̄e ascēdit Iram rex gazer
ut auxiliaret̄ lachis: quē ꝑcussit iosue cū oi
pp̄lo ei⁹ usq; ad intnitionē. Trāsiuitq; d la
chis i eglon: ⁊ circūdedit atq; expugnauit
eā i eadē die: ꝑcussitq; i ore gladij oēs aias
q̄ erāt in ea iuxta omnia que fecerat lachis.
Ascēdit q̊ꝫ cū oi isrl̄ de eglon i ebron: ⁊ pu-
gnauit ꝯtra eā: cepitq; ⁊ ꝑcussit i oꝛ gladij:
regē q̊ꝫ eius ⁊ oīa oppida regiōis illi⁹ uniuē
sasq; aias q̄ in ea fuerāt cōmorate. Nō reli
q̄t i ea ullas reliquias. Sic fecēat eglō. sic fe
cit ⁊ ebron: cūcta q̄ i ea repperit cōsumens
gladio. Inde reuersus i dabir: cepit eā atq;
uastauit: regē q̊ꝫ eius atq; oīa ꝑ circuitū op
pida ꝑcussit i ore gladij. Nō dimisit i ea ul-
las reliq̄as. Sic fecerat ebron ⁊ lebna ⁊ rēgi
bus earū: sic fecit dabir ⁊ regi illius. Percus
sit itaq; iosue omnē terrā montanā ⁊ meri
dianam atq; campestrem: ⁊ aseroth cum re
gibus suis. Non dimisit i ea ullas reliq̄as:
sed omne quod spirare poterat interfecit:
sicut preceperat ei dominus deus isrl̄: a ca
des barne usq; gazam. Oēm terrā gosen
usq; gabaon uniuersosq; reges ⁊ regiones
eoꝝ uno ipetu cepit atq; uastauit. Dn̄s eīꝫ
deus isrl̄ pugnauit ꝓ eo. Reuersusq; ē cū oi

isrl' ad locū castrorum in galgala.

XI

Quę cū audisset iabī rex asor misit ad
iobab regē madan ⁊ ad regem seme-
ron atqꝫ ad regē acsaph: ad reges q̄ꝫ aqui-
lonis qui habitabant in montanis ⁊ in pla
nitie contra meridiē ceneroth: ī cāpestribus
q̄ꝫ ⁊ regionibꝰ dor iuxta mare: chananeū q̄ꝫ
ab oriente ⁊ occidente: ⁊ amorreū atqꝫ ethe
um ac pherezeū ⁊ iebuseū ī mōtanis: eueū
q̄ꝫ q̄ habitabat ad radices hermon ī terra
maspha. Egressiqꝫ s̄t oēs cū tūmis suis: po
pulus mlt̄us nimis: sicͭ harēa q̄ ē ī littōe ma
ris: eq̄ q̄ꝫ ⁊ currꝰ imēse mltitudis. Cōuene
rūtqꝫ oēs rges isti ī unū ad aq̄s merō: ut pu
gnarēt ꝯtra isrl'. Dixitqꝫ dn̄s ad iosue: Ne
timeas eos. Cras .n. hac eadē hora ego tra
dā oēs istos vulnerādos ī ꝯspectu isrl'. Eq̄s
coꝝ subneruabis: ⁊ currꝰ igne ꝯbures. Ue-
nitqꝫ iosue ⁊ ōis exercitꝰ eiꝰ cū eo aduersus
illos ad aq̄s merō subito: ⁊ irruerūt sup eos
tradiditqꝫ illos dn̄s ī manꝰ isrl'. Qui ꝑcusse
rūt eos ⁊ ꝑsecuti sūt usqꝫ ad sidonē magnā
⁊ aq̄s masserephot: cāpūqꝫ masphe q̄ ē ad
orientalē illiꝰ ꝑtē. Itaqꝫ ꝑcussit oēs: ut nllas
dimitterēt ex eis reliq̄as. Fecitqꝫ sicut p̄cepat
ei dn̄s. Eq̄s coꝝ subneruauit: currusqꝫ cō-
bussit igni. Reuersusqꝫ stati cepit asor: ⁊ re
gem eiꝰ ꝑcussit gladio. Asor .n. antiq̄tus in
ter oīa regna hec p̄ncipatū tenebat. Percus
sitqꝫ oēs aīas q̄ ibidē morabāt. Nō dimisit
ī ea ullas reliq̄as: sꝫ usqꝫ ad īternitionē uni
uersa vastauit: ipamqꝫ urbē ꝑemit īcēdio.
⁊ oēs ꝑ circuitū ciuitates. Reges q̄ꝫ coꝝ ce
pit: ꝑcussit atqꝫ d̄leuit: sicͭ p̄cepat ei moyses
famulꝰ dn̄i. Absqꝫ urbibꝰ q̄ erāt ī collibꝰ ⁊ ī
tumulis site: ceťas succēdit isrl': vnā tm̄ asō
munitissimā flāma cōsūpsit. Oēmqꝫ p̄daꝫ
istarū urbiū ac iumēta diuiserūt sibi filij isrl'
cūtis hoībꝰ īterfect̄ı. Sicͭ p̄cepat dn̄s moy-
si ꝟuo suo: ita p̄cepit moyses iosue: ⁊ ille uni
uersa cōpleuit. Nō p̄terijt de uniuersis mā
datī: nec unū q̄dē v̄bū qͦ iusserat deꝰ moysi.
Cepit itaqꝫ iosue oēm trā, montanā ⁊ meri
dianā: terrāqꝫ gosen ⁊ planitiē ⁊ occidētalē
plagā: mōtēqꝫ isrl' ⁊ cāpestria eiꝰ ⁊ ꝑtē mōt̄ı
q̄ ascēdit seir usqꝫ baalgath per planitiē li-
bani subter montē hermon: omnes reges
corū cepit: ꝑcussit ⁊ occidit. Multo tēpore
pugnauit iosue ꝯtra reges istos. Nō fuit ci
uitas q̄ se nō traderēt filijs isrl': p̄ter eueū qui
hītabat ī gabaō. Oēs .n. bellādo cepit. Dn̄i
enī sentētia fuerat: ut īdurarēt corda coꝝ
⁊ pugnarēt ꝯtra isrl' ⁊ caderēt ⁊ nō mererē
tur ullā clemētiā: ac perirēt: sicͭ p̄cepat dn̄s
moysi. In t̄pe illo uenit iosue ⁊ īterfecit ena
chim d̄ mōtanis ebron ⁊ dabir ⁊ anab ⁊ d̄
oī mōte iuda ⁊ isrl': urbesqꝫ coꝝ d̄leuit. Nō
reliq̄t ullū d̄ stirpe enachim ī terra filioꝝ
isrl' absqꝫ ciuitatibꝰ gaza ⁊ geth ⁊ azoto: ī q̄
bus solū relicti sūt. Cepit ꝰ iosue oēm t̄raꝫ
sicut locutꝰ ē dn̄s ad moysen: ⁊ tradidit eā
in possessionē filijs isrl' secundū partes ⁊ tri
bus suas: quieuitqꝫ terra a prelijs.

XII

Hi sunt reges q̄s ꝑcusserunt filij isrl' et
possederunt terrā coꝝ trās iordaneꝫ
ad solis ortū: a torrēte arnō usqꝫ ad mōtē
hermon: ⁊ oēm orientalē plagā q̄ respicit so
litudinē. Seon rex amorreoꝝ q̄ habitabat
ī esebon: dn̄atus ē ab aroer q̄ sita ē sup ripā
torrētis arnō: ⁊ medie partis ī ualle: dimi-
dieqꝫ galaad usqꝫ ad torrētē ieboc q̄ ē t̄mi-
nus filioꝝ amon: ⁊ a solitudie usqꝫ ad ma-
re ceneroth ꝯtra orietē: ⁊ usqꝫ ad mare def
ti qͦ ē mare salsissimū: ad orietalē plagā ꝑ
uiā q̄ ducit bethsimoth: ⁊ ab australi ꝑte q̄
subiacet aseroth usqꝫ phasga: t̄minꝰ og regl
basan: de reliq̄ijs raphaim: q̄ hītauit ī asta
roth ⁊ ī edrai: ⁊ dn̄atꝰ ē ī mōte hermon ⁊ ī
salecha: atqꝫ ī uniuersa basā usqꝫ ad termi-
nos gessuri ⁊ machati ⁊ dimidie ꝑt̄ı galaad
ad t̄minos seō regl esebon. Moyses famulꝰ
dn̄i ⁊ filij isrl' ꝑcusserūt eos: tradiditqꝫ t̄rā
coꝝ moyses ī possessionē rubenitis ⁊ gaddi
tis ⁊ dimidie tribui manasse. Hi sunt rges
terre quos ꝑcussit iosue ⁊ filij isrl' trans ior
danem ad occidentalē plagā a baalgad ī cā
po libani usqꝫ ad montē libani: cuius pars
ascendit in seir. Tradiditqꝫ eā iosue in pos
sessionem tribubus israel: singulis partes
suas: tam in montanis q̄ in planis atqꝫ cā
pestribus. In aseroth ⁊ in solitudine ac in
meridie etheus fuit ⁊ amorreus chananeꝰ
⁊ pherezeꝰ: eueus ⁊ iebuseus. Rex hierico
vnꝰ. Rex hay q̄ ē ex latere bethel vnꝰ: Rex
irl'm vnꝰ. Rex ebron vnꝰ. Rex hierimoth
vnꝰ. Rex lachis vnꝰ. Rex eglon vnus. Rex
gazer vnꝰ. Rex dabir vnꝰ. Rex gader vnus.
Rex herma vnꝰ. Rex heret vnꝰ. Rex lebna
vnus. Rex odallam vnꝰ. Rex maceda vnꝰ.
Rex bethel vnus. Rex taphua vnus. Rex
ofer vnus. Rex affec vnus. Rex saron vnꝰ.
Rex madā vnꝰ. Rex asor vnꝰ. Rex samerō

vnᵘˢ. Rex acsaph vnus. Rex thenach vnus.
Rex mageddo vnus. Rex cedes vnus. Rex
iachanen carmeli vnᵘˢ. Rex doꝛ ⁊ ꝓuītie dō
vnᵘˢ. Rex gētiū galgal vnᵘˢ. Rex thersa vnᵘˢ.
Oēs reges triginta vnus.

XIII

Iosue senex ꝓuecteq₃ etatis erat: ⁊ di-
xit dn̄s ad eū: Senuisti ⁊ lōgeuus es:
terraq₃ latissima derelicta ē: q̄ necdū sorte
diuisa ē: oīs videlȝ galilea philistijm ⁊ uni-
uersa gessuri a fluuio turbido: qui irrigat
egyptū: vsq₃ ad terminos acharon ꝯtra aq̄-
lonē: terra chanaan q̄ in q̄nq₃ regulos phi-
listijm diuidit: gazeos ⁊ azorios ascalōitas
getheos ⁊ accaronitas. Ad meridiē vō sūt
euei: oīs t̄ra chanaan: ⁊ maara sidoniorū
usq₃ afeca ⁊ t̄minos āmorrei eiusq₃ ꝯfinia:
libāi q₃ regio ꝯtra orientē abaalgad sb̄ mō-
te hermō donec īgrediaris emath. Oiuȝ q̄
habitabāt ī mōte a libāo vsq₃ ad aq̄s mas-
serephot: vniuersiq₃ sidonij. Ego sū q̄ dele-
bo eos a facie filioꝝ isrl̄. Ueniat ḡ ī ꝑtē he-
reditatis isrl̄: sicut p̄cepi tibi. Et nūc diuiđ
t̄rā ī possessionē nouē tribubus ⁊ dimidie
tribui manasse: cū q̄ ruben ⁊ gad possedeꝛt
t̄rā quā tradidit eis moyses famulᵘˢ dn̄i trās
fluēta iordanis ad orientalē plagā ab aroer:
q̄ sita ē ī ripa torrētis arnon ⁊ ī uallis me-
dio: vniuersaq₃ cāpestria medaba usq₃ di-
bon: ⁊ cūctas ciuitates seon regis āmōrei q̄
regnauit ī esebon vsq₃ ad t̄mios filioꝝ am-
mon: ⁊ galaad ac terminū gessuri ⁊ macha-
ti ⁊ oēm mōtē hermō ⁊ uniuersā basā usq₃
salecha: oē regnū og ī basā q̄ regnauit ī asta-
roth ⁊ edrai: ipē fuit de reliquijs raphaiȝ:
ꝑcussitq₃ eos moyses atq₃ deleuit. Nolue-
runtq₃ disperdere filij isrl̄ gessuri ⁊ macha-
ti: ⁊ habitaueꝛt ī medio isrl̄ vsq₃ ī p̄ntē diē.
Tribui aūt leui nō dedit possessionē: sȝ sa-
crificia ⁊ uictie dn̄i dei isrl̄: ipa ē eiᵘˢ hēditas.
sicut locutᵘˢ ē illi. Dedit ḡ moyses possessiōȝ
tribui filioꝝ ruben iuxta cognatiōes suas.
Fuitq₃ t̄minᵘˢ eoꝝ ab aroer: q̄ sita ē ī ripa tō-
rētis arnon: ⁊ ī ualle eiusdē torrētis media:
vniuersā planitiē q̄ ducit medaba ⁊ esebō:
cūctosq₃ uiculos eaꝝ q̄ sūt ī cāpestribᵘˢ: di-
bō q₃ ⁊ abamothbaal ⁊ oppidū baalmaō:
⁊ gessa ⁊ cedimoth ⁊ mephet ⁊ cariathaiȝ
⁊ sabama ⁊ sarathasar: ī mōte ꝯuallᵘ beth-
phogō ⁊ asēoth phasga ⁊ bethaismoth oēs
urbes cāpestres: vniuersaq₃ regna seō reḡ
āmorrei q̄ regnauit ī esebon: quē percussit
moyses cū p̄ncipibᵘˢ madian: eueū ⁊ recen ⁊
sur ⁊ vr ⁊ rebee duces seon habitatōes t̄re:
⁊ balaā filiū beoꝛ ariolū occiderūt filij isrl̄
gladio cū ceteris iterfectis: factusq₃ ē t̄minᵘˢ fi-
lioꝝ ruben iordanis fluuiᵘˢ. hec ē possessio
rubenitaꝝ ꝑ cognatiōes suas: vrbiū ⁊ uicu-
loꝝ. Deditq₃ moyses tribui gad ⁊ filijs eiᵘˢ ꝑ
cognatōes suas possessiōeȝ: cuiᵘˢ hec diuisio
ē. Terminᵘˢ gazer ⁊ oēs ciuitates galaad: ⁊
dimidiā ꝑtē t̄re filioꝝ āmon usq₃ ad aroer
q̄ ē cōtra rabba: ⁊ ab esebon usq₃ ramoth:
masphe ⁊ betani ⁊ a manai usq₃ ad t̄mios
dabir. In ualle q₃ betharā ⁊ bethnemra ⁊
soccoth ⁊ saphon reliquā ꝑtē regni seon re-
gis esebon. Huiᵘˢ q₃ finis iordāis ē vsq₃ ad
extremā ꝑtē maris cenereth trās iordanē
ad orientalē plagā. Hec ē possessio filiorū
gad ꝑ familias suas: ⁊ ciuitates ⁊ ville eaꝝ.
Dedit ⁊ dimidie tribui manasse filijsq₃ eiᵘˢ
iuxta cognatiōes suas possessionē: cuiᵘˢ hoc
p̄ncipiū ē: Amanai: vniuersāq₃ basā ⁊ cun-
cta īgna og reḡ basā: oēsq₃ vicos iahir q̄ sūt ī
basā sexagita oppida: ⁊ dimidiā ꝑtē galaad
⁊ astaroth ⁊ edrai urbes regni og ī basā: fi-
lijs machir filij manasse dimidie ꝑti filioꝝ
machir iuxta cognatiōes suas. Hāc posses-
sionē diuisit moyses ī cāpestribᵘˢ moab trās
iordanē ꝯtra hierico ad orientalē plagā. Tri-
bui āt leui nō dedit possessiōeȝ: q̄m dn̄s deᵘˢ
isrl̄ ipē ē possessio eius: vt locutus est illi.

XIIII

Hoc ē qđ possederunt filij isrl̄ ī terra
chanaan quā dederūt eis eleazar sa-
cerdos ⁊ iosue filius nun: ⁊ principes fami-
liarū per tribᵘˢ isrl̄: sorte oīa diuidētes: sicut
p̄ceperat dn̄s ī manu moysi: nouē tribubᵘˢ
⁊ dimidie tribui manasse. Duabᵘˢ .n. t̄bubᵘˢ
⁊ dimidie đdēat moyses trās iōdanē posse-
ssionē absq₃ leuitis: q̄ nihil t̄rre accepūt iter
f̄res suos: sȝ ī eoꝝ successerāt locū filij iose-
ph: ī duas diuisi tribᵘˢ manasse ⁊ effraim.
Nec acceperūt leuite aliā ī t̄ra ꝑtē nisi urbes
ad habitādū: ⁊ sb̄urbana eaꝝ ad alēda iu-
mēta ⁊ pecora sua. Sic p̄cepat dn̄s moysi:
ita fecerūt filij isrl̄ ⁊ diuiseꝛt t̄rā. Accesseꝛt
itaq₃ filij iuda ad iosue ī galgala: locutᵘˢq₃
ē ad eū caleph filiᵘˢ iephone cenezeᵘˢ: Nosti
q̄d locutᵘˢ sit dn̄s ad moysē hoieȝ dei đ me
⁊ te ī cades barne. Quadragita ānoꝝ erā
q̄n misit me moyses famulᵘˢ dn̄i đ cadēs bar-
ne ut ꝯsiđrarē t̄rā: nūciauiq₃ ei: qđ mihi ve-
rū videbat. Fratres āt mei q̄ ascēđrāt mecū

dissoluerūt cō ppl'i: ⁊ nihilomin⁹ ego secut⁹ sū dn̄m deū meū. Jurauitqꝫ moyses i die il lo dicēs: Terra quā calcauit pes tuus erit possessio tua ⁊ filioꝝ tuoꝝ i eternū: q̄a secu tus es dn̄z deū tuū. Cōcessit ḡ dn̄s uitā mi hi sicut pollicit⁹ ē usqꝫ i p̄ntē diē. Quadra gita ⁊ q̄nqꝫ ān̄i st̄ ex q̊ locut⁹ ē dn̄s v̄bū istō ad moysē qn̄ ābulabat isr̄l p solitudinem: hodie octogitaq̄nqꝫ ānoꝝ sū sic ualēs ut eo valebā tp̄e: qn̄ ad explorādū missus sū: illi⁹ i me tp̄is fortitudo usqꝫ hodie p̄seuerat tā ad bellādū q̄p ad gradiēdū. Da ḡ mihi mon tē istū quē pollicit⁹ ē dn̄s te q̊z audiēte: i quo enachim sūt ⁊ urbes magne atqꝫ mūite: si forte sit dn̄s mecū ⁊ potuero delē eos: sic p misit mihi. Bn̄dixitqꝫ ei iosue: ⁊ tradidit ei ebron in possessionē: atqꝫ ex eo fuit ebron caleph filio iephone ⁊ ceneȩo usqꝫ i p̄ntez diē: q̄a secut⁹ ē dn̄m deū isr̄l. Nomē ebron antea uocabat̄ cariathar̄be. Adā maximus ibi iter enachi sit⁹ est: ⁊ t̄ra cessauit a p̄lijs.

XV

Sit sors filioꝝ iude per cognationes suas ista fuit: a termino edom usqꝫ ad desertum syn ꝯtra meridiem: ⁊ usqꝫ ad extremā p̄tē australis plage. Initiū eius a sūmitate maris salsissimi: ⁊ a ligua ei⁹ q̄ re spicit meridiē: egreditqꝫ ꝯtra ascēsū scōpi onis ⁊ p̄trāsit i syna: ascēditqꝫ i cades bar ne ⁊ p̄uenit i esrom: ascēdēs ad darā: ⁊ cir cuiens cariathaa: atqꝫ inde p̄trāsiens i asc mōa ⁊ p̄ueiēs ad torrētē egypti: erūtqꝫ t̄mi ni eius mare magnū. Hic erit finis meidia ne plage. Ab oriēte v̄o erit initiū ma᷑ salsis simū usqꝫ ad extrema iordanis: ⁊ ea q̄ re spiciūt ad aquilonē a lingua maris usqꝫ ad eūdē iordāis fluuiū: ascēditqꝫ t̄min⁹ i betha gla ⁊ trāsit ab aq̄lone i betharaba: ascēdēs ad lapidem boem filij ruben: ⁊ tēdēs usqꝫ ad t̄minos debera: de ualle achor ꝯtra aq̄ lonē respiciēs galgala: q̄ ē ex aduerso ascen siōis adommi ab australi p̄te tōrētis: trāsit qꝫ aq̄s: q̄ uocāt̄ fōs sol': ⁊ erūt exit⁹ ei⁹ ad fō tē rogel: ascēditqꝫ p ꝯuallē filij ennō ex latē iebusei ad meridiē: hec ē ir̄lz: ⁊ ide se erigēs ad v̄ticē mōtis q̄ ē ꝯtra iebennō ad occidē tē i sūmitate uallis raphaim ꝯtra aq̄lonez: p̄trāsitqꝫ a v̄tice mōtis usqꝫ ad fōtē aq̄ ne p̄thoa: ⁊ p̄uenit usqꝫ ad uicos mōt̄ ephrō: iclinat̄qꝫ i bala q̄ ē cariathiarim. i. urbs sil uaꝝ: ⁊ circuit de bala ꝯtra occidētē usꝫ ad mōtē seir: trāsitqꝫ iuxta lat⁹ montis iarim

ad aquilonē in chesson: ⁊ descēdit i bethsa mes trāsitqꝫ i thamna ⁊ p̄uenit ꝯtra aq̄lo nē p̄tis acharon ex latē: iclinat̄qꝫ secrona ⁊ trāsit mōtē baala: p̄uenitqꝫ i gebneel: ⁊ ma gni maris ꝯtra occidētē fine ꝯcludit̄. Hi st̄ termini filioꝝ iuda p circuitū i cognationi bus suis. Caleph v̄o filio iephone ōdit p̄tē i medio filioꝝ iuda: sic p̄cepat ei dn̄s: caria tharbe p̄ris enach ip̄a ē ebron: deleuitqꝫ ex ea caleph tres filios enach: sesay ⁊ haymā ⁊ tholmai ō stirpe enach: atqꝫ ide ꝯscēdēs uēit ad habitatores dabir q̄ p̄us uocabat̄ cariathsepher. i. ciuitas littaꝝ. Dixitqꝫ ca leph: Qui p̄cusserit cariathsepher ⁊ cepit eā: dabo ei axā filiā meā vxorē. Cepitqꝫ eā othoniel fili⁹ cenez f̄r caleph iuniō: ōditqꝫ ei axā filiā suā uxorē. Que cū p̄gēt sil': sua sa ē a viro suo: ut petēt a p̄re suo agꝝ: suspi rauitqꝫ ut sedēbat i asio. Cui caleph: q̄d hēs iq̄t: At illa r̄ndit: Da mihi bn̄dictionē. Ter rā australē ⁊ arētē ōdisti mihi: iunge ⁊ irri guā. Dedit itaqꝫ ei caleph irriguū sup̄i⁹ ⁊ in feri⁹. Hec ē possessio trib⁹ filioꝝ iuda p co gnatiōes suas: erātqꝫ ciuitates ab extrēis p tib⁹ filioꝝ iuda: iuxta t̄mios edō a meridie: cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cia ⁊ dimōa ⁊ ada da ⁊ ceōs ⁊ asō ⁊ iethāȩiphethelē ⁊ baloth asornoba ⁊ cariothiesrom: hec ē assozomā same ⁊ meloda ⁊ asergadda ⁊ assemoth et bethseleth ⁊ asersual ⁊ b'sabee ⁊ baȩiothia ⁊ abala ⁊ humesem ⁊ heltholad ⁊ exul et ȩarma ⁊ sicelech ⁊ medemēa ⁊ sēsēnaleba oth ⁊ selim ⁊ ahemrēmon: oēs ciuitates ui gitinouē ⁊ uille eaꝝ. In cāpestrib⁹ v̄o estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ aȩone ⁊ engannim ⁊ tha phua ⁊ ēaym ⁊ hierimoth ⁊ adulansocho ⁊ aȩecha ⁊ sarim ⁊ adithaym ⁊ geōra ⁊ gi derothaym: vrbes q̄tuordecim ⁊ ville eaꝝ. Sanan ⁊ adasa ⁊ magdalgad delean ⁊ ma sepha ⁊ iectel lachis ⁊ baschat ⁊ eglō teb bō ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ gideroth ⁊ bethda gō ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates sedeci ⁊ uil le eaꝝ. Labana ⁊ ether et asā iepta ⁊ esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achȩib ⁊ maresa: ciuitates nouē ⁊ uille eaꝝ. Acharō cū vic̄ et villul' su is. Ab acharō usqꝫ ad mare oīa q̄ v̄gūt ad aȩotū ⁊ vic̄los ei⁹. Aȩot⁹ cū uicis ⁊ uillul' su is. Saȩa cū uicis ⁊ uillul' suis vsqꝫ ad tor rentē egypti: ⁊ mare magnū t̄minus eius: ⁊ in monte samir ⁊ iecther ⁊ soccoth ⁊ ede mna cariathsenna: hec est dabir: anab et

bisthemo ⁊ anym gosen ⁊ olon et gylo: ciui tates vndecim ⁊ uille eaꝝ. Arab ⁊ roma et esaan et ianum ⁊ bethafua ⁊ afeca athma tha ⁊ cariatharbe: hec ē ebrō: ⁊ siō: ciuita tes nouē ⁊ uille eaꝝ. Maō ⁊ chēmel ⁊ ꝣiph ⁊ loche iesrael ⁊ iucadaꝫ ⁊ ꝣanoe accaym gabaa ⁊ thamna: ciuitates dcē ⁊ uille eaꝝ. Alul et bethsor et hiedor mareth et betha noth et belthecen: ciuitates sex ⁊ uille eaꝝ. Cariathbaal hec ē cariathiariꝫ urbs silua rū ⁊ arebba: ciuitates due ⁊ uille eaꝝ. In dſerto betharaba meddyn ⁊ sacha ⁊ nebsā: ci uitates salis: ⁊ engaddi ciuitates sex ⁊ uille eaꝝ. Fiūt siľ cētū qndeci. Jebuseū aūt habi tatorē irlꝫ nō potueřt filij iuda delere: habi tauitq́ꝫ iebuseus cum filijs iuda in ierusa lem usq́ꝫ in presentem diem.

XVI

Ecidit q́ꝫ sors filioꝝ ioseph ab iorda ne cōtra hierico: ⁊ ad aq̄s eiꝰ ab ori ente solitudo q̄ ascendit de hierico ad mō tē bethel: ⁊ egredit̄ de bethel luꝣā: transitq́ꝫ terminū archiatharot: ⁊ descendit ad occi dentem iuxta terminū iesleti usq́ꝫ ad termi nos bethoron iferioꝛis ⁊ gaꝣer: finiunturq́ꝫ regiones eiꝰ mari magno: possederūtq́ꝫ filij ioseph manasses ⁊ effraim. Et factus ē tmi nus filioꝝ effraim p cognatiōes suas: ⁊ pos sessio eoꝝ ꝯtra oriētē astaroth addar usq́ꝫ bethoꝛon supioꝛē: egrediūturq́ꝫ ꝯfinia i ma re. Machmetath vo aqlonē respicit: ⁊ cir cuit tmios ꝯtra oriētē i thanathselo: ⁊ ptrā sit a toꝛēte ianoe: descēditq́ꝫ d ianoe i atha roth ⁊ noaratha: ⁊ pueīt i hierico: egredit̄ q́ꝫ ad iordanē de thaphua: ptrāsitq́ꝫ ꝯtra mare i uallē harūdineti: suntq́ꝫ egressus eiꝰ i mare salsissimū. Hec ē possessio tribꝰ filioꝝ effraim p familias suas: vrbesq́ꝫ sepate sūt filijs effrai i medio possessiōis filioꝝ manas se ⁊ uille eaꝝ. Et nō iterfecerūt filij effraim chananeū q̄ hitabat i gaꝣer: hitauitq́ꝫ cha naneus i medio effraim usq́ꝫ in diem hanc tributarius.

XVII

Ecidit aūt sors tribui manasse: ipse enī ē pmogenitus ioseph: machir pri mogeīto manasse pāti galaad q̄ fuit uir pu gnator: habuitq́ꝫ possessionē galaad ⁊ ba san ⁊ reliq̄s filioꝝ manasse. iuxta familias suas: filijs abieꝣer ⁊ filijs helech ⁊ filijs hes rihel ⁊ filijs sychen ⁊ filijs epher ⁊ filijs se mida. Isti sūt filij manasse filij ioseph: ma res p cognationes suas. Salphaat vo filio epher filij galaad filij machir filij manasse nō erāt filij sꝫ sole filie: q̄rū ista sūt noīa: ma ala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa. Ueneřt q́ꝫ i ꝯspectu eleaꝣari sacerdotis ⁊ iosue filij nun ⁊ pncipū dicētes: dn̄s pcepit p manuꝫ moysi ut daret nobꝰ possessio i medio fratꝝ nostroꝝ. Deditq́ꝫ iuxta ipiū dn̄i possessōeꝫ i medio fratꝝ pr̄is eaꝝ: ⁊ ceciderūt funiculi manasse deceꝫ absq́ꝫ terra galaad ⁊ basan trās iordanem. Filie.n. manasse possederūt hereditatē i medio filioꝝ eiꝰ. Terra aūt ga laad cecidit i sortē filioꝝ manasse q̄ reliqui erāt. Fuitq́ꝫ tminꝰ manasse ab aſ machma ta: q̄ respicit sychē: ⁊ egredit̄ ad dexterā iux ta habitatōes fōtis thaphue. Eteni i sorte manasse ceciđrat tra thaphue: q̄ ē iuxta ter mios manasse filioꝝ effrai. Descēditq́ꝫ tmi nus uallis harūdineti i meridiē toꝛrētis ci uitatū effraim: q̄ i medio sūt urbiū manas se. Terminꝰ manasse ab aqlone toꝛrētis et exitꝰ eiꝰ pgit ad mare: ita ut possessio effraiꝫ sit ab austro: ⁊ ab aquilōe manasse: ⁊ utrā q́ꝫ claudat mare: ⁊ ꝯiūgāt sibi in tribu aser ab aquilōe: ⁊ i tribu isachar ab oriente. Fu itq́ꝫ hereditas manasse i isachar ⁊ i aser: bē san ⁊ uiculi eiꝰ: ⁊ iebblaan cū viculꝭ suis: et habitatōes dor cū oppidis suis: habitato res q́ꝫ endor cū uiculis suis: siliťq́ꝫ hitatōes thenach cū uiculis suis: ⁊ habitatores ma geddo cū uiculis suis: ⁊ tertia pars vrbꝭ no phec. Nec potuerūt filij manasse has ciui tates sbuerteꝛe: sꝫ cepit chananeꝰ habitare i tra sua. Postq̄ aūt ꝯualuerūt filij isrl̄: subie cerūt chananeos ⁊ fecerūt sibi tributarios nec iterfecerūt eos. Locutiq́ꝫ sūt filij ioseph ad iosue: ⁊ dixerūt: Quaē dedisti mihi traꝫ i possessionē sortꝭ ⁊ funiculi vniꝰ: cū sim tā te multitudinis: ⁊ bn̄dixerit mihi dn̄s? Ad q̄s iosue ait: Si pplus multus es: ascēde i sil uā: ⁊ succide tibi spatia in tra pheręꝣei ⁊ ra phaim: quia angusta est tibi possessio mon tis effraim. Cui responderunt filij ioseph: Non poterimus ad montana conscendere: cum ferreis curribus vtantur chananei q̄ habitant in terra campestri: in qua siti sunt bersan cum uiculis suis: ⁊ ieꝣrahel mediaꝫ possidens uallem. Dixitq́ꝫ iosue ad domuꝫ ioseph ⁊ effraim ⁊ manasse: Populus mul tus es ⁊ magne fortitudinis: non habebis sortē vnā sꝫ trāsibis ad montē: ⁊ succides ti bi atq́ꝫ pūgabis ad habitandū spatia: ⁊ po teris ultra pcedē cū subuerteris chananeū

quē dicis ferreos hēre curr⁹ ⁊ ēe fortissimū.

XVIII

Congregatiqꝫ sūt oēs filij israel i sylo: ibiqꝫ fixerūt tabernaculū testimonij: ⁊ fuit eis terra subiecta. Remanserant autē filioꝝ isrl̄ septē tribus que necdū acceperāt possessiones suas. Ad quos iosue ait: Usqꝫ q̊ marcetis ignauia: ⁊ nō intrat̄ ad possidē dā terrā quā dn̄s deus patꝝ uestroꝝ dedit vob̄: Eligite de singulis tribub⁹ ternos uiros ut mittā eos: ⁊ ꝑgāt atqꝫ circueāt t̄rā ⁊ ꝺscribāt eā iuxta numeꝝ uniuscuiusqꝫ mł titudinis: referātqꝫ ad me qȯ descripserint. Diuidite uob̄ t̄rā i septē ꝑtes. Judas sit in t̄ minis suis ab australi plaga: ⁊ dom⁹ ioseph ab aquilōe: mediā inter hos t̄rā i septē ꝑtes describite: ⁊ huc veniet̄ ad me: ut corā dn̄o deo v̄ro mittā uob̄ hic sortē: q̄a nō ē inter uos pars leuitaꝝ: sꝫ sacerdotiū dn̄i ē coruꝫ hēditas. Gad aūt ⁊ ruben ⁊ dimidia tribus manasse: iā acceperāt possessiōes suas trās iordanē ad orientalē plagā: qs ꝺdit ei moyses famul⁹ ꝺn̄i. Cūqꝫ surrexissent uiri ut ꝑgerēt ad describēdā terrā: ꝓcepit ei iosue dicēs: Circuite t̄rā ⁊ ꝺscribite eā: ac reuertimini ad me ut hic corā dn̄o deo ūro i sylo mittā uob̄ sortē. Itaqꝫ ꝑrexeīt: ⁊ lustrātes eaꝫ i septē ꝑtes diuiseīt: scribētes i uolumie: reūsiqꝫ sūt ad iosue i castra sylo. Qui misit sortes corā dn̄o i sylo: diuisitqꝫ t̄rā filijs isrl̄ in septē ꝑtes. Et ascēdit sors ꝓ̄ma filioꝝ bēiamin ꝑ familias suas ut possiderēt terrā int̄ filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitqꝫ t̄min⁹ eorū ꝯtra aquilonē a iordāe ꝑgēs iuxta latus hierico septētrionalis plage: ⁊ inde ꝯtra occidētē ad mōtana ꝯscēdēs: ⁊ ꝑueīens ad solitudinē bethauen atqꝫ ꝑtrāsiēs iuxta luçā ad mēidiē: ipa ē bethel: ꝺscēditqꝫ i astaroth addar i mōtē q̄ ē ad meridiē bethorō inferioris: ⁊ iclīat circuiēs ꝯtra maī ad meridiē mōt̄ q̄ respic̄ bethorō ꝯtra aphricū: Sūtqꝫ exit⁹ ei⁹ i cariathbaal: q̄ uocat̄ ⁊ cariathiarim: urbē filioꝝ iuda. Hec ē plaga ꝯtra mare ad occidētē. A mēidie āt ex ꝑte cariathiarim egēdit̄ t̄min⁹ ꝯtra maī: ⁊ ꝑueīt usqꝫ ad fontē aq̄ꝝ nepthoa. Descēditqꝫ i ꝑtē mōtis qui respicit uallē filioꝝ ennon: ⁊ ē ꝯtra septētrionalē plagā i extrema ꝑte uallis raphaim. Descēditqꝫ i iehennon. i. uallis ennon: iuxta lat⁹ iebusei ad austꝝ: ⁊ ꝑueīt ad fōtē rogel trāsiēs ad aq̄lonē: ⁊ egrediēs ad ensemes. i. fontē solis: ⁊ ꝑtrāsit usqꝫ ad tumulos q̄ sūt e regione ascēsus adōmim: descenditqꝫ habemboeꝫ. i. lapidē boem filij rubē ⁊ ꝑtrāsit ex latē aq̄lōis ad cāpestria: descenditqꝫ i planitiē ⁊ ꝓtergredit̄ ꝯtra aquiloneꝫ bethagla: sūtqꝫ exit⁹ ei⁹ ꝯtra liguā mari̇ salsissimi ab aq̄lone i fine iordanis ad australeꝫ plagā q̄ ē t̄mius illi⁹ ab oriēte. Hec ē possessio filiorū beniami ꝑ t̄mios suos i circuitu ⁊ familias suas. Fuerūtqꝫ ciuitates ei⁹: hierico ⁊ bethagla ⁊ uallis casis bethara ba ⁊ samaraim ⁊ bethel ⁊ auim ⁊ affra et offora uilla hemona et offui ⁊ gabee: ciuitates duodecī ⁊ uille eaꝝ. Gabaō ⁊ rhama ⁊ beroth ⁊ mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ receꝫ iarephel ⁊ tharela ⁊ sela heleph ⁊ ieb⁹ q̄ ē irl̄m gabaad ⁊ cariath: ciuitates q̄tuōdeciꝫ ⁊ uille eaꝝ. Fuerūt oēs ciuitates uigīti sex. Hec ē possessio filioꝝ beniami iuxta familias suas.

XIX

Et egressa est sors secunda filioꝝ simeon per cognationes suas: fuitqꝫ hereditas eorū in medio possessionis filioruꝫ iuda: bersabee ⁊ sabee ⁊ molada ⁊ asersua baala et asem ⁊ heltholad bethularma et sicelech ⁊ bethmarchaboth ⁊ asersua ⁊ bethlepaboth ⁊ sarohem: ciuitates tredecī et uille eaꝝ. Aym ⁊ remmon ⁊ athar ⁊ asan: ciuitates q̄tuor ⁊ uille eaꝝ. Oēs uiculi per circuitū urbiū istarū usqꝫ ad balaad bercameth ꝯtra australē plagā. Fuerūtqꝫ oēs ciuitates decē ⁊ septē. Hec ē hēditas filioruꝫ simeon iuxta cognatiōes suas i possessiōe ⁊ funiculo filioꝝ iuda: q̄a maiō erat: ⁊ iccirco filij simeō possederūt i medio hereditatis ei⁹. Ceciditqꝫ sors tertia filioꝝ zabulon ꝑ cognatiōes suas: ⁊ fact⁹ ē t̄min⁹ possessionis filioꝝ çabulō usqꝫ sarith. Ascenditqꝫ ꝺ mari ⁊ medalaa: ⁊ ꝑueīt i debbaseth usqꝫ ad torrētē q̄ ē ꝯtra ieconan: ⁊ reuertit̄ ꝺ sarith ꝯtra orientē i finē ceseleth thabor: ⁊ egredit̄ ad dabereth: ascēditqꝫ ꝯtra iasie: et inde ꝑtrāsit usqꝫ ad orientalē plagā gethefer ⁊ thachasin: ⁊ egredit̄ i rēmon amphar et noa: ⁊ circuit ad aq̄lonē ⁊ nathō. Suntqꝫ egressus ei⁹ uall̄ ieptahel ⁊ catheth ⁊ naalol ⁊ semron ⁊ iedaba ⁊ bethleem: ciuitates duodecī ⁊ uille eaꝝ. Hec ē hēditas trib⁹ filioꝝ çabulō ꝑ cognatōes suas. urbes et uicl̄i eaꝝ. Isachar egressa ē sōs q̄rta ꝑ cognatōes suas: fuitqꝫ ei⁹ hēditas ieçrahel ⁊ casaloth ⁊ sunē ⁊ affrai ⁊ senō ⁊ naaroth ⁊ rabboch ⁊ cesien haemes ⁊ rameth et engāni

⁊ henadda et bethseses: ⁊ ꝑueīt t̄min⁹ eius
usqꝫ thabor ⁊ seesīna ⁊ bethsemes: erātqꝫ
exit⁹ ei⁹ iordāis ciuitates sedecī ⁊ uille eaꝝ.
Hec ē possessio filioꝝ isachar ꝑ cognatōes
suas: urbes ⁊ uicli eaꝝ. Ceciditqꝫ sōs q̄nta
tribui filioꝝ aser ꝑ cognatiōes suas: fuitqꝫ
termin⁹ eoꝝ alchar ⁊ cali ⁊ bethen ⁊ axab
⁊ elmeleth ⁊ amaad ⁊ messal: ⁊ ꝑueīt vsqꝫ
ad carmelū marī ⁊ syor ⁊ labanath: ac īuer-
tit̄ ꝯtra oriētē bethdagon: ⁊ ꝑtrāsit usqꝫ ça
bulō ⁊ uallē ieptael ꝯtra aq̄lonē ī bethem-
eth ⁊ neiel: egreditqꝫ ad leuā cabul ⁊ acran
⁊ roob ⁊ amō ⁊ chana usqꝫ ad sidonē ma-
gnā: reuēτitqꝫ ī horma vsqꝫ ad ciuitatē mu
nitissimā tyrū ⁊ usqꝫ osā: erūtqꝫ exit⁹ eius
ī maī ō funiculo acçiba ⁊ amma ⁊ afeg ⁊ ro
ob: ciuitates uigītidue ⁊ uille eaꝝ. Hec est
possessio filioꝝ aser ꝑ cognatiōes suas: vr-
besqꝫ ⁊ uiculi eaꝝ. Filioꝝ neptali sexta ꝑs
cecidit ꝑ familias suas: ⁊ cepit t̄minus ō be
leb ⁊ helon sannanim: ⁊ adami q̄ ē neceb ⁊
iebnael usqꝫ lecun: ⁊ egressus eoꝝ usqꝫ ad
iordanē: reuertitqꝫ t̄min⁹ ꝯtra occidentē et
açauoth thabor: atqꝫ inde egredit̄ ī vcuca ⁊
ꝑtrāsit ī çabulon ꝯtra meridiē: ⁊ ī aser ꝯtra
occidētē: ⁊ ī iuda ad iordanē ꝯtra oτtū solis
ciuitates mūitissime: assedi ser ⁊ ammad ⁊
rechath ⁊ cenereth ⁊ edema ⁊ arama asor
⁊ cedes ⁊ edrai ⁊ nasor ⁊ ierō ⁊ magdiel ho
reç ⁊ bethanath ⁊ bethsemes: ciuitates ōcē
⁊ nouē ⁊ ville eaꝝ. Hec ē possessio trib⁹ fili
orū neptali ꝑ cognatōes suas vrbes ⁊ vicu
li eaꝝ. Tribui filioꝝ dan ꝑ familias suas e
gressa ē sors septia: ⁊ fuit t̄min⁹ possessiōis
ei⁹ saraa ⁊ hestaol ⁊ hair semes .i. ciuitas
solis: selebin ⁊ ahialon ⁊ iethela helō ⁊ thē
na ⁊ achron helcheten iebton ⁊ baaladiud
⁊ bane ⁊ barach ⁊ iethrēmon atqꝫ hiercō
⁊ arechon cū t̄mio: q̄ respicit ioppeꝫ: ⁊ ipō
fine ꝯcludit̄. Ascēderūtqꝫ filij dan ⁊ pugna
uerūt ꝯtra lesen: ceperūtqꝫ eā: ⁊ ꝑcusseīt eā
ī ore gladij: ⁊ posséderūt ⁊ hītauerūt in ea:
uocātes nom̄ ei⁹ lesen dan ex noīe dā pr̄is
sui. Hec ē possessio trib⁹ filioꝝ dā ꝑ cogna
tiōes suas: urbes ⁊ uiculi eaꝝ. Cūqꝫ ꝯples-
set sorte diuidē t̄rā singulis ꝑ trib⁹ suas: ō
derūt filij isrl̄ possessionē iosue filio nun in
medio sui iuxta ꝓceptū dn̄i vrbeꝫ quā po-
stulauit tamnathsaraa ī mōte effraim. Et
edificauit ciuitatē: habitauitqꝫ ī ea. He sūt
possessiones q̄s sorte diuiserūt eleaçar sacē
dos ⁊ iosue fili⁹ nun: ⁊ ꝓncipes familiaꝝ ac
tribuū filioꝝ isrl̄ in sylo: corā dn̄o ad ostiū
tab̄naculi testimonij: partitiqꝫ sūt terrā.

XX

Et locut⁹ ē dn̄s ad iosue dicēs: Loque
re filijs isrl̄: ⁊ dic eis: Separate vrbes
fugitiuoꝝ: de quibus locutus sū ad uos ꝑ
manū moysi: ut confugiat ad eas quicūqꝫ
aīam ꝑcusserit nesci⁹: ⁊ possit euadē irā ꝓ-
ximi: q̄ ultor ē sāguinis: cū ad unā haruꝫ
ꝯfugerit ciuitatū: stabitqꝫ āte portā ciuitatī
⁊ loquet̄ seniorib⁹ urbī illi⁹ ea: q̄ se ꝯprobēt
īnocentē: sicqꝫ suscipiēt eū ⁊ dabūt ei locuꝫ
ad habitandū. Cūqꝫ ultor sanguinis eum
fuerit ꝑsecut⁹: nō tradēt ī man⁹ ei⁹: q̄a igno
rās ꝑcussit ꝓximū ei⁹: nec an̄ biduū triduū
ue ei⁹ ꝓbat̄ inimicus. Et hītabit ī ciuitate
illa donec stet an̄ iudiciū causā reddēs facti
sui: ⁊ moriat̄ sacerdos magn⁹ q̄ fuerit ī illo
tp̄e. Tūc reuertet̄ homicida: ⁊ igrediet̄ ciui
tatē ⁊ domū suā de q̄ fugerat. Decreuerūtqꝫ
cedes ī galilea mōtis neptali: ⁊ sychem in
mōte effraim: ⁊ cariatharbe ipa ē ebron in
mōte iuda: ⁊ trās iordanē ꝯtra orientaleꝫ
plagā hierico statuerūt bosor q̄ sita ē ī cam
pestri solitudie de tribu rubē: ⁊ ramoth ga
laad de tribu gad: ⁊ gaulō ī basan de tribu
manasse. He ciuitates ꝯstitute sūt cūctis fi
lijs isrl̄ ⁊ aduenis q̄ habitabāt inter eos: ut
fugeret ad eas q̄ aiaꝫ nescius ꝑcussisset: ⁊ n̄
moreret̄ ī manu ꝓximi: effusū sanguinē vin
dicare cupientis: donec staret an̄ ppl̄m ex-
positurus causam suaꝫ.

XXI

Accesserūtqꝫ ꝓncipes familiaꝝ leui ad
eleaçaꝝ sacerdotē ⁊ iosue filiū nun ⁊
ad duces cognationū ꝑ sigl'as tribus filio
rū isrl̄: locutiqꝫ sūt ad eos in sylo terre cha
naan: atqꝫ dixerunt: Dn̄s precepit per ma-
nū moysi ut darent̄ nob̄ vrbes ad habitan
dū: ⁊ suburbana eaꝝ ad alenda iumenta.
Dederūtqꝫ filij isrl̄ de possessionibus suis
iuxta iperiū dn̄i ciuitates ⁊ suburbana ea
rū. Egressaqꝫ ē sors ī familiā caath filiorū
aaron sacerdotī ō tribu iuda ⁊ simeō ⁊ bēi
amin ciuitates treōci: ⁊ reliq̄s filioꝝ caath
.i. leuitī q̄ sup̄fuerāt: de tribub⁹ effrai ⁊ dā
⁊ dimidie tribus manasse ciuitates deceꝫ.
Porro filijs gerson egressa ē sors ut accipe
rēt de tribub⁹ isachar ⁊ aser ⁊ neptalim di
midiaqꝫ tribu manasse ī basā ciuitates nu
mero tredeci. Et filijs merari ꝑ cognatōes
suas ō tribub⁹ ruben ⁊ gad ⁊ çabulō vrbes

duodeci. Dederūtqꝫ filij isrl̕ leuitis ciuitates
⁊ suburbana eaꝝ: sicut p̄cepit dn̄s p manū
moysi: singulis sorte tribuētes. De tribubꝰ
filioꝝ iuda ⁊ simeon dedit iosue ciuitates:
q̄rū ista sūt noīa: filijs aaron p familias ca
ath leuitici generis: pma.n.sors illis egressa
ē: cariatharbe p̄ris enach: hec uocat ebron ī
mōte iuda: ⁊ sbūrbana eiꝰ p circuitū. Agros
v̄o ⁊ uillas eiꝰ dedēat caleph filio iephone
ad possidēdū. Dedit g̊ filijs aaron sacerdo
tis ebron ꝯfugij ciuitatē ac suburbana eiꝰ:
⁊ lobnaꝫ cū suburbanis suis: ⁊ iether ⁊ isti
mon ⁊ helō ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ iethan ⁊ bethsa
mes cū suburbanis suis: ciuitates nouē: de
tribubꝰ ut dictū ē duabꝰ. De tribu aūt filio
rū beniamin gabaō ⁊ gabee ⁊ anathoth ⁊
almon cū suburbāis suis: ciuitates q̄tuor:
oēs sil̕ ciuitates filioꝝ aaron sacerdotū tre
deci cū suburbāis suis. Reliqs v̄o p famili
as filioꝝ caath leuitici generis hec ē data
possessio. De tribu effraim urbes cōfugij:
sychē cū sbūrbanis suis ī mōte effrai: ⁊ ga
ȝer ⁊ iebsam ⁊ bethoron cū suburbāis suis:
ciuitates q̄tuor. De tribu q̊ꝫ dan heltheco ⁊
gabathon ⁊ haialon ⁊ iethrēmon cū sbur
bāis suis: ciuitates q̄tuor. Porro de dimi
dia tribu manasse tenach ⁊ iethrēmon cuꝫ
sbūrbāis suis: ciuitates due. Oēs ciuitates
decē ⁊ suburbana earū date sūt filijs caath
inferioris gradus. Filijs q̊ꝫ gerson leuitici
generis dedit ō dimidia tribu manasse ꝯfu
gij ciuitates gaulō ī basan ⁊ bosram cū sub
urbāis suis: ciuitates duas. Porro ō t̕bu isa
char cesion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth ⁊ engā
nim cū sbūrbanis suis: ciuitates q̄tuor. De
tribu aūt aser masā ⁊ abdon ⁊ elrath ⁊ ro
ob cū suburbāis suis: ciuitates q̄tuor. De
tribu q̊ꝫ neptaliꝫ ciuitates ꝯfugij cedes ī ga
lilea ⁊ amothdor ⁊ carthari cuꝫ suburba
nis suis: ciuitates tres. Omnes vrbes fami
liaruꝫ gerson tredecim cū suburbanis suis.
Filijs auteꝫ merari leuitis inferioris gradꝰ
per familias suas data est de tribu ȝabulō
iecnal ⁊ catha ⁊ damna ⁊ naalol: ciuitates
quatuor cuꝫ suburbāis suis. De tribu gad
ciuitates confugij: ramoth in galaad ⁊ ma
naim ⁊ esebon ⁊ iaȝer: ciuitates quatuor
cū suburbanis suis. De tribu ruben ultra
iordanē cōtra hierico ciuitates refugij: bo
sor in solitudine misor ⁊ iaȝer ⁊ iethson et
maspha: ciuitates quatuor cū suburbanis
suis. Oēs vrbes filioꝝ merari p familias ⁊
cognationes suas duodeci. Jtaqꝫ ciuitates
vniuerse leuitaꝝ ī medio possessiōis filiorū
isrl̕ fuerūt q̄dragintaocto cū suburbanis
suis: singule p familias distribute. Deditqꝫ
dn̄s deus isrl̕i oēm terrā quā traditurus se
p̄ribꝰ eoꝝ iurauerat: ⁊ possederūt illā atqꝫ
habitauerūt ī ea. Dataqꝫ ē ab eo pax ī oēs
p circuitū natōes: nullusqꝫ eis hostiū resistē
ausus ē: sꝫ cūcti ī eoꝝ ditionē redacti sunt.
Ne unū q̄dē v̄bū qd̄ illis p̄stituꝝ se eē ꝓmi
serat: irritū fuit: sꝫ rebꝰ expleta sūt oīa.

XXII

Odē tēpore uocauit iosue rubenitas
⁊ gadditas: ⁊ dimidiā tribū manasse:
dixitqꝫ ad eos: Fecistis oīa q̄ p̄cepit uobis
moyses famulus dn̄i: mihi quoqꝫ in oībus
obedistis: nec reliquistis fratres uestros lō
go tp̄e usqꝫ ī p̄ntē diē: custodiētes īperium
dn̄i dei uestri. Quia igit̕ dedit dn̄s deus ue
ster fr̄ibꝰ u̇ris quietē ⁊ pacē sicut pollicitus
est: reuertimini ⁊ ite ī tabernacula v̄ra ⁊ in
t̕rā possessiōis quā tradidit uob̄ moyses fa
mulus dn̄i trās iordanē: ita dūtaxat ut cu
stodiatꝪ attēte ⁊ ope ꝯpleatꝪ mādatū ⁊ legē
quā p̄cepit uob̄ moyses famulꝰ dn̄i: ut dili
gatis dn̄ꝫ deū u̇r̄m: ⁊ ābuletis ī oībꝰ uiis eiꝰ:
⁊ obseruetis mādata illiꝰ: adhereatisqꝫ ei:
ac seruiatis ī oī corde ⁊ ī oī aīa v̄ra. Benedi
xitqꝫ eis iosue: ⁊ dimisit eos. Qui reuersi sūt
ī tab̄nacl̕a sua. Dimidie āt tribui manasse
possessionē moyses dederat ī basan: ⁊ ieeir
co medie q̄ sup̄fuit dedit iosue sortē iter ce
teros fr̄es suos trās iordanē ad occidētalē
eius plagā. Cūqꝫ dimitteret eos ī tab̄nacl̕a
sua ⁊ bn̄dixisset eis: dixit ad eos: Jn multa
sub̄a atqꝫ diuitijs reuertimi ad sedes u̇ras:
cū argēto ⁊ auro: ere ac ferro ⁊ ueste multi
plici. Diuidite p̄dā hostiū cū fr̄ibus u̇ris.
Reuersiqꝫ sūt ⁊ abierūt filij rubē ⁊ filij gad
⁊ dimidia tribꝰ manasse a filijs isrl̕ ō sylo q̄
sita ē ī chanaā: ut ītrarēt galaad t̕rā posses
sionis sue: quā obtinuerāt iuxta īperiū dn̄i
in manu moysi. Cūqꝫ uenissēt ad tumulos
iordanis ī t̕rā chanaan: edificauerūt iuxta
iordanē altare infinite magnitudinis. Qd̄
cū audissent filij isrl̕: ⁊ ad eos certi nuncij d̄
tulissent: edificasse filios ruben ⁊ gad ⁊ di
midie tribus manasse altare in t̕ra chanaā
sup iordanis tumulos ꝯtra filios isrl̕: ꝯue
nerūt oēs ī sylo: ut ascēderēt ⁊ dimicarēt ꝯ
tra eos. Et iteri miserāt ad illos ī t̕rā galaad
phinees filiū eleaȝari sacerdotis: ⁊ decem

ꝑncipes cū eo singulos de singulis tribub⁹. Qui venerūt ad filios ruben ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manasse i t̄rā galaad: dixeitq̄ȝ ad eos: Hec mādat oīs pplus dn̄i. Que ē ista trāsgressio? Cur reliqstis dn̄m deū isrl̄ edificātes altare sacrilegū: ⁊ a cultu illi⁹ recedētes? An parꝝ uob̄ ē q̄ peccastī i beelphegor ⁊ usq̄ȝ i p̄ntē diē macula hui⁹ sceleris i uob̄ ꝑmanet: multiq̄ȝ de pplo corruerūt? Et uos hodie reliqstis dn̄m: ⁊ cras i uniuersū isrl̄ ira ei⁹ deseuiet. Qꝫ si putatis imūdā esse terrā possessionis vr̄e: trāsite ad terrā i q̄ tabernaculū dn̄i ē: ⁊ hitate iter nos: tm̄ ut a dn̄o ⁊ a nostro ꝯsortio nō recedatis edificato altari pret̄ altare dn̄i dei nr̄i. Nōne achan filius ȝare ꝑterijt mandatū dn̄i: ⁊ sup oēȝ populū isrl̄ ira eius icubuit? Et ille erat unus hō atq̄ȝ utinā solus pijsset in scelē suo. Rn̄derūtq̄ȝ filij ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribu⁹ manasse ꝑncipib⁹ legatōis isrl̄: Fortissim⁹ dn̄s deus ipse nouit: ⁊ isrl̄ sil̄ itelliget: si ꝑuaricatiōis aīo hoc altare ꝯstruxim⁹: n̄ custodiat nos sȝ pūiat nos i p̄nti. Et si ea mēte fecim⁹ ut holocausta ⁊ sacrificiū ⁊ pacificas uictimas sup eo iponēm⁹: ipe q̄rat ⁊ iudicet: ⁊ n̄ ea mag̃ cogitatiōe atq̄ȝ tractatu: ut dicēm⁹: cras dicēt filij vr̄i filijs nr̄is: Quid uob̄ et dn̄o deo isrl̄? Terminū posuit dn̄s int̄ nos ⁊ uos o filij rubē ⁊ filij gad iordanē fluuiū: ⁊ icc irco ptē nō habetis i dn̄o: ⁊ p hāc occasionē auertent filij ur̄i filios nr̄os a timore dn̄i. Putauim⁹ itaq̄ȝ meli⁹: ⁊ diximus: Extruam⁹ nob̄ altare: nō i holocausta neq̄ȝ ad uictimas offerēdas: sȝ i testimoniū iter nos ⁊ uos ⁊ sobolē nostrā: uestrāq̄ȝ ꝓgeniē ut s̄uiam⁹ dn̄o: ⁊ iuris nr̄i sit offerre ⁊ holocausta ⁊ uictimas ⁊ pacificas hostias: ⁊ neq̄q̄ dicāt cras filij ur̄i filijs nr̄is: nō ē vob̄ pars i dn̄o. Qꝫ si uoluerit dicere: rn̄debūt eis: Ecce altare dn̄i qd̄ fecerūt p̄res nr̄i: nō i holocausta: neq̄ȝ i sacrificiū: sȝ i testimoniū nostrū ac uestrū. Absit a nob̄ hoc scelus ut recedamus a dn̄o ⁊ ei⁹ vestigia reliq̄m⁹: extructo altari ad holocausta ⁊ sacrificia ⁊ uictimas offerendas: preter altare domini dei nostri quod extructuȝ est ante tabernaculū eius. Quibus auditis phinees sacerdos ⁊ principes legationis israel qui erant cū eo placati sunt: ⁊ verba filiorū ruben ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manasse libentissime susceperunt. Dixitq̄ȝ phinees filius eleaȝari sacerdos ad eos: Nunc scim⁹ q̄ nobiscū sit dn̄s qm̄ alieni estis a preuaricatione hac: ⁊ libasti filios isrl̄ de mau dn̄i. Reuersusq̄ȝ ē cū ꝑncipib⁹ a filijs rubē ⁊ gad d̄ t̄ra galaad finiū chanaan ad filios isrl̄: ⁊ zettulit eis: Placuitq̄ȝ sermo cūctis audientib⁹. Et laudauerūt deū filij isrl̄: ⁊ neq̄q̄ ultra dixerūt ut ascēderēt ꝯtra eos atq̄ȝ pugnarēt: ⁊ delerēt terrā possessiōis eoꝝ. Uocauerūtq̄ȝ filij ruben ⁊ filij gad altare: qd̄ extruxerāt: testimoniuȝ nostrū: q̄ dn̄s ipse sit deus.

XXIII

Euoluto āt multo tp̄e post q̄ pacē dederat domin⁹ israeli: subiectis in gyro nationibus uniuersis: ⁊ iosue iā longeuo ⁊ ꝑsenilis etatis: p⁹ q̄ diuiserat t̄rā filijs isrl̄ s̄m q̄ dn̄s iperauerat: uocauit iosue oēm israelē: maioresq̄ȝ natu ⁊ ꝑncipes ac duces ⁊ magistros: dixitq̄ȝ ad eos: Ego senui ⁊ ꝓgressioris etatis sū: vosq̄ȝ cernitis oīa q̄ fecerit dn̄s de⁹ vr̄ cunctis p circuitū natiōibus quō ꝓ uob̄ ipse pugnauerit. Et nūc q̄a uob̄ sorte diuisit oēm t̄rā ab orientali ptē iordanis usq̄ȝ ad mar̄ magnū: m̄lteq̄ȝ adhuc sup sūt natiōes: dn̄s de⁹ uester disꝑdet eas ⁊ auferet a facie uestra: ⁊ possidebitis terrā: sic uob̄ pollicit⁹ ē. Tm̄ ꝯfortamini ⁊ estote soliciti ut custodiatis cūcta q̄ scripta sūt in uolumine leg̃ moysi: ⁊ nō declietis ab eis nec ad dexterā neq̄ȝ ad sinistrā: ne postq̄ intraueritis ad gētes q̄ iter uos future sūt: iuretis i noīe deoꝝ earū ⁊ seruiatis eis ⁊ adoretis illos: sȝ adhereat̄ dn̄o deo ur̄o quod fecistī usq̄ȝ in diē hanc. Et tūc auferet dn̄s deus i ꝯspectu ur̄o gētes magnas ⁊ robustissimas: ⁊ nullus uob̄ resistē poterit. Unus e uobis ꝑsequet̄ hostiū mille uiros: q̄a dn̄s deus uester ꝓ uob̄ ipse pugnabit sicut pollicitus ē: hoc tm̄ dilgētissime ꝓcauete: ut diligat̄ dn̄ȝ deū uestꝝ. Qꝫ si uolueritis gētiū haꝝ q̄ int̄ uos habitāt errorib⁹ adherere: ⁊ cū eis miscē cōnubia atq̄ȝ amicitias copulare: iā tūc scitote q̄ dn̄s deus ur̄ nō eas deleat ante faciē uestrā: sȝ erūt uob̄ i foueā ac laqueū et offendiculū ex latē vr̄o: ⁊ sudes i ocul̄ ur̄is: donec uos auferat atq̄ȝ disꝑdat d̄ terra hac optia quā tradidit uob̄. En ego hodie igrediar uiā uniuerse t̄re: ⁊ toto aīo cognoscetī q̄ de oīb⁹ v̄bis q̄ se dn̄s ꝓstituruȝ uob̄ esse pollicit⁹ ē: unū nō ꝑterierit i cassū. Sicut ḡ ipleuit ope qd̄ ꝓmisit: ⁊ ꝓsꝑa cūcta uenerūt: sic adducet sup uos q̄cq̄d maloꝝ cōminat⁹ ē: donec uos auferat atq̄ȝ disꝑdat d̄ t̄ra hac

optima quā tradidit uob᷑: eo ꝙ ṗterieritis
pactū dn̄i dei uestri qd̾ pepigit uobiscuꝫ: et
seruieritis dijs alienis ⁊ adoraueritꝭ eos.
Cito atqꝫ uelocit̾ ꝯsurget i uos furor dn̄i:
⁊ auferemini ab hac t̾ra optīa quā tradidit
vobis.

XXIIII

Congregauitqꝫ iosue oēs tribubꝰ isrl̄
in sychem: ⁊ vocauit maioresꝭ natu ac
principes ⁊ iudices ⁊ magistros: steterūtqꝫ
in conspectu dn̄i: ⁊ ad ppl̄m sic locutus ē:
Hec dicit dn̄s deus israel: Trans fluuiū ha
bitauerunt p̄res uestri ab initio: thare pat̾
abraā ⁊ nachor: seruieruntqꝫ dijs alienis.
Tuli ergo patrē vestrū abraā de mesopotamie
finibus: ⁊ adduxi eū in terra chanaan: mul
tiplicauiqꝫ semē eiꝰ: ⁊ dedi ei isaac: illiqꝫ rū
sū dedi iacob ⁊ esau. E quibꝰ esau dedi mōtē
seir ad possidēdū: iacob v̾o ⁊ filij eiꝰ descē
derūt i egyptū. Misiqꝫ moysen ⁊ aaron: et
ꝑcussi egyptū multis signis atqꝫ portētis:
eduxiqꝫ uos ⁊ p̄res v̄ros de egypto: ⁊ ueni
stis ad mare: ꝑsecutiqꝫ sūt egyptij p̄res ue
stros cū curribꝰ ⁊ eq̄tatu usqꝫ ad mare ru
brū. Clamauerūt āt ad dn̄z filij isrl̄: q posu
it tenebras int̾ uos ⁊ egyptios: ⁊ adduxit
sup eos mare ⁊ operuit eos. Uiderūt ocl̄i u̾ri
cūcta q̄ i egypto feceri: ⁊ habitastis i solitu
dine multo t̄pe: ⁊ itroduxi uos i terrā āmō
rei q̄ habitabat trās iordanē. Cūqꝫ pugna
rēt ꝯtra uos: tradidi eos i manꝰ u̾ras: ⁊ pos
sedistis terrā eoꝝ atqꝫ iterfecistis eos. Sur
rexit aūt balach filiꝰ sephor rex moab: ⁊ pu
gnauit ꝯtra israelē. Misitqꝫ ⁊ uocauit ba
laā filiū beor ut maledicēt uob᷑: ⁊ ego nolui
audire eū: sꝫ ecōtrario ꝑ illū bn̄dixi uob᷑: ⁊
libaui uos de māu eiꝰ. Trāsistisqꝫ iordanē
⁊ uēistis ad hiericho: pugnauerūtqꝫ ꝯtra uos
uiri ciuitatis eiꝰ: āmorreꝰ ⁊ pherezeꝰ ⁊ cha
naneꝰ ⁊ etheꝰ ⁊ gergeseus ⁊ eueꝰ ⁊ iebuseꝰ:
⁊ tradi illos i manꝰ v̄ras. Misiqꝫ an̄ uos
crabrones: ⁊ eieci eos de locis suis duos re
ges amorreorū: n̄ i gladio ⁊ i arcu tuo: dedi
qꝫ uobis terrā i q̄ nō laborastis: ⁊ vrbes q̄s
nō edificastis: ut hitaretꝭ i eis: vineas ⁊ oli
ueta q̄ n̄ plātastis. Nūc ergo timete dn̄m ⁊ ser
uite ei ꝑfecto corde atqꝫ uerissimo: ⁊ aufer
te deos qbꝰ seruierūt p̄resꝭ v̄ri i mesopotamia
⁊ i egypto: ac seruite dn̄o. Sin āt malū uo
bis uidet̾ ut dn̄o seruiatꝭ: optio uob᷑ datur.
Eligite hodie qd̾ placet cui seruire potissimū
debeatis: utrū dijs qbꝰ seruierūt p̄res v̄ri i
mesopotamia: an dijs āmorreoꝝ i quoꝝ tra
habitatꝭ. Ego aūt ⁊ domꝰ mea seruiemꝰ dn̄o.
Rn̄ditqꝫ ppl̄us: ⁊ ait: Absit a nob᷑ ut relinq̄
mus dn̄m: ⁊ seruiamꝰ dijs alienis. Dn̄s deus
n̄r ip̄e eduxit nos ⁊ p̄res n̄ros de t̾ra egypti
⁊ de domo seruitutis: fecitqꝫ uidētibꝰ nob᷑ si
gna ingētia: ⁊ custodiuit nos i oi uia ꝑ quā
ābulauimꝰ: ⁊ i cūctis ppl̄is ꝑ quos trāsiuimꝰ:
⁊ eiecit uniuersas gētes: āmorreū habitato
rē terre quā nos itrauimꝰ. Seruiemꝰ igit̾ do
mio q̄a ip̄e ē deꝰ n̄r. Dixitqꝫ iosue ad ppl̄z:
Nō poteritꝭ seruire dn̄o: deꝰ .n. sc̄us ⁊ fortis
emulatō ē: nec ig̾scet scelēibꝰ u̾ris atqꝫ pccis.
Si dimiseritꝭ dn̄m ⁊ seruieritis dijs alieis: ꝯuē
tet se ⁊ affliget uos atqꝫ subuētet: postq̄ uob᷑
ꝑstiterit bona. Dixitqꝫ ppl̄s ad iosue. Nequaq̄
ita ut loq̄risꝭ erit: sꝫ dn̄o seruiemꝰ. Et iosue ad
ppl̄m: testes inq̄t uos estis: q̄a ip̄i elegeritis
uob᷑ dn̄z ut seruiatis ei. Rn̄derūtqꝫ: Testes.
Nūc ergo ait auferte deos alienos d̾ medio ve
stri ⁊ iclinate corda v̄ra ad dn̄z deū isrl̄. Di
xitqꝫ ppl̄us ad iosue: Dn̄o deo n̄ro seruiemꝰ:
⁊ obediētes erimꝰ ꝑceptis eiꝰ. Percussit ergo
iosue i die illo fedꝰ: ⁊ ꝓposuit ppl̄o ꝑcepta
atqꝫ iudicia i sychem. Scripsit quoqꝫ oia v̾ba
hec i volumie legꝭ dn̄i: ⁊ tulit lapidē ꝑgrādē:
posuitqꝫ eū subter q̄rcū q̄ erat i sc̄uario dn̄i:
⁊ dixit ad oēm ppl̄m: En lapisꝭ iste erit uob᷑ i
testimoniū: ꝙ audieritꝭ oia uerba dn̄i q̄ lo
cutꝰ ē uob᷑: ne forte postea negar̄ uelitꝭ ⁊ mē
tiri dn̄o deo u̾ro. Dimisitqꝫ ppl̄m singl̄os i
possessionē suā. Et pꝰ hec mortuꝰ ē iosue filiꝰ
nun seruus dn̄i centūdecēz annorū: sepelie
rūtqꝫ eū i finibus possessionis sue in tham
nathsare: que sita est in monte effraim: a se
ptentrionali parte montis gaas. Seruiuit
qꝫ israel domino cunctis diebus iosue ⁊ se
niorū qui longo uixerant tēpore pꝰ iosue:
⁊ qui nouerāt oia opera dn̄i que fecerat in
israel. Ossa quoqꝫ ioseph que tulerant filij
israel de egypto sepelierūt in sychem in ꝑte
agri: quē emerat iacob a filijs emmor p̄ris
sychem centū nouellis ouibus: ⁊ fuit i pos
sessionē filioꝝ ioseph. Eleaçar quoqꝫ filiꝰ aarō
mortuus est: ⁊ sepelierunt eū in gabaath
phinees filij eius: que data est ei in monte
effraim.

Explicit liber Josue. Incipit lib᷑ sophtim
quē nos Judicū appelamus. Capl̄m I

POst morte͂ iosue
consuluerűt filij israel do
minũ dicentes: Quis as
ce͂det an̄ nos ꝯtra chana
neũ: ⁊ erit dux belli? Di
xitqꝫ dn̄s: Judas asce͂det: Ecce tradidi tra͂
i manu eius. Et ait iudas simeoni fr̄i suo:
Asce͂de mecũ i sorte͂ mea͂ ⁊ pugna ꝯtra cha
naneũ: ut ⁊ ego perga͂ tecũ in sorte͂ tua͂. Et
abijt cũ eo simeon. Asce͂ditqꝫ iudas ⁊ tra
didit dn̄s chananeũ ac phereçeũ i manꝫ eo
rũ ⁊ ꝑcusse͂rt i beçech dece͂ milia uiroꝝ. In
ueneűtqꝫ adonibeçech i beçech: ⁊ pugnaue
rűt ꝯtra eũ: ac ꝑcusserűt chananeũ ⁊ phere
çeũ. Fugit a͂t adoi͂beçech: que͂ ꝑsecuti ꝯphe͂
derűt: cesis sũmitatibꝫ manuũ eiꝫ ac pedũ.
Dixitqꝫ adoi͂beçech: Septuagita reges am
putatis manuũ ac pedũ sũmitatibꝫ collige
ba͂t sub me͂sa mea ciboꝝ reliq̄as: sicut feci:
ita reddidit mihi deus. Adduxerűtqꝫ eũ in
irl̄m: ⁊ ibi mortuꝫ e͂. Oppugna͂tes g̊ filij iu
da irl̄m: ceperűt ea͂: ⁊ ꝑcusserűt i ore gladij
trade͂tes cũcta͂ icendio ciuitate͂. Et postea d̊
scende͂tes pugnauerűt ꝯtra chananeũ q̇ ha
bitabat i mo͂tanis: ⁊ ad meridie͂ i ca͂pestri
bus. Perge͂sqꝫ iudas ꝯtra chananeũ q̇ ha
bitabat i ebro͂ cuiꝫ nome͂ fuit a͂tiq̄tus caria
tharbe: percussit sesai ⁊ hayma͂ ⁊ tholmai:
atqꝫ ide͂ ꝓfectꝫ abijt ad habitatores dabir
cuiꝫ nome͂ vetꝫ erat cariathsepher. i. ciuitas
litterarũ. Dixitqꝫ caleph: Qui percusserit
cariathsepher ⁊ uastauerit ea͂: dabo ei axa͂
filia͂ mea͂ uxore͂. Cũqꝫ cepisset ea͂ othoniel
filiꝫ ceneç fra͂t caleph minor: dedit ei axa͂ fi
lia͂ sua͂ co͂iuge͂. Qua͂ ꝑge͂te͂ in itinere mo͂uit
uir suꝫ ut pete͂t a pr̄e suo agꝝ. Que cũ suspi
rasset sede͂s in asino: dixit ei caleph: Quid
habes? At illa rn̄dit: Da mihi benedicto͂e͂:
quia tr̄a arente͂ dedisti mihi: da ⁊ irriguaꝫ
aquis. Dedit g̊ caleph irriguuꝫ supiꝫ ⁊ irri
guuꝫ iferius. Filij aũt cinei cognati moysi
ascenderunt d̊ ciuitate palmaꝝ cũ filijs iu
da in desertuꝫ sortis eius quod est ad meri
dieꝫ arath: ⁊ habitauerunt cuꝫ eo. Abijt
autēꝫ iudas cuꝫ simeone fratre suo: ⁊ per
cusserunt sil' chananeũ qui habitabat in se
phat: ⁊ interfecerűt eũ. Uocatũqꝫ est nome͂
vrbis horma. i. anathema. Cepitqꝫ iudas
gaçaꝫ cũ finibꝫ suis: ⁊ aschalone͂ atqꝫ acha
ron cũ terminis suis. Fuitqꝫ dn̄s cũ iuda:
⁊ mo͂tana possedit. Nec potuit delere habi
tatores vallis: q̄a falcatis curribꝫ abũdaba͂t
Dederűtqꝫ caleph ebron sic͂ dixerat moyses
qui deleuit ex ea tres filios enach. Jebuseũ
aute͂ habitatore͂ irl̄ꝫ no͂ deleuerűt filij be͂ia
min: habitauitqꝫ iebuseus cũ filijs beniami
in irl̄ꝫ usqꝫ in prese͂te͂ die͂. Domꝫ q̊qꝫ ioseph
asce͂dit i bethel: fuitqꝫ dn̄s cũ eis. Naꝫ cuꝫ
obside͂re͂t urbe͂ q̄ ꝑus luza uocaba͂t: viderűt
hoi͂eꝫ egredie͂te͂ de ciuitate: dixe͂rtqꝫ ad eũ:
Oste͂de nob' itroitũ ciuitatis: ⁊ facie͂mꝫ tecũ
mi͂ꝫicodia͂. Qui cũ on̄disset eis: ꝑcusserunt
vrbe͂ i ore gladij: hoi͂eꝫ aũt illũ ⁊ oe͂ꝫ cogna
tione͂ eiꝫ dimiserűt. Qui dimissus abijt in
terra͂ ethim: ⁊ edificauit ibi ciuitate͂: uoca
uitqꝫ ea͂ luza͂: que ita appella͂t vsqꝫ i pn̄teꝫ
die͂. Manasses q̊qꝫ no͂ deleuit bethsa͂ ⁊ cha
nath cũ uiculis suis: ⁊ habitatores dor: et
ieblaam ⁊ maiedoo cũ uiculis suis: cepitqꝫ
chananeꝫ habitare cuꝫ eis. Postq̄ aũt ꝯfo
tatꝫ e͂ isrl̄ fecit eos tributarios ⁊ dele͂ noluit
Effrai etia͂ no͂ intfecit chananeũ q̇ hitabat
in gaçer: sꝫ habitauit cũ eo. çabulo͂ non d̊le
uit habitatores tethron ⁊ naalon: sed ha
bitauit chananeꝫ i medio eiꝫ: factusqꝫ e͂ ei
tributarius. Aser q̊qꝫ no͂ deleuit habitato͂es
acho ⁊ sido͂is: alab ⁊ achaçib et a͂ma et aph
ech et roob: hitauitqꝫ i medio chananei ha
bitato͂is illiꝫ tr̄e: nec itfecit eũ. Neptali q̊qꝫ n̄
deleuit hitato͂es bethsemes et bethanath:
et habitauit int' chananeũ habitatore͂ tr̄e:
fue͂rtqꝫ ei bethsemite ⁊ betha͂ite tributarij.
Artauitqꝫ a͂mo͂reꝫ filios da͂ i mo͂te: nec d̊dit
eis locũ ut ad planiora descenderent: habi
tauitqꝫ in monte hares: quod interpreta͂t
testatio in hailon et salabim. Et aggrauata
est manꝫ domꝫ ioseph: factusqꝫ e͂ ei tributa
rius. Fuit aũt tminꝫ a͂morrei ab asce͂su sco͂
pionis petra et superiora loca.

II

ASce͂ditqꝫ angelus dn̄i d̊ galgalis ad
locũ fle͂tiũ: ⁊ ait: Eduxi uos de egypto
⁊ introduxi i terra͂ ꝑ q̄ua iuraui patribus
uestris: ⁊ pollicitꝫ sũ ut no͂ facere͂ irritũ pac
tũ meũ uobiscũ i sempiternũ: ita dũtaxat
ut no͂ feriretis fedus cũ habitatoribꝫ terre
huiꝫ: ⁊ aras eoꝝ subuerteretis: ⁊ noluistis
audi͂r uoce͂ mea͂. Cur hoc fecistis? Qua͂obre͂
nolui delere eos a facie ur̄a: ut habeatis ho
stes: ⁊ dij eoꝝ sint vob' i ruina͂. Cũqꝫ loque
retur a͂gelus dn̄i hec v̄ba ad oe͂s filios isrl̄:
eleuauerűt uoce͂ sua͂ ⁊ fleuerűt. Et uocatuꝫ
e͂ nome͂ loci illiꝫ locꝫ fle͂tiũ siue lachrymarũ

ĩmolauerũtqꝫ ibi hostias dño. Dimisit ergo io
sue pplm: ⁊ abierũt filij isrl' unusqsqꝫ i pos
sessionẽ suã ut obtiñerẽt eã: seruierũtqꝫ dño
cũctis dieb' ei' ⁊ seniorꝝ: q lõgo p' eũ vixerũt
tpe: ⁊ nouerãt oĩa opa dñi q fecerat cũ isrl'.
Mortu' est aũt iosue fili' nun famul' dñi
centũ ⁊ decẽ annorũ: ⁊ sepelierũt eũ i finib'
possessiõis sue i thamnathsare i mõte effra
im a septẽtriõali plaga mõtĩ gaas. Oĩsqꝫ il
la generatio ꝯgregata ẽ ad pr̃es suos: ⁊ sur
rexerunt alij q nõ nouerãt dñz: ⁊ opa q fece-
rat cũ isrl'. Fecerũtqꝫ filij isrl' malũ i ꝯspectu
dñi ⁊ seruierũt baalim: ac dimiserũt dñz de
uz patrꝝ suorũ: q eduxerat eos ð tra egypti:
⁊ secuti sũt deos alienos: deosqꝫ pplorũ qui
habitabãt i circuitu eorũ ⁊ adorauerũt eos:
⁊ ad iracũdiã ꝓcitauerũt dñz: dimittẽtes eũ
⁊ seruiẽtes baali ⁊ astaroth. Irat'qꝫ dñs ꝯ
tra isrl' tradidit eos i man' diripiẽtiũ: qui ce
perũt eos ⁊ uẽdiderũt hostib' q hitabãt per
gyrũ: nec potuerũt resistẽ aduersarijs suis:
sꝫ quocũqꝫ pgẽ uoluissẽt: man' dñi super eos
erat: sicut locut' ẽ ⁊ iurauit eis: ⁊ vehemẽt
afflicti sunt. Suscitauitqꝫ dñs iudices q li-
berarẽt eos de uastantiũ manibus: sed nec
eos audire uoluerũt: fornicãtes cũ dijs alie
nis ⁊ adorãtes eos. Cito deseruerũt uiã per
quã igressi fuerãt pr̃es eorꝝ: ⁊ audiẽtes mã-
data dñi: oĩa fecẽ ꝯtraria. Cũqꝫ dñs iudices
suscitaret: i dieb' eorꝝ flectebat mĩĩcõdia: ⁊
audiebat afflictorũ gemit': ⁊ libẽabat eos ð
cede vastantiũ. Postq̃ aũt mortuus eẽt iu-
dex reuertebãt: ⁊ multo faciebãt maiora q̃
fecerãt pr̃es eorũ: sequẽtes deos alienos: fui
entes eis: ⁊ adorãtes illos. Non dimiserũt
adinuentiones suas: ⁊ viã durissimã p quã
ãbulare ꝯsueuerãt. Iratusqꝫ ẽ furor dñi in
isrl': ⁊ ait: Quia irritũ fecit gẽs ista pactum
meũ qd pepigerã cũ pr̃ib' eorꝝ: ⁊ uocẽ meã
audire ꝯtẽpsit: ⁊ ego nõ delebo gẽtes q̃s di
misit iosue: ⁊ mortu' ẽ: ut i ipis expiar isrl':
utrũ custodiãt uiã dñi: ⁊ ãbulẽt i ea: sic cu
stodierũt pr̃es eorũ: an ñ. Dimisit ergo dñs oẽs
nationes has: ⁊ cito subuertere noluit: nec
tradidit in manus iosue.

III

Hẽ sunt gẽtes q̃s dñs dereliquit ut eru
diret i eis israelem: ⁊ oẽs qui non no
uerãt bella chananeorũ: ⁊ postea discerent
filij eorũ certare cuz hostibus ⁊ habere ꝯ
suetudinez preliandi: quinqꝫ satrapas phi
listinorũ: oẽmqꝫ chananeuz ⁊ sidoniũ atqꝫ
eueũ: q habitabat i mõte libão ð mõte ba
al hermõ usqꝫ ad itroitũ emath. Dimisitqꝫ
eos ut i ipsis experiret israelẽ: utrũ audirẽt
mãdata dñi q̃ pcepat patrib' eorꝝ p manuz
moysi: an non. Itaqꝫ filij isrl' habitauerũt i
medio chanãei ⁊ ethei ⁊ ãmorei ⁊ pherezei
⁊ euei ⁊ iebusei: ⁊ duxerũt uxores filias eo-
rũ: ipsiqꝫ filias suas filijs eorꝝ tradiderũt:
⁊ seruierũt dijs eorũ. Fecerũtqꝫ malũ i ꝯspe
ctu dñi: ⁊ obliti sũt dei sui: seruientes baali
⁊ astaroth. Iratusqꝫ ꝯtra isrl' dñs tradidit
eos i man' chusanrasathaim regis mesopo
tamie: seruierũtqꝫ ei octo ãnis. Et clamaue
rũt ad dñm q suscitauit eis saluatorẽ: ⁊ lib
auit eos: othoniel uidelꝫ filiũ cenez fratrez
caleph minorẽ: fuitqꝫ i eo spũs dñi: ⁊ iudi-
cauit isrl'. Egressusqꝫ ẽ ad pugnã ⁊ tradidit
dñs i man' ei' chusanrasathaiz regẽ syrie: ⁊
oppssit eũ. Quieuitqꝫ tra q̃dragita ãnis: ⁊
mortu' ẽ othoniel fili' cenez. Addiderũt aũt
filij isrl' facẽ malũ i ꝯspectu dñi: q ꝯfortauit
aduersũ eos eglon regẽ moab: q̃a fecerunt
malũ i ꝯspectu ei'. Et copulauit ei filios ã-
mon ⁊ amalech: abijtqꝫ ⁊ pcussit isrl': atqꝫ
possedit urbẽ palmarꝝ. Seruierũtqꝫ filij isrl'
eglon regi moab decẽ ⁊ octo ãnis: ⁊ postea
clamauerũt ad dñm. Qui suscitauit eis sal
uatorẽ uocabulo aioth filiũ gera filij gemi
ni qui utraqꝫ manu p dextra utebat'. Mise
rũtqꝫ filij isrl' p illũ mũera eglon regi moab.
Qui fecit sibi gladiũ ancipitẽ habẽtẽ i me-
dio capulũ lõgitudinis palme man': ⁊ acci
ctus ẽ eo subter sagũ i dextro femore. Obtu
litqꝫ munera eglon regi moab. Erat aũt eglõ
crassus nimis. Cũqꝫ obtulisset ei munera
ꝓsecutus ẽ socios q cũ eo uenerãt: ⁊ reuer-
sus de galgal' ubi erãt idola: dixit ad regez:
Uerbũ secretũ habeo ad te o rex. Et ille ipe
rauit silentiũ. Egressisqꝫ oĩbus q circa euz
erãt igressus ẽ aioth ad eũ. Sedebat aũt in
estiuo cenaculo sol'. Dixitqꝫ: Uerbũ dei ha
beo ad te. Qui stati surrexit ð throno. Ex
tenditqꝫ aioth sinistrã manuz ⁊ tulit sicaz
de dextro femore suo: ifixitqꝫ eã i uentrem
ei' tã ualide ut capul' sequeretur ferruz in
vulnere: ac pinguissimo adipe stringeretur.
Nec eduxit gladiuz: sed ita ut percusserat
reliquit in corpore: statiqꝫ per secreta na-
ture alui stercora proruperunt. Aioth aũt
clausis diligẽtissime hostijs cẽaculi ⁊ obfir
matis sera p posticũ egressus ẽ. Seruiqꝫ re
gis igressi uiderũt clausas fores cẽaculi: atqꝫ

dixerūt: Forsitan purgat aluū ī estiuo cena
culo. Expectātesqꝫ diu donec erubesceret: ⁊
uidētes ꝙ nullus apiret: tulerūt clauē: ⁊ ape
riētes īuenerūt dn̄m suū ī t̄ra iacētē mortu
um. Aioth āt dū illi turbarent: effugit: ⁊ p
trāsijt locū idolorū unde reuersus fuerat:
Uenitqꝫ in seyrath: ⁊ statī īsonuit buccina
ī mōte effraim: descēderūtqꝫ cū eo filij israel
ipso ī frōte gradiēte. Qui dixit ad eos: Se
quimini me. Tradidit. n. dn̄s īimicos n̄ros
moabitas ī man⁹ n̄ras. Descēderūtqꝫ p⁹ cū
⁊ occupauerūt uada iordanis q̄ trāsmittūt
ī moab: ⁊ n̄ dimiserūt trāsire queq̄: sꝫ pcus
serunt moabitas ī tp̄e illo circit̄ decē milia
oēs robustos ⁊ fortes uiros. Nullus eorū
euadē potuit. Humiliatusqꝫ ē moab ī die il
lo sub manu isrl̄: ⁊ q̄euit t̄ra octogita ānis
a plijs. Post hunc fuit sangar fili⁹ anath: q̄
pcussit de philistijm sexcētos uiros uomere
Et ipse quoqꝫ defendit isrl̄

IIII

Addiderūtqꝫ filij isrl̄ facē malū ī ɔspe
ctu dn̄i post mortē aioth: ⁊ tradidit
illos dn̄s ī māus iabin regis chanaan qui
regnauit in asor: habuitqꝫ ducē exercitus
sui noīe sysaram. Ipse aūt habitabat ī aro
seth gentiū. Clamauerūtqꝫ filij isrl̄ ad dn̄m
Nōgētos. n. habebat falcatos curr⁹: ⁊ per
viginti ānos uehemēter opp̄ssat eos. Erat
aūt delbora ꝓphetes uxor lapidoth: q̄ iudi
cabat pplm̄ ī illo tp̄e: ⁊ sedebat sub palma
q̄ noīe illi⁹ vocabat: īt̄ rhama ⁊ bethel ī mō
te effraim: ascēdebātqꝫ ad eā filij isrl̄ ī oē iu
diciū. Que misit. ⁊ uocauit barach filium
abinoem de cedes neptali: dixitqꝫ ad eum:
Precepit tibi dn̄s de⁹ isrl̄: Uade descende:
⁊ duc exercitū ī montē thabō: tollesqꝫ tecū
decē milia pugnatoꝝ de filijs neptalim ⁊ d̄
filijs çabulon. Ego aūt adducā ad te ī loco
torrētis cysō sysarā pncipē exercitus iabin
⁊ currus eius atqꝫ oēm multitudinē: ⁊ tra
dam eos ī māu tua. Dixitqꝫ ad eā barach:
Si venis mecū: vadā: si nolueris uenire me
cū: nō pgam. Que dixit ad eū: Ibo q̄dē te
cū: sꝫ ī hac uice uictoria nō reputabit̄ tibi:
q̄a ī manu mulieris tradet̄ sysara. Surrexit
itaqꝫ delbora: ⁊ prexit cū barach in cedes.
Qui accersitis çabulon ⁊ neptali: ascendit
cū decē milibus pugnatoꝝ: habēs delborā
ī comitatu suo. Aber aūt cine⁹ recess̄at q̄n
dā a ceťis cineis f̄rib⁹ suis filijs obab cogna
ti moysi: ⁊ tetēdrat tab̄nacl̄a usqꝫ ad uallē
q̄ vocat̄ sennim: ⁊ erat iuxta cedes. Nūcia
tūqꝫ ē sysare: ꝙ ascēdisset barach filius abi
noē ī mōtē thabor. Et ɔgregauit nōgētos
falcatos curr⁹: ⁊ oēm exercitū d̄ aroseth gē
tiū ad torrētē cyson. Dixitqꝫ delbora ad ba
rach: Surge: hec ē. n. dies ī q̄ tradidit dn̄s
sysarā in manus tuas. En ipse ductō ē tu⁹.
Descēdit itaqꝫ barach de mōte thabor: ⁊ d̄
cē milia pugnatoꝝ cū eo. Perterruitqꝫ dn̄s
sysarā ⁊ oēs curr⁹ eius: vniuersāqꝫ multitu
dinem ī ore gladij ad ɔspectū barach: intan
tum ut sysara de curru desiliēs: pedib⁹ fuge
ret: ⁊ barach p̄seq̄ret̄ fugiētes currus ⁊ exer
citū usqꝫ ad aroseth gentiū: ⁊ oīs hostium
multitudo usqꝫ ad īterni tionē cadēt. Sysa
ra aūt fugiēs puenit ad tētoriū iahel uxoīs
aber cinei. Erat aūt pax īter iabin regē asor
⁊ domū aber ciei. Egressa igit̄ iahel ī occur
sū sysare: dixit ad eū: Intra ad me dn̄e mi:
ne timeas. Qui īgressus tab̄naculū eius: ⁊
optus ab ea pallio: dixit ad eā: Da mihi ob
secro paululū aque: q̄a sitio valde. Que
aperuit utrē lactis: ⁊ dedit ei bibē: ⁊ opuit
illū. Dixitqꝫ sysara ad eā: Sta añ hostiū ta
b̄naculi: ⁊ cū uenerit aliquis īterrogās te:
⁊ dicēs nūq̄d hic ē aliq̄s: r̄ndebis: Null⁹ ē.
Tulit itaqꝫ iahel uxor aber clauū tab̄nacl̄i
assumēs parit̄ ⁊ malleū: ⁊ īgressa abscōdi
te ⁊ cū silētio: posuit supra timp⁹ capitis ei⁹
clauū: pcussūqꝫ malleo d̄fixit ī cerebꝝ usqꝫ
ad terrā: q̄ soporē morti sociās d̄fecit: ⁊ mō
tu⁹ ē. Et ecce barach sequēs sysarā ueiebat
egressaqꝫ iahel ī occursū ei⁹: dixit ei: Ueni:
⁊ ondā tibi uirꝝ quē queris. Qui cū ītrassꝫ
ad eā: vidit sysarā iacentē mortuū: ⁊ clauū
īfixū in timpore eius. Humiliauit ḡ deus ī
die illo iabin regem chanaan coram filijs
isrl̄: q̄ crescebant q̄tidie: ⁊ forti manu oppri
mebāt iabin regē chanaan: dōec d̄lerēt eū.

V

Pecineruntqꝫ delbora ⁊ barach filius
abinoem in illo die dicētes: Qui spō
te obtulistis de isrl̄ animas uestras ad peri
culum: bn̄dicite domino. Audite reges au
ribus pcipite pncipes. Ego sū ego sū q̄ dn̄o
canā: psallam dn̄o deo isrl̄. Dn̄e cū exires d̄
seir: ⁊ trāsires p regiōes edom: t̄ra mota ē:
celiqꝫ ac nubes distilauerūt aq̄s. Montes
fluxerūt a facie dn̄i: ⁊ synai a facie dn̄i dei
isrl̄. In dieb⁹ sāgar filij anath: ī dieb⁹ iahel
q̄euerūt semite: ⁊ q̄ īgrediebāt p eas ambu
lauerūt p calles deuios. Cessauerūt fōtes ī isrl̄

⁊ ꝗeuerūt donec ſurgeret delboꝛa: ſurgeret
mat̄ i iſrl̄. Noua bella elegit dn̄s: ⁊ portas
hoſtiū ipſe ſubuertit. Clypeꝰ ⁊ haſta ſi ap-
paruerit i q̄dragita milibꝰ iſrl̄. Coꝛ meū di-
ligit ꝑncipes iſrl̄. Qui ꝓpa uolūtate obtuli
ſtis vos diſcrimi bn̄dicite dn̄o: q̄ aſcēditꝭ
ſup nitētes aſios: ⁊ ſedetꝭ ſupꝛa i iudicio ⁊ ā
bulatꝭ i uia loq̄mini. Ubi colliſi ſūt currus
⁊ hoſtiū ſuffocatꝰ ē exercitus: ibi narrētur
iuſticie dn̄i: ⁊ clemētia i fortes iſrl̄. Tūc de-
ſcēdit ppl̄us dn̄i ad pōtas: ⁊ obtinuit ꝑnci
patū. Surge ſurge delboꝛa: ſurge ſurge ⁊
loq̄re cāticū. Surge barach: ⁊ apprehende
captiuos tuos fili abinoem. Saluate ſtꝭ re
liq̄e ppl̄i. Dn̄s i fōtibꝰ dimicauit. Ex effraiz
ꝺleuit eos i amalech: ⁊ pꝰ eū ex bēiami i po
pl̄os tuos o amalech. De machir ꝑncipes
ꝺſcēdeꝛūt: ⁊ de zabulō q̄ exercitū ducerēt ad
bellādū Duces iſachaꝛ fuē cū delbōa: ⁊ ba
rach veſtigia ſſꝭ ſecuti: q̄ q̄i i ꝑceps ac bara-
thꝝ ſe diſcrimi ꝺdit. Diuiſo ꝯtra ſe ruben:
magnanimoꝝ repta ē ꝯtētio. Quaꝛ hitas
īter duos t̄mios: ut audias ſibilos gregū?
Diuiſo ꝯtra ſe ruben: magnanimoꝝ ꝯ̄pta ē
ꝯtētio. Galaad trās iōdanē q̄eſcebat: ⁊ dan
vacabat nauibꝰ. Aſer hitabat i littoꝛe marꝭ:
⁊ i pōtubꝰ morabat̄. zabulō vō ⁊ neptalim
obtuleꝛūt aīas ſuas morti i ꝛegiōe moꝛome.
Uenerūt reges ⁊ pugnauerūt: pugnauerūt
reges chanaan i thane iuxta reges maged
do: ⁊ tn̄ nihil tulē ꝑdātes. De celo dimicatū
ē ꝯtra eos: ſtelle manātes i ordīe ⁊ cūſu ſuo
aduerſus ſyſarā pugnauerūt. Toꝛrēs cyſō
traxit caudauera coꝝ tōrēs cadumi toꝛrēs
cyſō. Cōculca aīa mea robuſtos. Ungule e
quoꝝ cecideꝛūt fugiētibꝰ ipetu: ⁊ ꝑ preceps
ruētibꝰ fortiſſimi hoſtiū. Maledicite terre
meroz: dixit āgelꝰ dn̄i: maledicite habitato-
ribꝰ eiꝰ: q̄a nō venerūt ad auxiliū dn̄i: in ad
iutoriū fortiſſimoꝝ eiꝰ. Bn̄dicta inter mu-
lieres iahel uxor aber cinei: ⁊ bn̄dicat̄ i tab
naculo ſuo. Aquā petēti lac dedit: ⁊ i phia
la ꝑncipū obtulit butyrū. Siniſtrā manuz
miſit ad clauum: ⁊ dextram ad fabrorum
malleos: percuſſitq; ſyſaram querens in ca
pite vulneri locum ⁊ timpus ualide perfo-
rans. Inter pedes eius ruit: defecit ⁊ mor-
tuus eſt. Uoluebatur ante pedes eius: ⁊ ia
cebat exanimis ⁊ miſerabilis. Per feneſtrā
reſpiciens vlulabat mater eiꝰ: ⁊ de cēaculo
loquebat̄: Cur morat̄ regredi currus eius:
q̄re tardaueꝛūt pedes q̄drigaꝝ illiꝰ? Una ſa-
pietior ceteris vxoribꝰ eiꝰ hec ſocrui vba re
ſpōdit: Forſitā nūc diuidit ſpolia: ⁊ pulchē
rima femiaꝝ eligit ei. Ueſtes diuerſoꝝ colo
rū ſyſare tradūtur in ꝑdā: ⁊ ſupellex varia
ad ornāda colla ꝯgeritur. Sic pereant oēs
inimici tui dn̄e: q̄ autē diligunt te: ſicut ſol
in ortu ſuo ſplendet: ita rutilent. Quieuit
q; terra ꝑ quadragita annos.

VI

Fecerunt autē filij iſrl̄ malū i ꝯſpectu
dn̄i: q̄ tradidit illos i manu madian
ſeptē annis: ⁊ oppreſſi ſunt ualde ab eis.
Feceruntq; ſibi antra ⁊ ſpeluncas i mōtibus
⁊ munitiſſima ad repugnādū loca. Cūq; ſe
uiſſet iſrl̄: aſcēdebat madiā ⁊ amalech cete
riq; orientaliū nationū: ⁊ apud eos figētes
tētoria: ſicut erāt i herbis cuncta vaſtabāt
uſq; ad itroitū gaze: nihilq; oio ad uitā ꝑti
nēs relinq̄bāt in iſrl̄: nō oues: nō boues: nō
aſinos. Ipſi.n. ⁊ uniuerſi greges eoꝝ uenie
bant cū tabnaculis ſuis: ⁊ inſtar locuſtarū
uniuerſa ꝯplebant: inumera multitudo ho
minū ⁊ cameloꝝ: q̄cquid tetigerāt ꝺuaſtan
tes. Humiliatꝰq; ē iſrl̄ ualde i ꝯſpectu ma-
dian. Et clamauit ad dn̄z poſtulās auxiliū
ꝯtra madiāitas. Qui miſit ad eos viꝝ pro
phetā: ⁊ locutꝰ ē: Hec dic̄ dn̄s deꝰ iſrl̄: Ego
vos feci ꝯſcēdē ꝺ egypto: ⁊ eduxi uos ꝺ do
mo ſuitutꝭ: ⁊ libaui ꝺ māu egyptioꝝ: ⁊ oi-
uz iimicoꝝ q̄ affligebāt uos. Eieciq; eos ad
itroitū vīm: ⁊ tradidi uobꝭ trā eoꝝ: ⁊ dixi:
Ego dn̄s deꝰ ueſter: Ne timeatꝭ deos āmoꝛ
reoꝝ i q̄ꝝ t̄ra habitatis. Et noluiſtis audi
re uocē meā. Uenit aūt āgelus dn̄i: ⁊ ſedit
ſub quercu q̄ erat i effra: ⁊ ꝑtinebat ad ioas
patrē familie ezri. Cūq; gedeon filius eius
excuteret atq; purgaret frumēta i toꝛcl̄ari
ut fugēt madian: apparuit ei āgelus dn̄i: ⁊
ait: Dn̄s tecū uiroꝝ fortiſſime. Dixit ei ge
deon: Obſecro mi dn̄e ſi dn̄s nobiſcū ē: cur
ḡ apprehēderūt nos hec oia? Ubi ſūt mira
bilia eius q̄ enarrauerūt pr̄es nr̄i: atq; dixe
rūt: ꝺ egypto eduxit nos dn̄s. Nūc āt ꝺreli
quit nos dn̄s: ⁊ tradidit i māu madiā. Reſ
pexitq; ad eū dn̄s: ⁊ ait: Uade i hac fortitu
dine tua: ⁊ liberabꝭ iſrl̄ ꝺ māu madiā. Scito
ꝙ miſeri te: Qui rn̄dēs ait: Obſecro mi do
mīe i q̄ libabo iſrl̄? Ecce familia mea iſima
ē i manaſſe: ⁊ ego mimus i domo pr̄is mei
Dixitq; ei dn̄s: Ego ero tecū: ⁊ ꝑcuties ma
dian q̄i unū viꝝ. Et ille: ſi iueni iq̄t grāz co
rā te: da mihi ſignū: ꝙ tu ſis q̄ loq̄rꝭ ad me

Ne recedas hic donec reuertar ad te põtãs
sacrificiũ ⁊ offerẽs tibi. Qui respõdit: Ego
pſtolabõ aduẽtũ tuũ. Ingressus ẽ itaqȝ geð
on ⁊ coxit hedũ: ⁊ de farine modio azimos
panes: carnesqȝ ponẽs i canistro: ⁊ ius car-
niũ mittẽs in ollam: tulit oĩa sub quercu: ⁊
obtulit ei. Cui dixit ãgelus dñi: Tolle car
nes ⁊ azimos pães: ⁊ pone supra petrã illã
⁊ ius desup fũde. Cũqȝ fecisset ita: extẽdit ã
gelus dñi sũmitatẽ vge: quã tenebat i mãu
⁊ tetigit carnes ⁊ panes azimos: ascẽditqȝ
ignis de petra ⁊ carnes azimosqȝ panes cõ
sũpsit: ãgel⁹ aũt dñi euanuit ex oc[illegible] eius.
Uidẽsqȝ gedeon ꝙ eẽt ãgelus dñi. [illegible] Heu
mi dñe de⁹: q̃a uidi ãgelũ dñi facie ad faciẽ.
Dixitqȝ ei dñs: Pax tecũ. Ne timeas: non
morieris. Edificauit ĝ ibi gedeon altare do
mĩo: uocauitqȝ illud: dñi pax usqȝ i pſentẽ
diẽ. Cũqȝ adhuc eẽt i effra q̃ ẽ familie ezri:
nocte illa dixit dñs ad eũ: Tolle taurũ pr̃is
tui ⁊ alteꝝ tauꝝ ãnoꝝ septẽ: destruesqȝ arã
baal q̃ ẽ pr̃is tui: ⁊ nemus qȯ circa araȝ est
succide: ⁊ edificabis altare dño deo tuo in
sũmitate petre hui⁹ sup quã añ sacrificiuȝ
posuisti: tollesqȝ taurũ secũdũ: ⁊ offeres ho
locaustũ sup struẽ lignoꝝ q̃ de nemoꝛ succi
deris. Assũptis ĝ gedeon decẽ uiris de suis
suis: fecit sicut p̃ceperat ei dñs. Timẽs aũt
domũ pr̃is sui ⁊ hoĩes illi⁹ ciuitatꝭ: p diẽ no
luit facẽ: sȝ oĩa nocte ꝯpleuit. Cũqȝ surrexi
ssent uiri oppidi eius mãe: uideꝛt ðstructaȝ
arã baal lucũqȝ succisũ: ⁊ taurũ alterũ ipo
sitũ sup altaꝛ qȯ tũc edificatũ erat: dixeꝛtqȝ
ad iuicẽ: Quis hoc fec̃? Cũqȝ pq̃rerẽt auc-
torẽ facti: dictũ ẽ: Gedeon fili⁹ ioas fec̃ hec
oĩa. Et dixerũt ad ioas: Produc filiũ tuuȝ
huc ut moriat̃: q̃a destruxit arã baal ⁊ suc-
cidit nem⁹. Quib⁹ ille r̃ndit: Nũq̃d vltores
estis baal ut pugnetis ꝓ eo? Qui aduersari
us ẽ ei⁹: moriat̃: añq̃ lux crastina uẽiat. Si
de⁹ ẽ: uidicet se de eo q̃ suffodit arã ei⁹. Ex
illo die uocat⁹ ẽ gedeõ hierobaal: eo ꝙ di-
xisset ioas ulciscat̃ se ð eo baal: qui suffodit
aram eius. Igitur oĩs madian ⁊ amalech ⁊
orientales populi congregati sunt sil̃: ⁊ trã
euntes iordanem: castrametati sunt in ual-
le iezrahel. Spiritus autem domini induit
gedeon: qui clangens buccina conuocauit
domuȝ abiezer ut sequeret̃ se. Misitqȝ nũ
cios i uniuersũ manassem qui ⁊ ipse secut⁹
ẽ eũ. Et alios nũcios i aser ⁊ zabulon ⁊ ne-
ptalim: q̃ occurrerũt ei. Dixitqȝ gedeon ad
dñȝ: Si saluũ facis p manũ meã pplm isrl̃
sicut locut⁹ es: ponã hoc uellus lane i area.
Si ros i solo uellẽ fuerit: ⁊ i oĩ t̃ra siccitas:
sciaȝ ꝙ p manũ meã sicut locut⁹ es liberab̃
isrl̃. Factũqȝ ẽ ita. Et ð nocte ꝯsurgẽs: exp̃s
so uellẽ conchã roꝛe ipleuit. Dixitqȝ rursus
ad dñm: Ne irascat̃ furor tuus ꝯtra me: si
adhuc semel tẽtauero signuȝ q̃rẽs i uelleꝛ:
Oro ut solũ uell⁹ siccũ sit: ⁊ oĩs t̃ra roꝛ ma
dẽs. Fecitqȝ dñs nocte illa ut postulauẽat:
⁊ fuit siccitas i solo uellẽ: ⁊ ros i oĩ terra.

VII

IGit hierobaal q̃ ⁊ gedeon de nocte cõ
surgẽs ⁊ oĩs pplus cũ eo: venit ad fõ
tẽ q̃ uocat̃ arad. Erãt ãt castra madiã i ual
le ad septẽtrionalẽ plagã collis excelsi. Di-
xitqȝ dñs ad gedeon: Multus tecũ ẽ popu
lus: nec tradet̃ madian i man⁹ ei⁹: ne gl̃iet̃ ꝯ
tra me isrl̃: ⁊ dicat: meis uiribus liberatus
sũ. Loquẽ ad pplm: ⁊ cũctꝭ audiẽtib⁹ p̃dica:
Qui formidolosus ⁊ timid⁹ ẽ: reuertat̃. Re
cesseꝛũtqȝ de mõte galaad: ⁊ reuersi sunt ex
pplo uigitiduo milia uiroꝛũ: ⁊ tm̃ decẽ mi-
lia remaserũt. Dixitqȝ dñs ad gedeon: Ad
huc pplus mult⁹ ẽ. Duc eos ad aq̃s: ⁊ ibi ꝓ
babo illos: ⁊ de quo dixero tibi ut tecũ ua
dat: ipe pgat: quẽ ire ꝓibuero: reuertat̃. Cũ
qȝ descẽdisset pplus ad aq̃s: dixit dñs ad ge
deõ: Qui mãu ⁊ ligua lãbuerit aq̃s sicut so
lent canes lãbere: sepabis eos seoꝛsũ: qui ãt
curuatis genib⁹ biberit: in altera pte erũt.
Fuit itaqȝ numer⁹ eoꝝ q̃ mãu ad os ꝓyciẽ-
te aq̃s lãbuerãt trecẽti uiri: oĩs aũt reliqua
multitudo flexo poplite biberat. Et ait dñs
ad gedeon: In trecẽtis uiris q̃ lãbueꝛt aq̃s
liberabo uos: ⁊ tradã i manu tua madian:
oĩs aũt reliq̃ mltitudo reuertat̃ i locũ suũ.
Sũptis itaqȝ ꝓ numero cibariis ⁊ tub̃: oẽȝ
reliquã multitudinẽ abire p̃cepit ad tabna
cula sua: ⁊ ipe cũ trecẽtis uiris se certamini
dedit. Castra autẽ madian erãt subt̃ i ualle
Eadẽ nocte dixit dñs ad eũ: Surge ⁊ ðscẽ
de i castra: q̃a tradidi eos i manu tua. Sin
aũt solus ire formidas: descẽdat tecũ phara
puer tu⁹. Et cũ audieris q̃d loquãt̃: tũc cõ-
fortabunt̃ manus tue: ⁊ securior ad hosti-
um castra ðscẽdes. Descẽdit ĝ ipe ⁊ phara
puer ei⁹ i ptẽ castroꝝ: ubi erãt armatoꝝ ui
gilie. Madiã ãt ⁊ amalech ⁊ oẽs oꝛiẽtales
ppl̃i fusi iacebãt i ualle ut locustaꝝ ml̃titu-
do: cameli ãt inumerabiles erãt: sicut arẽa
q̃ iacet i littoꝛe maris. Cũqȝ uenisset gedeõ

narrabat aliq̃s somnium ꝓxio suo: ⁊ i hũc
modũ referebat qḋ uiderat. Uidi somniũ:
⁊ uidebaẗ mihi q̃i subcinerici⁹ panis ex hor
deo uolui: ⁊ i castra madian descēdei: cũq;
puēisset ad tabernaculũ: ꝑcussit illud atq;
subuertit: ⁊ t͛re fũdit⁹ coeq̃uit. Rñdit is cui
loq̃baẗ: Nōne hoc aliud nisi gladi⁹ gedeōis
filij ioas uiri isra͡elite. Tradidit ei; dñs i ma
nus eius madian: ⁊ oia castra ei⁹. Cũq; au-
disset gedeon somniũ ⁊ iteꝛpretationē eius
adorauit: ⁊ reuersus ē ad castra isrl̄: ⁊ ait:
Surgite: tradidit. n. dñs i man⁹ nr̃as castra
madian. Diuisitq; trecētos uiros i tres par
tes: ⁊ dedit tubas i maĩb⁹ eoꝝ: lagēasq; ua
cuas ac lãpades i medio lagenaꝝ. Et dixit
ad eos: Qḋ me facē uideritꝭ hoc facite. In
gr͂ediar ptē castroꝝ: ⁊ qḋ fecēo sectami. Qñ
ꝑsonuerit tuba i mãu mea: uos q̊; ꝑ castro
ꝝ circuitũ clãgite ⁊ ꝯclamate dño ⁊ gedeōi.
Ingressusq; ē gedeō ⁊ trecēti uiri q̃ erãt cu;
eo i ptē castroꝝ icipiētib⁹ uigilijs noctꝭ me-
die: ⁊ custodib⁹ suscitatis cepeꝛũt buccinis
clãgē: ⁊ ꝯplodē īt͛ se lagēas. Cũq; ꝑ gyru;
castroꝝ i trib⁹ ꝑsonarēt locis: ⁊ hydrias cō
fregissent: tenuerũt sinistris maĩb⁹ lãpades
⁊ dextris sonãtes tubas: clamauerũtq;: gla
dius dñi ⁊ gedeonis: stãtes singl̄i i loco suo
ꝑ circuitũ castroꝝ hostilium. Oia itaq; ca-
stra turbata sũt: ⁊ uociferãtes vlulãtesq; fu
gerũt. Et nihilominus isistebãt trecēti uiri
buccinis ꝑsonãtes. Immisitq; dñs gladiu;
i oibus castris: ⁊ mutua se cede trũcabãt fu
giētes usq; ad bethseca: ⁊ crepidinem abel
meula i thebbath. Cōclamãtes āt uiri isrl̄
de neptali ⁊ aser ⁊ oi manasse ꝑseq̃bãt ma-
dian. Et dedit dñs uictoriã pplo isrl̄ in die
illa. Misitq; gedeon nũcios i oēm montē
effraim dicēs: Descēdite i occursũ madian:
⁊ occupate aq̃s usq; bethbera atq; iōdanē.
Clamauitq; ois effraim: ⁊ ꝑoccupauit aq̃s
atq; iordanē usq; bethbera. Appꝛehensos
q; duos uiros madian oreb ⁊ zeb: iterfecit
oreb i petra oreb: zeb v͛o i torculari zeb. Et
ꝑsecuti sũt madiã: capita oreb ⁊ zeb portã
tes ad gedeon trans fluenta iordanis.

VIII

Dixerũtq; ad eum uiri effraim: Quid
est hoc qḋ facere uoluisti: ut nos non
uocares cũ ad pugnã pergeres ꝯtra madiã?
Iurgãtes fortit͛: ⁊ ꝓpe uim inferentes. Qui
bus ille rñdit: Quid. n. tale facei potui: q̃le
uos fecistis? Nōne melior ē racem⁹ effraim
vindemijs abiezer? In manus v͛ras domin⁹
tradidit pricipes madiã oreb ⁊ zeb. Quid
tale facē potui: q̃le uos fecistis? Qḋ cũ locu
tus eēt: req̃euit spũs eoꝝ: q̊ tũebãt ꝯtra eũ.
Cũq; uenisset gedeon ad iordanē: trãsiuit
eũ cũ trecētis uiris q̃ secũ erãt: ⁊ pre lassitu
dine fugientes ꝑseq̃ nō poterãt. Dixitq; ad
uiros soccoth: Date obsecro panes pplo q̃
mecũ ē: q̃a ualde defecerũt: ut possim⁹ ꝑseq̃
zebee ⁊ salmana reges madian. Rñdeꝛt pri
cipes soccoth: Forsitan palme mãuũ zebee
⁊ salmana i mãu tua sũt: ⁊ iccirco postulas
ut dem⁹ exercitui tuo panes. Quib⁹ ille ait:
Cũ. g͛ tradiderit dñs zebee ⁊ salmana i ma-
nus meas: ⁊ cũ reuersus fuero uictō i pace
ꝯterã carnes v͛as cũ spinis tribulisq; deser
ti. Et inde ꝯscēdēs uenit i paanuel: locutus
q; ē ad uiros loci illi⁹ similia. Cui ⁊ illi res-
ponderũt sicut rñderãt uiri soccoth. Dixit
itaq; eis: Cũ reuersus fuero uictor i pace:
destruam turri hãc. zebee aũt ⁊ salmana re
quiescebãt cũ oi exercitu suo. Quideci eni;
milia uiri remãserãt ex oib⁹ turmis orietã
liũ pploꝝ: cesis centũ uigiti milib⁹ bellatoꝝ
⁊ educētiũ gladiũ. Ascēdensq; gedeon per
viã eoꝝ q̃ in tabnaculis moꝛabanẗ ad oriē
talē ptē nobe ⁊ iecbaa ꝑcussit castra hostiũ
q̃ securi erãt: ⁊ nihil aduersi suspicabãtur:
fugerũtq; zebee ⁊ salmana: q̊s ꝑsequēs ge-
deon ꝯphēdit turbato oi exercitu eoꝝ. Re
uertēsq; de bello añ solis ortũ: appꝛehēdit
pueꝝ de uirꝭ soccoth: ⁊ itrogauitq; eũ noia
ꝑncipũ ⁊ sēiorũ soccoth: ⁊ descripsit septua
gintaseptē uiros. Uenitq; ad soccoth: ⁊ di
xit eis: En zebee ⁊ salmana sup q̃b⁹ exꝓbra
stis mihi dicētes: foꝛsitan man⁹ zebee ⁊ sal-
mana i maĩb⁹ tuis sũt: ⁊ iccirco postulas ut
dem⁹ uiris: q̃ lassi sunt ⁊ defecerũt: panes.
Tulit g͛ seniores ciuitatis ⁊ spinas deſti ac
tribulos: ⁊ contriuit cũ eis atq; cōminuit
uiros soccoth. Turrim quoq; phanuel sb
uertit: occisis habitatoꝛibus ciuitatis. Di-
xitq; ad zebee ⁊ salmana: Quales fuerunt
uiri: quos occidistis i thabor? Qui respon
derunt: Similes tui: ⁊ unus ex eis quasi fi-
lius regis. Quibus ille rñdit: Fr̃es mei fue-
runt: filij matris mee. Uiuit dñs: q̃a si ser-
uassetꝭ eos nō uos occiderē. Dixitq; iether
ꝑmogenito suo: Surge ⁊ iterfice eos. Qui
nō eduxit gladiũ. Timebat. n. quia adhuc
puer erat: Dixerũtq; zebee ⁊ salmana: Tu
surge ⁊ irrue in nos: q̃a iuxta etatem robur

est hoſſ. Surrexit gedeon: ⁊ interfecit zebee
⁊ ſalmana: ⁊ tulit ornamēta ac bullas qb⁹
colla regaliū camelorꝫ decorari ſolēt. Dixe
rūtqꝫ oēs uiri iſrl̄ ad gedeon: Dn̄are nr̄i tu
⁊ fili⁹ tuus ⁊ fili⁹ filij tui: qa liberaſti nos d̄
manu madian. Quib⁹ ille ait: Nō dn̄abor
vr̄i: nec dn̄abit i uos fili⁹ meus: ſꝫ dn̄abit uo
bis dn̄s: Dixitqꝫ ad eos: Unā petitionē po
ſtulo a uob̄. Date mihi iaur̄ſ ex p̄da ur̄a. In
aureſ .n. aureaſ iſmahelite hēre ꝯſueuerāt.
Qui rn̄derūt: Libentiſſime dabim⁹. Expā
dēteſqꝫ ſup trā palliū ꝓiecerūt i eo iaureſ d̄
p̄da: ⁊ fuit pōduſ poſtulatarꝫ inauriū mille
ſeptigēti auri ſicli: abſqꝫ ornamētꝭ ⁊ monili
bus ⁊ veſte purpurea qb⁹ reges madiā vti
ſoliti erāt: ⁊ p̄ter torques aureaſ camelorꝫ.
Fecitqꝫ ex eo gedeon ephod: ⁊ poſuit illud
i ciuitate ſua ephra. Fornicatuſqꝫ ē oiſ iſrl̄ i
eo: ⁊ factū ē gedeoni ⁊ oi domui ei⁹ i ruinā.
Hūiliat⁹ ē aūt madian corā filijs iſrl̄ nec po
tuerūt vltra ceruices eleuare: ſꝫ q̄euit tra p
q̄dragita ānos qb⁹ gedeō p̄fuit. Abijt itaqꝫ
hierobaal fili⁹ ioaſ ⁊ habitauit i domo ſua:
habuitqꝫ ſeptuagita filios q̄ egreſſi ſtꝭ d̄ fe-
more ei⁹: eo ꝙ plures haberet vxōes. Cōcu
bina aūt illi⁹ quā habebat i ſychē genuit ei
filiū noie abimelech. Mortuuſqꝫ ē gedeon
fili⁹ oas i ſenectute bona: ⁊ ſepult⁹ ē i ſepul
chro ioas patris ſui i ephra d̄ familia ezri.
Poſtq̄ aūt mortu⁹ ē gedeon: auerſi ſūt filij
iſrl̄: ⁊ fornicati ſūt i baalim. Percuſſerūtqꝫ
cū baal fedus ut eēt eis i deū: nec recordati
ſūt dn̄i dei ſui: q̄ eruit eos de māib⁹ inimico
rū ſuorꝫ oiuꝫ p circuitū: nec fecerīt miſicōdi
am cū domo hierobaal gedeō iuxta oia bo
na q̄ fecerat iſrl̄i.

IX

Abijt autē abimelech filius hierobaal
⁊ ſychem ad fratres mr̄is ſue: ⁊ locu-
tus ē ad eos ⁊ ad oēm cognationē domus
pr̄is matriſqꝫ ſue dicēs: Loq̄mini ad oēs ui
ros ſychem. Quid uobis ē meliuſ: ut dn̄en
tur ur̄i ſeptuagita uiri oēs filij hierobaal.
an ut dn̄et uob̄ vn⁹ uir? Simulqꝫ ꝯſidrate:
q̄a os vr̄m ⁊ caro ueſtra ſū. Locutiqꝫ ſtꝭ fres
mr̄is ei⁹ de eo ad oēs uiros ſychē uniuerſoſ
ſmōes iſtos: ⁊ iclinauerūt cor eorꝫ p⁹ abime
lech dicētes: Frat̄ nr̄ ē. Dederūtqꝫ illi ſeptu
agita pōdera argēti d̄ phano baal berith.
Qui ꝯduxit ſibi ex eo uiroſ iopeſ ⁊ uagoſ:
ſecutiqꝫ ſūt eū. Et uenit i domū patris ſui
i ephra: ⁊ occidit frēs ſuos filioſ hierobaal
ſeptuaginta uiros ſup lapidē unū. Reman
ſitqꝫ ioathan fili⁹ hierobaal mīm⁹: ⁊ abſcō
ditus eſt. Cōgregati ſūt autē oēs uiri ſychē
⁊ uniuerſe familie vrb̄ mello: abierūtqꝫ ⁊ ꝯ
ſtituerūt regē abimelech iuxta q̄rcū que ſta
ſtabat i ſychem. Qd̄ cū nūciatū eēt ioathā:
iuit ⁊ ſtetit i v̄tice mōtis garizim: eleuataqꝫ
uoce clamauit ⁊ dixit: Audite me uiri ſy-
chē ita ut audiat vos dn̄s: Jerunt ligna ut
vngerēt ſup ſe regē. Dixerūtqꝫ oliue: Impa
nob̄. Que rn̄dit: Nūq̄d poſſū d̄ſerere pin-
guedinē meā. q̄ ⁊ dij utūt ⁊ hoies: ⁊ uenire
ut int̄ ligna ꝓmouear? Dixerūtqꝫ ligna ad
arborē ficū: Ueni: ⁊ ſup nos regnū accipe.
Que rn̄dit eis: Nūq̄d poſſū deſerere dulce
dinem meam fructuſqꝫ ſuauiſſimos: ⁊ ire
ut int̄ ceta ligna ꝓmouear? Locutaqꝫ ſūt li
gna ad uitē: Ueni ⁊ ipera nob̄. Que rn̄dit
eis: Nūq̄d poſſū deſerere uinū meū qd̄ leti
ficat deū ⁊ hoieſ: ⁊ int̄ ligna ceta ꝓmoueri?
Dixerūtqꝫ oia ligna ad rhānū: Ueni ⁊ ipa
ſup nos. Que rn̄dit eiſ: Si v̄e me regē uob̄
ꝯſtituitis: venite ⁊ ſub ūbra mea req̄eſcite:
Si aūt nō vultis: egrediat̄ ignis de rhāno.
⁊ deuoret cedros libani. Nūc igit̄ ſi recte ⁊
abſqꝫ pccō ꝯſtituiſtis ſup uos regē abime-
lech ⁊ bn̄ egiſtis cū hierobaal ⁊ cū domo ei
us: ⁊ reddidiſtis uicē bn̄ficijs eius: qui pu-
gnauit ꝓ uob̄ ⁊ aiaꝫ ſuā dedit picul̄: ut erue
ret vos de māu madian: q̄ nc̄ ſurrexiſtis cō
tra domū pr̄is mei: ⁊ iterfeciſtꝭ filios ei⁹ ſep
tuaginta uiros ſup unū lapidē: ⁊ ꝯſtituiſtis
regē abimelech filiū ācille ei⁹ ſup habitato
res ſychē eo ꝙ frat̄ veſt̄ ſit: Si g̊ recte ⁊ abſ
qꝫ uicio egiſtis cū hierobaal ⁊ domo eius:
hodie letemini i abimelech ⁊ ille letet̄ i uo-
bis. Sin aūt ꝑuerſe: egrediat̄ ignis ex eo: ⁊
ꝯſumat habitatōes ſychē ⁊ oppidū mello
egrediatqꝫ igniſ d̄ viris ſychem ⁊ d̄ oppido
mello: ⁊ d̄uoret abimelech. Que cū dixiſſet
fugit ⁊ abijt i bera: habitauitqꝫ ibi ob me-
tū abimelech fratrꝭ ſui. Regnauit itaqꝫ abi
melech ſup iſrl̄ trib⁹ āniſ. Miſitqꝫ dn̄ſ ſpm̄
peſſimū inter abimelech ⁊ habitatores ſy
chem qui ceperunt eū deteſtari: ⁊ ſcelus in
terfectioniſ ſeptuaginta filiorꝫ hierobaal ⁊
effuſionem ſanguinis eorum conferre i abi
melech fratrem ſuuꝫ: ⁊ in ceteros ſychimo
rum principes qui eum adiuuerant. Po-
ſueruntqꝫ inſidias aduerſū eū in ſūmitate
montiuꝫ: ⁊ dū illi⁹ p̄ſtolabant̄ aduētū: exer
cebāt latrocinia agētes p̄das de p̄tereūtib⁹

Nūciatūq; ē abimelech: Uenit āt gaal filꝰ obed cū fr̄ibꝰ suis: ⁊ trāsiuit i sychimā. Ad cuiꝰ aduētū erecti habitatores sychem egressi sūt i agros uastātes uineas uuasq; calcā-tes: ⁊ factis cātātiū choris: igressi sūt phanū dī sui: ⁊ iter epulas ⁊ pocl'a maledicebāt abimelech clamāte gaal filio obed: Quis ē iste abimelech: ⁊ q̄ ē sychē ut suiamꝰ ei? Nū qd nō ē ipse filꝰ hierobaal: ⁊ ɔstituit pncipē zebul seruū suū sup uiros emō pr̄is sychē: Cur ḡ suiemꝰ ei? Utinā daret aliqs ppl'm istū sub manu mea: ut auferrē ō medio abimelech. Dictūq; ē abimelech: Cōgrega exē citꝰ multitudinē: ⁊ ueni. zebul. n. pnceps ciuitatis auditis sermōibꝰ gaal filij obed iratus ē ualde: ⁊ misit clam ad abimelech nūcios dicēs: Ecce gaal filꝰ obed uenit i sychimā cū fr̄ibꝰ suis: ⁊ oppugnat aduersū te ciuitatē. Sūge itaq; nocte cū ppl'o q̄ tecū ē: ⁊ latita i agro: ⁊ pmo māe oriēte sole irrue sup ciuitatē. Illo āt egrediēte aduersū te cū po-pl'o suo: fac ei qȯ potueris. Surrexit itaq; abimelech cū oī exercitu suo nocte: ⁊ teten-dit isidias iuxta sychimā i q̄ttuō locī. Egressusq; ē gaal filꝰ obed: ⁊ stetit i itroitu porte ciuitatis. Surrexit āt abimelech: ⁊ oīs exercitꝰ cū eo ō isidiaꝝ loco. Cūq; uidisset po-pulū gaal: dixit ad zebul: Ecce ō mōtibꝰ ml'titudo descēdit. Cui ille rn̄dit: Umbras mōtiū uides q̄i capita hoīuz: ⁊ hoc errore deciperis. Rursūq; gaal ait: Ecce ppl'us de umbilico tr̄e descēdit: ⁊ unꝰ cuneꝰ uēit p uiā q̄ respicit q̄rcū. Cui dixit zebul: Ubi ē nūc os tuū q̄ loq̄baris: qs ē abimelech ut seruiamus ei? Nōne hic ppl'us ē quē despiciebas? Egredere ⁊ pugna cōtra eū. Abijt ergo gaal ex-pectāte sychimorū ppl'o ⁊ pugnauit ɔtra abimelech: q̄ psecutꝰ ē eū fugiētē: ⁊ in urbē ɔpulit. Cecideruntq; ex pte eiꝰ plurimi usq; ad portā ciuitatis: ⁊ abimelech sedit i ruma. zebul autē gaal ⁊ socios eiꝰ expulit de urbe: nec in ea passus ē cōmorari. Sequenti ergo die egressus est populus i campū. Qȯ cuz nunciatū esset abimelech: tulit exercitū suū ⁊ diuisit in tres turmas: tendens insidias i agris. Uidensq; q̄ egrederetur populus de ciuitate: surrexit ⁊ irruit in eo cum cuneo suo oppugnans ⁊ obsidens ciuitatem: due autem turme palantes per campum aduersarios persequebantur. Porro abimelech oī die illo oppugnabat urbē: quā cepit intfectis habitatoribus eiꝰ: ipa q̄z ōstructa ita ut sal i ea dispgēt. Qȯ cū audisset q̄ habitabāt i turre sychimoꝝ: igressi sūt phanū dei sui berith ubi fedus cū eo pepigerāt: ⁊ ex eo locus nomē acceperat: q̄ erat munitꝰ ualde. Abimelech q̄z audiēs uiros turris sychimorū parit ɔglobatos: ascēdit i mōtē selmon cū oī ppl'o suo: ⁊ arrepta secūi: pcidit arboris ramū: ipositūq; ferēs humero: dixit ad socios: Qȯ me uidistis facē: cito facite. Igit certati ramos de arboribꝰ pcidentes sequebant ducē. Qui circūdātes psidiū succēde-rūt: atq; ita factū ē ut fumo ⁊ igne mille hominuz necarēt uiri parit ⁊ mulieres habita-torū turris sychem. Abimelech autē inde pficiscēs uēit ad oppidū thebes: qȯ circūdās obsidebat exercitu. Erat āt turris excelsa i media ciuitate: ad quā ɔfugerāt sil' uiri ac mulieres ⁊ oēs pricipes ciuitatis clausa firmissime ianua: ⁊ sup turris tectū stātes per ppugnacl'a. Accedēsq; abimelech iuxta turri pugnabat fōtit: ⁊ appꝓpiquās hostio ignē supponē nitebat. Et ecce una ml'ier fragmē mole desup iaciēs illisit capiti abimelech: ⁊ ɔfregit cerebꝝ eiꝰ. Qui uocauit cito armige-rū suū: ⁊ ait ad eū: Euagina gladiū tuū ⁊ pcute me: ne forte dicat q̄ a femia itfectꝰ suz. Qui iussa pficiēs: iterfecit eū. Illo q̄z mortuo oēs: qui cū eo erant de isrl': reuersi sunt in sedes suas: ⁊ reddidit deus malū qȯ fecerat abimelech ɔtra patrē suū interfectis septuaginta fratribꝰ suis. Sychimitis q̄z qȯ operati erant retributuz ē: ⁊ uenit sup eos maledictio ioathan filij hierobaal

X

Post abimelech surrexit dux i isrl' thola filꝰ phua patrui abimelech uir de isachar qui habitauit in sanir mōtis effrai: ⁊ iudicauit israel uiginti ⁊ tribus annis: mortuusq; ē ac sepultus in sanir. Huic successit iair galaadites: qui iudicauit isrl' p uiginti ⁊ duos ānos: hn̄s trigita filios sedētes sup triginta pullos asinaꝝ ⁊ principes triginta ciuitatū q̄ ex noīe eiꝰ sūt appellate anothiair id ē oppida iair usq; i pn̄tē diē i tr̄a gala-ad. Mortuusq; ē iair ac sepultꝰ i loco cui ē uocabulū camō. Filij āt isrl' pccis ueteribus iūgētes noua: fecerūt malū i ɔspectu dn̄i: ⁊ seruierūt idolis baalim ⁊ astaroth ⁊ dijs syrie ac sidonis ⁊ moab ⁊ filioꝝ āmō ⁊ philistijm: dimiserūtq; dn̄m ⁊ non coluerūt eū. Contra q̄s dn̄s iratus: tradidit eos i manꝰ philistium ⁊ filioꝝ āmō: afflictiq; sūt ⁊ uehemēt

oppressi p annos decē ⁊ octo: oēs q̄ habita
bant trās iordanē i tra āmōrei q̄ ē i galaad
itantū ut filiȷ āmon iordane transmisso ua
starent iudā ⁊ beniamin ⁊ effraim. Afflic
tusq; ē isrl' nimis. Et clamantes ad dn̄z di
xerūt: Peccauim⁹ tibi: q̄a derelinquim⁹ do
minū deū nostꝝ ⁊ fuiuim⁹ baaliz. Quib⁹
locut⁹ ē dn̄s: Nūq̄d n̄ egyptiȷ ⁊ āmōrei filiȷ
q̊z āmon ⁊ philistijm sidoniȷ q̊z ⁊ amalech
⁊ chanaan oppresserūt nos: ⁊ clamastis ad
me ⁊ erui uos de manu eoꝝ: Et tn̄ reliq̄stis
me ⁊ coluistis deos alienos. Jccirco nō ad
dā ut ultra uos liberē. Jte ⁊ iuocate deos
q̊s elegistis. Jpi uos liberēt i tp̄e āgustie. Di
xerūtq; filiȷ isrl' ad dn̄m: Peccauimus: red
de tu nob̄ q̄cq̄d tibi placet: tm̄ nūc liba nos
Que dicētes oīa de finib⁹ suis alienoꝝ deo
rū idola piecerūt: ⁊ seruierūt dn̄o deo: q̄ do
luit sup miseriȷs eoꝝ. Jtaq; filiȷ āmon con
clamātes i galaad fixere tētoria: ꝯtra q̊s ꝯ
gregati filiȷ isrl': i maspha castrametati sūt.
Dixerūtq; p̄ncipes galaad singuli ad ꝓxios
suos: Qui p̄m⁹ ex nob̄ ꝯtra filios ammon
ceperit dimicare: erit dux ppl'i galaad.

XI

Fuit itaq; illo i tēpore iepthe galaadi
tes vir fortissimus atq; pugnator fili
us mulieris meretricis: q̄ natus est de ga
laad. Habuit aūt galaad vxorē ð q̄ suscepit
filios: q̄ postq̄ creuerāt eiecerūt iepthe dicē
tes: Heres i domo p̄ris n̄ri eē nō poteris: q̄a
de adultera m̄re nat⁹ es. Quos ille fugiēs atq;
deuitās habitauit i t̄ra thob. Cōgregatiq;
sūt ad eū uiri iopes ⁊ latrocinātes: ⁊ q̄si p̄n
cipē seq̄bāt. Jn illis dieb⁹ pugnabant filiȷ ā
mon ꝯtra isrl': q̄b⁹ acrit' instātib⁹ perrexerunt
maiores natu ð galaad: ut tollerēt i auxiliū
sui iepthe ð t̄ra thob. Dixerūtq; ad eū: Ue
ni ⁊ esto p̄nceps n̄r: ⁊ pugna ꝯtra filios am
mon. Quib⁹ ille r̄ndit: Nōne uos estis q̄ odi
stis me ⁊ eiecistis ð domo p̄ris mei: ⁊ nc̄ ueni
stis ad me necessitate ꝯpulsi? Dixerūtq; p̄n
cipes galaad ad iepthe: Ob hāc igit' causaz
nūc ad te uenim⁹ ut ꝓficiscaris nobiscum: ⁊
pugnes ꝯtra filios āmon: sisq; dux oīuz q̄
hitant i galaad. Jepthe q̊z dixit eis: Si v̄e
uenistis ad me ut pugnē p vob̄ ꝯtra filios ā
mon: tradideritq; eos dn̄s i man⁹ meas: ego
ero v̄r p̄nceps. Qui r̄nderūt ei: Dn̄s q̄ hec au
dit ip̄e mediatō ac testis ē: q̄ n̄ra ꝓmissa facie
m⁹. Abiȷt itaq; iepthe cū p̄ncipib⁹ galaad:
fecitq; eū oīs ppl'us p̄ncipē sui. Locut⁹q; ē
iepthe oēs sermones suos corā dn̄o i mas
pha. Et misit nūcios ad regē filioꝝ āmon:
q̄ ex ꝑsona sua dicerēt: Quid mihi ⁊ tibi ē:
q̄a uenisti ꝯtra me ut uastares terrā meā?
Quib⁹ ille r̄ndit: Quia tulit isrl' terrā meā
qn̄ ascēdit de egypto: a finib⁹ arnon usq; ie
boc atq; iordanē. Nūc ergo cū pace redde
mihi ea. Per q̊s rursū mādauit iepthe: ⁊ i
perauit eis ut dicerēt regi āmon: Hec dicit
iepthe: Nō tulit isrl' t̄rā moab nec t̄rā filio
rū āmon s; qn̄ ð egypto ꝯscēderūt: āmbulauit
p solitudinē usq; ad mare rubꝝ: ⁊ vēit i ca
des. Misitq; nūcios ad regē edō dicēs: Di
mitte ut trāseā t̄rā tuā. Qui noluit acq̄escē
p̄cib⁹ ei⁹. Misit q̊z ad regē moab: q̄ ⁊ ipse
trāsitū p̄bē ꝯtēpsit. Māsit itaq; i cades: ⁊
circuiuit ex latē terrā edom ⁊ terrā moab.
Uēitq; ad oriētalē plagā terre moab: ⁊ ca
strametat⁹ ē trās arnon: nec uoluit intrare
termios moab. Arnon q̄ppe ꝯfiniū ē terre
moab. Misit itaq; isrl' nūcios ad seon regē
āmorreoꝝ q̄ habitabat i esebon: ⁊ dixerunt
ei: Dimitte ut trāseā p terrā tuā usq; ad flu
uiū. Qui ⁊ ip̄e isrl' v̄ba despiciēs nō dimisit
eū trāsire p termios suos: s; infinita multi
tudine ꝯgregata egressus ē ꝯtra eū i iasa: ⁊
fōtiter resistebat. Tradiditq; eū dn̄s i māu
isrl' cū oī exercitu suo ⁊ ꝑcussit eū: ⁊ posse
dit oēm t̄rā āmorrei habitatoris regionis
illi⁹ ⁊ uniuersos fines ei⁹ ð arnō usq; ieboc
⁊ de solitudine usq; ad iordanē. Dn̄s g̊ de⁹
isrl' subuertit āmorreū pugnāte ꝯtra illū po
pulo suo isrl'. Et tu nūc uis possidē t̄rā ei⁹?
Nōne ea q̄ possedit chamos de⁹ tu⁹ tibi iur
debēt: Que āt dn̄s de⁹ n̄r uictor obtinuit: i
nostrā cedent possessionē. Nisi forte melior
es balac filio sephor rege moab: aut docere
potes q̄ iurgat⁹ sit ꝯtra isrl': ⁊ pugnauerit ꝯ
tra eū qn̄ habitauit i esebon ⁊ uiculis ei⁹: ⁊
i aroer ⁊ uillis illi⁹: ul' i cūctis ciuitatib⁹ iu
xta iordanē p trecētos ānos. Quare i tāto
tēpore nihil sup hac repetitōe tētastis? Igit
non ego pecco i te: s; tu ꝯtra me male agis:
indicens mihi bella non iusta. Judicet dn̄s
arbit' huius diei inter israel ⁊ filios āmon.
Noluitq; acquiescere rex filioꝝ āmon v̄bis
iepthe q̄ p nuncios mandauerat. Factus ē
g̊ sup iepthe sp̄us dn̄i: ⁊ circuiēs galaad et
manasse maspha q̊z galaad: ⁊ inde trāsiēs
ad filios āmon: votū uouit dn̄o dicēs: Si
tradideris filios āmon i manus meas q̄cū
q; primus fuerit egressus de foribus dom⁹

mee: mihiqꝫ occurrerit reuertēti cū pace a filijs āmon: eū holocaustū offerā dn̄o. Trā siuitqꝫ iepthe ad filios āmon ut pugnaret ꝯtra eos: q̄s tradidit dn̄s i man⁹ ei⁹: ꝑcussitqꝫ ab aroer usqꝫ dū uenias i mennith uigiti ciuitates: ⁊ usqꝫ ad abel q̄ ē uineis ꝯsita plaga magna nimis: hūiliatiqꝫ sūt filij āmon a filijs isrl̄. Reuertēti āt iepthe i maspha domū suā occurrit ei unigēita filia sua cū tympāis ⁊ chorꝭ. Nō. n. hēbat alios libos. Qua uisa: scidit uestīmta sua: ⁊ ait: Heu me filia mi: decepisti me: ⁊ ipa decepta es. Aperui eni os meū ad dn̄m: ⁊ aliud facē n̄ potero. Cui illa r̄ndit: Pat̄ mi: si apuisti os tuū ad dn̄m: fac mihi q̄ocūqꝫ pollicit⁹ es: ꝯcessa tibi vltione atqꝫ uictoria de hostib⁹ tuis. Dixitqꝫ ad patrē: Hoc solū mihi p̄sta q̄ꝺ dep̄cor. Dimitte me ut duob⁹ mēsib⁹ circueaꝫ mōtes: ⁊ plangā v̄ginitatē meā cū sodalib⁹ meis. Cui ille r̄ndit: Uade. Et dimisit eam duob⁹ mēsib⁹. Cūqꝫ abisset cū socijs ac sodalib⁹ suis: flebat v̄ginitatē suā i mōtib⁹. Expletisqꝫ duob⁹ mēsib⁹: reuersa ē ad patrē suum: ⁊ fecit ei sicut uouerat. Que ignorabat virū. Exinde mos icreuit i isrl̄: ⁊ ꝯsuetudo s̄uata ē: ut p⁹ āni circulū cōueiāt i unū filie israel: ⁊ plangant filiam iepthe galaadite diebus quattuor.

CXII

Ecce āt in effraim orta ē seditio. Nam transeūtes ꝯtra aq̄lonē: dixerūt ad iepthe: Quare uadēs ad pugnā ꝯtra filios āmon uocare nos noluisti: ut p̄geremus tecū? Igit̄ incēdem⁹ domū tuā. Quibus ille r̄ndit: Disceptatio erat mihi ⁊ pplo meo ꝯtra filios āmon uehemēs: uocauiqꝫ uos ut p̄berett mihi auxiliū: ⁊ facē noluistis. Q̄ꝺ cernēs: posui aīaꝫ meā in māibus meis trāsiuiqꝫ ad filios āmon: ⁊ tradidit eos dn̄s in man⁹ meas. Quid cōmerui: ut aduersū me ꝯsurgatis i preliū? Uocatis itaqꝫ ad se cūctꝭ uiris de galaad: pugnabat ꝯtra effraiꝫ. Percusseītqꝫ uiri galaad effraim: q̄a dixeāt: fugitiu⁹ est galaad ā effraim: ⁊ habitat i medio effraim ⁊ manasse. Occupauerūtqꝫ galaadite uada iordāis p̄ q̄ effraim reuersur⁹ erat. Cūqꝫ uenisset ad ea de effrai numero fugiēs: atqꝫ dixisset: obsecro ut me trāsiē p̄mittas: dicebāt ei galaadite: Nūq̄d effrate⁹ es? Quo dicēte: nō sū: iterogabāt eū: Dic ḡ sebboleth: q̄ꝺ intp̄taꝛ spica. Qui respondebat chebboleth: eadē littera spicā expri-

mere nō ualēs: statīqꝫ app̄hēsū iugulabant i ipso iordanis trāsitu. Et ceciderīt i illo tp̄e de effraiꝫ quadragitaduo milia. Iudicauit itaqꝫ iepthe galaadites isrl̄ sex ānis: ⁊ mortu⁹ ē ac sepultus i ciuitate sua galaad. Post hūc iudicauit isrl̄ abessan ā bethleem: q̄ habuit trigita filios ⁊ totidē filias. Quas emittens foras maritis dedit: ⁊ eiusdē numeri filijs suis accepit uxores: itroducēs i domū suā. Qui septē ānis iudicauit isrl̄: mortu⁹qꝫ ē ac sepult⁹ i bethleē. Cui successit abialō çabulōites: ⁊ iudicauit isrl̄ decē ānis: mōtuusqꝫ ē ac sepult⁹ in çabulō. Post hūc iudicauit isrl̄ abdon fili⁹ hellel pharatonites q̄ habuit q̄draginta filios ⁊ trigita ex eis nepotes ascēdētes sup̄ septuagita pullos asiarū: ⁊ iudicauit isrl̄ octo ānis: mōtuusqꝫ est ac sepultus in pharaton terre effraim in monte amalech

CXIII

Rursūqꝫ filij isrl̄ fecerīt malū i cōspectu dn̄i: q̄ tradidit eos i manus philistiorū quadraginta ānis. Erat autē quidā uir de saraa ⁊ de stirpe dan noīe manue habēs vxorē sterilē: cui apparuit angelus dn̄i: ⁊ dixit ad eā: Sterilis es ⁊ absqꝫ liberis: sꝫ ꝯcipies ⁊ paries filiū. Caue ḡ ne bibas uinū ac sicerā: nec imūdū q̄cq̄ comedas: q̄a ꝯcipies ⁊ paries filiū: cui⁹ nō tanget caput nouacla. Erit. n. naçareus dei ab ifātia sua ⁊ ex matrꝭ utero: ⁊ ipse icipiet liberare isrl̄ de māu philistinorū. Que cū venisset ad maritū suuꝫ: dixit ei: Uir dei uenit ad me habēs vultum angelicū: terribilis nimis. Quē cū interogasset q̄s esset: ⁊ unde uenisset: ⁊ q̄ noīe uocaret: noluit mihi dicē: sꝫ hoc r̄ndit: Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū. Caue ne uinū bibas nec sicerā: ⁊ ne aliq̄ uescaris imūdo. Erit. n. puē naçar⁹ dei ab ifātia sua ⁊ ex utero m̄ris sue usqꝫ ad diē mortis sue. Orauit itaqꝫ māue dominuꝫ: ⁊ ait: Obsecro dn̄e ut uir dei queꝫ misisti ueīat iterū: ⁊ doceat nos q̄d debeam⁹ facē de puero q̄ nascitur⁹ ē. Exaudiuitqꝫ domin⁹ dep̄cantē manue: ⁊ apparuit rursū angelus dn̄i vxori ei⁹ sedenti i agro. Manue aūt marit⁹ ei⁹ nō erat cū ea. Que cū uidissꝫ angelū: festinauit ⁊ cucurrit ad uiruꝫ suū: nūciauitqꝫ ei dicēs: Ecce apparuit mihi uir quē añ uiderā. Qui surrexit ⁊ secut⁹ ē vxorē suā: ueniensqꝫ ad uirū dixit ei: Tu es q̄ locutus es mulieri? Et ille r̄ndit: Ego sum. Cui manue: q̄ñ inquit sermo tuus fuerit explet⁹

q̄d uis ut faciat puer: aut a quo se obſuare
debebit? Dixitqꝫ angelꝰ dñi ad manue: Ab
oībꝰ q̄ locutꝰ ſū uxori tue abſtineat ſe: ⁊ q̄c
quid ex uinea naſcit̄ nō comedat: vinū ⁊ ſi
cerā nō bibat: nullo ueſcat̄ imūdo: ⁊ quod
ei ꝓcepi impleat atqꝫ cuſtodiat. Dixit itaqꝫ
māue ad āgelū dñi: Obſecro te ut acq̄eſcas
ꝓcibꝰ meis: ⁊ faciamꝰ tibi hedū d̄ capri. Cui
rn̄dit āgelꝰ: Si me cogis nō comedā panes
tuos: ſi autē uis holocauſtū facē: offer illud
dn̄o. Et neſciebat manue ꝙ āgelus dñi eēt.
Dixitqꝫ ad eū: Qd̄ ē tibi nomē: ut ſi ſermo
tuus fuerit expletꝰ honoremꝰ te? Cui ille rn̄
dit: Cur q̄ris nomē meū qd̄ ē mirabile? Tu
lit itaqꝫ manue hedū de capris ⁊ libamēta:
⁊ poſuit ſup petrā offerēs dn̄o: q̄ facit mira
bilia. Ipſe āt ⁊ vxor eius ītuebātur. Cūqꝫ
aſcendēt flāma altaris ī celū: āgelus dñi pa
riter ī flāma aſcēdit. Qd̄ cū uidiſſet manue
⁊ vxor eiꝰ: ꝓni ceciderūt ī terrā: ⁊ ultra eis n̄
apparuit āgelꝰ dñi. Statiqꝫ ītellexit māue
angelū dñi eē: ⁊ dixit ad vxorē ſuā: Morte
moriemur: q̄a uidimꝰ dn̄m. Cui rn̄dit mu
lier: Si dn̄s nos uellet occidē: de manibus
noſtris holocauſtū ⁊ libamēta n̄ ſuſcepiſſet:
nec oñdiſſet nob̄ hec oīa: neqꝫ ea q̄ ſūt uētu
ra dixiſſet. Peperit itaqꝫ filiū: ⁊ uocauit no
men eius ſanſon. Creuitqꝫ puer: ⁊ benedi
xit ei dominus: cepitqꝫ ſpiritꝰ dñi eſſe cū eo
in caſtris dan: inter ſaraa ⁊ eſthaol.

XIIII

DEſcendit ergo ſanſon in thamnata: ui
dēſqꝫ ibi mulierē de filiabꝰ philiſtijm
aſcendit: ⁊ nūciauit pr̄i ſuo ⁊ mr̄i ſue dicēs:
Uidi mulierē in thamnata de filiabus phi
liſtinoꝝ: quā queſo ut mihi accipiatis vxo
rē. Cui dixerūt pr̄ ⁊ mat̄ ſua: Nūq̄d non eſt
mulier ī filiabꝰ fratꝝ tuoꝝ ⁊ ī oī pplo tuo:
q̄a uis accipe vxorē d̄ philiſtijm q̄ īcircūciſi
ſūt? Dixitqꝫ ſanſō ad patrē ſuū: Hāc mihi
accipe: q̄a placuit oculꝭ meis. Parētes autē
eiꝰ neſciebāt ꝙ res a dn̄o fieret: ⁊ q̄reret oc
caſiones ꝯtra philiſtijm. Eo. n. tp̄e philiſtiī
dn̄abāt iſraeli. Deſcēdit itaqꝫ ſanſon cū pa
tre ſuo ⁊ matre ī thamnata. Cūqꝫ ueniſſēt
ad vineas oppidi: apparuit catulꝰ leonis ſe
uus ⁊ rugiens: ⁊ occurrit ei. Irruit āt ſp̄us
dñi ī ſanſon: ⁊ dilacerauit leonē q̄ſi hedū in
fruſta decerpet nihil oīo hn̄s ī manu: ⁊ hoc
pr̄i ⁊ matri noluit īdicare. Deſcēditqꝫ ⁊ lo
cutꝰ ē muliēri q̄ placuērat oculꝭ eiꝰ. Et pꝰ aliq̄t
dies reuertēs ut accipet eā: d̄clinauit ut vidēt
cadauer leonis. Et ecce examē apū ī ore leo
nis erat: ac fauꝰ mellis. Quē cū ſūpſiſſet in
manibus: comedebat ī uia: ueniēſqꝫ ad pa
trē ſuū ⁊ matrē dedit eis ptē: q̄ ⁊ ipſi come
derūt nec tn̄ eis uoluit īdicare ꝙ mel de cō
pore leonis aſſūpſerat. Deſcēdit itaqꝫ pater
eiꝰ ad mulierē: ⁊ fecit filio ſuo ſāſon ꝯuiuiū.
Sic. n. iuuenes facē ꝯſueuerāt. Cū ḡ ciues
loci illiꝰ uidiſſent eū: dederūt ei ſodales tri
gita q̄ eēnt cū eo. Quibꝰ locutꝰ ē ſanſon:
Proponā uob̄ ꝓblema: qd̄ ſi ſolueritis mi
hi intra ſeptē dies ꝯuiuij: dabo uobis trigi
ta ſyndones ⁊ totidē tunicas. Sin autē nō
potueritis ſoluē: vos dabitis mihi triginta
ſyndones: ⁊ eiuſdē numeri tunicas. Qui
rn̄derūt ei: Propone ꝓblema ut audiamꝰ.
Dixitqꝫ eis: De comedēte exiuit cibus: ⁊ de
forti egreſſa eſt dulcedo. Nec potuerūt per
tres dies ꝓpoſitōez ſoluē. Cūqꝫ adeſſet dies
ſeptimus: dixerūt ad uxorē ſāſon: Blādi
re uiro tuo: ⁊ ſuade ei ut īdicet tibi q̄d ſigni
ficet ꝓblema. Qd̄ ſi facē noluēis: īcēdemꝰ
te ⁊ domū patris tui. An icc irco uocaſti nos
ad nuptias ut ſpoliaretis? Que fūdebat a
pud ſāſon lachrymas: ⁊ q̄rebat dicēs: Odis
me: ⁊ nō diligis: iccirco ꝓblema qd̄ ꝓpoſui
ſti filijs pplī mei n̄ uis mihi exponē. At ille
rn̄dit: Patri meo ⁊ mr̄i nolui dicē: ⁊ tibi in
dicare potero? Septē igit̄ diebꝰ cōuiuij flebat
an̄ eū: tandēqꝫ die ſeptīo cū ei eēt moleſta:
expoſuit. Que ſtatī īdicauit ciuibꝰ ſuis. Et
illi dixerūt ei die ſeptīo ante ſolis occubitū:
Quid dulciꝰ melle: ⁊ q̄d fortiꝰ leone? Qui
ait ad eos: Si nō araſſetis in uitula mea: n̄
īueniſſetis ꝓpōnē meā. Irruit itaqꝫ ī eū ſp̄s
dñi: deſcēditqꝫ aſcalonē: ⁊ ꝑcuſſit ibi trigin
ta uiros: q̄ꝝ ablatas ueſtes dedit his q̄ pro
blema ſoluerāt. Iratuſqꝫ nimis aſcendit in
domū pr̄is ſui: uxor autē eiꝰ accepit maritū
unū de amicis eius ⁊ ꝓnubis.

XV.

POſt aliquantulū autē tp̄is cū dies tri
ticee meſſis inſtarēt: uenit ſanſon in
uiſere uolens uxorē ſuā: ⁊ attulit ei heduꝫ
de capris. Cūqꝫ cubiculū eius ſolito uellet
intrare: ꝓhibuit illū pr̄ illius dicens: Puta
ui ꝙ odiſſes eā: ⁊ id̄o tradidi illā amico tuo.
Sed hꝫ ſororē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē:
ſit tibi pro ea vxor. Cui ſanſon rn̄dit: Ab
hac die nō erit culpa ī me ꝯtra philiſteos.
Faciā. n. uob̄ mala. Perrexit ⁊ cepit trecen
tas vulpes: caudaſqꝫ eaꝝ iūxit ad caudas:

⁊ faces ligauit ĩ medio : q̃s igne succẽdens
dimisit ut huc illucq̃ discurrerẽt. Que sta
ti prexerũt in segetes philistinoꝝ. Quibus
succẽsis ⁊ ꝯportate iã fruges ⁊ adhuc stan-
tes ĩ stipula ꝯcremate sũt: itãtũ ut uideas q̊ꝫ ⁊
olíueta flãma ꝯsumẽt. Dixerũtq̃ philistijm:
Quis fecit hãc rẽ? Quib⁹ dictũ ẽ: Sanson
gener thãnatei: q̇a tulit uxorẽ ei⁹ ⁊ alteri
tradidit: hec opat⁹ ẽ. Ascẽderũtq̃ philistijm
⁊ ꝯbusserũt tam mulierẽ q̃ pẽrẽ ei⁹. Quibus
ait sanson: Licꝫ hec feceritis: tñ adhuc ex uo
bis expetã ultionẽ: ⁊ tũc q̇escã. Percussitq̃
eos ingẽti plaga: ita ut stupẽtes surã femorĩ
ĩpõerẽt. Et descẽdẽs habitauit ĩ spelũca pe
tre etham. Igit̃ ascẽdẽtes philistijm ĩ terrã
iuda: castrametati sũt ĩ loco q̇ p⁹ea uocat⁹ ẽ
lechi. i. maxilla: ubi coꝝ fusus ẽ exercitus.
Dixerũtq̃ ad eos ď tribu iuda: Cur ascẽdi
stis aduersũ nos? Qui rñderũt: Ut ligemus
sanson uenim⁹: ⁊ reddamus ei q̃ ĩ nos opa
tus ẽ. Descẽderũt g̃ tria milia uiroꝝ ď iuda
ad specũ silicis etham. Dixerũtq̃ ad sansõ:
Nescis q̃ philistijm ĩperent nob̃? Quare
hoc facẽ uoluisti? Quib⁹ ille ait: Sic fecerũt
mihi: sic feci eis. Ligare inq̇unt te uenim⁹: ⁊
tradẽ ĩ man⁹ philistinoꝝ. Quib⁹ sanson: iu
rate ait ⁊ spõdete mihi q̃ nõ occidatis me.
Dixerũt: Nõ te occidemus: sꝫ uinctũ trade
mus. Ligauerũtq̃ cũ duob⁹ nouis funib⁹:
⁊ tulerũt eũ de petra ethaꝫ. Qui cũ uẽisset
ad locũ maxille: ⁊ philistijm vociferãtes oc
currissent ei: irruit sp̃s dñi in eũ: ⁊ sicut so-
lẽt ad odorẽ ignis ligna cõsumi: ita uincula
q̇b⁹ ligat⁹ erat: dissipata sũt ⁊ soluta. Inuen-
tãq̃ maxillã. i. mãdibulã asini q̃ iacebat ar
ripiẽs: ĩterfecit ĩ ea mille uiros: ⁊ ait: In ma
xilla asini ĩ mãdibula pulli asinaꝝ deleui
eos: ⁊ p̃cussi mille uiros. Cũq̃ hec v̈ba ca-
nẽs ꝯplesset: p̃iecit mãdibulã de manu: ⁊ vo
cauit nomẽ loci illi⁹ ramathlechi: qḋ inter
pretat̃ eleuatio maxille. Sitiẽsq̃ ualde: cla
mauit ad dñm: ⁊ ait: Tu dedisti ĩ manu ſ̃
ui tui salutẽ hanc maximã atq̃ uictoriã: ⁊
en siti morior: incidãq̃ ĩ man⁹ ĩcircũcisoꝝ.
Aperuit itaq̃ dñs molarẽ dentẽ ĩ maxilla
asini: ⁊ egresse sũt ex eo aq̃. Quib⁹ haustis
refocillauit sp̃m: ⁊ uires recepit. Idcirco ap
pellatũ ẽ nomẽ loci illi⁹: fons inuocantis ď ma
xilla: vsq̃ in p̃ntẽ diẽ. Iudicauitq̃ israel in
dieb⁹ philistijm uiginti annis.

XVI

Abijt q̊ꝫ in gaçam: ⁊ uidit ibi mulierẽ
meretricẽ ingressusq̃ est ad eaꝫ. Qḋ
cũ audissent philistijm ⁊ p̃crebruisset apud
eos: intrasse vrbẽ sanson: circũderũt euꝫ po
sitis in porta ciuitatis custodibus: ⁊ ibi to
ta nocte cũ silentio prestolãtes: ut facto ma
ne exeuntẽ occiderẽt. Dormiuit autẽ san-
son usq̃ ad mediũ noctis: ⁊ inde cõsurgẽs
apprehendit ambas porte fores cũ postib⁹
suis ⁊ sera: ĩpositasq̃ hũeris suis portauit
ad v̈ticẽ montis q̃ respicit ebron. Post hec
amauit mulierẽ q̃ habitauit ĩ ualle soreth:
⁊ uocabat̃ dalida. Uenerũtq̃ ad eã p̃ricipes
philistinoꝝ: atq̃ dixerũt: Decipe eũ ⁊ disce
ab illo ĩ q̃ habeat tantã fortitudinẽ: ⁊ quõ
eũ sup̃are valeam⁹: ⁊ vinctũ affligẽ. Quod
si feceris: dabim⁹ tibi singuli mille cẽtũ ar-
gẽteos. Locuta ẽ g̃ dalida ad sanson: Dic
mihi obsecro ĩ q̊ sit tua maxima fortitudo:
⁊ q̇d sit q̊ ligat⁹ erũp̃e neq̃as. Cui rñdit sãsõ
Si septẽ neruiceis funib⁹ necdũ siccis ⁊ ad
huc humẽtib⁹ ligatus fuero: infirmus ero
ut cetẽi hoĩes. Attulerũtq̃ ad eã satrape phi-
listinoꝝ septẽ funes ut dixerat: q̇bus vinxit
eũ latẽtib⁹ apud se ĩsidijs: ⁊ in cubiculo finẽ
rei expectantib⁹. Clamauitq̃ ad eũ: Phili-
stijm sup̃ te sanson. Qui rupit uincula quõ
si rũpat q̇s filũ de stupa tortũ sputamĩe cũ
odorẽ ignis accepit: ⁊ nõ ẽ cognitũ ĩ q̊ esset
fortitudo ei⁹. Dixitq̃ ad eũ dalida: Ecce il
lusisti mihi: ⁊ falsũ locut⁹ es. Saltẽ nũc idi
ca mihi q̊ ligari debeas. Cui ille rñdit: Si li
gat⁹ fuero nouis funib⁹ q̇ nũq̃ fuerũt ĩ ope
infirm⁹ ero ⁊ alioꝝ hoĩuꝫ silis. Quib⁹ rur
sũ dalida uinxit eũ: ⁊ clamauit: philistijm
sup̃ te sanson: in cubiculo ĩsidijs p̃paratis.
Qui ita rupit uincl'a q̃si fila telaꝝ. Dixitq̃
dalida rursũ ad eũ: Usq̃q̊ decipis me ⁊ fal
sũ loq̃ris? Ostẽde de q̊ uinciri debeas. Cui rñ
dit sanson: Si inq̇t septẽ crines capitis mei
cũ licio plexueris: ⁊ clauuꝫ his circũligatũ
terre fixeris: infirm⁹ ero. Qḋ cũ fecisset dali
da dixit ad eũ: Philistijm super te sanson.
Qui ꝯsurgens de somno extraxit clauum
cũ crinibus ⁊ licio. Dixitq̃ ad eum dalida:
Quomodo dicis q̃ amas me cuꝫ animus
tuus non sit mecũ? Per tres uices mentit⁹
es mihi: ⁊ noluisti dicere in quo sit maxĩa
fortitudo tua. Cũq̃ molesta esset ei ⁊ p̃ mľ
tos dies iugiter adhereret: spatiuꝫ ad quie
tẽ non tribuens: defecit aĩa ei⁹: ⁊ ad mortẽ
usq̃ lassata ẽ. Tunc ap̃iens v̈itatẽ rei dixit

ad eā: Ferrū nūq̄ ascendit sup caput meuꝫ
q̄a nazare⁹.i.ꝯsecrat⁹ dño sū ð vtero matri
mee. Si rasū fuẽit caput meū: recedet a me
fortitudo mea ⁊ deficiā: eroq̄ꝫ sicut ceti ho
mies. Uidēsqꝫ illa φ ꝯfessus ei ēet oēm ani
mū suū: misit ad principes philistinoꝝ ac
mādauit. Ascēdite adhuc semel: q̄a nūc mi
hi apuit coꝛ suū. Qui ascēderūt: assūpta pe
cunia quā promiserāt: At illa dormire euꝫ
fec̄ sup genua sua: ⁊ i sinu suo recliaꝫ caput.
Uocauitqꝫ tonsorē: ⁊ rasit septē crines ei⁹
⁊ cepit abigẽ eū ⁊ a se repellere. Stati eni ð
eo fortitudo discessit. Dixitqꝫ: Philistijm
sup te sanson. Qui ð somno ꝯsurgēs dixit
i aīo suo: Egrediar sic̄ añ feci ⁊ me excutiaꝫ
nesciens φ recessisset ab eo dñs. Quē cū ap
prehēdissēt philistijm: stati eruerūt oculos
eius: ⁊ duxerūt gaçā uinctū catenis: ⁊ clau
sū i carcere molere fecerunt. Jamqꝫ capilli
eius renasci ceperāt: ⁊ p̄ncipes philistinoꝝ
ꝯuenerūt i unū ut īmolarēt hostias magni-
ficas dagon deo suo: ⁊ epularēt dicētes: tra
didit deus nr̄ īimicū nostꝝ sanson i manus
nr̄as. Qð etiā pplus uidēs laudabat deum
suū eadēqꝫ dicebat: Tradidit de⁹ nr̄ aduer-
sariū nostrū i man⁹ nr̄as: q̄ deleuit t̃rā nr̄aꝫ
⁊ occidit plurios. Letātesqꝫ p ꝯuiuia sūpti
iā epulis p̄ceperūt ut uocarēt sanson: ⁊ añ
eos luderet. Qui adductus de carcere ludē
bat añ eos: fecerūtqꝫ eū stare inter duas co
lūnas. Qui dixit puero regēti gressus suos:
Dimitte me ut tāgā colūnas q̄b⁹ oīs īnitet
dom⁹: ⁊ recliner sup eas ⁊ paululū reqescā.
Dom⁹ āt erat plēa uiroꝝ ac mulieꝝ: ⁊ erāt
ibi oēs p̄ncipes philistinoꝝ: ac de tecto ⁊ so
lario circit̃ tria milia utriusqꝫ sex⁹ spectan-
tes ludentē sanson. At ille īuocato dño ait:
Dñe deus meus memēto mei: ⁊ redde mi
hi nunc fortitudinē p̄stinā deus me⁹ ut ulcis
car me de hostib⁹ meis: ⁊ p amissiōe duoꝝ
luminū unā ultionē recipiā. Et apprehēdēs
ābas colūnas q̄b⁹ īnitebat dom⁹: alterāqꝫ
eaꝝ dextera: ⁊ alterā leua tenēs: ait: Moria
tur aia mea cū philistijm. Cōcussisqꝫ fortit̃
colūnis: cecidit dom⁹ sup oēs p̄ncipes ⁊ ce-
terā multitudinē q̄ ibi erat. Mltoqꝫ plures
interfecit moriēs: φ añ uiu⁹ occiderat. Descē-
dētes aūt fr̄es eius ⁊ uniuersa cognatio tu-
lerunt corpus eius: ⁊ sepelierūt inter saraa
⁊ esthaol in sepulchro patris sui manue:
iudicauitqꝫ israel uiginti annis.

.XVII.

Fuitqꝫ eo tp̄e uir quidā de mōte effrai
noie michas: q̄ dixit matri sue: Mille
centū argenteos quos separaueras ⁊ super
quib⁹ me audiēte iurauẽas: ecce ego habeo:
⁊ apud me sunt. Cui illa r̄ndit: Benedictus
filius meus dño. Reddidit ḡ eos matri sue:
q̄ dixerat ei: Cōsecraui ⁊ uoui hoc argētū
dño: ut de manu mea suscipiat filius meus
⁊ faciat sculptile atqꝫ ꝯflatile: ⁊ nc̄ trado il
lud tibi. Reddidit igr̃ eos mr̄i sue. Que tu-
lit ducētos argēteos: ⁊ ðdit eos argētario:
ut facēt ex eis sculptile atqꝫ ꝯflatile: qð fuit
i domo miche. Qui ediculā q̄ꝫ in ea deo se-
parauit: ⁊ fecit ephod ⁊ theraphim.i.uestē
sacerdotalē ⁊ idola. Impleuitqꝫ unius filio
rū suoꝝ manū: ⁊ fact⁹ ē ei sacerdos. In die
bus ill' nō erat rex i isrl': sꝫ vnusq̄sqꝫ qð sibi
rectū videbat̃ hoc faciebat. Fuit q̄ꝫ i tēpore
illo alt̃ adolescēs de bethleē iuda ex cogna
tiōe ei⁹: eratqꝫ ipe leuites ⁊ habitabat ibi.
Egressusqꝫ de ciuitate bethleē: pegriari uo
luit vbicūqꝫ sibi ꝯmodū reppisset. Cūqꝫ ve
nisset i mōtē effraim iter faciēs: ⁊ decliasset
parūp i domo miche: introgat⁹ ē ab eo vnð
uenisset. Qui r̄ndit: Leuita sū de bethleem
iuda: ⁊ uado ut habitē ubi potuero ⁊ utile
mihi esse prospexero. Dixitqꝫ micha: Ma
ne apud me iquit: ⁊ esto mihi parēs ac sa-
cerdos: daboqꝫ tibi per ānos singl'os deceꝫ
argēteos ac uestē duplicē: ⁊ que ad uictum
sūt necessaria. Acqeuit ⁊ māsit apud hoieꝫ
fuitqꝫ illi q̄i vn⁹ ð filijs. Impleuitqꝫ michas
manū eius: ⁊ habuit pueꝝ sacerdotē apud
se: nūc scio dicens φ bñfaciet mihi de⁹ habē
ti leuitici generis sacerdotē.

.XVIII.

In dieb⁹ illis nō erat rex i isrl': ⁊ trib⁹
dan q̄rebat possessionē sibi ut habita
ret in ea. Usqꝫ ad illū.n. diē inter ceteras tri
bus sortē nō accepat. Miserūt ḡ filij dan
stirpis ⁊ familie sue q̄nqꝫ uiros fortissimos
de saraa ⁊ esthaol: ut explorarēt terrā ⁊ di
ligent̃ ispicerēt. Dixerūtqꝫ eis: Ite ⁊ ꝯsidēa
te terrā. Qui cū pgētes uenissent i monteꝫ
effraim ⁊ itrassent i domū miche: reqeueꝛt
ibi. Et agnoscētes uocē adolescētis leuite:
vtētesqꝫ illi⁹ diuersorio: dixeꝛt ad eū: Quis
te huc adduxit? Quid hic agis? Quam ob
causā huc uenire uoluisti? Qui r̄ndit eis:
Hec ⁊ hec p̄stitit mihi michas: ⁊ me merce
de ꝯduxit ut sim ei sacerdos. Rogaueꝛt āt
eū ut ꝯsulēt dñꝫ: ⁊ scire possēt an prospero

itinē ꝑgerēt: ⁊ res habēt effectū. Qui rn̄dit
eis: Ite cū pace. Dn̄s respicit viā viaꝫ: ⁊ iteꝛ
ꝗ ꝑgitis. Euntes igit̄ qnq̧ viri venerunt lais:
videruntq̧ pplm̄ habitantē i ea absq̧ ullo
timoꝛe iuxta ꝯsuetudinē sidonioꝝ securuꝫ
⁊ qetū nullo eis penitus resistēte magnarū
q̧ opū: ⁊ ꝓcul a sidone atq̧ a cūctis hoib᷒
separatū. Reuersiq̧ ad fr̄es suos i saraa et
esthaol: ⁊ qd egissent sciscitantib᷒ rn̄derūt:
Surgite ⁊ eam᷒ ad eos. Uidim᷒ .n. t̄rā ualō
opulētā ⁊ uberē. Nolite negligē: nolite cessa
re. Eam᷒ ⁊ possideam᷒ eā: nullus erit laboꝛ.
Intrabim᷒ ad securos i regiōꝫ latissimā: tra
detq̧ nob̄ dn̄s locū i q̄ nullius rei ē pēuria
eoꝝ q̄ gignunt̄ i t̄ra. Profecti igit̄ sūt de co
gnatione dan ꝺ saraa ⁊ esthaol sexcēti viri
accincti armis bellicis: ascēdētesq̧ mās̄eꝛt
in cariathiari iude: q̄ loc᷒ ex eo tp̄e castroꝝ
dan nomē accepit: ⁊ ē p᷒ tergū cariathiariꝫ
Inde trāsierūt i mōtē effraim. Cūq̧ venis
sent ad domū miche: dixerūt qnq̧ viri qui
pri᷒ missi fuerāt ad ꝯsiderādā t̄rā lais ceteꝛ
fr̄ib᷒ suis: Nostis ꝙ i domib᷒ istis sit ephod
⁊ theraphim ⁊ sculptile atq̧ ꝯflatile. Uide
te qd vob̄ placeat. Et cū paululū decliassēt:
igressi sūt domū adolescētis leuite qui erat
i domo miche: salutauerūtq̧ eū verb̄ paci
ficis: sexcēti aūt viri ita ut erant armati sta
bant an̄ ostiū. At illi q̄ igressi fuerāt domū
iuuenis: sculptile ⁊ ephod ⁊ theraphi atq̧
ꝯflatile tollē nitebant̄: ⁊ sacerdos stabat an̄
ostiū: sexcētis viꝛ fortissimis haud ꝓcul ex
pectantib᷒. Tulerūt igit̄ q̄ itrauerāt sculpti
le ephod ⁊ idola atq̧ ꝯflatile. Quib᷒ dixit
sacerdos: Quid facitis? Cui rn̄derūt: Tace
⁊ pone digitū sup̱ os tuū: veniq̧ nobiscum
ut habeamus te patrē ac sacerdotē. Quid
tibi meli᷒ ē ut sis sacerdos i domo vni᷒ viri:
an i vna tribu ⁊ familia i isrl̄? Qꝺ cū audis
set acquieuit sermonib᷒ eoꝝ: ⁊ tulit ephod
⁊ idola ac sculptile: ⁊ ꝓfectus ē cū eis. Qui
cū pergerent ⁊ ante se ire fecissent paruulos
ac iumenta: ⁊ oē qꝺ erat p̄ciosū: iamq̧ a do
mo miche essent procul: viri qui habitabāt
in edibus miche conclamanteꝭ secuti sūt:
⁊ post tergū clamere ceperunt. Qui cū res
pexissent: dixerūt ad michā: Quid tibi vis?
Cur clamas? Qui rn̄dit: Deos meos quos
mihi feci: tulistꝭ ⁊ sacerdotē: ⁊ oia q̄ habeo:
⁊ dicitis: quid tibi ē? Dixerūtq̧ ei filij dan:
Caue ne vltra loq̄ris ad nos: ⁊ veniant ad
te viri aio concitati: ⁊ ipse cū oī domo tua
peas. Et sic cepto itinē ꝑrexerūt. Uidēs āt
micha ꝙ fortioꝛes se eēnt: reuersus ē in do
mū suā. Sexcēti aūt viri tulerūt sacerdotē
⁊ q̄ supꝛa dixim᷒: veneꝛtq̧ i lais ad populū
qescentē atq̧ secuꝝ: ⁊ ꝑcusserūt eos i oīꝫ gla
dij: vrbēq̧ icēdio tradideꝛt: nullo penitus
ferēte p̄sidiū: eo ꝙ ꝓcul habitarēt a sidone:
⁊ cū nullo hoiuꝫ haberēt qcq̄ societatis ac
negocij. Erat aūt ciuitas sita i regiōe roob
quā rursū extruētes hitauerūt i ea uocato
noie ciuitatꝭ dan iuxta uocabulū p̄ris sui:
quē genuēat isrl̄ q̄ ꝑus lais dicebat̄. Posue
rūtq̧ sibi sculptile: ⁊ ionathā filiū gersā fi
lij moysi ac filios ei᷒ sacerdotes i tribu dan
vsq̧ ad diē captiuitatꝭ sue. Mā̄sitq̧ apꝺ eos
idolū miche oī tp̄e q̄ fuit dom᷒ ꝺi i sylo. In
diebus illis nō erat rex i isrl̄.

C.XIX.

Quit qdā vir leuites habitās i latē mō
tis effraim: q̄ accepit vxorē de bethleē
iuda. Que reliqt eū ⁊ reuersa est in domuꝫ
patris sui i bethleem: mansitq̧ apud eum
quatuoꝛ mensibus. Secutusq̧ ē eā vir su᷒
volens recōciliari ei atq̧ blādiri ⁊ secū re
ducē: hn̄s i comitatu pueꝝ ⁊ duos asīos.
Que suscepit eū ⁊ introduxit i domū p̄ris
sui. Qꝺ cū audisset socer ei᷒ eūq̧ vidisset:
occurrit ei let᷒: ⁊ āplexat᷒ ē hoieꝫ. Mā̄sitq̧
gener i domo soceri trib᷒ dieb᷒ comedēs cuꝫ
eo ⁊ bibēs familiarit̄: die āt q̄rto de nocte ꝯ
surgēs ꝓficisci uoluit. Quē tenuit socer: et
ait ad eū: Gusta ꝑus pusillū pāis ⁊ cōforta
stomachū: ⁊ sic ꝓficiscēis. Sederūtq̧ sil̄: ac
comederūt ⁊ bibeꝛt. Dixitq̧ p̄r puelle ad ge
nerū suū: Queso te ut hodie hic maneas:
paritq̧ letemur. At ille ꝯsurgēs cepit uelle
ꝓficisci. Et nihilominus obnixe eū socer te
nuit: ⁊ apud se fecit manē. Māe autē facto
parabat leuites iter. Cui socer rursū: Obse
cro inq̄t ut paululū cibi capias: ⁊ assūptꝭ vi
rib᷒ donec icrescat dies: postea ꝓficiscaris.
Comederūt ḡ sil̄: surrexitq̧ adolescēs ut ꝑ
geret cū vxoꝛe sua ⁊ puero. Cui rursū locut᷒
ē socer: Cōsidera ꝙ dies ad occasū decliuiō
sit: ⁊ ꝓpinq̄t ad vespū. Mane apud me etiā
hodie ⁊ duc letū diē: ⁊ cras ꝓficisceꝛ vt va
das i domū tuā. Noluit gener acqescē s̄mo
nib᷒ ei᷒: sꝫ stati ꝑrexit ⁊ veit ꝯtra iebus q̄ al
tero noie vocat̄ irl̄m: ducēs secū duos asīos
onustos ⁊ ꝯcubinā. Iāq̧ aderāt iuxta ieb᷒:
⁊ dies mutabat̄ i nocteꝫ. Dixitq̧ puer ad
dn̄m suū: Ueni obsecro declinem᷒ ad vrbē

iebuseoꝝ: ⁊ maneam⁹ i ea. Cui rñdit dñs:
Nõ igrediar oppidũ gẽtis aliene q̃ nõ ẽ ꝺ fi
liȷs isrl': ſʒ trãſibo uſqʒ gabaa: ⁊ cũ illuc ꝑue
nero manebim⁹ i ea: aut certe i vꝛbe rama.
Trãſierũt ḡ iebus: ⁊ ceptũ carpebãt iter: oc
cubuitqʒ eis ſol iuxta gabaa q̃ ẽ i tribu beni
amin: diuerterũtqʒ ad eã ut manerent ibi.
Quo cũ itraſſent ſedebãt i platea ciuitatis:
⁊ nullus eos recipe uoluit hoſpitio. Et ecce
apparuit hõ ſenex reuertẽs de agro ⁊ ꝺ ope
ſuo veſpi: q̃ ⁊ ipe ꝺ mõte erat effraim: ⁊ ꝑe
grinus habitabat i gabaa. Hoies ãt regioĩs
illi⁹ erãt filiȷ gemini. Eleuatiſqʒ ocul' vidit ſe
nex ſedẽtẽ hoiez cũ ſarcinulis ſuis i platea
ciuitatis: ⁊ dixit ad eũ: Unde venis: ⁊ q̊ va
dis? Qui rñdit ei: Profecti ſumus de beth
leem iuda: ⁊ ꝑgimus ad locũ noſtrũ q̃ ẽ i la
tere mõtꝭ effraim vnde ieram⁹ i bethleẽ. Et
nũc vadim⁹ ad domũ dei nulluſqʒ ſub tectũ
ſuũ nos vult recipe: hñtes paleas ⁊ fenũ in
aſinoꝝ pabulũ: ⁊ panẽ ac vinũ i meos ⁊ an
cille tue vſus ⁊ pueri q̃ mecũ ẽ. Nulla re idi
gem⁹ niſi hoſpitio. Cui rñdit ſenex: Pax te
cũ ſit. Ego ꝓbebo oĩa ñ neceſſaria ſt: tm̃ q̃ſo
ne i platea mãeas. Introduxitqʒ eũ i domũ
ſuã: ⁊ pabulũ aſinis ꝓbuit: ac p⁹ q̃ꝫ laueꝛt pe
des ſuos recepit eos i cõuiuiũ. Illis epulã
tib⁹: ⁊ p⁹ laboꝛẽ itineris cibo ⁊ potu reficiẽ
tib⁹ coꝛpoꝛa: venerũt viri ciuitatis illi⁹ filiȷ
belial. i. abſqʒ iugo: ⁊ circũdantes domũ ſe
nis: foꝛes pulſare ceperũt clamãtes ad dñz
dom⁹ atqʒ dicẽtes: Educ viꝝ q̃ igreſſus eſt
domũ tuã: ut abutamũ eo. Egreſſuſqʒ ẽ ad
eos ſenex: ⁊ ait: Nolite fratres nolite facere
malũ hoc: q̃a igreſſus ẽ hõ hoſpitiũ meũ: ⁊
ceſſate ab hac ſtultitia. Habeo filiã ṽginẽ: ⁊
hic hõ hʒ ꝯcubinã: educã eas ad voſ ut hũi
lietꝭ eas ⁊ vr̃az libidinẽ ꝯpleatꝭ: tm̃ obſecro
ne ſcel⁹ hoc ꝯtra naturã opemini i viꝛũ. No
lebãt acq̃eſcẽ ſmõib⁹ illi⁹. Qꝺ cernẽs hõ:
eduxit ad eos ꝯcubinã ſuã: ⁊ eis tradidit il
ludendã. Qua cũ tota nocte abuſi ẽent: di
miſerũt eã mãe. At mulier recedẽtib⁹ tene
bꝛis venit ad oſtiũ dom⁹ vbi manebat dñs
ſuus: ⁊ ibi coꝛruit. Mane facto ſurrexit ho
mo et aperuit oſtiuz ut ceptã expleret viaz:
⁊ ecce concubina eius iacebat ante oſtium
ſparſis in limine manibus. Cui ille putanſ
eaz quieſcere loquebatur: Surge ut ambu
lemus. Qua nihil rñdente itelligẽs q꜠ erat
moꝛtua: tulit eã ⁊ ipoſuit aſino: reuerſuſqʒ
ẽ i domũ ſuã. Quã cũ ẽet igreſſus arripuit
gladiũ: ⁊ cadauer vxoꝛiſ cũ oſſib⁹ ſuis i duo
deci ꝑtes ac fruſta cõcidẽs miſit i oẽs termi
nos iſrl'. Qꝺ cũ vidiſſẽt ſingl'i ꝯclamabãt:
Nũq̃ꝫ res talis facta ẽ i iſrl' ex eo die q̊ aſcen
derũt pr̃es nr̃i de egypto vſqʒ i pñs tẽpus.
Ferte ſñiaz: ⁊ i cõe ꝺcernite q̃d fc̃o opus ſit.

.XX.

EGreſſi itaqʒ ſũt oẽs filiȷ iſrael ⁊ pariẽ
congregati quaſi vir vnus de dan uſʒ
berſabee ⁊ terra galaad ad dñm i maſpha:
oẽs q̊ʒ anguli ppl'oꝝ ⁊ cuncte tribus iſrael
i eccleſiã ppl'i dei cõuenerũt q̃dragita milia
peditũ pugnatoꝝ. Nec latuit filios benia
min q꜠ aſcẽdiſſẽt filiȷ iſrl' i maſpha. Interro
gatuſqʒ leuita marit⁹ mulierꝭ itfecte, q̃uo tã
tũ ſcel⁹ ꝑpetratũ ẽet: rñdit: Ueni i gabaa be
niamin cũ vxoꝛe mea: illuc diuerti. Et ecce
hoies ciuitatꝭ illi⁹ circũdedꝛũt nocte domũ i
qua manebã uolẽtes me occidere: ⁊ uxoꝛez
meã incredibili furoꝛe libidinis uexantes:
deniqʒ moꝛtua ẽ. Quã arreptã in fruſta cõ
cidi: miſiqʒ ꝑtes i oẽs terminos poſſeſſiõis
uꝛe: q̃a nũq̃ꝫ tantũ nefas ⁊ tam grãde pia
culũ factũ ẽ i iſrl'. Adeſtis oẽs filiȷ iſrl': decẽ
nite q̊d facẽ debeatis. Stanſqʒ oĩs ppl'us ⁊
q̃i uni⁹ hoĩs ſmõe rñdit: Nõ recedem⁹ i tab
nacula nr̃a: nec ſuã q̃ſq̃ꝫ intrabit domũ: ſed
hoc ꝯtra gabaa i cõe faciem⁹. Decẽ uiri eli
gãt e cẽtũ ex oĩb⁹ tribub⁹ iſrl': ⁊ cẽtũ ꝺ mille:
⁊ mille ꝺ decẽ milib⁹ ut ꝯpoꝛtẽt exercitui ci
baꝛia: ⁊ poſſim⁹ pugnaꝛ ꝯtra gabaa bẽiami
⁊ reddẽ ei ꝑ ſcelẽ qꝺ meret. Cõueñtqʒ uniuẽ
ſus iſrl' ad ciuitatẽ q̃ſi hõ unuſ eadẽ mente
unoqʒ cõſilio: ⁊ miſeꝛt nũcios ad oẽz tribũ
beniamin q̃ dicerẽt: Cur tãtũ nefas i uobiſ
repertũ ẽ? Tradite hoies ꝺ gabaa q̃ hoc fla
gitiũ ꝑpetrarũt ut moꝛiant: ⁊ auferat malũ
de iſrl'. Qui noluerꝛt fratꝝ ſuoꝝ filioꝝ iſrl'
audire mãdatũ: ſʒ ex cũctꝭ urbib⁹ q̃ ſoꝛtꝭ ſue
erãt cõuenerũt i gabaa ut ill' ferrẽt auxiliũ
⁊ ꝯtra uniuerſũ ppl'm iſrl' dimicarẽt. Inuẽ
tiqʒ ſt uigitiq̃nqʒ milia ꝺ beniami educẽtiũ
gladiũ: pꝛet habitatoꝛes gabaa: q̃ ſeptingẽti
erãt uiri foꝛtiſſimi: ita ſiniſtra ut dextra ꝓli
antes: ⁊ ſic fõdis lapides ad certũ iacentes
ut capillũ q̊ʒ poſſẽt ꝑcutẽ: ⁊ neq̃q̃ꝫ in alterã
ꝑtẽ ictus lapidis deferret. Uiroꝝ q̊qʒ iſrael
abſqʒ filiȷs beniamin iuẽta ſũt q̃dragita mi
lia educentiũ gladios ⁊ paratoꝝ ad pugnã
q̃ ſurgẽtes ueneꝛt i domũ dei hoc ẽ i ſylo cõ
ſulueꝛtqʒ dñz atʒ dixeꝛt: Quiſ ẽit i exercitu
nr̃o pꝛiceps certamis ꝯtra filios beniamin

Quibꝰ rñdit dñs: Judas sit dux uř. Stati qꝫ filij isrł surgẽtes mane castrametati sunt iuxta gabaa: ⁊ inde ꝓcedẽtes ad pugnã ꝯtra beniamin urbẽ oppugnaꝛ cepũt. Egressiqꝫ filij beniami ȏ gabaa: occiderũt ȏ filijs isrł die illo uigitiduo milia uiroꝝ. Rursuꝫ filij isrł ⁊ fortitudie ⁊ numero ꝯfidẽtes in eodẽ loco in ꝗ ṗus certauerũt: aciẽ direxerũt: ita tñ ut ṗus ascẽderẽt ⁊ flerent corã dño usqꝫ ad noctẽ: ꝯsulerẽtqꝫ eũ ⁊ dicerẽt: Debemus ultra ꝓcedere ad dimicãdũ ꝯtra filios bẽiamin fr̃es nr̃os: an ñ? Quibꝰ ille rñdit: Ascẽdite ad eos: ⁊ inite certamẽ. Cũqꝫ filij isrł altera die ꝯtra filios beniamin ad ṗliũ ꝓcessissẽt: erupũt filij beniamin de portis gabaa: ⁊ occurrẽtes eis tãta i illos cedȇ bacchati sũt: ut decẽ ⁊ octo milia uiroꝝ educẽtiũ gladiũ ꝓsternerẽt. Quãobrẽ oẽs filij isrł uenerũt i domũ dei: ⁊ sedẽtes flebãt corã dño. Jeiunauerũtqꝫ die illo usqꝫ ad uesperã: ⁊ obtulerũt ei holocausta atqꝫ pacificas uictimas: ⁊ sup statu suo introgauerũt. Eo tp̃e ibi erat arca federis dñi: ⁊ phinees filius eleaçari filij aaron ṗpositus domꝰ. Cõsuluerũt igitur dñm atqꝫ dixerũt: Exire ultra debemꝰ ad pugnã ꝯtra filios beniami fr̃es nr̃os: an quiescẽ? Quibꝰ ait dñs: Ascẽdite. Cras.n. tradã eos i manꝰ vr̃as. Posuerũtqꝫ filij isrł insidias per circuitũ urbꝭ gabaa: ⁊ t̃tia uice sicut semel ⁊ bis ꝯtra beniami exercitũ ꝓduxerũt. Sꝫ ⁊ filij beniamin audacter erupũt de ciuitate: ⁊ fugiẽtes aduersarios longiꝰ ꝑsecuti sũt: ita ut vulnerarẽt ex eis sicut ṗmo die ⁊ secũdo: ⁊ cederẽt ꝑ duas semitas v̉tẽtes t̃ga: quaꝝ vna ferebať i bethel: ⁊ alťa i gabaa: atqꝫ ꝓsternerẽt trigita circiť viros. Putauerũt.n. solito eos more cedẽ. Qui fugã arte simulãtes inierũt ꝯsiliũ ut abstraherẽt eos de ciuitate ⁊ q̃si fugiẽtes ad supradictas semitas ꝑducerẽt. Oẽs itaqꝫ filij isrł surgẽtes de sedibꝰ suis: tetẽderũt aciẽ in loco ꝗ uocať baalthamar: insidie qꝫ ꝗ circa urbẽ erãt: paulati se apire cepũt: ⁊ ab occidẽtali vrbꝭ ꝑte ꝓcedẽ. Sed ⁊ alia decẽ milia uiroꝝ de uniuerso isrł: habitatores urbis ad certamia prouocabãt: ingrauatumqꝫ ẽ bellũ ꝯtra filios beniami: ⁊ non intellexerũt ꝙ ex omni parte illis instaret interitus. Percussitqꝫ eos dñs in cõspectu filioꝝ isrł: ⁊ int̉fecerũt ex eis in illo die uigintiquinqꝫ milia ⁊ centuꝫ uiros: oẽs bellatores ⁊ educentes gladium. Filij autẽ beniamin cum se inferiores esse uidissent: ceperũt fugẽ. Quȏ cernẽtes filij isrł dederunt eis ad fugiẽdũ locũ: ut ad preparatas insidias deuenirẽt q̃s iuxta urbẽ posuerãt. Qui cũ repente de latibulis surrexissent: ⁊ bẽiamin terga cedẽtibꝰ daret: ingressi sũt ciuitatẽ ⁊ ꝑcusserũt eã i ore gladij. Signuꝫ autẽ ꝯderãt filij isrł his ꝗs i isidijs collocauerãt: ut postq̃ urbẽ cepissent: ignẽ accẽderẽt: ut ascẽdẽte i altũ fumo captã urbẽ demõstrarẽt. Quȏ cũ cernerẽt filij isrł i ipso certamie positi: putauerũt.n. filij beniamin eos fugẽ ⁊ instantiꝰ ꝑseq̄bant: cesis de exercitu eorũ trigita uiris: ut uiderũt q̃si colũnã fumi de ciuitate ꝯscẽdẽ: beniamin qꝫ respiciẽs retro cũ captã cernerẽt ciuitatẽ ⁊ flãmas i sublime ferri: ꝗ ṗus simulauerãt fugã: v̉sa facie fortiꝰ resistebãt. Quȏ cũ vidissent filij beniamin: i fugã v̉si sũt: ⁊ ad uiã deserti ire ceperũt: illuc qꝫ eos aduersarijs ꝑseq̄ntibꝰ. Sꝫ ⁊ hi ꝗ urbẽ succẽderant occurrerũt eis: atqꝫ ita factũ ẽ ut ex utraqꝫ parte ab hostibꝰ cedȇrent: nec erat ulla req̄es morientiũ. Ceciderũt atqꝫ ꝓstrati sũt ad oriẽtalẽ plagã urbꝭ gabaa. Fuerũt autẽ ꝗ in eodẽ loco int̉fecti sũt decẽ ⁊ octo milia uiroꝝ: oẽs robustissimi pugnatores. Quȏ cũ vidissent ꝗ remanserãt de beniamin fugerũt i solitudinẽ: ⁊ ꝑgebãt ad petrã cuiꝰ uocabulũ ẽ remmõ. In illa ꝗqꝫ fuga palãtes ⁊ i diuersa tẽdẽtes occiderũt q̄nqꝫ milia uiros. Et cũ vltra tenderẽt ꝑsecuti sũt eos: ⁊ iterfecerũt ẽt alia duo milia. Et sic factũ ẽ ut oẽs ꝗ ceciderãt de bẽiamin i diuersis locis ẽent vigintiq̄nqꝫ milia pugnatores ad bella ꝓmptissimi. Remãserũt itaqꝫ de oĩ numero beniami qui euadẽ potuerãt ⁊ fugẽ i solitudinẽ sexcẽti uiri: sederũtqꝫ i petra remmõ mẽsibꝰ q̃tuor. Regressi ãt filij isrł oẽs reliq̄as ciuitatꝭ a uiris usqꝫ ad iumẽta gladio ꝑcusserũt: cũctasqꝫ vrbes ⁊ viculos beniami vorax flãma ꝯsũpsit.

.XXI.

Iurauerãt qꝫ filij isrł in maspha: ⁊ dixerũt: Nullus nostrũ dabit filijs bẽiamin de filiabꝰ suis vxorẽ. Ueneruntqꝫ oẽs ad domũ dei i sylo: ⁊ i ꝯspectu eiꝰ sedẽtes vsqꝫ ad uesperã leuauerũt uocẽ: ⁊ magno vlulatu cepũt flere dicẽtes: Quare dñe deus isrł factũ ẽ hoc malũ in ppł̃o tuo ut hodie vna tribꝰ auferreť ex nobꝭ? Altera ãt die dilucł̃o ꝯsurgẽtes extruxerũt altare: obtuleruntqꝫ ibi holocausta ⁊ pacificas victimas: ⁊ dixerũt: Quis non ascẽdit in exercitũ domini

de vniuersis tribub⁹ isrl'? Gradi.n.iuramto
se cōstrinxerāt cū eēnt i maspha: iterfici eos
q̄ defuissēt: ductiq̧ pn̄ia filij isrl' sup fr̄e suo
beniamin: cepūt dicē: Ablata ē trib⁹ vna de
isrl'. Unde vxores accipiēt? Oēs.n.i cōe iu-
rauim⁹ nō daturos nos his filias nostras.
Jccirco dixerūt: Quis ē de vniuersis tribu
bus isrl' q̄ non ascēdit ad dn̄z i maspha? Et
ecce inuenti sūt habitatores iabis galaad i
illo exercitu nō fuisse. Eo q̧ tp̄e cū eēnt i sy
lo nullus ex eis ibi repert⁹ ē. Miserūt itaq̧
decē milia uiros robustissimos: ⁊ p̄ceperūt
eis: Jte ⁊ pcutite habitatores iabis galaad
i ore gladij: tā uxores q̄ puulos eoꝝ: ⁊ hoc
erit qd̄ obseruare debebitis. Oē generi mas
culini ⁊ mulieres q̄ cognouerūt uiros iterfi
cite: v̄gies āt reseruate. Inuenteq̧ sūt de iabis
galaad q̄dringēte v̄gines q̄ nescierāt uiri to
rū ⁊ adduxerāt eas ad castra i sylo i trā cha-
naan. Miserūtq̧ nūcios ad filios beniamī
q̄ erāt i petra remmon: ⁊ p̄cepūt eis ut eas
suscipent in pace. Ueneruntq̧ filij beniamin
i illo tp̄e: ⁊ date sūt eis vxores de filiab⁹ iab
galaad: alias aūt nō repperāt q̄s sili modo
traderēt. Uniuersusq̧ isrl' ualde doluit ⁊ e
git pn̄iaz sup interfectiōe vni⁹ trib⁹ ex isrl': di-
xeruntq̧ maiores natu: Quid faciem⁹ reliq̄s
q̄ nō acceperūt vxores? Oēs i beniamin fe-
mine ɔciderūt: ⁊ magna nob' cura ingētiq̧
studio puidēdū ē: ne vna trib⁹ deleat ex isrl'.
Filias eni n̄ras eis dare nō possum⁹ ɔstricti
iuramēto ⁊ maledictōe q̄ dixim⁹: maledict⁹
q̄ dederit d̄ filiabus suis vxorez beniamin.
Cepūtq̧ ɔsiliū atq̧ dixerūt: Ecce solēnitas
dn̄i ē in sylo anniuersaria: q̄ sita ē ad septen
trionē urbis bethel: ad orientalē plagā uie
q̄ de bethel tendit ad sichimā: ⁊ ad meridiē
oppidi lebona. Preceperūtq̧ filijs beniamin
atq̧ dixerūt: Jte ⁊ latitate in uineis. Cūq̧
videritis filias sylo ad ducendos choros ex
more pcedere: exite repente de uineis ⁊ ra-
pite ex eis singuli vxores singulas: ⁊ pergite
i terrā beniamin. Cūq̧ uenerit p̄res eaꝝ ac
fratres ⁊ aduersū uos q̄ri ceperint atq̧ iur
gari: dicemus eis: Misereminí eoꝝ. Nō.n.
rapuerūt eas iure bellātiū atq̧ uictoꝝ: sed
rogantibus ut acciperent non dedistis: ⁊ a
vr̄a parte peccatuz est. Feceruntq̧ filij bēia
min ut sibi fuerat imperatuz: ⁊ iuxta nume
ruz suum rapuerūt sibi de his que ducebāt
choros vxores singulas: abierūtq̧ in posses
sionem suam edificantes urbes: ⁊ habitan
tes i eis. Filij q̧ isrl' reuersi sunt per trib⁹ ⁊
familias in tabernacula sua. In diebus illis
nō erat rex in isrl': s3 vnusq̄sq̧ qd̄ sibi rectū
uidebat hoc faciebat.

Explicit liber iudicum. Inci-
pit liber Ruth. Caplm̄ I

In diebus unius
iudicis qn̄ iudices preerāt
facta ē fames i tra. Abijt
q̧ hō de bethleē iuda: ut
pegrinaret in regione mo
abitide cum uxore sua ac
duob⁹ liberis. Jp̄e uocabat elimelech: ⁊ vxō
ei⁹ noemi: ⁊ duo filij: alt' maalō ⁊ alt' chelio:
effratei de bethleē iuda. Ingressiq̧ regionē
moabitidē morabant ibi. Et mortuus ē eli-
melech maritus noemi: remansitq̧ ipsa cū
filijs. Qui acceperūt vxores moabitidas: q̄
rū una uocabat orpha: altaq̧ ruth. Mā̄se
rūtq̧ ibi decē ānis: ⁊ ābo mortui sūt maalō
vidl3 ⁊ cheliō: remāsitq̧ muliē orbata duo
bus liberi ac marito. Et surrexit ut i patriā
pgeret cū utraq̧ nuru sua de regiōe moabi
tid. Audierat.n.q̧ respexisset dn̄s ppl'z suū
⁊ dedisset eis escas. Egressa ē itaq̧ de loco
pegrinationis sue cū utraq̧ nuru: ⁊ iā i uia
reuertēdi posita in terrā iuda: dixit ad eas:
Jte i domū m̄ris vr̄e. Faciat uobiscū dn̄s mi
sicōdiā: sic fecisti cū mōtuis ⁊ mecū. Det uo
bis iuēire requiē i domib⁹ viroꝝ q̄s sortitu
estis. Et osculata ē eas. Que eleuata uoce
flerē cepūt: ⁊ dicē: Tecū pgem⁹ ad pplm̄ tuū.
Quib⁹ illa rn̄dit: Reuertimini filie mi. Cur
uenitis mecū? Nū ultra habebo filios i vt̄o
meo: ut uiros ex me spare possitis? Reuerti-
mini filie mi ⁊ abite. Jam.n.senectute con-
fecta sū: nec apta uinculo coniugali. Etiā si
possē hac nocte ɔcipe ⁊ parē filios: si eos ex
pectare uelitis donec crescāt ⁊ ānos pubtatis
ipleant: an̄ eritis uetule q̄ nubatis. Nolite
q̄so filie mi facē hoc: q̄r ur̄a āgustia magis me
pmit: ⁊ egressa ē man⁹ dn̄i ɔtra me. Eleuata
igit uoce rursū flē ceperūt. Orpha oscl'ata
ē socrꝝ ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue.
Cui dixit noemi: En reuersa ē cognata tua
ad pplm̄ suū ⁊ ad deos suos: uade cum ea.
Que rn̄dit: Ne aduersis mihi: ut relinquā
te ⁊ abeā. Quocūq̧.n. prexeris pgā: ⁊ ubi
mōata fueris: ⁊ ego parit mōabor. Ppl's tu⁹

pplus me⁹: ⁊ de⁹ tu⁹ de⁹ me⁹. Que te terra
suscepit morientē: i ea moriar ibiqꝫ locū ac-
cipiā sepulture. Hec mihi faciat de⁹ ⁊ hec ad
dat: si n̄ sola mors me ⁊ te sepauerit. Uidēs
ḡ noemi ꝙ obstinato ruth aio ꝯcreuisset se
cū pgē: aduērsari noluit: nec ad suos ultra re
ditū psuadē. Profecteqꝫ sūt sil: ⁊ uenerūt i
bethleē. Quib⁹ urbē igressis: uelox apud
cūctos fama percrebruit: dicebātqꝫ mulieres:
Hec ē illa noemi. Quib⁹ ait: Ne uocetis me
noemi. i. pulchrā: sed vocate me mara. i. a
marā: qa amaritudie ualde repleuit me ōi
potēs. Egressa sū plena: ⁊ uacuam reduxit
me dn̄s. Cur ḡ uocatis me noemi quā dn̄s
hūiliauit: ⁊ afflixit ōipotēs? Uenit ḡ noemi
cū ruth moabitide nuru sua de terra pere-
grinatiōis sue: ac reuersa ē i bethleē qn̄ pri-
mū hordea metebant.

C. II.

Erat autē uiro elimelech ꝯsanguineus
hō potens ⁊ magnarꝫ opū noie booz.
Dixitqꝫ ruth moabitis ad socrū suā. Si iu
bes uadā in agrū ⁊ colligā spicas q̄ fugerit
manus metentiū: vbicūqꝫ clementis in me
patrisfamilias repperero grāz. Cui illa res
pōdit: Uade filia mi. Abijt itaqꝫ ⁊ collige-
bat spicas p⁹ terga metentiū. Accidit āt ut
ager ille hēret dn̄m noie booz: q̄ erat de co-
gnatione elimelec. Et ecce ipse veniebat de
bethleē: dixitqꝫ messorib⁹: Dn̄s uobiscum.
Qui rn̄derūt ei: Bn̄dicat tibi dn̄s. Dixitqꝫ
booz iuueni q̄ messorib⁹ p̄erat: Cuius ē hec
puella? Cui rn̄dit: Hec ē moabitis q̄ uēit cū
noemi ꝺ regiōe moabitide: ⁊ rogauit ut spi
cas colligēt remanētes: sequēs messorū ue-
stigia. Et de mane usqꝫ nc̄ stat i agro: ⁊ nec
ad momētū q̄dez domum reuersa ē. Et ait
booz ad ruth: Audi filia: Ne uadas i alterū
agrū ad colligendū: nec recedas ab hoc lo-
co: sꝫ iungē puell' meis: ⁊ ubi messuerit seq̄
re. Mādaui. n. pueris meis ut nemo molest⁹
sit tibi: sꝫ etiā si sitieris vaꝺ ad sarcinulas ⁊
bibe aq̄s de q̄b⁹ ⁊ pueri mei bibūt. Que ca
dens i faciē suā ⁊ adorās sup t̄rā: dixit ad
eū: Unde mihi hoc ut inuenirē grāz an̄ ocu
los tuos: ⁊ noscere me dignareris pegrinā mu
lierē? Cui ille rn̄dit: Nūciata sūt mihi oīa q̄
feceris socrui tue p⁹ mortē uiri tui: ⁊ ꝙ reliqris
parentes tuos ⁊ t̄rā i qua nata es: ⁊ ueneris
ad ppl'm quē antea nesciebas. Reddat tibi
dn̄s ꝓ ope tuo. ⁊ plenā mercedē recipias a
dn̄o deo israel ad quē uenisti: ⁊ sub cuius
ꝯfugisti alas. Que ait: Inueni gratiā apud
oculos tuos dn̄e mi: q̄ ꝯsolat⁹ es me ⁊ locu
tus es ad cor ancille tue: q̄ nō sū silis vnius
puellarꝫ tuarꝫ. Dixitqꝫ ad eā booz: Qn̄ ho
ra uescēdi fuerit ueni huc ⁊ comede panē: et
itinge bucellā tuā in aceto. Sedit itaqꝫ ad
messorꝫ lat⁹ ⁊ ꝯgessit polētā sibi: comeditqꝫ
⁊ saturata ē: ⁊ tulit reliq̄as. Atqꝫ inde surre
xit: ut spicas ex more colligēt. Precepit āt
booz pueris suis dicēs. Etiā si uobiscū me
tere uoluerit ne ꝓhibeatis eā: ⁊ de uestris q̄ꝫ
manipulis ꝓijcite ꝺ idustria: ⁊ remanere p̄
mittite ut absqꝫ rubore colligat: ⁊ colligētē
nemo corripiat. Collegit ḡ i agro usqꝫ ad ve
spam: ⁊ q̄ collegerat v̄ga cedēs ⁊ excutiens
iuēit hordei q̄i ephi mēsurā. i. tres modios
q̄s portās reuēsa ē i ciuitatē ⁊ oñdit socrui
sue. Insup ꝓtulit ⁊ dedit ei de reliq̄s cibi
sui q̄ saturata fuerat. Dixitqꝫ ei socrus sua:
Ubi hodie collegisti? Et ubi fecisti op⁹? Sit
bn̄dict⁹ q̄ misert⁹ ē tui. Indicauitqꝫ ei apud
quē ēet opata: ⁊ nomē dixit uiri ꝙ booz vo
caret. Cui rn̄dit noemi: Bn̄dictus sit a dn̄o
qm̄ eandē grām quā pbuerat uiuis: seruauit
⁊ mortuis. Rursūqꝫ ait: Propiqu⁹ nr̄ ē hō.
Et ruth hoc q̄ꝫ iq̄t p̄cepit mihi: ut tandiu
messorib⁹ ei⁹ iūgerer donec ōes segetes me-
terēt. Cui dixit socr⁹: Meli⁹ ē filia mi ut cū
puell' ei⁹ exeas ad metēdū: ne i alieno agro
q̄spiā resistat tibi. Iūcta ē itaqꝫ puell' booz:
⁊ tādiu cū eis messuit dōec hordea ⁊ triticū
i horreis conderentur.

C. III.

Postq̄ȝ autē reuersa est ad socrū suaz:
audiuit ab ea: Filia mi querā tibi re-
quiē: ⁊ ꝓuidebo ut bene sit tibi. Booz iste
cuius puellis in agro iuncta es propiquus
noster ē: ⁊ hac nocte areā hordei uētilat. La
uare igitur ⁊ ungere: ⁊ iduere cultiorib⁹ ve
stimētis: ⁊ descēde in aream. Nō te uideat
hō: donec esū potūqꝫ finierit. Qn̄ aūt ierit
ad dormiēdū: nota locū i q̄ dormiat. Ueni
esqꝫ ⁊ discoopies palliū q̄ opitur a p̄te pe-
dū: ⁊ ꝓijcies te ⁊ ibi iacebis. Ipse aūt dicet
tibi q̄d agere debeas. Que rn̄dit: Quicq̄d
p̄cepis faciā. Descēditqꝫ in areā: ⁊ fecit oia
q̄ sibi iperauerat socrus. Cūqꝫ comedisset
booz ⁊ bibisset: ⁊ factus ēet hilarior: issetqꝫ
ad dormiēdū iuxta aceruū manipulorum
venit abscōdite: ⁊ discoopto a pedibus ei⁹
pallio se ꝓiecit. Et ecce nocte iam media ex
pauit hō ⁊ ꝯturbatus ē: viditqꝫ mulierem

iacentē ad pedes suos: ⁊ ait illi: Que es? Il
laqꝫ rn̄dit: Ego sū ruth ācilla tua. Expand
palliū tuū sup famulā tuā: q̄a ꝓpinqu⁹ es.
Et ille: bn̄dicta inq̄t es a dn̄o filia: ⁊ priorē
mīīcōdiā posteriōe supasti: q̄a n̄ es secuta
iuuenes paupes siue diuites. Noli ḡ metuē
sꝫ q̄cq̄d dixeris mihi faciā tibi. Scit. n. oīs po
pul⁹ q̄ hitat intra pōtas urb̄ mee mulierē
te ēe v̄tutis. Nec abnuo me ꝓpinquū: sꝫ est
alius me ꝓpinq̄oꝛ. Quiesce hac nocte: ⁊ fac
to mane: si te uoluerit ꝓpinq̄tatis iure retiēē
bene res acta ē: sin autē ille noluerit: ego te
absqꝫ ulla dubitatiōe suscipiā: viuit dn̄s.
Dormi usqꝫ mane. Dormiuit itaqꝫ ad pedēs
ei⁹ usqꝫ ad noctis abscessū. Surrexit itaqꝫ
añq̄ hoīes se coḡscerēt mutuo: ⁊ dixit booz.
Caue ne q̄s nouerit q̄ huc veneris. Et rur
sū: expāde inq̄t palliū tuuꝫ q̄ opiris: ⁊ tene
vtraqꝫ manu. Qua extēdēte ⁊ tenēte: men
sus ē sex modios hordei ⁊ posuit sup eaꝫ.
Que portās igressa ē ciuitatē: ⁊ uēit ad so
crū suam. Que dixit ei: Quid egisti filia?
Narrauitqꝫ ei oīa q̄ sibi fecisset hō. Et ait:
Ecce sex modios hordei dedit mihi: ⁊ ait: no
lo vacuā te reuēti ad socrū tuā. Dixitqꝫ no
emi: Expecta filia donec uideam⁹ quē res
exitū habeat. Nꝫ. n. cessabit hō: nisi cōple
uerit quod locutus est.

C. IIII.

Ascendit ḡ booz ad portā: ⁊ sedit ibi:
Cūqꝫ vidisset ꝓpinquū preterire de q̄
ꝑus sermo habitus ē: dixit ad eū: Declina
paulisp ⁊ sede hic: uocās eū noīe suo. Qui
diuertit ⁊ sedit. Tollēs autē booz decēꝫ ui
ros de senioꝛib⁹ ciuitatis: dixit ad eos: Se
dete hic. Quib⁹ residētib⁹ locut⁹ ē ad ꝓpin
quū. Partē agri frīs nr̄i elimelech vendet
noemi q̄ reuersa ē de regiōe moabitide: qđ
audire te uolui: ⁊ tibi dicē corā cūctis sedē
tibus ⁊ maioꝛib⁹ natu d̄ pp̄lo meo. Si vis
possidē iure ꝓpinq̄tatis eme ⁊ posside: si aūt
displicet tibi hoc ip̄m indica mihi: ut sciaꝫ
q̄d facē d̄beā. Null⁹. n. ē ꝓpiqu⁹ excepto te
q̄ poꝛ es: ⁊ me q̄ sc̄d̄s sū. At ille rn̄dit: Ego
agrū emā. Cui dixit booz: Qn̄ emeris agruꝫ
de manu mulieris: ruth q̄qꝫ moabitidē q̄ vxoꝛ
defūcti fuit debes accipe: ut suscites nomē
ꝓpīq̄ tui i hereditate sua. Qui rn̄dit: Cedo
iuri ꝓpiq̄tatis. Neqꝫ. n. posteritatē familie
mee delē debeo. Tu meo vtere ꝑuilegio: q̄
me libent̄ carē ꝓfiteoꝛ. Hic aūt erat mos a
tiq̄t⁹ i isrl̄ int̄ ꝓpīq̄s: ut si qn̄ alter alteri suo
iuri cedebat: ut ēēt firma ꝯcessio: soluebat
hō calciamētū suū: ⁊ dabat ꝓpiq̄ suo. Hoc
erat erat testimoniū cessiōis i isrl̄. Dixit ḡ ꝓ
pinq̄ suo booz: Tolle calciamētū. Qđ stati
soluit de pede suo. At ille maioꝛib⁹ natu et
uniuerso pp̄lo: testes uos inq̄t estis hodie
q̄ possideri oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊ chelio
⁊ maalon tradēte noemi: ⁊ ruth moabitidē
vxoꝛē maalon i cōiugiū sūpseri ut suscitem
nomē defūcti i hereditate sua: ne uocablū
ei⁹ de familia sua ac frīb⁹ ⁊ pp̄lo d̄leat. Uos
inquā huius rei testes estis. Rn̄dit oīs pp̄lus
q̄ erat i porta ⁊ maiores natu: Nos testes
sum⁹. Faciat dn̄s hāc mulierē q̄ igredit do
mū tuā sicut rachel ⁊ lyam q̄ edificauerūt
domū isrl̄: ut sit exēplū v̄tutis i effrata ⁊ ha
beat celebꝛe nomē i bethleē. Fiatqꝫ domus
tua sicut dom⁹ phares quē thamar pepit iu
de: d̄ semie qđ tibi dederit dn̄s ex hac puel
la. Tulit itaqꝫ booz ruth: ⁊ accepit vxoꝛeꝫ:
igressusqꝫ ē ad eā: ⁊ dedit illi dn̄s ut ꝯciperet
⁊ pareret filiū. Dixerūtqꝫ mulieres ad noe
mi: Bn̄dictus dn̄s q̄ nō ē passus ut deficēt
successor familie tue: ⁊ uocaret nomē ei⁹ in
isrl̄: ⁊ habeas q̄ cōsolet aiaꝫ tuā ⁊ enutriet
senectutē. De nuru. n. tua nat⁹ ē q̄ te diliget:
⁊ multo tibi meliō ē q̄ si septē hēres filios.
Susceptūqꝫ noemi pueꝝ posuit i sinu suo:
⁊ nutricis ac gerule fūgebat officio. Uicie āt
mulieres ꝯgratulātes ei ⁊ dicentes: natus ē
filius noemi: vocauerunt nomen ei⁹ obed.
Hic est pater isai patris dauid. He sunt ge
nerationes phares. Phares gēuit esrom.
Esrom genuit aram. Aram genuit amina
dab. Aminadab gēuit naason. Naason ge
nuit salmō. Salmon gēuit booz: Booz ge
nuit obed. Obed genuit isai. Isai genuit
Dauid regeꝫ.

Explicit liber ruth. Incipit ꝓlogus
sancti Hieronymi in libros Reguꝫ.

Uigiti ⁊ duas lr̄as ēe apud
hebꝛeos: syrioꝝ q̄qꝫ ligua ⁊
chaldeoꝝ testat: q̄ hebꝛee
magna ex p̄te ꝯfinis ē. Nā
⁊ ip̄i uigitiduo elementa
hn̄t: eodē sono: sed diuer
sis caracteꝛib⁹. Samaritāi etiā pētateuchū
moysi totidē lr̄is scriptitāt: figuris tm̄ ⁊ api
cib⁹ discrepātes. Certūqꝫ est esdrā scribā
legisqꝫ doctoꝛē post captam hierosolymaꝫ

ꝛ instauratione͂ te͂pli sb̓ ꝫorobabel alias lit-
teras repperisse qb᷒ nu͂c utimur: cu͂ ad illud
usqꝫ te͂p᷒ ijdem samaritanoꝝ ꝛ hebreoꝝ ca
racteres fuerint. In libro ꝙ numeroꝝ hec
eade͂ supputatio sub leuitaꝝ ac sacerdotu͂
censu mystice ondit: ꝛ nome͂ dn̄i tetragra͂-
maton i qbusda͂ grec͂ uolumib᷒ usqꝫ hodie
a͂tiq̄s expssu͂ lr̄is iuenim᷒. Sꝫ ꝛ psalmi trice
simusext᷒: ꝛ centesimusdecim᷒: ꝛ ce͂tesim᷒ vn
decim᷒: ꝛ ce͂tesimusdecimusoctau᷒: ꝛ ce͂tesi-
mus quadragesimusquartus: ꝙ̄ꝙ̄ diuerso
scribant metro: tn̄ eiusde͂ numeri texuntur
alphabeto: Et hieremie lame͂tatio͂es ꝛ oro
eius: salomonis ꝙ i fine ꝓuerbia: ab eo lo-
co i quo ait: Mulie͂re͂ forte͂ q̄s iueie͂t: eijsde͂
alphabetis uel icisionib᷒ suppputant. Porro
q̄nqꝫ lr̄e duplices apud hebreos su͂t: caph:
mem nun phe sade. Alit͂. n. scribunt ꝑ has
ꝑncipia medietatesqꝫ v̓boꝝ: alit͂ fines. Un͂
ꝛ q̄nqꝫ a plerisqꝫ libri duplices estimant: sa
muel malachim dabreiamim esdras hiere
mias cu͂ cynoth. i. lame͂tatio͂ib᷒ suis. Quo
igit͂ uigitiduo elementa su͂t ꝑ q̄ scribim᷒ he-
braice o͂e qd̓ loq̄mur: ꝛ eoꝝ initijs vox hu-
mana ꝯphe͂dit: ita uigitiduo uolumina sup
putant: qb᷒ q̄i lr̄is ꝛ exordijs in dei doctria
tenera adhuc ꝛ lactens uiri iusti erudit ifa͂-
tia. Primus apud eos liber uocat͂ bresith:
que͂ nos genesi dicim᷒. Secu͂d᷒ ellesmoth: q̄
exod᷒ appellat. Terti᷒ vagecra. i. leuiticus.
Quart᷒ vagedabe͂: que͂ nu͂eꝝ uocam᷒. Qui
tus elleaddabari: q̄ deutonomiu͂ ꝑnotat. Hi
st͂ q̄nqꝫ libri moysi: q̄s ꝓpe thoath. i. lege͂ ap
pella͂t. Scd̓ꝫ ꝓphetaꝝ ordine͂ faciu͂t ꝛ icipi
unt ab iesu filio naue: q̄ apud illos iosue be͂
nun dr̄. Deid̓ sb̓texu͂t sopthi. i. iudicu͂ libꝝ:
ꝛ i eu͂de͂ ꝯpigu͂t ruth: q̄a i dieb᷒ iudicu͂: facta
ei᷒ narrat͂ historia. Terti᷒ seq̄t͂ samuel: queꝫ
nos regnoꝝ ꝑmu͂ ꝛ secu͂du͂ dicim᷒. Quart᷒
malachim. i. regu͂: q̄ t͂tio ꝛ q̄rto regnoꝝ vo-
lumie ꝯtiet͂. Meliusqꝫ multo e͂ malachiꝫ. i.
regu͂: ꝙ̄ malacoth. i. regnoꝝ dic͂e. No͂. n. mlt͂
taꝝ ge͂tiu͂ d̓scribit regna: sꝫ vni᷒ isrl̓itici ppl̓i
q̄ tribub᷒ duodeci ꝯtiet͂. Quit᷒ e͂ isaias. Se
xt᷒ hieremias. Septim᷒ eꝫechiel. Octau᷒ lib̓
duodeci ꝓphetaꝝ: q̄ apd̓ illos vocat͂ thare
asra. Terti᷒ ordo agiographa possidet. Et
ꝑm᷒ liber icipit ab iob. Scd̓us a dauid que͂
q̄nqꝫ incisionib᷒ ꝛ uno psalmoꝝ uolumie
ꝯphe͂du͂t. Terti᷒ e͂ salomo͂: tres libros hn̄s: ꝓ
uerbia: q̄ illi parabolas. i. massoth appella͂t
Quart᷒ ecclesiasten. i. coeleth. Quit᷒ e͂ ca͂ti

cu͂ ca͂ticoꝝ: que͂ titulo syrasyri ꝑnota͂t. Sex
tus e͂ daniel. Septim᷒ dabreiami. i. v̓ba die
ru͂ qd̓ significa͂ti᷒ chronico͂ toti᷒ diuine histo͂ie
possum᷒ appellaꝛ: q̄ liber apd̓ nos palipo-
meno͂ ꝑm᷒ ꝛ scd̓s iscribit͂. Octau᷒ esdras: q̄
ꝛ ipe simit͂ apd̓ grecos ꝛ latios i duos libros
diuisus e͂. Non᷒ hester. Atqꝫ ita fiu͂t pariter
veteris legis libri uigitiduo. i. moysi q̄nqꝫ ꝛ ꝓ-
phetaꝝ octo: agiographoꝝ noue͂. Qua͂q̄
no͂nulli ruth ꝛ cynoth int͂ agiographa scri-
ptite͂t: ꝛ hos libros i suo pute͂t nume͂o sup-
puta͂dos: ac ꝑ hoc e͂e ꝑsce legis libros uigitiq̄
tuor q̄s sub numero vigitiq̄tuor se͂ioꝝ apo
calypsis ioannis iduc͂: adora͂tes agnu͂ ꝛ co
ronas suas ꝓstrati v̓ltib᷒ offere͂tes: sta͂tib᷒ co
ra͂ q̄tuor aialib᷒ oculatis an͂ ꝛ retro. i. i ꝑt͂itu͂
ꝛ i futuꝝ respicie͂tib᷒: ꝛ idefessa voce clama͂
tib᷒: scu͂s scu͂s scu͂s dn̄s de᷒ oipote͂s: q̄ erat
ꝛ q̄ e͂: ꝛ q̄ ue͂tur᷒ e͂. Hic plog᷒ scripturaꝝ q̄si
galeatu͂ ꝑncipiu͂ oib᷒ libris q̄s de hebreo v̓ti-
mus i latinu͂ ꝯue͂ire pot͂: ut scire valeamus
q̄cq̄d extra hos e͂ it͂ apocrypha e͂e pone͂du͂.
Igit͂ sapia q̄ v̓lgo salomonis iscribitur: ꝛ ie
su filij syrach liber: ꝛ iudith: ꝛ tobias: ꝛ pa
stor n̄ su͂t i cano͂e. Machabeoꝝ ꝑmu͂ libru͂
hebraicu͂ ꝛppi. Scd̓s grec᷒ e͂: qd̓ ex ipa phra
sin ꝓbari pot͂. Que cu͂ ita se he͂ant: obsecro
te lector ne labore͂ meu͂ repℏe͂sione͂ estimes
antiq̄ru͂. In te͂plo dei offert vnusq̄sqꝫ quod
potest. Alij auru͂ ꝛ argentu͂ ꝛ lapides ꝓcio-
sos: alij byssu͂ ꝛ purpura͂ ꝛ coccuꝫ offerunt
ꝛ hyacinthu͂. Nobiscu͂ bene agitur: si obtu
lerimus pelles ꝛ capraruꝫ pilos. Et tamen
apl̓us contentibiliora nostra magis neces
saria iudicat. Unde ꝛ tota illa tabernaculi
pulchritudo ꝛ ꝑ singulas spe͂s ecclesie pn̄tis
futureqꝫ disti͂ctio pellibus tegitur ꝛ cilitijs:
ardore͂qꝫ solis ꝛ iniuria͂ imbriu͂ ea que uili
ora su͂t prohibe͂t. Lege ḡ ꝑmu͂ samuel ꝛ ma
lachim meu͂. Meu͂ inqua͂ meu͂. Quicquid
eni͂ crebrius vertendo ꝛ emendando sollici
tius ꝛ didicim᷒ ꝛ tenemus: nostru͂ est. Et cu͂
intellexeris quod antea nesciebas: uel inter
prete͂ me estimato si gratus es: uel parafra-
sten si ingratus: ꝙ̄ꝙ̄ mihi omnino conscius
no͂ sim: mutasse me quippia͂ de hebraica v̓i
tate. Certe si icredulus es: lege grecos codi
ces ꝛ latinos: ꝛ confer cu͂ his opusculis q̄
nuper emendauimus: ꝛ ubicu͂qꝫ discrepare
int͂ se videris: introga que͂libet hebreoru͂ cui
magis acco͂modare debeas fide͂: ꝛ si nostra
firmauerit: puto ꝙ eu͂ no͂ estimes co͂iectore͂

ut i eodē loco mecū silit̄ diuiarit. Sʒ ⁊ uos
famulas christi rogo q̄ dn̄i discūbēti p̄ciosis
sima fidei myrrha vngit̄ caput: q̄ neq̄q̄ sal
uatorē q̄rit̄ in sepulchro qb᷒ iā ad patrem
christus ascēdit: ut ꝯtra latrantes canes q̄
aduersū me rabido ore deseuiēt ⁊ circuēūt
ciuitatē: atq̄ꝫ i eo se doctos arbitrāt̄: si alijs
detrahāt: orōnū. v̄raꝝ clypeos opponatis.
Ego sciēs hūilitatē meā illi᷒ sp̄ sn̄ie recōda
bor: Dixi custodiā uias meas: ut n̄ deliquā
i ligua mea. Posui ori meo custodiā: cū cō
sisteret pc̄cōr aduersū me. Obmutui ⁊ hūi
liatus sum: ⁊ silui a bonis.

Explicit plogus. Incipit liber
Samuelis primus. Caplm I

Fuit uir unus de
ramathaim sophim d̄
monte effraim: ⁊ nomē
eius helchana: fili᷒ hie
roboam filij heliu: filij
thau: filij suph: effrate᷒
⁊ habuit duas vxores: nomē vni āna: ⁊ no
men secunde fenenna. Fueruntq̄ꝫ fenenne
filij: anne autē nō erāt liberi. Et ascendebat
vir ille de ciuitate sua statutis diebus: ut a
doraret ⁊ sacrificaret dn̄o exercituū i sylo.
Erāt autē ibi duo filij heli: ofni ⁊ phinees
sacerdotes dn̄i. Uenit g̊ dies ⁊ imolauit hel
chana: deditq̄ꝫ fenenne uxori sue ⁊ cūtis fi
lijs ei᷒ ⁊ filiab᷒ ptes. Anne autē dedit ptē
unā trist̄: q̄a annā diligebat. Dn̄s āt ꝯcluse
rat uuluā ei᷒. Affligebat q̊ꝫ eā emula ei᷒: ⁊
uehemēter angebat: itantuꝫ ut exprobraret
q̄ dn̄s cōclusisset vuluā ei᷒. Sicq̄ꝫ faciebat
p̄ singl'os ānos cū redeūte tp̄e ascēderēt ad
tēplū dn̄i: ⁊ sic p̄uocabāt eā. Porro illa fle
bat: ⁊ non capiebat cibū. Dixit ergo ei hel
chana uir suus: Anna cur fles: ⁊ q̄re nō co
medis: ⁊ quāobrē affligit̄ cor tuū? Nunq̄d
non ego melior tibi sū q̄ decē filij? Surrexit
aūt āna p᷒q̄ comederat ⁊ biberat i sylo. Et
heli sacerdote sedēte sup sellā an̄ postes do
mus dn̄i: cū ēēt anna amaro aīo: orauit ad
dn̄m flens largit̄: ⁊ votū vouit dicens: Dn̄e
exercituū si respiciens uideris afflictionē fa
mule tue: ⁊ recordat᷒ mei fuer̄: nec oblitus
ancille tue: dederisq̄ꝫ serue tue sexū uirileꝫ:
dabo eū dn̄o oīb᷒ dieb᷒ uite ei᷒: ⁊ nouacula
nō ascēdet sup caput ei᷒. Factū ē aūt: cū illa
multiplicaret p̄ces coraꝫ dn̄o: ut heli obser
uaret os eius. Porro anna loq̄bat̄ in corde
suo: tn̄q̄ꝫ labia ei᷒ mouebāt: ⁊ vox penitus
nō audiebat̄. Estimauit g̊ eā heli temulētā
dixitq̄ꝫ ei: Usq̄ꝫ q̊ ebria eris? Digē paulisper
uinū q̄ mades. Rn̄dēs anna: neq̄q̄ inq̄t dn̄e
mi. Nā mulier ifelix nimis ego sū: vinuꝫq̄ꝫ
⁊ oē q̄ꝺ iebriare pōt nō bibi: sed effudi aīaꝫ
meā in cōspectu dn̄i. Ne reputes ācillā tuā
q̄i unā de filiab᷒ belial: q̄a ex multitudine
doloris ⁊ meror̄ mei locuta sū usq̄ꝫ i p̄sens
Tc̄ heli ait ei: Uade i pace: ⁊ deus isrl̄ det ti
bi petitionē tuā quā rogasti eum. At illa di
xit: Utinā inueniat ancilla tua gratiā i ocul̄
tuis. Et abijt mulier i uiā suā ⁊ comedit: vl̄
tusq̄ꝫ illi᷒ nō sūt ampli᷒ i diuersa mutati. Et
surrexerūt mane: ⁊ adorauerūt corā dn̄o: re
uersiq̄ꝫ sūt: ⁊ uenerūt i domū suā ramatha.
Cognouit autē helchana ānā uxorē suam:
⁊ recordatus ē ei᷒ dn̄s. Et factū ē post circu
lū dieꝝ: ꝯcepit anna ⁊ pepit filiū: vocauitq̄ꝫ
nomē ei᷒ samuel: eo q̄ a dn̄o postulasset eū.
Ascendit autē uir ei᷒ helchana ⁊ oīs dom᷒
ei᷒ ut imolaret dn̄o hostiā solēnē ⁊ uotū su
um: ⁊ āna nō ascēdit. Dixit. n. uiro suo: Nō
uadā donec ablactet̄ ifans: ⁊ ducā eū ut ap
pareat an̄ ꝯspectū dn̄i: ⁊ maneat ibi iugiter
Et ait ei helchana uir su᷒: Fac q̄ꝺ tibi bonū
uidet̄: ⁊ mane donec ablactes eū: p̄corq̄ꝫ ut
ipleat dn̄s v̄bū suū. Māsit g̊ mulier ⁊ lacta
uit filiū suū: donec amouēt eū a lacte. Et ad
duxit eū secū p᷒q̄ ablactauerat in uitul̄ tri
bus: ⁊ trib᷒ modijs farie: ⁊ āphora uini: et
adduxit eū ad domū dn̄i i sylo. Puer autē
erat adhuc ifantulus. Et imolauerūt uitulū
⁊ obtulerūt pueꝝ heli. Et ait āna: Obsecro
mi dn̄e: uiuit aīa tua. Ego suꝫ illa mulier q̄
steti corā te hic: orās dn̄ꝫ p̄ puero isto. Ora
ui: ⁊ dedit mihi dn̄s petitionē meā quā po
stulaui eū. Iccirco ⁊ ego cōmodaui eū dn̄o:
cunctis dieb᷒ quib᷒ fuerit accōmodat᷒ dn̄o
Et adorauerūt ibi dn̄m. Et orauit āna: ⁊ ait.

C. II.

Exultauit cor meū in dn̄o: ⁊ exaltatuꝫ
est cornu meuꝫ in deo meo. Dilatatū
est os meū super inimicos meos: quia leta
ta sū in salutari tuo. Non est sanctus ut est
dn̄s: neq̄ꝫ. n. ē ali᷒ extra te.: ⁊ nō ē fort̄ sicut
deus nr̄. Nolite multiplicare loq̄ sublimia:
gloriātes. Recedāt uetera de ore ūro: q̄r de᷒
sciaꝝ dn̄s ē: ⁊ ipsi p̄parāt cogitatiōes. Arc᷒
fortiū supat᷒ ē: ⁊ infirmi accincti sūt robor̄

Repleti ꝓus ꝓ panib⁹ se locauerūt: ⁊ famelici saturati sūt. Donec sterilis pepit plurimos: ⁊ q̄ mltos hēbat filios infirmata est. Dn̄s mortificat ⁊ viuificat: ꝺducit ad iferos ⁊ reducit. Dn̄s paupez facit ⁊ ditat: hūiliat ⁊ subleuat. Suscitat ꝺ puluē egenū: ⁊ ꝺ stercore eleuat pauperē: ut sedeat cū ꝑncipib⁹: ⁊ soliū glīe teneat. Dn̄i.n. st̄ cardines t̄re: et posuit sup eos orbē. Pedes scōꝝ suoꝝ ſuabit: ⁊ ip̄i tenebr̄ ꝯticescēt: q̄a nō i fōtitudie sua roborabit vir. Dn̄m formidabūt aduersarij eius: ⁊ sup ipsos in celis tonabit. Dn̄s iudicabit fines t̄re: ⁊ dabit iperiū regi suo: ⁊ sublimabit cornu xp̄i sui. Et abijt helchana in ramatha i domū suā. Puer autē erat minist̄ i ꝯspectu dn̄i an̄ faciē heli sacerdot̄. Porro filij heli filij belial nescientes dn̄m: nꝫ officiū sacerdotū ad ppl̄m: sꝫ q̄cūqꝫ imolasset uictimā: ueniebat puer sacerdotis dū coq̄rent carnes: ⁊ habebat fuscinulā tridētē i manu sua: ⁊ mittebat eā i lebetē uel in caldariā: aut i ollā siue i cacabū: ⁊ ōe qđ leuabat fuscinula: tollebat sacerdos sibi. Sic faciebāt uniuerso israeli uēientiū i sylo. Etiā anteq̄ adolerēt adipē: ueniebat puer sacerdotis: ⁊ dicebat imolanti: Da mihi carnem ut coquā sacēdoti. Nō.n. accipiā a te carnē coctā sꝫ crudā. Dicebatqꝫ illi imolās: Incēdat ꝑmū iuxta morē hodie adeps: ⁊ tolle tibi q̄ntūcūqꝫ desiderat aīa tua. Qui r̄ndens aiebat ei: Neq̄q̄. Nūc.n. dabis: alioq̄n tollam ui. Erat g̊ pcc̄m pueroꝝ grande nimis coram dn̄o: q̄a detrahebāt hoīes sacrificio dn̄i. Samuel āt mīstrabat an̄ faciē dn̄i puē accinct⁹ ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat ei mat̄ sua: quā afferebat statutis dieb⁹ ascēdens cū uiro suo: ut imolaret hostiam solēnē ⁊ uotū suū. Et bn̄dixit heli helchane ⁊ vxori eius: dixitqꝫ ei: Reddat tibi dn̄s semē de muliere hac ꝓ fenor̄ qđ cōmodasti dn̄o. Et abierūt i locū suū. Uisitauit g̊ dn̄s annā ⁊ cōcepit: ⁊ pepit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud dominū. Heli autez erat senex ualde: ⁊ audiuit omnia que faciebant filij sui uniuerso israeli: ⁊ quomodo dormiebāt cū mulieribus que obseruabant ad ostium tabernaculi: ⁊ dixit eis: Quare facitis res huiuscemodi: quas ego audio res pessimas ab ōī ppl̄o? Nolite filij mei. Non.n. ē bona fama quā ego audio: ut trāsgredi faciatꝭ populuz dn̄i. Si peccauerit uir in uirum: placari ei pōt deus: si aūt i deū peccauerit uir: q̄s orabit ꝓ eo? Et nō audierūt uocē p̄ris sui: quia uoluit dn̄s occidē eos. Puer autē samuel ꝓficiebat atqꝫ crescebat: ⁊ placebat tā deo q̄ hoīb⁹. Uenit aūt uir ꝺi ad heli: ⁊ ait ad eū: Hec dicit dn̄s: Nūq̄d nō apte reuelat⁹ sum domui p̄ris tui cū ēet i egypto i domo pharaōis? Et elegi eū ex oīb⁹ tribub⁹ isrl̄ mihi i sacerdotē: ut ascēdēt ad altare meū: ⁊ adoleret mihi icensū. ⁊ pōtaret ephot corā me: ⁊ ꝺdi domui p̄ris tui oīa ꝺ sacrificijs filioꝝ isrl̄? Quare calce abiecistis uictimā meā et munera mea q̄ ꝑcepi ut offerrent i templo: ⁊ mag̊ honorasti filios tuos q̄ me: ut comederetis ꝑmitias oīs sacrificij isrl̄ ppl̄i mei? Proptea ait dn̄s de⁹ isrl̄: Loquēs locutus sū: ut dom⁹ tua ⁊ dom⁹ p̄ris tui mīstraret in ꝯspectu meo usqꝫ i sempiternū. Nūc āt dic dn̄s: Absit hoc a me. Sed q̄cunqꝫ honorificauerit me glīficabo eū: qui aūt ꝯtēnūt me erunt ignobiles. Ecce dies ueniūt: ⁊ ꝑcidaz brachiū tuū: ⁊ brachiū dom⁹ p̄ris tui: ut n̄ sit senex i domo tua. Et uideb̄ emulū tuū i tēplo i uniuersis prosperis isrl̄: ⁊ nō erit senex i domo tua oīb⁹ dieb⁹. Uerūtn̄ n̄ auferā penit⁹ uirū ex te ab altari meo: sꝫ ut ꝺficiāt oculi tui: ⁊ tabescat aīa tua: ⁊ pars magna dom⁹ tue morief̄ cū ad uirilē etatē uenerit. Hoc autē erit tibi signū qđ uētuꝝ ē duob⁹ filijs tuis ofni ⁊ phinees. In die uno morīētur ābo. Et suscitabo mihi sacerdotē fidelē q̄ iuxta cor meū ⁊ aīaz meā faciet: ⁊ edificabo ei domū fidelē: ⁊ ābulabit corā xp̄o meo cūctis dieb⁹. Futuꝝ ē aūt ut q̄cūqꝫ remāsit i domo tua: uēiat ut oref̄ ꝓ eo: ⁊ offerat nūmū argēteū ⁊ tortā panis: dicatqꝫ: Dimitte me obsecro ad unā partē sacerdotalē: ut comedam bucellam panis.

.III.

Puer autē samuel ministrabat dn̄o corā heli: ⁊ sermo dn̄i erat ꝑciosus. In diebus illis non erat uisio māifesta. Factū ē g̊ in die quadā heli iacebat i lectulo suo: ⁊ oculi eius caligauerant: nec poterat uidēr̄. Lucerna dei an̄q̄ extigueret: samuel dōmiebat in templo dn̄i ubi erat arca dei. Et uocauit dn̄s samuel. Qui r̄ndens ait: Ecce ego. Et cucurrit ad heli: ⁊ dixit: Ecce ego. Uocasti.n. me. Qui dixit: Nō uocaui te fili. Reuertē ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormiuit. Et adiecit dn̄s rursū uocar̄ samuel. Cōsurgēsqꝫ samuel abijt ad heli: ⁊ dixit: Ecce ego: q̄

vocasti me. Qui rn̄dit: Nō vocaui te fili mi Reuertē ⁊ dormi. Porro samuel necdū sciebat dn̄m: neqȝ reuelat⁹ fuerat ei ſmo dn̄i. Et adiec̄ dn̄s: ⁊ vocauit adhuc samuel t̄tio Qui ꝯsurgēs abijt ad heli: ⁊ ait: Ecce ego: q̄a uocasti me. Intellexit ḡ heli qꝛ dn̄s vocaret puer̄: ⁊ ait ad samuel: Uade ⁊ dormi: ⁊ si deinceps vocauerit te: dices: Loq̄re dn̄e q̄a audit seru⁹ tu⁹. Abijt ḡ samuel: ⁊ dormiuit i loco suo. Et uenit dn̄s ⁊ stetit: ⁊ vocauit sicut vocauēat secūdo: Samuel samuel Et ait samuel: Loq̄re dn̄e: q̄a audit seruus tu⁹. Et dixit dn̄s ad samuel: Ecce ego facio v̄bū i isrl̄: qd̄ q̄cūqȝ audierit: tinniēt ambe aures ei⁹. In die illa suscitabo aduersū heli oīa q̄ locut⁹ sū sup domū ei⁹. Incipiā ⁊ ꝯplebo. Predixi .n. ei ꝙ iudicatur⁹ essē domum ei⁹ i eternū ꝑꝑ iniq̄tatē: eo ꝙ nouerat idigne agere filios suos: ⁊ nō corripuerit eos. Iccirco iuraui domui heli ꝙ non expiet iniq̄tas dom⁹ ei⁹ victimis ⁊ munerib⁹ vsqȝ i eternū. Dormiuit autē samuel vsqȝ mane: aperuitqȝ ostia dom⁹ dn̄i. Et samuel timebat indicare visionē heli. Uocauit ḡ heli samuelē: ⁊ dixit: Samuel fili mi. Qui rn̄dens ait: Presto sū. Et introgauit eū: Quis ē sermo quē locutus ē dn̄s ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus ⁊ hec addat: si abscōderis a me sermonē ex oīb⁹ verbis q̄ dc̄a sūt tibi. Indicauit itaqȝ ei samuel vniūsos sermōes: ⁊ nō abscōdit ab eo. Et ille rn̄dit: Dn̄s ē. Qd̄ bonū ē i oculis suis faciat. Creuit aūt samuel: ⁊ dn̄s erat cū eo: ⁊ n̄ cecidit ex oīb⁹ v̄bis ei⁹ i terrā. Et cognouit vniuersus isrl̄ a dan vsqȝ bersabee: ꝙ fidel̄ samuel ꝓpheta eēt dn̄i. Et addidit dn̄s ut apparēt i sylo: qm̄ reuelatus fuerat dn̄s samuel in sylo iuxta verbū domini. Et uenit sermo samuelis vniuerso israeli

C. IIII.

Et factū ē in diebus illis: conuenerūt philistijm i pugnā. Egressus est nāqȝ isrl̄ obuiā philistijm in preliū: ⁊ castrametatus est iuxta lapidē adiutorij. Porro philistijm venerunt in affec: ⁊ instruxerunt aciē ꝯtra isrl̄. Inito autē certamine terga vertit isrl̄ philisteis: ⁊ cesa sūt i illo certamine passim ꝑ agros q̄i q̄tuor milia uiror̄. Et reuersus ē ppl̄us ad castra. Dixerūtqȝ maiores natu d̄ isrl̄: Quare ꝑcussit nos dn̄s hodie corā philistijm? Afferam⁹ ad nos d̄ sylo arcā federis dn̄i: ⁊ uēiat i mediū nr̄i ut saluet nos d̄ manu inimicor̄ nr̄or̄. Misit ḡ ppl̄us i sylo ⁊ tulerūt idē arcā federis dn̄i exercituū sedētis sup cherubin. Erātqȝ duo filij heli cū arca federis dn̄i ofni ⁊ phinees. Cūqȝ venisset arca federis dn̄i in castra: vociferat⁹ ē oīs isrl̄ clamore grādi: ⁊ ꝯsōuit t̄ra. Et audierūt philistijm uocē clamoris: dixerūtqȝ: Quenā ē hec vox clamoris magni i castris hebreor̄? Et cognouerūt ꝙ arca dn̄i venisset i castra. Timuerūtqȝ philistijm dicētes: Uenit deus i castra. Et igemuerūt dicētes: Ue nob̄. Nō .n. fuit tāta exultatio heri ⁊ nudiustertiꝰ. Ue nob̄. Quis nos saluabit de manu deor̄ sublimiū istor̄? Hi sūt dij: q̄ percusserūt egyptū oī plaga i d̄s̄to. Cōfortamini ⁊ estote uiri philistijm: ne seruiatis hebreis sicut ⁊ illi seruierūt nob̄. Cōfortamini ⁊ bellate. Pugnauerūt ḡ philistijm: ⁊ cesus ē isrl̄ ⁊ fugit vnusq̄sqȝ i tab̄naculū suū. Et facta ē plaga magna nimis: ⁊ ceciderūt d̄ isrl̄ triginta milia peditū: ⁊ arca dei capta ē. Duo q̄qȝ filij heli mōtui sūt ofni ⁊ phinees. Currēs āt uir d̄ bēiamin ex acie vēit i sylo in die illa: scissa veste ⁊ ꝯspsus puluē caput. Cūqȝ ille venisset: heli sedebat sup sellā ꝯtra viā expectās. Erat āt cor ei⁹ pauēs ꝓ arca dn̄i. Uir aūt ille postq̄ igressus ē nūciauit vrbi ⁊ vlulauit oīs ciuitas. Et audiuit heli sonitū clamoris: dixitqȝ: Quis ē hic sonit⁹ tumultus hui⁹? At ille festinauit ⁊ venit: ⁊ nūciauit heli. Heli aūt erat nonagita ⁊ octo ānorū: ⁊ oculi ei⁹ caligauerāt ⁊ vidē nō poteāt. Et dixit ad heli: Ego sū q̄ ueni de prelio: ⁊ ego q̄ d̄ acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid actū ē fili mi? Rn̄dēs autē ille q̄ nūciabat: fugit iq̄t isrl̄ corā philistijm: ⁊ ruia magna facta ē i ppl̄o. Insup ⁊ duo filij tui mortui sūt ofni ⁊ phinees: ⁊ arca dei capta ē. Cūqȝ ille noīasset arcā dei: cecidit d̄ sella ītrorsū iuxta ostiū: ⁊ fractis ceruicib⁹ mortu⁹ ē. Senex .n. erat vir ⁊ grādeu⁹: ⁊ ip̄e iudicauit isrl̄ q̄draginta annis. Nurus autē eius vxor phinees pregnans erat vicinaqȝ partui. Et audito nūcio ꝙ capta esset arca dei: ⁊ mortuus esset socer suus ⁊ vir suus: icuruauit se ⁊ peperit. Irruerant eni i eā dolores subiti. In ipso autē momento mortis eius dixerunt ei qui stabant circa eā: Ne timeas: quia filiū peperisti. Que non respōdit eis neqȝ aīaduertit. Et vocauit puerū icaboth: dicēs: Trāslata est gl̄ia dn̄i d̄ isrl̄: qꝛ capta ē arca d̄i. Et ꝓ socero suo ⁊ ꝓ viro

suo ait: Translata est gloria ab israel: eo ꝙ
capta esset arca dei.

.V.

Philistijm autē tulerūt arcā dei: ⁊ asportauerūt eā a lapide adiutorij i açotū.
Tuleruntqꝫ pilistijm arcā dei: ⁊ intulerunt
eaꝫ in templū dagon: ⁊ statuerunt eā iuxta
dagon. Cūqꝫ surrexissēt diluculo açotij altā
die: ecce dagon iacebat ꝓnus in terra ante
arcaꝫ dñi. Et tulerunt dagon: ⁊ restituerūt
eū in locū suuꝫ. Rursūqꝫ mane die altera ꝯ
surgentes īuenerūt dagon iacētē sup̱ facieꝫ
suā in terra corā arca dñi. Caput aūt dagō
⁊ due palme manuū ei⁹ abscise erant sup̱ li
mē: porro dagon solus trūcus remāserat i
loco suo. Propť hāc causā nō calcant sacer
dotes dagon: ⁊ oēs q̄ igrediunť tēplū eius
sup̱ limē dagō i açoto usqꝫ i hodiernū diē.
Aggrauata ē autē man⁹ dñi sup̱ açotios: et
demolit⁹ ē eos. Et ꝑcussit i secretiori parte
natiū açotū ⁊ fines ei⁹. Et ebulierūt uille ⁊
agri i medio regiōis illi⁹: ⁊ nati sūt mures:
⁊ facta ē ꝯfusio mōtis magne i ciuitate. Ui
dētes aūt uiri açotij huiuscemōi plagā dixe
rūt: Nō maneat arca dei isrl' apud nos: qm̄
dura ē man⁹ ei⁹ sup̱ nos ⁊ sup̱ dagō deū no
strū. Et mittētes ꝯgregauerūt oēs satrapas
philistinoꝝ ad se: ⁊ dixerūt: Quid faciem⁹
ꝺ arca dei isrl'? Rñderūtqꝫ gethei: Circūdu
cať arca dei isrl'. Et circūduxerunt arcā dei
isrl'. Illis āt circūducētib⁹ eā: fiebat manus
dñi dei p̱ singulas ciuitates intfectiōis ma
gne nimis: ⁊ ꝑcutiebat uiros vniuscuiusqꝫ
urbis a paruo usqꝫ ad maiorē: ⁊ ꝯputresce
bāt ꝓminētes extales eoꝝ. Inierūtqꝫ gethei
ꝯsiliū: ⁊ fecerūt sibi sedes pelliceas. Miserūt
ḡ arcā dñi in acharon. Cūqꝫ uenisset arca
dñi dei i acharon: exclamauerūt acharo
nite dicētes: Adduxerūt ad nos arcam dei
isrl': ut intficiat nos ⁊ pplꝫ nrīꝫ. Miserūt
itaqꝫ ⁊ ꝯgregauerūt oēs satrapas philistio
rū. Qui dixerūt: Dimittite arcā dei isrl' ⁊ re
uertať in locū suū: ut nō intficiat nos cū po
pulo nrō. Fiebat .n. pauor mōtꝭ i singulis vr
bibus ⁊ grauissima ualde manus dñi dei.
Uiri qꝫ q̄ mortui ñ fuerāt ꝑcutiebant i se
cretiori parte natiū: ⁊ ascēdebat vlulatus
vniuscuiusqꝫ ciuitatis in celuꝫ.

.VI.

Uit ḡ arca dñi in regione philistinoꝝ
septē mensibus. Et post hec uocauerūt
philistijm sacerdotes ⁊ diuinos dicentes:
Quid faciemus de arca dei? Indicate no
bis: quō remittamus eā in locū suū. Qui
dixerunt: Si remittitis arcā dei isrl': noli
te dimittē eā uacuā: sꝫ qō debetis ei reddite
ꝓ pccō: ⁊ tūc curabimini: ⁊ scietis q̄re nō re
cedat man⁹ ei⁹ a uob̄. Qui dixerūt: Quid ē
qō ꝓ delicto reddē debeam⁹ ei? Rñderūtqꝫ
illi: Iuxta numeꝝ ꝓuītiaꝝ philistioꝝ q̄nqꝫ
anos aureos facietꝭ: ⁊ q̄nqꝫ mures aureos:
q̄a plaga una fuit oīb⁹ uob̄ ⁊ satrapis uīis.
Facietisqꝫ sil'itudies anoꝝ uīoꝝ: ⁊ similitu
dines muriū q̄ demoliti sūt terrā: ⁊ dabitꝭ
deo isrl' glīaꝫ: si forte reuelet manū suā a uo
bis: ⁊ a dijs uīis: ⁊ a tra vīa. Quare graua
tis cōda uīa: sic aggrauauit egyptus ⁊ pha
rao cor suū? Nōne postq̄ ꝑcussus ē tūc di
misit eos: ⁊ abierūt? Nūc ḡ arripite ⁊ facite
plaustrū nouuꝫ unū: ⁊ duas uaccas fetas q̄
bus ñ ē īpositū iugū iūgite i plaustro: ⁊ re
cludite uitulos eaꝝ domi. Tolletisqꝫ arcā
dñi: ⁊ ponetꝭ i plaustro: ⁊ uasa aurea q̄ exo
luistis ei ꝓ delicto ponetis i capsellā ad lat⁹
ei⁹: ⁊ dimittite eā ut uadat: ⁊ aspicietis. Et
siq̄dē p̱ uiā finiū suoꝝ ascēderit ꝯtra bethsa
mes ipse fecit nob̄ hoc malū grāde: sin aūt
mīme: sciem⁹ q̄a neq̄q̄ man⁹ ei⁹ tetigit nos:
sꝫ casu accidit. Fecerūt ḡ illi hoc mō: ⁊ tollē
tes duas vaccas q̄ lactabāt vitulos iūxerūt
ad plaustrū: uitulosqꝫ eaꝝ ꝯcluserūt domi.
Et posuerūt arcā dei sup̱ plaustrū: ⁊ capsel
lā q̄ hēbat mures aureos ⁊ sil'itudinē ano
rū. Ibāt āt i directū vacce p̱ viā q̄ ducit be
thsames: ⁊ itinē uno gradiebanť pergētes
⁊ mugiētes: ⁊ nō declinabāt neqꝫ ad dextrā
neqꝫ ad sinistrā. Sꝫ ⁊ satrape philistijꝫ seq̄
bantur usqꝫ ad termīos bethsames. Porro
bethsamite metebant triticū i ualle: et ele
uātes oculos viderūt arcā: ⁊ gauisi sunt
cuꝫ vidissent. Et plaustꝝ uenit i agꝝ iosue
bethsamite: ⁊ stetit ibi. Erat aūt ibi lapis
magnus. Et ꝯciderunt ligna plaustri: vac
casqꝫ īposuerūt sup̱ ea holocaustū dño. Le
uite autē deposuerūt arcā dei: ⁊ capsellaꝫ q̄
erat iuxta eā in q̄ erāt uasa aurea: ⁊ posue
rūt sup̱ lapidē grādē. Uiri aūt bethsamite
obtulerūt holocausta: ⁊ imolauerūt uictimas
i die illa dño. Et q̄nqꝫ satrape philistinorū
viderūt ⁊ reuersi sūt i acharon i die illa.
Hi sť āt ani aurei q̄s reddiderūt philistijm
ꝓ delicto dño. Açot⁹ vnū: gaça unū: ascha
lon vnū: geth unū: acharon unū: ⁊ mures
aureos scđm numerum urbiū philistijm

q̄nq̄ꝫ ꝓuītiaꝝ: ab vrbe mūata usqꝫ ad uillā
q̄ erat absqꝫ muro: ⁊ usqꝫ ad abel magnum
sup quē posuerunt arcā dn̄i q̄ erat usqꝫ in
illa die ī agro iosue bethsamitis. Percussit
autē dn̄s de uiris bethsamitibꝰ eo q̄ uidis
sent arcā dn̄i: ⁊ ꝑcussit ō pp̄lo septuaginta
uiros: q̄nq̄gīta milia plebis. Luxitqꝫ pp̄ls:
eo q̄ dn̄s ꝑcussisset plebē plaga magna. Et
dixerūt uiri bethsamite: Quis poterit stare ī
ꝯspectu dn̄i dei sci huiꝰ? Et ad quē ascēdet
a nob̄? Miserūtqꝫ nūcios ad habitatores
cariathiarim dicētes: Reduxerūt philistijm
arcā dn̄i: descēdite ⁊ reducite eā ad uos.

VII.

Venerūt ergo uiri cariathiariꝫ ⁊ redu
xerunt arcā domini: ⁊ intulerunt eā ī
domū aminadab ī gabaa. Eleaçarū autem
filiū eius scificauerūt: ut custodiret arcam
dn̄i. Et factū ē ex qua die mansit arca dn̄i
ī cariathiari: multiplicati sūt dies. Erat q̄p
pe iā annus uicesimꝰ. Et requieuit oīs domꝰ
isrl̄ pꝰ dn̄m. Ait autē samuel ad uniuersaꝫ
domū isrl̄ dicēs: Si ī toto corde ur̄o reuer
timini ad dn̄m: auferte deos alienos de me
dio ur̄i: baalim ⁊ astaroth: ⁊ p̄parate cōda
uestra dn̄o: ⁊ seruite ei soli: et eruet uos ō
manu philistijm. Abstulerūt ḡ filij isrl̄ baa
lim ⁊ astaroth: ⁊ seruierūt dn̄o soli. Dixit
autē samuel: Cōgregate vniuersū isrl̄ ī mas
phat ut orē ꝓ uob̄ dn̄m. Et cōuenerunt in
masphat. Hauserūtqꝫ aquā ⁊ effuderūt in
ꝯspectu dn̄i: ⁊ ieiunauerūt ī die illa atqꝫ di
xerūt: Tibi peccauimꝰ dn̄e. Judicauitqꝫ sa
muel filios isrl̄ ī masphat. Et audierūt phi
listijm q̄ ꝯgregati eēnt filij isrl̄ in masphat:
⁊ ascenderunt satrape philistinoꝝ ad isrl̄.
Qđ cū audissent filij isrl̄: timuerūt a facie
philistinorū. Dixerūtqꝫ ad samuelē: Ne ces
ses ꝓ nobis clamare ad dn̄m deū nostrū: ut
saluet nos de manu philistinorū. Tulit āt
samuel agnū lactātē unū: ⁊ obtulit illū ho
locaustū integꝝ dn̄o. Et clamauit samuel
ad dn̄m ꝓ isrl̄: ⁊ exaudiuit eū dn̄s. Factum
ē autē cū samuel offerret holocaustū dn̄o:
philistijm inire p̄liū ꝯtra isrl̄. Intonuit āt
dn̄s fragore magno ī die illa sup philistijm
⁊ exterruit eos: ⁊ cesi st̄ a filijs isrl̄. Egressiqꝫ
filij isrl̄ de masphat ꝑsecuti sūt philisteos: ⁊
ꝑcusserūt eos usqꝫ ad locū q̄ erat subt̄ beth
char. Tulit autē samuel lapidē unū ⁊ posu
it eū int̄ masphat ⁊ int̄ sen: ⁊ uocauit nomē
loci illiꝰ: lapis adiutorij. Dixitqꝫ: Hucusqꝫ
auxiliatꝰ ē nob̄ dn̄s. Et hūiliati st̄ philistijꝫ
nec apposuerūt ultra, vt venirēt ī terminos
isrl̄. Facta ē itaqꝫ manus dn̄i sup philisteos
cūctis diebꝰ samuelis: ⁊ reddite sunt urbes
q̄s tulerāt philistijm ab isrl̄ israeli: ab acha
ron usqꝫ geth ⁊ terminos suos. Liberauit
qꝫ isrl̄ de manu philistinorū: eratqꝫ pax int̄
isrl̄ ⁊ āmorreū. Judicabat q̄ꝫ samuel israel
cūctis diebꝰ uite sue: ⁊ ibat per singlos an
nos circuiens bethel ⁊ galgala ⁊ masphat
⁊ iudicabat israelē ī supradictis locis. Re
uertebaturqꝫ in ramatha: ibi.n. erat domꝰ
eius: ⁊ ibi iudicabat israelem. Edificauit
etiam ibi altare dn̄o.

VIII.

Factū ē autē: cū senuisset samuel: po
suit filios suos iudices in isrl̄. Fuitqꝫ
nomē filij eius primogeniti iohel: ⁊ nomen
secundi abia: iudicū in bersabee. Et nō am
bulauerunt filij illiꝰ in uijs eius: sꝫ declina
uerūt pꝰ auaritiā: acceperūtqꝫ munera ⁊ ꝑ
uerterūt iudiciū. Congregati ḡ uniuersi ma
iores natu isrl̄: uenerūt ad samuelē ī rama
tha: dixerūtqꝫ ei: Ecce tu senuisti ⁊ filij tui
nō ābulāt ī vijs tuis. Cōstitue nob̄ regē: ut
iudicet nos: sicut ⁊ uniuerse hn̄t nationes.
Displicuitqꝫ sermo ī oculis samuelis: eo q̄
dixissēt: da nob̄ regē ut iudicet nos. Et ora
uit samuel ad dn̄m. Dixit aūt dn̄s ad samu
elē: Audi uocē pp̄li ī oībꝰ q̄ loquūt̄ tibi. Nō
n. te abiecerūt sꝫ me: ne regnē sup eos. Juxta
oīa opa sua q̄ fecerūt a die q̄ eduxi eos ō egy
pto usqꝫ ad diē hāc: sicut ōreliq̄rūt me ⁊ s̄
uierūt dijs alienis: sic faciūt ēt tibi. Nūc ḡ
uocē eoꝝ audi. Uerūtn̄ ꝯtestaī eos: ⁊ p̄dic
eis ius regis q̄ regnaturus ē sup eos. Dixit
itaqꝫ samuel oīa v̄ba dn̄i ad pp̄lꝫ q̄ petierāt
a se regē: ⁊ ait: Hoc erit ius regis q̄ iperatu
rus ē uob̄. Filios ur̄os tollet ⁊ ponet ī curri
bus suis: facietqꝫ sibi eq̄tes ⁊ ꝓcursores q̄
drigaꝝ suaꝝ: ⁊ ꝯstituet sibi tribunos ⁊ cen
turiones: ⁊ aratores agroꝝ suoꝝ: ⁊ messo
res segetū: ⁊ fabros armoꝝ ⁊ curruū suoꝝ.
Filias q̄ꝫ ur̄as faciet sibi unguētarias ⁊ foca
rias ⁊ panificas. Agros q̄ꝫ ur̄os ⁊ uineas ⁊
oliueta optīa tollet: ⁊ dabit seruis suis. Sꝫ
⁊ segetes uestras ⁊ uineaꝝ redditus adde
cimabit: ut det eunuchis ⁊ famulis suis.
Seruos etiā uestros ⁊ ancillas ⁊ iuuenes
optimos ⁊ asinos auferet: ⁊ ponet ī ope suo.
Greges q̄ꝫ ur̄os addecimabit: uosqꝫ eritis ei
s̄ui. Et clamabitis in die illa a facie regis ur̄i

quē elegistis nob̄:⁊ nō exaudiet uos dn̄s in die illa:q̄a petistis nob̄ regē. Noluit āt populus audire uocē samuelis:ſʒ dixerūt: Ne q̄q̄. Rex.n.erit sup nos:⁊ erim⁹ nos q̄ȝ sicut oēs gētes:⁊ iudicabit nos rex n̄r:⁊ egrediet añ nos:⁊ pugnabit bella n̄ra p̄ nob̄. Et audiuit samuel oīa v̄ba ppl̄i: ⁊ locut⁹ ē ea i aurib⁹ dn̄i. Dixit aūt dn̄s ad samuelē: Audi uocē eoꝝ:⁊ constitue sup eos regē. Et ait samuel ad uiros israel: Uadat unusquisq̄ȝ in ciuitatem suam.

IX

ET erat uir de beniamin noīe Cis fili⁹ abiel:filij seor:filij bechor:filij sareth filij aphia:filij uiri gemini fōtis robore. Et erat ei filius uocabulo saul electus ⁊ bon⁹: ⁊ non erat uir de filijs isrl̄ melior illo. Ab humero ⁊ sursū eminebat super oēm populū. Perierāt aūt asine cis patris saul. Et dixit cis ad saul filiū suū. Tolle tecū unū de pueris:⁊ ꝯsurgēs uade ⁊ q̄re asinas. Qui cū trāsissent p̄ montē effraim ⁊ p̄ trā salisa ⁊ nō iuenissent:trāsierūt etiā p̄ trā salim:et nō erāt:ſʒ ⁊ p̄ trā gemini:⁊ minime repperērūt. Cū aūt uenissent in terrā suph:dixit saul ad pueꝝ q̄ erat cū eo: Uēi ⁊ reuertamur: ne forte dimiserit pr̄ me⁹ asinas ⁊ sollicitus sit p̄ nob̄. Qui ait ei: Ecce uir dei ē in ciuitate hac uir nobil̄:oē q̄d loq̄t:sine ambiguitate uenit. Nūc ḡ eam⁹ illuc:si forte idicet nobis de uia n̄ra ,ppter quā venim⁹. Dixitq̄ȝ saul ad pueꝝ suū: Ecce ibim⁹. Quid ferem⁹ ad uirū dei: Panis defecit i sitarcijs n̄ris:⁊ sportulā nō habem⁹ ut dem⁹ hōi dei nec q̄cq̄ aliud. Rursū puer r̄ndit sauli:⁊ ait: Ecce iuenta ē i manu mea q̄rta pars stateri argēti:demus hōi dei:ut idicet nob̄ uiā nostrā. Olim in isrl̄ sic loquebat vnusq̄sq̄ȝ: uadēs ꝯsulere deū. Uenite ⁊ eam⁹ ad vidētē. Qui n.,ppheta dr̄ hodie:uocabat oliʒ uidēs. Et dixit saul ad pueꝝ suū: Optim⁹ sermo tu⁹. Uēi eam⁹. Et ierūt i ciuitatē i q̄ erat uir dei. Cūq̄ȝ ascenderēt cliuū ciuitatis inuenerūt puellas egrediētes ad hauriēdā aquā: ⁊ dixerunt eis: Nū hic ē uidens: Que r̄ndētes dixerūt illis: Hic ē. Ecce ante te. Festina nc̄. Hodie.n.uenit in ciuitatē: q̄a sacrificiū est hodie ppl̄i i excelso. Ingrediētes urbē stati iuenietis eū:añq̄ ascēdat excelsū ad uescendū. Neq̄ȝ.n.comessur⁹ ē ppl̄us dōec ille ueniat:q̄a ip̄e b̄ndicet hostie:⁊ deīceps comedēt q̄ vocati s̄t. Nūc ḡ ꝯscēdite: quia hodie reperietis eū. Et ascēderūt i ciuitatē. Cūq̄ȝ ambularent in medio urbis:apppareuit samuel egrediēs obuiā eis: ut ascēdēt i excelsū. Dn̄s autē reuelauerat auriculā samuel̄ ante unā diē q̄ ueniret saul dicēs: Hac ipsa hora q̄ nūc ē:cras mittā uirū ad te de terra beniamin:⁊ vnges eū ducē super populum meū isrl̄. Et saluabit ppl̄m meū d̄ māu philistinoꝝ:q̄a respexi ppl̄m meū. Uenit.n.clamō eoꝝ ad me. Cūq̄ȝ aspexisset samuel saulē:dn̄s dixit ei: Ecce uir quē dixerā tibi. Iste dn̄abit ppl̄o meo. Accessit autē saul ad samuelē in medio porte:⁊ ait: Indica oro mihi:ubi ē dom⁹ uidētis: Et r̄ndit samuel sauli dicēs: Ego sū uidēs. Ascēde ante me i excelsū ut comedas mecū hodie: ⁊ dimittā te mane:⁊ oīa q̄ sūt i corde tuo indicabo tibi. Et de asinis q̄s nudiustertī⁹ p̄didisti ne sollicitus sis:q̄a iuēte sūt. Et cui⁹ erūt optia q̄cq̄ȝ isrl̄: Nōne tibi ⁊ oī domui pr̄is tui: R̄ndēs āt saul ait: Nūq̄d nō sū fili⁹ gemini:ego suʒ de miīma tribu isrl̄:⁊ cognatio mea nouissima inter oēs familias de tribu beniamin: Quare ḡ locut⁹ es mihi ſmonē istū: Assumens itaq̄ȝ samuel saulē ⁊ puerū ei⁹:itroduxit eos in tricliniū:⁊ dedit eis locū i capite eoꝝ q̄ fuerāt iuitati. Erāt.n.q̄i trigita uiri. Dixitq̄ȝ samuel coco: Da ptē quā dedi tibi: ⁊ p̄cepi ut reponeres seorsū apud te. Leuauit aūt cocus armū:⁊ posuit añ saul. Dixitq̄ȝ samuel: Ecce q̄d remāsit:pōe añ te ⁊ cōede:q̄a d̄ idustria ſuatū ē tibi q̄n populū uocaui. Et comedit saul cū samuele i die illa. Et descenderūt de excelso in oppidū:⁊ locutus ē cū saule i solario:strauitq̄ȝ saul i solario ⁊ dormiuit. Cūq̄ȝ mane surrexissēt ⁊ iā dies lucescēt:vocauit samuel saulē i solario dicēs: Surge ut dimittā te. Et surrexit saul Egressiq̄ȝ s̄t ābo:ip̄e uideli ⁊ samuel. Cūq̄ȝ descēderēt i extrema p̄te ciuitatis: samuel dixit ad saul: Dic puero ut añcedat nos et transeat. Tu autem subsiste paulisper: ut indicem tibi uerbum domini.

X

TUlit autē samuel lenticulā olei:⁊ effudit sup caput eius: ⁊ deosculatus est eū:⁊ ait: Ecce vnxit te dn̄s super hereditatē suā in principē:⁊ liberabis populū suuʒ de manibus inimicoꝝ eius q̄ i circuitu ei⁹ sūt. Et hoc tibi signū:q̄a unxit te dn̄s i p̄ncipē. Cūq̄ȝ abieris hodie a me:iuenies duos viros iuxta sepulchrū rachel in finib⁹ bēiami

ĩ meridie dicẽtq; tibi: Inuente sũt asine ad
q̃s ieras ꝑquirẽdas: ⁊ itermissis pr̃ tuus asi
nis sollicit⁹ ẽ pro vob: ⁊ dicit: Quid faciã ď
filio meo? Cũq; abieris ĩde: ⁊ ultra trãsierĩ
⁊ venerĩ ad quercũ thabor: ĩuenient te tres vi
ri ascẽdẽtes ad deũ ĩ bethel: vnus portans
tres hedos: ⁊ ali⁹ tres tortas panis: ⁊ alius
portãs lagenã uini. Cũq; te salutauerit da
bunt tibi duos panes: ⁊ accipies de manu
eoꝝ. Post hec venies ĩ collẽ dñi: ubi ẽ statio
philistinoꝝ. Et cũ ĩgressus fuerĩ ibi vrbem:
obuiũ habebis gregẽ ꝓphetaꝝ ďscẽdẽtiũ ď
excelso: ⁊ ante eos psalteriũ ⁊ tympanũ ⁊ ti
biã ⁊ citharã: ĩposq; ꝓphetantes: ⁊ insi-
liet in te spũs dñi: ⁊ prophetabis cũ eis: ⁊
mutabis ĩ uirũ aliũ. Qñ ẽ euenerint signa
hec oĩa tibi fac q̃cũq; ĩuenerit man⁹ tua: q̃a
dñs tecũ ẽ. Et descẽdes añ me ĩ galgala. Ego
q̃ppe descẽdã ad te ut offeras oblationẽ: ⁊ ĩ
moles uictias pacificas. Septẽ dieb⁹ expec
tab⁹ donec ueniã ad te: ⁊ oñdã tibi q̃ facias.
Itaq; cũ auertisset humeꝝ suũ ut abiret a sa
muele: ĩmutauit ei deus cor aliud: ⁊ uenerũt
oĩa signa hec ĩ die illa. Ueneruntq; ad p̃dcm̃
collẽ: ⁊ ecce cuneus ꝓphetaꝝ obui⁹ ei. Et isi
luit sup eũ sp̃s dñi: ⁊ ꝓphetauit ĩ medio eo
rũ. Uidẽtes aũt oẽs q̃ nouerãt eũ heri ⁊ nu-
diustertiꝰ ꝙ eẽt cũ ꝓphetĩ ⁊ ꝓphetaret: dixe
rũt ad ĩuicẽ: Que nã res accidit filio cis?
Nũ ⁊ saul int̃ ꝓphetas? Rñditq; ali⁹ ad alte
rũ dicẽs: Et q̃s pr̃ ei⁹? Propterea v̓sũ ẽ ĩ ꝓv̓
biũ. Nũ saul int̃ ꝓphetas? Cessauit aũt ꝓphe
tarẽ: ⁊ uẽit ad excelsũ. Dixitq; patru⁹ saul ad
eũ ⁊ ad pueꝝ ei⁹: Quo abistĩ? Qui rñdeĩt:
Querẽ asinas. Quas cũ nõ reperissem⁹: ve-
nim⁹ ad samuelẽ. Et dixit ei patru⁹ su⁹: In
dica mihi q̃d dixẽit tibi samuel. Et ait saul
ad patruũ suũ: Indicauit nob: q̃a ĩuente es
sent asine. De sermone aũt regni nõ indica-
uit ei: quẽ locut⁹ fuerat ei samuel. Et ꝯuoca
uit samuel ppl'z ad dñz ĩ masphat: ⁊ ait ad
filios isrl': Hec dicit dñs deus isrl': Ego edu
xi isrl' de egypto: ⁊ erui uos de manu egyp-
tiorũ ⁊ de manu oĩuz regũ qui affligebant
uos. Uos autẽ hodie proiecistis dominuz
deũ uestrũ: qui solus saluauit uos de uni-
uersis malis ⁊ tribulationibus uestris: ⁊ di
xistis: Nequaq̃: sed regẽ cõstitue sup nos.
Nunc ẽ state corã dño per tribus uestras ⁊
ꝑ familias. Et applicuit samuel oẽs tribus
isrl': ⁊ cecidit sors super tribũ beniamin. Et
applicuit tribũ beniamĩ ⁊ cognatiões ei⁹: ⁊
cecidit sup cognationẽ methri: ⁊ ꝑuẽit usq;
ad saul filiũ cis. Quesierũt ẽ eũ: ⁊ nõ ẽ inẽ-
tus illic. Et ꝯsuluerũt post hec dñz utrũ nã
ventur⁹ eẽt illuc. Rñditq; dñs: Ecce abscõ di
tus ẽ domi. Cucurrerũt itaq; ⁊ tulerũt eũ ĩ
de: stetitq; ĩ medio ppl'i: ⁊ altior fuit vniuer
so ppl'o ab humero ⁊ sursũ. Et ait samuel
ad oẽm ppl'm: Certe uidetis quẽ elegit dñs:
q̃m nõ sit silis illi ĩ oĩ populo. Et clamauit
oĩs ppl'us: ⁊ ait: Uiuat rex. Locut⁹ ẽ autez
samuel ad ppl'm legẽ regni: ⁊ scripsit ĩ libro
⁊ reposuit corã dño. Et dimisit samuel oẽz
populũ: singl'os ĩ domũ suã. Sz ⁊ saul abijt
ĩ domũ suã ĩ gabaa. Et abijt cũ eo ꝑs exer-
citus: q̃ꝝ tetigerat deus corda. Filij v̓o be-
lial dixeĩt: Nũ saluare nos poterit iste? Et
despexerũt eũ: ⁊ nõ attulerũt ei mũera. Ille
v̓o dissimulabat se audire.

XI

Et factũ ẽ q̃si post mensẽ: ascẽdit naas
ãmonites: ⁊ pugnare cepit aduersum
iabes galaad: dixeruntq; oẽs uiri iabes ad
naas: Habeto nos federatos: ⁊ seruiemus
tibi. Et rñdit ad eos naas ãmõites: In hoc
feriã uobiscũ fedus: ut eruã oĩuz uestrũ ocu
los dextros: ponamq; uos opprobriũ ĩ uni
uerso isrl'. Et dixerũt ad eũ seniores iabes:
Cõcede nob septẽ dies: ut mittam⁹ nuncios
ad uniuersos termĩos isrl': ⁊ si nõ fuerit q̃
defendat nos egrediemur ad te. Uenerũt ẽ
nũcij ĩ gabaa saulis: ⁊ locuti sũt v̓ba hec au
diẽte ppl'o. Et leuauit oĩs ppl'us uocẽ suã ⁊
fleuit. Et ecce saul uẽiebat sequẽs boues de
agro: ⁊ ait. Quid hz ppl's ꝙ plorat? Et nar
rauerũt ei v̓ba uiroꝝ iabes. Et insiluit sp̃s
dñi ĩ saul cũ audisset hec v̓ba: ⁊ irat⁹ ẽ furor
ei⁹ nimis. Et assumẽs utrũq; bouẽ ꝯcidit ĩ
frusta: misitq; ĩ oẽs termĩos isrl' ꝑ manũ nũ
cioꝝ dicẽs: Quicũq; nõ exierit: ⁊ secutus
fuerit saul ⁊ samuel: sic fiet bobus ei⁹. Inua
sit ẽ timor dñi ppl'm: ⁊ egressi sũt q̃i vir vn⁹
⁊ recẽsuit eos ĩ bezeth. Fuerũtq; filioꝝ isrl'
trecenta milia: viroꝝ aũt iuda triginta mi-
lia. Et dixerũt nũcijs q̃ uenerãt: Sic dicetĩ
uiris q̃ sũt ĩ iabes galaad: Cras erit uob sa
lus cũ ĩcaluerit sol. Uenerũt ẽ nũcij: ⁊ nun
ciauerũt uiris iabes. Qui letati sunt: ⁊ di-
xerũt: Mãe exibim⁹ ad uos: ⁊ facietis nob
oẽ q̃d placuerit vob. Et factũ ẽ cũ dies cra-
stinus uẽisset: ꝯstituit saul ppl'm ĩ tres ptes.
Et ĩgressus ẽ media castra ĩ uigilia matutia
⁊ ꝑcussit ãmõ vsq; dũ ĩcalescẽt dies. Reliq̃

aũt diſpſi ſũt ita ut nõ relinq̄rent ex eis duo
parit. Et ait pplus ad ſamuelẽ: Quis ẽ iſte
q̇ dixit: ſaul nõ regnabit ſup nos? Date ui-
roſ ⁊ interficiem⁹ eos. Et ait ſaul: Nõ occiđ
tur q̇ſq̄ i die hac: q̇a hodie fecit dñs ſalutẽ
i iſrl. Dixit ãt ſamuel ad pplm: Uenite et
eam⁹ i galgala: ⁊ inouem⁹ ibi regnũ. Et pre
xit oīs pplus i galgala: ⁊ fecerunt ibi regez
ſaul corã dño i galgala. Et imolauerũt ibi
uictimas pacificas corã dño. Et letat⁹ ẽ ibi
ſaul: ⁊ cuncti uiri iſrl nimis.

XII

Dixit autẽ ſamuel ad uniuerſũ iſrael:
Ecce audiui uocẽ ueſtraʒ iuxta oia q̄
locuti eſtis ad me: ⁊ ꝯſtitui ſup uoſ regẽ. Et
nunc rex graditur ante vos. Ego autẽ ſẽui
⁊ icanui. Porro filij mei uobiſcuʒ ſunt. Ita
qʒ ꝯuerſat⁹ corã voƀ ab adoleſcẽtia mea vſ
qʒ ad hanc diẽ: ecce p̄ſto ſũ. Loq̄mini đ me
corã dño ⁊ corã xp̄o ei⁹: vtꝝ bouẽ cuiuſq̄
tuleri aut aſinũ: ſi queq̄ calũniat⁹ ſũ: ſi op-
preſſi aliquẽ: ſi đ manu cuiuſq̄ munus ac-
cepi: ⁊ ꝯtẽnã illud hodie reſtituãqʒ uobis.
Et dixerũt: Nõ es calumniatus nos: neqʒ
oppreſiſti: neqʒ tuliſti de manu alicuius q̇p
piã. Dixit ad eos: Teſtis ẽ dñs aduerſũ uoſ
⁊ teſtis chriſtus ei⁹ i die hac: q̇a nõ inuene
ritis i manu mea quippiã. Et dixerunt: Te
ſtis. Et ait ſamuel ad pplm: Dñſ q̇ fec̃ moy
ſen ⁊ aaron: ⁊ eduxit p̄res nr̄os de terra egy
pti: adeſt. Nũc ergo ſtate ut iudicio ꝯtẽdaʒ
aduerſũ uos corã dño: de oibus miſericor-
dijs dñi q̄s fecit uobiſcũ ⁊ cũ p̄ribus ur̄is:
q̄uo iacob igreſſus ẽ i egyptũ: ⁊ clamauerũt
patres ur̄i ad dñm: ⁊ miſit dñs moyſen ⁊ a
aron: ⁊ eduxit p̄res ur̄os de egypto: ⁊ collo-
cauit eos i loco hoc. Qui obliti ſũt dñi dei
ſui: ⁊ tradidit eos i man⁹ ſyſare magiſtri mi
litie aſor: ⁊ i manu philiſtinoꝝ: ⁊ i manu re
gis moab: ⁊ pugnauerũt aduerſũ eos. Po
ſtea autẽ clamauerũt ad dñʒ ⁊ dixerũt: Pec
cauim⁹: q̇a dereliq̄m⁹ dñʒ: ⁊ ſeruiuimus ba
alim ⁊ aſtaroth. Nũc g̊ erue nos de manu
inimicoꝝ nr̄oꝝ: ⁊ ſeruiemus tibi. Et miſit
dominus hierobaal: ⁊ badan: ⁊ barach: et
iepthe: ⁊ ſamuel: ⁊ eruit uos đ manu inimi
coꝝ ur̄oꝝ ꝑ circuitũ: ⁊ habitaſtis ꝯfidẽter.
Uidẽtes aũt q̄ naas rex filioꝝ ãmon ueniſ
ſet aduerſũ uos: dixiſtis mihi: neq̄q̄: ſʒ rex
iperabit noƀ: cũ dñs de⁹ ur̄ regnaret i noƀ.
Nũc g̊ p̄ſto ẽ rex ur̄ quẽ elegiſtis ⁊ petiſtis.
Ecce dedit uoƀ dñs regẽ. Si timueritꝭ dñm
⁊ ſeruieritis ei: ⁊ audieritꝭ uocẽ ei⁹: ⁊ nõ ex
aſpaueritis os dñi: eritis ⁊ uos ⁊ rex q̇ ipe-
rat uoƀ ſequẽtes dñm deũ ueſtrũ. Si ãt nõ
audieritis uocẽ dñi: ſʒ exaſpaueritis ſmõeſ
ei⁹: erit manus dñi ſup uos ⁊ ſup p̄reſ ur̄oſ.
Sed ⁊ nũc ſtate: ⁊ uidete rẽ iſtã grãdẽ quaʒ
factur⁹ ẽ dñs i conſpectu ur̄o. Nũquid non
meſſis tritici ẽ hodie? Inuocabo dñʒ ⁊ da-
bit uoces ⁊ pluuias: ⁊ ſcietiſ ⁊ uidebitis q̇a
grãđ malũ feceritꝭ voƀ i ꝯſpectu dñi petẽteſ
ſup uos regẽ. Et clamauit ſamuel ad dñʒ:
⁊ dedit dñs uoces ⁊ pluuias in illa die. Et
timuit oīs populus nimis dominũ ⁊ ſamu
eleʒ. Et dixit uniuerſus populus ad ſamue
lem: Ora pro ſeruis tuis ad dñm deũ tuũ:
ut nõ moriamur. Addidim⁹ .n. uniuerſis
pccīs nr̄is malũ: ut peterem⁹ nobis regem.
Dixit aũt ſamuel ad pplm: Nolite timere.
Uos feciſtis uniuerſũ malũ hoc. Uerũtñ
nolite recedẽ a tergo dñi: ſʒ ſeruite dño i oi
corde ur̄o: ⁊ nolite declinare poſt uana que
nõ ꝓderũt voƀ: neqʒ eruẽt uos: q̇a uana ſũt:
⁊ nõ derelinq̄t dñs pplm ſuũ ꝑꝑ nomẽ ſuũ
magnũ: q̇a iurauit dñs facẽ uos ſibi pplm.
Abſit autẽ a me hoc pccm̃ i dño ut ceſſem
orãr ꝑ uoƀ: ⁊ docebo uos uiã bonã ⁊ rectã
Igit timete dñm: ⁊ ſeruite ei i ṽitate: ⁊ ex to
to corde ur̄o. Uidiſtis .n. magnifica que in
uoƀ geſſerit dñs. Q đ ſi ꝑſeuerraueritis i ma
licia: ⁊ uos ⁊ rex ueſter pariter peribitis.

XIII

Filius uniu s anni erat ſaul cũ regnare
cepiſſet: duobus autẽ ãnis regnauit
ſup iſrl. Et elegit ſibi ſaul tria milia de iſrl.
Et erãt cũ ſaul duo milia in machmas ⁊ i
monte bethel: mille aũt cũ ionatha in ga-
baa beniamin. Porro ceterũ pplm remiſit
vnũquẽqʒ i tabnacula ſua. Et ꝑcuſſit iona
thas ſtationẽ philiſtinoꝝ q̄ erat in gabaa.
Qđ cũ audiſſẽt philiſtijm: ſaul cecinit buc
cina i oi t̃ra dicẽs: Audiant hebrei. Et uni
uerſus iſrl audiuit huiuſcemõi famã: ꝑcuſ
ſit ſaul ſtationẽ philiſtinoꝝ. Et erexit ſe iſrl
aduerſus philiſtijm. Clamauit g̊ pplus p⁹
ſaul i galgala: ⁊ philiſtijm ꝯgregati ſunt ad
p̄liandũ ꝯtra iſrl: trigita milia curruũ: ⁊ ſex
milia eq̄tũ: ⁊ reliquũ vulg⁹ ſicut arena q̄ eſt
i littore maris plurima. Et aſcẽdẽtes caſtra
metati ſũt i machmas ad oriẽtẽ bethauen.
Qđ cũ uidiſſẽt uiri iſrl ſe i arto poſitos: af
flictus .n. erat pplus: abſcõderũt ſe in ſpelũ
cis ⁊ i abditis: in petris q̊ʒ ⁊ in antris et in

cisternis. Hebrei autē trāsierūt iordanē: in trā gad ⁊ galaad. Cūqꝫ adhuc ēet saul i galgala: vniuersus ppl's ꝑterrit' ē q̄ seq̄bat eū. Et expectauit septē dieb' iuxta placitū samuel: ⁊ ñ uēit samuel i galgala. Dilapsusqꝫ ē ppl's ab eo. Ait ḡ saul: Afferte mihi holocaustum ⁊ pacifica. Et obtulit holocaustū. Cūqꝫ ꝯplesset offerēs holocaustū: ecce samuel ueniebat. Et egressus ē saul obuiā ei: ut salutaret eū. Locutusqꝫ ē ad eū samuel: Quid fecisti? Rñdit saul: Quia uidi ꝙ ppl's dilaberet a me: ⁊ tu nō ueneras iuxta placitos dies: Porro philistijꝫ ꝯgregati fuerant i machmas: dixi: Nūc descēdēt philistijm ad me i galgala: ⁊ faciē dñi nō placaui. Necessitate ꝯpulsus obtuli holocaustū dño. Dixitqꝫ samuel ad saul: Stulte egisti: nec custodisti mādata dñi dei tui q̄ ꝑcepi tibi. Q̄ si nō fecisses: iaꝫ nūc ꝑparasset dñs regnū tuū sup isrl' in sempiternū. Sꝫ neq̄q̄ regnū tuū ultra ꝯsurget. Quesiuit dñs sibi uirū iuxta cor suū: ⁊ ꝑcepit ei dñs ut ēet dux sup ppl'm suū: eo ꝙ ñ ꝯseruaueris q̄ ꝑcepit dominus. Surrexit āt samuel: ⁊ ascēdit ð galgalis i gabaa beniamī. Et reliq̄ ppl'i ascēdeꝛt post saul obuiā ppl'o q̄ expugnabāt eos: venientes ð galgala i gabaa i colle beniami. Et recēsuit saul ppl'm q̄ inuēti fuerāt cū eo. q̄si sexcētos uiros: ⁊ saul ⁊ ionathas fili' eius ppl'sqꝫ q̄ iuēt' fuerat cū eis: erat in gabaa beniamin. Porro philistijm ꝯsederant in machmas. Et egressi sūt ad ꝑdādū ð castris philistinoꝝ tres cunei. Unus cune' ꝑgebat ꝯtra uiā effrai ad trā saul. Porro alius igꝛ diebatur p uiā bethorō. Terti' aūt vterat se ad iter t'mini in tra sabaa iminētis uallis seboim ꝯtra desertū. Porro faber ferrari' nō inueniebat in oi tra isrl'. Cauerāt. n. philistijꝫ ne forte facerēt hebrei gladiū aut lanceaꝫ. Descēdebat ḡ ōis isrl' ad philistijm ut acuēt unusq̄sqꝫ vomerē suū ⁊ ligonē ⁊ securim et tridentē ⁊ sarculū. Retuse itaqꝫ erant acies uomeꝝ ⁊ ligonū ⁊ tridentiū ⁊ securiū usqꝫ ad stimulū corrigendū. Cūqꝫ uenisset dies prelij nō ē inuent' ensis ⁊ lancea in mānu toti' ppl'i q̄ erat cū saul ⁊ iōatha: excepto saul ⁊ ionatha filio ei'. Egressa ē aūt statio philistijm ut trāscēdēt i machmas.

C. XIIII.

Et accidit i q̄dā die ut diceret iōathas filius saul ad adolescentē armigeruꝫ suū: Ueni ⁊ transeamus ad stationeꝫ philistinoꝝ que ē trans locū illū. Patri autem suo hoc ipsū nō idicauit. Porro saul morabat i extrema ꝑte gabaa: sub malogranato q̄ erat i agro gabaa. Et erat ppl's cū eo q̄si sexcētoꝝ uiroꝝ. Et achias fili' achitob fr̄is icaboth filij phinees: q̄ ort' fuerat ex heli sacerdote dñi i sylo: portabat ephot. Sꝫ ⁊ populus igrabat q̄ isset ionathas. Erāt āt int' ascensus p q̄s nitebat ionathas trāsire ad stationē philistinoꝝ eminētes petre ex vtraqꝫ ꝑte: ⁊ q̄i i modū dētiū scopl'i hic īde ꝑrupti. Nomē uni boses: ⁊ nomē alt'i sene. Un' scopul' ꝓminēs ad aq̄lonē exaduerso machmas: ⁊ alt' ad meridiē ꝯtra gabaa. Dixit āt ionathas ad adolescētē armigeꝝ suuꝫ. Ueni trāseam' ad stationē icircūcisoꝝ hoꝝ: si forte faciat dñs ꝓ nob': q̄a nō ē dño difficile saluare uel i multis uel in paucis. Dixitqꝫ ei armigē su': Fac ōia q̄ placēt aio tuo. Perge q̄ cupis: ⁊ ero tecū ubicūqꝫ uolueris. Et ait ionathas: Ecce nos trāsimus ad uiros istos. Cūqꝫ apparuerim' eis: si taliteꝛ locuti fuerint ad nos: manete donec ueniam' ad uos: stem' i loco nr̄o: nec ascēdam' ad eos. Si autē dixerit ascēdite ad nos: ascēdamus ad eos: q̄a tradidit eos dñs i manibus nr̄is. Hoc erit nob' signū. Apparuit igr̄ vterqꝫ stationi philistinoꝝ. Dixerūtqꝫ philistijm: En hebrei egrediunt de cauernis i q̄b' abscōditi fuerāt. Et locuti st' uiri de statiōe ad ionathan ⁊ ad armigeꝝ ei': dixerūtqꝫ: Ascēdite ad nos: ⁊ ostēdem' uob' rem. Et ait iōathas ad armigeꝝ suū: Ascēdam'. Seq̄r me. Tradidit. n. dñs eos i man' isrl'. Ascēdit aūt ionathas manib' ⁊ pedib' repetās: ⁊ armiger ei' p' eū. Itaqꝫ cū uidissēt faciē ionathe: alij cadebāt āte ionathā: alios armiger eius interficiebat: sequēs eū. Et facta ē plaga ꝑma quā ꝑcussit ionathas ⁊ armiger ei' q̄si uiginti uiroꝝ: in media parte iugeri: quā par boū i die arare ꝯsueuit. Et factū ē miraculū i castris ⁊ p agros. Sꝫ ⁊ ōis ppl's statōis eoꝝ qui ierant ad ꝑdādū obstupuit: ⁊ ꝯturbata sūt castra. Et accidit quasi miraculū a deo. Et respexeꝛt speculatores saul q̄ erant i gabaa beniamin. Et ecce multitudo prostrata: ⁊ huc illucqꝫ diffugiens. Et ait saul populo qui erat cum eo: Requirite ⁊ uidete: quis abierit ex nobis. Cumqꝫ requisissent: repertū est non adesse ionathā ⁊ armigerū eius. Et ait saul ad acchiam: Applica arcā domini. Erat eni ibi arca domini in die illa

cũ filijs isrl. Cũq; loq̃ret saul ad sacerdotē:
tumult⁹ magn⁹ exort⁹ ē i castris philistinoꝝ.
Crescebatq; paulatī: ⁊ clari⁹ resonabat. Et
ait saul ad sacerdotē: Contrahe manũ tuā.
Cōclamauit ergo saul ⁊ oīs ppl'us q̃ erat cũ eo:
⁊ uenerũt usq; ad locũ certaminis. Et ecce
v̄sus fuẽat gladius uniuscuiusq; ad ꝓximũ
suũ: ⁊ cedes magna nimis. Sed ⁊ hebrei q̃
fuerãt cum philistijm heri ⁊ nudiustertius
ascēderãtq; cũ eis i castris: reuersi sunt ut
ēent cũ isrl: ⁊ his q̃ erãt cũ saul ⁊ ionatha.
Oēs q̃q; israelite q̃ se abscōderãt in monte
effraim: audientes q͛ fugissent philistei: so
ciauerũt se cũ suis i ꝓlio. Et erãt cũ saul q̃si
decē milia uiroꝝ: ⁊ saluauit dñs de⁹ israel
in die illa. Pugna aũt ꝑuẽit usq; ad betha
uen. Et uiri isrl sociati sũt sibi i die illa. Ad
iurauit autē saul ppl'm dicēs: Maledictus
uir q̃ comederit panē usq; ad uespaꝫ donec
vlciscar ꝺ inimicis meis. Et nō mãducauit
uniuersus ppl'us panē. Oīsq; t̃re uulg⁹ ue-
nit i saltũ: in q̃ erat mel sup faciē agri. In-
gressus ē itaq; ppl'us saltũ ⁊ apparuit fluēs
mel: nullusq; applicuit manũ ad os suũ. Ti
mebat. n. ppl'us iuramētũ. Porro ionathas
nō audierat: cũ adiuraret pr̃ ei⁹ ppl'm. Extē
ditq; sũmitatē v̄ge quã habebat in manu:
⁊ intinxit i fauũ mellis. Et conuertit manũ
suã ad os suũ: ⁊ illuminati sũt oculi ei⁹. Re
spōdēsq; un⁹ ꝺ ppl'o ait: Iureiurãdo ꝯstrin
xit pr̃ tu⁹ ppl'm dicēs: Maledictus uir q̃ co
mederit panē hodie. Defecerat autē ppl'us.
Dixitq; ionathas: Turbauit pat̃ meus ter
rã. Uidistis ipsi quia illuminati sunt oculi
mei: eo q͛ gustaueri paululũ de melle isto:
quãto mag̃ si comedisset ppl'us de ꝑda ini
micoꝝ suoꝝ quã reppit? Nōne maior pla-
ga facta fuisset i philistijm? Percusserũt ergo
i die illa philisteos a machmis usq; i hailō
Defatigat⁹ ē aũt ppl'us nimis: ⁊ v̄sus ad ꝑdã
tulit oues ⁊ boues ⁊ uitulos: ⁊ mactauerũt
in t̃ra. Comeditq; ppl'us cũ sanguine. Nũ
ciauerunt autēꝫ sauli dicētes: q͛ ppl'us pec
casset domīo comedēs cum sãguine. Qui
ait: Preuaricati estis. Uoluite ad me iam
nunc saxum grande. Et dixit saul: Disper
gamini in vulgus: ⁊ dicite eis ut adducat
ad me unusquisq; bouem suum ⁊ arietem:
⁊ occidite super istud ⁊ vescimini: ⁊ nō pec
cabitis dño comedentes cum sanguine. Ad
duxit itaq; oīs populus unusquisq; boueꝫ
in manu sua usq; ad nocteꝫ: ⁊ occiderunt

ibi. Edificauit autē saul altare dño. Tũcq;
ꝑmũ cepit edificarẽ altare dño. Et dixit saul:
Irruamus sup philisteos nocte: ⁊ vastemus
eos usq; dũ illucescat mane: nec relinquam⁹
ex eis uirũ. Dixitq; ppl'us: Oē qꝺ bonũ tibi
videt̃ in oculis tuis: fac. Et ait sacerdos: Ac
cedamus huc ad deũ. Et cōsuluit saul dñꝫ
dicens: Nũ persequar philistym? Si trades
eos in manu israel? Et nō r̃ndit ei i die illa.
Dixitq; saul: Applicate huc uniuersos an-
gulos ppl'i: ⁊ scitote ⁊ uidete ꝑ quē acciderit
hoc pecc̃m hodie. Uiuit dñs saluator israel:
q: si ꝑ ionathã filiũ meũ factũ ē: absq; retra
ctione morietur. Ad qꝺ nullus contradixit
ei ꝺ oi ppl'o. Et ait ad uniuersũ isrl: Sepa-
ramini uos i ꝑtē unã: ⁊ ego cũ ionatha filio
meo ero i ꝑte alt̃a. R̃nditq; ppl'us ad saul:
Qꝺ bonũ tibi uidet̃ i oculis tuis: fac. Et di
xit ad dñꝫ deũ israel: Dñe deus israel da iu
diciũ: q̃d ē q͛ nō r̃nderis seruo tuo hodie? Si
in me aut i ionatha filio meo ē iniq̃tas hec:
da ostēsionē. Aut si hec iniquitas ē i populo
tuo: da s̃citatē. Et dep̃hensus ē ionathas ⁊
saul: ppl'us autē exiuit. Et ait saul: Mittite
sortē int̃ me ⁊ inter ionathã filiũ meuꝫ. Et
capt⁹ ē ionathas. Dixit autē saul ad iōathã
Indica mihi q̃d feceris. Et indicauit ei iona-
thas: ⁊ ait: Gustãs gustaui i sũmitate virge
q̃ erat in mãu mea paululũ mell'. Et ecce e
go morior? Et ait saul: Hec faciat mihi de⁹
⁊ hec addat: q̃a morte morieris ionatha. Di
xitq; ppl'us ad saul: Ergo ne ionathas mo
rietur: q̃a fecit salutē hãc magnã in isrl? Hoc
nefas ē. Uiuit dñs: si ceciderit capillus ꝺ ca
pite ei⁹ in t̃rã: q̃a cũ deo op̃atus ē hodie. Li
berauit ergo ppl'us ionathan ut n̄ moreret̃. Re
cessitq; saul: nec ꝑsecut⁹ ē philistym. Porro
philistijm abierũt i loca sua. Et saul ꝯfirma-
to regno sup isrl pugnabat ꝑ circuitum ad
uersũ oēs inimicos eius: ꝯtra moab ⁊ filios
ãmon ⁊ edom: ⁊ reges soba ⁊ philisteos: et
q̃cũq; se v̄terat: supabat. Cōgregatoq; exẽ
citu percussit amalech: et eruit israel de ma
nu uastatoruꝫ eius. Fuerunt autē filij saul:
ionathas ⁊ iesui ⁊ melchisua. Et nomina
duarũ filiarũ eius: nomen primogenite me
rob: ⁊ nomen minoris michol: ⁊ nomē vxo
ris saul achinoem filia achimaas. Et no-
men principis militie eius abner filius ner:
patruelis saul. Porro cis fuit pater saul: et
ner pater abner fili⁹ abiel. Erat autē bellũ
potens aduersum philisteos oībus diebus

saul. Nā quecūqȝ uiderat saul uiruȝ forteȝ
⁊ aptuȝ ad preliū: sociabat eū sibi.

C.XV.

ET dixit samuel ad saul: Me misit do
minus ut ungerē te i regē sup populū
eius israel. Nunc ergo audi uocē domini.
Hec dic̄ dn̄s exercituū: Recēsui q̄cūqȝ fec̄ a
malech israeli: quō restitit ei i uia cū ascen
deret de egypto. Nunc ḡ vade ⁊ ꝑcute ama
lech: ⁊ demolire uniuersa eius. Non parcas
ei: ⁊ nō ꝯcupiscas ex rebus ipsi⁹ aliquid: sȝ
interfice a uiro usqȝ ad mulierē: ⁊ paruulū
atqȝ lactantē: bouē ⁊ ouē camelū ⁊ asinū.
Precepit itaqȝ saul pp̄lo: ⁊ recēsuit eos q̄si
agnos ducēta milia peditū: ⁊ decē milia ui
roꝝ iuda. Cūqȝ uenisset saul usqȝ ad ciuita
tē amalech: tetendit insidias i torrēte. Dixit
qȝ saul cineo: Abite: recedite: atqȝ discedite
ab amalech: ne forte iuoluā te cū eo. Tu.n.
fecisti mīſicordiā cū oib⁹ filijs isrl̄: cū ascē
rēt de egypto. Et recessit cineus de medio a
malech. Percussitqȝ saul amalech ab euila
donec uenias sur: q̄ ē e regiōe egypti. Et ap
ꝑhēdit agag regē amalech uiuū. Oē autē
vulg⁹ int̄fecit in ore gladij. Et pepcit saul et
pp̄lus agag ⁊ optimis gregibus ouiū ⁊ arm̄
torū: ⁊ uestib⁹ ⁊ arietib⁹: ⁊ uniuersis q̄ pul
chra erāt: nec uoluerūt disp̄dere ea. Quic
q̄d ḡ uile fuit ⁊ reprobū: hoc demoliti sūt.
Factū ē aūt v̄bū dn̄i ad samuel dicēs: Peni
tet me ꝙ ꝯstitueri saul regē: q̄a dereliq̄t me
⁊ v̄ba mea ope n̄ ipleuit. Cōtristatusqȝ ē sa
muel: ⁊ clamauit ad dn̄m tota nocte. Cūqȝ
d̄ nocte surrexissȝ samuel ut iret ad saul ma
ne: nūciatū ē samueli eo ꝙ uenisset saul in
carmelū: ⁊ erexisset sibi fornicē triūphaleȝ:
⁊ reuersus trāsisset: d̄scēdissetqȝ i galgala.
Uēit ḡ samuel ad saul: ⁊ saul offerebat ho
locaustū dn̄o d̄ initijs p̄daꝝ q̄ attulerat ex
amalech. Et cū uenisset samuel ad saul: di
xit ei saul: Bn̄dictus tu dn̄o. Impleui v̄bū
dn̄i. Dixitqȝ samuel: Et q̄ ē hec uox greguȝ
q̄ resonat i aurib⁹ meis: ⁊ arm̄toꝝ quā ego
audio? Et ait saul: De amalech adduxerūt
ea. Pepcit.n. pp̄lus meliorib⁹ ouib⁹ ⁊ armē
tis ut imolarent dn̄o deo tuo: reliq̄ v̄o occi
dimus. Ait aūt samuel ad saul: Sine me: ⁊
idicabo tibi q̄ locut⁹ sit dn̄s ad me nocte. Di
xitqȝ ei: Loq̄re. Et ait samuel: Nōne cū par
uulus ēēs i oculis tuis caput in tribub⁹ isrl̄
factus es? Unxitqȝ te dn̄s in regē sup isrl̄ ⁊
misit te dn̄s in uiā: ⁊ ait: Uade ⁊ int̄fice pec
catores amalech: ⁊ pugnabis ꝯtra eos usqȝ
ad internitionē eoꝝ. Quaꝛ ḡ nō audisti uo
cē dn̄i: sȝ uersus ad p̄dā es: ⁊ fecisti malū in
ocul̄ dn̄i? Et ait saul ad samuelē: Immo au
diui uocē dn̄i: ⁊ ambulaui i uia ꝑ quā misit
me dn̄s: ⁊ adduxi agag regē amalech: ⁊ a
malech iterfeci. Tulit āt d̄ p̄da pp̄lus oues
⁊ boues primitias eorū que cesa sunt ut im
molet dn̄o deo suo in galgalis. Et ait samu
el: Nūquid vult dominus holocausta aut
uictimas: ⁊ non potius ut obediat uoci do
mini? Meliō ē.n. obediētia q̄ꝫ uictime: ⁊ au
scultare: magis q̄ꝫ offerre adipeȝ arietū: qm̄
q̄si pecc̄m ariolandi ē repugnare: ⁊ q̄si scelus
idolatrie nolle acquiesceꝛ. Pro eo ḡ ꝙ abie
cisti sermonē dn̄i: abiecit te dn̄s ne sis rex.
Dixitqȝ saul ad samuelē: Peccaui: q̄a p̄ua
ricatus sū sermonē dn̄i: ⁊ uerba tua: timēs
pp̄lm: ⁊ obediēs uoci eoꝝ. Sȝ nc̄ pōta q̄so
pecc̄m meū: ⁊ reuertē mecū ut adoreȝ dn̄m.
Et ait samuel ad saul: Nō reuertar tecū: q̄ꝛ
ꝓiecisti sermonē dn̄i: ⁊ ꝓiecit te dn̄s: ne sis
rex sup isrl̄. Et cōuersus ē samuel ut abiret.
Ille autē app̄hendit sūmitatē pallij eius: q̄
⁊ scissa ē. Et ait ad eū samuel: Scidit dn̄s
regnū isrl̄ a te hodie: ⁊ tradidit illud ꝓxio
tuo meliori te. Porro triūphator i isrl̄ non
parcet: ⁊ penitudie nō flecteꝛ. Neqȝ.n. hō ē
ut agat pēitētiā. At ille ait: Peccaui. Sȝ nc̄
honora me coram senioribus populi mei
⁊ corā isrl̄: ⁊ ꝛuertē mecū: ut adorē dn̄ȝ deū
tuū. Reuersus ḡ samuel: secut⁹ ē saulē. Et a
dorauit saul dn̄ȝ. Dixitqȝ samuel: Adduci
te ad me agag regē amalech. Et oblat⁹ ē ei
agag pīguissim⁹ tremēs. Et dixit agag: Sic
cine separat amara mors? Et ait samuel:
Sic̄ fecit absqȝ liber̄ mulieres gladi⁹ tu⁹: sic
absqȝ liber̄ erit int̄ mulieres mat̄ tua. Et in
frusta cōcidit eū samuel corā dn̄o i galgal̄.
Abijt aūt samuel in ramatha: saul v̄o ascē
dit i domū suā i gabaa. Et nō uidit samuel
ultra saul usqȝ i diē mortis sue. Uerūtn̄ lu
gebat samuel saul: qm̄ dn̄ȝ penitebat ꝙ ꝯsti
tuisset regeȝ saul sup israel.

C.XVI.

DIxitqȝ dn̄s ad samuelē: Usqȝq̄ tu lu
ges saul: cū ego proiecerī eū ne regnet
super israel? Imple cornu tuū oleo: ⁊ ueni
ut mitā te ad isai bethleemiten. Prouidi
.n. in filijs eius mihi regē. Et ait samuel:
Quomodo uadaȝ? Audiet.n. saul: ⁊ iterfi
ciet me. Et ait dominus: Uitulū de arm̄to

tolles i mãu tua: ⁊ dices: Ad imolãdũ dño
veĩ. Et uocabꝰ isai ad uictimã. Et ego oñdã
tibi qd facias: ⁊ unges quẽcũqꝫ mõstrauẽo
tibi. Fecit ẽg samuel sicut locutus est ei dñs.
Ueniťqꝫ i bethleẽ. Et ãmirati sũt seniores
ciuitatis: occurrẽtes ei. Dixerũtqꝫ: Pacificꝰ
ne ẽ ingressus tuꝰ? Et ait: Pacificus. Ad im
molãdũ dño veni. Scificamini: ⁊ uẽite me
cũ ut imolẽ. Sãctificauit ẽg isai ⁊ filios eiꝰ:
⁊ vocauit eos ad sacrificiũ. Cũqꝫ ingressi
ẽent: vidit heliab ⁊ ait: Nũ corã domino ẽ
christus eiꝰ? Dixit dñs ad samuelẽ: Ne res-
picias vultũ eiꝰ: neqꝫ altitudinẽ statuꝫ eius:
qm̃ abieci eũ: nec iuxta intuitũ hois ego iu-
dico. Hõ.n. uidet ea q̃ parẽt: dñs autẽ ituet
cor. Et uocauit isai amiadab ⁊ adduxit eũ
corã samuel. Qui dixit: Nec hũc elegit do
minꝰ. Adduxit aũt isai sãma: d q̃ ait. Etiaꝫ
hũc ñ elegit dñs. Adduxit itaqꝫ isai septẽ fi
lios suos coram samuel. Et ait samuel ad
isai: Nõ elegit dñs ex istis. Dixitqꝫ samuel
ad isai: Nũqd iã ꝯpleti sũt filij? Qui rñdit:
adhuc reliquꝰ ẽ paruulus: ⁊ pascit oues. Et
ait samuel ad isai: Mitte: ⁊ adduc eũ. Nec
n. discũbemꝰ ꝑusq̃ huc ille vẽiat. Misit ẽg ⁊
adduxit eũ. Erat autẽ ruffus ⁊ pulcher aspe
ctu: decoraqꝫ facie. Et ait dñs: Surge ⁊ un
ge eũ. Ipse ẽ eni. Tulit ẽg samuel cornu olei:
⁊ vnxit eũ i medio fratꝝ eiꝰ. Et directꝰ ẽ sps
dñi a die illa i dauid: ⁊ deiceps. Surgẽsqꝫ
samuel abijt i ramatha. Spũs autẽ dñi re-
cessit a saul: ⁊ exagitabat eũ spũs nequã a
dño. Dixerũtqꝫ serui saul ad eũ: Ecce spũs
dñi malꝰ exagitat te. Jubeat dñs nr̃ rex: ⁊ s
ui tui q̃ corã te sũt querent hominẽ scientẽ
psallẽ cithara: ut qñ arripuerit te spũs dñi
malꝰ: psallat manu sua: ⁊ leuꝰ feras. Et ait
saul ad seruos suos. Prouidete ẽg mihi a
liquẽ bñ psallentẽ: ⁊ adducite eũ ad me. Et
rñdẽs vnꝰ d puerl: ait: Ecce uidi filiũ isai be
thleemitẽ sciẽtẽ psallẽ ⁊ fortissimũ robore:
⁊ uirꝝ bellicosũ: ⁊ prudẽtẽ i ṽbis: ⁊ virꝝ pul
chrũ: ⁊ dñs ẽ cũ eo. Misit ẽg saul nũcios ad
isai dicẽs: Mitte ad me dauid filiũ tuũ: q ẽ
i pascuis. Tulit itaqꝫ isai asinũ plenũ pani
bus: ⁊ lagenã uini: ⁊ hedũ de caprl vnũ: et
misit p manũ dauid filij sui sauli. Et uenit
dauid ad saul: ⁊ stetit coraꝫ eo. At ille dile-
xit eũ nimis: et factꝰ ẽ eiꝰ armiger. Misitqꝫ
saul ad isai dicẽs: Stet dauid i ꝯspcũ meo.
Inuẽit.n. gratiã i oculis meis. Igiẗ qñcũqꝫ
spiritus domini malus arripiebat saul: da
uid tollebat citharaꝫ ⁊ pcutiebat mãu sua:
⁊ refocillabaẗ saul: ⁊ leuiꝰ habebat. Recede
bat eni ab eo spũs malus.

C.XVII.

Congregantes autẽ philistijm agmia
sua in preliuꝫ: conuenerunt in sochot
iude: ⁊ castrametati sunt inter sochot ⁊ aze
cha i finibꝰ domim. Porro saul ⁊ uiri israel
ꝯgregati: uenerunt in ualle terebinthi: et
direxerũt aciẽ ad pugnãdũ ꝯtra philistijm.
Et philistijm stabãt sup mõtẽ ex pte hac: ⁊
isrl̃ stabat supra mõtẽ ex altera parte vall̃:
q̃ erat inẗ eos. Et egressus ẽ uir spuriꝰ d ca
stris philistioꝝ noie goliath de geth: altitu-
dinis sex cubitoꝝ ⁊ palmo: ⁊ cassis erea su
p caput eiꝰ: ⁊ lorica hamata iducbaẗ. Porro
põdus lorice eiꝰ qnqꝫ milia sicloꝝ eris erat:
⁊ ocreas ereas hẽbat i crurībꝰ: ⁊ clypeꝰ ereꝰ
tegebat hũeros eiꝰ. Hastile ãt haste eiꝰ erat
q̃si liciatoriũ texẽtiũ. Ipsũ ãt ferrũ haste eiꝰ
sexcẽtos siclos habebat ferri. Et armiger e
ius añcedebat eũ. Stansqꝫ clamabat aduẽ
sũ phalãgas isrl̃: ⁊ dicebat eis: Quaꝫ uẽistl
parati ad ꝓliũ? Nũqd ego nõ sũ philisteꝰ: ⁊
uos serui saul? Eligite ex uobꝭ uirꝝ: ⁊ descẽ-
dat ad singulare certamen. Si quiuerit pu
gnare mecũ ⁊ pcusserit me: erimꝰ uobꝭ s̃ui.
Si ãt ego ꝓualuero ⁊ pcussero eũ: uos s̃ui
eritis: ⁊ seruietis nobꝭ. Et aiebat philisteus.
Ego exprobraui agminibus isrl̃ hodie. Date
mihi uirũ: ⁊ ineat mecũ singulare certamẽ.
Audiẽs ãt saul ⁊ oẽs israelite sermões phi
listei huiuscemõi: stupebãt ⁊ metuebãt ni-
mis. Dauid aũt erat filiꝰ viri effratei d quo
supra dictũ ẽ d bethleẽ iuda: cui nomẽ erat
isai: q̃ habebat octo filios: ⁊ erat uir i diebꝰ
saul senex ⁊ grãdeꝰ inẗ uiros. Abierũt autẽ
tres filij eiꝰ maiores pꝰ saul in ꝓliũ. Et noia
triũ filioꝝ eiꝰ q̃ prexeĩt ad bellũ: heliab pri-
mogenitus: ⁊ secũdus aminadab: tertius qꝫ
samma. Dauid ãt erat minꝰ. Tribꝰ ẽg maio
ribus secutis saulẽ: abijt dauid ⁊ reuersus ẽ
a saul: ut pasceret gregẽ pr̃is sui i bethleeꝫ.
Procedebat ṽo philisteꝰ mãe ⁊ vespe: ⁊ sta-
bat q̃draginta diebꝰ. Dixit ãt isai ad dauid
filiũ suũ: Accipe fr̃ibꝰ tuis ephi polẽte ⁊ de-
cẽ panes istos: ⁊ curre i castra ad fr̃es tuos:
⁊ decẽ formellas casei: has deferes ad tribu
num. Et fratres tuos uisitabis si recte agãt
⁊ cum quibus ordinati sunt disce. Saul
autem ⁊ illi ⁊ oẽs filij israel in ualle terebin
thi pugnabãt aduersũ philistijm. Surexit

itaqꝫ dauid mane: ⁊ cōmēdauit gregē custo-
di: ⁊ onust⁹ abijt sic pcepat ei isai. Et uēit ad
locū magala ⁊ ad exercitū: q̄ egressus ad pu
gnā uociferat⁹ ēat i certamie. Direxerāt.n.a
ciē isrl': sꝫ ⁊ philistijꝫ ex aduerso fuerāt ppa
ti. Derelinquēs ġ dauid uasa q̄ attulerat sb
manu custodis ad sarcinas: cucurrit ad lo-
cū certamis: ⁊ itrogabat si oia recte agerēt
erga fr̄es suos. Cūqꝫ adhuc ille loq̄ret eis
apparuit vir ille spuri⁹ ascēdēs goliath noie
philiste⁹ de geth: d castris philistinoꝝ. Et lo
quēte eo hec eadē v̄ba: audiuit dauid. Oēs
āt israelite cū uidissent uirū fugerūt a facie
eius: timētes eū valde. Et dixit vnusq̄spiaꝫ
de isrl': Nū uidisti virꝫ hūc q̄ ascendit? Ad
exprbrādū.n. isrl' ascēdit. Uirū ġ q̄ pcusserit
eū: ditabit rex diuitijs magnis: ⁊ filiā suam
dabit ei: ⁊ domū p̄ris ei⁹ faciet absqꝫ tribu
to in isrl'. Et ait dauid ad uiros q̄ stabāt se
cū dicēs: Quid dabit viro q̄ pcusserit phili
steū hūc: ⁊ tulerit opprobriū de isrl'? Quis
ē.n. hic philiste⁹ icircūcisus: q̄ exprobrauit
aciē dei viuētis? Referebat aūt ei pplus eū-
dē sermonē dicēs: Hec dabunt uiro: q̄ pcus
serit eū. Qd cū audisset heliab frater eius
maior loquēte eo cū alijs: irat⁹ ē ɔtra dauid
⁊ ait: Quare uenisti: ⁊ q̄re dereliq̄sti paucu
las oues illas i deserto? Ego noui supbiam
tuā ⁊ neq̄tiā cordis tui: q̄a ut uideres p̄liuꝫ
descēdisti. Et dixit dauid: Quid feci? Nun
quid non uerbū est? Et declinauit paululū
ab eo ad aliū. Dixitqꝫ eūdē sermonē. Et res
pondit ei populus uerbū sicut prius. Audi
ta sunt autē uerba que locutus ē dauid: et
annunciata in ɔspectu saul. Ad quem cum
fuisset adductus: locutus est ei: Non conci
dat cor cuiusq̄ in eo. Ego seruus tu⁹ vadā:
⁊ pugnabo aduersus philisteū. Et ait saul
ad dauid: Nō uales r̄sistē philisteo isti nec
pugnare aduersus eū: quia puer es. Hic au
tem uir bellator est ab adolescentia sua. Di
xitqꝫ dauid ad saul: Pascebat seruus tuus
patris sui gregeꝫ: ⁊ ueniebat leo uel ursus
⁊ tollebat arietem de medio gregis: ⁊ perse
quebar eos ⁊ percutiebā: eruebamqꝫ d ore
eoꝝ. Et illi ɔsurgebant aduersū me: ⁊ app
hendebā mentū eoꝝ: ⁊ suffocabā interficiebā
qꝫ eos. Nā ⁊ leonem ⁊ vrsuꝫ interfeci ego s
uus tuus. Erit igitur ⁊ philisteus hic in-
circuncisus q̄i unus ex eis. Nunc vadam:
⁊ auferā opprobriū ppl'i. Qm̄ quis est iste
philiste⁹ incircūcisus: q̄ ausus ē maledicere
exercitui dei uiuentis? Et ait dauid: Dn̄s q̄
eripuit me de manu leonis ⁊ de māu vrsi:
ipse me liberabit de manu philistei huius.
Dixit āt saul ad dauid: Uade: ⁊ dn̄s tecū sit.
Et induit saul dauid uestimētis suis: ⁊ ipo-
suit galeā ereā sup caput eius: ⁊ uestiuit eū
lorica. Accinctus ġ dauid gladio ei⁹ sup ve
stē suā: cepit tētare si armat⁹ posset icedē.
Nō.n. habebat ɔsuetudinē. Dixitqꝫ dauid
ad saul: Nō possū sic icedē: q2 nō usū hēo.
Et deposuit ea. Et tulit baculū suū quē sp
habebat in manib⁹: ⁊ elegit sibi q̇nqꝫ lym-
pidissimos lapides de torrēte: ⁊ misit eos i
perā pastoralē quā habebat secū: ⁊ fundā
manu tulit: ⁊ pcessit aduersum philisteuꝫ.
Ibat autē philisteus icedēs ⁊ appropiquās
aduersū dauid: ⁊ armiger eius an̄ eū. Cūqꝫ
inspexisset eū philisteus ⁊ uidisset dauid: d
spexit eū. Erat autē adolescēs ruffus: ⁊ pul
cher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid:
Nūq̇d ego cāis sū q2 tu uēis ad me cū bacu
lo? Et maledixit philisteus dauid in dijs su
is. Dixitqꝫ ad dauid: Ueni ad me: ⁊ dabo
carnes tuas volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re. Di
xit autē dauid ad philisteum: Tu uenis ad
me cū gladio ⁊ hasta ⁊ clypeo: ego autē ve-
nio ad te i noie dn̄i exercituū dei agminuꝫ
isrl' q̄b⁹ exprobrasti hodie: ⁊ dabit te dn̄s in
manu mea: ⁊ pcutiā te: ⁊ auferā caput tuū
a te. Et dabo cadauera castroꝝ philistijm
hodie volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re: ut sciat oīs
t̄ra: q̄a ē dn̄s deus i isrl': ⁊ nouerit uniuersa
eccl'ia hec: q2 n̄ in gladio nec in hasta saluat
dn̄s. Ipi⁹.n. ē bellū: ⁊ tradet uos i manus
n̄ras. Cū ġ surrexisset philiste⁹ ⁊ uēiret ⁊ ap
propiq̄ret ɔtra dauid: festiauit dauid: ⁊ oc
currit ad pugnā ex aduerso philistei. Et mi
sit manū suā i perā: tulitqꝫ unū lapidē ⁊ fū
da iecit: ⁊ circūducēs pcussit eū i frōte: ⁊ in
fixus est lapis in fronte eius: ⁊ cecidit in fa-
ciē suā sup t̄rā. Preualuitqꝫ dauid aduer
sū philisteū in funda ⁊ lapide: pcussūqꝫ phi
listeū iterfecit. Cūqꝫ gladiū nō hēret i māu
dauid: cucurrit ⁊ stetit super philisteū: ⁊ tu
lit gladium eius ⁊ eduxit euꝫ de uagia sua:
⁊ interfecit eum: preciditqꝫ caput eius. Ui
dentes autem philistijm q2 mortuus esset
fortissimus eorum fugerunt. Et consurgē-
tes uiri israel ⁊ iuda uociferati sunt: ⁊ perse
cuti sunt philisteos usqꝫ dū uenirent in val
lē ⁊ usqꝫ ad portas acharō. Cecideruntqꝫ
vulnerati de philistijm in uia sarim ⁊ vsqꝫ

ad geth: ⁊ usq3 ad acharon. Et reuertentes
filij israel postq̄ ꝑsecuti sunt philisteos: inua
serūt castra eoꝝ. Assumēs aūt dauid caput
philistei: attulit illō i irl'm: arma vo ei⁹ po-
suit i tab'naculo suo. Eo aūt tp̄e quo viderat
saul dauid egredientē ꝯtra philisteū: ait ad
abner ꝑncipē militie sue. De q̄ stirpe descen
dit hic adolescēs? Dixitq3 abner: Uiuit aīa
tua rex si noui. Et ait rex: Interroga tu cui⁹
fili⁹ sit iste puer. Cūq3 regressus esset dauid
ꝑcusso philisteo: tulit eū abner ⁊ itroduxit
corā saule: caput philistei h̄ntē i manu. Et
ait ad eū saul: De q̄ ꝓgenie es o adolescēs?
Dixitq3 dauid: Filius serui tui isai bethlee-
mite ego sum.

.XVIII.

Et factū ē cum cōplesset loq̄ ad saul:
aīa ionathe conglutinata ē aīe dauid
⁊ dilexit eū ionathas q̄si aīa3 suā. Tulitq3
eū saul in die illa: ⁊ non concessit ei ut reuer
teretur in domū p̄ris sui. Inierūt aūt dauid
⁊ ionathas fedus. Diligebat. n. eū q̄si aīam
suā. Nā expoliauit se ioathas tunica q̄ erat
indut⁹: ⁊ dedit eā dauid ⁊ reliq̄ uestimenta
sua vsq3 ad gladiū ⁊ arcū suū: ⁊ vsq3 ad bal
theū. Egrediebat q̄3 dauid ad oīa quecūq3
misisset eū saul: ⁊ prudent' se agebat. Posu
itq3 eū saul sup uiros belli: ⁊ acceptus erat
i oculis uniuersi ppl'i: maxieq3 i ꝯspectu fa
muloꝝ saul. Porro cū reuerteret' percusso
philisteo dauid: ⁊ ferret caput eius i irl'm:
egresse sūt mulieres de vniuersis vrbib⁹ isr'l
cantantes chorosq3 ducētes i occursū saul
r̄gis i tympanis leticie ⁊ i sistris: ⁊ p̄cinebāt
mulieres ludentes: atq3 dicentes: Percussit
saul mille ⁊ dauid decē milia. Iratus ē aūt
saul nimis: ⁊ displicuit i ocul' ei⁹ iste sermo.
Dixitq3: Dederūt dauid decē milia: ⁊ mihi
mille dederūt. Quid ei supest nisi solu3 re-
gnū? Nō rectis ḡ oculis saul aspiciebat da
uid: a die illa ⁊ deinceps. Post diē aūt alte
rā iuasit sp̄us dei mal⁹ saul: ⁊ ꝓphetabat i
medio dom⁹ sue. Dauid aūt psallebat māu
sua sicut p singl'os dies. Tenebatq3 saul lā
ceā ⁊ misit eā: putās q̄ ꝯfigere posset dauid
cū pariete. Et declinauit dauid a facie eius
secundo. Et timuit saul dauid: eo q̄ ēet dn̄s
cū eo ⁊ a se r̄cessisset. Amouit ḡ eū saul a se:
⁊ fecit eū tribunū sup mille viros. Et egre-
diebat' ⁊ itrabat i ꝯspcū ppl'i. In oībus q̄q3
vijs suis dauid prudent' agebat: ⁊ dn̄s erat
cū eo. Uidit itaq3 saul q̄ prudēs ēet nimis
⁊ cepit cauere eū. Oīs aūt isr'l ⁊ iuda dilige-
bat dauid. Ipe aūt igrediebat' ⁊ egrediebat'
ante eos. Dixitq3 saul ad dauid: Ecce filia
mea maior merob: ipsā dabo tibi vxorē: tā
tūmodo esto uir fortis: ⁊ preliare bella dn̄i.
Saul aūt reputabat dicēs: Non sit manus
mea i eo: s3 sit sup eū man⁹ philistioꝝ. Ait
aūt dauid ad saul: Quis ego sū: aut q̄ ē vita
mea: aut cognatio p̄ris mei in isr'l: ut fiā ge-
ner regis? Factū ē aūt tēpus cū deberet dari
merob filia saul dauid: data ē hadrieli mo
lathite vxor. Dilexit aūt dauid michol filia3
saul alterā. Et nūciatū ē saul: ⁊ placuit ei.
Dixitq3 saul: Dabo eā illi ut fiat ei i scanda
lū: ⁊ sit sup eū manus philistinoꝝ. Dixitq3
saul ad dauid: In duabus gener meus eris
hodie. Et mandauit saul s'uis suis. Loq̄mi
ad dauid clā me: dicētes: Ecce places regi: ⁊
oēs serui ei⁹ diligūt te. Nūc ḡ esto gener re-
gis. Et locuti s't serui saul i auribus dauid
oīa v'ba hec. Et ait dauid: Nū parū uidet'
vob' generū ēe regis? Ego aūt sū uir pauper
⁊ tenuis. Et renūciauerūt serui saul dicētes:
Huiuscemōi v'ba locut⁹ ē dauid. Dixit aūt
saul: Sic loq̄mini ad dauid: Nō h3 rex spō
salia necesse nisi tātū cētū preputia philisti-
noꝝ: ut fiat ultio de iimicis regis. Porro saul
cogitabat dauid tradē in man⁹ philistinoꝝ.
Cūq3 renūciassent serui ei⁹ dauid v'ba q̄ di-
xerat saul: placuit s'mo i oculis dauid ut fie
ret gener regis. Et p⁹ paucos dies surgēs da
uid: abijt i acharon cū uiris q̄ sub eo erant
⁊ ꝑcussit ex philistijm ducētos uiros: ⁊ attu
lit eoꝝ ꝑputia ⁊ ānumerauit ea regi: ut ēet
gener eius. Dedit itaq3 saul ei michol filiā
suā vxorē. Et vidit saul: ⁊ intellexit q̄ dn̄s
ēet cū dauid. Micol aūt filia saul diligebat
eū. Et saul magis cepit timē dauid. Factusq3
est saul inimic⁹ dauid cūctis dieb⁹. Et egressi
sūt p̄ncipes philistinoꝝ. A p̄ncipio aūt egres
sionis eoꝝ: prudēti⁹ se gerebat dauid q̄ oēs
uiri saul: ⁊ celebre factū ē nomē ei⁹ nimis.

.XIX.

Locutus ē autē saul ad ionathan filiū
suū ⁊ ad omnes seruos suos: ut occi-
derent dauid. Porro ionathas filius saul
diligebat dauid ualō. Et indicauit ioathas
dauid dicens: Querit saul pater meus occi
dere te. Quaꝓpt' obserua te queso mane: ⁊
manebis clam ⁊ absconderis. Ego autē egrē
diēs stabo iuxta patrē meū i agro ubicūq3
fuerit: ⁊ ego loquar de te ad patrem meum

⁊ q̄cūq3 uidēo nūciabo tibi. Locut᷒ ē ergo
ionathas de dauid bona ad saul prēz suū.
Dixitq3 ad eū: Ne pecces rex i seruū tuum
dauid: q̄a nō peccauit tibi: ⁊ opa eius bona
sūt tibi ualde: ⁊ posuit aīaz suā i māu tua: ⁊
pcussit philisteū: ⁊ fecit dn̄s salutē magnaz
vniuerso israeli. Uidisti: ⁊ letat᷒ es. Quarē
ḡ peccas i sanguie inoxio: intficiēs dauid q̄
ē absq3 culpa? Qđ cū audisset saul: placat᷒
voce ionathe iurauit. Uiuit dn̄s: q̄a nō oc-
cidet. Uocauit itaq3 ionathas dauid: ⁊ idi-
cauit ei oīa v̄ba hec. Et itroduxit iōathas
dauid ad saul: ⁊ fuit añ eū sicut erat heri ⁊
nudiusterti᷒. Motū ē autē rursū bellū: ⁊ e-
gressus dauid pugnauit aduersū philistiī: p
cussitq3 eos plaga magna: ⁊ fugerūt a facie
ei᷒. Et fact᷒ ē sp̄s dn̄i malus i saul. Sedebat
aūt i domo sua: ⁊ tenebat lāceā. Porro da-
uid psallebat i māu sua. Nisusq3 est saul ꝯ
figere dauid lācea in pariete. Et declinauit
dauid a facie saul. Lancea aūt casso vulnerē
plata ē in pariete: ⁊ dauid fugit: ⁊ saluatus
ē nocte illa. Misit ḡ saul satellites suos no
cte i domū dauid: ut custodirēt eū ⁊ intfice
ret mane. Qđ cū ānūciasset dauid michol
vxor sua dicēs: nisi saluaueris te nocte hac
cras morieri: deposuit eū p fenestrā. Porro
ille abijt ⁊ aufugit: atq3 saluat᷒ ē. Tulit aūt
michol statuā: ⁊ posuit eā sup lectū: ⁊ pellē
pilosā capraꝝ posuit ad caput eius: ⁊ oper
uit eā uestimētis. Misit aūt saul apparito
res q̄ rapent dauid: ⁊ rn̄sū est ꝙ egrotaret.
Rursūq3 misit saul nūcios ut vidērēt dauid
dicēs: Afferte eū ad me i lecto ut occidat.
Cūq3 venissēt nūcij: iuentū ē simulacrū su-
p lectū: ⁊ pellis capraꝝ ad caput eius. Dixit
q3 saul ad michol: Quarē sic illusisti mihi ⁊
dimisisti inimicū meū ut fugēt? Et respōdit
michol ad saul: Quia ipse locut᷒ est mihi
dicēs: Dimitte me: alioq̄n interficiā te. Da-
uid aūt fugiēs saluat᷒ ē. Et venit ad samuel
in ramatha: ⁊ nūciauit ei ōia que fecerat si
bi saul. Et abierunt ipse ⁊ samuel: ⁊ morati
sunt in naioth: Nūciatū ē aūt sauli a dicēti
bus: Ecce dauid in naioth i ramatha. Mi
sit ergo saul lictores ut raperēt dauid. Qui
cum uidissent cuneū prophetaruz uaticinā
tium: ⁊ samuel stantē super eos: factus est
etiā sp̄us dn̄i in illis: ⁊ prophetare ceperūt
etiā ipsi. Qđ cū nunciatū esset sauli: misit
⁊ alios nūcios. Prophetauerunt aūt ⁊ illi.
Et rursū misit saul tertios nūcios: qui ⁊ ipi
ꝓphetauerīt. Et irat᷒ iracūdia saul: abijt et
ipse i ramatha: ⁊ uenit usq3 ad cisternā ma
gnā q̄ ē i sochot. Et introgauit: ⁊ dixit: In
q̄ loco sūt samuel ⁊ dauid? Dictuzq3 est ei.
Ecce i naioth sūt in ramatha. Et abijt in
naioth in ramatha. Et factus est etiaz sup
eū sp̄us dn̄i: ⁊ ambulauit ingrediens: ⁊ pro
phetabat usq3 dū ueniret i naioth in rama
tha. Et expoliauit ēt ipse se uestimētis suis ⁊
ꝓphetauit cū cetis corā samuel: ⁊ cecinit nu
dus tota die illa ⁊ nocte. Un̄ ⁊ exiuit ꝓuer
biū: Nū ⁊ saul int̄ prophetas?

CXX.

Fugit aūt dauid de naioth q̄ ē i rama-
tha: veniensq3 locutus ē corā iōatha:
Quid feci? Que est iniquitas mea ⁊ quod
peccatū meū i patrē tuū: quia querit aīam
meā? Qui dixit ei: Absit a te: nō morieris.
Neq3. n. faciet pr̄ me᷒ q̄cq̄ grāde uel paruū
nisi p᷒us idicauērit mihi. Hūc ḡ celauit a me
pr̄ meus ſmonē tm̄mō. Neq̄q̄. n. erit istud.
Et iurauit rursū dauid. Et ait ille: Scit ꝑfe
cto pr̄ tu᷒ ꝙ iueni grāz i oculis tuis ⁊ dicet:
Nesciat hoc ionathas: ne forte tristetur.
Quinimo viuit dn̄s ⁊ uiuit aīa tua: q2 vno
tm̄ ut ita dicā gradu ego mōsq3 diuidimur.
Et ait iōathas ad dauid: Quodcūq3 dixērit
mihi aīa tua faciā tibi. Dixit aūt dauid ad
ionathan: Ecce calende sūt crastino: ⁊ ego
ex more sedē soleo iuxta regē ad uescendū.
Dimitte ḡ me ut abscōdar i agro usq3 ad ve
sperā diei t̄tie. Si respiciēs req̄sierit me pat̄
tuus: rn̄debis ei: Rogauit me dauid ut iret
celerit̄ in bethleē ciuitatē suā: quia victime
solēnes ibi sūt vniuersis ꝯtribulibus suis.
Si dixerit bn̄: pax erit ſuo tuo. Si āt fuērit
irat᷒: scito q2 ꝯpleta ē malitia ei᷒. Fac ḡ mi-
sericordiā in seruū tuū: q2 fedus dn̄i me fa-
mulū tuū tecū inire fecisti. Si aūt ē iniq̄tas
aliq̄ i me: tu me interfice: ⁊ ad patrē tuū ne
ītroducas me. Et ait ionathas: Absit hoc
a me. Nz. n. fieri pōt: ut si certe coḡuero cō
pletā ēe pr̄is mei maliciā ꝯtra te: n̄ ānūciez
tibi. Rn̄ditq3 dauid ad ionathan: Quis re
nūciabit mihi: siq̄d fōte rn̄derit tibi pr̄ tu᷒
dure de me? Et ait ionathas ad dauid: Ue
ni ⁊ egrediamur foras i agꝝ. Cūq3 exissent
ambo i agrū: ait ionathas ad dauid: Dn̄e
de᷒ isrl̄ si iuestigauero sn̄iaz pr̄is mei crastio
uel perendie ⁊ aliq̄d boni fuerit sup dauid:
⁊ nō stati misero ad te ⁊ notuz tibi fecero:
hec faciat de᷒ ionathe ⁊ hec augeat. Si aūt

pseuerauerit pr̄is mei malitia aduersū te: ī
uelabo aurē tuā ⁊ dimittā te ut vadas in
pace: ⁊ sit dn̄s tecū sicut fuit cū pr̄e meo. Et
si vixero: facies mihi misericordiā dn̄i: si vō
mortu⁹ fuero: n̄ auferes misericordiā tuā a do-
mo mea usq̄ ī sempiternū. Aut si nō fecero
qn̄ eradicauerit dn̄s īimicos dauid vnūquē
q̄ de terra auferat ionathan de domo sua
⁊ requirat dn̄s d̄ manu īimicorū dauid. Pepi-
git ergo ionathas fedus cū domo dauid. Et re
quisiuit dn̄s d̄ manu inimicorū dauid. Et addi
dit iōathas deierare dauid: eo q̄ diligeret illū.
Sicut.n. aiam suā ita diligebat eū. Dixitq̄ ad
eū ionathas: Cras calēde sūt: ⁊ requireris. Re
quiret.n. sessio tua usq̄ perēdie. Descēdes ergo
festin⁹ ⁊ vēies ī locū ubi celādus es: ī die qn̄
operari licz: ⁊ sedebis iuxta lapidē cui nomen
ē ezel. Et ego tres sagittas mittā iuxta eū: ⁊
iaciā q̄si exercens me ad signū. Mittā quoq̄ ⁊
puerū dicēs ei: Uade ⁊ affer mihi sagittas.
Si dixero puero: ecce sagitte intra te sūt tol
le eas: tu veni ad me: q̄a pax tibi ē ⁊ nihil ē
mali: viuit dn̄s. Si aūt sic locut⁹ fuero pue
ro: ecce sagitte ultra te sūt: vade ī pace: q̄a
dimisit te dn̄s. De vbo aūt qd̄ locuti fuim⁹
ego ⁊ tu: sit dn̄s int̄ me ⁊ te usq̄ ī sempiternū.
Abscōdit⁹ ē ergo dauid ī agro: ⁊ venerūt calen
de: ⁊ sedit rex ad comedēdū panē. Cūq̄ se-
disset rex sup cathedrā suā scḋm cōsuetudi
nē q̄ erat iuxta parietē: surrexit ionathas ⁊
sedit abner ex latē saul: vacuusq̄ apparuit
loc⁹ dauid: ⁊ nō ē locut⁹ saul q̄cq̄ ī die illa.
Cogitabat.n. q̄ forte euenisset ei ut non ēēt
mūdus nec purificat⁹. Cūq̄ illuxisset dies
secūda p⁹ calēdas: rursus apparuit uacu⁹ lo
cus dauid. Dixitq̄ saul ad iōathā filiū suū:
Cur nō uenit fili⁹ isai nec heri nec hodie ad
vescēdū? Rn̄ditq̄ ionathas sauli: Rogauit
me obnixe ut iret ī bethleē: ⁊ ait: Dimitte
me: qm̄ sacrificiū solēne ē ī ciuitate mea vn⁹
de fratribus meis acersiuit me. Nunc ergo si ī
ueni gratiā ī oculis tuis: vadā cito ⁊ uidebo
fratres meos. Ob hanc causā non uenit ad
mensam regis. Iratus autē saul aduersum
ionathan: dixit ei: Fili mulieris ultro uirū
rapientis: nūquid ignoro quia diligis filiū
isai in confusionem tuā: ⁊ in confusionem
ignominiose matris tue? Omnib⁹.n. dieb⁹
quibus filius isai uixerit sup terrā: non sta
bilieris tu neq̄ regnū tuū. Itaq̄ iam nunc
mitte ⁊ adduc eū ad me: q̄a fili⁹ mortis est.
Rn̄dēs āt iōathas sauli pr̄i suo: ait: Qua-
re morietur? Quid fecit? Et arripuit saul lan
ceā ut percuteret eū. Et itellexit ionathas: q̄
diffinitū esset a pr̄e suo ut iterficeret dauid.
Surrexit ergo ionathas a mēsa ī ira furoris: ⁊
nō comedit ī die calēdarū secūda panē. Cō-
tristat⁹ ē.n. sup dauid: eo q̄ cōfudisset eū pr̄
suus. Cūq̄ illuxisset mane: venit iōathas ī
agrū iuxta placitū dauid: ⁊ puer paruulus
cū eo. Et ait ad puerū suū: Uade ⁊ affer mi
hi sagittas quas ego iacio. Cūq̄ puer cucuris
set iecit aliā sagittā trās puerū. Uenit itaq̄
puer ad locū iaculi qd̄ miserat iōathas. Et
clamauit ionathas p⁹ tergū pueri: ⁊ ait: Ec
ce ibi est sagitta: porro ultra te. Clamauitq̄
iterū iōathas p⁹ tergū pueri dicēs: Festina ue-
locit̄ ne steteris. Collegit aūt puer ionathe
sagittas: ⁊ attulit ad dn̄m suū: ⁊ qd̄ ageret
penit⁹ ignorabat. Tm̄mō.n. ionathas ⁊ da
uid rē nouerant. Dedit ergo ionathas arma
sua puero: ⁊ dixit ei: Uade ⁊ defer ī ciuitatē.
Cūq̄ abisset puer surrexit dauid d̄ loco q̄
vergebat ad austrū: ⁊ cadēs pronus ī terrā ado
rauit tertio. Et osculātes se alterutrū: fleue
rūt parit̄: dauid āt ampli⁹. Dixit ergo iōathas
ad dauid: Uade ī pace. Quecūq̄ iurauim⁹
ambo ī noīe dn̄i: dicētes: dn̄s sit int̄ me ⁊ te: ⁊
int̄ semē tuū ⁊ semē meū usq̄ in sēpiternū.
Et surrexit dauid: ⁊ abijt: sz ⁊ ionathas in
gressus est ciuitatē.

XXI.

Uenit āt dauid ī nobe ad achimelech
sacerdotē. Et obstupuit achimelech
eo q̄ uenisset dauid ⁊ dixit ei: Quare tu solus
⁊ nullus est tecum? Et ait dauid ad achime
lech sacerdotē: Rex precepit mihi sermonē
⁊ dixit: Nemo sciat rē propter quā missus
es a me: ⁊ cuiusmodi precepta tibi dederim.
Nam ⁊ pueris meis cōdixi in illum ⁊ illū
locum. Nunc ergo siquid habes ad manū uel
quinq̄ panes da mihi: aut quicq̄d ineneris. Et
rn̄dens sacerdos ad dauid: ait illi: Non ha
beo laicos panes ad manū: sz tm̄ panē scm̄.
Si mundi sunt pueri maxie a mulieribus:
mādučēt. Et rn̄dit dauid sacerdoti: ⁊ dixit
ei: Et quidē si de mulierib⁹ agit̄ ɔtinuim⁹ nos
ab heri: ⁊ nudiustertius qn̄ egrediebamur:
⁊ fuerūt uasa puerorū scā. Porro uia hec pol
luta ē: sz ⁊ ipa hodie scificabit̄ ī uasis. Dedit
ergo ei sacerdos scificatū panē. Neq̄.n. erat ibi
panis nisi tm̄ panes ppōnis q̄ sublevati fue
rāt a facie dn̄i: ut ponerēt panes calidi. Erat
aūt ibi uir quidā de seruis saul ī die illa intus

in tabnaclo dñi: ⁊ nomē eiꝰ doech idumeus potentissimus pastoꝝ saul. Hic pascebat mulas saul. Dixit āt dauid ad achimelech: Si hēs hic ad manū hastā aut gladiuz da mihi: qꝛ gladiū meū ⁊ arma mea ñ tuli me cū. Sēmo.n.regꝭ vrgebat. Et dixit sacēdos: Ecce hic gladiꝰ goliath philistei quē ꝑcussi sti i valle terebīthi: est īuolutus pallio post ephot. Si istū uis tollere: tolle. Nꝫ.n.hic ē alꝰ absqꝫ eo. Et ait dauid: Nō ē huic alter silis: Da mihi eū. Surrexit itaqꝫ dauid: ⁊ fugit i die illa a facie saul: ⁊ uenit ad achis regē geth. Dixerūtqꝫ serui achis cū vidissent dauid: Nūqd nō iste ē dauid rex t̄re: Nōne huic cantabāt per choros dicētes: ꝑcussit saul mille: ⁊ dauid decē milia? Posuit aūt dauid ꝯmones istos i corde suo: ⁊ extimuit ualde a facie achis regis geth. Et mutauit os suū corā achis: ⁊ collabebat int̄ manus coꝝ: ⁊ īpingebat i ostia porte: defluebātqꝫ saliue eius in barbā. Et ait achis ad seruos suos: Uidistꝭ hoīez īsanū: q̄re adduxistis eū ad me? An desunt nobꝭ furiosi: q̄a ītroduxistis istū ut fureret me p̄nte? Dimittite illuz hinc ne ingrediatur domū meā.

.XXII.

Abijt ḡ dauid inde: ⁊ fugit i speluncaz odollā. Qđ cum audissent fratres eiꝰ ⁊ oīs domus pr̄is eius: descenderūt ad euz illuc. Et cōuenerūt ad eū oēs q̄ erant i angustia ꝯstituti: ⁊ opp̄ssi ere alieno ⁊ amaro aīo ⁊ factꝰ ē coꝝ ꝑnceps. Fuerūtqꝫ cū eo q̄i q̄drīgēti uiri. Et ꝓfectꝰ ē dauid ide i masphat q̄ ē moab. Et dixit ad regē moab. Maneat oro pr̄ meꝰ ⁊ mat̄ mea vobiscū: donec sciaz q̄d faciat mihi deus. Et dereliq̄t eos añ faciē regis moab. Manserūtqꝫ apud eū cūctꝭ diebꝰ q̄bꝰ dauid fuit i p̄sidio. Dixitqꝫ gad ꝓpheta ad dauid: Noli manē i p̄sidio. Proficiscē: ⁊ vade i t̄rā iuda. Et ꝓfectꝰ ē dauid: ⁊ vēit in saltum areth. Et audiuit saul ꝙ apparuisset dauid: ⁊ uiri q̄ erāt cū eo. Saul āt cū manēt i gabaa ⁊ ēet i nemore qđ est in rama: hastā manu tenēs: cūctiqꝫ serui eius circūstarēt eū: ait ad seruos suos q̄ assistebāt ei: Audite me nūc filij gemini: Nūq̄d oībus vobꝭ dabit filiꝰ isai agros ⁊ vineas ⁊ uniuersos uos faciet tribunos ⁊ centuriones: q̄m ꝯiurastꝭ oēs aduersū me: ⁊ nō ē q̄ mihi renūciet: maxīe cū ⁊ filiꝰ meꝰ fedus iunxerit cuz filio isai? Nō ē q̄ uicē meā doleat ex vobis: nec q̄ annunciet mihi: eo ꝙ suscitauerit filiꝰ meꝰ seruū meū aduersū me īsidiantē mihi vsqꝫ hodie. Rñdens aūt doech idumeus q̄ assistebat: ⁊ erat p̄mus int̄ seruos saul: vidi iq̄t filiū isai i nobe apud achimelech filiuz achitob sacerdotē. Qui ꝯsuluit ꝓ eo dñm: ⁊ cibaria dedit ei. Sꝫ ⁊ gladiū goliath philistei dedit illi. Misit ḡ rex ad accersēdū achimelech sacerdotē filiū achitob: ⁊ oēz domū pr̄is eiꝰ sacerdotū q̄ erāt in nobe. Qui vniuersi venerūt ad regē. Et ait saul ad achimelech: Audi fili achitob. Qui rñdit: Presto sū dñe. Dixitqꝫ ad eū saul: Quare cōiurastis aduersū me tu ⁊ filius isai: ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiū: ⁊ ꝯsuluisti ꝓ eo dñz: ut ꝯsurgeret aduersū me īsidiator usqꝫ hodie ꝑmanēs? Rñdēsqꝫ achimelech regi ait: Et q̄s in oībus seruis tuis sicut dauid fidelis ⁊ gener regis: ⁊ ꝑgens ad ip̄iū tuū: ⁊ gl̄iosus in domo tua? Nō hodie cepi ꝓ eo ꝯsulē dñm? Absit hoc a me. Ne suspicet̄ rex aduersū ꝯuū suū rē huiuscemōi i vniuersa domo pr̄is mei. Nō.n.sciuit ꝯuꝰ tuꝰ q̄cq̄ sup hoc negocio: uel modicū ul̄ grāde. Dixitqꝫ rex: Morte morierꝭ achimelech: tu ⁊ oīs domꝰ patrꝭ tui. Et ait rex emissarijs q̄ circūstabāt euz. Cōuertimini: ⁊ īt̄ficite sacerdotes dñi. Nā manus coꝝ cū dauid ē: sciētes ꝙ fugisset: ⁊ nō indicauerūt mihi. Noluerūt aūt serui regis extēdē manꝰ suas i sacēdotes dñi. Et ait rex ad doech: Cōuertē tu: ⁊ irrue i sacerdotes dñi. Cōuersusqꝫ doech idumeꝰ irruit in sacerdotes: ⁊ trucidauit in die illa octogintaq̄nqꝫ viros vestitos ephot lineo. Nobe āt ciuitatē sacerdotū ꝑcussit i ore gladij: viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ lactantes: bouēqꝫ ⁊ asinū ⁊ ouē i ore gladij. Euadēs āt vnꝰ filius achimelech filij achitob: cuius nomē erat abiathar: fugit ad dauid: ⁊ ānūciauit ei ꝙ occidisset saul sacēdotes dñi. Et ait dauid ad abiathar: Sciebā.n.i die illa ꝙ cū ibi esset doech idomeus: procul dubio annūciarꝫ sauli. Ego sū reꝰ oiuz aīaꝝ pr̄is tui. Mañe mecū ne timeas. Si q̄s q̄sierit aīaz meaz: q̄ret ⁊ aīaz tuā: mecūqꝫ seruaberꝭ.

.XXIII.

Et annūciauerūt dauid dicētes: Ecce philistīj oppugnāt ceilā: ⁊ diripiunt areas. Cōsuluit ergo dauid dominū dicēs: Nū vadaz ⁊ ꝑcutiā philisteos istos? Et ait dñs ad dauid: Uade ⁊ percuties philisteos: ⁊ saluabis ceilā. Et dixerunt uiri qui erant cū dauid ad eū: Ecce nos hic i iudea ꝯsistētes

timem⁹: quãto mag⁹ si ierim⁹ i ceilã aduersũ agmĩa philistinoꝝ? Rursũ ḡ dauid ꝯsuluit dñm. Qui rñdens ait ei: Surge ꝛ uade in ceilã. Ego. n. tradã philisteos i manu tua. Abijt ḡ dauid ꝛ uiri ei⁹ in ceilã: ꝛ pugnauit aduersũ philisteos. Et abegit iumẽta eorũ ꝛ pcussit eos plaga magna: ꝛ saluauit dauid hitatores ceile. Porro eo tpe q̊ fugebat abiathar fili⁹ achimelech ad dauid i ceilã: ephot secũ hñs: descẽderat. Nũciatũ ẽ ãt saul q̈ venisset dauid i ceilã. Et ait saul: Tradidit eũ dñs i man⁹ meas: ꝯclususq̃ ẽ itrogressus vrbẽ: i q̃ pote ꝛ sere sr̃. Et pcepit saul oĩ pplo ut ad pugnã descẽdẽt i ceilã: ꝛ obsideret dauid ꝛ viros ei⁹. Qd̃ cũ dauid rescisset q̈a pparetret ei saul clã malũ: dixit ad abiathar sacẽdotẽ: Applica ephot. Et ait dauid Dñe deus isrl̃: audiuit famã seru⁹ tu⁹ q̈ disponat saul uenire i ceilã: ut euẽtat urbez ꝑpter me. Si tradẽt me uiri ceile i man⁹ eius? ꝛ si descẽdet saul sicut audiuit seru⁹ tu⁹: dñe deus isrl̃ indica suo tuo. Et ait dñs: Descẽdet. Dixitq̃ rursũ dauid: Si tradẽt me uiri ceile ꝛ viros q̃ sũt mecũ in man⁹ saul? Et dixit dñs: Tradẽt. Surrexit ḡ dauid ꝛ uiri ei⁹ q̈i sexcẽti: ꝛ egressi de ceila huc atq̃ illuc vagabant incerti. Nũciatũq̃ ẽ saul q̈ fugisset dauid de ceila ꝛ saluat⁹ esset: quãobrẽ dissimulauit exire. Morabat aũt dauid i deserto i locis firmissimis: mãsitq̃ i mõte solitudis ziph i mõte opaco. Querebat eũ tñ saul cũctis diebus: ꝛ nõ tradidit eũ dñs i man⁹ ei⁹. Et vidit dauid q̈ egressus ẽet saul ut q̃reret aĩam eius. Porro dauid erat i deserto ziph i silua. Et surrexit ionathas filius saul ꝛ abijt ad dauid i siluã: ꝛ cõfortauit man⁹ ei⁹ i deo: dixitq̃ ei: Ne timeas. Neq̃ eniz inueniet te manus saul pr̃is mei. Et tu regnabis sup isrl̃: ꝛ ego ero tibi secũdus. Sz ꝛ saul pr̃ me⁹ scit hoc. Percussit ḡ vterq̃ fedus coraz dño. Mansitq̃ dauid i silua: ionathas aũt reuersus est in domũ suã. Ascenderunt aũt ziphei ad saul i gabaa dicentes: Nõne ecce dauid latitat apud nos in locis tutissimis silue in colle achille que est ad dextrã deserti? Nunc ḡ sicut desiderauit anima tua ut d̃scenderes: descende: nostrũ autez erit ut tradamus eum in manus regis. Dixitq̃ saul: Benedicti vos a dño: q̈a doluistis vicẽ meã. Abite ḡ oro ꝛ diligentius pparate ꝛ curiosius agite: ꝛ ꝯsiderate locũ ubi sit pes eius: ꝛ q̈s viderit eũ ibi ubi dixistis. Recogitat eniz de me q̈ callide insidier ei. Considerate ꝛ videte oĩa latibula ei⁹ i q̈b⁹ abscõditur: ꝛ reuertimini ad me ad rẽ certã ut uadã vobiscuz. Q̈ si ẽt in tr̃a se obstruxerit: perscrutabor eũ i cũctis milib⁹ iuda. At illi surgẽtes abierũt i ziph añ saul. Dauid aũt ꝛ uiri ei⁹ erant in d̃serto maõ i cãpestrib⁹ ad dextrã iesimuth. Iuit ḡ saul ꝛ socij eius ad querendum euz. Et nũciatũ est dauid: statiq̃ descẽdit ad petrã: ꝛ v̈sabatur in deserto maon. Qd̃ cũ audisset saul: ꝑsecut⁹ ẽ dauid i deserto maon. Et ibat saul ꝛ uiri ei⁹ ad lat⁹ mõtis ex pte vna: dauid ãt ꝛ uiri ei⁹ erãt i latẽ mõtis ex pte altra. Porro dauid desꝑabat se posse euadẽ a facie saul. Itaq̃ saul ꝛ viri ei⁹ i modũ corõe cingebant dauid ꝛ uiros ei⁹ ut capent eos. Et nũci⁹ venit ad saul dicẽs: Festina ꝛ veni q̃m infuderũt se philistijm sup tr̃a. Reuersus ẽ ḡ saul desistẽs ꝑseq̃ dauid: ꝛ prexit in occursũ philistinoꝝ. Propť hoc vocauerũt locũ illu petrã diuidẽtẽ.

.XXIIII.

Ascẽdit ergo dauid inde: ꝛ habitauit i locis tutissimis engaddi. Cũq̃ reuersus esset saul postq̈ persecutus ẽ philisteos: nũciauerunt ei dicentes: Ecce dauid in deserto est engaddi. Assumens ḡ saul tria milia electoꝝ uiroꝝ ex oĩ isrl̃: prexit ad iuestigãduz dauid ꝛ uiros ei⁹: etiã sup abrutissimas petras q̃ solis ibicibus puie sr̃. Et uẽit ad caulas ouiuz q̃ se offerebant uianti: eratq̃ ibi spelũca quã ingressus ẽ saul ut purgaret vẽtrẽ. Porro dauid ꝛ viri ei⁹ i iteriore pte spelũce latebãt. Et dixerũt serui dauid ad euz: Ecce dies d̃ q̃ locut⁹ ẽ dñs ad te: ego tradaz tibi inimicũ tuũ ut facias ei sicut placuerit i ocul̃ tuis. Surrexit ḡ dauid: ꝛ pcidit oraz chlamydis saul silẽť. P⁹ hec pcussit cõ suũ dauid: eo q̈ abscidissz orã chlamydis saul. Dixitq̃ ad viros suos: Propitius sit mihi dñs ne faciã hãc rẽ dño meo christo dñi vt mittã manũ meã i eũ: q̃ christ⁹ dñi ẽ. Viuit dñs: q̃ nisi dñs pcusserit eũ: aut dies ei⁹ venerit ut moriat: aut descẽdẽs i pliũ pierit: ꝑpitius mihi sit dñs ut nõ mittã manũ meã i christũ dñi. Et ꝯfregit dauid uiros suos ſmonib⁹ istis: ꝛ nõ pmisit eos ut ꝯsurgerẽt i saul. Porro saul exurgẽs de spelũca pgebat cepto itinẽ. Surrexit ãt dauid p⁹ eũ: ꝛ egressus d̃ spelũca clamauit p⁹ tergũ saul dicẽs: Dñe mi rex. Et respexit saul post se: ꝛ inclinans se dauid pronus in terram adorauit.

Dixitq; ad saul: Quare audis v̄ba hoīum
loquētiū: dauid q̄rit malū aduersū te? Ecce
hodie viderūt oculi tui ꝙ tradiderit te dn̄s
i manu mea i speluīca: ⁊ cogitaui ut occidērē
te: sȝ pepcit tibi ocul9 me9. Dixi eni: Nō extē
dā manū meā i dn̄m meū: q: christ9 dn̄i ē.
Quin poti9 pater mi vide: ⁊ cognosce orā
chlamydis tue i manu mea: qūo cū ꝑciderē
sūmitatē chlamydis tue: nolui extēdē ma
nū meā in te. Animaduerte ⁊ uide quoniā
nō ē in manu mea malū neq; iniq̄tas: neq;
peccaui in te. Tu autē insidiaris aīe mee: ut
auferas eā. Judicet dn̄s it̄ me ⁊ te: ⁊ ulcis
cat me dn̄s ex te: manus aūt mea nō sit i te:
sicut ⁊ i ꝓuerbio antiq̄ dicit̄. Ab ipīs egre
dieī ipietas. Man9 ḡ mea nō sit i te. Quem
ꝑseq̄ris rex isrl̄ quē ꝑseq̄ris? Canē mortuū
ꝑsequeris: ⁊ pulicem vnū. Sit dn̄s iudex: ⁊
iudicet inter me ⁊ te: ⁊ videat ⁊ iudicet cām
meam: ⁊ eruat me de manu tua. Cum autē
complesset dauid loquens sermōes huiusce
mōi ad saul: dixit saul: Nūq̄d vox hec tua
ē fili mi dauid? Et leuauit saul vocē suā et
fleuit: dixitq; ad dauid: Justior tu es ꝙ̄ ego
Tu. n. tribuisti mihi bona: ego aūt reddidi
tibi mala. Et tu indicasti mihi hodie q̄ fece
ris mihi bona: qūo tradiderit me dn̄s i ma
nu tua: ⁊ nō occideris me. Quis. n. cū iuēe
rit īimicū suū: dimittet eū in via bona? Sȝ
dn̄s reddat tibi uicissitudinē hanc ꝓ eo qͦ
hodie opat9 es i me. Et nūc q: scio ꝙ certis
sime regnatur9 sis ⁊ habitur9 i manu tua re
gnū isrl̄: iura mihi i dn̄o ne deleas semē me
um p9 me neq; auferas nomē meū ō domo
pr̄is mei. Et iurauit dauid sauli. Abijt ergo
saul i domū suā: ⁊ dauid ⁊ uiri ei9 ascende
runt ad tutiora loca.

¶ .XXV.

Mortu9 ē aūt samuel: ⁊ ꝯgregatus ē vni
uersus isrl̄ ⁊ planxerunt eum nimis
⁊ sepelierūt eū in domo sua i ramatha. Cō
surgēsq; dauid descēdit in desertū pharan.
Erat autē uir quispiā in solitudine maon
⁊ possessio eius i carmelo: ⁊ hō ille magn9
nimis: erātq; ei oues tria milia ⁊ mille ca
pre. Et accidit ut tōderet grex ei9 i carmelo.
Nomē aūt uiri illi9 erat nabal: ⁊ nomē vxo
ris ei9 abigail. Eratq; mulier illa prudētissi
ma ⁊ speciosa. Porro vir ei9 dur9 ⁊ pessim9
⁊ maliciosus. Erat aūt ō genē caleph. Cū
āt audisset dauid i ōsto ꝙ tōdēt nabal gre
gē suū: misit decē iuuenes ⁊ dixit eis: Ascen
dite i carmelū: ⁊ venietis ad nabal: ⁊ saluta
bitis eū ex noīe meo pacifice: ⁊ sic dic dicetis:
Sit frīb9 meis ⁊ tibi pax: ⁊ domui tue pax:
⁊ oīb9 q̄cunq; habes sit pax. Ex multis ānis
saluos faciēs tuos ⁊ oīa tua: Audiui ꝙ ton
derēt pastores tui greges tuos q̄ erāt nobis
cū i ōserto. Nūq̄ eis molesti fuimus: nec a
liq̄n defuit q̄cq̄ eis ō grege oi tp̄e q̄ fuerūt
nobiscū i carmelo. Interroga pueros tuos:
⁊ idicabūt tibi. Nūc ḡ iueniāt pueri tui gra
tiā i oculis tuis. In die. n. bōa venim9 ad te.
Qdcūq; iuenerit man9 tua da suis tuis: et
filio tuo dauid. Cūq; venissēt pueri dauid:
locuti sūt ad nabal oīa v̄ba hec ex nomine
dauid: ⁊ siluerūt. Rn̄dens aūt nabal pueris
dauid: ait: Quis ē dauid: ⁊ q̄s ē filius isai?
Hodie increuert̄ serui q̄ fugiūt dn̄os suos.
Tollā ḡ panes meos ⁊ aq̄s meas ⁊ carnes
pecoꝝ q̄ occidi tōsorib9 meis: ⁊ dabo viris q̄s
nescio vnde sint? Regressi st̄ itaq; pueri da
uid ꝑ viā suā: ⁊ reuersi uenerūt ⁊ annuncia
uerūt ei oīa v̄ba q̄ dixerat nabal. Tc̄ ait da
uid pueris suis: Accingat̄ vnusq̄sq; gladio
suo. Et accincti sūt singuli gladijs suis. Ac
cinctusq; ē ⁊ dauid ense suo: ⁊ secuti st̄ da
uid q̄i q̄dringenti uiri. Porro ducenti remā
serūt ad sarcinas. Abigail aūt vxori nabal
nūciauit vn9 de pueris suis dicēs: Ecce da
uid misit nūcios ō ōserto ut bn̄dicerēt dn̄o
nr̄o: ⁊ auersat9 ē eos. Hoīes isti boni satis fue
rūt nob̄ ⁊ nō molesti: nec q̄cq̄ aliq̄n perijt
oī tp̄e q̄ fuim9 ꝯuersati cū eis i deserto. Pro
muro erant nob̄ tā i nocte ꝙ̄ i die oīb9 dieb9
q̄b9 pauimus apō eos greges. Quāobrē ꝯ
sidera ⁊ recogita q̄d facias: q̄m completa ē
malicia aduersū uirū tuū ⁊ aduersū domū
tuā: ⁊ ip̄e ē filius belial ita ut nemo possit ei
loq̄. Festinauit igit̄ abigail: ⁊ tulit ducētos
panes ⁊ duos vtres vini ⁊ q̄nq; arietes coc
tos: ⁊ q̄nq; sata polēte: ⁊ cētū ligaturas vue
passe. ⁊ ducētas massas caricaꝝ: ⁊ posuit
sup asinos: dixitq; pueris suis: Precedite
me: ⁊ ecce ego post tergum sequar vos. Ui
ro autem suo nabal non indicauit. Cuȝ ḡ
ascendisset asinum ⁊ descendēt ad radicem
montis: dauid ⁊ uiri eius descendebant in
occursum eius. Quibus ⁊ illa occurrit. Et
ait dauid: Uere frustra seruaui omnia que
huius erant in deserto: ⁊ non perijt q̄cq̄ ō
cūctis q̄ ad eū ptiebāt: ⁊ reddidit mihi malū
ꝓ bono. Hec faciat dn̄s īimicis dauid ⁊ hec
addat: si reliq̄ro ō oībus q̄ ad ipsū pertinent

vsq3 mane mingentē ad parietē. Cū autem
uidisset abigail dauid: festinauit ⁊ ɔ̄scēdit ɔ̄
asino: ⁊ ꝓcidit corā dauid sup faciē suā: ⁊ a
dorauit sup t̄rā: ⁊ cecidit ad pedes ei⁹: ⁊ di
xit: In me sit dn̄e mi hec iniq̄tas. Loquatū
obsecro ācilla tua i aurib⁹ tuis: ⁊ audi v̄ba
famule tue. Ne ponat oro dn̄s meus rex cō
suū sup uirū istū iniquū nabal: qm̄ scd̄3 no
men suū stult⁹ ē: ⁊ ē stultitia cū eo. Ego aūt
ācilla tua non vidi pueros tuos dn̄e mi q̊s
misisti: Nūc g̊ dn̄e mi uiuit dn̄s ⁊ uiuit aīa
tua q̄ ꝓhibuit te ne uenires in sanguinē: ⁊
saluauit manū tuā tibi. Et nūc fiāt sicut na
bal inimici tui: ⁊ q̄ querūt dn̄o meo malū.
Quapꝓpt̄ suscipe bn̄dictionē hāc quā attu
lit ācilla tua tibi dn̄o meo: ⁊ da pueris q̄ se
quūtur te dn̄m meū. Aufer iniq̄tatē famu
le tue. Faciēs. n. faciet dn̄s tibi dn̄o meo do
mū fidēlē: q̄a ꝑlia dn̄i dn̄e mi tu ꝑliari. Ma
licia g̊ nō iueniat in te oīb⁹ diebus vite tue.
Si. n. surrexerit aliq̄n hō ꝑsequēs te uel q̄
rēs aīa3 tua3: erit aīa dn̄i mei custodita q̄i
i fasciculo viuētiū apud dn̄3 deū tuū. Porro
iimicorꝫ tuorꝫ aīa rotabit: q̄i i īpetu ⁊ circlo
fūde. Cū g̊ fecerit tibi dn̄s dn̄o meo oīa hec
q̄ locut⁹ ē bona de te: ⁊ cōstituerit te ducē su
ꝑ isrl̄: nō erit tibi hoc i singl̄tū ⁊ i scrupulū
cordis dn̄o meo: q̄ effuderis sāguinē inoxiū:
aut ipse te vlt⁹ fueris: Et cū benefecerit dn̄s
dn̄o meo: recordaberis ancille tue: ⁊ tu bn̄
facies ei. Et ait dauid ad abigail: Bn̄dictus
dn̄s deus isrl̄ q̄ misit te hodie i occursū me
um: ⁊ bn̄dictū eloquiū tuū: ⁊ bn̄dicta tu q̄
ꝓhibuisti me hodie ne irē ad sanguinē: ⁊ vl
ciscerer me māu mea. Alioq̄n viuit dn̄s de
us isrl̄ q̄ ꝓhibuit me ne malū facerē tibi: ni
si cito venisses i occursū mihi: nō remāsiss3
nabal vsq3 ad lucē matutinā mingēs ad pa
rietē. Suscepit g̊ dauid ɔ̄ manu ei⁹ oīa que
attulerat ei: dixitq3 ei: Uade pacifice i do-
mū tuā. Ecce audiui vocē tuā: ⁊ honoraui
faciē tuā. Uenit autē abigail ad nabal. Et
ecce ē̄at ei ɔ̄uiuiū in domo eius quasi conui
uium regis: ⁊ cor nabal iocundū. Erat eni3
ebrius nimis: ⁊ non indicauit ei verbū pu-
sillum aut grande vsq3 mane. Diluculo aūt
cum digessisset vinū nabal idicauit ei vxor
sua verba hec. Et mortuū est cor eius intri
secus: ⁊ factus est quasi lapis. Cumq3 per-
transissent dece3 dies: percussit dn̄s nabal:
⁊ mōtuus ē. Qd̄ cū audisset dauid mōtuū
nabal: ait: Bn̄dictus dn̄s q̄ iudicauit causā
opprobrij mei de manu nabal: ⁊ seruū suū
custodiuit a malo: ⁊ maliciā nabal r̄ddidit
dn̄s i caput ei⁹. Misit g̊ dauid ⁊ locut⁹ ē ad
abigail: ut sumēt eā sibi i vxorē. Et venerūt
pueri dauid ad abigail in carmelū: ⁊ locuti
sūt ad eā dicētes: Dauid misit nos ad te ut
accipiat te sibi i vxorē. Que ɔ̄surgēs adora
uit ꝓna in t̄rā: ⁊ ait: Ecce famula tua sit an
cilla ut lauet pedes seruorꝫ dn̄i mei. Et festi
nauit ⁊ surrexit abigail ⁊ ascēdit sup asinū
⁊ q̄nq3 puelle ierūt cū ea pedisseque ei⁹. Et
secuta ē nūcios dauid: ⁊ facta ē illi vxor. S3
⁊ achinoe3 accepit dauid de iezrahel: ⁊ fuit
vtraq3 vxō ei⁹. Saul aūt dedit michol filiā
suam vxorem dauid falthi filio lais: qui
erat de gallim.

XXVI.

Et venerunt ziphei ad saul in gaba di
centes: Ecce dauid abscōditus ē i col-
le achille: que est ex aduerso solitudinis. Et
surrexit saul: ⁊ descēdit in ɔ̄sertū ziph: ⁊ cū
eo tria milia uirorꝫ ɔ̄ electis isrl̄ ut q̄reret
dauid i deserto ziph. Et castrametat⁹ ē saul
i gabaa achille: q̄ erat ex aduerso solitudis
i via. Dauid aūt habitabat i deserto. Uidēs
aūt q̄ venisset saul p⁹ se in desertū: misit ex
ploratores ⁊ didicit q̄ illuc venisset certissi
me. Et surrexit dauid clam: ⁊ venit ad locū
vbi erat saul. Cūq3 vidisset locum i quo dō
miebat saul: ⁊ abner fili⁹ ner ꝓnceps mili
tie ei⁹ ⁊ saulē dormiētē i tētorio: ⁊ reliquum
vlg⁹ ꝑ circuitū ei⁹: ait dauid ad achimelech
etheū ⁊ abisai filiū saruie fr̄e3 ioab: dicens:
Quis descēdet mecū ad saul i castra? Dixit
q3 abisai: Ego descēdā tecū. Uenerunt ergo
dauid ⁊ abisai ad ppl̄m nocte: ⁊ iuenerūt sa-
ul iacentē ⁊ dormiētē i tētorio: ⁊ hastā fixā
i t̄ra ad caput eius: abner āt ⁊ ppl̄m dormi
entes i circuitu ei⁹. Dixitq3 abisai ad dauid:
Cōclusit deus iimicū tuū hodie i man⁹ tuas
Nūc g̊ ꝑfodiā eū lācea in t̄ra semel: ⁊ secun
do op⁹ nō erit. Et dixit dauid ad abisai: Ne
interficias eū. Quis. n. extēdet manū suā i
christū dn̄i: ⁊ innocēs erit? Et dixit dauid:
Uiuit dn̄s: q̄r nisi dn̄s ꝑcusserit eū: aut dies
ei⁹ venerit ut moriat: aut i ꝑliū descendens
ꝑierit: ꝓpiti⁹ mihi sit dn̄s ne extēdā manu3
mea i christū dn̄i. Nūc igit̄ tolle hastā que
ē ad caput ei⁹ ⁊ cyphū aq̄: ⁊ abeam⁹. Tulit
igit̄ dauid hastā ⁊ cyphū aque q̄ erat ad ca
put ei⁹: ⁊ abierūt. Et nō erat quisq̄ q̄ vidēt
⁊ intelligēt ⁊ euigilaret: s3 oēs dormiebant

q̄a sopō dn̄i irruerat super eos. Cūq3 trāsis-set dauid ex aduerso: ⁊ stetisset ī v̄tice mōtis ꝺ longe: ⁊ ēet grāde īteruallū int̄ eos: clamauit dauid ad pplm: ⁊ ad abner filiū ner dicens: Nōne rn̄debis abner? Et rn̄dēs abner ait: Quis es tu q̄ clamas: ⁊ inq̄etas regē? Et ait dauid ad abner: Nūq̄d nō uir tu es? Et q̄s alius siīs tui ī isrl? Quare ḡ nō custodisti dn̄m tuū regē? Ingressus ē.n. vnus de turba ut īterficeret regē dn̄m tuū. Nō ē bonū hoc qꝺ fecisti. Viuit dn̄s: qm̄ filij mortis estis uos: q̄a nō custodistis dn̄z vrz christū dn̄i. Nūc ergo uide ubi sit hasta regis: ⁊ ubi sit cyph⁹ aq̄ q̄ erat ad caput ei⁹. Cognouit āt saul uocē dauid: ⁊ dixit: Nūq̄d vox hec tua fili mi dauid? Et ait dauid: Vox mea dn̄e mi rex. Et ait: Quā ob cām dn̄s meus p̄seq̄t seruū suū? Quid feci: aut qꝺ ē malū ī manu mea? Nūc ḡ audi oro dn̄e mi rex v̄ba serui tui: Si dn̄s incitat te aduersū me: odoret sacrificiū. Si aūt filij hoīuz maledicti st̄ ī ꝯspectu dn̄i q̄ eiecerūt me hodie ut nō habitē ī hereditate dn̄i: dicētes: vaꝺ serui diis alienis. Et nūc nō effūdat sāguis me⁹ ī trā corā dn̄o: qr egressus ē rex isrl ut querat pulicē unū: sicut p̄seq̄t p̄dix ī mōtibus. Et ait saul: Peccaui. Reuert̄e fili mi dauid. Neq̄q̄ eni ultra tibi male faciā: eo q̄ p̄ciosa fuerit aīa mea ī ocul̄ tuis hodie. Appet.n. q̄ stulte egeri: ⁊ īgnorauerī multa nimis. Et rn̄dens dauid ait: Ecce hasta regis: trāseat unus ꝺ pueris reḡ ⁊ tollat eā. Dn̄s āt retribuet unicuiq3 s̄m iustitiā suā ⁊ fidē. Tradidit.n. te dn̄s hodie ī manū meā: ⁊ nolui extēdē manū meā ī christū dn̄i. Et sicut magnificata ē aīa tua hodie ī ocul̄ meis: sic magificet aīa mea ī oculis dn̄i: ⁊ lib̄et me de oī angustia. Ait ḡ saul ad dauid: Bn̄dictus tu fili mi dauid. Et q̄dē faciēs facies: ⁊ potens poteris. Abijt autē dauid ī uiā suā: ⁊ saul reuersus est in locum suū.

XXVII.

Et ait dauid in corde suo: Aliquando incidam una die in manus saul. Nonne melius est ut fugiam: ⁊ saluer in t̄ra philistinorum ut desperet saul cessetq3 me querere in cunctis finibus isrl? Fugiam ḡ man⁹ eius. Et surrexit dauid: ⁊ abijt ipse ⁊ sexcēti uiri cū eo ad achis filiū maoch regē geth. Et habitauit dauid cū achis in geth: ipse ⁊ viri ei⁹: ⁊ dom⁹ ei⁹: ⁊ due vxores eius: achinoem iezrahelites: ⁊ abigail uxor nabal carmeli. Et nūciatū ē saul q̄ fugisset dauid in geth: ⁊ nō addidit ultra q̄rere eū. Dixit aūt dauid ad achis: Si īueni gratiā ī ocul̄ tuis: det mihi loc⁹ ī vna urbiū regiōis hui⁹ ut habitē ibi. Cur.n. manet s̄u⁹ tu⁹ ī ciuitate regis tecū? Dedit itaq3 ei achis ī die illa sicelech. Propt̄ quā cām facta ē sicelech regū iuda usq3 in diē hanc. Fuit autē numerus dierū q̄b⁹ h̄itauit dauid ī r̄giōe philistiorū q̄ttuor mēsiū. Et ascēdit dauid ⁊ uiri ei⁹: ⁊ agebāt predas de gessuri: ⁊ de gazere: ⁊ de amalechitis. Hi.n. pagi habitabāt in t̄ra antiq̄tus eūtib⁹ sur vsq3 ad t̄rā egypti. Et p̄cutiebat dauid oēz terrā illorū: nec relinq̄bat uiuētē virū ⁊ mulierē: tollēsq3 oues ⁊ boues ⁊ asinos ⁊ camelos ⁊ vestes rruertebat: ⁊ ueniebat ad achis. Dicebat āt ei achis: In quē irruisti hodie? Rn̄debat dauid: Cōtra meridiē iude: ⁊ ꝯtra meridiē hieramel: ⁊ ꝯtra meridiē ceni. Virū ⁊ mulierē nō uiuificabat dauid: nec adducebat ī geth dicēs: ne forte loquant̄ aduersū nos. Hec fec̄ dauid. Et hoc erat decretū illi oīb⁹ dieb⁹ q̄b⁹ h̄itauit ī regione philistinorū. Credidit ḡ achis dauid dicēs: Mlta mala opat⁹ ē ꝯtra pplm suū isrl. Erit igit̄ mihi seru⁹ sempiternus.

XXVIII.

Factū ē autē in dieb⁹ illis: ꝯgregauerūt philistijm agmina sua ut preparētur ad bellū cōtra isrl. Dixitq3 achis ad dauid Sciens nūc scito: qm̄ mecū egredieris ī castris tu ⁊ uiri tui. Dixitq3 dauid ad achis: Nunc scies q̄ factur⁹ ē seru⁹ tu⁹. Et ait achis ad dauid: Et ego custodē capitis mei ponā te cūctis dieb⁹. Samuel aūt mortu⁹ ē: planxitq3 eū oīs isrl: ⁊ sepelierūt eū in ramatha vrbe sua. Et saul abstulit magos ⁊ ariolos ꝺ t̄ra: ⁊ interfec̄ eos q̄ phitones hēbāt in ventre. Cōgregatiq3 sūt philistijm: ⁊ uenerūt ⁊ castrametati sūt in sunā. Cōgregauit aūt ⁊ saul uniuersū isrl: ⁊ uēit ī gelboe. Et uidit saul castra philistijm ⁊ timuit: ⁊ expauit cor ei⁹ nimis. Cōsoluitq3 dn̄m: ⁊ nō rn̄dit ei: neq3 p̄ sōnia: neq3 p̄ sacerdotes: neq3 p̄ p̄phetas. Dixitq3 saul seruis suis: Querite mihi mulierē h̄ntē phitonē: ⁊ uadā ad eā: ⁊ scitabor p̄ illā. Et dixerūt serui ei⁹ ad eū: Est mulier phitonē h̄n̄s in endor. Mutauit ḡ habitū suū: vestitusq3 ē aliīs vestimētis: ⁊ abijt ipse ⁊ duo uiri cū eo: venerūtq3 ad mulierē nocte: ⁊ ait illi: Diuina mihi ī phitone: ⁊ suscita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier

ad eũ: Ecce tu nosti q̃ta fecerit saul ⁊ quõ eraserit magos ⁊ ariolos d̾ t̾ra. Quaꝛ̃ g̃ insidiaris aīe mee ut occidar? Et iurauit ei saul in dño dicẽs: Uiuit dñs: qꝛ nõ eueniet tibi q̇cq̃ mali ꝓpter hãc reꝫ. Dixitq̄ ei mulier: Quẽ suscitabo tibi? Qui ait: Samuelẽ mihi suscita. Cũ ãt uidisset mulier samuelẽ: exclamauit voce magna: ⁊ dixit ad saul: Q̃re iposuisti mihi? Tu es.n.saul. Dixitq̄ ei rex Noli timere. Quid uidisti? Et ait mulier ad saul: Deos uidi ascẽdẽtes d̾ t̾ra. Dixitq̄ ei: Qual' ẽ forma eius? Que ait: Uir senex ascẽdit: ⁊ ipse amict' ẽ pallio. Et intellexit saul ꝙ samuel ẽet: ⁊ iclinauit se sup faciẽ suã in t̾ra: ⁊ adorauit. Dixit ãt samuel ad saul: Quaꝛ̃ iq̇etasti me ut suscitarer? Et ait saul: Coartor nimis. Siq̇dẽ philistijm pugnant aduersũ me: ⁊ deus recessit a me: ⁊ exaudire me noluit: nꝫ ĩ mãu ꝓphetaꝝ: neq̄ p somnia. Uocaui g̃ te: ut oñderes mihi q̇d faciã. Et ait samuel: Quid interrogas me cũ dñs recesserit a te: ⁊ trãsierit ad emulũ tuũ? Faciet n.tibi dñs sicut locut' ẽ in mãu mea: ⁊ scindet regnũ tuũ de manu tua: ⁊ dabit illud ꝓximo tuo dauid: q̇a non obedisti uoci dñi: neq̄ fecisti irã furoris ei' ĩ amalech. Idcirco qđ pateris fecit tibi dñs hodie: ⁊ dabit dñs etiã isrl' tecũ ĩ manu philistijm. Cras ãt tu ⁊ filij tui mecũ eritis: sꝫ ⁊ castra isrl' tradet dñs ĩ mãus philistijm. Statiq̄ saul cecidit porrect' ĩ t̾rã. Extimuerat.n. v̾ba samuel': ⁊ robur nõ erat ĩ eo: q̇a ñ comederat panẽ tota die illa. Ingressa ẽ itaq̄ mulier illa ad saul. Cõturbat'.n.erat ualđ. Dixitq̄ ad eũ: Ecce obediuit ancilla tua uoci tue: ⁊ posui aīam meã ĩ manu mea: ⁊ audiui ſmões tuos q̇s locut' es ad me. Nũc igr̃ audi ⁊ tu vocẽ ancille tue: ⁊ ponã corã te bucellã panis ut comedẽs cõualescas: ⁊ possis iter agere. Qui renuit: ⁊ ait: Nõ comedã. Coegerũt ãt eũ serui sui ⁊ mulier: ⁊ tandeꝫ audita voce eoꝝ surrexit d̾ t̾ra: ⁊ sedit sup lectũ. Mulier ãt illa habebat uitulũ pascualẽ ĩ domo: ⁊ festiauit ⁊ occidit eũ. Tollẽsq̄ fariaꝫ miscuit eã: ⁊ coxit azima: ⁊ posuit añ saul ⁊ añ ſuos ei'. Qui cũ comedissent: surrexerũt: ⁊ ãbulauerũt p totã nocteꝫ illã.

C.XXIX.

Congregata sũt g̃ philistijm uniuersa agmia ĩ aphec. Sed ⁊ isrl' castrametatus est super fontẽ q̇ erat ĩ iezrahel. Et satrape quidẽ philistijm incedebãt ĩ cẽturijs et milib': dauid aũt ⁊ uiri ei' erãt ĩ nouissimo agmie cũ achis. Dixerũtq̄ ꝑncipes philistijꝫ ad achis: Quid sibi uolũt hebrei isti? Et ait achis ad ꝑncipes philistijm: Nũq̇d ignoras dauid q̇ fuit seru' saul reg' isrl': ⁊ ẽ apud me multis dieb' uel ãnis? Et nõ iueni ĩ eo q̇cq̃ ex die q̃ trãsfugit ad me usq̄ ad dieꝫ hanc. Irati sũt aũt aduersus eũ ꝑncipes philistijꝫ: ⁊ dixerũt ei: Reuertat̾ uir ⁊ sedeat ĩ loco suo ĩ quo ꝯstituisti eũ: ⁊ nõ descẽdat nobiscũ in preliũ: ne fiat nob' aduersari' cũ ꝓliari ceperim'. Quõ.n.alit̾ poterit placare dñm suũ nisi ĩ capitib' nr̃is? Nõne iste ẽ dauid cui cãtabãt ĩ choris dicẽtes: ꝑcussit saul ĩ milib' suis: ⁊ dauid ĩ decẽ milib' suis? Uocauit g̃ achis dauid: ⁊ ait ei: Uiuit dñs: q̇a rect' es ⁊ bonus ĩ ꝯspectu meo: ⁊ exitus tu' ⁊ introitus tuus mecũ ẽ ĩ castris. Et nõ iueni in te q̇cq̃ mali: ex die qua venisti ad me usq̄ in diẽ hãc: sꝫ satrapis nõ places. Reuerte g̃ et vade ĩ pace: ⁊ ñ offẽdas oculos satraparuꝫ philistijm. Dixitq̄ dauid ad achis: Quid n.feci ⁊ q̇d iuẽisti ĩ me ſuo tuo a die q̃ fui in ꝯspcũ tuo vsq̄ ĩ diẽ hãc: ut non ueniã ⁊ pugnẽ ꝯtra iimicos dñi mei reg'? Rñdẽs autẽ achis: locut' ẽ ad dauid: Scio qꝛ bon' es tu in ocul' meis sicut ãgelus dei: sꝫ ꝑncipes philistinoꝝ dixerũt: Nõ ascẽdet nobiscuꝫ in ꝓliũ. Igit̾ cõsurge mane tu ⁊ ſui dñi tui q̇ venerũt tecũ: ⁊ cũ d̾ nocte surrexeritis ⁊ cepit dilucescẽ: ꝑgite. Surrexit itaq̄ d̾ nocte dauid ipse ⁊ uiri ei': ut ꝓficisceret̾ mane: ⁊ reūterent̾ ad t̾rã philistijm. Philistym ãt ascẽderunt in iezrahel.

C.XXX.

Cumq̄ venissent dauid ⁊ uiri ei' in sicelech die t̾tia: amalechite impetũ fecerant ex parte australi in sicelech: ⁊ percusserant sicelech: ⁊ succẽderant eam igni. Et captiuas duxerant mulieres ex ea a mimo vsq̄ ad magnũ: ⁊ nõ iterfecerãt quẽq̃: sꝫ secũ duxerãt: ⁊ ꝑgebãt itinẽ suo. Cũ g̃ veīsset dauid ⁊ viri ei' ad ciuitatẽ: ⁊ iuẽissẽt eã succẽsã igni: ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊ filias ductas ẽe captiuas: leuauerunt dauid et ppl's q̇ erat cũ eo voces suas: ⁊ planxerũt donec deficerẽt ĩ eis lachryme. Siq̇dẽ ⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerãt: achinoẽ iezrahelites: ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et ꝯtristatus ẽ dauid ualde. Uolebat.n.eũ ppl's lapidare: q̇a amara ẽat aīa vni' cui'q̄ uiri sup filijs suis ⁊ filiab'. Cõfortat' ẽ aũt

dauid in dn̄o deo suo: ⁊ ait ad abiathar sa cerdotē filiū achimelech: Applica ad me e phot. Et applicauit abiathar ephot ad da uid: ⁊ ꝯsuluit dauid dn̄z dicēs: Perseqūr la trūculos hos: ⁊ ꝯphendā eos: an nō? Dixit q̄z ei dn̄s: Perseqūre: absq̄z dubio .n. ꝯphēdes eos: ⁊ excuties p̄dā. Abijt ḡ dauid ipse ⁊ se xcēti uiri q̄ erant cū eo: ⁊ venerunt usq̄z ad torrētē besor: ⁊ lassi q̄dā substiterūt. Perse cutus ē aūt dauid ipse ⁊ q̄dringēti uiri cū eo: substiterāt .n. ducēti q̄ lassi trāsīr nō po terāt torrētē besor. Et īuenerūt uirū egypti um in agro: ⁊ adduxerūt eū ad dauid. Dede rūtq̄z ei panē ut comederet ⁊ bibēt aquā: sz ⁊ fragmē masse caricaꝝ: ⁊ duas ligaturas vue passe. Qui cū comedisset: reuersus est spiritus eiꝰ: ⁊ refocillatus ē. Nō .n. comede rat panē neq̄z bibēat aquā tribꝰ diebꝰ ⁊ tri bus noctibꝰ. Dixit itaq̄z ei dauid: Cuiꝰ es tu: uel vn̄: ⁊ q̄ ꝑgis? Qui ait: Puer egyptiꝰ ego sū: seruꝰ viri amalechite. Dereliq̄t autē me dn̄s meꝰ: q̄a egrotare cepi nudiusterciꝰ. Si q̄dē nos erupimꝰ ad australē plagā cerethi ⁊ ꝯtra iudā ⁊ ad meridiē caleph: ⁊ sicelech succēdimꝰ igni. Dixitq̄z ei dauid: Potes me ducē ad istū cuneū? Qui ait: Jura mihi ꝑ deū q̄ nō occidas me: ⁊ nō tradas me ī ma nus dn̄i mei: ⁊ ego ducā te ad cuneū istuz. ⁊ iurauit ei dauid. Qui cū duxisset eū: ecce illi discūbebāt sup̄ faciē vniuerse t̄re: come dentes ⁊ bibētes: ⁊ q̄si festū celebrātes diē ꝓ cūcta p̄da ⁊ spolijs: q̄ ceperāt d̄ t̄ra philistī ⁊ de t̄ra iuda. Et ꝑcussit eos dauid a uesꝑa usq̄z ad uesperā alteriꝰ diei: ⁊ nō euasit ex eis q̄sq̄ nisi tm̄ q̄dringenti uiri adolescētes q̄ a scēderāt camelos: ⁊ fugerāt. Eruit ḡ dauid oīa q̄ tulerāt amalechite: ⁊ duas vxōes suas eruit. Nec d̄fuit q̄sq̄ a ꝑuo usq̄z ad magnū tam de filijs q̄ de filiabꝰ ⁊ d̄ spolijs: ⁊ q̄cūq̄z rapuerāt oīa reduxit dauid: ⁊ tulit vniuer sos greges: ⁊ armēta: ⁊ mīauit aū faciē suā Dixerūtq̄z: Hec ē p̄da dauid. Uenit aūt da uid ad ducentos uiros qui lassi substiterāt nec sequi poterant dauid: ⁊ residē eos ius serat in torrente besor. Qui egressi sunt ob uiam dauid: ⁊ populo qui erat cum eo. Ac cedens autē dauid ad populum salutauit eos pacifice. Respondensq̄z omnis uir pes simꝰ ⁊ iniquꝰ d̄ uiris q̄ erāt cū dauid: dixit: Quia nō venerūt nobiscū nō dabimus eis q̄cq̄ d̄ p̄da quā eruimꝰ: sz sufficiat vnicuiq̄z vxor sua ⁊ filij: q̄s cū acceperit recedant. Di xit aūt dauid: Nō sic facietis f̄res mei d̄ his q̄ tradidit nobꝰ dn̄s: ⁊ custodiuit nos: ⁊ de dit latrūculos q̄ eruꝑant aduersū nos ī ma nus n̄ras: nec audiet uos q̄sq̄ sup̄ s̄mōe hoc Equa .n. ꝑs erit d̄scēdētis ad p̄liu: ⁊ remanētis ad sarcinas: ⁊ simit̄ diuidēt. Et factū ē hoc ex die illa ⁊ deīceps ꝯstitutū ⁊ p̄finitū: ⁊ q̄si lex ī isrl̄ usq̄z ī diē hāc. Uēit ḡ dauid ī sicele ch: ⁊ misit dōa d̄ p̄da seniorībꝰ iuda ꝓximis suis dicēs: Accipite bn̄dictionē d̄ p̄da hosti um dn̄i. His q̄ erāt ī bethel: ⁊ q̄ in ramoth ad meridiē: ⁊ q̄ ī gether ⁊ q̄ ī aroer: ⁊ q̄ ī se phamoth ⁊ q̄ ī esthama ⁊ q̄ ī rachal: ⁊ q̄ in vrbibꝰ hierameli ⁊ q̄ ī urbibꝰ ceni ⁊ q̄ ī rba ma ⁊ q̄ ī lacu asan ⁊ q̄ ī athach ⁊ q̄ ī ebron ⁊ reliq̄s q̄ erāt ī his locī ī q̄bꝰ cōmoratꝰ fue rat dauid ⁊ uiri eius.

XXXI.

Philistijm aūt pugnabant aduersum isrl̄. Et fugerunt uiri israel aū faciem philistijm: ⁊ cecideīt iterfecti ī mōte gelboe. Jrruerūtq̄z philistijm ī saul ⁊ ī filios eius: ⁊ ꝑcusserūt ionathan: ⁊ abiadab ⁊ melchi sue filios saul: totūq̄z pōdꝰ p̄lij v̄sū ē ī saul. Et ꝯsecuti sūt eū uiri sagittarij: ⁊ vulneratꝰ ē vehemēt̄ a sagittarijs. Dixitq̄z saul ad ar migerū suū: Euagina gladiū tuū ⁊ percute me: ne fōte veniāt icircūcisi isti ⁊ interficiāt me illudētes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat .n. nimio t̄rore ꝑterritꝰ. Arripuit ita q̄z saul gladiū suū ⁊ irruit sup̄ eū. Qd̄ cuz uidisset armiger eius uidelz q̄ mortuꝰ esset saul: irruit etiā ipse sup̄ gladiū suū ⁊ mortu us ē cū eo. Mōtuꝰ ē ḡ saul: ⁊ tres filij eiꝰ: ⁊ armiger illiꝰ: ⁊ vniūsi uiri eiꝰ ī die illa ꝑit. Uidētes āt filij isrl̄ q̄ erāt trās uallē ⁊ trās iordanē q̄ fugissēt uiri isrlite: ⁊ q̄ mortuus ēet saul ⁊ tres filij eiꝰ: reliq̄rūt ciuitates suas ⁊ fugerūt. Uenerūtq̄z philistijm: ⁊ habita uerūt ibi. Facta aūt die alt̄a uenerūt phili stijm ut expoliarēt int̄fectos: ⁊ īueneīt saul ⁊ tres filios eiꝰ iacētes ī mōte gelboe. Et p̄ci derūt caput saul: ⁊ expoliauerūt eū armis: ⁊ miserūt ī t̄rā philistioꝝ ꝑ circuitū: ut an nūciaret̄ ī tēplo idoloꝝ: ⁊ ī pp̄lis. Et posue rūt arma eiꝰ ī tēplo astaroth: corpꝰ v̄o eiꝰ sus pēdeīt ī muro bethsan. Qd̄ cū audissēt ha bitatores iabes galaad q̄cūq̄z fecerāt p̄stili stijm saul: surrexeīt oēs uiri fortissimi: ⁊ ā bulaueīt tota nocte: ⁊ tuleīt cadauer saul ⁊ cadauera filioꝝ eiꝰ d̄ muro bethsan. Uene rūtq̄z uiri iabes galaad: ⁊ ꝯbusserūt ea igni

De morte Saulis et trium filiorum eius

⁊ tulerūt ossa eoꝝ: ⁊ sepelierūt i nemore iabes: ⁊ ieiunauerunt septem diebus.

Explicit p̄mus liber Samuelis.
Incipit secundus. Caplm I

[F]actū ē aūt postq̄ mortu' ē saul ut dauid reuerteret a cede amalech: ⁊ manēt i sicelech duos dies. In die āt t̄tia apparuit hō veniēs de castris saul ueste ꝯscissa ⁊ pulue ꝯspsus caput. Et vt uenit ad dauid cecidit sup faciē suā: ⁊ adorauit. Dixitq3 ad eū dauid: Vn̄ uenis? Qui ait ad eū: De castris isr̄l fugi. Et dixit ad eū dauid: Qd̄ est v̄bū qd̄ fcm̄ ē? Indica mihi. Qui ait: Fugit pplus ex p̄lio: ⁊ multi corruētes e pplo mōtui sūt: s3 ⁊ saul ⁊ ionathas fili' ei' interiert. Dixitq3 dauid ad adolescētē q̄ nūciabat ei: Vn̄ scis q̄a mortu' ē saul ⁊ ionathas filius ei'? Ait adolescēs q̄ nūciabat ei. Casu ueni i mōtē gelboe: ⁊ saul icūbebat sup hastā suam: porro curr' ⁊ eq̄tes appinquabāt ei: et cōuersus p' tergū suū: vidēsq3 me uocauit. Cui cū r̄ndissem adsū: dixit mihi: Quisnā es tu? Et aio ad eū: Amalechites ego su3. Et locut' ē mihi: Sta sup me: ⁊ iterfice me: qm̄ tenēt me āgustie: ⁊ adhuc tota aīa mea in me est. Stansq3 sup eū occidi illū. Sciebā.n. q' viuē n̄ potat post ruinā. Et tuli diadema qd̄ erat i capite ei': ⁊ armillā de brachio illi': ⁊ attuli ad te dn̄m meū huc. App̄hendēs aūt dauid uestimēta sua scidit: oēsq3 viri q̄ erāt cū eo: ⁊ planxerūt ⁊ fleuerunt ⁊ ieiūauerūt usq3 ad uesperā sup saul ⁊ sup ionathā filiū ei': ⁊ sup pplm dn̄i: ⁊ sup domū isr̄l: eo q' corruissent gladio. Dixitq3 dauid ad iuuenē q̄ nnnciauerat ei: Vnd̄ es tu? Qui r̄ndit: Fili' hoīs aduene amalechite ego sū. Et ait ad eū dauid: Quare n̄ timuisti mittē manū tuā ut occideres christu3 dn̄i? Vocāsq3 dauid unū de pueris suis ait: Accedēs irrue i eū. Qui pcussit illū: ⁊ mortu' est. Et ait ad eū dauid: Sanguis tuus sup caput tuu3. Os eni tuū locutu3 est aduersū te dicens: ego interfeci christū dn̄i. Plāxit autē dauid planctū huiuscemodi sup saul ⁊ super ionathan filiū ei': ⁊ p̄cepit ut docerent filios iuda arcu3: sicut scriptum est in libro iustorum. Et ait: Considera israel pro his qui mortui sunt: super excelsa tua vulnerati. Inclyti israel super mōtes tuos interfecti sūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite ānūciare i geth: neq3 ānūcietis i cōpitis ascalonis: ne forte letent̄ filie philistijm: ne exultent filie icircūcisoꝝ. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup uos. Neq3 sint agri p̄mitiaꝝ: q̄a ibi abiectus ē clypeus fortiū: clypeus saul q̄i nō ēēt vnct' oleo a sanguine interfectoꝝ ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nūq̄ redijt retrorsū: ⁊ gladius saul nō ē reūsus inanis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori ualde in uita sua: i morte q̄3 nō sūt diuisi. Aq̄lis velociores: leonib' fortiores. Filie isr̄l sup saul flete q̄ vestiebat uos coccino in d̄litijs: q̄ p̄bebat ornam̄ta aurea cultui vr̄o. Quō ceciderūt fortes i p̄lio? Ionathas i excelsis tuis occisus ē. Doleo super te frāt mi ionatha decore nimis: ⁊ amabilis sup amorē mulieꝝ. Sic̄ mater unicū amat filiū suū: ita ego te diligebā. Quō ceciderūt robusti ⁊ perierunt arma bellica?

II.

[A]bijt p' hec cōsuluit dauid dn̄m dicēs: Nū ascēdā in unā de ciuitatib' iuda? Et ait dn̄s ad eū: Ascende. Dixitq3 dauid: Quo ascendā? Et r̄ndit ei: In ebron. Ascēdit ḡ dauid ⁊ due vxores eius achinonem ⁊ ieçrahelites ⁊ abigail vxō nabal carmeli: s3 ⁊ uiros q̄ erāt cū eo duxit dauid singlos cū domo sua: ⁊ māserūt i oppidis ebrō. Veneruntq3 uiri iuda ⁊ vnxert ibi dauid: ut regnaret sup domū iuda. Et nūciatū ē dauid q' viri iabes galaad sepelissent saul. Misit ḡ dauid nūcios ad uiros iabes galaad: dixitq3 ad eos: Bn̄dicti uos a dn̄o q̄ fecistis mīficordiā hāc cū dn̄o ur̄o saul: ⁊ ⁊ sepelistis eū. Et nūc retribuet uob' q̄dē dn̄s mīficordiā ⁊ v̄itatē: ⁊ ego ṙddā ḡraz eo q' fecist' v̄bū istō. Cōfortent man' vr̄e: ⁊ estote filij fortitudis. Lic3.n. mortu' sit dn̄s ur̄ saul: tn̄ me vnxit dom' iuda.i regē sibi. Abner aūt fili' ner p̄nceps exercit' saul: tulit isboseth filiū saul: ⁊ ⁊ circūduxit eū p castra: regēq3 ꝯstituit sup galaad: ⁊ sup gessuri: ⁊ sup ieçrahel ⁊ sup effraim: ⁊ sup beniami: ⁊ sup isr̄l vniuersu3. Quadragita ānoꝝ erat isboseth fili' saul cū regnare cepisset sup isr̄l: ⁊ duob' ānis regnauit. Sola āt dom' iuda seq̄bat̄ dauid. Et fuit numerus dieꝝ q̄s ꝯmorat' ē dauid iperās i ebron sup domū iuda septē ānorū ⁊ sex mēsiū. Egressusq3 ē abner filius ner: ⁊ pueri isboseth filij saul de castris in gabaō.

Porro ioab filius saruie: ⁊ pueri dauid egres-
si sūt: ⁊ occurrerūt eis iuxta piscinā gabaon.
Et cū in unū cōuenissent: e regiōe sederūt hi
i una pte piscine: ⁊ illi ex altera. Dixitqꝫ abner
ad ioab: Surgāt pueri: ⁊ ludāt corā nobis.
Et rn̄dit ioab: Surgāt. Surrexerūt ergo ⁊ trāsi
erūt numero duodeci de beniami ex pte is
boseth filij saul: ⁊ duodeci de pueris dauid.
Apphēsoqꝫ unusquisqꝫ capite cōparis sui: de-
fixit gladiū i lat⁹ cōtrarij: ⁊ ceciderūt sil. Uo
catūqꝫ ē nomē loci illius ager robustoꝝ in
gabaō. Et ortū ē bellū duꝝ satis i die illa: fu
gatusqꝫ ē abner ⁊ uiri israel a pueris dauid.
Erāt autē ibi tres filij saruie: ioab ⁊ abisai
⁊ asahel. Porro asahel cursor uelocissimus
fuit qui vn⁹ de capreis q̄ morāt i siluis. Perse-
quebat aūt asahel abner: ⁊ n̄ declinauit ad de
xtrā siue ad sinistrā omittēs pseq abner. Re
spexit itaqꝫ abner post tergū suū: ⁊ ait: Tu
ne es asahel? Qui rn̄dit: Ego sū. Dixitqꝫ ei
abner: Uade ad dextrā siue ad sinistram: ⁊
apphende vnū de adolescētib⁹: ⁊ tolle tibi
spolia ei⁹. Noluit aūt asahel omittē qn vrgēt
eū. Rursūqꝫ locut⁹ ē abner ad asahel: Rece-
de ⁊ noli me seq: ne forte cōpellar cōfodē te in
terrā: ⁊ leuare nō potero faciē meā ad ioab
fratrē tuū. Qui audire cōtēpsit: ⁊ noluit de-
clinare. Percussit ergo eū abner auersa hasta i
inguine ⁊ trāsfodit: ⁊ mortu⁹ ē in eodē loco.
Oēsqꝫ q trāsibāt p locū illū in quo ceciderat
asahel ⁊ mortu⁹ erat: subsistebāt. Persequē
tib⁹ aūt ioab ⁊ abisai fugiētē abner: sol oc-
cubuit. Et venerūt usqꝫ ad collē aqduct⁹ q ē
ex aduerso vallis ⁊ itineris deserti in gabaō.
Cōgregatiqꝫ sūt filij beniamin ad abner: ⁊
cōglobati i unū cuneū steterūt i sūmitate tu
muli vni⁹. Et exclamauit abner ad ioab:
⁊ ait: Nū usqꝫ ad internitionē tu⁹ mucro dese
uiet? An ignoras qꝙ piclosa sit desperatio? Us
qꝫquo nō dicis pplo ut omittat psequi fratres
suos? Et ait ioab: Uiuit dn̄s: si locut⁹ fuisses
mane: recessisset populus persequēs fratrē
suū. Insonuit ergo ioab buccina: ⁊ stetit oīs ex
ercitus: nec persecuti sunt ultra israel: neqꝫ
inicere certamē. Abner autem ⁊ uiri eius a
bierunt per cāpestria moab tota nocte illa:
⁊ transierunt iordanē: ⁊ lustrata oi betho-
ron venerunt ad castra. Porro ioab reuer
sus omisso abner cōgregauit omnē pplm:
⁊ defuerunt de pueris dauid decē ⁊ nouem
uiri excepto asahele. Serui āt dauid pcusse
runt de beniamin ⁊ de uiris q erāt cū abner
trecētos sexagita: q ⁊ mortui sūt. Tuleruntqꝫ
asahel: ⁊ sepelierūt eū i sepulchro pr̄is sui i
bethleē. Et ābulauerūt tota nocte ioab ⁊ vi
ri qui erant cū eo: ⁊ in ipso crepuscu lo per-
uenerunt in ebron.

III.

Facta ē ergo longa cōcertatio inter domuz
dauid ⁊ int domū saulis: dauid pro-
ficiens: ⁊ semp seipso robustior: domus āt
saul decrescens quotidie. Natiqꝫ sūt filij dauid
in ebron. Fuitqꝫ pmogenitus eius amon de
achinoē iezrahelite: ⁊ p⁹ eū cheleab de abiga
il vxore nabal carmeli. Porro terti⁹ absalō
filius macha filie tholomai regis gessur.
Quart⁹ aūt adonias fili⁹ agith: ⁊ qnt⁹ sapha
cias fili⁹ abithal. Sext⁹qꝫ hietraaz de egla
vxore dauid. Hi nati sūt dauid i ebron. Cū
ergo eēt pliū int domū saul ⁊ domū dauid: ab
ner fili⁹ ner regebat domū saul. Fuerat aūt
sauli cōcubina noīe respha filia achia: ingres
susqꝫ ē ad eā abner. Dixitqꝫ isboseth ad ab
ner: Quare ingressus es ad cōcubinā patris
mei? Qui irat⁹ nimis pp̄t vba isboseth: ait:
Nūqd caput canis ego sū aduersū iudā ho
die q fecerī misericordiā sup domū saul pr̄is
tui: ⁊ sup fr̄es ⁊ pxios ei⁹: ⁊ nō tradidi te in
manu dauid: ⁊ tu requisisti i me qꝙ argueres p
muliē hodie? Hec faciat deus abner: ⁊ hec
addat ei: nisi quō iurauit dn̄s dauid sic faci
am cū eo ut trāsferat regnū de domo saul:
⁊ eleuet thron⁹ dauid sup isrl̄ ⁊ sup iudā a
dan vsqꝫ bersabee. Et n̄ potuit rn̄dere ei qc
qꝙ: quia metuebat illū. Misit ergo abner nūcios
ad dauid i ebron p se dicētes: Cuius ē terra?
Et ut loqrēt: Fac mecū amicitias: ⁊ erit ma
nus mea tecū: ⁊ reducā ad te vniuersū isrl̄.
Qui ait: Optime. Ego faciā tecū amicitias
sz vnā rē peto a te: dicēs: Nō videbis faciē meā
anteqꝙ adduxeris mihi michol filiā saul: ⁊ sic
veniēs ⁊ videbis me. Misit āt dauid nūcios ad
isboseth filiū saul dicēs: Redde vxorē meā
michol quā despōdi mihi cētū pputijs phi
listijm. Misit ergo isboseth: ⁊ tulit eā a uiro suo
phaltiel filio lais. Seqbatqꝫ eā uir su⁹ plo-
rās usqꝫ bauriz. Et dixit ad eū abner: Uade
⁊ reuertē. Qui reuersus ē. Sermonē quoqꝫ itu
lit abner ad seniores isrl̄ dicēs: Tā heri qꝙ
nudiusterti⁹ qrebatis dauid ut regnaret sup
vos. Nūc ergo facite: quoniam dn̄s locut⁹ ē ad dauid
dicēs: In manu serui mei dauid saluabo po-
pulū meū isrl̄ de manu philistijm ⁊ oīuz ini
micorū eius. Locutus est autez abner etiaz

ad beniamin. Et abijt ut loq̄ret ad dauid i ebron oia q̄ placuerāt israeli ⁊ uniuerso beniamin: venitq̧ ad dauid i ebron cū uiginti uiris. Et fecit dauid abner ⁊ uiris ei⁹ q̄ uenerāt cū eo ꝯuiuiū. Et dixit abner ad dauid: Surgā ut cōgregē ad te dn̄m meū regē oēz isrl̄: ⁊ ineam tecū fed⁹: ⁊ iperes oib⁹ sicut ꝯsiderat aia tua. Cū ḡ ꝯduxisset dauid abner ⁊ ille iisset i pace: stati pueri dauid ⁊ ioab venerūt cesis latronib⁹ cū p̄da magna nimis. Abner aūt nō ēat cū dauid i ebron: q̄a iam dimiserat eū: ⁊ ꝓfectus fuerat i pace: ⁊ ioab ⁊ ōis exercit⁹ q̄ erāt cū eo ⁊ postea uenerāt. Nūciatū ē itaq̧ ioab a narrātib⁹: Uēit abner fil⁹ ner ad regē: ⁊ dimisit eū: ⁊ abijt i pace. Et igressus ē ioab ad regē: ⁊ ait: Quid fecisti? Ecce uenit abner ad te. Quare dimisisti eū: ⁊ abijt ⁊ recessit? Ignoras abner filium ner qm̄ ad hoc venit ad te ut deciperet te: ⁊ sciret exitū tuū ⁊ itroitū tuū: ⁊ nosset oia q̄ agis? Egressus itaq̧ ioab a dauid misit nūcios p⁹ abner: ⁊ reduxit eū a cisterna syra igrāte dauid. Cūq̧ r̄disset abner i ebrō seorsū adduxit eū ioab ad mediū porte ut loq̄ret ei i dolo: ⁊ ꝑcussit illū ibi i iguine: et mortuus ē in ultionē sanguinis asabel frīs ei⁹. Qđ cū audisset dauid rē iā gestam: ait: Mund⁹ ego sū: ⁊ regnū meū apud deū vsq̧ in sēpiternū a sāguine abner filij ner: ⁊ veniat sup caput ioab: ⁊ sup oēz domū p̄ris ei⁹: nec deficiat de domo ioab fluxū seminis sustinēs ⁊ lepsus ⁊ tenēs fusū: ⁊ cadēs gladio ⁊ indigēs pane. Igit̄ ioab ⁊ abisai frat̄ eius int̄fecerūt abner: eo q̄ occidisset asabel fratrē eoꝝ i gabaō i ꝑlio. Dixit autē dauid ad ioab: ⁊ ad oēz ppl̄m q̄ ēat cū eo. Scidite uestimēta v̄ra: ⁊ accingimini saccis: ⁊ plāgite an̄ exequias abner. Porro rex dauid seq̄batur feretꝝ. Cūq̧ sepelissēt abner i ebron: leuauit rex dauid uocē suā: ⁊ fleuit sup tumulū abner. Fleuit autē ⁊ ōis ppl̄us. Plangēsq̧ rex ⁊ lugēs abner: ait: Neq̄q̄ ut mori solent ignaui: mortu⁹ es abner. Manus tue ligate nō sūt: ⁊ pedes tui non sunt ꝯpedibus aggrauati: sz sicut solēt cadē corā filijs iniq̄tatis sic corruisti. Cōgeminās q̧ ois ppl̄us: fleuit sup eū. Cūq̧ uenisset uniuersa multitudo cibū capē cū dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicēs: Hec faciat mihi de⁹ ⁊ hec addat si an̄ occasū solis gustauero panē ul̄ aliud q̄cq̄. Oisq̧ ppl̄us audiuit: ⁊ placuerūt eis cūcta q̄ fecit rex i ꝯspectu ōis ppl̄i. Et cognouit ōe vulg⁹ ⁊ uniuersus isrl̄ in die illa: qm̄ nō actū fuisset a rege ut occideret̄ abnē filius ner. Dixit q̧ rex ad s̄uos suos: Nū ig̃ratis qm̄ ꝑnceps ⁊ maxim⁹ cecidit hodie in isrl̄? Ego autē adhuc delicat⁹ ⁊ unctus rex. Porro viri isti filij saruie duri mihi st̄. Retribuat dn̄s facieti malū iuxtā maliciā suā.

.IIII.

Audiuit aute isboseth filius saul q̄ cecidisset abner in ebron: ⁊ dissolute sūt manus eius: ōisq̧ israel perturbatus est. Duo autem uiri principes latronuz erant filio saul: nomē uni banaa: ⁊ nomen alteri rechab filij remmō berotite de filijs beniamin. Siquidez ⁊ beroth reputata ē i beniamin. Et fugerunt berothite in gethaim: fuerūtq̧ ibi aduene usq̧ ad tp̄s illud. Erat āt ionathe filio saul fili⁹ debil̄ pedib⁹. Quinquēnis. n. fuit qn̄ uenit nūci⁹ de saul ⁊ ionatha ex iezrahel. Tollēs itaq̧ eū nutrix sua fugit. Cūq̧ festiaret ut fugēt: cecidit: ⁊ claudus effect⁹ ē: habuitq̧ uocabulū miphiboseth. Uēiētes igi filij remmob berothite rechab ⁊ banaa: igressi sūt feruēte die domū isboseth. Qui dormiebat sup stratuz suuz meridie: ⁊ ostiaria dom⁹ purgās triticū obdormiuit. Ingressi sūt autē domū latēt̄ assumētes spicas tritici: ⁊ ꝑcusserūt eū i inguie rechab: ⁊ banaa frat̄ ei⁹: ⁊ fugerūt. Cū āt ingressi fuissent domū: ille dormiebat sup lectū suū i cōclaui: ⁊ ꝑcutiētes iterfecerūt eū. Sublatoq̧ capite ei⁹ abierūt ꝑ uiā deserti tota nocte: ⁊ attulerūt caput isboseth ad dauid i ebron. Dixerūtq̧ ad regē: Ecce caput isboseth filij saul inimici tui q̄ q̄rebat aiaz tuā: ⁊ dedit dn̄s dn̄o n̄ro regi ultionē hodie de saul ⁊ de semie eius. R̄ndens aūt dauid rechab ⁊ banaa frī ei⁹ filijs remmon berothite: dixit ad eos: Uiuit dn̄s q̄ eruit aiaz meā ꝺ ōi āgustia: qm̄ eū q̄ annūciauerat mihi ⁊ dixerat mortu⁹ ē saul q̄ putabat se ꝓspa nūciar̄: tēui ⁊ occidi eū i sicelech cui opōtebat me mercedē dare ꝓ nūcio. Quāto mag̃ nūc hoies ipij interfecerūt uirū inoxiū i domo sua sup lectū suū nō querā sanguinē eius ꝺ manu uestra: ⁊ auferam uos de terra? Precepit itaq̧ dauid pueris suis: ⁊ interfecerūt eos: precidētesq̧ manus ⁊ pedes eoꝝ: suspēderunt eos super piscinā in ebron. Caput autē isboseth tulerunt: ⁊ sepelierunt i sepulchro abner in ebron.

.V.

ET venerūt uniuerse tribus isrl̃ ad da
uid in ebron dicentes: Ecce nos os tu
um ⁊ caro tua sumus. Sꝫ ⁊ heri ⁊ nudius-
tertius cū eēt saul rex sup nos: tu eras edu
cens ⁊ reducens isrl̃. Dixit autē dn̄s ad te:
Tu pasces pplm̃ meū isrl̃: ⁊ tu eris dux su
per isrl̃. Uenerūt qꝫ ⁊ seniōes isrl̃ ad regē in e
bron ⁊ pcussit cū eis rex dauid fedꝰ i ebrō co
rā dn̄o: vnxerūtqꝫ dauid i regē sup isrl̃. Filius
trigita ānoꝝ erat dauid cū regnarꝫ cepisset:
⁊ q̄dragita ānis regnauit. In ebron regna-
uit sup iudā septē ānis ⁊ sex mēsibꝰ: in irl̃m
āt regnauit trigita tribꝰ ānis sup oēm isrl̃ et
iudā. Et abijt rex ⁊ oēs uiri q̄ erāt cū eo in
irl̃m ad iebuseū hitatorē t̄re. Dictūqꝫ ē da-
uid ab eis: Nō igredieris huc nisi abstuleris
cecos ⁊ claudos dicētes: Nō igrediet̄ dauid
huc. Cepit āt dauid arcē syon: hec ē ciuitas
dauid. Proposuerat .n. dauid i die illa p̄mi
uꝫ q̄ pcussisset iebuseū: ⁊ tetigisset domatū
fistulas: ⁊ abstulisset cecos ⁊ claudos odiē
tes aīaꝫ dauid. Jccirco dicit̄ i pu̇erbio: Cecꝰ
⁊ claudꝰ nō itrabūt i tēplū. Habitauit aūt
dauid i arce syon ⁊ uocauit eā ciuitatē da-
uid: ⁊ edificauit p gyrū a mello ⁊ itrisecus.
Et igrediebat̄ p̄ficiēs atqꝫ succrescēs: ⁊ dn̄s
deꝰ exercituū erat cū eo. Misit qꝫ hirā rex
tyri nūcios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ arti
fices lignoꝝ: artificesqꝫ lapidū ad parietes:
⁊ edificauerūt domū dauid. Et cog̃uit dauid
qm̄ ꝯfirmasset eū dn̄s regē sup isrl̃: ⁊ qm̄ ex
altasset regnū eiꝰ sup pplm̃ suū isrl̃. Accepit
ḡ dauid adhuc ꝯcubinas ⁊ vxores de irl̃m:
pꝰq̄ uenerat de ebron. Natiqꝫ sūt dauid et
alij filij ⁊ filie: ⁊ hec noīa eoꝝ q̄ nati sūt ei i
irl̃m. Samua ⁊ sobab ⁊ nathan ⁊ salomō
⁊ iabaar ⁊ helisua ⁊ nepheg ⁊ iaphia ⁊ he
lisama ⁊ helida ⁊ helifeleth. Audierūt ḡ phi
listijm q̄ vnxissent dauid in regē sup israel
⁊ ascēderūt uniuersi ut q̄rerēt dauid. Qḋ
cū audisset dauid: descēdit i p̄sidiū. Phili-
stijm autē uenīētes diffusi s̄t i ualle rapha
im. Et ꝯsuluit dauid dn̄m dicēs: Si ascēdā
ad philistijm: ⁊ si dabis eos i māu mea? Et
dixit dn̄s ad dauid: Ascēde q̇a tradēs dabo
philistijm i manu tua. Uenit ḡ dauid i baal
pharasim: ⁊ pcussit eos ibi: ⁊ dixit: Diuisit
dn̄s inimicos meos coram me: sicut diui
duntur aque. Propterea uocatum est no-
mē loci illius baalpharasim. Et reliquerūt
ibi sculptilia sua: que tulit dauid ⁊ uiri eiꝰ.
Et addiderunt adhuc philistijm ut ascende
rent: ⁊ diffusi sunt in ualle raphaim. Con
suluit autem dauid dominū. Si ascendam
cōtra philisteos: ⁊ tradas eos i manꝰ meas?
Qui rn̄dit: Nō ascēdas ꝯtra eos: sꝫ gyra pꝰ
tergū eoꝝ: ⁊ venies ad eos ex aduerso piro
rū. Et cū audieris sonitū gradiētis i cacumie
piroꝝ: tūc inibis p̄liū: q̇a tūc egrediet̄ dn̄s
an̄ faciē tuā: ut pcutiat castra philistijm. Fe
cit itaqꝫ dauid sicut p̄cepat ei dn̄s: ⁊ pcussit
philistijm de gabaa vsqꝫ dū venias gazer.

VI.

COngregauit autē rursū dauid omnes
electos ex israel triginta milia. Surre
xitqꝫ dauid ⁊ abijt ⁊ vniuersus populus q̄
erat cū eo de uiris iuda ut adducerent arcā
dei: super quam inuocatuꝫ est nomen dn̄i
exercituū sedentis in cherubin sup eā. Et
iposuerūt arcā dei sup plaustꝝ nouū. Tu
lerūtqꝫ eā ḋ domo amiadab q̄ erat i gabaa
Oça āt ⁊ haio filij aminadab miabāt plau
strū nouū. Cūqꝫ tulissent eā de domo ami
nadab q̄ erat i gabaa custodiēs arcā dei: ha
io p̄cedebat arcā dei: dauid aūt ⁊ oīs isrl̃ lu
debāt corā dn̄o i oībus lignis fabrefactis ⁊
citharis ⁊ lyris ⁊ tympanis: ⁊ sistris ⁊ cym
balis. Postq̄ aūt uenerūt ad arcā nachor:
extēdit oça manū ad arcā dei ⁊ tenuit eaꝫ:
qm̄ calcitrabant boues: ⁊ declinauerūt eā:
Iratusqꝫ ē idignatōe dn̄i ꝯtra oçā: ⁊ pcussit
eū sup temeritate: q̄ mortuꝰ ē ibi iuxta arcā
dei. Cōtristatus ē āt dauid eo q̄ pcussisset
dn̄s oçaꝫ: ⁊ uocatū ē nomē loci illiꝰ pcussio
oçe usqꝫ i hāc diē. Et extimuit dauid dn̄ꝫ i
die illa dicēs: Quō ingredietur ad me arca
dn̄i? Et noluit diuertē ad se arcā dn̄i i ciui-
tatē dauid: sꝫ diuertit eā i domū obeḋdom
gethei. Et habitauit arca dn̄i i domo obeḋ
dom gethei tribꝰ mēsibꝰ: ⁊ bn̄dixit dn̄s obe
dedom: ⁊ oēꝫ domū eis. Nunciatumqꝫ est
regi dauid q̄ benedixisset dominus obede-
dom ⁊ oīa eiꝰ ppter arcā dei. Dixitqꝫ da-
uid: Ibo: ⁊ reducā arcā cū bn̄dictiōe in do
mū meā. Abijt ḡ dauid: ⁊ adduxit arcam
dei de domo obededom i ciuitatē dauid cū
gaudio: ⁊ erāt cū dauid septē chori: ⁊ uicti-
ma lituli. Cūqꝫ trāscendissent q̄ portabāt
arcā dn̄i sex passus: imolabāt bouē ⁊ oueꝫ
⁊ arietē: ⁊ dauid pcutiebat i organis armi-
gatis: ⁊ saltabat totis viribꝰ an̄ dn̄m. Porro da
uid erat accinctꝰ ephot lineo: ⁊ dauid ⁊ oīs
domꝰ isrl̃ ducebāt arcā testamēti dn̄i in iubi
lo ⁊ in clangore buccine. Cumqꝫ intrasset

arca dñi i ciuitatē dauid: michol filia saul
ꝓspiciēs p fenestrā: vidit regē dauid subsili
entē atq; saltantē corā dño: ⁊ despexit eum
in cōde suo. Et introduxerūt arcā dñi: ⁊ im
posuerūt eā i loco suo i medio tabnacli qḋ
tetēdrat ei dauid: ⁊ obtulit dauid holocau
sta corā dño ⁊ pacifica. Cūq; ꝯplesset offe
rens holocausta ⁊ pacifica: bñdixit pplo in
noie dñi exercituū. Et partitus ē vniuerse
multitudini isrl' tam uiro ꝙ mulieri singlis
collyridā panis vnā: ⁊ assaturā bubale car
nis unā: ⁊ similā frixā oleo. Et abijt oīs po
pulus vnusqsq; i domū suā. Reuersusq; ē
dauid ut bñdicēt domui sue: ⁊ egressa mi
chol filia saul i occursū dauid: ait: Quam
gl'iosus fuit hodie rex isrl' discoopiēs se añ
āncillas suoꝝ suoꝝ: ⁊ nudatus ē qi si nudet
vn' ď scurris. Dixitq; dauid ad michol: Ui
uit dñs: qa ludā añ dñz q elegit me poti' ꝙ
pr̄ez tuum: ⁊ ꝙ oēz domū ei': ⁊ p̄cepit mihi
ut ēez dux sup pplm dñi i isrl'. Et ludā ⁊ vi
liō fiā plusꝙ fact' sū: ⁊ ero hūil' i ocul' meis:
⁊ cū āncill' ď qb' locuta es gloriosior appare
bo. Igit michol filie saul nō ē nat' fili' usq;
in diem mortis sue.

VII.

Factū ē autē cū sedisset rex in domo
sua: ⁊ dñs dedisset ei requiem undiq;
ab uniuersis inimicis suis: dixit ad nathā
ꝓphetā: Uides ne ꝙ ego habitē i domo ce
drina: ⁊ arca dei posita sit in medio pelliū?
Dixitq; nathan ad regē: Oē qḋ est in corď
tuo uade fac: qa dñs tecū ē. Factū ē autez i
illa nocte: ⁊ ecce s̄mo dñi ad nathan dicēs:
Uade ⁊ loq̄re ad seruū meū dauid: Hec dic
dñs: Nūquid tu edificabis mihi domū ad
habitādū? Neq;.n. habitaui i domo ex die
illa q eduxi isrl' de tr̄a egypti usq; i diē hāc:
sz āmbulabā in tabnaculo ⁊ i tētorio per cun
cta loca q trāsiui cū oib' filijs isrl'. Nūquid
loquēs locut' sū ad unā de tribub' isrl': cui p̄
cepi ut pascēt pplm meū isrl': dicēs: q̄re non
edificasti mihi domū cedrinā? Et nc̄ hec di
ces seruo meo dauid: Hec dicit dñs exerci
tuū: Ego tuli te pascuis sequente greges ut
ēēs dux sup pplm meū isrl': ⁊ fui tecū in oī
bus ubicūq; āmbulasti: ⁊ interfeci uniuēsos
inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi nomē
grāde iuxta nomē magnoꝝ q s̄t i terra. Et
ponā locū poplo meo isrl': ⁊ plātabo eū: et
hītabo cū eo: ⁊ ñ turbabit āmpli': nec addēt
filij iniqtatis ut affligāt eū sicut p̄us: ex die
q ꝯstitui iudices sup ppl'z meū isrl'. Et reqē
dabo tibi ab oib' inimicis tuis: p̄dicitq; ti
bi dñs ꝙ domū faciat tibi dñs. Cūq; ꝯpleti
fuerit dies tui ⁊ ⁊ dormieris cū pr̄ib' tuis:
suscitabo semē tuū p' te: qḋ egredietꝰ ď utero
tuo: ⁊ firmabo regnū ei'. Ipse edificabit do
mū noīni meo: ⁊ stabiliā thronū regni ei'
usq; in sempiternū. Ego ero ei i pr̄ez: ⁊ ipse
erit mihi i filiū. Qui si iniq aliqd gesserit:
arguā eū i v̄ga uiroꝝ: ⁊ i plagl filioꝝ hoīū.
Misericordiā autē meā ñ auferā ab eo: sic
abstuli a saul quē amoui a facie mea. Et fi
delis erit dom' tua: ⁊ regnū tuū usq; i etnū
añ faciē meā: ⁊ thron' tu' erit firmu' iugit.
Scdm oīa v̄ba hec ⁊ iuxta uniuersā uisioz
istā: sic locut' ē nathā ad dauid. Ingressus
est āt rex dauid ⁊ sedit coram dño: ⁊ dixit:
Quis ego sū dñe de': ⁊ q dom' mea: qr ad
duxisti me hucusq;? Sz ⁊ hoc paꝝ uisū ē i
ꝯspectu tuo dñe de': nisi loq̄ri etiā ď domo
s̄ui tui i lōginquū. Ista ē.n. lex adā dñe de'.
Quid g̊ addē potit adhuc dauid ut loquat
ad te? Tu.n. scis s̄uū tuū dñe de'. Propter
v̄bū tuū ⁊ s̄m cor tuū fecisti oīa magnalia
hec ita ut notū facēs s̄uo tuo. Iccirco ma
gnificat' es dñe de': qr ñ ē silis tui: neq; ē de'
extra te i oib' q audiuim' aurib' nr̄is. Que
ē autē ut pplus tu' isrl' gens i tr̄a ꝓpt quaz
iuit de' ut redimēt eā sibi in ppl'uz: ⁊ ponēt
sibi nomē: facētq; eis magnalia ⁊ hōrribilia
sup tr̄ā a facie ppli tui quē redemisti tibi ex
egypto: gentē ⁊ deū eius? Firmasti.n. tibi po
pulū tuū isrl' i ppl'uz sempiternū: ⁊ tu dñe
de' fact' es eis i deū. Nūc g̊ dñe de' v̄bū qḋ
locut' es sup s̄uū tuū ⁊ sup domū ei' suscita
i sempiternū: ⁊ fac sicut locut' es ut magni
ficet nomē tuū usq; i sēpiternū: atq; dicat:
Dñs de' exercituū de' sup isrl'. Et dom' s̄ui
tui dauid erit stabilita corā dño: qr tu dñe
exercituū de' isrl' releuasti auriculā s̄ui tui:
dicēs: domū edificabo tibi ꝓpterea inuenit
s̄uus tu' cor suū ut oraret te oīone hac. Nc̄
g̊ dñe de' tu es deus: ⁊ v̄ba tua erunt uera.
Locut' es.n. ad seruū tuū bona hec. Incipe
g̊ ⁊ bñdic domui serui tui ut sit i sempit̄nū
corā te: qr tu dñe deus locutus es: bñdictoē
tua bñdicet dom' serui tui i sempiternū.

VIII.

Factū ē autē p' hec pcussit dauid phi
listijm: ⁊ humiliauit eos: ⁊ tulit da
uid frenum tributi de manu phili
stijm: et percussit moab: et mensus est eos

funiculo coequãs terre. Mẽsus ẽ aũt duos
funiculos: vnũ ad occidẽdũ: ꝛ vnũ ad viui-
ficandũ. Factusq̧ ẽ moab dauid seruiẽs sḃ
tributo. Et ꝑcussit dauid adadeçer filiũ ro-
ob regẽ soba: qñ ꝓfectus ẽ ut dñaret super
flumẽ euphratẽ. Et capt̃ dauid ex pᵗe eius
mille septigẽtis eq̃tibꝰ: ꝛ vigiti milibꝰ peditũ
subneruauit ões iugales curruũ. Dereliq̃t
aũt ex eis cẽtũ currꝰ. Uẽit q̧ syria damasci
ut ꝑsidiũ ferret adadeçer regi soba: ꝛ ꝑcus-
sit dauid ꝯ syria vigitiduo milia uiroꝝ: et
posuit dauid ꝑsidiũ i syria damasci: factaq̧
ẽ syria dauid ꝓuiẽs sḃ tributo. Seruauitq̧
dñs dauid i oibꝰ ad q̃cũq̧ ꝓfectus ẽ. Et tu-
lit dauid arma aurea q̃ hẽbãt ꝓui adadeçer:
ꝛ ꝯtulit ea in irl̃m. Et de bethe ꝛ de beroth
ciuitatibꝰ adadeçer tulit rex dauid es mul-
tũ nimis: ꝯ q̃ fecit salomõ õia vasa erea i tẽ
plo: ꝛ mare eneũ ꝛ colũnas ꝛ altare. Audi
uit autem thou rex emath q͛ ꝑcussisset da-
uid õe robur adadeçer. Et misit thou iorã
filiũ suum ad regẽ dauid ut salutaret eum
ꝯgratulãs: ꝛ gr̃as ageret eo q͛ expugnasset
adadeçer ꝛ ꝑcussisset eũ. Hostis q̃ppe erat
thou adadeçer. Et i mãu eiꝰ erãt uasa aurea
ꝛ vasa argẽtea ꝛ vasa erea: q̃ ꝛ ipa scificauit
rex dauid dño cũ argẽto ꝛ auro q̃ scificaue
rat ꝯ vniuersis gẽtibꝰ q̃s subegerat de syria
ꝛ moab ꝛ filijs ãmon ꝛ philistijm ꝛ amale
ch: ꝛ ꝯ mãubijs adadeçer filij roob reg̃ so
ba. Fecit q̧ sibi dauid nomẽ cũ reuerteret
capta syria i valle salinaꝝ cesis decẽ ꝛ octo
milibꝰ: ꝛ in gebelem ad vigintitria milia: ꝛ
posuit i idumea custodes: statuitq̧ ꝑsidiũ.
Et facta ẽ vniuersa idumea seruiẽs dauid:
ꝛ ꝓuauit dñs dauid i õibꝰ ad q̃cũq̧ ꝓfectꝰ ẽ.
Et regnauit dauid sup oẽꝫ isrl̃: faciebat q̧
dauid iudiciũ ꝛ iusticiã õi pplo suo: Joab
aũt filiꝰ saruie erat sup exercitũ. Porro iosa
phat filiꝰ achilud erat a cõmẽtarijs: ꝛ sado
ch filiꝰ achitob: ꝛ achimelech filiꝰ abiathar
erãt sacerdotes: ꝛ sarias scriba: banaias ãt
filiꝰ ioiadꝯ sup cerethi ꝛ felethi. Filij ãt dauid
sacerdotes erant.

.IX.

ET dixit dauid: Putas ne ẽ aliq̃s qui
remanserit de domo saul: ut faciã cũ
eo misericordiã propter ionathan? Erat ãt
dauid de domo saul ꝓuꝰ noie siba. Quẽ cũ
vocasset rex ad se: dixit ei: Tu ne es siba? Et
ille rñdit: Ego sũ ꝓuꝰ tuꝰ. Et ait rex: Nũq̃d
supest aliq̃s ꝯ domo saul ut faciã cũ eo mi
ꝓicordiã dei? Dixitq̧ siba regi: Supest filiꝰ
ioãthe ꝯbil̃ pedibꝰ. Ubi iq̃t ẽ? Et siba ad re
gẽ: Ecce ait i domo ẽ machir filij amihel in
lodabar. Misit ḡ rex dauid: ꝛ tulit eũ ꝯ do
mo machir filij amihel de lodabar. Cũ ãt
vẽissꝫ miphiboseth filiꝰ ioãthe filij saul ad
dauid: cõruit i faciẽ suã ꝛ adõauit. Dixitq̧
dauid: Miphiboseth. Qui rñdit: Adsũ ꝓ
uꝰ tuꝰ. Et ait ei dauid: Ne tieas: q̃a faciẽs fa
ciã in te miꝓicordiã pp ionathã pr̃eꝫ tuũ: ꝛ
restituã tibi ões agros saul pr̃is tui: ꝛ tu co
medes panẽ i mẽsa mea sp. Qui adorãs eũ
dixit: Quis ego sũ seruus tuꝰ: qm̃ respexi-
sti sup canẽ mortuũ sil̃em mei? Uocauit ita
q̧ rex sibã pueꝝ saul: ꝛ dixit ei: Oia q̃cũq̧
fuerũt saul ꝛ vniuersã domũ eiꝰ dedi filio
dñi tui. Opare igit̃ ei t̃rã: tu ꝛ filij tui ꝛ ꝓui
tui: ꝛ inferes filio dñi tui cibos ut alat̃. Mi
phiboseth ãt filiꝰ dñi tui comedet sp paneꝫ
sup mensã meã. Erãt aũt sibe q̃ndeci filij:
ꝛ vigiti serui. Dixitq̧ siba ad regẽ: Sic ius
sisti dñe mi rex ꝓuo tuo: sic faciet seruꝰ tuus
Et miphiboseth comedet sup mẽsã meã q̃i
vnꝰ de filijs regis. Habebat aũt miphibo-
seth filiũ puulũ noie micha. Ois v̓o cogna
tio domꝰ sibe seruiebat miphiboseth. Por
ro miphiboseth hitabat i irl̃m: q̃a ꝯ mẽsa
reg̃ iugit̃ vescebat̃: ꝛ erat claudꝰ utroq̧ peꝺ.

.X.

FActũ ẽ aũt pꝰ hec ut mõreret rex filio
rũ ammon: ꝛ regnauit anon filiꝰ eius
ꝓ eo. Dixitq̧ dauid: Faciã misericordiã cũ
anon filio naas: sicut fecit pater eius mecũ
miꝓicõdiã. Misit ḡ dauid ꝯsolãs eũ ꝑ ꝓuos
suos sup pr̃is iteritu. Cũ autẽ vẽisset serui
dauid i t̃rã filioꝝ ãmon: dixerũt principes fi
lioꝝ ãmon ad anon dñꝫ suũ. Putas q͛ pp
honorẽ pr̃is tui miserit dauid ad te consola
tores: ꝛ nõ iõ ut te iuestigaret ꝛ exploraret
ciuitatẽ ꝛ euerteret eã: misit dauid seruos
suos ad te? Tulit itaq̧ anon seruos dauid:
rasitq̧ dimidiã ptẽ barbe eoꝝ: ꝛ ꝑcidit ve-
stes eoꝝ medias usq̧ ad nates: ꝛ dimisit eos.
Qꝺ cũ nũciatũ ẽet dauid: misit i occursuꝫ
eoꝝ. Erãt. n. uiri ꝯfusi turpit̃ valde. Et mã
dauit eis dauid: Manete in hierico donec
crescat barba ur̃a: ꝛ tũc reuertimini. Uidẽ
tes ãt filij ãmon q͛ iiuriã fecissẽt dauid: mi
serũt ꝛ ꝯduxerũt mercede syrũ roob: ꝛ syꝝ
soba viginti milia peditũ: ꝛ a rege maacha
mille uiros: ꝛ ab histob decem milia viro-
rum. Quod cũ audisset dauid: misit ioab

⁊ oēz exercitū bellatoꝝ. Egressi sunt ḡ filij āmon: ⁊ direxeīt aciē aň ipsū itroitū pōte. Syr⁹ aūt soba ⁊ roob ⁊ histob ⁊ macha se orsū erāt i cāpo. Uidēs ḡ ioab ꝙ ꝑparatuz ēēt aduersū se pliū: ⁊ ex aduerso ⁊ post tergū: elegit sibi ex oib⁹ electis isrl': ⁊ īstruxit aciē ꝯtra syrū: reliquā aūt ptē ppl'i tradidit abisai frī suo. Qui direxit aciē aduersū filios āmō. Et ait ioab: Si ꝑualuerit aduersū me syri: eris mihi i adiutoriū: si āt filij āmō ꝑualuerit aduersū te: auxiliabor tibi. Esto vir fortis: ⁊ pugnem⁹ ꝓ ppl'o nr̄o ⁊ ciuitate dei nr̄i. Dn̄s aūt faciet qd̄ bonū ē i ꝯspectu suo. Inijt itaq; ioab ⁊ ppl's q̇ erat cū eo certamē ꝯtra syros: q̇ stati fugerūt a facie ei⁹. Filij aūt āmō vidētes q2 fugissēt syri: fugeīt ⁊ ipsi a facie abisai: ⁊ igressi sūt ciuitatē. Reuersusq; ē ioab a filijs āmon: ⁊ venit irl'm. Uidētes igit̄ filij āmon qm̄ syr⁹ expauit: et qm̄ cōruissēt corā isrl': ꝯgregati sūt pit̄. Misitq; adadeçer ⁊ eduxit syros qui erāt trās fluuiū: ⁊ adduxit eoꝝ exercitū. Sobach āt magist̄ militie adadeçer erat ꝑnceps eoruz. Qd̄ cū nūciatū ēēt dauid: cōtraxit oēz israelē ⁊ trāsiuit iordanē: vēitq; i helā. Et direxerūt aciē syri ex aduerso dauid: ⁊ pugnauerūt ꝯtra isrl'. Fugerūtq; syri a facie isrl': ⁊ occidit dauid d̄ syri septīgētos curr⁹: ⁊ q̄dragita milia eq̄tū: ⁊ sobach ꝑncipē militie percussit: q̇ stati mōtu⁹ ē. Uidētes āt vniuersi reges q̇ erāt i ꝑsidio adadeçer se victos esse ab isrl': expauerūt ⁊ fugerūt q̇nq̄gita ⁊ octo milia corā isrl'. Et fecerūt pacē cū isrl': ⁊ ƀuierunt eis: timueruntq; syri auxiliuz prebeē filijs ammon.

.XI.

Factū ē autē uertēte anno: eo tp̄e q̇ solent reges ad bella ꝓcedē: misit dauid ioab ⁊ seruos suos cū eo ⁊ vniuersū israel: ⁊ uastauerūt filios āmon: ⁊ obsederūt rabba. Dauid āt remāsit i irl'm. Dū hec agerēt accidit q̄dā die ut surgeret dauid de stratu suo p⁹ meridiē: ⁊ deābularet i solario dom⁹ regie: viditq; mulierē se lauātē ex aduerso sup solariū suū. Erat āt ml'ier pulchra valde. Misit ḡ rex: ⁊ req̇siuit q̄ ēēt mulier. Nūciatūq; ē ei ꝙ ip̄a ēēt bersabee filia heliā vxor vrie ethei. Missis itaq; dauid nūcijs: tulit eā. Que cū igressa ēēt ad illū: dormiuit cū ea. Statiq; scificata ē ab imūditia sua: ⁊ reuersa ē domū suā ꝯcepto fetu. Mittēsq; nūciauit dauid: ⁊ ait: Cōcepi. Misit āt dauid ad ioab dicēs: Mitte ad me vriā etheū. Misitq; ioab vriā ad dauid. Et uenit vrias ad dauid. Quesiuitq; dauid ꝙ recte ageret ioab ⁊ ppl'us: ⁊ q̄uo āministraret bellū. Et dixit dauid ad vriā: Uade i domū tuā: ⁊ laua pedes tuos. Et egressus ē vrias d̄ domo regis secutusq; ē eū cib⁹ regi⁹. Dormiuit āt vrias aň portā dom⁹ regie cū alijs seruis domini sui: ⁊ nō descēdit ad domū suā. Nunciatūq; ē dauid a dicētib⁹: Nō iuit vrias in domū suā. Et ait dauid ad vriā: Nunquid non de via venisti? Quare nō descendisti i domū tuā? Et ait vrias ad dauid: Arca dei ⁊ isrl' ⁊ iuda habitāt i papilioib⁹: ⁊ domin⁹ me⁹ ioab ⁊ ƀui dn̄i mei sup faciē t̄re manēt: ⁊ ego igrediar domū meā ut comedā ⁊ bibā ⁊ dormiā cū vxore mea? Per salutē tuā ⁊ ꝑ salutē aīe tue nō faciā rē hāc. Ait ḡ dauid ad vriā: Mane hic ēt hodie: ⁊ cras dimittā te. Māsit vrias i irl'z i die illa ⁊ altā: ⁊ vocauit eū dauid ut comederet corā se ⁊ biberet: ⁊ iebriauit eū. Qui egressus vespe dormiuit i stratu suo cū seruis dn̄i sui: ⁊ in domū suā nō descēdit. Factū ē ḡ mā͞e: ⁊ scripsit dauid epl'am ad ioab: misitq; ꝑ manuz vrie scribēs i epl'a. Ponite vriā ex aduerso belli ubi fortissimū ē ꝑliū: ⁊ dereliquite eū ut ꝑcussus iēteat. Igit̄ cū ioab obsidēt vrbē posuit vriā i loco vbi sciebat viros ēē fortissimos: egressiq; viri de ciuitate bellabāt aduersū ioab: ⁊ cecideīt de ppl'o ƀuoꝝ dauid: ⁊ mortu⁹ ē etiā vrias ethe⁹. Misit itaq; ioab ⁊ nūciauit dauid oia v̇ba ꝑlij: ꝑcepitq; nūcio dicēs: Cū ꝯpleueris vniuersos ƀmones belli ad regē: si eū videris idignari: ⁊ dixeīt q̄re accessistis ad murū ut preliaremini: an igrabatis ꝙ multa desup ex muro tela mittant: q̇s ꝑcussit abimelech filiū hierobaal: nōne mulier misit sup eū fragmen mole de muro: ⁊ inīfecit eū i thebes: q̄re iuxta muꝝ accessistis: dices: Etiā ƀu⁹ tuus vrias etheus occubuit. Abijt ḡ nūci⁹: ⁊ venit ⁊ narrauit dauid ōia q̄ ei ꝑceperat ioab: ⁊ dixit nūcius ad dauid. Preualuerūt aduersū nos viri: ⁊ egressi sunt ad nos in agrū. Nos autē facto impetu persecuti eos sumus usq; ad portā ciuitatis: ⁊ direxerūt iacula sagitarij ad seruos tuos ex muro desuper: mortuiq; sunt de seruis regis. Quin etiā seruus tuus vrias etheus mortuus est. Et dixit dauid ad nuncium. Hec dices ioab: Non te frangat ista res. Uarius enim euentus est belli

⁊ nūc hūc ⁊ nūc illū ꝯsumit gladiꝰ. Cōforta bellatores tuos aduersus vrbē ut destruas eā: ⁊ exhortare eos: Audiuit autē vxor vrie ꝙ mortuus esset vrias vir suus: ⁊ planxit eū. trāsactoq₃ luctu misit dauid ⁊ itroduxit eā i domū suā: ⁊ facta ē ei vxō: pepitq₃ ei filiū. ⁊ displicuit uerbū hoc qđ fecerat dauid coram domino.

.XII.

Misit ğ dn̄s nathan ad dauid. Qui cū venisset ad eū: dixit ei: Responde mihi iudicium. Duo uiri erant i ciuitate vna: unus diues ⁊ alter pauper. Diues habebat oues ⁊ boues plurimos ualde: pauper aūt nihil hēbat oīo p̄ter ouē unā paruulā quā emerat ⁊ nutrierat: ⁊ q̄ creuerat apud euȝ cū filijs eiꝰ: sil' de pāe illiꝰ comedēs ⁊ de calice eiꝰ bibēs: ⁊ i sinu illiꝰ dormiēs: eratq₃ illi sicut filia. Cū aūt pegrinus q̄dā uenisset ad diuitē: parcēs ille sumē ō ouibꝰ ⁊ ō bobꝰ suis ut exhibēt cōuiuiū pegrio illi q̄ uenerat ad se: tulit ouē uiri paupis ⁊ p̄pauit cibos hoi q̄ uenerat ad se. Iratꝰ aūt idignatiōe dauid aduersus hoiēȝ illū nimis: dixit ad nathā: Viuit dn̄s qm̄ filiꝰ mōtis ē uir q̄ fecit hoc. Ouē reddet i q̄druplū: eo ꝙ fecēit vbū istō ⁊ nō pepcerit. Dixit aūt nathan ad dauid: Tu es ille uir q̄ fecisti hanc rem. Hec dicit dn̄s deꝰ isrl': Ego unxi te in regē sup isrl': et ego erui te ō māu saul: ⁊ ōdi tibi domū domini tui ⁊ uxores dn̄i tui in sinu tuo: dediq₃ tibi domū isrl' ⁊ iuda: ⁊ si parua sūt ista adiciā tibi multo maiora. Quare ğ cōtēpsisti vbū dn̄i ut facēs malū i ꝯspectu meo. Vriam etheū pcussisti gladio: ⁊ uxorē illiꝰ accepisti i uxorē tibi: ⁊ iterfecisti eū gladio filiorū āmon. Quāobrē non recedet gladius ō domo tua usq₃ in sempiternū eo ꝙ despexeris me: ⁊ tuleris uxorē urie ethei ut esset uxō tua. Itaq₃ hec dicit dn̄s: Ecce ego suscitabo sup te malū ō domo tua: ⁊ tollā uxores tuas i ocul' tuis ⁊ dabo pxio tuo: ⁊ dormiet cū uxōibꝰ tuis i ocul' solis huiꝰ. Tu.n. fecisti abscōdite: ego aūt faciā vbū istud i ꝯspectu ōis isrl': ⁊ i ꝯspectu solis huiꝰ. Et dixit dauid ad nathā: Peccaui dn̄o. Dixitq₃ nathan ad dauid: Dn̄s q̊₃ trāstulit peccatū tuū. Nō morieri. Verūtn̄ qm̄ blasfemaī fecisti imicos nomē dn̄i ,ppt' vbū hoc: filius q̄ natꝰ ē tibi mōte mōiet. Et reuersus ē nathā i domū suā. Percussitq₃ dn̄s paruulū quē peperit uxor urie dauid: ⁊ despatꝰ ē. Deprecatusq₃ ē dauid dn̄m ,p paruulo: ⁊ ieiūauit dauid ieiunio: ⁊ igressus seorsū iacuit sup terrā. Venerūt aūt seniores domꝰ eius cogētes eū ut surgeret de t̄ra. Qui noluit nec comedit cū eis cibū. Accidit autē die septima ut moreret' infans: timuerūtq₃ serui dauid nūciare ei ꝙ mortuꝰ ēet puulꝰ. Dixerūt enī: Ecce cū puul' adhuc uiuēt loq̄bamur ad eū ⁊ nō audiebat uocē nr̄aȝ: q̄to mag' si dixerimus mōtuꝰ ē puer: se affliget? Cū ğ dauid audisset s̄uos suos musitātes: intellexit ꝙ mōtuus ēet infantulus. Dixitq₃ ad s̄uos suos: Nū mōtuꝰ ē puer? Qui rn̄derūt ei: Mōtuus ē. Surrexit ğ dauid ō t̄ra: ⁊ lotꝰ unctusq₃ ē. Cūq₃ mutasset uestē: igressus ē domū dn̄i ⁊ adorauit: ⁊ uenit i domū: petiuitq₃ ut ponerent ei panē: ⁊ comedit. Dixerūt aūt ei s̄ui sui: Quis ē sermo quē fecisti? Propter infātē cū adhuc viuēt ieiunasti ⁊ flebas: mōtuo autē puero surrexisti: ⁊ cōedisti panē. Qui ait: Propt' infātē dū adhuc uiuēt ieiunaui ⁊ fleui. Dicebā.n: Quis scit si forte dōet eū mihi dn̄s ⁊ uiuat infans? Nunc aūt q' mōtuus ē: quare ieiuno? Nūq̄d poto reuocare eū āpliꝰ? Ego uadā mag' ad eū: ille vō nō reuertet' ad me. Et consolatus est dauid bersabee uxorē suā: ingressusq₃ ad eā dōmiuit cū ea. Que genuit filiū: ⁊ uocauit nomē eiꝰ salomon: ⁊ dn̄s dilexit eū. Misitq₃ eū i manu nathan ,pphete: ⁊ uocauit nomē eiꝰ amabil' dn̄o: eo ꝙ diligēt eū dn̄s. Igit' pugnabat ioab ꝯtra rabbath filiorū āmō: ⁊ expugnabat vrbē regiā. Misitq₃ ioab nūcios ad dauid dicēs: Dimicaui aduersū rabba: ⁊ capiēda ē urbs aq̄rū. Nūc igit' ꝯgrega reliquā ptē ppl'i: ⁊ obsiō ciuitatē: ⁊ cape eā: ne cū a me uastata fuerit urbs: nomini meo ascribatur uictōia. Cōgregauit itaq₃ dauid oēȝ ppl'm ⁊ ,pfectꝰ ē aduersū rabba. Cūq₃ dimicasset cepit eā. Et tulit diadema reg' eorū ō capite eiꝰ: pōdo auri talētū: hn̄s gēmas preciosissimas: ⁊ ipositū ē super caput dauid. Sȝ ⁊ p̄dā ciuitat' asportauit multā valde: ppl'ȝ q̊₃ eiꝰ adducēs serrauit: ⁊ circūegit sup eos ferrata carpēta. Diuisitq₃ cultr' ⁊ trāsduxit i typo laterū. Sic fecit uniuersis ciuitatibꝰ filiorū āmon. Et reuersus est dauid ⁊ omnis exercitus in ierusalem.

.XIII.

Factū ē autē post hec ut absalon filij dauid sororē speciosissimā vocabulo thamar adamaret amō filiꝰ dauid ⁊ ōpiret

in cā valde ita ut ꝓpter amorē eius egrota
ret: qa cū ēet vgo difficile ei vidbat: ut quip
piam inhoneste ageret cū ea. Erat āt amon
amic⁹ noīe ionadab fili⁹ semmaa fr̄is dauid
vir prudēs valde. Qui dixit ad eū: Quare
sic attenuaris macie fili regis p singlos dies?
Cur nō idicas mihi? Dixitq3 ei amō: Tha
mar sororem fratris mei absalō amo. Cui
rn̄dit ionadab: Cuba sup lectū tuū ⁊ lāguo
rē simula: cūq3 venerit pr̄ tu⁹ ut uisitet te:
dic ei: Ueīat oro thamar soror mea ut det
mihi cibū: ⁊ faciat pulmētū ut comedā de
manu eius. Accubuit itaq3 amō: ⁊ q̄i egro
tare cepit. Cūq3 venisset rex ad uisitādū eū:
ait amō ad regē: Ueniat obsecro thamar so
ror mea ut faciat i oculis meis duas sorbi
tiūculas: ⁊ cibū paratū capiā de manu ei⁹.
Misit ḡ dauid ad thamar domū dicēs: Ue
ni i domū amō fr̄is tui: ⁊ fac ei pulmentū.
Uenitq3 thamar i domū amon fr̄is sui: ille
āt iacebat. Que tollēs farinā cōmiscuit et
liq̄faciēs i ocul' ei⁹ coxit sorbitiūculas: tol-
lēsq3 qd coxerat effudit ⁊ posuit corā eo: et
noluit comedē. Dixitq3 amō: Eijcite vniuer
sos a me. Cūq3 eiecissent ōes: dixit amō ad
thamar: Infer cibū i ꝯclaui ut vescar d ma
nu tua: Tulit ḡ thamar sorbitiūclas q̄s fe
cerat: ⁊ itulit ad amō frēz suū i cōclaui. Cū
q3 obtulisset ei cibū: apphēdit eā ⁊ ait: Ueī
cuba mecū soror mea. Que rn̄dit ei: Noli fr̄
mi noli opp̄mē me: neq3. n. hoc fas ē i isrl'.
Noli facē stulticiā hāc. Ego. n. ferre nō po
tero opprobriū meū: ⁊ tu eris q̄i vn⁹ de isipi
entib⁹ i isrl': q̄n poti⁹ loq̄re ad regē: ⁊ nō ne
gabit me tibi. Noluit āt amō acq̄escē p̄cib⁹
ei⁹: sz p̄ualēs virib⁹ oppressit eaz ⁊ cubauit
cū ea. Et exosam eā habuit odio magno ni
mis: ita ut mai⁹ ēet odiū q̄ oderat eā: amorē
q̄ an̄ dilexerat. Dixitq3 ei amon: Surge et
uade. Que rn̄dit: Mai⁹ ē hoc malū qd nc̄
agis aduersū me q̄ꝫ quod ante fecisti: expel-
lens me. Et noluit audire eam: sed uocato
puero qui ministrabat ei dixit: Eijce hanc
a me foras: ⁊ claude ostiū post eā. Que idu
ta erat talari tunica: huiuscemōi eni filie re
gis virgines vestibus utebantur. Eiecit ita
q3 eam minister illius foras: clausitq3 fores
post eā. Que aspergens cinerem capiti suo
scissa talari tunica: impositisq3 manibus su
per caput suū: ibat ingrediens ⁊ clamans.
Dixit autē ei absalon frater suus. Nunq̄d
amon frater tu⁹ ꝯcubuit tecū? Sz nūc soror

tace: frater tu⁹ ē. Nz affligas cor tuū p hac
re. Māsit itaq3 thamar ꝯtabescēs i domo
absalō fr̄is sui. Cū āt audisset rex dauid v̄
ba hec ꝯtristat⁹ ē ualde: ⁊ noluit cōtristare
spūz amō filij sui q̄m diligebat eū: q2 p̄mo
genitus erat ei. Porro nō ē locut⁹ absalō ad
amon nec malū nec bonū. Oderat. n. absa
lon amō: eo q̄ꝫ uiolassz thamar sororē suā.
Factū ē āt p⁹ tp̄s biēnij ut tōderēt oues ab-
salō i balasor q̄ ē iuxta effraim. Et vocauit
absalon ōes filios regis: venitq3 ad regē: et
ait ad eū: Ecce tōdēt oues s̄ui tui: vēiat oro
rex cū seruis suis ad seruū suū. Dixitq3 rex
ad absalō: Noli fili mi: noli rogare ut uēia-
mus ōes: ⁊ grauem⁹ te. Cū āt cogeret eū et
noluisset ire: bn̄dixit ei. Et ait absalō ad da
uid: Si nō vis vēire: vēiat nobiscū obsecro
saltē amō frat' me⁹. Dixitq3 ad eū rex: Nō ē
necesse ut vadat tecū. Coegit itaq3 absalon
eū: ⁊ dimisit cū eo amō ⁊ vniuersos filios re
gis. Feceratq3 absalō ꝯuiuiū q̄i ꝯuiuiū regi.
Preceperat āut absalō pueris suis dicēs: Ob
seruate cuz temulentus fuerit amon vino:
⁊ dixero uob' pcutite eū ⁊ interficite: nolite ti
mere. Ego. n. sū q̄ p̄cipio vob'. Roboramini:
⁊ estote uiri fortes. Fecerūt ḡ pueri absalon
aduersū amō sicut p̄ceperat eis absalō. Sur
gentesq3 ōes filij regis ascenderunt singuli
mulas suas: ⁊ fugerūt. Cūq3 adhuc pgerēt
i itinē: fama puenit ad dauid dicēs: Percus
sit absalon ōes filios regis: ⁊ nō remāsit ex
eis saltez vnus. Surrexit itaq3 rex dauid: ⁊
scidit vestimēta sua ⁊ cecidit super terram:
⁊ ōes serui illius qui assistebant ei sciderūt
vestimenta sua. Rn̄dens autē ionadab fili⁹
sēmaa fr̄is dauid: dixit: Ne estimet dn̄s me
us rex q̄ꝫ ōes pueri regis occisi sint. Amon
solus mortuus est: q̄m in odio absalō erat
positus ex die q̄ oppressit thamar sororez
eius. Nunc ergo ne ponat dn̄s meus rex su
per cor suū uerbū istud dicens: ōes filij regi
occisi sunt: q̄m amon solus mortu⁹ est. Fu-
git autē absalon. Et eleuauit puer specula-
tor oculos suos: ⁊ aspexit: ⁊ ecce pplus ml'
tus ueniebat per iter deuiū ex latere mon-
tis. Dixit autē ionadab ad regē: Ecce filij re
gis adsunt: iuxta uerbū serui tui sic factuz
est. Cūq3 cessasset loqui: apparuerunt ⁊ filij
regis. Et intrantes leuauerunt uocem suā
⁊ fleuerunt. Sz ⁊ rex ⁊ ōes serui ei⁹ fleuerūt
ploratu magno nimis. Porro absalō fugiēs
abijt ad tholomai filiū āmiur regē gessur

Luxit ergo dauid filiū suū amon multꝭ diebꝰ.
Absalon āt cū fugisset ⁊ venisset in gessur
fuit ibi tribꝰ ānis: cessauitqꝫ rex dauid ꝑsequi
absalon: eo ꝙ ꝯsolatꝰ ēēt sup amō īteritu.

.XIIII.

Intelligens āt ioab filius saruie ꝙ cor
regis versū ēēt ad absalon: misit the-
cuā ⁊ tulit īde mulierē sapientē: dixitqꝫ ad
eam: Lugere te simula: ⁊ induē ueste lugu-
bri: ⁊ ne ungaris oleo: ut sis quasi mulier
iam plurimo tempore lugens mortuū. Et i
gredieris ad regem: ⁊ loqueris ad eū sermo
nes huiuscemōi. Posuit autem ioab vba i
ore eiꝰ. Itaqꝫ cū igressa fuisset mlier thecui-
tes ad regē: cecidit corā eo sup trā: ⁊ adora
uit: ⁊ dixit: Serua me rex. Et ait ad eā rex:
Quid cause habes? Que rñdit: Heu muli
er uidua ego sū. Mortuꝰ ē. n. vir meꝰ: ⁊ ācil
le tue erāt duo filij q̄ rixati sunt aduersum
se in agro: nullusqꝫ erat q̄ eos ꝓhibē posset
⁊ ꝑcussit alꝛ alterū: ⁊ iterfec eū. Et ecce ꝯsū
gēs uniuersa cognatio aduersū ācillā tuā
dicit: Trade eū q̄ ꝑcussit frēz suum ut occi
damus eū ꝓ aīa frīs sui quē interfecit ⁊ dēlea
mus hēdē: ⁊ q̄rūt extiguē scītillā meā q̄ reli
cta ē: ut ñ supsit uiro meo nomē: ⁊ reliq̄e su
ꝑ trā. Et ait rex ad mulierē: Uade ī domū
tuā: ⁊ ego iubebo ꝓ te. Dixitqꝫ mulier the
cuites ad rēgē: In me dñe mi rex sit iniq̄tas:
⁊ ī domo pr̄is mei: rex āt ⁊ thronꝰ eiꝰ sit ino
cēs. Et ait rex: Qui cōtradixērit tibi adduc
eū ad me: ⁊ ultra ñ addet ut tāgat te. Que
ait: Recordet rex dñi dei sui ut ñ mltiplicē
tur ꝓximi sanguis ad ulciscēdū: ⁊ neq̄ꝙ in
terficiāt filiū meū. Qui ait: Uiuit dñs: q̄a
nō cadet dē capillis filij tui sup trā. Dixit ergo
mulier: Loq̄t ācilla tua ad dñm meū regē
vbū. Et ait: Loq̄re. Dixitqꝫ mulier: Quare
cogitasti huiuscemōi rē ꝯtra pplm dei: ⁊ lo
cutꝰ ē rex vbū istud ut peccet: ⁊ nō reducat
eiectū suū? Oēs morimur: ⁊ q̄si aque dilabi
mur ī terrā q̄ nō reuertūt. Nec uult deus
ꝑire aīaz: sed retractat cogitās ne penitus
pereat q̄ abiectꝰ ē. Nūc igr̄ ueni ut loq̄r ad
dñm meū regē vbū hoc p̄nte pplo. Et dixit
ancilla tua: Loq̄r ad regē: si q̄ modo faciat
rex vbū ācille sue. Et audiuit rex ut libera
ret ancillā suā de māu oīuz q̄ uolebāt dē he
reditate dñi delē me: ⁊ filiū meū simul. Di
cat ergo ācilla tua ut fiat vbū dñi mei regis si-
cut sacrificiū. Sic. n. āgelꝰ dñi: sic ē dñs meꝰ
rex: ut nec bñdictione nec maledictiōe mo-
ueat. Unde ⁊ dñs deꝰ tuꝰ ē tecū. Et rñdēs rex
dixit ad mulierē: Ne abscōdas a me uerbū
qd te interrogo. Dixitqꝫ ei mulier: Loq̄re dñe
mi rex. Et ait rex: Nūq̄d manꝰ ioab tecū est
ī oībꝰ istis? Rñdit mulier: ⁊ ait: Per salutē
aīe tue dñe mi rex: nec ad sinistrā nec ad de
xterā ē ex oībꝰ his q̄ locutꝰ ē dñs meus rex.
Seruꝰ. n. tuꝰ ioab ipe p̄cepit mihi: ⁊ ipe po
suit ī os ācille tue oīa vba hec: ut uerterē fi
gurā s̄mōis huiꝰ. Seruꝰ. n. tuꝰ ioab p̄cepit
istud. Tu āt dñe mi rex sapiēs es: sicut hz
sapiaz angelꝰ dei: ut itelligas oīa sup terrā.
Et ait rex ad ioab. Ecce placatꝰ feci vbū tu
um. Uade ergo ⁊ reuoca puerū absalō. Cadēs
qꝫ ioab sup faciē suā ī terrā adorauit: ⁊ bñ-
dixit regi. Et dixit ioab: Hodie itellexit s̄uꝰ
tuꝰ q̄ iueni grāz ī oculꝭ tuis dñe mi rex. Feci
sti. n. s̄monē dñe mi rex s̄ui tui. Surrexit ergo
ioab ⁊ abijt ī gessur: ⁊ adduxit absalō ī irlz.
Dixit autē rex: Reuertat ī domū suā ⁊ faciē
meā nō uideat. Reuersus ē itaqꝫ absalon ī
domū suā: ⁊ faciē regis nō uidit. Porro sic
absalon uir nō erat pulcher in omni isrl: ⁊
decorus nimis. A uestigio pedis usqꝫ ad v
ticē non erat in eo ulla macula. Et quando
tōdebat capillū: semel aūt ī āno tōdebatur:
q2 grauabat eū cesaries: pōderabat capillos
capitꝭ sui ducētis siclis pōderē publico. Nati
sūt autē absalon filij tres: ⁊ filia una nomie
thamar elegātis forme. Mansitqꝫ absalon
ī irlm duobꝰ ānis: ⁊ faciē regis ñ uidit. Mi
sit itaqꝫ ad ioab ut mitteret eū ad rēgē. Qui
noluit uenire ad eū. Cūqꝫ secūdo misisset:
⁊ ille noluisset uenire ad eū: dixit s̄uis suis:
Scitis agꝛ ioab iuxta agrū meū hñtē mes
sē hōdei. Ite igr̄: ⁊ succēdite eū igni. Succē
derūt ergo s̄ui absalon segetē igni. Et uenietes
s̄ui ioab scissis uestibꝰ suis dixerūt: Succen
derūt serui absalon ꝑtē agri. Surrexitqꝫ io
ab ⁊ uenit ad absalon ī domū eius: ⁊ dixit:
Quare succēderūt serui tui segetē meam
igni? Et respōdit absalō ad ioab: Misi ad
te obsecrās ut uenires ad me ⁊ mitterem te
ad regē: ⁊ diceres ei: Quare ueni de gessur?
Meliꝰ mihi erat ibi ēē. Obsecro ergo ut uideā
faciē regis. Q2 si memor est iniq̄tatis mee:
interficiat me. Ingressus itaqꝫ ioab ad regē
nūciauit ei oīa. Uocatusqꝫ ē absalon ⁊ itra
uit ad regē: ⁊ adorauit sup faciem terre co-
ram eo. Osculatusqꝫ ē rex absalon.

.XV.

Igitur post hec fecit sibi absalõ currꝰ
⁊ equites ⁊ quinq̃ginta uiros q̇ ꝓprece-
derent eũ. Et mane ꝯsurgẽs absalon stabat
iuxta itroitũ porte ĩ viã: ⁊ oẽm virũ q̇ habe
bat negociũ ut ueniret ad regꝭ iudiciũ voca
bat absalõ ad se: ⁊ dicebat: De q̃ ciuitate es
tu? Qui rñdẽs aiebat: Ex vna tribu isrl̃ ego
sũ seruꝰ tuꝰ. Rñdebatq̧ ei absalon: Uident
mihi ꝯmones tui boni ⁊ iusti: sꝫ nõ ẽ q̇ te au
diat ꝯstitutꝰ a rege. Dicebatq̧ absalõ: Quis
me cõstituat iudicẽ sup terrã ut ad me veni
ant oẽs q̇ hñt negociũ ⁊ iuste iudicē? Sꝫ ⁊
cũ accederet ad eũ hõ ut salutaret illũ extẽ-
debat manũ suã: ⁊ apprehẽdẽs osculabatur
eũ. Faciebatq̧ hoc oĩ isrl̃ veniẽti ad iudiciũ
ut audiret a rege: ⁊ sollicitabat corda viroꝝ
isrl̃. Post q̃dragita autẽ ãnos dixit absalon
ad regẽ dauid: Uadã ⁊ reddaꝫ uota mea q̃
uoui dño ĩ ebron. Uouẽs.n. uouit ꝯuꝰ tuus
cu ẽet ĩ gessur syrie dicẽs: Si reduxerit me
dñs ĩ irl̃m: sacrificabo dño. Dixitq̧ ei rex
dauid: Uad̓ ĩ pace. Et surrexit: ⁊ abijt ĩ ebrõ
Misit aũt absalon exploratores ĩ vniuersas
tribꝰ isrl̃ dicẽs: Stati ut audierit̃ clangoreꝫ
buccine: dicite: Regnabit absalõ ĩ ebrõ. Põ
ro cũ absalon ierũt ducẽti uiri de irl̃m voca
ti: eũtes simplici corde: ⁊ cãm penitus igno
rantes. Accersiuit q̧ absalon achitofel gilo
nitẽ ꝯsiliariũ dauid ð ciuitate sua gilo. Cũ
q̧ ĩmolaret victimas facta ẽ cõiuratio vali
da: pplꝰsq̧ ꝯcurrẽs augebat cũ absalõ. Ue
nit igĩ nũcius ad dauid dicẽs: Toto corde
vniuersus isrl̃ seqꝫ absalõ. Et ait dauid ser
uis suis q̇ erãt cũ eo ĩ irl̃m: Surgite. Fugia-
mus: neq̧.n. erit nobis effugiũ a facie absa
lon. Festinate egredi: ne fõte veniẽs occupet
nos: ⁊ ĩpellat sup nos ruinã: ⁊ ꝑcutiat ciui-
tatẽ ĩ ore gladij. Dixerũtq̧ ꝯui regꝭ ad eum:
Oĩa quecũq̧ ꝑceperit dñs nr̃ rex libent̃ exe
quimur serui tui. Egressus ẽ g̊ rex ⁊ vniuer
sa domus eius pedibꝰ suis. Et reliq̇t rex de-
cẽ mulieres ꝯcubinas ad custodiẽdã domũ.
Egressusq̧ rex ⁊ oĩs isrl̃ pedibus suis stetit
procul a domo: ⁊ vniuersi serui eius ambu
labant iuxta eũ: ⁊ regiones cerethi ⁊ phele
thi: ⁊ oẽs gethei pugnatores ualidi sexcenti
viri qui secuti eum fuerant de geth pedites
precedebant regem. Dixit aũt rex ad ethai
getheũ: Cur venis nobiscum? Reuertere et
habita cũ rege: q̇a peregrinus es ⁊ egressus
es de loco tuo. Heri venisti: ⁊ hodie cõpelle
ris nobiscũ egredi? Ego autẽ vadã q̊ iturus
sũ. Reuertẽ ⁊ reduc tecũ ꝯres tuos: ⁊ dñs fa-
ciat tecũ miꝯicõdiã ⁊ ṽitatẽ: q̇a oñdisti grãꝫ
⁊ fidẽ. Et rñdit ethai regi dicẽs: Uiuit dñs ⁊
viuit dñs meꝰ rex: qm̃ ĩ q̊cũq̧ loco fueris dñe
mi rex siue ĩ mõte siue ĩ uita: ibi erit ꝯuꝰ tuꝰ.
Et ait dauid ethai: Ueni ⁊ trãsi. Et trãsiuit
ethai getheꝰ ⁊ rex ⁊ oẽs uiri q̇ cũ eo erant: ⁊
reliq̃ multitudo. Oẽsq̧ flebãt voce magna:
⁊ uniuersus pplꝰs trãsibat. Rex q̧ trãsgre-
diebatur torrẽtẽ cedrõ: ⁊ cũctꝰ pplꝰs ĩcedbat
ꝯtra viã oliue q̃ respicit ad desertũ. Ueit ãt
⁊ sadoch sacerdos ⁊ vniuersi leuite cũ eo põ
tãtes arcã federis dei: ⁊ deposuerũt arcã dei.
Et ascẽdit abiathar: donec expletus ẽet oĩs
pplꝰs q̇ egressus fuerat de ciuitate. Et dixit
rex ad sadoch: Reporta arcam dei ĩ vrbeꝫ.
Si ĩuenero gratiã ĩ oculis dñi: reducet me
⁊ oñdet mihi eã: ⁊ tabnaculũ suũ: si aũt di-
xerit mihi: nõ places: presto sum: faciat qð
bonũ ẽ corã se. Et dixit rex ad sadoch sacer
dotẽ: O vidẽs reuertẽ ĩ ciuitatẽ ĩ pace: ⁊ a-
chimaas filꝰ tuꝰ ⁊ ionathan filꝰ abiathar
duo filij ṽri sint vobiscũ. Ecce ego abscõdar
ĩ cãpestribꝰ deserti: donec veniat ꝯmo a vobꝭ
indicans mihi. Reportauerũt g̊ sadoch ⁊ a
biathar arcã dei ĩ irl̃m: ⁊ manserũt ibi. Põ
ro dauid ascẽdebat cliuũ oliuarũ: scandens
⁊ flens: nudis pedibꝰ ĩcedens: ⁊ opto capite.
Sꝫ ⁊ oĩs pplꝰs q̇ erat cũ eo: opto capite a-
scẽdebat plorãs. Nũciatũ ẽ autẽ dauid q̧ a
chitofel ẽet ĩ ꝯiuratõe cũ absalõ. Dixitq̧ da
uid: Infatua q̃so dñe ꝯsiliũ achitofel. Cũq̧
ascẽdẽt dauid sũmitatẽ mõtis ĩ q̊ adoraturꝰ
erat dñꝫ: ecce occurrit ei chusi arachites scis
sa veste ⁊ ꝯra plẽo capite. Et dixit ei dauid:
Si veneris mecũ: eris mihi oneri: si autẽ ĩ ci-
uitatẽ reuertaris ⁊ dixeris absalon seruꝰ tuꝰ sũ
rex: patẽ me viuere: sicut fui seruꝰ pr̃is tui:
sic ero seruꝰ tuꝰ: dissipabis cõsiliũ achitofel.
Habes autẽ tecũ sadoch ⁊ abiathar sacer-
dotes: ⁊ oẽ ṽbũ qðcũq̧ audieris ĩ domo re
gis: ĩdicabꝭ sadoch ⁊ abiathar sacerdotibꝰ.
Sũt.n. cũ eis duo filij eoꝝ achimaas filius
sadoch ⁊ ionathã filꝰ abiathar: ⁊ mittetis ꝑ
eos ad me oẽ ṽbũ qð audieritis. Ueniente g̊
chusi amico dauid ĩ ciuitatẽ: absalon q̧ in-
gressus ẽ irl̃m: ⁊ achitofel cũ eo.

XVI.

Cumq̧ dauid trãsisset paululũ mõtis
verticẽ: apparuit siba puer miphibo-
seth ĩ occursum eius cũ duobus asinis qui
onerati erant ducentis panibus: et centum

alligaturis uue passe: ꝛ centū massis palata
rū ꝛ duob⁹ utb⁹ uini. Et dixit rex sibe: Quid
sibi uolūt hec? Rn̄ditqꝫ siba: Dn̄e mi rex: a
sini domestici regꝭ ut sedeāt: ꝛ pāes ꝛ palate
ad uescēdū pueri tuis: uinū āt ut bibat si qͣs
defecerit ī deserto. Et ait rex: Ubi ē fili⁹ dn̄i
tui? Rn̄ditqꝫ siba regi: Remāsit in irl'm di-
cens: Hodie restituet mihi dom⁹ isrl' regnū
pr̄is mei. Et ait rex sibe: Tua sint oia q̄ fue-
rūt miphiboseth. Dixitqꝫ siba: Oro ut iue
niā grāz corā te dn̄e mi rex. Uenit g̊ rex da-
uid usqꝫ bahuri. Et ecce egrediebat̄ inde uir
ꝺ cognatōe dom⁹ saul noīe semei: filius gēa:
pcedebatqꝫ egrediēs: ꝛ maledicebat mitte-
batqꝫ lapides ꝯtra dauid: ꝛ ꝯtra uniuersos
s'uos regꝭ dauid. Ois āt ppl's ꝛ uniuersi bel
latores a ꝺxtro ꝛ a sinistro latē regꝭ iceꝺbāt.
Ita aūt loq̄bat̄ semei cū malediceret regi: E
gredē: egredē uir sāguinū: ꝛ uir belial. Red
didit tibi dn̄s uniuersū sāguinē dom⁹ saul:
qm̄ iuasisti regnū p eo: ꝛ dedit dn̄s regnū in
manu absalon filij tui: ꝛ ecce pmunt te ma-
la tua qm̄ uir sanguinū es. Dixit aūt abisai
fili⁹ saruie regi: Quare maledicit canis hic
moritur⁹ dn̄o meo regi? Uadaꝫ ꝛ āputabo
caput ei⁹. Et ait rex: Quid mihi ꝛ uobis ē
filij saruie? Dimittite eū ut maledicat. Dn̄s
n. pcepit ei ut malediceret dauid. Et qͣs ē q̄
audeat dicē q̄re sic fecerit? Et ait rex abisai
ꝛ uniuers' s'uis suis: Ecce fili⁹ me⁹ q̄ egressus
ē de utero meo q̄rit aiaꝫ meā: q̄to magꝭ hic
fili⁹ gemini maledicet mihi? Dimittite eū ut
maledicat iuxta pceptū dn̄i: si fōte respiciat
dn̄s afflictiōeꝫ meā: ꝛ reddat mihi dn̄s bo-
nū p maledictiōe hac hodierna. Ambula-
bat itaqꝫ dauid ꝛ socij ei⁹ p uiā cū eo: semei
aūt p iugū mōtis ex latē ꝯtra illū gradieba
tur maledicēs: ꝛ mittēs lapides aduersū eū
terrāqꝫ spargēs. Ueīt itaqꝫ rex dauid ꝛ uni
uersus ppl'us cū eo lassus: ꝛ refocillati sunt
ibi. Absalon āt ꝛ ōis ppl'us ei⁹ igressi sͭ irl'ꝫ:
sꝫ ꝛ achitofel cū eo. Cū āt uenisset chusi ara
chites amicus dauid ad absalon: locutus ē
ad eum: Salue rex: salue rex. Ad quem ab
salon: Hec est inquit gratia tua ad amicum
tuum? Quare non iuisti cum amico tuo?
Responditqꝫ chusi ad absalon: Nequaq̄:
q꞉ illius ero quem elegit dn̄s ꝛ omnis hic
populus: ꝛ uniuersus isrl': ꝛ cum eo mācbo.
Sꝫ ut ꝛ hoc inferā: cui ego seruiturus sū?
Nōne filio regis? Sic parui pr̄i tuo: ita pa-
rebo ꝛ tibi. Dixit aūt absalon ad achitofel:
Inite ꝯsiliū qͣd agē debeam⁹. Et ait achito-
fel ad absalō: Ingredē ad ꝯcubinas pr̄is tui
q̄s dimisit ad custodiēdā domū: ut cū audi
ērit ōis isrl' q' fedaueris patrē tuū: roborentur
tecū man⁹ eoꝝ. Tetēderūt g̊ absalō taberna
culū ī solario: igressusqꝫ ē ad ꝯcubias patris
sui corā uniuerso isrl'. Cōsiliū aūt achitofel
qꝺ dabat ī ꝺieb⁹ illis: q̄i si qͣs cōsuleret deū:
Sic erat ōe ꝯsiliū achitofel: ꝛ cū ēet cū da-
uid: ꝛ cū ēet cū absalon.

XVII.

Dixit g̊ achitofel ad absalon: Eligā mi
hi duodecī milia uiroꝝ: ꝛ ꝯsurgēs pse
quar dauid hac nocte: ꝛ irruēs super eū qͣp
pe qui lassus est ꝛ solutis manibus: pcutiā
eū. Cūqꝫ fugerit ōis ppl'us q̄ cū eo ē: pcutiā
regē desolatū: ꝛ reducā uniuersū ppl'm quo
unus hō reuerti solet. Unū. n. uiꝝ tu q̄ris:
ꝛ ōis ppl'us erit ī pace. Placuitqꝫ sermo ei⁹
absalon: ꝛ cūctis maiorib⁹ natu isrl'. Ait aūt
absalon: Uocate chusi arachitē: ꝛ audiam⁹
qͣd etiā ipse dicat. Cūqꝫ ueīsset chusi ad ab-
salon: ait absalō ad eū. Huiuscemōi s'monē
locut⁹ ē achitofel. Facē debemus an n̄? Qꝺ
das ꝯsiliū? Et dixit chusi ad absalon: Nō ē
bonū ꝯsiliū qꝺ dedit achitofel hac uice. Et
rursū intulit chusi. Tu nosti patrē tuū ꝛ ui
ros q̄ cū eo sūt ēe fortissimos ꝛ amaro aīo:
ueluti si ursa raptis catulis in saltu seuiat.
Sꝫ ꝛ pr̄ tu⁹ uir bellator ē: nec morabit̄ cū po
pl'o. Forsitan nūc latitat ī foueis: aut ī uno
q̄ uoluerit loco: ꝛ cū cecīꝺrit un⁹ q̄libet ī pn
cipio: audiet qͣcūqꝫ audiēit: ꝛ dicet: Facta ē
plaga ī ppl'o q̄ seq̄bat̄ absalō. Et fortissim⁹
q̄sqꝫ cui⁹ cor ē q̄i leonis: pauore soluet̄. Scit
n. ōis ppl'us isrl' fortē ēe patrē tuū: ꝛ robu-
stos ōes q̄ cū eo sūt. Sed hoc mihi uidet̄ re
ctū ēe ꝯsiliū. Congreget̄ ad te uniuersus po
pl's isrl' a dan usqꝫ bersabee q̄i arena maris ī
numerabil' ꝛ tu eris ī medio eoꝝ: ꝛ irruem⁹
sup eū ī qͣcūqꝫ loco iuent⁹ fuerit: ꝛ opiemus
eū sicut cadē solet ros sup terrā: ꝛ nō relinq̄
mus de uiris q̄ cū eo sūt: nec unū quidē. Qꝫ si
urbē aliquā fuerit ingressus: circundabit
ōis isrl' ciuitati illi funes: ꝛ trahem⁹ eā ī tor
rentē ut nō repiat̄ nec calcul⁹ qͣdē ex ea. Di-
xitqꝫ absalon ꝛ ōes uiri isrl': Meli⁹ ē ꝯsiliuꝫ
chusi arachite ꝯsilio achitofel. Dn̄i aūt nu-
tu dissipatū ē ꝯsiliū achitofel utile: ut indu-
ceret dn̄s sup absalon malū. Et ait chusi sa
doch ꝛ abiathar sacerdotib⁹: Hoc ꝛ hoc mō
ꝯsiliū ꝺdit achitofel absalō ꝛ sēiorib⁹ isrl'.

⁊ ego tale ⁊ tale dedi cõsiliũ. Nũc ĝ mittite
cito: ⁊ nũciate dauid dicentes: Ne moreris
nocte hac ĩ cãpestrib⁹ deserti: sꝫ absq dila-
tione trãsgredẽ: ne fõte absorbeat rex: ⁊ õis
ppl's q̃ cũ eo ẽ. Jõathas aũt ⁊ achimaas sta
bãt iuxta fontẽ rogel. Abijt ãcilla ⁊ nũcia-
uit eis: ⁊ illi ꝓfecti sũt ut referrẽt ad regẽ da
uid nũciũ. Nõ.n. poterãt videri: aut itroire
ciuitatẽ. Uidit ãt eos q̃dã puer: ⁊ indicauit
absalõ. Illi v̈o cõcito gradu ingressi sũt do-
mũ cuiusdã uiri ĩ bahuri q̃ habebat pute-
um ĩ uestibulo suo: ⁊ descẽderũt ĩ eũ. Tulit
ãt mulier: ⁊ expãdit uelamẽ sup os putei q̃i
siccãs tipsanas: ⁊ sic latuit res. Cũq venisset
s̃ui absalõ ĩ domũ ad mulierẽ: dixerũt: Ubi
ẽ achimaas ⁊ ionathas? Et r̃ndit eis mulier:
Trãsierũt festinãt gustata paululũ aq̃. At
hi q̃ q̃rebãt cũ nõ reperissẽt: reuersi sunt ĩ
irl'm. Cũq abissent: ascẽderũt illi de puteo:
⁊ ꝑgẽtes nũciauerũt regi dauid: ⁊ dixerũt:
Surgite ⁊ transite cito fluuiũ: qm̃ huiusce-
modi dedit ꝯsiliũ ꝯtra uos achitofel. Sur-
rexit ĝ dauid ⁊ oĩs ppl's q̃ cũ eo erat: ⁊ trãs
ierũt iordanẽ donec dilucesceret añq̃ denu
daret v̈bũ: ⁊ nec vn⁹ q̃dẽ residu⁹ fuit q̃ n̄ trãs
iret fluuiũ. Porro achitofel vidẽs q̃ nõ fuis
set factũ ꝯsiliũ suũ strauit asinũ suũ: surre-
xitq ⁊ abijt ĩ domũ suã ⁊ in ciuitatẽ suã: ⁊
disposita domo sua suspẽdio interijt: ⁊ sepul
tus ẽ ĩ sepulchro p̃ris sui. Dauid ãt vẽit ĩ ca
stra: ⁊ absalõ trãsijt iordanẽ ip̃e ⁊ oẽs uiri
isrl' cũ eo. Amasã v̈o ꝯstituit absalõ ꝑ ioab
sup exercitũ. Amasa ãt erat fili⁹ viri q̃ voca
bat̃ iethra de hiezreli q̃ igressus ẽ ad abigail
filiã naas sororẽ saruie q̃ fuit mat̃ ioab. Et
castrametat⁹ ẽ isrl' cũ absalõ in t̃ra galaad.
Cũq venisset dauid ĩ castra: sobi fili⁹ naas d̃
rabbath filioꝝ amõ ⁊ machir fili⁹ [illegible]hel d̃
lodabar: ⁊ berzellai galaadites d̃ rogeliz ob
tulerũt ei stratoria ⁊ tapetia ⁊ vasa fictilia
frumẽtũ ⁊ hordeũ ⁊ farinã ⁊ polẽtã ⁊ fabã ⁊
lentẽ ⁊ frixũ oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyꝝ: oues
⁊ pigues vit'los: dederũtq dauid ⁊ ppl'o q̃ cũ
eo erat ad vescẽdũ. Suspicati.n. sũt popl'm
fame ⁊ siti fatigari ĩ deserto.

XVIII.

Igitur ꝯsiderato dauid ppl'o suo: ꝯsti-
tuit sup eos tribunos ⁊ cẽturiones: ⁊
dedit ppl'i t̃tiã ꝑtẽ sub mãu ioab: ⁊ t̃tiã ꝑtẽ
sub mãu abisai filij saruie f̃ris ioab: ⁊ t̃tiã ꝑ
tẽ sub mãu ethai q̃ erat d̃ geth. Dixitq rex
ad ppl'm: Egrediar ⁊ ego uobiscũ. Et r̃ndit
ppl's: Nõ exibis. Siue.n. fugerim⁹ nõ ma
gnopẽ ad eos de nob̃ ꝑtinebit: siue media ꝑs
ceciderit e nob̃ nõ satis curabũt: q̃a tu vnus
solus ꝑ decẽ milibus ꝯputaris. Meli⁹ ẽ igit
ut sis nob̃ ĩ vrbe p̃sidio. Ad q̃s rex ait. Q̃d
vob̃ vid̃t rectũ: hoc faciã. Stetit ĝ rex iuxta
portã. Egrediebatq ppl's ꝑ turmas suas
cẽteni ⁊ milleni. Et p̃cepit rex ioab ⁊ abisai
⁊ ethai dicẽs: Seruate mihi pueꝝ absalon.
Et oĩs ppl's audiebat p̃cipiẽtẽ regẽ cũctis
p̃ncipib⁹ ꝑ absalõ. Itaq egressus ẽ ppl's in
cãpũ ꝯtra isrl': ⁊ f̃cm̃ ẽ p̃liũ ĩ saltu effrai. Et
cesus ẽ ibi ppl's isrl' ab exercitu dauid: f̃ca
q ẽ plaga magna ĩ die illa vigĩti miliũ. Fuit
ãt ibi p̃liũ dispsũ sup faciẽ oĩs t̃re: ⁊ multo
plures erãt q̃s salt⁹ ꝯsũpserat de ppl'o q̃ hi
q̃s vorauerat gladi⁹ ĩ die illa. Accidit ãt ut
occurrẽt absalon seruis dauid: sedẽs mulo.
Cũq igressus fuisset mul⁹ subt̃ ꝯdẽsã q̃rcũ
⁊ magnã: adhesit caput ei⁹ quercui: ⁊ illo su
spẽso int̃ celũ ⁊ t̃rã: mul⁹ cui isederat ꝑtran
siuit. Uidit aũt hoc q̃spiã: ⁊ nũciauit ioab
dicẽs: Uidi absalõ pendẽ de quercu. Et ait
ioab viro q̃ nũciauerat ei. Si vidisti q̃re nõ
ꝯfodisti eũ cũ terra: ⁊ ego dedissẽ tibi decem
argẽti siclos ⁊ vnũ baltheũ? Qui dixit ad
ioab: Si appenderes ĩ mãib⁹ meis mille ar
gẽteos: neq̃q̃ mitterẽ manũ meã in filiũ re-
gis. Audiẽtib⁹.n. nob̃ p̃cepit rex tibi ⁊ abi-
sai ⁊ ethai dicẽs: Custodite mihi puerũ ab
salon. Sꝫ ⁊ si fecissẽ ꝯtra aĩaꝫ meã audact̃
neq̃q̃ hoc regẽ latere potuisset: ⁊ tu stares
ex aduerso. Et ait ioab: Nõ sic̃ tu vis: sed ag
grediar eũ corã te. Tulit ĝ ioab tres lãceas
ĩ manu sua: ⁊ ifixit eas ĩ corde absalõ. Cũq
adhuc palpitaret herens ĩ quercu: cucurre-
runt decẽ iuuenes armigeri ioab: ⁊ ꝑcutien
tes iterfecerũt eũ. Cecinit autẽ ioab buccina
⁊ retinuit ppl'm: ne ꝑseq̃ret̃ fugiẽtẽ isrl': volẽs
parcere multitudini. Et tulerũt absalon: ⁊
proiecerũt eũ in saltu ĩ foueã grandẽ: ⁊ ꝯpõ
tauerunt super eũ aceruũ lapidũ magnũ ni
mis. Oĩs autẽ isrl' fugit in tabernacula sua.
Porro absalon erexerat sibi cũ adhuc viue
ret titulũ q̃ ẽ ĩ ualle regis. Dixerat enĩ: Nõ
habebo filiũ: ⁊ hoc erit monimẽtũ nominis
mei. Uocauitq titulũ noĩe suo: ⁊ appellat̃
manus absalon vsq ad hãc diẽ. Achimaas
autẽ fili⁹ sadoc ait: Currã ⁊ nũciabo regi: q̃
iudiciũ fecerit ei de⁹ d̃ manu ĩimicoꝝ eius.
Ad quẽ ioab dixit: Nõ eris nũci⁹ ĩ hac die:
sed nũciabis ĩ alia. Hodie nolo te nunciare.

filiꝰ.n.regis ē mortuꝰ. Et ait ioab chusi: Uade: ⁊ nūcia regi que uidisti. Adorauit chusi ioab: ⁊ cucurrit. Rursus āt achimaas filius sadoch: dixit ad ioab: Quid ipedit si ēt ego curro pᵒ chusi? Dixitqꝫ ei ioab: Quid vis cur rere fili mi? Ueni huc. Non eris boni nūcij baiulꝰ. Qui rn̄dit: Quid.n.si currero? Et ait ei: Curre. Currēs ḡ achimaas per uiā ꝯpēdij trāsiuit chusi. Dauid aūt sedebat int̄ duas portas. Speculatō v̄o q̄ erat i fastigio porte sup murꝝ: eleuans ocl'os uidit hoiem currētē solū: ⁊ exclamās idicauit regi. Dixit qꝫ rex: Si solꝰ ē: bonꝰ ē nūciꝰ i ore eiꝰ. Propā te aūt illo ⁊ accedēte ꝓpiꝰ: uidit speculator hoiez alterꝝ cūrētē: ⁊ uociferās i culmie: ait: Apparet mihi alt̄ hō: currēs solꝰ. Dixitqꝫ rex. Et iste bonꝰ ē nūciꝰ: Speculator āt ꝯtē plor ait cursū ꝓoris q̄i cursū achimaas filij sadoch. Et ait rex uir bonꝰ ē: ⁊ nūciū pōtās bonū uenit. Clamans aūt achimaas: dixit ad regē: Salue rex. Et adorās regē corā co ꝓnus i t̄rā ait: Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ tuꝰ q̄ ꝯclusit hoies q̄ leuauerūt manus suas ꝯtra domi nū meū rēgē. Et ait rex: Est ne pax puero ab salō? Dixitqꝫ achimaas: Uidi tumultū ma gnū cū mittēt ioab ꝑuꝰ tuꝰ o rex me ꝑuū ne scio aliud. Ad quē rex: transi ait: ⁊ sta hic. Cūqꝫ ille trāsisset ⁊ staret: apparuit chusi. Et ueniēs ait: Bonū apporto nūciū dn̄e mi rex. Judicauit.n.ꝓ te dn̄s hodie d̄ mān̄u oiuz q̄ surrexerūt ꝯtra te. Dixit āt rex ad chusi: Est ne pax puero absalō? Cui rn̄dēs chusi: fiāt iq̄t sicut puer īimici dn̄i mei reg̃: ⁊ uni uersi q̄ ꝯsurgūt aduersus eū i malū. Contri statꝰ itaqꝫ rex: ascēdit cēaculū pōte: ⁊ fleuit. Et sic loq̄bat̄ uadēs. Fili mi absalō: absalon fili mi. Quis mihi t̄buat ut ego mōiar ꝓ te? Absalon fili mi: fili mi absalon..

C. XIX.

Nunciatū est āt ioab q̄ rex fleret ⁊ lugeret filiū suū: ⁊ v̄sa ē uictoria in luctuz in die illa ōi ppl'o. Audiuit.n.populus i die illa dici: dolet rex sup filio suo. Et declina uit ppl'us i die illa igredi ciuitatē q̄uo decli nare solet ppl'us v̄sus ⁊ fugiēs de p̄lio. Porro rex opuit caput suū: ⁊ clamabat uoce ma gna:: Fili mi absalō: absalon fili mi. Ingres sus ḡ ioab ad regē i domū: dixit: Cōfudisti hodie uult̄ oiuz ꝑuorꝝ tuorꝝ q̄ saluā fecerūt aiaz tuā: ⁊ aiaz filiorꝝ tuorꝝ ⁊ filiarꝝ tuarꝝ: ⁊ aiaz uxorū tuarꝝ: ⁊ aiaz ꝯcubiarꝝ tuarꝝ. Di ligis odientes te: ⁊ odio hēs diligentes te. Et oñdisti hodie q̄a nō curas d̄ ducibꝰ tuis ⁊ d̄ ꝑuis tuis: ⁊ uere cognoui mō: qꝛ si absalon uiuēt ⁊ ōes nos occubuissemꝰ: tūc placēt t̄. Nūc igit̄ surge ⁊ ꝓced̄: ⁊ alloquēs satisfac ꝑuis tuis. Juro.n.tibi ꝑ dn̄m q̄ si nō exieris ne unꝰ q̄dē remansurꝰ sit tecū nocte hac: ⁊ pe ius erit hoc tibi q̄ oia mala q̄ uenērt sup te ab adolescētia tua usꝫ i pn̄s. Surrexit ḡ rex: ⁊ sedit i porta. Et ōi ppl'o nūciatū ē q̄ rex sederet i porta. Uenitqꝫ uniuersa m̄ltitudo corā rege: isrl' aūt fugit i tab̄nacula sua. Ois q̊qꝫ ppl's certabat i cūctis t̄bubꝰ isrl' dicēs: Rex liberauit nos d̄ mān̄u inimicorꝝ nr̄orꝝ: ipe sal uauit nos de mān̄u philistiorꝝ: ⁊ nūc fugit de t̄ra ꝓpt̄ absalon. Absalon autē quē unximꝰ sup nos mortuus ē in bello. Usqꝫq̊ siletis: ⁊ non reducitis regē? Et consilium totius isrl' uenit ad regē. Rex uero dauid misit ad sadoch ⁊ abiathar sacerdotes dicens. Loq̄ mini ad maiōes natu iuda dicentes: Cur ue nitis nouissimi ad reducēdū regē i domuz suā? Sermo āt ōis isrl' ꝑuenerat ad regē in domo eiꝰ: qꝛ dixērat rex: Hec dicetis ad pplz: Fr̄es mei uos: os meū ⁊ caro mea uos. Q̄re nouissimi īducitis regē? Et amase dicite: Nō ne os meū es ⁊ caro mea? Hec faciat mihi d̄ us ⁊ hec addat: si nō magister militie fueris corā me ōi t̄pe ꝓ ioab. Et iclinauit cor oiuz uirorꝝ iuda q̄i uiri unius. Miserūtqꝫ ad re gē dicētes: Reuertē tu: ⁊ oēs ꝑui tui. Et reuer sus ē rex. Et uēit usꝫ ad iōdanē. Et ōis iuda uēit usqꝫ i galgala ut occurrēt regi: ⁊ trāsdu ceret eū iordanē. Festinauit āt semei filiꝰ gēra filij gemini de bahuri: ⁊ descēdit cū uiris ui ris iuda i occursū reg̃ dauid cū mille uiris d̄ beniami: ⁊ siba puer de domo saul: ⁊ q̄nd̄ci filij eiꝰ ac uigiti ꝑui erāt cū eo. Et irrūpentes iordanē an̄ regē trāsierūt uada ut trāsduce rēt domū reg̃: ⁊ facerēt iuxta iussiōez eius. Semei autē filiꝰ gera prostratꝰ corā rege cuz iam transisset iordanem: dixit ad eum: Ne reputes mihi dn̄e mi īiq̄tatez: neqꝫ memine ris iniuriaruz serui tui i die qua egressus es dn̄e mi rex de irl'm: neqꝫ ponas rex in cord̄ tuo. Agnosco eniz seruus tuus peccatū me um: ⁊ iccirco hodie ꝓmus ueni de omni do mo ioseph: descendiqꝫ in occursuz domini mei regis. Rn̄dens v̄o abisai filius saruie di xit: Nūq̄d ꝓ his v̄bis n̄ occid̄t semi q̄ maledi xit christo dn̄i? Et ait dauid: Quid mihi ⁊ uobis filij saruie? Cur efficimini mihi hodie in sathan? Ergo ne hodie interficietur uir

in isrl'? An ignoro hodie me factū regē sup
isrl'? Et ait rex semei: Nō morieris. Jurauit
qꝫ ei. Miphiboseth quoqꝫ fili' saul ōscēdit i oc
cursū regi illotis pedib' ⁊ itonsa barba: ve-
stesqꝫ suas nō lauerat a die q̄ egressus fuerat
rex usqꝫ ad diē reuersiōis ei' i pace. Cūqꝫ oc
currisset regi: dixit ei rex: Quare nō uenisti
mecū miphiboseth? Et r̄ndens ait: Dñe mi
rex s̄uus meus ɔtēpsit me. Dixiqꝫ ei ego fa
mul' tu' ut sternēt mihi asinū: ⁊ descendēs
abirē cū rege. Claud'.n. sū s̄u' tu'. Insup ⁊
accusauit me s̄uū tuū ad te dñm meū regē.
Tu aūt dñe mi rex sicut āgel' dei es: fac qđ
placitū ē tibi. Nēq̄.n. fuit dom' p̄ris mei nisi
morti obnoxia dño meo regi: tu āt posuisti
me seruū tuū int̄ cōuiuas mēse tue. Quid ergo
habeo iuste q̄rele: aut q̄d possū vltra vocife
rari ad regē? Ait ergo ei rex: Quid ultra loq̄ris?
Fixū ē qđ locut' sū. Tu ⁊ siba diuidite pos-
sessiōes. R̄nditqꝫ miphiboseth regi: Etiam
cūcta accipiat: p'q̄ꝙ reuersus ē dñs me' rex
pacifice i domū suā. Berçellai quoqꝫ galaadites
senex valde descēdēs de rogelim trāsduxit r̄
gē iordanē parat' ēt ultra fluuiū ꝓseq̄ eū. E
rat āt berçellai galaadites senex ualđ.i. octo
genari': ⁊ ipe p̄buit alimēta regi cū moraret̄
i castris. Fuit q̄ppe uir diues nimis. Dixit
itaqꝫ rex ad berçellai: Ueni mecū: ut requies
cas securus in irl'm. Et ait berçellai ad regē:
Quot sūt dies annorū uite mee: ut ascēdā
cū rege i irl'm? Octogenari' sū hodie. Nūq̄d
vigēt sensus mei ad discernēdū suaue aut a
marū: aut delectare pōt seruū tuū cib' aut
pot': vl' audire possū vltra uocē cātoꝝ atqꝫ
cātatricū? Quare s̄u' tu' fit oneri dño meo
regi? Paululū ꝓcedā famul' tu' ab iordane
tecū. Nō idigeo hac vicissitudie: sꝫ obsecro
ut reuertar seruus tu': ⁊ moriar in ciuitate
mea: ⁊ sepeliar iuxta sepulchrū patris mei
⁊ matris mee. Est autē seruus tu' chamaā:
ipse vadat tecū dñe mi rex: ⁊ fac ei q̄cq̄d bo
nū tibi uidet̄. Dixit itaqꝫ ei rex: Mecū tran
seat chamaam: ⁊ ego faciā ei q̄cq̄d tibi pla-
cuerit: ⁊ ōe qđ petieris a me ipetrabis. Cūqꝫ
transisset vniuersus populus ⁊ rex iordanē:
restitit: ⁊ osculatus est rex berçellai: ⁊ bene-
dixit ei: ⁊ ille reuersus est in locū suū. Trāsi
uit ergo rex in galgalam: ⁊ chamaam cum
eo. Omnis autem populus iuda transduxe
rat regē: ⁊ media tantū pars affuerat de po
pulo isrl'. Itaqꝫ ōes uiri israel ɔcurrētes ad
regē dixerunt ei: Quare te furati sūt fratres
nostri viri iuda: ⁊ trāsduxerūt regē ⁊ domū
ei' iordanē: ōesqꝫ uiros dauid cū eo? Et r̄n-
dit ōis uir iuda ad uiros isrl': Quia mihi ꝓ
pior ē rex. Cur irasceris sup hac re? Nūq̄d
comedim' aliq̄d ex rege: aut mūera nob' da
ta sūt? Et r̄ndit uir isrl' ad uiros iuda ⁊ ait:
Decē ꝑtib' maior ego sū apud regē magisqꝫ
ad me ꝑtiet dauid q̄ꝙ ad te. Cur fecisti mihi
iiuriā: ⁊ nō mihi nūciatū ē p̄ori ut reducerē
regē meū? Durius autem responderunt vi
ri iuda uiris israel.

XX.

Accidit quoqꝫ ut ibi esset uir belial nomine
siba fili' bochri uir gemineus: ⁊ cecinit
buccina: ⁊ ait: Nō ē nob' pars i dauid: neqꝫ
hēditas i filio isai. Reuertē in tabernacula
tua isrl'. Et sepatus ē ōis isrl' a dauid: secut'
qꝫ ē siba filiū bochri: uiri aūt iuda adheseit
regi suo a iordane usqꝫ irl'm. Cūqꝫ venisset
rex i domū suā i irl'm: tulit decē mulieres ɔ
cubinas quas dereliq̄rat ad custodiēdā do
mū: ⁊ tradidit eas i custodiā: alimēta eis p̄
bens. Et nō ē igressus ad eas: sed erant clau
se usqꝫ i diē mortis sue i viduitate uiuentes.
Dixit āt rex amase: Cōuoca mihi ōes uiros
iuda in diē tertiū: ⁊ tu adesto p̄ns. Abijt ergo a
masa ut ɔuocaret iudā: ⁊ morat' ē extra pa
latiū qđ ei ɔstituerat rex. Ait aūt dauid ad
abisai. Nūc magis affligetur' ē nos siba fili'
bochri q̄ꝙ absalō. Tolle ergo seruos dñi tui ⁊ ꝑ
seq̄re eū: ne forte iueniat ciuitates munitas:
⁊ effugiat nos. Egressi sūt ergo cū eo uiri ioab:
cerethi quoqꝫ ⁊ felethi: ⁊ ōes robusti exierūt de
irl'm ad ꝑsequēdū siba filiū bochri. Cūqꝫ illi
essēt iuxta lapidē grandē q̄ ē in gabaō: ama
sa veniēs occurrit eis. Porro ioab vestitus
erat tunica stricta ad mēsurā habit' sui: ⁊ de
sup accinctus gladio dependēte vsqꝫ ad ilia
in vagina: q̄ fabricat' leui motu egredi pote-
rat ⁊ ꝑcutē. Dixit itaqꝫ ioab ad amasā: Sal
ue mi frat̄. Et tenuit mānu dextra mētū ama
se q̄si osculās eū. Porro amasa nō obserua-
uit gladiū quē habebat ioab. Qui ꝑcussit
eū i latē: ⁊ effudit intestina ei' i terrā: ⁊ mor
tuus ē: nec secūdū vuln' apposuit. Joab aūt
⁊ abisai fr̄ eius ꝑsecuti sūt siba filiū bochri.
Interea q̄dā uiri cū stetissēt iuxta cadauer a
mase de socijs ioab: dixerūt: Ecce q̄ eē volu
it ꝓ ioab comes dauid. Amasa autē ɔꝑsus
sanguie iacebat i media uia. Uidit hoc q̄dā
uir q̄ꝙ subsistēt ōis ꝑplus ad uidendū eū ⁊
amouit amasā de uia i agrū: operuitqꝫ eū ve-

stimēto ne subsisterent trāseūtes ,ppt̄ eū. A moto ḡ illo de via trāsibat ōis uir sequens ioab ad ꝑsequēdū siba filiū bochri. Porro ille trāsierat p ōes trib⁹ isrl' usqꝫ i abelā ⁊ in bethmacha: ōesqꝫ uiri electi ꝯgregati fuerāt ad eū. Uenerāt itaqꝫ ⁊ oppugnabāt eū i abela ⁊ i bethmacha: ⁊ circūdederūt munitiōibus ciuitatē: ⁊ obsessa ē urbs. Ōis āt turba q̄ erat cū ioab moliebat̄ destruē muros. Et exclamauit mulier sapiēs ð ciuitate: Audite audite: dicite ioab: appropinq̄ huc ⁊ loq̄r tecū. Qui cū accessisset ad eā: ait illi: Tu es ioab? Et ille rn̄dit: Ego. Ad quē sic locuta ē: Audi sermōes ācille tue. Qui rn̄dit: Audio. Rursūqꝫ illa: ꝟmo inq̄t dicebat̄ i ueteri ꝓuerbio: Qui introgāt introgēt in abela: ⁊ sic ꝑficiebāt. Nōne ego sū q̄ rn̄deo ꝟitatē in isrl': ⁊ tu q̄ris subuertē ciuitatē: ⁊ euerte matrē i isrl'? Quare precipitas hereditatē dn̄i? Rn̄dēsqꝫ ioab ait: Absit absit hoc a me: nō ꝑcipito nꝫ demoliō. Nō se sic hꝫ res. Sꝫ hō de mōte effraim siba filius bochri cognomine: leuauit manū suā ꝯtra regē dauid. Tradite illū solū ⁊ recedemus a ciuitate. Et ait mlier ad ioab: Ecce caput ei⁹ mittet̄ ad te p murū. Ingressa ē ḡ ad oēꝫ ppl'm: ⁊ locuta est eis sapiēter. Qui abscisū caput sibe filij bochri ꝓiecerūt ad ioab. Et ille cecinit tuba: ⁊ r̄cesserūt ab urbe vnusq̄sqꝫ i tab'nacula sua. Joab āt reuersus ē irl'm ad regē. Fuit ḡ ioab sup oēꝫ exercitū isrl': banaias āt fili⁹ ioiade sup ceretheos ⁊ feletheos: adurā ꝟo sup tributa. Porro iosaphat fili⁹ ahilud a cōmētarijs: siba aūt scriba: sadoch ꝟo ⁊ abiathar sacerdotes: hirā aūt hiraites erat sacerdos dauid.

XXI.

Facta ē qꝫ fames i diebus dauid trib⁹ ānis iugiter. Et ꝯsuluit dauid oracl'ū dn̄i: dixitqꝫ dn̄s: Propt̄ saul ⁊ domū eius sāguinū: q̄a occidit gabaōitas. Uocatis ḡ gabaonitis rex dixit ad eos: Porro gabaonite nō erāt de filijs isrl': sed reliq̄e ammoreorum. Filij quippe isrl' iurauerāt eis: ⁊ voluit saul ꝑcutere eos zelo q̄si ꝓ filijs isrl' ⁊ iuda. Dixit ergo dauid ad gabaōitas: Quid faciā uob? ⁊ qð erit vr̄i piaculū ut bn̄dicatis hereditati dn̄i? Dixerūtqꝫ ei gabaonite: Nō ē nob' super argēto ⁊ auro q̄stio: sꝫ ꝯtra saul ⁊ ꝯtra domū ei⁹: neqꝫ uolum⁹ ut itersiciatur hō ð isrl'. Ad q̄s rex ait: Quid ḡ vultis ut faciā uob? Qui dixerūt regi: Uirū q̄ attriuit nos ⁊ oppssit iniq̄ ita delere debem⁹: ut nec vn⁹ q̄dē residu⁹ sit de stirpe ei⁹ i cūctis finibus isrl'. Dent̄ nob' septē uiri de filijs ei⁹: ut crucifigam⁹ eos dn̄o i gabaa saul q̄ndā electi dn̄i. Et ait rex: Ego dabo. Pepcitqꝫ rex miphiboseth filio ionathe filij saul ,ppt̄ iusiurādū qð fuit int̄ dauid ⁊ ionathā filiū saul. Tulit itaqꝫ rex duos filios respha filie ahia: q̄s pepit saul: armoni ⁊ miphiboseth: ⁊ q̄nqꝫ filios michol filie saul q̄s genuerat hadrieli filio berçellai q̄ fuit de molathi: ⁊ dedit eos i manus gabaonitaꝝ q̄ crucifixerūt eos in mōte corā dn̄o. Et ceciderūt hi septē sil' occisi i dieb⁹ messis ꝑme: icipiēte messiōe hōði. Tollēs āt respha filia ahia ciliciū sb'strauit sibi supra petrā ab initio messis donec stillaret aq̄ sup eos ð celo: ⁊ nō dimisit aues lacerare eos p diē: nꝫ bestias p noctē. Et nūciata sūt dauid q̄ fecerāt respha filia ahia ꝯcubina saul. Et abijt dauid ⁊ tulit ossa saul: ⁊ ossa ionathe filij ei⁹ a uiris iabes galaad q̄ furati fuerāt ea de platea bethsan i q̄ suspēderāt eos philistijm cū int̄fecissent saul i gelboe: ⁊ aspōtauit ide ossa saul ⁊ ossa iōathe filij ei⁹: ⁊ colligētes ossa eoꝝ q̄ affixi fuerāt sepelierūt ea cū ossib⁹ saul ⁊ ionathe filij ei⁹ i tra beniami i latē i sepulchro cis p̄ris ei⁹. Fecerūtqꝫ ōia q̄ p̄cepat rex: ⁊ reppitiat⁹ ē deus tre p⁹ hec. Factū ē aūt rursū p̄liū philistinoꝝ aduersū isrl': ⁊ descēdit dauid ⁊ ꝟui ei⁹ cū eo: ⁊ pugnabāt ꝯtra philistijm. Deficiēte āt dauid: iesbidēob q̄ fuit ð genē arafa cui⁹ ferꝝ haste trecētas uncias appēdebat: ⁊ accinctus erat ense nouo: nisus ē ꝑcutē dauid: p̄sidioqꝫ ei fuit abisai fili⁹ saruie: ⁊ ꝑcussum philisteū int̄fecit. Tūc iurauerūt uiri dauid dicētes: Jā nō egredieris nobiscū i bellū: ne extiguas lucernā isrl'. Secūdū qꝫ fuit bellū in gob ꝯtra philisteos. Tūc ꝑcussit sabochai ð usathi çaph ð stirpe arafa ð genē gigātū. Tertiū qꝫ fuit bellū i gob ꝯtra philisteos in q̄ ꝑcussit adeodat⁹ fili⁹ salt⁹ polymitari⁹ bethleemites: goliath getheū: cui⁹ hastile haste erat q̄si liciatoriū texētiū. Quartū bellū fuit i geth i q̄ uir fuit excelsus q̄ senos i manib⁹ pedib⁹qꝫ habebat digitos. i. uigiti ⁊ q̄ttuor: ⁊ erat de origine arafa: ⁊ blasfemauit israel. Percussit āt eū ionathas fili⁹ samma f̄ris dauid. Hi q̄ttuor nati sūt de arafa i geth ⁊ ceciderunt i manu dauid ⁊ seruoꝝ ei⁹.

XXII.

Locutus ē aūte dauid dn̄o ꝟba carminis huius: in die q̄ liberauit eum dn̄s

ꝺ manu oīuȝ īimicoꝝ suoꝝ: ⁊ de māu saul. Et ait: Dn̄s petra mea ⁊ robur meū: ⁊ saluator meꝰ. Deꝰ dn̄s fortis meꝰ: spabo i eū. Scutū meū ⁊ cornu salutis mee: eleuatō meus ⁊ refugiū meū saluator meꝰ: ꝺ iniqtate: liberabis me. Laudabilē iuocabo dn̄m: ⁊ ab īimicis meis saluꝰ ero. Quia circūdedeꝛt me contritōes mortꝭ: torrētes belial trueꝛt me. Fūes inferi circūdederūt me: ꝑueneꝛt me laq̄i mōtis. In tribulatōe mea iuocabo dn̄ȝ ⁊ ad ꝺū meū clamabo. Et exaudiet ꝺ tēplo sc̄o suo vocē meā: ⁊ clamō meꝰ veniet ad aures eius. Cōmota ē ⁊ ꝯtremuit t̄ra: fundamēta montiū ꝯcussa sūt ⁊ ꝯq̄ssata: qm̄ iratꝰ ē eis. Ascēdit fumꝰ ꝺ naribꝰ eiꝰ: ⁊ ignis de ore eius vorauit: carbones succēsi sūt ab eo. Et iclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pedibꝰ eiꝰ. Et ascēdit sup cherubin ⁊ volauit: ⁊ lapsus ē super pēnas vēti: Posuit tenebras in circuitu suo latibulū: cribrans aq̄s de nubibꝰ celoꝝ. Pre fulgure i ꝯspectu eiꝰ nubes: succēsi sunt carbones ignis. Tonabit ꝺ celo dn̄s: ⁊ excelsus dabit vocē suaȝ. Misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura: ⁊ ꝯsūpsit eos. Et apparuerūt effusiones marꝭ: ⁊ reuelata sūt fūdamēta orbꝭ ab icrepatiōe dn̄i: ab inspiratōne sp̄s furorꝭ eiꝰ. Misit ꝺ celo ⁊ assūpsit me: ⁊ traxit me de aq̄s multis. Liberauit me ab inimico meo potētissimo: ⁊ ab his q̄ oderāt me: qm̄ robustiores me erāt. Preuenit me i die afflictōis mee: ⁊ factus ē dn̄s firmamētū meū. Et eduxit me i latitudinē: libauit me q: cōplacui ei. Retribuet mihi dn̄s ꝭm iusticiā meā: ⁊ ꝭm munditiaȝ manuū meaꝝ reddet mihi. Quia custodiui vias dn̄i: ⁊ nō egi ipie a deo meo. Oia.n. iudicia eius i ꝯspc̄u meo: ⁊ p̄cepta eius non amoui a me. Et ero ꝑfectus corā eo: ⁊ custodiā me ab iniquitate mea. Et restituet mihi dn̄s secundū iusticiā meaȝ: ⁊ secūdū munditiā manuū meaꝝ in ꝯspectu oculorū suoruȝ. Cū sc̄o sanctus eris: ⁊ cū robusto ꝑfectus. Et cū electo electus eris: ⁊ cū peruerso ꝑuerteris. Et poplm̄ pauperē saluū facies: oculisq; tuis excelsos humiliabis. Quia tu lucerna mea dn̄e: ⁊ tu dn̄e illumiabꝭ tenebras meas. In te.n. currā accinctus: in deo meo transiliā murū. Deus imaculata via eiꝰ: eloquiū dn̄i igne examiatū: scutum est oīuȝ sperantiuȝ in se. Quis ē deus preter dn̄m: ⁊ quis deus fortis preter deū nostrū? Deus qui accinxit me fortitudine: ⁊ cōplanauit perfectā uiā meā. Coequās pedes meos ceruis: ⁊ sup excelsa mea statuens me. Docens manꝰ meas ad p̄liū: ⁊ ꝯponēs q̄i arcū ereū brachia mea. Dedisti mihi clypeū salutꝭ tue: ⁊ māsuetudo mea mlͭtiplicauit me. Dilatabꝭ gressus meos subtꝰ me: ⁊ nō deficiēt tali mei. Perseq̄r inimicos meos ⁊ ꝯterā: ⁊ nō cōuertar donec consumā eos. Consumā eos ⁊ cōfringā ut nō ꝯsurgāt: cadēt sub pedibꝰ meis. Accinxisti me fōtitudine ad p̄liū: icuruasti resistētes mihi subtus me. Inimicos meos dedisti mihi dorsū: odientes me: ⁊ dispdā eos. Clamabūt ⁊ nō ēit q̄ saluet: ad dn̄ȝ: ⁊ nō exaudiet eos. Delebo eos ut puluerē t̄re: q̄i lutū plateaꝝ ꝯminuā eos atq; ꝯfringā. Saluabꝭ me a ꝯtradictōibus ppl̄i mei: custodies me in caput gentiū. Populus quē igro ꝓuiet mihi: filij alieni resistēt mihi: auditu auris obedient mihi. Filij alieni defluxerūt: ⁊ ꝯtrahēt in angustijs suis. Uiuit dn̄s ⁊ bn̄dictꝰ deꝰ meꝰ: ⁊ exaltabitur deꝰ fortis salutꝭ mee. Deus q̄ das vindictas mihi: ⁊ deijcis ppl̄os sub me. Qui educis me ab īimicis meis: ⁊ a resistentibꝰ mihi eleuas me: a viro iniq̄ liberabis me. Propterea ꝯfitebor tibi dn̄e i gentibus: ⁊ noi tuo cātabo. Magnificans salutes regis sui: ⁊ faciens mīficordiā christo suo dauid: ⁊ semini eius in sempiternum.

XXIII.

Hec autē sūt vba nouissima q̄ dixit dauid filius isai. Dixit vir cui ꝯstitutū ē de christo dei iacob: egregius psaltes israel. Sp̄s dn̄i locutꝰ ē p me: ⁊ ꝭmo eius p linguā meā. Dixit: Deꝰ isrl̄ mihi locutꝰ ē fortis isrl̄. Dn̄ator hoīuȝ iustus: dn̄ator in timore dei. Sicut lux aurore oriēte sole māe absq; nubibus rutilat: ⁊ sic pluuijs germiat herba ꝺ t̄ra. Nec tāta ē domꝰ mea apud deū: ut pactū et̄nū iniret mecū firmū i oībꝰ atq; munitū. Cūcta.n. salꝰ mea ⁊ oīs volūtas: nec est q̄cq̄ ex eo qꝺ nō germiet. Preuaricatōes āt q̄i spine euellent vniuersi: q̄ nō tollunt maibus. Et si q̄s tangē voluerit eas armabitur ferro ⁊ ligno lāceato: igneq; succēse ꝯburentur vsq; ad nihilū. Hec noia fortiū dauid. Dauid sedēs i cathedra sapientissimus princeps int̄ tres. Ipse ē q̄i tenerrimus ligni vermiculus q̄ octingentos interfec̄ ipetu vno. Pꝰ hūc eleaçar filiꝰ patrui eiꝰ ahoites int̄ tres fōtes q̄ erāt cū dauid: qn̄ exp̄brauerit philistiī. ⁊ congregati sunt illuc in prelium. Cumq; ascendissent filij israel: ipse stetit ⁊ percussit

philisteos donec deficeret manꝰ eiꝰ: ⁊ obri-
gescēt cū gladio. Fecitq̨ dn̄s salutē magnā
i die illa: ⁊ pplˀus q̄ fugerat reuersus ē ad ce
soꝝ spolia ɔ̄trahēda. Et pˀ hūc semma filiꝰ
agge de arari. Et ɔgregati sūt philistij̄m in
statiōe. Erat q̄ppe ibi ager lēte plenꝰ. Cūq̨
fugisset pplˀus a facie philistij̄m stetit ille in
medio agri: ⁊ tutus ē eū. Percussitq̨ phili-
steos: ⁊ fecit dn̄s salutē magnā. Necnō ⁊ añ
descēderāt tres q̄ erāt ꝓncipes int̄ trigita: ⁊
venerāt tp̄e messis ad dauid i spelūcā odol
lā. Castra aūt philistioꝝ erāt posita i valle
gigātū: ⁊ dauid erat i ꝓ̄sidio. Porro statio
philistioꝝ tūc erat i bethleē. Desiderauit ḡ
dauid aquā ɔ lacu: ⁊ ait: O si quis mihi da
ret potū aq̄ ō cisterna q̄ ē i bethleē iuxta pō
tā. Irrupūt ḡ tres fortes castra philistinoꝝ:
⁊ hauserūt aquā ō cisterna bethleē q̄ erat iu
xta portā: ⁊ attulerūt ad dauid. At ille no-
luit bibē: sꝫ libauit eā dn̄o dicēs: Propitiꝰ sit
mihi dn̄s ne faciā hoc. Nū sāguinē hoīum
istoꝝ q̄ ꝓfecti sūt: ⁊ aīaꝝ piculū bibā? No-
luit ḡ bibē. Hec fecerūt tres robustissimi. A
bisai q̨ frat̄ ioab filius saruie ꝓnceps erat
de tribꝰ. Ipse ē q̄ leuauit hastā suā ɔtra tre
cētos q̄s int̄fecit: noīatꝰ i tribꝰ: ⁊ iter tres no
bilioꝛ: eratq̨ coꝝ ꝓnceps: sꝫ vsq̨ ad tres ꝓ-
mos nō ꝑuenerat. Et banaias filius ioiade
viri fortissimi magnoꝝ opeꝝ de capsel. Ipse
ꝑcussit duos leones moab: ⁊ ipse descēdit ⁊
ꝑcussit leonē i media cisterna i diebꝰ niuis.
Ipse q̨ int̄fecit uiꝝ egyptium uirū dignum
spectaculo habētē i manu hastā. Itaq̨ cū
descēdisset ad eū i vga: vi extorsit hastā de
manu egyptij: ⁊ interfecit eū hasta sua. Hec
fecit banaias filius ioiade. Et ipse noīatus
inter tres robustos q̄ erāt inter triginta no-
biliores: verūtn̄ vsq̨ ad tres nō peruenerat.
Fecitq̨ eū sibi dauid auriculariū a secreto.
Asahel frater ioab inter triginta. Eleanan
filius patrui eiꝰ de bethleē. Sēma de arari.
Elicha de arodi. Heles de phalti. Hira filiꝰ
acces de thecua. Abieser de anathot. Mo
bōnai ō vsathi. Selmon ahoites. Macha
rai netophatites. Eleph filius baana: ⁊ ipse
netophatites. Itai filius ribai de gebeeth fi
liorum beniamin. Banai pharatōites. Hel
dai de torrente gaas. Albialbon arabathi-
tes. Açamaueth de beromi. Eliaba ō salbo
ni. Filij iasen ionathan naram. Semma de
orodi. Haiā filiꝰ sarar arothites. Elifeleth fi
lius aasbai filij maachati. Heliā filius achi
thofel gelonites. Esrai de carmelo. Farai ō
arabi. Igaal filius nathan de soba. Bonni
de gaddi. Selech ō amoni. Naarai berothi
tes armiger ioab filij saruie. Hira hietrites
Gareb ⁊ ipse hietrites. Urias etheus. Oēs
trigintaseptem

C. XXIIII.

Et addidit furor dn̄i irasci ɔtra isrl̄: cō
mouitq̨ dauid i eis dicētem ad ioab:
Uade numera isrl̄ ⁊ iudam. Dixitq̨ rex ad
ioab ꝓncipē exercitꝰ sui. Perābula oēs tribꝰ
isrl̄ a dan usq̨ ad bersabee: ⁊ nūera ppl̄z ut
sciā numeꝝ eiꝰ. Dixitq̨ ioab regi: Adauge
at dn̄s deꝰ tuꝰ ad ppl̄m tuū q̄tus nc̄ est: iteꝝ
q̨ cētuplicet in ɔspectu dn̄i mei regis. Sed
q̄d sibi dn̄s meꝰ rex vl̄t i re huiuscemōi? Ob
tinuit autē ſmo regi vba ioab: ⁊ ꝓncipū exer
citꝰ. Egressusq̨ ē ioab ⁊ ꝓnceps militū a fa-
cie regis ut numerarēt ppl̄m isrl̄. Cūq̨ per
trāsissēt iordanē: venerūt i aroer ad dextā
vrb̄ q̄ ē i ualle gad: ⁊ ꝑ iaçer trāsierūt i gala
ad ⁊ i t̄rā iferiorē hodsi: ⁊ venert̄ i dan silue
stria. Circueūtesq̨ iuxta sidonē trāsierūt ꝑ
pe menia tyri ⁊ oēm t̄rā euei ⁊ chananei: ve
nerūtq̨ ad meridiē iuda i bersabee: ⁊ lustra
ta vniuersa terra: affuert̄ pꝰ nouē mēses ⁊ vi
giti dies i irl̄m. Dedit ḡ ioab numeꝝ descri
ptiōis ppl̄i regi. Et iuenta sūt de isrl̄ octigē
ta milia viroꝝ fortiū q̄ educerēt gladiū: ⁊ ō
iuda q̄ngēta milia pugnatoꝝ. Percussit āt
cor dauid eū pꝰ q̄ numeratꝰ est pplˀus. Et di
xit dauid ad dn̄z: Peccaui valde i hoc fc̄o.
sꝫ ꝓcor dn̄e ut trāsferas iniq̄tatē ſui tui: q̄
stulte egi nimis. Surrexit itaq̨ dauid māe
⁊ ſmo dn̄i factus ē ad gad ꝓphetā: ⁊ viden
tem dauid dicens: Uade ⁊ loq̄re ad dauid.
Hec dicit dn̄s: Trium tibi dat̄ optio: elige
vnū qō volueris ex his ut faciā tibi. Cūq̨ ve
nisset gad ad dauid: nunciauit ei dicēs: Aut
septē ānis veniet tibi fames in terra tua: aut
tribuꝰ mēsibꝰ fugies aduersarios tuos ⁊ illi
te ꝑseq̄nt̄: aut certe tribus diebus erit pesti
lentia in t̄ra tua. Nūc ḡ delibera: ⁊ vide quē
rn̄deā ei q̄ me misit sermonem. Dixit autē
dauid ad gad: Coartor nimis. Sed meliꝰ ē
ut icidā i manꝰ dn̄i: multe. n. mīſicōdie eiꝰ sūt
q̄ i manꝰ hoīuz. Immisitq̨ dn̄s pestilētiā i
isrl̄ de mane vsq̨ ad tp̄s ɔstitutū: ⁊ mortui
sūt ex ppl̄o a dan usq̨ bersabee septuagita
milia uiroꝝ. Cūq̨ extēdisset manū suā āge
lus dn̄i sup irl̄z ut dispdēt eā: misꝰtus ē dn̄s
sup afflictiōez: ⁊ ait āgelo ꝑcutiēti populuz

Sufficit nūc: cōtine manū tuā. Erat āt āge-
lus dñi iuxta areā areuna iebusei. Dixitq̧
dauid ad dñz cū vidisset āgelū cedēte pplz:
Ego sū q̄ peccaui ⁊ ego iniq̄ egi: isti q̄ oues
sūt q̄d fecerūt? Uertat obsecro manꝰ tua ꝯ
tra me ⁊ ꝯtra domū pr̄is mei. Ueīt āt gad ꝓ
pheta ad dauid ī die illa: ⁊ dixit ei: Ascēd ⁊
ꝯstitue altar̄ dño ī area areuna iebusei. Et a
scēdit dauid iuxta s̄mōez gad quē p̄cepat ei
dñs. Cōspiciēsq̧ areuna aiaduertit regē ⁊ s̄
uos eiꝰ trāsire ad se: ⁊ egressus adōauit regē
ꝓno vl̄tu ī t̄rā: ⁊ ait: Quid cause ē ut vēiat
dñs meꝰ rex ad s̄uū suū? Cui dauid ait: Ut
emā a te areā: ⁊ edificē altare dño: ⁊ cesset ī
terfectio q̄ crassat̄ ī ppl̄o. Et ait areuna ad
dauid: Accipiat ⁊ offerat dñs meꝰ rex: sicut
placet ei. Habes boues ī holocaustū: ⁊ plau
strū ⁊ iuga bouū ī usū liḡrū. Oia dedit areu
na regi. Dixitq̧ areuna ad regē: Dñs deꝰ tuꝰ
suscipiat votū tuū. Cui r̄ndēs rex ait: Neq̄
q̄ vt vis: s̄z emā p̄cio a te: ⁊ n̄ offerā dño deo
meo holocausta gratuita. Emit g̊ dauid a-
reā ⁊ boues argēti siclis q̄nq̄gita: ⁊ edifica-
uit ibi dauid altare dño: ⁊ obtulit holocau
sta ⁊ pacifica. Et ꝓpitiatꝰ ē dñs terre: ⁊ cohi
bita est plaga ab isr̄l.

Explicit secūdus lib̄ Samuelis. Incipit lib̄
p̄imꝰ Malachim. i. Regū tertiꝰ. Caplm̄ I

UT rex dauid senuerat: ha
bebatq̧ etatis plurimos
dies. Cūq̧ opiret̄ vestibꝰ n̄
calefiebat. Dixerūt g̊ ei s̄ui
sui: Queramꝰ dño nr̄o re-
gi adolescētulā virginē: et
stet corā rege: ⁊ foueat eū: dormiatq̧ ī sinu
suo: ⁊ calefaciat dn̄m nr̄z regē. Quesierūt
igr̄ adolescētulā speciosā ī oībꝰ finibꝰ isr̄l: ⁊
īuenerūt abisac sunamitē: ⁊ adduxerūt eaz
ad regem. Erat autē puella pulchra nimis:
dormiebatq̧ cū rege: ⁊ ministrabat ei: rex
vero non cognouit eā. Adonias autē filius
agith eleuabat̄ dicēs: Ego regnabo. Fecitq̧
sibi currū ⁊ equites: ⁊ q̄nquaginta viros q̄
currerent ante eū. Nec corripuit eū pat̄ suus
aliquādo dicēs: Quare hoc fecisti? Erat āt
⁊ ipse pulcher valde secundus natu pꝰ absa
lon. Et s̄mo eiꝰ cū ioab filio saruie ⁊ cū abia
thar sacerdote q̄ adiuuabant ptes adonie.
Sadoch v̊o sacerdos ⁊ banaias filius ioia
de ⁊ nathan ꝓpheta ⁊ semei ⁊ cerethi ⁊ fele
thi ⁊ ōe robur exercitꝰ dauid nō erat cū ado
nia. Immolatis g̊ adōias arietibus ⁊ vitul̄ ⁊
uniuer̄s piguibꝰ iuxta lapidē zoeleth q̄ erat
uicinꝰ fonti rogel: uocauit uniuersos f̄res su
os filios reḡ: ⁊ ōes uiros iuda s̄uos reḡ: na
than āt ꝓphetā ⁊ banaiā ⁊ robustos q̊sq̧:
⁊ salomonē f̄rez suū n̄ uocauit. Dixit itaq̧
nathan ad bersabee mr̄ez salomōis: Nū au
disti q̄ regnauerit adōias filꝰ agith: ⁊ dñs
nr̄ dauid hoc ig̊rat? Nc̄ g̊ ueni accipe ꝯsiliū
a me: ⁊ salua aiaz tuā filijq̧ tui salomonis.
Uad ⁊ igredē ad regē dauid: ⁊ dic ei: Nōne
tu dñe mi rex iurasti mihi āncille tue dicens
q̄ salomō filꝰ tuꝰ regnabit pꝰ me: ⁊ ipe sede-
bit ī solio meo? Quare g̊ regnat adonias?
Et adhuc ibi te loquēte cū rege: ego ueniaz
pꝰ te: ⁊ ꝯplebo s̄mōes tuos. Ingressa ē itaq̧
bersabee ad regē ī cubicl̄o. Rex āt senuerat
nimis: ⁊ abisac sunamitis mīstrabat ei. In
cliauit se bersabee: ⁊ adōauit regē. Ad quā
rex: q̄d tibi iq̄t uis? Que respōdēs ait: Do-
mie mi rex tu iurasti p̄ dominū deū tuū ācil
le tue: salomō filꝰ tuꝰ regnabit pꝰ me: ⁊ ipe se
debit ī solio meo: ⁊ ecce nūc adonias regnat
te dñe mi rex ig̊rāte. Mactauit boues ⁊ pin
guia q̄q̧ ⁊ arietes plurimos: ⁊ uocauit ōes
filios regis: abiathar q̊z sacerdotez: ⁊ ioab
p̄ncipē militie: salomonē āt s̄uū tuū nō uo-
cauit. Uerūtamē domie mi rex ī te ocl̄i īspi
ciūt totiꝰ isr̄l: ut idices eis: q̄s sedē debeat in
solio tuo domie mi rex pꝰ te. Eritq̧ cū dor-
mierit dominꝰ meꝰ rex cū pr̄ibꝰ suis: erimꝰ ego
⁊ filꝰ meꝰ pc̄ores. Adhuc illa loq̄nte cū rege:
nathan ꝓpheta uēit. Et nūciauerūt regi di-
cētes: Adest nathan ꝓpheta. Cūq̧ itroisset
ī ꝯspectu reḡ ⁊ adorasset eū ꝓnus ī t̄rā: dixit
nathan: Dñe mi rex tu dixisti: adonias re-
gnet pꝰ me: ⁊ ipe sedeat sup̄ thronū meum?
Quia descēdit hodie ⁊ imolauit boues ⁊ pi
guia ⁊ arietes plurimos: ⁊ vocauit vniuer-
sos filios regis ⁊ p̄ncipes: abiathar q̊z sacer
dotē: illisq̧ vescētibꝰ ⁊ bibētibꝰ corā eo: ⁊ di
cētibꝰ: viuat rex adonias: me s̄uū tuuz ⁊ sa
doch sacerdotē: ⁊ banaiaz filiū ioiade: ⁊ fa-
mulū tuū salomonem non vocauit. Nūq̄d
a domio meo rege exiuit hoc uerbū: ⁊ mihi
non indicasti seruo tuo quis sessurus esset
super thronū domini mei regis post eū? Et
r̄ndit dauid dicēs: Uocate ad me bersabee.
Que cum fuisset ingressa coram rege ⁊ ste-
tisset ante eum: iurauit rex ⁊ ait: Uiuit do-
minus qui eruit animā meā de oī angustia

qꝛ ſicut iuraui tibi p dñz deũ iſrl' dicẽs: ſalo
mõ fili' tu' regnabit p' me: ⁊ ipe ſedebit ſup
ſoliũ meũ p me: ſic faciã hodie. Sũmiſſoqꝫ
berſabee i trã vltu: adoꝛauit regẽ dicẽs: Ui
uat dñs me' rex dauid i eternũ. Dixit qꝫ rex
dauid: Uocate mihi ſadoch ſacerdotẽ ⁊ na
thã pphetã: ⁊ banaiã filiũ ioiade. Qui cuz
igreſſi fuiſſẽt coꝛã rege: dixit ad eoſ: Tollite
vobiſcũ ſuos dñi vr̃i: ⁊ iponite ſalomonẽ fi
liũ meũ ſup mulã meã: ⁊ ducite eũ i gion: ⁊
vngat eũ ibi ſadoch ſacerdoſ ⁊ nathã pphe
ta i regẽ ſup iſrl'. Et canet̃ buccina atqꝫ dice
tis: Uiuat rex ſalomon. Et aſcẽdet̃ p' eũ: et
venietis i irl'm: ⁊ ſedebit ſuper ſoliũ meuz:
⁊ ipſe regnabit p me: illiqꝫ precipiam ut ſit
dux ſuper iſrael ⁊ ſuper iudaz. Et rñdit ba
naias filius ioiade regi dicens: Amen. Sic
loquat̃ dñs de' dñi mei regis. Quõ fuit dñs
cũ dño meo rege: ſic ſit cũ ſalomone: ⁊ ſubli
mi' faciat ſoliũ ei' a ſolio dñi mei reg̃ dauid.
Deſcẽdit g̊ ſadoch ſacerdos: ⁊ nathã pphe-
ta: ⁊ banaias fili' ioiade: ⁊ cerethi: ⁊ phele-
thi: ⁊ ipoſuerũt ſalomonẽ ſup mulã reg̃ da-
uid: ⁊ adduxerũt eũ i giõ. Sũpſitqꝫ ſadoch
ſacerdos coꝛnu olei de tabnaculo: ⁊ vnxit
ſalomonẽ: ⁊ cecinerunt buccina: ⁊ dixit õis
pplus: Uiuat rex ſalomon. Et aſcendit vni
uerſa mltitudo p' eũ: ⁊ pplus canẽtiũ tibijs.
⁊ letãtiũ gaudio magno: ⁊ inſonuit terra a
clamoꝛe eoꝝ. Audiuit autẽ adonias ⁊ õeſ q̇
iuitati fuerãt ab eo. Jamqꝫ cõuiuiũ finituz
ẽat. Sz ⁊ ioab audita voce tube: ait: Quid
ſibi vult clamoꝛ ciuitat̃ tumultuãtis? Ad
huc eo loq̃nte: iõathã fili' abiathar ſacerdo
tis vẽit. Cui dixit adonias. Jngredẽ qꝛ uir
foꝛtis es: ⁊ bõa nũciãs. Rñditqꝫ ionathã a
donie: Neq̃q̃. Dñs. n. nr̃ rex dauid regẽ cõ-
ſtituit ſalomonẽ: miſitqꝫ cũ eo ſadoch ſacer
dotẽ ⁊ nathã pphetã ⁊ banaiã filiũ ioiade
⁊ cerethi ⁊ felethi: ⁊ ipoſuerũt eũ ſup mu-
lã reg̃. Unxerũtqꝫ eũ ſadoch ſacerdoſ ⁊ na
thã ppheta regẽ i gion: ⁊ aſcẽderũt ide letã
tes: ⁊ iſonuit ciuitaſ. Hec ẽ vox quã audiſt̃.
Sz ⁊ ſalomon ſedet ſuper ſolium regni: et
ingreſſi ſerui regis benedixerunt dño nr̃o re
gi dauid dicentes: Amplificet deus nomen
ſalomonis ſuper nomen tuum: ⁊ magnifi-
cet thronum eius ſuper thronũ tuum. Et a
doꝛauit rex i lectulo ſuo: inſuper ⁊ hec locu
tus eſt. Benedictus dominus deus iſrl' q̇ de
dit hodie ſedẽtẽ i ſolio meo vidẽtib' oculis
meis. Territi ſt̃ g̊ ⁊ ſurrexerũt ões q̇ inuita
ti fuerãt ab adonia: ⁊ iuit vnuſq̇ſqꝫ i viam
ſuã. Adoniaſ ãt timẽs ſalomonẽ ſurrexit ⁊
abijt i tabnaculũ dñi: tenuitqꝫ cõnu altar̃.
Et nũciauerũt ſalomõi dicẽteſ: Ecce adõiaſ
timẽs rgẽ ſalomonẽ: tenet cõnu altar̃ dicẽſ:
Juret mihi rex ſalomõ hodie q͏ nõ interficiat
ſuũ ſuũ gladio. Dixitqꝫ ſalomõ: Si fuerit
vir bon': nõ cadet ne vn' q̇dẽ capill' ei' i trã:
ſin aũt malũ iuẽtũ fuẽit i eo moriet̃. Miſit
g̊ ſalomõ ⁊ eduxit eũ ab altari ⁊ igreſſus a
doꝛauit regẽ ſalomonẽ. Dixitqꝫ ei ſalomõ:
Uade i domũ tuã.

C. II.

Appropinquauerũt aũt dies dauid vt
moꝛeret: pcepitqꝫ ſalomõi filio ſuo di
cens: Ecce ego ingredioꝛ viam vniuerſe trẽ.
Confoꝛtare: ⁊ eſto vir foꝛtiſ ⁊ obſerua cuſto
dias dñi dei tui ut ambules in vijs eius: ⁊
cuſtodias cerimonias eius: ⁊ precepta eius
⁊ iudicia ⁊ teſtimonia: ſicut ſcriptũ ẽ in lege
moyſi: ut intelligas vniuerſa que facis: ⁊ q̊
cũqꝫ te verteris: vt confirmet dñs ſmones
ſuos quos locutus eſt de me dicens: Si cu-
ſtodierint filij tui vias meas ⁊ ambulauerit
coꝛã me i vitate: i õi coꝛde ſuo: ⁊ i õi anima
ſua: non auferet̃ tibi vir de ſolio iſrl'. Tu qꝫ
noſti q̃ fecẽit mihi ioab fili' ſaruie: q̃ fecerit
duobus pncipib' exercit' iſrl': abner filio ner
⁊ amaſe filio iether q̊s occidit ⁊ effudit ſan
guinẽ belli i pace: ⁊ poſuit cruoꝛẽ belli i bal-
theo ſuo q̇ erat circa lũbos ei': ⁊ i calciamẽ
to ſuo qd̃ erat i pedib' ei'. Facies g̊ iuxta ſa-
piẽtiã tuã: ⁊ nõ deduces cãiciẽ ei' pacifice ad
iferos. Sz ⁊ filijs berçellai galaadit̃ reddeſ
grãz: erũtqꝫ comedẽtes i mẽſa tua. Occurre
rũt. n. mihi qñ fugiebã a facie abſalon frĩs
tui. Habes qꝫ apd̃ te ſemei filiũ gera filij ge-
mini de bahuri: q̇ maledixit mihi maledi-
ctiõe peſſima qñ ibam ad caſtra. Sz qꝛ dſcẽ
dit mihi i occurſũ cũ trãſirẽ ioꝛdanẽ: ⁊ iura
ui ei p dñm dicẽs: nõ te iterficiã gladio: tu
noli pati eũ ẽe inoxiũ. Uir autẽ ſapiens es
vt ſcias q̃ facies ei: dduceſqꝫ canos ei' cum
ſanguie ad iferoſ. Doꝛmiuit igr̃ dauid cũ pa
trib' ſuis: ⁊ ſepult' ẽ i ciuitate dauid. Dieſ ãt
qb' regnauit dauid ſuper iſrl': q̃draginta ã-
ni ſũt. Jn ebꝛon regnauit ſeptẽ ãnis: i irl'm
trigitatrib'. Salomon aũt ſedit ſuper thꝛo
nũ dauid patris ſui: ⁊ firmatũ eſt regnum
eius nimis. Et ingreſſus eſt adonias filius
agith ad berſabee mr̃ez ſalomõis. Que di
xit ei: Pacific' ne ẽ igreſſus tu'? Qui rñdit

Pacific⁹. Addiditqꝫ: Sermo mihi ē ad te. Cui ait: Loq̄re. Et ille: tu inq̄t nosti: qꝛ meum erat regnū: ⁊ me ꝓposuerat ōis isrl̄ sibi i regē: sꝫ trāslatū ē regnū: ⁊ factū ē fr̄is mei. A dn̄o. n. ꝯstitutū ē ei. Nūc ḡ petitiōez unā ꝑcor a te: ne ꝯfūdas faciē meaꝫ. Que dixit ad eū: Loq̄re. Et ille ait: Precoꝛ ut dicas salomoni regi: neqꝫ. n. negare tibi q̄cq̄ pōt: ut det mihi abisac sunamitē vxorē. Et ait bersabee. Bene ego loq̄r ꝓ te regi. Uenit ḡ bersabee ad regē salomonē ut loq̄ret ei ꝓ adonia. Et surrexit rex i occursū eius adorauit qꝫ eā: ⁊ sedit sup thronū suū. Positusqꝫ est thrōus mr̄i reg̃ q̄ sedit ad dextrā ei⁹: dixitqꝫ ei: Petitionē unā puulā ego depcor a te: ne ꝯfūdas faciē meā. Et dixit ei rex: Pete mat̄ mea. Nꝫ. n. fas ē ut auertā faciē tuaꝫ. Que ait: Det abisac sunamit̄ adonie fr̄i tuo vxō. Rn̄ditqꝫ rex salomō: ⁊ dixit mr̄i sue: Quaꝛ postulas abisac sunamitē adonie? Postula ei ⁊ regnū. Ipse ē. n. frat̄ me⁹ maioꝛ me: ⁊ hꝫ abiathar sacerdotē: ⁊ ioab filiū saruie. Iurauit itaqꝫ rex salomō ꝑ dn̄m dicēs: Hec faciat mihi de⁹ ⁊ hec addat: qꝛ ꝯtra aīaꝫ suaꝫ locut⁹ ē adōias v̄bū hoc. Et nc̄ uiuit dn̄s q̄ firmauit me ⁊ collocauit me sup soliū dauid p̄ris mei: ⁊ q̄ fec̄ mihi domū sic̄ locut⁹ ē. qꝛ hodie occidet̄ adōias. Misitqꝫ rex salomō ꝑ manū banaie filij ioiade: q̄ īterfec̄ eū: ⁊ mōtu⁹ ē. Abiathar q̄ꝫ sacerdoti dixit rex. Uadē i anathot ad agꝝ tuū. Et q̄dē uir mōtis es: sꝫ hodie te nō interficiā: qꝛ portasti arcā dn̄i dei corā dauid p̄re meo: ⁊ sustinuisti laborē i ōibus i q̄b⁹ laborauit pater meus. Eiecit ḡ salomō abiathar ut non esset sacerdos dn̄i: ut ipleret̄ ſmo dn̄i quē locutus est sup domū heli i sylo. Uenit aūt nūci⁹ ad salomonē ꝙ ioab declinasset p⁹ adoniā: ⁊ p⁹ salomonē nō declinasset. Fugit ḡ ioab in tabernaculū dn̄i: ⁊ apphendit cornu altaris. Nūciatūqꝫ ē regi salomōi ꝙ fugisset ioab i tabernaculū dn̄i: ⁊ esset iuxta altare. Misitqꝫ salomon banaiam filium ioiade dicens: Uade interfice eū. Et uenit banias ab tab̄naculum dn̄i: ⁊ dixit ei: Hec dicit rex: Egredere. Qui ait: Nō egrediaꝛ: sed hic moriaꝛ. Renunciauit banaias regi sermonē dicēs: Hec locutus est ioab: ⁊ hec locutus ē mihi. Dixitqꝫ ei rex: Fac sicut locutus est: ⁊ interfice eum ⁊ sepeli: ⁊ amoueb̄ sanguinem innocentē q̄ effusus est a ioab: a me ⁊ a domo p̄ris mei: ⁊ reddet dn̄s sanguinē ei⁹ sup caput ei⁹: qꝛ interfecit duos viros iustos melioresqꝫ se: ⁊ occidit eos gladio: p̄re meo dauid ignorāte: abner filiū ner ꝑncipē militie isrl̄: ⁊ amasam filiū iether ꝑncipē exercit⁹ iuda. Et reuertet̄ sangnis illoꝝ i caput ioab: ⁊ in caput semis ei⁹ i sēpiternū: dauid āt ⁊ semi ei⁹ ⁊ domui ⁊ throno illi⁹ sit pax usqꝫ i et̄nū a dn̄o. Ascendit itaqꝫ banaias fili⁹ ioiade: ⁊ aggressus eū interfecit: sepult⁹qꝫ ē i domo sua i deſto. Et ꝯstituit rex banaiā filiū ioiade ꝓ eo sup exercitū: ⁊ sadoch sacerdotez posuit ꝓ abiathar. Misit q̄ꝫ rex ⁊ uocauit semei: dixitqꝫ ei: Edifica tibi domū i irl̄m: ⁊ habita ibi. Et nō egredieris inde huc atqꝫ illuc. Quacūqꝫ āt die egressus fueris ⁊ trāsieris torrentē cedrō: scito te interficiēdū. Sanguis tuus erit sup caput tuū. Dixitqꝫ semei regi: Bon⁹ ſmo. Sic̄ locut⁹ ē dn̄s me⁹ rex: sic faciet ſuus tu⁹. Habitauit itaqꝫ semei i irl̄ꝫ diebus mult̄. Factū ē aūt p⁹ ānos tres ut fugerent ſui semei ad achis filiū maacha regez geth. Nūciatūqꝫ ē semei ꝙ ſui eius issent in geth. Et surrexit semei: ⁊ strauit asinū suū: iuitqꝫ ad achis i geth ad req̄rendū ſuos suos: ⁊ adduxit eos d̄ geth. Nūciatū ē āt regi salomōi ꝙ isset semei i geth de irl̄m: ⁊ redisset. Et mittēs uocauit eū: dixitqꝫ illi: Nōne testificat⁹ suꝫ tibi ꝑ dn̄m: ⁊ ꝑdixi tibi: q̄cūqꝫ die egressus fuer̄ huc ⁊ illuc: scito te ēe moriturꝝ? Et rn̄disti mihi: Bon⁹ ſmo quez audiui. Quare ḡ nō custodisti iusiurādū dn̄i. ⁊ preceptū qd̄ ꝑcepā tibi? Dixitqꝫ rex ad semei: Tu nosti ōe malū cui⁹ tibi ꝯsciū ē cor tuū qd̄ fecisti dauid p̄ri meo. Reddidit dn̄s maliciā tuā i caput tuū: ⁊ rex salomō benedict⁹: ⁊ thron⁹ dauid erit stabilis corā dn̄o vsqꝫ i sempit̄nū. Iussit itaqꝫ rex banaie filio ioiade q̄ aggressus ꝑcussit eū: ⁊ mortu⁹ ē.

III.

Confirmatū ē igit̄ regnū in manu salomonis: ⁊ affinitate coniunctus ē pharaoni regi egypti. Accepit nāqꝫ filiam eius: ⁊ adduxit in ciuitatē dauid donec cōpleret edificans domum suā: ⁊ domum domini ⁊ murū ierusalē ꝑ circuitū. Attn̄ pp̄lus imolabat i excelsis. Nō. n. edificatū erat tēpluꝫ noī dn̄i vsqꝫ i diē illū. Dilexit autē salomon dn̄m ābulās i ꝑceptis dauid patris sui: excepto ꝙ i excelsis imolabat: ⁊ accēdebat thymiama. Abijt itaqꝫ salomō i gabaō ut immolaret ibi. Illud q̄ppe erat excelsū maximū. Mille hostias i holocaustū obtl̄it salō sup

altare illud in gabaon. Apparuit aũt dñs salomoni ꝑ somniũ nocte dicẽs: Postula qͦd uis ut dẽ tibi. Et ait salomõ: Tu fecisti cũ ſuo tuo dauid pr̃e meo miſicordiã magnã sicũ ãbulauit i ꝯspectu tuo i ṽitate ⁊ iusticia ⁊ recto corde tecũ. Custodisti ei miſicõdiã tuã grandẽ: ⁊ dedisti ei filiũ sedẽtẽ sup thronũ sicũ ẽ hodie. Et nũc dñe deꝰ tu regnaꝛ̃ fecisti ſuũ tuũ ꝓ dauid pr̃e meo. Ego aũt sũ puer puulꝰ: ⁊ igñãs egressũ ⁊ itroitũ meũ: ⁊ ſuus tuꝰ i medio ẽ ppl̃i quẽ elegisti: ppl̃i infiniti q̃ enũerari ⁊ supportari nõ pot̃ ꝓ multitudine. Dabis g̊ ſuo tuo cor docile ut populũ tuũ iudicare possit: ⁊ discernere inter bonũ ⁊ malũ. Quis.n. põt iudicare ppl̃m istũ: ppl̃m tuũ hũc ml̃tũ? Placuit g̊ sermo corã dño ꝙ salomõ postulass; huiuscemõi rẽ. Et dixit dñs salomõi: Quia postulasti ṽbũ hoc: ⁊ nõ petisti tibi dies multos: nec diuitias aut aĩas inimicoꝝ tuoꝝ: sꝫ postulasti tibi sapiaꝫ ad discernẽdũ iudiciũ: ecce feci tibi ꝭꝫ ſmões tuos. Et dedi tibi cor sapiẽs ⁊ itelligẽs i tãtũ ut nullꝰ añ te siĺis tui fuerit nec pꝰ te surrecturꝰ sit. Sꝫ ⁊ hec q̃ nõ postulasti dedi tibi diuitias.s. ⁊ gl̃iaꝫ: ut nemo fuerit siĺis tui i regibꝰ cũctꝭ retro diebꝰ. Si aũt ãbulauerꝭ i uijs meis: ⁊ custodierꝭ ꝑcepta mea: ⁊ mãdata mea: sicũ ãbulauit pr̃ tuꝰ: longos faciã dies tuos. Igr̃ euigilauit salomõ: ⁊ itellexit ꝙ ẽẽt somniũ. Cũq; uenisset irl̃m: stetit corã arca federis dñi: ⁊ obtulit holocausta: ⁊ fecit uictias pacificas: ⁊ grande cõuiuiũ uniuersis famulis suis. Tũc uenerũt due mulieres meretrices ad regẽ: steterũtq; corã eo. Quaꝝ una ait: Obsecro mi dñe: ego ⁊ mulier hec habitamꝰ i domo una: ⁊ pepi apud eã i cubiculo. Tertia autẽ die postq̃ ego pepi: pepit ⁊ hec. Et eramꝰ siĺ nullusq; alꝰ nobiscũ i domo exceptis nobꝭ duabꝰ. Mortuꝰ ẽ aũt filꝰ mulierꝭ huꝰ nocte. Dormiẽs q̃ppe oppssit eũ. Et ꝯsurgẽs intẽpeste noctis siĺẽtio: tulit filiũ meũ de latere meo ãcille tue dormiẽtis: ⁊ collocauit i sinu suo: suũ aũt filiũ q̃ erat mõtuꝰ posuit i sinu meo. Cũq; surrexissem mane ut darem lac filio meo apparuit mortuus. Quem diligentius intuens clara luce deprehendi non esse meũ quem genueram. Responditq; altera mulier: Non est ita ut dicis: sed filius tuus mortuus est: meus autem uiuit. Econtrario illa dicebat: Mẽtiris. Filius quippe meus uiuit: ⁊ filius tuꝰ mortuꝰ ẽ. Atq; i hũc modũ ꝯtẽdebãt corã rege. Tũc rex ait: Hec dicit: Filꝰ meꝰ viuit: ⁊ filꝰ tuꝰ mortuꝰ ẽ. Et ista rñdit: Nõ: sꝫ filꝰ tuꝰ mortuus est: meꝰ aũt uiuit. Dixit g̊ rex: Afferte mihi gladiũ. Cũq; attulissent gladiũ corã rege: diuite inquit infantem uiuũ i duas ptes: ⁊ date dimidiã ptẽ uni: ⁊ dimidiã ptẽ altri. Dixit aũt mulier cuꝰ filꝰ erat uiuꝰ ad regẽ: cõmota sũt q̃ppe uiscera eiꝰ sup filio suo: Obsecro dñe date illi infãtẽ uiuũ: ⁊ nolite iterficere eũ. E cõtrario illa dicebat: Nec mihi nec tibi sit: sed diuidat̃. Rñdit rex: ⁊ ait: Date huic ifãtẽ uiuũ: ⁊ nõ occidat̃. Hec ẽ aũt mat̃ eiꝰ. Audiuit itaq; õis isrl̃ iudiciũ qͦd iudicasset rex: ⁊ timuerũt regẽ uidẽtes sapiaꝫ dei esse i eo ad faciendum iudicium.

.IIII.

Erat autẽ rex salomon regnans super oẽꝫ isrl̃: ⁊ hi principes quos habebat. Açarias filius sadoch sacerdotꝭ helioreph ⁊ ahia filij sesa scribe. Josaphat filius ahilud a commẽtarijs. Banaias filius ioiade sup exercitũ. Sodoch aũt ⁊ abiathar sacerdotes: açarias filꝰ nathã sup eos q̃ assistebãt regi. Sabud filꝰ nathan sacerdos amicꝰ regis: ⁊ ahisar ꝑpositꝰ domꝰ: ⁊ adonirã filꝰ abda sup tributa. Habebat aũt salomon duodeci ꝑfectos sup oẽꝫ isrl̃ q̃ ꝑbebãt annonã regi ⁊ domui eiꝰ. Per siglos.n. mẽses in anno singuli necessaria mistrabãt. Et hec nõia eoꝝ. Benhur i mõte effraim. Bẽdecar i maces ⁊ in salebim: ⁊ i bethsames ⁊ i helon: ⁊ i bethanan. Benesed i araboth. Ipiꝰ.n. erat socho ⁊ õis t̃ra epher. Benab i adab cuiꝰ õis nephador: thaphet filiã salomõis habebat vxorẽ. Bana filꝰ ahilud ĩgebat thanach ⁊ magedo: ⁊ uniuersaꝫ bethsan: q̃ ẽ iuxta sarthana subt̃ ieçrahel: a bethsã usq; abelmeula e regiõe iecmaã. Bẽgaber i ramoth galaad habebat ãothiaiꝛ filij manasse i galaad. Ipse erat i oi regiõe argob q̃ ẽ i basan sexagita ciuitatibꝰ magnis atq; muratꝭ q̃ hẽbãt seras ereas. Abinadab filius addo ꝑerat in manain. Achimas i neptali. Sꝫ ⁊ ipe habebat basemath filiã salomõis i ꝯiugio. Baana filꝰ husi i aser ⁊ i baloth. Josaphat filꝰ pharue i isachar. Semei filꝰ hela i beniamin. Gaber filius suri i t̃ra galaad: ⁊ in t̃ra seon regꝭ ãmorrei ⁊ og regꝭ basan sup õia q̃ erãt i illa t̃ra. Juda ⁊ isrl̃ inumerabiles sicũ arena marꝭ i multitudĩe comedẽtes ⁊ bibẽtes atq; letãtes: Salomõ aũt erat in ditione

ſua hn̄s oīa regna ſecū a flumine t̄re phili-
ſtijm uſq; ad t̄minū egypti: offerentiū ſibi
mūera ⁊ ſuiētiū ei cūctꝭ dieb⁹ vite ei⁹. Erat
aūt cib⁹ ſalomōiſ ꝑ dies ſinglos trigita cho
ri ſimile: ⁊ ſexagita chori farine: decē boues
pigues: ⁊ uigiti boues paſcuales: ⁊ centum
arietes: excepta uenatiōe ceruoꝝ: capreaꝝ
atq; bubalorū ⁊ auiū altiliū. Ipſe.n. obti
nebat oēʒ regionē q̄ ēat trās flumē q̄i a tha
pſa uſq; ad gaçā ⁊ cūctos reges illaꝝ regio
nū: ⁊ hēbat pacē ex ōi ꝑte i circuitu. Habi-
tabatq; iuda ⁊ iſrł abſq; timore ullo vnuſ
quiſq; ſub uite ſua ⁊ ſub ficu ſua a dā vſq;
berſabee cūctꝭ dieb⁹ ſalomōis. Et habebat
ſalomō q̄dragita milia p̄ſepia eq̄ꝝ cūriliū:
⁊ duodecī milia eq̄ſtriū: nutriebātq; eoſ ſu
pradicti regꝭ p̄fecti: ſʒ ⁊ neceſſaria mēſe regꝭ
ſalomōiſ cū igēti cura p̄bebāt i tp̄e ſuo. Hō
deū q̄ꝫ ⁊ paleas eq̄ꝝ ⁊ iumētoꝝ ōferebāt i
locū ubi erat rex iuxta ꝯſtitutū ſibi. Dedit
q̄ꝫ de⁹ ſapiāʒ ſalomōi ⁊ prudētiā multā ni-
mis: ⁊ latitudinē cordis q̄i arenā q̄ ē i littorꝭ
marꝭ ⁊ p̄cedebat ſapīa ſalomōiſ ſapiāʒ oīuʒ
oriētaliū ⁊ egyptioꝝ: ⁊ ēat ſapiētior cūctis
hoīb⁹. Sapiētior ethan ezraite: ⁊ hemā: et
calchal: ⁊ dorda filijs maol: ⁊ ēat noīat⁹ in
vniuerſꝭ gētib⁹ ꝑ circuitū. Locut⁹ ē q̄ꝫ ſalo-
mō tria milia pabolas ⁊ fuerūt carmia eiuſ
q̄nq; milia. Et diſputauit ſup lignis a ce-
dro q̄ ē i libano uſq; ad hyſopū q̄ egredit̄ ō
pariete: ⁊ diſſuit ō iumtꝭ ⁊ uolucrib⁹ ⁊ repti
lib⁹ ⁊ piſcib⁹. Et ueniebāt de cūctꝭ pplīs ad
audiēdā ſapiāʒ ſalomōis: ⁊ ab uniuerſꝭ re-
gib⁹ t̄re q̄ audiebāt ſapiētiā ei⁹.

.V.

Iſit q̄ꝫ hiram rex tyri ſuos ſuos ad
ſalomonē. Audiuit.n. q̄ ipſʒ vnxiſſēt
regē ſuper iſrael pro patre eius: quia amic⁹
fuerat hirā dauid ōī tp̄e. Miſit āt ſalomō
ad hirā dicēs: Tu ſcis uolūtatē dauid p̄ris
mei: ⁊ q̄a nō potat edificare domū noī dn̄i
dei ſui ꝑpt̄ bella iminentia ꝑ circuitū: dōec
daret dn̄s eos ſub ueſtigio peduʒ eius. Nc̄
autē requiē dedit de⁹ me⁹ mihi ꝑ circuitū ⁊
nō ē ſathan neq; occurſus malꝭ: quāobrē
cogito edificare tēplū noī dn̄i dei mei: ſicut
locut⁹ ē dauid p̄ri meo dicēs: Fili⁹ tu⁹ quē da
bo ꝑ te ſup ſoliū tuū: ipſe edificabit domuʒ
noī meo. Precipe igitur ut p̄cidāt mihi ſui
tui cedros de libano: ⁊ ſui mei ſint cū ſuis
tuis: mercedē āt ſuoꝝ tuoꝝ dabo tibi quā
cūq; petierꝭ. Scis.n. q̄ūo non ē i pplō meo
uir q̄ nouerit ligna cedē ſicūt ſidonij. Cū g̊
audiſſet hirā v̄ba ſalomōis letat⁹ ē ualde: ⁊
ait: Bn̄dict⁹ dn̄ſ de⁹ hodie q̄ dedit dauid fili
um ſapientiſſimū ſup pplm̄ hūc plurimū.
Et miſit hirā ad ſalomonē dicēs: Audiui
q̄cūq; mādaſti mihi. Ego faciā oēʒ uolūta
tē tuā in lignis cedrinis ⁊ abiegnis. Serui
mei deponēt ea de libano ad mare: ⁊ ego ꝯ
ponā ea i ratib⁹ i mari uſq; ad locū quē ſigi
ficaberis mihi: ⁊ applicabo ea tibi: ⁊ tu tol
les ea. Prebebiſq; neceſſaria mihi ut detꝭ ci
bus domui mee Itaq; hirā dabat ſalomo
ni ligna cedrina: ⁊ ligna abiegna iuxta oēʒ
uolūtatē ei⁹. Salomō aūt p̄bebat hirā uigi
ti milia choros tritici i cibū domui ei⁹: ⁊ ui
ginti choros puriſſimi olei. Hec tribuebat
ſalomon hirā ꝑ ſiglos ānos. Dedit q̄ꝫ dn̄s
ſapiāʒ ſalomōi ſic̄ locut⁹ ē ei: ⁊ erat pax int̄
hirā ⁊ ſalomonē: ⁊ ꝑcuſſerūt ābo fed⁹. Ele
gitq; rex ſalomō oparios de ōi iſrł: ⁊ ēat in
dictio trigita milia uiroꝝ. Mittebatq; eoſ
i libanū decē milia ꝑ m̄ſes ſinglos uiciſſiʒ:
ita ut duob⁹ mēſib⁹ ēent i domibus ſuis. Et
adonirā erat ſup huiuſcemōi idictionē: Fue
rūt itaq; ſalomōi ſeptuagita milia eoꝝ q̄ o
nera pōtabāt: ⁊ octogita milia latomoꝝ i
mōte abſq; p̄poſitꝭ q̄ p̄erāt ſingulꝭ opib⁹ nu
mero triū miliū ⁊ trecētoꝝ p̄cipiētiū pplo:
⁊ hiſ q̄ faciebāt op⁹. Precepitq; rex ut tolle
rēt lapides grādeſ lapides p̄cioſos i fūdam
tū tēpli: ⁊ q̄drarēt eos: q̄s dolauerūt cemēta
rij ſalomōis ⁊ cemētarij hirā. Porro biblij ꝑ
parauerūt ligna ⁊ lapides ad edificandū do
mum.

VI.

Actū ē ergo quadrigenteſimo ⁊ octo
geſimo āno egreſſionis filioꝝ iſrł de
terra egypti in anno q̄rto mēſe ɀio: ipſe ē mē
ſis ſecund⁹ regni ſalomonis ſuper iſrł: edi
ficare cepit domū dn̄o. Domus autē quā e
dificabat rex ſalomō dn̄o: hēbat ſexaginta
cubitos i lōgitudīe: ⁊ uigiti cubitos in lati-
tudine: ⁊ trigita cubitos i altitudine. Et pō
tic⁹ erat an̄ tēplū uiginti cubitoꝝ lōgitudīs
iuxta mēſurā latitudīs tēpli: ⁊ hēbat deceʒ
cubitos latitudīs an̄ faciē tēpli: fecitq; i tem
plo feneſtras obliq̄s. Et edificauit ſup parie
tē tēpli tabulata ꝑ gyrū in parietibus do-
mus per circuitū tēpli ⁊ oraculi: ⁊ fecit lata
in circuitu. Tabulatū q̄ð ſubt̄ erat q̄nq; cu
bitos habebat latitudīs: ⁊ mediū tablatū
ſex cubitoꝝ latitudīs: ⁊ tertiū tabulatū ſep
ptē hn̄s cubitos latitudinis. Trabes auteʒ

posuit i domo ꝑ circuitū forisecus ut nō he
rerēt muri tēpli. Domꝰ aūt cū edificaret: de
lapidibꝰ dolatis atqꝫ ꝑfectis edificata ē: ⁊ mal-
leus ⁊ securis ⁊ oē feramētū nō ē audita i do
mo cū edificaret. Ostiū lateris medij i ꝑiete
erat domꝰ dextre: ⁊ ꝑ cochleā ascēdebant
i mediū cenaculū: ⁊ a medio i tertiū. Et edifi-
cauit domū: ⁊ ꝯsūmauit eā. Texit qꝫ domū
laqaribꝰ cedrinis: ⁊ edificauit tabulatū sup
oēm domū qnqꝫ cubitis altitudis: ⁊ operuit
domū lignis cedrinis. Et factꝰ ē ſmo dñi ad
salomonē dicēs: Domꝰ hec quā edificas: si
ābulaueris i ꝑceptis meis: ⁊ iudicia mea fece-
ris: ⁊ custodieris oia mādata mea gradiēs ꝑ
ea: firmabo ſmonē meū tibi quē locutꝰ suꝫ
ad dauid pr̄eꝫ tuū: ⁊ hitabo i medio filioꝝ
isrl': ⁊ nō derelinquā ppl'm meū isrl'. Igitur
edificauit salomon domū: ⁊ ꝯsūmauit eaꝫ.
Et edificauit parietes domꝰ intrinsecꝰ tabu
latis cedrinis a pauimēto domꝰ vsqꝫ ad sū-
mitatē parietū: ⁊ vsqꝫ ad laqaria: ⁊ opuit li
gnis cedrinis itrinsecꝰ: ⁊ texit pauimētū do-
mus tabul' abiegnis. Edificauitqꝫ uigiti cu
bitoꝝ ad posteriorē ptē tēpli tabl'ata cedri
na a pauimento vsꝫ ad supiora: ⁊ fec itiorē
domū oracli i scm̄ scōꝝ. Porro qdragita cu
bitoꝝ erat ipꝫ tēplū ꝓ foib' oracli: ⁊ cedro
ōis domꝰ itrisecꝰ vestiebat hñs tornatas ⁊ iū
cturas suas fabrefactas: ⁊ celatas eminētes.
Oia cedris tabul' vestiebant: nec oio lapis
apparē potat i pariete. Oraculū āt i medio
domꝰ i iteriori pte fecerat ut ponēt ibi arcā
federis dñi. Porro oraculū hēbat vigiti cubi
tos lōgitudis ⁊ vigiti cubitos latitudis: ⁊
viginti cubitos altitudinis: ⁊ operuit illud
atqꝫ vestiuit auro purissimo. Sꝫ ⁊ altar̄ ve
stiuit cedro. Domū qꝫ oraculū opuit auro
purissimo: ⁊ affixit lamias clauis aureis.
Nihilqꝫ erat i tēplo qd̄ ñ auro tegeret. Sꝫ
⁊ totū altare oracli texit auro. Et fecit i ora
culo duos cherubin de lignis oliuarū decē
cubitorū altitudinis. Quinqꝫ cubitorum
ala cherub vna ⁊ quinqꝫ cubitorū ala che-
rub altera idest decē cubitos habentes a sū
mitate ale vsqꝫ ad ale alterius sūmitatem.
Decē qꝫ cubitoꝝ erat cherub secūdꝰ i men-
sura pari: ⁊ opꝰ vnū erat i duobus cherubin
i. altitudinē habebat vnus cherub decē cu
bitoꝝ: ⁊ silit' cherub secundus. Posuitqꝫ
cherubin i medio tēpli interioris. Extēdēbat
āt alas suas cherubin ⁊ tāgebat ala vna pa
rietē: ⁊ ala cherub secūdi tāgebat parietem
alterū: ale aūt altē i media pte tēpli se iuicē
ꝯtigebant. Texit qꝫ cherubin auro. Et oēs
parietes tēpli ꝑ circuitū sculpsit uarijs cela
turis ⁊ torno. Et fecit i eis cherubi ⁊ palmas
⁊ picturas uarias: qi ꝓminētes de pariete
⁊ egrediētes. Sꝫ ⁊ pauimētū domꝰ texit au-
ro intrisecꝰ ⁊ extrisecꝰ. Et i igressu oraculi fe
cit duo ostiola de lignis oliuaꝝ: postesqꝫ ā
guloꝝ qnqꝫ: ⁊ duo ostia de lignis oliuaꝝ.
Et sculpsit i eis picturā cherubi ⁊ palmaꝝ
spēs ⁊ anaglypha ualō ꝓminētia: ⁊ texit ea
auro ⁊ opuit tā cherubi q̄ palmas ⁊ cetera
auro. Fecqꝫ i itroitu tēpli postes ō lignis oli
uaꝝ qdrāgulatos: ⁊ duo ostia ō lignis abie
gnis altrisecꝰ: ⁊ utrūqꝫ ostiū duplex erat: et
se inuicē tenēs apiebat. Et sculpsit cherubi
⁊ palmas ⁊ celaturas ualde eminētes: opu
itqꝫ oia lamis aureis: ope qdro ad regulaꝫ.
Et edificauit atriū interiꝰ tribꝰ ordinibꝰ lapi
dū politoꝝ: ⁊ uno ordine lignoꝝ cedri. An
no qrto fūdata ē domꝰ dñi i mēse ꝫio: ⁊ i an
no undecio mēse bul: ipe ē mēsis octauus:
ꝑfecta ē domꝰ i oi ope suo ⁊ i uniuersis utē
silibꝰ: edificauitqꝫ eā ānis septem.

C. VII.

Domū autē sua edificauit salomō tre
decim annis: ⁊ ad ꝑfectum usqꝫ ꝑdu
xit. Edificauit qꝫ domū saltus libani cētū
cubitoꝝ lōgitudis: ⁊ qnqgita cubitoꝝ lati
tudinis: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudinis: ⁊ q
tuor deābulatoria int' colūnas cedrinas. Li
gna quippe cedrina exciderat i colūnas: et
tabulatis cedris uestiuit totā camerā q qdra
gintaqnqꝫ colūnis sustentabat. Vnꝰ āt ōdo
hēbat colūnas qndeci ꝯtra se iuicē positas:
⁊ e regiōe se respiciētes eqli spatio int' colū-
nas: ⁊ sup colūnas qdrāgulata ligna i cūctis
eqlia. Et pōticū colūnaꝝ fecit qnqgita cubi
toꝝ lōgitudis: ⁊ trigita cubitoꝝ latitudis:
⁊ alterā pōticū i facie maiōis pōticꝰ: ⁊ colū
nas ⁊ epistylia sup colūnas fecit. Porticū q
qꝫ solij i q tribunal ē: fecit: ⁊ texit lignis ce-
drinis a pauimēto usꝫ ad sūmitatē: ⁊ domū
cula i q sedebat ad iudicādū: erat i media
porticu simili ope. Domū qꝫ fecit filie pharao
nis quā uxorē duxerat salomō: tali ope qli
⁊ hāc porticū. Oia lapidibꝰ ꝑciosis q ad nō
mā quādā atqꝫ mēsurā tā intrisecꝰ q̄ extri-
secꝰ serrati erāt: a fūdamēto usqꝫ ad sūmita
tē pietū: ⁊ intrisecꝰ usqꝫ ad atriū maius. Fū
damēta aūt de lapidibꝰ ꝑciosis lapidibus
magnis decem siue octo cubitoꝝ: ⁊ desuꝑ

lapides ꝑciosi eq̃lis mẽsure secti erãt: siliťq;
de cedro. Et atriũ mai⁹ rotũdũ triũ ordiuꝫ
de lapidib⁹ sectis ⁊ vni⁹ ordinis de dolata ce
dro: necnõ ⁊ i atrio dom⁹ dñi iteriori: ⁊ in
porticu dom⁹. Misit q; rex salomõ: ⁊ tulit
hirã ď tyro filiũ mulierꝭ vidue ď tribu nep-
taliꝫ pře tyrio artificẽ erariũ: ⁊ plenũ sapia
ĩtelligẽtia ⁊ doctrina ad faciẽdũ oẽ opus ex
ere. Qui cũ venisset ad regẽ salomonẽ: fecĩ
õe op⁹ ei⁹: ⁊ finxit duas colũnas ereas: ďcẽ
⁊ octo cubitoꝝ altitudis colũnã vnã: ⁊ linea
duodecĩ cubitoꝝ ãbiebat colũnaꝫ vtrãq;.
Duo q; capitella fecit q̃ ponerẽt sup capita
colũnaꝝ fusilia ex ere: q̃nq; cubitoꝝ altitu
dinis capitellũ vnũ: ⁊ q̃nq; cubitoꝝ altitu-
dinis capitellũ alteꝝ: ⁊ q̃i i modũ retis ⁊ ca
tenaꝝ sibi ĩuicẽ miro ope ꝯtextaꝝ. Utꝝq;
capitellũ colũnaꝝ fusile erat. Septẽa v̓suũ
retiacula i capitello vno: ⁊ septena retiacľa
ĩ capitello altero. Et ꝑfecit colũnas: ⁊ duos
ordines ꝑ circuitũ retiaculoꝝ singuloꝝ ut
tegerẽt capitella q̃ erãt sup sũmitatẽ malo
granatoꝝ. Eodẽ mõ fecit ⁊ capitello scďo.
Capitella aũt q̃ erãt sup capita colũnaꝝ q̃i
ope liliỹ fabricata erãt i porticu q̃ttuor cubi
torũ: ⁊ rursũ alia capitella i sũmitate colũ-
naꝝ ďsup iuxta mẽsurã colũne ꝯtra retia-
cula. Malogranatoꝝ ãt ducẽti ordies erãt
ĩ circuitu capitelli secũdi. Et statuit duas co
lũnas i põticu tẽpli. Cũq; statuisset colũnã
ďxterã: vocauit eã noie iachin. Siliť erexit
colũnã secũdã: ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ booz. Et
sup capita colũnaꝝ op⁹ i modũ liliỹ posuit:
ꝑfectũq; ẽ op⁹ colũnaꝝ. Fecit q; mare fusile
decẽ cubitoꝝ a labio usq; ad labiũ rotũdũ
ĩ circuitu. Quinq; cubitoꝝ altitudo eius et
resticula triginta cubitoꝝ cingebat illud per
circuitũ: ⁊ sculptura subť labiũ circuibat il
lud decẽ cubitꝭ ãbiẽs mare. Duo ordies scul
pturaꝝ bistriataꝝ erãt fusiles: ⁊ stabat sup
duodecĩ boues: E q̃b⁹ tres ĩspiciebãt ad aq̃
lonẽ: ⁊ tres ad occidẽtẽ: ⁊ tres ad meridiẽ:
⁊ tres ad orientem: ⁊ mare super eos desu-
per erat: quorũ posteriora vniuersa intrin-
secus latitabant. Grossitudo auteꝫ luteris
triuꝫ vnciarũ erat: labiumq; eius quasi la-
bium calicis: ⁊ folium repãdi liliỹ. Duo mi
lia batos capiebat: ⁊ tria milia metretas.
Et fecit decem bases eneas quattuor cubi-
torũ lõgitudinis bases singulas: ⁊ q̃ttuõ cu
bitorũ latitudis: ⁊ triũ cubitoꝝ altitudis:
⁊ ipsũ op⁹ basiũ ĩtrasile erat. Et sculpťe inť

iũcturas: ⁊ inť coronulas ⁊ plectas: leones
⁊ boues: ⁊ cherubin: ⁊ i iuncturꝭ siliť ďsup.
Et subť leones ⁊ boues q̃i lora ex ere depẽ-
dẽtia: ⁊ q̃ttuor rote ꝑ bases singľas ⁊ axes
erei: ⁊ ꝑ q̃ttuõ ꝑtes q̃i hũeruli subť luterẽ fu
siles ꝯtra se iuicẽ respectãtes. Os q; luterꝭ
intrinsec⁹ erat i capitis sũmitate: ⁊ qď forin
secus apparebat vni⁹ cubiti erat totũ rotũ
dũ pariťq; habebat vnũ cubitũ ⁊ dimidiũ.
In angulꝭ ãt colũnaꝝ varie celatuꝫ erãt: et
media ĩtcolũna q̃drata ñ rotũda. Quattu
or q; rote q̃ ꝑ q̃ttuõ ãgulos basis erãt: cho
erebãt sibi subť basiꝫ. Una rota hẽbat alti
tudis cubitũ ⁊ semis. Tales aũt rote erãt:
q̃les solẽt i curru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radiỹ
⁊ canti ⁊ modioli oia fusilia. Nã ⁊ hũeruli
illi q̃ttuõ ꝑ singľos ãgulos basis vnius ex
ipa basi fusiles ⁊ ꝯiũcti erãt. In sũmitate ãt
basis erat q̃da rotũditas vni⁹ ⁊ dimidiỹ cu-
biti ita fabrefacta ut luter desup possꝫ ipõi
hñs celatas suas variasq; sculptas ex semet
ipa. Sculpsit q; in tabulatꝭ illꝭ q̃ erãt ex ere ⁊
i ãgulis cherubin ⁊ leões ⁊ palmas q̃i i sili
tudinẽ hois stãtis: ut nõ celata sꝫ apposita
ꝑ circuitũ viderẽt. In hunc modũ fec decẽ
bases: fusura vna ⁊ mẽsura sculptaq; ꝯsili.
Fecit q; decẽ luteres eneos. Quadraginta
batos capiebat luter un⁹: eratq; q̃ttuor cu-
bitoꝝ. Singľosq; luteres ꝑ singľas. i. decẽ ba
ses posuit: ⁊ ꝯstituit decẽ bases: q̃nq; ad de
xterã ꝑtẽ tẽpli: ⁊ q̃nq; ad sinistrã. Mare ãt
posuit ad dexterã ꝑtẽ tẽpli ꝯtra orientem ad
meridiẽ. Fecit g̃ hirã lebetes ⁊ scutras ⁊ a-
mulas ⁊ ꝑfecĩ õe op⁹ regꝭ salomõis i tẽplo
dñi: colũnas duas: ⁊ funiculos capitelloꝝ
sup capitella colũnaꝝ duos ⁊ retiacľa duo:
ut operirent duos funicľos: q̃ erãt sup capita
colũnaꝝ: ⁊ malogranata q̃drigẽta i duob⁹
retiaculis: duos v̓sus malogranatoꝝ i ĩtia
culis singulis ad operiendos funicľos capitel
loꝝ qui erant super capita colũnarũ: ⁊ ba
ses decẽ ⁊ luteres decẽ super bases: ⁊ mare
unum: ⁊ boues duodecĩ subter mare: ⁊ lebe
tes ⁊ scutras ⁊ amulas. Omnia uasa q̃ fec
hiram regi salomoni in domo dñi: de auri
chalco erant. In campestri regione iordãis
fudit ea rex in argyllosa terra inter sochot
⁊ sarthã. Et posuit salomon oia uasa i do
mo dñi. Propť multitudinẽ autem nimiã
nõ erat pondus eris. Fecitq; salomon oia
uasa i domo dñi: altare aureũ: ⁊ mensã sup
quã ponerẽtur panes propositionis aureã:

⁊ cādelabra aurea qnq3 ad dexterā: ⁊ qnq3
ad sinistrā ꝯtra oraculū ex auro puro: ⁊ q̄i li
lij flores: ⁊ lucernas d̄sup aureas: ⁊ forcipes
aureos ⁊ hydrias ⁊ fuscinulas ⁊ phialas et
mōtariolia ⁊ thuribula d̄ auro purissimo.
Et cardies hostioꝝ dom⁹ intiori sci scōꝝ: ⁊
ostioꝝ dom⁹ tēpli ex auro erāt. Et ꝑfecit ōe
op⁹ qd̄ faciebat salomō i domo dn̄i: ⁊ itulit
q̄ scificauerat dauid pr̄ su⁹ argētū ⁊ auꝝ ⁊ va
sa reposuitq3 i thesauris dom⁹ dn̄i. .VIII.

Nunc ꝯgregati sunt ōes maiores natu
isrl̄ cū ꝑncipibus tribuū ⁊ duces fami
liarū filioꝝ isrl̄ ad regē salomonē in irl̄z: vt
deferrēt arcā federi dn̄i d̄ ciuitate dauid. i. de
syon. Cōuenitq3 ad regē salomonē uniuer
sus isrl̄ i mēse bethanim in solēni die: ipe est
mensis septim⁹. Venerūtq3 cuncti senes de
isrl̄: ⁊ tulerūt arcā sacerdotes ⁊ portauerūt
arcā dn̄i ⁊ tabnaculū federi ⁊ ōia vasa scua
rij q̄ erāt i tabnaculo: ⁊ ferebāt ea sacerdo
tes ⁊ leuite. Rex aūt salomō ⁊ ōis mltitudo
isrl̄ q̄ ꝯuenerat ad eū gradiebat cū illo añ ar
cā: ⁊ imolabāt oues ⁊ boues absq3 estima
tione ⁊ numero. Et itulerūt sacerdotes arca3
federi dn̄i i locū suū i oraclū tēpli i scz scōꝝ
subt alas cherubin. Siqdē cherubin expā
debāt alas suas sup locū arce: ⁊ ꝓtegebant
arcā ⁊ vectes ei⁹ desup. Cumq3 eminerēt vec
tes ⁊ apparerent sūmitates eoꝝ foris scua
riū añ oraculū: nō apparebāt vltra extrise
cus: q̄ ⁊ fuerūt ibi usq3 i p̄ntē diē. In arca āt
nō erat aliud nisi due tabule lapidee q̄s po
suerat i ea moyses in oreb: qñ pepigit dn̄s fe
dus cū filijs isrl̄ cū egrederēt de t̄ra egypti.
Factū ē āt cū exissēt sacerdotes de scuario:
nebula ipleuit domū dn̄i: ⁊ nō poterāt sacer
dotes stare ⁊ mīstrare ꝑꝑ nebulā. Impleue
rat eni glīa dn̄i domū dn̄i. Tūc ait salomō:
Dn̄s dixit ut habitaret in nebula. Edificās
edificaui domū ⁊ habitaculū tuū: firmissi
mū soliū tuū in sempiternum. Conuertitq3
rex faciē suā: ⁊ bn̄dixit ōi eccl̄e isrl̄. Ois eni
eccl̄a isrl̄ stabat. Et ait salomon: Bn̄dictus
dn̄s de⁹ isrl̄ q̄ locut⁹ ē ore suo ad dauid p̄re3
meū: ⁊ i manib⁹ ei⁹ ꝑfecit dicēs: A die q̄ edu
xi ppl̄m meū isrl̄ de egypto: non elegi ciuita
tē de vniuersis tribub⁹ isrl̄ ut edificaret do
mus: ⁊ ēet nomē meū ibi: s3 elegi dauid vt
ēet su p ppl̄m meū isrl̄. Voluitq3 dauid pat
me⁹ edificare domū nōi dn̄i dei isrl̄: ⁊ ait do
minus ad dauid patrē meū: Q cogitasti in
corde tuo edificare domū nōi meo: bn̄fecisti

hoc ipsū mēte tractās. Verūtn̄ nō edificab
mihi domū: s3 fili⁹ tu⁹ q̄ egrediet de renibus
tuis: ipse edificabit domū nōi meo. Confir
mauit dn̄s sermonē suū quē locut⁹ ē: stetiq3
ꝓ dauid p̄re meo: ⁊ sedi sup thronū isrl̄ sicut
locut⁹ ē dn̄s: ⁊ edificaui domu3 nōi dn̄i dei
isrl̄: ⁊ ꝯstitui ibi locū arce i q̄ fed⁹ dn̄i ē qd̄ ꝑ
cussit cū p̄rib⁹ nr̄is qñ egressi sūt d̄ t̄ra egypti.
Stetit āt salomō āte altare dn̄i i ꝯspc̄u eccl̄e
isrl̄: ⁊ expādit man⁹ suas i celū: ⁊ ait: Dn̄e de
us isrl̄ nō ē silis tui de⁹ i celo desup ⁊ sup t̄rā
deorsū: q̄ custodis pactū ⁊ mīsicordiā suis
tuis q̄ ābulāt corā te i toto cōde suo: q̄ custo
disti suo tuo dauid p̄ri meo q̄ locutus es ei.
Ore locutus es ⁊ māib⁹ ꝑfecisti: ut hec dies
ꝓbat. Nūc igit dn̄e deus isrl̄ conserua famu
lo tuo dauid p̄ri meo q̄ locut⁹ es ei dicēs: Nō
auferet de te uir corā me q̄ sedeat sup thro
nū isrl̄: ita tn̄ si custodierit filij tui uiā suā vt
ambulent corā me: sicut tu ābulasti i ꝯspc̄u
meo. Et nūc dn̄e deus isrl̄ firment v̄ba tua
q̄ locut⁹ es seruo tuo dauid p̄ri meo. Ergo
ne putādū ē qd̄ vere de⁹ habitet sup t̄rā: Si
eni celū ⁊ celi celoꝝ te cape p̄nt: quāto magi
dom⁹ hec quā edificaui: S3 respice ad orō
nē serui tui: ⁊ ad p̄ces ei⁹ dn̄e de⁹ me⁹. Audi
hymnū ⁊ orōnē quā seru⁹ tu⁹ orat cora3 te
hodie: ut sit oclī tui apti sup domū hāc no
cte ac die: super domū d̄ q̄ dixisti: erit nomē
meū ibi: ut exaudias orationē quā orat i lo
co isto ad te seruus tuus: ut exaudias depre
cationē serui tui ⁊ ppl̄i tui israel: quodcūq3
orauerit i loco isto: ⁊ exaudies i loco habita
culi tui i celo: ⁊ cū exaudieris ꝓpiti⁹ eris. Si
peccauerit hō in proximū suū. ⁊ habuerit a
liquod iuramtū q̄ teneat astrict⁹: ⁊ venerit
ꝑꝑ iuramtū corā altari tuo in domū tuā: tu
exaudies i celo ⁊ facies: ⁊ iudicab seruos tu
os: condēnans ipiū: ⁊ reddens uiā suā sup
caput eius: iustificāsq3 iustū ⁊ retribuens ei
secundū iusticiā suā. Si fugerit ppl̄us tuus
isrl̄ inimicos suos: q2 peccatur⁹ ē tibi: ⁊ agē
tes penitentia3 ⁊ confitentes nomini tuo: ve
nerit ⁊ adorauerint ⁊ deprecati te fuerint i
domo hac: exaudi i celo: ⁊ dimitte peccatu3
populi tui isrl̄: ⁊ reduces eos in terrā quam
dedisti p̄rib⁹ eorū. Si clausum fuerit celū ⁊
nō plueřit ꝓpt peccata eoꝝ: ⁊ orantes i loco
isto p̄niā3 egerit nōi tuo: ⁊ a peccatis suis ꝯ
uersi fuerit ꝑꝑ afflictionē suā: exaudi eos in
celo: ⁊ dimitte pc̄ca seruoꝝ3 tuoꝝ ⁊ populi
tui israel: ⁊ ostende eis viam bonā per quā

ābulēt: ⁊ da pluuiā sup terrā quā ōdisti po
pl'o tuo ī possessiōz. Fames si obōta fuerit ī
t'ra: aut pestilētia: aut cōrupt⁹ aer aut erugo:
aut locusta l' rubigo: ⁊ afflixerit eū īimic⁹ ei⁹
pōtas obsidēs: ōis plaga: vniuersa īfirmitas
cūcta ōuoratio ⁊ īpcatio q̄ acciderit ōī hōī ō
ppl'o tuo isrl': siqs cognouerit plagā cordis
sui: ⁊ expāderit man⁹ suas ī domo hac: tu
exaudies ī celo ī loco hītatiōis tue: ⁊ reppi-
tiaberis ⁊ facies ut des vnicuiqz s'm ōes vias
suas sic̄ videris cor ei⁹: q2 tu nosti sol⁹ cō oiuz
filioꝝ hoiuz: vt timeāt te cūcti dieb⁹ qb⁹ vi-
uūt sup faciē t're quā ōdisti p2ib⁹ n2is. Insup
⁊ aliēigēa q̄ n̄ ē ō ppl'o tuo isrl': cū venerit ō
t'ra lōgīq̄ pp nomē tuū: audiet .n. nomē tuū
magnū ⁊ man⁹ tua fortis: ⁊ brachiū tuū ex-
tētū vbiqz. cū venerit g̊ ⁊ ōauerit ī hoc loco:
tu exaudies ī celo ī firmamēto hitaculi tui ⁊
facies ōia p qb⁹ īuocauerit te aliēigēa ut dis-
cāt vniuersi ppl'i t'raꝝ nomē tuū timē sic̄ po
pl'us tu⁹ isrl': ⁊ pbēt q2 nomē tuū īuocatū ē
sup domū hāc quā edificaui. Si egressus fu
erit ppl'us tu⁹ ad bellū ꝯtra īimicos suos p
viā q̊cūqz miseris eos: orabūt te ꝯtra viā ciui
tatis quā elegisti: ⁊ ꝯtra domū quā edificaui
nōī tuo: ⁊ exaudies ī celo orōnes eoꝝ: ⁊ pre
ces eoꝝ: ⁊ facies iudiciū eoꝝ. Qꝫ si peccaue-
rint t'i: nō ē .n. hō q̄ nō peccet: ⁊ irat⁹ tradideris
eos īimicis suis: ⁊ captiui ducti fuerit ī t'rā ini
micoꝝ lōge uel ppe: ⁊ egerit p̄niaz ī cōde suo
ī loco captiuitatis: ⁊ cōuersi deprecati te fue-
rit ī captiuitate sua dicētes: peccauim⁹: iniq̄
egim⁹: īpie gessim⁹: ⁊ ꝯuersi fuerit ad te ī vni
uerso corde suo: ⁊ tota anima sua in t'ra ini
micoꝝ suoꝝ ad quā captiui ducti fuerit: et
orauerit te ꝯtra uiā t're sue quā dedisti p2ib⁹
eoꝝ: ⁊ ciuitatis quā elegisti: ⁊ tēpli qd̄ edifica
ui nōī tuo: exaudies ī celo ī firmamēto soliȷ̄
tui orōnes eoꝝ ⁊ p̄ces eoꝝ: ⁊ facies iudiciū
eoꝝ: ⁊ ppitiaberis ppl'o tuo q̄ peccauit tibi: ⁊
oib⁹ iniq̄tatib⁹ eoꝝ qb⁹ p̄uaricati sunt in te:
⁊ dabis mis'icōdiā corā eis q̄ eos captiuos ha
buerit ut misereāt eis. Ppl'us .n. tu⁹ ē ⁊ he-
reditas tua q̊s eduxisti ō t'ra egypti ō medio
fornacis ferree: ut sint oculi tui apti ad dep̄ca
tionē s'ui tui ⁊ ppl'i tui isrl': ⁊ exaudies eos ī
uniuersis p qb⁹ īuocauerit te. Tu .n. sepasti
eos tibi ī hēditatē ō vniuersis ppl'is t're sicut
locut⁹ es p moysē s'uū tuū qn̄ eduxisti p2es
n2os de egypto dn̄e de⁹. Factū ē aūt cū com
plesset salomō orās dn̄m oēm orationē ⁊ ō
p̄cationē hāc: surrexit de conspectu altaris
dn̄i. Utrūqz .n. genu ī t'rā fixerat: ⁊ man⁹ ex-
pāderat ad celū. Stetit g̊ ⁊ bn̄dixit ōī eccl'e
isrl' voce magna dicēs: Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ q̄ de
dit requiē ppl'o suo isrl' iuxta oia q̄ locut⁹ ē.
Nō cecidit ne vn⁹ q̄dē s'mo ex ōib⁹ bōis q̄ lo
cut⁹ ē p moysen s'uū suū. Sit dn̄s de⁹ n2 no-
biscū sicut fuit cū p2ib⁹ n2is: nō derelinquens
nos neqz ꝓiciēs: s3 inclinet corda n2a ad se
ut ābulem⁹ ī vniuersis vijs ei⁹ ⁊ custodiam⁹
mādata ei⁹: ⁊ cerimōias ⁊ iudicia quecūqz
mādauit p2ib⁹ n2is: ⁊ sit sermones mei isti q̄
bus dep̄cat⁹ sū coram dn̄o appropinquantes
dn̄o deo n2o die ac nocte ut faciat iudiciū s'
uo suo ⁊ popl'o suo isrl' per sigulos dies: ut
sciant ōes ppl'i terre q̄a dn̄s ipse est deus: ⁊
non est vltra absqz eo. Sit q̊qz cor nostrū p
fectū cū dn̄o deo n2o: ut ambulem⁹ ī decretis
ei⁹: ⁊ custodiamus mādata eius: sicut ⁊ ho
die. Igitur rex ⁊ ōis isrl' cū eo imolabāt uic
timas corā dn̄o. Mactauitqz salomon ho-
stias pacificas q̄s imolauit dn̄o: boū uigiti
duo milia: ⁊ ouiū cētū uigiti milia. Et dedi
cauerūt tēpluz dn̄i rex ⁊ filij isrl'. In die illa
scificauit rex mediū atrij qd̄ erat an̄ domuz
dn̄i. Fecit q̄ppe holocaustū ibi ⁊ sacrificiū ⁊
adipē pacificoꝝ: qm̄ altare ereū qd̄ erat co-
rā dn̄o min⁹ erat: ⁊ cape nō poterat holocau
stū ⁊ sacrificiū ⁊ adipē pacificoꝝ. Fecit g̊ sa-
lomō ī tp̄e illo festiuitatē celebrem: ⁊ ōis isrl'
cū eo m'ltitudo magna ab itroitu emath vs
qz ad riuū egypti corā dn̄o deo n2o septem
dieb⁹ ⁊ septē dieb⁹ .i. q̄tuordeci dieb⁹: ⁊ ī die
octauo dimisit ppl'os. Qui bn̄dicētes regi p
fecti sūt ī tabnacula sua: letātes ⁊ alacri cor
de sup ōib⁹ bōis q̄ fecerat dn̄s dauid seruo
suo ⁊ israel populo suo.

.IX.

Factū ē āt cū pfecisset salomō edificiū
domus dn̄i ⁊ edificiū regis ⁊ ōe qd̄ opta-
uerat ⁊ uoluerat facere: apparuit ei dn̄s secū
do: sicut apparuerat ei ī gabaō. Dixitqz do-
minus ad eū: Exaudiui orōnē tuā ⁊ ōpreca
tionē tuā quā deprecatus es corā me. Scifi
caui domū hāc quā edificasti vt ponerē no-
mē meū ibi ī sempiternū: ⁊ erūt oculi mei ⁊
cor meū ibi cūctis dieb⁹. Tu q̊z si ābulaueris
corā me sicut ābulauit p2 tu⁹ in simplicitate
cordis: ⁊ ī eq̄tate: ⁊ feceris ōia q̄ p̄cepi tibi: ⁊
iudicia mea s'uaueris ⁊ legitima mea: ponā
thronū regni tui sup isrl' in sēpiternuz sicut
locutus sū dauid p2i tuo dicēs: nō auferetur
uir ō genē tuo de solio isrl'. Si āt auersiōe a
uersi fueritis vos ⁊ filij v2i nō sequētes me

nec custodiẽtes mādata mea ⁊ cerimōias q̄s ꝓposui uobis: sȝ abieritis ⁊ colueritis deos alienos ⁊ adoraueritis eos: auferā isrl̄ de supficie tre quā ddi eis: ⁊ tēplū qd̄ scificaui nōi meo pijciā a ꝯspectu meo: eritq̄ȝ isrl̄ i ꝓuerbiū ⁊ i fabulā cūctis ppl̄is: ⁊ dom⁹ hec erit i exemplū. Oīs q̄ trāsierit p eā: stupebit: ⁊ sibilabit ⁊ dicet: Quarē fecit dn̄s sic tre huic ⁊ domui huic? Et rn̄debūt: Quia dereliq̄rūt dn̄m deum suū q̄ eduxit pr̄es eoꝝ de tra egypti: ⁊ secuti sūt deos alienos: ⁊ coluerūt eos: ⁊ adorauerūt eos: iccirco induxit dn̄s sup eos ōe malū hoc. Expletis aūt ānis uiginti p⁹q̄ȝ edificauerat salomō duas domos .i. domuȝ dn̄i ⁊ domū regis: hirā rege tyri ꝓbente salomōi ligna cedria ⁊ abiegna ⁊ auꝝ iuxta ōe qd̄ op⁹ hūerat: tūc dedit salomō hirā uigīti oppida i tra galilee. Et egressus ē hirā d tyro vt uidēt oppida q̄ dederat ei salomō ⁊ n̄ placuerūt ei. Et ait: Heccine sūt ciuitates q̄s dedisti mihi frat? Et appellauit eas trā chabul usq̄ȝ i diē hāc. Misit ḡ hirā ad regē salomonē centū uigīti talēta auri. Hec est sūma expēsaꝝ quā obtulit salomō rex ad edificādū domū dn̄i: ⁊ domū suā: ⁊ mello: ⁊ muꝝ irl̄m: ⁊ heser ⁊ mageddo ⁊ gaçer. Pharao rex egypti ascendit: ⁊ cepit gaçer: succēditq̄ȝ eā igni: ⁊ chananeū q̄ hitabat i ciuitate int fecit: ⁊ dedit eā i dotem filie sue uxori salomonis. Edificauit ḡ salomō gaçer ⁊ bethoron inferiorē ⁊ baalath ⁊ palmirā i tra solitudinis: ⁊ ōes uicos q̄ ad se ptinebāt: ⁊ erāt absq̄ȝ muro: muniuit ⁊ ciuitates curruū ⁊ ciuitates eq̄tū ⁊ qd̄cūq̄ȝ ei placuit: ut edificaret i irl̄m ⁊ i libano ⁊ i oī tra ptātis sue. Uniuersū ppl̄m q̄ remāserat de āmorreis ⁊ de etheis ⁊ phereçeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis: qui nō sūt de filijs isrl̄: hoꝝ filios q̄ remāserāt in tra q̄s .s. nō potuerāt filij isrl̄ extmiare: fecit salomō tributarios usq̄ȝ i diē hāc. De filijs aūt isrl̄ nō cōstituit salomō fuire queq̄̄: sed erāt uiri bellatores ⁊ mīstri ei⁹ ⁊ ꝑncipes et duces ⁊ ꝑfecti curruū ⁊ eq̄ꝝ. Erāt aūt ꝑncipes sup oīa opa salomōis ꝓpositi q̄ngētiq̄n q̄gita q̄ habebāt subiectū popl̄m: ⁊ statutis opibus ipabant. Filia aūt pharaonis ascendit d ciuitate dauid i domū suā quā edificauat ei salomō. Tūc edificauit mello. Offerebat q̄ȝ salomō trb⁹ uicib⁹ p ānos siglos holocausta ⁊ pacificas uictimas sup altarē qd̄ edificavat dn̄o: ⁊ adolebat thymiama corā domino. Perfectūq̄ȝ ē tēplū. Classē q̄ȝ fec rex salomō i asion gaber q̄ ē iuxta aylā i littorē maris rubri i tra idumee. Misitq̄ȝ hirā i classe illa fuos suos uiros nauticos ⁊ gnaros maris cū fuis salomōis: q̄ cū uenissēt in ophir sūptū inde auꝝ q̄drigētoꝝ uigīti talētoꝝ d tulerūt ad regē salomonē.

C .X.

Sed ⁊ regia saba audita fama salomonis: i nōie dn̄i uenit tētare eū i enigmatibus. Et igressa irl̄m mlto cū comitatu et diuitijs: camelis portātibus aromata ⁊ aurū infinitū nimis ⁊ gēmas ꝓciosas: uēit ad regē salomonē: ⁊ locuta ē ei uniuersa q̄ habebat i corde suo. Et docuit eā salomō oīa vba q̄ ꝓposuit. Nō fuit fmo q̄ regeȝ posset latere: ⁊ nō rn̄deret ei. Uidēs autē regia saba oēȝ sapiētiā salomōis: ⁊ domū quā edificauerat: ⁊ cibos mēse ei⁹: ⁊ habitacula fuorū ⁊ ordines ministrātiū: uestesq̄ȝ eoꝝ ⁊ pincernas: ⁊ holocausta q̄ offerebat i domo domini: n̄ hēbat ultra spȝ: dixitq̄ȝ ad regē: Uerus ē fmo quē audiui ⁊ tra mea sup fmōib⁹ ⁊ sup sapia tua: ⁊ n̄ credebā narrātib⁹ mihi donec ipa ueni ⁊ uidi ocul̄ meis: ⁊ ꝓbaui q̄ media ps mihi nūciata nō fuerit. Maior ē sapia ⁊ opa tua: q̄ȝ rumor quē audiui. Beati uiri tui ⁊ bti fui tui hi q̄ stāt corā te semꝑ ⁊ audiūt sapiētiā tuā. Sit dn̄s deus tu⁹ bn̄dictus cui ꝯplacuisti ⁊ posuit te sup thronū isrl̄ eo q̄ dilexerit dn̄s isrl̄ i sempiternū: ⁊ ꝯstituit te regē ut facēs iudiciū ⁊ iustitiā. Dedit ḡ regi cētū uigīti talenta auri: ⁊ aromata multa nimis ⁊ gēmas ꝓciosas. Nō sūt allata ultra aromata tam multa q̄ȝ ea q̄ dedit regia saba regi salomōi. Sed ⁊ classis hiraȝ q̄ portabat auꝝ de ophir: attulit ex ophir ligna thijna multa nimis: ⁊ gēmas ꝓciosas. Fecitq̄ȝ rex d lignis thijnis fulcra dom⁹ dn̄i ⁊ dom⁹ regie: ⁊ citharas lyrasq̄ȝ cātorib⁹. Nō sūt allata huiuscemōi ligna thijna nȝ uisa usq̄ȝ i pn̄tē diē. Rex āt salomō dedit regie saba oīa q̄ uoluit: ⁊ petiuit ab eo exceptis his q̄ ultro obtulerat ei munere regio. Que reūsa ē: ⁊ abijt i trā suā cū fuis suis. Erat autē pōdus auri qd̄ offerebat saloni p ānos sigulos sexcētoꝝ sexagītasex talētoꝝ auri: excepto eo qd̄ offerēbāt uiri q̄ sup uectigalia erāt ⁊ negociatores: uniuersiq̄ȝ scuta uendētes: ⁊ ōes reges arabie: ducesq̄ȝ tre. Fecit q̄ȝ rex salomō ducēta scuta d auro purissimo. Sexcētos auri siclos dedit lamias scuti unius ⁊ trecētas peltas ex auro ꝓbato. Trecēteq̄ȝ mine auri unā peltaȝ uestiebant. Posuitq̄ȝ

eas rex ĩ domo salt⁹ libani. Fecit etiã rex sa-
lomõ thronũ d̃ ebore grãdẽ: ⁊ uestiuit eũ au-
ro fuluo nimis: q̃ hẽbat sex grad⁹. Et sũmi
tas throni rotũda erat ĩ p̃te posterioꝛi: ⁊ due
manus hic atq̃ȝ ĩde tenẽtes sedile: ⁊ duo leo
nes stabãt iuxta man⁹ singlas: ⁊ duodecĩ le-
unculi stãtes sup̃ sex grad⁹ hic atq̃ȝ ĩde. Nõ
ẽ factũ tale op⁹ ĩ vniuers̃ regnis. Sȝ ⁊ õĩa va
sa d̃ q̃b⁹ potabat rex salomõ erant aurea et
vniũsa supellex domꝰ salt⁹ libãi d̃ auro puris
simo. Nõ erat argẽtũ nec alicui⁹ p̃cij puta-
bat ĩ dieb⁹ salomõis: q̃a classis regĩ p̃ maꝛ cũ
classe hirã semel p̃ tres ãnos ibat ĩ tharsis:
deferẽs ĩde auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ dẽtes elephãto-
ꝝ ⁊ simias ⁊ pauos. Magnificat⁹ ẽ ẽ̊ rex salo
mõ sup̃ õẽs reges t̃re diuitijs ⁊ sapiã: ⁊ vni
uersa t̃ra desiderabat vultũ salomõis vt au
diret sapiaȝ ei⁹ quã dederat de⁹ ĩ corde ei⁹: ⁊
singli õferebãt ei munera: vasa argẽtea ⁊ au
rea: vestes ⁊ arma bellica: aromata q̃ȝ ⁊ eq̃s
⁊ mlos p̃ ãnos singlos. Cõgregauitq̃ȝ salo
mõ curr⁹ ⁊ eq̃tes: ⁊ facti sũt ei mille q̃drigẽti
curr⁹: ⁊ duodecĩ milia eq̃tũ ⁊ disposuit eos
p̃ ciuitates munitas: ⁊ cũ rege ĩ irl̃m. Fecitq̃ȝ
vt tãta eẽt abũdãtia argẽti ĩ irl̃m: quãta et
lapidum: ⁊ cedroꝝ p̃buit mlt̃itudinẽ q̃ĩ sy-
comoros q̃ nascũt̃ ĩ cãpestrib⁹. Et educebãt
eq̃ salomõi de egypto ⁊ de choa. Negociato
res. n. regĩ emebãt de choa ⁊ statuto p̃cio p̃-
ducebant. Egrediebat̃ aũt q̃driga ex egypto
sexcẽtl siclis argẽti: ⁊ equ⁹ centũ q̃nquagita.
Atq̃ȝ ĩ hũc modũ cũcti reges etheoꝝ ⁊ syrie
equos uenundabant. ¶ .XI.

Rex aũt salomõ adamauit mulieres a
lienigenas multas: filiã q̃ȝ pharaonis
⁊ moabitidas: ⁊ ãmonitidas: idumeas ⁊ si
donias ⁊ cetheas: de gentib⁹ sup̃ q̃b⁹ dixit
dñs filijs isrl̃: Nõ ĩgrediemini ad eas: nȝ de
illis ĩgrediet̃ ad vr̃as. Certissime. n. auertẽt
cõda vr̃a ut seq̃mini deos eaꝝ. His itaq̃ȝ co
pulat⁹ ẽ salomõ ardẽtissimo amoꝛ. Fueritq̃ȝ
ei vxõẽs q̃ĩ regie septigẽte: ⁊ ꝯcubie trecẽte.
Et auerterũt mulieres coꝛ ei⁹. Cũq̃ȝ iã esset
senex: d̃prauatũ ẽ coꝛ ei⁹ p̃ mulieres ut seq̃re
tur deos aliẽos: nec erat coꝛ ei⁹ p̃fectũ cũ do
mĩo deo suo sicut coꝛ dauid p̃r̃is ei⁹: sȝ cole-
bat salomon astharthen deã sydonioꝝ: et
chamos deũ moabitaꝝ: ⁊ moloch idolũ ã
monitaꝝ. Fecitq̃ȝ salomõ q̃d non placuerat
corã dño: ⁊ nõ adĩpleuit ut seq̃ret̃ dñȝ sicut
dauid pat̃ eius. Tũc edificauit salomõ fanũ
chamos idolo moab ĩ mõte q̃ ẽ ꝯtra irl̃m: ⁊
moloch idolo filioꝝ ãmon. Atq̃ȝ ĩ hũc mo-
dũ fec̃ vniuersis vxoꝛib⁹ suis alienigenis q̃ a
dolebãt thura ⁊ ĩmolabãt dijs suis. Igitur
irat⁹ ẽ dñs salomõi: q̃ꝛ auersa eẽt mẽs eius a
dño deo isrl̃ q̃ apparuerat ei scd̃o: ⁊ p̃cepat
d̃ v̾bo hoc ne seq̃ret̃ deos aliẽos: ⁊ ñ custodi
uit q̃ mãdauit ei dñs. Dixit itaq̃ȝ dñs salo-
mõi: Quia hũisti hoc apud te ⁊ nõ custodi
sti pactũ meũ ⁊ p̃cepta mea q̃ mãdaui tibi:
dirũpẽs scindã regnũ tuũ: ⁊ dabo illd̃ seruo
tuo: verũtñ in dieb⁹ tuis nõ faciã pp̃ dauid
patrẽ tuũ. De manu filij tui scindã illud: nec
totũ regnũ auferã sed tribũ vnã dabo filio
tuo pp̃ dauid seruũ meũ ⁊ irl̃m quaȝ elegi.
Suscitauit aũt dñs aduersariũ salomoni a
dad idumeũ de semĩe regio q̃ erat in edom.
Cũ. n. eẽt dauid ĩ idumea ⁊ ascẽdisset ioab
p̃nceps militie ad sepeliẽdũ eos q̃ fuerãt in
terfecti: ⁊ occidisset õẽ masculinũ ĩ idumea:
sex. n. mẽsib⁹ ibi moꝛatus ẽ ioab ⁊ õĩs israel
donec ĩterimeret oẽ masculinũ in idumea:
fugit adad ĩp̃e ⁊ viri idumei de s̃uis p̃r̃is ei⁹
cũ eo ut ĩgrederet̃ egyptũ. Erat ãt adad puer
p̃uulus. Cũq̃ȝ surrexissent de madian: vene
rũt ĩ pharã. Tulerũtq̃ȝ secũ viros d̃ pharã:
⁊ introierũt egyptũ ad pharaonẽ r̃gẽ egypti.
Qui dedit ei domũ: ⁊ cibos ꝯstituit: ⁊ t̃rã d̃
legauit. Et ĩuenit adad gr̃aȝ corã pharaone
valde: ĩ tãtũ ut daret ei vxoꝛẽ soroꝛẽ vxoris
sue germanã tafnes regine. Genuitq̃ȝ ei so-
roꝛ tafnes genebath filiũ: ⁊ nutriuit eũ taf-
nes ĩ domo pharaõis. Eratq̃ȝ genebath ha
bitãs apud pharaonẽ cũ filijs ei⁹. Cũq̃ȝ au
disset adad ĩ egypto dõmisse dauid cũ p̃r̃ib⁹
suis: ⁊ moꝛtuũ eẽ ioab p̃ncipẽ militie: dixit
pharaõi: Dimitte me vt uadã ĩ t̃rã meã. Di
xitq̃ȝ ei pharao: Qua. n. re apud me ĩdiges
ut q̃ras ire ad t̃rã tuã? At ille r̃ndit: Nulla.
Sed obsecro te ut dimittas me. Suscitauit
q̃ȝ ei de⁹ aduersariũ raçon filiũ eliadan: q̃ fu
gerat ad adeçer regem saba dominũ suũ: et
ꝯgregauit ꝯtra eũ uiros: ⁊ fact⁹ ẽ p̃nceps la
tronũ cũ int̃ficeret eos dauid: abierũtq̃ȝ da
mascũ ⁊ h̃itauerũt ibi: ⁊ ꝯstituerũt eũ regeȝ
ĩ damasco: eratq̃ȝ aduersari⁹ isrl̃ cũctl dieb⁹
salomõis. Et hoc ẽ malũ adad ⁊ odiũ ꝯtra
isrl̃: regnauitq̃ȝ ĩ syria. Hieroboã q̃ȝ fili⁹ na
bath eufrate⁹ d̃ sareda s̃uus salomõis: cui⁹
mat̃ erat noĩe Serua mulier uidua: leuauit
manũ ꝯtra r̃gẽ. Et hec ẽ cã rebelliõis aduer
sus eũ q̃ꝛ salomõ edificauit mello: ⁊ coeq̃uit
uoꝛaginẽ ciuitatl dauid p̃r̃is sui. Erat autẽ

hieroboam uir fortis ⁊ potens. Uidēsq; sa-
lomō adolescētē bōe idolis ⁊ idustriū: ↄstitu
erat eū p̄fectū sup̄ tributa uniuerse domus
ioseph. Factū ē igit̄ i tp̄e illo ut hieroboam
egrederet̄ ð irl'z: ⁊ inēiret eū ahias sylonites
ꝓpheta i uia opt' pallio nouo. Erāt āt duo
tm̄ i agro. Appḧēdēsq; ahias palliū suū no
uū q̊ coop̄t' erat scidit i duodeciz p̄tes ⁊ ait
ad hieroboā: Tolle tibi decē scissuras. Hec
n. dicit dn̄s de' isrl': Ego scindā regnū ð ma-
nu salomōis: ⁊ dabo tibi decē tribus. Porro
una trib' remanebit ei pp̄ s̄uū meuz dauid:
⁊ irl'm ciuitatē quā elegi ex oīb' tribub' isrl':
eo ꝙ dereliq̄rit me: ⁊ adorauerit astharthen
deā sidonioꝝ: ⁊ chamos deū moab: ⁊ mo-
loch deū filioꝝ amon: ⁊ nō ābulauerit i uijs
meis ut faceret iusticiā coram me: ⁊ p̄cepta
mea ⁊ iudicia sicut dauid pr̄ ei'. Nec auferā
oē regnū de manu ei': sz ducē ponā eū cūctꝭ
dieb' uite sue pp̄ dauid s̄uū meū quē elegi: q̊
custodiuit mādata mea: ⁊ p̄cepta mea. Au
ferā aūt regnū de māu filij eius: ⁊ dabo tibi
decē trib': filio aūt ei' dabo tribū unā: ut re-
maneat lucerna dauid s̄uo meo cūctꝭ dieb'
corā me i irl'z ciuitate quā elegi: ut ēet nomē
meū ibi. Te aūt assumā: ⁊ r̄gnabis sup̄ oia
q̄ desiderat aia tua: erisq; rex sup̄ isrl'. Si igr̄
audierꝭ oia q̄ p̄cepo tibi: ⁊ ambulauerꝭ i uijs
meis: ⁊ fecerꝭ qð rectū ē corā me custodiens
mādata mea ⁊ p̄cepta mea sic̄ fecit dauid s̄
uus me': ero tecū ⁊ edificabo tibi domū fiðe
lē quō edificaui dauid domū: ⁊ tradā t̄ isrl':
⁊ affligā semē dauid sup̄ hoc: uerūtn̄ n̄ cūctꝭ
dieb'. Uoluit g̊ salon it̄ficē hieroboā. Qui
surrexit ⁊ aufugit i egyptū ad sesac r̄gē egyp
ti: ⁊ fuit i egypto usz ad mōtē salomōis. Re
liquū āt v̄boꝝ salomōis ⁊ oia q̄ fec̄ ⁊ sapia
ei': ecce uniuersa scripta sūt i libro v̄boꝝ die
rū salonis. Dies āt q̊s regnauit salomō i irl'z
sup̄ oēz isrl': q̄dragita āni st̄. Dormiuitq; sa-
lomō cū pr̄ib' suis: ⁊ sepult' ē i ciuitate da-
uid pr̄is sui: regnauitq; roboā fili' ei' ꝓ eo.

C. XII.

Venit aūt roboā in sichē. Illuc. n. ↄgre
gat' erat ois pplꝰs isrl' ad ↄstituēdum
eum regē. At v̄o hieroboā filius nabath cū
adhuc ēet in egypto profug' a facie salomo-
nis regis: audita morte eius reuersus est de
egypto. Miserūtq; ⁊ uocauerunt eū. Uenit
g̊ hieroboā ⁊ ois m'ltitudo isrl': ⁊ locuti sunt
ad roboā dicētes: Pat̄ tu' durissimū iugū i
posuit nob': tu itaq; nc̄ iminue paululū de i
pio pr̄is tui durissimo ⁊ ð iugo grauissimo
qð iposuit nob' ⁊ s̄uiem' t̄. Qui ait eis: Ite
usq; ad t̄tiū diē: ⁊ reuertimi ad me. Cūq; a-
bisset poplꝰs: inijt consiliū rex roboā cum
seniorib' q̄ assistebāt corā salomōe pr̄e eius
cū adhuc uiuēt: ⁊ ait: Qð datꝭ ↄsiliū ut rn̄-
deā pplo? Qui dixer̄t ei: Si hodie obedierꝭ
pplo huic: ⁊ s̄uierꝭ: ⁊ petitōi eoꝝ cesserꝭ: lo-
cutusq; fuerꝭ ad eos v̄ba lenia: erūt tibi s̄ui
cūctꝭ dieb'. Qui dēliq̄t ↄsiliū senū qð dede-
rāt ei: ⁊ adhibuit adolescētes q̄ nutriti fue
rāt cū eo ⁊ assistebāt illi: dixitq; ad eos: Qð
mihi datꝭ ↄsiliū ut rn̄deā pplo huic q̄ dixer̄t
mihi leui' fac iugū qð iposuit pr̄ tu' sup̄ nos?
Et dixer̄t ei iuuenes q̄ nutriti fuerāt cū eo:
Sic loq̄r pplo huic q̄ locuti st̄ ad te dicētes:
Pat̄ tu' aggrauauit iugū n̄rūz: tu r̄leua nos.
Sic loq̄rꝭ ad eos: Minim' digit' me' grossiō
ē dorso pr̄is mei. Et nūc pat̄ me' posuit sup̄
uos iugū graue: ego āt addā sup̄ iugū ur̄m.
Pat̄ me' cecidit uos flagell': ego āt cedā uos
scōpioib'. Ueit g̊ hieroboā ⁊ ois pplꝰs ad
roboā die t̄tia sic̄ locut' fuerat rex dicēs: re-
uertimini ad me die t̄tia. Rn̄ditq; rex pplo
dura: derelicto ↄsilio senioꝝ qð ei ðderāt: ⁊
locut' ē eis s̄m ↄsiliū iuuenū dicēs: Pat̄ me'
aggrauauit iugū urz: ego āt addā iugo ur̄o.
Pr̄ me' cecidit uos flagell': ego āt cedā uos
scōpioib'. Et n̄ acq̄euit rex pplo q̄m auersa
tus fuerat eū dn̄s ut suscitaret v̄bū suū: qð
locut' fuerat i māu ahie sylōite ad hierobo
am filiū nabath. Uidēs itaq; pplꝰs ꝙ nolu
isset eos audir̄ rex: rn̄dit ei dicēs: Que nob'
ps i dauid l' q̄ h̄editas i filio isai? Uað i tab'
nacl'a tua isrl'. Nc̄ uið domū tuā dauid. Et
abijt isrl' i tabnacl'a sua. Sup̄ filios āt isrl' q̄
cūq; hitabāt i ciuitatib' iuda r̄gnauit robo-
az. Misit g̊ rex roboā adurā q̄ erat sup̄ t̄bu
ta: ⁊ lapidauit eū ois isrl': ⁊ mortu' ē. Porro
rex roboā festin' ascēdit curꝝ: ⁊ fugit i irl'z: ⁊
cessitq; isrl' a domo dauid usz i p̄ntē diē. Fa
ctū ē āt cū audisset ois isrl' ꝙ reuersus esset
hieroboā: miserunt ⁊ uocauerunt euz con-
gregato cetu: ⁊ constituerunt eū regem sup̄
omnē israel: nec secutus est quispiā domuz
dauid p̄ter tribū iuda solam. Uenit autē
roboā ierusalem: ⁊ congregauit uniuersam
domum iuda ⁊ tribum beniamin centū oc
togita milia electoꝝ uiroꝝ ⁊ bellatoruz ut
pugnarēt ↄtra domū isrl': ⁊ r̄ducerēt r̄gnū ro
boā filio salomōis. Fact' ē āt s̄mo dn̄i ad se-
meiā uirū dei dicēs. Loq̄re ad roboā filium

salomōis regē iuda: ⁊ ad oēꝫ domū iuda et
beniamī ⁊ reliq̄s ꝺ ppl'o dicēs: Hec dic̄ dn̄s:
Nō aſcēdetꝭ nꝫ bellabitꝭ ꝯtra fr̄es vr̄os filios
iſrl'. Reuertat̄ uir i domū ſuā. A me.n.fc̄m
ē v̄bū hoc. Audiēt ſmonē dn̄i: ⁊ reuerſi ſt̄ ꝺ
itinē ſic̄ eis p̄cepat dn̄s. Edificauit āt hiero
boā ſichē i mōte effrai: ⁊ habitauit ibi. Et e
greſſus ide edificauit phanuel. Dixitq̧ hie-
roboā i corde ſuo: Nūc reuertet̄ rgnū ad do
mū ꝺauid ſi aſcēderit ppl'us iſte ut faciat ſa
crificia i domo dn̄i i irl'm: ⁊ ꝯuertet̄ cō ppl'i
hui⁹ ad dn̄m ſuū roboā regē iuda: iterficiēt
q̧ me ⁊ reuertet̄ ad eū. Et excogitato ꝯſilio
fecit duoſ uitulos aureos: ⁊ dixit eiſ: Nolite
ultra aſcēdē i irl'm. Ecce dij tui iſrl' q̄ te edu-
xerūt de t̄ra egypti. Poſuitq̧ unū i bethel:
⁊ alteꝝ i dā: ⁊ factū ē v̄bū hoc i pcc̄m. Ibat
n.ppl'uſ ad adorādū vitulū vſq̧ i dan. Et fe
cit phana i excelſis: ⁊ ſacerdotes ꝺ extremis
ppl'i q̄ nō erāt de filijs leui. Cōſtituitq̧ dieꝫ
ſolēnē i mēſe octauo q̄ntadecima die mēſis
i ſilitudinē ſolēnitatꝭ q̄ celebrat̄ i iuda. Et a
ſcēdēs altaē ſilit̄ fecit in bethel ut imolaret
vitulis q̄s fabricatus fuerat. Conſtituitq̧ i
bethel ſacerdotes excelſoꝝ q̄ fecerat: ⁊ aſcē
dit ſup altaē qꝺ extruxerat i bethel q̄ntade-
cima die menſis octaui quē fixerat ꝺ corde
ſuo. Et fecit ſolēnitatē filijs iſrl': ⁊ aſcēdit ſu
p altare ut adoleret incenſum.

.XIII.

Et ecce vir dei uenit de iuda in ſmone
dn̄i i bethel hieroboā ſtante ſup altaē
⁊ tus iaciente. Et exclamauit ꝯtra altare in
ſmōe dn̄i: ⁊ ait: Altare altare: hec dic̄ dn̄s:
Ecce fili⁹ naſcet̄ domui ꝺauid ioſias noie: ⁊ i
molabit ſup te ſacerdotes excelſoꝝ q̄ nc̄ in
te tura ſuccendūt: ⁊ oſſa hoiuꝫ ſup te incen
det. Deditq̧ i illa die ſignū dicēs: Hoc erit
ſignū qꝺ locut⁹ ē dn̄s: Ecce altare ſcidet̄: ⁊ ef
fūdet̄ cinis q̄ i eo ē. Cūq̧ audiſſet rex ſmōeꝫ
hois dei quē iclamavat ꝯtra altaē i bethel:
extēdit manū ſuā de altari dicēs: Apphēdi
te eū. Et exaruit man⁹ ei⁹ quā extēderat ꝯtra
eū: nec valuit retrahē eā ad ſe. Altaē q̧ ſciſ
ſū ē: ⁊ effuſus ē cinis de altari: iuxta ſignum
qꝺ p̄dixerat uir dei i ſmōe dn̄i. Et ait rex ad
viꝝ dei: Dep̄care faciē dn̄i dei tui: ⁊ ora pro
me ut reſtituat̄ man⁹ mea mihi. Orauit uir
dei faciē dn̄i: ⁊ reuerſa ē man⁹ reḡ ad eū: ⁊ fa
cta ē ſic̄ p⁹us fuerat. Locutus ē autē rex ad ui
rū dei: Ueni mecū domū ut prandeas: ⁊ da
bo tibi mūera. Rn̄ditq̧ uir dei ad regē: Si
dederiſ mihi mediā ptē ꝺom⁹ tue nō ueniam
tecū: nec comedā panē nꝫ bibā aquā i loco
iſto. Sic.n. mādatū ē mihi i ſmōe dn̄i p̄cipi
entis. Nō comedes panē nꝫ bibeſ aquā: nec
reuerteriſ p uiā quā veiſti. Abijt ĝ p aliā uiā:
⁊ n̄ ē reuerſus p iter q̄ uenerat i bethel. Pro
phetes āt q̄dā ſenex hītabat i bethel ad quē
uenēit filij ſui: ⁊ narrauerūt ei oīa opa q̄ fe-
cerat uir dei illa die in bethel. Et uerba que
locut⁹ fuerat ad regeꝫ: narrauerūt patri ſuo.
Et dixit eis pr̄ eoꝝ: Per quā uiā abijt: Oſn̄-
derūt ei filij ſui uiā p quā abierat uir dei q̄
uenerat de iuda. Et ait filijs ſuis: Sternite
mihi aſinū. Qui cū strauiſſent: aſcendit ⁊ a
bijt p⁹ uiꝝ dei: ⁊ iuēit eū ſedētē ſubt⁹ therebin
thū. Et ait illi: Tu ne es uir dei q̄ uiniſti ꝺe
iuda: Rn̄dit ille: Ego ſū. Dixitq̧ ad eū: Ueni
mecū domū ut cōedas panē. Qui ait: Non
poſſū reuerti neq̧ uenire tecū: nec comedā
panē neq̧ bibā aquā i loco iſto: q: locut⁹ eſt
dn̄s ad me i ſermone dn̄i dicens: Nō cōedeſ
panē ⁊ nō bibes aquā ibi nec reuerteris per
uiā qua ieris. Qui ait illi: Et ego ꝓpheta ſū
ſil'is tui: ⁊ āgelus locut⁹ ē mihi i ſmone dn̄i
dicēs: Reduc eū tecū i domū tuā ut cōedat
panē ⁊ bibat aq̄ꝫ. Fefellit eū: ⁊ reduxit ſecū:
Comedit ĝ panē i domo ei⁹: ⁊ bibit aquaꝫ.
Cūq̧ ſederēt ad mēſā: fact⁹ ē ſermo dn̄i ad
ꝓphetā q̄ rduxerat eū. Et exclamauit ad ui
rū dei q̄ uenerat de iuda dicēs: Hec dic̄ dn̄s:
Quia nō obediēs fuiſti ori dn̄i: ⁊ nō cuſtodi
ſti mādatū qꝺ p̄cepit tibi dn̄s deus tuus: et
reuerſus es ⁊ comediſti panē ⁊ bibiſti aquā
i loco in q̄ p̄cepit tibi ne comederes panē nꝫ
biberes aquā: nō inferet̄ cadauer tuū i ſepul
chrū patꝝ tuoꝝ. Cūq̧ cōediſſet ⁊ bibiſſet
ſtrauit aſinū ſuū ꝓpheta quem reduxerat.
Qui cū abiſſet iuēit eū leo in uia ⁊ occidit:
⁊ erat cadauer eius proiectū in itinere. Aſi
nus aūt ſtabat iuxta illū: ⁊ leo ſtabat iuxta
cadauer. Et ecce uiri tranſeuntes uiderunt
cadauer ꝓiectū i uia: ⁊ leonē ſtantē iuxta ca
dauer. Et uenerūt ⁊ diuulgauerūt i ciuitatē
i q̄ ꝓphetes ille ſenex hītabat. Qꝺ cū audiſ
ſet ꝓpheta ille q̄ rduxerat eū de uia ait: Uir
dei ē q̄ inobediēs fuit ori dn̄i: ⁊ tradidit eū
dn̄s leōi: ⁊ ꝯfregit eū: ⁊ occidit iuxta uerbū
dn̄i qꝺ locutus ē ei. Dixitq̧ ad filios ſuos:
Sternite mihi aſiuꝫ. Qui cū strauiſſēt ⁊ ille
abiſſet: iuēit cadauer ei⁹ ꝓiectum i uia: ⁊ aſi-
nū ⁊ leonē ſtantes iuxta cadauer. Nō come
dit leo de cadauē: nec leſit aſinū. Tulit ergo

ꝓphetes cadauer̄ uiri dei: ⁊ posuit illō sup
asinū: ⁊ reuersus itulit i ciuitatē ꝓphete seīs
ut plangeret eū: ⁊ posuit cadauer eius in se-
pulchro suo. Et plāxerīt eū: heu heu mi frat
Cūq₃ plāxisset eū: dixit ad filios suos: Cuz
mortuꝰ fuero sepelite me i sepulchro in q̊ uir
dei sepultꝰ ē: iuxta ossa eiꝰ ponite ossa mea.
Profecto. n. ueniet ꝟmo quē ꝑdixit i ꝟmone
dn̄i ꝯtra altar̄ qd̄ ē i bethel: ⁊ ꝯtra oia pha-
na excelsoꝝ q̄ sīt i vrbibꝰ samarie. Post v̄ba
hec n̄ ē ūuersus hieroboā d̄ uia sua pessīa: sȝ
ecōtrario fec̄ d̄ nouissimis pplīs sacerdotes
excelsoꝝ. Quicūq₃ volebat iplebat manuȝ
suā: ⁊ fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝑꝑ hanc
causam peccauit domꝰ hierobam: ⁊ euersa
ē ⁊ deleta de supficie t̄re.

LXIIII.

In tp̄e illo egrotauit abia filius hiero-
boā. Dixitq₃ hieroboā vxōi sue: Sur
ge ⁊ cōmuta habitū ne cogn̄scaris ꝙ sis vxō
hieroboā: ⁊ vade i sylo ubi ē ahias ꝓpheta
q̄ locutꝰ ē mihi ꝙ regnaturꝰ essē sup populū
hūc. Tolle q̊₃ i māu tua decē pāes ⁊ crustu-
lā ⁊ vas mellis: ⁊ uade ad illū. Ipse eni indi
cabit tibi q̄d euētuꝝ sit puero huic. Fecit ut
dixerat vxor hieroboā: ⁊ ꝯsurgēs abijt i sy-
lo: ⁊ venit i domū ahie: At ille nō poťat vi-
dere: q₂ caligauerāt oculi eiꝰ ꝑ senectute. Di
xit āt dn̄s ad ahiam: Ecce vxor hieroboā i
gredit̄ vt cōsulat te sup filio suo q̄ egrotat.
Hec ⁊ hec loq̄ris ei. Cū ḡ illa itraret ⁊ dissi-
mularet se ēe q̄ erat: audiuit ahias sonitū pe
dū eiꝰ itroeūtis ꝑ ostiū: ⁊ ait: Ingredē vxor
hieroboā. Quar̄ aliā te ēe simľas: Ego aūt
missus sū ad te durꝰ nūciꝰ. Uade ⁊ dic hiero
boā. Hec dic̄ dn̄s deꝰ isrľ: Quia exaltaui te
d̄ medio pplī: ⁊ dedi te ducē sup pplȝ meuȝ
isrľ ⁊ scidi regnū domꝰ dauid ⁊ dedi illud t̄:
⁊ nō fuisti sic̄ ꝟuꝰ meꝰ dauid q̄ custodiuit mā
data me[a] ⁊ secutꝰ ē me i toto corde suo faci
ens qd̄ placitū ēet i ꝯspectu meo: sȝ opatꝰ es
male sup oēs q̄ fuer̄t an̄ te: ⁊ fecisti t̄ deos ali
ēos ⁊ ꝯflatiles ut me ad iracūdiā ꝓuocares:
me āt ꝓiecisti pꝰ corpꝰ tuū: Idcirco ecce ego i
ducā mala sup domū hieroboā ⁊ ꝑcutiā de
hieroboā migētē ad pietē ⁊ clausū et nouis-
simū i isrľ: ⁊ mūdabo reliq̄as domꝰ hiero-
boā: sic̄ mūdari solet fimꝰ vsȝ ad puꝝ. Qui
mortui fuerit de hieroboā i ciuitate come-
dēt eos cāes: q̄ āt mōtui fuerit i agro vōabūt
eos aues celi: q₂ dn̄s locutus ē. Tu igr̄ surge
⁊ vad̄ i domū tuā: ⁊ i ipo itroitu pedū tuoꝝ
i vrbē mōiet̄ puer: ⁊ plāget eū ois isrľ ⁊ sepe
liet. Iste. n. solꝰ iferet̄ d̄ hieroboaȝ in sepul-
chrū: q₂ iuētꝰ ē sup eo ꝟmo bōus a dn̄o deo
isrľ i domo hieroboā. Cōstituet āt sibi dn̄s
regē sup isrľ q̄ ꝑcutiet domū hieroboā i hac
die ⁊ i hoc tp̄e: ⁊ ꝑcutiet dn̄s deꝰ isrľ sic̄ mo-
ueri solet arūdo i aq̄. Et euellet isrľ d̄ t̄ra bo
na hac quā dedit p̄rībꝰ eoꝝ: ⁊ vētilabit eos
trās flumē: q₂ fecer̄t sibi lucos ut irritarent
dn̄z. Et tradet dn̄s deꝰ isrľ ꝑꝑ pcc̄a hieroboā
q̄ peccauit ⁊ peccar̄ fec̄ isrľ. Surrexit itaq₃
vxor hieroboā ⁊ abijt ⁊ vēit i thersa. Cūq₃
illa igrederet̄ limē domꝰ: puer mortuꝰ ē: ⁊ se-
pelier̄t eū ⁊ plāxit eū ois isrľ iuxta ꝟmōeȝ do
mini quē locutꝰ ē i manu ꝟui sui ahie ꝓphe-
te. Reliq̄ āt v̄boꝝ hieroboā quō pugnavit
⁊ quō r̄gnauerit: ecce scripta sīt i libro v̄boꝝ
dieꝝ regū isrľ. Dies āt q̄bꝰ regnauit hierobo
am: vigitiduo āni sīt. Et dormiuit hieroboā
cū p̄rībꝰ suis: regnauitq₃ nadab filiꝰ eiꝰ ꝑ eo.
Porro roboā filiꝰ salomōis r̄gnauit i iuda.
Quadragita ⁊ vniꝰ āni erat roboā cū r̄gnar̄
cepisset: decē ⁊ septē ānis r̄gnauit i irlȝ ciui-
tate quā elegit dn̄s ut ponēt nomen suū ibi
ex oībꝰ tribubꝰ isrľ. Nomē āt m̄ris eiꝰ naama
amāites. Et fec̄ iudas malū corā dn̄o: ⁊ irri
tauer̄t eū sup oībꝰ q̄ fecerāt p̄res eoꝝ i pcc̄is
suis q̄ peccauer̄t. Edificauer̄t. n. ⁊ ipi sibi a-
ras ⁊ statuas ⁊ lucos sup oēm collē excelsū
⁊ subť oēȝ arborē frōdosā: sȝ effemiati fuer̄t
i t̄ra: fecer̄tq₃ ōes abomiatōēs gētiū q̄s attri
uit dn̄s an̄ faciē glioꝝ isrľ. In q̄nto āt āno r̄
gni roboā ascēdit sesac rex egypti i irlm: et
tulit thesauros domꝰ dn̄i ⁊ thesauros r̄gios
⁊ vniuersa diripuit: scuta q̊₃ aurea q̄ fecerat
salomō ꝓ q̄bꝰ fecit reū roboā scuta erea: et
tradidit ea i manu ducū scutarioꝝ ⁊ eoꝝ q̄
excubebāt an̄ ostiū domꝰ regis. Cūq₃ ingre-
deret̄ rex i domū dn̄i portabāt ea qui ꝑeun
di habebāt officiū: ⁊ postea reportabant ad
armamētariū scutarioꝝ. Reliq̄ aūt ꝟmonū
roboā ⁊ oia q̄ fec̄: ecce scripta sūt i libro ꝟmo
nū dieꝝ regū iuda. Fuitq₃ bellū int̄ roboā ⁊
⁊ hieroboā cūctis diebus. Dormiuitq₃ ro-
boā cū p̄rībꝰ suis: ⁊ sepultꝰ ē cū eis in ciuitate
dauid. Nomē āt m̄ris eiꝰ naama amanites.
Et regnauit abia filius eius pro eo. LXV.

Igit̄ in octauodecio āno regni hierobo
aȝ filij nabath r̄gnauit abia sup iudā.
Tribus annis regnauit in irlm. Nomē ma
tris eiꝰ maacha filia abessalō: ambulauitq₃
i oībꝰ pcc̄is p̄ris sui q̄ fecerat an̄ eū: nec erat

coꝛ eiꝰ pfectū cū dño deo suo sicut coꝛ dauid
pr̄is eiꝰ. Sꝫ pp dauid dedit ei dn̄s deꝰ suus
lucernā i irl̄m ut suscitaret filiū eiꝰ pꝰ eū ⁊ sta
ret i irl̄m: eo ꝙ fecisset dauid rectū in oculis
dn̄i: ⁊ nō decliasset ab oībꝰ q̄ pcepat ei cūctis
diebꝰ vite sue: excepto ſmōe vrie ethei. Attn̄
bellū fuit it̄ abiā ⁊ hieroboā oi tp̄e vite eiꝰ.
Reliq̄ āt ſmonū abie ⁊ oia q̄ fecit: nōne hec
scripta sūt i libro v̄boꝝ dieꝝ regū iuda? Fu
itq꞉ pliū inter abiam ⁊ inter hieroboaꝫ. Et
dormiuit abia cū patribus suis: ⁊ sepelierūt
eū i ciuitate dauid: regnauitq꞉ asa filius eiꝰ
p eo. In āno ĝ uicesimo hieroboā reḡ isrl̄:
regnauit asa rex iuda: ⁊ q̄dragita ⁊ vno āno
regnauit i irl̄m. Nomen matris eiꝰ maacha
filia abessalon: ⁊ fecit asa rectū ante ꝯspectū
dn̄i sicut dauid pat̄ eiꝰ: ⁊ abstulit effemiatos
d̄ t̄ra: purgauitq꞉ vniuersas sordes idoloꝝ
q̄ fecerāt pr̄es eiꝰ. Insuper ⁊ maacham ma-
trē suā amouit ne esset princeps in sacrꝭ pria
pi: ⁊ in luco eius quē consecrauerat: subuer
titq꞉ specū eius ⁊ confregit simulacruꝫ tur-
pissimū: ⁊ combussit in torrente cedron. Ex
celsa āt nō abstulit. Uerūtn̄ cor asa perfectū
erat cū dño deo suo cunctis diebus suis: et
itulit ea q̄ sāctificauerat pater suꝰ ⁊ vouerat
i domū dn̄i argētū et aurū ⁊ vasa. Bellū āt
erat int̄ asa ⁊ baasa regē isrl̄ cūctꝭ diebꝰ eoꝝ.
Ascēdit q̄ꝫ baasa rex isrl̄ i iudā: ⁊ edificauit
rama: ut nō posset quispiā egredi l̄ ingredi
de pte asa reḡ iude. Tollens itaq꞉ asa oē ar
gētū ⁊ auꝝ qđ remāserat i thesaurꝭ domus
dn̄i ⁊ i thesaurꝭ domꝰ regie: dedit illud i ma-
nus ſuoꝝ suoꝝ: ⁊ misit ad bēadab filiū tab
rēmon filij ezion regē syrie q̄ hitabat i dama
sco dicēs: Fedꝰ ē int̄ me ⁊ te: ⁊ int̄ patrē me-
um ⁊ patrē tuū: idō misi tibi mūera argētū ⁊
auꝝ: ⁊ peto ut venias: ⁊ irritū facias fedus
qđ hēs cū baasa rege isrl̄: ⁊ r̄cedat a me. Ac
q̄escēs benadab regi asa: misit pncipes exer
citus sui i ciuitates isrl̄: ⁊ pcusserunt ahion
⁊ dan ⁊ abel domū maacha: ⁊ vniuersā cē-
neroth: oēꝫ .s. t̄rā neptalim. Qđ cū audisset
baasa: itermisit edificare rama: ⁊ reuersus ē
i thersa. Rex aūt asa nūciū misit i oēꝫ iudā
dicēs: Nemo sit excusatus. Et tulerūt lapi-
des de rama ⁊ ligna eiꝰ qbꝰ edificauerat baa
sa: ⁊ extruxit de eis rex asa gabaa beniamin
⁊ maspha. Reliq̄ āt oiuꝫ ſmonuꝫ asa ⁊ uni-
uerse fortitudīes eius ⁊ cūcta q̄ fecit ⁊ ciui-
tates q̄s extruxit: nōne hec scripta sunt in li
bro v̄boꝝ dieꝝ r̄gū iuda? Uerūtn̄ i tp̄e sene

ctutis sue doluit pedes: ⁊ dormiuit cū pr̄ibꝰ
suis ⁊ sepultꝰ ē cū eis i ciuitatate dauid pr̄is
sui: regnauitq꞉ iosaphat filiꝰ eiꝰ p eo. Nadab
v̄o filiꝰ hieroboā regnauit sr̄ isrl̄ āno ſo asa
reḡ iuda: regnauitq꞉ sr̄ isrl̄ duobꝰ ānis: ⁊ fe
cit qđ malū ē i ꝯspectu dn̄i: ⁊ āblauit i vijs
pr̄is sui ⁊ i pccīs eiꝰ qbꝰ peccare fec̄ isrl̄. Insi
diatꝰ ē āt ei baasa filꝰ de domo isachar: ⁊ p-
cussit eū i gebbethon q̄ ē vrbs philistinorū
Siq̄dē nadab ⁊ oīs isrl̄ obsidebant gebbe-
thon. Intfec̄ ĝ illum baasa i āno t̄tio asa re-
gis iuda: ⁊ regnauit p eo. Cūq꞉ regnasset p
cussit oēm domū hieroboā. Nō dimisit nec
vnā q̄dē aiam de semie eiꝰ donec delēt eū: iu
xta v̄bū dn̄i qđ locutꝰ fuerat i māu ſui sui a
hie sylonitis ppt̄ pcc̄a hieroboā q̄ peccavat:
⁊ qbꝰ peccare fecerat isrl̄: ⁊ ppt̄ delictū q̄ ir-
ritauerat dn̄m deum isrl̄. Reliq̄ āt ſmonuꝫ
nadab ⁊ oia q̄ opatꝰ ē: nōne hec scripta sūt
in libro v̄boꝝ dieꝝ regū isrl̄. Fuitq꞉ bellū it̄
asa ⁊ baasa regē isrl̄ cūctꝭ diebꝰ eoꝝ. Anno
t̄tio asa regis iuda regnauit baasa filꝰ ahie
sup oēm isrl̄ in thersa vigitiq̄ttuoꝛ ānis: ⁊ fe
cit malū corā dño: āmbulauitq꞉ in vijs hiero
boā ⁊ i pccīs eiꝰ qbꝰ peccare fecit isrl̄. XVI.

Factꝰ ē āt ſmo dn̄i ad iehu filiū anani
ꝯtra baasa dicens. Pro eo ꝙ exaltaui
te de puluē: ⁊ posui te ducē sup pplm̄ meuꝫ
isrl̄: tu āt āmbulasti i uia hieroboā: ⁊ peccare
fecisti pplm̄ meū isrl̄ ut me irritares i pecca
tis eoꝝ: ecce ego demetā posterioꝛa baasa ⁊
posterioā domꝰ eiꝰ: ⁊ faciā domū tuā sic̄ do
muꝫ hieroboā filij nabath. Qui mortuus
fuerit d̄ baasa i ciuitate comedēt eū canes: ⁊
q̄ mortuꝰ fuerit ex eo i regioe comedēt eū vo
lucres celi. Reliq̄ āūt sermonū baasa ⁊ q̄cū
q꞉ fecit ⁊ plia eiꝰ: nōne hec scripta sūt i libro
v̄boꝝ dieꝝ regū isrl̄? Dormiuit ĝ baasa cuꝫ
patribꝰ suis: sepultusq꞉ ē i thersa: ⁊ regnauit
hela filꝰ eiꝰ p eo. Cū āt i māu iehu filij ana
ni pphete v̄bū dn̄i factū ēēt ꝯtra baasa ⁊ cō
tra domū eiꝰ: ⁊ ꝯtra oē malū qđ fecerat co-
rā dño ad irritādū eū i opibꝰ māuū suaꝝ vt
fieret sic̄ domꝰ hieroboā: ob hāc cāꝫ occidit
eū hoc ē iehu filiū anani pphetā. Anno vi-
cesiosexto asa reḡ iuda r̄gnauit hela filꝰ ba
asa sup isrl̄ in thersa duobꝰ ānis: ⁊ r̄bellauit
ꝯtra eū ſuꝰ suꝰ ȥambri dux medie ptis eq̄tū.
Erat āt hela i thersa bibēs ⁊ temulētꝰ i do
mo arsa p̄fecti thersa. Irruēs ĝ ȥambri pcus
sit ⁊ occidit eū āno vicesioseptio asa reḡ iu
da: ⁊ r̄gnauit p eo. Cūq꞉ r̄gnasset ⁊ sedisset

ſup ſoliū eiꝰ ꝑcuſſit oēm domū baaſa: ⁊ nō dereliq̄t ex ea mīgētē ad ꝑietē: ⁊ ꝓpinq̄s ⁊ amicos eiꝰ. Deleuitq̄ʒ ʒābri oēm domū baaſa iuxta v̄bū dn̄i qđ locutus fuerat ad baaſa ī mān̄u iehu ꝓphete ꝓpt̄ vniuerſa pcc̄a baaſa: ⁊ pcc̄a hela filij̄ eiꝰ q̄ peccauerāt ⁊ peccar̄ fecerūt iſrl̄: ꝓuocātes dn̄m deū iſrl̄ ī vanitatibꝰ ſuis. Reliq̄ āt ſmonū hela ⁊ oīa q̄ fecit: nōne hec ſcripta ſt̄ ī libro v̄boꝝ dieꝝ regū iſrl̄: Anno viceſioſeptio aſa reḡ iuda regnauit ʒābri ſeptē diebꝰ ī therſa. Porro exercitꝰ obſidebat gebbethō vrbē philiſtioꝝ. Cūq̄ʒ audiſſet rebellaſſe ʒābri ⁊ occidiſſe regē: fecit ſibi regē oīs iſrl̄ amri q̄ erat ꝑnceps milicie ſup iſrl̄ ī die illa ī caſtris. Aſcēdit ḡ amri et oīs iſrl̄ cū eo de gebbethon: ⁊ obſidebant therſa. Uidēs āt ʒābri ꝙ expugnanda eſſet ciuitas īgreſſus ē palatiū ⁊ ſuccēdit ſe cum domo regia: ⁊ mōtuꝰ ē ī pcc̄is ſuis q̄ peccauerat faciēs malū corā dn̄o: ⁊ āmbulās ī via hieroboā: ⁊ ī pcc̄o eiꝰ q̄ fecit peccare iſrl̄. Reliq̄ āt ſmonū ʒābri ⁊ īſidiaꝝ eiꝰ ⁊ tyrannidiſ: nōne hec ſcripta ſūt ī libro v̄boꝝ dieꝝ regū iſrl̄: Tūc diuiſꝰ ē ppl̄s iſrl̄ ī duas ꝑtes. Media ꝑs ppl̄i ſeq̄bat̄ thebni filiū gineth ut ꝯſtitueēt eū r̄gē: ⁊ media ꝑs amri. Preualuit āt ppl̄s q̄ erat cū amri pp̄lo q̄ ſeq̄bat̄ thebni filiū gineth: mortuuſq̄ʒ ē thebni ⁊ regnauit amri. Anno triceſioꝑmo aſa reḡ iuda r̄gnauit amri ſup iſrl̄ duodeci ānis. In therſa regnauit ſex ānis: emitq̄ʒ mōtē ſamarie a ſomer duobꝰ talentis argenti ⁊ edificauit eū: ⁊ vocauit nomē ciuitat̄ quā extruxerat: noīe ſomer domini montis ſamariā. Fecit aūt amri malū ī cōſpectu dn̄i: ⁊ operatus ē nequit̄ ſup oēs q̄ fuerūt an̄ eū. Ambulauitq̄ʒ ī oī via hieroboā filij̄ nabath ⁊ ī pcc̄is eiꝰ q̄bꝰ peccare fecerat iſrl̄: ut irritaret dn̄ʒ deū iſrl̄ ī vanitatibꝰ ſuis. Reliq̄ āt ſmonū amri ⁊ ꝑlia eiꝰ q̄ geſſit: nonne hec ſcripta ſūt in libro v̄boꝝ dieꝝ regū iſrl̄: Dormiuitq̄ʒ amri cū pr̄ibus ſuis: ⁊ ſepultꝰ ē ī ſamaria: regnauitq̄ʒ achab filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Achab v̄o filiꝰ āri regnauit ſup iſrl̄ āno triceſiooctauo aſa r̄ḡ iuda. Et regnauit achab filiꝰ amri ſup iſrl̄ ī ſamaria vigiti ⁊ duobꝰ ānis: Et fecit achab filiꝰ amri malū ī cōſpectu dn̄i ſup oēſ q̄ fuerūt an̄ eū. Nec ſuffecit ei ut āmbularet ī pcc̄is hieroboā filij̄ nabath: īſup duxit vxorē iezabel filiā methaal reḡ ſydonioꝝ. Et abijt ⁊ ſuiuit baal ⁊ adorauit eū: ⁊ poſuit aram baal ī tēplo baal qđ edificauerat ī ſamaria: ⁊ plātauit lucū. Et addidit achab ī oꝑe ſuo irritās dn̄m deū iſrl̄ ſup oēs reges iſrl̄ q̄ fuerūt an̄ eū. In diebꝰ eiꝰ edificauit abiel de bethel hierico. In abirā ꝑmitiuo ſuo fundauit eā: ⁊ ī ſegub nouiſſio ſuo poſuit portas eiꝰ iuxta v̄bū dn̄i: qđ locutus fuerat in mān̄u ioſue filij̄ nun.

Et dixit helias theſbites đ habitatoribuſ galaad ad achab: Uiuit dn̄s deꝰ iſrael in cuius conſpectu ſto ſi erit annis his ros ⁊ pluuia niſi iuxta oris mei verba. Et factū ē v̄bū dn̄i ad eū dicēs: Recedđ hic ⁊ vadđ ꝯtra orietē: ⁊ abſcōde ī tōrēte carith q̄ ē ꝯtra iōdanē: ⁊ ibi đ torrēte bibes: cōuiſq̄ʒ ꝑcepi ut paſcāt te ibi. Abijt ḡ: ⁊ fecit iuxta v̄bū dn̄i. Cumq̄ʒ abijſſet ſedit ī torrente carith q̄ ē ꝯtra iordanē. Corui q̄ʒ deferebāt ei panē ⁊ carnes mane: ſilr̄ panē ⁊ carnes veſpi: ⁊ bibebat đ torrēte. Poſt dies āt aliquātos ſiccatꝰ ē torrēs: nō .n. pluerat ſup t̄ram. Factꝰ ē ḡ ſmo dn̄i ad eū dicēs: Surge ⁊ vade ī ſareptā ſydonioꝝ: ⁊ manebꝭ ibi: Precepi .n. ibi mlīeri vidue ut paſcat te. Surrexit ⁊ abijt ī ſareptam ſydonioꝝ. Cūq̄ʒ veiſſet ad ꝑōtā ciuitat̄ apparuit ei mulier uidua colligēs ligna: ⁊ vocauit eā: dixitq̄ʒ ei. Da mihi paululū aq̄ ī vaſe ut bibā. Cūq̄ʒ illa ꝑgēt ut afferret: clamauit pꝰ tergū eiꝰ dicens: Affer mihi obſecro ⁊ buccellā panis ī manu tua. Que rn̄dit: Uiuit dn̄s deꝰ tuꝰ: q2 n̄ hēo panē niſi quātū pugillus cape pōt farine ī hydria: ⁊ paululum olei in lechito. En colligo duo ligna ut īgrediar: ⁊ faciā illud mihi ⁊ filio meo ut comedamꝰ ⁊ moriāur. Ad quā helias ait: Noli timē: ſed uade ⁊ fac ſic̄ dixiſti. Uerūtn̄ mihi ꝑmū fac de ipſa farinula ſubcineritiū panē ꝑuulū ⁊ affer ad me: tibi āt ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec aūt dic̄ dn̄s deꝰ iſrl̄: Hydria farine n̄ deficiet: nec lechitꝰ olei minuet̄ uſq̄ʒ ī diē ī q̄ dn̄s daturꝰ ē pluuiā ſup faciē t̄re. Que abijt ⁊ fec̄ iuxta v̄bū helie: Et comedit ipē ⁊ illa ⁊ domꝰ eiꝰ: ⁊ ex illa die hydria farine n̄ defecit: ⁊ lechitꝰ olei nō ē īminutꝰ iuxta v̄bū dn̄i qđ locutꝰ fuerat ī manu helie. Factū ē āt pꝰ v̄ba hec egrotauit filiꝰ mulier̄ matriſfamilias: ⁊ erat languor fortiſſimꝰ: ita ut n̄ remanēt ī eo halitꝰ. Dixit ḡ ad heliā: Quid mihi ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me ut rememorarēt̄ īiq̄tates mee: ⁊ īt̄ficeres filiū meū? Et ait ad eam helias: Da mihi filiū tuū: Tulitq̄ʒ eū đ ſinu eiꝰ: ⁊ portauit ī cenaculū ubi ipē manebat:

⁊ posuit sup lectulū suū: ⁊ clamauit ad dn̄z
⁊ dixit: Dn̄e deꝰ meꝰ etiā ne viduā apȯ quā
ego utcūq3 sustento: afflixisti ut interficeres
filiū eiꝰ? Et expādit se atq3 mēsus ē sup pue
rum tribꝰ vicibꝰ: ⁊ clamauit ad dn̄m ⁊ ait:
Dn̄e deꝰ meꝰ reuertat̄ obsecro aīa pueri hu-
ius ī viscera eius. Et exaudiuit dn̄s vocē he
lie: ⁊ reuersa ē aīa pueri intra eū ⁊ reuixit.
Tulitq3 helias puerū: ⁊ ꝺposuit eū de cena
culo ī inferiorē domū: ⁊ tradidit mr̄i sue: ⁊
ait illi: En viuit filius tuꝰ. Dixitq3 mlier ad
heliā: Nūc ī isto cognoui qm̄ vir dei es tu: ⁊
v̄bū dn̄i in ore tuo verū est. XVIII.

Post dies multos factū ē verbū dn̄i ad
heliam in anno tertio dicens: Uade ⁊
ostende te achab: ut dem pluuiā sup faciem
terre. Iuit ḡ helias ut ostēdēt se achab. Erat
aūt fames vehemens ī samaria. Uocauitq3
achab abdiam dispēsatorē domꝰ sue. Abdi
as aūt timebat dn̄m deū valde. Nā cū inter
ficeret ieçabel ꝓphetas dn̄i: tulit ille centū ꝓ-
phetas ⁊ abscondit eos qn̄q̄genos ⁊ qn̄q̄ge
nos ī speluūcis: ⁊ pauit eos pane ⁊ aq̄. Dixit ḡ
achab ad abdiā: Uade in t̄rā ad vniuersos
fōtes aq̄ꝝ ⁊ ī cūctas ualles si forte possumꝰ
inuēire herbā ⁊ saluare eq̄s ⁊ mulos: ⁊ n̄ pe
nitꝰ iumēta intereāt. Diuiseꝛūtq3 sibi regiones
ut circuirēt eas. Achab ibat p viā vnā: ⁊ ab
dias p uiā alterā seorsū. Cūq3 eēt abdias ī
uia: helias occurrit ei. Qui cū cognouisset eū:
cecidit sup faciē suā ⁊ ait: Nū tu es dn̄e mi
helias? Cui ille rn̄dit: Ego. Et dixit: Uade
⁊ dic dn̄o tuo: Adest helias. Et ille: q̄d pec-
caui iq̄t: qm̄ trades me suū tuum in manu
achab ut īt̄ficiat me? Uiuit dn̄s deꝰ tuꝰ: q2 n̄
ē gēs aut regnū ī q̄ n̄ miserit dn̄s meꝰ te req̄-
rēs. Et rn̄dētibꝰ cūctis n̄ ē hic: adiurauit re
gna singl'a ⁊ gētes eo ꝙ minime repꝛireris. Et
nūc dicis mihi: vade ⁊ dic dn̄o tuo: adest he
lias? Cūq3 recessero a te: sp̄us dn̄i asporta-
bit te ī locū quē ego igno: ⁊ igressus nūciabo
achab ⁊ n̄ iueniēs te īt̄ficiet me. Seruꝰ aūt
tuꝰ timet dn̄m ab īfātia sua. Nūq̄d n̄ idica-
tū ē tibi dn̄o meo q̄d feceri cū īt̄ficeēt ieçabel
ꝓphetas dn̄i: ꝙ abscōderi ꝺ ꝓphetis dn̄i cētū
uiros qn̄q̄genos ⁊ qn̄q̄genos ī speluncis: ⁊
paueri eos pane ⁊ aq̄? Et nūc tu dicis uade
⁊ dic dn̄o tuo adest helias ut īterficiat me?
Et dixit helias: Uiuit dn̄s exercituū aū cuꝰ
vultū sto: q2 hodie apparebo ei. Abijt ergo
abdias ī occursū achab: ⁊ idicauit ei. Uenit
q3 achab ī occursū helie: ⁊ cū uidissz eū ait:
Tu ne es ille q̄ ꝯturbas isrl'? Et ille ait: Nō
ego turbaui isrl': sed tu ⁊ domꝰ p̄ris tui q̄ de
reliq̄stis mādata dn̄i: ⁊ secuti estis baali. Ue-
rūtn̄ nūc mitte ⁊ ꝯgrega ad me vniv̄sū isrl' ī
monte carmeli ⁊ ꝓphetas baal q̄drigētos q̄n
q̄ginta: ꝓphetasq3 lucoꝝ q̄drigētos q̄ come
dūt ꝺ mēsa ieçabel. Misit achab ad oēs fili
os isrl': ⁊ ꝯgregauit ꝓphetas ī mōtē carme-
li. Accedēs āt helias ad oēz ppl'm isrl' ait.
Usq3 q̄ claudicatis ī duas ptes? Si dn̄s ē deꝰ
seq̄mini eū: si āt baal seq̄mini illū. Et n̄ rn̄-
dit ei ppl's v̄bū. Et ait rvsus helias ad ppl'z
Ego remāsi ꝓpheta dn̄i solꝰ: ꝓphete autē
q̄drigēti ⁊ qn̄q̄gita: ꝓpheteq3 locoꝝ q̄drigē
ti uiri sūt. Dēt nobis duo boues: ⁊ illi eligāt
sibi bouem unum ⁊ in frusta cedentes po-
nat sup ligna: ignē āt n̄ supponāt: Et ego fa
ciā bouē alterū ⁊ iponā sup ligna: ignē āt n̄
supponā: Inuocate noīa deorū v̄orū ⁊ ego
iuocabo nom̄ dei mei: ⁊ deꝰ q̄ exaudierit per
ignē ipe sit deꝰ. Rn̄dēs oīs ppl's ait: Optia
ꝓpositio quā locutus ē helias. Dixit ḡ heli-
as ꝓphetis baal: Eligite vob' bouē unū ⁊ fa-
cite primi: q̄a uos plures estis ⁊ iuocate noīa ꝺ
orū v̄orū: ignēq3 nō supponatis. Qui cū tu
lissēt bouē quē dederat eis: fecerūt ⁊ iuoca-
bāt nom̄ baal de mane usq3 ad meridiem di
cētes: Baal exaudi nos. Et nō erat uox: nec
q̄ rn̄deret. Trāsiliebātq3 altare qȯ fecerāt.
Cūq3 esset iā meridies illudebat illis helias
dicēs: Clamate uoce maiore: deus.n. ē ⁊ for
sitā loq̄t: aut ī diuersorio ē: aut ī itinere: aut
certe dormit ut excitet̄. Clamabāt g̃ uoce ma
gna: ⁊ icidebāt se iuxta ritū suū cultris ⁊ lā
ceolis donec pfūderēt sāguie. Postq̄ āt trā-
sijt meridies: ⁊ illis ꝓphetātibꝰ uenerat tēpus
q̄ sacrificiū offerri solet: nec audiebat̄ uox: ne
q3 aliq̄s rn̄debat nec attēdebat orātes: dixit
helias oī ppl'o: Uenite ad me: ⁊ accedente
ad se ppl'o curauit altare dn̄i qȯ destructuz
fuerat: ⁊ tulit duodeci lapides iuxta nume-
rū tribuū filiorū iacob: ad quē factus ē ser-
mo dn̄i dicēs: Isrl' erit nomē tuū: ⁊ edifica-
uit de lapidibꝰ altare ī noīe dn̄i. Fecitq3 aq̄-
ductū q̄i p duas aratiūculas ī circuitu alta
ris: ⁊ cōposuit ligna: diuisitq3 p mēbra bouē
⁊ posuit sup ligna ⁊ ait: Implete q̄ttuor hy
drias aq̄: ⁊ fūdite sup holocaustū ⁊ super li
gna. Rursūq3 dixit: Etiā secūdo hoc facite.
Qui cū fecissēt scd̄o ait: Etiā t̄tio id ipz faci
te. Feceꝛūtq3 t̄tio ⁊ cūrebāt aq̄ circū altare: ⁊
fossa aq̄ductꝰ repleta ē. Cūq3 iā tēpꝰ eēt ut

offerreret holocaustū: accedēs helias ꝓphe
ta ait: Dn̄e de⁹ abraā ⁊ isaac ⁊ isrl̄ ostēde ho
die q̄ tu es de⁹ isrl̄ ⁊ ego ſu⁹ tu⁹ ⁊ iuxta p̄ce
ptū tuū feci oīa v̄ba hec: exaudi me dn̄e ex-
audi me ut discat ppl̄s iste q̄ tu es dn̄s de
us: ⁊ tu ꝯuertisti cor eoꝝ iterū. Cecidit aūt
ignis dn̄i ⁊ uorauit holocaustū ⁊ ligna ⁊ la
pides puluerē q̄ȝ ⁊ aquā q̄ erat i aq̄ductu lā
bēs. Q̄ḋ cū uidisset oīs ppl̄s cecidit i facieȝ
suā ⁊ ait: Dn̄s ip̄e ē de⁹: dn̄s ip̄e ē de⁹. Dixit
q̄ȝ helias ad eos: App̄hēdite ꝓphetas baal:
⁊ ne un⁹ q̄dē effugiat ex eis. Quos cū app̄-
hēdissēt duxit eos helias ad torrētē cysō ⁊ i
terfecit eos ibi. Et ait helias ad achab: Ascē
de cōede ⁊ bibe: q̄a son⁹ mlt̄e pluuie ē. A-
scēdit achab ut cōederet ⁊ bibēt: helias aūt
ascēdit i v̄ticē carmeli: ⁊ ꝓn⁹ i t̄rā posuit fa-
ciē suā īter genua sua ⁊ dixit ad puerū suū:
Ascēde ⁊ ꝓspice ꝯtra mare. Qui cū ascēdis
set ⁊ cōtēplat⁹ eēt ait: Nō ē q̄cq̄. Et rursum
ait illi: Reuēt̄e septē uicib⁹. In septia āt uice
ecce nubecl̄a pua q̄i uestigiū hoīs ascēdbat
d̄ mari. Qui ait: Ascēde ⁊ dic achab. Iūge
currū tuū ⁊ descende ne occupet te pluuia:
Cūq̄ȝ se v̄teret huc atq̄ȝ illuc: ecce celi ꝯtene
brati sūt ⁊ nubes ⁊ uēt⁹ ⁊ facta ē pluuia grā
dis. Ascēdens itaq̄ȝ achab abȳt i iezrael: ⁊
man⁹ dn̄i facta ē sup heliā: accīctisq̄ȝ lūbis
cūrebat an̄ achab donec uēiret i iezrael. XIX

Nunciauit aūt achab iezabel oīa q̄ fece-
rat helias: ⁊ q̄mō occidisset uniuēsos ꝓ
phetas baal gladio. Misitq̄ȝ iezabel nūciū
ad heliā dicēs: Hec mihi faciāt dȳ ⁊ hec ad
dāt: nisi hac hora cras posuero aīaȝ tuā sic
aīaȝ vni⁹ ex illis. Timuit ḡ helias ⁊ surgens
abȳt q̄cūq̄ȝ eū ferebat uolūtas. Uenitq̄ȝ in
bersabee iuda ⁊ dimisit ibi puerū suū ⁊ pre
xit i desertū uiā uni⁹ diei. Cūq̄ȝ venisset ⁊ se
deret subt̄ unā iuniperuȝ: petiuit aīe sue ut
moreret: ⁊ ait: Sufficit mihi dn̄e: tolle aīaȝ
meā. neq̄ȝ .n. melior sū q̄ p̄res mei: proiecit
q̄ȝ se ⁊ obdormiuit i ūbra iuniperi: ⁊ ecce ā-
gelus dn̄i tetigit eū ⁊ dixit illi: Surge cōe-
de. Respexit ⁊ ecce ad caput suū subcīeriti⁹
panis ⁊ uas aq̄: comedit ḡ ⁊ bibit ⁊ rursus
obdormiuit. Reuersusq̄ȝ ē āgel⁹ dn̄i secūdo
⁊ tetigit euȝ: dixitq̄ȝ illi: Sūge cōede: grādis
.n. t̄ restat via: qui cū surrexisset cōedit ⁊ bi
bit: ⁊ ābulauit i fortitudīe cibi illi⁹ q̄dragin
ta dieb⁹ ⁊ q̄dragita noctib⁹ usq̄ȝ ad monteȝ
dei oreb. Cūq̄ȝ uenisset illuc māsit i spelun-
ca: ⁊ ecce s̄mo dn̄i ad eū: dixitq̄ȝ illi: Quid
hic agis helia? At ille r̄ndit: Zelo zelat⁹ sū ꝓ
dn̄o deo exercituū: q̄a dereliq̄rūt pactuȝ dn̄i
filȳ isrl̄: Altaria tua destruxerūt ⁊ ꝓphetas
tuos occiderūt gladio ⁊ derelict⁹ suȝ ego so
lus: ⁊ q̄rūt aīaȝ meā ut auferāt eā. Et ait ei:
Egredere ⁊ sta i mōte corā dn̄o. Et ecce dn̄s
trāsyt ⁊ sp̄us grādis ⁊ fortis subuertēs mō
tes ⁊ ꝯterēs petras an̄ dn̄ȝ: Nō i sp̄u dn̄s: Et
p⁹ sp̄ȝ ꝯmotio: Nō i ꝯmotiōe dn̄s: Et p⁹ cō
motionē ignis. Nō i igne dn̄s: Et p⁹ igneȝ si
bilus aure tenuis: Q̄ḋ cuȝ audisset helias
operuit uultū suū palio ⁊ egressus stetit i
hostio spelunce: ⁊ ecce uox ad eum dicens:
Quid hic agis helia? Et ille r̄ndit: Zelo zela
tus sū ꝓ dn̄o deo exercituū: q̄a dereliq̄runt
pactū tuū filȳ isrl̄: altaria tua destruxerunt:
⁊ ꝓphetas tuos occiderūt gladio ⁊ derelic-
t⁹ sū ego solus: ⁊ q̄rūt aīaȝ meā ut auferant
eā. Et ait dn̄s ad eū: Uade ⁊ reuertere i uiā
tuā ꝑ desertū i damascū. Cūq̄ȝ ꝑueneris illuc:
unges asahel regē sup syriā: ⁊ iehu filiū nāsi
vnges regē sup isrl̄: heliseū aūt filiū saphat
q̄ ē de abel maula unges ꝓphetā ꝓ te: ⁊ ērit
q̄cūq̄ȝ fugērit gladiū asahel occidet eū iehu:
⁊ q̄cūq̄ȝ fugerit gladiū iehu īterficiet eū he
liseus: et dereliquā mihi i isrl̄ septēmilia ui
roꝝ: q̄rū genua nō sūt īcuruata an̄ baal: ⁊
ōe os q̄ḋ nō adorauerit eū osculās manuȝ.
Profect⁹ ḡ īde helias reppit heliseū filiū sa
phat arātē i duodecī iugis boū: ⁊ ip̄e i duo-
decī iugis boū arātib⁹ un⁹ erat. Cūq̄ȝ uenis
set helias ad eū: misit paliū suū sup eū: qui
stati relictis bob⁹ cucurrit p⁹ heliā ⁊ ait: O
sculor oro te p̄reȝ meū ⁊ matrē meā ⁊ sic se-
quar te. Dixitq̄ȝ ei: Vade ⁊ reuertere: q̄ḋ .n.
meū erat feci tibi. Reuersus aūt ab eo tulit
par boū ⁊ mactauit illud: ⁊ i aratro boū co
xit carnes ⁊ dedit pp̄lo ⁊ cōederūt. Cōsurgēs
q̄ȝ abȳt ⁊ secut⁹ ē heliā ⁊ mīstrabat ei. XX.

Porro benadab rex syrie ꝯgregauit oēȝ
exercitū suū ⁊ trigītaduos reges secuȝ
⁊ equos ⁊ curr⁹: ⁊ ascēdēs pugnabat cōtra
samariā ⁊ obsidebat eā. Mittēsq̄ȝ nūcios
ad achab r̄gē isrl̄ i ciuitatē ait: Hec dicit be-
nadab: Argētū tuū ⁊ aurū tuū meū est: ⁊ u
xores tui ⁊ filȳ tui optimi mei sunt. R̄ndit-
q̄ȝ rex isrl̄: Iuxta uerbum tuum domīe mi
rex tu⁹ sum ego ⁊ omnia mea: Reuētētesq̄ȝ
nūcȳ dixerūt: Hec dic̄ benadab q̄ misit nos
ad te: Argētū tuū ⁊ aurū tuū ⁊ vxores tuas
⁊ filios tuos dabis mihi. Cras igit̄ hac eadē
hora mittā s̄uos meos ad te ⁊ scrutabunt

domū tuā ⁊ domū ꝟuoꝝ tuoꝝ: ⁊ oē qđ eis
placuerit ponēt i manib⁹ suis ⁊ auferēt. Uo
cauit āt rex isrl̄ oēs seniores t̄re: ⁊ ait: Aiad
uertite ⁊ uidete: qm̄ insidiet̄ nob̄. Misit.n.
ad me ꝓ uxorib⁹ meis ⁊ filijs: ⁊ ꝓ argento ⁊
auro ⁊ ñ abnui. Dixerūtqꝫ oēs maiores natu
⁊ vniuersus ppl̄s ad eū: Nō audias: neqꝫ ac
q̄escas illi. R̄ndítqꝫ nūcijs benadab: Dicite
dn̄o meo regi: Oia ꝓpt̄ q̄ misisti ad me ꝟuū
tuū i ītio faciā: hāc āt rē facē ñ possū. Rev-
siqꝫ nuncij retulerunt ei: Qui remisit ⁊ ait:
Hec faciant mihi dij: ⁊ hec addāt: si suffece
rit puluis samarie pugill̄ oīs ppl̄i q̄ sequit̄
me. Et r̄ndēs rex isrl̄ ait: Dicite ei: Ne gl̄iet̄
accict⁹ eq̄ ut discict⁹. Factū ē āt cū audisset
benadab v̄bū istō: bibebat ip̄e ⁊ reges i vm
braculꝭ: ⁊ ait ꝟuis suis: Circūdate ciuitatē:
Et circūdederūt eā. Et ecce ꝓpheta vn⁹ acce-
dēs ad achab regē isrl̄ ait ei: Hec dicit dn̄s.
Certe vidisti oēm multitudinē hāc nimiā.
Ecce ego tradā eā i manū tuā hodie: ut sci-
as q̄ꝛ ego sū dn̄s. Et ait achab: Per quem?
Dixitqꝫ ei: Hec dicit dn̄s: Per pedissequos
p̄ncipū ꝓuiciaꝝ. Et ait: Quis icipiet p̄liari?
Et ille dixit: Tu. Recēsuit ḡ pueros p̄ncipū
ꝓuiciaꝝ ⁊ reppit nūeꝝ ducētoꝝ trigitaduo
rū: Et recēsuit p⁹ eos pplm oēs filios isrl̄ sep
tē milia: ⁊ egressi sūt meridie. Benadab āt bi
bebat temulēt⁹ i ūbraclō suo: ⁊ ṙges trigita
duo cū eo q̄ ad auxiliū ei⁹ venerāt. Egressi
sūt āt pueri p̄ncipū ꝓuiciaꝝ i p̄ma frōte. Mi
sit itaqꝫ benadab: q̄ nūciauerūt ei dicētes: Ui
ri egressi sūt ḋ samaria. At ille ait: Siue ꝓ pa
ce ueniūt app̄hēdite eos viuos: siue ut p̄liēt̄
viuos eos capite. Egressi sūt ḡ pueri p̄ncipū
ꝓuiciaꝝ: ac reliqu⁹ exercit⁹ seq̄bat̄. Et ꝑcus-
sit vnusq̄sqꝫ virū q̄ ꝯtra se vēiebat: fugerūtqꝫ
syri: ⁊ ꝑsecut⁹ ē eos isrl̄. Fugit q̄ꝫ benadab
rex syrie i eq̄ cū eq̄tib⁹ suis. Necnō egressus
rex isrl̄ ꝑcussit eq̄s ⁊ curr⁹: ⁊ ꝑcussit syriam
plaga magna nimis. Accedēs āt ꝓpheta ad
regē isrl̄: dixit ei: Uade ⁊ ꝯfortare ⁊ scito ⁊
vide q̄d facias. Seq̄nti.n. āno rex syrie ascē
det ꝯtra te. Serui v̄o regꝭ syrie dixerūt ei: Dii
mōtiū sūt dij eoꝝ: iō supauerūt nos. Sed me-
li⁹ ē ut pugnem⁹ ꝯtra eos i cāpestrib⁹: ⁊ obti
nebim⁹ eos. Tu ḡ v̄bū hoc fac: Amoue re-
ges singl̄os ab exercitu tuo: ⁊ pōe p̄ncipes ꝓ
eis: ⁊ ista ura nūeꝝ militū q̄ ceciderūt ḋ tuis:
⁊ eq̄s ꝟm eq̄s p̄stios: ⁊ curr⁹ ꝟm curr⁹ q̄s an̄
habuisti: ⁊ pugnabim⁹ ꝯtra eos i cāpestrib⁹
⁊ videb̄ q̄ꝛ obtinebim⁹ eos. Credidit ꝯsilio
eoꝝ. ⁊ fec̄ ita. Igit̄ p⁹ q̄ꝫ ān⁹ trāsierat recēsuit
benedab syrios ⁊ ascēdit i affec ut pugnaret
ꝯtra isrl̄. Porro filij isrl̄ recēsiti sūt: ⁊ accepti
cibarijs ꝓfecti ex adv̄so: castraqꝫ metati sūt
ꝯtra eos q̄i duo parui greges capraꝝ: syri āt
repleuerūt t̄rā. Et accedēs vn⁹ vir dei dixit ad
regē isrl̄: Hec dic̄ dn̄s: Quia dixerūt syri: de⁹
mōtiū ē dn̄s: ⁊ ñ ē de⁹ valliū: dabo ōēꝫ mul-
titudinē hāc grādē i manu tua: ⁊ scietis q̄ꝛ
ego sū dn̄s. Dirigebātqꝫ septē dieb⁹ ex adv-
so hi atqꝫ illi acies: septia āt die ꝯmissum ē
bellū. Percusserūtqꝫ filij isrl̄ de syris centū
milia peditū i die vna. Fugerūt āt syri q̄ r̄mā-
serūt i affec i ciuitatē: ⁊ cecidit mur⁹ sup vigi-
tiseptē milia hoīuꝫ q̄ remāserāt. Porro be-
nadab fugiēs igressus ē ciuitatē i cubiculuꝫ
qđ erat itra cubiculū: dixerūtqꝫ ei ꝟui sui: Ec
ce audiuim⁹ q̄ꝛ reges dom⁹ isrl̄ clemētes sūt:
Ponam⁹ itaqꝫ saccos i lūbis n̄ris ⁊ funicu-
los in capitib⁹ n̄ris: ⁊ egrediamur ad regem
isrl̄: forsitā saluabit aīas n̄ras. Accinxerūt sac-
cis lūbos suos: ⁊ posuerūt funiculos i capiti-
bus suis: venerūtqꝫ ad regē isrl̄: ⁊ dixerūt ei:
Seru⁹ tu⁹ benadab dicit: Uiuat oro te aīa
mea. Et ille ait: Si adhuc viuit frat̄ me⁹ ē.
Qđ accepūt viri ꝓ omine: ⁊ festinātes rapu
erūt v̄bū ex ore ei⁹: atqꝫ dixerūt: F̄r tu⁹ benadab
viuit. Et dixit eis: Ite ⁊ adducite eū ad me.
Egressus ē ḡ ad eū benadab: ⁊ leuauit eū in
currū suū. Qui dixit ei: Ciuitates q̄s tulit
p̄r me⁹ a p̄re tuo reddā: ⁊ plateas fac tibi in
damasco sic̄ fecit p̄r me⁹ i sāaria: ⁊ ego fede
rat⁹ recedā a te. Pepigit ergo fed⁹: ⁊ dimisit
eū. Tūc vir q̄dā de filijs ꝓphetaꝝ dixit ad
sociū suū i ꟙmone dn̄i: Percute me. At ille
noluit ꝑcutē. Cui ait: Quia noluisti audire
vocē dn̄i: ecce recedes a me: ⁊ ꝑcutiet te leo.
Cūqꝫ paululū recessisset ab eo: iuenit eū leo
atqꝫ ꝑcussit. Sꝫ ⁊ alteꝝ inueniēs viꝝ: dixit
ad eū: Percute me. Qui ꝑcussit eū ⁊ vulne
rauit. Abijt ḡ ꝓpheta ⁊ occurrit regi i via: ⁊
mutauit asp̄siōe puluerꝭ os ⁊ oclos suos:
Cūqꝫ rex trāsisset: clāauit ad regē ⁊ ait: Ser
u⁹ tu⁹ egressus ē ad p̄liādū comin⁹: cūqꝫ fu-
gisset vir un⁹: adduxit eū q̄dā ad me ⁊ ait:
Custodi uiꝝ istū. Qui si lapsus fuerit: erit
aīa tua ꝓ aīa ei⁹: aut talētū argēti appēdes:
Dū āt ego ꝟbat⁹ huc illucqꝫ me v̄terē: subito
ñ cōꝑuit. Et ait rex isrl̄ ad eū: Hoc ē iudiciū
tuū qđ ip̄e decreuisti. At ille stati abstersit
puluerē ḋ facie sua: ⁊ cog̊uit eū rex isrl̄ q̄ꝛ eēt
ḋ ꝓphetꝭ. Qui ait ad eū: Hec dic̄ dn̄s. Q̄

dimisisti virũ dignũ mõte de manu tua: erit aĩa tua pro aĩa eius: et pplus tuus pro pplo eius. Reuersus ẽ igitur rex isrl' in domũ suã: audire cõtẽnẽs: et furibũdus venit in samariã. .XXI.

Post vba aũt hec tpe illo vinea erat naboth iezrahelite q̃ erat in iezrahel iuxta palatiũ achab regis samarie. Locutus ẽ ergo achab ad naboth dicẽs: Da mihi vineã tuã ut faciam mihi hortũ olerũ: quia vicina ẽ ppe domũ meã. Daboq; tibi pro ea uineã meliorẽ: aut si cõmodius tibi putas argẽti preciũ quãtũ digna ẽ. Cui rñdit naboth: Propicius sit mihi dñs ne dẽ hereditatẽ patrũ meorũ tibi. Uenit ergo achab in domũ suã indignãs et frẽdẽs sup vbo qd locutus fuerat ad eũ naboth iezrahelites dicẽs: non dabo tibi hereditatẽ patrũ meorũ. Et pciẽs se in lectulũ suũ auertit faciẽ suã ad pietẽ: et nõ cõedit panẽ. Ingressa ẽ aũt ad eũ iezabel vxor sua: dixitq; ei: Quid ẽ hoc vñ aĩa tua ptristata ẽ: et quare non comedis panẽ? Qui rñdit ei: Locutus sũ naboth iezrahelite: et dixi ei: Da mihi viceã tuã accepta pecũia: aut si tibi placet dabo tibi viceã meliorẽ pro ea. Et ille ait: Nõ dabo tibi vineã meã. Dixit ergo ad eũ iezabel vxor eius. Grãdis auctoritatis es: et bñ regis regnũ isrl'. Surge et comede panẽ: et equo aĩo esto. Ego dabo tibi vineaz naboth iezrahelite. Scripsit itaq; lrãs ex noĩe achab: et signauit eas anulo eius: et misit ad maiores natu et optimates q̃ erãt in ciuitate eius: et hitabãt cum naboth. Lrãrũ aũt hec erat sñia. Predicate ieiuniũ et sedẽ facite naboth inter pmos ppli: et submittite duos uiros filios belial ptra eũ: et falsũ testimoniũ dicãt: bñdixit naboth deũ et regẽ: et educite eũ et lapidate: sicq; moriat. Fecerũt ergo ciues eius maiores natu et optiates q̃ hitabãt cũ eo in urbe: sicut pceperat eis iezabel: et sicut scriptũ erat in lrĩs quas miserat ad eos. Predicauerũt ieiuniũ: et sedẽ fecerũt naboth inter pmos ppli: et adductis duob' viris filijs diaboli fecerũt eos sedere ptra eũ. At illi. s. ut viri diabolici dixerũt ptra eũ testimoniũ corã mltitudie. Bñdixit naboth deũ et regẽ. Quaobrẽ eduxerũt eũ extra ciuitatẽ: et lapidib' interfecerũt. Miserũtq; ad iezabel dicẽtes: Lapidatus ẽ naboth: et mortuus ẽ. Factũ ẽ aũt cũ audisset iezabel lapidatũ naboth et mortuũ: locuta ẽ ad achab: Surge possidẽ viceã naboth iezrahelite q̃ noluit tibi acquiescere: et dare eã accepta pecũia. Non. n. viuit naboth sz mortuus ẽ. Quod cuz audisset achab mortuũ vz naboth: surrexit et descẽdebat in viceã naboth iezrahelite ut possideret eã. Fcs ẽ igitur

sermo dñi ad heliã thesbithẽ dicẽs: Surge et descẽde in occursũ achab regis isrl' q̃ ẽ in samaria. Ecce ad vineã naboth descẽdit ut possideat eã. Et loqueris ad eũ dicẽs: Hec dicit dñs deus: Occidisti: insup et possedisti. Et post hec addes. Hec dicit dñs: In loco hoc in quo linxerũt cães sãguinez naboth: lãbẽt quoq; sãguinẽ tuũ. Et ait achab ad heliã: Nũ inuenisti me inimicũ tibi? Qui dixit: Inueni: eo q venũdatus sis ut faceres malũ in cõspectu dñi. Hec dicit dñs: Ecce ego inducã sup te malũ: et demetã posteriora tua: et interficiã de achab mingẽtẽ ad pietẽ et clausũ et vltimuz in isrl'. Et dabo domũ tuã sicut domũ hieroboã filij nabath: et sicut domũ baasa filij ahia: quia egisti ut me ad iracũdiã puocares: et peccare fecisti isrl'. Sz et de iezabel locutus ẽ dñs dicẽs: Cães cõedẽt iezabel in agro iezrahel. Si mortuus fuerit achab in ciuitate cõedẽt eũ cães: si aũt mortuus fuerit in agro: cõedẽt eũ volucres celi. Igitur non fuit alter talis sicut achab q̃ venũdatus ẽ ut faceret malũ in cõspectu dñi. Concitauit. n. eũ iezabel vxor sua: et abhoiabilis fcus ẽ in tãtũ ut sequeret idola q̃ fecerãt amorrei quos psũpsit dñs a facie filiorũ isrl'. Itaq; cũ audisset achab sermões istos: scidit vestimẽta sua: et operuit cilicio carnẽ suã: ieiunauitq; et dormiuit in sacco: et ãbulauit demisso capite. Et factus ẽ sermo dñi ad heliaz thesbithẽ dicẽs: Nõne uidisti hũiliatũ achab corã me? Quia igitur hũiliatus ẽ mei cã: non inducã malũ in diebus eius: sz in dieb' filij sui inferã malũ domui eius. .XXII.

Transierũt igitur tres ãni absq; bello inter syriã et isrl'. In ãno aũt tertio descẽdit iosaphat rex iuda ad regẽ isrl'. Dixitq; rex israel ad seruos suos: Ignoratis q nostra sit ramoth galaad et negligimus tollere eã de manu regis syrie? Et ait ad iosaphat: Ueniẽs ne mecũ ad pliãdũ in ramoth galaad? Dixitq; iosaphat ad regẽ isrl'. Sicut ego sũ: ita et tu. Ppls meus et pplus tuus vnũ sũt: et equites mei equites tui. Dixitq; iosaphat ad regẽ isrl': Quero oro te hodie sermonẽ dñi. Congregauit ergo rex isrl' pphetas quadrigẽtos circiter viros: et ait ad eos: Ire debeo in ramoth galaad ad bellãdũ: an quiescere? Qui rñderũt: Ascẽde: et dabit eã dñs in manu regis. Dixit aũt iosaphat: Nõ ẽ hic ppheta dñi quispiã ut interrogemus per eũ? Et ait rex isrl' ad iosaphat: Remãsit vir vnus per quẽ possumus interrogare dñz: sz ego odi eũ: quia non pphetat mihi bonũ sz malũ: micheas filius iemla. Cui iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. Uocauit ergo rex isrl' eunuchũ quẽdã et dixit ei: Festina adducere micheã filiuz iemla

Rex āt isrł ⁊ iosaphat rex iuda sedebāt vnꝰ
q̄sqꝫ i solio suo uestiti cultu ⁊gio i area iuxta
ostiū pōte samarie: ⁊ vniuersi ꝓphete ꝓphe
tabāt i ꝯspcu eoꝝ: Fec̄ q̄ꝫ sibi sedechias filiꝰ
chanaā cōnua ferrea ⁊ ait: Hec dic̄ dn̄s. His
vētilabꝰ syriā dōec deleas eā. Oēsqꝫ ꝓphete
silr̄ ꝓphetabāt dicētes: Ascēd i ramoth ga
laad: ⁊ vad ꝓspe: ⁊ tradet dn̄s i manꝰ ⁊gł. Nū
ciꝰ vō q̄ ierat ut uocaret micheā: locutꝰ ē ad
eū dicēs: Ecce ꝑmōes ꝓphetaꝝ oī vno ⁊gi bo
na p̄dicāt. Sit g̊ ꝑmo tuꝰ silis eoꝝ: ⁊ loq̄ bo
na. Cui micheas ait: Uiuit dn̄s: q: qd̄cūqꝫ
dixerit mihi dn̄s hoc loq̄r. Uēit itaqꝫ ad re
gē: ⁊ ait illi rex: Michea: ire dbemꝰ i ramoth
galaad ad p̄liādū: an cessa⁊? Cui ille rn̄dit:
Ascēde ⁊ vad ꝓspe: ⁊ tradet dn̄s i māu regł.
Dixit āt rex ad eū: Iteꝝ atqꝫ iteꝝ adiuro te
ut n̄ loq̄rł mihi nisi qd̄ veꝝ ē i noie dn̄i. Et
ille ait: Uidi cūctū isrł dispsū i montibus q̄si
oues n̄ hn̄tes pastorē. Et ait dn̄s: Nō habēt
isti dn̄z: ⁊uertat vnusq̄sqꝫ i domū suā i pace.
Dixit g̊ rex isrł ad iosaphat: Nūq̄d n̄ dixi t
q: n̄ ꝓphetat mihi bonū: sꝫ sp malū? Ille vō
addēs ait: Propt̄ hoc audi ꝑmōez dn̄i: Uidi
dn̄z sedētē sup soliū suū: ⁊ oēm exercitū celi
assistētē ei a dxtrł ⁊ a siistrł. Et ait dn̄s: Quis
dcipiet achab ⁊gē isrł ut ascēdat ⁊ cadat i ra
moth galaad? Et dixit vnꝰ vba huiꝰ scemōi:
⁊ aliꝰ alit̄. Egressus ē āt sps: ⁊ stetit corā dn̄o:
⁊ ait: Ego dcipiā illū. Cui locutꝰ ē dn̄s: In q̄
Et ille ait: Egrediar: ⁊ ero sps mēdax i ore
oiuꝫ ꝓphetaꝝ eiꝰ. Et dixit dn̄s: Decipies ⁊ p̄
ualeb: egredē ⁊ fac ita. Nc̄ ig̃ ecce ddit dn̄s
spꝫ mēdacij i oī oiuꝫ ꝓphetaꝝ tuoꝝ q̄ hic
st̄: ⁊ dn̄s locutꝰ ē ꝯtra te malū. Accessit āt sed
chias filiꝰ chanaā: ⁊ pcussit micheā i maxil
lā: ⁊ dixit: Me ne g̊ dimisit sps dn̄i: ⁊ locutꝰ
ē t̄? Et ait micheas: Uisurꝰ es i die illa qn̄ ig̃
dierł cubiculū itra cubiclū ut abscōdarł. Et
ait rex isrł: Tollite micheā ⁊ mācat apud a
mō p̄ncipē ciuitatł ⁊ apd ioas filiū amalech
⁊ dicite eis: Hec dic̄ rex: Mittite viꝝ istū in
carcerē: ⁊ sustētate eū pāe t̄bulatōis ⁊ aq̄ an
gustie: dōec ⁊uertar i pace. Dixitqꝫ micheas:
Si reuersus fuerł i pace: n̄ ē locutꝰ i me dn̄s.
Et ait: Audite poplī oēs. Ascēdit itaqꝫ rex
isrł ⁊ iosaphat rex iuda i rāoth galaad. Di
xit itaqꝫ rex isrł ad iosaphat: Sume arma ⁊
igredē p̄liū: ⁊ iduē vestibꝰ tuis. Porro rex isrł
mutauit hitū suū: ⁊ igressus ē bellū. Rex āt
syrie p̄cepat p̄ncipibꝰ cūruū t̄gitaduobꝰ dicēs
Nō pugnabit̄ ꝯtra miorē ⁊ maiorē quēpiā
nisi ꝯtra regē isrł solū. Cū g̊ uidisset p̄ncipes
cūruū iosaphat: suspicati st̄ q͛ ipe ēēt rex isrł
⁊ ipetu fc̄o pugnabant ꝯtra eū. Et exclama
uit iosaphat. Intellexeītqꝫ p̄ncipes cūruū q͛
n̄ ēēt rex isrł: ⁊ cessaueīt ab eo. Uir āt q̄dā te
tēdit arcū i icertū sagittā dirigēs: ⁊ casu pcus
sit ⁊gē isrł it̄ pulmonē ⁊ stomachū. At ille di
xit aurige suo: Uerte manū tuaz: ⁊ eijce me
d exercitu: q: grauit̄ vlneratꝰ sū. Cōmissū ē
g̊ p̄liū i die illa. Et rex isrł stabat i curru suo
ꝯtra syros: ⁊ mōtuꝰ ē vespe. Fluebat āt sāguis
plage i sinū currꝰ: ⁊ p̄co isōuit i vniuerso ex
ercitu an̄q͛ sol occūbēt dicēs: Unꝰ q̄sqꝫ ⁊uer
tat i ciuitatē ⁊ i t̄rā suā. Mōtuꝰ ē āt rex: ⁊ p
latꝰ ē i samariā. Sepelieītqꝫ ⁊gē i samaria: ⁊
laueīt curꝝ eiꝰ i piscia samarie: ⁊ lixerūt cāes
sāguinē eiꝰ: ⁊ habēas lauerūt iuxta vbū dn̄i
qd̄ locutꝰ fuerat. Reliq̄ aūt ꝑmonū achab ⁊
vniuersa q̄ fecit: ⁊ domꝰ eburnea quā edifica
uit: cūctaꝝqꝫ vrbiū q̄s extruxit: n̄ne hec scri
pta st̄ i libro ꝑmonū dieꝝ regū isrł? Dormi
uit g̊ achab cū p̄rībꝰ suis: ⁊ ⁊gnauit ochozias
filꝰ eiꝰ ꝓ eo. Iosaphat vō filiꝰ asa ⁊gna⁊ cepat
sup iudā āno q̄rto achab regł isrł. Triginta
q̄nqꝫ ānoꝝ erat cū ⁊gna⁊ cepisset: ⁊ vigitiq̄n
qꝫ ānis ⁊gnauit i irłm. Nomē mr̄is eiꝰ azuba
filia salai: Et ābulauit i oī uia asa p̄rīs sui: ⁊
n̄ dcliauit ex ea. Fecitqꝫ qd̄ rectū ē i ꝯspectu
dn̄i: verūtn̄ excelsa non abstulit. Adhuc. n.
pplł's sacrificabat ⁊ adolebat icēsū i excelsis.
Pacēqꝫ habuit iosaphat cū rege isrł. Reliq̄
āt vboꝝ iosaphat ⁊ opa eiꝰ q̄ gessit ⁊ p̄lia: n̄
ne hec scripta sūt i libro vboꝝ dieꝝ regū iu
da? Sꝫ ⁊ reliq̄as effemiatoꝝ q̄ remāserāt i
diebꝰ asa p̄rīs eiꝰ abstulit d t̄ra. Nec erat tē
rex ꝯstitutꝰ i edom. Rex vō iosaphat fecerat
classes i mari: q̄ nauigarēt i ophir ꝓp aurū
⁊ ire n̄ poterāt: q: ꝯfracte st̄ i asyōgaber. Tc̄
ait ochozias filꝰ achab ad iosaphat. Uadāt
ꝑui mei cū ꝑuis tuis i nauibꝰ. Et noluit iosa
phat. Dormiuitqꝫ iosaphat cū p̄rībꝰ suis: et
sepultꝰ ē cū eis i ciuitate dauid p̄rīs suis: re
gnauitqꝫ iorā filꝰ eiꝰ ꝓ eo. Ochozias āt filius
achab regna⁊ cepat sup isrł i samaria anno
septīodecimo iosaphat regł iuda: ⁊gnauitqꝫ
sup isrł duobꝰ ānis. Et fecit malū in ꝯspectu
dn̄i: ⁊ ābulauit i via p̄rīs sui ⁊ matrł sue ⁊ in
via hieroboā filij nabath q̄ peccare fec̄ isrł.
Seruiuit q̄ꝫ baal ⁊ adorauit eū: ⁊ irritauit
dn̄z deū isrł iuxta oīa q̄ fecerat pat̄ eius.

Explicit p̄mus lib Malachim. i. regū t̄tꝰ.

Incipit secūdus liber malachim
idest quartus regum. Caplm .I.

P Reuaricat⁹ ē aūt moab in
isrl: p⁹ꝙ̄ mortu⁹ ē achab.
Ceciditq; ochozias ꝑ cācel
los cenaculi sui: qđ hēbat
i samaria ⁊ egrotauit: mi
sitq; nūcios dicēs ad eos:
Ite ꝯsulite beelzebub deū acharon: utrū ui
uere queā de īfirmitate mea hac. Angel⁹ āt
dn̄i locut⁹ ē ad heliā thesbiten dicēs: Surge
ascēđ i occursū nūcioꝝ ꝛ̄gis samarie: ⁊ dices
ad eos: Nūq̄d nō ē deus i isrl: ut eat ad ꝯsu
lēdū beelzebub deū acharō? Quāobrē hec
dicit dn̄s: De lectulo sup quē ascēdisti nō đ
scēdes: sȝ mōte morieris. Et abijt helias: ⁊ uer
siq; sūt nūcij ad ochoziā. Qui dixit eis. Q̄ꝛ̄
reuersi estis? At illi r̄ndeꝛ̄t ei: Uir occurrit no
bis: ⁊ dixit ad nos: Ite reuertimini ad regeȝ
q̄ misit uos: ⁊ dicetis ei: Hec dic̄ dn̄s: Nūq̄d
q; n̄ erat de⁹ i isrl: mittis ut ꝯsulat̄ beelzebub
đ acharō? Idcirco đ lectlo sup quē ascēdisti
n̄ descēdes: sȝ mōte morieris. Qui dixit eis:
Cui⁹ figuꝛ̄ ⁊ habit⁹ ē uir ille q̄ occurrit uob̄:
⁊ locut⁹ ē v̄ba hec? At illi dixerūt: Uir pilo
sus ⁊ zōa pellicea accict⁹ reib⁹. Qui ait: He
lias thesbites ē. Misitq; ad eū q̄nq̄gēariuȝ
principē: ⁊ quinquaginta qui erant sub eo.
Qui ascendit ad eū: sedentiq; in uertice mō
tis ait: Homo dei: rex precepit ut descēdas.
Respōdensq; helias: dixit quinquagēario.
Si homo dei sum: descendat ignis de celo
⁊ deuoret te ⁊ quinquaginta tuos. Descēdit
ꝫ ignis de celo: ⁊ deuorauit eū: ⁊ q̄nquagita
q̄ erant cū eo. Rursūq; misit ad euȝ ꝓncipē
quinquagenariū alterū: ⁊ quinquaginta cū
eo. Qui locutus est illi: Homo dei: hec dicit
rex: festina: descende. R̄ndēs helias ait: Si
hō dei ego sū: descēdat ignis de celo ⁊ deuo
ret te ⁊ q̄nq̄gita tuos. Descēdit ꝫ ignis đ celo
⁊ deuorauit illū: ⁊ q̄nq̄gita eius. Iteꝝ misit
ꝓncipē q̄nq̄genariū tertiū: ⁊ q̄nq̄gita q̄ erāt
cū eo. Qui cū uenisset curuauit genua ꝯtra
heliā: ⁊ depcat⁹ ē eū ⁊ ait: Hō dei: noli đspi
cē aiam meā: et aias ꝯuoꝝ tuoꝝ q̄ mecū sūt.
Ecce descēdit ignis đ celo ⁊ deuorauit duos
principes quinquagenarios primos: ⁊ q̄nq̄
genos qui cum eis erant. Sed nunc obsecro
ut miserearis anime mee. Locutus ē aūt an
gelus dn̄i ad heliam dicēs: Descende cū eo.
Ne timeas. Surrexit igiꝛ̄ ⁊ đscēdit cū eo ad
regē: ⁊ locut⁹ ē ei. Hec dicit dn̄s: Quia misi
sti nūcios ad cōsulēdū beelzebub deū acha
ron q̄i nō esset deus in isrl q̄ posses introga
re sermonē: iđ đ lectlo sup quē ascēdisti n̄ đ
scēdes: sȝ mōte morieris. Mortu⁹ ē āt iuxta
ꝯmonē dn̄i quē locut⁹ ē helias: ⁊ regnauit io
ꝛā frat̄ ei⁹ ꝓ eo: āno scđo ioꝛā filij iosaphat ꝛ̄
gis iude. Nō.n. hēbat filiū. Reliq̄ āt v̄boꝝ
ochozie q̄ opat⁹ ē: nōne hec scripta sūt i libro
ꝯmonū dieꝝ regū isrl?

C.II.

F Actū ē aūt cū leuare uellet dn̄s heliā
ꝑ turbinē i celū: ibāt helias ⁊ heliseus
de galgalis. Dixitq; helias ad heliseū: Seđ
hic: q; dn̄s misit me vsq; in bethel. Cui ait
heliseus: Uiuit dn̄s: ⁊ viuit aīa tua: q; nō đ
relinquā te. Cūq; descēdissēt in bethel: egres
si sūt filij ꝓphetaꝝ q̄ erāt i bethel ad heliseū:
⁊ dixeꝛ̄t ei: Nūq̄d nosti q; hodie dn̄s tollet
dn̄m tuū a te? Qui r̄ndit: Et ego noui: Sile
te. Dixit āt helias ad heliseū: Sede hic: q̄a
dn̄s misit me i hierico. Et ille ait: Uiuit dn̄s
⁊ viuit aīa tua: quia non derelinquā te. Cū
q; uenissent hierico: accesserunt filij ꝓpheta
rū q̄ erāt in hierico ad heliseū: ⁊ dixerūt ei:
Nūq̄d nosti: quia dn̄s hodie tollet dn̄ȝ tuū
a te? Et ait: Et ego noui. Silete. Dixit āt ei
helias: Sede hic: q; dn̄s misit me vsq; ad ioꝛ̄
danē. Qui ait: Uiuit dn̄s: ⁊ viuit aīa tua:
q; nō derelinquā te. Ierunt igitur ambo pi
ter: ⁊ quinquaginta viri de filijs ꝓphetarū
secuti sunt eos. Qui ⁊ steterūt extra longe.
Illi autē ambo stabant sup iordanē. Tulit
q; helias palliū suū ⁊ īuoluit illud: ⁊ ꝑcussit
aq̄s que diuise sunt in vtrāq; partē: ⁊ tran
sierūt ābo ꝑ siccū. Cūq; transissent: helias
dixit ad heliseū: Postula qđ uis: ut faciā ti
bi āteꝙ̄ tollar a te. Dixitq; helise⁹: Obsecro
ut fiat in me duplex sp̄s tuus. Qui r̄ndit:
Rem difficilē postulasti. Attamē si videris
me quādo tollar a te erit quod petisti: si aūt
nō videris non erit. Cūq; pergerent ⁊ ince
dentes sermocinarent̄: ecce currus igneus ⁊
equi ignei diuiserunt utrūq;. Et ascendit he
lias per turbineȝ in celum: heliseus autem
uidebat: ⁊ clamabat: Pater mi pat̄ mi: cur
rus isrl ⁊ auriga eius. Et nō vidit eū āpli⁹.
Apphenditq; vestimēta sua: ⁊ scidit illa in
duas partes. Et leuauit palliū helie qđ ceci
derat ei. Reuersusq; stetit sup ripā iordāis.
⁊ pallio helie qđ ceciderat ei percussit aq̄s ⁊
non sunt diuise. Et dixit: Ubi est deus helie

etiā nūc? Percussitq3 aq̄s: ꝛ diuise sunt huc
atq3 illuc: ꝛ trāsijt helise⁹. Uidētes āt filij ꝓ
phetaꝝ q̄ erāt i hierico decōtra dixerūt. Re
q̄euit sp̄s helie sup heliseū. Et veniētes i oc
cursū ei⁹ adorauerūt eū ꝓni i t̄rā: dixerūtq3
illi. Ecce cū s̄uis tuis sūt q̄nq̄gita uiri fōtes
q̄ pn̄t ire: ꝛ q̄rere dn̄z tuū: ne fōte tulerit eū
sp̄s dn̄i ꝛ ꝓiecerit eū in vnuz montiū aut in
vnā valliū. Qui ait: Nolite mittere. Coege
runtq3 eū: donec acq̄escēt ꝛ diceret: Mitti
te. Et miserūt q̄nq̄gita uiros. Qui cū q̄sissēt
trib⁹ dieb⁹: nō iuenerūt. Et reuersi sūt ad eū.
At ille hītabat i hierico: ꝛ dixit eis: Nūq̄d
nō dixi vob: nolite mittē? Dixerūt q3 viri ci
uitatꝭ ad heliseū: Ecce habitatio ciuitatꝭ hu
ius optima ē sicut tuipse dn̄e ꝓspicis: sed aq̄
pessime sūt: ꝛ t̄ra sterilis. At ille ait: Afferte
mihi uas nouū: ꝛ mittite i illud sal. Qđ cū
attulissēt: egressus ad fontē aq̄ruz misit in
illū sal: ꝛ ait: Hec dic̄ dn̄s: Sanaui aq̄s has:
ꝛ nō erit ultra i eis mors neq3 sterilitas. Sa
nate sūt ḡ aq̄ vsq3 i diē hāc iuxta v̄bū helisei
qđ locutus ē. Ascendit āt inde heliseus i be
thel. Cūq3 ascenderet ꝑ viam pueri parui e
gressi sūt de ciuitate: ꝛ illudebant ei dicētes:
Ascēde calue: ascēde calue. Qui cū respexis
set vidit eos: ꝛ maledixit eis i nomie dn̄i. E
gressiq3 sūt duo vrsi đ saltu: ꝛ lacerauerūt ex
eis q̄draginta duos pueros. Abijt aūt inde
i mōtē carmeli: ꝛ inde reuersus ē i samariā.

.III.

Ioram v̄o filius achab regnauit super
isrl̄ in samaria: āno decimooctauo io
saphat regis iude. Regnauitq3 duodeci an
nis: ꝛ fecit malū corā dn̄o: s3 nō sicut pr̄ su⁹
ꝛ mr̄. Tulit. n. statuas baal q̄s fecerat pr̄ ei⁹:
verūtn̄ in pc̄cis hieroboā filij nabath q̄ pec
care fec̄ isrl̄ adhesit: nec recessit ab eis. Por
ro mesa rex moab nutriebat pecora multa:
ꝛ soluebat regi isrl̄ cētūmilia agnoꝝ ꝛ cētū
milia arietū cū velleribus suis. Cūq3 mōtu⁹
fuisset achab: ꝓuaricat⁹ ē fed⁹ qđ hēbat cuz
rege isrl̄. Egressus ē igit̄ rex iorā i die illa de
samaria: ꝛ recēsuit vniuersū isrl̄: misitq3 ad
iosaphat regē iuda dicēs: Rex moab recessit
a me: veni mecū ꝯtra eū ad preliū. Qui re
spōdit: Ascēdā. Qui meus est tuus ē: ꝑplus
me⁹ ꝑplus tuus: ꝛ equi mei equi tui. Dixit
q3: Per quā viā ascendamus? At ille r̄n̄dit:
Per desertū idumee. Perrexerūt igit̄ rex isrl̄
ꝛ rex iuda ꝛ rex edom: ꝛ circuierūt ꝑ viā se
ptē dieꝝ: nec erat aq̄ exercitui ꝛ iumētꝭ q̄ se
quebāt eos. Dixitq3 rex isrl̄: Heu heu heu.
Cōgregauit nos dn̄s tres reges: ut traderet
i manu moab. Et ait iosaphat: Est ne hic ꝓ
pheta dn̄i: ut dep̄cemur dn̄z per eū? Et r̄n̄dit
vnus de s̄uis regis isrl̄: Est hic helise⁹ filius
saphat q̄ fūdebat aquā sup man⁹ helie. Et
ait iosaphat: Est apđ eū s̄mo dn̄i? Descēdit
q3 ad eum rex isrl̄ ꝛ iosaphat rex iuda: ꝛ rex
edom. Dixit āt heliseus ad regē isrl̄: Quid
mihi ꝛ tibi est? Uade ad ꝓphetas pr̄is tui ꝛ
matrꝭ tue. Et ait illi rex isrl̄: Quare cōgrega
uit dn̄s tres reges hos ut traderet eos i ma
nus moab? Dixitq3 ad eū helise⁹: Uiuit dn̄s
exercituū i cui⁹ ꝯspectu sto: q᷑ si nō vultū io
saphat regꝭ iude erubescerē: nō attēdissē q̄dē
te: nec respexissem. Nūc aūt adducite mihi
psalten. Cūq3 caneret psaltes facta ē sup eū
man⁹ dn̄i. Et ait: Hec dicit dn̄s: Facite alueū
torrētꝭ huius fossas ꝛ fossas. Hec. n. dic̄ dn̄s:
Nō videbitꝭ uētū neq3 pluuiā: ꝛ alue⁹ iste re
plebit̄ aq̄s: ꝛ bibetis uos ꝛ familie uestre et
iumēta u̾ra. Paruūq3 ē hoc i ꝯspectu dn̄i: insu
ꝑ tradet etiā moab i man⁹ uestras. Et ꝑcu
tietis oēm ciuitatē munitā ꝛ oēm urbē elec
tā: ꝛ uniuersū lignū fructiferꝝ succidetꝭ cun
ctosq3 fōtes aq̄ꝝ obturabitꝭ: ꝛ oēz agꝝ egre
giū opietis lapidibus. Factū ē igit̄ mane q̄n
sacrificiū offerri solet: ꝛ ecce aq̄ veniebāt ꝑ
viā edom. Et repleta ē t̄ra aq̄s. Uniuersi āt
moabite audiētes q᷑ ꝯscēdissēt tres reges ut
pugnarent aduersus eos: cōuocauerūt oēs
q̄ accincti erāt baltheo desuper ꝛ steterūt in
terminis. Primoq3 mane surgētes: ꝛ orto
iā sole ex aduerso aq̄rū: viderūt moabite ꝯ
tra aq̄s rubras q̄i sanguinē: dixerūtq3: Sā
guis gladij ē. Pugnauerunt reges ꝯtra se et
cesi sūt mutuo. Nc̄ ꝑge ad p̄dā moab. Per
rexerūtq3 i castra isrl̄. Porro cōsurgēs isrl̄
ꝑcussit moab: at illi fugerūt corā eis. Uenerūt
igitur q̄ uicerāt: ꝛ percusserūt moab: ꝛ ciui
tates destruxerūt: ꝛ oēm agruz optimū mit
tentes singuli lapides repleuerunt: ꝛ vniuer
sos fontes aquarū obturauerūt: ꝛ omnia li
gna fructifera succiderunt: ita ut muri tan
tum fictiles remanerent. Et circundata ē ci
uitas a fundibularijs: ꝛ magna ex ꝑte ꝑcus
sa. Quod cū uidisset rex moab preualuisse
s. hostes: tulit secum septingētos uiros edu
centes gladios ut irrumperent ad regem e
dom: ꝛ non potuerunt. Arripiensq3 filium
suum primogenitum qui regnaturus erat

ꝑ eo obtulit holocaustũ sup murũ: ⁊ facta ē
idignatio magna i isrl'. Statimq; recesserũt ab
eo: ⁊ reuersi sũt i terrã suã.

C.IIII.

Mulier ãt queda de vxorib' ꝓphetarũ:
clamabat ad heliseũ dicẽs: Seru' tu'
vir meus mortu' est: ⁊ tu nosti q: seru' tuus
fuit timẽs deũ. Et ecce creditor uenit: ut tol
lat duos filios meos ad ſuiẽdũ sibi. Cui di
xit helise': Quit uis vt faciã tibi? Dic mihi:
Quid habes i domo tua? At illa rñdit: Nõ
habeo ãcilla tua qcq̃ i domo mea: nisi parũ
olei q̃ ungar. Cui ait: Uade: pete mutuo ab
õibus vicinis tuis uasa vacua non pauca:
⁊ igredẽ ⁊ claude hostiũ tuũ cũ intrinsecus
fueris tu ⁊ filij tui: ⁊ mitte inde in oĩa uasa
hec: ⁊ cũ plena fuerit tolles. Iuit itaq; mlier
⁊ clausit hostiũ sup se ⁊ sup filios suos. Illi
offerebãt uasa: ⁊ illa ĩfũdebat. Cũq; plena
fuissẽt vasa: dixit ad filiũ suum: Affer mihi
adhuc uas. Et ille rñdit: Nõ habeo. Stetit
q; oleũ. Uẽit ãt illa ⁊ indicauit hõi dei. Et
ille: Uade inqt vẽde oleũ ⁊ redde creditori
tuo: tu aũt ⁊ filij tui viuite de reliq̃. Facta ē
aũt q̃dã dies: ⁊ transibat helise' ꝑ sunã ciui
tatẽ. Erat ãt ibi mlier magna: q̃ tenuit eũ ut
comederet panẽ. Cũq; frequẽt̃ ide trãsiret:
diuertebat ad eã ut comedet panẽ. Que di
xit ad uirũ suũ: Aiaduerto q uir dei scũs est
iste: q̃ trãsit ꝑ nos frequẽt̃. Faciam' g ei cẽa
culũ puũ: ⁊ ponam' ei i eo lectulũ ⁊ mẽsã ⁊
sellã ⁊ cãdelabrũ: ut cũ uenerit ad nos mãe
at ibi. Facta ē g dies q̃dã: ⁊ veniens diuertit
i cenaculũ: ⁊ requieuit ibi. Dixitq; ad giezi
puerũ suũ: Uoca sunamiten istã. Qui cũ vo
casset eã: ⁊ illa stetisset corã eo: dixit ad pue
rum suũ: Loquerẽ ad eã. Ecce sedule i oĩbus
mĩstrasti nobis: q̃d uis vt faciam tibi? Nũq̃d
habes negociũ: ⁊ vis ut loquar regi siue pri
cipi militie? Que rñdit: In medio ppli mei
habito. Et ait: Quid g vlt vt faciã ei? Dixit
q; giezi: Ne q̃ras: Filiũ.n. nõ habet: ⁊ vir ei'
senex ē. Precepit itaq; ut uocaret eã. Que
cũ uocata fuisset ⁊ stetisset añ hostium: dixit
ad eam: In tpe isto i hac eadẽ hõa si uita co
mes fuerit: habebis in vtro filiũ. At illa: No
li q̃so dñe mi uir dei: noli mẽtiri ãcille tue.
Et ꝯcepit mulier: ⁊ peperit filiũ i tpe: ⁊ i ho
ra eadẽ q̃ dixerat helise'. Creuit aũt puer: ⁊
cũ eẽt q̃dã dies ⁊ egressus isset ad patrẽ suũ
ad messores: ait patri suo: Caput meum do
leo. At ille dixit puero: Tolle: ⁊ duc eum ad
matrẽ suã. Qui cũ tulisset ⁊ duxisset eũ ad
matrẽ suã: posuit eũ illa sup genua sua vsq;
ad meridiẽ: ⁊ mortuus ē. Ascẽdit aũt ⁊ col
locauit eũ sup lectũ hõis dei: ⁊ clausit hosti
um. Et egressa vocauit virũ suũ: et ait: Mit
te mecũ obsecro vnũ de pueris ⁊ asinã: vt ex
currã vsq; ad hõiem dei: ⁊ reuertar. Qui ait
illi: Quã ob causã vadis ad eũ? Hodie non
sũt calẽde nec sabbatũ. Que rñdit: Uadam.
Strauitq; asinã: ⁊ ꝑcepit puero: Mina ⁊ ꝓ
pera: ne mihi morã facias i eũdo: ⁊ hoc age
qd ꝑcipio tibi. Profecta ē igit̃: ⁊ venit ad ui
rũ dei i montẽ carmeli. Cũq; uidisset eã vir
dei ẽcõtra: ait ad giezi puerũ suũ: Ecce suna
mitis illa. Uade g i occursũ ei': ⁊ dic ei: Re
cte ne agit̃ circa te ⁊ circa virũ tuũ: ⁊ circa fi
liũ tuũ? Que rñdit: Recte. Cũq; venisset ad
uirũ dei i mõtẽ apphẽdit pedes ei': ⁊ acces
sit giezi ut amouet eã. Et ait hõ dei: Dimitte
illã. Aĩa.n. ei' i amaritudiẽ ē: ⁊ dñs celauit
a me: ⁊ non indicauit mihi. Que dixit illi:
Nũq̃d petiui filiũ a dño meo? Nũq̃d nõ di
xi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Ac
cige lũbos tuos: ⁊ tolle baculũ meũ i mãu
tna ⁊ uade. Si occurrerit tibi hõ nõ salutes
eũ: ⁊ si salutauerit te q̃spiã nõ rñdeas illi.
Et pones baculũ meũ sup faciẽ pueri. Por
ro mat̃ pueri ait: Uiuit dñs ⁊ uiuit aĩa tua:
nõ dimittã te. Surrexit g ⁊ secut' ē eã. Giezi
aũt ꝑcesserat añ eos: ⁊ posuerat baculũ sup
faciẽ pueri: ⁊ nõ erat vox neq; sẽsus. Reuer
susq; ē i occursũ ei': ⁊ nũciauit ei dicẽs: Nõ
surrexit puer. Ingressus ē g helise' domum:
⁊ ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius.
Ingressusq; clausit hostiũ sup se ⁊ sup pue
rũ. ⁊ orauit ad dñm. Et ascẽdit: ⁊ icubuit su
per puerũ: posuitq; os suũ super os eius: et
oculos suos super oculos eius: ⁊ manus su
as super manus eius: ⁊ incuruauit se super
eũ: ⁊ calefacta est caro pueri. At ille ꝯuersus
deambulabat in domo semel huc atq; illuc
⁊ ascendit ⁊ incubuit super eũ. Et oscitauit
puer septies: aperuitq; oculos. Et ille voca
uit giezi: ⁊ dixit ei: Uoca sunamiten hanc.
Que uocata igressa ē ad eum. Qui ait: Tol
le filiũ tuũ. Uenit illa ⁊ corruit ad pedes ei':
⁊ adorauit super terrã. Tulitq; filiũ suũ ⁊ e
gressa est: ⁊ heliseus reuersus est in galgala.
Erat autẽ fames in terra: ⁊ filij ꝓphetarum
habitabãt corã eo: dixitq; vni de pueris suis:
Pone ollã grandẽ: ⁊ coque pulmentũ filijs
prophetarũ. Et egressus est vnus in agrum

vt colligeret herbas agrestes. Inuenitq͡ʒ q̄i
uitez siluestrez: ⁊ collegit ex ea coloq̄ntidas
agri ⁊ ipleuit palliū suū: ⁊ reuersus cōcidit
i ollā pulmēti. Nesciebat.n. q̇d eēt. Infude-
rūt ḡ socijs ut comederēt. Cūq͡ʒ gustasset ō
coctiōe: exclamauerūt dicētes: Mors i olla
uir dei. Et nō potuerūt comedere. At ille:
Afferte iq̇t farinā. Cūq͡ʒ tulissent: misit i ol
lā ⁊ ait. Infūde turbe ut comedāt. Et n̄ fuit
āpli⁹ q̇cq̄ amaritudinis i olla. Uir āt q̇daz
uenit de balsalisa deferēs uiro dei panes p̄-
mitiaꝝ: ⁊ uigiti panes hordaceos: ⁊ frumētū
nouū i pera sua. At ille dixit: Da poplo ut
comedat. Rn̄ditq͡ʒ ei mister ei⁹: Quantū est
hoc ut apponā corā cētū uiris? Rursū ille:
Da ait populo ut comedat. Hec.n. dic dn̄s:
Comedēt: ⁊ superit. Posuit itaq͡ʒ corā eis.
Qui comederūt: ⁊ supfuit iuxta v̄bū dn̄i.

V.

NAaman princeps militie regis syrie e-
rat uir magnus apud dn̄m suū ⁊ ho-
noratus. Per illū.n. dedit dn̄s salutē syrie.
Erat aūt uir fortis ⁊ diues: sʒ leprosus. Po-
ro de syria egressi fuerāt latrūculi: ⁊ captiuā
duxerāt de t̄ra isrl' puellā paruulā: q̄ erat in
obsequio uxoris naaman. Que ait ad dn̄az
suā: Utinā fuisset dn̄s meus ad pphetam q̄
ē i samaria: pfecto curasset eū a lepra quaz
hʒ. Ingressus ē itaq͡ʒ naaman ad dn̄m suū:
⁊ nūciauit ei dicēs: Sic ⁊ sic locuta ē puelia
de t̄ra isrl'. Dixitq͡ʒ ei rex syrie: Uadō ⁊ mittā
l'ras ad regē isrl'. Qui cū pfectus eēt ⁊ tulis-
set secū decē talēta argēti ⁊ sexmilia aureos:
⁊ decē mutatoria vestimentoꝝ: detulit l'ras
ad regē isrl' i hec v̄ba: Cū accepis epl'az hāc:
scito q̄ miseri ad te naaman s̄uū meū vt cu
res eū a lepra sua. Cūq͡ʒ legisset rex isrl' l'ras:
scidit vestimēta ⁊ ait: Nūq̇d de⁹ ego sū ut oc
cidē possim ⁊ viuificare: q̇a iste misit ad me
ut curē hoiez a lepra sua? Aiaduertite ⁊ vidē
te: q̄ occasiōes q̄rat aduersū me. Qd cū au
disset heliseus uir dei: scidisse videlʒ regem
isrl' vestimēta sua: misit ad eū dicens: Quarē
scidisti vestimēta tua? Ueniat ad me: ⁊ sciat
eē pphetā i isrl'. Uēit ḡ naamā cū eq̇s ⁊ curri
bus: ⁊ stetit ad hostiū domus helisei. Misit
q͡ʒ ad eū heliseus nūciū dicēs: Uade ⁊ lauarē
septies i iordane: ⁊ recipiet sāitatē caro tua
atq͡ʒ mūdaberis. Irat⁹ naamā: recedebat di
cēs: Putabā q̄ egrederet ad me ⁊ stans iuo
caret nomē dn̄i sui: ⁊ tangeret manu sua lo
cū lepre: ⁊ curaret me. Nūquid nō meliores
sūt abana ⁊ pharfar fluuij damasci oib⁹ aq̄s
isrl': ut lauer i eis ⁊ mūder? Cū ḡ uertisset se
⁊ abiret idignās: accesserūt ad eū serui sui: ⁊
locuti sūt ei: Pr̄: ⁊ si rē grādē dixisset tibi p-
pheta: certe facere debueras: quanto magis
quia nūc dixit tibi: lauarē ⁊ mundaberis? De
scēdit ⁊ lauit septies i iordane iuxta sermo-
nē uiri dei: ⁊ restituta ē caro ei⁹ sicut caro pu
eri puuli: ⁊ mundatus est. Reuersusq͡ʒ ad vi
rum dei cum uniuerso comitatu suo: venit
⁊ stetit corā eo ⁊ ait: Uere scio q̄ nō sit alius
deus i uniuersa t̄ra: nisi tm̄ in isrl'. Obsecro
itaq͡ʒ ut accipias bn̄dictionē a s̄uo tuo. At
ille rn̄dit: Uiuit dn̄s an̄ quē sto: q̄ non acci
piā. Cūq͡ʒ viʒ facēt: penit⁹ nō acq̇euit. Dixit
q͡ʒ naaman: Ut uis. Sʒ obsecro ꝯcede mihi
seruo tuo: ut tollā on⁹ duoꝝ burdonū d̄ t̄ra.
Nō.n. faciet ultra s̄uus tuus holocaustum
aut victimā dijs alienis: nisi dn̄o. Hoc āt so
lū ē ō q̄ depceris dn̄ʒ p s̄uo tuo: qn̄ ingrediet
dn̄s meus tēplū remmon ut adoret: ⁊ illo i
nitēte sup manū meā: si adorauero in tēplo
remmon: adorāte eo i eodem loco: ut ig̊scat
mihi dn̄s s̄uo tuo pro hac re. Qui dixit ei:
Uade i pace. Abijt ḡ ab eo: electo tempore.
Dixit giezi puer uiri dei: Pepcit dn̄s meus
naaman syro isti: ut nō accipet ab eo q̄ attu
lit. Uiuit dn̄s q̄ currā p⁹ eū: ⁊ accipiā ab eo
aliq̇d. Et secut⁹ ē giezi p⁹ tergū naamā. Quē
cū uidisset ille currētē ad se desiliit de curru
i occursū ei⁹ ⁊ ait: Recte ne sūt ōia? Et ille ait:
Recte. Dn̄s meus misit me ad te dicēs: Mō
uenerunt ad me duo adolescentes d̄ monte
ephraim: ex filijs pphetaꝝ. Da eis talentuʒ
argenti: ⁊ uestes mutatōias duplices. Dixit
q͡ʒ naaman. Melius est ut accipias duo ta
lenta. Et coegit eū: ligauitq͡ʒ duo talenta ar
genti i duobus saccis: ⁊ duplicia uestimēta
⁊ iposuit duobus pueris suis: qui ⁊ porta-
uerāt corā eo. Cūq͡ʒ venisset iā uespi tulit d̄
manu eoꝝ: ⁊ reposuit i domo: dimisitq͡ʒ ui-
ros ⁊ abierūt: ipse aūt ingressus stetit coraʒ
dn̄o suo. Et dixit heliseus: Unde uenis giezi?
Qui rn̄dit: Nō iuit s̄uus tuus quoq̄. At ille
ait: Nōne cor meū i pn̄ti erat: qn̄ reuersus ē
hō de curru suo i occursū tui? Nunc igitur
accepisti argētū ⁊ accepisti uestes: ut emas
oliueta ⁊ uineas ⁊ oues ⁊ boues ⁊ seruos et
ancillas. Sed ⁊ lepra naaman adherebit ti
bi ⁊ semini tuo usq͡ʒ in sempiternū. Et egres
sus ē quasi nix ab eo leprosus.

VI

Dixerũt aũt filiĳ ꝓphetaꝝ ad heliseuȝ:
Ecce locus in q̊ habitam⁹ corã te ãgu
stus ẽ nobis. Eam⁹ vſqȝ ad iordanẽ ⁊ tollãt
singuli de silua materias singulas: ut edifi-
cem⁹ nob̄ ibi locũ ad habitãdũ. Qui dixit:
Ite. Et ait vn⁹ ex illis: Ueni ḡ ⁊ tu cũ seruis
tuis. Rñdit: Ego ueniã. Et abiĳt cũ eis. Cũqȝ
venissẽt ad iordanẽ: cedebãt ligna. Accidit
ãt: ut cũ vn⁹ materiã succidisset caderet ferꝝ
securis i aquã. Exclamauitqȝ ille ⁊ ait: Heu
heu heu dñe mi: ⁊ hoc ipuȝ mutuo acceprã.
Dixit ãt hõ dei: Ubi cecidit? At ille mõstra-
uit ei locũ. Precidit ḡ lignũ: ⁊ misit illuc. na
tauitqȝ ferꝝ. Et ait: Tolle. Qui extẽdit ma
nũ: ⁊ tulit illud. Rex ãt syrie pugnabat ꝯtra
isrl̄: cõsiliũqȝ iniĳt cũ seruis suis dicẽs: In lo
co illo ⁊ illo ponam⁹ isidias. Misit itaqȝ uir
dei ad regẽ isrl̄ dicẽs: Caue ne trãseas i locũ
illũ: qȝ ibi syri in insidiĳs sunt. Misit itaqȝ
rex isrl̄ ad locũ quẽ dixerat ei uir dei ⁊ poc-
cupauit eũ: ⁊ obſuauit se ibi nõ semel neqȝ
bis. Cõturbatũqȝ ẽ cõ regis syrie ꝑ hac re: ⁊
ꝯuocatis ſuis suis ait: Quare non idicatis
mihi q̊s ꝓditor mei sit apud regẽ isrl̄? Dixit
qȝ vnus seruoꝝ eius: Neq̄q̄ dñe mi rex: sed
helise⁹ ꝓpheta q̇ ẽ i isrl̄ indicat regi isrl̄ õia
v̄ba q̄cũqȝ locut⁹ fueris i cõclaui tuo. Dixit
qȝ eis: Ite ⁊ videte vbi sit: ut mittã ⁊ capiaȝ
eũ. Annũciauerũt ei dicẽtes: Ecce i dothain.
Misit ḡ illuc eq̄s ⁊ currus ⁊ robur exercit⁹.
Qui cũ uenissent nocte: circundederũt ciui
tatẽ. Cõsurgẽs autẽ diluculo minister uiri
dei egressus ẽ: uiditqȝ exercitũ in circuitu ci
uitatis ⁊ equos ⁊ currus. Nũciauitqȝ ei di-
cẽs: Heu heu heu dñe mi q̇d faciemus? At
ille rñdit: Noli timere. Plures eni nobiscũ
sunt: q̄ cũ illis. Cũqȝ orasset helise⁹ ait: Dñe
aperi oculos pueri hui⁹ ut uideat. Et apuit
dñs oculos pueri: ⁊ uidit: qȝ ecce mõs plẽus
equoꝝ ⁊ curruũ igneoꝝ in circuitu helisei.
Hostes uero descenderunt ad eũ. Porro he
liseus orauit ad dñm dicens: Percute obse
cro gentẽ hãc cecitate. Percussitqȝ eos dñs
ne uiderent iuxta uerbũ helisei. Dixit autẽ
ad eos heliseus: Non est hec uia: neqȝ ista ẽ
ciuitas. Sequimini me: ⁊ ostendã uobis ui
rum quẽ queritis. Duxit ḡ eos in samariã.
Cũqȝ ingressi fuissent in samariã: dixit heli
seus: Dñe: aperi oculos istoꝝ ut uideant. A
peruitqȝ domin⁹ oculos eoruȝ: ⁊ uiderunt
se esse in medio samarie. Dixitqȝ rex isrl̄ ad
heliseũ: cũ uidisset eos: Nũq̇d percutiã eos
pat̊ mi? Et ille ait: Nõ ꝑcuties. Neqȝ. n. cepi
sti eos gladio ⁊ arcu tuo: ut ꝑcutias: Sȝ po
ne panẽ ⁊ aquã corã eis: ut comedãt ⁊ bibãt
⁊ uadãt ad dñm suũ. Appositaqȝ ẽ eis cibo
rũ magna p̄paratio. Et comedrũt ⁊ biberũt:
⁊ dimisit eos: abierũtqȝ ad dñm suũ. Et ul-
tra nõ uenerũt latrões syrie i t̄rã isrl̄. Factũ
ẽ aũt p⁹ hec ꝯgregauit benadab rex syrie uni
uersũ exercitũ: ⁊ ascẽdit ⁊ obsidebat sama-
riã. Factaqȝ ẽ fames magna i samaria: ⁊ tã
diu obsessa ẽ dõec uenũdaret caput asini oc
togita argẽteis: ⁊ q̄rta ꝑs cadi stercoris colũ
baꝝ q̇nqȝ argẽteis. Cũqȝ rex isrl̄ transiret ꝑ
muꝝ: mulier q̄dã exclamauit ad eũ dicens:
Salua me dñe mi rex. Qui ait: Non te sal
uet dñs. Unde te possum saluare? De area:
uel de torculari? Dixitqȝ ad eã rex: Quid ti
bi uis? Que rñdit: Mulier ista dixit mihi:
Da filiũ tuũ ut comedamus cũ hodie: ⁊ fili
um meũ comedem⁹ cras. Coxim⁹ ḡ filiũ me
um: ⁊ comedim⁹: dixiqȝ ei altã die: Da filiũ
tuũ: ut comedam⁹ eũ. Que abscõdit filium
suũ. Qḋ cũ audisset rex scidit uestimẽta sua:
⁊ transibat ꝑ muꝝ. Uiditqȝ õis pp̄lus cili-
ciũ q̊ uestit⁹ erat ad carnẽ intrinsecus. Et ait
rex: Hec mihi faciat de⁹: ⁊ hec addat: si stete
rit caput helisei filĳ saphat sup ipsũ hodie.
Helise⁹ ãt sedḃat i domo sua: ⁊ senes sedḃãt
cũ eo. Premisit itaqȝ uiꝝ: ⁊ añq̄ veniret nũ
cius: ille dixit ad senes: Nũq̇d scitis q̄ misit
filius homicide huc ut p̄cidat caput meuȝ?
Uidete ḡ: cũ uenerit nũcius: claudite hostiũ
⁊ nõ sinatis eũ itroire. Ecce. n. sonitus peduȝ
dñi eius p⁹ eũ ẽ. Adhuc illo loquẽte eis: ap-
paruit nũcius q̇ ueniebat ad eũ. Et ait: Ecce
tantuȝ maluȝ a domino est. Quid amplius
expectabo a domio?

¶ VII.

Dixit autẽ heliseus: Audite uerbũ dñi.
Hec dic dñs. In t̄pe hoc cras modius
simile vno statere erit: ⁊ duo modĳ hordei
statẽ vno i porta samarie. Rñdẽs vn⁹ ḋ du-
cibus sup cuius manũ rex icũbebat hõi dei
ait: Si dñs fecerit etiã cataractas i celo: nũ-
q̇d poterit ẽẽ qḋ loq̇ris? Qui ait: Uideb̄ oculis
tuis: ⁊ inde non comedes. Quattuor ḡ uiri
erãt lepsi iuxta itroitũ porte: q̇ dixerũt ad i
uicẽ: Quid hic ẽẽ uolum⁹ dõec moriamur?
Siue igredi uoluerim⁹ ciuitatẽ fame morie
mur: siue mãserim⁹ hic moriẽdũ nobis est.
Uenite ḡ ⁊ trãsfugiam⁹ ad castra syrie. Si
pepcerit nob̄ viuem⁹: si aũt occidẽ uoluerit

nihilomin⁹ moriemur. Surrexerūt ḡ vespi vt
venirēt ad castra syrie. Cūq; venissēt ad ꝑn
cipiū castroꝝ syrie: nullū ibiō reppererūt. Si
qdē dn̄s sonitū audiri fecerat i castrꝭ syrie cur
ruū ⁊ eqꝝ ⁊ exercit⁹ plurimi. Dixerūtq; ad
iuicē: Ecce mercede ꝯduxit aduersū nos rex
isrl̄ reges getheoꝝ ⁊ egyptioꝝ: ⁊ venerūt sup
nos. Surrexerūt ḡ ⁊ fugerūt i tenebris: ⁊ deli
q̄rūt tētoria sua ⁊ eq̄s ⁊ asinos i castris: fu-
gerūtq;: aīas tm̄ suas saluare cupiētes. Igr̄
cū veīssēt leꝓsi illi ad ꝑncipiū castroꝝ: igres
si sūt unū tab̄naculū: ⁊ comederūt ⁊ biberūt.
Tulerūtq; ide argētū ⁊ auꝝ ⁊ uestes: ⁊ abie
rūt ⁊ abscōderūt. Et rursū reuersi sūt ad a-
liud tab̄naculū: ⁊ inde silr̄ auferētes abscō-
derūt. Dixerūtq; ad iuicē: Nō recte facim⁹.
Hec eni dies boni nūcij ē. Si tacuerimus et
noluerim⁹ nūciare usq; mane: sceleris argue
mur. Uenite eam⁹ ⁊ nūciemus i aula regis.
Cūq; uenissent ad portā ciuitatꝭ: narrauerūt
eis dicētes: Iuim⁹ ad castra syrie ⁊ nullum
ibidē reppperimus hominē: nisi equos ⁊ asi
nos alligatos: ⁊ fixa tētoia. Ierūt ḡ portarij:
⁊ nūciauerūt i palatio regꝭ itrinsecus. Qui
surrexit nocte: ⁊ ait ad suos suos: Dico vo
bis q̄d fecerit nob̄ syri. Sciūt q̄a fame labo
ramus: ⁊ iccirco egressi sūt ō castrꝭ: ⁊ latitāt
i agris dicētes: Cū egressi fuerint de ciuitate
capiem⁹ eos viuos: ⁊ tūc ciuitatē igredi po-
terim⁹. Rn̄dit aūt unus seruoꝝ eius. Tolla
mus q̄nq; eq̄s q̄ remāserūt i urbe: q2 ipi tm̄
sūt i uniuersa multitudine isrl̄: alij. n. ꝯsūpti
sūt: ⁊ mittētes explorare poterim⁹. Adduxe
rūt ḡ duos eq̄s: misitq; rex in castra syrioꝝ
dicēs: Ite ⁊ uidete. Qui abierunt post eos
usq; ad iordanē. Ecce autē oīs uia plēa erat
uestibus ⁊ uasis: que ꝓiecerāt syri cū turba
rent. Reuersiq; nūcij idicauerūt regi. Et egres
sus pplus diripuit castra syrie: factusq; est
modi⁹ simile statere uno: ⁊ duo modij hōdi
statere uno: iuxta uerbum domini. Porro
rex ducem illū in cuius manu incuberat cō-
stituit ad portā: quē conculcauit turba in in
troitu porte ⁊ mortuus est: iuxta quod locu
tus fuerat uir dei qn̄ descenderat rex ad eū.
Factūq; est secundum sermonē uiri dei: quē
dixerat regi quando ait: duo modij hordei
statere uno erunt: ⁊ modi⁹ simile stater̄ uno:
hoc eodē tp̄e cras i porta samarie: quando
rn̄derat dux ille uiro dei ⁊ dixerat: etiam si
dn̄s fecerit cataractas in celo nūq̄d poterit
fieri qō loq̄ris? ⁊ dixit ei: uideb̄ oculis tuis
⁊ inde non comedes. Euenit ḡ ei sic̄ ꝑdictuz
erat: ⁊ conculcauit eum populus in porta ⁊
mortuus est.

C. VIII.

Heliseus autē locut⁹ ē ad mulierē: cu⁹
uiuē fecerat filiū dicens: Surge: uade
tu ⁊ dom⁹ tua: ⁊ ꝑegrinare ubicūq; reperis.
Uocabit. n. dn̄s famē: ⁊ ueīet sup t̄rā septē
ānis. Que surrexit ⁊ fecit iuxta uerbū hoīs
dei: ⁊ uadēs cū domo sua: peregrinata est i
terra philistijm dieb⁹ multis. Cūq; finiti es
sent āni septē: reuersa ē mulier de t̄ra phili-
stijm. Et igressa ē: ut interpellaret regē ꝓ do
mo sua ⁊ ꝓ agris suis. Rex āt loq̄bat̄ cū gie
zi puero uiri dei dicēs: Narra mihi oīa ma
gnalia q̄ fecit helise⁹. Cūq; ille narraret regi
quō mōtuū suscitasset: apparuit mlīer cu⁹
uiuificavat filiū clamans ad regē ꝓ domo
sua ⁊ ꝓ agrꝭ suis. Dixitq; giezi: Dn̄e mi rex
hec ē mulier: ⁊ hic ē fili⁹ ei⁹ quē suscitauit he
liseus. Et introgauit rex mulierē. Que nar
rauit ei v̄a ēe. Deditq; ei rex eunuchū unū
dicēs: Restitue ei oīa q̄ sua sūt: ⁊ uniuersos
reddit⁹ agroꝝ a die q̄ reliq̄t t̄rā usq; ad p̄ns.
Uenit q̄q; helise⁹ damascū: ⁊ benadab rex sy
rie egrotabat. Nūciauerūtq; ei dicētes: Ue
nit uir dei huc. Et ait rex ad açahel: Tolle
tecū munera ⁊ uade i occursū uiri dei: ⁊ ꝯsu
le dn̄m ꝑ eū dicēs: Si euadere potero de in-
firmitate mea hac? Iuit igr̄ açahel i occursū
ei⁹ hn̄s secū mūera ⁊ oīa bōa damasci onēa
q̄draginta cameloꝝ. Cūq; stetisset coraz eo
ait: Fili⁹ tu⁹ benadab rex syrie misit me ad te
dicēs: Si sanari potero de infirmitate mea
hac? Dixitq; ei helise⁹: Uadō dic ei: Sanabe
ris. Porro ostēdit mihi dn̄s: q̄a morte mo-
rietur. Stetitq; cū eo: ⁊ ꝯturbat⁹ ē usq; ad suf
fusionē uultus. Fleuitq; uir dei. Cui açahel
ait: Quare dn̄s me⁹ flet? At ille dixit: Quia
scio q̄ factur⁹ scis filijs isrl̄ mala. Ciuitates
eoꝝ munitas igne succēdes: ⁊ iuuenes eoꝝ
iterficies gladio: ⁊ paruulos eoꝝ elides: et
pregnantes diuides. Dixitq; açahel: Quid
eni sū su⁹ tu⁹ canis: vt faciā rē istaz magnaz?
Et ait helise⁹: Ostendit mihi dn̄s te regē sy
rie fore. Qui cū recessisset ab heliseo: venit
ad dn̄z suū. Qui ait ei: Quid t̄ dixit helise
us? At ille rn̄dit: Dixit mihi: recipies sanita
tē. Cūq; venisset dies altera: tulit stragulūz
⁊ infudit aquam: ⁊ expandit super faciem
ei⁹. Quo mortuo: regnauit açahel pro eo.
Anno quinto ioram filij achab regis israel

regnauit ioram fili⁹ io aphat rex iuda. Tri
gintaduoꝝ ānoꝝ erat cū regnare cepiſſet: ⁊
octo annis regnauit in irlm. Ambulauitqꝫ
in uijs regū iſrl': ſicut ambulauerat domus
achab. Filia .n. achab erat uxor ei⁹. Et fecit
qḋ malū ē i ꝯſpectu dñi. Noluit aūt dñs diſ
ꝑdere iudā ꝓpt̄ dauid ſeruū ſuū: ſicut ꝓmi
ſerat ei: ut daret illi lucernā ⁊ filijs ei⁹ cūctl
dieb⁹. In dieb⁹ ei⁹ receſſit edom ne eſſet ſub
iuda: ⁊ ꝯſtituit ſibi regē. Uenitqꝫ ioram ſeira
⁊ oīs exercit⁹ cū eo: Et ſurrexit nocte: ꝑcuſ
ſitqꝫ idumeos: q̄ eū circūdederāt ⁊ ꝑncipes
curruū. Popul⁹ aūt fugit i tabernacl'a ſua.
Receſſit ergo edom ne eēt ſub iuda uſqꝫ ad di
em hāc. Tūc receſſit ⁊ lobna i tp̄e illo. Reliq
āt ſmonū ioram ⁊ uniuerſa q̄ fecit: nōne hec
ſcripta ſūt i libro ṽboꝝ dieꝝ regū iuda? Et
dormiuit ioram cū p̄rib⁹ ſuis: ſepultuſqꝫ eſt
cū eis i ciuitate dauid: ⁊ regnauit ochozias
filius ei⁹ ꝓ eo. Anno duodecimo ioram filij
achab reg' iſrl': regnauit ochozias fili⁹ iorā
reg' iude. Uigitiduoꝝ ānoꝝ erat ochozias
cū regnare cepiſſet: ⁊ vno āno regnauit in
irlm. Nomē mr̄is ei⁹ atalia filia amri regis
iſrl': ⁊ ābulauit i vijs domus achab: ⁊ fecit
qḋ malū ē corā dño ſicut dom⁹ achab. Ge
ner .n. dom⁹ achab fuit. Abijt q̄qꝫ cū ioram
filio achab ad ꝓliādū ꝯtra azahel regē ſyrie
i ramoht galaad: ⁊ vulnerauerūt ſyri iorā.
Qui reuerſus ē ut curaret i ieſrahel: qr vul
nerauerunt eum ſyri in ramoth preliantē
contra azahel regem ſyrie. Porro ochozias
filius ioram rex iuda deſcendit inuiſere io
ram filium achab in ieſrahel: quia egrota
bat ibi.

C. IX.

Heliſe⁹ aūt ꝓphetes uocauit vnum de
filijs ꝓphetaꝝ: ⁊ ait illi. Accinge lum
bos tuos: ⁊ tolle lenticulam olei hanc i ma
nu tua: ⁊ vade in ramoth galaad. Cūqꝫ ue
neris illuc uidebis iehu filiū ioſaphat filij
namſi. Et igreſſus ſuſcitabis eum ḋ medio
fratrū ſuoꝝ: ⁊ itroduces i iteri⁹ cubiculum:
tenenſqꝫ lēticulam olei fūdes ſr̄ caput ei⁹: ⁊
dices: Hec dic̄ dñs: Unxi te regem ſup iſrl'.
Aperieſqꝫ hoſtiū ⁊ fugies: ⁊ n̄ ibi ſubſiſtes.
Abijt ergo adoleſcēs puer prophete in ra
moth galaad: ⁊ igreſſus ē illuc. Ecce āt pri
cipes exercit⁹ ſedebāt: Et ait: Uerbū mihi
ad te o ꝑnceps. Dixitqꝫ iehu: Ad quē ex oi
b⁹ nob? At ille dixit: Ad te o ꝑnceps. Et ſur
rexit: ⁊ igreſſus ē cubiculū. At ille fudit ole
ū ſr̄ caput eius. Et ait: Hec dic̄ dñs de⁹ iſrl'.
Unxi te regē ſup ppl'm dñi: ⁊ ꝑcuties domū
achab dñi tui. Et ulciſcar ſāguinē ſeruorum
meoꝝ ꝓphetaꝝ ⁊ ſāguinē oium ſuoꝝ dñi ḋ
manu iezabel: ꝑdāqꝫ oēm domū achab. Et int
ficiā ḋ domo achab mīgētē ad pietē: ⁊ clau
ſū ⁊ nouiſſimū i iſrl' ⁊ dabo domū achab ſi
cut domū hieroboā filij nabath: ⁊ ſicut do
mū baaſa filij achia. Jezabel q̄qꝫ comedent
canes i agro ieſrahel: nec erit q̄ ſepeliat eā.
Aperuitqꝫ hoſtiū ⁊ fugit. Jehu āt igreſſus
ē ad ſuos dñi ſui. Qui dixerūt ei: Recte ne
ſunt oīa? Quid uenit iſan⁹ iſte ad te? Qui
ait eis: Noſtis hoiem: ⁊ q̄d locut⁹ ſit? At illi
rñderūt. Falſū ē ſꝫ mag' narra nob'. Qui ait
eis: Hec ⁊ hec locut⁹ ē mihi. Et ait: Hec dic̄
dñs: Unxi te regē ſup iſrl'. Feſtinauerūt itaqꝫ
⁊ unuſq̄ſqꝫ tollēs palliū ſuū poſuerūt ſub pe
dib⁹ ei⁹ i ſilitudinē tribunal': ⁊ cecinerūt tu
ba atqꝫ dixerūt: Regnabit iehu. Cōiurauit er
go iehu fili⁹ ioſaphat filij namſi ꝯtra iorā.
Porro iorā obſederat ramoth galaad: ipſe
⁊ oīs iſrl' ꝯtra azahel regē ſyrie: ⁊ reuerſus
fuerat ut curaret i ieſrahel ꝓpt̄ uulnera: qr
ꝑcuſſerāt eū ſyri ꝓliātē ꝯtra azahel regē ſy
rie. Dixitqꝫ iehu: Si placet uob' nemo egre
diat ꝓfug⁹ de ciuitate: ne uadat ⁊ nūciet i ie
ſrahel. Et aſcēdit: ⁊ ꝓfect⁹ ē i ieſrahel. Jorā
.n. egrotabat ibi: ⁊ ochozias rex iuda deſcē
derat ad uiſitādū ioram. Igit̄ ſpeculator q̄
ſtabat ſup turrī ieſrahel: uidit globū iehu
veniētis. Et ait: Uideo ego globū. Dixitqꝫ
iorā: Tolle currū ⁊ mitte i occurſū eoꝝ: ⁊ di
cat uadēs: Recte ne ſr̄t oia? Abijt ergo q̄ a
ſcēderat currū i occurſū ei⁹: et ait: Hec dic̄
rex: Pacata ſūt oīa? Dixitqꝫ iehu: Quid t̄
⁊ paci? Trāſi ⁊ ſeq̄re me. Nunciauit q̄qꝫ ſpe
culator dicēs: Uenit nūci⁹ ad eos: ⁊ nō reu
tit̄. Miſit etiā currum equoꝝ ſecūdū: uenit
qꝫ ad eos: ⁊ ait: Hec dicit rex: Nunq̄d pax
ē? Et ait iehu: Quid tibi ⁊ paci? Trāſi ⁊ ſe
q̄re me. Nūciauit aūt ſpeculator dicēs: Ue
nit uſqꝫ ad eos: ⁊ nō reūtit̄. Eſt aūt iceſſus
quaſi iceſſus iehu filij namſi. Preceps eni
gradit̄. Et ait ioram: Jūgite currū. Jūxerūt
qꝫ currum ei⁹. Et egreſſus ē iorā rex iſrl' ⁊
ochozias rex iuda: ſinguli in currib⁹ ſuis.
Egreſſiqꝫ ſūt i occurſū iehu ⁊ iuenerūt eum
in agro naboth ieſraelite. Cumqꝫ uidiſſet
iorā iehu: dixit: Pax eſt iehu? At ille reſpō
dit: Que pax? Adhuc fornicatiōes iezabel
matris tue: ⁊ ueneficia eius multa uigent.
Cōuertit aūt ioram manū ſuā ⁊ fugiēs ait

ad ochoziam: Insidie ochozia. Põro iehu tetēdit arcũ manu: ⁊ pcussit iorã int̄ scapu-
las: ⁊ egressa ē sagitta p cor eiꝰ: statimqꝫ cor-
ruit i curru suo. Dixitqꝫ iehu ad badacher
ducē: Tolle pijce eũ i agro naboth iesrahe-
lite. Memini. n. qñ ego ⁊ tu sedētes i curru
seq̄bamur achab prēz huiꝰ: q̄ dñs onꝰ hoc
leuauerit sup eũ dicēs: Si nõ p sãguine na-
both ⁊ p sãguie filioꝝ eius quem uidi heri
ait dñs: reddã tibi i agro isto dic̄ dñs. Nũc
ergo tolle ⁊ pijce eũ i agro iuxta verbũ dñi.
Ochozias aũt rex iuda uidēs hoc fugit p
uiã domꝰ horti: psecutꝰqꝫ ē eũ iehu: ⁊ ait: E-
tiã hũc pcutite i cũru suo. Et pcusserũt eũ i a
scēsu gaber q̄ ē iuxta ieblaã. Qui fugit in
mageddo ⁊ mortuꝰ ē ibi. Et iposuerũt eũ ſui
eiꝰ sr̄ cũrũ suũ ⁊ tulerũt i irl'm: sepelieruntqꝫ i sepl'-
chro cũ prīb' suis in ciuitate dauid. Anno
undecio iorã filij achab reg̃ isrl' regnauit o
chozias sr̄ iudã: vēitqꝫ iehu i iesrahel. Por
ro iezabel itroitu eius audito depinxit ocu
los suos stibio ⁊ ornauit caput suũ: ⁊ respe
xit p fenestrã: igredientē iehu p portã: ⁊ ait:
Nũq̄d pax pōt eē zamri: q̄ iterfecit dñm su
uz? Leuauitqꝫ iehu faciē suã ad fenestraz et
ait: Que ē ista? Et iclinauerũt se ad eũ duo
uel tres eunuchi: ⁊ dixerũt: Hec ē illa iezabel.
At ille dixit eis: Precipitate eã deorsũ. Et
pcipitauerũt eã. Aspsusqꝫ ē sanguine paries
⁊ eq̄z ungule conculcauerunt eã. Cũqꝫ intro
gressus eēt: ut comederēt biberetqꝫ ait: Ite et
uidete maledictã illã ⁊ sepelite eã: q2 filia re
gis ē. Cũqꝫ issēt ut sepelirent eã: nõ inuene-
rũt nisi caluariã ⁊ pedes ⁊ sũmas manus.
Reuersiqꝫ nũciauerũt ei: Et ait iehu. Sermo
dñi ē: quē locutꝰ ē p ſuũ suũ heliã thesbitē
dicēs: In agro iesrahel comedēt canes car-
nes iezabel. Et erũt carnes iezabel sicut ster
cus sup faciē t̄re i agro iesrahel: ita ut p̄ter-
eũtes dicãt: Heccine ē illa iezabel. C. X.

ERant autem achab septuagita filij i samaria. Scripsit ergo iehu litt̄as: ⁊
misit in samariam ad optimates ciuitatis
⁊ ad maiores natu ⁊ ad nutricios achab di
cens: Statim ut acceperitis litteras has q̄
habetis filios domini uestri ⁊ cũrus ⁊ eq̄s
⁊ ciuitates firmas ⁊ arma: eligite meliorez
⁊ eum q̄ uobꝫ placuerit de filijs dñi uestri:
⁊ eũ ponite sup soliũ patris sui: ⁊ pugnate
pro domo domini uestri. Timuerũt illi ue
hementer: ⁊ dixerunt: Ecce duo reges non
potuerũt stare corã eo: ⁊ quõ nos ualebimꝰ
resistē? Miserũt ergo p̄positi domꝰ ⁊ p̄fecti
ciuitatꝭ ⁊ maiores natu ⁊ nutricij ad iehu di-
cētes: Serui tui sumꝰ: q̄cũqꝫ iusseris. faciēzꝰ:
nec cōstituemus nobꝫ regē. Quecũqꝫ tibi pla
cēt fac. Rescripsit aũt eis l'r̄as secũdo dicēs:
Si mei estis ⁊ obeditꝭ mihi: tollite capita fi
lioꝝ dñi uř̄i: ⁊ uenite ad me hac eadē hora
cras i iesrahel. Porro filij regis septuagita
uiri apud optimates ciuitatꝭ nutriebãtur.
Cũqꝫ uenissēt l'r̄e ad eos: tulerũt filios reg̃
⁊ occiderũt septuagita uiros: ⁊ posuerũt ca-
pita eoꝝ in cophinis ⁊ miserũt ad eũ in iesra
hel. Uenit aũt nunciꝰ ad eũ: ⁊ idicauit ei di
cēs: Attulerũt capita filioꝝ r̄gis. Qui r̄ñdit:
Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitũ
porte usqꝫ mane. Cũqꝫ diluxisset: egressus
ē ⁊ stãs dixit ad oēz ppl'z. Iusti estꝭ: Si ego
cōiuraui cōtra dñz meũ ⁊ iteceri eũ: q̄s pcussit
oēs hos? Uidete ergo nũc qm̄ ñ cecidit d̄ s
moib' dñi i t̄rã q̄s locutꝰ ē dñs sup domuz
achab: ⁊ dñs fecit q̄d locutꝰ est i manu ſui
sui helie. Percussit igr̄ iehu oēs q̄ reliq̄ erãt
de domo achab i iesrahel: ⁊ uniuersos opti
mates eiꝰ ⁊ notos ⁊ sacerdotes: donec ñ re-
manerēt ex eo reliq̄e. Et surrexit: ⁊ uenit in
samariã. Cũqꝫ ueīsset ad cameraz pastoꝝ i
uia: īuenit f̄res ochozie regis iuda: dixitqꝫ
ad eos. Quinam estis uos? Qui r̄ñderũt:
F̄res ochozie regis sumꝰ: ⁊ descēdimꝰ ad sa-
lutandos filios reg̃ ⁊ filios regie. Qui ait
Cōprehēdite eos uiuos. Quos cũ cōphen
dissēt uiuos: iugulauerũt eos i cist̄na iuxta
camerã q̄dragitaduos uiros: ⁊ nõ reliq̄t ex
eis quēq̄. Cũqꝫ abisset inde: īuenit ionadab
filiũ rechab in occũsũ sibi: ⁊ bñdixit ei. Et
ait iehu ad eũ: Nũq̄d ē cor tuũ rectũ cũ cor
de meo sicut cor meũ cũ corde tuo? Et ait
ionadab: Est. Si ē iq̄t: da mihi manũ tuã.
Qui dedit ei manũ suã. At ille leuauit eũ
ad se i cũrũ: dixitqꝫ ad eũ: Ueni mecũ: ⁊ uid̄
zelũ meũ p dño. Et ipositũ i curru suo du
xit i samariã. Et pcussit oēs q̄ reliq̄ fuerãt
de achab i samaria usqꝫ ad unũ: iuxta uer
bũ dñi q̄d locutꝰ ē p heliã. Cōgregauit er-
go iehu oēm ppl'm: ⁊ dixit ad eos. Achab
coluit baal parum: ego autē colam eũ am-
plius. Nũc igitur oēs pphetas baal ⁊ uni
uersos seruos eius ⁊ cũctos sacerdotes ip
siꝰ uocate ad me. Nullꝰ sit q̄ nõ ueniat. Sa
crificium eniz grande ē mihi baal. Quicũ-
qꝫ defuerit non uiuet. Põro iehu faciebat
hoc īsidiose: ut disperderet cultores baal.

Et dixit: Sc̄ificate diē solēnē baal. Uoca
uitq; ⁊ misit i uniuersos t̄mios isrl̄: ⁊ uene
rūt cūcti s̄ui baal. Nō fuit residu⁹ ne vnus
q̄dē: q̄ nō ueniret. Et igressi sūt tēplū baal.
Et repleta ē dom⁹ baal: a sūmo usq; ad sū
mū. Dixitq; his q̄ p̄erāt sup uestes: Profer
te uestimēta uniuersis s̄uis baal. Et ꝓtule
rūt eis uestes. Ingressusq; iehu ⁊ ionadab
fili⁹ rechab tēpluz baal: ait cultorib⁹ baal:
Perq̄rite ⁊ uidete: ne q̄s forte uobiscuz sit
de s̄uis dn̄i: sz ut sint s̄ui baal soli. Ingressi
s̄t igitur: ut facerēt uictimas ⁊ holocausta.
Iehu aūt p̄pauerat sibi foris octogīta uiros
⁊ dixerat eis: Quicūq; fugerit d̄ hoīb⁹ his
q̄s ego adduxero i man⁹ u̅ras: aīa ei⁹ erit ꝓ
aīa illi⁹. Factū ē aūt cū ꝯpletū eēt holocau
stū: p̄cepit iehu militib⁹ ⁊ ducib⁹ suis: In
gredimi ⁊ ꝑcutite eos. Null⁹ euadat. Per
cusserūtq; eos i ore gladij: ⁊ piecēt milites
⁊ duces. Et ierūt i ciuitatē tēpli baal ⁊ ꝓtu
lerūt statuā de phano baal: ⁊ cōbusserūt ⁊ ꝯ
minuerūt eā. Destruxerūt quoq; edem baal.
⁊ fecerūt ꝓ ea latrinas usq; i diē hāc. Dele
uit itaq; iehu baal de isrl̄: uerūtn̄ a peccatl̄
hieroboam filij nabath q̄ peccare fecit isrl̄:
n̄ recessit: nec dereliq̄t uitulos aureos q̄ erāt
in bethel ⁊ in dan. Dixit autē dn̄s ad iehu:
Quia studiose egisti qd̄ rectū erat ⁊ place
bat i oculis meis: ⁊ oīa q̄ erant i corde meo
fecisti ꝯtra domū achab: filij tui usq; ad q̄r
tā generatōez sedebūt s̄z thronū isrl̄. Porro
iehu nō custodiuit ut ambularet i lege dn̄i
dei isrl̄ i toto corde suo. Nō .n. recessit a pec
catis hieroboam: q̄ peccare fecerat isrl̄. In
dieb⁹ ill̄ cepit dn̄s tedē sup isrl̄. Percussitq;
eos azahel i vniu̅sis finibus isrl̄: a iordane
ꝯtra oriētalē plagā ōez t̄rā galaad ⁊ gad et
ruben ⁊ manasse ab aroer q̄ ē sup torrentē
arnon ⁊ galaad ⁊ basan. Reliqua āt v̄borū
iehu ⁊ uniuersa q̄ fecit ⁊ fortitudo ei⁹: nōne
hec scripta sunt in libro uerborū dieruz re
gum israel: Et dormiuit iehu cū patribus
suis: sepelieruntq; euz in samaria: ⁊ regna
uit ioacham filius pro eo. Dies autem q̄s
regnauit iehu super israel uiginti ⁊ octo an
ni sunt in samaria.

¶ .XI.

Atalia uero mater ochozie uidēs mō
tuū filiū suū: surrexit ⁊ īt̄fecit ōe sem
regiū. Tollēs aūt iosaba filia regis ioram:
soror ochozie ioas filiū ochozie furata est
eum de medio filiorum regis q̄ int̄ficieban
tur: ⁊ nutricem ei⁹ d̄ triclinio: ⁊ abscōdit eū
a facie atalie ut nō iterficeret: eratq; cuz ea
sex annis claz i domo dn̄i. Porro atalia re
gnauit sup terrā septē ānis. Anno āt septio
misit ioiada ⁊ assumēs cēturiōes ⁊ milites
itroduxit ad se i tēplū dn̄i: pepigitq; cū eis
fedus. Et adiurās eos i domo dn̄i ostendit
eis filiū regis: ⁊ p̄cepit ill̄ dicēs: Iste ē s̄mo
quem facere debetis. Tertia ps uīz itroeat
sabbato: ⁊ obseruet excubias dom⁹ regis.
Tertia autē ps sit ad portā seyr: ⁊ t̄cia ps sit
ad portā q̄ ē p⁹ habitaculū scutarioꝝ: ⁊ cu
stodiet excubias dom⁹ messa. Due v̄o ꝑtes
e uob̄ ōnes egrediētes sabbato custodiant
excubias dom⁹ dn̄i circa regē: ⁊ uallabitis
eū h̄ntes arma i manib⁹ v̄ris. Siq̄s aūt in
gressus fuerit septū tēpli: int̄ficiat. Eritisq;
cū rege itroeūte ⁊ egrediēte. Et fecerūt cen
turiōes iuxta oia q̄ p̄cepat eis ioiada sacer
dos. Et assumētes singl̄i uiros suos q̄ igre
diebāt sabbatū cū his q̄ egrediebāt e sabba
to uenerūt ad ioiadā sacerdotē. Qui d̄dit
eis hastas ⁊ arma regis dauid: q̄ erāt i do
mo dn̄i. Et steterūt singl̄i h̄ntes arma i ma
nu sua a ꝑte tēpli dextra usq; ad ꝑtē sinistrā
altaris ⁊ edis circū regē. Produxitq; filiū
regl̄: ⁊ posuit sup eū diadema ⁊ testimoniū
fecerūtq; eum regē ⁊ unxerūt: ⁊ plaudētes
mān dixerūt: Uiuat rex. Audiuit āt atalia
uocē ppl̄i currētis: ⁊ igressa ad turbas i tē
pluz dn̄i: uidit regē stantē s̄z tribunal iuxta
morē: ⁊ cātores ⁊ turbas ꝓpe eū ōemq; po
pulū t̄re letātē ⁊ canētē tubis: ⁊ scidit uesti
mēta sua clamauitq;: Cōiuratio ꝯiuratio.
Precepit aūt ioiada cēturiōib⁹ q̄ erāt sup
exercitū: ⁊ ait eis: Educite eā extra septa tē
pli ⁊ q̄cūq; eā secut⁹ fuerit: feriat gladio. Di
xerat .n. sacerdos n̄ occidat i tēplo dn̄i. Im
posuerūtq; ei manus ⁊ ipegerūt eā ꝑ uiā in
troit⁹ eq̄ꝝ iuxta palatiū: ⁊ it̄fecta ē ibi. Pe
pigit ergo ioiada fedus iter deū ⁊ regē ⁊ it̄
ppl̄m: ut esset pplus dn̄i: ⁊ iter regē ⁊ ppl̄z.
Ingressusq; ē ōis pplus terre templū baal
⁊ destruxerūt aras ei⁹: ⁊ imagines ꝯtriuerūt
ualide: mathan quoq; sacerdotē baal occi
derunt coraz altari. Et posuit sacerdos cu
stodias i domo domini: tulitq; centuriōes
⁊ cerethi ⁊ pheleti legiones ⁊ ōem populuz
terre: deduxerūtq; regem de domo dn̄i. Et
uenerunt ꝑ uiā porte scutarioꝝ i palatiuz:
⁊ sedit super thronum regum. Letatusq; ē
omnis populus terre: ⁊ ciuitas cōquieuit.
Atalia autē occisa est gladio in domo regl̄:

septemqꝫ annis erat ioas: cum regnare cepisset.

.XII.

Anno septio iehu regnauit. Joas quadraginta annis regnauit in ierłm: nomen matris eius sebia de bersabee. Fecitqꝫ ioas rectũ corã dño cũcti dieb⁹ quib⁹ docuit eũ ioiada sacerdos: verũtñ excelsa nõ abstulit. Adhuc. n. ppłs imolabat ⁊ adolebat i excelsis icẽsũ. Dixitqꝫ ioas ad sacerdotes: Oẽm pecuniã scoꝝ q̃ illata fuerit i tẽplum dñi a p̃teũtibus q̃ offert̃ p p̃cio aie ⁊ quã sponte ⁊ arbitrio cordis sui inferũt i tẽplũ dñi: accipiãt illã sacerdotes iuxta ordinem suũ: ⁊ instaurẽt sartatecta dom⁹ siqd necessariũ uiderit istauratiõe. Igr̃ usqꝫ ad uicesimũtertiũ ãnuꝫ reg̃ ñ istauraueꝛt sacerdotes sartatecta tẽpli. Uocauitqꝫ rex ioas ioiadã pontificẽ ⁊ sacerdotes dicẽs eis: Quarꝫ sartatecta nõ instaurat̃ tẽpli? Nolite ergo amplius accipẽ pecuniã iuxta ordinẽ uřm: sꝫ ad istauratõeꝫ tẽpli reddite eã. Prohibitiqꝫ sũt sacerdotes ultra accipe pecuniã a ppło: ⁊ instaurate sartatecta domus. Et tulit ioiada põtifex gazophilatiũ unũ: apuitqꝫ foramẽ desup: ⁊ posuit illud iuxta altare ad dexterã igrediẽtiũ domũ dñi: mittebãtqꝫ i eo sacerdotes q̃ custodiebãt hostia: oẽꝫ pecuniã q̃ deferebat̃ ad tẽplũ dñi. Cũqꝫ uidẽnt nimiaꝫ pecuniã eẽ i gazophilatio: ascẽdebat scriba regis ⁊ põtifex: effũdebantqꝫ ⁊ numerabãt pecuniã q̃ inueniebat̃ i domo dñi: ⁊ dabãt eã iuxta numeꝝ atqꝫ mẽsurã i manu eorũ q̃ p̃erãt cemẽtarijs dom⁹ dñi. Qui ipẽdebant eã i fabris lignoꝝ ⁊ i cemẽtarijs his q̃ opabãtur in domo dñi: ⁊ sartatecta faciebãt: ⁊ i his q̃ cedbãt saxa: ⁊ ut emerãt ligna ⁊ lapides q̃ excidebãt: ita ut iplerent̃ istauratio dom⁹ dñi i uniuersis q̃ idigebant expensa ad muniendam domum. Ueruntamen non fiebant ex eadẽ pecunia hydrie templi dñi ⁊ fuscinule ⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ oẽ uas aureũ ⁊ argenteum: de pecunia q̃ inferebat̃ i templum domini. His. n. q̃ faciebãt opus dabat̃: ut istauraret̃ tẽplũ dñi. Et nõ fiebat ratio his hominibus q̃ accipiebant pecuniam: ut distribuerent eã artificibus: sed in fide tractabãt eã. Pecuniã vo p delicto et pecuniã p pccĩs non inferebãt i tẽplũ dñi: quia sacerdotũ erat. Tunc ascendit azabel rex syrie ⁊ pugnabat ꝯtra geth: cepitqꝫ eã. Et direxit faciẽ suã ut ascẽdẽt i ierłm. Quãobreꝫ tulit ioas rex iuda oĩa sanctificata q̃ ꝯsecravat iosaphat ⁊ iorã ⁊ ochozias p̃res ei⁹ reges iuda: ⁊ q̃ ipe obtulerat: ⁊ uniuersũ argentum qđ inueniri potuit i thesaur̃ tẽpli dñi ⁊ i palatio reg̃: misitqꝫ azabeli regi syrie: ⁊ recessit ab ierłꝫ. Reliq̃ ãt ſmonũ ioas ⁊ uniuersa q̃ fecit: nnẽ hec scripta sũt i libro vboꝝ dieꝝ regũ iuda? Surrexerũt aũt ſui eius ⁊ ꝯiurauerũt int̃ se: pcusserũtqꝫ ioas i domo mello in descẽsu sela. Josachar nãqꝫ fili⁹ semath ⁊ iozabat filius somer serui ei⁹ pcusserũt eũ: ⁊ mortu⁹ est. Et sepelierũt euꝫ cũ p̃rib⁹ suis i ciuitate dauid: regnauitqꝫ amasias filius eius p eo.

.XIII.

Anno uicesimotertio ioas filij ochozie reg̃ iude: regnauit ioacham filius iehu super isrł i samaria decẽ ⁊ septẽ ãnis: et fecit malũ corã dño. Secutusqꝫ est peccata hieroboam filij nabath q̃ peccare fecit isrł: ⁊ nõ ꝺclinauit ab eis. Iratusqꝫ ẽ furor dñi ꝯtra isrł: ⁊ tradidit eos i manu azabel reg̃ syrie ⁊ i manu benadab filij azabel cũctis dieb⁹. Depcat⁹ ẽ ãt ioachã faciẽ dñi: ⁊ audiuit eũ dñs. Uidit. n. ãgustiã isrł: qꝛ attriuerat eos rex syrie. Et dedit dñs saluatorem isrł: ⁊ liberat⁹ ẽ de manu reg̃ syrie: habitarũtqꝫ filij isrł i tabnacul̃ suis: sicut heri et nudiusť⁹. Uerũtñ non recesserunt a pccĩs dom⁹ hieroboã q̃ peccare fecit isrł: sꝫ i ipis ãbulaueꝛt. Siqdẽ ⁊ luc⁹ pmãsit i samaria ⁊ ñ sũt dẽlicti ioachã de ppło nisi q̃nq̃ginta eq̃tes ⁊ decẽ curr⁹ ⁊ decẽmilia peditũ. Interfecerat. n. eos rex syrie: ⁊ redegerat q̃si puluerẽ i tritura aree. Reliq̃ aũt ſmonum ioacham ⁊ uniuersa q̃ fecit ⁊ fortitudo ei⁹ ñne hec scripta sũt i libro ſmonũ dieꝝ regũ isrł? Dormiuitqꝫ ioachã cũ p̃rib⁹ suis: ⁊ sepelierũt eũ i samaria: regnauitqꝫ ioas filius ei⁹ p eo. Anno tricesimoseptio ioas r̃gis iuda regnauit ioas filius ioachã super isrł in samaria sexdeciꝫ ãnis: ⁊ fecit qđ malũ ẽ i conspectu dñi. Non declinauit ab oĩb⁹ peccat̃ hieroboã filij nabath q̃ peccare fecit israel: sed in ipsis ambulauit. Reliqua aũt sermonum ioas ⁊ uniuersa q̃ fecit: ⁊ fortitudo ei⁹ quõ pugnauerit ꝯtra amasiam regeꝫ iuda nõne hec scripta sũt in libro sermonũ dieꝝ regũ isrł? Et dormiuit ioas cũ patrib⁹ suis. hieroboã ãt sedit sup soliũ ei⁹. Porro ioas sepult⁹ ẽ i samaria cũ regib⁹ isrł. Heliseus autẽ egrotabat infirmitate qua ⁊ mortuus est. Descẽditqꝫ ad eum ioas rex israel: ⁊ flebat coram eo: dicebatqꝫ pater mi pater mi

curr⁹ isrl' ⁊ auriga ei⁹. Et ait illi helise⁹: Affer arcū ⁊ sagittas. Cūq; attulisset ad eum arcū ⁊ sagittas: dixit ad regē isrl': Pone manū tuā sr̄ arcū. Et cū posuissʒ ille manū suā: supposuit heliseus man⁹ suas manib⁹ reg: ⁊ ait: Aperi fenestrā orietalē. Cūq; aperuisset: dixit heliseus: Jace sagittā. Et iecit. Et ait helise⁹: Sagitta saluti dn̄i ⁊ sagitta saluti ꝯtra syriā. Percutiesq; syriā i aphec donec ꝯsumas eā. Et ait: Tolle sagittas. Qui cū tulisset: rūsū dixit ei: Percute iaclo t̄rā. Et cū ꝑcussisset trib⁹ uicib⁹ ⁊ stetisset: irat⁹ ē uir dei ꝯtra eū: ⁊ ait: Si percussisses qn̄qes aut sexies siue septies: ꝑcussisses syriā usq; ad ꝯsumatiōeʒ. Nūc aūt trib⁹ uicib⁹ ꝑcuties eā. Mortu⁹ ē ergo helise⁹: ⁊ sepelierūt eūʒ. Latrūcli aūt de moab uenerūt i t̄rā i ipo āno. Quidā aūt sepeliētes hoīeʒ uiderūt latrūculos: ⁊ ꝓiecerūt cadauer i sepulchro helisei. Qd̄ cū tetigissʒ ossa helisei: r̄uixit hō: ⁊ stetit sup pedes suos. Igr̄ azahel rex syrie afflixit isrl' cūctis dieb⁹ ioachā. Et misert⁹ ē dn̄s eoꝝ: ⁊ reuersus ē ad eos ꝓpt̄ pactuʒ suū qd̄ hēbat cum abraā ⁊ isaac ⁊ iacob: ⁊ noluit dispdē eos neq; ꝓiicē pēit⁹ usʒ i pn̄s tp̄s. Mortu⁹ ē aūt azahel rex syrie: ⁊ r̄gnauit benadab fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Porro ioas fili⁹ ioachā tulit urbes de manu benadab filij azahel q̄s tulerat d̄ māu ioachā p̄ris sui iure plij. Trib⁹ uicib⁹ ꝑcussit eū ioas: ⁊ reddidit ciuitates isrl'.

Ⅽ.XIIII.

In āno secūdo filij ioachā reg̃ isrl' regnauit amasias filius ioas reg̃ iuda. Uigintiqnq; ānoꝝ erat cū regnare cepissʒ: uigiti autē ⁊ nouē ānis regnauit in irlʒ. Nomen m̄ris ei⁹ ioaden d̄ irl'm. Et fecit rectuʒ corā dn̄o: uerūtn̄ nō ut dauid p̄r ei⁹. Juxta oia q̄ fecit ioas p̄r suus fecit: nisi hoc tm̄ qd̄ excelsa nō abstulit. Adhuc.n. pplus adolebat ⁊ imolabat incēsū i excelsis. Cūq; obtinuissʒ regnū: ꝑcussit seruos suos q̄ i'fecerāt regē p̄rem suū: filios aūt eoꝝ q̄ occiderāt n̄ occidit: iuxta qd̄ scriptū ē i libro legis moysi sicut p̄cepit dn̄s dicēs: Nō moriēt p̄res ꝓ filijs neq; filij ꝓ p̄ribus: sʒ unusq̄sq; in pc̄co suo moriēt. Ipse ꝑcussit edom i ualle salīaꝝ decēmilia: ⁊ apprehēdit petrā i p̄lio: uocauitq; nom̄ ei⁹ iezechel usq; i p̄ntē diē. Tūc misit amasias nūcios ad ioas filiū ioachā filij iehu reg̃ isrl' dicēs: Ueī ⁊ uideam⁹ nos. Remisitq; ioas rex israel ad amasiam regē iuda dicēs: Carduus libani misit ad cedrū q̄ est in libano dicēs: Da filiam tuā filio meo uxorem. Trāsierūtq; bestie salt⁹ q̄ sūt in libano ⁊ ꝯculcauerūt carduū. Percutiēs inualuisti sup edom: ⁊ subleuauit te cor tuū. Cōtētus esto gl'a ⁊ sede i domo tua. Quare ꝓuocas malū: ut cadas tu ⁊ iudas tecū? Et non acq̄euit amasias. Ascenditq; ioas rex isrl': ⁊ uiderunt se ipse ⁊ amasias rex iuda i bethsames oppido iude. Percussusq; ē iuda corā isrl': ⁊ fugerūt unusq̄sq; i tabernacula sua. Amasiā v̄o regē iuda filiū ioas filij ochozie cepit ioas rex isrl' in bethsames: ⁊ adduxit eum in irl'm. Et iterrupit murū irl'm a porta ephraim usq; ad portā angl'i q̄drigētis cubitis. Tulitq; ōe auꝝ ⁊ arg̃ntū ⁊ uniuersa uasa q̄ iuenta sūt i domo dn̄i ⁊ i thesauri reg̃ ⁊ obsides: ⁊ reuersus ē i samariā. Reliqua āt uerboꝝ ioas q̄ fecit ⁊ fortitudo ei⁹ qua pugnauit ꝯtra amasiā regē iuda: nonne hec scripta sūt i libro s̄monū dierū regū isrl'? Dormiuitq; ioas cū p̄ribus suis ⁊ sepultus ē i samaria cū r̄gibus isrl' ⁊ regnauit hieroboā fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Uixit aūt amasias fili⁹ ioas rex iuda. postq̄ mortuus ē ioas filius ioachā reg̃ isrl' uigintiqnq; ānis. Reliq̄ aūt s̄monū amasie n̄ne hec scripta sunt i libro s̄monū dierū regū iuda? Factaq; ē ꝯtra eū coniuratio i irl'm. at ille fugit in lachis: miserūtq; p⁹ eū lachis ⁊ i'fecerūt eū ibi: ⁊ asportauerūt i eq̄s: sepultusq; ē in irl'm cū p̄ribus suis i ciuitate dauid. Tulit aūt uniūsus pp'ls iude azariam ānos natū sexdecim ⁊ constituerūt eū regem ꝓ p̄re ei⁹ amasia. Ipe edificauit abilam: ⁊ r̄stituit eā iude postq̄ dōmiuit rex cū p̄ribus suis. Anno quintodecimo amasie filij ioas regis iuda regnauit hieroboam filius ioas reg̃ israel in samaria q̄dragita ⁊ uno āno: ⁊ fecit quod malū ē corā dn̄o. Non recessit ab oībus peccatis hieroboam filij nabath qui peccare fecit israel. Ipe restituit t̄minos isrl' ab itroitu emath usq; ad mar̄ solitudinis: iuxta s̄monē dn̄i dei isrl' quem locut⁹ ē per s̄uū suū ionā filiū amathi ꝓphetā: q̄ erat d̄ geth q̄ ē i opher. Uidit.n. dn̄s afflictionem isrl' amaram nimis: ⁊ q̄ cōsūpti eēnt usʒ ad clausos carceri ⁊ extremos: ⁊ nō eēt q̄ auxiliaret isrl'. Nec locut⁹ ē dn̄s ut deleret nom̄ isrl' de sub celo: sʒ saluauit eos i manu hieroboā filij ioas. Reliq̄ āt s̄monū hieroboā ⁊ uniuersa q̄ fecit: ⁊ fortitudo ei⁹ q̄ p̄liat⁹ ē: ⁊ quō r̄stituit damascū ⁊ emath iude i isrl':

ñne hec scripta st̃ i libro ẜmonũ dieꝝ regũ isrl'? Dõmiuitq; hieroboã cũ p̃rib' suis regi b' isrl': ꝛ r̃gnauit zacharias fili' ei' ꝓ eo. XV.

Anno uicesimo septio hieroboã regis isrl' regnauit azarias fili' amasie reg̃ iuda. Sexdeci annoꝝ erat cũ regnare cepis set: ꝛ q̃nq̃ginta duob' ãnis regnauit i irlm. Nom̃ m̃ris ei' iecelia ð irlz. Fecitq; qð erat placitũ corã dño: iuxta oĩa q̃ fecit amasias p̃r ei': uerũtñ excelsa nõ ẽ demolit'. Adhuc pp'lus sacrificabat ꝛ adolebat incẽsũ i excel sis: Percussit aũt dñs regẽ ꝛ fuit leprosus usq; i diẽ mort̃ sue: ꝛ hitabat i domo libe ra seorsũ. Joathan vo fili' reg̃ gubernabat palatiũ: ꝛ iudicabat ppl'm t̃re. Reliq̃ ãt ser monũ azarie ꝛ uniṽsa q̃ fecit: ñne hec scrip ta sũt i libro v̾borũ dieꝝ regũ iuda? Et dor miuit azarias cũ p̃rib' suis: sepelierũtq; eũ cũ maiorib' suis i ciuitate dauid: ꝛ regna uit ioathan fili' ei' ꝓ eo? Anno tricesimooc tauo azarie reg̃ iude regnauit zacharias fi li' hieroboaz sup isrl' i samaria sex mẽsib': ꝛ fec̃ qð malũ ẽ corã dño sicut fecerãt p̃res ei'. Nõ r̃cessit a pc̃cis hieroboã filij nabath qui peccare fecit isrl'. Cõiurauit ãt ꝯtra euz sellũ fili' iabes: pcussitq; eũ palã ꝛ int̃fecit: r̃gnauitq; ꝓ eo. Reliq̃ aũt v̾boꝝ zacharie: ñ ne hec scripta sũt i libro ẜmonũ dieꝝ regũ isrl'? Iste ẽ ẜmo dñi quẽ locut' ẽ ad iehu di cẽs: Filij tui usq; ad q̃rtã generationẽ sede bũt de te sup thronũ isrl'. Factũq; ẽ ita. Sel lũ fili' iabes regnauit tricesimonono anno azarie reg̃ iude. Regnauit aũt uno m̃se i sa maria. Et ascẽdit manahẽ fili' gaddi ð ther sa uenitq; samariã: ꝛ pcussit sellũ filium ia bes i samaria ꝛ iterfec̃ eũ: regnauitq; ꝓ eo. Reliq̃ aũt v̾boꝝ sellũ ꝛ cõiuratio ei' p̱ quã tetẽdit isidias: ñne hec scripta st̃ i libro ser monũ dieꝝ regũ isrl'? Tũc pcussit manahẽ thapsaz ꝛ oẽs q̃ erãt i ea ꝛ t̃mios ei' ð ther sa. Noluerãt. n. apire ei. Et interfecit oẽs p̃ gnãtes ei': ꝛ scidit eas. Anno tricesimono no azarie regis iude regnauit manahen fili us gaddi super isrl' decẽ ãnis i samaria: fec̃ q; qð erat malũ corã dño. Nõ recessit a pec catis hieroboã filij nabath q̃ peccare fecit isrl' cũct̃ dieb' ei'. Ueiebat phul rex assyri oꝝ i thersa: ꝛ dabat manahen phul mille talẽta argẽti: ut eẽt ei i auxiliũ ꝛ firmaret re gnũ ei'. Indixitq; manahen argẽtũ sup isrl' cunctis potẽtib' ꝛ diuitib' ut daret regi as syrioꝝ q̃nq̃gita siclos argẽti p̱ singlos. Re uersusq; ẽ rex assyrioꝝ: ꝛ ñ ẽ morat' i ther sa. Reliq̃ ãt sermonũ manahen ꝛ uniuersa q̃ fec̃: ñne hec scripta st̃ i libro ẜmonũ dieꝝ regũ isrl'? Et dormiuit manahen cũ p̃rib' su is: regnauitq; phaceia fili' ei' ꝓ eo. Anno q̃nq̃gesimo azarie regis iude regnauit pha ceia fili' manahẽ sup isrl' i samaria biẽnio: fecit qð erat malũ dño. Nõ recessit a pc̃cis hieroboan filij nabath: qui peccare fec̃ isrl'. Cõiurauit aũt aduersus eũ phacee fili' ro melie dux ei': ꝛ pcussit eũ i samaria i t̃re do m' regie iuxta argob ꝛ iuxta ariph ꝛ cũ eo q̃nq̃gita uiros de filijs galaaditiarũ ꝛ it̃fec̃ eũ: regnauitq; ꝓ eo. Reliq̃ ãt ẜmonũ phace ie ꝛ uniuersa q̃ fecit: ñne hec scripta sũt in li bro ẜmonũ dieꝝ regũ isrl'? Anno q̃nq̃gesi mo ẜo azarie regis iude regnauit phacee fi li' romelie sup israel i samaria uigiti annis ꝛ fecit qð malũ erat corã dño. Non recessit a pc̃cis hieroboã filij nabath: q̃ peccaũ fec̃ israel. In dieb' phacee reg̃ israel uenit the glatphalassar rex assur: ꝛ cepit ahiõ ꝛ abel domũ maacha ꝛ ianoe ꝛ cedes ꝛ asor ꝛ ga laad ꝛ galileã ꝛ univ̾sã t̃rã neptalim: ꝛ trã stulit eos i assyrios. Cõiurauit aũt ꝛ teten dit isidias osee fili' hela ꝯtra phacee filiuz romelie: ꝛ pcussit eũ ꝛ it̃fec̃: r̃gnauitq; ꝓ eo uicesimo ãno ioathan filij ozie. Reliq̃ autẽ ẜmonũ phacee ꝛ uniuersa q̃ fecit: nõne hec scripta st̃ i libro sermonũ dieꝝ r̃guz israel? Anno ẜo phacee filij romelie regis israel re gnauit ioathan filius ozie regis iuda. Uigi tiq̃nq; ãnoꝝ erat cũ regnare cepisset: ꝛ sex decim ãnis regnauit i irl'm. Nom̃ m̃ris ei' hierusa filia çadoch. Fecit qð erat placituz corã dño. Iuxta oĩa q̃ fec̃ ozias p̃r su' opat' ẽ: uerũtñ excelsa ñ abstulit. Adhuc popul' imolabat ꝛ adolebat icensũ i excelsis. Ipse edificauit portã dom' dñi sublimissimam. Reliq̃ aũt ẜmonũ ioathan ꝛ uniuersa que fecit: nonne hec scripta sũt i libro v̾boꝝ die rum regum iuda? In diebus illis cepit dñs mittere in iudam rasin regem syrie ꝛ pha cee filium romelie. Et dõmiuit ioathan cũ patribus suis: sepultusq; est cum eis i ciui tate dauid patris sui: ꝛ regnauit acham fili us eius pro eo.

XVI.

Anno decimo septimo phacee filij ro melie regnauit acham filius ioathan regis iuda. Uiginti annoꝝ erat achã cum regnare cepisset: ꝛ sexdecim ãnis regnauit

in irl̄m. Nō fecit qđ erat placitū i cōspectu
dn̄i dei sui sicut dauid pr̄ ei⁹: sȝ ābulauit in
uia regū isrl̄. Insr̄ ⁊ filiū suū cōsecrauit trā
ferēs p ignē ƀm idola gentium: q̄ dissipauit
dn̄s corā filijs isrl̄. Immolabat quoqȝ uicti
mas ⁊ adolebat icēsū i excelsis ⁊ i collib⁹:
⁊ sub ōi ligno frōdoso. Tūc ascēdit rasin rex
syrie: ⁊ phacee fili⁹ romelie rex isrl̄ ad p̄liā
dū i irl̄m. Cūqȝ obsiderēt achā: nō ualuerūt
supare eū. In tp̄e illo restituit rasin rex syri
e haylam syrie: ⁊ eiecit iudeos de hayla. Et
idumei ⁊ syri uenerūt i haylā ⁊ hītauerūt
ibi usqȝ i diē hāc. Misit āt achā nūcios ad
theglat phalassar regē assyriorū dicēs: Ser
u⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ tu⁹ ego sū. Ascēde ⁊ saluum me
fac de manu reḡ syrie ⁊ de manu reḡ isrl̄ q̄
ↄsurrexerūt aduersū me. Et cū collegissȝ ar
gētū ⁊ auȝ qđ iueniri potuit i domo dn̄i: ⁊
i thesauris reḡ misit igi assyrioꝝ munera:
q̄ ⁊ acqeuit uolūtati ei⁹. Ascēdit aūt rex as
syrioꝝ i damascū ⁊ uastauit eā: ⁊ trāstulit
hītatores ei⁹ cyrenen: rasin āt intfecit. Per
rexitqȝ rex achā i occūsū theglat phalassar
regi assyrioꝝ i damascū. Cūqȝ uidisset alta
re damasci: misit rex achā ad uriā sacerdo
tē exēplar ei⁹ ⁊ silitudinē iuxta ōe opus ei⁹.
Extruxitqȝ urias sacerdos altar̄. Iuxta oīa
q̄ p̄cepat rex achā ď damasco: ita fecit sacer
dos urias donec ueniret rex achā ď damas
co. Cūqȝ uenisset rex ď damasco: uidit alta
re ⁊ ueneat⁹ ē illud: ascēditqȝ ⁊ immolauit
holocausta ⁊ sacrificiū suū: ⁊ libauit liba
mina ⁊ fudit sāguinē pacificoꝝ q̄ obtulerat
sup altare. Porro altare ereū qđ erat coraȝ
dn̄o trāstulit de facie tēpli ⁊ de loco altaris
⁊ de loco tēpli dn̄i: posuitqȝ illud ex latere
altaris ad aq̄lonē. Precepit q̄ȝ rex acham
urie sacerdoti dicēs: Sup altare mai⁹ offer
holocaustū matutinū ⁊ sacrificiū uesp̄tinū
⁊ holocaustū regis ⁊ sacrificiū eius: ⁊ holo
caustū uniu̇si pp̄li t̄re ⁊ sacrificia eoꝝ ⁊ liba
mia eoꝝ: et ōeȝ sanguinē holocausti ⁊ uni
uersū sanguinē uictime sup illud effundes.
Altare uero ereū erit paratū ad uolūtateȝ
meā. Fec̄ ig̃ urias sacerdos iuxta oīa q̄ p̄ce
perat rex achā. Tulit autem rex acham ce
latas bases ⁊ luterem qui erat desuper: et
mare deposuit de bobus ereis qui sustenta
bant illud ⁊ posuit super pauimentuȝ stra
tū lapide. Musach q̄qȝ sabbati quod edifi
cauerat in templo ⁊ igressum regis exteri⁹
ↄuertit i tēplū dn̄i: propter regē assyriorū.

Reliqua āt ṽboꝝ achā ⁊ oīa q̄ fec̄: nōne hec
scripta sunt i libro ƀmonū dieꝝ regū iuda?
Dormiuitqȝ achā cū pr̄ibus suis: ⁊ sepult⁹
ē cum eis in ciuitate dauid: ⁊ regnauit eze
chias filius eius p eo. .XVII.

Anno duodecio achā reḡ iuda regna
uit osee fili⁹ hela i samaria sup isrl̄ no
uē ānis: fecitqȝ malū corā dn̄o: sed nō sicut
reges isrl̄: q̄ an̄ eū fuerūt. Cōtra hūc ascen
dit salmanasar rex assyrioꝝ ⁊ fact⁹ ē ei osee
seru⁹ reddebatqȝ illi tributa. Cūqȝ dep̄hen
disset rex assyrioꝝ osee q̄ rebellare nitens
misisset nūcios ad Sua regē egypti: ne p̄sta
ret tributa regi assyrioꝝ: sicut singul̄ ānis
solit⁹ erat: obsedit eum: ⁊ uictū misit in car
cerē: puagatusqȝ ē ōneȝ t̄ram: ⁊ ascēdēs sa
mariā obsedit eā trib⁹ ānis. Anno aūt no
no osee cepit rex assyrioꝝ samariā: ⁊ trāstu
lit isrl̄ i assyrios: posuitqȝ eos i haylam ⁊ i
abor iuxta fluuiū goçā i ciuitatib⁹ medoꝝ.
Factū ē. n. cū peccassēt filij isrl̄ dn̄o deo suo
qui eduxerat eos de terra egypti de manu
pharaonis regis egypti: coluerunt deos a
lienos ⁊ ābulauerunt iuxta ritū gētiū q̄s ↄ
sūpserat dn̄s i ↄspectu filioꝝ isrl̄ ⁊ regū isrl̄
q̄ sil̄r fecerāt. Et iritauerūt filij isrl̄ ṽb nō
rectis dn̄m deuȝ suum: ⁊ edificauerūt sibi ex
celsa in cūctis urbib⁹ suis a turre custoduȝ
usqȝ ad ciuitatē munitā. Fecerūtqȝ sibi sta
tuas ⁊ lucos i ōi colle sublimi ⁊ subt̄ ōne li
gnū nemorosū: ⁊ adolebāt ibi incensuȝ sr̄ a
ras i morē gētiuȝ q̄s trāstulerat dn̄s a facie
eoꝝ. Fecerūtqȝ pessima ṽba iritātes dn̄ȝ: ⁊ co
luerūt imūditias ď q̄b⁹ p̄cepit eis dn̄s ne face
rēt uerbuȝ hoc. Et testificat⁹ ē dn̄s i isrl̄ ⁊ i
iuda p manuȝ oīuȝ p̄phetaꝝ ⁊ uidētiuȝ di
cēs: Reuertimi a uijs ur̄is pessimis ⁊ custo
dite p̄cepta mea ⁊ cerimonias: iuxta ōeȝ le
gē quā p̄cepi pr̄ib⁹ ur̄is: ⁊ sicut misi ad uos
i manu ƀuoꝝ meoꝝ p̄phetaꝝ. Qui n̄ audi
erūt: sȝ idurauerūt ceruicē suā iuxta ceru
cē prum suoꝝ q̄ noluerūt obedire dn̄o deo
suo. Et abiecerūt legitima ei⁹: ⁊ pactū qđ pe
pigit cū pr̄ib⁹ eoꝝ ⁊ testificatiōes q̄b⁹ cōte
stat⁹ ē eos: secutiqȝ sunt uarietates ⁊ uane e
gerūt: ⁊ secuti sunt gentes que erant per cir
cuitū eorum: super q̄bus p̄ceperat dn̄s eis:
ut non facerent sicut ⁊ ille faciebāt. Et dere
liquerunt oīa p̄cepta dn̄i dei sui: fecerūtqȝ
sibi conflatiles duos uitulos ⁊ lucos: et
adorauerunt uniuersam militiaȝ celi. Ser
uierūtqȝ baal: et ↄsecrauerunt filios suos

⁊ filias suas p̲ ignē. Et diuīatiōi inſuiebāt
⁊ augurijs: ⁊ tradiderūt se ut facerēt malum
corā dño: ⁊ irritarēt eū. Iratusq̄ ē dñs uehe
mēt isrl̄i: ⁊ abstulit eos a ↄspectu suo: ⁊ nō
remāsit nisi trib⁹ iuda tm̄mō. Sȝ nec ipse
iuda custodiuit mādata dñi dei sui: uerūtñ
āmbulauit ī erroꝛib⁹ isrl̄: q̄s operat⁹ fuerat.
Proiecitq̄ dñs ōē semē isrl̄: ⁊ afflixit eos ⁊
tradidit eos ī manu diripiētiū: donec p̲iceret
eos a facie sua: ex eo iā tpe q̄ scissus ē isrl̄ a
domo dauid: ⁊ cōstituerūt sibi regē hiero-
boā filiū nabath. Separauit .n. hieroboaȝ
isrl̄ a dño: ⁊ peccare eos fecit pc̄m magnū.
Et āmbulauerūt filij isrl̄ ī uniuersis pc̄cis hie
roboā q̄ fecerat: ⁊ nō recesserūt ab eis usȝ q̄
dñs auferret isrl̄ a facie sua: sicut locut⁹ fue
rat ī manu oīuȝ ſuoꝝ suoꝝ p̲phetaꝝ: Trā
slatusq̄ ē isrl̄ ð tra sua ī assyrios usq̄ ī dieȝ
hāc. Adduxit āt rex assyrioꝝ uiros ð baby
lōe ⁊ de cutha ⁊ de ahaiath ⁊ de emath ⁊ ð
sepharuaim: ⁊ collocauit eos ī ciuitatib⁹
samarie p̲ filijs isrl̄. Qui possiderūt samari-
ā: ⁊ hītauerūt ī urbib⁹ ei⁹. Cūq̄ ibi hītare
cepissēt ñ timebāt dñȝ: ⁊ imisit eis dñs leo
nes q̄ iſficiebāt eos. Nūciatūq̄ ē regi assyri
oꝝ ⁊ dictū: Gētes q̄s trāstulisti ⁊ hītaī feci
sti ī ciuitatib⁹ samarie ignorāt legitia dei tre
⁊ imisit ī eos dñs leones ⁊ ecce iſficiūt eos:
eo q̄ ignorēt ritū dei tre. Precepit āt rex as
syrioꝝ dicēs: Ducite illuc unū de sacerdoti
b⁹ q̄s inde captiuos adduxistis: ut uadat ⁊
hītet cū eis: ⁊ doceat eos legitima dei terre.
Igī cū uenissȝ un⁹ de sacerdotib⁹ his q̄ cap
tiui ducti fuerāt ð samaria: habitauit in be
thel: ⁊ docebat eos quō colerēt dñȝ. Et una
queq̄ gens fabricata ē deū suū. Posuerūtq̄
eos ī phāis excelsis q̄ fecerāt samarite gēs
⁊ gēs ī urbibus suis: ī q̄b⁹ hītabāt. Uiri .n.
babylonij fecerūt sochot benoth: uiri āt cu
theni fecerūt nergel: ⁊ uiri deemath fecerūt a-
suna. Porro euei fecerūt nebaā ⁊ thacham.
Hi āt q̄ erāt ð sepharuaim comburebāt fi-
lios suos igni adramelech ⁊ anamelech di-
is sepharuaim: ⁊ nihilominus colebant do
minum. Fecerūt autem sibi ð nouissimis sa
cerdotes excelsoꝝ: ⁊ ponebāt eos ī phanis
sublimibus. Et cū dñm colerent: dijs q̄q̄
suis seruiebant iuxta consuetudinem gētiū
de quib⁹ trāslati fuerāt samariaȝ: usq̄ ī p̄n
tē diē morem sequūt āntiquū. Non timent
dñm: neq̄ custodiūt cerimonias eius atq̄
iudicia ⁊ legem ⁊ mandatū qð p̲cepat dñs
filijs iacob quē cognoīauit isrl̄: ⁊ p̲cusserat
cū eis pactū: ⁊ mādauerat eis dicens: Noli
te timē deos alienos ⁊ ñ adoretis eos neq̄ co
latis eos ⁊ ñ imoletis eis: sȝ dñȝ deū uīȝ q̄ edu
xit uos ð tra egypti ī fortitudīe magna ⁊ ī
brachio extēso ipsū timete: ⁊ illū adorate:
⁊ ipsi imolate. Cerimonias q̄q̄ ⁊ iudicia ⁊
legem ⁊ mādatū qð scripsit uob̄ custodite
ut faciatis cūctis dieb⁹: ⁊ nō timeatis deos alie
nos. Et pactū qð p̲cussit uobcū nolite obli
uisci: nec colatis deos alienos: sȝ dñm deum
uīm timete: ⁊ ipse eruet uos de māu oīum
īimicoꝝ uīoꝝ. Illi uō ñ audierūt: sȝ iuxta cō
suetudinē suā p̄stinā p̲petrabāt. Fuerūt igī
gētes iste timētes q̄dē dñm: sȝ nihilominus
⁊ idol̄ suis ſuiētes. Nā filij eoꝝ ⁊ nepotes
sicut fecerūt patres sui: ita faciūt usq̄ ī pre
sentem diem.

.XVIII.

ANno tr̄io osee filij hela regis isrl̄ rēgna-
uit ezechias fili⁹ achā regis iuda. Uigi
tiq̄nq̄ ānoꝝ erat cum regnare cepissȝ: ⁊ ui
gītinouē ānis rēgnauit ī irlȝ. Nomē m̄ris ei⁹
abisa filia zacharie. Fecitq̄ qð erat bonuȝ
coraȝ dño: iuxta oīa q̄ fecerat dauid p̄r ei⁹.
Ipse dissipauit excelsa: ⁊ cōtriuit statuas: ⁊
succidit lucos: ↄfregitq̄ serpētē ereū quē fe
cerat moyses. Siq̄dē usq̄ ad illud tp̄s filij
isrl̄ adolebāt ei īcensū. Uocauitq̄ nomē ei⁹
nehestā. Et ī dño deo isrl̄ sperauitq̄. Itaq̄
p⁹ eū ñ fuit similis ei de cūctis regib⁹ iuda: sed
neq̄ ī his q̄ āñ eum fuerūt: ⁊ adhesit dño:
⁊ nō recessit a uestigijs ei⁹: fecitq̄ mādata e
ius q̄ p̲cepat dñs moysi. vñ ⁊ erat dñs cuȝ
eo: ⁊ ī cūctis ad q̄ p̲cedebat sapient̄ se age-
bat. Rebellauit q̄q̄ ↄtra regeȝ assyrioꝝ: ⁊ ñ
seruiuit ei. Ipse p̲cussit philisteos usq̄ ad
gaçan ⁊ ōes tmios eoꝝ: ⁊ a turre custoduȝ
usq̄ ad ciuitatē munitā. Anno q̄rto regis e-
çechie q̄ erat ān⁹ septim⁹ osee filij hela regis
isrl̄: ascēdit salmanasar rex assyrioꝝ sama-
riā ⁊ oppugnauit eā ⁊ cepit. Nam post an-
nos tres āno sexto eçechie id ē nono ānos
osee regis isrl̄ capta ē samaria: ⁊ transtulit
rex assyrioruȝ israel in assyrios: collocauit
q̄ eos in hayla ⁊ in abor: fluuijs goçan ī ci-
uitatibus medoruȝ: quia non audierūt uo
cem domini dei sui: sed pretergressi sūt pac
tum ei⁹. Oīa q̄ p̲cepat moyses ſuus dñi ñ
audierunt neq̄ fecerūt. Anno q̄rtodecimo
regis eçechie ascendit sennacherib rex assy-
riorum ad uniuersas ciuitates iuda muni-
tas. ⁊ cepit eas. Tunc misit eçechias rex

iuda nūcios ad regē assyriorum i lachis di-
cēs: Peccaui: Recede a me: ⁊ ōe qḋ iposuerꝭ
mhi feram. Indixit itaqꝫ rex assyrioꝝ eze-
chie regi iude trecēta talēta argēti ⁊ trigita
talēta auri. Deditqꝫ ezechias ōe argētū qḋ
reptū fuerat i domo dñi ⁊ i thesaurꝭ regis.
In tpe illo confregit ezechias ualuas tēpli
dñi ⁊ lamias auri q̄s ipse affixerat: ⁊ dedit
eas regi assyrioꝝ. Misit āt rex assyriorum
thartan ⁊ rapsarꝭ ⁊ rapsacem de lachis ad
regē ezechiā cū manu ualida irlm̄. Qui cū
ascēdissēt ueneēt irlm̄: ⁊ steterūt iuxta aque
ductū piscine supiorꝭ q̄ ē i uia agri fullonis:
uocaueētqꝫ regē. Egressus ē āt ad eos elia-
chim filiꝰ helchie ꝑposi tꝰ domꝰ ⁊ sobna scri-
ba ⁊ ioahe filiꝰ asaph a comētarijs: dixitqꝫ
ad eos rapsaces: Loquimi ezechie: Hec dic̄
rex magnꝰ rex assyrioꝝ: Que ē ista fiducia
q̄ niterꝭ? Forsitā inisti ꝯsiliū: ut ꝑpares te ad
ꝓliū. In q̊ ꝯfidis: ut audeas rebellaē? An
speras i baclo arūdineo atqꝫ ꝯfracto egypto?
Sup quē si icubuerit hō: cōminutꝰ igredie-
tur manū eiꝰ: ⁊ pforabit eā. Sic ē pharao
rex egypti: ōibꝰ q̄ ꝯfidūt i se. Qḋ si dixeritꝭ
mihi i dño deo nr̄o hēmꝰ fiduciā: nōne iste
ē cuiꝰ abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria: et
ꝑcepit iude ⁊ irlm̄: an̄ altare hoc adorabitꝭ
i irlm̄. Nūc igr̄ trāsite ad dñm meū regē as-
syrioꝝ ⁊ dabo uobꝭ duo milia eq̄ꝝ: ⁊ uidete
an hēe ualeatꝭ ascēsores eoꝝ. Et quō pote-
stis rēsistē an̄ unū satrapā d̄ ꝯuis dñi mei mi-
nimis? An fiduciā hēs i egypto ꝓpt̄ currꝰ
⁊ eq̄tes? Nūq̄d sine dñi uolūtate ascēdi ad
locū istū: ut demolirer eū? Dñs dixit mihi:
Ascende ad t̄rā: ⁊ demolire eā. Dixeēt āt eli-
achi filiꝰ elchie ⁊ sobna scriba ⁊ ioahe rap-
saci: Precamur: ut loquarꝭ nobꝭ ꝯuis tuis
syriace: siq̇dē itelligimꝰ hāc liguā: ⁊ nō loq̄-
ris nobꝭ iudaice audiēte pplo: q̄ ē sꝫ murū.
R̄nditqꝫ eis rapsaces dicēs: Nūq̄d ad dñm
tuū ⁊ ad te misit me dñs meꝰ: ut loq̄rer ser-
mones hos: ⁊ nō potiꝰ ad uiros qui sedēt
sup muꝝ: ut comedāt stercora sua: ⁊ bibāt
urinā suā uobiscū? Stetit itaqꝫ rapsaces: ⁊
exclamauit uoce magna iudaice: ⁊ ait: Au-
dite uerba regis magni: regꝭ assyrioꝝ. Hec
dicit rex: Non uos seducat ezechias. Non
enim poterit eruere uos de manu mea: ne-
qꝫ fiduciam uobis tribuat sup dñm dicēs:
Eruēs liberabit nos dominus: ⁊ non trad̄-
tur ciuitas hec in manu regis assyriorum.
Nolite audire ezechiam. Hec eīm d̄icit rex
assyrioꝝ. Facite mecū qḋ uobis ē utile: ⁊ e-
gredimini ad me. Et comedet unusq̄sqꝫ de
uinea sua ⁊ de ficu sua: ⁊ bibetꝭ aq̄s d̄ cister-
nis ur̄is: donec ueniā ⁊ trāsferā uos i t̄rā q̄
silis ē t̄re ur̄e i t̄rā fructiferā ⁊ fertilē uini t̄-
rā pāis ⁊ uieaꝝ t̄rā oliuaꝝ ⁊ olei ac mellꝭ: ⁊
uiuetis ⁊ n̄ moriemi. Nolite audire ezechiā
q̄ uos decipit dicēs: Dñs libabit nos. Nū-
q̄d libauerūt dij gētiū t̄rā suā de manu regꝭ
assyrioꝝ? Ubi ē deꝰ emath ⁊ arphat? Ubi
est deꝰ sepharuaim ana ⁊ aua? Nūq̄d liba-
uerūt samariā de manu mea. Quinā illi sūt
i uniūsis dijs t̄raꝝ: q̄ eruerūt regionē suā
de manu mea: ut possit eruē dñs irlꝫ d̄ ma-
nu mea? Tacuit itaqꝫ ppl's ⁊ nō r̄ndit ei q̄c-
q̄. Siq̇dē ꝑceptū regis accepant: ut n̄ r̄nde-
rēt ei. Uenitqꝫ eliachim filiꝰ helchie ꝑposi-
tꝰ domꝰ ⁊ sobna ⁊ scriba ⁊ ioahe filiꝰ asaph
a comētarijs ad ezechiam scissis uestibus:
⁊ nūciauerūt ei ūba rapsacis. .XIX.

Que cū audisset ezechias rex scidit ue-
stimēta sua ⁊ optꝰ ē sacco: igressusqꝫ ē
domū dñi: ⁊ misit eliachim ꝑpositū domꝰ
⁊ sobnam scribā: ⁊ senes de sacerdotibꝰ op-
tos saccis ad isaiam ꝓphetā filium amos.
Qui dixerūt: Hec dicit ezechias: Dies tri-
bulatōis ⁊ icrepatōis ⁊ blasphemie dies i-
ste. Uenerunt filij usqꝫ ad partū: ⁊ uires n̄
hꝫ parturiēs. Si forte audiat dñs deꝰ tuꝰ
uniuersa ūba rapsacis quē misit rex assyrio-
rū dñs suꝰ ut exprobraret deū uiuētē ⁊ ar-
gueret ūbis q̄ audiuit dñs deꝰ tuꝰ: ⁊ fac orō-
nē ꝓ reliquijs q̄ repte sūt. Uenerūt ergo ꝯui
regꝭ ezechie ad isaiā. Dixitqꝫ eis isaias: Hec
dicetꝭ dño ur̄o: Hec dic̄ dñs: Noli timē a fa-
cie ꝯmonū q̊s audisti q̄bꝰ blassemaueēt pu-
eri regi assyrioꝝ me. Ecce ego imittā ei spm̄
⁊ audiet nūciū: ⁊ reuertet̄ i t̄rā suā: ⁊ deijciā
eū gladio i t̄ra sua. Reuersus ē ergo rapsa-
ces ⁊ iueēit regē assyrioꝝ expugnātē lobnā.
Audierat enim ꝙ recessisset de lachis. Cū-
qꝫ audisset de tharacha rege ethiopie dicē-
tes: ecce egressus ē: ut pugnet aduersū te: et
iret contra eum: misit nuncios ad ezechiā
dicens: Hec dicite ezechie regi iuda. Non te
seducat deus tuus in quo habes fiduciā:
neqꝫ dicas: non tradetur hierusalem i ma-
nꝰ regis assyriorū. Tu.n. ipse audisti que fe-
cerūt reges assyrioꝝ uniuersis terris: quō
uastauerūt eas. Num ergo solꝰ poterꝭ libe-
rari? Nūq̄d libaueēt dij gētiū singlos q̊s ua-
stauerunt p̄res mei gozan uidelicet ⁊ aran

⁊ reseph ⁊ filios eden qui erãt in thelassar? Ubi ẽ rex emath ⁊ rex arphath ⁊ rex ciuitatis sepharuaim ana ⁊ aua? Itaqꝫ cũ accepisset ezechias lr̃as de manu nũcioꝝ ⁊ legisset eas: ascẽdit i domũ dñi ⁊ expãdit eas corã dño: ⁊ orauit i ꝯspectu ei⁹ dicẽs: Dñe deus isr̃l q̃ sedes sr̃ cherubin: tu es de⁹ sol⁹ regũ oiũ tr̃e: tu fecisti celũ ⁊ t̃rã. Inclia aurẽ tuã ⁊ audi: Api dñe oculos tuos ⁊ uid: ⁊ audi oĩa ṽba sennacherib: q̃ misit ut exprobraret nob̃ deũ uiuẽtẽ. Ueṙ dñe dissipauerũt reges assyrioꝝ gẽtes ⁊ t̃ras oiũ: ⁊ miserũt deos eoꝝ i ignẽ. Nõ.n. erãt dij: sꝫ opa manuũ hoiũ ex ligno ⁊ lapide: ⁊ pdiderũt eos. Nũc igĩ dñe de⁹ nr̃ saluos nos fac ð manu eoꝝ: ut sciãt oĩa r̃gna t̃re: q: tu es dñs de⁹ solus. Misit ãt isaias fili⁹ amos ad ezechiam dicẽs: Hec dic̃ dñs de⁹ isr̃l: Que dep̃catus es me s̃ sẽnacherib r̃ge assyrioꝝ audiui. Iste ẽ ſmo quẽ locut⁹ ẽ dñs de eo. Spreuit te ⁊ subsãnauit te uirgo filia syon: p⁹ t̃gũ tuum caput mouit filia ir̃lm. Cui exprobrasti: ⁊ quẽ blasphemasti? Cõtra quẽ exaltasti uocẽ tuã: ⁊ eleuasti i excelsũ oc̃los tuos? Contra sc̃ꝫ isr̃l. Per manũ ſuoꝝ tuorum exprobrasti dño: ⁊ dixisti: In multitudĩe curruũ meoꝝ ascẽdi excelsa mõtiũ i sũmitate libani: ⁊ succidi sublimes cedros ei⁹: ⁊ electas abietes illi⁹. Et igressus sũ usqꝫ ad t̃minos ei⁹: ⁊ saltũ carmeli ei⁹ ego succidi. Et bibi aq̃s alienas: ⁊ siccaui uestigijs pedũ meoꝝ oẽs aq̃s clausas. Nũq̃d ñ audisti q̃d ab initio feceri. Ex dieb⁹ ãtiquis plasmaui illð: ⁊ nũc adduxi. Eritqꝫ i ruinã colliũ cõpugnãtiũ ciuitates cõmunite. Et q̃ sedẽt i eis hũiles mãu. Cõtremuerũt ⁊ ꝯfusi sũt: facti sũt uelut fenũ agri ⁊ uirẽs herba tectoꝝ: q̃ arefacta ẽ añq̃ ueiret ad maturitatẽ. Hitaclꝫ tuũ et egressũ tuũ ⁊ itroitũ tuũ ⁊ uiã tuã ego p̃sciui ⁊ furorẽ tuũ ꝯtra me. Insanisti i me ⁊ supbia tua ascẽdit i aures meas. Ponã itaqꝫ circulũ i narib⁹ tuis ⁊ chamũ i labijs tuis: ⁊ reducã te i uiã p quam uẽisti. Tibi ãt ezechia hoc erit signũ: Comede hoc ãno q̃ repperer̃: i ſo ãt anno q̃ spõte nascũt. Porro i anno t̃tio seminate ⁊ metite: plãtate uineas ⁊ comedite fruct⁹ eaꝝ. Et quodcũqꝫ reliquũ fuerit ð domo iuda mittet radicẽ deorsum: ⁊ faciet fructum sursum. De ir̃lm q̃ppe egrediẽtur reliquie: ⁊ quod saluetur de mõte syon. zelus dñi exercituũ faciet hoc. Quãobrem hec dicit dominus ð rege assyriorũ: Nõ igrediet urbẽ hãc: nec mittet i eã sagittã: nec occupabit eã clype⁹: nec circundabit eã munitio. Per uiã q̃ uẽit reuertet: ⁊ ciuitatẽ hãc ñ igrediet dic̃ dñs. ꝓtegãqꝫ urbẽ hãc ⁊ saluabo eã: ꝑp̃t me ⁊ ꝑp̃t dauid ſuũ meũ. Factũ ẽ igĩ i nocte illa uenit ãgelus dñi: ⁊ pcussit i castris assyrioꝝ cẽtũoctogitaqnqꝫ milia. Cũqꝫ diluculo surrexisset: uidit oĩa cõpora mortuoꝝ: ⁊ r̃cedẽs abijt. Et r̃uersus ẽ sennaberich rex assyrioꝝ: ⁊ mansit i niniue. Cũqꝫ adoraret i tẽplo nesrach deũ suũ: adramelech ⁊ sarasar fili⁹ ei⁹ pcusserũt eũ gladio. Fugerũtqꝫ i t̃rã armeniorũ: ⁊ regnauit asaraddon fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. XX.

In dieb⁹ illis egrotauit ezechias usqꝫ ad mortẽ: ⁊ uenit ad eũ isaias fili⁹ amos ꝓphetes: dixitqꝫ ei: Hec dicit dñs de⁹: Precipe domui tue. Morier̃.n. tu: ⁊ ñ uiues. Qui ꝯuertit faciẽ suã ad pietẽ: ⁊ orauit dñm dicẽs: Obsecro dñe: memẽto q̃so quõ ãbulaueri corã te i ṽitate ⁊ i corde pfecto: ⁊ qð placitũ ẽ corã te feceri. Fleuit itaqꝫ ezechias fletu magno. Et añq̃ egrederet isaias mediã ptẽ atrij: fact⁹ est ſmo dñi ad eũ dicens: Reuertẽ: ⁊ dic ezechie duci ppl̃i mei: Hec dic̃ dñs de⁹ dauid p̃ris tui: Audiui orõnẽ tuã: uidi lachrymã tuã: ⁊ ecce sanaui te. Die t̃tio ascẽdes tẽplũ dñi: ⁊ addaꝫ dieb⁹ tuis q̃ndeci ãnos. Sꝫ ⁊ de mãu regis assyrioꝝ libabo te ⁊ ciuitatẽ hãc: ⁊ ꝓtegaꝫ urbẽ istã ꝑp̃t me ⁊ ꝑp̃t dauid ſuũ meũ. Dixitqꝫ isaias: Afferte massan ficoꝝ. Quã cũ attulisset ⁊ posuisset sup ulc⁹ ei⁹: curat⁹ est. Dixerat ezechias ad isaiã: Qð erit signũ q: dñs me sanabit: ⁊ q: ascẽsur⁹ sũ die t̃tia tẽplũ dñi? Cui ait isaias: Hoc erit signũ a domio: qð factur⁹ s̃t dñs ſmonẽ quẽ locut⁹ ẽ: Uis ut ascẽdat ũbra decẽ lineis: aut ut reṽtat totidẽ gradib⁹? Et ait ezechias: Facile ẽ ũbrã crescẽ decẽ lineis. Nec hoc uolo ut fiat: sꝫ ut reuertat retrorsũ decẽ gradib⁹. Inuocauit itaqꝫ isaias ꝓpheta dñꝫ: ⁊ reduxit ũbrã p lineas q̃b⁹ iã descẽderat i horologio acham retrorsũ decẽ gradib⁹. In t̃pe illo misit merodach baladan fili⁹ baladan rex babyloníoꝝ lr̃as ⁊ mũera ad ezechiã. Audierat.n. qð egrotasset ezechias. Letat⁹ ẽ ãt i aduẽtu eoꝝ ezechias: ⁊ oñdit eis domũ aromatũ ⁊ auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ pigmẽta uaria: unguẽta q̃ꝫ ⁊ domũ uasoꝝ suoꝝ ⁊ oĩa que hr̃e poterat i thesaur̃ suis: Nõ fuit qð non

mõstrassz eis ezechias i domo sua ꝛ i õi potestate sua. Uẽit ãt isaias ꝓpheta ad regez ezechiã dixitqꝫ ei: Quid dixeẽt uiri isti: aut vñ uenerẽt ad te? Cui ait ezechias: De t̃ra lõginq̃ uenerũt ad me de babylõe. At ille rñdit: Quid uiderẽt i domo tua? Ait ezechias: Oia q̃cũqꝫ sũt i domo mea uiderũt. Nihil ẽ.n. qð nõ mõstrauerĩ eis i thesauris meis. Dixit itaqꝫ isaias ezechie: Audi ꝯmõez dñi Ecce dies uenient: ꝛ auferent oia q̃ sunt i domo tua: ꝛ q̃ cõdiderẽt pr̃es tui usqꝫ i diẽ hãc i babylonẽ: nõ remãebit q̃cq̃ ait dñs. Sz ꝛ d̃ filijs tuis q̃ egrediẽt ex te q̃s generab' tollẽt: ꝛ erũt eunuchi i palatio reg̃ babylõis. Dixit ezechias ad isaiã: Bon' ꝯmo dñi quẽ locut' ẽ. Sit tñ pax ꝛ v̂itas i diebus meis. Reliq̃ ãt ꝯmonũ ezechie ꝛ õis fortitudo ei': ꝛ quõ fecerit piscinã ꝛ aq̃ductũ ꝛ itroduxerit aq̃s i ciuitatẽ: nõne hec scripta sũt i libro sermonũ dieꝝ reguz iuda? Dormiuitqꝫ ezechias cũ pr̃ib' suis: ꝛ regnauit manasses fili' eius ꝑ eo. C.XXI.

Duodeci ãnoꝝ erat manasses cũ ĩgnare cepisset: ꝛ q̃nq̃gitaq̃nqꝫ ãnis regnauit i irl'm. Nomẽ m̃ris ei' apbsiba. Fecitqꝫ malũ i cõspectu dñi: iuxta idola gẽtiũ q̃s d̃leuit dñs a facie filioꝝ isrl'. Cõuersusqꝫ ẽ et edificauit excelsa q̃ dissipauerat ezechias pr̃ ei': ꝛ erexit aras baal ꝛ fecit lucos sicut fecerat achab rex isrl': ꝛ adorauit õem militiã celi ꝛ coluit eã. Extruxitqꝫ aras i domo dñi de q̃ dixit dñs i irl'm: ponã nom̃ meuz: ꝛ extruxit altaria uniuerse militie celi i duob' atrijs tẽpli dñi. Et traduxit filiũ suũ ꝑ ignẽ ꝛ hariolat' ẽ ꝛ obꝯuauit auguria: ꝛ fec̃ phitones: ꝛ haruspices m'ltiplicauit: ut facẽt malũ corã dño ꝛ irritaret eũ. Posuitqꝫ idolũ luci quẽ fecerat i tẽplo dñi: sup q̃ locutus ẽ dñs ad dauid ꝛ ad salomonẽ filiũ ei'. In tẽplo hoc ꝛ i irl'm quã elegi de cũctis tribub' isrl' ponã nom̃ meũ i sẽpitnũ: ꝛ ultra ñ faciã cõmoueri pedẽ isrl' de t̃ra quam dedi pr̃ibus eoꝝ si custodierint ope omnia q̃ p̃cepi eis: ꝛ uniuersã legẽ quã mãdauit eis ꝯuus meus moyses. Illi uero non audierũt: sed seducti sũt a manasse: ut facerent malũ super gẽtes quas contriuit dñs a facie filiorũ isrl'. Locutusqꝫ ẽ domin' i manu ꝯuoruz suoꝝ ꝓphetaꝝ dicẽs: Quia fecit manasses rex iuda abominationes istas pessimas sup oia que fecerũt amorrei añ eũ: ꝛ peccare fecit etiã iudam i immũditijs suis: ꝓpterea hec dic̃ dñs de' isrl': Ecce ego iducã mala sr̃ irl'm ꝛ iudã: ut quicũqꝫ audierit: tinniãt aures ei'. Et extẽdã sup irl'z funiculũ samarie ꝛ pond' dom' achab: ꝛ delebo irl'm sic̃ deleri solẽt tabule. Delẽs uertã: ꝛ ducã crebri' stilũ sup faciẽ ei'. Dimittã v̂o reliq̃as hereditatĩ mee ꝛ tradã eas i man' inimicoꝝ ei': eruntqꝫ i uastitatẽ ꝛ i rapinã cũctĩ aduersariis suis: eo q̃ fecerit malũ corã me ꝛ ꝑseuerarunt irritãtes me ex die q̃ egressi sũt pr̃es eoꝝ ex egypto usqꝫ ad hãc diẽ. Insup ꝛ sanguinẽ innoxiũ fudit manasses m'ltũ nimis donec iplẽt irl'm usqꝫ os: absqꝫ pc̃cis suis q̃b' peccare fecit iudã: ut facẽt maluz corã dño. Reliq̃ ãt ꝯmonuz manasse ꝛ univ̂sa q̃ fecit: ꝛ pcc̃m ei' qð peccauit: nõne hec scripta sũt i libro ꝯmonũ dieꝝ reguz iuda? Dormiuitqꝫ manasses cũ pr̃ib' suis ꝛ sepult' ẽ i horto dom' sue in horto ozan: ꝛ regnauit amon fili' ei' ꝑ eo. Uigitiduoꝝ ãnoꝝ erat amon cũ regnare cepisset: duob' q̃z ãnis regnauit i irl'm. Nomẽ m̃ris ei' messallemeth filia arus de ietheba. Fecitqꝫ maluz i ꝯspectu dñi: sicut fecerat manasses pr̃ ei': ꝛ ãbl'auit i õi uia ꝑ quã ãbl'auerat pr̃ eius. Seruiuitqꝫ imũditijs q̃b' ꝯuiebat pr̃ ei' ꝛ adorauit eas: ꝛ dẽliq̃t dñm deũ pr̃uz suoꝝ ꝛ non ãbulauit i uia dñi. Tetẽderũtqꝫ ei insidias ꝯui sui: ꝛ intfecẽt regẽ i domo sua. Percussit ãt ꝑpl'us t̃re ões q̃ cõiurauẽt ꝯtra regẽ amõ: ꝛ ꝯstituerũt sibi regẽ iosiã filiũ ei' pro eo. Reliq̃ ãt ꝯmonũ amõ q̃ fec̃: ñne hec scripta sũt i libro ꝯmonũ dieꝝ regũ iuda? Sepelierũtqꝫ eũ i sepulchro suo i horto ozam: ꝛ regnauit iosias filius eius pro eo. C.XXII.

Octo ãnoꝝ erat iosias cum regnare cepisset: ꝛ trigita uno anno regnauit in irl'm. Nomẽ m̃ris ei' ydida filia phadaia d̃ besechat. Fecitqꝫ qð placitũ erat corã dño: ꝛ ãbulauit ꝑ ões uias dauid pr̃is sui. Non declinauit ad dexterã siue ad sinistraz. Anno aũt octauodecio regis iosie misit rex saphan filiũ aslia filij mesullã scribã templi dñi dicẽs ei: Uade ad helchiã sacerdotem magnũ: ut ꝯflet pecunia q̃ illata ẽ i tẽplum dñi: quã collegerũt ianitores tẽpli a ꝑpl'o: deturqꝫ fabris ꝑ ꝑpositos domus dñi: qui ꝛ distribuãt eã his q̃ opant in tẽplo dñi ad instauranda sartatecta templi tignarijs uidelicet ꝛ cementarijs ꝛ his qui interrupta componunt ꝛ ut emantur ligna et lapides

ꝺ lapicidinis ad iſtaurãdũ tẽplũ dñi. Verũ
tñ nõ ſupputet̃ eis argẽtũ qđ accipiũt: ſꝫ in
ꝑtate hẽant ⁊ i fide. Dixit aũt helchias põti
fex ad ſaphan ſcribã. Librũ leg̃ reppeꝛi in
ꝺomo dñi. Deditq́ꝫ helchias uolum̃ ſaphã
ſcribe: q̃ ⁊ legit illud. Veñit q́ꝫ ſaphã ſcriba
ad regẽ: ⁊ renũciauit ei qđ ꝑceꝑat: ⁊ ait: Cõ
flauerũt ſui tui pecuniã q̃ reꝑta ẽ in ꝺomo
dñi: ⁊ dederũt ut diſtribuerent̃ fabꝛ̃ ac ꝑfec-
t̃ opũ tẽpli dñi. Narrauit q́ꝫ ſaphan ſcriba
regi dicẽs: Librũ dedit mihi helchias ſacer-
dos. Quẽ cũ legiſſet ſaphã corã rege: ⁊ au-
diſſet rex ṽba libri leg̃ dñi: ſcidit ueſtimẽta
ſua: ⁊ precepit helchie ſacerꝺoti ⁊ ahichaꝫ
filio ſaphan ⁊ achobõ filio micha ⁊ ſaphã
ſcribe ⁊ aſaie ſuo reg̃ dicẽs: Jte ⁊ conſulite
dñm ſuꝑ me ⁊ ſuꝑ pplo ⁊ ſuꝑ õi iuda: de ṽ
bis uolumis iſti⁹ qđ iuẽtũ ẽ. Magna. n. ira
dñi ſuccẽſa ẽ ꝯtra nos: qꝛ nõ audierũt pr̃es
nr̃i ṽba libri hui⁹: ut facẽnt õe qđ ſcriptũ ẽ
nobis. Jerũt itaq́ꝫ helchias ſacerꝺos ⁊ ahi-
chã ⁊ achobõ ⁊ ſaphã ⁊ aſaia ad oldam ꝓ
pheten uxorẽ ſellũ filij thecue filij aras cu-
ſtodis ueſtiũ: q̃ hitabat i irl̃m i ſa: locutiq́ꝫ
ſt̃ ad eã. Et illa rñdit eis: Hec dic̃ dñs deus
iſrl̃: Dicite uiro q̃ miſit uos ad me: Hec dic̃
dñs: Ecce ego adducã mala ſuꝑ locũ iſtum
⁊ ſuꝑ hitatores ei⁹ oĩa ṽba leg̃: q̃ legit rex
iuda: qꝛ dereliquerũt me: ⁊ ſacrificauerunt
dijs alienis iritãtes me i cũct̃ opib⁹ manu-
uꝫ ſuaꝝ. Et ſuccẽdet̃ idignatio mea in loco
hoc: ⁊ ñ extiguet̃. Regi aũt iuda q̃ miſit uos
ut ꝯſuleret̃ dñꝫ: ſic dicetis: Hec dic̃ dñs de⁹
iſrl̃: Pro eo ꝙ audiſti ṽba uolumis ⁊ ꝑter-
ritũ ẽ coꝛ tuũ ⁊ hũiliat⁹ es corã dño: audit̃
ſmonib⁹ ꝯtra locũ iſtũ ⁊ hitatores ei⁹: qđ
uidelꝫ fierẽt in ſtuporẽ ⁊ i maledictũ: ⁊ ſci-
diſti ueſtimẽta tua: ⁊ fleuiſti corã me ⁊ ego
audiui ait dñs: iccirco colligã te ad patres
tuos: ⁊ colligeris ad ſepulchrũ tuũ i pace:
ut nõ uideant oculi tui oĩa mala que intro
ducturus ſuꝫ ſuper locũ iſtũ. ¶ .XXIII.

Et renũciauerunt regi quod dixerat.
Qui miſit: ⁊ congregati ſunt ad eum
õnes ſenes iuda ⁊ irl̃ꝫ. Aſcẽditq́ꝫ rex tẽplũ
dñi ⁊ õnes uiri iuda: uniuerſi q̃ hitabant i
irl̃m cũ eo: ſacerꝺotes ⁊ ꝓphete ⁊ õis ppl̃s
a paruo uſq́ꝫ ad magnũ: legitq́ꝫ cũct̃ audiẽ
tib⁹ oĩa uerba libri feder̃ q̃ iuent⁹ ẽ i ꝺomo
dñi. Stetitq́ꝫ rex ſuꝑ gradum ⁊ fedus ꝑcuſ
ſit corã dño: ut ambularent poſt dominũ:
⁊ cuſtodirent ꝑcepta ei⁹ ⁊ teſtimonia ⁊ ceri
monias i õi corde ⁊ i tota aĩa: ⁊ ſuſcitarẽt
uerba feder̃ hui⁹ q̃ ſcripta erant i libro il-
lo. Acq́euitq́ꝫ ppl̃us pacto. Et precepit rex
helchie põtifici ⁊ ſacerꝺotib⁹ ſecũdi õdinis
⁊ ianitoꝛib⁹: ut ꝓijcerẽt de tẽplo dñi oĩa ua
ſa q̃ facta fuerãt baal ⁊ i luco ⁊ uniṽſe mili
tie celi ⁊ combuſſit ea for̃ irl̃m i cõualle ce
drõ: ⁊ tulit pl̃uerẽ coꝝ i bethel. Et deleuit
haruſpices q̊s poſuerant reges iuda ad ſa
crificãdũ in excelſis ꝑ ciuitates iuda ⁊ i cir-
cuitu irl̃ꝫ: ⁊ eos q̃ aꝺolebant incẽſũ baal ⁊
ſoli ⁊ lune ⁊ duodeciꝫ ſignis ⁊ õi militie ce-
li. Et efferri fecit lucum de ꝺomo dñi foras
irl̃ꝫ i cõualle cedrõ ⁊ cõbuſſit eũ ibi ⁊ rede
git i puluerẽ: ⁊ ꝓiecit ſuꝑ ſepulchra uulgi.
Deſtruxit q́ꝫ edicl̃as effemiatoꝝ q̃ erãt i ꝺo
mo dñi: ꝓ quib⁹ mulieres texebãt quaſi ꝺo
mũcl̃as luci. Cõgregauitq́ꝫ ões ſacerꝺotes
de ciuitatibus iuda: ⁊ contaminauit excel-
ſa: ubi ſacrificabãt ſacerdotes ꝺ gabaa uſꝫ
berſabee. Et deſtruxit aras portaꝝ i intro
itu hoſtij ioſ̃e ꝑncipis ciuitatis: quod erat
ad ſiniſtram portã ciuitatis. Veruntñ non
aſcendebãt ſacerdotes excelſoꝝ ad altare
dñi i irl̃m: ſꝫ tm̃ comedebãt azima i medio
fr̃um ſuoꝝ. Contaminauit q́ꝫ tophet qđ ẽ i
cõualle filij ennon: ut nemo cõſecraret filiũ
ſuũ aut filiã ꝑ ignẽ moloch. Abſtulit q́ꝫ e-
q̃s q̊s dederãt reges iude ſoli i introitu tem
pli dñi iuxta exedrã nathamelech eunuchi
q̃ erat i pharurim: curr⁹ aũt ſol̃ cõbuſſit igñ.
Altaria q́ꝫ q̃ erant ſuꝑ tecta cenacl̃i achaꝫ
q̃ fecerãt reges iuda: ⁊ altaria q̃ fecerat ma
naſſes i duob⁹ atrijs templi domini deſtru
xit rex: ⁊ cucurrit inde ⁊ diſꝑſit cinerem eo
rum i torrẽteꝫ cedrõ. Excelſa q́ꝫ que erant
in irl̃m ad dexterã ꝑtẽ montis offenſionis
q̃ edificauerat ſalomõ rex iſrl̃ aſtaroth iꝺo
lo ſiꝺonioꝛum ⁊ chamos offenſioni moab
⁊ melchon abominationi filioꝝ amon pol
luit rex: ⁊ ꝯtriuit ſtatuas ⁊ ſuccidit lucos:
ĩpleuitq́ꝫ loca eoꝝ oſſib⁹ mortuoꝝ. Inſuꝑ
⁊ altare qđ erat i bethel ⁊ excelſum qđ fece
rat hieroboã fili⁹ nabath q̃ peccaꝛ̃ fec̃ iſrl̃:
⁊ altare illud excelſum deſtruxit atq́ꝫ com-
buſſit ⁊ comminuit in pulereꝫ: ſuccẽditq́ꝫ
etiã lucum. Et conuerſus ioſias uidit ibi ſe
pulchra que erant in monte: miſitq́ꝫ ⁊ tulit
oſſa de ſepulchris: ⁊ cõbuſſit ea ſuper alta
re: ⁊ polluit illud iuxta uerbum domini qđ
locutus eſt uir dei qui ꝑdixerat uerba hec.
Et ait: Quis eſt titulus ille quem uideo?

Rñderũtq; ei ciues urbis illiꝰ: Sepulchꝝ ē
hōis dei q̄ uenit ð iuda: ⁊ ꝑdixit ṽba hec q̄
fecisti sup altaꝛ bethel. Et ait: Dimittite eũ.
Nemo cōmoueat ossa eiꝰ. Et itacta mãserūt
ossa illiꝰ cũ ossibꝰ ꝓphete q̄ uenerat ð sama
ria. Insꝑ ⁊ oīa phana excelsoꝝ q̄ erãt ĩ ciui
tatibꝰ samarie q̄ fecerãt reges isrl̄ ad iritan
dũ dñm: abstulit iosias: ⁊ fecit eis ẜm oīa q̄
fecerat ĩ bethel. Et occidit uniuersos sacer
dotes excelsoꝝ q̄ erãt ibi sup altaria: ⁊ cō
bussit ossa hũana sꝑ ea. Reuersusq; ē irlꝫ ⁊
ꝑcepit oī pplo dicēs: Facite phase dño deo
nr̄o: ẜm qð scriptũ ē ĩ libro federꝭ huiꝰ. Nec
.n. factũ ē phase tale a diebꝰ iudicũ q̄ iudica
uerũt isrl̄ ⁊ oiuꝫ dieꝝ regũ isrl̄ ⁊ regũ iuda: si
cut ĩ octauodecio ãno regꝭ iosie factũ ē pha
se istud dño ĩ irlm̄. Sꝫ ⁊ phitones ⁊ hario
los ⁊ figuras idoloꝝ ⁊ imũditias ⁊ abomi
natiōes q̄ fuerãt ĩ t̃ra iuda ⁊ irlm̄ abstulit io
sias ut statuẽt ṽba legꝭ q̄ scripta sũt in libro
quẽ iuenit helchias sacerdos in tẽplo dñi.
Siīlis illi nō fuit añ eũ rex: q̄ reūtẽt ad dñꝫ
ĩ oī corde suo ⁊ ĩ tota aīa sua ⁊ uniuersa uir
tute sua iuxta ōem legẽ moysi: neq; pꝰ eum
surrexit siīlis illi. Uerũtñ ñ ē auersus dñus
ab ira furorꝭ sui magni: q̄ iratꝰ ē furor eiꝰ ꝯ
tra iudã ꝑpt̃ iritatōes q̄bꝰ ꝓuocauerat euꝫ
manasses. Dixit itaq; dñs: Etiã iudã aufe
rã a facie mea sicut abstuli isrl̄: ⁊ ꝓiciã ciui
tatẽ hãc quam elegi irlm̄ ⁊ domũ ð q̄ dixi:
erit nomẽ meũ ibi. Reliq̄ ãt ẜmonũ iosie et
uniuersa q̄ fec: nōne hec scripta sũt in libro
ṽboꝝ dieꝝ regũ iuda? In diebꝰ eius ascẽdit
pharao nechao rex egypti ꝯtra rẽgẽ assirio
ꝝ ad flumẽ euphratẽ. Et abijt iosias rex iu
da ĩ occursũ eiꝰ: ⁊ occisus ē ĩ magedo cũ ui
disset eũ. Et portauerũt eũ serui sui mortuũ
ð mageddo: ⁊ ꝑtulerũt ĩ irlm̄: ⁊ sepelierũt eũ
ĩ sepulchro suo. Tulitq; ppl̄s t̃re ioachaꝫ fi
liũ iosie ⁊ unxerũt eũ: ⁊ ꝯstituerũt eũ regẽ pro
p̃re suo. Uigītitriũ ãnoꝝ erat ioachaꝫ cũ re
gnare cepisset: ⁊ tribꝰ mẽsibꝰ regnauit ĩ irlꝫ.
Nomẽ m̃ris eiꝰ amithal filia hieremie de
lobna. Et fecit malũ coraꝫ dño: iuxta oīa q̄
fecerãt p̃res eiꝰ. Uīxit eũ pharao nechao in
reblatha q̄ ē ĩ t̃ra emath: ne regnaret ĩ irlꝫ.
Et iposuit multã t̃re cẽtũ talẽtis argẽti: et
talẽto auri. Regẽq; cōstituit pharao necha
o heliachi filiũ iosie ꝑ iosia p̃re eiꝰ: uertitq;
nomẽ eiꝰ ioachin: porro ioachaꝫ tulit ⁊ du
xit ĩ egyptũ. Argẽtũ ãt ⁊ auꝝ dedit ioachi
pharaoni cũ idixisset t̃re ꝑ singulos ut con
ferret iuxta ꝑceptũ pharaonis. Et unũquẽ
q; iuxta uires suas exegit taꝫ argentum q̄
auꝝ de pplo t̃re: ut daret pharaōi nechao.
Uigintiqnq; ãnoꝝ erat ioachin cũ regnare
cepisset: ⁊ undecim ãnis regnauit in irlꝫ. No
mẽ m̃ris eiꝰ zebida filia phadaia de ruma.
Et fecit malũ corã dño: iuxta oīa q̄ fecerãt
p̃res eius.

.XXIIII.

In diebꝰ eiꝰ ascẽdit nabuchodonosor
rex babylōis: ⁊ factꝰ ē ei ioachin s̃uꝰ
tribꝰ ãnis: ⁊ rursũ rebellauit ꝯtra euꝫ. Im
misitq; ei dñs latrũculos chaldeoꝝ ⁊ latrũ
culos syrie ⁊ latrũcl̄os moab ⁊ latrũculos
filioꝝ ãmon: ⁊ imisit eos ĩ iudã ut dispde
rẽt eũ iuxta ṽbũ dñi qð locutꝰ fuerat ꝑ s̃uos
suos ꝓphetas. Factũ ē ãt hoc ꝑ ṽbũ dñi cō
tra iudã ut auferret eũ corã se: ꝑpt̃ pc̄ca ma
nasse uniuersa q̄ fecit ⁊ ꝑpt̃ sãguinem inoxi
uꝫ quẽ effudit: ⁊ ipleuit irlm̄ cruore inocẽti
ũ: ⁊ ob hãc rẽ noluit dñs ꝓpitiari. Reliq̄ ãt
ẜmonũ ioachin ⁊ uniuersa q̄ fecit: ñne hec
scripta sꝑ ĩ libro ẜmonũ dieꝝ regũ iuda? Et
dormiuit ioachin cũ p̃ribꝰ suis: ⁊ regnauit
ioachin filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Et ultra ñ addidit rex
egypti: ut egrederet̃ de t̃ra sua. Tulerat .n.
rex babylonis a riuo egypti usq; ad fluuiũ
euphraten oīa q̄ fuerãt regꝭ egypti. Decẽ et
octo ãnoꝝ erat ioachin cũ regnare cepissꝫ:
⁊ tribus mẽsibus regnauit ĩ irlm̄. Nomen
m̃ris eiꝰ noescha filia helnathan de irlm̄.
Et fecit malũ corã dño: iuxta oīa q̄ fecerat
p̃r eiꝰ. In tp̄e illo ascẽderũt s̃ui nabuchodo
nosor regis babylonis ĩ irlm̄: ⁊ circũdata ē
urbs munitiōibꝰ. Ueniṫq; nabuchodono
sor rex babylōis ad ciuitatẽ cum s̃uis suis:
ut oppugnarent eã. Egressusq; ioachin rex
iuda ad regem babylonis ipse ⁊ m̃r eiꝰ ⁊ ser
ui eius ⁊ principes eius ⁊ eunuchi eius: ⁊
suscepit eum rex babylonis anno octauo
regni sui. Et protulit inde ōnes thesauros
domus domini ⁊ thesauros domus regie:
⁊ concidit uniuersa uasa aurea que fecerat
salomon rex israel in templo domini iuxta
ṽbũ dñi: ⁊ trãstulit ōneꝫ irlm̄ ⁊ uniuersos
ꝑncipes ⁊ ōes fortes exercitꝰ decem milia ĩ
captiuitatẽ ⁊ ōeꝫ artificẽ ⁊ iclusorẽ: nihilq;
relictũ est exceptis paupibus populi terre.
Transtulit quoq; ioachin in babylonem:
⁊ m̃rem regꝭ ⁊ uxores regꝭ ⁊ eunuchos regꝭ
⁊ iudices t̃re duxit ĩ captiuitateꝫ de irlm̄ in
babylonẽ: ⁊ ōes uiros robustos septẽ milia

⁊ artifices ⁊ inclusores mille oēs uiros for
tes ⁊ bellatores: duxitq̧ eos rex babylōis
captiuos i babylonē. Et ꝯstituit mathathi
ā p̄tuū eiꝰ p eo: iposuitq̧ nomē ei sedechiā.
Uicesimū ⁊ p̄mū ānū etatꝭ hēbat sedechias
cū regnare cepisset: ⁊ undeci ānis regnauit
i irl'z. Nom̄ mr̄is eiꝰ erat amithal: filia hie
remie de lobna. Et fecit malū corā dn̄o: iux
ta oia q̄ fecerat ioachin. Irascebat̄. n. dn̄s ꝯ
tra irl'z ⁊ ꝯtra iudā: donec ꝓijcēt eos afacie
sua. Recessitq̧ sedechias a rege babylōis.

.XXV.

Factū ē aūt āno nono regni
eiꝰ mēse decio decima die mēsis uenit
nabuchodonosor rex babylonis ipse ⁊ oīs
exercitꝰ eiꝰ i irl'm ⁊ circūdederūt eā: ⁊ extru
xerūt in circuitu eiꝰ munitiones. Et clausa
ē ciuitas atq̧ uallata usq̧ ad undecimū ā
nū regꝭ sedechie nona die mēsis. Preualuit
q̧ fames in ciuitate: nec erat panis pp'lo t̄
re. Et irrupta ē ciuitas: ⁊ oēs uiri bellato
res nocte fugerūt p uiā porte q̄ ē int̄ dupli
cē murū ad hortū regis. Porro chaldei ob
sidebāt i circuitu ciuitatē. Fugit itaq̧ sede
chias p uiā q̄ ducit ad campestria solitudi
nis. Et ꝑsecutꝰ ē exercitꝰ chaldeoꝝ regē cō
prehēditq̧ eū i planicie hiericho: ⁊ oēs bel
latores q̄ erāt cū eo dispsi sūt ⁊ ꝛliqrūt eū.
Apprehēsū ergo regē duxerūt ad regē ba
bylōis in reblatha: q̄ locutꝰ ē cū eo iudici
ū. Filios aūt sedechie occidit corā eo: ⁊ o
c'los eiꝰ effodit: uinxitq̧ eū catenis ⁊ addu
xit i babylonē. Mēse q̄nto septia die mēsis
ipse ē ānꝰ nonusdecimꝰ regꝭ babylonis uēit
nabuçardan priceps exercitus seruꝰ regꝭ ba
bylonis i irl'z ⁊ succēdit domū dn̄i ⁊ domū
regis ⁊ domos irl'm oēmq̧ domū cōbussit
igni: ⁊ muros irl'z in circuitu destruxit oīs
exercitꝰ chaldeoꝝ q̄ erat cū p̄ncipe militū.
Reliquā aūt pp'li p̄tē q̄ remāserat i ciuita
te: ⁊ ꝑfugas q̄ trāsfugerāt ad rēgē babylōis
⁊ reliquū uulgus trāstulit nabuçardan p̄n
ceps militie: ⁊ de paupibꝰ t̄re reliq̄t uinito
res ⁊ agricolas: colūnas autē ereas q̄ erāt
i tēplo dn̄i ⁊ bases ⁊ mare ereū q̄d erat i do
mo dn̄i cōfregerūt chaldei: ⁊ trāstulerūt es
oē i babylonē. Ollas q̊q̧ ereas ⁊ trullas
⁊ tridētes ⁊ cyphos ⁊ mortariola ⁊ oia ua
sa erea in q̄bꝰ ministrabāt: tulerūt: necnon
thuribula ⁊ phialas. Que aurea aurea ⁊
que argētea argētea tulit p̄nceps militie. i.
colūnas duas mare unum: ⁊ bases q̄s fe
cerat rex salomō i tēplo dn̄i. Non erat pō
dus eris oium uasoꝝ. Decē ⁊ octo cubitos
altitudinis hēbat colūna una ⁊ capitellū e
reū sup se altitudinis triū cubitoꝝ: ⁊ retiacu
lū ⁊ malagranata sup capitellū colūne oia
erea. Silem ⁊ colūna secunda hēbat orna
tum. Tulit quoq̧ p̄nceps militie saraiā sa
cerdotem p̄mū ⁊ sophoniā sacerdotē secun
dū ⁊ tres ianitores ⁊ de ciuitate eunuchū
unū q̄ erat ꝑfectus sup bellatores uiros: ⁊
q̄nq̧ uiros de his q̄ steterāt coram rege q̊s
repperit i ciuitate: ⁊ sopher p̄ncipem exerci
tꝰ q̄ ꝓbabat tyrones d̄ pp'lo t̄re: ⁊ sex uiros
e uulgo q̄ iuēti fuerāt i ciuitate. Quos tol
lēs nabuçardan p̄nceps militū duxit ad re
gem babylōis i reblatha: ꝑcussitq̧ eos rex
babylonis ⁊ īfecit eos in reblatha in terra
emath. Et trāslatꝰ ē iuda de t̄ra sua. Pp'lo
aūt q̄ ꝛlictus erat i t̄ra iuda: quē dimiserat
nabuchodonosor rex babylonis ꝑfecit go
doliā filiū aichan filij saphan. Qd̄ cum au
dissent oēs duces militū ipsi ⁊ uiri q̄ erant
cū eis uidelꝫ: q̄ cōstituisset rex babylōis go
dolian: uenerūt ad godolian i maspha is
mahel filiꝰ nathanie ⁊ iohannan filiꝰ careē
⁊ saraia filiꝰ thanameth netophatites ⁊ ie
çonias filiꝰ maachati ipsi ⁊ socij eoꝝ. Iura
uitq̧ godolias ipis ⁊ socijs eoꝝ dicēs: No
lite timē̄ s'uire chaldeis. Manete i t̄ra: ⁊ ser
uite regi babylonis: ⁊ bn̄ erit uob̄. Factū ē
aūt in mēse septio uenit ismahel filius na
thanie filij elisama de semine regio ⁊ decē
uiri cū eo: ꝑcusseruntq̧ godoliam q̄ ⁊ mor
tuꝰ ē: sꝫ ⁊ iudeos ⁊ chaldeos q̄ erant cū eo
i maspha. Cōsurgēsq̧ oīs pp'ls a paruo us
q̧ ad magnū ⁊ p̄nceps militū uenerūt i egyp
tū: timētes chaldeos. Factum ē v̄o in anno
tricesimoseptimo trāsmigrationis ioachin
regis iude: mēse duodecimo uicesima ⁊ sep
tima die mensis subleuauit euilmerodach
rex babylonis anno quo regnare ceperat
caput ioachin regis iuda de carcere: ⁊ locu
tus est ei benigne. Et posuit thronum eius
super thronum regum qui erant cum eo i
babylone: ⁊ mutauit uestes eius quas ha
buerat in carcere: ⁊ comedebat panem sem
per in conspectu eius cūctis diebꝰ uite sue:
ānonam quoq̧ constituit ei sine intermissi
one que ⁊ dabatur ei a rege per singulos di
es omnibus diebus uite sue.

Explicit secūdꝰ lib̄ Malachim. i. regū q̄rtꝰ.

Incipit pfatio scī hieronymi ī librū dabreiamin: qui est paralypomenō: qȏ nos dicere possumus uerba dierꝝ.

QAnt' ac talis ē lib̄ iste: ut absqꝫ illo siq̄s sciam scripturarꝫ sibi uoluerit arrogare: semetipsum irrideat: p singula quippe nōia iūctu rasqꝫ v̄borꝫ ⁊ p̄termisse ī libris regū tegūt historie: ⁊ īnumerabiles explicāt euāgelij q̄ones. Sꝫ si septuaginta intp̄tū pura: ut ab eis ī grecū v̄sa ē editio pmanēt: supflue mi chromati epoꝝ scīssime atꝫ doctissime īpellēs: ut hebrea tibi uolumīa latino s̄mone trāsferrē. Qȏ. n. semel aures hoīum occupauerat: ⁊ nascētis eccl̄e roborauerat fidē: iustū erat etiā nr̄o silētio comprobari. Nūc v̄o p uarietate regionū diuersa ferant exēplaria: ⁊ germana illa antiq̄ꝫ trāslatio cōrupta sit atqꝫ uiolata: nr̄i arbitrī putas: aut e plibus iudicare q̄d uerꝫ sit: aut nouū op' ī ueteri ope cudē: illudentibusqꝫ iudeis cornicū: ut dr̄ oculos cōfigē: alexandria ⁊ egypt' ī septuaginta suis esichiū laudat auctorē: constantinopolis usqꝫ ātiochiā luciāi martyris exēplaria pbat. Medie īt has puīcie palestīos codices legūt: q̄s ab origene elaboratos eusebi' ⁊ pāphil' uulgauerūt. Totusqꝫ orb̄ hac int̄ se trifaria uarietate cōpugnat. Et certe origenes nō solū exēpla composuit q̄ttuō editionū e regione singl'a v̄ba describēs: ut un' dissentiēs stati cetis int̄ se cōsētiētib' arguat: sꝫ qȏ maiorī audacie ē ī editiōe septuaginta theodotiōis editionē miscuit: asteriscī designās q̄ min' fuerit: ⁊ uirgul' q̄ ex supfluo uidebāt apposita. Si igr̄ alijs licuit nō tenē qȏ semel suscepāt: ⁊ p' septuaginta cellulas q̄ uulgo sine auctore iactāt: singl'as cellulas apuerē: hocqꝫ ī eccl'ijs legit qȏ septuaginta nescierūt: cur me nō suscipiāt latini mei q̄ īuiolata editione ueti ita nouā cōdidi: ut laborē meū hebreis ⁊ qȏ his mai' ē aplis auctōib' cōprobem. Scripsi nuper librum de optimo genē interp̄tādi: ostendēs illa de euāgelio: ex egypto uocaui filium meum: ⁊ quoniaꝫ nazare' uocabitur: ⁊ uidebūt ī quē compunxerūt: ⁊ illud apostoli: qȏ oculus n̄ uidit nec aurī audiuit ī cor hominis n̄ ascēderūt q̄ p parauit deus diligentibus se: ceteraqꝫ his similia in hebreorum libris inueniri. Certe aplī ⁊ euāgeliste septuaginta īt̄p̄tes nouerāt ⁊ uñ eis hec q̄ ī septuaginta iterp̄tib' n̄ hn̄t: Christ' dn̄s nr̄ utriusqꝫ testamēti cōditor ī euangelio s̄m ioannē: q̄ credit inquit in me sicut dic̄ scriptura: flumīa de uētre ei' fluēt aq̄ uiue. Utiq̄ꝫ scriptū ē: qȏ saluatō scriptū eē testat. Ubi scriptū ē? Septuaginta n̄ hn̄t: apocrypha nescit eccl'ia. Ad hebreos igitur reuertēdū ē: vn̄ ⁊ dn̄s loq̄t: ⁊ discipuli exēpla p̄sumūt. Hec pace ueterꝫ loquō ⁊ obtrectatorib' meis tm̄ r̄ndeo: q̄ canino dēte me rodūt: in publico detrahētes ⁊ legētes ī angul'. i. accusatores ⁊ defēsores: cū in alījs p bent qȏ in me reprobēt: q̄si uirt' ⁊ uitiū nō ī reb' sit: sꝫ cū auctore mutet. Ceterū meminī editionē septuaginta trāslatoꝝ olim ȏ greco emēdatā tribuisse me nr̄is: nec īimicū debere estimari eoꝝ quos ī ꝯuētu frm̄ sēp edissero. Et qȏ nūc dabreiamin. i. v̄ba dierꝫ īt̄p̄tat' sū: iccirco feci: ut iextricabiles moras ⁊ siluā nominū q̄ scriptoꝝ cōfusa sūt uitio sensuūqꝫ barbariē apti' ⁊ p uersuū cola dīgererē: mihimetipsi ⁊ meis iuxta ismeniuꝫ canens si aures surde sūt ceteroꝝ.

Item alius prologus.

EUsebius hierōym' dōmoni ⁊ rogatiano suis ī christo iesu salutem. Quō grecorū historias mag̅ ītelligunt q̄ athenas uiderit: et t̄tiū uirglij librū a troadō p leuchatē ⁊ a croceraunia ad siliciam: ⁊ īnō ad hostia tyberī nauigauerit: ita scāꝫ scripturā lucidi' intuebit q̄ iudeā ocul' cōtēplat' ē: et ātiq̄ꝫ urbiū memorias locorūqꝫ uel eadē uocabula ul' mutata cognouerit. Un̄ et nob̄ cur̄ fuit cū eruditissimis hebreoꝝ hūc laborē subire: ut circuirem' puīciā quā uniu̅sē christi eccl'ie sonāt. Fateor. n. mi dōmō ⁊ rogatiāe carissimi nūq̄ me ī diuinis uoluminibus pprijs uirib' credidisse: nec habuisse opinionem meam: sed ea etiā ȏ quibus scire me arbitrabar introgare me solitum: quāto mag̅ de his sup q̄b' anceps eram? Deniqꝫ cū a me nuper l'ris flagitassetī: ut uobis paralypomenō latino s̄mone transferrē: de tyberiade leg̅ quōdaꝫ auctore q̄ apȏ hebreos admirationi habebatur assūpsi: ⁊ contuli cum eo a uertice: ut aiūt usqꝫ ad extremā unguē ⁊ sic cōfirmat' ausus suꝫ facē

qđ iubebatꝭ. Libere.n.uobꝭ loquor. Ita.n.i
grecis ⁊ latinis codicib⁹ hic noiuz liber ui-
tiosus ē: ut nō tā hebrea ꝗ̄ barbara q̄daȝ ⁊
sarmatica noia ꝯiecta arbitrandū sit. Nec
hoc septuagita ītp̄tib⁹ q̄ spū scō pleni ea q̄
v̄a fuerāt trāstulerāt: sȝ scriptoꝝ culpe ascri-
bendū: dū de iemēdatꝭ iemēdata scriptitāt
⁊ sepe tria noia subtractꝭ e medio syllabis
ī unū uocabulū cogūt: uel e regiōe unū no-
mē ꝓpt̄ latitudinē suā i duo uꝉ tria uocabu
la diuidūt. Sȝ ⁊ ipse appellatiōes nō hoīesꝭ
ut pleriq̄ȝ estimāt: sȝ urbes ⁊ regiōes ⁊ sal-
t⁹ ⁊ ꝓuicias sonāt: ⁊ obliq̄ sub ītp̄tatōe ⁊ fi
gura eoꝝ q̄dā narrant historie: de q̄b⁹ i re-
gnoꝝ libro dr̄. Nōne ecce hec scripta st̄ i li-
bro v̄boꝝ dieꝝ r̄gū iuda? Que utiq̄ȝ i nr̄is
codicib⁹ nō hn̄t. Hoc ꝓmū sciendū ꝙ apud
hebreos paralypomenō lib⁹ un⁹ sit ⁊ apō
illos uocat⁹ dabreiamin.i.v̄ba dieꝝ q̄ ꝓpt̄
magnitudinē apud nos diuisus ē. Dein ēt
illud attēdēdū ꝙ frequēt̄ noia nō uocabl'a
hōiuȝ sȝ reꝝ: ut dixi significātiasꝭ sonāt. Ad
extremū ꝙ ōis eruditio scripturaꝝ i hoc ꝯ-
tiet: ⁊ historie q̄ uꝉ ꝑtmisse st̄ i suis locꝭ uꝉ ꝑ
stricte leuit̄ hic ꝑ q̄dā v̄boꝝ cōpēdia expli-
cēt. Oronum itaq̄ȝ uraꝝ adiut⁹ auxilio mi
si librū beniuolꝭ placiturū: tn̄ iuidis displi-
cituꝝ eē n̄ ābigo. Optia.n.q̄q̄ȝ: ut ait Pli-
ni⁹ malūt cōtēnē pleriq̄ȝ ꝙ discē. Siq̄s in
hac ītp̄tatiōe uoluerit aliq̄d rephēdē: iter-
roget hebreos: suā cōsciam recolat: uideat
ordinē textūq̄ȝ ꝟmonis: ⁊ tūc nr̄o labori si
potuerit detrahat. Ubicūq̄ȝ ergo astericos
.i. stellas radiare i hoc uolumie uiderītꝭ: ibi
sciatꝭ de hebreo additū qđ in latinis codici
b⁹ nō hēt. Ubi v̄o obel⁹ trāsuersa.s. uirga
ꝑposita ē: illic signat̄ q̄d septuagita iterpre
tes addiderāt: uel ob decorꝭ grām uꝉ ob spūs
sancti auctoritatē: lȝ i uoluminib⁹ hebreis
non legat̄.

Explicit prefatio. Incipit primus liber dabreiamin.i.palypomenon Caplm̄.I.

ADam seth enos
caynam malaleel iared
enoch matusale lame-
ch noe sem chā ⁊ iafet.
Filij iafeth gomer ma-
gog madai ⁊ iauā thu-
bal mosoch thiras.

Porro filij gomer: ascenē ⁊ ripha ⁊ togor-
ma. Filij aūt iauā: elisa ⁊ tharsis cethim et
dodani. Filij chā: chus ⁊ mesraim phut ⁊
chanaan. Filij aūt chus: saba ⁊ euila saba-
tha ⁊ regma ⁊ sabathaca. Porro filij r̄gma
saba ⁊ dadan. Chus āt genuit nemroth. I-
ste cepit eē potēs i t̄ra. Mesraim uero gēu-
it ludim ⁊ ananim ⁊ laabin ⁊ nepthuī phe
trusim q̄ȝ ⁊ casluim: de quib⁹ egressi st̄ phi-
listijm ⁊ capthurim. Chanaan uero genuit
sidonem ꝓmogēitū suū: etheū q̄ȝ ⁊ iebuseū
⁊ amorreū ⁊ gergeseū eueūq̄ȝ ⁊ aracheū et
asineū aradiū q̄ȝ ⁊ samareū ⁊ ematheū. Fi-
lij sem: elam ⁊ assur ⁊ arfaxad lud ⁊ aram.
Filij aram: hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. Ar-
faxad aūt genuit sale: q̄ ⁊ ipse genuit eber.
Porro heber nati sūt duo filij: nomen uni
phalech quia i dieb⁹ ei⁹ diuisa ē t̄ra: ⁊ nom̄
fratrꝭ eius iectan. Iectan aūt genuit elmo-
dad ⁊ saleph ⁊ asormoth ⁊ iare adurā q̄q̄ȝ
⁊ uzal ⁊ decla ebal etiam ⁊ abimael ⁊ saba
necnon ⁊ ophir ⁊ euila ⁊ iobab. Oēs isti fi-
lij iectā: Sē arfaxad sale heber phalech ra
gau seruch nachor tare abram: iste est abra
am. Filij autem abraam isaac ⁊ ismahel:
Et he generationes eorum. Primogenitus
ismahelꝭ: nabaioth ⁊ cedar ⁊ abdehel ⁊ ma
bsan ⁊ masma ⁊ duma ⁊ massa addad ⁊
thema iachur naphis cedma. Hi sūt filij is
mahelꝭ. Filij āt cethure ꝯcubine abraam q̄s
genuit: zamram iecsan madan madian ies-
boc ⁊ Sue. Porro filij iecsan: saba ⁊ dadā.
Filij aūt dadan: asurim ⁊ lathusim ⁊ loo-
mim. Filij autem madiā: epha ⁊ epher ⁊e-
noch ⁊ abida ⁊ eldaa. Oēs hi filij cethur.
Generauit aūt abraam isaac: cui⁹ fuerūt fi
lij: esau ⁊ isrl̄. Filij esau: eliphā rahuel ie
hus ielon chore. Filij eliphā: themam o-
mar cepphi gothan cenem thamna ama
lech. Filij rahuel: naath zara sāma meza.
Filij seir: lothan sobal sebeon ana disō ese
disan. Filij lothan: horri ahobiman. So
ror aūt lothan fuit thamna. Filij sobal: ali
an ⁊ manaath ⁊ ebal sephi ⁊ onan. Filij se
beon: ahaia ⁊ ana. Filij ana: dison. Filij di
son: hamaran ⁊ eseban ⁊ iethran et char
ran. Filij eser: balaan ⁊ zaban ⁊ iachan. Fi
lij disan: us ⁊ aran. Isti sūt reges q̄ iperaue
rūt in t̄ra edom: añq̄ eēt rex sup filios isrl̄.
Bale fili⁹ beor: ⁊ nom̄ ciuitatꝭ eius ōnaba.
Mortu⁹ ē āt bale: ⁊ regnauit ꝑ eo iobab fi
li⁹ sare de bosra. Cūq̄ȝ ⁊ iobab fuissȝ mōtu⁹

regnauit ꝓ eo husan ꝺ tr̃a themãoꝝ. Obijt quoqꝫ ⁊ husan: ⁊ regnauit ꝓ eo adad filius badad q̃ ꝑcussit madian i tr̃a moab: ⁊ nom̃ ciuitatis ei⁹ auith. Cũqꝫ ⁊ adad fuisset mõtuus: regnauit ꝓ eo semla de masreca. Sꝫ ⁊ semla mortu⁹ ẽ: ⁊ regnauit ꝓ eo saul ꝺ rooboth q̃ iuxta ãnem sita ẽ. Mõtuo qꝫ saul regnauit ꝓ eo balaana fili⁹ achobõ. Sed ⁊ hic mõtu⁹ ẽ: ⁊ regnauit ꝓ eo adad cu⁹ urbꝭ nom̃ fuit phau: ⁊ appellata ẽ uxõ ei⁹ mehetabel filia matred filie mezaab. Adad autẽ mortuo duces ꝓ regib⁹ in edom eẽ cepunt. Dux thãna dux alua dux iethet dux oolibama dux hela dux phinõ dux cenez dux themã dux mapsar dux magdihel dux hiram. Hi duces edom.

C.II.

Filij aũt isr̃l ruben simeon leui iuda isachar ⁊ zabulon dan ⁊ ioseph beniamin neptalim gad ⁊ aser. Filij iuda: her aunan ⁊ sela. Hi tres nati sunt ei de filia Sue chananitidis. Fuit autem her primogenit⁹ iuda mal⁹ corã dño: ⁊ occidit eũ. Thamar aũt nur⁹ ei⁹ pepit ei phares ⁊ zara. Oẽs ergo filij iuda q̃nqꝫ. Filij ãt phares: esrom et camul. Filij qꝫ zare: zamri ⁊ ethan ⁊ eman chalcal quoqꝫ ⁊ darã sil' q̃nqꝫ. Filij charmi achar q̃ turbauit isr̃l ⁊ peccauit i furtu anathemati. Filij ethan azarias. Filij aũt esroꝫ q̃ nati sũt ei: ieramehel ⁊ ram ⁊ calubi hoc ẽ caleph. Porro ram genuit aminadab: aminadab autẽ genuit naason ꝑncipem filiorum iuda. Naason qꝫ genuit salma: ꝺ quo ort⁹ ẽ booz. Booz ṽo gẽuit obed q̃ ⁊ ipse genuit isai. Isai aũt genuit ꝑmogẽitũ heliab secunduꝫ aminadab tertiũ symmaha q̃rtũ nathanahel q̃ntũ raddai sextum ason septimũ dauid: quoꝝ sorores fuerũt saruia ⁊ abigail. Filij saruie: abisai ioab ⁊ asahel tres. Abigail aũt gẽuit amasa: cu⁹ pr̃ fuit iether ismaelites. Caleb uero fili⁹ esrom accepit uxorẽ noĩe azuba: de qua genuit ierioth. Fuerũtqꝫ filij ei⁹ iaser ⁊ sobab ⁊ aroon. Cũqꝫ mortua fuisset azuba: accepit uxorẽ caleb ephrata: q̃ pepit ei ur. Porro ur genuit uri: ⁊ uri genuit beselehel. P⁹ hec igressus ẽ esrom ad filiam machir pr̃is galaad: ⁊ accepit eã cũ esset annoꝝ sexagita: que pepit ei segub. Sꝫ ⁊ segub genuit iair ⁊ possedit uigintitres ciuitates i tr̃a galaad. Cepitqꝫ gessur ⁊ aran oppida iair ⁊ canath ⁊ uiculos ei⁹ sexagita ciuitatũ. Oẽs isti filij machir pr̃is galaad. Cũ aũt mõtu⁹ eẽt esrom: igressus ẽ caleb ad ephrata. Hũit quoqꝫ esrom vxorẽ abia q̃ pepit ei assur pr̃em techue. Nati sũt aũt filij ieramehel primogẽiti esrom: ram ꝑmogẽit⁹ ei⁹: ⁊ buna ⁊ aram ⁊ asõ ⁊ achia. Duxit qꝫ uxorẽ alteram ieramehel noĩe athara: q̃ fuit mr̃ onam. Sꝫ ⁊ filij ram ꝑmogẽiti ieramehel fuerũt moos ioami ⁊ achar. Onaꝫ aũt hũit filios semei ⁊ iadan. Filij ãt semei: nadab ⁊ abisur. Nom̃ ṽo uxoris abisur abiahil: q̃ pepit ahobban ⁊ molid. Filij aũt nadab: fuerũt saled ⁊ apphai. Mõtu⁹ ẽ aũt saled absqꝫ liberis. Fili⁹ ṽo apphai iesi q̃ iesi genuit sesan. Porro sesan genuit oholai. Filij aũt iadai fratris semei: iether ⁊ ionathan. Sꝫ ⁊ iether mõtu⁹ ẽ absqꝫ liberis. Põro ionathã genuit phalech ⁊ ziza. Isti fuerũt filij ieramehel primogẽiti esrom. Sesan ãt nõ hũit filios sed filias: ⁊ ꝯuũ egyptiũ noĩe ieraa. Deditqꝫ ei filiã suã vxorẽ: q̃ pepit ei ethei. Ethei aũt genuit nathan: ⁊ nathã genuit zabad. zabad quoqꝫ genuit ophal: et ophal genuit obed. Obed gẽuit iehu: iehu genuit azariaꝫ. Azarias gẽuit helles: ⁊ helles genuit helasa. Helasa genuit zizamoy: zizamoy genuit sellũ. Sellũ genuit ithamian: itamia aũt genuit elisama. Filij aũt caleb fr̃is hieramehel mesa priogẽit⁹ ei⁹ ipse ẽ pr̃ ciph filij maresa pr̃is hebron. Põro filij hebrõ chore ⁊ taphua ⁊ recez ⁊ samma. Sãma ãt genuit raam pr̃em hierchaam et recem genuit semmei filius semmei maon. ⁊ maon pr̃ bethsur. Epha ãt cõcubina caleb pepit aran ⁊ musa ⁊ gezez. Porro aran genuit gezẽ. Filij iahaddai regom ⁊ ioathã ⁊ gesan phalech ⁊ epha ⁊ saaph. Cõcubia caleb maacha pepit saber ⁊ tharana. Gẽuit ãt saaph pr̃ madmena Sue pr̃eꝫ machbena: ⁊ patrem gabaa. Filia ṽo caleb fuit achsa. Hi erant filij caleb filij vr primogeniti ephrata sobal pater cariathiarim salma pr̃ bethleem ariph pr̃ bethgader. Fuerũt autẽ filij sobal patris cariathiarim: qui uidebat dimidium requietionũ: ⁊ ꝺ cognatiõe cariathtari iethrei ⁊ aputhei ⁊ semathei ⁊ maserei. Ex his egressi sũt saraite ⁊ esthaolite. Filij salma patris bethleem ⁊ nethophati corone dom⁹ ioab ⁊ dimidium requietionis sarai. Cognationes quoqꝫ scribaꝝ habitãtium in iabes canẽtes atqꝫ resonantes ⁊ i tabernaculis cõmorantes. Hi sũt cinei: qui uenerũt de calore patris dom⁹ rechab.

C. III.

DAuid uero hos hũit filios: qui ei nati sũt i hebron. Primogẽiti ammon ex achinoe isrelitide: secundum daniel de abigail carmelitide: tertiũ absalõ filiũ maacha filie ptolomei reg̃ iessur: q̃rtũ adoniã filiuz agith: q̃ntũ saphaciã ex abithal: sextũ iethrahã de egla uxore sua. Sex ergo nati sũt ei i hebrõ: ubi regnauit septẽ ãnis ⁊ sex m̃sib᷒. Trigita ãt ⁊ tb᷒ ãnis regnauit in irl̃m. Porro i irl̃m nati sũt ei filij: symmaa ⁊ sodab ⁊ nathan ⁊ salomon q̃tuor de bersabee ⁊ filia amihel. Jebaar quoq; ⁊ helisua ⁊ heliphaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ iaphie necnõ elisama ⁊ eliade ⁊ eliphaleg nouem. Oẽs hi filij dauid absq; filijs ꝯcubiaꝝ: hũerũtq; sororẽ thamar. Fili᷒ ãt salomõis raboã cui᷒ abia fili᷒ gẽuit asa. De hoc q̊q; nat᷒ ẽ iosaphat p̃r iorã: q̃ iorã genuit oziã: ex q̃ ort᷒ ẽ ioas: ⁊ hui᷒ amasias fili᷒ genuit azariaz. Põro azarie fili᷒ ioathã ꝓcreauit achaz p̃rem ezechie: de q̃ nat᷒ ẽ manasses: sz ⁊ manasses gẽuit ãmõ p̃rez iosie. Filij ãt iosie fuerũt: p̊mogẽit᷒ iohãnan: secũd᷒ ioachiz t̃ti᷒ sedechias: q̃rt᷒ sellũ. De ioachim nat᷒ ẽ iechonias ⁊ sedechias. Filij iechõie fuer̃t asir salathiel melchiram phadaia senneser ⁊ iecemia sama ⁊ nadabia. De phadaia orti s̃t zorobabel ⁊ semmei. zorobabel genuit mõsollam ananiam ⁊ salomith sororem eoꝝ: asabam q̊q; ⁊ obol ⁊ barachiam ⁊ asadiam iosabeseth quinq;. Fili᷒ ãt ananie phaltias pater hiesaie: cui᷒ fili᷒ raphaia. Hui᷒ q̊q; fili᷒ arnan: de q̃ nat᷒ ẽ obdia: cui᷒ filius fuit sechenias. Filius sechenie semeia cui᷒ filij attus ⁊ iegaal ⁊ baria ⁊ naaria ⁊ saphat ⁊ sesa sex numero. Filius naarie: elioenai ⁊ ezechias ⁊ ezricam tres. Filij elioenai oduia ⁊ heliasub ⁊ pheleia ⁊ accub ⁊ iohãnan ⁊ dalaia ⁊ anan septem.

C. IIII.

FIlij iuda phares esroz ⁊ charmi ⁊ ur ⁊ subal. Rabia uero filius subal gẽuit iaad: de quo nati sũt ahumai ⁊ laad. He generationes sarathi. Ista q̊q; stirps ethã: iesrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos. Nomẽ quoq; sororis eorum asalephum. Phuniel ãt pat̃ gedor: ⁊ eser pat̃ osa. Isti s̃t filij ur p̊mogeniti ephrata pat̃s bethleez. Assur u̾o pat̃s thecue erãt due uxões alaa ⁊ naara. Pepit autem ei naara oozam ⁊ epher ⁊ themã et aastari. Isti sũt filij naara. Põro filij alaa: sereth ysaar ⁊ ethnan. Chus autez genuit anob ⁊ soboba ⁊ cognatõez aharel filij arum. Fuit ãt iabes iclyt᷒ p̃ frĩb᷒ suis: ⁊ mat̃ ei᷒ uocauit nom̃ illi᷒ iabes dicẽs: q: pepi eũ i dolore. Inuocauit ergo iabes deũ isr̃l dicẽs: Si bñdicẽs bñdixeri mihi: ⁊ dilataueri t̃minos meos: ⁊ fuerit man᷒ tua mecũ: ⁊ feceri me a malitia ñ opp̊mi. Et p̃stitit deus q̃ p̃cat᷒ ẽ. Caleph autem fr̃ Sua gẽuit machir: q̃ fuit p̃r esthon. Porro esthon genuit bethrapha ⁊ phesse ⁊ tethinna p̃rez u̾b naas. Hi sũt uiri recha. Filij ãt cenen othoniel ⁊ saraia. Põro filij othoniel athat ⁊ maonathi. Maonathi gẽuit ophra. Saraias ãt genuit ioab p̃rez uall' artificũ. Ibi q̃ppe artifices erãt. Filij u̾o caleph filij iephone: hir ⁊ hela ⁊ nahez. Filij q̊q; hela cenez filij q̊q; ialel elziph et zipha thiria et asrahel. Et filij esra: iether ⁊ mereth ⁊ epher ⁊ iahalõ. Genuitq; mariã ⁊ sãmai ⁊ iesba p̃rez esthamo. Uxor q̊q; ei᷒ indaia pepit iareth p̃rez gedor ⁊ heber p̃rez zocho ⁊ ichutiel p̃rem zanoa. Hi autẽ filij bethie filie pharaõis quã accepit mered ⁊ filij uxori odaie sororis nahan p̃ris ceila garmi ⁊ esthamo q̃ fuit de machati. Filij q̊q; simon ammon ⁊ rimma. Filius anan ethilon ⁊ filij iezi zoeth ⁊ benzoeth. Filij sela filij iude her p̃r lecha: ⁊ laada p̃r maresa: ⁊ cognatiões dom᷒ opantiũ byssũ i domo iuramẽti: ⁊ q̃ stare fecit solez: uiriq; mẽdacij ⁊ securus ⁊ incedẽs: q̃ p̊ncipes fuerũt i moab: ⁊ q̃ reuerse sũt i lehem. Hec aũt u̾ba uetera. Hi s̃t figuli habitãtes i plãtatiõib᷒ ⁊ i sepib᷒ apud regẽ in opibus eius: cõmoratiq; sũt ibi. Filij simeõ namuel ⁊ iamin iarib zara saul. Sellum filius eius: mabsam filius eius masma filius ei᷒. Filij masma: amuhel filius eius zachur filius eius semmei filius ei᷒. Filij semmei sexdecim ⁊ filie sex. Fr̃es aũt ei᷒ nõ hũerunt filios multos: uniuersa cognatio nõ potuit adequare sũmã filioꝝ iuda. Habitauerũt autem i bersabee ⁊ molada ⁊ hasarsual ⁊ i ballaa ⁊ i ason ⁊ i tholad ⁊ in bathuel ⁊ in horma ⁊ in siceleg et i bethmarchaboth et in asarsasusim et i bethberai et i saari. He ciuitates eorum usq; ad regẽ dauid: uilleq; earum etham et aen rẽmon et thocẽ et asan ciuitates q̃nq;: ⁊ uniuersi uiculi eoꝝ p̃ circuitũ ciuitatũ istaꝝ usq; ad baal. Hec est hitatio eoꝝ: ⁊ sediũ distributio. Mosobab quoq; ⁊ iemlech ⁊ iosa filius amasie ⁊ iohel iehu filius iosabie filij saraie filij asihel

⁊ elioēai ⁊ iacoba ⁊ isuaia ⁊ asaia ⁊ adihel
⁊ isimihel ⁊ banaia ziza q̊z filiꝰ sephei filij
allō filij idaia filij semri filij samaia: isti sūt
noīati p̄ncipes ī cognatiōībꝰ suis: ⁊ ī domo
affinitatū suaꝝ multiplicati sūt uehemēt.
Et p̄fecti sūt ut igrederēt in gador usq3 ad
oriētē uallis: ⁊ ut quererēt pascua gregibꝰ
suis. Jnuenerūtq3 pascuas uberes ⁊ ualde
bonas ⁊ trā latissimā ⁊ q̄etā ⁊ fertilē: ī q̄ an̄
h̄itauerant d̊ stirpe chaz. Hi ergo uenerūt
q̊s supra descripsimꝰ noīati ī diebꝰ ezechie
reḡ iuda: ⁊ ꝑcusseīt tabnacula eoꝝ ⁊ h̄ita-
tores q̄ iuēti fuerāt ibi: ⁊ deleueīt eos usq3
ad p̄ntē diē: h̄itaueruntq3 ꝓ eis qm̄ uberri
mas pascuas ibidē repperērūt. De filijs q̊z
simeō abieīt ī mōtē seir uiri q̄ngenti h̄ntes
p̄ncipes phaltiā ⁊ naariā ⁊ raphiā ⁊ ozihel
filius iesi: ⁊ ꝑcusserūt reliq̄as q̄ euadē po-
tuerant amalechitaꝝ: ⁊ habitauerūt ibi ꝓ
eis usq3 ad diez hanc.

C.V.

FIlij quoq3 rubē p̄mogeniti isrł: ipse
quippe fuit p̄mogenitꝰ eiꝰ: sed cū uio-
lasset torum p̄ris sui: data sūt primogenita
eius filijs ioseph filij isrł: ⁊ nō ē ille reputa-
tus ī p̄mogenitū. Porro iudas q̄ erat fortis
simꝰ int̄ frēs suos de stirpe eiꝰ p̄ncipes ger-
miati sūt: p̄mogēita āt reputata st̄ ioseph.
Filij ergo ruben p̄mogēiti isrł: enoch ⁊ phal
lu esrom ⁊ charmi. Filij iohel: samaia filiꝰ
eiꝰ gog filiꝰ eiꝰ semei filiꝰ eiꝰ micha filiꝰ eius
reebia filiꝰ eiꝰ baal filiꝰ eiꝰ beera filiꝰ eiꝰ quē
captiuū duxit theglatfalasar rex assirioꝝ:
⁊ fuit priceps ī tribu rubē. Frēs āt eiꝰ ⁊ uni
uersa cognatio eiꝰ qn̄ nūerabāt̄ ꝑ familias
suas h̄ueīt p̄ncipes iehihel ⁊ zachariā. Pō
ro bala filiꝰ azaz filij samma filij iohel: ipse
habitauit ī aroer usq3 ad nebo ⁊ beelmeō.
Cōtra oriētalē q̊q3 plagā h̄itauit usq3 ad i-
troitū hēmi ⁊ fluuiū euphratē. Mītū q̄ppe
iumētoꝝ numeꝝ possidebāt ī terra galaad.
In diebꝰ aūt saul p̄liati sūt ꝯtra agarēos ⁊
īterfeceīt illos: habitauerūtq3 ꝓ eis in tabna
culꝭ eoꝝ ī oī plaga q̄ respicit ad orientē gala-
ad. Filij uero gad e regione eoꝝ h̄itauerūt
in terra basan usq3 selcha: iohel in capite ⁊
saphan secundus: ianai autem ⁊ saphat in
basan. Fratres uero eorum secūdū domos
cognationū suarum: michahel ⁊ mosollaz
⁊ sebe ⁊ iori ⁊ iachan ⁊ zie ⁊ heber septem.
Hi filij abiahil filij uri filij iara filij galaad
filij michahel filij iesesi filij ieddo filij buz.
Frēs q̊q3 filij abdihel filij guni principes
domus in familijs suis ⁊ habitauerunt in
galaad ⁊ in basan ⁊ ī uiculꝭ eiꝰ: ⁊ ī cūctꝭ sub-
urbanis saron usq3 ad t̄mios. Oēs hi nūe-
rati sūt ī diebꝰ ioathan reḡ iuda: ⁊ in diebꝰ
hieroboā reḡ isrł. Filij ruben ⁊ gad ⁊ dimi
die tribꝰ manasse uiri bellatores scuta por-
tātes ⁊ gladios: ⁊ tēdētes arcū eruditiq3 ad
p̄lia q̄dragitaq̄tuor milia ⁊ septigenti sexa-
ginta ꝓcedētes ad pugnā: dimicauerūt ꝯtra
agarenos. Jthurei v̊o ⁊ naphei ⁊ nodab p̄-
bueīt eis auxiliū. Traditiq3 sūt ī manꝰ eoꝝ
agareni ⁊ uniuersi qui fuerāt cū eis: q2 deū
īuocauerūt cū p̄liarēt: ⁊ exaudiuit eos eo q̄
credidissēt in eū. Cepeītq3 oīa q̄ possederāt
cameloꝝ q̄nquaginta milia: ⁊ ouiū ducēta
q̄nq̄gita milia asinos duo milia ⁊ aīas ho-
minū cētū milia. Uulnerati autē multi cor
rueīt. Fuit. n. bellū dn̄i. Habitauerūtq3 pro
eis us3 ad trāsmigrationē. Filij q̊z dimidie
tribꝰ manasse possederūt trā a finibꝰ basan
usq3 baal hermon ⁊ sanir ⁊ montē hermō.
Ingēs q̄ppe nūerꝰ erat. Et hi fuerāt princi-
pes domꝰ cognatiōis eoꝝ efer iesi ⁊ helihel
ezrihel ⁊ hieremia ⁊ odoia ⁊ iedihel uiri fō-
tissimi ⁊ potētes: ⁊ noīati duces in familijs
suis. Reliq̄rūt aūt deū patꝝ suoꝝ ⁊ fōnica
ti sūt pꝰ deos pp̄łoꝝ t̄re q̊s abstulit dn̄s co-
rā eis: ⁊ suscitauit deꝰ isrł sp̄z phul reḡ assy
rioꝝ ⁊ sp̄m theglatfalasar reḡ assur: ⁊ trā
stulit ruben ⁊ gad ⁊ dimidiā tribū manasse
⁊ adduxit eos in ale ⁊ in abor ⁊ ara ⁊ fluuiū
gozan usq3 ad diē hanc.

C.VI.

FIlij leui gerson caath ⁊ merari. Filij
caath amraz ysaar hebron ⁊ ozihel.
Filij amram aaron moyses ⁊ maria. Filij a
aron nadab ⁊ abiu eleazar ⁊ ithamar. Ele
azar genuit finees: ⁊ finees genuit abisue.
Abisue uero genuit bocci: ⁊ bocci genuit o
zi: ozi genuit zaraiam: ⁊ zaraias genuit me
raioth. Porro meraioth genuit amariā: ⁊
amarias genuit achitob: achitob genuit sa
doch: ⁊ sadoch gēuit achimaas. Achima-
as genuit azariā: azarias genuit iohannā:
iohannan genuit azariam. Ipe ē q̄ sacerdo
tio fūctꝰ ē in domo quā edificauit salomō ī
irłm. Genuit autez azarias amariā: ⁊ ama
rias genuit achitob. Achitob gēuit sadoch
⁊ sadoch genuit sellum. Selluz genuit hel-
chiam: ⁊ helchias genuit azariaz. Azarias
genuit zaraiaz: et zaraias genuit iosedech.
Pōro iosedech egressus ē qn̄ trāstulit dn̄s

iudā ⁊ irlm̄ p man⁹ nabuchodonosor. Filij ergo leui gerson caath ⁊ merari. Et hec nomina filioꝝ gerson lobni ⁊ semei. Filij caath amram ⁊ ysaar ⁊ hebrō ⁊ ozihelі. Filij merari mooli ⁊ musi. He aūt generatōes leui ſm familias eoꝝ. Gerson lobni fili⁹ eius iaath fili⁹ ei⁹ zāma fili⁹ ei⁹ ioaa fili⁹ ei⁹ addo fili⁹ ei⁹ zara fili⁹ ei⁹ iethrai fili⁹ ei⁹. Filij caath aminadab fili⁹ ei⁹ chore fili⁹ ei⁹ asir fili⁹ ei⁹ helcana fili⁹ ei⁹ abiasaph fili⁹ eius asir fili⁹ ei⁹ caath fili⁹ ei⁹ vriel fili⁹ eius ozias fili⁹ ei⁹ saul fili⁹ ei⁹. Filij helcana amasai ⁊ achimoth ⁊ helcana. Filij helcana sophai fili⁹ ei⁹ naath fili⁹ ei⁹ heliab fili⁹ ei⁹ hieroā fili⁹ ei⁹ helcana fili⁹ ei⁹. Filij samuel: ꝑmogenit⁹ uasseni ⁊ abia. Filij aūt merari: mooli lobni fili⁹ eius semei fili⁹ ei⁹ oza fili⁹ eius samaa fili⁹ ei⁹ aggia fili⁹ ei⁹ asaia fili⁹ eius. Isti sūt q̊s ꝯstituit dauid sup cātores dom⁹ dn̄i ex q̊ collocata ē arca: ⁊ ministrabāt corā tabnaculo testimonij canētes donec edificaret salomō domū dn̄i i irlm̄. Stabāt āt iuxta ōdiez suū i misterio. Hi vo st̄ q̄ assistebāt cū filijs suis ō filijs caath: heman cātō filius iohel filij samuel filij helcana filij ieroam filij helihel filij thou filij suph filij helcana filij iohel filij maath filij amasai filij helcana filij iohel filij azarie filij sophonie filij thaath filij asir filij abisaph filij chore filij ysaar filij caath filij leui filij isrl̄ ⁊ frater eius asaph: qui stabat a dextris ei⁹ asaph fili⁹ barachie filij samaa filij michahel filij basaie filij melchie filij athanai filij zara filij adaia filij ethan filij zamma filij semei filij ieth filij gerson filij leui. Filij autem merari fratres eorum ad sinistram: ethan filij chusi filij abdi filij maloch filij asabie filij amasie filij helchie filij amasai filij bōni filij somer filij mooli filij musi filij merari filij leui. Fratres quoqꝫ eorum leuite qui ordinati sunt i cūctum misterium tabernaculi dom⁹ dn̄i. Aaron uero ⁊ filij eius adolebant incensum super altare holocausti ⁊ super altare thymiamatꝭ in omne op⁹ sc̄i sc̄oꝝ: ⁊ ut ꝑcarētur p isrl̄ iuxta oīa q̄ ꝑcepat moyses fu⁹ dei. Hi sūt aūt filij aarō Eleazar fili⁹ eius finees fili⁹ eius abisue filius ei⁹ bocci filius ei⁹ ozi filius ei⁹ zaraia fili⁹ eius meraioth fili⁹ ei⁹ amaria fili⁹ eius achitob fili⁹ eius sadoch filius ei⁹ achimaas fili⁹ ei⁹. Et hec hītacl'a coꝝ p uicos atqꝫ ꝯfinia filioꝝ. s. aarō iuxta ꝯgnatōes caathitaꝝ. Ipsis. n. sorte ꝯtigerāt. Dederūt igitur eis hebrō i t̄ra iuda ⁊ suburbana ei⁹ p circuitū: agros aūt ciuitatꝭ ⁊ uillas caleph filio iephone. Porro filijs aaron dedeꝛt ciuitates ad ꝯfugiēdū hebrō ⁊ lobna ⁊ suburbana eius: Jether q̊ꝫ ⁊ esthemo cū suburbāis suis sꝫ ⁊ helon ⁊ dabir cū suburbāis suis: asan q̊ꝫ ⁊ bethsemes ⁊ suburbana eaꝝ. De tribu aūt beniamin gabee ⁊ suburbana ei⁹ ⁊ almath cū suburbāis suis: anathot q̊ꝫ cū suburbāis suis. Oēs ciuitates tredeci cum suburbāis suis: p cognationes suas. Filijs aūt caath residuis de cognatiōe sua dedeꝛt ex dimidia t̄bu manasse i possessiōez ūbes decē. Porro filijs gerson p cognatōes suas ō tribu ysachar ⁊ ō tribu aser ⁊ ō tribu neptaliꝫ ⁊ de tribu manasse: i basan ūbes tredeciꝫ. Filijs aūt merari p cognatiōes suas de tribu ruben ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu zabulon dederūt sorte ciuitates duodeci. Dedeꝛt q̊ꝫ filij isrl̄ leuitꝭ ciuitates ⁊ subūbana eaꝝ. Dederūtqꝫ p sōtē ex tribu filioꝝ iuda ⁊ ex tribu filioꝝ simeon ⁊ ex tribu filioꝝ beniamin urbes has q̄s uocauerunt noib⁹ suis ⁊ his q̄ erāt ex cognatōe filioꝝ caath. Fuerūtqꝫ ciuitates in terminis eoꝝ de t̄bu ephrai. Dedeꝛt ergo eis ūbes ad ꝯfugiēduꝫ sichem cū suburbanis suis i mōte ephraiꝫ ⁊ gazer cuꝫ suburbanis suis: iecmaaꝫ q̊ꝫ cū suburbanis suis ⁊ bethorō siliter: necnō et helon cū suburbanis suis ⁊ gethremmon i eūdē modū. Porro ex dimidia tribu manasse aner ⁊ suburbana ei⁹ balaam ⁊ suburbana ei⁹. His uidelꝫ q̄ ō cognatōe filioꝝ caath reliq̄ erāt. Filijs aūt gerson ō cognatōe dimidie trib⁹ manasse gaulō i basan ⁊ suburbana ei⁹: ⁊ astaroth cū suburbanis suis. De tribu ysachar cedes cū subūbanis suis ⁊ dabereth cū suburbanis suis: ramoth q̊ꝫ ⁊ suburbana ei⁹ ⁊ anez cū subūbanis suis. De tribu vo aser masal cū suburbāis suis ⁊ abdon siliter: asach q̊ꝫ ⁊ suburbana ei⁹: roob cum suburbanis suis. Porro ō tribu neptaliꝫ cedes in galilea ⁊ suburbana eius amō cum suburbanis suis: ⁊ cariathaim ⁊ suburbana eius. Filijs aūt merari residuis de tribu zabulon remmono ⁊ suburbana eius: ⁊ thabor cum suburbanis suis. T̄ās iordanem quoqꝫ ex aduerso hiericho cōtra orientem iordanis de tribu ruben bosor in solitudine cum suburbanis suis: ⁊ iassa cū suburbāis suis: cademoth q̊ꝫ ⁊ suburbana

eiꝰ: ⁊ miphaat cū suburbānis suis. Necnon
⁊ de tribu gad ramoth galaad ⁊ suburba
na eiꝰ: ⁊ manaī cū suburbānis suis: sed ⁊ ese-
bō cū suburbānis suis: ⁊ ieçer cū suburbānis
suis.

VII.

Porro filij isachar: thola ⁊ phua iasub
⁊ samrom q̄ttuor. Filij thola: oçi ⁊ ra
phaia ⁊ ierihel ⁊ iemai ⁊ iepsem ⁊ samuel
ꝓncipes ꝑ domos cognationū suaꝝ. De stir
pe thola uiri fortissimi numerati sunt ī die
bꝰ dauid: uigītiduo milia sexcēti. Filij oçi: is
rahia de q̄ nati sūt michael ⁊ obadia ⁊ io-
hel ⁊ iesia q̄nqꝫ ōes ꝓncipes cū eis ꝑ famili
as ⁊ ꝑplos suos accincti ad ꝓliū uiri fortis
simi trigita sex milia. Multas.n. hūerunt
uxores ⁊ filios. Frēs q̄ꝫ eoꝝ ꝑ ōem cognati-
onē ysachar robustissimi ad pugnādū: octo
gita septē milia numerati sūt. Filij bēiamin
bale ⁊ bochor ⁊ iadihel tres. Filij bale esbō
⁊ oçi ⁊ oçihel ⁊ ierimoth ⁊ urai q̄nqꝫ: ꝓnci-
pes familiaꝝ ⁊ ad pugnādū robustissimi.
Numerꝰ āt eoꝝ uigītiduo milia ⁊ triginta-
q̄ttuor. Porro filij bochor çamira ⁊ ioas ⁊
elieçer ⁊ elioenai ⁊ amri ⁊ ierimoth ⁊ abia
⁊ anathut ⁊ almathā. Oēs hi filij bochor
Numerati sūt āt ꝑ familias suas principes
cognationū suaꝝ ad bella fortissimi uigīti
milia ⁊ ducēti. Porro filij iadihel: balan.
Filij āt balan: iehus ⁊ bēiamin ⁊ aboth et
chanana ⁊ iothan ⁊ tharsis ⁊ haisaar.
Oēs hi filij iadihel ꝓncipes cognationum
suaꝝ uiri fortissimi: decē ⁊ septē milia ⁊ du
cēti ad ꝓliū ꝓcedētes: sephan q̄ꝫ ⁊ haphan
filij hir ⁊ asim filij aher. Filij āt neptali: ia-
sihel ⁊ guni ⁊ aser ⁊ sellū filij bala. Pōro fi
lius manasse: esrihel cōcubinaqꝫ eiꝰ sira ꝑe
pit machir ꝑ͞rem galaad. Machir āt acce-
pit uxorē filijs suis happhi ⁊ sepham ⁊ hū
it sororē noīe maacha. Nom̄ āt scd̄i salpha
ath. Nateqꝫ sūt salphaath filie. Et peperit
maacha uxor machir filiū: uocauitqꝫ nom̄
eiꝰ phares. Porro nom̄ frīs eiꝰ sares: ⁊ filij e
iꝰ ulam ⁊ rehen. Filiꝰ āt ulam: bedan. Hi sſt
filij galaad filij machir filij manasse. Sorō
āt eiꝰ regma ꝑepit uiꝝ decoruꝫ ⁊ abieçer et
moola. Erāt āt filij semida: ahin ⁊ sechem
⁊ leci ⁊ aniam. Filij āt ephraī: suthala: ba-
reth filiꝰ eiꝰ thaath filius eius elada filius
eius thaath filius eius ⁊ huius filiꝰ çadab
⁊ huiꝰ filiꝰ suthala ⁊ huiꝰ filius eçer ⁊ elad.
Occiderūt aūt eos uiri geth īdigene: quia
descēderāt ut īuaderēt possessiōes eoꝝ. Lu-
xit igr̄ ephraim ꝑr̄ eoꝝ multī diebꝰ: ⁊ uenerūt
frēs eiꝰ: ut cōsolarent eū. Ingressusqꝫ ē ad u
xorē suā: q̄ cōcepit ⁊ ꝑepit filium ⁊ uocauit
nom̄ eiꝰ beria: eo ꝙ ī malꝭ domꝰ eiꝰ ortꝰ eēt.
Filia āt eiꝰ fuit sara: q̄ edificauit bethoron
inferiorē ⁊ superiorē ⁊ oçençara. Porro fi
liꝰ eiꝰ rapha ⁊ reseph ⁊ thale de q̄ natꝰ est
thaan: q̄ genuit laadan. Huiꝰ q̄ꝫ filiꝰ āmiud
q̄ genuit elisama: de q̄ ortꝰ ē nun: q̄ hūit fili
um iosue. Possessio aūt eorū ⁊ hītatio be-
thel cū filiabꝰ suis: ⁊ ꝯtra orīētē noran ad
occidētalē plagā gaçer ⁊ filie eiꝰ sichem q̄ꝫ
cū filiabꝰ suis usqꝫ ad asa cū filiabꝰ eiꝰ iux-
ta filios q̄ꝫ manasse bethsan ⁊ filias eius
thanac ⁊ filias eius mageddo ⁊ filias eius
dor ⁊ filias eiꝰ. In his hītauerūt filij ioseph
filij isrl̄. Filij aser: iemna ⁊ iesua ⁊ isui ⁊ ba-
ria ⁊ sara soror eoꝝ. Filij āt baria: heber et
melchiel. Ipse ē patꝛ barçaith. Heber āt ge
nuit iephlat ⁊ somer ⁊ iothan ⁊ suaa soro-
rē eoꝝ. Filij iephlat: phosech ⁊ chamaal et
asoph. Hi filij iephlat. Porro filij somer: a
hi ⁊ roaga ⁊ iaba ⁊ aram. Filij āt helez frīs
eiꝰ: supha ⁊ iemna ⁊ selles ⁊ amal. Filij su-
pha: Sue aruaphed ⁊ sual ⁊ beri ⁊ iamra
bosor ⁊ od ⁊ samma ⁊ salusa ⁊ iethran ⁊
bera. Filij gether: iephōe ⁊ phaspha ⁊ ara.
Filij autem olla: aree ⁊ auihel ⁊ resia. Oēs
hi filij aser: ꝓncipes cognationū electi atqꝫ
fortissimi duces ducū. Numerꝰ aūt eoꝝ eta
tis que apta esset ad bellum: uigintisex mi-
lia.

VIII.

Beniamin aūt genuit bale ꝓmogenitū
suū: asbal secūdū ahara tr̄tiū noaha
q̄rtum ⁊ rapha q̄ntū. Fuerūtqꝫ filij bale: ad-
doar ⁊ gera ⁊ abiud: abisue q̄ꝫ ⁊ neman et
ahoe sed ⁊ gera ⁊ sephuphan ⁊ uram. Hi
sunt filij ahod ꝓncipes cognationū hītātiū
ī gabaa: q̄ trāslati sunt ī manath. Nooman
aūt ⁊ achia ⁊ gera ipse transtulit eos: ⁊ gēu
it oza ⁊ ahiud. Porro saarahī genuit in re
gione moab: postq̄ dimisit usim ⁊ bara u-
xores suas. Genuit autē de edes uxore sua
iodab ⁊ sebia ⁊ mosa ⁊ molchom: iehus q̄ꝫ
⁊ sethia ⁊ marmach. Hi sunt filij eius ꝓnci
pes in familijs suis. Mehusim uero genu-
it achitob ⁊ elphaal. Pōro filij elphaal: he
ber ⁊ misaam ⁊ samad. Hic edificauit ono
⁊ lod ⁊ filias eiꝰ. Bara āt ⁊ sama ꝓncipes
cognationū habitantiū ī ahialō. Hi fuga-
uerūt hītatores geth. Et haio ⁊ sesac ⁊ hie
rimoth ⁊ çabadia ⁊ arod ⁊ heder: michael

quoqꝫ ꝛ iespha ꝛ ioaa filij baria. Et ꝫabadia ꝛ mosollam ꝛ eꝫeci ꝛ heber ꝛ esamari ꝛ ieslia ꝛ iobab filij elphaal. Et iacim ꝛ ꝫechri ꝛ ꝫabdi ꝛ elioenai ꝛ selethai ꝛ helibel ꝛ adaia ꝛ baraia ꝛ samarath filij semei. Et iesphā ꝛ heber ꝛ helibel ꝛ abdō ꝛ ꝫechri ꝛ hanā ꝛ anania ꝛ ailā ꝛ anathothia ꝛ iephdaia ꝛ phanuel: filij sesac. Et sāsari ꝛ sooria ꝛ otholia ꝛ iersia elia ꝛ ꝫechri: filij ieroaꝫ. Hi p̄triarche ꝛ cognationū p̄ncipes: q̄ hitauerūt in hierusalem. In gabaon autē hitauerūt abigabaō ꝛ nomē uxoris eius maacha: filiusqꝫ eius p̄mogenit⁹ abdō ꝛ sur ꝛ cis ꝛ baal ꝛ nadab: gedur quoqꝫ ꝛ ahio et ꝫacher ꝛ macelloth. Et macelloth genuit samaa. Hitauerūtqꝫ ex aduerso f̄r̄uꝫ suoꝝ in ir̄lm cū f̄r̄ibus suis. Ner āt genuit cis: ꝛ cis genuit saul. Porro saul genuit ionathan ꝛ melchisue ꝛ abinadab ꝛ hesbaal. Fili⁹ aūt iōathā miribaal: ꝛ miribaal gēuit micha. Filij micha: phiton ꝛ melech ꝛ thara ꝛ ahaꝫ ꝛ ahaꝫ genuit ioada: ꝛ ioada genuit almoth ꝛ asmoth ꝛ ꝫamri. Pōro ꝫāri genuit mosa ꝛ mosa genuit baana: cui⁹ fili⁹ fuit rapha de q̄ ort⁹ ē elasa q̄ genuit asel. Porro asel sex filij fuerūt his nōib⁹: eꝫricā bochru ismahel saria abadia anan. Oēs hi filij asel. Filij āt esech f̄r̄is ei⁹: ulā p̄mogēit⁹ ꝛ hus secūd⁹ ꝛ eliphaleth t̄ti⁹. Fuerūtqꝫ filij ulaꝫ uiri robustissimi ꝛ magno robore tēdētes arcuꝫ ꝛ m̄ltos h̄ntes filios ac nepotes usqꝫ ad cētūq̄nq̄gita: Oēs hi filij beniamin. ¶ .IX

Uniuersus ergo isr̄l dinumerat⁹ ē ꝛ sūma eoꝝ scripta ē i libro regū isr̄l ꝛ iuda trāslatiqꝫ sūt i babylonē ꝑp̄t d̄lictū suū. Qui āt habitauerunt p̄mi i possessionibus ꝛ i urbib⁹ suis israel ꝛ sacerdotes ꝛ leuite ꝛ nathinei: cōmorati sūt i ir̄lm de filijs iuda ꝛ de filijs beniamin. De filijs q̄ꝫ ephraim ꝛ manasse othei fili⁹ amiud fili⁹ emri filij omrai filij bonni. De filijs phares filij iuda et de siloni: asaia p̄mogēit⁹ ꝛ filij eius. De filiis āt ꝫara: iehuel ꝛ fratres eorum sexcenti nonagita. Porro de filijs beniamin: salo filius mosollam filij oduia filij asana ꝛ iobama filius ieroam ꝛ helam fili⁹ oꝫi filij mochori ꝛ mosollam fili⁹ saphacie filij rahuel filij iebanie ꝛ f̄r̄es eorū ꝑ familias suas nōgēti q̄nq̄gita sex. Oēs hi p̄ncipes cognationū ꝑ domos p̄r̄uꝫ suoꝝ. de sacerdotib⁹ āt iedaia ioiarrib ꝛ iachin: aꝫarias q̄ꝫ fili⁹ helchie filij mosollā filij ꝫadoch filij meraioth filij achitob pōtifex dom⁹ dei. Porro adaias fili⁹ ieroā filij phasor filij melchia ꝛ masia fili⁹ adihel filij ieꝫra filij mosollaꝫ filij mosollamoth filij emmer. F̄r̄es q̄ꝫ eoꝝ p̄ncipes ꝑ familias suas mille septigētisexagita fortissimi robore ad faciēdū op⁹ misterij i domo dei. De leuitis āt semeia fili⁹ assub ꝛ filij eꝫricam filij asebia de filijs merari. Bachachar q̄ꝫ carpētari⁹ ꝛ galal ꝛ mathania fili⁹ micha filij ꝫechri filij asaph ꝛ obdia fili⁹ semeie: filij galal filij ydithun: ꝛ barachia fili⁹ asa filij helcana q̄ hītauit i atrijs nethophati. Janitōes āt sellū ꝛ achub ꝛ thelmon ꝛ ahimā: ꝛ frater eoꝝ sellū p̄nceps usqꝫ ad illud tp̄s i porta regꝭ ad oriētē obs̄uabāt ꝑ uices suas de filijs leui. Sellū u͛o fili⁹ chore filij abiasaph filij chore cū f̄r̄ib⁹ suis ꝛ domo p̄r̄is sui. Hi sūt chorite sup̄ op̄a ministerij: custodes uestibl'oꝝ tab̄naculi ꝛ familie eoꝝ ꝑ uices castroꝝ dn̄i custodiētes introitū. Fiees āt filius eleaꝫar erat dux eoꝝ corā dn̄o. Porro ꝫacharias fili⁹ mosollamia ianitor porte tab̄naculi testimonij. Oēs hi electi i hostiarios ꝑ portas ducēti duodeci ꝛ descripti in uillis ꝓprijs: q̄s cōstituerūt dauid ꝛ samuel uidēs i fide sua: tā ipsos q̄ filios eorū in hostijs domus dn̄i ꝛ i tabernac'lo uicibus suis. Per q̄ttuō uētos erāt hostiarij. i. ad oriētem ꝛ ad occidentē ꝛ ad aq̄lonem ꝛ ad austrū. F̄r̄es aūt eoꝝ in uiculis morabantur: ꝛ uēiebāt i sabbatis suis d̄ tp̄e usqꝫ ad tp̄s. His q̄ttuō leuitis credit⁹ erat oīs numer⁹ ianitoꝝ: ꝛ erāt sup̄ exedras ꝛ thesauros dom⁹ dn̄i. Per gyrū q̄ꝫ templi dn̄i morabantur i custodijs suis: ut cū tp̄s fuisset ipsi mane aperirent fores. De hoꝝ grege erant ꝛ sup̄ uasa ministerij. Ad numeꝝ .n. ꝛ iferebātur uasa ꝛ efferebantur. De ipsis ꝛ qui credita habebāt utēsilia sanctuarij: p̄erant simile ꝛ uino ꝛ oleo ꝛ thuri ꝛ aromatibus. Filij aūt sacerdotū unguēta ex aromatibus conficiebant. Et mathathias leuites p̄iogenit⁹ sellū chorite: p̄fect⁹ erat eoꝝ q̄ i sartagine frigebant. Porro de filijs caath f̄r̄ibus eoꝝ sup̄ panes erāt ꝓpositiōis: ut sēꝑ nouos ꝑ singl'a sabbata p̄pareēt. Hi sunt p̄ncipes cātoꝝ ꝑ fāilias leuitaꝝ q̄ i exedris morabāt ita ut die ac nocte iugit̄ suo mistio defuirēt. Capita leuitaꝝ ꝑ familias suas p̄ncipes māserūt i ir̄lm. In gabaon autem cōmorati sunt pater gabaon iahiel: ꝛ nom̄

uxoris ei⁹ maacha. Fili⁹ p̄mogeīt⁹ ei⁹ abdō
⁊ sur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab gedor q̊q₃
ahio ⁊ çacharias ⁊ macelloth. Porro ma-
celloth genuit semaan. Isti hitauerūt e regio
ne frūm suoꝝ ī irl̄m cū frībus suis. Ner āt
genuit cis: ⁊ cis genuit saul. Et saul genuit
ionathā ⁊ melchisue ⁊ aminadab ⁊ esbaal.
Fili⁹ aūt ionathā miribaal: ⁊ miribaal gēu-
it micha. Porro filij micha: phiton ⁊ me-
lech ⁊ thara ⁊ ahaç. Ahaç āt genuit iara: ⁊
iara genuit alamath ⁊ açmotht ⁊ çāri. çāri
āt genuit mosa: mosa uero genuit baana
cui⁹ fili⁹ raphaia genuit elasa: de q̊ ort⁹ est
asel. Porro asel sex filios hūit his nōibus:
ezricam bochru ismahel saria obdia anā.
Hi filij asel.

X.

Philistīj₃ aūt pugnabāt ꝯtra isrl̄: fuge
rūtq₃ filij isrl̄ palestinos ⁊ ceciderunt
uulnerati ī mōte gelboe. Cūq₃ appropinq̄s
sent philistei ꝑsequētes saul ⁊ filios eius: ꝑ-
cusserūt ionathā ⁊ aminadab ⁊ melchisue
filios saul. Et aggrauatū ē prelium contra
saul: inuenerūtq₃ eum sagittarij ⁊ uulnera-
uerūt iaculis. Et dixit saul ad armigeruz su
um: Euagina gladium tuū ⁊ iterfice me: ne
forte ueniant icircūcisi isti ⁊ illudant mihi.
Noluit aūt armiger eius hoc facē timoꝛ ꝑ-
territus. Arripuit ergo saul ensem: ⁊ irruit
iei. Qd̄ cū uidisset armiger ei⁹ uidelȝ mor
tuū eē saul: irruit ēt ipse ī gladiū suū ⁊ mor
tu⁹ ē. Intījt ergo saul ⁊ tres filij eius: ⁊ ōis
dom⁹ illi⁹ parit̄ cōcidit. Qd̄ cū uidisset ui ri
isrl̄ q̄ hitabāt ī cāpestrib⁹: fugeūt ⁊ saul ⁊ fi-
lijs ei⁹ mōtuis dereliq̄rūt ūbes suas: ⁊ huc
illucq₃ dispersi sūt: uenerūtq₃ philistījm et
hitauerūt ī eis. Die igr̄ alt̄o detrahētes phi
listījm spolia cesoꝝ iuenerūt saul ⁊ filios e-
ius iacētes ī mōte gelboe. Cūq₃ spoliassent
eum ⁊ āputassent caput armisq₃ nudassēt:
miserūt ī t̄rā suam ut circūferret ⁊ oñdētur
idoloꝝ tēplis ⁊ ppl̄is. Arma aūt ei⁹ ꝯsecra
uerūt in phano dei sui: ⁊ corp⁹ affixerunt ī
templo dagon. Hoc cum audissent uiri ia-
bes galaad oia. s. q̄ philistījm fecerāt sr̄ saul
consurrexerunt singuli uiroruz fortiū ⁊ tu
lerunt cadauera saul ⁊ filiorum eius: attu-
leruntq₃ ea in iabes ⁊ sepelierunt ossa eoꝝ
subter quercum q̄ erat in iabes: ⁊ ieiunaue
runt septem diebus. Mortuus ē ergo saul
ꝓpt̄ īiquitates suas: eo q̄ ꝑuaricat⁹ sit mā-
datū dn̄i qd̄ precepat ⁊ nō custodierit illō:
sed insuper etiam phitonissā ꝯsuluerit nec
sperauerit ī dn̄o ꝓpter qd̄ iterfec̄ eū: ⁊ tran
stulit regnum ei⁹ ad dauid filiū isai.

XI.

Congregat⁹ ē igr̄ ōis isrl̄ ad dauid ī he
brō dicēs: Os tuū sum⁹ ⁊ caro tua.
Heri q₃ ⁊ nudiusterti⁹ cū adhuc regnaret
saul: tu eras q̄ educebas ⁊ introducebas is-
rael. Tibi. n. dixit dn̄s de⁹ tuus: Tu pasces
ppl̄m meū isrl̄: ⁊ tu eris priceps sup eū. Ue
nerūt ergo ōes maiores natu isrl̄ ad regem
ī hebrō: ⁊ inījt dauid cū eis fed⁹ corā dn̄o.
Unxeūtq₃ eū regē sup isrl̄ iuxta ſmonē dn̄i
quē locut⁹ ē in manu samuel. Abījt q̊q₃ da-
uid ⁊ ōis isrl̄ ī irl̄m. Hec ē ieb⁹: ubi erant ie
busei hitatores t̄re. Dixeūtq₃ q̄ hitabāt ī ie-
bus ad dauid: Nō ingredierl huc. Porro
dauid cepit arcē syō: q̄ ē ciuitas dauid. Di-
xitq₃: Ois q̄ ꝑcusserit iebuseū ī ꝑmis: erit
ꝑnceps et dux. Ascēdit igr̄ ꝑm⁹ ioab fili⁹ sar
uie ⁊ fact⁹ ē ꝑnceps. Hitauit āt dauid ī arce
⁊ iccirco appellata ē ciuitas dauid. Edifica
uitq₃ urbē ī circuitu a mello usq₃ ad gyruz.
Ioab āt reliq̄ ūbis extruxit. Proficiebatq₃
dauid uadēs ⁊ crescēs: ⁊ dn̄s exercituū erat
cū eo. Hi ꝑncipes uiroꝝ fortiū dauid q̄ ad-
iuuerūt eū: ut rex fieret sup ōem isrl̄ iuxta
ṽbū dn̄i qd̄ locut⁹ ē ad isrl̄: ⁊ iste numerus
robustoꝝ dauid. Iesbaan fili⁹ ahamoni ꝑn
ceps iter t̄gita. Iste leuauit hastā suā super
trecētos uulneratos una uice. Et p⁹ eū ele-
açar fili⁹ p̄trui ei⁹ ahoites: q̄ erat it̄ tres potē
tes: Iste fuit cū dauid ī aphec dn̄i qn̄ phili-
stījm congregati sūt ad locū illum ī ꝑlium.
Et erat ager regiōis illi⁹ plen⁹ ordeo: fuge-
ratq₃ ppl̄us afacie philistioꝝ. Hi steteūt in
medio agri: ⁊ defēderūt eū. Cūq₃ ꝑcussisset
philisteos: dedit dn̄s salutē magnā ppl̄o su
o. Descēderūt āt tres de trigita ꝑncipib⁹ ad
petrā ī q̄ erat dauid ad speluncam odollaz:
qn̄ philistījm fuerāt castrametati ī ualle ra
phaim. Porro dauid erat ī ꝑsidio: ⁊ statio
philistioꝝ ī bethleem. Desiderauit igr̄ da-
uid aquā: ⁊ dixit: O siq̄s daret mihi aquaz
de cisterna bethleem: q̄ ē ī porta. Tres ergo
isti per media castra philistioꝝ prexerūt: et
hauserūt aquā de cisterna bethleem que e-
rat in porta: ⁊ attulerunt ad dauid ut bibe
ret. Qui noluit: sed magis libauit illam do
mino dicens: Absit ut in conspectu dei mei
hoc faciam: ⁊ sanguinem uirorū istoruz bi
bam: q̄r ī pericl̄o aīarū suarū attulerūt mi-
hi aquam. Et ob hanc causam noluit bi-
bere. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai

q̊ꝫ frͣ ioab ipse erat p̄nceps triū: ⁊ ipse leua-
uit hastā suā ꝯtra trecētos uulneratos: ⁊ ip
se erat iͭ tres noiatissim⁹: iter tres frͣs icly-
tus ⁊ p̄nceps eoꝝ. Uerūtn̄ usqꝫ ad tres p̄-
mos nō ꝑuenerat. Banaia fili⁹ ioiade uiri
robustissimi q̄ multa opa ꝑpetrarat ō cha
sebel: ipse ꝑcussit duos arihel moab. Et ip̄e
descēdit ⁊ intͥfecit leonē i media cisterna tp̄e
niuis: ⁊ ip̄e ꝑcussit uirū egyptiū cuius statu
ra erat q̄nqꝫ cubitoꝝ: ⁊ hēbat lāceā ut licia
toriū texētiū. Descēdit igiͥ ad eū cuꝫ uirga:
⁊ rapuit hastā quā tenebat manu: ⁊ intͥfec
eū hasta sua. Hec fecit banaia fili⁹ ioiade q̄
erat intͤ tres robustos noiatissim⁹ intͤ trigi-
ta primus. Uerūtn̄ ad tres usqꝫ non ꝑuene
rat. Posuit aūt eū dauid ad auriculā suā.
Porro fortissimi uiri i exercitu asahel frͣ io
ab ⁊ eleanan fili⁹ p̄rui ei⁹ de bethleem sam-
moth arodites helles plonites iras fili⁹ ac
ces thecuites abieçer anathothites sabo-
chai usatites ilai ahotites marai netopha
tites heleth filius baana nethophatites e-
thai filius ribai de gabaath filioꝝ bēiamī
banaia pharathōites hurai ō torrēte gaaç
abiel arabathites açmoth bauranites elia
ba salabonites filij assen geçōites ionathā
filius saie ararithes abiā fili⁹ sachar arari-
thes eliphal fili⁹ ur epher meherathites:
ahia phellonites eçro carmelites naarai fi-
li⁹ açbi iohel frͣ nathan mibaar fili⁹ agarai
selech āmonites naaꝛai berothites armigeꝛ
ioab filij saruie iras iethre⁹ iareb iethre⁹ uri
as hethe⁹ çabad fili⁹ ooli adyna fili⁹ sechar
rubenites p̄nceps rubēitaꝝ ⁊ cū eo trigita
haanan fili⁹ macha ⁊ iosaphat mathāites
ogias astharothites semma ⁊ iahihel filij
hothan araorites iedihel fili⁹ çamri ⁊ ioha
frͣ ei⁹ thosaites helihel mahumites ⁊ ieri-
bai ⁊ iosoia filij elnaē ⁊ iethma moabites
helihel ⁊ obed ⁊ iasihel de masobia. XII.

Iſ quoqꝫ uenerūt ad dauid i siceleg cuꝫ ad
huc fugēt saul filiū cis: q̄ erāt fortissi-
mi ⁊ egregij pugnatōes tēdētes arcū ⁊ utra
qꝫ manu fūdis saxa iaciētes ⁊ dirigētes sa-
gittas. De frͣibus saul ex tribu bēiami: prin
ceps abieçer et ioas filij samaa gabaathites
⁊ iasihel ⁊ phalleth filij asmoth ⁊ baracha
⁊ iehu anathotites samaias q̊ꝫ gabaonites
fortissim⁹ iͭ ⁊ sͥ tͥgita hieremias ⁊ hieçihel
⁊ iohānan ⁊ ieçabad gaderothites ⁊ luçai
et ierimuth ⁊ baalia ⁊ samaria ⁊ saphatia
araphites. Helcana ⁊ iesia et açrahel et ioe
çer ⁊ iesbaam de carei: ioela qꝫ ⁊ çabadia
filij ioroam de gedor. Sed ⁊ de gaddi trās-
fugerūt ad dauid cū latēt i deͤto: uiri robu
stissimi ⁊ pugnatores optimi tenētes clype
um ⁊ hastā. Facies eoꝝ quasi facies leonis
⁊ ueloces quasi capree i mōtibus. Eçer p̄n
ceps obdias secūd⁹ eliab tͥti⁹ masmana qr-
t⁹ hieremias q̄nt⁹ ethi sext⁹ helihel septim⁹
iohānan octau⁹ helçebad non⁹ hieremias
decimus bachanai undecimus. Hi de filijs
gad: p̄ncipes exercit⁹. Nouissim⁹ cētū mili-
b⁹ p̄erat ⁊ maxim⁹ mille. Isti sūt q̄ transie
rūt iordanē mēse p̄mo qn̄ iundare ꝯsueuit
super ripas suas: ⁊ ōes fugauerūt q̄ mora
bāt i uallib⁹ ad oriētalē plagā ⁊ occidētalē.
Uenerūt āt ⁊ de bēiamin ⁊ de iuda ad p̄si
diū i q̊ morabat dauid. Egressusqꝫ ē dauid
obuiā eis ⁊ ait. Si pacifice uenistis ad me
ut auxiliemini mihi: coꝛ meū iungat uob.
Si aūt isidiamini mihi ꝓ aduersarijs meis
cū ego iniqͥtatem i manib⁹ n̄ hēaꝫ: uideat de⁹
p̄rum n̄roꝝ ⁊ iudicet. Spirit⁹ uero dn̄i idu
it abisai p̄ncipē iter trigita ⁊ ait: Tui sum⁹
o dauid ⁊ tecū fili isai: Pax pax tibi: ⁊ pax
adiutorib⁹ tuis. Te. n. adiuuat deus tuus.
Suscepit ergo eos dauid: ⁊ cōstituit princi
pes turme. Porro de manasse trāsfugerūt
ad dauid qn̄ ueniebat cū philistijm aduer-
sus saul ut pugnaret ⁊ n̄ dimicauit cū eis:
qꝛ inito cōsilio remiserūt eū p̄ncipes phili-
stioꝝ dicētes: Periclo capitͥ n̄ri reūtet ad
dn̄m suū saul. Qn̄ igiͥ reuersus est i siceleg
transfugerūt ad eū de manasse ednas ⁊ io-
sabab ⁊ iedihel ⁊ michahel ⁊ ednas ⁊ iosa
bath ⁊ heliu ⁊ salathi prīcipes militum in
manasse. Hi prebuerunt auxilium dauid
aduersus latrunculos. Oēs enim erāt uiri
fortissimi: ⁊ facti sunt principes i exercitu.
Sed ⁊ ꝑ singlos dies ueniebant ad dauid
ad auxiliādū ei usqꝫ dū fieret grādis nūer⁹
q̄si exercit⁹ dei. Iste qꝫ ē numer⁹ principum
exercit⁹ q̄ uenerūt ad dauid cū eēt in hebrō
ut trāsferrēt regnū saul ad euꝫ iuxta v̄bum
dn̄i. Filij iuda portātes clypeū ⁊ hastaꝫ sex
milia octingēti expediti ad p̄lium. De filijs
simeon uiroꝝ fortissimorū ad pugnādum
septē milia cētū. De filijs leui: q̄tuor milia
sexcēti. Ioiada qꝫ princeps ō stirpe aaron:
⁊ cum eo tria milia septingenti. Sadoch e-
tiā puer egregie indolis ⁊ domus patris
eius principes uiginti duo. De filijs autem

bēiamin frībus saul tria milia. Magna.n. ps eoꝝ adhuc seq̄bat domū saul. Porro d̄ filijs ephrai uigiti milia octigēti fortissimi robore uiri noiati i cognatiōib⁹ suis. Et ex dimidia t̄bu manasse decē ⁊ octo milia: singuli p noia sua uenerūt: ut cōstituerēt regē dauid. De filijs q̄ȝ ysachar uiri eruditi q̄ nouerāt singl'a t̄pa ad p̄cipiēdū q̄d facē debēt isrl' pricipes ducēti. Oīs aūt rliq̄ trib⁹ eoꝝ ꝯsiliū seq̄bat. Porro d̄ ȝabulō q̄ egrediebā tur ad p̄liū ⁊ stabāt i acie istructi armis bellicis q̄nq̄gita milia uenerūt i auxiliū nō i cō de duplici. Et de neptali p̄ncipes mille ⁊ cū eis instructi clypeo ⁊ hasta trigita ⁊ septem milia. De dan etiā p̄parati ad p̄liū: uigitioc to milia sexcēti. Et d̄ aser egrediētes ad pugnā ⁊ i acie p̄uocātes q̄dragita milia. Trās iordanē āt de filijs ruben ⁊ de gad ⁊ dimidia p̄te trib⁹ manasse instructi armis bellicis cētū uigiti milia. Oēs isti uiri bellatores expediti ad pugnādū corde p̄fecto uenerūt i hebrō: ut cōstituerēt regē dauid sup uniūsū isrl'. Sȝ ⁊ oēs reliq̄ ex isrl' uno corde erāt ut rex fieret dauid: fuerūtq̄ȝ ibi apud dauid trib⁹ dieb⁹ comedētes ⁊ bibētes. Preparauerāt.n. eis f̄res sui. Sȝ ⁊ q̄ iuxta eos erāt usq̄ȝ ysachar ⁊ ȝabulon ⁊ neptali: afferebāt panes i asinis ⁊ camel' ⁊ mul' ⁊ bob⁹ ad uescēdū farinā palatas uuaȝ passā uinū oleū boues arietes ad oēm copiā. Gaudium q̄ppe erat i isrl'. ¶ .XIII.

Inijt aūt cōsiliū dauid cū tribūis ⁊ cēturiōib⁹ ⁊ uniūsis p̄ncipibus: ⁊ ait ad oēȝ cetū isrl': Si placȝ uob' ⁊ a dño deo nr̄o egredie̅t s̄mo quē loq̄r: mittaȝ⁹ ad f̄res nr̄os reliq̄s i uniuersas regiōes isrl': ⁊ ad sacerdotes ⁊ leuitas q̄ h̄itāt i suburbanis urbiū: ut congregētur ad nos: ⁊ reducam⁹ arcaȝ dei nr̄i ad nos. Nō.n. req̄siuim⁹ eam i dieb⁹ saul. Et r̄ndit uniuersa multitudo ut ita fiēt. Placuerat.n. s̄mo oī pp'lo. Cōgregauit ergo dauid cūctū isrl' a syor egypti usq̄ȝ dū ingrediari emath: ut adducēt arcā dei de cariathiarim. Et ascēdit dauid ⁊ oīs uir isrl' ad collē cariathiari q̄ ē i iuda: ut afferret iñ arcam dñi dei sedentis super cherubin: ubi iuocatuȝ ē nom̄ ei⁹. Imposuerūtq̄ȝ arcā dei s̄i plaustrū nouū de domo aminadab. Oȝa aūt ⁊ f̄res ei⁹ minabāt plaustrū. Porro dauid ⁊ uniuersus israel ludebant coram deo oī uirtute in cātid ⁊ citharis ⁊ psalterijs ⁊ tympanis ⁊ cimbalis ⁊ tubis. Cū aūt peruenissent ad areā chidon: tetendit oȝa manuȝ suā ut sustentaret arcā: bos q̄ppe lasciuiēs paululū iclinauerat eā. Irat⁹ ē itaq̄ȝ dñs cōtra oȝā: ⁊ p̄cussit eū eo q̄ tetigisset arcam: ⁊ mortu⁹ ē ibi corā dño. Cōtristatusq̄ȝ est dauid: eo q̄ dimisisset dñs oȝaȝ: uocauitq̄ȝ locū illū diuisio oȝe usq̄ȝ i p̄ntē diē. Et timuit deū tūc t̄pis dicēs: Quo possū ad me introducē arcā dei? Et ob hāc cām ñ adduxit eaȝ ad se: hoc in ciuitatē dauid: sȝ auertit i domū obededoȝ gethei. Mās̄it ergo arca dei i domo obededom trib⁹ mēsib⁹: ⁊ b̄ndixit dñs domui ei⁹ ⁊ oīb⁹ q̄ hēbat. ¶ .XIIII.

Misit q̄ȝ hirā rex tyri nūcios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices parietū lignoꝝq̄ȝ: ut edificarēt ei domū. Cognouitq̄ȝ dauid eo q̄ cōfirmasset eū dñs i regē sup israel: ⁊ subleuatū ē regnū suū sup pp'lm ei⁹ isrl'. Accepit q̄ȝ dauid alias uxores i irl'm: genuitq̄ȝ filios ⁊ filias. Et hec noia eoꝝ q̄ nati sūt in irl'm: Sāma ⁊ sobab nathā ⁊ salomon iebar ⁊ elisu ⁊ eliphalech noga q̄ȝ ⁊ napheg ⁊ iaphie elisama ⁊ baliada ⁊ elipha leth. Audiētes āt philistijm: eo q̄ unct⁹ eēt dauid i regē sup uniuersū isrl': ascēdeēt oēs ut q̄rerēt eū. Qd̄ cū audissȝ dauid egressus ē obuiā eis. Porro philistijm uenietes diffusi sūt i ualle raphaiȝ. Consuluitq̄ȝ dauid dñȝ dicēs: Si ascēdā ad philisteos: ⁊ si trades eos i manu mea? Et dixit ei dñs: Ascēde: ⁊ tradā eos i manu tua. Cūq̄ȝ illi ascendissent i baalpharasim: p̄cussit eos ibi dauid ⁊ dixit: Diuisit de⁹ inimicos meos per manū meā: sicut diuidūt aq̄: ⁊ iccirco uocatū ē nomē illi⁹ loci baalpharasim. Dereliq̄rūtq̄ȝ ibi deos suos: quos dauid iussit exuri. Alia ēt uice philistijm irruerūt: ⁊ diffusi sunt in ualle. Consuluitq̄ȝ rursuȝ dauid deum: ⁊ dixit ei de⁹: Nō ascendas post eos recede ab eis ⁊ uenies cōtra illos ex aduerso piroꝝ. Cūq̄ȝ audieris sonitum gradiēt̄is i cacumine pirorum: tūc egredier̄ ad bellū. Egressus ē.n. de⁹ añ te ut p̄cutiat castra philistijm. Fecit ergo dauid sicut p̄cepat ei de⁹: ⁊ p̄cussit castra philistinorū de gabaon usȝ gaȝera. Diuulgatumq̄ȝ est nom̄ dauid i uniuersis regionibus: ⁊ dñs dedit pauorem eius super oēs gentes. ¶ .XV.

Fecit quoq̄ȝ sibi domos in ciuitate dauid ⁊ edificauit locū arce dei: tetēdit q̄ȝ ei tabernaculū. Tūc dixit dauid: Illicitū

ē ut a quocūq₃ portet arcā dei: nisi a leuitis
q̇s elegit dn̄s ad portādū eā ⁊ ad ministran
dū sibi usq₃ i etnū. Cōgregauitq₃ uniuersū
isrl̄ i irl̄m: ut afferret arca dei i locū suū quē
pparauerat ei: necnō ⁊ filios aaron ⁊ leui-
tas. De filijs caath: urihel pnceps fuit et
fr̄es eiꝰ ducēti uigiti. De filijs merari: asaia
pnceps ⁊ fr̄es eiꝰ ducenti triginta. De filijs
gerson iohel pnceps ⁊ fr̄es eiꝰ cētū trigita.
De filijs elisaphan: semeias pnceps ⁊ fr̄es e
ius ducēti. De filijs hebron: helihel pnceps
⁊ fr̄es eiꝰ octogita. De filijs ozihel amiadab
pnceps ⁊ fr̄es eiꝰ cētū duodeci. Uocauitq₃
dauid sadoch ⁊ abiathar sacerdotes ⁊ leui
tas urihel asaiam iohel semeiam elihel ⁊
aminadab: ⁊ dixit ad eos: Uos q̄ estis pnci
pes fāiliaꝝ leuiticaꝝ: sc̄ificamini cū fr̄ibus
u̅r̄is: ⁊ afferte arcā dn̄i dei isrl̄ ad locū q̄ ei p
patꝰ ē: ne ut a pncipio: qr nō erati pn̄tes: p
cussit nos dn̄s: sic ⁊ nūc fiat illicitū q̄d nob̄
agētibꝰ. Sc̄ificati sunt ergo sacerdotes ⁊ le-
uite: ut portarēt arcā dn̄i dei isrl̄. Et tulert
filij leui arcā dei: sicut pcepat moyses iuxta
v̄bū dn̄i humeri suis i uectibꝰ. Dixitq₃ da-
uid pncipibꝰ leuitarum: ut ꝯstituerēt de fr̄i
bus suis cātores i organis musicoꝝ nablis
uidelʒ ⁊ lyri ⁊ cimbal̄: ut resonaret in excel-
sis sonitꝰ letitie. Cōstituerūtq₃ leuitas hemā
filiū iohel ⁊ de fr̄ibꝰ eiꝰ asaph filiū barachi
e: de filijs v̄o merari fr̄ibꝰ eoꝝ ethan filium
chasaie ⁊ cū eis fr̄es eoꝝ. In secūdo ordine
zachariā ⁊ ben ⁊ iazihel ⁊ semiramoth ⁊ ie
hihel ⁊ ani eliab ⁊ banaiam ⁊ maasiaʒ ⁊
mathathiā ⁊ eliphalu ⁊ maceniā ⁊ obede-
dom ⁊ iehihel ianitores. Porro cātores he
man asaph ⁊ ethā i cibal̄ eneis ꝯcrepātes.
zacharias aūt ⁊ ozihel ⁊ semiramoth ⁊ ia-
hihel ⁊ ani ⁊ eliab ⁊ maasias ⁊ banaias in
nabl̄ arcana cātabant. Porro mathathi-
as ⁊ eliphalu ⁊ macenias ⁊ obededō ⁊ iehi
hel ⁊ ozaziu i cithari p octaua canebāt epi-
nichiō. Chonenias autē pnceps leuitaꝝ p-
phetie preerat ⁊ ad precinēdam melodiaʒ.
Erat q̇ppe ualō sapiēs. Et barachias ⁊ hel
cana ianitores arce. Porro sebenias ⁊ io-
saphat ⁊ nathanael ⁊ amasai ⁊ zacharias
⁊ banaias ⁊ eliezer sacerdotes clāgebāt tub̄
corā arca dei: ⁊ obededō ⁊ ahias erāt iāito
res arce. Igr̄ dauid ⁊ ōes maiores natu isrl̄
⁊ tribūi ierunt ad deportandā arcam fede
ris domini de domo obededom cum leti-
tia. Cūq₃ adiuuisset deꝰ leuitas q̄ portabāt
arcam federi dn̄i: imolabant septem thauri
⁊ septem arietes. Porro dauid erat indutꝰ
stola byssina: ⁊ uniuersi leuite q̄ portabant
arcam federi cātoresq₃ ⁊ chonenias pnceps
pphetie int̄ cātores. Dauid āt idutꝰ erat e-
phot lineo. Uniuersusq₃ isrl̄ deducebāt ar
cam federi dn̄i i iubilo ⁊ sonitu buccie ⁊ tu-
bis ⁊ cimbal̄ ⁊ nabl̄ ⁊ cithari cōcrepantes.
Cūq₃ puenisset arca federi dn̄i usq₃ ad ciui-
tatē dauid: michol filia saul pspiciēs p fe-
nestrā: uidit regē dauid saltātē atq₃ ludēteʒ
⁊ despexit eū i corde suo. .XVI.

Attulerūt igr̄ arcā dei ⁊ cōstituerūt eā
i medio tabnacl̄i qd̄ tetenderat ei da
uid: ⁊ obtulerūt holocausta ⁊ pacifica corā
deo. Cūq₃ cōplesset dauid offerēs holocau
sta ⁊ pacifica bn̄dixit pp̄lo i noīe dn̄i: ⁊ diui
sit uniuersis p singl̄os a uiro usq₃ ad muli-
erē tortā panis ⁊ partē asse carnis bubale:
⁊ frixaʒ oleo similam. Constituitq₃ coram
arca dn̄i de leuiti q̄ mīstrarēt ⁊ recordarent
operū eiꝰ ⁊ glificarent: atq₃ laudarēt dn̄m
deū isrl̄ asaph pncipē ⁊ sc̄m eius zachariaʒ.
Porro iahihel ⁊ semiramoth ⁊ iehihel et
mathathian ⁊ eliab ⁊ banaiam ⁊ obededō
iehihel sup organa psalterij ⁊ lyras: asaph
āt ut in cibal̄ psonaret: banaiam v̄o ⁊ az-
hel sacerdotes canē tuba iugit̄ coram arca
federi dn̄i. In illo die fecit dauid pncipē ad
ꝯfitēdū dn̄o asaph ⁊ fr̄es eiꝰ. Cōfitemi dn̄o
⁊ inuocate nom̄ eiꝰ: notas facite i pp̄lis adi
uētiōes eiꝰ: Cantate ei ⁊ psallite ei ⁊ narra-
te oīa mirabilia eiꝰ: laudate nomē sc̄m eius
letet cor q̄rētiū dn̄m. Querite dn̄m ⁊ uirtu
tē eiꝰ: q̄rite faciē eiꝰ sēp. Recordami mirabi
liū eiꝰ q̄ fecit: signoꝝ illiꝰ ⁊ iudicioꝝ ori eiꝰ.
Semē isrl̄ fui eiꝰ filij iacob electi eiꝰ. Ipe
dn̄s deꝰ nr̄ i uniuersa t̄ra iudicia eiꝰ. Recor-
damini i sēpit̄nū pacti eiꝰ s̄mōis quē pcepit
in mille generatiōes. Quē pepigit cū abra-
am ⁊ iuramēti illiꝰ cū isaac. Et constituit il
lud iacob in preceptum ⁊ isrl̄ in pactuʒ sem
piternum dicens: Tibi dabo terram chana
an: funiculum hereditatis uestre. Cuʒ ēent
pauci numero parui ⁊ coloni eius. Et trāsie
runt de gēte in gentem ⁊ de regno ad pp̄lm
alterum. Nō dimisit quēq̄ calumniari eos
sʒ increpauit pro eis reges. Nolite tangere
christos meos: ⁊ i pphet̄i meis nolite mali-
gnari. Cātate dn̄o ōis terra: ān̄uciate ex die
i diem salutare eiꝰ. Narrate i gētibus glori-
ā eius: ⁊ in cunctis populis mirabilia eius

Quia magnꝰ dñs ⁊ laudabil̄ nimis: ⁊ hõri bil̄ sꝫ õẽs deos. Oẽs. n. dij ppl̄oꝝ idola: dominꝰ aũt celos fecit. Cõfessio ⁊ magnificẽtia corã eo: fortitudo ⁊ gaudiũ i loco eiꝰ. Afferte dño familie ppl̄oꝝ afferte dño gl̄iam ⁊ i periũ: date dño gl̄iam nõi eiꝰ. Leuate sacrificiũ ⁊ uenite i ↄspectu eiꝰ: ⁊ adorate dñm i decore s̄co. Cõmoueat a facie eiꝰ õis t̄ra: ipse. n. fũdauit orbẽ imobilẽ. Letẽt celi ⁊ exultet t̄ra: ⁊ dicãt i natiõib' dñs r̄gnauit. Tõet mare ⁊ plenitudo eiꝰ: exultẽt agri ⁊ oia q̃ in eis sũt. Tũc laudabũt ligna saltꝰ corã dño: qꝛ uenit iudicare t̄rã. Confitemini dño qm̃ bonꝰ qm̃ i et̄nũ mia eiꝰ. Et dicite: salua nos deꝰ saluator nr̄: ⁊ cõgrega nos ⁊ erue de gẽtibꝰ: ut cõfiteamur nõi s̄co tuo: ⁊ exultemꝰ i carminibꝰ tuis. Bñdictꝰ dñs deꝰ isrl̄ ab et̄no usꝫ i et̄nũ: ⁊ dicat õis ppl̄s am̃ ⁊ hymnũ deo. Deliq̃t itaqꝫ ibi corã arca federi dñi asaph ⁊ f̄res eiꝰ: ut ministrarẽt i cõspectu arce iugit̄ p singulos dies ⁊ uices suas. Põro obededom ⁊ f̄res eiꝰ sexagita octo ⁊ obededom filiũ ydithun ⁊ oça ↄstituit ianitores. Sadoch aũt sacerdotẽ ⁊ f̄res eius sacerdotes corã tabernaculo dñi i excelso q̇ erat i gabaon: ut offerrẽt holocausta dño sup altari holocaustomati iugit̄ mane ⁊ uespe: iuxta oia q̃ scripta s̄t i lege dñi quã p̄cepit isrl̄i. Et pꝰ eũ heman ⁊ ydithun ⁊ reliq̃s electos unũquẽqꝫ uocabl̄o suo ad ↄfitẽdũ dño qm̃ i et̄nũ mia eiꝰ. Heman q̃qꝫ ⁊ ydithũ canẽtes tuba ⁊ q̃tiẽtes cimbala ⁊ oia musicoꝝ õgana ad canẽdũ dño. Filios autẽ ydithun fecit ẽẽ portarios. Reuersusqꝫ ẽ õnis populꝰ i domũ suam: ⁊ dauid ut bñdiceret etiã domui sue. .XVII.

Um aũt h̄itaret dauid in domo sua: dixit ad nathan pphetã: Ecce ego h̄ito in domo cedrina: arca aũt federi dñi sub pellibus ẽ. Et ait nathã ad dauid. Omnia q̃ i corde tuo sunt fac: dñs enim tecum est. Igitur nocte illa factus est s̄mo dñi ad nathan dicẽs: Uade ⁊ loq̄re dauid s̄uo meo. Hec dicit dñs: Non edificabis tu mihi domũ ad h̄itãdũ. Neqꝫ. n. mãsi i domo ex eo tempore quo eduxi isrl̄ de t̄ra egypti usꝫ ad diem hanc: sed fui sẽper mutans loca tabernaculi ⁊ i tẽtorio manens cũ omni israel. Nũq̃d locutꝰ sũ saltẽ uni iudicũ isrl̄ q̃bꝰ p̄ceperã: ut pascerẽt populum meum: ⁊ dixi quare non edificasti mihi domũ cedrinã? Nunc itaqꝫ sic loq̄ri ad s̄uũ meum dauid. Hec dicit dñs exercituũ: Ego tuli te cũ i pascuis seq̄reri gregẽ: ut eẽs dux ppl̄i mei isrl̄: ⁊ fui tecũ q̊cũqꝫ prexisti: ⁊ i̅terfeci õẽs i̅imicos tuos corã te: feciqꝫ tibi nom̃ q̃si uniꝰ magnorũ q̇ celebrãt̄ i t̄ra. Et dedi locũ ppl̄o meo isrl̄. Plãtabit̄ ⁊ h̄itabit i eo ⁊ ultra nõ commouebit̄: nec filij iniq̃tati atterẽt eos sicut a p̄ncipio: ex diebꝰ q̃bꝰ dedi iudices ppl̄o meo isrl̄: ⁊ humiliaui uniuersos inimicos tuos. Annuncio ergo tibi: q̄ edificaturus sit tibi dñs domũ. Cũqꝫ ipleueris dies tuos: ut uadas ad p̄res tuos: suscitabo semẽ tuũ pꝰ te q̇ erit de filijs tuis: ⁊ stabiliã regnũ eiꝰ. Ipse edificabit mihi domũ: ⁊ firmabo solium eiꝰ usqꝫ i et̄nũ. Ego ero ei in p̄rem: ⁊ ipse erit mihi i filiũ: ⁊ miam meã nõ auferã ab eo sicut abstuli ab eo q̇ añ te fuit. Et statuã eũ i domo mea ⁊ i regno meo usqꝫ in sẽpit̄nũ: ⁊ thronꝰ eiꝰ erit firmissimꝰ i ppetuũ. Iuxta oia v̄ba hec ⁊ iuxta uniu̇sã uisionẽ istã: sic locutꝰ ẽ nathã ad dauid. Cũqꝫ uenissꝫ rex dauid: ⁊ sedisset corã dño dixit: Quis ego sũ dñe deꝰ ⁊ q̃ domꝰ mea: ut p̄stares mihi talia? Sꝫ ⁊ hoc paꝝ uisũ ẽ i cõspectu tuo. Ideoqꝫ locutꝰ es sup domũ s̄ui tui etiã i futuꝝ: ⁊ fecisti me spectabilẽ sup õẽs hoies. Dñe deꝰ meus q̇d ultra addẽ põt dauid cũ ita gl̄ificaueri s̄uũ tuũ: ⁊ cognoueri eũ? Dñe ppt̄ famulũ tuũ iuxta cor tuũ fecisti õem magnificentiã hãc: ⁊ nota ẽẽ uoluisti uniuersa magnalia. Dñe nõ ẽ silis tui: ⁊ nõ ẽ aliꝰ deus absqꝫ te ex õibꝰ q̊s audiuimꝰ auribꝰ nr̄is. Quis . n. ẽ aliꝰ ut ppl̄s tuꝰ isrl̄: gẽs una i t̄ra ad quã prexit deꝰ: ut liberaret ⁊ facẽt ppl̄m sibi: et magnitudine sua atqꝫ terroribꝰ ejcẽt nationes a facie eiꝰ quẽ de egypto liberarat? Et posuisti populũ tuũ isrl̄ tibi i ppl̄m usꝫ i et̄nũ: ⁊ tu dñe factꝰ es deꝰ eiꝰ. Nunc igr̄ dñe s̄mo quẽ locutꝰ es famulo tuo ⁊ sup domũ eiꝰ ↄfirmet̄ i ppetuũ: ⁊ fac sic̄ locutꝰ es: pmaneatqꝫ ⁊ magnificet̄ nom̃ tuũ usꝫ i sẽpit̄nũ: ⁊ dicat̄ dñs exercituũ deꝰ isrl̄ ⁊ domꝰ dauid s̄ui eiꝰ pmanẽs corã eo. Tu. n. dñe deꝰ meꝰ reuelasti auriculã serui tui: ut edificares ei domũ: ⁊ icc̄irco iuẽit s̄uꝰ tuꝰ fiduciã ut oret corã te. Nũc ergo dñe tu es deꝰ ⁊ locutꝰ es ad s̄uũ tuũ tãta bñficia: ⁊ cepisti bñdicẽ domui s̄ui tui ut sit sẽp corã te. Te. n. dñe bñdicente bñdicta erit i ppetuũ. .XVIII.

Actum est autem post hec ut percuteret dauid philistijm ⁊ humiliaret eos

eos: ⁊ tollẽt geth ⁊ filias eius de manu phili
stĳm: pcuteretq̃ moab ⁊ fierẽt moabite ser
ui dauid offerẽtes ei mũera. Eo tp̃e pcussit
dauid ẽt adadezer regẽ soba regiõis emath
qñ prexit ut dilataret iperiũ suũ usq̃ ad flu
men euphraten. Cepit ergo dauid mille q̃-
drigas eius ⁊ septẽ milia eqtũ ac uiginti milia
uiroꝝ peditũ. Subneruauitq̃ ões eq̃s cur
ruũ: excepit centũ q̃drigis q̃s reseruauit sibi.
Supuenit ãt ⁊ syrus damascenus ut auxilium
pbẽt adadezer regi soba. Sz ⁊ huius pcussit
dauid uigintiduo milia uiroꝝ. Et posuit mi
lites i damasco: ut syria q̃q̃ fieret sibi ⁊ offer
ret mũera. Adiuuitq̃ dñs eũ i cũctis ad q̃
prexerat. Tulit q̃q̃ dauid pharetras aureas
q̃s hũerãt serui adadezer: ⁊ attulit eas i irl̃m
necñ õ thebath ⁊ chun urbibus adadezer eris
plimũ: õ q̃ fec̃ salomõ mare eneũ ⁊ colũnas
⁊ uasa enea. Qd̃ cũ audissz thou rex emath
pcussisse uidelz dauid õem exercitũ adade-
zer regis soba: misit aduraz filiũ suũ ad regẽ
dauid: ut postularet ab eo pacẽ ⁊ congratu
laret ei: eo q̃ pcussisset ⁊ expugnassz adade
zer. Aduersarius q̃ppe erat thou adadezer.
Sz ⁊ oĩa uasa aurea ⁊ argẽtea ⁊ enea conse
crauit dauid rex dño: cũ argẽto ⁊ auro qd̃
tulerat ex uniuersis gẽtibus: tã õ idumea et
moab ⁊ filĳs ãmon q̃ de philistĳm ⁊ ame-
lech. Abisai uõ filius saruie pcussit edõ i ual-
le salinaꝝ decẽ ⁊ octo milia: ⁊ ꝯstituit i edõ
psidiũ ut fieret idumea dauid. Saluauitq̃
dñs dauid i cũctis ad q̃ prexerat. Regnauit
ergo dauid sup uniuersũ isrl̃: ⁊ faciebat iu-
diciũ atq̃ iustitiã cũcto pplo suo. Porro io
ab filius saruie erat sup exercitũ ⁊ iosaphat
filius ahiluth a cõmẽtarĳs. Sadoch ãt filius
achitob ⁊ ahimelech filius abiathar sacerdo
tes ⁊ susa scriba. Banaias q̃q̃ filius ioiade sr̃
legiões cerethi ⁊ felethi. Porro filĳ dauid
pmi ad manũ regis.

.XIX.

Accidit ãt ut moreret̃ naas rex filioꝝ ã-
mon ⁊ regnaret anon filius eius p eo. Di
xitq̃ dauid: Faciã miaz cũ anon filio naas.
Prestitit enim mihi pat̃ eius g̃am. Misit-
q̃ dauid nũcios ad cõsolãdũ eũ sup mortẽ
pr̃is sui. Qui cum peruenissent i terrã filio
ꝝ ãmon ut cõsolaret̃ anon: dixerũt pncipes
filioꝝ ãmon ad anon: Tu forsitã putas q̃
dauid honoris cã i pr̃em tuũ miserit q̃ cõso-
larentur te: nec aĩaduertis q̃ ut explorent ⁊
inuestigẽt ⁊ scrutentur terrã tuã uenerit ad
te serui eius. Igit̃ anõ pueros dauid õcaluauit
⁊ rasit: ⁊ pcidit tũicas eoꝝ a natibus usq̃ ad
pedes ⁊ dimisit eos. Qui cũ abissẽt ⁊ hoc
mandassẽt dauid: misit i occursũ eoꝝ. Erã
dẽ. n. cõtumeliã sustinuerũt ⁊ pcepit: ut ma
nerẽt i hiericho donec crescẽt barba eoꝝ: ⁊
tũc reuertẽnt̃. Uidẽtes ãt filĳ ãmon q̃ iiuri
ã fecissẽt dauid tã anon q̃ reliquus ppl̃s: mi-
serũt mille talẽta argẽti: ut cõducerẽt sibi õ
mesopotamia ⁊ de syria maacha ⁊ de soba
currus ⁊ eq̃tes. Cõduxerũtq̃ triginta duo mi
lia curruũ ⁊ regẽ maacha cũ pplo eius. Qui
cũ uenissent: castrametati sũt e regione me
daba filĳ q̃q̃ ãmon cõgregati de urbibus suis
uenerũt ad bellũ. Qd̃ cũ audissz dauid: mi
sit ioab ⁊ õem exercitũ uiroꝝ fortiũ. Egres
siq̃ filĳ ãmon direxerũt aciem iuxta portã
ciuitatis. Reges aũt q̃ ad auxiliũ eius uenerãt
separati i agro steterũt. Igit̃ ioab intelligẽs
bellũ ex aduerso ⁊ post tergũ cõtra se fieri:
elegit uiros fortissimos de uniũso isrl̃ ⁊ pre
xit cõtra syrũ. Reliquã ãt ptẽ ppli õdit sub
manu abisai fr̃is sui: ⁊ prexerit ꝯtra filios
ãmon. Dixitq̃: Si uicerit me syrus auxilio e
ris mihi: si aũt supauerit te filĳ ãmon ero t̃
i psidiũ. Cõfortare ⁊ agamus uirilit̃ p pplo
nr̃o ⁊ p urbibus dei nr̃i. Dñs ãt qd̃ i ꝯspectu
suo bonũ ẽ faciat. Perrexit ergo ioab ⁊ po
pulus q̃ cũ eo erat ꝯtra syꝝ ad pliũ: ⁊ fuga
uit eos. Porro filĳ ãmon uidẽtes q̃ fugissz
syrus: ipsi q̃q̃ fugerũt abisai fr̃em eius: ⁊ igressi
sunt ciuitatẽ. Reuersusq̃ ẽ ẽt ioab in irl̃m.
Uidens ãt syrus q̃ cecidisset coraz isrl̃: misit
nũcios ⁊ adduxit syrũ q̃ erat trãs fluuiuz.
Sophat ãt princeps militie adadezer erat
dux eoruz. Quod cum annunciatum esset
dauid: congregauit uniuersũ israel ⁊ transi
uit iordanez: irruitq̃ in eos ⁊ direxit ex ad
uerso aciẽ illis ꝯtra pugnãtibus. Fugit aũt
syrus isrl̃. Et interfecit dauid de syris septẽ
milia curruum ⁊ quadraginta milia pedi-
tum ⁊ sophat exercitus principez. Uidentes
aũt serui adadezer se ab isrl̃ eẽ supatos: trãs-
fugerũt ad dauid ⁊ seruierũt ei. Noluitq̃ ul-
tra syria auxiliũ pbẽ filĳs ãmon.

.XX.

Factũ ẽ ãt post ãni circulũ eo tp̃e q̃ solẽt
reges ad bella pcedere cõgregauit io-
ab exercituz ⁊ robur militie: ⁊ uastauit ter-
ram filiorum ãmon. Perrexitq̃ ⁊ obsedit
rabba. Porro dauid manebat i hierusalẽ
quando ioab pcussit rabba: ⁊ destruxit eã.
Tulit aũt dauid coronã melchon õ capite

ei⁹ ⁊ inuēit ī ea auri pondo talētū ⁊ ꝑciosis-
simas gēmas: fecitq; sibi īn diadema. Ma
nubias q̊z urbꝰ plimas tulit: pplm āt q̄ erat
ī ea eduxit ⁊ fecit sup eos tribulas ⁊ trabas
⁊ ferrata carpenta trāsire: ita ut dissecaren
tur ⁊ ꝯtererēt. Sic fec̄ dauid cūctis urbib⁹ filio-
rū āmon: ⁊ reuersus ē cū oī pplo suo ī irlz.
P⁹ hoc īitū ē bellū ī gazer aduersū philiste-
os ī q̊ ꝑcussit sobochai usathithes saphai
ð genē raphai ⁊ hūiliauit eos. Aliud q̊z bel
lū gestū ē adv̾sus philisteos: ī q̊ ꝑcussit ade-
odat⁹ fili⁹ salt⁹ bethleemites fr̄ez goliath ge
thei: cui⁹ haste lignū erat q̄si liciatoriū texē
tiū. Sz ⁊ aliud bellū accidit ī geth: in q̊ fuit
hō lōgissim⁹ senos hn̄s digitos. i. sil' uigīti
q̄tuō: q̄ ⁊ ipe de raphai fuerat stirpe genera
t⁹. Hic blasphemauit isrl': ⁊ ꝑcussit eū iona-
than fili⁹ samaa fr̄is dauid. Hi sunt filij ra
phaim ī geth q̄ ceciderūt ī manu dauid ⁊ s̾-
uorum ei⁹.

¶ .XXI.

Consurrexit āt sathan ꝯtra isrl': ⁊ icita
uit dauid ut numeraret isrl'. Dixitq;
dauid ad ioab ⁊ ad pricipes ppli: Ite ⁊ nu
merate isrl' a bersabee usq; dā ⁊ afferte mihi
numerū ut sciā. Rn̄ditq; ioab: Augeat dn̄s
pplm suū cētuplū q̄ sunt. Nōne dn̄e mi rex
oēs s̾ui tui sūt? Quare hoc q̄rit dn̄s meus
qð ī pcc̄m reputet̄ isrl'? Sz s̾mo regis mag̾
ꝑualuit. Egressusq; ē ioab ⁊ circuiuit uniu̾-
sū isrl' ⁊ reuersus ē irlm. Deditq; dauid nu-
meꝝ coꝝ q̊s circuierat: ⁊ iuēt⁹ ē oīs nume-
r⁹ isrl' mille milia ⁊ cētum milia uiroꝝ edu
centiū gladiū. De iuda āt q̄dringēta septua
gita milia bellatoꝝ. Nā leui ⁊ bēiamin nō
numerauit: eo q̄ iuit⁹ exeq̄ret̄ reg̾ iperiuz.
Displicuit āt ðo qð iussū erat: ⁊ ꝑcussit isrl'.
Dixitq; dauid ad deum: peccaui nimis ut
hoc facerē. Obsecro aufer iniq̄tatē s̾ui tui
q: isipiēt̄ egi. Et locut⁹ ē dn̄s ad gad uidētē
dauid dicēs: Uade ⁊ loq̄re ad dauid: ⁊ dic
ei: Hec dicit dn̄s: Triū tibi optionē do: unū
quod uolueris elige ut faciā tibi. Cūq; uenis
set gad ad dauid dixit ei: Hec dicit dn̄s: Eli
ge qð uolueris. Aut trib⁹ ānis pestilētiā aut
trib⁹ mensibus te fugē hostes tuos ⁊ gladi-
um eorum non posse euadere: aut trib⁹ die
b⁹ gladiū dn̄i ⁊ mortē uersari ī terra: ⁊ āge-
lū dn̄i iterficē ī uniuersis finib⁹ isrl'. Nūc igr̄
uide quod rn̄deam ei q̄ misit me. Et dixit
dauid ad gad. Ex omni parte me angustie
premunt. Sz meli⁹ mihi ē ut icidā ī manus
dn̄i q: mlte sīt miseratiōes ei⁹: q̄ ī man⁹ hoī
nū. Misit ergo dn̄s pestilētiā ī isrl': ⁊ cecide
rūt ð isrl' septuagita milia uiroꝝ. Misit q̊z
angelū ī irlm: ut ꝑcutēt eā. Cūq; ꝑcutēt̄: ui-
dit dn̄us ⁊ mis̾t⁹ ē sup magnitudiem mali:
⁊ iperauit angelo q̄ ꝑcutiebat: Sufficiat iā
cesset man⁹ tua. Porro āgel⁹ dn̄i stabat iux
ta areā ornan iebusei: leuāsq; dauid oclos
suos uidit āgeluz dn̄i stātē it̄ celū ⁊ t̄rā ⁊ e-
uaginatū gladiū ī manu ei⁹ ⁊ uersū contra
irlm: ⁊ ceciderūt tā ipse q̄ maiores natu ue
stiti cilicijs ꝓni ī t̄rā. Dixitq; dauid ad deū:
Nonne ego sū q̄ iussi ut nūeraret̄ ppls? E-
go q̄ peccaui: ego q̄ maluz feci. Iste grex q̄d
cōmeruit? Dn̄e de⁹ me⁹ v̾tat obsecro man⁹ tu
a ī me ⁊ ī domū pr̄is mei: ppls āt tu⁹ nō ꝑcu
tiat̄. Angel⁹ autē dn̄i ꝑcepit gad ut dicēt da
uid: ut ascēdēt extrueretq; altare dn̄o deo ī
area ornan iebusei. Ascēdit ergo dauid iux
ta s̾monē gad quē locut⁹ ei fuerat ex nōine
dn̄i. Porro ornā cū suspexisset ⁊ uidisset an
gelū q̄ttuorq; filij ei⁹ cū eo abscōderunt se.
Nā eo t̄pe terebāt ī area t̄iticū. Igr̄ cū ueīret
dauid ad ornan cōspexit eū ornā: ⁊ ꝓcessit
ei obuiā de area ⁊ adorauit eū ꝓn⁹ ī t̄ram.
Dixitq; ei dauid. Da mihi locū aree tue ut
edificē ī ea altare dn̄o: ita ut quātū ualet ar
gēti accipias: ⁊ cesset plaga a pplo. Dixit āt
ornā ad dauid: Tolle ⁊ faciat dn̄s me⁹ rex
qðcūq; ei placet. Sz boues do in holocau
stū ⁊ tribl'as ī ligna ⁊ triticū ī sacrificiū oīa
libēs prebebo. Dixitq; ei rex dauid: Neq̄q̄
ita fiet sz argētū dabo q̄tuz ualet. Neq; .n.
tibi auferre debeo: ⁊ sic offerr̄ dn̄o holocau
sta gratuita. Dedit ergo dauid ornan ꝓ lo-
co siclos auri iustissimi pōderis sexcētos ⁊ e
dificauit ibi altare dn̄o: obtulitq; holocau-
sta ⁊ pacifica: ⁊ inuocauit deuz ⁊ exaudiuit
eū ī igne de celo sup altare holocausti. Pre
cepitq; dn̄s angelo: ⁊ ꝯuertit gladiū suū in
uaginā. Protin⁹ ergo dauid uidēs q̄ exau-
disset eum dn̄s in area ornan iebusei: imo-
lauit ibi uictimas. Tabernaculum autē do
mini quod fecerat moyses ī deserto ⁊ altar̄
holocaustorum ea tempestate erat in excel
so gabaon: ⁊ non preualuit dauid ire ad al
tare ut ibi obsecraret deū. Nimio enim fue
rat timore perterritus uidens gladium an-
geli domini.

¶ .XXII.

Dixitq; dauid: Hec est dom⁹ dei ⁊ hoc
altare in holocaustū isrl'. Et precepit
ut congregarentur oēs ꝓseliti de terra isrl'

⁊ cõstituit ex eis latomos ad cedẽdos lapi
des ⁊ poliẽdos ut edificaret dom⁹ dei. Fer
rũ q̃ꝫ plimũ ad clauos ianuaꝝ ⁊ ad cõmis
suras atqꝫ iũcturas p̃parauit dauid: ⁊ eris
põd⁹ inũerabile. Ligna q̃ꝫ cedrina ñ potant
estimari: q̃ sidonij ⁊ tyrij depõtauert ad da
uid. Et dixit dauid: Salomõ fili⁹ me⁹ puer
paruul⁹ ẽ ⁊ delicat⁹. Dom⁹ ãt quã edificarẽ
uolo dño tal' eẽ dꝫ: ut i cũctis regiõib⁹ noiet.
Preparabo ḡ ei necessaria. Et ob hãc cãm
añ mõtẽ suã oẽs p̃pauit ipẽsas. Uocauitqꝫ
salomonẽ filiũ suũ: ⁊ p̃cepit ei ut edificaret
domũ dño deo isrl'. Dixitqꝫ dauid ad salo
monẽ: Fili mi: uolũtatis mee fuit ut edificarẽ
domũ nõi dñi dei mei: sꝫ fact⁹ ẽ ẜmo dñi ad
me dicẽs: Multũ sãguinẽ effudisti ⁊ plima
bella bellasti: nõ poteris edificare domũ nõi
meo: tãto effuso sãguie corã me. Fili⁹ q̃ na
scet tibi: erit uir q̄etissim⁹. Faciã .n. eũ reqe
scẽ ab õib⁹ inimicis suis p⁹ circuitũ ⁊ ob hanc
cãꝫ pacific⁹ uocabit ⁊ pacẽ ⁊ ociũ dabo i isrl'
cũctis dieb⁹ eius. Ipse edificabit domũ nõi
meo: ⁊ ipse erit mihi i filiũ ⁊ ego ero illi in
patrẽ: firmaboqꝫ soliũ regni ei⁹ sup isrl' i etẽ
nũ. Nũc ḡ fili mi sit dñs tecũ ⁊ pspare ⁊ edi
fica domũ dño deo tuo: sicut locut⁹ ẽ de te.
Detqꝫ tibi dñs prudẽtiã ⁊ sẽsũ: ut regẽ pos
sis isrl' ⁊ custodire legẽ dñi dei tui. Tũc eim
pficẽ poteris: si custodieris mãdata ⁊ iudicia
que p̃cepit dñs moysi: ut doceret isrl'. Con
fortare ⁊ uirilr̃ age: ne timeas neqꝫ paueas.
Ecce ego i pauptaticula mea p̃paui ipẽsas
dom⁹ dñi auri talenta cẽtũ milia: ⁊ argenti
mille milia talẽtorũ eris uero ⁊ ferri nõ est
pondus: uincit .n. numer⁹ magnitudine. Li
gna ⁊ lapides p̃paraui ad uniuersa ipẽdia.
Habes q̃ꝫ plimos artifices latomos ⁊ cem
tarios artificesqꝫ lignorum ⁊ õium artium
ad faciẽdũ op⁹ prudẽtissimos i auro ⁊ i ar
gento i ere ⁊ ferro cui⁹ nõ ẽ nũerus. Surge
igr̃ ⁊ fac: ⁊ erit dñs tecũ. Precepit q̃ꝫ dauid
cũctis principib⁹ isrl': ut adiuuarẽt salomonẽ
filium suum: cernitis inquiens ꝙ dñs deus
urr̃ uobiscũ sit: ⁊ dederit uob̃ reqem p circui
tũ: ⁊ tradiderit oẽs iimicos uros i manus
uras: ⁊ subiecta sit t̃ra corã dño ⁊ corã pplo
eius. Prebete igr̃ corda ura ⁊ aias uras: ut
q̃ratis dñm deũ urum: ⁊ ɔsurgite ⁊ edifica
te s̃cuariũ dño deo: ut itroducat arca federis
⁊ uasa dño consecrata i domũ que edificat
nomini domini. .XXIII.

Igitur dauid senex ⁊ plen⁹ dierũ regẽ
cõstituit salomonẽ filiũ suũ sup isrl': ⁊
⁊ cõgregauit oẽs. p̃ncipes isrl' ⁊ sacerdotes
atqꝫ leuitas. Nũeratiqꝫ sũt leuite a uiginti ã
nis ⁊ supra ⁊ iuẽta sũt trigita octo milia ui
roꝝ. Ex his electi sũt ⁊ distributi i misteriũ
dom⁹ dñi uigitiq̃ttuor milia: p̃positoꝝ aũt
⁊ iudicũ sex milia. Porro q̃ttuor milia iai
tores ⁊ totidẽ psaltes canẽtes dño i orgãis
q̃ fecerat ad canẽdũ: ⁊ distribuit eos dauid
p uices filioꝛuꝫ leui gerson uidelꝫ ⁊ caath ⁊
merari. Filij gerson: leedan ⁊ semei. Filij lee
dã principes: iehihel ⁊ çethan ⁊ iohel tres.
Filij semei: salomith ⁊ oçihel ⁊ aran tres.
Isti principes familiaꝝ leedan. Porro filij
semei: leeth ⁊ çiça ⁊ iaus ⁊ baria. Isti filij se
mei q̃ttuor. Erat aũt leeth prior çiça sus.
Poꝛro iaus ⁊ baria nõ hũerunt plimos fi
lios: ⁊ iccirco i una familia unaqꝫ domo cõ
putati sũt. Filij caath: ãram ⁊ ysaar hebrõ
⁊ oçihel q̃ttuor. Filij amram: aaron et moy
ses. Sepatusqꝫ aaron ut mistraret i s̃ca s̃co
rum ipse ⁊ filij ei⁹ i sẽpiternũ: ⁊ adolẽt icen
sũ dño ẜm ritũ suũ: ac bñdicẽt nõi ei⁹ i ppe
tuũ. Moysi q̃ꝫ hõis dei filij ãnumerati sũt
i tribu leui. Filij moysi: gerson ⁊ elieçer. Filij
gerson. subuhel prim⁹. Fuerũt ãt filij elieçer
roobia p̃m⁹ ⁊ nõ erãt elieçer filij alij. Pòro
roobia multiplicati sunt nimis. Filij ysaar:
salomith prim⁹. Filij hebron: ieriau p̃mus
amaꝛias secũdus iaçihel tertius ihecmaan
quartus. Filij oçihel micha primus iesia se
cũdus. Filij meari: mooli ⁊ musi. Filij moo
li: eleaçar ⁊ cis. Mortuus ẽ ãt eleaçar ⁊ nõ
habuit filios sed filias: acceperuntqꝫ eas fi
lij cis f̃res earum. Filij musi: mooli ⁊ eder ⁊
ierimuth tres. Hi filij leui i cognatõib⁹ ⁊ fa
milijs suis: p̃ncipes p uices ⁊ numerum ca
pitum singulorum: qui faciebãt opa mini
sterij dom⁹ dñi a uigiti ãnis ⁊ supra. Dixit
.n. dauid: Requiem dedit dñs de⁹ isrl' pplo
suo ⁊ habitationẽ hierusalem usqꝫ i eternũ
nec erit officij leuitaꝝ: ut ultra portent tab
naculũ ⁊ oĩa uasa ei⁹ ad ministrãdum. Iux
ta precepta q̃ꝫ dauid nouissima supputabi
tur nũer⁹ filioꝝ leui a uiginti ãnis ⁊ supra:
erunt sub mãu filioꝝ aarõ i cultũ dñi doꝫ i
uestibul' ⁊ in exedris ⁊ i loco purificationis
⁊ in sanctuaꝛio ⁊ i uniuersis operibus mi
nisterij templi domini. Sacerdotes autem
sup pães p̃positiõis ⁊ ad sil'e sacrificium et
ad lagana ⁊ açima ⁊ sartaginẽ ⁊ ad toꝛrẽdũ

et sup oe pond' atq mensurã. Leuite vo ut stent mane ad cõfitẽdũ et canẽdũ dño: silitq ad uespam tã i oblationẽ holocaustoꝝ dñi q̃ i sabbati et kalẽdis et solẽnitatib' reliqs iuxta numeꝝ et cerimõias uniuscuiusq rei iugit corã dño: et custodiãt obseruatiões tabernacli federi et ritũ scuarij et obseruatiões filioꝝ aaron frm suoꝝ: ut mistrẽt i domo domini. .XXIIII.

Porro filijs aarõ he partitões erãt. Filij aaron: nadab et abiu et eleaçar et ythamar. Mortui sũt ãt nadab et abiu añ piem suũ absq liberi: sacerdotioq fuct' est eleaçar et ythamar. Et diuisit eos dauid .i. sadoch de filijs eleaçari et abimeleth de filijs ythamar fm uices suas et misteriũ: iuẽtiq sunt mlto pl'es filij eleaçar in pncipib' uiri q̃ filij ythamar. Diuisit ãt eis hoc ẽ filijs eleaçar pncipes p'failias sexdeci: et filij s ythamar p familias et domos suas octo. Porro diuisit utrasq it se et failias sortib'. Erant .n. pncipes sanctuarij et principes domus dei: taz de filijs eleaçar q̃ de filijs ythamar. Descripsitq eos semeias filius nathanael scriba leuites corã rege et pncipib' et sadoch sacerdote et abimelech filio abiathar pncipib' q failiaꝝ sacerdotaliuz et leuitaꝝ unã domũ q̃ ceteris pẽrat eleaçar et alterã domuz q̃ sub se hẽbat ceteros ythamar. Exiuit ãt sors pma ioiarib sa iedeie tia harim qrta seuriz qnta melchia sexta maimna septia acchos octaua abia nona iesu decia sechenia undecia eliasib duodecia iaciz tredecima hoppha deciaqrta isbaal deciaqnta belga decimasexta ẽmer deciaseptia egir decimaoctaua aphses decianõa aphecela uicesima ezechiel uicesimapzima iachin uicesimasa gamul uicesimatrtia dilaiau uicesima qrta magiau. He uices eoꝝ fm misteria sua ut ingrediãt domũ dei: et iuxta ritũ suũ sub manu aarõ pris eoꝝ: sicut pcepat dñs de' isrl'. Porro filioꝝ leui q relicti fuerant de filijs amram erat subahel et de filijs subahel iedeia. De filijs q roobie pnceps iesias. ysaari vo fili' salemoth filiusq salemoth ianadi ath filiusq ei' ieriau pm' amarias sus iaciel trt' iechmoam quartus. Filius oçihel: micha fili' micha samir. Fr micha: iesia: filiusq iesie: zacharias. Filij merari: mooli et musi. Fili' oçiau: bẽnon: filius q merari: oçiau et soem et sachur et hebri. Porro mooli filius eleaçar: q nõ hẽbat liberos. Filius vo cis ieramihel. Filij musi: mooli eder et ierimoth. Isti filij leui fm domos familiaꝝ suaꝝ. Miseruntq et ipsi sortes ɔtra fres suos filios aaron corã dauid rege et sadoch et abimelech et pncipib' failiaꝝ sacerdotaliuz et leuiticaꝝ tã maiores q̃ miores oes sors equaliter diuidebat. .XXV.

Igit dauid et magiat' exercit' segregauerũt i misteriũ filios asaph et hemã et ydithun: q pphetarẽt i citharis et psalteris et cymbal' fz numeꝝ suum dedicato sibi officio seruientes. De filijs asaph zachur et ioseph et natãia et asarela filij asaph sub manu asaph prophetantes iuxta regẽ. Porro ydithun filij ydithun godolias sori iesias et sabias et mathathias sex sub manu patris sui ydithun: q in cithara pphetabat super confitẽtes et laudantes dñm. Hemã q filij heman: bocciau mathamu oçihel subuhel et ierimoth ananias anani eliatha geldelthi et romethieçer et iesbaccasa mellothi othir mosioth. Omnes isti filij hemã uidẽtes regi in sermonibus dei ut exaltaret cornu. Deditq de' hemã filios qtuordeci et filias tres. Uniuersi sub manu pris sui ad cãtandũ i tẽplo dñi distributi erant i cymbal' et psalterijs et citharl et i misteria dom' dñi iuxta regẽ: asaph uidelz et ydithun et hemã. Fuit ãt numer' eoꝝ cũ frĩbus suis q erudiebãt cãticũ dñi cũcti doctores ducẽti octogitaocto. Miseritq sortes p uices suas ex eqtã maioꝝ q̃ mior doct' pit et indoct'. Egressaq ẽ sors prima ioseph q erat de asaph: secunda godolie ipsi et filijs ei' et frib' ei' duodecim' trtia zachur filijs et fratribus eius duodecim quarta ysari filijs et fratrib' eius duodecim: qnta nathanie filijs et frib' ei' duodeci: sexta bocciau filijs et fribus ei' duodecim septia isrehela filijs et frib' ei' duodeci: octaua isaie filijs et fribus ei' duodeci: nõa mathanie filijs et fribus ei' duodeciz: decia semeie filijs et frib' ei' duodeci: undecima esrahel filijs et fribus ei' duodeci: duodecia asabie filijs et frib' ei' duodecim: tertiadecima subahel filijs et frib' ei' duodecim: qrtadecima mathathie filijs et frib' ei' duodeci: quintadecima ierimoth filijs et frib' ei' duodeci: sextadecia anãie filijs et fribus ei' duodeci: septiadecia iesbocase filijs et fratribus eius duodecim: octauadecia anani filijs et

frībꝰ eius duodeci: nonadecia mellothi filijs
⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci: uicesima eliatha filijs ⁊
frībus eiꝰ duodeci: uicesimapma othir filijs
⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci: uicesimasecūda goddola
thi filijs ⁊ frībus eiꝰ duodeci: uicesima tria
açiud filijs ⁊ frībus eiꝰ duodeci: uicesimaqr
ta rometheiçer filijs ⁊ frībus eius duode-
cim.

.XXI.

Diuisiones āt ianitoꝝ de chorit meſel
lemia filiꝰ chore ō filijs aſaph filij me
ſellemi çacharias ꝑmogenitꝰ iadihel frūs ça
badias tciꝰ iathanael qrtꝰ abilā qntꝰ iohan
nan ſextꝰ elioenai ſeptimꝰ. Filij āt obededō
ſemeias ꝑmogenitꝰ ioçabad ſecūdꝰ iohaa t-
tius ſachar qrtus nathanael qntꝰ amihel
ſextus iſachar ſeptimꝰ phollathi octauus
qz bñdixit illi dñs. Semeie aūt filio eiꝰ nati
ſūt filij ꝑfecti familiaꝝ ſuaꝝ: erāt.n. uiri fō
tiſſimi. Filij ergo ſemeie: othin ⁊ raphael ⁊
obediel ſabad ⁊ frēs eiꝰ uiri fortiſſimi heliu
qq ⁊ ſamathias. Oēs hi de filijs obededoꝝ
ipſi ⁊ filij ⁊ frēs eoꝝ fortiſſimi ad miſtrādū
ſexagitaduo ō obededō. Pōro meſellamie
filij ⁊ frēs eorum robuſtiſſimi decem ⁊ oc-
to. De hoſa aūt id ē de filijs merari: ſēri ꝑn
ceps. Non enim habuerat ꝑmogenitū: ⁊ ic
circo poſuerat eum pater eius i principeꝫ.
Helchias frūs thabelias tciꝰ çacharias qr-
tꝰ. Oēs hi filij ⁊ frēs hoſa tredeci. Hi diuiſi
ſūt in ianitores: ut ſēp ꝑncipes cuſtodiaruꝫ
ſicut ⁊ frēs eoꝝ miſtrarēt i domo dñi. Miſ
ſe ſūt ergo ſortes ex eq ⁊ paruis ⁊ magnis
ꝑ fāilias ſuas i unāquāqz portaꝝ. Cecidit
ergo ſors orietal' ſelemie. Pōro çacharie fi-
lio eiꝰ uiro prudentiſſimo ⁊ erudito ſortito
obtigit plaga ſeptētrionalis. Obededō vo
⁊ filijs eiꝰ ad auſtrū i q pte domꝰ erat ſenio
rū cōciliū ſephphima ⁊ hoſa ad occidentē
iuxta portā que duc ad uiā aſcēſiōis cuſto-
dia ꝯtra cuſtodiaꝫ. Ad oriētē vo leuite ſex
⁊ ad aquilonē qttuor ꝑ diē: atqz ad meridi
em ſilr̄ i die qttuor: ⁊ ubi erat cōſiliū bi
ni ⁊ bini. In cellulis qz ianitoꝝ ad occidētē
quattuor i uia biniqz ꝑ cellulas. Ad ſeptē-
onem vo ⁊ meridiem quaterni ꝑ dies ſingu
los mutabāt: ⁊ ad baſilicā ꝯcilij ad occiden
tem bini hñtes ſubiectos alios i uia biniqz
ꝑ cellulas. He ſūt diuiſiones ianitorū filio-
rū chore ⁊ merari. Porro achias erat ſup
theſauros domꝰ dñi ⁊ uaſa ſcoruꝫ. Filij qz
dan filij gerſonni. De ledan principes fami-
liarum: ledan ⁊ gerſonni ieihelí. Filij ieiheli

çathan ⁊ iohel frēs eius ſup theſauros do
mꝰ dñi amramit ⁊ iſaarit ⁊ hebrōit ⁊ oq
elitis. Subahel āt filius gerſon filij moyſi
ꝑpoſitꝰ theſauri: frēs qz eius elieçer cuiꝰ filius
raabia ⁊ huius filius iſaias ⁊ huius filius
iorā huiꝰ qz filiꝰ çechri ⁊ huiꝰ filiꝰ ſelemith.
Ipſe ſelemith ⁊ frēs eiꝰ ſup theſauros ſcoꝝ
q ſcificauit dauid rex ⁊ ꝑncipes familiaruꝫ
⁊ tribuni ⁊ cēturiones ⁊ duces exercitꝰ: de
bellis ⁊ manubijs ꝑlioꝝ q cōſecrauerāt ad
iſtaurationē ⁊ ſupellectilē tēpli dñi. Hec āt
uniuerſa ſcificauit ſamuel uidēs ⁊ ſaul filiꝰ
cis ⁊ abner filiꝰ ner ⁊ ioab filiꝰ ſaruie: oēſqz
ſcificauerāt ea ꝑ manū ſalemith ⁊ frūꝫ eiꝰ.
yſaaritis vo ꝑerat cōenias ⁊ filij eiꝰ ad opa
forinſecꝰ ſup iſrl' ad docendū ⁊ iudicādum
eos. Porro de hebronit aſabias ⁊ frēs eiꝰ
uiri fortiſſimi mille ſeptingēti ꝑerant iſrl':
trās iordanē ꝯtra occidētē in cunctis opibꝰ
dñi ⁊ i miſteriū regi. Hebronitaꝝ āt ꝑnceps
fuit ieria ſcdm familias ⁊ cognationes eorū.
Quadrageſimo anno regni dauid recēſiti
ſt ⁊ iuēti ſt uiri fortiſſimi in gaçer galaad:
frēſqz eiꝰ robuſtiori etati duo milia ſeptigē-
ti ꝑncipes familiarū. Prepoſuit āt eos da-
uid rex rubenitis ⁊ gaditis ⁊ dimidie tri
bui manaſſe in omne miniſterium dei et
regis.

.XXVII.

Filij aūt iſrl' ſcdm numeruꝫ ſuū ꝑncipes
familiaꝝ tribuni ⁊ cēturiōes ⁊ ꝑfecti
q miſtrabāt regi iuxta turmas ſuas igredi
ētes ⁊ egrediētes ꝑ ſingulos mēſes i āno: ui
gintiqttuor milibus ſingli ꝑerāt. Prie tur
me i ꝑmo mēſe ieſboam ꝑerat filiꝰ çabdihel
⁊ ſub eo uigītiqttuō milia. De filijs phares:
ꝑnceps cūctoꝝ ꝑncipū i exercitu mēſe prio.
Secūdi mēſis hēbat turmā dudiahites:
⁊ pꝰ ſe alt macelloth q regebat ptē exercitꝰ
uigintiqttuor miliū. Dux qz turme tcie i mē-
ſe tcio erat banaias filiꝰ ioiade ſacerdotis:
⁊ in diuiſiōe ſua uigintiqttuor milia. Ipſe ē
banaias fortiſſimus int trigita ⁊ ſup trigin
ta. Preerat autem turme ipſius amiçadab
filiꝰ eius. Quartus mēſe qrto aſahel frī ioab
⁊ çabedias filius eius poſt eū ⁊ i turma eiꝰ
uigintiqttuor milia. Quintꝰ menſe quinto
ꝑnceps ſamaoth ieçerites: ⁊ in turma eius
uigintiquattuor milia. Sextus mēſe ſexto
hira filius acces thecuites ⁊ in turma eius
uigitiqttuō milia. Septimꝰ mēſe ſeptio hel
les phallonites de filijs ephraiꝫ: ⁊ i turma

ei⁹ uiginti q̄tuoꝛ milia. Octau⁹ m̄se octauo
sobochai usathites de stirpe ҫarai: ⁊ in tur
ma ei⁹ uigītiq̄tuor milia. Non⁹ mēse nono
abieҫer anothotites de filijs iemi ⁊ ī turma
ei⁹ uigītiq̄tuor milia. Decim⁹ mēse decimo
marai ⁊ ipe nethophatites de stirpe ҫarai: ⁊
ī turma ei⁹ uigītiq̄tuō milia. Undecim⁹ mē
se undecimo banaias pharathonites de fi-
lijs ephraim ⁊ ī turma ei⁹ uigītiq̄tuor mili
a. Duodecim⁹ mēse duodecimo holdai ne
thophatites de stirpe gothoniel: ⁊ ī turma
eius uigītiq̄tuor milia. Porro tribub⁹ pree
rāt ī isrl' rubenitis: dux elieҫer fili⁹ ҫechri sy
meonitꝫ: dux saphacias fili⁹ macha leuitis:
asabias fili⁹ chamuel aarōitꝫ sadoch iuda:
heliu frē dauid ysachar: amri fili⁹ michahel
ҫabulonitꝫ: iesmaias fili⁹ abdie neptalitib⁹:
ierimoth fili⁹ oҫihel filijs ephrai: oҫee filius
ozaiu dimidie tribui manasse: iohel filius
phadaie ⁊ dimidie t̄bui manasse ī galaad:
iaddo fili⁹ ҫacharie. beniamin āt iasihel fili
us abner dan v̄o eҫrihel fili⁹ ieroam. Hi pn
cipes filioꝝ isrl'. Noluit aūt dauid numera
re eos a uiginti ānis īferi⁹: q꞉ dixerat dn̄us
ut multiplicaret isrl' q̄si stellas celi. Joab fi-
li⁹ saruie cepat nūerare nec cōpleuit q꞉ sup
hoc ira dei irruerat ī isrl': ⁊ iccirco nūer⁹ eo
rū q̄ fuerāt recēsiti nō ē relat⁹ in fastos regꝫ
dauid. Sup thesauros āt regꝫ fuit aҫmoth
fili⁹ adihel. His aūt thesaurꝫ q̄ erāt ī urbib⁹
⁊ uicis ⁊ ī turrib⁹ p̄sidebat ionathan fili⁹
oҫie. Opi aūt rustico ⁊ agricol' q̄ exercebāt
t̄rā p̄erat eҫri fili⁹ cherub uinearūq꞉ cultori
b⁹ semeias romathites cellis aūt uinarijs
ҫabdias aphonites. Nā sup oliueta ⁊ fice-
ta q̄ erāt ī cāpestrib⁹ balanan gederithes s̄z
apothecas āt olei ioias. Porro armētꝫ que
pascebāt ī sarona p̄posit⁹ fuit sethrai sarōi-
tes: ⁊ sup boues ī uallib⁹ saphat filius adli
sup camelos v̄o ubil ismahelites: ⁊ sup asi-
nos iadias meronathites sup oues q̄꞉ iaҫiꝫ
agaren⁹. Oēs hi p̄ncipes substantie regꝫ da
uid. Jonathan aūt p̄tuus dauid ꝯsiliarius
uir prudēs ⁊ l'rat⁹: ipse ⁊ iadihel filius acha
mōi erāt cū filijs regꝫ. Achitophel ēt ꝯsilia
ri⁹ regꝫ: ⁊ chusi arachites amic⁹ regꝫ. Post
achitophel fuit ioiada filius banaie ⁊ abia
thar. Princeps autem exercitus regis erat
ioab.

.XXVIII.

Conuocauit igitur dauid oēs p̄ncipes
isrl' duces tribuū ⁊ p̄positos turmaꝝ
q̄ ministrabāt regi: tribunos q̄꞉ ⁊ centurio-
nes ⁊ q̄ p̄erāt substātie ⁊ possessiōib⁹ regꝫ:
filiosq꞉ suos cū eunuchis ⁊ potentes robu-
stissimos q̄sq꞉ ī exercitu irlꝫ. Cūq꞉ surrexis
set rex ⁊ stetisset ait: Audite me frēs mei ⁊
pplus me⁹. Cogitaui ut edificarē domū ī q̄
requiesceret arca federꝫ dn̄i ⁊ scabellū pedū
dn̄i dei nr̄i: ⁊ ad edificādū oīa p̄paraui. De⁹
āt dixit mihi: Nō edificab' domū nōi meo:
eo q꞉ sis uir bellator ⁊ sāguinē fuderꝫ: s̄z ele-
git dn̄s de⁹ isrl' me de uniuersa domo p̄r̄is
mei: ut essem rex sup isrl' ī sēpit'nū. De iuda
.n. elegit pricipes. Porro de domo iuda do
mū p̄r̄is mei: ⁊ de filijs p̄r̄is mei placuit ei:
ut me eligēt regē sup cūctū isrl'. s̄z ⁊ de filijs
meis: filios .n. mihi m'ltos dedit dn̄s: elegit
salomonē filiū meū: ut sedēt ī throno regni
dn̄i sup isrl': dixitq꞉ mihi: Salomō fili⁹ tu⁹
edificabit domū meā ⁊ atria mea. Ip̄z eim
elegi mihi ī filiū: ⁊ ego ero ei ī p̄rem: ⁊ firma
bo regnū ei⁹ usq꞉ ī et'nū: si p̄seuerauerit facē
p̄cepta mea ⁊ iudicia sicut ⁊ hodie. Nūc er
go corā uniuerso cetu isrl' audiēte deo nr̄o
custodite ⁊ p̄q̄rite cūcta mādata dn̄i dei nr̄i
ut possideatꝫ t̄rā bonā: ⁊ reliq̄tꝫ eā filijs u̇r̄is
post uos usq꞉ ī sēpit'nū. Tu aūt salomō fili
mi scito deū p̄r̄is tui ⁊ frui ei corde p̄fecto et
aīo uolūtario. Oīa .n. corda scrutat' dn̄s ⁊
uniuersas mētiū cogitatiōes intell'it. Si q̄si
erꝫ eū īuenies: si aūt dēliq̄ris eū p̄yciet te ī
et'nū. Nūc ergo q꞉ elegit te dn̄us: ut edifica-
res domū s̄cuarij: ꝯfortaī ⁊ p̄fice. Dedit āt
dauid salomoni filio suo descriptionē p̄ōti
c⁹ ⁊ tēpli cellarioꝝ ⁊ cenaculi ⁊ cubiculoꝝ
ī adytꝫ ⁊ dom⁹ p̄pitiatiōis: necnō ⁊ ōium q̄
cogitauerat atrioꝝ ⁊ exedraꝝ p̄ circuitū in
thesauros dom⁹ dn̄i ⁊ ī thesauros s̄coꝝ di
uisionūq꞉ sacerdotaliū ⁊ leuiticaꝝ oīa opa
dom⁹ dn̄i: ⁊ ī uniuersa uasa ministerij tēpli
dn̄i auꝝ ī pōdē p̄ singula uasa ministerij ar
gēti q̄꞉ pōd⁹ p̄ uasoꝝ ⁊ operum diuersitate
s̄z ⁊ ī cādelabra aurea ⁊ ad lucernas auruꝫ
p̄ mensura uniuscuiusq꞉ cādelabri ⁊ lucer-
narum sil'iter ⁊ ī candelabra argētea ⁊ ī lu-
cernas eorum pro diuersitate mensure pō
dus argenti tradidit. Aurum q̄꞉ dedit ī mē
sas propositiōis p̄ diuersitate mēsarum: si
militer ⁊ argētū ī alias m̄sas argēteas. Ad
fuscinulas q̄꞉ ⁊ phialas ⁊ thuribula ex au
ro purissimo ⁊ leunculos aureos p̄ q̄litate
mēsure pōd⁹ distribuit ī leunculum ⁊ leun-
culum sil'r ⁊ in leones argenteos diuersum

argēti pōd⁹ separauit. Altari aūt i q̄ adole-
bat icēsū auꝝ purissimū dedit: ⁊ ut ex ipo
fieret silitudo q̄drige cherubin extēdētium
alas ⁊ uelātiū arcā federi dñi. Oia inq̄t ue-
nerūt scripta manu dñi ad me: ut itelligerē
uniuersa opa exēplari. Dixit q̄ȝ dauid salo-
moni filio suo: Uirilit̄ age ⁊ ꝯfortare ⁊ fac:
ne timeas ⁊ ne paueas. Dñs .n. de⁹ me⁹ tecū
erit: ⁊ non dimittet te nec dērelinq̄t: donec ꝑ-
ficias ōē op⁹ misterij dom⁹ dñi. Ecce diuisi-
ones sacerdotū ⁊ leuitaꝝ i ōē ministeriū do-
mus dñi assistūt tibi ⁊ parati sūt: ⁊ nouerāt
tā ṗncipes ꝙ pplꝰs oia p̄cepta tua. XXIX.

Locutusq̄ȝ ē dauid rex ad ōem ecclīā.
Salomonē filiū meū unū elegit dñs
adhuc puerū ⁊ tenellū. Opus .n. grande ē:
neq̄ȝ .n. hōi p̄parat̄ h̄itatio sȝ deo. Ego eniȝ
totis uirib⁹ meis p̄paraui ipēsas dom⁹ dñi
dei mei: aurū ad uasa aurea ⁊ argētū i argē-
tea es i enea ferrū i ferrea ligna ad lignea la-
pides onychinos ⁊ q̄si stibinos ⁊ diuersoꝝ
coloꝝ ōemq̄ȝ p̄ciosū lapidē ⁊ marmor pa-
rium abūdantissime: ⁊ sup hec q̄ obtuli in
domū dei mei ð peclīo meo auꝝ ⁊ argētuȝ
do i tēplū dei mei excepti his q̄ p̄paraui in
edē scāȝ tria milia talēta auri ð auro ophir
⁊ septē milia talētoꝝ argēti ꝓbatissimi ad
deaurādos parietes tēpli: ⁊ ubicūq̄ȝ opus
ē aurū de auro ⁊ ubicūq̄ȝ op⁹ ē argētū ð ar-
gēto. Opa fiāt p man⁹ artificū ⁊ siq̄s spōte
offert ipleat manū suaȝ hodie ⁊ offerat qð
uoluerit dño. Polliciti sūt itaq̄ȝ ṗncipes fa-
miliarū ⁊ ṗcēs tribuū isrl̄ tribuū q̄ȝ ⁊ cēturi-
ones ⁊ ṗncipes ṗncipū possessionū regis: ð-
derūtq̄ȝ i opa dom⁹ dñi auri talēta quinq̄ȝ
milia ⁊ solidos decē milia ⁊ argēti talēta de-
cē milia ⁊ eri talēta deceȝ ⁊ octo milia: ferri
q̄ȝ cētū milia talētoꝝ: ⁊ apud quēcūq̄ȝ iuen-
ti sūt lapides dederūt i thesauros dom⁹ dñi
p manū iehihel gersōitis. Letatusq̄ȝ ē ppl's
cū uota spōte ꝓmitterēt: q̄ꝛ corde toto offe-
rebāt ea dño. Sed ⁊ dauid rex letat⁹ ē gau-
dio magno: ⁊ bñdixit dño corā uniūsa mł-
titudine ⁊ ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ isrl̄ p̄ris
nr̄i ab eťno i eťnū. Tua ē dñe magnificētia
⁊ potētia ⁊ gloria atq̄ȝ uictoria ⁊ tibi laus.
Cuncta enim que in celo sunt ⁊ i terra tua
sunt. Tuum domine regnum ⁊ tu es super
omnes principes. Tue diuitie ⁊ tua est glo-
ria: tu dominaris omnium. In manu tua
uirtus ⁊ potētia: i manu tua magnitudo ⁊
imperiū ōium. Nūc igr̄ deus nr̄ ꝯfitemur ē
⁊ laudam⁹ nom̄ tuū iclytū. Quis ego ⁊ q̄s
ppl's me⁹ ut possim⁹ hec tibi uniuersa pro-
mittere? Tua sūt oia: ⁊ q̄ de manu tua acce-
pim⁹ dedim⁹ tibi. Peregrini .n. sum⁹ coraȝ
te ⁊ aduene sicut ōes p̄res nr̄i. Dies nr̄i q̄si
umbra sup terrā: ⁊ nulla ē mora. Dñe de⁹
nr̄ ōis hec copia quā parauim⁹ ut edificare-
t dom⁹ nōi scō tuo ð mānu tua ē ⁊ tua st̄ oia.
Scio de⁹ me⁹ ꝙ ꝓbes cōda ⁊ simplicitatē di-
ligas: vn̄ ⁊ ego i simplicitate cordis mei le-
t⁹ obtuli uniuersa hec: ⁊ pplm tuū q̄ hic re-
pt⁹ ē uidi cū ingēti gaudio tibi offerre dōa-
ria. Dñe de⁹ abraā ⁊ isaac ⁊ isrl̄ p̄rum nr̄oꝝ
custodi i eťnū hāc uolūtatē cōdis coꝝ: ⁊ sē-
p i uenerationē tui mēs ista ꝑmaneat. Sa-
lomoni q̄ȝ filio meo da cor ꝑfectū: ut custo-
diat mādata tua ⁊ testimonia tua ⁊ cerimo-
nias tuas: ⁊ faciat uniuersa: ⁊ edificet edeȝ
cui⁹ ipēsas paraui. Precepit āt dauid uniu-
se ecclīe: Bñdicite dño deo nr̄o. Et bñdixit
ōis ecclīa dño deo p̄rum suoꝝ: ⁊ iclinauerūt
se ⁊ adorauerūt deum ⁊ deīn regē. Immo-
lauerūtq̄ȝ uictimas dño: ⁊ obtulerūt holo-
causta die sequenti thauros mille arietes
mille agnos mille cū libamīb⁹ suis ⁊ uniu-
so ritu abūdātissime i ōem isrl̄. Et comede-
rūt ⁊ biberūt corā dño i die illo cū grādi leti-
tia: ⁊ unxerūt s̄c̄do salomonē filiū dauid. Un-
xerūt āt eū dño in ṗncipē ⁊ sadoch i pontifi-
cē. Seditq̄ȝ salomō super soliū dñi i regē p
dauid p̄re suo ⁊ cūcti placuit: ⁊ paruit illi o-
mis isrl̄. Sȝ ⁊ uniuersi ṗncipes ⁊ potētes et
cūcti filij regi dauid dederūt manū ⁊ subiec-
ti fuerūt salomōi regi. Magnificauit ergo
dñs salomonē sup ōeȝ isrl̄: ⁊ dedit illi gl̄iaȝ
regni qualem nullus habuit ante eum rex
isrl̄. Igitur dauid filius isai regnauit super
uniuersum isrl̄: ⁊ dies q̄bus regnauit super
isrl̄ fuerunt quadraginta anni. In hebron
regnauit septem annis ⁊ in irl'm annis tri-
gintatribus: ⁊ mortuus ē i senectute bona
plenus dierum ⁊ diuitijs ⁊ gloria: ⁊ regna-
uit salomon filius eius pro eo. Gesta auteȝ
dauid regis priora ⁊ nouissima scripta sūt
in libro samuel uidentis: ⁊ in libro nathan
prophete: atq̄ȝ in uolumine gad uidentis:
uniuersiq̄ȝ regni eius fortitudinis ⁊ tempo-
rum q̄ transierūt sub eo siue in israel siue i
cunctis regnis terrarum.

Explicit Dabreiamin liber primus.

Incipit Dabreiamin siue Paralipomenon liber secundus. Capl'm. I.

Confortatꝰ ē ergo salomō
filiꝰ dauid in regno suo: ⁊
dñs erat cū eo: ⁊ magnifi-
cauit eū i excelsum. Prece
pitqꝫ salomō uniu'so isrl'i
tribūis ⁊ cēturiōibꝰ ⁊ du-
cibꝰ ⁊ iudicibꝰ ōis isrl' ⁊ pncipibꝰ familiaꝝ:
⁊ abijt cū uniuersa multitudine i excelsum
gabaon: ubi erat tabernacl'uꝫ federi dñi: qđ
fecit moyses famulꝰ dei i solitudine. Arcaꝫ
autem dei adduxerat dauid đ cariathiariꝫ
i locū quē pparauerat ei: ⁊ ubi fixerat illi ta
bernacl'm: hoc ē i irl'm. Altare qꝫ eneuꝫ qđ
fabricatꝰ fuerat beselehel filiꝰ uri filij ur ibi
erat corā tabnaculo dñi: qđ ⁊ reqsiuit salo
mō ⁊ ōis eccl'ia. Ascēditqꝫ salomō ad altaꝛ
eneū corā tabnacl'o federi dñi: ⁊ obtulit i eo
mille hostias. Ecce āt i ipsa nocte appuit ei
deus dicēs: Postula qđ uis: ut dē tibi. Di-
xitqꝫ salomō deo: Tu fecisti cum dauid pr̄e
meo miam magnā: ⁊ cōstituisti me regeꝫ p
eo. Nūc ergo dñe deꝰ ipleat ſmo tuꝰ: quem
pollicitus es dauid pr̄i meo. Tu. n. me feci
sti regē sr̄ ppl'ꝫ tuū mł'tū: q̄ tā innumerabilis
ē q̄ꝫ puluis t̄re. Da mihi sapiētiā ⁊ itelligēti
am: ut igrediar ⁊ egrediar coraꝫ ppl'o tuo.
Quis. n. pōt hūc ppl'm digne q̄ tā grandis
ē iudicare? Dixit āt deꝰ ad salomonē: Quia
hoc magl' placuit cordi tuo ⁊ nō postulasti
diuitias ⁊ substātiā ⁊ gl'iā neqꝫ aias eoꝝ q̄
te oderāt sꝫ nec dies uite plimos: petisti āt
sapiētiā ⁊ sciam: ut iudicare possis pplum
meū sup quē cōstitui te regem: sapia ⁊ scia
data sūt tibi. Diuitias aūt ⁊ substantiaꝫ et
gl'iam dabo tibi: ita ut nullꝰ i regibꝰ nec an̄
te nec pꝰ te fuerit silis tui. Uenit ergo salo-
mō ab excelso gabaon i irl'm corā tabnacl'o
federi ⁊ regnauit sup isrl'. Cōgregauitqꝫ si-
bi currꝰ ⁊ eq̄tes: ⁊ facti sūt ei mille q̄drigen-
ti currꝰ ⁊ duodeci milia eq̄tū: ⁊ fecit eos eē
i ūbibꝰ q̄drigaꝝ ⁊ cū rege i irl'ꝫ. Prebuitqꝫ
rex argētum ⁊ aurū in irl'm quasi lapides:
⁊ cedros quasi sycomoros q̄ nascūt i cāpe-
stribus multitudine magna. Adducebant
autem ei equi de egypto de choa a negocia-
toribus regis: qui ibant ⁊ emebant precio
quadrigam equorum sexcentis argenteis:
⁊ equū cētū q̄nq̄gita. Silr' de uniuersis re-
gnis ceththeoruꝫ ⁊ a regibus syrie: emptio
celebrabatur. II.

Decreuit aūt salomō edificare domuꝫ
nōi dñi ⁊ palatiū sibi: et nūerauit sep
tuagita milia uiroꝝ pōtātiū hūeri: ⁊ octo
gita milia q̄ cederēt lapides i mōtibꝰ: pposi
tosqꝫ eoꝝ tria milia sexcētos. Misit qꝫ ad
hyram regē tyri dicēs: Sicut egisti cum da
uid pr̄e meo: ⁊ misisti ei ligna cedrina: ut e-
dificaret sibi domū i q̄ hītauit: sic fac mecū
ut edificē domū nōi dñi dei mei: ut cōsecrē
eā ad adolēdū icēsū corā illo ⁊ fumigāda a
romata: ⁊ ad ppositionē panū sēpitnā ⁊ ad
holocaustomata mane ⁊ uespe sabbati qꝫ
⁊ neomenijs ⁊ solēnitatibꝰ dñi dei nr̄i i sem
pitnum q̄ mādata sūt isrl'i. Domus. n. quā
edificare cupio magna ē. Magnꝰ ē. n. deus
nr̄ super ōes deos. Quis ergo poterit pua
lē: ut edificet ei dignā domū? Si celū ⁊ celi
celoꝝ capere eū neq̄unt: quātꝰ ego sum ut
possiꝫ edificare ei domū? Sꝫ ad hoc tm̄: ut
adoleat icēsū corā illo. Mitte ergo mihi ui
rū eruditū q̄ nouerit opari i auro ⁊ argēto
ere ⁊ ferro purpura coccino ⁊ hiacyntho ⁊
q̄ sciat sculpē celaturas cū his artificibꝰ q̄s
mecū hēo i iudea ⁊ i irl'm q̄s pparauit da-
uid pr̄ meus. Sed ⁊ ligna cedrina mitte mi
hi ⁊ artheutina ⁊ pinea de libano. Scio. n.
q̄ ſui tui nouerit cedē ligna de libano. Et e
rit ſui mei cū ſuis tuis: ut parēt mihi ligna
plima. Domꝰ. n. quā cupio edificaꝛ: magna
ē nimis ⁊ i clyta. Preterea operarijs q̄ ce-
suri sūt ligna ſuis tuis dabo i cibaria tritici
choros uigīti milia ⁊ ordei choros totidē
olei qꝫ sata uigīti milia. Dixit āt hirā rex ty
ri per l'ras q̄s miserat salomoni: Quia dile
xit dñs ppl'm suū iccirco te regnare fecit si
eū. Et addidit dicēs: Bn̄dictꝰ dñs deꝰ isrl' q̄
fecit celū ⁊ t̄rā: q̄ dedit dauid regi filiū sapie
tem ⁊ eruditū ⁊ sensatum atqꝫ prudētē: ut
edificaret domū dño ⁊ palatiuꝫ sibi. Misi
ergo tibi uiꝝ prudētē ⁊ sciētissimū hiram
pr̄em meū filiū mulieri de filiabꝰ dan cuius
pr̄ fuit tyrꝰ: q̄ nouit operari i auro ⁊ argen
to ere ⁊ ferro ⁊ marmore ⁊ lignis: i purpu-
ra qꝫ ⁊ hiacyntho ⁊ byssino ⁊ coccino ⁊ q̄
sciat celare oēm sculpturā ⁊ adiuenire pru
dent' qđcūqꝫ i ope necessariū ē: cū artificibꝰ
tuis ⁊ cū artificibꝰ dñi mei dauid pr̄is tui.
Triticū ergo ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ uinū q̄ polli
citꝰ es dñe mi mitte ſuis tuis. Nos aūt ce-
demꝰ ligna de libano quot necessaria hūeri

⁊ applicabim⁹ ea ratib⁹ ꝑ mare ī ioppe: tuū
āt erit trāſferre ea ī irl'm. Nūerauit igī ſalo
mon oēs uiros ꝓſelitos ꝗ erāt ī terra iſrl' p⁹
dinūeratonē quā dinumerauit dauid pat
ei⁹: ⁊ inuēti ſūt cētū qnq̄ginta tria milia ⁊ ſex
cēti. Fecitqꝫ ex eis ſeptuagita milia ꝗ hume
ris onera portarēt: ⁊ octogita milia ꝗ lapi
des de mōtib⁹ cederēt: tria āt milia ⁊ ſexcē
tos ꝑpoſitos opuz ppli. C .III.

ET cepit ſalomon edificare domū dñi
in irl'm ī mōte moria ꝗ demōſtrat⁹ fu
erat dauid pr̄i ei⁹: ī loco quē parauerat da
uid ī area hornan iebuſei. Cepit aūt edifi
care mēſe ſecūdo āno q̄rto regni ſui. Et hec
ſūt fūdamēta ꝗ iecit ſalomon ut edificaret
domū dei lōgitudinis cubitos ī mēſura ꝑ
ma ſexagita latitudinis cubitos uigiti. Pō
ticū v̄o aā frōtē ꝗ tēdebat ī lōgū iuxta mſu
rā latitudinis dom⁹: cubitoꝝ uigiti. Porro
altitudo cētū uigiti cubitoꝝ erat. Et deau
rauit eā itriſec⁹ auro mūdiſſimo. Domum
qꝫ maiorē texit tabul' ligneis abiegnis: ⁊ la
minas auri obrizi affixit ꝑ totū. Sculpſit
qꝫ ī ea palmas: ⁊ quaſi catenulas ſe iuicem
cōplectētes. Strauit qꝫ pauimētū tēpli ꝑcio
ſiſſimo marmore decore multo. Porro au
rū erat ꝓbatiſſimū de cui⁹ laminis texit do
mū ⁊ trabes eius ⁊ poſtes ⁊ parietes ⁊ ho
ſtia celauit cherubī ī parietib⁹. Fecit qꝫ do
mū ſcī ſcoꝝ longitudinē iuxta latitudinem
dom⁹ cubitoꝝ uigiti ⁊ latitudinē ſilr uigiti
cubitoꝝ. Et lamis aureis texit eā q̄ſi talētī
ſexcētī: ſꝫ ⁊ clauos fecit aureos: ita ut ſingl'i
claui ſiclos qnq̄genos appēderēt. Cenacla
qꝫ texit auro. Fecit ēt in domo ſcī ſcoꝝ che
rubin duos opere ſtatuario ⁊ texit eos au
ro. Ale cherubi uigiti cubitī extēdebāt: ita
ut una ala hrēt cubitos qnqꝫ ⁊ tangeret pa
rietem dom⁹: ⁊ alia qnqꝫ cubitos hñs alaz
tangeret alteri⁹ cherub. Silr cherub alteri
us ala qnqꝫ hēbat cubitos ⁊ tāgebat parie
tē: ⁊ ala eius altera qnqꝫ cubitorum alam
cherub alterius contingebat. Igī ale utri
uſqꝫ cherub expāſe erāt: ⁊ extēdebant ꝑ cu
bitos uigiti. Ipſi aūt ſtabāt erectis pedibus
⁊ facies eoꝝ erāt v̄ſe ad exteriorē domū. Fe
cit qꝫ uelū ex hiacyntho purpura cocco et
byſſo ⁊ itexuit ei cherubī. Ante fores etiaz
tēpli duas colūnas ꝗ triginta ⁊ quinqꝫ cu
bitos hēbāt altitudinis. Pōro capita eaꝝ
quinqꝫ cubitoꝝ: necnon ⁊ q̄ſi catenulas in
oraculo: ⁊ ſuperpoſuit eas capitibus colū
naꝝ. Malogranata etiā cētuz: ꝗ catenulis
ītpoſuit. Ipſas qꝫ colūnas poſuit ī ueſtibu
lo tēpli unā a dextrī alterā a ſiniſtris. Eam
ꝗ a dextrī erat uocauit iachin: ⁊ ꝗ ad leuaz
uocauit booz. C .IIII.

FEcit qꝫ altare eneū uigiti cubitoꝝ lō
gitudinis ⁊ uigiti cubitoꝝ latitudinis
⁊ decem cubitoꝝ altitudinis. Mare etiaz
eneū fuſile decē cubitis a labio uſqꝫ ad labi
um rotūdū ꝑ circuitū. Quinqꝫ cubitos hē
bat altitudinis: ⁊ funicul⁹ trigita cubitorū
ābiebat gyrū ei⁹. Silitudo qꝫ boum erat
ſubter illud. Et decē cubitī q̄dā extriſec⁹ ce
latuꝫ: q̄ſi duob⁹ v̄ſib⁹ labiū marī circuibāt.
Boues āt erāt fuſiles: ⁊ ipſū mare ſr̄ duo
ci boues īpoſitū erat: q̄ꝝ tres reſpiciebant
ad aquilonē ⁊ alij tres ad occidentem. Pō
ro tres alij meridiē ⁊ tres ꝗ reliq̄ erāt orien
tē hñtes mare ſuppoſitū. Poſteriora āt bo
um erāt itriſec⁹ ſub mari. Porro uaſtitas
ei⁹ hēbat mſurā palmi ⁊ labiū illi⁹ erat q̄ſi
labiū calicī l' repādi lilij: capiebatqꝫ tria mi
lia metretas. Fec̄ qꝫ cōcas decē ⁊ poſuit qn
qꝫ a dextris ⁊ qnqꝫ a ſiniſtrī ut lauarēt ī eiſ
oīa ꝗ ī holocauſtū oblaturi erāt. Porro in
mari ſacerdotes lauabāt. Fecit āt ⁊ cādela
bra aurea decē ſꝫ ſpem quā iuſſerat fieri: ⁊
poſuit ea ī tēplo qnqꝫ a dextrī ⁊ qnqꝫ a ſini
ſtrī. Necn̄ ⁊ mſas decē: ⁊ poſuit eas ī tēplo
qnqꝫ a dextrī ⁊ qnqꝫ a ſiniſtrī. Phialas qꝫ
aureas cētū. Fecit ēt atriū ſacerdotū ⁊ baſi
licā grādē: ⁊ hoſtia ī baſilica ꝗ texit ere. Pō
ro mare poſuit ī latē dextro ꝯtra orīētez ad
meridiē. Fecit aūt hirā lebetes ⁊ creagras
⁊ phialas ⁊ cōpleuit oē op⁹ regi ī domo dei
hoc ē colūnas duas ⁊ epyſtilia ⁊ capita ⁊ q̄
ſi q̄dā retiacula ꝗ capita tegerēt ſr̄ epiſtylia.
Malogranata qꝫ q̄drigēta ⁊ retiacula duo
ita ut bini ordies malogranatoꝝ ſingul' re
tiacul' iūgerēt: ꝗ ꝓtegerēt epiſtylia ⁊ capita
colūnaꝝ. Baſes ēt fecit ⁊ cōcas q̄s ſuppo
ſuit baſib⁹: marī unū boues qꝫ duodeci ſub
mari ⁊ lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas. Oīa
uaſa fec̄ ſalomōi hirā pr̄ ei⁹ ī domo dñi ex
ere mūdiſſimo ī regiōe iordāis. fudit ea rex ī
argilloſa t̄ra int̄ ſochot ⁊ ſaredatha. Erat
aūt multitudo uaſoꝝ inumerabil': ita ut i
gnoraret pōdus eris. Fecitqꝫ ſalomon om
nia uaſa domus dei: ⁊ altare aureum ⁊ mē
ſas ⁊ ſup eas pāes ꝓpoſitiōis. Candelabra
qꝫ cum lucernis ſuis ut lucerēt aā oraculū

iuxta ritũ ex auro purissimo: ⁊ florẽtia q̃dã ⁊ lucernas ⁊ forcipes aureos. Oia ꝺ̃ auro mũdissimo fc̃a sũt. Thimiamatia q̃ꝫ ⁊ thuribula ⁊ phialas ⁊ mõtariola ex auro purissimo. Et hostia celauit tẽpli ĩtiori .i. ĩ sc̃a sc̃oꝝ: ⁊ hostia tẽpli forisecꝰ aurea. Sicq̃ꝫ cõpletũ ẽ õe opꝰ qꝺ̃ fec̃ salomõ ĩ domo dñi.

.V.

Intulit igĩ salomõ oia q̃ uouat dauid pr̃ suus argẽtũ ⁊ auꝝ: ⁊ uniũsa uasa posuit ĩ thesaurꝭ domꝰ dñi. Pꝰ q̃ cõgregauit maiores natu isrl̃ ⁊ cũctos p̃ncipes tribuũ ⁊ capita familiaꝝ de filijs israel ĩ irl̃ꝫ: ut adducerẽt arcã federꝭ dñi de ciuitate dauid q̃ ẽ in syõ. Uenerũt itaq̃ꝫ ad regẽ õnes uiri isrl̃ in die solẽni m̃sis septimi. Cũq̃ꝫ uenissẽt cũcti senioꝝ isrl̃: portauerũt leuite arcã: ⁊ ĩtulerũt eã ⁊ õeꝫ paraturã tabernaculi. Porro uasa sc̃uariȷ̃ q̃ erãt ĩ tabnaclo portauerũt sacerdotes cũ leuitꝭ. Rex ãt salomõ ⁊ uniũsus cetꝰ isrl̃ ⁊ ões q̃ fuerãt cõgregati añ arcã ĩmolabãt arietes ⁊ boues absq̃ꝫ ullo nũero. Tanta.n. erat ml̃titudo uictimaꝝ. Et ĩtulerũt sacerdotes arcã federis dñi in locũ istũ .i. ad oraculũ tẽpli in sc̃a sc̃oꝝ subter alas cherubin: ita ut cherubin expanderẽt alas suas sup locuꝫ in q̊ posita erat arca: ⁊ ip̃aꝫ arcã tegerẽt cũ uectibꝰ suis. Uectiũ ãt q̃bꝰ portabãt arca paululũ lõgiores erãt: capita parebãt añ oraculũ. Si ũo q̃s paululũ fuisset extrĩsecus eos uidere nõ poterat. Fuit itaq̃ꝫ arca ibi usq̃ꝫ ĩ p̃ntẽ diẽ. Nihilq̃ꝫ erat aliud ĩ arca nisi due tabl̃e: q̃s posuerat moyses ĩ oreb: qñ legẽ dedit dñs filijs isrl̃ egrediẽtibꝰ ex egypto. Egressis ãt sacerdotibꝰ de sc̃uario. ões.n. sacerdotes q̊ ibi potuerãt ĩueniri sc̃ificati sũt: nec adhuc ĩ illo tp̃e uices ⁊ misterioꝝ ordo int̃ eos diuisus erat: tã leuite q̃ꝫ cantores .i. ⁊ q̊ sub asaph erãt ⁊ qui sub hemã ⁊ q̊ sub ydithun: filij ⁊ fr̃es eoꝝ uestiti byssinis cibalis ⁊ psalterijs ⁊ citharꝭ cõcrepabãt stantes ad orientalẽ plagã altarꝭ: ⁊ cum eis cãtores cẽtũ uiginti canẽtes tubis. Igĩ cũctꝭ pariter ⁊ tubꝭ ⁊ uoce ⁊ cibalis ⁊ organis ⁊ diuersi generꝭ musicoꝝ cõcinẽtibꝰ ⁊ uocẽ ĩ sublime tollẽtibꝰ longe sonitꝰ audiebatur: ita ut cũ dñm laudare cepissent ⁊ dicerẽ: Confitemini dño qm̃ bonus qm̃ ĩ eternũ mia eiꝰ: ĩpleret domꝰ dei nube: ne possent sacerdotes stare et mĩstrare p̃pter caliginẽ. Cõpleuerat enim gloria domini domũ dei.

.VI.

Tunc salomon ait: Dñs pollicitꝰ ẽ ut hitaret ĩ caligie: ego aũt edificaui domũ nõi eiꝰ: ut hitaret ibi ĩ p̃petuũ. Et ꝯuertit ꝛex faciẽ suã: ⁊ bñdixit uniũse ml̃titudini isrl̃. Nã õis turba stabat ĩtẽta. Et ait: Benedictꝰ dñs deꝰ isrl̃: q̊ qꝺ̃ locutꝰ ẽ dauid patri meo: ope cõpleuit dicẽs: A die q̃ eduxi populum meũ de t̃ra egypti ñ elegi ciuitatem ꝺ̃ cũctꝭ t̃bubꝰ isrl̃ ut edificaret̃ ĩ ea domꝰ nõi meo: neq̃ꝫ elegi quẽq̃ꝫ aliũ uiꝝ ut eẽt dux in pp̃lo meo isrl̃: sed elegi irl̃m: ut sit nomẽ meũ in ea: ⁊ elegi dauid: ut cõstituerẽ eũ super pp̃lm meũ isrl̃. Cũq̃ꝫ fuisset uolũtatꝭ dauid p̃ris mei: ut edificaret domũ nõi dñi dei isrl̃ dixit dñus ad eũ: Quia hec fuit uoluntas tua ut edificares domũ nõi meo: bñ q̃dẽ fecisti huiuscemõi hr̃e uolũtatẽ: sꝫ ñ tu edificab̃ mihi domũ: uerũtñ filꝰ tuꝰ q̊ egrediet̃ de lũb̃ tuis: ip̃e edificabit domũ nõi meo. Cõpleuit ergo dñs s̃monẽ suũ quẽ locutus fuerat: ⁊ ego surrexi p̃ dauid p̃re meo: ⁊ sedi sr̃ thronũ isrl̃ sicut locutꝰ ẽ dñs: ⁊ edificaui domũ nõi dñi dei isrl̃: ⁊ posui ĩ ea arcã ĩ q̃ ẽ pactũ dñi qꝺ̃ pepigit cũ filijs isrl̃. Stetit ergo corã altare dñi ex aduerso uniũse multitudinis isrl̃: ⁊ extẽdit manꝰ suas. Siq̃dẽ fecerat salomõ basiꝫ eneã ⁊ posuerat eã ĩ medio basilice: hñtẽ q̃nq̃ꝫ cubitos lõgitudinis ⁊ q̃nq̃ꝫ latitudinis ⁊ tres cubitos altitudinis. Stetitq̃ꝫ sup eã ⁊ ꝺ̃inceps flexis genibꝰ ꝯtra uniuersã multitudinẽ isrl̃: ⁊ palmis ĩ celũ leuatꝭ ait: Dñe deꝰ isrl̃ nõ ẽ silis tui deꝰ ĩ celo ⁊ ĩ t̃ra q̊ custodis pactũ ⁊ miam cũ s̃uis tuis: q̊ ãbl̃ant corã te ĩ toto corꝺ̃ suo: q̊ p̃stitisti s̃uo tuo dauid p̃ri meo q̃cũq̃ꝫ locutꝰ fueras ei ⁊ q̃ ore p̃misas: ope cõplesti: sic̃ ⁊ p̃ns tp̃s p̃bat. Nũc ergo dñe deꝰ isrl̃ ĩple s̃uo tuo p̃ri meo dauid q̃cũq̃ꝫ locutꝰ es dicẽs: Nõ deficiet ex te uir corã me q̊ sedeat sr̃ thronũ isrl̃: ita tñ si custodierint filij tui uias meas ⁊ ãbl̃auerit ĩ lege mea: sic̃ ⁊ tu ambl̃asti corã me. Et nũc dñe deꝰ isrl̃ firmet̃ s̃mo tuꝰ: quẽ locutꝰ es s̃uo tuo dauid. Ergone credibile ẽ: ut hitet deꝰ cũ hoĩbꝰ sup t̃rã? Si celũ ⁊ celi celoꝝ nõ te capiũt: q̃to magꝭ domꝰ ista quã edificaui? Sꝫ ad hoc tm̃ fc̃a ẽ: ut ꝛespicias oꝛonẽ s̃ui tui ⁊ obsecrationeꝫ eiꝰ dñe deꝰ meꝰ: ⁊ audias p̃ces q̃s fũdit famꝰ tuꝰ corã te: ut aperias ocl̃os tuos sup domum istam diebꝰ ac noctibꝰ super locum ĩ quo pollicitus es ut inuocetur nomẽ tuuꝫ ⁊ exaudires oꝛonẽ quã s̃uꝰ tuꝰ orat in eo: ⁊

exaudias ꝑces famuli tui ⁊ ppl'i tui isr'. Qui
cūq; orauerit i loco isto: exaudi de hitacl'o
tuo. i. de celis ⁊ ꝓpiciare. Si peccauerit q̄s
piā in ꝓximū suū ⁊ iurare ꝯtra eū paratus
uenerit seq; maledicto cōstrixerit coraꝫ al-
tari i domo ista tu audies ꝺ celo ⁊ facies iu
diciū seruoꝝ tuoꝝ: ita ut reddas iniq̄ uiā su
ā in caput ꝓpꝛiū: ⁊ ulciscaris iustū retribuēs ei
s̄m iustitiā suā. Si supat' fuerit ppl'us tu'
isr'l ab inimicis: peccabūt. n. tibi: ⁊ ꝯuersi ege-
rint pn̄iam: ⁊ obsecrauerit nomē tuū ⁊ fue
rit dep̄cati te i loco isto: tu exaudies de celo
⁊ ꝓpiciare pcc̄o ppl'i tui isr'l: ⁊ reduc eos in
t̄rā quā dedisti eis ⁊ p̄rib' eoꝝ. Si clauso ce
lo pluuia nō fluxerit ꝓpt̄ pcc̄a ppl'i tui ⁊ de-
p̄cati te fuerit i loco isto ⁊ cōfessi nōi tuo et
ꝯuersi a pcc̄is suis cū eos afflixeris: exaudi
ꝺ celo dn̄e ⁊ dimitte pcc̄a s̄uis tuis ⁊ ppl'i
tui isr'l: ⁊ doce eos uiā bonā p quā igrediāt
⁊ da pluuiā t̄re quā dedisti ppl'o tuo ad pos
sidēdū. Fames si orta fuerit i t̄ra ⁊ pestilen
tia erugo ⁊ aurugo ⁊ locusta ⁊ bruc' ⁊ ho-
stes uastatis regiōib' portas obsederint ciui
tatis ōisq; plaga ⁊ ifirmitas p̄sserit: siq̄s de
ppl'o tuo isr'l fuerit dep̄cat' cognoscens pla
gā ⁊ ifirmitatē suā ⁊ expāderit man' suas i
domo hac: tu exaudies ꝺ celo ꝺ sublimi. s.
hitaculo tuo ⁊ ꝓpiciare: ⁊ redde unicuiq; s̄ꝫ
uias suas: q̄s nosti eū h̄re i cōde suo. Tu eiꝫ
sol' nosti corda filioꝝ hoīuꝫ: ut timeāt te ⁊
ābulēt i uijs tuis cūctis dieb': q̄b' uiuūt s̄r fa
ciē t̄re quā dedisti p̄rib' n̄ris. Externū q̄z q̄
nō ē de ppl'o tuo isr'l: si uenerit de t̄ra lōgiq̄
ꝓpt̄ nomē tuū magnū ⁊ ꝓpt̄ manū tuā ro-
bustā ⁊ brachiū tuū extētū ⁊ adorauerit in
loco isto: tu exaudies de celo firmissimo hi
taculo tuo: ⁊ facies cūcta ꝓ q̄b' inuocauerit
te ille peregrinus: ut sciāt ōes ppl'i t̄re nom
tuuꝫ: ⁊ timeāt te sicut ppl's tu' isr'l: ⁊ cogno
scāt q: nomē tuū inuocatū ē sup domū hāc
quam edificaui nōi tuo. Si egressus fuerit
ppl'us tu' ad bellū ꝯtra aduersarios suos
p' uiā i q̄ miseris eos: adorabūt te ꝯtra uiam
i q̄ ciuitas hec ē quā elegisti: ⁊ dom' quā e-
dificaui nōi tuo: ut exaudias de celo p̄ces e
oꝝ ⁊ obsecrationē ⁊ ulciscaris. Si āt pecca-
uerint tibi: neq; enim est homo qui nō pec-
cet: ⁊ iratus fueris eis ⁊ tradideris hostibus
⁊ captiuos duxerint eos in terram longin-
quā uel certe que iuxta est: ⁊ conuersi i cor-
de suo in terra ad quaꝫ captiui ducti fuerāt
egerit pn̄iam ⁊ dep̄cati te fuerit i terra cap-
tiuitatis sue dicētes: peccauim' iniq̄ fecim':
iniuste egim' ⁊ reuersi fuerit ad te i toto cor-
de suo ⁊ tota aīa sua i t̄ra captiuitatis sue ad
quā ducti sūt: adorabūt te ꝯtra uiā t̄re sue
quā dedisti p̄rib' eoꝝ: ⁊ urb' quā elegisti: et
dom' edificaui nōi tuo: ut exaudias ꝺ celo
hoc ē de firmo hitacl'o tuo p̄ces eoꝝ: ⁊ faci
as iudiciū: ⁊ dimittas ppl'o tuo q̄uis pcc̄o-
ri. Tu es. n. de' me'. Aperiāt q̄so oculi tui:
⁊ aures tue itēte sint ad orōem q̄ fit i loco i-
sto. Nūc igit̄ cōsurge dn̄e de' in requiem tuā
tu. ⁊ arca fortitudinis tue. Sacerdotes tui
dn̄e de' induāt salutē: ⁊ s̄ci tui letent̄ i bōis.
Dn̄e de' me' ne aūׂser̄ faciē christi tui. Me
mēto misericordiaꝝ dauid serui tui. ¶ .VII.

Cumq; cōplesset salomō fundēs p̄ces
ignis descēdit de celo: ⁊ deuorauit ho
locausta ⁊ uictimas: ⁊ maiestas dn̄i ipleuit
domū: nec poterant sacerdotes igredi tem-
plū dn̄i: eo q' iplesset maiestas dn̄i tēplum
domini. Sꝫ ⁊ ōes filij isr'l uidebāt descēdē-
tē ignē ⁊ gl'am dn̄i sup domū: ⁊ corruentes
ꝓni i t̄rā sup pauimētū stratū lapide: adora
uerūt ⁊ laudauerunt dn̄m q̄m bon' q̄m in
seculū misericordia eius. Rex āt ⁊ ōis ppl's
imolabāt uictimas corā dn̄o. Mactauit i-
git̄ rex salomō hostias boū uigintiduo mi-
lia: arietū centū uiginti milia. Et dedicauit
domū dei rex ⁊ uniuersus ppl's. Sacerdo-
tes āt stabāt i officijs suis: ⁊ leuite i orgāis
carminū dn̄i q̄ fecit dauid rex ad ad laudā-
dum dn̄m q̄m bon' q̄m i et̄nuꝫ misericordia
ei': hymnos dauid canētes p manus suas.
Porro sacerdotes canebāt tub' an̄ eos: cūc-
tusq; isr'l stabat. S̄c̄ificauit q̄z salomō me-
diū atrij an̄ tēplum dn̄i. Obtulerat. n. ibi
holocausta ⁊ adipes pacificoꝝ: q: altare ene
ū qd̄ fecerat non poterat sustinere holocau
sta ⁊ sacrificia ⁊ adipes pacificoꝝ. Fecit er-
go salomon solēnitatē i t̄pe illo septē dieb'
⁊ ōis isr'l cū eo eccl'ia magna ualde: ab itroi
tu emath usq; ad torrētē egypti. Fecitq; die
octauo collectā: eo q' dedicasset altare sep-
tē dieb' ⁊ solēnitatē celebrasset dieb' septē.
Ig̃r i die uicesimotertio mēsis septimi dimi-
sit populos ad tabernacula sua letātes atq;
gaudētes super bono quod fecerat dn̄s da-
uid ⁊ salomoni ⁊ israel ppl'o suo. Comple-
uitq; salomon domum domini ⁊ domum
regis ⁊ oīa q̄ disposuerat i corde suo ut faceret
in domo dn̄i ⁊ in domo sua: ⁊ prosp̄atus ē.

Apparuit āt ei dn̄s nocte ⁊ ait: Audiui orō
nē tuā: ⁊ elegi locū istū mihi i domū sacrifi-
cij. Si clausero celū ⁊ pluuia nō fluxerit et
mādauero ⁊ p̄cepero locuste: ut deuoret t̄rā
⁊ misero pestilētiā i ppl'z meū: ↄu̇sus āt ppl's
me⁹ sup q̊s inuocatū ē nomē meū: dep̄catus
me fuerit: ⁊ exq̄sierit faciē meā ⁊ egerit pn̄iā
a vijs suis pessimis: ⁊ ego exaudiā d̉ celo et
ppiti⁹ ero pcc̄is eoꝝ ⁊ sanabo t̄rā eoꝝ. O-
culi q̊ꝫ mei erūt apti ⁊ aures mee erecte ad o-
rationē ei⁹ q̇ i loco isto orau̇it. Elegi. n. ⁊ sci
ficaui locū istū: ut sit nomē meū ibi i sēpiter-
nū: ⁊ pmaneāt oculi mei ⁊ cor meū ibi cūc-
t̄l dieb⁹. Tu q̊ꝫ si ābulaueris corā me sic ā-
bl'auit dauid p̄r tu⁹: ⁊ fecer̄l iuxta oia q̄ p̄ce
pi tibi: ⁊ iustitias meas iudiciaq̄ꝫ ꝯuaueris:
suscitabo thronū regni tui: sicut pollicitus
sū dauid p̄ri tuo dicēs: Nō auferet̄ de stirpe
tua uir: q̇ nō sit p̄nceps i isrl'. Si āt au̇si fue-
rit̄l ⁊ deliq̄rit̄l iustitias meas ⁊ p̄ceta mea q̄
pposui uob̄: ⁊ abeūtes ꝯuieritis dijs aliēis
⁊ adorauerit̄l eos: euellam uos de t̄ra mea
quā dedi uob̄: ⁊ domū hāc quam edificaui
nōi meo p̄ijciā a facie mea: ⁊ tradā eā in pa
rabolā ⁊ i exēplū cūct̄l ppl'is: ⁊ dom⁹ ista e-
rit i p̄uerbiū uniuersis trāseūtib⁹: ⁊ dicent
stupentes: Quare fecit dn̄s sic terre huic ⁊
domui huic? Rn̄debuntq̄ꝫ: quia deliq̄runt
dn̄z deū p̄rūz suoꝝ q̇ eduxit eos d̉ t̄ra egyp
ti: ⁊ apprehenderūt deos alienos ⁊ adoraue
rūt eos ⁊ coluerūt: iccirco uenerūt sup eos
uniuersa hec mala.

C. VIII.

EXpleti aūt uiginti ānis postq̄ edifica-
uit salomō domū dn̄i ⁊ domū suā:
ciuitates q̄s dederat hirā salomoni edifica
uit ⁊ hitare ibi fecit filios isrl'. Abijt q̊ꝫ in e-
math suba: ⁊ obtinuit eā ⁊ edificauit palmi-
rā i deserto: ⁊ alias ciuitates munitissimas e
dificauit i emath. Extruxitq̄ꝫ bethoron su-
piorē ⁊ bethorō iferiorē ciuitates muratas
hn̄tes portas ⁊ uectes ⁊ seras. Balaath eti
ā ⁊ oēs urbes firmissimas q̄ fuerūt salomo
nis cūctasq̄ꝫ urbes q̄drigaꝝ ⁊ urbes eq̄tū.
Oia q̄cūq̄ꝫ uoluit fecit rex salomō atq̄ꝫ dis
posuit: edificauit i irl'm ⁊ i libano ⁊ i uniu̇-
sa t̄ra p̄tatis sue. Oēm ppl'm q̇ derelict⁹ fu-
erat de hetheis ⁊ amorreis ⁊ phereçeis et
eueis ⁊ iebuseis q̇ nō erāt de stirpe isrl' de fi
lijs eoꝝ ⁊ de poster̄l q̊s nō ītfecerāt filij isrl'
subiugauit salomon in tributarios usq̄ꝫ in
diem hanc. Porro de filijs isrl' non posuit
ut ꝯuirēt opib⁹ reḡ. Ipsi. n. erāt uiri bellato
res ⁊ duces p̄mi: ⁊ p̄ncipes q̄drigaꝝ ⁊ eq̄tū
ei⁹. Oēs āt p̄ncipes exercit⁹ reḡ salomōis
fuerūt ducēti q̇nq̄gita q̇ erudiebāt ppl'm. Fi
liā u̇o pharaōis trāstulit d̉ ciuitate dauid
i domū quā edificau̇at ei. Dixit. n. rex: Nō
hitabit uxor mea i domo dauid reḡ isrl': eo
q̄ scīficata sit: q̄ꝛ igressa est i eam arca dn̄i.
Tūc obtulit salomō holocausta dn̄o super
altaī dn̄i q̊d extruxerat an̄ porticū: ut p sin
gl'os dies offerret̄ i eo iuxta p̄ceptū moysi
i sabbat̄l ⁊ i kalēdis ⁊ i fest̄l dieb⁹ ter p ānū
.i. i solēnitate açimoꝝ ⁊ solēnitate hebdōa
daꝝ ⁊ i solēnitate tab̄naclo'ꝝ. Et cōstituit
iuxta dispositionē dauid p̄ris sui officia sa-
cerdotū i ministerijs suis ⁊ leuitas i ordie suo:
ut laudarēt ⁊ mīstrarēt corā sacerdotibus
iuxta ritū uniuscuiusq̄ꝫ diei: ⁊ ianitores i di
uisionib⁹ suis p portā ⁊ portā. Sic. n. p̄ce-
perat dauid hō dei. Nec p̄tergressi sūt d̉ mā-
datis reḡ tā sacerdotes q̄ leuite ex ōnib⁹ q̄
p̄cepat. Et i custodijs thesauroꝝ oēs ipen-
sas p̄patas hn̄uit salomō: ex eo die q̊ funda-
uit domū dn̄i usq̄ꝫ i diē q̊ pfecit eā. Tūc abi
it salomon i asiōgaber ⁊ i hailath ad oraꝫ
mar̄l rubri: q̄ ē i t̄ra edom. Misit ergo ei hi
rā p man⁹ ꝯuoꝝ suoꝝ naues ⁊ nautas gna
ros mar̄l: ⁊ abierūt cū ꝯuis salomōis i ophir
Tulerūtq̄ꝫ in̄ q̄drigēta q̇nq̄gita talēta auri ⁊
attulerūt ad regē salomōem.

C. IX.

REgina q̊ꝫ saba cū audisset famā salo-
monis: uenit ut tētaret eū in enigma-
tib⁹ i irl'm: cū magnis opib⁹ ⁊ camelis q̇ pō
tabāt aromata ⁊ auri plimū gēmasq̄ꝫ p̄cio
sas. Cūq̄ꝫ uenisset ad salomōem: locuta est
ei q̄cūq̄ꝫ erāt i corde suo. Et exposuit ei sa-
lomon oia q̄ pposuerat: nec q̇cq̄ fuit q̊d nō
pspicuū ei fecerit. Que postq̄ uidit sapiētiā
.s. salomonis ⁊ domū quā edificauerat: nec
non ⁊ cibaria mense eius ⁊ habitacula ser-
uorum ⁊ officia mīstroꝝ eius ⁊ uestimēta
eorum pincernas quoq̄ꝫ ⁊ uestes eoꝝ ⁊ uic
timas quas immolabat in domo dn̄i: non
erat p̄ stupore ultra i ea sp̄us. Dixitq̄ꝫ ad re
gē: Uerus ē ꝯmo quē audierā in terra mea
de uirtutibus ⁊ sapiētia tua. Non credebā
narrantibus donec ipsa uenissēꝫ ⁊ uidissēt
oculi mei: ⁊ pbassem uix medietatē sapiētie
tue mihi fuisse narratam. Uicisti famā u̇tu
tibus tuis. Beati uiri tui ⁊ beati serui tui:
hi q̇ assistūt corā te omni tp̄e ⁊ audiūt sapi
ētiaꝫ tuā. Sit dn̄s de⁹ tu⁹ bn̄dict⁹: q̇ uoluit

te ordiare sup thronũ suũ regē dñi dei tui. Quia diligit de⁹ isrl'; ⁊ uult fuare eũ i etnũ: iccirco posuit te sup eũ regē: ut facias iudicia atq; iusticiā. Dedit aũt regi cētũ uiginti talēta auri ⁊ aromata mlta nimis ⁊ gēmas ꝑciosissimas. Nõ fuerũt aromata talia: ut hec q̄ dedit regina saba regi salomõi. Sz et fui hirā cũ fuis salomõis attulerāt auꝝ de ophir ⁊ ligna thyna ⁊ gēmas ꝑciosissimas. De qb⁹ fecit rex de lignis. s. thynis grad⁹ in domo dñi ⁊ i domo regia citharas q̊q; ⁊ psalteria cātorib⁹. Nũq̄ uisa sũt i tra iuda ligna talia. Rex aũt salomõ dedit regine saba cũcta q̄ uoluit ⁊ q̄ postlauit: ⁊ mlto plā q̄ attulerat ad eũ. Que reuersa abijt i trā suā cũ fuis suis. Erat āt pōd⁹ auri qd̄ affērebāt salomõi p singl'os ānos sexcēta sexaginta sex talēta auri: excepta ea sũma quā legati diu'saꝝ gētiũ ⁊ negociatores afferre cõsueuerāt: õesq; reges arabie ⁊ satrape traꝝ q̄ cõportabāt auꝝ ⁊ argētũ salomõi. Fec igr̄ rex salomõ ducētas hastas aureas ð sũma sexcētoꝝ aureoꝝ: q̄ i singul' hasti expēdebāt. Trecēta q̊q; scuta aurea trecētoꝝ aureoꝝ: q̄b⁹ tegebāt singl'a scuta. Posuitq; ea rex in armamētario qd̄ erat ꝯsitũ nemore. Fec q̊q; rex soliũ eburneũ grāde: ⁊ uestiuit illud auro mũdissimo. Sex q̊q; grad⁹ q̄b⁹ ascēdebat ad soliũ ⁊ scabellũ aureũ ⁊ brachiola duo altrisec⁹ ⁊ duos leões stātes iuxta brachiola: sz ⁊ alios duodeci leunculos stātes sr̄ sex gradus ex utraq; pte. Non fuit tale solium i uniuersis regnis. Oia q̊q; uasa cõuiuij reg erāt aurea: ⁊ uasa dom⁹ salt⁹ libani ex auro purissimo. Argētũ. n. i dieb⁹ ill' p nihilo reputabat. Siq̄dē naues reg ibant i tharsis cũ fuis hirā semel i ānis trib⁹: ⁊ deferebāt iñ auꝝ ⁊ argētũ et ebur ⁊ symias ⁊ pauos. Magnificat⁹ ē igr̄ salomõ sup ões reges tre p diuitijs ⁊ gl'a. Oēsq; reges traꝝ desiderabāt uidē faciē salomõis: ut audirent sapiētiā quā dederat de⁹ i corde ei⁹: ⁊ deferebāt ei mũera uasa argētea aurea ⁊ uestes ⁊ arma ⁊ aromata eq̊s ⁊ ml'os p singl'os ānos. Fuit q̊q; salomon q̄dragita milia eq̊ꝝ i stabulis ⁊ cũruũ; eqtũq; duodeci milia. Cõstituitq; eos i urbib⁹ q̄drigaꝝ: ⁊ ubi erat rex i irl'm. Exercuit etiā potestatē sup cũctos reges a flumine euphrate us; ad trā philistiorũ ⁊ usq; ad tmios egypti. Tantāq; copiā ꝓbuit argēti i irl'm q̄si lapidũ ⁊ cedroꝝ tantam multitudinem uelut sycomoroꝝ que gignuntur in cāpestrib⁹. Adducebāt aũt ei equi ð egypto cũctisq; regionib⁹. Reliq̄ aũt opera salomõis priorũ ⁊ nouissimoꝝ scipta sũt i v̄bis nathā pphete: ⁊ i libri abie sylonit in uisiõe quoq; addo uidēti ꝯtra hieroboā filiũ nabath. Regnauit aũt salomõ i irl'm sup õem isrl' q̄draginta annis. Dormiuitq; cũ prib⁹ suis: ⁊ sepelierūt eum i ciuitate dauid: regnauitq; roboam filius eius pro eo.

C. X.

PRofect⁹ ē āt roboā i sichem. Illuc. n. cũctus isrl' cõuenerat: ut cõstituerent eũ regē. Qd̄ cũ audisset hieroboā filius nabath q̄ erat i egypto: fugerat q̄ppe illuc āte salomonē: stati reuersus ē. Uocaueruntq; eũ ⁊ uēit cũ uniuerso isrl': ⁊ locuti sũt ad roboā dicētes: Pr̄ tu⁹ durissimo iugo nos pssit: tu leuiora ipera patre tuo q̄ nobis imposuit graue fuitutē: ⁊ paululũ ð onere subleua: ut fuiamus tibi. Qui ait: P⁹ tres dies reuertimini ad me. Cũq; abijsset pplus iniit ꝯsiliũ cũ senib⁹ q̄ steterāt corā pre ei⁹ salomõe dũ adhuc uiuēt dicēs: Quid dat ꝯsiliij ut rñdeā ppl'o? Qui dixerūt ei: Si placuer ppl'o huic ⁊ lenier eos v̄bis clemētib⁹ fuiēt tibi õi tpe. At ille reliq̄t cõsiliũ senũ: ⁊ cũ iuuenib⁹ tractare cepit q̄ cũ eo nutriti fuerāt: ⁊ erant i comitatu illi⁹. Dixitq; ad eos: Quid uobis uidet: l' q̄d rñdere debeo ppl'o huic: q̄ dixit mihi: subleua iugũ qd̄ iposuit nob' pr̄ tu⁹? At illi rñderũt ut iuuenes ⁊ nutriti cũ eo i delitijs: atq; dixerūt: Sic loq̄ris ppl'o q̄ dixit tibi: pr̄ tu⁹ aggrauauit iugum nr̄uz tu subleua: ⁊ rñdebis ei: Minim⁹ digitus me⁹ grossior ē lũbis pris mei. Pr̄ meus iposuit uobis graue iugũ: ⁊ ego mai⁹ pōd⁹ apponā. Pater me⁹ cecidit uos flagell': ego v̄o cedā uos scorpiõib⁹. Uenit ergo hieroboam ⁊ uniu'sus ppl's ad roboā die ttio: sic preceperat eis. Rñditq; rex dura dẽlicto ꝯsilio seniorum: locutusq; ē iuxta iuuenũ uoluntatem: Pater me⁹ graue uobis iposuit iugũ: qd̄ ego grauius faciā. Pat' me⁹ cecidit uos flagell': ego v̄o cedā scorpiõib⁹: et nõ acquieuit ppl'i ꝑcibus. Erat. n. uoluntati dei: ut compleretur fmo ei⁹ queꝫ locut⁹ fuerat p manũ abie sylonitis ad hieroboam filiũ nabath. Popul⁹ autem uniuersus rege duriora dicēte: sic locutus ē ad eum: Nõ ē nobis ps i dauid: neq; hēditas i filio ysai. Reuertere i tabernacula tua israel. Tu autem pasce domum tuam dauid. Et abijt israel

i tabernacula sua. Sup filios aũt isrl' q̄ ha-
bitabāt i ciuitatib' iuda regnauit roboam.
Misitq̧ rex roboā adurā q̄ perat tributi:
⁊ lapidauerũt eũ filii isrl': ⁊ mortu' ē. Por-
ro rex roboā currũ festinauit ascendē: ⁊ fu-
git i irl'm: Recessitq̧ isrl' a domo dauid: vsq̧
ad diē hāc. Factũ ē āt cũ audisset oīs isrl' q̄
reuersus eēt hieroboā: miserũt ⁊ uocauerũt
eũ ꝯgregato cetu: ⁊ ꝯstituerũt eũ regē sup oēs
isrl': nec secut' ē q̄spiā domũ dauid pret tri-
bum iuda solam.

.XI.

Venit āt roboā i irl'm: ⁊ cõuocauit uni-
uersā domũ iuda ⁊ bēiamin centũ oc
toginta milia electorũ atq̧ bellātium: ut di
micaret ꝯtra isrl' ⁊ ꝯuerteret ad se regnũ suũ.
Factusq̧ ē ſmo dñi ad semeiam hoiem dei
dicēs: Loq̄re ad roboā filiũ salomōis regē
iuda: ⁊ ad uniuersũ isrl' q̄ ē i iuda ⁊ bēiami:
Hec dicit dñs: Non ascēdetis neq̧ pugnabi-
tis ꝯtra fr̄es uros: ꝯuertat unusq̄sq̧ i domũ
suā: quia mea hoc gestũ ē uolũtate. Qui
cũ audissēt ſmonē dñi reuersi sũt: nec prexe
rũt ꝯtra hieroboā. Hitauit aũt roboam in
irl'm: ⁊ edificauit ciuitates muratas i iuda:
extruxitq̧ bethleem ⁊ ethā ⁊ thecue beth
sur q̄q̧ ⁊ socco ⁊ odollam necñ ⁊ geth ⁊ ma
resa ⁊ ziph: sz ⁊ adurā ⁊ lachis ⁊ asecha: sa-
raa q̄q̧ ⁊ ahialō ⁊ hebrō q̄ erāt i iuda ⁊ bēia
mi ciuitates mũitissimas. Cũq̧ clausisset e
as muris: posuit i eis ꝑncipes ciborũq̧ hor-
rea: hoc ē olei ⁊ uini. Sz ⁊ in singul' urbib'
fecit armamētaria scutorũ ⁊ hastarũ: firma-
uitq̧ eas sũma diligētia: ⁊ ipauit sup iudā
⁊ bēiami. Sacerdotes āt ⁊ leuite q̄ erāt i u-
niuerso isrl': uenerũt ad eũ de cũctis sedibus
suis: relinquētes suburbana ⁊ possessiones
suas ⁊ trāseũtes ad iudā ⁊ irl'm: eo q̄ abie-
cisset eos hieroboā ⁊ posteri ei': ne sacerdo
tio dñi fũgerēt: q̄ ꝯstituit sibi sacerdotes ex
celsorũ ⁊ demoniorũ uitulorũq̧ quos fece
rat. Sz ⁊ decũctis tribub' isrl' q̄cũq̧ dederāt
cor suũ: ut q̄rerēt dñm deũ isrl': uenerũt in
irl'm ad imolādũ uictimas suas corā dño
deo pr̄um suorũ: ⁊ roborauerũt regnũ iuda
⁊ cõfirmauerũt roboā filiũ salomonis per
tres ānos. Ambulauerũt. n. i uijs dauid et
salomonis ānis trib' tm̄. Duxit āt roboam
uxorē: maalath filiā ierimuth filij dauid: a
biail q̄q̧ filiā heliab filij isai q̄ pepit ei filios:
ieus ⁊ sommoriā ⁊ zoom. P' hanc q̄q̧ acce
pit maachā filiā absalon: q̄ peperit ei abia
⁊ abi ⁊ ziza ⁊ salomith. Amauit aũt roboā
maachā filiā absalon sup oēs uxores suas
⁊ cõcubinas. Nā uxores decē ⁊ octo duxe-
rat cõcubinas āt sexagita: ⁊ genuit uigitioc
to filios ⁊ sexagita filias. Cõstituit v̓o in ca
pite abiam filiũ maacha ducē sup oēs fr̄es
suos: ipsũ. n. regē facē cogitabat: q: sapiēti-
or fuit ⁊ potentiō sup oēs filios ei' ⁊ i cunc
tis finib' iuda ⁊ beniami ⁊ i uniuersis ciuita
tib' muratis. Prebuitq̧ eis escas plurimas
⁊ multas petiuit uxores.

.XII.

Cumq̧ roboratũ fuisset regnũ roboā
⁊ ꝯfortatũ: dereliq̄t legē dñi ⁊ oīs isrl'
cũ eo. Anno āt q̄nto regni roboā ascendit
sesac rex egypti i irl'm q: peccauerāt dño: cũ
mille ducētis currib' ⁊ sexagita milib' eq̄tũ.
Nec erat nũer' uulgi qd̄ uenerat cũ eo ex e-
gypto: libyes. s. ⁊ trogodyte ⁊ ethiopes: ce-
pitq̧ ciuitates mũitissimas i iuda: ⁊ uēit vs
q̧ in irl'm. Semeias autē ꝓpheta igressus ē
ad roboā ⁊ principes iuda: q̄ cõgregati fue
rāt i irl'm fugiētes sesac: dixitq̧ ad eos: Hec
dicit dñs: Vos reliq̄stis me: ⁊ ego reliq̄ uos
in manu sesac. Consternatiq̧ principes is-
rael ⁊ rex dixerũt: Justus ē dñs. Cũq̧ uidis
set dñs q̄ humiliati eēnt: fact' ē ſmo dñi ad
semeiam dicēs: Quia humiliati sũt nō dis-
pdā eos: daboq̧ eis pauxillũ auxilij: ⁊ non
stillabit furor me' super irl'm p manũ sesac.
Verũtñ seruiēt ei: ut sciant distātiam ſuitu
tis mee ⁊ ſuitutis regni trarũ. Recessit itaq̧ se
sac rex egypti ab irl'm sublatis thesauris do
mus dñi ⁊ dom' regis: oiaq̧ secũ tulit ⁊ cly
peos aureos q̄s fecerat salomon: p q̄b' fec
rex eneos: ⁊ tradidit illos ꝑncipib' scutario
rũ q̄ custodiebant uestibulũ palatij. Cũq̧
introiret rex domũ dei: ueniebāt scutarij et
tollebāt eos: iterũq̧ referebāt eos ad arma
mētariũ suũ. Verũtñ q: hũiliati sũt auer-
sa ē ab eis ira dñi: nec deleti sũt penit'. Siq̄
dē ⁊ i iuda iuēta sunt opa bona. Cõfortat'
ē ergo rex roboā i irl'm: atq̧ r̄gnauit. Qua-
draginta aũt ⁊ uni' āni erat: cũ regnare ce-
pisset: ⁊ decē ⁊ septē ānis regnauit i irl'm ur
be quā elegit dñs: ut cõfirmaret nomē suũ
ibi de cũctis tribub' isrl'. Nomē aũt mr̄is e-
ius naama āmanites. Fecitq̧ malũ: ⁊ non
ꝑparauit cor suũ ut q̄reret dñm. Opera v̓o
roboā ꝑma ⁊ nouissima scripta sũt i libris
semeie ꝓphete ⁊ addo uidētis: ⁊ diligēt expo
sita. Pugnaueruntq̧ aduersum se roboam

⁊ hieroboā cūctis dieb⁹. Et dormiuit robo
ā cū prib⁹ suis sepultusq; ē i ciuitate dauid
⁊ regnauit abia fili⁹ eius ꝓ eo. .XIII.

ANno octauodecio reg̃ hieroboam re
gnauit abia sup iudā. Trib⁹ annis re
gnauit i irl'm. Nomēq; mr̄is ei⁹ michaia: fi
lia urihel de gabaa: ⁊ erat belluʒ int' abia ⁊
hieroboā. Cūq; inisset abia certamē: ⁊ hrēt
bellicosissimos uiros ⁊ electorū q̄draginta
milia: hieroboā cōstruxit extra aciē octogi
ta milia uiroꝝ: q̄ ⁊ ipi electi erāt ⁊ ad bella
fortissimi. Stetit ḡ abia sup mōtē semerō q̄
erat i ephraī: ⁊ ait: Audi hieroboā ⁊ ōnis
isrl'. Nō iognoratis ꝙ dn̄s deus isrl' dederit
regnū dauid sup isrl' i sēpitnū: ipsi ⁊ filijs e
i⁹ i pactū salis. Et surrexit hieroboā fili⁹ na
bath ꝯuus salomōis filij dauid: ⁊ ībellauit
ꝯtra dn̄m suū. Cōgregatiq; sūt ad eum uiri
uanissimi ⁊ filij belial: ⁊ ꝓualuerūt ꝯtra ro
boā filiū salomonis. Porro roboā erat ru
dis ⁊ corde pauido: nec potuit resistere eis.
Nūc ḡ uos dicitis ꝙ resistē possitꝭ regno dn̄i
qd̄ possidet ꝑ filios dauid: hētisq; grādem
ppl'i mltitudinē: atq; uitulos aureos q̄s fec
nob' hieroboā i deos. Et eiecistꝭ sacerdotes
dn̄i filios aarō atq; leuitas: ⁊ fecistis uobis
sacerdotes sic ōes ppl'i trarū. Quicūq; ue
nerit ⁊ īitiauerit manū suā i thauro i bob⁹
⁊ i arietib⁹ septē: fit sacerdos eoꝝ q̄ nō sūt
dij. Nr̄ āt dn̄s de⁹ ē: quē n̄ relinq̄m⁹. Sacer
dotesq; mīstrāt dn̄o de filijs aaron: ⁊ leuite
sūt i ordine suo: holocausta q̄q; offerūt dn̄o
ꝑ singl'os dies mane ⁊ uespe ⁊ thymiama
iuxta leg̃ p̄cepta cōfectū: ⁊ ꝓponūt panes i
mēsa mūdissima. Estq; apd̄ nos cādelabrū
aureū ⁊ lucerna ei⁹: ut accēdātur sēp ad ues
paꝫ. Nos q̄ppe custodimus p̄cepta dn̄i dei
nr̄i: quē uos d̄liq̄stꝭ. Ergo i exercitu nr̄o dux
deus ē: ⁊ sacerdotes ei⁹ q̄ clāgūt tubis ⁊ re
sonāt cōtra uos. Filij isrl' nolite pugnare cō
tra dn̄m deū prūʒ uroꝝ: q; n̄ uob' expedit.
Hec illo loquēte: hieroboaʒ retro molieba
tur insidias. Cūq; ex aduerso hostiū staret:
ignorantem iudam suo ābigebat exercitu.
Respiciensq; iudas uidit instare bellum ex
aduerso ⁊ post tergū: ⁊ clamauit ad dn̄ʒ ac
sacerdotes tubis canere ceperūt: ōnesq; ui
ri iuda uociferati sunt. Et ecce illis claman
tib⁹ perterruit de⁹ hieroboā ⁊ ōem isrl' qui
stabat ex aduerso abia ⁊ iuda: fugerūtq; fi
lij isrl' iudaʒ: ⁊ tradidit eos deus i manu eo
rum. Percussit ḡ eos abia ⁊ ppl's ei⁹ plaga
magna ⁊ corruerūt uulnerati ex isrl': q̄nq̄gi
ta milia uiroꝝ fortiū. Hūiliatiq; sūt filij isrl'
i tp̄e illo ⁊ uehemētissime ꝯfortati filij iuda:
eo ꝙ sperassent i dn̄o deo prūm suoꝝ. Per
secut⁹ ē āt abia fugiētē hieroboā: ⁊ cepit ciui
tates eius bethel ⁊ filias eius ⁊ hiesana cū
filiab⁹ suis effron q̄q; ⁊ filias ei⁹. Nec ualuit
ultra resistere hieroboā i dieb⁹ abia. Queʒ
ꝑcussit dn̄s ⁊ mortuus ē. Igr̄ abia ꝯfortato
iperio suo accepit uxores q̄ttuordeci; ꝓcrea
uitq; uigitiduos filios ⁊ sexdeci filias. Reli
q̄ āt ſmonū abia uiarūq; ⁊ opuʒ ei⁹ scripta
sūt diligentissime in libro addo prophete.

.XIIII.

DOrmiuit āt abia cū prībus suis: ⁊ se
pelierūt eū i ciuitate dauid. Regnauit
q; asa fili⁹ ei⁹ pro eo. In cui⁹ dieb⁹ q̄euit ter
ra ānis decē. Fec̄ ḡ asa qd̄ bonū ⁊ placitum
erat i cōspectu dei sui: ⁊ subuertit altaria ꝑe
grini cult⁹ ⁊ excelsa: ⁊ cōfregit statuas lucos
q; succidit: ⁊ p̄cepit iude ut q̄reret dn̄m dei
prūʒ suoꝝ: ⁊ facer̄t legē ⁊ uniuersa mādata.
Et abstulit de cūctꝭ urbib⁹ iuda aras ⁊ pha
na: ⁊ regnauit in pace. Edificauit q̄q; urbes
munitas i iuda: q; q̄etus erat ⁊ nulla tp̄ib⁹
eius bella surrexerāt pacē dn̄o largiēte. Di
xit autem iude: Edificemus ciuitates istas
⁊ uallem⁹ murꝭ: ⁊ roborem⁹ turrib⁹ ⁊ por
tis ⁊ seris: donec a bellis q̄eta sūt oia: eo ꝙ
q̄sierim⁹ dn̄m deū prūm nostroꝝ: ⁊ dederit
nob' pacē ꝑ gyꝝ. Edificauerūt igr̄ ⁊ nullum
i extruēdo ipedimētū fuit. Hūit āt asa in ex
ercitu portātiū scuta ⁊ hastas ō iuda trece
ta milia ō bēiami, ūo scutarioꝝ ⁊ sagittari
oꝝ ducētaoctogita milia. Oēsq; isti uiri fo
tissimi. Egressus ē āt ꝯtra eos ʒara ethiops
cū exercitu suo decies cētena milia ⁊ curri
bus trecētꝭ: ⁊ uenit usq; maresa. Porro asa
ꝑrexit obuiā ei: ⁊ instruxit aciē ad belluʒ in
ualle sephata: q̄ ē iuxta maresa. ⁊ iuocauit
dn̄m deū ⁊ ait: Dn̄e non est apud te ulla di
stātia: utrū i paucꝭ auxilieri aut i plib⁹: adiu
ua nos dn̄e de⁹ nr̄. In te. n. ⁊ i tuo noīe hn̄
tes fiduciā: uenim⁹ cōtra hāc mltitudineꝫ.
Dn̄e de⁹ nr̄ tu es: nō p̄ualeat ꝯtra te hō. Ex
truit itaq; dn̄s ethiopes coram asa ⁊ iuda.
Fugerūtq; ethiopes: ⁊ ꝑsecut⁹ ē eos asa et
ppl's q̄ cū eo erat usq; gerara. Et ruerūt ethio
pes usq; ad īternicionē: q; dn̄o cedēte ꝯtriti sūt
⁊ exercitu illi⁹ p̄liante. Tulerūt ergo spolia
multa. Et percusserunt ciuitates omnes

ꝑ circuitū gerare. Grādis q̄ppe cūctos t̄ror
īuaserat. Et diripuerūt urbes ⁊ multā p̄dā
asportauer̄t: sed ⁊ caulas ouiū destruētes
tulerūt pecorū infinitā m̄ltitudinē ⁊ came-
lorū: reuersiq; sunt in ir̄lm. C.XV.

Azarias aūt filꝰ obed facto ī se sp̄u dei
egressus ē ī occursū asa: ⁊ dixit ei: Au
dite me asa ⁊ ōis iuda ⁊ beniamin. Dn̄s uo
biscū: q: fuistis cum eo. Si q̄sieritis eū: inue
nietis. Si autē dereliq̄ritis eū: derelinq̄t uos.
Trāsibūt āt multi dies ī isr̄l absq; deo v̄o
⁊ absq; sacerdote absq; doctore q; ⁊ absq;
lege. Cūq; reuersi fuerit ī angustia sua: ⁊ cla
mauerūt ad dn̄m deū isr̄l ⁊ q̄sierit eū ⁊ rep̄i
ent eū: in t̄pe illo nō erit pax egredīēti ⁊ in
gredienti: sed t̄rores undiq; ī cūctis h̄itato
ribus t̄rarū. Pugnabit. n. gēs ꝯtra gētē ⁊ ci
uitas ꝯtra ciuitatē: q: dn̄s ꝯturbabit eos ī
ōi āgustia. Uos ḡ ꝯfortamini ⁊ n̄ dissoluāt
manꝰ u̾re: erit. n. merces opi u̾ro. Q̄ō cum
audisset asa v̄ba. s. ⁊ ꝓphetiā azarie filij o-
bed ꝓphete ꝯfortatꝰ ē: ⁊ abstulit idola d̄ ōi
t̄ra iuda ⁊ de bēiami ⁊ ex urbibꝰ q̄s cepat
mōtis ephrai: ⁊ d̄dicauit altare dn̄i q̄ð erat
an̄ porticū dn̄i: ꝯgregauitq; uniuersū iudā
⁊ bēiami ⁊ aduenas cū eis de ephrai ⁊ ma-
nasse ⁊ de simeon. Pl̄es. n. ad eū ꝯfugerant
ex isr̄l: uidētes q̄ dn̄s deꝰ illiꝰ eēt cū eo. Cū-
q; uenissēt in ir̄lm m̄se t̄tio āno decioq̄nto
regni asa: imolauerūt dn̄o ī die illa de māu
bijs ⁊ p̄dā quā adduxerāt boues septigētos
⁊ arietes septē milia. Et ītrauit ex more ad
corroborādū fedꝰ: ut q̄rerēt dn̄m deū p̄rū
suoꝝ ī toto corde ⁊ ī tota aīa sua. Siq̄s āt
inquit nō q̄sierit dn̄m deū isr̄l: moriat̄ a mi
nimo usq; ad maximū a uiro usq; ad m̄lie
rē. Jurauerūtq; dn̄o uoce magna in iubilo
⁊ ī clangore tube ⁊ in sonitu buccinaꝝ: ōes
q̄ erāt ī iuda cū execratione. In ōi. n. corde
suo iurauerūt: ⁊ ī tota uolūtate q̄sierūt eū
⁊ inuenerunt. Prestititq; eis dn̄s requiem
per circuitum. Sed ⁊ maachā matrem asa
regis ex angusto deposuit imperio: eo q̄ fe-
cisset in luco simulacrum priapi quod ōe ꝯ
triuit: ⁊ ī frusta comminuens combussit ī
torrēte cedrō. Excelsa āt derelicta sūt ī isr̄l.
Attamen cor asa erat p̄fectū cūctis diebꝰ
eiꝰ. Eaq; uouerat p̄r suus ⁊ ipse ītulit in do
mū dn̄i: argentum ⁊ aurū uasorūq; diuer-
sam supellectilē. Bellum uero non fuit usq;
ad tricesimum annum regni asa. C.XVI.

Anno aūt tricesimo sexto regni eiꝰ ascē
dit baasa rex isr̄l ī iudā ⁊ muro circū-
dabat rama: ut nulꝰ tute poss; egredi ⁊ igre
di de regno asa. Protulit āt asa argētum ⁊
aurū de thesauris domꝰ dn̄i ⁊ de thesauris
regijs: misitq; ad benadab regem syrie q̄ h̄i
tabat ī damasco dicēs: Fedus īt̄ me ⁊ te ē.
P̄r q̄q; meꝰ ⁊ p̄r tuꝰ h̄uere ꝯcordiā: quāobrē
misi tibi argētum ⁊ aurū: ut rupto fedē q̄ð
h̄es cum baasa rege isr̄l facias eū a me rece
dere. Quo cōperto benadab misit p̄ncipes
exercituū suoꝝ ad ūbes isr̄l: q̄ ꝑcusserūt ahi-
on ⁊ dan ⁊ abelmaim ⁊ uniu̾sas urbes nep
tali muratas. Quod cum audisset baasa d̄
sijt edificare rama: ⁊ īt̄misit opus suū. Por
ro asa rex assūpsit uniuersū iudā ⁊ tulerūt
lapides de rama ⁊ ligna q̄ edificatiōi p̄para
v̄at baasa: edificauitq; ex eis gabaa ⁊ mas
pha. In t̄pe illo uenit anani ꝓpheta ad asā
regē iuda: ⁊ dixit ei: Quia h̄uisti fiduciam
ī rege syrie ⁊ n̄ ī dn̄o deo tuo: iccirco euasit
syrie regis exercitꝰ de manu tua. Nonne e-
thiopes ⁊ lybies m̄lto pl̄es erāt q̄drigis ⁊ e
q̄tibus ⁊ m̄ltitudine nimia: q̄s cū ī dn̄o cre
didisses: tradidit ī manu tua? Oculi. n. dn̄i
cōtēplāt uniuersā t̄rā: ⁊ prebēt fortitudinē
his q̄ corde p̄fecto credūt in eū. Stulte igit̄
egisti: ⁊ ꝓpter hoc ēt p̄nti t̄pe aduersū te bel
la cōsurgēt. Iratusq; asa aduersus uidētē
iussit eū mitti ī neruū. Ualde q̄ppe sup hoc
fuerat dn̄s idignatꝰ: ⁊ iterfecit de pp̄lo ī t̄pe
illo pl̄imos. Opa aūt asa pria ⁊ nouissima
scripta sūt ī libro regū iuda ⁊ isr̄l. Egrota-
uit ēt asa āno tricesimo nono regni sui do-
lore pedū uehemētissimo: ⁊ nec ī ifirmitate
sua q̄siuit dn̄m: s; magis ī medicorū arte ꝯ
fisus ē. Dormiuitq; cū p̄rībus suis ⁊ mōtu
us ē anno q̄dragesimo p̄rio regni sui: ⁊ sepe
lierūt eū ī sepulchro suo quod foderat sibi
ī ciuitate dauid. Posuerūtq; eū sup lectum
suū plenū aromatibꝰ ⁊ unguētis meretrici-
is q̄ erāt pigmētariorū arte ꝯfecta: ⁊ cōbus
serūt super eū ābitione nimia. C.XVII.

Regnauit aūt iosaphat filius eius pro
eo ⁊ inualuit contra isr̄l. Constituitq;
militum numeros ī cunctis urbibus iuda
que erant uallate muris: presidiaq; dispo-
suit in terra iuda ⁊ in ciuitatibus ephraim
quas ceperat asa pater eiꝰ. Et fuit dn̄s cum
iosaphat: quia ambulauit in uijs dauid pa
tris sui primis: ⁊ non sp̄auit ī baalim s; in
deo p̄ris sui: ⁊ perrexit ī p̄ceptis illiꝰ ⁊ n̄ iuxta

pccã iſrl'. Cõfirmauitq; dñs regnũ i manu
ei⁹ ⁊ dedit õis iuda mũera ioſaphat: fc̄eq;
ſunt ei ĩfinite diuitie ⁊ multa glã. Cũq; ſũp
ſiſſet cor ei⁹ audaciã ꝓpt' uias dñi: ēt excel-
ſa ⁊ lucos de iuda abſtulit. Tertio aũt ãno
regni ſui miſit de pricipib⁹ ſuis benail ⁊ ob
diã ⁊ zachariã ⁊ nathanael ⁊ micheã ut do
cerēt i ciuitatib⁹ iuda: ⁊ cũ eis leuitas ſeme
iam ⁊ nathaniã ⁊ ȥabadiã aſahel q̊z ⁊ ſemi
ramoth ⁊ ionathã adoniãq; ⁊ thobiã ⁊ to
badoniã leuitas: ⁊ cũ eis eliſama ⁊ iorã ſa-
cerdotes. Docebãtq; ppl'm i iuda hñtes li-
brũ legis dñi: ⁊ circuibãt cũctas urbes iu-
da atq; erudiebãt ppl'z. Itaq; fact⁹ ē pauor
dñi ſuꝑ oĩa regna trarꝝ: q̄ erãt ꝑ gyrum iu-
da nec audebãt bellare ꝯtra ioſaphat. Sȝ ⁊
philiſtei ioſaphat munera deferebãt ⁊ uec-
tigal argēti. Arabes q̊z adducebãt pecora a
rietes ſeptē milia ſeptingētos ⁊ hircos toti
dē. Creuit ğ ioſaphat ⁊ magnificat⁹ ē uſq; i
ſublime atq; edificauit in iuda domos ad i
ſtar turriũ urbeſq; muratas: ⁊ m'ta opa pa
trauit i urbib⁹ iuda. Uiri q̊z bellatores ⁊ ro
buſti erãt i ir'lm: q̊rꝝ iſte nũer⁹ ꝑ domos atq;
familias ſingl'oꝝ. In iuda ꝓnceps exercit⁹
ednas dux: ⁊ cũ eo robuſtiſſimoꝝ uiri trecē
ta milia. P⁹ hũc iohãnan priceps ⁊ cuȝ eo
ducēta octogita milia. P⁹ illuȝ q̊z amaſias
fili⁹ ȥechri cõſecrat⁹ dño: ⁊ cum eo ducenta
milia uiroꝝ fortiũ. Hũc ſeq̄bat robuſt⁹ ad
ꝓlia eliada: ⁊ cũ eo tenētiũ arcũ ⁊ clypeum
ducēta milia. P⁹ iſtũ ēt iozadab ⁊ cũ eo cē
tũ octogita milia expeditoꝝ militũ. Hi õeſ
erant ad manum regis: exceptis aliis quos
poſuerat in urbibus muratis ⁊ i uniuerſo
iuda.

.XVIII.

Uit ğ ioſaphat diues ⁊ iclyt⁹ multuȝ:
⁊ affinitate cõiũct⁹ ē achab: deſcendit
q; p⁹ ãnos ad eũ i ſamariã. Ad cui⁹ aduen
tum mactauit achab arietes ⁊ boues pluri
mos ipſi ⁊ ppl'o q̄ uenerat cũ eo: ꝑſuaſitq;
illi ut aſcēderet i ramoth galaad. Dixitq; a
chab rex iſrl' ad ioſaphat regeȝ iuda: Ueni
mecũ in ramoth galaad. Cui ille rñdit: Ut
ego ⁊ tu ſicut ppl's tu⁹ ſic ⁊ ppl'us meus te-
cũq; erimus in bello. Dixit ioſaphat ad re-
gem iſrl': Conſule obſecro ĩpñtiarum ſmo
nem domini. Congregauit igit' rex iſrl' pro
phetaꝝ q̄dringentos uiros: ⁊ dixit ad eos:
In ramoth galaad ad bellandum ire debe-
m⁹: an quieſcere? At illi aſcende iquiunt: et
tradet deus in mãu reg. Dixitq; ioſaphat:
Nũq̄d nõ ē hic ꝓphetes dñi: ut ab illo etiã
req̄ramus? Et ait rex iſrl' ad ioſaphat: Eſt
uir un⁹ a q̊ poſſum⁹ q̄rē dñi uolũtatē: ſȝ ego
odi eũ q: non ꝓphetat mihi bonũ: ſȝ malũ
õi tp̄e. Eſt ãt micheas fili⁹ iemla. Dixitq; io
ſaphat: Ne loq̄ris rex hoc mõ. Uocauit ğ
rex iſrl' unũ de eunuchis: ⁊ dixit ei: Uoca ci
to micheã filiũ iemla. Porro rex iſrl' ⁊ ioſa
phat rex iuda: uterq; ſedebãt i ſolio ſuo ue
ſtiti cultu regio. Sedebãt ãt i area iuxta põ
tã ſamarie: õeſq; ꝓphete uaticinabãt coraȝ
eis. Sedechias ṽo fili⁹ chanana fecit ſibi cõ
nua ferrea ⁊ ait: Hec dicit dñs: His uētilab
ſyriã donec cõteres eã. Oẽſq; ꝓphete ſilr
ꝓphetabãt atq; dicebãt: Aſcēde in ramoth
galaad ⁊ ꝓſpaberis ⁊ tradet eos dñs i mãu
reg. Nũci⁹ ãt q̄ ierat ad uocandũ micheaȝ
ait illi: En ṽba oium ꝓphetarũ uno ore bo
na regi ãnũciant. Queſo ğ te ut ⁊ ſmo tu⁹
ab eis nõ diſſētiat: loq̄riſq; ꝓſpera. Cui rñ-
dit micheas: Uiuit dñs: q: q̊dcũq; dixerit
mihi de⁹ me⁹ hoc loquar. Uenit ğ ad regē.
Cui rex ait: Michea ire debem⁹ i ramoth
galaad ad bellãdũ an q̄ſcē? Cui ille rñdit:
Aſcēdite: cũcta .n. ꝓſpera euenient: ⁊ tradent
hoſtes i man⁹ uřas. Dixitq; rex: Iterū atq; ite
rũ te adiuro: ut mihi ñ loq̄rl niſi q̊d uerũ ē i
noie dñi. At ille ait: Uidi uniuerſũ iſrl' diſp
ſũ in mõtib⁹ ſicut oues abſq; paſtore. Et di-
xit dñs: Non hñt iſti dños: reuertat' unuſq̄ſ
q; i domũ ſuã i pace. Et ait rex iſrl' ad ioſa-
phat: Nõne dixi tibi q ñ ꝓphetaret iſte mi
hi q̄cq̄ boĩ: ſȝ ea q̄ mala ſũt? At ille icirco
ait audite ṽbũ dñi: Uidi dñm ſedētē i ſolio
ſuo: ⁊ õem exercitũ celi aſſiſtētē ei a dextris
⁊ a ſiniſtris. Et dixit dñs: Quis decipiet a-
chab regē iſrl' ut aſcēdat ⁊ corruat i ramoth
galaad? Cũq; dicēt un⁹ hoc mõ ⁊ alt' alio:
ꝓceſſit ſp̄us ⁊ ſtetit corã dño ⁊ ait: Ego de-
cipiam eũ. Cui dñs in q̊ inquit ꝺcipies? At
ille rñdit: Egrediar ⁊ ero ſp̄us mendax in
ore oium prophetarum eius. Dixitq; dñs:
Decipies ⁊ preualebis: egredere ⁊ fac ita.
Nũc igitur ecce dñs dedit ſp̄m mendacij in
ore oium prophetarum tuoꝝ: ⁊ dñs locu-
t⁹ ē de te mala. Acceſſit aũt ſedechias fili⁹
chanana: ⁊ ꝑcuſſit michee maxillam ⁊ ait:
Per quam uiam trãſiuit ſp̄us dñi a me ut
loq̄retur tibi? Dixitq; micheas: Tu ipſe ui-
ꝺbis i die illo: qñ igreſſus fueris cubiculuȝ
de cubiculo ut abſcondaris. Precepit autē
rex iſrl' dicēs: Tollite micheã ⁊ ducite eum

ad ãmon ꝓncipem ciuitatꝭ ⁊ ad ioas filiũ a-
malech ⁊ diceꝭ: Hec dic̃ rex: Mittite hunc
i carcẽꝫ: ⁊ date ei panis modicũ ⁊ aq̃ pauxil
lũ donec reuertar i pace. Dixitq; micheas:
Si reu̾sus fuerꝭ i pace: ñ ẽ dñs locut⁹ i me.
Et ait: Audite ões ppl̃i. Igr̃ ascẽderũt rex
isrl̃ ⁊ iosaphat rex iuda in ramoth galaad:
dixitq; rex isrl̃ ad iosaphat: Mutabo hitũ
⁊ sic ad pugnã uadã: tu ãt iduẽ uestibus tu
is. Mutatoq; rex isrl̃ hitu uẽit ad bellum.
Rex ãt syrie p̄cepat ducib⁹ eq̃tat⁹ sui dicẽs:
Nec pugneꝭ ꝯtra minimum aut ꝯtra maxi
mũ: nisi ꝯtra solũ regẽ isrl̃. Itaq; cũ uidissẽt
ꝓncipes eq̃tat⁹ iosaphat dixerũt: Rex isrl̃ ẽ
iste. Et circũdeẽt eũ dimicãtes. At ille cla
mauit ad dñm ⁊ auxiliat⁹ ẽ ei: atq; auertit
eos ab illo. Cũ. n. uidissẽt duces eq̃tat⁹ q ñ
eẽt rex isrl̃: reliq̃rũt eũ. Accidit ãt ut un⁹ e
ppl̃o sagittã i icertũ iacẽt: ⁊ pcutẽt regẽ. isrl̃
it̾ ceruicẽ ⁊ scapulas. At ille aurige suo ait:
Cõuerte manũ tuã ⁊ educ me de acie: q̃ ul-
nerat⁹ sũ. Et finita ẽ pugna i die illo. Põro
rex isrl̃ stabat i curru suo ꝯtra syros usq; ad
uesp̃aꝫ ⁊ mõtu⁹ ẽ occidẽte sole. C. XIX.

Euersus ẽ aũt iosaphat rex iuda i do
mũ suã pacifice i irl̃m. Cui occurrit ie
hu fili⁹ anani uidẽs ⁊ ait ad eum: Impio p̄
bes auxiliũ: ⁊ his q̃ oderũt dñum amicitia
iũgeris: ⁊ iccirco irã q̃dẽ dñi mẽbarꝭ: sꝫ bõa
opa iuenta sũt i te: eo q abstulerꝭ lucos de t̃
ra iuda: ⁊ p̄parauerꝭ cor tuũ ut req̃rẽs dñꝫ
deũ p̃rum tuoꝝ. Hitauit ẽ̄ iosaphat i irl̃m.
Rursũq; egressus ẽ ad ppl̃m õ bersabee us-
q; ad mõtẽ ephraĩ: ⁊ reuocauit eos ad dñꝫ
deũ p̃ruꝫ suoꝝ: cõstituitq; iudices t̃re i cũc
tis ciuitatibus iuda munitis p singl̃a loca
⁊ p̄cipiẽs iudicib⁹ uidete ait q̃d faciatꝭ. Nõ
.n. hõis exerceꝭ iudiciũ sꝫ dñi: ⁊ q̃ocunq;
iudicaueriꝭ i uos redũdabit. Sit timor dñi
uobiscũ: ⁊ cũ diligentia cũcta facite. Nõ est
eĩm apud dñm deũ nr̃m iniq̃tas nec p̾sõaꝝ
acceptio nec cupido munerũ. In irl̃m q̃q; cõ
stituit iosaphat leuitas ⁊ sacerdotes ⁊ pri-
cipes familiarum ex isrl̃ ut iudicium ⁊ cãm
domini iudicarent habitatoribus eius: p̄ce
cepitq; eis dicens: Sic agetis in timore do
mini fideliter ⁊ corde perfecto. Omneꝫ cãꝫ
q̃ uenerit ad uos fratrum u̾orũ q̃ habitãt
in urbibus suis: inter cognationẽ ⁊ cognati
onẽ ubicũq; q̃stio ẽ de lege de mãdato de ce
rimõijs de iustificationib⁹ õndite eis: ut nõ
peccent in dñm: ⁊ ne ueniat ira super uos ⁊
sup f̃res u̾os. Sic ẽ̄ agentes nõ peccabitis.
Amarias aũt sacerdos ⁊ pontifex u̾r: i his
q̃ ad deũ pertinẽt p̾sidebit. Porro çabadias
filius ismahel q̃ est dux in domo iuda: sup
ea opera erit q̃ ad regis officium pertinent.
Hẽtꝭ q; magr̃os leuitas corã uob: ꝯfortami
⁊ agite diligẽt: ⁊ erit dñs uobc̃u i bõis. XX.

Ost hoc congregati sunt filij moab ⁊
filij ãmon ⁊ cũ eis de ãmõitis ad iosa
phat: ut pugnarent ꝯtra eum. Ueneruntq; nũ
cij: ⁊ indicauerũt iosaphat dicẽtes: Uenit ꝯ
tra te ml̃titudo magna de his locꝭ q̃ trans
mare sũt ⁊ de syria: ⁊ ecce cõsistũt i asason-
thamar q̃ ẽ engaddi. Iosaphat aũt timore
pterrit⁹ totũ se cõtulit ad rogãdũ dñꝫ: ⁊ p̄di
cauit ieiuniũ uniuerso iuda. Cõgregatusq;
ẽ iudas ad dep̄cãdũ dñm: sꝫ ⁊ ões de urbi-
b⁹ suis uenerũt ad obsecrandũ eũ. Cũq; ste
tisset iosaphat i medio cetu iude ⁊ irl̃ꝫ i do-
mo dñi añ atriũ nouũ ait: Dñe de⁹ p̃rm nr̃o
rũ tu es de⁹ in celo: ⁊ dñaris cũctꝭ regnis gẽ
tiũ. In manu tua ẽ fortitudo ⁊ potẽtia: nec
q̃sq̃ tibi põt resistẽ. Nõne tu de⁹ nr̃ interfe-
cisti ões hitatores t̃re huius corã ppl̃o tuo
isrl̃: ⁊ dedisti eã semini abraã amici tui in sẽ
pit̃nũ: Habitaueruntq; i ea: ⁊ extruxeẽt i il-
la sc̃uariũ nõi tuo dicẽtes: Si irruerit sup
nos mala gladi⁹ iudiciũ pestilentia ⁊ fames
stabim⁹ corã domo hac in cõspectu tuo i q̃
iuocatũ ẽ nom̃ tuũ ⁊ clamabimus ad te in
tribulatiõib⁹ nr̃is ⁊ exaudies nos saluosq;
facies. Nũc igr̃ ecce filij ãmõ ⁊ moab ⁊ mõs
seir p q̃s nõ cõcessisti isrl̃ ut trãsirẽt q̃ñ egre
diebãt de egypto: sed declinauerunt ab eis
⁊ non interfecerũt illos: ecõtrario agunt ⁊
nituntur eijcere nos õ possessione quaꝫ tra
didisti nobis de⁹ nr̃. Ergo nõ iudicabis eos?
In nobis q̃deꝫ nõ ẽ tanta fortitudo: ut pos
simus huic multitudini resistere: q̃ irruit s̾
nos: sꝫ cũ ignorem⁹ quid agẽ debeam⁹: hoc
solum hẽmus residui: ut oculos nr̃os diri-
gam⁹ ad te. Oĩs u̾o iuda stabat corã dño:
cuꝫ paruulis ⁊ uxorib⁹ ⁊ liberis suis. Erat
ãt iaçihel fili⁹ çacharie filij banaie filij iehi-
hel filij mathanie leuites de filijs asaph: su
p quẽ fact⁹ ẽ sp̃us dñi in medio turbe ⁊ ait:
Attendite õis iuda ⁊ q̃ habitatis i irl̃ꝫ: ⁊ tu
rex iosaphat. Hec dicit dñs uobis: Nolite
timẽ nec paueatꝭ hãc multitudinẽ. Nõ ẽ. n.
u̾ra pugna sꝫ dei. Cras descẽdetis ꝯtra eos.
Ascẽsuri. n. sũt p cliuũ noĩe sc̃is: ⁊ inuenie-
tis illos in summitate torrẽtis: q̃ est contra

solitudinē hieruhel. Nō.n.erit⁹ uos q̄ dimi
cabitis:ſʒ tm̄ mō cōfidēt̄ ſtate: ⁊ uidebitis
auxiliū dn̄i ſ꞉ uos. O iuda ⁊ irl'm nolite ti-
mē nec paueatis. Cras egredíemi ꝯtra eos
⁊ dn̄s erit uobcū. Joſaphat ḡ ⁊ iuda ⁊ ōes
hitatores irl'm ceciderunt ꝓni ī trā coram
dn̄o ⁊ adorauerūt eū. Porro leuite de filijs
caath ⁊ de filijs chore laudabāt dn̄m deuʒ
iſrl' uoce magna ī excelſū. Cūqʒ mane ſurre
xiſſēt egreſſi ſūt ꝑ dēſtū thecue:ꝓfectiſqʒ eis
ſtans ioſaphat ī medio eoꝝ dixit. Audite
me uiri iuda ⁊ ōes hitatores irl'm. Credite
ī dn̄o deo ur̄o:⁊ ſecuri eritꝭ:credite ꝓphetꝭ
ei⁹ ⁊ cūcta eueniēt ꝓſpa. Deditqʒ cōſiliū po
p'lo ⁊ ſtatuit cātores dn̄i:ut laudarēt eū in
turmis ſuis ⁊ āteceděnt exercitū:ac uoce ꝯ
ſōa dicēnt:cōfitemi dn̄o:qm̄ ī etnū mīa ei⁹.
Cūqʒ cepiſſēt laudes canē:v̄tit dn̄s īſidias
eoꝝ ī ſemetipſos filioꝝ.ſ. āmon ⁊ moab ⁊
montis ſeir:q̄ egreſſi fuerāt ut pugnarēt ꝯ
tra iudā:⁊ ꝑcuſſi ſūt. Nāqʒ filij āmō ⁊ mo
ab cōſurrexerūt aduerſū hitatores mōtis
ſeir:ut īterficēnt ⁊ delēnt eos. Cūqʒ hoc ope
ꝑpetraſſēt ēt ī ſemetipſos v̄ſi mutuis ꝯcidē
uulnerib⁹. Porro iuda cū ueniſſet ad ſpelū
cam q̄ reſpicit ſolitudinē:uidit ꝑcul ōeʒ late
regionē plenā cadauerib⁹ nec ſᵱeē quēq̄ qui
necem potuiſſet euadere. Uenit ḡ ioſaphat
⁊ ōis pp'ls cū eo ad detrahēda ſpolia mor-
tuoꝝ:īuenerūtqʒ īt' cadauera uariā ſupel-
lectilē ueſtes q̊ʒ ⁊ uaſa ꝑcioſiſſima ⁊ diripu
erūt:ita ut oīa portare n̄ poſſēt:nec ꝑ tres
dies ſpolia auferre p̄ p̄de magnitudīe. Die
āt quarto ꝯgregati ſūt ī ualle bn̄dictionis.
Etenim qm̄ ibi benedixerūt dn̄o:uocauerūt
locū illū uallis bn̄dictiōis uſqʒ ī p̄ntē dieʒ.
Reuerſuſqʒ ē ōis uir iuda ⁊ hitatores irl'ʒ:
⁊ ioſaphat añ eos ī irl'ʒ cū letitia magna eo
ꝙ dediſſʒ eis dn̄s gaudiū de inimicis ſuis.
Jngreſſiqʒ ſūt ī irl'm cū pſalterijs ⁊ citharis
⁊ tubis in domū dn̄i. Jrruit aūt pauor dn̄i
ſuper uniuerſa regna trāꝝ:cum audiſſēt ꝙ
pugnaſſet dn̄s cōtra īimicos iſrl'. Quieuit
qʒ regnū ioſaphat:⁊ p̄buit ei dn̄s pacem ꝑ
circuitū. Regnauit igī ioſaphat ſuꝑ iudā:⁊
erat trigintaq̇nqʒ ānoꝝ cū regnare cepiſſʒ.
Uiginti āt ⁊ q̇nqʒ annis regnauit in irl'm:⁊
nomē mr̄is eius azuba filia ſelachi. Et am-
bulauit ī uia patris ſui aſa nec decliāuit ab
ea faciens que placita erant coram dn̄o. Ue
rūtñ excelſa non abſtulit:⁊ adhuc pp'ls nō
direxerat cor ſuum ad dn̄m deū p̄rum ſuo-

rum. Reliqua autem geſtorum ioſaphat p̄
orū ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſunt in uerbis ie
hu filij anani:que digeſſit in libro regū iſrl'.
Poſt hec iniījt amicitias ioſaphat rex iuda
cum ochozia rege iſrl':cuius opa fuerūt im
pijſſima:⁊ particeps fuit ut faceret naues q̄
irēt in tharſis:fecerūtqʒ claſſē ī aſiōgaber.
Prophetauit āt eliezer filius dodau ō ma-
reſa ad ioſaphat dicēs: Quia habuiſti fed⁹
cum ochozia:percuſſit dominus opa tua:
contriteqʒ ſunt naues nec potuerunt ire in
tharſis. .XXI.

Dormiuit aūt ioſaphat cū p̄rībus ſuis
⁊ ſepult⁹ ē cuʒ eis ī ciuitate dauid:re-
gnauitqʒ iorā fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Qui hūit fr̄es fi
lios ioſaphat:azariā ⁊ iahihel ⁊ zachariaʒ
⁊ azariā ⁊ michahel ⁊ ſaphatiā. Oēs hi fi-
lij ioſaphat regꝭ iuda. Deditqʒ eis p̄r ſu⁹ mł
ta munera argēti ⁊ auri ⁊ penſationes cuʒ
ciuitatib⁹ mūitiſſimis ī iuda:rēgnū tradidit
iorā:eo ꝙ eēt p̄mogēit⁹. Surrexit aūt iorā
ſuꝑ regū p̄ris ſui. Cūqʒ ſe cōfirmaſſet:occi-
dit ōes fr̄es ſuos gladio ⁊ q̄ſdā de p̄ncipib⁹
iuda. Trigītaduoꝝ ānoꝝ erat iorā cū regna
re cepiſſet:⁊ octo annis regnauit ī irl'm:ā-
bulauitqʒ ī uijs regū iſrl' ſicut egerat dom⁹
achab. Filia q̇ppe achab erat uxor ei⁹:et fe
cit malū in cōſpectu dn̄i. Noluit āt dn̄s diſ
ꝑdere domū dauid ꝓpt̄ pactū qḋ īierat cuʒ
eo:⁊ q̄r ꝓmiſerat ut daret ei lucernā ⁊ filijs
ei⁹ ī ōi tp̄e. Jn dieb⁹ illis rebellauit edoʒ ne
eēt ſubditus iude:⁊ conſtituit ſibi regē. Cū-
qʒ trāſiret iorā cū p̄ncipib⁹ ſuis ⁊ cūcto eq-
tatu q̄ erat ſecū:ſurrexit nocte ⁊ percuſſit e
dom q̄ ſe circūdederat ⁊ ōes ei⁹ duces eq̇ta
t⁹ ei⁹. Attñ rebellauit edom ne eēt ſub ditio
ne iuda uſqʒ ad hanc diē. Eo tp̄e ⁊ lobna re
ceſſit ne eēt ſub manu illi⁹. Deliq̄rat.n. dn̄ʒ
deum patrum ſuorum:inſuper ⁊ excelſa fa
bricatus eſt in urbib⁹ iuda:⁊ fornicari fecit
habitatores irl'm ⁊ preuaricari iudam. Al
late ſunt autem ei lr̄e ab helia ꝓpheta:ī qb⁹
ſcriptum erat: Hec dicit dn̄s de⁹ dauid p̄ris
tui: Qm̄ n̄ ambulaſti in uijs ioſaphat p̄ris
tui ⁊ in uijs aſa regis iuda ſʒ iceſſiſti ꝑ iter
regū iſrl':⁊ fornicari feciſti iudā ⁊ habitato
res irl'm imitat⁹ fornicationē dom⁹ achab:
inſuꝑ ⁊ fr̄es tuos domū patris tui melioreſ
te occidiſti:ecce dn̄s percutiet te plaga ma-
gna cum pp'lo tuo ⁊ filijs ⁊ uxoribus tuis
uniuerſaqʒ ſubſtantia tua. Tu aūt egrotab̄
peſſimo lāguore uteri: donec egrediantur

uitalia tua paulati p singlos dies. Suscita
uit ḡ dñs ꝯtra iorā spm philistioꝝ ⁊ arabū
q̄ cōfines sūt ethiopib᷒: ⁊ ascēderūt i trā iu-
da ⁊ uastauerūt eā. Diripuerūtq; cūctā sub-
stātiā q̄ iuēta ē i domo reg̅: isup ⁊ filios ei᷒
⁊ uxores. Nec remāsit ei fili᷒ nisi ioachaz q̄
minim᷒ natu erat. Et sup hec oia pcussit eū
dñs alui languore isanabili. Cūq; diei suc-
cedēt dies ⁊ tp̄m spatia uoluēnt: duoꝝ āno
ꝝ explet᷒ ē circul᷒: ⁊ sic lōga ꝯsūpt᷒ tabe ita
ut egēret ēt uiscera sua lāguoꝛ pit ⁊ uita ca-
ruit. Mortuusq; ē i ifirmitate pessima: ⁊ n̄
fecit ei pplus fm morē cōbustiōis exeq̄as:
sicut fecerat maiorib᷒ eius. Trigita duoꝝ
ānoꝝ fuit cū regnare cepisset: ⁊ octo ānis re
gnauit i irl̄m. Ambulauitq; nō recte: ⁊ sepe
lierūt eū in ciuitate dauid: uerūtn̄ non in se
pulchro regū. C. XXII.

Constituerūt aūt hitatores irl̄m ocho
ȝiā filiū eius minimū regē p eo. Oēs
.n. maiores natu q̄ an̄ eū fuerāt interfecerant
latrones arabū: q̄ irruerāt i castra. Regna-
uitq; ochoȝias fili᷒ iorā reg̅ iuda. Quadra
gitaduoꝝ ānoꝝ erat ochoȝias cū regnar̄ ce
pisset: ⁊ uno āno regnauit i irl̄z ⁊ nom̄ m̄ris
ei᷒ athalia filia amri. Sz ⁊ ipse ingressus ē
p uias dom᷒ achab. Mat̄.n. ei᷒ ipulit eū ut
ipie agēt. Fec̄ igr̄ malū i cōspectu dñi sic do
m᷒ achab. Ipsi.n. fuerūt ei cōsiliarij p᷒ mor
tē pr̄is sui i interitū eius: ābulauitq; i cōsili
is eoꝝ. Et prexit cū iorā filio achab rege is
rael i bellū ꝯtra asahel regē syrie i ramoth
galaad: uulnerauerūtq; syri iorā. Qui rev-
sus ē ut curaret i iesrahel. Mltas.n. plagas
accepat i supradicto certamie. Igr̄ ochoȝias
fili᷒ iorā rex iuda descēdit ut iuiseret ioram
filiū achab i iesrahel egrotātē. Uolūtatis q̄p
pe fuit dei aduersus ochoȝiā: ut ueniret ad
iorā: ⁊ cū uenissz ⁊ egrederet cū eo aduersū
iehu filiū nāsi: quē ūxit dñs ut delēt domū
achab. Cū ḡ euertēt iehu domū achab iue
nit principes iuda ⁊ filios frum ochoȝie q̄
mistrabant ei ⁊ itfecit illos. Ipsū q̄z pq̄rens
ochoȝiam cōprehendit latitātez i samaria:
adductumq; ad se occidit: ⁊ sepelierūt euz:
eo q᷑ eēt fili᷒ iosaphat q̄ quesierat dñm i to
to corde suo. Nec erat ultra spes aliq̄: ut ō
stirpe quis regnaret ochozie. Siq̄dē atha-
lia mater eius uidens q᷑ mortuus esset fili᷒
suus: surrexit ⁊ interfecit omnem stirpē re-
giam domus ioram. Porro iosabeth filia
reg̅ tulit ioas filiū ochoȝie: ⁊ furata ē eū de
medio filioꝝ reg̅ cū interficēnt abscōditq;
eū cū nutrice sua i cubiclo lectuloruz. Iosa
beth āt q̄ abscōderat eū: erat filia reg̅ ioraz
uxō ioiade pōtific̅ soꝛō ochoȝie: ⁊ iccirco a
thalia nō iterfecit eū. Fuit ḡ cū eis in domo
dei ascōdit᷒ sex ānis: quib᷒ regnauit atha
lia sup traz. C. XXIII.

Anno āt septio cōfortat᷒ ioiada assūp
sit cēturiōes: aȝariā uidelz filiū hiero
boā ⁊ ismahel filiū iohannan azariā q̄z fili-
um obed ⁊ maasiā filiū adaie ⁊ elisaphat fi
liū ȝechri: ⁊ inijt cū eis fed᷒. Qui circūeūtes
iudā cōgregauerūt leuitas de cūct̄ urbibus
iuda ⁊ principes familiaꝝ isrl̄: uenerūtq; i
irl̄m. Inijt ḡ oīs mltitudo pactū i domo dei
cum rege. Dixitq; ad eos ioiada: Ecce filius
regis regnabit sicut locut᷒ ē dñs sup filios
dauid. Iste ē fmo quē facietis: Tertia pars
uīum q̄ ueniunt ad sabbatū sacerdotū ⁊ le
uitaꝝ ⁊ ianitoꝝ erit i port̄: tertia vō ps ad
domū reg̅: ⁊ t̄tia ad portā q̄ appellat̄ funda
mēti. Oē vō reliquū uulg᷒ sit i atrijs dom᷒
dñi: nec q̄spiā alius igrediat̄ domū dñi: nisi
sacerdotes ⁊ q̄ mistrant de leuitis. Ipi tātū
mō ingrediāt̄ q᷑ scificati sūt ⁊ ōe reliquum
uulgus obfuet custodias dñi. Leuite āt cir-
cūdēt regē hn̄tes singuli arma sua: ⁊ siq̄s a
li᷒ igressus fuerit tēplū: interficiat̄: sintq; cū
rege ⁊ itrāte ⁊ egrediēte. Fecerūt ḡ leuite ⁊ u
niuersus iuda iuxta oia q̄ p̄cepat ioiada pō
tifex. Et assūpserūt singli viros q̄ sub se erāt:
⁊ ueniebant p ordinē sabbati cū his q̄ iple-
uerāt sabbatum ⁊ egressi erāt. Siq̄dē ioia
da pōtifex n̄ dimiserat abire turmas: q̄ sibi
p singlas hebdomadas succedē ꝯsueuerāt.
Deditq; ioiada sacerdos cēturiōib᷒ lāceas
clypeosq; ⁊ peltas reg̅ dauid: q̄s cōsecraue
rat i domo dñi. Cōstituitq; ōem ppl̄m tenē
tiū pugiōes a pte tēpli dextra usq; ad ptez
tēpli sinistrā: corā altari ⁊ tēplo p circuituz
reg̅: ⁊ eduxerūt filiū reg̅ ⁊ iposuerūt ei dia-
dema ⁊ testimoniū: dederūtq; i manu eius
tenēdā legē ⁊ cōstituerūt eū regē. Unxit q̄z
illū pōtifex ⁊ filij ei᷒: iprecatiq; sūt ei atz di
xerūt: Uiuat rex. Quod cū audissz athalia
uocē. s. currētiū atq; laudātiū regē: igressa ē
ad ppl̄m i tēplū dñi. Cūq; uidisset regē stan
tē sup gradū i introitu ⁊ p̄ncipes turmasq;
circa eū: omnemq; ppl̄m terre gaudētē atz
clangētem tubis ⁊ diuersi generis organis
concinentem uocemq; laudantium: scidit

vestīmta sua et ait: Insidie īsidie. Egressus
āt ioiada pōtifex ad cēturiones ⁊ pricipes
exercit⁹ dixit eis: Educite illā extra septa tē
pli: ⁊ īficiat forī gladio. Precepitq; sacer
dos ne occidēt ī domo dñi. Et iposueīt ceruī
cib⁹ ei⁹ man⁹. Cūq; ītrasset portā eq̄ꝝ dom⁹
regis: īfecerūt eā ibi. Pepigit āt ioiada fe
dus īt se uniuersūq; pplm ⁊ regē: ut esset
ppls dñi. Itaq; igressus ē oīs ppls domuz
baal: ⁊ destruxerūt eā: ⁊ altaria ⁊ simlacra
illius cōfregerūt: mathā q̄q; sacerdotē baal
īterfecerūt an̄ aras. Cōstituit āt ioiada ꝑpo
sitos ī domo dñi ⁊ sub māib⁹ sacerdotū et
leuitaꝝ q̄s distribuit dauid ī domo dñi: ut
offerrēt holocausta dño sicut scriptū ē ī le
ge moysi ī gaudio ⁊ cātic̄ iuxta dispositio
nē dauid. Cōstituit q̄q; ianitores ī portis do
m⁹ dñi: ut n̄ igredēt eā imūd⁹ ī oī re. Assūp
sitq; cēturiones ⁊ fortissimos uiros ac p̄n
cipes ppl'i ⁊ oē uulg⁹ tre: ⁊ fecerūt descēdeī
regē de domo dñi: ⁊ introire p mediū porte
superiorī ī domū reg: ⁊ collocauerūt eū ī so
lio regali. Letatusq; ē oīs ppls tre ⁊ vrbs q̄
euit. Pōro athalia īfecta ē gladio. XXIIII.

S Eptem ānoꝝ erat ioas cu regnare ce
pisset ⁊ q̄dragita ānis regnauit ī irlī.
Nom̄ mr̄is eis sebia ō bersabee. Fecitq; qō
bonū ē corā dño cūctis diebus ioiade sacer
dotis. Accepit āt ei ioiada uxores duas: e
quibus genuit filios ⁊ filias. P⁹ q̄ placuit
ioas ut īstauraret domum domini: ꝯgrega
uitq; sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ dixit eis: Egre
dimini ad ciuitates iuda: ⁊ colligite de uni
ūso isrl' pecuniam ad sartatecta templi dei
nr̄i p sigl'os ānos: festiatoq; hoc facite. Pō
ro leuite egē negligēti⁹. Uocauitq; rex ioia
dā pricipē ⁊ dixit ei: Quaī t̄ nō fuit cure ut
cogēs leuitas inferre de iuda ⁊ de irl'm pe
cuniā q̄ ꝯstituta ē a moyse seruo dñi: ut īfer
ret eā oīs multitudo isrl' ī tabernaculū te
stimonij? Athalia.n. ipijssima ⁊ filij ei⁹ de
struxerūt domū dei: ⁊ de uniuersis q̄ scifica
ta fuerāt ī templo dñi ornauerūt phanum
baalim. Precepit ḡ rex ⁊ fecerūt arcā: posu
erūt eā iuxta portā dñi forinsec⁹. Et p̄dica
tū ē in iuda ⁊ irl'm: ut deferrēt singuli p̄ciuz
dño qō cōstituit moyses fu⁹ dei sup oēm
isrl' ī deśto. Letatiq; sūt cūcti pricipes ⁊ oīs
ppl'us: ⁊ ingressi ꝯtulerūt ī arcā dñi atq; mi
serūt ita ut ipleret. Cūq; tps eēt ut deferrēt
arcā corā rege per manus leuitaꝝ: uidebāt
.n. ml'tā pecūiā: igrediebat scriba reg ⁊ quē
p̄mus sacerdos cōstituerat: effūdebātq; pe
cuniā q̄ erat ī arca. Porro arcā reportabāt
ad locū suū: sicq; faciebāt p singulos dies.
Et cōgregata ē īfinita pecūia: quā dederūt
rex ⁊ ioiada his q̄ p̄erāt opib⁹ domus dñi.
At illi cōducebāt ex ea cesores lapidū ⁊ ar
tifices operū singl'oꝝ: ut īstaurarēt domuz
dñi: fabros q̄q; ferri ⁊ eris: ut qō cadē cepat:
fulciret. Egerūtq; hi q̄ opabant idustrie: et
obducebat parietū cicatrix per man⁹ eorū:
ac suscitauerīt domū dñi ī statū p̄stinū: ⁊ fir
miter eā stare fecerunt. Cūq; cōplessent oīa
opa: detulerūt corā rege ⁊ ioiada reliquam
p̄tē pecūie: de q̄ facta sūt uasa tēpli ī misteri
um ad holocausta: phiale q̄q; ⁊ cet'a uasa au
rea ⁊ argētea. Et offerebāt holocausta ī do
mo dñi iugit cūctī dieb⁹ ioiade. Senuit aūt
ioiada plen⁹ dieꝝ: ⁊ mortu⁹ est cum cētum
trigita eēt ānoꝝ: sepelierūtq; eum ī ciuitate
dauid cū regib⁹: eo q̄ fecisset bonū cū isrl' et
cū domo ei⁹. Postq̄ aūt obijt ioiada: igres
si sūt p̄ncipes iuda: ⁊ adorauerīt regē. Qui
delinit⁹ obseq̄is eoꝝ acq̄euit eis. Et dereliq̄r
tēplū dñi dei p̄rum suoꝝ: seruierūtq; luc ⁊
sculptilib⁹: ⁊ facta ē ira dñi ꝯtra iudā ⁊ irlī
ꝓpter hoc pccm̄. Mittebatq; eis ꝓphetas
ut reuerterēt ad dñm: q̄s ꝓtestātes illi audi
re nolebāt. Sps itaq; dei induit çachariaz
filiū ioiade sacerdotē: ⁊ stetit ī ꝯspectu ppli
⁊ dixit eis: Hec dic̄ de⁹: Quare trāsgredimi
ni p̄ceptū dñi qō uob̄ non ꝓderit: ⁊ dereliq̄stī
dñm: ut dereliquēt vos? Qui ꝯgregati aduer
sus eū miserūt lapides iuxta reg īperiū ī a
trio dom⁹ dñi. Et nō ē recordatus ioas re
mie quā fecerat ioiada p̄r illi⁹ secū: sz iterfec
filiū eius. Qui cū morēt ait: Uideat dñs et
requirat. Cumq; euolut⁹ esset annus ascen
dit contra eum exercitus syrie: venitq; iu
dam ⁊ irl'm ⁊ interfecit cunctos principes po
puli: atq; uniuersam predā miserūt regi in
damascum. Et certe cum p̄modic⁹ uenisset
numerus syroꝝ: tradidit dñs ī māibus eo
rū infinitā multitudinez: eo q̄ dereliq̄ssent
dñm deū p̄ruz suoꝝ. In ioas q̄q; ignominio
sa exercuere iudicia: ⁊ abeuntes dimiserūt
eum in languoribus magnis. Surrexerūt
āt ꝯtra eū s̄ui sui ī ultionē sāguīs zacharie
filij ioiadē sacerdotis: ⁊ occiderūt eū ī lectu
lo suo ⁊ mortu⁹ ē: sepelieruntq; eum in ci
uitate dauid sed non in sepulchris reguz.
Insidiati uero sunt ei çabath filius semath

amanitidis: ⁊ ioçabath fili⁹ semarith moa-
bitidis. Porro filij ei⁹ ac sūma pecūie q̄ ad
unata fuerat sub eo: ⁊ īstauratio dom⁹ dei:
scripta sūt diligēti⁹ ī libro regū. Regnauit
āt amasias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. .XXV.

Vigintiq̄nq̧ ānoꝝ erat amasias cū re-
gnaꝫ cepisset: ⁊ uigitinouē ānis regna
uit ī irlꝫ. Nōm m̄ris ei⁹ ioiadē d̄ irlꝫ. Fecq̧
bonū ī ꝯspectu dn̄i: uerūtn̄ n̄ ī cordepfecto.
Cūq̧ roboātū sibi vidēt īpiū: iuglauit seruos
q̄ occiderāt regem p̄rem suū: sꝫ filios eoꝝ
nō iterfecit: sic̄ scriptū ē ī libro leḡ moysi:
vbi p̄cepit dn̄s dicēs: Nō occidēt p̄res ꝓ fili
is neq̧ filij ꝓ p̄rib⁹ suis: sed unusq̄sq̧ in
suo pc̄ō morietur. Congregauit igi amasi-
as iudam: ⁊ cōstituit eos ꝑ familias tribu-
nosq̧ ⁊ centuriones ī uniuerso iuda ⁊ bēia
min: ⁊ recensuit a vigīti ānis sursū: inuenit
q̧ trigīta milia iuuenū q̄ egrederent ad pu-
gnā ⁊ tenerēt hastā ⁊ clypeū. Mercede q̊q̧ ꝯ
duxit de isrl̄ cētū milia robustoꝝ cētū talen
tis argēti. Venit āt hō dei ad illuꝫ ⁊ ait: O
rex ne egrediat tecū exercit⁹ isrl̄. Nō ē eim
dn̄s cū isrl̄ ⁊ cūctis filijs ephraim. Qꝫ si pu
tas ī robore exercit⁹ bella cōsistē: superari te
faciet deus ab hostib⁹. Dei q̄ppe est ⁊ adiu-
uare ⁊ ī fugā ꝯuertere. Dixitq̧ amasias ad
hoīem dei: Quid ergo fiet de cētū talētis q̄ de-
di militib⁹ isrl̄? Et r̄ndit ei hō dei: Hēt dn̄s
vn̄ tibi dare possit multo his pl̄a. Separa-
uit itaq̧ amasias exercitū q̄ venerat ad euꝫ
ex ephraim: ut reuerteret ī locū suū. At illi
ꝯtra iudā vehemēt irati: reuersi sūt ī regio-
nē suā. Porro amasias cōfidēt eduxit pp̄lꝫ
suū: ⁊ abijt ī uallē salinaꝝ: p̄cussitq̧ filios
seir decē milia. Et alia decē milia uiroꝝ ce
perūt filij iuda: ⁊ adduxerūt ad p̄ruptū cu-
iusdā petre: precipitauerūtq̧ eos de sūmo
ī preceps: qui uniuersi crepuerūt. At ille ex
ercit⁹ quē remiserat amasias ne secū iret ad
p̄liū: diffusus ē ī ciuitatib⁹ iuda a samaria
vsq̧ bethorō: ⁊ interfectis trib⁹ milib⁹ diripu
it p̄dā magnā. Amasias q̊q̧ post cedeꝫ idūe
oꝝ ⁊ allatos deos filiorum seir statuit illos
in deos sibi: ⁊ adorabat eos: ⁊ illis adolebat
īcensum. Quāobrē iratus dn̄s ꝯtra amasi-
am: misit ad illum ꝓphetam q̄ dicēt ei: Cur
adorasti deos: qui non liberauerūt pp̄lm
suum de manu tua? Cūq̧ hec ille loqueret:
r̄ndit ei: Num cōsiliarius regis es? Quie-
sce ne iterficiā te. Discedensq̧ ꝓpheta: scio
īquit: q̄ cogitauerit dn̄s occidere te: q̄ ⁊ fe-
cisti hoc maluꝫ: ⁊ insuꝑ nō acq̄euisti ꝯsilio
meo. Igi amasias rex iuda inito pessimo ꝯ
silio: misit ad ioas filium ioachaç filij iehu
regē isrl̄ dicēs: Veni videam⁹ nos mutuo.
At ille remisit nūcios dicēs: Cardu⁹ q̄ ē in
libano: misit ad cedrū libani dicēs: Da fili-
ā tuā filio meo vxorē. Et ecce bestie q̄ erant
in silua libani: transierūt ⁊ cōculcauert car
duum. Dixisti: p̄cussi edoꝫ: ⁊ iccirco erigit
cor tuū ī superbiā. Sede in domo tua. Cur
malū aduersū te ꝓuocas: vt cadas ⁊ tu ⁊ iu
das tecū. Noluit audire amasias: eo q̄ dn̄i
eēt uolūtas: ut traderet ī man⁹ hostiuꝫ ꝓpt̄
deos edom. Ascēdit igi ioas rex isrl̄: ⁊ mu-
tuos sibi p̄buere cōspect⁹. Amasias āt rex
iuda erat ī bethsames iude. Corruitq̧ iudas
corā isrl̄: ⁊ fugit ī tabernacl̄a sua. Porro a-
masiam regē iuda filiū ioas filij ioachaç ce
pit ioas rex isrl̄ ī bethsāes ⁊ adduxit ī irlꝫ:
destruxitq̧ murū ei⁹ a porta ephraim usq̧
ad portā āguli q̄drigētis cubitl̄. Oē q̊q̧ auꝝ
⁊ argētū ⁊ vniuersa uasa q̄ repperērat ī do-
mo dei ⁊ apd̄ obededoꝫ: ī thesauris ēt dom⁹
regie necnō ⁊ filios obsidū reduxit in sama
riā. Vixit aūt amasias filius ioas rex iuda
postq̄ mortu⁹ ē ioas filius ioachaç rex isrl̄
q̄ndeci ānis. Reliq̄ āt s̄monū amasie p̄orū
⁊ nouissimoꝝ scripta sūt ī libro regū iuda
⁊ isrl̄. Qui postq̄ recessit a dn̄o: tetēderunt
ei insidias ī irl̄m. Cūq̧ fugisset lachis mise
rūt ⁊ iterfecerūt eū ibi: reportantesq̧ suꝑ eq̊s
sepelierunt eū cum p̄rib⁹ suis ī ciuitate da
uid. .XXVI.

Omnis āt pp̄ls iuda filiū ei⁹ oçiam an
noꝝ sexdeci ꝯstituit rēgē ꝓ amasia p̄re
suo. Ipse edificauit: ahilat: ⁊ restituit eā di-
tioni iude: postq̄ dormiuit rex cū p̄rib⁹ suis.
Sexdeci annoꝝ erat oçias cū regnare cepis
set: ⁊ q̄nq̄gitaduob⁹ ānis regnauit in irl̄m.
Nomē m̄ris eius iecelia de irl̄m. Fecitq̧ q̄d
erat rectū ī oculis dn̄i iuxta oīa q̄ fecerat a-
masias p̄r ei⁹: ⁊ exq̄siuit dn̄m ī dieb⁹ çacha-
rie ītelligētis ⁊ uidētl̄ deū. Cūq̧ req̄rēt dn̄ꝫ
direxit eū ī oīb⁹. Deniq̧ egressus ē ⁊ pugna
uit ꝯtra philistijm: ⁊ destruxit murū geth:
⁊ muꝝ iamnie murūq̧ açoti. Edificauit q̊q̧
oppida ī açoto ⁊ philistijm ⁊ adiuuit eū de
us ꝯtra philistijm ⁊ ꝯtra arabas q̄ hitabāt
ī gurbaal ⁊ ꝯtra āmonitas. Appēdebant
q̧ āmōite mūera oçie ⁊ diuulgatū ē nomē
eius usꝫ ad ītroitū egypti propter crebras

victorias. Edificauitq; ozias turres i irl'm sup
portã ãguli ⁊ super portã uall' ⁊ reliq̃s i eo-
dẽ muri latẽ: firmauitq; eas. Extruxitq; tur-
res i solitudie: ⁊ effodit cisṫnas plimas: eo
q' hřet multa pecora tã i cãpestrib' q̃ i here
mi uastitate. Uineas q̃q; hũit ⁊ vinitores in
montib': ⁊ i carmelo. Erat q̃ppe hõ agricul
ture dedit'. Fuit ãt exercit' bellatoꝝ ei' q̃ ꝓ-
cedebãt ad prelia sub mãu iehiel scribe ma
asieq; doctoris: ⁊ sub manu ananie q̃ erat
de ducib' reg̃. Oĩsq; numer' ꝑncipũ ꝑ fãili
as suas viroꝝ fortiũ duorũ miliũ sexcẽto-
ꝝ ⁊ sub eis uniuersus exercit' trecẽtoruz ⁊
septẽ miliũ q̃ngẽtoꝝ: q̃ erãt apti ad bella: ⁊
ꝓ rege ꝯtra aduersarios dimicabãt. Prepa
uit q̃q; eis ozias .i. cũcto exercitui clypeos et
hastas ⁊ galeas ⁊ loricas arcusq; ⁊ fundas
ad iaciendos lapides: ⁊ fecit i irl'm diuersi
generis machinas q̃s i turrib' collocauit ⁊
i angul' muroꝝ: ut mitterẽt sagittas ⁊ saxa
grandia. Egressũq; ẽ nom̃ ei' ꝓcul: eo q' au
xiliaret ei dñs ⁊ corroborasset illũ. Sz cum
roborat' eẽt: eleuatũ ẽ cor ei' i iteritũ suũ: ⁊
neglexit dñm deũ suũ: igressusq; tẽpluz dñi
adolere voluit icensũ sup altare thymiama
tis. Statiq; igressus p' eũ azarias sacerdos
⁊ cũ eo sacerdotes dñi octogita viri fortissi-
mi restiterunt regi atq; dixerũt: Nõ ẽ tui of
ficij ozia: ut adoleas icẽsũ dño: sed sacerdo-
tũ hoc ẽ filioꝝ aarõ: q̃ cõsecrati sũt ad hu-
iuscemodi misteriũ. Egredẽ de scuario ne ꝯ
tẽpseris: q2 nõ reputabit t̃ i gl'iaz hoc a dño
deo. Iratusq; ozias ⁊ tenẽs i mãu thuribu-
lũ ut adolẽt icẽsũ: miabat sacerdotib'. Sta
timq; orta ẽ lepra i fronte ei' corã sacerdoti
b' i domo dñi sup altare thymiamatis. Cũ
q; respexisset eũ azarias põtifex ⁊ ões reliq̃
sacerdotes: viderũt leprã i fronte ei': ⁊ festi-
nato expulerũt eũ. Sz ⁊ ipse ꝑterrit' acele-
rauit egredi: eo q' sensisset illico plagã dñi.
Fuit ig̃ ozias rex leprosus usq; ad diẽ mor
tis sue: ⁊ hitauit i domo separata: plen' le-
pra ob quã eiect' fuerat de domo dñi. Por
ro ioathan fili' ei' rexit domuz reg̃: ⁊ iudi
cauit ppl'm t̃re. Reliq̃ ãt ꝟmonũ ozie prioꝝ
⁊ nouissimoꝝ scripsit isaias fili' amos pro
pheta. Dormiuitq; ozias cum patribus su
is: ⁊ sepelierunt eum i agro regalium sepul
chrorum: eo q' eẽt leprosus: regnauitq; ioa
than filius eius pro eo. .XXVII.

Igintiq̃nq; ãnoꝝ erat ioathan cũ re-
gnare cepisset: ⁊ sexdeci ãnis regnauit
i irl'm. Nomẽ mr̃is ei' hierusa filia sadoch.
Fecitq; qd̃ rectũ erat corã dño iuxta oia q̃
fecerat ozias p̃r su': excepto q' nõ ẽ igressus
tẽplũ dñi: ⁊ adhuc pplus delinq̃bat. Ipse e-
dificauit portã dom' dñi excelsã ⁊ i muro o
phel multa ꝯstruxit. Urbes q̃q; edificauit in
mõtib' iuda ⁊ i saltib' castella ⁊ turres. Ip
se pugnauit ꝯtra regẽ filioꝝ ãmõ ⁊ uic eu.
Dederũtq; ei filij ãmon i t̃pe illo cẽtũ talen
ta argẽti: ⁊ decẽ milia choros tritici ac toti-
dẽ choros ordei. Hec ei ꝑbuerũt filij ãmõ i
ãno s̃c'o ⁊ t̃tio. Cõroboratusq; ẽ ioathan: eo
q' direxisset uias suas coram dño deo suo.
Reliq̃ ãt ꝟmonũ ioathã ⁊ ões pugne ei' ⁊ o
pera scripta sũt i libro regũ isr'l ⁊ iuda. Ui-
gitiq̃nq; ãnoꝝ erat cũ regnare cepiss3: ⁊ sex
deci ãnis regnauit i irl'm. Dormiuitq; ioa-
than cũ p̃ribus suis: ⁊ sepelierũt eũ i ciuita-
te dauid: ⁊ regnauit achaz filius eius pro
eo. .XXVIII.

Uiginti ãnoꝝ erat achaz cũ regnare ce
pisset: ⁊ sexdeci ãnis regnauit i irl'm.
Nõ fecit rectũ i ꝯspectu dñi sicut dauid p̃r
ei': sed ãbulauit i uijs regũ isr'l: isup ⁊ statu
as fudit baaliz. Ipse ẽ q̃ adoleuit icensũ in
valle hennõ: ⁊ lustrauit filios suos in igne:
iuxta ritũ gẽtiũ q̃s interfecit dñs i aduẽtu fili
orũ isr'l. Sacrificabat q̃q; ⁊ thymiama succẽ
debat i excelsis ⁊ i collib' ⁊ sub õi ligno frõ
doso. Tradiditq; eũ dñs de' ei' i manu reg̃
syrie: q̃ ꝑcussit eũ magnãq; ꝑdã cepit de ei'
iperio: ⁊ adduxit i damascũ. Manib' q̃q; re
gis isr'l tradit' ẽ: ⁊ ꝑcussus plaga grãdi. Oc
ciditq; phacee fili' romelie de iuda cẽtũ vi-
ginti milia i die uno õnes viros bellatores:
eo q' reliq̃ssent dñm deũ p̃rum suoꝝ. Eodẽ
t̃pe occidit zechri vir potẽs ex ephrai maa-
siã filiũ reg̃: ⁊ ezricã ducẽ dom' eius: helca
nam q̃q; s̃z a rege. Ceperũtq; filij isr'l d̃ f̃rib'
suis ducenta milia mulieꝝ pueroꝝ ⁊ puel-
laꝝ ⁊ ifinitã ꝑdã: ꝑtulerũtq; eã i samariaz.
Ea tẽpestate erat ibi ꝓpheta dñi noie obed
q̃ egressus obuiã exercitui uenięti i samari-
am dixit eis: Ecce irat' dñs de' p̃rum vroꝝ
ꝯtra iudã: tradidit eos i manib' vr̃is: ⁊ occi
distis eos atrocit̃: ita ut ad celũ ꝑtingẽt vr̃a
crudelitas. Insup filios iuda ⁊ irl'm uultis
vobis subijcẽ i s̃uos ⁊ ãcillas: qd̃ neq̃q̃ f̃co
opus ẽ. Peccastis .n. sup hoc dño deo vr̃o.
Sz audite ꝯsiliũ meũ: ⁊ reducite captiuos:
q̃s adduxistis de f̃ribus vr̃is: q2 magnus fu
ror dñi iminet vobis. Steterunt itaq; viri

de pricipib⁹ filioꝝ ephraim açarias fili⁹ io-
hānā barachias fili⁹ mosollamoth eçechias
fili⁹ sellū ⁊ amasias fili⁹ hadali cōtra eos q̄
ueniebāt de prelio: ⁊ dixerūt eis: Nō intro
ducetis huc captiuos: ne peccem⁹ dn̄o. Qua
re uultis adiicē sup pc̄ca nr̄a: ⁊ ueta cumulare
delicta? Grāde q̄ppe pc̄m est: ⁊ ira furoris
dn̄i iminet sup isr̄l. Dimiserūtq̧ uiri isr̄l bel
latores p̄dā: ⁊ uniu̇sa q̄ ceperāt corā princi-
pib⁹ ⁊ oī mltitudie: steterūtq̧ uiri q̊s supra
memorauim⁹: ⁊ app̄hēdētes captiuos oēs-
q̧ q̄ nudi erāt uestierunt ò spoliis. Cūq̧ ue
stissent eos ⁊ calciassent ⁊ refecissēt cibo ac
potu: vnxissentq̧ ꝓpt̄ laborē: ⁊ adhibuissēt
eis curā: q̄cūq̧ ābulare nō potuerāt: ⁊ erāt i
becillo corpore: iposuerūt eos iumētis: ⁊ ad-
duxerūt hiericho ciuitatē palmaꝝ ad frēs e
oꝝ: ipsiq̧ reuersi sūt i samariā. Tp̄e illo mi
sit rex achaç ad regē assyrioꝝ postulās au-
xiliū. Uenerūtq̧ idumei ⁊ ꝑcusserūt mltos
ex iuda: ⁊ ceperūt predā magnā. Philistiim
q̊q̧ diffusi sūt ꝑ vrbes cāpestres ⁊ ad meridi
em iuda: ceperūtq̧ bethsames ⁊ aiilō ⁊ ga
diroth socho q̊q̧ ⁊ thamnā ⁊ gamço cū vi-
culis suis: ⁊ hitauerūt i eis. Humiliauerat
.n. dn̄s iudā ꝓpt̄ achaç regē iuda: eo q̧ nu-
dasset eū auxilio: ⁊ cōtēptui hūisset dn̄z: ad
duxitq̧ ꝯtra eū theglatphalassar regē assy
rioꝝ q̄ ⁊ afflixit eū ⁊ nll'o resistēte uastauit.
Igit̄ achaç spoliata domo dn̄i ⁊ domo regū
ac pricipū: dedit regi assyrioꝝ munera: ⁊ tn̄
nihil ei profuit. Insup ⁊ tp̄e āgustie sue au-
xit cōtēptū i dn̄m. Ipse ꝑ se rex achaç imo-
lauit diis damasci uictimas ꝑcussorib⁹ su
is: ⁊ dixit: Dii regū syrie auxiliant̄ eis quos
ego placabo hostiis: ⁊ aderūt mihi: cū ecō
trario ipsi fuerit ruie ei ⁊ uniu̇so isr̄l. Direp
tis itaq̧ achaç oīb⁹ uasis dom⁹ dei atq̧ ꝯfrac
tis clausit ianuas tēpli dei: ⁊ fec̄ sibi altaria i
uniu̇sis angul' ir̄lm. In oīb⁹ q̊q̧ vrbib⁹ iuda
extruxit aras ad cremandū thus atq̧ ad ira
cūdiā ꝓuocauit dn̄m deū p̄rū suoꝝ. Reliq̄
āt s̄monū ei⁹ ⁊ oīū opuz suoꝝ p̄oꝝ ⁊ nouis
simoꝝ scripta sūt i libro r̄gū iuda ⁊ isr̄l. Dō
miuitq̧ achaç cū p̄rib⁹ suis: ⁊ sepelierūt eū
i ciuitate ir̄lm. Neq̧ .n. recepant eū i sepul-
chra regū isr̄l. Regnauitq̧ eçechias filius e
ius pro eo.

.XXIX

Igit̄ eçechias regnare cepit cū uiginti-
q̄nq̧ eēt ānoꝝ: ⁊ uiginti nouē ānis re
gnauit i ir̄lm. Nomen mr̄is ei⁹ abia filia ça-
charie. Fec̄ qd̄ erat placitū i cōspectu dn̄i: iu
xta oia q̄ fecerat dauid p̄r ei⁹. Ipso anno ⁊
mense p̄mo regni sui aperuit valuas dom⁹
dn̄i: ⁊ istaurauit eas: adduxitq̧ sacerdotes
atq̧ leuitas ⁊ cōgregauit eos i plateā oriēta
lē: dixitq̧ ad eos: Audite me leuite ⁊ scīfica
mini: mūdate domū dn̄i dei p̄rum nr̄orum
⁊ auferte oēm imūditiā ò scūario. Peccaue
rūt p̄res nr̄i: ⁊ fecerūt malū i conspectu dn̄i
dei nr̄i delinquentes eū: auerterūt facies su
as a tabernaculo dn̄i dei nr̄i: ⁊ p̄buerūt dor
sū: clauserūt hostia q̄ erāt i porticu: ⁊ extin-
xerūt lucernas: incensumq̧ n̄ adoleuerunt
⁊ holocausta nō obtulerunt in scūario deo
isr̄l. Cōcitatus ē itaq̧ furor dn̄i sup iudā et
ir̄lm: tradiditq̧ eos i cōmotionē ⁊ i interi-
tū ⁊ i sibilū: sicut ipsi cernitis oculis ur̄is. En
corruerunt p̄res nr̄i gladiis: filii nr̄i ⁊ filie
nr̄e ⁊ coniuges captiue ducte sunt ꝓpt̄ hoc
scelus. Nūc g̊ placet mihi: ut ineam⁹ fed⁹ cū
dn̄o deo isr̄l: ⁊ auertet a nob̄ furorē ire sue.
Filii mei nolite negligē. Uos elegit dn̄us: ut
stetis corā eo: ⁊ ministretis illi: colatisq̧ eū et
cremetis ei icēsū. Surrexerūt g̊ leuite: ma-
ath filius amasie ⁊ iohel fili⁹ açarie de filiis
caath. Porro de filiis merari cis fili⁹ abdai
⁊ açarias fili⁹ ialalehel. De filiis āt gerson:
ioha fili⁹ iemna ⁊ eden fili⁹ ioaha. At v̄o ò
filiis elisaphā: samri ⁊ iahihel. De filiis q̊q̧
asaph: çacharias mathanias necnon de fi
liis heman iahihel ⁊ semei. Sz ⁊ de filiis y-
dithun: semeias ⁊ oçihel. Cōgregauerūtq̧
frēs suos ⁊ sāctificati sunt: ⁊ igressi sūt iux-
ta mandatū regis ⁊ iperiū dn̄i: ut expiarent
domū dei. Sacerdotes igressi tēplū dn̄i: vt
sanctificarent illd̄ extulerūt oēm imunditi-
am quā intro reppererant in uestibulo do-
mus dn̄i: quam tulerunt leuite ⁊ aspōtaue
runt ad torrentem cedron foras. Ceperunt
aūt prima die mensis primi mundare: ⁊ in
die octaua eiusdē mēsis igressi sūt porticuz
dom⁹ tēpli dn̄i: expiauerūtq̧ templū dieb⁹
octo: ⁊ i die sextadecima mensis eiusdē: qd̄
ceperant impleuerūt. Ingressi q̊q̧ sūt ad eçe-
chiā regē: ⁊ dixerunt ei: Scīficauim⁹ oēm
domū dn̄i ⁊ altare holocausti uasaq̧ eius
necnon ⁊ mēsam ꝓpositionis cū oībus ua-
sis suis: cunctamq̧ templi supellectilē quā
polluerat rex achaç in regno suo postq̄ pre
uaricatus ē: ⁊ ecce exposita sunt oia coram
altari dn̄i. Cōsurgēsq̧ diluculo eçechias rex
adunauit omnes pricipes ciuitatis ⁊ ascēdit

in domũ dñi: obtuleruntq̃ӡ sil' tauros septeӡ ⁊ arietes septẽ agnos septẽ ⁊ hircos septeӡ: ꝓ pcc͞o ꝓ regno ꝓ ſcũario ꝓ iuda. Dixitq̃ӡ sacerdotib' filijs aarõ: ut offerrẽt sꝫ altaꝛ dñi. Mactauerunt igꝛ tauros ⁊ susceperũt sanguinẽ sacerdotes: ⁊ fuderunt illũ sup altaꝛ. Mactauerunt ẽt arietes: ⁊ illoꝝ sanguinẽ sup altare fuderũt. Immolauerũt agnos: ⁊ fuderunt sup altare sãguinẽ. Applicuerunt hircos ꝓ pcc͞o corã rege ⁊ uniuersa multitudine. Imposueruntq̃ӡ man' suas sup eos: ⁊ imolauerũt illos sacerdotes ⁊ aspserũt sanguinẽ eoꝝ corã altari ꝓ piacl'o univ'si isrl'is. Pro õi q̃ppe isrl' p̃cepat rex: ut holocaustũ fiẽt ꝓ pcc͞o. Cõstituit q̃ӡ leuitas i domo dñi cũ cymbalis ⁊ psalterijs ⁊ cithari[s] ſm dispositionẽ dauid regis ⁊ gad uidẽti[s] ⁊ nathã ꝓphete. Siq̃dẽ dñi p̃ceptũ fuit ꝑ manũ ꝓphetaꝝ ei'. Steterũtq̃ӡ leuite tenẽtes õgana dauid ⁊ sacerdotes tubas: ⁊ iussit ezechias ut offerrẽt holocausta sup altare. Cũq̃ӡ offerrẽt holocausta: ceperũt laudes canẽ dño et clangẽ tubis: atq̃ӡ i diuersis orgãis q̃ dauid rex isrl' reppererat concrepare. Oĩ ãt turba adorãte cãtores ⁊ hi q̃ tenebãt tubas erant i officio suo: donec cõpleret holocaustũ. Cũq̃ӡ finita eẽt oblatio icuruat' ẽ rex ⁊ ões qui erãt cũ eo: ⁊ adorauerũt. Precepitq̃ӡ ezechias ⁊ pricipes leuitis: ut laudarent dñӡ ſmonib' dauid ⁊ asaph uidenti[s]: q̃ laudauerunt deũ magna letitia: ⁊ icuruato genu adorauerũt. Ezechias ãt etiã hec addidit: Implesti[s] man' u͞ras dño: accedite ⁊ offerte victimas ⁊ laudes i domo dñi. Obtulit ḡ univ'sa ml'titudo hostias ⁊ laudes ⁊ holocausta mẽte deuota. Porro numer' holocaustoꝝ q̃ obtulit multitudo hic fuit: Tauros sexaginta arietes cẽtũ agnos ducẽtos: sãctificauerũtq̃ӡ dño boues sexcentos ⁊ oues tria milia. Sacerdotes v͞o pauci erãt: nec poterãt sufficẽ: ut pelles holocaustoꝝ detraherẽt. Uñ ⁊ leuite f͞res eoꝝ adiuuerũt eos: donec iplẽꝛ op' ⁊ sãctificarẽt ãtistites. Leuite q̃ppe faciliori ritu ſcificant q̃ sacerdotes. Fuerũt ḡ holocausta pl'ima adipes pacificoꝝ ⁊ libamina holocaustoꝝ: ⁊ cõplet' ẽ cultus dom' dñi: letatusq̃ӡ ẽ ezechias ⁊ õis pplus: eo q̃ ministeriũ dñi eẽt expletũ. De repẽte q̃ppe hoc fieri placuerat.

XXX.

Misit q̃ӡ ezechias ad õem isrl' ⁊ iudam scripsitq̃ӡ epl'as ad ephraim ⁊ manassen: ut uenirent ad domũ domini in irl'm et facerent phase domino deo isrl'. Inito ḡ cõsilio regis ⁊ principũ ⁊ uniuersi cet' irl'm: decreuerunt ut facerent phase mense secũdo. Non. n. occurrerant facẽ i tp͞e suo: quia sacerdotes q̃ possẽt sufficẽ ſcificati nõ fuerãt: ⁊ ppl's ñdũ ꝯgregat' fuerat i irl'm. Placuitq̃ӡ ſmo regi ⁊ õni multitudini: ⁊ decreuerũt ut mitterent nuncios in uniuersum isrl' de bersabee usq̃ӡ dan: ut uenirẽt ⁊ facerẽt phase domino deo isrl' i irl'm. Multi. n. non fecerãt sicut i lege p̃scriptũ est. Perrexerũtq̃ӡ cursores cũ epistolis ex regis imperio ⁊ principũ ei' i uniuersũ isrl' ⁊ iudam: iuxta id q̃d rex iusserat predicãtes. Filij isrl' ꝯuertimini ad dñm deũ abraam ⁊ isaac ⁊ isrl': ⁊ reuertet ad reliq̃as q̃ effugerũt manus regis assirioꝝ. Nolite fieri sicut p͞res u͞ri ⁊ f͞res qui recesserunt a domino deo p͞rum suoꝝ: ⁊ tradidit eos in iteritũ: ut ipsi cerniti[s]. Nolite indurare ceruices u͞ras sicut p͞res u͞ri. Tradite manus u͞ras dño: ⁊ uenite ad ſcuariũ ei' q̃d sãctificauit i et͞nũ. Seruite dño deo p͞rꝫ u͞roꝝ: ⁊ auertet a vob' ira furori[s] ei'. Si eni[m] vos reuersi fueriti[s] ad dñm: f͞res u͞ri ⁊ filij hẽbunt miam corã dñis suis: qui illos duxerũt captiuos: ⁊ reuertẽt in t͞rã hãc. Pius. n. et clemẽs ẽ dñs de' u͞r: ⁊ non auertet faciẽ suã a vobis si reuersi fueritis ad eũ. Igꝛ cursores ꝑgebãt uelocit' de ciuitate i ciuitatẽ ꝑ t'rã ephrai ⁊ manasse usq̃ӡ ad zabulon: illis irridentibus ⁊ subsannantibus eos. Attñ q̃dã uiri ex aser ⁊ manasse ⁊ zabulon acq̃escẽtes cõsilio: uenerũt irl'm. In iuda v͞o f͞ca est manus dñi: ut daret eis cor vnũ: ut facerẽt iuxta p̃ceptũ regis ⁊ principũ v͞bũ dñi. Cõgregatiq̃ӡ sũt in irl'm ppl'i multi: ut facerent solẽnitatẽ azimoꝝ i mẽse ſo. Et surgẽtes destruxerunt altaria que erant in irl'm: atq̃ӡ uniuersa in quibus idolis adolebatur incẽsũ subuertentes: proiecerũt in torrentẽ cedron. Immolauerũt auteӡ phase q̃rtadecima die mẽsis secundi. Sacerdotes q̃ӡ atq̃ӡ leuite tãdẽ sãctificati obtulerũt holocausta in domo dñi: steterũtq̃ӡ in ordine suo iuxta dispositionẽ ⁊ legeӡ moysi hõis dei. Sacerdotes v͞o suscipiebant effũdendũ sanguinẽ de manibus leuitarum: eo q̃ multa turba ſcificata ñ eẽt: ⁊ iccirco imolarẽt leuite phase his q̃ ñ occurrerãt ſcificari dño. Magna etiam pars ppl'i de ephraiӡ ⁊ manasse ⁊ isachar ⁊ zabulõ q̃ ſcificata non fuerat cõedit phase: nõ iuxta q̃d scriptũ ẽ: ⁊ orauit ꝓ eis

ezechias dicēs: Dn̄s bon⁹ ꝓpiciabit cūctꝭ et ꝗ in toto corde reqͥrūt dn̄m deū pr̄uȝ suoꝝ: ⁊ nō iputabit eis ꝙ min⁹ sc̄ificati sūt. Quē exaudiuit dn̄s: ⁊ placat⁹ ē ppl̄o. Feceruntqꝫ filij isrl̄ ꝗ īuēti sūt i irl̄m solēnitatē azimoꝝ septē dieb⁹ i letitia magna: laudantes dn̄m ꝑ singl̄os dies: leuite qꝫ ⁊ sacerdotes ꝑ organa ꝗ suo officio cōgruebāt. Et locut⁹ ē ezechias ad cor oīuȝ leuitaꝝ: ꝗ hēbant itelligētiā bonā sup dn̄o: ⁊ comederūt septē dieb⁹ solēnitatis imolātes uictimas pacificoꝝ: ⁊ laudātes dn̄m deū pr̄uȝ suoꝝ. Placuitqꝫ uniuerse multitudini: ut celebrarēt ēt alios dies septē: qđ ⁊ fecerūt cū igēti gaudio. Ezechias aūt rex iuda ꝓbuerat mltitudini mille tauros ⁊ septē milia ouiū. Principes vō dederant ppl̄o tauros mille ⁊ oues decem milia. Sc̄ificata ḡ ē sacerdotū pl̄ima multitudo: ⁊ hilaritate ꝑfusa oīs turba iuda taȝ sacerdotū ⁊ leuitaꝝ ꝙ uniu̾se frequētie que uenerat ex isrl̄: ꝓselitoꝝ qꝫ de t̄ra isrl̄ ⁊ hītātium i iuda. Factaqꝫ ē grādis celebritas in irl̄m: q̄lis a dieb⁹ salomōis filij dauid regis isrl̄ i ea urbe nō fuerat. Surrexerūt āt sacerdotes atꝫ leuite bn̄dicētes ppl̄o ⁊ exaudita ē uox eoꝝ: ꝑuenitqꝫ orō in habitaculū sc̄m celi.

.XXXI.

Cumqꝫ hec fuissēt rite celebrata: egressus ē oīs isrl̄ ꝗ iuēt⁹ fuerat i vrbib⁹ iuda ⁊ fregerūt simulacra: succiderūtqꝫ lucos demoliti sūt excelsa: ⁊ altaria destruxerunt nō solū de uniuerso iuda ⁊ bēiami sed ⁊ de ephraim qꝫ ⁊ manasse: donec penit⁹ euerterēt. Reuersiqꝫ sūt oēs filij isrl̄ i possessiones ⁊ ciuitates suas. Ezechias āt constituit turmas sacerdotales ⁊ leuiticas ꝑ diuisiones suas unūquēqꝫ i officio ꝓpo tā sacerdotum uidelȝ ꝙ leuitaꝝ ad holocausta ⁊ pacifica: ut mīstrarēt ⁊ cōfiterēt: canerentqꝫ i portis castrorū dn̄i. Pars āt regis erat ut de ꝓpa eius substātia offerret holocaustū mane sē ꝑ ⁊ uespe: sabbati qꝫ ⁊ kalēdis ⁊ solēnitatib⁹ cetis: sicut scriptū ē i lege moysi. Precepit etiam ppl̄o hītantium irl̄m: ut darent ꝑtes sacerdotibus ⁊ leuitis: ut possēt uacare legi dn̄i. Quod cūȝ percrebruisset i aurib⁹ multitudinis pl̄imas obtulē primitias filij isrl̄ frumenti uini ⁊ olei: mellis qꝫ ⁊ oīuȝ ꝗ gignit humus decimas obtulerunt. Sed et filij isrl̄ ⁊ iuda qui habitabant in vrbibus iuda obtulerunt decimas boum ⁊ ouium: decimasqꝫ sanctorū que uouerant dn̄o deo suo: atqꝫ uniuersa portātes fecerūt aceruos pl̄imos. Mense t̄tio ceperūt aceruoꝝ iacei fūdamēta: ⁊ mēse septimo cōpleuerūt eos. Cūqꝫ ingressi fuissēt ezechias ⁊ ꝑncipes ei⁹: viderūt aceruos: ⁊ bn̄dixerūt dn̄o ac ppl̄o isrl̄. Introgauitqꝫ ezechias sacerdotes ⁊ leuitas: cur ita iacerēt acerui. Respōdit illi azarias sacerdos prim⁹ de stirpe sadoch dicēs: Ex q̊ ceperūt offerri ꝑmitie i domo dn̄i cōedim⁹ ⁊ saturati sum⁹: ⁊ ꝑmāserūt pl̄ima eo ꝙ bn̄dixerit dn̄s ppl̄o suo. Reliqͥaꝝ aūt ē copia ista quā cernis. Precepit igr̄ ezechias ut prepararēt horrea in domo dn̄i. Qđ cum fecissēt itulerūt tā ꝑmitias ꝙ decimas: ⁊ q̄cūqꝫ nouerāt fidelr̄. Fuit aūt ꝓfect⁹ eoꝝ chonenias leuita ⁊ semei fr̄ ei⁹ s̄cdus: p⁹ queȝ iehihel ⁊ azarias ⁊ naad ⁊ asahel ⁊ hierimoth: iozabath qꝫ ⁊ elihel ⁊ iesmachias et maath ⁊ banaias ꝓpositi sub manib⁹ chōenie ⁊ semei fr̄is eius ex iperio ezechie regis ⁊ azarie pōtificꝭ dom⁹ dn̄i ad q̊s oīa ꝑtinebant. Chore vō fili⁹ iemna leuites ⁊ ianitō oriētal̄ porte preposit⁹ erat his ꝗ spōte offerebāt dn̄o ꝑmitijsqꝫ ⁊ cōsecratis i sc̄a sc̄oꝝ ⁊ sub cura ei⁹ eden ⁊ bēiami iesue ⁊ semeias amarias qꝫ ⁊ sechenias i ciuitatib⁹ sacerdotū: ut fideliter distribuerēt fr̄ibus suis ꝑtes minorib⁹ atꝫ maiorib⁹ exceptꝭ marib⁹ ab āni s trib⁹ ⁊ supra cūctis ꝗ igrediebāt tēpluȝ dn̄i. Et q̄cq̄d ꝑ singl̄os dies cōducebāt i ministerio atqꝫ obs̄uatōib⁹ iuxta diuisiōes suas: sacerdotib⁹ ꝑ familias ⁊ leuitꝭ a uicesimo āno ⁊ supra ꝑ ordines ⁊ turmas suas: uniuerseqꝫ multitudini tā uxorib⁹ ꝙ liberꝭ eoꝝ utriusqꝫ sexus fidelr̄ cibi de his ꝗ sc̄ificata fuerāt ꝓbebāt. Sed ⁊ filioꝝ aaron per agros ⁊ suburbana urbiū singl̄aꝝ dispositi erāt uiri ꝗ ꝑtes distribuerēt uniuerso sexui masculio de sacerdotib⁹ ⁊ leuitis. Fec̄ ḡ ezechias uniu̾sa ꝗ diximꝰ i oī iuda: opatusqꝫ ē bonū ⁊ rectū ⁊ uerū corā dn̄o deo suo: in uniuersa cultura misterij domus dn̄i iuxta legem ⁊ cerimonias: uolēs requirere deum suum in toto corde suo. Fecitqꝫ ⁊ prosperatus est.

.XXXII.

Post que ⁊ huiuscemodi ueritatem venit sennacherib rex assyriorum: ⁊ ingressus iudā obsedit ciuitates mūitas: uolens eas capē. Qđ cū uidisset ezechias uēisse. s. sennacherib ⁊ totū belli ipetū uerti cōtra irl̄m: inito cum principib⁹ ꝯsilio uirisqꝫ

fōtissimis: ut obturarēt capita fōtiū q̄ erāt
extra urbē: ⁊ hoc oīuꝫ decernēte sñia cōgre-
gauit plimā mltitudinē: ⁊ obturauerūt cūc
tos fōtes ⁊ riuū q̄ fluebat ī medio t̄re dicen
tes: Ne ueniāt reges assyrioꝝ: ⁊ iueīāt aq̄ꝝ
abūdātiā. Edificauit q̄ꝫ agēs īdustrie ōnem
muꝝ: q̄ fuerat dissipat⁹: ⁊ extruxit turres d̄
sup ⁊ forisec⁹ alteꝝ murum. Instaurauitq̄ꝫ
mello in ciuitate dauid: ⁊ fecit uniuersi ge-
neri armaturā ⁊ clypeos. Cōstituitq̄ꝫ pnci-
pes bellatorū ī exercitu: ⁊ ꝯuocauit uniuer
sos ī platea porte ciuitatis ac locut⁹ ē ad cō
coꝝ dicēs: Uirilit̄ agite ⁊ ꝯfortamini: noli
te timē: nec paueat̄ regē assyrioꝝ ⁊ uniuer
sā multitudinē q̄ ē cū eo. Mlto .n. plēs no-
biscū sūt q̄ cū illo. Cū illo .n. ē brachiū car-
neū: nobiscū dñs de⁹ nr̄ q̄ auxiliatō ē nr̄: pu
gnatq̄ꝫ p nob̄. Cōfortatusq̄ꝫ ē ppl̄s huiusce
mōi uerb̄ ezechie regis iuda. Que postq̄ ge
sta sūt: misit sēnacherib rex assyrioꝝ s̄uos
suos irl̄m: ipse .n. cū uniuerso exercitu obsi
debat lachis: ad ezechiā regē iuda: ⁊ ad ōēꝫ
ppl̄m q̄ erat ī urbe dicēs: Hec dicit sēnache
rib rex assyriorū. In q̄ hñtes fiduciā sedet̄
obsessi ī irl̄m? Nū ezechias decepit uos: ut
tradat morti ī fame ⁊ siti: affirmās q̄ dñus
de⁹ uī liberet uos de manu reḡ assyriorū?
Nūq̄d ñ iste ē ezechias q̄ destruxit excelsa il
li⁹ ⁊ altaria: ⁊ p̄cepit iuō ⁊ irl̄m dicēs: corā
altari uno adorabit̄ ⁊ ī ipo cōburet̄ icēsū?
An ignoratis q̄ ego feceri ⁊ p̄res mei cūctis
t̄raꝝ ppl̄is? Nūq̄d p̄ualuerūt dij gētiū oīuꝫ
q̄ꝫ t̄rarū libare regionē suā de manu mea?
Quis ē de uniuersis dijs gētiū q̄s uastaue-
rūt p̄res mei q̄ potuerit eruere ppl̄m suum
de manu mea: ut possit ēt deus uī eruē uos
de hac manu? Nō uos ḡ decipiat ezechias:
nec uana persuasione deludat: neq̄ꝫ credat̄
ei. Si .n. nullus potuit de⁹ cūctarum genti-
um atq̄ꝫ regionū liberare ppl̄um suum de
manu mea ⁊ de manu p̄rum meorum: con-
sequēter nec deus uī poterit eruere uos de
hac manu. Sed ⁊ alia mlta locuti sunt ser-
ui eius ꝯtra dñꝫ deū: ⁊ ꝯtra ezechiam s̄uuꝫ
ei⁹. Epl̄as q̄ꝫ scripsit plenas blasphemie in
dñm deuꝫ isrl̄: ⁊ locut⁹ ē aduersū eū. Sicut
dij gentiū ceterarū non potuerunt liberare
ppl̄um suū de manu mea: sic ⁊ de⁹ ezechie
eruere nō poterit ppl̄uꝫ suuꝫ de manu ista.
Insuper ⁊ clamore magno lingua iudaica
ꝯtra ppl̄m q̄ sedebat ī mur̄ irl̄ꝫ p̄sonabat:
ut terreret eos ⁊ capēt ciuitatē. Locutusq̄ꝫ

ē ꝯtra deū isrl̄: sicut aduersū deos pplorꝫ
t̄re opa manuū hoīuꝫ. Orauerūt igr̄ ezechi
as rex ⁊ isaias fili⁹ amos pphetes aduersum
hāc blasphemiā: ac uociferati sūt usꝫ in ce-
lū. Et misit dñs āgelū suū: q̄ pcussit ōēꝫ ui-
rū robustū ⁊ bellatorē ⁊ pncipē exercit⁹ reḡ
assyriorū: reuersusq̄ꝫ est cū ignominia ī t̄rā
suā. Cūq̄ꝫ igressus eēt domū dei sui: filij q̄ e
gressi fuerāt de utō ei⁹ iterfecerūt eū gladio.
Saluauitq̄ꝫ dñs ezechiā ⁊ hītatores irl̄m d̄
manu sennacherib reḡ assyrioꝝ ⁊ de manu
oīuꝫ: ⁊ p̄stitit ei q̄etē p circuitū. Mlti etiaꝫ
deferebāt hostias ⁊ sacrificia dño ī irl̄m: et
munera ezechie regi iuda. Qui exaltat⁹ ē p⁹
hec corā cūcti gētib⁹. In dieb⁹ ill̄ egrotauit e
zechias usq̄ꝫ ad mortē: ⁊ orauit dñꝫ. Exau
diuitq̄ꝫ eū ⁊ dedit ei signū: sꝫ nō iuxta bñfi-
cia q̄ accepat retribuit: q̄ꝛ eleuatū ē cor ei⁹.
Et fc̄a ē ꝯtra eū ira ⁊ ꝯtra iudā ⁊ irl̄m. Hūi
liatusq̄ꝫ ē postea: eo q̄ exaltatū fuisset cō ei⁹
tā ipse q̄ hītatores irl̄m: ⁊ iccirco nō uēit sr̄
eos ira dñi ī dieb⁹ ezechie. Fuit āt ezechias
diues ⁊ iclyt⁹ ualō: ⁊ thesauros sibi plimos
cōgregauit argēti ⁊ auri ⁊ lapidis p̄ciosi a-
romatū ⁊ armorū uniuersi gener̄ ⁊ uasoꝝ
magni p̄cij: apothecas q̄ꝫ frumēti uini ⁊ o-
lei ⁊ p̄sepia oīuꝫ iumētoꝝ: caulasq̄ꝫ pecori-
b⁹ ⁊ urbes sex edificauit. Habebat q̄ppe gre
ges ouiū ⁊ armētoꝝ innumerabiles: eo q̄ de
disset ei dñs substātiā multā nimis. Ipse ē
ezechias q̄ obturauit supiorē fontē aq̄ꝝ gy
on: ⁊ auertit eas subt̄ ad occidētē urbis da-
uid. In oīb⁹ opib⁹ suis fecit p̄spe q̄ uoluit.
Attñ ī legatione pncipū babylonis q̄ missi
fuerāt ad eū: ut itrogarēt d̄ portento q̄ ac
ciderat sup t̄rā: dereliq̄t eū dñs: ut tentaretur
⁊ nota fierēt oīa q̄ erāt ī corde ei⁹. Reliq̄ āt
s̄monū ezechie ⁊ miarū ei⁹ scripta sūt ī uisi-
ōe isaie filij amos pphete ⁊ ī libro regū iu-
da ⁊ isrl̄. Dormiuit q̄ꝫ ezechias cū p̄rib⁹ su-
is: ⁊ sepelierūt eū supra sepulchra filiorum
dauid. Et celebrauit eius exequias uniuer-
sus iuda ⁊ omnes habitatores hierusalem
regnauitq̄ꝫ manasses filius eius pro eo.

C. XXXIII.

Duodecim annorum erat manasses:
cum regnare cepisset: ⁊ quinquagin-
taquinq̄ꝫ annis regnauit in hierusalem. Fe
cit aūt malum coram dño iuxta abomina-
tiones gentium quas subuertit domin⁹ co-
ram filijs israel: ⁊ conuersus instaurauit ex
celsa que demolitus fuerat ezechias pater

eius:construxitqꝫ aras baali: ⁊ fec̄ lucos et adorauit om̄em militiā celi ⁊ coluit eā. Edificauit qꝫ altaria ī domo dn̄i: ꝺ q̄ dixerat dn̄s: ī irl'm erit nomē meū ī etnū. Edificauit aūt ea cūcto exercitui celi in duob' atrijs dom' dn̄i: trāsireqꝫ fec̄ filios suos p ignē ī ualle benennon. Obſuabat sōnia: sectabat̄ auguria maleficis artibus īſuiebat. Habebat secū magos ⁊ īcantatores: multaqꝫ mala opat' ē corā dn̄o: ut irritaret eū. Sculptile qꝫ ⁊ cōflatile signū posuit ī domo dn̄i: ꝺ q̄ locutus ē dn̄s ad dauid ⁊ ad salomonē filium ei' dicēs: In domo hac ⁊ ī irl'z quā elegi ꝺ cūctis t̄bub' isrl' ponā nomē meū ī sempitnuz: ⁊ moueē nō faciā pedē isrl' de t̄ra quā tradidi pr̄ib' eoꝝ: ita dūtaxat si custodierit facē q̄ pcepi eis cūctaqꝫ legem ⁊ cerimonias atqꝫ iudicia q̄ mādaui p manū moysi. Igr̄ manasses seduxit iudā ⁊ h̄itatores ir'lm: ut facēnt malū sup oēs gētes: q̄s subuerterat dn̄s a facie filioꝝ isrl'. Locutusqꝫ ē dn̄s ad eū ⁊ ad ppl'z illius: ⁊ attendere noluerūt. Iccirco supinduxit eis p̄ncipes exercit' regis assyrioꝝ: ceperūtqꝫ manassen: ⁊ uinctū catenis atqꝫ cōpedib' duxerūt ī babylonē. Qui postq̄ⷬ coāgustatus ē orauit dn̄m deū suū: ⁊ egit pn̄iā ualde corā deo pr̄um suoꝝ. Depcatusqꝫ est eū ⁊ obsecrauit intente ⁊ exaudiuit oꝛonez ei': reduxitqꝫ eū irl'm ī regnū suū: ⁊ cognouit manasses: qꝛ dn̄s ipse eēt de'. Post hoc edificauit murū extra ciuitatē dauid ad occidētē gyō in cōualle ab introitu porte piscīuz p circuitū usqꝫ ad ophel: ⁊ exaltauit illū uehemēt̄. Cōstituitqꝫ p̄ncipes exercit' ī cūctis ciuitatib' iuda munitis: ⁊ abstulit deos alienos ⁊ simulacrū de domo dn̄i: aras q̄qꝫ q̄s fecerat ī mōte dom' dn̄i ⁊ in irl'm: ⁊ piecīt oīa extra urbē. Porro īstaurauit altar̄ dn̄i: ⁊ imolauit sup illud uictimas ⁊ pacifica et laudē: p̄cepitqꝫ iude ut ſuiret dn̄o deo isrl'. Attamē adhuc ppl'us imolabat in excelsis dn̄o deo suo. Reliq̄ āt gestoꝝ manasse ⁊ obsecratio ei' ad deū suū: ūba q̄ꝫ uidētiū q̄ loquebantur ad eū ī noīe dn̄i dei isrl' ꝯtinēt̄ in s̄monibus regum isrl'. Oꝛo q̄ꝫ ei' ⁊ exauditio ⁊ cūcta pc̄ca atqꝫ cōtēpt': loca ēt in quibus edificauit excelsa ⁊ fecit lucos ⁊ statuas anq̄ⷬ ageret pn̄iam: scripta sūt ī s̄moīb' oçai. Dormiuit ḡ manasses cū pr̄ibus suis: ⁊ sepelierunt eum in domo sua: regnauitqꝫ pro eo filius eius amon. Uigintiduoꝝ annoꝝ erat amon cū regnar̄ cepisset: et duob' annis regnauit ī irl'm. Fecitqꝫ malum ī conspectu dn̄i sicut fecerat manasses pr̄ ei': et cūctis idolis q̄ manasses fuerat fabricat': imolauit atqꝫ ſuiuit: et nō ē reuerit' faciem dn̄i: sicut reuerit' ē manasses pr̄ ei': et multo maiora deliq̄t. Cūqꝫ cōiurassent adūsus eū ſui sui: īterfecerūt eū ī domo sua: Porro reliq̄ ppl'i m'titudo cesis his: q̄ amon pcusserāt: ꝯstituit regē iosiam filiū eius pro eo.

Octo ānoꝝ erat iosias cū ⸿ .XXXIIII. regnare cepisset: ⁊ triginta ⁊ uno āno regnauit ī irl'z. Fecitqꝫ qꝺ erat rectū ī ꝯspectu dn̄i: ⁊ ābulauit in uijs dauid pr̄is sui: nō declinauit neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad sinistrā. Octauo aūt āno regni sui cū adhuc eēt puer cepit q̄rē deū pr̄is sui dauid: ⁊ duodecio āno postq̄ⷬ regnare cepat mūdauit iudā ⁊ irl'm ab excelsis ⁊ lucis simulacrisqꝫ ⁊ sculptilib'. Destruxerūtqꝫ corā eo aras baalim ⁊ simulacra q̄ supposita fuerant demoliti sūt. Lucos ēt ⁊ sculptilia succidit atqꝫ cōminuit: ⁊ super cumulos eoꝝ q̄ eis imolare ꝯsueuerāt fragmēta dispsit. Ossa p̄terea sacerdotū cōbussit ī altarib' idoloꝝ: mūdauitqꝫ iudā ⁊ irl'm. Sz ⁊ ī urbib' manasse ⁊ ephraim ⁊ simeon usqꝫ neptali cūcta subūtit. Cūqꝫ altaria dissipasset: ⁊ lucos ⁊ sculptilia ꝯtriuissz ī frusta: cūctaqꝫ delubra demolitus eēt de uniuersa terra isrl': reuersus ē ī irl'm. Igr̄ āno octauodecio regni sui mūdata iam t̄ra ⁊ tēplo dn̄i: misit saphā filiū eselie ⁊ maasiā p̄ncipē ciuitatis ⁊ ioha filiū ioachaç a comtarijs: ut īstaurarēt domū dn̄i dei sui. Qui uenerūt ad helchiā sacerdotē magnū acceptaqꝫ ab eo pecūia q̄ illata fuerat in domū dn̄i: ⁊ quā cōgregauerāt leuite ⁊ ianitores de manasse ⁊ ephraī ⁊ uniuersis reliq̄s isrl': ab oī q̄ꝫ iuda ⁊ bēiami ⁊ habitatoribus irl'm tradiderunt in manibus eorum q̄ preerant operarijs ī domo dn̄i: ut instaurarēt templum ⁊ infirma queqꝫ sarcirent. At illi dederunt eam artificibus ⁊ cemētarijs: ut emerent lapides ⁊ lapicidinis ⁊ ligna ad cōmissuras edificij ⁊ ad contignationem domorū quas destruxerant reges iuda. Qui fideliter cūcta faciebāt. Erāt āt prepositi opantiuz iaḋab ⁊ abdias de filijs merari çacharias ⁊ mosollā ꝺ filijs caath: q̄ urgebāt op': oēs leuite scientes organis canere. Super eos ūo q̄ ad diuersos usus onera portabant: erāt scribe ⁊ magr̄i ꝺ leuitis ianitores. Cūqꝫ efferrent pecuniam: que illata fuerat

i tēplū dñi reppit helchias sacerdos librū
legꝭ dñi q̇ dat⁹ fuerat p manū moysi: ⁊ ait
ad saphan scribā: Librū legꝭ inueni i domo
dñi. Et tradidit ei. At ille intulit uolumē ad
regē ⁊ nūciauit ei dicēs: Oia q̄ dedisti i ma-
nu suoꝝ tuoꝝ eē cōplēt. Argētū qḋ reptū
ē i domo dñi ꝯflauerūt: datūqꝫ ē pfectis ar-
tificū ⁊ diuersa opa fabricantiū: pterea tra
didit mihi helchias sacerdos hūc librum.
Quē cū rege pn̄te recitasset: audissetqꝫ ille
v̄ba legꝭ: scidit uestimenta sua: ⁊ pcepit hel
chie ⁊ aichan filio saphan ⁊ abdō filio mi
cha saphan qꝫ scribe ⁊ asaie suo regꝭ dicēs:
Ite ⁊ orate dñm p me ⁊ p reliq̄s isrl̄ ⁊ iu-
da sup uniuersis smōib⁹ libri isti⁹ q̇ reptus
ē. Magn⁹. n. furor dñi stillauit sup nos: eo
q̇ nō custodierit p̄res nr̄i v̄ba dñi: ut facēnt
oia q̄ scripta sūt i isto uolumīe. Abijt ḡ hel
chias ⁊ hi q̇ sil' a rege missi fuerant ad oldā
ppheten uxorē sellū filij thecuath filij aras
custodis uestiū: q̄ hitabat i irl̄m i s'a: ⁊ locu
ti sunt ei uerba q̄ supra narrauim⁹. At illa
rn̄dit eis: Hec dic̄ dn̄s deus isrl̄: Dicite uiro
q̇ misit uos ad me: Hec dic̄ dn̄s: Ecce ego i-
ducā mala sꝫ locū istū ⁊ sꝫ hitatores ei⁹: cūc
taqꝫ maledicta q̄ scripta sꝫ i libro hoc queꝫ
legerūt corā rege iuda: qꝛ dereliq̄rūt me et
sacrificauerāt dijs aliēis ut me ad iracūdiā
puocarent i cūcti opibus manuū suaꝝ. Ic-
circo stillabit furor me⁹ sup locū istū: ⁊ nō
extinguetur. Ad regē āt iuda q̇ misit uos p
dño deprecādo sic loq̄mini. Hec dicit dñus
de⁹ isrl̄: Qm̄ audisti v̄ba uoluminis atqꝫ e-
mollitū ē cor tuū ⁊ hūiliat⁹ es i ꝯspectu dñi
sup his q̄ dicta sūt ꝯtra locū hūc ⁊ hitato-
res irl̄m: reueritusqꝫ faciē meā scidisti uesti
mēta tua ⁊ fleuisti coraꝫ me: ego qꝫ exaudi-
ui te dicit dn̄s. Iā. n. colligā te ad p̄res tuos
⁊ iferer̄i i sepulchrū tuū i pace: nec uidebūt
oculi tui ōe malū qḋ ego iductur⁹ sum sup
locū istū ⁊ super habitatores eius. Rettule
rūt itaqꝫ regi cuncta q̄ dixerat. At ille cōuo
catis uniuersis maioribus natu iuda ⁊ irl̄ꝫ
ascendit in domum dñi: unaqꝫ ōes uiri iu-
da ⁊ hitatores irl̄m sacerdotes ⁊ leuite ⁊
cunctus populus a minimo usqꝫ ad maxi-
mum. Quibus audientibus in domo dñi
legit rex oia uerba uoluminis: ⁊ stans i tri-
būali suo percussit fedus corā dño: ut am
bularet post eum ⁊ custodiret precepta ⁊ te
stimōia ⁊ iustificatiōes ei⁹ i toto corde suo
⁊ in tota anima sua: faceretqꝫ q̄ scripta sūt
in uolumine illo qḋ legerat. Adiurauit qꝫ
sup hoc ōnes q̇ repti fuerant i irl̄m ⁊ bēia-
mi: ⁊ fecerūt hitatores irl̄m iuxta pactum
dñi dei p̄ꝛuꝫ suoꝝ. Abstulit ḡ iosias cūctas
abominationes de uniūsis regiōib⁹ filiorū
isrl̄: ⁊ fecit ōes q̇ residui erāt i isrl̄ suire dño
deo suo. Cūctis dieb⁹ uite ei⁹ nō recesserūt
a dño deo p̄ꝛum suoꝝ.

.XXXV.

Fecit āt iosias in irl̄ꝫ phase dño: qḋ i-
molatū ē q̄rtadecia die mēsis pmi. Et
ꝯstituit sacerdotes i officijs suis: hortatus-
qꝫ ē eos ut mīstrarēt i domo dñi. Leuit̄ qꝫ
ad q̄ꝝ eruditionē ōis isrl̄ scificabat dño: lo
cut⁹ ē: Ponite arcā i scuario tēpli: qḋ edifi-
cauit salomon fili⁹ dauid rex isrl̄. Neq̄q̄ eꝫ
eā ultra portabit̄i. Nūc ḡ mīstrate dño deo
ur̄o ⁊ pplo ei⁹ isrl̄: ⁊ pparate uos p domos
⁊ cognationes ur̄as i diuisiōib⁹ singloꝝ sic
pcepit dauid rex isrl̄: ⁊ descripsit salomō fi
li⁹ ei⁹: ⁊ mīstrate i scuario p fāilias turmas
qꝫ leuiticas: ⁊ scificati imolate phase. Fr̄es
ēt ur̄os ut possint iuxta v̄ba q̄ locut⁹ ē dn̄s
i manu moysi facere pparate. Dedit pterea
iosias ōi pplo q̇ ibi fuerat iuēt⁹ i solēnitate
phase agnos ⁊ hedos de gregib⁹ ⁊ reliq̄ pe
coris trigita milia boū qꝫ tria milia. Hec ō
regis uniuersa substātia. Duces qꝫ ei⁹ spōte
qḋ uouerāt obtulerūt tā pplo q̄ sacerdoti-
bus ⁊ leuitis. Porro helchias ⁊ çacharias
⁊ iehihel pncipes dom⁹ dñi dederūt sacer-
dotibus ad faciēdū phase pecora cōmixtꝫ
duo milia sexcēta ⁊ boues trecētos. Chone
nias aūt ⁊ semeias ēt ⁊ nathanahel fr̄es ei⁹
necnon asabias ⁊ iahihel ⁊ ioçabad princi
pes leuitarum: dederūt ceťis leuitis ad cele
brandū phase quinqꝫ milia pecorū ⁊ boues
q̇ngentos. Preparatūqꝫ ē mīsteriū ⁊ steterūt
sacerdotes i officio suo: leuite qꝫ in turmis
iuxta regꝭ iperiū: imolatū ē phase. Asperse-
qꝫ sacerdotes man⁹ suas sanguine: ⁊ leuite
detraxerūt pelles holocaustoꝝ: ⁊ separaue
rūt ea: ut darent p domos ⁊ fāilias singulo
rū ⁊ offerrēt dño sicut scriptū ē i libro moy
si. De bob⁹ qꝫ fecerūt silr̄. Et assauerūt pha
se super ignē: iuxta qḋ i lege scriptū ē. Paci-
ficas v̄o hostias coxerūt i lebetis ⁊ cacabis
⁊ ollis: ⁊ festinato distribuerūt uniuerse ple
bi: sibi āt ⁊ sacerdotibus postea parauerūt.
Nam in oblatione holocaustorum ⁊ adi
pum usqꝫ ad noctem sacerdotes fuerunt
occupati: vnde ⁊ leuite sibi et sacerdotibus

filijs aaron parauerūt nouissimis. Porro cātores filij asaph stabāt ī ordie suo: iuxta ꝑceptū dauid ⁊ asaph ⁊ eman ⁊ ydithun ꝓphetaꝝ reḡ dauid. Janitores vō ꝑ portas singl̄as obseruabāt: ita ut nec pūcto q̇dē discedēnt a misterio. Quāobrē ⁊ fr̄es eoꝝ leuite parauerūt eis cibos. Oīs igr̄ cultꝰ dn̄i rite cōpleta ē ī die illa: ut facēnt phase: ⁊ offerrēt holocausta sup altare dn̄i iuxta ꝑceptū reḡ iosie. Feceruntqꝫ filij isrl̄ qui repti fuerāt ibi phase ī tp̄e illo ⁊ solēnitatē azimoꝝ septē dieb⁹. Non fuit phase sil̄e huic ī isrl̄ a dieb⁹ samuel ꝓphete. sꝫ nec q̄sq̄ de cūctꝭ regib⁹ isrl̄ fec̄ phase sicut iosias sacerdotib⁹ ⁊ leuitꝭ ⁊ oī iude ⁊ isrl̄ q̄ rept⁹ fuerat ⁊ hītātib⁹ in irl̄m. Octauodecio āno r̄gni iosie hoc phase celebratū ē. Postq̄ īstaurauerat iosias tēplū: ascēdit nechao rex egypti ad pugnādū ī carchamis iuxta euphratē: ⁊ ꝓcessit ī occursū ei⁹ iosias. At ille missis ad eū nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda? Non aduersū te hodie uenio: sꝫ ꝯtra aliā pugno domū: ad quā me de⁹ festinato ire ꝑcepit. Desine adv̄sū deū facē q̄ mecū ē: ne īterficiat te. Noluit iosias reuerti sꝫ ꝑparauit ꝯtra eū bellū: nec acq̇euit s̄moīb⁹ nechao ex ore dei: ueꝝ ꝓrexit ut dimicaret ī cāpo mageddo. Ibiqꝫ uulnerat⁹ a sagittarijs dixit puerꝭ suis: Educite me de ꝓlio: q2 oppido ul̄neratꝰ sū. Qui trāstulerūt eū d̄ curru ī alterū currū q̄ seq̄batꝰ eum more regio: ⁊ asportauerūt eū ī irl̄m. Mortuusqꝫ ē ⁊ sepultus in mausoleo p̄rum suoꝝ: ⁊ uniuersus iuda et irl̄m luxerūt eū: hieremias maxie cui⁹ oēs cātores atqꝫ cātatrices usqꝫ ī p̄ntē diē lamētatiōes sup iosiā replicāt: ⁊ q̄si lex obtinuit ī isrl̄. Ecce scriptū fert in lamētatiōib⁹. Reliq̄ āt s̄monū iosie ⁊ misericordiarum eius q̄ lege precepta sunt domini: opera q̊qꝫ illius prima ⁊ nouissima scripta sunt in libro regum iuda ⁊ israel.

.XXXVI.

Tulit ḡ ppl̄s t̄re ioachaz filiū iosie ⁊ cōstituit regē ꝓ p̄re suo ī irl̄m. Uigintitrū annoꝝ erat ioachaz cū regnare cepisset: ⁊ trib⁹ mēsib⁹ regnauit ī irl̄m. Amouit āt eum rex egypti cū uenisset ī irl̄m ⁊ cōdēnauit terrā cētū talētis argēti ⁊ talēto auri. Cōstituitqꝫ ꝓ eo regē eliachim fratrē ei⁹ sup iudā ⁊ irl̄m: ⁊ uertit nom̄ ei⁹ ioachim. Ip̄z vō ioachaz tulit secū: ⁊ adduxit ī egyptū. Uiginti q̄nqꝫ annoꝝ erat ioachim cū regnare cepisset: ⁊ undeci ānis regnauit ī irl̄m. Fecqꝫ malū corā dn̄o deo suo. Cōtra hūc ascēdit nabuchodonosor rex chaldeoꝝ: ⁊ uinctū catenis duxit ī babylonē: ad quā ⁊ uasa dn̄i trāstulit ⁊ posuit ea ī tēplo suo. Reliq̄ āt v̄boꝝ ioachim ⁊ abominationū ei⁹ q̄s opat⁹ ē: ⁊ q̄ īuēta sūt ī eo ꝯtinent ī libro regū iuda ⁊ isrl̄. Regnauit āt ioachin fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioachim cū regnare cepisset: ⁊ trib⁹ mēsibus ac decē diebus regnauit ī irl̄m: fecitqꝫ malū ī cōspectu dn̄i. Cūqꝫ anni circul⁹ uolueretꝰ: misit nabuchodonosor rex nūcios q̄ ⁊ adduxerūt eū ī babylonē: asportatꝭ sil̄ ꝑciosissimis uasis dom⁹ dn̄i. Regē vō cōstituit sedechiā p̄ruū ei⁹ sup iudā et irl̄m. Uiginti ⁊ uni⁹ āni erat sedechias cū regnare cepisset: ⁊ undeci ānis regnauit in irl̄m. Fecqꝫ malū ī ocul̄ dn̄i dei sui nec erubuit faciē hieremie ꝓphete loquētꝭ ad se ex ore dn̄i. A rege qꝫ nabuchodonosor r̄cessit qui adiurauerat eū per deū ⁊ īdurauit ceruicē suā ⁊ cor: ut n̄ rev̄terēt ad dn̄m deū isrl̄. Sꝫ ⁊ uniuersi ꝑncipes sacerdotū ⁊ ppl̄us ꝑuaricati sūt iniqꝫ iuxta uniuersas abomiationes gētiū ⁊ polluerūt domū dn̄i quā sc̄ificauerat sibi ī irl̄m. Mittebat āt dn̄s deus p̄rum suoꝝ ad illos ꝑ manū nūciorū suoꝝ de nocte cōsurgēs ⁊ q̊tidie cōmonens: eo q̄ parcēt ppl̄o ⁊ hītaclo suo. At illi subsannabāt nūcios dei ⁊ paruipendebāt s̄moēs ei⁹: illudebātqꝫ ꝓphetꝭ: donec ascēdēt furō dn̄i ī ppl̄m eius ⁊ eēt nulla curatio. Adduxit. n. sup eos regē chaldeoꝝ: ⁊ interfecit iuuenes eoꝝ gladio ī domo sc̄uarij. Nō ē miṡt⁹ adolescētis ⁊ uirginis ⁊ senis nec decrepiti q̇dē sꝫ oēs tradidit ī māib⁹ ei⁹ uniuersaqꝫ uasa domus dn̄i tam maiora q̄ miora ⁊ thesauros tēpli ⁊ reḡ ⁊ ꝑncipū trāstulit in babylonem. Incenderūt hostes domū dei: destruxerūtqꝫ murum irl̄m. Uniuersas turres cōbusserunt: ⁊ quicquid preciosum fuerat demoliti sunt. Siq̇s euaserat gladium duct⁹ ī babylonē s̄uiuit regi ⁊ filijs eius: donec imparet rex ꝑsarū: ⁊ cōpleretꝰ s̄mo dn̄i ex ore hieremie: ⁊ celebraret t̄ra sabbata sua. Cūctis enim diebus desolationis egit sabbatū usqꝫdum cōplerentꝰ septuagita anni. Anno āt p̄io cyri regis persarum ad explendū s̄monē dn̄i quē locutus fuerat per os hieremie suscitauit dn̄us sp̄m cyri reḡ persarū qui iussit ꝑdicari ī uniuerso regno suo etiā per scripturā dicens: Hec dicit cyrus rex ꝑsarum: Oīa regna terre dedit mihi domin⁹

deꝰ celi ⁊ ipse precepit mihi ut edificarez ei domū i irl̄m q̄ ē i iudea. Quis ex uob̄ est in ōi ppl̄o eius: Sit dn̄s deus suus cum eo et ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Paralipomenon secūdus. Incipit oīo manasses regl iuda: cum captus teneretur in babylone.

DOmine deꝰ ōipotēs pr̄um nr̄oꝝ abraam isaac ⁊ iacob ⁊ semini eoꝝ iusto: q̄ fecisti celū ⁊ trā cū ōi ornatu eoꝝ: q̄ signasti mare v̄bo precepti tui: q̄ cōclusisti abyssū ⁊ signasti t̄ribili ⁊ laudabili nōi tuo quē ōes pauent ⁊ tremūt a uultu uirtutꝭ tue: ⁊ i sustētabilis ira sup pccores cōminationis tue: imensa v̄o ⁊ iuestigabilis mia pmissionis tue: qm̄ tu es dn̄s altissimꝰ sup ōem trā lōganimis: ⁊ multū misericors ⁊ penitēs sr̄ maliciam hoium. Tu āt dn̄e fm bonitatez tuā pmisisti pn̄iaz remissiōis pccoꝝ: ⁊ tu ōus iustoꝝ nō posuisti pn̄iam iustꝭ: abraam isaac ⁊ iacob: his q̄ tibi nō peccauerūt: qm̄ peccaui sup numeꝝ arene marꝭ multiplicate sūt iniq̄tates mee: incuruatꝰ sum mlto uiclo ferri: ⁊ nō est ispiratio mihi: q² excitaui iracūdiā tuā ⁊ malū corā te feci statuēs abominationes ⁊ multiplicās offēsiones. Et nūc flecto genua cōdis mei precās ad te bonitatem dn̄e. Peccaui dn̄e peccaui: ⁊ iniq̄tatē meā agnosco. Peto rogās te dn̄e remitte mihi remitte mihi: ne silꝰ pdas me cum iniq̄tatibꝰ meis: neq̄ȝ i etnū reſues mala mihi: q² idignū saluabis me fm magnā miaz tuā: ⁊ laudabo te sēp ōibus diebꝰ uite mee: qm̄ te laudat ōis uirtꝰ celoꝝ: ⁊ tibi ē glia i secula seculorū amen.

Explicit oīo manasses regis iuda. Incipit pfatio btī Hieronymi p̄sbyti i librū Esoꝛe.

UTrū difficiliꝰ sit facē quod poscitꝭ an negare necdum statui. Naz uob̄ aliq̄d iperātibꝰ ānuere sn̄ie ē: ⁊ magnitudo oneris ipositi ita ceruices pmit: ut ante sub fasce ruendum sit q̄ȝ leuādū. Accedunt ad hoc inuidorum studia: q̄ omne qd̄ describimus reprehēdendū putant. Et interdum ꝯtra se ꝯscia repugnante publice lacerāt q̄ occulte legūt: in tātū ut clamare cōpellar ⁊ dicē: Dn̄e libā aīam meā a labiis iniq̄s ⁊ a lingua dolosa. Tertiꝰ ānꝰ ē qd̄ sēp scribitis atq̄ȝ rescribitis ut esdre librū ⁊ hester uob̄ de hebreo trāsferā: q̄si non hēatis greca ⁊ latina uolumia aut q̄cq̄d illud ē qd̄ a nob̄ uertit̄ nō stati ab ōibus ꝯspuēdū sit. Frustra āt ut ait q̄dā niti neq̄ȝ aliud fatigando nisi odiuz q̄rere extreme demētie ē. Itaq̄ȝ obsecro uos mi dommon ⁊ rogatiane carissimi: ut puata lectione ꝯtēti libros nō efferatis i publicū: nec fastidiosis cibos igeratis: uitetisq̄ȝ eorū superciliū: q̄ iudicare tm̄ de aliis ⁊ ipsi facere nihil nouerūt. Siq̄ āt frūm sūt q̄bus nr̄a nō displicēt: his tribuatis exēplar amonētes ut hebrea noīa q̄ȝ grādis i hoc uolumie copia ē: disticte ⁊ p ītualla trāscribāt. Nihil.n. proderit emēdasse librū nisi emendatio librarioꝝ diligētia ꝯsuet. Nec quēq̄ȝ moueat q̄ȝ unꝰ a nob̄ liber editꝰ ē: nec apocryphorū t̄tii ⁊ q̄rti libri sōniis delectetur q² ⁊ apd̄ hebreos esdre neemieq̄ȝ sermōes i unū uolumē coartāt: ⁊ q̄ nō hn̄t apud illos nec de uigītiq̄ttuō senibꝰ sīt pcul abiiciēda. Siq̄s āt septuagita uob̄ opposuerit itptes: q̄ȝ exēplaria uarietas ipa lacerata ⁊ euersa demōstrat: nec pōt utiq̄ȝ ueꝝ asseri qd̄ diuersū ē: mittite eū ad euangelia: i q̄bꝰ multa ponūt̄ q̄si de ueteri testamēto q̄ apud septuagita itptes nō hn̄t: uelut illud qm̄ nazareus uocabit̄: ⁊ ex egypto uocaui filiū meū: ⁊ uidebunt i quē cōpunxerūt multaq̄ȝ alia q̄ latiori opi reſuamus: ⁊ q̄rite ab eo ubi scripta sūt. Cūq̄ȝ pferre non potuerit uos legite de his exēplaribꝰ q̄ nup a nob̄ edita maledicorū q̄tidie linguis ꝯfodiūt: Sȝ ut ad cōpendiū ueniā: certe qd̄ illaturꝰ sū equissimuz ē. Edidi aliq̄d qd̄ nō hēt i greco: aut alit̄ hēt q̄ȝ a me uersū ē. Quid itptez laniāt: Interrogēt hebreos: ⁊ ipis auctoribꝰ trāslatiōi mee uel arrogent uel derogēt fidem. Porro aliud est si clausis qd̄ dr̄ oculis mihi uolunt maledicere: ⁊ non imitantur grecorum studiuz ⁊ beniuolentiam: qui post septuagita translatores iam christi euangelio coruscāte iudeos ⁊ hebionitas legis ueteris interptes aquilam uidelicet ⁊ symmachū ⁊ theodotionez ⁊ curiose legunt: ⁊ per originis laboꝛē in exaplois ecclesiis dedicarunt. Quāto magis latini grati esse deberent: q̄ȝ exultantem cernerent greciam a se aliquid mutuari: Primū.n. magnorū sumptuū ē ⁊ īfinite difficultatis exemplaria posse hēe oīa.

deinō ēt q̄ hūerit ⁊ hebrei ſmōis ignari ſīt:
magis errabūt: ignorātes q̄s e multis uerius
dixerit. Q̄ḋ ēt ſapiētiſſimo cuidā nup apd
grecos accidit: ut intdum ſcripture ſēſū re-
linquēs: uniuſcuiuſlibet iṫpret̄ ſeq̄ret erro
rē. Nos āt q̄ hebree ligue ſaltē paruā hēm⁹
ſciam: ⁊ latinus nobis utcūq; ſmo ñ deest:
⁊ de aliis magis poſſum⁹ iudicare: ⁊ ea q̄ ip
ſi intellim⁹ in nr̄a lingua promē. Itaq; licet
hydra ſibilet: uictorq; ſynon icendia iactet:
nūq̄ meū iuuante chriſto ſilebit eloquiū:
etiā preciſa ligua balbutiet. Legāt q̄ uolūt:
q̄ nolunt abiiciāt. Euentilēt apices: lr̄as ca
lumnientur. Magis nr̄a caritate prouoca-
bor ad ſtudium: q̄ illorum detractiōe ⁊ odio
deterrebor.

Explicit prefatio. Incipit li-
ber eſdre primus. Caplm. I.

IN anno primo
cyri regis perſarum ut cō
pleret̄ v̄bum dn̄i ex ore
hieremie: ſuſcitauit dn̄s
ſp̄s cyri reḡ perſar: ⁊ trā
ſduxit uocē i ōni regno
ſuo ēt p ſcripturā dicēs:
Hec dic̄ cyrus rex perſar: Oīa regna t̄re ōdit
mihi dn̄s de⁹ celi: ⁊ ipſe p̄cepit mihi ut edi-
ficarē ei domū i irl̄m q̄ ē i iudea. Quis ē in
uob̄ de uniuerſo pp̄lo ei⁹? Sit dn̄s illi⁹ cū
eo. Aſcēdat i irl̄m q̄ ē i iudea: ⁊ edificet do-
mū dei iſrl̄. ipſe ē de⁹ q̄ ē i irl̄m. Et ōes reliq̄
i cūctis locis ubicūq; hitant adiuuēt eū uiri
de loco ſuo argēto ⁊ auro ⁊ ſubſtantia ⁊ pe
corib⁹: excepto q̄ḋ uolūtarie offert̄ templo
dei q̄ḋ ē i irl̄m. Et ſurrexerūt p̄ncipes prm̄
de iuda ⁊ bēiamī ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite: ⁊ ō-
nis cuius ſuſcitauit de⁹ ſp̄m: ut aſcēdēt ad
edificādū tēplū dn̄i q̄ḋ erat i irl̄m. Uniu̾ſi q̄
erāt i circuitu adiuuerūt man⁹ eorum i uaſis
argēteis ⁊ aureis i ſubſtātia ⁊ iumt̄is i ſupel
lectili exceptis his q̄ ſpōte obtulerāt. Rex q̄q;
cyr⁹ protulit uaſa tēpli dn̄i q̄ tulerat nabu-
chodonoſor de irl̄m: ⁊ poſuerat ea in tēplo
dei ſui. Protulit aūt ea cyrus rex perſarū per
manū mithridatis filii gaçabar: ⁊ anūerauit
ea ſaſabaſar principi iude: ⁊ hic ē nūer⁹ eo-
rum. Phiale auree trigita: phialle argētee
mille: cultri uigitinouē cyphi aurei triginta
cyphi argentei ſecūdi q̄dringenti decē uaſa
alia mille. Oīa uaſa aurea ⁊ argētea q̄nq;
milia q̄dringenta. Uniuerſa tulit ſaſabaſar
cū his q̄ aſcēdebant de trāſmigratōe baby
lonis in irl̄m. .II.

SI ſūt āt p̄uicie filii q̄ aſcēderūt de cap
tiuitate quā trāſtulerat nabuchodo-
noſor rex babylōis i babylonē: ⁊ reuerſi ſt̄
in irl̄m ⁊ iudeā unuſq̄ſq; i ciuitatē ſuā: qui
uenerūt cū çorobabel ⁊ ieſua neemia ſaraia
rahelaia mardochai belſan meſphar begu
ai reum baana. Numer⁹ uirorum pp̄li iſrl̄. Fi
lii phares: duo milia cētū ſeptuagitaduo.
Filii arethi ſeptigenti ſeptuagitaq̄nq;. Filii
gerſephatia: trecēti ſeptuagitaq̄nq;. Filii ſa
phacia: trecēti ſeptuagintaduo. Filii area:
ſeptigēti ſeptuagintaq̄nq;. Filii phet moab
filiorum ioſue octingēti: ioab duo milia octin
gēti duodeci. Filii helam: mille ducenti q̄nq̄
gitaq̄ttuor. Filii çethua: nōgēti q̄dragitaqui
q;. Filii çachai: ſeptigenti ſexagita. Filii bāi:
ſexcēti q̄dragita duo. Filii bebai: ſexcenti ui
gititres. Filii açgad: mille ducēti uigiti duo.
Filii adōicā: ſexcēti ſexagitaſex: Filii beguai
duo milia q̄nq̄gitaſex. Filii adin q̄drigētiq̄n
q̄gintaq̄ttuor. Filii ather: q̄ erāt ex eçechia:
nonagitaocto. Filii beſai: trecēti uigititres.
Filii iora: cētū duodeci. Filii aſem ducēti ui
gititres. Filii gebbar: nōgētiq̄nq;. Filii beth
leem: cētū uigiti tres. Uiri netupha: q̄nq̄gi-
taſex. Uiri anathot: cētū uigitiocto. Filii aç
maueth q̄dragitaduo: Filii cariathiariz: ce
phira ⁊ beroth ſeptigētiq̄dragitatres. Filii
rama ⁊ gabaa: ſexcēti uigitiun⁹. Uiri mach
mas: cētum uigiti duo. Uiri bethel ⁊ hai:
ducēti uigiti tres. Filii nebo: q̄nq̄gitaduo.
Filii megbis: cētū q̄nq̄gita ſex. Filii helam
alterius: mille ducētiq̄nq̄gitaq̄ttuor. Filii a
rim: trecēti uiginti. Filii lodadin ⁊ ono: ſep-
tingenti uigintiquinq;. Filii hiericho: trecē-
ti quadragintaquinq;. Filii ſenaa: tria mi-
lia ſexcenti triginta. Sacerdotes. Filii iada
ia i domo ieſue: nongēti ſeptuagita tres. Fi-
lii emmer: mille quinq̄gintaduo. Filii pheſ-
ſur: mille ducenti quadragintaſeptem. Fi-
lii arim: mille decem ⁊ ſeptem. Leuite. Filii
ieſue ⁊ ſedmihel filiorum odeuie: ſeptuagi-
quattuor. Cantores. Filii aſaph: centum ui
gitiocto. Filii ianitorum. Filii ſellum filii a-
ther filii telmon filii acub filii attita filii

sobai: uniuersi cetū trigītanouē. Nathinei:
filij sia filij asupha filij reba oth filij ceros
filij siaa filij phadon filij lebana filij açaba
filij accub filij agab filij selmai filij anā filij
gaddel filij gaer filij raahia filij rasin filij
nechoda filij gaçem filij asech filij phasea fi
lij besee filij asemaa filij munim filij nephu
siz filij bechue filij acupha filij azur filij bes
luth filij maida filij arsa filij bercos filij si-
sara filij thema filij nasia filij atupha filij ꝯ
uorum salomōis filij sothei filij sophereth
filij pharuda filij iala filij dercon filij ged-
del filij saphata filij athil filij phocereth q̄
erant de asebaiz filij amim. Oēs nathinnei
⁊ filij seruoꝝ salomonis trecēti nonaginta
duo. Et hi q̄ ascenderūt ď thelmala thelarsa
cherub ⁊ don ⁊ mer ⁊ non potuerūt indica
re domū pꝛīum suorū ⁊ semen suū: utruꝫ ex
isrl' eēnt. Filij dalaia filij thobia filij necho-
da sexcenti qnq̄gitaduo. Et ď filijs sacerdo
tum filij iobia filij accos filij berçellai q̄ ac-
cepit de filiabꝰ berçellai galaaditis uxorem
⁊ uocatꝰ ē noie eorū. Hi quesierūt scripturā
genealogie sue ⁊ nō inuenerūt: ⁊ eiecti sūt ď
sacerdotio. Et dixit athersatha eis: ut non
comedēnt de scō scoꝝ dōec surgēt sacerdos
doctꝰ atqꝫ pfectꝰ. Ois multitudo q̄si unus
q̄dragita duo milia trecēti sexagita exceptis
suis eorū ⁊ ancillis q̄ erāt septē milia trecē
ti trigitaseptē: ⁊ ī ipsis cātores atqꝫ cātatri-
ces ducēti. Equi eorū sexcēti trigitasex: mu
li eorū ducēti q̄dragitaqnqꝫ: cameli eorum
quadꝛigenti trigitaqnqꝫ asini eoꝝ sex milia
septingēti uigiti. Et de pncipibꝰ pꝛīum cū in
gredēnt tēplū dnī qď ē in irlm: spōte obtule
rūt in domū dei ad extruēdā eā ī loco suo.
Scōm uires suas ďderūt impēsas opis au
ri solidos q̄draginta milia ⁊ mille: argenti
minas qnqꝫ milia: ⁊ uestes sacerdotales cē-
tum. Habitauerūt ergo sacerdotes ⁊ leuite
⁊ de pplo ⁊ cantores ⁊ ianitores ⁊ nathin
nei ī urbibꝰ suis: uniuersusqꝫ israel ī ciuita-
tibus suis.

.III.

IAmqꝫ uenerat mēsis septimꝰ: ⁊ erāt
filij isrl' ī ciuitatibꝰ suis. Congregatꝰ ē
ḡ ppls q̄si uir unꝰ ī irlm: ⁊ surrexit iosue fili
us iosedech ⁊ fr̄es eiꝰ sacerdotes ⁊ çoroba-
bel filiꝰ salathiel ⁊ fr̄es eiꝰ: ⁊ edificauerūt al
tare dei isrl': ut offerrēt in eo holocaustoma
ta: sicͣ scriptū ē ī lege moysi uiri dei. Colloca
uerūt aūt altare dei super bases suas deterrē-
tibus eos p circuitū pplis trarū: ⁊ obtulerūt
sꝫ illud holocaustū dn̄o mane ⁊ uespe. Fece
rūtqꝫ solēnitatē tabnacloꝝ sicut scriptū ē:
et holocaustum diebꝰ singul' p ordinē sm
preceptū opꝰ dei ī die suo ⁊ pꝰ hec holocau
stū iuge tā ī kalendis q̄ ī uniuersis solēnita
tibꝰ dn̄i q̄ erāt ꝯsecrate: ⁊ ī oībꝰ ī qbꝰ ultro
offerebat munꝰ dn̄o. A pmo die mēsis sep-
timi ceperūt offerre holocaustū dn̄o. Por-
ro tēplū dei nōdū fundatū erat. Dederūt āt
pecunias latomis ⁊ cemētarijs: cibū qꝫ et
potū ⁊ oleū sydonijs tyrijsqꝫ: ut deferrēt li-
gna cedria ď libano ad mare ioppen: iuxta
qď pcepat cyrus rex psaꝝ eis. Anno aūt se
cūdo aduētꝰ eoꝝ ad tēplū dei ī irlm mēse se
ceperūt çorobabel filiꝰ salathiel ⁊ iosue filiꝰ
iosedech ⁊ reliq̄ de frībꝰ eoꝝ sacerdotes ⁊ le
uite ⁊ ōes q̄ uenerāt de captiuitate ī irlm: ⁊
cōstituerūt leuitas a uigiti ānis ⁊ supra: ut
urgerent opꝰ dn̄i. Stetitqꝫ iosue ⁊ filij eius
⁊ fr̄es eiꝰ cedmihel ⁊ filij eius ⁊ filij iuda q̄si
uir unꝰ: ut īstarēt sup eos qui faciebāt opus
ī tēplo dei: filij enadab ⁊ filij eoꝝ ⁊ fr̄es eoꝝ
leuite. Fundato igī a cemētarijs tēplo dn̄i:
steterūt sacerdotes ī ornatu suo cū tubꝰ ⁊ le
uite filij asaph in cymbal': ut laudarent deū
p manꝰ dauid reg' isrl'. Et cōcinebāt ī hym-
nis ⁊ cōfessione dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ ī eternum
mia eiꝰ sup isrl'. Ois qꝫ pplus uociferabat
clamore magno ī laudando dn̄m: eo q̄ fun
datū eēt tēplū dn̄i. Plimi ēt de sacerdotibꝰ
⁊ leuitꝭ ⁊ pncipes pꝛīum ⁊ sēiores q̄ uiderāt
tēplū pus cū fūdatū eēt ⁊ hoc tēplū ī oclis
eoꝝ flebāt uoce magna: ⁊ mlti uociferātes
ī letitia eleuabāt uocē: nec potat q̄sq̄ agno-
scere uocē clamorꝭ letātiū ⁊ uocē fletꝰ ppli:
Cōmixti .n. ppls uociferabat clamore ma
gno ⁊ uox audiebat procul.

.IIII.

AUdierūt aūt hostes iude ⁊ bēiamī: q̄
filij captiuitatꝭ edificarēt tēplum dn̄o
deo isrl': ⁊ accedētes ad çorobabel ⁊ ad pri-
cipes pꝛīum: dixerūt eis: Edificemꝰ uobiscū
q: ita ut uos q̄rimꝰ deū urm̄. Ecce nos imo
lauimus uictimas a diebꝰ assoraddan reg'
assur: q̄ adduxit nos huc. Et dixit eis çoro-
babel ⁊ iosue ⁊ reliqui principes pꝛīuꝫ isrl':
Nō ē nobis ⁊ uobꝭ ut edificemꝰ domuꝫ deo
nr̄o: sed nosipi soli edificabimꝰ deo nr̄o: sicͣ
pcepit nobꝭ cyrꝰ rex persaꝝ. Factum ē igī ut
pplus t̄re īpediret manꝰ ppli iude: ⁊ turba
ret eos in edificando. Conduxerunt quoqꝫ

aduerſus eos ꝯſiliatores:ut deſtruēnt ꝯſili
um eoꝝ oīb⁹ dieb⁹ cyri regis pſaꝝ ⁊ uſꝫ ad
regnū darij regis pſaꝝ. In regno āt aſſueri
ipſe ē artaxerxes:ī principio regni ei⁹ ſcrip-
ſerunt accuſationē aduerſus hītatores iuꝺ
⁊ irl'm. Et ī dieb⁹ artaxerxis ſcripſit beſellā
mithridates ⁊ thabeel ⁊ ꝛliq̄ q̄ erāt ī ꝯſilio
eoꝝ artaxerxem regē pſaꝝ. Epl'a āt accuſa
tiōis ſcripta erat ſyriace:⁊ legebat ſmōe ſy
ro. Reuꝫ beeltheeꝫ ⁊ ſamſai ſcriba ſcripſe-
rūt epl'am unā ꝺ irl'm artaxerxi ꝛgi huiuſce
mōi. Reuꝫ beeltheeꝫ ⁊ ſamſai ſcriba ⁊ reli-
q̄ ꝯſiliatores eoꝝ dynei ⁊ apharſathei the
phalei arphaſei herchuei babylonij ſuſan-
nachei dyei ⁊ elamite ⁊ ceti de gētib⁹ quas
trāſtulit aſēnaphar magn⁹ ⁊ gl'ioſus:⁊ hīta
re eas fecit ī ciuitatib⁹ ſamarie ⁊ ī reliq̄s re-
giōib⁹ trās flum̄ ī pace. Hoc ē exēplar epl'e:
quā miſerūt ad eū. Artaxerxi regi ſui tui vi
ri q̄ ſūt trās fluuiū ſalutē dicūt. Notū ſit re
gi:q: iudei q̄ aſcēderūt a te ad nos uenerūt
ī irl'm ciuitatē rebellē ⁊ peſſimā:quam edi-
ficant extruentes muros ei⁹ ⁊ parietes com
ponentes. Nūc igī notū ſit regi:q: ſi ciuitas
illa edificata fuerit ⁊ muri eius īſtaurati tri
butū ⁊ uectigal ⁊ ānuos reddit⁹ nō dabūt:
⁊ uſq̄ꝫ ad reges hec noxa perueniet. Nos ḡ
memores ſal' qꝺ ī palatio comedim⁹:⁊ q:
leſiōes ꝛgis uidē nephas ducim⁹:iccirco mi
ſimus ⁊ nūciauim⁹ regi:ut recēſeas ī libris
hiſtoriaꝝ pꝛum tuoꝝ:⁊ iuenies ſcriptū in
comentarijs ⁊ ſcies qm̄ urbs illa vrbs ꝛbel
lis ē ⁊ nocēs regib⁹ ⁊ ꝓuīcijs ⁊ bella cōcitāt
ī ea ex dieb⁹ ātiq̄s:quāobrē ⁊ ciuitas illa ꝺ
ſtructa ē. Nunciamus nos regi: qm̄ ſi ciui-
tas illa edificata fuerit ⁊ muri ipſi⁹ inſtaura
ti poſſeſſionē trans fluuium non hēb. Uer-
bū miſit rex ad reuꝫ beeltheē ⁊ ſāſai ſcribā
⁊ ad reliquos q̄ erant in conſilio eoꝝ hīta-
tores ſamarie ⁊ cetis trās fluuiuꝫ ſalutē di
cēs ⁊ pacē. Accuſatio quā miſiſtis ad nos:
manifeſte lecta ē corā me:⁊ a me preceptuꝫ
ē:⁊ recēſuerūt:inuenerūtq̄ꝫ qm̄ ciuitas illa
a dieb⁹ antiquis adūſū reges rebellat:⁊ ſe-
ditiones ⁊ ꝑlia cōcitant ī ea. Nam ⁊ reges
fortiſſimi fuerūt ī irl'm q̄ ⁊ dn̄ati ſūt oī regi
oni q̄ trās fluuiū ē. Tributū q̄ꝫ ⁊ uectigal ⁊
reddit⁹ accipiebāt. Nc ḡ audite ſn̄iam: Pro
hibeatis uiros illos ut vrbs illa non edifice
tur:donec ſi forte a me miſſum fuerit. Uiꝺ
te ne negligēter hoc impleatis:⁊ paulatim
creſcat malum cōtra reges. Itaq̄ꝫ exemplū

edicti artaxerxis regis lectū eſt coram reuꝫ
beeltheeꝫ ⁊ ſamſai ſcriba ⁊ cōciliarijs eoꝝ.
Et abierunt feſtini in hieruſalem ad iudeoſ
⁊ prohibuerunt eos in brachio ⁊ in roboꝛ.
Tunc intermiſſum eſt opus domus dn̄i in
hieruſalem:⁊ non fiebat uſq̄ꝫ ad annum ſe
cundum regni darij regis pſarum. ¶ .V.

PRophetauerūt āt agge⁹ ꝓpheta ⁊ ꝫa-
charias fili⁹ addo:ꝓphetātes ad iude
os:q̄ erāt ī iuda ⁊ irl'm in noīe dei iſrl'. Tūc
ſurrexerūt ꝫorobabel fili⁹ ſalathiel ⁊ ioſue
fili⁹ ioſedech ⁊ ceperunt edificare tēplū dn̄i in
irl'm:⁊ cū eis ꝓphete dei adiuuātes eos. In
ipſo āt tp̄e uēit ad eos thātānai q̄ erat dux
trans flum̄ ⁊ ſtabuꝫānai ⁊ cōſiliarij eoꝝ ſic
q̄ꝫ dixerūt eis: Quis dedit uob' conſiliū:ut
domū hāc edificaretis:⁊ muros ei⁹ īſtaura
retis? Ad qꝺ rn̄dim⁹ eis:q̄ eēnt noīa hoīum
auctoꝝ edificatōis illi⁹. Oculus āt dei eoꝝ
factus ē ſup ſenes iudeoꝝ:⁊ non potuerūt
ihibē eos. Placuitq̄ꝫ ut res ad dariū ꝛferre
ꝛ:⁊ tūc ſatiſfacēnt adūſus accuſationē illā.
Exēplar epl'e quā miſit thātannai dux regi
onis trās flum̄ ⁊ ſtarbuꝫānai ⁊ cōſiliatoreſ
ei⁹ apharſathei q̄ erāt trās flumē ad dariuꝫ
regē. Sermo quē miſerāt ei ſic ſcript⁹ erat:
Dario regi pax oīs. Notuꝫ ſit regi: iiſſe nos
ad iudeam prouiciā ad domū dei magni q̄
edificaꝛ lapide ipolito:⁊ ligna ponūꝛ ī pari-
etib⁹:opuſq̄ꝫ illud diligēꝛ extruiꝛ ⁊ creſcit ī
māib⁹ eoꝝ. Introgauim⁹ ḡ ſenes illos:⁊ ita
dixim⁹ eis: Quis dedit uob' ꝑtatem ut do-
mū hāc edificaretis:⁊ muros hos iſtaurare-
tis? Sed ⁊ noīa eoꝝ q̄ſiuim⁹ ab eis ut nūci-
arem⁹ tibi:ſcripſimuſq̄ꝫ noīa eoꝝ uiroꝝ q̄
ſunt principes ī eis. Huiuſcemōi āt ſmonē
rn̄derunt nob' dicentes: Nos ſum⁹ ſui dei
celi ⁊ ꝛre:⁊ edificam⁹ tēplū qꝺ erat extructū
an̄ hos annos multos:quodq̄ꝫ rex iſrl' ma-
gn⁹ edificauerat ⁊ extruxerat. Poſtq̄ āt ad
iracundiam prouocauerunt pr̄es nr̄i deum
celi:tradidit eos in man⁹ nabuchodonoſor
regis babylonis chaldei:domū q̄ꝫ hāc de-
ſtruxit:⁊ ppl'm ei⁹ trāſtulit ī babylonē. An-
no āt prio cyri regis cyrus rex babylonis ꝓ
poſuit edictū:ut dom⁹ dei edificareꝛ. Nam
⁊ uaſa templi dei aurea ⁊ argentea q̄ nabu-
chodonoſor tulerat de tēplo qꝺ erat ī irl'm
⁊ aſportauerat ea ī tēplū babylōis: ꝓtulit
cyrus rex de tēplo babylonis:⁊ data ſūt ſa
baſar uocabl'o:quem ⁊ principem ꝯſtituit:

dixitq; ei: Hec uasa tolle ⁊ uade: ⁊ pone ea
ĩ tẽplo qđ ẽ ĩ irl̃m: ⁊ dom⁹ dei edificet̃ ĩ loco
suo. Tunc itaq; sasabasar ille uenit ⁊ po-
suit fũdamẽta tẽpli dei ĩ irl̃m: ⁊ ex eo tp̃e us
q; nũc edificat̃ ⁊ necdũ cõpletũ ẽ. Nunc g̃ si
videt̃ regi bonũ: recẽseat ĩ bibliotheca regis
q̃ ẽ ĩ babylõe: utrũ nã a cyro rege iussũ fue
rit: ut edificaretur dom⁹ dei in irl̃m: ⁊ uolũ
tatem reg̃ sup̱ hac re mittat ad nos. C. VI.

Tunc dari⁹ rex p̃cepit: ⁊ recẽsuerũt ĩ bi
bliotheca libroꝝ q̃ erãt repositi ĩ ba-
bylone: ⁊ iuẽtũ ẽ ĩ echbathanis: qđ ẽ castrũ
ĩ medena ꝓuicia uolumẽ unũ: talisq; scrip-
t⁹ erat ĩ eo cõmẽtari⁹: Anno p̃mo cyri regis
cyrus rex decreuit ut dom⁹ dei edificaretur
q̃ ẽ ĩ irl̃m: ĩ loco ubi imolãt hostias: ⁊ ut po
nãt fundamẽta supportãtia altitudinez cu
bitoꝝ sexagita ⁊ latitudinẽ cubitoꝝ sexagi
ta: ordines de lapidib⁹ ĩpolitis tres ⁊ sic or
dines de lignis nouis. Sũpt⁹ ãt đ domo re-
gis dabũtur. Sed ⁊ uasa tẽpli dei aurea et
argẽtea q̃ nabuchodonosor tulerat đ tẽplo
irl̃m: ⁊ attulerat ea ĩ babylonẽ: reddãt ⁊ re-
ferãt ĩ tẽplũ irl̃m ĩ locũ suũ: q̃ ⁊ posita sunt
ĩ tẽplo dei. Nũc g̃ thãtannai dux regiõis q̃ ẽ
trãs flumen ⁊ starbuçãnai ⁊ cõsiliarij uri a-
pharsathei q̃ estis trãs flumẽ ꝓcul recedite
ab illis: ⁊ dimittite fieri tẽplũ dei illud a du
ce iudeoꝝ ⁊ a seniorib⁹ eoꝝ: ⁊ dom⁹ dei illa
edificet̃ in loco suo. Sed ⁊ a me p̃ceptũ est:
q̃d oporteat fieri a p̃sbyteri iudeoꝝ ill' ut e-
dificet̃ dom⁹ dei. s. ut de arca regis. i. de tri-
buti que dãt̃ de regiõe trãs flumen studiose
sũpt⁹ dent̃ uiri ill': ne ĩpediat̃ op⁹. Qđ si ne-
cesse fuerit ⁊ uitulos ⁊ agnos ⁊ hedos ĩ ho-
locaustũ deo celi: frumtũ sal uinũ ⁊ oleũ s̃z
ritũ sacerdotũ: q̃ sũt ĩ irl̃m det̃ eis p̱ singl'os
dies ne sit ĩ aliq̃ q̃rimonia: ⁊ offerãt oblati-
ões deo celi: orentq; ꝓ uita reg̃ ⁊ filioꝝ ei⁹.
A me g̃ positũ ẽ decretũ: ut õis hõ q̃ hanc
mutauerit iussionẽ: tollat̃ lignũ de domo ip
si⁹ ⁊ erigat̃ ⁊ cõfigat̃ ĩ eo. dom⁹ ãt ei⁹ publi-
cet̃. De⁹ ãt q̃ hitare fecit nomẽ suũ ibi dissi-
pet oĩa regna: ⁊ pp̃lm q̃ extẽderit manũ su
az: ut repugnet: ⁊ dissipet domũ dei illã q̃ ẽ
in irl̃m. Ego dari⁹ statui decretũ: qđ studio
se impleri uolo. Igr̃ thãtannai dux regiõis
trãs flumen ⁊ starbuçannai ⁊ cõsilarij eius
s̃m qđ p̃ceperat dari⁹ rex: sic diligẽt̃ executi
sunt. Seniores ãt iudeoꝝ edificabant: ⁊ p̱-
sperabãt̃ iuxta ꝓphetiã aggei ꝓphete ⁊ ça-
charie filij addo. Et edificauerũt ⁊ ꝯstruxe-
rũt iubẽte deo isrl': ⁊ iubẽte cyro ⁊ dario et
artaxerxe regib⁹ p̱saꝝ: ⁊ cõpleuerũt domũ
dei istã: usq; ad diẽ t̃tiũ mẽsis adar: q̃ ẽ ãn⁹
sext⁹ regni darij regis. Fecerũt ãt filij isrl' sa-
cerdotes ⁊ leuite ⁊ reliq̃ filioꝝ transmigra
tionis dedicationẽ dom⁹ dei ĩ gaudio: ⁊ ob
tulerũt ĩ dedicatione dom⁹ dei uitulos cen-
tũ arietes ducentos agnos quadringentos
hircos capraꝝ ꝓ pc̃co toti⁹ isrl' duodeci iux
ta numerũ tribuu isrl'. Et statuerũt sacerdo
tes ĩ ordinib⁹ suis ⁊ leuitas ĩ uicib⁹ suis su-
p̱ op̱a dei ĩ irl̃z: sicut sc̃iptũ ẽ ĩ libro moysi.
Fecerũt ãt filij trãsmigratiõis pascha q̃rta-
decima die mẽsis p̃mi. Purificati. n. fuerãt
sacerdotes ⁊ leuite q̃si un⁹: omnes mũdi ad
ĩmolãdũ pascha uniu̾sis filijs trãsmigrati
onis ⁊ f̃rib⁹ suis sacerdotib⁹ ⁊ sibi. Et cõe-
derũt filij isrl' q̃ reuersi fuerãt de trãsmigra
tiõe: ⁊ ões q̃ se sep̱auerãt a coiq̃natõe gẽtiũ
t̃re ad eos: ut q̃rerẽt dñm deũ isrl'. Et fecerũt
solẽnitatẽ açimoꝝ septẽ dieb⁹ ĩ letitia: q̃m le
tificauerat eos dñs: ⁊ cõuerterat cor reg̃ as
sur ad eos: ut adiuuaret man⁹ eoꝝ ĩ ope do
mus dñi dei israel. C. VII.

Post hec ãt v̾ba ĩ regno artaxerxis re-
g̃ p̱saꝝ esdras fili⁹ saraie filij azarie fi
lij helchie filij sellũ filij sadoch filij achirob
filij amarie filij açarie filij maraioth filij ça
rie filij oçi filij bocci filij abisue filij finees fi
lij eleaçar filij aaron sacerdotis ab ĩitio: ipse
esdras ascẽdit de babylõ ⁊ ipse scriba ue-
lox ĩ lege moysi: quã dñs de⁹ dedit isrl'. Et
dedit ei rex s̃m manum dñi dei ei⁹ bonam
sup̱ eũ õem petitionẽ ei⁹. Et ascenderũt đ fi
lijs isrl' ⁊ de filijs sacerdotũ ⁊ de filijs leui-
taꝝ ⁊ de cãtorib⁹ ⁊ de ianitorib⁹ ⁊ de nathi
neis ĩ irl̃m ãno septĩo artaxerxis reg̃: ⁊ ue-
nerũt ĩ irl̃m mẽse q̃nto: ipse ẽ ann⁹ septimus
regis. Quia ĩ p̃io die mẽsis p̃mi cepit ascẽ-
dẽ de babylõe: ⁊ ĩ p̃io die mẽsis q̃nti uenit
ĩ irl̃m iuxta manũ dei sui bonã s̃r se. Esdras
autem parauit cor suũ: ut inuestigaret legez
dñi ⁊ facẽt ⁊ docẽt ĩ isrl' p̃ceptũ ⁊ iudicium.
Hoc ẽ autẽ exemplar ep̃le edicti: Rex arta
xerxes esdre sacerdoti scribe erudito ĩ s̃mo
nibus ⁊ p̃ceptis dñi ⁊ cerimonijs ei⁹ in isrl'.
Artaxerxes rex regũ esdre sacerdoti scribe
legis dei celi doctissimo salutem. A me de-
cretum est: ut cuicunq; placuerit in regno
meo de populo israel ⁊ de sacerdotibus ei⁹

sacerdotibꝰ eiꝰ ⁊ ꝺ leuitis ire ī irl'm: tecū ua
dat. A facie.n. regꝭ ⁊ septē ꝯsiliatoꝝ eiꝰ miſ
ſꝰ es: ut uisites iudeā ⁊ irl'm: ī lege dei tui q̄
ē māu tua: ⁊ ut feras argētū ⁊ auꝝ: qꝺ rex
⁊ ꝯsiliatores eiꝰ spōte obtulerūt deo isrl' ca
ius ī irl'm tabnaculū ē. Et ōe argētū ⁊ auꝝ
qꝺcūqꝫ inueneri ī uniuersa ꝓuicia babylōis
⁊ ppl's offerre uoluerit: ⁊ de sacerdotibꝰ q̄
spōte obtulerint domui dei sui q̄ ē ī irl'm: li
bere accipe: ⁊ studiose eme de hac pecunia
uitulos arietes agnos ⁊ sacrificia ⁊ libami
na eoꝝ: ⁊ offer ea sup altare tēpli dei uīi qꝺ
ē ī irl'm. Sed ⁊ siq̄d tibi ⁊ f̄ribꝰ tuis placue
rit ꝺ reliq̄ argēto ⁊ auro ut faciat̄: iuxta vo
luntatē dei vīi facite. Uasa q̄qꝫ q̄ dant̄ tibi in
misteriū domꝰ dei tui: trade ī cōspectu dei ī
irl'm. Sed ⁊ cetra q̄bꝰ opꝰ fuerit ī domū dei
tui: q̄tūcūqꝫ necesse ē ut expendas: dab' de
thesauro ⁊ de fisco regis ⁊ a me. Ego arta
xerxes rex statui atꝫ decreui ōibꝰ custodibꝰ
arce publice q̄ sūt trās flumē: ut qꝺcūqꝫ pe
tierit a vob' esdras sacerdos scriba legꝭ dei
celi absqꝫ mora detis: usꝫ ad argēti talēta cē
tū ⁊ usqꝫ ad frumenti choros cētū ⁊ usꝫ ad
uini bathos cētū ⁊ usqꝫ ad bathos olei cen
tū sal vō absqꝫ mēsura. Oē qꝺ ad rituꝫ dei
celi ꝑtinet: tribuat̄ diligēter ī domo dei celi:
ne forte irascat̄ ꝯtra regnū regꝭ ⁊ślioꝝ eiꝰ.
Uob' q̄qꝫ notū facimꝰ de uniuersis sacerdoti
bꝰ ⁊ leuitis cātoribꝰ ⁊ ianitoribꝰ nathineis
⁊ mīstris domꝰ dei huiꝰ ut uectigal ⁊ tribu
tū ⁊ ānōas nō hēat̄ ꝑtatē īponēdi sup eos.
Tu āt esdra ſm sapiētiā dei tui q̄ ē ī manu
tua: cōstitue iudices ⁊ ꝑsides: ut iudicēt ōni
ppl'o: q̄ ē trās flumē: his uidelꝫ q̄ nouerunt
legē dei tui: sed ⁊ īperitos docete libere. Et
ōis q̄ nō fecerit legē dei tui ⁊ legē regꝭ diligē
t̄ iudiciū erit de eo siue ī mortē siue ī exiliuꝫ
siue ī cōdēnationē substātie eiꝰ ul' certe ī car
cerē. Et dixit esdras scriba: Bn̄dictꝰ dn̄s de
us p̄ꝛum nr̄oꝝ: q̄ dedit hoc ī corde regis: ut
glificaret domū dn̄i q̄ ē ī irl'm: ⁊ ī me īclina
uit miam suā corā rege ⁊ cōsiliatoribꝰ eiꝰ ⁊
uniuersis ꝑncipibꝰ regis potentibꝰ. Et ego
confortatus manu dn̄i dei mei q̄ erat in me
congregaui de isrl' principes qui ascenderūt
mecum.

C. VIII.

Si sunt ergo principes familiarum et
genealogia eoꝝ qui ascēderūt mecū
in regno artaxerxis regꝭ de babylone. De fi
lijs finees: gerson. De filijs ythamar: dāiel.
De filijs dauid: attus. De filijs sechenie ⁊ ꝺ
filijs pharos: çacharias: ⁊ cum eo numera
ti sunt uiri centum quinquaginta. De filijs
phetmoab elioenai filiꝰ çaree ⁊ cū eo ducēti
uiri. De filijs sechenie: filiꝰ eçechiel ⁊ cuꝫ eo
trecēti uiri. De filijs addan nabeth filiꝰ iōa
than: ⁊ cū eo quīq̄gita uiri. De filijs helaꝫ
isaias filiꝰ athalie: ⁊ cuꝫ eo septuagita uiri.
De filijs saphatie çebedia filiꝰ michabel: et
cū eo octogita uiri. De filijs ioab obedia fi
liꝰ iheihel: ⁊ cum eo ducēti decē ⁊ octo uiri.
De filijs selomith filiꝰ iosphie: ⁊ cū eo cētū
sexagita uiri. De filijs bebai çacharias filiꝰ
bebai: ⁊ cū eo uigintiocto uiri. De filijs eçe
ab iohannan filiꝰ eçethan: ⁊ cū eo cētū decē
viri. De filijs adonicā qui erāt nouissimi ⁊
hec noīa eoꝝ heliphelet ⁊ heihel ⁊ samaias
⁊ cū eis sexagita uiri. De filijs begui uthai
⁊ çachur: ⁊ cum eis septuagita uiri. Cōgre
gaui āt eos ad fluuiū: q̄ decurrit adhauua:
⁊ mansimꝰ ibi tribꝰ diebꝰ. Quesiuiqꝫ ī ppl'o
⁊ ī sacerdotibꝰ de filijs leui: ⁊ nō inueni ibi.
Itaqꝫ misi heliçer ⁊ ariel ⁊ semeam ⁊ helna
than ⁊ arib ⁊ alterū helnathan ⁊ nathan ⁊
çachariā ⁊ mesolā pricipes: ⁊ ioarib ⁊ hel
nathā sapiētes: ⁊ misi eos ad heddo q̄ ē pri
mꝰ ī casphie loco. Et posui ī ore eoꝝ vba q̄
loq̄rent̄ ad heddo ⁊ ad f̄res eiꝰ nathinneos
in loco casphie: ut adducerēt nob' mīstros
domus dei nr̄i. Et adduxerūt nob' ꝑ manū
dei nr̄i bonā sup nos uiꝝ doctissimū de fili
is mooli filij leui filij isrl' ⁊ sarabiam ⁊ filios
eiꝰ ⁊ f̄res eiꝰ decē ⁊ octo ⁊ asabiam ⁊ cuꝫ eo
isaiam de filijs merari: f̄resqꝫ eiꝰ ⁊ filios eiꝰ
uiginti ⁊ de nathinneis q̄s dederat dauid:
⁊ principes ad misteria leuitaꝝ: nathineos
ducentos uiginti. Oēs hi suis nōibꝰ uoca
bant̄. Et predicaui ibi ieiunium iuxta fluui
uꝫ adhauua: ut affligerentur corā dn̄o deo
nostro: ⁊ peteremus ab eo uiam rectā nob'
⁊ filijs nostris uniuerseqꝫ substantie nr̄e. E
rubui.n. petere regem auxiliū ⁊ eq̄tes: q̄ de
fenderent nos ab inimico ī uia: quia dixera
mus regi: Manꝰ dei nr̄i ē sup ōes q̄ querūt
eū in bonitate ⁊ imperiū eiꝰ ⁊ fortitudo eius
⁊ furor sup ōes qui derelinquūt eū. Ieiuna
uimus āt ⁊ rogauimus deum nr̄m ꝓ hoc: ⁊
euenit nobis ꝓspere. Et separaui de princi
pibus sacerdotū duodecim sarabiā ⁊ asabi
am: ⁊ cū eis de f̄ribus eoꝝ decē. Appendi
qꝫ eis argētum ⁊ aurum ⁊ uasa consecrata

dom⁹ dei nřī q̄ obtulerat rex: ⁊ cōciliatores
ei⁹ ⁊ ꝑncipes ei⁹ uniuersusq̧ isrl̄: eoꝝ q̄ iuen
ti fuerant. Et appendi i manib⁹ eoꝝ argēti
talēta sexcēta q̄nq̄ginta ⁊ uasa argētea cen-
tū: auri vo cētū talēta ⁊ crateras aureas ui-
giti q̄ hēbant solidos millenos: ⁊ uasa eris
fulgētis optimi duo pulchra ut aurum. Et
dixi eis: Uos sc̄i dn̄i ⁊ uasa sc̄a ⁊ argentū ⁊
auꝝ qd̄ spōte oblatū ē dn̄o deo pr̄uz nr̄oꝝ.
Uigilate ⁊ custodite: dōec appēdatis coraz
principib⁹ sacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ducib⁹ fai
liaꝝ isrl̄ in irl̄m i thesauꝝ dom⁹ dn̄i. Susce
perūt aūt sacerdotes ⁊ leuite pōdus argēti
⁊ auri ⁊ uasoꝝ: vt deferrēt irl̄m i domū dei
nr̄i. Promouim⁹ ḡ a flumie hana duodeci-
ma die mensis ꝑmi: ut ꝑgerem⁹ irl̄z. Et ma
nus dei nr̄i fuit sup nos: ⁊ liberauit nos de
manu inimici ⁊ isidiatoɼ i via. Et venimus
irl̄z: ⁊ māsim⁹ ibi trib⁹ dieb⁹. Die āt q̄rta ap
pensū ē argētū ⁊ auꝝ ⁊ uasa i domo dei nr̄i
p manū zemoth filij vrie sacerdotis: ⁊ cū eo
eleaçar fili⁹ finees cūq̧ eis ioçaded filius io
sue ⁊ noadaia fili⁹ bennoi leuite iuxta nūe-
rū ⁊ pondus oīum. Descriptū ē oē pondus
i tp̄e illo. Sz ⁊ q̄ venerāt ꝺ captiuitate filij
trāsmigratiōis obtulerūt holocaustomata
deo isrl̄ uitulos duodeci ꝓ oī pp̄lo isrl̄: arie
tes nōagita sex: agnos septuagitaseptē: hir
cos ꝓ pc̄c̄o duodeci oīa i holocaustū dn̄o.
Dederunt āt edicta reḡ satrapes: q̄ erant ꝺ
cōspectu regis ⁊ ducib⁹ trās flumē: ⁊ eleua-
uerunt pp̄l̄m ⁊ domū dei. ℂ.IX

Postq̄ āt hec cōpleta sūt: accesserūt ad
me ꝑncipes dicētes: Nō est separatus
pp̄l̄s isrl̄ ⁊ sacerdotes ⁊ leuite a pp̄l̄is t̄rarū
⁊ de abomiatiōib⁹ eoꝝ: chananei vz ⁊ ethei
⁊ phereçei ⁊ iebuçei ⁊ ammonitaꝝ ⁊ moa-
bitaꝝ ⁊ egyptioꝝ ⁊ amorreoꝝ. Tulerunt
.n. de filiab⁹ eoꝝ sibi ⁊ filijs suis: ⁊ cōmiscu
erūt semē sc̄m cū pp̄l̄is t̄raꝝ. Man⁹ ēt ꝑnci
pū ⁊ magiātuū fuit i trāsgressiōe hac pria.
Cūq̧ audissem ꝯmonē istū: scidi palliū me
um ⁊ tunicā: ⁊ euelli capillos capitis mei ⁊
barbe: ⁊ sedi merens. Cōuenerūt āt ad me
ōes q̄ timebāt uerbum dei isrl̄: ꝓ transgres-
sione eorum qui de captiuitate uenerant: et
ego sedebam tristis usq̧ ad sacrificium ues
pertinum. Et in sacrificio uespertino surre-
xi de afflictione mea: ⁊ scisso pallio ⁊ tūica
curuaui genua mea: ⁊ expandi man⁹ meas
ad dominum deum meuz ⁊ dixi: Deus me-
us cōfundoɼ ⁊ erubesco leuare faciē meam
ad te: q̄m iniq̄tates nr̄e multiplicate sunt su
ꝑ caput nr̄m: ⁊ delicta nr̄a creuerūt usq̧ ad
celū a dieb⁹ pr̄um nr̄oꝝ. Sed ⁊ nos ipsi pec
cauimus grauiter usq̧ ad diē hanc: ⁊ i iniq̄
tatib⁹ nr̄is traditi sum⁹ ipi ⁊ reges nr̄i ⁊ sa-
cerdotes nr̄i in manum regū terraꝝ ⁊ i gla-
diū ⁊ in captiuitatē ⁊ in rapinā ⁊ i confusi-
onē vult⁹ sicut ⁊ die hac. Et nūc q̄si ad paꝝ
⁊ momētū facta ē deprecatio nr̄a apud dn̄z
deū nostrū: ut dimitterent̄ nob̄ reliq̄e: ⁊ da-
ret̄ pax illi⁹ in loco sc̄o ei⁹: ⁊ illumiaret ocu-
los nr̄os deus nr̄: ⁊ daret nob̄ uitā modicā
i seruitute nr̄a: q: serui sum⁹: ⁊ i ꝯuitute nr̄a
n̄ deliq̄t nos deus nr̄: ⁊ iclinauit sup nos mi
sericordiā corā rege ꝑsaꝝ: ut daret nob̄ uitā
⁊ sublimaret domū dei nr̄i: ⁊ extrueret soli-
tudines ei⁹: ⁊ daret nob̄ spem i iuda ⁊ irl̄z.
Et nc̄ q̄d dicem⁹ dn̄e de⁹ nr̄ post hec: Quia
dereliq̄m⁹ mandata tua: q̄ ꝑcepisti i manu
ꝯuorū tuoꝝ ꝓphetaꝝ dicēs: Terra ad quā
uos igredimini ut possideatis eā: terra imū
da ē iuxta imūditiam pp̄loꝝ cetarūq̧ t̄raꝝ
abominatiōib⁹ eoꝝ q̄ repleuerūt eā ab ore
usq̧ ad os i coinq̄natōe sua. Nūc ḡ filias v̄ras
ne detis filijs eoꝝ: ⁊ filias eoꝝ ne accipiatis
filijs u̅r̅is: ⁊ nō q̄ratis pacē eoꝝ ⁊ ꝓsꝑitatem
eoꝝ usq̧ i etnū: ut cōfortemini ⁊ cōedatis q̄
bona sūt t̄re: ⁊ hēdes hēatis filios v̄ros usq̧
i seculū. Et p⁹ oīa q̄ uenerūt sup nos i opib⁹
nr̄is pessimis ⁊ in delicto nr̄o magno: q: tu
de⁹ nr̄ liberasti nos ꝺ iniq̄tate nr̄a: ⁊ dedisti
nob̄ salutē: sicut ē hodie: ut nō ꝯuerteremur:
⁊ irrita facerem⁹ mandata tua: neq̧ m̄rimo
nia iūgeremus cuz pp̄l̄is abomiationū ista
ꝝ. Nūq̄d irat⁹ es nobis usq̧ ad cōsūmatio
nē: ne dimittēs nob̄ reliq̄as ad salutē: Dn̄e
de⁹ isrl̄ iust⁹ es tu: q̄m derelicti sum⁹ q̄ salua
remur sicut die hac. Ecce coram te sumus
i delicto nr̄o. Non enim stari potest corā te
super hoc. ℂ.X.

Hec ḡ orāte esdra ⁊ iplorāte deū ⁊ flēte
⁊ iacente an̄ tēplū dei: collectus ē ad e-
um de isrl̄ cetus grādis nimis uiroꝝ ⁊ mli-
erū ⁊ pueroꝝ. Et fleuit pp̄l̄us multo fletu.
Et rn̄dit sechenias fili⁹ iehiel de filijs helaz
⁊ dixit esdre: Nos preuaricati sum⁹ i deum
nr̄m: ⁊ duxim⁹ vxores alienigenas de pp̄l̄is
terre. Et nūc si ē pn̄ia i isrl̄ sup hoc ꝑcutia-
m⁹ fedus cū dn̄o deo nr̄o: ut ꝓijciamus uni
uersas uxores: ⁊ eos q̄ de his nati sunt. Iux
ta uolūtatē dn̄i ⁊ eoꝝ qui tenēt ꝑceptū dn̄i

dei nr̄i ƀm legē fiat: Surge: tuū ē discernere
nosq̄ꝫ erimꝰ tecū. Cōfortare ⁊ fac. Surrexit
ḡ esdras: ⁊ adiurauit pricipes sacerdotū et
leuitaꝝ ⁊ ōem isrl̄: ut facēnt ƀꝫ vbū hoc. Et
iurauerūt. Et surrexit esdras añ domū dei
⁊ abijt ad cubicl̄m iohānan filij eliasib: ⁊ in
gressus ē illuc. Panē nō comedit ⁊ aquā ñ
bibit. Lugebat. n. trāsgressionē eoꝝ q̄ uene
rāt de captiuitate. Et missa ē uox in iuda ⁊
i irl̄m ōibꝰ filijs trāsmigratiōis: ut cōgrega
rēt in irl̄m: ⁊ ōis q̄ nō uenerit i tribꝰ diebus
iuxta cōsiliū principū ⁊ senioꝝ: auferet uni
uersa substātia eiꝰ: ⁊ ipse abijciet ò cetu trāś
migratiōis. Cōuenerūt igr̄ ōes uiri iuda et
bēiamin i irl̄m tribꝰ diebꝰ: ipse ē mēsis nonꝰ
uicesima die mēsis: ⁊ sedit ōis ppl̄s i platea
domꝰ dei: tremētes ꝑ pcc̄o ⁊ pluuijs. Et sur
rexit esdras sacerdos: ⁊ dixit ad eos: Uos
transgressi estis: ⁊ duxistis uxores alienige
nas: ut adderetl̄ sup delictū isrl̄. Et nūc da
te cōfessionē dn̄o deo pr̄um uřoruꝫ: ⁊ facite
placitū eiꝰ ⁊ sepami a ppl̄is tre ⁊ ab vxori
bꝰ alenigenis. Et rn̄dit vniuersa multitudo
dixitq̄ꝫ uoce magna: Juxta vbū tuū ad nos
sic fiat. Uerūtamen qꝛ pplus multus ē ⁊ tē
pꝰ pluuie: ⁊ ñ sustinemꝰ stare foris: ⁊ opꝰ ñ ē
diei vniꝰ l̄ duoꝝ: uehemēt̄ peccauimꝰ i ƀmo
ne isto: ꝯstituāt̄ principes i vniuersa mltitu
dine: ⁊ ōes i ciuitatibꝰ nostris q̄ duxerūt u
xores alienigenas: ueniāt i tp̄ibꝰ statutis: ⁊
cū his seniores ꝑ ciuitatē i ciuitatem ⁊ iudi
ces eiꝰ: donec auertat̄ ira dei nr̄i a nob̄ sup
pcc̄o hoc. Igr̄ ionathā filiꝰ asahel ⁊ iaaçaia
filiꝰ thecue steterūt sup hoc: ⁊ mesollā ⁊ se
bechai leuites adiuuerūt eos. Fecerūtq̄ꝫ sic
filij trāsmigratōis. Et abierūt esdras sacer
dos ⁊ uiri pricipes familiaꝝ i domos pr̄uꝫ
suoꝝ ⁊ ōes ꝑ noīa sua: ⁊ sederūt i die ƥmo
mēsis decimi: ut q̄rerēt rē. Et cōsūmati sūt
ōes uiri q̄ duxerūt uxores alienigēas usq̄ꝫ
ad diē ƥmā mēsis ƥmi. Et inuenti sunt de fi
lijs sacerdotū: q̄ duxerūt uxores alīeigēas:
de filijs iosue filij iosedech ⁊ fr̄es eiꝰ maasia
⁊ elieçer ⁊ iarib ⁊ godolia. Et dederūt manꝰ
suas: ut eijcerēt uxores suas: ⁊ pro delicto
suo arietē de ouibus offerrent. Et de filijs
emmer: annani ⁊ çebedia. Et de filijs seriꝫ:
masia ⁊ helia ⁊ semeia iehibel ⁊ oçias. Et
de filijs phessur: elioēai maasia ismahel na
tanael ioçabet ⁊ helesa. Et ò filijs leuitaꝝ:
iosabeth ⁊ semei ⁊ celaia ipse ē calithapha
thaia iuda ⁊ elieçer. Et ò cātoribus eliasub
⁊ de ianitoribus sellum ⁊ thelem ⁊ vri. Et
ex isrl̄ de filijs pharos: remeia ⁊ egia ⁊ mel
hia ⁊ miamiꝫ ⁊ elieçer ⁊ melchiabanea. Et
de filijs helam: mathania çacharias ⁊ iehi
hel ⁊ abdi ⁊ rimoth ⁊ helia. Et de filijs çe
thua: elioēai eliasib nathania ⁊ hierimuth
⁊ çabeth ⁊ açiça. Et de filijs bebai: iohānan
anania çabbai athalai. Et de filijs beni: mo
solla ⁊ melluch ⁊ adaia iasub ⁊ saal ⁊ ra
moth. Et de filijs phetmoab: edna ⁊ cala
al banaias ⁊ maasias mathāias beselehel
benui ⁊ manasse. Et de filijs erem: elieçer ie
sue melchias semeias simeō beniamin ma
loch samarias. Et de filijs asom mathanai
mathet açabeth elpheleth iermai manasses
semei. De filijs bani: maaddi amram ⁊ hu
el baneas ⁊ badaias cheliau bannia mari
muth ⁊ eliasib mathanias mathanai ⁊ ia
si ⁊ bani ⁊ benui semei ⁊ salmias ⁊ nathan
⁊ adaias mechne dabai sysai sarai eçel ⁊ se
lemau ⁊ semeria sellum amaria ioseph. De
filijs nebui ahibel mathathias çabeth çabi
na ieddu ⁊ iohel ⁊ banai. Omnes hi acce
perant uxores alienigenas: ⁊ fuerunt ex eis
mulieres que pepererant filios.

Explicit liber esdre primus.
Incipit libꝰ Neemie. Caplm̄. I.

VErba neemie
filij helchie. Et fa
ctū est in mense cas
leu anno uicesimo
⁊ ego eram in susis
castro. Et uenit ad
me anani unꝰ ò frā
bus meis ipse ⁊ ui
ri iuda: ⁊ interrogaui eos de iudeis: q̄ remā
serant ⁊ supererant de captiuitate ⁊ de irl̄ꝫ.
Et dixerūt mihi: Qui remāserūt ⁊ derelic
ti sunt de captiuitate ibi i ꝓuicia: i afflictōe
magna sunt ⁊ in opprobrio: ⁊ murus irl̄m
dissipatꝰ ē: ⁊ porte eiꝰ cōbuste sūt igni. Cūq̄ꝫ
audissem verba huiuscemodi: sedi ⁊ fleui: ⁊
luxi diebus multis: ⁊ ieiunabam ⁊ orabaꝫ
ante faciem dei celi: ⁊ dixi: Queso domine
deus celi fortis magne atq̄ꝫ terribilis: qui
custodis pactum ⁊ misericordiam cum his
qui te diligunt: ⁊ custodiunt mandata tua:
fiant aures tue auscultantes ⁊ oculi tui ap
ti ut audias orationem serui tui: quaꝫ ego

ego oro coram te hodie nocte ⁊ die ꝓ filijs isrl̄ ſuis tuis: ⁊ cōfiteboꝛ ꝓ pcc̄is filioꝝ isrl̄: qbꝰ peccauerūt tibi. Et ego ⁊ domꝰ pr̄is mei peccauimus vanitate seducti sumꝰ: ⁊ nō cu stodiuimꝰ mādatū tuū: ⁊ cerimōias ⁊ iudi cia: q̄ p̄cepisti moysi ſāulo tuo. Memēto v bi qd̄ mandasti moysi ſuo tuo dicēs: Cum trāsgressi fueritis ego dispdā vos i pplos: ⁊ si reuertamini ad me: ⁊ custodiatꝭ precepta mea ⁊ faciatis ea: ēt si abducti fueritꝭ ad ex trema celi: īn ꝯgregabo vos: ⁊ reducā i locū quē elegi: ut hītaret nomē meū ibi: et ipi ſ ui tui ⁊ ppl̄s tuꝰ q̄s redemisti i fortitudine tua magna ⁊ i manu tua ualida. Obsecro dn̄e sit auris tua attendens ad oꝛonem ſui tui ⁊ ad oꝛonē ſuoꝝ tuoꝝ: q̄ volūt timē no mē tuū: ⁊ dirige ſuū tuū hodie: ⁊ da ei misi cordiā an̄ uiꝝ hūc. Ego.n.erā pincerna re gis. .I.

Factū ē āt i mēse nisan anno vicesimo artaxerxis regis: ⁊ uinū erat an̄ eū. Et leuaui uinū ⁊ dedi regi: ⁊ erā q̄si lāguidꝰ āte faciē eiꝰ. Dixitq; mihi rex: Quare vultꝰ tuꝰ tristis ē: cū te egrotū non videā? Non ē hoc frustra: sꝫ malū nescio qd̄ i corde tuo ē. Et timui ualde ac nimis: ⁊ dixi regi: Rex i eter nū uiue. Quare nō mereat multꝰ meꝰ: qꝛ ci uitas domꝰ sepulchroꝝ pr̄is mei desta est: ⁊ porte eiꝰ cōbuste sūt igni? Et ait mihi rex: Pro q̄ re postulas? Et oraui deū celi: ⁊ dixi ad regē: Si uidet regi bonū: ⁊ si placet ſuis tuis an̄ faciē tuā: ut mittas me i iudeā ad ci uitatē sepulchri patris mei: ⁊ edificabo eā. Dixitq; mihi rex: ⁊ regina q̄ sedebat iuxta eū: Usq; ad qd̄ tp̄s erit iter tuū: ⁊ qn̄ reuer terꝭ? Et placuit ante ultū regis: ⁊ misit me. Et cōstitui ei tp̄s: ⁊ dixi regi: Si regi uidet bonū: epl̄as det mihi ad duces regiōis trās flumē: ut traducāt me donec ueniā i iudeaꝫ: ⁊ epl̄am ad asaph custodē saltꝰ regis: ut det mihi ligna: ut tegē possiꝫ pōtas turrꝭ domꝰ ⁊ muri ciuitatꝭ ⁊ domū quā ingressus fue ro. Et dedit mihi rex iuxta manū dei mei bonaꝫ mecum. Et uēi ad duces r̄giōis trās flumen: dediq; eis epl̄as regis. Miserat āt rex mecū principes militū ⁊ eqtes: Et audi erunt sanaballath oronites ⁊ tobias ſuus amanites: ⁊ cōtristati sūt afflictiōe magna: ꝙ uenisset hō: q̄ quereret prosperitatem fi lioꝝ isrl̄. Et ueni irl̄m: ⁊ erā ibi tribꝰ diebꝰ. Et surrexi nocte ego ⁊ uiri pauci mecū: ⁊ n̄ indicaui cuiq̄ q̄d dn̄s dedisset in corde meo ut facerē i irl̄m: ⁊ iumētū n̄ erat mecū: nisi aīal cui sedebā. Et egressus sū ꝑ portā uallꝭ nocte: ⁊ an̄ fontē draconis ⁊ ad portā sterco rꝭ: ⁊ cōsiderabā murū irl̄m dissipatū ⁊ por tas eiꝰ ꝯsūptas igni. Et trāsiui ad portam fontis ⁊ ad aq̄ ductū regꝭ: ⁊ n̄ erat locus iu mēto cui sedebā: ut trāsiret. Et ascēdi ꝑ tor rētē nocte: ⁊ considerabā murū: ⁊ reuersus ueni ad portā vallis ⁊ redij. Magistratus āt nesciebāt q̄ abijssē: aut q̄d ego facerē. Sed ⁊ iudeis ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ optiatibꝰ ⁊ magia tibꝰ ⁊ reliq̄s q̄ faciebant opꝰ: usq; ad id loci nihil idicauerā. Et dixi eis: Vos nostis afflic tionē i q̄ sumꝰ: qꝛ irl̄m desta ē: ⁊ porte eiꝰ cō sūpte sūt igni: Venite ⁊ edificemus muros irl̄m: ⁊ nō simꝰ ultra opprobriū. Et idicaui eis manū dei mei: ꝙ eēt bona mecū: ⁊ verba regis q̄ locutꝰ ē mihi: ⁊ aio: Surgamꝰ: ⁊ edi ficemꝰ. Et ꝯfortate sunt manꝰ coꝝ i bono. Audierūt āt sanaballath oronites ⁊ tobias seruus amanites ⁊ gosem arabs: ⁊ subsan nauerūt nos: ⁊ despexerūt dixerūtq;: Que ē hec res quā facitꝭ? Nūq̄d cōtra regeꝫ vos rebellatis? Et reddidi eis ſmonē dixiq; ad eos: Deꝰ celi ipse nos iuuat: ⁊ nos ſui eiꝰ su mꝰ. Surgamꝰ: ⁊ edificemꝰ. Vobꝭ aūt nō est ꝑs ⁊ iustitia ⁊ memoria i irl̄m. .III.

Et surrexit eliasib sacerdos magnus ⁊ fratres eiꝰ sacerdotes: ⁊ edificauerūt portā gregꝭ. Ipsi sāctificauerūt eā: ⁊ statue rūt ualuas eiꝰ: ⁊ usq; ad turri cētū cubitoꝝ sc̄ificauerūt eā usꝫ ad turri ananehel. Et iu xta eū edificauerūt uiri hiericho: ⁊ iuxta e os edificauit zachur filiꝰ amri. Portā auteꝫ pisciū edificauerūt filij asnaa: ipsi texerunt eā: ⁊ statuerūt ualuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ uectes. Et iuxta eos edificauit marimuth filiꝰ vrie filij accus. Et iuxta eū edificauit mosollā fi lius barachie filij meseçebel. Et iuxta euꝫ e dificauit sadoch filiꝰ baana. Et iuxta eū e dificauerūt thecueni. Optimates āt eoꝝ n̄ supposuerūt colla sua in ope dn̄i dei sui. Et portā ueterē edificauerūt ioiada filius pha sea ⁊ mosollā filiꝰ besodia ipsi texerūt eā: et statuerunt ualuas eius ⁊ seras ⁊ uectes. Et iuxta eos edificauerūt melchias gabaoni tes ⁊ iadon meronathites viri de gabaon: ⁊ maspha pro duce q̄ erat in regione trans flumen. Et iuxta eū edificauit eçiel filiꝰ ara ia aurifex. Et iuxta euꝫ edificauit ananias

filius pigmītarij: ⁊ dimiserūt irl'z usꝫ ad muꝝ
platee latioris. Et iuxta eū edificauit rapha-
ia filiꝰ ahur priceps uici irl'm. Et iuxta euz
edificauit ieiada filiꝰ aromath ꝯtra domuz
suā. Et iuxta eū edificauit atthus filiꝰ asebo
nie. Mediā ptē uici edificauit melchias fili
us erē ⁊ asub filiꝰ phetmoab ⁊ turri furno-
rum. Et iuxta eos edificauit sellū filiꝰ aloes pn
ceps medie ptis vici irl'm ipse ⁊ filij eiꝰ. Et
portā uall' edificauit ānū ⁊ hitatores çanoe
ipsi edificauerūt eā: ⁊ statuerūt ualuas eiꝰ ⁊
seras ⁊ uectes ⁊ mille cubitos i muro usꝫ
ad portā sterqlinij. Et portā sterqlinij edifi
cauit melchias filiꝰ rechab pnceps uici be-
thacharen. Ipse edificauit eā: ⁊ statuit ual-
uas eiꝰ ⁊ seras ⁊ uectes. Et portā fōtis edifi
cauit sellū filiꝰ coloçai pnceps pagi maspha
Ipse edificauit eā ⁊ texit: ⁊ statuit ualuas e-
iꝰ ⁊ seras ⁊ uectes: ⁊ muros piscine syloe in
hortū reg': ⁊ usꝫ ad gradꝰ q̄ descēdūt ð ciui
tate dauid. Pꝰ eū edificauit neemia filiꝰ aç-
both priceps dimidie ptis uici bethsur usꝫ
ꝯtra seplchrū dauid ⁊ usꝫ ad piscinā q̄ grā-
di ope cōstructa ē ⁊ usꝫ ad domū fortiū. Pꝰ
eū edificauerūt leuite reū filiꝰ benni. Post
eū edificauit asebias priceps dimidie ptis
uici ceile i uico suo. Pꝰ eū edificauerūt frēs
eoꝝ bechiu filiꝰ enebad pnceps dimidie pti
ceile. Et edificauit iuxta eū açer filius iosue
pnceps maspha mēsurā fam ꝯtra ascēsū fir
missimi āguli. Pꝰ eū i mōte edificauit ba-
ruch filiꝰ çachai mēsurā secūdā: ab āgulo us
qꝫ ad portā domꝰ eliasib sacerdotis magni.
Pꝰ eū edificauit merimuth filiꝰ vrie filij at-
thus mēsurā fam a porta domꝰ eliasib: do-
nec extenderēt domꝰ eliasib. Et pꝰ euz edifica
uerūt sacerdotes uiri de cāpestribꝰ iordāis.
Post eos edificauit beniami ⁊ asub contra
domū suā. Et pꝰ eos edificauit açarias filiꝰ
maasie filij ananie ꝯtra domū suā. Pꝰ eū e
dificauit bennui filiꝰ ennada mēsurā fam a
domo azarie usꝫ ad flexurā ⁊ usꝫ ad an-
gulū. Pꝰ eū edificauit phalel filiꝰ oçi cōtra
flexurā ⁊ turrim: q̄ eminet de domo reg' ex
celsa id est in atrio carceris. Post eum pha
daia filius feros. Nathinnei autem hita-
bant in ofel usꝫ cōtra portā aqꝝ ad oriētē
⁊ turri q̄ pminebat. Pꝰ eos edificauerūt the-
cueni mensurā secundam e regione: a turre
magna ⁊ eminenti usꝫ ad murum templi.
Sursū āt ad portā eqꝝ edificauerūt sacer-
dotes: unusqꝫqꝫ ꝯtra domū suā. Pꝰ eos edi-
ficauit seddo filiꝰ emmer ꝯtra domū suaz.
Et pꝰ eū edificauit semeia filiꝰ sechenie cu-
stos porte oriētalis. Pꝰ eū edificauerūt ana-
nia filiꝰ selemie ⁊ anon filiꝰ selo sextꝰ mēsurā
secūdā. Pꝰ eū edificauit mesollā filiꝰ bara-
chie ꝯtra gaçophylaciū suū. Pꝰ eū edificauit
melchias filiꝰ aurificis usꝫ ad domū nathi-
neoꝝ ⁊ scuta vēdētiū: ꝯtra portā iudicialez
⁊ usꝫ ad cenaculū angli. Et itra cenaculuz
angli i porta gregis edificauerūt artifices ⁊
negociatores.

IIII.

Factū ē āt cū audisset sanaballath: qꝛ
edificaremꝰ murū: iratus ē ualde. Et
motus nimis subsānauit iudeos: ⁊ dixit co
rā frībꝰ suis ⁊ frequētia samaritāoꝝ. Quid
iudei faciūt ībecilles? Nū dimittēt eos gen-
tes? Nū sacrificabūt ⁊ cōplebunt i una die?
Nūqd edificare potuerūt lapides ð aceruis
pulueris q̄ cōbusti sūt? Sz ⁊ tobias amani
tes pximus eiꝰ ait: Edificēt. Si ascenderit
uulpes: trāsiliet muꝝ eoꝝ lapideū. Et dixit
neemias: Audi deꝰ nr̄: qꝛ facti sumꝰ despec-
tui. Cōuerte opprobriū super caput eoꝝ: et
da eos i despectionē i tra captiuitatis: Ne o-
perias iniqtatē eoꝝ: ⁊ pccm̄ eoꝝ corā facie tua
nō deleat: qꝛ irriserūt edificātes. Itaqꝫ edifi
cauimꝰ muꝝ: ⁊ ꝯiūximꝰ totū usꝫ ad ptem
dimidiā: ⁊ puocatū ē cor ppl'i ad opandū.
Factū ē āt cū audisset sanaballath ⁊ tobias
⁊ arabes ⁊ amāite ⁊ açotij: qꝛ obducta essz
cicatrix muri irl'm: ⁊ qꝛ cepissēt itrupta con
cludi: irati sunt nimis. Et ꝯgregati sūt ōnes
pariť: ut uenirēt ⁊ pugnarēt ꝯtra irl'z: ⁊ mo
lirēt isidias. Et orauimꝰ deū nr̄um: ⁊ posu
imꝰ custodes sr̄ muꝝ die ac nocte ꝯtra eos.
Dixit aūt iudas: Debilitata ē fortitudo pō
tātis: ⁊ humꝰ nimia ē: ⁊ nos nō poterimꝰ e
dificare muꝝ. Et dixerūt hostes nr̄i: Nesci-
āt ⁊ ignorent donec ueniamꝰ i mediū eoꝝ ⁊
interficiamꝰ eos: ⁊ cessare faciamꝰ opꝰ. Fcm̄
ē aūt ueniētibꝰ iudeis q̄ hitabant iuxta eos
⁊ dicentibus nob' p decē uices ex oībꝰ locis
qbꝰ uenerāt ad nos: statui i loco post muꝝ
p circuitum ppl'm i ordinē cum gladijs suis
⁊ lanceis ⁊ arcubus. Et pspexi atz surrexi:
⁊ aio ad optimates ⁊ magr̄atꝰ ⁊ ad reliquā
ptē uulgi: Nolite timere a facie eoꝝ. Domi-
ni magni ⁊ tribilis mementote: ⁊ pugnate
pro fratribus uestris filijs uestris ⁊ filiabꝰ
vr̄is ⁊ vxoribꝰ ur̄is ⁊ domibus ur̄is. Factū ē
autez cū audissent inimici nr̄i nunciatum es
se nobis: dissipauit deus consilium eorum.

Et ꝯuersi sumꝰ oẽs ad muros: unusquisqꝫ ad
opꝰ suũ. Et factuꝫ ẽ a die illa media ꝑs iuue
nũ coꝝ faciebat opꝰ: ⁊ media ꝑata erat ad
bellũ ⁊ lãcee ⁊ scuta ⁊ arcꝰ ⁊ lorice: ⁊ pricí-
pes pꝰ eos ĩ oĩ domo iuda edificãtiũ muros
⁊ portãtiũ onera ⁊ ĩponẽtiũ: una manu sua
faciebat opꝰ: ⁊ altra tenebat gladiũ. Edificã-
tiũ .n. unusquisqꝫ gladio erat accinctꝰ renes. Et
edificabant ⁊ clangebãt buccina iuxta me.
Et dixi ad optimates ⁊ ad magĩatꝰ ⁊ ad re
liquã ꝑtẽ uulgi: Opꝰ grãde ẽ ⁊ latũ: ⁊ nos
sepati sumꝰ ĩ muro ꝓcul alť ab alťo. In loco
quocũqꝫ audieritĩ clãgorẽ tube: illuc ꝯcurrite
ad nos. Deꝰ nr̃ pugnabit ꝓ nob: ⁊ nos ipsi
faciamꝰ opꝰ. Et media ꝑs nr̃m teneat lance
as ab ascẽsu auroꝛ donec egrediãť astra. In
tp̃e quoqꝫ illo dixi pp̃lo: Unusquisqꝫ cũ puero su
o maneat ĩ medio ir̃lm: ⁊ sint nob uices ꝑ
noctẽ ⁊ diẽ ad opandũ. Ego ãt ⁊ fr̃es mei ⁊
pueri mei ⁊ custodes q̃ erãt pꝰ me: nõ depo
nebamꝰ uestim̃ta nr̃a. Unusquisqꝫ tm̃ nuda-
bať ad baptismũ. ¶ .V.

Et factꝰ ẽ clamoꝛ pp̃li ⁊ vxoꝝ eꝰ ma-
gnꝰ aduersus fr̃es suos iudeos. Et e-
rãt q̃ dicerẽt: Filij nr̃i ⁊ filie nr̃e multe sũt ni-
mis. Accipiamꝰ ꝓ ꝑcio eoꝝ frumẽtũ: ⁊ cõe-
damꝰ ⁊ uiuamꝰ. Et erãt q̃ dicẽnt: Agros no
stros ⁊ uineas ⁊ domos nr̃as opponamꝰ: ⁊
accipiamꝰ frumẽtũ ĩ fame. Et alij dicebãt:
Mutuo sumamꝰ pecũias ĩ tributa regĩ: de
musqꝫ agros nr̃os ⁊ uineas. Et nũc sicut car
nes frm nr̃oꝝ sic carnes nr̃e sũt: ⁊ sicut filij e
oꝝ ita ⁊ filij nr̃i. Ecce nos subiugamꝰ filios
nostros ⁊ filias nostras ĩ ſuitutẽ: ⁊ de filia-
bꝰ nr̃is sunt famule: nec hẽmꝰ vñ possint re
dimi: ⁊ agros nr̃os ⁊ uineas nr̃as alij possi
dent. Et iratꝰ sũ nimis: cum audissẽ clamo-
rẽ eoꝝ ſm verba hec: cogitauitqꝫ cor meũ.
Et increpaui optimates ⁊ magĩatꝰ ⁊ dixi e-
is: Usuras ne singuli a fr̃ibꝰ ur̃is exigatĩ. Et
congregaui aduersũ eos concionẽ magnaꝫ
⁊ dixi eis: Nos ut scitĩ redemimꝰ fr̃es nr̃os
iudeos: qui ucnditi fuerant gentibꝰ secũdũ
possibilitatem nr̃am. Et uos igitur uendite
fratres uestros: ⁊ redimemꝰ eos. Et siluerũt
nec inuenerunt quid responderent. Dixiqꝫ
ad eos: Nõ est bona res quã facitis. Quare
non in timore dei nr̃i ãbulatis: ne exprobe-
tur nobis a gentibus inimicis nostris? Et e
go ⁊ fr̃es mei ⁊ pueri mei cõmodauimꝰ plu
rimis pecuniaꝫ ⁊ frumentuꝫ. Nõ repetamꝰ
in cõe istud. Es alienũ concedamus: quod
debetur nobis. Reddite eis hodie agros su
os ⁊ uineas suas ⁊ oliueta sua ⁊ domos su
as. Quin potius ⁊ centesimaꝫ pecunie fru-
menti uini ⁊ olei quaꝫ exigẽ soletis ab eis:
date pro illis. Et dixerũt: Reddemꝰ: ⁊ ab e-
is nihil queremꝰ: sicqꝫ faciemꝰ ut loq̃ris. Et
uocaui sacerdotes: ⁊ adiuraui eos: ut face-
rẽt iuxta q̃d dixerã. Insuꝑ excussi sinũ me
uꝫ: ⁊ dixi: Sic excutiat deꝰ oẽꝫ uiꝝ q̃ nõ cõ-
pleuerit v̓bũ istud d̃ domo sua ⁊ de labori-
bꝰ suis. Sic excutiať: ⁊ uacuꝰ fiat. Et dixit
uniuersa multitudo amẽ. Et laudauerunt
deũ. Fecit ergo pp̃ls sicut erat dictũ. A die aũt
illa qua p̃cepat rex mihi ut eẽꝫ dux ĩ t̃ra iu-
da ab ãno uicesimo usqꝫ ad ãnũ tricesimuꝫ
ſm artaxerxis regis ꝑ ãnos duodecĩ: ego et
fr̃es mei ãnonas q̃ ducibꝰ debebãť ñ come-
dimꝰ. Duces ãt p̃mi q̃ fuerũt ãn me: graua-
uerũt pp̃lm: ⁊ acceperũt ab eis ĩ pane ⁊ uio
⁊ pecũia quotidie siclos q̃dragita. Sꝫ ⁊ mĩstri
eoꝝ depsserãt pp̃lm. Ego ãt non feci ita ꝓp
ẽ timorẽ dei: Qui potiꝰ ĩ ope muri edifica-
ui ⁊ agrũ nõ emi: ⁊ oẽs pueri mei cõgregati
ad opꝰ erant. Iudei quoqꝫ ⁊ magĩatꝰ cẽtuꝫ q̃nq̃-
gita uiri: ⁊ q̃ ueniebant ad nos de gentibus
q̃ in circuitu nr̃o sũt: ĩ mẽsa mea erãt. Para
bať aũt mihi ꝑ dies singłos bos unus: arie
tes sex electi exceptis uolatilibꝰ ⁊ inter dies
decẽ uina diuersa: ⁊ alia multa tribuebaꝫ.
Insuꝑ ⁊ ãnonas ducatꝰ mei nõ q̃siui. Ualde
.n. erat attenuatꝰ pp̃ls. Memẽto mei deus
meꝰ ĩ bonũ: ſm oĩa q̃ feci pp̃lo huic. ¶ .VI.

Factũ ẽ ãt cuꝫ audisset sanaballath et
tobias ⁊ gosem arabs ⁊ ceteri inimici
nostri: ꝙ edificassem ego murũ: ⁊ nõ eẽt in
ipso residua ĩtruptio: usqꝫ ad tp̃s aũt illud
ualuas non posueram in portis: miserunt
sanaballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs ad
me dicẽtes: Ueni ⁊ ꝑcutiamꝰ fedꝰ pitĩ ĩ uitul'
ĩ cãpo uno. Ipsi ãt cogitabãt: ut facerẽt mi
hi malũ. Misi ergo ad eos nũcios dicẽs: Opꝰ
grãde ego facio: ⁊ nõ possũ descẽdere: ne for
te negligať cũ uenero ⁊ descendero ad uos.
Miserunt aũt ad me ſm v̓bũ hoc ꝑ q̃ttuor
uices ⁊ r̃ndi eis iuxta sermonẽ p̃orẽ. Et mi-
sit ad me sanaballath iuxta v̓bũ p̃us q̃nta
uice puerũ suũ: ⁊ ep̃łaꝫ hẽbat in manu sua
scriptã hoc mõ. In gẽtibꝰ auditũ ẽ: ⁊ goseꝫ
dixit: ꝙ tu ⁊ iudei cogiterĩ rebellare: ⁊ ꝓptea
edifices muꝝ: ⁊ leuare te uelł super eos regẽ
ꝓpter quã cãm ⁊ ꝓphetas posuerĩ q̃ p̃dicẽt

de te i iþl'm dicẽtes: Rex i iudea ẽ. Auditurꝰ
ẽ rex v̓ba hec. Iccirco nũc ueñ: ut ieamꝰ ꝯsili
uz piter. Et misi ad eos dicẽs: Nõ ẽ fcũz fʒ
v̓ba hec q̃ tu loq̃ris. De corde.n. tuo tu cõpo
nis hec. Oẽs.n. hi t̓rebãt nos: cogitãtes ꝙ
cessarent manꝰ nr̃e ab ope ⁊ q̇escẽmꝰ. Quã
ob cãm mag̃ cõfortaui manꝰ meas. Et igres
sus sũ domũ samaie filij dalaie filij metha-
beel secreto. Qui ait: Tractemꝰ nobiscũ in
domo dei i medio tẽpli: ⁊ claudamꝰ portas
edis: q2 uẽturi sᷓt: ut iᵭficiãt te: ⁊ nocte vẽturi
sũt ad occidẽdũ te. Et dixi: Nũ q̇sꝙ̃ similis
mei fugit? Et q̇s ut ego igredief tẽplũ ⁊ vi-
uet? Nõ igrediar. Et itellexi: ꝙ deus ñ misis
set eũ: sʒ q̃si uaticinãs locutꝰ eẽt ad me: ⁊ to
bias ⁊ sanaballath ꝯduxissent eũ. Accepat
.n. p̃ciũ: ut t̓ritꝰ facerẽ ⁊ peccarẽ: ⁊ hr̃ent ma
lũ: qḋ exprobrarẽt mihi. Meñto mei dñe
ꝓ tobia ⁊ sanaballath iuxta opa eoꝝ talia:
sʒ ⁊ noadie ꝓphete ⁊ ceťoꝝ ꝓphetaꝝ q̇ t̓re
bãt me. Cõpletꝰ ẽ ãt murꝰ uicesimoq̇nto die
m̃sis elul q̇nq̃gitaduobꝰ diebꝰ. Factũ ẽ ḡ cuʒ
audissent oẽs ĩimici nr̃i: ut timerẽt uniuerse
gẽtes: q̇ erant i circuitu nr̃o: ⁊ cõciderẽt itra
semetipsos: ⁊ scirẽt: ꝙ a dño fcm̃ ẽ opꝰ hoc.
Sʒ ⁊ i diebꝰ ill' mľte optimatũ iudeoꝝ epľe
mittebãtur ad tobiã: ⁊ a tobia veniebãt ad
eos. Mľti.n. erãt i iudea hñtes iuramẽtuʒ
eiꝰ: q2 gener erat sechenie filij iorei: ⁊ iohan
nã filius eiꝰ accepat filiã mesollã filij bara-
chie. Sed laudabãt coram me: ⁊ v̓ba mea
nunciabãt ei. Et tobias mittebat epľas: ut
terreret me. ¶.VII.

Postq̃ ãt edificatꝰ ẽ murꝰ: ⁊ posui val-
uas: ⁊ recensui ianitores ⁊ cãtores et
leuitas: p̃cepi aneni fr̃i meo ⁊ anãie pricipi
domꝰ de irl'm: ipse.n. q̃si uir verax ⁊ timens
deũ plꝰ ceťis uidebatur. Et dixi eis: Nõ api
ant porte irl'm usq3 ad calorez sol'. Cũq3 ad
huc assisterẽt: clause porte sunt ⁊ oppilate.
Et posui custodes de hitatoribus irl'm sin-
gulos per uices suas ⁊ unũquẽq3 cõtra do-
muz suaz. Ciuitas autem erat lata nimis ⁊
grandis ⁊ ppľus paruus in medio eius: ⁊ ñ
erant domus edificate. Deus autẽ dedit in
cõde meo: ⁊ congregaui optimates ⁊ magi-
stratus ⁊ uulgꝰ: ut recenserem eos. Et inue
ni librũ cẽsus eorũ q̇ ascẽderãt primũ: ⁊ iuẽ
tũ est scriptũ i eo: Isti filij prouincie q̇ ascen
derunt de captiuitate migrantiũ q̇s transtu
lerat nabuchodonosor rex babylõis: ⁊ rev̓-
si sunt in irl'm ⁊ in iudeaz unusquisq3 in ci-
uitatẽ suã: q̇ uenerãt cũ çorobabel iosue ne
emias açarias raamias naamin marodoche
us belsar mespharat beggoai nauz baana.
Numerꝰ uiroꝝ ppľi isrl'. Filij pharos: duo
milia cẽtũ septuagitaduo. Filij saphatia: tre
centi septuagitaduo. Filij area: sexcenti q̇nq̃
gintaduo. Filij phetmoab filioꝝ iosue ⁊ io-
ab duo milia octigẽti decẽ ⁊ octo. Filij belã
mille octigẽti q̇nq̃gitaq̃ttuõ. Filij çethua ñ-
gẽtiq̃dragitaq̇nq3. Filij çachai: septigẽti se-
xagita. Filij bẽnui: sexcẽti q̃dragitaocto. Fi-
lij bebai: sexcẽti uigitiocto. Filij açgad duo
milia trecẽti uigintiduo. Filij adonicã: sex-
cẽti sexaginta septẽ. Filij beguai: duo milia
sexaginta septẽ. Filij adin: sexcẽti q̇nq̃ginta-
q̇nq3. Filij ather filij eçechie: nõgẽtiocto. Fi
lij asem: trecẽti uigitiocto. Filij besai: trecẽti
uigitiq̃ttuor. Filij areph: cẽtũ duodeci. Filij
gabaon: nonagitaq̇nq3. Filij bethleem ⁊ ne-
thupha: cẽtũoctoginta octo. Uiri anathot
cẽtũ uigitiocto. Uiri bethamoth: q̃dragita-
duo. Uiri cariathiarim cephira ⁊ beroth:
septigẽti q̃dragitatres. Uiri rama ⁊ nebo:
sexcẽti uigintiunꝰ. Uiri machmas: centũ ui
gitiduo. Uiri bethel ⁊ chai: ducẽti uiginti-
tres. Uiri nebo alterꝰ: quinquagintaduo.
Uiri helcon alterius: mille ducẽti q̇nq̃gita
q̃ttuor. Filij arem: trecẽti uigiti. Filij hieri-
cho: trecẽti q̃dragintaq̇nq3. Filij lodadin ⁊
ono: septigẽti uigitiunꝰ. Filij senaa: tria mi-
lia nõgenti trigita. Sacerdotes. Filij idaia i
domo iesua: nongẽti septuagintatres. Filij
ẽmer: mille q̇nq̃gitaduo. Filij phessur: mil-
le ducenti q̃draginta septẽ. Filij arem: mille
decẽ ⁊ septẽ. Leuite. Filij iosue ⁊ cedmihel
filioꝝ oduie: septuagita quattuor. Cãtores.
Filij asaph cẽtũ q̃dragintaocto. Ianitores.
Filij sellũ filij ather filij thelmon filij accub
filij athita filij sobai: cẽtuʒ trigitaocto. Na
thinnei. Filij soa filij asupha filij thebaoth
filij ceros filij siaa filij phadon filij lebana
filij agaba filij selmon filij anan filij geddel
filij gaer filij raabia filij rasin filij nechoda
filij ieçem filij aça filij phasea filij besai filij
munim filij nephusim filij bechue filij acu-
pha filij açur filij besluth filij maida filij ar
sa filij berchos filij çiçara filij thema filij
nasia filij athupha filij seruorum salomo-
nis filij sothai filij sopherech filij pheruda
filij iabala filij dercon filij gedel filij sapha
ta filij achil filij focereth: qui erat ortus ex
asbaim filio ammon. Omnes nathinnei et

filij seruorum salomonis trecēti nonaginta
duo. Hi sūt āt q̄ ascēderūt de thelmala the
larsa cherub adon ⁊ emmer: ⁊ nō potuerūt
īdicare domū p̄rum suoꝝ ⁊ semē suū: utrū
ex isrl̄ eēnt. Filij dalaia filij tobia filij necho
da sexcēti quadragintaduo. Et de sacerdo-
tibus filij iobia filij accos filij berçellai q̄ ac
cepit de filiabus berçellai galaaditidis vxo
rē: ⁊ uocat⁹ ē noīe eoꝝ. Hi q̄sierūt scripturā
suā in cēsu ⁊ non īuenerunt: ⁊ eiecti sūt de
sacerdotio. Dixitq̄ athersatha eis: ut non
mādacarēt de scīs scōꝝ: donec staret sacer-
dos doct⁹ ⁊ erudit⁹. Oīs multitudo q̄si uir
un⁹ q̄dragītaduo milia sexcēti sexagita: abs
q̄ suis ⁊ ācillis eoꝝ q̄ erāt septē milia trecē
ti trigitaseptē ⁊ int̄ eos cantores ⁊ cātatri-
ces ducēte. Eq̄ eoꝝ sexcēti trigitaseptē: mu-
li eoꝝ ducēti q̄dragitaq̄nq̄: cameli eoꝝ q̄-
dringēti trigita q̄nq̄: asini sex milia septigē
tiuigīti. Hucusq̄ refert quid ī comentario
scriptum fuerit: exin neemie historia texit.
Nōnulli āt de p̄ncipib⁹ fāiliaꝝ dederūt ī o-
p⁹. Athersatha dedit ī thesauꝝ auri drag-
mas mille: phialas q̄nq̄gīta: tunicas sacer-
dotales q̄ngentas trigita. Et de p̄ncipib⁹ fa
miliaꝝ dederūt ī thesauꝝ opis auri drag-
mas uiginti milia ⁊ argenti minas duo
milia ducētas. Et qd̄ ōdit reliqu⁹ ppl̄s auri
dragmas uigīti milia: ⁊ argēti minas duo
milia ⁊ tūicas sacerdotales sexagita septē.
Hitauerūt aūt sacerdotes ⁊ leuite ⁊ ianito-
res ⁊ cātores ⁊ reliquū uulg⁹ ⁊ nathinnei ⁊
oīs isrl̄ ī ciuitatib⁹ suis. .VIII.

ET uenerat mēsis septim⁹. Filij āt isrl̄
erāt ī ciuitatib⁹ suis. Congregatusq̄
oīs ppl̄s q̄si uir un⁹ ad plateā q̄ ē añ portaꝫ
aq̄ꝝ: ⁊ dixerūt esdre scribe: ut afferret librū
legis moysi: quā p̄cepat dn̄s isrl̄i. Attulit g̊
esdras sacerdos legē corā multitudine uiro
ꝝ ⁊ mulieꝝ: cūctisq̄ q̄ poterāt itelligē ī die
p̄ma m̄sis septimi. Et legit ī eo apte ī platea
que erat añ portā aq̄ꝝ de mane usq̄ ad me
diā diem ī cōspectu virorū ⁊ mulierū sapiē-
tiū. Et aures oīs ppl̄i erāt erecte ad libruꝫ.
Stetit āt esdras scriba super gradū ligneū
quem fecerat ad loquēdū: ⁊ steterunt iuxta
eū mathathia ⁊ senia ⁊ ania ⁊ vria ⁊ elchia
⁊ maasia ad dexterā ei⁹ ⁊ ad sinistrā phada
ia misahel ⁊ melchia ⁊ asum ⁊ aseph dana
zacharia ⁊ mosollā. Et apuit esdras libruꝫ
coram omni populo. Super uniuersū q̄p-
pe populuꝫ eminebat. Et cū aperuisset euꝫ:
stetit ōmnis popul⁹. Et bn̄dixit esdras dn̄o
deo uoce magna. Et rn̄dit oīs ppl̄s: amen
amen: eleuans man⁹ suas. Et icuruati sunt
⁊ adorauerūt deū p̄ni ī trā. Porro iesue et
baani ⁊ serabi iami accub septhai odia ma
asia celita azarias ioçabed anāi phalaia le-
uite silētiū faciebāt in populo ad audiendā
legem. Popul⁹ aūt stabat in gradu suo. Et
legērt ī libro legi̇ dī distīcte ⁊ apte ad itelligē
dū: ⁊ intellexerūt cū legeret. Dixit āt neemi
as: ipse est athersatha ⁊ esdras sacerdos ⁊
scriba ⁊ leuite īterpretātes uniuerso pplo.
Dies sc̄tificatus ē dn̄o deo nr̄o. Nolite lu
gere: ⁊ nolite flere. Flebat. n. oīs ppl̄s cum
audiret verba legis. Et dixit eis: Ite come-
dite pinguia: ⁊ bibite mulsū: ⁊ mittite ptes
eis: q̄ nō p̄parauerūt sibi: q̄ꝛ scs̄ dies dn̄i ē:
⁊ nolite cōtristari. Gaudiū eteniꝫ dn̄i ē forti
tudo nr̄a. Leuite āt silentiū faciebāt ī oī po-
pulo dicētes: Tacete: q̄ꝛ dies scūs ē: ⁊ noli-
te dolere. Abijt itaq̄ oīs ppl̄s: ut cōederet
⁊ biberet ⁊ mitteret ptes: ⁊ faceret letitiam
magnā: q̄ꝛ intellexerāt uerba q̄ docuerat e-
os. Et ī die secundo cōgregati sūt pricipes
familiarū uniuersi ppl̄i sacerdotes ⁊ leuite
ad esdrā scribā: ut itp̄taret eis v̄ba legis. Et
inuenerunt scriptū in lege: p̄cepisse dn̄m in
manu moysi: ut hitēt filij isrl̄ ī tabnaculis ī
die solēni mense septimo: ⁊ ut p̄dicēt ⁊ diul
gēt uocē in uniuersis vrbib⁹ suis ⁊ ī irl̄m di-
cētes: Egredimi ī mōtē: ⁊ afferte frōdes oli
ue ⁊ frondes ligni pulcherrimi frōdes myr
ti ⁊ ramos palmaꝝ ⁊ frōdes ligni nemoro-
si: ut fiāt tabnacula sicut scriptū ē. Et egres-
sus ē oīs ppl̄s: ⁊ attulerūt. Fecerūtq̄ sibi ta
bernacula unusq̄sq̄ in domate suo ⁊ in atri-
is suis ⁊ in atrijs domus dei ⁊ ī platea por
te aq̄ꝝ ⁊ ī platea porte ephrai. Fecit g̊ uniu-
sa eccl̄a eoꝝ q̄ redierāt de captiuitate: taber
nacula ⁊ hitauerunt ī tabernaculis. Nō. n.
fecerāt a dieb⁹ iosue filij nun talia filij isrl̄:
usꝫ ad diē illū. Et fuit letitia magna nimis.
Legit āt in libro legi̇ dei per dies singulos a
die p̄io usq̄ ad diē nouissimū: ⁊ fecerūt so
lēnitatē septē dieb⁹: ⁊ in die octauo collectā
iuxta ritum. .IX.

IN die āt uicesimoq̄rto mēsis hui⁹ cō-
uenerūt filij isrl̄ ī ieiunio ⁊ ī sacc̄ ⁊ hu
m⁹ sup eos. Et sep̄atū est semē filioꝝ isrl̄ ab
oī filio alienigena: ⁊ steterunt ⁊ confitebāt
pc̄c̄a sua ⁊ iniq̄tates patrū suoruꝫ. Et ꝯfur-

rexerũt ad stãdũ ⁊ legerũt i uolumine legis
dñi dei sui q̃ter i die ⁊ q̃ter i nocte ꝯfitebãt:
⁊ adorabãt dñm deũ suũ. Surrexerũt aũt
sup gradũ leuitarũ iosue ⁊ bani ⁊ cedmihel
remni sabnia abani saerbias bani ⁊ thana-
ni: ⁊ clamauerũt uoce magna ad dñm deuꝫ
suũ. Et dixerũt leuite: iosue ⁊ cedmihel bon
ni asebia serebia arebia odaia sebna fataia.
Surgite: bñdicite dño deo nr̃o ab et̃no usꝫ
i et̃nũ. Et bñdicãt nõi glr̃ie tue excelso in õni
bñdictione ⁊ laude. Et dixit esdras: Tu ip-
se dñe solus. Tu fecisti celũ ⁊ celuꝫ celoꝝ ⁊
õem exercitũ eoꝝ t̃rã ⁊ uniuersa q̃ i ea sũt:
maria ⁊ oia q̃ in eis sunt. Et tu uiuificas õ-
nia hec: ⁊ exercitꝰ celi te adorat. Tu ipe dñe
deꝰ q̃ elegisti abrã: ⁊ eduxisti eũ de igne chal
deoꝝ: ⁊ posuisti nomẽ eiꝰ abraã: ⁊ inuenisti
cõ eiꝰ fidele corã te: ⁊ pcussisti cũ eo fedꝰ: ut
dares ei terrã chananei ethei euei ⁊ amõrei
⁊ pherezei ⁊ iebusei ⁊ gergesei: ut dares se-
mini eiꝰ. Et iplesti uerba tua qm̃ iustus es.
Et uidisti afflictionẽ patrũ nr̃oꝝ in egypto:
clamorẽqꝫ eoꝝ audisti sup mare rubrũ: ⁊ õ
disti signa ⁊ portẽta i pharaõe ⁊ in uniuͤsis
seruis eiꝰ ⁊ i õi pplo tre illiꝰ. Cognouisti .n.
q: supbe egerant cõtra eos: ⁊ fecisti tibi no-
mẽ sicut ⁊ in hac die. Et mare diuisisti ante
eos: ⁊ transierunt per mediũ maris in sicco.
Persecutores ãt eoꝝ ꝓiecisti i ꝓfũdũ q̃si la-
pidẽ i aq̃s ualidas: ⁊ i colũna nubꝫ ductor
eoꝝ fuisti p diẽ ⁊ i colũna ignis p noctẽ: ut
appararet eis uiã p quã igrediebãt. Ad mõ
tẽ qꝫ synai descẽdisti: ⁊ locutꝰ es cũ eis õ ce-
lo: ⁊ dedisti eis iudicia ꝛcta ⁊ legẽ ṽitatis ce-
rimonias ⁊ p̃cepta bona. Et sabbatũ scifi-
catũ tuũ oñdisti eis: ⁊ mandata ⁊ cerimoni
as ⁊ legẽ p̃cepisti eis i mãu moysi ſui tui.
Panẽ qꝫ de celo dedisti eis i fame eoꝝ: ⁊ a-
quã de petra eduxisti eis sitientibꝰ. Et di-
xisti eis: ut igrederẽt: ⁊ possidẽnt t̃rã: sꝫ quã
leuasti manũ tuã: ut traderes eis. Ipsi ṽo ⁊
p̃res nr̃i superbe egerũt: ⁊ idurauerũt ceruí
ces suas: ⁊ nõ audierũt mãdata tua: ⁊ nolu
erũt audire: ⁊ nõ sũt recordati mirabilium
tuoꝝ: q̃ feceras eis. Et indurauerũt ceruices
suas: ⁊ dederũt caput: ut cõuerterẽt ad ſui
tutẽ suã q̃si p contentionẽ. Tu ãt deꝰ ꝓpitiꝰ
clemẽs ⁊ misericors lõganimis ⁊ multe mi
serationis: non dereliq̃sti eos. Et q̃dẽ cũ fecis
sent sibi uitulũ cõflatilẽ: ⁊ dixissẽt: iste ẽ de-
us tuꝰ: q̃ eduxit te õ egypto: fecerũtqꝫ blas
phemias magnas: tu autem i misericordijs
tuis multis non dimisisti eos i deſto. Colũ
na nubis non recessit ab eis p dieꝫ: ut ducẽt
eos in uiam ⁊ colũna ignis p noctẽ: ut ostẽ
deret eis iter: per qđ igrederẽt. Et sp̃z tuuꝫ
bonũ dedisti: qui doceret eos: ⁊ manna tuũ
nõ ꝓhibuisti ab ore eoꝝ: ⁊ aquã dedisti eis
in siti. Quadraginta ãnis pauisti eos i deſ-
to: nihilqꝫ eis defuit. Uestimẽta eoꝝ non i-
ueterauerũt: ⁊ pedes eoꝝ nõ sũt attriti. Et
dedisti eis regna ⁊ pplos: ⁊ partitꝰ es eis sor
tes. Et possederũt t̃rã seon ⁊ t̃rã regis esebõ
⁊ t̃rã og regis basan. Et multiplicasti filios
eoꝝ sicut stellas celi: ⁊ adduxisti eos ad t̃rã
de qua dixeras patribꝰ eoꝝ: ut igrederẽt et
possiderẽt. Et uenerunt filij: ⁊ possederũt t̃
rã. Et humiliasti corã eis habitatores t̃re
chananeos: ⁊ dedisti eos i manu eoꝝ: ⁊ re-
ges eoꝝ ⁊ pplos t̃re: ut facerẽt eis sicut pla-
cebat illis. Ceperũt itaqꝫ urbes munitas et
humũ pinguẽ: ⁊ possederũt domos plenas
cunctis bonis: cisternas ab eis fabricatas
uineas ⁊ olìueta ⁊ ligna pomifera m̃lta. Et
comederunt ⁊ saturati sũt: ⁊ ipinguati sũt:
⁊ abũdauerũt delitijs bonitate tua magna.
Prouocauerunt te ãt ad iracũdiaꝫ: ⁊ reces-
serũt a te: ⁊ ꝓiecerũt legẽ tuaꝫ post t̃ga sua.
Et prophetas tuos occiderũt: q̃ cõtestabãt
eos: ut reuerterẽt ad te: feceruͤtqꝫ blasphemi-
as grandes. Et dedisti eos i manu hostium
suoꝝ: ⁊ afflixerũt eos. Et in t̃pe tribulatio-
nis sue clamauerũt ad te: ⁊ tu de celo audi-
sti: ⁊ ſm miseratiões tuas multas dedisti e-
is saluatores: q̃ saluarent eos de manu ho-
stiũ suoꝝ. Cũqꝫ requieuissẽt reuersi sũt: ut
facerẽt malũ in ꝯspectu tuo: ⁊ dereliq̃sti eos
i manu inimicorũ suorũ: ⁊ possederũt eos.
Cõuersiqꝫ sunt: ⁊ clamauerũt ad te. Tu ãt
de celo exaudisti: ⁊ liberasti eos in misericõ
dijs tuis multis temporibus: ⁊ contestatꝰ
es eos: ut reuerterent ad legẽ tuaꝫ. Ipsi ṽo
superbe egerunt: ⁊ non audierunt mãdata
tua: ⁊ in iudicijs tuis peccauerunt: q̃ faciet
hõ: ⁊ uiuet in eis. Et dederunt humerũ rece
dẽtẽ: ⁊ ceruicẽ suã indurauerũt: nec audie-
runt. Et protraxisti super ãnos m̃ltos: ⁊ ꝯ-
testatꝰ es eos in sp̃u tuo p manũ ꝓphetarũ
tuoꝝ ⁊ nõ audierũt: ⁊ tradidisti eos in ma
nũ pploꝝ terrarum. In misericordijs autẽ
tuis plimis non fecisti eos i cõsumptioneꝫ:
nec dereliquisti eos: qm̃ deus miserationũ
⁊ clems es tu. Nunc itaqꝫ deus noster: ma-
gne fortis ⁊ t̃ribilis custodiẽs pactũ ⁊ miaꝫ

ne auertas a facie tua õez laborē q̄ inuenit
nos reges nr̄os pricipes nr̄os ⁊ sacerdotes
nr̄os ⁊ ꝓphetas nr̄os ⁊ pr̄es nr̄os ⁊ õez po-
pulū tuū: a dieb⁹ reḡ assur usqꝫ ĩ diē hanc.
Et tu iust⁹ es ĩ õib⁹ q̄ uenerūt sup nos: q: ve-
ritatē fecisti nob: nos āt ĩpie egim⁹. Reges nr̄i
ꝑncipes nr̄i sacerdotes nr̄i ⁊ pr̄es nr̄i non fe-
cerūt legē tuā: ⁊ n̄ attenderūt mādata tua
⁊ testimõia tua q̄ testificat⁹ es ĩ eis. Et ipsi ĩ
regnis suis bonis ⁊ ĩ bõitate tua mĺta quaꝫ
dederas eis ⁊ ĩ t̄ra latissima ⁊ pigui quam
tradideras ĩ cõspectu eoꝝ: nõ fuerūt tibi:
nec reuersi sūt a studijs suis pessimis. Ecce
nos ipsi hodie serui sumus: ⁊ t̄ra quā dedisti
pr̄ib⁹ nr̄is: ut cõederēt panē ei⁹ ⁊ q̄ bõa sunt
eius: ⁊ nos ipsi serui sumus ĩ ea. Et fruges e-
ius mĺtiplicāt regibus q̄s posuisti sup nos
ꝓpt̄ pcc̄a nr̄a: ⁊ corporibus nr̄is dn̄ant ⁊ iu-
mētis nr̄is s̄m uolūtatē suā: ⁊ ĩ t̄bulatiõe ma-
gna sumus. Sup õibus ergo his nosipsi ꝑ-
cutimus fedus ⁊ scribimus: ⁊ signāt princi-
pes nr̄i leuite nostri ⁊ sacerdotes nostri. X.

Signatores āt fuerūt: neemias athersa-
tha filius achelai: ⁊ sedechias saraias
açarias hieremias phessur amarias mel-
chias accus sebenia melluc maarem meri-
muth obdias daniel gentō baruch mosol-
lā abia miami maçia belga semeia: hi sacer-
dotes. Porro leuite: iosue fili⁹ açarie bēnui
de filijs enadad cedmihel ⁊ f̄res eoꝝ: sebe-
nia odeuia celita phalaia anā micha roob
asebia çachū serebia sabania odia bani. ba-
ninu. Capita ppl̄i: feros phetmoab elaꝫ çe-
thu bani bonni açgad bebai adonaia beg-
goai adin ather eçechia açur odeuia, asum
besai areph anathot nebai mecphia mosol-
lā açir mesiçabel sadoch ieddua felthia anā
ania osee anania asub aloes phaleā sobech
reum asebna madsia ethaia hanā anā mel-
luch arem baana: ⁊ reliq̄ de ppl̄o. Sacerdo-
tes leuite ianitores ⁊ cantores nathinnei ⁊
õnes qui se separauerunt de ppl̄is terrarū
ad legē dei uxores eoꝝ filij eoꝝ ⁊ filie eorū
õnes qui poterant sapere spondentes pro
fratribus suis: optimates eorum ⁊ qui uei-
ebant ad pollicendum ⁊ iurandū: ut ambu-
larent in lege dn̄i quā dederat in manu mo-
ysi serui sui: ut facerēt ⁊ custodirent uniuer-
sa mandata dn̄i dei nr̄i ⁊ iudicia eius ⁊ ceri-
monias eius: ⁊ ut non daremus filias nr̄as
ppl̄o terre: ⁊ filias eoꝝ nõ acciperem⁹ filijs
nr̄is. Populi q̄ꝫ terre q̄ importāt uenalia: ⁊
omnia ad usū ꝑ diē sabbati ut vēdant: nõ
accipiem⁹ ab eis ĩ sabbato ⁊ ĩ die s̄cificato.
Et dimittemus ānū septimū ⁊ exactionē v-
niuerse manus. Et statuem⁹ sup nos p̄cep-
ta: ut dem⁹ tertiā ptē sicli ꝑ ānuꝫ ad op⁹ do-
m⁹ dei nr̄i ad pāes ꝓpositiõis ⁊ ad sacrifici-
ū s̄epit̄nū ⁊ ĩ holocaustū s̄epiternū ĩ sabbatis
ĩ kalēdis ĩ solēnitatib⁹ ⁊ ĩ s̄cificatis ⁊ ꝑ pcc̄o
vt exorent ꝑ isr̄l: ⁊ ĩ omnē usū dom⁹ dei nr̄i.
Sortes ḡ misim⁹ sup oblationē lignoꝝ int̄
sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ ppl̄m: ut ĩferrēt ĩ do-
mū dei nr̄i ꝑ domos pr̄m nr̄oꝝ ꝑ t̄pa a t̄pori-
b⁹ ānĩ usqꝫ ad ānū: ut arderēt sup altaī dn̄i
dei nr̄i: sic̄ scriptū ē ĩ lege moysi. Et ut affer-
remus ꝑmogēita t̄re nr̄e ⁊ ꝑmitiua uniuersi
fruct⁹ õis ligni ab āno ĩ ānū ĩ domo dn̄i: ⁊
ꝑmitiua filioꝝ nr̄oꝝ ⁊ pecoꝝ nr̄oꝝ sic̄ scrip-
tū ē in lege: ⁊ ꝑmitiua boū nr̄oꝝ ⁊ ouiū nr̄a-
ꝝ: ut offerrēt ĩ domo dei nr̄i sacerdotib⁹ qui
ministrāt in domo dei nr̄i. Et primitias ci-
boꝝ nr̄oꝝ ⁊ libaminū nr̄oꝝ ⁊ poma õis li-
gni uindemie q̄ꝫ ⁊ olei afferem⁹ sacerdotib⁹
ad gazophylaciū dei nr̄i ⁊ decimā ptē terre
nr̄e leuitis. Ipsi leuite decimas accipiāt ex
õib⁹ ciuitatib⁹ opū nr̄oꝝ. Erit aūt sacerdos
fili⁹ aarō cū leuitis ĩ decimis leuitaꝝ: ⁊ leui-
te offerent decimā ptē decie sue ĩ domo dei
nr̄i ad gazophylaciū ĩ domo thesauri. Ad
gazophylaciū. n. deportabūt filij isr̄l ⁊ filij
leui ꝑmitias frumēti ⁊ vini ⁊ olei: ⁊ ibi erūt
uasa dn̄i s̄cificata: ⁊ sacerdotes ⁊ cātores ⁊
ianitores ⁊ mi̅stri: ⁊ nõ dimittemus domū
dei nr̄i. XI.

Habitauerūt āt ꝑncipes ppl̄i ĩ irl̄z. Re-
liqua v̄o plebs misit sorte: ut tollerēt u-
na ptē de decē q̄ habitaturi eēnt ĩ irl̄m ciui-
tate s̄ca nouē v̄o ptes in ciuitatib⁹. Bn̄dixit
āt pp̄lus õibus uiris q̄ se spõte obtulerāt:
ut hitarent ĩ irl̄m. Hi sūt itaqꝫ pricipes pro-
uicie q̄ hitauerūt ĩ irl̄m ⁊ in ciuitatibus iu-
da. Hitauit āt unusq̄sqꝫ ĩ possessione sua in
urbib⁹ suis isr̄l: sacerdotes leuite nathinnei
⁊ filij seruoꝝ salomonis. Et in irl̄m hitauerūt
de filijs iuda ⁊ de filijs beniamin. De filijs
iuda: athaias filius açiā filij zacharie filij a-
marie filij saphatie filij malalehel. De filijs
phares: ismaasia filius baruch filius colo-
ça filius açia filius addaia filius ioarib fili-
us zacharie fili⁹ silonites. Omnes filij pha-
res qui hitauerunt ĩ irl̄m: quadringenti se-
xaginta nouē uiri fortes. Hi sunt autēꝫ filij

beniamin. Sellū filiꝰ mosollā filiꝰ ioed filiꝰ
phadaia filiꝰ colaia filiꝰ masia filiꝰ etheel fi-
liꝰ isaia. Et pꝰ eū gebbai sellai nōgēti uigiti-
octo. Et iobel filiꝰ çechri prepositꝰ eoꝝ: ⁊ iu-
das filiꝰ sennua sup ciuitatē ſc̄s. Et de sacer
dotibꝰ: idaia filiꝰ ioarib iachi saraia filiꝰ hel
chie filiꝰ mosollā filiꝰ sadoch filiꝰ meraioth
filiꝰ abitob ꝑncipes domꝰ dei ⁊ f̄res eoꝝ fa-
ciētes opa tēpli octingēti uigitiduo. Et ada
ia filiꝰ ieroam filiꝰ pheleia filiꝰ amsi filiꝰ ça-
charie filiꝰ phessur filiꝰ melchie ⁊ f̄res eiꝰ ꝑn
cipes p̄rum ducēti q̄draginta duo. Et amasai
filiꝰ agribel filiꝰ açi filiꝰ mosollamoth filius
emmer ⁊ f̄res eoꝝ potētes nimis centū vigi-
tiocto: ⁊ ꝓpositꝰ eoꝝ çabdihel filiꝰ potētiū.
⁊ ō leuitꝭ: sebenia filiꝰ asob filiꝰ açaricā filiꝰ
asabia filiꝰ boni ⁊ sabathai ⁊ ioçabeth su-
ꝑ oia opa q̄ erāt forisecꝰ i domo dei a prin-
cipibꝰ leuitaꝝ. Et mathania filiꝰ micha fili
us çebedei filiꝰ asaph princeps: ad laudan-
dū ⁊ ad cōfitendū i orone: ⁊ becbecias ſc̄us
de f̄ribꝰ eiꝰ: ⁊ abda filius samuha filiꝰ galal
filius ydithun. Oēs leuite i ciuitate ſc̄a: du-
cēti octogintaq̄ttuor. Et ianitores accub tel-
mon ⁊ f̄res eoꝝ q̄ custodiebant hostia cētuꝫ
septuagintaduo. Et reliq̄ ex isrl̄ sacerdotes ⁊
leuite i uniuersis ciuitatibꝰ iuda unusquisq̄ꝫ
in possessione sua ⁊ nathinnei q̄ hitabant i
ofel ⁊ syaha ⁊ gaspha ō nathinneis. Et eṗs
leuitaꝝ i irl̄m: açi filiꝰ baani filius asabie fi-
liꝰ mathanie filiꝰ miche. De filijs asaph: cā
tores i misterio domꝰ dei. Preceptū q̄ppe
regis sup eos erat ⁊ ordo i cantoribꝰ ꝑ dies
singl̄os ⁊ fathaia filiꝰ meseçebel ō filijs zara
filij iuda in manu regis iuxta ōne v̄bū ppl̄i
⁊ in domibꝰ ꝑ ōnes regiones eoꝝ. De filijs
iuda hitauerūt in cariatharbe ⁊ i filiabus
eius ⁊ i dibō ⁊ in filiabus eius ⁊ i capseel ⁊
i uicul̄ eius ⁊ i iesue ⁊ i molada ⁊ in bethfa
leth ⁊ i asersual ⁊ in bersabee ⁊ i filiabus e-
iꝰ ⁊ in sicelech ⁊ i mochona ⁊ i filiabꝰ eius ⁊
in remmō ⁊ i sara ⁊ i ierimuth çonoa odol-
lam ⁊ in uillis earum: lachis ⁊ in regionibꝰ
eius açecha ⁊ in filiabus eius. Et manserūt
in bersabee usq̄ꝫ ad uallēꝫ hennon. Filij au-
tem beniamin ageba mechmas ⁊ hai ⁊ be-
thel ⁊ filiabus eius: anathot nob anana a-
sor rama gethai madid seboim neballath
⁊ ono ualle artificum: ⁊ de leuitis pōtiones
iude ⁊ beniamin. .XII.

Si sunt āt sacerdotes ⁊ leuite: q̄ ascen-
derūt cū çorobabel filio salathiel. Jo-
sue saraia hieremias esdras amaria mel-
luch accus sechenias reuꝫ merimuth addo
genthon abia miamin madia belga semeia
⁊ ioarib ⁊ idaia sellū amoch elceia adaia.
Isti ꝑncipes sacerdotū ⁊ f̄res eoꝝ i diebꝰ io
sue. Porro leuite: iesua bēnui cedmihel sa-
rabia iuda mathanias sup hymnos ipsi et
f̄res eoꝝ ⁊ becbecia atq̄ꝫ ethanni ⁊ f̄res eo-
ꝝ unusq̄sq̄ꝫ i officio suo. Josue āt genuit io
achim: ⁊ ioachim genuit eliasib ⁊ eliasib
genuit ioiada ⁊ ioiada genuit ionathan:
⁊ ionathan genuit iedda. In diebus auteꝫ
ioachim erant sacerdotes ⁊ principes fami
liarmu saraie maarie hieremie anāie esdre
mosollā amarie iohānā milico ionathan se
benie ioseph arā edna maraioth helci ada
ie çacharie genthō mosollā abie çecheri mi
amin ⁊ moadie felti belge sammua semeie
ioathan ioarib mathanai iodaie açci sella
ie celaia mochober elchie asebie ydaie na-
thanahel. Leuite in diebus eliasib ⁊ ioiada
⁊ ionan ⁊ iedboa scripti principes familia-
rū ⁊ sacerdotes in regno darij perse. Filij le
ui ꝑncipes familiaꝝ scripti in libro v̄boruꝫ
dierū ⁊ usq̄ꝫ ad dies iobathan filij eliasib.
Et principes leuitaꝝ: asebia serebia ⁊ iesue
filius cedmihel: ⁊ f̄res eoꝝ ꝑ uices suas ut
laudarent ⁊ confiterentur iuxta ꝓceptū da-
uid uiri dei: ⁊ obſuarent eq̄ ꝑ ordineꝫ. Ma
thāia ⁊ becbecia ⁊ obedia mosollā thelmō
accub custodes portarū ⁊ uestibuloꝝ ante
portas. Hi in diebus ioachim filij iosue fi-
lij iosedech: ⁊ in diebus neemie ducl ⁊ esdre
sacerdotis scribeq̄ꝫ. In dedicatione autem
muri irl̄ꝫ: req̄sierūt leuitas de oībꝰ locis su-
is: ut adducerent eos i irl̄ꝫ: ⁊ facerēt dedica
tionē ⁊ letitiā in actione gr̄aꝝ ⁊ cantico ⁊ in
cymbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharis. Congrega
ti sunt autē filij cantoruꝫ ⁊ de cāpestribꝰ cir
ca irl̄m ⁊ de uillis netuphati ⁊ ō domo gal-
gal ⁊ de regionibus geba ⁊ asmaueth: q̄m
uillas edificauerunt sibi cantores in circui-
tu irl̄m. Et mundati sunt sacerdotes ⁊ leui-
te: ⁊ mundauerunt ppl̄uꝫ ⁊ portas ⁊ muꝝ.
Ascendere aūt feci principes iuda sup mu-
rū ⁊ statui duos choros laudātiū magnos.
Et ierunt ad dexterā sup murū ad portaꝫ
sterq̄linij. Et iuit pꝰ eos osaias ⁊ media ps
ꝑncipū iuda ⁊ açarias esdra ⁊ mosollaꝫ
iuda et beniamin et semeia et hieremia

Et de filijs sacerdotū ĩ tub̃ zacharias filius
ionathā fili⁹ semeie fili⁹ mathanie filius mi
chaie fili⁹ zechur fili⁹ asaph ⁊ fr̃es ei⁹ semei-
a ⁊ azarel malalai galalai maai nathanael
⁊ iuda ⁊ anani in uas̃ cātici dauid uiri dei:
⁊ esdras scriba añ eos ĩ porta fōt̃. Et ꝯtra
eos ascēderūt ĩ gradib⁹ ciuitat̃ dauid ĩ ascē
su muri sup domū dauid ⁊ usq₃ ad portaʒ
aq̃ꝝ ad oriētē. Et chor⁹ s̃s gr̃as referētium
ibat ex aduerso: ⁊ ego p⁹ eū ⁊ media ps ppl̃i
sup muꝝ ⁊ sup turri furnoꝝ ⁊ usq₃ ad mu
ꝝ latissimū ⁊ sup portā ephrai ⁊ sup portā
antiquā ⁊ sup pōtā pisciū ⁊ turri ananehel
⁊ turri emath ⁊ usq₃ ad portā gregis: ⁊ ste-
terūt ĩ porta custodie. Steterūtq₃ duo cho
ri laudātiū ĩ domo dei: ⁊ ego ⁊ dimidia ps
magĩatuum mecū. Et sacerdotes eliachim
maasia miamin michea elioenai zacharia
⁊ anania ĩ tub̃: ⁊ maasia ⁊ semeia ⁊ eleazar
⁊ azi ⁊ iohannan ⁊ melchia ⁊ elam ⁊ ezer.
Et clare cecierūt cātores ⁊ iezraia p̃posit⁹.
Et imolauer̃t ĩ die illa uictimas magnas: ⁊
letati sūt. De⁹ .n. letificauerat eos letitia ma
gna. Sed ⁊ uxores eoꝝ ⁊ liberi gauisi sūt:
⁊ audita letitia illa irl̃m ꝓcul. Recēsuerunt
q̃q₃ ĩ die illa viros sup gazophylatia thesau-
ri ad libamina ⁊ ad p̃mitias ⁊ ad decimas:
ut introferrēt p eos pricipes ciuitatis ĩ de-
core gr̃aꝝ actiōes sacerdotes ⁊ leuitas: q̃a
letificat⁹ ē iuda ĩ sacerdotib⁹ ⁊ leuitis astan
tibus. Et custodierūt obseruationē dei sui:
⁊ obseruationē expiatiōis: ⁊ cātores ⁊ iāi-
tores iuxta p̃ceptū dauid ⁊ salomōis filij e-
i⁹: q: ĩ dieb⁹ dauid ⁊ asaph ab exordio erāt
p̃ncipes cōstituti cātoꝝ ĩ carmīe laudātiuʒ
⁊ ꝯfitētiū deo. Et ōis isrl̃ ĩ dieb⁹ zorobabel
⁊ ĩ dieb⁹ neemie dabāt ptes cātorib⁹ ⁊ iāito
rib⁹ p dies singl̃os: ⁊ sc̃ificabāt leuitas: ⁊ le
uite sāctificabāt filios aaron. ¶ .XIII.

In die āt illo lectū ē ĩ uolumīe moysi
audiēte ppl̃o. Et iuentū ē scriptū ĩ eo:
q̃ nō debeant itroire āmonites ⁊ moabites
ĩ eccl̃iam dei usq₃ ĩ etnū: eo q̃ nō occurrerit
filijs isrl̃ cū pane ⁊ aq̃: ⁊ ꝯduxerūt aduersū
eos balaā ad maledicēdum eis: ⁊ conuertit
deus nr̃ maledictionem ĩ bn̄dictionē. Factū
ē āt cū audissent legem: separauerunt ōem
alienigenā ab isrl̃. Et super hoc eliasib sacer
dos qui fuerat prepositus ĩ gazophylatio
domus dei nostri ⁊ proximus tobie. Fecit
ẽ ibi gazophylatiū grande: ⁊ ibi erant ante
eū reponentes munera ⁊ thus ⁊ uasa ⁊ de-
cimam frumenti uini ⁊ olei: ptes leuitaꝝ ⁊
cantoꝝ ⁊ ianitorū ⁊ p̃mitias sacerdotales.
In ōibus aūt his non fui ĩ irl̃m: q: ĩ anno t-
cesimosc̃o artaxerxis regis babylōis uēi ad
regē. Et ĩ fine dieꝝ rogaui regē: ⁊ uēi ĩ irl̃m.
Et intellexi malū qd̃ fecerat eliasib tobie: ut
faceret ei thesaurum ĩ uestibulis dom⁹ dei:
⁊ malū mihi uisum est ualde. Et p̃ieci uasa
dom⁹ tobie foras de gazophylatio: p̃cepiq₃
⁊ emūdauerūt gazophylaciū. Et rettuli ibi
uasa dom⁹ dei sacrificiū ⁊ th⁹: Et cognoui:
q̃ ptes leuitaꝝ nō fuissent date: ⁊ fugisset u
nusq̃sq₃ in regionē suā de leuitis ⁊ cātorib⁹
⁊ de his q̃ mīstrabant: et egi cām aduersuʒ
magĩat⁹ ⁊ dixi: Quare dereliq̃mus domuʒ
dei? Et congregaui eos: ⁊ feci stare ĩ statiō-
b⁹ suis. Et ōis iuda apportabat decimā fru
mēti uini ⁊ olei ĩ horrea. Et cōstituim⁹ sup
horrea selemiā sacerdotē ⁊ sadoch scribaʒ
⁊ fadaiā de leuitis: ⁊ iuxta eos anan filium
zachur filiū mathanie: q̄m fideles cōproba
ti sīt: ⁊ ipsis credite sup ptes frm̄ suoꝝ. Me
mēto mei de⁹ me⁹ ꝓ hoc: ⁊ ne deleas mīsati
ones meas q̃s feci ĩ domo dei mei ⁊ ĩ cerio-
nijs ei⁹. In dieb⁹ illis uidi ĩ iuda calcantes
torcularia ĩ sabbato: portātes aceruos ⁊ o
nerātes sup asinos uinū ⁊ uuas ⁊ ficus ōne
on⁹: ⁊ iferētes ĩ irl̃m die sabbati. Et ꝯtestat⁹
sum eos: ut ĩ die q̃ uēdere licēt: venderent.
Et tyrij hitauer̃t ĩ ea: inferētes pisces ⁊ ōia
uēalia. Et uēdēbāt ĩ sabbat̃ filijs iuda ⁊ irl̃ʒ.
Et obiurgaui optimates iuda: et dixi eis:
Que ē hec res mala quā uos facit̃: ⁊ ꝓpha
nat̃ diē sabbati? Nūq̃d ñ hec fecer̃t pr̃es nr̃i:
⁊ adduxit deus nr̃ sup nos ōe malū hoc et
super ciuitatē hanc? Et uos additis iracūdi
am sup isrl̃: violando sabbatū. Factuʒ est āt
cum quieuissent porte irl̃ʒ die sabbati: dixi
⁊ clauserunt ianuas: ⁊ precepi: ut nō apirēt
eas usq₃ p⁹ sabbatū. Et de pueris meis cō-
stitui sup pōtas: ut null̃s iferret on⁹ die sab
bati. Et manserunt negociatores ⁊ uenden
tes uniuersa uenalia foris irl̃m semel ⁊ bis:
⁊ cōtestatus sum eos ⁊ dixi eis: Quare ma
netis ex aduerso muri? Si secundo hoc fe-
cerit̃: manū mittā in uos. Itaq₃ ex tp̄e illo
non uenerunt in sabbato. Dixiq₃ leuitis: ut
mundarent ⁊ uenirent ad custodiēdas por
tas: ⁊ sc̃ificādā diē sabbati. Et p hoc ẽ me
mēto mei de⁹: ⁊ parce mihi fm̄ mltitudineʒ
miserationum tuarum. Sed ⁊ in diebus
illis uidi iudeos ducentes uxores azotidas

āmonitidas ⁊ moabitidas. Et filij eoꝝ ex
media pte loq̄bāt azotice ⁊ nesciebāt loq̄ iu
daice: ⁊ loq̄bāt iuxta liguā pplī ⁊ pplī. Et
obiurgaui eos: ⁊ maledixi. Et cecidi ex eis
uiros ⁊ decaluaui eos: ⁊ adiuraui i deo: ut
n̄ darēt filias suas filijs eoꝝ: ⁊ n̄ accipent d
filiab⁹ eoꝝ filijs suis ⁊ sibimetipsis dicens:
Nūq̄d n̄ i huiuscemōi re peccauit salomon
rex isrl'? Et certe i gētib⁹ m̄ltis n̄ erat rex silis
ei: ⁊ dilect⁹ deo suo erat: ⁊ posuit eū de⁹ regē
sup ōem isrl'. Et ipm ḡ duxerūt ad pcc̄ m̄li
eres alienigene. Nūq̄d ⁊ nos iobediētes fa
ciem⁹ ōe malū grāde hoc: ut puaricemur in
deo nr̄o: ⁊ ducam⁹ uxores pegrinas? De fili
is aūt ioiada filij eliasib sacerdotis magni
gener erat sanaballath orōitē: quē fugaui a
me. Recordare dn̄e de⁹ me⁹ aduersū eos: qui
polluūt sacerdotiū iusq̄ sacerdotale ⁊ leui
ticū. Igr̄ mundaui eos ab ōibs alienigenis:
⁊ cōstitui ordines sacerdotū ⁊ leuitaꝝ vnū
quēq̄ i misterio suo: ⁊ i oblatione lignoruz
i tp̄ib⁹ ꝯstitutis ⁊ i p̄mitijs. Memto mei de
us me⁹ i bonū amen.

Explicit liber Neemie. Incipit
liber Esdre secundus. Caplm̄. I.

ET fecit iosias pascha i
hierosolymis dn̄o: ⁊
imolauit phase q̄ta
decia luna p̄mi men
sis: statuens sacerdo
tes p uices dieꝝ sto
lis amictos i templo
dn̄i. Et dixit leuitis
sacris s̄uis isrl': ut s̄ctificarēt se dn̄o i positōe
s̄ce arce dn̄i i domo: quā edificauit salomō
fili⁹ dauid rex. Nō erit uob̄ tollē sup hume
ros eā. Et nunc deseruite dn̄o ur̄o: ⁊ curam
agite gentis illius isrl' ex pte s̄m pagos ⁊ tri
bus vias secundū scripturā dauid regi isrl':
⁊ secundū magnificētiā salomonis filij eius
ōes i tēplo ⁊ secūdū ptīculā principat⁹ pat
nā uiaꝝ eoꝝ qui stant i cōspectu f̄rum filio
ꝝ isrl'. Immolate pascha: ⁊ sacrificia para
te f̄rib⁹ uestri: ⁊ facite s̄m p̄ceptū dn̄i qd̄ da
tū ē moysi. Et donauit iosias in plebē q̄ in
uēta ē: ouiū agnoꝝ ⁊ hedoꝝ ⁊ caprarū tri
ginta milia: uitulos tria milia. Hec de rega
libus data sūt secūdū promissionē pplō et
sacerdotib⁹ i pascha: oues numero duo mi
lia ac uituli centū. Et iechonias ⁊ semeias

⁊ nathanael fratres ⁊ asabias ⁊ oziel ⁊ co
raba in phase: oues quinq̄ milia: uitul os
q̄ngētos. Et hec cū fierēt elegāt: steterūt sa
cerdotes ⁊ leuite h̄ntes azima p trib⁹. Et s̄m
ptes p̄ncipat⁹ p̄rūꝫ i cōspectu pplī offerebāt
dn̄o: s̄m ea q̄ i libro moysi scripta sūt. Et as
sauerūt phase igni put oportebat: ⁊ hostias
coxerūt i emolis ⁊ i ollis cū beniuolētia. Et
attulerūt ōib⁹ q̄ erāt ex plebe: ⁊ post hec pa
uerūt sibi ⁊ sacerdotib⁹. Sacerdotes. n. offe
rebāt adipes usq̄dū finita esset hora: ⁊ leui
te parauerūt sibi ⁊ f̄ribus suis filijs aaron.
Et sacrificatores filij asaph erant p ordinē
s̄m preceptū dauid. Et asaph ⁊ zacharias ⁊
ieddinus qui erat a rege: ⁊ hostiarij p singu
las ianuas: ita ut non p̄uaricaret unusq̄sq̄
suā. F̄res. n. illoꝝ pauerunt ill'. Et ꝯsumata
sūt q̄ ptinebāt ad sacrificiū dn̄i. In illa die e
gerūt phase: ⁊ offerebāt hostias sup dn̄i sa
crificiū s̄m p̄ceptū regi iosie. Et egerūt filij
isrl': q̄ iuēti sūt i tp̄e illo phase ⁊ diē festi azio
ꝝ per dies septē. Et nō ē celebratū phase ta
le i isrl' a tp̄ib⁹ samuel pphete: ⁊ ōnes reges
isrl' nō celebrauerūt tale pascha: quale egit
iosias ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ ōis is
rael: q̄ iuēti s̄t i cōmoratiōe hierosolymis.
Octauodecio āno regnāte iosia celebratuꝫ
ē phase. Et directa sūt opa iosie i cōspectu
dn̄i sui i corde pleno metuētia: ⁊ q̄ circa illū
q̄dē cōscripta sūt i p̄stinis tp̄ib⁹ de eis q̄ pec
cauerīt q̄q̄ irreligiosi fuerūt i dn̄m p̄ ōi gen
te: ⁊ q̄ nō q̄sierūt v̄ba dn̄i sup isrl'. Et p⁹ ōeꝫ
actū hūc iosie ascēdit pharao rex egypti ve
niēs i carchamis ab ite s̄i euphraten: ⁊ exi
it i obuiā illi⁹ iosias. Et misit rex egypti ad
iosiā dicēs: Quid mihi ⁊ tibi ē rex iud̄? Nō
suꝫ missus a dn̄o ut pugnem cōtra te. Sup
euphraten. n. bellū meū est. Festinans descē
de. Et non est reuersus iosias super curruꝫ:
sed expugnare euꝫ conabat: non attendens
verbum prophete ex ore dn̄i: sed constituit
ad eū belluꝫ in cāpo mageddo. Et descende
runt principes ad regeꝫ iosiaꝫ. Et dixit rex
pueris suis: Amouete me a p̄lio. Infirmat⁹
suꝫ eniꝫ ualde. Et statim amouerunt eum
pueri ipsius de acie. Et ascendit super cur
rum secundarium suum: ⁊ perueniens hie
rosolymam uita functus est: ⁊ sepultus in
paterno sepulchro. Et i tota iudea lugebāt
iosiam: ⁊ qui presidebant cum vxoribus la
mētabāt euꝫ usq̄ i hunc diē. Et datū ē hoc
fieri sēper i ōi gen⁹ israel. Hec autē p̄scripta

ſunt ĩ libro hiſtoriaꝝ regũ iude: ⁊ ſinglã ge-
ſta actus ioſie ⁊ eiꝰ gl̃ia: ⁊ itellectꝰ eiꝰ in lege
dñi: queqꝫ geſta ſũt ab eo: ⁊ q̃ nõ ſcripa ſũt
in libro regũ iſrl̃ ⁊ iude. Et aſſumẽtes qui
erãt ex gẽte iechoniã filiũ ioſie: cõſtituerũt
regẽ ꝓ ioſia pr̃e ſuo: cũ eẽt ãnoꝝ trigĩtatriũ
⁊ regnauit ſup iſrl̃ mẽſibꝰ tribꝰ. Et amouit
eũ rex egypti ne regnaret ĩ hieroſolymis: et
mulctauit gẽtẽ argẽti talẽta cẽtũ: ⁊ auri ta-
lẽtũ unum. Et cõſtituit rex egypti ioachim
fr̃ez ipſiꝰ regẽ iude ⁊ irl̃m: ⁊ alligauit magĩa
tꝰ ioachim: ⁊ ꝫaracelẽ fr̃em ſuũ apprehẽdẽs
reduxit ĩ egyptũ. Annoꝝ erat ioachiꝫ uigi-
tiq̃nqꝫ: cũ ĩgnare cepiſſet ĩ t̃ra iuda ⁊ irl̃m:
⁊ fecit malũ ĩ cõſpectu dñi. Poſt hũc aũt a
ſcẽdit nabuchodonoſor rex babylonis ⁊ al
ligãs eũ ĩ areolo uiculo ꝑduxit ĩ babylõiã:
⁊ ſacra uaſa dñi accepit nabuchodonoſor:
⁊ tulit ⁊ cõſecrauit ĩ tẽplo ſuo ĩ babylonia.
Nã de imũditia illiꝰ ⁊ irreligioſitate ſcriptũ
ẽ ĩ libro tp̃m regũ. Et regnauit ioachiꝫ filiꝰ
eiꝰ ꝓ eo. Cũ aũt ↄſtitutꝰ ẽ: erat ãnoꝝ octo.
Regnauit ãt mẽſes tres ⁊ dies decẽ ĩ irl̃m:
⁊ fecit malũ ĩ ↄſpectu dñi. Et pꝰ ãnũ mittẽs
nabuchodonoſor trãſmigrauit eũ ĩ babylo
niã ſil̃ cũ ſacris uaſis dñi: ⁊ ↄſtituit ſedechi
am regẽ iuda ⁊ irl̃m: cũ eſſꝫ ãnoꝝ uigitiuni
us. Regnauit ãt ãnis vndeci. Et fec̃ ĩ ↄſpec-
tu dñi: ⁊ non ẽ veritꝰ a v̓bis q̃ dicta ſunt ab
hieremia ꝓpheta ex ore dñi: ⁊ adiuratꝰ a re
ge nabuchodonoſor ꝑiurãs diſceſſit: ⁊ ĩdu
rata ceruice ſua ⁊ corde ſuo: trãſgreſſus ẽ le
gitima dñi dei iſrl̃. Et duces ppl̃i dñi mľta
iniq̃ geſſerũt ⁊ ipie egerunt ſup ões imũdici
as gẽtiũ: ⁊ polluerũt tẽplũ dñi: qđ ſc̃m erat
ĩ hieroſolymis. Et miſit deꝰ pr̃m ipſoꝝ per
ãgelũ ſuũ reuocare eos: ꝓpt̃ qđ ꝑcẽt illis ⁊
tabernacľo ſuo. Ipſi v̓o ſubſannabãt ĩ ãgel̃
ſuis: ⁊ q̃ die locutꝰ ẽ dñs: erãt illudẽtes pro
phetis eiꝰ. Qui uſqꝫ ad iracũdiã cõcitatꝰ ẽ
ſup gẽtem ſuã ꝓpt̃ irreligioſitatẽ ſuã: et ꝑce
pit aſcẽdere reges chaldeoꝝ. Hi occiderũt
iuuenes eoꝝ ĩ gladio ĩ circuitu ſc̃i templi eo
ꝝ: ⁊ non pepercerũt iuueni ⁊ ſeni ⁊ uirgini
⁊ adoleſcẽti: ſed ões traditi ſũt ĩ manꝰ ipſo-
ruꝫ ⁊ oĩa ſacra uaſa dñi: ⁊ regales apothe-
cas reſumentes tulerũt ĩ babyloniã: ⁊ ĩcen-
derunt domum dñi: ⁊ demolierunt muros
irl̃m: ⁊ turres eiꝰ incẽderũt in igne. Et cõſu
mauerũt oĩa honorifica eius: ⁊ ad nihilum
redegerũt: ⁊ reliq̃s a gladio duxerũt ĩ baby
lonẽ. Et erãt ſui illiꝰ uſqꝫdum regnarẽt pſe

in repletiõe v̓bi dñi in ore hieremie: quſqꝫ
benigne agẽnt t̃ra ſabbata ſua. Oĩ tp̃e deſ-
tiõis ſue ſabbatiꝫauit ĩ applicatione ãnoꝝ
ſeptuagintaſeptẽ.

C. II.

REgnante cyro rege pſaꝝ ĩ ↄſũmatiõe
v̓bi dñi ĩ ore hieremie: ſuſcitauit dñus
ſp̃m cyri regis pſaruꝫ: ⁊ predicauit in toto
regno ſuo ſil̃ per ſcripturã dicẽs: Hec dic̃ cy
rus rex pſaꝝ: Me cõſtituit regẽ orbi t̃raru
dñs iſrl̃ dñs excelſus: ⁊ ſignificauit mihi e-
dificare domũ ſibi ĩ irl̃m q̃ ẽ ĩ iudea. Siq̃s
ẽ ex genere uр̃o: dñs ipiꝰ aſcẽdat cũ eo ĩ irlꝫ.
Quotq̊t q̊ circa loca hitant: adiuuẽt eos q̃
ſũt ĩ loco ipſo ĩ auro ⁊ argento ĩ datiõibus
cũ eq̃s ⁊ iumẽtis: cũqꝫ alijs q̃ ſm uota ap-
ponũt ĩ edẽ dñi q̃ ẽ ĩ irl̃m. Et ſtãtes pricipes
tribuũ pagoꝝ ⁊ iudee ex tribu bẽiami: ⁊ ſa
cerdotes ⁊ leuite q̊s excitauit dñs aſcẽdẽ et
edificare domũ dñi q̃ ẽ ĩ irl̃m: ⁊ q̃ erãt ĩ cir-
cuitu eoꝝ: adiuuerũt ĩ oĩ auro ⁊ argẽto eiꝰ
⁊ iumẽtis ⁊ uotis q̃ꝑ plibꝰ: mľti q̊ꝝ ſenſus
excitatꝰ ẽ. Et cyrꝰ rex ꝓtulit uaſa ſacra dñi
q̃ trãſtulit nabuchodonoſor rex babylonis
ex irl̃m: ⁊ cõſecrauit ea idolo ſuo. Et ꝓferẽs
ea cyrus rex perſaꝝ: tradidit mithridato:
q̃ erat ſup theſauros ipſiꝰ. Per hũc aũt tra
dita ſũt ſalmanaſaro preſidi iudee. Horuꝫ
ãt hic numerꝰ: Libatoria argẽtea duo milia
q̃drigẽta: athiſce argẽtee trigita: phiale au-
ree t̃gita: itẽ argẽtee duo milia q̃drigẽte et a
lia uaſa mille. Oĩa ãt uaſa aurea ⁊ argẽtea
q̃nqꝫ milia octingenta ſexagita. Et enume-
rata ſt̃ ſalmanaſaro ſil̃ cũ his q̃ ex captiui-
tate babylonie uenerãt ĩ hieroſolymaꝫ. In
artaxerxis ãt regĩ pſaꝝ tp̃ibꝰ ſcripſerũt ei d
his q̃ ĩhitabãt ĩ iudea ⁊ irl̃m: balſamꝰ ⁊ mi
thridatꝰ ⁊ ſabelliꝰ ⁊ rathimꝰ balthemꝰ ſa-
melius ſcriba ⁊ aliq̃ inhitantes ĩ ſamaria ⁊
ceteris locĩ ſubiectã ep̃lam regi artaxerxi:
Dñe pueri tui rathimꝰ ab accidentibꝰ ⁊ ſa-
belliꝰ ſcriba: ⁊ reliq̃ curie tue iudices in cele
ſyriam ⁊ phenicẽ. Et nũc notũ ſit dño regi:
qm̃ iudei q̃ aſcẽderũt a uobis ad nos uenie
tes ĩ irl̃m ciuitatẽ refugã ⁊ peſſimã: edificãt
furnos eiꝰ: ⁊ ſtatuunt muros: ⁊ tẽplũ ſuſci-
tant. Q᷑ ſi ciuitas iſta ⁊ muri cõſũmati fue-
rint: non tm̃ tributa non ſuſtinebunt pẽdẽ:
ſed etiã regibus reſiſtẽt. Et q᷑ id agitur cir-
ca tẽplũ: recte hr̃i arbitrati ſumꝰ nõ deſpice
hoc ipſum: ſꝫ notũ facẽ dño regi: ut ſi vide-
bitur rex: queratur in libris patrũ tuorum

⁊ iuenies ī āmōitiōibꝰ scripta de his: Scies
qm̄ ciuitas ista fuit refuga: ⁊ reges ⁊ ciuita
tes cōcutiēs: ⁊ iudei refuge ⁊ prelia cōmittē
tes ī ea ab etno: ob quā cām ciuitas ista de
serta ē. Nūc ḡ notū facimꝰ dn̄e rex: qm̄ si ci-
uitas hec edificata fuerit: ⁊ huiꝰ muri erec-
ti fuerit: descēsus ē non erit ī celesyriam et
phenicē. Tūc scripsit rex rathimo q̄ scribe-
bat accidētia ⁊ balthimo ⁊ sabellio scribe ⁊
cetis ꝯstitutī ⁊ ihītātibꝰ ī syria ⁊ phēice ea
q̄ subiecta sūt: Legi eplam quā misisti mihi.
Precepi ḡ iq̄ri: ⁊ iuētū ē: qm̄ ciuitas illa est
ab euo regibꝰ resistēs ⁊ hoies refuge ⁊ p̄lia
ī ea efficiētes: ⁊ reges fortissimi erant ī irlm
dn̄antes ⁊ t̄buta exigētes a celesyria ⁊ phēi
ce. Nūc ḡ precepi ꝓhibē hoies illos edifica-
re ciuitatē: ⁊ ꝓhibē ne q̄d ultra hec fiat: sed
nec ꝓcedāt ī plimū: ex q̄ sē malitie: ita ut re
gibꝰ molestia iportet. Tūc recitatis his q̄ a
rege artaxerxe scripta fuerant: rathimꝰ ⁊ sa
belliꝰ scriba: ⁊ q̄ cū his cōstituti erāt iungē-
tes festināt uenerūt ī irlm cum eq̄tatu ⁊ tur
ba ⁊ agmine: ceperūtq̄ edificantes ꝓhibē.
Et uacabāt ab edificatiōe tēpli ī irlm usq̄ se
cundo āno regni darij regī p̄saꝝ.

C .III.

Rex dariꝰ fecit cenā magnā ōibꝰ v̄nacu
lis suis ⁊ ōibus magr̄atibꝰ medie ⁊ p
sidis ⁊ ōibꝰ purpuratis ⁊ p̄toribꝰ ⁊ cōsulibꝰ
⁊ prefectis sub illo ab idia usq̄ ethiopiam
centū uigītiseptē ꝓuincijs. Et cū manducas
sent ⁊ bibissēt ⁊ satiati reuerterent: tunc da
rius rex ascēndit in cubiculo suo: ⁊ dormi-
uit ⁊ expgefactꝰ est. Tūc illi tres iuuenes cō
poris custodes q̄ custodiebāt corpꝰ regis: di
xerūt alt̄ alt̄i: Dicamꝰ unusquisq̄ nr̄z s̄mo-
nē q̄ precellat: ⁊ cuiuscūq̄ apparuerit s̄mo
sapiētior alteriꝰ: dabit illi rex darius dona
magna purpura coop̄iri ⁊ ī auro bibē ⁊ sup
auꝝ dormire ⁊ currū aureo freno ⁊ cydari
byssinā ⁊ torquē circa collū: ⁊ secūdo loco
sedebit a dario ꝓpt̄ sapiētiā suā: ⁊ cognatꝰ
darij vocabitur. Tunc scribentes singl̄i su-
uz v̄bū significauerunt: ⁊ posuerunt subtus
ceruical darij regis: ⁊ dixerūt: Cūq̄ surre-
xerit rex dabimꝰ illi scripta nr̄a: ⁊ q̄dcūq̄ iu
dicauerit rex ⁊ tribus ⁊ magr̄atus persidis
quoniam uerbum eius sapientius ē: ipsi da
bitur uictoria sicut scriptū est. Unus scrip-
sit: Forte ē vinum. Alius scripsit: Fortior ē
rex. Tertius scripsit: Fortiores sunt mulie
res: super omnia autem uincit ueritas. Et
cuz surrexisset rex: acceperūt scripta sua: et
dederūt illi ⁊ legit. Et mittens vocauit ōes
magr̄atus persaꝝ ⁊ medos ⁊ purpuratos
⁊ p̄tores ⁊ prefectos: ⁊ sederūt ī ꝯcilio: ⁊ lec
ta sunt scripta corā ipsis. Et dixit: Uocate
adolescentes: ⁊ ipsi iudicabunt v̄ba sua. Et
vocati sunt ⁊ introierūt. Et dixit illis: Judi
cate nob̄ de his que scripta sūt. Et cepit pri
or q̄ dixerat de fortitudine uini: ⁊ dixit: Ui
ri q̄ꝫ preualet uinū: ōibꝰ hōibꝰ q̄ bibunt illō.
Seducit mētem. Itēq̄ regis ⁊ orphāi facit
mētē vanā. Itē serui ac liberi pauperī ac di
uitī ⁊ ōem mētē cōuertit ī securitatē ⁊ iocū-
ditatē: ⁊ n̄ meminit ōem tristitiā ⁊ ōbitū: ⁊
oīa precordia facit honesta: ⁊ non meminit
regē nec magr̄atū: ⁊ oīa p talenta loq̄ facit.
Et non memierūt cū biberit amicitiaz nec
f̄nitatem: sed non multum post sumūt gla
dios: ⁊ cū a uino merserint ⁊ surrexerint n̄
memineīt q̄ gesserūt. O viri nū precellit ui
nū? Quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc
dicto.

C .IIII.

Et inchoauit seq̄uēs dicere: q̄ dixit de
fōtitudie regī: O viri: nū p̄cellūt hoies
q̄ terra ⁊ mare obtinēt: ⁊ oīa q̄ in eis sunt?
Rex āt sup oīa precellit: ⁊ dn̄at eoꝝ ⁊ ōne
q̄dcūq̄ dixerit illis faciūt. Et si miserit illos
ad bellatores: uadūt ⁊ demoliūt mōtes et
muros ⁊ turres. Jugulāt ⁊ iugulant: ⁊ regī
v̄bū nō pretereūt. Nā si uicerit afferūt regi
oīa q̄cūq̄ p̄dati fuerit. Silr̄ ⁊ alij ōes ⁊ q̄t-
q̄t nō militant nec pugnāt: sz colūt t̄rā: rur
sū cū fuerit metētes afferūt tributa regi. Et
ipse vnꝰ solꝰ si dixerit occidite: occidūt: dixe
rit īmittite: īmittūt: dixerit ꝑcutite ꝑcutiūt:
dixerit extīmiate extimiāt: dixerit edificate e
dificāt: dixerit excidite excidūt: dixeīt plāta
te plātāt: ⁊ ōis plebs ⁊ v̄tutes eū obaudiūt:
⁊ sī hoc ipe īcūbit ⁊ bibit ⁊ dōmit. Hi āt cu
stodiūt ī circuitu eū ⁊ n̄ p̄nt ire singl̄i ⁊ facē
opa sua: sz idicto obaudiētes sīt ei. Uiri: quō
n̄ p̄cellit rex q̄ sic diffamat? Et tacuit. Terti
us q̄ dixerat de mlieribꝰ ⁊ v̄itate: hic ē zoro
babel: cepit loq̄: Uiri: non magnꝰ rex ⁊ ml-
ti hoies nec uinū p̄cellit. Quis ē ḡ q̄ dn̄at e
oꝝ? Nōne mulieres genuerūt regē ⁊ ōnem
pplm q̄ dn̄at mari ⁊ t̄re: ⁊ ex illis nati sūt: ⁊
ipse educauerunt eos qui plantauerunt ui-
neas: ex quibus uinum fit? Et ipse faciunt
stolas omnium hominū: ⁊ ipse faciunt gl̄iā
hominibus: ⁊ nō possunt hoies separari a
mulieribus? Si cōgregauerint auꝝ argētū

⁊ oēm rē speciosā ⁊ uiderit mlierē unā bo-
no hitu ⁊ bona specie: oia hec relinquentes
i eā itēdūt: ⁊ aperto oze cōspiciūt: ⁊ eā allici
unt mag ꝙ auꝝ ⁊ argētū ⁊ oēm rē ꝑciosā.
Hō pr̄em suū reliqt q enutrijt illū ⁊ suā re-
gionē: ⁊ ad mulierē se cōiungit. Et cū mliez
ēmittit aiaz: ⁊ neqꝫ pr̄ez meminit neqꝫ mr̄ez
neqꝫ regionē. Et hinc oz uos scire: qm̄ mlie
res dn̄ant uri. Nonne doletl? Et accipit hō
gladiū suū: ⁊ uadit i uiā facē furta ⁊ hōici-
dia ⁊ mare nauigare ⁊ flumina ⁊ leonez ui
det ⁊ i tenebris igredit: ⁊ cū furtū fecerit et
fraudes ⁊ rapias amabili sue affert. Et ite-
ꝝ diligit hō uxorē suam mag ꝙ pr̄em aut
mr̄ez. Et multi demētes fc̄i sūt ꝓpt̄ vxores su
as: ⁊ fui facti sūt ꝓpt̄ illas: ⁊ multi pierunt
⁊ iugulati sūt ⁊ peccauerūt ꝓpt̄ mlieres. Et
nūc credite mihi: qz magn⁹ ē rex in ꝑtate su
a: qm̄ oēs regiōes uerēt tangē eū. Uidebaz
tam̄ apemen filiā beçacis mirifici cōcubinā
regis sedentē iuxta regē ad dexterā ⁊ aufen
tē diadema de capite ei⁹ ⁊ iponētem sibi: et
palmis cedebat regē de sinistra manu. Et sz
hec aperto oze ituebat eā: ⁊ si arriserit ei ri-
det: nā si idignata fuerit ei blādit: dōec recō
ciliet i grām. O viri cur non sunt fortiores
mulieres? Magna ē tra: ⁊ excelsū ē celū: q
ista agunt. Et tūc rex ⁊ purpurati ituebant
i altutrū. Et ichoauit loq de ūitate: O viri:
nōne fortes sūt mlieres? Magna ē tra: ⁊ ex
celsū ē celū: ⁊ uelox cursus sol cōuertit i gy
ro celū i locū suū i vna die. Nonne magnifi
c⁹ ē q hec facit? Et ūitas magna ⁊ fortior ꝑ
oīb⁹. Ois tra ueritatē iuocat: celū ēt ipsam
bn̄dicit: ⁊ oia opa mouēt ⁊ tremunt eā: ⁊ n̄
ē cū ea qcq̄ iiquū. Uinū iiquū iniqu⁹ rex ii-
q mlieres. Iniq oēs filij hoium ⁊ iniq illoꝝ
oia opa: ⁊ non ē i ipis veritas. Et i sua iniq
tate peribūt: ⁊ ūitas manet ⁊ iualescit i eter
nū: ⁊ uiuit: ⁊ obtinet in secula seculoꝝ. Nec
ē apud eā accipere ꝑsonas neqꝫ differētias:
sed que iusta sunt facit oīb⁹ iniustis ac ma-
lignis ⁊ oēs benignāt i opib⁹ ei⁹. Et non est
in iudicio eius iniquum: sed fortitudo ⁊ re
gnum ⁊ ptas ⁊ maiestas oium euoruz. Bn̄-
dict⁹ deus ueritatis. Et desijt loquendo. Et
oēs ppl̄i clamauerūt: ⁊ dixerūt: Magna ē
ueritas ⁊ preualet. Tūc rex ait illi: Pete si-
qd uis ampli⁹ ꝙ q scripta sunt: ⁊ dabo tibi
fm̄ ꝙ iuentus es sapientior proximis: ⁊ ꝓ-
ximus mihi sedeb: ⁊ cognatus me⁹ uocabe
ris. Tunc ait regi: Memor esto uoti tui qđ
vouisti edificare irl̄z i die q regnū accepisti
⁊ oia uasa q accepta sunt ex irl̄m remittere
q sepauit cyrus qn̄ mactauit babyloniā: et
voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti edifi-
care tēplū: qđ incēderit idumei: qn̄ extiniata
ē iudea a chaldeis. Et nunc hoc ē qđ postu
lo dn̄e: ⁊ qđ peto hoc ē maiestas a te: postu
lo ut facias uotū: qđ vouisti regi celi ex oze
tuo. Tunc surgēs dari⁹ rex osculat⁹ ē illuz:
⁊ scripsit epl̄am ad oēs dispensatores ⁊ pre
fectos ⁊ purpuratos: ut deducēt eū: ⁊ eos
q cū illo erāt: oēs ascendētes edificare irl̄z.
Et oībus ꝑfectl q erāt i syria ⁊ phenice ⁊ li-
bano scripsit epl̄as: ut traherēt ligna cedri-
na a libano i irl̄m: ut edificarēt cū eis ciuita
tem. Et scripsit oīb⁹ iudeis q ascendebāt a
regno i iudeā ꝓ libtate: oēz potētē ⁊ magia-
tū ⁊ prefectū nō supuēire ad ianuas ipoꝝ:
⁊ oēm regionē quā obtinuerāt esse imunez
eis: ⁊ idumei relinquāt castella q obtinent
iudeoꝝ: ⁊ in structurā tēpli dare per singlos
ānos talēta uiginti usqꝫ dū edificaret: ⁊ sup
sacrariū holocaustomata hostilare qtidie
sicut hn̄t preceptū: alia talenta decē offerre
per singlos ānos: ⁊ oīb⁹ q ꝓcedūt a babylo
nia cōdere ciuitatē: vt eēt libtas tam ipis q
filijs eoꝝ: ⁊ oīb⁹ sacerdotib⁹ q precedunt.
Scripsit aūt ⁊ quātitatē ⁊ sacrā stolā iussit
dari in q ōfuirēt: ⁊ leuitis scripsit dai ꝑcep
ta usqꝫ i diē q cōsūmabit dom⁹: ⁊ irl̄z extru
et: ⁊ oīb⁹ custodiētibus ciuitatē scripsit dai
eis sortes ⁊ stipendia. Et dimisit oia uasa q
sepauerat cyr⁹ a babylōia: ⁊ oia qcūqꝫ dicit
cyr⁹: ⁊ ipse precepit fieri: ⁊ mitti irl̄m. Et cū
processisset ille adolescēs eleuās faciē i irl̄z:
bn̄dixit regem celi ⁊ dixit: Abs te est uicto-
ria: ⁊ abs te ē sapiētia ⁊ claritas. Et ego ser
uus tuus sum. Bn̄dictus es q dedisti mihi
sapiētiā: ⁊ tibi confitebō dn̄e deus pr̄uz nro
rum. Et accepit epl̄as: ⁊ profect⁹ ē i babylo
niam. Et venit ⁊ nūciauit fr̄ibus suis ōnib⁹
q fuerunt in babylonia: ⁊ bn̄dixerūt deum
pr̄um suoꝝ: qm̄ dedit illis remissionē ⁊ re-
frigerium: ut ascenderent ⁊ edificarent irl̄z
⁊ templum ubi nominatum est nomen eius
in ipso: ⁊ exultauerunt cuz musicis ⁊ letitia
dieb⁹ septem.

V.

Post hec āt lecti sūt ut ascēderēt princi
pes pagoꝝ per domos ⁊ trib⁹ suas: ⁊
uxores illoꝝ ⁊ filij ⁊ filie eoꝝ ⁊ serui ⁊ ācil-
le ipsorum ⁊ pecora illorum. Et darius
rex misit una cum eis equites mille: donec

deducēnt eos ī irl'm cū pace ⁊ cū musicꝭ ⁊ cū
tympanis ⁊ tibiꝭs: ⁊ oēs frēs erāt ludētes: ⁊
fecit eos ascēdē sil' cū eis. Et hec sūt noīa ui
roꝝ q̄ ascenderūt ꝑ pagos suos ī trib' ⁊ ī p
tē ꝑncipat' ipsoꝝ. Sacerdotes filiꝭ finces fi
liꝭ aaron iesus fili' iosedech: ioachiꝫ fili' ço
robabel filiꝭ salathiel de domo dauid ex ꝓ
gēie phares tribu āt iuda: q̄ locut' ē sub da
rio rege psaꝝ ſmōes mirificos ī ſo anno re
gni ipsi' mēse nisan ꝑmo. Sūt āt hi q̄ ascen
derūt ex iudea de captiuitate trāsmigratio
nis: q̄s trāsmigrauit nabuchodonosor rex
babylōie ī babyloneꝫ: ⁊ reuersus ē irl'm. Et
reliq̄t ꝑtē iudee unusq̄sq3 ī ciuitatē suā q̄ ue
nerūt cū çorobabel ⁊ iesu: neemias areozes
elimeo ēmanio mardocheo beelsuro mech
psatochoꝛ oliozo emonia un' de ꝑncipibus
eoꝝ ⁊ nūer' a gētilib' eoꝝ ex ꝓpositꝭ eorū.
Filiꝭ phares: duo milia cētūseptuagitaduo.
Filiꝭ ares: tria milia quinq̄gitaseptē. Filiꝭ fe
mo: centūq̄dragintaduo. In filiꝭs iesu ⁊ ioa
bes: mille trecētiduo. Filiꝭ demu: duo milia
q̄drigētiseptuagita. Filiꝭ choraba: ducētiq̄n
q3. Filiꝭ banica: cētumsexagitaocto. Filiꝭ be
bech: q̄drigētitres. Filiꝭ archad: q̄drigēti ui
gitiseptē. Filiꝭ chan: trigitaseptē. Filiꝭ çozoaꝛ
duo milia sexagitaseptē. Filiꝭ admu: q̄drigē
ti sexagitaun'. Filiꝭ aderectꝭ: cētūocto. Filiꝭ
ciaso ⁊ çelas: cētūseptē. Filiꝭ açoꝛoch: q̄drin
gēti trigita nouē. Filiꝭ iedarbōe: cētūtrigita
duo. Filiꝭ ananie: cētū trigita. Filiꝭ asoni: no
nagita. Filiꝭ marsar: q̄drigēti uigiti duo. Fi
liꝭ çabar': nonagitaq̄nq3. Filiꝭ sepolemon:
cētū uigititres. Filiꝭ nepopas: q̄nq̄gitaq̄nq3
Filiꝭ bechanat': cētūq̄nq̄gitaocto. Filiꝭ cebe
tam': cētū trigitaduo. Filiꝭ crearpatros: q̄ e
nocadies ⁊ modie: q̄dringenti uigintitres.
Qui ex gramas ⁊ gabea: cētum uigitun'.
Qui ex besselon ⁊ ceagge: sexagitaquinq3.
Qui ex bastaro: cētū uigitiduo. Qui ex be
chenobes: q̄nq̄gintaq̄nq3. Filiꝭ liptis: centū
quinq̄gintaquinq3. Filiꝭ labonni: trecēti q̄n
quagintaseptem. Filiꝭ sichem: trecēti septu
aginta. Filiꝭ suadō ⁊ cliomus: trecēti septu
agintaocto. Filiꝭ ericus: duo milia centum
quadragintaquinq3. Filiꝭ anaas: trecēti sep
tuaginta. Sacerdotes: Filiꝭ ieddus filiꝭ eu
ther filiꝭ eliasib trecētiseptuagitaduo. Filiꝭ
emer': ducēti q̄nq̄gintaduo. Filiꝭ phasuriꝭ:
trecenti quiquaginta septem. Filiꝭ carce: du
centi uigintiseptem. Leuite: Filiꝭ iesu icadu
hel ⁊ bamis ⁊ serebias ⁊ edias: septuagita
q̄ttuoꝛ. Oīs nūer' a duodecio āno: trigita
milia quadringenti sexagintaduo. Filiꝭ ⁊ fi
lie ⁊ uxores oīs cōputatio: quadragita mi
lia ducēti q̄dragintaduo. Filiꝭ sacerdotum
q̄ psallebāt ī tēplo filiꝭ asaph: cētū uigitioc
to. Ostiariꝭ uo filiꝭ esmenni filiꝭ açer filiꝭ a
mon filiꝭ accuba topa filiꝭ tobi: oēs cētū tri
gintanouē. Sacerdotes ſuientes ī tēplo fi
liꝭ sel filiꝭ gaspha filiꝭ tobloch filiꝭ carie filiꝭ
su filiꝭ hellu filiꝭ labāa filiꝭ armacha filiꝭ ac
cub filiꝭ utha filiꝭ cetha filiꝭ aggab filiꝭ obai
filiꝭ anani filiꝭ canna filiꝭ geddu filiꝭ an filiꝭ
radin filiꝭ desanon filiꝭ nechoba filiꝭ caseba
filiꝭ gaçe filiꝭ oçni filiꝭ smōe filiꝭ attre filiꝭ ha
stem filiꝭ asiana filiꝭ manei filiꝭ nasisin filiꝭ
accufu filiꝭ agista filiꝭ açui filiꝭ fauon filiꝭ fa
salō filiꝭ meedda filiꝭ fusa filiꝭ carce filiꝭ bar
cus filiꝭ sarce filiꝭ coesi filiꝭ nasith filiꝭ agisti
filiꝭ pedō. Salomō: filiꝭ eius: filiꝭ asophot fi
liꝭ phaçida filiꝭ celi filiꝭ ōdon filiꝭ gaddahel
filiꝭ sephegi filiꝭ aggia filiꝭ sachareth filiꝭ sa
bathen filiꝭ caroneth filiꝭ malsith filiꝭ ame
filiꝭ sasus filiꝭ addus filiꝭ suba filiꝭ eura filiꝭ
rabotis filiꝭ phasphat filiꝭ malmon. Oēs
sacro seruientes ⁊ pueri salomonis: quadri
genti octogitaduo. Hi sūt filiꝭ q̄ ascenderūt
chermel ⁊ thersa principes eoꝝ carmellaꝫ
⁊ careth ⁊ non poterāt edicere ciuitates su
as ⁊ ꝓgenies: quemadmodū sint ex isrl'. Filiꝭ
dalari filiꝭ tubal filiꝭ nechodaici ex sacerdo
tibus q̄ fungebantur sacerdotio ⁊ non sūt
inuēti: filiꝭ obia filiꝭ achisos filiꝭ addin: qui
accepit uxorē ex filiab' phargeleu ⁊ uocati
sūt noīe ei'. Et hoꝝ q̄sita ē generꝭ scripta ī pe
datura ⁊ nō ē iuēta: ⁊ prohibiti sūt sacerdo
tio fūgi. Et dixit ill' neemias ⁊ astharas ne
participent sancta: donec exurgat pontifex
doct' in ostensionē ⁊ ūitatē. Oīs āt isrl' erat
exceptis seruis ⁊ ancillis quadragintaduo
milia trecēti quadragita. Serui eoꝝ ⁊ ācil
le: septē milia trecēti trigitaseptē cātores ⁊
cātatces ducēti sexagitaq̄nq3. Cameli qua
dringēti trigitaq̄nq3. Eq̄ septē milia trigita
sex. Muli ducēta milia q̄dragintaquinq3.
Subiugalia quinq3 milia uigitiquinq3. Et
de prepositis ipsis per pagos dum uenirēt
ī tēplum dei q̄d erat ī irl'm: inouare ⁊ susci
tare tēplum in loco suo secūdū suā uirtutē
⁊ dari ī tēplū thesaurum operū sacrum au
ri minas duodecim milia ⁊ stolas sacerdo
tales centuꝫ. Et habitauerunt sacerdotes

ꝛ leuite ꝛ q̃ exierãt de plebe i irl̃m ꝛ i regiõe
ꝛ sacri cãtores ꝛ hostiarij ꝛ õis isrl̃ i regiõi
bus suis. Instãte ãt septio mẽse cũq; eẽnt fi
lij isrl̃ unusq̃sq; i suis reb⁹: cõuenerũt vnãi
mes i atriu; qd̃ erat añ ianuã orientalẽ. Et
stãtes iesus filiꝰ iosedech ꝛ fr̃es eiꝰ sacerdo
tes ꝛ çorobabel filiꝰ salathiel ꝛ huiꝰ fr̃es pa
uerũt altare: ut offerrẽt sup illud holocau
stomata ƀm q̃ i libro moysi hõis dei scripta
sũt. Et cõuenerũt sibi ex alijs nationib⁹ t̃re:
ꝛ crexerũt sacrariũ i loco suo ões gẽtes t̃re:
ꝛ offerebãt hostias ꝛ holocaustomata dño
matutina. Et egerũt scenophegiã ꝛ diẽ solẽ
nẽ sicut p̃ceptũ ẽ i lege: ꝛ sacrificia q̊tidie sic
oportebat: ꝛ p⁹ hec oblatões istitutas ꝛ ho
stias sabbatoꝝ ꝛ neomeniaꝝ ꝛ dieꝝ solẽni
ũ oiu; scificatoꝝ. Et q̊tq̊t uouebant dño a
neomenia septimi mẽsis ceperũt hostias of
ferre deo: ꝛ tẽplũ dñi nõdũ erat edificatu;.
Et dederũt pecuniã lapidarijs ꝛ fabrl ꝛ po
tũ ꝛ pabl̃a cũ gaudio. Et dedeꝛt carra sydo
nijs ꝛ tyrijs ut trãsueherẽt illis õ libão tra
bes cedrinas ꝛ facẽnt rates i ioppe portũ:
ƀm decretũ qd̃ scriptũ erat eis a cyro rege p
saꝝ. Et i ƀo anno ueniẽtes i tẽplũ dei i irl̃m
mẽse ƀo inchoauit çorobabel filiꝰ salathiel
ꝛ iesus filiꝰ iosedech ꝛ fr̃es ipsoꝝ ꝛ sacerdo
tes ꝛ leuite ꝛ ões q̃ uenerãt de captiuitate i
irl̃m: ꝛ fundauerũt tẽplũ dei: nouilunio se
cũdi mẽsis secũdi anni cũ uenissent in iude
am ꝛ irl̃m. Et statuerũt leuitas a uiginti an
nis sup opa dñi. Et stetit iesus ꝛ filiꝰ eius ꝛ
fr̃es ões leuite: cõspirãtes ꝛ executores legis
facientes opa i domo dñi. Et steterũt sacer
dotes hñtes stolas cũ tubis ꝛ leuite ꝛ filij a
saph hñtes cymbala collaudãtes dñum ꝛ
bñdicẽtes ƀm dauid regem isrl̃. Et cãtabãt
canticũ dño: qm̃ dulcedo eiꝰ ꝛ honor i scl̃a
sup omnẽ isrl̃. Et õnis ppl̃us tuba cecineꝛt
ꝛ proclamauerũt uoce magna collaudãtes
dñm in suscitatione domus dñi. Et ueneꝛt
ex sacerdotibus ꝛ leuitis ꝛ presidẽtib⁹ ƀm
pagos senioribus qui uiderant pristinam
domum: ꝛ ad huius edificatione; cum cla
more ꝛ plãctu magno: ꝛ multi cũ tubis et
gaudio magno in tãtũ ut ppl̃s non audiret
tubas propt̃ plãctũ ppl̃i. Turba.n. erat tu
bis canens magnifice: ita ut longe audiret̃.
Et audierũt inimici trib⁹ iude ꝛ beniamin:
ꝛ uenerunt scire que eẽt uox tubaꝝ. Et co
gnouerunt: quoniam qui erant ex captiui
tate edificãt tẽplũ dño deo isrl̃. Et acceden
tes ad çorobabel ꝛ iesũ ꝛ p̃positos pagorũ
dixerũt eis: Edificabim⁹ una uobiscũ. Sic
.n. audiuim⁹ dñm nr̃m: ꝛ ipsi piꝰ icedim⁹ a
dieb⁹ asbasareth regl assirioꝝ: q̃ trãsmigra
uit nos huc. Et dixit illis çorobabel: ꝛ iesus
ꝛ principes pagoꝝ isrl̃. Nõ ẽ nob̃ ꝛ uob̃ edi
ficare domum dei nr̃i. Nos.n. soli edificabi
mus dño isrl̃: ƀm ea q̃ p̃cepit nobis cyrꝰ rex
persaꝝ. Gẽtes ãt terre icubãtes his q̃ sunt
in iudea ꝛ leuãtes op⁹ edificatiõis ꝛ insidi
as ꝛ ppl̃os adducẽtes: p̃hibebant eos edifi
care: ꝛ aggressuras exercẽtes ipedieꝛt ne cõ
sumaret̃ edificiũ õi tp̃e uite cyri regl: ꝛ ptra
xerunt structurã per biẽniu; us; ad darij re
gnum.

C. VI.

In secũdo ãt anno regni darij p̃pheta
uit aggeus ꝛ zacharias filiꝰ addin p̃
phete apd̃ iudeã ꝛ irl̃; i noie dei isrl̃ sr cos.
Tũc stãs çorobabel filiꝰ salathiel ꝛ iesus fi
liꝰ iosedech: inchoauerũt edificare domum
dñi q̃ ẽ i irl̃m: cũ adeẽnt eis prophete dñi et
adiuuarẽt eos. In ipo tp̃e uenit ad illos sy
sennes subregul⁹ syrie ꝛ phenicl ꝛ satrabu
çanes ꝛ sodales eiꝰ: ꝛ dixerũt eis: Quo p̃ci
piẽte uobis domum hãc edificare: ꝛ tectu;
istud ꝛ alia oia pficitl: Et q̃ sũt structores q̃
hec edificãt. Et hũeꝛt g̃raz uisitatõe scã sup
eos q̃ erãt ex captiuitate a dño seniores iu
deoꝝ: ꝛ nõ sũt ipediti edificare: dõec signifi
caret̃ dario de õnib⁹ istl: ꝛ r̃nsũ accipet̃. Exe
plũ ep̃le quã miserũt dario: Sysennes sub
regul⁹ syrie ꝛ phenicis ꝛ satrabuçanes ꝛ so
dales eiꝰ i syria ꝛ phenice p̃sides regi dario
salutẽ: Oia nota sũt dño regi: q cũ aduenis
sem⁹ i regionẽ iudee: ꝛ itroissem⁹ i irl̃m: iue
nimus edificãtes domũ dei magnã ꝛ tẽplũ
ex lapidibus politl ꝛ magnis ꝛ p̃ciosis ma
terijs i parietib⁹ ꝛ opa illa istant̃ fieri ꝛ suf
fragare ꝛ prosꝑare i manib⁹ eoꝝ: ꝛ i õi glr̃ia
q̃ diligentissime perfici. Tunc interrogauim⁹
seniores dicentes: Quo permittẽte uobis
edificatl domũ istã: ꝛ opa hec fũdatl: Jõ at
iterrogauim⁹: ut notũ facẽm⁹ tibi hoies et
prepositos: ꝛ nominũ scripturã p̃positorũ
postulauim⁹ illos. At illi r̃nderũt nob̃ dicẽ
tes: Nos sum⁹ serui dñi q̃ fecit celũ et terrã:
ꝛ edificabatur hec domus ãte annos istos
multos a rege israel magno ꝛ fortissimo: et
ꝯsũmata ẽ. Et qm̃ p̃res nr̃i exacerbãtes erãt
ꝛ peccaueꝛt i deũ isrl̃: tradidit eos i manꝰ na
buchodonosõ regl babylõie regl chaldeorũ

⁊ domū istā demoliētes icēdeꝛūt: ⁊ ppl'm captiuū duxerūt i babylonē. In ꝑmo anno regnante cyro rege babylonie: scripsit cyrus rex domū hāc edificare: ⁊ illa sacra uasa aurea ⁊ argētea q̄ extulerat nabuchodonosoꝛ de domo q̄ ē i irl'm: ⁊ cōsecrauerat ea in suo tēplo: rursus ꝓtulit ea cyrus rex de templo qđ erat i babylōia: ⁊ tradita sūt zorobabel ⁊ salmanasaro subregulo. Et ꝓceptū ē eis: ut offerrēt hec uasa: ⁊ reponerēt i tēplo: qđ erat i irl'm: ⁊ ipsū tēplū dei edificare in loco suo. Tc̄ salmanasarꝰ subiecit fūdamēta domꝰ dn̄i: q̄ ē i irl'm: ⁊ exiñ usq̄ nūc edificat: ⁊ ñ accepit ꝯsūmationē. Nūc ḡ si iudicat a te o rex: ꝑq̄ratur i regalibꝰ bibliothecis cyri regis q̄ sūt i babylōia: ⁊ si iuētū fuerit cōsilio cyri reḡ ceptā eē structurā domꝰ dn̄i: q̄ ē in irl'm: ⁊ iudicat a dn̄o rege nr̄o: scribat ō his nob. Tūc dariꝰ rex ꝓcepit iq̄ri i bibliothec̄ ⁊ iuētꝰ ē i ecbathanis oppido: qđ ē i media regione locꝰ unꝰ i q̄ scripta erāt ista: Anno ꝑmo regnāte cyro rex cyrꝰ ꝓcepit domū dn̄i q̄ ē in irl'm: edificare: ubi icēdebāt igni assiduo: cuiꝰ altitudo sit cubitoꝝ decē ⁊ latitudo cubitoꝝ sexagita q̄dratū lapidibꝰ polit̄ tribꝰ: ⁊ meniano ligneo eiusdē regiōis ⁊ meniano uno nouo: ⁊ ipēdia dari de domo cyri regis: ⁊ sacra uasa domꝰ dn̄i tam aurea q̄ argētea: q̄ extulit nabuchodonosoꝛ i domū dn̄i q̄ ē i irl'm: ubi erāt posita: ut ponāt illic. Et ꝓcepit curā agē sysennē subregulū syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuzanam ⁊ sodales eius ⁊ q̄ ordinati erāt i syria ⁊ phēice ꝓsides: ut abstierēt se ab codē loco. Et ego q̄ꝫ ꝓcepi in totum edificare: ⁊ prospexi: ut adiuuēt eos q̄ sūt ex captiuitate iudeoꝝ donec cōsūmet tēplū edis dn̄i: ⁊ a uexatione tributoꝝ celesyrie ⁊ phenicis diligēt quantitatē dari his hōibꝰ ad sacrificiū dn̄i zorobabel ꝓfecto ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos: sil'r āt ⁊ frumtū ⁊ sal ⁊ uinū ⁊ oleū instāt ꝑ singulos annos: ꝑut sacerdotes q̄ sūt in irl'm: dictauerit consumi q̄tidie sine ulla dilatiōe: ut offeꝛāt libatiōes sūmo deo ꝓ rege ⁊ puer̄ eiꝰ: ⁊ orent ꝓ ipsoꝝ uita. Et denūciet: ut quicūq̄ trāsgressi fuerint aliq̄d ex his q̄ scripta sūt: aut spreuerint: accipiat lignū de suis ꝓpriis: ⁊ suspēdant: ⁊ bona ipsoꝝ regi ascribāt. Propterea ⁊ dn̄s cuꝰ nomē iuocatū ē ibi: extminet ōēs regē ⁊ gentē: q̄ manū suā extenderit ꝓhibē aut male tractare domum dn̄i illā que est i irl'm. Ego rex darius decreui: q̄ diligentissime scd̄m hec fieri.

C. VII.

Tunc sysennes subregulus celesyrie ⁊ phēicis ⁊ satrabuzanes ⁊ sodales obsecuti his q̄ a dario rege erāt decreta: insistebāt sacrosc̄is opibꝰ diligentissime cooꝑantes cū senioribꝰ iudeoꝝ ꝑncipibꝰ syrie: ⁊ ꝓspata sūt sacrosc̄a oꝑa: ꝓphetātibꝰ aggeo ⁊ zacharia ꝓphetis. Et cōsūmauerūt oīa ꝑ ꝓceptū dn̄i dei isrl': ⁊ ex cōsilio cyri ⁊ darii et artaxerxis reḡ persaꝝ. Et cōsūmata est domus nr̄a usq̄ ad t'tiā ⁊ uicesimā diē mensis adar sexto āno darii regis. Et fecerunt filii isrl' ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ ceti qui erant ex captiuitate q̄ appositi sūt: ꝓm ea q̄ scripta st̄ in libro moysi. Et obtulerūt in dedicatiōem templi dn̄i tauros cētū: arietes ducentos: agnos q̄drigētos: ⁊ hedos ꝓ pc̄cis uniuersi isrl' duodeci ꝓm numeꝝ tribuū isrl'. Et steterūt sacerdotes ⁊ leuite amicti stolis ꝑ tribꝰ super oꝑa dn̄i dei isrl' ꝓum librū moysi: ⁊ ostiarii per singulas ianuas. Et egerunt filii isrl' cum his q̄ erant ex captiuitate: illō phase q̄rtadecia luna mēs ꝑmi: qn̄ sc̄ificati st̄ sacerdotes ⁊ leuite. Oēs filii captiuitatis nō sunt sil' sc̄ificati: q̄ leuite ōes simul sc̄tificati sūt. Et immolaueꝛt phase uniu'si filii captiuitatis: ⁊ fratribꝰ suis sacerdotibus ⁊ sibi metipsis. Et manducauerūt filii isrl': q̄ erāt ex captiuitate ōnes: q̄ remanserāt ab ōnibꝰ execrationibꝰ gētiū t're q̄rentes dn̄m: ⁊ celebrauerunt diē festū azimoꝝ septē diebꝰ epulantes in cōspectu dn̄i: qm̄ conuertit cōcilium reḡ assirioꝝ i eos: cōfoꝛtare manus eorū ad oꝑa dn̄i dei israel.

C. VIII.

Et pꝰ hūc regnāte artaxerxe ꝑsarū rege accessit esdras filiꝰ azarie filii helchie filii solome filii sadoch filii achitob filii ameri filii azahei filii bocci filii abisue filii finees filii eleazari filii aarō ꝑmi sacerdotis. hic esdras ascēdit de babylōia: cū eēt scriba ⁊ igeniosus i lege moysi q̄ data ē a dn̄o isrl': docē ⁊ facere. Et dedit ei rex gl'iam: q̄ iuēisset gr̄am i ōi dignitate ⁊. desiderio i ꝯspectu eius. Et ascenderūt simul cum ipso ex filiis isrl' ⁊ sacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ sacris cātoribꝰ tēpli ⁊ ostiariis ⁊ ꝓuis tēpli i irl'm. Anno septio regnāte artaxerxe i quitoꝰ mense: hic annꝰ septimꝰ ē regni: exeūtes de babylōia nouilunio q̄nti m̄sis uenerūt hierosolymā iuxta ꝓceptū illiꝰ: ꝓm ꝓspitatē itiner̄ a dn̄o ipsoꝝ datam eis. In his. n. esdras magnam

disciplinã obtinebat: ne pretermitteret quicq̃ eoꝝ q̃ erant ex lege dñi ⁊ precepti: ⁊ docendo uniuersũ isrl' oẽz iustitiã ⁊ iudiciũ. Accedẽtes aũt q̇ scribebãt scripta artaxerxis reg: tradiderũt scriptum qđ obuenerat ab artaxerxe rege ad esdrã sacerdotẽ ⁊ lectorẽ legis dñi: cui⁹ exẽplũ subiectũ ẽ: Rex artaxerxes esdre sacerdoti ⁊ lectori leg dñi salutẽ. Humanior ego iudicãs i bñficijs: p̃cepi eis qui desiderãt ex gẽte iudeorũ sua spõte: ⁊ ex sacerdotib⁹ ⁊ leuit qui sũt i regno meo: comitari tecũ i irl'm. Siq̇ ĝ cupiũt ire tecũ conueniãt: ⁊ pficiscãt: sicut placuit mihi ⁊ septez amicis meis cõsiliarijs: ut visitẽt ea q̃ agũt ẽm iudeã ⁊ irl'm: obsuantes sicut hẽs in lege dñi: ⁊ ferãt munera dño isrl': q̃ uoui ego ⁊ amici irl'm: ⁊ õe auꝝ ⁊ argẽtũ qđ inuẽtuz fuerit i regiõe babylõie dño i irl'm cuz illo qđ ẽ donatũ p ipsa gẽte i tẽplũ dñi eorũ qđ ẽ in irl'm: ut colligat hoc auꝝ ⁊ argentũ ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos: et q̃ his sꝫ cõgruẽtia: ut offerãt hostias dño sꝫ altarẽ dñi ipsoꝝ qđ ẽ in irl'm. Et oia q̃cũq3 voluerit cũ frib⁹ tuis facẽ auro ⁊ argẽto: pfice pro uolũtate tua: ẽm p̃ceptũ dñi dei tui: ⁊ sacrosc̃a uasa q̃ data sunt t ad opa dom⁹ dñi dei tui: q̃ ẽ i irl'm: ⁊ cet'a q̃cũq3 tibi subuenerint ad opa tẽpli dei tui: dab' de regali gazophylacio cũ uoluerit cũ frib⁹ tuis facẽ auro ⁊ argẽto: pfice ẽm uolũtatẽ dñi. Et ego q̇dẽ rex artaxerxes p̃cepi custodib⁹ thesauroꝝ syrie ⁊ phenicis: ut q̃cunq3 scripserit esdras sacerdos ⁊ lector legis domini: diligẽt' det ei vs3 ad argẽti talẽta cẽtũ silr ⁊ auri: ⁊ us3 ad frumẽti modios cẽtũ ⁊ uini ãphoras cẽtũ: ⁊ alia q̃cũq3 abundãt sine taxatiõe. Oia ẽm legẽ dei fiãt deo altissimo: ne forte exũgat ira i regno reg ⁊ filij ⁊ filioꝝ ei⁹. Uob' aũt dr ut õibus sacerdotib⁹ ⁊ leuit ⁊ sacris cãtorib⁹ ⁊ seruis tẽpli ⁊ scribis tẽpli huius nullũ tributũ neq3 ulla alia indictio irroget: nec hẽat q̇sq̃ ptatẽ obijcẽ eis q̇cq̃. Tu aũt esdras ẽm sapientiã dei cõstitue iudices ⁊ arbitros in tota syria ⁊ phenice: ⁊ õnes q̇ legem dei tui ñ nouerũt doce: ut quotq̇t trãsgressi fuerint legem: diligenter plectant: siue morte siue cruciatu siue etiam pecunie multatiõe ul' abductiõe. Et dixit esdras scriba: Bñdictus dñus patrum nroꝝ qui dedit hanc uolũtatẽ in cor regis clarificare domũ suaz q̃ est in irl'm: ⁊ me honorificauit in conspectu reg ⁊ cõsiliarioꝝ ⁊ ãicoꝝ ei⁹ ⁊ purpuratoꝝ

ei⁹: ⁊ ego cõstãs aio fact⁹ sũ ẽm opitulatione dñi dei mei. Et cõgregaui ex isrl' viros: ut sil' ascendẽnt mecũ. Et hi sũt p̃positi ẽm suas p̃rias ⁊ pricipatus portionales eoruz q̇ mecũ ascẽderũt đ babylõia in regno artaxerxis. Ex filijs phares: gersomus. Ex filijs siemarith: amen⁹. Filioꝝ dauid: acc⁹ fili⁹ scecilie. Ex filijs phares: zacharias: ⁊ cũ eo reuersi sũt uiri cẽtum q̇nq̃gita. Ex filijs ductoris moabilionis zaraei: ⁊ cũ ipso uiri ducẽti q̇nq̃gita. Ex filijs çacues iechonias gechoeli: ⁊ cũ ipso uiri ducẽti q̇nq̃gita. Ex filijs sala maasias gotholie: ⁊ cũ ipso uiri septuagita. Ex filijs saphatie çarias micheli: ⁊ cũ ipso uiri octoginta. Ex filijs iob abdias iebeli: ⁊ cũ ipso uiri ducẽti duodecim. Ex filijs banie salimoth fili⁹ iosaphie: ⁊ cum ipso uiri centũ sexaginta. Ex filijs beer zacharias bebei: ⁊ cum ipso uiri ducenti octo. Ex filijs eçead iohannes açechan: ⁊ cũ ipso uiri cẽtũ decẽ. Ex filijs adonichã ipsis postremis: ⁊ hec sunt noia eoꝝ: eliaphalã fili⁹ gebel ⁊ semeias: ⁊ cum ipso uiri septuaginta. Et congregaui eos ad fluuium q̇ dr thia: et metati illic fuimus triduo: ⁊ r̃cognoui eos. Et ex filijs sacerdotum ⁊ leuitarum non inueni illic. Et misi ad eleazaruz ⁊ eccelom ⁊ masman ⁊ maloban ⁊ enaatha ⁊ samea et ioribũ nathan enuagan zachariam ⁊ mosollamum: ipsos ductores ⁊ pitos. Et dixi eis: ut uenirent ad luodeum qui erat apud locum gazophylacij. Et mandaui eis: ut dicerẽt luddeo ⁊ frib⁹ ei⁹ ⁊ illis q̇ erant i gazophylacio: ut mitterẽt nob' eos q̇ sacerdotio fungerẽt in domo dñi dei nr̃i. Et adduxerũt nob' ẽm manũ ualidã dñi dei nr̃i uiros peritos ex filijs mooli filij leui filij isrl' sebebian ⁊ filios ⁊ fr̃es q̇ erant decẽ ⁊ octo asbiam et amin ex filijs filioꝝ chanãei et filij eoꝝ uiri uiginti. Ex his q̇ i tẽplo seruiebãt q̇s dedit dauid: et ipsi principes ad opationẽ leuitis templo seruientium ducenti uiginti. Oia noia significata sunt in scripturis. Et uoui illic ieiunium iuuenibus in conspectu dñi: ut quererem ab eo bonum iter nob' ⁊ q̇ nobiscum erant: ⁊ filijs ⁊ pecoribus propter isidias. Erubui eim petẽ a rege pedites ⁊ equites in comitatu tutele gr̃a cõtra aduersarios nr̃os. Diximus eiz regi: q̃m uirtus dñi erit cũ eis q̇ inq̇rũt eũ in õi affectu. Et iterum đprecati sumus dñm deũ nr̃m ẽm hec quẽ ⁊ ppitiũ hũim⁹ ⁊ cõpotes facti sum⁹ deo nr̃o

Et sepaui ex plebis ṗpositi ⁊ sacerdotibus
tēpli uiros duodeci: ⁊ sedebian ⁊ asanan ⁊
cū eis ex frib' eoꝝ uiros decē. Et appēdi eis
auꝝ ⁊ argētū ⁊ uasa sacerdotalia domus
dei nři: q̄ donauerat rex ⁊ cōsiliarij eius ⁊ pn-
cipes ⁊ oīs isrl. Et cū appēdissez: tradidi ar-
gēti talēta cētū quinquaginta ⁊ uasa argētea
talētoꝝ cētuz ⁊ auri talēta cētū: ⁊ uasoꝝ
aureoꝝ septies uigiti: ⁊ uasa erea de bono
eramēto splēdētia duodeci auri spēz reddē-
tia. Et dixi eis: Et uos sci estis dño: ⁊ uasa
sūt sca: ⁊ auꝝ ⁊ argētū uotū ē dño deo prim
nřoꝝ. Uigilate ⁊ custodite donec tradati ex
plebis ṗpositis ⁊ sacerdotib' ⁊ leuitis ⁊ pnci-
pib' ciuitatū isrl i irlm i pastoforio domus
dei nři.. Et hi q̄ suscepūt sacerdotes ⁊ leui-
te auꝝ ⁊ argētū ⁊ uasa itulerūt i irlm i tem
plū dñi. Et pmouim' a fluuio thia die duo
decia mēsis pmi: usq̄ quo itroiuim' i irlm. Et
cū fact' fuisset tri' dies: qrta āt die pōdera
tū auꝝ ⁊ argētum traditū ē i domo dñi dei
nři: marimoth filio iori sacerdoti: ⁊ cuz ipo
erat eleazar fili' finces: ⁊ erāt cū ipis iosad'
fili' iesu ⁊ medias ⁊ bāni fili' leuite ad nūeꝝ
⁊ ad pond' uniuersa. Et scriptū ē pōd' ipo
ꝝ eadē hora. Qui āt uenerūt ex captiuita-
te: obtulerūt sacrificiū domino isrl: tauros
duodeci p oī isrl: arietes octogita sex: agnos
septuagitaduos: hircos p pcco duodeciz: ⁊
p salute uaccas duodecim: oia in sacrifici-
uz dñi. Et relegerūt pcepta regis regalibus
dispensatorib': ⁊ subregulis celesyrie ⁊ phe
nicis: ⁊ honorificauerūt gētē ⁊ tēplū dñi. Et
ꝯsūmatis his accesserūt ad me ṗpositi dicē-
tes: Non segregauerunt genus isrl ⁊ princi
pes ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienigene gētes
⁊ natiōes tre imunditias suas: a chanane-
is ⁊ etheis ⁊ pherezeis ⁊ iebuseis ⁊ moabi-
tis ⁊ egyptijs ⁊ idumeis. Coniuncti eniz sūt
filiabus eorum ⁊ ipsi ⁊ filij coruz: ⁊ mixtū
ē semen scm alienigenis gētibus terre: ⁊ pri-
cipes erāt ṗpositi ⁊ magiat' iiqtatis ei' ab ii
tio ipsi' regni. Et mox ut audiui ista: cōsci-
di uestimēta ⁊ sacrā tunicā: ⁊ lacerās capil-
los capitis ⁊ barbaz: sedi dolens ⁊ mestus.
Et conuenerunt quotqt tunc mouebantur
in uerbo dñi dei isrl ad me lugentez sup ini-
quitatē istā: ⁊ sedebā tristis usq̄ ad uesper-
tinū sacrificiuz. Et surgens a ieiunio cōscis
sa habens uestimēta ⁊ sacrā tunicā: ingeni-
culans ⁊ extendēs manus ad dñz dicebaz:
Domine confusus sum: ⁊ reueritus sū ante

faciē tuā. Pcca eiz nřa multiplicata sūt sup
capita nřa: ⁊ iiquitates nře exaltate sūt usq̄
ad celū: qm a tpib' prim nřoꝝ sum' i magno
pcco usq̄ ad diē hūc. Et ppt pcca nřa ⁊ priz
nřoꝝ sum' traditi cū frib' nostris ⁊ cū sacer
dotib' nřis regib' tre i gladiū ⁊ captiuitatē
⁊ deprecationē cū cōfusione usq̄ i hodier-
nū diē. Et nūc quātū ē: q cōtigit nob' mia
abs te dñe de': ⁊ derelinq nob' radicez ⁊ no
mē i locū scificationis tue: detegē luminare
nřm i domo dñi dei nři: dare nob' cibū in oī
tpe fuitutis nře. Et cū seruirem' ñ fuimus
derelicti a dño deo nřo: sz ꝯstituit nos i gra
ponēs nob' reges psaꝝ dare cibuz ⁊ clarifi
care tēplū dñi dei nři ⁊ edificare deserta syon
dare nobis stabilitatē i iudea ⁊ irlm. Et nc
qd dicim' dñe hñtes hec. Trāsgressi .n. su-
m' pcepta tua: q̄ dedisti i man' pueroꝝ tuo
ꝝ pphetaꝝ dicēs: Qm tra i q itroistis possi
dē hēditatē ei': tra polluta ē coiqnatioīb' a
lienigēaꝝ tre: ⁊ imūditie illoꝝ repleuerūt eā
totā imūditia sua. Et nūc filias uřas nō cō
iūgetis filijs eoꝝ: ⁊ filias eoꝝ nō accipietis
filijs uřis: ⁊ nō iqretis pacē hīc cū ill' oīni tē
pore: ut iualescētes māducetis optima tre: ⁊
hēditatē distribuatis filijs uřis usz i euū. Et
q̄ cōtigūt nob' oia fiūt ppt opa nřa maligna
⁊ magna pcca nřa. Et dedisti nob' talē radi-
cē: ⁊ rursū reuersi sum' transgredi legitima
tua: uti cōmisceremur imūditie alienigena-
ꝝ gētiū tre hui'. Nōne irasceris nob' pdere
nos: q̄adusq̄ non reliqt radix ⁊ nomē nřz?
Dñe de' isrl uerax es. Derelicta est .n. radix
usq̄ i hodiernū diē. Ecce nūc sum' i cōspec
tu tuo i iiqtatib' nřis. Nō ē .n. adhuc stare
añ te in his. Et cū adorādo cōfiteretur esdras
flens humi pstrat' añ tēplū: cōgregati sunt
añ eū ex irlm turba magna ualō uiri ⁊ mu-
lieres ⁊ iuuenes ⁊ iuuencule. Fletus .n. erat
magn' i ipsa mltitudine. Et cū clamasset ie
chonias iebeli ex filijs isrl: dixit esdre: Nos
i dominū peccauim': q collocauim' nobis
in mřimonium mulieres alienigenas ex gē-
tibus tre. Et nunc es super oēm isrl. In his
q̄ sit iusiurandum a dño: expellere oēs uxo-
res nřas q̄ ex alienigenis sunt cū filijs eaꝝ.
Sicut tibi decretū est a maioribus fm legē
dñi exurgens explica: ad te .n. spectat nego-
cium: ⁊ nos tecuz sum'. Uiriliter fac. Et exur
gens esdras adiurauit principes sacerdotū
⁊ leuitas ⁊ omnem israel facere secundum
hec: ⁊ iurauerūt.

C. IX.

ET exurgēs esdras ab añ atriuz tēpli: abijt i pastoforiū ionathe filij nasabi: ⁊ hospitat⁹ illic nō gustauit panē: nec aquā bibit sup iniq̄tatē multitudinis. Et fc̄a ē p̄dicatio i ōi iudea ⁊ i irl̄m ōib⁹ q̄ erāt ex captiuitate i irl̄m congregati: ut q̄cūq̧ nō occurrerit biduo ul̄ triduo diei ſm iudiciū assidētiū seniorū: tollerentur facultates sue: ⁊ ipe alien⁹ iudicaret a multitudine captiuitatis. Et congregati sūt ōes q̄ erāt ex tribu iuda ⁊ beniami in trib⁹ dieb⁹ i irl̄m. Hic mēsis ē non⁹ dies mensis uicesim⁹. Et sedit ōis ml̄titudo i area templi tremētes ꝓpt̄ hyemē p̄ntē. Et exurgēs esdras dixit illis: Uos iniq̄ fecistī collocādo uob̄ i mr̄imoniū uxores alienigenas: ut adderetī ad pec̄a isrl̄. Et nūc date cōfessiōem ⁊ magnificētiā dn̄o deo patrū nr̄oꝝ: ⁊ p̄ficite voluntatē ipsius: ⁊ discedite a gentib⁹ t̄re ⁊ ab uxorib⁹ alienigenis. Et clamauit ōis multitudo: ⁊ dixerūt voce magna: Sicut dixisti: faciem⁹. Sȝ qm̄ multitudo magna ē ⁊ tp̄s hybernū: ⁊ nō possum⁹ isubsidiati stare: ⁊ hoc op⁹ nō ē nob̄ vnius diei neq̧ bidui: ml̄tū.n. i his peccauiȝ⁹: stēt p̄positi multitudinis: ⁊ ōes q̄ nobiscuȝ ihitāt: ⁊ q̊tq̊t hn̄t uxores apud se aliēigēas: ⁊ assistāt accepto tp̄e ex ōi loco p̄sbyt̄i ⁊ iudices: usq̧q̊ soluāt irā dn̄i negocij hui⁹. Jonathas āt fili⁹ eçeli ⁊ oçias thecaȝ suscepeīt ſm hec: ⁊ bosoram⁹ ⁊ leuis ⁊ sabatheus sil̄ cooperati sunt cuȝ illis. Et steterūt ſm hec oīa uniuersi q̄ erāt ex captiuitate. Et elegit sibi uiros esdras sacerdos p̄ricipes magnos de p̄rib⁹ eoꝝ ſm noīa: ⁊ cōsedeīt nouilunio mensis decimi examiare negociū istud. Et det̄minatū ē de uiris q̄ hēbant uxores alienigenas usq̧ ad neomenia primi mēsis: ⁊ īuenti sūt ex sacerdotib⁹ permixti q̄ hēbant aliēigēas uxores. Ex filijs iesu filij iosedech ⁊ fratrib⁹ ei⁹ maseas ⁊ elieçer⁹ ⁊ lorib⁹ ⁊ ioadeus: ⁊ iniecerunt man⁹ ut expellerēt uxores: ⁊ ad litanduȝ i exorationē arietē p̄ ignorantia sua. Et ex filijs semeri: maseas ⁊ esses ⁊ ieelech azarias. Et ex filijs fosere: lisomasias hismaenis ⁊ nathanae iussio reddus ⁊ talsas. Et ex leuitis: iorabd⁹ ⁊ semeis ⁊ colnis ⁊ calitas ⁊ facteas ⁊ coluas ⁊ elionas. Et ex sacris cantoribus: eliasib çaccar⁹. Et ex hostiarijs: sallumus ⁊ tolbanes. Et ex isrl̄: ex filijs foro osi ⁊ remias ⁊ geddias ⁊ melchias ⁊ michelus ⁊ eleaçarus ⁊ iemmebias ⁊ bannas. Et ex filijs iolamā: chamas ⁊ çacharias segrelus ⁊ ioddius ⁊ emmoth ⁊ helias. Ex filijs çathoiȝ: heliadas ⁊ liasumus çochias ⁊ larimoth ⁊ çabdis ⁊ tebedias. Et ex filijs çebes: iohannes ⁊ amanias ⁊ çabdias ⁊ emens. Et ex filijs banni: olamus ⁊ malluchus ⁊ ieddeus ⁊ iasub ⁊ asabus ⁊ ierimoth. Et ex filijs addin: naathus ⁊ moosias ⁊ cale⁹ ⁊ raanas ⁊ maaseas mathathias ⁊ beseel ⁊ bōnus ⁊ manasses. Et ex filijs nuae: noneas ⁊ afeas ⁊ melchias et sameas ⁊ simon beniami ⁊ malchus ⁊ maras. Et ex filijs asom: cariane⁹ mathathias ⁊ bānus ⁊ eliphalach ⁊ manasses ⁊ semei. Et ex filijs banni: hieremias moodias ⁊ abram⁹ ⁊ iohel ⁊ bancas ⁊ pelias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eliasib ⁊ mathane⁹ ⁊ eliasis ⁊ orisas ⁊ dielus ⁊ semedius ⁊ sambris iosephus. Et ex filijs nobei: idelus ⁊ mathathias ⁊ sabadus ⁊ çecheda sedmi ⁊ iessei baneas: Oēs isti cōiunxerūt sibi uxores alienigenas: ⁊ diuiserūt eas cū filijs. Et inhitauerūt sacerdotes ⁊ leuite: ⁊ q̄ erāt ex isrl̄ in irl̄m ⁊ in tota una regiōe nouilunio mēsis septimi. Et erāt filij isrl̄ i cōmorātib⁹ suis. Et cōgregata ē ōis multitudo siml̄ i areā q̄ ē ab oriēte porte sacre. Et dixerūt esdre pōtifici ⁊ lectori: ut afferret legē moysi q̄ tradita ē a dn̄o deo isrl̄. Et attulit esdras pontifex legē ōni multitudini eoꝝ a uiro usq̧ ad mulierē ⁊ ōib⁹ sacerdotibus: audire legē nouilunio mēsis septimi. Et legebat i area q̄ ē añ sacrā portā tēpli: a p̄ma luce usq̧ ad uesperā corā uiris ⁊ mulieribus. Et dederūt omnes sensum ad legem. Et stetit esdras sacerdos ⁊ lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat. Et steterunt ad eum mathathias ⁊ samus ananias açarias vrias eçechias ⁊ balsamus ad dexteram: ⁊ ad sinistram faldeus misael malachias abusthas sabus nabadias ⁊ çacharias. Et assumpsit esdras librū corā ōi multitudie. presidebat.n. in gl̄ia in conspectu omnium. Et cum absoluisset legeȝ ōes recti steterūt: ⁊ benedixit esdras dn̄m deū altissimuȝ: deum sabaoth omnipotentē. Et respondit ōnis populus: amen. Et eleuatis sursuȝ manib⁹: procidētes i t̄rā adorauerunt dn̄m: iesus ⁊ banaeus ⁊ sarabias ⁊ iadimus ⁊ accubus ⁊ sabbatheus ⁊ calithes ⁊ açarias ⁊ ioradus ⁊ anannias ⁊ philias leuite: qui docebant legem dn̄i: ⁊ i ml̄titudine legebāt legē dn̄i: ⁊ p̄ferebāt singl̄i eos q̄ itelligebant

lectionē. Et dixit atharathes esdre ꝓ̄tifici ⁊ lectori ⁊ leuitis q̇ docebant mł'titudinem dicēs: Dies hic sanct⁹ est domino. Et ōnes flebant cum audissent legē. Et dixit esdras: Digressi ġ manducate pinguissima queqꝫ: ⁊ bibite dulcissima queqꝫ: ⁊ mittite mūera his qui non hñt. Scs̄. n. ē hic dies dñi ⁊ nolite mesti esse. Dñs. n. clarificabit uos. Et leuite denūciabant i publico ōib⁹ dicētes: Dies hic scūs ē. Nolite mesti eē. Et abierunt ōes mādūcare ⁊ bibē ⁊ epulari: ⁊ dare munera his qui non hēbāt ut epulēt. Magnifice. n. sūt exaltati v̇bis quib⁹ edocti sūt. Et congregati sūt uniuersi i irl'm celebrare letitiā ſm testamtū dñi dei isrł.

Explicit liber Esdre secūdus
Incipit lib' Esdre tti⁹. Caplꝫ. I.

Liber esdre ꝓphete secundus filij sarei filij açarei filij helchie filij sadanie filij sadoch filij achitob filij achie filij finees filij heli filij amerie filij asiei filij marimoth filij arna filij oçie filij borith filij abissei filij finees filij eleaçar filij aaron ex tribu leui: qui fuit captiu⁹ i regiōe medoꝝ i regno artaxerxis regis persaꝝ. Et fcm̄ ē uerbū dñi ad me dicēs: Uadē ⁊ nūcia pp'lo meo facinora ipsoꝝ ⁊ filijs eoꝝ iniq̄tates q̄s in me admiserūt: ut nūciēt filijs filioꝝ q̄ꝛ pcc̄a parētū ipsoꝝ i ill' creuerūt. Obliti. n. mei sacrificauerūt dijs alienis. Nonne ego eduxi eos de t̄ra egypti de domo ſuitutis? Ipi āt irritauerūt me: ⁊ ꝯsilia mea spreuerūt. Tu āt excute comā capitꝭ tui: ⁊ ꝓijce oīa mala sup illos: qm̄ nō obedierūt legi mee. Populꝰ āt ē idisciplinat⁹. Usqꝫq̊ eos sustinebo: q̇b⁹ tāta bñficia ꝯtuli? Reges mł'tos ꝑpt̄ eos subuerti: pharaonē cū puerꝭ suis ⁊ ōnez exercitū ei⁹ ꝑcussi. Oēs gētes a facie eoꝝ ꝑdidi: ⁊ i oriēte ꝓuinciaꝝ duaꝝ pp'los tyri ⁊ sidonis dissipaui: ⁊ ōes aduersarios eoꝝ int̊feci. Tu vero loq̄re ad eos dicēs: Hec dicit domin⁹: Nēpe ego uos per mare transmeaui: ⁊ plateas uobis i itio munitas exhibui. Ducez uobis dedi moysen ⁊ aaron sacerdotez lucez uobis per columnā ignis prestiti: ⁊ magna mirabilia feci in vobis. Uos autē mei obliti estis dicit domin⁹. Hec dicit dñs ōnipotens: Coturnix uobis i signo fuit: castra uobis ad tutelā dedi: ⁊ illic murmurastis: ⁊ nō triūphastis i noīe meo ď ꝑditione inimicoꝝ vr̄oꝝ: sꝫ adhuc nūc usqꝫ murmurastis. Ubi sunt bñficia que ꝑstiti uob'? Nōne i deserto cū esuriretꝭ: ꝓclamasti ad me dicētes: ut q̇d nos i desertū istud adduxisti interficē nos? Melius nob' fuerat ſuiē egyptijs q̄ mori i deſto hoc. Ego dolui gemit⁹ vr̄os: ⁊ dedi uobis māna i escā. Panē angelorūz manducastis. Nōne cū sitiretꝭ: petrā excidi: ⁊ fluxerūt aq̄ in saturitate? Propt̄ est⁹ folijs arboꝝ uos texi. Diuisi uob' terras pigues: chananeos ⁊ phereçeos ⁊ philistinos a facie u̇r̄a ꝓieci. Quid faciā uobis adhuc dicit dñs? Hec dic̄ dñs ōipotēs: In deſto cū essetis i flumie amorreo sitiētes ⁊ blasphemātes nomen meū: n̄ ignē uob' ꝑ blasphemijs ďdi: sꝫ mittēs lignū i aquā dulce feci flumē. Quid tibi faciā iacob? Noluisti obedire iuda. Trāsferā me ad alias gētes: ⁊ dabo eis nomen meuꝫ: ut custodiant legitima mea. Qm̄ me dereliq̄stis: ⁊ ego uos dereliquaꝫ. Petētib⁹ uob' a me miam nō miserebor: qm̄ iuocabitꝭ me: ego n̄ exaudiā uos. Maculastꝭ. n. man⁹ u̇r̄as sanguine ⁊ pedes vr̄i impigri sunt ad cōmittēda homicidia. Non q̄si me dereliq̄stꝭ sꝫ uosipsos dicit dñs. Hec dic̄ dñs ōipotens: Nōne ego uos rogaui ut pat̄ filios ⁊ mater filias ⁊ ut nutrix puulos suos: ut eētis mihi i pp'lm ⁊ ego uob' i deū ⁊ uos mihi in filios ⁊ ego uobis i patreꝫ. Ita uos collegi: ut gallina pullos suos sub alas suas. Modo āt q̇d faciā uobis? Proijciā vos a facie mea. Oblationē cū mihi attuleritꝭ: auertā faciē meā a uobis. Dies. n. festos uestros ⁊ neomenia ⁊ circūcisiones ꝛepudiā. Ego misi pueros meos ꝓphetas ad uos: q̊s acceptos itfecistis: ⁊ laniastis corpora eoꝝ: q̊rū sanguinē exquiraꝫ dicit dñus. Hec dicit dñs ōnipotens: Domus vr̄a deſta est. Proijciaꝫ uos sicut uēt⁹ stipulaꝫ: ⁊ filij procreationē non facient: qm̄ mandatū meum neglexerūt: ⁊ qđ malū est corā me fecerunt. Tradā domos u̇r̄as pp'lo uenienti: q̇ me n̄ audiētes credunt: q̇b⁹ signa nō oñdi: faciēt q̄ precepi. Prophetas nō uiderūt: ⁊ memorabūt iniquitatū eoꝝ. Testor pp'li uenietis grām: cui⁹ ꝑuuli exultāt cū letitia me nō uidentes oculis carnalibus: sꝫ sp̄u credentes q̄ dixi. Et nūc fr̄ aspice que gloria: ⁊ uide populuꝫ uenietez ab oriente: quibus dabo ducatuꝫ abraam isaac ⁊ iacob ⁊ osee ⁊ amos

⁊ michée ⁊ iohel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ nauz ⁊ a-
bacuc sophonie aggei zacharie ⁊ malachiꝫ
q̄ ⁊ angel' dn̄i uocat' ē. .II.

Et dicit dn̄s: Ego eduxi pplm̄ istū de
seruitute: qb' mādata dedi p pueros
meos ꝓphetas q̄s audire noluerūt: sed irri
ta fecerūt mea ꝯsilia. Mater q̄ eos genera-
uit dic̄ ill': Ite filij: q: ego uidua sū ⁊ derelic
ta. Educaui uos cū letitia: ⁊ amisi uos cuꝫ
luctu ⁊ tristitia. Qm̄ peccasti corā dn̄o deo
nr̄o: ⁊ qd̄ malū ē corā eo fecistis. Modo āt
q̄d faciā uobis? Ego uidua suꝫ ⁊ derelicta.
Ite filij ⁊ petite a dn̄o miam. Ego āt te pat̄
testē inuoco sup mr̄eꝫ filioꝝ q̄ noluerūt testa
mētū meū s'uare: ut des eis ꝯfusionē ⁊ mr̄eꝫ
eoꝝ i direptionē: ne generatio eoꝝ fiat. Dis
pergantur i gentes noīa eoꝝ: deleant a t'ra:
qm̄ spreuerūt sacrum meū. Ve tibi assur: q̄
abscondis iniq̄s penes te. Gēs mala memo
rare q̄d feceriꝫ sodome ⁊ gomorre q̄rū t'ra
iacet in piceis glebis ⁊ aggerib' cinerū. Sic
dabo eos q̄ me nō audierūt: dicit dn̄s oīpo-
tēs. Hec dic̄ dn̄s ad esdrā: Nūcia pp'lo meo
qm̄ dabo eis regnū irl'm qd̄ datur' erā isrl'.
Et sumā mihi gl'iaꝫ illoꝝ: ⁊ dabo eis taber
nacula eterna q̄ p̄paueram illis. Lignū uite e-
rit illis i odor̄ unguēti: ⁊ nō laborabūt ne
q: fatigabuntur. Ite: ⁊ accipietis. Rogate uo
bis dies paucos: ut imorēt. Jam patū ē uo
bis regnū. Uigilate. Testat̄ celū ⁊ terrā. Cō
triui.n. malū ⁊ creaui bonū: q: uiuo ego di-
cit dn̄s. Mat̄ amplectē filios tuos: educas
illos cū letitia. Sicut colūba cōfirma pedes
eoꝝ: qm̄ te elegi dicit dn̄s. Et r̄suscitabo
mortuos de locis suis: ⁊ de monumētis edu
cā illos: qm̄ cognoui nomē meū in isrl'. No
li timē m̄r filioꝝ: qm̄ te elegi dic̄ dn̄s. Mit-
tā tibi adiutoriū pueros meos isaiā ⁊ hiere
miā: ad q̄ꝝ cōsiliū scificaui ⁊ paraui tibi ar
bores duodeci grauatas uarijs fructib' ⁊
totidē fontes fluētes lac ⁊ mel: ⁊ mōtes im̄
sos septē: hn̄tes rosaꝫ ⁊ liliū: i qb' gaudio i-
plebo filios tuos. Uiduā iustifica: pupillo
iudica: egēti da: pupillū tuere: nudū uesti:
confractū ⁊ debilē cura: claudū irridē noli:
tutare mancuꝫ: ⁊ cecuꝫ ad uisionē claritatis
mee admitte. Senem ⁊ iuuenē itra muros
tuos s'ua: mortuos ubi inuenis signās cōm̄
da sepulchro: ⁊ dabo tibi p̄mā cessionē i re-
surrectione mea. Pausa ⁊ q̄esce pp'ls me':
q: ueniet re'ies tua. Nutrix bona nutri fili-
os tuos: confirma pedes eorum. Seruos
quos tibi dedi: nemo ex eis interiet. Ego.n.
eos requiram de numero tuo: Noli fatiga-
ri. Cū.n. uenerit dies pressure ⁊ angustie: a-
lij plorabunt ⁊ tristes erunt: tu autē hilaris
⁊ copiosa eris. zelabunt gentes: ⁊ nil aduer
sus te poterunt dicit dn̄s. Manus mee te-
gent te: ne filij tui gehennā uideant. Jocun
dare m̄r cū filijs tuis: q: ego te eripiam dic̄
dn̄s. Filios tuos dormientes memorare: qm̄
ego eos educam de lateribus terre: ⁊ miaꝫ
cū illis faciam qm̄ misericors sū dicit dn̄us
oīpotens. Amplectere natos tuos usq̄ dū
uenio ⁊ prestē illis miam: q̄niā exuberāt fō
tes mei: ⁊ gr̄a mea non deficiet. Ego esdras
preceptū accepi a dn̄o i monte oreb: ut ireꝫ
ad isrl'. Ad q̄s cū uenirē reprobauerūt me:
⁊ respuerūt mandatū dn̄i. Ideoq̄ uobis di
co gentes: q̄ auditis ⁊ intelligitis. Expecta-
te pastorē ur̄uꝫ: req̄eꝫ et'nitatis dabit uobis
qm̄ in proximo ē ille q̄ i fine seculi adueniet.
Parati estote ad p̄mia regni: q: lux ppetua
lucebit uobis p et'nitatē tp̄is. Fugite ūbraꝫ
seculi hui'. Accipite iocunditatē gl'ie ur̄e. E
go testor palā saluatorē meū: cōmēdati do
nuꝫ accipite ⁊ iocundamini: gr̄as agentes ei
q̄ uos ad celestia regna uocauit. Surgite et
state: ⁊ uidete nūerū signatoꝝ i ꝯuiuio dn̄i.
Qui se de umbra seculi transtulerūt: splēdi
das tunicas a dn̄o acceperūt. Recipe syon
nūeꝝ tuū: ⁊ ꝯclude cādidatos tuos q̄ legeꝫ
dn̄i cōpleuerūt. Filiorū tuoꝝ q̄s optabas ple
n' ē nūer'. Roga iperiū dn̄i: ut scīficet pp'ls
tuus qui uocat' ē ab initio. Ego esdras uidi
in monte syon turbaꝫ magnaꝫ: quaꝫ nume
rare non potui: ⁊ oēs canticis collaudabāt
dn̄ꝫ. Et in medio eorū erat iuuenis statura
celsus eminentior oībus illis: ⁊ singulis eo
rū capitibus iponebat coronas: ⁊ magis ex-
altabat. Ego autē miraculo tenebar. Tūc
iterrogaui angelū: ⁊ dixi: Qui sūt hi dn̄e?
Qui respondens dixit mihi: Hi sūt q̄ mor-
talē tunicā deposuerūt: ⁊ imortalē sumpse
rūt: ⁊ confessi sunt nomē dei. Modo coro
nantur ⁊ accipiunt palmas ⁊ dixi angelo:
Ille iuuenis quis est qui eis coronas im-
ponit: ⁊ palmas i manus tradit? Et respon
dens dixit mihi. Ipe est filius dei: quē in se
culo cōfessi sunt. Ego aūt magnificare eos
cepi: qui fortiter pro nomine dn̄i steterūt.
Tunc dixit mihi angelus: Uade annuncia
populo meo qualia ⁊ quāta mirabilia dn̄i
dei uidisti. .III.

IAnno tricesimo ruine ciuitat͛ erã i babylone: ⁊ ꝯturbat⁹ sũ sup cubicl͛o meo recũbẽs. Et cogitatiões mee ascẽdebãt sup cor meũ: qm̃ uidi desttionẽ syõ ⁊ abũdãtiã eoꝝ q̃ hitabant i babylõe. Et uẽtilat⁹ est spus me⁹ ualde. Et cepi loq̃ ad altissimũ v̾ba timorata. Et dixi: O dñator dñe tu dixisti ab initio qñ plantasti t͛ram ⁊ hoc sol⁹: ⁊ iperasti ppl͛o ⁊ dedisti adã cõpus mortuuꝫ: sed ⁊ ipsũ figmẽtũ manuũ tuaꝝ erat: ⁊ isufflasti i eũ spm uite: ⁊ fact⁹ ẽ uiuẽs coraꝫ te ⁊ iduxisti eũ i paradiso quẽ plantauerat dextera tua añq̃ t͛ra aduẽtaret. Et huic mãdasti diligẽ uiaꝫ tuã ⁊ p̄teriuit eã: ⁊ stati istituisti i euꝫ mortẽ ⁊ i nationib⁹ ei⁹: ⁊ nate sunt gẽtes ⁊ trib⁹ ⁊ ppl͛i ⁊ cognationes q̃ꝝ nõ ẽ nũer⁹. Et ãbulauit unaq̃q̃ꝫ gẽs in uolũtate sua: ⁊ mira agebãt corã te: ⁊ spernebant p̄cepta tua. Iteꝝ ãt i tp̄e iduxisti diluuiũ sup inhabitãtes seculũ: ⁊ perdidisti eos. Et factũ est in unoq̃ꝫ eoꝝ sicut ade mori: sic his diluuiuꝫ. Dereliq̃sti aũt unũ ex his noe cum domo sua ⁊ ex eo iusti ões. Et factũ ẽ cũ cepissent multiplicari qui habitabant sup terrã: ⁊ ml͛tiplicauerunt filios ⁊ ppl͛os ⁊ gẽtes ml͛tas: ⁊ ceperũt itato ipietatẽ facẽ plus q̃ priores. Et fc̃ꝫ ẽ cũ iiq̃tatẽ facẽnt corã te: elegisti tibi uirũ ex his: cui nom̃ erat abraã. Et dilexisti eũ ⁊ demonstrasti ei soli uoluntatẽ tuã. Et disposuisti ei testamẽtũ eťnum ⁊ dixisti ei: ut nõ unq̃ dereliq̃res semẽ ei⁹. Et dedisti ei isaac: ⁊ isaac dedisti iacob ⁊ esau. Et segregasti tibi iacob: esau aũt separasti. Et factus ẽ iacob i ml͛titudie magna. Et factũ ẽ cũ educeres semen ei⁹ ex egypto: adduxisti sup montẽ syna. Et iclĩasti celos ⁊ statuisti terrã: ⁊ cõmouisti orbẽ: ⁊ tremẽ fecisti abyssos: ⁊ cõturbasti seculũ: ⁊ trãsijt gl͛a tua portas q̃ttuor ignis ⁊ t͛remot⁹ ⁊ sp̄s ⁊ gelu: ut dares semi iacob legẽ: ⁊ generationi isrl͛ diligẽtiã. Et non abstulisti ab eis cor malignũ: ut faceret lex tua i eis fructũ. Coꝛ .n. malignũ baiulãs p̄m⁹ adã trãsgressus ⁊ uictus ẽ: sꝫ ⁊ ões q̃ de eo nati sũt. Et facta ẽ permanens ifirmitas ⁊ lex cũ corde ppl͛i cũ malignitate radicis: ⁊ discessit qd̃ bonuꝫ ẽ: ⁊ mansit malignũ. Et trãsierũt tp̄a ⁊ finiti sunt anni: ⁊ suscitasti tibi s̄uum nomie dauid: ⁊ dixisti ei edificare ciuitatẽ nõis tui ⁊ offerꝛe ibi in eadem thus ⁊ oblationes. Et factũ est hoc ãnis multis: ⁊ dereliq̃rũt q̃ hitabant ciuitateꝫ in õnibus faciẽtes: sic fecit adam ⁊ õnes generationes ei⁹. Utebant .n. ⁊ ipsi coꝛde maligno. Et tradidisti ciuitateꝫ tuam in manibus inimicoꝝ tuoꝝ. Nunq̃d meliora faciunt q̃ hitant babylonẽ? Et ppť hoc dñabit syon. Factũ ẽ cũ uenisseꝫ huc: ⁊ uidissẽ ipietates q̃ꝝ non est numer⁹ ⁊ delinquentes multos: uidit aïa mea hoc tricesimo ãno ⁊ excessit cor meũ: qm̃ uidi quõ sustines eos peccãtes ⁊ pepcisti ipie agentib⁹: ⁊ pdidisti ppl͛m tuũ ⁊ ꝯsuasti iĩmicos tuos ⁊ nõ significasti. Nihil memi quõ debeat ꝺ̄relinq̃ uia hec. Nũq̃d meliora facit babylõ q̃ syon: aut alia gẽs cognouit te preteꝛ isrl͛? Aut q̃ t͛b⁹ crediderũt testamẽt͛ tuis sicut iacob? Quaꝝ merces nõ cõpauit neq̃ꝫ labor fructificauit. Pertrãsiẽs .n. ptransiui i gẽtib⁹: ⁊ uidi abũdãtes eas: ⁊ non memoꝛãtes mãdatoꝝ tuoꝝ. Nũc ḡ põdera i stat͛a n̄ras iiquitates ⁊ eoꝝ q̃ hitãt i secl͛o: ⁊ nõ iuenieť nomẽ tuũ nisi i isrl͛. Aut qñ nõ peccauerũt i ꝯspectu tuo q̃ hitãt t͛rã: aut q̃ gẽs sic obs͛uauit mãdata tua? Hos q̃dẽ p noïa inuẽies s̄uasse mãdata tua: gẽtes ãt nõ iuenies. IIII.

ET rñdit ad me angel⁹ qui missus ẽ ad me cui nomẽ huriel: ⁊ dixit mihi: Excedẽs excessit cor tuũ in seculo hoc: ⁊ cõprehẽdere cogitas uiam altissimi. Et dixi: Ita dñe meus. Et rñdit mihi ⁊ dixit: Tres uias missus sum oñdere tibi: ⁊ tres sil͛itudies p̄ponẽ corã te: de q̇b⁹ mihi si renũciaueris unã ex his: ⁊ ego tibi demonstrabo uiã quã desideras uidẽ: ⁊ docebo te unde sit cor malignũ. Et dixi: Loq̃re dñe meus. Et dixit ad me: Uade pondera mihi ignis põd⁹: aut m̃sura mihi flatũ uẽti: aut reuoca mihi diem q̃ p̄terijt. Et rñdi ⁊ dixi: Quis natoꝝ potit facẽ: ut me introges de his? Et dixit ad me: Si eẽꝫ itrogãs te dicẽs: quãte hitationes s̄t i corde maris: aut quante uene sũt in pricipio abyssi: aut quante uene sunt sup firmamentum: aut qui sunt exit⁹ paradisi: diceres mihi fortassis: i abyssuꝫ nõ descendi: neq̃ꝫ i ifernum adhuc neq̃ꝫ in celũ nũq̃ ascendi. Nũc aũt nõ interrogaui te nisi de igne ⁊ uẽto ⁊ die: p quẽ transisti: ⁊ a q̇bus separari ñ potes: ⁊ non rñdisti mihi ꝺ̄ eis. Et dixit mihi: Tu que tua sunt: tecũ coadolescẽtia nõ potes cognoscere. Et quõ poterit uas tuuꝫ capere altissimi uiã: ⁊ iã exti⁹ coꝛrupto secl͛o itelligere corruptionẽ euidẽteꝫ i facie mea. Et dixi illi: Meli⁹ erat nos non eẽ: q̃ adhuc

uiuētes uiuē i ipietatib⁹ ⁊ pati: ⁊ nō itelligē
de q̄ re. Et r̄ndit ad me ⁊ dixit: Proficiſcēs
ꝓfect⁹ ſū ad ſiluā lignoꝝ cāpi: ⁊ cogitauerūt
cogitatiōez: ⁊ dixerūt: Uenite ⁊ eam⁹ ⁊ faci
am⁹ ad mare bellū: ut recedat corā nob: ⁊
faciam⁹ nobis alias ſiluas. Et ſilr fluct⁹ ma
ris: ⁊ ipſi cogitauerūt cogitatiōez ⁊ dixerūt:
Uenite aſcēdētes debellam⁹ ſiluas cāpi: ut
⁊ ibi ꝯſūmem⁹ nobiſmetipſis aliā regiōez.
Et fact⁹ ē cogitat⁹ ſilue i uanū. Uēit. n. ignis
⁊ cōſūpſit eā. Silr ⁊ cogitat⁹ fluctuū mari.
Stetit. n. arena: ⁊ ꝓhibuit eos. Si. n. eēs iu
dex horū: quē icipeꝛes iuſtificaī: aut quē cō
dēnaī: Et r̄ndi ⁊ dixi. Utiqꝫ uanā cogitatōz
cogitauerūt. Terra. n. data ē ſilue ⁊ mari lo
cus portare fluct⁹ ſuos. Et r̄ndit ad me ⁊ di
xit: Bene tu iudicaſti. Et q̄re non iudicaſti
tibimetipſi: Quēadmodū. n. terra ſilue da
ta ē ⁊ mare fluctib⁹ ſuis: ſic q̄ ſup terrā inhi-
tāt: q̄ ſūt ſup t̄rā intelligē ſolūmō p̄nt: ⁊ qui
ſup celos q̄ ſup altitudinē celoꝝ. Et r̄ndi ⁊
dixi: Deꝑcor te dn̄e: ut mihi det̄ ſenſus itel
ligendi. Non. n. uolui introgare de ſuꝑiori
b⁹ tuis: ſꝫ d̄ his q̄ ꝑtrāſeūt ꝑ nos q̊tidie: ꝓp
ter qd̄ iſrl̄ dat⁹ i opprobriū gētib⁹: quē dile-
xiſti ppl̄m dat⁹ ē tribub⁹ ipꝭs: ⁊ lex patruꝫ
nr̄orū i interitū deducta ē: ⁊ diſpoſitiones
ſcripte nuſq̄ ſūt: ⁊ ꝑtrāſiuim⁹ de ſeculo ut
locuſte: ⁊ uita nr̄a ſtupō ⁊ pauō: ⁊ nec digni
ſum⁹ miam cōſeq̄. Sꝫ q̄d faciet nōi ſuo qd̄
iuocatū ē ſup nos: Et de his interrogaui: ⁊
r̄ndit ad me ⁊ dixit: Si fueris plurimū ſcru
tat⁹: frequēter miraberis: q̄m feſtinās feſti-
nat ſeculū ꝑtrāſire: ⁊ non capit portare q̄ i
futis tp̄ib⁹ iuſtis repromiſſa ſūt: q̄m plenū
iniuſtitia ē ſeculū hoc ⁊ ifirmitatib⁹. De q̄b⁹
āt interrogas dicā: Semiatū ē. n. maluꝫ: et
necdū uenit deſtructio ipſi⁹. Si ḡ nō inūſū
fuerit qd̄ ſemiatū ē: ⁊ diſceſſerit loc⁹ ubi ſe
miatū ē malum: non ueniet ubi ſeminatuꝫ
eſt bonū. Q̄m gramen ſeminis mali ſemia
tū eſt in corde adā ab iītio: ⁊ quātū impieta
tis generauit uſqꝫ nunc: ⁊ generat uſqꝫ cuꝫ
ueniat area. Eſtima autem apud te gramen
mali ſeminis quātū fructū ipietatis genera
uit: quando ſecate fuerit ſpice: quaꝝ non ē
numerus: q̄ magnā aream icipiēt facē. Et
r̄ndi ⁊ dixi: Quo ⁊ q̄n hec: Quaī modici ⁊
mali anni nr̄i: Et r̄ndit ad me ⁊ dixit mihi:
Non feſtines ſup altiſſimum. Tu. n. feſtias
inaniter eſſe ſuper ipſū. Naꝫ exceſſus tuus
mult⁹. Nonne de his interrogauerūt aīe iu-
ſtoꝝ in ꝓmptuarijs ſuis dicētes: Uſqꝫ q̄ ſpe
ro ſic: ⁊ q̄n ueniet fruct⁹ aree mercedis nr̄e:
Et r̄ndit ad ea ieremiel archangel⁹ ⁊ dixit:
Q̄n iplet⁹ fuerit numer⁹ ſeminū in uobis:
q̄n in ſtatera pōderauit ſeculū: ⁊ mēſura m̄
ſurauit tp̄a: ⁊ numero numerauit tp̄a: ⁊ n̄
cōmouit nec excitauit: uſqꝫdū ipleat̄ p̄dcā
mēſura. Et r̄ndi ⁊ dixi: O dn̄ator dn̄e: ſꝫ et
nos ōes pleni ſum⁹ ipietate. Et ne forte ꝓp-
ter nos non implentur iuſtorum aree prop
ter pcc̄a inhitātiū ſup terrā. Et r̄ndit ad me
⁊ dixit: Uade ⁊ itroga pregnātē: ſi q̄n iple-
uerit nouē m̄ſes ſuos: adhuc poterit matrix
eius retinē partū in ſemetipſa. Et dixi: Nō
pōt dn̄e. Et dixit ad me: In iferno ꝓmptua
ria aīarū: matrici aſſimilata ſūt. Quēad-
modū. n. illa feſtiat q̄ parit effugē neceſſita-
te part⁹: ſic ⁊ hec feſtinat reddē ea q̄ cōmen-
data ſūt. Ab initio t̄ demōſtrabit de his q̄
cōcupiſcis uidē. Et r̄ndi ⁊ dixi: Si inueni
gr̄am ante oculos tuos: ⁊ ſi poſſibile ē: et ſi
idone⁹ ſū: demōſtra mihi: ſi pl⁹ q̄ ꝑteritū ſit
hꝫ uenire: aut plura ꝑtranſierūt ſupra q̄ fu
turū ē. Quid ꝑtranſiuit ſcio: q̄d āt futuruꝫ
ſit ignoro. Et dixit ad me: Sta ſup dextera
ꝑtē: ⁊ ōmōſtrabo tibi itꝑtatōez ſilitudinis.
Et ſteti ⁊ uidi: ⁊ ecce fornax ardens tranſijt
corā me. Et factū ē cū tranſiret flāma: uidi
⁊ ecce ſuꝑauit fum⁹. P⁹ hec trāſijt corā me
nubes plena aq̄: ⁊ imiſit pluuiā ipetu mul-
tā. Et cū trāſiſſet iꝑet⁹ pluuie: ſuꝑauerūt in
ea gutte. Et dixit ad me: Cogita tibi: Sicut
creſcit pluuia āpli⁹ q̄ gutte: ⁊ ignis q̄ fum⁹
ſic ſuꝑabūdauit q̄ trāſiuit mēſura. Suꝑa-
uerūt āt gutte ⁊ fum⁹. Et oraui ⁊ dixi: Pu-
tas uiuo uſqꝫ i dieb⁹ illis: Uel q̄d erit i die
b⁹ ill̄: R̄ndit ad me ⁊ dixit: De ſignis d̄ q̄b⁹
me itrogas: ex ꝑte poſſū tibi dicē: d̄ uita āt
tua non ſū miſſus dicē tibi: ſꝫ neſcio. ❡ V.

De ſignis āt ecce dies uenient i q̄b⁹ ap-
prehēdet̄ q̄ ihitant t̄rā in cenſu m̄lto:
⁊ abſcōdet̄ ueritatis via ⁊ ſteril̄ erit a fide
regio: ⁊ m̄ltiplicabit̄ i iniuſtitia ſup hāc quē
ipſe tu uides: ⁊ ſuper quā audiſti oliꝫ: ⁊ erit
ipoſitio ueſtigio quā nc̄ uides īgnare regio
nē: ⁊ uidebūt eā deſtaꝫ. Si aūt tibi dederit
altiſſim⁹ uiuere uidebis: p⁹ tertiam tubaꝫ:
⁊ reluceſcet ſubito ſol noctu: ⁊ luna ter in
die: ⁊ de ligno ſanguis ſtillabit: ⁊ lapis da-
bit uocem ſuam: ⁊ ppl̄i cōmouebūtur: ⁊ re
gnabit quē non ſperant q̄ ihitant ſuper t̄rā

⁊ uolatilia cõmigratione faciet: ⁊ mare sodo
miticũ pisces reijciet: ⁊ dabit uocem noctu
quã nõ nouerãt multi. Oẽs ãt audiẽt uocez
ei⁹. Et chaos fiet per loca multa: ⁊ ignis fre-
quẽt remittet: ⁊ bestie agrestes trãsmigra
bũt: ⁊ mulieres mẽstruate pariẽt mõstra: ⁊ i
dulcibus aquis salse iuenient: ⁊ amici oẽs se
metipsos expugnabũt: ⁊ abscõdet tũc sensus:
⁊ intellect⁹ sepabit i pmptuariũ suũ: ⁊ q̃ret
a multis ⁊ nõ iueniet: ⁊ multiplicabit iiusti
tia ⁊ icõtinẽtia sup trã. Et introgabit regio
primã suã ⁊ dicet: Nũqd p te ptransijt iu-
stitia iustũ faciẽs? Et hoc negabit. Et erit i
illo tpe: ⁊ sperabũt hoies ⁊ non ipetrabũt:
laborabũt ⁊ nõ dirigẽt uie eoꝝ. Hec signa
dicere tibi: pmissũ ẽ mihi. Et si oraueris ite
rũ ⁊ ploraueris sicut ⁊ nũc: ⁊ ieiunaueris
septẽ dieb⁹: audies iterato hoꝝ maiora. Et
euigilaui: ⁊ corp⁹ meũ horruit ualde: ⁊ aia
mea laborauit ut deficẽt. Et tenuit me qui
uenit ãgel⁹ q loq̄bat i me: ⁊ cõfortauit me ⁊
statuit me super pedes. Et fcũ ẽ i nocte secũ
da: ⁊ uenit ad me salathiel dux ppli: ⁊ dixit
mihi: Ubi eras? Et q̃re uult⁹ tu⁹ tristis? Aut
nescis qm̃ tibi creditus ẽ isrl' in regiõe trãs-
migrationis eoꝝ? Exurge g̃ ⁊ gusta panez:
⁊ non derelinq̃s nos sicut pastor gregẽ suuz
in manibus luporuz malignorũ. Et dixi ei:
Uade a me ⁊ non appropies ad me. Et au
diuit ut dixi: ⁊ recessit a me. Et ego ieiuna-
ui dieb⁹ septẽ ululãs et plorans: sicut mihi
mãdauit huriel ãgelus. Et fcũ ẽ p⁹ dies sep-
tẽ: et iterũ cogitatiões cordis mei moleste e
rant mihi ualde. Et resũpsit aia spm intel-
lect⁹: et iterũ cepi loq corã altissimo sermo-
nes. Et dixi: Dñator dñe ex oĩ silua tre et o-
mib⁹ arborib⁹ ei⁹ elegisti uineaz unicã: et ex
oĩ tra õbis elegisti tibi foueã unã: et ex oĩb⁹
floribus orbis elegisti tibi liliũ unum: et ex
oĩb⁹ abyssis maris replesti tibi riuũ unuz: et
ex oĩb⁹ edificatis ciuitatib⁹ sãctificasti tibi-
metipsi syon: et ex oĩb⁹ creatis uolatilib⁹ no
minasti tibi columbaz unaz: et ex oĩb⁹ plas-
matis pecorib⁹ prouidisti tibi ouẽ unaz: et
ex oĩb⁹ multiplicatis pplis acq̃siuisti tibi
pplum unũ: et ab oĩb⁹ probatã legẽ dõasti
huic quẽ desiderasti pplo. Et nunc dñe ut
quid tradidisti unuz plurib⁹? Et preparasti
super unam radicẽ alias? Et dispdisti unicũ
tuũ in multis? Et conculcauerunt euz qui ɔ
tradicebant sponsionibus tuis: quiq; tuis
testamentis non credebãt. Et si odiẽs odi-
sti pplum tuũ: tuis manib⁹ dz castigari. Et
factũ ẽ cũ locut⁹ eẽm sermões: ⁊ missus ẽ an-
gel⁹ ad me: q an̄ uenerat ad me pterita noc-
te ⁊ dixit mihi: Audi me: ⁊ instruã te: ⁊ iten
de mihi: ⁊ adijciam corã te. Et dixi: Loq̃re
dñe me⁹. Et dixit ad me: Ualde tu i excessu
mẽtis fact⁹ es p isrl'. An plus dilexisti eũ q̃
q eũ fecit? Et dixi ad eũ: Non dñe: sz dolens
locutus sũ. Torquẽt .n. me renes mei p oẽz
horã q̃rentẽ apprehẽdere semitã altissimi:
⁊ inuestigare ptẽ iudicij ei⁹. Et dixit ad me:
Non potes. Et dixi: Quare dñe? Ad quid
nascebar: aut quare nõ fiebat matrix mris
mee mihi sepulchrũ: ut nõ uiderẽ laborem
iacob ⁊ defatigationez generis isrl'? Et dixit
ad me: Nũera mihi q̃ necdũ uenerant ⁊ col
lige mihi dispsas guttas. Et reuirida mihi
aridos flores: ⁊ aperi mihi clausa pmptua
ria: ⁊ pduc mihi inclusos i eis flat⁹. Demõ-
stra mihi uocis imaginẽ: ⁊ tunc ostendã ti-
bi laborẽ quẽ rogas uidere. Et dixi: Dñatõ
dñe: qs .n. ẽ qui põt hec sciꝛ: nisi q cũ hoĩni
b⁹ hitationẽ non hz? Ego ãt insipiẽs: ⁊ quõ
potero dicẽ de his qb⁹ me introgasti? Et di
xit ad me: Quõ non potes facere unum de
his q dicta sũt: sic ñ poteris inuenire iudici
uz meũ: aut in fine caritatẽ quã pplo pmi-
si. Et dixi: Sz ecce dñe: tu ppe es his q in fi-
nẽ st. Et qd faciẽt: q an̄ me fuerit: aut nos hi
aut hi p⁹ nos? Et dixit ad me: Corone assi-
milabo iudiciũ meũ. Sicut non nouissimoꝝ
tarditas sic nec prioꝝ uelocitas. Et rñdi et
dixi: Non poteras facẽ eos qui facti sunt: ⁊
qui sũt ⁊ qui futuri sũt i unũ: ut celeri⁹ iudi
ciũ tuũ ondas? Et rñdit ad me ⁊ dixit: Nõ
põt festinare creatura sup creatorẽ: nec su-
stinere seculũ eos qui i eo creãdi sũt i unũ.
Et dixi: Quõ dixisti suo tuo: qm̃ uiuificãs
uiuificasti a te creatã creaturã i unũ ⁊ sustie
bat creatura: poterit ⁊ nũc portare pñtes i
unũ. Et dixit ad me: Introga matricẽ mulieris:
⁊ dices ad eã: Et si paris: quare p tps? Ro-
ga g̃ eam: ut det decẽ i unũ. Et dixi: Non u-
tiq; poterit: sed sm tps. Et dixit ad me: Et
ego dedi matricem terre: his qui semiati st
sup eã p tpus. Queãdmoduz eniz infans ñ
parit ea q senũ st: sic ego disposui a me cre
atũ seculũ. Et interrogaui ⁊ dixi: Cum iaz
dederis mihi uiã loq̃r corã te. Nã mat̃ nr̃a
de qua dixisti mihi: adhuc iuuenis est: iam
senectuti appropinq̃t. Et respondit ad me:
⁊ dixit: Interroga eam que parit: ⁊ dicet t.

Dices.n.ei. Quare q̄s pepisti nũc nõ sunt
similes his q̄ añ te ſi minores ſtatura? Et
dicet tibi ⁊ ipa: Alij ſũt q̄ i iuuẽtute uirtuti
nati ſũt: ⁊ alij q̄ ſub tp̄e ſenectuti deficiente
matrice ſũt nati. Cõſidera ḡ ⁊ tu q̄m mino-
ri ſtatura eſtis ꝑ his q̄ añ uos: ⁊ qui pꝰ vos
miori q̄ꝫ uos: q̄ſi iã ſeneſcẽtes creatuꝝ ⁊ for
titudinẽ iuuẽtutis ꝓtereũtes. Et dixi: Rogo
dñe: ſi iueni gr̄am añ oculos tuos: demon-
ſtra ſuo tuo: ꝑ quẽ uiſites creaturã tuã. VI.

ET dixit ad me: Initio terreni orbis et
añq̄ ſtarẽt exitꝰ ſeculi: ⁊ añq̄ ſpirarent
cõuẽtiones uẽtoꝝ: ⁊ añ ſonarẽt uoces toni
truũ: ⁊ añq̄ ſplẽderẽt nitores coruſcatõuꝫ:
⁊ añq̄ cõfirmarẽt fũdamẽta paradiſi: añq̄
uiderẽt decori flores: ⁊ añq̄ cõfirmarentur
mote uirtutes: añq̄ colligerẽt inumerabiles
militie ãgeloꝝ: ⁊ añq̄ extollerẽt altitudĩes
aeris: ⁊ añq̄ nominarẽt menſure firmamẽ-
toꝝ: ⁊ añq̄ eſtuarent camini in ſyon: ⁊ ãte-
q̄ inueſtigarẽt p̄ñtes anni: ⁊ añq̄ abaliena-
rẽt coꝝ: qui nũc peccãt adiuẽtiones ⁊ conſi
gnati cẽnt: qui fidẽ theſauriçauerit: tũc cogi
taui ⁊ facta ſũt ꝑ me ſolũ ⁊ non per aliũ: ⁊
finis per me ⁊ ñ per aliũ. Et reſpõdi ⁊ dixi:
Que erit ſeparatio tp̄oꝝ? Aut quãdo pri
oris finis ⁊ ſequẽtis initiuꝫ. Et dixit ad me.
Ab abraã uſqꝫ ad iſaac q̄n nati ſũt ab eo ia
cob ⁊ eſau: manꝰ iacob tenebat ab initio cal
caneũ eſau. Finis.n.huiꝰ ſeculi eſau ⁊ prin-
cipiũ ſequẽtis iacob. Hoĩs manꝰ ĩter calca-
neũ ⁊ manũ. Aliud noli q̄rere eſdra. Et r̄ñ-
di ⁊ dixi: O dñator dñe: ſi iueñi grãꝫ añ ocu
los tuos: oro ut demõſtres ſuo tuo fineꝫ ſi
gnoꝝ tuoꝝ: q̄ꝝ ꝑtẽ mihi demonſtraſti noc
te ꝓcedẽte. Et r̄ñdit ⁊ dixit ad me: Surge ſu
ꝑ pedes tuos ⁊ audi uocẽ plẽiſſimã ſonitꝰ.
Et erit ſicut cõmotio: nec cõmouebitur lo
cus in q̄ ſtes ſuꝑ eũ. Ideo cũ loq̄t: tu nõ expa-
ueas: q̄m de fine uerbũ ⁊ fundamẽtũ t̄re in
tellr̄: q̄m de ipſis ſmo tremiſcit ⁊ cõmouet.
Scit.n. q̄m finẽ coꝝ oportet cõmutari. Et
factum eſt cum audiſſem ſurrexi ſuper pe-
des meos: ⁊ audiui: ⁊ ecce uox loquẽs: ⁊ ſo
nꝰ eius ſic ſonus aq̄ꝝ multaꝝ. Et dixit: Ec-
ce dies ueniunt: ⁊ erit q̄n appropiquare ici-
piã: ut uiſitẽ habitantes i terra: ⁊ q̄n iquire
re incipiã ab eis qui iniuſte nocuerũt iniu-
ſtitia ſua: ⁊ q̄n ſuppleta fuerit hũilitas ſyõ:
⁊ cũ ſupſignabit ſeculũ q̄d incipiet pertran
ſire: hec ſigna faciã: Libri aperiẽt añ faciem
firmamẽti: ⁊ ões uidebunt ſil̄: ⁊ anniculi i-
fantes loquẽt uocibꝰ ſuis: ⁊ pregnãtes ĩma
turos pariẽt infantes triũ ⁊ quattuor mẽſi
ũ ⁊ uiuent ⁊ ſuſcitabunt. Et ſubito appare-
bunt ſemiata loca nõ ſemiata: ⁊ plẽa ꝓmp
tuaria ſubito iuenient uacua: ⁊ tuba canet
cũ ſono: quã cũ õnes audierit: ſubito expa
ueſcent. Et erit: in illo tp̄e debellabũt amici
amicos: ut inimici: ⁊ expaueſcet terra cum
his. Et uene fõtiũ ſtabũt: ⁊ ñ ꝯcurrẽt i hori
tribꝰ. Et erit: õis q̄ derelictꝰ fuerit ex õibus
iſtis q̄bꝰ ꝓdixi tibi: ipſe ſaluabit: ⁊ uidebit
ſalutare meũ ⁊ finẽ ſeculi nr̄i. Et uidebunt
q̄ recepti ſũt hoĩes q̄ mortẽ non guſtauerũt
a natiuitate ſua: ⁊ mutabit cor ĩhitantiũ: ⁊
cõuertet i ſenſũ aliũ. Delebit.n. malũ: ⁊ ex-
tinguet dolꝰ. Florebit aũt fides: ⁊ uincet cõ
ruptela: ⁊ oñdet ueritas q̄ ſine fructu fuit di
ebꝰ tãtis. Et factũ ẽ cuꝫ loq̄ret mihi: ⁊ ecce
paulati ĩtuebar ſuꝑ eũ añ quẽ ſtabã ⁊ dixit
ad me hec: Ueni tibi oñdẽ tp̄s uẽture nocti.
Si ḡ iterꝫ rogaueris: ⁊ iterꝫ ieiunaueris ſeptẽ
diebꝰ: iterũ tibi renũciabo horũ maiora ꝑ
diẽ q̄ audiui. Audita ẽ.n. uox tua apud al
tiſſimũ. Uidit.n. forti directionẽ tuã: ⁊ pui-
dit pudicitiã quã a iuuentute hũiſti: ⁊ ꝓpt̄
hoc miſit me demonſtrare tibi hec oĩa: ⁊ di
cere tibi: Confide ⁊ noli timẽ: ⁊ noli feſtina
re cũ ꝓoribꝰ tp̄ibꝰ cogitare uana: ut nõ ꝓpe
res a nouiſſimis tp̄ibꝰ. Et fcꝫ ẽ pꝰ hec fleui
iterũ: ⁊ ſil̄r ieiunaui ſeptẽ diebꝰ: ut ſuppleaꝫ
tres hebdomadas q̄ dicte ſt̄ mihi. Et factũ
ẽ i octaua nocte ⁊ cor meũ turbabat ĩtato i
me: ⁊ cepi loq̄ corã altiſſimo. Inflãmabat
.n. ſp̄s meꝰ ualde: ⁊ aĩa mea anxiabat: ⁊ di-
xi: O dñe loquẽs locutꝰ es ab ĩitio creature
i p̄rio die dicẽs: Fiat celũ ⁊ t̄ra ⁊ tuũ v̄buꝫ
opꝰ ꝑfectũ. Et erat tũc tp̄s: ⁊ tenebre circu-
ferebãt ſilẽtiũ: ſonũ uocis hoĩs nondũ erat
abs te. Tũc dixiſti de theſauris tuis ꝓferri
lumen lumĩoſũ: quo appareret opꝰ tuũ. Et
die ſecũdo creaſti ſp̄m firmamẽti: ⁊ iperaſti
ei: ut diuideret ⁊ diuiſionẽ facẽt int̄ aq̄s: ut
ꝑs q̄dã ſurſũ recedẽt: ꝑs v̄o deorſũ manẽt.
Et tertia die iperaſti aq̄s cõgregari i ſeptia
ꝑte t̄re: ſex uero ꝑtes ſiccaſti ⁊ ꝯſuaſti: ut ex
his ſint corã te miniſtrãtia ſeminata a deo
⁊ culta. Uerbũ.n. tuũ proceſſit: ⁊ opꝰ ſtatiꝫ
fiebat. Proceſſit.n. ſubito fructus multitu
dinis immenſus: ⁊ concupiſcẽtie guſtꝰ mul
tiformes ⁊ flores coloꝝ imutabili: ⁊ odores
odoramenti iueſtigabilis. Et die tertio hec
facta ſunt. Quarta aũt die iperaſti fieri ſol

ſplendorē lune lumen ſtellaꝝ diſpoſitionē:
⁊ imperaſti eis: ut ōſeruirēt futuro plaſma
to hoī. Quinto autē die dixiſti ſeptime pti
ubi erat aq̄ cōgregata: ut pcrearet aialia et
uolatilia ⁊ piſces: ⁊ ita fiebat. Aq̄ muta ⁊
ſine aia q̄ dei nutu iubebāt aialia faciebat:
ut ex hoc mirabilia tua natiōes enarrēt.
Et tūc cōſeruaſti duas animas: nomē uni
uocaſti enoch nomen ſecunde uocaſti leui-
athā: ⁊ ſeparaſti ea ab alterutro. Nō eim
poterat ſeptima ps ubi erat aq̄ ꝯgregata ca
pere ea. Et dediſti enoch unā ptē q̄ ſiccata ē
tio die: ut hitet i ea: ubi ſūt mōtes mille.
Leuiathā aūt dediſti ſeptimā ptē humidaꝫ
⁊ ſuaſti eā: ut fiat i deuoratiōeꝫ qbꝰ uis et
qn̄ uis. Sexto āt die ipaſti tre: ut crearet co
rā te iumēta ⁊ beſtias ⁊ reptilia: ⁊ ſup his
adā: quē cōſtituiſti ducē ſup oībꝰ factꝭ q̄ feci
ſti: ⁊ ex eo educimur nos ōes queꝗ elegiſti
ppl'm. Hec aūt oīa dixi corā te dn̄e: qꝛ ppter
nos creaſti ſeculū. Reſiduas aūt gētes ab a
dā natas dixiſti eas nil eē: ⁊ qm̄ ſaliue aſſi-
milate ſūt: ⁊ q̄ſi ſtellicidiū de uaſe ſimilaſti
abūdantiā coꝝ. Et nūc dn̄e ecce iſte gentes
q̄ i nihilū deputate ſūt: ceperūt dn̄ari nr̄i et
deuorare: nos aūt ppl's tuꝰ quē uocaſti pri-
mogenitū unigenitū emulatorē tuū: traditi
ſumꝰ i manibꝰ coꝝ. Etſi ppt̄ creatū ē
ſecl'ꝫ: q̄re n̄ hereditatē poſſidemꝰ cum ſecu-
lo? Uſqꝫ q̄ hec?

C .VII.

Et factū ē cū fuiſſē loq̄ v̄ba hec: miſſꝰ
ē ad me angel'ꝰ: q̄ miſſus fuerat ad me
pmis noctibꝰ: ⁊ dixit ad me: Surge eſdra: ⁊
audi ſmones q̄s ueni loqui ad te. Et dixi:
Loq̄re deꝰ meꝰ. Et dixit ad me: Mare poſi-
tū ē i ſpatioſo loco: ut eēt altū ⁊ imēſu. erit
āt ei itroitꝰ i āguſto loco poſitus: ut eēt ſilis
fluminibꝰ. Quis. n. uolēs uoluerit ingredi
mare ⁊ uidere eū uł dn̄ari eiꝰ: ſi nō tranſie-
rit anguſtū: i latitudinē uenire quō poterit?
Itē aliud: Ciuitas ē edificaca ⁊ poſita in lo
co cāpeſtri: ē āt plena oīū bonoꝝ. Introitus
eiꝰ āguſtꝰ ⁊ i pcipiti poſitꝰ: ut eēt a dextrix q̄
dē ignis a ſiniſtris aq̄ alta: ſemita ē aūt una
ſola int̄ eos poſita: hoc ē inter ignē ⁊ aquā:
ut non capiat ſemita niſi ſolūmō ueſtigiuꝫ
hōis. Si āt dabit ciuitas hōi i hēditatē: ſi
nūꝗ āpoſitū periculū ptranſierit: quō ac
cipiat hereditatē ſuā? Et dixi: Sic dn̄e. Et
dixit ad me: Sic ē ⁊ iſrl' ps. Propt̄ eos. n. fe
ci ſeculū: ⁊ qn̄ traſgreſſus ē adā ꝯſtitutiōes
meas: iudicatū ē qd̄ factū ē. Et facti ſunt in
troitꝰ huiꝰ ſeculi āguſti ⁊ dolētes ⁊ labori-
oſi: pauci aūt ⁊ mali ⁊ piculoꝝ pleni: ⁊ la
bore magno ope fulti: nā maiorꝭ ſeculi itro
itꝰ ſpatioſi ⁊ ſecuri: ⁊ faciētes imortalitatis
fructū. Si g̊ igrediētes nō fuerūt igreſſi: q̄
uiuūt anguſta ⁊ uana hec: nō poterūt reci-
pere q̄ ſūt repoſita. Nūc g̊ tu q̄re cōturbarꝭ:
cū ſis corruptibilis: ⁊ q̄d mouerꝭ tu cuꝫ ſis
mortal'? Et q̄re nō accepiſti i corde tuo qd̄
futuruꝫ ſꝫ qd̄ in pn̄ti. Rn̄di ⁊ dixi: Dn̄ator
dn̄e: ecce diſpoſuiſti lege tua: qm̄ iuſti hēdi-
tabūt hec. Impij aūt pibūt: iuſti āt ferēt an
guſta ſperātes ſpatioſa. Qui. n. ipie geſſerīt
⁊ anguſta paſſi ſūt: ⁊ ſpatioſa non uidebūt.
Et dixit ad me: n̄ ē iudex ſup deū: neqꝫ itelli
gēs ſup altiſſimū. Pereūt. n. mlti pn̄tes: qꝛ
negligit q̄ āpoſita ē dei lex. Mandans. n.
mādauit deꝰ uenietibꝰ qn̄ uenerūt: q̄d facie
tes uiuerēt: ⁊ q̄d obſuātes nō punirent. Hi
āt nō ſūt pſuaſi ⁊ ꝯtradixerīt ei: ⁊ conſtitue-
rūt ſibi cogitamen uāitatis ⁊ pponuerīt ſibi
circūuētiōes delictoꝝ: ⁊ ſupdixerūt altiſſi-
mo nō eē: ⁊ uias eiꝰ nō cognouerūt: ⁊ legeꝫ eiꝰ
ſpreuerūt: ⁊ ſponſiōes eiꝰ abnegauerūt: ⁊ i
legitimis eiꝰ fidē non hūerūt: ⁊ opa eiꝰ non
pfecerūt. Propt̄ hoc eſdra uacua uacuis: ⁊
⁊ plena plenis. Ecce tp̄s ueniet: ⁊ erit qn̄ ue
nient ſigna q̄ pdixi tibi. Et apparebit ſpōſa
⁊ appareſcēs oñdet: q̄ nc ſubducit tra: ⁊ oīs
qui liberatus ē ō pdictis malis: ipe uidebit
mirabilia mea. Reuelabitur. n. filius meus
ieſus cum his q̄ cū eo ſūt: ⁊ iocūdabūt q̄ re-
licti ſunt in annis quadringentis. Et erit
pꝰ āños hos: ⁊ moriet filꝰ meꝰ xp̄s: ⁊ ōes q̄
ſpiramentum hn̄t hoies: ⁊ cōuertet ſeculuꝫ
i antiquum ſilentiū diebꝰ ſepteꝫ ſicut i pori
bus iudicijs: ita ut nemo derelinq̄tur: ⁊ erit
pꝰ dies ſeptē: ⁊ excitabitur qd̄ nōdū uigilat
ſeculū: ⁊ morietur corruptū. Et tra reddet
q̄ in ea dormiunt: ⁊ puluis q̄ i eo ſilentio hi
tāt: ⁊ pmptuaria reddent q̄ eis commēdate
ſunt aīe. Et reuelabit altiſſimꝰ ſuper ſedem
iudicij: ⁊ pertranſibūt miſie ⁊ lōganimitas
cōgregabit. Iudiciū āt ſolū remāebit: vitā
ſtabit ⁊ fides cōualeſcet. Et opꝰ ſubſequet
⁊ merces oñdetur: ⁊ iuſtitie uigilabunt: ⁊ i
iuſtitie nō dn̄abūtur. Et dixi: Primꝰ abraā
propt̄ ſodomitas orauit: ⁊ moyſes pro pr̄i
bus qui in deſerto peccauerūt: ⁊ q̄ pꝰ euꝫ p
iſrl' in diebus achaz ⁊ ſamuelis ⁊ dauid p
confractione: ⁊ ſalomon pro eis q̄ uenerūt

in sanctionē: et helias ꝓ his q̄ pluuiā acce
perūt: et ꝓ mortuo ut uiuēt: ⁊ ezechias pro
pp̄lo i dieb⁹ sennacherib et multi ꝓ m̄ltis.
Si ḡ mō qm̄ corruptibile icreuit: et iīustitia
m̄ltiplicata est: ⁊ orauerīt iusti ꝓ ipīs: q̄re et
nc̄ sic n̄ erit? Et r̄ndit ad me ⁊ dixit: P̄ns se
culū nō ē finis: glīa i eo frequēs manet. ꝓpt
hoc orauerīt ꝓ iualidis. Dies. n. iudicij erit
finis tp̄is hui⁹: ⁊ īitiū tp̄is futuri imortali
tatis: i q̄ ptransiuit corruptela: soluta ē in
tp̄antia: abscissa ē icredulitas: creuit āt iu
stitia: orta ē ueritas. Tūc. n. nemo poterit
saluare eū q̄ perijt: neqꝫ demergē q̄ uinc̄. Et
r̄ndi ⁊ dixi: Hic s̄mo me⁹ p̄m⁹ ⁊ nouissim⁹:
qm̄ meli⁹ erat non dare t̄rā adā: ul' cū iā de
disset coercē eū: ut nō peccaret. Quid. n. ꝓ
dest oīb⁹ i p̄nti uiuē i tristitia: ⁊ mōtuos spa
re punitioēꝫ? O tu q̄d fecisti adā? Si. n. tu
peccasti: nō ē fact⁹ soli⁹ tu⁹ casus: sꝫ ⁊ n̄r qui
ex te aduenim⁹. Quid. n. ꝓdest nobis si ꝓ
missū ē nobis imortale tp̄s: nos āt mortali
a opa egim⁹? Et qm̄ p̄dicta ē nobis pennis
spes: nos v̄o pessimi uani facti sū⁹. Et qm̄
reposita sūt nob̄ hitacula sanitatis ⁊ securi
tatis: nos v̄o male ꝯuersati sum⁹. Et qm̄ re
posita glīa altissimi ꝓtegē eos q̄ tarde cōv̄
sati sūt: nos aūt pessimis uijs ābulauim⁹.
Et qm̄ ōn̄det paradisus cuius fructus icor
rupt⁹ p̄seuerat: i quo est securitas medela:
nos v̄o non igredicmur. In ingrati. n. locis
ꝯv̄sati sum⁹. Et qm̄ sup stellas fulgebūt fa
cies eoꝝ q̄ abstinētiā hūerūt: nr̄e aūt facies
sup tenebras nigre. Nō. n. cogitauim⁹ uiuē
tes: qm̄ iīq̄tatē faciebam⁹: q̄ icipiem⁹ p⁹ mō
tē pati. Et r̄ndit ⁊ dixit: Hoc ē cogitamētuꝫ
certaminis q̄ certabit q̄ sup t̄rā nat⁹ ē hō:
ut si uict⁹ fuerit patiat̄ q̄ dixisti: Si āt uice
rit: recipiet q̄ dico: qm̄ hec ē uia: quā moy
ses dixit cū uiuēt ad pp̄luꝫ dicēs: Elige tibi
vitā ut uiuas. Non crediderunt autem ei sꝫ
nec p⁹ eū ꝓphetis. Sed nec mihi q̄ locutus
sū ad eos: qm̄ nō eēt tristitia ipditionē eoꝝ
sic̄ futurū ē gaudiū sup eos q̄b⁹ p̄suasa ē sa
lus. Et respondi ⁊ dixi: Scio dn̄e qm̄ uoca
tus est altissimus mi̇̄sericors: in eo q̄ mi̇̄sereat̄
his qui nondum in seculo aduenerūt: ⁊ q̄
miseretur illis qui conuersionem faciunt i
lege eius: ⁊ longanimis est: qm̄ longanimi
tatem p̄stat his qui peccauerūt q̄si suis opi
b⁹: ⁊ munificus est: qm̄ quidē donare uult
pro exigētijs: ⁊ m̄lte mi̇̄e qm̄ m̄ltiplicat ma
gis mi̇̄sericordias his: q̄ p̄ntes sūt ⁊ q̄ p̄terie
r̄it ⁊ q̄ futuri sūt. Si. n. n̄ m̄ltiplicauerit mi̇̄se
r̄ias suas: nō uiuificabit̄ seculū cū his q̄ in
hēditabāt i eo. Et donat: qm̄ si nō dōauerit
de bonitate sua: ut alleuēt hi q̄ iīq̄tatē fece
rūt de suis iīq̄tatib⁹: nō poterit decies mil
lesima ps uiuificari hoīum. Et iudex si nō
iḡuerit his q̄ curati sūt uerbo eius: ⁊ dele
uerit m̄ltitudinē cōtēptionū: non fortassis
derelinquerent inumerabili m̄ltitudine nisi
pauci ualde.

¶ .VIII.

ET r̄ndit ad me ⁊ dixit: Hoc seculū fec̄
altissim⁹ ꝓpter m̄ltos: futurū aūt ꝓpt̄
paucos. Dicaꝫ aūt corā te silitudinē esdra.
Quō aūt itꝛogabis terrā ⁊ dicet tibi: qm̄ da
bit t̄rā multā magis: ūn̄ fiat fictile: paruū
aūt puluerē ūn̄ auꝝ fit: sic ⁊ act⁹ p̄ntis secli.
M̄lti q̄dē creati sūt: pauci āt saluabūt. Et
Et r̄ndi ⁊ dixi. Absorbe ḡ aīa sensū: ⁊ deuo
ra q̄ sapit. Conuenisti. n. obaudiē: ⁊ ꝓphe
tare uoles. Nec. n. tibi ē datū spatiū: nisi so
lūmō uiuē. O dn̄e si n̄ p̄mittes s̄uo tuo: ut
orem⁹ corā te: ⁊ des nobis semē cordi ⁊ sen
sui culturā: v̄n̄ fruct⁹ fiat: v̄n̄ uiuē possit oīs
corrupt⁹: q̄ portabit locū hoīs? Sol⁹. n. es
⁊ una plasmatio nos sum⁹ manuū tuaꝝ sic̄
locut⁹ es. Et quō nūc i m̄ꝛice plasmatū ē cor
p⁹ ⁊ p̄stas m̄bra: ꝯseruat̄ i igni ⁊ aq̄ tua cre
atio: ⁊ nouē mēsib⁹ patitur tua plasmatio
tuā creaturā q̄ i ea creata ē: ipsū aūt q̄ ser
uat ⁊ q̄ s̄uat̄ utraqꝫ s̄uabunt: s̄uataqꝫ q̄n̄
qꝫ iterū reddit matrix: q̄ i ea creuerūt. Im
pasti. n. ex ipsis mēbris hoc ē mām̄illis pre
bere lac fructui mām̄illaꝝ: ut nutriat̄ id q̄
plasmatū ē usqꝫ i tp̄us aliq̄: ⁊ p⁹ea dispo
nas eū tue mi̇̄e. Enutriuisti eū tua iustitia: ⁊
erudisti eū i lege tua: ⁊ corripuisti eū tuo in
tellectu: ⁊ mortificabis eū ut tua creatura:
⁊ uiuificabis eū ut tuū op⁹. Si ḡ perdideri
eū q̄ tantis opib⁹ plasmat⁹ ē: tuo iussu faci
le ē ordinari: ut ⁊ id q̄ fiebat s̄uaret̄. Et nc̄
dn̄e dicā: d̄ oī hoīes tu magis scis: de pp̄lo
āt tuo ob quē doleo: ⁊ d̄ hēditate tua prop
ter quā lugeo ⁊ propter israel ꝓpt̄ quē tristis
sū: ⁊ de iacob ꝓpt̄ quē doleo: iō icipiā ora
re corā te ꝓ me ⁊ ꝓ eis: qm̄ uideo lapsos n̄ros
q̄ ihitam⁹ t̄rā. Sꝫ audiui celeritatē iudicis
q̄ futur⁹ ē. Iō audi uocē meā: ⁊ itellige s̄mo
nē meū: ⁊ loq̄r corā te. Initiū uerboꝝ esd
dre: priusq̄ assumētur. Et dixi: Dn̄e q̄ ihitas
seculū: cui⁹ ocl'i eleuati i sup̄na ⁊ aere ⁊ cu
i⁹ thron⁹ iestimabil' ⁊ gloria icōp̄hensibilis

cui astat exercit⁹ angelorū cū tremore: q̊rū ꝟuatio in uēto ⁊ igni cōuͤtit: cui⁹ ꝟbū uez ⁊ dicta ꝑseuerētia: cui⁹ iussio fortꝭ ⁊ dispositio t̄ribilis: cui⁹ aspect⁹ arefacit abyssos: ⁊ indignatio tabescē facit mōtes: ⁊ ꝟitas testificatur. Exaudi orōnē ꝟui tui: ⁊ aurib⁹ ꝑcipe ꝑcationē figmēti tui. Dū.n. uiuo loq̄r: ⁊ dū sapio rn̄debo. Nec īspicias ppl'i tui delicta: sꝫ q̄ t̄ in ꝟitate seruiūt. Nec itēdas ipia gētiuꝫ studia: sꝫ q̄ tua testimōia cū dolorib⁹ custodierūt. Nec cogites q̄ i cōspectu tuo false ꝯuersati sūt: sꝫ mēorarē q̄ ex uolūtate tua timorē cog̃ueīt. Neqꝫ uolueꝭ ꝑdē q̄ pecudū mores hūeīt: sꝫ respicias eos q̄ legez tuam splendide docueīt. Nec idigneꝭ eis q̄ bestiis peiores iudicati sūt: sꝫ diligas eos q̄ sēp i tua iustitia ꝯfidunt ⁊ gl'ia. Qm̄ nos ⁊ p̄res nr̄i talib⁹ morbis lāguemus: tu āt ꝓpt̄ nos pc̄ores misericors uocabeꝭ. Si.n. desideraueris ut nr̄i misereaꝭ: tūc misericors uocaberis: nob' āt nō hn̄tib⁹ opa iustitie. Iusti .n. quib⁹ sūt opa m'lta reposita: ex ꝓpis opib⁹ recipient mercedē. Quid ē.n. hō ut ei indigneris añ gen⁹ corruptibile: ut ita amar⁹ sis de ipso? In ꝟitate.n. nemo de genitꝭ ē q̄ ñ ipie gessit: ⁊ de ꝯfitētib⁹ q̄ ñ deliq̄t. In hoc .n. āñūciabit iustitia tua ⁊ bōitas tua dñe: cū misert⁹ fueꝭ eis: q̄ nō hn̄t sb̄am bonorū opez. Et rn̄dit ad me ⁊ dixit: Recte locut⁹ es aliq̄: ⁊ iuxta ꝟmōes tuos sic ⁊ fiet. Qm̄ ñ uere cogitabo sup plasma eoz q̄ peccaueīt añ mortē añ iudiciū añ ꝑditionē: sꝫ iocūdabor sup iustoz figmētū: ⁊ memorabor ꝑegrinationis q̊ꝫ ⁊ saluationis ⁊ mercedis receptionis. Quō g̊ locut⁹ sū sic ⁊ ē. Sic̄.n. agricola ꝟit sup sup t̄rā semia m'lta ⁊ plātationes m'ltitudinis plantat: sꝫ ñ i tp̄e oia q̄ seminata sꝫ saluāt: sꝫ nec oia q̄ plātata sūt radicabūt: sic ⁊ q̄ i sc'lo semiati sunt ñ ōes saluabūt. Et rn̄di ⁊ dixi: Si iueni gr̄am loq̄r. Quō semē agricole si nō ascēderit aut non accepit pluuiā tuā i tp̄e: aut si corruptū fuerit m'ltitudine pluuie: sic perit: ⁊ sil'r hō qui manibus tuis plasmatus est: ⁊ tu ei imago nominatus: qm̄ similatus es ei ꝓpter quez omnia plasmasti: ⁊ similasti semini agricole. Non irascaris sup nos: sed ꝑce ppl'o tuo ⁊ miserere hereditati tue. Tu autez creature tue miꝟeris. Et rn̄dit ad me ⁊ dixit: Que sunt p̄ntia presētibus: ⁊ que futura futurꝭ. Multū.n. tibi restat: ut possis diligere meaꝫ creaturā super me: tibi aūt frequenter ⁊ ipsi ꝓximaui iiustis aūt nūq̄. Sꝫ ⁊ i hoc mirabilis ē corā altissimo: qm̄ hūiliasti te sic decet te: ⁊ non iudicasti te ut īter iustos plurimuꝫ glorificereꝭ. Propt̄ qō miserie multe ⁊ miserabiles efficiēt eis q̄ hitāt seculū i nouissimis: q: i m'lta supbia ābulauerūt. Tu āt ꝓ te intellige: ⁊ de similibus tuis inquire gloriā. Uob'.n. aptus ē ꝑadisus: plātata est arbor uite: ꝑpatū ē futurū tp̄s: ꝑparata est abūdātia: edificata ē ciuitas: ꝓbata ē r̄qes: ꝑfecta ē bonitas ⁊ ꝑfecta sapia. Radix mali signata ē a uob': ifirmitas ⁊ tinea a uobis abscōsa ē: ⁊ i ifernū fugit corruptio i obliuiōe. Trāsieīūt dolores: ⁊ on̄sus est i fine thesaur⁹ immortalitatꝭ. Noli ergo adīcē iq̄rēdo de m'ltitudine eoz q̄ pereūt. Nā ⁊ ipsi accipiētes l'ibtatē spreuerūt altissimū: ⁊ legez ei⁹ cōtēpseīt: ⁊ uias ei⁹ dereliq̄runt. Adhuc āt iustos ei⁹ cōculcaueīt: ⁊ dixerunt i corde suo nō eē deū: ⁊ q̄dē sciētes qm̄ moriūt. Sicut.n. uos suscipiēt q̄ ꝑdicta sūt: sic eos sitis ⁊ cruciat⁹ q̄ ꝑparata st̄. Nō.n. uoluit hoiez disꝑdi. Sꝫ ⁊ ipsi q̄ creati sūt: coīq̄naueīt nomen ei⁹ q̄ fecit eos: ⁊ igrati fuerūt ei q̄ ꝑparauit eis uitā. Quapropt̄ iudiciū meū mō appropīq̄t. Que ñ oīb⁹ demōstraui nisi tibi: ⁊ tibi sil'ibus paucis. Et rn̄di ⁊ dixi: Ecce nūc dn̄e demōstrasti mihi multitudinē signoz: q̄ icipies facē i nouissimis: sed non demonstrasti mihi: quo tempore.

.IX.

Et rn̄dit ad me ⁊ dixit: Metiēs metiē tp̄s i semetipo: ⁊ erit cū uideꝭ: qn̄ trāsierit ꝑs q̄dā signoz q̄ predicta sūt: tūc itelliges qm̄ ipsū ē tp̄s: i q̄ icipiet altissim⁹ uisitare seculū qō ab eo factū ē. Et qn̄ uidebit in seculo motio locoz ⁊ ppl'oz turbatio: tc̄ intelliges qm̄ de his erat altissim⁹ locutus a diebus qui fuerūt ante ab initio. Sic̄.n. ōe qō factū ē i sc'lo īitiū hꝫ ꝑ iter ⁊ cōsūmationē: ⁊ cōsūmatio ē manifesta: sic ⁊ altissimi tp̄a īitia hn̄t manifesta i ꝓdigijs ⁊ uirtutib⁹ ⁊ ꝯsūmatiōes i actu ⁊ i signis. Et erit ōis q̄ salu⁹ fact⁹ fuerit: ⁊ q̄ poterit effugē ꝑ opa sua ⁊ ꝑ fidē: i q̄ credidistis reliquet de ꝑdictꝭ picul': ⁊ uidebit salutarē meū i t̄ra mea ⁊ in finib⁹ meis: qm̄ sc̄ificaui me a seculo. Et tūc mirꝟebūt: q̄ nunc abusi st̄ uias meas: ⁊ in tormentis cōmorabūt hi qui eas ꝓiecerunt in cōtēptu. Qui.n. nō cog̃uerūt me uiuētes bn̄ficia ꝯsecuti: ⁊ q̄ fastidierūt legez meā: cū adhuc erāt hn̄tes libertatē: ⁊ cum

adhuc eẽt eis apert⁹ pñie loc⁹ nõ itellexerũt:
ſ3 ſpreuerũt: hos o3 poſt mortẽ in cruciamẽ
to cognoſcere. Tu ĝ noli adhuc curioſ⁹ eẽ:
quõ ipĩ cruciabũt: ſ3 inq̃re quõ iuſti ſalua
bunt: ⁊ q̃ꝝ ſeculũ ⁊ ꝑpt q̃s ſeculũ ⁊ qñ. Et
rñdi ⁊ dixi: Oli locut⁹ ſũ ⁊ nũc dico ⁊ p⁹ea
dicã: qm̃ pl'es ſũt q̃ pereũt: q̃ꝫ q̃ ſaluabunt:
ſicut multiplicat̃ fluct⁹ ſup guttaz. Et rñdit
ad me ⁊ dixit: Qualis ager talia ⁊ ſemia: ⁊
q̃les flores tales ⁊ tincture: ⁊ q̃lis opatõ ta
lis ⁊ creatio ⁊ qual' agricola talis cultura:
qm̃ tp̃us erat ſeculi. Et nẽ cuz eẽz parãs eiſ
bis q̃ nẽ ſũt añq̃ꝫ fieret ſecl'3 i q̃ hitarẽ: ⁊ ne
mo ꝯtradixit mihi: tũc. n. q̃ſq3 ⁊ nũc creat̃ i
mũdo hoc pato ⁊ mẽſe ideficiẽti ⁊ lege i ue
ſtigabili corrupti ſunt mores coꝝ. Et cõſi
deraui ſeculũ: ⁊ ecce erat periculũ ꝑpt cogi
tatões q̃ i eo aduenerunt. Et uidi ⁊ pepci
ei ualde: ⁊ ſuaui mihi acinũ de botro: ⁊ plã
tatiõem de tribu ml'ta. Pereat ĝ ml'titudo
q̃ ſine cã nata ẽ: ⁊ ſuet̃ acin⁹ me⁹ ⁊ plãtatio
mea: q2 cũ multo labore pfeci. Tu aũt ſi ad
huc itromittas ſeptẽ dies alios: ſ3 nõ ieiũa
bis i eis: ibis i cãpũ floꝝ: ubi dom⁹ nõ ẽ edi
ficata: ⁊ mãducabis ſolũmõ d̃ florib⁹ cãpi:
⁊ carnẽ nõ guſtabis ⁊ uinũ non bibes: ſ3 ſo
lũmõ flores. Deprecat̃ altiſſimũ ſine itmiſ
ſione: ⁊ ueniã ⁊ loq̃r tecũ. Et pfect⁹ ſũ ſicut
dixit mihi i cãpũ q̃ uocat̃ ardath: ⁊ ſedi ibi
i florib⁹. Et de herb' agri mãducaui: ⁊ fcã ẽ
eſca eaꝝ mihi i ſaturitatẽ. Et factũ ẽ p⁹ dieſ
ſeptẽ ⁊ ego diſcũbebã ſupra fenũ: ⁊ cor me
u3 iterũ t̃babat̃ ſicut añ. Et aptũ eſt os me
um: ⁊ inchoaui dicẽ coraz altiſſimo ⁊ dixi:
O dñe te nobis oñdẽs oſtenſus es pr̃ibus
nr̃is i deſto: qõ non calcat̃ ⁊ i fructuoſo: qñ
erant exeuntes de egypto dicẽs dixiſti: Tu
iſrl' audi me: ⁊ ſemẽ iacob itende ſmonibuſ
meis. Ecce. n. ego ſemino i uobis legẽ meã:
⁊ faciet in uobis fructũ: ⁊ gl'ificabimini i eo
per ſeculũ. Nã pr̃es nr̃i accipientes legẽ nõ
ſuauerũt: ⁊ legitima mea non cuſtodierũt:
⁊ factus ẽ fruct⁹ legis non parẽs: nec. n. po
terat qm̃ tuus erat: nã q̃ acceperũt perieꝛt
non cuſtodientes qõ in eis ſeminatum fu
erat. Et ecce cõſuetudo ẽ: ut cũ accepit t̃ra
ſemen l' nauẽ mare l' uas aliq̃õ eſcã uel po
tũ cũ fuerit exterminatũ id in q̃ ſeminatu3
ẽ uel in qõ miſſũ ẽ: ſimul id qõ ſemiatũ uel
miſſũ ẽ ul' q̃ ſuſcepta ſũt extmiant̃: ⁊ ſuſcep
ta iam non manent apud nos. Sed nob' ſic
non factũ ẽ. Nos q̃dẽ q̃ lege3 accepim⁹ pec
cãtes piuim⁹ ⁊ cor nr̃u3 qõ ſuſcepit eã. na3
lex ñ pyt: ſ3 pmanſit i ſuo roboꝛe. Et cũ lo
q̃rer hec i coꝛde meo: reſpexi ocul' meis ⁊ ui
di mulieꝛ i dextra pte. Et ecce hec lugebat ⁊
plorabat cũ uoce magna: ⁊ aĩo dolebat val
de: ⁊ ueſtimẽta ei⁹ diſciſſa: ⁊ cinis ſup caput
ei⁹. Et dimiſi cogitat⁹ i quibus erã cogitãſ:
⁊ conuerſus ſum ad eam ⁊ dixi ei: Ut quid
fles: ⁊ q̃d doles aĩo? Et dixit ad me. Dimit
te me dñe me⁹: ut defleam me ⁊ adyciaz do
lore3: qm̃ ualð amara ſũ aĩo: ⁊ hũiliata ſũ
ualde. Et dixi ei: Quid paſſa es? Dic mihi.
Et dixit ad me: Steril' fui ego famula tua ⁊
non pepi hñs maritũ ãnis trigĩta. Ego ei3
p ſingl'as horas ⁊ p ſingl'os dies ⁊ ãnos tri
gĩta hos depcor altiſſimũ nocte ac die. Et
factũ ẽ p⁹ trigĩta ãnos exaudiuit me de⁹ an
cillã tuã: ⁊ uidit hũilitatẽ meã: ⁊ attẽdit tri
bulationi mee: ⁊ dedit mihi filiũ. Et iocun
data ſũ ſup eũ ualde ego ⁊ vir me⁹ ⁊ õẽs ci
ues mei: ⁊ honorificabam⁹ ualde foꝛtẽ. Et
nutriui eũ cũ labore ml'to: ⁊ factũ ẽ cũ cre
uiſſet ⁊ ueĩſſet accipe uxorẽ: feci diẽ epli. X.

Et factũ ẽ cũ itroiſſet fili⁹ me⁹ i thalão
ſuo: cecidit ⁊ mõtu⁹ ẽ: ⁊ euertim⁹ õẽs
lumĩa. Et ſurrexerũt õẽs ciues mei ad cõſo
lãdũ me: ⁊ q̃eui uſq3 in aliũ diẽ uſq3 nocte.
Et factũ ẽ cũ õẽs q̃euiſſent: ut me cõſolarẽ
tur ut q̃eſcerẽ: ⁊ ſurrexi nocte ⁊ fugi ⁊ ueni
ſicut uides i hoc cãpo: ⁊ cogito ia3 non reũ
ti in ciuitatẽ: ſ3 hic cõſiſtere: ⁊ neq3 mãduca
re neq3 bibẽ: ſed ſine intermiſſione lugere ⁊
ieiunare uſq3dũ moriar. Et dereliq̃ ſmões
i quib⁹ erã: ⁊ rñdi cũ iracũdia ad eã: ⁊ dixi:
Stulta ſup õẽs mulieꝛes: nõ vides luctũ
nr̃m ⁊ q̃ nobis cõtingũt? Qm̃ ſyõ mr̃ nr̃a
õĩ triſtitia cõtriſtat̃: ⁊ hũilitate hũiliata ẽ ⁊
luget ualidiſſime. Et nũc qm̃ õẽs lugem⁹ ⁊
triſtes ſum⁹ qm̃ õẽs contriſtati ſum⁹: tu
autem contriſtaris in uno filio? Interroga
ei3 terrã ⁊ dic3 tibi: qm̃ hec ẽ que debeat lu
gere caſũ tãtoꝝ ſup eã germinantiũ. Et ex
ipſa ab initio õẽs nati ⁊ alÿ ueniẽt. Et ecce
pene õẽs i pditiõe3 ambulant: ⁊ extminiũ
fit multitudo coꝝ. Et q̃s ĝ debet lugere ma
gĩ: niſi hec q̃ tã magnã multitudinẽ pdidit:
q̃ꝫ tu que pro uno doles? Si aũt dic̃ mihi:
qm̃ non eſt plãctus me⁹ ſilis terre: qm̃ fruc
t⁹ uẽtris mei pdidi: quẽ cũ merorib⁹ pepi: ⁊
cũ dolorib⁹ genui: terra autem ſm uiam t̃
re: abÿtq3 in ea ml'titudo pñs: quõ euenit:
⁊ ego tibi dico. Sicut tu cũ labore pepiſti: ſic

⁊ t̃ra dat fructū suū hoı̄ ab ītio ei q̇ fec̄ eā.
Nūc ğ retine apȯ temetipsā dolorē tuū: et
fortiter fer q̇ tibi ꝯtigerūt cāus. Si.n. iustifi
caueris t̃minū dei ⁊ ꝯsiliū suū recipies i tē-
pore: ⁊ i talib⁹ collaudaberı̄. Ingredē ğ i ci-
uitatē ad uiꝝ tuū. Et dixit ad me: Nō faci-
aʒ neqꝫ īgrediar ciuitatē: sʒ hic moriar. Et
apposui adhuc loq̇ ad eā ⁊ dixi: Noli facer̄
hunc s̃monē sʒ ꝯsēti psuadēti. Quot.n. ca-
sus syon? Cōsolare ꝑpt̃ dolorē ir̄lm. Uides
.n. qm̄ scificatio nr̄a desꝑta effecta ē: ⁊ altare
nr̄m demolitū ē: ⁊ tēpluū nr̄m destructū est ⁊
psalteriū nr̄m hūiliatū ē: ⁊ hymn⁹ ꝯticuit:
⁊ exultatio nr̄a dissoluta ē: ⁊ lumē candela-
bri nr̄i extinctū ē: ⁊ arca testamēti nr̄i direp
ta ē: ⁊ sc̄a nr̄a cōtaminata sūt: ⁊ nomē qȯ īuo
catū ē sup nos pene ꝓphanatū ē: ⁊ libi nr̄i
ꝯtumeliā passi sūt: ⁊ sacerdotes nr̄i succēsi
sunt: ⁊ leuite nr̄i i captiuitateʒ abierūt: ⁊ v̾-
gines nr̄e coinq̄nate sūt: ⁊ mlr̄ieres nostre vi
passe sunt: ⁊ iusti nr̄i rapti sūt: ⁊ paruuli nr̄i
perditi sunt: ⁊ iuuenes nr̄i seruierunt: ⁊ for
tes nr̄i inualidi facti sunt. Et qȯ oīuʒ mai⁹
signaculū syon: qm̄ resignata ē de gl̄ia sua.
Nā ⁊ tradita ē i māib⁹ eoꝝ qui nos oderūt:
Tu ğ excute tuā tristitiā multā: ⁊ depone
abs te mlr̄titudinē doloꝝ: ut tibi repropiti-
et fortı̄: ⁊ req̄ē faciet tibi altissim⁹ req̄tionē
laboꝝ. Et factū est cū loq̄bar ad eā: facies e
[i]⁹ fulgebat subito ⁊ sp̄es: corusc⁹ fiebat uis⁹
ei⁹: ut eēm pauens ualde ad eā ⁊ cogitarem
q̇d eēt hoc. Et ecce subito emisit sōitū uocis
magnū timore plenū: ut commoueret t̃ra a
mulierı̄ sono. Et uidi: ⁊ ecce āplius mulier
nō cōparebat mihi: sʒ ciuitas edificabat̃ et
loc⁹ demōstrabat̃ de fūdamētı̄ magnis: ⁊ ti-
mui ⁊ clamaui uoce magna ⁊ dixi: Ubi est
uriel angel⁹ q̇ a ꝑncipio uenit ad me? Qm̄
ipse me fecit uenire in multitudine i excessu
mētis hui⁹. Et fact⁹ ē finis me⁹ i corruptio
nē ⁊ oīo mea i iꝓpriū. Et cū eēm loquens
ego hec: ecce uēit ad me ⁊ uidit me. Et ecce
erā posit⁹ ut mortu⁹: ⁊ itellect⁹ meus aliēa
t⁹ erat. Et tenuit dexterā meā ⁊ cōfortauit
me: ⁊ statuit me sup pedes meos. Et dixit
mihi: Quid tibi est ⁊ quare conturbatus ē
intellectus tuus ⁊ sensus cordis tui: ⁊ qua-
re conturbaris? Et dixi: Quoniam dereli-
quisti me. Et ego quidem feci s̃ʒ sermones
tuos: ⁊ exiui i cāpū: ⁊ ecce uidi ⁊ uideo qȯ
ñ possū enarrar̄. Et dixit ad me: Sta ut uir:
⁊ ꝯmouebo te. Et dixi: Loq̄re dn̄e meus tu
i me. Noli me derelinq̄re ut nō frustra mo
riar: qm̄ uidi q̄ nō sciebā: ⁊ audio q̄ ñ scio.
Aut nūq̇d sēsus me⁹ fallit: ⁊ aīa mea supp̄-
mat? Nūc ğ deprecor te: ut demōstres s̃uo
tuo de excessu hoc. Et r̄ndit ad me ⁊ dixit:
Audi me: ⁊ doceā te: ⁊ dicā tibi de quib⁹ ti-
mes: qm̄ altissimus reuelauit tibi mysteria
mlr̄ta. Uidit rectā uiā tuā: qm̄ sine intmissi-
ōe cōtristabarı̄ ꝓ ppl̄o tuo: ⁊ ualde lugebas
ꝑpt̃ syon. Hic ğ itellect⁹ uisionis q̄ tibi appa
ruit añ paululuʒ: quā uidisti lugētē incho
asti ꝯsolari eā: nūc āt iā speciē mulierı̄ non
uides: sʒ appuit tibi ciuitas edificari: ⁊ qm̄
enarrabat tibi ȯ cāu filiȷ̄ sui: Hec absolutio
est: Hec mulier quam uidisti: hec est syon:
⁊ qm̄ dixit tibi quā ⁊ nūc ꝯspicies ut ciuita
tē edificatā. Et qm̄ dixit tibi q: sterilis fuit
ānis trigita: ꝑpt̃ qȯ erāt āni .s. trigita: qm̄ ñ
erat i ea adhuc oblatio ablata. Et factū est
p⁹ ānos t̃gīta edificauit salomō ciuitateʒ ⁊
obtulit oblationes: tū̃c fuit qm̄ pepit steril̄ fi
liū ⁊ qȯ tibi dixit: qm̄ nutriuit eū cū labore
hoc erat hitatio i ir̄lꝫ: Et qm̄ dixit tibi ꝙ fi
lius me⁹ ueniēs i suo thalamo mortu⁹ eēt ⁊
cōtigisset ei casus: hoc erat q̄ facta ē ruina
ir̄lm. Et ecce uidisti silr̄itudinē ei⁹: ⁊ qm̄ filiū
lugēt: inchoasti cōsolari eā: ⁊ de his q̄ cōti-
gerūt hec erāt tibi aperienda. Et nunc uidet
altissimus qm̄ ex aīo cōtristat⁹ es: ⁊ qm̄ ex
toto corde pateris ꝑ ea: oñdit tibi claritatē
gl̄ie ei⁹ ⁊ pulchritudinē decorı̄ ei⁹. Propt̃ea
.n. dixi tibi ut maneres i cāpo ubi dom⁹ nō
ē edificata. Sciebaʒ.n. ego qm̄ altissimus i
cipiebat tibi oñderē hec: ꝓpterea dixi tibi: ut
uenires in agrum ubi nō ē fundamētū edi-
ficiȷ̄. Nec.n. poterat opus edificiȷ̄ hōis susti
neri in loco ubi incipiebatur altissimi ciui-
tas oñdi. Tu ğ noli timere neqꝫ expauescat
cor tuū: sʒ ingredere ⁊ uide splēdorē ⁊ ma-
gnitudinem edificiȷ̄ q̄tū capax ē tibi uisu o-
culoꝝum uidere: ⁊ p⁹ hec audies quantū ca
pit auditus auriū tuaꝝ audire. Tu.n. bt̄s
es p̄ multis: ⁊ uocatus es apud altissimum
sicut ⁊ pauci. Nocte aūt q̄ in crastinū futu-
ra ē manebis hic: ⁊ oñdet tibi altissim⁹ eas
uisiōes supmoꝝ q̄ faciet altissimus his qui
hitāt s̃r t̃rā a nouissimis dieb⁹. Et dormiui
illaʒ noctē ⁊ aliā: sicut dixerat mihi.

.XI.

ET uidi sōniū: ⁊ ecce ascendebat de
mari aquila: cui erant duodecim
ale pennaruʒ ⁊ capita tria. Et uidi

⁊ ecce expendebat alas suas ĩ õez trã: ⁊ ões
uẽti celi ĩsufflabãt ĩ eã ⁊ colligebãt. Et vidi
⁊ de pẽnis ei⁹ nascebãt ꝯtrarie pẽne: ⁊ ipe fi
bãt in pẽnacul' minuti ⁊ modicis. Nã capi-
ta ei⁹ erãt q̇escẽtia: ⁊ dimidiũ caput erat ma
i⁹ alioꝝ capitũ: sꝫ ipsa q̇escebat cũ eis. Et vi
di ⁊ ecce aq̇la uolauit ĩ pẽnis suis: ⁊ regna-
uit sup trã ⁊ sꝛ eos: q̇ hitãt ĩ ea. Et uidi qm̃
subiecta erãt ei oĩa sub celo: ⁊ nẽo illi ꝯtra-
dicebat neqꝫ un⁹ de creatura q̃ ẽ sup trãm.
Et uidi: ⁊ ecce surrexit aq̇la sup ungues su-
os: ⁊ misit uocẽ pẽnis suis dicẽs: Nolite õ-
nes sil' uigilare: dõmite unusq̇sqꝫ ĩ loco suo
⁊ p tp̃s uigilate. Capita ãt ĩ nouissimo ꝟuẽ
t. Et uidi: ⁊ ecce uox ñ exibat de capitib⁹ ei⁹:
sꝫ de medietate corporis ei⁹. Et nũeraui cõ-
trarias pẽnaꝫ ei⁹: ⁊ ecce ipse erãt octo. Et ui
di: ⁊ ecce a dextã pte surrexit una pẽna: ⁊ re
gnauit sup õez terrã. Et fcꝫ ẽ cũ ꝛ̃gnaret: ue-
nit ei finis: ⁊ ñ apparuit loc⁹ ei⁹: ⁊ seq̃ ẽs ex
surrexit ⁊ regnabat. Ipsa multũ tenuit tp̃ꝫ.
Et factũ ẽ cũ regnaret: ⁊ uẽiebat finis eiuꝫ:
ut ñ apperet sicut ꝑor: ⁊ ecce uox emissa ẽ il
li dicẽs: Audi tu q̃ tãto tp̃e tẽuisti trã. Hec
ãnũcio t̃ añq̃ ĩcipias nõ appere: Nemo p⁹
te tenebit tp̃s tuuꝫ: sꝫ nec dimidiũ ei⁹. Et le
uauit tr̃ia ⁊ tenuit principatũ sicut ⁊ ꝑores
⁊ nõ appuit ⁊ ipsa. Et sic cõtigebat oĩb⁹ ali
is singillati principatũ gerẽ: ⁊ iterũ nusq̃ ꝯ
parere. Et uidi: ⁊ ecce ĩ tp̃e seq̃ẽtes pẽne e-
rigebãt a dextã pte ut tenerẽt ⁊ ipse princi-
patũ: ⁊ ex his erãt q̇ tenebãt: sꝫ tñ statim ñ
cõpatescebãt: nã ⁊ aliq̃ ex eis erigebant: sꝫ ñ
tenebãt principatũ. Et uidi p⁹ hec: ⁊ ecce ñ
cõparuerũt duodecĩ pẽne ⁊ duo pẽnacula:
⁊ nihil superat ĩ corpore aq̇le nisi duo capi-
ta q̇escẽtia ⁊ sex pẽnacl'a. Et uidi: ⁊ ecce ex
pennacul' diuise sũt due: ⁊ manserũt sub capi
te qȯ ẽ ad dextãꝫ ptẽ. Nã q̃ttuor manserũt
ĩ loco suo. Et uidi: ⁊ ecce he subalares co-
gitabãt se erigẽ: ⁊ tenẽ ꝑncipatus. Et uidi: ⁊
una erecta ẽ sꝫ stati ñ cõpuit. Et secũde uelo
ci⁹ q̃ ꝑores nõ cõparuerunt. Et uidi: ⁊ ecce
due q̃ supauerũt apȯ semetipsas cogitabãt
⁊ ipse regnaꝛ: ⁊ ĩ eo cuꝫ cogitarent: ecce unũ
q̇escẽtiũ capitũ qȯ erat mediuꝫ euigilabat.
Hoc.n.erat duoꝝ capitũ mai⁹. Et uidi qm̃
cõpleta sũt duo capita secũ: ⁊ ecce ꝯuersuꝫ
est caput cũ his qui cuꝫ eo erãt: ⁊ comedit
duas subalares: q̃ cogitabãt regnare. Hoc
ãt caput perconterꝛuit õem terrã: ⁊ dñabaꝛ
in ea his qui habitant terrã cũ labore ml'-
to: ⁊ potẽtatũ tenuit orb' terraꝝ sup õcs a-
las q̃ fuerũt. Et uidi p⁹ hec: ⁊ ecce medium
caput subito nõ cõparuit: ⁊ hoc sic̃ ale. Su
pauerũt aũt duo capita: q̃ ⁊ ipsa silr regna-
uerũt sup trã: ⁊ sup eos q̇ hitant ĩ ea. Et ui
di: ⁊ ecce deuorauit caput a dextera pte il-
lud qȯ a leua. Et audiui uocẽ dicẽtẽ mihi:
Cõspice ꝯtra te: ⁊ ꝯsidera qȯ uides. Et ui-
di: ⁊ ecce sicut leo ꝯcitat⁹ de silua rugiẽs: et
uidi qm̃ emittebat uocẽ hõis ad aq̇laꝫ. Et
dixit dicẽs: Audi tu ⁊ loq̃r ad te: ⁊ dicit al-
tissim⁹ tibi: Nõne tu es q̇ supasti de q̃ttuor
aĩalib⁹ q̃ fecerã regnare ĩ seculo meo: ⁊ ut p
eos ueniret finis tp̃ꝫ coꝝ. Et q̃rt⁹ uẽiẽs deui
cit oĩa aĩalia q̃ trãsierãt: ⁊ potẽtatu tẽuit ĩ se
culũ cũ tremore ml'to: ⁊ õeꝫ orbẽ cũ labore
pessimo: ⁊ ĩhitauit tot tp̃ib⁹ orbẽ trarũ cuꝫ
dolo. Et iudicasti trã nõ cũ veritate. Tribu
lasti.n.mãsuetos: lesisti q̇escẽtes: ⁊ dilexisti
mẽdaces: ⁊ destruxisti hitationes coꝝ qui
fructificabãt: ⁊ hũiliasti muros coꝝ q̇ te ñ
nouerũt. Et ascendit ꝯtũelia tua ad altissi-
mũ ⁊ supbia tua ad fortẽ. Et respexit altissi
m⁹ supba tp̃a: ⁊ ecce finita sũt: ⁊ scelera eiuꝫ
cõpleta sũt. Propterea nõ appareas tu aq̇-
la ⁊ ale tue horribiles ⁊ pẽnacula tua pessi-
ma ⁊ capita tua maligna ⁊ ungues tui pes-
simi ⁊ õe corp⁹ tuũ uanũ: uti refrigẽt oĩs t̃-
ra ⁊ reuertaꝛ libata ȯ tua ui: ⁊ speret iudici
uꝫ ⁊ miam ei⁹ q̇ fecit eã.

C. XII.

Et factũ ẽ dũ loq̇ret leo ṽba hec ad aq̇-
lã. Et uidi: ⁊ ecce q̃ supauerat caput:
⁊ non cõparuerũt q̃ttuor ale ille q̇ ad eum
transierũt ⁊ erecte sũt ut regnarẽt: ⁊ erat re
gnũ coꝝ exile ⁊ tumltu plenũ. Et uidi: ⁊ ec-
ce ipsa nõ apparebãt: ⁊ õe corp⁹ aq̇le ĩcẽde-
baꝛ: ⁊ expauescebat terra ualde. Et ego a tu
multu ⁊ excessu mentis ⁊ a magno timore
uigilaui: ⁊ dixi spui meo: Ecce tu prestitisti
mihi hoc: ĩ eo q̃ scrutari uias altissimi. Ec
ce adhuc fatigat⁹ sũ aĩo ⁊ spu meo ĩualiduꝫ
sũ ualde: ⁊ nec modica ẽ ĩ me ṽt⁹ a multo ti
more q̃ expaui nocte hac. Nũc g̊ orabo al-
tissimũ: ut me cõfortet usqꝫ ĩ fineꝫ. Et dixi:
Dñator dñe: si inueñi gr̃am añ oc'los tuos: ⁊
si iustificat⁹ sũ apud te p̃ multi: ⁊ si certe a-
scẽdit deprecatio mea añ faciẽ tuaꝫ: ꝯforta
me ⁊ oñde ꝟu o tuo mihi ĩnt̃p̃tationeꝫ ⁊ di-
stictionẽ uisus horribil' hui⁹: ut plenissime
cõsoleri aĩam meã. Dignuꝫ.n.me hũisti ō
dere mihi tẽporum nouissima. Et dixit ad

me. Hec ē interp̄tatio uisionis hui᷒. Aq̄laʒ quā uidisti ascēdētē de mari: hoc ē regnū qd̄ uisū ē i uisione danieli fratri suo. Sed ñ ē il li itp̄tatū: qm̄ ego nūc tibi intp̄tor. Ecce di es ueniūt: ⁊ exurget regnū sup t̄rā: ⁊ erit ti- mor acrior omniū regnoꝝ q̄ fuerīt ante eū. Regnabūt āt in ea reges duodeci: unus p᷒ unū. Nā sus incipiet regnare: ⁊ ipse tenebit āplius tp̄s p̄ duodeci. Hec ē īterp̄tatio duo deciʒ alaꝝ q̄s uidisti. Et quā vidisti uocē q̄ locuta ē non de capitib᷒ ei᷒ exeūtē sʒ de me dio corpore ei᷒: hec ē itp̄tatio. Qm̄ p᷒ tp̄s regni illi᷒ nascēt cōtētiones nō modice: ⁊ pi clitabit ut cadat ⁊ nō cadet tūc: sed iteꝝ cō- stituet i suū initiū. Et qm̄ uidisti subalares octo coherētes alis ei᷒: hec ē intp̄tatio: Ex- urgēt in ipso octo reges q̄ꝝ erūt tp̄a leuia ⁊ āni citati: ⁊ duo q̄dē ex ipsis periēt. Appro pinquāte āt tp̄e medio q̄ttuor fuabūt i tp̄e: cū icipiet appropiq̄re tp̄s ei᷒ ut finiat. Due uero i finē seruabunt. Et qm̄ uidisti tria ca- pita q̄escētia: hec ē itp̄tatio: In nouissimis ei᷒ suscitabit altissim᷒ tria regna: ⁊ reuoca- bit i ea multa: ⁊ dn̄abūt t̄rā: ⁊ q̄ hitant i ea cū labore multo sup ōes q̄ fuerūt an̄ hos. Propt̄ hoc ipsi uocati sūt capita aq̄le. Isti .n. erūt q̄ recapitulabūt ipietates ei᷒: ⁊ q̄ pfi ciēt nouissima ei᷒. Et qm̄ uidisti caput ma- ius non apparēs: hec ē itp̄tatio ei᷒: Qm̄ u- n᷒ ex eis sup lectū suū moriet: ⁊ tn̄ cū tōmt̄. Nā duo q̄ pseuerauerit: gladius eos come det. Un᷒ .n. gladi᷒ comedet q̄ cū eo: sʒ tn̄ hic gladio i nouissimis cadet. Et qm̄ uidisti du as subalares traiicientes sup caput qd̄ ē in dextera pte: hec ē iterp̄tatio: Hi sunt q̄s ↄ̄s uauit altissim᷒ i finē suū: hoc ē regnū exile ⁊ turbationis plenū. Sic uidisti ⁊ leonē queʒ uidisti de silua euigilātē ⁊ rugiētē ⁊ loquen teʒ ad aquilā ⁊ arguēteʒ eā ⁊ iniustitias ip- sius p ōes s̄mones ei᷒ sicut audisti: hic ē uē- tus quē seruauit altissim᷒ i finē ad eos ⁊ im pietates ipoꝝ: ⁊ arguet illos ⁊ icutiet corā ipsis scerptiones eoꝝ. Statuet .n. eos i iudi ciū uiuos: ⁊ erit cū arguerit eos: tūc corripi et eos. Nā residuū pp̄lm meū liberabit cuʒ miseria: q̄ saluati sūt sup fines meos: ⁊ io- cūdabit eos q̄adusq3 ueniet finis dies iudi- cij: de q̄ locut᷒ sū tibi ab initio. Hoc sōnium qd̄ uidisti: ⁊ he itp̄tatiōes: Tu ḡ sol᷒ dign᷒ fuisti scire altissimi secretuʒ hoc. Scribe ḡ oīa ista i libro q̄ uidisti ⁊ pone ea i loco ab scondito ⁊ doceb̄ ea sapientes de pp̄lo tuo:

q̄rū corda scis posse capere ⁊ seruare secre- ta hec. Tu aūt adhuc sustine hic alios dies septē: ut tibi oñdat q̄cq̄d uisū fuerit altissi- mo oñdere tibi. Et pfect᷒ ē a me. Et factuʒ ē cū audisset ōis pp̄ls: qm̄ ptrāsierūt septeʒ dies: ⁊ ego nō fuissē reuersus in ciuitatē: et congregauit se ōis a minimo usq3 ad maxi- mū: ⁊ uenit ad me: ⁊ dixerūt mihi dicētes: Quid peccauim᷒ tibi: ⁊ q̄d iniuste egimus i te qm̄ dēliquēs nos sedisti i loco hoc: Tu eniʒ nobis supes sol᷒ ex ōib᷒ pp̄lis sicut bo tr᷒ de uinea: ⁊ sicut lucerna i loco obscuro ⁊ sicut port᷒ ⁊ nauis saluata a tempestate. Aut nō sufficiūt nob̄ mala: q̄ ↄtigūt: Si ḡ tu nos dereliq̄ri: q̄to nob̄ erat meli᷒: si eēm᷒ succensi ⁊ nos cū icēdio syō: Nec .n. nos su- mus meliores eoꝝ q̄ ibi mortui sūt. Et plo rauēt uoce magna. Et rn̄di ad eos ⁊ dixi: Confide isrl̄: ⁊ noli tristari tu dom᷒ iacob. Est .n. memoria ur̄a corā altissimo: ⁊ fortis non est oblitus ur̄i i tētatione. Ego .n. non dereliq̄ uos neq3 excessi a uob̄: sʒ ueni i hūc locū: ut dep̄carer p desolatione syon: ut q̄re rē miaʒ p hūilitate scificatōis ur̄e. Et nc̄ ite unusq̄sq3 viʒ i domū suā: ⁊ ego uēiā ad uos post dies istos. Et pfect᷒ ē pp̄lus sicut dixi ei i ciuitatē. Ego āt sedi i cāpo septem dieb᷒ sicut mihi mandauit: ⁊ manducabā de flo- rib᷒ solūmō agri: ⁊ de herbis facta est esca mihi in diebus illis. ¶ .XIII.

ET factū ē p᷒ dies septē ⁊ sōniaui som niū nocte. Et ecce de mari uēt᷒ exurge bat: ut conturbaret ōes fluct᷒ eius. Et uidi. ⁊ ecce cōualescebat ille hō cū milib᷒ celi: ⁊ ubi uultū suū v̄tebat: ut ↄsideraret: treme- bant oīa q̄ sub eo uidebant: ⁊ ubicūq3 exi- bat uox de ore ei᷒: ardescebāt ōes q̄ audie- bant uoces ei᷒: sicut q̄escit t̄ra qn̄ sēsit ignē. Et uidi p᷒ hec: ⁊ ecce cōgregabat m̄ltitudo hoium q̄ꝝ non erat numer᷒ de q̄ttuor uētis celi: ut debellarēt hoiem qui ascenderat de mari. Et uidi: ⁊ ecce sibimetipsi sculpserat montem magnū: ⁊ uolauit super eū. Ego āt q̄siui uidere regionē ul̄ locū vn̄ sculptus eēt mōs ⁊ nō potui. Et p᷒ hec uidi: ⁊ ecce ō- nes q̄ ↄgregati sūt ad eū ut expugnarēt eū: timebāt ualde: tn̄ audebāt pugnare. Et ecce ut uidit ipetū multitudinis uenietis non le uauit manū suā: neq3 frameā tenebat: neq3 aliq̄d uas bellicosū: nisi solūmō ut uidi: qm̄ emisit de ore suo sicut flatū ignis ⁊ ō labijs

eius sp̄s flāme ⁊ de lingua eiꝰ emittebat sci-
tillas ⁊ tēpestates: ⁊ cōmixta sūt oia sil' hic
flatꝰ ignis ⁊ sp̄us flāme ⁊ multitudo tēpe-
statis: ⁊ cōcidit sup multitudinē i impetu q̄
parata erat pugnaꝛ: ⁊ succēdit oēs: ut subi
to nihil uideꝛ de innumerabili multitudine
nisi solūmō puluis ⁊ fumi odoꝛ. Et vidi: ⁊
extimui. Et pꝰ hec uidi ipsū hoiem descēdē
tē ō mōte ⁊ uocātē ad se mltitudinē aliā pa
cificā: ⁊ accedebat ad eū uultꝰ hoīuz multo
rū q̄rūdā gaudētiū q̄rūdā tristātiū: aliq̄ vo
alligati aliq̄ adducētes ex eis q̄ offerebant.
Et egrotaui a mltitudine pauorꝭ: ⁊ experge
factꝰ sū ⁊ dixi: Tu ab initio ōmōstrasti ſuo
tuo mirabilia hec: ⁊ dignū me būisti: ut su-
sciperes dep̄catiōem meā: ⁊ nūc demonstra
mihi adhuc int̄pretationē sōnij huius. Sic
.n. existimo i sensu meo: ue q̄ derelicti fueīt
i diebꝰ illis. Et multo plꝰ ue his qui nō sunt
derelicti. Qui .n. non sūt derelicti: tristes e-
rāt. Intelligo nūc q̄ sūt ꝯposita i nouissimis
diebꝰ: ⁊ occurrēt eis: sꝫ ⁊ his q̄ derelicti sūt.
Propt̄ hoc uenerūt .n. i piclā magna ⁊ ne-
cessitates mltas: sicut oñdūt sōnia hec. At-
tñ facilꝰ ē piclitātē uenire i hūc: q̄ ptrāsire
sicut nubeꝫ a seculo: ⁊ nūc uidē q̄ cōtingūt
i nouissimo. Et rñdit ad me: ⁊ dixit: Et uisi
onis iterp̄tatiōeꝫ dicā tibi: ⁊ de q̄bꝰ locutus
es adaperiā tibi. Qm̄ ō his dixisti q̄ delic
ti sūt: hec ē int̄pretatio: Qui aufert pericu-
lū illo tp̄e: hic se custodiuit. Qui i piclō ici-
derūt: hi sūt q̄ hn̄t opa ⁊ fidē ad fōtissimū.
Scito ḡ: qm̄ magl̄ beatificati sūt q̄ derelicti
sup eos q̄ mortui sūt. He itp̄retatiōes uisio
nis: Quia vidisti uiꝝ ascēdētē de corde ma
rꝭ: ipse ē quē cōſuat altissimꝰ multꝭ tp̄ibus:
q̄ p semetipsū libabit creaturaꝫ suā: ⁊ ipse
disponet q̄ derelicti sūt. Et qm̄ uidisti ō ore
eius exire ut sp̄m ⁊ ignē ⁊ tēpestatē: ⁊ qm̄ ñ
tenebat frameā neq̄ꝫ uas bellicosū: cōrupit
eim ipetꝰ eiꝰ mltitudinē q̄ uenerat expugna
re eū: hec ē iterp̄tatio. Ecce dies ueniūt: qñ
icipiet altissimꝰ liberare eos: q̄ sup t̄rā sūt:
⁊ ueniet i excessu m̄tis sup eos q̄ ihitāt t̄rā.
Et alij alios cogitabūt debellare: ciuitas ci
uitatē ⁊ locꝰ locū ⁊ gēs aduersus gentē ⁊ re
gnū adūsus regnū. Et erit cū fiēt hec: ⁊ cōti
gēt signa q̄ añ oñdi tibi: ⁊ tūc reuelabit filꝰ
meꝰ: quē uidisti ut uirū ascendentē. Et erit
quando audierint ōnes gentes uoceꝫ eius:
⁊ derelinquet unusquisq̄ꝫ in regione sua
belluꝫ suuꝫ quod habēt ad alterutrū: ⁊ col-
ligetur in vnū multitudo inumerabil' sicut
uolētes uenire ⁊ expugnare eū. Ipse aūt sta
bit sup cacumē mōtis syon. Syon aūt uēi-
et: ⁊ oñdetur omnibus paꝛata ⁊ edificata si
cut uidisti montē sculpi sine manibꝰ. Ipse
āt filꝰ meꝰ arguet q̄ adiuenerūt gentes ipie
tates eoꝝ has: q̄ tēpestati appropiq̄uerūt
ꝓpter mala cogitam̄ta eoꝝ ⁊ cruciam̄ta: q̄
bꝰ icipiēt cruciari q̄ assimilate sūt flāme ⁊ p
det eos sine labore: p legē q̄ igni assimilata
ē. Et qm̄ uidisti eū colligētē ad se aliaꝫ mul-
titudinē pacificā: he sūt decē tribꝰ q̄ captiue
facte sūt de terra sua i diebꝰ osee regl̄ quem
captiuū duxit salmanasar rex assirioꝝ: et
trāstulit eos trās flumē: ⁊ trāslati sūt i traꝫ
aliā. Ipsi aūt sibi dederūt ꝯsiliū hoc: ut de-
liq̄rēt multitudinē gētiū: ⁊ ꝓficiscerēt i ulte
riorē regionē: ubi nūq̄ꝫ ihitauit genus hūa-
nū: ul' ibi obſuare legitima sua q̄ nō fuerāt
ſuātes i regiōe sua. Per introitus autē an-
gustos fluminis euphratē itroierūt. Fecit .n.
eis tunc altissimꝰ signa ⁊ statuit uenas flui-
nis usq̄ꝫ q̄ transirēt. Per eā .n. regioneꝫ erat
uia mlta itinerꝭ āni uniꝰ ⁊ dimidij. nā regio
illa uocat̄ arsareth. Tūc ihitauerūt ibi usq̄ꝫ
i nouissimo tp̄e: ⁊ nūc iteꝝ cū ceperint ueni
re iteꝝ altissimꝰ statuet uenas fluminis: ut
possint trāsire: ꝓpt̄ hec uidisti mltitudineꝫ
cū pace. Sed ⁊ q̄ delicti sūt ō pplō tuo: hi
sūt q̄ inueniūt itra t̄minū meū. Factū erit ḡ
qñ icipiet pdē multitudinē eaꝝ q̄ collecte sūt
gētes: ꝓteget eos q̄ supaueūt pplm: ⁊ tunc
oñdet eis mlta plīma portēta. Et dixi ego:
Dñator dñe hoc mihi oñde: ꝓpt̄ qd̄ uidi vi
rū ascēdentē de corde marꝭ. Et dixit mihi:
Sic nō potes hec l' scrutari l' scire q̄ sūt i ꝓ-
fūdo marꝭ: sic non poterit q̄sq̄ꝫ sup t̄rā uidere
filiū meū: uel eos q̄ cū eo sūt nisi i tp̄e diei.
Hec ē iterpretatio sōnij qd̄ uidisti: ⁊ ꝓpt̄ qd̄
illumiatꝰ es hic solꝰ. Deliq̄sti .n. tuā: ⁊ circa
meā uacasti legē ⁊ q̄sisti. Uitā .n. tuā dispo-
suisti i sapiā: ⁊ sēsū tuū uocasti m̄reꝫ. Et pp
t̄ hoc oñdi tibi merces apud altissimū. Erit
eniꝫ pꝰ alios tres dies: ad te alia loq̄r: ⁊ ex-
ponā tibi grauia ⁊ mirabilia. Et ꝓfectꝰ suꝫ
⁊ trāsij i capū: multū gl̄ificās ⁊ laudans al-
tissimū ō mirabilibꝰ q̄ p tp̄s faciebat: ⁊ qm̄
gubernat ipsum ⁊ q̄ sūt i tp̄ibꝰ illata. Et se-
di ibi tribus diebꝰ

.XIIII.

Et factū est tertio die: ⁊ ego sedebam
super quercu. Et ecce uox exiuit cōtra

me ẽ rubo: ⁊ dixit: Esdra esdra. Et dixi: Ecce ego dñe. Et surrexi sup pedes meos. Et dixit ad me: Reuelãs reuelat' sum super rubũ: ⁊ locut' sum moysi qñ ppl's me' seruiebat i egypto: ⁊ misi eũ ⁊ eduxi pplm meum de egypto: et adduxi eũ sup mõtem syna: ⁊ de detinebã eũ apud me dieb' mlti: ⁊ enarraui ei mirabilia mlta: ⁊ oñdi tpoꝝ secreta ⁊ finẽ: ⁊ pcepi ei dicẽs: Hec i palã facies vba: ⁊ hec abscõdes. Et nũc tibi dico: signa q demonstraui: ⁊ sõnia q uidisti: ⁊ intptatões qs tu uidisti in corde tuo repone ea: tu eniꝫ recipieris ab õib': cõuerteris residu' cũ cõsilio meo ⁊ cũ silib' tuis usqꝫ q finiant tpa. Qm seculũ pdidit iuuentutẽ suã: ⁊ tpa appropiquãt senescere. Duodeci.n. ptib' diuisũ ẽ seculũ: ⁊ trãsierunt ei' decia ⁊ dimidiũ decie ptis: supsũt ãt ei' p' mediũ decie ptis. Nunc g dispone domũ tuã: ⁊ corripe pplm tuũ ⁊ cõsolare hũiles eoꝝ: ⁊ renũcia iã corruptele ⁊ dimitte abs te mortales cogitationes: ⁊ pjice abs te põdera hũana et exue te iã ifirmã naturã: et repone i unã ptẽ molestissima t cogitamẽta: et festina trãsmigrare a tpib' his. Que.n. uidisti nũc ꝯtigisse mala: iteꝝ hoꝝ detiora faciẽt. Quãtũ.n. iualidũ fiet secl'ꝫ a senectute: tñ mltiplicabũt supbitãtes mala. Prolõgauit.n. se mag vitas: et appropiquauit mdacium. Iã.n. festinat uenire quã uidisti uisionẽ. Et rñdi: ⁊ dixi corã te dñe: Ecce.n. ego abibo sicut pcepisti mihi: ⁊ corripiã pñtẽ ppl'm. Qui ãt iteꝝ nati fuerit: qs cõmonebit? Positũ ẽ g secl'ꝫ i tenebris ⁊ q ibitãt i eo sine lumie. Qm lex tua incẽsa ẽ: ppt qd nẽo scit q a te facta sũt ul'q incipient opa. Si.n. inueni i te grãm: imitte i me spm scm: ⁊ scribã õne qd factuꝫ ẽ i seculo ab iitio q erant i lege tua scripta: ut possint hoies iuenire semitã: ⁊ q uoluerit uiuẽ i nouissimis uiuãt. Et rñdit ad me ⁊ dixit: Uadẽs ꝯgrega ppl'ꝫ: ⁊ dices ad eos: ut non querãt te diebus quadraginta. Tu ãt prepara tibi buxos mltos: ⁊ accipe tecũ sareã dabriã selemiã echanũ ⁊ asiel quinqꝫ hos: q parati sunt ad scribenduꝫ uelociter. Et uenies huc: ⁊ ego accendã in corde tuo lucernam itellect': q nõ extiguet quadusqꝫ finiãt q icipies scribẽ. Et tũc pfectis qdã palã facies: qdã sapiẽtib' absconse trades. In crastinũ.n. hac hora icipies scribẽ. Et pfect' sũ sicut mihi pcepit: ⁊ congregaui õnem pplm: ⁊ dixi: Audi isrl' vba hec: Peregriati sũt pres nri ab initio i egypto: ⁊ libati sunt iñ: ⁊ acceperũt legẽ uite quã ñ custodierũt: quã ⁊ uos p' eos trãsgressi estis: ⁊ data est uob tra in sortẽ ⁊ tra syon: ⁊ pres uri et uos iniqtatẽ fecistis: ⁊ nõ suastis uias qs pcepit uob altissim': et iust' iudex cum sit: abstulit a uob in tpe quod donauerat. Et nũc uos hic estis: ⁊ fres uri introrsũ uim sũt. Si g imperaueritis sensui uro: ⁊ erudieritis cor vrꝫ uiui cõsuati eritis: et p' mortẽ miam ꝯsequimini. Iudiciũ.n. p' mortẽ ueniet: qñ iteruꝫ reuiuiscem': ⁊ tũc iustoꝝ noia parebunt: et ipioꝝ facta oñdent. Ad me igi nemo accedat nũc: neqꝫ reqrat me usꝫ dies qdragita. Et accepi qnqꝫ uiros sicut mãdauit mihi: ⁊ pfecti sum' i cãpũ: ⁊ mãsim' ibi. Et fact' suꝫ i crastinũ: ⁊ ecce uox vocauit me dicẽs: Esdra api os tuũ: ⁊ bibe q te potauero. Et aperui os meũ: ⁊ ecce calix plen' porrigebat mihi. Hoc erat plenũ sicut aq: color ãt eius ut ignis silis. Et accepi ⁊ bibi: ⁊ i eo cum bibissẽ cor meũ cruciabat intellectu: ⁊ i pect' meũ icrescebat sapiẽtia. Nã sps me' cõsuabat memoria. Et aptũ ẽ os meũ: ⁊ ñ ẽ clausũ apl'i'. Altissim' dedit intellectũ qnqꝫ uiris: ⁊ scripserũt q dicebãt excessiones noctis qs nõ sciebãt. Nocte ãt mãducabãt paneꝫ: ego ãt p diẽ loqbar: ⁊ p noctẽ nõ tacebam. Scripti sũt p qdragita dies libri ducẽti qtuor. Et factũ ẽ cũ cõpleuissẽt qdraginta dies: locut' ẽ altissim' dicẽs: Priora q scripsisti i palã pone: ⁊ legant digni ⁊ indigni: nouissimos ãt septuagita cõsuabis: ut tradas eos sapientibus de ppl'o tuo. In his enim ẽ uena intellectus ⁊ sapientie fons: ⁊ scientie flumen. Et feci sic.

¶ .XV.

Ecce loqre i aures pleb mee smões pphetie qs imisero i os tuũ dic dñs: et fac: ut i charta scribãt: qm fideles ⁊ veri sũt. Ne timeas a cogitatiõib' aduersum te: nec turbẽt te icredulitates dicẽtiũ: qm õis incredulus i icredulitate sua moriet. Ecce ego induco dic dñs sup orbẽ traꝝ mala: gladium ⁊ famẽ ⁊ mortẽ ⁊ intitũ: ppt qd sup polluit iiqtas õneꝫ terrã: ⁊ adipleta sũt opa nociua illoꝝ. Propterea dic dñs: Iã ñ silebo de ipietatib' eoꝝ q irreligiose agũt: nec sustinebo i his q iniq exercent. Ecce sanguis innoxi' ⁊ tristis clamat ad me: et aie iustoꝝ clamãt pseuerãt. Uindicãs uindicabo illos dic dñs: et accipiã õnẽ sanguinẽ inoxiũ ex

illis ad me. Ecce ppl's me⁹ q̄si grex ad occisi
onē ducit: iā nō patiar illū hītare ī t̄ra egyp
ti: s; educā eū ī māu potēti ⁊ brachio excel-
so. Et pcutiā plaga sicut p̄us: ⁊ corrūpā ōe;
t̄rā ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ fūdamēta ei⁹ plaga
v̄berata ⁊ castigatione q̄s iducet ei de⁹. Lu-
gebūt cultores opantes t̄rā: q̄m deficiēt se-
mīa eoꝝ ab uredine ⁊ grādine ⁊ a sidere t̄ri
bili. Ue seclo ⁊ q̄ hītāt ī eo: q: appropīquit
gladi⁹ ⁊ cōtritio eoꝝ: ⁊ exurget gens sup gē
tē ad pugnā ⁊ rūphea ī māib⁹ eoꝝ. Erit ei;
inconstabilitio hoīb⁹: ⁊ alij alijs īualescen-
tes nō curabūt regē suū ⁊ pricipes vie gesto
ꝝ suoꝝ ī potētia sua. Cōcupiscet. n. hō in ci
uitatē ire: ⁊ nō poterit. Propt̄ supbiā ei; e-
oꝝ ciuitates turbabūt: dom⁹ exterēt: hoīes
metuēt. Nō misebit hō p̄ximū suū ad irri-
tū faciēdū domos eoꝝ ī gladiū: ad diripien
das substātias eoꝝ ppt̄ famē panis ⁊ tribu
latiōem mlt̄ā. Ecce ego cōuoco dic̄ de⁹ ōnes
reges t̄re ad me uerēdū: q̄ sūt ab oriēte ⁊ ab
austro ab euro ⁊ a libano ad cōuertēdos in
se: ⁊ reddere q̄ dederit ill'. Sicut faciūt usq;
hodie electi meis: sic faciā ⁊ reddā ī sinu eo
ꝝ. Hec dicit dn̄s de⁹. Nō pcet dextra mea su
p peccatores: nec cessabit rūphea sup effūdē
tes sāguinē inocuū sup t̄raꝫ. Exijt ignis ab
ira ei⁹: ⁊ deuorauit fūdamēta t̄re ⁊ peccores
q̄si stramē icensū. Ue eis q̄ peccāt ⁊ nō obs-
uāt mādata mea: dicit dn̄s: Nō parcā illis.
Discedite filij a p̄tate: nolite ꝯtamiare scifi-
catiōe; meā: q̄m nouit dn̄s ōes q̄ deliquūt
ī illū. Propt̄ea tradidit eos ī mortē ⁊ ī occi-
sionē. Iā. n. uenerūt sup orbē t̄raꝝ mala: ⁊
manebitis ī ill'. Nō ei; libabit uos de⁹: ppt̄
q̄ peccastis ī eū. Ecce uisio horribil' ⁊ facies
illi⁹ ab oriēte. Et exiēt natiōes draconū ara
bū ī currib⁹ mlt̄is: ⁊ sicut flat⁹ eoꝝ nūerus
fert̄ sup terrā: ut iā timeāt ⁊ trepidēt ōes q̄
illos audiēt carmonij isaniētes ī ira: ⁊ exiēt
ut apri de silua: ⁊ aduenient ī v̄tute magna:
⁊ ꝯstabūt ī pugnā cū ill': ⁊ uastabūt portio-
nē terre assyrioꝝ. Et p⁹ hec supualescēt dra
cones natiuitatis sue memores: ⁊ cōuertent
se cōspirātes ī virtute magna ad p̄sequēdos
eos. isti turbabūt ⁊ silebūt ī v̄tute illoꝝ: ⁊ ꝯ
uertent pedes suos ī fugā: ⁊ a t̄ritorio assy-
rioꝝ subsessor obsedebit eos: ⁊ cōsumet u-
nū ex ill': ⁊ erit timor ⁊ tremor in exercitu il
loꝝ ⁊ cōtentio in reges ipsoꝝ. Ecce nubes
ab oriente ⁊ a septentrione usq; meridianū
⁊ facies earu; horrida ualde plena ire ⁊ p-

celle. Et collidēt se iuicē: ⁊ collidēt sidus co-
piosum sup t̄rā ⁊ sid⁹ illoꝝ. Et erit sāguis
a gladio usq; ad uentrē: ⁊ fum⁹ hoīs us; ad
substramē cameli. Et erit timor ⁊ tremor
mlt⁹ sup terrā: ⁊ horrebūt q̄ uidebūt irā il-
lā ⁊ tremō app̄hēdet illos. Et p⁹ hec moue
būt nymbi copiosi a meridiano ⁊ septētrio
ne: ⁊ portio alia ab occidēte. Et super iuale
scēt uenti ab oriente ⁊ recludēt eā: ⁊ nube;
quā suscitauit ī ira: ⁊ sid⁹ ad faciēdā extri-
tationē ad orientalē uētū ⁊ occidētē uiola
bit. Et exaltabūt nubes magne ⁊ ualid ple-
ne ire ⁊ sid⁹: ⁊ exterreāt ōe; t̄rā ut ihitātes eā:
⁊ īfūdēt sup ōem locū altū ⁊ eminētē sidus
terribile: ignem ⁊ grandine; ⁊ rūpheas uo-
lātes ⁊ aq̄s mlt̄as: ut etiā ipleāt ōes campi
⁊ ōes riui plenitudine aq̄ꝝ mlt̄aꝝ. Et dmo
liēt ciuitates ⁊ muros ⁊ mōtes colles ligna
siluaꝝ. ⁊ fenū pratorum ⁊ frumēta coru;.
Et trāsibūt ꝯstātes us; babylonē ⁊ exterent
eā: cōueniēt ad ipsā ⁊ circuibūt eā: ⁊ effūdēt
sidus ⁊ ōem irā sup eā. Et subibit puluis ⁊
fum⁹ usq; ī celū: ⁊ ōes ī circuitu lugebūt eā:
⁊ qui sub ea remāserint s̄uiēt his q̄ extruc-
rūt. Et tu asia cōcors ī spē babylonis ⁊ glo-
p̄sone ei⁹: ue tibi misera: ppt̄ q̄d assimilasti
ei: ⁊ ornasti filias tuas in fornicatōe ad pla
cendum ⁊ gloriandum in amatoribus tuis
qui tecū cupierūt semper fornicari. Odibi-
lē imitata es ī ōibus opib⁹ ei⁹ ⁊ ī adinuētiōi-
bus ei⁹. p̄ptea dicit de⁹: Immittam tibi ma
la uiduitatē paupt̄atē ⁊ famē ⁊ gladium ⁊
pestem ad deuastandas domos tuas a uio-
latione ⁊ morte ⁊ gloria uirtutis tue. Si-
cut flos siccabitur: cu; exurget ardor qui e-
missus ē super te: infirmaberi ut paupcula
plagata ⁊ castigata a mulierib⁹: ut non pos
sint te suscipere potentes ⁊ amatores. Nu-
q̄d ego sic zelabo te dicit dn̄s: nisi occidisses
electos meos in omni tempore exaltās per
cussione; manuū: ⁊ dicēs sup mortē coru;
cū iebriata esses: exorna speciē uultus tui.
Merces fornicatiōis tue in sinu tuo p̄pter
hoc redditionem accipies. Sicut facis elec-
tis meis dicit dn̄s: sic faciet tibi deus ⁊ tra-
det te ī malū. Et nati tui fame iterient ⁊ tu
rūphea cades: ⁊ ciuitates tue conterētur: ⁊
ōes tui ī cāpo gladio cadent. Et q̄ sūt ī mō-
tib⁹ fame peribūt: ⁊ mādūcabūt carnes su-
as ⁊ sāguinē bibēt a fame pāis ⁊ siti aq̄. In
felix p maria ueies: ⁊ rursū accipies mala.
Et in trāsitu allidēt ciuitatē occisā ⁊ extirā

aliquā portionē tre tue: ⁊ ptē glīe tue extmi
nabūt: rursū reuertētes cōuertiā. Et demoli
ta eris illis p stipula: ⁊ ipsi erūt tibi ignis ⁊
deuorabūt ⁊ ciuitates tuas. trā tuaȝ ⁊ mō-
tes tuos: oēs siluas tuas ⁊ lignū fructiferꝝ
igni cōburēt. Filios tuos captiuos ducent:
⁊ censū tuū i predā hēbunt: ⁊ glīā faciei tue
exterminabunt.

C.XVI.

Ve tibi babylon ⁊ asia: ue tibi egypte ⁊
syria. Precingite uos saccis ⁊ cilicijs:
⁊ plangite filios uros ⁊ dolete: qm̄ appropi
quauit cōtritio ura. Immissus ē uob̄ gladi
us: ⁊ qs ē q̄ auertat illū? Immissus ē i uobis
ignis: ⁊ qs ē q̄ extinguat illū? Immissa sunt
uob̄ mala: ⁊ qs ē qui repellat ea? Nūqd re-
pellet aliqs leonē esuriētē i silua: aut extin-
guet ignē i stipula: mox qn̄ cepit ardē? Nū
qd repellet aliquis sagittā a sagittario forti
missā? Dn̄s fortis immittit mala: ⁊ qs ē q̄
repellat ea? Exijt ignis ex iracūdia ei⁹: ⁊ qs
q̄ extīguat eū? Coruscabit: ⁊ qs n̄ timebit?
Tonabit: ⁊ qs nō pauebit? Dn̄s cōminabi-
tur: ⁊ qs nō fūdit⁹ ꝯteret a facie ipsius? Ter
ra tremuit ⁊ fundamēta ei⁹: mar fluctuat d
pfundo ⁊ fluct⁹ ei⁹ disturbabūt: ⁊ pisces ei⁹
a facie dn̄i ⁊ a glīa uirtutis ei⁹: qm̄ fortis dex-
tera ei⁹ q̄ arcū tēdit: sagitte ei⁹ acute q̄ ab ip
so mittūt: nō deficiēt cū ceperit mitti i fines
tre. Ecce mittūt mala ⁊ nō reuertēt: donec
ueniant sup trā. Ignis succēdit: ⁊ nō extin-
guet donec cōsūat fūdamēta terre. Queād
modū nō redit sagitta missa a ualido sagit
tario: sic nō reuertēt mala que missa fuerit
in trā. Ue mihi: ue mihi. Quis me libabit
i illis dieb⁹? Initiū doloꝝ ⁊ multi gemit⁹: i
tiū famis ⁊ multi itit⁹: initium bellorū ⁊ fo
midabūt ptates: iitiū maloꝝ ⁊ trepidabūt
oēs. In his qd faciā cū uenerit mala? Ec-
ce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ āgustia mis
sa sūt flagella in emēdatiōe: ⁊ i his ōnib⁹ se
nō cōuertēt ab iiqtatib⁹ suis: neqȝ flagello-
rū memores erūt sēp. Ecce erit ānone uili-
tas sup terrā: sic ut putēt sibi eē directā pa-
cē: ⁊ tūc germinabūt mala sup trā gladius
fames ⁊ magna cōfusio. A fame. n. plurimi q̄
ibitant trā iteriēt. ⁊ gladius pdet ceteros q̄
superauerint a fame: ⁊ mortui sicut sterco-
ra pijciēt: ⁊ non erit q̄ cōsolet eos. Derelin-
qt. n. tra dserta: et ciuitates eis deijciēt. Nō
derelinqt q̄ colat trām: et qui seminet eam.
Ligna dabūt fructus: et qs uidemiabit illa?
Uua matura fiet ⁊ quis calcabit illā? Erit. n.
locis magna desrtio. Cupiet. n. hō hoiem ui
dē: ul' uocē eius audire. Relinquēt. n. de ciui-
tate decē: ⁊ duo de agro qui abscōderit se i
dens nemorib⁹ ⁊ scissuri petraꝝ: queādmo
dū dū dēliquūt i oliueto ⁊ singul' arborib⁹
tres aut qttuor oliue: aut sicut i uiea uinde
miata racemi reliquūt ab his q̄ diligēt uie-
ā scrutāt: sic reliquēt i dieb⁹ ill' tres aut qttu
or scrutātib⁹ domos eoꝝ i rūphea. Et reliq
t tra desrta: ⁊ agri ei⁹ ineterabūt: ⁊ uie ei⁹ ⁊ oēs
semite ei⁹ germinabūt spinas: eo q̄ nō tran
sient hoies p eā. Lugebūt uirgies n̄ haben
tes spōsos: lugebūt mlieres n̄ hn̄tes uiros:
lugebūt filie eaꝝ nō hn̄tes adiutoriū spōsi
eaꝝ. In bello cōsūmēt: ⁊ uiri eaꝝ i fame ex-
terent. Audite uo ista: ⁊ cognoscite ea serui
dn̄i. Ecce uerbuȝ dn̄i: excipite illud: ne dijs
credatis de qb⁹ dicit dn̄s: Ecce appropiqnt
mala ⁊ non tardāt. Queādmodū pregnās
cū parit i nono mse filiū suū appropiquāte
hora pt⁹ ei⁹: añ horas duas l' tres dolores
circueūt uētrē ei⁹: ⁊ pdeūte ifāte de uētre nō
tardabunt uno pūcto: sic n̄ morabūt mala
ad pdeūdū sup trā: ⁊ secl'ȝ gemet ⁊ dolores
circūtenebūt illud. Audite uerbū plebs me
a: Parate uos i pugnā: ⁊ i mal' sic estote qsi
aduene tre. Qui uēdit qsi q̄ fugiat: ⁊ qui e-
mit: qsi q̄ pditur⁹. Qui mercat qsi q̄ fructū
n̄ capiat: ⁊ q̄ edificat qsi n̄ hītatur⁹. Qui se-
miat qsi q̄ n̄ metet: sic ⁊ q̄ uineā putat qsi n̄
uindemiatur⁹. Qui nubūt sic qsi filios non
facturi: ⁊ q̄ n̄ nubūt sic qsi uidui: ppt qd q̄
laborant: sine cā laborāt. Fruct⁹. n. illoꝝ a-
lienigene metēt: ⁊ sbam illoꝝ rapiēt ⁊ do-
mos euertēt: ⁊ filios eoꝝ captiuabūt: qr in
captiuitate ⁊ fame generāt natos suos. Et
q̄ negociāt i rapina: quātū diu exornāt ciui
tates ⁊ domos suas ⁊ possessiōes ⁊ psoas
suas: tāto magis adzelabor eos sr pcca sua
dic dn̄s. Quō zelat fornicaria mliere idoe-
am ⁊ bonā ualde: sic zelabit iustitia iiqtatē:
cū exornat se ⁊ accusat eā i facie cū uenerit:
qui defendat exquirentē oē pcc̄m sup traȝ.
Propterea nolite similari ei nec opibus e-
ius: qm̄ adhuc pusillū ⁊ tollet iiqtas a tra:
⁊ iustitia regnabit in uos. Non dicat pecca
tor se non peccasse: quoniā carbones ignis
cōburet sup caput ei⁹ q̄ dicit: nō peccaui co
rā deo ⁊ gloria ipsius. Ecce dn̄s cognoscet
oīa opera hoium ⁊ ad inuētiōes illoꝝ cogi
tationes illorum ⁊ corda illoruȝ. Dixit. n.

fiat t̃ra ⁊ facta ẽ: fiat celũ ⁊ factũ ẽ. Et i v̄bo
ill' stelle fũdate sũt: ⁊ nouit nũeꝝ stellarũ.
Qui scrutat̃ abyssũ ⁊ thesauros illaꝝ: q̃ m̃
sus ẽ mare ⁊ cõceptũ ei⁹. Qui ꝯclusit mar̃ i
medio aq̃rũ: ⁊ suspẽdit t̃rã s̃ aq̃s v̄bo suo.
Qui extẽdit celũ q̃si camerã: sup aq̃s fũda-
nit eũ. Qui posuit i deſto fontes aq̃ꝝ: ⁊ s̃
v̄ticez mõtiũ lac⁹ ad emittendũ flumina ab
emĩnẽti petra: ut portaret t̃raz. Qui finxit
hoiez ⁊ posuit cõ suũ i medio corpori: ⁊ mi
sit ei sp̃m uitã ⁊ itellectũ ⁊ spiramẽ dei om-
nipotẽtis q̃ fec̃ oia: ⁊ scrutinat oia abscõsa i
abscõsis t̃re. Hic nouit adiuentionẽ v̄iaꝫ: et
q̃ cogitat̃ꝭ i cordib⁹ u̾is peccãtes ⁊ uolẽtes
occultare pc̄ca u̾a. Propt̃ qd̃ dñs scrutinã
do scrutinauit oia opa u̾a: ⁊ traducet uos
ões ⁊ uos ꝯfusi eritꝭ cũ ꝑcesserit pc̄ca u̾a co
rã hoĩb⁹ ⁊ ĩiq̃tates erũtqꝫ accusatores sta-
bũt i die illo. Quid facietꝭ: aut quõ abscõd
tis pc̄ca u̾a corã deo ⁊ ãgel' ei⁹? Ecce iudex
de⁹: tiete eũ. Desinite a pc̄cis u̾is: ⁊ obliui
scamini ĩiq̃tates u̾as iã agẽ eas i sẽpiterno
⁊ de⁹ educet uos ⁊ lib̃abit de õi tribulatio
ne. Ecce.n. icẽdit ardor sup uos turbe copi
ose: ⁊ rapiẽt q̃sdã ex uobis ⁊ cibabũt idolis
occisos: ⁊ q̃ ꝯsẽserint eis: erũt ill' i derisũ ⁊
i iproperiũ ⁊ i ꝯculcatiõez. Erit.n. lod loc⁹:
⁊ i uicinas ciuitates exurrectio m̃lta s̃ tim̃-
tes dñm. Erũt q̃si isani nemi pcẽtes: ad di i
piẽdũ ⁊ deuastãdũ adhuc timẽtes dñm: q̃
deuastabunt ⁊ diripiẽt substãtias: ⁊ de doi-
bus suis eos eijcient. Tũc parebit ꝓbatio e
lectoꝝ meoꝝ: ut auꝝ qd̃ ꝓbat̃ ab igne. Au-
dite dilecti mei dic̃ dñs. Ecce ad sũt dies tri
bulationis: ⁊ õ his lib̃abo uos. Ne timeatꝭ
nec hesitetꝭ: qm̃ de⁹ dux u̾r ẽ. Et q̃ ꝑuat mã-
data ⁊ p̃cepta mea dic̃ dñs de⁹: ne p̃ponde
rent uos pc̄ca u̾a: ne supeleuẽt se iniq̃tates
u̾e. Ue q̃ cõstrigunt̃ a pc̄cis suis ⁊ obtegũt̃
ab ĩiq̃tatib⁹ suis: queadmodũ ager ꝯstrigit̃
a silua ⁊ spinis tegit̃ semita ei⁹ p qua nõ trã
sit hõ: ⁊ excludit̃ ⁊ mittitur ad deuoratio-
nem ignis.

Explicit liber Esdre t̃tius. Incipit ꝓlogus
beati Hieronymi presbyteri i libꝝ Tobie.

Chromatio ⁊ heliodoro epis:
Hieronym⁹ p̃sbyter i dño sa-
lutẽ. Mirari nõ desino exac-
tiõis u̾e istãtiã. Exigitꝭ.n. ut
librũ chaldeo s̃mõe cõscrip-
tũ ad latinũ stilũ trahã: libruz utiqꝫ tobie
quẽ hebrei de cathalago diuinaꝝ scripturaꝝ
secãtes: his q̃ agiographa mẽorãt mãcipa-
rũt. Feci sat̃ ꝯsiderio u̾o: ñ tñ meo studio.
Arguũt.n. nos hebreoꝝ studia: ⁊ iputant
nob̃ ꝯtra suũ canonẽ latinis aurib⁹ ista trã-
ferre. Sed meli⁹ ẽẽ iudicãs phariseorũ dis-
plicere iudicio: ⁊ epoꝝ iussiõib⁹ deseruire: in-
stiti ut potui. Et q̃ uicina ẽ chaldeoꝝ ligua
sermoni hebraico: utriusqꝫ ligue ꝑitissimũ
loq̃cẽ reperiẽs: uni⁹ diei laborẽ arripui: et
q̃cq̃d ille mihi hebraicis v̄bis expressit: hoc
ego accito notario s̃mõib⁹ latinis exposui.
Oratiõib⁹ u̾is mercedẽ hui⁹ opis cõpẽsa-
bo uobis gratumcũ didicero: me qd̃ iubẽ-
estis dignati: cõplesse.

Explicit prologus. Incipit liber
Tobie. Capitulum primum.

Tobias ex tribu ⁊
ciuitate neptalim: q̃ est in
supiorib⁹ galilee supra na
asõ: p⁹ uiã q̃ duc̃ ad occidẽ
tẽ: i sinistro hñs ciuitatẽ se
phet: cũ capt⁹ eẽt i dieb⁹ sal
manasar regꝭ assyrioꝝ i captiuitate tñ posi
t⁹ uiã v̄itatꝭ ñ deseruit: ita ut oia q̃ hꝛe pote
rat q̃tidie cũ captiuis f̃rib⁹: q̃ erãt ex ei⁹ genẽ
ipriret. Cũqꝫ iunior eẽt õib⁹ i t̃bu neptali: ni
hiltñ puerile gessit i ope. Deniqꝫ cũ irẽt ões
ad uitulos aureos: q̃s hieroboã fecerat rex
isrl': hic solus fugiebat cõsortia oium: ⁊ ꝑge
bat ad irl'm ad tẽplum dñi: ⁊ ibi adorabat
dominum deum isrl': omina primitiua sua
et decimas suas fideliter offerens: ita ut
in t̃tio ãno ꝓselitꝭ ⁊ aduenis ministraret õnez
decimationẽ. Hec ⁊ his silia s̃m legẽ dei pu
erul⁹ obs̃uabat. Cũ v̄o fact⁹ fuisset uir: ac-
cepit uxorẽ annã de tribu sua: genuitqꝫ ex ea
filiũ nomẽ suũ iponens ei: quẽ ab infãtia ti
mere deũ docuit ⁊ abstinẽ ab õi pc̄co. Igit̃
dũ p captiuitatẽ deuenisset cum uxore sua
⁊ filio i ciuitatẽ niniuen cum õi tribu sua: ⁊
cũ ões edẽnt ex cibis gẽtiliũ: iste custodiuit
aiam suã: ⁊ nũq̃ cõtamiat⁹ ẽ i escis eorum.
Et qm̃ memor fuit dñi i toto corde suo: de
dit illi de⁹ gr̃am i cõspectu salmanasar regꝭ:
⁊ dedit illi p̃tatez q̃cũqꝫ uellet ire: hñs liber
tatẽ q̃cũqꝫ facere uoluisset. Pergebat.n. p
ões qui erãt i captiuitate: ⁊ monita salutis

dabat eis. Cū aūt uenisset i rages ciuitatē medoꝝ: ⁊ ex his qb⁹ honorat⁹ fuerat a rege hūisset decē talēta argēti: ⁊ cū i mlˀta turba generi sui gabelū egētē uidēt q erat ex tribu ei⁹: sub cirographo dedit illi memoratum pond⁹ argēti. P⁹ mltū vo tpis mortuo salmanasar rege: cū regnaret sennacherib fili⁹ ei⁹ ꝑ eo ⁊ filios isrl exosos hrēt i ꝯspectu suo: tobias q̊tidie pgebat ꝑ oēꝫ cognationem suā: ⁊ ꝯsolabat eos: diuidēbatq̧ unicuiq̧ ꝑ ut poterat de facultatib⁹ suis. Esuriētes alebat: nudisq̧ uestimenta ꝓbebat. ⁊ mortuis atꝫ occisis sepulturā sollicit⁹ exhibebat. Deniq̧ cū reuersus eēt rex sēnacherib fugiens a iudea plagā quā circa eū fecerat de⁹ ꝓpt blasphemiā suā: ⁊ irat⁹ mltos occidēt ex filijs isrl: tobias sepeliebat corpora eoꝝ. At ubi nūciatū ē regi: iussit eū occidi: ⁊ tulit oēꝫ substātiā ei⁹. Tobias vo cū filio suo ⁊ cū uxōe fugiēs nud⁹ latuit: q̃ mlti diligebāt eū. P⁹ dies vo q̃dragintaq̧nq̧ occiderūt regeꝫ filij ipsi⁹. Et reuersus ē tobias i domū suaꝫ oīsq̧ facultas ei⁹ restituta ē ei.

II.

Post hec vo cū eēt dies festus dnī ⁊ factū eēt prādiū bonū i domo tobie: dixit filio suo: Uade ⁊ adduc aliquos de tribu nra timētes deū: ut epulent nobiscuꝫ. Cūq̧ abisset: reuersus nūciauit ei unū ex filijs isrl iugulatū iacere i platea. Statiq̧ exiliēs de accubitu suo: relinquēs prādiū ieiunus ꝑuenit ad corp⁹: tollēsq̧ illud portauit ad domū suā occulte: ut dū sol occubuissꝫ caute sepeliret eū. Cūq̧ occultasset corp⁹ manducauit panē cū luctu ⁊ tremore: memorās illuꝫ sermonē quem dixit dns ꝑ amos ꝓphetam: Dies festi urī ꝯuertēt i lamētationē ⁊ luctū. Cū vo sol occubuisset: abijt ⁊ sepeliuit eū. Arguebāt āt eū oēs ꝓximi ei⁹ dicentes: Iā hui⁹ rei cā iterfici iussus es: ⁊ uix effugisti mortis iperiū: ⁊ iteꝝ sepelis mortuos. Sꝫ tobias pl⁹ timēs deū q̃ regem rapiebat corpora occisoꝝ ⁊ occultabat i domo sua: ⁊ medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Cōtigit aūt ut q̃dā die fatigat⁹ a seplˀtura ueniēs domū iactasset se iuxta parietē ⁊ obdōmisset: ⁊ ex nido hirundinuꝫ dormienti illi calida stercora inciderent super oculos eius: fieretq̧ cecus. Hanc autem tētationeꝫ ideo ꝑmisit dns euenire illi: ut posteris daretur exēplū patiētie ei⁹: sicut ⁊ scī iob. Nā cum ab ifātia sua sēper deū timuerit: ⁊ mādata ei⁹ custodierit: nō est contristat⁹ cōtra deuꝫ: q̃ plaga cecitatis euenerit ei: sꝫ imobilis in dei tiore ꝑmansit: agēs grās deo oīb⁹ dieb⁹ uite sue. Nā sicut beato iob isultabant reges: ita isti parētes ⁊ cognati eius irridebāt uitā ei⁹ dicētes: Ubi ē spes tua ꝑ q̃ elemosynas ⁊ seplˀturas faciebas? Tobias icrepabat eos dicēs: Nolite ita loq̧: qm̄ filij scōꝝ sumus: et uitā illā expectam⁹: quā de⁹ datur⁹ ē his q fidē suā nūq̃ mutāt ab eo. Anna vo uxor ei⁹ ibat ad op⁹ textrinū q̊tidie: ⁊ d labore manuū suaꝝ uictū quē ꝯseq potuisset deferebat. Un̄ factū ē: ut hedū capraꝝ accipiēs domi tulisset domi. Cui⁹ cū uocē balātis uir eius audisset dixit: Uidete ne forte furtiuus sit. Reddite eū dnīs suis: q̃ nō lꝫ nobis aut edē ex furto aliquid aut contingere. Ad hec uxor eius irata rn̄dit: Manifeste uana facta ē spes tua: ⁊ elemosyne tue non apparuerūt. Atq̧ his ⁊ alijs huiusmodi uerbis exprobrat ei.

III.

Tunc tobias ingemuit ⁊ cepit orare cū lachrymis dicēs: Iustus es dn̄e: ⁊ oīa iudicia tua vera sunt: ⁊ omnes uie tue mia et veritas ⁊ iudiciū. Et nūc dn̄e memor esto mei: ⁊ ne uindictā sumas de peccatis meis: neq̧ reminiscaris delicta mea uel parētuꝫ meoꝝ. Qm̄ non obediuim⁹ ꝓceptis tuis io traditi sum⁹ i direptionē ⁊ captiuitatē ⁊ mortē ⁊ i fabulā: ⁊ i iproperiū oīb⁹ natiōib⁹ i qb⁹ dispsisti nos. Et nūc dn̄e magna iudicia tua: q̃ nō egim⁹ sm̄ ꝓcepta tua: ⁊ non ābulauim⁹ sincerit corā te. Et nūc dn̄e sꝫ uolūtatē tuā fac mecum: ⁊ ꝓcipe in pace recipi spm̄ meū. Expedit.n. mihi mori magis q̃ uiuē. Eadē itaq̧ die contigit: ut sara filia raguelis i rages ciuitate medoꝝ: ⁊ ipsa audiret iproperiū ab una ex ācillis prīs sui: qm̄ tradita fuerat septē uiris: ⁊ demoniū noīe asmodeus occiderat eos: mox ut igressi fuissent ad eā. Ergo cū ꝓ culpa sua icreparet puellā: rn̄dit ei dicēs: Ampli⁹ ex te nō uideam⁹ filiū aut filiā sup trā interfectrix uiroꝝ tuoꝝ. Nunqd ⁊ occidē me uis sicut etiā occidisti septē uiros? Ad hāc uocē prexit i superius cubiclˀꝫ dom⁹ sue: ⁊ trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹ non māducauit neq̧ bibit: sꝫ i orone ꝑsistēs cū lachrymis deꝓcabat deū: ut ab isto iproperio liberaret eā. Fcm̄ ē aūt die tertia dū cōplet orōnē: bn̄dictionē bn̄dicēs dn̄m dixit: Bn̄dictū ē nom̄ tuū de⁹ prūꝫ nroꝝ: q cū iratus fueris miaꝫ facies: ⁊ i tpe tribulatiōis pcca dimittis his q iuocāt te. Ad te dn̄e faciē meā

ꝯuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe ut de uīclo īpropij huiꝰ absoluas me: aut certe desup trā eripias me. Tu scis dñe qꝛ nūq̄ ꝯcupiui uirū: ⁊ mūdā ſuaui aīāꝫ meā ab oī ꝯcupīa. Nūq̄ cū ludētibꝰ miscui me: neqꝫ cū his q̄ ī leuitate ābulāt ꝑticipē me ꝑbui. Uirum āt cū timore tuo n̄ cū libidine mea ꝯsēsi suscipe. Et aut ego īdigna fui illꝰ aut illi forsitan mihi nō fuerūt digni: qꝛ forsitan uiro aliȷ̄ conſuasti me. Nō ē.n. ī hoīs ꝑtate ꝯsiliū tuū. Hoc aūt ꝓ certo hꝫ oīs q̄ colit te: qꝛ uita eiꝰ si ī ꝓbatiōe fuerit corōabitur: si aūt ī tribulatiōe fuerit libabit: ⁊ si ī corruptiōe fuerit: ad miam tuā uenire licebit. Nō.n. delectari ī perditiōibꝰ nr̄is: q̄a pꝰ tēpestatē trāq̄llū facis: ⁊ pꝰ lachrymatiōꝫ ⁊ fletū exultatiōeꝫ īfūdis. Sit nom̄ tuū deꝰ isrl̄ bn̄dictū ī secl̄a. In illo tp̄e exaudite sūt ꝑces āboꝝ ī ꝯspectu gl̄e sūmi dei: ⁊ missus ē angelus dñi sanctus raphael ut curaret eos āmbos: quoꝝ uno tp̄e st̄ oratiōes ī ꝯspectu dñi recitate. .IIII.

I[T]Sit cū tobias putaret orōeꝫ suā exaudiri ut mori potuisset: uocauit ad se tobiā filiū suū dixitqꝫ ei. Audi fili mi ūba oris mei: ⁊ ea ī corde tuō q̄si fūdamētū construe. Cū accepit deꝰ aīāꝫ meā: corpꝰ meuꝫ sepeli: ⁊ honorē hēbis mr̄i tue oībꝰ diebꝰ uite eiꝰ. Memor.n. eē debes: q̄ ⁊ quāta ꝑicl̄a passa sit ꝓpt̄ te ī utero suo. Cum aūt ⁊ ipsa ꝯpleuerit tp̄s uite sue: sepelias eā circa me. Oībꝰ āt diebꝰ uite tue ī mēte habeto deuꝫ: ⁊ caue ne aliq̄n pc̄cō ꝯsentias ⁊ ꝑtermittas ꝑcepta dei nr̄i. Ex sb̄a tua fac elemosynaꝫ: ⁊ noli auertē faciē tuaꝫ ab ullo paupe. Ita .n. fiet: ut nec a te auertat̄ facies dñi. Quō potueris: ita esto mi̅sicors. Si mł̄tū tibi fuerit: abūdāt̄ tribue: si exguū tibi fuerit: etiā exiguum libenter īpartiri stude. Premium .n. bonū t̄ thesaurizas ī die necessitatis: qm̄ elemosyna ab oī pc̄cō ⁊ a morte libat: ⁊ nō patiet̄ aīam ire ī tenebras. Fiducia magna erit corā sūmo deo elemosyna oībꝰ faciētibꝰ eā. Attēde t̄ fili mi ab oī fornicatiōe: ⁊ ꝑter uxorē tuā nūq̄ patiari crimē scire. Supbiā nūq̄ ī tuo sēsu aut ī tuo ūbo dn̄ari ꝑmittas. In ipsa.n. ītiū sūpsit oīs ꝑditio. Quicūqꝫ tibi aliq̄d opatꝰ fuerit: stati ei mercedē restitue: ⁊ merces mercenarij tui apud te oīo n̄ remaneat. Qđ ab alio oderi fieri tibi: uide ne tu aliq̄n alt̄i facias. Panē tuū cū esurientibꝰ ⁊ egētibꝰ cōede: ⁊ đ uestimētis tuis nudos tege. Panē tuū ⁊ uinū tuū sr̄ sepl̄turaꝫ iusti ꝯstitue: ⁊ noli ex eo māducare ⁊ bibere cū pc̄corībꝰ. Cōsiliū sēp a sapiēte ꝑq̄re. Oī tp̄e bn̄dic deū: ⁊ pete ab eo ut uias tuas dirigat: ⁊ oīa ꝯsilia tua ī ipso ꝑmaneāt. Indico ēt tibi fili mi dedisse me decē talēta argēti dū īfātulꝰ eēs gabelo ī rageꝫ ciuitate medoꝝ: ⁊ cirographū eiꝰ apud me hēo. Et iō ꝑq̄re quō ad eum ꝑuenias ⁊ recipias ab eo supra memoratū pōdꝰ argēti: ⁊ restituas ei cirographū suū. Noli timē fili mi: paupē q̄dē uitā gerimꝰ: sꝫ multa bona hēbimus si timuerimꝰ deū: ⁊ recesserimꝰ ab oī pc̄cō et fecerimus bene. .V.

N[U]nc rn̄dit tobias pr̄i suo ⁊ dixit: Oīa q̄cūqꝫ precepisti mihi faciā pat̄. Quō aūt pecuniā hāc inq̄rā ignoro. Ille me nescit: ⁊ ego eū ignoro. Qđ signū dabo ei? Sꝫ neqꝫ uiā ꝑ quā ꝑgat̄ illuc: aliq̄n cognui. Tūc pr̄ suus rn̄dit illi ⁊ dixit: Cirographū q̄deꝫ illiꝰ apud me hēo: qđ dū illi ondēris: statīꝫ restituet. Sꝫ ꝑge nūc ⁊ inq̄re tibi aliqueꝫ fidelem uirū: qui eat tecū salua mercede sua dū adhuc uiuo ut recipias eā. Tunc egressus tobias inuenit iuuenē splēdidū: stātē ꝑcinctū: ⁊ q̄si paratuꝫ ad ābulandū. Et ignās q̄ angelꝰ dei eēt: salutauit eū ⁊ dixit: Unde te hēmus bone iuuenis? At ille rn̄dit: Ex filiis isrl̄. Et tobias dixit ei: Nosti uiā q̄ ducit in regioneꝫ medoꝝ? Cui rn̄dit: Noui: ⁊ oīa itinera eiꝰ frequent̄ ābulaui: ⁊ māsi apđ gabelū fr̄em nr̄m q̄ morat̄ ī rages ciuitate medorū q̄ posita ē ī mōte egbathanis. Cui tobias ait: Sustine me obsecro: dōec hec ipsa nūciē pr̄i meo. Tūc ingressus tobias idicauit uniuersa hec pr̄i suo. Sup q̄ āmiratꝰ pr̄ rogauit ut ītroiret ad eū. Ingressus itaqꝫ salutauit eū ⁊ dixit: Gaudiū tibi sit semꝑ. Et ait tobias: Quale gaudiū mihi erit: q̄ ī tenebris sedeo: ⁊ lumē celi nō uideo? Cui ait iuuenis: Forti aīo esto: in proximo ē ut a deo cureris. Dixit itaqꝫ illi tobias: Nūq̄d poteris perducere filiū meū ad gabelū in rages ciuitatem medorū? Et cū redieris: restituaꝫ tibi mercedeꝫ tuā? Et dixit ei angelus: Ego ducā: ⁊ reducaꝫ eū ad te. Cui tobias rn̄dit: Rogo te: indica mihi de qua domo aut đ q̄ tribu es tu? Cui raphael angelus dixit: Genus queris mercenarij: an ipsum mercenariū qui cū filio tuo eat? Sed ne forte sollicitū te reddam: ego sū açarias ananie magni filius. Et tobias rn̄dit: Ex magno genere

es tu. Sed peto ne irascari: q uolueri cog-
scē gen⁹ tuū. Dixit illi āgel⁹: Ego sanū ducā
⁊ sanū tibi reducā filiū tuū. Rñdēs āt tobi-
as ait: Bñ ābulet: ⁊ sit dñs i itinere uro: et
āgel⁹ ei⁹ comitet uobiscū. Tūc parat oib⁹ q
erāt i uia portāda: fecit tobias uale patri
suo ⁊ mři sue: ⁊ ābulauerūt ābo simł. Cūqȝ
pfecti eēnt: cepit mat ei⁹ flere ⁊ dicē: Baclm
senectutis nře tulisti ⁊ transmisisti a nobis.
Nūq fuisset ipsa pecunia: p q misisti eum.
Sufficiebat nobis pauptas nřa: ut diuitias
cōputarem⁹ hoc: q uidebam⁹ filiū nřuȝ. Di
xitqȝ ei tobias: Noli flere. Salu⁹ pueniet fi
li⁹ nř ⁊ salu⁹ reuertet ad nos: ⁊ oculi tui ui-
debūt illū. Credo. n. q angel⁹ dei bon⁹ comi
tet ei: ⁊ bñ disponet oia q circa eū gerūtur:
ita ut cum gaudio reuertat ad nos. Ad hāc
uocē cessauit mater eius flere ⁊ tacuit.

C. VI.

Profect⁹ ē āt tobias: ⁊ canis secut⁹ est
eū: ⁊ māsit pma māsiōe iuxta fluuiū
tigris. Et exiuit ut lauaret pedes suos: ⁊ ec
ce piscis imanis exiuit ad deuorādum eū.
Quem expauescēs tobias: clamauit uoce
magna dicēs: Dñe: iuadit me. Et dixit ei an
gel⁹: Apphēd brāchiā ei⁹: ⁊ trahe eū ad te.
Qd cū fecisset attraxit eū i siccū: ⁊ palpita
re cepit añ pedes ei⁹. Tūc dixit ei āgel⁹: Exē
tera hūc piscē: ⁊ cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecur repone
tibi. Sūt. n. hec necessaria ad medicamen-
ta utilr. Qd cū fecissȝ assauit carnes ei⁹ ⁊ se
cū sustulerūt i uia: cetа salierūt q sufficēnt
eis: quousqȝ pueirēt i rages ciuitatē medoꝝ.
Tūc itrogauit tobias āgelū: ⁊ dixit ei: Ob-
secro te azaria fr: ut dicas mihi qd remediū
hēbūt ista q de pisce fuari iussisti. Et rñdens
āgelus dixit ei: Cordis ei⁹ pticulā si sup car
bones ponas: fum⁹ ei⁹ extricat oe gen⁹ dēo-
niorū siue a uiro siue a mlřere: ita ut ultra
non accedat ad eos. Et fel ualet ad ūgēdos
oculos i qb⁹ fuerit albugo: ⁊ sanabunt. Et
dixit ei tobias: Ubi uis ut māeam⁹. Rñdēs
qȝ āgel⁹ ait: Est hic raguel noie uir ppiqu⁹
de tribu tua: ⁊ hic hȝ filiā noie sarā: sed ne-
qȝ masculū neqȝ feminā ullā hȝ aliā pt eaȝ.
Tibi debet ois substātia ei⁹: ⁊ oȝ eā te acci-
pē coiugē. Pete g eam a pře ei⁹: ⁊ dabit tibi
eā uxorē. Tūc rñdit tobias ⁊ dixit: Audio
q tradita est septē uiris ⁊ mortui sūt: sed ⁊
hoc audiui: q demoniū occidit illos. Timeo
g ne forte ⁊ mihi hec eueniāt: ⁊ cū siȝ unic⁹
parentibus meis: deponam senectutē illoꝝ

cū tristitia ad iferos. Tūc āgel⁹ raphael di-
xit ei: Audi me: ⁊ oñdā t: q st qb⁹ pualē pōt
demoniū. Hi nāqȝ q coiugiū ita suscipiūt:
ut deū a se ⁊ a sua mente excludāt: ⁊ sue li-
bidini ita uacēt sicut equ⁹ ⁊ mulus qb⁹ non
ē itellect⁹: hȝ ptatem demoniū sup eos. Tu
āt cū acceperis: igressus cubiculū p tres dies
ōtinens esto ab ea: ⁊ nihil aliud nisi oōni
b⁹ uacabis cū ea. Ipsa āt nocte icēso iecore
piscis fugabit demoniū. Secūda vo nocte
i coplatiōe scoꝝ přiarchaꝝ admitteris. Ter
tia aūt nocte bñdictionē cosequeris: ut fi-
lij ex uobis pcreent icolumes. Trāsacta āt
tia nocte accipies uirginē cū timore dñi a-
more filioꝝ mag q libidinis duct⁹: ut in se
mie abrae benedictionem in filijs consequa
ris.

C. VII.

Ingressi sūt āt ad raguelē: ⁊ suscepit e-
os raguel cū gaudio. Intuēsqȝ tobiaȝ
raguel: dixit anne uxori sue: Quā silis ē iu-
uenis iste cosobrino meo. Et cū hec dixissȝ
ait: Uñ estis iuuenes fřes nři: At illi dixerūt:
Ex tribu neptaliȝ sum⁹ ex captiuitate nini-
ue. Dixitqȝ illł raguel: Nostis tobiā fřeȝ me-
um: Qui dixerūt: Nouim⁹. Cūqȝ mlta bo-
na loqretur de eo: dixitqȝ angel⁹ ad rague-
lē: Tobias de q introgas: př isti⁹ est. Et mi-
sit se raguel: ⁊ cū lachrymis osculat⁹ ē euȝ:
⁊ plorās supra collū ei⁹ dixit: Bñdictio sit ti
bi fili mi: q boni ⁊ optimi uiri fili⁹ es. Et ā
na uxor eius ⁊ sara ipsoꝝ filia lachrymate
sūt. Postq āt locuti sūt: pcepit raguel occi-
di arietē: ⁊ parari couiuiū. Cūqȝ hortaret
eos discūbē ad prādiū tobias dixit: Hic ego
hodie nō māducabo neqȝ bibā: nisi pus pe
titionē meā cofirmes: ⁊ pmittas mihi dare
sarā filiā tuā. Quo audito verbo raguel ex
pauit: sciēs qd euenerit illł septē viris: q igres
si st ad eā: ⁊ timē cepit: ne forte ⁊ huic silit
cōtigēt. Et cū mutaret: ⁊ ñ daret petēti ullū
rñsū: dixit ei āgel⁹: Noli timere dare eā isti:
qm huic timēti deū debet coiunx filia tua.
Proptea ali⁹ nō potuit hře illā. Tūc dixit
raguel: Nō dubito q de⁹ pces ⁊ lachrymas
meas in ōspectu suo admisit. Et credo qm
iō fecit uos uenire ad me: ut ⁊ ista ōiūgeret
cognatōi sue fm legē moysi. Et nūc noli du
biū gerē: q tibi eā tradā. Et apphēdēs dex-
terā filie sue: dextere tobie tradidit dicens:
De⁹ abraam ⁊ de⁹ isaac ⁊ de⁹ iacob uobis-
cū sit: ⁊ ipse ōiūgat uos: ipleatqȝ bñdictōeȝ
suā i vob. Et accepta cartha: fecerūt ōscripti-

onez cōiugij. Et p⁹ hec epl'ati sr̄ bn̄dicentes
deū. Uocauitq̨ raguel ad se annā uxorē su
ā: ⁊ pcepit ei ut pparet alteꝝ cubiculū. Et i
troduxit illuc sarā filiā suā ⁊ lachrymata ē
Dixitq̨ ei: Fōti aīo esto filia mea. Dn̄s celi
det tibi gaudiū ꝑ tedio qḋ ppessa es. VIII.

Postq̄ vō cenauerūt: itroduxerūt iu
uenē ad eā. Recordat⁹ itaq̨ tobias s
monū angeli: ꝓtulit de cassidili suo ptē ieco
ris: posuitq̨ eā sup carbones uiuos. Tunc
raphael angel⁹ apphēdit demoniū ⁊ religa
uit illud i deserto supiori egypti. Tūc horta
t⁹ ē uirginē tobias: dixitq̨ ei: Sara exurge
⁊ depcemur deū hodie ⁊ cras ⁊ sm cras: q̨
his trib⁹ noctib⁹ deo iungimur: tertia aūt
trāsacta nocte i nr̄o erim⁹ ꝯiugio. Filij q̄ppe
scōꝝ sum⁹: ⁊ non possum⁹ ita cōiūgi sicut
gētes q̄ ignorāt deū. Surgentes aūt pīter i
stant' orabāt ābo simł': ut sanitas daretur
eis. Dixitq̨ tobias: Dn̄e de⁹ pr̄uz nr̄oꝝ bn̄
dicāt te celi t̄re mareq̨ ⁊ fontes ⁊ flumia et
ōes creature tue q̄ i eis sūt. Tu fecisti adā d
limo t̄re: dedistiq̨ ei adiutoriū euā. Et nūc
dn̄e tu scis: q̨ nō luxurie cā accipio sororē
meā cōiugē: sȝ sola posteritatī dilectiōe: in q̄
bn̄dicat' nomē tuū i secula seculoruȝ. Dixit
itaq̨ sara: Miserere nob' dn̄e: miserere nob'
⁊ ꝯsenescam⁹ ābo pit' sani. Et factū ē circa
pulloꝝ cātū: accersiri iussit raguel suos su
os: ⁊ abierūt cū eo pit': ut foderēt seplchrū.
Dicebat. n. ne sili modo euenerit ei: q̊ cetis
alijs septē uiris q̄ sūt igressi ad eā. Cūq̨ pa
rasset fossaȝ: reuersus raguel ad uxorē suā
dixit ei. Mitte unā ex āncillis tuis: ⁊ uideat
si mortu⁹ ē: ut sepeliā eū anq̄ illucescat. At
illa misit unā ex ācill' suis. Que igressa cu
biculū repperit eos saluos ⁊ icolumes: secū
pit' dormiētes. Et reuersa nūciauit bonum
nūciū. Et bn̄dixerūt dn̄m: raguel uidelȝ ⁊
āna uxor ei⁹: ⁊ dixerūt: Bn̄diciȝ⁹ te dn̄e de⁹
isrł': q̨ nō cōtigit nob' queādmodū putaba
m⁹. Fecisti. n. nobiscū miam tuā: ⁊ exclusisti
a nob' inimicū psequētē nos. Misertus es
aūt duob⁹ unicis. Fac eos dn̄e plen⁹ bn̄di
cere te: ⁊ sacrificium laudis tue ⁊ sue sanita
tis offerī: ut cognoscat uniuersitas gentiū:
quia tu es deus solus in uniuersa t̄ra. Sta
tiq̨ precepit seruis suis raguel: ut replerēt
terra fossam quam fecerant: priusq̄ eluce
scēt. Uxori autem sue dixit ut instrueret cō
uiuiū: ⁊ ppararet oīa que in cibos erāt iter
agētib⁹ necessaria. Duas q̨ pingues uaccas
⁊ q̄ttuoꝛ arietes occidi fecit: ⁊ parari epulas
ōibus uicinis suis cūctisq̨ amicis. Et adiu
rauit raguel tobiā: ut duas hebdomadas
moraret' apud eū. De ōnib⁹ āt q̄ possidebat
raguel dimidiā ptē dedit tobie: ⁊ fecit hanc
scripturā: ut ps dimidia q̄ superat: post obi
tū eoꝝ tobie dn̄io deueniret. .IX.

Tunc uocauit tobias āgelū ad se: quē
quidez hoiem existimabat: dixitq̨ ei:
Açaria frater: peto ut auscultes v̄ba mea.
Si meipsū tradā tibi suū: non ero cōdign⁹
puidētie tue. Tn̄ obsecro te ut assumas ti
bi aialia siue seruitia: ⁊ uadas ad gabelum
i rages ciuitatē medoꝝ: reddasq̨ ei cirogra
phū suū: ⁊ recipias ab eo pecuniā: ⁊ roges
eū uēire ad nuptias meas. Scis. n. ipse q̄m
nūerat pr̄ meus dies: ⁊ si tardauero una die
pl⁹ cōtristat' aīa ei⁹. Et certe uides quō adiu
rauit me raguel: cui⁹ adiuramentū spernē
non possū. Tūc raphael assumēs q̄ttuō ex
suis raguelis ⁊ duos camelos: i rages ciui
tatē medoꝝ pexit: ⁊ iueniēs gabeluȝ dedit
ei cirographū suū: ⁊ recepit ōem pecuniaȝ.
Indicauitq̨ ei de tobia filio tobie oīa q̄ ge
sta sūt: fecitq̨ eū secū uenīr ad nuptias. Cū
q̨ ingressus eēt domū raguelis: iuenit tobi
am discūbētē: ⁊ exiliēs osclati sūt se iuiceȝ.
Et fleuit gabel⁹: bn̄dixitq̨ deū ⁊ dixit: Bn̄
dicat te de⁹ isrł': q̨ fili⁹ es optimi viri ⁊ iusti
⁊ timētis deū: ⁊ elemosynas faciētis. Et di
cat' bn̄dictio sup uxorē tuā ⁊ super parētes
u̇ros: ⁊ uideatis filios u̇ros ⁊ filios filiorū
u̇roꝝ usq̨ i t̄tiā ⁊ q̄rtā generationē: ⁊ sit se
mē v̄m bn̄dictū a deo isrł': q̄ regnat i secula
seculoꝝ. Cūq̨ ōes dixissent amē: accesserūt
ad cōuiuiū. Sed cū timore dn̄i nuptiaꝝ cō
uiuiū exercebāt. .X.

Cum vō moras facēt tobias cā nupti
arū: sollicit⁹ erat pr̄ ei⁹ tobias dicens:
Putas q̄re morat' fili⁹ me⁹: aut q̄re detent⁹
ē ibi? Putas ne gabel⁹ mortuus est: ⁊ nemo
reddit illi pecuniam? Cepit āt contristari ni
mis ipse ⁊ āna uxor ei⁹ cū eo: ⁊ ceperūt ābo
simul flere: eo q̨ die statuto minime reūtere
tur fili⁹ eoꝝ ad eos. Flebat igīr mat' ei⁹ irre
mediabilib⁹ lachrymis: atq̨ dicebat: Heu
me fili mi: ut q̄d te misim⁹ pegrinari lumē
oculoꝝ nr̄oꝝ: baculū senectutis nr̄e solatiū
vite nr̄e spem posteritatis nostre? Oia siml'
in te vno hn̄tes: te non debuim⁹ dimittē a
nobis. Cui dicebat tobias: Tace ⁊ noli tur
bari: san⁹ ē filius nr̄: satis fidelis est vir ille

cũq̃ misim⁹ eũ. Jlla aũt nullo mõ cõsolari potat: sꝫ q̃tidie exiliẽs circũspiciebat: ⁊ circuibat uias õẽs p q̃s spes ĩmeãdi videbat: ut pcul uidẽt eũ: si fieri posset uenientẽ. At ṽo raguel dicebat ad generꝝ suũ. Mãe hic ⁊ ego mittã nũciũ salutis de te ad tobiã patrẽ tuũ. Cui tobias ait: Ego noui qꝛ pr̃ me⁹ ⁊ mr̃ mea mõ dies cõputãt: ⁊ cruciat̃ sp̃us eoꝝ in ip̃is. Cũq; ṽbis m̃ltis rogaret raguel tobiã: ⁊ ille eũ nulla ratione uellet audire: tradidit ei sarã ⁊ dimidiã ptẽ õis substãtie sue i pueri i puell' i pecudib⁹ in camel' ⁊ i vaccis ⁊ pecunia multa: ⁊ saluũ atq; gaudẽtẽ dimisit eũ a se dicẽs: Angel⁹ dñi s̃cus sit i itinere ṽro: perducatq; uos icolumes ⁊ inueniatis oĩa recte circa parẽtes ṽros: ⁊ uideãt oculi mei filios ṽos priusq̃ moriar. Et apphẽdẽtes parentes filiã suã: osculati sũt eã ⁊ dimiserũt ire: monẽtes eã honorare soceros diligere maritũ: regere familiã: gubernare domũ: ⁊ seipsã irrephẽsibilẽ exhibere.

.XI.

Umq; reuerterẽt̃: peruenerũt ad charram q̃ ẽ i medio itinere ꝯtra niniuẽ undecimo die. Dixitq; ãgel⁹: Tobia frat̃: scis queãdmodũ ĩliq̃sti p̃rem tuũ. Si placet itaq; tibi precedam⁹: ⁊ lẽto gradu ĩsequant̃ iter nr̃m familie simul cũ cõiuge tua ⁊ cũ aĩalib⁹. Cũq; hoc placuisset ut irẽt: dixit raphael ad tobiã. Tolle tecũ ex felle piscis: erit .n. necessariũ. Tulit itaq; tobias ex felle illo ⁊ abierũt. Anna ãt sedebat sec⁹ uiã q̃tidie i supcilio mõtis: un̄ respicẽ poterat de lõginq̃. Et dũ ex eodẽ loco specularet̃ aduẽtũ ei⁹ uidit a lõge: ⁊ ilico cognouit uẽiẽtẽ filiũ suum: currẽsq; nũciauit uiro suo dicẽs: Ecce uenit fili⁹ tu⁹. Dixitq; raphael ad tobiã: At ubi itroieris domũ tuã: stati adora dñm deum tuum: ⁊ g̃ias agẽs ei: accede ad patrem tuũ: ⁊ osculare eũ. Statiq; lini sup oculos ei⁹ ex felle isto piscis q̃d portas tecũ. Scias .n. q̃m mox aperiẽt̃ oculi ei⁹: ⁊ uidebit pr̃ tuus lumẽ celi: ⁊ i aspectu tuo gaudebit. Tũc p̃cucurrit canis q̃ simul fuerat i via: ⁊ q̃si nũcius adueniens blãdimẽto sue caude gaudebat. Et exurgẽs cec⁹ pr̃: cepit offendẽs pedib⁹ currẽ: ⁊ data manu puero: occurrit in obuiã filio suo. Et suscipiẽs osculat⁹ ẽ eũ cũ uxore sua: ⁊ ceperũt flere pre gaudio. Cũq; adorassẽt deũ: ⁊ g̃ias egissẽt: cõsederũt. Tũc sumens tobias de felle piscis: liniuit oculos pr̃is suo. Et sustinuit q̃si dimidiã fere horã: ⁊ cepit albugo ex oculis ei⁹ q̃si mẽbrana oui egredi. Q̃d apphẽdẽs tobias: traxit ab oculis ei⁹: statiq; uisũ recepit. Et glĩficabat deũ ipse uidelꝫ ⁊ uxõ ei⁹: ⁊ õẽs q̃ sciebãt eũ. Dicebatq; tobias: B̃ndico te dñe de⁹ isrl': qꝛ tu castigasti me ⁊ saluasti me. Et ecce ego uideo tobiã filiũ meũ. Jngressa ẽ etiã p⁹ septẽ dies sara uxor filij ei⁹: ⁊ õis familia ⁊ pecora sana ⁊ cameli ⁊ pecũia multa uxori: sꝫ ⁊ illa pecũia quã recepat a gabelo. Et narrauit parẽtib⁹ suis oĩa b̃nficia dei: q̃ fecissꝫ circa eũ p hoiem q̃ eũ duxerat. Ueneruntq; achior ⁊ nabath cõsobrini tobie gaudentes ad tobiã: ⁊ cõgratulantes ei de oĩb⁹ bonis q̃ circa illũ ondẽrat de⁹. Et p septẽ dies epulãtes õẽs cũ gaudio magno gauisi sũt. XII.

Unc uocauit ad se tobias filiũ suũ: dixitq; ei: Quid possum⁹ dare uiro isti s̃co q̃ uẽit tecũ? R̃ndẽs tobias dixit pr̃i suo: Pater quam mercedẽ dabimus ei: aut q̃d dignũ poterit eẽ beneficijs eius? Me duxit ⁊ reduxit sanũ: pecuniã a gabelo ipse recepit: uxorẽ ipse me habere fecit: ⁊ demoĩum ab ea ipse cõpescuit: gaudiũ parẽtib⁹ ei⁹ fecit: meipsũ a deuoratione piscis eripuit: te q̃q; uidere fecit lumẽ celi: ⁊ bonis oĩb⁹ per eũ repleti sum⁹. Quid illi ad hec poterim⁹ dignũ dare? Sed peto te pr̃ mi: ut roges eũ si forte dignabit̃ medietatẽ de oĩb⁹ q̃ allata sũt sibi assumẽ. Et vocãtes eũ pr̃. s. ⁊ fili⁹: tulerunt eũ i ptẽ: ⁊ rogare ceperũt ut dignaretur dimidiã ptẽ oĩum q̃ attulerãt: acceptã hẽre. Tũc dixit eis occulte: B̃ndicite deũ celi: ⁊ corã oĩb⁹ uiuentib⁹ cõfitemini ei: qꝛ fecit uobiscũ m̃iam suã. Eteim sacramentũ regis abscõdẽ bonũ ẽ: opa ãt dei reuelare ⁊ cõfiteri honorificũ ẽ. Bona ẽ oõ cũ ieiunio ⁊ elemosyna magisq̃ thesauros auri recõdere: q̃m elemosyna a morte liberat: ⁊ ipsa est q̃ purgat pcc̃a: ⁊ facit iuenire uitã etnã. Qui aũt faciũt pcc̃ꝫ ⁊ iĩq̃tatẽ: hostes sũt aĩe sue. Manifesto ẽ uobis ṽitatẽ: ⁊ nõ abscõdam a uobis occultũ s̃monẽ. Q̃n orabas cũ lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos: ⁊ derelinq̃bas prãdium tuũ ⁊ mortuos abscõdebas p diẽ i domo tua ⁊ nocte sepeliebas eos: ego obtuli oõnẽ tuã dño. Et quia accept⁹ eras deo: necesse fuit ut tẽtatio pbaret te. Et nũc misit me dñs ut curarẽ te: ⁊ sarã uxorẽ filij tui a demonio liberarẽ. Ego .n. sum raphael ãgel⁹: un⁹ ex septẽ q̃ astamus an̄ dñm. Cũq; hec audissent: turbati sunt: ⁊ trementes

ceciderūt sup trā ī faciē suā. Dixitqȝ eis angel⁹: Pax uob: Nolite timē. Eteim cū ēēm uobiscū: p uolūtatē dei erā: ipsū benedicite ⁊ cātate illi: uidebar qdē uobiscū māducaē ⁊ bibē: sȝ ego cibo iuisibili ⁊ potu q̄ ab oīb⁹ uideri nō pōt: utor. Tēp⁹ ē ḡ ut reuertar ad eū q̄ me misit: uos āt bn̄dicite deū: ⁊ narrate oīa mirabilia ei⁹. Et cū hec dixisset ab aspectu eoꝝ ablat⁹ ē: ⁊ ultra eū uidē ñ potuerūt. Tūc pstrati p horas tres ī faciē: bn̄dixerūt deū. Et exurgentes: narrauerunt oīa mirabilia eius.

XIII.

Apperiēs aūt tobias senior os suū: bn̄dixit dn̄z ⁊ dixit: Magn⁹ es dn̄e ī etn̄ū ⁊ ī oīa secula regnū tuuz: qm̄ tu flagellas et saluas: deducis ad īferos ⁊ reducis: ⁊ nō ē q̄ effugiat manum tuā. Confitemini dn̄o filij isrl̄: ⁊ ī cōspectu gentiū laudate eum: qm̄ ī ō dispsit uos īter gentes q̄ igrāt eū: ut uos enarretis mirabilia ei⁹: ⁊ faciatis scire eos: q: nō ē ali⁹ de⁹ oīpotēs preī eū. Ipse castigauit nos ppter iniqtates n̄ras: ⁊ ipe saluabit nos ppt miam suā. Aspicite ḡ q̄ fecit nobiscū: ⁊ cū timore ⁊ tremore ꝯfitemini illi: regēqȝ seculoꝝ exaltate ī opib⁹ u̅r̅is. Ego āt ī terra captiuitatꝭ mee cōfitebor illi: qm̄ ostēdit maiestatē suā in gētē peccatricē. Conūtimini itaqȝ pc̄cores: ⁊ facite iustitiaȝ coram dn̄o: credētes ꝙ faciat uobiscū miam suaȝ. Ego āt ⁊ aīa mea ī eo letabimur. Bn̄dicite dn̄o oēs electi ei⁹: agite dies letitie: ⁊ confitemini illi. Jrl̄m ciuitas dei: castigauit te dn̄s ī opib⁹ manuū tuaꝝ. Cōfitē dn̄o ī bōis tuis ⁊ bn̄dic deū secl̄oꝝ: ut reedificet ī te tabn̄aculū suū: ⁊ reuocet ad te oēs captiuos: ⁊ gaudeas ī oīa secula seculoꝝ. Luce splendida fulgeb: ⁊ oēs fines trē adorabūt te. Natiōes ex lōgīq̄ ad te uēiēt: ⁊ mūera deferētes adorabūt ī te dn̄z: ⁊ trā tuā ī scificatōēȝ hēbūt. Nom̄. n. magnū inuocabūt in te. Maledicti erūt qui cōtēpserunt te: ⁊ cōdēnati erūt oēs q̄ blasphemauerit te: bn̄dictiqȝ erunt q̄ edificauerit te. Tu āt letaberꝭ ī filijs tuis: qm̄ oēs bn̄dicēt: ⁊ cōgregabūt ad dn̄m. Bt̄i oēs q̄ diligūt te: ⁊ q̄ gaudēt super pace tua. Aīa mea bn̄dic dn̄m: qm̄ libauit irl̄m ciuitatē suā a cūctis t̄bl̄atiōib⁹ ei⁹ deus noster. Bt̄s ero si fūerit relīq̄e seminis mei ad uidendā claritatē irl̄m. Porte irl̄m ex saphiro ⁊ smeragdo edificabunt: ⁊ ex lapide precioso oīs circuit⁹ muroꝝ ei⁹. Ex lapide cādido ⁊ mūdo oēs platee ei⁹ sternētur: ⁊ p uicos ei⁹ alleluia cātabitur. Bn̄dict⁹ dn̄s q̄ exaltauit eam: ut sit regnuȝ eius ī secula seculorū super eam amen.

XIIII.

Et cōsūmati sūt s̄moēs tobie. Et p⁹ q̄ illumiat⁹ ē tobias: uixit ānis q̄oraginta duob⁹: ⁊ uidit filios nepotū suoꝝ. Cōpletis itaqȝ ānis cētū duob⁹: sepult⁹ ē honorifice ī niniue. Quinqgīnta nāqȝ ⁊ sex ānoruȝ lumē oculorū amisit: sexagenarius v̄o recepit. Reliquū v̄o uite sue ī gaudio fuit: ⁊ cuȝ bono pfectu timorꝭ dei prexit ī pace. In hora āt mortis sue uocauit ad se tobiam filiū suū: ⁊ septē iuuenes filios suos nepotes dixitqȝ eis. Prope erit ītit⁹ niniue. Nō. n. excidit v̄bū dn̄i: ⁊ f̄r̄es n̄ri q̄ dispsi sūt a trā isrl̄ reuertēt ad eā. Oīs āt deserta trā ei⁹ replebit: ⁊ dom⁹ dei q̄ ī ea icēsa ē iterū reedificabit: ibiqȝ reuertēt oēs timētes deū. Et relinquent gētes idola sua: ⁊ uenient ī irl̄m: ⁊ ihitabūt ī ea: ⁊ gaudebūt ī ea oēs reges trē adorantes deū isrl̄. Audite ḡ filij mei prēm u̅r̅m. Seruite dn̄o ī v̄itate: ⁊ iq̄rite: ut faciatis q̄ placita sūt illi. Et filijs u̅r̅is mādate: ut faciāt iustitias ⁊ elemosinas: ut sint memores dei: ⁊ bn̄dicāt eū ī oī tp̄e ī v̄itate ⁊ ī tota virtute sua. Nūc ḡ filij audite me: ⁊ nolite manē hic. Sȝ q̄cūqȝ die sepelieritꝭ m̄rēm u̅r̅am circa me ī uno seplchro: ex eo dirigite gressus u̅r̅os: ut exeatis hic. Uideo. n. q: iniqtas ei⁹ finē dabit ei. Factū ē āt p⁹ obitū m̄r̄is sue: tobias abscessit ex niniue cū uxore sua ⁊ filiis ⁊ filioꝝ filijs: ⁊ reuersus ē ad soceros suos: inuēitqȝ eos icolumes ī senectute bōa: ⁊ curā eoꝝ gessit. Et ipe clausit oc̄los eoꝝ: ⁊ oēm hēditatē dom⁹ raguelꝭ ipse percepit: uiditqȝ quintā generationē filios filiorū suorum. Et cōpletꝭ ānis nonagita ⁊ nouē ī timore dn̄i: cū gaudio sepelierūt eū. Oīs aūt cognatio ei⁹ ⁊ oīs generatio ei⁹ ī bona uita ⁊ in sancta cōuersatiōe pmāsit: ita ut accepti eēnt tam deo ꝙ hoīb⁹ ⁊ cunctis habitantibus terram.

Explicit liber Tobie. Incipit prologus in librum Judith

Apvd hebreos lib̄ iudith īt agiographa legit: cui⁹ auctoritas ad roborāda illa q̄ ī contentionē uēiunt: mīn⁹ idōea iudicat. Chaldeo tn̄ s̄moē conscriptus inter

historias cōputat. Sȝ q: hūc librū synod⁹
nicena ī numero scāru scripturarū legit cō-
putasse: acqeui postulatiōi u͡ȝe: imo exactio
ni: ⁊ sepositꝭ occupatiōib⁹ qbus uehemēter
artabar: huic unā lucubratiūclā dedi: magꝭ
sensū ex sēsu q̄ ex v̄bo v̄bū transferēs. Mꝉ-
toꝝ codicuȝ uarietatē uitiosissimā ampu-
taui: sola ea q̄ itelligētia itegra ī uerbꝭ chalō
is inuenire potui: latinis expssi. Accipite iu
dith uiduā castitatꝭ exēplū: ⁊ triūphali lau-
de ppetuis eā pconijs declarate. Hāc .n. nō
solū feminis: sȝ ⁊ uiris imitabilē dedit: q ca
stitatis ei⁹ remunerator uirtutē ei talē tri-
buit: ut iuictū oīb⁹ hōib⁹ uinceret: isupera-
bilem superaret.

Explic. plog⁹. Incipit lib⁹ Judith. Capꝉm. I.

ARphaxat itaqȝ
rex medorū subiuga
uerat multas gentes
īperio suo: ⁊ ipse: edifi
cauit ciuitatem potē
tissimam quaȝ appel-
lauit egbathanis. Ex
lapidibus quadratis ⁊ sectis fecit muros e
ius in altitudine cubitoꝝ septuaginta: ⁊ in
latitudine cubitorum trigita: turres uero e
ius posuit ī altitudine cubitoꝝ centū. Per
q̄drū v̄o eaꝝ lat⁹ utrūqȝ uicenoꝝ pedū spa
tio tendebat: posuitqȝ portas e.⁹ in altitudi
ne turriū. Et gl'iabatur q̄si potēs in poten-
tia exercit⁹ sui ⁊ in gl'ia q̄drigaꝝ suaꝝ. An-
no igr̄ duodecimo regni sui nabuchodono-
sor rex assyriorū: qui regnabat in niniue ci
uitate magna: pugnauit ꝯtra arphaxat: et
obtinuit eū in campo magno q̄ appellat ra
gau circa euphraten ⁊ tigrin ⁊ iadason ī cā-
po erioch regꝭ elicoꝝ. Tunc exaltatum ē re
gnū nabuchodonosor: ⁊ cō eius eleuatū ē.
Et misit ad oēs q̄ hitabāt ī cilicia ⁊ dama-
sco ⁊ libano: ⁊ ad gentes q̄ sūt in carmelo ⁊
cedar ⁊ ihitantes galileā ī cāpo magno es-
drelon: ⁊ ad oēs q̄ erāt ī samaria ⁊ trās flu-
men iordanē usqȝ irl'm ⁊ oēm t'rā iesse q̄usqȝ
pueniat ad mōtes ethiopie. Ad hos oēs
misit nūcios nabuchodonosor rex assyrio-
rū: q̄ oēs uno aīo ꝯtradixerūt: ⁊ remiserūt e-
os uacuos: ac sine honore abiecerūt. Tūc in
dignat⁹ nabuchodonosor rex ad oēm t'rā il
lā iurauit p thronū ⁊ regnū suū: q̄ defēdēt
se de omnibus regionibus his. Cap. II.

ANno t'tiodecio nabuchodonosor regꝭ
uicesima ⁊ secūda die mēsis pmi fcuȝ
ē verbū i domo nabuchodonosor regꝭ assy-
rioꝝ: ut defēderet se. Uocauitqȝ oēs maio-
res natu oēsqȝ duces bellatores suos: ⁊ hꝭu
it cū eis mysteriū cōsilij sui. Dixitqȝ cogita-
tionē suā i eo eē: ut oēm t'rā suo subiugaret
īpio. Quod dictū cū placuisset oīb⁹: uoca-
uit nabuchodonosor rex holofernē pncipē
militie: ⁊ dixit ei: Egredē aduersū oē regnū
occidētꝭ: ⁊ ꝯtra eos p̄cipue q̄ cōtēpserūt ipi
um meū. Nō parcet ocul⁹ tu⁹ ulli regno: oē
nēqȝ urbē munitā subiugabis mihi. Tunc
holofernes vocauit duces ⁊ magiat⁹ v̄tutis
assyrioꝝ: ⁊ dinūerauit uiros i expeditiōe:
sicut precepit ei rex cētū uiginti milia pedi-
tū pugnatorū ⁊ eq̄tes sagittarios duodeciȝ
milia. Oēmqȝ expeditiōeȝ suā fecit p̄ire in
multitudine inumerabiliū cameloꝝ: cū his
q̄ exercitib⁹ sufficerēt copiose: boū q̄ȝ armē
ta gregesqȝ ouiū: q̄ꝝ n̄ erat nūer⁹. Frumen-
tū ex oī syria i transitu suo parari cōstituit.
Aurū v̄o ⁊ argētū de domo regꝭ assumpsit
multū nimis. Et pfect⁹ ē ipse ⁊ oīs exercit⁹
cū q̄drigis ⁊ eq̄tib⁹ ⁊ sagittarijs: q̄ coopue-
rūt faciē t'rē sicut locuste. Cūqȝ pertransissȝ
fines assyrioꝝ: uenit ad magnos mōtes an-
ge qui sūt a sinistro cilicie: ascenditqȝ oīa ca
stella eoꝝ: ⁊ obtinuit oēm munitionē. Effre
git āt ciuitatē opulētissimā melothi p̄dauit
qȝ oēs filios tharsis ⁊ filios ismahel q̄ erāt
ꝯtra faciē deserti ⁊ ad austrū t'rē celeon. Et
trāsiuit euphratē: ⁊ uenit i mesopotamiaȝ:
⁊ fregit oēs ciuitates excelsas que erāt ibi a
torrēte mābre usqȝ q̄ pueniat ad mare: ⁊ oc
cupauit t'minos ei⁹ a cilicia usqȝ ad fines ia
phet: q̄ sūt ad austrū. Adduxitqȝ oēs filios
madian: ⁊ p̄dauit oēm locupletationē eoꝝ
oēsqȝ resistētes sibi occidit in ore gladij. Et
p⁹ hec descēdit i cāpos damasci i dieb⁹ mes-
sis: ⁊ succēdit oīa sata: oēsqȝ arbores ⁊ uie-
as fecit icidi: ⁊ cecidit timor illi⁹ super oēs
inhabitantes terram. Cap. III.

TUnc miserūt legatos suos uniuersaꝝ
urbiū ac puinciarū reges ac principes
syrie. s. ⁊ mesopotamie ⁊ syrie sobal ⁊ libye
atqȝ cilicie: q̄ uenientes ad holofernē dixerūt:
Desinat indignatio tua circa nos. Meli⁹ ē
.n. ut uiuentes seruiam⁹ nabuchodonosor
regi magno ⁊ subditi sim⁹ tibi: q̄ morientes
cum interitu nostro ipsi t'uiuitis n̄re dāna

patiamur. Oĩs ciuitas nr̃a õnisq3 possessio
õcs montes ⁊ colles ⁊ cãpi ⁊ armẽta boum
gregesq3 ouiũ ⁊ capraꝝ eq̃rũq3 ⁊ cameloꝝ
⁊ uniuerse facultates nr̃e atq3 familie i ɔspec
tu tuo sũt. Sit oĩa sub lege tua. Nos ẽt et fi
lij nr̃i serui tui sum⁹. Ueni nob̃ pacific⁹ dñs
⁊ utere ſuitio nr̃o sicut placuerit tibi. Tunc
descẽdit de mõtib⁹ cũ eq̃tib⁹ i ṽtute magna:
⁊ obtinuit õem ciuitatẽ ⁊ õez inhitãtez t̃rã.
De uniuersis ãt urbibus assũpsit sibi auxili
arios uiros fortes ⁊ electos ad bellũ. Tan-
tusq3 met⁹ ꝓuincijs illis incubuit: ut uniuer-
saꝝ urbiũ hitatores ꝑncipes ⁊ honorati sil'
cũ ppl'is exirẽt i obuiã uenienti: excipiẽtes eũ
cũ coronis ⁊ lãpadib⁹ ducẽtes choros i tym
panis ⁊ tibijs. Nec ista tñ faciẽtes: ferocita
tem ei⁹ pectori mitigare potuerũt. Naz ⁊ ci
uitates eoꝝ destruxit: ⁊ lucos eoꝝ excidit.
Precepat. n. illi nabuchodonosor rex: ut õ
nes deos t̃re extmiaret: uidelz ut ipse solus
dicẽt de⁹ ab his natiõib⁹ q̃ potuissent holo-
fernis potẽtia subiugari. Pertrãsiẽs ãt syri
az sobal ⁊ õem appamiã õemq3 mesopota-
miã: uenit ad idumeos i t̃ra gabaa: accepit
q3 ciuitates eoꝝ: ⁊ sedit ibi p trigita dies: i
q̃bus dieb⁹ adunari ꝑcepit uniuersuz exer
citũ uirtutis sue. .IIII.

Tunc audiẽtes hec filij isrl' q̃ hitabant
t̃rã iuda: timuerũt ualde a facie eius.
Tremor etiã ⁊ horror iuasit sensus eoruz:
ne hoc facẽt irl'm ⁊ tẽplo dñi: qd fecerat ce
t̃is ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis eaꝝ. Et miserũt i õez
samariã p circuitũ usq3 hiericho: ⁊ preoccu
pauerũt ões ṽtices mõtiũ. Et muri circũdcd
rũt uicos suos: ⁊ ɔgregauerũt frumẽta i ꝑpa
tionẽ pugne. Sacerdos ẽt eliachim scripsit
ad uniuersos q̃ erãt ɔtra esdrelon: q̃ ẽ ɔtra
faciẽ cãpi magni iuxta dotaim: ⁊ uniuersis
p q̃s uie trãsit⁹ cẽ poterat: ut obtinerẽt ascẽ
sus mõtiũ p quos uia cẽ poterat ad irl'm: et
illic custodirẽt ubi angustũ iter cẽ poterat i
ter montes. Et fecerũt filij isrl': ſm q ɔstitu-
erat eis sacerdos dñi eliachiz. Et clamauit
õis ppl's ad dñm instantia magna: ⁊ hũilia
uerũt aĩas suas i ieiunijs ⁊ orõib⁹ ⁊ ipsi ⁊ mli
eres eoꝝ. Et iduerũt se sacerdotes cilicijs: i
fantes ꝓstrauerũt ɔtra faciẽ tẽpli dñi: ⁊ altare
dñi operuerũt cilicio. Et clamauerũt ad dñm
deũ isrl' unanimiter: ne darẽt i ꝑdã infantes e
orũ ⁊ uxores eorũ i diuisionẽ ⁊ ciuitates e-
oruz i extminiũ ⁊ sãcta eoꝝ i pollutionẽ: et
fierẽt i opprobriũ gẽtib⁹. Tũc eliachiz sacer
dos dñi magn⁹ circuiuit õem isrl': allocutus
q3 est eos dicẽs: Scitote qm̃ exaudiet dñus
ꝑces ur̃as: si manẽtes ꝑmãseritis i ieiunijs ⁊
orõib⁹ i cõspectu dñi. Memores estote mo
ysi ſui dñi: q̃ amalech cõfidẽtẽ i ṽtute sua
⁊ i potẽtia sua ⁊ i exercitu suo ⁊ in clypeis
suis ⁊ i currib⁹ suis ⁊ i eq̃tib⁹ suis: nõ ferro
pugnãdo sz ꝑcib⁹ scĩs orãdo deiecit. Sic ẽrũt
uniuersi hostes isrl': si pseuerauerit i hoc ope
qd cepistis. Ad hãc igr̃ exhortationẽ ei⁹ de-
precãtes dñm: ꝑmanebãt i ɔspectu dñi: ita
ut ẽt hi q̃ offerebãt dño holocausta: ꝑcicti ci
licijs offerrẽt sacrificia dño: ⁊ erat cinis su-
p capita eoꝝ. Et ex toto corde suo ões ora-
bãt deũ: ut visitaret ppl'm suũ isrl'. .V.

Nunciatũq3 ẽ holoferni pricipi militie
assyrioꝝ: q filij isrl' ꝑparent se ad resi
stẽdũ: ac mõtiũ itinera cõclusissẽt: ⁊ furore
nimio exarsit i iracũdia magna. Uocauitq3
ões pricipes moab ⁊ duces ãmon: ⁊ dixit e
is: Dicite mihi q̃s sit ppl's iste qui mõtana
obsidet: aut q̃ ⁊ q̃les ⁊ quante sint ciuitates
eoꝝ: q̃ etiã sit uirt⁹ eoꝝ: aut q̃ sit mltitudo
eoꝝ ul' q̃s rex militie illoꝝ: ⁊ q̃re ꝑ õnibus
qui hitant i oriẽte isti cõtẽpserũt nos: ⁊ nõ
exierũt i obuiã nobis: ut susciperent nos cũ
pace. Tũc achior dux oĩuz filioꝝ ãmon rñ
dẽs ait: Si digneris audire dñe dicã ṽitatez
i conspectu tuo de ppl'o isto qui i mõtanis
hitat: ⁊ nõ egredief ṽbũ falsum ex ore meo.
Popul⁹ iste ex ꝓgenie chaldeorum ẽ. Hic
primũ i mesopotamia hitauit: qm̃ noluerũt
seq̃ deos pr̃um suoꝝ: qui erãt i t̃ra chaldeo
rũ. Deserentes itaq3 cerimõias pr̃uz suorũ:
q̃ i multitudine deoꝝ erãt: unũ deũ celi co-
luerũt: q̃ ⁊ ꝑcepit eis ut exirent inde: ⁊ hitarẽt
in charrã. Cũq3 opuisset õem terrã fames:
descẽderũt i egyptũ: illicq3 p q̃dringẽtos an
nos sic mltiplicati sũt: ut dinumerari eorũ
nõ posset exercit⁹. Cũq3 grauasset eos rex e-
gypti atq3 i edificatiõib⁹ urbiũ suarũ in lu-
to ⁊ latere subiugasset eos: clamauerunt ad
dñm suũ: ⁊ ꝑcussit totã t̃rã egypti plag⁹ ua-
rijs. Cũq3 eiecissent eos egyptij a se: ⁊ cessas
set plaga ab eis: ⁊ iterũ eos uellẽt capere ⁊ ad
suũ ſuitiũ reuocare: fugiẽtibus his de⁹ celi
mare aperuit: ita ut hic inde aq̃ q̃si mur⁹ so
lidarẽt: ⁊ isti pede sicco fundũ maris ꝑambulan-
do trãsirẽt. In quo loco dum innumerabil'
exercit⁹ egyptioꝝ eos persequeretur: ita aquis
coopt⁹ ẽ: ut ñ remanẽt ul' un⁹: q̃ factũ posteris

nunciaret. Egressis ēt mare rubrū deserta syna mōtis occurrerūt: in quib⁹ nūq̄ hō hitare potuit: ul' fili⁹ hōis reqeuit. Illic fontes amari obdulcati sūt eis ad bibēdū: ⁊ ꝑ ānos q̄draginta ānonā de celo cōsecuti sunt. Ubicūq; ingressi sūt sine arcu ⁊ sagitta ⁊ absq; scuto ⁊ gladio: de⁹ eoꝝ pugnauit ꝓ eis ⁊ uicit. Et nō fuit q̄ isultaret pplo isti: nisi qn̄ recessit a cultu dn̄i dei sui. Quotienscunq; āt ꝓter ipsū deū suū alterū coluerūt: ⁊ dati sūt i predā ⁊ in gladiū ⁊ in opprobriū. Quotienscunq; āt penituerūt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis de⁹ celi uirtutē resistēdi. Deniq; chananeū regē ⁊ iebuseū ⁊ pherezeū ⁊ etheū ⁊ eueū ⁊ amorreū: ⁊ ōēs potētes i esebon ꝓstrauerūt: ⁊ t̄ras eoꝝ ⁊ ciuitates eoꝝ ipsi posséderūt: ⁊ usq;dū nō peccarēt in cōspectu dei sui: erāt cū illis bona. De⁹ .n. illoꝝ odit iniq̄tatē. Nā ⁊ an̄ hos annos cū recessissent a uia quā dederat illis de⁹: ut ābularēt i ea: extminati sūt p̄lijs m̄ltis a natiōibus: ⁊ plurimi eoꝝ captiui adducti sūt in t̄rā nō suā. Nuper aūt reuersi ad dn̄m deū suū ex dispsione q̄ dispsi fuerāt: adunati sunt: ⁊ ascēderūt mōtana hec oia: ⁊ iteꝝ possidēt irl̄m: ubi sūt s̄ca s̄coꝝ. Nc̄ ḡ mi dn̄e ꝑq̄re si ē aliq̄ iniq̄tas eoꝝ i cōspectu dei eoꝝ: ascēdam⁹ ad illos: qm̄ tradēs tradet illos deus eorū tibi: ⁊ subiugati erunt sub iugo potentie tue. Si u̇o nō ē offensio ppl'i hui⁹ corā deo suo: nō poterim⁹ resistere ill': qm̄ de⁹ eoꝝ defēdet illos: ⁊ erim⁹ i opprobriū uniu̇se t̄re. Et factū ē cū cessasset loq̄ achior u̇ba hec: irati sūt ōēs magnates holofernis: ⁊ cogitabāt iⁿficē eū dicētes ad alt̄utrū: Quis ē iste qui filios isr̄l posse dicat resistere regi nabuchodonosor ⁊ exercitib⁹ ei⁹: hoīes inermes ⁊ sine u̇tute ⁊ sine peritia art̄ pugne? Ut ḡ agnoscat achior qm̄ fallit nos: ascēdemus i mōtana: ⁊ cū capti fuerint potētes eoꝝ: tūc cū eisdē gladio trāsuerberabit: ut sciat ōnis gens: qm̄ nabuchodonosor de⁹ t̄re ē: ⁊ ꝑter ipsū alius non est. .VI.

Factū ē āt cū cessasset loq̄: idignat⁹ holofernes uehementer: dixit ad achiō: Qm̄ prophetasti nobis dicēs: q̄ gens isr̄l defendat a deo suo: ut on̄dam tibi: qm̄ n̄ ē deus nisi nabuchodonosor: cū ꝑcusserim⁹ eos ōēs sicut hoīem unū: tūc ⁊ ipse cū illis assyriorū gladio interib': ⁊ ōis isr̄l tecū ꝑditiōe dispiet: ⁊ ꝓbabis qm̄ nabuchodonosor dn̄s sit uniuerse t̄re. Tūcq; gladius militie mee trāsiet ꝑ latera tua: ⁊ cōfixus cades int̄ uulneratos isr̄l: ⁊ nō respirab' ultra dōec exterminer' cū ill'. Porro āt si ꝓpetiā tuā ueram existimas nō cōcidat uult⁹ tu⁹: ⁊ pallor qui faciē tuā obtiet: abscedat a te: si uerba mea hec putas iplē nō posse. Ut āt noueris q: sil' cum illis hec expieris: ecce ex hac hora illorū pplo sociaberis: ut dū dignas mei gladij penas excepeīt: ipe siml' ultioni subiaceas. Tūc holofernes p̄cepit s̄uis suis: ut cōphēderēt achior: ⁊ ducerēt eū i bethuliā: ⁊ tradērēt eū in man⁹ filiorū isr̄l. Et accipiētes euz s̄ui holofernis: ꝓfecti s̄t ꝑ cāpestria: s; cū appropinquassent ad mōtana: exierūt ꝯtra eos fūdibularij. Illi āt diu̇tētes a latē mōtis ligauerūt achior ad arborez manibus ⁊ pedibus: ⁊ sic uinctū de restib⁹ dimiserūt euz: ⁊ reuersi sunt ad dn̄m suuz. Porro filij isr̄l descendentes de bethulia: uenerūt ad eum. Quem soluentes duxerunt ad bethuliam: atq; i mediū ppl'i illum statuētes ꝑcontati sunt: quid rerū eēt: q̄ illuz uinctū assyrij reliq̄ssent. In diebus illis erant illic principes ozias fili⁹ micha de tribu simeon: ⁊ charmi qui ⁊ gothoniel. In medio itaq; seniorum ⁊ in cōspectu ōium achior dixit oia q̄ locutus fuerat ab holoferne int̄rogat⁹: ⁊ q̄lit̄ populus holofernis uoluisset ꝓpter hoc u̇buz iⁿficē eū: ⁊ queādmodū ipse holofernes iratus iusserit eum israelitis hac de cā tradi: ut dū uincēt filios isr̄l: tūc ⁊ ipsū achior diuersis iubeat iⁿt̄re suppliciJs: ꝓpt̄ hoc q̄ dixiss; de⁹ celi defensor eoꝝ ē. Cūq; achior uniu̇sa hec exposuisset: ōis ppl's cecidit i faciē adorātes dn̄m: ⁊ cōi lamētatione ⁊ fletu unanimes p̄ces suas dn̄o effudeīt dicētes: Dn̄e deus celi ⁊ t̄re intuē sup̄biā eoꝝ ⁊ respice ad n̄ram humilitatē: ⁊ faciē s̄coꝝ tuorū attēde: ⁊ on̄de qm̄ nō derelinq̄s p̄sumentes de te: ⁊ presumentes de se ⁊ de sua virtute gl'iantes humilias. Finito itaq; fletu ⁊ ꝑ totaz diem oīone ppl'orū cōpleta: consolati sūt achior dicētes: Deus p̄rum n̄rorū cui⁹ tu uirtutez ꝑdicasti: ipse tibi hanc dabit uicissitudinez: ut eorū mag' tu interitū uideas. Cū u̇o dn̄s deus noster dederit hāc libertatē s̄uis suis: sit ⁊ tecū de⁹ i medio n̄ri: ut sicut placuerit tibi ita cū tuis ōib⁹ cōuersari nobiscū. Tūc ozias finito concilio suscepit eū i domuz suaz: ⁊ fecit cenā magnā. Et uocatis ōibus p̄sbyteris simul expleto ieiunio refecerunt.

Postea vo cōuocat⁹ ōis ppl's per totā nocte intra eccl'iam orauerūt: petētes auxiliū a deo isrl'.

VII.

Holofernes āt altera die p̄cepit exercitib⁹ suis: ut ascēderēt ꝯtra bethuliā. Erāt aūt pedites bellatoꝝ cētūuigiti milia ꝛ eq̄tes uigitiduo milia: pret' p̄paratiōes virorꝝ illorū q̄s occupauerat captiuitas ꝛ adducti fuerāt de ꝓuinciis ꝛ urbib⁹ uniuerse iuuētutis. Oēs pauerūt se pit' ad pugnā cōtra filios isrl': ꝛ uenerūt p crepidinē montis usq; ad apicē q̄ respicit sup dothaim a loco qui d' belma: usq; ad chelmō qui ē ꝯtra esdrelon. Filii āt isrl' ut uiderūt m'ltitudinem illoꝝ: ꝓstrauerūt se sup t'rā mittētes cinerem sup capita sua: unanimes orātes ut de⁹ isrl' miam suā oñderet sup ppl'm suū. Et assumētes arma sua bellica: sederūt p loca q̄ angusti itineris tramitē dirigūt it' montosa: ꝛ erāt custodiētes ea tota die ꝛ nocte. Porro holofernes dū circuit p gyrū: repperit q̄ fons q̄ influebat aq̄ductū illoꝝ a pte australi extra ciuitatē dirigēt: ꝛ incidi p̄cepit aq̄ductū illoꝝ. Erāt tñ nō lōge a muris fōtes: ex q̄bus furti uidebāt hauriī aquā: ad īfocillādū potius q̄ ad potādū. Sz filii āmō ꝛ moab accesserūt ad holofernē dicētes: Filii isrl' nō i lancea nec i sagitta cōfidūt: sz mōtes defēdunt illos: ꝛ muniūt illos colles i p̄cipitio constituti. Ut ḡ sine ꝯgressiōe pugne possis superare eos: pone custodes fontiū: ut nō hauriāt ex eis: ꝛ sine gladio iterficies eos: uel certe fatigati tradēt ciuitatē suā: quā putāt i mōtib⁹ positā supari n̄ posse. Et placuerūt v̄ba hec corā holoferne ꝛ corā satellitib⁹ ei⁹: ꝛ ꝯstituit p gyrū centenarios p singl'os fontes. Cūq; ista custodia p dies uigiti fuissz expleta: defecerūt cisterne ꝛ collectiōes aq̄ꝝ ōib⁹ inhitātib⁹ bethuliā: ita ut nō eēt itra ciuitatē vn̄ satiaret' ul' vna die: qm̄ ad mēsurā dabat' ppl'is aq̄ q̄tidie. Tūc ad oziā cōgregati ōes uiri feminæq; iuuenes ꝛ puuli: ōes siml' una voce dixerūt: Judicet de⁹ iter nos ꝛ te: qm̄ fecisti i nos mala: nolēs loq̄ pacifice cū assyriis: ꝛ ꝓpter hoc uendidit nos de⁹ i manib⁹ eoruz. Et iō nō ē q̄ adiuuet: cū ꝓsternamur añ oculos eoꝝ i siti ꝛ i pditōe magna. Et nūc ꝯgregate uniuersos q̄ in ciuitate sūt: ut spōte tradam⁹ nos ōes ppl'o holofernis. Meli⁹ ē.n. ut captiui bn̄dicam⁹ dn̄m uiuentes: q̄ moriamū ꝛ sim⁹ opprobriū ōi carni: cū uideam⁹ uxores n̄ras ꝛ ifātes n̄ros mori ante oculos n̄os. Cōtestamur hodie celū ꝛ t'rā ꝛ deū p̄rum n̄orū: q̄ ulciscit' nos sm̄ pec̄ca n̄ra: ut iā tradat' ciuitatē i manū militie holofernis: ut sit finis n̄r breuis i ore gladii q̄ longior efficit' i ariditate sitis. Et cū hec dixissent: fact⁹ ē flet⁹ ꝛ ululat⁹ magn⁹ i eccl'a ōib⁹: ꝛ p multas horas una uoce clamauerūt ad deū dicētes: Peccauim⁹ cū p̄rib⁹ n̄ris: iniuste egim⁹: iniq̄tatē fecim⁹. Tu qui pius es miserere n̄ri: ꝛ i tuo flagello uindica iniq̄tates n̄ras: ꝛ noli tradē ꝯfitētes te ppl'o qui ignorat te: vt nō dicāt iter gētes: ubi ē deus eoꝝ. Et cū fatigati his clamorib⁹ ꝛ his fletib⁹ lassati siluissent: exurgēs ozias infusus lachrymis dixit: Eq̄ aio estote fr̄es: ꝛ hos q̄nq; dies expectem⁹ a dn̄o miam. Forsitan .n. indignationē suā abscidet: ꝛ dabit gl'am nōi suo. Si āt transact' q̄nq; diebus nō uenerit adiutoriū: faciem⁹ hec uerba q̄ locuti estis.

VIII.

Et factū ē cū audisset hec v̄ba iudith uidua: q̄ erat filia merari filii idox filii ioseph filii ozie filii elai filii iamnor filii gedeon filii rafoiz filii achitob filii melchie filii enam filii nathanie filii salathiel filii simeon filii ruben: ꝛ vir eius fuit manasses: q̄ mortu⁹ ē i dieb⁹ messis ordeacee: istabat.n. sup alligātes māipulos i cāpo: ꝛ uenit estus super caput eius: ꝛ mortu⁹ ē in bethulia ciuitate sua: ꝛ sepult⁹ ē illic cū p̄rib⁹ suis. Erat aūt iudith relicta ei⁹ uidua iā annis tribus ꝛ mēsib⁹ sex. Et i supiorib⁹ dom⁹ sue fecit sibi secretum cubiculū: i q̄ cum puellis suis clausa morabat': ꝛ hn̄s sup lūbos suos ciliciū: ieiunabat ōib⁹ dieb⁹ uite sue: p̄t sabbata ꝛ neomenias ꝛ festa dom⁹ isrl'. Erat autē eleganti aspectu nimis: cui uir su⁹ reliq̄rat diuitias multas ꝛ familiā copiosam: ac possessiones armentis boū ꝛ gregib⁹ ouiū plenas. Et erat hec i ōib⁹ fāosissima: qm̄ timebat dn̄m ualde: nec erat q̄ loq̄retur de illa v̄bū malū. Hec itaq; cū audisset: qm̄ ozias p̄misisset: q̄ transacto q̄nto die traderet ciuitatez: misit ad p̄sbyteros chabri ꝛ charmi. Et uenerūt ad illā ꝛ dixit illis: Qd̄ ē hoc verbū i quo cōsēsit ozias: ut tradat ciuitatē assyriis: si itra q̄nq; dies nō uenerit uob' adiutoriū? Et q̄ estis uos q̄ tētatis dn̄m? Nō est iste sermo q̄ miaz ꝓuocet: sz poti⁹ q̄ irā excitet: ꝛ furorē accēdat. Posuistis uos temp⁹

miseratiōis dn̄i: ⁊ i arbitriū uīm diē ꝯstitui stis ei. Sȝ q: patiēs dn̄s ē: i hoc ipso penite amus: ⁊ idulgētiā eı᷒ fusis lachrymis po- stulem᷒. Nō.n. q̄si hō de᷒ sic comminabit: ne qȝ sicut fili᷒ hōis ad iracūdiā iflāmabit. Et iō hūliem᷒ illi aīas nr̄as: ⁊ i sp̄u ꝯstituti hu miliato fuiētes illi: dicam᷒ flētes dn̄o: ut fȝ uoluntatē suā sic faciat nobiscū cito miaȝ suā: ut sicut cōturbatū ē cor nr̄m in supbia eoꝝ: ita ēt de nr̄a humilitate gl̄iemur: qm̄ n̄ sumus secuti pcc̄a pr̄m nr̄oꝝ q̄ dereliq̄runt deū suū ⁊ adorauerūt deos alienos: p q̄ sce lere dati sūt i gladiū ⁊ i rapinā ⁊ i cōfusionē iīmicis suis. Nos aūt alteꝝ deū nescim᷒ p̄t ipsū. Expectem᷒ hūiles cōsolationē eı᷒: ⁊ ex q̄ret sanguinē nr̄m de afflictiōib᷒ iīmicoruȝ nr̄oꝝ: ⁊ humiliabit ōes gētes q̄cūqȝ isurgūt ꝯtra nos: ⁊ faciet illas sine honore dn̄s de᷒ nr̄. Et nūc fr̄es qm̄ uos q̄ estı̄ p̄sbyteri i pp̄lo dei: ⁊ ex uobis pēdet aīa illoꝝ ad eloq̄ū v̄rȝ corda eoꝝ erigite: ut mēores sint: q: tētati sūt p̄res nr̄i: ut ꝓbarēt si v̄e colerēt deuȝ su- um. Memores eē debent: quō p̄r nr̄ abraā tētat᷒ ē: ⁊ p multas tribulatiōes probatus dei amicus effect᷒ ē. Sic isaac sic iacob sic moyses: ⁊ ōes q̄ placuerūt deo: p multas t̄- bulationes transierūt fideles. Illi āt q̄ tēta- tiones nō susceperūt cū timore dn̄i: ⁊ ipati ētiā suā ⁊ iproperiū murmurationis sue ꝯ- tra dn̄ȝ ꝓtulerūt: extminati sūt ab extminatore: ⁊ a serpentib᷒ perierūt. Et nos g̊ nō ulcisca mur nos ꝓ his q̄ patimur: sȝ reputātes pec catı̄ nr̄is hec ipsa supplicia miora eē flagel- la dn̄i: q̄si fui q̄ corripimur ad ēmdationē ⁊ nō ad pditiōeȝ nr̄am euenisse credamus. Et dixerūt illi ozias ⁊ p̄sbyt̄i: Oīa q̄ locuta es v̄a sūt: ⁊ nō ē in fmōib᷒ tuis vlla rep̄hen sio. Nūc g̊ ora ꝓ nobis: qm̄ mulier sc̄a es: ⁊ timēs deū. Et dixit illis iudith: Sic qd̄ po- tui loq̄ dei eē cog̊scitı̄: ita qd̄ facē disposui ꝓ bate si ex deo ē: ⁊ orate ut firmū faciat de᷒ ꝯsiliū meū. Stabitı̄ vos ad pōtā nocte ista: ⁊ ego exeā cū abra mea: ⁊ orate ut sicut di- xistis i diebus q̄nqȝ respiciat dn̄s pp̄lm suū isrl̄. Uos āt nolo: ut scrutemini actū meū: ⁊ usqȝ dū inūciē uob̄: nihil aliud fiat nisi orō ꝓ me ad dn̄m deū nr̄m. Et dixit ad eā ozias princeps iude: Uade i pace: ⁊ dn̄s sit tecum in ultioneȝ inimicoꝝ nr̄oꝝ. Et reuertentes abierunt.

C.IX.

Quibus ascendentib᷒ iudith ingressa ē oratoriū suū: ⁊ induens se cilicio po- suit cinerē sup caput suū: ⁊ prosternēs se dn̄o mino clamabat ad dn̄m dicens: Dn̄e deus p̄ris mei simeon: q̄ dedisti illi gladiū in defē sionē alienigenaꝝ q̄ uiolatores extiterūt in coinq̄natiōe sua: ⁊ denudauerūt femur vir ginis i ꝯfusionē: ⁊ dedisti mulieres illorū i p̄dā ⁊ filias illoꝝ i captiuitatē: ⁊ ōem p̄daȝ i diuisionē fuis tuis qui zelauerūt zelū tuū: subueni q̄so te dn̄e deus me᷒ mihi uidue. Tu.n. fecisti priora: ⁊ illa p᷒ illa cogitasti: ⁊ hoc factū ē: qd̄ ipse uoluisti. Oēs.n. uie tue parate sūt: ⁊ tua iudicia i tua ꝓuidētia po- suisti. Respice castra assyriorū nūc: sic tunc castra egyptioꝝ uidē dignat᷒ es: qn̄ p᷒ fuos tuos armati currebāt: cōfidētes i q̄drigı̄ ⁊ i equitatu suo ⁊ in mltitudine bellatoꝝ. Sȝ aspexisti sup castra eoꝝ: ⁊ tenebre fatigaue- rūt eos. Tenuit pedes eoꝝ abyssus: ⁊ aque operuerūt eos. Sic fiāt ⁊ isti dn̄e qui ꝯfidūt i mltitudie sua: ⁊ i currib᷒ suis ⁊ in cōtı̄ ⁊ in sagittı̄ suis ⁊ in lāceis gl̄iāt: ⁊ nesciunt q: tu ipse es de᷒ nr̄: qui ꝯterı̄ bella ab iītio: ⁊ dn̄s nomē est t̄. Erige brachiū tuū sicut ab iītio ⁊ allide v̄tutē eoꝝ i v̄tute tua. Cadat v̄tus e oꝝ i iracūdia tua: q̄ ꝓmittunt se uiolare sc̄a tua: ⁊ polluē tab̄naculuȝ nōis tui: ⁊ deijcere gladio suo cornu altarı̄ tui. Fac dn̄e: ut gla dio ꝓp̄o eı᷒ supbia āputet. Capiat laq̄o ocu loꝝ suoꝝ i me: ⁊ pcuties eū ex labijs carita tis mee. Da mihi i aīo cōstātiā: ut cōtēnaȝ illū: ⁊ v̄tutē ut evtā illū. Erit.n. hoc mēoꝛi ale nōis tui: cū manus femine deiecerit eū. Nō.n. i mltitudine ē v̄t᷒ tua dn̄e: neqȝ i eq̄- rū uirib᷒ uolūtas tua. Nec supbi ab initio placuerūt tibi: sȝ hūliū ⁊ mansuetorū sēp t̄ placuit dep̄catio. De᷒ celorū creator aq̄rum ⁊ dn̄s toti᷒ creature exaudi me miserā dep̄ cantē ⁊ de tua mia p̄sumētē. Memēto dn̄e testamenti tui: ⁊ da v̄bū i ore meo: ⁊ i cord̄ meo cōsiliū corrobora: ut dom᷒ tua i sācti- ficatione pmaneat: ⁊ ōes gentes agnoscant q: tu es de᷒: ⁊ nō ē ali᷒ preter te.

C.X.

Factū ē āt cū cessasset clamare ad dn̄ȝ: surrexit de loco: i q̄ iacuerat prostrata ad dn̄m. Uocauitqȝ abrā suā: ⁊ descēdens i domū suā abstulit a se ciliciū: ⁊ exuit se ue- stimentis uiduitatis sue. Et lauit corp᷒ su- um: ⁊ unxit se myrto optimo: ⁊ discrimia uit crinem capitis sui: ⁊ imposuit mitram super caput suum: ⁊ iduit se uestimentis io cūditatis sue. Induitqȝ sādalia pedib᷒ suis

assūpsitq3 dextrariola ꝛ lilia ꝛ iaures ꝛ an-
nulos: ꝛ oīb⁹ ornamētis suis ōnauit se. Cui ēt
dn̄s cōtulit splēdorē: qm̄ oīs ista cōpositio
nō ex libidine: sz ex uirtute pēdebat. Et iō
dn̄s hāc i illā pulchritudinē āpliauit: ut icō
parabili decore oīuz oculis appareret. Im-
posuit itaq3 abre sue ascopā uini ꝛ vas olei
ꝛ polentā ꝛ lapates ꝛ pāes ꝛ caseū: ꝛ ꝓfecta
ē. Cūq3 uenissent ad portas ciuitatis: iuene
rūt expectātē oziā ꝛ p̄sbytos ciuitatꝭ. Qui
cū uidissēt eā: stupētes mirati sūt nimis pl-
chritudinē ei⁹. Nihil tn̄ iterrogātes eaz: di-
miserūt trāsire dicētes: De⁹ p̄im n̄roꝝ det ē
grām: ꝛ ōe cōsiliū tui cordis sua uirtute cō-
roboret: ꝛ glieť sup te irl'm: ꝛ sit nomē tuuz
i numero sc̄oꝝ ꝛ iustoꝝ. Et dixerūt hi qui
illic erāt: ōes una uoce: fiat fiat. Judith vo
orās dn̄z: trāsiuit ꝑ portas ipsa ꝛ abra ei⁹.
Fc̄z ē āt cū descēdēt mōtē circa ortū diei: oc
currerūt ei exploratores assirioꝝ: ꝛ tenueřt
eā dicētes: Un̄ uenis aut q̊ uadis? Que res-
pondit filia sum hebreorum. Iō ego fugi a
facie eoꝝ: qm̄ futuꝝ agnoui: ꝙ dent uobis
in dep̄dationē: ꝓ eo ꝙ cōtēnentes uos nolu
erūt tradē seipsos: ut iuenirent miam in cō
spectu u̇ro. Hac de cā cogitaui mecū dicēs:
Uadā ad faciē principis holofernis: ut idi
cē illi secreta illoꝝ: ꝛ oñdā illi q̊ aditu pos-
sit obtinere eos: ita ut nō cadat uir un⁹ ō ex
ercitu ei⁹. Et cum audissent uiri illi uerba e
ius: considerabant faciē eius: ꝛ erat in ocul'
eoꝝ stupor: qm̄ pulchritudinē ei⁹ mirabāť
nimis. Et dixerūt ad eā: Cōśuasti aīaz tuā:
eo ꝙ tale repperisti cōsiliū: ut ōscēderes ad
dn̄z n̄z. Hoc aūt scias: qm̄ cū steteris i con
spectu ei⁹ bn̄ t' faciet: ꝛ eri gratissima i corō
ei⁹. Duxerūtq3 illā ad tabnacl'z holofernis
nūciātes eā. Cūq3 intrasset an̄ faciē ei⁹: stati
capť ē i suis oculis holofernes. Dixerūtq3
ad eū satellites ei⁹: Quis cōtēnat ppl'm he-
breoꝝ: q̄ tā decoras mulieres hn̄t: ut nō ꝓ
his merito pugnare ꝯtra eos debeam⁹? Ui
dēs itaq3 iudith holofernē sedētē i conope-
o: qd̄ era ex purpura ꝛ auro ꝛ smeragdo et
lapidib⁹ p̄ciosis itextū: ꝛ cū i faciē ei⁹ itēdis-
set adorauit eū ꝓsternēs se sup trā: ꝛ eleua-
ueřt eā serui holofernis iubēte dn̄o suo. .XI.

Tunc holofernes dixit ei: Equo aīo e-
sto ꝛ noli pauere i corde tuo: qm̄ ego
nunq̄ nocui uirū qui uoluit seruire nabu-
chodonosor regi. Pp̄lus aūt tu⁹ si non cō-
tēpsisset me: nō alleuassē lācea mea sup eū.
Nūc aūt dic mihi q̄ ex cā recessisti ab illꝭ: et
placuit tibi ut uenires ad nos. Et dixit illi
iudith: Sume u̇ba ācille tue: qm̄ si secut⁹ fu
eris u̇ba ācille tue: ꝑfectā rē faciet dn̄s tecuz.
Uiuit. n. nabuchodonosō rex terre: ꝛ uiuit
uirt⁹ eius q̄ ē i te ad correptionē ōnium aīa
rū errātiū: qm̄ nō solū hoīes seruiēt illi ꝑ te:
sz ꝛ bestie agri obtēperāt illi. Nunciat. n. aī
tui idustria uniuersis gētib⁹: ꝛ indicatū ē oī
seculo: qm̄ tu sol⁹ bon⁹ ꝛ potēs es i ōni re
gno eius: ꝛ disciplina tua ōnibus ꝓuincijs
p̄dicať. Nec hoc latet qd̄ locut⁹ ē achior: nec
illud igrať qd̄ ei iusseris euenire. Cōstat. n.
deū n̄rm sic pc̄cis offēsū: ut mandauerit pꝯ
ꝓphetas suos ad ppl'z: ꝙ tradat eū ꝓ pc̄cis
suis. Et qm̄ sciūt se offēdisse deum suū filij
isrl': tremor tu⁹ sup ipsos ē. Insup ēt fames
iuasit eos: ꝛ ab ariditate aq̄ iā int' mortuos
cōputāť. Dēiq3 hoc ordināt: ut iťficiāt peco
ra sua ꝛ bibāt sāguinē eoꝝ ꝛ sc̄a dn̄i sui que
p̄cepit de⁹ n̄ cōtingi: i frumēto uino ꝛ oleo.
hec cogitauerūt ipēdere: ꝛ uolūt cōsumere
q̄ nec manib⁹ debēnt ꝯtigē. Ergo qm̄ hec fa
ciūt: certū ē ꝙ i ꝑditionē dabūť. Qd̄ ego an
cilla tua cognoscēs fugi ab illis: ꝛ misit me
dn̄s hec ipsa nūciare tibi. Ego. n. ācilla tua
deū colo etiaz nc̄ apud te: ꝛ exiet ācilla tua
ꝛ orabo deū: ꝛ dicet mihi: qn̄ eis ēddat pec-
catū suū: ꝛ ueniēs nunciabo tibi: ita ut ego
adducā te ꝑ mediā irl'm. Et habebis omnē
ppl'm isrl' sicut oues qb⁹ nō ē pastor: ꝛ nō la
trabit ul' un⁹ canis ꝯtra te: qm̄ hec mihi dic
ta sūt ꝑ ꝓuidētiā dei. Et qm̄ irat⁹ ē illis de⁹:
hec ipsa missa sū nūciare tibi. Placueřūt āt
oīa u̇ba hec corā holoferne ꝛ corā pueris
ei⁹: ꝛ mirabāť ad sapiam ei⁹: ꝛ dicebāt alter
ad alteꝝ. Nō ē talis mulier sup trā i aspec-
tu i pulchritudie ꝛ i sēsu u̇boꝝ. Et dixit ad
illā holofernes: Bn̄fecit de⁹ q̄ misit te ante
ppl'm: ut des illū tu i manibus n̄ris. Et qm̄
bona ē ꝓmissio tua: si fecerit mihi hoc deus
tuus: erit ꝛ de⁹ me⁹: ꝛ tu i domo nabucho-
donosor magna eris: ꝛ nomē tuum noiabi
tur in uniuersa terra. .XII.

Tunc iussit eā introire: ubi repositi e-
rant thesauri ei⁹: ꝛ iussit illic manēe e-
az: ꝛ ꝯstituit qd̄ dareť illi de conuiuio suo.
Cui rn̄dit iudith ꝛ dixit: Nūc n̄ potero mā
ducare ex his que mihi precipis tribui: ne
ueniat sup me offēsio. Ex his autez q̄ mihi

ꝯtuli manducabo. Cui holofernes ait: Si
defecerit tibi ista q̃ tecū ꝯtulisti: qd faciem⁹
tibi? Et dixit iudith: Uiuit aīa tua dn̄e me-
us: qm̄ nō expendet oīa hec ācilla tua: donec
faciat de⁹ ī manu mea hec q̄ cogitaui. Et in
duxerūt illā fui ei⁹ ī tabnaculū q̄ pcepat: ꝛ pe
tijt dū introiret: ut daretur ei copia nocte ꝛ
an̄ lucē egrediēdi foras ad orōnē: ꝛ depcan
di dn̄um. Et precepit cubicularijs suis: ut
sic placēt illi exiret ꝛ ītroiret ad adorādum
deū suū p triduū. Et exibat noctib⁹ ī uallez
bethulie: ꝛ baptizabat se in fonte aq̄. Et ut
ascēdebat: orabat dn̄z deū isrl̄ ut dirigēt vi
az ei⁹ ad libationē ppl̄i sui. Et ītroiēs mun
da manebat ī tabnaculo: usqȝdū accipēt es
cā suā ī uesperū. Et factū ē: q̄rto die holofer
nes fecit cenā fuis suis: ꝛ dixit ad vagao eu
nuchū: Uade ꝛ suade hebreā illā ut sponte
ꝯsentiat hitare mecū. Fedū ē. n. apd̄ assyri-
os: si femia irrideat uiꝝ agēdo: ut īmunis
ab eo trāseat. Tūc ītroiuit uagao ad iudith
ꝛ dixit: Nō uereat̄ bona puella introire ad
dn̄m meū: ut honorificet an̄ faciē ei⁹: ꝛ mā-
ducet cū eo ꝛ bibat uinū ī iocunditate. Cui
iudith rn̄dit: Que ego sū: ut ꝯtradicā dn̄o
meo? Oē qd̄ erit an̄ oculos ei⁹ bonū ꝛ opti-
mū: faciā. Quicqd āt illi placuerit: hoc mi-
hi erit optimū oīb⁹ dieb⁹ uite mee. Et surre
xit ꝛ ornauit se uestimēto suo: ꝛ igressa ste-
tit an̄ faciē ei⁹. Cor aūt holofernis cōcussū
ē. erat. n. ardēs ī ꝯcupia ei⁹. Et dixit ad eaz
holofernes: Bibe nūc ꝛ accūbe ī iocūdita-
te: qm̄ inuenisti grām coraz me. Et dixit iu-
dith: Bibā dn̄e: qm̄ magnificata ē aīa mea
hodie pre oīb⁹ dieb⁹ meis. Et accepit ꝛ mā
ducauit ꝛ bibit corā ipso: ea q̄ parauerat il
li ācilla ei⁹. Et iocūdus fact⁹ est holofernes
ad eā: bibitq̄ȝ uinū multū nimis quātū nū-
q̄ biberat in uita sua.

.XIII.

Et aūt sero fcm̄ ē: festinauerūt fui illi-
us ad hospitia sua: ꝛ cōclusit uagao
hostia cubilis ꝛ abijt. Erāt aūt oēs fatigati
a vino. Eratq̄ȝ iudith sola ī cubicl̄o. Porro
holofernes iacebat ī lecto nimia ebrietate
sopit⁹. Dixitq̄ȝ iudith puelle sue: ut staret fo
rl̄ an̄ cubiculū ꝛ obfuaret. Stetitq̄ȝ iudith
an̄ lectū: orās cū lachrymis ꝛ labioꝝ mo-
tu ī silentio dicēs: Cōfirma me dn̄e de⁹ isrl̄:
ꝛ respice ī hac hora ad opa manuū meaꝝ:
ut sicut ꝑmisisti irl̄m ciuitatē tuā erigas: ꝛ
hoc qd̄ credēs ꝑ te posse fieri cogitaui ꝑfi-
ciā. Et cū hec dixisset: accessit ad colūnā q̄ e
rat ad caput lectuli ei⁹: ꝛ pugionē ei⁹: q̄ ī ca
ligat⁹ pēdebat exoluit. Cūq̄ȝ euagiasset il-
lū: apphēdit comā capit ei⁹: ꝛ ait: Cōfirma
me dn̄e de⁹ ī hac hora. Et ꝑcussit bis ī cer-
uicē ei⁹: ꝛ abscidit caput ei⁹: ꝛ abstulit cono
peū ei⁹ a colūnis: ꝛ euoluit corp⁹ ei⁹ trūcū.
Et p⁹ pusillū exiuit ꝛ tradidit caput holo-
fernis ācille sue: ꝛ iussit ut mittēt illd̄ in pe-
rā suā. Et exierūt due fm̄ cōsuetudinē su-
ā q̄si ad orōnē ꝛ trāsierūt castra: ꝛ gyrantes
uallē uenerūt ad portā ciuitatis. Et dixit
iudith a longe custodib⁹ muroꝝ: Apite pō
tas qm̄ nobiscū ē de⁹: q̄ fecit v̄tutē ī isrl̄. Et
fcz̄ ē cū audissēt uiri vocē ei⁹: vocauerūt p̄sby
tros ciuitatis. Et occurrerūt ad eā oēs a mi
nimo usq̄ȝ ad maximū: qm̄ speraūerūt eā iaz
nō eē uenturā. Et accēdētes luminaria ꝯgy
rauerūt circa eā vniuersi. Illa āt ascendēs ī
eminentiorē locū: iussit fieri silētiū. Cumq̄ȝ
oēs tacuissēt: dixit iudith: Laudate dn̄m d
uz nr̄m q̄ nō deseruit sperātes ī se: ꝛ in me ā
cillam suā adipleuit miam suā: quā ꝑmisit
domui isrl̄: ꝛ iterfecit ī māu mea hostē ppl̄i
sui in hac nocte. Et ꝓferens de pera caput
holofernis: ostēdit ill̄ dicēs: Ecce caput holo
fernis pricipis militie assyrioꝝ. Et ecce co-
nopeū illi⁹ ī q̄ recūbebat ī ebrietate sua: u-
bi ꝛ per manū femine ꝑcussit illū dn̄s deus
nr̄. Uiuit aūt ipse dn̄s: qm̄ custodiuit me ā-
gelus eius: ꝛ hinc euntē ꝛ ibi cōmorātem ꝛ
inde huc reuertētē: ꝛ nō ꝑmisit me dn̄s ācil
lā suā coinquinari: sȝ sine pollutiōe pc̄ci re
uocauit me uob̄: gaudētē ī uictoria sua: ī e-
uasione mea ī liberatione vr̄a. Confitemini
illi oēs qm̄ bonus qm̄ ī seculū mia ei⁹. Uni
uersi aūt adorātes dn̄m dixerūt ad eā: Bn̄-
dixit te dn̄s ī uirtute sua: q̄r ꝑ te ad nihiluz
redegit inimicos nr̄os. Porro ozias ꝑnceps
ppl̄i isrl̄ dixit ad eā: Benedicta es tu filia a
dn̄o deo excelso ꝑ̄ oīb⁹ mlīerib⁹ sup trā. Bn̄
dictus dn̄us q̄ creauit celū ꝛ trā: q̄ te dire-
xit in uulnera capitis pricipis īimicoꝝ nr̄o
rū: q̄r hodie nomē tuū ita magnificauit: ut
non recedat laus tua de ore hoīum: q̄ mēo-
res fuerint v̄tutis dn̄i in eternū: ꝓ quibus n̄
pepercisti aīe tue ꝓpter angustias ꝛ tribl̄a-
tionē generl̄ tui: sed sb̄uenisti ruie an̄ cōspec
tū dei nr̄i. Et dixit oīs ppl̄us: fiat fiat. Por-
ro achior uocat⁹ uenit. Et dixit ei iudith:
De⁹ isrl̄ cui tu testimōiuz dedisti: q̄ ulciscat̄
se de īimicl̄ suis: ipse caput oīum īcreduloꝝ

ĩcidit ĩ hac nocte ĩ mãu mea. Et ũt ꝓbes q₃
ita ẽ: ecce caput holofernis: q̃ in ꝯtẽptu ſup
bie ſue deũ iſrl̕ ꝯtẽpſit: ⁊ tibi ĩtitũ mĩabatur
dicẽs: cũ captꝰ fuerit ppl̕s iſrl̕: gladio pfora
ri ꝑcipiã latera tua. Uidẽs ãt achior caput
holofernis: anguſtiatꝰ p̃ pauore cecidit ĩ fa
ciẽ ſuã ſup t̃rã: ⁊ eſtuauit aĩa eiꝰ. Poſtea vo
q̃ reſũpto ſp̃u recreatꝰ ẽ: ꝓcidit ad pedes eiꝰ
⁊ adorauit eã ⁊ dixit: Bñdicta tu a deo tuo
ĩ oĩ tabernaculo iacob: qm̃ ĩ oĩ gẽte q̃ audie
rit nomẽ tuũ: magnificabit̃ ſuper te deus iſ
rael.

.XIIII.

Dixit aũt iudith ad oẽ₃ ppl̕m: Audite
me fr̃es. Suſpendite caput hoc ſuper
muros nr̃os: ⁊ erit cum exierit ſol: accipiat
unuſq̃ſq₃ arma ſua: ⁊ exite cũ ĩpetu: non ut
deſcẽdatis deorſũ ſ₃ q̃ſi ĩpetũ faciẽtes. Tũc
exploratores neceſſe erit ut fugiant ad pri
cipẽ ſuũ excitandũ ad pugnã. Cũq₃ duces e
oꝝ cõcurrerit ad tabernaculũ holofernis:
⁊ ĩuenerit eũ trũcũ ĩ ſuo ſãguine uolutatũ:
decidet ſup eos timor. Cũq₃ cognoueritis
fugẽ eos: ite pꝰ illos ſecuri: qm̃ dñs cõtẽt eos
ſub pedibꝰ ur̃is. Tũc achior uidẽs uirtute₃
quã fecit deus iſrl̕: relicto gẽtilitatꝭ ritu cre
didit deo: ⁊ circũcidit carnẽ ꝑputij ſui ⁊ ap
poſitꝰ ẽ ad ppl̕₃ iſrl̕: ⁊ oĩs ſucceſſio generꝭ eiꝰ
uſq₃ ĩ hodiernũ diẽ. Mox ãt ut ortꝰ ẽ dies
ſuſpẽdeꝛt ſup muros caput holofernis: ac
cepitq₃ unuſq̃ſq₃ uir arma ſua: ⁊ egreſſi ſt̃
cũ grãdi ſtrepitu ⁊ ululatu. Qḋ uidẽtes ex
ploratores: ad tabnaculũ holofernis cucur
reꝛt. Põro hi q̃ ĩ tabnaculo erãt: ueniẽtes ⁊
añ ĩgreſſũ cubiculi ꝑſtrepẽtes excitandi gr̃a
ĩq̃etitudinẽ arte moliebãt̃: ut ñ ab excitãtĩ
bꝰ ſ₃ a ſonãtibꝰ holofernes euigilaret. Nullꝰ
.n. audebat cubiculũ uirtutꝭ aſſyrioꝝ pulſã
do aut intrando apire. Sed cũ ueniſſẽt eiꝰ
duces ac tribuni ⁊ uniuerſi maiores exerci
tꝰ aſſyrioꝝ: dixerũt cubicularijs: Intrate ⁊
excitate illum: qm̃ egreſſi mures de cavnis
ſuis auſi ſũt prouocaꝛ nos ad p̃liũ. Tũc in
greſſus uagao cubiculũ eiꝰ ſtetit añ cortinã
⁊ plauſũ fecit manibꝰ ſuis: ſuſpicabat̃ .n. il
lũ cũ iudith dormire. Sed cũ nullũ motu₃
iacentis ſenſu auriũ capet: acceſſit ꝓximãs
ad cõtinã: ⁊ eleuãs eã: uidẽſq₃ cadauer abſ
q₃ capite holofernis ĩ ſuo ſanguine tabefac
tũ iacẽ ſuper terram: exclamauit uoce ma
gna cũ fletu: ⁊ ſcidit ueſtimẽta ſua: Et ĩgreſ
ſus tabernaculũ iudith nõ inuenit eam. Et
exiliuit foras ad ppl̕m ⁊ dixit: Una mulier
hebrea fecit confuſionem ĩ domo regis na
buchodonoſõ. Ecce .n. holofernes iacet ĩ t̃
ra: ⁊ caput eius nõ ẽ in illo. Qḋ dũ audiſ
ſent pricipes uirtutis aſſyrioꝝ: ſcideꝛt oẽs
ueſtimẽta ſua: ⁊ ĩtolerabilis timõ ⁊ tremor
cecidit ſuper eos: ⁊ turbati ſũt aĩ eoru₃ ual
de. Et factꝰ eſt clamor incomparabilis ĩ me
dio caſtrorum eorum.

.XV.

Cumq₃ oĩs exercitꝰ decollatũ holofer
nẽ audiſſet: fugit mẽs ⁊ cõſiliũ ab eis:
⁊ ſolo tremore ⁊ metu agitati fuge p̃ſidiu₃
ſumunt: ita ut nullꝰ loq̃ret̃ cũ ꝓximo ſuo: ſ₃
ĩclinato capite relictis oĩbꝰ euadere feſtina
nabãt hebreos: quos armatos ſup ſe uẽire
audierãt: fugiẽtes p uias cãpoꝝ ⁊ ſemitas
colliũ. Uidẽtes itaq₃ filij iſrl̕ fugiẽtes: ſecuti
ſunt illos: deſcẽderũtq₃ clangẽtes tubis: et
ululantes pꝰ ipſos. Et qm̃ aſſyrij non adu
nati ĩ fugã ibãt ꝑcipites: filij ãt iſrl̕ uno ag
mie pſequẽtes: debilitabãt oẽs q̃s inuenire
potuiſſẽt. Miſitq₃ ocias nũcios p oẽs ciui
tates ⁊ regiões iſrl̕. Oĩs itaq₃ regio: õniſq₃
urbs electã iuuẽtutẽ armatã miſit pꝰ eos: ⁊
pſecuti ſũt eos ĩ ore gladij q̊uſq₃ pueniret
ad extremitatẽ finiũ ſuoꝝ. Reliq̃ ãt q̃ erãt
ĩ bethulia: ingreſſi ſũt caſtra aſſyrioru: ⁊ p̃
dã quã fugiẽtes aſſyrij reliq̃rãt: abſtulerũt:
⁊ honuſtati ſũt ualde. Hi vo q̃ uictores reũ
ſi ſũt ad bethuliã: oĩa q̃ erãt illoꝝ abſtuleꝛt
ſecũ: ita ut nõ eẽt nũerꝰ ĩ pecoribꝰ in iumen
tis ⁊ uniuerſis mobilibꝰ eoꝝ: ut a minimo
uſq₃ ad magnũ oẽs diuites fierẽt depdano
nibꝰ eoꝝ. Joachim aũt ſũmꝰ põtifex de irl̕₃
uenit ĩ bethuliã cũ uniuerſis p̃ſbytis ſuis:
ut uidẽt iudith. Que cũ exiſſet ad illũ: bñ
dixerũt illã oẽs una uoce dicẽtes: Tu gl̕ia
irl̕₃ tu letitia iſrl̕ tu honorificẽtia ppl̕i nr̃i:
q₃ feciſti uiril̕r ⁊ cõfortatũ ẽ cor tuũ: eo q̊
caſtitatẽ amaueris: ⁊ pꝰ uiꝝ tuũ alterum ne
ſcierꝭ: iõ ⁊ manꝰ dñi cõfortauit te: ⁊ iõ eris
bñdicta ĩ et̃nũ. Et dixit oĩs pplus fiat: fiat.
Per dies ãt trigita uix collecta ſt̃ ſpolia aſ
ſyriorum a ppl̕o iſrl̕. Porro ãt uniuerſa q̃
holofernis peculiaria fuiſſe ꝓbata ſũt: dedo
rũt iudith ĩ auro ⁊ argẽto ⁊ ueſtibꝰ ⁊ gẽmis
⁊ oĩ ſupellectili: ⁊ tradita ſt̃ oĩa illi a ppl̕o.
Et oẽs ppl̕i gaudebãt cũ mľieribꝰ ⁊ uirgini
bꝰ ⁊ iuuenibꝰ ĩ organis ⁊ citharis.

.XVI.

Tunc cantauit canticũ hoc dño iudith
dicẽs: Incipite dño ĩ tympanis canta
te domio ĩ cymbalis: modulamini illi pſal
mum nouum: exultate ⁊ inuocate nomen

eiꝰ. Dn̄s cōterēs bella: dn̄s nom̄ ē illi. Qui
posuit castra sua ī medio ppl̄i sui: ut eripēt
nos de manu oīum īimicoꝝ nr̄oꝝ. Uēit as-
sur ex mōtibꝰ ab aquilone in multitudīe fō
titudinis sue: cuius mltitudo obturauit tō
rentes: ⁊ eq̄ eoꝝ coopuerūt ualles. Dixit se
incensurū fines meos ⁊ iuuenes meos occi
surū gladio: infantes meos dare ī p̄dam: et
ṽgines ī captiuitatē. Dn̄s āt omnipotēs no
cuit eū: ⁊ tradidit eū in manus femīe: ⁊ ꝯfu
dit eū. Non. n. cecidit potēs eorū a iuuēibꝰ
nec filij titan pcussēīt eū: nec excelsi gigātes
īposuerūt se illi: s; iudith filia merari in spe
cie faciei sue dissoluit eū. Exuit. n. se uestim̄
to uiduitatis: ⁊ induit se uestimento letitie
in exultatione filioꝝ isrl̄. Unxit faciē suam
unguento: colligauit cicinos suos mitra ad
decipiēdū illū. Sandalia eiꝰ rapuēīt oculos
eiꝰ: pulchritudo eiꝰ captiuā fecit aīam eius:
ā̄putauit pugione ceruicē eiꝰ. Horruēīt pse
ꝯstātiā eiꝰ: ⁊ medi audaciā eiꝰ. Tunc ulula
uerunt castra assyrioꝝ qn̄ apparuerūt hūi
les mei: arescentes ī siti. Filij puellaꝝ cōpū-
xerūt eos: ⁊ sicut pueros fugientes occidēīt
eos: perierūt ī p̄lio a facie domini dei mei.
Hymnū cantemꝰ dn̄o: hymnū nouū cāte
mꝰ deo nr̄o. Adonai dn̄e: magnus es tu: et
p̄clarus in uirtute: ⁊ quē supaē nemo pōt.
Tibi suiat oīs creatura tua: q: dixisti ⁊ fac
ta sunt: misisti spiritum tuū ⁊ creata sunt.
⁊ non est qui resistat uoci tue. Mōtes a fū-
damentis mouebuntur cū aquis: petre si-
cut cera liq̄scent ante faciē tuam. Qui autē
timent te: magni erunt apud te p oīa. Ue gē
ti insurgēti sup genus meū. Dn̄s. n. oīpotēs
uindicabit ī eis: ī die iudicij uisitabit illos.
Dabit. n. ignem ⁊ uermes ī carnes eorum:
ut urant ⁊ sentiāt usq; in sēpiternū. Et fcm̄
ē post hec oīs ppl̄s pꝰ uictoriā uenit in irl̄m
adorare dn̄m: ⁊ mox ut purificati sunt: ob-
tulerūt oēs holocausta ⁊ uota ⁊ repromis
siones suas. Porro iudith uniuersa uasa
bellica holofernis que ded̄it illi ppl̄s ⁊ cono
peū qd̄ ipa sustulerat: obtulit in anathema
obliuioīs. Erat aūt pplus iocūdꝰ f̄m faciē
s̄coꝝ: ⁊ p tres mēses gaudiū huius uictorie
celebratū ē cū iudith. Post dies aūt illos u
nusq̄sq; redijt ī sua: ⁊ iudith magna facta ē
in bethulia: ⁊ preclarior erat uniuerse terre
isrl̄. Erat ēt uirtuti castitas adiūcta: ita ut
nō cognoscēt uirū oībꝰ diebus uite sue: ex q̄
d̄fūctꝰ ē manasses uir eius. Erat āt diebꝰ fe

stis p̄cedēs cū magna gloria. Mansit āt in
domo uiri sui ānos centū q̄nq;: ⁊ dimisit
abrā suā liberā: ⁊ defūcta ē ac sepulta cū ui
ro suo ī bethulia: luxitq; illā oīs ppl̄s die
bꝰ septē. In oī spatio uite eiꝰ non fuit q̄ per
turbaret isrl̄: ⁊ pꝰ mortē eius annis mult̄.
Dies āt uictorie huiꝰ festiuitatē ab hebreis
ī nūero sāctoꝝ dieꝝ accipit: ⁊ colit a iudeis
ex illo tp̄e usq; in p̄ntē diem.

Explicit liber Judith. Incipit
prologus in librum Hester.

Librū hester uarijs trāsla-
toribꝰ ꝯstat eē uiciatū: quē
ego de archiuis hebreoꝝ
reuelās ṽbū e ṽbo expssiꝰ
trāstuli. Quē librū editio
uulgata laciniosis hic īde
ṽboꝝ sinibꝰ trahit: addēs ea q̄ ex tp̄e dici
potant ⁊ audiri: sicut solitū ē scholaribꝰ di-
sciplinis sūpto themate excogitare: q̄bus ṽ
bis uti potuit q̄ īiuriā passus ē: l' ille q̄ īiuri
ā fecit. Uos āt o paula ⁊ eustochiū qm̄ ⁊ bi
bliothecas hebreoꝝ studuistis ītrare: ⁊ int̄
pretū certamia cōprobastis: tenētes hester
hebraicū librū p singl̄a ṽba nr̄ā trāslatiōē
aspicite: ut possitis agnoscē me nihil etiam
augmētasse addēdo: s; fideli testimōio sim
pl̄r sicut ī hebreo h̄etur: historiā hebraicā
latine lingue tradidisse. Nec affectamus lau
des hoīū: nec uituperatiōes expauescimꝰ.
deo. n. placē curātes: minas hoīum penitꝰ
n̄ timemꝰ: qm̄ deꝰ dissipat ossa eoꝝ q̄ hoībꝰ
placē desiderāt: ⁊ f̄m apl̄m q̄ eiusmōi sūt: s-
ui xp̄i eē nō p̄nt. Rūsū ī libro hester alpha-
betū ex minio usq; ad theta l̄rāz fecimꝰ di-
uersis ī locis: uolētes. s. septuagita ītexp̄tū
ordinem per hec insinuaē studioso lectori.
Nos. n. iuxta morē hebraicū ōdinē p̄sequi
etiā in septuaginta editione maluimus.

Explicit prologus. Incipit li-
ber Hester. Capitulū primū.

IN diebus assueri
qui regnauit ab india usq;
ethiopiā sr̄ cētū uigitisep-
tē p̄uicias: qn̄ sedit ī solio
r̄gni sui: susa ciuitas r̄gni e
ī' exōdiū fuit. Tertio igr̄ āno ipij sui fecerat

grāde cōuiuiū cūctis pncipib⁹ ⁊ pueri suis
fortissimis psaꝝ ⁊ medoꝝ īclytis ⁊ pfectis
puīciaꝝ corā se: ut ostendēt diuitias glorie
regni sui: ac magnitudinē atq̃ iactātiā potē
tie sue multo tpe: cētum uidelꝫ ⁊ octogita
dieb⁹. Cūq̃ iplerent dies cōuiuij: inuitauit
ōem pplm q̃ iuēt⁹ ē in susis a maximo usq̃
ad minimū: ⁊ iussit septē dieb⁹ cōuiuiū ppa
rari i uestibulo horti ⁊ nemoris: qđ regio
cltu ⁊ māu ↄsitū erat. Et pēdebāt ex ōi pte
tētōia aerei colori ⁊ carbasini ac hiacynthi
ni: sustētata funib⁹ byssinis atq̃ purpureis
qui eburneis circulis inserti erāt ⁊ colūnis
marmoreis fulciebāt. Lectuli q̃q̃ aurei et ar
gētei sup pauimētum smeragdino ⁊ pario
stratū lapide dispositi erāt: qđ mira uarie-
tate pictura ↄcorabat. Bibebāt aūt q̃ īuita
ti erāt aureis poculis: ⁊ alijs atq̃ alijs uas
cibi iferebāt. Uinū q̃q̃ ut magnificētia regia
dignuꝫ erat: abūdans ⁊ pcipuuꝫ ponebat.
Nec erat q̃ nolētes cogēt ad bibēdū: sꝫ sicut
rex statuerat pponēs mēsis singulos de pn
cipib⁹ suis: ut sumēt unusq̃sq̃ quod uellet.
Uasthi q̃q̃ regina fecit ↄuiuiū feminaꝝ i pa
latio: ubi rex assuer⁹ manē ↄsueuerat. Itaq̃
die septimo cū rex eēt hilarior ⁊ p⁹ nimiam
potionē icaluisset mero pcepit maumam ⁊
baçatha ⁊ arbona ⁊ bagatha ⁊ abgatha et
ꝫarath ⁊ carchas septē eunuchis: q̃ i ↄspec-
tu ei⁹ mīstrabāt: ut introducerēt reginā ua-
sthi corā rege posito sup caput ei⁹ diadema
te: ut ōnderet cūctis pplis ⁊ pncipib⁹ eius
pulchritudinē. Erat. n. pulchra ualđ. Que
renuit: ⁊ ad regi ipiū qđ p eunuchos māda
uerat uenire cōtēpsit. Uñ irat⁹ rex ⁊ nimio
furore succensus: introgauit sapiētes q̃ ex
more regio semper ei aderant: ⁊ illoꝝ facie
bat cūcta cōsilio scientiū leges ac iura maio
rū: erāt aūt pmi ⁊ pximi charsena ⁊ çethar
⁊ admatha ⁊ tharsis ⁊ mares ⁊ marsana
⁊ mamucha septē duces psarū atq̃ medo-
rū: qui uidebant faciē regis ⁊ pmi p⁹ eū re-
sidere soliti erant: cui sñie uasthi regina sub
iaceret: que assueri regis iperiū qđ per eu-
nuchos mandauerat: facere noluisset. Rñ-
ditq̃ mamucha audiēte rege atq̃ pricipib⁹:
non solū regeꝫ lesit regina uasthi: sꝫ ⁊ ōnes
pplos ⁊ principes q̃ sunt in cūctis puincijs
regis assueri. Egrediet. n. smo regie ad ōes
mulieres: ut cōtēnant uiros suos ⁊ dicant:
Rex assuer⁹ iussit ut regina uasthi intraret
ad eum: ⁊ illa noluit: atq̃ hoc exemplo ōes
principū cōiuges persaꝝ atq̃ medorū par
uipendēt imperia maritorū. Uñ regi iusta
ē idignatio. Si tibi placet egrediat edictū a
facie tua: ⁊ scribat iuxta legē psaꝝ atq̃ me
doꝝ: quā preterire illicituꝫ ē: ut neq̃q̃ ultra
uasthi igrediat ad regē: sꝫ regnū illi⁹ altera
q̃ melior ē illa accipiat. Et hoc i ōe qđ latis-
simū ē puinciaꝝ tuaꝝ diuulget iperium: ⁊
cūcte uxores tā maioꝝ q̃ minorū deferant
marit suis honorē. Placuit cōsiliū ei⁹ regi
⁊ pricipib⁹: fecitq̃ iuxta ↄsiliū mamucha ⁊
misit eplas ad uniuersas puicias regni sui:
ut q̃q̃ gēs audire ⁊ legē potat diuersis lin-
guis ⁊ lris: eē uiros pricipes ac maiores in
domib⁹ suis: ⁊ hoc p cūctos pplos diulga-
ri.

C .II.

His itaq̃ gestis postq̃ regi assueri indi
gnatio deferbuerat: rcordat⁹ ē uasthi
que fecisset l q̃ passa eēt: dixerūtq̃ pueri re-
gis ac mīstri regis ei⁹. Querant regi puel-
le uirgies ac speciose: ⁊ mittāt qui cōsidēt
p uniūsas puicias puellas speciosas ⁊ uir-
gies: ⁊ adducāt eas ad ciuitatē susan: ⁊ tra-
dant i domū feminaꝝ sub manu egei eunu
chi q̃ ē preposit⁹ ⁊ custos mlieꝝ regiarū: et
accipiāt mūdū muliebrē ⁊ cetā ad usus ne-
cessaria. Et q̃cūq̃ it ōes ocul regi placuerit:
ipsa regnet pro uasthi. Placuit smo regi: ⁊
ita ut suggesserāt iussit fieri. Erat uir iude⁹
in susis ciuitate: uocabulo mardoche⁹ fili⁹
iair filij semei filij cis đ stirpe gemini: q̃ trās
latus fuerat de irlm: eo tpe q̃ iechoniam re
gē iuda nabuchodonosor rex babylōis trā
stulerat: q̃ fuit nutrici⁹ filie fris sui edisse q̃
alīo noīe uocabat hester: ⁊ utrūq̃ parētem
amiserat plchra nimis ⁊ decora facie. Mo
tuisq̃ pře ei⁹ ac mře mardocheus sibi eam
adoptauit in filiā. Cūq̃ percrebruisset regi i-
piū: ⁊ iuxta mādatū illi⁹ mlte pulchre vgi-
nes adducēt susan: ⁊ egeo tradētur eunu
cho: hester q̃q̃ it cetas puellas ei tradita ē:
ut suaret i nūero femiaꝝ. Que placuit ei:
⁊ iuenit grām i cōspectu illi⁹. Et pcepit eu-
nucho ut acceleraret mūdū mliebrē: ⁊ tra-
deret ei ptes suas septē puellas speciosissi-
mas de domo regis: ⁊ tā ipsaꝫ q̃ pedisseqs
ei⁹ ornaret atq̃ excoleret. Que noluit indi
care ei pplm ⁊ přiaꝫ suā. Mardocheus. n.
pcepat ei: ut de hac re oio reticeret: q̃ đābu-
labat q̃tidie añ uestibulū dom⁹ i q̃ electe v-
gines suabāt: curā agēs salutis hester: ⁊ sci
re uolēs q̃d ei accidēt. Cuꝫ autem uenisset

tempus singulaꝝ ꝑ ordinē ꝑuellaꝝ: ut itra-
rent ad regē: expleti oībꝰ q̄ ad cultū mulie-
brē ꝑtinebāt. mēsis duodecimꝰ vtebat: ita
dūtaxat ut sex mēsibꝰ oleo ungerent myrti
no: ⁊ aliȷs sex q̄busdā pigmētis ⁊ aromati-
bꝰ utēnt. Ingrediētesq̄ʒ ad regē: q̄cq̄d postu
lassēt ad ornatū ꝑtinēs accipiebāt: ⁊ ut eis
placuerat cōposite de triclinio feminaꝝ ad
ꝗ̄ cubiculū trāsiebāt. Et q̄ itrauerat uespe
egrediebat mane: atq̄ʒ inde in secūdas edes
deducebāt que sub manu sasagazi eunuchi
erant: q̄ ꝯcubinis regis ꝑsidebat: nec hēbat
ꝑtātē ad regem ultra redeundi nisi uoluissꝫ
rex: ⁊ eā uenire iussisset ex noīe. Euoluto āt
tp̄e per ordinem: istabat dies q̄ hester filia
abiahil fr̄is mardochei: quā sibi adoptaue-
rat i filiā debēt itrare ad regē. Que n̄ q̄siuit
muliebrē cultū: sʒ q̄cūq̄ʒ uoluit egeus eunu
chus custos v̄ginū: hec ei ad ornatū dedit.
Erat. n. formosa ualde ⁊ icredibili pulchri
tudine: oīuʒ oculis gratiosa ⁊ amabilis ui
debat. Ducta ē itaq̄ʒ ad cubiculū regis assu
eri mēse decimo q̄ uocat thebeth septio āno
regni eiꝰ: ⁊ adamauit eā rex plꝰ q̄ oēs mulie
res: hūitq̄ʒ grām ⁊ miam corā eo sup ōnes
mulieres: ⁊ posuit diadema regni in capite
eius: fecitq̄ʒ eā regnare in loco uasthi. Et ius
sit cōuiuiū ꝑparari ꝑmagnificū cūctis ꝑn-
cipibus ⁊ seruis suis: ꝓ cōiūctiōe ⁊ nuptiȷs
hester. Et dedit req̄e uniūsis ꝓuīciȷs: ac do-
na largitꝰ ē iuxta magnificētiā ꝑncipalē. Cū
q̄ʒ ⁊ secūdo q̄rerentur uirgīes: ⁊ ꝯgregarēt:
mardocheꝰ manebat ad ianuā regis: necdū
ꝑdiderat hester ꝑriam ⁊ pplʒ suū iuxta mā
datū eiꝰ. Quicq̄d. n. ille ꝑcipiebat: obserua
bat hester: ⁊ ita cūcta faciebat ut eo tp̄e so
lita erat q̄ eā puulā nutriebat. Eo igr̄ tp̄e q̄
mardocheꝰ ad regis ianuā morabat: irati sūt
bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis: qui
ianitores erant: ⁊ i ꝑmo palatiȷ limine resi-
debāt: uoluerūtq̄ʒ isurgē i regē ⁊ occidere e
uʒ. Qd̄ mardocheū nō latuit. Statiq̄ʒ nun
ciauit regine hester: ⁊ illa regi ex noīe mar-
dochei q̄ ad se rē detulerat. Quesitū ē ⁊ in-
uentū: ⁊ appensus ē uterq̄ʒ eoꝝ i patibulo.
Et iussit rex ut i libro memoriali scribēt: ut
pro uita sua aliq̄d repēsaret ei. Mādatūq̄ʒ
ē historiȷs: ⁊ annalibus traditū corā rege.

C. IIII

Post hec rex assuerus exaltauit aman
filiū amadathi: qui erat d̄ stirpe agag
⁊ posuit soliuʒ eiꝰ sup ōnes principes quos
habebat. Cūctiq̄ʒ fui regis q̄ i foribus pala
tiȷ v̄sabant: flectebāt genua: ⁊ adorabant a-
man. Sic. n. ꝑcepat eis ipatō. Solꝰ mardo
cheus non flectebat genu: neq̄ʒ adorabat e-
uʒ. Cui dixerūt pueri reḡ q̄ ad fores palatiȷ
residebāt: Cur pret̄ ceteos non obs̄uas man
datuʒ regis? Cūq̄ʒ hoc crebriꝰ dicēnt: ⁊ ille
nollet audire: nūciauerūt aman scire cupiē
tes utrū ꝑseuerarat i s̄nīa. Dixerat. n. eis se
eē iudeū. Qd̄ cū audissʒ aman: ⁊ expimēto
ꝓbasset: q̄ mardocheꝰ n̄ sibi flecteret genu
nec se adoraret: iratus est ualde: ⁊ ꝓ nihilo
duxit i unū mardocheū mittē manus suas.
audierat. n. q̄ eēt gentis iudee: magisq̄ʒ uo-
luit ōem iudeoꝝ q̄ erat i regno assueri ꝑdē
nationē. Mense ꝑmo cuiꝰ uocabulū nisan
anno duodecio regni assueri: missa ē sors i
urnā q̄ hebraice d̄r phur: corā amā q̄ die et
q̄ mense gens iudeoꝝ deberet itfici: ⁊ exiuit
mensis duodecimꝰ q̄ uocat adar: Dixitq̄ʒ a
man regi assuero: Est pplus ꝑ ōnes ꝓuīcias
r̄gni tui disꝑsus ⁊ a se mutuo sepatꝰ: nouis
utens legibꝰ ⁊ cerimoniȷs insup ⁊ reḡ scita
ꝯtēnens. Et optime nosti: q̄ nō expediat re
gno tuo ut insolescat ꝑ lr̄iam. Si tibi placʒ
d̄cerne ut pereat: ⁊ decē milia talētoꝝ appē
dam arcariȷs gaze tue. Tulit rex ānulum
q̄ utebat de manu sua: ⁊ d̄dit eū aman filio
amadathi de ꝓgenie agag hosti iudeoꝝ: di-
xitq̄ʒ ad eū. Argētū qd̄ tu polliceris tuū sit:
de pplo age qd̄ t̄ placet. Uocatiq̄ʒ sūt scribe
regis mēse ꝑmo nisan t̄tiadecia die eiusdē m̄
sis: ⁊ scriptū ē ut iusserat aman ad ōnes sa-
trapas reḡ ⁊ iudices ꝓuīciaꝝ diuersarūq̄ʒ
gentiū: ut q̄q̄ʒ gēs legē poterat ⁊ audire pro
uarietate linguaꝝ ex noīe reḡ assueri: ⁊ lr̄e
signate ipsiꝰ ānulo misse sūt ꝑ cursores reḡ
ad uniuersas ꝓuīcias: ut occiderēt atq̄ʒ d̄-
lerēt oēs iudeos a puero usq̄ʒ ad senē: ꝑuu-
los ⁊ mlr̄es uno die. hoc ē t̄tiodecimo mēsis
duodecimi: q̄ uocat adar: ⁊ bona eoꝝ diri-
perēt. Sūma āt eplaꝝ hec fuit: ut oēs ꝓuīn
cie scirēt ⁊ pararēt se ad ꝑdictā diē. Festina-
bāt cursores q̄ missi erāt reḡ iperiū explēt.
Statiq̄ʒ in susis pepēdit edictū: rege ⁊ amā
celebrante cōuiuiū: ⁊ cūctis iudeis qui i ur
be erant flentibus.

C. IIII.

Que cūm audisset mardocheus: scidit
uestimenta sua: ⁊ indutus est sacco
spargens cinerem capiti: ⁊ in platea medie
ciuitatis uoce magna clamabat ostendens

amaritudinē aĩ sui: ⁊ hoc eiulatu usq ad fo
res palatij gradiēs. Nō.n.erat licitũ idutũ
sacco aulā regis itrare. In oĩb⁹ q3 puincijs
oppidis ac locis: ad q̄ crudele regis dogma
puenerat: plāct⁹ igēs erat apð iudeos: ieiu
niũ ululat⁹ ⁊ flet⁹ sacco ⁊ cinere multis p
stratu utētib⁹. Ingresse āt sunt puelle hester
⁊ eunuchi: nunciauerũtq3 ei. Qð audiens
cōsternata ē ⁊ uestē misit ut ablato sacco i
dueret eā. Quā accipe noluit. Accitoq3 a
thach eunucho quē rex mistrũ ei dederat:
p̄cepit ut iret ad mardocheũ ⁊ discēt ab eo
cur hoc faceret. Egressusq3 athach iuit ad
mardocheũ: ⁊ inuenit eũ stātez i platea ciui
tatis añ ostiũ palatij. Qui idicauit ei oĩa q̄
acciderāt: quō amā pmisissz ut i thesauros
regł p iudeoꝝ nece iferret argētũ: exemplar
q3 edicti qð pēdebat in susis dedit ei: ut regi
ne ostēdēt: ⁊ monēt eā ut itraret ad regem: et
depcaret eũ p pplo suo. Regressus athach
nūciauit hester oĩa q̄ mardoche⁹ dixerat.
Que rñdit ei: ⁊ iussit ut dicēt mardocheo.
Oēs serui regis ⁊ cūcte q̄ sub ditiōe ei⁹ sunt
norūt puīcie: q siue uir siue mulier nō uoca
t⁹: interi⁹ atriũ regis itravit: absq3 ulla cōta
tiōe stati interficiatur: nisi forte rex aureā v
gā ad eũ tetēderit p signo clemētie: atq3 ita
possit uiuē. Ego igr̄ quō ad regē itrare pote
ro: q̄ triginta iā dieb⁹ nō sũ uocata ad eum?
Qð cũ audisset mardocheus: rursũ māda
uit hester dicēs: Ne putes: q aīam tuaz tm̄
libēs: q2 i domo regł es p̄ cūctis iudeis. Si
.n. nūc silueris: p aliā occasionē libabūt iu
dei: ⁊ tu dom⁹ p̄ris tui pibił. Et qs nouit u
trũ icicirco ad regnũ uenerł: ut i tali tp̄e pare
rł. Rursũq3 hester hec mardacheo māda
uit: Uade ⁊ cōgrega oēs iudeos q̄s in susis
reppererł: ⁊ orate p me. Nō cōedeti ⁊ nō bi
betł trib⁹ dieb⁹ ⁊ tb⁹ noctib⁹: ⁊ ego cō ācillu
lis meis silr̄ ieiunabo: ⁊ tūc ingrediar ad re
gē: ɔtra legē faciēs nō uocata: tradēsq3 me
morti ⁊ piculo. Iuit itaq3 mardoche⁹ ⁊ fec̄
oĩa q̄ hester p̄cepat.

.V.

Die āt tr̄tio induta ē hester regalib⁹ ue
stimētis: et stetit i atrio domus regie
qð erat iteri⁹ ɔtra basilicā regis. At ille se
debat super soliũ suũ i ɔsistorio palatij cō
tra hostiũ dom⁹. Cũq3 uidisset hester regi
nā stātē placuit oculis ei⁹: ⁊ extēdit ɔtra eā
v̄gā aureā quā tenebat mãu. Que accedēs
osculata ē sũmitatē uirge ei⁹: dixitq3 ad eaz
rex: Quid uis hester regina? Que est peti
tio tua? Etiā si dimidiā ptē regni petierł: da
bit tibi. At illa rñdit: Si igr̄ placet obsecro
ut uenias ad me hodie et aman tecũ ad ɔui
uiũ qð paraui. Statiq3 rex: uocate iqt cito
aman ut hester obediat uolũtati. Uenerūt
itaq3 rex et aman ad cōuiuiũ qð eis regina
parauerat. Dixitq3 ei rex: postq̄ uinũ bibe
rat abūdāt: Quid petis ut det tibi: ⁊ p q̄ re
postulas? Etiā si dimidiā ptē regni mei pe
tierł: impetrabis. Cui rñdit hester: Petitio
mea ⁊ p̄ces sũt iste. Si iueni i cōspectu regł
grām: ⁊ si regi placet ut det mihi qð postlo
⁊ meā ipleat petitionē: uēiat rex ⁊ aman ad
cōuiuiũ qð paui eis: ⁊ cras aperiā regi uo
lũtatē meā. Egressus ē itaq3 illo die aman
letus ⁊ alacer. Cũq3 uidisset mardocheũ se
dentē añ fores palatij: ⁊ ñ solũ ñ assurrexisse
sibi: sz nec motũ q̄dez de loco sessionis sue:
indignat⁹ ē ualde: ⁊ dissimulata ira reuersus
in domũ suā: cōuocauit ad se amicos suos
⁊ zares uxorem suam: ⁊ exposuit illis ma
gnitudinē diuitiaꝝ suaꝝ filiorũq3 turbā: et
quāta eũ glīa sup oēs pricipes ⁊ seruos su
os rex eleuasset. Et p⁹ hec ait: Regina q3 he
ster nullũ aliũ uocauit ad ɔuiuiũ cũ rege p̄t
me: apud quā etiā cras cũ rege pransur⁹ suz.
Et cũ hec oĩa hēā nihil me hře puto q̄diu
uidero mardocheũ iudeũ sedētē añ fores re
gias. Rñderũtq3 ei zares uxor ei⁹ ceti ami
ci. Iube parari excelsā trabem hñtez altitudi
nis q̄nq̄ginta cubitos: ⁊ dic mane regi ut ap
pendat sup eā mardoche⁹: ⁊ sic ibis cum re
ge let⁹ ad cōuiuiũ. Placuitq3 ei cōsiliũ: ⁊ ius
sit excelsā preparari crucem.

.VI.

Noctē illā duxit rex isomnē: iussitq3 si
bi afferri historias ⁊ ānales prioꝝ tē
poꝝ. Que cũ illo p̄ñte legerēt: uentũ ē ad il
lũ locũ: ubi scriptum erat quō nunciasset
mardocheus insidias bagathan ⁊ thares
eunuchoꝝ: regē assueꝝ iugulare cupiētiũ.
Qð cũ audisset rex ait: Quid pro hac fide
honoris ac p̄mij mardoche⁹ cōsecutus ē?
Dixerũtq3 ei serui illi⁹ ac mistri. Nihil oĩo
mercedis accepit. Statiq3 rex: qs ē iq̄t in
atrio? Aman q̄ppe iti⁹ atriuz dom⁹ regie i
trauerat: ut suggereret regi: ⁊ iubēt mardo
cheũ affigi patibulo qð ei fuerat prepatũ.
Rñderũt pueri: Aman stat i atrio. Dixitq3
rex: ingrediat. Cumq3 esset ingressus: ait il
li: Quid debet fieri uiro quez rex honorarē

deſiderat? Cogitans aūt ī corde ſuo aman: ⁊ reputās ꝙ nullū aliū rex niſi ſe uellet hono rare: rn̄dit: Ho quē rex honorare cupit dꝫ īdui ueſtibꝰ regijs: ⁊ ipōi ſup equū q̄ ð ſella regꝭ ē: ⁊ accipe regiū diadema ſup caput ſu um: ⁊ p̄mꝰ de regijs prīcipibꝰ ac tyrānis te neat equū eiꝰ: ⁊ ꝑ plateā ciuitatis īcedēs cla met ⁊ dicat: Sic honorabit quēcūqꝫ rex vo luerit honorarī. Dixitqꝫ ei rex: Feſtina ⁊ ſūp ta ſtola ⁊ eq̄ fac ut locutꝰ es mardocheo iu deo q̄ ſedet añ fores palatij. Caue ne q̄cq̄ ð his q̄ locutꝰ es pretermittas. Tulit itaqꝫ a mā ſtolā ⁊ equū: īdutūqꝫ mardocheū ī pla tea ciuitatis ⁊ īpoſitū eq̄ p̄cedebat atqꝫ cla mabat: Hoc honore ꝯdignꝰ ē quēcūqꝫ rex uoluerit honorarī. Reuerſuſqꝫ ē mardoche us ad ianuā palatij: ⁊ aman feſtinauit ire ī domū ſuā lugēs ⁊ opto capite: narrauitqꝫ ȝares uxori ſue ⁊ amicꝭ oīa q̄ euenīſſet ſibi. Cui rn̄derūt ſapiētes q̄s hēbat ī ꝯſilio ⁊ vxor eiꝰ. Si de ſemie iudeoꝝ ē mardocheus ante quē cadē cepiſti: nō poterꝭ ei reſiſtē: ſꝫ cades ī ꝯſpectu eiꝰ. Adhuc illis loquētibꝰ uenerūt eunuchi regꝭ: ⁊ cito eū ad cōuiuiū qð regia parauerat: pergere cōpulerūt. ¶ .VII.

INtrauit itaqꝫ rex ⁊ amā: ut biberēt cū regina. Dixitqꝫ ei rex etiā ſc̄a die poſtꝗ̄ uino incaluerat: Que ē petitio tua heſter ut detur tibi: ⁊ q̄d uis fieri? Etiam ſi dimidiā ptē regni mei petierꝭ: īpetrabꝭ. Ad quē illa rn̄dit: Si inueī grām ī oculis tuis o rex ⁊ ſi placet: dona mihi aīam meā ꝓ q̄ rogo: ⁊ populū meū ꝓ q̄ obſecro. Traditi. n. ſumus ego ⁊ pp̄lus meꝰ vt cōteramur: iugulemur: ⁊ peamꝰ. Atqꝫ utinā ī ſuos ⁊ famulas uēdēmur: eēt tolerabile malū: ⁊ gemēs tacerem: nūc aūt hoſtis nr̄ ē cuiꝰ crudelitas redūdat ī regē. Rn̄denſqꝫ rex aſſuerꝰ ait: Quis ē iſte ⁊ cuiꝰ potentie: vt hec audeat facē? Dixitqꝫ heſter: Hoſtꝭ ⁊ īimicꝰ nr̄ peſſimꝰ iſte ē amā. Quod ille audiēs ilico obſtupuit: uultum regꝭ ac regine ferre nō ſuſtinēs. Rex aūt iratus ſurrexit: ⁊ de loco cōuiuij intrauit hortū arboribꝰ cōſitū. Aman qꝫ ſurrexit ut rogaret heſter reginā ꝓ aīa ſua: intellexit. n. a rege ſibi paratū malū. Qui cū reuerſus eēt ð horto nemoribꝰ cōſito: ⁊ ītraſſet cōuiuij locū: repperit aman ſup lectū corruiſſe ī quo iacebat heſter ⁊ ait: Etiā reginā uult opprimere me p̄ñte ī domo mea. Necdū v̄buꝫ de ore regis exierat: ⁊ ſtatī opuerunt faciē eiꝰ.

Dixitqꝫ arbona unꝰ de eunuchis q̄ ſtabāt ī miſterio regis: En lignū qð parauerat mardocheo: q̄ locutus ē ꝓ rege: ſtat ī domo aman hñs altitudinis q̄nq̄gīta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eū ī eo. Suſpēſus ē itaqꝫ amā ī patibulo qð parauerat mardocheo: ⁊ regis ira quieuit. ¶ .VIII.

DIe illo dedit rex aſſuerꝰ heſter regine domū amā aduerſarij iudeoꝝ: ⁊ mardochēꝰ īgreſſus ē añ faciē regꝭ. Cōfeſſa ē. n. ei heſter: qð eēt p̄iuꝰ ſuꝰ. Tulitqꝫ rex ānulū quē ab aman recipi iuſſerat: ⁊ tradidit mardocheo. Heſter aūt cōſtituit mardocheum ſup domū ſuā. Nec his cōtēta ꝓcidit ad pedes regis: fleuitqꝫ ⁊ locuta ad eū orauit ut maliciā aman agagite ⁊ machinationes eiꝰ peſſimas q̄s excogitauerat ꝯtra iudeos: iuberet irritas fieri. At ille ex more ſceptrū aureū p̄tendit manu: quo ſignū clemētie monſtrabat. Illaqꝫ cōſurgēs ſtetit añ eū: ⁊ ait: Si placet regi: ⁊ ſi īueni grām ī oculis eius: ⁊ dep̄catio mea nō ei uidet eē ꝯtraria: obſecro ut nouis ep̄lis ueteres amā lr̄e īſidiatoris ⁊ hoſtꝭ iudeoꝝ: q̄bꝰ eos ī cūctꝭ regis ꝓuīcijs ꝑire p̄cepat: corrigāt. Quō. n. poto ſuſtinē necē ⁊ īterfectionē pp̄lī mei? Rn̄ditqꝫ rex aſſuerꝰ heſter regine ⁊ mardocheo iudeo: Domū amā cōceſſi heſter regine: ⁊ ipꝫ iuſſi affigi cruci: qꝛ auſus ē manū mittē ī iudeos. Scribite ḡ iudeis ſicut uobis placet ex regꝭ noīe: ſignātes lr̄as ānulo meo. Hec. n. ꝯſuetudo erat: ut ep̄lis q̄ ex regꝭ noīe mittebāt: ⁊ illiꝰ ānulo ſignate erāt: nēo audēt ꝯtradicē. Accitiſqꝫ ſcribis ⁊ librarijs regis: erat aūt tp̄s t̄tij m̄ſis q̄ appellat ſiban: viceſima ⁊ tertia illiꝰ die: ſcripte ſūt ep̄le ut mardochēꝰ uoluerat ad iudeos ⁊ ad p̄ncipes ꝓcuratoreſqꝫ ⁊ iudices: q̄ cētū uigitiſeptē ꝓuīcijs ab india uſꝫ ethiopiā p̄ſidebāt: ꝓuīcie atꝫ ꝓuīcie pp̄lo ⁊ pp̄lo iuxta līguas ⁊ lr̄as ſuas: ⁊ iudeis: ꝓut legē poterāt ⁊ audire. Ipſeqꝫ ep̄le q̄ ex regꝭ noīe mittebāt: annulo illiꝰ obſignate ſūt ⁊ miſſe ꝑ ueredarios: q̄ ꝑ oēs ꝓuīcias diſcurrētes: uetēs lr̄as nouis nūcijs p̄uēirēt. Quibꝰ īpauit rex: ut ꝯuenirēt iudeos ꝑ ſingulas ciuitates: ⁊ ī unū p̄ciperent ꝯgregari: ut ſtarēt ꝓ aīabꝰ ſuis: ⁊ oēs īimicos ſuos cū cōiugibꝰ ac liberꝭ: ⁊ uniuerſis domibus interficerēt atqꝫ delerent. Et cōſtituta ē ꝑ omnes prouincias una ultionis dies: id eſt tertiadecima die menſis duodecimi adar. Sūmaqꝫ

eplꝭe hec fuit ut i oībꝰ t̄ris ac pplis q̄ regis as
sueri subiacebāt ipio: notū fieret ꝑatos eē
iudeos ad capiēdā uīdictā de hostibꝰ suis.
Egressiq; sūt ueredarij celeres nūcios ꝑferē
tes: ⁊ edictū regis pepēdit i susis. Mardo
cheꝰ āt de palatio ⁊ ō cōspectu regis egredi
ēs fulgebat uestibꝰ regijs hiacynthinis uīō
lz ⁊ aerinis: coronā aureā portās i capite ⁊
amictꝰ serico pallio atq; purpureo. Oīsq;
ciuitas exultauit atq; letata ē. Judeis āt no
ua lux oriri uisa ē: gaudiū honō ⁊ ṫpudiū.
Apud oēs pplos urbes atq; ꝓuincias q̄cū
q; reḡ ꝑcepta ueīebāt: mira exultatio epu
le atq; cōuiuia ⁊ festꝰ dies: in tm̄ ut plꝭes al
ṫius gētis ⁊ secte eoꝝ religioī ⁊ cerimonijs
iungerentur. Grandis. n. cūctos iudaici no
minis terror iuaserat.

IX.

Igitur duodecimi mē: quē adar uoca
ri añ iā diximꝰ ṫtiadecia die qñ cūctis
iudeis iṫfectio ꝑabat: ⁊ hostes eoꝝ ihiabāt
sanguini: uersa uice suꝑiores iudei eē cepe
rūt: ⁊ se de aduersarijs uīdicare. Cōgregati
q; sūt ꝑ singulas ciuitates ⁊ oppida ⁊ loca:
ut extendēnt manū ꝯtra inimicos ⁊ ꝑsecu
tores suos. Nullusq; ausus ē resistē: eo ꝙ ō
nes pplos magnitudinis eoꝝ formido pe
netraret. Nā ⁊ ꝓuiciaꝝ iudices duces ⁊ ꝓ
curatores: oīsq; dignitas q̄ singul̄ loci ⁊ o
ꝑibꝰ ꝑerat: extollebāt iudeos timore mar
dochei: quē ꝑ̄cipē eē palatij ⁊ plimū posse
cognouerāt. Fama q̊q; noīs eiꝰ crescebat q̊ti
die: ⁊ ꝑ cūctoꝝ ora uolitabat. Itaq; ꝑcusse
rūt iudei inimicos suos plaga magna: ⁊ occi
derūt eos: r̄ddentes eis qđ sibi ꝑauerāt facē:
in tm̄ ut ēt i susis q̄ngētos uiros iṫficerēt: ex
tra decez filios aman agagite hostis iudeo
rū. Quoꝝ ista sūt noīa: pharsandathan et
delphon ⁊ espatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ a
ridatha ⁊ ephermescha arisai ⁊ aridai ⁊ va
isatha. Quos cū occidissēt: ꝑ̄das de substā
tijs eoꝝ agē noluerūt. Statimq; nūerꝰ eoꝝ
q̄ occisi erant in susis ad regē relatꝰ ē. Qui
dixit regine: In urbe susis iṫfecerūt iudei q̄n
gētos uiros ⁊ alios decē filios aman. Quā
tā putas eos exercē cedē i uniuersꝭ ꝓuicijs?
Quid ultra postulas: ⁊ q̄d uis ut fieri iube
am? Cui illa r̄ndit: Si regi placet: det ꝑtās
iudeis: ut sicut fecerūt hodie i susis: sic ⁊ cras
faciant: ⁊ decē filij amā i patibul̄ suspēdāt.
Precepit rex ut ita fieret. Statimq; i susis
pepēdit edictū ⁊ decē filij aman suspēsi sūt.

Cōgregatiq; iudeis q̄rtadecia die mē adar:
interfecti sūt i susis trecēti uiri: nec eoꝝ ab
illis direpta substātia ē: sz ⁊ ꝑ oēs ꝓuicias
q̄ ditioni reḡ subiacebāt: ꝓ aiabꝰ suis stete
rūt iudei: interfectis hostibꝰ ac ꝑsecutoribus
suis: in tm̄ ut septuagitaq̄nq; milia occiso
rū iplerēt: ⁊ nullꝰ de substātijs eoꝝ q̄cq̄ cō
tingeret. Dies aūt ṫtiusdecimꝰ mēsis adar:
unꝰ apud oēs iṫfectionis fuit: ⁊ q̄rtadecima
die cedē desierūt. Quē cōstituerūt eē solēnē
ut in eo oī tp̄e deinceps uacaret epulis gau
dio atq; cōuiuijs. At hi q̄ i urbe susis cedē
exercuerant tertiodecio ⁊ q̄todecio die eius
dez mensis i cede v̄sati sūt: q̄ntodecimo aūt
die percutē desierūt. Et iccirco eūdē diez cō
stituerūt solēnē epulaꝝ atq; letitie. Hi vero
iudei qui in oppidis nō muratis ac villꝭ mora
bant: q̄rtūdecimū diez mensis adar cōuiui
oꝝ ⁊ gaudij decreuerūt: ita ut exultēt i eo
⁊ mittant sibi mutuo partes epulaꝝ ⁊ cibo
rū. Scripsit itaq; mardocheꝰ oia hec: ⁊ līis
cōꝑhensa misit ad iudeos q̄ i oibꝰ reḡ ꝓui
cijs morabant: tā i uicino positꝭ q̄ ꝓcul: ut
quartādecimā ⁊ q̄ntādecimā diez mē adar
pro festis susciperēt: ⁊ reuertente sēp anno
solēni celebrarēt honore: q2 i ipsis diebꝰ se
ulti sunt iudei de inimicis suis: ⁊ lucꝰ atq;
tristitia i hilaritatez gaudiūq; cōuersi sūt:
eēntq; dies isti epulaꝝ atz letitie: ⁊ mittēnt
sibi inuicez ciboꝝ ꝑtes: ⁊ pauꝑibꝰ munuscu
la largirent. Susceperūtq; iudei i solēnez ri
tuz cuncta q̄ eo tp̄e facere ceperāt: ⁊ q̄ mar
docheꝰ līis facienda mādauerat. Aman. n.
filiꝰ amadathi stirpis agag hostis ⁊ adūsa
rius iudeoꝝ cogitauit ꝯtra eos malū: ut oc
cideret illos atz deleret: ⁊ misit phur qđ nr̄a
lingua v̄tit i sortez: ⁊ postea ingressa est he
ster ad regez obsecrans: ut conatꝰ eius līis
regis irriti fierent: ⁊ malū qđ cōtra iudeos
cogitauerat: reuerteret in caput eiꝰ. Deniq;
⁊ ipsū ⁊ filios eiꝰ affixerūt cruci: atq; ex illo
tp̄e dies isti appellati phurim id est sortiū:
eo ꝙ phur id est sors in urnaz missa fuerit.
Et cūcta q̄ gesta sunt: eplꝭe id est libri huius
uolumine cōtinent: q̄q; sustinuerunt: ⁊ q̄ ō
iceps imutata sūt: susceperūt iudei sr̄ se ⁊ se
men suū: ⁊ suꝑ cūctos q̄ religioni eoꝝ uolu
erūt copulari: ut nulli liceat duos hos dies
absz solēnitate trāsigere: q̊s scriptura testa
t: ⁊ certa expetūt tp̄a ānis sibi iugit succedē
tibꝰ. Isti sūt dies q̊s nulla unq̄ delebit obli
uio: ⁊ ꝑ singulas generationes cūcte i toto

orbe ꝓuīcie celebrabūt: nec ē ulla ciuitas in q̄ dies phuri .i. sortiū nō obſuēt a iudeis: et ab eoꝝ ꝓgenie q̄ his cerimonijs obligata ē. Scripſeītq̧ hester regia filia abiahil ⁊ mardocheꝰ iudeꝰ etiā secundā eplām: ut ōi studio dies ista solēnis ſāciret ī posterū. Et miserūt ad ōes iudeos q̄ ī cētū uigitiſeptē ꝓuīcijs regis assueri v̄ſabāt: ut hn̄ent pacem ⁊ susciperent v̄itatē: obſuātes dies sortiū ⁊ suo tpē cū gaudio celebrarent: sic cōstituerāt mardocheꝰ ⁊ hester. Et illi obſuanda susceperūt a se ⁊ a semīe suo ieiūia atq̧ clamores ⁊ sortiū dies: ⁊ oīa q̄ libri huiꝰ q̄ uocat hester historia cōtinēt.

.X.

Rex v̄o assuerꝰ ōem trā ⁊ cūctas mari insulas fecit tributarias: cuiꝰ fortitudo ⁊ īpiuz ⁊ dignitas atq̧ sublimitas qua exaltauit mardocheū: scripta sūt ī libri medoꝝ atq̧ ꝑsaꝝ: ⁊ quō mardocheꝰ iudaici generis ſc̄us a rege assuero fuerit: ⁊ magnus apud iudeos ⁊ acceptabil̄ plebi frm̄ suoꝝ: q̄rens bona pplō suo: ⁊ loquēs ea q̄ ad pacē seminis sui ptierent. Que hn̄t ī hebreo plena fide expssi: hec āt q̄ sequūt scripta reperi ī editōe uulgata: q̄ grecoꝝ lingua ⁊ lrīs cōtinent: ⁊ interī pꝰ finē libri hoc caplm̄ ferebat: qō iuxta cōsuetudinē nr̄am obelo .i. ueru ꝑnotauimꝰ. Dixitq̧ mardocheus: A deo facta sūt ista. Recordatꝰ sū sōnij qō uiderā: hec eadē significātis: nec eoꝝ q̄cq̄ irritū fuit. Paruꝰ fons q̄ creuit ī fluuiū ⁊ ī lucē solēq̧ ꝯuersus est: ⁊ ī aq̄s plūimas redundauit: hester est: quā rex accepit uxorē: ⁊ uoluit eē reginā. Duo āt dracones: ego sum ⁊ amā. Gētes q̄ ꝯuenerāt: hi sūt q̄ conati sūt delē nomē iudeoꝝ. Gens āt mea isrl̄ ē q̄ clamauit ad dn̄m: ⁊ saluum fecit pplm̄ suū: liberauitq̧ nos ab ōibꝰ malis: ⁊ fecit signa magna atq̧ portēta it̄ gētes: ⁊ duas sortes eē ꝑcepit unā ppl̄i dei ⁊ alterā cunctaꝝ gētiuꝫ. Uenitq̧ utraq̧ sors īstatutū ex illo iam tpē corā deo uniuersis gētibꝰ: ⁊ recordatꝰ ē dn̄us ppl̄i sui: ac misꝰ h̄editatis sue. Et obſuabunt dies isti ī mense adar q̄rtadecia et q̄ntadecima die eiusdē mensis: cū ōi studio ⁊ gaudio ī unū cetū ppl̄i congregati: ī cunctas deinceps generationes ppl̄i israel.

.XI.

Anno q̄rto regnātibꝰ ptholomeo ⁊ cleopatra attulerūt dositheꝰ qui se sacerdotē ⁊ leuitici generi ferebat: ⁊ ptholomeꝰ filius eiꝰ hanc eplām phurim: quā dixerūt interpretatū eē lysimacū ptholomei filium ī irl̄m. Hoc q̧ principiū erat in editione uulgata: qō nec ī hebreo nec apud ullū fertur īterpretum. Anno secundo regnāte artaxerxe maximo prima die nisan: uidit somniuꝫ mardocheꝰ filiꝰ iaheri filij semei filij cis de t̄bu bēiami: hō iudeꝰ q̄ hītabat ī vrbe susis uir magnꝰ ⁊ inter p̄mos aule regie. Erat āt de eo numero captiuorū q̄s trāstulerat nabuchodonosor rex babylonis de irl̄m cum iechonia rege iuda: ⁊ hoc eiꝰ sōniū fuit: Apparuerūt uoces ⁊ tumultꝰ tonitrua ⁊ terremotꝰ ⁊ cōturbatio sup t̄rā: ⁊ ecce duo dracones magni paratiq̧ ꝯtra se ī ꝑliū: ad q̄rū clamorē cuncte cōcitate sūt natiōes: ut pugnarēt cōtra gētē iustorū. Fuitq̧ dies illa tenebraꝝ ⁊ discriminis t̄bl̄atiōis ⁊ angustie: ⁊ ingēs formido sup t̄rā. Cōturbataq̧ est gēs iustorū timētiū mala sua ⁊ ꝑparata ad mortē. Clamauerūtq̧ ad deū: ⁊ illis uociferantibꝰ: fons paruꝰ creuit ī fluuiū maximū ⁊ in aq̄s plūimas redūdauit. Lux ⁊ sol ortus ē: ⁊ humiles exaltati sūt: ⁊ deuorauerūt inclytos. Qō cū uidissꝫ mardocheꝰ ⁊ surrexisset de stratu: cogitabat q̄d deꝰ facē uellet: ⁊ fixū hēbat ī aīo: scire cupiēs q̄d significaret somnium.

.XII.

Morabat āt eo tpē ī aula reḡ cū bagatha ⁊ thara eunuchis regis: q̄ ianitores erāt palatij. Cūq̧ intellexisset cogitationes eoꝝ ⁊ curas diligētiꝰ ꝑuidisset: didicit q̄ conarēt ī regē artaxerxem manꝰ mittere: ⁊ nūciauit sup eo regi. Qui de utroq̧ hita q̄one: confessos iussit duci ad mōtē. Rex āt qō gestū erat scripsit ī cōm̄tarijs. Sꝫ ⁊ mardocheꝰ rei mēoriā lrīs tradidit. Precepitq̧ ei rex ut ī aula palatij moraret: datis ei ꝓ ōblatione muneribꝰ. Aman v̄o filiꝰ amadathi bugeꝰ: erat gl̄iosissimꝰ corā r̄ge: ⁊ uoluit nocē mardocheo ⁊ pplō eiꝰ ꝓ duobꝰ eunuchis regis qui fuerant interfecti. Hucusq̧ ꝓhemiū. Que sequūt ī eo loco posita erant ubi scriptū ē ī uolumīe: ⁊ diripuerūt bona l̄ substantias eoꝝ. Que in sola uulgata editiōe reperimus. Epl̄e aūt hoc exemplar fuit.

.XIII.

Rex maximꝰ artaxerxes ab india usq̧ ethiopiā centū uigiti septē ꝓuinciarū principibꝰ ducibꝰ q̄ eiꝰ imperio subiecti sūt salutē. Cum plūimis gentibus imperarem: ⁊ uniuersū orbē mee ditioni subiugassem: volui nequāq̄ abuti potētie magnitudine: sed

clementia ⁊ lenitate gubernare subiectos: ut absq̄ ullo terrore uitã silentio transigentes optata cũctis mortalib' pace fruerẽtur. Querente ãt me a ꝯsiliarijs meis quõ posset hoc ipleri: un' q̃ sapientia ⁊ fide ceteros ꝑcellebat: ⁊ erat p' regẽ ꝭs aman noie indicauit mihi in toto orbe terrarum pplꝫ esse dispsũ: q̃ nouis uteret legib': ⁊ ꝯtra oĩu gẽtiuꝫ ꝯsuetudinẽ faciẽs: regũ iussa ꝯtẽnẽt: ⁊ uniũsarum cõcordiã nationũ sua dissensiõe uiolaret. Qd̃ cũ didicissem': uidẽtes unã gẽtẽ rebellẽ aduersus õe hoiũ gen' puersis uti legib': nr̃isq̄ iussiõib' ꝯtraire: ⁊ turbare subiectarum nob' ꝓuinciarum pacẽ atq̄ cõcordiã: iussim' ut q̃scũq̄ aman q̃ õib' ꝓuincijs ꝑposit' ẽ: ⁊ ꝭus a rege ⁊ quem p̃ris loco colimus monstrauerit: cũ ꝯiugibus ac liberis deleant ab inimicis suis: nullusq̄ eorum misereat q̃rtadecima die duodecimi mẽsis adar ãni p̃ntis: ut nefarij hoies uno die ad inferos descẽdentes reddãt ipio nr̃o pacẽ: quã turbauerãt. Huc usq̄ exemplar epl̃e. Que sequũt post eum locũ: scripta reperi: ubi legit: pgẽsq̄ mardocheus fec̃ oia q̃ ei mãdauerat hester: nec tñ hñt i hebraico: ⁊ apd̃ nullũ penitus ferũt iterptũ. Mardocheus ãt depcat' ẽ dñm: mẽor oium operum ei' ⁊ dixit: Dñe dñe rex õipotens i ditõe. n. tua cũcta sũt posita: ⁊ nõ ẽ q̃ possit tue resistere uolũtati: si ꝺcreueris saluare isrl'. Tu fecisti celũ ⁊ t̃rã: ⁊ q̃cq̃d celi ãbitu ꝯtiet: dñs oium es: nec ẽ qui resistat maiestati tue. Cũcta nosti: ⁊ scis q: non ꝓ superbia ⁊ cõtumelia ⁊ aliqua gl̃ie cupiditate fecerim hoc: ut nõ adorarẽ aman supbissimũ: libẽt. n. ꝓ salute isrl' ẽt uestigia pedum ei' deosculari parat' eẽm: sꝫ timui ne honorẽ dei mei trãsferrem ad hoiem: ⁊ ne quẽq̃ adorarẽ excepto deo meo. Et nũc dñe rex de' abraã: miserere ppl'i tui: q: uolũt nos inimici nr̃i perdere: ⁊ hereditatẽ tuam delere. Ne despicias p̃tẽ tuã quã redemisti de egypto. Exaudi deprecationẽ meã: ⁊ ꝓpiti' esto sorti ⁊ funiculo tuo: ⁊ cõuerte luctũ nr̃m in gaudiũ: ut uiuẽtes laudem' nomẽ tuũ dñe: ⁊ ne claudas ora te canentium. Ois q̄q̄ isrl' pari mẽte ⁊ obsecratione clamauit ad dñm: eo q' eis certa mors impenderet.

C. XIIII.

Hester q̄q̄ regina cõfugit ad dñm: pauẽs piculum qd̃ iminebat. Cũq̄ deposuisset uestes regias: fletib' ⁊ luctui apta indumenta suscepit: ⁊ ꝓ unguentis uarijs cinere ⁊ stercore ipleuit caput: ⁊ corp' suũ hũiliauit ieiunijs: oiaq̄ loca in q̃b' antea letari cõsueuerat: crinium laceratiõe cõpleuit. Et depcabat dñm deũ isrl' dicẽs: Dñe mi q̃ rex nr̃ es sol': adiuua me solitariã: ⁊ cui' preter te null's ẽ auxiliator alius. Periclꝫ meũ i manibus meis ẽ. Audiui a p̃re meo: q' tu dñe tulisses isrl' d̃ cũctis gentib': ⁊ p̃res nr̃os ex õib' retro maiorib' suis: ut possideres hẽditatẽ sẽpitnã: fecistiq̄ eis sicut locut' es. Peccauim' in cõspectu tuo: ⁊ iccirco tradidisti nos in man' inimicorum nr̃orum. Coluim'. n. d̃os eorum. Iust' es dñe. Et nũc nõ eis sufficit: q' durissima nos oppmũt ꝭuitute: sꝫ robur manuũ suarum idolorum potẽtie deputãtes uolunt tua mutare ꝓmissa: ⁊ delẽ hẽditatẽ tuam: ⁊ claudẽ ora laudantiũ te: atq̄ extinguẽ gl̃iam tẽpli ⁊ altaris tui: ut apiãt ora gẽtiũ et laudẽt idolorum fortitudinẽ: ⁊ ꝑdicent carnalẽ regẽ i sẽpitnũ. Ne tradas dñe sceptrũ tuũ his q̃ non sũt: ne rideãt ad ruinã nr̃am: sꝫ cõuerte cõsiliũ eorum sup eos: ⁊ eũ q̃ i nos cepit seuire dispde. Memẽto dñe ⁊ oñde te nob' i tp̃e tribulatiõis nr̃e: ⁊ da mihi fiduciã dñe rex deorũ ⁊ uniuerse potestatis: tribue sermonẽ cõpositũ i ore meo i cõspectu leonis: ⁊ trãsfer cor illi' i odiũ hostis nr̃i: ut ⁊ ipse pereat: ⁊ ceti q̃ ei cõsentiunt. Nos ãt libera i mãu tua: ⁊ adiuua me nullũ aliud auxiliũ hñtẽ nisi te dñe: q̃ hẽs oium sciam: ⁊ nosti q: oderim gl̃iam iniq̃rũ: ⁊ detester cubile icircucisorum: ⁊ õis alienigene. Tu scis necessitatem meã: q' abominer signũ supbie ⁊ gl̃ie mee: qd̃ ẽ caput meũ i diebus ostẽtationis mee: ⁊ detester illud q̃si pãnũ mẽstruate: ⁊ nõ portẽ in dieb' silẽtij mei: ⁊ q' non comederim i mẽsa aman: nec mihi placuerit cõuiuiũ regis: ⁊ non biberim uinũ libaminũ: ⁊ nunq̃ letata sit ãcilla tua ex q̃ huc trãslata sũ usq̄ i p̃ntẽ diẽ: nisi i te dñe de' abraã. Deus fortis sup ões exaudi uocẽ eorum q̃ nullã aliã spẽ hñt: ⁊ libera nos de mãu iniquorum: ⁊ erue me a timore meo. Hec q̄q̄ addita reperi in editione vulgata.

C. XV.

Et mandauit ei haud dubium q̃n hester mardoche': ut igrederet ad regem: ⁊ rogaret ꝓ ppl'o suo ⁊ ꝓ p̃ria sua. Memorare iq̃t dierũ humilitatis tue: quõ nutrita sis in manu mea: q: aman secundus a rege locutus ẽ ꝯtra nos i mortẽ: ⁊ tu iuoca dñm: ⁊ loq̃re regi pro nobis: ⁊ libãa nos d̃ morte

Necnon ⁊ ista que subdita sunt: ĩ editione uulgata reperi. Die aũt tertio deposuit ue-stimẽta ornat⁹ sui: ⁊ circũdata est glĩa sua. Cumq; regio fulgeret hitu: ⁊ iuocasset oĩũ rectorem ⁊ saluatorem deũ: assũpsit duas famulas: ⁊ sup unã q̃dẽ initebat: q̃si ꝑ deli-tijs ⁊ nimia teneritudine corp⁹ suũ ferre ñ sustinẽs: alt̃a ãt famulaꝝ seq̃bat̃ dñam: de-fluẽtia ĩ humũ idumenta sustẽtãs. Ipsa ãt roseo colore uultũ ꝑfusa: ⁊ gratis ac nitenti b⁹ ocul' tristẽ celabat aĩum ⁊ nimio timore ꝯtractũ. Ingressa igĩ cũcta ꝑ õdinẽ hostia: stetit ꝯtra regẽ: ubi ille residebat sup soliũ regni sui: indut⁹ uestib⁹ regijs auroq; fulgẽs ⁊ preciosis lapidib⁹: eratq; t̃ribil' aspectu. Cũq; eleuasset faciẽ ⁊ ardẽtib⁹ ocul' furorẽ pectoris indicasset: regina corruit: ⁊ ĩ pallo rẽ colore mutato lassũ sup ãcillulã reclina-uit caput. Cõuertitq; de⁹ spm̃ reg' in mãsu etudinẽ: ⁊ festin⁹ ac metuẽs exiliuit de solio ⁊ sustẽtãs eã ulnis suis donec rediret ad se his v̾bis blãdiebat̃: Quid hẽs hester? Ego sũ f̃r tu⁹: noli metuẽ. Nõ morieri. Non. n. ꝓ te: sꝫ ꝓ oĩb⁹ hec lex ꝯstituta ẽ. Accede igĩ et tange sceptrũ. Cũq; illa reticeret: tulit aure aꝫ uirgã: ⁊ posuit sup collũ ei⁹: ⁊ osculat⁹ est eã: ⁊ ait: Cur mihi non loq̃ris? Que rñdit: Uidi te dñe q̃si angelũ dei: ⁊ cõturbatũ est cor meũ ꝑ timore glĩe tue. Ualde. n. mirabi lis es dñe: ⁊ facies tua plena ẽ grãrũ. Cũq; loq̃ret̃: rursus corruit: ⁊ pene exanimata ẽ. Rex aũt turbabat̃: ⁊ oẽs ministri ei⁹ ꝯsola bãt eã. Exẽplar ep'le reg' artaxerxis quã ꝓ iudeis ad totas regni sui ꝓuincias misit: qḋ ⁊ ipsum ĩ hebraico uolumie non habetur.

LXVI.

Rex magn⁹ artaxerxes ab india usq; e-thiopiã cẽtũ uigitiseptẽ ꝓuinciarũ du-cib⁹ ac ꝑncipib⁹ q̃ nr̃e iussioni obediũt: salu-tẽ dic̃. Mlti bonitate pricipũ ⁊ honore q̃ ĩ eos collat⁹ ẽ: abusi sunt in superbiã: ⁊ nõ so lũ subiectos regib⁹ nitũt̃ oppmẽ: sꝫ datam sibi glĩam non ferentes in ipsos q̃ dederunt moliunt̃ insidias. Nec cõtenti sũt grãs non agẽ beneficijs: ⁊ humanitat' ĩ se iura uiola-re: sed dei q̃q; cũcta cernentis arbitrãt̃ se pos se fugere sñiã. Et in tm̃ uesanie ꝓrupeũt: ut eos q̃ credita sibi officia diligent̃ obs̾uãt: ⁊ ita cũcta agũt: ut oĩũ laude digni sint m̃-dacioꝝ cũicul' conãt̃ subuertẽ: dũ aures pri cipum simplices ex sua natura alios esti-mantes: callida fraude decipiũt. Que res ⁊ ex ueterib⁹ ꝓbat̃ historijs: ⁊ ex his q̃ gerunt̃ q̃tidie: quõ malis quorũdã suggestionib⁹ re gũ studia deprauẽt̃. Uñ ꝓuidendũ ẽ paci oĩ um ꝓuinciaꝝ. Nec putare debetis si diuersa iubeam⁹ ex aĩ nr̃i uenire leuitate: sꝫ ꝓ q̃litate ⁊ necessitate tp̃um: ut reipublice poscit uti litas: ferre sñiaꝫ. Et ut manifesti⁹ qḋ dicim⁹ intelligatis: Amã fili⁹ amadathi ⁊ aio ⁊ gẽ te macedo: alienusq; a ꝑsarũ sãguie ⁊ pieta tẽ nr̃am sua crudelitate cõmaculãs: ꝑegrin⁹ a nobis suscept⁹ ẽ: ⁊ tãtã in se exptus hũa-nitatẽ: ut pr̃ nr̃ uocaret: ⁊ adoraret̃ ab oĩb⁹ p⁹ regẽ secũd⁹: qui in tm̃ arrogãtie tumorẽ sublatus ẽ: ut regno priuar̃ nos nitẽt̃ ⁊ spu. Nam mardocheũ cui⁹ fide ⁊ beneficijs ui-uimus ⁊ cõsortem regni nr̃i hester: cum oĩ gente sua nouis quibusdam atq; inauditis machinis expetiuit in mortem: hec cogitãs ut illis interfectis insidiaretur nostre soli-tudini: ⁊ regnum ꝑsarũ transferret in mace donas. Nos autem a pessimo mortaliũ iu-deos neci destinatos ĩ nulla penitus culpa reperimus: sed econtrario iustis utentes le-gibus: ⁊ filios altissimi ⁊ maximi semperq; uiuentis dei: cuius beneficio ⁊ patribus no stris ⁊ nobis regnũ ẽ traditum: ⁊ usꝫ hodie custodit̃. Unde eas litteras quas sub nomi ne nostro ille direxerat sciat' eẽ irritas. Pro quo scelere ante portas huius urbis id est susis: ⁊ ipse qui machiatus est: ⁊ omnis co gnatio eius pendet in patibulis: non nobis sed deo reddente ei quod meruit. Hoc ãt e-dictũ quod nũc mittim⁹ ĩ cũct' urbibus ꝓ-poãtur: ut liceat iudeis uti legib⁹ suis: q̃b⁹ debetis eẽ ãminiculo: ut eos qui se ad necẽ eorum parauerant: possint interficere: t̃tia decima mensis duodecimi q̃ uocatur adar. Hãc. n. diẽ de⁹ oĩpotẽs meroris ⁊ luct⁹ eis v̾tit ĩ gaudiũ. Uñ ⁊ uos int̃ ceteros festos dies hanc hĩtote diẽ ⁊ celebrate eã cũ oĩ letitia: ut ⁊ in posterũ cognoscat̃: oẽs q̃ fideli' ꝑsis obediũt: dignã ꝓ fide recipere mercedẽ: q̃ ãt insidiant̃ regno eoꝝ perire ꝓ scelere. Ois aũt ꝓuincia ⁊ ciuitas q̃ noluerit solẽnitat' hui⁹ eẽ particeps: gladio ⁊ igne pereat: ⁊ sic ɔ̃leat: ut non solum hominibus: sed etiam inuia bestijs sit ĩ sempiternum: pro exemplo con-tẽptus ⁊ inobedientie.

Explicit liber Hester

Incipit prologus in Job secūdum
translationem septuaginta.

COgor p singulos scriptuꝛ
diuine libros aduersarioꝝ
rñdē maledictis: q̄ interꝓ-
tationez meaz reꝓhensio-
nez septuagita īꝓretuz cri
minant: quasi non ⁊ apud
grecos aq̄la symmach⁹ ⁊ theodotion l' uer-
bum e uerbo l' sensuz e sēsu l' ex utroq̄ꝫ com
mixtū ⁊ medie tēperatū gen⁹ trāslatiōis ex-
ꝓsserint: ⁊ oīa ueteris īstrumenti uolumina
origenes obel' astericisq̄ꝫ distinxerit: q̄s l' ad
ditos l' de theodotiōe sūptos translatiōi āti
q̄ īsuit: ꝓbās ōfuisse qḋ additū ē. Discāt igr̄
obtrectatores mei recipē ī toto: qḋ ī ꝑtibus
susceperūt: aut interꝓtationē meā cū asteri-
cis suis radere. Neq̄ꝫ.n. fieri pōt: ut q̄s pl'a
intermisisse susceperit: non eosdē ēt in qui-
busdam errasse fateāt: ꝓcipue in iob: cui si
q̄ sub asteric̄ addita sūt subtraxerī: ps ma
xima detruncabit: ⁊ hoc dūtaxat apud gre-
cos. Ceteꝝ apud latinos añ eā translatiōez
quā sub asteric̄ ⁊ obel' nuꝑ edidim⁹: septigē
ti ferme aut octingenti v̄sus desunt: ut ōcur
tat⁹ ⁊ laceratus corrosusq̄ꝫ liber feditatem
sui publice legentib⁹ ꝓbeat. Hec aūt trāsla
tio nullū de veterib⁹ seq̄t intꝓretez: sꝫ ex ip
so hebraico arabicoq̄ꝫ sermone ⁊ interduz
syro: nunc uerba nunc sensus nunc simul v
trunq̄ꝫ resonabit. Obliqu⁹.n. ēt apō hebre
os tot⁹ liber fert̄ ⁊ lubric⁹: ⁊ qḋ greci rheto-
res uocāt schematismenos: dū q̄ aliud loq̄-
t̄: aliud agit. Ut si uel' āguillā uel murenulā
strictis tenē manib⁹: quāto fortius ꝓsseris:
tanto citius elabit̄. Memini me ob ītelligē-
tiā hui⁹ uoluminis liddeū quēdā ꝓceptorē
q̄ apud hebreos ꝓm⁹ hr̄i putabat: nō puis
redimisse nūmis: cui⁹ doctrina an aliq̄d ꝓ-
fecerim nescio. Hoc unū scio: non potuisse
me intꝓretari: nisi qḋ añ ītellexerā. A prīci-
pio itaq̄ꝫ uoluminis usꝫ ad uerba iob: apō
hebreos ꝓsa ōro ē. Porro a uerbis iob ī q̄-
b⁹ ait: pereat dies ī q̄ nat⁹ sū: ⁊ nox in q̄ dic
tū est: cōcept⁹ ē hō: usq̄ꝫ ad eū locū ubi āte
finē uolumis scriptū ē: iccirco ipse me reꝓ-
hēdo ⁊ ago pñiam ī fauilla ⁊ cinē: hexame
tri uersus sūt: dactylo spōdeoq̄ꝫ currētes: et
ꝓpter lingue idioma crebro recipientes et
alios pedes non earundem syllabarum: sꝫ
eorundem temporum. Interdum quoq̄ꝫ
rhythmus ipse dulcis ⁊ tinnulus fertur nu
meris lege solutis: qḋ metrici magis q̄ sim
plex lector ītelligunt. A supradicto aūt uer
su usq̄ꝫ ad finē libri paruū coma qḋ rema
net: prosa oratiōe contexitur. Quod sicui
uidetur incredulum metra.s. eē apud hebre
os: ⁊ ī morē nr̄i flacci greciq̄ꝫ pīdari ⁊ alcei
⁊ sapho l' psalteriū l' lamētatiōes hieremie l'
oīa ferme scripturarū cātica cōꝓhēdi: legat
philonē iosephū origenē cesariensē eusebiū
⁊ coꝝ testimonio me ueꝝ dicē cōprobabit.
Audiāt q̄ propt̄ canes mei iccirco me ī hoc
uolumie laborasse nō ut īꝓtationē ātiquā
reprehenderē: sed ut ea q̄ ī illa aut obscura
sīt aut omissa aut certe scriptoꝝ uitio ōpra
uata: manifestiora nr̄a īꝓtatiōe fierēt: q̄ et
hebreū sermonē ex ꝑte didicim⁹: ⁊ ī latio pe-
ne ab ipsis cunabulis int̄ grāmaticos ⁊ rhe
tores ⁊ philosophos detriti sum⁹. Qḋ si a
pud grecos p⁹ septuagita editionē iā xp̄i e-
uāgelio coruscāte iude⁹ aq̄la ⁊ symmachus
ac theodotion iudaiçātes hr̄etici sūt īcepti:
q̄ mlta mysteria saluatoris subdola īꝓta-
tione celarūt: ⁊ tn̄ ī hexaplis hn̄tur apō ec-
clesias: ⁊ explanāt ab eccl'iasticis viris: quā
to magis ego xp̄ian⁹ ⁊ de ꝑentib⁹ xp̄ianis
nat⁹: ⁊ vexillū crucis ī mea frōte portās: cu
i⁹ studiū fuit omissa repetē deprauata corri
gē: ⁊ sacrā eccl'ie puro ⁊ fideli aperire sermōe:
l' a fastidiosis l' a malignis lectorib⁹ n̄ debe
o reprobari. Hēant q̄ uolūt ueteres libros vl'
ī mēbranis purpureis auro argentoq̄ꝫ de
scriptos ul' vncialib⁹: ut vulgo aiūt: l'r̄is one
ra mag̅ exarata q̄ codices: dūmō mihi me
isq̄ꝫ ꝑmittāt paupes hr̄e cedulas: ⁊ nō tam
pulchros codices q̄ emēdatos. Utraq̄ꝫ āt
editio ⁊ septuagita iuxta grecos ⁊ mea iux
ta hebreos: ī latinū meo labore trāslata ē.
Eligat unusq̄sq̄ꝫ qḋ ul't: ⁊ studiosū me ma-
gisq̄ maliuolū probet.

Item alius prologus in iob
secundum hebraicum.

SI aut fiscellā iunco texerē:
aut palmaꝝ folia cōplica-
rē: ut ī sudorē uult⁹ mei co
medēm panē ⁊ uētri opus
sollicita mēte ꝑtractarem:
null⁹ mordēt: nemo repre
henderet. Nūc āt q̄ꝛ iuxta s̄niam saluatoris
uolo operari cibū qui non perit: ⁊ antiquā

diuinorū̄ uoluminū̄ uiā sentibꝰ uirgultisq̄
purgare: error mihi geminꝰ īfigit: corrector
uitioꝝ falsariꝰ uocor: ⁊ errores nō auferre:
ꝫ serere. Tāta ē. n. uetustatis cōsuetudo: ut
ēt cōfessa plerisq̄ uitia placeāt: dū̄ magl pl'
chros hr̄e uolūt codices ꝙ emēdatos. Qua
propter o frēs dilectissimi unicū nobilitatis
⁊ hūilitati exēplar: ꝓ flabello calathis spō'
tellisq̄ munuscul' mōachoꝝ: spiritalia hec
⁊ mālura dōa suscipite: ac btꝫ iob q̄ adhuc
apud latinos iacebat in stercore ⁊ uermibꝰ
scatebat erroꝝ: itegrū īmaculatūq̄ gaude'
te. Quō. n. pꝰ ꝓbationē atꝫ uictoriā dupli'
cia sunt ei uniuersa reddita: ita ego i lingua
nr̄a ut audacter loq̄r: feci cuꝫ hr̄e q̄ amiſat.
Igi⁊ uos ⁊ unūquēq̄ lectorē solita ꝑfatōe
cōmoneo: ⁊ in ꝑncipijs librorū eadē sēp an
nectēs rogo: ut ubicūq̄ sēp ꝑcedētes vgl'as
uideritis: sciatis ea q̄ subiecta sūt i hebraicl
uolumibꝰ ñ hr̄i. Porro ubi stelle imago ꝑ'
fulſit: ex hebreo i ſmōe nr̄o addita ſt. Nec
nō ⁊ illa q̄ hr̄i uidebāt: ⁊ ita corrupta erant
ut sensū legētibꝰ tollēnt: orātibꝰ uob̄ magno
labore correxi: magis utile q̄d exodio meo
eccl'ijs xp̄i uētuꝝ ꝛatꝰ ꝙ ex alioꝝ negocio.

Incipit argumentū̄ in librū̄ iob.

IN tr̄a quidē hitasse iob usitidi i
finibꝰ idumee ⁊ arabie: ⁊ erat ei
añ nom̄ iobab. Et accepit uxorē
arabissā: ⁊ genuit filiū quē uoca
uit ennon. Erat aūt ipse filiꝰ q̄dē çareth de
esau filijs filiꝰ de mr̄e vō bosra: ita ut sit qn'
tꝰ ab abraā. Et hi sūt reges qui regnauerūt
edom: i q̄ ⁊ ipse regnauit: ſꝫ ꝑmꝰ i ea regna
uit balach filiꝰ beor: ⁊ nomē eiusdē ciuitatl
nachaba. Pꝰ hūc āt balach. Pꝰ eū iobab q̄
uocat iob. Pꝰ iob āt cusraꝫ: qui erat dux ex
themanoꝝ regiōe. Et pꝰ illū regnauit adar
filꝰ beath: q̄ excidit madian i cāpo moab: ⁊
nomen ciuitatis eiꝰ chetheauith.

Explicit argumentum. Inci
pit liber Job. Capitulum. I.

VIr erat in terra
hus nomīe iob. Et erat
uir ille simplex ⁊ rectꝰ ac
timēs deū: ⁊ recedens a
lo. Natiq̄ ſt ei septē filij
⁊ tres filie. Et fuit possessio eiꝰ septē milia o
uiuꝫ ⁊ tria milia cameloꝝ: q̄ngēgita q̄ꝫ iuga
boū ⁊ q̄ngēte asine: ac familia multa nimis.
Eratq̄ uir ille magnꝰ it orietales. Et ibant
filij eiꝰ: ⁊ faciebant cōuiuia ꝑ domos unus'
q̄sq̄ i die suo. Et mittētes uocabāt tres so'
rores suas: ut comedēnt ⁊ biberent cū eis.
Cūq̄ i orbē transissēt dies ꝯuiuij: mittebat
ad eos iob: ⁊ scīficabat illos: cōsurgēsq̄ di'
luculo offerebat holocausta ꝑ singl'os. Dice
bat. n. Ne forte peccauerit filij mei: ⁊ bn̄di'
xerint deo in cordibꝰ suis. Sic faciebat iob
cūctis diebꝰ. Quadā āt die cū uenissēt filij
dei: ut assisterent corā dn̄o: affuit iter eos ēt
sathan. Cui dixit dn̄s: Un̄ uenis? Qui rn̄'
dens ait: Circuiui tr̄ā: ⁊ ꝑambulaui eā. Di'
xitq̄ dn̄s ad eū: Nūq̄d cōsiderasti seruum
meū iob: q̄ nō sit ei sil'is i tr̄a: hō simplex et
rectꝰ ac timēs deū ⁊ recedēs a malo? Cui rn̄
dens sathan ait: Nūq̄d frustra iob timet de
um? Nōne tu uallasti eū ac domū eiꝰ: uniu'
sāq̄ substātiā eiꝰ ꝑ circuitū? Opibꝰ manuū
eiꝰ bn̄dixisti: ⁊ possessio eiꝰ creuit i tr̄a. Sed
extēdō paululū manū tuā: ⁊ tāge cūcta q̄ pos
sidet: nisi in faciē bn̄dixerit tibi. Dixit ḡ dn̄s
ad sathan: Ecce uniuersa q̄ hꝫ: i manu tua
sūt: tm̄ in eū ne extendas manū tuā. Egres'
susq̄ ē sathan a facie dn̄i. Cū aūt q̄dā die fi
lij ⁊ filie eiꝰ comederēt ⁊ biberēt uinū in do'
mo fr̄ats sui ꝑmogeniti: nūciꝰ uenit ad iob
q̄ dicēt: Boues arabāt: ⁊ asine pascebāt iux
ta eos: ⁊ irruerūt sabei: tulerūtq̄ oīa: ⁊ pue
ros ꝑcusserūt gladio: ⁊ euasi ego solꝰ: ut nū'
ciarem t. Cūq̄ adhuc ille loq̄ret: uenit alter
⁊ dixit: Ignis dei cecidit e celo: ⁊ tactas oues
puerosq̄ consūpsit: ⁊ effugi ego solꝰ ut nun'
ciarē tibi. Sꝫ ⁊ adhuc illo loquēte: uēit aliꝰ
⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inua
serunt camelos ⁊ tulerūt eos: necnon ⁊ pu'
eros percusserunt gladio: ⁊ ego fugi solꝰ ut
nunciareꝫ tibi. Adhuc loquebatur ille: ⁊ ec
ce alius intrauit ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiabꝰ
uescentibus ⁊ bibentibus uinū i domo fr̄is
sui primogeniti: repente uentus uehemens
irruit a regiōe deſti: ⁊ concussit q̄ttuor an'
gulos domus: q̄ corruens oppressit liberos
tuos: ⁊ mortui sūt: ⁊ effugi ego solꝰ ut nun
ciarem tibi. Tūc surrexit iob: ⁊ scidit uesti'
mēta sua: ⁊ tonso capite corruēs i tr̄ā: ado'
rauit ⁊ dixit: Nudꝰ egressus sū de vtō mr̄is
mee: ⁊ nudꝰ reuertar illuc. Dn̄s dedit dn̄us
abstulit: sicut domino placuit: ita fcm̄ est.

sit nomē dñi bñdictū. In oīb⁹ his non pec-
cauit iob labijs suis: neq̧ stultū q̄d contra
deū locut⁹ ē.

C. II.

Actū ē āt cū q̄dā die uenissēt filij dei:
⁊ starent corā dño: uenisset q̧ sathan
inter eos: ⁊ staret in cōspectu ei⁹: ut diceret
dñs ad sathan: Unde uēis? Qui rñdēs ait:
Circuiui t̄ram ⁊ pābulaui eā. Et dixit dñs
ad sathan: Nūq̄d ꝯsiderasti seruū meū iob
q̄ nō sit ei sil̄is i t̄ra: uir simplex ⁊ rect⁹ ac ti
mēs deū ⁊ recedēs a malo: ⁊ adhuc retinēs
inocētiā: Tu āt commouisti me aduersus
eū: ut affligerem eum frustra. Cui rñdēs sa-
than ait: Pellē p pelle: ⁊ cūcta q̄ hꝫ hō da-
bit p aīa sua. Alioq̄n mitte manū tuā: ⁊ tā-
ge os ei⁹ ⁊ carnē: ⁊ tunc uidebis: q̄ i faciem
bñdicat tibi. Dixit ġ dñs ad sathan: Ecce i
manu tua ē: uerūtamen aīaꝫ illi⁹ s̄ua. Egres
sus igī sathan a facie dñi: pcussit iob ulceē
pessimo a plāta pedis usꝫ ad v̄ticē ei⁹. Qui
testa saniē radebat sedēs i sterq̄linio. Dixit
aūt illi uxor sua. Adhuc tu pmanes in sim-
plicitate tua? Bñdic deo ⁊ morere. Qui ait
ad illā: Quasi una ō stult̄i m̄lierib⁹ locuta
es. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala
q̄re nō sustineam⁹? In oīb⁹ his nō peccauit
iob labijs suis. Igī audiētes tres amici iob
ōe malū q̄ḋ accidisset ei: uenerūt singuli de
loco suo: eliphaz themanites ⁊ baldath sui
tes ⁊ sophar naamathites. Cōdixerāt .n. ut
pit̄er uenientes uisitarēt eū ⁊ cōsolarent̄. Cū
q̧ eleuassēt pcul oculos suos: nō cognoue-
rūt eū. Et exclamātes plorauerūt: scissisq̧
uestib⁹ sparserūt pulu̅erē sup caput suū i ce
lū. Et sederūt cū eo i t̄ra septē dieb⁹ ⁊ septē
noctib⁹: ⁊ nemo loq̄bat̄ ei uerbū. Uidebāt
enim dolorem esse uehementem.

C. III.

Post hec aperuit iob os suū: ⁊ maledi
xit diei suo: ⁊ locut⁹ est: Pereat dies i
q̄ nat⁹ sū: ⁊ nox i q̄ dictū ē cōcept⁹ ē hō. Dies
ille vertat̄ i tenebras. Non req̄rat eū de⁹ de
sup: ⁊ nō illustret̄ lumīe. Obscurēt eū tene-
bre ⁊ umbra mortis. Occupet eū caligo: ⁊
inuoluat̄ amaritudine. Noctē illā tenebro-
sus turbo possideat. Nō cōputet̄ in dieb⁹ ā-
ni: nec numeret̄ i mēsib⁹. Sit nox illa solita
ria nec laude digna. Maledicant ei q̄ male-
dicūt diei: q̄ parati sūt suscitare leuiathan.
Obtenebrent̄ stelle caligine ei⁹. Expectet lu
cem ⁊ nō videat: nec ortū surgentis aurore.
Quia non cōclusit ostia uētris: q̄ portauit
me: nec abstulit mala ab ocul̄ meis. Quare
nō i uulua mortu⁹ sū: egressus ex utero nō
statīꝫ perij? Quare except⁹ genib⁹: cur lacta
tus vberib⁹? Nūc .n. dormiēs silerē: ⁊ som-
no meo req̄escerē cū regib⁹ ⁊ cōsulib⁹ terre:
q̄ edificāt sibi solitudines: aut cū pncipib⁹ q̄
possidēt aur̄: ⁊ replēt domos suas argēto.
Aut sicut abortiuū abscōditū ñ subsisterē:
ul̄ q̄ concepti nō uiderūt lucē. Ibi ipij cessa
uerūt a tumultu: ⁊ ibi req̄euerunt fessi ro
bore: ⁊ quondā victi pit̄ sine molestia. Nō
audierūt uocē exactor̄. Paru⁹ ⁊ magn⁹ ibi
sunt: ⁊ seru⁹ liber a dño suo. Quare misero
data est lux: ⁊ uita his q̄ in amaritudine aīe
sūt? Qui expectāt mortē ⁊ nō uenit q̄si effo
diētes thesaurū: gaudētq̧ uehemēt̄ cū inue
rit sepulchrū. Uiro cui⁹ abscondita ē uia: ⁊
circundedit eū de⁹ tenebr̄. Anteq̄ comedā
suspiro ⁊ q̄si inundantis aq̄ sic rugit⁹ meus:
q̄ timor queꝫ timebā euenit mihi: ⁊ quod
verebar accidit. Nonne dissimulaui? Nōne
silui? Nōne quieui? Et venit sup me idigna-
tio.

C. IIII.

Respondēs aūt eliphaz themanites di-
xit: Si ceperim⁹ loq̄ tibi: forsitā mole
ste accipies. Sꝫ ꝯceptū s̄monē tenē q̄s pote
rit? Ecce docuisti multos ⁊ man⁹ lassas ro-
borasti. Uacillantes cōfirmauerūt s̄mōes
tui: ⁊ genua trementia cōfortasti. Nūc autē
venit sup te plaga: ⁊ defecisti: tetigit te: ⁊ cō-
turbat⁹ es. Ubi timor tuus fortitudo tua ⁊
patientia tua ⁊ perfectio viarū tuar̄? Recō
dare obsecro te: q̄s unq̄ inocēs perijt: aut
q̄n recti deleti sūt? Quin potius vidi eos q̄
opant̄ iniq̄tatē ⁊ semināt dolores: ⁊ metūt
eos: flāte deo perisse: ⁊ spu ire eius eē cōsūp
tos. Rugit⁹ leonis ⁊ vox leene: ⁊ dētes catu
lorū leonū cōtriti sūt. Tigris perijt: eo q̄ nō
hēet pdā: ⁊ catuli leonis dissipati sūt. Por-
ro ad me dictū ē v̄bū abscōditū: ⁊ q̄si furti-
ue suscepit auris mea venas susurri ei⁹. In
horrore uisionis nocturne q̄n solet sopor
occupare hoīes: pauor tenuit me ⁊ tremō:
⁊ oīa ossa mea ptrita sūt. Et cū sps me pñ-
te trāsiret: inhorruerūt pili carnis mee. Ste
tit q̄dā cui⁹ nō agnoscebā uultū: imago cō
rā ocul̄ meis: ⁊ vocē q̄si aure lenis audiui.
Nūq̄d hō dei cōpatiōe iustificabit̄: aut fac-
tore suo purior erit uir? Ecce qui seruiūt ei
non sunt stabiles: ⁊ i angelis suis repperit
prauitatē. Quāto magis hi q̄ hitāt domos

luteas q̃ terenũ hñt fũdamẽtũ ꝯsumẽt uelut
a tinea: de mane usq; ad uespam succidẽt: ⁊
q2 null⁹ itelligit: i etnũ pibũt. Qui ãt reliq̃
fuerit: auferẽt ex eis: morieẽt ⁊ nõ i sapia. V.

Voca ḡ si ẽ q̃ tibi rñdeat: ⁊ aliquẽ sco/
ꝝ conṽtẽ. Uirũ stultũ iterfec iracũdia
⁊ paruulũ occidit inuidia. Ego uidi stultum
firma radice: ⁊ maledixi pulchritudini eius
stati. Lõge fiẽt filij ei⁹ a salute: ⁊ cõtẽnẽ i por
ta: ⁊ nõ erit qui eruat: Cuius messẽ fameli/
c⁹ comedet: ⁊ ipsũ rapiet armat⁹: ⁊ bibent
sitientes diuitias ei⁹. Nihil in terra sine cã
sit: ⁊ de humo non egredietur dolõ. Hõ na
scit ad laborẽ ⁊ auis ad uolatũ. Quãobrez
ego dep̃cabor dñm: ⁊ ad deũ ponã eloq̃um
meũ. Qui facit magna ⁊ scrutabilia: ⁊ mi/
rabilia absq; numero. Qui dat pluuiã sup
faciẽ terre: ⁊ irrigat aq̃s uniuersa. Qui po/
nit humiles i sublime: ⁊ merẽtes erigit sos/
pitate. Qui dissipat cogitationes maligno/
rũ: ne possint iplẽ manus eoꝝ q̃ ceperant.
Qui apprehẽdit sapiẽtes i astutia eoꝝ: ⁊ ꝯ
siliũ prauoꝝ dissipat. Per diem icurrẽt te/
nebras: ⁊ q̃si i nocte sic palpabũt i meridie.
Porro saluũ faciet egenũ a gladio oris eo/
rũ: ⁊ de mãu uiolẽti pauperẽ. Et erit egeno
spes: iniq̃tas ãt cõtrahet os suũ. Btũs hõ q̃
corripit a dño. Increpationẽ ḡ dñi ne pbes:
q2 ipse vulnerat ⁊ medeẽ: pcutit: ⁊ man⁹ ei⁹
sanabũt. In sex tribulationib⁹ libabit te: et
in septima non tanget te malũ. In fame eru
et te de morte ⁊ in bello de manu gladij. A
flagello lingue abscõderis: ⁊ nõ timeb̃ cala/
mitatẽ cũ uenerit. In uastitate ⁊ fame ride/
bis: ⁊ bestias tre nõ formidab̃: Sz cũ lapi/
dib⁹ regionũ pactũ tuũ: ⁊ bestie tre pacifice
erũt tibi. Et scies q; pacẽ hẽat tab̃naculuz
tuũ: ⁊ visitãs spem tuã non peccabis. Et sci
es qm̃ multiplex erit semẽ tuũ: ⁊ pgenies tu
a q̃si herba terre. Ingredieris i abũdãtia se
pulchrũ: sicut infert aceru⁹ tritici i tp̃e suo.
Ecce hoc ut inuestigauimus: ita ẽ: quod au
ditum mẽte pertracta. C.VI.

Respõdẽs ãt iob dixit: Utinã appẽdẽn
t pc̃ca mea q̃b⁹ irã merui: ⁊ calamitas
quã patior i statã q̃si arena maris hec gra/
uior apparẽt. Uñ ⁊ ṽba mea doloꝛ sẽ plẽa:
q2 sagitte dñi i me sũt: q̃ꝝ idignatio ebibit
spm meũ: ⁊ trores dñi militãt ꝯtra me. Nũ
q̃d rugiet onager cũ hũerit herbã: aut mu/
giet bos cũ añ presepe plenum steterit? Aut
poterit cõedi isulsũ: q̃ nõ ẽ sale cõditum?
Aut põt aliq̃s gustaꝛ: q̃ gustatũ affert mõ
tẽ? Aie. n. esurienti ẽt amara dulcia eẽ uidẽ/
tur. Que p̃us nolebat tãgẽ aĩa mea: nunc p̃
ãgustia cibi mei sũt. Quis det ut uẽiat peti
tio mea: ⁊ q̃ expecto tribuat mihi de⁹: ⁊ q̃
cepit ipse me cõterat? Soluat manũ suam:
⁊ succidat me ⁊ hec mihi sit cõsolatio ut af
fligẽs me dolore nõ parcat: nec ꝯtradicã ser
monib⁹ sci. Que ẽ. n. fortitudo mea ut su/
stineã: aut q̃s finis me⁹ ut patiẽt agaz? Nec
fortitudo lapiduz fortitudo mea: nec caro
mea enea ẽ. Ecce ñ ẽ auxiliũ mihi i me: ⁊ ne
cessarij q̃z mei rcesserẽt a me. Qui tollit ab a
mico suo miaz: timorẽ dñi dereliquit. Fres
mei preterierẽt me: sicut torrẽs qui rapti trã
sit in conuallib⁹. Qui timẽt pruinaz: irruet
sup eos nix. Tẽpore q̃ fuerint dissipati peri
bũt: ⁊ ut incaluerũt soluẽẽ de loco suo. In/
uolute sũt semite gressuũ eoꝝ: ambulabũt
i uacuũ ⁊ pibũt. Cõsiderate semitas themã
itinera saba: ⁊ expectate paulisper. Cõfusi
sẽ: q2 spaui. Uenerunt q̃z usq; ad me: ⁊ pu/
dore coopti sũt: Nũc uenistis: ⁊ mõ uidẽtes
plagã meã timetis? Nũq̃d dixi: afferte mihi
⁊ de substantia uẽa donate mihi: uel libate
me de manu hostis: ⁊ de manu robustoruz
eruite me? Docete me: ⁊ ego tacebo: ⁊ siq̃d
forte ignoraui: instruite me. Quaꝛ õtraxistĩ
ẽmonib⁹ ueritatis: cũ e uobis null⁹ sit qui
possit arguere me? Ad increpãdũ tm̃ eloq̃a
cõcinnatis: ⁊ i uẽtũ ṽba pfertis. Sup pupil
lũ irruitis: ⁊ subuertẽ nitimini amicũ uẽm.
Uerũtñ q̃ cepistis explete. Prebete auꝛẽ: ⁊
uidete an mentiar. Rñdete obsecro absq; ꝯ
tentione: ⁊ loquẽtes id quod iustũ ẽ iudica/
te. Et nõ iuenietis i ligua mea iniquitatez:
nec in faucibus meis stultitia personabit.
C.VII.

Militia ẽ uita hõis sup terrã: ⁊ sicut di
es mercenarij dies eius. Sicut ceru⁹
desiderat umbrã: ⁊ sicut mercenari⁹ p̃stolaẽ
finẽ opis sui: sic ⁊ ego habui mẽses uacuos:
⁊ noctes laboriosas enũeraui mihi. Si dor
miero: dicã qñ cõsurgã: ⁊ rursuz expectabo
uesperã: ⁊ replebor doloribus usq; ad tene
bras. Induta est caro mea putredine ⁊ sor
dibus pulueris. cutis mea aruit ⁊ cõtracta
est. Dies mei uelocius transierũt q; a texen
te tela succiditur: ⁊ cõsumpti sũt absq; ulla
spe. Memẽto quia uent⁹ ẽ uita mea: ⁊ non

reuertet oculus me⁹ ut uideat bona: nec aspiciet me uisus hoīs. Oculi tui i me: ⁊ ñ sb sistā. Sic cōsumit nubes ⁊ ptrāsit: sic q̄ descendit ad iferos nō ascēdet: nec reuertet ultra i domū suā: neq₃ cognscet eū āpli⁹ loc⁹ ei⁹. Quapropter ⁊ ego nō parcā ori meo: loq̄r i tribulatōe sp̄s mei: cōfabulabō cū amaritudie aīe mee. Nūq̄d mare ego sū aut cet⁹: qz circūdedisti me carcē? Si dixero: cōsolabit me lectulus me⁹: ⁊ reuelabō loquēs mecū in stratu meo: terebis me p somnia: ⁊ per uisiones horrore cōcuties. Quāobrez elegit suspēdiū aīa mea ⁊ mortē ossa mea. Desperaui. Nequaq̄ ultra iā uiuā. Parce mihi. nihil eiz st dies mei. Quid ē hō qz magnificas eū: aut q̄d apponis erga eū cor tuū? Uisitas eū dilucło: ⁊ subito pbas illū. Usq₃q̄ nō parc mihi: nec dimittis me ut glutiā salinā meā? Peccaui. Quid faciā t o custos hoīum? Quare posuisti me cōtrariū tibi: ⁊ fact⁹ sū mihimetipsi grauis? Cur non tollis pcc̄m meū: ⁊ q̄re nō aufers iīq̄tatē meā? Ecce nūc i puluere dormiam: ⁊ si mane me q̄sieris: nō subsistā.

VIII.

Respōdēs āt baldath suites dixit: Usq₃q̄ loqueri talia: ⁊ sp̄us multiplex smonis oris tui? Nūq̄d de⁹ supplātat iudicium: aut oīpotēs subuertit qđ iustū ē? Etiaz si filij tui peccauert ei: ⁊ dimisit eos in mau iniq̄tatis sue: tu tn̄ si diluculo cōsurrexeris ad deū: ⁊ oīpotētē fueris depcat⁹: si mūd⁹ et rect⁹ icesseris: statiz euigilabit ad te: ⁊ pacatū reddet hitaculū iustitie tue: in tm̄: ut si priora tua fuerint pua: ⁊ nouissima tua multiplicēt nimis. Interroga. n. generationē pstinā: ⁊ diligēt inuestiga pꝛum mēoriā. externi q̄ppe sum⁹: ⁊ igram⁹ q̄m sicut umbra dies nr̄i sūt sup trā: ipsi docebūt te. Loquent tibi: ⁊ de corde suo pferēt eloq̄a. Nūq̄d uirere pōt scirp⁹ absq₃ humore: aut crescē carectū sine aqua? cū adhuc sit i flore nec carpat manu an̄ oēs herbas arescit: sic uie oīū qui obliuiscunt deū: ⁊ spes hypocrite peribit. Nō ei placebit uecordia sua: ⁊ sicut tela aranearū fiducia ei⁹. Innitet sup domū suā ⁊ nō stabit: fulciet eā: ⁊ nō ɔsurget. Humect⁹ uidet an̄q̄ ueiat sol: ⁊ i ortu suo germen ei⁹ egredietur. Sup aceruū petrarū radices eius densabūt: ⁊ inter lapides cōmorabit. Si absorbuerit eū de loco suo: negabit euz ⁊ dicet: Non noui te. Hec ē. n. letitia uie ei⁹: ut rursū de trā alij germinent. Deus nō proiciet simplicē: nec porriget manū malignis: dōec ipleat risu os tuuz: ⁊ labia tua iubilo. Qui oderunt te: induentur confusiōe: ⁊ tabernaculum impiorū non subsistet.

IX.

Et rn̄dēs iob ait: Uere scio q̄ ita sit: ⁊ q̄ nō iustificet hō cōposit⁹ deo. Si uoluerit cōtendē cū eo: nō poterit rn̄dē ei vnū p mille. Sapiēs corde ē ⁊ fortis roboꝛ. Quis restitit ei: ⁊ pacē hūit? Qui trāstulit montes: ⁊ nescierūt hi q̄s subuertit i furore suo. Qui cōmouet trā de loco suo: ⁊ colūne ei⁹ ɔcutiūt. Qui pcipit soli: ⁊ nō orit: ⁊ stellas claudit q̄si sub signaculo. Qui extēdit celos sol⁹: ⁊ gradit sup fluct⁹ maris. Qui fac arcturū ⁊ oriona ⁊ hyadas ⁊ interiora austri. Qui facit magna ⁊ icōphēsibilia: ⁊ mirabilia q̄ꝝ ñ ē numer⁹. Si uenerit ad me: ñ uidebo eū: si abierit: nō itelligā. Si repēte interroget: q̄s rn̄debit ei? Uel q̄s dicē pōt: cur ita facis? De⁹ cui⁹ ire nēo resistē pōt: ⁊ sb q̄ curuā t q̄ portāt orbē. Quāt⁹ g̃ sum ego ut rn̄deā ei: ⁊ loq̄r v̄bis meis cū eo? Qui ēt si hūero q̄ppiā iustū: nō rn̄debo: sz meū iudicez dep̄cabor. Et cū iuocātē me exaudierit: nō credo q̄ audierit uocē meā. In turbie. n. cōteret me: ⁊ multiplicabit uulnera mea ēt sine cā. Nō cōcedit req̄escē sp̄m meū: ⁊ iplet me amaritudinib⁹. Si fortitudo q̄rit: robustissim⁹ est. Si eq̄tas iudicij: nemo audet p me testimoniū dicē. Si iustificare me uoluero: os meū ɔdēnabit me. Si inocentē oñdero: prauū me cōprobabit. Etiam si simplex fuero: hoc ip̄m igrabit aīa mea: ⁊ tedebit me uite mee. Unū ē qđ locut⁹ sū: ⁊ inocētē ⁊ impiū ipse ɔsumit. Si flagellat: occidat semel: ⁊ nō ō penis inocētū rideat. Terra data est i man⁹ ip̄ij: uultū iudicū ei⁹ operit. Q si nō ille ē: q̄s g̃ ē? Dies mei uelociores fuerūt cursore: fugerunt ⁊ nō uiderūt bonū. Pertrāsierūt q̄si naues poma portātes: sicut aq̄la uolās ad escā. Cū dixero neq̄q̄ ita loq̄r: cōmuto faciē meā: ⁊ dolore torqor. Uerebar oīa opa mea: sciēs q̄ nō parcēs deliquenti. Si aūt ⁊ sic ipi⁹ sum: q̄re frustra laboraui? Si lot⁹ fuero q̄si aq̄s niuis: ⁊ fulserit uelut mūdissime man⁹ mee: tn̄ sordib⁹ itiges me: ⁊ abominabūt me uestimēta mea. Neq₃ eīz uiro q̄ silis mei ē rn̄debo: nec q̄ mecū in iudicio ex eq̄ possit audiri. Nō ē q̄ utrūq₃ ualeat arguere: ⁊ ponē manū suā in ambobus

Auferat a me vgã suã: ꝛ pauor eiꝰ ñ me terre-
at. Loquar: ꝛ ñ timebo eũ. Neqꝫ.n. possum
metuẽs respondere. .X.

Tedet aiam meã uite mee: dimittã ad-
uersũ me eloquium meũ. Loqr i amari-
tudine aie mee: dicã deo: noli me cõdẽnare.
Indica mihi: cur me ita iudices? Nũqd bo-
nũ tibi uidet̃ si calũnieris me ꝛ opp̃mas me
opꝰ manuũ tuarũ: ꝛ cõsiliũ ipioꝝ adiuues?
Nũqd oculi carnei tibi sũt: aut sicut uidet
hõ ꝛ tu uidebis? Nũqd sicut dies hõis dies
tui ꝛ ãni tui sic hũana sũt tp̃a: ut q̃ras iiq̃ta
tẽ meã: ꝛ pcc̃ꝫ meũ scruteris? Et scias q: ni
hil ipiũ feceri: cũ sit nemo qui de manu tua
possit eruẽ. Manꝰ tue fecerũt me ꝛ plasma
uerũt me totũ i circuitu: ꝛ sic ĩpẽte p̃cipitas
me? Memẽto q̃so q sicut lutũ feceris me: et
in puluerẽ reduces me. Nõne sicut lac mul
sisti me: ꝛ sicut caseũ me coagulasti? Pelle
ꝛ carnibꝰ uestisti me: ossibꝰ ꝛ neruis cõpegi-
sti me. Uitaꝫ ꝛ miam t̃buisti mihi: ꝛ uisita-
tio tua custodiuit sp̃z meũ. Lꝫ hec celes i cõ
de tuo: tñ scio q: uniu̾soꝝ memineri. Si pec
caui ꝛ ad horã pepcisti mihi: cur ab iiq̃tate
mea mũdũ me eẽ nõ pateri? Et si ipiꝰ fuero
ue mihi: ꝛ si iustus non leuabo caput sa-
turatꝰ afflictione ꝛ mi̾ia. Et pp̃ter superbi
aꝫ q̃si leena capies me: reuersusqꝫ mirabilit̃
me crucias. Instauras testes tuos ꝯtra me:
ꝛ multiplicas irã tuã aduersum me: ꝛ pene
militãt i me. Quare de uulua eduxisti me?
Qui utinã ꝯsũptꝰ eẽm: ne oculꝰ meꝰ uidẽt.
Fuissẽ quasi non eẽꝫ de vt̃o trãslatus ad tu
mulũ. Nũquid ñ paucitas dieꝝ meoꝝ finie
t̃ breui? Dimitte ẽg me ut plãgã paululũ do-
lorẽ meũ añq̃ uadã ꝛ non reuertar ad t̃raꝫ
tenebrosã ꝛ optã mortis caligine: t̃rã mise
rie ꝛ tenebrarũ: ubi umbra mortis ꝛ nullꝰ
ordo: sꝫ sẽpit̃nꝰ horror ĩhabitans. .XI.

Respõdẽs ãt sophar naamathites di-
xit: Nũq̃d qui multa loquit̃ ñ audiet:
aut uir uerbosus iustificabit̃. Tibi soli tace
bũt hoies: ꝛ cũ ceteros irriseri a nullo cõfuta
beri? Dixisti enim. Purus est s̃mo meus: ꝛ
mũdꝰ sũ i cõspectu tuo. Atqꝫ utinã deꝰ loq̃
ret̃ tecũ: ꝛ aperiret labia sua tibi: ut oñderet
tibi secreta sapientie: ꝛ q multiplex eẽt lex e
ius: ꝛ intelligeres q multo minora exiga-
ris ab eo q̃ meret̃ iniquitas tua. Forsitã ue-
stigia dei cõprehẽdes: ꝛ usꝫ ad pfectũ õipo
tẽtẽ reperies. Excelsior celo ẽ. Et q̃d facies?
Profundior ĩferno: ꝛ uñ cognosces? Longi
or t̃ra mẽsura eiꝰ: ꝛ latior mari. Si subu̾te
rit oĩa ul̾ i unũ coartavit: q̃s ꝯtradicet ei: l̾
quis dicẽ ei põt: cur ita facis? Ipse.n. nouit
hoium uanitatẽ: ꝛ uidẽs iniq̃tatẽ ñne cõsidẽ
rat? Uir uanꝰ in supbiã erigit̃: ꝛ tãq̃ pulluꝫ
onagri se liberũ natũ putat. Tu autẽ firma
sti cor tuũ: ꝛ expãdisti ad eũ manꝰ tuas. Si
iniquitatẽ q̃ ẽ i mãu tua abstuleris a te: ꝛ ñ
manserit i tabernaclo tuo iiustitia: tũc leua
re poteris faciẽ tuã absqꝫ macula: ꝛ eri sta-
bilis: ꝛ nõ timebis. Miserie q̃ꝫ obliuisceris
ꝛ q̃si aq̃ꝝ q̃ p̃terierũt non recordaberis: ꝛ q̃si
meridianꝰ fulgor cõsurget tibi ad uesperã.
Et cũ te cõsũptũ putaueri orieri ut lucifer:
ꝛ hẽbis fiduciã pposita tibi spe: ꝛ defossus
securꝰ dormies. Requiesces: ꝛ nõ erit q̃ te ext̃-
reat. Et depcabũt̃ faciẽ tuã plimi. Oculi ãt
ipsoꝝ deficiẽt: ꝛ effugiũ pibit ab eis: ꝛ spes
illoꝝ abominatio aie. .XII.

Respõdẽs ãt iob dixit: Ergo uos estis
soli hoies: ꝛ uobiscũ morietur sapiẽtia.
Et mihi ẽ cor sicut ꝛ uobis: nec inferior uẽ̃
sũ. Quis eiꝫ hec q̃ nostis ignorat? Qui de-
ridet̃ ab amico suo sicut ego: inuocabit deũ
ꝛ exaudiet eũ. Deridet̃ eiꝫ iusti simplicitas:
lãpas cõtẽpta apud cogitatiões diuitũ: pa-
rata ad tp̃s statutũ. Abũdãt tabernacl̾a p̃
donũ: ꝛ audacter puocãt deũ: cũ ipse dede-
rit oĩa in manꝰ eoꝝ. Nimirũ interroga iuũ
ta: ꝛ docebũt te: ꝛ uolatilia celi: ꝛ idicabũt
tibi. Loq̃re t̃re ꝛ rñdebit tibi: ꝛ narrabunt
pisces maris. Quis ig̃rat q oĩa hec manus
dñi fecerit? In cuiꝰ manu aĩa õis uiuẽtis: et
sp̃s uniuerse carnis hõis. Nonne auris v̾ba
diiudicat ꝛ fauces comedẽtis saporẽ? In ã
tiq̃s est sapiẽtia ꝛ i m̾lto tp̃e prudẽtia. Apõ
ipsũ ẽ sapia ꝛ fortitudo: ꝛ ipse hꝫ cõsiliuꝫ ꝛ
ꝛ itelligẽtiã. Si destruxerit: nemo ẽ q̃ edifi
cet: si iclusit hoieꝫ: nullꝰ ẽ q̃ aperiat. Si ꝯti
nuerit aq̃s oĩa siccabũt: si emisit eas: subu̾
tent terrã. Apõ ipsũ ẽ fortitudo ꝛ sapia. Ip
se nouit ꝛ decipiẽtẽ: ꝛ eũ q̃ decipit̃. Adducit
cõsiliarios i stultũ finẽ ꝛ iudices i stuporẽ.
Baltheũ regũ dissoluit: ꝛ p̃cigit fune renes
eoꝝ. Ducit sacerdotes iglorios: ꝛ optima
tes supplantat. Cõmutãs labiũ ueraciũ: et
doctrinã senũ auferẽs. Effũdit despectionẽ
sup principes: ꝛ eos q̃ oppressi fuerant rele
uãs. Qui releuat pfũda de tenebris: ꝛ pdu
cit in luceꝫ umbrã morti. Qui multiplicat

gentes: ⁊ perdit eas: ⁊ subuersas in integrū
restituit. Qui imutat cor pricipū ppli tre:
⁊ decipit eos ut frustra icedāt p inuiū. Pal
pabūt quasi i tenebr̄ ⁊ nō i luce: ⁊ errare e-
os faciet q̄si ebrios. C. XIII.

Ecce oia hec uidit ocul' me': ⁊ audiuit
auris mea: ⁊ intellexi singula. Scōm
sciam v̄ram ⁊ ego noui: nec iferior uři sum.
Sʒ tñ ad ōipotētē loq̄r: ⁊ disputare cū deo
cupio: pri' vos oñdēs fabricatores mēdaciȳ
⁊ cultores puersorū dogmatū. Atqȝ vtinā
taceretis: ut putaremini eē sapiētes. Audi-
te ḡ correctōes meas: ⁊ iudiciū labiorꝝ meo
ꝝ attēdite. Nūq̄d de' idiget v̄ro m̄dacio: vt
ꝓ illo loq̄mini dolos? Nūq̄d faciē eius acci
pitis: ⁊ ꝓ deo iudicare nitimini? Aut place-
bit ei quem celare nihil pōt: aut decipiet vt
hō v̄ris fraudulētȳs? Ipse vos arguet: qm̄ i
abscōdito faciē ei' accipit̄. Statiȝ vt se cō-
mouerit turbabit vos: ⁊ terror eius irruet
sup vos. Memoria v̄ra cōparabit̄ cineri: et
redigent̄ i lutū ceruices v̄re. Tacete paulisp
ut loq̄r q̄dcūqȝ mihi m̄s suggesserit. Quarē
lacero carnes meas dentibus meis: ⁊ aīam
meā porto i manib' meis? Etiā si occiderit
me: i ipso spabo. Uerūtñ uias meas i ꝯspec
tu ei' arguā: ⁊ ipse erit saluator me'. Nō. n.
veniet i cōspectu ei' ōis hypocrita. Audite
ſmonē meū: ⁊ enigmata percipite auribus
v̄ris. Si fuero iudicat': scio ꝙ iust' iueniar.
Quis ē q̄ iudicet mecū? Ueniat. Quare ta
cens ꝯsumor. Duo tm̄ ne facias mihi: ⁊ tūc
a facie tua nō abscōdar. Manum tuā lōge
fac a me: ⁊ formido tua nō me terreat. Uoca
me ⁊ ego r̄ndebo tibi: aut certe loq̄r: ⁊ tu r̄n
de mihi: Quātas hēo iīq̄tates: ⁊ pcc̄a scele-
ra mea ⁊ delicta oñde mihi. Cur faciē tuā
abscondis: ⁊ arbitrar̄ me iīmicū tuū. Con-
tra foliū q̄d uēto rapit̄ oñdis potētiā tuā et
stipulā siccā pseq̄r̄. Scrib' .n. ꝯtra me ama
ritudīes ⁊ cōsumē me uis pcc̄is adolescētie
mee. Posuisti i neruo pedē meū: ⁊ obſuasti
ōes semitas meas: ⁊ vestigia pedū meorum
ꝯsiderasti. Qui q̄si putredo cōsumēd' sū: ⁊
q̄si uestimentū q̄d comeditur a tinea. XIIII.

Homo nat' de m̄liere breui viuēs tpe
replet̄ multis miserȳs. Qui q̄si flos e-
gredit̄ ⁊ ꝯterit̄: ⁊ fugit uelut umbra: ⁊ nūq̄
i eodē statu pmanet. Et dignum duc̄ super
huiuscemōi aperire oculos tuos: ⁊ adducē
eū tecū i iudiciū? Quis pōt facere mūdū d̄
imūdo cōceptū semie? Nonne tu q̄ sol' es?
Breues dies hōis sūt: nūer' m̄siū ei' apō te
ē. Constituisti t̄mios ei' q̄ p̄teriri nō poterūt.
Recede paululū ab eo ut q̄escat donec opta
ta ueniat: ⁊ sicut mercenarȳ dies ei'. Lignū
hʒ spē: Si precisū fuerit: rursū uirescit: ⁊ ra
mi ei' pullulāt. Si senuerit i t̄ra radix eius
⁊ i puluē emortu' fuerit trūc' ill': ad odorē
aq̄ germiabit: ⁊ faciet comā q̄si cū p̄mū plā
tatū ē. Homo v̄o cū mortu' fuerit: ⁊ nuda-
t' atqȝ cōsūpt': ubi queso ē? Quō si recedāt
aq̄ de mari: ⁊ fluui' uacuefactus arescat: sic
hō cū dormierit non resurget. Donec atte-
rat̄ celū nō euigilabit: nec cōsurget de sōno
suo. Quis mihi hoc tribuat ut i inferno p-
tegas me ⁊ abscondas me: dōec ptrāseat fu
ror tu': ⁊ cōstituas mihi tēp' i q̄ recorderis
mei? Putas ne mōtu' hō rursū uiuet? Cūc
tis dieb' q̄b' nūc milito: expecto donec vēi-
at imutatio mea. Uocab' me: ⁊ ego r̄ndebo
tibi. Operi manuū tuarꝝ porriges dexterā.
Tu q̄dem gressus meos dinūerasti: sʒ parce
pcc̄is meis. Signasti q̄si i sacculo d̄licta me
a: sʒ curasti iīq̄tatē meā. Mons cadēs de-
fluit: ⁊ saxū trāsfert̄ de loco suo. Lapides ex
cauāt aq̄: ⁊ alluuiōe paulati t̄ra consumit̄:
⁊ hoies ḡ silr̄ pdes. Roborasti eū paululū:
ut i ppetuū trāsiret. Immutab' faciē ei': ⁊ e-
mittes eū. Siue nobiles fuerit filȳ ei' siue ig-
nobiles nō itelliget. Attñ caro eius dū uiuet
dolebit: anima illius super semetipso luge-
bit. C. XV.

Respōdēs āt eliphaz themanites dixit:
Nūq̄d sapiēs r̄ndebit q̄si i uētū loquēs
⁊ iplebit ardorē stomachū suū? Arguis uer-
bis eū: q̄ nō ē eq̄l' tibi: ⁊ loqueris q̄d tibi nō
expedit. Quantū i te ē euacuisti timorē: ⁊
tulisti p̄ces corā deo: Docuit. n. iīq̄tas tua
os tuū: ⁊ imitar̄ liguā blasphemātiū. Con-
dēnabit te os tuū: ⁊ nō ego: ⁊ labia tua r̄n-
dēbūt tibi. Nūq̄d p̄m' hō tu nat' es ⁊ añ ōes
colles format'? Nūq̄d cōsiliū dei audisti: ⁊ i
feriō te erit ei' sapia? Quid nosti q̄d ignore-
m'? q̄d intellīs q̄d nesciamus? Et senes ⁊ a-
tiqui sūt i nob' m̄lto vetustiores q̄ p̄res tu-
i. Nūq̄d grāde ē ut cōsolet̄ te de'. Sʒ v̄ba tu
a praua hoc ꝓhibēt: Quid te eleuat cor tu
um: ⁊ q̄si magna cogitās attonitos hēs ocu
los? Quid tumet ꝯtra deum spus tu': ut ꝓ-
feras de ore tuo huiuscemodi sermones.
Quid ē hō ut immaculatus sit: ⁊ ut iustus

apparcat nat⁹ de mulie͂. Ecce īt̄ scos ei⁹ neo
imutabilis ⁊ celi nō sūt mūdi i cōspectu ei⁹:
quāto magis abomiabil' ⁊ iutil' hō q̄ bibit
q̄si aq̄m iīq̄tatē. Oñdā tibi audi me: qđ ui-
di narrabo tibi. Sapiētes cōfitēt: ⁊ non ab
scondūt pr̄es suos. Quibus solis data ē ter
ra: ⁊ nō trāsibit alien⁹ p̱ eos. Cūctis diebus
suis ipius supbit: ⁊ numer⁹ ānoꝝ icertus ē
tyrānidis ei⁹. Sonit⁹ t̄rorꝭ sēp i aurib⁹ illi⁹:
⁊ cū pax sit: ille sēp isidias suspicat̄. Nō cre
dit ꝙ reuerti possit de tenebrꝭ ad lucē: circū
spectās undiq; gladiū. Cū se mouerit ad q̄
rendū panē: nouit ꝙ parat⁹ sit i manu eius
tenebrarū dies. Terrebit eū tribulatio: ⁊ ā-
gustia uallabit eū: sicut regē q̄ p̄parat ad p̄-
liū. Tetēdit .n. aduersus deū manū suā: ⁊ ꝯ
tra oīpotētē roborat⁹ ē. Cucurrit aduersus
eū erecto collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ est.
Operuit faciē ei⁹ crassitudo: ⁊ de lateribus
ei⁹ a ruina depēdet. Hitauit i ciuitatib⁹ d̄so
latis: ⁊ i domib⁹ deftis q̄ i tumulos sunt re-
dacte. Nō ditabit nec pseuerabit sb̄a eius:
nec mittet i t̄rā radicē suā. Non recedet d̄ te
nebris. Ramos ei⁹ arefaciet flāma: ⁊ aufere
tur spu oris ei⁹. Nō credet frustra errore d̄-
cept⁹: ꝙ aliq̄ p̄cio redimēd⁹ sit. Añq̄ dies e-
t̄ ipleāt peribit: ⁊ man⁹ ei⁹ arescent. Ledet
q̄si uinea i p̄mo flore botrus ei⁹: ⁊ q̄si oliua
p̱ijciēs florē suū. Congregatio .n. hypocrite
sterilis: ⁊ ignis deuorabit tabernacl'a corū
q̄ munera libēt accipiūt. Cōcepit dolorē: et
peperit iīq̄tatē: ⁊ vter⁹ ei⁹ p̄parat dolos.

C.XVI.

Respōdēs aūt iob dixit: Audiui fre-
quēt talia. Consolatores onerosi vos
ōes estis. Nunq̄d hēbūt finem verba vento
sa: aut aliq̄d tibi molestū ē si loq̄ris? Pote
ram ⁊ ego silia v̄ri loq̄. Atq; vtinaz eēt aīa
v̄ra p aīa mea. Cōsolarer ⁊ ego vos s̄moni
b⁹: ⁊ mouerē caput meū sup vos. Robora-
rē vos ore meo: ⁊ mouerē labia mea q̄si par
cens vobis. Sꝫ q̄d agā? Si locut⁹ fuero: nō
q̄escit dolor me⁹: ⁊ si tacuero non recedet a
me. Nūc āt oppssit me dolor me⁹: ⁊ in nihi
lū redacti sūt ōes art⁹ mei. Ruge mee testio
nium dicūt ꝯtra me: ⁊ suscitat̄ falsiloqu⁹ ad
uersus faciē meā cōtradicēs mihi. Collegit
furorē suū i me: ⁊ cōminās mihi infremuit
ꝯtra me dētib⁹ suis. Hostis me⁹ t̄ribilib⁹ o-
culis me ituit⁹ ē. Aperuerūt sup me ora su
a: ⁊ exprobrantes pcusserūt maxillaz meā:
satiati sūt penis meis. Cōclusit me de⁹ apd̄
iniquū: ⁊ manib⁹ ipioꝝ me tradidit. Ego il
le quōdā opulēt⁹ repēte cōtrit⁹ sū: tenuit cer
uicē meā. Cōfregit me: ⁊ posuit me sibi q̄si
in signū. Circūdedit me lāceis suis: ꝯuulne-
rauit lūbos meos. Nō pepcit: ⁊ effudit i ter
ra viscera mea. Cōscidit me vl̄nere sup vul
nus: irruit i me q̄si gigas. Saccū cōsui sup
cutē meā: ⁊ operui cinere carnē meā. Facies
mea itumuit a fletu: ⁊ palpebre mee caliga
uert̄. Hec passus sū absq; iīq̄tate man⁹ mee:
cū hrēm mūdas ad deū p̄ces. Terra ne opi
as sanguinē meū: neq; iueniat in te locū la-
tēdi clamor me⁹. Ecce .n. i celo testis me⁹: et
cōscius me⁹ i excelsis. Uerbosi amici mei
ad deū stilat oculus meus. Atq; vtinam sic
iudicaretur vir cū deo: quō iudicat̄ fili⁹ ho-
minis cuz collega suo. Ecce .n. breues anni
transeūt: ⁊ semitam p̱ quam nō reuertar ā-
bulo.

C.XVII.

Spirit⁹ me⁹ attenuabit̄: dies mei breui
abunt̄: ⁊ solū mihi supest sepulchrū.
Non peccaui: ⁊ i amaritudinib⁹ morat̄ ocu
lus meus. Libera me ⁊ pone me iuxta te: et
cuiusuis manus pugnet ꝯtra me. Cor coꝝ
longe fecisti a disciplina: p̱ptea nō exaltabū
t̄. Predaz pollicet̄ socijs: ⁊ oculi filioꝝ eius
deficiēt. Posuit me q̄si i p̱uerbium vulgi: ⁊
exēplū sū corā eis. Caligauit ad indignatio
nē oculus meus: ⁊ mēbra mea q̄si i nihiluz
redacta sūt. Stupebūt iusti sup hoc: ⁊ inno
cēs ꝯtra hypocritā suscitabit̄. Et tenebit iu
stus viā suā: ⁊ mūdis manib⁹ addet fortitu
dinē. Igr̄ ōes vos cōuertimini ⁊ venite: ⁊ n̄
iueniā i vob' ullū sapiētez. Dies mei transie
rūt: cogitationes mee dissipate sūt torquen
tes cor meū. Noctē uerterūt i diē: ⁊ rursuz
p⁹ tenebras spero lucē. Si sustinuero ifern⁹
dom⁹ mea ē: ⁊ i tenebrꝭ straui lectulū meuz.
Putredini dixi: pr̄ me⁹ es mat̄ mea ⁊ soror
mea uermib⁹. Ubi ē ḡ nūc p̄stolatio mea: et
patiētiaz meā q̄s cōsiderat? In p̱fūdissimū
ifernū descēdēt oīa mea. Putas ne saltem i
bi erit req̄es mihi?

C.XVIII.

Respōdēs āt baldath suites: dixit: Usq;
ad quē finē v̄ba iactabis? Intellige pri
us: ⁊ sic loquamur. Quare reputati sum⁹
ut iumēta: ⁊ sorduim⁹ coram te? Quid per
dis aīam tuam in furore tuo? Nūq̄d p̱pter
te derelinq̄t terra: ⁊ transferent rupes de lo
co suo? Nonne lux impij extinguet: nec splē
debit flamma ignis ei⁹? Lux obtenebrescet
in tabernaculo illius: ⁊ lucerna que sup cuz

est: extinguet. Artabūt gressus v̄tutis eius
⁊ p̄cipitabit eū ɔsiliū suū. Immisit. n. i rete
pedes suos: ⁊ i macul' ei⁹ ambulabat. Tene
bit plāta illi⁹ laq̄o: ⁊ exardescet ɔtra eū siti.
Abscondita ē i t̄ra pedica ei⁹ ⁊ decipula illi⁹
sup semitā. Undiqꝫ t̄rebūt eū formidines ⁊
īuoluēt pedes ei⁹. Attenuet fame robur ei⁹:
⁊ inedia iuadat costas illi⁹. Deuoret pl'chri
tudinē cutis ei⁹: ⁊ cōsumat brachia illi⁹ pri
mogenita mors. Auellat de tabernacl'o suo
fiducia ei⁹: ⁊ calcet sup eū q̄si rex iterit⁹. Ha
bitēt i tab'nacl'o illi⁹ socij ei⁹ q̄ nō ē: asperga
tur i tab'nacl'o ei⁹ sulphur. Deorsū radices
ei⁹ siccent: sursū āt atterat messis ei⁹. Mēo
ria illius pereat de terra: ⁊ non celebret no
mē ei⁹ i plateis. Expellet eū de luce in tene
bras: ⁊ de orbe transferet eū. Non erit sem
ei⁹ neqꝫ p̄genies i pp'lo suo: nec ulle reliq̄e i
regiōib⁹ ei⁹. In die ei⁹ stupebūt nouissimi: ⁊
p̄mos iuadet horror. Hec sūt ḡ tab'nacl'a
iniq̄: ⁊ iste loc⁹ ei⁹ q̄ ignorat deū. .XIX.

RĒspondēs āt iob dixit: Usqꝫq̄ affligi
tis aiam meā: ⁊ atteritis me s̄moīb⁹?
En decies cōfūditis me: ⁊ nō erubescit' op
p̄mētes me. Nēpe ⁊ si ignoraui: mecū erit
igrātia mea. At vos ɔtra me erigimini: ⁊ ar
guitis me opprobrijs meis. Saltē nūc itel
ligite: q2 de⁹ nō eq̄ iudicio afflixerit me: ⁊ fla
gellis suis me cinxerit. Ecce clamabo ui pa
tiens: ⁊ nemo audiet. Uociferabor: ⁊ nō est
q̄ iudicet. Semitā meā circūsepsit: ⁊ trāsire
nō possum: ⁊ i uallo meo tenebras posuit.
Spoliauit me gl'ia mea: ⁊ abstulit coronā
de capite meo. Destruxit me ūdiqꝫ ⁊ pereo:
⁊ q̄si euulse arbori abstulit spē meā. Iratus
ē contra me furor ei⁹: ⁊ sic me hūit q̄si ho
stē suū. Simul uenerūt latrones ei⁹: ⁊ fece
rūt sibi uiā p me: ⁊ obsederūt i gyro tab'na
culū meū. Fr̄es meos longe fecit a me: ⁊ no
ti mei q̄si alieni recesserūt a me. Dereliq̄rūt
me p̄pinq̄ mei: ⁊ q̄ me nouerant obliti sunt
mei. Inq̄lini dom⁹ mee ⁊ ancille mee sicut
alienū habuerunt me: ⁊ q̄si peregrin⁹ fui in
oculis cor̄. Seruū meū uocaui ⁊ nō r̄ndit:
ore p̄p'o deprecabar illum. Halitū meum
exhorruit uxor mea: ⁊ orabā filios ut̄i mei.
Stulti q̄z despiciebant me: ⁊ cum ab eis re
cessissē detrahebāt mihi. Abominati sunt
quōdā cōsiliarij mei: ⁊ quē maxime dilige
bā auersat⁹ ē me. Pelli mee cōsūptis carni
b⁹ adhesit os meū: ⁊ derelicta sūt tm̄modo
labia circa d̄ētes meos. Misemini mei: mi
semini mei saltē uos amici mei: q2 man⁹ dn̄i
tetigit me. Quare p̄seq̄mini me sic deus:
⁊ carnibus meis saturamini? Quis mihi t̄
buat: ut scribāt s̄mōes mei? Quis mihi det
ut exarēt i libro stilo ferreo ⁊ plūbi lamia: l̄
celte sculpāt i silice? Scio. n. q᷑ redēptō me
us uiuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrec
tur⁹ sū. Et rursum circundabor pelle mea:
⁊ i carne mea uidebo deū. Quem uisur⁹ sū
ego ipse: ⁊ oculi mei cōspecturi sunt: ⁊ non
alius. Reposita ē hec spes mea i sinu meo.
Quare ḡ nūc dicit' p̄seq̄mur eū: ⁊ radicem
v̄bi iueniam⁹ ɔtra eū? Fugite ḡ a facie gladij
q̄m ultor iniq̄tatū gladius est: ⁊ scitote esse
iudicium. .XX.

RĒspondēs āt sophar naamathites di
xit: Iccirco cogitatiōes mee uarie suc
cedunt sibi: ⁊ mens i diuersa rapit'. Doctri
nā q̄ me arguis audiā: ⁊ sp̄s itelligētie mee
r̄ndebit mihi. Hoc scio a p̄cipio ex q̄ ē po
sit⁹ hō sup t̄rā: q᷑ laus ipiorū breuis sit: et
gaudiū hypocrite ad istar p̄ucti. Si ascēde
rit usqꝫ ad celū supbia ei⁹: ⁊ caput ei⁹ nubes
tetigerit: q̄si sterq̄liniū i fine p̄det: ⁊ q̄ eū ui
derant dicent: ubi est. Uelut somniū auo
lans nō iueniet: transiet sicut uisio noctur
na. Ocul⁹ q̄ eū uiderat non uidebit: neqꝫ ul
tra ituebit' eū loc⁹ su⁹. Filij eius atterent ege
state: ⁊ man⁹ illi⁹ reddēt dolorē suū. Ossa
eius implebuntur uitijs adolescētie ei⁹: ⁊ cū
eo i puluē dormient. Cū. n. dulcedo fuerit i
ore ei⁹ malū: abscōdit illud sub lingua sua.
Parcet illi ⁊ nō dēlinq̄t illud: ⁊ celabit i gut
ture suo. Panis ei⁹ in utero illi⁹ v̄tet' i fel a
spidū intrinsec⁹. Diuitias q̄s deuorauit euo
met: ⁊ de uētre illi⁹ extrahet eas de⁹. Caput
aspidū sugget: ⁊ occidet eum lingua uipere.
Non uideat riuulos fluminis torrētis: mel
lis ⁊ butyri. Luet q̄ fecit oīa: nec tm̄ cōsume
tur. Iuxta multitudinē adiuētionū suarū
sic ⁊ sustinebit: q̄m cōfringēs nudauit pau
peris domū: rapuit ⁊ nō edificauit eā: nec ē
satiat⁹ uent' ei⁹. Et cū hūerit q̄ concupierat:
possidere non poterit. Nō remansit de cibo
eius: ⁊ p̄ptea nihil permanebit de bōis ei⁹.
Cū satiat⁹ fuerit artabit': estuabit: ⁊ oīs dolō
irruet sup eū. Utinā ipleat' uēt' ei⁹: ut emit
tat i eū irā furoris sui: ⁊ pluat sup illū bel
lū suū. Fugiet arma ferrea ⁊ irruet i arcum
ereum: eductus ⁊ egrediens de uagina sua

fulgurans ĩ amaritudine sua. Uadẽt ⁊ ueñi-
ent sup eũ horribiles: ões tenebre abscõdi
te sũt ĩ occultis eĩ. Deuorabit eũ ignis q̄ nõ
succẽdit: affliget relict⁹ ĩ tabernaclo suo. Re
uelabunt celi ĩiq̄tatẽ eĩ: ⁊ t̃ra cõsurget adu̇-
sus eũ. Apertũ erit germẽ dom⁹ illi⁹: detra-
het ĩ die furoris dei. Hec est pars hõis ipĳ
a deo: ⁊ hẽditas v̇boꝝ eĩ a dño.

XXI.

Respõdẽs aũt iob dixit: Audite q̄so s-
mones meos: ⁊ agite pñiam. Sustine
te me ut ⁊ ego loquar: ⁊ p⁹ mea si uidebitur
uerba ridete. Nũq̄d ꝯtra hoiem disputatio
mea ẽ: ut merito nõ debeã ꝯtristari? Attẽdi
te me ⁊ obstupescite: ⁊ supponite digitũ ori
ũo. Et ego qñ ĩcordat⁹ fuero ptimesco: ⁊ ꝯ-
cutit carnẽ meã tremor. Quare g̊ ipĳ uiuũt:
subleuati sũt cõfortatiq̄ȝ diuitĳs? Semẽ co
rũ pmanet corã eis: ppiq̄rũ turba ⁊ nepo-
tũ in ꝯspectu eoꝝ. Dom⁹ eoꝝ secure sũt et
pacate: ⁊ non ẽ uirga dei sup illos. Bos eo
rũ cõcẽpit ⁊ nõ abortiuit: uacca pepit ⁊ nõ
ẽ puata fetu suo. Egrediũt q̄si greges puuli
eoꝝ: ⁊ infãtes eoꝝ exultant lusib⁹. Tenent
tympanũ ⁊ citharã: ⁊ gaudent ad sonitum
organi. Ducũt in bonis dies suos: ⁊ ĩ pũcto
ad inferna descendunt. Qui dixerũt deo: re
cede a nob: ⁊ sciam uiaruȝ tuaꝝ nolumus.
Quis ẽ õipotẽs: ut suiam⁹ ei? Et q̄d nob p
dest si orauerim⁹ illũ? Uerũtñ q: non sunt ĩ
manu eoꝝ bona sua: ꝯsiliũ ipioꝝ lõge sit a
me. Quotiẽs lucerna ipioꝝ extinguet: ⁊ su
pueiet eis iundatio: ⁊ dolores diuidet furo
ris sui? Erunt sicut palee añ faciẽ uẽti: ⁊ sic̃
fauilla quã turbo dispgit. De⁹ seruabit filĳs
illi⁹ dolorẽ p̃ris: ⁊ cũ reddiderit tunc sciet.
Uidebunt oculi eĩ interfectionẽ suã: ⁊ de fu-
rore õipotentis bibet. Quid. n. ad eũ ptiet
de domo sua p⁹ se? Et si numer⁹ mẽsiũ eius
dimidiet: Nũq̄d deũ docebit q̄spiã sciam: q̄
excelsos iudicat? Iste morit robust⁹ ⁊ san⁹
diues ⁊ felix: uiscera eĩ plena sũt adipe: ⁊
medullis ossa illi⁹ irrigant. Ali⁹ v̇o morit
in amaritudine aĩe sue absq̄ȝ ullis opib⁹ ⁊
tñ sil̃ ĩ puluẽ dormiẽt: ⁊ v̇mes operiẽt eos.
Certe noui cogitationes uẽas ⁊ sñias ꝯtra
me ĩiq̄s. Dicit. n. Ubi ẽ domus principis:
⁊ ubi tab̄nacl̃a ipioꝝ? Interrogate quẽlibȝ
de uiatorib⁹: ⁊ hec eadẽ illũ ĩtelligẽ cogno-
scetis. Quia ĩ diẽ pditiõis suat mal⁹: ⁊ ad
diem furoris ducetur. Quis arguet coraȝ
eo uias eius: ⁊ q̄ fecit q̄s reddet illi? Ipse ad
sepulchra ducet: ⁊ in congerie mortuoꝝ ui-
gilabit. Dulcis fuit glareis cocyti: ⁊ p⁹ se õ-
nem hominem trahet: ⁊ ante se innumera-
biles. Quõ igĩ cõsolamini me frustra: cum
r̃nsio uẽa repugnare ostensa sit v̇itati.

XXII.

Respondẽs ãt eliphaz themanites di-
xit: Nũq̄d deo põt cõpari hõ: ẽt cuȝ p
fecte fuerit scie? Quid pdest deo si iustus fu
eris: aut q̄d ei ꝯfers si ĩmaculata fuerit uita
tua? Nũquid timẽs arguet te: ⁊ ueniet tecũ
ĩ iudiciũ: ⁊ ñ ppt maliciã tuã plimã ⁊ ĩfini-
tas iniquitates tuas? Abstulisti. n. pignus
f̃rum tuorũ sine cã: ⁊ nudos spoliasti uesti-
b⁹. Aquã lasso non dedisti: ⁊ esuriẽti subtra
xisti panẽ. In fortitudine brachĳ tui possi-
debas t̃ram: ⁊ potẽtissim⁹ obtiebas eã. Ui-
duas dimisisti uacuas: ⁊ lacertos pupillo-
rũ cõminuisti. Propt̃ea circũdat⁹ es laq̄is:
⁊ cõturbat te formido subita. Et putabas
te tenebras nõ uisuꝝ: ⁊ ĩpetu aq̄ꝝ inũdãti-
um nõ opp̃ssũ iri. An cogitas q᷑ de⁹ excelsi
or celo sit: ⁊ sup stellaꝝ v̇ticẽ sublimet? Et
dicis: Quid. n. nouit de⁹? Et q̄si p caligineȝ
iudicat. Nubes latibulũ eĩ: nec nr̃a cõside-
rat: ⁊ circa cardines celi pãbulat. Nũq̄d se
mitã seculorũ custodire cupis: quã calcaue
rũt uiri ĩiq̄: qui sublati sũt añ tps suũ: ⁊ flu
ui⁹ subuertit fũdamẽtũ eoꝝ? Qui dicebãt
deo: recede a nobis: ⁊ q̄si nihil possit facere
õipotẽs: estimabãt eũ: cũ ille ĩplesset domos
eorũ bonis. Quoꝝ sñia pcul sit a me. Uide
bũt iusti ⁊ letabunt: ⁊ innocẽs subsannabit
eos. Nõne succisa ẽ erectio eoꝝ: ⁊ ĩliq̄as eo
rum deuorauit ignis? Acq̄esce igĩ ei: ⁊ hẽto
pacẽ: ⁊ p hec hẽbis fruct⁹ optimos. Susci-
pe ex ore illi⁹ legẽ: ⁊ pone s̃mões eĩ in corde
tuo. Si reuersus fueris ad õipotẽtẽ edifica-
beris: ⁊ lõge facies ĩiq̄tatẽ a tabernaculo tu
o. Dabit p t̃ra silicẽ ⁊ p silice torrẽtes aure-
os. Eritq̄ȝ õipotẽs ꝯtra hostes tuos: ⁊ argẽ
tũ coaceruabit tibi. Tũc sup õipotẽtẽ deliti
is affiues: ⁊ eleuabis ad deũ faciẽ tuã. Ro-
gabis eũ: ⁊ exaudiet te: ⁊ uota tua reddes.
Decernes rẽ ⁊ uẽiet tibi: ⁊ ĩ uĳs tuis splendẽ
bit lumẽ. Qui. n. humiliat⁹ fuerit erit ĩ gl̃a:
⁊ q̄ inclinauerit oculos suos: ipse saluabit.
Saluabit inocẽs: saluabit ãt mundicia ma
nuum suarũ.

XXIII.

Respõdens aũt iob ait: Nũc q̄ȝ ĩ amari
tudie est sermo meus: ⁊ manus plage
mee aggrauata est super gemitum meum.

Quis mihi tribuat: ut cognoscaz ⁊ ĩueniã il
lũ: ⁊ ueniã usz ad soliũ ei⁹? Ponã corã eo iu
diciũ: ⁊ os meũ replebo increpationibus:
ut sciã v̇ba q̃ mihi respondeat: ⁊ itelligã q̇d
loq̃t mihi. Nolo multa fortitudine ꝯtẽdat
mecũ: nec magnitudis sue mole me p̃mat.
Propõat eq̇tatẽ ꝯtra me: ⁊ puẽiet ad uicto
riã iudiciũ meũ. Si ad oriẽtẽ iero ñ appet:
si ad occidentẽ ñ itellĩam eũ. Si ad sinistraz
q̇d agã? Nõ apphẽdã eũ. Si me uertam ad
dexterã: nõ uidebo illũ. Ipse v̇o scit uiã me
ã: ⁊ pbabit me q̃si auꝝ qo p ignẽ trãsit. Ue
stigia ei⁹ secut⁹ ẽ pes me⁹: uiaz ei⁹ custodiui:
⁊ non declinaui ex ea. A mandatis labiorũ
ei⁹ nõ recessi ⁊ in sinu meo abscõdi v̇ba oris
ei⁹. Ipse.n. sol⁹ ẽ: ⁊ nemo auertẽ põt cogita
tionẽ ei⁹: ⁊ aĩa ei⁹ q̇cũq́ʒ uoluit hoc fecit.
Cũq́ʒ expleuerit ĩ me uolũtatẽ suam: ⁊ alia
mlta similia p̃sto sẽ ei. Et iccirco a facie ei⁹
turbat⁹ sũ: ⁊ cõsiderãs eũ timore sollicitoꝝ.
De⁹ molliuit cor meũ: ⁊ õipotẽs conturba
uit me. Nõ.n. perij ppt̃ iminẽtes tenebras:
nec faciẽ meã operuit caligo. C.XXIIII.

Ab õipotẽte nõ sũt abscõdita tpa: qui
ãt nouerũt eũ: ignorãt dies illi⁹. Alij ter
minos trãstulerũt: diripuerũt greges: ⁊ pauerũt
eos. Asinũ pupillorũ abegerũt: ⁊ abstulerũt
pro pignore bouẽ uidue. Subuerterũt pau
perũ uiã: ⁊ oppresserũt pit̃ mãsuetos terre.
Alij q̃si onagri ĩ deserto egrediũt̃ ad op⁹ suũ:
uigilantesq́ʒ ad p̃dã p̃parãt panẽ liberis. A
grũ non suũ demetũt: ⁊ uineã ei⁹ quẽ ui op
p̃sserũt uindemiãt. Nudos dimittũt hoĩes
ĩdumẽta tollẽtes: quib⁹ nõ est opimẽtũ ĩ fri
gore: q̇s imbres mõtiũ rigãt: ⁊ nõ hñtes ue
lamẽ ãplexant̃ lapides. Uim fecerũt dep̃dã
tes pupillos: ⁊ uulgũ pauperẽ spoliauerũt.
Nudis ⁊ incedẽtib⁹ absq́ʒ uestitu ⁊ esurien
tib⁹ tulerũt spicas. Int̃ aceruos coꝝ meridi
ati sũt: qui calcatis torcularib⁹ sitiũt. De ci
uitatib⁹ fecerũt uiros gemere: ⁊ aĩa uulnera
toꝝ clamauit: ⁊ de⁹ ĩultũ abire nõ patit̃. Ip
si fuerunt rebelles lumini. Nescierũt uias
ei⁹: nec reuersi sũt p semitas illi⁹. Mane p̃
mo cõsurgit homicida: ĩt̃ficit egenũ ⁊ pau
perẽ: p noctẽ v̇o erit q̃si fur. Ocul⁹ adulteri
obs̃uat caliginẽ dicẽs: nõ me uidebit ocul⁹:
⁊ operiet uultũ suũ. Perfodit in tenebris do
mos: sicut ĩ die cõdixerãt sibi: ⁊ ignorauerũt
lucem. Si subito apparuerit aurora arbi
trant̃ umbrã mortis: ⁊ sic ĩ tenebris q̃si ĩ luce
ambulãt. Leuis ẽ sup faciẽ aq̃. Maledicta
sit ps ei⁹ ĩ t̃ra: nec ãbulet p uiã uineaꝝ. Ad
nimiũ calorẽ trãsiet ab aq̇s niuium: ⁊ usq́ʒ
ad ĩferos pcc̃m illi⁹. Obliuiscat̃ ei⁹ mĩa. Dul
cedo illi⁹ v̇mes. Nõ sit ĩ recordatiõe: sʒ cõte
rat̃ sicut lignũ ĩfructuosũ. Pauit.n. sterilez
⁊ q̃ non parit: ⁊ uidue bene nõ fecit. Detra
xit fortes ĩ fortitudine sua: ⁊ cũ steterit non
credet uite sue. Dedit ei de⁹ locũ pñie: ⁊ ille
abutit̃ eo ĩ supbia. Oculi ãt ei⁹ sũt in vijs il
li⁹. Eleuati sũt ad modicũ: ⁊ ñ subsistent: et
humiliabũt̃ sicut oĩa ⁊ auferent: ⁊ sicut su
mitates spicaꝝ cõterent. Q: si non ẽ ita: q̇s
me põt arguẽ ẽẽ mentitum: ⁊ ponere añ de
um uerba mea? C.XXV.

Respõdẽs ãt baldath suites dixit: Po
testas ⁊ t̃ror apud deũ ẽ: q̃ facit cocor
dia ĩ sublimib⁹ suis. Nunq̇d ẽ numer⁹ mili
tũ ei⁹? Et sup quẽ nõ surget lumẽ illi⁹? Num
q̇d iustificari põt hõ cõparat⁹ deo: aut ap
parere mũd⁹ nat⁹ de muliere? Ecce luna eti
am nõ splẽdet: ⁊ stelle nõ sũt mũde in con
spectu ei⁹: quanto magis hõ putredo: ⁊ fili
us hominis vermis. C.XXVI.

Respondẽs ãt iob dixit: Cui⁹ adiutor es?
nũq̇d ĩbecillis? Et sustentas brachiũ
ei⁹ q̃ non ẽ fortis? Cui dedisti cõsiliũ? Forsitã
illi q̃ nõ hʒ sapiam: ⁊ prudentiã tuã ostẽdisti
plĩmã? Quẽ docẽ uoluisti? Nõne eũ q̃ fecit
spiramentũ? Ecce gigãtes gemũt sub aq̇s: ⁊
q̃ hitãt cũ eis. Nudus ẽ ĩfer⁹ corã illo: ⁊ nul
lũ ẽ operimentũ pditiõi. Qui extẽdit aq̇lo
nem sup uacuũ: ⁊ appẽdit t̃ram sup nihili.
Qui ligat aq̇s ĩ nubib⁹ suis: ut nõ erũpant
parit̃ deorsũ. Qui tʒ uultũ solij sui: ⁊ expã
dit super illud nebulã suã. Terminum cir
cũdedit aquis: usq́ʒdũ finiãt̃ lux ⁊ tenebre.
Colũne celi contremiscũt: ⁊ pauẽt ad nutũ
ei⁹. In fortitudine illi⁹ repente maria ꝯgre
gata sũt: ⁊ prudentia ei⁹ pcussit supbũ. Sp̃s
ei⁹ ornauit celos: ⁊ obstetricãte manu eius
educt⁹ ẽ coluber tortuosus. Ecce hec ex pte
dicta sũt viaꝝ ei⁹. Et cũ uix paruã stillã ser
mõis ei⁹ audierim⁹: q̇s potit̃ tonitruũ ma
gnitudinis illi⁹ ĩtueri? C.XXVII.

Addidit q̇ʒ iob assumẽs parabolam su
am ⁊ dixit: Uiuit de⁹ q̃ abstulit iudici
um meũ: ⁊ õipotẽs qui ad amaritudinẽ ad
duxit aĩam meã: q: dõec superest halitus ĩ
me ⁊ sp̃us dei in naribus meis: non loquẽt
labia mea ĩiq̇tatẽ: nec ligua mea meditabit̃

mendaciū. Absit a me: ut iustos vos eē iu-
dicē. Donec deficiā: nō recedā ab inocentia
mea. Justificationē meā quā cepi tenē: non
deserā. Neqꝫ.n. repꝑhēdit me cor meū i ōni
uita mea. Sicut ipiꝰ īimicꝰ meꝰ: ⁊ aduersari
us meꝰ q̄si iniquꝰ. Que ē.n. spes hypocrite
si auare rapiat: ⁊ nō liberet deus aiaꝫ eius?
Nunqd deꝰ audiet clamorē eiꝰ: cū uenerit sꝫ
eū āgustia? Aut poterit i ōnipotēte delecta-
ri: ⁊ inuocarꝫ deū ōi tp̄e? Docebo uos p ma-
nū dei q̄ ōipotēs hēat: nec abscōdam. Ecce
uos ōes nostis: ⁊ qd sine cā uana loqmini?
Hec ē ps hōis ipij apud deū: ⁊ hēditas uio
lētoꝝ quā ab ōipotēte suscipiēt. Si mltipli
cati fuerit filij eiꝰ i gladio erūt: ⁊ nepotes eiꝰ
nō saturabūt pane. Qui reliq fuerit ex eo:
sepeliēt i itītu: ⁊ uidue illiꝰ nō plorabūt. Si
cōportauerit q̄si tra argētū: ⁊ sic lutū ꝑpa-
uerit uestimēta: ꝑpabit qdē: sed iustꝰ uestie-
t illa: ⁊ argētū inocēs diuidet. Edificauit si-
cut tinea domū suā: ⁊ sicut custos fec ūbra
culū. Diues cū dormierit: nihil secū aufe-
ret: aperiet oculos suos: ⁊ nihil iueniet. Ap
ꝓhēdet eū q̄si aq̄ i opia: nocte opp̄met eū tē
pestas. Tollet eū uētꝰ urens ⁊ auferet: ⁊ ue-
lut turbo rapiet eū de loco suo. Et mittet sꝫ
eū: ⁊ nō parcet: ď manu eius fugiēs fugiet.
Stringet sup eū manꝰ suas: ⁊ sibilabit sup
illū intuēs locū eius.

C. XXVIII.

Habet argentū uenaꝝ suarū p̄ncipia: ⁊
auro locꝰ ē i q̄ cōflat. Ferrū de tra tol-
lit: ⁊ lapis solutꝰ calore i es vtit. Tēpꝰ po-
suit tenebri: ⁊ uniuersoꝝ finē ipse ꝯsiderat.
Lapide qꝫ caliginis ⁊ umbrā morti diuidit
torrens a pplo pegrinante: eos q̊s oblitus ē
pes egētis hōis ⁊ iuios. Terra ď q̄ oriebat
panis i loco suo igni subuersa ē. Locꝰ saphi
ri lapides eiꝰ: ⁊ glebe illiꝰ auruꝫ. Semitam
ignorauit auis: nec ituitꝰ ē oculꝰ uulturi. Nō
calcauerūt eā filij instītoꝝ: nec ptransiuit p
eā leena. Ad salicē extēdit manū suā: subv-
tit a radicibꝰ montes. In petris riuos exci-
dit: ⁊ ōe p̄ciosū uidit oculus eius. Profun-
da qꝫ fluuioꝝ scrutatꝰ ē: ⁊ abscondita pdu
xit i lucē. Sapia vo ubi iuenit? ⁊ q̊s est locꝰ
intelligētie? Nescit hō p̄ciū eiꝰ: nec iuenit in
tra suauit uiuentiū. Abyssus dic: nō ē i me:
⁊ mare loqt: ⁊ nō ē mecū. Non dabit auruꝫ
obrigi p ea: nec appēdet argētū i cōmutati
one eiꝰ. Nō ꝯferet tīcti i dic colorībꝰ: nec la
pidi sardonico preciosissimo uel sapphiro.

Non adeq̄bit ei auꝝ l' vitrū: nec cōmutabū
tur p ea uasa auri excelsa: ⁊ eminentia non
cōmemorabūt cōparatōe eiꝰ. Trahit āt sa-
piētia ď occltī. Nō adeq̄bit ei topaciꝰ ď ethi
opia: nec tincture mūdissime cōponet. Un
ꝰ sapiētia uenit: ⁊ q̊s ē locꝰ intelligētie? Ab-
scondita ē ab oculis oium uiuētiū: uolucres
q̊ꝫ celi latet. Perditio ⁊ mors dixerūt: auri
bꝰ nr̄is audiuimꝰ famā eiꝰ. Deꝰ itellīt uiam
eiꝰ: ⁊ ipse nouit locū illiꝰ. Ipse.n. fines mun
di ituet: ⁊ oia q̄ sub celo sūt respicit. Qui fe
cit uētis pōdꝰ: ⁊ aq̄s appēdit i mēsura. Qn̄
ponebat pluuijs legē: ⁊ uiā pcellis sonanti-
bꝰ: tc uidit illā ⁊ enarrauit: ⁊ ꝑparauit ⁊ iue
stigauit: ⁊ dixit hōi: Ecce timor dn̄i ipsa est
sapiētia: ⁊ recedē a malo intelligentia.

C. XXIX.

Addidit qꝫ iob assumēs parabolā suaꝫ
⁊ dixit: Quis mihi tribuat ut sim iux
ta mēses p̄stinos: f̄m dies q̊bus deꝰ custodi
ebat me. Qn̄ splēdebat lucerna eiꝰ sup ca-
put meū: ⁊ ad lumē eiꝰ ābulabā in tenebris.
Sicut fui i diebꝰ adolescētie mee: qn̄ secre-
to deus erat i tabernaclo meo. Qn̄ erat ōi-
potēs mecū: ⁊ i circuitu meo pueri mei. Qn̄
lauabā pedes meos butyro: ⁊ petra fūďbat
mihi riuos olei. Qn̄ pcedebā ad pōtā ciui-
tatis: ⁊ i platea parabāt cathedrā mihi. Ui
debāt me iuuenes: ⁊ abscōdebāt: ⁊ senes as-
surgentes stabant. Pricipes cessabāt loq: et
digitū supponebāt ori suo. Uocē suā cohi-
bebāt duces: ⁊ lingua corū gutturi suo ad-
herebat. Auri audiēs btīficabat me: ⁊ ocu-
lus uidens testioniū reddebat mihi: eo ꝙ li
bassē paupeꝫ uociferātē ⁊ pupillū cui n̄ eēt
adiutor. Bn̄dictio perituri sup me uēiebat:
⁊ cor uidue consolatꝰ sū. Justitia indutꝰ sū:
⁊ uestiui me sicut uestimēto ⁊ diademate iu
dicio meo. Oculꝰ fui ceco ⁊ pes claudo. Pa
ter erā pauperū: ⁊ cām quā nesciebā diligē-
tissime inuestigabā. Cōterebā molas iniq:
⁊ de dentibꝰ illiꝰ auferebaꝫ p̄dā. Dicebāqꝫ:
In nidulo meo moriar: ⁊ sicut palma mlti
plicabo dies. Radix mea apta ē secꝰ aq̄s: et
ros morabit messiōe mea. Gloria mea sēp
innouabit: ⁊ arcꝰ meus i manu mea instau-
rabit. Qui me audiebāt expectabāt sn̄iam:
⁊ intenti tacebant ad consiliū meum. Uerb
meis addere nihil audebant: ⁊ super illos
stillabat eloqum meū. Expectabant me sic
pluuiam ⁊ os suum aperiebāt quasi ad im
brem serotinum. Si qn̄ ridebā ad eos: non

credebāt: ⁊ lux uult⁹ mei nō cadebat i trā.
Si uoluissem ire ad eos: sedebā pm⁹. Cūq̄
sederē q̄si rex circunstāte exercitu: erā tñ me
rentium consolator.

.XXX.

Nunc āt derident me iuniores tpe q̄rū
non dignabar pr̄es ponē cū canib⁹ gre
gis mei. Quorū uirt⁹ manuū mihi erat p
nihilo: ⁊ uita ipsa putabant indigni. Egesta
te ⁊ fame steriles: q̄ rodebāt in solitudie sq̄
lentes calamitate ⁊ miseria. Et mādebant
herbas ⁊ arborū cortices: ⁊ radix iunipe
rorū erat cib⁹ eoꝝ. Qui de cōuallibus ista
rapiētes: cū singula reperissēt: ad ea cū cla
more currebāt. In desti hītabāt torrētiū: ⁊
in cauernis t̄re uel sup glareā. Qui int̄ hu
iuscemodi letabāt: ⁊ eē sub sentib⁹ delitias
cōputabāt. Filij stultoꝝ ⁊ ignobiliū: ⁊ in t̄
ra penit⁹ nō parētes. Nūc i eoꝝ cāticū uer
sus sū: ⁊ fact⁹ sū eis in puerbiū. Abomiant̄
me ⁊ longe fugiūt a me: ⁊ faciē meā cōspuē
nō uerent̄. Pharetrā.n. suā aperuit: ⁊ affli
xit me: ⁊ frenū posuit i os meū. Ad dexterā
oriētl calamitatis mee ilico surrexerūt. Pe
des meos subuerterūt: oppsserūt q̄si flucti
b⁹ semitis suis. Dissipauerūt itinera mea isi
diati sūt mihi ⁊ pualuerūt: ⁊ nō fuit q̄ ferret
auxiliū. Quasi rupto muro ⁊ apta ianua
irruerūt sup me: ⁊ ad meas miserias deuolu
ti sūt. Redactus sū i nihilū. Abstulit q̄si uē
t⁹ desideriū meū: ⁊ uelut nubes ptrāsijt sal⁹
mea. Nunc aūt in memetipso marcescit aīa
mea: ⁊ possident me dies afflitionis. Nocte
os meū pforat̄ dolorib⁹: ⁊ q̄ me comedūt ñ
dormiunt. In multitudine eoꝝ cōsumit̄ ue
stimētū meū: ⁊ q̄si capitio tunice succinxerūt
me. Cōpatus sū luto: ⁊ assimilatus sum fa
uille ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ ñ exaudis me:
sto ⁊ nō respicis me. Mutat⁹ es mihi i cru
delē: ⁊ in duritia man⁹ tue aduersarl mihi.
Eleuasti me: ⁊ q̄si s̄r uētū ponēs elisisti me
ualide. Scio q̄ȝ morti trades me: ubi consti
tuta ē dom⁹ uiuēti. Uerūtñ non ad cōsūp
tionē eoꝝ emittis manū tuam: ⁊ si corrue
rit: ipse saluabis. Flebā quondā sup eo q̄ af
flict⁹ erat: ⁊ cōpatiebat̄ aīa mea paupi. Ex
pectabā bona: ⁊ uenerūt mihi mala: pstola
bar lucē: ⁊ eruperūt tenebre. Interiora me
a efferbuerūt absq̄ȝ ulla reqe: pueneūt me dies
afflictionis. Merēs icedebā: sine furore cō
surgēs in turba clamabā. Frat̄ fui draconū
⁊ soci⁹ strutionū. Cutl mea denigrata ē sup
me: ⁊ ossa mea aruerūt p caumate. Uersa ē
i luctum cithara mea: ⁊ organum meum i
uocē flentium.

.XXXI.

Pepigi fed⁹ cū oculis meis: ut ne cogi
tarē q̄dē de uirgine. Quā.n. pte hīet
in me de⁹ desup ⁊ hēditatē oīpotēs de excel
sis? Nunq̄d ñ pditio ē iniq̄: ⁊ alienatio opea
tib⁹ iiustitiā? Nonne ipse cōsiderat uias me
as: ⁊ cūctos gressus meos dinumerat? Si a
bulaui i uanitate ⁊ festinauit i dolo pes me
us: appēdat me in statera iusta: ⁊ sciat deus
simplicitatē meā. Si declinauit gressus me
us de uia: ⁊ si secut⁹ ē ocul⁹ me⁹ cor meum:
⁊ si in manib⁹ meis adhesit macula: serā ⁊
ali⁹ comedat: ⁊ pgenies mea eradicet̄. Si d
ceptū ē cor meū sup muliere: ⁊ si ad hostiū
amici mei insidiat⁹ sū: scortū alteri⁹ sit uxō
mea: ⁊ sup illā icuruēt alij. Hoc enī nefas
ē ⁊ iniq̄tas maxima: ignis usq̄ȝ ad pditionē
deuorās: ⁊ oīa eradicās genimina. Si ɔtēp
si subire iudiciū cū s̄uo meo ⁊ ancilla mea:
cū disceptarēt aduersū me. Quid.n. faciā
cū surrexerit ad iudicandū de⁹: ⁊ cū q̄sierit:
q̄d rñdebo illi? Nūq̄d nō i vtō fecit me q̄ et
illū opat⁹ ē: ⁊ formauit me i uulua un⁹? Si
negaui qd̄ volebāt paupib⁹: ⁊ oculos uidue
expectare feci. Si cōedi bucellā meā sol⁹: et
nō comedit pupill⁹ ex ea. Quia ab infātia
mea creuit mecū miśatio: ⁊ d utō mr̄is mee
egressa ē mecū. Si despexi pretereūtē: eo q̄
non hūerit indumētū: ⁊ absq̄ȝ opimēto pau
perē. Si non bñdixerūt mihi latera ei⁹: ⁊ de
uelleribus ouiū meaꝝ calefact⁹ ē. Si leua
ui sup pupillū manū meā ēt cū uiderē me i
porta superiorē: humer⁹ me⁹ a iūctura sua
cadat: ⁊ brachiū meū cū suis ossib⁹ cōfriga
tur. Sēp.n. q̄si tumētes sup me fluct⁹ timui
deū: ⁊ pond⁹ ei⁹ ferre non potui. Si putaui
auꝝ robur meū: ⁊ obrizo dixi fiducia mea.
Si letat⁹ sū sup multis diuitijs meis: ⁊ q̄a
plrima reperit man⁹ mea. Si uidi solē cū ful
gēt ⁊ lunā icedētē clare: ⁊ letatū ē i abscōdi
to cor meū: ⁊ osculat⁹ sū manū meam ore
meo: q̄ ē iniq̄tas maxima: ⁊ negatio ɔtra de
uȝ altissimū. Si gauisus sū ad ruinā ei⁹ qui
me oderat: ⁊ exultaui q̄ȝ iueñisset eū malum.
Nō.n. dedi ad peccādū guttū meū: ut expe
terē maledicēs aīaȝ ei⁹. Si ñ dixerūt uiri tab
naculi mei: q̄s det de carnib⁹ eius ut sature
mur. Foris nō mansit pegrin⁹: hostiū meū
uiatori patuit. Si abscōdi q̄si hō pcc̄ȝ meū

⁊ celaui i sinu meo iniq̄tatē meā. Si expaui
ad m̄ltitudinē nimiā: ⁊ despectio ꝓpinq̄ruꝫ
terruit me: ⁊ nō magꝰ tacui: nec egressus sum
hostiū. Quis mihi tribuat auditorē: ut dñs
dñiū meū audiat ōipotēs: ⁊ librū scribat ip
se q̄ iudicat: ut i hūero meo portē illū ⁊ cir-
cūdē illū q̄si coronā mihi. Per singlos gra-
dꝰ meos ꝓnūciabo illū: ⁊ q̄si pricipi offeraꝫ
eū. Si aduersū me t̄ra mea clamat: ⁊ cū ipa
sulci eiꝰ deflēt. Si fructꝰ eiꝰ cōedi absqꝫ pecu
nia: ⁊ aīaꝫ agricolaꝝ eiꝰ afflixi: ꝓ frumēto o-
riat mihi tribulꝰ ⁊ pro ōdeo spina. XXXII.

Miserūt aūt tres uiri isti rñdē iob: eo
q̄ iustus sibi uideret. Et iratus idigna
tusqꝫ ē heliu filius barachel bucites de co-
gnatione ram. Iratꝰ ē aūt aduersū iob: eo q̄
iustū se eē diceret corā deo. Porro aduersū
amicos eiꝰ indignatꝰ ē: eo q̄ nō inuenissent
rñsionē rōnabilē: sꝫ tm̄modo cōdēnassent
iob. Igitur heliu expectauit iob loquētem:
eo q̄ seniores eēnt q̄ loq̄bāt. Cū aūt uidissꝫ
q̄ tres rñdere ñ potuissēt: iratꝰ ē uehemēt.
Rñdensqꝫ heliu filius barachel bucites di-
xit: Junior sū tp̄e: uos aūt āntiq̄ores. Jccirco
demisso capite ueritꝰ sū vobis indicare me-
am s̄niaꝫ. Sperabā .n. q̄ etas ꝓlixior loq̄re
t: ⁊ ānoꝝ m̄ltitudo docēt sapiam. Sꝫ ut ui-
deo sp̄s ē i hōibꝰ: ⁊ ispiratio ōipotētis dat i
telligētiā. Nō sūt longeui sapiētes: nec senes
intelligūt iudiciū. Jdeo dicā: audite me: oñ-
dā uobis ēt ego meā sciam. Expectaui .n. s-
mōes uros: audiui prudētiā urām. Dōec di
sceptaremini s̄monibꝰ uris: ⁊ dōec putabaꝫ
vos aliquid dicē ꝯsiderabā. Sed ut uideo:
non ē qui possit arguere iob: ⁊ rñdē ex uob
s̄mōibꝰ eiꝰ. Ne forte dicatꝭ iuenimꝰ sapiaꝫ:
deus ꝓiecit eū nō hō. Nihil locutꝰ ē mihi: ⁊
ego non s̄m s̄mōes vros rñdebo illi. Exti-
muerūt: nec rñderūt ultra: abstuleruntqꝫ a
se eloquiū. Qm̄ igr̄ expectaui: ⁊ nō sūt locu
ti: steterūt: nec rñderūt ultra: rñdebo ⁊ ego
ptē meā: ⁊ oñdam sciam meā. Plenꝰ suꝫ .n.
s̄mōibꝰ: ⁊ coartat me sp̄us uteri mei. En uē
ter meꝰ q̄si mustū absqꝫ spiraculo: qd̄ lagū-
culas nouas dirūpit. Loq̄r ⁊ respirabo pau
lulū: aperiā labia mea ⁊ rñdebo. Nō accipi
am personā uiri: ⁊ deū hōi ñ eq̄bo. Nescio
.n. q̄diu subsistā: ⁊ si pꝰ modicū tollat me
factor meus. XXXIII.

Audi igr̄ iob eloq̄a mea: ⁊ oēs s̄mones
meos ausculta. Ecce apui os meum:
loquat̄ lingua mea i faucibꝰ meis. Simpli-
ci corde meo s̄mōes mei: ⁊ s̄niaꝫ labia mea
purā loquēt̄. Sp̄us dei fecit me: ⁊ spiraclm̄
ōnipotentis uiuificauit me. Si potes rñde
mihi: ⁊ aduersus faciē meā consiste. Ecce ⁊
me sicut ⁊ te fecit deꝰ: ⁊ de eodē luto ego q̄qꝫ
formatꝰ sū. Uerūtñ miraculū meū ñ te ter-
reat: ⁊ eloquētia mea nō sit tibi grauis. Dixi-
sti ḡ i auribꝰ meis: ⁊ uocē v̄borū tuoꝝ audi
ui. Mūdꝰ sū ego ⁊ absqꝫ delicto: imaculatꝰ
⁊ nō ē iniq̄tas i me. Quia q̄relas in me rep-
perit: iō arbitratꝰ ē me iimicū sibi. Posuit i
neruo pedes meos: custodiuit ōnes semitas
meas. Hoc ē ḡ i q̄ nō es iustificatꝰ. Rñdebo
tibi: q2 maior sit deꝰ hoīe. Aduersus eū con
tēdis: q̄ nō ad oīa v̄ba rñderit tibi. Semel
loq̄t deus: ⁊ secūdo idipsū non repetit. Per
sōniū i uisiōe nocturna: qñ irruit sopor sup
hoīes: ⁊ dormiūt i lectulo. Tunc aperit au-
res uirorū ⁊ erudiens eos instruit discipli-
na: ut auertat hoīem ab his q̄ fecit: ⁊ libēt
eū de sup̄bia: eruēs aīam eiꝰ a corruptiōe ⁊
uitā illiꝰ ut nō trāseat i gladiū. Increpat q̄qꝫ
ꝑ dolorē i lectulo: ⁊ oīa ossa eiꝰ marcescē fa
cit. Abomiabilꝭ ei fit i uita sua panis: ⁊ aīe
illiꝰ cibꝰ āte desiderabilꝭ. Tabescet caro eiꝰ:
⁊ ossa q̄ tecta fuerāt nudabūt. Appropinq̄-
bit corruptiōi aīa eiꝰ: ⁊ uita illiꝰ mortiferis.
Si fuerit ꝓ eo āgelꝰ loquēs unꝰ de milibus:
ut ānūciet hōis eq̄tatē: misebit̄ eius ⁊ dicet:
Libera eū ut nō descēdat i corruptionē. In
ueni i q̄ ei ꝓpitier. Cōsūpta ē caro eiꝰ a sup-
plicijs: reuertat̄ ad dies adolescētie sue. De
ꝓcabit̄ deū ⁊ placabilis ei erit: ⁊ uidebit fa-
ciē eiꝰ i iubilo: ⁊ reddet hōi iustitiā suā. Res
piciet hoīes ⁊ dicet: Peccaui ⁊ uere deliq̄: ⁊
ut erā dignꝰ non recepi. Liberauit aīam suaꝫ
ne pgēt in iteritū: sed uiuēs luce uideret. Ec-
ce hec oīa opat̄ deꝰ tribꝰ uicibꝰ ꝑ singlos: ut
reuocet aīas eoꝝ a corruptiōe: ⁊ illumiet lu
ce uiuētiū. Attēde iob ⁊ audi me: ⁊ tace dū
ego loquor. Si aūt hēs q̄d loq̄ris: rñde mihi:
Loq̄re. Uolo .n. te apparere iustū. Qd̄ si nō
habes: audi me: tace ⁊ docebo te sapiam.
XXXIIII.

Pronuncians itaqꝫ heliu etiā hec locu-
tus est. Audite sapientes uerba mea:
⁊ eruditi auscultate me. Auris .n. v̄ba ꝓbat:
⁊ guttū escas gustu diiudicat. Judiciū eliga
mus nobis: ⁊ inter nos uideamus quid sit
melius. Quia dixit iob iustus sum: ⁊ deus
subuertit iudicium meuꝫ. In iudicando .n.

me mēdaciū ē:uiolēta sagitta mea absq3 vl
lo pccō. Quis ē uir ut ē iob q̄ bibit subsan-
natione q̄si aquā:q̄ gradit cū opātib⁹ iniq̄-
tatē:ꝛ ābulat cū uiri ipꝫ? Dixit.n. Nō pla
cebit uir deo:ēt si cucurrerit cū eo. Jō uiri
cordati audite me: Absit deo ipietas: ꝛ ab
ōipotēte iniq̄tas. Op⁹ .n. hōis reddet ei:ꝛ iu
xta uias singuloꝝ restituet eis. Uere.n.de⁹
nō ꝯdēnabit frustra:nec ōipotēs subuertet
iudiciū. Quē cōstituit aliū sup trā:aut quē
posuit sup orbē quē fabricat⁹ ē? Si dirēxe-
rit ad eū cor suū:spūm illi⁹ ꝛ flatū ad se tra
het. Deficiet ōis caro sil:ꝛ hō i cinerē reuer
t. Si hēs ḡ intellectū audi qd̄ dr̄:ꝛ ausculta
uocē eloquij mei. Nūq̄d q̄ nō amat iudiciū
sanari pōt? Et quō tu eū q̄ iust⁹ ē in tm̄ ꝯdē-
nas? Qui dicit regi apostata:q̄ uocat duces
ipios: qui non accipit psonas principum:
nec cognouit tyrānū cū disceptaret ꝯtra pau-
perē. Op⁹.n.manuū ei⁹ sūt uniuersi. Subi
to morient:ꝛ i media nocte turbabūt ppl̄i:et
ptransibūt ꝛ auferēt uiolentū absq3 manu.
Oculi.n.ei⁹ sup uias hoīum:ꝛ ōes gressus
eoꝝ cōsiderat. Nō sūt tenebre:ꝛ nō ē ūbra
mortis:ut abscōdāt ibi q̄ opant iniq̄tatē. Ne-
q3.n.ultra i hōis ptate ē:ut ueniat ad deū
i iudiciū. Conteret mltos innumerabiles:ꝛ
stare faciet alios p eis. Nouit.n.opa eorū:
ꝛ iccirco iducet noctē:ꝛ ꝯterēt. Quasi ipios
pcussit eos i loco uidētiū. Qui q̄si d̄ industria
recesserūt ab eo:ꝛ ōes uias ei⁹ itelligē no
luerūt:ut puenire facerēt ad eū clamore ege-
ni:ꝛ audiret uocē paupeꝝ. Ipso.n.cōcedēn
te pacē:q̄s ē q̄ cōdēnet? Ex q̄ abscōderit vl-
tū:q̄s ē q̄ cōtēplet eū? Et sup gētes ꝛ super
ōes hoīes. Qui regnare facit hoīem hypo-
crita ꝑpt pccā ppl̄i. Quia ḡ ego locut⁹ sum
ad deū:te q̄3 n̄ ꝓhibebo. Si erraui: tu doce
me. Si iniq̄tatē locut⁹ ultra nō addā. Nūm
q̄d a te de⁹ expetit eā:q̄r displicuit tibi? Tu
.n.cepisti loq̄ ꝛ nō ego. Q̄ si quid nosti me-
li⁹ loq̄re? Uiri itelligētes loq̄nt mihi: ꝛ uir
sapiēs audiat me. Job aūt stulte locut⁹ est:ꝛ
vba illi⁹ non sonāt disciplinā. Pat mi:ꝓbi-
betur iob usq3 ad finē. Ne desinas ab hoīe iniq̄
tatis:q̄ addidit super pccā sua blasphemiā.
Inter nos interim constrīgat:ꝛ tunc ad iu-
dicium prouocet sermonibus suis deum.

C.XXXV.

I Git heliu hec rūsū locut⁹ ē: Nūq̄d eq̄
dec tibi cogitatio:ut dicēs iustior deo
sū? Dixisti.n. Non tibi placet qd̄ rectū ē:uel
q̄d tibi ꝓderit:si ego peccauero? Itaq3 ego
rn̄debo s̄moīb⁹ tuis:ꝛ amicis tuis tecū. Su-
spice celū:ꝛ intuē ꝛ cōtēplare ethera q̄ altior
te sit. Si peccaueris:q̄d ei nocebis? Et si multi-
plicate fuerit iniq̄tates tue:q̄d facies contra
eū? Porro si iuste egeris:q̄d donabis ei:aut
q̄d de manu tua accipiet? Hōi q̄ similis tui ē
nocebit ipietas tua:ꝛ filiū hōis adiuuabit
iustitia tua. Propt mltitudinē calūniatoꝝ
clamabūt:ꝛ eiulabunt ꝑpt vim brachij tyrā
norū. Et nō dixit ubi ē de⁹ q̄ fecit me:q̄ de-
dit carmina i nocte. Qui docet nos sup iu-
mēta tre:ꝛ sup uolucres celi erudit nos. Ibi
clamabūt ꝛ n̄ exaudiet ꝑpt superbiā malo-
rū. Non ḡ frustra audiet de⁹:ꝛ ōipotēs cās
singuloꝝ intuebit. Etiam cū dixeris n̄ ꝯside-
rat:iudicare corā illo ꝛ expecta eum. Nunc
.n.non īfert furorē suū:nec ulciscit scel⁹ ual
de. Ergo iob frustra aperit os suū:ꝛ absq3
scia vba mltiplicat.

C.XXXVI.

A Ddēs q3 heliu hec locut⁹ est: Sustine
me paululū:ꝛ idicabo t. Adhuc.n.ha
beo qd̄ p dō loq̄r. Repetā sciā mea a prin
cipio:ꝛ opatorē meū ꝓbabo iustū. Uere.n.ab
sq3 mēdacio s̄moēs mei:ꝛ pfecta scia ꝓbabi-
tur t. De⁹ potētes n̄ abijcit cū ꝛ ipse sit potēs:
s3 nō saluat ipios:ꝛ iudiciū paupib⁹ tribu-
it. Non auferet a iusto oculos suos:ꝛ reges
i solio collocat i perpetuū:ꝛ illic erigūt. Et
si fuerint i cathenis ꝛ uinciāt funib⁹ paupta-
tis:idicabit eis opa eoꝝ ꝛ scelera eoꝝ:q̄a
uiolenti fuerint. Reuelabit q3 aurē eorū:ut
corripiat:ꝛ loq̄t ut reuertat ab iniq̄tate. Si au
dierit ꝛ obseruauerit:cōplebunt dies suos in
bono ꝛ ānos suos in glīa. Si aūt n̄ audierit:
transibūt per gladiū:ꝛ ꝯsumēt i stultitia. Si-
mulatores ꝛ callidi ꝓuocāt irā dei:neq3 cla-
mabūt cū uincti fuerint. Morietur i tēpestate
aīa eorū:ꝛ uita eoꝝ iter effemīatos. Eripi-
et de angustia sua pauperē:ꝛ reuelabit i tri
bulatione aurē ei⁹. Igit saluabit te de ore an-
gusto latissime:ꝛ nō hn̄tis fūdamētū subter
se. Reqēs aūt mense tue erit plena pīguedie.
Cā tua q̄si ipij iudicata ē:cām iudiciūq3 re-
cipies. Nō te ḡ supet ira ut aliquē opprīmas:
nec mltitudo donorum iclinet te. Depone
magnitudinē tuā absq3 tribulatione:ꝛ ōēs
robustos fortitudīe. Ne protrahas noctē:
ut ascendāt ppl̄i p eis. Caue ne declines ad
iniq̄tatem. Hanc.n.cepisti sequi post mise-
riam. Ecce deus excelsus in fortitudine sua

⁊ null⁹ ei ſilis i legiſlatorib⁹. Quis poterit
ſcrutari uias ei⁹: aut qs audet ei dicē: opa-
ṫ⁹ es iniqtatē? Memēto q̄ ignores op⁹ ei⁹: de q̄
cecinerūt uiri. Oēs hoies uidēt eū: unuſqſ-
q; ituet̄ pcul. Ecce de⁹ magn⁹ vicēs ſciaȝ no
ſtrā. Nūer⁹ ānoꝝ ei⁹ ieſtimabil'. Qui aufert
ſtillas pluuie: ⁊ effūdit imbres ad iſtar gur
gitū: q̄ de nubib⁹ fluunt: q̄ ptexunt cūcta de
ſup. Si voluerit extēdē nubes q̄ſi tētorium
ſuū: ⁊ fulgurare lumine ſuo deſup: cardineſ
q; mari opiet. Per hec eiȝ iudicat pplos: et
dat eſcas multis mortalib⁹. In manib⁹ ab-
ſcōdit lucē: ⁊ pcipit ei ut rurſus adueniat.
Annūciat de ea amico ſuo: q̄ poſſeſſio eiuſ
ſit: ⁊ ad eā poſſit aſcēdē.

C.XXXVII.

Super hoc expauit cor meū: ⁊ emotū
ē de loco ſuo. Audiet auditionē i ter-
rore vocis ei⁹: ⁊ ſonū de ore illi⁹ pcedētem.
Subter ōes celos ipſe ꝯſiderat: ⁊ lumē illi⁹
ſup ṫmios ṫre. P⁹ eū rugiet ſonit⁹: tonabit
uoce magnitudinis ſue: ⁊ nō iueſtigabit̄ cū
audita fuerit vox ei⁹. Tonabit de⁹ in uoce
ſua mirabilr: q̄ facit magna ⁊ inſcrutabili-
a. Qui pcipit niui ut deſcēdat i terrā: ⁊ hy-
emis pluuijs ⁊ imbri fortitudis ſue. Qui
i manu oīuȝ hoīuȝ ſignat: ut ut nouerit ſin
guli opa ſua. Ingredıet̄ beſtia latibuluȝ ſu-
um: ⁊ i antro ſuo morabit̄. Ab itꝰorib⁹ egre
diet̄ tēpeſtas ⁊ ab arcturo frig⁹: flante deo
cōcreſcit gelu: ⁊ rurſū latiſſime fūdunt̄ aq̄.
Frumtū deſiderat nubes: ⁊ nubes ſpargūt
lumen ſuū. Que luſtrāt cūcta p circuitū q̄-
cūq; eas uolūtas gubernātis duxerit ad ōe
qō pcepit ill' ſup faciē orbis ṫraꝝ: ſiue i vna
tribu ſiue i ṫra ſua ſiue i q̄cūq; loco mie ſue
eas iuſſerit iueniri. Auſculta hec iob: ſta et
ꝯſidera mirabilia dei. Nūq̄d ſcis qn̄ pcepit
de⁹ pluuijs: vt oſtēderet luceȝ nubiuȝ ei⁹? Nū
q̄d noſti ſemitas nubiū magnas ⁊ perfectaſ
ſcias? Nōne ueſtimēta tua calida ſūt cuȝ p
flata fuerit ṫra auſtro? Tu forſitā cuȝ eo fa-
bricatus es celos: q̄ ſolidiſſimi q̄ſi ere fuſi
ſūt. Oſtēde nobis q̄d dicam⁹ illi. Nos quip-
pe iuoluimū tenebri. Quis narrabit ei q̄ lo
q̄r? Etiā ſi locut⁹ fuerit hō deuorabit: at nc̄
n̄ uidēt lucē. Subito aer coget̄ i nubes: ⁊ vē
tuſ tráſieſ fugabit eaſ. Ab aq̄lōe auꝝ vēit ⁊
a deo formidoloſa laudatio. Digne eū inue
nire nō poſſum⁹. Magn⁹ fortitudie ⁊ iudi-
cio ⁊ iuſtitia: ⁊ enarrari non pōt. Iō time-
būt eū uiri: ⁊ nō audebūt cōtemplari ōes q̄
ſibi uidentur eſſe ſapientes.

C.XXXVIII.

Reſpōdēs āt dn̄s iob de turbine dixit:
Quis ē iſte iuoluēs ſn̄ias ſmōib⁹ im
peritis? Accinge ſicut uir lūbos tuos: itroga
bo te: ⁊ rn̄de mihi: Ubi eras qn̄ ponebā fū
damēta ṫre? Indica mihi ſi hēs itelligētiā.
Quis poſuit menſuras ei⁹ ſi noſti: ul' qs te
tendit ſup eā lineā? Sup q̄ baſes illi⁹ ſolida-
te ſūt? Aut qs dimiſit lapidē angularē eiuſ:
cū me laudarent ſil' aſtra matutina: ⁊ iubi-
larent ōes filij dei? Quis cōcluſit oſtijs ma
re: qn̄ erūpebat q̄ſi de uulua pcedēs: cū po-
nerē nubē ueſtimētū ei⁹: ⁊ caligine eius q̄ſi
pānis infātie obuoluerē? Circūdedi illud ṫ-
mis meis: ⁊ poſui uectē ⁊ oſtia ⁊ dixi: Uſq;
huc uenies: ⁊ nō pcedes āpli⁹: ⁊ hic ꝯfriges
tumētes fluct⁹ tuos. Nūq̄d p⁹ ortū tuū pce
piſti diluculo: ⁊ oſtēdiſti aurore locū ſuū: et
tenuiſti ꝯcutiens extrema ṫre: excuſſiſti ipi
os ex ea? Reſtituet̄ ut lutū ſignaculū: ⁊ ſta-
bit ſicut ueſtimentum. Auferet̄ ab ipſis lux
ſua: ⁊ brachiū excelſū cōfriget̄. Nūquid in
greſſus es pfūdū maris: ⁊ i nouiſſimis abyſ
ſi deābulaſti? Nūq̄d aperte ē ſūt porte mor
tis: ⁊ oſtia tenebroſa uidiſti? Nūq̄d cōſide-
raſti latitudinem ṫre? Indica mihi ſi noſti
oīa i q̄ uia lux hitet: ⁊ tenebraꝝ quis locus
ſit: ut ducas unūq̄dq; ad ṫmios ſuos: ⁊ in-
telligas ſemitas dom⁹ ei⁹. Sciebas tūc q̄ na
ſcitur⁹ eēs: ⁊ nūeꝝ dieꝝ tuoꝝ noueras? Nū
quid igreſſus es theſauros niuis: aut the-
ſauros grandinis aſpexiſti: q̄ pparaui i tp̄s
hoſtis i diē pugne ⁊ belli? Per quā uiā ſpar
git̄ lux: diuidit̄ eſt⁹ ſup ṫrā. Quis dedit ue-
hementiſſimo imbri curſū ⁊ uiā ſonantis to
nitrui: ut plueret ſup ṫrā abſq; hoīe i deſer
to: ubi null⁹ mortaliū cōmorat̄: ut ipleret i
uiā ⁊ deſolatā: ⁊ pduceret herbas uirētes?
Quis ē pluuie pr̄: ul' qs genuit ſtillas roris?
De cui⁹ utero egreſſa ē glacies: ⁊ gelu de ce-
lo quis genuit? In ſilitudinē lapidis aq̄ du
rantur: ⁊ ſuperficies abyſſi conſtrigit̄. Nun
quid ꝯiūgere ualebis micantes ſtellas plia
des aut gyrū arcturi poṫis diſſipare? Nun-
q̄d pducis luciferū i tp̄e ſuo: ⁊ ueſpeꝝ ſup
fines ṫre ꝯſurgē facis? Nūq̄d noſti ordineȝ
celi: ⁊ pones rōnem ei⁹ in terra? Nunq̄d ele
uabis i nebula uocē tuā: ⁊ impet⁹ aq̄ꝝ opi-
et te? Nūq̄d mitteſ fulgura ⁊ ibunt: ⁊ reuer-
tentia dicent tibi: adſum⁹? Quis poſuit in
uiſcerib⁹ hōis ſapiam: ul' quis dedit gallo

intelligētiā? Quis enarrabit celorū rōnem
⁊ ꝯcētū celi q̄s dōmire faciet? Qn̄ fūdabat
puluis in t̄ra: ⁊ glebe cōpigebāt. Nūq̄d ca-
pies leene p̄dā: ⁊ aiam catulorū eiꝰ iplebis
qn̄ cubāt ī antris: ⁊ ī specubꝰ insidiāt? Quis
p̄parat coruo escā suā: qn̄ pulli eiꝰ clamant
ad deū vagantes: eo ꝙ non habeant cibos?

.XXXIX.

Nunq̄d nosti t̄ps partꝰ ibicū ī petris: l'
parturientes ceruas obſuasti? Dinūe-
rasti mēses ꝯceptꝰ earū: ⁊ scisti t̄ps p̄tus eaꝝ.
Incuruāt ad fetū ⁊ pariūt: ⁊ rugitꝰ emittūt.
Separant filij eaꝝ: ⁊ pergūt ad pastum: e-
grediūtur ⁊ n̄ reuertēt ad eas. Quis dimi-
sit onagrū liberū: ⁊ uicula eiꝰ q̄s soluit? Cui
dedi in solitudine domū: ⁊ tabernacl'a eius
in t̄ra salsuginis. Cōtēnit multitudinē ci-
uitatis: clamorē exactor̄ n̄ audit. Circūspi
cit mōtes pascue sue: ⁊ uirētia queq̄ p̄q̄rit.
Nūq̄d volet rhinoceros ſuire tibi: aut mo-
rabit ad p̄sepe tuū? Nūq̄d alligabꝰ rhiocero
ta ad arandū loro tuo: aut ꝯfringet glebas
valliū pꝰ te? Nūquid fiduciā hēbis ī magna
fortitudīe eius: ⁊ dereliq̄s ei labores tuos?
Nūq̄d credes illi: q̄m semētē reddat tibi: et
areā tuā ꝯgreget? Penna structiōis silis est
pēnis herodij ⁊ accipitr̄. Qn̄ dēlinq̄t oua
sua ī t̄ra: tu forsitā ī puluē calefacies ea? Ob
liuiscit ꝙ pes ꝯculcet ea: aut bestia agri cō
terat. Durat ad filios suos q̄si non sint sui:
frustra laborauit nullo timore cogēte. Pri
uauit eā̄ eā deꝰ sapiētia: nec dedit illi ītelli-
gētiā. Cū t̄ps fuerit ī altū alas erigit: d̄ridet
equū ⁊ ascēsorē eius. Nūq̄d p̄bebis eq̄ for-
titudinē: aut circūdabis collo eiꝰ hinnitū?
Nūq̄d suscitabis eū q̄si locustas? Glia nari
ū eiꝰ t̄ror: terrā ungl'a fodit. Exultat audac
ter: ī occursū p̄gat armatis. Cōtēnit pauorē
nec cedit gladio. Sup ipsū sonabit phare-
tra: vibrabit hasta ⁊ clypeꝰ. Feruēs ⁊ fremēs
sorbet t̄rā: nec reputat tube sōare clāgorē.
Ubi audierit buccinā: dic vah: p̄cul adorat
bellū exhortatiōem ducū ⁊ ululatū exerci-
tꝰ. Nūq̄d p̄ sapiētiā tuā plumescit accipit:
expādēs alas suas ad austrū? Nūq̄d ad pre
ceptū tuū eleuabit aq̄la: ⁊ ī arduis ponet ni
dū suū? In petr̄ manet: ī p̄ruptis silicibꝰ cō
morat atq̄ ī accessis rupibus. Inde cōtēplat
escā: ⁊ de longe oculi eius p̄spiciūt. Pulli e-
ius lābūt sāguinē: ⁊ ubicūq̄ cadauer fuerit
stati adest. Et adiec d̄ns: ⁊ locutꝰ ē ad iob.
Nūq̄d qui cōtēdit cū deo: tā facile ꝯq̄escit?
Utiq̄ qui arguit deū: dꝫ ⁊ r̄ndere ei. Respō
dens aūt iob dn̄o dixit: Qui leuiter locutꝰ
sū: respondere q̄d possū? Manū meā ponā
super os meum. Unū locutꝰ sū: q̄d vtinam
non dixissem: ⁊ alterū quibus ultra nō ad-
dam.

.XL.

Respondēs aūt d̄ns iob d̄ turbie dixit:
Accinge sicut uir lūbos tuos: interro
gabo te: ⁊ indica mihi: Nūq̄d irritū facies
iudicium meū: ⁊ cōdēnabꝰ me ut iustificer̄?
Et si hēs brachiū sicut deꝰ: ⁊ uoce sili tōas?
circūda tibi decorē ⁊ in sublime erigere: ⁊
esto gloriosus: ⁊ speciosis induē uestibꝰ. Di
sp̄ge supbos ī furore tuo: ⁊ cōfūde eos: ⁊ re
spiciēs ōem arrogātē humilia. Respice cūc
tos supbos: ⁊ ꝯfūde eos: ⁊ ꝯtere ipios ī lo-
co suo. Absconde eos ī puluē sil: ⁊ facies
eorum demerge ī foueam: ⁊ ego ꝯfitebor: ꝙ
saluare te possit dextra tua. Ecce behemoth
quē feci tecū: fenū q̄si bos comedet. Fortitu
do eiꝰ ī lūbis eiꝰ: ⁊ uirtꝰ illiꝰ ī vmbilico uen-
tr̄ eius. Stringit caudā suā q̄si cedrū: ner
ui testiculoꝝ eius p̄plexi sūt. Ossa eius ue-
lut fistule eris: cartilago illiꝰ q̄si lamie ferre-
e. Ipse ē p̄ncipiū uiaꝝ dei. Qui fecit eum:
applicabit gladiū eiꝰ: huic montes herbas
ferūt. Oēs bestie agri ludēt ibi: sub umbra
dormit ī secreto calami ī locis humētibus.
Protegūt umbre umbrā eiꝰ: circūdabūt eū
salices torrentis. Ecce absorbebit fluuium:
⁊ nō mirabit: ⁊ hꝫ fiduciā ꝙ influat iorda-
nis ī os eiꝰ. In ocul' eiꝰ q̄si hamo capiet eū:
⁊ in sudibꝰ p̄forabit nares eiꝰ. An extrahe-
re poteris leuiathan hamo: ⁊ fune ligabis lin
guā eiꝰ? Nūq̄d pōes circl'm ī naribꝰ eiꝰ: aut
armilla p̄forabꝰ maxillā eiꝰ? Nūq̄d m'ltipli-
cabit ad te p̄ces: aut loq̄t tibi mollia? Nun-
q̄d feriet tecū pactū: ⁊ accipies eū ſuū sēpit-
nū? Nūq̄d illudes eiꝰ q̄si aui: aut ligabis eū
ancillis tuis? Cōcidēt eū amici: diuidēt illū
negociatores. Nūq̄d iplebis sagenas pelle
eiꝰ: ⁊ gurgustiū piscū capite illiꝰ? Pones su
per eū manū tuā. Memēto belli: nec ultra
addas loq̄. Ecce spes eiꝰ frustrabit eū: ⁊ ui
dētibus cunctis precipitabitur.

.XLI.

Non q̄si crudelis suscitabo eū. Quis
eī resistere pōt uultui meo: ⁊ q̄s ante
dedit mihi ut reddā ei? Oīa q̄ sub celo sunt
mea sūt. Nō parcā ei uerbis potētibꝰ: ⁊ ad
deprecādū cōpositis. Quis reuelabit facieꝫ
indumēti eius: ⁊ ī mediū oris eiꝰ q̄s itrabit?

Portas uult᷒ ei᷒ q̄s aperiet? Per gyrū dētiū ei᷒ formido: cōp᷒ illi᷒ q̄si scuta fusilia: cōpactū sq̄mis se p̄mētibus. Una uni ꝯiūgit: ⁊ ne spiraculū q̄dē īcedit p eas. Una alti adhē‑bit: ⁊ tenētes se neq̄q̄ sepabūt. Sternutatio eius splēdor ignis: ⁊ oculi ei᷒ ut palpebre. diluculi. De ore eius lāpades ꝓcedūt: sic̄ tede ignis accēse: de narib᷒ eius ꝓcedit fumus sicut olle succēse atq3 feruētis. Halitus eius prunas ardē fac̄: ⁊ flāma de ore ei᷒ egredit̄. In collo ei᷒ morabit̄ fortitudo: ⁊ faciē eius p̄cedit egestas. Mēbra carniū eius cohēntia sibi. Mittet ꝯtra eū fulmia: ⁊ ad locū aliu3 n̄ ferēt̄. Cor ei᷒ idurabit̄ tāq̄ lapis: ⁊ stringet̄ q̄si malleator̄ icus. Cū sublat᷒ fuerit: timebūt āgli: ⁊ t̄riti purgabūt̄. Cū apprehē‑derit eū gladi᷒: subsistē nō poterit neq3 hasta neq3 torax. Reputabit. n. q̄si paleas ferrū ⁊ q̄si putridū es. Nō fugabit eū uir sagittari᷒: i stipulam uersi sūt ei lapides funde. Quasi stipulā estimabit malleū: ⁊ ðridebit vibrātē hastā. Sb̄ ipso erunt radij solis: et sternet sibi aurū q̄si lutū. Feruescere faciet q̄si ollā p̄fūdū mar̄: ⁊ ponet q̄si cū unguenta bulliūt. P᷒ eū lucebit semita: estimabit abyssū q̄si senescētē. Nō ē sup terrā potestas q̄ cōparet̄ ei: q̄ fc̄us ē ut nullū timēt. Oē sb̄‑lime uidet: ipse ē rex super uniuersos filios superbie. .XLII.

RESpondens āt iob dn̄o dixit: Scio q2 omnia potes: ⁊ nl̄la te latet cogitatio. Quis ē iste q̄ celat consiliū absq3 scia? Jdō insipient̄ locut᷒ sū: ⁊ q̄ ultra modū excedunt sciam meā. Audi ⁊ ego loq̄r: inrogabo te: ⁊ rn̄de mihi: Auditu aur̄ audiui te: nūc āt oculus meus uidet te. Jccirco ipse me rep‑hendo: ⁊ ago p̄niam i fauilla ⁊ cinere. Post q̄ āt locutus ē dn̄s v̄ba hec ad iob: dixit ad eliphaz themanitē. Iratus ē furor meus in te ⁊ i duos amicos tuos: q̄m nō estis locuti cora3 me rectū sicut seru᷒ meus iob. Sumite g̊ uobis septē tauros ⁊ septē arietes: ⁊ ite ad s̄uū meū iob: ⁊ offerte holocaustū ꝓ uobis. Job āt s̄uus me᷒ orabit ꝓ vob̄. Faciem ei᷒ suscipiā: ut n̄ iputet̄ istultitia. Neq3 ei3 locuti estis corā me rectū sic̄ s̄uus meus iob. Abierūt g̊ eliphaz themanites ⁊ baldath suites ⁊ sophar naamathites: ⁊ fecerūt sic̄ locutus fuerat dn̄s ad eos: ⁊ suscepit dn̄us faciē iob. Dn̄s q̄3 cōuersus ē ad p̄niam iob. cū oraret ille ꝓ amicis suis. Et addidit dn̄s oīa q̄cūq3 fuerāt iob duplicia. Uenerūt aūt ad eū ōes f̄res sui ⁊ uniuerse sorores sue et cūcti q̄ nouerāt eū p̄us: ⁊ comederūt cum eo panē i domo ei᷒. Et mouerūt sup eū caput: ⁊ ꝯsolati sūt eū sup ōi malo qd̄ itulerat dn̄s super eū: ⁊ dederūt ei unusquisq3 ouē una3 ⁊ inaure3 aureā unā. Dn̄s āt bn̄dixit nouissimis iob magis q̄ p̄ricipio eius. Et facta st̄ ei quattuordeci milia ouiū: ⁊ sex milia camellorꝝ: ⁊ mille iuga boum: ⁊ mille asine: ⁊ fuerūt ei septē filij ⁊ tres filie. Et uocauit nomē uni᷒ diē: ⁊ nomē secūde cassiā ⁊ nom̄ tertie cornustibij. Nō sunt āt iuente mulieres speciose sicut filie iob in uniuersa terra. Deditq3 eis p̄r su᷒ hēditatē int̄ f̄res eaꝝ. Uixit āt iob p᷒ flgella hec centū q̄dragita ānis: ⁊ uidit filios suos ⁊ filios filioꝝ suorū us3 ad quartam generationē: ⁊ mortu᷒ ē senex ⁊ plenus dierū.

Explicit liber Job. Incipit prologus beati Hieronymi presbyteri in Psalterium.

PSalteriū rome dudū positus emēdarā: ⁊ iuxta septuaginta it̄pretes: l3 cursi3: ⁊ magna tn̄ ex parte correxerā. Qd̄ q2 rursū uidetis o paula ⁊ eustochiū scriptorū uitio deprauatū: plusq3 āntiquū errorem q̄ nouā em̄datiōe3 ualē: me cogit̄ ut ueluti q̊dā nouali: scissū iā aruū exerceā: ⁊ obliq̄s sulcis renascētes spinas eradicē equū eē dicētes: ut qd̄ crebro male pullulat: crebri᷒ succidat̄. Un̄ ꝯsueta p̄fatōe cōmoneo: tā uos q̄ b᷒ forte labor iste desudat: q̄ eos q̄ exēplaria isti᷒ mōi h̄re uoluerit: vt q̄ diligēt̄ em̄dauī: cū cura ⁊ diligētia trāscribāt̄. Notet sibi unusq̄sq3 ul̄ iacentē lineā: ul̄ radiātia signa .i. obelos ul̄ astericos: ⁊ ubicūq3 uiderit uirgulā precedētē ab ea usq3 duo pūcta q̄ imp̄ssimus: sciat in septuagita trāslatoribus pl᷒ h̄ri. Ubi āt p̄spexerit stelle silitudinē: de hebreis uolumib᷒ additū nouerit eque us3 ad duo puncta: iuxta theodotiōis dūtaxat editionē: qui simplicitate s̄mōis a septuaginta īterpretib᷒ nō discordat. Hec g̊ ⁊ uob̄ ⁊ studioso cuiq3 fecisse me sciēs: nō ābigo ml̄tos fore: q̄ ul̄ inuidia l̄ supercilio malint contēnē uideri preclara q̄ discere: ⁊ de turbulēto magis riuo q̄ de purissimo fonte potare.

Explicit prologus.

Incipit liber hymnoꝝ vł soliloquiorum. Psalmus dauid. I.

BEatus uir qui non abijt i ꝯsilio ipioꝝ: ⁊ in via peccoꝝ ñ stetit: ⁊ i cathedra pestilentie nõ sedit. Sȝ i lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabit̃ die ac nocte. Et erit tanq̃ lignũ qd̃ plãtatũ est secus decursus aq̃ꝝ qd̃ fructũ suũ dabit i tp̃e suo. Et foliũ ei⁹ ñ defluet: ⁊ oĩa q̃cũq̃ faciet ꝓsꝑabũt̃. Non sic ipij non sic: sed tanq̃ puluis quẽ ꝓijcit uẽtus a facie terre. Jdõ non resurgũt ipij i iudicio: neq̧ peccores i cõsilio iustorum. Qm̃ nouit dñs uiã iustoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ peribit. ps dauid. II.

QUare fremuerũt gẽtes: ⁊ ppl'i meditati sũt iania? Astiterũt reges terre ⁊ pncipes conuenerũt i unũ: aduersus dñȝ ⁊ aduersus christũ ei⁹. Dirũpamus vincula eoꝝ: ⁊ ꝓijciamus a nobis iuguȝ ipsoꝝ. Qui hitat i celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tũc loq̃t ad eos i ira sua: ⁊ i furore suo cõturbabit eos. Ego ãt ꝯstitut⁹ sũ rex ab eo sr̃ syon montẽ sãctũ eius: ꝑdicãs ꝑceptũ eius. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie gẽui te. Postl'a a me ⁊ dabo tibi gẽtes hẽditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã ẗmios t̃re. Reges eos i uirga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli ꝯfringes eos. Et nũc ĩges itelligite: erudimini q̃ iudicatis t̃rã. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Apprehẽdite disciplinã: ne qñ irascat̃ dñs ⁊ pereatis de uia iusta. Cuȝ exarserit i breui ira ei⁹: beati ões q̃ confidũt in eo. ps dd̃ cum fugeret a facie absalon filij sui. III.

DOmine q̃d multiplicati sũt q̃ tribulãt me? multi insurgũt aduersuȝ me. Multi dicũt aĩe mee: nõ ẽ sal⁹ ipsi i deo ei⁹. Tu ãt dñe susceptor meus es: gl'ia mea ⁊ exaltans caput meũ. Uoce mea ad dñum clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte sc̃o suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sũ: ⁊ exurrexi q̃a dñs suscepit me. Non timebo milia ppl'i circũdãtis me: exurge dñe saluũ me fac deus meus. Qm̃ tu ꝑcussisti ões aduersantes mihi sine cã: dentes peccoꝝ cõtriuisti. Dñi ẽ salus: ⁊ super pplum tuũ bñdictio tua. In finẽ in carminibus ps dd̃. IIII.

CUm inuocarẽ exaudiuit me de⁹ iustitie mee: i tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei ⁊ exaudi oꝛonẽ meã. Filij hominũ usq̧q̃ graui corde: ut quid diligitis uanitatẽ: ⁊ q̃ritis mẽdaciũ? Et scitote quoniã mirificauit dñs sc̃um suũ: dñs exaudiet me cuȝ clamauero ad eum. Irascimini ⁊ nolite peccare: q̃ dicitis i cordib⁹ ṽris: ⁊ i cubilib⁹ ṽris cõpũgimini. Sacrificate sacrificium iustitie ⁊ sperate i dño: multi dicunt: q̃s ostẽdit nob' bona. Signatũ ẽ sup nos lumẽ uultus tui dñe: dedisti letitiã i cord' meo. A fructu frumẽti uini ⁊ olei sui: multiplicati sũt. In pace in idipsũ dormiã: ⁊ req̃escam. Qm̃ tu tu dñe singulariter in spe constituisti me.

In finẽ ꝓ ea q̃ hẽditatem ꝯseq̃t ps dd̃. V.

VErba mea auribus ꝑcipe dñe: itellige clamorem meũ. Intende uoci oꝛonis mee: rex me⁹ ⁊ de⁹ meus. Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies uocẽ meã. Mane astabo tibi ⁊ uidebo: qm̃ non deus volẽs iniq̃tatẽ tu es. Neq̧ hitabit iuxta te malign⁹: neq̧ ꝑmanebũt iniusti añ oculos tuos. Odisti ões q̃ opant̃ iniq̃tatẽ: ꝑdes ões q̃ loquũt̃ mẽdaciũ. Uirꝝ sãguinũ ⁊ dolosũ abominabitur dñs: ego ãt i m̃ltitudine mĩe tue. Introibo i domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sc̃m tuũ in timore tuo. Dñe deduc me in iustitia tua: ꝓpter inimicos meos dirige i cõspectu tuo uiam meaȝ. Qm̃ nõ ẽ i ore eoꝝ vitas: cor eoꝝ uanũ ẽ. Sepulchrũ patẽs ẽ guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebant: iudica illos de⁹. Decidãt a cogitatõib⁹ suis: s̃ȝ multitudinẽ ĩpietatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letẽt̃ ões q̃ sperãt i te: i etnũ exultabũt ⁊ hitabis i eis. Et gl'abũt̃ i te ões qui diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdices iusto. Dñe: vt scuto bone uolũtatis tue coronasti nos.

In fineȝ i carminib⁹ ꝓ octaua ps dd̃. VI.

DOmine ne i furore tuo arguas me neq̧ in ira tua corripias me. Miserere mei dñe qm̃ infirm⁹ sũ: sana me dñe qm̃ cõturbata sunt ossa mea. Et aĩa mea turbata ẽ ualde: s̃ȝ tu domine usq̧quo? Conuertere dñe ⁊ eripe aĩam meam: saluũ me fac ꝓpter miam tuã. Qm̃ non ẽ in morte q̃ memor sit tui: in inferno ãt q̃s cõfitebit̃ tibi? Laboraui i gemitu meo: lauabo ꝑ singulas noctes lectũ meũ: lachrymis meis stratuȝ meũ rigabo. Turbat⁹ ẽ a furore oculus me⁹: inueteraui inter õnes ĩimicos meos. Discedite

a me oēs q̄ opamini iniq̄tatē: qm̄ exaudiuit
dn̄s uocē flet⁹ mei. Exaudiuit dn̄s d̄pcatio
nē meā: dn̄s oīonē meā suscepit. Erubescāt
ꝛ cōturbēt uehemēt oēs inimici mei: ꝯuertāt
ꝛ erubescāt ualde uelocit. In finē ps dd̄
quē cantauit dn̄o ꝓ ṽbis chusi filij gemini.
Domie de⁹ me⁹ i te speraui: saluū. VII.
me fac ex oīb⁹ ꝑsequētib⁹ me ꝛ libera
me. Neq̄n rapiat ut leo aīam meā: dū nō ē
qui redimat neq̄ q̄ saluū faciat. Dn̄e deus
me⁹ si feci istud: si ē iniq̄tas i manib⁹ meis.
Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala: decidā
merito ab inimicis meis inanis. Persēq̄t ii
mic⁹ aīam meā ꝛ cōphēdat: ꝛ cōculcet i tra
nitā meā: ꝛ gl'iam meā in puluerē deducat.
Exurge dn̄e i ira tua: ꝛ exaltare i finib⁹ inimi
corū meoꝝ. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ i ꝑcepto
qd̄ mādasti: ꝛ synagoga ppl'oꝝ circūdabit
te. Et ppt̄ hāc i altū regredē: dn̄us iudicat
ppl'os. Judica me dn̄e ꝯm iustitiā meā: ꝛ ꝯꝫ
inocētiā meā sup me. Consumet neq̄tia pec
catoꝝ: ꝛ diriges iustum scrutans corda ꝛ re
nes de⁹. Justū adiutoriū meū a dn̄o: qui sal
uos facit rectos corde. De⁹ iudex iust⁹ forti
ꝛ patiēs: nunq̄d irascet ꝑ singulos dies. Ni
si cōuersi fueritis: gladiū suū uibrauit: ar
cū suū tetēdit ꝛ parauit illū. Et in eo para
uit vasa mōtꝭ sagittas suas ardētib⁹ effec.
Ecce parturit iniustitiam: concepit dolo
rem ꝛ peperit iniquitatem. Lacum aperuit
ꝛ effodit eum ꝛ incidit in foueam quam fe
cit. Cōuertetur dolor eius in caput eis: ꝛ i
verticem ipsius descendet. Confitebor dn̄o
secundum iustitiam eius: ꝛ psallaꝫ nomini
domini altissimi. In finem pro torcula
ribus ps dd̄. .VIII.
Domine dominus noster: q̄ꝫ admirabi
le est nomen tuum in uniuersa terra.
Qm̄ eleuata est magnificentia tua ſ̄ꝫ celos.
Ex ore īfātium ꝛ lactētiū ꝑfecisti laudē pp
t inimicos tuos: ut destruas inimicū ꝛ ultorē.
Qm̄ uidebo celos tuos opera digitoꝝ tuo
rū lunaꝫ ꝛ stellas q̄ tu fundasti. Quid ē hō
q̄ꝫ memor es eius: aut fili⁹ hominis qm̄ ui
sitas eū: Minuisti eū paulo minus ab āge
lis: gloria ꝛ honore coronasti eum: ꝛ consti
tuisti eū super opera manuū tuaꝝ. Oīa sb
iecisti sub pedib⁹ ei⁹: oues ꝛ boues uniuer
sas isup ꝛ pecora cāpi. Uolucres celi ꝛ pi
sces marꝭ: q̄ pambulāt semitas maris. Dn̄e
dn̄s nr̄: q̄ꝫ admirabile ē nom̄ tuū in uniṽsa
terra. In finem ꝓ occultis filijs ps dd̄. IX.

Confitebor tibi domine i toto corde
meo: narrabo oīa mirabilia tua. Leta
bo ꝛ exultabo i te: psallā nōi tuo altissime.
In cōuertēdo inimicū meū retrorsū: ifirma
būt ꝛ ꝑibūt a facie tua. Qm̄ fecisti iudiciuꝫ
meū ꝛ cām meā: sedisti sup thronū q̄ iudi
cas iustitiā. Increpasti gentes ꝛ perijt ipius:
nomē eoꝝ delesti i et̄nū ꝛ in seculū seculi.
Inimici defecerūt framee i finē: ꝛ ciuitates
eoꝝ destruxisti. Perijt memoria eoꝝ cū so
nitu: ꝛ dn̄s i et̄nū ꝑmāet. Parauit i iudicio
thronū suū: ꝛ ipse iudicabit orbē t̄re i eq̄ta
te: iudicabit ppl'os i iustitia. Et fact⁹ ē dn̄us
refugiū pauperi: adiutor i opportunitatib⁹
i tribulatiōe. Et sperēt i te q̄ nouerūt nomē
tuū: qm̄ nō dereliq̄sti q̄rentes te dn̄e. Psal
lite dn̄o q̄ hitat i syon: ānūciate iter gentes
studia ei⁹. Qm̄ req̄rens sāguinē eoꝝ recor
dat⁹ ē: nō ē oblit⁹ clamorē pauperū. Misere
mei dn̄e: uide humilitateꝫ meā de inimicis
meis. Qui exaltas me de portꝭ mortꝭ: ut an
nūciē oēs laudatiōes tuas i portis filie syō.
Exultabo i salutari tuo: ifixe sūt gētes i inti
tu quē fecerūt. In laq̄o isto quē abscōderūt:
cōphēsus ē pes eoꝝ. Cognoscet dn̄s iudici
a faciēs: in opib⁹ manuū suarū cōphēsus ē
pc̄cor. Cōuertant pc̄cores i ifernū: oēs gētes
q̄ obliuiscūt deū. Qm̄ non i finē obliuio e
rit pauperis: patiētia pauperū non ꝑibit i
finē. Exurge dn̄e nō ꝯfortet hō: iudicēt gen
tes i ꝯspectu tuo. Cōstitue dn̄e legislatorem
sup eos: ut sciāt gētes qm̄ hoies sūt. Ut q̄d
dn̄e recessisti longe: despicis i opportunitati
b⁹ i tribulatione. Dū supbit ipi⁹ icēdit pau
per: cōphēdūt in ꝯsilijs q̄b⁹ cogitāt. Qm̄
laudat pc̄cor i desiderijs aie sue: ꝛ iniqu⁹ bn̄
dicit. Exacerbauit dn̄m pc̄cor: ꝯm m'titudi
nē ire sue nō q̄ret. Non ē deus i ꝯspectu ei⁹:
iquinate sūt uie illi⁹ i oī tp̄e. Auferūt iudici
a tua a facie eius: oīuꝫ inimicoꝝ suoꝝ dn̄a
bitur. Dixit.n.i cōde suo: nō mouebor a ge
neratione in generationē sine malo. Cuius
maledictione os plenū est ꝛ amaritudine ꝛ
dolo: sub lingua eius labor ꝛ dolor. Sedet
in insidijs cū diuitibus in occultis: ut inter
ficiat innocētem. Oculi ei⁹ i pauperē respi
ciūt: insidiat i abscōdito q̄si leo in spelunca
sua. Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere
pauperē dum attrahit eum. In laqueo suo
hūiliabit eū: inclinabit se ꝛ cadet cū dn̄atus
fuerit pauperum. Dixit enim in corde suo:
oblitus est deus: auertit faciem suam ne

uideat i finẽ. Exurge dñe de⁹ ꝛ exalteť man⁹ tua: ne obliuiscar pauperũ. Propter qd ir ritauit ipi⁹ deũ: dixit. n. i corde suo non req̃ ret. Uides qm̃ tu laborẽ ꝛ dolorẽ ꝯsideras: ut tradas eos i man⁹ tuas. Tibi derelictus ẽ pauper: orphano tu eris adiutor. Cõtere brachiũ pc̃toris ꝛ maligni: q̃reť pc̃m illius ꝛ nõ iueniet. Dñs regnabit i eťnũ ꝛ i seculũ seculi: ꝑibitis gẽtes de ťra illi⁹. Desiderium paupũ exaudiuit dñs: ꝑparationẽ cõdis eoꝝ audiuit auris tua. Judicaꝛ pupillo ꝛ hũili: ut nõ appõat ultra magnificare se hõ sup ťrã. In finẽ ps dd. .X.

In dño ꝯfido quõ dicitis aĩe mee: transmigra i mõtem sicut passer. Qm̃ ecce pc̃tores itenderũt arcũ: parauerunt sagittas suas i pharetra: ut sagittẽt i obscuro rectos corde. Qm̃ quẽ ꝑfecisti destruxerũt: iust⁹ aũt qd fecit? Dñus i tẽplo sc̃o suo: dñus i celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ i pauperẽ respiciũt: palpebre ei⁹ itrogãt filios hoium. Dñs introgat iustũ ꝛ ipiũ: q̃ aũt diligit iniq̃tatẽ odit aiam suã. Pluet sꝛ pc̃tores laq̃os: ignis ꝛ sulphũ ꝛ sp̃s ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Qm̃ iust⁹ dñs ꝛ iustitias dilexit: eq̃tatẽ uidit uult⁹ eius. In finẽ ps dd ꝓ octaua. .XI.

Saluũ me fac dñe qm̃ defecit sc̃t⁹: qm̃ diminute sũt ueritates a filijs hoiuꝫ. Uana locuti sunt unusq̃sq; ad ꝓximũ suũ: labia dolosa i corde ꝛ corde locuti sũt. Disꝑdat dñs uniuersa labia dolosa: ꝛ linguam magniloquã. Qui dixerũt: linguam nr̃am magnificabim⁹: labia nr̃a a nob̃ sũt: q̃s nosť dñs ẽ? Propť miŝiam iopũ ꝛ gemitũ pauperũ nũc exurgã dĩc dñs. Ponã i salutari: fiducialr̃ agã i eo. Eloq̃a dñi eloq̃a casta: argẽtũ igne examinatũ: ꝓbatũ terre purgatuꝫ septuplũ. Tu dñe ꝟuab̃ nos ꝛ custodies nos a generatiõe hac i eťnũ. In circuitu ipĩj ambulãt: ꝟm altitudinẽ tuã multiplicasti filios hoium. In finẽ ps dd. .XII.

Usq̃q̃ dñe obliuisceris me i finẽ: usq̃q̃ auertis faciẽ tuã a me? Quãdiu ponã cõsilia i aĩa mea: dolorẽ i corde meo ꝑ diem? Usq̃q̃ exaltabiť iimic⁹ me⁹ sup me? respice ꝛ exaudi me dñe deus me⁹. Illumia oculos meos: ne unq̃ obdormiã i morte: ne qñ dicat inimic⁹ me⁹ ꝑualui aduersus euꝫ. Qui tribulant me exultabũt si motus fuero: ego aũt in mĩa tua sꝑaui. Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo dño q̃ bona tribuit mihi: ꝛ psallã nomini dñi altissimi. In finẽ ps dd. .XIII.

Dixit insipiẽs i corde suo nõ ẽ de⁹. Corrupti sũt ꝛ abomiabiles facti sunt in studijs suis: nõ ẽ q̃ faciat bonũ: nõ ẽ usꝫ ad unũ. Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoiuꝫ: ut uideat si ẽ itellĩgens aut req̃rens deũ. Oẽs declinauerũt sĩl̃ i utiles facti sũt: nõ ẽ q̃ faciat bonũ: nõ ẽ usq; ad unũ. Sepulchruꝫ patẽs ẽ guttur eoꝝ: liguis suis dolose agebãt: uenenũ aspidũ sub labijs eoꝝ. Quoruꝫ os maledictiõe ꝛ amaritudine plenũ ẽ: ueloces pedes eoꝝ ad effũdendũ sãguinẽ. Cõtritio ꝛ ifelicitas i uijs eoꝝ: ꝛ uiã pacis nõ cognouerũt: nõ ẽ timor dei añ oc̃los eoꝝ. Nonne cognoscẽt oẽs q̃ opanť iiq̃tatẽ: q̃ deuorãt plebẽ meã sicut escã panis? Dñm non iuocauerũt: illic trepidauerũt timore: ubi ñ erat timor. Qm̃ dñs i generatiõe iusta ẽ: ꝛ cõsiliũ iopis ꝯfudistis: qm̃ dñs spes ei⁹ ẽ. Quis dabit ex syõ salutare isrl̃? cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis sue exultabit iacob ꝛ letabiť isrl̃. In finẽ ps dd. .XIIII.

Domine q̃s hitabit i tabernac̃lo tuo: aut q̃s req̃escet i mõte sc̃o tuo? Qui ingreditur sine macula: ꝛ opať iustitiaꝫ. Qui loq̃t ṽitatẽ i corde suo: q̃ non egit dolũ i lingua sua. Nec fec̃ ꝓximo suo malũ: ꝛ opprobriũ ñ accepit aduersus ꝓximos suos. Ad nihilũ deduct⁹ ẽ i ꝯspectu ei⁹ malign⁹: timentes aũt dñm gl̃ificat. Qui iurat ꝓximo suo ꝛ nõ decipit: q̃ pecuniã suã nõ dedit ad usurã: ꝛ munera sup inocentẽ nõ accepit. Qui facit hec: ñ mouebiť i eťnũ. Tituli i scriptio ipsi dauid. .XV.

Conserua me dñe qm̃ sꝑaui in te: dixi dño de⁹ me⁹ es tu: qm̃ bonoꝝ meoꝝ non eges. Sc̃is q̃ sũt i ťra ei⁹: mirificauit oẽs volũtates meas i eis. Multiplicate sũt ifirmitates eoꝝ: postea accelerauerũt. Non cõgregabo ꝯuẽtic̃la eoꝝ d̃ sanguinib⁹: nec memor ero noium eoꝝ per labia mea. Dñs ꝑs hereditatis mee ꝛ calicis mei: tu es qui restitues hẽditatẽ meã mihi. Funes ceciderũt mihi i ꝑclaris: eteniꝫ hereditas mea ꝑclara est mihi. Bñdicã dñm q̃ tribuit mihi itellectũ: isup ꝛ usq; ad noctẽ icrepuerunt me renes mei. Prouidebã dñꝫ i cõspectu meo semp: qm̃ a dextris ẽ mihi ne cõmouear. Propť hoc letatũ ẽ cõ meũ ꝛ exultauit ligua mea: insuper ꝛ caro mea requiescet in spe. Qm̃

nō derelīques aīaȝ meā ī iferno: nec dab' scȝ tuū uidere corruptionē. Notas mihi fecisti uias uite: adimpleb' me letitia cū uultu tuo: delectatiōes ī dextra tua usȝ ī finē. Oratio dd. .XVI.

Exaudi dñe iustitiā meā: itēde dep̄catiōnē meā. Auribꝰ pcipe oīonē meā: nō in labijs dolosis. De uultu tuo iudiciū meū pdeat: oculi tui uideāt eqtatē. Probasti coꝛ meū ꝛ uisitasti nocte: igne me examinasti: ꝛ non inuēta ē ī me iniqtas. Ut nō loqt os meum opa hoīum: ppt ūba labioꝝ tuoꝝ ego custodiui uias duras. Perfice gressus meos ī semitis tuis: ut nō moueāt uestigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deꝰ: iclina aurē tuā mihi ꝛ exaudi ūba mea. Mirifica mias tuas: qui saluos facis spantes ī te. A resistentibꝰ dextere tue custodi me: ut pupillā ocli. Sub umbra alaꝝ tuaꝝ ptege me: a facie impioꝝ q̄ me afflixerūt. Inimici mei aīam meā circūdederūt: adipē suū ꝯcluserūt: os eoꝝ locutū ē supbiā. Proijciētes me nūc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare ī trā. Susceperūt me sicut leo paratꝰ ad predā: ꝛ sicut catulꝰ leonis hitās ī abditis. Exurge dñe p̄ueni eū ꝛ supplāta eū: eripe aīaȝ meam ab impio: frameā tuā ab inimicis manꝰ tue. Dñe a paucis d̄ trā diuide eos ī uita eoꝝ: ꝛ de absconditis tuis adimpletꝰ ē uēt eoꝝ. Saturati sūt filijs: ꝛ dimiserūt reliqas suas puulis suis. Ego aūt ī iustitia apparebo cōspectui tuo: satiabor cū apparuerit glā tua.

In finē puero dñi dd q̄ locutꝰ ē dño ūba cātici huius: in die qua eripuit eum dñs de manu oīum inimicorū eiꝰ: ꝛ de manu saul et dixit. .XVII.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū ꝛ refugiū meū ꝛ liberator meꝰ. Deꝰ meꝰ adiutoꝛ meꝰ: ꝛ spabo ī eū. Protector meꝰ ꝛ cornu salutis mee: ꝛ susceptor meus. Laudans inuocabo dñȝ: ꝛ ab inimicis meis saluꝰ ero. Circūdederunt me dolores mortis: ꝛ torrētes iniqtatis ꝯturbauerūt me. Dolores iferi circūdederūt me: p̄occupauerūt me laquei mortis. In tribulatiōe mea inuocaui dñm: ꝛ ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de tēplo sc̄o suo uocē meam: ꝛ clamor meꝰ ī cōspectu eiꝰ itroiuit in aures eiꝰ. Commota ē ꝛ ꝯtremuit tra: fūdamēta mōtiū cōturbata sūt ꝛ cōmota sūt: qm̄ iratꝰ ē eis. Ascendit fumus ī ira eiꝰ: ꝛ ignis a facie eiꝰ exarsit: carbones succēsi sūt ab eo. Inclinauit celos ꝛ descēdit: ꝛ caligo sub pedibꝰ eiꝰ. Et ascendit sup cherubin ꝛ uolauit: uolauit sup pēnas uentoꝝ. Et posuit tenebras latibulū suū in circuitu eiꝰ tabnaclm eiꝰ: tenebrosa aq̄ ī nubibꝰ aeris. Pre fulgore ī cōspectu eiꝰ nubes transierūt: grādo ꝛ carbōes ignis. Et intonuit d̄ celo dñs: ꝛ altissimꝰ dedit uocē suā: grando ꝛ carbōes ignis. Et misit sagittas suas ꝛ dissipauit eos: fulgura multiplicauit ꝛ ꝯturbauit eos. Et apparuerūt fōtes aqꝝ: ꝛ reuelata sūt fūdamenta orbꝭ traꝝ. Ab icrepatiōe tua dñe: ab ī spiratiōe sp̄s ire tue. Misit d̄ sūmo ꝛ accepit me: ꝛ assūpsit me de aqs multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis ꝛ ab his qui oderūt me: qm̄ cōfortati sūt sup me. Preuenerūt me ī die afflictionis mee: ꝛ factꝰ ē dñs ptector meꝰ. Et eduxit me ī latitudinē: saluū me fec qm̄ uoluit me. Et retribuet mihi dñs s̄m iustitiam meā: ꝛ s̄m puritatē manuū meaꝝ retribuet mihi. Quia custodiui uias dñi: nec ipie gessi a deo meo. Qm̄ oīa iudicia eiꝰ ī cōspectu meo: ꝛ iustitias eiꝰ nō repuli a me. Et ero īmaculatꝰ cū eo: ꝛ obs̄uabo me ab iniqtate mea. Et retribuet mihi dñs s̄m iustitiaȝ meam: ꝛ s̄m puritatē manuū meaꝝ in cōspectu oculoꝝ eiꝰ. Cū sc̄o sc̄s eris: ꝛ cū uiro inocente inocēs eris. Et cū electo electus eris: ꝛ cū puerso puerteris. Qm̄ tu pplm hūilē saluū facies: ꝛ oclos supborū humiliabꝭ. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dñe: deꝰ meꝰ illumina tenebras meas. Qm̄ ī te eripiar a tentatiōe: ꝛ ī deo meo transgrediar muꝝ. Deꝰ meꝰ ipolluta uia eius: eloqa dñi igne examinata: ptector ē oīuȝ spantiū ī se. Qm̄ qs deus pret dñm: aut qs deꝰ p̄ter deū nr̄m: Deꝰ q̄ p̄cinxit me uirtute: ꝛ posuit imaculatā uiaȝ meā. Qui pfecit pedes meos tāq̄ ceruorum: ꝛ sup excelsa statuens me. Qui docet manꝰ meas ad p̄liū: ꝛ posuisti ut arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi protectioneȝ salutis tue: ꝛ dextera tua suscepit me. Et disciplina tua corexit me ī finē: ꝛ disciplia tua ipa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: ꝛ non sunt infirmata uestigia mea. Persequar inimicos meos ꝛ comprehēdaȝ illos: ꝛ non conuertar donec deficiant. Cōfringam illos nec poterunt stare: cadēt subtus pedes meos. Et precinxisti me uirtute ad bellum: ꝛ supplantasti insurgentes ī me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi

dorsũ ⁊ odiẽtes me disꝑdidisti. Clamauerũt
nec erat q̇ saluos facerẽt ad dñm: nec exaudi-
uit eos. Et cõminuã eos ut puluerẽ añ faci
em uẽti: ut lutũ platearũ delebo eos. Eripi-
es me de ꝯtradictõib' ppli: ꝯstitues me i ca-
put gẽtiũ. Popul' quẽ ñ cognoui seruiuit mi
hi: in auditu auris obediuit mihi. Filij aliẽi
mẽtiti sũt mihi: filij alieni inueterati sunt: ⁊
claudicauerunt a semitis suis. Uiuit dñus
⁊ bñdict' de' me': ⁊ exaltet' de' salutis mee.
Deus q̇ das uindictas mihi ⁊ subdis pplos
sub me: liberator me' de inimic' iracũdis. Et
ab insurgẽtibus i me exaltabis me: a viro iĩ
q̇ eripies me. Propterea cõfitebor tibi i na
tõibus dñe: ⁊ nõi tuo psalmũ dicã. Magni
ficans salutes reg' eius: ⁊ faciens miaꝫ xpo
suo dauid: ⁊ semini ei' usqꝫ i seculum. In
finẽ ps dd. .XVIII.

CEli enarrãt gl'iam dei: ⁊ opa manuuꝫ
eius annũciat firmamẽtũ. Dies diei e
ructat verbũ ⁊ nox nocti idicat sciam. Non
sũt loq̇le neqꝫ ſmones: q̇rũ ñ audiãt voces
eoꝝ. In õem trã exiuit sonus eorũ: ⁊ i fines
orb' terre v'ba eoꝝ. In sole posuit tabnaclꝫ
suum: ⁊ ipse tãq̃ sponsus ꝓcedens de thala
mo suo. Exultauit ut gigas ad currẽdã uiã:
a sũmo celo egressio eius. Et occursus eius
usqꝫ ad sũmũ eius: nec ẽ q̇ se abscondat a ca-
lor' eius. Lex dñi imaculata ꝯuertẽs aĩas: te
stimoniũ dñi fidele sapiam ꝑstans puul'. Ju
stitie dñi recte letificãtes corda: ꝑceptũ dñi
lucidum illumians oculos. Timor dñi scs
ꝑmanens in seculum seculi: iudicia dñi ue-
ra iustificata i semetipsa. Desiderabilia sup
aurũ ⁊ lapideꝫ ꝑciosũ multũ: ⁊ dulciora su
ꝑ mel ⁊ fauũ. Etenim ſu' tuus custodit ea: i
custodiendis illis retributio multa. Delicta
q̇s itelligit ab occultis meis mũda me: ⁊ ab
alienis pce ſuo tuo. Si mei nõ fuerint dña-
ti tunc immaculatus ero: ⁊ emũdabor a de
licto maximo. Et erũt ut cõplaceant eloq̇a
oris mei: ⁊ meditatio cordis mei i conspec-
tu tuo sẽp. Dñe adiutor meus ⁊ redemptor
meus. In finẽ ps dd. .XIX.

EXaudiat te dñs i die tribulatiõis: pte-
gat te nomẽ dei iacob. Mittat tibi au
xiliuꝫ de scõ: ⁊ de syon tueat' te. Memor sit
õis sacrificij tui: ⁊ holocaustũ tuũ pinguefi
at. Tribuat tibi ſm cor tuũ: ⁊ õe ꝯsiliũ tuũ
confirmet. Letabimur in salutari tuo: ⁊ in
nõie dei nostri magnificabimur. Impleat
dñs ões petitiões tuas: nũc cognoui qm̃ saluũ
fecit dñs xpm suũ. Exaudiet illum de celo
scõ suo: in potentatibus salus dextere eius.
Hi i curribus ⁊ hi i eq̇s: nos aũt i nõie dei nñi
iuocabim'. Ipsi obligati sũt ⁊ ceciderũt: nos
aũt surrexim' ⁊ erecti sumus. Dñe saluũ fac
regem: ⁊ exaudi nos i die q̃ iuocauerim' te.
In finẽ ps dd. .XX.

DOmine i virtute tua letabit' rex: ⁊ sup
salutare tuũ exultabit uehemẽter. De
sideriũ cordis eius tribuisti ei: ⁊ uoluntate
labiorũ eius non fraudasti eũ. Qm̃ ꝑuenisti
eum i bñdictiõib' dulcedinis: posuisti i capi
te eius coronã de lapide ꝑcioso. Uitã petijt
a te ⁊ tribuisti ei: lõgitudinẽ dieꝝ i seculuꝫ
⁊ in seculũ seculi. Magna ẽ gl'ia eius i salu-
tari tuo: gl'iam ⁊ magnũ decorẽ ipones sup
eũ. Qm̃ dabis eũ i bñdictionẽ i secl'm secl'i
letificab' eũ i gaudio cũ uultu tuo. Qm̃ rex
sꝑat in dño: ⁊ mia altissimi nõ cõmouebit'.
Inueniatur manus tua õibus inimicis tuis:
dextera tua iueniat ões q̇ te oderũt: Pones
eos ut clibanum ignis i tp̃e uult' tui: dñs i
ira sua ꝯturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes: ⁊ semẽ eo
rũ a filijs hoium: Qm̃ declinauerũt i te ma-
la: cogitauerũt consilia q̇ non potuerũt sta-
bilire. Qm̃ pones eos dorsũ: in reliq̇is tuis
preparabis uultũ eoꝝ. Exaltare dñe i uirtu
te tua: cantabimus ⁊ psallemus virtutes tu
as. In finem psalmus dauid ꝓ susceptiõe
matutina. .XXI.

DEus de' me' respice i me: q̇re me dereliq̇
sti: longe a salute mea verba delictoꝝ
meorũ. Deus meus clamabo ꝑ diẽ ⁊ nõ ex-
audies: ⁊ nocte ⁊ nõ ad isipiẽtiã mihi. Tu
aũt in sãcto hitas: laus isrl'. In te sꝑauerunt
pr̃es nñi: sꝑauerũt ⁊ liberasti eos. Ad te cla-
mauerũt ⁊ salui facti sũt: in te sꝑauerunt ⁊ ñ
sũt ꝯfusi. Ego aũt sũ uermis ⁊ ñ hõ: oppro-
briũ hoium ⁊ abiectio plebis. Oĩs uidẽtes
me deriserũt me: locuti sũt labijs ⁊ mouerũt
caput. Sperauit i dño eripiat eũ: saluũ faci
at eum qm̃ uult eũ. Qm̃ tu es qui extraxi-
sti me de ventre: spes mea ab uberib' mr̃is
mee: i te ꝓiect' sũ ex vtero. De uentre mr̃is
mee de' me' es tu: ne discesseris a me: Qm̃
tribulatio ꝓxima ẽ: qm̃ nõ ẽ q̇ adiuuet. Cir
cũdederũt me uituli multi: tauri pigues ob
sederunt me. Aperuerunt super me os su
ũ: sicut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sicut aq̃ effusus

sũ: ⁊ dispsa sũt oia ossa mea. Factũ ē coꝛ me
uꝫ tanq̄ cera liq̄scēs i medio vētri mei. Aru-
it tanq̄ testa virtus mea: ⁊ ligua mea adhe-
sit faucibus meis: ⁊ i puluēꝫ mōtꝭ deduxisti
me. Qm̄ circūdederūt me canes mlti: ꝯcili-
ū malignantiū obsedit me. Foderūt manus
meas ⁊ pedes meos: dinūerauerūt oia ossa
mea. Ipsi vo ꝯsideraueāt ⁊ inspexeāt me: di-
uiserūt sibi uestimenta mea: ⁊ sup uestē me
am miserūt sortē. Tu āt dn̄e ne elongaueꝛꝭ
auxiliū tuū a me: ad defensionem meā ꝯspi
ce. Erue a framea deꝰ aiam meā: ⁊ de mau
canis vnicā meā. Salua me ex ore leōis: ⁊ a
cornibus unicorniū hūilitatē meaꝫ. Narra
bo nomē tuuꝫ frībꝰ meis: i medio ecclīe lau
dabo te. Qui timetis dn̄m laudate eū: uni-
vsū semē iacob glīficate eū. Timeat eū ōne
semē isrl̄: qm̄ nō spreuit neqꝫ despexit dep̄
catione paupis. Nec auertit faciē suā a me:
⁊ cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apud te
laus mea i ecclīa magna: uota mea ꝛeddam
i ꝯspectu timētiū eū. Edēt paupes ⁊ satura
būt: ⁊ laudabūt dn̄m q̄ reqrūt eū: uiuēt cor
da eoꝝ i seclm secli. Reminiscēt ⁊ ꝯuertent
ad dn̄ꝫ: uniuersi fines t̄re. Et adoꝛabunt in
ꝯspectu eiꝰ uniuerse familie gētiū. Qm̄ dn̄i
ē regnū: ⁊ ipse dn̄abit gētiū. Manducaueāt
⁊ adorauerūt ōes pigues t̄re: i ꝯspectu eius
cadēt ōes q̄ descendūt i t̄rā. Et aia mea illi
uiuet: ⁊ semen meū seruiet ipsi. Annūciabit
dn̄o generatio vētura: ⁊ ānūciabūt celi iusti
tiā eius: pplo q̄ nascet quem fecit dn̄s. ps
dauid. .XXII.

Dominꝰ regit me et nihil mihi deerit:
in loco pascue ibi me collocauit. Sup
aquā refectiōis educauit me: aiaꝫ meā ꝯuer
tit. Deduxit me sup semitas iustitie ꝓpt̄ no
mē suū. Nā et si ābulauero i medio umbre
mōtis: n̄ timebo mala: qm̄ tu mecū es. Uir
ga tua et baculus tuꝰ: ipsa me ꝯsolata sunt.
Parasti i conspectu meo mēsā: advsus eos
q̄ tribulant me. Impinguasti in oleo caput
meū: et calix meꝰ iebrians q̄ preclarus est.
Et misericordia tua subseq̄tur me ōibꝰ die
bus uite mee. Et ut inhitē i domo dn̄i in lō
gitudine dieruꝫ. ps dauid in prima sab-
bati. .XXIII.

Domini est terra ⁊ plenitudo eius: oꝛ-
bis terraruꝫ ⁊ vniuersi q̄ habitant in
eo. Quia ipse sup maria fūdauit euꝫ: ⁊ sup
flumia preparauit eū. Quis ascendet i mō
tē dn̄i: aut quis stabit i loco sācto eiꝰ: Inno-
cens manibꝰ ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit in
vano aiaꝫ suā: nec iurauit i dolo ꝓximo su
o. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o: ⁊ miam a
deo salutari suo. Hec ē generatio q̄rētiū eū:
q̄rētiū faciē dei iacob. Attollite portas p̄nci
pes v̄ras: ⁊ eleuamini porte etnales: ⁊ itroi
bit rex glīe. Quis est iste rex glorie: dn̄s for
tꝭ ⁊ potens: dn̄s potens i p̄lio. Attollite pō-
tas principes vestras: ⁊ eleuamini porte et-
nales: et introibit rex glīe. Quis est iste rex
glorie: dominus virtutum ipse est rex glīe.
In finē ps dd. .XXIIII.

Ad te dn̄e leuaui aiaꝫ meaꝫ: deus meꝰ
i te ꝯfido nō erubescā. Neqꝫ irrideāt
me iīmici mei: etenīꝫ univsi q̄ sustinēt te nō
ꝯfundēt. Cōfūdāt ōes iīq̄ agētes supuacue.
Uias tuas dn̄e dmōstra mihi: ⁊ semitas tu
as edoce me. Dirige me i vitate tua ⁊ doce
me: q2 tu es saluator meꝰ: ⁊ te sustinui tota
die. Reminiscere miserationū tuaꝝ dn̄e: et
miaꝝ tuarū que a seculo sunt. Delicta iuuē
tutis mee et ignorantias meas ne memieꝛꝭ.
Scd̄m miam tuā memēto mei tu ꝓpt̄ boni
tatē tuā dn̄e. Dulcis ⁊ rectꝰ dn̄s: ꝓpter hoc
legē dabit delinquētibꝰ i uia. Diriget man-
suctos in iudicio: docebit mites uias suas.
Uniuerse vie dn̄i mia ⁊ vitas reqrētibus te
stamētū eius ⁊ testimonia eius. Propt̄ no-
mē tuū dn̄e ꝓpitiabeꝛꝭ pcc̄o meo: multū est
eīꝫ. Quis ē hō q̄ timet dn̄m legē statuit ei i
via quā elegit. Aia eiꝰ i bōis demorabit: ⁊
semen eiꝰ hēditabit t̄rā. Firmamētuꝫ ē dn̄s
timētibꝰ eū: ⁊ testamētū ipsiꝰ ut manifestet
illis. Oculi mei sēp ad dn̄m: qm̄ ipse euellet
de laqueo pedes meos. Respice i me ⁊ mise
rere mei: q2 unicꝰ paup sū ego. Tribulatio-
nes cordis mei mltiplicate sūt: de necessita-
tibꝰ meis erue me. Uide hūilitatē meā ⁊ la
borē meū: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.
Respice iīmicos meos qm̄ mltiplicati sūt: ⁊
odio iniq̄ oderūt me. Custodi aiaꝫ meaꝫ et
erue me: non erubescaꝫ quoniā spaui in te.
Innocētes ⁊ recti adheserunt mihi: q2 susti
nui te. Libera me deꝰ isrl̄ ex ōibus tribulati
onibꝰ suis. ps dd. .XXV.

Iudica me dn̄e qm̄ ego i inocētia mea
igressus sū: ⁊ i dn̄o sperās nō infirma
bor. Proba me dn̄e ⁊ tenta me: vre renes
meos ⁊ cor meū. Qm̄ mia tua ante oculos
meos est: ⁊ cōplacui i veritate tua. Nō sedi

cũ ꝯcilio vanitatis: ⁊ cũ iniq̃ gentib' nõ itro ibo. Odiui eccl'iam malignantiũ: ⁊ cũ ipĩs nõ ſedebo. Lauabo it' inocẽtes man' meas: ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiã vocẽ laudis: ⁊ enarrem uniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ dom' tue: ⁊ locũ hitatõis glie tue. Ne perdas cũ ipĩs de' aiam meaꝫ: ⁊ cum uiris ſãguinũ vitã meaꝫ. In quoruꝫ manib' iniq̃tates ſũt: dextera eoꝝ repleta eſt munerib'. Ego ãt i innocẽtia mea igreſſus ſũ: redime me ⁊ miſerere mei. Pes.n. meuſ ſtetit i directo: i eccl'ĩs benedicã te domie.

In finẽ ps dd priuſq̃ liniret. .XXVI.

Dominus illuminatio mea et ſalus mea quẽ timebo. Dñs ꝓtector vite mee a q̃ trepidabo? Dũ appropriãt ſuper me nocẽtes: ut edãt carnes meaſ. Qui tribulãt me inimici mei: ipſi ifirmati ſũt ⁊ ceciderũt. Si ꝯſiſtãt aduerſũ me caſtra: ñ timebit cor meũ. Si exurgat aduerſũ me ꝓliũ: i hoc ego ſpabo. Unã petĩ a dño hãc req̃rã: ut ihitem i domo dñi oib' diebus vite mee. Ut videã uolũtatẽ dñi: ⁊ uiſitẽ tẽpluꝫ eius. Qm̃ abſcõdit me i tabnacl'o ſuo i die maloꝝ: ꝓtexit me i abſcondito tabernaculi ſui. In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meũ ſup inimicos meos. Circuiui et imolaui i tabernacl'o ei' hoſtiã vociferationis: cãtabo ⁊ pſalmũ dicã dño. Exaudi dñe uocẽ meã q̃ clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meũ exq̃ſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe req̃rã. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines i ira a ſuo tuo. Adiutor me' eſto ne derelinq̃s me: neqꝫ deſpiciaſ me de' ſalutaris me'. Qm̃ pr̃ me' ⁊ mater mea dereliq̃runt me: dñs ãt aſſũpſit me. Legẽ põe mihi dñe i via tua: ⁊ dirige me i ſemita rcta ꝓpt' inimicoſ meoſ. Ne tradideris me i aiaſ tribulãtiũ me: qm̃ inſurrexerũt i me teſtes iniqui: ⁊ mentita ẽ iniquitas ſibi. Credo uidere bona dñi in terra uiuentium. Expecta dñm uiriliter age: ⁊ cõfortetur cor tuũ: ⁊ ſuſtine dñm. ps ipſi dd. .XXVII.

Ad te dñe clamabo de' me' ne ſileas a me: neq̃n taceas a me: ⁊ aſſimilabor ꝺ ſcẽdentib' i lacũ. Exaudi dñe uocem oꝛonis mee dũ oro ad te: dũ extollo man' meas ad tẽpluꝫ ſcum tuũ. Ne ſil' tradas me cuꝫ pccoribus: ⁊ cũ opãtibus iniquitatẽ ne ꝑdas me. Qui loquunt' pacẽ cũ ꝓximo ſuo: mala ãt in cordib' eoꝝ. Da illis ſcdm opera eoꝝ: ⁊ ſcdm nequitiã adinuẽtionũ ipſoꝝ. Scdm opera manuũ eoꝝ tribue illis: redde retributionẽ eoꝝ ipſis. Qm̃ nõ itellexerũt opa dñi: ⁊ in opa manuũ ei' deſtrues illos: ⁊ nõ edificab' eos. Benedict' dñs: qm̃ exaudiuit uocẽ dep̃cationis mee. Dñs adiutor me' ⁊ ꝓtectõ meus: ⁊ i ipſo ſpauit cor meũ ⁊ adiut' ſũ. Et refloruit caro mea: ⁊ ex volũtate mea confitebor ei. Dñs fortitudo pleb' ſue: ⁊ ꝓtectõ ſaluationũ xp̄i ſui eſt. Saluũ fac ppl'ꝫ tuũ dñe ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos uſqꝫ i eternũ. ps dd in conſũmatiõe tabernaculi. .XXVIII.

Afferte dño filĩ dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gl'iam ⁊ honorẽ: afferte domio gl'iam nõi ei': adorate dñm i atrio ſãcto ei'. Uox domini ſup aq̃s: de' maieſtatis itõuit: dñs ſup aq̃s m'ltas. Uox dñi i v'tute: vox dñi i magnificẽtia. Uox dñi cõfrigẽtĩ cedros: ⁊ ꝯfriget cedros dñs libãi. Et cõminuet eas tãq̃ uitulũ libani: ⁊ dilect' quẽadmodũ fili' unicõniũ. Uox dñi itcidẽti flã mã ignis: uox dñi cõcutiẽtis deſtũ: ⁊ cõmouebit domin' deſtũ cades. Uox dñi ꝑparãtis ceruos ⁊ reuelabit cõdẽſa: ⁊ i tẽplo ei' õnes dicẽt gl'iam. Domin' diluuiũ ihitare facit: ⁊ ſedebit domin' rex i eternũ. Dominus v'tutẽ ppl'o ſuo dabit: dñs bñdicet ppl'o ſuo i pace. ps cãtici i dedicatiõe dom' dd. .XXIX.

Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſup me. Domie de' me' clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab iferno aiam meã ſaluaſti me a deſcẽdentib' i lacũ. Pſallite dño ſci eius: ⁊ ꝯfitemini mẽorie ſcitatĩ ei'. Qm̃ ira i i dignatiõe ei': ⁊ uita i volũtate ei'. Ad veſperũ demorabit' flet': ⁊ ad matutinũ letitia. Ego aũt dixi i abũdantia mea: nõ mouebor i et'nũ. Domine i volũtate tua p̃ſtitiſti decori meo v'tutẽ. Auertiſti faciẽ tuaꝫ a me ⁊ fact' ſũ ꝯturbat'. Ad te dñe clamabo: ⁊ ad deũ meũ d'pcabor. Que utilitas i ſãguie meo: dũ deſcendo i coꝛruptionẽ. Nunquid ꝯfitebitur tibi puluis: aut ãnũciabit v'itatẽ tuã. Audiuit domin' ⁊ miſt' eſt mei: dñus fact' ẽ adiutor me'. Conuertiſti plãtũ meũ in gaudiũ mihi: cõſcidiſti ſaccũ meũ ⁊ cicũdediſti me letitia. Ut cãtet tibi gl'ia mea ⁊ ñ cõpũgar: dñe de' me' in et'nũ confitebor tibi. In finẽ ps dd pro extaſi. .XXX.

In te dñe spaui nõ cõfũdar i etnũ: i iu
stitia tua libera me. Inclina ad me au
rez tuaz: accelera ut eruas me. Esto mihi in
deũ ptectorẽ ⁊ i domũ refugij: ut saluũ me
facias. Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ meuz
es tu: ⁊ ppter nomẽ tuũ deduces me ⁊ enutr̃
es me. Educes me de laq̃o hoc quẽ abscon
derũt mihi: qm̃ tu es ptector me⁹. In manus
tuas dñe cõmẽdo spm meũ: redẽisti me dñe
de⁹ vitatis. Odisti obsuãtes uanitates sup
uacue. Ego ãt in domio spaui: exultabo et
letabor i mia tua. Qm̃ respexisti hũilitatez
meã: saluasti de necessitatib⁹ aiaz meã. Nec
ↄclusisti me i manib⁹ iĩmici: statuisti i loco
spatioso pedes meos. Miserẽ mei dñe qm̃
tribulor: cõturbat⁹ ẽ i ira ocul⁹ me⁹ aia me
a ⁊ vent̃ me⁹. Qm̃ defecit i dolore uita mea
⁊ anni mei i gemitib⁹. Infirmata ẽ i paupta
te vt⁹ mea: ⁊ ossa mea ↄtbata sũt. Sup oẽs
inimicos meos fact⁹ sũ opprobriuz uicinis
meis valdẽ ⁊ timor notis meis. Qui uidebãt
me foras fugerũt a me: obliuioni dat⁹ sum
tãq̃ mortu⁹ a corde. Fact⁹ sũ tanq̃ uas pdi
tũ: qm̃ audiui uitupationẽ multoꝝ cõmo
rãtiũ i circuitu. In eo dũ ↄuenirẽt sil̃ aduer
sũ me: accipẽ aiam meã ↄciliati sũt. Ego ãt
i te spaui dñe: dixi de⁹ me⁹ es tu in manibus
tuis sortes mee. Eripe me de manu iĩmico
ꝝ meorũ: ⁊ a psequẽtib⁹ me. Illustra faciez
tuã sup suũ tuũ: saluũ me fac i mia tua dñe
non cõfũdar qm̃ iuocaui te. Erubescãt ipĩ
⁊ deducant̃ i infernũ: muta fiant labia dolo
sa. Que loquũt̃ aduersus iustũ iniq̃tatẽ in
supbia ⁊ i abusione. Quã magna multitu
do dulcedinis tue dñe: quã abscõdisti timẽ
tib⁹ te. Perfecisti eis q̃ sperãt i te i cõspectu
filioꝝ hoium. Abscondes eos i abscondito
faciei tue a ↄturbatiõe hoium. Proteges e
os i tabnaclo tuo a ↄtradictiõe liguaꝝ. Bñ
dict⁹ dñs: qm̃ mirificauit miaz suã mihi in
ciuitate munita. Ego ãt dixi i excessu mẽtis
mee: piect⁹ sũ a facie ocloꝝ tuoꝝ. Idõ exau
disti uocẽ oõnis mee: dum clamarẽ ad te.
Diligite dñm oẽs sci eius: qm̃ vitatẽ req̃ret
dñs: ⁊ retribuet abũdãt̃ faciẽtib⁹ supbiã. Vi
rilit̃ agite ⁊ cõfortet̃ cor vr̃m oẽs qui spera
tis i dño. Intellect⁹ dd̃. .XXXI.

Beati q̃ruz remisse sũt iniquitates: ⁊ q̃
rũ tecta sũt peccata. Beat⁹ vir cui nõ
imputauit dominus peccatuz: nec est in spi
ritu eius dolus. Quoniã tacui iueterauerũt
ossa mea: dũ clamarẽ tota die. Quoniã die
ac nocte grauata ẽ sup me man⁹ tua: ↄuer
sus sũ in erũna mea dũ configit̃ spina. De
lictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iiustitiã meã ñ
abscondi. Dixi cõfitebor aduersũ me iiusti
tiã meã dño: ⁊ tu remisisti ipietatẽ pcci mei.
Pro hac orabit ad te oĩs scs i tp̃e opportu
no. Verũtñ in diluuio aq̃ꝝ multaꝝ ad euz
nõ approximabũt. Tu es refugiũ meũ a tri
bulatione q̃ circũdedit me: exultatio mea e
rue me a circũdãtib⁹ me. Intellectũ tibi da
bo ⁊ instruã te: i via hac q̃ gradieris firmabo
sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equ⁹
⁊ mul⁹ q̃bus nõ ẽ itellect⁹. In chamo ⁊ fre
no maxillas eoꝝ constrige: q̃ non approxi
mãt ad te. Multa flagella peccatoris: spantẽ
ãt in dño mia circũdabit. Letamini i dño ⁊
exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti cor
de. In finem psalmus dauid. .XXXII.

Exultate iusti i dño: rectos decet collau
datio. Cõfitemini dño i cithara: i psal
terio decẽ cordaꝝ psallite illi. Cãtate ei can
ticũ nouũ: bene psallite ei in uociferatione.
Quia rectũ ẽ vbũ dñi ⁊ oia opa eius i fide.
Diligit miaz ⁊ iudiciũ: mia dñi plena ẽ tra.
Verbo dñi celi firmati sũt: ⁊ spu oris eius
oĩs vtus eoꝝ. Cõgregãs sic̃ i vtre aq̃s maris:
ponẽs i thesauris abyssos. Timeat dñz oĩs
tra: ab eo ãt cõmoueãt̃ oẽs ihitãtes orbem.
Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mãdauit et
creata sũt. Dñs dissipat cõsilia gẽtiũ: repro
bat ãt cogitatiões pploꝝ: ⁊ reprobat ↄsilia
principũ. Cõsiliũ ãt dñi i eternũ manet: co
gitatiões cordis ei⁹ i generatõe ⁊ generatio
nẽ. Beata gẽs cui⁹ ẽ dñs de⁹ ei⁹: ppl̃s quẽ e
legit i hẽditatẽ sibi. De celo respexit dñs ui
dit oẽs filios hoium. De ppato hitaclo suo
respexit sup oẽs q̃ hitãt terrã. Qui finxit
singillatiz corda eoꝝ: q̃ itell̃it oia opa eoꝝ.
Nõ saluat̃ rex p multã virtutẽ: ⁊ gigas non
saluabit̃ i multitudie vtutis sue. Fallax equ⁹
ad salutẽ: i abũdantia ãt vtutis sue nõ salua
bit̃. Ecce oculi dñi sup metuentes eũ: ⁊ i eis
q̃ sperãt sup mia ei⁹. Vt eruat a morte aias
eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. Aia nr̃a sustiet dñz:
qm̃ adiutor ⁊ ptector nr̃ est. Quia i eo leta
bitur cornu nostrum: ⁊ in noie sancto eius
spauimus. Fiat mia tua dñe sup nos: quez
admodum sperauimus in te.
Psalmus dauid cũ mutauit uultũ suuz
corã abimelech ⁊ dimisit eum ⁊ abijt.

Benedicā dn̄m i ōi tp̄e sēp ¶.XXXIII.
laus eiꝰ i ore meo. In dn̄o laudabitur
aīa mea: audiant māsueti ⁊ letēt. Magnifi-
cate dn̄m mecū: ⁊ exaltemꝰ nomē eiꝰ i idip-
sū. Exq̄siui dn̄m ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex ōibꝰ
tribulatiōibꝰ meis eripuit me. Accedite ad
eum ⁊ illumiamini: ⁊ facies vr̄e nō ꝯfundē
tur. Iste paup clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū
⁊ de ōibꝰ tribulatiōibꝰ eiꝰ saluauit euꝫ. Im-
mittit angelꝰ dn̄i i circuitu timētiū eū: ⁊ eri
piet eos. Gustate ⁊ videte q̄m suauis ē dn̄s:
bt̄us uir q̄ spat in eo. Timete dn̄ꝫ ōes sc̄ti
eius: q̄m nō ē inopia timētibꝰ eū. Diuites e-
guerunt ⁊ esurierūt: inq̄rētes āt dn̄ꝫ nō mi-
nuentur ōi bono. Venite filij audite me: ti-
morē dn̄i docebo vos. Quis ē hō q̄ vult ui
tā: diligit dies uidei bonos? Prohibe liguā
tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquāt doluꝫ.
Diuerte a malo ⁊ fac bonū: iquire pacē ⁊ p
sequē eam. Oculi dn̄i sup iustos: ⁊ aures e-
ius i p̄ces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i sup faciētes
mala: ut pdat de terra memoriā coruꝫ. Cla
mauer̄t iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: et ex ōibꝰ
tribulatōibꝰ eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē dn̄s
his q̄ tribulato sūt corde: ⁊ hūiles spu sal-
uabit. Multe tribulatiōes iustoꝝ: ⁊ ō ōibus
his libabit eos dn̄s. Custodit dn̄s oīa ossa
eoꝝ: unū ex his n̄ cōter̄. Mors pccoꝝ pes-
sima: ⁊ q̄ oder̄t iustū deliquēt. Redimet dn̄s
aīas seruorum suoꝝ: ⁊ nō delinquēt ōes q̄
sperant in eo. In finē p̄s ipsi dd.

¶.XXXIIII.

Iudica dn̄e nocentes me: expugna im
pugnantes me. Apprehende arma ⁊
scutū: ⁊ exurge i adiutoriū mihi. Effūde fra
meā ⁊ ꝯclude aduersus eos q̄ psequūt me:
dic aīe mee salus tua ego sum. Cōfūdāt ⁊ re
uereāt q̄rētes aīam meā. Auertāt retrorsuꝫ ⁊
ꝯfūdant cogitātes mihi mala. Fiāt tāq̄ pul
uis añ faciem uēti: ⁊ angelꝰ dn̄i coartās eos.
Fiant uie illoꝝ tenebre ⁊ lubricū: ⁊ āgelus
dn̄i persequēs eos. Q̄m gratis abscōderūt
mihi itītū laquei sui: supuacue exprobraue
rūt aīam meā. Veiat illi laqueꝰ quē ign̄at: ⁊
captio quā abscōdit apprehēdat eū: ⁊ i laq̄-
um cadat i idipsū. Aīa āt mea exultabit in
dn̄o ⁊ delectabit̄ sup salutari suo. Omnia
ossa mea dicēt: dn̄e q̄s silis tibi? Eripiēs ino
pē de manu fortioꝝ eiꝰ: egenū ⁊ pauperem
a diripiētibꝰ eū. Surgētes testes iniq̄: q̄ igra
bā iterrogabāt me. Retribuebāt mihi ma
la p bōis: sterilitatē aīe mee. Ego āt cū mihi
molesti eēnt: iduebar cilicio. Hūiliabā i ieiu
nio aīam meā: ⁊ orō mea i sinu meo ꝯuer-
tet. Quasi p̄ximū ⁊ q̄si frēm nr̄m sic cōpla-
cebā: q̄si lugēs ⁊ cōtristatꝰ sic hūiliabar. Et
aduersū me letati sūt ⁊ ꝯuenerūt: ꝯgregata
sunt sup me flagella ⁊ ignaui. Dissipati sunt
nec cōpūcti: tētauerunt me: subsānauerūt me
subsannatione: frēduer̄t sup me dētibꝰ suis.
Dn̄e qn̄ respicies: restitue aīam meā a mali
gnitate eorū: a leonibꝰ vnicam meā. Cōfite
bor tibi i eccl'ia magna: i ppl'o graui lauda-
bo te. Non supgaudeant mihi q̄ aduersant̄
mihi iniq̄: q̄ oderūt me grati ⁊ ānuūt ocul'.
Q̄m mihi quidē pacifice loq̄bāt: ⁊ i iracun
dia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dila
tauerunt sup me os suuꝫ: dixerūt euge euge
viderūt oculi nr̄i. Vidisti domine ne sileas:
dn̄e ne discedas a me. Exurge ⁊ itēde iudici
o meo deus meus: ⁊ dn̄s meꝰ i cāꝫ meā. Iu
dica me s̄m iustitiā tuā dn̄e deꝰ meꝰ: ⁊ nō su
pgaudeant mihi. Non dicāt i cordibꝰ suis
euge euge: aīe nostre: nec dicāt deuorabimꝰ
eum. Erubescāt ⁊ reuereāt sil': qui gratulāt
malis meis. Induantur cōfusione ⁊ reuerē
tia: q̄ maligna loquūtur sup me. Exultēt et
letētur q̄ uolūt iustitiā meā: ⁊ dicāt sēp ma-
gnificetur dn̄s q̄ volūt pacē serui eius. Et li
gua mea meditabitur iustitiā tuā tota die
laudē tuā. ¶ In finē suo dn̄i dd. .XXXV.

Dixit iiustꝰ ut deliq̄t i semetipso: nō est
timor dei añ oculos eius. Q̄m dolose
egit i cōspectu eius: ut iueniatur iiq̄tas eius
ad odiū. Verba oris eiꝰ iiq̄tas ⁊ dolꝰ: nolu-
it intelligē ut bene agēt. Iniq̄tatē meditatus
ē i cubili suo: astitit ōi vie nō bōe: maliciam
āt nō odiuit. Domine in celo mīa tua: ⁊ ve-
ritas tua usq̄ ad nubes. Iustitia tua sicut mō-
tes dei: iudicia tua abyssus multa. Hoīes ⁊
iumēta saluabis dn̄e: quēadmodū mltipli-
casti miam tuā deꝰ. Filij aūt hoium i tegmi
ne alaꝝ tuaꝝ sperabūt. Inebriabūtur ab v
bertate domꝰ tue: ⁊ torrēte uoluptatis tue po-
tabis eos. Q̄m apud te ē fons vite: ⁊ i lumi
ne tuo uidebimꝰ lumē. Pretēde miam tuaꝫ
sitiētibus te: ⁊ iustitiā tuā his qui recto sūt
corde. Non ueniat mihi pes supbie: ⁊ manꝰ
peccatoris non moueat me. Ibi ceciderūt q̄
opātur iniquitatem: expulsi sūt nec potuerūt
stare. psalmus ipsi dauid. ¶.XXXVI.

Noli emulari in malignantibus: neq̄
ꝫelaueris faciētes iniq̄tatem. Q̄m tāq̄

senū uelocit͛ arescēt: ⁊ queadmōꝫ olera her
baꝝ cito decidēt. Spera i dn̄o ⁊ fac bonita
tē: ⁊ ihita trā ⁊ pasceꝛ i diuitijs eiꝰ. Delecta
re i dn̄o: ⁊ dabit tibi petitōes cō̄dis tui. Re
uela dn̄o uiā tuā ⁊ spa i eo: ⁊ ipse faciet. Et
educet q̄si lumē iustitiā tuā: ⁊ iudiciū tuum
tanq̄ȝ meridiē: subditꝰ esto dn̄o ⁊ ora eum.
Noli emulari i eo q̄ ꝓspat i uia sua: i hoie
faciēte iiustitias. Desine ab iꝛa ⁊ dereliq̄ fu
rorē: noli emulaꝛi ut maligneꝛi. Qm̄ q̄ ma
lignāt extmiabūt: sustinētes āt dn̄m ipsi hē
ditabūt trā. Et adhuc pusillū ⁊ n̄ erit pcc̄or
⁊ q̄res locū eius ⁊ nō iuenies. Māsueti aūt
hēditabūt trā: ⁊ delectabūt in multitudine
pacꝭ. Obsuabit pcc̄or iustū: ⁊ stridebit sup
eū dentibꝰ suis. Dn̄s āt irridebit eū: qm̄ ꝓs‑
picit q̄ȝ ueniet dies eiꝰ. Gladiū euagiauerūt
pcc̄ores: itendeꝛt arcū suū. Ut decipiāt pau
perem ⁊ iopē: ut trucidēt ꝛectos corde. Gla
diꝰ eoꝝ itret i corda ipsoꝝ: ⁊ arcꝰ eoꝝ cōfrin
gat. Meliꝰ ē modicū iusto: sup diuitias pec
catoꝝ mltas. Qm̄ brachia peccatorū ꝯtēn
t͛: cōfirmat aūt iustos dn̄s. Nouit dn̄s dies
immaculatoꝝ: ⁊ hēditas eoꝝ i eternū erit.
Nō ꝯfundent i tp̄e malo: ⁊ i diebꝰ famis sa‑
turabūt: q̄ꝛ pcc̄oꝛes peꝛibūt. Inimici vō dn̄i
mox ut honorificati fuerit ⁊ exaltati: defici
ētes queadmodū fumꝰ deficiēt. Mutuabit
pcc̄or ⁊ nō soluet: iustꝰ aūt misꝫ ⁊ tribuet.
Quia benedicētes ei hēditabūt trā: maledi
cētes āt ei dispibūt. Apud dn̄z gressus hōis
diriget: ⁊ uiā eiꝰ uolet. Cū cecideꝛit non col‑
lidet: q̄ꝛ dn̄s suppōit manū suā. Junior fui
etenim senui: ⁊ nō uidi iustū derelictuȝ: nec
semē eiꝰ q̄rens panē. Tota die misꝫ ⁊ com
modat: ⁊ semē illꝰ i bn̄dictiōe erit. Declina
a malo ⁊ fac bonū: ⁊ ihabita in secl̄m secl̄i.
Quia dn̄s amat iudiciū ⁊ nō dēlinq̄t scos
suos: i etnū cōsuabūt. Iniusti punient: ⁊ se‑
mē ipioꝝ pibit. Justi āt hereditabūt terrā:
⁊ inhitabūt i seculū seculi sup eaȝ. Os iusti
meditabit sapientiā: ⁊ lingua eiꝰ loq̄t iudici
ū. Lex dei eiꝰ i corde ipsiꝰ: ⁊ nō supplātabūt
gressus eiꝰ. Cōsiderat pcc̄or iustū: ⁊ q̄rit mō
tificare eū. Dn̄s āt nō derelinq̄t eū i manibꝰ
eius: nec damnabit eum cum iudicabitur
illi. Expecta dn̄m ⁊ custodi uiam eius: ⁊ ex‑
altabit te ut hereditate capias terram: cum
perierint peccatores uidebis. Uidi impium
superexaltatum: ⁊ eleuatum sicut cedros li
bani. Et transiui ⁊ ecce non erat: ⁊ quesiui
eum: ⁊ non est inuentus locus eius. Custo‑
di inocētiā ⁊ uide eq̄tatē: qm̄ sūt ꝛliquie hoi
pacifico. Iniusti aūt dispibūt: siꝲ reliq̄e ipio
ꝝ iteribunt. Salꝰ āt iustoꝝ a dn̄o: ⁊ protec
tor eoꝝ in tp̄e tribulatiōis. Et adiuuabit e‑
os dn̄s ⁊ libabit eos: ⁊ eruet eos a peccato‑
ribꝰ: ⁊ saluabit eos: quia sperauerūt in eo.

¶ Ps dd in remēoratiōe sabbati. XXXVII.

Domine ne in furoꝛ tuo arguas me: ne
q̄ȝ in ira tua cōripias me. Qm̄ sagitte
tue ifixe st̄ mihi ⁊ cōfirmasti sup me manū
tuā. Nō ē sāitas i carne mea a facie ire tue:
non est pax ossibꝰ meis a facie pcc̄oꝝ meo‑
rū. Qm̄ iniq̄tates mee supgresse sūt caput
meū: ⁊ sicut onꝰ graue grauate sūt sup me.
Putruerūt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee a
facie isipiētie mee. Miser factꝰ sū ⁊ curuatꝰ
sū usq̄ȝ i finē: tota die ꝯtristatꝰ ingrediebar.
Qm̄ lūbi mei ipleti sūt illusionibꝰ: ⁊ nō ē sa
nitas in carne mea. Afflictꝰ sū ⁊ hūiliatꝰ sū
nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dn̄e
an̄ te ōe desiderium meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te
non ē abscōditꝰ. Cō meū ꝯturbatū ē: dēliq̄t
me uirtꝰ mea: ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipȝ
non ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduer‑
sum me appropiq̄ueꝛt ⁊ steterūt. Et q̄ iux‑
ta me erant de longe steterūt: ⁊ viȝ faciebāt
qui q̄rebāt aiam meā. Et q̄ inq̄rebant mala
mihi locuti sūt vanitates ⁊ dolos tota die
meditabāt. Ego āt tanq̄ȝ surdꝰ nō audiebā:
⁊ sicut mutꝰ non aperiens os suū. Et factus
sū sicut hō non audiens: ⁊ n̄ hn̄s in ore suo
redargutiones. Qm̄ i te dn̄e spaui: tu exau‑
dies me dn̄e deus meꝰ. Quia dixi neq̄n̄ su‑
ꝑgaudeant mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouē
tur pedes mei sup me magna locuti sunt.
Qm̄ ego i flagella paratꝰ sū dolor meꝰ i cō‑
spectu meo sēp. Qm̄ iniq̄tatē meā annūcia
bo: ⁊ cogitabo ꝓ pcc̄o meo. Inimici āt mei
uiuunt ⁊ ꝯfirmati sūt sup me: ⁊ multiplica
ti sūt q̄ oderūt me iniq̄. Qui retribuūt ma‑
la ꝓ bonis detrahebāt mihi qm̄ seq̄bar bōi
tatē. Ne dereliq̄s me dn̄e deꝰ meꝰ ne discesse
ꝛ a me. Intende i adiutoriū meum: dn̄e deꝰ
salutis mee.

¶ In finē ꝓ ydithū canticum
dauid. ¶ XXXVIII.

Dixi custodiā uias meas: ut n̄
delinquam i lingua mea. Po
sui ori meo custodiam: cum
cōsisteret pcc̄or aduersū me.
Obmutui ⁊ hūiliatꝰ sū ⁊ si
lui a bōis: ⁊ doloꝛ meꝰ ꝛnouatꝰ est. Cōcaluit

cor meũ ĩtra me: ⁊ ĩ meditatõe mea exarde
scet ignis. Locut⁹ sũ in lingua mea: notũ fac
mihi dñe finẽ meũ. Et nũeꝝ dieꝝ meoꝝ q̇
ẽ: ut sciã q̇d desit mihi. Ecce mensurabiles
posuisti dies meos: ⁊ sb̃a mea tanq̄ nihilũ
añ te. Uerũtñ uniuersa uanitas õnis hõ ui
uẽs. Uerũtñ ĩ imagine pertrãsit hõ: sꝫ ⁊ fru
stra cõturbat̃. Thesaurizat: ⁊ ig̃rat cui ꝯgre
gabit ea. Et nc̃ q̃ ẽ expectatio mea: ñne dñs
⁊ sb̃a mea apud te ẽ? Ab õibus iniq̃tatibus
meis erue me: opprobriũ ĩsipiẽti õdisti me.
Obmutui ⁊ ñ aperui os meũ: qm̃ tu fecisti:
amoue a me plagas tuas. A fortitudĩe ma-
n⁹ tue ego defeci: ĩ icrepatiõib⁹ ꝓpt̃ iniq̃tatẽ
corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut
arãneam aiam ei⁹: verũtñ vane ꝯturbat̃ õis
hõ. Exaudi orõnẽ meã dñe ⁊ dep̃cationem
meã: aurib⁹ percipe lachrymas meas. Ne
sileas qm̃ aduena ego sũ apud te ⁊ pegrin⁹
sicut ões p̃res mei. Remitte mihi ut refrige
rer priusq̄ abeam: ⁊ ampli⁹ nõ ero. In fi
nẽ p̃s dd. .XXXIX.

Expectãs expectaui dñz: ⁊ ĩtẽdit mihi.
Et exaudiuit p̃ces meas: ⁊ eduxit me
de lacu miserie ⁊ de luto fecis. Et statuit su-
pra petrã pedes meos: ⁊ direxit gressus me
os. Et imisit in os meũ cãticũ nouũ: carmẽ
deo nr̃o. Uidebũt multi ⁊ timebũt: ⁊ spera-
bũt ĩ dño. Beat⁹ vir cui⁹ ẽ nomẽ dñi spes e-
ius: ⁊ ñ respexit ĩ vãitates ⁊ ĩsanias falsas.
Mlt̃a fecisti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua:
⁊ cogitatiõib⁹ tuis nõ ẽ q̇ sil̃is sit tibi. An-
nũciaui ⁊ locut⁹ sũ: multiplicati sũt sup nu
meꝝ. Sacrificiũ ⁊ oblationẽ noluisti: aures
ãt pfecisti mihi. Holocaustũ ⁊ p pccõ ñ po-
stulasti: tunc dixi ecce uenio. In capite libri
scriptũ ẽ de me: ut facerẽ volũtatẽ tuã de⁹
me⁹ uolui ⁊ legẽ tuã ĩ medio cõdis mei. An
nũciaui iustitiã tuã ĩ eccl̃ia magna: ecce labi
a mea ñ phibebo dñe tu scisti. Justitiã tuã
ñ abscõdi ĩ cõd meo: vitatẽ tuã ⁊ salutar̃ tu-
uz dixi. Nõ abscõdi miaz tuã ⁊ vitatẽ tuã a
consilio multo. Tu autem dñe ne longe fa-
cias miseratões tuas a me: mia ⁊ vitas tua
semper susceperũt me. Qm̃ circũdederunt
me mala q̊rũ nõ ẽ nũer⁹: cõphẽderũt me iiq̇
tates mee: ⁊ non potui ut uiderez. Mlt̃ipli-
cate sunt sup capillos capitis mei: ⁊ cor me
um dereliq̇t me. Complaceat tibi dñe: ut e-
ruas me: dñe ad adiuuãduz me respice. Cõ
fundãt̃ ⁊ reuereãt̃ sil̃ q̇ querunt aiam meaz

ut auferant eã. Auertant̃ retrorsũ ⁊ reuere
ant̃: q̇ uolũt mihi mala. Ferant cõfestĩz ꝯfu-
sionẽ suaz: q̇ dicũt mihi euge euge. Exultẽt
⁊ letẽt̃ sup te ões q̃rẽtes te: ⁊ dicãt sẽp: ma
gnificet̃ dñs q̇ diligũt salutare tuũ. Ego ãt
mẽdic⁹ sũ ⁊ paup dñs sollicit⁹ ẽ mei. Adiu
tor me⁹ ⁊ ptector me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tar-
daueris. In finẽ p̃s dd. .XL.

Beat⁹ q̇ itell̃it sup egenũ ⁊ pauperem:
ĩ die mala liƀabit eũ dñs. Dñs conser
uet eũ ⁊ uiuificet eũ: ⁊ beatũ faciat eũ ĩ tra:
⁊ nõ tradat eũ ĩ aiam ĩimicoꝝ ei⁹. Dñs opẽ
ferat illi sup lectũ doloris ei⁹: vniuersũ stra
tũ ei⁹ v̇sasti ĩ infirmitate eius. Ego dixi dñe
miserẽ mei: sana aiaz q: peccaui tibi. Inimi
ci mei dixerunt mala mihi: qñ morietur et
peribit nom̃ ei⁹? Et si igrediebat̃ ut uidẽret va
na loq̇bat̃ cor ei⁹: congregauit ĩiq̇tatẽ sibi.
Egrediebat̃ foras: ⁊ loq̇bat̃ ĩ idipsũ. Aduer
sũ me susurrabãt ões ĩimici mei: aduersuz
cogitabant mala mihi. Uerbum ĩiquũ con
stituerũt aduersum me: nũq̇d q̇ dormit nõ
adĳciet ut resurgat? Etenim hõ pacis mee in
q̊ spaui: q̇ edebat pães meos magnificauit
sup me supplãtationem. Tu ãt dñe misere
mei: ⁊ resuscita me ⁊ retribuam eis. In hoc
cog̊ui qm̃ uoluisti me: qm̃ ñ gaudebit ĩimi-
c⁹ me⁹ sup me. Me aũt ꝓpt̃ inocẽtiaz susce-
pisti: ⁊ cõfirmasti me ĩ cõspectu tuo ĩ etnuz.
Benedict⁹ dñs de⁹ isr̃l a secl̃o ĩ secl̃m: fiat fi
at. In finẽ itellect⁹ filĳs chore p̃s dd.
.XLI.

Quemadmodũ desiderat ceru⁹ ad fon
tes aq̇ꝝ: ita d̃siderat aĩa mea ad te de
us. Sitiuit aĩa mea ad deum fõtẽ uiuũ: qñ
veniã ⁊ apparebo añ faciẽ dei. Fuerũt mihi
lachryme mee panes die ac nocte: dũ dr̃ mi
hi q̊tidie ubi ẽ de⁹ tu⁹. Hec recordat⁹ sũ ⁊ ef
fudi ĩ me aiam meã: qm̃ trãsibo ĩ locũ tab-
naculi ãmirabilis usq3 ad domũ dei. In vo
ce exultationis ⁊ ꝯfessionis son⁹ epulãtis.
Quare tristis es aĩa mea: ⁊ q̃re conturbas
me? Spa ĩ deo qm̃ adhuc ꝯfitebor illi salu-
tare uult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹. Ad meipsum aĩa
mea cõturbata ẽ: ꝓpterea memor ero tui d
t̃ra iordanis ⁊ hermonĳ a monte modico.
Abyssus abyssũ iuocat ĩ voce cataractaꝝ
tuaꝝ. Oĩa excelsa tua ⁊ fluct⁹ tui s: me trã
sierunt. In die mandauit dñs misericordiã
suam: ⁊ nocte canticum eius. Apud me orõ
deo uite mee: dicam susceptor meus es

Quare oblitꝰ es mei: ⁊ q̄re ꝯtristatꝰ incedo
dum affligit me inimicꝰ? Dū cōfringūt ossa
mea: exprobrauerūt mihi q̄ tribulāt me īimi
ci mei. Dū dicūt mihi p singulos dies: ubi ē
deꝰ tuꝰ: q̄re tristis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas
me? Spera ī deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: sa-
lutare uultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. ¶ In finē ps dd.
.XLII.

IUdica me deꝰ ⁊ discerne cām meā de
gente non sācta: ab hoīe īiq̄ ⁊ doloso
erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: q̄
re me repulisti ⁊ q̄re tristis īcedo dū affligit
me inimicꝰ? Emitte lucē tuā ⁊ ueritatē tuā:
ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt ī montem
scē tuū ⁊ ī tabnacl̄a tua. Et ītroibo ad alta
re dei: ad deū q̄ letificat iuuentutē meā. Cō-
fitebor tibi ī cithara deꝰ deꝰ meꝰ: q̄re tristis
es aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me? Spera ī deo
qm̄ adhuc ꝯfitebor illi salutare uultꝰ mei ⁊
deus meus. ¶ In finem p filijs chore intel
lectus: psalmus dauid. ¶ .XLIII.

DEus auribꝰ nr̄is audiuimus: pr̄es nr̄i
ānūciauerūt nobꝭ. Opꝰ qd̄ opatꝰ es ī di
ebꝰ eoꝝ ⁊ ī diebꝰ ātiq̄s. Manꝰ tua gētes
dispdidit: ⁊ plātasti eos: afflixisti pplos ⁊ ex
pulisti eos. Nec.n. ī gladio suo possederūt
trā: ⁊ brachiū eoꝝ nō saluauit eos: Sȝ dex
tera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illumiatio uultus
tui: qm̄ cōplacuisti ī eis. Tu es ipse rex me-
us ⁊ deꝰ meꝰ: q̄ mādas salutes iacob. In te
inimicos nr̄os uētilabimꝰ cornu: ⁊ ī noīe tu
o spnemꝰ īsurgētes ī nobꝭ. Nō.n. ī arcu meo
sperabo: ⁊ gladius meus non saluabit me.
Saluasti.n. nos de affligētibꝰ nos: ⁊ audiē-
tes nos ꝯfudisti. In deo laudabimur tota
die: ⁊ ī noīe tuo ꝯfitebimur ī secl̄m. Nūc āt
repulisti ⁊ ꝯfudisti nos: ⁊ nō egredierl ī vtu
tibꝰ nr̄is. Auertisti nos retrorsū pꝰ īimicos
nr̄os: ⁊ q̄ oderūt nos diripiebāt sibi. Dedi-
sti nos tāq̄ oues escaꝝ: ⁊ ī gentibꝰ dispsisti
nos. Uēdidisti ppl̄m tuū sine p̄cio: ⁊ nō fu-
it multitudo in cōmutationibꝰ eoꝝ. Posui
sti nos opprobriū uicinis nr̄is: subsānatio-
nē ⁊ d̄risū his q̄ sūt ī circuitu nr̄o. Posuisti
nos ī silitudinē gētibꝰ cōmotionē capitl ī po
pul. Tota die vecūdia mea ꝯtra me ē: ⁊ ꝯfu
sio faciei mee cooperuit me: A uoce expro-
brātis ⁊ obloquētl: a facie īimici ⁊ psequen
tl. Hec oīa uenerūt sup nos nec obliti sumꝰ
te: ⁊ īiq̄ non egimꝰ ī testamēto tuo. Et nō re
cessit retro cor nr̄m: ⁊ declīasti semitas nr̄as
a uia tua. Qm̄ hūiliasti nos ī loco afflictio-
nis: ⁊ cooperuit nos umbra mortl. Si obli
ti sumꝰ nom̄ dei nr̄i: ⁊ si expādimus manus
nr̄as ad deū alienū. Nōne deus req̄ret ista:
ipse.n. nouit abscōdita cordis. Qm̄ ppt̄ te
mōtificamur tota die: estimati sumus sicut
oues occisionis. Exurge q̄re obdōmis dn̄e:
exurge ⁊ ne repellas ī finē. Quare faciē tuā
auertis: obliuiscerl inopie nr̄e ⁊ tribulatōis
nr̄e. Qm̄ humiliata ē in puluē aīa nr̄a: con
glutinatus ē ī terra uentͤ nr̄. Exurge dn̄e ad
iuua nos: ⁊ redime nos ppt̄ nomen tuum.
¶ In finē p his q̄ cōmutabunt filijs chore
ad ītellectū cāticū p dilecto. ¶ .XLIIII.

ERuctauit cor meū v̄bum bonuȝ: dico
ego opa mea regi. Ligua mea calamꝰ
scribe uelocitͤ scribētis. Speciosus forma p̄
filijs hoīuȝ: diffusa ē gr̄a ī labijs tuis: ppter
ea bn̄dixit te deus ī eternū. Accingē gladio
tuo sup femur tuū potētissime. Specie tua
⁊ pulchritudine tua intende psp̄e pcede ⁊
regna: Propter v̄itatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iu-
stitiā: ⁊ d̄ducet te mirabilitͤ dextera tua. Sa
gitte tue acute: ppl̄i sub te cadēt ī corda ini-
micoꝝ regis. Sedes tua deus ī secl̄m secl̄i:
v̄ga directōis virga regni tui. Dilexisti iusti
tiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ppt̄ea unxit te deus de-
us tuus oleo letitie p̄ ꝯsortibus tuis. Myr-
rha ⁊ gutta ⁊ casia uestimētl tuis: a domibꝰ
eburneis ex q̄bus delectauerūt te filie regū in
honore tuo. Astitit regina a dextrl tuis in
uestitu d̄aurato circūdata uarietate. Audi
filia ⁊ uide ⁊ inclīa aurē tuā: ⁊ obliuiscē po-
pulū tuū ⁊ domū pr̄is tui. Et ꝯcupiscet rex
decorē tuū: qm̄ ipse ē dn̄s deus tuus ⁊ ado-
rabūt eū: Et filie tyri ī mūeribus. uultū tuū
dep̄cabunt oēs diuites plebꝭ. Oīs gl̄ia eius
filie regꝭ abitus: ī fimbriis aureis circūamic
ta uarietatibus. Adducētͤ regi v̄gies: post eā
p̄xime eius afferētͤ tibi. Afferētͤ ī letitia ⁊ ex
ultatiōe: adducētͤ ī tēplū regis. Pro pr̄ibus
tuis nati sūt tibi filij: cōstitues eos p̄ncipes
sup oēȝ terrā. Memores erūt nōis tui dn̄e
ī oī generatione ⁊ generatōe. Propt̄ea ppl̄i
ꝯfitebūt tibi ī etnū: ⁊ ī secl̄m secl̄i. ¶ In finē
filijs chore p arcanis. ¶ .XLV.

DEus nr̄ refugiū ⁊ v̄tus: adiutor ī tbl̄a
tionibus q̄ īuenerūt nos nimis. Propt̄
ea nō tīebimus dū turbabitͤ tra: ⁊ trāsferētͤ
montes ī cor maris. Sonuerunt ⁊ turbate
sunt aque eorum: conturbati sunt montes
ī fortitudine eius. Fluminis īpetus letificat

ciuitatē dei: sc̄ificauit tabernaculū suū altis
simꝰ. Deꝰ i medio eiꝰ nō cōmouebit: adiuua
bit eā deꝰ mane diluculo. Cōturbate sūt gē
tes ⁊ incliata sūt regna: dedit vocē suā: mo
ta est t̄ra. Dn̄s virtutū nobiscum: susceptor
nr̄ deꝰ iacob. Uenite ⁊ uidete opa dn̄i q̄ po
suit ꝓdigia sup terrā: auferēs bella usqꝫ ad
finē terre. Arcū ꝯtet ⁊ ꝯfringet arma: ⁊ scu
ta cōburet igni. Uacate ⁊ uidete qm̄ ego sū
deꝰ: exaltabō i gētibꝰ ⁊ exaltabor i t̄ra. Dn̄s
virtutū nobiscū: susceptor nr̄ deus iacob.

In finē ꝓ filijs chore ps dd. XLVI.

OMnes gētes plaudite maībꝰ: iubila
te deo i uoce exultatiōis. Qm̄ dn̄s ex
celsus t̄ribil': rex magnꝰ sup ōēꝫ t̄rā. Subie
cit pp̄los nobis: ⁊ gētes sub pedibꝰ nr̄is. Ele
git nobis hēditatē suā: spem iacob quāꝫ di
lexit. Ascēdit deꝰ i iubilo: ⁊ dn̄s i voce tube.
Psallite deo nr̄o psallite: psallite r̄gi nostro
psallite. Qm̄ rex ōīs terre deꝰ: psallite sapi
ēter. Regnabit deꝰ sup gētes: deꝰ sedet super
sedē sc̄am suā. Pri̅cipes pp̄loꝝ cōgregati sūt
cū deo abraam: qm̄ dij fortes t̄re uehemēt̄
eleuati sūt. ps cātici filijs chore secunda
sabbati. XLVII.

MAgnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: in ciui
tate dei nr̄i: i mōte sc̄o eiꝰ. Fundat̄ ex
ultatiōe uniuerse terre mōs syon lat̄a aq̄lo
nis ciuitas reḡ magni. Deꝰ i domibꝰ eiꝰ co
ḡscet cū suscipiet eā. Qm̄ ecce reges t̄re con
gregati sūt: ꝯuenerūt i unū. Ipsi uidētes sic
ām̄irati sūt: ꝯturbati sūt: cōmoti sūt: tremō
apprehēdit eos. Ibi dolores ut parturiēt̄:
i sp̄u uehementi cōteres naues tharsis. Si
cut audiuimꝰ sic uidimꝰ in ciuitate dn̄i v̄tu
tū in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eā i eter
nū. Suscepimꝰ deꝰ miam tuā: i medio tem
pli tui. Sc̄dm nomē tuū deꝰ sic ⁊ laus tua i
fines t̄re: iustitia plena ē dext̄a tua. Letetur
mōs syon ⁊ exultēt filie iude: ꝓpt̄ iudicia tu
a dn̄e. Circūdate syon ⁊ cōplectemini eam:
narrate i turribꝰ eiꝰ. Pōite corda v̄ra i uirtu
te eiꝰ: ⁊ distribuite domos eiꝰ ut enarret̄ in
ꝓgenie altera. Qm̄ hic ē deꝰ deꝰ nr̄ i et̄nū ⁊
i sec̄lm sec̄li: ipse reget nos i sec̄la. In finē
pro filijs chore psalmus dauid. XLVIII.

AUdite hec ōēs gētes: auribꝰ ꝑcipite ō
nes q̄ hītatis orbē. Quiqꝫ t̄rigene ⁊ fi
lij hoīum: sil' in unū diues ⁊ paup. Os me
um loq̄tur sapiētiā: ⁊ meditatio cordis mei
prudentiā. Inclinabo i parabolam aurem
meā: aperiā i psalterio ꝓpositionē meā. Cu
tiebo i die mala: iniq̄tas calcanei mei circū
dabit me. Qui ꝯfidūt i uirtute sua: ⁊ in m̄l
titudine diuitiarū suarū gl̄iant̄. Fr̄ non redi
mit redimet hō: non dabit deo placationeꝫ
suā. Et ꝑciū redēptiōis aie sue: ⁊ laborabit
i et̄nū ⁊ uiuet adhuc i finē. Non uidebit iti
tū cū uiderit sapientes moriētes: sil' isipiēs
⁊ stultꝰ ꝑibūt. Et relinquēt alienis diuitias
suas: ⁊ sepulchra eoꝝ domꝰ illoꝝ i et̄num.
Tabernac̄la eoꝝ i ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocaue
r̄t noīa sua i t̄ris suis. Et hō cū i honoꝛ eēt
non itellexit: cōpatꝰ ē iumētis isipientibus:
⁊ silis factꝰ ē ill'. Hec uia illoꝝ scādalū ipis:
⁊ pꝰ ea i ore suo cōplacebūt. Sicut oues in
iferno positi sūt: mōs depascet eos. Et dn̄a
būtur eoꝝ iusti i matutino: ⁊ auxiliū eoruꝫ
veterascet i iferno a gl̄ia eoꝝ. Uerūtn̄ deus
redimet aiaꝫ meā de manu iferi: cū acceꝑit
me. Ne timueris cū diues factꝰ fuerit hō: ⁊
cū multiplcata fuerit gl̄ia domꝰ eiꝰ. Qm̄ cū
intierit nō sumet oīa: neqꝫ descēdet cum eo
gl̄ia eiꝰ. Quia aīa eiꝰ in uita ipsiꝰ bn̄dicetur:
ꝯfitebit̄ tibi cū bn̄fecerī ei. Introibit usqꝫ in
ꝓgenies p̄rum suoꝝ: usqꝫ i et̄nū nō uidebit
lumē. Hō cū i honore eēt nō itellexit: ꝯpatꝰ
ē iumētis isipiētibus: ⁊ similis factꝰ ē illis.
ps asaph. XLIX.

DEus deoꝝ dn̄s locutꝰ ē: ⁊ uocauit ter
rā. A solis ortu usqꝫ ad occasū ex sy
on sp̄es decorī eiꝰ. Deꝰ manifeste ueniet: deꝰ
nr̄ ⁊ nō silebit. Ignis i ꝯspectu eiꝰ exardescet
⁊ in circuitu eiꝰ tēpestas ualida. Aduocauit
celū de sursū: ⁊ t̄rā discernē pp̄lm suū. Con
gregate illi sāctos eiꝰ: qui ordināt testamētū
eiꝰ sup sacrificia. Et ānūciabūt celi iustitiāꝫ
eiꝰ: qm̄ deꝰ iudex ē. Audi pp̄lus meꝰ ⁊ loq̄r
isr̄l: ⁊ testificabor tibi: deꝰ deꝰ tuus ego suꝫ.
Nō i sacrificijs tuis arguam te: holocausta
āt tua i ꝯspectu meo sūt sēp. Non accipiāꝫ
de domo tua uitulos: neqꝫ de gregibus tuis
hircos: Qm̄ mee sūt ōēs fere siluaꝝ: iumēta
i montibꝰ ⁊ boues. Cognoui oīa volatilia
celi: ⁊ pulchritudo agri mecū ē. Si esuriero
n̄ dicā tibi: meus ē.n. orbis t̄re ⁊ plenitudo
eiꝰ. Nūq̄d manducabo carnes tauroꝝ: aut
sanguinē hircorū potabo? Immola deo sa
crificiū laudis: ⁊ redde altissimo uota tua.
Et iuoca me i die tribulatiōis: eruā te ⁊ ho
norificabis me. Pc̄cori aūt dixit deꝰ: q̄re tu e
narras iustitias meas: ⁊ assumis testamētū

meū p os tuū? Tu vo odisti disciplinā: ⁊ p
iecisti ſmōes meos retrorsū. Si uidebas fu
rē currebas cū eo: ⁊ cum adulteris portio
nē tuā pōebas. Os tuū abūdauit malicia:
⁊ ligua tua ꝯcinabat dolos. Sedēs aduer
sus frēm tuū loq̄baris: ⁊ aduersū filiuz mr̄is
tue pōebas scādalū. hec fecisti ⁊ tacui. Exi
stimasti iniq̄ ꝙ ero tui silis: arguā te ⁊ statuā
ꝯtra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiscimi
ni deū: neq̄n rapiat ⁊ nō sit q̄ eripiat. Sacri
ficiū laudis honorificabit me: ⁊ illic it̄ q̄ ostē
dā illi salutare dei. ¶ ps in finē dauid qn̄ ve
nit ad eū nathan ꝓpheta qn̄ itrauit ad ber
sabee. .L.

Miserere mei de⁹ ſm magnā miaz tuā:
Et ſm multitudinē miserationū tua
rū dele iniq̄tatē meā. Ampli⁹ laua me ab ini
q̄tate mea: ⁊ a pcc̄o meo mūda me. Qm̄ ini
q̄tatē meā ego cognosco: ⁊ pcc̄m meuz ꝯtra
me est sēp. Tibi soli peccaui ⁊ malū corā te
feci: ut iustificeris i ſmoīb⁹ tuis ⁊ uicas cū iu
dicaris. Ecce eniz i iniquitatib⁹ cōcept⁹ suz:
⁊ i pcc̄is ꝯcepit me mr̄ mea. Ecce enim vita
tē dilexisti: icerta ⁊ occl'ta sapientie tue māi
festasti mihi. Aspges me dn̄e hysopo ⁊ mū
dabō: lauab' me ⁊ sup niuē dealbabor. Au
ditui meo dabis gaudiū ⁊ letitiaz: ⁊ exulta
būt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a pcc̄is
meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū
crea i me de⁹: ⁊ spm rectū inoua i uisceribus
meis. Ne pijcias me a facie tua: ⁊ spm sc̄tz
tuū ne auferas a me. Redde mihi letitiā sa
lutaris tui: ⁊ spū pncipali cōfirma me. Do
cebo iniq̄s uias tuas: ⁊ ipij ad te cōuertētur.
Libera me de sāguinib⁹ de⁹ de⁹ salutis mee: et
exultabit ligua mea iustitiā tuā. Dn̄e labia
mea aperies: ⁊ os meū annunciabit laudez
tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissez uti
q̄ holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū
deo sps ꝯtribulat⁹: cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū de
us nō despicies. Benigne fac dn̄e i bona vo
lūtate tua syon: ut edificēt muri irl'm. Tūc
acceptabis sacrificiū iustitie oblatiōes ⁊ ho
locausta: tūc iponēt sup altare tuū uitulos.
¶ In finē intellec⁹ dd̄ cū uenit ad eum do
ech idume⁹: ⁊ nūciauit sauli: uenit dauid i
domū abimelech. .LI.

Quid gl'iaris i malicia: q̄ potēs es i iniq̄
tate? Tota die iniustitiā cogitauit lin
gua tua: sicut nouacula acuta fecisti doluz.
Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniq̄tatem
magis q̄ loq̄ eq̄tatē. Dilexisti oīa vba pcipi
tationis lingua dolosa. Propterea de⁹ de
struet te i finem: euellet te ⁊ emigrabit te de
tab'nacl'o tuo: ⁊ radicē tuā de t'ra uiuētiuz.
Uidebūt iusti ⁊ timebūt: ⁊ sup eū ridebunt
⁊ dicēt: ecce hō q̄ nō posuit deū adiutorē su
um. Sed spauit i multitudine diuitiarū sua
ꝝ: ⁊ p̄ualuit i vanitate sua. Ego aūt sicut o
liua fructifera i domo dei spaui i mia dei i
et'nū ⁊ i seculū seculi. Cōfitebor tibi i secl'm
q: fecisti: ⁊ expectabo nom̄ tuū: qm̄ bonū i
cōspectu scōrū tuoꝝ. ¶ In finē intellectus
dd̄ pro amalech. ¶ .LII.

Dixit insipiēs i corde suo: non
ē de⁹. Corrupti sūt ⁊ abomia
biles facti sūt i iniq̄tatib⁹: nō ē
q̄ faciat bonū. Deus d̄ celo p
spexit sup filios hoīuz: ut vi
deat si ē intelligēs aut req̄rēs deū. Oēs de
clinauerūt sil' inutiles facti sūt: nō ē q̄ faciat
bonū: nō ē vsq; ad unū. None sciēt oēs qui
opant' iniq̄tatē: q̄ deuorant plebē meā ut ci
bū panis? Deū nō iuocauerūt: illic trepida
uerūt timore vbi nō fuit timor. Qm̄ deus
dissipauit ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placēt: cōfusi st̄
qm̄ de⁹ spreuit eos. Quis dabit ex syon sa
lutare isrl': cū ꝯuētit de⁹ captiuitatē pleb' sue
exultabit iacob ⁊ letabit' isrl'. In finē i car
mib⁹ itellect⁹ dd̄ cū uenissēt cyphei: ⁊ nūcias
sēt sauli: nonne dd̄ abscōdit⁹ ē apud nos.
¶ .LIII.

Deus i noie tuo saluū me fac: ⁊ i uirtu
te tua iudica me. De⁹ exaudi oꝛonem
meā: aurib⁹ pcipe uerba oris mei. Qm̄ ali
eni insurrexerūt aduersū me: ⁊ fortes q̄sieīt
aiam meam: ⁊ nō ꝓposuerūt deū an̄ ꝯspec
tū suū. Ecce. n. de⁹ adiuuat me: ⁊ dn̄us su
sceptor ē aīe mee. Auerte mala inimicis meis:
⁊ in vitate tua disp̄de illos. Uolūtarie sacri
ficabo tibi: ⁊ cōfitebor noī tuo dn̄e qm̄ bo
nū ē. Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: ⁊
super inimicos meos despexit oculus meus.
¶ In finē i carmib⁹ itellect⁹ dd̄. ¶ .LIIII.

Exaudi de⁹ oꝛonem meā: ⁊ ne despexe
ris deprecationē meam: intende mihi
⁊ exaudi me. Cōtristatus sū i exercitatione
mea: ⁊ conturbatus sum a voce inimici ⁊ a
tribulatiōe pcc̄oris. Qm̄ declinauerūt i me
iniquitates: ⁊ i ira molesti erāt mihi. Cor me
um conturbatum ē i me: ⁊ formido mortis
cecidit super me. Timoꝛ ⁊ tremor venerūt
sup me: ⁊ cōtexerūt me tenebre. Et dixi q̄s
dabit mihi pēnas sicut columbe: ⁊ uolabo

⁊ reqeſcã. Ecce elongaui fugiẽs ⁊ mãſi i ſo-
litudie. Expectabã eũ q̃ ſaluũ me fecit: a pu
ſillanimitate ſp̃s ⁊ tẽpeſtate. Precipita dñe
diuide linguas eoꝝ: qm̃ uidi iĩq̃tatẽ ⁊ ꝯtra-
ditionẽ i ciuitate. Die ac nocte circũdabit e-
aꝫ ſuper muros eiꝰ iĩq̃tas: ⁊ labor i medio
eiꝰ ⁊ iĩuſtitia. Et nõ defecit ȯ plateis eiꝰ uſu
ra ⁊ dolus. Qm̃ ſi iĩimicꝰ meꝰ maledixiſſet
mihi: ſuſtiuiſſẽ utiqꝫ. Et ſi his q̃ oderat me
ſuper me magna locutꝰ fuiſſet: abſcõdiſſeꝫ
me forſitan ab eo. Tu vero hõ unanimis
dux meꝰ ⁊ notꝰ meꝰ. Qui ſil̃ mecuꝫ dulces
capiebas cibos: in domo dei ãbulauimꝰ cũ
cõſẽſu. Ueniat mors ſup illos: ⁊ deſcẽdãt ĩ
ĩfernũ uiuẽtes. Qm̃ neq̃tie i hĩtacul̃ eoꝝ in
medio eorũ. Ego ãt ad deũ clamaui: ⁊ dñs
ſaluauit me. Ueſpere ⁊ mane ⁊ meridie nar
rabo ⁊ ãnũciabo: ⁊ exaudiet uocẽ meã. Re-
dimet i pace aĩam meã: ab his q̃ appropin-
quãt mihi: qm̃ inter multos erãt mecũ. Ex
audiet deꝰ ⁊ humiliabit illos: q̃ ẽ añ ſecula.
Nõ eim ẽ ill̃ cõmutatio ⁊ ñ timuerũt deũ:
extendit manũ ſuã i retribuẽdo. Cõtamina
uerũt teſtamẽtũ eiꝰ: diuiſi ſũt ab ira uultus
eiꝰ: ⁊ appropĩquit cõ illiꝰ. Molliti ſũt ſmo
nes eiꝰ ſup oleũ: ⁊ ipſi ſũt iacula. Jacta ſup
dñm curã tuã: ⁊ ipſe te enutriet: ⁊ nõ dabit
ĩ eternũ fluctuationẽ iuſto. Tu võ deꝰ dedu
ces eos i puteũ intitꝰ. Uiri ſãguinũ ⁊ dolo-
ſi nõ dimidiabũt dies ſuos: ego ãt ſperabo
ĩ te dñe. In finẽ ꝑ pp̃lo q̃ a ſcis lõge factꝰ
ẽ in tituli inſcriptione ipſi dauid: cum tene-
rent eũ allophyli i geth. .LV.

M Iſerere mei deꝰ qm̃ ꝯculcauit me hõ:
tota die ĩpugnãs tribulauit me. Con-
culcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ mul-
ti bellãtes aduerſũ me. Ab altitudine diei
timebo: ego uero in te ſpabo. In deo lauda
bo ſmones meos: in deo ſpaui nõ timebo
q̃d faciat mihi caro. Tota die uerba mea
execrabãt: aduerſũ me omnes cogitatiões
eorũ i malũ. Inhitabũt ⁊ abſcõdẽt: ipſi cal-
caneũ meũ obſuabũt. Sicut ſuſtinuerunt
aĩam meã ꝑ nihilo ſaluos facies illos: i ira
pp̃los cõfringes. Deꝰ uitã meã ãnunciaui ti
bi: poſuiſti lachrymas meas ĩ ꝯſpectu tuo.
Sic ⁊ i ꝓmiſſiõe tua tunc ꝯũtent iĩimici mei
retrorſũ. In q̃cũqꝫ die iuocauero te: ecce co
gnoui qm̃ deꝰ meꝰ es. In deo laudabo ṽbũ:
ĩ dño laudabo ſmonẽ: ĩ deo ſpaui ñ timebo
q̃d faciat mihi hõ. In me ſũt deꝰ uota tua: q̃
reddã laudatiões tibi. Qm̃ eripuiſti aĩam
meã de morte: ⁊ pedes meos ȯ lapſu: ut pla
ceã corã deo i lumie uiuẽtiũ. In finẽ ne
diſꝑdas dauid in tituli ĩſcriptiõe cũ fugẽt a
facie ſaul reg̃ iſr̃l in ſpelũca. .LVI.

M Iſerere mei deꝰ miſere mei: qm̃ i te cõ
fidit aĩa mea. Et i umbra alaꝝ tuarũ
ſpabo: dõec trãſeat iĩq̃tas. Clamabo ad de
um altiſſimũ: deũ q̃ bñ fecit mihi. Miſit de
celo ⁊ liberauit me: dedit i opprobriũ ꝯcul
cãtes me. Miſit deꝰ miam ſuam ⁊ ṽitatẽ ſu
am: ⁊ eripuit aĩam meã de medio catulorũ
leonũ: dormiui cõturbatꝰ. Filij hoĩũ dẽtes
eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladiꝰ acu
tꝰ. Exaltare ſup celos deꝰ ⁊ i õi t̃ra glĩa tua.
Laq̃um parauerũt pedibꝰ meis: ⁊ icuruaue
rũt aĩam meã. Foderũt añ faciẽ meã foueã:
⁊ iciderũt i eã. Paratũ cor meũ deꝰ paratũ
cor meũ: cãtabo ⁊ pſalmũ dicã. Exurge glo
ria mea: exurge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã
diluculo. Cõfitebor tibi in pp̃lis dñe: ⁊ pſal
mũ dicã tibi i gẽtibꝰ. Qm̃ magnificata ẽ uſ
qꝫ ad celos mĩa tua: ⁊ uſqꝫ ad nubes ṽitas
tua. Exaltare ſup celos deꝰ: ⁊ ſup õem t̃raꝫ
glĩa tua. In finẽ ne diſꝑdas i tituli ĩſcrip
tione. .LVII.

S I uere utiqꝫ iuſtitiã loq̃mini: recte iu-
dicate filij hoĩum. Etenim i corde iĩqui
tates oꝑamini i t̃ra: iĩuſtitias manꝰ ṽre ꝯci-
nãt. Alienati ſũt pc̃cores a vulua: errauert
ab utero: locuti ſũt falſa. Furor illis ſm ſili
tudinẽ ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obtu
rãtis aures ſuas. Que nõ exaudiet uocẽ in
cãtãtiũ ⁊ ueneficij icãtãtis ſapiẽt. Deus cõ-
teret dentes eoꝝ i ore ipſoꝝ: molas leonuꝫ
cõfringet dñs. Ad nihilũ deueniẽt tanq̃ aq̃
decurrẽs: itendit arcũ ſuũ donec infirment.
Sic cera q̃ fluit auferẽt: ſupcecidit ignis et
nõ uiderũt ſolẽ. Priuſq̃ intelligẽt ſpie vĩe
rhamnum: ſicut uiuẽtes ſic i ira abſorbet e
os. Letabitur iuſtus cum uiderit uindictã:
manꝰ ſuas lauabit i ſãguie peccatorũ. Et di
cet hõ ſi utiqꝫ ẽ fructꝰ iuſto: utiqꝫ ẽ deꝰ iudi
cans eos in terra. In finem ne diſperdas
dauid ĩ tituli in ſcriptione: qñ miſit ſaul et
cuſtodiuit domũ eius ut interficeret eum.
.LVIII.

E Ripe me ȯ iĩimicis meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab
inſurgentibꝰ me liba me. Eripe me ȯ
operantibus iniquitatem: ⁊ de uiris ſãgui
nũ ſalua me. Quia ecce ceperũt animã me-
aꝫ: irruerũt i me fortes. Neqꝫ iniq̃tas mea

neq; pctm meū dn̄e: sine iniq̄tate cucurri ꝛ
direxi. Exurge i occursū meū ꝛ uid: ꝛ tu dn̄e
de⁹ uirtutū de⁹ isrl̄. Intende ad uisitandas
ōes gētes: nō misearis oīb⁹ q̄ opāt iiq̄tatē.
Cōuertēt ad uespā: ꝛ famē patiēt ut canes:
ꝛ circuibūt ciuitatē. Ecce loquēt i ore suo:
ꝛ gladi⁹ i labiis eoꝝ: qm̄ q̄s audiuit? Et tu
dn̄e deridebis eos: ad nihiluz deduces om-
nes gētes. Fortitudinē meā ad te custodiaz:
q: de⁹ susceptor me⁹ es: de⁹ me⁹ mia ei⁹ pue
niet me. De⁹ ostēdit mihi sup iimicos meos:
ne occidas eos neq̄n obliuiscātur ppl'i mei.
Disperge i uirtute tua: ꝛ depone eos ꝓtectō
me⁹ dn̄e. Delictū oris eoꝝ s̄monē labioruz
ipsoꝝ: ꝛ cōp̄hēdāt i supbia sua. Et d̄ execra
tione ꝛ m̄dacio ānūciabūt i cōsūmatione: i
ira cōsūmatiōis ꝛ nō erūt. Et sciēt q: deus
dominabit iacob ꝛ finiū t̄re. Cōuertent ad
uesperā ꝛ famē patiēt ut canes: ꝛ circuibūt
ciuitatē. Ipsi dispergēt ad mādūcādū: si vo
nō fuerint saturati: ꝛ murmurabūt. Ego āt
cātabo fortitudinem tuā: ꝛ exaltabo mane
miaz tuā. Quia fact⁹ es susceptor me⁹ ꝛ re
fugiū meū i die tribulationis mee. Adiutō
me⁹ tibi psallā: q: deus susceptor meus es:
de⁹ me⁹ mia tua. ¶ In finē p his q̄ cōmuta
būt i tituli iscriptiōe ipsi dauid i doctrinā:
cum succēdit mesopotamiā syrie ꝛ sobal: ꝛ
conuertit ioab: ꝛ pcussit edom in ualle sa-
linarum duodecim milia. .LIX.

DEus ipulisti nos ꝛ destruxisti nos: ira
t⁹ es ꝛ misti⁹ es nobis. Cōmouisti t̄rā:
ꝛ conturbasti eā: sana cōtritōes ei⁹ q: cōmo
ta ē. Ostēdisti ppl'o tuo dura: potasti nos ui
no cōpūctionis. Dedisti metuētib⁹ te signifi
cationem: ut fugiāt a facie arc⁹. Et libēnt di
lecti tui: saluū fac dextera tua ꝛ exaudi me.
Deus locut⁹ ē i s̄co suo: letabor: ꝛ partibor
sichimā: ꝛ conuallē tabernacl'oꝝ metibor.
Me⁹ ē galaad ꝛ me⁹ ē manasses: ꝛ ephraiz
fortitudo capitis mei. Juda rex me⁹ moab
olla spei mee. In idumeā extēdā calciamen
tuz meū: mihi alienigene subditi sūt. Quis
deducet me in ciuitatē munitā: q̄s deducet
me usq; in idumeā? Nōne tu de⁹ q̄ repulisti
nos: ꝛ non egredieri de⁹ i uirtutib⁹ nostris.
Da nob' auxilium de tribulatione: ꝛ uana
salus hōis. In deo faciemus uirtutē: ꝛ ipse
ad nihilum deducet tribulantes nos. ¶ In
finem in hymnis ps dd. ¶ .LX.

EXaudi deus ōpsecationē meam: itēde
orōni mee. A finib⁹ terre ad te clama-
ui dū anxiaret cor meū: ꝛ in petra exaltasti
me. Deduxisti me q: f̄cs es spes mea turris
fortitudinis a facie iimici. Inhabitabo i ta-
bernaculo tuo in secula: protegar i uelamē
to alaꝝ tuaꝝ. Qm̄ tu de⁹ me⁹ exaudisti orō
nē meā: dedisti hēditatē timētib⁹ nom̄ tuū.
Dies sup dies reg' adiicies: ānos ei⁹ usq; in
diē generatiōis ꝛ generatiōis. Permanet i
eternū i cōspectu dei: miaz ꝛ v̄itatē ei⁹ quis
requiret? Sic psalmū dicā nōi tuo i seculuz
seculi: ut reddam uota mea de die i diem.
¶ In finē p ydithun ps dd. ¶ .LXI.

NOnne deo subiecta erit aia mea: ab ip
so eiz salutare meū. Nā ꝛ ipse de⁹ me
us ꝛ salutaris meus susceptor me⁹: nō mo
uebor āpli⁹. Quousq; irruiti i hoiem: iīfici
tis uniu'si vos tāq̄ parieti iclīato ꝛ macerie
depulse. Uerūtn̄ p̄ciū meū cogitauerunt re
pellere: cucurri i siti: ore suo b̄ndicebāt ꝛ cō
de suo maledicebāt. Uerūtn̄ deo subiecta e
sto aia mea qm̄ ab ip̄o patiētia mea. Quia
ipse deus me⁹ ꝛ saluator me⁹ adiutor meus
non emigrabo. In deo salutare meū ꝛ gl'ia
mea: de⁹ auxilii mei ꝛ spes mea i deo ē. Spe
rate i eo ōis cōgregatio ppl'i: effundite corā
illo corda v̄ra de⁹ adiutor n̄r i eternū. Uerū
tn̄ vani filii hoiuz mēdaces filii hoiuz i sta-
teris: ut decipiāt ipsi de uanitate i idipsuz.
Nolite sperare i iniq̄tate: ꝛ rapias nolite cō
cupiscē. diuitie si affluāt nolite cor apponē.
Semel locut⁹ ē de⁹: duo hec audiui: q: p̄tas
dei ē ꝛ tibi dn̄e mia: q: tu reddis unicuiq; iu
xta opa sua. ps dd cū eēt in des̄to iudee.
¶ .LXII.

DEus de⁹ me⁹ ad te de luce uigilo. Siti
uit i te aia q̄ m̄ltiplicit tibi caro mea.
In t̄ra des̄ta i uia ꝛ i aq̄sa sic in s̄co apparui
tibi: ut uiderē uirtutē tuā ꝛ gloriam tuam.
Quoniā melior ē mia tua sup uitas: labia
mea laudabunt te. Sic benedicam te i uita
mea: ꝛ in noīe tuo leuabo man⁹ meas. Sic
adipe ꝛ piguedine repleat aia mea: ꝛ labiis
exultatiōis laudabit os meū. Sic mēor fui
tui sup stratū meū i matutinis meditabor
i te q: fuisti adiutor me⁹. Et in uelamēto a-
laruz tuaruz exultabo. adhesit aia mea p⁹
te: me suscepit dextera tua. Ipsi uero in va-
nū quesierunt aiam meā: introibunt in in-
feriora terre: tradentur inman⁹ gladii: par
tes uulpiū erunt. Rex vero letabitur i deo

laudabũt ões q̃ iurãt i eo: q: obstructũ ẽ os
loquẽtiũ iniq̃. In finẽ ps dd. .LXIII.

EXaudi de⁹ oõnẽ meã cũ depcor: a tio
re inimici eripe aiam meã. Protexisti
me a cõuentu malignantiũ: a multitudine
operantiũ iniq̃tatẽ. Quia exacuerũt ut gla
dium liguas suas: itẽderũt arcũ rẽ amarã:
ut sagittẽt i occultis imaculatũ. Subito sa
gittabũt eũ ⁊ non timebunt: firmauerũt sibi
smonẽ neq̃. Narrauerũt ut abscõderẽt laq
os: dixerũt quis uidebit eos? Scrutati sũt
iniq̃tates: defecerũt scrutãtes scrutinio. Ac
cedet hõ ad cor altũ: ⁊ exaltabit de⁹. Sagit
te paruuloꝝ facte sũt plage eoꝝ: ⁊ ifirmate
sũt ꝯtra eos ligue eoꝝ. Cõturbati sũt ões q
uidebãt eos: ⁊ timuit õis hõ. Annũciauerũt
opa dei: ⁊ facta ei⁹ itellexerũt. Letabit iust⁹
in dño: ⁊ spabit i eo: ⁊ laudabũtur ões recti
corde. In finẽ ps dd canticũ aggei hiere-
mie ⁊ ezechielis de uerbo pegrinatiõis ⁊ õ
pplo trãsmigratiõis cũ iciperẽt pficisci.
.LXIIII.

TE decet hymn⁹ de⁹ i syon: ⁊ tibi redde
tur uotũ i irl'm. Exaudi deus oõnez
meã: ad te õis caro ueniet. Uerba iniq̃ꝝ p-
ualuerũt sup nos: ⁊ impietatib⁹ nr̃is tu ppi
tiaberis. Btus quẽ elegisti ⁊ assũpsisti: inhi
tabit i atrijs tuis. Replebimur i bonis do-
m⁹ tue: scm ẽ tẽplũ tuũ mirabile i eq̃tate. E-
xaudi nos deus salutar̃ nr̃: spes oĩuꝫ finiũ
t̃re ⁊ i mari lõge. Preparãs montes i v̄tute
tua accinct⁹ potẽtia: q ꝯturbas pfũdũ ma-
r̃ sonũ fluctuũ ei⁹. Turbabũt gentes ⁊ tie-
bũt: q hitant t̃mios a signis tuis: exitus ma
tutini ⁊ uespe delectabis. Uisitasti t̃rã ⁊ in-
ebriasti eã: multiplicasti locupletare eã. Flu
mẽ dei repletũ ẽ aq̃s: parasti cibũ illoꝝ qm̃
ita ẽ pparatio ei⁹. Riuos ei⁹ iebriãs multi-
plica genimia ei⁹: i stillicidijs ei⁹ letabit ger
minãs. Bñdices corõe ãni benignitat̃ tue:
⁊ campi tui replebunt ubertate. Pig̃uescẽt
speciosa deſti: ⁊ exultatiõe colles accigẽtur.
Induti sũt arietes ouiũ: ⁊ ualles abũdabũt
frumẽto: clamabũt eteiꝫ: hymnũ dicent.
In finẽ canticũ psalmi resurrectiõis. LXV.

IUbilate deo oĩs t̃ra: psalmũ dicite nõi
eius: date gloriam laudi eius. Dicite
deo q̃ terribilia sunt opa tua dñe: in multitu-
dine uirtutis tue mentient tibi inimici tui.
Oĩs t̃ra adoret te ⁊ psallat tibi psalmuꝫ di
cat nõi tuo. Uẽite ⁊ uidete opa dei: terribil'
i consilijs sup filios hoium. Qui cõuertit
mare i aridã: i flumĩe ptrãsibũt pede: ibi le-
tabimur i ipso. Qui dñat i uirtute sua i eter
nũ: ocli eius sup gẽtes respiciũt: q exaspãt
non exaltẽt i semetipsis. Bñdicite gẽtes de
um nr̃: ⁊ auditã facite uocẽ laudis ei⁹. Qui
posuit aiam meã ad uitã: ⁊ nõ dedit i cõmo
tionẽ pedes meos. Qm̃ probasti nos deus:
igne nos examiasti sicut examiat argentũ.
Induxisti nos i laqueũ: posuisti tribulatio-
nes in dorso nr̃o: iposuisti hoies sup capita
nr̃a. Trãsiuim⁹ p ignẽ ⁊ aquã: ⁊ eduxisti nos
i refrigeriũ. Introibo i domũ tuã i holocau
stis: reddã tibi uota mea q distinxerũt labi
a mea. Et locutũ ẽ os meũ in tribulatione
mea. Holocausta medullata offerã tibi cuꝫ
icẽso arietũ: offerã tibi boues cũ hircis. Ue
nite audite ⁊ narrabo ões q timetis deum:
q̃ta fecit aie mee. Ad ipsũ ore meo clama-
ui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniq̃tatẽ si a-
spexi i corde meo: nõ exaudiet dñs. Propt
ea exaudiuit de⁹: ⁊ attendit uoci depcatiõis
mee. Bñdict⁹ de⁹: q non amouit oõnez me
am ⁊ miam suam a me. In finem i hym
nis ps cantici dd. .LXVI.

DEus misereat nr̃i ⁊ bñdicat nob: illu-
miet uultũ suũ sup nos ⁊ misereat nr̃i.
Ut cognoscamus in terra uiam tuaꝫ i oĩb⁹
gentib⁹ salutare tuũ. Cõfiteãt tibi ppl'i de⁹:
ꝯfiteãt tibi ppl'i ões. Letent ⁊ exultẽt gẽtes:
qm̃ iudicas ppl'os i equitate: ⁊ gentes i t̃ra
dirigis. Confiteãt tibi ppl'i de⁹: cõfiteãt tibi
ppl'i ões: terra dedit fructũ suũ. Benedicat
nos deus deus noster: benedicat nos deus:
⁊ metuant eũ ões fines terre. In fineꝫ ps
cãtici dauid. .LXVII.

EXurgat de⁹ ⁊ dissipẽt iĩmici ei⁹: ⁊ fugi
ãt qui oderũt eũ a facie ei⁹. Sic defic
fumus deficiãt: sicut fluit cera a facie ignis
sic pereãt pccores a facie dei. Et iusti epulẽ
t ⁊ exultent i ꝯspectu dei: ⁊ delectẽt i leticia.
Cãtate deo psalmũ dicite nõi eius: it facite
ei qui ascẽdit sup occasũ dñs nomẽ illi. Ex-
ultate i ꝯspectu eius: turbabũt a facie eius
p̃ris orphanorũ ⁊ iudicis uiduaꝝ. Deus in
loco scõ suo: deus q ihitare facit unius mo
r̃ i domo. Qui educ uictos i fortitudie: sil̃r
eos q exaspãt q hitant i sepulchris. Deus
cũ egredereris i cõspectu ppl'i tui: cũ ptrãsi-
res i deserto. Terra mota est: etenim celi di
stillauerunt a facie dei synai a facie dei isrl'.
Pluuiã uolũtariã segregabis deus hẽditati
tue: ⁊ infirmata est: tu uero perfecisti eam.

Aialia tua hitabũt i ea: pasti i dulcedie tua
pauperi de⁹. Dñs dabit ṽbũ euãgeliçãtib⁹
ṽtute mlta. Rex ṽtutũ dilecti dilecti: ⁊ spe-
ciei dom⁹ diuidẽ spolia. Si dormiatl īt me
dios cleros pẽne colũbe deargẽtate: ⁊ poste-
riora dorsi ei⁹ i pallore auri. Duz discernit
celestis reges sꝰ eã niue dealbabũt i selmon
mõs dei mõs piguis. Mõs coagulat⁹ mõs
pinguis: ut qd suspicamini mõtes coagula
tos? Mõs i q̃ bñplacitũ ẽ deo hitare in eo:
eteiz dñs hitabit i finẽ. Curr⁹ dei decẽ mili-
b⁹ multiplex milia letãtiũ: dñs i eis i synai i
sco. Ascẽdisti i altũ cepisti captiuitatẽ: acce-
pisti dona i hoib⁹. Eteiz nõ credẽtes ihitare
dñm deũ. Bñdict⁹ dñs die q̃tidie: psperum
iter faciet nob̃ de⁹ salutariũ nr̃oꝝ. De⁹ nr̃ de
us saluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exit⁹ mortl. Ue
rũtñ de⁹ cõfriget capita ĩimicoꝝ suoꝝ: ṽti-
cẽ capilli pambulãtiũ in delictis suis. Dixit
dñs ex basan ꝯuertã: ꝯuertã i pfũdũ marl.
Ut itiguat pes tu⁹ i sãguie: ligua canuz tuo
ꝝ ex ĩimicis ab ipso. Uiderũt igressus tuos
de⁹: igressus dei mei regl mei q̃ ẽ in sco. Pre
ueneñt pncipes ꝯiũcti psallẽtib⁹ i medio iu
uenculaꝝ tympanistriaꝝ. In eccłijs bñdici
te deo dño de fõtib⁹ isrł. Ibi bẽiamin adole
scẽtul⁹ in mẽtl excessu. Pricipes iuda duces
eoꝝ: principes çabulon ⁊ pncipes neptaliz.
Mãda de⁹ ṽtuti tue: ꝯfirma hoc de⁹ qđ o-
pat⁹ es i nobis. A tẽplo tuo i irłm tibi offe-
rent reges munera. Increpa feras arũdis:
ꝯgregatio tauroꝝ in vaccl pploꝝ ut exclu-
dãt eos q̃ pbati sũt argento. Dissipa gẽtes
q̃ bella volũt: veniẽt legati ex egypto: ethio-
pia pueniet manus ei⁹ deo. Regna tre cãta-
te deo: psallite dño. Psallite deo q̃ ascendit
sup celũ celi ad orientẽ. Ecce dabit voci sue
vocẽ virtutis: date glĩam deo super isrł: ma
gnificẽtia ei⁹ ⁊ ṽt⁹ ei⁹ in nubibus. Mirabił
de⁹ in scis suis: de⁹ isrł ipe dabit ṽtutẽ ⁊ for
titudinẽ plebis sue: bñdict⁹ de⁹. ¶ In finẽ p
his q̃ cõmutabũt psalm⁹ ipsi dd. LXVIII.

SAluum me fac deus: qm̃ itra
ueñt aq̃ usz ad aiam meã. In-
fixus sũ i limo pfũdi: ⁊ nõ est
sba. Ueni i altitudinẽ maris:
⁊ tẽpestas dimersit me. Labo
raui clamãs rauce fce sũt fauces mee: defece
rũt oculi mei dũ spo i deũ meuz. Multipli-
cati sũt sup capillos capitl mei q̃ oderũt me
gratis. Cõfortati sũt q̃ psecuti sũt me ĩimici
mei iniuste: q̃ ñ rapui tũc exoluebaz. De⁹ tu
scis isipiẽtiã meã: ⁊ delicta mea a te nõ sunt
abscondita. Nõ erubescãt i me q̃ expectant
te dñe dñe uirtutũ. Nõ cõfũdãt sup me: q̃
q̃rũt te de⁹ isrł. Qm̃ ppt te sustinui oppro-
briũ: operuit ꝯfusio faciẽ meã. Extrane⁹ fcꝰ
sũ fr̃ib⁹ meis ⁊ pegrin⁹ filijs mr̃is mee. Qm̃
çel⁹ dom⁹ tue cõedit me: ⁊ opprobria expro
brãtiũ tibi ceciderũt sup me. Et operui i ie
iunio aiam meam: ⁊ factũ ẽ i opprobriũ mi
hi. Et posui uestimẽtũ meũ ciliciũ: ⁊ fact⁹ sũ
illis i parabolã. Aduersũ me loq̃bant q̃ se-
debãt i porta: ⁊ i me psallebãt q̃ bibebãt ui
nuz. Ego ṽo orõnẽ meã ad te dñe tẽp⁹ bene
placiti de⁹. In multitudine mie tue exaudi
me i ṽitate salutis tue. Eripe me deluto ut
non infigar: libera me ab his q̃ oderũt me
⁊ ð pfũdis aq̃rũ. Nõ me demergat tẽpestas
aq̃: neqꝫ absorbeat me pfundũ: neqꝫ urgeat
sup me pute⁹ os suũ. Exaudi me dñe qm̃ be
nigna ẽ mia tua: fꝫ multitudinẽ mĩfationũ
tuaꝝ respice me. Et ne auertas faciẽ tuaz a
puero tuo: qm̃ tribulor uelocit̃ exaudi me.
Intẽde aie mee ⁊ libera eã: ppt̃ ĩimicos me-
os eripe me. Tu scis iproperiũ meũ ⁊ ꝯfusi
onẽ meã ⁊ reuerẽtiã meã. In ꝯspectu tuo st̃
ões q̃ tribulãt me: iproperiũ expectauit cor
meum ⁊ miseriã. Et sustinui q̃ sił ꝯtristaret̃
⁊ nõ fuit: ⁊ q̃ cõsolaret̃ ⁊ nõ iueni. Et dede-
rũt in escam meam fel: ⁊ in siti mea potaue
uerunt me aceto. Fiat mensa corum coram
ipsis i laqueũ ⁊ i retributiões ⁊ i scandalũ.
Obscureñt oculi eoꝝ ne uideãt ⁊ dorsũ eoꝝ
sẽp icurua. Effũde sup eos irã tuã: ⁊ furor
ire tue cõphẽdat eos. Fiat hitatio eorũ des-
ta: ⁊ i tabnacuł eoꝝ ñ sit q̃ ihitet. Qm̃ quẽ
tu pcussisti psecuti sũt: ⁊ sup dolorẽ uulneꝝ
eorũ addiderũt. Appõe ĩiq̃tatẽ sup ĩiq̃tatez
eorũ: ⁊ non itrẽt i iustitiã tuã. Deleant de li-
bro uiuẽtium: ⁊ cũ iustis ñ scribant. Ego sũ
paup ⁊ dolẽs: sal⁹ tua de⁹ suscepit me. Lau
dabo nomen dei cũ cantico: ⁊ magnificabo
eũ i laude. Et placebit deo sup uitulũ nouel
lũ: cornua producentez ⁊ vngulas. Uideãt
paupes ⁊ letẽt: querite deũ ⁊ uiuet aia ṽra.
Qm̃ exaudiuit paupes dñs: ⁊ victos suos
ñ despexit. Laudẽt illũ celi ⁊ tra mare ⁊ oia
reptilia i eis. Qm̃ de⁹ saluã faciet syon: ⁊ e-
dificabũt ciuitates iude. Et ihitabũt ibi: et
hẽditate acq̃rent eã. Et semẽ ſuoꝝ ei⁹ possi
debit eã: ⁊ q̃ diligunt nomẽ ei⁹ hitabũt i ea.
¶ In finem ps dauid i rememoratione qꝫ
saluũ fecit eũ dñs. .LXIX.

DEus i adiutoriũ meũ itenđ: dñe ad ad
iuuãdũ me festina. Cõfũdant ⁊ reueãt

q̄ q̄runt aiam meā. Auertātᷓ retrorsū ⁊ eru
bescāt: q̄ uolūt mihi mala. Auertātur statī
erubescētes: qui dicūt mihi euge euge. Exul
tēt ⁊ letent̄ i te ōes q̄ querūt te: ⁊ dicāt semp
magnificet̄ dn̄s q̄ diligūt salutare tuū. Ego
vō egen⁹ ⁊ paup sū de⁹ adiuua me. Adiutō
me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu dn̄e: ne moreris.
p̄s dd̄ filioꝝ ionadab ⁊ ꝓorū captiuoꝝ.

.LXX.

IN te dn̄e sꝑaui nō cōfūdar i etnū: i iu
stitia tua liba me ⁊ eripe me. Inclina
ad me aurē tuā: ⁊ salua me. Esto mihi i deū
ꝓtectorē ⁊ i locū mūitū: ut saluū me facias.
Qm̄ firmamētū meū ⁊ refugiū meū es tu.
De⁹ me⁹ eripe me de manu pc̄cori: ⁊ de ma
nu ꝯtra legē agētis ⁊ iīq̄. Qm̄ tu es patiēti
a mea dn̄e: dn̄e spes mea a iuuētute mea. In
te ꝯfirmat⁹ sū ex utō: de uentre mr̄is mee tu
es ꝓtector me⁹. In te cātatio mea sēp: tanq̄
ꝓdigiū fact⁹ sū mltis ⁊ tu adiutor fortī. Re
pleat̄ os meū laude: ut cātē gl̄iaz tuam: to
ta die magnitudinē tuā. Ne ꝓīcias me i tp̄e
senectutis: cū deficiet virtus mea ne derelīq̄s
me. Quia dixēt inimici mihi: ⁊ q̄ custodie
bant aiam meā ꝯsiliū fecēt i unū: Dicentes
de⁹ derelīqt eū: ꝑseqmi ⁊ cōp̄hēdite eū: q: nō
ē qui eripiat. De⁹ ne elōgeris a me: de⁹ me⁹
i auxiliū meū respice. Cōfūdātᷓ ⁊ deficiāt de
trahētes aīe mee: opiant̄ ꝯfusiōe ⁊ pudoē q̄
querunt mala mihi. Ego āt sēp sꝑabo: ⁊ a
dyciā sup ōem laudē tuā. Os meū annun
ciabit iustitiā tuā: tota die salutaī tuū. Qm̄
nō cog̃ui l̄iaturam introibo i potētias dn̄i:
dn̄e memorabō iustitie tue solius. Deus do
cuisti me a iuuentute mea: ⁊ usq̄ nūc ꝓnun
ciabo mirabilia tua. Et usq̄ i senectā ⁊ seni
um deus ne derelinquas me. Donec ānun
ciē brachiū tuum generatiōi ōi q̄ uētura ē.
Potētiā tuā ⁊ iustitiā tuā deus usq̄ i altissi
ma q̄ fecisti magnalia: deus q̄s silis sit tibi:
Quātas ōn̄disti mihi tribulatiōes multas
⁊ malas: ⁊ ꝯuersus uiuificasti me: ⁊ de abys
sis t̄re iterū reduxisti me. Mltiplicasti ma
gnificentiā tuā: ⁊ ꝯūsus ꝯsolat⁹ es me. Naz
⁊ ego ꝯfitebor t̄ in uasis psalmi vitatē tuaz
de⁹: psallā tibi i cithara sc̄s isrl̄. Exultabūt
labia mea cū cātauero tibi: ⁊ aīa mea quaz
redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die medi
tabitᷓ iustitiā tuā: cum confusi ⁊ reueriti fue
rint qui querunt mala mihi. p̄s dauid i
salomone.

.LXXI.

DEus iudicium tuū regi da: ⁊ iustitiaz
tuā filio regis. Iudicare ppl̄m tuum i
iustitia: ⁊ pauperes tuos i iudicio. Suscipi
āt mōtes pacem ppl̄o: ⁊ colles iustitiā. Iu
dicabit pauperes ppl̄i ⁊ saluos faciet filios
pauperū: ⁊ hūiliabit calūniatorē. Et ꝑmāe
bit cū sole ⁊ an̄ lunā i generatiōe ⁊ generati
onē. Descēdet sicut pluuia i uell⁹ ⁊ sic̄ stilli
cidia stillantia sup terraz. Orietᷓ i dieb⁹ ei⁹
iustitia ⁊ abūdātia pacis: dōec auferatᷓ lūa.
Et dn̄abit a mari usq̄ ad mare: ⁊ a flumi
ne usq̄ ad t̄mios orb̄ traꝝ. Corā illo ꝓcidēt
ethiopes: ⁊ īimici ei⁹ t̄rā lingēt. Reges thar
sis isule munera offerēt: reges arabū ⁊ saba
dona adducent. Et adorabūt eū ōes reges:
ōes gētes s̄uiēt ei. Quia libabit paupem a
potēte: ⁊ pauperē cui nō erat adiutor. Par
cet paupi ⁊ iopi: ⁊ aīas paupeꝝ saluas faci
et. Ex usuri ⁊ iīqtate r̄dimet aīas eoꝝ: ⁊ ho
norabile nomē eoꝝ corā illo. Et uiuet ⁊ da
bit ei de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipso sē
p: tota benedicēt ei. Et erit firmamētū i tra
i sūmis mōtiū: supextolletᷓ sup libanū fluc
tus eius: ⁊ florebūt de ciuitate sic̄ fenū t̄re.
Sit nomē ei⁹ bn̄dictū i sec̄la: an̄ solē ꝑmāet
nomen ei⁹. Et bn̄dicent in ipso ōes tb⁹ terre:
ōes gētes magnificabūt eū. Benedict⁹ dn̄s
de⁹ isrl̄: q̄ fecit mirabilia sol⁹. Et benedictū
nomē maiestatis i etnū: ⁊ replebitᷓ maiestate
eius ōis terra: fiat fiat. Defecerunt hymni
dauid filij iesse. p̄s asaph.

.LXXII.

QUam bo⁹ isrl̄ de⁹ his q̄ recto sūt cor
de. Mei aūt pene moti sᷓ pedes: pene
effusi sūt gressus mei. Quia ȥelaui sup iīq̄s
pacē pc̄corū uidens. Quia non est respect⁹
morti eoꝝ ⁊ firmamētū i plaga eoꝝ. In la
bore hoium nō sūt: ⁊ cū hoib⁹ n̄ flagellabū
tur. Ideo tenuit eos sup̄bia: opti sūt iīqtate
⁊ ipietate sua. Prodijt q̄si ex adipe iniqtas
eoꝝ: trāsierūt i affectū cordis. Cogitauerūt
⁊ locuti sūt neqtiā: iīqtatem i excelso locuti
sūt. Posuerūt i celū os suū: ⁊ lingua eoruz
transiuit i terra. Idō cōuertetᷓ ppl̄s me⁹ hic:
⁊ dies pleni inuēientᷓ in eis. Et dixerūt quō
scit deus: ⁊ si est scia i excelso. Ecce ipsi pc̄co
res ⁊ abūdantes i seculo: obtinuerūt diuiti
as. Et dixi: ergo sine cā iustificaui cor meuz:
⁊ laui it̄ innocentes manus meas. Et fui fla
gellatus tota die: ⁊ castigatio mea i matuti
nis. Si dicebam narrabo sic: ecce nationē
filiorum tuorum reprobaui. Existimabā
ut cognoscerem: hoc est labor ante me. Do
nec intrem i sc̄uariū dei: ⁊ intelligaz i nouis
simis eoꝝ. Uerūtn̄ propt̄ dolos posuisti eis:
deiecisti eos dū alleuarent. Quō fc̄i sunt in

desolatiõe͂: subito defecer͂t: pier͂t ꝓpt͛ iniq͛tate͂ suá. Uelut sõniũ surgẽtiũ: dñe i ciuitate tua imaginem ipsoꝝ ad nihilũ rediges. Quia i flãmatũ ẽ cor meũ: ⁊ renes mei cõmutati sũt ⁊ ad nihilũ redact' sũ ⁊ nesciui. Ut iumẽtũ fact' sum apud te: ⁊ ego sẽp tecũ. Tenuisti manũ dexterã meã: ⁊ in volũtate tua dedu xisti me: ⁊ cũ glia suscepisti me. Quid. n. mi hi ẽ i celo: ⁊ a te q͛d uolui sup trã? Defecit caro mea ⁊ cõ meũ: de' cordis mei ⁊ ps me᷒ de' i et͛nũ. Quia ecce q͛ elõgãt se a te pibũt pdidisti ões q͛ fornicãt abs te. Mihi aũt ad herere deo bonũ ẽ: ponẽ i dño deo spẽ meã. Ut ãnũciẽ ões ꝑdicatiões tuas in põtis filie syon. ¶ In finẽ intellectus asaph. LXXIII.

Ut q͛d de' ꝛepulisti in finez: irat' ẽ furõ tuus sup oues pascue tue? Mẽor esto congregatiõis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti v͛gã hereditatis tue: mõs syon i q͛ hitasti i eo. Leua man' tuas i supbias eo ꝝ i finẽ: quãta malignat' ẽ iimic' i sãcto? Et gliati sunt q͛ oderũt te: in medio solẽnitatis tue. Posuer͂t signa sua signa ⁊ nõ cognouerũt: sicut i exitu sup summũ. Quasi i silua lig ni securib' exciderunt ianuas ei' i idipsuz: i securi ⁊ ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni sãctuariũ tuum i trã: polluerũt tabnaculuz nõis tui. Dixer͂t i cordẽ suo cognatio eoꝝ siĺ: q̃escere faciam' ões dies festos dei a trã. Si gna nĩa nõ uidim': iã nõ ẽ ꝓpheta: ⁊ nos nõ cognoscet ãpli'. Usq3 q͛ deus iproperabit ĩi mic': irritat aduersari' nomẽ tuũ i finẽ? Ut quid av͛tis manũ tuã ⁊ dexterã tuã de me dio sinu tuo i finẽ? Deus aũt rex nr͂ ãñ secu la: operatus ẽ salutẽ i medio terre. Tu ɔfir masti i v͛tute tua mare: contribulasti capita draconũ i aq͛s. Tu cõfregisti capita dracõis dedisti eũ escã pp̃lis ethiopũ. Tu dirupisti fontes ⁊ torrẽtes: tu siccasti fluuios ethan. Tu' ẽ dies ⁊ tua ẽ nox: tu fabricat' es auro rã ⁊ solẽ. Tu fecisti ões t͛mios t͛re: estatem ⁊ ver tu plasmasti ea. Memõ esto hui': iimi c' iproperauit dño: ⁊ pp̃lus isipiẽs icitauit nomẽ tuũ. Ne tradas bestijs aias ɔfitentes tibi: ⁊ aias pauperũ tuorũ ne obliuiscaris i finẽ. Respice in testm̃ tuũ: q2 repleti sũt qui obscurati sunt t͛re i domib' iniq͛tatũ. Ne av͛ tatur humilis fact' cõfusus: pauper ⁊ inops laudabunt nomẽ tuũ. Exurge deus iudica causam tuã: memor esto iproperioꝝ tuorũ q͛ ab insipiẽte sũt totã. Ne obliuiscaris uo ces inimicoꝝ tuorũ: supbia eoꝝ qui te ode rũt ascendit semper. ¶ In finẽ ne corrũpas ps cantici asaph. LXXIIII.

Confitebimur tibi deus: confitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuũ. Narrabi mus mirabilia tua: cum accepero tp̃s ego iustitias iudicabo. Liquefcã ẽ terra ⁊ ões q͛ hitant i ea: ego ɔfirmaui colũnas ei'. Dixi i iquis nolite iniq͛ agẽ: ⁊ deliquẽtib' nolite ex altare cornu. Nolite extollere i altũ cornu v͛m: nolite loq͛ aduersus deũ iniquitatem. Quia neq3 ab oriẽte neq3 ab occidẽte neq3 a desertis montib': qm̃ de' iudex est. Hunc hũiliat ⁊ hũc exaltat: q2 calix i mãu dñi ui ni meri plen' mixto. Et iclinauit ex hoc i hoc verũtm̃ fex ei' ñ ẽ exinãita: bibẽt ões pc͞cores terre. Ego aũt annunciabo i seculũ: cãtabo deo iacob. Et oĩa cornua peccatoꝝ cõfrin gã: ⁊ exaltabũt cornua iusti. ¶ In finem in carminib' cãticũ ad assyrios ps asaph. ¶ LXXV.

Notus in iudea de': i isr͛l magnũ nom ei'. Et fact' ẽ i pace loc' ei': ⁊ hitatio ei' i syo. Ibi confregit potẽtias: arcũ scutũ gla diũ ⁊ bellũ. Illuminans tu mirabilit͛ a mõ tib' eternis: turbati sũt ões isipiẽtes corde. Dormierũt sõnũ suũ: ⁊ nihil inuenerũt ões uiri diuitiaꝝ i manib' suis. Ab icrepatiõe tua de' iacob: dormitauer͂t q͛ ascẽderũt eq͛s. Tu terribil͛ es ⁊ quis resistet tibi? ex tũc ira tua. De celo auditũ fecisti iudicium: trã tre muit ⁊ quieuit. Cũ exurgẽt i iudiciũ de': ut saluos facẽt õnes mãsuetos t͛re. Qm̃ cogi tatio hõis ɔfitebit͛ tibi: ⁊ reliq͛e cogitationis diẽ festũ agẽt tibi. Uouete ⁊ reddite dño ꝺo v͛o: õnes in circuitu ei' affertis mũera. Ter ribili ⁊ ei qui aufert spm̃ ꝑncipũ: terribili a pud reges terre. ¶ In finem pro ydithun ps aseph. ¶ LXXVI.

Uoce mea ad dñm clamaui: uoce mea ad deũ ⁊ itendit mihi. In die tribula tiõis mee deũ exq͛siui manib' meis nocte ɔ tra eũ: ⁊ non sũ decept'. Renuit ɔsolari aia mea: mẽor fui dei ⁊ delectat' sũ: ⁊ exercitat' sũ ⁊ defecit sp̃s me'. Anticipauerũt uigilias oc͞li mei: turbatus sũ ⁊ nõ sũ locutus. Cogi taui dies ãtiq͛s: ⁊ ãnos et͛nos i mẽte hũi. Et meditatus sũ nocte cũ corde meo: ⁊ excita bar ⁊ scopebam spm̃ meũ. Nunquid in et͛ num proijciet de': aut ñ apponet ut cõplaci tior sit adhuc? Aut i finẽ miam suam absci det a generatiõe in generationem? Aut obli uiscet͛ miseri ꝺe': aut cõtiebit i ira sua mias suas? Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere

excelsi. Mēor fui opū dñi: q2 memō ero ab
initio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor i oī
b⁹ opib⁹ tuis: ⁊ i adiuētionib⁹ tuis exercebō.
De⁹ i scō uia tua: qs de⁹ magn⁹ sicut de⁹ nr̄:
tu es de⁹ qui facis mirabilia. Notā fecisti in
pplis ṽtutē tuā: redēisti i brachio tuo pplm
tuū filios iacob ⁊ ioseph. Uiderūt te aq̄ deus
uiderūt te aq̄ ⁊ timuerūt: ⁊ tūbati sūt abyssi.
Mlˀtitudo sonitus aquaꝝ: uocē dederunt
nubes. Eteīz sagitte tue trāseūt uox tōitrui
tui i rota. Alluxerūt coruscationes tue ōbi
terre: cōmota ē ⁊ cōtremuit tra. In mari uia
tua ⁊ semite tue i aq̄s multī: ⁊ uestigia tua
nō cog̃scent. Deduxisti sicut oues ppl'z tuū:
i manu moysi ⁊ aaron. Intellect⁹ asaph.
LXXVII.

ATtēdite pplē me⁹ legē meā: iclīate au
rē uīam i ṽba oris mei. Aperiā i para
bol'os meū: loq̄r ꝑpositiōes ab iitio. Quā
ta audiuim⁹ ⁊ cog̃uim⁹ ea: ⁊ pr̄es nr̄i narra
uerūt nobis. Nō sūt occultata a filijs eoꝝ
i generatiōe altera. Narrātes laudes dñi et
ṽtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fecit. Et suscita
uit testimoniū in iacob: ⁊ legē posuit i isrl'.
Quāta mādauit pr̄ib⁹ nr̄is nō facē ea filijs
suis: ut cognoscat generatio alt'a. Filij q̄ na
scent ⁊ exūgēt: ⁊ narrabūt filijs suis. Ut po
nāt i deo spē suaꝫ: ⁊ nō obliuiscāt opeꝝ dei
⁊ mandata ei⁹ exq̄rāt. Ne fiāt sicut pr̄es eo
ꝝ: generatio praua ⁊ exasperās ei⁹. Genera
tio q̄ nō direxit cor suū: ⁊ nō ē credit⁹ cum
deo sp̄s ei⁹. Filij effrez intēdentes ⁊ mittētes
arcū: ꝯṽsi sūt i die belli. Nō custodierūt te
stamentū dei: ⁊ i lege ei⁹ noluerūt ambulaī.
Et obliti sūt bn̄factorū ei⁹: ⁊ mirabiliū ei⁹
que oñdit eis. Corā pr̄ib⁹ eoꝝ fecit mirabi
lia i terra egypti: in campo thaneos. Intru
pit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ statuit aq̄s q̄si in v
tre. Et deduxit eos i nube diei: ⁊ tota nocte
i illuminatiōe ignis. Intrupit petrā i here
mo: ⁊ adaq̄uit eos uelut i abysso multa. Et
eduxit aquā de petra: ⁊ eduxit tāq̄ flumina
aquas. Et apposuerūt adhuc peccare ei: in
irā excitauerūt excelsū in iaquoso. Et tē
tauerūt deum i cordib⁹ suis: ut petēnt escas
animab⁹ suis. Et male locuti sūt de deo: di
xerūt nūq̄d poterit de⁹ parare mēsā i deſto?
Qm̄ ꝑcussit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: ⁊ torrētes
inundauerūt. Nūq̄d ⁊ panē potit dare: aut
portare mēsā pplo suo? Jō audiuit dñus ⁊
distulit: ⁊ ignis accēsus ē in iacob: ⁊ ira ascē
dit i isrl'. Quia nō crediderūt i deo: nec spa
uerūt i salutari eius. Et mandauit nubib⁹

desuper: ⁊ ianuas celi aperuit. Et pluit illis
māna ad manducādū: ⁊ panē celi dedit eis.
Panē āgeloꝝ māducauit hō: cibaria misit
eis in abūdātiā. Trāstulit austrū de celo: et
induxit in ṽtute sua aphricū. Et pluit sup
eos sicut puluerē carnes: ⁊ sicut arenā maris
uolatilia pēnata. Et ceciderūt i medio castro
rū eorū circa tabernacl'a eorū. Et māduca
uerūt ⁊ saturati sūt nimis: ⁊ desideriū eorū
attulit eis: nō sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eoꝝ erāt in ore ipsoꝝ: ⁊ ira dei
ascēdit super eos. Et occidit pingues eorū:
⁊ electos isrl' ipediuit. In oīb⁹ his peccauerūt
adhuc: ⁊ nō crediderūt i mirabilib⁹ ei⁹. Et
defecerūt in uāitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cū
festinatione. Cū occidēt eos q̄rebāt eū: ⁊ re
uertebant ⁊ diluculo ueniebāt ad eū. Et re
memorati sūt q2 deus adiutor ē eoꝝ: ⁊ de⁹
excelsus redēptor eoꝝ ē. Et dilexerūt eū in
ore suo: ⁊ lingua sua mētiti sūt ei. Cor aūt
eoꝝ non erat rectū cū eo: nec fideles hītī sūt
in testamēto ei⁹. Ipse aūt ē mīsicors ⁊ ꝑpiti
us fiet pcc̄is eoꝝ: ⁊ n̄ disperdet eos. Et abū
dauit ut auertēt irā suā: ⁊ nō accēdit ōnem
irā suā. Et recordat⁹ ē q2 caro sūt sp̄s uadēs
⁊ nō rediēs. Quotiēs exacerbauerūt eū in
deserto: i irā cōcitauerūt eū i aquoso. Et cō
uersi sūt ⁊ tētauerūt deū: ⁊ scm̄ isrl' exacer
bauerūt. Non sūt recordati man⁹ ei⁹: die q̄
redemit eos de manu tribulātis. Sicut po
suit i egypto signa sua: ⁊ ꝓdigia sua i cāpo
thaneos. Et cōuertit i sāguīe flumia eoꝝ: ⁊
imbres eoꝝ ne biberēt. Misit i eos cynomi
aꝫ ⁊ comedit eos: ⁊ ranā ⁊ disꝑdidit eos. Et
dedit erugini fruct⁹ eoꝝ ⁊ labores eoꝝ lo
custe. Et occidit i grandie uineas eoꝝ ⁊ mo
ros eoꝝ i pruina. Et tradidit grādini iumē
ta eoꝝ ⁊ possessiones eoꝝ igni. Misit i eos
irā idignatiōis sue: indignatiōeꝫ ⁊ irā ⁊ tribu
latiōnē: imissiones ꝑ āgelos malos. Uiā fec
semite ire sue: nō pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ:
⁊ iumēta eoꝝ i morte ꝯclusit. Et ꝑcussit oē
ꝑmogēitū i tra egypti: ꝑmitias omnis labo
ris eorū in tabernaculis cham. Et abstulit
sicut oues ppl'm suum: ⁊ perduxit eos tanq̄
gregē i deserto. Et deduxit eos in spe ⁊ non
timuerunt: ⁊ inimicos eorum operuit ma
re. Et induxit eos i mōtē scīficatōis sue: mō
tē quē acq̄siuit dextera ei⁹. Et eiecit a facie e
oꝝ gentes: ⁊ sorte diuisit eis trā i funiculo
distributionis. Et hītare fecit i tabernacul'
eorū trib⁹ isrl'. Et tētauerūt ⁊ exacerbauerūt
deū excelsū: ⁊ testimonia ei⁹ nō custodierūt.

Et auerterūt se ⁊ non ſuauerūt pactū: quē-
admodū pr̄es eoꝝ conuersi sūt in arcū pra
uū. In irā ↄcitauerūt eū i collib⁹ suis: ⁊ i scul
ptilib⁹ suis ad emulationē eū ꝓuocauerūt.
Audiuit de⁹ ⁊ ſp̄uit: ⁊ ad nihilū redegit ual
de isrl̄. Et repulit tab̄naculū sylo: tab̄nacl̄m
suū ubi h̄itauit i hōībus. Et tradidit i cap
tiuitatē virtutē eoꝝ ⁊ pulchritudinē eoꝝ i
man⁹ īimici. Et cōclusit i gladio ppl̄m suū:
⁊ h̄editatē suā spreuit. Juuenes eoꝝ cōedit
ignis: ⁊ uirgīes eoꝝ n̄ sūt lamētate. Sacer-
dotes eoꝝ i gladio ceciderūt: ⁊ uidue eoruꝫ
n̄ plorabāt. Et excitat⁹ ē tāq̄ dormiēs dn̄s:
tanq̄ potēs crapulat⁹ a vino. Et pcussit ini
micos suos i posteriora: opprobriū sēpiter
nū dedit illis. Et repulit tabernacl̄ꝫ ioseph:
⁊ tribū effrē nō elegit. Sꝫ elegit tribū iuda:
montē syon queꝫ dilexit. Et edificauit sicut
unicornis sāctificū suū: in t̄ra quā fūdauit
i secula. Et elegit dauid ſuū suuꝫ: ⁊ sustulit
eū de gregib⁹ ouiū: depost fetātes accepit e-
uꝫ. Pascere iacob seruū suū: ⁊ isrl̄ h̄editatē
suā. Et pauit eos i innocētia cordis sui: ⁊ in
itellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos. ps
asaph. LXXVIII.

Deus venerūt gētes i h̄editatē tuā: pol
luerūt templū sc̄m tuū: posuerūt irl̄ꝫ
i pomoꝝ custodiā. Posuerūt morticina ser
uoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: carnes sc̄oꝝ
tuoꝝ bestijs t̄re. Effuderūt sāguinē ipsoruꝫ
tanq̄ aquā i circuitu ir̄lm: ⁊ nō erat q̄ sepeli
ret. Facti sum⁹ opprobriū uicinis n̄ris: sub-
sannatio ⁊ illusio his q̄ i circuitu n̄ro sunt.
Usq̄q̄ dn̄e irasceris i finē: accēdet uelut ignis
ȝel⁹ tuus. Effūde irā tuā i gētes q̄ te n̄ noue
rūt: ⁊ i regna q̄ nomē tuum nō iuocauerūt.
Quia comederūt iacob: ⁊ locū ei⁹ desolaue
rūt. Ne memineris īiq̄tatū n̄raꝝ antiq̄ꝝ: ci-
to anticipēt nos mīe tue: q2 paupes facti su
m⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris n̄r: ⁊ pp
ter gl̄iam nōīs tui dn̄e lib̄a nos. Et ppiti⁹ e-
sto pcc̄is n̄ris ꝓpter nom̄ tuū: ne forte dicāt
i gentibus: ubi ē de⁹ eoꝝ. Ut inotescāt i na-
tionib⁹ corā oculis n̄ris: ultio sanguinis ſuo
rū suoꝝ q̄ effusus ē. Introeat i ↄspectu tuo
gemitus compeditoꝝ. Secunduꝫ magnitu
dinem brachij tui posside filios mortifica
toꝝ. Et redde uicinis n̄ris septuplū i sinu eo
rū: iproperium ipsorū qd̄ exprobrauerunt
tibi dn̄e. Nos āt ppl̄s tu⁹ ⁊ oues pascue tu
e: confitebimur tibi i secl̄m. In generationē
⁊ generationē ānunciabim⁹ laudē tuā. In
finēꝫ p his q̄ cōmutabūt ps p assyriis testi
moniū asaph. LXXIX.

Qui regis isrl̄ intēde: q̄ deducis uelut o
uē ioseph. Qui sedes sup cherubi ma
nifestare corā effraiꝫ bēiami ⁊ manasse. Ex
cita potētiam tuam ⁊ ueni: ut saluos facias
nos. Deus ↄuerte nos: ⁊ oñde faciē tuā ⁊ sal
ui erimus. Dn̄e de⁹ uirtutū q̄usq3 irasceris
sup oр̄onē ſui tui: Cibabis nos pane lachry
marū: ⁊ potū dabis nobis i lachrymis i m̄
sura. Posuisti nos i cōtradictionem uicinis
n̄ris: ⁊ inimici n̄ri subsannauerunt nos. De
us uirtutū ↄuerte nos: ⁊ oñdō faciē tuā ⁊ sal
ui erimus. Uineā de egypto trāstulisti: eieci
sti gentes ⁊ plātasti eā. Dux itineris fuisti in
cōspectu ei⁹: ⁊ plantasti radices ei⁹ ⁊ ipleuit
terrā. Operuit mōtes umbra ei⁹ ⁊ arbusta
ei⁹ cedros dei. Extēdit palmites suos usꝫ ad
mare ⁊ usq3 ad flumē ꝓpagīes ei⁹. Ut qd̄ d-
struxisti maceriā ei⁹: ⁊ uindemiāt eā ōes q̄
p̄tergrediunt uiā. Exterminauit eā aper d̄ sil
ua: ⁊ singularis fer⁹ depast⁹ ē eā. Deus vir
tutū ↄuertē: respice de celo ⁊ uide ⁊ uisita ui
neā istaꝫ. Et pfice eā quā plātauit dextra tua
⁊ sup filiū hōis quē ↄfirmasti tibi. Incēsa i-
gni ⁊ suffossa ab icrepatiōe uult⁹ tui pibūt.
Fiat man⁹ tua sup uirū dextē tue: ⁊ sup fili-
um hōis quē cōfirmasti tibi. Et nō discedi
m⁹ a te: uiuificabim⁹ nos ⁊ nom̄ tuū iuoca
bim⁹. Dn̄e de⁹ uirtutū converte nos: ⁊ oñdō
faciem tuā ⁊ salui erimus. In finē p tor
cularib⁹ ps ipsi asaph quinta sabbati.
LXXX.

Exultate deo adiutori n̄ro: iu
bilate d̄o iacob. Sumite psal
mū ⁊ date tympanū: psalteri
um iocundū cū cithara. Buc
cinate i neomenia tuba: i insi
gni die solēnitatis u̅r̅e. Quia p̄ceptū in isrl̄
ē ⁊ iudiciū deo iacob. Testimoniū i ioseph
posuit illud: cū exiret de t̄ra egypti linguam
quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab oneri
b⁹ dorsū ei⁹: man⁹ ei⁹ i cophino seruierunt.
In tribulatione inuocasti me ⁊ liberaui te:
exaudiui te in abscondito tempestatis: pba
ui te apud aquā ↄtradictiōis. Audi ppl̄s
meus ⁊ ↄtestabor te: isrl̄ si audieris me non
erit i te de⁹ recēs: neq3 adorabis deū alienū.
Ego enim sum dn̄s de⁹ tuus q̄ eduxi te de t̄
ra egypti: dilata os tuū ⁊ iplebo illud. Et nō
audiuit ppl̄s me⁹ uocē meam: ⁊ isrl̄ nō in
tendit mihi. Et dimisi eos ſum desideria

cõdis eoꝝ:ibũt i adĩuẽtiõib' suis. Si ppl's me' audiſſet me:iſrl' ſi i vijs meis ãbulaſſz. Pro nihilo forſitã iĩmicos eorũ hũiliaſſẽ: ⁊ super tribulantes eos miſiſſem manũ me am. Inimici dñi mẽtiti ſũt ei: ⁊ erit tẽp' eoꝝ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos. ps aſaph.

LXXXI.

DEus ſtetit i ſynagoga deoꝝ:in medio ãt deos diiudicat. Uſqꝫ q̃ iudicatis iĩ q̃tatẽ: ⁊ facies pccõrũ ſumitis? Judicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ paupẽm iuſtificate. Eripite pauperẽ: ⁊ egenũ de manu pccõris liberate. Neſcierũt neqꝫ intellexerũt: i tenebris ãbulãt: mouebũt oia fundamenta t̃re. Ego dixi: dij eſtis: ⁊ filij excelſi ões. Uos ãt ſicut hoies moriemini: ⁊ ſicut vn' de principib' cadetis. Surge deus iudica terraꝫ: qm̃ tu hereditabis in õib' gẽtibus. Canticuꝫ pſalmi aſaph.

LXXXII.

DEus quis ſilis erit tibi? ne taceas neqꝫ cõpeſcaris de'. Qm̃ ecce iĩmici tui ſonuerũt: ⁊ q̃ oderũt te extulerũt caput. Sup pplm̃ tuũ malignauerũt ꝯſiliũ: ⁊ cogitauerũt aduerſus ſcõs tuos. Dixerũt venite ⁊ diſp dam' eos de gẽte: ⁊ non memoret nom̃ iſrl' ultra. Qm̃ cogitauerũt unanimit: ſil' adũſũ te teſtamentũ diſpoſuerũt tabernacl'a idumeorũ ⁊ yſmaelite. Moab ⁊ aggarẽi gebal ⁊ amon ⁊ amalech alienigene cũ hitãtibus tyrũ. Eteĩm aſſur venit cũ illis: facti ſunt in adiutoriũ filijs loth. Fac illis ſicut madiã ⁊ ſyſare ſicut iabin i torrẽte cyſon. Diſperierũt i endõ: fci ſũt ut ſterc' t̃re. Põe pricipes eoꝝ ſicut oreb ꝣeb ⁊ ꝣebee ⁊ ſalmana. Oẽs pncipes eoꝝ: qui dixerũt hẽditate poſſideamus ſcĩuariũ dei. De' me' pone illos ut rotã: ⁊ ſicut ſtipulã añ faciẽ uenti. Sicut ignis q̃ cõburit ſiluã ⁊ ſicut flãma cõburẽs mõtes. Ita perſeq̃ri illos i tẽpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia ⁊ querẽt nom̃ tuũ dñe. Erubeſcãt ⁊ ꝯturbẽtur i ſecl'm ſecl'i: ⁊ cõfũdãt ⁊ pereant. Et cognoſcant quia nomẽ tibi dñs: tu ſolus altiſſim' in omni terra. In finẽ pro torcularibus filijs chore ps.

LXXXIII.

QUam dilecta tabernacula tua dñe ṽtutum: ꝯcupiſcit ⁊ deficit anima mea in atrio dñi. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deũ uiuũ. Eteniꝫ paſſer iuenit ſibi domum: ⁊ turtur nidũ ubi põat pullos ſuos. Altaria tua dñe ṽtutũ rex me' ⁊ de' meus. Bt̃i q̃ hitant in domo tua domine: in ſecl'a ſeculorũ laudabũt te. Beat' uir cui' ẽ auxiliũ abs te: aſcẽſiones i corde ſuo diſpoſuit i valle lachrymarũ: i loco quẽ poſuit. Eteniꝫ bñdictiõeꝫ dabit legiſlator: ibũt de uirtute i uirtutẽ: uidebit de' deoꝝ in ſyõ. Dñe deus ṽtutũ exaudi oꝛonẽ meã: aurib' pcipe deus iacob. Protector nr̃ aſpice de': ⁊ reſpice i faciẽ xpi tui. Quia melior ẽ dies una i atrijs tuis ſup milia. Elegi abiect' eẽ in domo dei mei: magis q̃ȝ hitare i tabernacl'is pccõruꝫ. Quia miam ⁊ veritatẽ diligit deus: gr̃am ⁊ gl'iam dabit dñs. Non priuabit bonis eos q̃ ambulant i innocentia: dñe ṽtutũ bt̃s hõ qui ſperat in te. In finẽ filijs chore.

LXXXIIII.

BEnedixiſti dñe t̃rã tuã ãṽtiſti captiuitatẽ iacob. Remiſiſti iĩq̃tatẽ pleb' tue: operuiſti oia pccã coruꝫ. Mitigaſti oẽꝫ irã tuã: auertiſti ab ira idignationis tue. Conuerte nos de' ſalutaris nr̃: ⁊ auerte irã tuã a nobis. Nũq̃d i eť nũ iraſceris nob': aut extẽdes irã tuã a generatiõe i generationẽ? De' tu cõuerſus uiuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit i te. Oñde nob' dñe miam tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis. Audiã q̃d loq̃t i me dñs de': qm̃ loquet pacẽ i plebẽ ſuã. Et ſup ſcõs ſuos: ⁊ i eos q̃ ꝯuertũt ad cor. Uerũtñ ꝓpe timẽtes eũ ſalutare ipſi': ut ihitet gl'ia i t̃ra nr̃a. Mia ⁊ ueritas obuiauerũt ſibi: iuſtitia ⁊ pax oſculate ſũt. Ueritas de t̃ra orta ẽ: ⁊ iuſtitia de celo pſpexit. Etenim dñs dabit benignitatẽ: ⁊ t̃ra nr̃a dabit fructũ ſuũ. Juſtitia añ eum ambulabit: ⁊ ponet i uia greſſus ſuos. Oꝛo dauid.

LXXXV.

INclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: qm̃ iops ⁊ paup ſũ ego. Cuſtodi aiam meaꝫ: qm̃ ſcus ſũ: ſaluũ me fac ſuũ tuũ de' me us ſpãtẽ i te. Miſerere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die: letifica aiam ſui tui qm̃ ad te dñe aiam meã leuaui. Qm̃ tu dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe mie õib' iuocantib' te. Auribꝰ pcipe dñe oꝛonẽ meã: ⁊ intende uoci dep cationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: q: exaudiſti me. Nõ eſt ſilis tui i dijs dñe ⁊ non ẽ ſcḋm opa tua. Oẽs gẽtes q̃ſcũqꝫ feciſti uenient ⁊ adorabũt coraꝫ te dñe: ⁊ glorificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ magn' es tu ⁊ faciẽs mirabilia: tu es de' ſol'. Deduc me dñe i uia tua: ⁊ igrediar i ṽitate tua: letetur cõ meum ut timeat nomẽ tuũ. Confitebor

tibi dñe deꝰ meꝰ in toto corde meo: ⁊ glꝰifica
bo nomē tuū i etnū. Quia mia tua magna
ē sup me: ⁊ eruisti aiam meā ex inferno iferi
ori. Deꝰ iniq̄ isurrexerūt sup me: ⁊ synago-
ga potētiū q̄sierūt aiam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt
te i cōspectu suo. Et tu dñe deꝰ miſatō ⁊ mi
ſicors: patiēs ⁊ multe mīe ⁊ uerax. Respice
i me ⁊ miserē mei: da iperiū tuū puero tuo:
⁊ saluū fac filiū ancille tue. Fac mecū signū
i bonū ut uideāt qui oderūt me ⁊ confūdāt:
qm̄ tu dñe adiuuisti me ⁊ cōsolatus es me.

ps cantici filijs chore. LXXXVI.

Fundamenta eiꝰ i mōtibꝰ sctis: diligit
dñs portas syon super oia tabnacula
iacob. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei.
Memor ero raab ⁊ babylōis scientiū me.
Ecce alienigene ⁊ tyrꝰ ⁊ ppl's ethiopum: hi
fuerunt illic. Nūq̄d syō dicet hō: ⁊ hō natꝰ
est i ea: ⁊ ipse fūdauit eā altissimꝰ. Dñs nar
rabit in scripturis pploꝝ ⁊ pricipū horuz
q̄ fuerūt in ea. Sicut letātiū oium hitatio
est in te. Cāticū psalmi filijs chore in finē
ꝓ malech ad rñdenduz intellectus heman
ezraite. LXXXVII.

Domine deꝰ salutis mee: i die clamaui
⁊ nocte corā te. Intret i conspectu tuo
oīo mea: inclina aurē tuā ad ꝓcem meam.
Quia repleta ē mal'aia mea: ⁊ uita mea in
ferno appropiq̄uit. Estimatꝰ sū cū descēden
tibꝰ in lacū: factꝰ sū sicut hō sine adiutorio i
ter mortuos lib. Sicut uulnerati dormiētes
i sepulchris q̄rū nō es memoꝝ āpliꝰ: ⁊ ipsi ō
manu tua repulsi sūt. Posuerūt me in lacu
iferiori i tenebrosis ⁊ i vmbra mortis. Sup
me cōfirmatꝰ ē furor tuꝰ: ⁊ ōes fluctꝰ tuos
induxisti sup me. Longe fecisti notos meos
a me: posuerūt me abominationē sibi. Tra
ditꝰ sū ⁊ non egrediebar: oculi mei languerūt
ꝓ inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expan
di ad te manꝰ meas. Nūq̄d mortuis facies
mirabilia: aut medici suscitabūt ⁊ ꝯfitebūt
tibi? Nūq̄d narrabit aliq̄s i sepulchro miaz
tuā ⁊ ueritatē tuā in perditionē? Nūq̄d cog
scent i tenebris mirabilia tua ⁊ iustitia tua
i tra obliuionis? Et ego ad te dñe clamaui:
⁊ mane oīo mea ꝓueniet te. Ut q̄d dñe r̄pel
lis oīonē meā: auertis faciē tuā a me? Pau
ꝑ sū ego ⁊ in laboribꝰ a iuuētute mea: exal-
tatꝰ āt humiliatꝰ sum ⁊ conturbatꝰ. In me
transierunt ire tue: ⁊ terrores tui conturba
uerūt me. Circūdederūt me sicut aq̄ tota die:
circundederūt me sil'. Elōgasti a me amicū
⁊ proximum ⁊ notos meos a miseria. In
tellectus ethan ezraite. LXXXVIII.

Misericordias dñi in etnū cantabo. In
generatione ⁊ generationē annuncia-
bo vitatē tuā in ore meo. Qm̄ dixisti in et-
num mia edificabit i cel': ꝓparabit vitas tua
in eis. Disposui testamentū electis meis: iu-
raui dauid ſuo meo usq̄ i etnū ꝓparabo se
men tuū. Et edificabo i generatiōe ⁊ genera
tionē sedē tuā. Cōfitebūt celi mirabilia tua
dñe. Eteim vitatē tuā in eccl'ia scōrū. Qm̄
q̄s in nubibꝰ eq̄bit dño: silis erit deo i filijs
dei? Deus q̄ glꝰificabit i ꝯsilio scōꝝ: magnꝰ ⁊
tr̄ ōes q̄ i circuitu eiꝰ st. Dñe deꝰ vtutū tribil'
q̄s silis tibi? potēs es dñe ⁊ vitas tua in cir-
cuitu tuo. Tu dñaris ꝑtati maris: motū āt
fluctuum eiꝰ tu mitigas. Tu humiliasti sic
uulneratū supbū: in brachio vtutis tue dis
ꝑsisti iimicos tuos. Tui sūt celi ⁊ tua ē tra:
orbē tre ⁊ plenitudinē eiꝰ tu fundasti: aq̄lo-
nem ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ hermon
in noie tuo exultabūt tuū brachiū cū potē-
tia. Firmet manꝰ tua ⁊ exaltet dextra tua: iu
stitia ⁊ iudiciū ꝓparatio sedis tue. Mia et
vitas ꝓcedent faciez tuā: beatꝰ ppl's q̄ scit iu
bilationē. Dñe in lumine uultꝰ tui ambula-
būt: ⁊ in noie tuo exultabūt tota die: ⁊ i iu-
stitia tua exaltabūt. Qm̄ gl'ia uirtutis eoꝝ
tu es: in bn̄placito tuo exaltabit cornu nr̄z.
Quia domini ē assumptio nr̄a: ⁊ sci isrl' re-
gis nr̄i. Tūc locutꝰ es i uisione scīs tuis et
dixisti: posui adiutoriū i potēte: ⁊ exaltaui
electū de plebe mea. Inueni dauid ſuū me-
ū: oleo scō meo unxi eū. Manꝰ .n. mea auxi
liabit ei: ⁊ brachiū meū ꝯfirmabit eum. Ni
hil ꝓficiet inimicꝰ i eo: ⁊ filiꝰ iiq̄tati n̄ appo-
net nocē ei. Et ꝯcidā a facie ipsiꝰ inimicos e
ius: ⁊ odiētes eū i fugā ꝯuertā. Et vitas me
a ⁊ mia mea cum ipso: ⁊ i noie meo exalta-
bit cornu eius. Et ponā i mari manū eiꝰ: ⁊ i
fluminibꝰ dexterā eiꝰ. Ipse inuocabit me pr̄
meus es tu: deus meus ⁊ susceptor salutis
mee. Et ego ꝓmogenitū ponā illū excelsum
ꝑ regibꝰ tre. In etnū ſuabo illi miam meā:
⁊ testamētū meū fidele ipsi. Et ponā i secu-
lū seculi semen eius ⁊ thronū eiꝰ sicut dies
celi. Si autē dereliq̄rint filij eiꝰ legē meam: ⁊
i iudicijs meis non ambulauerit. Si iustiti
as meas ꝓphanauerint: ⁊ mandata mea n̄
custodierint. Uisitabo in vga iniq̄tates eo-
rū ⁊ in vberibus pcc̄a eorū. Miam autem

meam non dispergam ab eo: neqꝫ nocebo i
vitate mea. Neqꝫ ꝓphanabo testm̄ meum:
⁊ q̄ ꝓcedūt ď labijs meis nō faciā irrita. Se
mel iuraui i sc̄o meo si dauid mētiar: semen
ei⁹ i etnū māebit: et thronus eius sicut sol
i cōspectu meo: ⁊ sicut luna pfecta i etnū: ⁊
testis in celo fidelis. Tu vͦ repulisti ⁊ des-
pexisti: distulisti xp̄m tuū. Auertisti testm̄ s
ui tui: ꝓphanasti i tra scuariū ei⁹. Destruxi-
sti ōnes sepes ei⁹: posuisti firmamētū ei⁹ for
midinē. Diripuerūt eū ōes trāseūtes uiā: fc̄s
ē opprobriū uicinis suis. Exaltasti dexterā
depmētiū eū: letificasti ōes inimicos ei⁹. A-
uertisti adiutoriū gladij eius: ⁊ nō es auxili
atus ei i bello. Destruxisti eū ab emūdatiōe
⁊ sedē eius i terra collisisti. Minorasti dies
tp̄is eius: pfudisti eū ꝯfusione. Usqꝫq̊ dn̄e a
uertis i finez: exardescet sicut ignis ira tua?
Memorare q̄ mea sb̄a: nūqd. n. vane cōsti-
tuisti ōes filios hoīum? Quis ē hō q̄ uiuet
⁊ nō uidebit mortē: eruet aīam suā de māu
inferi? Ubi sunt mie tue antiq̄ dn̄e: sic̄ iura-
sti dauid i vitate tua? Memor esto dn̄e op-
probrij suoꝝ tuoꝝ: quod ꝯtiui i sinu meo
multaꝝ gentiū. Qď exprobrauerūt inimici
tui dn̄e: qď exprobrauerūt cōmutationem
xp̄i tui. Bn̄dictus dn̄s i eternum: fiat fiat.

Oratio moysi hōis dei. .LXXXIX.

Domine refugiū fc̄s es nobis: a genera
tiōe in generationē. Priusq̄ mōtes fi
erent aut formaret tra ⁊ orb: a seclo ⁊ i sclꝫ
tu es deus. Ne auertas hoīem i hūilitatez:
⁊ dixisti ꝯvtimini filij hoīum. Qm̄ mille ā-
ni āte oclos tuos tāq̄ dies hesterna q̄ ptẏt.
Et custodia i nocte: que ꝓ nihilo hn̄tur: eo
rū āni erūt. Mane sicut herba trāseat: ma-
ne floreat ⁊ trāseat: uespere decidat induret
⁊ arescat. Quia defecim⁹ in ira tua: ⁊ i furo
re tuo turbati sum⁹. Posuisti iiq̄tates nr̄as
in ꝯspectu tuo: seculum nr̄m in illuminatio
ne uult⁹ tui. Qm̄ ōes dies nr̄i defecerūt: ⁊ i
ira tua ďfecimus. Anni nr̄i sicut aranea me
ditabūt dies annoꝝ nr̄orū in ipsis septuagi
ta anni. Si āt in potētatib⁹ octogita āni: et
āplius eoꝝ labor ⁊ dolor. Qm̄ supuēit mā
suetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit ptatē
ire tue: ⁊ pre timore tuo iraꝫ tuam dinume
rare? Dexterā tuam sic notā fac: ⁊ eruditos
corde i sapia. Conuertere dn̄e usqꝫq̊: ⁊ dep-
cabilis esto super seruos tuos. Repleti su-
m⁹ mane mia tua: exultauim⁹ ⁊ delectati su
mus in ōib⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati sum⁹ ꝓ dieb⁹
q̄bus nos hūiliasti: ānis q̄bus uidimus ma
la. Respice i suos tuos ⁊ i opa tua: ⁊ dirige
filios eoꝝ. Et sit splēdor dn̄i dei nr̄i sup nos
⁊ opera manuū nr̄arum dirige super nos ⁊
opus manuū nostrarū dirige. Laus can
tici ipsi dauid. .LXXXX.

Qui hitat in adiutorio altissimi i ꝓtec-
tiōe dei celi cōmorabit. Dicet dn̄o su
sceptor me⁹ es tu: ⁊ refugiū meū deus meus
spabo i eū. Qm̄ ipse libauit me de laq̄o ue-
nātiū ⁊ a vbo aspero. Scapul suis obūbra
bit tibi: ⁊ sub pēnis ei⁹ spabis. Scuto circu-
dabit te vitas eius: n̄ timeb a timor noctur-
no. A sagitta uolāte in die a negocio pābu-
lante in tenebris ab icursu ⁊ demonio meri
diano. Cadent a latē tuo mille: ⁊ decē milia
a dextris tuis ad te āt n̄ appropinq̄bit. Ue-
rūtn̄ oculis tuis ꝯsiderabis: ⁊ retributionē
pc̄corū uidebis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea: al
tissimū posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad
te malū: ⁊ flagellū nō appꝓinq̄bit tabnaclo
tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: ut cu-
stodiāt te in ōib⁹ uijs tuis. In manibus por
tabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedem
tuū. Sup aspidē ⁊ basiliscū ābulab: ⁊ ꝯcul
cab leonē ⁊ draconē. Qm̄ i me spauit liba-
bo eū: ꝓtegā eū qm̄ coguit nomē meū. Cla-
mauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipso sum
in tribulatione: eripiā eū ⁊ gl̄ificabo eum.
Longitudine dierū replebo eum: ⁊ ōndaꝫ il
li salutare meum. Ps cantici in die sabba
ti. .LXXXXI.

Bonū ē confiteri dn̄o: ⁊ psallē nōi tuo
altissime. Ad ānūciādū mane miam
tuā: ⁊ vitatē tuā p noctē. In ďcachōdo psal
terio cū cantico in cithara. Quia delectasti
me dn̄e in factura tua: ⁊ in opib⁹ manuum
tuaꝝ exultabo. Quā magnificata sūt opa
tua dn̄e: nimis ꝓfunde facte sūt cogitatiōes
tue. Uir insipiēs nō cog̃scet: ⁊ stult⁹ n̄ itellet
hec. Cū exorti fuerit pc̄cores sicut fenum: ⁊
apparuerit ōes q̄ opant iniq̄tatē. Ut i tere
ant i seclm secli tu āt altissim⁹ i etnum dn̄e.
Qm̄ ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce iimici tui
peribūt: ⁊ dispergent ōes q̄ opant iniq̄tatē.
Et exaltabit sicut unicornis cornu meuꝫ: ⁊
senectus mea in mia uberi. Et despexit ocu
l⁹ me⁹ iimicos meos: ⁊ insurgētib⁹ in me ma
lignantibus audiet auris mea. Iust⁹ ut pal-
ma florebit: sicut cedrus libani mltiplicabi
tur. Plantati i domo dn̄i: in atrijs domus

dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabūt in se
necta uberi: ⁊ bn̄ patiētes erūt: ut annūciēt.
Qm̄ rect⁹ dn̄s de⁹ nr̄: ⁊ nō est iniq̄tas in eo.
¶ Laus cantici dauid in die an̄ sabbatum
quando fundata ē terra. ¶ .LXXXXII.

DOminus regnauit decorē indut⁹ est:
indut⁹ ē dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cinxit se.
Eteim firmauit orbē terre: q̄ nō cōmouebi
tur. Parata sedes tua: ex tūc a seculo tu es.
Eleuauerūt flumia dn̄e: eleuauerūt flumia
uocē suā. Eleuauerūt flumia fluct⁹ suos a
vocib⁹ aq̄rū multarū. Mirabiles elationes
maris: mirabil' in altis dn̄s. Testimonia tu
a credibilia facta sūt nimis: domū tuā ɔ̄cet
scitudo dn̄e in longitudine dierū. ps ɔ̄o
quarta sabbati. ¶ .LXXXXIII.

DEus ultionū dn̄s: deus ultionū libere
egit. Exaltare q̄ iudicas t̄rā: redde ret
butionem sup̄bis. Usq̄ q̄ p̄ccores dn̄e: usq̄
q̄ peccatores gl'iabunt. Effabūt ⁊ loquētur
iniquitatem: loquētur ōes q̄ opantur iiusti
tiā. Populum tuum dn̄e hu̅liauerūt: ⁊ hē
ditatē tuā uexauerūt. Uiduā ⁊ aduenā int
fecerūt: ⁊ pupillos occiderūt. Et dixerūt nō
uidebit dominus: nec itelliget de⁹ iacob. In
telligite isipientes i pp̄l'o: ⁊ stulti aliq̄n sapi
te. Qui plantauit aurē nō audiet: aut q̄ fin
xit oculum nō considerat: Qui corripit gē
tes non arguet: q̄ docet hoiem sciam: Dn̄s
scit cogitatiōes hoium: qm̄ vane sūt. Beat⁹
hō quē tu erudier' dn̄e: ⁊ de lege tua docue
ris eum. Ut mitiges ei a dieb⁹ mal': dōec fo
diat peccatori fouea. Quia nō repellet dn̄s
plebē suā: ⁊ hēditatē suā nō dereliq̄t. Quo
adusq̄ iustitia ɔuertat i iudiciū: ⁊ q̄ iuxta
illā: ōes q̄ recto sūt corde. Quis consurget
mihi aduersus malignātes: aut quis stabit
mecū aduersus opantes iniq̄tatem: Nisi q̄
dn̄s adiuuit me: paulo minus hitasset in in
ferno aia mea. Si dicebā mot⁹ ē pes meus:
mia tua dn̄e adiuuabit me. Scd̄z m'titudi
nē dolorū meoꝝ in corde meo: ɔsolationes
tue letificauerīt aiam meā. Nūq̄d adheret t
sedes iiquitatis: qui fingis laborē i p̄cepto:
Captabūt i aiam iusti: ⁊ sāguinē innocētē
cōdēnabūt. Et fact⁹ ē mihi dn̄s i refugium
⁊ de⁹ me⁹ in adiutoriū spei mee. Et reddet
illis ini tatē ipsorū: ⁊ in malitia eorū disp
det eos: disperdet illos dn̄s deus nr̄. Laus
cantici ipsi dauid. ¶ .LXXXXIIII.

UEnite exultem⁹ dn̄o: iubilemus deo
salutari nr̄o. Preoccupem⁹ faciē ei⁹ i
cōfessione ⁊ i psalmis iubilem⁹ ei. Qm̄ de⁹
magn⁹ dn̄s ⁊ rex magn⁹ sup ōes deos. Qui
a i māu ei⁹ sūt ōes fines t̄re: ⁊ altitudines mō
tiū ipsi⁹ sūt. Qm̄ ipsius ē mare ⁊ ipse fecit
illud: ⁊ siccā manus ei⁹ formauerīt. Uēite a
dorem⁹ ⁊ p̄cidam⁹ ⁊ plorem⁹ an̄ dn̄m q̄ fec
nos: q̄ ipse ē deus nr̄. nos pp̄l's pascu
e ei⁹ ⁊ oues man⁹ ei⁹. Hodie si uocē ei⁹ audi
eritis: nolite obdurar̄ corda ur̄a: sicut i irri
tatiōe: s̄m diē tentatiōis i deserto. Ubi tenta
uerīt me p̄res ur̄i: p̄bauerūt ⁊ uiderīt opa me
a. Quadraginta ānis offensus fui generatōi
illi: ⁊ dixi semp hi errāt corde. Et isti nō co
gnouerīt uias meas: ut iuraui i ira mea: si in
trabūt in requiē meā. ¶ ps ɔ̄o q̄n dom⁹ e
dificabat p⁹ captiuitatē. ¶ .LXXXXV.

CAntate dn̄o cāticū nouū: cantate dn̄o
ōis t̄ra. Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite nōi ei⁹
anūciate de die i diē salutare ei⁹. Annūciate
it̄ gentes gl'am ei⁹: i ōib⁹ pp̄l'is mirabilia ei⁹.
Qm̄ magn⁹ dn̄s ⁊ laudabil' nimis: t̄ribil' s̄
ōes deos. Qm̄ ōes dij gentiū demonia: dn̄s
aūt celos fecit. Cōfessio ⁊ pulchritudo in ɔ
spectu eius: scimonia ⁊ magnificētia i sācti
ficatiōe ei⁹. Afferte dn̄o p̄rie gentiū: afferte
dn̄o gl'iam ⁊ honorē: afferte dn̄o gl'iam nōi
eius. Tollite hostias ⁊ itroite i atria ei⁹: ado
rate dn̄m i atrio sācto ei⁹. Cōmoueat a faci
e eius vniuersa terra: dicite i gentib⁹ q̄ dn̄s
regnauit. Etenim correxit orbē t̄re q̄ nō cō
mouebit: iudicabit pp̄l'os i equitate. Letent
celi ⁊ exultet t̄ra: cōmoueat mare ⁊ plenitu
do ei⁹: gaudebūt cāpi ⁊ oia q̄ i eis sūt. Tunc
exultabūt oia ligna siluaꝝ a facie dn̄i q̄ ue
nit: qm̄ uenit iudicare terrā. Judicabit orbē
terre in eq̄tate ⁊ pp̄l'os i v̄itate sua. ¶ ps ip
si ɔ̄o q̄n t̄ra ei⁹ restituta est ei. LXXXXVI.

DOmin⁹ regnauit exultet t̄ra: letent isu
le multe. Nubes ⁊ caligo i circuitu ei⁹
iustitia ⁊ iudiciū correctio sedis ei⁹. Ignis ā
te ipsū p̄cedet: ⁊ iflāmabit i circuitu iimicos
eius. Alluxerūt fulgura eius orbi t̄re: uidit
⁊ cōmota ē terra. Mōtes sicut cera fluxerīt
a facie dn̄i: a facie dn̄i ōis t̄ra. Annunciaue
rūt celi iustitiā ei⁹: ⁊ uiderūt ōes pp̄li gl'iam
ei⁹. Confundant ōes q̄ adorāt sculptilia: ⁊
qui gl'iantur in simulacris suis. Adorate e
um ōes angl'i ei⁹: audiuit ⁊ letata ē syon. Et
exultauerūt filie iuɔ̄ p̄pter iudicia tua dn̄e.
Qm̄ tu dn̄s altissimus sup ōem t̄ra: nimis

exaltat⁹ es sup oēs deos. Qui diligitis dñz
odite malum: custodit dñs aīas scōruz suo
zum: de manu pc̄cor̄ liberauit eos. Lux or
ta ē iusto ⁊ rectis corde letitia. Letamini iu-
sti in dño: ⁊ cōfitemini memorie scīficatiōis
eius. ps dd. .LXXXXVII.

Cantate dño canticū nouū: qꝛ
mirabilia fecit. Saluauit sibi
dextera ei⁹ ⁊ brachiū scm ei⁹.
Notū fecit dñs salutare suū:
i conspectu gētiū reuelauit iu
stitiā suā. Recordat⁹ ē mie sue: ⁊ vitatis sue
domui isrl̄. Uiderūt oēs t̄mini terre salutaꝛ
dei nr̄i: iubilate dño oīs t̄ra cātate ⁊ exulta-
te ⁊ psallite. Psallite dño i cithara i citha-
ra ⁊ uoce psalmi: i tub̄ ⁊ ductilib⁹ ⁊ uoce tu
be cornee. Jubilate i cōspectu regis dñi: mo
ueat mare ⁊ plētudo ei⁹: orb̄ t̄raꝝ ⁊ q̄ hitāt
i eo. Flumia plaudēt manu: sil̄ montes exul
tabūt a ↄspectu dñi: qm̄ uenit iudicare t̄rā.
Judicabit t̄rarū orbem in iustitia ⁊ pplos i
equitate. ps dd. .LXXXXVIII.

Dominus ꝛgnauit: irascāt ppli: q̄ sedes
super cherubin: moueat terra. Dñs i
syon magnus ⁊ excelsus sup oēs pplos. Cō
fiteāt nōi tuo magno qm̄ t̄ribile ⁊ scūm ē: et
honor reḡ iudiciū diligit. Tu parasti direc
tiōes: iudiciū et iustitiā i iacob tu fecisti. Ex
altate dñm deum nr̄um: et adorate scabellū
pedū eius: qm̄ scm ē. Moyses ⁊ aaron in sa
cerdotibus eius: ⁊ samuel it̄ eos q̄ iuocant
nom̄ eius. Jnuocabant dñz ⁊ ipse exaudie-
bat eos: i colūna nub̄ loq̄bat ad eos. Custo
diebāt testimōia eius: ⁊ p̄ceptū qd̄ dd̄it ill̄.
Dñe deus nr̄ tu exaudiebas eos: deus tu p̄-
pitius fuisti eis: ⁊ ulciscēs in oēs adiuētiōes
eoꝝ. Exaltate dñm deū nr̄z: ⁊ adorate i mō
te scō eius: qm̄ scūs dñs deus nr̄. ps i cō
fessione. .LXXXXIX.

Jubilate deo oīs t̄ra: seruite dño i leti-
tia. Jntroite i ↄspectu eius i exultatio-
ne. Scitote qm̄ dñs ipse ē deus: ipse fec̄ nos
et non ipsi nos. Ppls eius et oues pascue e
ius introite portas eius i ↄfessiōe atria eius i
hymnis ↄfitemini illi. Laudate nomē eius
qm̄ suauis ē dñs: i et̄nū mia eius et usq; i ge-
neratione et generationē ueritas eius.

Psalmus ipsi dauid. .C.

Misericordiā et iudiciū cantabo t̄ dñe:
psallā et itelligā in via imaculata qn̄
uēies ad me. Perābulabā i inocētia cordis
mei i medio domus mee. Nō p̄ponebā āte
oculos meos rē iiustā: faciētes p̄uaricatōes
odiui. Nō adhesit mihi cor prauū: declinā
tē a me malignū non coḡscebā. Detrahētez
secreto p̄ximo suo: hūc p̄seq̄bar. Supbo o-
culo ⁊ isatiabili cōde: cū hoc non edebā. O
culi mei ad fideles t̄re ut sedeāt mecū: ābu-
lans i uia imaculata hec mihi ministrabat.
Nō hitabit i medio domus mee q̄ facit sup
biā: q̄ loq̄t iniq̄ non direxit i ↄspectu oculo-
rū meoꝝ. Jn matutino intficiebā oēs pc̄co
res t̄re: ut disp̄derē de ciuitate dñi oēs opan
tes iiquitatē. Oro pauper̄ cū anxiaret: ⁊
coram dño effūdit p̄cē suā. .CI.

Domine exaudi oronē meā: ⁊ clamor
meus ad te ueniat. Non auertas faciē
tuā a me: i q̄cunq; die tribulor inclia ad me
aurē tuam. Jn q̄cūq; die iuocauero te: uelo
cit̄ exaudi me. Quia d̄fecerūt sicut fumus
dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremiū aruerunt.
Percussus sū ut fenū ⁊ aruit cor meū: qꝛ ob
lit⁹ sū comedere panē meū. A uoce gemitus
mei: adhesit os meū carni mee. Silis fact⁹
sū pellicano solitudinis: factus sū sic nycti
corax i domicilio. Uigilaui ⁊ factus suz sic
passer solitari⁹ in tecto. Tota die exprobra
bāt mihi iimici mei: ⁊ q̄ laudabāt me adv̄
sum me iurabāt. Quia cinerez tanq̄ panez
manducabā: ⁊ pocl̄z meū cū fletu miscebā.
A facie ire idignatōis tue: qꝛ eleuās allisisti
me. Dies mei sicut umbra declinauerūt ⁊ e-
go sicut fenū arui. Tu aūt dñe i et̄nū p̄maēs
⁊ mēoriale tuum in generatione ⁊ genera-
tionem. Tu exurgēs misereberis syon: qꝛ tē-
p⁹ miserendi ei⁹ qꝛ uenit tp̄s. Qm̄ placuerūt
s̄uis tuis lapides ei⁹ ⁊ t̄re eius miserebunt.
Et timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges
terre gloriam tuam. Quia edificauit dñus
syon: ⁊ uidebitur in gloria sua. Respexit in
orationem humilium: ⁊ non spreuit pre
cem eoꝝ. Scribāt hec i generatiōe altera: ⁊
ppls qui creabit laudabit dñm. Quia p̄spe
xit de excelso scō suo: dñs de celo i terrā as-
pexit. Ut audiret gemit⁹ cōpeditorū: ut sol
uēt filios interēptoꝝ. Ut āuūcient i syō no
mē dñi: et laudē eius i irl̄m. Jn conueniēdo
pplos i vnū: et reges ut s̄uiāt dño. Rn̄dit ei
i via v̄tutis sue: paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia
mihi. Ne reuoces me i dimidio dieꝝ meoꝝ
in generatiōe ⁊ generatiōez anni tui. Jnitio
tu dñe t̄rā fūdasti: ⁊ opa manuū tuarū sūt
celi. Jpsi p̄ibūt tu aūt p̄manes: ⁊ oēs sicut

uestimentū veterascēt. Et sicut opertoriū mutabis
eos ꝛ mutabūt: tu āt idē ipē es: ꝛ āni tui nō
deficient. Filij suorū tuorū hitabunt: ꝛ sem
eorū in seculū diriget. ps ipsi dd. .CII.
Benedic aīa mea dn̄o: ꝛ oīa q̄ intra me
sūt nōi sancto eī⁹. Bn̄dic aīa mea dn̄o
ꝛ noli obliuisci oēs retributiones eī⁹. Qui
ppiciatᷓ oīb⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: q̄ sanat oēs ifir
mitates tuas. Qui redimit d ītitu uiā tuā:
q̄ corōat te i mia ꝛ miſationib⁹. Qui īplet
i bonis desideriū tuū: renouabit ut aq̄le iu
uēt⁹ tua. Faciēs mias dn̄s: ꝛ iudiciū oīb⁹ in
iuriā patiētib⁹. Notas fecit uias suas moy
si filijs isrl̄ voluntates suas. Miſator ꝛ mi
sericors dn̄s longanimis ꝛ mltū miſicors.
Nō i ppetuū irascet: neq̃ i etnū cōminabit.
Non ſm pcc̄a nr̄a fecit nob: neq̃ ſm iniq̄ta
tes nr̄as retribuit nob. Qm̄ ſm altitudinē
celi a tr̄a corroborauit miam suā sup se tim
tes se. Quantū distat ort⁹ ab occidente: lon
ge fecit a nob iniquitates nr̄as. Quō miſet
pr̄ filiorū: misert⁹ ē dn̄s timētibus se: qm̄ ip
se cognouit figmētū nr̄m. Recordatus ē qm̄
puluis sum⁹: hō sic fenū: dies eius tanq̄ flos
agri sic efflorebit. Qm̄ sp̄s ptransibit in illo
ꝛ non subsistet: ꝛ nō cognoscet āpli⁹ locū suū.
Mia āt domini ab eterno ꝛ usq̃ i etnū su
p timentes eū. Et iustitia illi⁹ in filios filioꝝ
his qui seruant testamētū eī⁹. Et memores
sūt mandatorū ipsius ad faciendū ea. Dn̄s
i celo parauit sedē suā: ꝛ regnū ipsi⁹ ōnibus
dn̄abit. Bn̄dicite dn̄o oēs angeli eius potē
tes uirtute: faciētes verbū illi⁹ ad audiēdaꝫ
uocē ſmonū eius. Benedicite dn̄o oēs vtu
tes eius: ministri eius qui facitis volūtatē
eius. Benedicite dn̄o oīa opa eius: in oī lo
co dn̄ationes eius: benedic aīa mea domio.
ps ipsi dd. .CIII.
Benedic aīa mea dn̄o: dn̄e deus meus
magnificatus es uehemēt. Cōfessionē
ꝛ decorē induisti: amictus lumie sicut uesti
mēto. Extendēs celū sicut pellē: qui tegis a
qs superiora eius. Qui ponis nubē ascēsū
tuū: q̄ ambulas sup pēnas ventoꝝ. Qui fa
cis angelos tuos sp̄s: ꝛ ministros tuos ignē
vrentē. Qui fundasti tr̄ā sup stabilitatē su
am: non inclinabit in seculū seculi. Abyssus
sicut uestimentū amictus eius: sup montes
stabunt aq̄. Ab icrepatione tua fugiēt: a vo
ce tonitrui tui formidabunt. Ascēdūt mon
tes ꝛ descendūt campi: i locū quē fundasti e
is. Terminū posuisti quem nō trāsgrediēt:
neq̃ cōuertēt opire tr̄am. Qui emittis fon
tes in ꝯuallib⁹: iť mediū mōtiū ptrāsibūt a
que. Potabunt oēs bestie agri: expectabūt
onagri in siti sua. Sup ea uolucres celi hita
bunt: de medio petraꝝ dabūt uoces. Rigās
montes de superiorib⁹ suis: de fructu opeꝝ
tuoꝝ satiabit tr̄a. Produces fenū iumentis
ꝛ herbā ſuituti hoium. Ut educas panē de
tr̄a: ꝛ uinū letificet cor hōis. Ut exhilaret
faciē in oleo: ꝛ pāis cor hōis confirmet. Sa
turabūt ligna cāpi ꝛ cedri libani q̄s planta
uit: illic passeres nidificabūt. Herodij dom⁹
dux est eorū: montes excelsi ceruis petra re
fugiū herinacijs. Fecit lunā i tp̄e: sol cognouit
occasū suū. Posuisti tenebras ꝛ fc̄a ē nox: i
ipsa ptrāsibūt oēs bestie silue. Catuli leonū
rugiētes ut rapiāt: ꝛ q̄rāt a deo escā sibi. Or
t⁹ ē sol ꝛ ꝯgregati sūt: ꝛ i cubilib⁹ suis collo
cabūt. Exibit hō ad op⁹ suū ꝛ ad opationē
suā usq̃ ad uesperū. Quā magnificata sūt
opera tua dn̄e: oīa i sapiētia fecisti: impleta
ē tr̄a possessiōe tua. Hoc mare magnū ꝛ spa
tiosū maībus: illic reptilia q̄rū n̄ ē nūerus.
Aīalia pusilla cū magnis: illic naues ptran
sibūt. Draco iste quē formasti ad illudēdū
ei: oīa a te expectāt: ut des illis escā in tp̄e.
Dante te illis colligēt: aperiēte te manū tuā
oīa implebūt bonitate. Auertēte āt te faciē
turbabuntur: auferes sp̄m eoꝝ ꝛ deficient:
ꝛ in puluerē suū revtēt. Emitte sp̄um tuū ꝛ
creabūt: ꝛ renouabis faciē tr̄e. Sit gl̄ia dn̄i
in seculū: letabit dn̄s i opibus suis. Qui re
spicit terrā ꝛ facit eā tremē: q̄ tāgit mōtes ꝛ
fumigant. Cātabo dn̄o i uita mea: psallā de
o meo q̄diu sū. Jocūdū sit ei eloquiū meū:
ego vō delectabor i dn̄o. Deficiant pc̄cores
a terra ꝛ iniq̄ ita ut non sint. bn̄dic aīa mea
dn̄o. Alleluia. .CIIII.
Confitemini dn̄o ꝛ inuocate nom̄ eī⁹: ā
nūciate iť gētes opa eī⁹. Cantate ei ꝛ
psallite ei: narrate oīa mirabilia eī⁹: laudāi
ni i noie sc̄o eius. Letet cor q̄rentiū dn̄ꝫ: q̄ri
te dn̄m ꝛ confirmamini: querite faciē eius
sēper. Mementote mirabilium eius que fe
cit: prodigia eius ꝛ iudicia oris eius. Semē
abraam ſui eius: filij iacob electi eius. Ipse
dn̄s deus noster: in uniuersa tr̄a iudicia eī⁹.
Memor fuit in secl̄m testamenti sui: verbi
quod mandauit in mille generatiōes. Qd
disposuit ad abraā: ꝛ iuramenti sui ad isa
ac. Et statuit illud iacob i pceptum ꝛ isrl̄ i
testm̄ etnū. Dicēs tibi dabo tr̄am chanaan:

funiculū hēditatis vr̄e. Cū eēnt numero bre
ui paucissimi ⁊ icole eı᷒. Et ptrāsiert de gen
te i gētē: ⁊ de regno ad ppl'm alterū. Nō reli
q̄t hoiem nocē eis: ⁊ corripuit p eis reges.
Nolite tāgē xp̄os meos: ⁊ i pphet̄ meis no
lite malignari. Et vocauit famē sup t̄rā: ⁊ ō
ne firmamētū pāis ɔtriuit. Misit an̄ eos ui
rū: i s̄uū uenūdat' ē ioseph. Hūiliauerūt in
cōpedib' pedes eı᷒: ferrū ptrāsijt aiam eı᷒ do
nec uēiret v̄bū eı᷒. Eloqū dn̄i iflāmauit eū:
misit rex ⁊ soluit eū: pricepe ppl'oꝝ ⁊ dimi-
sit eū. Cōstituit eū dn̄m dom' sue: ⁊ pricipē
ōis possessionis sue. Ut erudiret principes
eı᷒ sicut semetipsū: ⁊ senes eı᷒ prudētiam do
ceret. Et itrauit isr'l i egyptū: ⁊ iacob accola
fuit i t̄ra cham. Et auxit ppl'm suū uehemē
t̄: ⁊ firmauit eū sup īimicos eı᷒. Cōuertit cō
eoꝝ ut odirēt ppl'm eı᷒: ⁊ dolū facēnt i s̄uos
eı᷒. Misit moysen s̄uū suū aaron quē ele-
git ipsū. Posuit i eis v̄ba signoꝝ suorū ⁊ p-
digiorū i t̄ra chaz. Misit tenebras ⁊ obscu
rauit: ⁊ nō exacerbauit s̄mōes suos. Cōv̄tit
aq̄s eorū i sāguinē: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Et
dedit t̄ra eorū ranas i penetralib' regū ipo
rum. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cynifes i ōni
b' finib' eoꝝ. Posuit pluuias eoꝝ grādinē:
ignem cōburētē in terra ipoꝝ. Et pcussit ui
neas eorū ⁊ ficulneas eoruz: ⁊ ɔtriuit lignū
finiuz eorū. Dixit ⁊ uēit locusta ⁊ bruc': cu-
i' non erat nūer'. Et comedit ōe fenū in ter
ra eorū: ⁊ comedit omnē fructū terre eorū.
Et percussit omne p̄mogenitū i terra eorū:
p̄mitias ōis laboris eoꝝ. Et eduxit eos cuz
argēto ⁊ auro: ⁊ non erat i tribub' eoꝝ ifir
m'. Letata ē egypt' i pfectiōe eoꝝ: q2 icubu-
it timor eorum sup eos. Expādit nubē in p
tectionē eoꝝ: ⁊ ignē ut luceret eis p noctez.
Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi satu-
rauit eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerunt aq̄: abi
erunt in sicco flumina. Q̄m memor fuit v̄-
bi s̄cti sui: qō hūit ad abraā puerū suum.
Et eduxit ppl'm suū i exultatōe ⁊ electos su
os in letitia. Et dedit illis regiones gētium:
⁊ labores ppl'oꝝ possederūt. Ut custodiant
iustificatiōes eius: ⁊ legē eı᷒ req̄rant. Alle
luia Alleluia. .LV.

Confitemini dn̄o q̄m bon': q̄m i secl'm
mia eius. Quis loq̄tur potētias dn̄i:
auditas faciet ōes laudes eius: Beati q̄ cu-
stodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iustitiā i ōi tempoꝛ.
Memēto nr̄i dn̄e i beneplacito ppl'i tui: uisi-
ta nos i salutari tuo. Ad uidēdū i bonitate
electoꝝ tuoꝝ: ad letādū i letitia gēt̄ tue: ut
lauderis cū hēditate tua. Peccauim' cū pa̅t
b' nr̄is: iniuste egim' iiquitatē fecim'. Patres
nr̄i i egypto non itellexerūt mirabilia tua:
n̄ fuerūt memores mlt̄itudinis mie tue. Et
irritauerūt ascendentes i mari mari rubro:
⁊ saluauit eos ppt̄ nomē suū: ut notā facēt
potentiā suā. Et icrepuit mar̄ rubrū ⁊ exsic
catū ē: ⁊ deduxit eos i abyssis sicut i deserto.
Et saluauit eos de manu odiētiū: ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et opuit aq̄ tribulan
tes eos: vn' ex eis nō remāsit. Et crediderūt
uerbis eı᷒: ⁊ laudauerūt laudem eı᷒. Cito fe
cerunt obliti sunt operū eı᷒: ⁊ nō sustinuerūt
ɔsilium eı᷒. Et concupierūt cōcupiscētiā i dese
to: ⁊ tentauerūt deū in iaq̄so. Et dedit eis pe
titionē ipsorū: ⁊ misit saturitatē i aias eoꝝ.
Et irritauerūt moysen i castris aaron sc̄m
dn̄i. Aperta ē terra ⁊ ōglutiuit dathan: ⁊ o-
puit s̄r cōgregationē abiron. Et exarsit ignis
i synagoga eorū: flāma cōbussit pccores. Et
fecerūt uitulū i oreb: ⁊ adorauerūt sculptile.
Et mutauerunt gl'iam suā i sil'itudinē uituli
comedentis fenū. Obliti sūt deū q̄ saluauit
eos: q̄ fecit magnalia i egypto mirabilia i ter
ra chā terribilia in mari rubro. Et dixit ut
disp̄deret eos: si non moyses elect' eı᷒ stetis-
set in ɔfractiōe in ɔspectu eı᷒. Ut auertēt irā
eı᷒ ne disperderet eos: ⁊ p nihilo hn̄erūt t̄rā
desiderabilē. Nō crediderūt v̄bo eı᷒: ⁊ mur
murauerūt in tab'nacul' suis: non exaudierūt
vocē dn̄i. Et eleuauit manū suā sup eos: ut
p̄sternēt eos i deserto. Et vt deijcēt semē eoꝝ
i natiōib': ⁊ disp̄gēt eos in regiōib'. Et initi
ati sūt beelphegor: ⁊ comederunt sacrificia
mortuorū. Et irritauerūt eū in adinuētiōi-
b' suis: ⁊ mlt̄iplicata ē i eis ruina. Et stetit
finees ⁊ placauit: ⁊ cessauit quassatio. Et re
putatū ē ei i iustitiā in generatione ⁊ gene-
rationē usq3 i sēpiternū. Et irritauerunt eū
ad aq̄s cōtradictiōis: ⁊ uexat' ē moyses pp
ter eos: q2 exacerbauerūt sp̄m eı᷒. Et distin-
xit i labijs suis: non disp̄diderūt gentes q̄s
dixit dn̄s de' illis. Et cōmixti sūt int̄ gentes
⁊ didicerūt opa eoꝝ ⁊ s̄uierūt sculptilib' e-
oꝝ: ⁊ f̄cm ē illis in scandalū. Et immolaue-
runt filios suos ⁊ filias suas demonijs. Et
effuderunt sanguinem innocentem sangui-
nē filiorū suorum ⁊ filiarum suaruz: quas
sacrificauerūt sculptilib' chanaan. Et inter
fecta ē t̄ra i sanguinib': ⁊ cōtamiata ē i opi
b' eorū: ⁊ fornicati s̄t i adinuētōib' suis. Et

Et irat⁹ ē furore dn̄s i ppl'z suū: ꝛ abomiat⁹
ē hēditatē suā. Et tradidit eos i man⁹ genti
ū: ꝛ dn̄ati sūt eoꝝ q̄ oderūt eos. Et tribula-
uerūt eos inimici eoꝝ: ꝛ hūiliati sūt sb̄ māib⁹
eoꝝ: sepe libauit eos. Ipsi āt exacerbaueāt
euz in consilio suo: Et hūiliati sūt i iniq̄tati
b⁹ suis. Et uidit cū tribularēt: ꝛ audiuit orō
nē eoꝝ. Et mēor fuit testamēti sui: ꝛ penituit
eū s̄m m'ltitudinē mie sue. Et dedit eos in
mias: i conspectu oīuz q̄ ceperant eos. Sal
uos fac nos dn̄e de⁹ nr̄: ꝛ cōgrega nos de na
tiōib⁹. Et ꝯfiteamur nōi scō tuo: ꝛ gl'iemur
i laude tua. Bn̄dict⁹ dn̄s deus isrl' a seclo et
usq3 in secl'm: ꝛ dicet oīs ppl's fiat fiat. Al
leluia Alleluia.

LVI.

Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ i secl'z
mia ei⁹. Dicāt q̄ redēpti sūt a dn̄o: q̄s
redemit de manu inimici: de regiōibus con
gregauit eos. A sol' ortu ꝛ occasu ab aq̄lōe
ꝛ mari. Errauerūt i solitudie i inaq̄so: uiā ci
uitatis hītaculi nō iuenerūt. Esuriētes ꝛ si-
tientes: aīa eorū in ipsis defec̄. Et clamaue-
rūt ad dn̄m cū tribularēt: ꝛ de necessitatib⁹
eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos i uiā rectā:
ut irent i ciuitatē hītatiōis. Cōfiteātur dn̄o
mie ei⁹ ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoiuz. Quia sa
tiauit aīam inanē: ꝛ aīam esuriētem satiauit
bonis. Sedentes i tenebris ꝛ umbra mōtis:
vinctos in mēdicitate ꝛ ferro. Qui exacer-
bauerūt eloq̄a dei: ꝛ cōsiliū altissimi irrita-
uerūt. Et hūiliatū ē cor eorū: ꝛ ifirmati sūt
nec fuit q̄ adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄z
cum tribularētur: ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ li-
berauit eos. Et eduxit eos d̄ tenebr̄ ꝛ umbra
mortis: ꝛ vīcula eoꝝ dirupit. Cōfiteāt dn̄o
mie ei⁹ ꝛ mirabilia eius filijs hoium. Quia
cōtriuit portas ereas: ꝛ vectes ferreos ꝯfre
git. Suscepit eos de uia iniq̄tatis eorū: ꝓpter
iniustitias .n. suas humiliati sunt. Oēm escā
abomiata ē aīa eoꝝ: ꝛ appropīquerūt usq3
ad portas mort̄. Et clamauerūt ad dn̄z cū
tribularentur: ꝛ de necessitatib⁹ eorū libera
uit eos. Misit verbū suū ꝛ sanauit eos: ꝛ e
ripuit eos de interitionib⁹ eoꝝ. Cōfiteātur
dn̄o mie eius ꝛ mirabilia eius filijs hoiuz.
Et sacrificēt sacrificiū laudis: ꝛ annūciēt o-
pera ei⁹ i exultatiōe. Qui descendūt mare i
nauib⁹: facientes opationē i aq̄s multis. Ip
si uiderūt opa dn̄i: ꝛ mirabilia ei⁹ i ꝓfūdo.
Dixit ꝛ stetit sp̄s ꝓcelle: ꝛ exaltati sūt fluct⁹
ei⁹. Ascēdūt usq3 ad celos ꝛ d̄scēdūt usz ad
abyssos: aīa eoꝝ i mal' tabescebat. Turbati
sūt ꝛ moti sūt sicut ebri⁹: ꝛ oīs sapīa eoruz
deuorata ē. Et clamauerūt ad dn̄um cū tri
bularētur: ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos.
Et statuit ꝓcellā ei⁹ i aurā ꝛ siluerūt fluctus
ei⁹. Et letati sūt q: silueāt: ꝛ deduxit eos in
portū uolūtatis eoꝝ. Cōfiteātur dn̄o mie e
i⁹ ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoium. Et exaltēt eū
i eccl'ia plebis: ꝛ i cathedra seniorū laudent
eū. Posuit flumia i desertū ꝛ exit⁹ aq̄ꝝ i siti.
Terrā fructiferā in salsuginez a malitia in
hītantiū in ea. Posuit d̄sertū in stagna aq̄ꝝ:
ꝛ t̄rā sine aq̄ i exit⁹ aq̄ꝝ. Et collocauit illic e-
suriētes: ꝛ cōstituerūt ciuitatē hītatiōis. Et
seminauerūt agros ꝛ plātauerūt uineas: ꝛ fece
rūt fructū natiuitatis. Et bn̄dixit eis ꝛ m'l
tiplicati sūt nimis: ꝛ iumēta eoꝝ nō mino-
rauit. Et pauci facti sūt: ꝛ uexati sūt a tribu
latiōe malorū ꝛ dolore. Effusa ē ꝯtētio su-
p ꝓncipes: ꝛ errare fecit eos i iuio: ꝛ n̄ i uia.
Et adiuuit pauperē de iopia: ꝛ posuit sicut
oues fāilias. Uidebūt recti ꝛ letabūt: ꝛ oīs
iniq̄tas oppilabit os suū. Quis sapiens ꝛ cu
stodiet hec: ꝛ itelliget mias dn̄i? Alleluia.
Canticū psalmi ipsi dd.

LVII.

Paratū cor meū deus paratū cor meū:
cātabo ꝛ psallā i gl'ia mea. Exurge psal
teriū ꝛ cithara: exurgā diluculo. Cōfitebor
tibi in ppl'is dn̄e: ꝛ psallā tibi in nationib⁹.
Quia magna ē sup celos mia tua: ꝛ usz ad
nubes v̄itas tua. Exaltare sup celos de⁹: et
sup oēm t̄rā gl'ia tua ut libēntur dilecti tui.
Saluū fac dextera tua ꝛ exaudi me: de⁹ lo
cutus ē i scō suo. Exultabo ꝛ diuidam sichi
mā: ꝛ cōuallē tab'naculoꝝ dimetiar. Me-
us ē galaad ꝛ me⁹ ē manasses ꝛ ephraiz su
sceptio capitis mei. Juda rex me⁹ moab le-
bes spei mee. Jn idumeā extēdā calciamen
tū meū: mihi aliēigene amici facti sūt. Quis
deducet me i ciuitatē munitā: quis deducet
me usq3 i idumeā? Nonne tu de⁹ q̄ repulisti
nos: ꝛ nō exib' de⁹ i virtutibus nr̄is. Da no-
bis auxiliū de tribulatiōe q: vana sal' hoīs.
Jn deo faciemus virtutē: ꝛ ipse ad nihilum
deducet inimicos nr̄os. Jn finē ps dauid.

LVIII.

Deus laudē meā ne tacueri: q: os pccō
ris ꝛ os dolosi sup me aptū ē. Locuti
sūt adv̄sū me lingua dolosa: ꝛ sermōib⁹ odij
circūdederūt me ꝛ expugnauerūt me grat̄.
Pro eo ut me diligēnt d̄trahebāt mihi: ego
āt orabā. Et posueāt adv̄sū me mala ꝓ boīs
ꝛ odiū ꝓ dilectiōe mea. Constitue sup eum

peccatorē: ⁊ diabolꝰ stet a dextris eiꝰ. Cum iudicat exeat cōdēnatꝰ: ⁊ oratio eiꝰ fiat i pccm. Fiant dies eiꝰ pauci: ⁊ epatū eiꝰ accipiat alt. Fiāt filij eiꝰ orphani ⁊ uxor eiꝰ uidua. Nutātes trāsferāt filij eiꝰ ⁊ mendicēt: ejciant ō hitationibus suis. Scrutetur fenerator ōez sbam eiꝰ: ⁊ diripiant alieni labores eiꝰ. Nō sit illi adiutor: nec sit q̄ misereat pupillis eiꝰ. Fiant nati eiꝰ i intitū: in generatiōe una deleat nomē eius. In memoriā redeat iniq̄tas pr̄um eiꝰ i ꝯspectu dn̄i: ⁊ pccm m̄ris eiꝰ n̄ deleat. Fiant ꝯtra dn̄m sēp: ⁊ dispereat ō t̄ra memoria eorū: p eo q̄ nō ē recōdatꝰ facē miaȝ. Et psecutꝰ ē hoiem iopē ⁊ mēdicū: ⁊ cōpūctū corde mortificare. Et dilexit maledictionē: ⁊ ueniet ei: ⁊ noluit bn̄dictiōem ⁊ elōgabit ab eo. Et induit maledictionē sicut uestimentū: ⁊ intrauit sicut aq̄ i iteriora eiꝰ ⁊ sic oleū i ossibꝰ eiꝰ. Fiat ei sicut uestimtū q̊ opitur: ⁊ sicut zona q̄ sēp p̄cingit. Hoc opꝰ eoꝝ q̄ detrahunt mihi apud dn̄ȝ: ⁊ q̄ loquūtur mala aduersus aiam meam. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ppt nomē tuū: q̄ꝛ suauis ē mia tua. Libera me q̄ꝛ egenus ⁊ paup ego sū: ⁊ cor meū ꝯturbatū ē itra me. Sic vmbra cū ōclinat ablatꝰ sū: ⁊ excussus sū sicut locuste. Genua mea infirmata sūt a ieiunio: ⁊ caro mea imutata ē ppt oleū. Et ego fcus sū opprobriū illis: uiderūt me: ⁊ mouerūt capita sua. Adiuua me dn̄e deꝰ meꝰ: saluum me fac ppter miam tuam. Et sciant q̄ꝛ manꝰ tua hec: ⁊ tu dn̄e fecisti eā. Maledicēt illi ⁊ tu bn̄dices: q̄ insurgūt i me ꝯfūdant: seruꝰ aūt tuus letabit. Induāt q̄ detrahunt mihi pudore: ⁊ operiantur sic diploide confusione sua. Cōfitebor dn̄o nimis i ore meo: ⁊ i medio multorum laudabo eum. Quia astitit a dextris pauperis: ut saluam faceret a psequentibus aiam meam.

¶ ps dauid. .LIX.

Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedū tuorū. Uirgā uirtutis tue emittet dn̄s ex syon: dn̄are in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū p̄ncipiū i die virtutis tue i splendoribus scoꝝ ex utero an̄ luciferū genui te. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū s̄m ōdinē melchisedech. Dn̄s a dextris tuis cōfregit i die ire sue reges. Iudicabit i natiōibus iplebit ruinas: cōquassabit capita i t̄ra multoruȝ. De tōrēte i via bibit: pptea exaltauit caput.

¶ Alleluia. .LX.

Confitebor tibi dn̄e i toto corde meo: in cōsilio iustorū ⁊ ꝯgregatione. Magna opa dn̄i exq̄sita i ōes uoluntates eius. Cōfessio ⁊ magnificētia opus eius: ⁊ iustitia eiꝰ manet in seculū seculi. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ misericors ⁊ mis̄ator dn̄s: escā dedit timētibꝰ se. Memor erit i seclum testamēti sui: v̄tutē operū suorū ānūciabit pplo suo. Ut det illis hereditatē gentiuȝ: opa manuū eiꝰ ueritas ⁊ iudiciū. Fidelia oīa mādata eiꝰ: ꝯfirmata i secl'm secl'i: facta i ueritate ⁊ eq̄tate. Redēptionem misit dn̄s pplo suo: mādauit i et̄nū testamētū suū. Scm et t̄ribile nomē eiꝰ initiū sapientie timor dn̄i. Intellectꝰ bonꝰ ōibus faciētibus eū: laudatio eiꝰ manet i secl'm secl'i. Alleluia. Reuersionis aggei ⁊ çacharie. .LXI.

Beatus uir q̄ timet dn̄m: in mādatis eiꝰ volet nimis. Potēs in terra erit semen eiꝰ: generatio rectoꝝ bn̄dicet. Gl'ia ⁊ diuitie in domo eiꝰ: ⁊ iustitia eiꝰ manet in secl'm seculi. Exortū ē i tenebris lumen rectis: misericōs ⁊ mis̄ator ⁊ iustꝰ. Iocūdus hō q̄ miseret ⁊ cōmodat: disponit s̄mones suos i iudicio: q̄ꝛ in et̄nū nō cōmouebit. In memoria eterna erit iustus ab auditiōe mala non timebit. Paratū ē cor eiꝰ sparere i domino ꝯfirmatū ē cor eiꝰ: n̄ cōmouebit donec despiciat iīmicos suos. Dispsit ōdit paupibꝰ: iustitia eiꝰ māet i sclꝫ secl'i: cornu eiꝰ exaltabit i gl'ia. Pccor uidebit ⁊ irascet dētibꝰ suis fremet ⁊ tabescet: desideriū pccorū pibit. Alleluia Alleluia. .LXII.

Laudate pueri dn̄ȝ: laudate nom dn̄i. Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc et usq̄ȝ in seculū. A solis ortu usq̄ȝ ad occasuȝ laudabile nomē dn̄i. Excelsus sup ōes gētes dn̄s ⁊ s̄ꝫ celos gl'ia eiꝰ. Quis sic dn̄s deꝰ n̄r q̄ i alt' hitat ⁊ hūilia respicit i celo ⁊ i t̄ra. Suscitās a t̄ra iopē: ⁊ de stercoꝛe erigēs pauperē. Ut collocet eū cū principibꝰ: cū p̄ncipibꝰ ppl'i sui. Qui hitare facit sterilē i domo: matrē filiorum letātē. Alleluia Alleluia.

¶ .LXIII.

In exitu isr'l de egypto domꝰ iacob de pplo barbaro. Facta ē iudea scificatio eius isr'l ptas eius. Mare uidit ⁊ fugit iordanis conuersus est retrorsū. Mōtes exultauerūt ut arietes ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis q̄ꝛ cōuersus es retrorsum. Mōtes exultastis

ut arietes ⁊ colles sic̃ agni ouiũ. A facie dñi
mota ẽ t̃ra a facie dei iacob. Qui conuertit
petrã ĩ stagna aq̃ꝝ ⁊ rupẽ ĩ fontes aq̃ꝝ. Nõ
nob̃ dñe nõ nobis: sꝫ nõi tuo da gl̃iam. Su
p mia tua ⁊ ueritate tua neq̃n dicãt gẽtes u
bi ẽ de⁹ eoꝝ. De⁹ ãt nr̃ in celo: oĩa q̃cũqꝫ uo
luit fecit. Simulacra gẽtiũ argẽtũ ⁊ aurum
opa manuũ hoĩum. Os hñt ⁊ ñ loquẽt: o-
culos hñt ⁊ nõ uidebũt. Aures hñt ⁊ nõ au
dient: nares hñt ⁊ nõ odorabũt. Man⁹ hñt
⁊ non palpabũt: pedes hñt ⁊ nõ ãbulabũt:
non clamabũt ĩ gutture suo. Sĩles illis fiãt
q̃ faciunt ea: ⁊ oẽs q̃ cõfidunt ĩ eis. Domus
isrl̃ spauit ĩ dño: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eo-
rũ est. Dom⁹ aarõ spauit ĩ dño: adiutor eo-
ꝝ ⁊ ptector eoꝝ ẽ. Qui timẽt dñꝫ spauerũt
ĩ dño: adiutõ eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ ẽ. Dñs me
mõ fuit nr̃: ⁊ bñdixit nob̃. Bñdixit domui
isrl̃ bñdixit domui aaron. Bñdixit oĩb⁹ q̃ ti
mẽt dñꝫ pusill̃ cũ maiorib⁹. Adijciat dñs su
p vos ⁊ sup filios ũos. Bñdicti vos a dño
q̃ fecit celũ ⁊ terram. Celũ celi dño t̃rã autẽ
dedit filijs hoĩum. Non mortui laudabunt
te dñe: neqꝫ oẽs qui descẽdũt ĩ ifernũ. Sed
nos q̃ uiuim⁹ bñdicimus dño: ex hoc nũc ⁊
usqꝫ ĩ secl̃m. Alleluia. LXIIII.

DIlexi: qm̃ exaudiet dñus uocem
oꝛonis mee. Quia inclinauit au
rẽ suã mihi: ⁊ ĩ dieb⁹ meis ĩuoca
bo. Circũdedeẽt me dolores mõ
tis: ⁊ picula ĩferni inuenerũt me. Tribulati
onẽ ⁊ dolorẽ ĩueni: ⁊ nomẽ dñi ĩuocaui. O
dñe libera aĩaꝫ meã: mĩsicors dñus et iu
st⁹: ⁊ de⁹ nr̃ mĩset. Custodiẽs paruulos dñs:
humiliat⁹ sũ ⁊ liberauit me. Conuertẽ aĩa
mea ĩ requiẽ tuã: qꝛ dñs bñfecit tibi. Quia
eripuit aĩam meã de morte: oculos meos a
lachrymis pedes meos a lapsu. Placebo
dño in regione uiuorũ. Alleluia. LXV.

CRedidi ppt̃ qd̃ locut⁹ sũ ego aũt humi
liat⁹ sũ nimis. Ego dixi ĩ excessu meo
oĩs hõ mendax. Quid retribuã dño: p oĩ
b⁹ q̃ retribuit mihi. Calicẽ salutaris accipi-
am ⁊ nomẽ dñi ĩuocabo. Uota mea dño red
daꝫ corã oĩ pplo ei⁹: preciosa ĩ cõspectu dñi
mors sactoꝝ eius. O dñe quia ego fu⁹ tu⁹
⁊ filius ancille tue. Dirupisti uincula mea:
tibi sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomẽ dñi
ĩuocabo. Uota mea dño reddã in conspec-
tu oĩs ppl̃i ei⁹: in atrijs domus domini in
medio tui irl̃m. Alleluia alleluia.
LXVI.

LAudate dñm oẽs gẽtes: laudate eum
oẽs ppl̃i. Qm̃ cõfirmata ẽ sr̃ nos mia
eius: ⁊ ueritas dñi manet in et̃nũ. Allelu
ia alleluia. LXVII.

COnfitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ ĩ seclꝫ
mia ei⁹. Dicat nũc isrl̃ qm̃ bon⁹: qm̃ ĩ
seculũ mia ei⁹. Dicat nũc dom⁹ aaron: qm̃ bo
nus qm̃ ĩ secl̃m mia ei⁹. Dicãt nũc q̃ timent
dñꝫ: qm̃ in seclꝫ mia ei⁹. De tribulatõe ĩuo
caui dñm: ⁊ exaudiuit me ĩ latitudine dñs.
Dñs mihi adiutor nõ timebo q̃d faciat mi-
hi hõ. Dñs mihi adiutor: ⁊ ego despeciam
ĩimicos meos. Bonũ ẽ cõfidẽ ĩ dño q̃ꝫ ꝯfidẽ
in hoĩe. Bonũ ẽ spare ĩ dño q̃ꝫ spare ĩ pnci-
pib⁹. Oẽs gẽtes circuierũt me ⁊ ĩ noĩe dñi
quia ultus sũ in eos. Circũdãtes circũdede
rũt me: ⁊ ĩ noĩe dñi qꝛ ult⁹ sũ ĩ eos. Circun-
dederunt me sicut apes: ⁊ exarserunt sicut
ignis ĩ spinis: ⁊ ĩ nomĩe dñi qꝛ ult⁹ sũ ĩ eos.
Impulsus euersus sũ ut caderẽ: ⁊ dñs susce
pit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñus: ⁊
fc̃s ẽ mihi in salutẽ. Uox exultatiõis ⁊ salu
tis ĩ tabnacul̃ iustoꝝ. Dext̃a dñi fecit uirtu
tẽ: dext̃a dñi exaltauit me: dext̃a dñi fecit v̾
tutem. Non moriar sed uiuã: ⁊ narrabo o-
pa dñi. Castigãs castigauit me dñs: ⁊ morti
non tradidit me. Apite mihi portas iustitie
ingressus ĩ eas ꝯfitebor dño: hec porta dñi:
iusti ĩtrabũt ĩ eã. Cõfitebor tibi dñe qm̃ ex-
audisti me: ⁊ fact⁹ es mihi ĩ salutẽ. Lapideꝫ
quẽ reprobauerũt edificãtes: hic fact⁹ est in
caput anguli. A dño factũ ẽ istud: ⁊ ẽ mira-
bile ĩ oculis nr̃is. Hec ẽ dies quã fecit dñus
exultem⁹ ⁊ letemũ ĩ ea. O dñe saluũ me fac:
o dñe bñ pspare: bñdict⁹ q̃ uenit ĩ noĩe dñi:
Bñdixim⁹ uob̃ de domo dñi: deus dñus et
illuxit nobis. Constituite diẽ solẽnem ĩ cõ-
dẽsis usꝫ ad cornu altaris. Deus me⁹ es tu
⁊ ꝯfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te.
Confitebor t̃ dñe qm̃ exaudisti me: ⁊ fc̃s es
mihi in salutem. Confitemini domino qm̃
bonus: qm̃ in secl̃m mia ei⁹ Alleluia. A-
leph: doctrina. LXVIII.

BEati ĩmaculati in uia: q̃ ambulãt ĩ le-
ge dñi. Beati qui scrutãt testimõia ei⁹
ĩ toto corde exquirunt eum. Non enim qui
operãtur iniq̃tateꝫ: ĩ vijs eius ãbulauerũt.
Tu mandasti mãdata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur uie mee ad custodien-
das iustificationes tuas. Tũc non ꝯfundar:
cũ psp̃exero ĩ oĩb⁹ mandatis tuis. Confite-
bor tibi in directione cordis: in eo qd̃ didici

iudicia iustitie tue. Justificatiões tuas custo
diam: non me derelinquas usquequaqȝ.

¶ Beth: domus. ¶ .LXIX.

IN q̃ corrigit adolescẽtiõ uiã suã: i cu
stodiẽdo ꝭmones tuos. Jn toto corde
meo exq̃siui te: ne repellas me a mandatꝭ tu
is. Jn corde meo abscondi eloq̃a tua: ut nõ
peccẽ t. Bñdict⁹ es dñe: doce me iustificatio
nes tuas. Jn labijs meis ꝓnũciaui oĩa iudi
cia orꝭ tui. Jn via testioniorꝝ tuorꝝ delectat⁹
sũ sic̃ i oĩb⁹ diuitijs. Jn mãdatꝭ tuis exerce
bor: ꝛ ꝯsiderabo uias tuas. Jn iustificatiõi
b⁹ tuis meditabõ: ñ obliuiscar ꝭmões tuos.

¶ Gymel: plẽitudo l' retributio. ¶ .LXX.

REtribue ꝭuo tuo: uiuifica me ꝛ custo
diã ꝭmones tuos. Reuela oclos meos
ꝛ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Jncola e
go sũ i tra: ñ abscõdas a me mandata tua.
Cõcupiuit aĩa mea desiderare iustificatiões
tuas in oĩ tpe. Jncrepasti supbos: maledic
ti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a me op
probriũ ꝛ ꝯtẽptũ: qꝛ testimõia tua exq̃siui.
Etei͂m sedeẽt pricipes ꝛ advsũ me loq̃bant:
ꝭu⁹ aũt tu⁹ exercebat in iustificatiõib⁹ tuis.
Nam ꝛ testimonia tua meditatio mea ẽ ꝛ ꝯ
siliũ meũ iustificatiões tue. Deleth: tabla
rũ ¶ .LXXI.

ADhesit pauĩmto aĩa mea: uiuifica me
ꝭꝫ uerbũ tuũ. Uias tuas enũciaui et
exaudisti me: doce me iustificatões tuas. Ui
am iustificationũ tuarꝝ instrue me: ꝛ exerce
bõ i mirabilib⁹ tuis. Dormitauit aĩa mea
p̃ tedio: ꝯfirma me i vbꝭ tuis. Uiã iniq̃tatis a
moue a me: ꝛ d lege tua misere mei. Uiã vi
tatꝭ elegi: iudicia tua ñ sũ oblit⁹. Adhesi te
stionijs tuis dñe: noli me cõfũdẽ. Uiã man
datorꝝ tuorꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meuꝫ.

¶ He: ista. ¶ .LXXII.

LEgẽ pone mihi dñe uiã iustificationũ
tuarũ: ꝛ exq̃rã eã sẽp. Da mihi itellec
tũ ꝛ scrutabor legẽ tuã: ꝛ custodiã illã in to
to corde meo. Deduc me i semita mandato
rũ tuorꝝ: qꝛ ipsã volui. Jnclina cor meũ i te
stimõia tua ꝛ ñ i auaritiã. Avte oclos me
os ne uideãt uãitatẽ: in uia tua uiuifica me.
Statue ꝭuo tuo eloq̃uꝫ tuũ in timore tuo.
Amputa opprobriũ meũ qđ suspicat⁹ suꝫ:
qꝛ iudicia tua iocũda. Ecce ꝯcupiui manda
ta tua: i equitate tua uiuifica me. Uau: et.

¶ .LXXIII.

ET ueñiat sꝛ me mĩa tua dñe: salutarꝭ tu
uꝫ ꝭꝫ eloq̃ũ tuũ. Et rñdebo exprobrã
tibus mihi verbũ: qꝛ sp̃aui i ꝭmonib⁹ tuis.
Et ne auferas de ore meo vbũ vitatis usqꝫq̃
qꝫ: qꝛ i iudicijs tuis sꝑspaui. Et custodiã lege
tuam sẽp in seclm ꝛ i seclꝫ secli. Et ãbulabã
in latitudine: qꝛ mandata tua exq̃siui. Et lo
quebar i testimonijs tuis in ꝯspectu reguꝫ:
ꝛ nõ ꝯfũdebar. Et meditabar i mandatꝭ tu
is q̃ dilexi. Et leuaui man⁹ meas ad mãda
ta tua que dilexi: ꝛ exercebor i iustificatiõi
bus tuis. ¶ Zai: hec uel oliua. ¶ .LXXIIII.

MEmor esto uerbi tui ꝭuo tuo: i q̃ mihi
spẽ dedisti. Hec me cõsolata ẽ i humi
litate mea: qꝛ eloquiũ tuuꝫ uiuificauit me.
Supbi iniq̃ agebãt usqꝫq̃qꝫ: a lege ãt tua ñ
declinaui. Memor fui iudiciorũ tuorꝝ a se
culo dñe: ꝛ cõsolat⁹ sũ. Defectio tenuit me:
p̃ pc̃orib⁹ derelinquentib⁹ legẽ tuã. Cãtabi
les mihi erãt iustificatiões tue in loco pegri
natiõis mee. Memõ fui nocte nõis tui dñe
ꝛ custodiui legẽ tuã. Hec facta ẽ mihi: quia
iustificationes tuas exq̃siui. Heth: uita.

¶ .LXXV.

POrtio mea dñe dixi custodire legẽ tu
ã. Deprecat⁹ suꝫ facieꝫ tuã in toto cor
de meo: misere mei ꝭꝫ eloq̃ũ tuũ. Cogitaui
uias meas: ꝛ cõuerti pedes meos i testimo
nia tua. Parat⁹ sũ ꝛ non sũ turbatus: ut cu
stodiã mandata tua. Funes pc̃orũ circũple
xi sũt me: ꝛ legẽ tuã non sũ oblitus. Media
nocte surgebã ad ꝯfitẽdũ tibi sup iudicia iu
stificationis tue. Particeps ego sũ oĩuꝫ ti
mẽtiũ te ꝛ custodientiũ mãdata tua. Mĩa
tua dñe plena ẽ terra: iustificatiões tuas do
ce me. ¶ Teth: bonũ. ¶ .LXXVI.

BOnitatẽ fecisti cũ ꝭuo tuo dñe ꝭm ver
bũ tuũ. Bonitatẽ ꝛ disciplinã ꝛ sciam
doce me: qꝛ i mandatis tuis credidi. Priusq̃
ꝙ humiliarer ego deliq̃: ꝓpt͛ea eloqum tuũ
custodiui. Bon⁹ es tu: ꝛ i bonitate tua doce
me iustificatiões tuas. Multiplicata ẽ sup
me iniq̃tas supboruꝫ: ego aũt in toto cord
meo scrutabor mandata tua. Coagulatum
ẽ sicut lac cor eorũ: ego vo legẽ tuã medita
t⁹ sũ. Bonũ mihi qꝛ humiliasti me: ut discã
iustificatiões tuas. Bonũ mihi lex oris tui
super milia auri ꝛ argẽti. ¶ Joth: principi
um. ¶ .LXXVII.

MAn⁹ tue fecerũt me ꝛ plasmauerũt me:
da mihi itellectũ ut discã mandata tu
a. Qui timẽt te uidebũt me ꝛ letabũt: quia
i uerba tua sup sp̃aui. Cogui dñe qꝛ eq̃tas
iudicia tua: ꝛ i ueritate tua hũiliasti me. Fi
at mĩa tua ut cõsolet me: ꝭm eloquiũ tuũ ꝭ
uo tuo. Ueniant mihi miserationes tue et

uiuā: q: lex tua meditatio mea ē. Cōfūdāť
sibi q: iiuste īiq̄tatē fecerūt i me: ego āt exer
cebor i mandatꝫ tuis. Cōvtāť mihi timētes
te: ꝛ q̄ nouerūt testimonia tua. Fiat cor me-
uz imaculatū i iustificatiōib⁹ tuis: ut nō cō
fūdar. Caph man⁹. LXXVIII.

Defecit i salutare tuū aīa mea: ꝛ i vbū
tuū supspaui. Defecerūt ocľi mei i elo
q̄uz tuū dicētes: qn̄ ꝯsolaberꝫ me. Quia fc̄
sū sicut uť i pruina: iustificatiōes tuas n̄ suz
oblitus. Quot sūt dies fui tui: qn̄ facies de
psequētib⁹ me iudiciū. Narrauerūt mihi ii
q̄ fabulationes: s; non ut lex tua. Oia man-
data tua vitas: iiq̄ psecuti sť me adiuua me.
Paulomin⁹ cōsumaueřt me in tra: ego aūt
nō deliq̄ mādata tua. Scd̄z miaz tuā uiuifi
ca me: ꝛ custodiā testionia orꝫ tui. Lamech
disciplina. LXXIX.

In etnū dn̄e vbū tuū pmāet i celo. In
generatōe ꝛ generationē vitas tua: fū
dasti trā ꝛ pmāet. Ordiatiōe tua pseuat di-
es: qm̄ oia fuiūť t. Nisi q̄ lex tua meditatio
mea ē: tc̄ forte pijsse i hūilitate mea. In etnū
n̄ obliuiscar iustificatiōes tuas: q: i ipsis ui
uificasti me. Tu⁹ sū ego saluū me fac: qm̄ iu
stificatiōes tuas exq̄siui. Me expectauerūt
pc̄cores ut pdēnt me: testionia tua itellexi.
Ois ꝯsūmatiōis uidi finē: latū mādatū tu
ū nimis. Mem ex ipsis. LXXX.

Quomodo dilexi legē tuā dn̄e: tota die
meditatio mea ē. Sup iimicos meos
prudētē me fecisti mādato tuo: q: i etnū mi
hi ē. Sr̄ oēs docētes me itellexi: q: testimōi
a tua meditatio mea ē. Sr̄ senes itellexi: q:
mādata tua q̄siui. Ab ōi via mala phibui
pedes meos: ut custodiā vba tua. A iudici-
is tuis n̄ declinaui: q: tu legē posuisti mihi.
Quā dulcia faucib⁹ meis eloq̄a tua sup mel
ori meo. A mādatis tuis itellexi: pp̄tea odi
ui ōem uiā iiq̄tatis. Nun sēpitnū. LXXXI.

Lucerna pedib⁹ meis vbū tuū: ꝛ lumē
semitꝫ meis. Iuraui: ꝛ statui custodire
iudicia iustitie tue. Hūiliat⁹ sū usq̄q̄q; dn̄e:
uiuifica me fm̄ vbū tuū. Uolūtaria orꝫ mei
beneplacita fac dn̄e: ꝛ iudicia tua doce me.
Aia mea i maīb⁹ meis sēp: ꝛ legē tuā n̄ sum
oblit⁹. Posuerūt pc̄cores laq̄um mihi: ꝛ de
mādatꝫ tuis n̄ erraui. Hēditate acq̄siui testi
mōia tua i etnū: q: exultatio cōdis mei sūt.
Inclinaui cō meū ad faciēdas iustificatōes
tuas i etnū ppť retributionē. Samech ad-
iutoriū. LXXXII.

Iniq̄s odio hūi: ꝛ legē tuā dilexi. Ad-
iutor ꝛ susceptor meus es tu: ꝛ i verbum tu
ū sēspaui. Declinate a me maligni: ꝛ scruta-
bor mādata dei mei. Suscipe me s; eloq̄uz
tuū ꝛ uiuā: ꝛ nō ꝯfūdas me ab expectatiōe
mea. Adiuua me ꝛ salu⁹ ero: ꝛ meditabor i
iustificatiōib⁹ tuis sēp. Spreuisti oēs disce
dētes a iudicijs tuis q: iiusta cogitatio eoꝝ.
Preuaricātes reputaui oēs pc̄cores tre: iō
dilexi testimōia tua. Cōfige timore tuo car
nes meas: a iudicijs .n. tuis timui. Ayn fōs
siue ocul⁹. LXXXIII.

Feci iudiciū ꝛ iustitiā: n̄ tradas me ca
lūniātib⁹ me. Suscipe fuū tuū i bonū
nō calumieť me supbi. Ocľi mei defeceřt in
salutare tuū: ꝛ i eloq̄uz iustitie tue. Fac cum
fuo tuo s; miaz tuā: ꝛ iustificationes tuas
doce me. Seru⁹ tu⁹ sū ego: da mihi itellectū
ut sciā testionia tua. Tēp⁹ faciendi dn̄e: dis-
sipauerūt legē tuā. Iō dilexi mādata tua sr̄
auꝝ ꝛ thopazion. Proptea ad oia mādata
tua dirigebar: ōem uiā iiq̄z hūi. Phe os ab
ore. LXXXIIII.

Mirabilia testimōia tua iō scrutata est
ea aīa mea. Declaratio smonū tuorū
illumiat: ꝛ itellectū dat puuľ. Os meū apui
ꝛ attraxi spm̄: q: mādata tua desiderabaz.
Aspice i me ꝛ misere mei fm̄ iudiciū dilige-
tiū nomē tuū. Gressus meos dirige s; eloq̄ū
tuū: ꝛ nō dn̄eť mei ōis iiustitia. Redime me
a calūnijs hoiuz: ut custodiā mādata tua.
Faciē tuā illumia sup fuū tuū: ꝛ doce me iu
stificatiōes tuas. Exit⁹ aq̄ꝝ deduxerūt ocľi
mei: q: nō custodieřt legē tuā. Sade iusti-
tie. LXXXV.

Iust⁹ es dn̄e: ꝛ rectū iudiciū tuū. Mā-
dasti iustitiā testimonia tua ꝛ vitatez
tuā nimis. Tabescē me fec̄ zel⁹ me⁹: q: obliti
sť vba tua iimici mei. Ignitū eloq̄ū tuuz ue
hemēť: ꝛ fu⁹ tu⁹ dilexit illud. Adolescentu
l⁹ sū ego ꝛ ꝯtēpt⁹: iustificatiōes tuas n̄ sum
oblit⁹. Iustitia tua iustitia i etnuz: ꝛ lex tua
vitas. Tribľatio ꝛ āgustia iueneřt me: man
data tua meditatio mea ē. Eq̄tas testionia
tua i etnū: itellectū da mihi ꝛ uiuā. Coph
uocatio. LXXXVI.

Clamaui i toto corde exaudi me dn̄e:
iustificatōes tuas req̄rā. Clamaui ad
te ꝛ saluū me fac: ut custodiā mandata tua.
Preuēi i matūitate ꝛ clamaui: q: i vba tua
sēspaui. Preuenerūt ocľi mei ad te diluc̄lo
ut meditarer eloq̄a tua. Uocem meam au-
di fm̄ misericōdiā tuā dn̄e: ꝛ s; iudiciū tuū
uiuifica me. Appropinq̄ueřt psequētes me

ĩiq̃tati: a lege aũt tua lõge fc̃i sũt. Prope es tu
dñe ⁊ oẽs uie tue ṽitas. Initio cognoui d̃ te
stionĩbus tuis: qꝛ i etnũ fũdasti ea. Res capitl.

Uide hũilitatẽ meã ⁊ eri .LXXXVII
pe me: qꝛ legẽ tuã ñ sũ oblit᷒. Judica
iudiciũ meũ ⁊ redĩe me: ꝑpt̃ eloq̃ũ tuũ uiui
fica me. Lõge a pc̃corib᷒ sal᷒: qꝛ iustificatões
tuas ñ exq̃sierũt. Mĩe tue mlt̃e dñe ſm iudi
ciũ tuũ uiuifica me: Mlti q̃ ꝑsequũt me ⁊ t̃
bulãt me: a testiõĩbus tuis ñ decliaui. Uidi ꝑ
uaricãtes ⁊ tabescebã: qꝛ eloq̃a tua ñ custodi
erũt. Uide qm̃ mãdata tua dilexi dñe: in mĩa
tua uiuifica me. Pricipiũ ṽboꝝ tuoꝝ ṽitas
in etnũ oĩa iudicia iustitie tue. Sin dentiũ.

Rincipes ꝑsecuti sũt me .LXXXVIII.
gratis: ⁊ a ṽb᷒ tuis formidauit cor me
ũ. Letabor ego sꝫ eloq̃a tua: sicut q̃ inuenit
spolia multa. Iniq̃tatẽ odio hũi ⁊ abomia
t᷒ sũ: legẽ aũt tuã dilexi. Septies i die laudẽ
dixi tibi: sꝫ iudicia iustitie tue. Pax mlta di
ligentib᷒ legẽ tuã: ⁊ nõ ẽ illis scãdalũ. Expec
tabã salutare tuũ dñe: ⁊ mãdata tua dilexi.
Custodiuit aĩa mea testimonia tua: ⁊ dilexi
ea uehemt̃. Seruaui mãdata tua ⁊ testioni
a tua: qꝛ oẽs uie mee i ꝯspectu tuo. Thau si

Ppropiq̃t ꝺ̃pcatio gna .LXXXIX.
mea i ꝯspectu tuo dñe: iuxta eloq̃ũ tu
ũ da mihi itellectũ. Intret postl̃atio mea in
ꝯspectu tuo: ſꝫ eloq̃ũ tuũ eripe me. Eructa
bũt labia mea hymnũ: cũ docueri me iustifi
catões tuas. Pronũciabit ligua mea eloq̃ũ
tuũ: qꝛ oĩa mãdata tua eq̃tas. Fiat man᷒ tu
a ut saluet me: qm̃ mãdata tua elegi. Cõcu
piui salutare tuum dñe: ⁊ lex tua meditatio
mea ẽ. Uiuet aĩa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudici
a tua adiuuabunt me. Erraui sic̃ ouis q̃ pe
rijt: q̃re seruũ tuũ qꝛ mãdata tua nõ sũ obli
t᷒. All̃a Cãticũ graduũ. .LXL.

Ad dñm cũ tribularer clamaui: ⁊ exau
diuit me. Dñe liba aiam meã a labĳs
ĩiq̃s ⁊ a ligua dolosa. Quid det̃ tibi aut q̃d
apponat̃ tibi ad liguã dolosã: Sagitte potẽ
tis acute cũ carbõib᷒ ꝺ̃solatorĳs. Heu mihi
qꝛ icolat᷒ me᷒ ꝑlõgat᷒ ẽ: hitaui cũ hitãtibus
cedar mltũ icola fuit aĩa mea. Cũ his q̃ oꝺ̃
rũt pacẽ erã pacific᷒: cũ loq̃bar illis ipugna
bãt me gratis. Cãticũ graduũ. LXLI.

Leuaui oc̃los meos i mõtes: vñ ueniet
auxiliũ mihi. Auxiliũ meũ a dño q̃ fe
cit celũ ⁊ t̃rã. Nõ det i cõmotiõez pedẽ tuũ:
neqꝫ dormiet q̃ custodit te. Ecce nõ dormi
tabit neqꝫ dormiet: q̃ custodit isrl̃. Dñs cu
stodit te dñs ꝓtectio tua sꝫ manũ dextaꝫ tu
ã. Per diẽ sol nõ uret te: neqꝫ luna ꝑ noctẽ.
Dñs custodit te ab oĩ malo: custodiat aiam
tuã dñs. Dñs custodiat itroitũ tuũ ⁊ exitũ
tuũ ex hoc nũc ⁊ usqꝫ i seclꝫ. Canticũ grad.

Letat᷒ sũ i his q̃ dicta sũt mi .LXLII.
hi: i domũ dñi ibim᷒. Stãtes erat pe
des nr̃i i atĳs tuis irl̃m. Irl̃m q̃ edificat̃ ut ci
uitas: cui᷒ ꝑticipatio ei᷒ i idipsũ. Illuc.n. a
scẽderũt tb᷒ tb᷒ dñi testioniũ isrl̃ ad confiten
dũ nõi dñi. Quia illic sederũt sedes i iudici
o: sedes sꝫ domũ ꝺ̃o. Rogate q̃ ad pacẽ sunt
irl̃m: ⁊ abũdãtia diligẽtib᷒ te. Fiat pax i ṽtu
te tua: ⁊ abũdãtia i turrib᷒ tuis. Propt̃ fr̃es
meos ⁊ ꝓximos meos loq̃bar paceꝫ de te.
Propt̃ domũ dñi dei nr̃i q̃siui bõa tibi. Cã
ticũ graduũ. .LXLIII.

Ad te leuaui oc̃los meos q̃ hitas i cel.
Ecce sicut oc̃li ſuoꝝ i maib᷒ dñoꝝ su
oꝝ. Sic̃ oc̃li ãcille i maib᷒ dñe sue: ita oc̃li nr̃i
ad dñm deũ nr̃ꝫ dõec misereat̃ nr̃i. Miserere nr̃i
dñe miserere nr̃i: qꝛ mltũ ĩpleti sum᷒ ꝺ̃spectiõ
oẽ. Quia mltũ repleta ẽ aĩa nr̃a: opprobriũ
ĩ abũdãtib᷒ ⁊ ꝺ̃spectio supb̃. Cãticũ grad.

Nisi qꝛ dñs erat i nob̃ dicat .LXLIIII.
nũc isrl̃: nisi qꝛ dñs erat i nob̃. Cũ exsur
gẽnt hoĩes i nos forte uiuos ꝺ̃glutissent nos.
Cũ irasceret̃ furõ eoꝝ i nos forsitã aq̃ absor
buissent nos. Torrẽtẽ ꝑtrãsiuit aĩa nr̃a: forsitã ꝑtrãsisset aĩa nr̃a aq̃ĩ
tolerabilẽ. Bñdict᷒ dñs: q̃ ñ dedit nos i cap
tiõem dẽtib᷒ eoꝝ. Aĩa nr̃a sic̃ passer erepta
ẽ de laq̃o uenãtiũ. Laq̃us ꝯtritus ẽ: ⁊ nos li
bati sum᷒. Adiutoriũ nr̃ꝫ i noĩe dñi: q̃ fec̃ ce
lũ ⁊ t̃rã. Cãticũ grad. .LXLV.

Qui ꝯfidũt i dño sic̃ mõs syon: ñ cõmo
uebit̃ i etnũ q̃ hitat i irlꝫ. Mõtes i cir
cuitu ei᷒: ⁊ dñs i circuitu ppl̃i sui ex hoc nũc
⁊ usqꝫ i seclꝫ. Quia ñ reliq̃t dñs ṽgã pccõꝝ
sꝫ sortẽ iustoꝝ: ut nõ extẽdãt iusti ad ĩiq̃tatẽ
man᷒ suas. Bñfac dñe bõis ⁊ rectĩ cõde. De
clinãtes aũt i obligatões adducet dñs cũ opã
tib᷒ ĩiq̃tatẽ pax sꝫ isrl̃. Cãticũ grad. LXLVI

In ꝯṽtẽdo dñs captiuitatẽ syõ: fc̃i su
m᷒ sic̃ ꝯsolati. Tũc repletum ẽ gaudio
os nr̃ꝫ ⁊ ligua nr̃a i exultatiõe. Tũc dicẽt it̃
gẽtes: magnificauit dñs facẽ cũ eis. Magni
ficauit dñs facẽ nobc̃ũ: fc̃i sum᷒ letãtes. Cõṽ
te dñe captiuitatẽ nr̃aꝫ sic̃ torrẽs in austro.
Qui sẽinãt i lachrymis: i exultatiõe metẽt.
Eũtes ibãt ⁊ flebãt mittẽtes semia sua. Uẽi
ẽtes aũt uẽiẽt cũ exultatiõe: portãtes maipu
los suos. Cãticũ grad. salomõis. LXLVII.

Nisi dñs edificavit domũ i vanũ laboa
uerũt q̃ edificãt eã. Nisi dñs custodiat

ciuitatē: frustra uigilat q̄ custodit eā. Uanū
ē vob̄ an̄ lucē surgē surgite pꝰq̄ sederitꝭ q̄ mā-
ducatꝭ panē dolorꝭ. Cū dederit dilectꝭ suis sō-
nū ecce hēditas dn̄i: filij merces fructꝰ vētrꝭ.
Sic sagitte ī māu potētꝭ ita filij excussorū.
Btūs uir q̄ ipleuit desideriū suū ex ipsis: n̄ ꝯ-
fūdet cū loq̄t īimicꝭ suis ī porta. Cāticū gra-
duū. .CXLVIII.

Beati oēs q̄ timēt dn̄m: q̄ ābulāt ī vijs
eiꝰ. Labores māuū tuaꝝ q: mādncab̄
btūs es ⁊ bn̄ t̄ erit. Uxor tua sic uitꝭ abūdās
ī latibꝰ domꝰ tue. Filij tui sic nouelle oliuaꝝ
ī circuitu mēse tue. Ecce sic bn̄dicet hō q̄ ti-
met dn̄ꝫ. Bn̄dicat t̄ dn̄s ex syō: ⁊ uideas bo-
na irl'ꝫ oībꝰ diebꝰ uite tue. Et uideas filios fi-
lioꝝ tuoꝝ pacē sr̄ isrl'. Cāticū gra. CXLIX.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea:
dicat nūc isrl'. Sepe expugnauerūt me a
iuuētute mea: eteīꝫ n̄ potuerūt mihi. Supra
dorsū meū fabricauerūt pc̄cores: plōgauerūt ini-
q̄tatē suā. Dn̄s iustꝰ ꝯcidet ceruices pc̄coꝝ:
ꝯfūdāt ⁊ ꝯvtāt retrorsū oēs q̄ oderūt syō. Fi-
ant sic fenū tectoꝝ: ꝙ ꝑusꝙ euellat exaruit.
De q̄ n̄ iplebit manū suā q̄ metet ⁊ sinū suū
q̄ maīplos colliget. Et n̄ dixerūt q̄ ꝑtibāt bn̄-
dictio dn̄i sr̄ vos: bn̄diximꝰ vob̄ in noīe dn̄i.
Cāticū graduū. .CL.

De pfūdis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exau-
di vocē meā. Fiāt aures tue ītēdētes ī
vocē depcatiōis mee. Si īiq̄tates obsuauis
dn̄e: dn̄e q̄s sustinebit? Quia apō te ppitia-
tio ē: ⁊ ppt' legē tuā sustinui te dn̄e. Sustinu-
it aīa mea ī vbo eiꝰ: spauit aīa mea ī dn̄o. A
custodia matutīa usꝫ ad noctem spet isrl' in
dn̄o. Quia apud dn̄m mīa ⁊ copiosa apud
eū redēptio. Et ipse redimet isrl' ex oībꝰ īiq̄-
tatibꝰ eiꝰ. Cāticū grad. .CLI.

Domie n̄ ē exaltatū cor meū: neq̄ elati
st ocl'i mei. Neq̄ ābl'aui in magnis ne-
q̄ ī mirabilibꝰ sr̄ me. Si n̄ hūilit' sētiebā: sꝫ
exaltaui aīam meā. Sic ablactatꝰ ē sr̄ mr̄eꝫ
suā: ita retributio ī aīaꝫ meā. Spet isrl' ī dn̄o
ex hoc nūc ⁊ usq̄ ī secl'ꝫ. Cāticū grad. CLII.

Memēto dn̄e dd: ⁊ oīs māsuetudis eius.
Sic iurauit dn̄o: votum vouit deo ia-
cob. Si itroiero ī tabnacl'ꝫ domꝰ mee: si ascē-
dero ī lectū strati mei. Si dedero sōnū ocul'
meis ⁊ palpebrꝭ meis dormitatiōeꝫ. Et req̄-
ē tpibꝰ meis: dōec iueīā locū dn̄o tabnacl'm
deo iacob. Ecce audiuimꝰ eā ī effrata: iueni-
mꝰ eā ī cāpis silue. Introibīꝰ ī tabnacl'ꝫ eiꝰ:
adorabimꝰ ī loco ubi steterūt pedes eiꝰ. Sur-
ge dn̄e ī req̄e tuā: tu ⁊ arca sc̄ificatiōis tue.
Sacerdotes tui iduāt iustitiā: ⁊ sc̄i tui ex-
ultēt. Propt' dd ſuū tuū nō avtas faciē xp̄i
tui. Jurauit dn̄s dd vitatē ⁊ n̄ frustrabit eū:
d fructu vētrꝭ tui ponā sr̄ sedē tuā. Si custo-
dierit filij tui testm̄ meū: ⁊ testiōia mea hec
q̄ docebo eos. Et filij eoꝝ usꝫ ī secl'ꝫ sedebūt
sr̄ sedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s syō: elegit eā ihi-
tionē sibi. Hec reqes mea ī secl'ꝫ secl'i: hic hi-
tabo qm̄ elegi eā. Uiduā eiꝰ bn̄dicēs bn̄dicā:
paupes eiꝰ saturabo paibꝰ. Sacerdotes eiꝰ
iduā salutari: ⁊ sc̄i eiꝰ exultatiōe exultabūt.
Illuc pducā cōnu dauid: paui lucernā xp̄o
meo. Inimicos eiꝰ iduā ꝯfusione: sr̄ ipum āt
efflorebit sc̄ificatio mea. Cāticū gra. CLIII.

Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū hitare fr̄es ī
unū. Sic vnguētū ī capite: qd descen-
dit ī barbā barbā aarō. Qd descēdit ī oraꝫ
uestimēti eiꝰ: sic ros hermō q̄ descēdit ī mō-
tē syō. Qm̄ illic mādauit dn̄s bn̄dictionē: ⁊
uitā usq̄ ī secl'ꝫ. Cāticū grad. .CLIIII.

Ecce nūc bn̄dicite dn̄o oēs ſui dn̄i. Qui
statꝭ ī domo dn̄i ī atīs domꝰ dei nr̄i. In
noctibꝰ extollite manꝰ vīas ī sc̄a: ⁊ bn̄dicite
dn̄ꝫ. Bn̄dicat te dn̄s ex syō: q̄ fec̄ celū ⁊ trā.
Alla. .CLV.

Laudate nomē dn̄i: laudate ſui dn̄m.
Qui statꝭ ī domo dn̄i: ī atīs domꝰ dei
nr̄i. Laudate dn̄m q: bonꝰ dn̄s: psallite nōi
eiꝰ qm̄ suaue. Qm̄ iacob elegit sibi dn̄s: isrl'
ī possessionē sibi. Quia ego cognoui ꝙ magnꝰ
ē dn̄s: ⁊ deꝰ nr̄ p oībꝰ dijs. Oīa q̄cūq̄ volu-
it dn̄s fec̄ ī celo ⁊ ī trā ī mari ⁊ ī oībꝰ abyssis.
Educēs nubes ab extrēo tre: fulgura in plu-
uiā fec̄. Qui pduc̄ uētos de thesaurꝭ suis: q̄
pcussit priogeita egypti ab hoīe usꝫ ad pecꝰ.
Emisit signa ⁊ pdigia ī medio tui egypte ī
pharaonē ⁊ ī oēs ſuos eiꝰ. Qui pcussit gētes
mltas ⁊ occidit r̄ges fōtes. Seon regē amō-
reoꝝ ⁊ og r̄gē basā ⁊ oīa r̄gna chanaā. Et d-
dit trā eoꝝ hēditatē: hēditatē isrl' pplo suo.
Dn̄e nom̄ tuū ī etnū: dn̄e mēoriale tuū ī ge-
neratōe ⁊ generationē. Quia iudicabit dn̄s
ppl'ꝫ suū: ⁊ ī ſuis suis depcabit'. Siml'acra
gētiū argētū ⁊ auꝝ opa manuū hoīꝫ. Os
hn̄t ⁊ n̄ loquēt: oc'los hn̄t ⁊ nō uidebūt. Au-
res hn̄t ⁊ nō audiēt: neq̄ eniꝫ ē sp̄s ī ore ip-
soꝝ. Similes ill' fiant q̄ faciūt ea: ⁊ oēs q̄ ꝯ-
fidunt in eis. Domus israel benedicite do-
mino: domus aarō bn̄dicite domio. Domꝰ
leui bn̄dicite dn̄o: q̄ tietꝭ dn̄m bn̄dicite dn̄o.
Bn̄dictꝰ dn̄s ex syon: q̄ hitat ī irl'm. Alla.
Alla. .CLVI.

COnfitemini dño qm̃ bonꝰ: qm̃ i seclꝫ
mia eiꝰ. Cōfitemini deo deoꝝ: qm̃. Cō
fitemini dño dñoꝝ: qm̃. Qui facit mirabi-
lia magna solꝰ: qm̃. Qui fecit celos i itellec
tu: qm̃. Qui firmauit trā sꝫ aq̄s: qm̃. Qui
fec̄ lumiaria magna: qm̃. Solē i ptatē diei:
qm̃. Lunā ⁊ stellas i ptatē noct: qm̃. Qui p
cussit egyptū cū pmogēit coꝝ: qm̃. Qui e-
duxit isrl̄ ꝺ medio eoꝝ: qm̃. In mā̄u potēti
⁊ brachio excelso: qm̃. Qui diuisit maꝛ ru
brū i diuisiones: qm̃. Et eduxit isrl̄ p medi-
ū eiꝰ: qm̃. Et excussit pharaonē ⁊ v̄tutē eius
i mari rubro: qm̃. Qui trāsduxit pplꝫ suuꝫ
p desertū: qm̃. Qui pcussit rēges magnos: qm̃
Et occidit reges fortes: qm̃. Seō regē amoꝛ
reoꝝ: qm̃. Et og regē basan: qm̃. Et dedit t-
rā eoꝝ hēditatē: qm̃. Hēditatē isrl̄ s̄uo suo
qm̃. Quia i hūilitate nr̄a mēoꝛ fuit nr̄i: qm̃.
Et redēit nos ab īimicꝭ nr̄is: qm̃. Qui dat
escā oī carni: qm̃. Cōfitemi deo celi: qm̃. Cō
fitemi dño dñoꝝ qm̃ i etnū mia eiꝰ: all'a ps
dauid. CXXXVII.

SUp flumia babylōis illic sedimꝰ ⁊ fle
uimꝰ dū rcordaremur tui syō. In sali
cibꝰ in medio eiꝰ: suspēdimꝰ organa nr̄a. Qꝛ
illic itrogauērt nos q̄ captiuos duxērt nos:
v̄ba cātionū. Et q̄ abduxērt nos: hymnū cā
tate nob̄ ꝺ cātic syō. Quō cātabimꝰ cātic
dñi i t̄ra aliena? Si oblitꝰ fuero tui irl'z: obli
uiōi det dextera mea. Adhereat ligua mea
faucibꝰ meis: si n̄ mēinero tui. Si n̄ pposue-
ro tui irl'z i pricipio letitie mee. Mēor esto
dñe filiorū edō i die irl'm. Qui dīt exianite
exināite usqꝫ ad fūdamtū i ea. Filia babylōis
misa: btūs q̄ retbuet t retbutioꝫ tuā quā ret-
buisti nob̄. Btūs q̄ tenebit: ⁊ allidet puulos
suos ad petrā. ps ipsi dd. CXXXVIII.

COnfitebor t dñe i toto corde meo: qm̃
audisti oia v̄ba orꝭ mei. In ꝯspectu an
geloꝝ psallā t: adorabo ad tēplū sc̄m tuū et
cōfitebō nōi tuo. Sup mia tua ⁊ v̄itate tu-
a: qm̃ magnificasti sꝫ oē nom̄ sc̄m tuū. In q̄-
cūqꝫ die iuocavo te exaudi me: m̄tiplicab̄ i
i aia mea v̄tutē. Cōfiteāt tibi dñe oēs reges
t̄re: qꝛ audiērt v̄ba orꝭ tui. Et cātēt i vijs dñi
qm̃ magna ē glia dñi. Qm̄ excelsꝰ dñs ⁊ hu
milia rspic: ⁊ alta a lōge cogscit. Si ābl'avo
i medio tbl'atiōis uiuificab̄ me: ⁊ sꝫ irā iimi-
coꝝ tuoꝝ extēdisti manū tuā: ⁊ saluū me fe
cit dextra tua. Dñus retbuet p me: dñe mia
tua i seclꝫ: opa manuū tuarū ne despicias.
In finē ps dd. CXXXIX.

DOmie pbasti me ⁊ cogñisti me: tu cog
nisti sessionem meam ⁊ resurrectiōem meā.
Intellexisti cogitatōes meas ꝺ lōge: semitā
meā ⁊ fūiculū meū iuestigasti. Et ōnes uias
meas puidisti: qꝛ n̄ ē s̄mo i ligua mea. Ecce
dñe tu cogñisti oia nouissima ⁊ ātiq̄: tu for-
masti me ⁊ posuisti sꝫ me manū tuā. Mira
bil' fc̄a ē scia tua ex me: ꝯfortata ē ⁊ n̄ poto
ad eā. Quo ibo a spu tuo: ⁊ q̄ a facie tua fu
giā? Si ascēdero i celū tu illic es: si descende
ro i iferñū ades. Si sūpsero pēnas meas di
lucl'o: ⁊ hitavo i extrēis marꝭ. etenꝫ illuc ma
nꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextra tua.
Et dixi: forsitā tenebre ꝯculcabūt me: ⁊ nox
illumiatio mea i delitijs meis. Quia tene-
bre n̄ obscurabūt a te: ⁊ nox sic dies illumi
nabit: sic tenebre eiꝰ ita ⁊ lumē eiꝰ. Quia tu
possedisti renes meos: suscepisti me de vt'o
mr̄is mee. Cōfitebor t qꝛ tribil'r magnifica-
tꝰ es: mirabilia opa tua ⁊ aia mea cogscet ni
mis. Nō ē occultatū os meū a te qḋ fecisti i
occl'to: ⁊ sb̄a tua i iferioribꝰ t̄re. Imꝑfectuꝫ
meū uidērt ocl'i tui: ⁊ i libro tuo ōes scibēt
dies formabūt ⁊ nēo i eis. Mihi aūt nimis
honorificati st amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatꝰ
ē pncipatꝰ eoꝝ. Dinūerabo eos ⁊ sꝫ arenam
m̄tiplicabūt: exurrexi ⁊ adhuc sū tecū. Si
occiderꝭ deꝰ pc̄cores: uiri sāguinū decliate a
me. Quia dicitꝭ i cogitatōe: accipiāt i vāitā
te ciuitates suas. Nōne q̄ oderūt te dñe ode-
rā: ⁊ sꝫ iimicos tuos tabescebā. Perfecto o-
dio oderā illos: iimici fc̄i sūt mihi. Proba
me deꝰ ⁊ scito cor meū: itroga me ⁊ ꝯgsce se
mitas meas. Et uide si uia iniq̄tatꝭ i me ē: et
deduc me i uia etna. In finē ps dd. CXL.

ERipe me dñe ab hoīe malo: a viro iiq̄
eripe me. Qui cogitauērt iiq̄tates i co
de: tota die ꝯstituebāt p̄lia. Acuērt liguas su
as sic s̄pētes uenenū aspidū sb̄ labijs eoꝝ.
Custodi me dñe de mā̄u pc̄corꝭ: ⁊ ab hoībꝰ
iiq̄s eripe me. Qui cogitauērt supplantare
gressus meos: abscōdērt supbi laqꝫ mihi.
Et fūes extēdērt i laqueū: iuxta it' scādaluꝫ
posuērt mihi. Dixi dño deꝰ meꝰ es tu: exau-
di dñe vocē depcatiōis mee. Dñe dñe v̄tus
salutꝭ mee: obūbrasti sꝫ caput meū i die belli
Nō tradas me dñe a desiderio pc̄corꝭ cogi-
tauērt ꝯtra me: ne dēliq̄s me ne forte exaltē
t. Caput circuitꝰ eoꝝ: labor labioꝝ ipsoruꝫ
opiet eos. Cadēt sup eos carbōes: i ignē de
ijcies eos: i misijs n̄ sbsistēt. Uir liguosus n̄
diriget i t̄ra: uiꝝ iiustū mala capiēt i iitītu.
Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciū iopis: ⁊ uin-
dictā pauperū. Uerūtn̄ iusti confitebuntur

nōi tuo: ⁊ hītabūt recti cū uultu tuo. p̄s dd. .CLXI.

Domine clamaui ad te exaudi me: itēd voci mee cū clamauero ad te. Dirigat oīo mea sicut icēsū in ɔ̄spectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū uesptinū. Pōe dn̄e custodiā ori meo: ⁊ ostiū circūstātie labijs meis. Nō declines cō meū i v̄ba malitie: ad excusādas excusationes i pccīs. Cū hōib᷒ opantib᷒ iīqtatē: ⁊ nō cōicabo cū electis eoꝝ. Corripiet me iust᷒ i mīa ⁊ icrepabit me: oleū āt pccōri n̄ impīguet caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ oīo mea i bn̄placitꝭ eoꝝ: absorti sūt iūcti petre iudices eoꝝ. Audient v̄ba mea qm̄ potuerūt: sic crassitudo t̄re erupta ē sꝰ t̄ram. Dissipata sūt ossa nr̄a sec᷒ ifernū: qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei: i te spaui nō auferas aīa₃ meā. Custodi me a laq̄o quē statuerūt mihi: ⁊ a scādalꝭ opantiū iniqtatē. Cadēt i retiaculo ei᷒ pccōres: singularit̄ sū ego dōec trāseā.

Intellect᷒ dd cum eēt i spelunca. Oīo. .CLXII.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m d̄pcat᷒ sū. Effūdo i ɔ̄spectu eꝯ oīone meā: ⁊ tribulationē meā an̄ ipsū pnūcio. In deficiēdo ex me sp̄m meū: ⁊ tu cog̃uisti semitas meas. In via hac q̄ ābulabā absc̄ōderūt laq̄u₃ mihi. Cōsiderabā ad dexterā ⁊ uidebā: ⁊ n̄ erat q̄ cog̃sceret me. Periit fuga a me: ⁊ nō ē q̄ reqrat aīam meā. Clamaui ad te dn̄e: dixi tu es spes mea: portio mea i t̄ra uiuētiū. Intēde ad dep̄cationē meā: qꝛ hūiliat᷒ sū nimis. Libera me a p̄sequētibus me: qꝛ cōfortati sūt sꝰ me. Educ d̄ custodia aīam meā ad ɔ̄fitēdū nōi tuo: me expectant iusti dōec retribuas mihi. P̄s dd qn̄ p̄seq̄bat eū filius suus absalō. .CLXIII.

Domine exaudi oīonē meā aurib᷒ pcipe obsecrationē meā: i v̄itate tua exaudi me i tua iustitia. Et nō itres i iudiciū cū s̄uo tuo: qꝛ nō iustificabit̄ i ɔ̄spectu tuo oīs viuens. Quia p̄secut᷒ ē inimicus aīa₃ meā: humiliauit i t̄ra uitā meā. Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiat᷒ est sup me sp̄us me᷒: in me turbatū ē cor meū. Memor fui dieꝝ antiq̄ꝝ: meditatus sū in oībus opibus tuis: in factis manuū tuaru₃ meditabar. Expādi manus meas ad te: aīa mea sic̄ t̄ra sine aq̄ tibi. Velocit̄ exaudi me dn̄e: defecit sp̄s meus. Non auertas faciē tuam a me: ⁊ similꝭ ero descēdētib᷒ i lacū. Auditā fac mihi mane mīam tuā: qꝛ i te spaui.

Notā fac mihi uiā in q̄ ābulē: qꝛ ad te leuaui aīam meā. Eripe me de iīmicis meis dn̄e ad te confugi doce me facē volūtatē tuā: qꝛ deus me᷒ es tu. Sp̄s tu᷒ bon᷒ deducet me i t̄rā rectā: ppt̄ nom̄ tuū dn̄e uiuificab᷒ me in eq̄tate tua. Educes de tribulatōe aīa₃ meā: ⁊ i mīa tua disp̄des inimicos meos. Et perdes oēs q̄ t̄bulāt aīam meā: qm̄ ego s̄u᷒ tu᷒ sū.

P̄s dd aduersus goliā. .CLXIIII.

Benedict᷒ dn̄s de᷒ me᷒ q̄ docet manus meas ad p̄liū: ⁊ digitos meos ad bellū. Mīa mea ⁊ refugiū meū: susceptor me᷒ ⁊ lib̄atō me᷒. Protector me᷒ ⁊ i ipso spaui q̄ s̄bdit ppl᷒ meū s̄b me. Dn̄e q̄d ē hō qꝛ inotuisti ei: aut fili᷒ hōis qꝛ reputas eū. Hō vanitati silis fc̄us ē: dies eius sic̄ umbra p̄tereūt. Dn̄e inclina celos tuos: ⁊ descēde: tange mōtes ⁊ fumigabūt. Fulgura coruscationē ⁊ dissipab᷒ eos: emitte sagittas tuas: ⁊ ɔ̄turbab᷒ eos. Emitte manū tuā d̄ alto: eripe me ⁊ lib̄a me de aq̄s m̄ltis ⁊ d̄ manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutū ē uanitatē: ⁊ dext̄a eoꝝ dext̄a iniq̄tatis. De᷒ cāticū nouū cātabo tibi: i psalterio d̄cachordo psallā t̄. Qui das salutē regib᷒: q̄ redemisti dd s̄uū tuū: d̄ gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorū alienoꝝ q̄ꝝ os locutū ē uanitatē ⁊ dextera eoꝝ dext̄a iniq̄tatꝭ. Quoꝝ filij sic̄ nouelle plantatōes i iuuētute sua. Filie eoꝝ cōposite circūornate ut silitudo tēpli. Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex hoc i illud. Oues eorū fetose abūdātes in gressib᷒ suis boues eoꝝ crasse. Nō ē ruina macerie: neq₃ trāsit᷒ neq₃ clamor i plateis eoꝝ. Btm̄ dixerūt ppl᷒ cui hec sūt: btūs ppl̄s cui᷒ dn̄s de᷒ ei᷒.

Laudatio ipsi dd. Aleph. .CLXV.

Exaltabo te de᷒ me᷒ rex: ⁊ bn̄dicā nōi tuo i secl᷒ ⁊ i secl᷒ secl᷒. Beth: Per singlos dies bn̄dicā tibi: ⁊ laudabo nom̄ tuū i seclm̄ ⁊ i seclm̄ secl̄i. Gymel: Magn᷒ dn̄s ⁊ laudabilꝭ nimis: ⁊ magnitudinis ei᷒ n̄ ē finis. Deleth: Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua: ⁊ potētiā tuā p̄nūciabūt. He: Magnificētiā gl̄ie s̄citatis tue loquēt: ⁊ mirabilia tua narrabūt. Vau: Et v̄tutē t̄ribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ magnitudinē tuā narrabūt. Zai: Mēoriā abūdātie suauitatꝭ tue eructabūt ⁊ iustitia tua exultabūt. Heth: Mis̄ator et mis̄icōs dn̄s patiēs ⁊ m̄ltū mis̄icors. Teth: Suauis dn̄s uniu̾sis: ⁊ mis̄atiōes ei᷒ super oīa opa ei᷒. Ioth: Cōfiteāt̄ tibi dn̄e oīa opa tua: ⁊ s̄ci tui bn̄dicāt tibi. Caph: Gl̄a₃ regni

tui dicẽt: ⁊ potẽtiã tuã loquẽt. Lamech: Ut notã faciant filijs hoium potẽtiã tuã: ⁊ gliã magnificentie regni tui. Mem: Regnũ tuũ regnũ oium seculoꝝ: ⁊ dñatio tua i oĩ generatiõe ⁊ generatiõe. Nun: Fidelis dñs i oĩbꝰ vbis suis: ⁊ scũs i oĩbꝰ opibꝰ suis. Samech: Allevat dñus ões q̃ corruũt: ⁊ erigit ões elisos. Ain: Oculi oium in te sperãt dñe: ⁊ tu das escã illoꝝ i tpe opportũo. Phe: Aperi tu manũ tuã: ⁊ iples õne aial bñdictiõe. Zadi: Iustꝰ dñs i oĩbꝰ uijs suis: ⁊ scũs i oĩbꝰ opibꝰ suis. Caph: Prope ẽ dñs oĩbꝰ invocantibꝰ eũ: oĩbꝰ invocantibꝰ eũ i vitate. Res: Voluntatẽ timẽtiũ se faciet: ⁊ õpcationẽ eoꝝ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Sin: Custodit dñs õnes diligẽtes se: ⁊ omnes pccores dispdet. Thau: Laudationẽ dñi loq̃t os meũ: ⁊ bñdicat oĩs caro noĩ sco eiꝰ i seclm ⁊ in seclm secli. Alleluia. ¶ .CLXVI.

Lauda aia mea dñm laudabo dñz i vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero. Nolite ꝯfidẽ i pncipibus in filijs hoium in q̃bus non est salus. Exibit sps eius ⁊ revertetur i trã suã: i illa die pibũt ões cogitationes eoꝝ. Beatꝰ cuiꝰ deꝰ iacob adiutor eius: spes eiꝰ i dño dõ ipsiꝰ: q̃ fec celũ ⁊ trã mar̃ et oĩa q̃ in eis sũt. Qui custodit vitatẽ i seclz: facit iudiciũ iiuriã patiẽtibꝰ: dat escã esuriẽtibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illumiat cecos. Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos. Dñs custodit advenas pupillũ ⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias pccoꝝ dispdet. Regnabit dñs i secla deus tuus syon: in generatiõe ⁊ generationẽ. ¶ Alleluia. ¶ .CLXVII.

Laudate dñm qm̃ bonꝰ ẽ psalmꝰ: deo nr̃o sit iocũda decoraq; laudatio. Edificans irlm dñs: dispsiões israel cõgregabit. Qui sanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiões eoꝝ. Qui numerat mltitudinẽ stellaꝝ: ⁊ oĩbus eis noĩa vocat. Magnꝰ dñs nr̃ ⁊ magna vtus eiꝰ: ⁊ sapie eius ñ ẽ nũerus. Suscipiẽs mansuetos dñs: hũiliãs ãt pccores usq; ad trã. Precinite dño i confessione: psallite deo nr̃o i cithara. Qui operit celũ nubibꝰ: ⁊ parat tre pluviã. Qui pducit i montibꝰ fenũ ⁊ herbã fuituti hoium. Qui dat iumẽtis escã ipsorũ: ⁊ pullis corvoꝝ invocãtibꝰ eũ. Non in fortitudine eq̃ voluntatẽ hẽbit: nec i tibijs viri bñplacitũ erit ei. Bñplacitũ ẽ dño sup timẽtes eũ: ⁊ in eis q̃ spant sup mia eiꝰ. Alleluia aggei ⁊ zacharie. .CLXVIII.

Lauda irlm dñz: lauda deũ tuũ syon. Quoniaz confortavit seras portaꝝ tuaꝝ: bñdixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacẽ: et adipe frumti satiat te. Qui emittit eloq̃ũ suũ tre: velociter currit smo eius. Qui dat nivẽ sicut lanã: nebulã sic cinerez spgit. Mittit crystallũ suã sic buccellas: an faciẽ frigoris eius quis sustiebit? Emittet vbũ suũ ⁊ liq̃faciet ea: flabit sps eius ⁊ fluent aq̃. Qui annũciat vbũ suũ iacob: iustitias ⁊ iudicia sua isrl. Non fecit taliter oĩ natiõi ⁊ iudicia sua ñ maĩfestavit eis. Alleluia. ¶ .CLXIX.

Laudate dñm de celꝭ: laudate eũ i excelsis. Laudate eũ ões ãgli eiꝰ: laudate eũ ões vtutes eiꝰ. Laudate eũ sol ⁊ luna: laudate eũ ões stelle ⁊ lum̃. Laudate eũ celi celoꝝ ⁊ aq̃ ões q̃ sup celos sũt laudẽt nomen dñi. Quia ipse dixit ⁊ fca sũt: ipe mãdavit ⁊ creata sũt. Statuit ea i seclm ⁊ i seclum secli: pceptũ posuit ⁊ ñ ptibit. Laudate dñm õ tra dracones ⁊ ões abyssi. Ignis grãdo nix glacies sps pcellarũ: q̃ faciũt vbũ eiꝰ. Montes ⁊ ões colles ligna fructifera ⁊ ões cedri. Bestie ⁊ universa pecora: serpẽtes ⁊ volucres pennate. Reges tre ⁊ ões ppli pncipes ⁊ oẽs iudices tre. Iuvenes ⁊ vgines senes cũ iunioribꝰ laudẽt nomẽ dñi qr exaltatũ ẽ nomen eiꝰ soliꝰ. Cõfessio eiꝰ sup celũ ⁊ trã: ⁊ exaltavit cornu ppli sui. Hymnꝰ oĩbꝰ scis eiꝰ: filijs isrl pplo appropiquãti sibi. Alleluia. ¶ .CLXX.

Cantate dño cãticũ novũ: laus eiꝰ i ecclesia sactoꝝ. Letet isrl i eo q̃ fec eũ: ⁊ filie syon exultẽt i rege suo. Laudent nomẽ eiꝰ i choro: i tympano ⁊ psalterio psallãt ei. Quia bñplacitũ ẽ dño i pplo suo: ⁊ exaltavit mansuetos i salutẽ. Exultabũt sci i gliã: letabũt i cubilibꝰ suis. Exultationes dei in gutture eoꝝ ⁊ gladij ancipites i mãibus eoꝝ. Ad faciẽdã vindictã i natiõibus icrepatiões i pplis. Ad alligandos reges eoꝝ i cõpedibus ⁊ nobiles eoꝝ i mãicis ferreis. Ut faciant i eis iudiciũ cõscriptũ: glia hec ẽ oĩbus scis eiꝰ. ¶ Alleluia. ¶ .CLXXI.

Laudate dñm i scis eiꝰ: laudate eũ i firmamento vtutis eiꝰ. Laudate eũ in vtutibus eiꝰ: laudate eũ sm mltitudinẽ magnitudinis eius. Laudate euz in sono tube: laudate eũ in psalterio ⁊ cithara. Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eũ in cõrdis ⁊ organo. Laudate eũ in cymbalis benesonãtibus: laudate eũ in cymbalꝭ iubilatiõis.

omnis spus laudet dñm. Alleluia.

Explicit Psalterium.

Epl'a sancti Hieronymi p̄sbyteri ad Chromatiū ꝛ Heliodoꝝ ep̄os ī libri Salomōis.

IUngat epistola quos iūgit sacerdotium: immo charta ñ diuidat: quos christi nectit amor. Cōmentarios i osee amos et zachariam malachiaꝫ quoqꝫ poscit̄. Scripsissem si licuisset pre ualitudine. Mittit̄ solatia sūptuū. Notarios nostros ꝛ librarios sustentatis: ut vobis potissimum nostrū desudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuersa poscentium: quasi aut equuꝫ sit me uobis esurientibus ꝛ alijs laborare: aut in ratione dati ꝛ accepti cuiq̄ꝫ preter vos obnoxius sim. Itaqꝫ longa egrotatiōe fractus ne penitus hoc anno reticerē ꝛ apd̄ vos mutus essē: tridui opus nomini vestro consecraui: interpretationē uidelicet trium salomōis voluminū maśloth quod hebrei parabolas: uulgata āt editio prouerbia vocat. coeleth: quē grece eccl'iasten: latine cōcionatorē possum⁹ dicere sirasirim: qd̄ in lingua nr̄a vertit̄ canticū cāticoꝝ. Fert̄ ꝛ panaretos iesu filij sirach liber ꝛ ali⁹ pseudograph⁹: q̄ sapientia salomonis iscribit̄. Quoꝝ priorē hebraicū reperi: non eccl'iasticū vt apud latios sꝫ parabolas prenotatū. Cui iūcti erāt eccl'iastes ꝛ cāticū cāticoꝝ: ut silitudineꝫ salomōis nō solū nūero libroꝝ: sꝫ ēt materiarū genere coeq̄ret. Secundus apd̄ hebreos nusq̄ ē: q: ꝛ ipse stilus grecā eloquētiā redolet: ꝛ nōnulli scriptorū ueterū hūc eē iudei philonis affirmāt. Sicut ḡ iudith ꝛ thobie ꝛ machabeorū libros: legit q̄dē eos eccl'ia: sꝫ inter canonicas scripturas nō recipit: sic ꝛ hec duo volumina legat ad edificatiōem pleb̄: nō ad auctoritatē eccl'iasticoꝝ dogmatū ɔfirmādā. Sicui sane septuaginta iterp̄tū magis editio placet: hꝫ eā a nobis olim emendatā. Neqꝫ.n. noua sic cudim⁹: ut uetera destruam⁹. Et tñ cum diligētissime legerit: sciat magis nostra scripta intelligi: que ñ in tertium uas transfusa coacuerint: sed statim de prelo purissime cōmendata teste: suum saporem seruauerint.

Explicit epistola sancti Hieronymi. Incipit prologus in libros eosdem.

TRibus nōibus uocatū fuisse salomonem scripture māifestissime docēt. Pacificū.i. salomoneꝫ: ꝛ ydida hoc ē dilectū dñi: ꝛ q̄ nc̄ oī coeleth.i. eccl'iasten. Eccl'iastes aūt greco s̄mone ē appellat⁹: q: cetū.i. eccl'iam ɔgreget: quē nos nūcupaŕ possum⁹ ɔcionatorē: eo q̄ loq̄t ad ppl'm: ꝛ sermo ei⁹ nō sp̄aliter ad unū: sꝫ ad vniuersos dirigat generalit̄. Porro pacific⁹ ꝛ dilect⁹ dñi ab eo q̄ regno ei⁹ pax fuerit: ꝛ eū dñs dilexerit appellat⁹ ē. Nā ꝛ p̄s q̄dragesimusq̄rt⁹ ꝛ septuagesimusp̄m⁹ dilecti ꝛ pacifici titl'o prenotāt̄. Qui tñ ꝛ si ad ꝓphetā xp̄i eccl'ieqꝫ ptinētes felicitatē ꝛ uires salomonis excedūt: tñ s̄ꝫ historiā sꝫ salomonē scripti sūt. Itaqꝫ iuxta numerū uocabuloꝝ tria uolumia edidit ꝓūbia eccl'iasten cāticū cāticoꝝ i ꝓūbijs paruuluꝫ docēs: ꝛ q̄si de officijs ꝑ s̄n̄ias erudiēs. Un̄ ꝛ ad filiū s̄mo crebro īpetit̄. In eccl'iastē v̄o mature uirū etatı̄ instituēs: ne q̄c̄q̄ in mūdi reb⁹ putet eē ꝑpetuū: sꝫ caduca ꝛ breuia uniuersa q̄ cernim⁹. Ad extremū iā consumatū uirū ꝛ calcato secl'o p̄parazatū: in cantic̄ cāticorū sp̄ōse iungit āplexib⁹. Nisi.n. p̄us reliq̄rim⁹ uitia: ꝛ pōpis secl'i renūciātes expeditos nos ad aduētū p̄pauerim⁹: ñ possum⁹ cātare cāticū cāticoꝝ. Sꝫ ꝛ hoc diligēti⁹ attēdēdū: tres libros auctore diuerso eē ītitulatos. In ꝓuerbijs.n. notāt̄ ꝓuerbia salomonis filij dd̄ reḡ isr'l. In eccl'iasten v̄o v̄ba eccl'iastes filij dd̄ regis irl'm. Sup̄fluum q̄ppe ē isr'l hic qd̄ male igrec̄ ꝛ latinis codicib⁹ iuenit̄. In cantico āt canticoꝝ nec filius dauid nec rex isr'l siue irl'm p̄scribit̄: sꝫ tm̄ cāticū cāticoꝝ salomōis. Sic.n. ꝓuerbia ꝛ rudis institutio ad duodeci trib⁹ ꝛ ad totū ptinet isr'l: ꝛ quō ɔtēpt⁹ mūdi nō nisi metropolitis ɔuenit: hoc ē hitatorib⁹ irl'm: ita cāticū cāticorū ad eos ꝓprie ptiet: q̄ tm̄ sup̄na desiderāt. Ad icipiētes ꝛ ꝓficiētes ꝛ p̄na dignitas ꝛ regni ꝓprij merito uēdicat̄ auctoritas. Ad perfectos v̄o ubi nō timore erudit̄: sed amore ꝓpriū nōm sufficit: ꝛ eq̄lis magister est: ꝛ nescit eē se regem. Que oīa referūtur ad christum.

Incipit alius prologus.

TRes libros salomonis.i.puerbi
a eccl'asten ⁊ cãticũ cãticoꝝ ueti
septuagita itꝑtũ auctoritati red
didi: ul' aňpositis lineis sup̄flua
q̃qꝫ designãs l' stell' titulo ꝓnotatis: ea q̃ mi-
nus hẽbãt itserens: ut plen⁹ paula ⁊ custo-
chiũ cognscatis: q̃d i libri nr̃is min⁹ sit: q̃due
redundet. Necnõ ẽt illa q̃ ipiti translatores
male i linguã nr̃am de greco s̄mõe uerterãt
obliterãs ⁊ antiquãs curiosissima ueritate
correxi. Et ubi ꝑpostero ordine atqꝫ puer-
so sñiarũ fuerat lumẽ ereptũ: suis locis resti
tuẽs feci itelli q̃d latebat. Porro in eo libro
q̃ a plerisqꝫ sapia salomõis iscribit: ⁊ in ec-
clesiastico quẽ eẽ iesu filij syrach null⁹ ig̃rat
calamũ tẽperaui: tm̄modo canonicas scrip
turas uobis emẽdare desiderãs: ⁊ studium
meum certis magis q̃ dubijs cõmẽdai. Jõ
greco ⁊ hebreo ꝓfatiũcula utraqꝫ i libro ꝓ-
missa ẽ: q꞉ nõnulla de greco hoc ad illumi-
nationẽ sensus ⁊ legẽti edificationẽ: l' iserta
hebraice translatiõi ul' extrisec⁹ iũcta sunt.
Et icc irco q̃ legis semp ꝑegrina memento.

Incipit liber ꝓuerbiorũ. Capl'm.I.

PArabole salomo
nis filij dauid regis isrl':
ad sciẽdã sapiam ⁊ disci-
plinã: ad intelligẽda ṽba
prudentie ⁊ suscipiendã
eruditionẽ doctrine: iusti
tiã ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ. Ut det puul' astutia ⁊
adolescenti scia ⁊ intellect⁹. Audiens sapiẽs
sapiẽtior erit: ⁊ intelligẽs gubernacl'a possi-
debit. Aiaduertet parabolã ⁊ iterꝑtationẽ:
uerba sapiẽtũ ⁊ enigmata eoꝝ. Timõ dñi
ꝓncipium sapientie. Sapiẽtiam atqꝫ doctri
nã stulti despiciũt. Audi fili mi disciplinam
patris tui: ⁊ ne dimittas legẽ matris tue: ut
addatur gr̃a capiti tuo: ⁊ tõques collo tuo.
Fili mi si te lactauerit pc̃cores: ne acq̃escas
eis. Si dixerit ueni nobiscũ: insidiemur san
guini: abscõdam⁹ tẽdicl'as ꝯtra isõtẽ frustra
deglutiam⁹ eũ sicut isern⁹ uiuẽtẽ ⁊ itegrum
q̃si ꝺscẽdẽtẽ i lacũ: õem preciosã sb̃az reperi
em⁹: implebimus domos nr̃as spolijs: sor-
tẽ mitte nobiscũ. marsupiũ sit unũ õiuz nr̃z
fili mi: ne ambules cũ eis. Prohibe pedẽ tu
um a semitis eoꝝ. Pedes.n. illorũ ad malũ
currũt: ⁊ festinãt ut effũdãt sãguinẽ. Frustra
ãt iacit rete añ oculos pẽnatorũ. Ipsi qꝫ cõ-
tra sanguinẽ suũ isidiãt: ⁊ moliũt fraudes
ꝯtra aias suas. Sic semite õnis auari aias
possidẽtiũ rapiũt. Sapiẽtia foris ꝑdicat: in
plateis dat vocẽ suã. In capite turbaꝝ cla-
mitat i forib⁹ portaꝝ urb̄ ꝓfert ṽba sua di-
cẽs: Usqꝫ q̊ paruuli diligit isãtiã: ⁊ stulti ea
q̃ sibi sũt noxia cupiẽt: ⁊ iprudẽtes odibũt
sciam: Cõuertimini ad cõreptiõez meã. En
ꝓferã vob̄ sp̄z meũ: ⁊ oñdã uob̄ ṽba mea.
Quia vocaui ⁊ renuistis: extẽdi manũ meã
⁊ nõ fuit q̃ aspiceret. Despexisti õne ꝯsilium
meũ: ⁊ increpatiões meas neglexistis. Ego
q̊qꝫ in intitu vr̃o ridebo: ⁊ subsãnabo cũ vo
bis id q̃d timebatis aduenerit. Cũ irruerit
repẽtina calamitas: ⁊ ititus q̃si tẽpestas in-
gruerit: qñ venerit sup̄ vos tribulatio ⁊ an
gustia. Tũc inuocabũt me ⁊ nõ exaudiam:
mane ꝯsurgẽt: ⁊ nõ iueniẽt me: eo q̃ exosaz
hũerint disciplinã: ⁊ timorẽ dñi nõ suscepe
rit: nec acq̃euerit ꝯsilio meo: ⁊ detraxerint
vniuerse correptiõi mee. Comedẽt ig̃ fruct⁹
uie sue: suisqꝫ ꝯsilijs saturabũt. Auersio par
uulorũ iterficiet eos: ⁊ ꝓsꝑitas stultoꝝ ꝑdet e
os. Qui aũt me audierit: absqꝫ terrore req̃e
scet: ⁊ abũdãtia ꝓfruet: timore malorũ sbla-
to.

.II.

FIli mi si susceꝑis s̄mones meos: ⁊ mã
data mea absconderis penes te: ut au
diat sapiam auris tua inclina cor tuũ ad co
gnoscendã prudẽtiã. Si.n. sapiẽtiã inuoca
ueris: ⁊ inclinaueris cor tuũ prudẽtie: si q̃si
eris eã q̃si pecũiã: ⁊ sicut thesauros effodie
ris illã: tũc itelliges timore dñi: ⁊ sciam dei
iuenies: q꞉ dñs dat sapiẽtiã: ⁊ ex ore ei⁹ pru
dentia ⁊ scia. Custodiet rectorũ salutẽ: ⁊ ꝓ-
teget gradiẽtes simpl'r: seruãs semitas iusti-
tie: ⁊ uias scõꝝ custodiẽs. Tũc intelleges iusti
tiã ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ: ⁊ õez semitã bonam.
Si intrauerit sapia cõ tuũ: ⁊ scia aie tue pla
cuerit: cõsiliũ custodiet te: ⁊ prudẽtia serua-
bit te: ut eruaris a via mala ⁊ ab hoie q̃ ꝑ-
ũsa loq̃t. Qui reliquũt iter rectũ: ⁊ ãbulant ꝑ
vias tenebrosas. Qui letãt cũ male fecerit
⁊ exultãt i reb⁹ pessimis. Quoꝝ vie ꝑuerse
sũt: ⁊ ifames gressus eoꝝ. Ut eruaris a mli
ere aliena ⁊ ab extranea q̃ mollit s̄mões su-
os: ⁊ relinq̃t ducẽ pubꝰtatis sue: ⁊ pacti dei
sui oblita ẽ. Inclinata ẽ.n. ad mortẽ domus
ei⁹: ⁊ ad inferos semite ipsi⁹. Oẽs q̃ igrediũt
ad eã nõ reṽtẽt: nec appḣẽdẽt semitas uite.

Ut ābules ī uia bona: ꝛ calles iustoꝝ custodias. Qui.n. rcti sūt: hītabūt ī tra: ꝛ simplices ꝑmanbeūt ī ea. Impij vō ð tra ꝑdenť: ꝛ qui iniq̄ agunt auferenť ex ea. .III.

Fili mi ne obliuiscaꝛ legis mee: ꝛ ꝑcepta mea cor tuū custodiat. Longitudinē.n. dierū ꝛ ānos uite ꝛ pacē apponēt tibi. Misericordia ꝛ vitas te nō deſerāt. Circūda eas gutturi tuo: ꝛ describe ī tabul' cōdis tui: ꝛ inuenies grām ꝛ disciplinā bonā corā deo ꝛ hōibus. Habe fiduciam ī dño ex toto cōde tuo: ꝛ ne initaris prudentie tue. In oīb' vijs tuis cogita illū: ꝛ ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiēs apud temetipſ. Time deum: ꝛ recede a malo. Sanitas q̄ppe erit vmbilico tuo ꝛ irrigatio ossiū tuoꝝ. Honora dñm de tua sb̄a ꝛ de ꝑmitijs oīum frugum tuarū da pauperib': ꝛ iplebūť hōrea tua saturitate: ꝛ uino torcularia redūdabūt. Disciplinā dñi fili mi ne abijciaſ nec ðficias cū ab eo corripeꝛ. Quē.n. diligit dñs cōripit: ꝛ q̄si pr̄ ī filio cōplacet sibi. Btūs hō q̄ iuēit sapiam: ꝛ q̄ affluit prudētia. Melior ē acq̄sitio e' negociatōe auri ꝛ argēti ꝑmi ꝛ purissimi fructus eius. Preciosioꝛ ē cūctis opib' sapia: ꝛ oīa q̄ desiderāt: huic nō ualēt cōpari. Longitudo dierū ī dextera e': ꝛ ī sinistra illius diuitie ꝛ glīa. Uie e' vie pulchre ꝛ oēſ semite eius pacifice. Lignū uite ē hīs q̄ app̄hēderit eā: ꝛ q̄ tenuerint eā beati. Dñs sapiētia fūdauit terrā: stabiliuit celos prudētia. Sapia ill' eruperūt abyssi: ꝛ nubes rore ꝯcrescūt. Fili mi ne effluāt hec ab ocul' tuis. Custodi legē meā atq̄ consiliū meuꝫ: ꝛ erit vita aīe tue ꝛ grā faucib' tuis. Tūc ambulabis fiducialr̄ ī uia tua: ꝛ pes tuus n̄ īpinget. Si dormieꝛ nō timebis: q̄sces: ꝛ suauis erit sōn' tuus. Ne paueas repentino ťroꝛe: ꝛ irruētes tibi potentias ipioꝝ. Dñs eim erit ī latere tuo: ꝛ custodiet pedē tuū nē capiaꝛ. Noli ꝓhibere bn̄facē eū q̄ pōt: si uales ꝛ ipe bn̄fac. Ne dicaſ amico tuo uade: ꝛ reuerteꝛ: ꝛ craſ dabo tibi: cū stati possis dari. Ne moliaris amico tuo malū: cū ille ī te hēat fiduciā. Nō ꝯtendas aduersus hoīeꝫ frustra: cū ipe tibi nihil mali fecerit. Ne emuleꝛ hoīeꝫ iniustū nec imiteris uias e': q2 abominatio ē dñi oīs illusoꝛ: ꝛ cū simplicibus ſmocinatio e'. Egestas a dño ī domo ipij hītacula aūt iustoꝝ bn̄dicenť. Ipse deludet illusores ꝛ mansuetis dabit grāꝫ. Glīā sapiētes possidebūt: stultorū exultatio ignominia. .IIII.

Audite filij disciplinā pr̄is: ꝛ attendite ut sciatis prudētiā. Donū bonum tribuā uobis: legē meā ne derelīq̄tis. Nā ꝛ ego fili' fui pr̄is mei tenell' ꝛ unigenit' corā mr̄e mea: ꝛ docebat me atq̄ dicebat: Suscipiat vba mea cor tuū: custodi ꝑcepta mea ꝛ uiues. Posside sapiam: posside prudētiā. Ne obliuiscaris: neq̄ declies a uerbis orꝭ mei. Ne dimittas eā ꝛ custodiet te: dilige eā ꝛ cōſuabit te. Pricipiū sapiētie posside sapiaꝫ: ꝛ ī oī possessiōe tua acq̄re prudētiā. Arripe illam ꝛ exaltabit te: glīficaberꝭ ab ea cuꝫ eā fuerꝭ āplexatus. Dabit capiti tuo augmēta grāꝝ: ꝛ corona iclyta ꝓteget te. Audi fili mi ꝛ suscipe vba mea: ut multiplicētur tibi āni uite. Uiā sapie mostrabo t̄: ꝛ ducā te ꝑ semitas eq̄tatis: q̄s cū igressus fueris: n̄ artabūtur gressus tui: ꝛ currēs nō hēbis offendiculū. Tene disciplinā: ne dimittas eā. Custodi illā: q2 illa ē uita tua. Ne delecteꝛ ī semitis īpiorū: nec tibi placeat malorū uia. Fuge ab ea nec trāseas ꝑ illā: declina ꝛ desere eā. Nō eim dormiūt nisi cū male fecerit: ꝛ nō capiť somnus ab eis nisi supplantauerint. Comedūt panē impietaꝛ: ꝛ uinū iniq̄tatis bibūt. Iustorū aūt semita q̄si lux splēdens ꝓcedit ꝛ crescit usq̄ ad ꝑfectā diē. Uia ipiorū tenebrosa: nesciunt ubi coruāt. Fili mi ausculta ſmones meos: ꝛ ad eloq̄a mea iclina aureꝫ tuā. Ne recedāt ab ocul' tuis: custodi ea ī medio cordis tui. Uita eim sūt iuēiētib' ea: ꝛ vniuerse carni sanitas. Omni custodia ſua cor tuū: q2 ex ipo uita ꝓcedit. Remoue a te os prauū: ꝛ detrahētia labia sint ꝓcul a te. Oculi tui recta uideāt: ꝛ palpebre tue precedant gressus tuos. Dirige semitas pedibus tuis: ꝛ oēſ vie tue stabilieť. Ne ðclies ad dexterā neq̄ ad sinistrā. Auerte pedē tuū a malo. Uias eīꝫ q̄ a dextris sūt: nouit dñs: ꝑuſe vero sunt q̄ sūt a sinistris. Ipse eīꝫ rectos faciet gressus tuos: itinera āt tua in pace producet. .V.

Fili mi attēde sapiētiā meā: ꝛ prudētie mee inclina aurē tuā: vt custodias cogitatiōes: ꝛ disciplinā labia tua conseruēt. Ne intenderis fallacie mulieris. Fauus eīꝫ distillans labia meretricis: ꝛ nitidius oleo guttur eius. Nouissima āt illius amara q̄si absinthiū: ꝛ ligua eius acuta q̄si gladius biceps. Pedes eius descendunt ī mortē: ꝛ ad

inferos gressus ei⁹ penetrāt. Per semitā ui-
te nō ābulāt: vagi sūt gressus ei⁹ ꝛ iuestigabi
les. Nūc ḡ fili audi me: ꝛ ne recedas a uerb̄
oris mei. Lōge fac ab ea uiā tuā: ꝛ ne appro
pinq̄s forib⁹ dom⁹ ei⁹. Ne des alieīs honorē
tuū ꝛ ānos tuos crudeli. Ne forte ipleāt ex-
tranei uirib⁹ tuis: ꝛ labores tui sint i domo
aliena: ꝛ gemas i nouissimis qn̄ cōsūpseris
carnes tuas ꝛ corp⁹ tuū: ꝛ dicas: Cur dete-
stat⁹ sū disciplinā: ꝛ icrepationibus non acq̄
euit cor meū? Nec audiui vocē docētiū me:
ꝛ magr̄is nō inclinaui aurē meā. Pene fui i
ōi malo in medio ecclesie ꝛ synagoge. Bibe-
aquā de cisterna tua: ꝛ fluēta putei tui. De-
riuēt fontes tui foras: ꝛ in plateis aq̄s tuas
diuide. Habeto eas solus: nec sint alieni ꝑti
cipes tui. Sit vena tua bn̄dicta: ꝛ letare cuꝫ
muliere adolescentie tue. Ceruа carissima ꝛ
gratissimus hinulus. Ubera eius iebriēt te
omni tēpore: ꝛ i amore eius delectaꝛ iugit̄.
Quare seduceris fili mi ab aliena: ꝛ foueri i
sinu alterius? Respicit dn̄s uiā hōis: ꝛ ōnes
gressus ei⁹ considerat. Iniq̄tates sue capiūt
impiū: ꝛ funibus pcc̄oꝝ suoꝝ cōstringitur.
Ipse morietur qꝛ n̄ habuit disciplinaꝫ: ꝛ in
multitudine stultitie sue decipietur.

VI.

Fili mi si spoponderis ꝓ amico tuo: de
fixisti apud extraneum manum tuaꝫ.
Illaqueatus es verbis oris tui: ꝛ captus ꝓ
prijs sermonibus. Fac ḡ qđ dico fili mi ꝛ te
metipsū libera: qꝛ incidisti in manuꝫ ꝓximi
tui. Discurre festina: suscita amicū tuū. Ne
dederis sōnū ocul' tuis: nec dormitēt palpe
bre tue. Eruе te q̄si damula d̄ mā̄u: ꝛ q̄si a-
uis d̄ isidijs aucupis. Uađ ad formicā o pi
ger: ꝛ cōsidera uias ei⁹: ꝛ disce sapiaꝫ. Que
cū nō habeat ducē nec p̄ceptorē nec princi-
pem: parat i estate cibū sibi: ꝛ ꝯgregat i mes
se qđ comedat. Usq̄ꝫ piger dormies? Qn̄
consurges e somno tuo? Paululū dormies
paululū dormitabis: paululū ꝯseres man⁹
tuas ut dormias: ꝛ veniet tibi q̄si uiator ege
stas: paupies q̄si vir armatus. Si v̄o ipiger
fueris: ueniet vt fōs messis tua: ꝛ egestas lō
ge fugiet a te. Homo apostata vir iutilis gra
ditur ore peruerso: ānuit oculis: terit pede:
digito loq̄tur: prauo corde machiat̄ malū:
ꝛ ōi tp̄e iurgia semiat. Huic extēplo veniet
pditio sua: ꝛ subito cōteret̄: nec hēbit ultra
medicinā. Sex sūt q̄ odit dn̄s: ꝛ septimū de
testat̄ aīa ei⁹. Oculos sublimes: linguā mē-
dacē: man⁹ effūdētes inoxiū sanguinem: cor
machinās cogitatōes pessimas: pedes velo
ces ad currēdū i malū: ꝓferentē mēdacia: te
stem fallacē: ꝛ eū qui seminat iter f̄res discō
dias. Cōserua fili mi p̄cepta p̄ris tui: ꝛ ne di
mittas legē m̄ris tue: liga eā i corde tuo iugi
ter: ꝛ circūda gutturi tuo. Cū ambulaueris
gradiant̄ tecū: cum dormieris custodiāt te: ꝛ
euigilās loq̄rē cū eis. Quia mandatū lucer
na ē ꝛ lex lux: ꝛ via vite icrepatio discipline
vt custodiant te a muliere mala: ꝛ a blāda
lingua extranee. Nō concupiscat pulchritu
dinē ei⁹ cor tuū: ne capiaris nutib⁹ illi⁹. Pre
ciū eiꝫ scorti vix ē vni⁹ panis: mulier aūt vi
ri preciosam aīaꝫ capit. Nunq̄d pōt homo
abscōdere ignē i sinu suo vt vestimēta illius
nō ardeāt: aut ābulare sup prunas: vt non
plante cōburātur ei⁹? Sic q̄ igredit̄ ad mlie
reꝫ ꝓximi sui: nō erit mūd⁹ cū tetigerit eaꝫ.
Nō grādis ē culpa cū q̄s furat⁹ fuerit. Fura
tur. n. vt esurientē impleat aīam. Deprehen
sus q̄ꝫ reddet septuplū: ꝛ ōem sb̄am domus
sue tradet: ꝛ liberabit se. Qui aūt adult̄ ē:
ꝓpter cordis inopiā pdet aīam suaꝫ. Turpi
tudinē ꝛ ignominiam ꝯgreget sibi: ꝛ oppro
briū illius nō delebit. Quia zelus ꝛ furor vi
ri n̄ parcet i die vidicte: nec acq̄escet cuiusq̄
p̄cibus: nec suscipiet pro redemptiōe dona
plurima.

VII.

Fili mi custodi s̄mōes meos: ꝛ p̄cepta
mea recōde tibi. Fili honora dn̄um ꝛ
valebis: preter eum v̄o ne timueris alienū.
Serua mādata mea ꝛ uiues: ꝛ legē meā q̄si
pupillaꝫ oculi tui. Liga eā i digitis tuis: scri
be illam in tabulis cordis tui. Dic sapientie
soror mea es: ꝛ prudētiā voca amicā tuam.
Ut custodiat te a muliere extranea ꝛ ab ali
ena: que verba sua dulcia facit. De fenestra
.n. dom⁹ mee p cācellos ꝓspexi iuuenē: ꝛ vi-
deo paruulos. Considero vecordē iuuenē
q̄ transit p plateas iuxta āgulū: ꝛ ꝓpe viam
dom⁹ illi⁹ gradit̄ in obscuro aduesꝑascente
die in noctis tenebris ꝛ caligie. Et ecce oc-
currit illi mulier i ornatu meretricio: ꝑpara
ta ad decipiēdas aīas. Garrula ꝛ vaga q̄etis
impatiēs: nec ualēs i domo ꝯsistē pedibus
suis. Nūc foris nūc i plateis: nūc iuxta āgu-
los insidiās. Apphēsūq̄ꝫ deosculat̄ iuuenē
ꝛ procaci uultu blādit̄ dicēs: Uictimas pro
salute deuoui: hodie reddidi vota mea. Id-
circo egressa sū in occursū t̄ui desiderās te vide-

⁊ repeci. Intexui funib⁹ lectulū meuꝫ: strau
tapetibus pictis ex egypto: aspsi cubile meū
myrrha ⁊ aloe ⁊ cinnamomo. Ueni īebrie-
mur uberib⁹: ⁊ fruamur cupitis āplexib⁹: do
nec illucescat dies. Nō ē.n. vir ī domo sua: a
bijt uia longissima. Sacculū pecūie secū tu
lit: ī die plene lune reuersur⁹ ē ī domū suam.
Irretiuit eū m̄ltis s̄mōib⁹: ⁊ blāditijs labio
rum ptraxit illū. Statī eā seq̄t q̄si bos duc-
tus ad victimā ⁊ q̄si agnus lasciuiēs ⁊ igno
rans: ⁊ nescit q̄ ad uincula stultus trahatur:
donec trāsfigat sagitta iecur eius: uelut si a-
uis festinet ad laqueum: ⁊ nescit q̄ de pic'lo
aīe illi⁹ agit. Nūc ḡ fili mi audi me: ⁊ attēde
verbis oris mei. Ne abstrahat in uijs illius
mēs tua: neq̄ decipiaris semitis ei⁹. Multos
eīm vulneratos deiecit: ⁊ fortissimi quiq̄ ī-
fecti sūt ab ea. Uie inferi dom⁹ ei⁹: penetrā-
tes interiora mortis.

.VIII.

Nunquid nō sapiā clamitat: ⁊ pruden
tia dat vocem suā? In summis excel-
sisq̄ verticibus: supra uiam ī medijs semit
stās iuxta portas ciuitatis: in ipsis foribus
loquit dicens: O viri ad vos clamito: ⁊ vox
mea ad filios hoīum. Intelligite paruuli a-
stutiā: ⁊ īsipientes aīaduertite. Audite q̄m
de reb⁹ magnis locutura sū: ⁊ aperiēt labia
mea ut recta p̄dicēt. Ueritatē meditabitur
guttur meū: ⁊ labia mea detestabūt ipiū. Iu
sti sunt ōes s̄mones mei: nō ē ī eis prauum
quid neq̄ puersum. Recti sūt ītelligentib⁹:
⁊ equi īuenientib⁹ sciam. Accipite disciplinā
meā ⁊ nō pecuniā: doctrinā mag' q̄ aurum
elige. Melior ē eīm sapiētia cūctis opibus
p̄ciosissimis: ⁊ ōe desiderabile ei n̄ pōt cōpa-
ri. Ego sapiā hito ī cōsilio: ⁊ eruditis itersū
cogitatiōib⁹. Timor dn̄i odit malū: arrogā
tiam ⁊ supbiā ⁊ uiā prauā: ⁊ os bilingue d
testor. Meū ē cōsiliū ⁊ eq̄tas. Mea ē prudē
tia: mea ē fortitudo. Per me reges regnāt:
⁊ legum cōditores iusta decernūt. Per me
principes īperāt: ⁊ potētes d̄cernūt iusticiā.
Ego diligētes me diligo: ⁊ qui mane uigila-
uerint ad me: īuenient me. Mecū sūt diuitie
⁊ glīa: opes superbe ⁊ iustitia. Meliō ē fruc
tus meus auro ⁊ lapide precioso: ⁊ genimi-
na mea argēto electo. In uijs iustitie ābulo
ī medio semitaꝝ iudicij: ut ditem diligētes
me: ⁊ thesauros eorū repleā. Dn̄s possedit
me in initio viaꝝ suaꝝ: anq̄ q̄cq̄ faceret a
p̄ncipio: ab eterno ordiata sū ex ātiq̄s anteq̄
terra fieret. Nōdum erāt abyssi: ⁊ ego iam
cōcepta erā. Necdum fōtes aq̄rū eruperāt:
necdū montes graui mole ꝯstiterāt. Añ ōes
colles ego parturiebar. Adhuc t̄rā nō fece-
rat ⁊ flumia ⁊ cardines orbis terre. Q̄n pre
parabat celos aderam: q̄n certa lege ⁊ gyro
vallabat abyssos. Q̄n ethera firmabat sur
sū: ⁊ librabat fōtes aq̄rum. Q̄n circūdabat
mari t̄minū suuꝫ: ⁊ legē ponebat aquis: ne
transirent fines suos. Q̄n appendebat fun
damēta t̄re: cū eo erā cūcta cōponēs. Et de-
lectabar p singulos dies ludēs corā eo ōni
t̄pe: ⁊ ludēs ī orbe t̄rarū: ⁊ delitie mee eē cū
filijs hoīum. Nūc ḡ filij audite me: Beati q̄
custodiunt uias meas. Audite disciplinaꝫ ⁊
estote sapientes: ⁊ nolite abijcere eam. Bea-
tus homo qui audit me: ⁊ qui uigilat ad fo
res meas q̄tidie: ⁊ obs'uat ad postes hostij
mei. Qui me īuenerit: īueniet vitā: ⁊ hauri-
et salutē a dn̄o. Qui āt ī me peccavit: ledet
aīam suā. Oēs q̄ me oderūt: diligūt mortē.

.IX.

Sapiētia edificauit sibi domū: excidit
colūnas septē. Immolauit uictimas
suas: miscuit vinū: ⁊ proposuit m̄sam suā.
Misit ancillas suas ut vocarent ad arceꝫ:
⁊ ad menia ciuitatis. Siq̄s ē paruulus ueni
at ad me. Et insipientibus locuta est:Ueni-
te comedite panē meū: ⁊ bibite vinū quod
miscui vobis. Relinq̄te infantiam ⁊ venite:
⁊ āmbulate p vias prudētie. Qui erudit deri
sorem: ipse iniuriā sibi facit: ⁊ q̄ arguit ipiū
sibi maculā generat. Noli arguē derisoreꝫ:
ne oderit te. Argue sapientē: ⁊ diliget te. Da
sapiēti occasionē: ⁊ addet ei sapiā. Doce iu-
stū: ⁊ festinabit accipe. Principiū sapientie:
timor dn̄i: ⁊ sciā scōrū prudētia. Per me.n.
m̄ltiplicabūtur dies tui: ⁊ addēt tibi āni vi-
te. Si sapiēs fueris t̄metipi eris: si aūt illusō:
solus portabis malum. Mulier stulta ⁊ cla
mosa plenaq̄ illecebris ⁊ nihil oio sciens se
det ī forib⁹ dom⁹ sue sup sellā ī excelso urbis
loco: ut vocaret trāseūtes p viā ⁊ pergentes
in itinere suo. Quis ē paruul⁹: declinet ad
me. Et vecordi locuta ē. Aque furtiue dulci
ores sunt: ⁊ panis absconditus suauior. Et
ignorauit q̄ ibi sint gigantes: ⁊ ī pfūdis īfer
ni ꝯuiue ei⁹. Qui.n. applicabit illi: descēdet
ad īferos: nā q̄ abscesserit ab ea saluabit. X.

Filius sapiens letificat patreꝫ: filius ve
ro stultus mestitia ē matri sue. Nil p-
derunt thesauri ipietatis: iustitia vo libabit

a morte. Non affliget dn̄s fame aīam iusti: ⁊ insidias ipiorū subuertet. Egestatem opa ta est manus remissa: manꝰ āt fortium diuitias parat. Qui nitit̄ mēdacijs hic pascit vētos: idē aūt ipse sequtur aues uolantes. Qui congregat ī messe filius sapiēs ē: q̄ āt stertit estate filius cōfusionis. Bn̄dictio dn̄i super caput iusti: os aūt ipiorū opit īiq̄tatē. Memoria iusti cū laudibus: ⁊ nomē ipioꝝ putrescet. Sapiens corde precepta suscipiet: stultus cedit̄ labijs. Qui ambulat simpl'r: ābulat cōfidēt̄: q̄ āt deprauat uias suas māifestus erit. Qui ānuit oculo: dabit dolorē ⁊ stultꝰ labijs v̄berabit̄. Uena uite os iusti: ⁊ os ipioꝝ opit īiq̄tatē. Odiū suscitat rixas ⁊ uniuersa delicta opit caritas. In labijs sapiētis inuēit̄ sapīa: ⁊ uirga ī dorso eiꝰ q̄ indiget corde. Sapiētes abscōdūt sciam: os aūt stulti cōfusioni ꝓximū ē. Substantia diuitꝭ urbs fortitudinis eius: pauor paupum egestas eoꝝ. Opus iusti ad uitā: fructꝰ aūt ipij ad pc̄cm̄. Uia uite custodienti disciplinā: qui aūt īcrepatōēs relinq̄t errat. Abscōdūt odiū labia mēdacia: q̄ ꝓfert cōtumeliā insipiens est. In m'tiloquio n̄ deerit pc̄cm̄: qui aūt moderat̄ labia sua prudētissimꝰ est. Argentū electū lingua iusti: cor aūt ipiorū pro nihilo. Labia iusti erudiūt plurimos: q̄ aūt indocti sūt: ī cordis egestate morient̄. Benedictio dn̄i diuites facit: nec sociabit̄ ei afflictio. Quasi ꝑ risū stultꝰ opatur scelus: sapia āt ē uiro prudētia. Quod timet ipius ueniet sup eū: desiderium suum iustis dabitur. Quasi tēpestas transiēs nō erit ipius: iustꝰ aūt q̄si fūdamētū sempit'nū. Sicut acetum dentibꝰ ⁊ fumꝰ ocul': sic piger his q̄ miserūt eū. Timor dn̄i apponet dies: ⁊ āni ipiorū breuiabūtur. Expectatio iustoꝝ letitia: spes āt ipiorū ꝑibit. Fortitudo simplicꝭ uia dn̄i: ⁊ pauor his q̄ opantur malū. Iustꝰ ī et'nū n̄ cōmouebit̄: ipij āt non hītabunt sup t'ram. Os iusti parturiet sapiam: līgua prauoꝝ ꝑibit. Labia iusti ꝯsiderant placita: ⁊ os impiorum peruersa.

¶ .XI.

Statera dolosa abominatio est apud deū: ⁊ pōdus equū uolūtas eiꝰ. Ubi fuerit superbia ibi erit ⁊ contumelia: ubi āt est humilitas ibi ⁊ sapia. Simplicitas iustorū diriget eos: ⁊ supplantatio peruersorum uastabit illos. Nō ꝓderūt diuitie ī die ultionis: iustitia aūt liberabit a morte. Iustitia simplicis diriget uiā eiꝰ: ⁊ ī ipietate sua corruet ipius. Iustitia rectoꝝ liberabit eos: ⁊ ī insidijs suis capientur iniq̄. Mortuo hoīe impio nulla erit ultra spes: ⁊ expectatio sollicitorū ꝑibit. Iustus de angustia liberatus est: ⁊ tradetur impius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicū suū: iusti aut liberabuntur sciā. In bonis iustoꝝ exaltabit̄ ciuitas: ⁊ ī ꝑditione ipiorū erit laudatio. Bn̄dictiōe iustorū exaltabitur ciuitas: ⁊ ore ipioꝝ sbuertetur. Qui despicit amicū suū indigēs corde ē: uir āt prudēs tacebit. Qui ābulat fraudulent̄ reuelat arcana: qui āt fidelis est celat amici cōmissū. Ubi nō ē gub'nator: pp'ls corruet: salus āt ubi m'ta ꝯsilia. Affliget̄ malo q̄ fidē facit ꝓ extraneo: q̄ āt cauet laqos: securꝰ erit. Mulier gratiosa īueniet gl'iam: ⁊ robusti habebunt diuitias. Benefacit aīe sue uir mīsicōs: q̄ āt crudel' ē: etiā ꝓpinq̄s abijcit. Impius facit opꝰ īstabile: semianti aūt iustitiā merces fidel'. Clementia preparat uitā: ⁊ sectatio malorū mortē. Abomīabile dn̄o cor prauū: ⁊ voluntas eiꝰ ī his q̄ simpl'r ambulant. Manus ī manu n̄ erit innocens malus: semē āt iustoꝝ saluabitur. Circulus aureꝰ ī naribꝰ suis mulier pulchra ⁊ fatua. Desideriū iustorū ōe bonū est: prestolatio ipiorū furor. Alij diuidūt ꝓpa: ⁊ ditiores fiunt: alij rapiūt nō sua: ⁊ sēꝑ ī egestate sunt. Aīa que bn̄dicit īpīguabit̄: ⁊ q̄ īebriat ipse q̄ȝ inebriabitur. Qui abscondit frumēta: maledicetur ī populis: bn̄dictio āt sup caput uēdētium. Bn̄ ꝯsurgit diluculo q̄ querit bona: q̄ āt īuestigator malorū ē: opprimetur ab eis. Qui confidit ī diuitijs suis corruet: iusti āt q̄si uirēs foliū germinabūt. Qui cōturbat domū suā possidebit uentos: ⁊ q̄ stultꝰ ē seruiet sapiēti. Fructꝰ iusti lignū uite: ⁊ q̄ suscipit aīas sapiēs ē. Si iustus in terra recipit: quanto magis impius ⁊ pc̄cor?

¶ .XII.

Qui diligit disciplinam diligit sciam: q̄ āt odit īcrepatiōēs īsipiēs ē. Qui bonus est: hauriet sibi gr̄am a dn̄o: q̄ āt confidit in cogitationibus suis: ipie agit. Nō roborabitur hō ex impietate: ⁊ radix iustorū nō cōmouebit̄. Mulier diligēs corona ē uiro suo: ⁊ putredo ī ossibꝰ eius q̄ confusione res dignas gerit. Cogitatiōēs iustorū iudicia: ⁊ consilia ipiorū fraudulēta. Uerba impiorū insidiant̄ sanguini: os iustoꝝ libabit eos. Uerte impios ⁊ nō erunt: domus autē

iustorū pmanebit. Doctrina sua noscit uir:
q̄ āt van⁹ ⁊ excors ē patebit cōtēptui. Meli
or ē paup ⁊ sufficiēs sibi: ꝙ̄ gl'iosus ⁊ idigēs
pane. Nouit iustus iumētorū suoꝝ aias: ui
scera āt ipiorū crudelia. Qui operatur traꝫ
suaꝫ: satiabit panib⁹: q̄ āt sectat ociū: stultis
simus est. Qui suauis ē uiuit in moderatio
nibus: in suis mōitionib⁹ relinq̄t ꝯtumeliā.
Desiderium ipiꝫ monimētū ē pessimorū: ra
dix āt iustorū ꝑficiet. Propt̄ pcc̄a labioruꝫ
ruina ꝓximat malo: effugiet āt iust⁹ de āgu
stia. De fructu oris sui vnusq̄sq; replebit bo
nis: ⁊ iuxta opera manuū suaꝝ retribuetur
ei. Uia stulti recta i ocul' ei⁹: qui āt sapiens ē
audit consilia. Fatu⁹ stati indicat irā suam:
q̄ āt dissimulat iniuriaꝫ callidus ē. Qui qd̄
nouit loq̄tur iudex iustitie ē: q̄ aūt mentitur
testis ē fraudulētus. Est q̄ ꝓmittit ⁊ q̄si gla-
dio pungit cōscie: lingua aūt sapiētium sani
tas. Labiū vitatis firmū erit i ꝑpetuū: qui āt
testis est repentinus ꝯcinnat linguā menda-
cij. Dolus in cōde cogitātiū mala: q̄ āt pacē
ineunt cōsilia: seq̄tur eos gaudiū. Non con
tristabit iustū q̄cquid ei acciderit: ipij aūt re
plebunt malo. Abomiatio ē dn̄o labia men
dacia: qui āt fidelit̄ agūt: placēt ei. Homo v
sutus celat sciaꝫ: ⁊ cor isipiētiū ꝓuocat stul-
titiaꝫ. Manus fortiū dn̄abit: q̄ aūt remissa
ē tributis seruiet. Meror i corde uiri humi
liabit illū: ⁊ s̄mone bono letificabitur. Qui
negligit dānū ꝓpt̄ amicū iust⁹ est: iter autem
impiorū decipiet eos. Nō īueniet fraudulē-
t' lucrū: ⁊ sb̄a hōis erit auri p̄ciū. In semita
iustitie uita: iter aūt deuiū ducit ad morteꝫ.

XIII.

Filius sapiens doctrina p̄ris: qui aūt il-
lusor ē non audit cū arguitur. De fruc
tu oris sui homo satiabitur bonis: aia autē
impiorum iniqua. Qui custodit os suum:
custodit aiam suam: qui āt icōsideratus ē ad
loquendū sentiet mala. Uult ⁊ non vult pi-
ger: aia aūt opantiū impiguabitur. Uerbū
mendax iustus detestabitur: impius autem
ꝯfundit ⁊ ꝯfundetur. Justitia custodit inno
centis viā: ipietas āt pcc̄orū supplātat. Est
q̄si diues cū nihil hēat: ⁊ ē q̄si paup cū i mul-
tis diuitijs sit. Redēptio aie uiri diuitie sue:
qui āt pauper ē increpationem nō sustinet.
Lux iustorū letificat: lucerna aūt impioruꝫ
extinguet. Inter superbos sēp iurgia sunt: q̄
autem agunt oia cū cōsilio: reguntur sapiē-
tia. Sb̄a festinata minuetur: que āt paulati
colligitur mau: multiplicabitur. Spes que
differtur affligit aiam: lignū vite desideriuꝫ
veniēs. Qui detrahit alicui rei: ipse se in fu
turꝫ obligat: q̄ āt tiet p̄ceptū in pace v'sabit.
Aie dolose errāt i pcc̄is: iusti aūt misericor-
des sūt ⁊ miserāt. Lex sapiētis fons vite: ut
declinet a ruina mortis. Doctrina bōa dabit
gratiā: i itinere cōtēptorū vorago. Astutus
oia agit cū ꝯsilio: q̄ aūt fatuus ē apit stulti-
tiaꝫ. Nunci⁹ ipij cadet in malū: legatus fide
lis sanitas. Egestas ⁊ ignominia ei q̄ dserit
disciplinā: qui aūt acq̄escit arguenti glorifi-
cabitur. Desideriū si cōpleat: delectat aiam:
detestant stulti eos q̄ fugiunt mala. Qui cū
sapientib⁹ gradit sapiēs erit: amic⁹ stultorū
simi lis efficietur. Pcc̄ores ꝑsequit malū: ⁊
iustis retribuētur bōa. Bon⁹ relinq̄t hēdes
filios ⁊ nepotes: ⁊ custoditur iusto sb̄a pec-
catoris. Multi cibi in noualibus patruꝫ: et
alijs cōgregāt absq; iudicio. Qui parcit virge
odit filiū suū: qui aūt diligit illū istāter eru-
dit. Just⁹ comedit ⁊ replet aiam suam: uent
aūt impiorū insaturabilis.

XIIII.

Sapiens mulier edificat domū suam:
insipiens extructā q̄ꝫ manibus destru
et. Ambulans recto itinere ⁊ timēs deū: de
spicitur ab eo qui infami graditur uia. In o
re stulti virga superbie: labia sapiētū custo
diūt eos. Ubi nō sūt boues: ꝑsepe vacuū ē:
vbi āt apparent pl'ime segetes ibi manifesta
ē fortitudo bouis. Testis fidel' nō mētietur:
ꝓfert āt mendaciū dolosus testis. Querit d
risor sapiam ⁊ nō īuenit: doctrina prudētiū
facilis. Uade ꝯtra virū stultū: ⁊ nescit labia
prudentie. Sapia callidi ē intelligē viā suā:
⁊ prudētia stultorū errās. Stultus illudet
pcc̄m: ⁊ it' iustos morabitur gr̄a. Cor qd̄ no
uit amaritudinem aie sue: i gaudio ei⁹ non
miscebit extrane⁹. Dom⁹ impioꝝ dlebitur:
tabernacl'a iustorū germiabūt. Est uia q̄ vi
detur hōi iusta: nouissima aūt ei⁹ deducunt
ad mortem. Risus dolore miscebitur: ⁊ ex-
trema gaudij luct⁹ occupat. Uijs suis reple
bitur stult⁹: ⁊ sup eū erit vir bon⁹. Innocēs
credit ōi v'bo: astutus ꝯsiderat gressus suos.
Filio doloso nihil erit boni: seruo aūt sapiē
ti ꝓsperi erunt actus: ⁊ diriget uia ei⁹. Sapi
ens timet ⁊ declinat a malo: stult⁹ trāsilit ⁊
ꝯfidit. Impatiēs opabitur stultitiā: ⁊ uir v-
sut⁹ odiosus ē. Possidebūt paruuli stultiti-
am: ⁊ expectabūt astuti sciaꝫ. Jacebūt mali

ante bonos:et ipij añ portas iustorũ. Etiaȝ
proximo suo pauper odiosus ẽ:amici vero
diuitũ m̃lti. Qui despiċ ꝓximũ suũ peccat:
qui ãt misetur paupi beat⁹ erit. Qui credit
ĩ dño miaȝ diligit:errãt q̃ opant malũ. Mi
sericordia et ueritas ꝑparãt bona. In õni o
pe bono erit abũdãtia:vbi aũt v̓ba sunt pl̃i
ma:ibi frequent̃ egestas. Corona sapiẽtum
diuitie eorũ:fatuitas stultorũ ĩprudẽtia. Li
berat aias testis fidelis:et ꝓfert mendacia v̓
sipellis. In timore dñi fiducia fortitudinis:
ꝛ filijs ei⁹ erit spes. Timor domini fons ui-
te:ut declinet a ruina mortis. In multitudi
ne ppl̃i dignitas regis:ꝛ ĩ paupertate pleb᷑ i-
gnominia principis. Qui patiẽs ẽ:m̃lta gu
bernatur sapia:q̃ ãt ĩpatiẽs est:exaltat stulti
tiam suã. Uita carniũ sanitas cordis:putre
do ossiũ ĩuidia. Qui calũniat̃ egẽtem expro
brat factori ei⁹:honorat ãt euȝ q̃ miset̃ pau
peris. In malitia sua repellet̃ impi⁹: sperat
aũt iust⁹ ĩ morte sua. In corde prudẽtis req̃
escit sapia:ꝛ ĩdoctos quosȝ erudiet. Iustitia
eleuat gentẽ:miseros ãt facit ppl̓os pc̃cum.
Accept⁹ ẽ regi minister ĩtelligẽs: iracũdiam
eius inutilis sustinebit.

XV.

Respõsio mollis frangit irã:ꝫmo durus
suscitat furorẽ. Lingua sapiẽtuȝ ornat
sciam:os fatuorũ ebullit stultitiã. In õni lo
co oculi dñi contẽplantur bonos ꝛ malos.
Lingua placabitur lignũ uite:q̃ ãt immode
rata ẽ cõteret spm̃. Stultus irridet discipli
nã pr̃is sui:q̃ aũt custodit ĩcrepationes astu
tior fiet. In abũdãti iustitia uirtus maxia
est:cogitationes autem impiorũ eradicabũ
tur. Dom⁹ iusti pl̃ima fortitudo:ꝛ ĩ fructib⁹
impij cõturbatio. Labia sapiẽtum dissemi-
nabunt sciam:cor stultorũ dissil̓e erit. Uic-
time ipiorꝝ abomiabiles dño:vota iustoruȝ
placabilia. Abomiatio ẽ dño uia impij:qui
sequitur iustitiã diligit̃ ab eo. Doctrina ma
la deserẽtiũ viã vite:q̃ ĩcrepatiões odit mori
etur. Infern⁹ ꝛ ꝑditio corã dño:q̃to magis
corda filiorũ hoium:? Nõ amat pestilens e-
ũ q̃ se corripit:nec ad sapiẽtes graditur. Cõ
gaudẽs exhilarat faciẽ:ĩ merore animi deij
citur sp̃s. Cor sapiẽtis queret doctrinã:ꝛ os
stultoruȝ pascitur ĩpitia. Oẽs dies paupis
mali:secura mẽs q̃si iuge cõuiuiũ. Melius
ẽ parꝝ cũ timorẽ dñi:q̃ thesauri magni ꝛ ĩsa
tiabiles. Meli⁹ ẽ vocari ad olera cũ carita-
te:q̃ ad uitulũ saginatũ cũ odio. Uir iracũ-
dus ꝓuocat rixas:q̃ patiẽs ẽ:mitigat suscita
tas. Iter pigrorũ q̃si sepes spinarꝝ:uia iusto
rum absq; offendiculo. Fili⁹ sapiẽs letificat
pr̃em:et stult⁹ hõ despicit m̃rem suam. Stul
titia gaudium stulto: et vir prudẽs dirigit
gressus suos. Dissipant̃ cogitationes ubi ñ
ẽ cõsiliũ:ubi v̓o sũt pl̓es cõsiliarij:confirmã
tur. Letatur hõ in s̃ñia oris sui:ꝛ ꝫmo oppor
tun⁹ ẽ optim⁹. Semita uite sup eruditũ: ut
declinet de inferno nouissimo. Domuȝ sup
borũ demoliet̃ dñs:ꝛ firmos faciet t̃minos
uidue. Abomiatio dñi cogitatiões male:et
purus ꝫmo pulcherrim⁹ firmabit̃ ab eo. Cõ
turbat domũ suã qui sectat̃ auaritiã:q̃ aũt
odit munera uiuet. Per miaȝ ꝛ fidẽ purgã-
tur pc̃ca:ꝑ timorẽ ãt dñi declinat õis a ma
lo. Mens iusti meditabitur obedientiaȝ:os
impiorũ redundat malis. Longe ẽ dñs ab ĩ
pijs:ꝛ orões iustorũ exaudiet. Lux oculorꝝ
letificat aiaȝ:fama bona ĩpiguat ossa. Auris
q̃ audit increpatiões uite:in medio sapiẽtuȝ
cõmorabitur. Qui abijcit disciplinã:despiċ
aiam suã:q̃ ãt acq̃escit ĩcrepationib⁹:posses
sor est cordis. Timor dñi disciplina sapiẽtie:
ꝛ gloriam precedit humilitas.

XVI.

Hominis ẽ aiam ꝑparare:ꝛ dñi guber
nare linguã. Oẽs uie hoium patẽt o-
culis eius:spirituum ponderator ẽ dñs. Re
uela dño opa tua:ꝛ dirigẽt cogitatiões tue.
Uniuersa ꝓpt̃ semetipsũ opatus ẽ dñs:ĩpiũ
q̃ȝ ad diẽ malũ. Abominatio dñi ẽ õis arro
gans:etiam si man⁹ ad manũ fuerit non est
ĩnocens. Initiũ uie bone facere iustitiã:accep
ta est apud deum magis q̃ immolare hosti
as. Mia ꝛ ueritate redimitur iniq̃tas: ꝛ in
timore dñi d̓cliat̃ a malo. Cũ placuerit dño
uie hoĩs :inimicos q̃ȝ eius ꝯuertet ad pacẽ.
Melius ẽ parũ cum iustitia:q̃ multi fruct⁹
cum iniq̃tate. Cor hõis disponit uiã suam:
sȝ dñi ẽ dirigere gressus ei⁹. Diuinatio ĩ labi
is regis:ĩ iudicio nõ errabit os ei⁹. Pondus
ꝛ statera iudicia dñi sũt:ꝛ opera ei⁹ oẽs lapi
des seculi. Abominabiles regi q̃ agũt ĩpie:
q̃m iustitia firmatur solium. Uolũtas regũ
labia iusta:q̃ recta loq̃tur diriget̃. Indigna-
tio regis nũcij mortis:ꝛ uir sapiẽs placabit
eũ. In hilaritate uultus regis uita:ꝛ clemen
tia ei⁹ q̃si imber serotinus. Posside sapiẽti-
aȝ: q᷑ auro melior ẽ:ꝛ acquire prudẽtiam:
q᷑ preciosior ẽ argẽto. Semita iustorũ d̓cli
nat mala:custos aie sue seruat uitaȝ suam.

Contritionē ꝑcedit sup̄bia: ⁊ an̄ ruinā exal-
tabit̄ sp̄s. Meli⁹ ē hūiliari cū mitib⁹: ꝙ̄ diui
dē spolia cū sup̄b̄. Erudit⁹ ī v̄bo repiet bōa:
⁊ q̄ spat ī dn̄o bt̄s ē. Qui sapiēs ē corde ap-
pellabit̄ prudēs: ⁊ q̄ dulcis eloq̄o maiora re
piet. Fōs uite eruditio possidētꝭ doctrīa stul
toꝝ fatuitas. Cor sapiētis erudiet os ei⁹: ⁊
labīȷs ei⁹ addet gr̄am. Fau⁹ mellꝭ cōposita v̄
ba: dulcedo aīe sanitas ossiū. Est uia q̄ uide
t̄ hoī recta: ⁊ nouissima ei⁹ ducūt ad mōtē.
Aīa laborantꝭ laborat sibi: q̄ȝ cōpulit eū os
suū. Uir insipiēs fodit malū: ⁊ ī labīȷs eius
ignis ardescit. Hō peruersus suscitat lites: ⁊
v̄bosus sepat pricipes. Uir īīq̄⁹ lactat ami
cū suū: ⁊ ducit eū ꝑ uiā nō bonā. Qui attōi
tis oculis cogitat praua: mordēs labia sua
ꝑficiet malū. Corona dignitatis senectus:
q̄ ī vīȷs iustitie reperiet̄. Melior ē patiēs ui-
ro forti: ⁊ q̄ dn̄atur aīo suo expugnatoꝛ ur-
biū. Sortes mittūt̄ ī sinū: sȝ a dn̄o tēpāt̄.

.XVII.

Melior est buccella sicca cuȝ gaudio: ꝙ̄
domus plena uictimis cū iurgio. Ser
u⁹ sapiēs dn̄abit̄ stultꝭ filīȷs: ⁊ inter f̄res hē-
ditatē diuidet. Sicut igne ꝓbatuꝛ argētū et
auꝝ camino: ita cōda ꝓbat dn̄s. Mal⁹ obe
dit ligue iīq̄: ⁊ fallax obtēpat labīȷs mēdaci
bus. Qui despicit pauperē exprobrat facto
ri eius: ⁊ qui in ruina letatur alteri⁹: nō erit
īpunitus. Corona senū filīȷ filiorū: ⁊ gloria
filiorū p̄res eorū. Nō decent stultū v̄ba cō-
posita: nec principē labiū mentiēs. Gemma
gratissima expectatio prestolātis: q̄cūq̄ȝ se
v̄tit prudēt̄ ītelligit. Qui celat delictū que-
rit amicitias: q̄ altero ꝟmone īpetit sepat fe
deratos. Plus ꝓficit correctio apud prudē
tem: ꝙ̄ cētū plage apud stultū. Semper iur
gia querit malus: angelus āt crudelꝭ mittet̄
ꝯtra eū. Expedit magis urse occurrē raptis
fetib⁹: ꝙ̄ fatuo cōfidēti sibi in stultitia sua.
Qui reddit mala ꝓ bonis: non recedet ma
lum de domo eius. Qui dimittit aquam ca
put ē iurgiorū: ⁊ an̄ꝙ̄ patiat̄ ꝯtumeliā iudi
ciū deserit. Et q̄ iustificat īpiuȝ: ⁊ q̄ cōdēnat
iustū: abomīabilꝭ ē vtq̄ȝ apud deū. Quid ꝓ-
dest stulto habeꝛe diuitias: cum sapientiā e-
mere n̄ possit? Qui altam facit domū suaȝ
q̄rit ruinā: ⁊ q̄ euitat discere īcidet ī maluȝ.
Omni t̄pe diligit q̄ amic⁹ ē: ⁊ frat̄ ī angusti
is cōprobatur. Stult⁹ hō plaudet manib⁹
suis: cū spopōderit ꝓ amico suo. Qui medi
tat̄ discordias diligit rixas: ⁊ qui exaltat os
suum querit ruinā. Qui ꝑuersi cordis ē nō
īuenit bonū: ⁊ q̄ v̄tit linguā īcidet ī malum.
Nat⁹ ē stult⁹ ī ignominiā suā: sȝ nec pater ī
fatuo letabitur. Anim⁹ gaudēs etateȝ flori-
dā facit: sp̄us tristis exiccat ossa. Munera
d̄ sinu impius accipit: ut perv̄tat semitas iu
dicīȷ. In facie prudentꝭ lucet sap̄ia: ocl̄i stul-
torū ī finib⁹ t̄re. Ira p̄ris fili⁹ stult⁹: ⁊ dolor
m̄ris q̄ genuit eū. Nō ē bonū dānū īferre iu
sto: nec ꝑcutē principē q̄ recta iudicat. Qui
moderatur ꝟmōes suos doct⁹ ⁊ prudēs est:
⁊ ꝑciosi sp̄s uir erudit⁹. Stultus q̄ȝ si tacue
rit sapiēs reputabitur: ⁊ si cōpresserit labia
sua intelligens.

.XVIII.

Occasiōes querit q̄ uult recedere ab a-
mico: ōi t̄pe erit exprobrabilꝭ. Nō reci
pit stultus v̄ba prudētie: nisi ea dixeris q̄ v̄-
santur ī corde ei⁹. Impius cū ī ꝓfundum ue
nerit pc̄c̄oꝝ ꝯtēnit: sȝ seq̄tur euȝ ignominia
⁊ opprobriū. Aqua ꝓfūda ex ore uiri: ⁊ tor
rēs redūdās fons sap̄ie. Accipe ꝑsonā impīȷ
ī iudicio nō ē bonū: ut declines a v̄itate iudi
cīȷ. Labia stulti miscēt se rixis: ⁊ os ei⁹ iur
gia ꝓuocat. Os stulti ꝯt̄tio ei⁹: ⁊ labia ipsi⁹
ruina aīe eius. Uerba bilinguis q̄si simplici
a: ⁊ ipsa ꝑueniunt usq̄ȝ ad intiora uentris.
Pigrū deīȷcit timor: aīe āt effeminatoꝝ esu
rient. Qui mollis ⁊ dissolut⁹ ē ī opere suo:
frat̄ ē sua opa dissipantis. Turrꝭ fortissima
nomē dn̄i: ad ipsā currit iustus ⁊ exaltabit̄.
Substātia diuitis vrbs roborꝭ ei⁹: ⁊ q̄si mu
r⁹ ualidus circūdās eū. An̄ꝙ̄ conterat̄ exal-
tatur cor hoīs: ⁊ an̄ꝙ̄ glorificetur hūiliat̄.
Qui pri⁹ r̄ndet ꝙ̄ audiat: stultū se eē demō
strat ⁊ cōfusione dignū. Sp̄us uiri sustētat
imbecillitatē suā: sp̄m v̄o ad irascēdū facilē
quis poterit sustinere? Cor prudētis posside
bit sciam: ⁊ auris sapiētiū q̄rit doctrinam.
Donū hoīs dilatat uiā eius: ⁊ an̄ principes
spatiū ei facit. Iust⁹ prior ē accusatoꝛ sui: ve
nit amicus ei⁹ ⁊ īuestigabit eū. Cōtradictio
nes cōprimit sors: ⁊ īter potentes q̄ȝ diiudi
cat. Frater qui adiuuatuꝛ a f̄re q̄si ciuitas fir
ma: ⁊ iudicia q̄si uectes urbiū. De fructu o-
ris uiri replebitur vēt̄ ei⁹: ⁊ genimina labio-
rū ipsius saturabūt eū. Mors ⁊ uita ī māi-
b⁹ lingue: q̄ diligūt eā comedent fruct⁹ eius.
Qui inuenit mulierē bonā: īuenit bonuȝ ⁊
hauriet iocūditatē a dn̄o. Qui expellit mu
lierem bonam expellit bonū: q̄ aūt tenet ad
ulterā stultus ē ⁊ īsipiens. Cū obsecratōib⁹

loquitur pauper: ⁊ diues effabitur rigide. Uir amicabilis ad societatem: magis amicꝰ erit ꝙ frater.

¶ .XIX.

MElior ē pauper q̄ ambulat ĩ simplicitate sua: ꝙ diues torquens labia sua ⁊ insipiens. Ubi ñ ē scia aie non ē bonũ: ⁊ q̄ festinꝰ ē pedibꝰ offēdet. Stultitia hōis supplãtat gressus eius: ⁊ ꝯtra deum feruet aīo suo. Diuitie addunt amicos plĩmos: a paupe ãt ⁊ hi quos hñit sepãtur. Testis falsus nõ erit impunitꝰ: ⁊ q̄ mendacia loq̄t ñ effugiet. Multi colũt ꝑsonã potentis: ⁊ amici sũt dona tribuentis. Fr̃es hōis pauperis oderũt eum: insuꝑ ⁊ amici ꝓcul recesserunt ab eo. Qui tm̃ verba sectat̃ nihil habebit: q̄ autez possessor ē mentis diligit aiam suã: ⁊ custos prudentie inueniet bona. Falsus testis non erit impunitꝰ: ⁊ q̄ loq̄t mendacia ꝑibit. Nõ decent stultũ diuitie: nec seruũ dñari ꝑncipibus. Doctrina uiri ꝑ patiētiam noscit: ⁊ gla eiꝰ ē iniq̃ p̃tergredi. Sicut fremitus leonis: ita ⁊ regis ira: ⁊ sicut ros suꝑ herbã ita ⁊ hilaritas eiꝰ. Dolor p̃ris filiꝰ stultꝰ: ⁊ tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier. Domus ⁊ diuitie dant̃ a parentibꝰ: a dño ãt ꝓp̃e vxor prudēs. Pigredo imittit soporē: ⁊ aīa dissoluta esuriet. Qui custodit mãdatũ custodit aīam suã: q̄ aũt negligit uiã suã: mõtificabitur. Feneratur dño q̄ miꝫetur paupis: ⁊ uicissitudinē suã reddet ei. Erudi filiũ tuũ ne desperes: ad interfectionē ãt eiꝰ ne ponas aiaz tuam. Qui.n. ĩpatiēs ē: sustinebit dãnuz: et cũ rapuerit: aliud apponet. Audi cõsiliũ et suscipe disciplinã: ut sis sapiēs ĩ nouissimis tuis. Multe cogitatiões ĩ corde uiri: voluntas aũt dñi ĩ etnũ ꝑmãebit. Homo ĩdigens misericors ē: ⁊ meliõ ē pauper iustus: ꝙ vir mēdax. Timor dñi ad uitã: ⁊ ĩ plenitudine cõmorabit̃ absq̃ uisitatiõe pessimi. Abscõdit ꝓiger manũ suã sub ascella: nec ad os suũ applicat eã. Pestilēte flagellato stultꝰ sapiētior erit: si ãt corripuerĩ sapientē intelliget sapiam. Qui affligit p̃rem ⁊ fugit matrem: ignominiosus erit ⁊ ĩfelix. Nõ cesses audire fili doctrinã: nec ignores ꝫmões scie. Testis iniquus deridet iudicium: ⁊ os ĩpiorum deuorat iniquitatem. Parata sũt derisoribus iudicia: ⁊ mallei ꝑcutientes stultorũ corporibus.

¶ .XX.

LUxuriosa res uinum: ⁊ tumultuosa ebrietas. Quicũq̃ his delectatur: nõ erit sapiens. Sicut rugitus leonis ita ⁊ terror regis: q̄ ꝓuocat eũ peccat in aiam suaz. Honor ē hōi q̄ sepat se a ꝯtentionibus: oēs aũt stulti miscentur ꝯtumelijs. Propter frigus piger arare noluit: mēdicabit ergo estate ⁊ nõ dabitur illi. Sicut aq̃ ꝓfunda sic cõsiliũ ĩ corde uiri: sꝫ hõ sapiens exhauriet illud. Multi hoies mĩſicordes vocãtur: uiꝝ aũt fidelē q̄s inuēiet? Iustꝰ q̄ ãbulat ĩ simplicitate sua: beatos pꝰ se filios relinq̄t. Rex q̄ sedet in solio iudicij: dissipat õe malũ ĩtuitu suo. Quis põt dicē mũdũ ē cor meũ: purus sũ a pc̃c̃o? Pondus ⁊ pondus mensura ⁊ mensura: utrũq̃ abomiabile ē apud deum. Ex studijs suis intelligitur puer: si mũda ⁊ recta sint opera eiꝰ. Aurē audiētē ⁊ oculũ uidētem: dñs fecit utrũq̃. Noli diligē somnum: ne te egestas opprimat. Aperi oculos tuos ⁊ saturare panibꝰ. Malũ ē malũ ē dicit õis ēptor: ⁊ cũ recesserit tũc gl̃iabit̃. Est aurũ ⁊ mł̃titudo gēmaꝝ: uas ãt ꝓciosũ labia scie. Tolle uestimētũ eiꝰ q̄ fideiussor extitit alieni: ⁊ ꝑ extraneis aufer pignꝰ ab eo. Suauis ē hōi panis mēdacij: ⁊ postea iplebitur os eius calculo. Cogitatiões ꝯsilijs roborãtur: ⁊ gubernaculis tractanda sunt bella. Ei q̄ reuelat mysteria: ⁊ ãbulat fraudulēter: ⁊ dilatat labia sua: ne cõmiscearis. Qui maledicit p̃ri suo ⁊ m̃ri: extinguet̃ lumē eiꝰ ĩ medijs tenebrĩ. Hereditas ad quã festinatur ĩ principio: ĩ nouissimo bñdictiõe carebit. Ne dicas reddã malũ ꝓ malo: expecta dñm ⁊ liberabit te. Abomiatio ē apud deũ põꝰ ⁊ põꝰ: statera dolosa nõ est bona. A dño dirigunt̃ gressus uiri: quis aũt hoium ĩtelligere põt uiã suã? Ruina ē hōi deuotare s̄cos: ⁊ pꝰ vota retractare. Dissipat ĩpios rex sapiēs: ⁊ incuruat suꝑ eos fornicē. Lucerna dñi spiraculũ hōis: que ĩuestigat oĩa secreta ventris. Misericordia ⁊ vitas custodiunt regē: ⁊ roboratur clemẽtia thronꝰ eiꝰ. Exultatio iuuenũ fortitudo eoꝝ: ⁊ dignitas senũ canicies. Liuor vulneris absterget mala: ⁊ plage ĩ obsecrationibꝰ uentris.

¶ .XXI.

SIcut diuisiones aquarum ita cor regis ĩ manu dñi: q̄cũq̃ voluerit ĩclinabit illud. Oĩs via viri recta sibi videtur: appendit aũt corda dominus. Facere misericordiam ⁊ iudiciuz magis placet dño ꝙ uictime. Exaltatio oculorũ ē dilatatio cordis: lucerna impiorũ pc̃c̃um. Cogitatiões robusti semper ĩ abundãtia: õnis ãt piger ĩ egestate est.

Qui cõgregat thesauros lingua m̄dacij ua
nus ⁊ excors ē: ⁊ impigetur ad laqueos mō
tis. Rapie impiorum detrahēt eos: quia no
luerūt facere iudiciū. Peruersa uia uiri' alie
na est a deo: qui āt mundus ē rectū op⁹ ei⁹.
Meli⁹ ē sedere ī angulo domatis: q̄ cū mu
liere litigiosa ⁊ ī domo cōi. Aia ipij ōsiderat
malum: nō misebitur ꝓximo suo. Mulcta
to pestilēte sapiētiō erit puul⁹: ⁊ si sectetur
sapientez sumet sciam. Excogitat iust⁹ ō do
mo impij: ut detrahat impios a malo. Qui
obturat aurē suā ad clamorē paupis: ⁊ ipse
clamabit ⁊ nō exaudiet. Mun⁹ absconditū
extiguit iras: ⁊ donū ī sinu īdignationē ma
ximā. Gaudiū iusto ē facere iudiciū: ⁊ pauō
opantib⁹ īiq̄tatē. Uir q̄ errauerit in via doc
trine: ī cetu gigātiū cōmorabit. Qui diligit
epulas in egestate erit: qui amat uinū ⁊ pin
guia nō ditabitur. Pro iusto dabit impius:
⁊ ꝑ recto iniqu⁹. Meli⁹ ē hītare ī terra des
ta q̄ cū muliere rixosa ⁊ iracūda. Thesau
rus desiderabil' ⁊ oleū ī hītaculo iusti: ⁊ im
prudēs hō dissipabit illud. Qui sequit iusti
tiam ⁊ mīsicordiam: īueniet uitā iustitiaz ⁊
gl'iam. Ciuitatē fortium ascēdit sapiēs: de
struxitq₃ robur fiducie ei⁹. Qui custodit os
suū ⁊ linguā suā: custodit ab angustijs aiaz
suā. Supbus ⁊ arrogās uocatur idoctus: q̄
in ira opatur supbiā. Desideria occidūt pi
grū. noluerūt. n. q̄cq̄ man⁹ eius opari. Tota
die ꝯcupipisc̄ ⁊ desiderat: q̄ āt iustus est tri
buet ⁊ n̄ cessabit. Hostie ipiorū abominabi
les: q̄ offerūt ex scelere. Testis mēdax pibit:
uir obediēs loq̄tur uictoriā. Uir impius ꝓ
caciter obfirmat uultū suū: qui aūt rect⁹ est
corrigit uiam suā. Nō ē sapia: nō ē pruden
tia: nō ē ꝯsiliū ꝯtra dn̄m. Equ⁹ parat ad diē
belli: dn̄s aūt salutē tribuit.

.XXII.

Melius ē nomen bonū q̄ diuitie mlte.
sup argētū. n. ⁊ aurū gr̄a bona. Diues
⁊ pauper obuiauerūt sibi: utriusq₃ operatō
est dominus. Callidus uidet malū: ⁊ abscō
dit se: inocēs ptransijt ⁊ afflictus ē dāno. Fi
nis modestie timor dn̄i: diuitie ⁊ gloria ⁊ ui
ta. Arma ⁊ gladij in uia superbi: custos āt
aie sue longe recedit ab eis. Prouerbiuz ē: a
dolescens iuxta uiā suā etiā cū senuerit non
recedet ab ea. Diues paupibus imperat: ⁊ q̄
accipit mutuū seru⁹ ē fenerantis. Qui semi
nat iniq̄tatē metet mala: ⁊ uirga ire sue con
sumabitur. Qui pronus est ad misericōdiā
bn̄dicet: de panib⁹. n. suis ōdit pauperi. Uic
toriā ⁊ honorē acq̄ret q̄ dat munera: aiam
aūt aufert accipiētiū. Ejce derisorē ⁊ exibit
cū eo iurgiū: cessabūtq₃ cause ⁊ cōtumelie.
Qui diligit cordis mūdiciā: ꝑpter gr̄am la
biorū suorū habebit amicū regē. Oculi dn̄i
custodiunt sciam: ⁊ supplātāt verba iiqui.
Dicit piger: leo ē foris in medio platearum
occidēdus sū. Fouea ꝓfunda os aliene: cui ī
ratus ē dn̄s īcidet ī eā. Stultitia colligata ē
in corde pueri: ⁊ uirga disciplie fugabit eā.
Qui calūniat pauperez vt augeat diuitias
suas: dabit ipse ditiori ⁊ egebit. Fili mi incli
na aurē tuā: ⁊ audi verba sapiētium. Appo
ne āt coꝛ ad doctrinā meā: que pulchra erit
tibi: cuz seruaueris eaz in ventre tuo. Et re
dundabit ī labijs tuis: ut sit in dn̄o fiducia
tua. Un̄ ⁊ oñdā eam tibi hodie. Ecce ōscrip
si eā tibi tripliciter in cogitationibus ⁊ scia:
vt oñderez tibi firmitatē ⁊ eloquia vitatis
respondere ex eis illis: qui miserunt te. Nō
facias violētiaz paupi: q₂ paup ē: neq₃ ꝯtas
egenū ī porta: q₂ iudicabit dn̄s cām eius: et
configet eos q̄ cōfixerūt aiam ei⁹. Noli esse
amic⁹ hōi iracūdo: neq₃ āmbules cū viro furi
oso: ne forte discas semitas ei⁹: ⁊ sumas scā
dalū anime tue. Noli esse cū his q̄ defigunt
māus suas: ⁊ qui uades se offerūt ꝓ debitl.
Si. n. nō habes vnde restituas: quid cause
ē: ut tollat operimētū ō cubili tuo? Ne trās
grediaris t̄mios āntiquos: q̄s posuerūt pr̄es
tui. Uidisti virū uelocē ī ope suo: coraz regi
bus stabit: nec erit ante ignobiles.

.XXIII.

Quando sederis ut cōedas cū pricipe:
diligenter attende que sunt apposita
ante faciem tuam: ⁊ statue cultrum ī guttuř
tuo: si tamen habes in potestate aiam tuaz.
Ne desideres de cibis ei⁹: in quo est panis m̄
dacij. Noli laborare ut diteris: s₃ prudentie
tue pone modū. Ne erigas oculos tuos ad
opes quas non potes habere: q₂ facient sibi
pēnas q̄si aquile: ⁊ uolabūt in celū. Ne cōe
das cum hoie inuido: ⁊ ne desideres cibos
ei⁹: qm̄ in sil'itudinē arioli ⁊ coniectoř esti
mat qō ignorat. Comede ⁊ bibe dicet tibi:
⁊ mēs eius nō est tecū. Cibos q̄s cōederas e
uomes: ⁊ pdes pulchros s̄mones tuos. In
aurib⁹ insipiētiū ne loq̄ris: q₂ despiciēt doc
trinā eloquij tui. Ne attingas paruulorū t̄
minos: ⁊ agrū pupillorū ne introeas. Pro
piquus ei₃ illorū fortis est: ⁊ ipse iudicabit

contra te causam illorũ. Ingrediat ad doctrinam cor tuũ: ⁊ aures tue ad v̾ba sciẽtie. Noli subtrahere a puero disciplinã. si. n. percusseris cũ virga: nõ morietᷣ. Tu virga percuties eũ: ⁊ aiam eiꝰ de iferno liberabis. Fili mi si sapiens fuerit animꝰ tuꝰ: gaudebit tecũ cõ meum: ⁊ exultabũt renes mei cum locuta fuerint recta labia tua. Nõ emuletᷣ cor tuuꝫ peccatores: sꝫ in timore dñi esto tota die: qa habebis spem in nouissimo: ⁊ p̄stolatio tua non auferetur. Audi fili mi ⁊ esto sapiẽs: et dirige i via aiuꝫ tuũ. Noli eẽ in cõuiuijs potatorũ: nec i comessatiõibus eoꝝ q̄ carnes ad vescẽdũ cõfert: quia vacãtes potibꝰ ⁊ dãtes symbola ꝯsumẽt: ⁊ vestietᷣ pannis dõmitatio. Audi p̄rem tuũ qui genuit te: ⁊ ne ꝯtẽnas cũ senuerit mater tua. Ueritatẽ eme: ⁊ noli vẽdere sapiẽtiã ⁊ doctrinã ⁊ itelligẽtiã. Exultat gaudio pater iusti: qui sapiẽtẽ gẽnit letabitᷣ in eo. Gaudeat paᷣ tuꝰ ⁊ maᷣ tua: ⁊ exultet qui genuit te. Prebe fili mi cor tuum mihi: ⁊ oculi tui uias meas custodiãt. Fouea. n. ꝓfũda ẽ mẽtrix: ⁊ puteꝰ angustꝰ aliena. Insidiatᷣ i uia q̄si latro: ⁊ q̊s icautos i uenerit iterficiet. Cui ue cuiꝰ patri ue: cui rixe: cui fouee: cui siñ cã ulnera: cui suffossio oculoꝝ: nonne his qui cõmorãtᷣ in vino: et student calicibus epotandis? Ne intuearis vinũ qñ flauescit: cũ splẽduerit i vitro color eius. Ingreditᷣ blande ⁊ i nouissimo mordebit ut coluber: ⁊ sicut regulus venena diffũdet. Oculi tui videbunt extraneas: ⁊ cõ tuũ loquetᷣ ꝑuersa. Et eris sicut dormiẽs in medio mari: ⁊ q̄si sopitus gubernator amisso clauo: ⁊ dices: Uerberauerũt me sed nõ doluí: traxerũt me ⁊ ego nõ sensi. Qñ euigilabo: ⁊ rursus uina reperiam?

.XXIIII.

Ne emuleris viros malos: nec cõsideres eẽ cum eis: qꝛ rapias meditatᷣ mens eorũ: ⁊ fraudes labia eorũ loquuntur. Sapiẽtia edificabitᷣ domꝰ: ⁊ prudẽtia roborabitᷣ. In doctrina replebũtᷣ cellaria: vniuersa sb̾a p̄ciosa ⁊ pulcherrima. Uir sapiẽs fortis est ⁊ vir doctꝰ robustꝰ ⁊ validus: qꝛ cũ dispositiõe initᷣ bellũ: ⁊ erit salꝰ ubi m̾lta cõsilia sũt. Excelsa stulto sapia: i porta nõ apiet os suum. Qui cogitat mala facere: stultꝰ vocabitᷣ. Cogitatio stulti pc̄cm ẽ: ⁊ abomiatio hoiuꝫ detractor. Si desperaueris lapsus i die ãgustie: iminuetᷣ fõtitudo tua. Erue eos qui ducũtᷣ ad mortẽ: ⁊ qui trahuntᷣ ad iteritũ liberare ne cesses. Si dixeris uires ñ suppetũt: qui inspector ẽ cordis ipse intelligit: ⁊ seruatorem aie tue nihil fallit: reddetqꝫ hõi iuxta opa sua. Cõede fili mi mel qꝛ bonũ ẽ: ⁊ fauũ dulcissimũ gutturi tuo. Sic ⁊ doctria sapie anime tue: quã cũ iueneris: hẽbis i nouissimis spem: ⁊ spes tua non p̄ibit. Ne isidieris: ⁊ q̄ras ipietatẽ in domo iusti: neqꝫ uastes requiem eiꝰ. Septies. n. i die cadet iustꝰ: ⁊ resurget: ipi̾ autẽ corruent i malũ. Cũ ceciderit īimicus tuꝰ ne gaudeas: ⁊ i ruina eiꝰ ne exultet cor tuũ: ne forte videat dñs ⁊ displiceat ei: ⁊ auferet ab eo irã suã. Ne cõtendas cuꝫ pessimis: nec emuleris impios: quoniã non hñt futurorum spem mali: ⁊ lucerna ipioꝝ extinguetᷣ. Time dñm fili mi ⁊ regem: ⁊ cuꝫ detractoribꝰ nõ cõmiscearis. Quoniã repẽte cõsurget ꝑditio eorũ: ⁊ ruinã utriusqꝫ q̊s nouit? Hec q̊qꝫ sapiẽtibꝰ. Cognoscẽ ꝑsonam in iudicio nõ ẽ bonũ. Qui dicũt ipio iustus es: maledicẽt eis popl̾i: ⁊ detestabũtᷣ eos tribus. Qui arguũt eũ laudabũtᷣ: ⁊ super eos veniet bñdictio. Labia deosculabitᷣ qui rectã verba respõdet. Prepara foris opus tuũ: ⁊ diligenter exerce agrũ tuũ: ⁊ postea edifices domũ tuã. Ne sis testis frustra ꝯtra p̄ximũ tuũ: nec lactes quenq̄ͣ labijs tuis. Ne dicas quomõ fecit mihi sic faciã ei: ⁊ reddam vniculqꝫ ꝑm opꝰ suum. Per agruꝫ hõis pigri transiui ⁊ ꝑ vineã uiri stulti. Et ecce totum repleuerãt vrtice: ⁊ operuerãt supficiem eiꝰ spine: ⁊ maceria lapidũ destructa erat. Qd̾ cũ vidissem posui in corde meo: ⁊ exẽplo didici disciplinã. Usqꝫ q̊ piger dormies: usqꝫ q̊ de somno cõsurges? Parũ inquã dormies: modicũ dormitabis: pauxillũ manꝰ ꝯseres: ut q̄escas: ⁊ vẽiet tibi q̄si cursõ egestas tua: ⁊ mẽdicitas q̄si uir armatus.

.XXV.

Hee q̊qꝫ parabole salomonis quas transtulerunt uiri ezechie regis iuda. Gloria dei est celare uerbũ: ⁊ gloria regum inuestigare sermonẽ. Celuꝫ sursũ ⁊ terra deorsũ ⁊ cor regũ inscrutabile. Aufer rubiginem d̾ argento: ⁊ egredietur vas purissimum. Aufer impietatẽ d̾ uultu regis: ⁊ firmabitur iustitia thronus eius. Ne gloriosus appareas corã rege: ⁊ in loco magnoꝝ ne steteris. Melius ẽ eim ut dicatur t̾ ascende huc: q̄ͣ ut humilieris corã principe. Que uiderunt oculi tui ne ꝓferas in iurgio cito: ne postea emendare nõ possis cũ dehonestaueris amicũ tuũ

Causã tuam tracta cũ amico tuo: ⁊ secretũ extraneo ne reueles: ne forte isultet tibi cũ audierit: ⁊ exprobrare ñ cesset. Gr̃a ⁊ amicitia liberant: q̃s tibi serua: ne exprobrabilis fias. Mala aurea i lectis argẽteis: q̃ loquit̃ verbũ i tp̃e suo. Inauris aurea ⁊ margarita fulgẽs: q̃ arguit sapiẽtẽ ⁊ aurẽ obediẽtẽ. Sicut frigus niuis i die messis: ita legatus fidelis ei qui miserit eũ: aiam ipsi⁹ requiescere fac. Nubes ⁊ vent⁹ ⁊ pluuie nõ sequẽtes: vir gloriosus ⁊ ꝓmissa non cõplẽs. Patiẽtia lenit̃ princeps: ⁊ lingua mollis ꝯfringet duritiã. Mel inuenisti: comedo quod sufficit tibi: ne forte satiatus euomas illud. Subtrahe pedẽ tuum de domo ꝓximi tui: neq̃n satiatus oderit te. Iaculũ ⁊ gladius ⁊ sagitta acuta: hõ q̃ loq̃t ꝯtra ꝓximũ suũ falsũ testimoĩũ. Dẽs putrid⁹ ⁊ pes lassus: q̃ sp̃at sup̃ ĩfideli ĩ die angustie: ⁊ amittit palliũ ĩ die frigoris. Acetũ ĩ nitro: q̃ cantat carmina cordi pessimo. Sicut tinea vestimẽto ⁊ uermis ligno: ita tristitia uiri nocet cordi. Si esurierit inimicus tu⁹: ciba illũ: si sitit da ei aquã bibere. Prunas .n. cõgregabis sup̃ caput ei⁹: ⁊ dñs reddet tibi. Vent⁹ aquilo dissipat pluuias: ⁊ facies tristis linguã detrahẽtẽ. Melius ẽ sedere in angulo domatis: q̃ꝫ cũ muliere litigiosa ⁊ i domo cõi. Aqua frigida anime sitiẽti: ⁊ nũcius bonus de terra longinq̃. Fons turbatus pede ⁊ uena cõrupta: iustus cadẽs coram impio. Sicut q̃ mel multũ cõedit ñ est ei bonũ: sic q̃ scrutator ẽ maiestat̃: opprimet a gl̃ia. Sicut vrbs patẽs ⁊ absq̃ꝫ muro nũ ambitu: ita vir q̃ nõ põt in loquẽdo cohibere spiritum suum.

.XXVI.

Quomõ nix i estate ⁊ pluuie i messe: sic indecens est stulto gl̃ia. Sicut auis ad alta transuolans: ⁊ passer quolibet uadens: sic maledictum frustra prolatum in quẽpiam superueniet. Flagellũ eq̃ ⁊ cham⁹ asino ⁊ virga in dorso ĩprudẽtiũ. Ne r̃ndeas stulto iuxta stultitiã suam: ne efficiaris ei simil̃. R̃nde stulto iuxtã stultitiã suam: ne sibi sapiẽs esse uideatur. Claudus pedibus ⁊ ĩiq̃tatẽ bibẽs: q̃ mittit ṽba p̃ nũciũ stl̃tũ. Quõ pulchras frustra hꝫ claudus tibias: sic indecẽs ẽ i ore stultorũ ꝑabola. Sic̃ q̃ mittit lapidẽ i aceruũ mercurij: ita q̃ tribuit ĩsipienti honorem. Quõ si spĩa nascatur i mãu temulẽti: sic parabola i ore stultorũ. Iudiciũ determinat cãs: ⁊ q̃ iponit stulto silentiũ iras mitigat. Sic̃ canis q̃ reuertit̃ ad uomitũ suũ: sic ĩprudẽs q̃ iterat stultitiã suã. Uidisti hoiem sapientem sibi uideri: magis illo spẽ habebit insipiens. Dicit piger: leo ẽ in uia: ⁊ leena i itierib⁹. Sic̃ ostiũ uertitur i cardine suo: ita piger i lectulo suo. Abscondit piger mãus sub ascella sua: ⁊ laborat si ad os suum eas cõuerterit. Sapiẽtior sibi stultus uidet̃ septẽ uiris loquẽtib⁹ s̃nias. Sicut q̃ app̃hendit aurib⁹ canẽ: sic qui trãsit ⁊ ipatiens cõmiscet̃ rixe alterius. Sic̃ noxius est q̃ mittit sagittas ⁊ lãceas i mortẽ: ita uir q̃ fraudulẽter nocet amico suo: ⁊ cũ fuerit dep̃hẽsus dicet: ludẽs feci. Cũ defecerint ligna extinguet̃ ignis: ⁊ susurrone subtracto iurgia cõq̃escũt. Sicut carbones ad prunas et ligna ad ignẽ: sic hõ iracũdus suscitat rixas. Uerba susurrõis q̃si simplicia: ⁊ ipsa ꝑueniunt ad intima cordis. Quõ si argẽto sordido ornare uelis vas fictile: sic labia tum̃tia cũ pessimo corde sociata. Labijs suis intelligitur ĩimic⁹: cũ i corde tractavit dolos. Qñ submiserit vocẽ suã: ne credideris ei: qm̃ septẽ neq̃tie sunt i corde illi⁹. Qui operit odiũ fraudulenter: reuelabit̃ malicia ei⁹ i ꝯcilio. Qui fodit foueã icidet i eam: ⁊ qui voluit lapidẽ reuertet̃ ad eũ. Lingua fallax ñ amat ṽitatem: ⁊ os lubricũ operatur ruinas.

.XXVII.

Ne glorieris in crastinũ: ignorãs quid superuentura pariat dies. Laudet te alienus ⁊ nõ os tuũ: extraneus ⁊ nõ labia tua. Graue est saxum ⁊ onerosa arena: sed ira stulti vtroq̃ꝫ grauior. Ira non hẽt misericordiam: nec erũpens furor: ⁊ ĩpetũ ꝯcitati sp̃s ferre quis poterit? Melior est manifesta cõrectio: q̃ꝫ amor absconditus. Meliora sunt uulnera diligentis: q̃ꝫ fraudulenta oscula odientis. Aia saturata calcabit fauũ: ⁊ aia esuriens ẽt amarũ ꝓ dulci sumet. Sic̃ auis trãsmigrans de nido suo: sic uir qui derelinq̃t locũ suũ. Unguẽto ⁊ uarijs odorib⁹ delectatur cor: ⁊ bonis amici cõsilijs aia dulcõatur. Amicũ tuũ ⁊ amicũ p̃ris tui ne dimiseris ⁊ domũ fratris tui ne ingrediaris in die afflictiõis tue. Melior ẽ uicin⁹ iuxta: q̃ꝫ frater ꝓcul. Studẽ sapiẽtie fili mi ⁊ letifica cor meum: ut possis exprobrãti r̃ndere sermonẽ. Astut⁹ uidẽs malũ abscõdit⁹ ẽ: paruuli trãseuntes sustinuerũt dispẽdia. Tolle uestimẽtũ ei⁹ q̃ spopõdit ꝓ extrãeo: ⁊ ꝓ aliẽis aufer ei pign⁹. Qui bñdicit ꝓximo suo uoce grandi

de nocte ↄsurgēs: maledicēti silis erit. Tecta ꝑstillantia in die frigoris ⁊ litigiosa mulier cōpant. Qui retinet eam q̄si q̄ vētū teneat: ⁊ oleū dextre sue euacuat. Ferrū ferro exacuitur: ⁊ hō exacuit faciē amici sui. Qui ꝯuat ficū comedet fruct⁹ ei⁹: ⁊ q̄ custos ē dn̄i sui glificabit. Quō in aq̄s resplēdēt uultus ꝓspiciētiū: sic corda hoīum māifesta sēt prudentib⁹. Infern⁹ ⁊ ꝑditio nūq̄ replēt: silr et oculi hoīum insatiabiles. Quō ꝓbat i ↄflatorio argētū ⁊ ifornace auꝝ: sic ꝓbatur hō ore laudantis. Cor iniqui inquirit mala: cō aūt rectuꝫ inq̄rit sciam. Si cōtuderis stultuꝫ i pila q̄si ptisanas feriēte desup pilo: nō auferetur ab eo stultitia ei⁹. Diligent̄ agnosce uultū pecoris tui: tuosq̄ɜ greges cōsidera. Nō eīm hēb' iugit̄ ꝑtatē: sꝫ coronā tribuet tibi i generatione ⁊ generationē. Apta sūt prata ⁊ apparuerūt herbe uirētes: ⁊ collecta sunt fena de montib⁹. Agni sūt ad uestimētū tuū ⁊ hedi ad agri ꝑciū. Sufficiat tibi lac caprarū i cibos tuos ⁊ in necessaria dom⁹ tue ⁊ ad uictū ancillis tuis.

XXVIII.

Fugit impi⁹ nemie ꝑsequēte: iust⁹ āt q̄si leo confidēs absq̄ɜ terrore erit. Propter pcc̄a t̄re multi pricipes ei⁹: ⁊ ꝑpt̄ hōis sapiētiā ⁊ horū sciam q̄ dicūt: uita ducis lōgior erit. Uir paup calūniās paupes: silis est ībri uehementi i quo paratur fames. Qui derelinquūt legē laudāt ipiū: qui custodiūt succendūt ↄtra eū. Uiri mali non cogitāt iudiciū: q̄ āt inq̄runt dn̄um aiaduertunt oīa. Melior ē paup ambulās in simplicitate sua: q̄ȝ diues i prauis itinerib⁹. Qui custodit legē fili⁹ sapiēs ē: qui āt comessatores pascit confundit pr̄em suum. Qui coaceruat diuitias usuris ⁊ fenore liberali: i paupes ↄgregat eas. Qui declinat aures suas ne audiat legē: orō ei⁹ erit execrabil'. Qui d̄cipit iustos i uia mala: in intitu suo corruet: ⁊ simplices possidebūt bona eius. Sapiens sibi uidet uir diues: paup āt prudēs scrutabit̄ eū. In exultatione iustoꝝ multa glīa est regnātibus impijs ruine hoīum. Qui abscondit scelera sua nō diriget: qui āt cōfessus fuerit ⁊ reliq̄rit ea miam conseq̄t. Bt̄s hō qui sēp est pauidus: qui vō mentis ē dure: corruet i malum. Leo rugiens ⁊ vrsus esuriēs: princeps impius super ppl'm pauperem. Dux i digēs prudentia multos opprimet p calumniam: q̄ āt odit auariciam: lōgi fiēt dies ei⁹.

hoīeꝫ qui calūniat̄ aīe sanguinē: si usq̄ɜ ad lacum fugerit nemo sustinet. Qui ambulat simpliciter salu⁹ erit: q̄ ꝑuersis gradit̄ uijs ↄcidet semel. Qui opatur t̄rā suā satiabit panib⁹: q̄ aūt sectat̄ ociū replebit̄ egestate. Uir fidelis multū laudabitur: q̄ āt festiat ditari non erit inocēs. Qui coḡscit i iudicio faciē non bene fac: iste ⁊ ꝓ buccella panis deserit veritatē. Uir q̄ festinat ditari ⁊ alijs iuidet: ignorat q̄ȝ egestas supueniet ei. Qui cōripit hoīem: grām postea inueniet apud eum: magis q̄ȝ ille qui ꝑ lingue blādimenta decipit. Qui subtrahit aliq̄d a pr̄e suo ⁊ a m̄re ⁊ dicit hoc nō eē pcc̄m: particeps homicide est. Qui se iactat ⁊ dilatat: iurgia cōcitat: q̄ vō sperat i dn̄o saluabit̄. Qui cōfidit in corde suo stult⁹ ē: qui āt graditur sapiēt̄: ipse laudabitur. Qui dat paupi nō idigebit: qui despicit depcātē sustinebit penuriam. Cū surrexerint impij abscondēt hoīes: cū illi perierint: multiplicabunt iusti.

XXIX.

Uiro q̄ corripiētē dura ceruice ↄtēnit: repentin⁹ ei supueniet interit⁹: ⁊ eū sanitas non seq̄tur. In m'tiplicatiōe iustoꝝ letabitur uulg⁹: cū ipij sūpserit principatū: gemet ppl's. Uir q̄ amat sapiaꝫ: letificat patrem suū: q̄ āt nutrit scortū pdet s̄baꝫ. Rex iustus erigit terrā: uir auar⁹ destruet eā. Hō qui blandis fictisq̄ɜ sermōibus loquit̄ amico suo: rete expandit gressibus eius. Peccātē uirū iniquū iuoluet laque⁹: ⁊ iust⁹ laudabitur atq̄ɜ gaudebit. Nouit iustus cām pauperꝝ: ipius iḡrat sciam. Hoīes pestilētes dissipant ciuitatem: sapientes vō auertunt furorē. Uir sapiēs si cū stulto cōtenderit: siue irascatur siue rideat: nō inueniet reqē. Uiri sanguinū oderūt simplicē: iusti āt q̄rūt aiaꝫ eius. Totum sp̄ꝫ suū ꝓfert stult⁹: sapiēs differt ⁊ reseruat in posterū. Princeps q̄ libēt audit uerba mendacij: omnes ministros hꝫ impios. Pauper ⁊ creditor obuiauerunt sibi: utriusq̄ɜ est illuminator dn̄s. Rex qui iudicat in veritate pauperes: thronus eius in et̄nū firmabitur. Uirga atq̄ɜ correctio tribuit sapiam: puer āt qui dimittitur voluntati sue confūdit m̄rem suā. In multiplicatione impioꝝ multiplicabūtur scelera: ⁊ iusti ruinas eorū uidebūt. Erudi filiū tuuꝫ ⁊ refrigerabit te: ⁊ dabit delitias aīe tue. Cū ꝓphetia d̄fecerit: dissipabit ppl's: q̄ vō custodit legē: beatus ē. Seruus uerbis nō potest

erudiri: q: qđ dicis itellit: ⁊ rñdere ꝯtēnit. Uidisti hoiem uelocē ad loquēdū: stultitia magis speranda ē q̄ꝫ illius corectio. Qui ḋ licate a pueritia sua nutrit ſuū suū: postea sentiet eū cōtumacē. Uir iracūdus ꝓuocat rixas: ⁊ q̄ ad idignādū facil' ē: erit ad peccādū ꝓcliuior. Supbū seq̄t hūilitas: ⁊ hūilez spu suscipiet gl'a. Qui cū fure ꝑticipat: odit aiam suam: adiurātē audit: ⁊ n̄ idicat. Qui timet hoiem cito corruet: q̄ spat i dño suble uabit. Multi req̄rūt faciē ꝑncipis: ⁊ iudiciū a dño egredit singuloꝝ. Abominant iusti uiꝝ ipiū: ⁊ abominātur impij eos qui in recta sūt uia. Uerbū custodiēs filius extra ꝑditionem erit. .XXX.

Uerba ꝯgregantis: filij vomentis. Uisio quā locut' ē uir cū q̄ ē deus: ⁊ q̄ deo secum morāte ꝯfortat' ait: Stultissim' sū virorū: ⁊ sapia hoium nō ē mecū. Non didici sapiētiā: ⁊ noui sciam scoꝝum. Quis ascendit i celū atq3 descendit? Quis ꝯtinuit spm in manib' suis? Quis colligauit aq̄s quasi i uestimento? Quis suscitauit ōes terminos tre? Qđ nomē ē ei': ⁊ qđ nomē filij ei' si nosti? Ois ſmo dei ignit' clype' ē oibus spantib' i se. Ne addas q̄cq̄ꝫ verbis ill': ⁊ arguaris inueniarisq3 mendax. Duo rogaui te: ne deneges mihi anteq̄ꝫ moriar. Uanitatem ⁊ v̄ba mendacia longe fac a me. Mendicitatez ⁊ diuitias ne dederis mihi. Tribue tm̄ uictui meo necessaria: ne forte satiat' illiciar ad negādū: ⁊ dicā: q̄s ē dñs: aut egestate cōpulsus furer: ⁊ piurē nom̄ dei mei. Ne accuses seruuz ad dñz suū: ne forte maledicat tibi et corruas. Generatio q̄ pr̄i suo maledicit ⁊ q̄ mr̄i sue non benedicit. Generatio q̄ sibi mūda uidet: ⁊ tn̄ n̄ ē lota a sordibus suis. Generatio cui' excelsi sūt oculi: ⁊ palpebre ei' in alta subrecte. Generatio q̄ ꝓ dentib' gladios h3 ⁊ cōmādit molarib' suis: ut comedat iopes ḋ terra ⁊ paupes ex hoib'. Sāguisuge due sunt filie: dicētes affer affer. Tria sᵗ i saturabilia: ⁊ quartū q̄ꝫ nunq̄ꝫ dicit sufficit. Infernus ⁊ os uulue ⁊ t̄ra que non satiat aqua: ignis vo nunq̄ꝫ dicit sufficit. Oculuz q̄ subsānat pr̄ez ⁊ q̄ despicit ꝑtū mr̄is sue: suffodiant eū corui de torrētibus: ⁊ comedant eū filij aquile. Tria sūt difficilia mihi: ⁊ q̄rtū penit' igro: Uiā aq̄le in celo: uiā colubri super petrā: uiā nauis i medio mari: ⁊ viaz uiri in adolescentia. Talis ē ⁊ uia mulieris adultere q̄ comedit: ⁊ tergens os suū dicit: Nō sū opata malū. Per tria mouet terra: ⁊ q̄rtū qđ non pōt sustinere. Per seruū cū regnauerit: ꝑ stultū cū saturat' fuerit cibo: ⁊ ꝑ odiosā mlierē cū i mr̄imōio fuerit assūpta: ⁊ ꝑ ancillā cū fuerit hēs dñe sue. Quattuoꝛ sūt minima terre: ⁊ ipsa sūt sapiētiora sapiētib'. Formice ppl's ifirm': q̄ ꝑparat i messe cibū sū. Lepuscul' plebs iualida: q̄ collocat i petra cubile suum. Regem locusta non hēt: ⁊ egreditur vniuersa ꝑ turmas suas. Stellio manibus nititur: ⁊ morat in edibus reḡ. Tria sūt q̄ bene gradiunt: ⁊ quartū qđ incedit feliciter. Leo fortissim' bestiaꝝ ad null' pauebit occursū. Gall' succinct' lūbos suos ⁊ aries: nec ē rex q̄ resistat ei: ⁊ q̄ stult' apparuerit: postq̄ꝫ eleuat' ē i sublime. Si. n. itellexisset ori suo iposuisset manū. Qui aūt fortit premit ubera ad eliciēdū lac: exꝑmit butyꝝ ⁊ qui vehementer emungit: elicit sanguinē: ⁊ q̄ ꝓuocat iras ꝓducit discordias. XXXI.

Uerba lamuelis reḡ. Uisio q̄ erudiuit eum mr̄ sua. Quid dilecte mi? quid dilecte vteri mei? quid dilecte votorū meorū? Ne dederis mulieribus substantiam tuaz: ⁊ diuitias tuas ad delendos reges. Noli regibus o lamuel noli regibus dare uinuz: q: nullū secretū ē ubi regnat ebrietas. Ne forte bibāt ⁊ obliuiscantur iudicioꝝ: ⁊ mutēt causam filioruz pauperis. Date siceraz merentibus: ⁊ uinum his q̄ amaro sūt animo. Bibant ⁊ obliuiscāt egestatis sue: ⁊ doloris sui non recordēt ampli'. Aperi os tuuz muto: ⁊ causis oium filioꝝ qui ꝑtranseūt. Api os tuū: decerne qđ iustū ē: ⁊ vindica iopem ⁊ paupez. Aleph: Mulierē fortē q̄s iueiet? ꝓcul ⁊ de vltimis finib' ꝑciū ei'. Beth: Cōfidit i ea cor uiri sui: ⁊ spolijs nō idigebit. Gimel: Reddet ei bonū ⁊ nō malū: oib' diebus vite sue. Deleth: Quesiuit lanam ⁊ linum: ⁊ operata ē consilio manuū suarū. He: Facta ē quasi nauis institoris de longe: portās panez suū. Uau: De nocte surrexit: ḋditq3 ꝑdam domesticis suis ⁊ cibaria ancill' suis. Zai: Considerauit agrū ⁊ emit eum: de fructu manuum suaruz plantauit uineā. Heth: Accinxit fortitudine lumbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū. Theth: Gustauit ⁊ vidit q: bōa ē negociatio eius: nō extiguet i nocte lucerna eius. Joth: Manum suam misit ad fortia: ⁊ digiti ei' apphēderūt fusū. Raph:

Manũ suã apuit iopi: ⁊ palmas suas extendit ad paupẽ. Lamech: Nõ timebit domui sue a frigorib' niuis: ões.n. domestici ei' uestiti sũt duplicib'. Mem: Stragulatã uestẽ fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumentũ ei'. Nun: Nobilis i portis uir ei': qñ sederit cũ senatoribus t̃re. Samech: Sindonẽ fecit ⁊ uẽdidit: ⁊ cingulũ tradidit chananeo. Ayn: Fortitudo ⁊ decor indumẽtũ ei': ⁊ ridebit i die nouissimo. Phe: Os suũ apuit sapiẽtie ⁊ lex clemẽtie in lingua ei'. Sade: Considerauit semitas domus sue: ⁊ panez ociosa ñ comedit. Coph: Surrexerũt filij ei' ⁊ beatissimam p̃dicauerũt: uir ei' ⁊ laudauit eam. Res: Multe filie cõgregauerũt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Syn: Fallax g̃ra ⁊ uana ẽ pulchritudo: mlier timẽs dñm ipsa laudabitur. Thau: Date ei de fructu manuum suaꝝ: ⁊ laudẽt eã i portis opa eius.

Expliciũt puerbia salomõis. Incipit plog' sancti Hieronymi in librum Ecclesiasten.

Memini me ante hoc ferme quinquẽniũ: cuz adhuc rome essem: ⁊ ecclesiasten scẽ blesille legerẽ: ut eã ad contemptum mũdi hui' puocarẽ: ⁊ õe qδ i mũdo cerneret putaret esse p nihilo: rogatũ ab ea: ut in morẽ cõmẽtarioli obscura queqȝ dissererẽ: ut absqȝ me posset intelligẽ q̃ legebat. Itaqȝ qm̃ i pcinctu nr̃i operis s̃bita morte s̃btracta est: ⁊ ubi non meruimus o paula ⁊ eustochium talem vite nostre habere consortez: tanto uulnere tũc percussus obmutui: nũc in bethleem positus angustiore uidelicet ciuitate ⁊ illius memorie ⁊ uobis r̃ddo quod debeo. Hoc breuiter ammonens: ꝙ nullius auctoritatem secutus sũ: sed de hebreo trãsferens maxime septuagita int̃pretũ ꝯsuetudini me coaptaui: in his duntaxat que nõ multum ab hebraicis discrepabant. Interdũ aquile quoqȝ ⁊ symmachi ⁊ theodotõis recordatus sum: ut nec nouitate nimia lectoris studium deterrerem: nec rursum ꝯtra cõsciam meam fonte ueritatis omisso: opinionum riuulos consectarer.

Explicit prologus sancti Hieronymi. Incipit liber Ecclesiastes. Capitulũ. I.

Verba ecclesiastes filij dauid reg̃ hierusalẽ. Uanitas uanitatũ dixit ecclesiastes: uanitas uanitatum ⁊ omnia uanitas. Quid hȝ ampli' hõ de vniuerso labore suo quo laborat sub sole? Generatio preterit: ⁊ generatio aduenit: t̃ra autẽ in eternuz stat. Orit̃ sol ⁊ occidit: ⁊ ad locũ suũ reuertit̃: ibiqȝ renascẽs gyrat p meridiem: ⁊ flectit̃ ad aqlonẽ. Lustrãs uniuersa in circuitu pgit sp̃s: ⁊ i circulos suos reuertitur. Omnia flumina intrant i mare: ⁊ mare nõ redundat. Ad locum vnde exeunt flumina reuertunt̃: ut iterũ fluant. Cuncte res difficiles: nõ põt eas hõ explicare sermone. Non saturatur oculus visu: nec auris auditu impletur. Quid ẽ qδ fuit? Ipsũ qδ futurũ est. Quid ẽ qδ factũ ẽ? Ipsũ qδ faciendũ est. Nihil sub sole nouũ: nec valet q̃sq̃ dicẽ: ecce hoc recẽs est: iam.n. p̃cessit i seculis q̃ fuerũt añ nos. Non ẽ priorũ memoria: sed nec eoꝝ q̃dẽ q̃ postea futura sunt erit recordatio apud eos q̃ futuri sunt i nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex isrl' in ir̃lm: ⁊ pposui i animo meo querẽ ⁊ inuestigare sapienter d̃ õibus que fiunt sub sole. Hãc occupationẽ pessimã dedit deus filijs hoium: ut occuparẽt in ea. Uidi q̃ fiunt cuncta sub sole: ⁊ ecce vniuersa uãitas ⁊ afflictio sp̃s. Peruersi difficile corrigũt: ⁊ stultoꝝ infinit' ẽ numer'. Locutus sũ i corde meo dicẽs: Ecce magn' effectus sũ: ⁊ p̃cessi ões sapia qui fuerũt añ me in ir̃lm: ⁊ mens mea ꝯtẽplata est multa sapient' ⁊ didici: dediqȝ cor meuz ut scirem prudẽtiã atqȝ doctrinã: erroresqȝ ⁊ stultitiam. Et agnoui ꝙ i his q̃ȝ esset labor ⁊ afflictio sp̃s: eo ꝙ in multa sapia mlta sit idignatio: ⁊ q̃ addit sciam: addit ⁊ laborẽ. .II.

Dixi ẽ in corde meo: Uadã ⁊ affluã delitijs: ⁊ fruar bonis. Et uidi ꝙ hoc q̃ȝ ẽet uanitas. Risũ reputaui errorẽ: ⁊ gaudio dixi: Quid frustra decipis? Cogitaui i corde meo: abstrahere a vino carnem meam: vt animum meum transferrem ad sapiẽtiaz deuitarẽqȝ stultitiã: donec uiderem quid esset vtile filijs hoium: quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. Magnificaui opera mea. Edificaui mihi domos: ⁊ plantaui uineas: feci hortos ⁊ pomeria: ⁊ conseui ea cuncti generis arboribus: ⁊ extruxi mihi

piſcinas agrū ut irrigarem ſiluam lignoꝝ
germinātiū. Poſſedi ſeruos ⁊ ancillas: mł
tamq̄ familiā hūi: armēta quoq̄ ⁊ magnos
ouium greges: ultra oēs q̄ fuerūt añ me in
irlm. Coaceruaui mihi argētū ⁊ aurū ⁊ ſb-
ſtātias regū ⁊ ꝓuinciaꝝ. Feci mihi cātores ⁊
cātatrices ⁊ delitias filiorū hoīum: cyphos
⁊ urçeolos in miniſterio ad uina fundēda:
⁊ ſupergreſſus ſū opib⁹ oēs q̄ añ me fuerūt
in irlm. Sapientia q̄ꝫ pſeuerauit mecum: ⁊
oīa que deſiderauerūt oculi mei nō negaui
eis: nec ꝓhibui cor meū q̄n oī voluptate fru
eret: ⁊ oblectaret ſe i his q̄ ꝑparaueraꝫ. Et
hāc ratus ſū ptē meā: ſi uterer labore meo.
Cūq̄ me ꝯuertiſſē ad vniu̾ſa opa q̄ fecerāt
manus mee: ⁊ ad labores i quib⁹ fruſtra ſu
dauerā: uidi i oīb⁹ uanitatē ⁊ afflictionē a-
nimi: ⁊ nihil pmanē ſub ſole. Tranſiui ad
ꝯtēplādā ſapiaꝫ erroreſq̄ ⁊ ſtultitiā. Quid
ē inquā hō: ut ſeq̄ poſſit regē factorē ſuuꝫ?
Et uidi q̄ tm̄ precedēt ſapia ſtultitiā: q̄tuꝫ
differt lux a tenebris. Sapiētis oculi i capi
te eius: ſtultus i tenebris ambulat. Et didi-
ci q̄ unus vtriuſq̄ eēt interitus: ⁊ dixi in cor-
de meo: Si unus ⁊ ſtulti ⁊ me⁹ occaſus erit:
q̄d mihi ꝓdeſt q̄ maiorē ſapie dedi operaꝫ?
Locutuſq̄ cū m̄te mea: aiaduerti q̄ hoc q̄ꝫ
eēt uanitas. Non.n. erit memoria ſapientis
ſilr ut ſtulti i ppetuū: ⁊ futura tp̄a obliuiōe
cūcta parit̾ opeꝛient. Morit̾ doct⁹ ſilr ut in
doct⁹: ⁊ iccirco teduit me uite mee: uidenteꝫ
mala uniuerſa eē ſub ſole: ⁊ cūctā uanitateꝫ
⁊ afflictionē ſp̄s. Rurſus deteſtat⁹ ſū oēm i
duſtriam meā: q̄ ſub ſole ſtudioſiſſime labo
raui: habiturus hēdē p⁹ me quem ignoꝛo v
trū ſapiēs aut ſtultus futurus ſit: ⁊ dn̄abit̾
in laboribus meis q̄bus deſudaui ⁊ ſollici-
tus fui. Et ē q̄cq̄ tā uanū? Un̄ ceſſaui: renū-
ciauitq̄ cor meū ultra laboꝛare ſb̾ ſole. Nā
cum ali⁹ laboꝛet i ſapia ⁊ doctrina ⁊ ſollici-
tudine: hōi ocioſo q̄ſita dimittit. Et hoc q̄ꝫ
uanitas ⁊ magnum malum. Quid.n. ꝓde-
rit hōi de uniuerſo labore ſuo ⁊ afflictione
ſp̄s q̄ ſub ſole cruciat⁹ ē? Cūcti dies eius do
loribus ⁊ erūnis pleni ſunt: nec ꝑ noctē mē-
te requieſcit. Et hoc nōne uanitas ē? Nōne
melius ē comedē ⁊ bibere: ⁊ oſtēdere aīe ſue
bona de laboribus ſuis? Et hoc de mā̄u dei
eſt. Quis ita deuorabit ⁊ delitijs affluet ut
ego? Hōi bono in cōſpectu ſuo ōdit deus ſa
pientiā ⁊ ſciētiā ⁊ letitiam: peccatori auteꝫ
dedit afflictionē ⁊ curā ſupfluā: ut addat et
ꝯgreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo. Sꝫ ⁊ hoc
uanitas ē: ⁊ caſſa ſollicitudo mentis.

.III.

Omnia tp̄s hn̄t: ⁊ ſuis ſpatijs trāſeūt
uniuerſa ſub celo. Tempus naſcendi:
⁊ tempus moriendi. Tp̄s plantandi: ⁊ tem
pus euellendi quod plantatum eſt. Temp⁹
occidēdi: ⁊ tēp⁹ ſanādi. Temp⁹ deſtruēdi: et
temp⁹ edificandi. Tēpus flendi: ⁊ tempus
ridendi. Tēpus plangendi: ⁊ tempus ſaltā-
di. Temp⁹ ſpargendi lapides: ⁊ tempus col
ligendi. Temp⁹ amplexandi: ⁊ tp̄s longe fie
ri ab amplexibus. Tēp⁹ acquirēdi: ⁊ tp̄s ꝑ
dendi. Tempus cuſtodiendi: ⁊ tp̄s abyciendi
di. Tp̄s ſcindendi: ⁊ tp̄s conſuendi. Tēpus
tacendi: ⁊ tp̄s loquendi. Tēpus dilectionis:
⁊ tēp⁹ odij. Tēpus belli: ⁊ tp̄s pacis. Quid
habet āplius hō de labore ſuo? Uidi afflic-
tionē quam dedit deus filijs hoīuꝫ: ut diſtē
dant̾ i ea. Cuncta fecit bona i tp̄e ſuo: ⁊ mū-
dū tradidit diſputationi eoꝝ: ut nō inuēiat
hō opus q̄ō opatus ē deus ab initio uſq̄ ad
finem. Et cognoui q̄ nō eēt melius niſi leta
ri: facere bene i uita ſua. Oīs.n. hō q̄ come-
dit ⁊ bibit: ⁊ uidet bonū de labore ſuo: hoc
donū dei eſt. Didici q̄ oīa opa que fecit de⁹
pſeuerent i ppetuū. Non poſſum⁹ eis quic-
q̄ addere nec auferre: que fecit de⁹ vt timea
tur. Quod factū ē: ipſū pmanet. Que futu
ra ſunt iā fuerūt: ⁊ deus inſtaurat q̄ō abijt.
Uidi ſub ſole i loco iudicij impietatē ⁊ i lo-
co iuſtitie iniq̄tatē: ⁊ dixi i coꝛde meo: Juſtū
⁊ impiū iudicabit dn̄s: ⁊ tp̄s oīs rei tūc erit.
Dixi i corde meo de filijs hoīuꝫ: ut ꝓbaret
eos deus: ⁊ oñderet ſiles eſſe beſtijs. Jccirco
unus interit⁹ ē hoīs ⁊ iumētorū: ⁊ eq̄ utriuſ-
q̄ ꝯditio. Sicut morit̾ hō: ſic ⁊ illa moriū
tur. Similit̾ ſpirāt oīa: ⁊ nihil habet hō iu-
mēto āpli⁹. Cuncta ſubiacēt uanitati: ⁊ oīa
pgunt ad unū locū. De terra facta ſūt: ⁊ in t̄
rā parit̾ reuertūt̾. Quis nouit ſi ſp̄s filiorū
adam aſcendat ſurſū: ⁊ ſi ſp̄s iumentorum
deſcēdat deorſū? Et dep̄hendi nihil eē meli
us: q̄ letari hoīem i opere ſuo: ⁊ hāc eē ptē
illius. Quis.n. eum adducet ut p⁹ ſe futura
cognoſcat?

.IIII.

Uerti me ad alia: ⁊ uidi calumnias que
ſub ſole geruntur ⁊ lachrymas inocē
tium ⁊ neminem conſolatorē: nec poſſe re-
ſiſtere eoꝝ uiolētie cunctoꝝ auxilio deſtitu
tos. Et laudaui mag̾ mōtuos q̄ uiuētes: ⁊

feliciorẽ utroq; iudicaui q̃ necdũ nat⁹ ẽ: nec
uidit mala q̃ sub sole fiũt. Rursũ cõtẽplat⁹
sũ ões labores hoium: ⁊ industrias aiadv̓ti
patere inuidie pximi. Et i hoc ģ uanitas: ⁊
cura supflua est. Stultus cõplicat man⁹ su
as: ⁊ comedit carnes suas dicẽs: Meli⁹ ẽ pu
gillus cũ requie: q̃ plena utraq; man⁹ cum
labore ⁊ afflictione animi. Considerans re
peri ⁊ aliã uanitatẽ sub sole. Un⁹ ẽ ⁊ fm nõ
hz non filiũ non frẽm: ⁊ tñ laborare nõ ces-
sat: nec satiãt oculi ei⁹ diuitijs: nec recogitat
dicens: Cui laboro ⁊ fraudo aiam meã in
bonis? In hoc q̃z uanitas ẽ: ⁊ afflictio pessi-
ma. Melius ẽ ģ duos cẽ sil' q̃ unũ. habent
enim emolumẽtum societatis sue. Si unus
ceciderit: ab altero fulcietur. Ue soli: q: cũ
ceciderit non hz subleuantẽ se. Et si dormi
erint duo: fouebuntur mutuo. Unus quõ
calefiet? Et si quispiã pualuerit ɔtra unũ:
duo resistunt ei. Funicul⁹ triplex difficile rũ
pitur. Melior ẽ puer pauper ⁊ sapiens re-
ge sene ⁊ stulto: qui nescit puidere i posterũ:
q̃ de carcere catenisq; interdũ quis egredi-
atur ad regnum: ⁊ ali⁹ natus in regno iopia
consumatur. Uidi cũctos uiuẽtes q̃ ambu-
lant sub sole cũ adolescẽte fo: qui consurget
p eo. Infinitus numer⁹ ẽ ppli oium q̃ fuẽt
añ eũ: ⁊ qui postea futuri sũt: non letabũtur
in eo. Sed ⁊ hoc uanitas ⁊ afflictio sps. Cu
stodi pedem tuũ ingrediens domũ dei: ⁊ ap
propinq̃t ut audias. Multo enim meliõ est
obedientia q̃ stultorũ uictime: q̃ nesciũt q̃d
faciunt mali.

C. V.

NE temere quid loquaris: neq; cõ tuũ
sit uelox ad pferendũ sermonẽ coram
deo. Deus .n. in celo ⁊ tu sup terram: iccir-
co sint pauci sermones tui. Multas curas
sequũt sõnia: ⁊ in m̃ltis fmõib⁹ iueniet stul
titia. Siq̃d uouisti deo: ne moreri reddere.
Displicet eĩm ei ifidel' ⁊ stulta pmissio. Sed
qõcunq; uoueris redde. M̃ltoq; melius ẽ
non uouẽ: q̃ p⁹ votũ pmissa non reddẽ. Ne
dederis os tuũ ut peccare facias carnem tu-
ã: neq; dicas corã angelo ñ ẽ puidẽtia: ne fõ
te iratus dñus ɔtra sermones tuos dissipet
cũcta opa mãuũ tuarũ. Ubi m̃lta sunt som
nia: plĩme sũt uanitates ⁊ fmões inumeri.
Tu võ deũ time. Si uideris calũnias egẽo-
rũ ⁊ uiolenta iudicia ⁊ subuerti iustitiam i
puincia: nõ mireris sup hoc negocio: q: ex-
celso excelsior ẽ ali⁹: ⁊ sr̃ hos q̃z eminẽtiores
sũt alij: ⁊ insr̃ uniṽse tre rex ipat seruiẽti. A-
uar⁹ nõ iplebitur pecũia: ⁊ q̃ amat diuitias
fructum nõ capiet ex eis. Et hoc ģ uanitas.
Ubi multe sũt opes: m̃lti ⁊ q̃ comedũt eas.
Et q̃d pdest possessori: nisi q̃ cernit diuitias
oculis suis? Dulcis ẽ somn⁹ opanti siue par
siue multũ comedat: saturitas aũt diuitis ñ
sinit eũ dormire. Est ⁊ alia infirmitas pessi-
ma: quam uidi sub sole. Diuitie conseruate
in malũ dñi sui. Pereũt .n. i afflictione pessi
ma. Generauit filiũ: q̃ in sũma egestate erit.
Sicut egressus ẽ nud⁹ de utero mřis sue: sic
reuertet: ⁊ nihil auferet secũ de labore suo.
Miserabilis prsus infirmitas. Quõ uenit:
sic reuertet. Quid ģ pdest ei q̃ laborauit in
uentũ? Cũctis dieb⁹ uite sue comedit in tene
bris ⁊ i curĩ m̃ltis: ⁊ i erumna atq; tristitia.
Hoc itaq; uisũ ẽ mihi bonũ: ut cõedat q̃s ⁊
bibat: ⁊ fruat letitia ex labore suo: q̃ labora
uit ipse sub sole numero dierũ uite sue: q̃s
dedit ei deus: ⁊ hec ẽ ps illius. Et õi hõi cui
dedit de⁹ diuitias atq; sbam: potestatẽq; ei
tribuit: ut comedat ex eis ⁊ fruat pte sua: et
letet de labore suo: hoc ẽ donũ dei. Nõ .n.
satis recordabit dierũ uite sue: eo q̃ de⁹ occu
pet delitijs cor eius.

C. VI.

EST ⁊ aliud malũ qõ uidi sub sole: ⁊ q̃-
dẽ frequẽs apud hoies. Uir cui dedit
de⁹ diuitias ⁊ sbam ⁊ honorẽ ⁊ nihil deest
aie sue ex õibus que õsiderat: nec tribuit ei
potestatem deus: ut comedat ex eo: sz hõ ex
traneus vorabit illud. Hoc uanitas ⁊ ma-
gna miseria ẽ. Si genuerit q̃spiã centũ libos
⁊ uixerit multos annos: ⁊ plures dies etat
habuerit: ⁊ aia illi⁹ nõ utat bonis sbe sue: se
pulturaq; careat: de hoc ego pnũcio q̃ me
lior illo sit abortiuus. Frustra .n. uẽit ⁊ pgit
ad tenebras: ⁊ obliuione delebit nomẽ eius.
Non uidit solem neq; cognouit distantiam
boni ⁊ mali: etiam si duob⁹ milib⁹ annis ui
xerit: ⁊ nõ fuerit pfruitus bonis. Nonne ad
vnũ locũ pperãt oia? Ois labor hõis in ore
ei⁹: sz aia ei⁹ nõ iplebit bonis. Quid hz am
plius sapiẽs a stulto: ⁊ quid paup nisi ut pe
gat illuc ubi ẽ uita? Meli⁹ ẽ uidẽ qõ cupias:
q̃ desiderare qõ nescias. Sz ⁊ hoc uãitas ẽ
⁊ psũptio sps. Qui futur⁹ ẽ: iã uocatũ ẽ no
mẽ ei⁹: ⁊ scit q̃ hõ sit: ⁊ ñ possit ɔtra fortio
rẽ se i iudicio ɔtendere. Uerba sunt plima:
multãq; in disputando habentia uanitatẽ.

C. VII.

Quid necesse ē hōi maiora se q̄-
rere: cū igⁿret quid ꝯducat sibi i uita sua
numero dierū peregrinatōis sue: ꝛ tp̄e qō
velut umbra p̄terit? Aut quis ei poterit in-
dicare: quid p⁹ eū futurū sub sole sit? Meli⁹
est nomen bonū q̄ꝫ unguēta preciosa: ꝛ dies
mortis die natiuitatis. Melius ē ire ad do-
mum luctus: q̄ꝫ ad domū ꝯuiuij. In illa eīʒ
finis cunctoꝝ ammonet hoīum: ꝛ viuens
cogitat q̄d futuꝝ sit. Melior ē ira risu: q꞉ ꝑ
tristitiā uultus corrigit anim⁹ deliquentis.
Cor sapiētiū ubi tristitia ē: ꝛ cor stultoꝝ u-
bi letitia. Melius ē a sapiēte corripi: q̄ꝫ stul
torū adulatiōe decipi: q꞉ sicut sonit⁹ spinaꝝ
ardentium sub olla: sic risus stulti. Sed et
hoc uanitas. Calūnia ꝯturbat sapiētez: ꝛ ꝑ-
det robur cordis eius. Melior ē finis oīōis
q̄ꝫ principiū. Melior ē patiēs arrogāte. Ne
sis velox ad irascēdū: q꞉ ira i sinu stulti req̄-
escit. Ne dicas: q̄d putas cause ē: q̄ꝫ p̄ora tp̄a
meliora fuere q̄ꝫ nūc sūt. Stulta enim ē hu-
iuscemodi iterrogatio. Utilior ē sapīa cum
diuitijs: ꝛ magis ꝓdest uidētib⁹ solē. Sicut
eīʒ ꝓtegit sapīa: sic ꝓtegit pecunia. Hoc aūt
plus hʒ eruditio ꝛ sapīa: q̄ꝫ uitā tribuūt pos
sessōi suo. Cōsidera opa dei: q̄ꝫ nemo possit
corrigē quē ille despexerit. In die bona frue
re bonis: ꝛ malā diē p̄caue. Sīc eīʒ hāc sic ꝛ
illā fecit de⁹: ut n̄ iueniat hō ꝯtra euʒ iustas
q̄rimonias. Hec q̄ꝫ uidi i dieb⁹ uāitatꝭ mee.
Justus perit in iustitia sua: ꝛ ipius multo vi
uit tp̄e i malicia sua. Noli eē iust⁹ multum:
neq꞉ pl⁹ sapias q̄ꝫ necesse ē: ne obstupescas.
Ne impie agas multū: ꝛ noli esse stultus: ne
moriaris i tp̄e non tuo. Bonum ē te susten
tare iustū: sʒ ꝛ ab illo ne subtrahas manum
tuā: q꞉ q̄ timet deū nihil negligit. Sapiētia
cōfortauit sapientē sup decē pricipes ciuita
tis. Nō est eīʒ hō iust⁹ i terra: q̄ faciat bonū
ꝛ non peccet. Sʒ ꝛ cūctis ſmonib⁹ q̄ dicūt:
ne accōmodes cor tuū: ne forte audias ſuū
maledicētez t̄. Scit eīʒ ꝯscia tua: q꞉ ꝛ tu cre
bro maledixisti alijs. Cūcta tentaui i sapīa.
Dixi sapiēs efficiar: ꝛ ipsa longius recessit a
me multo magis q̄ꝫ erat. Et alta ꝓfunditas:
q̄s inueniet eā? Lustraui uniuersa aīo meo:
ut scirē ꝛ ꝯsiderarē ꝛ q̄rerē sapiētiā ꝛ rōnē:
ꝛ ut cognoscerem impietatem stulti ꝛ erro-
rem imprudētiū. Et inueni amariorem mō
te mulierem: que laque⁹ uenatoruʒ est: ꝛ sa
gena cō ei⁹. Uincula sunt manus illi⁹. Qui
placet deo effugiet illam: qui autem peccor
est capietur ab illa. Ecce hoc inueni dixit ec
clesiastes unū ꝛ alteꝝ: ut iuēirem rōnē quā
adhuc q̄rit aīa mea: ꝛ nō iueni. Uiꝝ de mil
le unū repeꝛi: mlierē ex oīb⁹ n̄ inueni. Solū
mō hoc inueni: q̄ꝫ fecerit de⁹ hoīem rectuʒ:
ꝛ ipse se īfinitꝭ miscuerit q̄onib⁹. Quis talis
ut sapiens est? Et q̄s cognouit solutionē ver
bi?

C. VIII.

Sapia hōis lucet i uultu eius: ꝛ poten
tissim⁹ faciē illius cōmutabit. Ego os
regis obseruo: ꝛ p̄cepta iuramēti dei. Ne fe
stines recedere a facie eius neq꞉ ꝑmaneas i
opere malo: q꞉ ōe qō voluerit faciet: ꝛ ſmo
illius p̄tate plen⁹ ē: Nec dicē q̄s q̄ꝫ ei pōt: q̄re
ita facis? Qui custodit p̄ceptū: nō experiet̄ q̄c
q̄ꝫ mali. Temp⁹ ꝛ r̄n̄sionez cor sapientis in-
telligit. Omni negocio tempus ē ꝛ oppōtu
nitas: ꝛ multa hōis afflictio: q꞉ ignorat p̄ti
ta: ꝛ futura nllo scire pōt nūcio. Nō ē i hōis
p̄tate ꝓhibere spūm: nec habet p̄tatem i die
mortis: nec sinit q̄escere igruēte bello: neq꞉
saluabit impietas impium. Oīa hec cōside-
raui: ꝛ dedi cor meū i cunctis opib⁹ que fiūt
sub sole. Intēdū dn̄at homo homini i malū
suum. Uidi impios sepultos: q̄ etiā cum ad
huc uiuerent: i loco sc̄o erant: ꝛ laudabātur
i ciuitate q̄si iustoꝝ operū. Sed ꝛ hoc vani
tas ē. Eteim q꞉ nō ꝓfert cito ꝯtra malos sē-
tentia: absq꞉ timore ullo filij hoīuʒ ꝑpetrāt
mala. Attn̄ peccor ex eo q̄ꝫ cēties facit malū:
ꝛ ꝑ patiētiā sustētat: ego cognoui: q̄ꝫ erit bo
nū timentib⁹ deū: q̄ uerent faciē ei⁹. Non sit
bonū impio nec ꝓlōgēt dies eius: sʒ q̄si um-
bra transeāt: q̄ non timēt faciē dn̄i. Et ē ali-
a vanitas que fit sup terrā. Sunt iusti q̄bus
mala ꝓueniunt: q̄si opa egerit impiorū: ꝛ st
impij qui ita securi sunt: q̄si iustorum facta
habeant. Sed ꝛ hoc vanissimū iudico. Lau
daui igr̄ letitiā: q̄ꝫ nō eēt hōi bonū sub sole:
nisi q̄ꝫ comederet ꝛ biberet atq꞉ gauderet: et
hoc solum secū auferret de labore suo oīb⁹
diebus uite sue quos dedit ei deus sub sole.
Et apposui cor meū ut scirē sapientiā: ꝛ in-
telligerem distensionē q̄ uersat̄ in terra. Est
homo qui diebus ꝛ noctib⁹ somnum nō ca
pit oculis. Et intellexi: q̄ꝫ oīuʒ opuʒ dei nul-
lam possit hō inuenire rōnē eoꝝ q̄ fiunt sub
sole: ꝛ quanto plus laborauerit ad q̄rendū
tanto min⁹ iueniat. Etiam si dixerit sapiēs
se nosse: non poterit reperire. Omnia hec
tractaui in corde meo: ut curiose intellige-
rem.

C.IX.

SUnt iusti atq; sapiētes: ⁊ opa eorum ĩ manu dei. Et tñ nescit homo utrum amore an odio dignus sit: ſ; omnia ĩ futurũ seruantur incerta: eo ꝙ vniuersa eq̃ eueniant iusto ⁊ impio bono ⁊ malo mũdo ⁊ immundo: imolanti uictimas ⁊ sacrificia cõtẽnẽti. Sic bon⁹ sic ⁊ pccor: ut piurus: ita qui v̓m deierat. Hoc ẽ pessimuz inter oia q̃ sub sole fiũt: q; eadem cunctis eueniũt. Vñ ⁊ corda filiorũ hoium implẽt malicia ⁊ cõtemptu in uita sua: ⁊ post hec ad inferos deducent. Nemo ẽ qui sẽp uiuat: ⁊ qui huius rei habeat fiduciam. Melior ẽ canis uiuus leone mortuo. Viuẽtes eim sciũt se esse morituros: mortui v̓o nihil nouerũt amplius: nec hñt ultra mercedẽ: q; obliuioni tradita est memoria eorum. Amor q; ⁊ odiũ ⁊ inuidie siml̓ perierũt: nec hñt partẽ ĩ hoc seclo: ⁊ in ope q̇ſ ſb sole gerit. Vade ğ ⁊ comede ĩ letitia panẽ tuũ: ⁊ bibe cũ gaudio uinũ tuũ: q; deo placent opera tua. Omni tp̃e sint vestimenta tua candida: ⁊ oleũ de capite tuo non deficiat. Perfruere uita cũ uxore quaz diligis: cunctis dieb⁹ uite instabilitatis tue: qui dati sũt tibi sub sole õi tp̃e vanitatꝭ tue. Hec ẽ eim ps ĩ uita: ⁊ ĩ labore tuo q̊ laboras sub sole. Q̇ðcũq; facere põt man⁹ tua istanter operare: q; nec opus nec rõ nec sapiẽtia nec scia erũt apud ĩferos: q̊ tu ꝓperas. Verti me ad aliud: ⁊ uidi sub sole: nec uelocium eẽ cursũ nec fortiũ bellũ nec sapientiũ panẽ nec doctorũ diuitias nec artificuz gr̃am sed tp̃s casũq; ĩ õibus. Nescit homo finẽ suuz: sed sicut pisces capiunt hamo: ⁊ aues laq̃o cõp̃hẽdũt: sic capiũt hoies ĩ tp̃e malo: cũ eis extẽplo supuenerit. Hãc q; sub sole uidi sapientiã: ⁊ ꝓbaui maximã. Ciuitas parua et pauci ĩ ea uiri. Venit ꝯtra eã rex magnus ⁊ vallauit eã: extruxitq; munitiões ꝑ gyꝝ ⁊ ꝑfecta ẽ obsidio. Inuẽtusq; ẽ ĩ ea uir pauper ⁊ sapiẽs: ⁊ liberauit urbem ꝑ sapiam suã: ⁊ nullus ðinceps recordat⁹ ẽ hõis illius pauperis. Et dicebã ego meliorẽ eẽ sapiaz fortitudine. Quõ ğ sapia paupis ꝯtẽpta ẽ: ⁊ v̓ba eius non sũt audita? Verba sapiẽtiũ audiũt in silẽtio: plusq; clamor principis inter stultos. Melior ẽ sapia q; arma bellica: ⁊ qui ĩ vno peccauerit: multa bona ꝑdet.

C.X.

MUsce morientes ꝑdunt suauitatẽ vnguenti. Preciosiõ ẽ sapia paruaq; gl̃a ad tp̃s stultitia. Cor sapiẽtis ĩ dextera eius: ⁊ cor stulti in sinistra illius. S; ⁊ ĩ uia stultus ãbulãs: cũ ip̃e ĩsipiẽs sit: ões stultos estimat. Si sp̃s ꝑtatem hñtis ascenderit super te: locũ tuũ ne dimiserꝭ: q; curatio faciet cessare pcc̃a maxima. Est malum q̇ð uidi sub sole: q̃si per errorẽ egrediẽs a facie pricipis. Posituz stultũ ĩ dignitate sublimi ⁊ diuites sedere deorsum. Vidi seruos ĩ equis ⁊ principes ãbulantes sup terrã q̃si ſuos. Qui fodit foueã incidet ĩ eã: ⁊ qui dissipat sepẽ mordebit eũ coluber. Qui trãsfert lapides affliget in eis: ⁊ qui scindit ligna vulnerabit ab eis. Si retusũ fuerit ferrũ ⁊ hoc nõ ut pus s; hebetatũ fuerit: multo labore exacuetur: ⁊ p⁹ idustriã seq̃t sapia. Sed mordeat sp̃es in silentio: nihil eo minus h; q̊ occulte ðtrahit. Verba oris sapiẽtis gr̃a: ⁊ labia insipiẽtis ꝑcipitabũt eum. Initiũ uerboꝝ eius stultitia: ⁊ nouissimũ orꝭ illius error pessimus. Stultus v̓ba multiplicat. Ignorat hõ q̇ð añ se fuerit: ⁊ q̇ð p⁹ se futuꝝ sit: q̇s ei poterit ĩdicare? Labor stultorũ affliget eos: qui nesciunt in urbem ꝑgere. Ve tibi t̃ra cui⁹ rex ẽ puer: ⁊ cuius principes mane comedũt. Beata t̃ra cuius rex nobilis ẽ: ⁊ cui⁹ principes uescunt ĩ tp̃e suo ad reficiendum ⁊ non ad luxuriã. In pigritijs humiliabit ꝯtignatio: ⁊ ĩ infirmitate manuũ ꝑstillabit dom⁹. In risu faciunt panẽ ⁊ uinũ: ut epulent bibentes. Et pecunie obediunt oia. In cogitatiõe tua regi ne detrahas: ⁊ ĩ secreto cubiculi tui ne maledixeris diuiti: q; ⁊ aues celi portabunt uocẽ tuã: ⁊ q̊ hñt pennas annũciabũt sententiam.

C.XI.

MItte panẽ tuũ sup transeũtes aq̃s: q; post tp̃a multa inuenies illum. Da ptes septẽ necñ ⁊ octo: q; ignoras q̇ð futurũ sit mali s; t̃rã. Si replete fuerit nubes: imbrẽ sup t̃rã effũdẽt. Si ceciderit lignũ ad austrũ aut ad aquilonez: in q̊cũq; loco ceciderit: ibi erit. Qui obſuat v̓tũ nõ seminat: ⁊ qui considerat nubes nũq; metet. Quõ ignoras que sit uia sp̃s: ⁊ q̊ rõne cõpingãtur ossa in uentre pregnãtis: sic nescis opera dei: qui fabricator ẽ oium. Mane semina semen tuũ: ⁊ uespere ne cesset manus tua: q; nescis q̇ð magis oriatur hoc aut illud: ⁊ si vtrũq; sil̓ melius erit. Dulce lumẽ ⁊ delectabile ẽ ocul̓ videre solem. Si annis m̄ltis uixerit hõ ⁊ ĩ his omnibus let⁹ fuerit: meminisse debet tenebrosi tp̃is ⁊ dierũ multorũ: q̊ cũ uenerit

uanitatis arguentur ꝓterita. Letaꝛ ergo iuuenis i adolescentia tua: ⁊ i bono sit cor tuū i diebꝰ iuuētutꝭ tue: ⁊ ambula i uijs cordis tui: ⁊ in intuitu oculoꝝ tuoꝝ: ⁊ scito ꝙ ꝓ oībꝰ hijs adducet te deꝰ i iudiciū.

C.XII.

Aufer iram a corde tuo: ⁊ amoue maliciam a carne tua. Adolescētia eīm ⁊ uoluntas vana sunt. Memēto creatoris tui i diebꝰ iuuētutis tue: anteꝙ ueniat tempꝰ afflictionis tue: ⁊ appropiquent anni ꝺ quibꝰ dicas: nō mihi placēt. Anteꝙ tenebrescāt sol ⁊ lumen ⁊ stelle ⁊ luna ⁊ reuertantur nubes post pluuiaꝫ. Qn̄ cōmouebuntur custodes domꝰ: ⁊ nutabunt viri fortissimi: ⁊ ociose erunt molentes i minuto numero: ⁊ tenebrescēt vidētes per foramina: ⁊ claudēt hostia in platea in humilitate vocis molētis: ⁊ cōsurgent ad vocē volucris: ⁊ obsurdescēt ōes filie carminis. Excelsa ꝗꝫ timebūt: ⁊ formidabūt i via: florebit amygdalus: ipiguabit locusta: ⁊ dissipabit capparis. Qm̄ ibit hō in domum eternitatis sue: ⁊ circuibūt i platea plangētes. Anteꝙ rumpatur funiculus argenteus: ⁊ recurrat uitta aurea: ⁊ cōterat hydria sup fontē: ⁊ cōfrigat rota sup cisternā: ⁊ reuertatur puluis i terram suam vnd̄ erat: ⁊ sp̄s redeat ad deū qui dedit illū. Uāitas uanitatū dixit ecclesiastes: ⁊ oīa vāitas. Cūqꝫ eēt sapientissimus ecclesiastes docuit pp̄lm: ⁊ enarrauit que fecerat: ⁊ inuestigās cōposuit ꝑabolas multas. Quesiuit uerba vtilia: ⁊ cōscripsit ꝺmōes rectissimos ac ueritate plenos. Uerba sapiētiū sic stimuli ⁊ q̄si claui i altū defixi: q̄ ꝑ magiorum consiliū data sunt a pastore uno. His amplꝰ fili mi nē requiras. Faciēdi plures libros nullus ē̄ finis: frequensqꝫ meditatio carnis afflictio ē. Finem loquendi parit ōes audiamus. Deum time: ⁊ mandata eiꝰ obserua. Hoc ē ōis homo. Cūcta que fiunt adducet deus i iudiciū ꝓ oī errato: siue bonū siue malū sit.

Explicit liber Ecclesiastes. Incipiūt Cantica canticorum. Capitulum. I.

Osculetur me osculo oris sui. Quia meliora sunt ubera tua vino: fragrātia unguentis optimis. Oleum effusum nomen tuū: iō adolescentule dilexerūt te. Trahe me ꝑꝰ te. Curremꝰ i odore unguentorū tuorū. Introduxit me rex in cellaria sua. Exultabimꝰ et letabimur i te: memores uberū tuoruꝫ sup uinum. Recti diligūt te. Nigra sū sꝫ formosa filie irl̄m sicut tabernacula cedar sic pelles salomonis. Nolite me considerare: ꝙ fusca sim: qꝛ decolorauit me sol. Filij matris mee pugnauerūt ꝯtra me: posueēt me custodem uineis. Uineā meā nō custodiui. Indica mihi quē diligit aīa mea: ubi pascas: ubi cubes in meridie: ne vagari icipiā pꝰ greges sodaliū tuorū. Si ignoras te o pulcherria int̄ muliēs: egredē ⁊ abi pꝰ uestigia gregum tuorū: ⁊ pasce hedos tuos iuxta tabnacula pastorū. Equitatui meo i curribꝰ pharaōis assimilaui te amica mea. Pulchre sūt gene tue sicut turturis: collū tuuꝫ sicut monilia. Murenulas aureas faciemꝰ tibi: uermiclatas argento. Dū eēt rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorē suū. Fasciculꝰ myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: int̄ vbera mea cōmorabitur. Botrꝰ cypri dilectus meꝰ mihi: i uineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorꝰ. Lectulꝰ nr̄ floridus: tigna domorū nr̄arū cedria: laquearia nostra cupressina.

C.II.

Ego flos cāpi ⁊ liliū cōualliū. Sic liliū inter spinas: sic aīa mea iter filias. Sicut malus int̄ ligna siluarū: sic dilectꝰ meus inter filios. Sub umbra illiꝰ quē ōsiderauerā sedi: ⁊ fructꝰ eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex i cellā uinariā: ordinauit in me caritatem. Fulcite me floribꝰ: stipate me malis: qꝛ amore langueo. Leua eiꝰ sub capite meo: ⁊ dextra illius āplexabit me. Adiuro vos filie irl̄m: per capreas ceruosqꝫ cāporū: ne suscitetis nꝫ euigilare faciati dilectā: ꝗadusqꝫ ipa uelit. Uox dilecti mei: Ecce iste uenit saliens i montibꝰ: trāsiliēs colles. Similis ē dilectꝰ meus capree hinnuloqꝫ ceruorū. En ipse stat pꝰ parietē nr̄m respiciens ꝑ fenestras: ꝓspiciens per cancellos. En dilectus meus loq̄t mihi. Sūge ꝓpa amica mea: colūba mea: formosa mea: ⁊ ueni. Iaꝫ eiꝫ hyems trāsijt: imber abijt ⁊ recessit. Flores apparuerūt in terra: tempus putationis aduenit. Uox turturis audita ē in terra nostra: ficus ꝓtulit grossos suos: uinee florentes dederunt odorem suum. Surge ꝓpera

amica mea: speciosa mea ⁊ ueni coluba mea in foraminib' petre i cauerna macerie. Ostende mihi facie tua: sonet vox tua i aurib' meis. Uox eim tua dulcis: ⁊ facies tua decora. Capite nobis uulpes paruulas: q demoliut vineas. Na vinea nra floruit. Dilect' meus mihi ⁊ ego illi: q pascit iter lilia: donec aspiret dies: ⁊ inclinet vmbre. Reuerte: similis esto dilecte mi capree hinnuloqz ceruorum super montes bethel.

.III.

IN lectulo meo p nocte quesiui quem diligit aia mea. Quesiui illu ⁊ no iueni. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem p vicos ⁊ plateas: queram quem diligit anima mea. Quesiui illum: ⁊ non iueni. Jnuenerut me uigiles: q custodiunt ciuitate. Nuz que diligit aia mea uidistis? Paululu cu ptransisse eos: iueni que diligit aia mea. Tenui eum: nec dimitta: donec introduca illu i domum matris mee: ⁊ i cubiculu genitricis mee. Adiuro uos filie irlz p capreas ceruosqz capo: ne suscitetis neqz euigilare faciatis dilecta donec ipsa uelit. Que e ista q ascedit p desertu: sicut virgula fumi ex aromatib' myrrhe ⁊ thuris: ⁊ uniuersi pulueris pigmentarij? En lectulu salomois sexagita fortes ábiunt ex fortissimis isrl: omnes tenentes gladios: ⁊ ad bella doctissimi. Uniuscuiusqz ensis sup femur suu: pter timores nocturnos. Ferculu sibi fecit rex salomo d lignis libai. Columnas eius fecit argeteas: reclinatoriu aureu ascensu purpureu: media caritate ꝯstrauit propt filias irlm. Egredimini filie syon ⁊ uidete regem salomone i diademate: q coronauit illu mater sua: in die desponsatiois illius: ⁊ in die letitie cordis eius.

.IIII.

QUá pulchra es amica mea: q pulchra es. Oculi tui colubaru: absqz eo quod itrinsec' latet. Capilli tui sicut greges capraru: que ascenderunt de mote galaad. Detes tui sicut greges tonsaz: q ascenderunt de lauacro. Oes gemellis fetib': ⁊ sterilis no est int eas. Sicut uita coccinea labia tua: ⁊ eloquiu tuu dulce. Sicut fragmen mali punici ita gene tue: absqz eo qd intrisec' latet. Sicut turris dauid collu tuu: que edificata est cu ppugnaculis. Mille clypei pendent ex ea omnis armatura fortiu. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capree gemelli: q pascut i lilijs: donec aspiret dies: ⁊ incline umbre. Uada ad motem myrrhe ⁊ ad collem thuris. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula no e in te. Ueni de libano sponsa mea: vei de libáo ueni. Coronaberis de capite amana: d vtice sanir: ⁊ hermon: d cubilib' leonu de montibus pardoz. Uulnerasti co meu: soro mea sponsa: uulnerasti cor meu in uno oculoru tuoz: ⁊ in uno crine colli tui. Qua pulchre sut mame tue soro mea sponsa. Pulchriora sut ubera tua uino: ⁊ odor ungetoz tuoz sup oia aromata. Fauus distillás labia tua sponsa: mel ⁊ lac sub lingua tua: ⁊ odor uestimetoru tuoru sicut odor thuris. Hort' coclusus soror mea sponsa: hort' ꝯclusus fos signatus. Emissioes tue paradisus maloz punicoz cu pomoz fructib'. Cypri cu nardo naro' ⁊ croc': fistula ⁊ cinamomu cu uniuersis lignis libani: myrrha ⁊ aloe cu omib' primis unguetis. Fons hortoz pute' aquaru uiuentiu: q fluut impetu de libano. Surge aquilo ⁊ ueni auster: perfla hortu meum: ⁊ fluent aromata illius.

.V.

UEniat dilect' me' i hortu suuz: ut comedat fructu pomoru suoru. Ueni i hortum meum soror mea sponsa: messui myrrhá meá cu aromatib' meis. Comedi fauu cu melle meo: ⁊ bibi uinuz meu cu lacte meo. Comedite amici ⁊ bibite: ⁊ inebriamini carissimi. Ego dormio ⁊ cor meum uigilat. Uox dilecti mei pulsantis. Aperi mihi soror mea: amica mea: coluba mea: immaculata mea: qr caput meu plenu e rore: ⁊ cincinni mei guttis noctiu. Expoliaui me tunica mea: quo induar illa? Laui pedes meos: quo iquinabo illos? Dilectus meus misit manu sua p foramen: ⁊ uet me' itremuit ad tactu ei'. Surrexi ut apire dilecto meo. Man' mee stillauerut myrrhá: ⁊ digiti mei pleni myrrha pbatissima. Pessulu hostij mei aperui dilecto meo: at ille decliauat atqz trásierat. Aia mea liquefacta est: ut dilect' locut' est. Quesiui ⁊ no iueni illuz: vocaui: ⁊ n rndit mihi. Jnuenerut me custodes q circuierunt ciuitate. Percusserut me ⁊ uulnerauert me: tulerut palliu meu custodes muroz. Adiuro uos filie irlm: si inueneritis dilectu meu: ut nuncietis ei qa amore langueo. Qualis e dilect' tu' ex dilecto: o pulcherrima mulieru. Qualis e dilect' tu' ex dilecto: quia sic adiurasti nos? Dilect' meus candid' ⁊ rubicundus: electus ex milibus. Caput ei' aurum optimu: come ei' sicut elate palmaru: nigre

q̄ſi coru⁹. Oculi ei⁹ ſicut colūbe ſup riuulos
aquaꝝ que lacte ſūt lote: ⁊ reſidēt iuxta flu
ēta pleiſſima. Gene illi⁹ ſic̄ areole aromatū
cōſite a pigmētarijs. Labia ei⁹ lilia diſtillātia
myrrhā p̄mā. Man⁹ illi⁹ tornatiles auree
plene hiacynthis. Vēt ei⁹ eburne⁹: diſtinctus
ſapphiris. Crura illius colūne marmoree q̄
fundate ſūt ſup baſes aureas. Spēs ei⁹ ut li
bani: elect⁹ ut cedri. Gutt̄ illi⁹ ſuauiſſimuz:
⁊ totus ōſiderabil̄. Tal̄ ē dilect⁹ me⁹: ⁊ ipē ē
amic⁹ me⁹ filie irl̄m. Quo abijt dilect⁹ tuus
o pulcherrima mlieꝝ: quo declinauit dilec-
tus tuus: et queremus eum tecum? .VI.

Dilectus meus deſcendit i hortū ſuum
ad areolā aromatū: ut ibi paſcatur in
hortí: ⁊ lilia colligat. Ego dilecto meo: ⁊ di-
lect⁹ me⁹ mihi: q̄ paſcit int̄ lilia. Pulchra es
amica mea ſuauis ⁊ decora ſicut irl̄m: ter
ribilis ut caſtroꝝ acies ordinata. Auerte o
culos tuos a me: q̄ꝛ ipſi me auolare fecerūt.
Capilli tui ſicut grex caprarū: que apparue
rūt de galaad. Dētes tui ſicut greges ouiuz:
que aſcēderūt de lauacro. Oēs gemellis feti
bus: ⁊ ſteril̄ nō ē i eis. Sic̄ cortex mali puni
ci: ſic gene tue: abſq̄ꝫ occultis tuis. Sexagin
ta ſunt regie: ⁊ octogita ꝯcubine: ⁊ adoleſcē
tulaꝝ ñ ē numerus. Vna ē colūba mea per
fecta mea: una ē mr̄i ſue: electa genitrici ſue.
Viderūt eā filie ſyon ⁊ beatiſſimā p̄dicaue-
runt regine ⁊ cōcubine ⁊ laudauerūt eam.
Que ē iſta q̄ ꝓgredit̄ q̄ſi aurora cōſurgens:
pl̄chra ut luna: electa ut ſol: t̄ribil̄ ut caſtro
rū acies ordinata? Deſcēdi i hortū nucū: ut
uiderē poma ꝯualliū: ⁊ īſpicerē ſi floruiſſet
vinea: ⁊ germiaſſent mala punica. Neſciui.
Aīa mea ꝯturbauit me: ꝓpt̄ q̄drigas amia-
dab. Reuertē reuertē ſunamitis: reuertē re-
uertere ut intueamur te.

.VII.

Quid uideb̄ i ſunamite: niſi choros ca-
ſtrorū? Quā pulchri ſūt greſſus tui i
calciamētis filia p̄ncipis. Iūcture feminum
tuorū ſicut monilia: que fabricata ſūt māu
artificis. Vmbilic⁹ tuus crater tornatil̄: nū
q̄ indigēs poculis. Vent̄ tuus ſicut aceruus
tritici: uallatus lilijs. Duo vbera tua ſic̄ du-
o hinuli gemelli capree. Collū tuū ſicut tur
ris eburnea: ocl̄i tui ſic̄ piſcie ieſebon: que
ſunt in porta filie ml̄titudinis. Naſus tuus
ſicut turris libani: que reſpicit cōtra dama
ſcuz. Caput tuū ut carmelus: ⁊ come capit̄
tui ſicut purpura reḡ iūcta canalib⁹. Quā
pulchra es: ⁊ q̄ decora cariſſima i delitijs.
Statura tua aſſimilata ē palme: ⁊ uba tua
botri. Dixi: Aſcēdā i palmā: ⁊ app̄hendam
fructus eius. Et erūt uba tua ſicut botri ui-
nee: ⁊ odoꝛ oꝛis tui ſicut odor malorū: gutt̄
tuū ſicut uinū optimū. Dignuz dilecto meo
ad potādū: labijſq̄ꝫ ⁊ dētib⁹ illius ad rumi-
nādū. Ego dilecto meo ⁊ ad me cōuerſio e
ius. Veni dilecte mi egrediamur in agrum:
cōmoremur i uillis. Mane ſurgam⁹ ad uie
as: uideam⁹ ſi floꝛuit uinea: ſi flores fructus
parturiūt: ſi floruerūt mala punica. Ibi da
bo tibi ubera mea. Mandragore dederunt
odorem i portis noſtris. Oīa poma noua
⁊ uetera dilecte mi ſeruaui tibi.

.VIII.

Quis mihi det te frēz meū ſuggētē uba
matris mee: ut iueniā te ſolū forl̄ ⁊ de
oſculer: ⁊ iā me nemo deſpiciat? App̄hendā
te ⁊ ducā i domū mr̄is mee: ⁊ i cubiculū gēi
tricis mee. Ibi me doceb̄: ⁊ dabo tibi pocl̄z
ex uino condito: ⁊ muſtuz malorum grana-
torū meorū. Leua ei⁹ ſub capite meo: ⁊ dex
tera illi⁹ āplexabitur me. Adiuro uos filie
irl̄m: ne ſuſcitetis neq̄ꝫ euigilare faciatis di-
lectā: dōec ipſa uelit. Que ē iſta q̄ aſcendit ð
deſto: delicijs affluēs: inixa ſup dilectū ſuū?
Sub arbore malo ſuſcitaui te. Ibi cōrupta
ē mr̄ tua: ibi uiolata ē genitrix tua. Pōe me
ut ſignacl̄m ſup cor tuū ut ſignacl̄z ſup bra
chiū tuum: q̄ꝛ fortis ē ut mōs dilectio: dura
ſicut inferus emulatio. Lāpades ei⁹ ut lāpa
des ignis atq̄ꝫ flāmarū. Aque multe ñ potu
erūt extinguē caritatē: nec flumia obruēt il-
lā. Si dederit hō ōnem ſbām dom⁹ ſue pro
dilectiōe: q̄ſi nihil ōſpiciet eā. Soroꝛ nr̄a par
ua ⁊ ubera non habet. Quid faciem⁹ ſoro-
ri nr̄e: i die q̄n alloquēda eſt? Si murus eſt:
edificemus ſup eū ꝓpugnacula argētea. Si
hoſtiuz eſt: cōpingam⁹ illud tabul̄ cedrinis.
Ego murus: ⁊ ubera mea ſicut turris: ex q̄
facta ſū corā eo quaſi pacem repeꝛiēs. Vine
a fuit pacifico: in ea q̄ hꝫ pp̄los. Tradidit e-
am cuſtodibus: uir affert ꝓ fructu eius mil-
le argēteos. Vinea mea corā me eſt. Mille
tui pacifici: ⁊ ducenti his q̄ cuſtodiunt fruc-
tus eius. Que hitas i hortis: amici auſcul
tāt: fac me audire uocē tuā. Fuge dilecte mi:
⁊ aſſimilare capree hinnuloq̄ꝫ ceruoꝛum ſu
per montes aromatum.

Expliciunt cantica canticorum.

Incipit prologus in librum Sapientie.

Liber sapientie apud hebreos
nusq̄ȝ ē. Unde ⁊ ipse stilus gre
cā magis eloquentiā redolet.
Hunc iudei philonis eē affir
mãt. Qui pinde sapiētie no
minat: q2 i eo christi aduēt⁹: qui est sapiētia
patris ⁊ passio eius: euidenter exprimitur.

Incipit liber Sapientie Capitulum. I.

Diligite iustitiaȝ qui
iudicatis trām. Sentite de
dn̄o i bonitate: ⁊ i simplici
tate cordis q̄rite illum: qm̄
inuenitur ab his q̄ nō tētāt
illū: apparet āt eis qui fideȝ hn̄t in illū. Per
uerse eim̄ cogitationes sepant a deo: pbata
aūt uirt⁹ corripit insipiētes. Qm̄ in maliuo
lam aiam non introibit sapiētia: nec habi
tabit in corpore subdito peccatis. Sp̄us. n.
scūs disciplie effugiet fictū: ⁊ auferet se a co
gitatōib⁹: que sunt sine intellectu: ⁊ corripiet
a superueniēte iniq̄tate. Benign⁹ ē. n. sp̄s sa
piētie: ⁊ non liberabit maledictū a labijs su
is: qm̄ renū illius testis ē de⁹: ⁊ cordis illius
scrutator ē uerus ⁊ lingue ei⁹ adiutor. Qm̄
sp̄us dn̄i repleuit orbē terraꝝ: ⁊ hoc qd̄ cō
tinet oia sciaȝ habet vocis. Propt̄ hoc qui
loq̄tur iniq̄ nō pōt latē: nec pteriet illum cō
ripiens iudiciū. In cogitatiōib⁹ eim̄ impij i
terrogatio erit: s̄monuȝ aūt illi⁹ auditio ad
deū ueniet: ad correptionem iniq̄tatū illius.
Qm̄ auris zeli audit oia: ⁊ tumult⁹ murmu
rationū non abscōdetur. Custodite ḡ vos a
murmuratiōe q̄ nihil pdest: ⁊ a detractiōe
parcite lingue. Qm̄ s̄mo obscurus in uacu
um nō ibit: os āt qd̄ mentit̄ occidit aniam.
Nolite zelare mortē in errore uite vr̄e: neq̄ȝ
acq̄ratis pditionē in opib⁹ manuū ur̄aruȝ.
Qm̄ deus mortē nō fecit: nec letat̄ i pditio
ne viuoꝝ. Creauit. n. ut eēnt oia ⁊ sanabiles
fecit nationes orbis terraꝝ: ⁊ non est i illis
medicamentū extermînij nec iferorū regnū
in terra. Iustitia eim̄ perpetua est ⁊ immor
talis: iniustitia autē mortis acq̄sitio. Impij
aūt manibus ⁊ uerbis accersierūt illam ⁊ e
stimantes illā amicaȝ: defluxerunt: ⁊ spōsio
nes posuerunt ad illam: quoniaȝ morte di
gni sunt qui ex parte illius.

II.

Dixerūt eim̄ impij: cogitantes apud se
non recte: Exiguū ⁊ cū tedio est tp̄us
uite nostre: ⁊ non ē refrigeriū in fine hōis: ⁊
non ē q̄ agnit⁹ sit reuersus ab inferis. Quia
ex nihilo nati sum⁹: ⁊ post hoc erimus tanq̄
nō fuerim⁹. Qm̄ fumus afflat⁹ ē i naribus
nr̄is: ⁊ s̄mo scintille ad cōmouēdū cor nr̄m.
Quia extinct⁹ cinis erit corp⁹ nr̄m: ⁊ sp̄us
diffūdet̄ tanq̄ mollis aer. Et transibit uita
nr̄a tanq̄ uestigiū nubis: ⁊ sicut nebula dis
soluetur: q̄ fugata ē a radijs solis: ⁊ a calore
illius aggrauata. Et nom̄ nostrum obliuio
nem accipiet p tp̄s: ⁊ nemo memoriā hēbit
operū nostrorum. Umbre eim̄ trāsit⁹ ē tp̄s
nr̄m: ⁊ nō ē reuersio finis nostri: qm̄ ꝯsigna
ta est: ⁊ nemo reūtitur. Uenite ḡ ⁊ fruamur
bonis que sunt: ⁊ utamur creatura tanq̄ in
iuuentute celeriter. Uino p̄cioso ⁊ unguētis
nos impleam⁹: ⁊ n̄ pretereat nos flos tp̄is.
Coronemus nos rosis anq̄ marcescāt: nul
lum pratum sit qd̄ non pertranseat luxuria
nr̄a. Nemo nr̄m exors sit luxurie nr̄e. Ubi
q̄ȝ relinq̄mus signa letitie: qm̄ hec ē pars nr̄a:
⁊ hec ē sors nr̄a. Opprimam⁹ paupē iustū:
⁊ non parcam⁹ uidue nec veterano: nec re
uereamur canos multi tp̄is. Sit āt fortitu
do nr̄a lex iniustitie. Quod eim̄ īfirmū ē inu
tile inuēit̄. Circūueniam⁹ ḡ iustū: qm̄ inutilis
ē nobis: ⁊ ꝯtrari⁹ ē opibus nr̄is: ⁊ improperat
nobis pcc̄a legis: ⁊ diffamat in nos pcc̄a di
sciplie nr̄e. Promittit se scientiā dei hr̄e: ⁊ fi
liū dei se noiat. Fc̄us ē nobis i traductioneȝ
cogitationuȝ nr̄arum. Grauis ē nobis ēt ad
videndū: qm̄ dissīlis ē alijs vita illi⁹: ⁊ imu
tate sunt uie eius. Tanq̄ nugaces estimati su
mus ab illo: ⁊ abstiet se a uijs nr̄is tanq̄ ab
immundicijs: ⁊ p̄fert nouissima iustorum:
⁊ gl̄iatur p̄rem se hr̄e deum. Uideamus ḡ si
sermōes illius ueri sint: ⁊ tentemus que vē
tura sunt illi: ⁊ sciemus q̄ erunt nouissima
illius. Si eīȝ ē uerus filius dei suscipiet illū:
⁊ liberabit illū de manib⁹ ꝯtrariorū. Contu
melia ⁊ tormēto interrogem⁹ eum: ut scia
mus r̄uerētiā eius: ⁊ pbemus patiētiā illi⁹.
Morte turpissima codānem⁹ eū. Erit eim̄
ei respectus ex s̄monibus illius. Hec cogita
ueīt ⁊ errauerunt: excecauit eīȝ illos malici
a eorū. Et nescierūt sacram̄ta dei: neq̄ȝ mer
cedem spauerūt iustitie: nec iudicauerūt ho
norē aiarū scāꝝ. Qm̄ deus creauit hoīem

in exterminabilem: ⁊ ad imaginē silitudinis
sue fecit illū. Inuidia āt diaboli mors intro
iuit in orbē terrarū: imitantur autē illū qui
sunt ex parte illius.

.III.

Iustorū āt aīe in manu dei sunt: ⁊ non
tanget illos tormētū mortis. Uisi sūt
oculis isipientiū mori: ⁊ estimata ē afflictio
exit⁹ illoruz. Et ab itinere iusto abierūt i ex-
terminiū: ⁊ q̄ a nobis est iter exterminij: illi
autē sunt i pace. Et si corā hoīb⁹ tormenta
passi sunt: spes illoꝝ imortalitate plena est.
In paucis uexati i mltis bn̄ disponētur: qm̄
deus tentauit eos: ⁊ inuenit illos dignos se.
Tanq̄ aurum in fornace probauit illos: et
q̄si holocausti hostiā accepit illos: ⁊ i tēpoꝛ
erit respectus illorū. Fulgebūt iusti ⁊ tanq̄
scintile i arundineto discurrēt. Judicabunt
natiōes: ⁊ dn̄abunt pplis: ⁊ regnabit dn̄s il
lorū i ppetuū. Qui ꝯfidūt in illo: intelligēt
ỽitatē: ⁊ fideles i dilectiōe acqescent illi: qm̄
donū ⁊ pax ē electis eius. Impij aūt ſm q̄
cogitauerunt correptionem hēbūt: q̄ negle-
xerūt iustū: ⁊ a dn̄o recesserūt. Sapientiam
eīm ⁊ disciplinā q̄ abijcit ifelix ē: ⁊ vacua est
spes illorū: ⁊ labores sine fructu: ⁊ iutilia o
pa eorū. Mulieres eoꝝ isēsate sūt ⁊ neq̄ssi
mi filij illoꝝ. Maledicta creatura eoꝝ: qm̄
felix ē sterilis ⁊ icoinq̄nata: q̄ nesciuit toruz
i delicto hēbit fructū i respectione aīarum
scāꝝum. Et spado q̄ nō opat⁹ ē per māus su
as iniquitatē: nec cogitauit aduersus deum
neq̄ssima. Dabit eīm illi fidei donū electuz:
⁊ sors i tēplo dei acceptissima. Bonorū eīm
laborū glīosus ē fructus: ⁊ q̄ nō concidat ra
dix sapientie. Filij aūt adulteroꝝ i consūma
tione erunt: ⁊ ab iniquo toro sem̄ extermia-
bitur. Et si q̄dē uite longe erūt: in nihilū cō
putabūt: ⁊ sine honore erit nouissima senec
tus illorum. Et si celerius defuncti fuerit: n̄
hēbunt spem: nec i die agnitionis allocutio
nem. Nationes eīm inique dire sunt consu-
mationis.

.IIII.

Quam pulchra ē casta generatio cū cla
ritate. Immortalis ē eīm memoria il
li⁹: qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apd̄ hoīes. Cuz
pn̄s ē imitant illam: ⁊ desiderāt eam cum se
eduxerit: ⁊ in ppetuuz corōata triumphat:
incoinq̄natorū certaminum p̄miū vincens.
Multigena aūt impioꝝ mltitudo nō erit u
tilis: ⁊ spuria uitulamina nō dabūt radices
altas: nec stabile firmamētum collocabunt.
Et si in ramis i tp̄e germinauerit: ifirmiter
posita a uēto cōmouebūt: ⁊ a nimietate vē
torū eradicabunt. Cōfringēt. n. rami incon
sumati: ⁊ fruct⁹ illorum iutiles ⁊ acerbi ad
māducādū ⁊ ad nihilū apti. Ex iniquis. n.
ōes filij q̄ nascunt testes sūt neq̄tie adv̄sus
parentes i interrogatiōe sua. Iust⁹ āt si mō
te p̄occupat⁹ fuerit: i refrigerio erit. Senect⁹
eīm uenerabilis ē: non diuturna: neq̄ anno
rū numero computata. Cani āt sunt sēsus
hōis ⁊ etas senectutis uita imaculata. Pla
cēs deo fcūs dilect⁹: ⁊ uiuēs int̄ pc̄cores trās
latus est. Rapt⁹ ē ne malicia mutaret intel-
lectū ei⁹: aut ne fictio decipēt aīaz illius. Fa
scinatio eīm nugacitatꝭ obscurat bōa ⁊ icon
stātia cōcupiscentie trāsuertit sensū sin̄ ma
licia. Cōsumat⁹ i breui expleuit tp̄a multa.
Placita. n. erat deo aīa illi⁹: ppt̄ hoc ppera
uit educē illū de medio iniq̄tatū. Ppl̄i autē
uidētes ⁊ nō intelligētes: nec ponētes i p̄cor
dijs talia: qm̄ gr̄a dei ⁊ mīa ē in scōs eius: et
respectus super electos illius. Cōdēnat aūt
iustus mortuus viuos impios: ⁊ iuuent⁹ ce-
lerius consumata longam uitā iiusti. Uide-
būt eīm finē sapiētis: ⁊ nō itelligēt q̄d cogi-
tauerit de illo de⁹: ⁊ q̄re minuerit illū dn̄s.
Uidebūt eīm ⁊ cōtēnēt eū: illos aūt de⁹ irri
debit. Et erūt p⁹ hec decidētes sine honore:
⁊ i contumelia inter mortuos in ppetuuz.
Qm̄ disrumpet illos iflatos sine voce ⁊ cō-
mouebit illos a fūdamētis: ⁊ usq̄ ad supre-
mū desolabūt. Et erūt gemētes: ⁊ memoria
illoꝝ periet. Ueniēt i cogitatiōe pc̄corū suo
rum timidi: ⁊ traducēt illos ex aduerso ini-
quitates ipsorum.

.V.

Nunc stabūt iusti i magna constantia
aduersus eos q̄ se angustiauerūt: ⁊ q̄
abstulerūt labores eorū. Uidentes turbabūt
timore horribili: ⁊ mirabunt i subitatiōe in
sperate salutis gemētes p̄ angustia sp̄s: dicē
tes intra se: pn̄iaz agētes ⁊ pre angustia sp̄s
gementes. Hi sunt quos habuimus aliq̄n in
derisū: ⁊ in silitudinez improperij: nos insē
sati uitam illorū estimabam⁹ insaniam: ⁊ fi
nem illoꝝ sine honore. Ecce quō cōputati
sunt it̄ filios dei: ⁊ inter scōs sors illoꝝ ē. Er
go errauimus a uia veritatis: ⁊ iustitie lum̄
non luxit nobis: ⁊ sol itelligentie non est or
tus nobis. Lassati sumus in via iniq̄tatis ⁊
perditiōis: ⁊ ambulauimus uias difficiles:
uiam autem dn̄i ignorauim⁹. Quid nobis

ꝓfuit ſupbia: aut diuitiarū iactātia qd contulit nobis? Transierūt oīa illa tanq̄ umbra
⁊ tanq̄ nūcius ꝑcurrēs. Et tanq̄ nauis que
ꝑtransit fluctuātez aquā: cuiꝰ cū ꝑterierit n̄
eſt ueſtigiū īuenire: neqʒ ſemitā carine illius
ī fluctibꝰ: aut auis q̄ trāſuolat in aere: cuius
nullū inuēit argumētū itineris illiꝰ: ſed tm̄
ſonitꝰ alaꝝ verberās leuē uētū: ⁊ ſcindēs ꝑ
vim itineris aerē: cōmotis alis trāſuolauit:
⁊ pꝰ hoc nullū ſignū īuenit itineris illiꝰ: aut
tanq̄ ſagitta emiſſa in locū deſtinatū: diuiſus aer ꝯtinuo ī ſe recluſus ē: ut ignoret trāſitꝰ
illius: ſic ⁊ nos nati cōtinuo deſiuimꝰ eſſe:
⁊ uirtutis quidē nullū ſignū ualuimꝰ oſ̄dē:
ī malignitate aūt nr̄a cōſūpti ſumus. Talia
dixerūt in īferno hi q̄ peccauerūt: qm̄ ſpes
impij tanq̄ lanugo ē que a vēto tollitur: ⁊ tā
q̄ ſpuma gracilis que a ꝓcella diſꝑgit: ⁊ tan
q̄ fumꝰ q̄ a uento diffuſus ē: ⁊ tanq̄ memoria hoſpitis uniꝰ diei ꝑtereūtis. Juſti aūt ī ꝑpetuū viuēt: ⁊ apud dn̄z ē merces eorū ⁊ cogitatio illoꝝ apud altiſſimū. Jdeo accipiēt
regnū decoris ⁊ diadema ſpeciei d̄ manu dn̄i:
qm̄ dextera ſua teget eos: ⁊ ī brachio ſancto
ſuo defēdet illos. Et accipiet armaturā zelꝰ
illius: ⁊ armabit creaturā ad ultionē inimicoꝝ. Induet ꝓ thorace iuſtitiā: ⁊ accipiet pro
galea iudiciū certū. Sumet ſcutū iexpugnabile eq̄tatē: acuet aūt dirā irā ī lanceaz: ⁊ pugnabit cū illo ōbis t̄raꝝ ꝯtra īſēſatos. Jbūt
directe emiſſiōes fulguꝝ: ⁊ tanq̄ a bn̄ curuato arcu nubiū extmiabūtur: ⁊ ad certum locum inſiliēt. Et a petroſa ira plene mittētur
grādines: ⁊ ſcādeſcet ī illos aq̄ maris: ⁊ flumina cōcurrēt durit. Cōtra illos ſtabit ſp̄s uirtutis: ⁊ tanq̄ turbo uenti diuidet illos: ⁊ ad
heremū ꝑducet ōem t̄rā iniq̄tatis illoruz: ⁊
malignitas euertet ſedes potentium.

VI.

Melior ē ſapia q̄ vires: ⁊ uir prudēs q̄
fortis. Audite ergo reges ⁊ intelligite:
diſcite iudices finium terre. Prebete aures
uos qui continetis multitudines: ⁊ placetis
vobꝭ in turbis nationū: qm̄ data ē a dn̄o poteſtas uobis: ⁊ virtꝰ ab altiſſimo: q̄ iterrogabit op̄a vr̄a: ⁊ cogitatiōes ſcrutabit: qm̄ cuz
eſſetis miniſtri regni illius: non recte iudicaſtis: nec cuſtodiſtis legem iuſtitie: neqʒ ſcḋm
uoluntatem dei ambulaſtis. Horrende ⁊ cito apparebit vobis: qm̄ iudiciuz duriſſimū
in his qui preſunt fiet. Exiguo enim conceditur mīa: potentes autem potent̄ tormēta
patientur. Non eīm ſubtrahet pſonā cuiuſ
q̄ deus: q̄ eſt oīum dn̄ator: nec verebit magnitudinē cuiuſq̄: qm̄ puſillū ⁊ magnū ipe fecit:
⁊ equalit̄ ē illi cura de oībꝰ. Fortioribꝰ autē
fortior inſtat cruciatio. Ad uos ḡ reges ſūt
hi ſermōes mei: ut diſcatis ſapiam ⁊ ne excidatis. Qui eīm cuſtodierit iuſtitiā: iuſte iudicabunt: ⁊ qui didicerit iuſta: inuenient q̄d
rn̄deant. Concupiſcite ḡ ſ̄mōes meos: ⁊ diligite illos: ⁊ hēbitis diſciplinā. Clara ē ⁊ q̄
nunq̄ marceſcit ſapia: ⁊ facile uidet̄ ab his
q̄ diligūt eā: ⁊ īuēit̄ ab his q̄ q̄runt illā. Preoccupat q̄ ſe ꝯcupiſcūt: ut illꝭ ſe prior oſ̄dat.
Qui d̄ luce uigilauerit ad illā n̄ laborabit:
aſſidētē eiz illā foribꝰ ſuis īuēiet. Cogitare ḡ
d̄ illa ſēſus ē ꝯſumatꝰ: ⁊ q̄ vigilauerit ppt̄ illā: cito erit ſecurꝰ. Qm̄ dignos ſe circuit ipſa q̄rēs: ⁊ in uijs ſuis oſ̄det ſe illis hilariter:
⁊ ī oī ꝓuidētia occurret illꝭ. Initiū eīm illiuſ
veriſſima ē diſcipline ꝯcupiſcētia. Cura ḡ diſcipline dilectio ē: ⁊ dilectio cuſtodia legum
illiꝰ eſt. Cuſtoditio aūt legū cōſumatio īcorruptiōis ē: īcorruptio aūt facit eē ꝓximum
deo. Cōcupiſcētia itaqʒ ſapie deducit ad regnuz ꝑpetuū. Si ḡ delectamini ſedibꝰ ⁊ ſceptris o reges ppl̄i: diligite ſapiam ut ī ꝑpetuū
regnetis. Diligite lumen ſapiē͛ōnes: q̄ p̄eſtis
ppl̄is. Quid eſt autem ſapia ⁊ quemadmodū f̄ca ſit: referā ⁊ nō abſcondaz a vobis ſacramēta dei: ſʒ ab initio natiuitatis īueſtigabo: ⁊ ponā ī lucē ſciam illiꝰ: ⁊ nō ꝑteribo v̄itatē: neqʒ cū īuidia tabeſcēte iter hēbo: qm̄
talis homo non erit ꝑticeps ſapie. Multitudo aūt ſapiētiū ſanitas ē orbꝭ t̄rarū: ⁊ rex ſapiens: ppl̄i ſtabilimētū eſt. Ergo accipite diſciplinam per ſermones meos: ⁊ proderit
uobis.

VII.

Cum q̄dem ⁊ ego mortalꝭ homo ſimiliſ ō
nibꝰ: ⁊ ex genē terreno illiꝰ q̄ prior f̄cs
eſt: ⁊ in uētre m̄ris figuratꝰ ſum caro: decem
menſium tp̄e coagulatꝰ ſū in ſanguine ex ſemine hōis: ⁊ delectamēto ſōni conueniente.
Et ego natꝰ accepi cōem aerem: ⁊ ī ſimilit̄ f̄caz
decidi terram: ⁊ primam uocem ſimilem oībꝰ
emiſi plorans. Jn inuolumentis nutritꝰ ſū:
⁊ magnis curis. Nemo eīm ex regibus aliud
habuit natiuitatis initium. Unus ergo introitus ē oībꝰ ad uitā: ⁊ ſimilis exitꝰ. Propt̄ hoc
optaui ⁊ datus ē mihi ſenſus: ⁊ inuocaui: ⁊
uenit in me ſpiritus ſapiētie. Et ꝑpoſui illā
regnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias nihil eſſe duxi

in cõpatione illi⁹. Nec cõpaui illi lapidẽ pci osũ: qm̃ õe auꝝ i cõpatõe illi⁹ arena ẽ exigu a: ⁊ tanq̃ lutũ estimabit argẽtũ i conspectu illius. Sup salutẽ ⁊ spem dilexi illã: ⁊ ppo sui p luce hñe illã: qm̃ iextinguibile ẽ lumẽ illius. Venerũt ãt mihi oia bona parit cum illa: ⁊ inumerabil honestas p man⁹ illi⁹: ⁊ le tat⁹ sũ i oib⁹: qm̃ añcedebat me ista sapia: ⁊ ignorabã qm̃ bonorũ õium mater ẽ. Quaꝫ sine fictiõe didici: ⁊ sine iuidia cõmunico: ⁊ honestatẽ illi⁹ non abscõdo. Infinit⁹. n. the saur⁹ ẽ hoib⁹: q̊ q̃ usi sunt: pticipes facti sũt amicitie dei: ppter discipline dona cõmẽda ti. Mihi aũt dedit deus dicere ex sñia: ⁊ p sumẽ digna horuꝫ: que mihi dant: qm̃ ipse sapie dux ẽ ⁊ sapiẽtiũ emendator. In manu .n. illi⁹ ⁊ nos ⁊ smões nři: ⁊ õis sapia ⁊ ope rũ scie disciplina. Ipse eim̃ dedit mihi hoꝝ que sũt sciam uerã: ut sciam dispositionem orb̃ traꝝ: ⁊ uirtutes elemẽtorũ initiũ ⁊ con sumationẽ ⁊ medietatẽ tp̃um: uicissitudinũ pmutatiões ⁊ cõsumatiões tp̃um ⁊ moruꝫ mutatiões: diuisiões tp̃m ãni cursus ⁊ stella rũ dispositiões naturas aialiũ ⁊ iras bestia rũ: uim uentorũ ⁊ cogitatiões hoium dñas virgultoꝝ ⁊ uirtutes radicũ ⁊ q̃cũq; sũt ab scõsa ⁊ iprouisa didici. Oium eiꝫ artifex do cuit me sapia. Est eiꝫ i illa sp̃s itelligẽtie scs unic⁹ multiplex subtilis disert⁹ mobil icoin q̃natus certus suauis amãs bonũ acutus: q̃ nihil uetat benefacere: humanus benignus stabilis certus securus õneꝫ hñs uirtutem oia prospiciens: ⁊ q̃ capiatões sp̃s intelligi biles mundus subtilis. Oibus. n. mobilib⁹ mobilior ẽ sapia. Attigit aũt ubiq; ppt suã mũdiciã. Vapor ẽ enim uirtutis dei: ⁊ ema natio q̃dã est claritatis oipotẽti dei syncera ⁊ iõ nihil inq̃natum in eã incurrit. Candor ẽ eiꝫ luci eťne ⁊ speculũ sine macula dei ma iestatis ⁊ imago bõitatis illi⁹. Et cũ sit una oia põt: ⁊ i se pmanẽs: oia inouat: ⁊ p natio nes i aias scãs se transfert. Amicos dei ⁊ p phetas cõstituit. Neminẽ eniꝫ diligit deus: nisi eũ q̃ cũ sapia ihabitat. Est. n. hec specio sior sole: ⁊ sup õem dispositionẽ stellaꝝ: lu ci cõpata inuenit priõ. Illi. n. succedit nox: sapiam ãt non uincit malicia.

¶ .VIII.

Attingit g̊ a fine usq; ad fineꝫ fortiter: ⁊ dispõit oia suauiter. Hanc amaui ⁊ exquisiui a iuuentute mea: ⁊ quesiui sponsã mihi eam assumẽ: ⁊ amator fact⁹ sũ forme illius. Generositatem illi⁹ glorificat cõtuber niũ hñs dei: sꝫ ⁊ oium dñs dilexit illã. Doc trix enim ẽ discipline dei ⁊ electrix operũ il lius. Et si diuitie appetunt in uita: q̃d sapia locupletius: q̃ opatur oia? Si ãt sensus opa tur: quis hoꝝ q̃ sunt magis q̃ illa ẽ artifex? Et si iustitiã q̃s diligit: labões hui⁹ magnas hñt uirtutes. Sobrietatẽ eim̃ ⁊ sapiam do cet ⁊ iustitiã ⁊ uirtutẽ: qb⁹ utilius nihil ẽ in vita hoib⁹. Et si mľtitudinẽ scie desiderat q̃s: scit pterita: ⁊ de futuris estimat: scit uer sutias smonũ ⁊ dissolutiões argumẽtoruꝫ: signa ⁊ monstra scit añq̃ fiant: ⁊ euentus tẽ poꝝ ⁊ seclorũ. Proposui g̊ hãc adducẽ mi hi ad cõuiuandũ: sciẽs qm̃ mecũ cõicabit d̃ bonis: ⁊ erit allocutio cogitationis ⁊ tedij mei. Habebo ppter hanc claritatem ad tur bas ⁊ honorẽ apud seniores. Iuuenis ⁊ acu tus inueniar i iudicio: ⁊ i cõspectu potẽtiuꝫ ãmirabil ero: ⁊ facies pncipũ mirabũt me. Tacentẽ me sustinebũt: loquẽtẽ me respici ent: ⁊ smocinante me plra: man⁹ ori suo ipo nent. Preterea habebo p hanc imortalita tẽ: ⁊ memoriã eťnam his qui p⁹ me futuri sũt ꝛelinquã. Disponã pplos: ⁊ nationes mi hi erũt subdite. Timebũt me audiẽtes ẽges horrendi: ⁊ in mľtitudine uidebor bonus: ⁊ in bello fortis. Intrãs i domũ meã cõq̃es cã cum illa. Non eniꝫ hꝫ amaritudinem cõ uersatio illius: nec tediũ cõuictus illi⁹: sꝫ leti ciam ⁊ gaudiũ. Hec cogitãs apud me: ⁊ cõ memorãs in corde meo: qm̃ imortal ẽ i co gitatiõe sapia: ⁊ in amicitia illius delectatio bõa: ⁊ i opib⁹ manuũ illi⁹ honestas sine de fectiõe: ⁊ in certamie loq̃lle illi⁹ sapia: ⁊ pre claritas i cõicatiõe sermonũ ipius: circuibã q̃rẽs: ut mihi illã assumeꝫ. Puer ãt erã inge niosus: ⁊ sortitus sũ aiam bonam. Et cum essem magis bonus: ueni ad corp⁹ icoinq̃na tũ. Et ut sciui qm̃ aliter nõ possẽ esse conti nẽs nisi deus det: ⁊ hoc ipsũ erat summa sa pientia: scire cuius esset hoc donũ: adij dñꝫ ⁊ deprecatus sum illum: ⁊ dixi ex totis pre cordijs meis.

¶ .IX.

Deus pꝛum meoruꝫ ⁊ dñe mie qui feci sti oia uerbo tuo: ⁊ sapia tua cõstitui sti hoiem: ut dñaret creature que a te facta ẽ: ut disponat orbẽ terrarum i equitate ⁊ iu stitia: ⁊ i directiõe cordis iudiciũ iudicet: da mihi sedium tuarũ assistricem sapientiã: et noli me reprobare a pueris tuis: qm̃ seruus

tuus sũ ego ⁊ filiꝰ ancille tue: hõ infirmꝰ ⁊ ex
igui tp̄is: ⁊ minõ ad itellectũ iudicij ⁊ legũ.
Et siquis erit consumatꝰ int̃ filios hoīuz: si
absuerit ab illo sapia tua: in nihilũ cõputa
bitur. Tu aũt elegisti me regẽ pplo tuo: ⁊ iu
dicẽ filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ. Et dixisti me edifi
care tẽplũ i monte scõ tuo: ⁊ in ciuitate ha
bitationis tue altare: siĺitudinẽ tabnacli sc̄i
tui: qḋ p̄parasti ab initio ⁊ tecũ sapia tua: q̄
nouit opa tua: que ⁊ affuit tũc cuz orbẽ t̃ra
rũ faceres: ⁊ sciebat q̇d eẽt placitũ oculis tu
is: ⁊ q̇d directũ i p̄ceptis tuis. Mitte illam
ḋ celˀ sc̄is tuis ⁊ a sede magnitudinis tue: ut
mecum sit ⁊ mecũ laboret: ut sciaz q̇d accep
tũ sit apud te. Scit. n. illa oīa ⁊ itelligit: ⁊ de
ducet me i opibꝰ meis sobrie: ⁊ custodiet me
in sua potentia. Et erũt accepta opa mea: ⁊
disponam pplum tuum iuste: ⁊ ero dignus
sediũ p̄ris mei. Quis. n. hoīum potit scire ꝯ
siliũ dei? Aut q̇s potit cogitare: q̇d uelit de
us? Cogitationes enim mortaliũ timide: ⁊ i
certe ꝓuidentie nr̄e. Corpꝰ eīm qḋ corrũpit
aggrauat aiam: ⁊ t̃rena inhitatio dep̄mit se
sum multa cogitãtẽ. Et difficile estimamus
q̄ i t̃ra sunt: ⁊ q̄ in ꝓspectu sũt inuenimꝰ cuz
labore. Que in celˀ sunt ãt: quis inuestigabit?
Sensũ ãt tuũ q̇s sciet: nisi tu dederis sapiaz
⁊ miseris spum scm̄ tuũ ḋ altissimis: ⁊ si cõ
recte sint semite eoꝝ: qui sũt i terris: ⁊ que t̃
placent didicerint homines? Nam p sapien
tiam sanati sunt quicunq3 placuerunt tibi
domine a principio.

X.

Hec illũ q̄ p̄mus formatus ẽ a deo pat̃
orbis terraꝝ: cuz solus eẽt creatus cu
stodiuit: ⁊ eduxit illũ a delicto suo. Et edu
xit illũ de limo t̃re: ⁊ dedit illi uirtutẽ ꝯtinẽ
di oīa. Ab hac ut recessit iniustus i ira sua:
p irã homicidij fraternitas deperijt. Propt̃
qḋ cum aq̄ deleret t̃rã: sanauit iteꝝ sapia: p
cõtẽptibile lignũ iustũ gubernãs. Hec ⁊ i cõ
sensu supbie cum se nationes extulissent sci
uit iustũ: ⁊ cõseruauit sine querela deo: ⁊ in
filijs miam fortẽ custodiuit. Hec iustum a
peuntibꝰ impijs liberauit fugientẽ: descendente
igne in pentapolim: qbꝰ i testimoniũ neq̇tie
fumigabunda constat deserta terra: ⁊ in cer
to tp̄e fructus habẽtes arbores: ⁊ in credibi
lis aie memoria stãs figmẽtũ salis. Sapiaz
eīm pretereũtes nõ tm̄ in hoc lapsi sũt: ut i
gnorẽt bona: sed ⁊ isipientie sue reliquerũt
hominibus memoriã: ut in his q̄ peccauerũt

nec latere potuissẽt. Sapia autem hos qui
se obseruant a doloribꝰ liberabit. Hec ãt ꝓ
fugũ ire fratris iustũ deduxit p uias rectas:
⁊ oñdit illi regnũ dei: ⁊ dedit illi sciaz scoꝝ.
Honestauit illũ in laboribus: ⁊ cõpleuit la
bores illius. In fraude circũuenientiũ illuz
affuit illi: ⁊ honestũ fecit illuz. Custodiuit il
lũ ab inimicis: ⁊ a seductoribꝰ tutauit illuz.
Et certamẽ forte dedit illi: ut uincẽt ⁊ sciret
qm̄ oīum potentior ẽ sapia. Hec uenditum
iustum nõ dẽliq̇t: sed a pccoribus liberauit
eũ: descẽditq3 cũ illo in foueã ⁊ i uinculis n̄
dẽliq̇t illũ: donec afferret illi sceptruz regni:
⁊ potentiã aduersus eos q̄ eũ dep̄mebãt: ⁊
mendaces oñdit q̄ maculauerũt illum: ⁊ de
dit illi claritatẽ et̃nam. Hec pplm iustum ⁊
semen sine querela liberauit a natiōibꝰ: que
illum deprimebãt. Intrauit i aiaz serui dei:
⁊ stetit ꝯtra reges horrẽdos i portentis ⁊ si
gnis. Et reddidit iustis mercedẽ laborũ suo
ꝝ: ⁊ deduxit illos i uia mirabili. Et fuit illis
i uelamẽto diei ⁊ i luce stellarũ p noctez. Et
trãstulit illos p marẽ rubrũ: ⁊ trãsuexit illos
p aquã nimiam. Inimicos ãt illoꝝ demer
sit i mare: ⁊ ab altitudine iferoruz eduxit il
los. Iõ iusti tulerũt spolia impiorũ: ⁊ decã
tauerũt dñe nomen sanctum tuum: ⁊ uictri
cem manũ tuã laudauerũt pariter. Qm̄ sa
piẽtia aperuit os mutoꝝ: ⁊ linguas ifantiũ
fecit disertas.

XI.

Direxit opa eoꝝ i manibus ꝓphete scĩ.
Iter fecerũt p deserta que nõ hitant:
⁊ i locis desertis fecerũt casas. Steterũt ꝯtra
hostes: ⁊ de iimicis se uindicauerũt. Sitierũt
⁊ iuocauerũt te: ⁊ data ẽ illˀ aq̄ ḋ petra altis
sima: ⁊ requies sitis de lapide duro. Per q̄
eīm penas passi sũt iimici illorũ a defectiõe
potus sui: in eis cũ abundarent filij isrl̃ leta
ti sunt. Per hec cũ illis deessẽt: bñ cuz illis
actum ẽ. Nam p fonte q̇dẽ sẽpit̃ni fluminis
humanum sanguinez dedisti iniustis. Qui
cũ minuerẽt i traductiõe ifantiũ occisoꝝ: ḋ
disti illis abũdantem aquam isꝑate: ondẽs
p sitim q̄ tunc fuit: queadmõm tuos exalta
res: ⁊ aduersarios illorũ necares. Cuz enim
tentati sũt: ⁊ q̇dem cũ mia disciplinã accipi
entes: scierũt queadmodũ cũ ira iudicati i
pij tormẽta paterent. Hos q̇dem tanqȝ pat̃
monẽs ꝓbasti: illos ãt tãqȝ durus rex inter
rogans condẽnasti. Absentes enim ⁊ p̄ntes
sil̃r torquebantur. Duplex eīz illos accepat

ꝛdiū ⁊ gemitus cū mēoria ꝑteritoꝝ. Cū.n.
audirent ꝑ sua tormēta bn̄ secū agi: cōmēo
rati sūt dn̄m: admirātes i finē exit⁹. Quem
.n. in expositiōe praua ꝓiectū deriserūt: i fi
nē euent⁹ mirati sunt. Nō silr̄ iustis faciēs:
ꝓ cogitatiōib⁹ āt isēsatis iniqtates illoruꝫ.
Qd̄ qdā errantes colebāt mutos serpētes:
⁊ bestias supuacuas: imisisti illis multitudi
nē mutoruꝫ aīaliū i uindictā: ut scirent qꝛ ꝑ
que peccat qs: ꝑ hec ⁊ torqtur. Nō.n. ipossi
bilis erat oīpotēs man⁹ tua: q̄ creauit orbeꝫ
trarum ex matia iuisa imittere multitudi-
nem ursoꝝ aut audaces leones aut noui ge
neris ira plenas ⁊ igtas bestias aut vaporeꝫ
igneū spirantes: aut fumi odorē ꝓferentes
aut horrēdas ab ocul' scintillas emittētes:
q̄rum nō solū lesura potat illos extermina
re: sꝫ ⁊ aspect⁹ ꝑ timorē occidere. Nā ⁊ sine
his uno spū poterāt occidi ꝑsecutionē passi
ab ipsis factis suis: ⁊ dispsi ꝑ spūm virtutis
tue: sꝫ oīa i mēsura ⁊ numero ⁊ pōdē dispo
suisti. Multū eim ualere tibi soli superat sē
per: ⁊ uirtuti brachij tui quis resistet? Qm̄
tanq̄ momētum statere sic ē an̄ te orbis tra
rum: ⁊ tanq̄ gutta roris antelucani q̄ descē
dit i trām. Et misereris oīnium qꝛ oīa potes:
⁊ dissimulas pcc̄a hoīum ꝓpter pn̄iam. Di
ligis.n. oīa q̄ sunt: ⁊ nihil eorū odisti que fe-
cisti: nec.n. odiens aliqd cōstituisti: aut feci-
sti. Quō aūt posset aliqd ꝑmanē nisi tu uo
luisses? aut qd̄ a te vocatū nō eēt: cōseruare
tur? Parcis āt oīb⁹: qm̄ tua sunt dn̄e: qui a-
mas animas.

C.XII.

QUā bon⁹ ⁊ suauis ē dn̄e spūs tuus in
oīb⁹. Jdēqꝫ hos q̄ exerrant ꝑtib⁹ corri
pis: ⁊ de q̄b⁹ peccant amones ⁊ alloq̄ris: ut
relicta malicia credant i te dn̄e. Jllos.n. an-
tiqs ihabitatores terre sancte tue qs exhor
ruisti: qm̄ odibilia opa tibi faciebāt ꝑ medi
camia ⁊ sacrificia iiusta: ⁊ filiorū suorū ne-
catores sine mīa ⁊ comestores uiscerū hoī-
num: ⁊ deuoratores sanguis ⁊ auctores pa
rētes aīaruꝫ iauxiliataꝝ ꝑdē voluisti: a me
dio sacramento tuo ꝑ man⁹ ꝑentū nr̄orum
ut dignam ꝑcipent ꝑegrinationē puerorū:
dei: que ē oīum carior ē terra. Sed ⁊ his tā
q̄ hoīb⁹ ꝑpcisti: ⁊ misisti an̄cessores exerci
tus tui uespas: ut illos paulatiꝫ extmiaret.
Non qꝛ ipotens eras i bello subijcere ipios
iustis: aut bestijs seuis aut verbo duro simt'
extermiare: sed ꝑtib⁹ iudicās dabas locum
pn̄ie: non ignorās qm̄ nequā ē natio eoruꝫ:
⁊ naturalis malicia ipsoꝝ: ⁊ qm̄ nō poterat
mutari cogitatio illorū i ꝑpetuū. Sem̄.n. e-
rat maledictū ab initio. Nec timēs aliqueꝫ
ueniā dabas pcc̄is illorum. Quis eim dicet
tibi: qd fecisti? Aut qs stabit ꝯtra iudicium
tuū? Aut qs in ꝯspectu tuo ueniet uindex ii
quoꝝ hoīum? Aut qs iputabit: si perierint
natiōes: qs tu fecisti? Nō ē eim alius deus q̄
tu: cui cura ē de oībus: ut on̄das qm̄ nō iu-
ste iudicas iudiciū? Neqꝫ rex neqꝫ tyrānus
i cōspēctu tuo iqrent de his quos ꝑdidisti.
Cū ḡ sis iustus: iuste oīa disponis: ipsum q̄ꝫ
q̄ non oꝫ puniri cōdēnas ⁊ exteꝝ existimas
a tua uirtute. Uirt⁹ eim tua iustitie initium
ē: ⁊ ob hoc q̄ oīuꝫ dn̄s es: oīb⁹ te parcē faci.
Uirtutē eim on̄dis tu: q̄ non crederis eē i v-
tute cōsumat⁹: ⁊ hos q̄ te nesciūt: i audacia
traducis. Tu āt dn̄ator uirtutis cū tranq̄lli
tate iudicas: ⁊ cū magna reuerētia disponis
nos. Subest eim tibi cū volueris posse. Do
cuisti.n. ppl'm tuum ꝑ talia opa: qm̄ oꝫ iu-
stū esse ⁊ humanū: ⁊ bone spei fecisti filios
tuos: qm̄ iudicans das locuꝫ in pcc̄is pn̄ie.
Si eim inimicos fuoꝝ tuoꝝ ⁊ debitos mō
ti cum tāta cruciasti attētōe ⁊ liberasti dās
tp̄s ⁊ locuꝫ ꝑ que posset mutari a malicia:
cū q̄ta diligētia iudicasti filios tuos q̄ruꝫ
parentib⁹ iuramenta: ⁊ couētiones dedisti
bonaꝝ ꝓmissionū? Cum ḡ das nobis disci-
plinaꝫ: inimicos nr̄os multiplr̄ flagellas: ut
bonitatē tuā cogitemus iudicātes: ⁊ cuꝫ de
nobis iudicat: speremus miam tuam. Unō
⁊ illis qui i uita sua isensate ⁊ iiuste uixeīt:
per hec que coluerunt dedisti sūma tormen
ta. Et.n. in erroris uia diutius errauerūt de
os estimantes hec: q̄ i aīab⁹ sunt supuacua:
infantium isensatorum moꝛ uiuētes. Prop
ter hoc tāq̄ pueris insensatis iudiciū i deri-
sū dedisti. Qui aūt ludibrijs ⁊ icrepationi-
b⁹ nō sūt correcti: dignū dei iudiciū expti st̄.
Jn his eim que patiebant: moleste ferebāt:
in q̄b⁹ patiētes indignabant. Per hec qs pu
tabāt deos i ipsis cū extermiarent: uidētes
illū quē olim negabant se nosse: uerū deū a-
gnouerunt. Propter qd̄ ⁊ finis cōdemnati-
onis eorū ueniet sup illos.

C.XIII.

VAni sūt āt oēs hoīes in q̄bus non sub
est scīa dei: ⁊ de his que uident bōa n̄
potuerunt intelligere eū qui est: neqꝫ opib⁹
attendentes agnouerunt quis esset artifex

fed aut ignē aut ſpm: aut citatū aerē aut gy
rum ſtellarū aut nimiā aquā: aut ſolē ⁊ lu
nā rectores orbis terrarū deos putauerūt.
Quorū ⁊ ſi ſpe delectati deos putauerunt:
ſciāt q̃to his dn̄ator eoꝝ ſpecioſiō ē. Spēi
eiꝫ generator hec oīa ꝯſtituit. Aut ſi v̓tuteꝫ
⁊ opa eoꝝ mirati ſūt: intelligāt ab illis: qm̄
qui hec fecit fortior ē illis. A magnitudine
eiꝫ ſpēi ⁊ creature: cognoſcibl̓r poſit creatō
horū uideri. Sꝫ tn̄ adhuc i his minor ē q̃re
la. Et hi eīm fortaſſe errāt deū q̃rentes ⁊ uo
lentes iuenire. Eteim cū in opib' illi' cōuer
ſent: inq̃rūt ⁊ pſuaſū hn̄t: qm̄ bōa ſūt que
uident. Iterū aūt nec his oꝫ ignoſci. Si eiꝫ
tm̄ potuiſſent ſcire: ut poſſēt eſtimare ſecl̓ꝫ:
quō hui' dn̄m nō facili' iuenerūt? Infelices
aūt ſūt: ⁊ inter mortuos ſpes illorū eſt: qui
appellauerūt deos opa manuū hoium: au
rū ⁊ argētū artis iuētionē: ⁊ ſiītudines aīa
liū: aut lapidē iutilē op' manus antiq̄. Aut
ſiq̄s artifex faber de ſilua lignū rectū ſecue
rit: ⁊ huius docte eradat ōem corticem ⁊ ar
te ſua uſus diligenter fabricet uas iutile i ꝯ
uerſationē uite: reliq̄is aūt eius opis ad pre
pationē eſce abutat': ⁊ reliquū horū qō ad
nullos uſus facit: lignū curuū ⁊ uerticibus
plenū ſculpat diligēt' p uacuitatē ſuā: ⁊ p ſci
ētiaꝫ ſue artis figuret illud: ⁊ aſſimilet illud
imagini hōis aut alicui ex aīalib' illud cō
paret: pliniēs rubrica: ⁊ rubicūdū faciēs fu
co colorē illi': ⁊ ōem maculā q̄ i illo ē plini
ens: ⁊ faciat ei dignā hītationē: ⁊ in pariete
ponēs illud: ⁊ ꝯfirmās ferro ne forte cadat
proſpiciens illi: ſciēs qm̄ non pōt adiuuare
ſe. Imago eim ē: ⁊ op' ē illi adiutoriū. Et de
ſubſtantia ſua ⁊ de filijs ſuis ⁊ ō nuptijs vo
tum faciens inquirit. Non erubeſcit loq̄ cū
illo q̄ ſine aīa ē: ⁊ p ſanitate quidē iſirmum
depcat': ⁊ p uita rogat mortuū: ⁊ in adiuto
riū iutilē inuocat: ⁊ p itinere petit ab eo qui
ābulare ñ pōt: ⁊ de acq̄rendo ⁊ ō opādo et
de ōium reꝝ euētu petit ab eo q̄ in omnib'
eſt inutilis.

XIIII.

Uerū alius nauigar' cogitās ⁊ p feros
fluct' iter facē incipiēs: ligno portante
ſe: fragili' lignū iuocat. Illud eim cupiditas
acq̄rendi excogitauit: ⁊ artifex ſapia fabri
cauit ſua. Tua āt pr̄ puidētia ab initio cūc
ta gubernat: qm̄ dediſti i mari uiā ⁊ int' fluc
tus ſemitam firmiſſimam: oñdēs qm̄ potēs
es ex omnib' ſanare: ēt ſi ſine rate aliq̄s ad
eat mare. Sꝫ ut non eēnt uacua ſapie tue o
pa: ppt' hoc ēt ⁊ exiguo ligno credunt hoīes
aīas ſuas: ⁊ tranſeūtes mar' p ratē libati ſt.
Sed ⁊ ab initio cū perirēt ſupbi gigantes:
ſpes orb' t'rarū ad ratē cōfugiēs remiſit ſclo
ſemen natiuitatis: que manu tua erat gub'
nata. Benedictū ē eiꝫ lignū: p qō fit iuſtitia.
Per man' āt qō fit idolū maledictū ē: ⁊ ipꝫ
⁊ qui fecit illud: q: ille quidem opatus eſt:
illud aūt cū eēt fragile deus cognominatus
ē. Simil̓r autem odio ſūt deo impius ⁊ im
pietas eius. Eteim qō fcūm ē: cū illo qui fe
cit: tormēta patiet'. Propt' hoc ⁊ i idol' nati
onū nō erit reſpect': qm̄ creature dei i odiū
facte ſūt ⁊ in tentationē aīe hoīum: ⁊ in mu
ſcipulā pedib' iſipientiū. Initiū eim fornica
tionis ē exquiſitio idolorū: ⁊ adiuētio illoꝝ
corruptio uite ē. Neqꝫ eim erat ab iītio: nꝫ
erūt i ppetuū. Supuacuitas eiꝫ hōiuꝫ hec
adiuēit i orbē t'raꝝ: ⁊ iō breuis illorū finis
ē iuēt'. Acerbo.n. luctu dolēs pr̄ rapti cito
ſibi filij fecit imaginē: ⁊ illū q̄ tūc q̄ſi hō mo
tu' fuerat: nūc tanq̄ deū colē cepit: ⁊ conſti
tuit inter ſeruos ſuos ſacra ⁊ ſacrificia. Dei
de interueniēte tp̄e cōualeſcēte antiq̄ ꝯſuetu
dic: hic error tanq̄ lex cuſtodit' ē: ⁊ tyranno
rū ipio colebāt' figmenta. Et hos q̄s i palaꝫ
hoīes honorare nō poterāt, ppt' hoc qō lon
ge eēnt: a longinq̄ figura eorū allata euiden
tē imaginē regis: quē honorare uolebāt: fe
cerūt: ut illū q̄ aberat tāq̄ pn̄tem colerēt ſu
a ſolicitudine. Prouexit āt ad horū cultu
rā ⁊ hos qui ignorabāt artificis eximia dili
gētia. Ille eim uolēs pl' placē illi q̄ ſe aſſup
ſit: elaborauit arte ſua ut ſiītudinē i melius
figuraret. Multitudo āt hoiuꝫ abducta p
ſpem opis: eū q̄ añ tp̄s tanq̄ hō honoratus
fuerat: nūc deū eſtimauerūt. Et hec fuit ui
te humane deceptio: qm̄ aut affectui aut re
gib' deſuiētes hoīes: icōicabile nomē lapi
dibus ⁊ lignis ipoſuerūt. Et ñ ſuffecerat er
raſſe eos circa dei ſciam: ſꝫ ⁊ i magno uiuē
tes iſcie bello: tot ⁊ tā magna mala pacē ap
pellāt. Aut.n. filios ſuos ſacrificantes: aut
obſcura ſacrificia faciētes: aut iſanie plenas
uigilias hn̄tes: neqꝫ uitā neqꝫ nuptias mun
das iā cuſtodiūt: ſꝫ ⁊ ali' aliū p iuidiā occi
dit: aut adulterās cōtriſtat: ⁊ oīa cōmixta ſt
ſanguis homicidiū furtū ⁊ fictio corruptio
⁊ infidelitas turbatio ⁊ piuriū: tumult' bo
norum dei imemoratio aīarum inquinatio

natiuitatis imutatio nuptiarũ icõstãtia ior
dinatio mechie ⁊ ipudicitie. Infandoꝝ eim
idolorũ cultura õis mali cã ẽ ⁊ initiũ ⁊ finis
Aut eim dum letant isaniũt: aut certe uati
cinant falsa: aut uiuũt iiuste: aut piurant ci-
to. Dũ eim ꝯfidũt i idol' q̃ sunt sine aia: ma-
le iurãtes noceri se non spãt. Utraqꝫ ğ illis
euenient digne: qm̃ male senserũt de deo at
tendentes idolis: ⁊ iurauerũt iiuste i idolo ꝯ
tẽnentes iustitiã. Nõ eiꝫ iurãtiũ ẽ uirt⁹: sed
peccantium pena pambulat semp i iustorũ
preuaricationem.

.XV.

TU autẽ de⁹ nr̄ suauis ⁊ uer⁹ es patiens
i misericordia disponens oĩa. Et enim
si peccauerim⁹ tui sum⁹: scientes magnitudi
nem tuã: ⁊ si nõ peccauerim⁹: scim⁹ qm̃ apõ
te sumus computati. Nosse eim te cõsuma-
ta iustitia ẽ: ⁊ scire iustitiã ⁊ ṽtutẽ tuã: radix
est immortalitatis. Nõ enim i errorẽ iduxit
nos hoĩuꝫ male artis excogitatio: nec ũbra
picture labõ sine fructu: effigies sculpta per
uarios colores cui⁹ aspect⁹ dat insensato cõ
cupiscentiã: ⁊ diligit mortue imagis effigieꝫ
sine aia. Maloꝝ amatores digni sũt mõte:
q̃ spem hñt in talibus: ⁊ q̃ faciunt illos: ⁊ q̃
diligunt ⁊ qui colunt. Sꝫ ⁊ figul⁹ mollẽ tr̃a
pmẽs laboriose fingit ad usus nr̃os unũqõ
qꝫ vas: ⁊ de eodẽ luto fingit q̃ mũda sũt i v-
su uasa: ⁊ silr̃ q̃ his sũt ꝯtraria. Hoꝝ ãt uaso
rũ q̃s sit usus: iudex ẽ figul⁹. Et cũ laboꝛ ua
no deũ fingit de eodẽ luto: ille q̃ paulo ante
de tr̃a fc̃s fuerat: ⁊ p⁹ pusillũ reducit se: unõ
accept⁹ ẽ: repetit⁹ aie debitũ quã habebat.
Sꝫ cura ẽ illi nõ q: laboratur⁹ ẽ: nec qm̃ bre
uis illi uita est: sꝫ cõcertat aurificib⁹ ⁊ argen
tarijs: sꝫ ⁊ erarios imitat: ⁊ gl'iam pfert: qm̃
res supuacuas fingit. Cinis ẽ eiꝫ cor ei⁹: ⁊ t-
ra supuacua spes illi⁹ ⁊ luto uilior uita ei⁹:
qm̃ ignorauit q̃ se finxit: ⁊ q̃ inspirauit illi
aiam que opat: ⁊ q̃ insufflauit ei spm̃ uita-
lem. Sed ⁊ estimauerũt lusũ eẽ uitã nr̃am: et
ꝯuersationẽ uite cõpositã ad lucruꝫ: ⁊ opõ
tere undecũqꝫ ẽt ex malo acq̃rere. Hic eniꝫ
scit se sup ões delinquẽ: q̃ ex terre matia fra
gilia uasa ⁊ sculptilia fingit. Oẽs eim isipiẽ
tes ⁊ ifelices supra mõm aie sue supbi sunt i
imici ppl'i tui ⁊ imperantes illi: qm̃ oĩa ido
la nationũ deos estimauerũt q̃b⁹ neqꝫ ocu-
loꝝ uisus ẽ ad uidẽdũ: neqꝫ nares ad pcipi
ẽdũ spm̃: neqꝫ aures ad audiendũ: neqꝫ di
giti manuũ ad tractãdũ: sꝫ ⁊ pedes eoꝝ pi-
gri ad ãbulãdũ. Hõ eim fecit illos: ⁊ q̃ spm̃
mutuat⁹ ẽ: is finxit illos. Nẽo eim sibi silem
hõ potit deũ fingẽ. Cũ eim sit mortal': mor
tuũ fingit mãib⁹ iiq̃s. Melior eim ẽ ipse his
q̃s colit: q: ipse quidẽ uixit cũ eẽt mortalis:
illi aũt nũq̃. Sꝫ ⁊ aialia miserrima colũt. In
sensata. n. cõpata his: illis sũt deteriora. Sed
nec aspectu aliq̃s ex his aĩalib⁹ bona potest
conspicere. Effugerũt aũt dei laudem ⁊ bñ-
dictionem eius.

.XVI.

PRopt' hec ⁊ his silia passi sunt digne
tormenta: ⁊ p m'ltitudinẽ bestiarũ ext'
minati sunt. Pro quib⁹ tormentl' bñ dispo-
suisti pplm̃ tuum: q̃bus dedisti cõcupiscẽ
tiã delectamẽti sui: nouũ saporẽ escã parãs
eis ortigometrã: ut illi q̃dem ꝯcupiscẽtes es
cã: ppt' ea que illis oñsa ⁊ missa sunt: ẽt a ne
cessaria cõcupiscẽtia auerterent. Hi ãt i bre
ui inopes facti nouã gustauerunt escaꝫ. O
portebat eim illis sine excusatiõe q̃dẽ supeꝛ
uenire iteritũ exercẽtib⁹ tyrãnidẽ: his ãt tm̃
oñdere queãdmodũ inimici eoꝝ extermina
bant. Eteim cũ illi supuenit seua bestiarum
ira: morsib⁹ puersorũ colubrorũ ext'miabã
t. Sꝫ nõ i ppetuũ tua ira pmansit. sꝫ ad cor
reptionẽ i breui turbati sũt: signũ hñtes sa-
lutis: ad cõmemorationẽ mãdati legis tue.
Qui. n. ꝯuersus ẽ: ñ p hoc qõ uidebat: sana
bat: sꝫ p te oĩum saluatorẽ. In hoc ãt oñdi-
sti iimicis tuis: q: tu es q̃ libas ab oĩ malo.
Illos eiꝫ locustarũ ⁊ muscarũ occiderũt mõ
sus: ⁊ nõ ẽ inuẽta sanitas aĩe illorũ: q: digni
erãt ab huiusmõi ext'miari. Filios autem tu
os nec draconũ nec venẽatorũ uicerũt dẽtes.
Mĩa eim tua adueniens sanabat illos. In
memoria eim sermonũ tuorũ ext'miabant:
⁊ uelociter sanabant: ne i altã icidẽtes obli-
uionẽ nõ possẽt tuo uti adiutorio. Eteiꝫ nꝫ
herba nꝫ malagma sanauit eos: sꝫ tu⁹ dñe
s̃mo q̃ sanat oĩa. Tu es dñe qui uite ⁊ mõt'
hẽs potestatem: ⁊ deducis usꝫ ad põtas mõ
tis ⁊ reducis. Hõ ãt occidit quidem p mali-
ciam aiam suam: ⁊ cũ exierit sp̃s nõ reuerte
tur: nec reuocabit aiam q̃ recepta ẽ: sed tuã
manũ effugẽ ipossibile ẽ. Negantes eim nos
se te ipĳ p fortitudinem brachĳ tui flagella
ti sunt: nouis aq̃s ⁊ grãdinib⁹ ⁊ pluuĳs pse
cutionẽ passi: ⁊ p ignẽ cõsumati. Qõ enim
mirabile erat: in aqua que omnia extiguit:
plus ignis ualebat. Uindex est eim orbis iu
storũ. Quodã eiꝫ tp̃e mãsuetabat ignis: ne

cõburerẽt que ad impios missa erãt aĩalia:
sʒ ut ipsi uidẽtes scirẽt:qm̃ dei iudicio pati-
ũt ꝑsecutionẽ. Et quodã tp̃e ĩ aq̃ supra vtu
tẽ ignis exardebat undiqꜫ:ut iniquã t̃re na-
tionẽ extmiaret. Pro q̃bꝰ angelorũ esca nu
tristi ppl̃um tuũ:⁊ paratũ panẽ de celo ꝓsti
tisti illis sine labore:õe delectamẽtũ ĩ se hñ-
tem ⁊ õis saporis suauitatẽ. Sb̃az.n.tuã ⁊
dulcedinẽ tuã quã ĩ filios hẽs oñdebas:⁊ de
ſuiẽs unuſcuiuſqꜫ uolũtati. Ad qȯ q̃sqꜫ vo
lebat cõuertebat̃. Nix ãt ⁊ glacies sustiebãt
uim ignis:⁊ ñ tabescebãt: ut scirẽt qm̃ fruc
tus inimicorũ exterminabat ignis ardens:
in grandine ⁊ pluuia corruscans. Hoc autẽ
iterũ:ut nutrirẽt iusti:ignis etiã sue uirtutis
oblitus ẽ. Creatura eĩm tibi factori deſuiẽs
exardescit in tormẽtũ aduersus ĩiustos:⁊ le
uior fit ad bñfaciẽdum ꝓ his q̃ ĩ te ꝯfidũt.
Propt̃ hoc ⁊ tunc oĩa trãsfigurata oĩuȝ nu
trici gr̃e tue deseruiebãt:ad uolũtatẽ corum
qui a te desiderati sũt:ut scirẽt filij tui q̊s di
lexisti dñe:qm̃ non natiuitatis fructꝰ pascũt
hoĩes:sed sermo tuus hos q̃ ĩ te crediderit
conseruat. Qȯ eĩm ab igne nõ poťat extmi
nari:statim ab exiguo radio solis calefactũ
tabescebat:ut notũ õibꝰ cẽt:qm̃ oȝ preueniẽ
solẽ ad bñdictionem tuam:⁊ ad ortũ lucis
te adorare. Ingrati eĩm spes tanq̃ hyberna
lis glacies tabescet:⁊ disperiet tãq̃ aqua su
peruacua.

C.XVII.

Magna sũt eiȝ iudicia tua dñe:⁊ inenar
rabilia v̓ba tua:ꝓpter hoc ĩdisciplina
te aĩe errauerũt. Dũ eĩm ꝑsuasũ hñt iniqui
posse dñari nationi sc̃e:uinculis tenebrarũ
⁊ longe noctis cõpediti:ĩclusi sub tectis fugi
tiui:ꝑpetue ꝓuidentie iacuerũt:⁊ dũ putant
se latere in obscuris pc̃cis:tenebroso obliui
onis uelamẽto dispsi sũt:pauentes horrẽde
⁊ cũ ãmiratione nimia ꝑturbati. Neqꜫ eĩm
q̃ continebat illos speluca sine timore custo
diebat:qm̃ sõitꝰ ꝯscẽdens ꝑturbabat illos:
⁊ persone tristes illis apparentes pauorẽ ill̃
ꝓstabant. Et ignis q̃dẽ nulla uis poťat illis
lumen ꝓbere:nec syderũ limpide flãme illu-
miare poťant illam noctẽ horrẽdã. Appare
bat ãt illis subitaneꝰ ignis timore plenꝰ:⁊ ti
more ꝑcussi illi᷒ que non uidebat̃ faciei:esti-
mabant deťiora cẽ que uidebant̃:⁊ magice
artis appositi erant derisus:⁊ sapiẽ gl̃ia cor
reptio cũ contumelia. Illi eĩm q̃ ꝓmittebãt
timores ⁊ ꝑturbationes expellẽ se ab aĩa lã-
guẽte:hi cũ derisu pleni timore languebãt.
Nã ⁊ si nihil eos ex mõstris ꝑturbabat:trã
situ aĩaliũ ⁊ serpentiũ sibilatõe cõmoti:tre-
mebundi ꝑibãt:⁊ aerẽ quẽ nulla rõne q̃s ef
fugere posset negantes se uidẽ. Frequẽt.n.ꝑ
occupãt pessima:ĩdarguẽte ꝯsc̃ia. Cũ sit.n.
timida neq̃tia:data ẽ ĩ oĩum cõdẽnatiõem.
Sẽp eiȝ ꝓsumit seua ꝑturbata ꝯsc̃ia. Nihil
.n.ẽ timor nisi ꝑsũptiõis adiutoriũ:ꝓditio
cogitatiõis auxiliorũ. Et dũ ab intro mĩor
ẽ expectatio:maiorẽ putat potẽtiã eꝰ cause
de q̃ tormẽtũ ꝓstat. Illi autẽ q̃ in potentem
uenẽ noctẽ:⁊ ab ĩfimis ⁊ ab altissimis sup-
ueniẽtẽ:eundẽ sõnũ dormientes aliq̃ñ mon
strorum exagitabant̃ timore:aliq̃ñ aĩe defi-
ciebant traductiõe. Subitaneꝰ eiȝ illis ⁊ in
speratꝰ timor supuenerat. Deĩn si q̃sq̃ ex ill̃
ꝯcidissȝ:custodiebat̃ ĩ carcẽ siñ ferro ĩclusus
Si.n.rusticꝰ q̃s erat aut pastõ aut agri labo
rũ opariꝰ preoccupatꝰ eẽt:ĩeffugibileȝ susti-
nebat necessitatẽ. Una eĩm catena tenebra
rum õẽs erãt colligati. Siue sp̃s sibilãs aut
int̃ spissos arborũ ramos auiũ sonꝰ suauis
aut uis aq̃ decurrentis nimiũ:aut sonꝰ uali
dus ꝓcipitatarũ petrarũ:aut ludẽtiũ aĩaliũ
cursus inuisus aut mugiẽtiũ ualida bestiaꝝ
vox aut resonãs de altissimis mõtibꝰ echo:
deficiẽtẽs faciebat illos ꝓ timore. Oĩs enim
orbis terrarũ limpido illumiabat̃ lumĩe:et
nõ ĩpeditis opibꝰ ꝯtinebat̃. Solis autẽ illis
supposita erat grauis nox:imago tenebraꝝ
que supuẽtura illis erat. Ipsi ergo sibi erãt
grauiores tenebre.

C.XVIII.

Sanctis ãt tuis maxima erat lux:⁊ ho
ruȝ q̃dẽ uocẽ ĩimici audiebant:sȝ figu
ram nõ uidebãt. Et q꞉ non ⁊ ipsi eadẽ passi
erãt:magnificabãt te:⁊ q̃ añ lesi erãt:q꞉ nõ
ledebant̃:gr̃as agebant tibi:⁊ ut eẽt diã:te
deum petebãt. Propt̃ qȯ ignis ardẽtẽ colũ
nam duceȝ habuerũt ignote uie:⁊ solem si
ne lesura bõi hospitij ꝓstitisti. Digni quideȝ
illi carẽ luce:⁊ pati carcerẽ tenebrarum:q̃ ĩ-
clusos custodiebant filios tuos:per q̊s ĩcipi
ebat ĩcorruptũ legis lumẽ secl̃o dari. Cũ co
gitarent iustorũ occidere ĩfãtes:⁊ vno expo
sito filio sed libato in traductiõe illorũ mul
titudinem filiorũ abstulisti:⁊ pariter illos ꝑ
didisti in aqua ualida. Illa eiȝ nox añ cogni
ta ẽ a p̃ribus nr̃is:ut uere scientes q̃bus iu-
ramentis crediderũt:animeq̃ores eẽnt. Sus
cepta ẽ ãt a ppl̃o tuo sanitas q̃dẽ iustorum

iniustorū aūt extīminatio. Sicut eīm lesisti
aduersarios nr̄os: sic ⁊ nos ꝓuocās magni
ficasti. Abscōse eīm sacrificabāt iusti pueri
bonorū: ⁊ iustitie legē ī ꝯcordiā disposuerūt:
silr̄ bona ⁊ mala pcepturos iustos: prī oīuz
decātātes laudes. Resonabat aūt icōueniēs
īimicorū vox: ⁊ flebilis audiebat planctus
ploratorū īfantiū. Silī āt pena seru⁹ cū dn̄o
afflictus ē: ⁊ pplārī hō regi silia passus. Si
milit̄ ĝ oēs uno noīe mortis mortuos habe
bant innumerabiles. Nec eīm ad sepeliēduz
uiui sufficiebant: qm̄ vno momēto q̄ erat p̄
clarior natio illorū extīmiata ē. De oīb⁹ eīm
nō credētes ꝓpter bn̄ficia: tunc cū p̄mū fuit
exterminiū p̄mogenitoꝝ: spopōderūt pplm̄
dei se esse. Cū eiz q̄etū silētiū ꝯtineret oīa: et
nox in suo cursu mediū iter haberet: ōipo
tens s̄mo tu⁹ dn̄e exiliens de celo a regalib⁹
sedib⁹: durus debellator ī mediā extīminij t̄
ram ꝓsiliuit: gladius acut⁹ īsimulatū iperiū
tuum portās: ⁊ stās īpleuit oīa morte: ⁊ us
q₃ ad celū attigebat stās ī t̄ra. Tūc cōtinuo
uisus somniorū malorū turbauerunt illos:
⁊ timores supuenerūt insperati. Et ali⁹ alibi
piect⁹ semiuiu⁹ ꝓpt̄ quā moriebat cām de-
mōstrabat mortis. Uisiōes eīm que illos tur
bauerūt hec p̄monebant: ne inscij q̄re mala
patiebāt perirēt. Tetigit āt ⁊ iustos tētatio
mōtis: ⁊ cōmotio ī heremo facta est multitu
dinis: s₃ nō diu pmansit ira tua. Properās
eīm hō sine querela depcari ꝓ pplis: pferēs
seruitutis sue scutū oīonē: ⁊ p incensum dep-
cationē allegās: restitit ire: ⁊ finē iposuit ne-
cessitati: oñdēs qm̄ tu⁹ ē famulus. Uicit aūt
turbas n̄ ī virtute corporis nec armatura po-
tētie: sed uerbo illū q̄ se uexabat subiecit: iu
ramēta parētū: ⁊ testamtū cōmemorās. Cū
eīm iam aceruatī₃ cecidissēt sup alterutruz
mortui: interstitit: ⁊ āputauit impetū: ⁊ diui
sit illam que ad uiuos ducebat uiā. In ueste
eīm poderis quā hēbat: tot⁹ erat orb̄ t̄raꝝ:
⁊ parētū magnalia ī q̄ttuor ōdinib⁹ lapidū
erant sculpta: ⁊ magnificētia tua ī diadema
te capitis illi⁹ scripta erat: his aūt cessit qui
extīmiabāt: ⁊ hoc extimuit. Erat eiz sola tē-
tatio ire sufficiens.

C. XIX.

Impijs āt usq₃ ī nouissimū sine misi-
cordia ira supuenit. Presciebat eiz et
futura illorū: qm̄ cū ipsi pmisissēt ut se edu-
cerent: ⁊ cū magna sollicitudine pmisissent
illos: psequebāt illos pñie actus. Adhuc.n.
inter manus hn̄tes luctū: ⁊ deplorantes ad
monumēta mortuoꝝ: aliā sibi assūpserūt co
gitationē īscie: ⁊ quos rogātes proiecerāt:
hos tanq̄ fugitiuos psequebant. Ducebat
eīm illos ad hūc finē digna necessitas: ⁊ ho-
ꝝ que acciderāt cōmemoratōēz amittebāt:
ut que deerāt tormētis: repleret punitio: et
pplus q̄dē tu⁹ mirabilit̄ trāsiret: illi aūt no
uā mortē inuenirent. Oīs eīm creatura ad
suū gen⁹ ab initio refigurabat deseruiēs tuis
p̄ceptis: ut pueri tui custodirent illesi. Nam
nubes castra eoruz obumbrabat: ⁊ ex aq̄ q̄
añ erat: t̄ra arida aperuit: ⁊ ī mari rubro ui
a siñ ipedimēto: ⁊ cāp⁹ germinās ō ꝓfundo
nimio: p quē oīs natio trāsiuit: q̄ tegebatur
tua manu vidētes tua mirabilia ⁊ mōstra.
Tanq̄ eīm eq̄ ōpauerūt escā: ⁊ tāq̄ agni ex
ultauerūt magnificātes te dn̄e q̄ libasti illos.
Memores.n. erāt adhuc eorū q̄ ī incolatu
illorū facta fuerāt: queādmoduz ꝓ natione
aīaliū eduxit t̄ra muscas: ⁊ ꝓ piscib⁹ eructa
uit fluui⁹ mltitudinē ranaꝝ. Nouissime āt
uiderūt nouā creaturā auiū: cū abducti cō-
cupiscētia postulauerūt escas epulatiōis. In
allocutiōe eiz desiderij ascēdit illī de mari or
tigometra: ⁊ uexatiōes pccōrib⁹ supuenerūt:
nō sine illis q̄ añ facta erāt argumētis p vi₃
fluminū. Juste eiz patiebāt s₃ suas neq̄tias.
Et eiz detestabiliorē ihospitalitatē istituerūt.
Alij q̄dē ignotos nō recipiebāt aduenas: a
lij autem bonos hospites ī s̄uitutem redige
bant. Et nō solū hic: s₃ ⁊ ali⁹ q̄dē respect⁹ il
loꝝ erat: qm̄ iuiti recipiebāt extrāeos. Qui
aūt cū letitia receperūt hos q̄ eisdē usi erāt ī
stitutis: seuissimis afflixerūt dolorib⁹. Per
cussi sūt āt cecitate: sic illi ī forib⁹ iusti: cuz su
bitaneis coopti eēnt tenebris. Unusq̄sq₃ trā-
situ hostij sui q̄rebat. In se eiz elemīta dū cō
uertūt: sicut ī organo q̄litatis son⁹ imutat: ⁊
oīa suū sonū custodiūt. Unde estiari ex ipso
uisu certo pōt. Agrestia eiz ī aq̄tica cōuerte
bant: ⁊ q̄cūq₃ erāt natātia: ī t̄ra transibant.
Ignis ī aq̄ ualebat supra suā v̄tutē: ⁊ aq̄ ex
tinguētis nature obliuiscebat. Flāme ecōtra
rio corruptibiliū aīaliū n̄ uexauerūt carnes
coambulātiū: nec dissoluebāt illaz: q̄ facile
dissoluebat: sicut glacies bonā escā. In oīb⁹
eīm magnificasti pplum tuū dn̄e: ⁊ honora-
sti: ⁊ non despexisti: in oī tp̄e ⁊ ī oī loco assi-
stens eis.

Explicit liber Sapientie.

Incipit prologus libri Jehu filij syrach: q̄ Ecclesiasticus appellat.

Multorū nobis ⁊ magnorū p legē ⁊ pphetas aliosq̄ q̄ secuti sūt illos: sapia demō-strata ē: in q̄b⁹ oꝫ laudare isrl̄ doctrie ⁊ sapie cā: q꞉ n̄ solū ipsos loquētes neces-se ē esse peritos: sed ēt extraneos posse ⁊ di-scētes ⁊ scribētes doctissimos fieri. Au⁹ me us iesus postq̄ se ap̄li⁹ dedit ad diligētiā lec tiōis legis ⁊ pphetaꝝ ⁊ aliorū libroꝝ q̄ no bis a parētibus nr̄is traditi sūt: uoluit ⁊ ip se scribē alq̄d hoꝝ que ad doctrinā ⁊ sapiaꝫ ptinēt: ut desiderātes discē: ⁊ illoꝝ piti fieri magis magisq̄ attēdāt aio: ⁊ ꝯfirmēt ad le gitimā uitā. Hortor itaq̄ uenire vos cū be niuolentia ⁊ attētiore studio lectionē faceꝛ: ⁊ ueniā hr̄e in illis i q̄b⁹ uidemur sequentes imaginē sapie: ⁊ deficē i v̄borū cōpositiōe. Nā deficient uerba hebraica: qn̄ fuerit trās lata ad alterā linguā. Nō āt solū hec: sed et ipa lex ⁊ pphete ceteraq̄ aliorū libroꝝ nō paruam hn̄t dr̄iam: qn̄ inter se dicūt. Nā in i octauo ⁊ tricesimo ān̄o tp̄ibus ptholomei euergetis regis postq̄ puēi i egyptū: ⁊ cum multū tp̄is ibi fuissē: inueni ibi libros relic-tos nō parue neq̄ ꝯtēnēde doctrine. Itaq̄ bonū ⁊ necessariū putaui: ⁊ ipse aliquā ad-dē diligētiā ⁊ laborē iterp̄tādi librū istuꝫ: ⁊ mltā uigilia attuli doctrinā i spatio tp̄is ad illa q̄ ad finē ducūt librū istuꝫ dare: ⁊ illis q̄ volūt aium itendē ⁊ discē queadmodū opō teat istituere mores: q̄ secundum legem do mini pposuerint uitam agere.

Explicit prologus. Incipit li ber Ecclesiasticus. Caplm. I.

Omnis sapientia a dn̄o deo est: ⁊ cum illo fu it sēper: ⁊ ē ante euum. Are nā maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies secl̄i q̄s dinumerauit? Altitudineꝫ celi ⁊ latitudinē terre ⁊ pfūdū abyssi quis dimensus est? Sapiam dei pce-dentē oia: quis inuestigauit? Prior oīum cre ata ē sapiētia ⁊ intellect⁹ prudentie ab euo. Fons sapiētie v̄bū dei in excelsis: ⁊ igressus illi⁹ mādata eterna. Radix sapie cui reuela-ta est: ⁊ astutias illi⁹ q̄s agnouit? Disciplina sapie cui reuelata est ⁊ manifestata: ⁊ multi plicationē ingressus illi⁹ quis itellexit? Un⁹ ē altissim⁹ creator oīum ōnipotēs ⁊ rex po-tēs ⁊ metuēdus nimis: sedēs sup thronum illius: ⁊ dn̄ans de⁹. Ipse creauit illam i sp̄u sc̄o: ⁊ uidit ⁊ dinumerauit ⁊ mensus ē. Et ef fudit illā sup oia opa sua: ⁊ sup ōem carneꝫ s̄m datū suū: ⁊ p̄bet illā diligētibus se. Ti mor dn̄i gl̄ia ⁊ gl̄iatio: ⁊ letitia ⁊ corona ex ultatiōis. Timor dn̄i delectabit cō: ⁊ dabit letitiā ⁊ gaudiū i longitudinē dierū. Timen ti dn̄m bn̄ erit i extremis: ⁊ i die defūctiōis sue benedicet. Dilectio dei honorabil̄ sapia: q̄b⁹ āt apparuerit i uisu: diligūt eam i uisio ne ⁊ i agnitiōe magnaliū suorū. Initiū sapi ētie timor dn̄i: ⁊ cū fidelib⁹ i uulua cōcreat⁹ ē: ⁊ cū electis feminis gradit: ⁊ cū iustis ⁊ fi delib⁹ ag̃scit. Timō dn̄i scie religiositas. Re ligiositas custodiet ⁊ iustificabit cor: iocūdi tatē atq̄ gaudiū dabit. Timēti deū bn̄ erit: ⁊ in dieb⁹ ꝯsolatiōis illius bn̄dicet. Plenitu do sapie timere deum: ⁊ plenitudo a fructi-bus illius. Oēm domū illi⁹ implebit a gene ratiōib⁹: ⁊ receptacula a thesauris illi⁹. Co rona sapie timor dn̄i: replēs pacē ⁊ salutis fructū: ⁊ uidit ⁊ dinumerauit eā. Utraq̄ āt sunt dona dei. Scientiā ⁊ itellectū prudētie sapia cōpartiet: ⁊ gl̄iam tenētiū se exaltat. Radix sapie ē timere deū: ⁊ rami illi⁹ longe ui. In thesauri sapiētie intellectus ⁊ scie reli giositas: execratio āt pccōrib⁹ sapia. Timō dn̄i expellit pcc̄m. Nā q̄ sin̄ timore ē: n̄ pote rit iustificari: iracūdia eim aiositatis illius subuersio illius est. Usq̄ in tp̄us sustinebit patiēs: ⁊ postea redditio iocūditatis. Bon⁹ sensus usq̄ in tempus abscondet uerba illi us: ⁊ labia multorū enarrabunt sensum illi us. In thesauris sapientie significatio disci plie: execratio aūt peccatori cultura dei. Fi li concupiscēs sapiam conserua iustitiam: ⁊ deus prebebit illam tibi. Sapia eim ⁊ disci plina timor dn̄i: ⁊ qd̄ bn̄placitū ē illi: fides ⁊ mansuetudo ⁊ adimplebit thesauros illi us. Contumax nō sis ⁊ incredibilis timori dei: ⁊ ne accesseris ad illū duplici corde. Ne fueris hypocrita i conspectu hominū: ⁊ nō scandalizeris in labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas: ⁊ adducas anime tue in honorationem: ⁊ reuelet deus absconsa tu a: ⁊ in medio synagoge elidat te: quoniam

accessisti maligne ad dñz: ⁊ cor tuū plenū ē dolo ⁊ fallacia.

.II.

Fili accedēs ad seruitutē dei sta ī iusticia ⁊ ī timore: ⁊ ꝑpara aīam tuam ad tentationē. Deprime cor tuū ⁊ sustine: ⁊ iclina aurē tuā: ⁊ suscipe uerba intellectꝰ: ⁊ ne festines ī tp̄s obductiōis. Sustīe sustētationes dei: cōiungē deo ⁊ sustine: ut crescat in nouissimo uita tua. Oē qđ tibi applicitum fuerit: accipe ⁊ ī dolore sustine: ⁊ in hūilitate tua patiētiam habe: qm̄ in igne ꝓbatur auꝝ ⁊ argētū: hoīes vo receptibiles ī camino humiliationis. Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dirige uiaz tuā ⁊ spera ī illū. Serua timorez illius: ⁊ ī illo ueterasce. Metuentes dn̄m sustinete miam eius: ⁊ nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñz credite illi: ⁊ non euacuabit merces ūra. Qui timetis dn̄m: sperate in illū: ⁊ in oblectationem veniet uobis misericordia. Qui timetꝭ dñz diligite illum; ⁊ illuminabuntur corda ūra. Respicite filij nationes hoīum: ⁊ scitote q̄a nullus sperauit ī dño: ⁊ cōfusus ē. Quis.n. ꝑmansit ī mādatis eiꝰ: ⁊ derelictꝰ ē: Aut q̄s inuocauit eū: ⁊ dspexit illū: Qm̄ pius ⁊ misericors ē deus: ⁊ remittet in die tribulatōis pc̄ca: ⁊ ꝓtector ē oībꝰ exq̄rentibꝰ se in ueritate. Ue duplici corde: ⁊ labijs scelestis ⁊ māibus malefaciētibꝰ: ⁊ pc̄cori t̄rā īgrediēti duabus uijs. Ue dissolutis corde: q̄ ñ credunt deo: ⁊ ideo nō ꝓtegent ab eo. Ue his q̄ ꝑdiderunt sustinētiā: ⁊ qui dereliquerūt uias rectas: ⁊ diuerterūt ī uias prauas. Et quid facient cū inspicē cepit dñs: Qui timent dñz non erūt icredibiles uerbo illiꝰ: ⁊ q̄ diligūt illū cōseruabūt uerbū illiꝰ. Qui timēt dn̄m inq̄rēt q̄ beneplacita sūt ei: ⁊ q̄ diligūt eum replebunt lege ipsiꝰ. Qui timēt dn̄m ꝑparabunt corda sua: ⁊ ī ↄspectu illiꝰ sacrificabūt aīas suas. Qui timēt dn̄m: custodiunt mandata eius: ⁊ patientiā habebūt usq̄ ad īspectionē illiꝰ: dicētes: Si pn̄iam ñ egerimꝰ: incidemus in manus dñi: ⁊ nō ī manus hoīuz. Secundum eīm magnitudinem illius: sic ⁊ misericordia illius cū ipso est.

.III.

Filij sapiētie ecc̄lia iustorū: ⁊ natio illorū obedientia ⁊ dilectio. Judiciū pr̄is audite filij: ⁊ sic facite ut salui sitis. Deus.n. honorauit patrem in filijs: ⁊ iudiciū matr̄s exq̄rens firmauit ī filios. Qui diligit deuz: exorabit ꝓ peccatis: ⁊ continebit se ab illis: ⁊ in oīone dierū exaudiet: ⁊ sicut q̄ thesaurizat: ita ⁊ qui honorificat mr̄ez suā. Qui honorat pr̄em suū iocūdabit ī filijs: ⁊ ī die oīonis sue exaudietur. Qui honorat pr̄ez suū: vita uiuet lōgiore: ⁊ q̄ obedit pr̄i īfrigerabit mr̄em. Qui timet dn̄m honorat parentes: ⁊ quasi dn̄is seruiet his q̄ se genuerūt ī ope ⁊ sermōe ⁊ oī patiētia. Honora pr̄em tuuz: ut supueniat tibi bn̄dictio a deo: ⁊ bn̄dictio illiꝰ in nouissimo manet. Benedictio patris firmat domos filiorū: maledictio autē matris eradicat fundamenta. Ne glorierꝭ ī ↄtumelia patris tui: nō.n.ē tibi gl̄ia sꝫ cōfusio. Gl̄a eīm hoīs ex honore patris sui: ⁊ dedecus filij pater sine honore. Fili suscipe senectā patris tui: ⁊ non cōtristes eum in uita illius: et si defecerit sensu: ueniā da: ⁊ ne spernas euz ī tua uirtute. Elemosyna eiꝫ patris nō erit ī obliuione. Nā ꝓ pc̄co matris restituetur t̄ bonū: ⁊ ī iustitia edificabit tibi: ⁊ in die t̄bulationis cōmeōrabit tui: ⁊ sicut ī sereno glacies soluēt pc̄ca tua. Quā male fame ē qui derelinquit pr̄em: ⁊ ē maledictꝰ a deo qui exasperat matrē. Fili ī mansuetudine opa tua perfice: ⁊ sup hoīum gl̄iam diligerꝭ. Quanto magnꝰ es hūilia te ī oībꝰ: ⁊ corā deo inuēies grām: qm̄ magna potentia dei soliꝰ: ⁊ ab humilibꝰ honorat. Altiora te ne quesierꝭ: ⁊ fortiora te ne scrutatꝰ fueris: sed que p̄cepit tibi deus illa cogita semper: ⁊ ī plibꝰ opibꝰ eius ne fueris curiosus. Nō ē eiꝫ tibi necessariū: ea que abscondita sūt uidē oculis tuis. In supuacuis rebꝰ noli scrutari multipl'r: ⁊ ī plibꝰ eiꝰ opibꝰ ñ eris curiosus. Plurima eiꝫ sup sensū hoīuz ostēsa sūt tibi. Multos .n. supplātauit suspicio illoꝝ: ⁊ ī uāitate detinuit sensus illorū. Cor durū hēbit male ī nouissimo: ⁊ q̄ amat periculum: ī illo ꝑibit. Cor ingrediēs duas uias ñ hēbit successus: ⁊ prauuz cor in illis scādaliꝫabit. Cor neq̄ grauabitur ī doloribus: ⁊ pc̄cor adijciet ad peccandum. Synagoge superboꝝ ñ erit sāitas: frutex.n. pc̄ci eradicabitur in illis ⁊ nō intelligetur. Cor sapientis intelligetur in sapientia: ⁊ auris bona audiet cum omni concupiscētia sapiētiā. Sapiens cor ⁊ ītelligibile abstinebit se a peccatis: ⁊ ī operibus iusticie successus habebit. Ignē ardentem extinguit aqua: ⁊ elemosyna resistit pc̄cis: ⁊ deus prospector est eius: qui reddit grāz. Meminit in posterum: ⁊ in tempore casus sui inueniet firmamentum.

.IIII.

NFili elemosynam paupis ne de-
fraudes: ⁊ oculos tuos ne transuertas
a paupere. Aiam esuriētē ne despexeris: ⁊ ñ
exasperes paupem in inopia sua. Cor iopis
ne afflixeris: ⁊ nō ꝓtrahas datū angustiāti.
Rogationem cōtribulati ne abijcias: ⁊ non
auertas faciē tuā ab egeno. Ab inope ne a-
uertas oculos tuos ꝓpter iram: ⁊ nō reliq̃s
querentib⁹ tibi retro maledicere. Maledicē-
tis eim tibi in amaritudine aie exaudiet de-
precatio illius: exaudiet aūt eū q̄ fecit illū.
Cōgregationi pauperū effabilem te facito:
⁊ pꝛ̃sbro humilia aiam tuā: ⁊ magnato hũi-
lia caput tuū. Declina paupi sine tristitia au-
rem tuā: ⁊ redde debitū tuū: ⁊ r̃nde illi paci-
fice in mansuetudine. Libera eū qui iniuriā
patit de manu supbi: ⁊ nō acide feras in aia
tua. In iudicādo esto pupillis misericors:
ut pater: ⁊ pro uiro matri illoru: ⁊ eris tu
velut filius altissimi obediēs: ⁊ miſebit tui
magis q̄ mater. Sapia filijs suis uitā inspi-
rat: ⁊ suscipit iquirētes se: ⁊ pibit i via iusti-
tie. Et qui illā diligit: diligit uitā: ⁊ q̄ uigila-
uerint ad illā: cōplectēt placorē eius. Qui
tenuerint illā: vitā hereditabūt: ⁊ quo itro
ibit bñdicet de⁹. Qui seruiūt ei obsequētes
erūt sc̄o: ⁊ eos qui diligūt illā: diligit deus.
Qui audit illā iudicabit gētes: ⁊ qui ituet il-
lam: permanebit confidēs. Si crediderit ei:
hereditabit illam: ⁊ erunt i ꝯfirmatione cre-
ature illoꝝ: qm̄ i tentatione ambulat cum
eo: ⁊ i primis eligit eum. Timorē ⁊ metū ⁊
ꝓbationē inducet sup illū: ⁊ cruciabit illū
i tribulatione doctrine sue: donec tētet eū in
cogitationib⁹ suis: ⁊ credat aie illius. Et fir-
mabit illū: ⁊ iter adducet directū ad illum ⁊
letificabit illū: ⁊ denudabit abscōsa sua illi:
⁊ thesaurizabit sup illū sciam ⁊ itellectū iu-
stitie. Si āt oberrauerit dereliq̄t eū: ⁊ tradet
eū in man⁹ inimici sui. Fili cōserua tp̄s: ⁊ de-
uita a malo. Pro aia tua ne cōfūdaris dicē
veꝝ. Est. n. cōfusio adducēs pcc̄: ⁊ ē ꝯfusio
adducēs gl'iam ⁊ gr̄am. Ne accipias faciē
adv̄sus faciē tuā: nec adv̄sus aiā tuā mēda-
ciū. Ne reuerearis ꝓximū tuū i casu suo: nec
retineas v̄bū i tp̄e salutis. Nō abscōdas sa-
piētiā tuā i decore suo. In lingua. n. sapia di-
gnoscit: ⁊ sensus ⁊ scia ⁊ doctrina i verbo sen-
sati: ⁊ firmamētū i opib⁹ iustitie. Nō ꝯtradi-
cas v̄bo v̄itatis vllo modo: ⁊ d̄ mēdacio ine-
ruditiōis tue cōfundere. Nō ꝯfūdaris ꝯfiti
pcc̄a tua: ⁊ ne subijcias te oī hoī ꝓ peccato.

Noli resistere ꝯtra faciē potētis: nec coneris
ꝯtra ictū fulminis. Pro iustitia agonizare
ꝓ aia tua ⁊ vsq̄ ad mortē certa ꝓ iustitia: ⁊
de⁹ expugnabit ꝓ te iimicos tuos. Noli cita-
t⁹ eē in ligua tua: ⁊ iutilis ⁊ remissus i operi-
bus tuis. Noli eē sicut leo i domo tua euties
domesticos tuos: ⁊ opp̄mēs subiectos tibi.
Nō sit porrecta man⁹ tua ad accipiendū: ⁊
ad dandū collecta.

.V.

NOli attēdere ad possessiōes iiquas et
ne dixeris: ē mihi sufficiēs uita. Nihil
eim ꝓderit i tp̄e uidicte ⁊ obductōis. Ne se-
q̄ris in fortitudie tua ꝯcupiscētiā cōdis tui:
⁊ ne dixeris: Quō potui aut q̄s me subijci-
et propter facta mea? De⁹ eim uindicās vin-
dicabit. Ne dixeris: Peccaui: ⁊ quid mihi ac-
cidit triste? Altissimus eiꝫ est patiens reddi-
tor. De propitiato pcc̄o noli eē sine metu:
neq̄ adijcias pcc̄ sup pcc̄: ⁊ ne dicas: Mi-
ſatio dñi magna ē: multitudinis pcc̄orum
meorū miserebit. Misericordia eiꝫ ⁊ ira ab
illo cito ꝓximāt: ⁊ i pcc̄ores respicit ira illi⁹.
Nō tardes cōuerti ad dñm: ⁊ ne differas d̄
die in diē. Subito eim veniet ira illi⁹: ⁊ i tp̄e
uindicte dispdet te. Noli anxi⁹ esse in diuiti-
is iniustis: nō eim ꝓderūt tibi i die obducti-
onis ⁊ uindicte. Nō uētiles te i oēm uētū: ⁊
non eas in oēm uiā. Sic eim ois pcc̄or ꝓba-
tur i duplici lingua. Esto firmus in uia dñi:
⁊ in ueritate sensus tui ⁊ scia: ⁊ ꝓsequat te
verbū pacis ⁊ iustitie. Esto mansuet⁹ ad au-
diendū verbū dei: vt intelligas ⁊ cū sapiētia
ꝓferes responsū veꝝ. Si ē tibi itellect⁹ r̄nde
ꝓximo: sin aūt sit manus tua sup os tuū: ne
capiaris in uerbo idisciplinato ⁊ cōfūdaris.
Honor ⁊ gl'ia i ſmone sensati: lingua vo im-
prudentis subuersio est ipsius. Nō appelle-
ris susurro in uita tua: ⁊ ligua tua ne capia-
ris ⁊ confundaris. Sup furē eim ē ꝯfusio ⁊
pñia: ⁊ denotatio pessima sup bilinguē: su-
surratori aūt odiū ⁊ iimicitia ⁊ cōtumelia.
Iustifica pusillum ⁊ magnum similiter.

.VI.

NOli fieri ꝓ amico iimicus ꝓximo. Im-
properium eiꝫ ⁊ cōtumeliā malus he-
ditabit: ⁊ ois peccator inuidus ⁊ bilinguis.
Non te extollas in cogitatiōe anime tue ue-
lut taurus: ne forte elidatur uirtus tua per
stultitiam: ⁊ folia tua comedat ⁊ fructus tu-
os perdat: ⁊ relinquaris uelut lignū aridū
in heremo. Anima eim nequā dispdet qui

se hꝫ ⁊ ĩ gaudiũ ĩimicis dat illũ: ⁊ deducet ĩ
sortē ipioꝝ. Uerbuꝫ dulce multiplicat ami
cos: ⁊ mitigat ĩimicos: ⁊ ligua eucharis in
bono hoie abūdabit. Multi pacifici sint ĩ
⁊ consiliariꝰ sit tibi unꝰ de mille. Si possides
amicū ĩ tentatione posside eū: ⁊ ne facile cre
das ei teipsū. Est eĩꝫ amicus ſm tpˢ suum:
⁊ nō pmāebit ĩ die tribulatiōis. Et ē amicus
q̄ cōuertit ad ĩimicitiā: ⁊ ē amicꝰ q̄ odium ⁊
rixā ⁊ ꝯuitia denudabit. Est āt amicꝰ socius
mēse: ⁊ ñ pmanebit ĩ die necessitatis. Amicꝰ
si pmanserit fixus: erit tibi q̄si coeq̄lis: et in
domesticis tuis fiducialiť aget. Si humila-
uerit se ꝯtra te: ⁊ a facie tua abscōderit se: v-
nanimeꝫ hēbˢ amicitiā bonā. Ab inimicis tu
is separe: ⁊ ab amicis tuis attēde. Amicꝰ fi-
delˢ ꝓtectio fortis: q̄ aūt ĩuēit illū ĩuēit thesau
rū. Amico fideli nulla ē cōpatio: ⁊ nō est di
gna pōderatio auri ⁊ argēti ꝯtra bonitatē fi
dei illiꝰ. Amicꝰ fidelˢ medicamētū uite ⁊ imō
talitatis: ⁊ q̄ metuūt dn̄m: ĩuēiēt illuꝫ. Qui
timet deū eque habebit amicitiā bonā: qm̄
ſm illū erit amicꝰ illiꝰ. Fili a iuuētute tua ex
cipe doctrinā: ⁊ usqꝫ ad canos ĩuenies sapiē
tiaꝫ. Quasi is qui arat ⁊ q̄ semiat accēd ad
eā: ⁊ sustine bonos fructꝰ illius. In ope eĩm
ipsius exiguū laborabˢ: ⁊ cito edes de genera
tiōibꝰ illiꝰ. Quā aspa ē nimiū sapia indoc-
tis hōibꝰ: ⁊ nō pmāebit ĩ illa excors. Qua
si lapidis uirtus probatio erit ĩ illis: ⁊ non
demorabunť ꝓijcē illā. Sapia eĩꝫ doctrine
ſm nomē ē eius: ⁊ non ē multis manifesta.
Quibꝰ āt cognita ē pmāet usqꝫ ad cōspectū
dei. Audi fili ⁊ accipe cōsiliū intellectꝰ: ⁊ ne
abijcias cōsiliū meū. Inijce pedē tuū ĩ cōpe-
des illius: ⁊ ĩtorques illius collum tuum.
Subijce humerū tuum ⁊ porta illā: ⁊ ne ac
cidieris uinculˢ eiꝰ. In ōni aīo tuo accede ad
illā: ⁊ ĩ oī uirtute tua conserua uias eiꝰ. In-
uestiga illā ⁊ manifestabiť tibi: ⁊ continens
factus ne derelinquas eā. In nouissimis eĩm
inuenies reqͤꝫ ĩ ea: ⁊ cōuertetur tibi ĩ oblec
tationē. Et erūt tibi cōpedes eiꝰ ĩ ꝓtectionē
fortitudinis ⁊ bases uirtutis: ⁊ torques illi
us ĩ stolā glorie. Decor eĩm uite ē ĩ illa: ⁊ ui
cula illius alligatura salutis. Stola glorie ĩ
dues eā: ⁊ coronam gratulationis impones
ť. Fili si attēderis mihi: disces eā: ⁊ si accōmo
daueris aīum tuū sapiēs eris. Si inclinaue
ris aurē tuam excipies doctrinā: ⁊ si dilexe-
ris audire: sapiēs eris. In mltitudie pſbroꝝ
prudentiū sta: ⁊ sapientia illorum ex corde
coniūgere: ut ōem narrationē dei possis au
dire: ⁊ ꝓuerbia laudis nō effugiāt a te. Et si
videris sensatum euigila ad eum: ⁊ gradus
ostiorū illiꝰ exterat pes tuus. Cogitatū tu-
um habe ĩ p̄ceptis dei: ⁊ ĩ mandatis illiꝰ ma
xie assiduꝰ esto: ⁊ ipse dabit tibi cor: ⁊ cocu-
piscētia sapie dabitur tibi.

C. VII.

Noli facere mala: ⁊ non te apphēdent:
discede ab iniq̄ ⁊ d̄ficiēt mala abs te.
Fili non semines mala ĩ sulcis iiustitie: ⁊ nō
metes ea ĩ septuplum. Noli querere ab hoie
ducatum: neqꝫ a rege cathedram honoris.
Nō te iustifices añ deuꝫ: qm̄ agnitor cordis
ipse est: ⁊ penes regem noli uelle uideri sapi
ēs. Noli querē fieri iudex: nisi ualeas vtute.
irrumpe iniq̄tates: ne forte extimescas faci-
ē potētis: ⁊ pōas scādalū ĩ agilitate tua. Nō
pecces in multitudine ciuitatis: nec te immit
tas ĩ pplm: neqꝫ alliges duplicia pcc̄a. Nec
eĩm in vno eris imunis. Noli esse pusillani-
mis ĩ aīo tuo. Exorare: ⁊ facere elemosynā
ne despicias. Ne dicas ĩ mltitudine muneꝝ
meoꝝ respiciet deus: ⁊ offerente me deo al-
tissimo munera mea suscipiet. Non irrideas
hoiem in amaritudine aie: ē.n.q̄ humiliat
⁊ exaltat circūspector deus. Noli amare m̄-
daciū aduersus frēm tuū: neqꝫ ĩ amicū siliť
facias. Noli uelle mētiri ōe m̄daciū: assidu
itas eĩm illiꝰ nō ē bona. Noli vbosus eē ĩ mlť
titudine pſbrorum: ⁊ nō iteres uerbū ĩ orō-
ne tua. Non oderis laboriosa opera ⁊ rusti
cationē creatā ab altissimo. Non te reputes
ĩ multitudine ĩdisciplinatorū. Memēto ire
qm̄ non tardabit. Humilia ualde spm tuū:
qm̄ uindicta carnis ĩpij ignis ⁊ uermis. No
li preuaricari ĩ amicū pecuniam differēteꝫ:
neqꝫ frēm carissimum auro spreueris. Noli
discedere a muliere sensata ⁊ bona: quaꝫ sor
titus es in timore dn̄i: gr̄a eĩm uerecundie il
lius super aurū. Nō ledas seruū ĩ ueritate o
perātē: neqꝫ mercenariū dantem aīaꝫ suā.
Seruus sensatꝰ sit tibi dilectꝰ quasi aīa tua:
non defraudes illū libtate: neqꝫ inopem de-
linquas illum. Pecora tibi sūt: attende illis
⁊ si sunt utilia: perseuerēt apud te. Filij tibi
sunt: erudi illos: ⁊ curua illos a pueritia eo
rū. Filie tibi sūt: serua corpꝰ illarū: ⁊ non ōn
das hilarē faciem tuā ad illas. Trade filiaꝫ
⁊ grande opꝰ feceris: ⁊ hōi sensato da illam.
Mulier si est tibi ſm aīam tuaꝫ: nō ꝓijcias

illā: ꝛ odibili nō credas te ī toto corde tuo.
Honora pr̄ez tuū: ꝛ gemitus m̄ris tue ne ob
liuiscaris. Memēto qm̄ nisi p illos natus n̄
fuisses: ꝛ ītribue illis quō ꝛ illi tibi. In tota
aīa tua time dn̄z: ꝛ sacerdotes illius scīfica.
In oī v̄tute dilige eū qui te fecit: ꝛ ministros
eius ne derelinquas. Honora deum ex tota
aīa tua: ꝛ honorifica sacerdotes: ꝛ ꝓpurga
te cū brachijs. Da illis ptē sicut mādatū est
tibi p̄mitiarū ꝛ purgatiōis: ꝛ de negligentia
tua purga te cū paucis. Datū brachioꝝ tuo-
rū ꝛ sacrificiū sanctificationis offeres dn̄o
ꝛ initia sc̄torū: ꝛ pauperi porrige manū tu
am: ut pficiatur ꝓpitiatio ꝛ bn̄dictio tua:
gr̄a datus in ꝯspectu oīs viuētis: ꝛ mortuo
nō ꝓhibeas gr̄am. Non desis plorantibus in
consolatiōe: ꝛ cum lugentibus ambula. Nō
te pigeat uisitare infirmum: ex his. n. i dilec
tione firmaberis. In oīb⁹ opibus tuis mēo
rare nouissima tua: ꝛ ī etn̄ū nō peccabis.

C. VIII.

Non litiges cū hoīe potēte: ne forte in
cidas in manus illius. Non contēdas
cū uiro locuplete: ne forte ꝯtra te constituat
litem tibi. Multos. n. pdidit auꝝ ꝛ argētū:
ꝛ usq; ad cor regū extēdit ꝛ conuertit. Non
litiges cū hoīe linguato: ꝛ non strues ī ignez
illius ligna. Non cōices hōi indocto: ne ma
le de progenie tua loquatur. Ne despicias
hoīem auertentem se a pcc̄o: neq; imprope
res ei. Memento qm̄ oēs in corruptione su
m⁹. Ne spnas hoīem ī sua senectute: eteīz ex
nob' senescunt. Noli ō mortuo inimico tuo
gaudere: sciēs qm̄ oēs morimur: ꝛ in gaudi-
um volumus uenire. Ne despicias narrati-
onē p̄sb̄roꝝ sapientiū: ꝛ ī ꝓuerbijs eorū cō
uersare. Ab ipsis. n. disces sapiam ꝛ doctnā
intellect⁹: ꝛ seruire magnatis sine querela.
Nō te p̄tereat narratio senioꝝ: ipsi. n. didi-
cerūt a p̄rībus suis. Qm̄ ab ipsis disces in-
tellectū: ꝛ ī tp̄e necessitatis dabis r̄nsuz. Nō
īcēdas carbones pcc̄oꝝ arguēs eos: ꝛ ne īcē
daris flamma ignis pcc̄oꝝ illoruz. Ne ꝯtra
faciē stes cōtumeliosi: ne īsedeat q̄si insidia
tor ori tuo. Noli fenerari hōi fortiori te: ꝙ
si feneraueris q̄si pditū habe. Non spōdeas
sup virtutē tuā: ꝙ si spoponderis q̄si restitu
ēs cogita. Nō iudices ꝯtra iudicē: qm̄ s̄m ꝙ
iustū ē iudicat. Cū audace nō eas in uia: ne
forte grauet mala sua i te. Ipse. n. s̄m uolū-
tatē suā uadit: ꝛ sil' cū stultitia ipsi⁹ peries.
Cū iracūdo nō facias rixam: ꝛ cū audace n̄
eas in desertū: qm̄ q̄si nihil ē an̄ illū sāguis: ꝛ
ubi nō ē adiutoriū elidet te. Cū fatuis consi
liū nō habeas. n̄ eīz poterūt diligēt nisi q̄ eis
placent. Corā extraneo ne facias cōsiliū: ne
scis eim q̄d pariet. Nō oī hōi cor tuū mani-
festes: ne forte inferat tibi gratiam falsam et
conuitietur tibi.

C. IX.

Non zeles mulierem sinus tui: ne ostē
dat super te maliciaz doctrine nequā.
Nō des mulieri ptātē aīe tue: ne igrediatur
ī virtute tua: ꝛ ꝯfūdaris. Ne respicias muli-
erē multiuolā: ne forte icidas in laqueos illi
us. Cū saltatrice ne assiduus sis nec audias
illam: ne forte pereas in efficacia illius. Vir
ginē ne ꝯspicias: ne forte scandalizeris in de
core illius. Ne des fornicarijs aīaz tuā in vl
lo: ne pdas te ꝛ hereditatē tuā. Noli circum
spicere in vicis ciuitati: ne oberraueris i pla
teis illius. Auerte faciem tuā a muliere cō
ta: ꝛ ne circumspicias sp̄em alienā. Propter
sp̄ez m̄lieris multi perierūt: ꝛ ex hoc ꝯcupi
scentia q̄si ignis exardescit. Ois mulier q̄ ē
fornicaria q̄si stercus i uia ab oīb⁹ preterē
b⁹ ꝯculcabit. Speciem m̄lieris aliene multi
ām irati: reprobi facti sūt: colloquīz eīz illius
q̄si ignis exardescit. Cū aliena muliere ne se
deas oīo: nec accūbas cū ea sup cubitū: ꝛ n
alterceris cū illa i vino: ne forte declinet cor
tuū ī illā: ꝛ sanguie tuo labari i pditionem.
Ne derelinq̄s amicū antiquū: nou⁹. n. non e
rit similis illi. Vinū nouū amic⁹ nou⁹. Ve-
terascat: ꝛ cū suauitate bibes illud. Non zeles
gl̄iam ꝛ opes pcc̄oris: non eīz scis q̄ futura
sit illius subuersio. Nō placeat tibi iīuria in
iustorū: sciēs qm̄ usq; ad īferos nō placebit i
pius. Longe abesto ab hoīe ptātez hn̄te oc
cidendi: ꝛ nō suspicaberis timorē mortis. Et
si accesseris ad illū: noli aliquid cōmittere ne
forte auferat uitā tuā. Cōionē mortis scito
qm̄ i medio laqueoꝝ ingredieris: ꝛ sup do
lentiū arma ābulab'. Scd̄m v̄tutem tuā ca
ue te a ꝓximo tuo: ꝛ cū sapiētib⁹ ꝛ prudenti
b⁹ tracta. Viri iusti sint tibi cōuiue: ꝛ i timo
re dei sit tibi gl̄iatio: ꝛ in sēsu sit tibi cogita-
tus dei: ꝛ oīs enarratio tua i p̄ceptis altissi
mi. In manu artificū opa laudabitur: ꝛ prin
cipes populi in sapīa sermōis sui: i sensu vo
seniorū v̄bū. Terribilis ē i ciuitate sua hō li
guosus: ꝛ temerarius i verbo suo odibilis
erit.

.X.

Iudex sapiēs iudicabit ppl'z suū: ⁊ principat⁹ sēsati stabil' erit. Scd'm iudicē ppl'i sic ⁊ ministri ei⁹: ⁊ q̄lis rector est ciuitatis: tales ⁊ ihitantes i ea. Rex insipiēs pdet ppl'm suū: ⁊ ciuitates ihabitabūt p sensū prudentiū. Jn manu dei ptās terre: ⁊ execrabilis ōis iniq̄tas gētiū: ⁊ utilē rectorē suscitabit i tp̄s super illam. Jn māu dei ptās hominis: ⁊ sup faciē scribe ipōet honorē suū. Ōis iniurie ꝓximi ne memineris: ⁊ nihil agas i opib⁹ iiurie. Odibil' corā deo ē ⁊ hōib⁹ supbia: ⁊ execrabilis ōis iniq̄tas gentiū. Regnū a gēte i gētē trāsfert ꝑpter iiustitias ⁊ iniurias ⁊ ꝯtumelias ac diuersos dolos. Auaro āt nihil ē scelesti⁹. Quid supbit terra ⁊ cinis: Nihil ē iniquius q̄ amare pecuniam. Hic eim ⁊ aiam suā uenalē hȝ: qm̄ i uita sua piecit itima sua. Ōis potētat⁹ breuis uita: languor ꝓlixior grauat medicū. Breuē languorē pcidit medic⁹: sicut ⁊ rex hodie ē ⁊ cras morieт. Cū.n. morieт hō hēditabit serpētes ⁊ bestias ⁊ uermes. Jnitiū supbie hōis apostatare a deo: qm̄ ab eo q̄ fecit illū recessit cor eius: qm̄ initiū ōis pcc'i ē supbia. Qui tenuerit illū: adimplebit maledictis: ⁊ subu'tet eum in finē. Propterea exhonorauit dn̄s ꝯuentꝰ malorū: ⁊ destruxit eos usq; i finē. Sedes ducū supborū destruxit deus: ⁊ sedere fecit mites ꝓ eis. Radices gentiū supbarū arefecit deus: ⁊ plantauit humiles ex ipsis gētibus. Terras gentiū euertit dn̄s: ⁊ pdidit eas usq; ad fundamentum. Arefecit de⁹ ex ipsis ⁊ dispdidit eos: ⁊ cessare fecit memoriam eorū a terra. Memoriā supborū pdidit de⁹: ⁊ reliq̄t memoriā humiliū sensu. Non ē creata hōib⁹ supbia: neq; iracūdia natiōi mli'erū. Semē hōium honorabit' hoc qd̄ timet deū: semē āt hoc exhonorabit' qd̄ preт'it mādata dn̄i. Jn medio f'rum rector illoꝝ i honoꝛe: ⁊ q̄ timēt dn̄m erūt i ocul' illi⁹. Gl'ia diuitū honoratorū ⁊ paupuꝫ timor dei ē. Nō despicē hoiem iustū paupem: ⁊ non magnificare uiꝝ pcc'orē diuitē. Magn⁹ ē iudex ⁊ potēs ē i honore: ⁊ nō ē maior illo q̄ timet deū. Seruo sēsato liberi seruiēt: ⁊ uir prudēs ⁊ disciplinatus non murmurabit correptus: ⁊ insciu's non honorabitur. Noli extollē te i faciēdo ope tuo: ⁊ noli cūctari i tp̄e angustie. Melior ē q̄ opaт ⁊ abūdat i ōib⁹ q̄ q̄ gloriat ⁊ eget pane. Fili in māsuetudine sua aīaȝ tuā: ⁊ da illi honorē s'm meritū suū. Peccātem i aiam suā q̄s iustificabit. Et q̄s honorificabit exhonorātē aiam suā. Paup gl'iat p disciplinā ⁊ timorē suū: ⁊ ē hō q̄ honorificat ꝑpter s'bam suā. Qui aūt gl'at i paupertate: quanto magis i s'ba. Et qui gloriatur in substantia: paupertatem uereatur.

.XI.

Sapiētia hūiliati exaltabit caput illi⁹: ⁊ i medio magnatoꝝ cōsedē illuȝ faciet. Non laudes uirū i specie sua: nec spernas hoiem i uisu suo. Breuis in volatilib⁹ apis: ⁊ initiū dulcoris hȝ fructus illius. Jn uestitu ne gl'ieris unq̄: nec in die honoris tui extollaris. Qm̄ mirabilia opa altissimi soli⁹: ⁊ gloriosa ⁊ abscōsa ⁊ iuisa opa illi⁹. Multi tyranni sederūt i throno: ⁊ insuspicabilis portauit diadema. Multi portātes oppressi sūt ualide: ⁊ gloriosi traditi sūt in manus alterorū. Priusq̄ iterroges: ne uitupes quē q̄: ⁊ cū introgaueris: corripe iuste. Priusq̄ audias ne rn̄deas uerbū: ⁊ i medio seniorū ne adiicias loq̄. De ea re que te nō molestat ne certeris: ⁊ i iudicio peccātiū ne cōsistas. Fili. ne i multis sint act⁹ tui: ⁊ si diues fueris n̄ eris imunis a delicto. Si.n. secut⁹ fueris n̄ apprehēdes: ⁊ nō effugies si ꝑcurreris. Est homo laborās ⁊ festinās ⁊ dolens impius: et tantomagis nō abūdabit. Est hō marcid⁹ egens recuperatione plus deficiēs uirtute: ⁊ abūdās paupertate: ⁊ oculus dei respexit illuȝ i bono: ⁊ erexit eū ab hūilitate ipsi⁹: ⁊ exaltauit caput ei⁹: ⁊ mirati sᷓt i illo m'lti ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ mala uita ⁊ mōs paupertas ⁊ honestas a deo sūt. Sapiētia disciplina ⁊ scia apud legis dn̄m: dilectio ⁊ uie bonorū apud ipsum. Erroꝛ ⁊ tenebre pcc'oribus concreata sunt: qui aūt exultāt in malis consenescunt in malo. Datio dei pmanet iustis: ⁊ ꝓfectus illius successus hēbit i eт'nū. Est qui locupletat' parce agendo: ⁊ hec pars mercedis illius i eo q̄ dicit inueni reqeȝ mihi: ⁊ nunc manducabo d' bonis meis soluȝ: ⁊ nescit q̄ tp̄s ꝑteat illū ⁊ mors appropinquet: ⁊ reliq̄t oīa aliis: ⁊ moriat'. Sta i testamēto tuo ⁊ in illo colloq̄re: ⁊ i ope mandatorū tuorū ueterasce. Ne manseris in opib⁹ pcc'orū. Confide aūt in deo: ⁊ mane in loco tuo. Facile est eim in oculis dei subito honestare pauperem. Bn̄dictio dei i mercedeȝ iusti festinat: ⁊ in honore ueloci processus illius fructificat. Ne dicas: q̄d ē mihi op⁹: ⁊ q̄ erūt mihi ex hoc bōa. Ne dicas: Sufficiēs

⁊

suȝ: ⁊ q̄d ex hoc pessimabor? In die bonoꝝ
ne imemor sis malorum: ⁊ in die maloruȝ
ne imemor sis bonoꝝ: qm̄ facile ē corā deo
i die obit⁹ retribuē unicuiqȝ fm̄ uias suas.
Malicia hore obliuionē fac̄ luxurie magne
⁊ i fine hōis denudatio operū illi⁹. Añ mor
tē ne laudes hoiēȝ queq̄ꝫ: qm̄ i filiȷs suiſ agſci
t̄ uir. Nō ōnem hoiem iducas i domū tuā:
mlt̄e. n. sūt isidie dolosi. Sicut. n. eructuant
p̄cordia fetētiū: ⁊ sicut pdix iducit̄ i caueaȝ:
⁊ ut caprea i laqueū: sic ⁊ cor supboꝝ: ⁊ sic̄
ꝓspector uidēs casū ꝓximi sui. Bōa. n. i ma
la ꝯuertēs insidiat̄: ⁊ i electis iponet macu-
laȝ. Ab scītilla. n. una auget̄ ignis: ⁊ ab uno
doloso auget̄ sanguis: hō v̄o pc̄cor sanguini
insidiat̄. Attēde tibi a pestifero: fabricat eiȝ
mala: ne forte inducat sup te subsanatio-
nē i ꝑpetuum. Admitte ad te alienigenaȝ ⁊
subuertet te i turbine: ⁊ ab alienabit te a vi-
is propriȷs.

.XII.

Si benefeceris scito cui feceris: ⁊ erit
gr̄a in bōis tuis multa. Benefac iusto
⁊ iuenies retributionē magnā: ⁊ si nō ab ip
so certe a dn̄o. Nō ē eim ei bene qui assidu⁹
ē i malis: ⁊ elemosynas nō danti: qm̄ ⁊ altis
simus odio hȝ pc̄cores: ⁊ mis̄t⁹ ē ꝑ̄itentib⁹
Da mīsicordi: ⁊ ne suscipias pc̄corē. Et im-
piȷs ⁊ pc̄coribus reddet uindictā custodiens
eos i die uindicte. Da bono ⁊ nō receperis
pc̄corē. Benefac hūili ⁊ non dederis impio.
Prohibe panes illi dare: ne i ipsis potētior
te sit. Nā duplicia mala iuenies i oīb⁹ bōis
q̄cuīqȝ feceris illi: qm̄ ⁊ altissim⁹ odio hȝ pec
catores ⁊ ipiȷs reddet uindictā. Nō agſcet̄ i
bonis amicus: ⁊ nō abscōdet̄ in mal̄ iimic⁹.
In bonis uiri inimici illi⁹: in tristitia ⁊ i ma-
licia illi⁹ amicus agnitus est. Non credas ii
mico tuo in eternum. Sic̄ eim eramentum
eruginat neq̄tia illius. Et si humiliatus ua-
dat curuus: abiȷce aīum tuū: ⁊ custodi te ab
illo. Nō statuas illū penes te: nec sedeat ad
dexterā tuā: ne ꝯuersus stet i loco tuo: ne fō
te ꝯuersus in locū tuū iq̄rat cathedrā tuaȝ:
⁊ i nouissimo cognoscas v̄ba mea: ⁊ i s̄moi
b⁹ meis stimuleris. Quis mīsebit̄ icantato
ri a s̄pente pcusso: ⁊ oībus q̄ appropiant be
stiȷs? Sic ⁊ q̄ comitat̄ cū viro iiq̄: ⁊ obuolut⁹
ē i pc̄cis eius. Una hora tecū pmāebit: si āt
declinaueris non supportabit. In labiȷs su
is indulcat iimic⁹: ⁊ in corō suo insidiatur:
ut subuertat te in foueaȝ. In oculis suis la-
chrymat̄ inimic⁹: ⁊ si iuenerit tp̄s: nō satia-
bit sanguine: ⁊ si incurrerit tibi mala: iueni-
es eū illic p̄orē: ⁊ q̄si adiuuans suffodiet plā
tas tuas. Caput suuȝ mouebit: ⁊ plaudebit
manu: ⁊ multa susurrans commutabit uul
tum suum.

.XIII.

Qui tetigerit picē: inq̄nabit̄ ab ea: ⁊ q̄
communicauerit supbo: induet supbi
am. Pond⁹ sup se tollit q̄ honestiori se cōi
cat. Et ditiori te ne socius fueris. Quid cōi
cabit cacab⁹ ad ollā? Q. n̄. n. se colliserint cō
fringet̄. Diues iniuste egit ⁊ fremebit: paup
āt lesus tacebit. Si largit⁹ fueri: assumet te
⁊ si nō hūeris: dēlinq̄t te. Si hēs conuiuet
tecū ⁊ euacuabit te: ⁊ ipse nō dolebit sup te.
Si necessarius illi fueris: supplātabit te: et
subridēs speȝ dabit narrans tibi oīa bona
⁊ dicet: q̄d op⁹ ē tibi: ⁊ ꝯfūdet te i cibis suis:
donec te exinaniat bis ⁊ ter: ⁊ in nouissimo
deridebit te. Postea uidēs derelīq̄t te: et ca-
put suū mouebit ad te. Hūiliare deo: ⁊ expec
ta manus eius. Attēde ne seduct⁹ i stultitia
humilieri. Noli eē humil̄ i sapīa tua: ne hu-
miliatus i stultitiā seducaris. Aduocatus a
potētiore discede: ex hoc. n. magis te aduo-
cabit. Ne iprobus sis ne ipigari: ⁊ ne longe
sis ab eo: ne eas i obliuionē. Ne retineas ex
equo loq̄ cū illo: ne credas mlt̄is uerb̄ illius.
Ex multa. n. loq̄la tentabit te: ⁊ s̄bridēs int̄
rogabit te de abscōditis tuis: imiti aīm⁹ illi⁹
cōseruabit v̄ba tua: ⁊ nō pc̄et d̄ malicia ⁊ d̄
uincul̄. Caue tibi ⁊ attēde diligēt̄ auditui tu
o: qm̄ cū subuersione tua ābulas. Audiens
v̄o v̄ba illa q̄si in somniȷs uide: ⁊ uigilabis.
Oi uita tua dilige deū: ⁊ iuoca illū in salute
tua. Oē aīal diligit simile sibi: sic ⁊ oīs hō p
ximū sibi. Oīs caro ad siīleȝ sibi cōiunget̄: ⁊
oīs homo siīli sui sociabit̄. Si cōicabit lup⁹
agno aliq̄ñ sic peccator iusto. Que cōicatio
s̄co hōi ad canē: aut que ps bona diuiti ad
pauperē? Uenatio leōis onager in heremo:
sic ⁊ pascua sūt diuitū paupes. Et sic̄ abo-
minatio ē supbo humilitas: sic ⁊ execratio di
uitis pauper. Diues cōmotus ꝯfirmat̄ ab a-
micis suis: humil̄ āt cū ceciderit expellet̄ ⁊ a
notis. Diuiti decepto mlt̄i recupatores. Lo-
cut⁹ ē supba: ⁊ iustificauerūt illū. Humilis
deceptus ē: ⁊ isup ⁊ arguit̄. Locutus ē sensate
⁊ nō ē datus ei locus. Diues locut⁹ est: ⁊ oēs
tacuerunt: ⁊ uerbū illius usȝ ad nubes pdu
cēt. Paup locutus ē: ⁊ dicunt: Quis ē hic?

Et si offēderit subuertēt illū. Bōa ē sbā cui nō ē pccm̄ i cōscia: ⁊ neq̄ssima pauptas i oꝛ impij. Cor hōis imutat faciem illius siue i bona siue in mala. Uestigiū cordis boni et faciem bonam difficile inuenies ⁊ cū laboꝛ.

.XIIII.

Beatus vir q̄ nō ē lapsus verbo ex ore suo: ⁊ ñ ē stimulat⁹ in tristitia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristitiā: et non excidit ab spe sua. Uiro cupido ⁊ tenaci siñ rōne ē sbā: ⁊ hōi liuido ad quid auꝝ? Qui aceruat ex aīo suo iniuste: alijs congregat: ⁊ in bonis illius alius luxuriabit. Qui sibi nequā est: cui alij bonus erit? Et ñ iocūdabit i bonis suis. Qui sibi iuidet: nihil ē illo nequius: et hec redditio ē malicie illius. Et si benefecerit: ignorant ⁊ nō uolēs facit: et in nouissimo manifestat maliciā suam. Nequā ē ocul⁹ liuidi ⁊ auertēs faciē suā: ⁊ despiciēs aiaꝫ suā. Insatiabilis oculus cupidi i pte iniq̄tatis ⁊ nō satiabit: donec cōsumat arefaciens aiam suā. Ocul⁹ malus ad mala ⁊ nō satiabit pane: indigēs ⁊ i tristitia erit sꝫ mensam suā. Fili si hēs benefac tecū: ⁊ deo dignas oblationes offer. Memor esto qm̄ mors nō tardat ⁊ testamētū iferorū: qꝛ demonstratū ē tibi. Testamētū .n. huius mundi morte morieꝉ. Añ mortē benefac amico tuo: ⁊ fm̄ uires tuas exporrigēs da paupi. Nō defraudezis a die bono: ⁊ pticula bone diei non te ptereat. Nōne alijs reliques dolores ⁊ labores tuos? In diuisione sortꝭ da ⁊ accipe: ⁊ iustifica aiam tuā. Añ obitū tuū opaꝛe iustitiā: qm̄ nō ē apud inferos iuenire cibū Ois caro sicut fenū ueterascet: ⁊ sicut foliū fructificās in arbore uiꝛidi. Alia generāt ⁊ alia deyciunt: sic geneꝛatio carnis ⁊ sāguinis alia finit: ⁊ alia nasciꝉ. Oē opus corruptibile in fine deficiet: ⁊ q̄ illud opaꝉ ibit cum illo. Et oē op⁹ electū iustificabit: ⁊ qui opatur illud honorabit in illo. Beat⁹ uir q̄ in sapia morabituꝛ: ⁊ q̄ i iustitia sua meditabitur: ⁊ in sēsu cogitabit circūspectionē dei. Qui cogitat uias illius in corde suo ⁊ i absconsis suis itelligēs: uadēs p⁹ illā q̄si iuestigator ⁊ in uijs illius consistēs. Qui respicit p fenestras illius ⁊ i iāuis illi⁹ audiēs. Qui requiescit iuxta domum illius: ⁊ i parietib⁹ illius figēs palū. Statuet casulā suā ad manus illius: ⁊ reqescent in casula illi⁹ bona p euū. Statuet filios suos sub tegmine illius ⁊ sb ꝛamis eius morabitur. Protegetur sb tegmine illius a feruore: ⁊ in gloria eius requiescet.

.XV.

Qui timet deū faciet illud: ⁊ qui continēs ē iustitie apprehēdet illā: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata: ⁊ q̄si mulier a uirginitate suscipiet illū. Cibabit illum pane uite ⁊ intellect⁹: ⁊ aq̄ sapie salutarꝭ potabit illū. Et firmabit i illo ⁊ nō flecteꝉ: ⁊ ꝯtinebit illū ⁊ nō cōfundeꝉ: ⁊ exaltabit illum apud ꝓximos suos. Et i medio eccl'ie apiet os eius: ⁊ adimplebit eū spu sapie ⁊ intellect⁹: ⁊ stola glie uestiet illū. Iocūditatē ⁊ exultationem thesauriçabit sup illū: ⁊ noie eterno hereditabit illum. Hoies stulti nō apprehendent illā: ⁊ hoies sensati obuiabūt illi. Hoies stulti non uidebūt eā: longe .n. abest a supbia ⁊ dolo. Uiri mēdaces nō erūt illi⁹ memores: ⁊ uiri ueraces inuenient in illa: ⁊ successū habebunt usq; ad inspectionē dei. Nō ē speciosa laus i ore pccorꝭ: qꝛ ñ ē a dño missus: qm̄ a deo ꝑfecta ē sapia. Sapientie enim dei astabit laus: ⁊ i ore fideli abundabit: ⁊ dñator dabit eā illi. Nō dixeris: p deum abest: que .n. odit ne feceris. Nō dicaꝭ ille me implanauit: nō .n. necessarij sūt ei homies impij: Oē execramētū errorꝭ odit dñs: ⁊ non erit amabile timentib⁹ eū. Deus ab initio cōstituit hoiem: ⁊ reliq̄t illū i manu consilij sui. Adiecit mandata ⁊ p̄cepta sua. Si uolueris mādata ꝯseruare: ꝯseruabūt te: ⁊ i ꝑpetuū fidē placitā seruare. Apposuit tibi aquā ⁊ ignē: ad qd̄ uolueris porrige manū tuā. Añ hoiem uita ⁊ mors bonū ⁊ malū. Qd̄ placuerit ei dabitur illi: qm̄ mlta sapia dei ⁊ fortis i potētia: uidēs oēs sine itmissione. Oculi dñi ad timētes eū: ⁊ ipse agnoscit oem operā hōis. Nemini mādauit ipie agē ⁊ nemini dedit spatiū peccādi. Nō .n. ꝯcupiscit mltitudinē filiorū ifideliū ⁊ inutilum.

.XVI.

Ne iocūderis i filijs ipijs si mltiplicenꝉ: nec oblecteris sup ipsos si nō ē timor dei in illis. Nō credas uite illoꝝ: ⁊ ne respexeris in labores eorū. Melior est enim un⁹ timēs deū: q̄ mille filij impij. Et utile ē mori sine filijs q̄ relinquē filios ipios. Ab uno sensato inhabitabituꝛ patria: ⁊ a tribus impijs deseretur. Mlta talia uidit oculus meus: ⁊ fortiora horū audiuit aurꝭ mea. In synagoga peccantiū exardebit ignis ⁊ in gente incredibili exardescet ira. Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes: qui

destructi sūt cōfidētes sue uirtuti: ⁊ n̄ pepcit
pegrinatiōi illorū: sꝫ pcussit eos: ⁊ execrat᷒
ē eos p̄ supbia vbi illorū. Nō misꝫ̄ ē ill' gē-
tē totā pdēs ⁊ extollētē se i pccīs suis. Et si
cut sexcenta milia peditū q̄ ꝯgregati st̄ i du-
ritia cordis sui: ⁊ si un᷒ fuisset ceruicat᷒ mi-
rū si fuisset imunis. Mia eim ⁊ ira ē cū illo
potēs exoratio ⁊ effūdēs irā. Scdm miam
suā: sic correctio illius: hoiem ꝟm opa sua
iudicat. Nō effugiet i rapina pccor: ⁊ n̄ itar-
dabit sufferentia miam faciētis. Ois mia fa
ciet locū unicuiqꝫ ꝟm meritum opeꝝ suoꝝ
⁊ ꝟum intellectū peregrinationis ipsi᷒. Non
dicas: A deo abscondar: ⁊ ex sūmo qs mei
memorabit? In pplo magno non agnoscar.
Que est eim anima mea in tam imensa cre-
atura? Ecce celū ⁊ celi celorū: abyssus ⁊ uni-
uersa terra ⁊ q̄ i eis sunt i ꝯspectu illi᷒ cōmo
uebunt: mōtes sil' ⁊ colles ⁊ fundamēta t̄re
⁊ cū ꝯspexerit illa de᷒: tremore cōcucietur.
Et i oīb᷒ his insensatū ē cor: ⁊ oē cor intell'z
ab illo: ⁊ uias illius qs intelligit? Et pcella
quā nec oculus uidit hoīs? Nā plima illius
opa sunt in absconsis: sꝫ opa iustitie ei᷒ qs
enūciabit: aut quis sustinebit? Lōge. n. est te
stamētū a qbusdā: ⁊ introgatio hoīum i cō
sumatiōe est. Qui minorat̄ corde cogitat in-
ania: ⁊ uir prudens ⁊ errans cogitat stulta.
Audi me fili ⁊ disce disciplinam sēsus: ⁊ i v̄
bis meis attēde i corde tuo: ⁊ dicā in eqtate
disciplinā ⁊ scrutabor enarrare sapiam: ⁊ in
verbis meis attēde i corde tuo: ⁊ dico in eq-
tate sp̄s: vtutes q̄s posuit de᷒ in opa sua ab
initio: ⁊ i vitate enūcio sciam ei᷒. In iudicio
dei opa ipsi᷒ ab initio: ⁊ ab istitutiōe hoīuꝫ
ipsoꝝ distinxit ptes illoꝝ ⁊ initia eoꝝ in gē
tibus suis. Ornauit in et̄nū opa illoꝝ: nec e
surierūt nec laborauerūt: ⁊ nō destiterūt ab
operibus suis. Unusqsqꝫ pximū sibi nō an
gustiabit usqꝫ in eternum. Non sis incredi-
bilis uerbo illius. Post hec de᷒ i t̄raꝫ respe-
xit: ⁊ ipleuit illā bonis suis. Anima autem
oīs uitalis denunciauit an̄ faciem ipsius: et
in ipsa iterum reuersio illorū.

XVII.

Deus creauit de terra hoiem: ⁊ sꝫ ima
ginē suā fecit illū. Et iterū ꝯuertit illū
in ipsam: ⁊ ꝟm se uestiuit illum uirtute. Nu
meꝝ dieꝝ ⁊ tp̄s dedit illi: ⁊ dedit illi ptatem
eoꝝ q̄ sunt sup t̄rā. Posuit timorē illius su
p oēm carnem: ⁊ dn̄at᷒ ē bestiarū ⁊ uolatili-
um. Creauit ex ipso adiutoriū sil'e sibi: con-
silium ⁊ linguam ⁊ oclos ⁊ aures ⁊ cor dedit
illis excogitandi: ⁊ disciplina itellect᷒ reple-
uit illos. Creauit illis sciam sp̄s: sensu iple-
uit cor illorū: ⁊ mala ⁊ bona ōndit ill'. Po-
suit oclm ipsoꝝ super corda illoꝝ ōndere
illis magnalia opeꝝ suoꝝ: ut nomē scificati
onis collaudēt: ⁊ gl'iari in mirabilib᷒ illius:
ut magnalia enarrēt opum ei᷒. Addidit ill'
disciplinā ⁊ legē uite hereditauit illos. Testa-
mētum et̄num constituit cum illis: ⁊ iustiti
am ⁊ iudicia sua ōndit ill'. Et magnalia ho
noris eius uidit oculus illorū: ⁊ honorem
uocis audierūt aures illorū: ⁊ dixit ill': At-
tēdite ab oī iniq̄. Et mandauit ill': unicuiqꝫ
de pximo suo. Uie illoꝝ corā illo sūt semp:
nō sunt absconse ab ocul' ipsi᷒. In unāquan
qꝫ gentē p̄posuit rectorē: ⁊ ps dei isrl' facta ē
manifesta. Et oia opa illoꝝ uelut sol in cō-
spectu dei: ⁊ oculi ei᷒ sine intmissione ispiciē
tes i uijs eoꝝ. Nō sūt abscōsa testamēta p̄p
ter iniqtatē illoꝝ: ⁊ oēs iniqtates eoꝝ i con
spectu dei. Elemosyna uiri q̄si sacculus cuꝫ
ipso: ⁊ g'ram hoīs q̄si pupillā cōseruabit: et
postea resurget ⁊ retribuet illis retributōeꝫ
unicuiqꝫ i caput ipsoꝝ: ⁊ cōuertet i inferio-
res ptes t̄re. Penitentib᷒ āt dedit uiā iustitie
⁊ confirmauit deficiētes sustinē: ⁊ ōstinauit
ill' sortē ueritat'. Conuertē ad dn̄m et relinq̄
pcca tua: p̄care an̄ faciē dn̄i: ⁊ minue offēdi
cula. Reuertē ad dn̄m: ⁊ auertē ab iiustitia
tua ⁊ nimis audito execrationē: ⁊ cognosce
iustitias ⁊ iudicia dei: ⁊ sta i sorte ppositiōis
⁊ oꝛonis altissimi dei. In ptes uade sc'li scti
cum uiuis ⁊ dantib᷒ ꝯfessionē deo. Non de-
moreris i errore ipioꝝ: an̄ mortē ꝯfitere. A
mortuo q̄si nihil perit ꝯfessio. Cōfitebis ui
uēs: uiuus ⁊ sanus cōfiteberis ⁊ laudab' de᷒
um: ⁊ gl'ificaberis in miserationib᷒ ei᷒. Quā
magna mi'icordia dn̄i: ⁊ ppitiatio illi᷒ ꝯuer
tentib᷒ ad se. Nec eim oia pn̄t eē in hoīb᷒:
qm̄ nō ē imortal' filius hoīs: ⁊ i uāitate ma
licie placuerūt. Quid lucidi᷒ sole? Et hic d'e
ficiet. Aut quid nequius q̄ꝫ qd excogitauit
caro ⁊ sanguis? Et hoc arguet. Uirtutē alti-
tudinis celi ipse cōspicit: ⁊ oēs homines ter
ra ⁊ cinis.

XVIII.

Qui uiuit in eternū: creauit oia sil'. De
us solus iustificabitur: ⁊ manet iuict᷒
rex in eternū. Quis sufficiet enarrare ope-
ra illius? Quis enim inuestigabit magnalia
eius? Uirtutem autem magnitudinis eius

quis enũciabit? Et q̄s adiiciet enarrarẽ miaꝫ eiꝰ. Non ẽ minuẽ neqꝫ adiicẽ: nec est iuenire magnalia dei. Cũ cõsũmauerit hõ tũc icipiet: ⁊ cũ q̄euerit: opabit. Quid est hõ: ⁊ que gr̃a illius: ⁊ q̄d ẽ bonũ aut q̄d neq̄ȝ illiꝰ? Numerꝰ dierũ hoiũm ut multũ centum ãni q̄si gutte aque maris deputati sũt. Et sicut calculus arene: sic exigui ãni in die eui. Propt̃ hoc patiẽs ẽ deꝰ i ill': ⁊ effũdit sup eos miam suam. Uidit p̃sũptionẽ cordis eorũ: qm̃ mala ẽ: ⁊ cognouit subuersionẽ illoꝝ: qm̃ neq̄ȝ est. Ideo adimpleuit propitiationẽ suam i illis ⁊ oñdit eis uiam eq̄tatis. Mi̾atio hõis circa pximũ suũ: mia ãt dei sup õem carnem. Qui miaꝫ hꝫ: docet ⁊ erudit q̄si pastor gregem suum. Misereat̃ excipiẽs doctrinã miseratiõis: ⁊ q̄ festinat i iudiciis eiꝰ. Fili i bõis non des q̄relam: ⁊ i õi dato nõ des tristitiã uerbi mali. Nõne ardorẽ refrigerabit ros? Sic ⁊ uerbũ meliꝰ q̄ȝ datũ. Nonne ecce v̄bũ sup datum bonum? Sed utraq̄ȝ cũ hoie iustificato. Stultꝰ acrit̃ iproperabit: ⁊ datꝰ indisciplinati tabescere fac̃ oculos. Añ iudicium para iustitiam tibi: ⁊ añq̄ȝ loq̄ris: disce. Añ languorẽ adhibe medicinam: ⁊ añ iudiciũ introga te ipsum: ⁊ i cõspectu dei iueies ppitiatiouẽ. Ante languorẽ hũilia te: ⁊ i tẽpore infirmitatis oñde cõuersationẽ tuam. Nõ ipediaris orare sẽp: ⁊ ne ueteris usꝫ ad mortẽ iustificari: qm̃ merces dei manet i eternum. Ante oꝛonem p̃para aiam tuaꝫ: ⁊ noli eẽ q̄si hõ qui tentat deũ. Memto ire i die cõsumatiõis: ⁊ tp̄s retributiõis i cõuersatiõe facies. Memento pauptatis i tp̄e abundãtie: ⁊ necessitatẽ pauptatis i die diuitiaꝝ. A mane usq̄ȝ ad uespam imutabit̃ tp̄us: ⁊ hec oia citata i oculis dei. Hõ sapiẽs i oĩbus metuit: ⁊ in diebꝰ delictoꝝ attẽdet ab iertia. Ois asturꝰ agnoscit sapiam ⁊ iueiẽti eã dabit ꝯfessionẽ. Sensati i verbis ⁊ ipsi sapient̃ egeꝛũt: ⁊ intellexeꝛũt v̄itatẽ ⁊ iustitiã: ⁊ iplorauerũt ꝓuerbia ⁊ iudicia. Post cõcupiscentias tuas ñ eas: ⁊ a uolũtate tua auertẽ. Si p̃stes aie tue ꝯcupiscẽtias eiꝰ: faciet te i gaudiũ iimicis tuis. Ne oblecteri i turbis: nec i modicis. Assidua eĩm ẽ cõmissio illorũ. Ne fueris mediocris in cõtentione ex fenore: ⁊ non ẽ tibi nihil i seculo. Eris enim inuioꝰ aie tue.

.XIX.

Operarius ebriosus nõ locupletabit: ⁊ q̄ spnit modica: paulatĩ decidit. Uinꝫ ⁊ mlieres apostatare faciũt sapiẽtes: ⁊ arguunt sensatos: ⁊ q̄ se iũgit fornicariis: erit nequã. Putredo ⁊ uermes hẽditabunt illũ: ⁊ extollet̃ i exẽplũ maiꝰ: ⁊ tollet̃ d̃ numero aia eius. Qui credit cito: leuis corde ẽ ⁊ miorabit̃: ⁊ qui delinq̄t i aiam suã: isup hẽbitur. Qui gaudet iniq̄tate: d̃notabit̃: et q̄ odit cõrreptionẽ: minuet̃ uita: ⁊ q̄ odit loq̄citatẽ extinguit maliciam. Qui peccat i aiam suaꝫ: penitebit: et q̄ iocundat̃ i malicia: d̃notabit̃. Ne iteres uerbũ nequã ⁊ durũ: ⁊ nõ mioꝛaberis. Amico ⁊ inimico noli narrare sensũ tuũ: ⁊ si ẽ tibi delictũ noli d̃nudare. Audiet .n. te ⁊ custodiet te: ⁊ q̄si defendẽs peccatuꝫ odiet te: et sic aderit tibi sẽp. Audisti uerbũ aduersus pximũ tuũ: commoriat̃ i te: fidẽs qm̃ nõ te dirũpet. A facie uerbi parturit fatuus tanq̄ȝ gemitꝰ partꝰ infantis. Sagitta i fixa femori canis: sic uerbũ i cõde stulti. Cõripe amicũ: ne forte nõ itellexeꝛit ⁊ dicat: nõ feci: aut si fecerit: ne iteꝝ addat facẽ. Cõripe pximũ: ne forte nõ dixerit: ⁊ si dixerit: ne fõte iteret. Corripe amicũ: sepe .n. fit ꝯmissio: ⁊ nõ õi uerbo credas. Est q̄ labit̃ lingua sua sꝫ nõ ex aio. Quis ẽ eĩm q̄ ñ deliq̄rit i ligua sua? Corripe pximum anteq̄ȝ ꝯmineri: ⁊ da locum timori altissimi: qꝛ õnis sapia timor dei. Et i illa timẽ deũ: ⁊ i õi sapia dispositio legis. Et non ẽ sapia neq̄tie disciplina: et nõ ẽ cogitatus bonꝰ pccõrũ prudẽtia. Est prudẽtie neq̄tia ⁊ i ipsa execratio: et ẽ insipiẽs q̄ minuit̃ sapia. Melior ẽ hõ q̄ minuit̃ sapia: et deficiẽs sẽsu i timore dei: q̄ȝ q̄ abũdat sensu ⁊ trãsgredit̃ legẽ altissimi. Est solertia certa et ipsa iniq̄: et ẽ q̄ emittit uerbuꝫ certum enarrãs v̄itatem. Est q̄ neq̄ter hũiliat se: et intiora eiꝰ plena sũt dolo: et ẽ iustꝰ q̄ se nimiuꝫ sũmittit a mlta hũilitate: ⁊ ẽ iustꝰ q̄ icliat faciẽ suam: ⁊ fingit ñ uidẽ.se q̄d ignoratũ ẽ. Et si ab ibecillitate uiriũ vetet̃ peccare: si inuenerit tempus male faciendi male faciet. Ex uisu cognoscitur uir: et ab occũsu faciei cognoscitur sensatꝰ. Amictꝰ corpori ⁊ risus dentiũ et igressus hõis enũciant de illo. Est correptio mẽdax in iꝛa cõtumeliosi: et est iudiciũ q̄d non ꝓbatur eẽ bonũ: ⁊ est tacens: ⁊ ipse ẽ prudens.

.XX.

Quam bonũ ẽ arguẽ q̄ȝ irasci: et confitẽtem in oꝛone non ꝓhibere. Concupia spadonis deuirginauit iuuenculam: sic qui facit per uim iudicium iiquuꝫ. Quã bonũ

ē correptī māifestare pn̄iam: sic eīm effugi-
es voluntariū pccm̄. Est tacēs q̄ iuenit sapi
ēs: ⁊ ē odibilis q̄ pcax ē ad loquēdū. Est āt
tacēs ⁊ n̄ hn̄s sēsū loq̄le ⁊ ē tacēs sciēs tp̄us
apti tp̄is. Homo sapiēs tacebit usq3 ad tp̄s:
lasciu⁹ āt ⁊ iprudens n̄ suabit tp̄s. Qui mł
tis utit̄ uerbis: ledet aīaȝ suā: ⁊ q̄ ptatem si-
bi sumit iniuste odiet̄. Est pcessio in malꝰ ui
ro indisciplinato: ⁊ ē inuētio i detrimētum.
Est datum qḋ nō ē utile: ⁊ ē datū cui⁹ retri-
butio duplex. Est ppter gl̄iam minoratio: ⁊
ē q̄ ab humilitate leuabit caput. Est q̄ mł̄ta
redimat modico p̄cio: ⁊ restituēs ea i septu-
plū. Sapiēs in verb̄ seipsū amabilem facit:
gr̄e āt fatuorū effūdent̄. Dat⁹ isipiētis n̄ erit
utilis t̄: oculi eīm illi⁹ septēplices sunt. Exi-
gua dabit ⁊ mł̄ta iproperabit: ⁊ apertio oris illi⁹
inflāmatio ē. Hodie fenerat q̄s ⁊ cras expe-
tit: ⁊ odibił ē hō huiusmōi. Fatuo non erit
amic⁹: ⁊ n̄ erit gr̄a i bonis illi⁹. Qui.n. edūt
panē illi⁹ false lingue sunt. Quotiēs ⁊ quāti
irridebūt eū? Neq3 eīm qḋ hn̄dum erat: di-
recto sēsu distribuit sił̄r ⁊ qḋ nō erat hn̄dū.
Lapsus false lingue q̄si q̄ i pauimēto cadens:
sic casus malorū festinat̄ ueniēt. Hō acharis
q̄si fabła vana: ⁊ i ore idisciplīatoꝝ assidua
erit.. Ex ore fatui reprobabit̄ pabola: nō.n.
dicit illam i tp̄e suo. Est q̄ vetat̄ peccare pre
inopia: ⁊ i reqe sua stimulabit̄. Est q̄ perdet
aīam suā p̄ ɔfusiōe: ⁊ ab iprudēti p̄sōa pdet
eā: p̄sone aūt acceptiōe pdet se. Est q̄ p̄ cōfu
siōe pmittit amico: ⁊ lucrat⁹ ē eū inimicum
gratis. Opprobriū nequā i hoīe mendaciū:
⁊ i ore idisciplinatorū assidue erit. Potior
fur q̄ȝ assiduitas uiri mendacis: pditionē āt
ambo hēditabūt. Mores hoīum mēdaciū
sine honore: ⁊ ɔfusio illoꝝ cū ipsis sin̄ inter
missiōe. Sapiēs i v̄bis pducet seipsuȝ: ⁊ hō
prudēs placebit magnatis. Qui opat̄ trām
suā: ialtabit aceruū frugū: ⁊ q̄ opat̄ iustitiā
ipse exaltabit: q̄ v̄o placet magnatī: effugiet
iīq̄tatē. Exenia ⁊ dōa excecāt oc̄los iudicū:
⁊ q̄si mut⁹ i ore auertit correctiōes eoꝝ. Sa
piētia abscōsa ⁊ thesaur⁹ iuisus: q̄ utilitas
i utrisq3? Melior ē q̄ celat insipiētiā suam:
q̄ȝ hō q̄ abscōdit sapiam suam.

.XXI.

Fili peccasti: nō adycias iterū: sed ⁊ de
pristinis deprcare ut t̄ dimittāt̄. Qua-
si a facie colubri fuge pcc̄a: ⁊ si accesseris ad
illa suscipiēt te. Dentes leonis dētes ei⁹: iter
ficiētes aīas hoīuȝ. Quasi rūphea bis acu-
ta hōis iīq̄tas: plage illi⁹ n̄ ē sanitas. Obiur
gatio ⁊ iiurie ānullabūt sb̄am: ⁊ dom⁹ que
nimis locuplex ē ānullabit̄ supbia sic sb̄a su
perbi eradicabit̄. Deprcatio paupis ex oī ul
q3 ad aures pueniet: ⁊ iudiciū festinato ad-
ueniet illi. Qui odit correptiōem uestigiuȝ
ē pccōris: ⁊ q̄ timet deū cōuertet̄ ad cor suū.
Not⁹ a longe potēs lingua audaci: ⁊ sensat⁹
scit labi se ab ipso. Qui edificat domū suā
in pendijs alienis: q̄si q̄ colligit lapides suos
i hyeme. Stuppa collecta synagoga peccan
tiū: ⁊ ɔsumatio illorū flāma ignis. Via pec-
cantiū cōplātata lapidib⁹: ⁊ i finē illorū infe
ri ⁊ tenebre ⁊ pene. Qui custodierit iustitiā
ɔtinebit sensum eius ɔsumatio timoris dei
sapia ⁊ sensus. Non erudiet̄: q̄ nō ē sapiens
i bono. Est āt isipiētia q̄ abūdat i malo: ⁊ n̄
ē sensus: ubi est amaritudo. Scia sapientis
tanq̄ȝ iundatio abūdabit: ⁊ cōsiliū illius sic
fons uite permanet. Cor fatui q̄si uas ɔfrac
tū: ⁊ ōem sapiam nō tenebit. Verbū sapiēs
qḋcūq3 audierit scius laudabit: ⁊ ad se adij
ciet: audiuit luxuriosus ⁊ displicebit illi: ⁊ p
ijciet illud p⁹ dorsū suū. Narratio fatui q̄si
sarcina in uia: nā i labijs sensati iuenit̄ gr̄a.
Os prudentis q̄rit̄ i eccl̄ia: ⁊ verba illi⁹ cogi
tabunt i cordib⁹ suis. Tanq̄ȝ dom⁹ extermina
ta sic fatuo sapia: ⁊ scia insensati ienarrabi-
lia verba. Cōpedes i pedib⁹ doctrina stulto:
⁊ q̄si uincula manuū sup manū dextrā. Fa-
tuus in risu exaltat uocē suā: uir āt sapiens
uix tacite ridebit. Ornamētū aureū prudē-
ti doctria: ⁊ q̄si brachiale i brachio dextro.
Pes fatui facilis i domū pximi: ⁊ hō perit⁹
confundet a p̄sōa potentis. Stult⁹ a fenestra
respiciet i domū: uir āt erudit⁹ foris stabit.
Stulticia hōis auscultare p hostiū: ⁊ pru-
dēs grauabit̄ contumelia. Labia iprudētiū
stulta narrabūt: v̄ba āt prudētiū statera pō
derabūt̄. In ore fatuorū cor illorū: ⁊ i corde
sapiētū os illorū. Dū maledicit impius dia
bolū: maledicit ipse aīam suā. Susurro coi
q̄nabit aīam suā ⁊ in ōib⁹ odiet̄: ⁊ q̄ pmāse
rit: odiosus erit: tacitus ⁊ sensatus honora
bitur.

.XXII.

In lapide luteo lapidat⁹ ē piger ⁊ ōnes
loquēt̄ sup aspnationē illius. De ster
core boū lapidat⁹ ē piger: ⁊ ōis q̄ tetigerit e
um: excutiet man⁹. Cōfusio p̄ris ē de filio in
disciplinato: filia āt fatua in ɔminoratione

fiet. Filia prudēs hēditas uiro suo: nā q̄ con
fundit i ꝯtumeliā fit genitoris. Pa̅tre⁊ ⁊ virū
cōfūdit audax: ⁊ ab ipīs nō miorabit: ab v
trisq̄ aūt inhonorabit. Musica i luctu im
portuna narratio: flagella ⁊ doctria i ōi tp̄e
sapia. Qui docet fatuū: q̄si q̄ ꝯglutiat testā.
Qui narrat uerbū ñ audiēti: q̄si qui excitat
dormiētem ḋ graui sōno. Cū dormiēte loq̄
tur q̄ enarrat stulto sapiam: ⁊ i fine narrati
onis dic̄. Quis ē hic? Supra mortuu⁊ plo
ra: defec̄.n. lux eiꝰ: ⁊ supra fatuū plora: defe
cit.n. sēsu. Modicū plōa supra mōtuū: qm̄
requieuit. Neq̄ssimi eim neq̄ssima uita sup
mortē fatui. Luctꝰ mortui septē dies: fatui
āt ⁊ ipij ōes dies uite illoꝝ. Cū stulto ne mlͭ
tū loq̄ris: ⁊ cū insensato ne abieri. Serua te
ab illo: ut nō molestiā hēas: ⁊ nō coiq̄nabe
ris i pcc̄o illiꝰ. Deflecte ab illo: ⁊ inuēies req̄
em: ⁊ ñ accidiaberi i stulticia illiꝰ. Sup plū
bū q̄d grauabitur? Et qd̄ illi aliud nomē q̄
fatuꝰ. Arenā ⁊ salē ⁊ massa⁊ ferri facilꝰ est
ferre: q̄ hoiem imprudētē ⁊ fatuū ⁊ impiū.
Sic̄ loramētū ligneū colligatū fūdamēto edi
ficij nō dissoluet: sic ⁊ cor ꝯfirmatū i cogita
tiōe cōsilij. Cogitatꝰ sensati i ōi tp̄e ul' metu
nō deprauabit. Sic̄ ōnatꝰ arenosus i parie
te lympido: ⁊ sic̄ palee i excelsis: ⁊ cemēta si
ne ipensa posita ꝯtra faciē uēti ñ pmāebūt:
sic ⁊ cor timidū in cogitatiōe stulti ꝯtra ipe
tū timoris nō resistet: sic et cor trepidū i co
gitatōe fatui: ōi tp̄e nō metuet: s⁊ ⁊ qui i pre
ceptis dei pmanet sēp. Pūgens oc'lm deduc̄
lachrymas: ⁊ qui pūgit cor: pfert sensum.
Mittēs lapidē i uolatilia ōijciet illa: sic ⁊ q̄
cōuiciat amico: dissoluit amiciciā. Ad ami
cū ⁊ si pduxeris gladiū ñ despes: ē ei⁊ ēgres
sus ad amicū. Si parauerit os triste: non ti
meas. Est eim recordatio: excepto ꝯuicio ⁊
iproperio ⁊ supbia ⁊ mysterij reuelatiōe et
plaga dolosa. In his ōibꝰ effugiet amicꝰ. Fi
dē posside cū amico i pauptate illiꝰ ut ⁊ in
bonis illiꝰ leteris. In tp̄e tribl'atiōis illiꝰ per
mane illi fidel': ut ⁊ i hēditate illiꝰ cohēs sis.
Añ ignē camini uapor et fumꝰ ignis ialtat:
sic ⁊ añ sāguinē maledicta ⁊ cōtumelie ⁊ mi
ne. Amicū salutare nō cōfūdaris. A facie il
liꝰ non me abscōdā: ⁊ si mala mihi euenerit
p illū: sustinebo. Ois qui audiet: cauebit se
ab eo. Quis dabit ori meo custodiam: ⁊ su
per labia mea signacl'm certum: ut nō cadā
in ipsis: ⁊ lingua mea pdat me?

C. XXIII.

Domine pr̄ et dn̄ator uite mee ne deli
q̄s me in cogitatu ⁊ cōsilio eorū: nec si
nas me cadē in illa exprobratōe. Quis sup
ponit i cogitatu meo flagella ⁊ i corde meo
doctrinā sapie: ut igratiōibꝰ eorum nō pcat
mihi: ⁊ nō appareāt delicta eoꝝ: ⁊ ne adin
crescāt igrantie mee: ⁊ ml'tiplicēt delicta me
a: ⁊ pcc̄a mea abūdēt: ⁊ incidā i cōspectu ad
uersarioꝝ meorum: ⁊ gaudeat iimicꝰ meꝰ:
Dn̄e pr̄ ⁊ deꝰ uite mee ne deliq̄s me in cogi
tatu illorū. Extollētiā ocl'orū meoꝝ ne de
deris mihi: ⁊ ōe desideriū auerte a me. Au
fer a me uētris cōcupiscētias: ⁊ ꝯcubitꝰ ꝯcu
piscētie ne apphendāt me: ⁊ aie irreuerēti ⁊
infrunite ne tradas me. Doctrinā oris audi
te filij: et qui custodierit illā: nō periet labijs
suis: nec scandaliçabitur i opibꝰ neq̄ssimis.
In uanitate sua apphēdit pccor: ⁊ supbus
et maledicꝰ scādaliçabitur i ill'. Iuratiōi nō
assuescat os tuū: multi eim casus i illa. No
miatio ṽo dei ñ sit assidua in ore tuo: ⁊ nōi
bꝰ scorum nō admiscearis: qm̄ nō eris imu
nis ab eis. Sic̄.n. seruꝰ interrogatꝰ assidue:
a liuore nō minuit: sic ōis iurās ⁊ noians i
toto a pcc̄o nō purgabit. Uir multū iurās i
plebit iniq̄tate: et nō discedet a domo illius
plaga. Et si frustrauerit frēm: delictū illius
sup ipsū erit: ⁊ si dissimulauerit: delinq̄t du
plicit': et si i uacuū iurauerit nō iustificabit.
Replebit eim retributōe domus illiꝰ. Est et
alia loq̄la ꝯtraria morti: nō iueniat in here
ditate iacob. Etenim a misericordibꝰ oia hec
auferent: ⁊ i delict' nō voluptabūt. Indisci
plinose loq̄le non assuescat os tuū: ē eim i il
la uerbum pcc̄i. Memento pr̄is et mr̄is tue:
in medio.n. magnatoru⁊ consistis: ne forte
obliuiscat te deꝰ i ꝯspectu illoꝝ: et assiduita
te tua infatuatꝰ improperiū patiaris: ⁊ ma
luisses nō nasci: ⁊ diē natiuitatis tue maledi
cas. Homo assuetꝰ in ṽbis improperij: ⁊ in
ōibꝰ diebꝰ suis nō erudietur. Duo genera a
bundāt i pcc̄is: ⁊ t'tiū adducit irā ⁊ pditio
nē. Aia calida q̄si ignis ardēs nō extinguet:
donec aliq̄d glutiat: ⁊ hō nequā i ore carnis
sue non desinet: donec incendat ignem. Hōi
fornicario omnis panis dulcis: non fatiga
bitur trāsgrediens us⁊ ad finem. Ois hō q̄
transgreditur lectum suum cōtēnēs i aiam
suam ⁊ dicēs: q̄s me uidet: tenebre circūdāt
me: ⁊ parietes coopiunt me: ⁊ nemo circun
spicit me quem uereor: delictorū meoru⁊ ñ
memorabitur altissimꝰ: et non itellexit qm̄

oĩa uidet oculus illiꝰ: qm̃ expellit a se timo
rem dei huiusmõi hõis timor: ⁊ oclĩ hõiꝫ
timẽtes illũ: ⁊ ñ cognouit: qm̃ oclĩ dñi mul
to plus lucidiores sũt sup solẽ: circunspiciẽ
tes ões uias hoĩum ⁊ ꝓfũdũ abyssi ⁊ hoĩuꝫ
corda: intuẽtes ĩ abscõditas ꝑtes. Dño eim
deo añꝙ crearẽt oĩa sũt agnita: sic̃ ⁊ pꝰ ꝑfec
tũ respicit oĩa. Hic in plateis ciuitatis uidi
cabit: ⁊ q̃si pullꝰ eq̇nꝰ fugabit: ⁊ ubi nõ spe
rauit apphẽdet. Et erit dedecꝰ oĩbꝰ: eo ꝙ ñ
intellexerit timorẽ dñi. Sic et mł̃ier oĩs reli
quẽs uirũ suũ: ⁊ statuẽs hereditatẽ ex aliẽo
mr̃imonio. Primo eim in lege altissimi icre
dibił fuit: ⁊ ᵴo uirum suũ dereliq̇t: ťtio ad
ulterio fornicata est: ⁊ ex alio uiro filios sta
tuit sibi. Hec in eccłiam adducet: ⁊ in filios
eiꝰ respiciet. Nõ tradẽt filij eiꝰ radices: ⁊ ra
mi eiꝰ nõ dabũt fructũ. Deliquẽt ĩ maledic
tũ memoriam eius: ⁊ dedecꝰ illiꝰ nõ delebit.
Et agnoscẽt q̇ derelicti sũt qm̃ nihil melius
ẽꝙ timor dei: et nihil dulciꝰ ꝙ respicẽ ĩ mã
datis dñi. Gloria magna ẽ seq̇ dñm: lõgitu
do enim dierũ assumetur ab eo.

.XXIIII.

Sapiẽtia laudabit aĩaꝫ suã: ⁊ ĩ deo ho
norabitur: ⁊ ĩ medio ppłi sui gł̃iabit:
⁊ ĩ eccłijs altissimi apiet os suũ: ⁊ ĩ ꝯspectu
uirtutis illiꝰ gł̃iabit: ⁊ ĩ medio ppłi sui exal
tabitur: ⁊ ĩ plẽitudine sc̃a admirabit: ⁊ ĩ mł̃
titudine electorũ hẽbit laudẽ: ⁊ iſ bñdictos
bñdicet dicẽs: Ego ex ore altissimi ꝓdiuiꝰ ꝓ
mogenita añ õem creaturam. Ego feci ĩ celł
ut oriret lumẽ idef iciens: ⁊ sicut nebula texi
omnem terram. Ego in altissimis hitaui: et
thronus meus in colũna nubis. Gyruꝫ celi
circuiui sola: ⁊ ꝓfundũ abyssi penetraui: et
in fluctibꝰ marł ãbulaui: et ĩ oĩ tr̃a steti. Et
in oĩ ppło et in oĩ gente ꝑmatũ hũi: et oĩum
excellẽtiũ ⁊ hũiliũ corda uirtute calcaui. Et
ĩ his oĩbꝰ req̇eꝫ q̃siui: et ĩ hereditate dñi mo
rabor. Tũc ꝑcepit ⁊ dixit mihi creatõ oĩuꝫ
⁊ q̇ creauit me req̇euit ĩ tabnacło meo: ⁊ di
xit mihi: In iacob inhabita ⁊ in israel here
ditare: ⁊ in electis meis mitte radices. Ab ĩi
tio et añ secula creata sum: ⁊ usq; ad futuꝝ
seclm̃ non desinã: ⁊ in hitatiõe sc̃a corã ipo
ministraui. Et sic in syon firmata sum et in
ciuitate sc̃ificata similiter requieui: et in irłꝫ
potestas mea. Et radicaui ĩ ppło honorifi
cato: et in ꝑtes dei mei hereditas illius: ⁊ in
plenitudine sanctoꝝ detẽtio mea. Quasi ce
drus exaltata sũ ĩ libano: et q̃si cypressus i
monte syon. Quasi palma exaltata sũ in ca
des: ⁊ q̃si plãtatio rose ĩ hierícho. Quasi o
liua speciosa ĩ campis: ⁊ q̃i platanꝰ exaltata
sum iuxta aquã ĩ plateis. Sic̃ cynnamomũ
⁊ balsamũ aromatiçãs odorẽ dedi. Quasi
myrrha electa dedi suauitatẽ odoris: ⁊ q̃si
storax ⁊ galbanꝰ et ungula et gutta. Quasi
libanꝰ nõ icisus uaporaui hitatiõem meaꝫ:
⁊ q̃si balsamũ nõ mixtũ odor meꝰ. Ego q̃si
terebinthꝰ extẽdi ramos meos: et rami mei
honoris ⁊ gł̃e. Ego q̃si uitis fructificaui sua
uitateꝫ odoris: ⁊ flores mei fructꝰ honoris
et honestatis. Ego mr̃ pulchre dilectiõis et
timorł et agnitiõis et sc̃e spei. In me gr̃a oĩs
uie et ueritatis: ĩ me õnis spes uite et ṽtutis.
Trãsite ad me oẽs q̇ ꝯcupiscitis me: et a ge
neratiõibꝰ meis iplemi. Sp̃s eim meꝰ super
mel dulcł: ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauũ.
Memoria mea ĩ generatiõe seculorũ. Qui
edũt me adhuc esuriẽt: ⁊ q̇ bibũt me adhuc
sitient. Qui audit me nõ ꝯfũdet: et q̇ opanť
in me nõ peccabũt. Qui elucidãt me uitam
et̃nã hẽbunt. Hec oĩa liber uite ⁊ testamẽti
altissimi ⁊ agnitio ṽitatis. Legeꝫ mandauit
moyses ĩ ꝑceptis iustitiaꝝ: ⁊ hereditatẽ do
mui iacob et isrł ꝓmissiones. Posuit dauid
puero suo excitare regẽ ex ipso fortissimuꝫ:
et ĩ throno honorł sedẽtẽ ĩ sẽpitnũ. Qui im
plet q̃si phison sapiam: et sic̃ tigris ĩ diebus
nouorũ. Qui adiplet q̃si euphrates sensuꝫ.
Qui mł̃tiplicat q̃si iordanis in tp̃e messis.
Qui mittit disciplinã sic̃ lucẽ: et assistẽs q̃si
gyon ĩ die uidemie. Qui ꝑfic̃ ꝑmꝰ scire illã:
et infirmior nõ iuestigabit eã. A mari .n. a
bundabit cogitatio eiꝰ: et ꝯsiliũ illiꝰ ĩ abysso
magna. Ego sapia effudi flumia: ego q̃i tra
mes aq̃ imẽse de fluuio. Ego q̃si fluuiꝰ doirx
⁊ sicut aq̃ductꝰ exiui de padiso. Dixi: Riga
bo hortũ plãtationũ: et ĩebriabo partꝰ mei
fructũ. Et fc̃us est mihi trames abundãs: ⁊
fluuius meus appropinq̃uit ad mare. Qm̃
doctrinã q̃si añ lucanũ illumio oĩbꝰ: et enar
rabo illã usq; ĩ lõginquũ. Penetrabo inferi
ores partes terre: et ĩspiciam oẽs dormiẽ
tes: et illumiabo oẽs ſpantes ĩ dño. Adhuc
doctrinã q̃si ꝓphetiã effũdã: et relinquã illã
querentibꝰ sapientiam: et non desinã ĩ ꝓgeni
es illorũ usq; ĩ euũ sanctum. Uidete qm̃ nõ
soli mihi laboraui sꝫ oĩbꝰ exq̇rentibꝰ ṽitatẽ.

In trib⁹ placitū ē spūi meo: C.XXV.
que sūt pbata corā deo ⁊ hoīb⁹. Con-
cordia frm et amor pximoꝝ: et uir et muli-
er sibi bñ ꝯsentientes. Tres spēs odiuit aīa
mea: ⁊ aggrauor ualde aīe illoꝝ. Pauperē
superbū et diuitē mendacē: et senē fatuum
et insensatū. Que i iuuentute tua non ꝯgre
gasti: quō in senectute tua iuenies? Quā spe
ciosum caniciei iudiciū: et pſbīis cogscē con
siliū. Quā speciosa uetanis sapia: et glosus
intellect⁹ ⁊ cōsiliū. Corona senū multa peri
tia: ⁊ glīa illorū timor dei. Nouē isuspica-
bilia cordis magnificaui: et decimū dicā i li
gua hoīb⁹. Hō qui iocūdat i filijs uiuēs: et
uidens subuersionē iimicorū suoꝝ. Beat⁹ q̄
hitat cū muliere sensata: et qui lingua sua ñ
est lapsus: et qui ñ seruiuit indignis se. Beat⁹
q̄ iuenit amicū ueꝝ: et q̄ enarrat iustitiā au
ri audienti. Quā magn⁹ qui iuenit sapiam
⁊ sciam: sed nō ē sup timētē dñz. Timō dei
sup oīa se supposuit. Beat⁹ hō cui donatū ē
hīc timorem dei. Qui tz illum: cui assilabi
tur? Timō dei initiū dilectiōis eius: fidei āt
initiuz agglutinādū ē ei. Oīs plaga tristitia
cordis ē: ⁊ oīs malicia neqtia mulieris. Et
oēm plagā ⁊ ñ plagā uidebit cordis: ⁊ oēm
neqtiā et nō neqtiā mulieris ⁊ oēz obductū
et nō obductū odiētiū: ⁊ oēm uidictā et nō
uidictā iimicorū. Nō ē caput nequs sup ca
put colubri: ⁊ ñ ē ira sup irā mulieri. Como
rari leoni et draconi placebit: q̄ hitare cuz
muliē neq̄. Neqtia mulieris imutat faciem
ei⁹: et obcecauit uultū suū tanq̄ ursus ⁊ q̄si
saccuz oñdet in medio pximoꝝ. Ingemuit
uir ei⁹: ⁊ audiēs suspirauit modicū. Breuis
oīs malicia sup maliciā mulieris: sors pcco
rū cadat sup illam. Ascēsus arenosus in pe-
dib⁹ ueterani: sic mlier linguata hoī qeto.
Ne respicias in mulieris spem: ⁊ nō ꝯcupi-
scas mulierem in spe. Mulieris ira ⁊ irre-
uerentia ⁊ cōfusio magna. Mlier si pmatū
hēat: contraria ē uiro suo. Cor humile ⁊ fa
cies tristis ⁊ plaga mortis mulier nequam.
Manus debiles ⁊ genua dissoluta: mlier q̄
non beatificat uirum suuz. A muliere initi-
um factum ē peccati: ⁊ per illā omnes mori
mur. Non des aque tue exitum nec modi-
cum: nec mulieri nequā uenam prodeundi.
Si non ābulauerit ad manuz tuam: confū
det te in conspectu inimicorum. A carnib⁹
tuis abscide illam: ne semper te abutatur.

C.XXVI.

Mulieris bone beat⁹ uir: numer⁹ eim ā-
noꝝ illoꝝ duplex. Mulieri forti ob-
lectat uirum suum: ⁊ ānos uite illius imple
bit in pace. Pars bona mulier bona: i pte
timētiū deū dabit uiro p fcis bonis. Diuitis
āt et pauperis cor bonū: i oī tpe uultus illo-
rū hilaris. A tribus timuit cor meū: et i qr-
to facies mea metuit. Delaturā ciuitatis et
collectionē ppli: ⁊ calūniam m̄dacez: super
mortē oīa grauia. Dolor cordis et luctus:
mulier zelotipa. In muliere zelotipa flagel-
lum ligue: oīb⁹ cōicās. Sicͭ bonū iugum qd
mouet: ita ⁊ mulier nequā. Qui tz illam: q̄i
q̄ apphēdit scorpionē. Mulier ebriosa ira
magna: ⁊ ꝯtumelia ⁊ turpitudo illi⁹ ñ teget.
Fornicatio mulieri i extollētia oculoꝝ: ⁊ in
palpebris illi⁹ agnoscet. In filia nō auertē
te se: firma custodiā: ne iuenta occasiōe abu
tatur se. Ab oī irreuerētia oculorū ei⁹ caue
⁊ ne mireris si te neglexerit. Sicͭ uiatō sitiēs
ad fontez os apiet: ⁊ ab oī aqua pxia bibet
⁊ ꝯtra oēm palū sedebit: ⁊ cōtra oēz sagittā
apiet pharetrā: donec deficiat. Gra mulieri
sedule delectabit uirū suum: ⁊ ossa illi⁹ ipin
guabit. Disciplia illi⁹ datū dei ē. Mulier sē
sata ⁊ tacita nō ē imutatio erudite aīe. Gra
sup grām mulier sca et pudorata. Oīs aūt
ponderatio nō ē digna continentis aīe. Sicͭ
sol oriēs mūdo i altissimis dei: sic mulieres
bone spēs i ornamētū dom⁹ eius. Lucerna
splendēs sup cādelabrū scūm et spēs faciei
sup etatē stabilē. Colūne auree sup bases ar
genteas: ⁊ pedes firmi sup plantas stabilis
mulieris. Fūdamēta etna supra petrā soli-
dam: sic mādata dei i corde mulieri sancte.
In duob⁹ cōtristatū ē cor meū: ⁊ in tcio ira-
cundia mihi aduenit. Uir bellatō deficiēs p
inopiā ⁊ uir ꝯtēpt⁹: ⁊ q̄ trāsgredit a iustitia
ad pccm: de⁹ pauit eū ad rūpheā. Due spēs
difficiles ⁊ periculose mihi apparuerūt. Diffi
cile exuit negociās a negligētia ⁊ non iustifi
cabitur caupo a pccis labiorum.

C.XXVII.

Propt inopiā multi deliqrūt: ⁊ qui q̄-
rit locupletari auertit oclm suum. Si
cut i medio cōpaginis lapidū palus figitur:
sic ⁊ inter medium uenditionis ⁊ emptionis
angustiabitur pccis. Conteretur cum delin-
quente delictum. Si nō in timore dñi tenu-
eris te instanter: cito subuertet domus tua.
Sicͭ i pcussura cribri imābit puluis: sic a-
poria hoīs in cogitatu illius. Uasa figuli

ꝓbat fornax: ⁊ hoies iustos tentatio tribla-
tiōis. Sic rusticatio de ligno oñdit fructum
illi⁹: sic v̄bū ex cogitatu cordis hōis. Añ ser
monē n̄ laudes uiꝝ: hec. n. tētatio ē hōiuз.
Si sequaris iustitiā: apprehēdes illā ⁊ in-
dues q̄si podēm honorꝭ et ihitabis cū ea et
proteget te i sempiternū: ⁊ i die agnitionis i
uenies firmamētū. Uolatilia ad sibi silia ꝯ-
ueniunt: ⁊ v̄itas ad eos q̄ opant illā revtet.
Leo uenatiōi insidiat semꝑ: sic pcc̄a opanti
bus iniq̄tatē. Homo sc̄s in sapia manet sic
sol: nā stult⁹ sicut luna mutat. In medio in-
sēsatorū serua v̄bū tp̄i: in medio āt cogitan
tiuз assiduus esto. Narratio peccātiū odio
sa: ⁊ risus illorū i delictꝭ pcc̄i. Loquela m̄ltū
iurās horripilationē capiti statuet: ⁊ irreue
rentia ipsi⁹ obturatio auriū. Effusio sangui
nis i rixa supborū: ⁊ maledictio illoꝝ audi
tus grauis. Qui denudat arcana amici: fi-
dē pdit: ⁊ nō iueniet amicū ad aīum suum.
Dilige ꝓximū: ⁊ cōiūgē fide cuз illo. Qz si ō-
nudauerꝭ absconsa illi⁹: nō ꝑseq̄ris post eū.
Sic ēim hō q̄ pdit amicū suū: sic ⁊ q̄ pdit a
miciciā ꝓximi sui. Et sicut q̄ dimittit auem
de manu sua: sic q̄ reliq̄sti ꝓximū tuū: ⁊ nō
eū capies. Non illū seq̄ris: qm̄ longe abest.
Effugit eim q̄si caprea de laq̄o: qm̄ uulnera
ta ē aīa ei⁹. Ultra eū nō poteris colligare: ⁊
maledicti ē ꝯcordatio. Denudare āt amici
mysteria: desperatio ē aīe ifelicis. Annuens
oculo fabricat iīq̄: ⁊ nemo eū abijciet. In ꝯ
spectu oc̄lorū tuoꝝ cōculcabit os suū: ⁊ sꝭ
sermones tuos ammirabit. Nouissime aūt
ꝑuertet os suū: ⁊ i v̄bis tuis dabit scādalū.
Multa audiui et non coeq̄ui ei: ⁊ dn̄s audi
et illuз. Qui i altū mittit lapidē: suꝑ caput
ei⁹ cadet: ⁊ plaga dolosa dolosi diuidet uul
nera. Et q̄ foueā fodit icidet i eā: et q̄ statuit
lapidē ꝓximo suo offendet i eo: ⁊ q̄ laqueuз
aliꝗ ponit: ꝑibit i illo. Facienti neq̄ssimū ꝯsili-
um suꝑ ipsū deuoluet: ⁊ nō agnoscet unde
adueniet illi. Illusio ⁊ iproperium suꝑboꝝ
⁊ uidicta: sicut leo isidiabit illi. Laqueo pe-
ribunt q̄ oblectant casu iustoꝝ: dolor autē
consumet illos anteq̄ꝫ moriāt. Ira et furō
utraq̄ꝫ execrabilia sunt: ⁊ uir peccator con-
tinens erit illorum.

.XXVIII.

Qui uindicari uult: a dn̄o inueniet uin
dictā: ⁊ pcc̄a illi⁹ ꝓuās seruabit. Relin
que ꝓximo tuo nocenti te: ⁊ tunc depcanti
tibi pcc̄a soluentur. Hō hōi reseruat iraз: ⁊
a deo querit medelā. In hoiem silem sibi n̄
hз miam: ⁊ de pcc̄is suis depcatur. Ipse dū
caro sit reſuat irā: ⁊ ꝓpiciatiōeз petit a deo.
Quis exorabit ꝓ delictis illi⁹? Memēto no
uissimoꝝ: ⁊ desine iīimicari. Tabitudo eim
et mors iminēt i mandatis ei⁹. Memorare
timorē dei: ⁊ nō irascaris ꝓximo. Memōra
re testamētū altissimi: ⁊ despice ignorātiam
ꝓximi. Abstine te a lite: ⁊ minues pcc̄a. Hō
eim iracūdus icendit litē: et uir pcc̄or turba
bit amicos: ⁊ i medio pacē hn̄tiuз imittit i-
micitiā. Scd̄m eim ligna silue: sic ignis exar
descit: ⁊ ꝭm uirtutem hōis sic iracundia illi
us erit: ⁊ ꝭm s̄bam suam exaltabit iram su-
am. Certam̄ festinatū icēdit ignē: et lis festi-
nās effundit sāguinē: et lingua testificās ad-
ducet mortē. Si sufflaueris q̄i ignis exarde
bit: et si expuerꝭ suꝑ illā: extinguetur. Utra
q̄ꝫ ex ore ꝓficiscunt. Susurro ⁊ bilīguis ma
ledictus: multos. n. turbauit pacē hn̄tes. Li
gua tertia multos cōmouit ⁊ dispsit illos de
gente i gētē. Ciuitates muratas diuitum de-
struxit: ⁊ domos magnatorū effodit. Uirtu
tes ppl̄oꝝ cōcidit: ⁊ gentes fortes dissoluit.
Lingua tc̄ia mulieres uiratas eiecit: et ꝓua-
uit illas laborib⁹ suis. Qui respicit illā: nō
habebit rēquiē: nec hēbit amicū i q̄ requiescat.
Flagelli plaga liuorē facit: plaga āt ligue cō-
minuet ossa. Multi ceciderūt i ore gladiꝭ: sз
non sic q̄i qui iterierūt ꝑ linguā suā. Beat⁹ q̄
tect⁹ ē a lingua neq̄ꝫ qui i iracūdia illi⁹ non
trāsiuit: et q̄ non attraxit iugum illi⁹: et i ui-
culis ei⁹ non ē ligat⁹. Iugū eim illi⁹ iugū fer
reū ē: et uinculū illi⁹ uinculū ereū est. Mōs
illi⁹ mors neq̄ssima: ⁊ util̄ poti⁹ ifer⁹ q̄ illa.
Perseuerantia illi⁹ nō ꝑmaebit: sed obtine
bit uias iniustoꝝ. In flam̄a sua nō coburet
iustos. Qui deliquūt dn̄m: icidēt i illā: et ex
ardebit i ill̄ ⁊ non extiguet: ⁊ imittet i illos
q̄si leo: ⁊ q̄si pardus ledet illos. Sepi aures
tuas spinis: ⁊ linguā neq̄ꝫ noli audire: ⁊ ori
tuo facito ostia: ⁊ seras aurib⁹ tuis. Aurum
tuū ⁊ argentū tuum ꝯfla: ⁊ v̄bis tuis facito
staterā ⁊ frenos ori tuo rectos: ⁊ attēde ne
forte labaris i lingua: ⁊ cadas in conspectu
iīimicorū isidiātiū tibi: ⁊ sit casus tu⁹ insana
bilis in mortem.

.XXIX.

Qui facit miam feneratur ꝓximo suo:
⁊ qui preualet manu mādata seruat.
Fenerare ꝓximo tuo in tp̄e necessitatis illi⁹

⁊ iteɽ redde ꝓximo ĩ tp̃e suo. Cõfirma v̾bũ
⁊ fidel̾r age cũ illo: ⁊ ĩ oĩ tp̃e iuenies qď t̾ ne
cessarium ẽ. Multi q̃si iuētionē estimauer̾t
fen᷒: ⁊ p̄stiterũt molestiā his q̇ se adiuuer̾t.
Donec accipiāt osculant̾ man᷒ dātis: ⁊ ĩ ꝓ
missiõib᷒ hũiliāt uocē suā. Et ĩ tp̃e redditio
nis postulabit tp̃s: ⁊ loq̄t̾ v̾ba tedij ⁊ mur
murationũ: et tp̃s causabitur. Si aũt potu
erit reddere: aduersabit̾. Solidi uix reddet
dimidiũ: ⁊ cõputabit illud q̃si iuētõeꝫ. Sin
autē fraudabit illũ pecũia sua: ⁊ possidebit
illũ ĩimicũ gratis: ⁊ cõuicia ⁊ maledicta red
det illi: ⁊ ꝑ honore ⁊ bñficio reddet illi ꝯtu
meliā. Multi non cā neq̄tie ñ fenerati sũt:
sed fraudari gratis timuerũt. Uerũtñ sup
hũilē aĩo fortior esto: ⁊ ꝑ elemosyna nõ tra
has illũ. Propt̾ mãdatũ assume pauperēꝫ:
⁊ ꝑpt̾ iopiā ei᷒ ne dimittas eũ uacuũ. Per
de pecuniā propt̾ f̾rem ⁊ amicũ: ⁊ nõ abscõ
das illam sub lapide ĩ ꝑditiõem. Pone the
saurũ tuũ ĩ p̄ceptis altissimi: ⁊ ꝓderit t̾ ma
gis q̃ aurũ. Cõclude elemosynā ĩ corde pau
peri: ⁊ hec ꝑ te exorabit ab oĩ malo. Elemo
syna uiri q̃si saccul᷒ cũ ipso ⁊ g̾ram hõis q̃
pupillā cõseruabit: ⁊ postea resurget ⁊ retri
buet illis retbutionē unicuiq; ĩ caput illoꝝ.
Sup̲ scutũ potentis ⁊ sup̲ lancea adv̾sus ĩi
micũ tuũ pugnabit. Uir bon᷒ fidē fac̄ ꝓxĩo
suo: ⁊ q̇ ꝑdiderit cõfusionem derelinq̄t sibi.
Gr̾am fideiussoris ne obliuiscar̾ṙ: dedit eĩm
ꝓ te aĩam suam. Repmissorē fugit pc̄cor ⁊
ĩmundus. Bona repromissori sibi ascribit
pc̄cor: ⁊ ingrat᷒ sēsu derelinq̄t liberantē se.
Uir repromittit ď ꝓximo suo: ⁊ cũ ꝑdiderit
ĩuerētiā derelinq̄t ab eo. Repromissio neq̄s
sima multos ꝑdidit diligētes: ⁊ cõmouit il
los q̃si fluct᷒ maris. Uiros potētes gyrans
migrare fecit: ⁊ uagati sũt ĩ gentib᷒ alienis.
Pc̄cor trãsgrediēs mandatu dñi incidet in
ꝓmissionem neq̃: ⁊ q̇ conat̾ multa agere: in
cidet ĩ iudicium. Recupera ꝓximum ſꝫ v̾tu
tem tuam: et attende tibi ne incidas. Initiũ
uite hõis aq̃ ⁊ panis ⁊ uestimētũ et domus
ꝓtegēs turpitudinē. Melior ē uict᷒ paupis
sub tegmine asserũ: q̃ epule splēdide ĩ pere
gre sine domicilio. Minimuꝫ ꝓ magno pla
ceat tibi: ⁊ ĩproperiũ ꝑegrinatiõis non audi
es. Uita neq̃ hospitãdi de domo ĩ domuꝫ:
⁊ ubi hospitabit̾: nõ fiducialit̾ aget: nec ap̾i
et os. Hospitabit̾: ⁊ pascet ⁊ potabit ĩgratos
⁊ adhuc amara audiet. Transi hospes: ⁊ or
na mensam: ⁊ q̇ in manu habes ciba ceťos.
Exi a facie honoris amicoꝝ meorũ: necessi
tudine domus mee hospitio mihi fc̄s es f̾r.
Grauia hec hõi h̃nti sensũ: correptio dom᷒
⁊ improperium feneratoris.

Cap. XXX.

Qui diligit filiũ suuꝫ: assiduat flagella:
ut letet̾ ĩ nouissimo suo: ⁊ ñ palpet ꝓxi
moꝝ ostia. Qui docet filiuꝫ suũ laudabitũ
in illo: ⁊ ĩ medio domesticorũ ĩ illo glı̃abit̾.
Qui docet filiũ suũ ĩ ȥelum mittit ĩimicuꝫ:
⁊ in medio amicorũ glı̃abit̾ in illo. Mortu
us ē p̄r ei᷒: ⁊ q̃si nõ ē mortu᷒. Sil̾em eiꝫ reli
q̄t sibi p᷒ se in uita sua. Uidit ⁊ letat᷒ ē in il
lo. In obitu suo nõ ē contristat᷒: nec ꝯfusus
est coram inimicis. Reliquit eĩm defensorē
dom᷒ ꝯtra ĩimicos: ⁊ amicis reddētē g̾ram.
Pro aĩab᷒ filiorũ colligabit uulnera sua: et
sup̲ oēm uocē turbabunt̾ uiscera ei᷒. Equ᷒
indomitus euadet durus: ⁊ filius remissus
euadet preceps. Lacta filiũ: ⁊ pauentē te fa
ciet: lude cũ eo: et contristabit te. Nõ cõride
as illi ne condoleas: ⁊ ĩ nouissimo obstupe
scent dentes tui. Non des illi ꝑ̄tatem in iu
uentute: ⁊ ne despicias cogitatus illi᷒. Cur
ua ceruicē ei᷒ ĩ iuuentute: ⁊ tunde latera eius
dum infans est: ne forte ĩduret ⁊ nõ credat
tibi: ⁊ erit tibi dolor aĩe. Doce filiũ tuũ ⁊ o
perare ĩ illo: ne ĩ turpitudinē illi᷒ offendas.
Melior ē paup̲ sanus ⁊ fortis uirib᷒: q̃ di
ues ĩbecillis ⁊ flagellat᷒ malicia. Salus aĩe ĩ
s̄citate iustitie: ⁊ meliõ ē oĩ auro et argento:
⁊ corp᷒ ualidũ q̃ census ĩmensus. Nõ ē cē
sus super censũ salutis corporis: ⁊ nõ ē ob
lectam̃tũ sup̲ cordis gaudium. Melior est
mors q̃ uita amara: ⁊ requies eterna q̃ lan
guor ꝑseuerans. Bona abscõdita ĩ ore clau
so: q̃si appositiões epulaꝝ circũposite sepul
chro. Quid ꝓderit libatio idolo? Nec eĩm
manducabit nec adorabit̾. Sic qui effugat̾
a dño: et portãs mercedes ĩiq̄tatis. Uidens
ocul᷒ ⁊ ĩgemiscens: sic̄ spado cõplectēs uirgi
nem ⁊ suspirãs. Tristitiā non des aĩe tue: ⁊
nõ affligas temetipsũ ĩ consilio tuo. Jocun
ditas cordis hec ē uita hõis: ⁊ thesaurus si
ne defectiõe sanctitatis: ⁊ exultatio uiri ē lõ
geuitas. Miserere aĩe tue placens deo: ⁊ cõti
ne: ⁊ cõgrega cor tuũ ĩ sanctitate eius: ⁊ tri
stitiā longe expelle a te. Multos eiꝫ occidit
t̾ristitia: et ñ ē utilitas ĩ illa. Zelus ⁊ iracũdia
minuēt dies: ⁊ añ tp̃s senectam adducet co
gitat᷒. Splēdidũ cõ bonũ in epul̾ est: epule

eim alius diligenter fiunt.

C.XXXI.

Vigilia honestatis tabefaciet carnes: et cogitatus illius auferet somnum. Cogitatꝰ prescientie auertit sensum: et infirmitas grauis sobriam facit aiam. Laborauit diues in congregatione sbe: et in reqe sua replebit bonis suis. Laborauit pauper ĩ diminutione uictꝰ: ⁊ ĩ fine iops fit. Qui aurū diligit nō iustificabit: ⁊ q̄ inseqt ↄsūptionez replebit ex ea. Multi dati sūt in auri casus: et facta ē in spe ipsius pditio illorū. Lignuz offensionis ē aurū sacrificātiū: ue ill' qui sectant illud: et ōis iprudēs depiet in illo. Beatꝰ diues q̄ inuētꝰ ē sine macula: ⁊ q̄ pꝰ aurū nō abijt: nec sperauit in pecunia ⁊ thesaurl. Quis est hic ⁊ laudabimus eū? Fecit eiz mirabilia in uita sua. Qui pbatꝰ ē ĩ illo: ⁊ pfectꝰ inuētus ē: et erit illi glia etna. Qui potuit trāsgredi ⁊ nō ē trāsgressus: et facere mala ⁊ nō fecit. Jō stabilita sūt bona illiꝰ in dño: et elemosynas illꝰ enarrabit ōis ecclia scōrū. Supra mēsā magnā sedisti: ⁊ nō apias sup illā faucē tuā prior. Nō dicas si multa sūt: q̄ sup illā st. Memto qm̄ malus ē ocls nequā. Nequiꝰ oclo q̄d creatū ē? Jō ab ōi facie sua lachrymabit: cū uiderit. Ne extēdas manū tuā prior: et inidia cōtamiatꝰ erubescas. Ne cōprimaris ĩ ↄuiuio uino. Intellē q̄ sunt pximi tui ex teipso. Utere q̄si hō frugi his q̄ tibi apponūt: ut nō cū māducas mltū: odio hēaris. Cessa prior cā discipline: et noli nimius eē ne forte offendas. Et si in medio multorū sedisti: prior ill' ne extēdas manū tuā: nec priō poscas bibē. Quā sufficiēs ē hōi erudito uinū exiguū: ⁊ in dormiēdo n̄ laborabis ab illo ⁊ nō senties dolorē. Uigilia et colera ⁊ tortura uiro ĩfrunito somnꝰ sanitatis in hoie parco. Dormiet usq3 māe: ⁊ aia illiꝰ cū ipso delectabit. Et si coactꝰ fueris ĩ edendo multū surge e medio ⁊ vome: ⁊ refrigerabit te: et nō adduces corpori tuo infirmitatem. Audi me fili ⁊ n̄ spernas me: et in nouissimo iuenies uerba mea. In ōibꝰ opibus tuis esto uelox: ⁊ ōis infirmitas nō occurret tibi. Splēdidū ĩ panibꝰ bn̄dicēt labia multorū: ⁊ testimoniū ueritatl illiꝰ fidele. In neq̄ssimo pane murmurabit ciuitas: ⁊ testimōium neq̄tie illius uerū ē. Diligētes in uino noli prouocare: multos eim extminauit uinū. Ignis pbat ferrū durū: sic uinū corda superboꝝ arguet ĩ ebrietate potatū. Equa uita hōibꝰ uinū ĩ sobrietate: si bibas illud moderate eris sobrius. Que ē uita q̄ minuit uino? Quid defraudat uitā? Mors. Uinū ĩ iocunditatē creatū ē: et nō ĩ ebrietatē ab initio. Exultatio aie ⁊ corpori uinum moderate potatū. Sanitas ē aie ⁊ corpori sobrius potꝰ. Uinū multū potatū irritationē et iram ⁊ ruinas multas facit. Amaritudo aie uinū multū potatū. Ebrietatis aiositas iprudētis offensio: minorās uirtutē ⁊ faciens uulnera. In ↄuiuio uini nō arguas pximum: ⁊ nō despicias eū ĩ iocunditate illꝰ. Uerba improperij non dicas illi: ⁊ non premas illū in repetendo.

C.XXXII.

Rectorē te posuerūt noli extolli: esto in illis q̄si unꝰ ex ipsis. Curā illoꝝ habe ⁊ sic considera: et ōi cura tua explicita recumbe: ut leteris ꝑpt illos: ⁊ ornamētū gīe accipias coronā: ⁊ dignatiōem ↄseq̄ris corrogatiōis. Loquere maior natu: decet. n. te. Primum uerbū diligēti sciam: ⁊ nō ipedias musicā. Ubi auditꝰ non ē: n̄ effūdas s̄monē: et importune noli extolli ĩ sapia tua. Gēmula carbūcl3 in ornamento auri: ⁊ cōpatio musicorū cōuiuio uini. Sic ĩ fabricatiōe auri signum ē smeragdi: sic numerꝰ musicorū ĩ iocūdo ⁊ moderato uio. Audi tacēs: ⁊ p reuerentia accedet tibi bona gr̄a. Adolescēs loq̄re ĩ tua cā uix cū necesse fuerit. Si bis interrogatꝰ fueris: hēat caput rn̄sū tuū. In multis esto q̄si inscius: ⁊ audi tacēs sil' ⁊ querēs. In medio magnatorū loqui nō p̄sumas: et ubi sunt senes non multū loq̄ris. Ante grandinē preibit coruscatio: ⁊ an̄ vecundiā preibit gr̄a: ⁊ p reuerētia accedet tibi bona gr̄a. Et hora surgendi non te trices. Precurre aūt p̄or in domū tuā ⁊ illic auocare et illic lude: ⁊ age ↄceptiōes tuas: ⁊ nō ĩ delictꝰ ⁊ vbo supbo. Sup his ōnibꝰ bn̄dicito dnm qui fecit te: ⁊ iebriātē te ab ōibꝰ bonis suis. Qui timet deū excipiet doctrinā eiꝰ: ⁊ qui uigilauerint ad illū iueniēt bn̄dictionē. Qui querit legem replebit ab ea: ⁊ qui insidiose agit scādaliçabitur ab ea. Qui timēt deum iuenient iudiciū iustū: ⁊ iustitias q̄si lumē accendēt. Peccator hō uitabit correptionē: ⁊ s̄m uolūtatē suā inueiet cōpationē. Uir ↄsilij non disperdet intelligētiā: alienꝰ ⁊ supbꝰ n̄ ptimescet timorē. Etiam postq̄ fecit cū eo sine cōsilio: et suis insectatiōibꝰ arguet. Fili sine cōsilio nihil facias: ⁊ pꝰ factum nō penitebis.

In uia ruine nō eas: et nō offēdes ī lapides
nec credas te uie laborioſe: ne pōas aīe tue
ſcandalū. Et a filijs tuis caue: et a domeſti-
cis tuis attende. In ōi ope tuo crede ex fide
aīe tue: hec ē. n. ꝯſeruatio mandatoꝝ. Qui
credit deo attēdit mādatꝪ: et q̄ ꝯfidit ī illo ñ
minoratus erit.

XXXIII.

Timenti deū nō occurrēt mala: ſʒ ī ten-
tatiōe de⁹ illū ꝯſuabit: ⁊ libabit a ma-
lis. Sapiēs non odit mādata ⁊ iuſtitias: et
non illidet q̄ſi ī ꝓcella nauis. Homo ſenſa-
t⁹ credit legi dei ⁊ lex illi fidelis. Qui intro-
gatiōem māifeſtat: parabit uerbū: ⁊ ſic dep̄-
cat⁹ exaudiet: ⁊ ꝯſuabit diſciplinaʒ: et tunc
reſpondebit. Precordia fatui q̄ſi rota carri
⁊ q̄ſi axis uerſatil' cogitat⁹ illi⁹. Equ⁹ emiſ-
ſari⁹: ſic ⁊ amic⁹ ſubſānator ſb̄ ōi ſupraſedē-
te hinit. Quare dies diem ſuperat: et iterū
lux lucē: ⁊ ānus ānū a ſole: A dñi ſcia ſepa
ti ſunt. Fc̄o ſole ⁊ preceptū cuſtodiente per
dei ſapiam diuiduntur. Et imutauit tēpōa
⁊ dies feſtos ipſoꝝ: ⁊ in illis dies feſtos cele
brauerunt ad horam. Ex ipſis exaltauit et
magnificauit deus: ⁊ ex ipſis poſuit in nūe-
rum dierum: et ōes hoīes de ſolo ⁊ ex terra
vñ creatus ē adam. In m̄ltitudine diſciplie
dñi ſepauit eos: ⁊ immutauit uias eoꝝ. Et
ex ipſis bñdixit ⁊ exaltauit: ex his ſāctifica-
uit: ⁊ ad ſe applicauit: ⁊ ex ipſis maledixit:
et humiliauit: ⁊ cōuertit illos a ſepatiōe ip-
ſorū. Quaſi lutū figuli in māu ipſi⁹ plaſma-
re illud ⁊ diſponē. Oēs uie ei⁹ ſm̄ diſpoſitio-
nē ei⁹: ſic hō ī manu illi⁹ q̄ ſe fec: ⁊ reddet illi
ſm̄ iudiciū ſuū. Cōtra malū bonū ē: et ꝯtra
vitam mors: ſic et ꝯtra uirꝝ iuſtū pc̄cor. Et
ſic intuer ī oīa opa altiſſimi. Duo ꝯtra duo
⁊ unum ꝯtra unū. Et ego nouiſſim⁹ euigila-
ui: ⁊ quaſi q̄ colligit acinos p⁹ uindemiatōes.
In bñdictione dei et ipſe ſperaui: et q̄ſi qui
uidemiat repleui torcular. Reſpicite qm̄ nō
mihi ſoli laboraui: ſʒ et ōib⁹ exq̄rentib⁹ di-
ſciplinā. Audite me magnati et ōes ppl̄i: et
rectores eccl̄ie aurib⁹ percipite. Filio et m̄li-
eri fratri et amico non des p̄tatem ſup te in
uita tua: et nō dederis alij poſſeſſionem tu-
aʒ: ne forte pēiteat te et dep̄ceris ꝓ ill'. Dū
adhuc ſupes et aſpiras: non imutabit te ōiſ
caro. Meli⁹ ē eīm ut filij te rogēt q̄ᷓ te reſpi-
cere i man⁹ filiorū tuoꝝ. In ōib⁹ opibus tu-
is precellēs eſto. Ne dederis maculā in gl̄iā
tuam. In die ꝯſumatiōis dierū uite tue et ī
tpe exit⁹ tui diſtribue hereditatē tuā. Ciba-
ria et uirga et onus aſino: panis et diſcipli-
na et op⁹ ſeruo. Opat in diſciplia et q̄rit re
quieſcere: laxa man⁹ illi: et querit libertatē.
Iugū et lorū curuāt collū durū: et ſuū incli-
nāt opatiōes aſſidue. Seruo maliuolo tor-
tura et cōpedes: mitte illū ī opationē ne ua-
cet. M̄ltā. n. maliciā docuit ocioſitas. In o-
pa ꝯſtitue eū: ſic. n. ꝯdecet illū. Qꝫ ſi non ob-
audierit: curua illū cōpedib⁹: ⁊ nō āplifices
ſup ōem carnē. Uerū ſine iudicio nihil faci-
as graue. Si ē tibi ſeru⁹ fidel': ſit tibi q̄ſi aīa
tua. Quaſi frēm ſic eum tracta: qm̄ in ſāgui-
ne aīe cōparaſti illū. Si leſeris eū iiuſte ī fu-
gā ꝯuertet: ⁊ ſi extollēs diſceſſerit: quē q̄raſ:
⁊ in qua uia queras illū: neſcis.

XXXIIII.

Uana ſpes ⁊ mēdaciū uiro inſēſato: et
ſomnia extollūt iprudētes. Quaſi qui
apprehendit umbrā ⁊ pſeq̄t uentuʒ: ſic et q̄
attendit ad uiſa mēdacia. Scōm hoc uiſio
ſomnioꝝ. Ante faciē hoīs ſilitudo alterius
hoīs. Ab imundo q̄d mūdabit: Et a mēda-
ce q̄d uerū dicet: Diuinatio erroris ⁊ augu-
ria mēdacia et ſomnia malefaciētiū uāitas
eſt. Et ſicut parturiētis cor tuū fantaſias pa-
tit: niſi ab altiſſimo fuerit emiſſa uiſitatio.
Ne dederis ī ill' cor tuū. Multos eīm errare
fecerūt ſomnia: et exciderūt ſperātes ī illis.
Sine mēdacio cōſumabit uerbū legis: ⁊ ſa-
piētia ī ore fidelis cōplanabit. Qui nō ē tē-
tat⁹: q̄d ſcit: Uir ī multis expt⁹ cogitabit m̄l-
ta: ⁊ q̄ m̄lta didicit: enarrabit itellectū. Qui
nō ē expt⁹: pauca recognoſcit: q̄ āt ī multis
fc̄s eſt: multiplicabit maliciā. Qui tentatus
non eſt: qualia ſcit: Qui iplātat⁹ eſt: abūda-
bit neq̄tia. Multa uidi enarrādo: ⁊ plimas
uerborū conſuetudines. Aliquotiens uſqꝫ
ad mortē piclitat⁹ ſum horū cā: et liberatus
ſum gr̄a dei. Sp̄s timentium deū q̄rit: et in
cōſpectu illi⁹ bñdicet. Spes eīm illoꝝ in ſal-
uantē illos: et oculi dei ī diligētes ſe. Qui ti-
met dñm nihil trepidabit: ⁊ nō pauebit: qm̄
ipſe eſt ſpes eius. Timētis dñm beata eſt aīa
eius: ad quē reſpicit: et qui ē fortitudo eiuſ.
Oculi dñi ſup timētes eū: ꝓtector potentie:
firmamētū uirtutis tegimē ardoris ⁊ um-
braculum meridiani dep̄catio offenſionis:
et adiutoriū caſus exaltans aīam ⁊ illumi-
nans oculos dans ſanitatē et uitam et bene-
dictionē. Immolantis ex iniq̄ oblatio ē ma-
culata: et non ſunt bñplacite ſubſānationes

iiustoꝝ. Dn̄s solus sustinētib᷒ se i uia ṽitatꝭ ⁊ iustitie. Dona iniq̄rū nō ꝓbat altissimus: nec respicit i oblatiōes iniq̄ꝝ: nec i multitu-die sacrificioꝝ eoꝝ ꝓpiciabit pcc̄is. Qui offert sacrificiū ex sb̄a paupeꝝ: q̄si q̄ uictimat filiū in cōspectu p̄ris sui. Panis egētiū uita paupis ē: q̄ defraudat illū: hō sanguinis est. Qui aufert i sudore panē: q̄si q̄ occidit primū suū. Qui effudit sāguinē: ⁊ q̄ fraudē facit mercenario fr̄es sūt. Un᷒ edificās ⁊ un᷒ ōstruēs: q̄d ꝓdest illis nisi labor? Un᷒ orans ⁊ vn᷒ maledicēs: cui᷒ uocē exaudiet deus? Qui baptiçat a mortuo ⁊ iteꝝ tāgit mortuum: q̄d pficit lauatio illi᷒? Sic hō q̄ ieiunat i pcc̄is suis ⁊ iterū eadē faciēs: q̄d pficit humiliādo se? Oṙonē illi᷒ q̄s exaudiet?

XXXV.

Qui conseruat legē multiplicat oṙonē. Sacrificiū salutare ē attendere mādatis: ⁊ discedere ab ōi iniq̄tate: ⁊ ꝓpitiationē litare sacrificijs sup iiustitias: ⁊ depcatio ꝓ pcc̄is recedere ab iniustitia. Retribuet gr̄am qui offert similaginē: ⁊ qui fac̄ miam offert sacrificium. Bn̄placitū ē dn̄o recedere ab iiq̄tate: ⁊ depcatio ꝓ pcc̄is recedē ab iiusticia. Nō apparebis an̄ cōspectū dn̄i uacu᷒. Hec .n. oia ꝓpt̄ mandata dei fiūt. Oblatio iusti impinguat altare: ⁊ odor suauitatis ē i conspectu altissimi. Sacrificiū iusti acceptū est: ⁊ memoriā ei᷒ nō obliuiscet dn̄s. Bono aīo gl̄am redde deo: ⁊ non minuas p̄mitias manuū tuaꝝ. In ōi dato hilarē fac uultū tuū: ⁊ i exultatione sc̄ifica decimas tuas. Da altissimo sc̄m donatū ei᷒: ⁊ in bono oc̄lo adinuētionē facito manuū tuarū: q̄m dn̄s retribuēs est: ⁊ septies tm̄ reddet tibi. Noli offerre munera praua: non eīm suscipiet illa. Et noli īspicē sacrificiū iiustū: q̄m dn̄s uidex ē: ⁊ nō ē apud illū gl̄ia psone. Nō accipiet dn̄s psonam in paupem: ⁊ depcationē lesi exaudiet. Non despiciet p̄ces pupilli: nec uiduaꝫ si effūdat loquelā gemit᷒. Nonne lachryme uidue ad maxillā descēdunt: ⁊ exclamatio eius sup deducētem eas. A maxilla eīm ascēdūt usqꝫ ad celū: ⁊ dn̄s exauditor n̄ delectabit in illis. Qui adorat deū i oblectatiōe suscipietur: ⁊ depcatio illius usqꝫ ad nubes ꝓpinq̄bit. Oṙo humiliantis se nubes penetrabit: ⁊ donec ꝓpinq̄t nō cōsolabitur: ⁊ nō discedet donec altissim᷒ aspiciat. Et dominus nō elongabit: sꝫ iudicabit iustos ⁊ faciet iudiciū: ⁊ fortissim᷒ nō hēbit i illis patiētiam: ut cōtribulet dorsū ipsoꝝ: ⁊ gentib᷒ reddet uindictā: donec tollat plenitudinē supboꝝ: ⁊ sceptra iniq̄rū contribulet: donec reddat hōib᷒ sc̄m act᷒ suos: ⁊ sc̄m opa ade: ⁊ sꝫ psūptionē illius: dōec iudicet iudiciū plebis sue: ⁊ oblectabit iustos mia sua. Speciosa mia dei in tp̄e tribulationis q̄si nubes pluuie in tp̄e siccitatis.

XXXVI.

Miserere nr̄i deus oium ⁊ respice nos: ⁊ ostēde nobis lucē miṙationū tuarū: ⁊ īmitte timorē tuū sup gētes q̄ nō exquisierūt te: ut cognoscant q̄ n̄ ē deus nisi tu: ut enarrēt magnalia tua. Alleua manū tuam sup gentes alienas: ut uideāt potētiā tuam. Sicut eīm i ꝯspectu eoꝝ sc̄ificatus es i nobis: sic i cōspectu nr̄o magnificaberi i eis: ut cognoscāt te: sicut ⁊ nos cognouim᷒ q̄ non est deus p̄ter te dn̄e. Innoua signa: ⁊ immuta mirabilia. Gl̄ifica manum: ⁊ brachiū dextruꝫ. Excita furorē: ⁊ effunde iram. Extolle aduersariū: ⁊ afflige inimicū. Festina tp̄us ⁊ memēto finis: ut enarrēt mirabilia tua. In ira flāme deuoret q̄ saluat: ⁊ q̄ pessimāt plebē tuam: iueniant pditionē. Contere caput principū ⁊ inimicorū: dicētiū nō ē ali᷒ p̄ter nos. Congrega ōes trib᷒ iacob: ⁊ cognoscāt q̄ n̄ ē de᷒ nisi tu: ut enarrēt magnalia tua: ⁊ hēditabis eos sic̄ ab iitio. Miserere plebi tue sup quā iuocatū ē nomē tuū: ⁊ isrl̄ quem coeq̄sti p̄mogenito tuo. Misere ciuitati sc̄ificationis tue irl̄m ciuitati requiei tue. Reple syon in enarrabilibus uirtutib᷒ tuis: ⁊ gl̄a tua ppl̄m tuū. Da testimoniū: q̄ ab initio creature tue sunt: ⁊ suscita p̄catiōes q̄s locuti sunt in noie tuo ꝓphete p̄ores. Da mercedē sustinētib᷒ te ut ꝓphete tui fideles iueniant: ⁊ exaudi oṙones suorū tuoꝝ. Sc̄dm bn̄dictiōem aarō da ppl̄o tuo: ⁊ dirige nos i uiaꝫ iustitie: ut sciāt ōes q̄ hitant t̄rā: q̄ tu es de᷒ conspector secl̄oꝝ. Oēm escā manducabit uenter: ⁊ ē cib᷒ cibo melior. Fauces ꝯtingūt cibū: ⁊ cor insensatū ṽba mēdacia. Cor prauū dabit tristitiā: ⁊ hō pit᷒ resistet illi. Oēm mascl̄m excipiet mulier: ⁊ ē filia meliō filie. Species mulieris exhilarat faciem uiri sui: ⁊ super omnem cōcupiscentiaꝫ hominis superducet desiderium. Si est lingua curationis ⁊ mitigationis ⁊ mie: non est uir illius secundum filios hoiuꝫ. Qui possidet mlier

bonā inchoat possessionē: adiutorium ſim
illū ē: ⁊ columna ut requies. Ubi non est sepes
diripietur possessio: et ubi nō ē mlier igemi
scit egēs. Cui credit qui n̄ hȝ nidū: Et deflec
tēs ubicūqȝ obscurauerit: q̄si succinctꝰ latro
exiliens de ciuitate i ciuitatē.

XXXVII.

OMnis amicus dicet: ⁊ ego amiciciam
copulaui: sȝ ē amicꝰ solo nōie amicus.
Nōne tristitia iest usȝ ad mortem. Sodalis
āt ⁊ amicus ad inimiciciā ꝯuertēt. O p̄sūp
tio neq̄ssima: vn̄ creata es coopire aridam
malicia et dolositate illiꝰ. Sodal' amico co-
iocūdabitur i oblectatiōibꝰ: et i tp̄e tribula
tiōis adv̄sarius erit. Sodalis amico condo
let cā uentris: et ꝯtra hostē accipiet scutum.
Nō obliuiscaris amici tui in aīo tuo: et nō
imemor sis illius i operibꝰ tuis. Noli cōsili-
ari cū socero tuo: et a zelātibꝰ te abscōde cō
silium. Oīs ꝯsiliariꝰ p̄dit ꝯsiliū: sed ē ꝯsilia-
rius i semetipso. A ꝯsiliario ſua aīam tuaȝ.
Prius scito q̄ sit illiꝰ necessitas: et q̄d ipse in
aīo suo cogitabit. Ne forte mittat sudem in
t̄rā: et dicat tibi: bona est uia tua: et stet ecō-
trario uidere q̄d tibi eueniat. Cū uiro irre-
ligioso tracta d̄ s̄citate: et cū iiusto d̄ iusticia:
et cū muliere d̄ his q̄ emulatur. Cū timido
de bello: cū negociatore de traiectiōe. Cum
emptore de uēditiōe: cū uiro liuido de gr̄ījs
agendis. Cū ip̄ijs de pietate: cū ihonesto de
honestate. Cū op̄ario agrario de oī op̄e: cū
op̄ario ānuali de ꝯsumatōe āni: cū seruo pi
gro de mlta op̄atiōe. Nō attēdas his oīni
cōsilio. Sed cū uiro s̄co assiduus esto: quen
cūqȝ cognoueris obſuantē timorē dei: cuiꝰ
aīa ē ſm aīam tuā. Quicūqȝ titubauerit in
tenebris: nō cōdolebit tibi. Et cor boni con
silij statue tecū. Nō ē eiȝ tibi aliud plus illo.
Aīa uiri s̄ci enunciat aliq̄n uera: q̄ȝ septē cir
cūspectores sedentes in excelso ad speculan
dū. Et in his oībꝰ dep̄care altissimū: ut diri
gat i v̄itate uiam tuam. An̄ oīa op̄a v̄bum
uerax p̄cedat te: et an̄ oēm actū cōsiliū sta-
bile. Uerbū neq̄ȝ imutabit cor: ex q̄ p̄tes q̄t-
tuor oriunt: bonū et malū uita et mors: et
dn̄atrix illorū ē assidua lingua. Uir peritus
multos erudiuit: ⁊ aīe sue suauis ē. Qui so
phistice loq̄t: odibil' ē: ⁊ i oī re defraudabit.
Nō ē eīm illi data a dn̄o gr̄a: oī eīm sap̄ia d̄
fraudatꝰ ē. Est sapiēs aīe sue sapiēs: ⁊ fruc-
tus sensus illiꝰ laudabil'. Uir sapiēs plebē su
am erudit: ⁊ fructꝰ sensus illius fideles sūt.
Uir sapiēs iplebit b̄ndictiōibꝰ: ⁊ uidētes il-
lum laudabūt. Uita uiri i numero dierȝ: di
es āt isrl' inumerabiles sūt. Sapiēs in pp̄lo
hēditabit honorē: ⁊ nomē illiꝰ erit uiuēs in
et̄nū. Fili in uita tua tenta aīaȝ tuam: ⁊ si fu
erit neq̄ȝ: nō des illi p̄tatem. Nō. n. oīa oībꝰ
expediūt: ⁊ nō oī aīe oē genus placet. Noli
auidꝰ eē i oī epulatiōe: ⁊ nō te effūdas super
oēm escā. In multis. n. escis erit ifirmitas: ⁊
auiditas appropiq̄bit usqȝ ad colerā. Prop
ter crapulā mlti obierūt: q̄ āt abstinens est:
adijciet uitam.

XXXVIII.

HOnora medicū p̄p̄t necessitatē: eteīm
illū creauit altissimꝰ. A deo ē. n. ōnis
medella: ⁊ a rege accipiet donatiōem. Disci
plina medici exaltabit caput illiꝰ: et i cōspec
tu magnatorū collaudabit. Altissimꝰ crea-
uit de terra medicinā: ⁊ uir prudēs non ab-
horrebit illam. Nōne a ligno indulcata ē a-
qua amara? Ad agnitionē hoīum uirtꝰ illo
rum. Et dedit hoībꝰ sciam altissimꝰ: hono-
rari i mirabilibꝰ suis. In his curās mitiga-
bit dolorē: ⁊ unguētariꝰ faciet pigmēta sua-
uitatis: ⁊ unctiōes ꝯficiet sanitatis: ⁊ nō cō-
sumabūt op̄a eiꝰ. Pax. n. dei sup̄ facieȝ t̄re.
Fili i tua ifirmitate nō despicias teipsū: sed
ora dn̄m: ⁊ ipse curabit te. Auerte a delicto
⁊ dirige manꝰ: ⁊ ab oī delicto mūda cor tu-
ū. Da suauitatē ⁊ memoriā similaginis: ⁊ i-
pigua oblationē: et da locū medico. Eteniȝ
illū dn̄s creauit: ⁊ nō discedat a te: q: op̄a eiꝰ
sūt necessaria. Est. n. tp̄s qn̄ i manibꝰ illo-
rū icurras: ipsi v̄o dn̄m d̄p̄cabūt: ut dirigat
requiē eorū: ⁊ sanitatē p̄p̄t cōuersatiōem il-
lorū. Qui delinquit i ꝯspectu eiꝰ q̄ fecit eū:
icidet in manꝰ medici. Fili in mortuū p̄duc
lachrymas: ⁊ quasi dira passus icipe plora
re: ⁊ ſm iudiciū ꝯtege corpꝰ illiꝰ: ⁊ n̄ despici
as sepulturā illiꝰ. Propt̄ delaturā aūt amai
fer luctū illiꝰ uno die: ⁊ cōsolare p̄p̄t tristiti-
am: ⁊ fac luctū ſm meritū eiꝰ uno die l' duo
bꝰ p̄p̄t d̄tractionē. A t̄stitia. n. festinat mōs
⁊ cooperit virtuteȝ: ⁊ tristitia cordis flectit
ceruicē. In abductiōe p̄manet tristicia: ⁊ ſb
stātia iopis ſm cor eiꝰ. Nō dederis i tristi
tia cor tuū: sed repelle eam a te: ⁊ memento
nouissimorū. Noli obliuisci: neqȝ eīm ē con
uersio: ⁊ huic nihil p̄deris: ⁊ teipsū pessima
bis. Memor esto iudicij mei: sic eīm erit et
tuum. Mihi heri ⁊ t' hodie. In reqe mōtui

requiescere fac memoriā eiꝰ: ⁊ cōsolare illū
i exitu sp̄s sui. Sapiam scribe i tp̄e uacuita-
tis: ⁊ q̄ minorat actu sapiam pcipiet: q2 sapia
replebit. Qui tz aratrū ⁊ q̄ gl'atur i iaculo:
stimlo boues agitat: ⁊ cōuersatur opibꝰ eo-
rū: ⁊ narratio eiꝰ in filijs taurorum. Cor su-
um dabit ad uersandos sulcos: ⁊ uigilia eiꝰ
in sagina uaccarū. Sic ōis faber ⁊ architec-
tus: q̄ noctē tāq̄ diē trāsigit: q̄ sculpit signa
cl'a sculptilia: ⁊ assiduitas eiꝰ uariat picturā
Cor suū dabit i silitudinē picture: ⁊ uigilia
sua pficit opus. Sic faber ferrariꝰ sedēs iux-
ta icudē: ⁊ ꝯsiderans opꝰ ferri. Uapor ignis
uret carnes eiꝰ: ⁊ i calore fornacis cōcertat.
Uox mallei inouat aurē eiꝰ: ⁊ ꝯtra silitudi-
nē uasis oculus eius. Cor suū dabit i cōsu-
mationē operū: ⁊ uigilia sua ornabit ipfecti
onē. Sic figulus sedēs ad opꝰ suum: conuer
tēs pedibꝰ suis rotā: q̄ i solicitudine positꝰ ē
semp ppter opꝰ suū: ⁊ inūera ē ōis operatio
eiꝰ. In brachio suo formabit lutū: ⁊ an̄ pe-
des suos curuabit v̄tutē suā. Cor suū dabit
ut cōsumēt linitionē: ⁊ uigilia sua mūdabit
fornacem. Oēs hi i manibꝰ suis sperauerūt
⁊ unusq̄sq3 i arte sua sapiēs ē. Sin̄ his ōibꝰ
nō edificat ciuitas. Et nō ihitabūt nec iam-
bl'abūt: ⁊ i eccl'iā n̄ trāsiliēt. Sup sellā iudi-
cis nō sedebūt: ⁊ testam̄tū iudicij n̄ itelligēt:
n3 palā facient iudiciū ⁊ disciplinā: ⁊ i para
bol' nō iuenient: sed creturā eui ꝯfirmabunt:
⁊ depcatio illorū i opatiōe artis accōmodā
tes aias suas: ⁊ ꝯq̄rentes i lege altissimi.

.XXXIX.

Sapientiā oium ātiq̄z exq̄ret sapiēs: ⁊
in pphetis uacabit. Narrationē uiro-
rū noiatorū conseruabit: ⁊ i uersutias para
bolarū siml' itroibit. Occulta puerbiorum
exq̄ret: ⁊ i absconditis parabolaz ꝯuersabi
tur. In medio magnatorū ministrabit: et in
cōspectu presidis apparebit. In terrā alieni
genaz gentiū ptrāsiet. Bona eim ⁊ mala in
ōibꝰ tētabit. Cor suū tradet ad uigilādū di-
lucl'o ad dn̄m q̄ fecit illū: ⁊ in ꝯspectu altissi
mi depcabit. Aperiet os suū i oōne: ⁊ p de
lictis suis depcabit. Si eim dn̄s magnꝰ uo-
luerit: sp̄u intelligētie replebit illū: ⁊ ipse tan
q̄ imbres mittet eloq̄a sapie sue: ⁊ i oōne ꝯ
fitebitur dn̄o. Et ipse diriget cōsiliū eius et
disciplinā: ⁊ in abscōditis suis cōsiliabitur.
Ip̄e palā faciet disciplinā doctrine sue: ⁊ i le
ge testamēti dn̄i gl'iabitur. Collaudabūt ml'
ti sapientiā eius: ⁊ usq3 i secl'z nō delebitur.

Nō recedet mēoria eius: ⁊ nomē eiꝰ requiret
a generatiōe i generationē. Sapiam eiꝰ enar
rabūt gētes: ⁊ laudē eiꝰ enūciabit eccl'ia. Si
pmanserit nomē eiꝰ: derelinq̄t plusq̄ mille:
⁊ si requieuerit, pderit illi. Adhuc cōsiliabō
ut enarrē: ut furore eim repletꝰ sū. Et i uoce
dicit: Obaudite me diuini fructꝰ: ⁊ q̄si rosa
plātata sup riuos aq̄rū fructificate. Quasi
libanꝰ odorē suauitatis hēte. Florete flores
q̄si lilium ⁊ date odorē: ⁊ frondete i grām: ⁊
collaudate cāticū: ⁊ bn̄dicite dn̄m i opibus
suis. Date nōi eius magnificētiā: ⁊ ꝯfitemi
illi i uoce labiorū uōrū ⁊ i cāticis labiorū
⁊ citharis: ⁊ sic dicetis i ꝯfessione. Opa dn̄i
uniuersa bona ualde. In v̄bo. n. eiꝰ stetit aq̄
sicut ꝯgeries: ⁊ i s̄mone oris illiꝰ sic excepto
ria aq̄rū: q̄m i pcepto ipsiꝰ placor fit: ⁊ nō ē
minoratio i salute ipsiꝰ. Opa ōis carnis corā
illo: ⁊ nō ē q̄cq̄ abscōditū ab ocul' eiꝰ. A se-
culo us3 i sclm respicit: ⁊ nihil ē mirabile in
ꝯspectu eiꝰ. Nō ē dicē: q̄d ē hoc: aut q̄d ē illō
oia eim i tp̄e suo q̄rent. Bn̄dictio illiꝰ q̄si flu
uiꝰ inundabit: ⁊ quō cataclysmꝰ aridā iebri
auit: sic ira ipsiꝰ gētes q̄ non exq̄sierūt eum:
hēditabit. Quō cōuertit aq̄s in siccitatē: ⁊
siccata ē t̄ra: ⁊ uie illiꝰ uijs illoz directe sūt:
sic pccōribꝰ offensiones in ira eiꝰ. Bona bo
nis creata sūt ab initio: sic neq̄ssimis bōa et
mala. Initiū necessarie rei uite hoiū aqua
ignis et ferrū sal lac et panis similaginꝰ et
mel ⁊ botrus uue ⁊ oleū et uestimētū. Hec
oia sanctis i bona: sic ⁊ impijs pccoribus in
mala ꝯuertent. Sunt sp̄s q̄ ad uindictā cre
ati st̄: ⁊ in furore suo confirmauerūt tormē
ta sua. Et i tp̄e ꝯsumatiōis effundent uirtu
tem: ⁊ furorē eiꝰ q̄ fecit illos ꝯfundēt. Ignis
grando fames ⁊ mors: oia hec ad uidictam
creata sunt. Bestiaz dētes ⁊ scorpij et s̄pen
tes et rūphea uidicās in exterminiū impios.
In mādatis eiꝰ epulabūt: ⁊ sup t̄rā in neces-
sitate preparabuntur: ⁊ in tp̄ibꝰ suis n̄ pteri
ent uerbum. Propterea ab initio ꝯfirmatꝰ
sum: ⁊ ꝯsiliatꝰ sum: et cogitaui: et scripta di
misi. Oia opa dn̄i bōa: et ōe opus hora sua
subministrabit. Nō ē dicere: hoc illo neqꝰ
ē. Oia. n. i tp̄e suo ꝯprobabūtur. Et nūc i oī
corde ⁊ ore collaudate et benedicite nomen
domini.

.XL.

Occupatio magna creata est omnibus
hominibus: et iugum graue sup filios
adam a die exitus de ventre matris eorum

usqȝ i die sepulture i mrem oium. Cogitatões
corū ⁊ timores cordis adinuētio expectatio
nis ⁊ dies finitōis: a presidēte sup sedē glo
sā usqȝ ad humiliatū i trā ⁊ cinerē: ab eo q
utit hiacyntho ⁊ portat coronā: usqȝ ad eū
q opit lino crudo. Furor zelus tumult⁹ fluc
tuatio ⁊ timor mortis: iracūdia pseuerans
et cōtētio: et i tpe refectiōis i cubili sōn⁹ noc
tis imutat sciam ei⁹. Modicū autē tanq̄ ni
hil i reqe: et ab eo i sōnis quasi i die ꝛspect⁹.
Conturbat⁹ ē i uisu cordis sui: tanqȝ qui eua
serit in die belli. In tpe salutis sue exurrexit
⁊ admirās ad nullū timorē cū ōni carne ab
hoie usqȝ ad pec⁹ ⁊ sup pccores septupluȝ.
Ad hec mors sanguis cōtētio ⁊ rūphea op
pssiōes fames ⁊ contritio ⁊ flagella. Super
iniqs creata sūt hec oia: ⁊ pp̄ter illos fcus ē
cataclysmus. Oia eim q̄ de terra sunt i trā
ꝯuertent: ⁊ aque ōes in mare conūtent. Oē
munus ⁊ iniqtas delebit: ⁊ fides i seclm sta
bit. Sbe iiustorū sicut fluui⁹ siccabunt: ⁊ sic
tonitruum magnū in pluuia psonabūt. In
aperiendo manus suas letabit: sic puarica
tores i consumatiōe tabescent. Nepotes im
piorū non multiplicabūt ramos: ⁊ radices
imūde sup cacumen petre sonāt. Sup ōem
aquā uiriditas: ⁊ ad orā flumis añ ōe fenuȝ
euellet. Gr̄a sic padisus i bñdictiōib⁹: ⁊ mia
in seclo pmanet. Uita sibi sufficiētis opera
rij cōdulcabit: ⁊ in ea iuenies thesauꝝ. Fili
edificatio ciuitatis ꝯfirmabit nomē: et sup
hanc mulier imaculata cōputabitur. Uinū
et musica letificant cor: et sup utraqȝ dilecti
o sapie. Tibie et psalteriū suauē faciūt me
lodiam: et sup utraqȝ ligua suauis. Gr̄aȝ et
speȝ desiderabit oculus tuus: et sup hoc ui
rides sationes. Amicus et sodalis in tpe cō
ueniētes: et sup utrosqȝ mulier cū uiro. Fr̄es
in adiutorium i tpe tribulatiōis: et sup eos
mia liberabit. Auruȝ et argētū et cōstitutio
pedū: et sꝰ utrūqȝ cōsiliū bñplacitū. Faculta
tes et v̄tutes exaltant cor: et sꝰ hec timō dñi
Non ē i timore dñi minoratio: et non est in
eo iqrere adiutorium. Timor dñi sic padi
sus bñdictiōis: et sup ōem gl'iam operuerūt
illum. Fili in tpe uite tue ne indigeas. Meli
us ē eim mori q̄ indigere. Uir respiciēs i m
sā alienā: ñ ē uita ei⁹ in cogitatiōe uict⁹. Alit
eim aiam suam cibis alienis. Uir āt discipli
natus et erudit⁹ custodiet se. In ore iprudē
tis conculcabitur inopia: et in uētre ei⁹ ignis
ardebit. .XLI.

O Mors q̄ amara ē memoria tua hōi
pacem hñti in substantijs suis: uiro q
eto et cuius uie directe sūt i ōibus: et adhuc
ualenti accipe cibū. O mors bonū ē iudici
um tuū hōi indigēti: et q minorat uiribus:
defecto etate et cui de ōib⁹ cura ē et incredi
bili: q pdit sapiam. Noli metuere iudicium
mortis. Memto q añ te fuerit: et q̄ supuētu
ra suȝ tibi: hoc iudiciū a dño ōi carni: et que
supuenient tibi i bñplacito altissimi: siue de
cē siue centū siue mille anni. Nō ē eim i ifer
no accusatio uite. Filij abomiationū fiūt fi
lij pccorum: et qui ꝯuersātur sec⁹ domos im
pioꝝ. Filiorū pccorū periet hereditas: et cū
semie illorū assiduitas opprobrij. De p̄re im
pio q̄rūtur filij: qm ppt illū st i opprobrio.
Ue uobis uiri ipij: q dereliqstis legē dñi altis
simi. Et si nati fueritis i maledictione nasce
mi: et si mortui fueritis: i maledictiōe erit ps
uřa. Oia que de terra sūt in trā ꝯuertentur:
sic ipij a maledicto i pditiōem. Luct⁹ hoiuȝ
in corpore ipsoꝝ: nomē aūt ipioꝝ delebit.
Curā hē de bono noie: hoc eiȝ magis pmāe
bit tibi: q̄ mille thesauri preciosi et magni.
Bone uite numer⁹ dierū: bonuȝ aūt nom̄ p
māebit i euū. Disciplinā i pace ꝯfuate filij.
Sapia eim abscōdita et thesaur⁹ inuisus: q̄
utilitas i utrisqȝ? Melior ē hō q abscondit
stultitiā suā: q̄ hō q abscōdit sapiam suaȝ.
Uerūtn̄ revētimi i his: q̄ pcedunt de ore me
o. Nō est eim bonū ōeȝ ireuerētiā obfuarꝫ:
et nō oia ōib⁹ bñ placet i fide. Erubescite a
p̄re et a mr̄e de fornicatiōe: et a p̄sidēte et a
potente de mēdacio: a pricipe et a iudice de
delicto: a synagoga et plebe de iniqtate: a so
cio et amico de iiustitia: et de loco i q hitas
de furto: de v̄itate dei et testamēto de discu
bitu i panib⁹ et ab obfuscatiōe dati et accep
ti: a salutantib⁹ de silentio a respectu mlieris
fornicarie et ab auersione uult⁹ cognati. Ne
auertas faciem a pximo tuo: et ab auferen
do ptē et nō restituēdo. Ne respicias mlierē
aliēi uiri: et ne scruteris ācillā ei⁹: neqȝ stete
ris ad lectū eius. Caue ab amicis d fmonib⁹
iproperij: et cū dederis ne iproperes.

.XLII.

NOn duplices fmonem audit⁹ de reue
latiōe fmōis absconditi: et eris v̄e sin
confusione: et iuenies gratiam in conspectu
oium hoium. Ne pro his ōib⁹ cōfundaris: et
ne accipias psonam ut delinquas. De lege

altissimi ⁊ testamēto et ꝺ iudicio iustificare
impiū: ⁊ de ꝟbo socioꝝ ⁊ uiatoꝝ ⁊ ꝺ datōe
hēditatis amicorū: de equalitate statere et
pōdeꝝ ꝺ acq̄sitiōe multoꝝ ⁊ paucoꝝ: ꝺ cō
ruptiōe emptiōis et negociatorū et de mul
ta disciplina filiorū et seruo pessimo latus
sāguiare. Sup mĺierē neq̄ꝫ bonū ē signū. U
bi manus mĺte sūt claude: et q̇cūqꝫ trades
numera et appēde: datū uero et acceptū ōe
describe. De disciplia insēsati et fatui et ꝺ se
niorib⁹ q̄ iudicant ab adolescētib⁹: et eris e-
rudit⁹ i oīb⁹: et ꝓbabiĺ i cōspectu ōium uiro
rū. Filia p̄ris abscondita ē: uigilia et sollicitu
do eius aufert somnū: ne fōte i adolescētia
sua adultera efficiat: et cū uiro cōmorata o
dibilis fiat: neq̄n polluat i uirginitate sua et
i p̄nis suis grauida inueniat: ne forte cū ui-
ro cōmorata trāsgrediat: aut certe steriĺ effi
ciatur. Sup filiā luxuriosā cōfirma custodi
am: neq̄n faciat te i opprobriū ꝑeire iimicis
a detractiōe i ciuitate et abiectiōe plebis: et
confundat te i multitudie ppĺi. Oi hōi noli
intēdere i spē: ⁊ i medio mulierū noli cōmo
rari. De uestimētis.n. ꝓcedit tinea ⁊ a mĺiē
iiquitas uiri. Melior ē.n. iniq̄tas uiri q̄ꝫ bn̄
faciēs mulier: ⁊ mulier cōfūdēs i opprobri-
um. Memor ero igi͛ opeꝝ dn̄i: ⁊ q̄ uidi ānū
ciabo i ꝟmōib⁹ dn̄i opa ei⁹. Sol illumināS ꝑ
oia respexit: ⁊ glīa dn̄i plenū ē op⁹ ei⁹. Non
ne dn̄s fecit scōs enarrare oia mirabilia su-
a: que confirmauit dn̄s ōipotēs stabiĺ i glīa
sua? Abyssū ⁊ cor hoium inuestigauit: ⁊ in
astutia eoꝝ excogitauit. Cognouit eīꝫ dn̄s ōeꝫ
sciam: ⁊ inspexit in signū eui: annūciās que
p̄terierūt ⁊ que supuētura sūt: reuelās uesti
gia occultoꝝ. Non p̄terit illū ōis cogitatus
⁊ n̄ abscondit se ab eo ullus ꝟmo. Magna-
lia sapie sue decorauit: q̄ ē an̄ seclm ⁊ usqꝫ i
seclm: neqꝫ adiectū ē neqꝫ minuet: ⁊ nō eget
alicuius cōsilio. Quā ꝺsiderabilia oia opa
eius: ⁊ tanq̄ꝫ scītilla q̄ ē cōsiderare. Oia hec
uiuunt ⁊ manēt i seclꝫ ⁊ i ōi necessitate oia
obaudiunt ei. Oia duplicia unū ꝯtra unū:
⁊ nō fecit q̄cq̄ꝫ ꝺesse. Uniuscuiusqꝫ ꝯfuabit
bona. Et q̄s satiabit uidēs glīam ei⁹?

XLIII.

Altitudinis firmamētū pulchritudo e-
i⁹: spes celi i uisione glīe. Sol i aspectu
annucians in exitu: uas āmirabile opus ex
celsi. In meridiano exurit tr̄ā: ⁊ in conspec-
tu ardoris eius quis poterit sustinere? For-
nacem custodiens in opibus ardoris. Tripli
sol exurens mōtes radios igneos exsufflās
⁊ refulgens: radijs suis obcecat oclos. Ma
gnus dn̄s qui fecit illū: ⁊ i sermonib⁹ ei⁹ festi
nauit iter. Et luna i oīb⁹ in t̄pe suo ośio tē-
poris ⁊ signū eui. A luna signū diei festi: lu
minare q̇ð minuit i ꝯsumatiōe. Mensis ꝟm
nomē ei⁹ ē: ⁊ crescēs mirabiliť i ꝯsūmatione.
Uas castroꝝ i excelꝟ: i firmamēto celi resplē
dēs glīose. Spes celi glīa stellaꝝ: mūdū illu
minās in excelsis dn̄s. In uerbis sancti sta-
būt ad iudicium: ⁊ nō deficiēt i uigilijs suis
Uide arcum ⁊ benedic q̄ fecit illum. Ualde
speciosus ē in splendore suo. Gyrauit celūꝫ
in circuitu glīe sue: man⁹ excelsi apuerūt il-
lū. Impio suo accelerauit niuē: ⁊ accelerat
corruscatiōes emittē iudicij sui. Propťea a-
pti sunt thesauri: ⁊ euolauerūt nebule sicut
aues. In magnitudine sua posuit nubes: et
confracti sūt lapides grādinis. In ꝯspectu
ei⁹ cōmouebunť montes: ⁊ i uolūtate ei⁹ as
pirauit notus. Uox tonitrui eius ꝟbauit t-
ram; tēpestas aq̄lonis ⁊ ꝯgregatio sp̄s: ⁊ sic
auis deponēs ad sedēdū asꝑgit niuē: ⁊ sic lo
custa ꝺmergēs descēsus ei⁹. Pulchritudinē
coloris ei⁹ āmirabiť oculus: ⁊ sup imbrē ei⁹
expauescit cor. Gelu sicut salē effundet sup
terram: ⁊ dū flauerit fiet tanq̄ꝫ cacumia tri-
buli. Frigidus uent⁹ aq̄lo flauit ⁊ gelauit cry
stallus ab aqua. Sup ōem cōgregatiōem a
quarū requiescet: ⁊ sicut lorica induit se aq̄s.
Et deuorabit mōtes ⁊ exuret desťū: ⁊ extin
guet uiride sicut igne. Medicina oium i fe-
stinatiōe nebule: ⁊ ros obuians ab ardore
ueniēti humilē efficiet eū. In ꝟmone ei⁹ silu
it uentus: ⁊ cogitatione sua placauit abyssū
⁊ plātauit illū dn̄s iesus. Qui nauigat ma-
re: enarrat pericĺa ei⁹: ⁊ audientes auribus
n̄ris āmirabimur. Illic p̄clara opa ⁊ mira-
bilia uaria bestiarū genera ⁊ oium pecorū
⁊ creatura beluarū. Propť ipsū ꝯfirmat⁹ ē
itineris finis ⁊ i ꝟmōe eius ꝯposita sūt oia.
Multa dicim⁹ ⁊ ꝺficim⁹ uerbis: cōsumatio
āt ꝟmonū ipse ē. In oīb⁹ glīantes ad q̄d ua-
lebimus? Ipse eīm ōipotens sup oia opa su
a. Terribilis dn̄s ⁊ magn⁹ uehemēť: ⁊ mira
bilis potentia ipsi⁹. Glorificātes dn̄m quan
tūcūqꝫ potueritis supualebit adhuc: et āmi
rabilis magnificētia ei⁹. Bn̄dicētes dn̄m ex-
altate illū q̄ꝫtum potestis: maior ē eīꝫ ōi lau
de. Exaltātes eū replemini ꝟtute. Ne laborē
tis: non.n. cōp̄hendetis. Quis uidebit eum

⁊ enarrabit: ⁊ q̄s magnificabit eū: sicut ē ab
initio: Multa abscondita sūt maiora his.
Pauca eiꝫ uidim⁹ opeꝝ eius. Oia āt dn̄s fe
cit: ⁊ pie agentibus dedit sapiam

XL.IIII.

Laudem⁹ uiros glīosos ⁊ parentes no
stros i generatiōe sua. Multam glīaꝫ
fecit dn̄s magnificētia sua a seclo. Dn̄antes
in ptātibus suis: hoīes magni uirtute ⁊ pru
dētia sua ꝑditi: nunciātes i ꝓphetis dignita
tem ꝓphetaꝝ ⁊ iperantes i p̄nti pplo ⁊ v̄tu
te prudētie pplis scīssima v̄ba. In pueritia
sua requirentes mōs musicos: ⁊ narrantes
carmīa scripturarū. Hoīes diuites in uirtu
te pulchritudinis studiū h̄ntes: pacificātes
in domibus suis. Oēs isti i generatiōibus
gētis sue glīam adepti sūt: ⁊ in diebus suis
h̄nt in laudib⁹. Qui de illis nati sunt: reliq̄
rūt nomē narrandi laudes eorū. Et sūt q̄ꝝ
non ē memoria. Perierūt q̄si q̄ nō fuerint:
⁊ nati sūt q̄si n̄ nati ⁊ filij ipsoꝝ cū ipsis. Sꝫ
illi uiri mīe sunt: quoꝝ pietates nō defuerūt.
Cū semie eorū ꝑmanet bona: hereditas s̄ca
nepotes eorum. Et in testamētis stetit semē
eoꝝ: ⁊ filij eorū ꝓpter illos usq̄ꝫ i et̄nū ma-
nent. Semē eorū ⁊ glīa eorum non dereliu-
quet. Corpora ipsorū in pace sepulta sūt: ⁊
nomen eorū uiuet in generatione ⁊ generati
onē. Sapiam ipsorū narrent ppl̄i: ⁊ laudeꝫ
eorū nūciet ecc̄la. Enoch placuit deo: ⁊ trāf
latus ē in paradisuꝫ: ut det gētibus sapiaꝫ.
Noe inuētus ē ꝑfectus iustus: ⁊ i t̄pe iracun-
die f̄cus ē reconciliatio. Jō dimissum ē reli-
quū terre: cū f̄cm ē diluuium. Testamēta se
culi posita sunt apud illū: ne deleri possit di-
luuio ōis caro. Abraā magnus p̄r multitu-
dinis gentiū: ⁊ nō ē inuētus silis illi in glīa.
Qui cōseruauit legē excelsi: ⁊ fuit i testamē
to cū illo. In carne eius stare fecit testam̄tū:
⁊ in tentatiōe inuētus ē fidelis. Ideo iureiu
rando dedit illi glīam i gēte sua: crescē illuꝫ
quasi terre cumulū: ⁊ ut stellas exaltaē sem
eius: ⁊ hereditare illos a mari vsq̄ꝫ ad marē
⁊ ad flumen usq̄ꝫ ad t̄minos terre. Et isaac
eodē mō fecit ꝓpter abraā p̄reꝫ eius. B̄ndic
tionē ōium gētiū dedit illi dn̄s: ⁊ testamētū
suū cōfirmauit sup caput iacob. Agnuit eū i
benedictionib⁹ suis: ⁊ dedit illi h̄editatem:
⁊ diuisit illi partem in tribubus duodeciꝫ.
Et conseruauit illi homines misericordie:
inuenientes gratiam in oculis omnis car-
nis.

XLV.

Dilect⁹ deo ⁊ hōibus moyses: cui⁹ mēo
ria i b̄ndictiōe ē. Silēm illū fecit i glīa
sanctoꝝ: ⁊ magnificauit eū in timoē inimico
rū: ⁊ in uerbis suis mōstra placauit. Glīfica
uit illū i cōspectu regū: ⁊ iussit illi coꝛā pplo
suo: ⁊ ost̄ndit illi glīam suā. In fide ⁊ lenitate
ipsius s̄cm fecit illū: ⁊ elegit eū ex ōi carne.
Audiuit eim eū ⁊ vocē ipsi⁹: ⁊ iduxit illū in
nubē. Et dedit illi cor ad p̄cepta ⁊ legē uite
⁊ discipline: docē iacob testamētū suū: ⁊ iu-
dicia sua isrl̄. Excelsū fecit aarō f̄rem suum:
⁊ silēm sibi de tribu leui. Statuit ei testam̄
tū eternū: ⁊ dedit illi sacerdotiū gentis: ⁊ be
atificauit illū in glīa. Et circuncinxit eū z̄oa
iustitie: ⁊ induit eū stolā glīe: ⁊ coronauit e-
um in uasis uirtutis. Circūpedes ⁊ femora
lia ⁊ humerale posuit ei: ⁊ cinxit illū titina-
bulis aureis plīmis i gyro: dare sonitū i in-
cessu suo: auditū facē sonitū i tēplo i memo
riaꝫ filijs gentis sue. Stolā s̄caꝫ auro ⁊ hia-
cyntho ⁊ purpura op⁹ textile uiri sapientis
iudicio ⁊ v̄itate ꝑditi. Torto cocco op⁹ arti-
ficis gemmis p̄ciosis figuratis i ligatura au
ri: ⁊ ope lapidarij sculptis i memoriā: ſcdm
numerū tribuū isrl̄. Corona aurea sup mi-
trā ei⁹ exp̄ssa signo s̄citatis: glīa honoris et
op⁹ v̄tutis: desiderio oculoꝛum ornata. Sic
pulchra an̄ ipsū non fuerūt talia usꝫ ad ori
ginē. Nō ē idut⁹ illa alienigena aliq̄s: sꝫ t̄m fi
lij ipsi⁹ soli ⁊ nepotes eius p ōe t̄ps. Sacrifi
cia ipsius ꝯsumata sūt igni q̄tidie. Cōpleuit
moyses manus eius: ⁊ unxit illū oleo sācto.
F̄cm ē illi in testamētū et̄nū ⁊ semini eius si-
cut dies celi: fungi sacerdotio ⁊ h̄re laudeꝫ:
⁊ glorificari pplm suū i noīe suo. Ipsū ele-
git ab ōi uiuēte: offerre sacrificiū deo: incen-
sū ⁊ bonū odorē in memoriā placare ꝑ po-
pulo suo. Et dedit illi in p̄ceptis suis p̄tateꝫ
i testam̄tis iudiciorū: docere iacob testimo-
nia: ⁊ in lege sua lucē dare isrl̄. Quia ꝯtra il
lū steterūt alieni: et ꝓpt̄ inuidiā circūdederūt
illū hoīes i deserto: q̄ erāt cū dathan et abi-
ron: et congregatio chore in iracundia. Ui-
dit dn̄s deus et non placuit illi: et consump
ti sunt in impetu iracundie. Fecit illis mon-
stra et consumpsit illos in flamma ignis. Et
addidit aaron gloriam: et dedit illi heredi-
tatem: et primitias frugum terre dimisit il-
li. Panem ipsius in primis parauit in sacie
tatem: nam et sacrificia dn̄i edent: que dedit
illi et semini eius. Ceterū iter gentes n̄ here
ditabit: et pars non est illi in gente. Ipse est

eim ps eiꝰ ⁊ hẽditas. Phinces filiꝰ eleazari
tertius i glīa imitando eũ i timore dñi: ⁊ sta
re in reuerẽtia gẽtis: i bonitate ⁊ alacritate
aie sue placuit deo isrl̄. Ideo statuit illi testa
mẽtũ pacis: ⁊ pricipẽ scorũ ⁊ gẽtis sue: ut sit
illi ⁊ semini eiꝰ sacerdotij dignitas i etnũ. Et
testamẽtũ dauid regi filio iesse de tbu iuda:
hẽditas ipsi ⁊ semi eiꝰ: ut daret sapiam i cor
nr̄m: iudicare gẽtẽ suã i iustitia: ne aboleren
tur bona ipsorũ: ⁊ glīam ipsorũ i gentem e-
orũ eternam fecit.

.XLVI.

Fortis i bello iesus naue successor mo
ysi i pphetis: q̄ fuit magnꝰ ſm nomen
suũ maximꝰ i salutẽ electoꝝ dei: expugnare
isurgẽtes hostes ut ꝯseq̃retur hẽditatẽ isrl̄.
Quam glīam adeptꝰ est i tollendo manus
suas: ⁊ iactando ꝯtra ciuitates rumpheas?
Quis añ illum sic restitit? Nam hostes ipe
dñs pcussit. Aut nõ i iracũdia eiꝰ ipeditꝰ est
sol ⁊ una dies facta ẽ q̄si duo? Inuocauit al
tissimũ potentẽ i oppugnãdo iimicos vndi
q ⁊ audiuit illũ magnꝰ ⁊ scus deus: i saxis
grandinis uirtutis ualde fort. Impetũ fec
ꝯtra gẽtẽ hostilẽ: ⁊ i descensu pdidit ꝯtrari-
os: ut cogſcant gẽtes potẽtiã eiꝰ: q ꝯtra de-
u pugnaꝛ nõ ẽ facile: ⁊ secutꝰ ẽ a tergo potẽ
tes. Et i diebꝰ moysi miam fec ipse ⁊ caleph
filius iephone stare ꝯtra hostẽ: ⁊ phibẽ gen
tẽ a pccis: ⁊ pfringere murmur malicie. Et
ipsi duo cõstituti a piculo liбati sunt: a nũe-
ro sexcẽtoꝝ miliũ peditũ: iducere illos i hẽ-
ditatẽ: i trã q̃ manat lac ⁊ mel. Et dedit dñs
ipsi caleph fortitudinẽ: ⁊ usq i senectutẽ p-
mansit illi uirtꝰ: ut ascenderet in excelsũ ter-
re locũ: ⁊ semen ipsius obtinuit hẽditatẽ.
Et uiderũt oẽs filij isrl̄: q bonũ ẽ obseq̃ sco
deo. Et iudices singuli suo noie: quorũ non
ẽ corruptũ cor: qui non auersi sũt a dño: ut
sit memoria illorũ in bñdictione. Et ossa e-
oꝝ pullulant de loco suo: ⁊ nomẽ eorũ per-
mãet in etnũ: pmanẽte ad filios illoꝝ scoꝝ
uirorũ glīa. Dilectꝰ a dño deo suo samuel
ppheta dñi: renouauit iperiũ: ⁊ unxit prici-
pes i gente sua. In lege dñi cõgregationẽ iu-
dicauit: ⁊ uidit deũ iacob: ⁊ i fide sua pbatꝰ
ẽ ppheta. Et cognitꝰ ẽ i verbis suis fidelis:
q uidit deũ lucis. Et iuocauit dñm oĩpotẽ-
tem in oppugnãdo hostes circũstãtes undi-
q i oblatiõe uiri iuiolati. Et intonuit de ce-
lo dñs: ⁊ in sonitu magno auditã fecit vocẽ
suã: et ꝯtriuit principes tyrioꝝ ⁊ oẽs duces
philistijm. Et añ tempus finis uite sue ⁊ sc̄li
testimoĩũ pbuit i cõspectu dñi ⁊ xpi: Pecu
nias ⁊ usq ad calciamẽta ab oĩ carne non
accepit: ⁊ nõ accusauit illũ hõ. Et pꝰ hec dõ
miuit: ⁊ notũ fecit regi: ⁊ ondit illi finẽ uite
sue: ⁊ exaltauit vocẽ eiꝰ de tra i pphetia dele
re ipietatem gẽtis.

.XLVII.

Post hec surrexit nathan ppheta i die
bꝰ dauid. Et quasi adeps sepatꝰ a car
ne: sic dauid a filijs isrl̄. Cũ leonibꝰ lusit q̄si
cũ agnis: ⁊ in ursis silr fecit sicut i agnis o-
uiũ. In iuuentute sua nũq̃d nõ occidit gigã-
tẽ: ⁊ abstulit opprobriũ de gẽte. In tollẽdo
manũ i saxo fundo deiecit exultationẽ golie:
ubi inuocauit deũ oĩpotentẽ. Et dedit i dex
tra eius tollẽ hoiem fortẽ in bello: ⁊ exaltaꝛ
cornu gentis sue. Sic i decẽ milibꝰ glificauit
eum: ⁊ laudauit eũ i bñdictioibꝰ dñi: in offe
rẽdo illi coronã glie. Contriuit. n. inimicos
undiq ⁊ extirpauit philistym ꝯtrarios usq
in hodiernũ diẽ. Contriuit cornu ipsoꝝ usq
in eternum. In oĩ ope dedit ꝯfessionẽ sco: et
excelso in uerbo glie. De oĩ corde suo lauda
uit dñm: ⁊ dilexit eũ qui fecit illũ: ⁊ dedit il
li ꝯtra inimicos potẽtiam. Et stare fecit can
tores ꝯtra altare: ⁊ in sono eoꝝ dulces fecit
modos. Et dedit i celebratioibꝰ decus: ⁊ or
nauit tp̄a usq ad cõsumatioẽm uite: ut lau
darent nomẽ scm dñi: ⁊ amplificarent mãe
dei sanctitatẽ. Christꝰ purgauit pcca ipsius:
⁊ exaltauit in etnũ cornu eiꝰ. Et dedit illi te
stamẽtũ regni: ⁊ sedẽ glīe in isrl̄. Post ipum
surrexit filiꝰ sensatꝰ: ⁊ ppter illum deiecit õ-
nem potentiam inimicorũ. Salomõ impe-
rauit in diebꝰ pacis: cui subiecit deꝰ oẽs ho-
stes: ut cõderet domũ i noie suo: ⁊ pararet
sanctitatẽ in sempitnũ queadmodum erudi
tꝰ ẽ i iuuẽtute sua. Et ipletꝰ ẽ q̄si flumen sa-
piẽtia: ⁊ terrã retexit aia sua. Et replesti i cõ
paratioibꝰ enigmata: ad insulas lõge diuul
gatũ ẽ nomẽ tuũ: ⁊ dilectꝰ es in pace tua. In
cantilenis ⁊ prouerbijs ⁊ cõpationibꝰ ⁊ itei
pretatioibꝰ: mirate sunt tre: ⁊ i noie dñi dei
cui ẽ cognomẽ deus isrl̄. Collegisti q̄si auri-
chalcũ aurũ: ⁊ ut plũbũ cõplesti argentum:
⁊ inclinasti femora tua mlieribꝰ. Potestatẽ
habuisti in corpore tuo. Dedisti maculam i
glīa tua: ⁊ prophanasti semẽ tuũ inducere
iracũdiã ad liberos tuos: ⁊ in ceteris stulti-
tiã tuã: ut faceres iperiũ bipartitũ: ⁊ exeffrẽ
imperare imperium durum. Deus autẽ non

dereliquet misericordiã suã: et ñ corrũpet:
nec delebit opa sua: neqꝫ perdet a stirpe ne
potes electi sui: et semẽ eiꝰ qui diligit domi
nũ non corrũpet. Dedit aũt reliquũ iacob et
dauid de ipsa stirpe. Et finẽ hũit salomon
cũ prĩbꝰ suis. Et dereliq̃t post se de semine
suo gẽtis stultitiã: et iminutũ a prudẽtia ro
boã: q̃ auertit gẽtẽ cõsilio suo: et hieroboã
filiũ nabath qui peccare fecit israel: et õdit
uiã peccãdi effraim: et pluria redũdauerũt
peccata ipoꝝ. Ualde. n. auerterũt illos a ťra
sua. Et q̃siuit ões neq̃tias usqꝫ dũ pueniret
ad illos õfẽsio ⁊ ab õibꝰ pcc̃is liberauit eos.

ET surrexit helias ꝑpheta. XLVIII.
quasi ignis: et ṽbũ ipsiꝰ quasi facula
ardebat. Qui iduxit i illos famẽ: et imitã
tes illũ iuidia sua pauci facti sũt. Nõ. n. po
terãt sustinere ꝑcepta dñi. Uerbo dñi cõti
nuit celũ: ⁊ deiecit a se ignẽ ťre. Sic ãplifica
tus ẽ helias i mirabilibus suis. Et q̃s põt
similiť gl̃iari tibi? Qui sustulisti mortuum
ab iferis õ sorte mortis i ṽbo dñi dei: q̃ õie
cisti reges ad pniciẽ: et cõfregisti facile potẽ
tiã ipoꝝ ⁊ gl̃iosos de lecto suo. Qui audis
i syna iudiciũ et in oreb iudicia defẽsionis.
Qui ungis reges ad penitẽtiã: et ꝑphetas
facis successores post te. Qui receptus es
i ťbine ignis in curru equoꝝ igneoꝝ. Qui
iscriptus es i iudicijs tẽporũ lenire iracũdi
am dñi: ꝯciliare cor prĩs ad filiũ: et restituerẽ
tribus iacob. Beati sũt q̃ te uiderũt: et i amici
tia tua decorati sũt. Nã nos uita uiuimꝰ tñ:
post mortẽ aũt nõ erit tale nomẽ nostrum.
Alias qui in turbine tectꝰ est: et in heliseo
cõpletus est spũs eiꝰ. In diebus suis nõ ꝑ
timuit pricipẽ: ⁊ potẽtia nemo uicit illum.
Nec superauit illũ uerbũ aliquod: et mor
tuum ꝑphetauit corpꝰ eiꝰ. In uita sua fecit
monstra: et i morte mirabilia opatꝰ est. In
õibus istis nõ penituit pplus: ⁊ ñ recesserũt a
pcc̃is suis usqꝫ dũ abiecti sũt õ ťra sua: ⁊ dispꝑ
siſũt i õeꝫ ťrã: et relicta est gẽs ꝑpauca et pñ
ceps i domo dauid. Quidã ipoꝝ fecerũt qd
placeret deo: alij aũt mlťa cõmiserũt pcc̃a. Eçe
chias mũiuit ciuitatẽ suã: ⁊ iduxit i mediũ
eiꝰ aquã: et fodit ferro rupẽ: ⁊ edificauit ad
aquã puteũ. In diebꝰ ipiꝰ ascẽdit sennache
rib: et misit rapsacẽ et sustulit manũ suã cõ
tra illos: et extulit manũ suã i syõ: et supbꝰ
factus est potẽtia sua. Tunc mota sũt cor
da et manus ipsorum: et doluerunt quasi
parturientes mulieres. Et inuocauerunt
dominum misericordẽ et expandẽtes ma
nꝰ suas extulerũt ad celũ: ⁊ scũs dominus
deꝰ audiuit cito uocẽ ipoꝝ. Nõ ẽ cõmemo
ratꝰ pcc̃oꝝ ipoꝝ: neqꝫ dedit illos iimicis su
is: sed purgauit illos i mãu isaie sc̃i ꝑphe
te. Deiecit castra assyrioꝝ: et ꝯtriuit illos ã
gelꝰ dñi. Nã fecit eçechias qd placuit deo:
⁊ fortiť iuit i uia dauid prĩs sui: quã mãda
uit illi isaias propheta magnꝰ et fidelis in
ꝯspectu dei. In diebꝰ ipsiꝰ retro redijt sol: ⁊
addidit regi uitã. Spũ magno uidit ultia:
⁊ ꝯsolatꝰ ẽ lugẽtes i syõ usqꝫ i sẽpiťnũ. Oñ
dit futa ⁊ abscõdita añq̃ euenirẽt.

MEmoria iosie i cõpositiõe XLIX.
odoris facta: opus pigmentarij. In
omni ore quasi mel indulcabiť eius memo
ria: et ut musica i ꝯuiuio uini. Ipse directꝰ
diuinitꝰ in penitẽtia gentis: et tulit abomia
tiones impietatis. Et gubernauit ad dñm
cor ipsius: et in diebus peccatorũ corrobo
rauit pietatẽ. Preť dauid et eçechiã et iosiã
omnes peccatũ cõmiserũt. Nã reliquerũt
legẽ altissimi reges iuda: et cõtẽpserũt timo
rem dei. Dederũt. n. regnũ suũ alijs et glo
ria suã alienigene gẽti. Incẽderũt electa sãc
titatis ciuitatẽ: et desertas fecerũt uias ipsi
us i mãu hieremie. Nã male tractauerũt il
lũ q̃ a uẽtre mr̃is ꝯsecratꝰ ẽ ꝑpheta: euerterẽ
⁊ eruere ⁊ ꝑdẽ: et itũ edificare et renouare.
Eçechiel q̃ uidit ꝯspectũ gl̃ie: quã oñdit illi
i curru cherubin. Nã cõmemoratꝰ ẽ inimi
corũ i imbre bñfacerẽ illis q̃ oñderũt rectas
uias. Et duodecĩ ꝑphetarũ ossa pullulãt
de loco suo. Nã corroborauerũt iacob: et
redemerũt se in fide uirtutis sue. Quõ ãpli
ficemꝰ çorobabel? Nã et ipe q̃ signũ i dexťa
manu israel. Et iesũ filiũ iosedech? Qui in
diebꝰ suis edificauerũt domũ: ⁊ exaltauerũt
tẽpluꝫ sc̃tũ dño: paratũ i gl̃iã sẽpiťnam. Et
neemias i memoria multi tẽporis: q̃ erexit
nobis muros euersos: et stare fecit portas
et seras: q̃ erexit domos nr̃as. Nemo natꝰ ẽ
i ťra qualis enoch. Nã et ipe receptus est a
ťra. Et ioseph q̃ natꝰ ẽ hõ pnceps fratruꝫ:
firmamentũ gẽtis: rector fratrũ: stabilimen
tũ populi: et ossa ipsius uisitata sũt: et post
mortẽ ꝑphetauerũt. Seth et sem apud ho
mines gl̃iam adepti sũt: ⁊ sup õem aiam in
origine adam.

SImon onie filius sacerdos magnus: L.
qui in uita sua suffulsit domum: et in
diebus suis corroborauit templum. Tẽpli

etiã altitudo ab ipso fũdata est: duplex edi
ficatio: et excelsi parietes tẽpli. In dieb⁹ ip
sius emanauerũt putei aquarũ: ⁊ q̃si mare
adipleti sũt supra modũ. Qui curauit gen
tẽ suã: ⁊ liberauit eã a ꝑditione. Qui ꝑua
luit amplificare ciuitatẽ: qui adeptus ẽ glo
riã in cõuersatione gẽtis: et igressum dom⁹
⁊ atriũ amplificauit. Quasi stella matutĩa
ĩ medio nebule. Et quasi luna plena ĩ dieb⁹
suis lucet. Et quasi sol refulgens: sic ille ef
fulsit ĩ tẽplo dei. Quasi arcus refulgẽs int̃
nebulas glorie: ⁊ quasi flos rosarũ ĩ diebus
uernis: et quasi lilia q̃ sũt ĩ trãsitu aque: et
quasi thus redolẽs ĩ diebus estatis. Quasi
ignis effulgẽs: et thus ardẽs in igne. Quasi
uas auri solidũ: ornatum õi lapide ꝓcioso.
Quasi oliua pullulãs et cupressus ĩ altitu
dine se extollẽs. In accipiẽdo ipsũ stolam
gl̃ie: et uestiri eũ ĩ cõsũmatione uirtutis: in
ascẽsu altaris sc̃ti gl̃iam dedit sc̃titatis a
mictũ. In accipiendo ãt partes de manu sa
cerdotũ: et ipse stãs iuxta arã. Circa illũ co
rona fratrũ: et quasi plãtatio cedri ĩ monte
libano: sic circa illũ steterũt quasi rami pal
me: et omnes filij aaron ĩ gl̃ia sua. Oblatio
ãt dñi in manibus ipsoꝝ: corã õi synagoga
israel: et consũmatione fungẽs ĩ arã ampli
ficare oblationẽ excelsi regis: porrexit ma
nũ suã ĩ libatione: et libauit de sãguie uue.
Effudit ĩ fundamẽto altaris odorẽ diuinũ
excelso p̃ncipi. Tũc exclamauerũt filij aarõ:
ĩ tubis ductilibus sonuerunt: ⁊ auditã fece
rũt uocẽ magnã ĩ memoriã corã dño. Tũc
õis populus simul ꝓperauerũt: et ceciderũt
ĩ faciẽ sup terrã adorare dñm deũ suũ: ⁊ da
re ꝓces oĩpotenti deo excelso. Et ãplificaue
rũt psallẽtes ĩ uocibus suis: et ĩ magna do
mo factus est sonus suauitatis plenus. Et
rogauit populus dominũ excelsũ in ꝓce: us
q̃dũ ꝑfectus ẽ honor dñi: et munus suum
ꝑfecerũt. Tũc descendẽs manus suas extu
lit ĩ õem cõgregationẽ filiorũ isrl̃: dare glo
riã deo a labijs suis: et in noĩe ipsius gloria
ri. Et it̃auit orationẽ suã: uolẽs oñdere ṽtu
tẽ dei. Et pl⁹ orauit deũ õiuꝫ. Qui magna
fecit ĩ õi t̃ra. Qui auxit dies nr̃os a uentre
mr̃is nr̃e: et fecit nobiscũ sc̃d᷒ suã miaꝫ: det
nobis iocũditatẽ cordis: et fieri pacẽ ĩ dieb⁹
nr̃is in israel ꝑ dies sẽpit̃nos: credere isra
el nobiscũ esse dei miaꝫ: ut liberet nos ĩ die
bus suis. Duas gentes odit aĩa mea: t̃tia ãt
ñ ẽ gẽs: quã oderi. Qui sedẽt ĩ mõte seyr ⁊
philistijm: ⁊ stultus populus q̃ h̃itat ĩ sichi
mis. Doctrinã sapie et discipline scripsit in
codice isto iesus filius syrach hierosolymi
ta: q̃ renouauit sapiam de corde suo. Beat⁹
q̃ ĩ istis ṽsat̃ bonis. Qui ponit illa in corde
suo: sapiẽs erit sẽp. Si. n. hec fecerit: ad õia
ualebit: q꞉ lux dei uestigiũ ei⁹ ẽ.

Oratio iesu filij syrach. .LI.

Confitebor tibi domine rex: et collau
dabo te deum saluatorem meũ. Con
fitebor nomini tuo: quoniã adiutor ⁊ pro
tectõ factus es mihi: et liberasti corpus me
um a ꝑditiõe: a laqueo ligue inique et a la
bijs operantiũ mẽdaciũ: et ĩ cõspectu astan
tiũ factus es mihi adiutor. Et liberasti me
sc̃dm multitudinẽ mie nois tui a rugiẽtib⁹
ꝓparatis ad escã: d̃ manibus querẽtiũ aiaꝫ
meã: et de portis tribulationũ q̃ circũdede
rũt me: a pressura flãme q̃ circũdedit me: et
ĩ medio ignis nõ sũ estuatus. De altitudine
uẽtris ĩferi et a ligua coĩq̃nata et a ṽbo mẽ
dacij a rege iniquo et a ligua ĩiusta. Lauda
bit usq꞉ ad mortẽ aĩa mea dñe: et uita mea
appꝓpiquãs erat ĩ iferno deorsũ. Circũdede
rũt me undiq꞉: et non erat q̃ adiuuaret. Re
spiciẽs erã ad adiutoriũ hoĩnum: ⁊ ñ erat.
Memoratus sũ mie tue dñe: et cooperatio
nis tue q̃ a seculo sũt: qm̃ eruis sustinentes
te domie: et liberas eos de mãib⁹ gẽtium.
Exaltasti sup t̃rã h̃itationẽ meã: ⁊ ꝓ morte
defluẽti dep̃catus sũ. Inuocaui dñm p̃em
dñi mei: ut ñ d̃reliquat me ĩ die tribl̃atiõis
mee et ĩ tp̃e supborum sine adiutorio. Lau
dabo nomẽ tuũ assidue: ⁊ collaudabo illud
ĩ ꝯfessiõe: et exaudita ẽ oĩo mea. Et libera
sti me de ꝑditiõe: ⁊ eripuisti me d̃ tp̃e ĩiquo.
Propterea cõfitebor et laudẽ dicã tibi: et
benedicã nõi dñi. Cũ adhuc iunior sũ: p̃uſ
q̃ oberrarẽ: q̃siui sapiam palã ĩ oĩone mea.
Ante tp̃s postulabã ꝓ illa et usq꞉ ĩ nouissi
mis iq̃rã eã: et florebit tãq̃ ꝑcox uua. Leta
tũ ẽ cor meũ ĩ ea: ãbulauit pes meus it̃ rec
tũ: ĩ iuuẽtute mea iuestigabã eã. Inclinaui
modice aurẽ meã: et excepi illã. Ml̃tã iueni
ĩ meipso sapiam: et ml̃tũ ꝓfeci ĩ ea. Dãti mi
hi sapiaꝫ dabo gl̃iã. Cõsiliatus sũ. n. ut face
rẽ illã: ȩlatus sũ bonũ ⁊ nõ ꝯfũdar. Colluc
tata ẽ aĩa mea ĩ illa: et ĩ faciẽdo eã ꝯfirmat⁹
sũ. Man⁹ meas extẽdi ĩ altũ: et ĩ sapia eius

mea: et ignorātias meas illūinauit. Aiam meā direxi ad illā: ꝛ i agnitiōe inueni eam. Possedi cū ipsis cor ab initio. Propt̄ hoc ñ ōreliquar. Uēt̄ me⁹ cōtbat⁹ ē querendo il lā: ppterea bonā possidebo possessionē. Dedit enim mihi dominus linguā mercedez meā: ꝛ i ipa laudabo eū. Appropiate ad me indocti: ꝛ ꝯgregate uos i domum disciplie. Quid adhuc ītardatis? ꝛ qd dicitis i his? Aie uīe sitiunt uehemēt̄: aperui os meū: et locut⁹ sū. Cōparate uobis sine argēto sapientiā: ꝛ collū uīm subjicite iugo ei⁹: ꝛ suscipiat aia uīa disciplinā. In pxio ē.n. iuenire eā. Uidete ocul̄ uīis: q̄ modicū laboraui: ꝛ iueni mihi multā reqem. Assumite disciplinā i multo numero argēti: ꝛ copiosū aurū possidete i ea. Letet̄ aia uīa i mia eius: ꝛ nō cōfūdemini i laude eius. Operamini opus uīm āte tēp⁹ et dabit uobis mercedem uestram in tempore suo.

Incipit oratio salomonis. .LII.

Et inclinauit salomon genua sua i cōspectu totius ecclesie isrl̄: ꝛ apuit manus suas ad celum et dixit: Domine deus israel: nō ē similis deus in celo sursū: neq3 in terra deorsū: qui custodis testamētū tuū ꝛ misericordiā pueris tuis eūtib⁹ in cōspectu tuo i toto corde: seruās puero tuo dauid que locutus es illi: et locutus es in ore tuo: ꝛ i manu tua implesti quasi dies iste. Et nc̄ dn̄e de⁹ israel custodi puero tuo dauid patri meo q̄ locutus es illi dicēs: Non deerit tibi uir a facie mea: sedēs i throno israel: uerū tamē si custodierit filij tui legē meā: et in p̄ceptis meis ābulēt: sicut ābulauerūt i cōspectu meo fideles. Et nc̄ dn̄e de⁹ isrl̄: creditū ē ṽbū quod locut⁹ es puero tuo dauid: qm̄ si ṽe hitauit de⁹ cū hoib⁹ i t̄ra. Si celū ꝛ celi celorū ñ sufficiāt t̄: q̄to maḡ dom⁹ hec quā edificaui? Sed īspicias ad oīonē s̄ui tui ꝛ ō precationē eius: ut exaudias dn̄e placationē oīonis: quā puer tu⁹ orat corā te hodie: ut sint oculi tui sup domū hāc die ac nocte in locum quem dixisti inuocari nomē tuū: et exaudias orationem quam puer tu⁹ orat in hoc loco: et exaudias precationem pueri tui et ppl̄i tui israel: si orauerit i loco isto: et exaudias in loco habitationis de celo: et exaudias et ppiti⁹ sis: si peccauerit uir i te.

Explicit liber ecclesiastic⁹. Incipit prologus in isaiam prophetam.

Nemo cū pphetas uersib⁹ uiderit esse descriptos: metro eos estiet apud hebreos ligari: ꝛ aliqd sīle habē de psalmis ul̄ operib⁹ salomonis. Sed quod i demosthene ꝛ tullio solet fieri: ut per cola scribāt et cōmata: q̄ utiq3 psa ꝛ nō uersibus ꝯscripserūt. Nos quoq3 utilitati legentiū puidentes: iīpretationē nouā nouo scribēdi genere distixim⁹. Ac p̄mū de isaia: Sciēdū q̄ in sermone suo disertus sit: qppe ut uir nobilis et urbane elegātie. Nec habens qcq̄ in eloquio rusticitatis admixtū. Unde accidit: ut p̄ cetis florem s̄mōis eius trāslatio ñ potuerit cōs̄uare. Deide etiā hoc adijciendū: q̄ nō tā ppheta dicendus sit q̄ euāgelista. Ita.n. uniuersa xp̄i ecclesieq3 mysteria ad liquidū psecutus ē: ut nō eū putes ō futo uaticinari: sed ō p̄tītis historiā texē. Unde cōijcio noluisse tunc tp̄is septuaginta iīpretes fidei sue sacramēta pspicue ethnicis prodē: ne sāctū canibus et margaritas porcis darēt: q̄ cū hāc editionē legerit ab ill̄ aiaduertetis abscōdita. Nec ignoro quāti laboris sit pphetas itelligē: nec facile quēpiā posse iudicare de iīpretatione: nisi itellexerit añ q̄ legerit. Nos quoq3 patē morsibus plurimorū: q̄ stimulāte iuidia: qō ꝯseq̄ ñ ualēt: despiciūt. Sciēs ğ et prudēs i flāmā mitto manum: et nihilomin⁹ hoc a fastidiosis lectoribus p̄cor: ut quō greci post septuaginta trāslatores aqlā: et symmachū et theodotionē legūt: l̄ ob studiū doctrie sue: uelut septuaginta magis ex collatiōe eoꝝ itelligāt: sic et isti saltē unū p⁹ pores hr̄e dignēt̄ iīpretē: Legāt p̄us: et postea ꝯspiciāt: ne uideāt nō ex iudicio: sed ex odij p̄sūptiōe ignorata dānare. Prophetauit autē isaias i irl̄z et i iudea: necdū decē tribubus i captiuitatē ductis: ac de utroq3 regno nūc cōmixti nunc separatim texit oraculū. Et cū itdū ad p̄sētē respiciat historiā: et post babylonie captiuitatē reditū populi significet in iudeam: tamen omnis eius cura de uocatione gentiū et de aduentu xp̄i est. Quem quanto plus amatis paula et eustochium: tanto magis ab eo petite: ut p obtrectatiōe p̄nti qua

me idesinẽt emuli laniāt: ipẽ mihi mercedẽ restituat i futo: q̄ scit me ob hoc i peregrine ligue eruditiōe sudasse: ne iudei de falsitate scripturarū ecclesijs ei⁹ diuti⁹ isultarēt.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū.

Isaias in irl'm nobili genere ortus est: ibiq̄ꝫ prophetauit. Sub manasse rege sectus in duas partes occubuit. Sepult⁹q̄ꝫ est sub quercu rogel: iuxta trāsitū aquarū: q̄s olim ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumētū. Incipit Isaias propheta. Caplm. I.

Visio isaie filii amos: quam uidit sup iudam et irl'm in dieb⁹ ozie ioathan achaz ⁊ ezechie regū iuda. Audite celi et auribus percipe terra: qm̄ domin⁹ locut⁹ ē. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi āt spreuerūt me. Cognouit bos possessorē suū: et asin⁹ p̄sepe dn̄i sui: isrl' autem me non cognouit: et popul⁹ meus n̄ itellexit. Ve gēti peccatrici: populo graui iniq̄tate: semini nequā: filijs sceleratis. Dereliq̄rūt dn̄m: blasphemauerunt scm̄ isrl': abalienati s't retrorsū. Sup quo ꝑcutiā uos ultra: addentes p̄uaricationem? Omne caput lāguidū ⁊ ōe cor merēs a plāta pedis usq̄ꝫ ad uerticē n̄ ē i eo sāitas. Vuln⁹ et liuō et plaga tumēs: n̄ ē circūligata nec curata medicamine: neq̄ꝫ fota oleo. Terra u̇ra ōserta: ciuitates u̇re succēse igni. Regionē u̇raz corā uobis alieni ōuorant: et ōsolabit sicut i uastitate hostili. Et derelinquet filia syon et ūbraculū i uinea: et sic tuguriū i cucumerario: sic ciuitas q̄ uastat. Nisi dn̄s exercituū ṙliquisset nobis semē: q̄i sodoma fuissem⁹: et quasi gomorra siles essem⁹. Audite v̇bū dn̄i p̄ıcipes sodomorū: ꝑcipite auribus legem dei u̇ri popul⁹ gomorre. Quo mihi m'titudinē uictimaꝝ u̇raꝝ dicit dn̄s? Plen⁹ sū. Holocausta arietū et adipē piguium et sāguinē uitulorū et agnorū et hircorū nolui. Cū ueniretis an̄ ꝯspectū meū: q̄s q̄siuit hec de māib⁹ u̇ris: ut ābularetis in atrijs meis? Ne offeratis ultra sacrificium frustra. Incensū abominatio est mihi. Neomeniā ⁊ sabbatū et festiuitates alias nō ferā. Iniqui sūt cet⁹ u̇ri. Calēdas u̇ras et solēnitates u̇ras odiuit aia mea. Facta sūt mihi molesta. Laboraui sustinēs. Et cū extēderitis manus u̇ras auertā oculos meos a uobis. Et cū mutiplicaueritis oꝛōnē: nō exaudiā. Man⁹. n. u̇re sāguine plene s't. Lauamini: mūdi estote: auferte malū cogitationum u̇raꝝ ab oc'lis meis. Quiescite agē ꝑuerse: discite bn̄facē. Querite iudiciū. Subuenite oppresso: iudicate pupillo: defēdite uiduā: et uenite et arguite me dicit dn̄s. Si fuerint pc̄ca u̇ra ut coccinū: quasi nix dealbabūt: ⁊ si fuerit rubra quasi uermicul⁹ uelut lana alba erūt. Si uolueritis et audieritis me: bona t're comedetis. Q si nolueritis et me ad iracūdiā ꝓuocaueritis: gladi⁹ ōuorabit uos: quia os dn̄i locutū ē. Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis: plēa iudicij? Iustitia h'itauit in ea: nunc āt homicide. Argentū tuū uersū est in scoriā: uinū tuū mixtū ē aqua. Principes tui infideles: socij furū. Omnes diligūt munera: sequūtur retributiones. Pupillo nō iudicāt: et causa uidue nō ingredit' ad illos. Propt' hoc ait dn̄s de⁹ exercituū fortis isrl': Heu ego ꝯsolabō sup hostibus meis: et uindicabor de iīmicis meis. Et ꝯuertam manū meā ad te: et excoquā ad purū scoriā tuā: et auferā ōe stānū tuū: et restituā iudices tuos ut fuerūt p̄⁹ et ꝯsiliarios tuos sicut āti q̄t⁹. P⁹ hec uocaberis ciuitas iusti: urbs fidelis. Syon i iudicio redimet': et reducent eā i iustitia. Et ꝯteret scelestos et pc̄cores simul: et q̄ dereliq̄rūt dn̄m ꝯsūmēt. Confūdentur. n. ab idolis q̄b⁹ sacrificauerūt. Et erubescetis sup hortis quos elegeratis: cum fueritis uelut quercus ōfluētib⁹ folijs: et uelut hortus absq̄ꝫ aqua. Et erit fortitudo u̇stra ut fauilla stupe: et op⁹ u̇rz q̄i scintilla: ⁊ succēdet' utrūq̄ꝫ sil': et n̄ erit q̄ extiguat.

C. II.

Verbum quod uidit isaias fili⁹ amos super iudam et irl'm. Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in uertice montiū. Et eleuabitur sup colles: et fluēt ad eū ōes gētes: et ibunt ppl'i multi et dicēt: Venite ascēdam⁹ ad mōtem dn̄i et ad domū dei iacob: et docebit nos uias suas: ⁊ āb'labim⁹ i semitis ei⁹: q2 ō syō exibit lex: et v̇bū dn̄i ō irl'm. Et iudicabit gētes et arguet populos multos. Et ꝯflabūt gladios suos i uomeres: et lāceas suas i falces

Non leuabit gens contra gētē gladiū: nec
exercebūtur ultra ad p̄liū. Domꝰ iacob ue-
nite et ābulemꝰ i lumine dei nostri. Proieci
sti.n. ppl'z.tuū domū iacob:qꝛ ītpleti sūt:ut
oli:et augures habuerīt ut philistijm:⁊ pue
ris alienis adheserunt. Repleta est terra
argento et auro. Et non est finis thesau-
rorum eius. Et repleta est terra eius equis
et inumerabiles quadrige eiꝰ. Et repleta ē t̄
ra eiꝰ idolis. Opꝰ manuū suaꝝ adorauerīt:
qd̄ fecerūt digiti eoꝝ. Et icuruauit se hō:et
humiliatꝰ ē uir. Ne ḡ dimittas eis. Ingredē
i petrā et abscōdē i fossa humo a facie timo
ris dñi:et a glīa maiestatis eiꝰ. Oculi subli
mis hois hūiliati st̄:et incuruabitur altitu
do uiroꝝ. Exaltabitur āt dñs solꝰ i die illa:
qꝛ dies dñi exercituum sup̄ oēz supbū:et ex
celsū et sup̄ oēz arrogātē:et hūiliabitur: et
sup̄ oēs cedros libani sublimes et erectas:
⁊ sup̄ oēs quercꝰ basan:⁊ sup̄ oēs mōtes ex
celsos ⁊ sup̄ oēs colles eleuatos:⁊ sup̄ oēz t̄
rē excelsā et sup̄ oēz muꝝ mūitū:et sup̄ oēs
naues tharsis:⁊ sup̄ oē qd̄ uisu pulchrū ē:⁊
icuruabitur oīs sublimitas hoīuz:⁊ hūilia
bitur altitudo uiroꝝ. Et eleuabitur dñs
solꝰ i die illa. Et idola penitꝰ ꝯterēt:et itroi
būt i speluncas petraꝝ:⁊ i uoragies t̄re a fa-
cie formidiīs dñi:⁊ a glīa maiestatis eiꝰ:cū
surrexerit ꝑcutē t̄rā. In die illa ꝓiciet hō i-
dola argēti sui:et simulacra auri sui q̄ fece
rat sibi:ut adoraret talpas ⁊ uespertiliones.
Et igredieť scissuras petraꝝ:⁊ in cauernas
saxoꝝ a facie formidinis dñi ⁊ a glīa maie
statis eiꝰ:cū surrexerit ꝑcutē t̄rā. Quiescite
ḡ ab hoīe cuiꝰ spus i naribꝰ eiꝰ ē:qꝛ excelsus
reputatus est ipse.

.III.

Ecce.n. dñator dominꝰ exercituū aufe
ret ab ir'lm ⁊ ab iuda ualidū et fortē:
oē robur pāis ⁊ oē robur aque:et fortē ⁊
uirū bellatorē:⁊ iudicē ⁊ ꝓphetā:⁊ hariolū
⁊ senē pricipē sup̄ qnq̄ginta et honorabilē
uultu et consiliariū:et sapiētē de architectꝭ:
⁊ prudētē eloquij mystici. Et dabo pueros
ꝑncipes eoꝝ:⁊ effemiati dñabūt eis. Et cor
ruet ppl'us uir ad uiꝝ:⁊ unusq̄sq; ad proxi
mū suū. Tumltuabiť puer contra senem:⁊
ignobilis contra nobilē. Apphēdet.n. uir
frēm suū domesticū pr̄is sui:et dicet: Uesti-
mētū tibi ē:ꝑnceps esto nr̄:ruina āt hec sub
māu tua. Rñdebitq; i die illa dicēs: Nō sū
medicus:et in domo mea nō ē pāis neq; ue
stimētū. Nolite cōstituere me principem po
puli. Ruit.n. ir'lm et iudas ꝯcidit: qꝛ ligua
eoꝝ et adiuētiones eoꝝ contra dominū:ut
ꝓuocarēt oculos maiestatis eius. Agnitio
uultus eoꝝ respōdebit eis:et peccatū suuz
quasi sodoma ꝑdicauerīt nec abscōderīt. Ue
aīe eoꝝ qm̄ reddita st̄ eis mala. Dicite iusto
qm̄ bn̄:qm̄ fructū adiuentionū suaꝝ come
det. Ue ipio i malū. Retributio.n. manuuz
eiꝰ fiet ei. Populū meū exactores sui spolia
uerīt:et mulierꝭ dñate sūt eis. Popule meꝰ
q̄ te beatū dicūt:ipi te decipiūt:⁊ uiā gressu
uz tuoꝝ dissipāt. Stat ad iudicādū dñs:et
stat ad iudicādos ppl'os:dñs ad iudiciū ue
niet:cū senibus ppl'i sui ⁊ ꝑncipibꝰ eiꝰ. Uos
.n. depasti estis uineā meā:et rapīa paupis
i domo ur̄a. Quare atteritis ppl'm meū:et
facies pauperū cōmolitis:dić dñs exercitu
um. Et dixit dñs deus: Pro eo ꝙ eleua
te sunt filie syon:⁊ ambulauerunt extento
collo:et nutibꝰ oculoꝝ ibāt:⁊ plaudebāt ⁊
ambulabāt:⁊ pedibꝰ suis cōposito gradu
icedebāt:decaluabit dñs uerticē filiaꝝ syō:
⁊ dñs crinem eaꝝ nudabit. In die illa aufe
ret dñs ornamētū calciamētoꝝ et lunulas
⁊ tōques ⁊ monilia:⁊ armillas ⁊ mitras ⁊
discriminalia et periscelidas ⁊ murenulas
⁊ olfactoriola ⁊ iaures et ānulos:⁊ gēmas
i fronte pendētes: ⁊ mutatoria ⁊ palliola
⁊ lintheamina et acꝰ ⁊ specula ⁊ syndones
⁊ uittas et theristra. Et erit ꝓ suaui odore
fetor:⁊ ꝓ zona funiculus:⁊ ꝓ crispanti cri
ne caluiciū:⁊ ꝓ fascia pectorali ciliciū. Pul
cherrimi quoq; uiri tui gladio cadēt:⁊ for
tes tui i p̄lio. Et merebūt atq; lugebūt por
te eiꝰ:⁊ desolata i t̄ra sedebit.

.IIII.

Et apprehendent septē mulieres uirū
unū i die illa dicētes: Panem nostrū
comedemus:⁊ uestimētis nr̄is operiemur:
tantūmodo inuoceť nomē tuū sup̄ nos:au
fer opprobriū nr̄m. In die illa erit germen
dñi i magnificentia et glīa:⁊ fructꝰ t̄re subli
mis:⁊ exultatio his q̄ saluati fuerit de isr̄l.
Et erit oīs q̄ relictꝰ fuerit i syō ⁊ residuꝰ in
ir'lm:sāctus uocabitur omnis qui scriptus
ē i uita in ir'lm. Si abluerit dñs sordē filia
rū syon:⁊ sāguinem ir'lm lauerit de medio
eius:i spū iudicij ⁊ spū ardoris. Et creabit
dñs sup̄ omnē locū montis syon:⁊ ubi iuo
catus est:nubem p̄ diē:⁊ fumū ⁊ splendorē
ignis flāmātis i nocte. Sup̄ omnē.n. glīaz

ꝓtectio: ⁊ tabernaculū erit i ūbraculū diei ab estu: ⁊ i securitatē ⁊ abscōsionē a turbie et a pluuia.

V.

Cantabo dilecto meo canticū patruel mei: uinee sue. Uinea facta est dilecto meo: in cornu filio olei. Et sepiuit eam: ⁊ lapides elegit ex ea: ⁊ plātauit uineā electam: ⁊ edificauit turrim in medio eius: ⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit ut faceret uuas: et fecit labruscas. Nūc ergo hitatores irl'm et uiri iuda: iudicate inter me ⁊ uineā meā. Quid est quod debui ultra facere uinee mee: ⁊ non feci ei? An q expectaui: ut faceret uuas: ⁊ fecit labruscas? Et nunc ostendam uobis quid ego faciā uinee mee. Auferā sepē ei⁹: et erit i direptionē. Diruā maceriā ei⁹: ⁊ erit i cōculcationē: et ponā eā desertam. Nō putabit et n̄ fodiet: ⁊ ascēdēt sup eā uepres et spine et nubib⁹ mādabo ne pluāt sup eā ibrē. Uinea āt dn̄i exercituum dom⁹ isrl' ē: ⁊ uiri iuda germē ei⁹ delectabile: et expectaui ut faceret iudiciū: ⁊ ecce iniqtas: et iustitiā et ecce clamor. Ue q̄ coniūgitis domū ad domū et agrū agro copulatis usq3 ad terminū loci. Nunqd hitabitis uos soli i medio tre? In aurib⁹ meis sūt hec: dicit dn̄s exercituū. Nisi domus multe deserte fuerint grādes et pulchre et absq3 hitatore. Decē.n. iugera uineaꝝ faciēt lagūculā unā: ⁊ trigita modij semētis faciēt modios tres. Ue q̄ ꝯsurgitis mane ad ebrietatē sectādā: et potandum usq3 ad uesperā et uino estuetis. Cithara ⁊ lyra et tympanū et tibia et uinū i ꝯuiuijs ur̄is: et opus dn̄i nō respicitis: nec opa manuū ei⁹ ꝯsideratis. Propterea captiu⁹ duct⁹ ē pp'lus me⁹: q2 nō habuit sciam: et nobiles ei⁹ iterierūt fame: et multitudo ei⁹ siti exaruit. Propterea dilatauit ifern⁹ aīam suā: et apuit os suū absq3 ullo tmio. Et descēdēt fortes ei⁹ et pp'lus eius: et sublimes glīosiq3 ei⁹ ad eū. Et icuruabit hō et hūiliabit uir: et oculi sublimiū depmētur: et exaltabit dn̄s exercituū i iudicio: et de⁹ sc̄us sāctificabit in iustitia. Et pascēt agni iuxta ordinē suū: et deserta i ubertatē uersa aduene comedēt. Ue q̄ trahitis iniqtatē i funiculis uāitatis: et q̄si uiculū plaustri pcc̄ꝫ. Qui dicitis: festinet: et cito ueniat opus ei⁹: ut uideamus et appropiet: et ueniat ꝯsiliū sācti israel: et sciemus illud. Ue q̄ dicitis malū bonum: ⁊ bonū malū: ponētes tenebras lucē: et lucē tenebras: ponētes amarū i dulce: ⁊ dulce i amaꝝ. Ue q̄ sapiētes estis i oclis uestris: et corā uobismetipis prudētes. Ue q̄ potētes estis ad bibēdū uinū: et uiri fortes ad miscendā ebrietatē. Qui iustificatis ipiu3 p mūerib⁹: ⁊ iustitiā iusti aufertis ab eo. Propter hoc sic̄ ďuorat stipulā ligua ignis: ⁊ calor flāme exurit: sic radix eoꝝ quasi fauilla erit: et germē eoꝝ ut puluis ascendet. Abiecerūt.n. legē dn̄i exercituū: ⁊ eloqum sācti isrl' blasphemauerūt. Ideo irat⁹ ē furor dn̄i in pp'lꝫ suū: et extēdit manū suā sup eū et pcussit eū. Et ꝯturbati sūt mōtes: ⁊ facta sūt morticina eoꝝ quasi stercus i medio plateaꝝ. In his ōibus n̄ ē auersus furor eius: s3 adhuc manus ei⁹ extēta. Et eleuabit signu3 i natiōib⁹ pcul: et sibilabit ad eū de finibus tre. Et ecce festin⁹ uelocit' ueniet. Nō ē deficiēs neq3 laborās i eo: n̄ dōmitabit neq3 dōmiet: neq3 soluet cīgulū renū eius: nec rūpetur corrigia calciamēti eius. Sagitte ei⁹ acute: ⁊ ōes arc⁹ eius extēti. Ungule equoꝝ ei⁹: ut silex: et rote ei⁹ q̄i ipetus tēpestatis. Rugitus eius ut leonis: rugiet ut catuli leonū: et frēdet et tenebit predā: ⁊ āplexabit: et n̄ erit q̄ eruat. Et sonabit sup eū in die illa sic̄ sonitus maris. Aspiciemus i terrā: et ecce tenebre tribulationis: et lux obtenebrata est in caligine eius.

VI.

In anno quo mōtuus ē rex ozias. Uidi dn̄m sedentē sup soliū excelsū et eleuatu: ⁊ plena erat domus a maiestate ei⁹: et ea q̄ sub ipo erāt replebāt tēplū. Seraphin stabāt sup illud: sex ale uni: ⁊ sex ale alteri. Duabus uelabāt faciē eius: ⁊ duabus uelabāt pedes ei⁹: et duab⁹ uolabant. Et clamabant alter ad alterum: et dicebāt: Sanctus sāctus sāct⁹ dn̄s deus exercituum: plena ē ōis terra glīa eius. Et cōmota sūt sup liminaria cardinū a uoce clamantis: et domus repleta est fumo. Et dixi: Ue mihi q2 tacui: q2 uir pollutus labijs ego sū: et in medio pp'li polluta labia hn̄tis ego hito: et regem dn̄m exercituū uidi oculis meis. Et uolauit ad me unus de seraphin: ⁊ i manu ei⁹ calculus quē forcipe tulerat ď altari: et tetigit os meum et dixit: Ecce tetigi hoc labia tua: ⁊ auferet iiqtas tua et pcc̄ꝫ tuū mūdabit. Et audiui uocē dn̄i dicētis: Quē mittā: ⁊ q̄s ibit nobis? Et dixi: Ecce ego. Mitte me. Et dixit: Uade: et dices populo huic: Audite

audiētes: ⁊ nolite itelligē: ⁊ uidete uisionē ⁊ nolite cognoscerē. Exceca cor ppl'i hui' ⁊ aures ei' aggraua: et oculos ei' claude: ne forte uideat oculis suis ⁊ aurib' suis audiat: ⁊ corde suo itelligat: et ꝯuertat et sanē eū. Et dixi: Usqꝫquo dn̄e? Et dixit: Donec desolēt ciuitates absqꝫ hitatore ⁊ dom' sine hoīe. Et t'ra reliqt' deserta: et lōge faciet dn̄s hoīes. Et m'ltiplicabit' q̄ derelicta fuerat i medio t're: et adhuc in ea decimatio. Et ꝯuertet': ⁊ erit i ostensionē sic therebit' et sic querc' q̄ expādit ramos suos. Semē scꝫ erit id qd̄ steterit i ea.

ET factū ē i dieb' achaz ¶ .VII. filij ioathan filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie: et facee fili' romelie rex isr'l i irl'm ad p̄liādū ꝯtra eā: et nō potuerūt debellare eā. Et nunciauerūt domui dauid dicētes: Requieuit syria sup effraim et cōmotū ē cor eius: et cor ppl'i ei' sic mouent' ligna siluaꝝ a facie uēti. Et dixit dn̄s ad isaiam: Egredē i occursū achaz tu et q̄ derelict' ē iasub filius tu': ad extremū aque duct' piscine superioris in uia agri fullonis: et dices ad eū: Uide ut sileas. Noli timē: et cor tuū ne formidet a duab' caudis ticionū fumigātium istoꝝ i ira furoris rasin regis syrie et filij romelie: eo ꝙ ꝯsiliū inierit cōtra te syria i malū et effraim: et fili' romelie dicentes: Ascēdamus ad iudā et suscitem' eū: et auellam' eū ad nos: et ponam' regē i medio ei' filiū tabeel. Hec dic̄ dn̄s de': Nō stabit et nō erit istud: sed caput syrie damascus et caput damasci rasin. Et adhuc sexagita et quiqꝫ anni: et desinet effraim esse populus: et caput effraim samaria: et caput samarie filius romelie. Si n̄ credideritis: non pmāebitis. Et adiecit dn̄s loq̄ ad achaz dicēs: Pete tibi signū a dn̄o deo tuo i pfūdū iferni: siue i excelsū supra. Et dixit achaz: Nō petā: et n̄ tētabo dn̄z. Et dixit: Audite ergo dom' dauid. Nūqd parū uobis ē molestos eē hoīb': qꝛ molesti estis et deo meo? Propt' hoc dabit dn̄s ipe uobis signū. Ecce uirgo cōcipiet et pariet filiū: et uocabit' nomen ei' emanuel. Butyrū et mel comedet: ut sciat reprobare malū et eligē bonum. Qꝛ añq̄ sciat puer reprobar' malū ⁊ eligē bonū: derelinqt' t'ra quā tu detestaris a facie duoꝝ regū suoꝝ. Adducet dn̄s sup te ⁊ sup ppl'z tuum et sup domū p'ris tui: dies q̄ n̄ uenerūt a dieb' separatiōis effraim a iuda cū rege assirioꝝ. Et erit in die illa sibilabit dn̄s musce q̄ ē i extremo fluminū egypti: et api q̄ ē i t'ra assur: et uenient et requiescēt oēs i torrētib' ualliū: et i cauernis petraꝝ et i oīb' frutetis et in uniuersis foraminib'. In die illa radet dn̄s i nouacl'a ꝯducta i his q̄ trās flumē st' i rege assirioꝝ caput: et pilos pedū et barbā uniuersā. Et erit i die illa: nutriet hō uaccā boū et duas oues: et p̄ ubertate lactis comedet butyꝝ. Butyrū .n. et mel manducabit oīs hō qui relict' fuerit i medio t're. Et erit i die illa oīs loc' ubi fuerit mille uites: mille argēteis: et i spinas et i uepres erūt. Cū sagittis et arcu igredient' illuc. Uepres .n. et spīe erūt i uniuersa t'ra. Et oēs mōtes q̄ i sarculo sarrient'. Nō ueniet illuc t'ror spinaꝝ et uepriū: et erit in pascuā bouis et i ꝯculcationē pecoris.

¶ .VIII.

SEt dixit dn̄s ad me: Sume tibi librū grādem et scribe in eo stilo hoīs: uelocit' spolia detrahe: cito predare. Et adhibui mihi testes fideles: uriā sacerdotē et zachariā filiū barachie. Et accessi ad pphetissaꝫ: et ꝯcepit et pepit filiū. Et dixit dn̄s ad me: Uoca nomē ei': accelera: spolia detrahe: festina p̄dari: quia añq̄ sciat puer uocare patrē suū et matrē suā auferet' fortitudo damasci et spolia samarie corā rege assyriorū: et adiecit dn̄s loq̄ ad me adhuc dicēs: Pro eo ꝙ abiecit ppl's iste aquas syloe q̄ uadūt cū silētio: ⁊ assūpsit magis rasin ⁊ filiū romelie: propt' hoc ecce dn̄s adducet super eos aquas fluminis fortes et multas: regē assyriorū ⁊ oēm gl'iaꝫ eius. Et ascēdet sup oēs riuos eius: ⁊ fluet sup uniuersas ripas eius: ⁊ ibit p iudā inūdās et trāsiens usqꝫ ad collū ueniet. Et erit extēsio alarū ei' iplēs latitudinē t're tue o emanuel. Cōgregamini ppl'i ⁊ uincemini: et audite uniuerse pcul t're. Cōfortamini: et uincemini: accigite uos et uincemini: inite ꝯsiliū et dissipabit': loq̄mini u'bū: et nō fiet: qꝛ nobiscū de'. Hec .n. ait dn̄s ad me: Sic i manu forti erudiuit me: ne irem i uia ppl'i hui' dicēs: Nō dicatis: ꝯiuratio. Omnia .n. q̄ loq̄t' ppl'us iste ꝯiuratio ē: et timorē ei' ne timeatis neqꝫ paueatis. Dn̄m exercituū ipm̄ sc̄ificate: ipe pauor u'r: ⁊ ipe t'ror u'r: et erit uobis i sc̄ificationē: i lapidē āt offēsionis: et petrā scādali duabus domib' isr'l: et in laqueū et in ruinam habitantibus irl'z. Et offēdēt ex eis plurimi et cadent: et conterent: et irretientur et capient'. Liga testimoniū

signa legẽ ĩ discipł̃is meis: expectabo dñz q̃ abscõdit faciem suã a domo iacob: et ꝑsto labor eũ. Ecce ego et pueri mei quos dedit mihi domin⁹ in signũ ⁊ ĩ portẽtũ isrł̃: a dño exercituũ q̃ hitat ĩ monte syon. Et cũ dixerint ad uos: querite a phitonibus et a diuinis q̃ stridẽt ĩ icãtationib⁹ suis: nũq̃d nõ popul⁹ a deo suo reqret uisionẽ ꝓ uiuis ac mõtuis? Ad legẽ magis et ad testioniũ: q̃ si nõ dixerit iuxta v̄bũ hoc: ñ erit eis matutina lux. Et trãsibit ꝑ eã et corruet et esuriet: et cũ esurierit irascet et maledicet regi suo et deo suo. Et suspiciet surſũ: ⁊ ad trã ĩtuebit. et ecce tribulatio et tenebre et dissolutio et ãgustia et caligo ꝑsequẽs: ⁊ ñ potit auolare de angustia sua.

.IX.

Primo tẽpore alleuiata est terra zabulon et t̃ra neptali: et nouissimo aggrauata ẽ uia maris trãs iordanẽ galilee gẽtiũ. Popul⁹ q̃ ãbulabat in tenebris uidit lucem magnã hitãtibus in regiõe umbre mortis: lux orta ẽ eis. Mł̃tiplicasti gẽtẽ: ñ magnificasti letitiã. Letabũt corã te sic̃ q̃ letãt ĩ messe: sic̃ exultãt uictores capta ꝑda qñ diuidũt spolia. Jugũ.n. oneris ei⁹ ⁊ v̄gã hũeri ei⁹ et sceptrũ exactõis ei⁹ supasti: sic̃ ĩ die madiã. Qr̃ õis uiolẽta ꝑdatio cũ tumł̃tu et uestimẽtũ mixtũ sãguie erit ĩ combustionem: ⁊ cib⁹ ignis. Paruulus.n. natus ẽ nobis: et fili⁹ datus ẽ nobis. Et factus ẽ ꝑncipatus sup humer̃ eius: ⁊ uocabit nomen ei⁹ admirabilis consiliarius: deus fortis pr̃ futi seculi: princeps pacis. Multiplicabit eius ĩperiũ et pacis nõ erit finis: sup soliũ dauid et super regnũ eius: ut cõfirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia a modo et usq; ĩ sẽpit̃nũ. Zelus domini exercituũ faciet hoc. Uerbũ misit dñs ĩ iacob: et cecidit in israel. Et sciet omnis populus effraim et habitantes samariam in supbia et magnitudine cordis dicẽtes: Lateres ceciderũt: sed quadris lapidib⁹ edificabim⁹: sycomoros succiderũt: sed cedros ĩmutabim⁹. Et eleuabit dñs hostes rasin sup eũ: et ĩimicos ei⁹ ĩ tumł̃tũ v̄tet: syriam ab oriẽte: et philistĳm ab occidẽte: ⁊ deuorabũt isrł̃ toto ore. In õib⁹ his ñ est auersus furor ei⁹: sed adhuc man⁹ ei⁹ extẽta. Et ppł̃us ñ ẽ reuersus ad ꝑcutiẽtẽ se: et dñm exercituũ non inq̃sierũt. Et disꝑdet dñs ab isrł̃ caput et caudam incuruãtem et deprauãtẽ die una. Longeu⁹ et honorabilis ipse ẽ caput: et ꝓpheta docẽs mẽdacium ipe ẽ cauda. Et erũt q̃ beatificãt populũ istũ seducẽtes: et q̃ beatificãt ꝑcipitati. Propt̃ hoc sup adolescẽtulis eius ñ letabit dñs: et pupillor̃ ei⁹ ⁊ uiduarũ ñ miserebit. Qr̃ õis hypocrita ẽ et nequã: et uniuersũ os locutũ ẽ stultitiã. In õibus his ñ ẽ auersus furor eius: sed adhuc man⁹ eius extẽta. Succensa ẽ.n. quasi ignis ĩpietas: ueprẽ et spinã uorabit. Et succẽdetur ĩ dẽsitate saltus: et ꝯuoluetur ĩ supbia fumi. In ira dñi exercituũ ꝯtbata ẽ t̃ra: et erit ppł̃s quasi esca ignis. Uir fratri suo ñ parcet: et decliabit ad dextrã: et esuriet: ⁊ comedet ad sinistrã: ⁊ ñ saturabit. Un⁹quisq; carnẽ brachĳ sui uorabit: manasses effraim: ⁊ effraim manassen: ⁊ sił̃ ipi cõtra iudã. In õib⁹ his ñ ẽ auersus furor ei⁹: sed adhuc manus eius extẽta.

.X.

Ve q̃ condunt leges iniquas et scribentes iniustitiã scripserũt: ut opp̃merẽt in iudicio paupes ⁊ uim facerent cause humiliũ populi mei: ut essẽt uidue preda eor̃: et pupillos diriperẽt. Quid facietis in die uisitationis ⁊ calamitatis de lõge uenie͂tis? Ad cuius ꝯfugietis auxiliũ: et ubi derelinq̃tis gł̃iam ur̃az: ne ĩcuruemini sub uinculo: et cũ ĩt̃fectis cadatis? Sup omnibus his nõ ẽ auersus furor eius: sed adhuc man⁹ eius extẽta. Ue assur. Uirga furoris mei ⁊ baculus ipe ẽ. In manu eius ĩdignatio mea. Ad gentẽ fallacẽ mittã eũ: et ꝯtra ppł̃m furoris mei mandabo illi: ut auferat spolia et diripiat ꝑdã: et ponat illud ĩ ꝯculcationẽ quasi lutũ platearũ. Ipe ãt ñ sic arbitrabit: et cor eius ñ ita estimabit: sed ad ꝯterendum erit cor eius: et ad ĩt̃nicionẽ gẽtiũ ñ paucarum. Dicet.n. Nũq̃d ñ ꝑncipes mei sił̃ reges sũt? Nũq̃d ñ ut archamis: sic calanno: et ut arphath sic emath? Nunq̃d ñ ut damasc⁹: sic samaria? Quõ ĩueñit manus mea regna idoli: sic et simulacra eorũ de irł̃m et de samaria. Nũq̃d ñ sic̃ feci samarie et idolis eius: sic faciã irł̃m et simulacris eius? Et erit cũ ĩpleuerit dñs cũcta opa sua in mõte syon: et ĩ irł̃z uisitabo sup fructũ magnifici cordis regis assur: et sup gł̃iaz altitudinis oculorũ eius. Dixit.n. In fortitudine manus mee feci: et ĩ sapientia mea intellexi. Et abstuli terminos populorũ: et pricipes eorũ depdat⁹ sũ: et detraxi quasi potẽs ĩ sublimi rẽsidẽtes. Et ĩueñit quasi nidũ man⁹ mea fortitudinẽ

pplorū:et sic colligūtur oua q̄ derelicta sūt:
sic uniuersā terrā ego ꝯgregaui:et nō fuit q̄
moueret pennam et aperiret os et gāniret.
Nūq̄d gloriabitur securis ꝯtra eū q̄ secat i
ea:aut exaltabit serra cōtra eū a quo trahi
tur:Quō si eleuet v̄ga cōtra eleuātem se:et
exaltetur baculus q̄ utiqꝫ lignū ē. Propt̄
hoc mittet dn̄ator dn̄s exercituū in piguib⁹
ei⁹ tenuitatē:et subt⁹ glīam ei⁹ succensa arde
bit quasi cōbustio ignis:et erit lumē isrl̄ in
igne:et sc̄us ei⁹ i flām̄a:et succendet et deuo
rabit spina ei⁹:et uepres in die una:et glīa
saltus ei⁹:et carmeli ei⁹ ab aia usqꝫ ad carnē
ꝯsumet:et erit t̄rore pfugus:et reliq̄e ligni
salt⁹ ei⁹ p̄ paucitate numerabūt:et puer scri
bet eos:et erit in die illa:nō adȳciet residu
um isrl̄:et hi q̄ fugerit de domo iacob initi
sup eo q̄ pcutit eos:sed innitet sup dn̄m sc̄m
isrl̄. In v̄itate reliq̄e ꝯuertēt:reliq̄e inquā ia
cob ad deū fortē. Si.n.fuerit pplus tu⁹ isrl̄
quasi arena maris reliq̄e ꝯuertētur ex eo.
Cōsūmatio abbreuiata inundabit iustitiā.
Cōsūmationē.n.et abbreuiationē dn̄s de⁹
exercituū faciet i medio ōis t̄re:ppt̄ hoc hec
dic̄ dn̄s de⁹ exercituū:Noli timē pplus me
us hītatō syon ab assur. In v̄ga.n. pcutiet
te:et baculū suū leuabit sup te i uia egypti.
Adhuc.n.paululū modicūqꝫ et ꝯsūmabit
idignatio mea:et furor me⁹ sup scelus eoꝝ.
Et suscitabit sup eū domin⁹ exercituum fla
gellū iuxta plagam madian i petra oreb:et
v̄gā suā sup mar̄. Et leuabit eā i uia egypti.
Et erit i die illa auferet on⁹ ei⁹ ō hūero tuo
et iugū ei⁹ de collo tuo:⁊ cōputrescet iugū a
facie olei. Ueiet in aioth:trāsibit i magron
apud magmas cōmēdabit uasa sua. Trāsie
it cursī:gabee sedes nr̄a. Obstupuit rama:
gabaa saulis fugit. Hinni uoce tua filia gal
lim:attēde laisa paupcula anathot. Migra
uit medemena hītatores gebin ꝯfōtamini.
Adhuc dies ē:ut i nob stet. Agitabit manū
suā sup mōtē filie syon:collē irl̄m. Ecce do
miator domin⁹ exercituū ꝯfriget lagūculā
i t̄ror:et excelsi statura succidēt:et sublimes
hūiliabūt. Et subuertēt ꝯdēsa salt⁹ ei⁹ ferro:
et liban⁹ cū excelsis cadet.

.XI.

ET egredietur uirga de radice iesse: et
flos de radice eius ascendet:et requie
scet sup eū sp̄us domini:sp̄us sapie et intel
lect⁹:sp̄us ꝯsilȳ et fortitudinis:sp̄us sciētie
et pietatis:et replebit eū sp̄us timoris dn̄i.
Nō scd̄ꝫ uisionē ocloꝝ iudicabit:neqꝫ scd̄ꝫ
auditū auriū arguet. Sed iudicabit in iusti
tia paupes:et arguet i eq̄tate p māsuet̄ ter
re. Et pcutiet t̄rā v̄ga oris sui:et sp̄u labio
rū suorū īt̄ficiet ipiū. Et erit iustitia cingu
lū lumboꝝ ei⁹:et fides cinctoriū renū eius.
Hītabit lup⁹ cū agno:et pard⁹ cū hedo ac
cubabit. Uitul⁹ et leo et ouis sil̄ morabūt:
et puer paruul⁹ minabit eos. Uitulus et ur
sus pascētur:sil̄ req̄escēt catuli eoꝝ:⁊ leo q̄i
bos comedet paleas:et delectabit īfās ab u
bere sup foramia aspidis:et i cauerna regu
li q̄ ablactat⁹ fuerit:manū suā mittet. Nō
nocebūt et nō occidēt i uniuerso mōte sc̄o
meo:q: repleta est t̄ra scia dn̄i:sic̄ aque ma
ris opiētis. In die illa radix iesse q̄ stat in si
gnū pploꝝ:ip̄m gentes deprecabunt:et erit
sepulchrū ei⁹ gl̄iosū. Et erit i die illa:adȳci
et domin⁹ sc̄do manū suā ad possidendum
residuū ppl̄i sui:qd̄ relinq̄tur ab assyrȳs et
ab egypto et a phetros ⁊ ab ethiopia:et ab
elam et ab sennaar ⁊ ab emath et ab īsulis
maris. Et leuabit signū i natiōes:⁊ ꝯgrega
bit profugos isrl̄:⁊ dispsos iuda colliget a
quattuō plagis t̄re:⁊ auferet ȥel⁹ ephraim ⁊
hostes iuda pibūt. Ephraim nō emulabit
iudā et iudas nō pugnabit ꝯtra ephraim:⁊
uolabūt i humeros philistȳm p mare:sil̄ p̄
dabūt filios oriētis. Idumea ⁊ moab p̄cep
tū man⁹ eoꝝ et filȳ āmon obediētes erunt.
Et desolabit dn̄s linguā maris egypti:⁊ le
uabit manū suā sup flumē i fortitudie sp̄us
sui:⁊ pcutiet eū i septē riuis:ita ut trāseāt p
eū calciati. Et erit uia r̄siduo populo meo:
q̄ relinq̄tur ab assyrȳs: sic̄ fuit israeli in die
illa qua ascēdit de t̄ra egypti.

.XII.

ET dices in die illa:Cōfitebor tibi do
mine qm̄ iratus es mihi: conuersus ē
furor tuus:⁊ ꝯsolat⁹ es me. Ecce de⁹ salua
tor me⁹ fiducialiter agā ⁊ nō timebo. Quia
fortitudo mea et laus mea domin⁹ et fact⁹
ē mihi i salutē. Haurietis aquas i gaudio ō
fōtib⁹ saluatoris:et dicetis i illa die: Cōfite
mini domio et iuocate nomē ei⁹. Notas fa
cite i ppl̄is adiuētiōes ei⁹:memēto qm̄ excel
sū ē nomē ei⁹. Cātate domio qm̄ magnifice
fecit:Annūciate hoc i uniuersa t̄ra. Exulta
et lauda hītatio syon:q: magn⁹ i medio tui
sanctus israel.

.XIII.

ONus babylonis:quod uidit isaias fi
lius amos. Super mōtem caliginosū

leuate signū: exaltate uocē: leuate manū: ⁊
ingrediant portas duces. Ego mādaui sāc
tificatis meis: et uocaui fortes meos in ira
mea: exultātes in glīa mea. Uox multitudi
nis i mōtibus quasi pplorū frequentium:
uox sonitus regum gentiū ꝯgregatarꝫ. Do
minus exercituū pcepit militie belli ueniēti
bus de t̄ra procul. A sūmitate celi dñs ⁊ ua
sa furoris eiꝰ: ut dispdat ōez t̄rā. Ululate qꝛ
ppe ē dies dñi: qꝛ uastitas a dño ueiet: prop
ter hoc ōes manꝰ dissoluētur: et ōe cor hoīs
tabescet et ꝯteret. Torsiōes et dolores tene
būt q̄si parturiēs dolebūt. Unusq̄sqꝫ ad p
ximū suū stupebit: facies cōbuste ultꝰ eorꝫ.
Ecce dies dñi ueiet crudel̄ ⁊ idignatiōis ple
nꝰ et ire furorisqꝫ: ad ponēdā t̄rā i solitudi
nē: ⁊ pccores eiꝰ ꝯterēdos de ea: qm̄ stelle ce
li et splēdor earꝫ nō expādēt lumē suū. Ob
tenebratꝰ ē sol i ortu suo: et luna ñ splende
bit i lumie suo. Et uisitabo sup ōbis mala:
⁊ ꝯtra ipios iiq̄tatē eorū. Et req̄escē faciam
supbiā ifideliū: et arrogātiā fōtiū hūiliabo.
Preciosior erit uir auro: et homo mūdo o
brizo. Sup hoc celū t̄babo: et mouebit ter
ra de loco suo: ppt indignationē dñi exerci
tuū: et ppt diē ire furoris eius: et erit quasi
damula fugiēs: et quasi ouis: ⁊ ñ erit q̄ ꝯgre
get. Unusq̄sqꝫ ad pplz suū ꝯuertet: et singl̄i
ad t̄rā suā fugiēt. Omnis q̄ iuētꝰ fuerit oc
cidet: et ōis q̄ supuenerit cadet i gladio. In
fātes eorꝫ allidēt i oclis eorꝫ: diripiēt domꝰ
eorū: et uxores eorꝫ uiolabunt. Ecce ego su
scitabo sup eos medos: q̄ argētū ñ q̄rāt nec
aurꝫ uelit: sꝫ sagittis paruulos ifficiēt: ⁊ lac
tātibꝰ utis ñ miserebūt: et sup filios ñ par
cat oculꝰ eorum. Et erit babylō illa ciuitas
glīosa i regnis: i clyta i supbia chaldeorꝫ: si
cut subuertit dñs sodomā et gomorrā. Nō
hitabit usqꝫ i finē: et ñ fūdabit usqꝫ ad gene
rationē et generationē. Nec ponet ibi tento
ria arabs: nec pastores iq̄escēt ibi: sꝫ iq̄escēt
ibi bestie: et iplebūt domus eorꝫ draconibꝰ
et: hitabūt ibi strutiōes: et pilosi saltabunt
ibi et r̄spōdebūt ibi ulule i edibus eiꝰ: et sire
ne i delubris uoluptatis.

XIIII.

P Rope est ut ueniat tps eiꝰ: et dies eius
non elōgabūtur. Miserebit. n. dñs ia
cob: et eliget adhuc de israel: et req̄escē eos
faciet sup humū suā: adiūgetur aduena ad
eos et adherebit domui iacob. Et tenebūt e
os populi: et adducēt eos in locum suum.
Et possidebit eos domꝰ isrl̄ sup terrā dñi in
s̄uos et ancillas: et erūt capiētes eos q̄ se ce
pāt: et subijciēt exactores suos. Et erit i die
illa cū requiē dederit tibi deꝰ a labore tuo:
⁊ a ꝯcussione tua et a s̄uitute dura qua añ
s̄uisti. Sumes parabolā istā ꝯtra rēgē baby
lonis et dices: Quō cessauit exactor: q̄euit
tributū? Cōtriuit dñs baculū ipiorꝫ: ṽgam
dñantiū cedētē pplos i idignatione plaga i
sanabili: subijciētē i furore gētes: persequē
tem crudelit̄. Cōq̄euit et siluit ōis terra: ga
uisa est: et exultauit: abietes quoqꝫ letate st̄
super te et cedri libani: ex quo dormisti nō
ascēdit qui succidat nos. Infernꝰ subt̄ te ꝯt
batus ē i occursū aduētꝰ tui: suscitauit tibi
gigātes. Omnes pricipes t̄re surrexerūt de
solijs suis: ōes pricipes nationū. Uniuersi
respōdebūt et dicēt tibi: Et tu uulneratꝰ es
sicut et nos: nr̄i similis effectꝰ es. Detracta ē
ad inferos supbia tua: cōcidit cadauer tuū.
Subt̄ te sternet tinea: et opimētū tuū erūt
uermes. Quō cecidisti de celo lucifer q̄ ma
ne oriebaris? Corruisti in terram qui uulne
rabas gētes: qui dicebas in corde tuo: In ce
lum cōscendā: sup astra dei exaltabo soliū
meū: sedebo i mōte testamēti: i lateribꝰ aq̄
lonis: ascēdā sup altitudinē nubiū: similis e
ro altissimo. Uerūtñ ad ifernū detraheris i
pfundū laci. Qui te uiderit ad te inclinabū
tur: teqꝫ pspiciēt. Nūq̄d iste ē uir q̄ cōturba
uit terrā: q̄ ꝯcussit regna: q̄ posuit orbē des̄
tū: et urbes eiꝰ destruxit: uictis eius nō ape
ruit carcerē. Omnes reges gentiū uniuersi
dormierūt i glīa uir in domo sua: tu āt pro
iectus es de sepulchro tuo quasi stirps inu
tilis: pollutus et obuolutꝰ cū his q̄ iffecti st̄
gladio: et descēderūt ad fūdamēta laci. Qua
si cadauer putridū nō hēbis ꝯsortiū neqꝫ
cū eis i sepl̄tura. Tu. n. t̄rā tuā dispdidisti:
Tu pplz tuū occidisti. Nō uocabit i etnū se
mē pessimorꝫ. Preparate filios eiꝰ occisiōi
i iniq̄tate patrū eorꝫ. Nō ꝯsurgēt nec here
ditabūt t̄rā nec iplebūt faciem orbis ciuita
tū. Et ꝯsurgā sup eos dicit dñs exercituū: et
pdā babylonis nomē et reliq̄as et germē et
pgeniē dicit dñs. Et ponā earꝫ i possessionē
ericij: et i paludes aquarꝫ: et scopabo eā in
scopa terēs dicit dñs exercituū. Jurauit do
minꝰ exercituū dicēs: Si nō ut putaui ita e
rit: et quō mēte tractaui sic eueiet: ut ꝯterā
assyriū i t̄ra mea: et i mōtibꝰ meis cōculcē
eum: et auferetur ab eis iugum eius et onꝰ

illius ab humero eorum tolletur. Hoc con
silium quod cogitaui super omnẽ terram:
et hec ẽ manus extẽta sup uniuersas gẽtes.
Dñs exercituũ ↄ̃creuit. Et quis poterit ĩfir
mare: Et man⁹ eius extẽta: et q̃s auertet eã:
In anno quo mortuus ẽ rex achaz: factũ ẽ
on⁹ istud. Ne leteris philistea õis tu: qm̃ cõ
minuta ẽ ṽga pcussoris tui. De radice. n. co
lubri egredietur regul⁹ et semen eius absor
bẽs uolucrẽ. Et pascẽtur ṗmogeniti paupe
rũ: et paupes fiducialit̃ req̃escẽt: et iterĩ fa
ciã i fame radicẽ tuã: et reliq̃as tuas ĩt̃ficiã.
Ulula porta. Clama ciuitas: pstrata ẽ phili
stea õis. Ab aq̃lone. n. fum⁹ uẽiet: et nõ ẽ q̃
effugiat agmẽ eius. Et q̃d ĩspõdebit nũtijs
gẽtis. Qꝛ dñs fũdauit syõ: et i ipo sperabũt
pauperes populi eius.

.XV.

Onus moab. Qꝛ nocte uastata ẽ ar. mo
ab conticuit. quia nocte uastat⁹ ẽ mur⁹
moab cõticuit. Ascẽdit dom⁹ et dybon ad
excelsa in plãctũ sup nabo: et sup medaba:
moab ululabit. In cunctis capitibus eius
caluitium: et omnis barba radet. In triuijs
eius accicti sũt sacco: sup tecta ei⁹ et i plate
is eius õis ululatus descẽdet i fletũ. Clama
uit esebõ ꝛ eleale: usq; iasa audita ẽ uox eo
rũ. Sup hoc expediti moab ululabũt: aĩa e
ius ululabit sibi. Cor meũ ad moab clama
bit: uectes eius usq; ad segor uitulã ↄ̃sternã
tem: p ascẽsũ. n. luith flẽs ascẽdet: et i uia o
ronaim clamorẽ ↄ̃tritionis leuabũt. Aque
.n. nemrim deserte erũt: qꝛ aruit herba: ↄ̃fe
cit germẽ: uiror õis iterijt. Scd̃m magnitu
dinẽ opis et uisitatio eorũ. Ad torrẽtẽ sali
cũ ducẽt eos: qm̃ circuibit clamor t̃minum
moab. Usq; ad gallim ululatus eius: ꝛ us
q; ad puteũ helim clamõ ei⁹: qꝛ aque dybõ
replete sũt sanguie. Ponã. n. sup dybon ad
ditamẽta his q̃ fugerit de moab leonẽ: ꝛ re
liquijs terre.

.XVI.

EMitte agnũ dñe dñatorẽ terre de pe
tra deserti ad mõtẽ filie syon .. Et erit
sicut auis fugiẽs et pulli de nido auolãtes:
sic erũt filie moab in transcensu arnon. Ini
consilium: coge cõsiliũ: pone quasi noctem
umbrã tuã i meridie. Abscõde fugientes et
uagos ne pdas. Hitabunt apud te profugi
mei. Moab esto latibulũ coꝝ a facie uasta
toris. Finit⁹ ẽ. n. puluis: cõsũmat⁹ ẽ miser: ↄ̃
fecit q̃ ↄ̃culcabat t̃rã. Et pparabitur i mia
solium: et sedebit sup cum i ueritate i taber
naculo dauid: iudicãs et q̃rẽs iudiciũ: et ue
locit̃ reddẽs quod iustũ ẽ. Audiuim⁹ supbiã
moab: supbus est ualde. Supbia eius et ar
rogãtia ei⁹ ꝛ idignatio eius: pl⁹ q̃ fortitudo
ei⁹. Iccirco ululabit moab: at moab uniuer
sus ululabit. His q̃ letãtur sup muros coc
ti lateris: loq̃mini plagas suas: qm̃ suburba
na esebon deserta sũt: ꝛ uineã sabama dñi
gentium exciderunt. Flagella eius usq; ad
iazer puenerũt: errauerũt i deserto: ppagies
ei⁹ relicte sũt: trãsierũt mare. Sup hoc plo
rabo in fletu iazer et uineã sabama. Inebri
abo te lachryma mea esebõ et eleale: qm̃ su
p uindemiã tuã et sup messẽ tuã uox calcã
tiũ irruit: et auferet letitia et exultatio ↄ̃ car
melo: et i uineis ñ exultabit neq; iubilabit.
Uinũ i torculari ñ calcabit q̃ calcare ↄ̃sue
uerat: uocẽ calcãtiũ abstuli. Sup hoc uẽter
me⁹ ad moab quasi cithara sonabit: et uisce
ra mea ad muꝝ cocti lateris. Et erit cũ ap
paruerit quod laborauit moab sup excel
sis suis: igrediet̃ ad sãcta sua ut obsecret: ꝛ
nõ ualebit. Hoc ṽbũ quod locut⁹ ẽ dñs ad
moab ex tũc ꝛ nũc locut⁹ ẽ dicẽs: In trib⁹ an
nis quasi ãni mercenarij auferet gl̃ia moab
sup õi pplo m̃lto: et r̃liq̃t i eo sic̃ racem⁹ par
uul⁹ et modic⁹: nequaq̃ m̃lt⁹.

.XVII.

ONus damasci. Ecce damascus ↄ̃sinet
esse ciuitas: et erit sicut aceru⁹ lapidũ
in ruina. Derelicte ciuitates aroer gregib⁹ e
rũt: et req̃escẽt ibi et non erit qui exterreat.
Et cessabit adiutoriũ ab ephraim et regnũ
a damasco: et reliquie syrie sicut gl̃ia filioꝝ
isrl̃ erit: dicit dñs exercituũ. Et erit i die illa
attenuabitur gl̃ia iacob et pinguedo carnis
ei⁹ emarcescet: ꝛ erit sicut congregans i mes
se quod restiterit: et brachiũ eius spicas le
get. Et erit sicut querens spicas in ualle ra
phaim: et relinq̃tur in eo sicut racem⁹ et sic
excussio olee duaꝝ uel triũ oliuarũ i sũmi
tate rami: siue quattuor aut quiq;. In cacu
minibus eius fructus eius: dicit dñs de⁹ is
rael. In die illa iclíabit hõ ad factorẽ suũ:
et ocl̃i ei⁹ ad scẽ isrl̃ ĩspiciẽt: ꝛ ñ iclíabit ad
altaria q̃ fecerit man⁹ ei⁹ et q̃ opati st̃ digiti e
ius: ñ ĩspiciẽt lucos et delubra. In die illa e
rũt ciuitates fortitudinis eius derelicte sicut
aratra ꝛ segetes q̃ derelicte sũt a facie filio
rũ isrl̃. Et eris deserta qꝛ oblita es dei sal
uatoris tui: et fortis adiutoris tui non es re
cordata. Propterea plantabis plantationẽ

fidelem:et germē alienū seminabis. In die
plantationis tue labrusca:et mane semē tu
um florebit. Ablata est messis in die heredi
tatis:et dolebit grauit. Ve multitudini po
pulorꝫ mltorū ut mltitudo maris sonātis:
⁊ tumultus tbarū sic sonitus aquarꝫ mlta
rū. Sonabunt populi sic sonitus aquarū
inundātiū:et icrepabit eū ⁊ fugiet pcul. Et
rapiet sic puluis montiū a facie uēti. Et sic
tbo corā tēpestate. In tpe uespē:⁊ ecce tba-
tio i matutio:⁊ ñ subsistet. Hec ē pars eorꝫ
q uastauerūt nos:et sors diripiētiū nos.

.XVIII.

Ve terre cymbalo alarꝫ que ē trās flumē
ethiopie:qui mittit in mare legatos:
⁊ in uasis papyri super aquas. Ite āgeli ue
loces ad gentem conuulsam et dilaceratā:
ad populum terribilem post quē non ē ali⁹:
ad gentē expectantē et conculcatā:cuius di
ripuerūt flumina terrā eius. Ad montē no
minis dñi exercituum montē syō. Omnes
habitatores orbis q moramini i tra:cū ele
uatū fuerit signū i mōtibus uidebitis:⁊ clā
gorem tube audietis:qr hec dic dñs ad me:
Ego qescā:et cōsiderabo i loco meo:sic me
ridiana lux clara ē:⁊ sicut nubes roris i die
messis. Añ messē.n.tot⁹ effloruit:et imatu
ra pfectio germinabit:et pcident ramusculi
eius falcibus:et q derelicta fuerit absciden
tur. Excutiētur:et relinquet sil' auibus mō
tiū et bestijs terre:et estate ppetua erit sup eū
uolucres:et ōes bestie tre sup illum hyema
būt. In tpe illo deferet munus dño exerci-
tuū a pplo diuulso et dilacerato:a pplo tri
bili p⁹ quē ñ fuit ali⁹:a gēte expectāte ⁊ ↄcul
cata:cui⁹ diripuerūt flumina terrā eius:ad
locū nōis dñi exercituū montē syon.

.XIX.

Onus egypti. Ecce dñs
ascendet super nubem leue:et ingredi
etur egyptū et mouebūt simulacra egypti a
facie eius:et cor egypti tabescet in medio e
ius. Et ↄcurrere faciā egyptios aduersus e-
gyptios. Et pugnabit uir contra frēꝫ suū et
uir ↄtra amicū suū:ciuitas aduersus ciuita
tē:regnū aduersus regnū:et dirūpet spūs e
gypti in uisceribus eius:et ↄsiliū ei⁹ pcipita
bo:⁊ itrogabūt simulacra sua ⁊ diuinos su
os et phitōes et hariolos:et tradā egyptū
i māu dñorū crudeliū:et rex fortis dñabit
eorꝫ:ait dñs exercituū. Et arescet aq de ma
ri:et fluui⁹ desolabit atqꝫ siccabit ⁊ deficiēt
flumia. Attenuabūt ⁊ siccabūt riui aggerꝫ.
Calamus ⁊ iūcus marcescet: nudabit alue
us riui a fōte suo. Et ōis semētis irrigua sic
cabitur:arescet et ñ erit. Et merebunt pisca
tores:et lugebūt omnes mittētes i flumē ha
mū:⁊ expādētes rete sup faciē aquarꝫ emar
cescēt. Cōfundēt q operabātur linū:plectē
tes ⁊ texētes subtilia. Et erit irrigua ei⁹ flac
cētia:ōes q faciebāt lacunas ad capiendos
pisces. Stulti pncipes thaneos:sapiētes cō
siliarij pharaōis dederūt ↄsiliū isipiēs. Quō
dicetis pharaoni:fili⁹ sapiētiū ego:fili⁹ regū
ātiquorꝫ:Ubi nūc st sapiētes tui. Annunci
ent tibi et indicēt qd cogitauerit dñs exerci
tuū sup egyptū. Stulti facti st pncipes tha
neos:emarcuerūt pncipes mēpheos:decepe
rūt egyptū:angulū pplorꝫ ei⁹. Dñs miscuit in
medio eius spm vtiginis:et errare fecerūt e
gyptū i ōi ope suo:sic errat ebri⁹ et uomēs.
Et nō erit egypto op⁹ quod faciat:caput et
caudam incuruantem et ifrenātem. In die
illa erit egyptus quasi mulieres:⁊ stupebūt
et timebunt a facie cōmotionis manus dñi
exercituū:quā ipe mouebit sup eā:et erit t
ra iuda egypto i pauorē. Omnis q illi⁹ fue
rit recordat⁹:pauebit a facie cōsilij dñi exer
cituū:qd ipse cogitauit sup eā. In die illa e
rūt qnqꝫ ciuitates i tra egypti loquētes lin
gua chananea:et iurātes p dñm exercituū.
Ciuitas solis uocabit una. In die illa erit
altare dñi i medio tre egypti:et titulus dñi
iuxta tminū ei⁹:et erit i signū et in testioniū
dño exercituū i tra egypti. Clamabūt.n.ad
dñm a facie tribulātis:et mittet eis saluatorē
et ppugnatorē q liberet eos. Et cognoscet
dñs ab egypto:⁊ cognoscēt egyptij dñm i di
e illa:⁊ colēt eū i hostijs ⁊ i mūerib⁹:et uota
uouebūt dño et soluēt. Et pcutiet dñs egyp
tū plaga:et sanabit eā:et reuertēt ad dñm:et
placabitur eis: et sanabit eos. In die illa e
rit uia de egypto i assyrios. Et itrabit assyri
us egyptū:et egyptius i assyrios:et fuiēt e
gyptij assur. In die illa erit isrl' tertius egyp
tio et assyrio:bñdictio i medio tre cui bñdi
xit dñs exercituū dicēs:Bñdict⁹ pplus me⁹
egypti et op⁹ manuū mearū assyrius:here
ditas āt mea isrl'.

.XX.

In anno quo igressus ē thartan i azo
tum:cū misisset eū sargon rex assyrio
rū:et pugnasset cōtra azotū:et cepisset eā:i
tpe illo locutus ē dñs i māu isaie filij amos
dicens:Uade et solue saccū de lūbis tuis:et

calciamēta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic: uadens nudꝰ et discalciatus. Et dixit dn̄s: Sic ābulauit s̄uꝰ meus isaias nudꝰ et discalciatus: triū ānorū signū et portētum erit sup egyptū et sup ethiopiā: sic minabit rex assyriorū captiuitatē egypti et transmigrationē ethiopie: iuuenē et senē: nudā ⁊ discalciatā discoopertis natibus ad ignominiā egypti. Et timebūt ⁊ ɔfūdēt ab ethiopia spe sua: et ab egypto glīa sua. Et dicet hītator īsule hꝰ in die illa: Heccine erat spes nr̄a: ad quos ɔfugimꝰ ī auxiliū: ut liberarent nos a facie regis assyriorum. Et quomodo effugere poterimus nos?

.XXI.

Onus deserti maris. Sic turbines ab aphrico ueniūt: de deserto uenit de t̄ra horribili. Uisio dura nūciata est mihi. Qui incredulꝰ ē infideliter agit: et q̄ depopulator est uastat. Ascēde elam: obside me de: omnem gemitū eius cessare feci. Propterea repleti sūt lūbi mei dolore: ⁊ angustia possedit me: sicut angustia parturiētis. Corrui cū audirem: conturbatus sū: cū uiderē. Emarcuit cō meū: tenebre stupefecerūt me. Babylō dilecta mea posita est mihi i miraculū. Pone mēsam: cōtēplare i specula. Comedentes et bibētes: surgite principes: arripite clypeū. Hec.n. dixit mihi dn̄s: Uade ⁊ pone speculatorē: et q̄dcūqꝫ uiderit annunciet: et uidit currū duorū equitū: ascēsorez asini et ascēsorē cameli. Et contēplatꝰ ē diligēt̄ mlto ītuitu: ⁊ clamauit ut leo. Sup speculā domini ego sū stās iugit̄ p diē: ⁊ sup custodiā meā ego sū stās totis noctibꝰ. Ecce iste uenit ascēsor uir bige eq̄tū. Et r̄ndit ⁊ dixit: Cecidit cecidit babylon: ⁊ ōia sculptilia deorū eiꝰ ɔtrita s̄t i t̄rā. Tritura mea et filia aree mee: q̄ audiui a dn̄o exercituum d̄o isrl̄ ānūciaui uobis. Onꝰ duma. Ad me clamat ex seir. Custos quid d̄ nocte? custos q̄d d̄ nocte? Dixit custos: Uēit mane ⁊ nox. Si q̄ritis q̄rite: ɔuertimini et uēite. Onꝰ in arabia. In saltu ad uesꝑaz dōmietis: i semitis dodanim. Occurrētes sitiēti: ferte aquā q̄ hītatis t̄rā austri: cū pāibꝰ occurrite fugiēti. A facie.n. gladiorū fugerūt: a facie gladij iminētis: a facie arcꝰ extēti: a facie grauis ꝑlij: q̄m hec dic̄ dn̄s ad me: Adhuc i uno anno q̄si i āno mercenarij et auferet̄ ōis glīa cedar: et reliq̄e numeri sagittariorū fortium de filijs cedar iminuentur. Dn̄s.n. deus isrl̄ locutꝰ est.

.XXII.

Onus uall̄ uisiōis. Quidnā tibi quoqꝫ ē q2 ascendisti: ⁊ tu ōis in tecta clamoris plena: urbs freq̄ns ciuitas exultās. Interfecti tui nō īt̄fecti gladio: nec mōtui tui mortui i bello. Cūcti principes tui fugerūt simul: dureqꝫ ligati sūt. Omnes q̄ iuēti s̄t: uicti sūt parit̄: ꝓcul fugerūt. Propterea dixi recedite a me: amare flebo. Nolite icūbē ut ɔsolemini me sup uastitate filie ppl̄i mei. Dies.n. īt̄fectionis ⁊ ɔculcatiōis et fletuuz dn̄o deo exercituū i ualle uisiōis. Scrutās murū et magnificꝰ sup mōtē. Et elā sūpsit pharetrā: et currū hōis eq̄tis: ⁊ parietē nudauit clypeꝰ. Et erūt electe ualles tue plene quadrigarū: ⁊ equites ponēt sedes suas in pōta: et r̄uelabit opimētū iude. Et uidebit] in die illa armamētariū domꝰ saltus ⁊ scissuras ciuitatis dauid uidebitis: q2 multiplicate sūt. Et cōgregastis aquas piscine iferioris: ⁊ domus irl̄m nūerastis: ⁊ destruxistis domos ad muniēdū murum: ⁊ lacū fecistis int̄ duos muros et aquā piscie ueteris: et n̄ suspexistis ad eū q̄ fecerat eā: et operatorez eius de longe nō uidistis: ⁊ uocabit dn̄s deus exercituū i die illa ad fletū ⁊ ad plāctū: ad caluitiū et ad cingulū sacci: ⁊ ecce gaudium et letitia: occidere uitulos: ⁊ iugulare arietes: comedē carnes et bibere uinum. Comedamus et bibamus: cras.n. moriemur. Et reuelata ē i auribus meis uox dn̄i exercituū. Si dimittet̄ iniq̄tas hec uobis dōec moriemini: dic̄ dn̄s deꝰ exercituū. Hec dic̄ dn̄s deus exercituū: Uade igredē ad eū q̄ hītat i tabernaculo: ad sobnā ꝑpositū tēpli: ⁊ dices ad eum: Quid tu hic: aut quasi q̄s hic? Quia excidisti tibi hoc sepulchrū: excidisti i excelso memoriale: diligēt̄ i petra tabernaculū tibi. Ecce dn̄s asportari te faciet: sic asportat̄ gallus gallinaciꝰ: ⁊ quasi amictū sic subleuabit te. Coronās coronabit te tribulatiōe: quasi pilā mittet te i t̄rā latā et spatiosā. Ibi morieris: ⁊ ibi erit currus glīe tue ⁊ ignominia domꝰ dn̄i tui. Et expellā te de statiōe tua et de ministerio tuo deponā te. Et erit i die illa: uocabo s̄uū meū heliachim filiū helchie: ⁊ iduā illū tūica tua: ⁊ cīgulo tuo ɔfōtabo eū: ⁊ ꝑtatē tuā dabo i māu eiꝰ: ⁊ erit quasi p̄r hītātibꝰ irl̄z et domui iuda. et dabo clauē domꝰ dauid sup humerū eiꝰ: et aperiet: ⁊ n̄ erit q̄ claudat: ⁊ claudet ⁊ n̄ erit q̄ aperiat. Et figam illum paxillū i loco

fideli: ⁊ erit in soliū glīe domui pr̄is sui: et
suspēdā sup eū ōem glīam domus pr̄is ei⁹.
Uasoꝝ diuersa genera: ōe uas paruulū a
uasis crateraꝝ usq₃ ad ōe uas musicoruꝫ.
In die illa dic̄ dn̄s exercituū: auferet paxil
lus q̄ fixus fuerat in loco fideli: ⁊ frāgetur
⁊ cadet: ⁊ peribit quod pepēderat in eo: q꞉
dominus locutus est. .XXIII.

Onus tyri. Ululate naues maris: quia
uastata ē domus unde uenire ꝯsueue
rat: de t̄ra sethim ı̄uelatū ē eis. Tacete qui
h̄itatis in ı̄sula: negociatio sydonis. Trans
fretātes mare repleuerunt te ı̄ aquis m̄ltis.
semē nili messis fluminis fruges eius: ⁊ fac
ta ē negociatio gentiū. Erubesce sydon ait
mare: fortitudo maris dicēs: Non parturi
ui ⁊ non peperi: ⁊ nō enutriui iuuenes: nec
ad ı̄cremētū ꝑduxi uirgines. Cū auditū fue
rit ı̄ egypto: dolebūt cum audierit de tyro.
Trāsite maria. Ululate q̄ h̄itatis in insula.
Nūq̄d nō hec u̅r̅a ē: q̄ gloriabat̄ a dieb⁹ pri
stinis in āti q̄tate sua? Ducēt eā pedes sui lō
ge ad ꝑegrinādū. Quis cogitauit hoc sup
tyrū quōdā coronatā: cui⁹ negociatores ꝓ̄n
cipes: ı̄stitores ei⁹ inclyti t̄re? Dn̄s exercituū
cogitauit hoc: ut detraheret sup̄biam om
nis glīe: ⁊ ad ignominiā deduceret uniuer-
sos ı̄clytos t̄re. Trāsi t̄rā tuā quasi fluuiuꝫ
filia maris: non ē cingulum ultra tibi. Ma
num suā extēdit sup mare: cōt̄bauit regna.
Dn̄s mādauit aduersus chanaam: ut cōte
reret fortes ei⁹. Et dixit: Nō adijcies ultra:
ut glorieris: calumniā sustinens uirgo filia
syonis. In cethim consurgēs trāsfreta: ibi
quoq₃ n̄ erit requies tibi. Ecce t̄ra chaldeo-
rū talis: populus nō fuit: assur fūdauit eā.
In captiuitatē traduxer̄t robustos eius: suf
foderūt dom⁹ ei⁹: posuer̄ūt eā in ruinā. Ulu
late naues maris: q꞉ deuastata ē fortitudo
u̅r̅a. Et erit in die illa ı̄ obliuiōe eris o tyre
septuagita ānis sic̄ dies regis uni⁹. P⁹ septu
agita annos erit tyro quasi cāticū meretri-
cis. Sume tibi citharā: circue ciuitatē mere
trix obliuioni tradita. Bn̄ cane. Frequenta
cāticū ut memoria tui sit. Et erit post sep-
tuagita ānos: uisitabit dn̄s tyꝝ: ⁊ reducet e
aꝫ ad merces suas: et rursū fornicabit̄ cum
uniuersis regnis t̄re sup faciē t̄re: et erūt ne
gociatiōes ei⁹ et merces ei⁹ sc̄tificate dn̄o.
Nō condēt̄ neq₃ reponēt̄: q꞉ his qui h̄itaue
rit corā dn̄o erit negociatio ei⁹: ut māducēt
in saturitatē: et uestiāt̄ usq₃ ad uetustatem.

Ecce dn̄s dissipabit .XXIIII.
t̄rā et nudabit eā: et affliget faciē ei⁹:
et disperget habitatores eius. Et erit sicut
ppl̄s sic sacerdos: et sic̄ ſu⁹ sic dn̄s eius: et
sicut ancilla sic dn̄a eius. Sic̄ emens sic ille
q̄ uendit: sic̄ fenerator sic is q̄ mutuum ac-
cipit: sicut q̄ repetit: sic qui d̄bet. Dissipatio
ne dissipabit̄ t̄ra et direptiōe ꝑdabit̄. Dn̄s
.n. locut⁹ ē v̄bū hoc. Luxit et defluxit t̄ra: et
ı̄firmata est. defluxit orbis: et ı̄firmata ē alti
tudo ppl̄i. t̄re: et t̄ra ı̄fecta ē ab habitatori-
bus suis: q꞉ trāsgressi sūt leges: mutauerūt
ius: dissipauerūt fedus sempiternū. Prop
ter hoc maledictio uorabit t̄ram: et pecca
būt h̄itatores ei⁹: ideoq₃ insaniēt cultores
eius: et relinquēt̄ hoīes pauci. Luxit uinde
mia: ı̄firmata ē uitis: ı̄gemuerunt oēs q̄ leta
bāt̄ cōde. Cessauit gaudiū tympanoꝝ: quie
uit sonitus letātiū: ꝯticuit dulcedo cithar̄.
Cū cātico n̄ bibāt uinū: amara erit potio bi
bētibus illā: attrita ē ciuitas uaītatis: clau
sa est ōis dom⁹ nullo ı̄troeūte. Clamor erit
sup uino: ı̄ plateis deserta ē ōis leticia: trās
latū ē gaudiū t̄re. Relicta ē ı̄ urbe solitudo:
⁊ calamitas opprimet portas. Quia hec e
rūt ı̄ medio t̄re: ı̄ medio ppl̄oꝝ: quō si pau-
ce oliue q̄ remāser̄t excutiant̄ ex olea: ⁊ race
mi cū fuerit finita uidemia. Hi leuabūt uo
cē suā: atq₃ laudabūt: cū gl̄ificat⁹ fuerit dn̄s
hiniēt de mari. Propt̄ hoc ı̄ doctrinis glori
ficate dn̄ꝫ in insulis maris nomen dn̄i dei is
rael. A finibus t̄re laudes. Audiuim⁹ glīā
iusti. Et dixi: Secretū meū mihi: secretum
meū mihi. Ue mihi. Preuaricātes ꝑuarica
ti sūt. Et ꝑuaricatione trāsgressoꝝ ꝑuarica
ti sūt. Formido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ sup te: qui
habitator es t̄re. Et erit qui fugerit a facie
formidinis cadet in foueam: ⁊ qui se expli-
cauerit de fouea tenebitur laqueo: quia ca
taracte de excelsis aperte sūt: et concutient̄
fundamenta t̄re: confractione confringetur
terra: ꝯtritione contereṫ t̄ra. Cōmotione cō
mouebitur t̄ra: agitatione agitabitur t̄ra si
cut ebrius: ⁊ auferet̄ quasi tabernaculum
unius noctis: ⁊ grauabit eam ı̄iquitas sua:
⁊ corruet: ⁊ nō adijciet ut resurgat. Et erit
in die illa: uisitabit dominus super militiā
celi in excelso: ⁊ super reges terre qui sunt
super terram. Et congregabuntur in cōgre
gatione uni⁹ fascis in lacū: ⁊ claudētur ibi ı̄
carcere: ⁊ post multos dies uisitabunt̄. Et
erubescet luna ⁊ confūdet̄ sol cū regnauerit

dñs exercituũ ĩ mõte syon: ⁊ ĩ ierlm: et in cõspectu senum suoꝝ fuerit glificatꝰ.

¶ .XXV.

Domine deus meꝰ es tu: ⁊ exaltabo te et confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia cogitationes ãtiquas fideles: amẽ. Quia posuisti ciuitatẽ in tumltũ: urbẽ fortẽ in ruinã: domũ alienoꝝ: ut non sit ciuitas: et in sẽpitnũ ñ edificet. Sup hoc laudabit te ppl's fortis: ciuitas gentiũ ꝛobustaꝝ timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi: fõtitudo egeno ĩ tribulatione sua: spes a tbie: umbraculũ ab estu. Spũs.n. ꝛobustoꝝ: quasi tbo ipellẽs parietẽ. Sic estus ĩ siti: tumltũ alienoꝝ hũiliabis: et quasi calore sub nube tõrẽte ꝑpaginẽ fortiũ marcescẽ facies. Et faciet dominus exercituũ omnibus pplis in mõte hoc ꝯuiuiũ pinguiũ: ꝯuiuium uindemie: pinguiũ medullatoꝝ: uindemie defecate. Et precipitabit ĩ monte isto faciẽ uinculi colligati sup ões ppl'os: et telã quã orditus ẽ sup ões nationes. Precipitabit mortẽ ĩ sẽpitnũ. Et auferet dominꝰ deus lachrymã ab õi facie: ⁊ oppꝛobriũ populi sui auferet de uniuersa terra: qꝛ dñs locutꝰ ẽ. Et dicẽt ĩ die illa: Ecce deus nr̃ iste: expectabimꝰ eũ et saluabit nos. Iste dñs. Sustinuimꝰ eũ: et exultabimus et letabimur in salutari eiꝰ: qꝛ ꝗescet manꝰ dñi ĩ mõte isto. Et triturabit moab sub eo: sicuti teruntͬ palee ĩ plaustro: et extẽdet manꝰ suas sub eo: sicut extẽdit natãs ad natãdũ: et humiliabit gliam eiꝰ cũ allisiõe manuũ eiꝰ. Et munimẽta sublimiũ muroꝝ tuoꝝ ꝯcidẽt: et humiliabũt et detrahẽt ĩ trã usqꝫ ad puluerẽ.

¶ .XXVI.

In die illa cãtabitur cãticũ istud in tra iuda. Urbs fortitudinis nr̃e: saluator ponetur ĩ ea murus et antemurale. Aperite portas et ĩgrediet gens iusta custodiẽs ueritatẽ. Uetꝰ error abijt: ſuabis pacẽ: pacẽ quia in te sperauimꝰ. Sperastis ĩ dño ĩ seculis eternis in domino deo forti ĩ perpetuum: quia ĩcuruabit habitantes in excelso: ciuitatẽ sublimẽ humiliabit: humiliabit eã usqꝫ ad trã: detrahet eã usqꝫ ad puluerẽ. Conculcabit eã pes: pes pauperis: gressus egenoꝝ. Semita iusti recta est: rectus callis iusti ad ãbulãdũ. Et ĩ semita iudicioꝝ tuoꝝ dñe sustinuimꝰ te: nomẽ tuũ et memoriale tuũ ĩ desiderio aĩe. Aĩa mea desiderauit te ĩ nocte: sed et spũ meo ĩ precordijs meis: ꝺ mane uigilabo ad te. Cũ feceris iudicia tua ĩ tra: iustitiã discẽt hitatores orbis. Misereamur ipio: et nõ discet iustitiã. In tra scoꝝ ĩiqua gessit: et nõ uidebit gliã dñi. Dñe exaltet manꝰ tua: ut nõ uideãt: uideãt et ꝯfũdãt ẓelãtes ppli: et ignis hostes tuos deuoret. Dñe dabis pacẽ nobis. Omnia.n. opa nr̃a opatus es nobis. Dñe deꝰ nr̃ possederũt nos dñi absqꝫ te: tñ in te recordemuꝛ nõis tui. Moriẽtes non uiuant: gigãtes non resurgant. Propterea uisitasti et ꝯtriuisti eos: et ꝑdidisti õẽ memoriã eoꝝ. Indulsisti gẽti dñe ĩdulsisti genti. Nũquid glorificatus es? Elongasti omnes termios terre. Domine in angustia requisierũt te in tribulatione murmuris doctria tua eis. Sicut q̃ ꝯcepit cũ appꝛopiquauerit ad partũ: dolẽs clamat ĩ doloꝛibus suis. Sic facti sumus. A facie tua dñe concepimus: ⁊ quasi parturiuimꝰ: et peperimꝰ spũ. Salutes non fecimꝰ ĩ terra: ideo ñ ceciderũt hitatoꝛes tre. Uiuẽt moꝛtui tui: interfecti mei resurgent. Expgiscimini ⁊ laudate q̃ hitatis ĩ puluere: qꝛ ros lucis ros tuus: ⁊ terrã gigãtũ detrahes ĩ ꝛuinã. Uade ppl's meꝰ in tra ĩ cubicula tua: claude hostia tua sup te: abscondere modicũ ad momẽtũ: doec pertrãseat ĩdignatio. Ecce.n. dñs egrediet ꝺ loco suo: ut uisitet ĩiq̃tatẽ hitatoris tre ꝯtra eũ: ⁊ ĩuelabit tra sanguinem suum: et non opeꝛiet ultꝛa interfectos suos.

¶ .XXVII.

In die illa uisitabit dñs in gladio suo duro et grãdi et forti: sup leuiathan ſpẽtem uectẽ: ⁊ sup leuiathã ſpẽtẽ tõtuosũ: ⁊ occidet cetũ q̃ ĩ mari est. In die illa uinea meri cantabit ei. Ego dominꝰ qui seruo eã: repente propinabo ei: ne forte uisitetur contra eã. Nocte ⁊ die seruo eam: indignatio ñ est mihi. Quis dabit me spinã ⁊ uepꝛẽ? In prelio gradiaꝛ sup eã. Succendã eã paꝛiteꝛ. An potiꝰ tenebo fortitudinẽ meã? Faciet pacẽ mihi: pacẽ faciet mihi. Qui egredient ipetu a iacob: florebit ⁊ germiabit isrl'. Et iplebunt faciẽ orbis semie. Nunquid iuxta plagã ꝑcutiẽtis se ꝑcussit eũ? Aut sic occidit itfectos eiꝰ sic occisus ẽ? In mẽsura ꝯtra mẽsurã cũ adiecta fuerit iudicabit eã: meditatꝰ ẽ ĩ spũ suo duro ꝑ diẽ estꝰ. Iccirco sup hoc dimittet ĩiq̃tas domui iacob: ⁊ iste õis fructꝰ: ut auferat pcc̃m eius. Cũ posuerit ões lapides altaris: sic lapides cineris allisos: nõ stabũt luci ⁊ ꝺlubra: ciuitas.n. muñita ꝺsolata erit: spatiosa ẽliq̃t ⁊ dimittet q̃si desertũ.

Ipsi pascetur uitulus:et ibi accubabit. Et
cōsumet sūmitates eius. In siccitate messis
illi⁹ cōterēt mulieres uenientes ⁊ docētes eā.
Nō ē.n.popul⁹ sapiēs:ꝓpterea nō miserebit
eius qui fecit eū:et qui formauit eū:nō par
cet ei. Et erit ī die illa ꝑcutiet dn̄s ab alueo
fluminis usqȝ ad torrētē egypti:et uos con
gregabimini un⁹ et un⁹ filij isrl'. et erit in die
illa clangetur ī tuba magna. Et uenient qui
ꝑditi fuerāt de loco assyriorum:et q̄ eiecti e
rāt de terra egypti:et adorabūt dominū in
mōte sācto ī irl'm.

.XXVIII.

DE corone superbie ebrijs ephraim ⁊
flori decidenti:glie exultationis eius:
qui erant in uertice uallis pinguissime errā
tes a uino. Ecce ualidus et fortis dn̄s:sicut in
pet⁹ grādinis tbo ꝯsurgēs:sicut ipetus aqua
rum multarū iundātiū:et emissarū sup ter
ram spatiosā. Pedib⁹ cōculcabit corona su
perbie ebrioꝝ ephrai. Et erit flos decidens
glie exultationis ei⁹:q̄ est sup uerticē uallis
pinguiū:quasi tpancū an̄ matūitatē autūni.
Quod cū aspexerit uidēs:stati ut manu te
nuerit:deuorabit illud. In die illa erit dn̄s
exercituū corona glie:et sertū exultationis
residuo populi sui:et sp̄us iudicij sedēti su
per iudiciū:et fortitudo reuertentib⁹ de bel
lo ad portā. Uerū hi quoqȝ p̄ uino nescierūt:
et p̄ ebrietate errauerūt. Sacerdos ⁊ ꝓphe
ta nescierūt p̄ ebrietate:absorti sūt a uino:
errauerūt ī ebrietate:nescierūt uidētē:igno
rauerūt iudiciū. Omnes.n. mēse replete sūt
uomitu sordiūqȝ:ita ut n̄ esset locus ultra.
Quē docebit sciam et quē intelligere faciet
auditū? Ablactatos a lacte:auulsos ab ube
rib⁹:q: māda remāda:māda remāda:expec
ta reexpecta:expecta reexpecta:modicū ibi
modicū ibi. In loquela.n.labij et ligua al
tera loq̄tur ad populū istū:cui dixit: Hec ē re
q̄es mea:reficite lassū:et hoc ē refrigerium
meū:et noluerūt audire. Et erit eis v̄bum
dn̄i:māda remāda:māda remāda: expecta
reexpecta:expecta reexpecta:modicum ibi
modicū ibi:ut uadāt et cadāt retrorsū:et ꝯ
terātur et illaqueentur et capiāt. Propter
hoc audite v̄bū domini uiri illusores: qui
dn̄amini sup ppl'z meū q̄ ē ī irl'z. Dixistis.n.
percussim⁹ fed⁹ cū mōte:et cū iferno fecim⁹
pactū. Flagellū iundās cū trāsierit:n̄ ueiet
sup nos:q: posuim⁹ m̄daciū spē nr̄ā:⁊ m̄da
cio ꝓtecti sum⁹. Icciro hec dicit dn̄s de⁹:
Ecce ego mittā ī fūdamētis syon lapidē:lapi
dē ꝓbatū:angularē ꝑciosū ī fūdamēto fūda
tū. Qui crediderit non festinet. Et ponā in
pōdē iudiciū:⁊ iustitiā ī m̄sura:⁊ subuertet
grādo spē mēdacij et ꝓtectionē. Aque iun
dabūt:et delebitur fed⁹ ur̄m cū mōte:⁊ pac
tū ur̄m cū iferno nō stabit. Flagellū iundās
cū trāsierit:eritis ei ī cōculcationē. Quādo
cunqȝ pertransierit tollet uos:q̄m mane di
luculo pertransibit ī die et ī nocte:et tātum
modo sola uexatio itellectū dabit auditui.
Coāgustatū ē.n.stratū:ita ut alter decidat:
et palliū breue:utrūqȝ operire nō pōt. Sic
.n.ī mōte diuisionū stabit dn̄s:sic ī ualle q̄
est in gabaon irascetur:ut faciat opus suū.
Alienū op⁹ eius:ut operetur op⁹ suū. Pere
grinū ē op⁹ ei⁹ ab eo. Et nūc nolite illudere:
ne forte constringāt uicula ur̄a. Consūma
tionē.n.et abbreuiationē audiui a dn̄o deo
exercituū sup uniuersā trā. Auribus perci
pite et audite uocē meā:attendite et audite
eloquiū meū. Nūquid tota die arabit arās
ut serat: ꝓscidet ⁊ sarriet humū suā:nōne
cū adequauerit faciē ei⁹:seret gith: et cymi
nū sparget:et pōet triticū p ōdinē et horde
um et miliū et uiciā ī finib⁹ suis? Et erudiet
illū ī iudicio:de⁹ suus docebit illū. Nō.n.in
serris triturabitur gith: nec rota plaustri
sup cyminū circuibit:sȝ ī v̄ga excutiet gith:
et cyminū ī baculo: panis āt cōminuetur.
Uerū n̄ ī ꝑpetuū triturās triturabit illū:ne
qȝ uexabit eum rota plaustri: nec ungulis
suis cōminuet eū. Et hoc a dn̄o deo exerci
tuū exiuit:ut mirabile faceret ꝯsiliū:⁊ ma
gnificaret iustitiā.

.XXIX.

DE ariel. Ariel ciuitas quam expugna
uit dauid. Additus ē annus ad ānū:
solēnitates euolute sūt. Et circūuallabo ari
el:et erit tristis et merēs:et erit mihi quasi
ariel. Et circūdabo q̄si sperā ī circuitu tuo:
et iaciā ꝯtra te aggerē:et munimēta ponā in
obsidionē tuā. Humiliaberis:d̄ trā loq̄ris:et
d̄ humo audiet eloq̄ū tuum. Et erit quasi
phitōis d̄ trā uox tua:⁊ d̄ humo eloq̄ū tu
ū musitabit:⁊ erit sic' pl'uis tenuis m̄ltitu
do uētilātiū te:⁊ sic' fauilla ꝑtrāsiēs m̄ltitu
do eoꝝ q̄ ꝯtra te ꝑualuerūt. Eritqȝ īpēte cō
festim a dn̄o exercituum uisitabitur in toni
truo et cōmotiōe trē:et uoce magna turbi
nis et tēpestatis:et flamma ignis deuoran
tis. Et erit sicut somniū uisionis nocturne

multitudo õium gentiũ q̄ dimicauerunt cõ
tra ariel:et ões q̄ militauerũt et obsederunt
et ꝓualuerũt aduersus eã. Et sicut sõnia esu
riẽs et comedit:cũ ãt fuerit expergefactus:
uacua est aia eiꝰ. Et sicut sõniat sitiẽs et bi
bit:et postq̄ fuerit expgefactꝰ lassus adhuc
sitit:et aia eius uacua est:sic erit multitudo
õium gẽtiũ q̄ dimicauerũt cõtra mõtẽ syõ.
Obstupescite et ãmiramini:fluctuate ⁊ ua
cillate:iebriamini et non a uino:mouemini
et ñ inebriate:qm̃ miscuit uobis dñs spẽ so
poris. Claudet oculos uĩos:ꝓphetas et pn
cipes uĩos q̄ uidẽt uisiões opiet. Et erit uo
bis uisio õium sic̃ uerba libri signati: quem
cum dederint scienti litteras:dicẽt:lege istũ:
et respõdebit:non possũ:signatꝰ ẽ.n. Et da
bit liber nesciẽti lĩas:diceťq; ei:lege:et respõ
debit:nescio litteras. Et dixit dñs:Eo q̄ ap
propinquat ppl̃s iste:ore suo et labijs suis
gl̃ificat me:cor ãt eiꝰ lõge ẽ a me:et timuerũt
me mãdato hoĩuz et doctrĩis:ideo ecce ego
addã:ut ãmirationem faciã pplõ huic mira
c̃lo grãdi et stupẽdo. Peribit.n.sapia a sapi
entibus eius:et itellectꝰ prudẽtiũ eius abscõ
det. Ue q̄ pfũdi estis corde:ut a dño abscõ
datis cõsiliũ:quoꝝ sũt in tenebris opa:et di
cũt: quis uidet nos et q̄s nouit nos? Per
uersa ẽ hec uĩa cogitatio:q̄si si lutũ cõtra fi
gulũ cogitet:et dicat opꝰ factori suo:nõ feci
sti me:et figmẽtũ dicat factori suo: nõ itel
ligis. Nõne adhuc i modico ⁊ i breui conuertet
libanꝰ i chermel:et chermel i saltũ ĩputabi
tur. Et audiẽt i die illa surdi ṽba libri:et de
tenebris et caligĩe oculi cecoꝝ uidebũt. Et
addẽt mites i dño letitiã:et paupes hõies i
sc̃o isrl̃ exultabũt:qm̃ ỏfecit q̄ ꝓualebat:cõ
sũmatꝰ ẽ illusõ:et succisi sũt ões q̄ uigilabant
sup iĩq̃tatẽ:q̄ peccare faciebãt hõies i ṽbo:
et arguẽtẽ i pota supplãtabãt:et ỏcliauerũt
frustra a iusto. Ppť hoc hec dicit dñs ad
domũ iacob:q̄ redemit abraã. Nõ mõ confũ
detur iacob:nec mõ uultꝰ eiꝰ erubescet: sed cũ
uiderit filios suos opa manuũ meaꝝ:i me
dio sui sc̃ificãtes nomẽ meũ:⁊ sc̃ificabũt sãc
tũ iacob:et deũ isrl̃ ꝑdicabũt:⁊ sciẽt errãtes
spũ itellectũ:et mussitatores dicẽt legẽ.

De filij desertores dic̃ dñs ❡ .XXX.
ut faceretis consiliũ:et nõ ex me:et or
diremini telã: ⁊ nõ per spiritum meũ:ut ad
deretis peccatũ super peccatum:qui ambu
latis ut descendatis in egyptum:et os meũ
non interrogastis: sperantes auxilium in
fortitudine pharaonis:et habentes fiduciã
i umbra egypti:et erit uobis fortitudo pha
raonis in confusionem:⁊ fiducia ũbre egyp
ti in ignominiam. Erant.n.in taphnis pri
cipes tui:et nũtij tui usq; ad anes peruene
rũt. Oẽs cõfusi sunt sup populo qui eis ꝓ
desse nõ potuit. Nõ fuerũt in auxiliũ et i ali
quã utilitatẽ:sed i cõfusionẽ et i oppbriũ.
Onus iumẽtoꝝ austri. In t̃ra tribulatiõis
et angustie:leena et leo:ex eis uipera et regu
lus uolãs:portãtes super humeros iumen
torũ diuitias suas:et super gibbũ camelo
rũ thesauros suos:ad populũ q̄ eis ꝓdesse
nõ potit. Egyptꝰ.n.frustra et uane auxilia
biť. Ideo clamaui sup hoc:supbia tm̃ ẽ:qui
esce. Nũc igressus scribe ei sup buxũ:et i li
bro diligenť exara illud:et erit i die nouissi
mo i testimoniũ usq; i etñũ. Populꝰ.n. ad
iracundiã ꝓuocãs ẽ:et filij mẽdaces:filij no
lẽtes audire legẽ dei. Qui dicũt uidẽtibus:
nolite uidere:et aspicientibus nolite aspice
re nobis ea q̄ recta sũt. Loq̄mini nobis pla
cẽtia:uidete nobis errores:auferte a me ui
am:decliate a me semitã:cesset a facie nĩa
sãctꝰ isrl̃. Propťea hec dic̃ sc̃us isrl̃: ꝓ eo q̄
reprobastis ṽbũ hoc:et sperastis i calũnia
⁊ i tumltu:⁊ ĩnixi estis sup eo:ppťea erit uo
bis iĩq̃tas hec:sicut iĩruptio cadẽs et requi
sita i muro excelso. Qm̃ subito dũ nõ spera
tur ueniet cõtritio eiꝰ:⁊ cõminueť sicut cõte
riť lagena figuli contritiõe ꝓualida:et nõ iue
nieť de fragmẽtis eiꝰ testa i qua porteť igni
culꝰ de icẽdio:aut hauriať parũ aque de fo
uea:q; hec dicit dñs deꝰ isrl̃: Si ĩuertamini
et q̄escatis:salui eritis. In silẽtio ⁊ i spe erit
fortitudo uĩa. Et noluistis:et dixistis: Ne
q̄q̄: sz ad equos fugiemus. Ideo fugieťi. Et
sup ueloces ascẽdemꝰ. Ideo ueolciores erũt
q̄ psequẽtur uos. Mille hõies a facie terro
ris uniꝰ:et a facie t̃roris quinq; fugietis: do
nec reliquamini quasi malus nauis i uerti
ce mõtis:et quasi signũ sup collẽ. Propťea
expectat dñs ut misereať uĩi:et ideo exalta
bitur parcẽs uobis:quia deus iudicij dñs.
Beati ões q̄ expectãt eũ. Populꝰ.n.syõ hi
tabit i irl̃m. Plorãs nequaq̄ plorabis: mi
serãs miserabiť tui. Ad uocẽ clamoris tui
statim ut audierit respondebit tibi. Et da
bit tibi dominus panem artum et aquam
breuem. Et non faciet auolare a te ultra
doctorem tuum: et erunt oculi tui uiden
tes preceptorem tuum. Et aures tue audiẽt

uerbum post tgū monētis. Hec ē uia: ābu
late in ea : et non declietis neqꝫ ad dexterā
neqꝫ ad sinistrā. Et ꝯtaiabis lamias sculp
tiliū argēti tui et uestimentū coflatilis auri
tui: et dispges ea sicut imūditiā mēstruate.
Egredere dices ei. Et dabit pluuia semini
tuo ubicūqꝫ seminaueris in tra: et pāis fru
gū tre erit uberrimus et pinguis. Pascet in
possessiōe tua i die illo agnꝰ spatiose: et tau
ri tui et pulli asinoꝝ q̄ opāt trā: cōmixtum
migma comedēt sicͭ i area uētilatū ē. Et eīt
sup ōez mōtē excelsū et sup ōem collē eleua
tū riui currentiū aquarū: i die iterfectionis
mltoꝝ: cū ceciderit tres. Et erit lux lune si
cut lux solis: ⁊ lux solis erit septēplicit sicut
lux septē dieꝝ: i die q̄ alligauerit dn̄s uulnꝰ
ppl̄i sui: et ꝑcussurā plage eiꝰ sanauerit. Ec
ce nomē dn̄i uēit de lōgiquo: ardēs furō eiꝰ
⁊ grauis ad portādū. Labia eiꝰ repleta sūt
idignatiōe: et ligua eiꝰ quasi ignis deuorās.
Spiritꝰ eius uelut torrēs iundans usqꝫ ad
mediū colli ad ꝑdēdas gētes i nichilū: ⁊ fre
nū erroris qd̄ erat i maxillis pploꝝ. Canti
cū erit uobis sicut uox sāctificate solennita
tis: ⁊ letitia cōdis sicut q̄ ꝑgit cū tibia: ut i
tret i mōtē dn̄i ad fortē isrl̄. Et auditā faci
et dn̄s gl̄iaz uocis sue: et trorē brachij sui
oñdet i cōminatiōe furoris et flāma ignis
ꝺuorātis. Allidet i tbie et i lapide grādīs.
A uoce. n. dn̄i pauebit assur ṽga ꝑcussus:
⁊ erit trāsitꝰ uirge fūdatꝰ: quā reqescē faciet
dn̄s sup eū i tympāis et citharis et i bellis
ꝑcipuis expugnabit eos. Preparata ē. n. ab
heritophet: a rege ꝑparata: ꝓfūda ⁊ dilata
ta. Nutrimta eiꝰ ignis ⁊ ligna mlta: flatꝰ dn̄i
sicͭ torrēs sulphuris succēdens eā.

.XXXI.

Vē q̄ descēdūt i egyptū
ad auxiliū i equis sperantes: et haben
tes fiduciam super quadrigis : quia multe
sūt et sup eq̄tibꝰ qꝛ ꝑualidi nimis: et nō sūt
cōfisi sup sc̄m isrl̄: et dn̄m nō req̄sierūt. Ipse
āt sapiēs adduxit malū: et ṽba sua non ab
stulit. Et ꝯsurget ꝯtra domū pessimoꝝ: ⁊ ꝯ
tra auxiliū opantiū iīq̄tatē. Egyptꝰ hō ⁊ ñ
deus: et eq̄ eoꝝ caro et nō spus: et dn̄s iclia
bit manū suā: et corruet auxiliatō: et cadet
cui ꝑstat auxiliū: simulqꝫ ōes ꝯsūment: qꝛ
hec dicit dominus ad me: Quomodo si ru
giat leo: et catulus leonis super predā suā:
cum occurrerit ei mltitudo pastorum a uo
ce eorum non formidabit: et a multitudie
eorum non pauebit : sic descendet dominꝰ
exercituum: ut prelietur super montē syon
et super collē eius. Sicut aues uolantes: sic
ꝓteget dominꝰ exercituū irl̄m: ꝓtegēs et li
berās trāsiēs ⁊ saluās. Cōuertimini: sicut
i ꝓfundū recesseratis filij isrl̄. In die. n. illa
abijciet uir idola argenti sui et idola auri
sui: q̄ fecerūt uobis manꝰ ur̄e in pc̄cm: et ca
det assur i gladio nō uiri: et gladiꝰ nō hōis
uorabit eū: et fugiat nō a facie gladij: et iu
uenes eiꝰ uectigales eīt: et fortitudo eius a
troꝛe trāsibit et pauebunt fugiētes ꝑncipes
eius. Dixit dn̄s cuius ignis i syon: et cami
nus eius in hierusalē.

.XXXII.

Ecce iniustitia regnabit rex ⁊ pricipes
i iudicio preerunt. Et erit uir sicut q̄
abscōdit a uēto: et celat se a tēpestate sicut
riui aquaꝝ i siti: et ūbra petre prominētis
i terra deserta. Nō caligabūt oculi uidētiū:
et aures audientiū diligent auscultabunt:
et cor stultoꝝ intelliget sciam: et ligua bal
boꝝ uelocit loquet et plane. Non uocabit
ultra is qui isipiēs ē princeps: neqꝫ fraudu
lentus appellabit maior. Stultus enim fa
tua loquetur: et cor eius faciet iniquitatē:
ut ꝑficiat simulationē: et loquat ad domi
nū fraudulēt: et uacuā facia aiam esurietis:
et potū sitiēti auferat. Fraudulēti uasa pes
sima st̄. Ipe. n. cogitatiōes ꝯcinabit ad ꝑdē
dos mites i ſmōe mēdacij: cū loq̄ret paup
iudiciū. Priceps ṽo ea q̄ digna st̄ ꝑncipi co
gitabit: et ipse sup duces stabit. Mulieres
opulēte surgite: et audite uocē meā: filie cō
fidētes ꝑcipite auribꝰ eloq̄ū meū. Post di
es et ānos et uos ꝯtbemini ꝯfidētes. Cōsū
mata ē. n. uindemia: collectio ultra nō ue
et. Obstupescite opulēte: ꝯtbamini ꝯfiden
tes: exuite uos et ꝯfūdimini: accingite lum
bos ur̄os. Sup ubera plāgite: sup regiōe ꝯ
siderabili: sup uiea fertili. Sup humū ppl̄i
mei spine et uepres ascēdēt: quanto magis
sup ōes domos gaudij ciuitatis exultātis.
Domꝰ. n. dimissa est: mltitudo urbis relicta
ē: tenebre et palpatio facte st̄ sup speluncas
usqꝫ in etnū. Gaudiū onagroꝝ pascua gre
gū: donec effūdat sup nos spus de excelso.
Et erit desertū i chermel: et chermel in sal
tū reputabit: et hitabit in solitudine iudici
um: ⁊ iustitia i chermel sedebit. Et erit opꝰ
iustite pax: ⁊ cultꝰ iustitie silētiū: ⁊ securitas
usqꝫ i sempiternū. Et sedebit ppl̄s meꝰ i pul
chritudine pacis ⁊ in tabernaculis fiducie

⁊ i reqe opulenta. Grādo āt i descēsione
saltus: ⁊ humilitate hūiliabit ciuitas. Bea
ti q̄ semiatis sup ōes aquas: imittētes pedē
bouis et asini. CXXXIII.

Ve qui p̄daris: Nōne ⁊ ipe p̄daberis?
Et q̄ spernis nōne et ipse sperneris?
Cum cōsummaueris ōpredationē: ōpreda
beris. Cū fatigat⁹ desieris cōtēnere: cōtēne
ris. Dn̄e miserere nostri: te. n. expectamus:
esto brachiū nr̄m i mane: et salus nr̄a i tp̄e
tribulatiōis. A uoce āgeli fugerunt ppl̄i: et
ab exaltatiōe tua dispse sūt gētes. Et cōgre
gabunt spolia ur̄a: sic colligit brucus: uelut
cū fosse plene fuerint de eo. Magnificatus
est dominus: qm̄ hītauit i excelso: impleuit
syon iudicio et iustitia: et erit fides i tp̄ibus
suis. Diuitie salutis sapia et scia: timō dn̄i
ipse ē thesaurus eius. Ecce uidētes clama
būt foris: angeli pacis amare flebunt. Dissi
pate sunt uie: cessauit trāsiēs p semitā: irri
tū factū ē pactū: piecit ciuitates: nō reputa
uit hōines. Luxit et elāguit tra: ɔfusus ē li
banus et obsorduit. Et factus ē saron sicut
ōsertū: ⁊ cōcussa ē basan et carmelus. Nūc
ɔsurgā dicit dn̄s: nc̄ exaltabor et nūc subli
mabor. Cōcipietis ardorē: et parietis stipu
lā: sp̄us ur̄ ut ignis uorabit uos: et erit ppl̄i
quasi ō icēdio cinis: spine ɔgregate igni cō
burēt. Audite q̄ lōge estis q̄ feceri: ⁊ cogno
scite uicini fōtitudinē meā. Cōtriti sūt i syō
pc̄catores: possedit timō hypocritas. Quis
poterit habitar̄ ō uobis cū igne deuorāte?
Quis hītabit ex uobis cū ardoribus sēpit
nis? Qui āmbulat i iustitijs: et loq̄t vitatē: q̄
pijcit auaritiā ex calūnia: et excutit manus
suas ab ōi munē. Qui obturat aures suas
ne audiat sanguinē: ⁊ claudit oculos suos
ne uideat malū. Iste in excelsis habitabit:
munimēta saxoꝝ sublimitas eius. Panis
ei dat⁹ ē: aque eius fideles sūt. Regē i decor̄
uidebunt: oculi eius cernēt terram de lōge.
Cor tuū meditabitur timorē. Ubi est litte
ratus? Ubi legis vba pōderans? Ubi ē doc
tor paruuloꝝ? Populū iprudentem non
uidebis: populum alti sermonis: ita ut nō
possis itelliger̄ disertitudinē ligue ei⁹: i quo
nulla ē sapia. Respice syon ciuitatē solenni
tatis nr̄e. Oculi tui uidebunt irl̄m hītatio
nē opulentā tabernaculū qd̄ nequaq̄ trās
ferri poterit: nec auferēt claui ei⁹ i sēpitnū: ⁊
ōes funiculi ei⁹ n̄ rūpent: q: solūmō ibi ma
gnificus est dominus noster. Locus fluuio
rum riui latissimi et patentes: non transi
bit super eum nauis remigum: neq̄ trieris
magna trāsgredietur eum. Dn̄s eim iudex
noster: dn̄s legifer noster: dn̄s rex nr̄. Ipse
saluabit nos. Laxati sūt funiculi tui: sed n̄
p̄ualebūt. Sic erit malus tuus: ut dilatare
signū n̄ queas. Tūc diuidēt spolia p̄daruꝫ
multaꝝ: claudi diripiēt rapinā: nec dicet ui
cin⁹ elangui. Populus q̄ hītat i ea: auferet
ab eo iniquitas. CXXXIIII.

Accedite gentes et audite: et ppl̄i attē
dite: audiat tra: et plenitudo eius or
bis: et omne germen eius: quia indignatio
domini sup omnes gētes: ⁊ furō super uni
uersā militiam eorū. Interfecit eos: et ōdit
eos i occisionē. Interfecti eoꝝ p̄icient: ⁊ de ca
daueribus eoꝝ ascēdet fetor. Tabescēt mō
tes a sāguie eorū: et tabescet ōis militia ce
lorū: ⁊ cōplicabūt sicut liber celi: et ōis ma
litia eorū defluet sicut defluit foliū ō uinea
et de ficu: qm̄ iebriatus ē i celo gladius me
us: ecce sup idumeā descēdet: et sup ppl̄m
itfectiōis mee ad iudiciū. Gladius dn̄i iple
tus ē sāguie: icrassatus ē adipe de sanguine
agnorū et hircorū: et de sāguie medullato
rū arietū. Uictima. n. dn̄i i bosra: ⁊ itfectio
magna i tra edom. Et descēdēt unicornes
cū eis: et tauri cū potētibus. Inebriabit ter
ra eorū sāguie: ⁊ humus eorū adipe pigui
um: q: dies ultiōis dn̄i: annus retributiōis
iudicij syon. Et ɔuertēt tōrētes eius i picē:
⁊ humus eius i sulphur. Et erit tra ei⁹ i pi
cē ardentē nocte et die: nō extiguet i sēpiter
nū. Ascēdet fumus eius a generatione i ge
nerationē: ōsolabit i secula seculoꝝ. Non
erit trāsiēs p eā: ⁊ possidebūt eā onocrota
lus et ericius: et ibis et coruus hītabunt in
ea. Et extēdet sup eā mēsura ut redigat ad
nihilū: et pp̄ediculū i ōsolationē. Nobiles
eius nō erit ibi: regē potius iuocabūt: ⁊ ōes
p̄ncipes eius erūt i nihilū. Et oriēt i domi
bus ei⁹ spine ⁊ urtice: et paliurus i muniti
onib⁹ eius: et erit cubile draconū et pascua
strutionū: ⁊ occurrēt demōia onocētauris:
et pilosus clamabit alt̄ ad alterū. Ibi cuba
uit lamia: et iuenit sibi requiem. Ibi habu
it foueam ericius: et enutriuit catulos: et
circunfodit: ⁊ fouit in umbra eius. Illuc cō
gregati sunt milui alter ad alterum. Requi
rite diligēt i libro dn̄i et legite: unū ex eis n̄
defuit: alter alterū nō quesiuit: quia quod
ex ore meo procedit ille mādauit: et spirit⁹

Eius ipe congregauit ea:⁊ ipe misit eis sor
tē:⁊ manus eius diuisit eā illis in mēsurā.
Usqꝫ in etnū possidebūt eam: i generatiōe
⁊ generationē hitabūt in ea.

C.XXXV.

Letabitur deserta ⁊ inuia:et exultabit
solitudo:et florebit quasi lilium. Ger
minans germinabit:⁊ exultabit letabunda
⁊ laudās. Gloria libani data est ei:ꝺcor car
meli et saron. Ipsi uidebunt gloriam domi
ni et decorem dei nostri. Confortate manꝰ
dissolutas ⁊ genua debilia roborate. Dici
te: Pusillanimes confortamini:et nolite ti
mere. Ecce deꝰ noster ultionem adducet re
tributionis:deꝰ ipse ueniet et saluabit uos.
Tunc aperiētur oculi cecorū:et aures sur
dorum patebūt. Tunc saliet sicut ceruus
claudus:et aperta erit lingua mutoꝝ:quia
scisse sunt in deserto aque:et torrentes i so
litudine:et q̄ erat arida in stagnū et sitiens
in fontes aquarū. In cubilibꝰ i q̇bꝰ priꝰdra
cones hitabāt oriet̄ uirō calami et iunci:⁊
erit ibi semita:et uia sācta uocabit̄. Non
transibit ꝑ eā pollutus:et hec erit uobis di
recta uia:ita ut stulti nō errēt ꝑ eā. Nō erit
ibi leo:⁊ mala bestia nō ascēdet ꝑ eā:nec in
ueniet̄ ibi. Et ambulabūt q̇ liberati fuerint
et redēpti a dn̄o: ꝯuertēt et ueniēt i syon cū
laude et letitia sēpit̄na sup caput eoꝝ: Gau
diū et letitiam obtinebūt et fugiet dolor et
gemitus.

C.XXXVI.

Et factū ē i quartodecimo āno regis
eçechie:ascendit sennacherib rex assy
rioꝝ sup ōes ciuitates iuda mūitas:⁊ cepit
eas. Et misit rex assyriorū rapsacē ꝺ lachis
i irl̄m ad regē eçechiā i manu graui:⁊ stetit
in aqueductu piscine supioris i uia agri ful
lonis. Et egressus ē ad eū eliachim filius el
chie:q̇ erat sup domū:⁊ sobna scriba ⁊ io
hae filius asaph a cōmētariis. Et dixit ad
eos rapsaces: Dicite eçechie: Hec dicit rex
magnus rex assyrioꝝ: Que est ista fiducia
q̄ cōfidis aut quo ꝯsilio l' fortitudine rebel
lare dispōis? Sup quē habes fiduciā: quia
recessisti a me? Ecce ꝯfidis sup baculū arū
dineuꝫ ꝯfractū istū sup egyptū:cui si innsus
fuerit homo:itrabit in manum eius et per
forabit eaꝫ:sic pharao rex egypti omnibus
qui cōfidūt in eo. Qꝫ si respōdetis mihi in
dn̄o deo nr̄o ꝯfidimus: nōne ipse ē cuiꝰ ab
stulit eçechias excelsa ⁊ altaria:et dixi iude
et irl̄ꝫ corā alta ri isto adorabitis? Et nunc
trade te dn̄o meo regi assyrioꝝ:⁊ dabo tibi
duo milia equorū:nec potis ex te ꝑbē ascē
sores eorū. Et quomodo sustinebis faciem
iudicis unius loci ex s̄uis dn̄i mei miorib'?
Qꝫ si confidis in egypto i q̄driga ⁊ i eq̇tibꝰ:
⁊ nc̄ nūq̇d sine dn̄o ascēdi ad t̄rā istā ut di
spderem eam? Dn̄s dixit ad me:ascēde sup
t̄rā istā et dispde eā. Et dixit eliachi et sob
na ⁊ iohae ad rapsacen: Loquē ad s̄uos tu
os syra ligua:itelligimꝰ.n.ne loq̄ris ad nos
iudaice i auribus ppl̄i q̇ ē sup murum. Et
dixit ad eos rapsaces: Nūq̇d ad dn̄m tuū ⁊
ad te misit me dominus meꝰ:ut loq̄rer ōia
uerba ista:⁊ nō potius ad uiros q̇ sedēt in
muro:ut comedāt stercora sua:et bibāt uri
nā pedū suorū uobiscū? Et stetit rapsaces
⁊ clamauit uoce magna iudaice et dixit:
Audite uerba regis magni regis assyrioꝝ.
Hec dicit rex: Nō uos seducat eçechias:q̄
nō potit eruere uos:⁊ non uobis tribuat fi
duciam eçechias sup dn̄o dicēs: Eruēs libe
rabit nos dn̄s:nō dabit̄ ciuitas ista i manu
regis assyriorum. Nolite audi̅ eçechiam.
Hec.n.dicit rex assyriorū: Facite mecū bene
dictioneꝫ:et egr edmini ad me:⁊ comedite
unusquisqꝫ uineā suā:et unusq̇sqꝫ ficū suā:
⁊ bibite unusq̇sqꝫ aquā cisterne sue: donec
ueniā et tollā uos ad t̄rā q̄ ē ut t̄ra uia t̄ra
frumēti et uini t̄rā panū et uinearū. Nec ꝯt
bet uos eçechias dicēs: Dominus liberabit
nos. Nūq̇d liberauerūt dii gētiū unuq̇sqꝫ
t̄rā suā de manu regis assyrioꝝ? Ubi ē deꝰ
emath et arfad? Ubi ē deus sepharuaim?
Nūq̇d liberauerūt samariā de manu mea?
Quis est ex ōibꝰ diis t̄raꝝ istaꝝ: q̇ eruerit
t̄rā suā de manu mea:ut eruat dn̄s irl̄m de
manu mea. Et siluerūt et nō respōderūt ei
uerbū. Mādauerat.n.rex dicēs:ne respon
deatis ei. Et igressus ē eliachi filiꝰ elchie q̇
erat sup domū et sobna scriba et iohae filiꝰ
asaph a cōmētariis ad eçechiā scissis uesti
bꝰ:⁊ nūciauert ei ūba rapsacis.

C.XXXVII.

Et factū ē cū audisset rex eçechias sci
dit uestimēta sua:⁊ obuolutꝰ ē sacco:
et itrauit i domū dn̄i:et misit eliachim qui
erat sup domū et sobnā scribā et seniores
de sacerdotibus optos saccis ad isaiā filiū
amos prophetā:et dixerūt ad eū: Hec dicit
eçechias: Dies tribulatiōis et correptiōis
et blasphemie dies hec:qꝛ uenerūt filii usqꝫ
ad partū: ⁊ uirtꝰ nō ē pariendi. Si quo mo
do audiat dn̄s deus tuus uerba rapsacis:
quē misit rex assyriorū dominus suus ad

blaſphemādū dñm deū uiuētē: ⁊ exprobrā
dū ſmonibus quos audiuit dñs de⁹ tuus.
Leua ẜ oꝛonē ꝓ reliquijs q̄ repte ſūt. Et ue
nerūt ſui ꝛgis ezechie ad iſaiam: et dixit ad
eos iſaias: Hec dicetis dño uřo: Hec dič do
min⁹: Ne timeas a facie uerboꝝ q̄ audiſti:
q̄bus blaſphemauerūt pueri regis aſſyrio
rū me. Ecce ego dabo ei ſpꝫ: et audiet nūti
um: et reuertet̃ ad terrā ſuā: et corruere eū
faciā gladio i t̃ra ſua. Reuerſus ē āt ꝛapſa
ces et iuenit regē aſſyrioꝝ ꝑliātē aduerſus
lobna. Audierat. n. qꝛ ꝓfectus eēt ǒ lachis:
⁊ audiuit de tharacha rege ethiope dicen
tes: egreſſus ē ut pugnet ꝯtra. Quod cū au
diſſet: emiſit nuncios ad ezechiā dicēs: Hec
dicetis ezechie regi iude loquētes: Nō te de
cipiat de⁹ tu⁹: i quo tu ꝯfidis dicēs: Nō dabi
tur irl̃m i mānu regis aſſyrioꝝ. Ecce tu audi
ſti oīa q̄ fecerūt ꝛeges aſſyriorū oīb⁹ t̃ris q̄s
ſubuerteꝛt: ⁊ tu poteris liberari. Nūq̄d eru
erūt eos dij gētiū: quos ſubv̓teꝛt p̄res mei:
gozan et aran et reſeph et filios eden: q̄ erāt
i thalaſſar? Ubi ē rex emath et ꝛex artad et
rex urbis ſepharuain ana et aua? Et tulit e
zechias libros ǒ manu nūcioꝝ ⁊ legit eos:
aſcēdit i domū dñi ⁊ expādit eos corā dño.
Et orauit ad dñm dicēs: Dñe exercituū de⁹
iſrl̃: q̄ ſedes ſup cherubin: tu es de⁹ ſol⁹ oīuꝫ
regnoꝝ t̃re: tu feciſti celū et terrā. Inclina
dñe aurē tuā et audi: aperi oculos tuos ⁊ ui
de: ⁊ audi oīa v̓ba ſennacherib q̄ miſit ad
blaſphemādū deū uiuētē. Uere. n. dñe deſ
tas feceꝛt reges aſſyrioꝝ t̃ras et regiones ea
rū: et dederūt deos earū igni: non. n. erant
dij: ſed opa manuū hoīuꝫ lignū et lapis: et
cōminuerūt eos. Et nūc dñe deus nr̃ ſalua
nos de manu ei⁹: et cognoſcāt oīa regna t̃re
qꝛ tu es dñs ſol⁹. Et miſit iſaias fili⁹ amos
ad ezechiā dicēs: hec dicit dñs de⁹ iſrl̃: Pro
quibus rogaſti me ǒ ſennacherib rege aſſy
rioꝝ: hoc eſt v̓bū qǒ locut⁹ ē dñs ſup eū: De
ſpexit te et ſubſanauit te uirgo filia ſyon: p⁹
te caput mouit filia irl̃ꝫ. Cui exprobraſti ⁊
quē blaſphemaſti: et ſup quē exaltaſti uocē
tuā: et leuaſti altitudinē oculoꝝ tuoꝝ? Ad
ſc̄m iſrl̃. In mānu ſuoꝝ tuorū exprobraſti
dño et dixiſti: In ml̃titudīe quadrigaꝝ me
aꝝ ego aſcēdi altitudinē mōtiū iuga libāi:
et ſuccidā excelſa cedroꝝ ei⁹ et electas abie
tes illi⁹: et itroibo altitudinē ſūmitatis ei⁹:
ſaltū carmeli ei⁹: ego fodi et bibi aquā: ⁊ ſic
caui ueſtigio pedis mei omnes riuos agge
rum. Nūquid non audiſti q̄ olim feceri ei?
Ex diebus antiquis ego plaſmaui illud: et
nunc adduxi: ⁊ factū ē in eradicationē colli
um compugnantium et ciuitatū munitaꝝ.
Habitatores earum breuiata manu cōtre
muerunt: et confuſi ſunt facti ſunt ſicut fe
num agri et gramē paſcue: et herba tectoꝝ
q̄ exaruit anteq̄ matureſceret. Hitationem
tuā et egreſſū tuū et itroitū tuū ego cogno
ui: et inſaniā tuā contra me. Cū fureres ad
uerſū me ſupbia tua aſcēdit i aures meas.
Ponā ẜ circulū i naribus tuis et frenū i la
bijs tuis: et reducā te i uia p quā ueniſti. Ti
bi āt hoc erit ſignū. Comede hoc anno que
ſpōte naſcūt: ⁊ i āno ſc̄ďo pomis ueſcē. In ā
no autē t̃tio ſemiate et metite: et plātate ui
neas: et comedite fructū eaꝝ. Et mittet id
quod ſaluatū fuerit de domo iuda: et qǒ re
liquū ē radicē deorſū: et faciet fructū ſurſū:
qꝛ ǒ irl̃ꝫ exibūt reliq̄e: ⁊ ſaluatio de mōte ſy
on. Zelus dñi exercituū faciet iſtud. Prop
terea hoc dicit dñs de ꝛege aſſyrioꝝ. Nō in
trabit ciuitatē hāc: et nō iaciet ibi ſagittā:
⁊ n̄ occupabit eā clype⁹: et n̄ mittet in circui
tu ei⁹ aggerē. In uia qua uenit p eā reuerte
tur: et ciuitatē hāc nō igrediet̃ dič dñs. Et
tegā ciuitatē iſtā: ut ſaluē eā ꝓpt̃ me ⁊ ꝓpt̃ ſ
uū meū. Egreſſus ē āt āgel⁹ dñi: et pcuſſit i
caſtris aſſyrioꝝ cētū octogitaq̄nq̄ꝫ milia.
Et ſurrexerunt mane: et ecce oēs: cadauera
mortuorū. Et egreſſus ē et abijt: et ꝛuerſus
ē ſennacherib rex aſſyrioꝝ: et hitauit i nini
ue. Et factū ē cū adoraꝛet i tēplo neſrach de
um ſuū: adramelech et ſaraſar filij ei⁹ pcuſ
ſerūt eū gladio: fugerūtq̄ꝫ i t̃rā ararath: et
regnauit aſaraddon fili⁹ eius pro eo.

C. XXXVIII.

In diebus ill' egrotauit ezechias uſq̄ꝫ
ad mortē. Et introiuit ad eū iſaias fi
lius amos propheta: et dixit ei: Hec dič do
min⁹: Diſpone domui tue: qꝛ morieris tu ⁊
nō uiues. Et cōuertit ezechias faciē ſuā ad
parietē: et orauit ad dñm et dixit: Obſecro
dñe memēto queſo quō ābulaueri corā te i
ueritate et i corde pfecto: et quod bonū eſt
i oculis tuis feceri. Et fleuit ezechias fletu
magno. Et factū ē uerbū dñi ad iſaiā dicēs:
Uade et dic ezechie: Hec dicit dñs de⁹ da
uid p̄ris tui: audiui oꝛonē tuā ⁊ uidi lachry
mas tuas. Ecce ego adijciam ſup dies tuos
quindeci annos: et de manu regis aſſyrio
rum eruā te: et ciuitatem iſtam: ⁊ ꝓtegā eā

Hoc ãt tibi erit signũ a dño:q₃ faciet dñs v̓
bũ hoc quod locut᷒ ẽ. Ecce ego reuerti faciã
ũbrã linearũ per quas descẽderat ĩ horolo
gio achaz ĩ sole retrorsũ decẽ lineis. Et rev̓
sus ẽ sol decẽ lineis p gradus quos descẽde
rat. Scriptura ezechie regis iuda cum egro
tasset:⁊ conualuisset de ĩfirmitate sua. Ego
dixi ĩ dimidio dierũ meorũ uadam ad por
tas inferi. Quesiui residuũ annoꝝ meorũ:
Dixi non uidebo dominũ deũ in terra uiuẽ
tiũ:ñ aspiciã hominẽ ultra et hitatorẽ quie
tis. Generatio mea ablata ẽ:et conuoluta ẽ
a me:quasi tabernaculũ pastorũ. Precisa
ẽ uelut a texẽte uita mea:dũ adhuc ordirer
succidit me. De mane usq₃ ad uesperã finies
me:spabã usq₃ ad mane. Quasi leo sic ꝯtri
uit õia ossa mea:ð mãe usq₃ ad uespã finies
me. Sic pull᷒ hirũdinis sic clamabo:medi
tabor ut colũba. Attenuati sᷣt oculi mei: su
spiciẽtes ĩ excelsũ. Dñe uim patior:respõde
ꝓ me. Quid dicã aut q̃d ꝛ̃spõdebit mihi cũ
ipe fecerit? Recogitabo tibi ões ãnos meos
ĩ amaritudĩe aĩe mee. Dñe si sic uiuitur:et ĩ
talibus uita spũs mei. Cõripies me et uiui
ficabis me:ecce ĩ pace amaritudo mea ama
rissima: Tu ãt eruisti aĩam meã ut ñ piret:
ꝓiecisti p᷒ tgũ tuũ õia pccã mea. Q₃ nõ in
fern᷒ ꝯfitebitur tibi:neq₃ mors laudabit te:
nõ expectabũt q̃ descẽdũt ĩ lacũ v̓itatẽ tuã.
Uiuẽs uiuẽs ipe ꝯfitebitur tibi sicut et ego
hodie. Pr̃ filijs notã faciet ueritatẽ tuam.
Dñe saluum me fac et psalmos nostros
cãtabim᷒ cũctis dieb᷒ uite nr̃e ĩ domo dñi.
Et iussit isaias ut tollerẽt massã de ficis:et
cataplasmarent sup uuln᷒ et sanaretur. Et
dixit ezechias: Quod erit signũ quia ascen
dã ĩ domũ dñi?

.XXXIX.

In tp̃e illo misit merodach baladan fi
lius baladã rex babylonis libros et
munera ad ezechiã. Audierat.n.q̃ egrotas
set:et conualuisset. Letat᷒ ẽ ãt sup eis ezechi
as:et oñdit eis cellã aromatũ et argenti et
auri et odoramẽtoꝝ et unguẽti optimi:⁊
ões apothecas supellectilis sue:et uniuer
sa q̃ inuẽta sũt in thesauris eius. Nõ fuit v̓
bũ quod nõ ostẽderet eis ezechias in domo
sua et ĩ omni ptãte sua. Introiuit ãt isaias
ꝓpheta ad ezechiã regem et dixit ei: Quid
dixerũt uiri isti:et unde uenerũt ad te? Et
dixit ezechias: De tr̃a lõgiqua uenerũt ad
me de babylone. Et dixit:quid uiderũt in
domo tua? Et dixit ezechias:õia q̃ ĩ domo
mea sũt uiderũt. Nõ fuit res quam ñ oñderi
eis in thesauris meis:⁊ dixit isaias ad eze
chiã: Audi uerbũ dñi exercituũ. Ecce dies
uenient:et auferẽtur õia q̃ ĩ domo tua sũt:
et q̃ thesaurizauerũt pr̃es tui usq₃ ad diẽ hãc
in babylonẽ. Nõ relinq̃tur q̃cq̃ dicit dñs:⁊
de filijs tuis q̃ exibũt ð te quos genueris tol
lẽt:et erũt eunuchi ĩ palatio regis babylõis.
Et dixit ezechias ad isaiã: Bonũ uerbũ dñi
quod locut᷒ ẽ. Et dixit: Fiat tñ pax et ueri
tas in diebus meis.

.XL.

Consolamini consolamini pp̃le me᷒:
dicit deus uȓ: Loq̃mini ad cor ir̃lm et
aduocate eam:qm̃ cõpleta ẽ malicia eius:
dimissa ẽ ĩiquitas illi᷒. Suscepit de manu
dñi duplicia pro õib᷒ peccatis suis. Uox cla
mantis in deserto: Parate uiã domini:rec
tas facite ĩ solitudine semitas dei nr̃i. Om
nis uallis exaltabitur:⁊ õis mõs ⁊ coll᷒ hu
miliabitur:et erũt praua ĩdirecta ⁊ aspera
ĩ uias planas. Et reuelabitur gl̃ia dñi:et ui
debit õis caro parit̃:q̃ os dñi locutũ ẽ:uox
dicẽtis: Clama. Et dixi:quid clamabo? Om
nis caro fenũ:⁊ õis gl̃ia ei᷒ q̃si flos agri. Ex
siccatũ ẽ fenũ et cecidit flos:q₃ spũs dñi suf
flauit ĩ eo. Uere fenũ ẽ pp̃lus. Exsiccatũ est
fenũ et cecidit flos:v̓bũ ãt dñi manet ĩ eter
nũ. Sup mõtẽ excelsũ ascẽde tu q̃ euangeli
zas syõ:exalta ĩ fortitudĩe nocẽ tuã q̃ euan
gelizas ir̃lm. Exalta noli timẽ. Dic ciuitati
bus iude: Ecce de᷒ nȓ:ecce dñs de᷒ ĩ fortitudi
ne ueniet:et brachiũ eius dñabit̃. Ecce mer
ces eius cũ eo:et op᷒ illi᷒ corã illo. Sicut pa
stor gregẽ suũ pascet:ĩ brachio suo ꝯgrega
bit agnos:⁊ ĩ sinu suo leuabit:fetas ipe por
tabit. Quis mensus est pugillo aquas:⁊ ce
los palmo põderauit? Quis appẽdit trib᷒
digitis molẽ tr̃e:⁊ librauit ĩ põdẽ mõtes ⁊
colles ĩ statera? Quis adiuuit spm̃ dñi:aut
q̃s ꝯsiliari᷒ ei᷒ fuit et oñdit illi? Cũ quo inijt
ꝯsiliuȝ ⁊ ĩstruxit eũ ⁊ docuit eũ semitã iusti
tie:⁊ erudiuit eũ scia ⁊ uiã prudẽtie oñdit il
li? Ecce gẽtes q̃si stilla situle:⁊ q̃si momẽtũ
statere reputate sᷣt:ecce insule q̃si puluis exi
gu᷒:et liban᷒ nõ sufficiet ad succẽdendũ:⁊
aĩalia ei᷒ nõ sufficient ad holocaustũ. Om
nes gentes quasi non sint:sic sũt coram eo:
⁊ quasi nihilum ⁊ ĩane reputate sunt ei.
Cui ergo similẽ fecistis deum? aut quã ima
ginẽ ponetis ei? Nũq̃d sculptile ꝯflabit faber

aut aurifex auro figurabit illud: ⁊ laminis argēteis argētari⁹. Fōte lignū ⁊ iputribile e legit artifex sapiēs: q̄rit quō statuat simulacrū qō non moueat. Nūq̄d nō scietis? Nū q̄d nō audistis? Nūq̄d nō ānunciatū ē uob ab iītio? Nūq̄d n̄ itellexistis fūdamēta t̄re? Qui sedet sup gyrum terre: et habitatores eius sunt quasi locuste. Qui extendit uelut nihili celos: ⁊ expādit eos sicut tabernaculū ad ihitandū. Qui dat secretoꝝ scrutatores quasi non sint: iudices t̄re uelut ianes fecit. Et q̄dē neq; plātato neq; sato neq; radicato i terra trūco eoꝝ. Repēte flauit i eos et aruerūt: ⁊ turbo quasi stipulā auferet eos: ⁊ cui assimilastis me: et adeq̄stis dic̄ sc̄us? Leuate i excelsū oculos u̾os: et uidete q̄s creauit hec. Qui educit i numero militiā eorū: ⁊ ōes ex noīe uocat. Pre multitudine fortitudinis ⁊ roboris uirtutisq; eius: neq; unū reliquum fuit. Quare dicis iacob: ⁊ loqueris isr̄l: abscondita ē uia mea a dn̄o: ⁊ a deo meo iudiciū meū trāsibit? Nūq̄d nescis: aut non audisti? de⁹ sempit̄n⁹ dominus q̄ creauit t̄minos t̄re: ⁊ n̄ deficiet neq; laborabit: nec ē inuestigatio sapie ei⁹. Qui dat lasso uirtutē: ⁊ his q̄ n̄ s̄t fortitudinē et robur m̄ltiplicat. Deficiēt pueri ⁊ laborabūt: ⁊ iuuenes i ifirmitate cadēt: qui āt sperant i dn̄o mutabūt fortitudinē: assumēt pēnas sic̄ aq̄le currēt et n̄ laborabūt: ābulabūt et n̄ deficiēt.

C.XLI.

Taceant ad me insule: et gētes mutent fortitudinē. Accedāt et tūc loquant̄: simul ad iudiciū ꝓpiquem⁹: quis suscitauit ab oriēte iustum uocauit eum: ut sequeret̄ se? Dabit i ꝯspectu eius gentes: ⁊ reges obtinebit. Dabit quasi puluerē gladio eius sic̄ stipulā uento raptā arcui eius. Persequet̄ eos: trāsibit i pace: semita i pedib⁹ ei⁹ non apparebit. Quis hec opeat⁹ ē ⁊ fecit: uocans generatiōes ab exordio? Ego dn̄s: p̄m⁹ ⁊ nouissim⁹ ego sū. Uiderūt isule et timuerunt: extrema t̄re obstupuerūt: appropiquauer̄t ⁊ accesserūt. Un⁹ q̄sq; proximo suo auxiliatur: ⁊ et f̄ri suo dicet ꝯfortare. Cōfortauit faber erari⁹ ꝑcutiēs malleo eū q̄ cudebat tūc tēporis: dicēs glutino: bonū ē: ⁊ ꝯfortauit eum clauis ut nō moueat̄: ⁊ tu isr̄l s̾ue me⁹: iacob quē elegi: semē abraam amici mei in quo apprehēdi te ab extremis terre ⁊ a longiq̄s ei⁹ uocaui te: ⁊ dixi tibi: Seru⁹ me⁹ es tu: elegi te ⁊ nō abieci te. Ne timeas q: ego tecum sum: ne declines q: ego de⁹ tu⁹. Confortaui te et auxiliatus sū tibi: et suscepit te dext̄a iusti mei. Ecce confundēt̄ et erubescēt ōes q̄ pugnāt aduersū te. Erūt quasi nō sint: ⁊ ꝑibūt uiri q̄ ꝯtradicūt tibi. Queres eos ⁊ nō iuēies uiros rebelles tuos: ⁊ erūt q̄si nō sint et ueluti cōsūptio hoīs bellantis aduersū te: q: ego dn̄s de⁹ tu⁹ apprehēdens manū tuā dicensq; tibi: Ne timeas: ego adiuui te. Noli timē̄ uermis iacob: q̄ mortui estis ex isr̄l. Ego auxiliat⁹ sū tui dic̄ dn̄s: et rēdēptor tu⁹ sc̄us isr̄l. Ego posui te quasi plaustrū triturās nouū: habēs rostra serrātia. Triturabis mōtes ⁊ cōminues: ⁊ colles quasi puluerē pones. Uētilabis eos et uēt⁹ tollet: ⁊ turbo disꝑget eos: ⁊ tu exultabis in dn̄o: i sc̄o israel letaberis. Egeni ⁊ paupes q̄rūt aquas ⁊ nō sūt: ligua eoꝝ siti aruit. Ego dn̄s exaudiā eos de⁹ isr̄l: n̄ dereliquā eos. Apiā i supinis collib⁹ flumia: ⁊ i medio cāporū fōtes. Ponā desertū i stagna aquaꝝ ⁊ t̄rā iuiā in riuos aquarū. Dabo in solitudinē cedrū et spinā ⁊ myrtū: ⁊ lignū oliue. Ponā i des̾to abietē ulmū et buxū sil̄ ut uideāt ⁊ sciant ⁊ recogitēt ⁊ itelligāt parit̄: quia manus dn̄i fecit hoc: et sc̄us isr̄l creauit illud. Prope facite iudicium uestrum dicit dominus: afferte siq̄d forte hētis dixit rex iacob. Accedāt ⁊ nunciēt nobis quecūq; uētura sūt. Priora que fuerūt nūciate: ⁊ ponemus cor n̄rm ⁊ sciem⁹ nouissima eorū: et que uētura sūt indicate nobis. Annunciate que uētura sūt i futuꝝ: et sciemus quia dij estis. Bn̄ quoq; aut male si potestis facite: ⁊ loquamur ⁊ uideamus sil̄. Ecce uos estis ex nihilo: et op⁹ u̾m ex eo qō non ē abomiatio ē qui elegit uos. Suscitaui ab aq̄lone ⁊ ueniet ab ortu solis: uocauit nomen meū et adducet magistratus quasi lutū: et uelut plastes cōculcās humū. Quis annunciauit ab exordio: ut sciam⁹: et a principio: ut dicam⁹: iustus es? Nō ē ānūciās neq; p̄dicēs neq; audiēs s̾mones u̾os. Prim⁹ ad syō dicet: ecce adsum: et ir̄lꝫ euāgelistā dabo. Et uidi et n̄ erat ex istis q̄sq̄ q̄ iret consiliū ⁊ itrogat⁹ rn̄deret v̾bū. Ecce ōes iiusti: et uana opa eorū: uentus et inane simulacra eorum.

C.XLII.

Ecce s̾uus me⁹ suscipiā eū: elect⁹ me⁹ complacuit sibi i illo anima mea. Dedi spiritum meum sup eum iudiciū gētib⁹

ꝓferet. Non clamabit neqꝫ accipiet ꝑsonā:
nec audiet uox eius. Calamū quassatū non
ꝯteret: et lignū fumigās ñ extinguet. In ue
ritate educet iudiciū: non erit tristis neqꝫ t̃
bulētus: donec ponat in t̃ra iudiciū: et legē
eius insule expectabūt. Hec dic̃ dñs de⁹ cre
ās celos: ⁊ extēdēs eos: firmās t̃rā et q̄ ger-
mināt ex ea: dās flatū pp̄lo q̄ ē sup terrā: et
spm calcātibus eā. Ego dñs uocaui te in iu
stitia: ⁊ app̄hēdi manū tuā et seruaui te. Et
dedi te i fed⁹ pp̄li: i lucē gentiū: ut aperires
oculos cecoꝝ: ⁊ educeres de cōclusione uic
tum: de domo carceris sedētes in tenebris.
Ego dñs: hoc ē nomē meū. Gl̄iaꝫ meam al
t̃i nō dabo: ⁊ laudē meā sculptilib⁹. Que ꝓ
ma fueẽt ecce uenerūt. noua quoqꝫ ego ānū
tio: añq̄ oriāt audita uobis faciam. Canta-
te dño canticū nouū: laus eius ab extremis
t̃re. Qui descēditis i mare: et plenitudo ei⁹
īsule: ⁊ h̄itatores eaꝝ. Leuet desertū: et ciui
tates ei⁹: i domib⁹ habitabit cedar. Lauda
te h̄itatores petre: de uertice montiū clama
būt: ponēt dño gl̄iam: ⁊ laudē eius i insulis
nūciabūt. Dñs sic̃ fortis egredietur: sic̃ uir
ꝓliator suscitabit ȝelū. Uociferabit ⁊ clama
bit: sup inimicos suos confortabit. Tacui:
sēp silui: patiēs fui sicut parturiēs loquar.
Dissipabo et absorbebo simul: desertos fa-
ciā mōtes et colles: ⁊ ōe germē eoꝝ exicca
bo. Ponā flumia ī insulas: ⁊ stagna arefaci
am. Et educā cecos i uiā quā nesciūt: ⁊ in se
mitis quas ignorauerūt ābulaē eos faciā.
Ponā tenebras corā eis in lucē: ⁊ praua in
recta. Hec ṽba feci eis: ⁊ ñ dereliq̄ eos. Con
uersi st̃ retrorsū. Cōfundāt ꝯfusione q̄ con
fidūt i sculptili: q̄ dicūt ꝯflatili uos dij nr̄i.
Surdi audite: et ceci ītuemini ad uidendū.
Quis cecus nisi seru⁹ me⁹: ⁊ surdus nisi ad
quē nuncios meos misi? Quis cec⁹ nisi qui
uenūdat⁹ est? Et q̄s cec⁹ nisi s̃uus dñi? Qui
uides mł̃ta nōne custodies? Qui aptas ha
bes aures nōne audies? Et dominus uolu
it ut sc̃ificaret eū: et magnificaret legē ⁊ ex-
tolleret: ip̄e āt pp̄ls direptus et uastat⁹. Laq̄
us iuuenū ōes: et i domib⁹ carceꝝ abscōdi
ti st̃. facti st̃ i rapinā: nec ē q̄ eruat i direptio
nē: nec ē q̄ dicat redde. Quis est in uobis q̄
audiat hoc: attēdat ⁊ auscultet futa? Quis
dedit in direptionem iacob et isrl̄ uastanti
bus? Nonne dominus ipse cui peccauim⁹?
Et noluerunt in uījs eius ambulare: et non
audierunt legē eius. Et effudit sup eū indi
gnationem furoris sui: et forte bellū: et cō
bussit eum in circuitu: et non cognouit: et
succēdit eū et nō intellexit.

.XLIII.

Et nūc hec dicit dñs creās te iacob: et
formās te isrl̄. Noli timere q: redemi
te: et uocaui te nomine tuo: meus es tu. Cū
trāsieris ꝑ aquas tecū ero: et flumia ñ opiēt
te. Cū ambulaueris in igne: nō cōbureris.
Et flāma nō ardebit i te: quia ego dñs deus
tu⁹ sāctus isrl̄ saluator tuus. Dedi propitia
tionem tuā egyptum: ethiopiā et sabba ꝓ
te. Ex quo honorabilis factus es in oculis
meis ⁊ gl̄iosus: ego dilexi te. Et dabo hoīes
ꝓ te et pp̄los ꝓ aīa tua. Noli timē q: ego te-
cū sū. Ab oriēte adducā semē tuū: et ab oc
cidente ꝯgregabo. Dicā aquiloni da: et au-
stro: noli ꝓhibē. Affer filios meos de longi
quo: et filias meas ab extremis t̃re. Et ōem
q̄ iuocat nomē meū i gl̄iam meā creaui eū:
formaui eū et feci eū. Educ foras pp̄lm ce
cum et oculos h̄ntē: surdū et aures ei sunt.
Omnes gentes ꝯgregate sunt sil̄: et collecte
sūt tribus. Quis i uobis annūciet istud: et
q̄ prima sūt audire uos faciet? Dēt testes eo
rū et iustificēt: et audiāt et dicāt: Uere uos
testes mei dic̃ dñs: et seru⁹ me⁹ quē elegi: ut
sciatis et credatis mihi et intelligatis quia
ego ipse sū. Añ me ñ ē formatus deus: et p⁹
me ñ erit. Ego sū ego sū dñs: ⁊ nō est absqꝫ
me saluator. Ego annūciaui et saluaui: au
ditū feci: et non fuit in uobis alienus. Uos
testes mei dicit dñs: et ego de⁹. Et ab initio
ego ipse: et ñ ē q̄ de manu mea eruat. Ope
rabor et quis auertet illud? Hec dicit dñs
redēptor uester sanctus isrl̄. Propter uos
emisi babylonē: ⁊ detraxi uectes uniuersos
et chaldeos i nauibus suis gloriātes. Ego
dñs sc̃us ur̄ creās isrl̄: rex ur̄. hec dicit dñs
qui dedit i mari uiā: et in aquis torrentib⁹
semitā. Qui eduxit q̄drigā ⁊ equū: agmē
et robustū sil̄ obdormierunt: nec resurgēt.
contriti sunt quasi linū: et extincti sunt. Ne
memineritis priorum et antiqua ne ītueami
ni. Ecce ego facio noua et nūc orientur: uti
qꝫ cognoscetis ea. Ponam in deserto uiaꝫ:
et in inuio flumia. Et glorificabit me bestia
agri: dracones et strutiones: quia dedi i de
serto aquas: et flumina in inuio: ut darē po
pulo meo electo meo. Populum istum for
maui mihi: laudē meā narrabit. Non me

inuocasti iacob: nec laborasti in me isrl'. Nō obtulisti mihi arietē holocausti tui: & uictimis tuis nō glorificasti me. Nō te fuire feci i oblatione: nec laborē tibi prebui i thure. Non emisti mihi argento calamum: et adipe uictimarum tuarū n̄ inebriasti me. Uerūtn̄ seruiē me fecisti i pccīs tuis: pbuisti mihi laborē i iniqtatib' tuis. Ego sū ego sū ipse: q̄ deleo iniqtates tuas ppt' me: & pccōr tuorum n̄ recordabor. Reduc me i memoriā et iudicemur sil': narra siqd habes: ut iustificeris. Pr̄ tu' pm' peccauit: & intptes tui puaricati st i me. Et cōtamiaui pricipes scōs: dedi ad iternicionē iacob: et isrl' i blasphemiā.

.XLIIII.

Et nūc audi iacob serue meus et israel quē elegi. Hec dicit dominus faciens & formās te: ab utero auxiliator tuus. Noli timere fue me' iacob: et rectissime quē elegi. Effundā.n. aquas super sitiētē: & fluēta super aridam. Effūdam spiritum meū sup semē tuū et bn̄dictionē meam super stirpem tuā: et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta preterfluētes aquas. Iste dicet: domini ego sū: et ille uocabit i nōie iacob. Et hic scribet manu sua dn̄o: et in noie isrl' assimilabitur. Hec dic dn̄s rex isrl': et redēptor e': dn̄s exercituū. Ego pmus et ego nouissim': & absq3 me n̄ est de'. Quis similis mei? Uocet et annūciet: et ordinē exponat mihi. Ex quo cstitui mihi ppl'm antiquū. Uentura et q̄ futura st' ānūciet eis. Nolite timere: neq3 cōturbemini. Ex tūc audire te feci: & anūciaui. Uos estis testes mei. Nūqd ē deus absq3 me: & fōmatō quē ego n̄ noueri? Plaste idoli ōes nihil st': et amātissima eorum n̄ pdeīt eis. Ipsi sūt testes eorum: q2 n̄ uidēt neq3 itelligūt: ut cfūdātur. Quis formauit deū & sculptile cflauit ad nihil utile? Ecce ōes pticipes e' cfūdēt. Fabri.n. sūt ex hoib'. Cōuenīēt ōes: stabūt & pauebūt: & cfundēt sil'. Faber ferrari' lima opat' ē: i prunis et i malleis fōmauit illud: et opat' ē in brachio fōtitudīis sue. Esuriet & dficiet: n̄ bibet aquā: & lacesset: artifex lignari' extēdit nōmā: fōmauit illud i runcina. Fecit illud i angularib': & i circino tornauit illud: et fecit imaginē uiri quasi speciosū hoiem hitātē i domo. Succidit cedros tulit ilicē: et quercū q̄ steterat it' ligna salt'. Plantauit pinū quā pluuia nutriuit: et facta ē hoib' i focū. Sūpsit ex eis: et calefactus est: et succēdit et coxit panes.

de reliquo āt opat' ē deū & adorauit: fec' sculptile et curuat' ē an̄ illud. Mediū e' cōbusit igni: et de medio eius carnes comedit. Coxit pulmentū: et saturat' est et calefact' ē: & dixit: Uah calefactus sum: uidi focū: reliquū āt eius deū fecit et sculptile sibi. Curuatur an̄ illud: & adorat illud & obsecrat dicēs: Libera me q2 deus me' es tu. Nescierīt neq3 intellexerūt. Obliti.n. sunt ne uideant oculi eorum: & ne intelligāt corde suo. Non recogitāt i mēte sua: neq3 cognoscūt neq3 sentiūt ut dicāt. Medietatē eius cōbussi igni: et coxi sup carbōes eius panes: coxi carnes et comedi: & de reliquo e' idolū faciā. Ante truncū ligni procidā. Pars e' cinis ē. Cor isipiēs adorabit illud: & n̄ liberabit aiam suam: neq3 dicet: forte mēdacium est i dextera mea. Memento horū iacob et isrl': qm̄ fu' me' es tu. Formaui te fu' me' es tu isrl': non obliuiscaris mei. Deleui ut nubē iiquitates tuas: & quasi nebulā pccā tua. Reuertere ad me: qm̄ redemi te. Laudate celi qm̄ miam fecit dn̄s: iubilate extrema tre. Resonate mōtes laudationē: salt' et omne lignum eius. Qm̄ redemit dn̄s iacob: et israel gloriabit'. Hec dicit dn̄s redēptor tu': et formator tu' ex utero. Ego sū dn̄s faciēs ōia: extēdens celos solus: stabiliēs terram & nullus mecū. Irrita faciēs signa diuiorum: et hariolos i furorem uertēs. Conuertēs sapiētes retrorsū & sciam eorum stultā faciēs. Suscitans uerbū serui sui: & csiliū nunciorū suorum complēs. qui dico irl'm habitaberis: et ciuitatib' iude edificabimini: et dsta e' suscitabo. Qui dico profundo desolare: et flumina tua arefaciā. Qui dico cyro pastor meus es: et ōem uolūtatē meā cōplebis. Qui dico irl'm edificaberis: et tēplo fundaberis.

.XLV.

Hec dicit dn̄s christo meo cyro cui' apprehēdi dexterā: ut subijciam ante faciē eius gentes: & dorsa regū uertā. Et aperiam coram eo ianuas: & porte non claudentur. Ego an̄ te ibo: et gl'iosos terre humiliabo. Portas ereas cōterā: & uectes ferreos cfrigā. Et dabo tibi thesauros absconditos & arcana secretorū: ut scias q2 ego dn̄s: qui uoco nomē tuū de' isrl' ppt' fuū meū iacob & isrl' electū meū. Et uocaui te noie tuo: assimilaui te: et n̄ cognouisti me. Ego dn̄s: & n̄ ē amplius. Extra me non est deus. Accinxi te: & non cognouisti me: ut sciāt hi qui ab

ōtu solis: ꝛ q̄ ab occidēte: quoniā absq; me
n̄ ē de⁹. Ego dn̄s et nō ē alter formās lucē:
ꝛ creās tenebras: faciēs pacē et creās malū.
Ego dn̄s faciēs ōia hec. Rorate celi desup
et nubes pluāt iustū: apiat̄ t̄ra: et germinet
saluatorē: et iustitia oriat̄ sil̄. Ego dn̄s crea
ui eū. Ve q̄ ꝯtradicit factori suo: testa de sa
mijs t̄re. Nūq̄d dicet lutū figulo suo: q̄d fa
cis: et op⁹ tuū absq; maīb⁹ est. Ve q̄ dicit pr̄i
q̄d generas: et mulieri q̄d parturis? Hec di
cit dn̄s s̄cus isrl̄: plastes ei⁹. Vētura īterroga
te: sup filios meos et sup op⁹ manuū meaꝝ
mādate mihi. Ego feci terrā et hominē sup
eam creaui. Ego et manus mee tetenderūt
celos: ꝛ ōi militie eoꝝ mandaui. Ego susci
taui euz ad iustitiā: et ōes uias eius dirigā.
Ipse edificabit ciuitatē meā: et captiuitatē
meā dimittet nō ī p̄cio neq; in munerib⁹ dic̄
dn̄s de⁹ exercituum. Hec dicit dn̄s: Labor
egypti: et negociatio ethiopie: et sabaim ui-
ri sublimes: ad te trāsibūt et tui erūt. Post
te āmbulabūt: uincti manicis p̄gēt: et adora
būt: teq; dep̄cabūtur. Tm̄ in te ē deus: et n̄
ē deus absq; te. Veī tu es deus abscōditus:
deus isrl̄ saluator. Cōfusi sūt et erubuerūt
ōes sil̄: abiēīt ī ꝯfusiōe fabricatores erroꝝ.
Isrl̄ saluatus ē ī dn̄o salute et̄na. Nō ꝯfūde
mini et n̄ erubescetis usq; ī seculū seculi: q2
hec dicit dn̄s creans celos. Ipse de⁹ formās
terram: et faciens eam: ipse plastes eius. Nō
in uanum creauit eam: ut habitaretur for
mauit eā. Ego dn̄s et non ē alius: non ī ab
scondito locutus: in loco terre tenebroso.
Nō dixi semini iacob frustra q̄rite me. Ego
dn̄s loquēs iustitiā: annūciās recta. Cōgre
gamini ꝛ uēite: et accedite sil̄ q̄ saluati estis
ex gētibus. Nescierūt q̄ leuāt signū sculpture
sue: et rogāt dn̄m nō saluātē. Annūciate et
uenite: et ꝯsiliamini sil̄. Quis auditū fecit
hoc ab ītio? Ex tūc p̄dixi illud. Nūq̄d non
ego dn̄s: ꝛ nō ē ultra de⁹ absq; me? De⁹ iust⁹
et saluās nō ē p̄t̄ me. Cōuertimini ad me et
salui eritis ōes fines t̄re: q2 ego de⁹ et nō est
alius. In memetipō iuraui: egrediet̄ de ore
meo iustitie uerbuz: et nō reuertet̄: q2 mihi
curuabit̄ ōe genu: ꝛ iurabit ōis ligua. Ergo
ī dn̄o dicet: Mee s̄t iustitie et ipium. Ad eū
uenient: et ꝯfūdētur ōes q̄ repugnāt ei. In do
mino iustificabitur et laudabitur omne se
men israel.

C. XLVI.

Confractus ē bel: ꝯtrit⁹ ē nabo: facta
sūt simulacra eorū bestijs et iumētis.
Onera u̅r̄a graui pondere usq; ad lassitudi
nem ꝯtabuerūt: et ꝯtrita sūt simul. Nō potu
erūt saluare portātem: et aīa eoꝝ in captiui
tatem ibit. Audite me domus iacob: et om
ne residuum domus isrl̄. Qui portamini a
meo utero: q̄ gestamini a mea uulua. Usq;
ad senectā ego ipse: et usq; ad canos ego pō
tabo. Ego feci et ego ferā: ego portabo ꝛ sal
uabo. Cui assimilastis me et adequastis: et
cōparastis me: et fecistis similē? Qui cōfer
tis aurū de sacculo: et argētū statera ponde
ratis. Cōducētes aurificē ut faciat deū: et p̄
cidūt et adorāt. Pōtāt illū ī humeris gestā
tes et ponētes in loco suo. Et stabit: ac de lo
co suo nō mouebit̄. Sed et cū clamauerint
ad eū: nō audiet: de tribulatione non salua
bit eos. Mem̄tote istud et fūdamini: redite
p̄uaricatores ad cō. Recordamini p̄oris se
culi: qm̄ ego sū de⁹: et nō ē ultra de⁹: nec ē si
mil̄ mei annūciās ab exordio nouissimū: ꝛ
ab initio q̄ necdū facta s̄t dicēs: Cōsiliū me
uz stabit: ꝛ ōis uolūtas mea fiet. Vocās ab
oriēte auē: et de t̄ra lōgiqua uirꝝ uoluntatis
mee. Et locut⁹ sū: et adducā illud: creaui et
faciā illud. Audite me duro corde: q̄ lōge e
stis a iustitia. Prope feci iusticiā meā nō elō
gabit̄: et salus mea nō morabit̄. Dabo ī syō
salutē: et in israel gloriā meā.

C. XLVII.

Descēde: sede in puluere uirgo filia ba
bylon: sede ī terra. Non ē solium filie
chaldeorū: q2 ultra nō uocaberis mollis et
tenera. Tolle molā ꝛ mole farinā: denuda
turpitudinē tuā. Discooperi humeꝝ: reue
la crura: trāsi flumia. Reuelabit̄ ignominia
tua: ꝛ uidebit̄ opprobriū tuū. Ultionē capi
am: et nō resistet mihi hō. Redēptō n̄r dn̄s
exercituū: nomē illi⁹ s̄cus isrl̄. Sede tace ꝛ i
tra in tenebras filia chaldeoꝝ: q2 non uoca
beris ultra dn̄a regnoꝝ. Iratus sū sup po
pulum meū: ꝯtaminaui hereditatē meā: et
dedi eos in manu tua. Non posuisti eis mi
sericordias. Sup senē aggrauasti iugū tuū
ualde: ꝛ dixisti: In s̄pit̄nū ero dn̄a. Nō po
suisti hec sup cor tuū: neq; recordata es no
uissimi tui. Et nunc audi hec delicata: ꝛ hi
tās ꝯfidenter: q̄ dicis ī corde tuo ego sū: et
n̄ ē p̄t̄ me ap̄li⁹. Nō sedebo uidua: et ignora
bo sterilitatē. Veniēt t̄ duo hec subito ī die u
na: sterilitas et uiduitas. Uniuersa uenerūt

sup te ꝑpť multitudinē maleficiorū tuoꝝ: et ꝑpť duriciā icātatorū tuorū uehemētē. Et fiduciā hūisti i malitia tua et dixisti: ñ ē q̄ uideat me. Sapia tua et scia tua hec decepit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sū: ⁊ p̄ter me nō ē alťa. Ueniet sup te malū: et nescies ortum eius: et irruet sup te calamitas quā nō poteris expiare. Ueniet sup te repēte miseria quā nescies. Sta cū icātatoribus tuis et cū multitudine maleficiorū tuoꝝ i quibꝰ laborasti ab adolescētia tua: si forte q̄d prosit tibi: aut si possis fieri fortior. Defecisti in multitudie ꝯsilioꝝ tuoꝝ. Stēt et saluent te augures celi qui ꝯtēplabātur sydera: et supputabāt mēses: ut ex eis ānunciarēt uētura tibi. Ecce facti sūt quasi stipula: ignis ꝯbussit eos. Non liberabunt aīam suā de manu flāme: nō sunt prune quibꝰ calefiāt: nec focꝰ ut sedeāt ad eū. Sic facta sť tibi: i q̄buscūq; laborauras. Negociatores tui ab adolescētia tua: unusq̄sq; i uia sua errauerunt. Nō ē qui saluet te.

XLVIII.

Audite hec domus iacob qui uocamini nomine isrl': et de aquis iuda existis qui iuratis in noīe dñi: et dei israel recordamini nō i ueritate neq; i iustitia. De ciuitate. n. scā uocati sť: et sup deū isrl' ꝯstabiliti sunt. Dñs exercituū nomē eiꝰ. Priora ex tūc ānunciaui et ex ore meo exierūt: et audita feci ea: repēte opatꝰ sū et uenerūt. Sciui. n. q: durus es tu: et neruus ferreꝰ ceruix tua: et frōs tua erea. Predixi tibi ex tūc: añq̄ uenirent indicaui tibi: ne forte diceres: Idola mea fecerūt hec: et sculptilia mea et ꝯflatilia mādauerūt ista. Que audisti: uide omnia. Uos āt non annunciastis. Audita tibi feci noua ex tūc: et ꝯuata sť q̄ nescis. Nūc creata sūt: et ñ ex tūc: et añ diē: et nō audisti ea: ne fōte dicas: ecce ego cognoui ea. Neq; audisti: neq; cognouisti: neq; ex tūc apta ē auris tua. Scio. n. q: p̄uaricās p̄uaricaberis: ⁊ trāsgressorē ex utero uocaui te. Propter nomen meū longe faciā furorē meū et laude mea īfrēabo te ne itercas. Ecce excoxi te: sed nō quasi argētū: elegi te i camino paupertatis. Propť me propť me faciā: ut nō blasphemer: et gl'iā meā alťi non dabo. Audi me iacob et isrl' quē ego uoco. Ego ipse: ego p̄mꝰ: et ego nouissimꝰ. Manꝰ quoq; mea fūdauit t̄rā: et dexťa mea mensa ē celos. Ego uocabo eos: et stabūt sil'. Cōgregamini ōes uos ⁊ audite. Quis de eis annūciauit hec: dñs dilexit eū: faciet uolūtatē suā i babylone: et brachiū suū in chaldeis. Ego ego locutus sū: et uocaui eū: adduxi eū: et directa ē uia eiꝰ. Accedite ad me: et audite hoc. Nō a p̄ncipio i abscondito locutꝰ sū. Ex tp̄e añq̄ fierēt ibi erā: et nūc dñs deꝰ misit me ⁊ spiritꝰ eiꝰ. Hec dicit dñs deꝰ redēptor tuꝰ scūs israel. Ego dñs deꝰ tuus: docens te utilia: gubernās te i uia qua ābulas. Utiam attēdisses mādata mea. Facta fuisset sicut flumen pax tua: ⁊ iustitia tua sicut gurgites maris. Et fuisset quasi arena semē tuū: ⁊ stirps uteri tui ut lapilli eiꝰ. Nō iterisset: et non fuisset attritū nomē eiꝰ a facie mea. Egredimini de babylone: fugite a chaldeis. In uoce exultationis ānunciate: auditū facite hoc: et efferte illud usq; ad extrema t̄re. Dicite: Redemit dñs ꝯuū suū iacob. Nō sitierūt i deꝯto cū educeret eos. Aquā de petra p̄duxit eis: ⁊ scidit petrā et fluxerūt aque. Nō ē pax ipiis dicit dominus.

XLIX.

Audite insule et attēdite ppl'i de longe. Dñs ab utero uocauit me ō uētre matris mee r̄cordatus ē nominis mei. Et posuit os meū q̄si gladiū acutū: i ūbra manus sue p̄texit me: ⁊ posuit me sič sagittā electā. In pharetra sua abscōdit me: ⁊ dixit mihi: Seruus meꝰ es tu isrl': q: ite gl'ificabor. Et ego dixi: In uacuū laboraui: siñ causa ⁊ uane fortitudinē meā ꝯsūpsi. Ergo iudiciū meū cū dño et opꝰ meū cū deo meo. Hec dicit dñs formās me ex uťo ꝯuū sibi: ut reducaꝫ iacob ad eū: et isrl' nō ꝯgregabiť. Et gl'ificatꝰ sū i oculis dñi: et deꝰ meꝰ factꝰ ē fortitudo mea. Et dixit: Paꝝ ē ut scis mihi ꝯuꝰ ad suscitādas tribꝰ iacob: ⁊ feces isrl' ꝯuētēdas. Dedi te i lucē gētiū ut sis salꝰ mea usq; ad extremū t̄re. Hec dič dñs redēptor isrl': scūs eius ad ꝯtēptibilē aīaꝫ: ad abomiatā gētē: ad seruū dñorū. Reges uidebūt et ꝯsurgēt principes et adorabūt ꝑpť dñꝫ q: fidel' ē: et scm̄ israel qui elegit te. Hec dicit dñs: In tp̄e placito exaudiui te: et in die salutis auxiliatus sū tui. Et ꝯuaui te et dedi te i fedꝰ ppl'i: ut suscitares t̄rā: et possideres hereditates dissipatas: ut diceres his q̄ uicti sť exire: et his q̄ i tenebris r̄uelamini. Sup uias pascētur: et in ōibus planis pascua eorum. Non esurient neq; sitiēt: et non percutiet eos estus et

sol:qꝛ miserator eoꝝ reget eos:et ad fōtes
aquarū potabit eos. Et ponā ōes montes
meos in uiā:et semite mee exaltabūt. Ecce
isti de longe ueniēt:et ecce illi ab aqlone et
mari:et isti de terra australi. Laudate celi ⁊
exultet t̄ra:iubilate mōtes laudē:qꝛ ꝯsolatꝰ
est dn̄s pp̄lm suū:et paupū suoꝝ miserebi
tur. Et dixit syon:Dereliqͭ me dn̄s:et dn̄s
oblitꝰ ē mei. Nūqd obliuisci pōt mulier īfā
tē suū:ut nō misereatur filio uteri sui? Et si
illa oblita fuerit:ego tn̄ non obliuiscar tui.
Ecce ī māibus meis descripsi te:muri tui co
rā oculꝭ meis sēp. Uenerūt structores tui de
struētes te:et dissipātes a te exibunt. Leua ī
circuitu oculos tuos et uide:ōes isti ꝯgrega
ti sūt:uenerūt tibi:uiuo ego dicit dn̄s:qꝛ ōi
bus his uelut ornamento uestieris:⁊ circū
dabis tibi eos quasi sponsa. Quia deserta
tua et solitudines tue et t̄ra ruine tue nunc
āgusta erūt p̄ hītatoribus:et longe fugabunt
q̄ absorbebāt te. Adhuc dicēt in auribꝰ tu
is filij sterilitatis tue:Angustus ē mihi locꝰ
fac spatiū mihi ut hītē:et dices ī corde tuo:
Quis genuit mihi istos? Ego sterilis et nō
pariēs trāsmigrata et captiua:et istos quis
enutriuit? Ego destituta et sola:et isti ubi
hec erāt? Hec dicit dn̄s deus:Ecce leuabo ad
gentes manū meā:et ad pp̄los exaltabo si
gnū meū. Et afferēt filios suos in ulnis:⁊ fi
lias suas sup humeros portabūt. Et erūt re
ges nutricij tui:et regine nutrices tue. Uul
tu ī t̄ra demisso adorabunt te:⁊ puluerē pe
dū tuorū lingēt. Et scies qꝛ ego dn̄s:super
quo nō ꝯfūdēt q̄ expectāt eū. Nūqd tollet
a forti preda:aut quod captū fuerit a robu
sto saluū esse poterit:qꝛ hec dicit dn̄s? Equi
dē et captiuitas a fōti tollet:⁊ quod ablatū
fuerit a robusto saluabit. Eos uō q̄ iudica
uerūt te ego iudicabo:et filios tuos ego sal
uabo. Et cibabo hostes tuos carnibꝰ suis ⁊
quasi musto sāguine suo īebriabūt. Et sci
et ōis caro:qꝛ ego dn̄s saluans te:et redēp
tor tuus fortis iacob.

L.

Hec dicit dn̄s:Quis ē hic liber repudij
matris ur̄e:quo dimisi eā? Aut quis
ē creditor meus:cui uendidi uos? Ecce.n.ī
iniqͭtatibus ur̄is uēditi estis et ī sceleribus ue
stris dimisi m̄rem uestrā:qꝛ ueni et non erat
uir:uocaui:et nō erat qui audiret. Nūquid
abbreuiata et paruula facta est manꝰ mea:
ut non possim redimere? aut non est in me
uirtus ad liberādum? Ecce īcrepatiōe mea
desertū faciā mare:ponā flumia in siccū.
Cōputrescēt pisces sine aqua et moriēt ī si
ti. Induā celos tenebris:et saccū ponā ope
rimētum eorū. Dn̄s dedit mihi linguā eru
ditā:ut sciā sustētāre eum q̄ lassus ē uerbo.
Erigit mane:mane erigit mihi aurē:ut au
diā quasi magistrū. Dn̄s deꝰ apuit mihi au
rē:ego aūt n̄ ꝯtradico:retrorsū nō abij. Cor
pus meū dedi p̄cutientibus:et genas meas
uellētibus. Faciē meā n̄ auerti ab īcrepanti
bus et cōspuētibꝰ ī me. Dn̄s deꝰ auxiliator
meus:et ideo nō sū ꝯfusus. Ideo posui faci
em meā ut petrā durissimā:et scio qm̄ nō ꝯ
fūdar. Juxta ē q̄ iustificat me. Quis ꝯtradi
cet mihi? Stemꝰ sil'. Quis ē aduersariꝰ meꝰ?
Accedat ad me. Ecce dn̄s deꝰ auxiliator me
us. Quis ē q̄ ꝯdēnet me? Ecce ōes qͣsi uesti
mētū ꝯterent:tinea comedet eos. Quis ex
uobis timens dn̄m:audiēs uocem serui sui?
Quis ābulauit ī tenebris et non ē lumē ei?
Speret ī noīe dn̄i:et innitatur sup deū suū. Ec
ce uos ōes accēdētes ignē accīcti flāmis:ā
bulate ī luīe ignis ur̄i:et in flāmis quas suc
cēdistis. De manu mea factū ē hoc uobis:
In doloribus dormietis.

LI.

Audite me q̄ sequimini quod iustū ē:
et queritis dn̄m. Attēdite ad petram
unde excisi estis:et ad cauernam laci d̄ qua
p̄cisi estis. Attēdite ad abraā p̄rem urm̄ ⁊ ad
sarā q̄ pepit uos. Qꝛ unū uocaui eū et bn̄
dixi ei:et multiplicaui eū. Consolabit̄ ergo do
mꝰ syō:et ꝯsolabit ōes ruinas eiꝰ. Et ponet
desertū eiꝰ quasi delitias:et solitudinē eiꝰ qͣsi
hortū dn̄i. Gaudiū ⁊ letitia iuenietur ī ea:gra
rū actio et uox laudis. Attendite ad me po
pulꝰ meꝰ:et tribus mea me audite. Qꝛ lex a
me exiet:et iudicium meū in lucē pp̄lorū re
quiescet. Prope ē iustꝰ meus:egressus ē sal
uator meus:et brachia mea pp̄los iudica
bunt. Me insule expectabūt:et brachium
meū sustinebūt. Leuate ī celū oculos u̅ros
et uidete sub terra deorsū:qꝛ celi sicut fumꝰ
liqͭscēt:et t̄ra sicut uestimētū atteretur:⁊ hi
tatores eius sicut hec interibūt. Salus au
tē mea ī sēpiternū erit:et iustitia mea nō de
ficiet. Audite me q̄ scitis iustū:pp̄lus meus
lex mea in corde eorū. Nolite timere oppro
briū hominū:⁊ blasphemias eoꝝ ne metu
atis. Sicut.n.uestimētum sic comedet eos
uermis:et sic lanā sic deuorabit eos tinea.
Salus aūt mea ī sēpit̄nū erit:et iustitia mea

in generationes generationũ. Cõsurge con surge iduẽ fortitudinẽ brachiũ dñi. Cõsur ge sicut in diebus ãtiquis: i generationibꝰ se culorũ. Nũqd ñ tu pcussisti supbũ: uulnera sti draconẽ? Nũqd ñ tu, siccasti mare: aquã abyssi uehemẽtis? Qui posuisti pfũdũ ma ris uiã: ut trãsirẽt liberati. Et nũc q redẽpti sunt a dño reuertẽt: et ueniẽt i syõ laudãtes et letitia sẽpitna sup capita eorũ: gaudiũ et letitiã tenebũt: fugiet dolor et gemitꝰ. Ego egoipe ꝯsolabõ uos. Quis tu ut timeas ab hoie mortali et a filio hois: q quasi fenũ ita arescet: et oblitus es dñi factoris tui: q tetẽ dit celos et fũdauit terrã: et formidasti iugi ter tota die a facie furorꝭ eiꝰ: qui te tribula bat: et parauerat ad pdẽdũ? Ubi nũc ẽ furõ tribulãtis? Cito ueniet gradiẽs ad apiẽdũ: ꝛ nõ iterficiet usqꝫ ad iternicionẽ: nec defici et panis eiꝰ. Ego ãt sũ dñs deꝰ tuus: q ꝯtur bo mare: et itumescũt fluctꝰ eius: dñs exer cituũ nomẽ meũ. Posui vba mea i ore tuo et i umbra manꝰ mee ptexi te: ut plãtes ce los et fũdes terrã: et dicas ad syon: populꝰ meus es tu. Eleuare eleuare: ꝯsurge irl'm q bibisti de manu dñi calicẽ ire eius: usqꝫ ad fundũ calicis soporis bibisti: ꝛ potasti usqꝫ ad feces. Nõ ẽ q sustẽtet eam ex õibus filiis quos genuit: et nõ ẽ q apphendat manũ eiꝰ ex õibus filiis quos enutriuit. Duo sũt qui occurrerũt tibi. Quis contristabitur super te? Uastitas et ꝯtritio et fames et gladius? Quis consolabitur te? Filii tui piecti sunt: dormierũt i capite õiuꝫ uiaꝝ sicut orix illa qatꝰ: plẽi idignatiõe dñi: icrepatiõe dei tui. Idcirco audi hec paupcl'a: et ebria non a ui no. Hec dicit dñator tuꝰ dñs et deꝰ tuus: q pugnauit p ppl'o suo. Ecce tuli de mãu tua calicẽ soporis: fũdũ calicis idignatiõis mee. Nõ adiicies ut bibas illũ ultra. Et ponã il lũ i mãu eoꝝ q te hũiliauerũt ꝛ dixerũt aie tue icuruare: ut trãseamꝰ: et posuisti ut trã cor pꝰ tuũ: et quasi uiã trãseũtibus.

LII.

Consurge consurge: induẽ fortitudine tua syõ. Induẽ uestimentis glorie tue irl'm ciuitas sãcti: qꝛ nõ adiiciet ultra ut per trãseat p te icircũcisus et imundus. Excute re de puluẽ: ꝯsurge: sede irl'm. Solue uicula colli tui captiua filia syon: qꝛ hec dicit dñs: Gratis uenũdati estis: et sine argẽto redime mini. Qꝛ hec dicit dñs deꝰ: In egyptũ descẽ dit ppl's meus in principio ut colonus eẽt ibi: et assur absqꝫ ulla causa calũniatus est eũ. Et nũc quid mihi est hic dicit dñs: Qm̃ ablatus ẽ ppl's meꝰ gratis. Dñatores eiꝰ iniq agũt dicit dñs: et iugit tota die nomẽ meu blasphemat. Propt hoc sciet ppl's meꝰ no mẽ meũ in die illa: qꝛ ego ipse qui loqbar ec ce adsũ. Quã pulchri sup mõtes pedes an nũciãtis: ꝛ pdicãtꝭ pacẽ annũciantis bonũ et pdicãtis salutẽ dicẽtꝭ: Syõ regnabit deꝰ tuus. Uox speculatorũ tuoꝝ. Leuauerunt uocẽ: sil' laudabunt: qꝛ oculo ad oculũ uide bũt: cũ cõuerterit dñs syon. Gaudete ꝛ lau date sil' deserta irl'z: qꝛ ꝯsolatus ẽ dñs ppl'z suũ: redemit irl'm. Parauit dñs brachium sc̃m suũ i oculis õium gẽtiũ: et uidebũt ões fines terre salutare dei nr̃i. Recedite recedi te: exite inde: pollutũ nolite tãgere. Exite de medio eius: mũdamini qui fertis uasa dñi. Qm̃ nõ in tumultu exibitis: nec in fuga p perabitis. Precedet.n. uos dñs: ꝛ congrega gabit uos deus isrl'. Ecce itelliget seruꝰ meꝰ exaltabit et eleuabit: et sublimis erit ualde. Sicut obstupuerũt sup te multi: sic iglorꝰ erit it uiros aspectus eius: et forma eius it filios hoium. Iste aspget gẽtes multas: sup ipsũ ꝯtinebũt reges os suũ. Qꝛ quibus nõ ẽ narratũ de eo uiderũt: et qui non audierũt contemplati sunt.

LIII.

Quis credidit auditui nostro: et brachi um dñi cui reuelatum ẽ? Et ascẽdet si cut uirgultum coram eo: et sicut radix de t ra sitiẽti. Non ẽ spẽs ei neqꝫ decor. Et uidi mus eũ et nõ erat aspectus: ꝛ desiderauimꝰ eũ despectum et nouissimũ uirorũ: uirum dolorũ et sciẽtẽ infirmitatẽ. Et quasi abscõ ditus uultꝰ eius et despectus. Unde nec re putauimꝰ eũ. Uere languores nr̃os ipse tu lit: et dolores nr̃os ipse portauit. Et nos re putauimus eũ qsi leprosũ: et pcussũ a deo ꝛ hũiliatũ. Ipse ãt uulneratꝰ ẽ ppt iniqtates nr̃as: attritꝰ ẽ ppt scelera nr̃a. Disciplina pa cis nr̃e sup eũ: et liuore eiꝰ sanati sumꝰ. Oẽs nos quasi oues errauimus: unusqsqꝫ i uiã suã declinauit: et posuit dñs i eo iniqtatẽ õiuꝫ nr̃m: oblatus ẽ qꝛ ipse uoluit: et nõ aperuit os suũ. Sic ouis ad occisionẽ ducet: et qua si agnus corã tõdẽte se obmutescet: et nõ a periet os suũ. De ãgustia ꝛ de iudicio subla tus ẽ. Generationẽ eius quis enarrabit? qꝛ abscisus ẽ de tra uiuẽtiũ. Propt scelꝰ ppl'i mei pcussi eũ: Et dabit ipios pro sepultura

⁊ diuites ꝓ morte sua: eo q̄ iniq̄tatē nō fecerit
neq; dol⁹ fuerit i ore ei⁹: et dn̄s uoluit ꝯterē
eū i īfirmitate. Si posuerit ꝓ pc̄c̄o aiā suā:
uidebit semē longeuū: et uolūtas dn̄i i mān
ei⁹ diriget. Pro eo q̄ laborauit aīa ei⁹: uide
bit et saturabit. In scīa sua iustificabit ipse
iustus suos meos multos et iniq̄tates eorū
ipe portabit. Ideo disptiā ei plurimos et fō
tiū diuidet spolia: ꝓ eo q̄ tradidit i mortē
aiam suā: et cū sceleratis reputat⁹ ē. Et ipse
pc̄c̄a multorum tulit: et ꝓ trāsgressoribus
rogauit.

C.LIIII.

Lauda sterilis que non paris: decanta
laudem: et hinni q̄ nō pariebas: qm̄
multi filij deserte magis q̄ ei⁹ q̄ hēbat uirū
dicit dn̄s. Dilata locū tentorij tui: et pelles
tabernaculoꝝ tuoꝝ extēde. Ne parcas. Lō
gos fac funiculos tuos: et clauos tuos con
solida. Ad dexterā. n. ⁊ leuā penetrabis: et
semē tuū gētes hereditabit: et ciuitates des
tas ihitabit. Noli timē q: nō ꝯfūderis neq; e
rubesces. Nō. n. te pudebit: q: cōfusionis a
dolescentie tue obliuisceris: ⁊ opprobrij ui
duitatis tue nō recordaberis amplius. Q:
dn̄abit tui q̄ fecit te: dn̄s exercituū nomē e
ius: et redēptor tuus scūs isrl': deus oīs t̄re
uocabitur: q: ut mulierē derelictā ⁊ merētē
spu uocauit te domin⁹: et uxorē ab adole
scētia abiectā. Dixit deus tuus: Ad pūctū i
modico dereliq̄ te: et i miserationibus ma
gnis ꝯgregabo te. In mom̄to idignationis
abscōdi faciē meā: parūp a te: et i mīa sēpit
na misert⁹ sū tui. Dixit redēptor tuus dn̄s:
Sicut i diebus noe istud mihi ē: cui iuraui
ne iducerē aquas diluuij ultra supra terrā:
sic iuraui ut nō irascar tibi: et nō icrepē te.
Montes. n. cōmouebūtur ⁊ colles ꝯtremi
scēt: mīa āt mea nō recedet a te: ⁊ fedus pa
cis mee nō mouebit. Dixit miserator tuus
dn̄s. Paupcula tēpestate ꝯuulsa absq; ulla
ꝯsolatione: ecce ego sternā p ordinē lapides
tuos: ⁊ fūdabo te i sapphiris. Et ponam ia
spidē ꝓpugnacula tua: ⁊ portas tuas i lapi
des sculptos: ⁊ oēs t̄minos tuos i lapides
desiderabiles. Uniu̾sos filios tuos doctos
a dn̄o et multitudinē pacis filijs tuis: ⁊ i iu
stitia fūdaberis. Recede ꝓcul a calūnia: q:
nō timebis: ⁊ a pauore: q: nō appropiquabit
tibi. Ecce accola ueniet q̄ non erat mecū: ad
uena quōdā tuus adiūgetur tibi. Ecce ego
creaui fabrū sufflātē i igne prunas: ⁊ ꝓferē
tē uas i opus suū: ⁊ ego creaui interfectorē ad
disꝑdendū. Oē uas quod fictū ē ꝯtra te nō
dirigetur: ⁊ oēm linguā īsistētē tibi i iudicio
iudicabis. Hec ē hereditas seruorum dn̄i:
⁊ iustitia eorū apud me dicit dn̄s.

C.LV.

OMnes sitiētes uenite ad aquas: ⁊ q̄ nō
habetis argētū ꝓperate. Emite ⁊ co
medite: uēite emite absq; argēto ⁊ absq; ul
la cōmutatione uinū ⁊ lac. Quare appen
ditis argētū nō i pāibus: ⁊ laborē uēm non
i satitate? Audite audientes me: ⁊ comedite
bonū: ⁊ delectabit i crassitudine aīa uīa. In
cliate āt aurē uīā et uēite ad me: audite ⁊
uiuet aīa uīa: ⁊ feriā uobiscū pactū sēpiter
num: misericordias dauid fideles. Ecce te
stem pplīs dedi eū ducem ac p̄ceptorē gēti
bus. Ecce gētē quā nesciebas uocabis: ⁊ gē
tes q̄ non cognouerūt te: ad te current ꝓpt
dn̄z deū tuum ⁊ scm̄ isrl': q: glīficauit. Que
rite dn̄m dū iuēiri pōt: iuocate eū dū ꝓpe ē.
Derelinquat ipi⁹ viā suā: ⁊ uir iniqu⁹ cogita
tiōes suas: ⁊ reuertatur ad dn̄m ⁊ mi̾ebit
ei⁹: ⁊ ad deū nr̄m qm̄ mult⁹ ē ad ig̾scenduz.
Non. n. cogitatiōes mee cogitatiōes v̄re: ne
q; vie v̄re vie mee dicit dn̄s. Quia sic exal
tāt celi a terra: sic exaltate st̄ vie mee a vijs
v̄ris: ⁊ cogitationes mee a cogitatiōib⁹ v̄ris.
Et qūo d̄scendit imber ⁊ nix d̄ celo: ⁊ illuc
ultra nō reuertit: s; inebriat terrā ⁊ ifundit
eā ⁊ germiare eam facit: ⁊ dat semē serēti: ⁊
panē comedēti: sic erit v̄bū meū qd̄ egredie
tur de ore meo. Nō reuertet ad me vacuū:
s; faciet q̄cūq; uolui: ⁊ ꝓsperabit in his: ad
q̄ misi illud. Quia in leticia egrediemini ⁊ i
pace deducemini. Mōtes ⁊ colles cātabūt
corā vobis laudē: ⁊ oīa ligna regionis plau
dent manu. Pro saliūcula ascendet abies: ⁊
ꝓ vrtica crescet myrt⁹. Et erit dn̄s nomiat⁹ i
signū eternū: qd̄ non auferetur.

C.LVI.

HEc dicit dn̄s. Custodite iudiciū ⁊ faci
te iusticiā: q: iuxta ē salus mea: ut ueni
at: ⁊ iusticia mea ut reuelet. Beat⁹ uir q̄ fac
hoc: ⁊ filius hominis q̄ apprehendet istud.
Custodiens sabbatū ne polluat illud: custo
diens manus suas: ne faciat omne malum.
Et non dicat filius aduene q̄ adheret dn̄o
dicēs: Sepatiōe diuidet me dn̄s a pplo suo.
Et nō dicat eunuchus: ecce ego lignū aridū.
Quia hec dic̄ dn̄s eunuchis: Qui custodie
rint sabbata mea: ⁊ elegerint q̄ ego uolui: et
tenuerint fedus meū: dabo eis i domo mea

⁊ in muris meis locū et nomen melius a filijs et filiabus. Nomē sempiternū dabo eis qd̄ nō peribit: ⁊ filios aduene q̄ adherent dn̄o: ut colāt eū et diligāt nomē eius: ut sint ei i seruos: ōem custodientē sabbatū ne polluat illud: et tenētē fedus meum: adducam eos i montē sanctū meū: ⁊ letificabo eos in domo orōnis mee. Holocausta eorū ⁊ uictime eorū placebūt mihi sup altari meo: q2 domus mea domus orōnis uocabit̄ cūctis pplis: ait dn̄s deus: q̄ ꝯgregat dispsos isrl̄. Adhuc ꝯgregabo ad eū ꝯgregatos eius. Oēs bestie agri uenite ad deuorādū uniuerse bestie saltus. Speculatores eius ceci ōes: nescierunt uniuersi: canes muti nō ualentes latrare: uidētes uana: dormiētes et amātes sōnia: et canes impudētissimi nescierūt saturitatē. Ipsi pastores ignorauerūt itelligētiā. Oēs i uiā suā declinauerūt: unusqsq3 ad auaritiā suā a summo usq3 ad nouissimū. Uenite sumam⁹ uinū: et impleamur ebrietate: ⁊ erit sic hodie sic ⁊ cras et multo amplius. ℂ .LVII.

Iustus perit ⁊ non ē q̄ recogitet in corde suo: ⁊ uiri mie colliguntur: q2 non ē qui itelligat. A facie.n. malitie collectus ē iustus. Ueniat pax: reqescat i cubili suo q̄ ābulauit in directione sua. Uos āt accedite huc filij auguratricis: semē adulteri et fornicarie. Sup quē lusistis? Sup quē dilatastis os: ⁊ eiecistis linguā? Nūqd non uos filij scelesti: semē mendax? Qui ꝯsolamini in dijs subt̄ ōe lignū frōdosū: imolātes paruulos in torrētibus: subt̄ eminētes petras. In partibus torrētis pars tua: hec ē sors tua. Et ipsis effudisti libamē: obtulisti sacrificiū. Nunquid sup his nō idignabor? Sup montē excelsū et sublimē posuisti cubile tuū: et illuc ascēdisti ut imolares hostias: ⁊ post ostiū et retro postē posuisti memoriale tuū: q2 iuxta me discooperuisti et suscepisti adulterū. Dilatasti cubile tuū: ⁊ pepigisti cū eis fedus. Dilexisti stratū eo2 manu apta: ⁊ ornasti te regio unguēto: ⁊ multiplicasti pigmēta tua. Misisti legatos tuos ꝓcul: ⁊ hūiliata es usq3 ad iferos. In multitudie uie tue laborasti: nec dixisti quiescā. Uitā manus tue iuenisti: ꝓpterea nō rogasti. Pro quo sollicita timuisti: q2 mētita es: ⁊ mei nō es recordata: neq3 cogitasti i corde tuo: q2 ego tacēs ⁊ quasi nō uidēs ⁊ mei oblita es. Ego annūciabo iustitiā tuā: ⁊ opa tua nō ꝓderūt tibi. Cū clamaueris liberēt te ꝯgregati tui. Et oēs eos auferet uētus tollet aura. Qui āt fiduciā habet mei: hereditabit t̄rā: ⁊ possidebit mōtē sanctū meū et dicā: Uiā facite ꝑbete it̄: declinate de semita: auferte offēdicula d̄ uia ppl̄i mei. Q2 hec dicit excelsus et sublimis hitās eternitatē: ⁊ sc3 nomen eius in excelso ⁊ i sancto hitans: et cū ꝯtrito et hūili spu ut uiuificet spm̄ hūiliū: ⁊ uiuificet cor ꝯtritorū. Nō.n. in sempitnū litigabo neq3 usq3 ad finē irascar: q2 spus a facie mea egredietur: ⁊ flatus ego faciā: ꝓpter iniq̄tatē auaritie eius iratus sū: ⁊ pcussi eū. Abscondi: ⁊ indignatus sū. Et abijt uagus in uia cordis sui. Uias eius uidi ⁊ sanaui eū ⁊ iduxi eū et reddidi ꝯsolatiōes ipsi ⁊ lugētibus ei⁹. Creaui fructū labiorū pacē: pacē ei q̄ lōge ē: et qui ꝓpe dixit dn̄s: ⁊ sanaui eū. Impij āt quasi mare feruēs qd̄ qescē non potest: ⁊ redūdāt fluctus eius i conculcationē ⁊ lutū. Nō est pax impijs dicit dn̄s deus.

ℂ .LVIII.

Clama ne cesses: quasi tuba exalta uocē tuā: ⁊ annūcia pplo meo scelera eorū: ⁊ domui iacob peccata eorū. Me etenī de die i diē q̄runt: et scire uias meas uolūt: quasi gens q̄ iustitiā fecerit ⁊ q̄ iudicium dei sui nō dereliquerit. Rogāt me iudicia iustitie: ⁊ appropiquare deo uolūt. Quare ieiunauim⁹ ⁊ nō aspexisti: hūiliauim⁹ aīas nr̄as ⁊ nescisti. Ecce i die ieiunij ur̄i inuenitur uolūtas ur̄a: et omnes debitores ur̄os repetitis. Ecce ad lites ⁊ cōtentiones ieiunatis: ⁊ pcutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut usq3 ad hāc diē: ut audiatur i excelso clamor ur̄. Nūquid tale ē ieiuniū quod elegi: ꝑ diē affligē hoīem aīam suā? Nūquid contorqre quasi circulū caput suū: et saccū et cinerem sternere? Nūquid istud uocabis ieiuniū: et diē acceptabilē dn̄o? Nōne hoc est magis ieiuniū qd̄ elegi. Dissolue colligatiōes ipietatis: solue fasciculos d̄pmētes. Dimitte eos q̄ ꝯfracti st̄ liberos: ⁊ ōe on⁹ dirūpe. Frāge esurienti panē tuū: ⁊ egenos uagosq3 iduc in domū tuā. Cū uideris nudū cooperi eū: ⁊ carnē tuā ne despexeris. Tūc erūpet q̄i mane lumē tuū: et sanitas tua citi⁹ orietur. Et anibit faciē tuā iustitia tua: ⁊ glīa dn̄i colliget te: tūc iuocabis ⁊ dn̄s exaudiet: clamabis ⁊ dicet: ecce adsū. Si abstuleris d̄ medio tui catenā et desieris extēdē digitū: et loq̄ qd̄ nō ꝓdest. Cū effuderis esurienti aīam tuā ⁊ animam

afflictā īpleueris orietur ī tenebris lux tua: et tenebre tue erūt sicut meridies. Et requiem tibi dabit dñs deus tuus sēp: et iplebit splēdorib⁹ aīam tuā: et ossa tua liberabit. Et eris quasi hortus irriguus: ⁊ sicut fōs aquarū cui⁹ n̄ deficiēt aque. Et edificabūt ī te deserta seculorū fūdamēta generationis et generationis suscitabis. Et uocaberis edificator sepiū: avtēs semitas ī qetē. Si auerteris a sabbato pedē tuū facē uolūtatē tuā ī die sc̄o meo: et uocaueris sabbatū delicatū et sc̄m dñi gl'iosū: et gl'ificaueris eū: dū n̄ facis uias tuas ⁊ n̄ inuenit uolūtas tua: ut loq̄ris ṡmonē: tūc delectaberis sup dño: et sustollā te sup altitudines t̄re: et cibabo te hereditate iacob pr̄is tui. os. n. dñi locutū ē.

.LIX.

Ecce non ē abbreuiata manus dñi: ut saluare neq̄at: neq₃ aggrauata ē auris eius ut nō exaudiat: s₃ iniq̄tates ur̄e diuiserūt inter uos et deū ur̄m: et pc̄ca ur̄a absconderūt faciē eius a uobis: ne exaudiret. Manu⁹. n. ur̄e pollute sūt sāguine et digiti ur̄i iniq̄tate. Labia ur̄a locuta sūt mēdacium: ⁊ lingua ur̄a iniq̄tatē fatur. Non est qui inuocet iustitiā: neq₃ ē q̄ iudicet uere: sed ɔfidūt ī nihili: et loquūtur uanitates. Cōceperunt laborem: et pepererunt iniquitatē. Oua aspiduz ruperūt: et telas aranee texuerūt. Qui comederit de ouis eorū moriet: et quod cōfotū ē erūpet in regulū. Tele eorū nō erunt in uestimētum: neq₃ operient opibus suis. Opa eorū opa iutilia: et op⁹ iiq̄tatis ī manib⁹ eoꝝ. Pedes eorū ad malum currūt: ⁊ festināt ut effundāt sāguinē inocentē. Cogitationes eorū cogitatiōes iutiles. Uastitas ⁊ ɔtritio ī uiis eoꝝ. Uiā pacis nescierūt: ⁊ nō ē iudiciū ī gressib⁹ eorū. Semite eorū icuruate sūt eis: ōis q̄ calcat ī eis ignorat pacē. Propt̄ hoc elongatū ē iudiciū a nobis: ⁊ n̄ apphēdet nos iustitia. Expectauim⁹ lucē: et ecce tenebre: splēdorē et ī tenebris āmbulauimus. Palpauimus sicut ceci parietē: et q̄si absq₃ ocul' attrectauim⁹. Impigem⁹ meridie q̄si ī tenebris: in caligosis q̄i mortui. Rugiēt quasi ursi ōes et quasi colūbe meditātes gemem⁹. Expectauimus iudiciū et n̄ ē: salutē et elongata ē a nobis. M'tiplicate sūt. n. iiq̄tates nr̄e corā te: et pc̄ca nr̄a respōderūt nobis. Q₂ scelera nr̄a nobiscū et iiq̄tates nr̄as cognouim⁹: peccare et mētiri ɔtra dñz: et auersi sum⁹ ne irem⁹ p⁹ t̄gū dei nr̄i: ut loq̄remur calūniā et trāsgressionē. Cōcepim⁹ et locuti sumus de corde uerba mēdacij: et ɔuersū ē retrorsū iudiciū: et iustitia lōge stetit: q₂ corruit ī platea ueritas: et eq̄tas n̄ potuit igredi. Et facta ē ueritas ī obliuione: et q̄ recessit a malo p̄de patuit. Et uidit dñs: ⁊ malū apparuit ī oculis eius q₂ n̄ ē iudiciū. Et uidit de⁹ q₂ nō ē uir: et aporiat⁹ ē q₂ n̄ est q̄ occurrat: et saluauit sibi brachiū suū: et iustitia eius ip̄a ɔfirmauit euz. Indut⁹ ē iustitia ut lorica: et galea salutis ī capite ei⁹. Indutus est uestimētis ultionis: et optus ē quasi pallio zeli sic̄ ad uindictā: q̄i ad retributionē idignationis hostibus suis: et uicissitudinē iimicis suis. Insulis uicē reddet: et timebūt q̄ ab occidēte nomē dñi: et q̄ ab ortu solis gl'iaz eius. Cū uenerit quasi fluuius uiolētus quē spūs dñi cogit: ⁊ uenerit syō rēdēptō: ⁊ eis q̄ r̄deūt ab iiq̄tate ī iacob dic̄ dñs. Hoc fedus meū cū eis dicit dñs. Sp̄s me⁹ q̄ ē in te et uerba mea q̄ posui ī ore tuo n̄ recedēt de ore tuo: et de ore seminis tui dicit dñs: amō et usq₃ ī sēpit̄nū.

.LX.

Surge illuminare ir'l'm: q₂ uenit lumē tuū: ⁊ gl'ia dñi sup te orta ē. Q₂ ecce tenebre opient terrā: et caligo pp'los: sup te āt orietur dñs: et gl'ia ei⁹ ī te uidebitur. Et āmbulabūt gētes ī lumie tuo: et reges in splēdoꝛ ortus tui. Leua ī circuitu oculos tuos: et uide: ōes isti ɔgregati sunt: uenerūt tibi. Filij tui de longe uenient: et filie tue de late surgēt. Tunc uidebis et afflues: ⁊ mirabitur ⁊ dilatabit cor tuū: qn̄ ɔuersa fuerit ad te m'titudo maris: fortitudo gētiū uenerit tibi. Inundatio cameloꝝ opiet te: dromedarij madiā ⁊ epha. Oēs de saba uenient: aurū et th⁹ deferētes: et laudē dño ānūciantes. Omne pecus cedar congregabitur tibi: arietes nabaioth ministrabūt tibi. Offerētur sup placabili altari meo: et domum maiestatis mee gl'ificabo. Qui sunt isti q̄ ut nubes uolāt: et quasi colūbe ad fenestras suas? Me. n. ī sule expectāt: ⁊ naues maris in p̄ncipio: ut adducā filios tuos de lōge. Argētū eorū et aurū cū eis nomini dñi dei tui et sc̄o isrl': q₂ gl'ificauit te. Et edificabūt filij peregrinoꝝ muros tuos: et r̄ges eoꝝ ministrabūt t̄. In idignatiōe. n. mea pcussi te: ⁊ ī rēcōciliatione mea miſt'sum tui. Et apient pōte tue iugit̄: die ac nocte n̄ claudēt: ut afferat ad te fortitudo gētiū: et reges eaꝝ adducantur. Gens

.n. et regnum quod nō seruierit tibi pibit:
et gētes solitudine uastabūt. Glīa libani ad
te ueniet abies et buxus et pin⁹ sil̄:ad ornā
dū locū sāctificatiōis mee:et locū pedū me
oꝝ glīficabo. Et uenient ad te curui filij eoꝝ
q̄ humiliauerūt te: et adorabūt uestigia pe
dū tuoꝝ ōes qui detrahebant tibi:et uoca
būt te ciuitatē dn̄i syon sācti isrl̄. Pro eo ꝙ
fuisti derelicta:et odio hita:et nō erat q̄ p te
transiret:ponā te i supbiā seculorū:gaudiū
i generationē et generationē. Et sugges lac
gētiū ⁊ mamilla rgū lactaberi. Et scies qꝛ
ego dn̄s saluās te:et redemptor tu⁹ fortis ia
cob. Pro ere afferā aurū:et p ferro afferaz
argētū et p lignis eos:et p lapidib⁹ ferruz.
Et ponā uisitationē tuā pacē:⁊ ppositos tu
os iustitiā. Nō audiet ultra iniq̄tas i tr̄a tua:
uastitas et cōtritio i tminis tuis:et occupa
bit sal⁹ muros tuos:et portas tuas lauda
tio. Nō erit tibi ampli⁹ sol ad lucēdū p diez:
nec splēdor lune illuminabit te:sed erit tibi
dn̄s i lucē sempitnā:et de⁹ tuus in gl̄iam tuā.
Nō occidet ultra sol tu⁹:et luna tua nō mi
nuet:qꝛ dn̄s erit tibi i lucē sempitnā: et cōple
buntur dies luct⁹ tui. Ppl̄s aūt tu⁹ ōes iusti in
ppetuū hereditabūt tr̄ā: germē plātatiōis
mee:op⁹ man⁹ mee: ad glorificandū. Mini
m⁹ erit i mille:et paruul⁹ i gētē fortissimā.
Ego dn̄s i tpe eius:subito faciā istud.

¶.LXI.

Spiritus dn̄i sup me:eo ꝙ unxerit me.
Ad ānunciandū mānsuetis misit me:
ut mederer ꝯtritis corde:et p̄dicarē captiuis
indulgētiā et clausis apertionē:ut p̄dicarē an
nū placabilē dn̄o:et diē ultionis deo nr̄o:ut
consolarer omnes lugētes ut ponerē fortitu
dinē lugētibus syon:⁊ darē eis coronā p ci
nere:oleū gaudij p luctu:palliū laudis pro
spu meroris. Et uocabunt i ea fortes iusti
tie:plātatio dn̄i ad gl̄ificādū. Et edificabūt
deserta a seculo:et ruinas ātiquas erigent.
et istaurabūt ciuitates desertas et dissipatas
in generationē et generationē. Et stabūt ali
eni et pascēt pecora ur̄a:et filij peregrinorū
agricole et uinitores ur̄i erūt. Uos aūt sacerdo
tes dn̄i uocabimini:ministri dei nr̄i dicetur
uobis. Fortitudinē gentiū comedetis:et in
gl̄ia eorū superbietis. Pro ꝯfusiōe ur̄a dupli
ci et rubore laudabūt ptē eoꝝ. Propt̄ hoc
i tr̄a sua duplicia possidebūt:letitia sempitna
erit eis. Qꝛ ego dn̄s diligēs iudiciū:⁊ odio
hn̄s rapinā i holocaustū. Et dabo op⁹ eoꝝ
i ueritate:et fed⁹ ppetuū feriā eis. Et sciet i gē
tib⁹ semē eoꝝ ⁊ germē eorū i medio pplo꞉ꝝ.
Oēs q̄ uiderint eos cognoscēt illos:qꝛ isti sūt
semē cui bn̄dixit dn̄s. Gaudēs gaudebo i do
mino:et exultabit aīa mea i deo meo. Qꝛ in
duit me uestimētis salutis:et indumēto iusti
tie circūdedit me:quasi sponsū decoratū co
rona:et quasi spōsā ornatā monilib⁹ suis.
Sicut.n. tr̄a pfert germē suū:et sicut hort⁹ se
mē suū germinat:sic dn̄s de⁹ germinabit iu
stitiā:et laudē corā uniuersis gētibus.

¶.LXII.

Propt̄ syon non tacebo:et ppter irl̄m
non q̄escā:donec egrediat̄:ut splēdor
iustus eius:et saluator ei⁹:ut lāpas accēda
tur. Et uidebūt gētes iustū tuū:et cuncti re
ges iclytū tuū. Et uocabit tibi nomē nouū:
qd̄ os dn̄i nominauit. Et eris corona gl̄ie i
manu dn̄i:et diadema regni in mānu dei tui.
Nō uocaberis ultra derelicta:⁊ tr̄a tua nō
uocabit ampli⁹ desolata. Sed uocaberis uo
lūtas mea i ea:et tr̄a tua ihitata. Qꝛ cōpla
cuit dn̄o i te:et tr̄a tua ihitabit. Hitabit .n.
iuuenis cū uirgie:et hitabūt i te filij tui. Et
gaudebit spōsus sup spōsā:et gaudebit sup
te de⁹ tuus. Sup muros tuos irl̄z ꝯstitui cu
stodes:tota die et tota nocte i ppetuum nō
tacebunt. Qui reminiscimini dn̄i: ne tacea
tis:et ne detis silentium ei: donec stabiliat
et donec ponat irl̄m laudē i terra. Jurauit
domin⁹ in dextera sua:et i brachio fortitu
dinis sue. Si dedero triticū tuū ultra cibū
inimicis tuis:et si biberit filij alieni uinū tu
uz i quo laborasti. Qꝛ q̄ ꝯgregabunt illud
comedēt et laudabūt dn̄m:⁊ q̄ cōportant il
lud bibēt in atrijs sāctis meis. Trāsite trāsi
te p portas:p̄parate uiā pplo. Planū faci
te iter:et eligite lapides:et eleuate signū ad
ppl̄os. Ecce dn̄s auditū fecit i extremis ter
re. Dicite filie syon: Ecce saluator tuus ue
nit:ecce merces ei⁹ cū eo:⁊ opus eius corā il
lo. Et uocabūt eos ppl̄s sc̄us redēpti a dn̄o.
Tu aūt uocaberis q̄sita ciuitas et nō derelicta.

¶.LXIII.

Quis ē iste q̄ uenit de edom tinctis uesti
bus de bosra. Iste formosus in stola
sua:gradiēs in multitudie fortitudinis sue.
Ego qui loquor iustitiā et ppugnator sum
ad saluandum. Quare ergo rubrū ē indu
mentū tuū:et uestimēta tua sicut calcantiū
in torculari? Torcular calcaui solus: et de
gentib⁹ nō ē uir mecū. Calcaui eos i furore

meo:⁊ conculcaui eos ĩ ira mea. Et aſpſus
ē ſãguis eoꝝ ſuꝑ ueſtimēta mea:et oĩa idu-
mēta mea iqnaui. Dies.n.ultionis ĩ corde
meo:ãnus retributionis mee uenit. Circun
ſpexi et nõ erat auxiliator:q̄ſiui:⁊ nõ fuit q̄
adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachiũ meũ:
⁊ idignatio mea ipa auxiliata ē mihi. Et cõ
culcaui pplõs ĩ furore meo:⁊ iebriaui eos
ĩdignatiõe mea:et detraxi ĩ trã vtutē eorũ.
Miſerationũ dñi recordabor:laudē domi
ni ſuꝑ oĩb' q̄ reddidit nobis dñs:⁊ ſuꝑ mul
titudinē bonorum dom' iſrl' q̄ largit' ē eis
ſm̄ idulgētiã ſuã:et ſcðꝫ mltitudinē miaꝝ
ſuaꝝ. Et dixit: Uerũtñ ppl's meus ē filij nõ
negãtes. Et factus ē ei ſaluator ĩ oĩ tribula
tione eoꝝ. Nõ ē tribulatus:et ãgelus faciei
ei' ſaluauit eos. In dilectione ſua et idulgen
tia ſua ipe redemit eos:et põtauit eos ⁊ ele
uauit eos cũctis dieb' ſeculi. Ipſi ãt ad ira
cundiã ꝓuocauerunt:et afflixerunt ſpꝫ ſãc
ti eius:⁊ ꝯuerſus ē eis in inimicũ:et ipſe de
bellauit eos. Et recõdat' ē dieꝝ ſeculi moy
ſi et ppl'i ſui. Ubi ē q̄ eduxit eos de mari cũ
paſtoribus gregis ſui? Ubi ē q̄ poſuit ĩ me
dio ei' ſpꝫ ſãcti ſui? Qui eduxit ad dexterã
moyſē brachio maieſtat' ſue:q̄ ſcidit aq̄s ã
te eos:ut facerēt ſibi nomē ſēpitnũ. Qui e-
duxit eos ꝑ abyſſos quaſi equũ ĩ deſto ñ ĩ
pingentē:q̄ſi aĩal ĩ cãpo. Deſcendēs ſp̄s dñi
ductor ei' fuit. Sic adduxiſti pplꝫ tuũ ut fa
ceres tibi nomē gl'ie. Attēde de celo et uide
de hitaculo ſc̄o tuo:et gl'ie tue. Ubi ē zelus
tu':et fortitudo tua:multitudo uiſceꝝ tuo
rũ ⁊ miſerationũ tuaꝝ. Suꝑ me ꝯtinuerũt
ſe. Tu.n.pr̄ nr̄ et abraã neſciuit nos: et iſrl'
ignorauit nos. Tu dñe pr̄ nr̄ redēptor nr̄:a
ſeculo nomē tuũ. Quare errare nos feciſti
dñe de uijs tuis:induraſti cor nr̄ꝫ:ne timere
mus te? Conuertere ꝓpt̄ ſeruos tuos: trib'
hereditatis tue. Quaſi nihilũ poſſederunt
pplꝫ ſãctũ tuum hoſtes nr̄i:ꝯculcauerũt ſãcti
ficationē tuã. Facti ſumus quaſi ĩ ꝑncipio:
cũ nõ dñareris nr̄i:neq̄ꝫ iuocaretur nomen
tuũ ſuꝑ nos.

.LXIIII.

Utinã dirũperes celos et deſcenderes.
A facie tua montes defluerēt:ſic̄ exu-
ſtio ignis tabeſcerēt:aque arderent igni: ut
notũ fieret nomē tuum ĩimicis tuis:a facie
tua gentes turbarentur. Cum feceris mira
bilia:non ſuſtinebim'. Deſcendiſti et a facie
tua mõtes defluxerũt. A ſeculo nõ audierũt:
neq̄ꝫ auribus ꝑceperũt. Oculus nõ uidit de
us abſq̄ꝫ te:q̄ ꝑparaſti expectantib' te. Oc
curriſti letãti et faciẽti iuſtitiã:ĩ uijs tuis re
cõdabunt tui. Ecce tu irat' es ⁊ peccauim':
in ipſis fuimus ſēp:et ſaluabimur. Et facti
ſum' ut imũdi oẽs nos:et quaſi pãnus mē
ſtruate uniuerſe iuſtitie nr̄e. Et cedim' qua
ſi foliũ uniuerſi:⁊ iniq̄tates nr̄e quaſi uētus
abſtulerũt nos. Nõ ē q̄ iuocet nomē tuũ:qui
ꝯſurgat et teneat te. Abſcõdiſti faciē tuã a
nobis:et alliſiſti nos ĩ manu iniq̄tatis nr̄e.
Et nũc dñe pr̄ nr̄ es tu:nos uero lutũ:⁊ fic
tor nr̄ tu:et opa manuũ tuarũ oẽs nos. Ne
iraſcaris dñe ſatis:et ne ultra memineris ini
q̄tatis nr̄e. Ecce reſpice:ppl's tuus oẽs nos.
Ciuitas ſc̄i tui facta ē deſta: ſyõ deſerta fac
ta ē:irl'm deſolata:domus ſãctificatiõis no
ſtre et gl'ie nr̄e:ubi laudauerũt te pr̄es noſtri:
facta ē ĩ exuſtionē ignis:⁊ oĩa deſiderabilia
nr̄a uerſa ſũt ĩ ruinas. Nũq̄d ſuꝑ his ꝯtine
bis te dñe:taceb':et affliges nos uehemter?

.LXV.

Quēſierũt me qui añ nõ interrogabant:
inuenerunt qui non q̄ſierũt me. Dixi:
Ecce ego:ecce ego ad gentes que non inuo
cabãt nomē meũ. Expãdi man' meas tota
die ad ppl'm incredulũ qui graditur ĩ uia ñ
bona p' cogitationes ſuas. Ppl's qui ad ira
cundiam ꝓuocat me añ faciē meã ſēp:q̄ im
molãt ĩ hortis:et ſacrificant ſuꝑ lateres:q̄
hitãt ĩ ſepulchris:et in delubris idoloꝝ do
miũt:q̄ comedunt carnē ſuillã et ius profa
nũ ĩ uaſis eoꝝ:q̄ dicũt: Recede a me nõ ap
propinques mihi:q2 imundus es. Iſti fum'
erũt ĩ furore meo:ignis ardēs tota die. Ec
ce ſcriptũ ē corã me: Nõ tacebo: ſed reddã
et retribuã ĩ ſinu eorũ iniq̄tates uras:et iiq̄
tates patrũ urorũ ſil' dicit dñs:q̄ ſacrificaue
rũt ſuꝑ mõtes:et ſuꝑ colles exprobrauerũt
mihi:et remetiar op' eorũ ꝑmũ ĩ ſinu eoꝝ.
Hec dicit dñs: Quõ ſi iueniat granũ in bo
tro ⁊ dicat:ne diſſipes illud qm̄ bñdictio ē:
ſic faciã ꝓpt̄ ſuos meos ut nõ diſꝑdã totũ.
Et educã de iacob ſemē:et de iuda poſſidē
tē mõtes meos:⁊ hereditabũt eã electi mei
⁊ ſui mei hitabũt ibi. Et erit cãpeſtria ĩ cau
las gregũ:et uall' achõ ĩ cubile armtoꝝ po
pulo meo:q̄ req̄ſierũt me. Et uos q̄ dereliq̄ſtis
dñꝫ:q̄ obliti eſt' mõtē ſc̄m meũ:q̄ ponit' for
tune mēſã:et libatis ſuꝑ eã:numerabo uos
ĩ gladio et oẽs ĩ cede corruet':ꝓ eo q᷑ uocaui
et non reſpondiſtis:locut' ſũ et ñ audiſtis.

et faciebatis malũ i oculis meis: et q̃ nolui
elegistis. Propť hoc hec dic̃ dñs deꝰ: Ecce
fui mei comedẽt: et uos esurietis. Ecce serui
mei bibẽt: et uos sitietis. Ecce fui mei leta-
bũt: et uos ꝯfũdemini. Ecce fui mei lauda-
bũt ꝑ exultatione cordis: et uos clamabitis
ꝑ dolore cordis: et ꝑ ꝯtritione spũs ululabi
tis: et dimittetis nomẽ uřm in iuramentũ e
lectis meis. Et iťficiet te dñs deꝰ: et seruos
suos uocabit nomie alio. In quo q̃ bñdictꝰ
ẽ sup ťram: bñdiceť i deo amẽ. Et q̃ iurauit
i ťra: iurabit i deo amẽ. Qꝛ obliuioni tradi
te sũt ãgustie priores: et qꝛ absc̃odite sũt ab
oculis nřis. Ecce. n. ego creo celos nouos ⁊
ťrã nouam: et ñ eřt i memoria ꝑora: et ascẽ
dẽt sup cor: sed gaudebitis et exultabitis us
qꝫ i sẽpiťnũ i his: q̃ ego creo. Quia ecce ego
creo irľz exultationem et pplz eiꝰ gaudiũ: ⁊
exultabo i irľm et gaudebo i ppľo meo ⁊ ñ
audieť i ea ultra uox fletꝰ et uox clamoris.
Nõ erit ibi ãpliꝰ ifãs dieꝝ: et senex q̃ ñ iple
at dies suos: qm̃ puer cẽtũ ãnoꝝ morieť: et
pccor cẽtũ annoꝝ maledictꝰ erit. Et edifica
bũt domos: et hitabũt et plãtabũt uineas:
⁊ comedẽt fructꝰ earũ. Nõ edificabũt ⁊ aliꝰ
hitabit: nõ plãtabũt: et alius comedet. Se
cudũ. n. dies ligni erũt dies ppľi mei: et ope
ra manuũ eoꝝ iueterabũt electi mei. Nõ la
borabũt frustra: neqꝫ generabũt i ꝯturbati
one: qꝛ semẽ bñdictoꝝ dñi ẽ: et nepotes eo
rũ cũ eis. Eritqꝫ: añq̃ clamẽt ego exaudiã:
adhuc illˀ loquẽtibꝰ ego audiã. Lupꝰ et agnꝰ
pascẽtur siľ: et leo et bos comedẽt paleas: ⁊
ſpẽti puluis pãis eiꝰ. Nõ nocebũt: neqꝫ occi
dẽt i oĩ mõte sc̃o meo dicit dñs.

C .XVI. [LXVI]

Hec dicit dñs: Celum sedes mea terra
ãt scabellũ pedũ meorũ. Que est ista
domus quã edificabitis mihi: et quis iste lo
cus reqetiõis mee? Omnia hec manus mea
fecit: ⁊ facta sũt uniuersa ista dicit dñs. Ad
quẽ ãt respiciam: nisi ad pauperculũ et ꝯtri
tũ spũ: ⁊ tremẽtẽ ſmões meos? Qui immo
lat bouẽ: q̃si q̃ iťficiat uiꝝ. Qui mactat pe
cꝰ: q̃si q̃ excerebret canẽ. Qui offert oblatio
nẽ: q̃si q̃ sãguinẽ suillũ offerat. Qui rec̃oda
tur thuris: q̃i q̃ bñedicat idolo. Hec omnia
elegeřt i uijs ⁊ i abominationibus suis aĩa
eorũ delectata ẽ. Unde ⁊ ego eligã illusiões
eoꝝ: et q̃ timebãt adducã eis: qꝛ uocaui ⁊ ñ
erat q̃ respõderet: locutꝰ sũ et ñ audieřt. Fe
ceřtqꝫ malũ i oculis meis: ⁊ q̃ nolui elegeřt.

Audite uerbũ dñi: q̃ tremitis ad uerbũ eiꝰ.
Dixeřt fřes uřĩ odiẽtes uos: ⁊ abijciẽtes ppť
nomẽ meũ. Glorificeť dñs: et uidebimꝰ i le
titia uřa: ipi ãt ꝯfũdẽť. Uox ppľi de ciuitate
uox de tẽplo: uox dñi reddẽtis retributiõez
inimicis suis. Añq̃ parturiret pepit: añq̃
ueñiret partus eiꝰ pepit masculuz. Quis au
diuit unq̃ tale: et q̃s uidit huic simile? Nũ
q̃d parturiet ťra i die una: aut parieť gẽs si
mul: qꝛ parturiuit et pepit syon filios suos?
Nũquid ego q̃ alios parẽ facio: ipse non
pariã dicit dñs? Si ego q̃ generationẽ ceťis
tribuo sterilis ero: ait dñs deus tuus? Leta
mini cũ irľm: et exultate i ea ões q̃ diligitis
eã. Gaudete cuz ea gaudio uniũsi q̃ lugetis
sup eã: ut suggatis et ĩpleamini ab ubẽ ꝯso
lationis eiꝰ: ut mľgeatis ⁊ delitijs affluatis
ab õimoda gľia eiꝰ. Qꝛ hec dicit dñs: Ecce
ego declinabo sup eã q̃si fluuiũ pacis: et q̃si
torrẽtẽ inundãtẽ gľiaz gentiũ quã suggetis.
Ad ubera portabimini: et sup genua blãdi
enť uobis. quõ sicui mř blãdiať: ita ego ꝯ
solabor uos: et i irľm ꝯsolabimini. Uidebi
tis: et gaudebit cor uřm: et ossa uřa q̃si her
ba germiabũt. Et cognosceť manꝰ dñi fuis
eius: et idignabiť inimicis suis. Qꝛ ecce do
minus i igne ueniet: et quasi ťbo q̃driga eiꝰ
reddẽ i idignatiõe furorẽ suũ: et increpatio
nẽ suã i flãma ignis: qꝛ i igne dñs diiudica
bit: et i gladio suo ad oẽm carnẽ: ⁊ multipli
cabũť iťfecti a dño. Qui sc̃ificabãt: et mun
dos se putabãt i hortis pꝰ ianuã itrisecus:
q̃ comedebãt carnẽ suillã: et abomiationẽ
et murẽ: siľ ꝯsumẽť dicit dñs. Ego ãt opa e
oꝝ et cogitationes eorũ uenio: ut c̃ogregez
cũ oĩbꝰ gẽtibꝰ et liguis et ueniẽt et uidebũt
gľiaz meã. Et ponã i eis signũ: et mittã ex e
is q̃ saluati fuerint ad gẽtes i mař i aphricã
i lydiã: tenẽtes sagittã i italiã et greciã ad i
sulas lõge: ad eos q̃ ñ audieřt de me: et nõ
uideřt gľiaz meã. Et ãnũciabũt gľiaz meaz
gẽtibꝰ: et adducẽt ões fřes uřos de cũctis gẽ
tibꝰ donũ dño in eq̃s et in q̃drigis et in lecti
cis et in mulis et in carrucis ad mõtem sãc
tum meum irľm dicit dñs. Quõ si iferãt fi
lij isrľ munus in uase mundo i domũ dñi.
Et assumã ex eis i sacerdotes et leuitas di
cit dñs: qꝛ sicut celi noui et terra noua que e
go facio stare coram me dicit dñs deꝰ: sic sta
bit semẽ uřm et nomẽ uřz. Et erit mẽsis ex
mẽse: et sabbatũ ex sabbato. Ueniet oĩs ca
ro: ut adoret coraz facie mea dicit dominꝰ.

Et egredientur: ⁊ uidebūt cadauera uiroꝝ q̄
ꝑuaricati sūt ī me. Uermis eoꝝ ñ morietᷣ: ⁊
ignis eorū nō extiguetur: et erūt usq̄ʒ ad sa
tietatē uisionis omni carni.

Explicit isaias. Incipit pre
fatio ī hieremiā ꝓphetam.

HEc interpretatio hierony
mi ē. Siq̄d ī ea mouerit ƀʒ
hebreos codices exploret.
Alia ē septuagita iterp̄tū
ecclesijs usitata. Que ꝙ
uis nōnulla alit̄ hēat ꝙ in
hebreis codicibus iuenit: tñ utraq̄ʒ id est
scđm septuagita et secūdū hebream ap̄lica
auctoritate firmata ē: ñ erroi neq̄ʒ repreh̄
siōe supiori: sed certo ꝯsilio septuagita non
nulli alit̄ dixisse uł ꝯtexuisse itelligūt. Q̄ ꝺ ī
deo p̄monemus: ne q̄sꝙ altā ex alta uelit e
mēdaiᷣ: ꝙ singuloꝝ ī suo genē ueritas obser
uanda est.

Incipit ꝓlogus in eūdem.

HIeremias ꝓpheta: cui hic
ꝓlogꝰ scribitᷣ: ƀmōe q̄dem
apud hebreos isaie ⁊ osee
⁊ q̄busdā alijs ꝓphetis ui
detᷣ eē rusticior: sed sensibꝰ
par ē: q̄ppe q̄ eodē sp̄u pro
phetauerit. Porro simplicitas eloquij de
loco ei ī quo natꝰ ē accidit. Fuit. n. anathoti
tes q̄ ē usq̄ʒ hodie uiculꝰ tribꝰ ab hierosoly
mis distās milibꝰ: sacerdos ex sacerdotibꝰ:
⁊ ī mřis utero scificatꝰ: v̄ginitate sua euāge
licū uiꝝ christi ecclesie dedicās. Hic uaticia
re exorsus ē puer: ⁊ captiuitatē urbis atq̄ʒ
iudee ñ solū sp̄u: sed et oculꝰ carnis ītuitꝰ ē.
Iam decē tribus isrł assyrij ī medos trāstu
lerāt: iam t̄ras earū coloni gentium posside
bāt. Unde ī iuda tm̄ et in bēiamin ꝓpheta
uit: ⁊ ciuitatis sue ruinas q̄druplici plāxit
alphabeto: qꝺ nos mēsure metri uersibꝰ q̄ʒ
reddidimꝰ. Pretea ordinē uisionū q̄ apud
grecos et latios oio ꝯfusus ē: ad p̄stinā fidē
correximꝰ. Librū āt baruch notarij eiꝰ qui
apud hebreos nec legitᷣ nec hētur p̄termisi
mꝰ: ꝑ his oībꝰ maledicta ab emulꝰ p̄stolan
tes: q̄bꝰ me necesse est ꝑ singula opuscula re
spōdē. Et hoc patior: q̄ʒ uos cogitis. Ceteꝝ
ad cōpēdiū mali rectiꝰ fuerat modū furori
eoꝝ silentio meo ponē ꝙ quotidie noui ali
q̄d scriptitātē inuidorū īsaniā ꝓuocare.

Item aliꝰ ꝓlogꝰ in eūdem.

IOachim filiꝰ iosie: cuiꝰ t̄tiodeci
mo anno ꝓphetare orsus ē hie
remias sub quo ⁊ olda mulier
ꝓphetauit: ipe est q̄ alio noie ap
pellatᷣ heliachin: et regnauit sup tribū iuda
et irłm ānis undeci: cui successit ī regnū filꝰ
ioachin cognomēto ieconias: q̄ t̄tio mēse re
gni eiꝰ die decima captꝰ a ducibꝰ nabuchodo
nosor ductꝰ ē ī babylonē: et in loco eius ꝯsti
tutus est sedechias filiꝰ iosie patruus eius:
cuius āno undecimo irłʒ capta atq̄ʒ subuer
sa ē. Nemo igitᷣ putet eūdē ī danieł pricipio
ioachin: q̄ ī ezechieł exōdio ioachim scribitᷣ.
Iste extremā syllabā chim hʒ: ille chin: ⁊
ob hāc cām ī euāgelio scđʒ mattheum una
uiꝫ deeē generatio: q̄ʒ scđa tesseredecas ī ioa
chi ꝯsinit filiū iosie: et t̄tia incipit a ioachin
filio ioachim: qꝺ ignorās porphyriꝰ calūni
aʒ īstruit ecclesie: suā ostēdēs ipitiā: dū euan
gelistā mattheū arguē nititᷣ falsitatꝭ. Q̄ꝺq̄ʒ
traditū scribitᷣ ioachim mōstrat: nō aduer
sarioꝝ fortitudinis fuisse uictoriā: sed dñi
uoluntatis.

Incipit argumētum ī eundē.

IIeremias anathotites: q̄ ē uicu
lus tribꝰ a hierosolymis distās
milibus apud taphnas ī egypto
a ppło lapidibꝰ obrutꝰ occubuit.
Iacet uero ī eo loco sepultꝰ: quo dudū pha
rao rex hitauerat. Et qm̄ postulatione sua
defugatis ab eodē loco ƀpētibꝰ: egyptios a
tactu aspidū facit eē securos: magna eū ibi
religione egyptij uenerātᷣ.

Explicit argumentū. Incipit
hieremias ꝓpheta. Caplm. I.

VErba hieremie pro
phete filij helchie de sacerdo
tibus qui fuerunt in anathot
in terra beniamin. Quod fac
tum est uerbū dñi ad eum in
diebꝰ iosie filij amō regis iuda ī t̄tiodecimo
anno regni eiꝰ. Et factū ē in diebꝰ ioachim

filij iosie regis iuda usq3 ad consummatio
nē ūdecimi āni sedechie filij iosie regi iuda:
usq3 ad trāsmigrationē ir̄lz i mēse q̄nto. Et
factū ē uerbū dn̄i ad me dicens: Priusq̄ꝫ te
formarē i ut'o noui te: ⁊ an̄q̄ꝫ exires de uul
ua sāctificaui te: ⁊ ꝓphetā i gētibus dedi te.
Et dixi: A. a. a. dn̄e de⁹. Ecce nescio loq̄: q̄r
puer ego sū. Et dixit dn̄s ad me: Noli dicer̄
q̄r puer sum: q̄m ad ōia q̄ mittā te ibis: ⁊ u
niuersa q̄cūq3 mādauero tibi loq̄ris. Ne ti
meas a facie eorū: q̄r tecū ego sū: ut eruam
te dic̄ dn̄s. Et misit dn̄s manū suā: ⁊ tetigit
os meū: et dixit ad me. Ecce dedi v̄ba mea
i ore tuo. Ecce ꝯstitui te hodie sup̄ gētes: et
sup̄ regna ut euellas ⁊ destruas ⁊ disꝑdas ⁊
dissipes et edifices ⁊ plātes. Et factū est uer
bū dn̄i ad me dicens: Quid tu uides hiere
mia? Et dixi: Uirgā uigilātē ego uideo. Et
dixit dn̄s ad me: Bn̄ uidisti q̄r uigilabo ego
sup̄ uerbo meo ut faciā illud. Et factū ē uer
bū dn̄i sc̄do ad me dicens: Quid tu uides?
Et dixi: Ollā succēsā ego uideo: ⁊ faciē ei⁹
a facie aq̄lonis. Et dixit dn̄s ad me: Ab aq̄
lone pādet̄ malū sup̄ ōes hitatores t̄re. Q̄r
ecce ego ꝯuocabo ōes cognationes regnoꝝ
aq̄lonis ait dn̄s: ⁊ uenient ⁊ ponēt un⁹q̄sq3
soliū suū i introitu portaꝝ ir̄lm: et sup̄ ōes
muros ei⁹ i circuitu: et sup̄ uniuersas urbes
iuda. Et loquar iudicia mea cū eis sup̄ ōez
malitiā eoꝝ: q̄ dereliq̄runt me et libauerūt
dijs alienis: ⁊ adorauerūt op⁹ manuū sua
rū. Tu ḡ accinge lūbos tuos ⁊ surge: ⁊ loq̄-
re ad eos ōia q̄ ego p̄cipio t̄. Ne formides
a facie eoꝝ: nec. n. timē te faciā uultū eoꝝ.
Ego q̄ppe dedi te hodie in ciuitatē munitā
et i colūnā ferreā: et in muꝝ ereum sup̄ om
nē terrā regib⁹ iuda: principib⁹ ei⁹ et sacerdo
tibus: et omni ppl̄o terre: et bellabūt aduer
sum te: ⁊ n̄ p̄ualebūt: q̄r ego tecum sum ait
dn̄s ut liberē te.

.II.

Et factū ē uerbū dn̄i ad me dicēs: Ua
de et clama in auribus ir̄lm dicens:
Hec dicit dn̄s: Recordatus suz tui miserās
adolescentiā tuā ⁊ caritatē desponsationis
tue: q̄n secuta es me in deserto: in t̄ra q̄ n̄ se
minatur. Sc̄us isr̄l dn̄o: p̄mitie frugū eius.
Omnes q̄ deuorāt eū delinquūt: mala uēi
ēt sup̄ eos dic̄ dn̄s. Audite uerbū dn̄i dom⁹
iacob: ⁊ ōes cognationes dom⁹ isr̄l. Hec di
cit dn̄s: Quid īuenerūt p̄res uŕi in me iīqui
tatis: q̄r elongauerūt a me ⁊ āmbulauerūt p⁹
uanitatē: ⁊ uani facti sūt? Et nō dixerūt: ubi
ē dn̄s q̄ nos ascēdē fecit de terra egypti: qui
traduxit nos p̄ desertū: p̄ t̄rā īhabitabilem
⁊ īuiā p̄ t̄rā sitis ⁊ imaginē mortis: p̄ terrā
ī qua n̄ āmbulauit uir neq3 hitauit hō. Et in
duxi uos i terrā carmeli ut comederetis fruc
tū ei⁹ et bona illi⁹. Et īgressi ꝯtaminastis ter
rā meā ⁊ hereditatē meā posuistis i abomi
nationē. Sacerdotes n̄ dixerūt ubi ē dn̄s:
⁊ tenētes legē nesciert̄ me: ⁊ pastores p̄uari
cati sūt i me. Et ꝓphete ꝓphetauerūt i baal:
⁊ idola secuti sūt. Propterea adhuc iudicio
ꝯtendā uobiscū ait dn̄s: et cū filijs u̇r̄is di-
sceptabo. Transite ad īsulas cethim ⁊ uide
te: et i n cedar mittite: ⁊ ꝯsiderate uehemē-
ter: ⁊ uidete si factū ē huiuscemodi: si muta
uit gēs deos suos. Et certe ipsi non sūt dij.
Pp̄lus uero meus mutauit glīaz suā i ido
lū. Obstupescite celi sup̄ hoc: ⁊ porte ei⁹ ꝺ
solamini uehemēt̄ dic̄ dn̄s. Duo. n. mala fe
cit populus. Me dereliq̄rūt fontem aque ui
ue: et foderūt sibi cisternas dissipatas que
ꝯtinē nō ualēt aquas. Nūq̄d seruus ē isr̄l
aut uernacul⁹? Quare ḡ fact⁹ ē i p̄dā? Sup̄
eū rugierūt leōes: et ꝺderūt uocē suā: posuerūt
terrā ei⁹ i solitudinem. Ciuitates eius exu-
ste sunt: ⁊ n̄ ē qui habitet in eis. Filij quoq3
mēpheos ⁊ taphnes ꝯstuprauerūt te usq3
ad uerticē. Nūq̄d nō istud factū ē tibi: quia
dereliq̄sti dn̄m deū tuū: eo t̄p̄e quo ducebat
te p̄ uiā? Et nunc quid tibi uis i uia egypti:
ut bibas aquā turbidā? Et quid tibi cū uia
assyrioꝝ: ut bibas aquā fluminis? Arguet
te malitia tua: et auersio tua increpabit te.
Scito ⁊ uide q̄r malū ⁊ amarū ē reliquisse
te dn̄m deū tuum: ⁊ n̄ eē timorē ei⁹ apud te
dic̄ dn̄s deus exercituū. A seculo cōfregisti
iugū meū: rupisti uincl'a mea: Et dixisti: Nō
seruiam. In ōi. n. colle sublimi ⁊ sub ōi ligno
frōdoso tu ꝓsternabaris meretrix. Ego āt
plātaui te uineā electā: ōē semē ueꝝ. Quō
ḡ ꝯuersa es mihi i prauū uinea aliena? Si
laueris te nitro: et multiplicaueris tibi her
bā borith: maculata es i iniq̄tate tua corā
me dic̄ dn̄s de⁹. Quō dicis n̄ sum polluta?
P⁹ baali n̄ āmbulaui. Uide uias tuas i ꝯual-
le: scito q̄d feceris. Cursō leuis explicās uias
suas onager assuet⁹ i solitudie: i ꝺsiderio aie
sue attraxit uētū amoris sui. Null⁹ auertet
eam: ōes q̄ querūt eam non deficiēt: in mē
struis ei⁹ inuenient eā. Probibe pedē tuum

a nuditate:et guttur tuũ a siti:et dixisti: De
spaui:nequaq̃ faciã. Adamaui quippe alie
nos:ꝛ pꝰ eos ãbulabo. Quõ ꝯfũdit fur qñ
dephẽditur:sic cõfusi sũt domꝰ isrl̃:ipi ꝛ rges
eoꝝ pricipes et sacerdotes ꝛ ꝓphete eoꝝ di
cẽtes ligno: Pr̃ meꝰ es tu:ꝛ lapidi:tu me ge
nuisti. Uerterũt ad me tergũ et nõ faciẽ:ꝛ in
tp̃e afflictiõis sue dicẽt: Surge ꝛ libera nos.
Ubi sũt dij tui quos fecisti tibi? Surgãt ꝛ li
berẽt te i tp̃e afflictiõis tue. Scd̃m numerũ
q̃ppe ciuitatũ tuaꝝ erãt dij tui iuda. Quid
uultis mecũ iudicio ꝯtẽdẽ? Omnes dereliq̃
stis me dic̃ dñs. Frustra ꝑcussi filios ur̃os:
disciplinã ñ r̃cepũt. Deuorauit gladiꝰ uester
ꝓphetas ur̃os:quasi leo uastator generatio
ur̃a. Uidete ṽbũ dñi. Nunq̃d solitudo factꝰ
sũ isrl̃i:aut t̃ra serotina. Quare ḡ dixit ppl̃s
meꝰ:recessimus:nõ ueniemꝰ ultra ad te? Nũ
q̃d obliuiscetur uirgo ornamẽti sui:aut spõ
sa fascie pectoralis sue. Ppl̃s uero meꝰ obli
tus ẽ mei i diebus inumeris. Quid niteris
bonã oñdere uiã tuã ad querendã dilectio
nẽ:q̃ insuper et malitias tuas docuisti uias
tuas:et i alis tuis iuẽtꝰ ẽ sãguis aiaꝝ paupe
rũ et inocẽtũ. Nõ i fossis inueni eos:sed in
õibꝰ que supra memoraui. Et dixisti: Absq;
pcc̃o et inocẽs ego sũ:ꝛ ꝓptea auertat̃ furõ
tuꝰ a me. Ecce ego iudicio ꝯtẽdã tecũ:eo ꝙ
dixeris:nõ peccaui:ꝙ uil̃ facta es nimis:ite
rãs uias tuas:ꝛ ab egypto ꝯfũderis:sic̃ ꝯfu
sa es ab assur. Nam et ab ista egredieris:et
manꝰ tue erũt sup caput tuum:qm̃ obtriuit
dñs ꝯfidentiã tuã:et nihil hẽbis ꝓspeꝝ.

¶ .III.

Uulgo dicitur. Si dimiserit uir uxorẽ
suã:et recedẽs ab eo duxerit uirũ alte
rum:nũquid reuertetur ad eã ultra? Nũq̃d
non polluta erit et contaminata mulier illa?
Tu ãt fornicata es cũ amatoribus multis:
tñ reuertẽ ad me dic̃ dñs:et ego suscipiã te.
Leua oculos tuos i directũ:et uide ubi nũc
ꝓstrata sis. In uijs sedebas expectans eos q̃
si latro insidiãs in solitudine:et polluisti ter
rã in fornicationibus tuis et in malicijs tu
is:q̃obrẽ ꝓhibite sunt stille pluuiarum: et
serotinus imber non fuit. Frons mulieris
meretricis facta ẽ tibi:noluisti erubescẽ. Er
go saltẽ amodo uoca me:pr̃ meꝰ:dux uirgi
nitatis mee tu es. Nũquid irasceris i perpe
tuũ:aut ꝑseuerabis i finem? Ecce locuta es
ꝛ fecisti mala:et potuisti. Et dixit dominus
ad me i diebꝰ iosie reg̃: Nũq̃d uidisti q̃ fece
rit auersatrix isrl̃. Abijt sibimet sup omnẽ
mõtẽ excelsũ:et sub õi ligno frõdoso:et for
nicata ẽ ibi:et dixi cũ fecisset hec õia: ad me
reuertẽ et nõ ẽ reuersa. Et uidit ꝑuaricatrix
soror eiꝰ iuda:q: ꝓ eo ꝙ mechata eẽt auersa
trix isrl̃ dimisissẽ eã et dedissẽ ei libellũ r̃pu
dij:et nõ timuit ꝑuaricatrix iuda soror eiꝰ:
sed abijt et fornicata ẽ etiam ipsa:et facilita
te fornicationis sue ꝯtamiauit terrã: et me
chata ẽ cũ lapide ꝛ ligno. Et i õibus his nõ
ẽ reuersa ad me ꝑuaricatrix soror eiꝰ iuda
i toto corde suo: sed i mẽdatio ait dñs. Et
dixit dñs ad me: Iustificauit aiam suã auer
satrix isrl̃ comparatiõe ꝑuaricatricis iuda.
Uade et clama ꝯmones istos ꝯtra aq̃lonẽ ꝛ
dices: Reuertẽ auersatrix isrl̃ ait dñs: ꝛ nõ
auertã faciẽ meã a uobis:q: sc̃us ego sũ dic̃
dñs:et nõ irascar i ꝑpetuũ. Uerũtñ scito iniq̃
tatẽ tuã:q: i dñm deũ tuũ ꝑuaricata es. Et
dispsisti uias tuas aliẽis sub õi ligno frõdo
so:ꝛ uocẽ meã nõ audisti ait dñs. Cõuerti
mini filij reuertẽtes dic̃ dñs:q: ego uir ur̃:et
assumã uos:unũ ð ciuitate ꝛ duos ð cogna
tione:et itroducã uos i syon:ꝛ dabo uobis
pastores iuxta cor meũ:et pascẽt uos sc̃ia ꝛ
doctrina. Cũq; m̃ltiplicati fueritis et creue
ritis i terra i diebꝰ ill̃ ait dñs ñ dicent ultra
arca testamenti dñi:neq; ascẽdet sup cor ne
q; recordabũt illiꝰ:nec uisitabit̃:nec fiet ul
tra. In tp̃e illo uocabũt irl̃m soliũ dñi: et ꝯ
gregabũt ad eã ões gẽtes i noie dñi i irl̃z:et
ñ ãbulabũt pꝰ prauitatẽ cordis sui pessimi.
In diebus ill̃ ibit domꝰ iuda ad domũ isrl̃:
ꝛ ueniẽt sil̃ de terra aq̃lonis ad terram quã
dedi pr̃ibꝰ uestris. Ego autem dixi: Quõ po
nã te i filios:ꝛ tribuã tibi t̃rã ꝯsiderabilẽ he
reditatẽ ꝑclarã exercituũ gẽtiũ? Et dixi: Pa
trẽ uocabis me:ꝛ pꝰ me igredi ñ cessabis:sed
quõ si ꝯtẽnat mulier amatorem suum:sic ꝯ
tẽpsit me domꝰ isrl̃ dicit dñs. Uox i uijs au
dita est:ploratus et ululatus filiorum isrl̃:
qm̃ iniquam fecerunt uiam suam: obliti sũt
domini dei sui. Conuertimini filij reuerten
tes:ꝛ sanabo auersiones uestras. Ecce nos
uenimus ad te. Tu .n. es dominꝰ deꝰ noster.
Uere mendaces erant colles et multitudo
montiũ. Uere in domino deo nr̃o salus isrl̃.
confusio comedit laborẽ patrũ nr̃oꝝ ab a
dolescẽtia nr̃a:greges eorũ et armenta eoꝝ:
filios eorũ et filias eorum. Dormiemꝰ i con
fusione nr̃a:ꝛ operiet nos ignominia nr̃a:qm̃
dño deo nr̃o peccauimus nos et patres nr̃i

ab adolescẽtia nr̃a usq₃ ad diẽ hãc: et nõ au diuim⁹ uocẽ dñi dei nr̃i.

C.IIII.

SI reuerteris ad me israel ait dñs: ad me cõuertẽ. Si abstuleris offẽdicula tua a facie mea: nõ cõmoueberis. Et iurabis uiuit dñs in ueritate et in iudicio et in iustitia: et bñdicẽt eũ gẽtes ipsumq₃ laudabũt. Hec. n. dicit dñs uiro iuda et hitatori irl̃z: Nouate uobis nouale: et nolite serere sup spias. Circũcidimini dño et auferte ꝑputia cordiũ uroꝝ uiri iuda et hitatores irl̃m: ne forte egrediatur ut ignis idignatio mea et succẽdat: et nõ sit q̃ extiguat propt̃ malitiã cogitationũ uraꝝ. Annunciate i iuda et in irl̃m: auditũ facite: loq̃mini et canite tuba i t̃ra: clamate fortit̃ et dicite: Cõgregamini et ingrediamur ciuitates munitas: leuate signum in syon. Confortamini nolite stare: quia malũ ego adduco ab aquilone: et ꝯtritionẽ magnam. Ascẽdit leo de cubili suo: ⁊ predo gẽtium se leuauit. Egressus ẽ de loco suo: ut ponat terrã tuã i solitudinẽ. Ciuitates tue uastabũt: remanẽtes absq₃ hitatorẽ. Super hoc accingite uos cilicijs: plãgite et ululate: qꝛ nõ ẽ auersa ira furoris dñi a uobis. Et erit i die illa dicit dñs pibit cor regl et cor principũ: et obstupescẽt sacerdotes: ⁊ ꝓphete ꝯsternabunt. Et dixi: Heu heu heu dñe de⁹. Ergo ne decepisti ppl̃z istũ et irl̃m dicẽs: Pax erit uobis? Et ecce peruẽit gladius usq₃ ad aiam. In tp̃e illo dicet ppl̃o huic et [illegible] uet⁹ urẽs i uijs q̃ sũt i deserto: uie filie ppl̃i mei nõ ad uẽtilãdũ et ad purgãdũ. Sp̃us plen⁹ ex his uẽiet mihi: et nunc ego: sed loquar iudicia mea cum eis. Ecce quasi nubes ascẽdet: ⁊ quasi tẽpestas curr⁹ ei⁹. Ue lociores aq̃lis eq̃ illi⁹. Ue nobis: qm̃ uastati sum⁹. Laua a malitia cõ tuũ irl̃z: ut salua fias. Usq₃q̃ morabũtur in te cogitationes noxie? Uox. n. annunciantis a dan: et notũ faciẽtis idolũ d̃ mõte ephrai. Dicite gẽtib⁹: Ecce auditũ ẽ i irl̃m: custodes uenire de terra lõgiqua: et daꝛ̃ sup ciuitates iuda uocem suã. Quasi custodes agroꝝ facti sũt sup eã i gyro: qꝛ me ad iracũdiã ꝓuocauit dic̃ dñs. Uie tue ⁊ cogitatiões tue fecert̃ hec tibi: ista malitia tua qꝛ amara: qꝛ tetigit cor tuum. Uẽtrẽ meũ uẽtrẽ meum doleo: sẽsus cõdis mei t̃bati sũt i me. Nõ tacebo qm̃ uocẽ buccine audiuit aia mea clamorẽ plij. Cõtritio sup ꝯtritionẽ uocata ẽ et uastata ẽ õis t̃ra. Repẽte uastata st̃ tabernacula mea: subito pelles mee. Usq₃quo uidebo fugiẽtẽ: audiã uocẽ buccine? Quia stult⁹ ppl̃us me⁹ me nõ cognouit. Filij isipiẽtes sũt et uecordes. Sapiẽtes sũt ut faciãt mala: bñ ãt facẽ nesciert̃. Aspexi t̃rã et ecce uacua erat et nihil: et celos et nõ erat lux i eis. Uidi montes et ecce mouebãtur: et ões colles ꝯturbati sunt. Intuitus sũ et nõ erat hõ: et õe uolatile celi recessit. Aspexi et ecce carmel⁹ desert⁹ et ões urbes ei⁹ destructe sũt a facie dñi et a facie ire furoris eius: hec. n. dicit dñs: Deserta erit õis terra: sed tñ ꝯsũmationẽ nõ faciã. Lugebit t̃ra et merebũt celi d̃sup eo q̃d locut⁹ sũ. Cogitaui et nõ penituit me: nec auersus sũ ab eo. A uoce eq̃tis et mittẽtis sagittã fugit õis ciuitas. Ingressi sũt ardua et ascẽderũt rupes. Uniuerse urbes derelicte sũt et non hitat i eis hõ. Tu ãt uastata q̃d facies? Cũ uestieris te coccio: cũ ornata fueris monili aureo: et pinxeris stibio oculos tuos frustra ꝯponeris. Cõtẽpserũt te amatores tui: aiam tuã q̃rẽt. Uocẽ. n. q̃si parturiẽtis audiui: ãgustias ut puerpẽ. Uox filie syõ it̃ morientes expãdẽtesq₃ man⁹ suas. Ue mihi: qꝛ d̃fecit aia mea ꝓpter iterfectos.

C.V.

CIrcuite uias irl̃m et aspicite: ⁊ cõsiderate et querite i plateis eius: an iueniatis uirũ faciẽtem iudiciũ et querentẽ fidẽ: et propitius ero ei: q̄ si etiã uiuit dñs dixerint: et hoc falso iurabũt. Dñe oculi tui r̃spiciũt fidẽ. Percussisti eos et non doluerũt: attriuisti eos et renuerũt accipe disciplinã. Indurauert̃ facies suas supra petrã: et noluerũt reuerti. Ego ãt dixi: Forsitan paupeꝛes sũt et stulti: ignorãtes uiã dñi et iudiciũ dei sui. Ibo ĝ ad optimates et loquar eis. Ipsi. n. cognouert̃ uiã dñi et iudiciũ dei sui: ⁊ ecce magis hi sil̃ ꝯfregerũt iugũ: ruperũt uincula: iccirco ꝑcussit eos leo de silua: lup⁹ ad uesperã uastauit eos: pard⁹ uigilãs sup ciuitates eorũ. Omnis q̃ egressus fuerit ex eis capiet: qꝛ mlt̃e st̃ ꝑuaricatiões eoꝝ: ꝯfortate sũt auersiones eoꝝ. Sup quo ꝓpiti⁹ tibi eẽ pot̃o? Filij tui dereliq̃rũt me: et iurãt i his q̃ non sũt dij. Saturaui eos et mechati sunt: et i domo meretricis luxuriabant. Eq̃ amatores i feminas: et emissarij facti sũt: unusq̃sq₃ ad uxorẽ proximi sui hinniebat. Nũq̃d sup his nõ uisitabo dic̃ dñs: et i gẽte tali non ulciscetur anima mea? Ascendite

muros eius et dissipate: ꝯsūmationē aūt no
lite facē. Auferte ꝓpagines eius qꝛ nō sunt
dn̄i. Preuaricatiōe.n. ꝑuaricata est i me do
mus isrl' et dom⁹ iuda ait dn̄s. Negauerūt
dn̄m et dixerūt: Nō ē ipe: neqꝫ ueniet super
nos malū: gladiū et famē non uidebimus.
Prophete fuerīt i uētū locuti: et rn̄sū nō fu
it in eis. Hec ergo euenient illis. Hec dic̄ do
min⁹ de⁹ exercituū: Qꝛ locuti estis uerbū
istud. Ecce ego do uerba tua i ore tuo i ignē
et ppl'm istū in ligna: et uorabit eos. Ecce e
go adducā sup uos gentē de lōgiquo dom⁹
isrl' ait dn̄s: gentē robustā: gētē antiquā: gē
tē cui⁹ ignorabis linguā: nec itelliges quid
loquatur. Pharetra ei⁹ quasi sepulchrū pa
tēs: uniuersi fortes. Et comedet segetes tu
as: ⁊ panē tuū ꝺuorabit: filios tuos ⁊ filias
tuas comedet: gregē tuū ⁊ armēta tua: ⁊ co
medet uineā tuā et ficū tuā: et ꝯteret urbes
munitas tuas: i quibus tu habes fiduciam
gladio. Uerūtn̄ i diebus illis ait dn̄s: Nō fa
ciā uos i ꝯsūmationē. Qꝛ si dixeritis quare
fecit dn̄s de⁹ nr̄ nobis hec ōia: dices ad eos:
Sic dereliqstis me et huistis deo alieno in t̄
ra ur̄a: sic huietis dījs alienis i t̄ra nō ur̄a.
Annūciate hec domui iacob: et auditū faci
te i iuda dicētes: Audi ppl'e stulte qui n̄ ha
bes cor: q̄ hn̄tes oc'los nō uidetis: et aures
⁊ nō auditis. Me ergo n̄ timebitis ait dn̄s:
et a facie mea nō dolebitis? Qui posui are
nā terminū mari ꝑceptū sēpit'nū quod nō
ꝑteribit: et cōmouebūt et nō poterīt: et intu
mescēt fluct⁹ ei⁹ et nō trāsibūt illud. Ppl'o aūt
huic factū ē cor icredulū et exasperās. Re
cesserīt et abierīt: et n̄ dixerīt i corde suo: Me
tuam⁹ dn̄m deū nr̄m: q̄ dat nobis pluuiam
tēporaneā et serotinā i tp̄e suo: plēitudinē
ān̄ue messis custodiētē nobis. Iniquitates
nr̄e decliauerīt hec: ⁊ pc̄ca nr̄a ꝓhibuerīt bo
nū a nobis: qꝛ iuēti st̄ i ppl'o meo ipīj isidiā
tes quasi aucupes laq̄os ponentes et pedi
cas ad capiēdos uiros: sicut decipula plēa
auibus: sic dom⁹ eoꝝ plene dolo. Ideo ma
gnificati sūt et ditati: icrassati st̄ et ipingua
ti: et ꝑterierūt s̄mones meos pessime. Cau
sā uidue nō iudicauerīt: causā pupilli nō di
rexerūt: et iudiciū paupū nō iudicauerunt.
Nūq̄d super his nō uisitabo dicit dn̄s: aut
sup gentē huiuscemodi n̄ ulciscet aīa mea?
Stupor et mirabilia facta sunt i t̄ra. Pro
phete prophetabant mendacium: et sacer
dotes applaudebāt māib⁹ suis: et populus
meus dilexit talia. Quid igitur fiet i nouis
simo eius?

.VI.

Confortamini filij beniamin i medio
irl'm: et itecua clangite buccina: et su
p bethacaren leuate uexillū: qꝛ malū uisū ē
ab aquilone et contritio magna. Speciose
et delicate assimilaui filiam syon: ad eam
uenient pastores et greges eoꝝ. Fixerūt i ea
tentoria in circuitu: pascet unusq̄sqꝫ eos q̄
sub manu sua sūt. Sāctificate sup eā bellū:
cōsurgite et ascendam⁹ i meridie. Ue nobis
qꝛ declinauit dies: qꝛ lōgiores facte sūt um
bre uesperi. Surgite: et ascēdam⁹ i nocte: et
dissipemus dom⁹ ei⁹: qꝛ hec dicit dn̄s exerci
tuū. Cedite lignū: et fundite circa irl'm agge
rē. Hec ē ciuitas uisitationis: ōis calūnia in
medio eius. Sic frigidam facit cisterna a
quā suā: sic frigidā fecit malitiā suā. Iniq̄
tas ⁊ uastitas audiet i ea corā me sēp: ifirmi
tas et plaga. Erudire irl'm ne forte recedat
aīa mea a te: ne forte ponā te desertā: terrā
ihitabilē. Hec dicit dn̄s exercituū: Usqꝫ ad
racemū colligēt quasi in uinea reliq̄as isrl'.
Conuerte manū tuā quasi uidemiator ad
cartallū cui loquar et quē cōtestabor ut au
diat. Ecce incircūcise aures eorū: et audire
nō possūt. Ecce uerbū dn̄i factum ē eis i op
probriū: et nō suscipient illud. Iccirco furore
dn̄i plen⁹ sū: laboraui sustinēs. Effūde sup
paruulū foris et sup ꝯsiliū iuuenū sil'. Uir e
nim cū muliē capiet: senex cū pleno dierū.
Et trāsibūt dom⁹ eorum ad alteros: agri et
uxores parit': qꝛ extēdā manū meā sup hitā
tes terrā dicit domin⁹. A minore quippe us
qꝫ ad maiorē ōes auaritie studēt: et a ꝓphe
ta usqꝫ ad sacerdotē cūcti faciunt dolū. Et
curabāt ꝯtritionē filie ppl'i mei cū ignomi
nia dicētes: pax pax: et nō erat pax. Confu
si sūt qꝛ abominationē fecerūt: q̄n poti⁹ ꝯfu
sione nō sūt ꝯfusi: et erubescē nescierīt: q̄ob
rē cadēt it' ruētes: i tp̄e uisitationis sue cor
ruēt dic̄ dn̄s. Hec dic̄ dn̄s: State sup uias:
et uidete et it'rogate de semitis antiquis: q̄
sit uia bona et ābulate i ea: et iuenietis ifrigeri
um aīab⁹ ur̄is: et dixerūt: Nō ābulabimus.
Et constitui sup uos speculatores: ⁊ dixi:
Audite uocē tube: ⁊ dixerūt: Nō audiem⁹.
Ideo audite gētes et cognoscite ꝯgregatio
q̄nta ego faciā eis: audi t̄ra: ecce ego adducā
mala sup ppl'z istū: fructū cogitationū ei⁹:
qꝛ v̄ba mea nō audierīt: et legē meā ꝓiecerīt.

Ut q̃d mihi thus de saba afferti: ⁊ calamū
suaue olētē de t̃ra lōgiq̃? Holocaustomata
ur̃a n̄ sūt accepta: ⁊ victime ur̃e n̄ placuerūt
mihi. Propterea hec dicit dn̄s: Ecce ego da
bo i ppl'm istū ruinas: ⁊ ruent i eis p̃res ⁊ fi
lij sil': vicin⁹ ⁊ ꝓxim⁹ ꝑibūt. Hec dicit dn̄s:
Ecce ppl's venit d̄ terra aq̃lonis: ⁊ gēs ma-
gna ꝯsurget a finib⁹ terre. Sagittā ⁊ scutū
arripiet: crudel' ē ⁊ n̄ miserebit̃. Uox ei⁹ q̃si
mare sonabit: ⁊ sup̲ eq̃s ascēdēt p̄parati q̃
si vir ad p̄liū aduersū te filia syon. Audiui-
m⁹ famā ei⁹: dissolute sūt man⁹ n̄re. Tribula
tio apphēdit nos: dolores: ut parturientē.
Nolite exire ad agros: ⁊ i vineā ne āblētis:
q̃m gladius īimici pauor i circuitu. Filia po
puli mei accigē cilicio ⁊ ꝯspgē cinē. Luctum
vnigeniti fac tibi plāctū amarū: q: repente
veniet vastator sup̲ vos. Probatorē dedi te
in ppl'o meo robustū ⁊ scies ⁊ ꝓbabis uias
eoꝝ. Oēs isti p̄ncipes declinātes: ambulan
tes fraudulēt̃. Es ⁊ ferrū uniuersi corrupti
sūt. Defecit sufflatoriū i igne: ꝯsūptū ē plū-
bū. Frustra ꝯflauit ꝯflator: malitie. n. eorū
n̄ sūt ꝯsūpte. Argētū ip̄robū uocate eos: q:
dn̄s ꝓiecit illos.

C. VII.

Verbū q̃d factū est ad hieremiā a dn̄o
dicēs: Sta i porta dom⁹ dn̄i: ⁊ predi-
ca ibi v̄bū istud ⁊ dic: Audite v̄bū dn̄i oīs
iuda: q̃ igredimini p̲ portas has: ut adoretis
dn̄z. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ isr̃l: Bonas
facite uias ur̃as ⁊ studia ur̃a: ⁊ hītabo uo-
biscū i loco isto. Nolite ꝯfidē i v̄bis mēda-
cij: dicētes tēplū dn̄i: tēplū dn̄i: tēplū dn̄i ē.
Q̃m si bn̄dixeritis uias v̄ras ⁊ studia v̄ra:
si feceritis iudiciū iter uirū ⁊ ꝓximū eius:
aduene ⁊ pupillo ⁊ uidue n̄ feceritis calūni
am: nec sāguinē inocētem effuderitis i loco
hoc: ⁊ p⁹ deos alienos n̄ ābulaueritis i ma-
lū uobismetipsis: hītabo uobiscū i loco isto
i t̃ra quā dedi patrib⁹ ur̃is a seculo ⁊ usq; i
seculū. Ecce uos ꝯfiditis uobis i sermōib⁹
mendacij: q̃ n̄ ꝓderunt uobis: furari occide
re adulterari iurare mēdaciter: libare baa-
lim ⁊ ire p⁹ deos aliēos: q̃s igratis. Et ueni-
stis ⁊ stetistis corā me i domo hac: i qua in-
uocatū ē nomē meū: ⁊ dixistis: liberati su-
m⁹ eo q̃ fecerim⁹ oēs abomīatōes istas. Nū-
quid ego spelūca latronū facta ē dom⁹ ista:
i q̃ iuocatum ē nomen meum i oculis ur̃is?
Ego ego sum: ego uidi dicit dn̄s. Ite ad lo-
cū eū in sylo: ubi hītauit nomē meum a p̄n
cipio: ⁊ uidete q̃ fecerim ei ꝓpter maliciam
ppl'i mei isr̃l. Et nunc q: fecistis oīa opa hec
dicit dn̄s: ⁊ locut⁹ sum ad uos: mane ꝯsur-
gens ⁊ loquēs ⁊ non audistis: ⁊ uocaui uos
⁊ non r̃ndistis: faciam domui huic: in q̃ iuo
catum ē nomen meum: ⁊ i q̃ uos hēt̃is fidu-
ciam: ⁊ loco quem dedi uobis ⁊ p̃rib⁹ ur̃is:
sicut feci sylo: ⁊ ꝓijciam uos a facie mea: sic
ꝓieci oēs f̃res v̄ros vniuersū semē ephraim.
Tu ergo noli orare ꝓ ppl'o hoc: nec assūas
ꝓ eis laudē ⁊ orōnem ⁊ n̄ obsistas mihi: q:
n̄ exaudiam te. Nōne vides q̃d isti faciunt i
ciuitatibus iuda: ⁊ i plateis ir'lm? Filij colli-
gunt ligna: ⁊ p̃res succēdūt ignem: ⁊ mulie
res cōspgūt adipem: ut faciāt placētas regi
ne celi ⁊ libent dijs alienis ⁊ me ad iracun
diam ꝓuocent. Nūq̃d me ad iracūdiā ꝓuo
cant dicit dn̄s? Nōne semetipsos i ꝯfusione
vultus sui? Ideo hoc dicit dn̄s de⁹: Ecce fu
ror me⁹ ⁊ idignatio mea ꝯflatur sup̲ locum
istū sup̲ viros ⁊ sup̲ iumenta ⁊ sup̲ lignum
regionis ⁊ sup̲ fruges terre: ⁊ succēdet ⁊ n̄
extiguet̃. Hec dicit dn̄s exercituum de⁹ isr̃l.
Holocaustomata v̄ra addite victimis ur̃is
⁊ comedite carnes: q: n̄ sū locut⁹ cū p̃ribus
v̄ris: ⁊ nō p̄cepi eis i die q̃ eduxi eos d̄ terra
egypti d̄ v̄bo holocaustōatū ⁊ victimarū:
sed hoc v̄bum p̄cepi eis dicens: Audite vo-
cem meam: ⁊ ero vobis de⁹: ⁊ uos erit̃is mihi
ppl's: ⁊ ambulate in oī via: quā mādaui vo
bis: ut bn̄ sit vobis. Et n̄ audierunt nec icli
nauerunt aurem suam: sed abierunt in vo
luptatibus ⁊ prauitate cordis sui mali: f̃ciq;
sunt retrorsum ⁊ n̄ in ante: a die q̃ egressi s̃t
p̃res eorum d̄ t̃ra egypti: usq; ad diē hanc.
Et misi ad vos oēs s̃uos meos ꝓphetas p̲
diem ꝯsurgēs diluculo ⁊ mittens: ⁊ n̄ audi
erunt me: nec icliauerūt aurē suam: s; idura-
uerunt ceruicem suam ⁊ peius opati sunt
q̃ p̃res eorum. Et loq̃ris ad eos oīa verba
hec ⁊ n̄ audiēt te: ⁊ vocabis eos: ⁊ n̄ r̃nde-
būt t̃. Et dices ad eos: Hec ē gens q̃ n̄ audi
uit uocē dn̄i dei sui: nec recepit disciplinā.
Perijt fides: ⁊ ablata ē de ore eoꝝ. Tonde
capillū tuū ⁊ ꝓijce ⁊ sume i directū plāctū:
q: ꝓiecit dn̄s: ⁊ reliq̃t generatiōem furoris
sui: quia fecerunt filij iuda maluz in oculis
meis dicit dn̄s. Posuerūt offendicula sua i
domo: in qua inuocatum ē nomen meum:
ut pollueręt eā ⁊ edificauerunt excelsa tho-
phet: que ē i ualle filij ennon: ut icenderent
filios suos ⁊ filias suas igni: que non p̄cepi

nec cogitaui ĩ corde meo. Ideo ecce dies ve-
niẽt dic dñs: ⁊ ñ dicet aplius tophet ⁊ vall'
filij ennon: sed vallis ĩtfectõis: ⁊ sepelientur
ĩ tophet: eo ꝙ ñ sit loc⁹. Et erit morticinum
ppl'i hui⁹ ĩ cibos volucrib⁹ celi ⁊ bestijs t're:
⁊ ñ erit q̇ abigat. Et q̇escẽ faciã de vrbib⁹ iu
da ⁊ de plateis irl'm vocẽ gaudij ⁊ vocẽ leti
cie: vocẽ spõsi ⁊ vocẽ spõse. In desolatõe .n.
erit terra.

.VIII.

IN tp̃e illo ait dñs: eijciẽt ossa regũ iu-
da ⁊ ossa ꝑncipũ ei⁹ ⁊ ossa sacerdotũ ⁊
ossa ꝓphetarũ ⁊ ossa eoꝝ: q̇ hitauerũt irl'm
d̃ sepulchris suis: expãdẽt ea ad solẽ ⁊ lunã
⁊ õem militiã celi: q̃ dilexerũt ⁊ q̇b⁹ seruierũt
⁊ p⁹ q̃ ãbulauerũt ⁊ q̃ q̃sierũt ⁊ adorauerũt.
Nõ colligẽt ⁊ ñ sepeliẽt: ĩ sterq̇linũ sup fa-
ciẽ t're erũt. Et eligẽt mag' mortẽ q̃ vitã ões
q̇ residui fuerit de cognatõe hac pessima: in
vniuersis locis: q̃ d̃elicta sũt: ad q̃ eieci eos
dicit dñs exercituũ. Et dices ad eos: Hec di
cit dñs: Nunq̇d q̇ cadit ñ resurget: ⁊ q̇ auer
sus ẽ ñ reuertet? Quare ḡ auersus ẽ popul⁹
iste ĩ irl'm auersione cõtẽtiosa? Appheñderũt
mẽdaciũ ⁊ noluerũt reuerti. Attẽdi ⁊ auscul
taui: nemo q̃d bonũ ẽ loq̇t. Nullus ẽ q̇ agat
pñiam sup pc̃co suo dicẽs: Quid feci? Oẽs
ꝯuersi s't ad cursũ suũ: q̃si equ⁹ ĩpetu vadẽs
ĩ p̃lium. Miluus in celo cognouit tp̃s suum:
turtur ⁊ hirũdo ⁊ ciconia custodierũt tp̃s
aduẽtus sui: ppl's ãt meus ñ cognouit iudiciũ
dñi. Quõ dicitĩ sapiẽtes nos sum⁹ ⁊ lex dñi
nobiscum ẽ? Uere mẽdacium operat⁹ est sti
lus mendax scribarum. Cõfusi sũt sapiẽtes
ꝑterriti ⁊ capti sunt. Uerbũ .n. dñi ꝓiecerũt
⁊ sapiẽtia nulla ẽ in eis: ꝓptea dabo mulie
res eorũ exteris: agros eoꝝ hẽdib⁹. Quia
a minimo usq̧ ad maximum õẽs auariciã
sequũt: a ꝓpheta usq̧ ad sacerdotem cũcti
faciũt mẽdacium. Et sanabant ꝯtritiones
filie ppl'i mei ad ĩgnominiam dicẽtes: pax pax
cũ ñ eẽt pax. Cõfusi sũt: q̃ abominatiõem
fecerũt: quinimmo ꝯfusiõe ñ sũt ꝯfusi: ⁊ eru
bescẽ nescierũt. Iccirco cadẽt iter corruẽtes
in tp̃e visitatiõis sue corruẽt dicit dñs: Con
gregans ꝯgregabo eos ait dñs: Nõ ẽ vua ĩ
vitib⁹ ⁊ ñ sũt fic⁹ in ficulnea: foliũ defluxit ⁊
dedi eis: q̃ p̃tergressa sũt. Quare sedem⁹? Cõ
uenite ⁊ ingrediamur ciuitatem munitam:
⁊ sileam⁹ ibi: q̃ dñs de⁹ nr̃ silẽ nos fecit: ⁊ po
tuz dedit nobis aquã fellis. Peccauim⁹ .n.
dño. Expectauim⁹ pacem ⁊ ñ erat bonum:
temp⁹ medele ⁊ ecce formido. A dan audit⁹
ẽ fremit⁹ equoꝝ ei⁹: a voce hinnituũ pugna
toꝝ ei⁹ cõmota ẽ oĩs t'ra. Et venerũt ⁊ deuo
rauerũt t'rã ⁊ plenitudiem ei⁹: vrbẽ ⁊ hita
tõẽs ei⁹. Quia ecce ego mittã vob' serpẽtes
regulos: q̇b⁹ ñ ẽ ĩcantatio: ⁊ mordebũt vos
ait dñs. Dolor meus super dolorem: in me
cor meum merens. Ecce vox clamoris filie
ppl'i mei de t'ra longinqua. Nũq̇d dñs nõ ẽ
in syon: aut rex ei⁹ ñ ẽ in ea? Quare ḡ me ad
iracũdiam ꝯcitauerũt ĩ sculptilib⁹ suis: ⁊ in
vanitatib⁹ alienis? Transijt messis: finita ẽ
estas: ⁊ nos saluati ñ sumus. Super contri
tione filie ppl'i mei ꝯtritus suz ⁊ ꝯtristatus:
stupor obtinuit me. Nũq̇d resina ñ ẽ in ga
laad: aut medic⁹ ñ ẽ ibi? Quare igĩ ñ est ob
ducta cicatrix filie ppl'i mei?

.IX.

QUis dabit capiti meo aquã ⁊ ocul' me
is fontez lachrymaꝝ: et plorabo die
ac nocte ĩtfectos filie ppl'i mei? Quis dabit
me ĩ solitudie diuersoriũ viatoꝝ: et d̃elin
quã ppl'm meum ⁊ recedã ab eis: q̃ õẽs ad
ulteri sũt ⁊ cet⁹ p̃uaricatoꝝ: ⁊ extẽderunt
linguã suã: q̃si arcũ mendacij ⁊ ñ veritatis?
Cõfortati sũt ĩ terra: q̃ de malo ad malum
egressi sũt: ⁊ me ñ cognouerũt dic dñs. Unus
q̇sq̧ se a ꝓximo suo custodiat: ⁊ ĩ oĩ fr'e suo ñ
hẽat fiduciã: q̃ oĩs frat' supplãtãs supplan
tabit ⁊ oĩs amic⁹ fraudulenter ĩcedet: ⁊ vir
fr'em suum deridebit ⁊ v'itatez ñ loquẽtur.
Docuerũt .n. liguam suam loq̇ mẽdacium:
ut ĩique agerent laborauerũt. Habitatio tu
a in medio doli: in dolo renuerũt scire me:
dicit dñs. Propterea hec dicit dñs exercitu
uz: Ecce ego cõflabo ⁊ probabo eos. Quid
.n. aliud faciã a facie filie ppl'i mei? Sagitta
vulnerans ligua eoꝝ: dolũ locuta ẽ. In ore
suo pacẽ cũ amico suo loq̇t: ⁊ occulte põit
ei insidias. Nũq̇d sup his ñ visitabo dicit
dñs: aut ĩ gẽte hui⁹ cemõi ñ ulciscet aĩa mea?
Sup mõtes assumã fletũ ac lamẽtũ ⁊ sup
speciosa deserti plãctũ: q̃m ĩcẽsa sũt: eo ꝙ ñ
sit vir ꝑtrãsiẽs: ⁊ ñ audierũt uocẽ possidẽtis.
A volucre celi usq̧ ad pecora trãsmigraue
rũt ⁊ recesserũt. Et dabo irl'm ĩ aceruos are
ne ⁊ cubilia draconũ ⁊ ciuitates iuda dabo
ĩ desolatõez: eo ꝙ ñ sit hitator. Quis ẽ vir
sapiẽs: q̇ ĩtelligat hoc ⁊ ad quẽ verbuz oris
dñi fiat: ut annunciet istud: quare perierit
t'ra ⁊ exusta sit: quasi desertum: eo ꝙ non

sit: q̃ ptrãseat? Et dixit dñs: Quia dereliq̃rũt legẽ meã: quã dedi eis: ⁊ ñ audierũt vocẽ meã ⁊ ñ ãbulauerũt i ea: ⁊ abierũt p̄ prauitatem cordis sui ⁊ p̄ baalim: qđ didicerũt a prĩbus suis: iccirco hec dic̃ dñs exercituũ deus isrl'. Ecce ego cibabo pplm̃ istũ absinthio ⁊ potũ dabo eis aquã fellis: ⁊ dispgã eos i gẽtib⁹: q̃s ñ nouerũt ipsi ⁊ prẽs eoꝝ: ⁊ mittã p̄ eos gladium: donec ꝯsumãt. Hec dicit dñs exercituum. Cõtemplamini ⁊ uocate lamẽtatrices: ut veniãt: ⁊ ad eas q̃ sapiẽtes sunt mittite: ⁊ pperẽt festinẽt ⁊ assumãt sup nos lamentum. Deducant ocli nři lachrymas ⁊ palpebre nře defluãt aquis: q2 vox lamentatiõis audita ẽ de syon. Quõ uastati sum⁹ ⁊ ꝯfusi vehement̃. Quia dereliq̃m⁹ t̃ram: qm̃ deiecta sũt tabernacula nřa. Audite g̊ mlieres v̄bum dñi: ⁊ assumãt aures vře s̃moẽz oris ei⁹: ⁊ docete filias vřas lamentũz ⁊ vnaq̃q3 pximam suã plãctum: q2 ascẽdit mors p̄ fenestras nřas: igressa ẽ domos nřas: dispdẽ paruulos de foris: iuuenes de plateis. Loquẽ. Hec dicit dñs: Et cadet mõticinũ hoĩs: q̃si sterc⁹ super faciẽ regiõis: ⁊ q̃si fenũ p⁹ t̃gum metẽtĩ: ⁊ ñ ẽ q̃ colligat. Hec dicit dñs: Non glet̃ sapiẽs i sapiẽtia sua: ⁊ ñ glet̃ fortĩ i fortitudie sua: ⁊ ñ glet̃ diues i diuitijs suis: s3 in hoc glet̃: q̃ glat̃: scire ⁊ nosse me: q2 ego sum dñs: q̃ facio miam ⁊ iudiciũ ⁊ iustitiã i t̃ra. Hec.n. placẽt mihi ait dñs: Ecce dies veniunt dicit dñs: ⁊ visitabo sup õem: q̃ icircũcisũ h3 pputiũ sup egyptũz ⁊ sup iudã et sup edom ⁊ sup filios ãmon ⁊ sup moab: ⁊ sup ões q̃ attonsi sunt i comã hitantes i deserto: q2 ões gẽtes hñt pputiũ: ois ãt dom⁹ isrl' incircuncisi sunt corde.

.X.

Audite v̄bum qđ locut⁹ ẽ dñs sup vos dom⁹ isrl'. Hec dicit dñs: Juxta vias gentiũ nolite discẽ: ⁊ a signis celi nolite metuere: q̃ timẽt gẽtes: q2 leges pploꝝ vãe sũt. Quia lignũ đ saltu pcidit opus man⁹ artificis i ascia. Argento ⁊ auro decorauit illud: clauis ⁊ malleis cõpegit: ut ñ dissoluatur. Jn silitudinem palme fabricate sũt ⁊ nõ loquẽt: portata tollent̃: q2 icedẽ ñ valẽt. Nolite g̊ timẽ ea: q2 nec male possũt facẽ nec bñ. Nõ ẽ simil' tui dñe: magn⁹ es tu: ⁊ magnũz nomen tuum i fortitudie. Quis ñ timebit te o rex gẽtiũ? Tuũ ẽ.n. dec⁹. Jnter cunctos sapientes gẽtiũ ⁊ i vniuersis regnis eorum nullus ẽ silis tui. Pariter insipiẽtes ⁊ fatui pbabũt. Doctrina vanitatis eoꝝ lignũ est. Argẽtũ iuolutũ đ tharsis affert: ⁊ aurũ de ophaz op⁹ artificis ⁊ man⁹ erarij: hiacynth⁹ ⁊ purpura indumẽtũ eoꝝ. Op⁹ artificum vniuersa hec: dñs ãt de⁹ verus est. Jpse de⁹ viuens ⁊ rex sẽpit̃nus. Ab idignatione eius cõmouebit terra ⁊ ñ sustinebũt gẽtes cõminationẽ ei⁹. Sic g̊ dicetĩ eis: Dij q̃ celos ⁊ t̃ram ñ fecerunt: pereãt de t̃ra: ⁊ de his que sub celo sũt. Qui facit t̃rã i fortitudie sua: ppparat orbẽ i sapiẽtia sua ⁊ prudẽtia sua extendit celos: ad vocẽ suã dat m̃ltitudinem aquarum in celo: ⁊ eleuat nebulas ab extremitatibus. Fulgura i pluuiã facit: et educit ventum de thesauris suis. Stultus f̃cs est ois hõ a scia sua: ꝯfusus ẽ artifex ois i sculptili: qm̃ falsũ ẽ qđ ꝯflauit: ⁊ ñ ẽ sp̃s in eis. Uana sũt: ⁊ op⁹ risu dignũ. Jn t̃pe visitationis sue peribũt. Nõ ẽ his silis pars iacob. Qui.n. formauit oia ipse ẽ: ⁊ isrl' virga hẽditatis eius: dñs exercituũ nomen illi. Congrega de terra ꝯfusionẽ tuã: q̃ habitas i obsidione: q2 hec dicit dñs: Ecce ego longe pijciam habitatores terre i hac vice: ⁊ tribulabo eos ita: ut ñ iueniãt. Ue mihi sup ꝯtritione mea: pessima plaga mea. Ego ãt dixi: Plane hec ifirmitas mea ẽ: ⁊ portabo illã. Tabernaculũ meũ vastatũ ẽ: ões funiculi mei dirupti sunt. Filij mei exierũt a me: ⁊ ñ subsistũt. Nõ ẽ q̃ extendat ultra tentorium meũ ⁊ erigat pelles meas: q2 stulte egerũt pastores ⁊ dñm ñ q̃sierunt: ppterea ñ itellexerũt ⁊ ois grex eoꝝ dispsus ẽ. Uox auditionis ecce venit: ⁊ cõmotio magna de t̃ra aq̃lõis: ut ponat ciuitates iuda solitudinem ⁊ habitacula draconũ. Scio dñe q2 ñ ẽ hoĩs via ei⁹: nec viri ẽ: ut ãbulet ⁊ dirigat gressus suos. Corripe me dñe verũtñ i iudicio ⁊ ñ i furore tuo: ne forte ad nihilũ redigas me. Effunde idignationẽ tuã sup gẽtes: que ñ cognouerũt te: ⁊ sup puicias: que nomẽ tuũ non iuocauerunt: q2 comederũt iacob ⁊ deuorauerunt eum ⁊ consumpserunt illum: ⁊ dec⁹ eius dissipauerunt.

.XI.

Verbũ qđ f̃cm ẽ a dño ad hieremiam dicens: Audite verba pacti hui⁹: et loq̃mini ad viros iuda ⁊ ad habitatores irl'z ⁊ dices ad eos: Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Maledictus vir: qui non audierit verba pacti huius: quod precepi patribus vestris in die

q̄ eduxi eos de terra egypti ꝺ fornace ferrea
dicēs: Audite vocē mea ⁊ facite oia q̄ p̄cepi
vob̄: ⁊ eritꝭ mihi i ppl'z: ⁊ ego ero vob̄ i deū:
ut suscitē iuramētu qꝺ iuraui pr̄ib⁹ vr̄is datu
ꝝ me eis t̄rā fluētē lacte ⁊ melle: sicut est di
es hec. Et rn̄di ⁊ dixi: Amen dn̄e. Et dixit
dn̄s ad me: Uociferare oia verba hec i ciui
tatib⁹ iuda ⁊ foris irl'm dicēs: Audite v̄ba
pacti hui⁹ ⁊ facite illa: q꞉ ꝯtestans ꝯtestatus
sū pr̄es v̄ros i die q̄ eduxi eos de t̄ra egypti
usq꞉ ad diē hāc. Mane ꝯsurgēs ꝯtestat⁹ sū
et dixi: audite vocē meā ⁊ n̄ audierūt nec in
clinauerūt aurē suā: s꞉ abierūt vnusq̄sq꞉ i praui-
tate cordis sui mali. Et iduxi sup eos oia v̄-
ba pacti hui⁹: qꝺ p̄cepi ut facerēt ⁊ n̄ fecerūt.
Et dixit dn̄s ad me: Inuenta ē ꝯiuratio in
viris iuda ⁊ i hitatorib⁹ irl'm. Reuersi sunt
ad iīq̄tates patrum suoꝝ p̄ores: q̄ noluerūt
audire verba mea. Et hi ḡ abierūt p⁹ deos
alienos: ut seruirent eis. Irritū fecerūt do-
m⁹ isrl' ⁊ domus iuda pactum meū: qꝺ pe
pigi cū pr̄ib⁹ eorum. Quāobrē hec dic dn̄s:
Ecce ego iducā sup eos mala: de qb⁹ exire n̄
poterūt: ⁊ clamabūt ad me ⁊ n̄ exaudiā eos.
Et ibūt ciuitates iuda ⁊ hitatores irl'm: ⁊
clamabūt ad eos: qb⁹ libant ⁊ n̄ saluabunt
eos i t̄pe afflictiōis eoꝝ. Secūdum nūeruz
.n. ciuitatum tuarū: erāt dii tui iuda: ⁊ ꝑm
nūerum viaꝝ tuaꝝ irl'm posuisti aras con
fusiōis: aras ad libādū baalim. Tu ḡ noli
orare ꝓ pp'lo hoc: ⁊ ne assumas ꝓ eis laudē
⁊ orationē: q꞉ n̄ exaudiam i t̄pe clāoris eoꝝ
ad me: i t̄pe afflictōis eoꝝ. Quid ē qꝺ dilec
t⁹ me⁹ i domo mea fecit scelera m'lta? Nun-
q̄d carnes sācte auferent a te malicias tuas
i qb⁹ gl'ata es? Oliuam vberem pulchram
fructiferā speciosā vocauit dn̄s nomē tuū.
Ad vocem loq̄le grandis exarsit ignis i ea:
⁊ combusta sunt fruteta ei⁹. Et dn̄s exerci-
tuum: q̄ plantauit te locut⁹ ē sup te malum:
ꝓ malis domus isrl' ⁊ dom⁹ iuda: q̄ fecerūt
sibi ad irritādū me: libātes baalim. Tu āt
dn̄e demōstrasti mihi ⁊ cognoui: tu ōn̄disti
mihi studia eoꝝ: ⁊ ego q̄si agn⁹ māsuetus
q̄ portat̄ ad victimā. Et n̄ cognoui: q꞉ cogi-
tauerūt sup me ꝯsilia dicētes: mittam⁹ lignū
i panem ei⁹ ⁊ eradamus eū de terra viuētiū
⁊ nomē ei⁹ n̄ memoret̄ ampli⁹. Tu aūt dn̄e
sabaoth: q̄ iudicas iuste ⁊ ꝓbas renes ⁊ cor-
da: videā vltionē tuā ex eis. Tibi .n. reuela-
ui cām meā. Propt̄ea hec dicit dn̄s ad vi-
ros anathot: q̄ q̄rūt aiam tuā: ⁊ dicūt: Nō
ꝓphetabis hic i noie dn̄i: ⁊ n̄ morieris i manib⁹
n̄ris. Propt̄ea hec dicit dn̄s exercituū. Ecce
ego visitabo sup eos. Iuuenes moriēt̄ i gla-
dio: filii eoꝝ ⁊ filie eoꝝ moriēt̄ i fame: ⁊ reli
q̄e n̄ erūt ex eis. Inducā .n. malū sup viros
anathot ānū visitatōis eoꝝ.

.XII.

Iustus q̄dē tu es dn̄e si disputē tecū:
verūtn̄ iusta loq̄r ad te. Quare via i-
pioꝝ ꝓspat: bn̄ ē oīb⁹ q̄ p̄uaricāt̄ ⁊ iīq̄ agūt?
Plantasti eos ⁊ radicē miserunt: ꝓficiut et
faciunt fructū. Prope es tu ori eoꝝ ⁊ longe
a renib⁹ eoꝝ. Et tu dn̄e nosti me: vidisti me
⁊ ꝓbasti cor meū tecū. Cōgrega eos q̄si gre
gē ad victimā: ⁊ sc̄ifica eos in die occisiōis.
Usq꞉q̊ lugebit t̄ra ⁊ herba oīs regionis sic-
cabit̄ ꝓpt̄ maliciā hitantiū i ea? Cōsūptū
ē aial ⁊ volucre: qm̄ dixerūt n̄ videbit nouis-
sima n̄ra. Si cum peditib⁹ currēs laborasti:
quō ꝯtēdē poteris cū eq̄s? Cū āt i terra pacis
secura fueris: q̄d facies i sup̄bia iordāis? Nā
⁊ fratres tui ⁊ dom⁹ pr̄is tui: ēt ipsi pugna-
uerunt aduersum te: ⁊ clamauerūt p⁹ te plēa
voce. Ne credas eis: cum locuti fuerint tibi
bona. Reliq̄ domum meam: dimisi h̄edita
tem meam. Dedi dilectam aiam meā i ma
nū iīmicoꝝ ei⁹: facta ē mihi h̄editas mea q̄si
leo i silua. Dedit ꝯtra me vocē: iō odiui ea.
Nūq̄d auis discolor hereditas mea mihi?
Nūq̄d auis tīcta per totum? Uenite ꝯgrega-
mini ōes bestie terre: ꝓperate ad deuorādū.
Pastōes m'lti demoliti sūt vineam meā:
ꝯculcauerūt ꝑtem meā. Dederūt portōē me
ā desiderabilē i desertū solitudīs: posuerūt
eam i dissipatōem: luxitq꞉ super me. Deso-
latiōe desolata ē oīs t̄ra: q꞉ nullus ē: q̄ reco
gitet corde. Sup ōes vias deserti venerunt
ōes vastatores t̄re: q꞉ gladi⁹ dn̄i deuorauit
ab extremo t̄re usq꞉ ad extremū ei⁹. Nō est
pax vniuerse carni. Seiauerunt triticum ⁊
spinas messuerūt: h̄editatē acceperūt: ⁊ nō
eis ꝓderit. Cōfūdemini a fructib⁹ v̄ris ꝓpt̄
irā furoris dn̄i. Hec dicit dn̄s aduersū ōes
vicinos meos pessimos: q̄ tangūt h̄editatē
quā distribui pp'lo meo isrl'. Ecce ego euel
lā eos ꝺ t̄ra sua: ⁊ domū iuda euellā de me
dio eorū. Et cū euulsero eos ꝯuertar: ⁊ mi
serebor eoꝝ: ⁊ reducam eos virum ad here
ditatem suam ⁊ virum i t̄rā suā. Et erit: si
eruditi didicerint vias ppl'i mei: ut iurent i
noie meo viuit dn̄s: sicut docuerunt ppl'm

meū iurare i baal: edificabunt i medio ppl'i mei. Qd si ñ audierit: euellā gētē illā euulsi one ⁊ pditiōe ait dñs.

.XIII.

ET dicit dñs ad me. Uade ⁊ posside tibi lūbare lineū: ⁊ pones illud sup lūbos tuos: ⁊ i aquā ñ iferes illud. Et possedi lūbare iuxta verbuȝ dñi: ⁊ posui circa lūbos meos. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me secūdo dicens: Tolle lūbare qd possedisti: qd ē circa lūbos tuos: ⁊ surgēs vade ad euphraten: et abscōde ibi illud i foramine petre. Et abij ⁊ abscōdi illud i euphraten: sicut pceperat mihi dñs. Et factū ē p⁹ dies plurios dixit dñs ad me: Surge ⁊ vade ad euphraten ⁊ tolle īde lūbare: qd pcepi tibi: ut absconderes illud ibi. Et abij ad euphraten: ⁊ fodi ⁊ tuli lumbare de loco: vbi abscōderam illud. Et ecce computruerat lūbare: ita ut nulli usui aptum eēt. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs: Hec dicit dñs: Sic putrescē faciā supbiam iuda ⁊ supbiā irl'm m'ltam: ppl'm istū pessimum: q nolunt audire verba mea ⁊ ābulāt i prauitate cordis sui: abierūtq3 p⁹ deos alienos: ut seruirent eis ⁊ adorarent eos. Et erit sic lūbare istud: qd nulli usui aptū ē. Sicut .n. adhēt lūbare ad lūbos viri: sic adglutinaui mihi ōēȝ domū isr'l ⁊ ōēȝ domū iuda dic dñs: ut eēnt mihi i ppl'm ⁊ in nomē ⁊ in laudē ⁊ i gl'am: ⁊ ñ audierūt. Dices g° ad eos smōem istum: Hec dicit dñs de⁹ isr'l: Ois laguncula iplebit vino. Et dicent ad te: Nunqd ignoramus: q2 ois lagūcula iplebit vino? Et dices ad eos: Hec dicit dñs: Ecce ego iplebo ōes hitatores terre hui⁹ ⁊ reges: q sedēt d stirpe dauid sup thronū ei⁹ ⁊ sacerdotes ⁊ pphetas ⁊ ōes hitatōes irl'm ebrietate: ⁊ dispgā eos viȝ a frē suo: ⁊ pr̄es ⁊ filios pariter ait dñs: Nō parcā ⁊ nō pcedā: neq3 miserebor: ut ñ dispdā eos. Audite ⁊ auribus pcipite: nolite eleuari: q2 dñs locutus est. Date dño deo vr̄o gl'am āteq3 ptenebrescat: ⁊ anteq3 offendāt pedes vr̄i ad montes caligosos. Et expectabitis lucem: ⁊ pōet eā i vmbrā mortis ⁊ i caliginē. Qz si hoc ñ audieritis i abscōdito plorabit aīa mea a facie supbie. Plorās plorabit ⁊ deducet ocul⁹ me⁹ lachrymā: q2 capt⁹ ē grex dñi. Dic regi ⁊ dñatrici: Humiliamini: sedete i tr̄a: qm̄ descēdet de capite vr̄o corona gl'e vr̄e. Ciuitates austri clause sunt: ⁊ ñ ē q aperiat. Trāslata ē ois iuda trāsmigratione pfecta. Leuate oculos vr̄os ⁊ videte: q venitis ab aqlone. Ubi ē grex q datus ē t' pec⁹ iclytum tuū? Quid dices cū visitauerit te? Tu .n. docuisti eos aduersuȝ te ⁊ erudisti i caput tuū. Nūqd nō dolores apprehendent te: q̄si mulierē parturiētē? Qz si dixeris in corde tuo: q̄re venerunt mihi hec? Propt' m'ltitudiem iiq̄tatis tue reuelata sūt verecūdiōa tua: pollute sūt plāte tue. Si mutare pōt ethiops pellē suā: aut pard⁹ varietates suas: ⁊ vos poteritis bñfacē: cuȝ didiceritis malū. Et disseiabo eos q̄i stipulā: q uēto raptat' i deserto. Hec sors tua parsq3 mensure tue a me dic̄ dñs: q2 oblita es mei ⁊ cōfisa es i mēdacio. Unde ⁊ ego nudaui femora tua ptra faciē tuā: ⁊ apparuit ignominia tua adulteria tua ⁊ hinnitus tuus: scelus fornicatōis tue. Sup colles i agro vidi abominatiōes tuas. Ue t' irl'm. Nō mundaberis p⁹ me. Usq3 q° adhuc?

.XIIII.

QUod factū ē verbū dñi ad hieremiaȝ d smōib⁹ siccitatis. Luxit iudea ⁊ pōte ei⁹ corruerūt ⁊ obscurate sūt in tr̄a: ⁊ clamor irl'm ascendit. Maiores miserūt miores suos ad aquā: venerūt ad hauriēdū. Nō iuenerūt aquā: reportauerūt vasa sua vacua. Cōfusi sūt ⁊ afflicti: ⁊ opuerūt capita sua ppter vastitatē tr̄e: q2 ñ venit pluuia i tr̄ā. Cōfusi sūt agricole: operuerūt capita sua. Nā ⁊ cerua i agro peperit ⁊ reliqt: q2 ñ erat herba. Et onagri steterūt i rupib⁹: traxerunt vētū q̄si dracōes: defecerūt oculi eoȝ: q2 ñ erat herba. Si iiq̄tates nr̄e r̄nderit nobis: dñe fac ppt' nomen tuū: qm̄ m'lte sū auersiones nr̄e. Tibi peccauimus expectatio isr'l: saluator nr̄ in tp̄e tribulatōis. Quare quasi colon⁹ futur⁹ es i terra: ⁊ q̄si viator declinans ad manēdū? Quare futur⁹ ē uelut vir vagus ⁊ fortis: q ñ pōt saluare? Tu āt i nobis es dñe: ⁊ nomē tuū iuocatū ē sup nos: ne dēliquas nos. Hec dicit dñs ppl'o huic: q dilexit mouē pedes suos ⁊ ñ qeuit: ⁊ dño ñ placuit. Nūc recordabit' iiq̄tatum eorum ⁊ visitabit pcc̄a eoruȝ. Et dixit dñs ad me: Noli orare p ppl'o isto i bonum. Cum ieiunauerint ñ exaudiam pces eorum: ⁊ si obtulerint holocaustomata ⁊ victimas: ñ suscipiaȝ ea: qm̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste ego cōsūmā eos. Et dixi: A a a dñe de⁹. Prophete dicunt eis. Nō videbitis gladiū ⁊ fames ñ erit i vobis: s3 pacē verā dabit uobis i loco

isto. Et dixit dñs ad me: Falso ꝓphete vati-
cinãt i noie meo. Nõ misi eos: ⁊ ñ ꝑcepi eis
neqȝ locut⁹ su ad eos: Uisiõem mẽdacẽ ⁊ di
uinatõez fraudulẽtã ⁊ seductõez cordis sui
ꝓphetãt vobis. Jccirco hec dic̃ dñs ꝯ ꝓphe
tis: q̃ ꝓphetãt i noie meo: q̃s ego ñ misi di-
centes: gladius ⁊ fames nõ erit i terra hac.
Jn gladio ⁊ fame ꝯsumẽt ꝓphete illi: ⁊ ppl̃i
q̃b⁹ ꝓphetãt erũt ꝓiecti i vijs irl̃m p̃ fame ⁊
gladio: ⁊ ñ erit q̃ sepeliat eos: ipsi ⁊ vxores
eoꝝ filij ⁊ filie eoꝝ: ⁊ effũdã sup eos malũ
suũ. Et dices ad eos verbũ istud: Deducant
oculi mei lachrymã p noctẽ ⁊ diẽ ⁊ nõ tace
ant: qm̃ ꝯtritione magna ꝯtrita ẽ v̾go filia
ppl̃i mei: plaga pessima vehemẽt. Si egres
sus fuero ad agros: ecce occisi gladio: ⁊ si in
troiero i ciuitatẽ: ecce attenuati fame. Pro
pheta q̃ȝ ⁊ sacerdos abierũt i terrã: quã igno
rabãt. Nũq̃d ꝓyciens abiecisti iudã: aut sy
on abominata ẽ aia tua? Quare ẽ̃ ꝑcussisti
nos ita: ut nulla sit sanitas? Expectauimus
pacẽ ⁊ nõ ẽ bonũ ⁊ tp̃s curatiõis: ⁊ ecce tur
batio. Cog̃uim⁹ dñe ĩpietates nr̃as: ĩiq̃tates
patrũ nr̃oꝝ: q2 peccauim⁹ t̃. Ne des nos in
opprobrium ꝓpter nomẽ tuum: nȝ facias
nob̃ ꝯtumeliaȝ. Solij gl̃e tue recordare: ne
irritũ facias fed⁹ tuum nobiscum. Nũq̃d sũt
i sculptilib⁹ gentiũ q̃ pluãt: aut celi p̃nt dare
imbres: nisi tu volueris? Nõne tu es dñs de⁹
nr̃: quẽ expectauim⁹. Tu.n. fecisti oia hec.

XV.

Et dixit dñs ad me: Si steterint moy-
ses ⁊ samuel corã me: ñ ẽ aia mea ad
ppl̃m istũ. Ejce illos a facie mea ⁊ egrediã
tur. Q̃ si dixerint ad te: q̃ egrediemur: dices
ad eos: Hec dic̃ dñs: Qui ad mõtẽ ad mõtẽ
⁊ q̃ ad gladiũ ad gladiũ: ⁊ q̃ ad famẽ ad fa
mẽ: ⁊ q̃ ad captiuitatẽ ad captiuitatẽ. Et vi
sitabo sup eos q̃ttuor sp̃es dic̃ dñs: Gladiũ
ad occisiõem ⁊ canes ad lacerãdum ⁊ vo-
latilia celi ⁊ bestias t̃re ad deuorãdũ ⁊ dissi
pãdũ: ⁊ dabo eos i feruorẽ vniuersis r̃gnis
terre ꝓpter manassen filiũ ezechie reg̃ iuda
sup oib⁹: q̃ fec̃ i irl̃z. Quis.n. miserebit̃ tui
irl̃m? Aut q̃s ꝯtristabit̃ p te? Aut q̃s ibit ad
rogandum p pace tua? Tu reliq̃sti me dicit
dñs: retrorsũ abisti. Et extẽdam manũ meã
sup te ⁊ int̃ficiã te. Laboraui rogãs. Et disp
gã eos vẽtilabro i port̃ terre. Int̃feci ⁊ per
didi ppl̃m meum: ⁊ t̃n a vijs suis ñ sũt reuer
si. Multiplicate sũt mihi vidue eius super
arenam maris. Induxi eis sup matrẽ ado-
lescẽtis vastatorem meridie misi sup ciuita-
tes repente t̃rorem. Infirmata ẽ: q̃ pepit sep
tẽ: defecit aia ei⁹. Occidit sol cũ adhuc esset
dies: ꝯfusa ẽ ⁊ erubuit. Et residuos ei⁹ i gla
diũ dabo in ꝯsp̃cu ĩimicoꝝ eoꝝ ait dñs. Ue
mihi mr̃ mea: quare genuisti me virũ rixe
viꝝ discordie i vniuersa t̃ra? Nõ feneraui:
nec fenerauit mihi q̃sq̃. Oẽs maledicũt mi
hi dicit dñs: Si ñ reliq̃e tue i bonum: si nõ
occurri t̃ in tp̃e afflictõis ⁊ i tp̃e tribulatio-
nis aduersum ĩimicum. Nũq̃d federabitur
ferrum ferro ab aq̃lone ⁊ es? Diuitias tuas
⁊ thesauros tuos i direptõem dabo gratis i
oib⁹ pc̃cis tuis: ⁊ i oib⁹ t̃mis tuis. Et adducã
ĩimicos tuos de t̃ra: quã nescis: q2 ignis suc
cẽsus ẽ i furore meo ⁊ sup uos ardebit. Tu
scis dñe: recordare mei ⁊ visita me: ⁊ tuere
me ab his: q̃ ꝑsequũt̃ me. Noli i patiẽtia tu
a suscipe me. Scito qm̃ sustinui p te oppro
brium. Inuenti sũt s̃mões tui: ⁊ cõedi eos.
Et fc̃m ẽ mihi v̾bum tuum i gaudiũ ⁊ i leti
ciã cordis mei: qm̃ ĩuocatũ ẽ nomẽ tuũ sup
me: dñs de⁹ exercituum. Nõ sedi i ꝯcilio lu-
dẽtiũ: ⁊ gl̃at⁹ sum a facie man⁹ tue. Sol⁹ se
debam: qm̃ cõminatiõe replesti me. Quare
fc̃s ẽ dolor me⁹ ꝑpetuus ⁊ plaga mea despe-
rabil̃ renuit curari? Fc̃a ẽ mihi quasi mẽda
cium aquarũ ĩfidelium. Propt̃ hoc hec dic̃
dñs: Si ꝯuerteris ꝯuertã te: ⁊ ãte faciẽ meaȝ
stabis: ⁊ si separaueris p̃ciosum a vili: quasi
os meũ eris. Cõuertẽt̃ ipi ad te: ⁊ tu ñ ꝯuer
teris ad eos. Et dabo te ppl̃o huic i murum
ereũ fortem: ⁊ bellabũt aduersũ te ⁊ ñ p̃ua
lebũt: q2 ego tecum sum: ut saluẽ te ⁊ eruaȝ
te dicit dñs. Et liberabo te de mãu pessimo
rũ: ⁊ redimã te de mãu fortiũ.

XVI.

Et factũ ẽ v̾bum dñi ad me dicẽs: Nõ
accipies vxorẽ: ⁊ ñ erũt t̃ filij ⁊ filie in
loco isto. Quia hec dic̃ dñs sup filios ⁊ fi-
lias: q̃ generãt i loco isto ⁊ sup matres eoꝝ:
q̃ genuerũt eos: ⁊ sup p̃res eoꝝ: ꝯ q̃rũ stirpe
sũt nati i terra hac. Mortib⁹ egrotatiõum
moriẽt̃. Nõ plãgẽt̃ ⁊ ñ sepeliẽtur: i sterq̃lini
um sup faciem t̃re erunt. Et gladio ⁊ fame
ꝯsumentur: ⁊ erit cadauer eorum i escã vo-
latilibus celi ⁊ bestijs t̃re. Hec.n. dicit dñs:
Ne igrediaris domũ ꝯuiuij: nȝ vadas ad plã
gẽdũ: neqȝ ꝯsoleris eos: q2 abstuli pacẽ me-
am a populo isto dicit dñs: misericordiam
⁊ miserationes. Et morientur grandes

⁊ parui i t̄ra ista: nō sepeliēt nꝫ plāgēt ⁊ nō
se icidēt: nꝫ caluitiū fiet ꝑ eis. Et nō frāgēt
iter eos lugēti panē ad ꝯsolādū sup mōtuo
⁊ non dabūt eis potum calicꝭ ad ꝯsolandū
sup patre suo ⁊ mr̄e. Et domū ꝯuiuij non i-
grediariꝭ: ut sedeas cū eis ⁊ cōcdas ⁊ bibas:
qꝛ hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isrl̄. Ecce ego
auferā de loco isto i ocul̄ vr̄is ⁊ i diebꝰ vr̄is
vocē gaudij ⁊ vocē leticie vocē spōsi ⁊ vocē
spōse. Et cū ānūciaueꝛꝭ pplo huic oia vba
hec: ⁊ dixerit t̄: quare locutꝰ ē dn̄s sup nos
ōe malū grande istud: Que nr̄a ĩıq̄tas: aut
qd̄ pcc̄m nr̄m qd̄ peccauimꝰ dn̄o deo nr̄o: di
ces ad eos: Quia dēliq̄rūt me pr̄es vr̄i ait
dn̄s: ⁊ abierūt pꝰ deos alienos ⁊ seruierūt
eis ⁊ adorauerūt eos ⁊ me dēliq̄rūt ⁊ legeꝫ
meam n̄ custodierūt. Sed ⁊ uos peius opati
estis q̄ pr̄es vr̄i. Ecce.n. āmbulat vnusq̄sq̄ post
prauitatē cordis sui mali: ut me nō audiat.
Et eijciā vos de t̄ra hac i t̄rā quā ignoratis
vos ⁊ pr̄es vr̄i: ⁊ seruietꝭ ibi dijs alienis die
ac nocte: q̄ n̄ dabūt vobis requiē. Propterea
ecce dies veniēt dicit dn̄s: ⁊ n̄ dicet̄ ultra: vi
uit dn̄s q̄ eduxit filios isrl̄ d̄ t̄ra egypti: sꝫ vi
uit dn̄s: q̄ eduxit filios isrl̄ de t̄ra aq̄lonis:
⁊ d̄ uniuersis t̄ris: ad q̄s ejeci eos: ⁊ reducā
eos i t̄raꝫ suā: quā dedi pr̄ibꝰ eoꝝ. Ecce ego
mittam piscatores mltos dicit dn̄s: ⁊ pisca
būt eos. Et pꝰ hec mittā eis mltos venato-
res ⁊ vēabūt eos d̄ ōi mōte ⁊ d̄ ōi colle ⁊ de
cauernis petraꝝ: qꝛ ocl̄i mei sup ōes vias eo
rū. Nō sūt abscōdite a facie mea: ⁊ nō fuit
occlta ĩıq̄tas eoꝝ ab oculis meis. Et r̄ddaꝫ
p̄mū duplices ĩıq̄tates ⁊ pcc̄a eoꝝ: qꝛ ꝯtami
nauerūt t̄rā meā i morticinis idoloꝝ suoꝝ:
⁊ abominatiōibꝰ suis ipleuerūt hēditatē me
am. Dn̄e fortitudo mea ⁊ robur meū ⁊ refu-
giū meū i die tribulatiōis. Ad te gētes veni
ent ab extremis t̄re ⁊ dicēt: Uere mēdaciuꝫ
possederūt pr̄es nr̄i: vanitatē q̄ eis n̄ ꝓfuit.
Nūq̄d faciet sibi hō deos: et ipsi n̄ sūt dij:
Idcirco ecce ego ōn̄dā eis ꝑ vicē hāc ōn̄dam
eis manū meā ⁊ virtutē meā: ⁊ sciēt: qꝛ no-
mē mihi dn̄s.

C. XVII.

PEccatuꝫ iuda scriptū ē stilo ferreo in
vngue adamātino: exaratū sup latitu
dinē cordis eoꝝ: ⁊ i cornibꝰ ararum eoruꝫ.
Cum recordati fuerint filij eorum ararum
suarum ⁊ lucorum suorum: lignorūq̄ fron
dētiū i mōtibꝰ excelsis: sacrificātes in agro:
fortitudinē tuā ⁊ ōes thesauros tuos in di-
reptōem dabo: excelsa tua ꝓpt̄ pcc̄a in vni
uersis finibꝰ tuis. Et relinq̄ris sola ab hēdi-
tate tua: quam dedi t̄: ⁊ s̄uire te faciam ini-
micis tuis i terra quam ignoras. Qm̄ ignē
succēdisti in furore meo: usq̄ i et̄num arde-
bit. Hec dicit dn̄s: Maledictꝰ hō q̄ confidit
in hoīe: ⁊ pōit carnē brachiū suū ⁊ a dn̄o re
cedit cor eiꝰ. Erit.n. q̄si mirice i deserto: ⁊ nō
videbit cum venerit bonum: sed hītabit in
siccitate i deserto i terra salsuginis ⁊ ihita-
bili. Bn̄dictꝰ vir q̄ ꝯfidit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s
fiducia eius. Et erit q̄si lignum qd̄ trāsplā-
tat̄ super aq̄s: qd̄ ad humorem mittit radices
suas: ⁊ n̄ timebit cum venerit estus. Et erit
folium eiꝰ viride: ⁊ i t̄pe siccitatꝭ n̄ erit sollici
tum: nec aliq̄n̄ desinet facē fructuꝫ. Prauū
ē cor hoīs ⁊ iscrutabile. Quis cognoscet il-
lud: Ego dn̄s scrutās cor ⁊ ꝓbās renes: qui
do vnicuiq̄ iuxta viam suā ⁊ iuxta fructū
adīuētiōū suaꝝ. Perdix fouit: q̄ n̄ pepit. Fe
cit diuitias ⁊ n̄ i iudicio. In dimidio dierū
suorum dēliquet eas: ⁊ i nouissimo suo erit
insipiēs. Solium glr̄e altitudis a p̄ncipio: lo
cꝰ sc̄ificatōis nr̄e expectatio isrl̄. Dn̄e ōes q̄
te dēlinquūt ꝯfundēt: recedētes a te i terra
scribēt: qm̄ dēliq̄rūt venam aquaꝝ viuenti
um dn̄m. Sana me dn̄e ⁊ sanabor: saluum
me fac ⁊ saluꝰ ero: qm̄ laus mea tu es. Ecce
ipsi dicūt ad me: Ubi ē verbū dn̄i: Ueniat.
Et ego n̄ sum turbatꝰ te pastorē seq̄ns: ⁊ diē
hoīs n̄ desideraui: tu scis. Qd̄ egressū ē de
labijs meis: rectū i ꝯspc̄u tuo fuit. Non sis
mihi tu formidini: spes mea tu i die afflicti
onis. Cōfūdāt̄ q̄ me ꝑsequūt̄ ⁊ nō ꝯfundar
ego: paueāt illi: ⁊ nō paueā ego. Induc sup
eos diem afflictōis ⁊ duplici ꝯtritiōe ꝯtere
eos. Hec dicit dominus ad me: Uade ⁊ sta
in porta filioꝝ ppl̄i mei: ꝑ quā ingrediūtur
reges iuda ⁊ egrediūt̄: ⁊ i cūctꝭ portꝭ irl̄m ⁊
dices ad eos: Audite verbū dn̄i reges iuda
⁊ ois iuda cūctiq̄ hitatores irl̄m: q̄ ingredi
mi ꝑ portas istas. Hec dicit dn̄s: Custodite
animas vr̄as: ⁊ nolite portare pōdera i die
sabbati: nec iferatꝭ per portas irl̄m: ⁊ nolite
eijcē onera de domibus vr̄is in die sabbati:
⁊ ōe opꝰ nō facietis. Sāctificate diē sabbati
sicut p̄cepi pr̄ibus vr̄is. Et n̄ audierūt nec i-
clinauerunt aurem suam: sed idurauerunt
ceruicem suam: ne audirent me et ne acci-
perent disciplinam. Et erit: si audieritis

me dicit dñs: ut ñ īferatis onera per pōtas ciuitatꝭ huiꝰ ī die sabbati: ⁊ si sāctificaueritꝭ diē sabbati: ne faciatꝭ ī eo ōe opꝰ. īgredieť ꝑ pōtas ciuitatꝭ huiꝰ reges ⁊ pꝛīcipes sedētes sup soliū dauid ⁊ ascēdētes ī curribꝰ ⁊ eq̄s ipi ⁊ ꝓncipes coꝝ viri iuda ⁊ hītatōes irlꝫ: ⁊ hītabiť ciuitas hec ī sempitnū. Et venieť de ciuitatibꝰ iuda ī circuitu irlꝫ ⁊ de t̄ra beniamin ⁊ de cāpestribꝰ ⁊ de mōtosis ⁊ ab austꝛo pōtātes holocaustū ⁊ victimā ⁊ sacrificium ⁊ thus: ⁊ īferēt oblatōeꝫ ī domū dñi. Si āt nō audieritis me: ut sāctificetis diem sabbati: ⁊ ne poꝛtetis onꝰ ⁊ ne inferatis per poꝛtas irl̄m ī die sabbati: succēdā ignē ī poꝛtis eiꝰ: ⁊ deuoꝛabit domos irlꝫ ⁊ ñ extīguet.

XVIII.

Verbū qđ factū est ad hieremiā a dño dicēs: Surge ⁊ descēde ī domū figuli ⁊ ibi audies v̄ba mea. Et descēdi ī domum figuli: ⁊ ecce ipse faciebat opꝰ sup rotā: ⁊ dissipatū est vas: qđ ipse faciebat e luto manibꝰ suis. Conuersusq̄ȝ fecit illud vas alterū: sicut placuerat ī oculis eiꝰ: ut facēt. Et fc̄m ē verbū dñi ad me dicēs: Nūq̄d sicut figulus iste: nō potero vobis facē domꝰ isrl̄ ait dñs? Ecce sicut lutū ī māu figuli: sic uos domus isrl̄ ī māu mea. Repēte loq̄r aduersū gētem ⁊ aduersus r̄gnū: ut eradicē ⁊ destruā ⁊ disperdā illud. Si pñiam egerit gēs illa a malo suo: qđ locutꝰ suꝫ aduersus eā: agā ⁊ ego pñiam sup malo qđ cogitaui: ut facerē ei: ⁊ subito loq̄r de gēte ⁊ regno: ut edificē ⁊ plātē illud. Si fecerit malū ī oculꝭ meis: ut non audiat vocē meaꝫ: pñiam agam sup bono: qđ locutꝰ sū: ut facerē ei. Nūc ḡ dic viro iuda ⁊ hītatoꝛi irl̄m dicēs: Hec dicit dñs: Ecce ego fingo ꝯtra uos malū: ⁊ cogito cōtra vos cogitatiōem. Reuertať vnusq̄sq̄ȝ a via sua mala ⁊ dirigite vias v̄ras ⁊ studia v̄ra. Qui dixerūt: Desꝑauimꝰ. Pꝰ cogitatiōes .n. n̄ras ibimꝰ: ⁊ vnusq̄sq̄ȝ ꝑꝛauitatē coꝛdis sui mali faciemꝰ. Ideo hec dicit dñs: Interrogate gētes: Quis audiuit talia hoꝛribilia q̄ fecit nimis v̄rgo isrl̄? Nūq̄d deficiet đ petra agri nix libani: aut euelli pñt aque erūpētes frigide ⁊ defluētes? Quia oblitꝰ ē mei ppl̄s meꝰ frustra libantes ⁊ īpigētes in viꝭs suis ⁊ ī semitꝭ seculi: ut āmbularēt ꝑ eas ī itinē non trito: ut fieret t̄ra eoꝝ ī desolatōem ⁊ ī sibilū sēpitnū. Omnis q̄ ꝑterierit ꝑ eā: obstupescet: ⁊ mouebit caput suū. Sicut v̄ētꝰ vrēs dispgā eos corā īimico: doꝛsū ⁊ non faciē ondā eis ī die ꝑditiōis eoꝝ. Et dixerūt: Uenite ⁊ cogitemꝰ ꝯtra hieremiā cogitationes. Non .n. ꝑibiť lex a sacerdote: nꝫ ꝯsiliū a sapiēte nec s̄mo a ꝓpheta. Uenite ⁊ ꝑcutiamꝰ eū līgua: ⁊ ñ attēdamꝰ ad vniuersos sermones eiꝰ. Attēde dñe ad me ⁊ audi vocem aduersarioꝝ meoꝝ. Nūq̄d reddeť ꝑ bono malū: q̄ꝛ foderūt foueā aīe mee? Recoꝛdare q̄ꝛ steteri ī ꝯspectu tuo: ut loq̄rer ꝑ eis bonū ⁊ auerterē īdignatōem tuā ab eis. Propterea da filios eoꝝ ī famē ⁊ deduc eos ī manꝰ gladij. Fiāt vxōes eoꝝ absq̄ȝ liberꝭ ⁊ vidue: ⁊ viri eaꝝ īterficiāť moꝛte. Iuuenes eoꝛum ꝯfodiāť gladio ī ꝑlio: audiāť clāoꝛ đ domibꝰ eoꝝ. Adduces .n. sup eos latronē repēte: q̄ꝛ foderūt foueā: ut caperēt me: ⁊ laqueos abscōderūt pedibꝰ meis. Tu aūt dñe scis ōe ꝯsiliū eoꝝ aduersū me ī moꝛtē. Ne ꝓpitierꝭ iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pcc̄m eoꝝ a facie tua non deleať. Fiāt coꝛruētes in ꝯspc̄u tuo ī tp̄e furorꝭ tui abutere eis.

XIX.

Hec dicit dñs: Uade ⁊ accipe lagūculā figuli testeā a senioꝛibꝰ ppl̄i ⁊ a senioꝛibꝰ sacerdotū: ⁊ egredē ad vallē filij ennon q̄ ē iuxta itroitū poꝛte fictilis: ⁊ ꝑdicabis ibi verba: q̄ ego loq̄r ad te: ⁊ dices: Audite verbū dñi reges iuda ⁊ hītatōes irl̄m. Hec dicit dñs exercituū deꝰ isrl̄: Ecce ego īducā afflictionem sup locū istū: ita ut ōis q̄ audierit illam tinniāt aures eiꝰ: eo q̄ꝛ deliq̄rint me: et alienū fecerit locū istū: ⁊ libauerit ī eo dijs alienis: q̄s nescierūt ipi ⁊ p̄res eoꝝ ⁊ reges iuda: ⁊ repleuerūt locū istū sāguie inocētū: ⁊ edificauerūt excelsa baalim ad cōburendos filios suos igni ī holocaustū baalim: q̄ non ꝑcepi: nec locutꝰ sū nec ascēderūt in coꝛ meum. Propterea ecce dies venieť dic dñs: ⁊ non uocabiť āplꝰ locꝰ iste tophet ⁊ vallis filij ennon: sed vallis occisionis. Et dissipabo cōsiliū iuda ⁊ irl̄m in loco isto: ⁊ subuertā eos gladio in ꝯspectu īimicoꝝ suoꝝ ⁊ ī manu q̄rentiū aīas eoꝝ: ⁊ dabo cadauera eoꝝ escā volatilibꝰ celi ⁊ bestijs t̄re: ⁊ ponā ciuitatē hanc ī stupoꝛē ⁊ ī sibilū. Omnis q̄ ꝑterierit ꝑ eā obstupescet: ⁊ sibilabit sup vniuersa plaga eiꝰ. Et cibabo eos carnibus filioꝝ suoꝝ ⁊ carnibꝰ filiarū suarū: ⁊ unusq̄sq̄ȝ carnes amici sui cōedet ī obsidione ⁊ ī āgustia: in qua cōcludēt eos īimici eoꝛuꝫ:

⁊ q̄ q̄rūt aīas eorū. Et ꝯteres lagūculā ī ocu
lis viroꝝ q̄ ibūt tecū: ⁊ dices ad eos: Hec
dicit dn̄s exercituū: Sic ꝯterā ppl'm istuꝫ ⁊
ciuitatē istā: sicut ꝯterit uas figuli: qḋ non
pōt ultra īstaurari. Et in tophet sepeliēt: eo
ꝙ n̄ sit ali' loc' ad sepeliēdum. Sic faciā lo
co huic ait dn̄s ⁊ habitatorib' ei': ut ponaꝫ
ciuitatē istā sicut tophet. Et erīt dom' irl'ꝫ et
dom' regū iuda: sicut loc' tophet imūde: oēs
dom': ī q̄rū domatib' sacrificauerūt oī mi
litie celi ⁊ libauerūt libamia diȷs alienis. Ue
nit āt hieremias de tophet: q̄ miŝat eū dn̄s
ad ꝓphetādū: ⁊ stetit ī atrio dom' dn̄i: ⁊ di
xit ad oēm ppl'm: Hec dicit dn̄s exercituum
de' isrl': Ecce ego iducā sup̱ ciuitatē hāc ⁊ su
per oēs vrbes ei' vniuersa mala: q̄ locut' suꝫ
aduersuꝫ eā: q̄m idurauerūt ceruicē suā: ut
n̄ audirēt ſmoes meos.

.XX.

Et audiuit phassur fili' eminer sacer
dos: q̄ ꝯstitut' erat p̄nceps ī domo dn̄i
hieremiā ꝓphetātēꝫ ſmōes istos. Et ꝑcus
sit phassur hieremiā ꝓphetā: ⁊ misit eū in
neruū: qḋ erat ī porta bēiamin supiori ī do
mo dn̄i. Cūq3 illuxisset in crastinum eduxit
phassur hieremiā de neruo: ⁊ dixit ad eum
hieremias: Nō phassur vocauit dn̄s nomē
tuū: sed pauorē vndiq3: q2 hec dicit dn̄s: Ec
ce ego dabo te ī pauorē ⁊ oēs amicos tuos:
⁊ corruēt gladio īimicorū suorū ⁊ oculi tui
videbūt. Et oēm iudā dabo ī manu reg' ba
bylonis: ⁊ traducet eos ī babylonē: ⁊ percu
tiet eos gladio. Et dabo vniuersā subām ci
uitatꝭ hui' ⁊ oēm laborē ei' oēq3 p̄ciū ⁊ cūc
tos thesauros regū iuda dabo ī manu īimi
corū eorū: ⁊ diripiēt eos ⁊ tollēt ⁊ ducēt in
babyloēm. Tu āt phassur ⁊ oēs hītatores
dom' tue ibitis ī captiuitatē ⁊ ī babylonem
venies ⁊ ibi morierꝭ: ibiq3 sepelierꝭ tu ⁊ oēs
āici tui: q̄b' ꝓphetasti mendaciū. Seduxisti
me dn̄e ⁊ seduct' sū: fortiō me fuisti ⁊ inualui
sti. Fact' sū ī derisū tota die. Oēs subsannāt
me: q2 iā oliꝫ loq2 vociferās: īiq̄tatē ⁊ vasti
tatē clamito. Et fact' ē mihi sermo dn̄i ī op
probriū ⁊ ī derisū tota die. Et dixi: Non re
cordabor ei': neq3 loquar ultra ī noīe illi'.
Et fc̄s ē ī corde meo quasi ignis exestuans:
clausuſq3 ī ossib' meis: ⁊ defeci ferre n̄ susti
nēs. Audiui.n. ꝯtūelias m'torū ⁊ terrorē ī
circuitu: ꝑseq̄mini ⁊ ꝑsequamur eū ab oīb'
virꝭ: q̄ erāt pacifici mei ⁊ custodiētes latus
meū: siq̄ mō decipiat: ⁊ p̄ualeam' aduersus
eū: ⁊ ꝯseq̄mur vltōem ex eo. Dn̄s āt mecū ē
tāq̄ bellator fortis: icciꝛco q̄ ꝑsequūt me ca
dēt: ⁊ īfirmi erūt ⁊ ꝯfūdēt vehement: q2 nō
ītellexerūt opprobriū sēpitnū: qḋ nūq̄ dele
bit. Et tu dn̄e exercituū ꝓbator iusti: q̄ viḋs
renes ⁊ cor: videā q̄so ultōem tuā ex eis. Ti
bi.n. reuelaui cām meā. Cātate dn̄o lauda
te dn̄m: q2 liberauit aīam paupis de manu
maloꝝ. Maledicta dies ī qua nat' sū: dies
ī q̄ pepit me m̄r mea: nō sit bn̄dicta. Male
dict' vir: q̄ ānūciauit p̄ri meo dicēs: nat' ē t
puer masculus: ⁊ q̄i gaudio letificauit euꝫ.
Sit hō ille: ut sūt ciuitates: q̄s subuertit do
min' ⁊ n̄ penituit eū. Audiat clāorē mane:
⁊ vlulatū ī tp̄e meridiano: q2 n̄ me īfecit a
vulua: ut fieret mihi m̄r mea sepulchrum: ⁊
vulua ei' ꝯcept' etn̄'. Quare de vulua egres
sus sū: ut viderē laborē ⁊ dolorē: ⁊ ꝯsumerē
tur ī ꝯfusiōe dies mei:

.XXI.

Uerbū qḋ fc̄m ē ad hieremiā a dn̄o: q̄n
misit ad eum rex sedechias phassur fi
lium melchie: ⁊ sophonam filium maasie
sacerdotem dicēs: Interroga ꝓ nobis dn̄ꝫ: q2
nabuchodonosor rex babylonis p̄liatur ad
uersum nos: si forte faciat dn̄s nobiscuꝫ ſꝫ
oīa mirabilia sua: ⁊ recedat a nobis. Et di
xit hieremias ad eos: Sic dicetis sedechie:
Hec dicit dn̄s de' isrl': Ecce ego ꝯuertā uasa
belli: q̄ ī manib' vr̄is sūt: ⁊ q̄b' vos pugnatꝭ
aduersum regem babylonis ⁊ chaldeos: q̄
obsident uos ī circuitu muroꝝ: ⁊ cōgre
gabo ea ī medio ciuitatis hui' ⁊ debellabo
ego uos ī manu extenta ⁊ ī brachio forti ⁊ ī
furore ⁊ idignatiōe ⁊ ī ira grādi: ⁊ ꝑcutiam
habitatores ciuitatꝭ hui'. Hoīes ⁊ bestie pe
stilentia magna moriāt. Et p' hoc ait dn̄s:
Dabo sedechiā regē iuda ⁊ ſuos ei' ⁊ ppl'm
ei': ⁊ q̄ dēlicti sūt ī ciuitate hac a peste ⁊ gla
dio ⁊ fame: ī manu nabuchodonosor regis
babylōis ⁊ ī manu inimicoꝝ eoꝝ ⁊ ī manu
q̄rētium aīaꝫ eoꝝ: ⁊ ꝑcutiet eos ī ore gladij
⁊ n̄ flectet neq3 parcet: nec miserebit. Et ad
ppl'ꝫ hūc dices: Hec dicit dn̄s de': Ecce ego
do coram vobis viam vite ⁊ viam mortis.
Qui habitauerit ī urbe hac: moriet gladio
⁊ fame ⁊ peste: qui autem egressus fuerit et
⁊ transfugerit ad chaldeos: qui obsidēt vos
viuet: ⁊ erit ei aīa sua: quasi spolium. Po
sui.n. faciem meā sup ciuitatē hāc ī malum

⁊ ñ i bonum ait dñs. In mãu regi babylõis dabit: ⁊ exuret eã igni. Et dõui regis iuda: Audite vbũ dñi dom⁹ dauid: Hec dic̃ dñs: Judicate mãe iudiciũ ⁊ eruite vi opp̃ssuz d̃ manu calũniantꝭ: ne forte egrediat̃: ut ignis ĩdignatio mea ⁊ succẽdat: ⁊ ñ sit q̃ extiguat ꝑpt̃ maliciaz studioꝝ vr̃oꝝ. Ecce ego ad te habitatricẽ vallis solide atq̧ campestrꝭ: ait dñs: q̃ dicitꝭ: q̃s ꝑcutiet nos ⁊ q̃s igredietur dom⁹ nr̃as. Et visitabo sup vos iuxta fructũ studioꝝ vr̃oꝝ dicit dñs: ⁊ succẽdã ignez ĩ saltu ei⁹: ⁊ deuorabit oĩa ĩ circuitu ei⁹.

C.XXII.

Hec dicit dñs: Descẽde ĩ domũ regis iuda: ⁊ loq̃rꝭ ibi verbũ hoc ⁊ dices: Audi vbũ dñi rex iuda: q̃ sedes sup soliũ dauid tu ⁊ s̃ui tui ⁊ ppl̃s tu⁹: q̃ igrediĩni ꝑ portas istas. Hec dicit dñs: Facite iudiciũ ⁊ iusticiã ⁊ liberate vi opp̃ssum de manu calũniatorꝭ ⁊ aduenã ⁊ pupillũ: ⁊ viduã nolite ꝯtristare neq̧ opp̃matꝭ ĩique: ⁊ sanguinẽ inocẽtẽ ne effũdatis ĩ loco isto. Si.n. faciẽtes feceritis verbũ istud: igrediẽt̃ ꝑ portas dom⁹ hui⁹ reges sedẽtes de genẽ dauid sup thronũ ei⁹: et ascẽdẽtes curr⁹ ⁊ eq̃s ip̃i ⁊ s̃ui ⁊ ppl̃s eoꝝ. Q̃ si non audieritis vba hec: ĩ memetipso iuraui dic̃ dñs: q̃ ĩ solitudinẽ erit dom⁹ hec. Quia hec dicit dñs sup domũ regis iuda: Galaad tu mihi caput libani. Si ñ posuero te solitudinem: urbes ĩhitabiles. Et sãctificabo sup te ĩt̃ficiẽtẽ virũ ⁊ arma ei⁹: ⁊ succidẽt electas cedros tuas ⁊ p̃cipitabunt in ignẽ: ⁊ ꝑtrãsibũt gẽtes multe ꝑ ciuitatẽ hãc ⁊ dicet vnusq̃sq̧ ꝓximo suo: Quare fec̃ dominꝰ sic ciuitati huic grãdi? Et rñdebũt: Eo q̧ dereliq̃rit pactũ dñi dei sui: ⁊ adorauerit deos alienos ⁊ seruierit eis. Nolite flẽ mortuũ: nz lugeatis sup eũ fletu. Plangite euz q̃ egredit̃: q̃ ñ reuertetur ultra: nec videbit t̃ram natiuitatꝭ sue. Quia hec dicit dñs ad sellũ filiũ iosie regẽ iuda: q̃ ĩgnauit ꝓ iosia pr̃e suo: q̃ egressus ẽ de loco isto. Non reuertetur huc ampli⁹: sed ĩ loco ad quẽ trãstuli eum ibi morietur: ⁊ t̃ram istam nõ videbit ãpli⁹. Ve q̃ edificat domuz suam ĩ ĩiusticia ⁊ cenacula sua ñ ĩ iudicio. Amicũ suũ opp̃met frustra: ⁊ mercedẽ ñ reddet ei. Qui dic̃ edificabo mihi domũ latã ⁊ cenacula spatiosa: q̃ ap̃it sibi fenestras: ⁊ facit laq̃aria cedrina: pigitq̧ sinopide. Nunq̃d regnabis: q̃ñ ꝯferes te cedro? Pater tu⁹ nũq̃d ñ cõedit ⁊ bibit et fecit iudiciũ ⁊ iustitiã: tũc cũ bene erat ei? Judicauit cãm paup̃is et egeni ĩ bonũ suũ. Nũq̃d ñ iõ q̃s cognouit me dic̃ dñs? Tui vo oculi et cor ad auariciã et ad sãguinẽ inocentẽ fũdẽdũ et ad calũniã et ad cursũ mali op̃is. Propt̃ea hec dicit dñs ad ioachim filium iosie regẽ iuda: Nõ plãgẽt cuz ve fr̃ et ve soror: ñ ꝯcrepabũt ei ve dñe et ve ĩclyte. Sepultura asini sepelietur: putrefcẽs et ꝓiect⁹ extra portas irl̃m. Ascẽde libanuz et clama ⁊ ĩ basan da vocẽ tuã et clama ad trãseũtes: q̃ ꝯtriti sunt ões amatores tui. Locut⁹ sũ ad te ĩ abũdãtia tua: dixisti: ñ audiam. Hec ẽ via tua ab adolescẽtia tua: q̃ ñ audisti uocem meam. Oẽs pastõres tuos pascet vẽt⁹: et amatores tui ĩ captiuitatem ibũt. Et tu ꝯfũderꝭ et erubesces ab õi malicia tua: q̃ sedes ĩ libano et nidificas ĩ cedris. Quõ ꝯgemuisti cũ venissent t̃ dolores: q̃si dolores parturiẽtꝭ? Viuo ego dicit dñs: q̃ si fuerit iechonias fili⁹ ioachim regꝭ iuda ãnulus ĩ manu dextera mea: ĩde euellã eum. Et dabo te ĩ manu q̃rẽtium aĩam tuam: et in manu: q̃rũ tu formidas faciẽ: et ĩ manu nabuchodonosor regis babylonis et in manu chaldeoꝝ. Et mittam te et m̃rem tuã: q̃ genuit te ĩ t̃rã alienã: ĩ q̃ nati ñ estis: ibiq̧ moriemini. Et in t̃rã ad quã ip̃i leuãt aĩaz suã: ut reuertãtur illuc: ñ reuertẽtur. Nũq̃d vas fictile atq̧ ꝯtritũ vir iste iechonias? Nũq̃d vas absq̧ õi voluptate? Quare abiecti sũt ip̃i et semen ei⁹: et ꝓiecti ĩ t̃rã: quã ĩgnorauerũt? Terra t̃ra terra audi s̃mõem dñi: Hec dic̃ dñs: Scribe virũ istũ sterilẽ: viꝝ q̃ ĩ diebus suis ñ ꝓsperabit. Nec.n. erit de seĩe ei⁹ vir q̃ sedeat sup soliũ dauid: et ꝑtatẽ hẽat ultra ĩ iuda.

C.XXIII.

Ve pastorib⁹ q̃ disꝑgũt et dilacerãt gregẽ pascue mee dic̃ dñs: Jõ hec dic̃ dñs de⁹ isrl̃ ad pastores: q̃ pascunt ppl̃m meuz: Vos dispersistis gregem meuum et eiecistis eos: et non uisitastis eos. Ecce ego visitabo super vos maliciam studiorum vr̃orũ ait dñs. Et ego ꝯgigabo reliq̃as gregꝭ mei de õib⁹ t̃ris: ad q̃s eiecero eos illuc et ꝯuertã eos ad rura sua et crescẽt et m̃tiplicabũt: et suscitabo sup eos pastõres et pascent eos. Nõ formidabũt ultra: et ñ pauebũt: et nullus q̃retur ex nũero dicit dñs. Ecce dies veniũt dicit dñs: et suscitabo dauid germẽ iustũ: et regnabit rex ⁊ sapiẽs erit: et faciet

iudiciū ⁊ iustitiā i terra. In dieb' ill' saluabi
tur iuda: ⁊ isrl' hītabit ꝯfidēter. Et hoc ē no
mē qđ vocabūt eū: dñs iust' nr̄. Propt̄ hoc
ecce dies veniūt dic̄ dñs: ⁊ n̄ dicēt ultra viuit
dñs: q̄ eduxit filios isrl' ḋ t̄ra egypti: sꝫ viuit
dñs: q̄ eduxit ⁊ adduxit semē dom' isrl' de
terra aqlonis: ⁊ ḋ cūctī terris: ad q̄s eiecerā
eos illuc: ⁊ hītabūt i t̄ra sua. Ad ꝓphetas.
Cōtritū ē cor meū i medio mei: ꝯtremuerūt
oīa ossa mea. Fc̄s sū q̄i vir ebri': ⁊ q̄i homo
madidus a vino: a facie dñi ⁊ a facie v̄borū
scōrū ei': q2 adulterijs repleta est terra: q2 a
facie maledictōis luxit terra: arefacta sūt ar
ua deserti. Fc̄s ē cursus eorū mal': ⁊ fortitu
do eorū dissilis. Propheta nāqꝫ ⁊ sacerdos
polluti sūt: ⁊ i domo mea īueni maluꝫ eorꝫ
ait dñs. Idcirco via eorū erit q̄i lubricū i te
nebris: īpellēt .n. ⁊ corruent i ea. Afferam
.n. sup eos mala: ānū visitatiōis eorum ait
dñs. Et i ꝓphetī samarie uidi fatuitatem: et
ꝓphetabāt i baal: ⁊ decipiebāt ppl'm meuꝫ
isrl'. Et i ꝓphetī irl'm uidi silitudiem adulte
rātiū ⁊ iter mēdacij. Et ꝯfortauerunt man'
pessimorū: ut n̄ cōuerteretur un' q̄sqꝫ a ma
licia sua. Fc̄i sūt mihi ōes sodoma: ⁊ habi
tatores ei' q̄i gomorra. Propterea hec dic̄
dñs exercituuꝫ ad ꝓphetas: Ecce ego ciba
bo eos absinthio: ⁊ potabo eos felle. A pro
phetī .n. irl'm egressa ē pollutio sup ōem ter
rā. Hec dicit dñs exercituū: Nolite audire
v̄ba ꝓphetarū: q̄ ꝓphetāt uobis ⁊ decipiūt
uos. Uisiōem cōdis sui loquūt: n̄ ḋ ore dñi.
Dicūt his q̄ blasphemāt me: locutus ē dñs
pax erit uob': ⁊ ōib' q̄ ābulāt i prauitate cō
dis sui dixerunt: n̄ ueniet sup uos malum.
Quis .n. affuit in cōsilio dñi: ⁊ uidit ⁊ audi
uit s̄mōeꝫ ei'? Quis cōsiderauit v̄bū illius
⁊ audiuit? Ecce turbo dñice idignatōis eḡ
dietᷣ: ⁊ tēpestas erūpēs sup caput ipiorū ve
niet. Nō reuertetᷣ furor dñi usqꝫ dū faciat: ⁊
usqꝫ dū cōpleat cogitatiōem cordis sui. In
nouissimis dieb' itelligetī ꝯsiliū ei'. Nō mit
tebā ꝓphetas ⁊ ipsi currebāt: n̄ loq̄bar ad
eos: ⁊ ipsi ꝓphetabāt. Si stetissēt i consilio
meo: ⁊ nota fecissent verba mea ppl'o meo:
auertissē utiqꝫ eos a via sua mala ⁊ cogita
tionib' suis pessimis. Putasne de' e vicino
ego sū dic̄ dñs: ⁊ n̄ de' ḋ longe? Si occulta
bitur vir i abscōditī: ⁊ ego n̄ videbo eū dicit
dñs? Nūq̄d n̄ celū ⁊ t̄raꝫ ego ipleo dic̄ dñs?
Audiui q̄ dixerūt ꝓphete ꝓphetātes i noīe
meo mēdaciū atqꝫ dicētes: Sōniaui sōnia
ui. Usqꝫq̄ istud ē in corde ꝓphetarū vatici
nātiū mēdaciū: ⁊ ꝓphetātiū seductiōes cor
dis sui? Qui uolūt facē: ut obliuiscāt ppl's
me' nois mei: ꝓpt̄ sōnia eorū: q̄ narrāt vn'
q̄sqꝫ ad ꝓximū suū: sicut obliti sūt p̄res eo
rū nois mei ꝓpter baal. Propheta q̄ hꝫ sō
niū narrat sōniū: ⁊ q̄ hꝫ s̄mōem meū: loq̄t
s̄mōem meū vere. Quid paleis ad triticuꝫ
dicit dñs? Nūq̄d n̄ v̄ba mea sūt: q̄si ignis di
cit dñs: ⁊ q̄si malle' ꝯterens petrā? Proptea
ecce ego ad ꝓphetas ait dñs: q̄ furāt verba
mea vnusq̄sqꝫ a ꝓxio suo. Ecce ego ad pro
phetas ait dñs: q̄ assumūt linguas suas: et
aiūt dicit dñs. Ecce ego ad ꝓphetas sōnian
tes mēdaciū dic̄ dñs: q̄ narrauerūt ea ⁊ sedu
xerūt ppl'm meū i mēdacio suo ⁊ i miracul'
suis: cū ego n̄ misissē eos nec mādassē eis: q̄
nihil ꝓfuerūt ppl'o huic dic̄ dñs. Si igr̄ iterro
gauerit te ppl's iste l' ꝓpheta aut sacerdos di
cēs: qđ ē on' dñi: dices ad eos: Uos estī on'.
Proiciā q̄ppe vos dicit dñs. Et ꝓpheta et
sacerdos ⁊ ppl's: q̄ dicit onus dñi: visitabo
sup virū illū ⁊ sup domū ei'. Hec dicetī vn'
q̄sqꝫ ad ꝓximū ⁊ ad frem suū. Quid r̄ndit
dñs: ⁊ q̄d locut' ē dñs? Et on' dñi ultra nō
mēorabit: q2 on' erit vnicuiqꝫ s̄mo su'. Et
peruertistis verba dei viuentis: domini
exercituum dei nostri. Hec dices ad pro
ꝓphetā: Quid r̄ndit t̄ dñs: ⁊ q̄d locutus ē
dñs? Si āt onus dñi dixeritis: ꝓpt̄ hoc hec
dicit dñs. Quia dixistis sermoneꝫ istū on'
dñi: ⁊ misi ad uos dicens: nolite dicē onus
dñi: ꝓpterea ecce ego tollā uos portās ⁊ de
relinquā uos: ⁊ ciuitatē quā dedi uobis ⁊ p̄ri
b' v̄ris a facie mea: ⁊ dabo vos i opprobriū
sēpiternū: ⁊ ignominiā eternā: q̄ nūq̄ obli
uione delebitur.

.XXIIII.

Ostēdit mihi dñs: ⁊ ecce duo calathi
pleni ficis positi āte tēplū dñi: p' q̄ trā
stulit nabuchodonosor rex babylōis iecho
niā filiū ioachim regem iuda ⁊ p̄ncipes ei'
⁊ fabrum ⁊ iclusorem de irl'ꝫ ⁊ adduxit eos
i babylōem. Calathus vnus ficus bōas ha
bebat nimis: ut solēt fic' eē p̄mi t̄pis. Et ca
lathus vnus ficus habebat malas nimis:
q̄ cōedi n̄ poterāt: eo q̄ eēnt male. Et dixit
dñs ad me: Quid tu vidēs hierēia? Et dixi:
Fic' bōas bōas valđ: ⁊ malas malas valde:
q̄ comedi n̄ p̄nt: eo q̄ sint male. Et factū est

uerbū dñi ad me dicēs: Hec dicit dñs deus
isrl': Sicut ficꝰ he bōe: sic cognoscā trāsmigra-
tionē iuda: quā emisi de loco isto i trā chal
deoꝝ in bonū: ⁊ ponā oclos meos sup eos
ad placādū. Et reducā eos i trā hāc: ⁊ edifi
cabo eos ⁊ ñ destruā: ⁊ plātabo eos ⁊ non
euellā: ⁊ dabo eis coꝛ: ut sciāt me: qꝛ ego sū
dñs. Et erūt mihi i pplm: ⁊ ego ero eis i de-
um: qꝛ reuertent ad me i toto corde suo. Et
sicut ficꝰ pessime: q̄ cōedi ñ pñt: eo ꝙ sint male
hec dicit dñs: sic dabo sedechiā regē iuda ⁊
pncipes eiꝰ ⁊ reliqs de irlm: q̄ remanserūt i
urbe hac: ⁊ q̄ hitant i tra egypti. Et dabo
eos i uexatōem afflictōemqꝫ oibꝰ ignis tre:
i opprobriū ⁊ i parabolā ⁊ i puerbiū ⁊ i ma
ledictōez i uniuersis locis: ad q̄ eieci eos: ⁊
mittā in eis gladiū ⁊ famē ⁊ pestē: dōec cō
sūmāt de tra: quā dedi eis ⁊ pribꝰ eoꝝ.

.XXV.

Verbū qd fcē ē ad hieremiā de ōi pplo
iude i āno qrto ioachi filij iosie regis
iuda: ipse ē anꝰ pmꝰ nabuchodonosoꝛ regis
babylonis. Et locutꝰ est hieremias pphta
ad oēm pplm iuda: ⁊ ad vniuersos habita-
tores irlm dicens: A tertiodecimo āno io-
sie filij āmon regi iuda usqꝫ ad diē hāc: ipse
ē tertiꝰ ⁊ vicesimꝰ ānus: factū ē verbum dñi
ad me: ⁊ locutꝰ sū ad uos de nocte ꝯsurgēs
⁊ loquēs ⁊ ñ audistis. Et misit dñs ad vos
ōes suos suos pphetas ꝯsurgens diluculo
mittēsqꝫ ⁊ nō audistis: nꝫ inclinastis aures
vras: ut audiretis cuz diceret: Reuertimini
vnꝰqsqꝫ a via sua mala ⁊ a pessimis cogita
tiōibꝰ vris ⁊ habitabitl i tra quā dedit dñs
vobis ⁊ pribꝰ vris a seculo ⁊ usqꝫ i seculuz.
Et nolite ire pꝰ deos alienos: ut suiatis eis
adoretisqꝫ eos: neqꝫ me ad iracūdiā puoce
tis i opibꝰ manuū vrarū: ⁊ ñ affligā vos. Et
nō audistis me dicit dñs: ut me ad iracūdiā
puocaretis i opibꝰ manuū vraꝝ i malū vrꝫ.
Propterea hec dicit dñs exercituū: Pro eo ꝙ
nō audistis verba mea: ecce ego mittam et
assumā vniuersas cognatiōes aqlonis ait
dñs: ⁊ nabuchodonosoꝛ regē babylonis ser
uū meū: ⁊ adducā eos sup tram istaz ⁊ sup
hitatores eiꝰ ⁊ sup ōes natiōes: q̄ i circuitu
illiꝰ sunt: ⁊ iterficiam eos ⁊ ponam eos in stu-
porē ⁊ i sibilum ⁊ in solitudines sempiter-
nas. Perdāqꝫ ex eis vocē gaudij ⁊ vocē leti
cie: vocē sponsi ⁊ vocē spōse: vocē mole ⁊
lumen lucerne. Et erit vniuersa tra eius in
solitudinē ⁊ i stuporē: ⁊ seruiēt ōes gentes
iste regi babylonis septuaginta ānis. Cūqꝫ
ipleti fuerit septuaginta āni: visitabo super
regē babylonis ⁊ sup gētē illā dicit dñs ini-
qtatē eoꝝ et sup trā chaldeorū: et ponā illā
in solitudines sēpitnas. Et adducā sup trā
illā oia vba mea: q̄ locutꝰ sū ꝯtra eā: oē qd
scriptū ē in libro isto: qcūqꝫ pphetauit hie-
rēias aduersuz ōes gētes: qꝛ seruiēt eis cū
eēnt gētes mlte ⁊ reges magni. Et reddā eis
fm opa eoꝛuz: ⁊ fm facta manuū suarum.
Quia sic dicit dñs exercituū deꝰ isrl: Sume
calicē vini furoris huiꝰ de māu mea ⁊ ppina-
bis de illo cūctis gētibꝰ: ad q̄s ego mittā te
⁊ bibent: ⁊ turbabūt ⁊ insaniēt a facie gla-
dij: quē ego mittā int eos. Et accepi calicez
de māu dñi: ⁊ ppinaui cūctis gētibꝰ: ad quas
misit me dñs irlm ⁊ ciuitatibꝰ iuda ⁊ regibꝰ
eiꝰ ⁊ pncipibꝰ eiꝰ: ut darem eos in solitudiez
⁊ in stuporem ⁊ in sibilum ⁊ in maledictio-
nē: sicut ē dies ista: Pharaōi regi egypti ⁊ s
uis eius ⁊ pncipibꝰ eiꝰ ⁊ ōi pplo eius: ⁊ vni-
uersis generalit cūctis regibꝰ terre ausitidis ⁊
cūctis regibꝰ terre philistijm ⁊ ascalōis ⁊ ga
ze ⁊ accaroni azoti ⁊ reliqs idumee ⁊ moab
⁊ filijs āmon ⁊ cūctis regibꝰ tyri ⁊ vniuer-
sis regibꝰ sidonis ⁊ regibꝰ tre insulaꝝ: q̄ sunt
trās mare ⁊ dedan ⁊ themā ⁊ buz ⁊ vniuer
sis q̄ attonsi st i comā ⁊ cūctis regibꝰ arabie
⁊ cūctis regibꝰ occidētis: q̄ hitant i deserto: et
cūctis regibꝰ zambri ⁊ cūctis regibus elam
⁊ cūctis regibꝰ medoꝝ: cūctis qꝫ regibꝰ aqui
lonis de ppe ⁊ de longe vnicuiqꝫ ꝯtra fratrem
suuz: ⁊ ois regnis terre: q̄ sup faciē eiꝰ sunt.
Et rex sesach bibet pꝰ eos. Et dices ad eos:
Hec dicit dñs exercituū deꝰ isrl: Bibite ⁊ in-
ebriamini ⁊ vomite ⁊ cadite: neqꝫ surgatis
a facie gladij: quē ego mittā iter vos. Cūqꝫ
noluerit accipe calicē de manu tua ut bibāt
dices ad eos: Hec dicit dñs exercituū: Bibē-
tes bibetis: Quia ecce i ciuitate i q̄ iuocatū
ē nomē meuz: ego incipio affligē: ⁊ uos q̄si
inocētes ⁊ imunes eritis? Nō eritis imūes.
Gladiū.n. ego voco sr ōes hitatōes tre: dic
dñs exercituū: Et tu pphetabis ad eos verba
hec ⁊ dices ad illos: Dñs d excelso rugiet: ⁊ d
hitaculo sancto suo dabit vocem suaz. Ru-
giens rugiet super decorem suuz. Celeuma
q̄si calcantium concinetur aduersus omnes
habitatores terre. Peruenit sonitꝰ usqꝫ ad
extrema terre: qꝛ iudicium dño cum genti-
bus. Judicat ipse cū omni carne. Impios

tradidi gladio dicit dñs: Hec dicit dñs exer
cituũ: Ecce afflictio egrediet̃ de gẽte i gẽtẽ:
⁊ turbo magn⁹ egrediet̃ a sũmitatib⁹ terre:
⁊ erũt itfecti dñi i die illa a summo t̃re usq̃
ad sũmũ ei⁹. Non plãgẽt̃ ⁊ ñ colligẽt̃ nec se
peliẽt̃: i sterq̃linium sup̱ faciẽ t̃re iacebunt.
Ululate pastores ⁊ clamate: ⁊ aspgite vos
cinẽ optimates gregis: q2 completi st̃ dies vr̃i:
ut iterficiamini ⁊ dissipationes ur̃e: ⁊ cade
tis q̃si uasa p̃ciosa. Et pibit fuga a pastõib⁹
⁊ saluatio ab optimatib⁹ gregis. Uox clão
ris pastorũ ⁊ ululat⁹ optiatũ gregis: q2 ua
stauit dñs pascua eorũ: ⁊ conticuerũt arua
pacis a facie ire furoris dñi. Dereliq̃t q̃si leo ta
bernaculũ suũ: fc̃a ẽ terra eorũ i desolatio
nẽ a facie ire colũbe ⁊ a facie ire furoris dñi.

.XXVI.

IN p̃ncipio regni ioachim filij iosie re
gis iuda factũ ẽ uerbũ istud a dño di
cens: Hec dicit dñs. Sta i atrio domus dñi
⁊ loq̃ris ad ões ciuitates iuda: de qb⁹ ueni
unt ut adorẽt i domo dñi: uniuersos sermo
nes: q̊s ego mãdaui t̃: ut loq̃ris ad eos. No
li subtrahẽ uerbũ: si forte audiãt ⁊ cõuertãt̃
unusq̃sq̃ a uia sua mala: ⁊ peniteat me ma
li: qđ cogitaui facẽ eis: ꝓpt maliciã studiorũ
eorũ. Et dices ad eos: Hec dicit dñs: Si nõ
audieritis me: ut ãbuletis i lege mea: quã dedi
uobis: ut audiatis sermões seruorũ meorũ ꝓphe
tarũ: q̊s ego misi ad uos de nocte ꝯsurgens
⁊ dirigens: ⁊ ñ audistis: dabo domũ istã sicut
sylo: ⁊ urbẽ hãc dabo i maledictõem cũctis
gẽtib⁹ t̃re. Et audierũt sacerdotes ⁊ ꝓphete
⁊ oĩs pplꝰs hieremiã loquẽtẽ uerba hec i do
mo dñi. Cũq̃ cõplesset hieremias loquens
oia q̃ p̃cepat ei dñs: ut loq̃ret̃ ad uniuersũ
ppl̃m: app̃hẽderũt eũ sacerdotes ⁊ ꝓphete
⁊ ois pplꝰs dicẽs: Morte moriat̃. Quare ꝓ
phetauit i noie dñi dicẽs: sicut sylo erit do
mus hec: ⁊ urbs ista desolabit̃: eo q non sit
habitator? Et ꝯgregat⁹ ẽ ois pplꝰs aduersus hie
remiã i domo dñi. Et audierũt p̃ncipes iuda
uerba hec: ⁊ ascẽderũt đ domo regis i domũ
dñi: ⁊ sederunt i introitu porte dom⁹ dñi no
ue. Et locuti sũt sacerdotes ⁊ ꝓphete ad p̃n
cipes ⁊ ad õem ppl̃m dicẽtes: Judiciũ mor
tis ẽ uiro huic: q2 ꝓphetauit aduersus ciui
tatẽ istã: sicut audistis aurib⁹ ur̃is. Et ait hie
remias ad ões p̃ncipes ⁊ ad uniuersũ pplm̃
dicẽs: Dñs misit me ut ꝓphetarẽ ad domũ
istã ⁊ ad ciuitatẽ hãc oia u̇ba q̃ audistis. Nũc
ergo bonas facite uias ur̃as ⁊ studia ur̃a ⁊ au
dite uocẽ dñi dei ur̃i: ⁊ penitebit dñm mali:
qđ locut⁹ ẽ aduersũ uos. Ego aũt ecce i mani
b⁹ ur̃is sũ: facite mihi qđ bonũ et rectũ ẽ in
oculis ur̃is. Ueruntamẽ scitote ⁊ cognoscite:
q2 si occideritis me: sanguinẽ inocẽtẽ tradetis
ꝯtra uosmetipsos ⁊ ꝯtra ciuitatẽ istã ⁊ ha
bitatores ei⁹. In ueritate. n. misit me dñs ad
uos: ut loq̃rer i aurib⁹ ur̃is oia uerba hec.
Et dixerũt p̃ncipes ⁊ ois pplꝰs ad sacerdo
tes et ad ꝓphetas: Nõ ẽ uiro huic iudiciũ
mortis: q2 i noie dñi dei nr̃i locut⁹ ẽ ad nos.
Surrexerũt ergo uiri de seniorib⁹ t̃re: et dixerũt
ad õem cetum ppl̃i loquẽtes: Micheas de
morasthi fuit ꝓpheta i dieb⁹ ezechie regis iu
da: et ait ad õem ppl̃m iude dicẽs: Hec dicit
dñs exercituũ: Syon q̃si ager arabit̃: et ierl̃m
i aceruũ lapidũ erit et mõs dom⁹ in excelsa
siluarũ. Nũq̃d morte ꝯdẽnauit eũ ezechias
rex iuda et ois iuda? Nũq̃d non timuerunt
dñm: et dep̃cati sũt faciẽ dñi: et pẽituit dñm
mali: qđ locut⁹ fuerat aduersum eos? Itaq̃
nos facim⁹ malũ grãde ꝯtra aias nr̃as. Fuit
quoq̃ uir ꝓphetãs i noie dñi urias fili⁹ semei de
cariathiarim: et ꝓphetauit aduersus ciuita
tẽ istã et aduersus t̃rã hãc iuxta oia uerba
hieremie. Et audiuit rex ioachim et ões po
tẽtes et p̃ncipes ei⁹ uerba hec: et q̃siuit rex
iterficẽ eum. Et audiuit urias et timuit fugit
q̃ et igressus ẽ egyptũ. Et misit rex ioachim
uiros i egyptũ helchanã filiũ achobor et ui
ros cũ eo i egyptũ. Et eduxerũt uriã đ egyp
to: et adduxerũt eũ ad regẽ ioachim: et ꝑcussit
eũ gladio: et ꝓiecit cadauer ei⁹ in sepulchris
uulgi ignobilis. Igit̃ man⁹ aichan filij saphã
fuit cũ hieremia: ut ñ tradẽt̃ in manus ppl̃i
et iterficerẽt eũ.

.XXVII.

IN p̃ncipio regni ioachim filij iosie regis
iuda fc̃m ẽ uerbũ istud ad hieremiam a
dño dicẽs: Hec dicit dñs ad me: Fac t̃ uincu
la et catenas et pones eas i collo tuo: et mit
tes eas ad regẽ edom et ad regẽ moab et ad
regẽ filiorũ ãmon et ad regẽ tyri ad regẽ sido
nis in manu nũciorũ: q̃ uenerũt ierl̃m ad se
dechiã regẽ iuda: et p̃cipies eis: ut ad dños
suos loquãt̃: Hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrl̃:
Hec dicetis ad dños ur̃os: Ego feci t̃ram et
hoies et iumẽta: q̃ sũt sup̱ faciẽ t̃re i fortitu
dine mea magna et in brachio meo extẽto:
et dedi eã ei: qui placuit in oculis meis. Et
nunc itaq̃ ego dedi ões t̃ras istas in manu

nabuchodonosor regi babylonis fui mei. Insup ⁊ bestias agri dedi ei: ut fuiāt illi. Et seruient ei ōes gētes ⁊ filio eiꝰ ⁊ filio filij eiꝰ: dōec vēiat tp̄s t̄re eiꝰ ⁊ ipsiꝰ. Et fuiēt ei gentes mlt̄e ⁊ reges magni. Gēs āt ⁊ regnū: qd̄ n̄ seruierit nabuchodonosor regi babylōis ⁊ q̄cūq; nō curuauerit collū suū sub iugo regi babylonis: i gladio ⁊ i fame ⁊ i peste visitabo sup gētē illā ait dn̄s: dōec ꝯsumam eos i māu eiꝰ. Uos ğ nolite audire pphetas vr̄os ⁊ diuinos ⁊ sōniatōes ⁊ augures ⁊ maleficos: q̄ dicūt vobis: n̄ seruietis regi babylonis: q2 mēdaciū ꝓphetāt vob̄: ut lōge faciant vos de terra vr̄a: ⁊ eijciant vos ⁊ peat̄. Porro gēs: q̄ subiecerit ceruicē suā sub iugo regi babylonis ⁊ fuierit ei: dimittā eā in t̄ra sua dicit dn̄s: ⁊ colet eā ⁊ hitabit i ea. Et ad sedechiā regē iuda locutꝰ sū ꝰm oīa verba hec dicēs: Subijcite colla vr̄a sub iugo regi babylonis ⁊ seruite ei ⁊ pp̄lo eiꝰ: ⁊ viuetis. Quare moriemini tu ⁊ pp̄ls tuꝰ gladio ⁊ fame ⁊ peste: sicut locutꝰ ē dn̄s ad gentē: q̄ seruire noluerit regi babylōis. Nolite audire verba ꝓphetaꝝ dicētiū vob̄: n̄ fuiet̄ regi babylonis: q2 mēdaciū ipi loquūt vob̄. Quia n̄ misi eos ait dn̄s: ⁊ ipi ꝓphetāt i noīe meo mēdacit̄: ut eijciant vos ⁊ peat̄ tā vos q̄ꝫ ꝓphete: q̄ vaticināt uobis. Et ad sacerdotes ⁊ ad pp̄lm istū locutꝰ sū dicēs: Hec dic̄ dn̄s: Nolite audire verba ꝓphetaꝝ vr̄oꝝ: q̄ prophetāt vobis dicētes: ecce vasa dn̄i reuertētur de babylone nūc cito. Mēdaciū .n. prophetāt vobis. Nolite ğ audire eos: s3 fuite regi babylonis: ut viuatis. Quare dat̄ hec ciuitas i solitudiē? Et si ꝓphete sūt: ⁊ ē v̄bū dn̄i i eis: occurrāt dn̄o exercituū: ut n̄ veniant uasa: q̄ d̄elicta fuerāt i domo dn̄i ⁊ i domo regi iuda ⁊ i ir̄lm i babylonē. Quia hec dicit dn̄s exercituū ad colūnas ⁊ ad mare ⁊ ad bases ⁊ ad reliq̄ vasoꝝ: q̄ remāserūt i ciuitate hac: q̄ n̄ tulit nabuchodonosor rex babylonis: cū transferret iechoniā filiū ioachim regē iuda de ir̄lm i babylonē ⁊ ōes optimates iuda ⁊ ir̄lm. Quia hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isr̄l ad uasa q̄ d̄elicta sūt i domo dn̄i ⁊ i domo regi iuda ⁊ ir̄lm. In babylonē trāsferēt: ⁊ ibi erūt usq; ad diē visitationis sue dicit dn̄s. Et afferri faciā ea: et restitui in loco isto.

.XXVIII.

Et factū ē anno illo i ꝑncipio regni sedechie regi iuda: i āno q̄rto: i mēse quinto: dixit ad me ananias filꝰ açur ꝓpheta d̄ gabaon i domo dn̄i corā sacerdotibꝰ ⁊ oī populo dicēs: Hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isr̄l: Cōtriui iugū regi babylōis. Adhuc duo anni dieꝝ: ⁊ ego referri faciā ad locū istū oīa vasa dn̄i: q̄ tulit nabuchodonosor rex babylonis d̄ loco isto: ⁊ trāstulit ea i babylonē. Et iechoniā filiū ioachi rēgē iuda ⁊ oēs trāsmigratōem iude: q̄ igressi sūt i babylonem ego ꝯuertā ad locum istum ait dn̄s. Cōterā .n. iugū regi babylonis. Et dixit hieremias ꝓpheta ad ananiam ꝓphetā i ocul̄ sacerdotū: ⁊ i ocul̄ oīs pp̄li: q̄ stabat i domo dn̄i: et ait hierēias ꝓpheta: Amen. Sic faciat dn̄s. Suscitet dn̄s v̄ba tua: q̄ ꝓphetasti: ut referāt uasa i domū dn̄i: ⁊ oīs trāsmigratio de babylōe ad locū istū. Uerūtn̄ audi verbū hoc: qd̄ ego loq̊r i auribꝰ tuis: ⁊ i auribꝰ vniuersi pp̄li: Prophete q̄ fuerūt āte me ⁊ āte te ab īitio: ⁊ ꝓphetauerūt sup t̄ras mltas ⁊ sup r̄gna magna d̄ ꝓlio ⁊ d̄ afflictiōe ⁊ de fame: ꝓpheta q̄ vaticinatꝰ ē pacē: cū venerit v̄buz eiꝰ: tūc sciet̄ ꝓpheta quē misit dn̄s i v̄itate. Et tulit ananias ꝓpheta catenam de collo hieremie ꝓphete ⁊ ꝯfregit eā. Et ait anāias i ꝯspc̄u oīs pp̄li dicēs: Hec dicit dn̄s: Sic ꝯfrigā iugū nabuchodonosor regi babylōis pꝰ duos ānos dieꝝ de collo oīū gētiū. Et abijt hieremias ꝓpheta i viā suā. Et fc̄m est verbū dn̄i ad hieremiā pꝰq̄ꝫ ꝯfregit ananias ꝓpheta catenā d̄ collo hieremie ꝓphete dicēs: Uade ⁊ dices ananie: Hec dic̄ dn̄s: Catenas ligneas contriuisti: ⁊ facies ꝓ eis catenas ferreas: q2 hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isr̄l. Iugū ferreū posui sup collū cūctaꝝ gētiū istarū: ut seruiāt nabuchodonosor regi babylonis ⁊ fuiēt ei: isup ⁊ bestias t̄re dedi ei. Et dixit hierēias ꝓpheta ad ananiā prophetā: Audi anania: Nō misit te dn̄s: ⁊ tu ꝯfidē fecisti pp̄lm istū i mēdacio. Iccirco hec dicit dn̄s: Ecce ego mittā te a facie t̄re. Hoc āno morier̄: Aduersū .n. dn̄m locutꝰ es. Et mortuꝰ ē ananias ꝓpheta i anno illo mense septimo.

.XXIX.

Et hec sūt verba libri: q̄ misit hieremias ꝓpheta de ir̄lm ad reliq̄s senioꝝ trāsmigratiōis ⁊ ad sacerdotes ⁊ ꝓphetas ⁊ ad ōem pp̄lm: quē trāsduxerat nabuchodonosor de ir̄lz i babylonem: pꝰq̄ꝫ egressus ē iechonias rex ⁊ domina ⁊ eunuchi ⁊ principes iuda ⁊ hierusalem ⁊ faber ⁊ iclusor de hierusalem in manu elasa filij saphan

7 gamalie filij helchie: q̊s misit sedechias
rex iuda ad nabuchodonosor regē babylo-
nis i babylonē dicēs: Hec dic̄ dn̄s exercituū
de' isr̄l: ōi trāsmigratiōi: quā trāstuli ō irl̄m
i babylonē. Edificate domos 7 habitate: et
plātate hortos 7 comedite fructū eoꝝ. Ac-
cipite vxores 7 generate filios 7 filias: 7 da
te filijs vr̄is vxores: 7 filias vr̄as date viris
7 pariēt filios 7 filias: 7 mltiplicabimini ibi
7 nolite eē pauci nūero: 7 q̄rite pacē ciuitatꝭ
ad quā trāsmigrare vos feci 7 orate ꝑ ea ad
dn̄z: q2 i pace illi' erit pax vob̄. Hec dic̄ dn̄s
exercituū de' isr̄l. Non uos seducāt ꝓphete
vr̄i: q̄ sūt i medio vr̄m 7 diuini vr̄i: 7 ne atten
datꝭ ad sōnia vr̄a: q̄ vos sōniatis: q2 falso
ipsi ꝓphetant vob̄ i noīe meo: 7 n̄ misi eos
dicit dn̄s. Quia hec dicit dn̄s: Cū cepint i-
pleri i babylone septuagita anni: visitabo
vos: 7 suscitabo sup vos v̄bū meū bonū: ut
rēducā uos ad locū istū. Ego .n. scio cogita-
tiones quas cogito sup uos dic̄ dn̄s: cogita
tōes pacꝭ 7 n̄ afflictiōis: ut dē vob̄ finē 7 pa
tiētiā: 7 iuocabitꝭ me 7 viuetꝭ 7 orabitꝭ me 7
ego exaudiam uos: q̄retꝭ me 7 iuenietis. Cū
q̄sieritꝭ me i toto cōde vr̄o iueniar a vob̄ ait
dn̄s. Et reducam captiuitatē vr̄am: 7 ꝯgre
gabo vos de vniuersis gentib' 7 de cūctis
locis ad que expuli vos dicit dn̄s. Et euerti
uos faciā de loco: ad quē trāsmigrare vos
feci: q2 dixistis: Suscitabit nob̄ dn̄s ꝓphe-
tas i babylone. Quia hec dic̄ dn̄s ad regez
q̄ sedet sup soliū dauid: 7 ad ōem ppl̄m ha
bitatorē orbis hui' ad frēs vr̄os: q̄ n̄ sūt egres
si vobiscū i trāsmigratōē. Hec dic̄ dn̄s exer
cituū. Ecce mittā i eos gladiū 7 famā 7 pe
stem: 7 ponā eos q̄si fic' malas: q̄ cōedi non
psūt: eo q2 pessime sint: 7 ꝑsequar eos i gla-
dio 7 i fame 7 i pestilentia. Et dabo eos in
vexatōem vniuersis regnis t̄re: i maledicti-
onem 7 i stuporē 7 i sibilū 7 i opprobrium
cūctꝭ gētib': ad q̄s ego eieci eos: eo q2 n̄ audi
erint v̄ba mea dicit dn̄s: q̄ misi ad eos ꝑ ser
uos meos ꝓphetas de nocte ꝯsurgēs 7 mit-
tēs 7 n̄ audistꝭ dicit dn̄s. Uos ḡ audite v̄bū
dn̄i: oīs trāsmigratio: quā emisi ō irl̄z i ba
bylonē. Hec dicit dn̄s exercituū de' isr̄l ad
achab filiū chulie 7 ad sedechiā filiū maa
sie: q̄ ꝓphetāt vobis i noīe meo mēdaciter.
Ecce ego tradā eos i manu nabuchodono
sor regꝭ babylonis: 7 ꝑcutiet eos i ocul' vr̄is.
Et assūet ex eis maledictio ōi trāsmigratōi
iude: q̄ ē i babylōe dicētiū: Pōat te dn̄s sic
sedechiā 7 sicut achab: q̊s frixit rex babylo
nis i igne: ꝓ eo q2 fecerit stulticiā i isr̄l 7 me-
chati sūt i vxores amicoꝝ suoꝝ: 7 locuti sūt
verbū i noīe meo m̄dacit: qd̄ n̄ mādaui eis.
Ego sū iudex 7 testꝭ dicit dn̄s. Et ad semeiā
neelamiten dicēs: Hec dicit dn̄s exercituuz
de' isr̄l. Pro eo q2 misisti in noīe meo libros
ad ōem ppl̄m: q̄ ē i irl̄m 7 ad sophoniā fili
ū maasie sacerdotē 7 ad vniuersos sacerdo
tes dicēs: dn̄s dedit te sacerdotē ꝓ ioiade sa
cerdote: ut sis dux i domo dn̄i sup ōez virū
arrepticiū 7 ꝓphetantē: ut mittas eū i ner
uū 7 i carcerē. Et nūc q̄re n̄ icrepasti hiere-
miā anathotiten: q̄ ꝓphetat vob̄? Quia su
per hoc misit i babylonē ad nos dicēs: Lon
gū ē: edificate domos 7 habitate: 7 plātate
hortos 7 cōedite fruct' eoꝝ. Legit ḡ sopho-
nias sacerdos librū istū in aurib' hieremie
ꝓphete. Et factū ē verbū dn̄i ad hieremiaz
dicēs: Mitte ad ōem trāsmigratōez dicēs:
Hec dicit dn̄s ad semeiā neelamitē. Pro eo
q2 ꝓphetauit vob̄ semeias: 7 ego n̄ misi eū:
7 fecit vos ꝯfidē i mēdacio: iccirco hec dicit
dn̄s: Ecce ego visitabo sup semeiā neelami
ten 7 sup semen ei'. Non erit ei vir sedēs in
medio ppl̄i hui': 7 nō videbit bonū: qd̄ ego
faciā pplo meo ait dn̄s: q2 ꝑuaricatōem lo-
cutus ē aduersus dn̄m.

¶ .XXX.

Hoc verbū qd̄ factū ē ad hieremiaz a
dn̄o dicēs: Hec dicit dn̄s de' isr̄l dicēs:
Scribe t̄ oīa v̄ba: q̄ locut' sū ad te in libro:
Ecce .n. dies veniūt dicit dn̄s 7 ꝯuertā ꝯuer
siōem ppl̄i mei isr̄l 7 iuda ait dn̄s: 7 ꝯuertā
eos ad t̄rā: quā dedi pr̄ib' eoꝝ 7 possidebūt
eā. Et hec verba q̄ locut' ē dn̄s ad isr̄l et ad
iudā. Qm̄ hec dicit dn̄s: Uocem t̄roris au
diuim': formido: 7 n̄ ē pax. Interrogate 7 vid̄
te: si generat masculus. Quare ḡ vidi oīs vi
ri manuz sup lūbū suū: q̄i parturiētꝭ: 7 cō-
uerse sūt vniuerse facies i auruginē? Ue q̄a
magna dies illa: nec ē siīis ei': t̄psq3 t̄bl'atio
nis ē iacob: 7 ex ip̄o saluabit. Et erit in die
illa ait dn̄s exercituū: ꝯterā iugū ei' ō collo
tuo: 7 vincula ei' dirūpā. Et n̄ dn̄abūtur ei
āplius alieni: s3 ꝑuiēt dn̄o deo suo: 7 dauid
regi suo: quem suscitabo eis. Tu ḡ ne time-
as ꝑue me' iacob ait dn̄s: neq3 paueas isr̄l:
q2 ecce ego saluabo te de t̄ra longiqua: 7 se-
men tuum de t̄ra captiuitatꝭ eorum. Et re
uertet iacob 7 q̄escet: 7 cūctis affluet bonis

⁊ ñ erit quē fōmidet: qm̄ tecū ego sū ait dñs
ut saluē te. Faciā.n. ꝯsūmatōez i cūcti genti
bꝰ: i qbꝰ dispsi te: te āt ñ faciā i ꝯsūmatōez:
sꝫ castigabo te i iudicio: ut ñ t videaris inoxi
us: qꝛ hec dicit dñs. Insanabil factura tua:
pessima plaga tua. Nō ē q̄ iudicet iudiciū
tuū: ad alligādā curatiōem tuam: utilitas ñ
ē t. Oēs amatores tui obliti sūt tui: teqꝫ nō
querēt. Plaga.n. iimici pcussi te castigatōe
crudeli. Propt mltitudinē iiq̄tatis tue du
ra fc̄a sūt pc̄ca tua. Quid clamas sup ꝯtri
tiōe tua? Insanabil ē dolor tuꝰ. Propt ml
titudinē iiq̄tatis tue: ppt dura pc̄ca tua feci
hec t. Proptea oēs q̄ comedūt te deuorabū
tur: ⁊ vniuersi hostes tui i captiuitatē ducē
tur. Et oēs q̄ te vastant: vastabūt: cūctosqꝫ
p̄datores tuos dabo i pdā. Obducā.n. cica
tricē t: ⁊ a vulneribꝰ tuis sanabo te dic dñs.
Quia eiectam vocauerūt te syon: hec ē que
ñ hēbat requirētē. Hec dicit dñs: Ecce ego
ꝯuertam ꝯuersiōem tabernaculoꝝ iacob:
⁊ tectis eiꝰ miserebor. Et edificabit ciuitas in
excelso suo: ⁊ tēplū iuxta ordinē suū funda
bit. Et egredict de eis laus voxqꝫ ludētiū:
⁊ mltiplicabo eos ⁊ ñ minuēt: ⁊ glorificabo
eos ⁊ ñ attenuabūt: ⁊ erūt filij eiꝰ: sic a prin
cipio: ⁊ cetꝰ eiꝰ corā me pmāebit. Et visita
bo aduersū oēs qui tbulāt eū: ⁊ erit dux eiꝰ
ex eo ⁊ priceps de medio eiꝰ pducet. Et ap
plicabo eū: ⁊ accedet ad me. Quis.n. iste ē:
qui applicet cor suū: ut appropinquet mihi
ait dñs. Et eritis mihi i pplm: ⁊ ego ero vob
i deū. Ecce turbo dñi furor egrediēs: pcella
ruēs in capite ipioꝝ cōqescet. Non auertet
irā idignationis dñs: donec faciat ⁊ cōpleat
cogitationē cordis sui. In nouissimo dierū
intelligetis ea.

C.XXXI.

In tpe illo dicit dñs: ero deꝰ vniuersis
cognationibꝰ isrl: ⁊ ipsi erūt mihi i po
pulū. Hec dicit dñs. Inuēit grām in deserto
ppls: qui remāsat gladio. Uadat ad requiē
suā isrl. Lōge dñs apparuit mihi. Et i cari
tate ppetua dilexi te: iō attraxi te miserās.
Rursūqꝫ edificabo te ⁊ edificaberis vgo isrl.
Adhuc ornaberis tympanis tuis ⁊ egredieris
i choro ludētiū. Adhuc plātabis vineas in
mōtibꝰ samarie. Plātabūt plātātes: ⁊ donec
tps vēiat ñ videmiabūt: qꝛ erit dies: i q̄ cla
mabūt custodes i mōte effraim. Surgite et
ascendamꝰ in syon ad dñm deū nr̄m: qꝛ hec
dicit dñs: Exultate i leticia iacob: ⁊ hinni
te ꝯtra caput gētiū: psōate ⁊ cāite ⁊ dicite:
Salua dñe pplm tuū reliq̄as isrl. Ecce ego
adducā eos d tra aq̄lonis: ⁊ ꝯgregabo eos
ab extremis terre: iter q̄s erūt cecꝰ ⁊ claudꝰ
⁊ p̄gnans ⁊ pariens simul: cetꝰ magnus re
uertētium huc. In fletu venient: ⁊ i mia re
ducam eos. Et adducā eos p torrentes aq̄
rum i via recta ⁊ ñ ipigent i ea: qꝛ factꝰ sum
israeli pat: ⁊ ephraim pmogenitus meꝰ est.
Audite verbū dñi gētes ⁊ anūciate i isulis
q̄ pcul sunt ⁊ dicite: Qui dispsit isrl ꝯgrega
bit eum: ⁊ custodiet eū: sicut pastor gregem
suum. Redimet.n. ois iacob: ⁊ liberabit eū
de manu potentioris. Et veniēt ⁊ laudabūt
in monte syon: ⁊ ꝯfluēt ad bōa dñi sup fru
mento vino ⁊ oleo ⁊ fetu pecorum ⁊ armē
toꝝ: eritqꝫ aia eorū: q̄si hortꝰ irriguus: ⁊ ul
tra ñ esurient. Tūc letabit virgo i choro: iu
uenes ⁊ senes sil. Et ꝯuertam luctū eorum
i gaudiū: ⁊ ꝯsolabor eos ⁊ letificabo a dolo
re suo. Et iebriabo aiam sacerdotum pin
guedine: ⁊ pplus meꝰ bonis adimplebit ait
dñs: Hec dicit dñs: Uox i excelso audita ē:
lamētatiōes luctꝰ ⁊ fletꝰ rachel plorātis filios
suos: ⁊ nolentis ꝯsolari sup eis: qꝛ nō sunt.
Hec dicit dñs: Quiescat vox tua a ploratu
⁊ oculi tui a lachrymis: qꝛ ē merces opi tuo
ait dñs: Et reuertētur de terra iimica: ⁊ est
spes nouissimis tuis ait dñs: ⁊ reuertēt filij
tui ad tmios suos. Audiēs audiui ephraim
trāsmigrātem. Castigasti me dñe: ⁊ eruditꝰ
sum quasi iuuenculus idomitus. Cōuerte
me ⁊ ꝯuertar: qꝛ tu dñs deꝰ meꝰ. Postq̄.n.
ꝯuertisti me egi pn̄iam: ⁊ postq̄ ondisti mi
hi: percussi femur meum. Confusus sum ⁊
erubui: qm̄ sustinui opprobrium adolescen
tie mee. Si filiꝰ honorabil mihi ephraim: si
puer delicatus: qꝛ ex q̄ locutus sum d eo ad
huc recordabor eiꝰ. Idcirco cōturbata sunt
viscera mea sup eū: miserās miserebor eiꝰ
ait dñs. Statue t speculam: pone t amari
tudines. Dirige cor tuum i viā rectam: in q̄
ambulasti. Reuertere virgo isrl: reuertē ad
ciuitates tuas istas. Usqꝫq̄ delitijs dissolue
ris filia vaga. Quia creauit dñs nouū sup
terram: femina circūdabit virum. Hec dic
dñs exercituū deus isrl: Adhuc dicēt vbū
istud i terra iuda ⁊ i vrbibꝰ eiꝰ: cū ꝯuertero
captiuitatem eorum. Benedicat tibi domi
nus pulchritudo iustitie: mons sanctus.

Et hītabūt ī eo iudas ⁊ ōēs ciuitates eiꝰ ſil̄
agricole ⁊ mināres greges: qꝛ iebriaui aiam
laſſam: ⁊ ōem aiaʒ eſuriētē ſaturaui. Jdō q̄ſi
de ſōno ſuſcitatꝰ ſū ⁊ uidi: ⁊ ſōnꝰ meꝰ dulcis
mihi. Ecce dies veniunt dicit dn̄s: ⁊ ſeiabo
domū iſrl̄ ⁊ domū iuda ſeie hoīuʒ ⁊ ſeie iu-
mētoꝝ. Et ſicut uigilaui ſup eos: ut euelle-
rē ⁊ demolirer ⁊ diſſiparē ⁊ diſpderē ⁊ af-
fligerē: ſic vigilabo ſup eos: ut edificē ⁊ plā
tē ait dn̄s. Jn diebꝰ illis nō dicēt ultra: pr̄es
comederūt vuam acerbā ⁊ dētes filioꝝ ob-
ſtupueīt: ſed vnuſq̄ſqꝫ ī iīq̄tate ſua morieṫ.
Ōis hō q̄ comederit vuā acerbā: obſtupe-
ſcēt dētes eiꝰ. Ecce dies veniēt dicit dn̄s ⁊ fe
riā domui iſrl̄ ⁊ domui iuda fedꝰ nouum.
Nō ſcḋm pactū qḋ pepigi cū pr̄ibꝰ vr̄is in die
q̄ apphendi manū eoꝝ: ut educerē eos de ṫ
ra egypti: pactū qḋ irritū fecerūt: ⁊ ego dn̄atꝰ
ſū eoꝝ dicit dn̄s: ſed hoc erit pactū qḋ feriā
cū domo iſrl̄. Pꝰ dies illos dicit dn̄s: dabo
legē meā ī viſceribꝰ eoꝝ: ⁊ ī corde eoꝝ ſcri-
bā eā: ⁊ ero eis ī deū: ⁊ ipſi erūt mihi ī pplꝫ.
Et n̄ docebit ultra vir ꝓximū ſuū ⁊ vir fr̄eʒ
ſuū dicens: cognoſce dn̄m. Oēs. n. cog̊ſcēt
me a miīmo eoꝝ uſqꝫ ad maximū ait dn̄s:
qꝛ ꝓpitiabor iīq̄tati eoꝝ ⁊ pcc̄i eoꝝ n̄ mēo-
rabor āpliꝰ. Hec dicit dn̄s: q̄ dat ſolē ī luīe
diei: ordinē lune ⁊ ſtellarū ī luīe noctꝭ: q̄ tur
bat mare ⁊ ſonāt fluctus eiꝰ: dn̄s exercituū
nomē illi. Si defecerit leges iſte coram me
dicit dn̄s: tūc ⁊ ſemen iſrl̄ deficiet: ut nō ſit
gens corā me cūctꝭ diebꝰ. Hec dicit dn̄s: Si
mēſurari poterūt celi ſurſū ⁊ inueſtigari fū
damēta ṫre deorſū: ⁊ ego abijciā vniuerſuʒ
ſemen iſrl̄: ꝓpṫ oīa q̄ fecerūt dicit dn̄s: Ecce
dies veniēt dicit dn̄s: ⁊ edificabitur ciuitas
dn̄o a turre ananehel uſqꝫ ad portā anguli.
Et exibit ultra normā mēſure ī ꝯſpc̄u eius
ſup colleʒ gareb: ⁊ circuibit goatha ⁊ ōem
vallē cadauerꝝ ⁊ cineres ⁊ vniuerſā regiōeʒ
mortꝭ: uſqꝫ ad torrētē cedron ⁊ uſqꝫ ad an-
gulū porte eq̊rū orīētalis. Sāctū dn̄i n̄ euel
leṫ ⁊ n̄ deſtrueṫ ultra ī ꝑpetuū.

C. XXXII.

Verbū qḋ factū ē ad hieremiā a dn̄o ī
āno decimo ſedechie regis iuda: ipe ē
annꝰ octauꝰ decimꝰ nabuchodonoſor. Tūc
exercitꝰ regis babylonis obſidebat irl̄m: et
hieremias ꝓpheta erat clauſus ī atrio car-
ceris: q̄ erat ī domo regꝭ iuda. Clauſerat. n.
eū ſedechias rex iuda dicēs: Quare vatici-
naris dicēs: hec dicit dn̄s: Ecce ego dabo ci-
uitatē iſtā ī manꝰ regꝭ babylonis: ⁊ capiet eā
⁊ ſedechias rex iuda n̄ effugiet ḋ māu chal
deoꝝ: ſed tradeṫ ī manꝰ regꝭ babylonis: ⁊ lo
q̄ṫ os eiꝰ cū ore illiꝰ: ⁊ oc̄li eiꝰ oc̄los illiꝰ vide-
būt: ⁊ in babylonē ducet ſedechiā: ⁊ ibi erit
donec viſitē eū ait dn̄s. Si āt dimicaueritꝭ
aduerſum chaldeos: nihil ꝓſꝑū habebi
tis. Et dixit hieremias: Factū ē v̈bū dn̄i ad
me dicēs: Ecce ananehel filiꝰ ſellum patruel̄
tuꝰ veniet ad te dicēs: Eme tibi agrū meuʒ:
q̄ ē ī anathot. Tibi. n. competit ex ꝓpinqui
tate: ut emas. Et uenit ad me ananehel filiꝰ
patrui mei ſcḋʒ v̈bum dn̄i ad veſtibulum car
ceris: ⁊ ait ad me: Poſſide agrū meum: qui
ē ī anathot ī ṫra bēiamin: qꝛ ṫ cōpetit hēdi
tas: ⁊ tu ꝓpiquꝰ es: ut poſſideas. Jntellexi
aūt ꝙ verbū dn̄i eēt. Et emi agrū ab anane
hel filio patrui mei: q̄ ē ī anathot. Et appē
di ei argētū ſeptē ſtateres ⁊ decē argēteos:
⁊ ſcripſi ī libro ⁊ ſignaui ⁊ adhibui teſtes.
Et appēdi argētū ī ſtatera: ⁊ accepi librum
poſſeſſionis ſignatū ⁊ ſtipulatōes ⁊ rata ⁊
ſigna forinſecꝰ. Et dedit librū poſſeſſionis
baruch filio neri filij maaſie ī ocul̄ anāehel
patruel̄ mei: ⁊ ī oculis teſtiū: q̄ ſcripti erāt ī
libro emptionis: ⁊ ī oculiꝭ ōiuʒ iudeoꝝ: q̄ ſe
debāt ī atrio carcerꝭ. Et p̄cepi baruch corā
eis dicens: Hec dicit dn̄s exercituū deꝰ iſrl̄:
Sume libros iſtos: librū ēptiōis hūc ſigna
tū: ⁊ librū hūc: q̄ aptꝰ ē: ⁊ pones illos ī vaſe
fictili: ut ꝑmanē poſſint diebꝰ mlṫꝭ: Hec. n.
dicit dn̄s exercituū deꝰ iſrl̄. Adhuc poſſide
būtur domꝰ ⁊ agri ⁊ vinee ī ṫra iſta. Et ora
ui ad dn̄m: pꝰ q̄ꝫ tradidi librū poſſeſſiōis ba
ruch filio neri dicēs: Heu heu heu dn̄e deꝰ.
Ecce tu feciſti celum ⁊ ṫram ī fortitudīe tua
magna ⁊ in brachio tuo extento. Non erit
ṫ difficile ōe v̈bum: q̄ facis miam ī milibuꝭ
⁊ reddis iniq̄tatem patrū ī ſinum filiorum
eorū pꝰ eos. Fortiſſime magne ⁊ potēs: dn̄s
exercituum nomen ṫ: magnus ꝯſilio: ⁊ incō
p̄henſibilis cogitatu: cuiꝰ oculi apti ſūt ſup
ōes vias filiorū adā: ut reddas vnicuiqꝫ ſcḋʒ
vias ſuas: ⁊ ſcḋʒ fructū adiuētiōum eiꝰ. Qui
poſuiſti ſigna ⁊ portenta in terra egypti uſ
qꝫ ad dieʒ hanc ⁊ in iſrl̄ ⁊ in hoībus: ⁊ tibi
feciſti nomē: ſicut eſt dies hec. Et eduxi po
pulum tuum iſrl̄ de terra egypti in ſignis ⁊
portentꝭ ⁊ ī manu robuſta ⁊ in brachio extē
to ⁊ in terrore magno: ⁊ dediſti eis terram
hanc: quā iuraſti patribus eoruʒ: ut dares

eis terrā fluētē lacte ⁊ melle: ⁊ igressi sūt ⁊ possiderūt eā. Et nō obedierūt uoci tue: ⁊ i lege sua nō ābulauerūt: oīa q̄ mādasti eis: ut facerēt nō fecerūt: ⁊ euenerūt eis oīa mala hec. Ecce munitiōes extructe sūt aduersū ciuitatē: ut capiat: ⁊ vrbs data ē i man⁹ chaldeoꝝ ⁊ in man⁹ regis babylonis: q̄ pliātur aduersus eā a facie gladij ⁊ famis ⁊ pestilētie: ⁊ q̄cūq̄ locutus es acciderunt: ut tu ipse cernis. Et tu dicis mihi dn̄e de⁹: Eme agrū argēto et adhibe testes: cū vrbs data sit i man⁹ chaldeoꝝ? Et fc̄m est verbū dn̄i ad hieremiā dicēs: Ecce ego dn̄s de⁹ vniuerse carnis: Nun q̄d mihi difficile erit ōe v̄bum? Propterea hec dicit dn̄s: Ecce ego tradā ciuitatē istā i man⁹ chaldeoꝝ i man⁹ reg̃ babylonis ⁊ capiēt eā: et veniēt chaldei pliātes aduersum urbē hāc: et succēdēt eā igni: et cōburēt eā et domos i q̄ꝝ domatib⁹ sacrificabāt baal et libabant dijs alienis libamina ad irritādū me. Erāt. n. filij isrl̄ et filij iuda iugiter faciētes malum i ocul̄ meis ab adolescētia sua: filij isrl̄: q̄ usq̄ nūc exacerbāt me i opere manuū suarū dic̄ dn̄s: q̄r i furore et i idignatione mea fc̄a ē mihi ciuitas hec a die: qua edificauerūt eam usq̄ ad diem istam: q̄ auferetur ō ɔspectu meo ꝓpter maliciā filioꝝ isrl̄ ⁊ filioꝝ iuda: quā fecerūt ad iracūdiā me ꝓuocātes: ipsi et reges eoꝝ et p̄ncipes eorū et sacerdotes et ꝓphete eoꝝ viri iuda et habitatores irl̄m. Et verterūt ad me terga et nō facies: cū docerē eos et erudirē diluculo: et nollēt audire: ut accipent disciplinā. Et posuerūt idola sua i domo: i q̄ iuocatū ē nomen meū: ut polluerent eā: et edificauerūt excelsa baal: q̄ sūt i valle filij ennon: ut iitiarēt filios suos et filias suas moloch: qd̄ nō mandaui eis: nec ascēdit in cor meū: ut facerēt abominatōem hāc: et i pc̄c̄m deducerēt iudā. Et nūc ꝓpter ista hec dic̄ dn̄s de⁹ isrl̄ ad ciuitatē hāc: de q̄ uos dicitis: q̄ꝙ tradatur i man⁹ reg̃ babylonis i gladio et i fame et i peste: Ecce ego ɔgregabo eos ō vniuersis terris: ad q̄s eieci eos i furore meo et i ira mea et i idignatione grandi: et reducam eos ad locū istū et hītare eos faciā ɔfidēter: et erūt mihi i pplm̄ ⁊ ego ero eis i deum. Et dabo eis cor vnū et viā vnā: ut timeāt me vniuersis dieb⁹ et bn̄ sit eis et filijs eoꝝ p⁹ eos. Et feriam eis pactū sēpiternū: et nō desinā eis bn̄facē: et timorē meū dabo i corde eoꝝ: ut nō recedāt a me: et letabor super eis: cū bn̄ eis fecero. Et plātabo eos in t̄ra ista i v̄itate i toto corde meo et i tota aīa mea: q̄r hec dic̄ dn̄s: Sicut adduxi sup pplm̄ istū ōe malū hoc grāde: sic adducā sup eos ōe bonū: qd̄ ego loq̄r ad eos. Et possidebūt agri i t̄ra ista: ō q̄ uos dicitis: q̄ꝙ deserta sit: eo q̄ꝙ nō remāserit hō et iumētū: et data sit i man⁹ chaldeorum. Agri ement pecunia et scribent in libro: et ip̄met signū ⁊ testis adhibebit i t̄ra bēiamin ⁊ in circuitu irl̄m i ciuitatib⁹ iuda ⁊ in ciuitatib⁹ mōtanis ⁊ i ciuitatib⁹ cāpestrib⁹ ⁊ i ciuitatib⁹: q̄ ad austrū sūt: q̄r ɔuertā captiuitatem eoꝝ ait dn̄s.

C. XXXIII.

Et fc̄m ē v̄bū dn̄i ad hieremiā secūdo cū adhuc clausus ē i atrio carceris dicēs: Hec dicit dn̄s: q̄ factur⁹ ē ⁊ formatur⁹ illud ⁊ paratur⁹: dn̄s nomē ei⁹. Clama ad me ⁊ exaudiā te: ⁊ ānunciabo t̄ grādia ⁊ firma: q̄ nescis. Quia hec dicit dn̄s de⁹ isrl̄ ad domos vrbis hui⁹ ⁊ ad domos regis iuda: q̄ destructe sūt ⁊ ad munitōes ⁊ ad gladiū veniētiū: ut dimicēt cū chaldeis ⁊ ipleāt eas cadauerib⁹ hoīu: q̄s pcussi i furore meo ⁊ i idignatōe mea: abscōdēs faciē meā a ciuitate hac: ꝓpt̄ ōem maliciā eoꝝ: Ecce ego obducā eis cicatricē ⁊ sanitatē ⁊ curabo eos: ⁊ reuelabo eis dep̄catōem pacis ⁊ veritatis. Et ɔuertā ɔuersiōem iuda ⁊ ɔuersiōem irl̄m: et edificabo eos: sic̄ a p̄ncipio: ⁊ emundabo illos ab ōi iniq̄tate sua: i q̄ peccauerūt mihi: ⁊ ꝓpiti⁹ ero cūctis iniq̄tatib⁹ eoꝝ: i q̄b⁹ deliq̄runt mihi ⁊ spreuerūt me. Et erit mihi i nomē ⁊ i gaudiū ⁊ i laudē ⁊ i exultatōem cūctis gētib⁹ t̄re: q̄ audierit oīa bōa: q̄ ego factur⁹ sū eis: ⁊ pauebūt ⁊ turbabūt i vniuersis locis ⁊ i ōi pace: quā ego faciam eis. Hec dic̄ dn̄s: Adhuc audiet i loco isto: quē vos dicitis eē desertū: eo q̄ꝙ non sit hō nec iumētū i ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris irl̄m: q̄ desolate sūt absq̄ hoīe ⁊ absq̄ hītatore ⁊ absq̄ pecore: vox gaudij ⁊ vox leticie: vox spōsi ⁊ vox spōse vox dicētiū: ɔfitemini dn̄o exercituū: q̄m bon⁹ dn̄s: q̄m i eternum mīa eius: ⁊ portantiū vota i domo dn̄i. Reducā. n. ɔuersionem terre: sicut a p̄ncipio dicit dn̄s: Hec dicit dn̄s exercituum: Adhuc erit i loco isto deserto absq̄ hoīe ⁊ absq̄ iumento: ⁊ i cūctis ciuitatibus ei⁹: habitaculum pastorum ⁊ accubātium gregū in ciuitatib⁹ mōtosis ⁊ i ciuitatibus

cāpestribᵒ: ⁊ i ciuitatibᵒ: q̄ ad austrū sūt ⁊ i
t̄ra beniamin: ⁊ i circuitu ir̄l'm ⁊ i ciuitatibᵒ
iuda: adhuc trāsibūt greges ad manū nūe-
rantis ait dn̄s. Ecce dies veniēt dicit dn̄s:
⁊ suscitabo verbū bonū: qd̄ locutᵒ sū ad do
mū isr̄l ⁊ ad domū iuda. In diebᵒ illis ⁊ i tē
pore illo germinare faciā dauid germē iusti
tie: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iustitiā i terra. In die-
bᵒ illis saluabit iuda: ⁊ isr̄l h̄itabit ɔfident̄.
Et hoc ē nomē qd̄ vocabūt eū: dn̄s iustus
n̄r. Quia hec dic̄ dn̄s: Nō iteribit d̄ dauid
vir q̄ sedeat sup thronum domᵒ isr̄l: ⁊ de sa-
cerdotibus ⁊ de leuitis n̄ iteribit vir a facie
mea: q̄ offerat holocaustomata ⁊ icēdat sa-
crificiū ⁊ cedat victimas ōibᵒ diebᵒ. Et fc̄m
ē v̄bū dn̄i ad hieremiā dicēs: Hec dic̄ dn̄s:
Si irritū pōt fieri pactū meū cū die ⁊ pactū
meū cū nocte: ut n̄ sit dies ⁊ nox i tp̄e suo: ⁊
pactū meū irritū eē potit cum dauid seruo
meo: ut n̄ sit ex eo filiᵒ: q̄ regnet i throno eiᵒ
⁊ leuite ⁊ sacerdotes mistri mei. Sicut enu
merari n̄ pn̄t stelle celi ⁊ metiri arene mari:
sic mltiplicabo semē dauid serui mei: ⁊ leui
tas mistros meos. Et fc̄m ē v̄bum dn̄i ad
hieremiā dicēs: Nūq̄d n̄ vidisti q̄d ppl's hic
locutᵒ sit dicēs: due cognatiōes q̄s elegerat
dn̄s abiecte sūt: ⁊ ppl'm meū despexerūt: eo
q̄ n̄ sit ultra gens corā eis: Hec dic̄ dn̄s. Si
pactū meū iter diē ⁊ noctē ⁊ leges celo ⁊ ter
re nō posui: eq̄dem ⁊ semen iacob ⁊ dauid
serui mei p̄iciam: ut n̄ assumā de seie eius
p̄ncipes seminis abraā isaac ⁊ iacob. Redu
cā.n. ɔuersiōem eoꝝ ⁊ miserebor eis.

C.XXXIIII.

Verbū qd̄ fc̄ʒ ē ad hieremiā a dn̄o: qn̄
nabuchodonosor rex babylonis ⁊ oīs
exercitus eiᵒ vniuersaq; regna terre: q̄ erāt
sub p̄tate manᵒ eiᵒ ⁊ ōes ppl'i bellabāt ɔtra
ir̄lʒ ⁊ ɔtra ōes vrbes eius dicens: Hec dicit
dn̄s deᵒ isr̄l: Uade ⁊ loq̄re ad sedechiā regeʒ
iuda: ⁊ dices ad eū: Hec dicit dn̄s: Ecce ego
tradā ciuitatē hāc i manᵒ regis babylonis:
⁊ succēdet eā igni. Et tu n̄ effugies de māu
eiᵒ: sed cōp̄hēsiōe capieris ⁊ i māu eiᵒ trade-
ris: ⁊ oculi tui oc'los regi babylōis videbūt:
⁊ os eiᵒ cū ore tuo loq̄t ⁊ babylonē itroibis.
Attamen audi v̄bū dn̄i sedechia rex iuda.
Hec dic̄ dn̄s ad te: Nō morieris i gladio: sʒ
i pace morieris: Et ꝭm combustiōes patrū
tuoruʒ regum p̄orum: q̄ fuerunt ante te: sic
comburent te: ⁊ ve dn̄e plangent te: quia
v̄bum hoc ego locutᵒ sum dic̄ dn̄s. Et locu-
tᵒ ē hieremias p̄pheta ad sedechiā regē iu-
da vniuersa v̄ba hec in ir̄l'm: ⁊ exercitᵒ regis
babylonis pugnabat ɔtra ir̄l'm ⁊ ɔtra ōes ci
uitates iuda: q̄ reliq̄ erāt ɔtra lachis ⁊ con-
tra azecha. He.n. superāt d̄ ciuitatibᵒ iuda
vrbes mūite. Uerbū qd̄ fc̄m ē ad hieremiā
a dn̄o: pᵒq̄ p̄cussit rex sedechias fedᵒ cuʒ ōi
pp̄lo i ir̄l'm p̄dicās: ut dimittet vnᵒq̄sq; s̄uū
suū ⁊ vnᵒq̄sq; ācillā suā: hebreū ⁊ hebream
liberos ⁊ neq̄q̄ dn̄aret eis.i. i iudeo ⁊ fratre
suo. Audierūt ḡ ōes p̄cipes ⁊ vniuersus ppl's
q̄ iierāt pactū: ut dimittet vnusq̄sq; s̄uum
suum ⁊ ācillā suā liberos: ⁊ ultra n̄ dn̄aret
eis. Audierūt igi ⁊ dimiserūt. Et ɔuersi sunt
deinceps ⁊ retraxerunt seruos suos ⁊ ancil
las suas: q̄s dimiserūt liberos: ⁊ subiugaue
rūt i famulos ⁊ famulas. Et fc̄m ē v̄buʒ ad
hieremiā a dn̄o dicēs: Hec dicit dn̄s deᵒ isr̄l:
Ego p̄cussi fedus cū p̄ribus v̄ris: i die qua
eduxi eos de t̄ra egypti de domo seruitutis
dicēs: Cū cōpleti fuerit septē āni: dimittat
vnusq̄sq; f̄reʒ suū hebreū: q̄ venditᵒ ē ei: et
seruiet t̄ sex ānis: ⁊ dimittes eū a te liberuʒ.
Et n̄ audierūt p̄res v̄ri me: nec iclinauerūt aureʒ
suā. Et ɔuersi estł vos hodie ⁊ fecistis quod
rectū ē in oculis meis: ut p̄dicaretł libertatē
vnusq̄sq; ad amicū suū: ⁊ iyistis pactū i con
spectu meo i domo i q̄ iuocatū ē nomē meū
sup eā. Et reuersi estł ⁊ cōmaculastł nomen
meū: ⁊ reduxistł vnusq̄sq; seruū suū ⁊ vnus
q̄sq; ācillā suā: q̄s dimiseratis: ut essent libe
ri ⁊ sue p̄tatis: ⁊ subiugastis eos: ut sint vo
bis s̄ui ⁊ ancille. Propterea hec dic̄ dn̄s. Uos
n̄ audistis me: ut p̄dicaretł libertateʒ vnᵒq̄s-
q; fratri suo ⁊ vnᵒq̄sq; amico suo. Ecce ego
p̄dico libertatē ait dn̄s ad gladiū ad pesteʒ
⁊ ad famē: ⁊ dabo uos i cōmotōeʒ cunctis
r̄gnis terre. Et dabo viros: q̄ p̄uaricāt fedᵒ
meū: ⁊ n̄ obs̄uauerūt v̄ba federł: q̄bᵒ assēsi sūt
i ɔspectu meo: vitulū quē ɔciderūt i duas p-
tes ⁊ trāsierūt iter diuisiōes eiᵒ: p̄cipes iuda
⁊ p̄ncipes ir̄l'm: eunuchi ⁊ sacerdotes ⁊ oīs
ppl's terre: q̄ trāsierūt iter diuisiōes vituli: et
dabo eos i manus inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ i ma-
nᵒ q̄rētiū aīaʒ eoꝝ: ⁊ erit morticinū eoꝝ in
escā volatilibᵒ celi ⁊ bestijs terre. Et sedechiā
regē iuda ⁊ p̄ncipes eius dabo i manᵒ inimi
corum suorum ⁊ in manus q̄rentium aīas
eorum: ⁊ in manus exercituuʒ regis baby
lonis: qui recesserunt a vobis. Ecce ego

p̄cipio dicit dñs: ⁊ īducā eos ī ciuitatē hāc: ⁊ p̄liabūt aduersū eā ⁊ capiēt eā ⁊ icēdent igni: ⁊ ciuitates iuda dabo ī solitudine: eo ꝙ ñ sit habitator.

XXXV.

Verbū qđ factū ē ad hieremiā a dño ī dieb⁹ ioachim filij iosie regis iuda dicēs: Vađ ad domū rechabitaꝝ ⁊ loq̄re eis: ⁊ itroduces eos ī domū dñi ī vnā exedram thesauroꝝ: ⁊ dabis eis bibē vinū. Et assūpsi ieçoniā filiū hieremie filij absame ⁊ fr̄es eius ⁊ oēs filios eius: ⁊ vniuersā domum rechabitaꝝ: ⁊ itroduxi eos ī domū dñi ad gaçophylaciū filioꝝ anan filij iecedelie hoīs dei: qđ erat iuxta gaçophylaciū p̄ncipū sup thesauꝝ maasie filij sellū: q̄ erat custos vestibuli. Et posui corā filijs dom⁹ rechabitarū cyphos plenos vino ⁊ calices: ⁊ dixi ad eos: Bibite vinū. Qui rñderūt: Nō bibe⁊ vinū: qꝛ ionadab filius rechab p̄r n̄r p̄cepit nobis dicens: Nō bibetis vinum vos ⁊ filij v̄ri usq; ī sempit̄nū. Et domū ñ edificabitis et semētē ñ seretis: ⁊ vineas ñ plantabitis nec habebitis: s; ī tabernacul' habitabitis cūctis dieb⁹ v̄ris: ut viuatis dieb⁹ m̄ltis sup faciē t̄re ī q̄ vos p̄egrinamini. Obediuimus ḡ voci ionadab filij rechab p̄ris n̄ri ī oīb⁹ q̄ precepit nobis: ita ut ñ biberem⁹ vinū cūctis dieb⁹ n̄ris nos ⁊ mulieres n̄re filij ⁊ filie n̄re: et ñ edificarem⁹ domos ad hitadū: ⁊ vineā et agrū ⁊ sementē ñ habuim⁹: s; hitauimus ī tabernaculis: ⁊ obediētes fuimus iuxta oīa q̄ p̄cepit nobis ionadab p̄r n̄r. Cū aūt ascendisset nabuchodonosor rex babylonis ad t̄rā n̄rām: diximus: Venite ⁊ igrediamur hierusalē a facie exercitus chaldeoꝝ ⁊ a facie exercitus syrie: ⁊ māsimus ī irl'm. Et factū ē v̄bū dñi ad hieremiā dicēs: Hec dicit dñs exercituū deus isr'l. Vade ⁊ dic viris iuda: ⁊ hitatoribus irl'm: Nūq̄d ñ recipietis disciplinam: ut obediatis v̄bis meis dicit dñs? Preualuerūt s̄moēs ionadab filij rechab: q̄s p̄cepit filijs suis: ut ñ biberēt vinū: ⁊ nō biberūt usq; ad diē hāc: qꝛ obedierūt p̄cepto p̄ris sui. Ego āt locutus sū ad uos de mane ꝯsurgēs ⁊ loq̄ns: ⁊ ñ obedistis mihi. Misiq; ad uos oēs seruos meos p̄phetas ꝯsurgēs diluculo mittēsq; ⁊ dicēs: Cōuertimini vn⁹ q̄sq; a via sua pessima ⁊ bona facite studia v̄ra: ⁊ nolite seq̄ deos alienos: neq; colatis eos: ⁊ hitabitis in t̄ra quā dedi vob' ⁊ p̄ribus v̄ris. Et ñ iclinastis aurē v̄ram: neq; audistis me. Firmauerūt igr̄ filij ionadab filij rechab p̄ceptū p̄ris sui: qđ p̄ceperat eis: pp̄l's āt iste ñ obediuit mihi. Idcirco hec dicit dñs exercituū deus isr'l. Ecce ego adducā sup iudā ⁊ sup oēs hitatores irl'm vniuersā afflictionem: quam locutus sum aduersum illos eo ꝙ locutus sum ad illos ⁊ non audierūt: vocaui illos: ⁊ non rñderūt mihi. Domui āt rechabitaꝝ dixit hieremias: Hec dicit dñs exercituū deus isr'l: Pro eo ꝙ obedistis precepto ionadab p̄ris v̄ri ⁊ custodistis omnia eius mandata ⁊ fecistis vniuersa q̄ precepit vobis: p̄pt̄ea hec dicit dñs exercituū deus isr'l: Non deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab stās ī ꝯspectu meo cūctis diebus.

XXXVI.

Et factū ē in āno q̄rto ioachim filij iosie regis iuda: factū ē v̄bū hoc ad hieremiam a dño dicēs: Tolle volumē libri: ⁊ scribes ī eo oīa verba: q̄ locutus sū t' aduersū isr'l ⁊ iudā ⁊ aduersū oēs gentes a die q̄ locutus sū ad te ex diebus iosie usq; ad diem hāc: si forte audiente domo iuda vniuersa mala: q̄ ego cogito facere eis: reuertat' unusq̄sq; a uia sua pessima: ⁊ p̄pitius ero iīq̄tati ⁊ peccato eoꝝ. Vocauit ḡ hierēias baruch filiū nerie: ⁊ scripsit baruch ex ore hieremi oēs sermōes dñi: quos locutus ē ad eū ī uolumine libri. Et p̄cepit hieremias baruch dicēs: Ego clausus sū: nec ualeo ingredi domū dñi. Ingredere ḡ tu ⁊ lege de uolumine ī quo scripsisti ex ore meo uerba dñi audiēte pp̄l'o ī domo dñi ī die ieiunij: īsup ⁊ audiēte uniuerso iuda: q̄ ueniūt de ciuitatibus suis. Leges eis: si forte cadat oratio eoꝝ ī cōspectu dñi: ⁊ reuertet' unusquisq; a uia sua pessima: qm̄ magnus furor ⁊ īdignatio est: quā locut⁹ ē dñs aduersus pp̄l'm hūc. Et fecit baruch filius nerie iuxta oīa q̄ preceperat ei hierēias p̄pheta: legēs ex uolumine s̄monēs dñi ī domo dñi. Fc̄m ē āt ī āno q̄nto ioachim filij iosie regis iuda ī mēse nono: predicauerūt ieiuniū ī ꝯspectu dñi oī pp̄l'o ī hierusalē ⁊ uniuerse multitudini: q̄ ꝯfluxerat de ciuitatibus iuda ī hierusalē. Legitq; baruch ex uolumine sermōes hieremie in domo dñi ī gaçophylacio gamarie filij saphā scribe ī uestibulo supiori ī itroitu porte noue domus dñi: audiēte oī pp̄l'o. Cūq; audisset micheas filius gamarie filij saphan oēs s̄mōes dñi ex libro: descēdit ī domū regis ad gaçophylaciū scribe. Et ecce ibi omnes

pncipes sedebāt: elisama scriba ꝛ dalaias fi
li⁹ semeie ꝛ helnatan fili⁹ achobor ꝛ gama
rias fili⁹ saphan ꝛ sedechias fili⁹ ananie et
vniuersi pricipes. Et nūciauit eis micheas
oia vba: q̄ audiuit legēte baruch ex volumi
ne i aurib⁹ ppli. Miserūt itaqꝫ oēs pncipes
ad baruch iudi filium nathanie filij selemie
filij chusi dicentes: Volumē ex q̄ legisti au
diente pplo sume i manu tua ꝛ veni. Tulit
ergo baruch fili⁹ nerie volumē i māu sua ꝛ ve
nit ad eos. Et dixerūt ad eum: Sede: ꝛ lege
hec i aurib⁹ nr̄is. Et legit baruch i auribus
eoꝝ. Igit cū audissent oia vba: obstupuerūt
vn⁹qsqꝫ ad ,ximū suū: ꝛ dixerūt ad baruch.
Nūciare debem⁹ regi oēs smōes istos. Et itē
rogauerūt eū dicētes: Indica nobis: quomō
scripsisti oēs smōes istos ex ore ei⁹. Dixit āt
eis baruch: Ex ore suo loqbat̄ q̄si legens ad
me oēs smōes istos: ꝛ ego scribebam in uo
lumine atramēto. Et dixerūt pncipes ad ba
ruch: Vade ꝛ abscondē tu ꝛ hieremias: et
nemo sciat ubi sitis. Et igressi sūt ad regē in
atriū. Porro volumē cōmendauerūt in ga
zophylacio elisāe scribe ꝛ nūciauerūt audiē
te rege oēs smōes. Misitqꝫ rex iudi: ut sūe
ret volumē: q̄ tollēs illud de gazophylacio
elisame scribe legit audiēte rege ꝛ vniuersis
pncipib⁹: q̄ stabant circa regem. Rex āt sedē
bat i domo hyemali i mēse nono: ꝛ posita
erat arula coram eo plena prunis. Cūqꝫ le
gisset iudas tres pagellas l' q̄ttuor: scidit il
lud scalpello scribe: ꝛ ,piecit i ignem: q̄ erat
sup arulā: donec ꝯsumeret oē volumen igni:
q̄ erat i arula. Et n̄ timuerūt nec sciderūt vesti
menta sua rex ꝛ oēs serui ei⁹: q̄ audierūt vniuer
sos smōes istos. Verūtn̄ helnathan ꝛ dala
ias ꝛ gamarias ꝯtradixerūt regi: ne cōbu
reret librū: ꝛ n̄ audiuit eos. Et pcepit rex hi
eremiel filio amalech ꝛ saraie filio ezribel ꝛ
selemie filio abdehel: ut cōphēderēt baruch
scribā ꝛ hieremiā ,pphetā. Abscōdit āt eos
dn̄s. Et fc̄ꝫ ē vbū dn̄i ad hieremiā ,pphetā:
p⁹q̄ cōbusserat rex volumē ꝛ smōes quos
scripserat baruch ex ore hierēie dicēs: Rur
sū tolle volumē aliud: ꝛ scribe i eo oēs smo
nes priores q̄ erāt in pmo volūie: qd̄ cōbussit
ioachi rex iuda. Et ad ioachi regē iuda di
ces: Hec dic̄ dn̄s: Tu cōbussisti volumē istō
dicēs: Quare scripsisti i eo ānūciās: festin⁹
veniet rex babylōis ꝛ vastabit t̄rā hāc ꝛ ces
sare faciet ex illa hoīem ꝛ iumētū. Propterea
hec dicit dn̄s de⁹ ꝯtra ioachi regē iuda: Nō

erit ex eo: q̄ sedeat sup soliū dauid: ꝛ cada
uer ei⁹ ,pijciet ad estū p diē ꝛ ad gelu p noctē.
Et uisitabo ꝯtra eū ꝛ ꝯtra semē ei⁹ ꝛ ꝯtra s
uos ei⁹ iniq̄tates suas: ꝛ adducā sup eos et
sr̄ hitatōes irl'm ꝛ sup viros iuda oē malū:
qd̄ locut⁹ sū ad eos: ꝛ n̄ audierūt. Hieremias
āt tulit volumē aliud ꝛ dedit illud baruch
filio nerie scribe: q̄ scripsit i eo ex ore hiere
mie oēs smōes libri: quē cōbusserat ioachi
rex iuda igni: ꝛ isup additi sūt smōes m'lto
plures q̄ꝫ antea fuerāt.

XXXVII.

Et regnauit rex sedechias filius iosie
p iechonia filio ioachi: quē ꝯstituit re
gē nabuchodonosor rex babylonis in terra
iuda ꝛ non obediuit ipse ꝛ serui ei⁹ ꝛ ppl'us
t̄re vbis dn̄i: q̄ locut⁹ ē i manu hieremie pro
phete. Et misit rex sedechias iuchal filium
selemie ꝛ sophoniā filiū maasie sacerdotē
ad hieremiā ,pphetā dicēs: Ora ,p nob̄ dn̄ꝫ
deum nr̄m. Hieremias āt libē āmbulabat in
medio ppli. Nō.n. miserāt eū i custodiam
carceris. Igit̄ exercitus pharaonis egressus
ē de egypto: ꝛ audiētes chaldei: q̄ obsidēbāt
hierusalē huiuscemodi nūciū recesserūt ab
irl'm. Et factum ē vbum dn̄i ad hieremiā
,pphetā dicēs: Hec dicit dn̄s de⁹ isrl': Sic di
cetis regi iuda: q̄ misit vos ad me itrogādū:
Ecce exercitus pharaonis: q̄ egressus ē uo
bis i auxiliū reuertet̄ i t̄ram suā i egyptuꝫ:
ꝛ rediēt chaldei ꝛ bellabūt ꝯtra ciuitatem
hāc ꝛ capiēt eā ꝛ succēdēt igni. Hec dic̄ dn̄s:
Nolite decipe aīas vras dicētes: eūtes abi
būt ꝛ recedēt a nobis chaldei: q2 n̄ abibūt.
Sꝫ ꝛ si pcusseritis oēm exercitū chaldeoꝝ:
q̄ p̄liantur aduersum uos: ꝛ delicti fuerint
ex eis aliq̄ vulnerati: singuli de tētorio suo
ꝯsurgēt: ꝛ icēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo cūꝫ
recessisset exercit⁹ chaldeoꝝ ab irl'm ,ppter
exercitū pharaonis egressus ē hieremias d
irl'm: ut iret i t̄ram beniamin: ꝛ diuidēt ibi
possessiōem i ꝯspectu ciuiū. Cūqꝫ puenisset
ad portā bēiamin: erat ibi custos porte per
vices noīe hierias fili⁹ selemie filij ananie: et
apphēdit hieremiā ,pphetā dicēs: Ad chal
deos ,pfugis. Et r̄ndit hieremias: Falsū est:
nō fugio ad chaldeos. Et non audiuit eum
sed comphendit hierias hieremiam: et ad
duxit eum ad pncipes. Quāobrē irati prici
pes ꝯtra hieremiā: cesū eū miserūt i carcerē

q̄ erat i domo ionathan scribe. Ipse.n. ꝑpo
sit⁹ erat sup carcerē. Itaqꝫ igressus ē hiere-
mias i domum laci ⁊ i ergastulū: ⁊ sedit ibi
hieremias dieb⁹ mltis. Mittēs āt sedechi-
as rex tulit eū: itꝫogauit eū i domo sua ab
scōdite: ⁊ dixit. Putasne est ꝟmo a dn̄o: Et
dixit hieremias: Est. Et ait: In man⁹ regis
babylonis traderi. Et dixit hieremias ad re
gē sedechiā: Quid peccaui t̄ ⁊ seruis tuis ⁊
pplo tuo: q: misisti me i domū carceri: Ubi
sūt ꝓphete vr̄i: q̄ ꝓphetabāt vob ⁊ dicebāt:
n̄ veiet rex babylonis sup uos ⁊ sup terram
hāc: Nunc ḡ audi obsecro dn̄e mi rex: Ua-
leat depcatio mea i cōspectu tuo: ⁊ ne me re
mittas i domum ionathe scribe: ne moꝛiar
ibi. Precepit ḡ rex sedechias: ut tradēt hie-
remias in vestibulū carceri: ⁊ daret ei toꝛta
q̄tidie pāis: excepto pulmēto: donec cōsume
rēt oēs panes ō ciuitate. Et māsit hierēias
i uestibulo carceris.

C.XXXVIII.

Audiuit aūt saphacias fili⁹ madian et
hiedelias fili⁹ phassur ⁊ iucha fili⁹ icle
mie ⁊ phassur fili⁹ melchie ꝟmones: q̄s hie-
remias loq̄bat ad oēm pplm dicēs: Hec dic̄
dn̄s: Quicūqꝫ manserit i ciuitate hac moꝛi
et gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̄ autem ꝓfugerit
ad chaldeos viuet: ⁊ erit aia ei⁹ sospes ⁊ vi-
uens. Hec dic̄ dn̄s: Tradēdo tradet ciuitas
hec i manu exercitus regis babylonis: ⁊ ca-
piet eā. Et dixert ꝑncipes regi: Rogam⁹ ut
occidat hō iste. De idustria.n. dissoluit ma-
nus viroꝛum bellātium: q̄ remanserunt i ci
uitate hac ⁊ man⁹ vniuersi ppli: loquēs ad
eos vniuersa verba hec. Siquidem homo
iste n̄ querit pacem pplo huic sed malū. Et
dixit rex sedechias: Ecce ipse i manib⁹ vr̄is
ē. Nec.n. fas ē uobis q̄cq̄ negare. Tulert ḡ
hieremiā ⁊ ꝓiecerūt eū i lacum helchie filij
amalech: q̄ erat i vestibulo carceris: ⁊ sūmi
serunt hieremiā i funib⁹ i lacū: i q̄ n̄ erat aq̄
sed lutū. Descendit itaqꝫ hieremias i cenū.
Audiuit āt abdemelech ethiops vir eunu-
ch⁹: q̄ erat i domo regis: q꜄ misisset hierēiā
i lacuꝫ. Poꝛro rex sedebat i pōta bēiamin.
Et egressus est abdemelech ō domo regi: ⁊
locut⁹ ē ad regē dicēs: Dn̄e mi rex: male fe-
cert viri isti oia q̄cūqꝫ ꝑpetrarūt cōtra hie-
remiā ꝓphetā: mittētes eū i lacū: ut moꝛiat
ibi fame. Nō sūt.n. panes ultra in ciuitate.
Precepit itaqꝫ rex abdemelech ethiopi di-
cens: Tolle tecū hic trigita viros: ⁊ leua hie
remiā ꝓphetā ō lacu āteq̄ moꝛiat. Assūpti
ḡ abdemelech secuꝫ viris igressus ē domū
regis: q̄ erat sub cellario: ⁊ tulit ide veteres
pānos ⁊ ātiq̄: q̄ cōputruerāt: ⁊ summisit ea
ad hieremiā i lacū ꝑ funiculos. Dixitqꝫ ab
demelech ethiops ad hieremiā ꝓphetam:
Pone veteres pānos ⁊ hec scissa ⁊ putrida
sub cubito manuū tuarū ⁊ sup funes. Fecit
ḡ hieremias sic. Et extraxert hieremiā funi
b⁹: ⁊ eduxerunt eum de lacu. Māsit autem
hieremias i vestibulo carceri. Et misit rex
sedechias: ⁊ tulit ad se hieremiā ꝓphetā ad
ostiū t̄tiū: qd̄ erat i domo dn̄i. Et dixit rex
ad hieremiā: Interrogo ego te ꝟmōeꝫ: ne ab
scondas a me aliq̄d. Dixit āt hieremias ad
sedechiā: Si ānunciauero t̄: nūq̄d n̄ itficies
me: Et si ꝯsiliū dedero t̄: nō me audies: Iu-
rauit ḡ rex sedechias hieremie clam dicēs:
Uiuit dn̄s q̄ fecit nob aiam hāc: si occidero
te: ⁊ si tradidero te i man⁹ viroꝝ istoꝝ: qui
q̄runt aiaꝫ tuā. Et dixit hieremias ad sede-
chiā: Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ isrl: Si ꝓ-
fectus exieris ad ꝑncipes regi babylonis: vi
uet aia tua: ⁊ ciuitas hec n̄ succēdet igni: et
⁊ saluus eri tu ⁊ dom⁹ tua. Si āt non exieris
ad pricipes regi babylonis: tradetur ciuitas
hec i manus chaldeoꝝ ⁊ succendēt eā igni:
⁊ tu n̄ effugies de māu eoꝝ. Et dixit rex se-
dechias ad hieremiā: Sollicit⁹ sū ꝓpter iu-
deos: q̄ trāsfugerūt ad chaldeos: ne fōte tra
dar i man⁹ eoꝝ ⁊ illudāt mihi. Rn̄dit autē
hieremias ⁊ dixit ei: Nō te tradēt. Audi q̄-
so vocē dn̄i: quā ego loq̄r ad te ⁊ bn̄ t̄ erit: ⁊
viuet aia tua. Q si noluer i egredi: iste ē ser-
mo: quē ōndit mihi dn̄s: Ecce oēs mlieres:
q̄ remāserūt i domo regis iuda educētur ad
ꝑncipes regi babylonis: ⁊ ipse dicēt: Sedu-
xert te ⁊ ꝑualuert adv̄sū te viri pacifici tui:
demerserūt te i ceno ⁊ in lubrico pedes tu-
os: ⁊ recessert a te. Et oēs vxores tue ⁊ filij
tui educēt ad chaldeos: ⁊ n̄ effugies manus
eoꝝ: sed i manu regi babylonis capieris: et
ciuitatem hāc cōburet igni. Dixit ḡ sedechi
as ad hieremiā: Nullus sciat v̄ba hec: ⁊ nō
moꝛieri. Si āt audierit ꝑncipes q: locut⁹ sū
tecū: ⁊ venerit ad te ⁊ dixerit tibi: indica no
bis q̄d locutus sis cum rege: ne celes ⁊ non
te iterficiemus: ⁊ quid locutus ē tecuꝫ rex:
dices ad eos: Prostraui ego preces meas
coꝛam rege: ne me reduci iuberet i domum

ionathan: ⁊ ibi morerer. Uenerūt ergo oēs pnci
pes ad hieremiā: ⁊ interrogauerūt eū. Et locu
tus est eis iuxta oīa vba q̄ pcepat ei rex. Et
cessauerūt ab eo. Nihil.n. fuerat auditum.
Mansit vo hieremias i vestibulo carceris usq͡ȝ
ad diē: q̄ capta ē irlm: Et fcm ut caperet irlz.

.XXXIX.

Anno nono sedechie regis iuda mēse de
cimo: vēit nabuchodonosor rex baby
lonis ⁊ oīs exercitus eius ad irlm ⁊ obside
bāt eā. Undecio āt āno sedechie mēse q̄rto
q̄nta mēsis apta ē ciuitas: ⁊ ingressi sūt oēs
pncipes regis babylōis ⁊ sederūt in pōta me
dia: neregel sereser semegar nabusarsathiz
rabsares neregel sereser rebmag: ⁊ oēs reliq̄
pncipes regis babylonis. Cūq͡ȝ vidisset eos se
dechias rex iuda ⁊ oēs viri bellatores: fuge
rūt ⁊ egressi sūt nocte de ciuitate p viā hor
ti regis: ⁊ p portā q̄ erat inter duos muros:
⁊ egressi sūt ad viā deserti. Persecutus ē āt
eos exercitus chaldeorū ⁊ cōphēderūt sede
chiā in campo solitudinis hierichontine: ⁊
captū adduxerūt ad nabuchodonosor regē
babylonis in reblatha: q̄ ē in terra emath:
⁊ locut' ē ad eū iudicia. Et occidit rex baby
lōis filios sedechie in reblatha i ocl'is eius:
⁊ oēs nobiles iuda occidit rex babylōis. O
culos quoq͡ȝ sedechie eruit: ⁊ vinxit eū cōpedib':
ut duceret i babylōem. Domū quoq͡ȝ regis ⁊ do
mū vulgi succēderūt chaldei igni: ⁊ muruz
irlm subuerterūt. Et reliq̄as ppli: q̄ remāse
rāt in ciuitate: ⁊ pfugos q̄ trāsfugerāt ad eū
⁊ supfluos vulgi: q̄ remāserant trāstulit na
buçardan magister militū i babylōem: ⁊ de
plebe pauperū: q̄ nihil penit' hēbāt: dimisit
nabuçardā magister militie in terra iuda: ⁊
dedit eis vineas ⁊ cisternas in die illa. Pre
cepit āt nabuchodonosor rex babylonis d̄
hieremia nabuçardan magistro militū di
cēs: Tolle illū: ⁊ pone sup eū ocl'os tuos: ni
hilq͡ȝ ei mali facias: sȝ ut voluerit: sic facies
ei. Misit ergo nabuçardan pnceps militie ⁊ na
bu ⁊ sesban ⁊ rabsares ⁊ neregel ⁊ seteser ⁊
rebmag ⁊ oēs optimates regis babylonis mi
serūt ⁊ tulerūt hieremiā de vestibulo carceris:
⁊ tradiderūt eū godolie filio aycham filij sa
phā: ut intraret i domum ⁊ hītaret i ppl'o.
Ad hieremiā āt fcs fuerat sermo dn̄i cū clau
sus eēt i vestibulo carceris dicēs: Uade ⁊ dic
abimelec ethiopi dicēs: Hec dicit dn̄s exer
cituū de' isrl': Ecce ego iducā sermones meos
sup ciuitatē hāc i malū ⁊ n̄ i bonū: ⁊ erūt i
cōspectu tuo in die illa: ⁊ liberabo te i die il
la ait dn̄s. Et nō traderis i man' virorū: quos
tu formidas: sȝ eruēs libabo te ⁊ gladio nō
cades: sȝ erit t' aīa tua in salutē: q͡r in me ha
buisti fiduciā ait dn̄s.

.XL.

Sermo q̄ fact' ē ad hieremiā a dn̄o: p'
q̄ȝ dimissus ē a nabuçardan magistro
militie de rama: qn̄ tulit eū vinctū catenis i
medio oīum: q̄ migrabāt de irlm ⁊ iuda: ⁊
ducebāt in babylōem. Tollēs ergo pnceps mi
litie hieremiā dixit ad eū: Dn̄s de' tuus lo
cutus est malum super locum istum: ⁊ ad
duxit ⁊ fecit dominus sicut locutus est:
q͡r peccastis dn̄o ⁊ nō audistis vocē ei': ⁊ fcs
ē vob' sermo hic. Nūc ergo ecce solui te hodie de
catenis: q̄ sūt i māib' tuis. Si placet t': ut ve
nias mecū i babylōem veni ⁊ ponā oculos
meos sup te. Si āt displicet t' venire mecuȝ
i babylōem reside. Ecce oīs t'ra i cōspcu tuo
ē. Qd̄ elegeris ⁊ q̄ placuerit t' ut vadas: illuc
pge: ⁊ mecū noli venire: sed hīta apd̄ godo
liā filiū aychā filij saphā: quem pposuit rex
babylonis ciuitatib' iude. Hīta ergo cū eo i me
dio ppl'i: l' quocūq͡ȝ placuerit tibi: ut vadas
vade. Dedit quoq͡ȝ ei magister militie cibaria ⁊
munuscula: ⁊ dimisit eū. Uenit āt hierēias
ad godoliā filiū aycham i masphat: ⁊ hīta
uit cū eo i medio ppl'i: q̄ relict' fuerat in t'ra.
Cūq͡ȝ audissēt oēs pncipes exercit': q̄ dispsi
fuerāt p regiōes ipsi ⁊ socij eorū: q͡ȝ pfecisset
rex babylōis godoliā filiū aychā t're: ⁊ q͡ȝ cō
mēdasset ei viros ⁊ mli'eres ⁊ paruulos ⁊ d̄
paupib' t're: q̄ n̄ fuerāt trāslati i babylōeȝ:
venerūt i godoliā i masphat ⁊ ismahel filius
nathanie ⁊ iohanan fili' caree: ⁊ ionathan
⁊ sareas fili' thenoemeth ⁊ filij offi: q̄ erāt
de nethotphati ⁊ iechonias fili' maachati
ipi ⁊ viri eorū. Et iurauit eis godolias fili'
aychā filij saphā ⁊ comitib' eorū dicēs: No
lite timē seruire chaldeis. Habitate i terra et
seruite regi babylōis: ⁊ bn̄ erit vob'. Ecce ego
hīto i masphat: ut respōdeā pcepto chalde
orū: q̄ mittūt ad nos. Uos āt colligite vinde
miā ⁊ messem ⁊ oleū ⁊ cōdite in vasis vr̄is:
⁊ manete i vrbib' vr̄is: q̄s tenetis. Sȝ ⁊ oēs
iudei: q̄ erāt i moab ⁊ i finib' āmon ⁊ i idu
mea ⁊ i vniuersis regiōib': audito q͡ȝ dedissȝ
rex babylonis reliquias in iudea: ⁊ q͡ȝ ppo
suisset super eos godoliam filium aycham

filij saphā: reuersi sūt: i quā ōes iudei ꝺ vni uersis locis: ad q̄ ꝓfugerāt ⁊ venerūt i t̃ra iu da ad godoliā i masphath ⁊ collegerūt vinū ⁊ messē mltā nimis. Johanā aūt filiꝰ caree et ōes ꝑncipes exercitꝰ: q̄ dispsi fuerāt i regiōi bꝰ: venerūt ad godoliā i masphath: ⁊ dixerūt ei: Scito ꝙ bahalis rex filioꝝ āmon misit ismahel filiū nathanie ꝑcutē aiam tuā. Et n̄ credidit eis godolias filiꝰ aychā. Johanā aūt filiꝰ caree dixit ad godoliam seorsū i masphath loqn̄s: Ibo ⁊ ꝑcutiā ismahel filiū nathanie nullo sciēte: ne īficiat aiam tuam: et dissipēt ōes iudei: q̄ ꝯgregati sūt ad te: ⁊ pi būt reliq̄e iuda. Et ait godolias filiꝰ aychā ad iohanan filiū caree: Noli facē v̄bū hoc. Falsū.n. tu loq̄ris de ismahel.

.XLI.

Et factū ē i mēse septio: venit ismahel filius nathanie filij elisama ꝺ seie rega li ⁊ optiās rēgis ⁊ decē uiri cū eo ad godoliā filiū aychā i masphath: ⁊ cōederūt ibi pāes simlꝰ i masphath. Surrexit aūt ismahel filiꝰ nathanie: ⁊ decē viri q̄ cū eo erāt: ⁊ ꝑcusserūt godoliā filiū aychā filij saphan gladio: ⁊ īt fecerūt eū: quē p̄fecerat rex babylōis terre. oēs q̄z iudeos: q̄ erāt cū godolia i masphath ⁊ chaldeos: q̄ repti sūt ibi ⁊ viros bellatores ꝑcussit ismahel. Secūdo aūt die pꝰq̄ occiderat godoliā nullo adhuc sciēte: venerūt viri de sychē ⁊ ꝺ sylo ⁊ de samaria octoginta viri rasi barba ⁊ scissis vestibꝰ ⁊ squalētes: ⁊ mūera ⁊ thus hēbāt i manu: ut offerrēt i domo dn̄i. Egressus ḡ ismahel filiꝰ nathāie i occursū eoꝝ ꝺ masphath: icedēs ⁊ plorās ibat. Cū aūt occurisset eis: dixit ad eos: Venite ad godoliā filiū aychā. Qui cū vēissēt ad mediū ciuitat̄: īterfecit eos ismahel filiꝰ nathanie circa mediū laci ipse ⁊ viri: q̄ erāt cū eo. Decē aūt uiri repti sūt īter eos: q̄ dixerūt ad ismahel: Noli occidē nos: q꞉ hēmus thesauros i agro frumēti ⁊ ordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et cessauit ⁊ n̄ īterfecit eos cū fr̄ibꝰ suis. Lacꝰ aūt i quē ꝓiecerat ismahel oīa cadauera viroꝝ: q̄s ꝑcussit ꝓpter godoliā: ipse ē quē fecit rex asa: ꝓpter baasa regē isrl̄. Ipsū3 repleuit ismahel filiꝰ nathanie occisis. Et captiuas duxit ismahel ōe reliq̄as ppl̄i: q̄ erāt i masphath filias regis ⁊ vniuersū ppl̄z: q̄ remāserat i masphath: quos cōmendauerat nabuçardan princeps militie godolie filio aychā. Et cepit eos ismahel filiꝰ nathanie: ⁊ abijt ut trāsiret ad filios āmon. Audiuit aūt iohanan filiꝰ caree ⁊ ōes ꝑncipes bellatoꝝ: q̄ erāt cū eo ōe malū: q̄d fecerat ismael filiꝰ nathanie: ⁊ assūptis vniuersis viris ꝓfecti sūt: ut bellarent aduersus ismahelē filiū nathanie: ⁊ īuenerūt eū ad aq̄s mltas: q̄ sūt i gabaon. Cūq̄z vidisset oīs ppl̄s: q̄ erat cū ismahel: iohanā filiū caree ⁊ vniuersos ꝑncipes bellatoꝝ: q̄ erant cū eo: letati sūt. Et reuersus ē oīs ppl̄s: quē ceperat ismahel in masphath: reuersusq̄z abijt ad iohanā filiū3 caree. Ismahel aūt filiꝰ nathanie fugit cū octo uiris a facie iohanan: ⁊ abijt ad filios āmō. Tulit ḡ iohanan filiꝰ care ⁊ ōes p̄ncipes bellatorum: q̄ erāt cum eo: vniuersas reliq̄as vulgi: q̄s reduxerāt ab ismahel filio nathanie de masphath: pꝰq̄ ꝑcussit godoliā filiū aychā fortes viros ad p̄liū ⁊ mlieres ⁊ pueros ⁊ eunuchos: q̄s reduxerat de gabaon: ⁊ abierūt ⁊ sederūt ꝑegrinantes i chanaan: que ē iuxta bethleem: ut ꝑgerēt ⁊ itroierēt egyptū a facie chaldeoꝝ. Timebant.n. eos: q꞉ ꝑcusserat ismahel filiꝰ nathanie godoliā filium aycham: quē p̄posuerat rex babylōis in terra iuda.

.XLII.

Et accesserūt ōes ꝑncipes bellatoru3 et iohanan filiꝰ caree ⁊ ieçonias filiꝰ osie ⁊ reliquū vulgꝰ a paruo usq̄z ad magnum: dixerūt ad hieremiā ꝓphetam: Cadat oratio n̄ra i ꝯspectu tuo: ⁊ ora ꝓ nob̄ ad dn̄3 deum tuū ꝓ vniuersis reliquijs istis: q꞉ derelicti sumꝰ pauci ꝺ pluribꝰ: sicut oculi tui nos ītuentur: ⁊ annūciet nob̄ dn̄s deꝰ tuꝰ viam ꝑ quā ꝑgamꝰ: ⁊ verbū q̄d faciamꝰ. Dixit autē ad eos hierēias ꝓpheta: Audiui. Ecce ego oro ad dn̄m deū v̄r̄m s̄m v̄ba v̄r̄a: ōe verbū q̄dcūq̄z r̄nderit mihi indicabo uobis nec celabos vos q̄cq̄. Et illi dixerūt ad hieremiā: Sit dn̄s īter nos testis veritatis ⁊ fidei: si n̄ iuxta ōe verbū: i q̄ miserit te dn̄s deꝰ tuꝰ ad nos: sic faciemus siue bonū ē siue malū. Voci dn̄i dei n̄r̄i ad quē mittimus te obediemꝰ: ut bn̄ sit nobis cū audierimus vocē dn̄i dei n̄r̄i. Cum autē completi essent decem dies: f̄cm̄ ē verbum dn̄i ad hieremiam. Vocauitq̄z iohanan filiū caree ⁊ ōes ꝑncipes bellatoꝝ: q̄ erant cum eo ⁊ vniuersū ppl̄m a minimo usq̄z ad magnū ⁊ dixit ad eos: Hec dicit dn̄s deus isrl̄ ad quē misistis me: ut prosternerem ꝓces vestras in conspectu eius:

Si quiescētes māseritis i t̃ra hac: edificabo
vos ⁊ ñ destruā: plātabo ⁊ ñ euellā. Iā eniȝ
placat⁹ sū sup malo: qđ feci uobis. Nolite ti
mē a facie regis babylonis: quē uos pauidi
formidatis. Nolite metuē eū dic̄ dñs: q₂ vo
biscuȝ sū ego: ut saluos uos faciā ⁊ eruā de
manu eius: ⁊ dabo uobis m̄ias ⁊ miſebor
v̄ri: ⁊ habitare vos faciā i t̃ra v̄ra. Si āt dixe
ritis uos: ñ habitabim⁹ i t̃ra ista: nec audiem⁹
vocē dñi dī n̄ri: dicētes neq̄q̄: sȝ ad t̃rā egyp
ti pgem⁹: ubi ñ uidebim⁹ bellū ⁊ clangorem
tube ñ audiem⁹ ⁊ famē ñ sustiebim⁹: ⁊ ibi hi
tabimus. ppter hoc nūc audite v̄bū dñi reli
q̄e iuda. Hec dic̄ dñs de⁹ exercituuȝ de⁹ isrl̄:
Si posueritis faciē v̄raȝ: ut igrediamini egyp
tum ⁊ itraueritis: ut ibi habitetis: gladius
quē uos formidatis: ibi cōphēdet uos i t̃ra
egypti: ⁊ fames: p q̄ estis solliciti adhēbit vo
bis i egypto ⁊ ibi moriemini. Oēsq₃ viri: q̄
posuerit faciē suā: ut igrediāt̃ egyptū: ut ha
bitēt ibi: moriēt̃ gladio ⁊ fame ⁊ peste. Nul
lus de eis remanebit: nec effugiet a facie ma
li: qđ ego afferā sup eos: q₂ hec dic̄ dñs exer
cituū de⁹ isrl̄. Sicut ꝯflat⁹ ē furor me⁹ ⁊ indi
gnatio mea sup hitatores irl̄m: sic ꝯflabit i
dignatio mea sup uos cum ingressi fueritis
egyptuȝ: ⁊ eritis i iusiurādū ⁊ i stuporē ⁊ in
maledictū ⁊ i opprobriū: ⁊ neq̄q̄ ultra vide
bitis locū istū. Uerbū dñi sup vos reliq̄e iu
da: Nolite itrare egyptum. Sciētes scietis q₂
obtestat⁹ sum vobis hodie: q₂ decepistis aīas
v̄ras. Uos. n. misistis me ad dñm deū n̄m
dicētes: Ora p nobis ad dñm deū n̄ȝ: ⁊ iu
xta oia q̄cūq₃ dixerit t̄ dñs de⁹ n̄r: sic ānūcia
nobis ⁊ faciem⁹. Et ānūciaui uobis hodie:
⁊ ñ audistis vocē dñi dei v̄ri sup vniuersis: p
q̄b⁹ misit me ad uos. Nūc g̊ sciētes scietis: q₂
gladio ⁊ fame ⁊ peste moriemini in loco ad
quē uoluistis itrare: ut hitaretis ibi.

XLIII.

Factū ē āt cum cōplesset hieremias lo
q̄ns ad ppl̄m vniuersos ſmones dñi
dei eorū: p q̄b⁹ misat eū dñs de⁹ eorū ad il
los oia verba hec: dixit açarias filius ogie
⁊ iohanan fili⁹ caree ⁊ oēs viri supbi dicen
tes ad hieremiā: Mēdaciū tu loq̄ris. Nō mi
sit te dñs de⁹ n̄r dicēs: ne igrediamini egyptū:
ut habitetis illic: sȝ baruch fili⁹ nerie icitat
te aduersū nos: ut tradat nos i man⁹ chal
deorū: ⁊ iterficiat nos ⁊ traduci faciat i ba
bylōeȝ. Et ñ audiuit iohanan filius caree ⁊
oēs pncipes bellatorū ⁊ vniuersus ppl̄s vo
cē dñi: ut manerēt i t̃ra iuda: sȝ tollēs ioha
nā fili⁹ caree ⁊ vniuersi pncipes bellatoruȝ:
vniuersos reliq̄arū iuda: q̄ reuersi fuerāt d
cūctis gētib⁹: ad q̄s fuerāt āte dispsi: ut hita
rēt i t̃ra iuda: viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos
⁊ filias regi ⁊ oēm aīam: quā reliq̄rat nabu
çardā pn̄ceps militie cū godolia filio aycbā
filij saphan: ⁊ hieremiā pphetā ⁊ baruch fi
lium nerie: ⁊ igressi sūt i t̃ram egypti: q₂ nō
obedierūt voci dñi: ⁊ venerūt usq₃ ad taph
nis. Et fc̄s ē ſmo dñi ad hieremiā i taphnis
dicēs: Sume t̄ lapides grādes i manu tua ⁊
abscōdes eos i crypta: q̄ ē sub muro lateri
cio i porta dom⁹ pharaonis i taphnis cernē
tib⁹ viris iudeis: ⁊ dices ad eos: Hec dic̄ dñs
exercituū de⁹ isrl̄: Ecce ego mittā ⁊ assumā
nabuchodonosor regē babylōis ſuū meū ⁊
ponā thronū ei⁹ sup lapides istos: q̄s abscō
di: ⁊ statuet soliū suū sup eos. Ueniensq₃ p
cutiet t̃rā egypti: q̄s i morte i mortē: ⁊ quos
i captiuitate i captiuitatē: ⁊ q̄s i gladio i gla
diū. Et succēdet ignē i delubris deorū egyp
ti ⁊ comburet ea ⁊ captiuos ducet illos. Et
amiciet terra egypti: sicut amicit̃ pastor pal
lio suo: ⁊ egrediet̃ ide i pace. Et ꝯteret statu
as dom⁹ sol̄: q̄ sūt i t̃ra egypti: ⁊ delubra deo
rū egypti comburet igni.

XLIIII.

Uerbū qđ factū ē ad hierēiā: ⁊ ad oēs
iudeos: q̄ hitabāt i t̃ra egypti hitātes
i magdalo ⁊ i taphnis ⁊ i mēphis ⁊ i terra
phatures dicēs: Hec dicit dñs exercituū de⁹
isrl̄: Uos uidistis oē malū istud: qđ adduxi
sup irl̄m ⁊ sup oēs urbes iuda: ⁊ ecce deser
te sūt hodie: ⁊ ñ ē i eis hitator: ppter malici
am quā feceīt: ut me ad iracūdiā puocarēt:
⁊ irēt ⁊ sacrificarēt ⁊ colerēt deos alienos:
q̄s nesciebant ⁊ illi ⁊ uos ⁊ p̄res v̄ri. Et misi
ad uos oēs ſuos meos pphetas de nocte ꝯ
surgens: mittensq₃ ⁊ dicens: Nolite facē ver
bū abomiatiōis huiuscemodi. Et ñ audieīt
nec iclinaueīt aurem suā: ut ꝯuertēt̃ a malis
suis: ⁊ nō sacrificarent dijs alienis. Et ꝯfla
ta ē indignatio mea ⁊ furor meus: ⁊ succen
sa ē i ciuitatib⁹ iuda ⁊ i plateis irl̄m: ⁊ verse
sūt i solitudinem ⁊ vastitatem ſm diē hāc.
Et nūc hec dicit dñs exercituum deus isrl̄:
Quare uos facitis malum grāde ꝯtra aīas
vestras: ut intereat ex uobis vir ⁊ mulier

paruulus ꝛ lactens de medio iude: nec reli-
q̄t uobis q̄c꜡ residuū: ꝓuocātes me ī opib᷒
manuū vr̄arū sacrificādo dijs alienis ī terra
egypti: ī quā īgressi estis: ut habitetꝭ ibi: ꝛ di-
spereatis ꝛ sitis ī maledictōēz ꝛ ī opprobri-
um cūctis gētib᷒ t̄re: Nūq̄d obliti estis ma-
la patrū vr̄orum ꝛ mala regū iuda ꝛ mala
vxorꝫ eorū ꝛ mala vr̄a ꝛ mala vxorū vr̄arū
q̄ fecerūt ī t̄ra iuda ꝛ in regiōibus ir̄lm: Non
sūt mūdati usq꜡ ad diē hāc: ꝛ n̄ timuerūt: ꝛ n̄
ābulauerūt ī lege dn̄i ꝛ ī ꝑceptis meis: q̄ dedi
corā vob̄ ꝛ corā pr̄ib᷒ vr̄is. Jd̄o hec dicit dn̄s
exercituū deus isr̄l: Ecce ego ponam faciez
meā ī uobis ī malū: ꝛ dispdā ōem iudā. Et
assumā reliq̄as iude: q̄ posuerūt facies suas:
ut īgrederēt t̄rā egypti ꝛ hitarēt ibi: ꝛ ꝯsum-
māt ōes ī t̄ra egypti: ꝛ cadēt ī gladio ꝛ ī fame.
Cōsumēt a mīimo usq꜡ ad maximū: in fa-
me ꝛ gladio morīēt: ꝛ erūt ī iusiurādū ꝛ ī mi-
raculū ꝛ ī maledictōem ꝛ in opprobriū. Et
uisitabo sup hitatores t̄re egypti: sicut visi-
taui ir̄lm ī gladio ꝛ fame ꝛ peste: ꝛ nō erit q̄
effugiat ꝛ sit residuus de reliquijs iudeo-
rū: q̄ vadūt ut pegrinētur ī t̄ra egypti ꝛ re-
uertāt ī t̄rā iuda: ad quā ipsi eleuāt aīas su-
as: ut reuertāt ꝛ hitēt ibi. Nō reuertēt nisi
q̄ fugerit. Rn̄derūt āt hieremie ōes viri scien-
tes: q꜡ sacrificarēt vxores eorū dijs alienis ꝛ
vniuerse mr̄lieres: q̄rū stabat mr̄ltitudo grā-
dis: ꝛ oīs ppr̄s hitātiū in t̄ra egypti ī phatu-
res dicētes: Sermōem quē locut᷒ es ad nos
in noīe dn̄i n̄ audiem᷒ ex te: sed faciētes faci-
em᷒ ōe verbū: qd̄ egrediet̄ d̄ ore n̄ro: ut sacri-
ficem᷒ regine celi ꝛ libem᷒ ei libamina: sicut
fecimus nos ꝛ pr̄es: reges n̄ri ꝛ ꝑncipes n̄ri:
ī urbib᷒ iuda ꝛ ī plateis ir̄lm: ꝛ saturati su-
m᷒ pāib᷒: ꝛ bn̄ nob̄ erat: maluq꜡ n̄ uidimus.
Ex eo āt t̄pe: q̄ cessauim᷒ sacrificare regine
celi ꝛ libare ei libamīa: īdiguim᷒ ōib᷒: ꝛ gla-
dio ꝛ fame ꝯsūpti sum᷒. Q̄ si n̄ sacrificam᷒
regine celi: ꝛ libam᷒ ei libamīa: nūq̄d sine vi-
ris n̄ris faciem᷒ ei placētas ad colēdū eaꝫ: et
libamīa ad libandū: Et dixit hieremias ad
ōem ppl̄ꝫ aduersū viros ꝛ aduersū mr̄lieres
ꝛ aduersū vniuersā plebē: q̄ rn̄derāt ei v̄bū
dicēs: Nūq̄d n̄ sacrificiū: qd̄ sacrificastis in
ciuitatib᷒ iuda ꝛ ī plateis ir̄lm vos ꝛ patres
vr̄i: reges vr̄i ꝛ ꝑncipes vr̄i ꝛ ppr̄s t̄re: horuꝫ
recordat᷒ ē dn̄s ꝛ ascēdit sup cor ei᷒: Et non
poterat dn̄s ultra portare: ꝓpt maliciā studio-
rū vr̄orū: ꝛ ꝓpter abomiatōes q̄s fecistis: ꝛ
f̄ca ē t̄ra vr̄a ī desolatōēz ꝛ ī stuporē ꝛ ī male-
dictū: eo q꜡ n̄ sit habitator: sicut ē dies hec.
Propterea q꜡ sacrificaueritꝭ idol̄ ꝛ peccaueri-
tis dn̄o: ꝛ n̄ audieritꝭ vocem dn̄i ꝛ ī lege ꝛ ī
ꝑceptꝭ ꝛ ī testimonijs ei᷒ n̄ ābulaueritis: iccir-
co euenerūt uob̄ mala hec: sic ē dies hec. Di-
xit āt hieremias ad ōem ppl̄m ꝛ ad vniuer-
sas mulieres: Audite verbū dn̄i oīs iuda: q̄
estis ī t̄ra egypti. Hec iq̄t dn̄s exercituū de᷒
isr̄l dicēs: Uos ꝛ vxores vr̄e locuti estis ore
vr̄o: Et māib᷒ vr̄is iplestis dicētes: Faciam᷒
vota n̄ra q̄ vouim᷒: ut sacrificem᷒ regie celi
ꝛ libem᷒ ei libamīa. Implestꝭ opa vr̄a: ꝛ ope
ꝑpetrastꝭ ea. Ideo audite v̄bū dn̄i oīs iuda
q̄ habitatis in t̄ra egypti: Ecce ego iuraui ī
noīe meo magno ait dn̄s: q2 neq꜡q꜡ ultra vo-
cabit nomē meū ex ore oīs uiri iudei dicētꝭ:
viuit dn̄s de᷒ ī oī t̄ra egypti: Ecce ego vigila-
bo sup eos ī malū ꝛ n̄ ī bonū: ꝛ ꝯsumēt ōes
uiri iuda: q̄ sunt ī t̄ra egypti gladio ꝛ fame
dōec penit᷒ ꝯsumāt. Et q̄ fugerit gladiū: re-
uertēt de terra egypti ī t̄rā iuda viri pauci:
ꝛ sciēt ōes reliq̄e iuda īgrediētiū t̄rā egypti:
ut hitēt ibi: cui᷒ s̄mo cōpleat: me᷒ an illoꝝ.
Et hoc vobis signū ait dn̄s: q꜡ visitē ego su-
p uos ī loco isto: ut sciatis q2 vere cōplebūt
s̄mōes mei ꝯtra uos ī malū. Hec dic̄ dn̄s:
Ecce ego tradā pharaonē ephree regē egyp-
ti ī māu īimicorū ei᷒ ꝛ ī māu q̄rētiū aīaꝫ ill᷒:
sicut tradidi sedechiā regē iuda ī manu na-
buchodonosor regis babylōis īimici sui et
q̄rentis aīam eius.

C .XLV.

Verbū qd̄ locut᷒ est hieremias ꝓpheta
ad baruch filiū nerie: cū scripsisset v̄-
ba hec ī libro ex ore hieremie āno q̄rto ioa-
chi filij iosie regꝭ iuda dicēs: Hec dicit dn̄s
de᷒ isr̄l ad te baruch: Dixisti: Ue misero mi-
hi: q̄m addidit dn̄s dolorē dolori meo. La-
bōaui in gemitu meo: ꝛ reqem n̄ īueni. Hec
dic̄ dn̄s: Sic dices ad eū: Ecce q̄s edificaui
ego destruo: ꝛ q̄s plātaui ego euello: ꝛ uni-
uersā t̄rā hanc. Et tu q̄ris t̄ grādia: Noli q̄-
rere: q2 ecce ego adducā malū sup ōem car-
nē ait dn̄s: ꝛ dabo tibi aīam tuā ī salutē ī oī-
b᷒ locis ad q̄cūq꜡ prexeris.

C .XLVI.

Quod factum ē v̄buꝫ dn̄i ad hieremiā
ꝓphetam contra gentes: Ad egyptuꝫ
aduersum exercitum pharaonis nechao re-
gꝭ egypti: qui erat iuxta fluuiuꝫ euphraten

i charchāis: quē pcussit nabuchodonosor rex babylōis in q̄rto āno ioachim filij iosie regis iuda. Preparate scutū ꝛ clypeū: ꝛ pcedite ad bellū. Iungite eq̄s ꝛ ascēdite equites: state i galeis polite lāceas: iduite vos loricā. Quid igit᷑? Uidi ipsos pauidos ꝛ terga vertentes: fortes eoꝝ cesos. Fugerūt pciti: nec respexerūt. Terror vndiq̧ ait dn̄s. Nō fugiet velox: nec saluari se putet fortis. Ad aqlonē iuxta flumē euphratē victi sūt ꝛ ruerūt. Quis ē iste q̄ q̄si flumē ascēdit: ꝛ veluti fluuioꝝ intumescūt gurgites eiꝰ? Egyptꝰ fluīs istar ascēdit: ꝛ velut fluia mouebūt fluctus eiꝰ: ꝛ dicet: Ascēdēs opiā trā: pdā ciuitatē ꝛ hitatores eiꝰ. Ascēdite eq̄s ꝛ exultate i curribꝰ: ꝛ pcedāt fortes ethiopie ꝛ libye tenentes scutū: ꝛ lydij arripiētes ꝛ iaciētes sagittas. Dies autem ille dn̄i dei exercituū dies vltiōis: ut sumat vīdictam de inimicis suis. Deuorabit gladiꝰ ꝛ saturabit᷑ ꝛ iebriabitur sāguie eoꝝ. Uictima .n. dn̄i exercituū i tra aqlōis: iuxta flumē euphraten. Ascēde i galaad: ꝛ tolle resinā v̄go filia egypti. Frustra m̄ltiplicas medicamia: sanitas n̄ erit t. Audierūt gētes ignominiā tuā: ꝛ vlulatꝰ tuus repleuit trā. Quia fortis ipegit i fortem: ꝛ ābo parit᷑ pcideāt. Uerbū qd̄ locutꝰ ē dn̄s ad hieremiā pphetā sup eo q̄ vēturꝰ eēt nabuchodonosor rex babylonis ꝛ pcussurꝰ trā egypti. Annūciate egypto: ꝛ auditū facite i magdalo ꝛ resonet i memphis: ꝛ i taphnis dicite: Sta ꝛ p̄para te: q2 deuorabit gladiꝰ ea q̄ p circuitū tuū sunt. Quare cōputruit fortis tuꝰ? Nō stetit: qm̄ dn̄s subuertit eū. M̄ltiplicauit ruētes: ōciditq̧ vir ad pximū suū. Et dicēt: Surge ꝛ ītuāi ad pplm̄ nr̄m et ad trā natiuitatis nr̄e a facie gladij colūbe. Uocate nomē pharaonis regis egypti: tumultum adduxit tp̄us. Uiuo ego iquit rex dn̄s exercituū nomē eiꝰ: qm̄ sicut thabor i mōtibꝰ: ꝛ sic carmelus i mari veniet. Uasa transmigrationis fac t habitatrix filia egypti: q2 mēphis i solitudie erit ꝛ deseret᷑ ꝛ ihitabil᷑ erit. Uitl̄a elegās atq̧ formosa egyptꝰ: stimulator ab aqlone veniet eiꝰ. Mercenarij q̧ eiꝰ: q̄ v̄sabant i medio eiꝰ: q̄si vituli saginati versi sūt ꝛ fugerūt simul: nec stare potuerūt: q2 dies iterfectiōis eoꝝ venit sup eos tp̄s visitatiōis eoꝝ. Uox eiꝰ q̄si eris sonabit: qm̄ cū exercitu pperabūt: ꝛ cū securibꝰ venient ei. Quasi cedētes ligna succiderūt saltū eiꝰ ait dn̄s: qui supputari n̄ pōt. Multiplicati sūt sup locustas: ꝛ n̄ ē eis nūerꝰ. Cōfusa est filia egypti: ꝛ tradita i manꝰ ppl̄i aqlōis dic̄ dn̄s exercituū deꝰ isrl̄. Ecce ego visitabo super tumultū alexandrie ꝛ sup egyptū ꝛ sup deos eius ꝛ sup reges eius ꝛ sup pharaonē ꝛ sup ōes q̄ ꝯfidūt i eo: ꝛ dabo eos i manus querētiū aīam eoꝝ: ꝛ i manꝰ nabuchodonosor regis babylōis ꝛ in manus suorum eius. Et pꝰ hec hitabitur: sic̄ diebus p̄stinis ait dn̄s. Et tu ne timeas serue meꝰ iacob: ꝛ ne paueas isrl̄. Quia ecce ego saluū te faciā d̄ lōginq̄ ꝛ semē tuū de tra captiuitatis tue. Et reuertet᷑ iacob ꝛ requiescet ꝛ p̄sperabit᷑: ꝛ n̄ erit qui exterreat eū. Et tu noli timē serue mee iacob ait dn̄s: q2 tecū ego sū: q2 ego ꝯsumā cūctas gētes: ad q̄s eieci te. Te vero n̄ ꝯsumā: sed castigabo te i iudicio: nec q̄si inocēti parcā t.

C. XLVII.

Quod fc̄m ē verbū dn̄i ad hieremiam pphetā ꝯtra palestinos anteq̄ pcuteret pharao gaçam. Hec dic̄ dn̄s: Ecce aq ascendēt ab aqlōe: ꝛ erūt q̄i torrēs iundās: ꝛ operiēt trā ꝛ plenitudiem eius: vrbē ꝛ hitatorē eius. Clamabūt hoīes ꝛ vlulabūt ōes habitatōes tre a strepitu pōpe armoꝝ ꝛ bellatoꝝ eius: a cōmotiōe q̄drigarū eius: ꝛ m̄ltitudine rotarū illius. Nō respexerūt p̄res filios manibus dissolutis p aduētu diei: i q̄ vastabūt ōes philistijm: ꝛ dissipabit᷑ tyr᷑ ꝛ sidon cū ōibꝰ reliq̄s auxilijs suis. Depopulatus ē .n. dn̄s palestīos: reliq̄as isule cappadocie. Uenit caluiciū sup gaçam: ꝯticuit ascalon: ꝛ reliq̄e vallis earū. Usq̧ q̄ ꝯcideris? O mucro dn̄i: usq̧ q̄ n̄ q̄esces? Ingredē i vaginam tuā refrigerare ꝛ sile. Quō q̄escet: cū dn̄s p̄cepit ei aduersus ascalōem ꝛ aduersū maritimas eiꝰ regiōes: ibiq̧ ꝯdixerit illi.

C. XLVIII.

Ad moab. Hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isrl̄: Ue sup nabo: qm̄ uastata ē ꝛ cōfusa. Capta ē cariathiarim: ꝯfusa ē fortis et tremuit. Nō ē ultra exultatio i moab: ꝯtra esebon cogitauerūt malum. Uenite ꝛ dispdamꝰ eā de gente. Ergo silens ꝯticesces: sequet᷑ q̧ te gladiꝰ. Uox clamoris de oronaim vastitas ꝛ ꝯtritio magna. Cōtrita ē moab: ānūciate clamorē paruul᷑ eius. Per ascēsum .n. luithꝰ plorās ascēdet i fletu: qm̄ in descensu

oronaim hostes ululatū ɔtriōis audierūt. Fu
gite:saluate aīas vr̄as: ⁊ eritis q̄si mirice i de-
serto. Pro eo.n.ꝙ habuisti fiduciā i muni-
tiōib⁹ tuis ⁊ i thesauris tuis: tu q̄ꝫ capieris. Et
ibit chamos i trāsmigratiōem: sacerdotes
ei⁹ ⁊ p̄ncipes ei⁹ simul. Et veniet p̄do ad ōez
urbē: ⁊ vrbs nulla saluabit. Et pibūt valles
⁊ dissipabūt cāpestria: qm̄ dixit dn̄s. Date
florē moab: q꞉ florēs egrediet: ⁊ ciuitates ei⁹
deserte erūt ⁊ ihitabiles. Maledict⁹ q̄ facit
op⁹ dn̄i fraudulenter: ⁊ maledict⁹ q̄ p̄hibet
gladiū suum a sanguie. Fertil' fuit moab ab
adolescētia sua: ⁊ requieuit in fecib⁹ suis. Nec
trāsfusus ē d̄ uase i uas: ⁊ i trāsmigratiōem
n̄ abijt. Idcirco p̄mansit gust⁹ ei⁹ i eo: ⁊ odor
ei⁹ n̄ ē imutat⁹. Propterea ecce dies veniūt di
cit dn̄s: ⁊ mittā ei ordinatōes ⁊ stratōes la-
gūcularū ⁊ sternēt eū: ⁊ vasa ei⁹ exhaurient ⁊
lagūculas eoꝝ collidēt. Et ɔfūdet moab a
chamos: sicut ɔfusa ē dom⁹ isrl' a bethel: i q̄
hēbat fiduciā. Quō dicitis: fortes sum⁹: et
uiri robusti ad p̄liādū? Uastata ē moab ⁊ ci
uitates illi⁹ succēderūt: ⁊ electi iuuenes ei⁹ de-
scēderūt i occisiōem ait rex: dn̄s exercituū no
mē ei⁹. Prope ē iteritus moab: ut veniat: et
malū ei⁹ velociter accurret nimis. Consola
mini eū ōes: q̄ estis i circuitu ei⁹: ⁊ vniuersi
q̄ scitis nomē eius: dicite: Quō ɔfracta ē vir-
ga fortis baculus gl'iosus? Descēde de gl'a
⁊ sede i siti hitatio filie dibon: qm̄ vastator
moab ascēdet ad te: dissipabit mūitiōes tu-
as. In uia sta ⁊ p̄spice hitatio aroer. Interro-
ga fugiētē: ⁊ ei q̄ euasit dic: q̄d accidit? Con-
fusus ē moab: qm̄ uict⁹ ē. Ululate ⁊ clama-
te: annunciate i arnon: qm̄ vastata ē moab
⁊ iudiciū venit ad trā cāpestrē sup elon ⁊ su
per iasa ⁊ sup mephat ⁊ sup dibon ⁊ super
nabo ⁊ sup domū deblathaim ⁊ sup caria
thai ⁊ sup bethgamul ⁊ sup bethmaon ⁊
sup carioth ⁊ sup bosra ⁊ sup ōes ciuitates
trē moab: q̄ longe ⁊ p̄pe sunt. Abscisum est
cornu moab: ⁊ brachiū ei⁹ ɔtritū ē ait dn̄s:
Inebriate eū: qm̄ ɔtra dn̄m erect⁹ ē. Et alli-
det manū moab i vomitu suo: ⁊ erit i deri-
sū ēt ipse. Fuit.n.i derisū t' isrl': q̄si it' fures re
perisses eū. Propt' v̄ba ḡ tua: q̄ aduersum
illū locut⁹ es: captiu⁹ duceris. Relinq̄te ciuita-
tes ⁊ habitate i petra habitatōes moab: ⁊
estote q̄si colūba nidificans i sūmo ore fora
minis. Audiuim⁹ sup̄biam moab: Sup̄b⁹ ē
valō. Sublimitatē ei⁹ ⁊ arrogātiā ⁊ sup̄biā
⁊ altitudinē cordis ei⁹ ego scio ait dn̄s. Iac-
tātiam eius: eo ꝙ n̄ sit iuxta eam virtus ei⁹:
nec iuxta qō potat conata sit facē. Iō super
moab eiulabo: ⁊ ad moab vniuersā clama-
bo ad viros muri fictil' lamētātes. De plā-
tu iaser plorabo t' vinea sabama. Propagi-
nes tue trāsierūt mar̄: usq̄ꝫ ad mare iaser p̄ue
nerūt sup messē tuā ⁊ vindemiā tuā p̄do ir
ruit. Ablata ē leticia et exultatio de carme-
lo ⁊ de terra moab: ⁊ vinum de torculari-
bus sustuli. Neq̄ꝙ calcator vue solitum ce-
leuma cātabit. De clamōe esebon usq̄ꝫ elea
le ⁊ iasa dederūt vocē suam a segor usq̄ꝫ ad
oronaim vitulā ɔsternātez: aque v̄o nemrim
pessime erūt. Et auferā de moab ait dn̄s of-
ferētē i excelsis: ⁊ sacrificātē dijs eius. Prop
terea cor meū ad moab: q̄si tibia eris resona-
bit: ⁊ cor meū ad viros muri fictil' dabit so-
nitū tibiarū: q꞉ plus fec̄ ꝙ potuit: iccirco pe
rierūt. Oē.n.caput caluitiū: ⁊ ois barba ra-
sa erit. In cūctis maibus colligatio ⁊ super
ōe dorsū ciliciū. Et sup oia tecta moab: ⁊ i
plateis eius ois plāctus: qm̄ ɔtriui moab sic̄
vas iutile ait dn̄s. Quō victa est: ⁊ vlulaue
rūt? Quō deiecit ceruicē moab ⁊ ɔfusus ē?
Eritq̄ꝫ moab i derisū: ⁊ i exēplū oib⁹ in cir-
cuitu suo. Hec dic̄ dn̄s: Ecce q̄si aq̄la vola-
bit: ⁊ extēdet alas suas ad moab. Capta est
carioth: ⁊ mūitōes cōp̄hēse sūt. Et erit cor
fortiū moab i die illa: sic̄ cor mulieris partu-
riētis. Et cessabit moab eē pp̄ls: qm̄ ɔtra dn̄z
gl'atus est. Pauor ⁊ fouea ⁊ laqus sup te o
hitator moab ait dn̄s. Qui fugerit a facie
pauoris cadet i foueā: ⁊ q̄ ɔscēderit de fouea
capiet laqueo. Adducā.n. sup moab annū
visitationis eoꝝ ait dn̄s. In vmbra esebon
steterūt de laq̄o fugiētes: q꞉ ignis egressus ē d̄
esebon: ⁊ flāma de medio seon: ⁊ deuorabit
p̄tē moab ⁊ verticē filioꝝ tumult⁹. Ue tibi
moab. Peristi pp̄le chamos: q꞉ cōp̄hensi sūt
filij tui ⁊ filie tue i captiuitatē. Et ɔuertam
captiuitatē moab i nouissimis dieb⁹ ait dn̄s.
Hucusq̄ꝫ iudicia moab.

.XLIX.

AD filios āmon: Hec dic̄ dn̄s: Nūq̄d
non filij sūt isrl': aut heres non est ei?
Cur igit' hereditate possedit melchon gad:
⁊ populus eius in vrbibus eius habitauit?
Ideo ecce dies veniunt in te dicit dn̄s: ⁊ au-
ditum faciam super rabath filioꝝ ammon
fremitum p̄lij. Et erit i tumulum dissipata

filieqꝫ eiꝰ igni succēdēt: ⁊ possidebit isrł pos-
sessões suos ait dñs. Ulula esebõ: qm̄ vasta
ta ē hai. Clamate filie rabba: accingite vos
ciliciꝭ. Plãgite ⁊ circuite ꝑ sepes: qm̄ mel-
chon ĩ trãsmigratiõem ducet: sacerdotes eiꝰ
⁊ ꝑncipes eiꝰ siĺ. Quid gł̃aris ĩ vallibꝰ? De-
fluxit uallis tua filia delicata: q̃ ꝯfidebas in
thesauꝛ̃ tuis: ⁊ dicebas: Quis vẽiet ad me?
Ecce ego inducã sup te terrorẽ ait dñs deus
exercituũ ab õibꝰ: q̃ sũt ĩ circuitu tuo: ⁊ di-
spgemini singuli a ꝯspc̄u vr̄o: nec erit q̃ con
greget fugiẽtes. Et pꝰ hec reuerti faciã fugiẽ
tes ⁊ captiuos filioꝝ ãmon ait dñs. Ad idu
meã. Hec dic̄ dñs exercituũ: Nũq̃d ñ ultra
ē sapia ĩ theman? Perijt ꝯsiliũ a filijs. Inu-
tilꝭ fc̄a ē sapia eoꝝ. Fugite ⁊ terga vertite: de
scẽdite ĩ voragiem hītatores dedan: qm̄ ꝑdi
tõem esau adduxi sup eum tp̄s visitatiõis
eiꝰ. Si vindemiatores eiꝰ venissent sup te: ñ
reliq̃ssent racemũ: si fures ĩ nocte rapuissẽt:
ꝗ sufficẽt sibi. Ego vero discooperui esau:
reuelaui abscondita eiꝰ ⁊ celari ñ potit. Va-
statũ ē semen eius ⁊ f̃res eiꝰ ⁊ vicini eiꝰ: ⁊ nõ
erit. Relique pupillos tuos ⁊ ego faciã eos
viuere: ⁊ vidue tue ĩ me sꝑabũt: qꝛ hec dicit
dñs: Ecce qbꝰ ñ erat iudiciũ: ut biberẽt calĩ-
cẽ: bibẽtes bibẽt: ⁊ tu q̃si ĩnocẽs relinq̃ris?
Non eris ĩnocẽs: sed bibẽs bibes. Quia ꝑ
memetipsũ iuraui dic̄ dñs: ꝗ ĩ solitudinem
⁊ ĩ opprobriũ ⁊ ĩ desr̄tũ ⁊ ĩ maledictõez erit
bosra ⁊ ões ciuitates eiꝰ erũt ĩ solitudies sẽ-
piťnas. Auditũ audiui a dño: ⁊ legatꝰ ad gẽ
tes missus suz. Cõgregamini ⁊ vẽite ꝯtra eã
⁊ ꝯsurgamꝰ ĩ pliũ. Ecce. n. paruulũ dedi te ĩ
gẽtibꝰ: ꝯtẽptibilẽ inter hoies. Arrogãtia tua
decepit te ⁊ supbia cordis tui: q̃ hītas in ca-
uernis petre: ⁊ apphẽdẽ niterꝭ altitudinem
collis. Cũ exaltauerꝭ q̃si aq̃la nidũ tuũ: ide
detrahã te dic̄ dñs. Et erit idumea deserta.
oĩs q̃ trãsibit ꝑ eã stupebit: ⁊ sibilabit super
ões plagas eiꝰ: sic̄ subuersa ē sodoma ⁊ go-
morra ⁊ vicine eiꝰ ait dñs: Non hītabit ibi
vir: ⁊ ñ icolet eã filiꝰ hois. Ecce q̃si leo ascen
det de supbia iordanis ad pulchritudinẽ ro
bustã: qꝛ subito currẽ faciã eũ ad illã. Et q̃s
erit electꝰ quez ꝑponã ei? Quis. n. silis mei?
Et q̃s sustiebit me? Et q̃s ē iste pastor: q̃ resi
stat vultui meo? Propterea audite ꝯsilium
dñi: qđ iĩjt ð edom: ⁊ cogitatões eiꝰ: q̃s cogi
tauit ð hītatoribꝰ theman. Si nõ deiecerit
eos paruuli greg̃: nisi dissipauerint cuz eis
hītaculũ eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cõmota ē
tr̃a: clamor ĩ mari rubro auditꝰ ē vocis eius.
Ecce q̃si aq̃la ascẽdet: ⁊ euolabit ⁊ expãdet
alas suas sup bosram ⁊ erit cor fortiũ idu-
mee ĩ die illa: q̃si cor mulierꝭ parturiẽtꝭ. Ad
damascũ: Confusa ē emath ⁊ arphat: quia
auditũ pessimuz audiẽt. Turbati sũt ĩ ma
ri: ꝓ solitudie q̇escẽ ñ potuit. Dissoluta ē da
mascꝰ: v̄sa ē ĩ fugã: tremor apphẽdit eã. An-
gustia ⁊ dolões tenuerũt eã q̃si parturiẽtẽ.
Quõ dẽliq̃rũt ciuitatẽ laudabilẽ vrbẽ leti-
cie? Ideo cadẽt iuuenes eius ĩ plateis eiꝰ: et
ões uiri ꝓlij ꝯticescẽt ĩ die illa ait dñs exer-
cituũ. Et succẽdã ignẽ ĩ muro damasci ⁊ de
uorabit menia benadab. Ad cedar ⁊ ad re
gna asor: q̃ ꝑcussit nabuchodonosor rex ba
bylõis. Hec dic̄ dñs: Surgite ⁊ ascẽdite ad
cedar ⁊ vastate filios oriẽtis. Tabnacła eo
rũ ⁊ greges eoꝝ capiẽt: pelles eoꝝ ⁊ oĩa va-
sa eoruz ⁊ camelos eoꝝ tollent sibi: ⁊ uoca
bunt sup eos formidinem ĩ circuitu eiꝰ. Fu
gite: abite vehemẽter ĩ voragibꝰ sedete: q̃ ha
bitatꝭ asor ait dñs. Inijt. n. ꝯtra uos nabu
chodonosor rex babylonis ꝯsiliũ: et cogita
uit aduersus vos cogitationes. Consurgite
et ascẽdite ad gẽtẽ q̇etam: ⁊ hītantẽ ꝯfidẽt
ait dñs. Non ostia nec vectes eis: soli hītãt.
Et erũt cameli eoꝝ ĩ direptionem: ⁊ multi
tudo iumẽtoꝝ ĩ ꝑdam. Et dispgã eos ĩ õez
vẽtum: q̃ sunt attonsi in comã: ⁊ ex omni ꝯ
finio eoꝝ adducã interitũ sup eos ait dñs.
Et erit asor ĩ hītaculũ draconũ desr̄ta usqꝫ
ĩ eternũ. Non manebit ibi vir: nec icolet eã
filiꝰ hois. Qđ fc̄m ē v̄bũ dñi ad hieremiaz
ꝓphetã aduersus elam ĩ ꝑncipio regni sede
chie regis iuda dicẽs: Hec dic̄ dñs exercitu
um: Ecce ego ꝯfringã arcũ elam ⁊ sumã for
titudinem eorum: ⁊ iducam sup elam q̃ttu
or vẽtos a quattuor plagis celi: et vẽtilabo
eos ĩ ões vẽtos istos: et ñ erit gẽs: ad quã ñ
ꝑueniãt ꝓfugi elam. Et pauẽ faciã elã coraz
inimicis suis: et in conspectu q̃rẽtiũ aiaz eo
rũ. Et adducaz sup eos malũ: iram furoris
mei dic̄ dñs. Et mittã pꝰ eos gladiũ: donec
ꝯsumã eos: et ponã soliũ meũ ĩ elam: ⁊ per
dã inde reges et ꝑncipes ait dñs. In nouissi
mis ãt diebus reuerti faciã captiuos elam
dicit dñs.

.L.

Verbũ qđ locutus ē dñs de babylone
et de tr̃a chaldeoꝝ in manu hieremie

pphete. Annūciate i gētib⁹ ⁊ auditū facite.
Leuate signū: p̄dicate ⁊ nolite celare. Dici-
te: Capta ē babylon ꝯfusus ē bel vict⁹ ē ma-
rodach. Confusa sūt oīa sculptilia eorum:
supata sūt idola eorum. Qm̄ ascēdet cōtra
eā gēs ab aq̄lone: q̄ pōet trā ei⁹ i solitudinē:
Et n̄ erit q̄ hītet i ea ab hoīe usq₃ ad pecus.
Et moti sūt ⁊ abierūt. In dieb⁹ ill' ⁊ in tp̄e il-
lo ait dn̄s: venient filij isrl' ipsi ⁊ filij iuda si-
mul. Ambulātes ⁊ flētes pperabūt: ⁊ dn̄m
deū suū q̄rēt. In syon itrogabūt viam: huc
facies eorum venient: ⁊ apponēt ad dn̄m fe-
dere sempitno: qd̄ nulla obliuiōe ōlebitur.
Grex pditus fc̄s ē ppl's me⁹: pastores eoru₃
seduxerūt eos: fecerūtq₃ vagari i mōtibus.
De mōte i collē trāsierūt: obliti sūt cubilis
sui. Oēs q̄ iueneīt comederūt eos: ⁊ hostes
eoꝝ dixeīt: Nō peccauim⁹: p eo q₃ peccaue-
rūt dn̄o decori iustitie ⁊ expectationi patrū
eoꝝ dn̄o. Recedite de medio babylonis: ō
t̄ra chaldeoꝝ egredimini: ⁊ estote q̄si hedi
ante greges. Qm̄ ego ecce suscitabo ⁊ addu-
cam i babylonem ꝯgregatiōem gētium ma-
gnarū de t̄ra aq̄lonis: ⁊ p̄parabūt aduersus
eā ⁊ inde capiet. Sagitta ei⁹ q̄si uiri forti iter-
fectoris n̄ reuertet uacua. Et erit chaldea i
p̄dam: ōes vastātes eam replebūt ait dn̄s.
Qm̄ exultati: ⁊ magna loq̄mini diripiētes
hēditatē meā: qm̄ effusi estis sic̄ uituli sup
herbam: ⁊ mugistis sicut tauri. Cōfusa est
mat̄ v̄ra nimis ⁊ adequata pulueri: q̄ genu-
it uos. Ecce nouissima erit i gētib⁹: ⁊ deserta
inuia ⁊ arens. Ab ira dn̄i n̄ habitabit: s₃ ēdi-
get tota in solitudinem. Oīs q̄ trāsibit p ba-
bylonem stupebit ⁊ sibilabit sup vniuersis
plag' eius. Preparamini cōtra babylonem
p circuitum. Oēs q̄ tenditis arcum debel-
late eam: n̄ parcati iaculis: q₂ dn̄o peccauit.
Clamate aduersus ea₃. Ubiq₃ dedit manū.
Ceciderūt fūdamēta eius destructi sūt mu-
ri ei⁹: qm̄ ultio dn̄i ē. Ultionē accipite ō ea.
Sicut fecit facite ei. Disp̄dite satorē ō baby-
lone: ⁊ tenēte falcē i tp̄e messis a facie gladij
colūbe. Unusq̄sq₃ ad ppl'm suu₃ ꝯuertet et
singuli ad t̄ram suam fugiēt. Grex disp̄sus
isrl': leones eiecerūt eum. Pⁱm⁹ comedit eū
rex assur: iste nouissim⁹ exossauit eu₃ nabu-
chodonosor rex babylonis. Propterea hec
dicit dn̄s exercituum deus isrl': Ecce ego vi-
sitabo regem babylōis ⁊ t̄ram eius: sic̄ visi-
tauit regē assur: ⁊ reducā isrl' ad hītaculu₃
suū. Et pascet carmelus ⁊ basan: ⁊ in mōte

efraim ⁊ galaad saturabit aīa ei⁹. In dieb⁹
illis ⁊ i tp̄e illo ait dn̄s: q̄retur iniq̄tas isrl' ⁊
n̄ erit: ⁊ pcc̄m iuda: ⁊ n̄ iuenietur: qm̄ ppiti⁹
ero eis q̊s reliq̄ro. Sup t̄rā dn̄antiū ascēde
⁊ sr̄ hitatōes ei⁹ visita. Dissipa ⁊ interfice q̄ p⁹
eos sūt ait dn̄s: ⁊ fac iuxta oīa q̄ p̄cepi t. Uox
belli i terra ⁊ ꝯtritio magna. Quō ꝯfract⁹ ē
⁊ ꝯtrit⁹ malle⁹ vniuerse terre? Quō versa ē
i desertum babylon i gentib⁹? Illaq̄aui te et
capta es babylon ⁊ nesciebas: iuēta es ⁊ ap-
p̄hēsa: qm̄ dn̄m puocasti. Aperuit dn̄s the-
saurū suū ⁊ ptulit vasa ire sue: qm̄ opus est
dn̄o deo exercituū i terra chaldeoꝝ. Uēite
ad eam ab extremis finib⁹: aperite ut exeāt
q̄ cōculcēt eā. Tollite de via lapides ⁊ redi-
gite i aceruos ⁊ iterficite eam: nec sit q̄cq̄ re-
liquū. Dissipate vniuersos fortes ei⁹: descē-
dāt i occisionem. Ue eis q̄ venit dies eorū:
tp̄s uisitatōis eoꝝ. Uox fugiētiū ⁊ eoꝝ qui
euaseīt ō t̄ra babylonis: ut annūtiat i syon
ultionē dn̄i dei nr̄i: ultione₃ tēpli ei⁹. Annū-
ciate i babylonem plurimis: oībus q̄ tēdūt
arcum. Cōsistite aduersus eam p gyrum: ⁊
nullus euadat. Reddite ei s̄m op⁹ suū: iuxta
omnia q̄ fecit facite illi: q₂ ꝯtra dn̄m erecta
ē: aduersum sc̄m isrl'. Iccirco cadēt iuuenes
eius in plateis ei⁹: ⁊ ōes viri bellatores eius
ꝯticescent in die illa ait dn̄s. Ecce ego ad te
supbe: dic̄ dn̄s deus exercituu₃: q₂ veniet di-
es tuus: tp̄s visitationis tue. Et cadet sup-
b⁹ ⁊ corruet: ⁊ n̄ erit qui suscitet eū. Et succē-
dam ignem i vrbib⁹ ei⁹: ⁊ deuorabit oīa i cir-
cuitu ei⁹. Hec dicit dn̄s exercituū. Calūniā
sustinēt filij isrl' ⁊ filij iuda simul. Oēs q̄ ce-
perunt eos tenēt: nolunt dimittere eos. Re-
dēptor eoꝝ forti: dn̄s exercituū nomen ei⁹.
Iudicio defēdet cām eoꝝ: ut exterreat t̄rā:
⁊ cōmoueat hitatores babylonis. Gladius
ad chaldeos ait dn̄s: ⁊ ad hitatores babylo-
nis ⁊ ad p̄ncipes ⁊ ad sapiētes eius. Gladi⁹
ad diuinos ei⁹: q̄ stulti erūt. Gladius ad for-
tes illius: q̄ timebunt. Gladi⁹ ad equos ei⁹ ⁊
ad currus eius ⁊ ad ōe vulg⁹: quod ē in me-
dio eius: ⁊ erūt q̄si mulieres. Gladi⁹ ad the-
sauros eius: q̄ diripient. Siccitas sup aq̄s
eius erit ⁊ arescēt: q₂ terra sculptiliū ē ⁊ in
portentis gl̄antur. Propterea habitabunt
dracones cum fatuis ficarijs ⁊ habitabunt
in ea strutiones. Et n̄ habitabit ultra usq₃ i
sempiternū: nec extruetur usq₃ ad genera-
tionē ⁊ generationem. Sicut subuertit dn̄s
sodomā ⁊ gomorra ⁊ vicias ei⁹ ait dn̄s. Nō

bitabit ibi uir: ⁊ n̄ icolet eā fili⁹ hoīs. Ecce
ppl's ueniet ab aq̄lone ⁊ gēs magna: ⁊ reges
mlti ɔsurgent a finib⁹ t̄re. Arcū ⁊ scutū app
hēdēt: crudeles sūt ⁊ imisericordes. Vox eo
rū q̄si mare sonabit: ⁊ sup eq̄s ascēdēt: sicut
uir parat⁹ ad p̄lium ɔtra te filia babylon.
Audiuit rex babylonis famam eoꝝ: ⁊ dis-
solute sūt man⁹ eius. Angustia apphēdit eū
dolor q̄si parturiētē. Ecce q̄si leo ascēdet de
supbia iordanis ad pulchritudinē robustā:
q: subito currē faciā eū ad illaz. Et q̄s erit
electus: quē p̄ponam ei? Quis .n. silis mei:
⁊ q̄s sustinebit me? Et q̄s ē iste pastor q̄ re-
sistat vultui meo. Propt̄ea audite ɔsilium
dn̄i: qd̄ mēte ɔcepit aduersū babylōez ⁊ co
gitatōes ei⁹: q̄s cogitauit sup t̄rā chaldeoꝝ.
Nisi detraxerint eos paruuli gregū: nisi dis
sipatū fuerit cū ipsis hitaculum eoꝝ. A vo
ce captiuitat̄ babylōis cōmota ē t̄ra: ⁊ cla-
mor iter gētes auditus ē.

.LI.

Et dic̄ dn̄s: Ecce ego suscitabo sup ba
bylōez ⁊ sup habitatores ei⁹: q̄ cor su-
um leuauerūt ɔtra me: q̄i vētū pestilētem: ⁊
mittā i babylōem vētilatores ⁊ vētilabunt
eā. Et demolie͂t t̄rā ei⁹: q̄m venerit sup eam
undiq̄ȝ i die afflictionis ei⁹. Nō tēdat q̄ ten-
dit arcū suū ⁊ n̄ ascēdet loricat⁹. Nolite par
cē iuuenib⁹ ei⁹: i͂ficite ōem militiā ei⁹. Et ca-
dēt i͂fecti i t̄ra chaldeoꝝ: ⁊ vuulnerati in re
giōib⁹ ei⁹. Q̄m n̄ fuit viduatus isrl' ⁊ iuda a
dn̄o deo suo: dn̄o exercituum. Terra āt eo-
rum repleta ē delicto a s̄co isrl'. Fugite ō me-
dio babylonis: ut saluet vn⁹ q̄sq̄ȝ aīam suā.
Nolite tacē sup iīq̄tatē ei⁹: q̄m tp̄s ultionis
eius ē dn̄o: vicissitudinem ipse retribuet ei.
Calix aure⁹ babylon i manu dn̄i iebriās ōeȝ
t̄ram. De vino eius biberūt: ⁊ ideo commo-
te sūt. Subito cecidit babylon ⁊ ɔtrita est.
Ululate super eam: tollite resinā ad dolorē
eius: si forte sanet. Curauim⁹ babylōem ⁊ n̄
ē sanata. Dereliq̄m⁹ eam ⁊ eamus vn⁹ q̄sq̄ȝ
i t̄ram suam. Q̄m puenit usq̄ȝ ad celos iu-
diciū ei⁹: ⁊ eleuatū ē usq̄ȝ ad nubes. Protu
lit dn̄s iusticias n̄ras: vēite ⁊ narrem⁹ i syon
op⁹ dn̄i dei n̄ri. Acuite sagittas ⁊ iplete pha-
retras. Suscitauit dn̄s sp̄m regum medoꝝ
⁊ ɔtra babylōez mēs ei⁹ ē: ut pdat eā. Q̄m
ultio dn̄i ē: ultio tēpli sui. Sup muros ba-
bylōis leuate signū: augete custodiaz. Leua
te custodes: preparate isidias: q: cogitauit
dn̄s ⁊ fec̄ q̄cūq̄ȝ locut⁹ ē ɔtra hitatores baby
lōis. Que habitas sup aq̄s mltas locuplex
i thesauris: vēit finis tu⁹ pedal' p̄cisiōis tue.
Iurauit dn̄s exercituū p aīam suam: q̄m re
plebo te hoībus q̄si bruco: ⁊ sup te celeuma
cātabit̄. Qui fecit t̄ram i fortitudine sua: et
p̄parauit orbem i sapīa sua: ⁊ prudētia sua
extēdit celos. Dante eo vocem mlt̄iplicant̄
aq̄ i celo. Qui leuat nubes ab extremo t̄re:
fulgura i pluuiā fec̄: ⁊ pduxit vētos de the-
sauris suis. Stultus f̄cs ē oīs hō a sc̄ia: con
fu sus ē oīs ɔflator i sculptili: q: mēdax ē cō
flatio eius: nec ē sp̄s i eis. Vana sūt opa ⁊ ri
su digna: i tp̄e uisitatiōis sue pibūt. Nō sic̄
hec pars iacob: q: q̄ fecit oīa ipse est: ⁊ isrl'
sceptrum hēditatis eius: dn̄s exercituū no-
men eius. Collidis tu mihi uasa belli: ⁊ ego
collidā i te gētes: ⁊ dispdā i te regna. Et col
lidā i te equū ⁊ eq̄tez eius: ⁊ collidā i te cur-
rū ⁊ ascēsorē eius: ⁊ collidā i te virū ⁊ mulie
rē. Et collidā i te senē ⁊ pueꝝ: ⁊ collidā in te
iuuenē ⁊ v̄giem. Et collidā i te pastorē ⁊ gre
gē ei⁹: ⁊ collidā i te agricolā ⁊ iugales eius.
Et collidā i te duces ⁊ magistrat⁹: ⁊ reddaz
babylōi ⁊ cūctis bitatoribus chaldee ōe ma
lū suū: qd̄ fecerūt i syon i ocul' v̄ris ait dn̄s.
Ecce ego ad te mōs pestifer ait dn̄s: q̄ corrū
pis vniuersaz terram. Et extēdaz manū me
am sup te: ⁊ euoluā te de petri͂: ⁊ dabo te in
montem cōbustionis. Et non tollēt de te la
pidem i angulum ⁊ lapidē i fūdamēto: sed
perdit⁹ i etn̄ū eri͂ ait dn̄s. Leuate signū i terra
clangite buccina i montibus. Sc̄ificate sup
eā gētes: ānunciate ɔtra illā regib⁹ ararath-
mēni ⁊ asceneȝ: nūerate ɔtra eā tapsar. Ad-
ducite equū q̄si brucū aculeatū. Sc̄ificate ɔ
tra eā gētes: reges medie duces ei⁹ ⁊ vniuer-
sos mg̃rat⁹ ei⁹: cūctāq̄ȝ t̄rā ptat͂ ei⁹. Et cōmo
uebit̄ t̄ra ⁊ ɔturbabit̄: q: euigilabit ɔtra ba
bylōez cogitatio dn̄i: ut pōat t̄rā babylonis
dest̄ā ⁊ ihitabilē. Cessauerūt fortes babylōis
a p̄lio: hitauerūt i p̄sidijs. Deuoratū ē robur
eoꝝ: ⁊ facti sūt q̄i mulieres. Incēsa sūt tab-
nacula eius: ɔtriti sūt vectes eius. Currens
obuiā currēti vēiet ⁊ nūci⁹ obuius nūciāti:
ut annūciet regi babylōis: q: capta est ciui-
tas eius a sūmo usq̄ȝ ad summū: ⁊ uada p̄-
occupata sūt: ⁊ paludes icense sūt igni: ⁊ vi-
ri bellatores ɔturbati sunt. Quia hec dicit
dn̄s exercituū de⁹ isrl'. Filia babylōis q̄i area
tp̄us triture eius. Adhuc modicū ⁊ ueniet

tp̄s messiōis eius. Cōedit me: deuorauit me
nabuchodonosor rex babylonis. Reddidit
me q̄si uas inane. Absorbuit me q̄si draco:
repleuit vētrē suū teneritudīe mea: ⁊ eiecit
me. Iniq̄tas aduersū me: ⁊ caro mea super
babylōez dicit habitatio syon ⁊ sāguis meꝰ
sup hītatores chaldee dic̄ irl̄m. Propterea
hec dicit dn̄s: Ecce ego iudicabo cāz tuā ⁊
ulciscar ultōem tuā. Et desertū faciā mare
eiꝰ ⁊ siccabo venā eiꝰ. Et erit babylon ī tu-
mlos: hītatio draconū stupor ⁊ sibilꝰ: eo q̄
n̄ sit hītator. Silr̄ ut leones rugiēt excutient
comas: ueluti catuli leonuz. In calore eoꝝ
ponā potꝰ eoꝝ: ⁊ iebriabo eos: ut sopiant ⁊
dormiāt sōnū sēpitnū: ⁊ n̄ ꝯsurgāt dic̄ dn̄s.
Deducā eos q̄i agnos ad victimam: ⁊ quasi
arietes cū hedis. Quō capta ē sesach: ⁊ cō-
p̄hēsa ē iclyta vniuerse t̄re? Quō f̄ca ē ī stu-
porē babylon iter gētes? Ascēdit sup baby
lōem mare: ml̄titudīe fluctuū eiꝰ opta est.
Facte sūt ciuitates eiꝰ ī stuporē: t̄ra ihitabil'
⁊ deserta: t̄ra ī q̄ nullus hītet: nec trāsiet p
eā filiꝰ hois. Et uisitabo sup bel ī babylone:
⁊ eijciā qd̄ absorbuerat de ore eiꝰ: ⁊ nō ꝯflu-
ent ad eā ultra gētes. Siq̄dem ⁊ murꝰ baby
lōis corruet. Egredimini de medio eiꝰ ppl̄us
meꝰ: ut saluet vnusq̄sq̧ aiam suam ab ira
furoris dn̄i. Et ne forte mollescat cor vr̄m:
⁊ timeatis auditū: q̄ audiet ī t̄ra. Et veniet
ī āno auditio: Et pꝰ hūc ānū auditio ⁊ iniq̄
tas ī t̄ra: ⁊ dn̄ator sup dn̄atorē. Propt̄ea ec
ce dies veniunt ⁊ visitabo sup sculptilia ba-
bylōis: ⁊ oīs t̄ra eiꝰ ꝯfūdet: ⁊ vniuersi inter-
fecti eiꝰ cadēt ī medio eiꝰ. Et laudabūt sup
babylonē celi ⁊ t̄ra: ⁊ oīa q̄ ī eis sunt: q̄r ab
aq̄lone veniēt ei p̄doēs ait dn̄s. Et quō fec̄
babylon: ut caderēt occisi ī isrl̄: sic de baby-
lone cadēt occisi ī vniuersa t̄ra. Qui fugistl̄
gladiū: venite nolite stare. Recordamini p-
cul dn̄i: ⁊ irl̄m ascēdat sup cor vr̄m. Cōfusi
sumꝰ: q̄m audiuimꝰ opprobrium. Operuit
ignominia facies n̄ras: q̄r venerūt alieni sup
scificatōem domꝰ dn̄i. Propterea ecce dies
veniūt ait dn̄s: ⁊ uisitabo sup sculptilia ba-
bylōis: ⁊ ī ōi terra eiꝰ mugiet vulneratꝰ. Si
ascēderit babylō ī celū ⁊ firmauerit ī excel-
so robur suū: ad me veniēt vastatores eiꝰ ait
dn̄s. Uox clamoris de babylōe ⁊ ꝯtritio ma-
gna de t̄ra chaldeoꝝ: q̄m vastauit dn̄s ba-
bylōem ⁊ pdidit ex ea vocē magnā: ⁊ sona-
būt fluctꝰ eoꝝ q̄si aque ml̄te. Dedit sonituz
vox eoꝝ: q̄r vēit sup eam. i. sup babylonem
p̄do. Et app̄hēsi sūt fortes eiꝰ: ⁊ emarcuit arcꝰ eoꝝ: q̄r fortis ultor dn̄s reddens retribuet.
Et iebriabo p̄ncipes eiꝰ ⁊ sapiētes eiꝰ duces
eiꝰ ⁊ magistratꝰ eiꝰ ⁊ fortes eiꝰ. Et dormient
sōnū sēpitnū: ⁊ n̄ expgiscēt ait rex: dn̄s exer
cituū nomē eiꝰ. Hec dic̄ dn̄s exercituū: Mu
rꝰ babylōis ille latissimꝰ suffussiōe suffodiet:
⁊ porte eiꝰ excelse igne cōburēt ⁊ labores po
puloꝝ ad nihilū ⁊ gētiū ī ignē erūt ⁊ dispi-
būt. Uerbū qd̄ p̄cepit hieremias pp̄heta sa
raie filio nerie filij maasie: cū pgeret cuz se-
dechia rege ī babylōez ī āno q̄rto regni eiꝰ.
Saraias āt erat p̄nceps pp̄hetie. Et scripsit
hieremias ōe malū: qd̄ vēturū erat sup ba-
bylōem ī libro vno oīa v̄ba hec q̄ scripta sūt
ꝯtra babylōem. Et dixit hieremias ad sara
iam: Cū veneris ī babylōem ⁊ uideris ⁊ le-
geris oīa v̄ba hec dices: Domine tu locutus
es ꝯtra locū istū: ut dispderes eū: ne sit q̄ in
eo hītet ab hoīe usq̧ ad pecꝰ: ⁊ ut sit perpe-
tua solitudo. Cūq̧ cōpleueris legē librū istū:
ligabis ad eū lapidē ⁊ pijcies illū ī mediuz
euphraten: ⁊ dices: Sic submerget babylō:
⁊ n̄ ꝯsurget a facie afflictiōis: quā ego addu
co sup eā ⁊ dissoluet. Hucusq̧ v̄ba hierēie.

LII.

Filiꝰ viginti ⁊ vniꝰ anni erat sedechias
cū regnare cepisset: ⁊ vndeci ānis regna
uit ī irl̄m. Et nomē m̄ris eius amithal: filia
hieremie de lobna. Et fecit malū ī ocul' dn̄i
iuxta oīa q̄ fecerat ioachi: q̄m furō dn̄i erat
ī irl̄m ⁊ ī iuda: usq̧q̊ pijcēt eos a facie sua.
Et recessit sedechias a rege babylōis. Fc̄m ē āt
ī āno nono regni eiꝰ ī mēse decio: decia die
mēsis venit nabuchodonosor rex babylōis
ipse ⁊ oīs exercitꝰ eiꝰ aduersus irl̄m ⁊ obse-
derūt eā: ⁊ edificauerūt ꝯtra eam munitiōes in
circuitu: ⁊ fuit ciuitas obsessa usq̧ ad unde
cimū ānū regni sedechie. Mēse āt q̄rto no-
na die mēsis obtinuit fames ciuitatē: ⁊ nō
erāt alimēta pplo t̄re. Et dirupta ē ciuitas
⁊ ōes viri bellatores eiꝰ fugerūt: exierūtq̧ de
ciuitate nocte p viā porte: q̄ ē iter duos mu-
ros ⁊ ducit ad hortum regis chaldeis ob-
sidētibꝰ urbē ī gyro: ⁊ abierūt p viam q̄ ducit
ī hēmum. Persecutus ē āt chaldeoꝝ exerci
tus regem ⁊ app̄hēderūt sedechiam ī deserto:
qd̄ est iuxta hiericho ⁊ oīs comitatus eius
diffudit ab eo. Cumq̧ comprehēdissent re
gem: adduxerūt eum ad regem babylonis

i reblata: q̄ ē i t̄ra emath: ⁊ locut⁹ ē ad eum
iudicia. Et iugulauit rex babylōis filios se
dechie i ocul' ei⁹: sed ⁊ ōes p̄ncipes iuda oc-
cidit i reblata. Et oc'los sedechie eruit: ⁊ vi-
xit eū cōpedib⁹. Et adduxit eū rex babylōis
i babylōem ⁊ posuit eū i domo carceri usq̄
ad diē mort' sue. In mēse aūt q̄nto decima
mēsis: ipse ē ān⁹ non⁹ decim⁹ nabuchodono
sor regis babylōis: vēit nabuçardā p̄nceps
militie: q̄ stabat corā rege babylōis in ir'l'm
⁊ icēdit domū dn̄i ⁊ domū regis ⁊ ōes do-
m⁹ ir'l'm: ⁊ ōez domū magnā igne cōbussit:
⁊ totū murū ir'l'm p circuitū destruxit cūct⁹
exercit⁹ chaldeoꝝ: q̄ erat cū magistro mili-
tie. De paupib⁹ āt ppl'i ⁊ de reliq̄ vulgo: q̄ð
remāserat i ciuitate ⁊ de pfugis: q̄ trāsfuge-
rāt ad regē babylōis ⁊ ceteros de m'ltitudi-
ne transtulit nabuçardā p̄nceps militie: de
paupib⁹ v̄o terre reliq̄t nabuçardan p̄nceps
militie vinitores ⁊ agricolas. Colūnas q̄z
ereas q̄ erāt i domo dn̄i ⁊ bases ⁊ mare ene
um: q̄ð erat i domo dn̄i ꝯfregēit chaldei et
tuleīūt ōe es eoꝝ i babylōem. Et lebetes et
creagras ⁊ psaltīa ⁊ phialas ⁊ mortariola
⁊ oīa vasa erea: q̄ i misterio fuerāt: tuleīt ⁊
hydrias ⁊ thymia matīa ⁊ vrceos ⁊ pelues
⁊ cādelabra ⁊ mortaria ⁊ cyathos. Quot-
q̄t aurea aurea: ⁊ q̄tq̄t argētea argētea. Tu
lit magister militie columnas duas ⁊ mare
vnū ⁊ vitulos duodecī ereos: q̄ erāt sub ba-
sib⁹: q̄s fecerat rex salomō i domo dn̄i. Nō
erat pōdus eris ōiū hoꝝ vasoꝝ. De colum
nis āt: decē ⁊ octo cubitī altitudis erāt i co-
lūna vna: ⁊ funicul⁹ duodecī cubitoꝝ circu
ibat eā. Porro grossitudo ei⁹ q̄ttuor digito-
rū: ⁊ intrīsec⁹ caua erat: ⁊ capitella sup utra
q̄ erea. Altitudo capitelli vni⁹ q̄nq̄ cubito
rū: ⁊ retiacula ⁊ malogranata sup coronā
in circuitu oīa enea. Et fueīt malogranata
nonagitasex depēdētia: ⁊ oīa malogranata
centū retiacul' circūdabāt. Et tulit magister
militie saraiaz sacerdotē p̄mū: ⁊ sophoniā
sacerdotē secūdū: ⁊ tres custodes vestibuli.
Et de ciuitate tulit eunuchū vnū: q̄ erat p̄-
posit⁹ sup uiros bellatores: ⁊ septē viros de
his q̄ videbāt faciē regis: q̄ īuēti sūt i ciuita
te: ⁊ scribā p̄ncipē militū: q̄ pbabat tyrōes
⁊ sexagita viros de ppl'o t̄re: q̄ inuenti sunt
i medio ciuitatis. Tulit āt eos nabuçardā
magister militie: ⁊ duxit eos ad regē baby-
lōis i reblata. Et pcussit eos rex babylonis
⁊ iifecit eos i reblata i t̄ra emath. Et trāsla
t⁹ ē iuda d̄ t̄ra sua. Iste ē ppl's quē trāstulit
nabuchodonosor: In anno septio iudeos
tria milia ⁊ vigītitres: In āno octauodecio
nabuchodonosor trāstulit de ir'l'm aīas octi
gētas trigitaduas: In āno vicesimotītio na-
buchodonosor trāstulit nabuçardan magi-
ster militie aīas iudeoꝝ septingētasq̄dragi
taq̄nq̄. Oēs ḡ aīe q̄ttuor milia sexcēte. Et
fcm̄ ē i tricesimoseptio āno trāsmigrationis
ioachiz regis iuda duodecio mēse vicesima
q̄nta mēsis: eleuauit euilmerodach rex ba-
bylonis ipso āno regni sui caput ioachiz re
gis iude: et eduxit eū de domo carceri: ⁊ lo-
cut⁹ ē cū eo bona. Et posuit thronū ei⁹ super
thronos regū: q̄ erāt p⁹ se i babylōe: ⁊ muta
uit vestimēta carceri ei⁹: ⁊ comedebat panez
corā eo sēp cūctis dieb⁹ vite sue. Et cibaria
ei⁹ cibaria ppetua dabāt ei a rege babylonis
statuta p siugulos dies usq̄ ad diē mortis
sue cūctis dieb⁹ vite eius.

Incipiūt threni. i. lamētatiōes hieremie:
q. cynoth hebraice iscribūtur.

Et fcm̄ ē p⁹q̄ i captiuitatē redact⁹
ē isrl': ⁊ ir'l'm deserta ē: sedit hierēi-
as ppheta flens ⁊ planxit lamēta-
tiōe hac i ir'l'm: ⁊ amaro aīo suspirās ⁊ eiu-
lans dixit. Aleph. Caplm. I.

Quomodo sedet sola ciuitas
plena ppl'o. Facta est q̄si vi-
dua dn̄a gētiū: p̄nceps pui-
ciaꝝ fc̄a ē sub t̄buto. Beth:
Plorās plorauit i nocte et
lachrymē eius i maxill' ei⁹.
Nō ē q̄ ꝯsoletur eā ex omnibus caris eius.
Oēs amici eius spreuerunt eam: ⁊ fc̄i sunt
ei inimici. Gimel: Migrauit iudas ppter
afflictionem ⁊ m'ltitudinem seruitutis. Ha
bitauit inter gentes: nec iuenit reqem. Oēs
persecutores eius apph̄ēderūt eā int̄ angu-
stias. Deleth: Vie syon lugent: eo q̄ nō sint
q̄ veniāt ad solēnitatem. Omnes porte ei⁹
destructe: sacerdotes eius gementes. Virgi-
nes eius squalide: ⁊ ipsa oppressa amaritu-
dine. He: Facti sūt hostes ei⁹ i capite: iimici
eius locupletati sunt: q̄r dominus locutus
est super eam: propter multitudinem ini-
quitatum eius. Paruuli eius ducti sunt in

captiuitatẽ ãte faciẽ tribulãtis. Uau: Et egres-
sus ẽ a filia syon ois decor eius. Facti sũt princi-
pes eius velut arietes nõ inuenientes pascua: et
abierũt absq3 fortitudĩe ãte faciẽ subsequẽtis.
Zai: Recordata ẽ ierusalem dierũ afflictiõis sue:
⁊ preuaricatiõis oĩu desiderabiliũ suorũ: que
habuerat a diebus ãtiq̃s: cũ caderet pplus eius in
manu hostili: ⁊ nõ eẽt auxiliator. Uiderũt eã
hostes: ⁊ deriserũt sabbata eius. Heth: Pecca-
tũ peccauit ierusalem: ppterea instabilis facta ẽ. Oẽs
q̃ glorificabãt eã spreuerũt illã: q2 viderũt igno-
miniã eius. Ipsa aũt gemẽs ⁊ cõuersa ẽ retror-
sũ. Teth: Sordes eius i pedibus eius: nec recõda-
ta ẽ finis sui. Deposita ẽ vehemẽter: nõ hñs cõ
solatorẽ. Uide dñe afflictiõem meã: qm̃ erec-
tus ẽ inimicus. Joth: Manũ suã misit hostis ad
oĩa desiderabilia eius: q2 vidit gẽtes ingressas
sãctuariũ suũ: de qbus pceperas ne intrarẽt i ec-
clesiã tuã. Caph: Ois pplus eius gemẽs ⁊ que-
rẽs panẽ. Dederũt p̃ciosa q̃q3 p cibo: ad re-
focillãdã aĩam. Uide dñe ⁊ cõsidera: qm̃ facta
sũ vilis. Lamech: O uos oẽs q̃ trãsitis p viã
attẽdite ⁊ uidete: si ẽ dolor sicut dolor meus.
Qm̃ vindemiauit me: ut locutus ẽ dñs: i die fu-
roris sui. Mem: De excelso misit ignẽ i ossi-
bus meis: ⁊ erudiuit me. Expãdit rete pedibus
meis: cõuertit me retrorsũ. Posuit me deso-
latã: tota die merore cõfectã. Nun: Uigilauit
iugũ iniq̃tatũ mearũ i manu eius: cõuolute sũt
⁊ iposite collo meo. Infirmata ẽ virtus mea:
dedit me dñs i manu: de q̃ nõ potero surgẽ.
Samech: Abstulit oẽs magnificos meos
dñs de medio mei: vocauit aduersũ me tẽpus:
ut cõtererẽt electos meos. Torcular calcauit
dñs virgini filie iuda. Ain: Iccirco ego plo-
rans ⁊ oculus meus deducẽs aq̃s: q2 lõge factus
ẽ a me cõsolator: cõuertẽs aĩam meã. Facti sunt
filij mei perditi: qm̃ inualuit inimicus. Phe: Ex-
pãdit syon manus suas: nõ ẽ q̃ cõsoletur eã. Man-
dauit dñs aduersũ iacob i circuitu eius hostes
eius. Facta est ierusalem: q̃si polluta mẽstruis inter eos.
Sade: Iustus ẽ dñs: q2 os eius ad iracũdiã puo-
caui. Audite obsecro uniuersi ppli: ⁊ uidete
dolorem meũ. Uirgines mee ⁊ iuuenes mei
abierũt i captiuitatem. Coph: Uocaui ami-
cos meos: ⁊ ipsi deceperũt me. Sacerdotes
mei ⁊ senes mei i urbe cõsũpti sũt: q2 q̃sierũt
cibũ sibi: ut refocillarẽt aĩas suas. Res: Ui-
de dñe qm̃ tribulor: cõturbatus ẽ uenter meus. Sub-
uersũ ẽ cor meũ i memetipsa: qm̃ amaritu-
dĩe plena sũ. Foris interficit gladius: ⁊ domi
mors similis ẽ. Sin: Audierũt q2 ingemisco ego:
⁊ nõ ẽ q̃ cõsoletur me. Oẽs inimici mei audierũt
malũ meũ: letati sũt: qm̃ tu fecisti. Adduxi-
sti diẽ cõsolatiõis: ⁊ fiẽt siles mei. Thau: In-
grediatur oẽ malũ corã te: ⁊ deuindemia eos:
sicut vindemiasti me ppter iniq̃tates meas.
Multi. n. gemitus mei: ⁊ cor meũ merens.

Aleph.

.II.

Quomodo obtexit caligine in furore
suo dñs filiã syon: piecit de celo i terrã
inclytã israel: ⁊ nõ ẽ recõdatus scabelli pedũ suorũ
i die furoris sui. Beth: Precipitauit dominus
nec pepcit oĩa speciosa iacob: destruxit i fu-
rore suo munitiões virginis iuda ⁊ deiecit in ter-
rã: polluit regnũ ⁊ pncipes eius. Gimel: Con-
fregit i ira furoris sui oẽ cornu israel auertit re-
trorsũ dexterã suã a facie inimici: ⁊ succẽdit i
iacob: q̃si ignẽ flãme deuorantis i gyro. De-
leth: Tetẽdit arcũ suũ q̃si inimicus: firmauit
dexterã suam q̃si hostis: ⁊ occidit oẽ quod
pulchrũ erat visu i tabernaculo filie syon: ef-
fudit q̃si indignatiõem suã. He: Factus ẽ dñs
velut inimicus: p̃cipitauit israel. Precipitauit oĩa
menia eius: dissipauit munitiões eius: ⁊ ipleuit
i filia iuda hũiliatũ ⁊ hũiliatã. Uau: Et dis-
sipauit: q̃si hortũ tentoriũ suũ: demolitus est
tabernaculũ suũ. Obliuioni tradidit dñs i
syon festiuitatẽ ⁊ sabbatũ ⁊ i opprobriũ ⁊ i
indignatiõem furoris sui regẽ ⁊ sacerdotem.
Zai: Repulit dñs altare suũ: maledixit sancti-
ficationi sue: tradidit i manu inimici muros
turriũ eius. Uocẽ dederũt i domo dñi: sicut i
die solenni. Heth: Cogitauit dñs dissipare
murũ filie syon: tetẽdit funiculũ suũ: ⁊ non
auertit manũ suã a pditiõe. Luxitq3 antemu-
rale: ⁊ murus pariter dissipatus ẽ. Teth: Defixe sũt
i terra porte eius: pdidit ⁊ cõtriuit vectes eius: re-
gẽ eius ⁊ pncipes eius i gẽtibus. Nõ ẽ lex: ⁊ pro-
phete eius: nõ inuenerũt visiõem a dño. Joth:
Sederũt i terra: cõticuerunt senes filie syon: cõ-
sperserũt cinẽ capita sua: accincti sũt cilicijs.
Abiecerũt i terra capita sua virgines ierusalem. Caph:
Defecerũt p lachrymis oculi mei cõturbata sũt
viscera mea. Effusũ ẽ i terra iecur meũ sup cõ-
tritiõem filie ppli mei: cũ deficeret paruulus
⁊ lactẽs i plateis oppidi. Lamech: Matri-
bus suis dixerũt: ubi ẽ triticũ ⁊ vinum: cum de-
ficerẽt: quasi vulnerati i plateis ciuitatis: cũ
exhalarent aĩas suas in sinu matrum suarũ.

Mem: Cui cóparabo te: vel cui assimilabo te filia ierl'z: Cui exeq̄bo te ⁊ ꝯsolabor te vgo filia syó: Magna ē.n. velut mare cōtritio tua. Quis medebit tui: Nun: Prophete tui viderūt tibi falsa ⁊ stulta: nec apiebāt iniq̄tatē tuā: ut te ad pn̄iaz ꝓuocarēt. Viderūt aūt tibi assūptiones falsas ⁊ eiectiōes. Samech: Plauserūt sup te manibꝰ oēs trāseūtes ꝑ viā: sibilauerūt ⁊ mouerūt capita sua sup filiā ierl'z: Heccine ē vrbs dicētes ꝑfecti decoris: gaudiū vniuerse tre. Phe: Aperuerūt sup te os suū oēs inimici tui: sibilauerūt ⁊ fremuerūt dentibꝰ suis: ⁊ dixerūt: deuorabimꝰ. En ista ē dies quā expectabamꝰ inuenimꝰ vidimꝰ. Ain: Fecit dn̄s q̄ cogitauit: cōpleuit sermōem suū: quē ꝓcepat a diebꝰ antiq̄s. Destruxit ⁊ n̄ pepcit et letificauit sup te inimicū: ⁊ exaltauit cornu hostiū tuorū. Sade: Clamauit cor eorū ad dn̄m: sup muros filie syon. Deduc q̄si torrētē lachrymas ꝑ diē ⁊ noctē: nō des requiē tibi: neq̄ taceat pupilla oc'li tui. Coph: Cōsurge: lauda i nocte i ꝓncipio vigiliarū: effunde sicut aquā cor tuū āte ꝯspectū dn̄i. Leua ad eum manꝰ tuas ꝓ aīa paruulorū tuorū: qui fame pe'ūt i capite oīuz cōpitorū. Res: Vide dn̄e ⁊ ꝯsidera: quē vindemiaueris ita. Ergo ne cōedēt mlieres fructū suū: paruulos ad mēsurā palme: Si occidit i sāctuario dn̄i: sacerdos ⁊ ꝓpheta: Sin: Jacuerūt i tra foris puer ⁊ senex: vgines mee ⁊ iuuenes mei ceciderūt i gladio. Interfecisti i die furoris tui percussisti: nec misertus es. Thau: Vocasti q̄si ad diē solēnē: q̄ terrerēt me de circuitu: ⁊ n̄ fuit in die furoris dn̄i: q̄ effugeret ⁊ relinquerētur. Quos educaui ⁊ enutriui: inimicꝰ meus consumpsit eos. Aleph.

C. III.

Ego vir vidēs pauptatē meā: i vga indignatiōis eiꝰ. Aleph: Me minauit et adduxit i tenebras: ⁊ n̄ i lucē. Aleph: Tm̄ i me vtit: ⁊ ꝯuertit manū suā tota die. Beth: vetustā fecit pellē meā ⁊ carnē meā: ꝯtriuit ossa mea. Beth: Edificauit i gyro meo: ⁊ circūdedit me felle ⁊ labore. Beth: In tenebrosis collocauit me: q̄si mortuos sēpitnos. Gimel: Circūedificauit aduersū me: ut n̄ egrediar: aggrauauit cōpedē meū. Gimel: Sz ⁊ cū clamauero ⁊ cū rogauero: exclusit oratiōnē meā. Gimel: Cōclusit vias meas lapidibꝰ q̄dris: semitas meas subūtit. Deleth: Vrsus insidiās fcūs est mihi leo i abscōdito. Deleth: Semitas meas subuertit ⁊ ꝯfregit me: posuit me desolatā. Deleth: Tetēdit arcū suū: ⁊ posuit me q̄i signū ad sagittā. He: Misit in renibꝰ meis filias pharetre sue. He: Factꝰ sū i derisū oī pp'lo meo: cāticū eorum tota die. He: Repleuit me amaritudibꝰ inebriauit me absīthio. Vau: Cōfregit ad nūerū dētes meos: cibauit me cinē. Vau: Et repulsa est aīa mea: oblitꝰ sū bonorū. Vau: Et dixi periit finis meus ⁊ spes mea a dn̄o. Zai: Recordare pauptatis ⁊ trāsgressiōis mee absinthij et fellis. Zai: Mēoria mēor ero ⁊ tabescet in me aīa mea. Zai: Hec recolēs i corde meo: i deo spabo. Heth: Mīsericordie dn̄i: q̄ n̄ sumꝰ ꝯsūpti: q̄ n̄ defecerūt mīsatōes eiꝰ. Heth: Noui diluc'lo: m'lta ē fidēs tua. Heth: Pars mea dn̄s dixit aīa mea: ꝓpterea expectabo eū. Teth: Bonꝰ ē dn̄s sperātibꝰ i eū: aīe q̄rēti illū. Teth: Bonū ē ꝓstolari cū silētio salutare dn̄i. Teth: Bonū ē viro cū portauerit iugū ab adolēscētia sua. Joth: Sedebit solitarius ⁊ tacebit: q̄ leuauit se sup se. Joth: Ponet in puluere os suum: si forte sit spes. Joth: Dabit ꝑcutiēti se maxillā: saturabit opprobrijs. Caph: Quia n̄ repellet i sēpiternū dn̄s. Caph: Quia si abiecit ⁊ mīserebitur s'm m'ltitudiez misericordiarū suarū. Caph: Nō .n. hūiliauit ex corde suo ⁊ abiecit filios hoīum. Lamech: Ut ꝯterēt sub pedibus suis oēs victos tre. Lamech: Ut decliaret iudiciū viri i ꝯspcu vultꝰ altissimi. Lamech: Ut ꝑuerteret hoīem i iudicio suo: dn̄s ignorauit. Mem: Quis ē iste q̄ dixit: ut fieret dn̄o n̄ iubente: Mem: Ex ore altissimi n̄ egredient: nec mala nec bona. Mem: Quid murmurauit hō viuēs vir ꝓ peccatis suis: Nun: Scrutemur vias n̄ras ⁊ q̄ramꝰ ⁊ reuertāur ad dn̄m. Nun: Leuemꝰ corda n̄ra cū mānibꝰ ad dn̄m i celos. Nun: Nos inique egimꝰ et ad iracūdiam ꝓuocauimꝰ: iccirco tu inexorabilis es. Samech: Operuisti in furore ⁊ percussisti: occidisti nec pepcisti. Samech: Opposuisti nubem tibi: ne transeat oratio. Samech: Eradicationem ⁊ abiectionez posuisti me i medio pp'lorum. Phe: Aperuerunt sup nos os suū oēs inimici. Phe: Formido et laqueꝰ fcā ē nobis vaticinatio ⁊ ꝯtritio. Phe: Diuisiones aq̄rum deduxit oculus meꝰ i ꝯtritione filie populi mei. Ain: Oculus meus afflictus ē nec tacuit: eo q̄ non esset requies. Ain: Donec respiceret et videret deus

de celꝰ. Ain: Oculꝰ meꝰ depꝺatus ē aīaꝫ meā ī cūctis filiabꝰ urbis mee. Sade: Uenatione cepēīt me q̄ſi auē inimici mei gratis. Sade: Lapſa ē i lacū vita mea: ⁊ poſueīt lapidē ſup me. Sade: Inundauerūt aque ſup caput meū: dixi: perij. Coph: Inuocaui nomē tuū dn̄e de lacu nouiſſimo. Coph: Uocē meaꝫ audiſti: ne auertas aurē tuā a ſingultu meo ⁊ clāorībꝰ. Coph: Appropiq̄ſti ī die q̄n vocaui te: dixiſti: ne tieas. Res: Iudicaſti dn̄e cām aīe mee: redēptoꝛ vite mee. Res: Uidiſti dn̄e iniq̄tatē illoꝝ aduerſum me: iudica iudicium meum. Res: Uidiſti ōem furoꝛē: vniuerſas cogitatōes eoꝝ advſū me. Sin: Audiſti opprobriū eoꝝ dn̄e: ōes cogitatōes aduerſū me. Sin: Labia inſurgētiū mihi et meditatōes eoꝝ aduerſū me tota die. Sin: Seſſiōeꝫ eoꝝ ⁊ īſurrectōeꝫ eoꝝ vide: ego ſū pſalꝫꝰ eoꝝ. Thau: Reddes eis vicē dn̄e: iuxta opa manuū ſuaꝝ. Thau: Dabis eis ſcutū cordis laborē tuuꝫ. Thau: Perſeq̄ris i furoꝛe: ⁊ ꝯteres eos ſub celꝰ dn̄e. Aleph.

.IIII.

Quomō obſcuratū ē aurū: mutatꝰ ē colō optimꝰ: diſpſi ſūt lapides ſāctuarij ī capite ōium platearū. Beth: Filij ſyon icliti ⁊ amicti auro p̄mo: quō reputati ſūt i vaſa teſtea: opꝰ manuū figuli. Gimel: Sed ⁊ lamie nudaueīt māmā: lactaueīt catulos ſuos. Filia ppl̄i mei crudel̄: q̄ſi ſtrutio in deſerto. Deleth: Adheſit līgua lactētis ad palatū eiꝰ i ſiti: paruuli petieīt panē: ⁊ n̄ erat qui frāgeret eis. He: Qui veſcebāt voluptuoſe īterieīt i vijs: q̄ nutriebāt i croceis āplexati ſūt ſtercoꝛa. Uau: Et maioꝛ effecta ē iīq̄tas filie ppl̄i mei pc̄co ſodomoꝝ: q̄ ſubuerſa ē i momēto: ⁊ n̄ cepeīt i ea manꝰ. Zai: Cādidiores nazarei eius niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore ātiquo: ſaphiro pulchriores. Heth: Denigrata ē ſup carbōes facies eoꝝ: ⁊ n̄ ſūt cogniti i plateis. Adheſit cutis eoꝝ oſſibꝰ: aruit: ⁊ fc̄a ē q̄ſi lignū. Teth: Meliꝰ fuit occiſis gladio q̄ iterfectis fame: q̄m iſti extabueīt ꝯſūpti a ſterilitate t̄re. Ioth: Manꝰ mulierū miſericordiū coxeīt filios ſuos: facti ſūt cibꝰ earuꝫ in ꝯtritōe filie ppl̄i mei. Caph: Cōpleuit dn̄s furoꝛē ſuū: effudit irā īdignatiōis ſue. Et ſuccēdit ignē i ſyon: ⁊ deuoꝛauit fūdamēta eiꝰ. Lamech: Nō crediderūt ꝛeges t̄re ⁊ vniuerſi hitatores orbꝭ: q̄m ingredeīt hoſtis ⁊ īimicꝰ p portas irl̄m. Mem: Propt̄ pc̄ca ꝓphetaꝝ eiꝰ ⁊ iīq̄tates ſacerdotū eiꝰ: q̄ effudeīt i medio eiꝰ ſāguinē iuſtoꝝ. Nun: Errauerūt ceci i plateis: polluti ſunt ſanguie. Cūq̄ꝫ n̄ poſſent: tenuerūt lacinias ſuas. Samech: Recedite polluti clamaueīt eis: recedite: abite: nolite tāgē. Iurgati q̄ppe ſūt: ⁊ cōmoti dixeīt iter gētes n̄ addet ultra ut hitet i eis. Phe: Facies dn̄i diuiſit eos: n̄ addet ut reſpiciat eos. Facies ſacerdotū nō erubuerūt: neq̄ꝫ ſenū miſerti ſūt. Ain: Cuꝫ adhuc ſubſiſteremꝰ defeceīt ocl̄i n̄ri ad auxiliū n̄m vanū: cū reſpicēmꝰ attēti ad gētē: q̄ ſaluare nos n̄ poſſet. Sade: Lubricaueīt veſtigia n̄ra i itinē platearū n̄rarū: appropiq̄uit finis n̄r: cōpleti ſūt dies n̄ri: qꝛ veīt finis n̄r. Coph: Velociores fuerūt pſecutores n̄ri aq̄lis celi: ſup mōtes pſecuti ſūt nos: i dſerto inſidiati ſūt nobꝭ. Res: Sp̄s oꝛis n̄ri xp̄s dn̄s captꝰ ē i pc̄cis n̄ris: cui dixiꝫꝰ: i ūbra tua viuemus i gētibꝰ. Sin: Gaude ⁊ letare filia edom: q̄ habitas i t̄ra hus. Ad te q̄ꝫ pueīet calix: inebriaberis atq̄ꝫ nudaberis. Thau: Cōpleta ē iīq̄tas tua filia ſyon: n̄ addet ultra: ut trāſmigret te. Uiſitauit iīq̄tatē tuaꝫ filia edom: diſcoperuit pc̄ca tua.

.V.

Oratio hieremie.

Recordare dn̄e q̄d acciderit nobis: intuere ⁊ reſpice opprobrium n̄m. Hereditas n̄ra verſa ē ad alienos domus n̄re ad extraneos. Pupilli facti ſumꝰ abſq̄ꝫ p̄re: matres n̄re quaſi uidue. Aquā n̄ram pecunia bibimꝰ: ligna n̄ra p̄cio cōparauimꝰ. Ceruicibꝰ n̄ris minabamur: laſſis n̄ dabat̄ reqes. Egypto dedimꝰ manū: ⁊ aſſyrijs: ut ſaturaremur pane. P̄res n̄ri peccaueīt ⁊ n̄ ſunt: et nos iniq̄tates eoꝝ portauimꝰ. Serui dn̄ati ſūt n̄ri: nō fuit q̄ redimēt d̄ māu eoꝝ. In aīabꝰ n̄ris afferebamꝰ panē nobꝭ: a facie gladij i deſerto. Pellis n̄ra q̄ſi clibanꝰ exuſta ē a facie tēpeſtatū famis. Mulieres i ſyō hūiliaueīt: ⁊ v̄gines i ciuitatibꝰ iuda. P̄ncipes manu ſuſpēſi ſūt: facies ſenū n̄ erubuerūt. Adoleſcētibꝰ ipudice abuſi ſūt: ⁊ pueri in ligno corrueīt. Senes defecerūt de portis: iuuenes de choro pſallētiū. Defecit gaudium cordis n̄ri: verſus ē i luctum chorꝰ n̄r. Cecidit corōa capitꝭ n̄ri: ve nobis: qꝛ peccauimꝰ. Propt̄ea meſtū fc̄m ē i dolore coꝛ n̄m: ido ꝯtenebrati ſūt oculi n̄ri. Propter montem ſyon: quia diſperijt: vulpes ambulauerunt

i eo. Tu aũt dñe i eternũ pmãebis: soliũ tuũ i generatõez ⁊ generatõez. Quare i ppetuũ obliuisceri nři: delinqs nos i lõgitudiez dieꝝ. Cõuerte nos dñe ad te ⁊ ꝯuertemur: innoua dies nřos: sicut a ꝑncipio. Sed ꝓijciẽs repulisti nos: iratus es ꝯtra nos vehemẽter.

Incipit pfatio i librũ baruch ꝓphete.

Liber iste q̃ baruch noĩe ꝑnotatur: i hebreo canõe ñ hẽtur: sed tñ i vulgata editõe: silr̃ ⁊ epl̃a hieremie. Propter noticiã aũt legentiũ hic scripta sũt: qꝛ mlt̃a ď xp̃o nouissimis tꝑibus indicant.

Incipit baruch ꝓpheta. Capl̃m .I.

Et hec uerba libri que scripsit baruch filius nerie filij maasie filij sedechie filij sedei filij helchie i babylonia i anno q̃nto ⁊ in septima die mẽsis: i tꝑe q̃ ceperũt chaldei irl̃m ⁊ succẽderũt eã igni. Et legit baruch verba libri huius ad aures ieconie filij ioachim regis iuda: ⁊ ad aures vniuersi ppl̃i venientĩ ad librũ: ⁊ ad aures potentiũ filioꝝ regũ ⁊ ad aures pr̃boꝝ ⁊ ad aures ppl̃i a minimo usqꝫ ad maximũ eoꝝ õiũ hitãtiũ i babylõia ad flumẽ sodi. Qui audiẽtes plorabãt ⁊ ieiũabãt ⁊ orabãt i ꝯspc̃u dñi. Et collegerũt pecuniã: fm̃ q̃ potuit vniuscuiusqꝫ manus: et miserũt i irl̃m ad ioachĩ filiũ helchie filij salon sacerdotẽ: ⁊ ad reliqs sacerdotes et ad õem ppl̃m: q̃ iuẽti sũt cũ eo i irl̃m cũ acciperẽt uasa tẽpli dñi: q̃ ablata fuerãt ď tẽplo reuocare in trã iuda. Decia die mẽsis syban: uasa argẽtea: q̃ fecit sedechias filꝰ iosie rex iuda: postea q̃ cepisset nabuchodonosor rex babylõis iechoniã ⁊ ꝑncipes ⁊ cũctos potẽtes ⁊ ppl̃m terre ab irl̃m: ⁊ duxit eos victos i babylõem. Et dixerũt: Ecce misimꝰ ad vos pecunias: de q̃bus emite holocaustõata et thus ⁊ facite mãna: ⁊ offerte ꝓ pc̃co ad arã dñi dei nři. Et orate ꝓ uita nabuchodonosor regis babylonis ⁊ ꝓ uita balthasar filij eius: ut sint dies eoꝝ sicut dies celi super terrã: ⁊ ut det dñs virtutẽ nob̃ ⁊ illuiet oculos nřos: ut viuamus sub ũbra nabuchodonosor regis babylonis: ⁊ sub ũbra balthasar filij eiꝰ: ⁊ fuiamꝰ eis mlt̃is diebꝰ: ⁊ iueniamꝰ g̃am i ꝯspc̃u eoꝝ. Et ꝓ nob̃ ipsis orate ad dñm deũ nřm: qꝛ peccauimꝰ dño deo nřo: ⁊ ñ ẽ auersus furor eiꝰ a nob̃ usqꝫ i hũc diez. Et legite librum istum: quẽ misimꝰ ad uos recitari i templo dñi i die solẽni: ⁊ i die opportuno. Et dicetis: Dño deo nřo iustitia: nob̃ aũt ꝯfusio faciei nře: sicut est dies hec: õi iuda ⁊ hitantibꝰ i irl̃m regibus nřis ⁊ ꝑncipibꝰ nřis ⁊ sacerdotibꝰ nřis ⁊ ꝓphetĩ nřis ⁊ pr̃icipibꝰ nřis. Peccauimꝰ ãte dñz deũ nřm: ⁊ ñ credidimꝰ diffidẽtes i eũ: ⁊ ñ fuimus subiectibiles illi: ⁊ ñ audiuimꝰ vocẽ dñi dei nři: ut ãbularemꝰ i mãdatĩ eius: q̃ dedit nob̃. A die q̃ eduxit p̃res nřos de t̃ra egypti usqꝫ ad diẽ hãc eramus icredibiles ad dñm deũ nřm: ⁊ dissipati recessimus ne audiremꝰ vocẽ ipsiꝰ. Et adheserunt nobis mlt̃a mala ⁊ maledictiões: q̃ ꝯstituit dñs moysi suo suo: q̃ eduxit p̃res nřos de t̃ra egypti dare nobis terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel: sicut hodierna die. Et ñ audiuimus vocẽ dñi dei nři fm̃ oĩa verba prophetaꝝ: q̃s misit ad nos ⁊ ad iudices nřos: ⁊ abiuimus vnusq̃sqꝫ i sẽsũ cordis nři maligni: opari dijs alienis: faciẽtes mala ãte oculos dñi dei nři.

.II.

Propter q̃ð statuit dñs deꝰ nř verbum suũ: q̃ð locutꝰ est ad nos ⁊ ad iudices nřos: q̃ iudicauerũt i irl̃m ⁊ ad reges nřos et ad ꝑncipes nřos ⁊ ad õem isrl̃ ⁊ iuda: ut adducerẽt dñs sup nos mala magna: q̃ ñ sũt facta sub celo: quẽadmodũ facta sunt i irl̃m: fm̃ q̃ scripta sũt i lege moysi: ut mãducaret homo carnes filij sui ⁊ carnes filie sue. Et dedit eos sub manu regũ õiuz: q̃ sũt i circuitu nřo i iproperiũ ⁊ i desolatõem: ⁊ i õibus ppl̃is: i q̃bꝰ nos dispsit dñs. Et facti sumus subtꝰ ⁊ ñ supra: qꝛ peccauimꝰ dño deo nřo: nõ obaudiẽdo voci ipsius. Dño deo nřo iusticia: nobis aũt ⁊ p̃ribus nřis ꝯfusio faciei: sicut ẽ dies hec. Quia locutꝰ est dñs sup nos oĩa mala hec q̃ venerũt sup nos: ⁊ ñ sumus depcati faciem dñi dei nři: ut reuerteremur vnusq̃sqꝫ nřm a vijs nřis pessimis. Et vigilauit dñs i malis: ⁊ adduxit ea sup nos: qꝛ iustꝰ ẽ dñs i õibꝰ opibꝰ suis: q̃ mãdauit nob̃: ⁊ non audiuimus vocẽ ipsius: ut iremus i ꝑceptis dñi: q̃ dedit ãte faciem nřam. Et nũc dñe deus isrl̃: qui eduxisti populum tuũ de

terra egypti i manu valida ꝛ i signis ꝛ i pro
digijs ꝛ i vtute tua magna ꝛ i brachio excel
so: ꝛ fecisti tibi nomē: sicut ē dies iste: pecca
uim⁹: ipie egim⁹: iique gessim⁹ dn̄e de⁹ nr̄ i oī
b⁹ iusticijs tuis. Auertat ira tua a nobis: q2
derelicti sum⁹ pauci iter gētes: ubi dispsisti
nos. Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as ꝛ oratōes nr̄as:
ꝛ educ nos ppt̄ te: ꝛ da nob̄ iuenire gr̄az āte
faciē eorū: q̄ nos abduxerūt: ut sciat oīs t̄ra
q2 tu es dn̄s de⁹ nr̄: ꝛ q2 nomē tuū iuocatū
ē sup isrl̄ ꝛ sup gen⁹ ipsius. Respice dn̄e de
domo sc̄a tua i nos: ꝛ iclia aurē tuā ꝛ exau
di nos. Aperi oculos tuos ꝛ uide: q2 n̄ mor
tui: q̄ sūt i iferno: q̄rū sp̄s accept⁹ ē a visceri
b⁹ suis: dabūt honorez ꝛ iustificatōez dn̄o:
sed aīa q̄ tristis ē sup magnitudinē mali: et
incedit curua ꝛ ifirma ꝛ oculi deficiētes: et
aīa esuriēs dat tibi gl̄am ꝛ iustitiā dn̄o: q2
n̄ s̄m iustitias patrū nr̄orū nos fūdim⁹ p̄ces
ꝛ petim⁹ miam āte ɔspectū tuū dn̄e de⁹ nr̄: s3
q2 misisti irā tuā ꝛ furorē tuū sup nos: sicut
locut⁹ es i manu puerorū tuorū pphetaruz
dicēs: Sic dicit dn̄s: Incliate hūerū vr̄m et
ceruicē vr̄am: ꝛ opa facite regi babylonis: ꝛ
sedebitis i terra: quā dedi pr̄ib⁹ vr̄is. Q2 si n̄
feceritis nec audieritis vocē dn̄i dei vr̄i ope
rari regi babylonie: defectōem vr̄am faciaz
d̄ ciuitatib⁹ iuda ꝛ a foris irl̄3: ꝛ auferā a vo
bis vocem iocunditatis ꝛ vocē gaudij ꝛ vo
cem sponsi ꝛ vocē spōse: ꝛ erit oīs terra sine
uestigio ab ihabitātib⁹ eā. Et n̄ audierūt vo
cē tuā: ut operarentur regi babylonis ꝛ sta
tuisti v̄ba tua: q̄ locut⁹ es i manib⁹ puerorꝝ
tuorꝝ pphetarū: ut trāsferētur ossa regum
nr̄orū ꝛ ossa pr̄m nr̄orū d̄ loco suo. Et ecce
sūt piecta i calore solis ꝛ i gelu noct̄: ꝛ mor
tui sunt i dolorib⁹ pessimis: i fame ꝛ in gla
dio ꝛ i emissione. Et posuisti tēplū: i q̄ inuo
catū ē nomē tuū i ipso: sicut hec dies: ppter
iiq̄tatē domus isrl̄ ꝛ dom⁹ iuda. Et fecisti i
nob̄ dn̄e de⁹ nr̄ s̄m oēm boitatē tuā ꝛ s̄3 oēz
mis̄atōem tuā illā magnā: sicut locut⁹ es in
manu pueri tui moysi: i die q̄ p̄cepisti ei scri
bē legē tuā corā filijs isrl̄ dicens: Si n̄ audie
ritis vocē meā: mltitudo hec magna ɔuer
tet in minimam gētē: qm̄ eos dispgam: q2
scio q᷑ me nō audiet pplus. Ppl̄s ē.n. dura
ceruice. Et ɔuertetur ad cor suum i t̄ra cap
tiuitatis sue: ꝛ sciēt q2 ego sū dn̄s de⁹ eoruz.
Et dabo eis cor ꝛ itelligent: ꝛ aures ꝛ audi
ent. Et laudabūt me i t̄ra captiuitatis sue:
ꝛ mēores erūt nois mei. Et auertēt se a dor
so suo duro: ꝛ a malignitatib⁹ suis: q2 remi
scēt viam patrū suorū: q̄ peccauert i me. Et
reuocabo illos i t̄raz quā iuraui pr̄ib⁹ eorū
abraā isac ꝛ iacob: ꝛ dn̄abūt ei⁹. Et mltipli
cabo eos: ꝛ n̄ mīorabūtur. Et statuam illis
testamētum alterum sempit̄nū: ut sim illis
i deuz: ꝛ ipsi erūt mihi i ppl̄m. Et non mo
uebo āpli⁹ ppl̄m meū filios isrl̄ a t̄ra quam
dedi eis.

.III.

Et nūc dn̄e oīpotēs de⁹ isrl̄: aīa i angu
stijs ꝛ sp̄s anxius clamat ad te: Audi
dn̄e ꝛ miserere: q2 de⁹ es mis̄icors: ꝛ miserē
nr̄i: q2 peccauim⁹ ante te. Quia tu sedes i sē
piternū: ꝛ nos pibim⁹ i euum. Dn̄e oīpotēs
deus isrl̄: audi nūc oratōem mortuorū isrl̄
ꝛ filiorū ipsorum: q̄ peccauerūt āte te: ꝛ nō
audierūt vocē dn̄i dei sui: ꝛ agglutinata sūt
nobis mala. Noli mēinisse iniq̄tatū patruz
nr̄orum: s3 mem̄to man⁹ tue ꝛ nois tui i tpe
isto: q2 tu es dn̄s de⁹ nr̄: ꝛ laudabim⁹ te dn̄e:
q2 ppt̄ hoc dedisti timorē tuū i cordib⁹ nr̄is
ꝛ ut iuocem⁹ nomē tuū ꝛ laudem⁹ te in cap
tiuitate nr̄a: q2 ɔuertimur ab iniquitate pa
trū nr̄orū: q̄ peccauerūt āte te. Et ecce nos i
captiuitate nr̄a sum⁹ hodie: q̄ nos dispsisti
in improperiū ꝛ in maledictum: ꝛ in pc̄m
s̄m oēs iniq̄tates patrū nr̄orum: q̄ discesse
rūt a te dn̄e de⁹ nr̄. Audi isrl̄ mādata vite:
aurib⁹ p̄cipe: ut scias prudētiā. Quid ē isrl̄:
q᷑ in t̄ra inimicorū es? Inueterasti in terra
aliena: coinq̄natus es cū mortuis. Deputa
tus es cū descēdētibus in infernū: dereliq̄sti
fōtē sapie. Nā si in uia dei āmbulasses: habi
tasses utiq3 in pace sup t̄ram. Disce ubi sit
prudētia: ubi sit v̄tus ubi sit intellect⁹: ut sci
as simul ubi sit lōgiturnitas vite ꝛ victus:
ubi sit lumē ocl̄orū ꝛ pax. Quis inuenit lo
cū ei⁹? Et q̄s intrauit i thesauros eius? Ubi
st̄ p̄ncipes gētiū: ꝛ q̄ dn̄ant sup bestias: q̄ st̄
sup t̄ra? Qui in auib⁹ celi ludūt: q̄ argētum
thesauriçāt ꝛ aurū: in q̄ ɔfidūt hoies: ꝛ n̄ ē
finis acq̄sitōis eorū. Qui argētū fabricāt ꝛ
solliciti st̄: nec ē inuētio operū illorū. Exter
minati st̄ ꝛ ad inferos descēdert: ꝛ alij loco
eorum exsurrexert. Iuuenes vidert lumē: ꝛ
habitauerūt sup terrā. Uiam āt discipline
ig̃rauerunt: n3 intellexerunt semitas eius:
neq3 filij eorū suscepert eam. A facie ipsorū

lōge facta ē. Nō ē audita i t̄ra chanaan: nꝫ
uisa ē i theman. Filij ꝗꝫ agar: q̄ exq̄sierūt pru
dētiā: q̄ de t̄ra ē: negociatores tre ⁊ theman
⁊ fabulatores ⁊ exq̄sitores prudētie ⁊ itelli-
gētie: viā aūt sapie nescierūt: nꝫ cōmēorati sūt
semitas ei⁹. O isrl' q̄ magna est dom⁹ dei: et
igens loc⁹ possessiōis ei⁹. Magn⁹ ē ⁊ n̄ hꝫ fi-
nem: excelsus ⁊ imēsus. Ibi fuerūt gigātes
noiati: illi q̄ ab iitio fuerūt statura magna sci
ētes bellū. Nō hos elegit dn̄s: nꝫ viā discipli
ne iuenerūt: ꝓptea perierūt. Et qm̄ n̄ habuerūt
sapiam: iterierūt ꝓpter suā isipientiā. Quis
ascēdit in celū ⁊ accepit eā ⁊ eduxit eam de
nubib⁹? Quis trāsfretauit mare ⁊ inuenit
illā: ⁊ attulit illā sup aurū electū? Nō ē qui
possit scire vias ei⁹: nꝫ q̄ exq̄rat sēitas eius.
Sꝫ q̄ scit uniuersa nouit eā: ⁊ adiuenit eaꝫ
prudētia sua. Qui p̄parauit t̄rā i etno tp̄e:
⁊ repleuit eā bipedib⁹ ⁊ q̄drupedibus. Qui
emittit lumē ⁊ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ obe
dit illi i tremore. Stelle aūt dederūt lumē i cu-
stodijs suis: ⁊ letate sūt. Vocate sūt ⁊ dixe-
rūt: Adsum⁹. Et luxerūt ei cū iocūditate: q̄
fecit illas. Hic ē de⁹ nr̄ ⁊ n̄ estimabit ali⁹ ad-
uersus eū. Hic adiuenit ōem viā disciplie: ⁊
tradidit illā iacob puero suo: ⁊ isrl' dilecto
suo. P⁹ hec i t̄ris visus ē: et cum hominib⁹
ꝯuersat⁹ est.

C.IIII.

Hic liber mādatoꝝ dei: ⁊ lex q̄ ē i etnū.
Oēs q̄ tenent eā: ꝑuenięt ad uitā: qui
aūt derelīq̄rūt eā i mortē. Conuertere iacob ⁊ ap-
p̄bende eam: ābula p viā ad splēdorē ei⁹ cō
tra lumen ei⁹. Ne tradas alteri glām tuā: ⁊
dignitatē tuā gēti aliene. Beati sum⁹ isrl': qꝛ
q̄ deo placent māifesta sūt nob̄. Animeq̄oꝛ
esto ppl's dei memorabil' isrl'. Venūdati estis
gētib⁹ n̄ i ꝑditiōem: sed ꝓpter q̄d i ira ad ira
cūdiā ꝓuocastis dn̄m: tradītiq̄ꝫ estis aduersa
rijs. Exacerbastis.n. eū q̄ fecit uos deū eter
num: immolātes demonijs ⁊ non deo. Ob
liti.n. estis eum: q̄ nutriuit uos: ⁊ ꝯtristastis
nutricē vr̄am irl'm. Vidit.n. iracūdiā a deo
veniētē vobis: ⁊ dixit: Audite ꝯfines syon.
Adduxit.n. mihi de⁹ luctū magnum. Vidi
eteni captiuitatem ppl'i mei filioꝝ meoruꝫ
filiaruꝫ: quā sup̄duxit ill' eternus. Nutriui
eniꝫ illos cū iocūditate: dimisi aūt illos cū fle
tu ⁊ luctu. Nemo gaudeat sup me viduam
⁊ desolatā: a mľtis derelicta sū ꝓpter pc̄ca fi-
liorū meorū: qꝛ declinauerūt a lege dei. Iu-
stitias aūt ipsi⁹ nescierūt: nec ābulauerūt p vi-
as mādatorū dei: nꝫ p semitas veritatis eius
cū iustitia igressi sūt. Veniāt ꝯfines syon: et
mēorētur captiuitatē filiorū ⁊ filiarū mearuꝫ:
quā sup̄duxit illis etern⁹. Adduxit.n. super
illos gētē de lōginq̄: gētē iprobā ⁊ alteri⁹ lin-
gue: q̄ n̄ sūt reueriti senem: nꝫ puerorū miserti
sūt. Et abduxerūt dilectos vidue ⁊ a filijs
vnicā desolauerūt. Ego aūt q̄d possū adiuua-
re vos? Qui.n. adduxit sup vos mala: ipse
uos eripiet de manib⁹ īimicorū vr̄orū. Am-
bulate filij ābulate: ego.n. derelicta sū sola.
Exui me stola pacis: idui aūt me sacco obse-
cratōis: ⁊ clamabo ad altissimū i dieb⁹ meis.
Animeq̄ores estote filij: clamate ad dn̄m ⁊
eripiet vos d̄ māu p̄ncipū īimicorū. Ego.n.
spaui i etnū salutem vr̄am ⁊ vēit mihi gau-
diū a sancto sup mīa: q̄ veniet vob̄ ab etno
salutari nr̄o. Emisi.n. uos cum luctu ⁊ plo
ratu: reducet aūt uos mihi dn̄s cū gaudio et
iocūditate i sempit'nū. Sicut.n. viderunt vici
ne syon captiuitatem vr̄am a deo: sic vide-
būt et i celeritate salutem vr̄am i deo: q̄ sup
ueniet uob̄ cū honore magno ⁊ splēdore et'-
no. Filij patiēter sustinete irā: q̄ sup̄uēit vo-
bis. Persecut⁹ ē.n. te īimic⁹ tu⁹: sed cito vide
bis ꝑditōem ipsi⁹ ⁊ sup ceruices ipsi⁹ ascen-
des. Delicati mei ābulauerūt vias aspas: duc
ti sūt.n. ut grex direpť ab īimicis. Aieq̄ores
estote filij: ⁊ ꝓclamate ad dn̄ꝫ. Erit.n. mēo-
ria vr̄a ab eo: q̄ duxit vos. Sicut eni fuit sēsus
vr̄: ut erraretis a deo: decies tm̄ iterū ꝯuertē-
tes reqretis eū. Qui.n. iduxit vob̄ mala: ipse
rursū adducet uobis sēpiternā iocūditateꝫ
cuꝫ salute vr̄a. Aieq̄oꝛ esto irl'm. Exhortat
eni te: q̄ te noiauit. Nocētes peribūt: qui te
vexauerūt: ⁊ q̄ gratłati sūt i tua ruina puniē
tur. Ciuitates: q̄b⁹ seruierūt filij tui p̄nietur: ⁊
q̄ accepit filios tuos. Sicut enim gauisa est
i tua ruina ⁊ letata ē i casu tuo: sic ꝯtristabit
i sua desolatione. Et āputabitur exultatio
mľtitudis ei⁹: ⁊ gaudimoniū ei⁹ erit i luctū.
Ignis.n. sup̄ueniet ei ab eterno i logiturnis
dieb⁹: ⁊ habitabit a demonijs i mľtitudine
tp̄is. Circūspice irl'm ad oriētē: ⁊ vide iocū
ditatē a deo t' veniētē. Ecce.n. vēiūt filij tui:
q̄s dimisistis dispsos: veniūt collecti ab ori-
ente usq̄ꝫ ad occidētem i v'bo sācti gauden-
tes i honorem dei.

Exue te ierl'm stola luct' ⁊ vexati .V.
onis tue: ⁊ idue te decore ⁊ honore: q̄
a deo t' ē sēpitna glīa. Circūdabit te de' di-
ploide iustitie: ⁊ imponet mitrā capiti tuo
honoris eterni. De'.n.ostēdet splēdorē suū
i te: q̄ sub celo ē. Noiabit.n.t' nomen tuū a
deo i sempitnum: pax iustitie ⁊ honor pieta-
tis. Exurge ierl'm ⁊ sta i excelso: ⁊ circūspice
ad oriētē ⁊ uide collectos filios tuos ab ori-
ente sole usqꝫ ad occidētē i v'bo scī gauden-
tes dei mēoria. Exierūt.n. abs te pedib' ducti
ab iimicis: adducet āt illos dn̄s ad te porta-
tos i honorē sicut filios regni. Cōstituit.n.
de' humiliare oēm montē excelsum ⁊ ru-
pes pēnes: ⁊ ↄualles replē i eq̄litatem t're:
ut ābulet isrl' diligēt' i honorē dei. Obūbra-
uerūt āt silue: ⁊ oē lignū suauitat' isrl' man-
dato dei. Adducet.n. deus isrl' cum iocūdi-
tate i lu'ie maiestati' sue: cum mia ⁊ iusticia
q̄ est ex ipso. ¶ Incipit exemplum epistole
eiusdeꝫ: quā misit hieremias ad abductos
captiuos i babyloniam a rege babyloniorꝫ:
ut annunciaret illis secundum qḋ p̄ceptū ē
illi a deo.

.VI.

Propter pccā q̄ peccast' āte deū: abdu-
cemini i babyloniam captiui a nabu-
chodonosor rege babyloniorꝫ. Ingressi ita-
qꝫ i babylonē erit': ibi ān̄is plurimis ⁊ tpi-
b' lōgi usqꝫ ad generatōes septē: p' hoc autē
educā vos ide cū pace. Nūc āt videbit' i ba-
bylonia deos aureos ⁊ argēteos ⁊ lapideos
⁊ ligneos i hūer' portari: ostētātes metū gē-
tib'. Uidete ḡ ne ⁊ uos siīes efficiamini f'cis
alienis ⁊ metuatis: ⁊ met' vos capiat i ip̄is.
Uisa itaqꝫ turba de retro ⁊ ab āte: adoran-
tes dicite i cordib' v̄ris: Te oꝫ adorari dn̄e.
Angelus āt me' vobiscū ē. Ipse āt exq̄ram
aīas v̄ras. Nam ligna ipsorꝫ polita a fabro
ipsa ēt iaurata ⁊ iargētata falsa sunt: ⁊ non
pn̄t loq̄. Et sicut virgini amāti ornamenta
ita accepta auro fabricata sūt. Coronas cer-
te aureas hn̄t super capita sua dij illorꝫ: vn̄
subtrahūt sacerdotes ab eis aurum ⁊ argē-
tum: ⁊ erogant illud i semetipsis. Da auteꝫ
⁊ ex ipso p̄stitut' ⁊ merētces ornāt: ⁊ iteruꝫ
cū ceperit illud a mētricib' ornāt deos suos.
Hi āt n̄ liberāt ab erugine ⁊ tinea. Optis āt
illis veste purpurea extergēt faciē ipsorum
p̄pter puluerē dom': q̄ ē plurim' inter eos.

Sceptrū āt hꝫ ut hō: sicut iudex regiōis: q̄
i se peccātē n̄ iterficit. Habet ēt i manu gla-
dium ⁊ securim: se āt de bello ⁊ a latronib'
n̄ liberat. Un̄ vobis notū sit: q2 nō sunt dij.
Non ḡ reueremini eos. Sicut.n. vas hois
ↄfractuꝫ inutile efficit': tales sūt ⁊ dij illorꝫ.
Cōstitutis illis i domo oculi eorꝫ plen' sūt
puluere a pedibus itroeuntiuꝫ. Et sicut ali-
cui q̄ regem offendit circūsepte sunt ianue:
aut sicut ad sepulchrū adductum mortuū:
ita tutāt sacerdotes ostia clausur' ⁊ ser': ne
a latronib' expoliēt'. Lucernas accendūt ill':
⁊ q̄dem multas: ex q̄bus nullam vidē pn̄t.
Sūt āt sicut trabes i domo. Corda v'o eorꝫ
dicūt elingē s'pentes: q̄ de terra sūt: dū cōe-
dūt eos ⁊ vestimētū ipsorꝫ: ⁊ n̄ sentiūt. Ni-
gre fiūt facies eorꝫ a fumo: q̄ i domo fit. Su-
pra corp' eorꝫ ⁊ supra caput eorꝫ volāt noc-
tue ⁊ hirūdies: ⁊ aues ēt siīit' ⁊ catte. Unde
sciat': q2 n̄ sūt dij. Ne ḡ timueritis eos. Au-
rū ēt qḋ hn̄t ad specimen: nisi aliq̄s exterse-
rit eruginē: n̄ fulgebūt. Neqꝫ.n. dū ↄflarēt
sentiebāt. Ex oī p̄cio empta sūt: i quib' sp̄s
non est in ipsis. Sine pedib' i hūeri portāt':
ostētātes igbilitatem suam hoib'. Cōfūdāt'
ēt q̄ colūt ea. Propt'ea si ceciderit i t'ram a
semetipsis n̄ ↄsurgūt: neqꝫ siq̄s eū statuerit
rectuꝫ p semetipsū stabit: sed sicut mortuis
humeri illis apponēt'. Hostias illorꝫ vēdūt
sacerdotes ipsorꝫ ⁊ abutūt': siīiter ⁊ mlieres
eorꝫ decerpentes neqꝫ ifirmo neqꝫ mēdicāti
aliq̄d ip̄tiūt: de sacrificijs eorꝫ fete ⁊ mēstru-
ate cōtingunt. Sciētes itaqꝫ ex his: q2 n̄ sūt
dij: ne timeatis eos. Un̄.n. vocāt' dij: Quia
mulieres apponūt dijs argēteis ⁊ aureis ⁊
ligneis: ⁊ i domib' eorꝫ sacerdotes sedēt hn̄-
tes tunicas scissas ⁊ capita ⁊ barbā rasam:
q̄rū capita nuda sunt. Rugiūt āt clamātes
ↄtra deos suos: sicut i cena mortui. Uestim̄-
ta eorꝫ auferūt sacerdotes: ⁊ vestiūt vxōes
suas ⁊ filios suos. Neqꝫ siq̄d mali patiūtur
ab aliq̄ neqꝫ siq̄d bōi: poterunt retribuē: nꝫ
regem ↄstituere pn̄t neqꝫ auferre. Similiter
neqꝫ dare diuitias pn̄t: neqꝫ malū retribuē.
Siq̄s illis votum vouerit ⁊ nō reddiderit:
neqꝫ hoc req̄runt. Hoieꝫ a morte n̄ liberāt:
neqꝫ ifirmum a potentiore eripiūt. Hoiem
cecum ad visum n̄ restituūt: de necessitate
hoiem non liberabunt. Uidue non misere-
buntur: neqꝫ orphanis benefacient. Lapidi-
b' de mōte siīes sūt dij illorꝫ lignei ⁊ lapidei
⁊ aurei ⁊ argentei. Qui autem colunt ea

ↄſudēt. Quō ḡ eſtimādū ē aut dicēdū illos eē deos? Adhuc.n.ipſis chaldeis nō hono rātib⁹ea:q̄ cū audierit mutū ñ poſſe loq̄ offerunt illud ad bel:poſtulātes ab eo loq̄:q̄ſi poſſint ſentire:q̄ ñ hñt motū. Et ipſi cū intellexerit:relinquēt ea. Senſū.n.ñ hñt ipi dij illoꝝ. Mlieres āt circūdate funib⁹ i vijs ſedēt:ſuccēdētes oſſa oliuarū. Cū āt aliq̄ ex ipſis abſtracta ab aliq̄ trāſeunte dormierit cū eo:ꝓxīe ſue exprobrat:ꝙ ea nō ſit digna habita ſicut ipa:nz funis ei⁹ dirupt⁹ ſit. Oia āt q̄ illis fiūt falſa ſūt. Quō eſtimandū aut dicēdū ē illos eē deos? A fabrl āt ⁊ ab aurificib⁹ fc̄a ſūt. Nihil aliud erūt:niſi id qđ volūt eē ſacerdotes. Aurifices ēt ipſi:q̄ ea faciunt ñ ſūt mlti tp̄is. Nunq̄d ḡ pñt ea q̄ fabricata ſūt ab ipis eē dij? Reliq̄rūt āt falſa ⁊ opprobriū poſtea futurl. Nā cū ſupuenerit illꝭ ꝑliū ⁊ mala:cogitāt ſacerdotes:ubi ſe abſcōdāt cū illꝭ. Quō ḡ ſentiri debeāt:qm̄ dij ſūt: q̄ nec d̄ bello ſe liberāt:nz de malꝭ ſe eripiūt? Nā cū ſint lignea ⁊ iaurata ⁊ iargētata:ſcietur poſtea:q₂ falſa ſunt ab vniuerſis gētib⁹ ⁊ regib⁹: q̄ manifeſta ſūt:q₂ ñ ſūt dij:ſ₃ opa manuū hoīum:⁊ nullū op⁹ dei cū illꝭ. Unde ḡ notū ē:q₂ ñ ſūt dij:ſed opa manuū hoīuz ⁊ nullū dei op⁹ i ipſis ē? Regē regiōi ñ ſuſcitāt:nz pluuiā hoib⁹ dabūt. Judiciū q̄₃ ñ diſcernēt:nz regiōes libabūt ab iniuria:q₂ nihil pñt:ſic cornicule iter mediū celi ⁊ t̄re. Et eni cū iciderit ignis i domū deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argēteoꝝ ⁊ aureoꝝ:ſacerdotes q̄dem ipſorū fugiāt ⁊ liberabūt:ipſi v̄o ſicut trabes in medio cōburēt. Regi āt ⁊ bello nō reſiſtent. Quō ḡ eſtimādū ē aut recipiēdū:q₂ dij ſūt? Nō a furib⁹ nz a latronib⁹ ſe libabunt dij lignei ⁊ lapidei ⁊ iaurati ⁊ iargētati:qb⁹ iiqui fortiores ſūt. Aurū ⁊ argētū ⁊ veſtimētū q̄ opti ſūt auferēt illis ⁊ abibūt:nec ſibi auxiliū ferent. Itaq₃ meli⁹ ē eē regē oſtētātē v̄tutē ſuā:aut vas i domo utile:i q̄ glat q̄ poſſidet illud:ꝟ oſtiū i domo:qđ cuſtodit q̄ i pace ſūt:q̄ꝫ falſi dij. Sol q̄dē ⁊ luna ac ſidera cū ſit ſplēdida ⁊ emiſſa ad utilitates obaudiūt:ſilr ⁊ fulgur cū apparuerit ꝑſpicuū ē. Idipſū āt ⁊ ſp̄s i oī regiōe ſpirat:⁊ nubes q̄b⁹ cū ipatū fuerit a deo pābulare i vniuerſū orbē:ꝑficiūt qđ ipatū ē eis. Ignis ēt miſſus deſup:ut ↄſumat mōtes ⁊ ſiluas:fac̄ qđ p̄ceptuz eſt ei. Hec autem nz ſpeb⁹ nz v̄tutib⁹ vni eoꝝ ſilia ſunt. Unde neq₃ eſtimādum ē neq₃ dicēdū illos eſſe deos:qñ nō pñt neq₃ iudicium iudicare neq₃ facē hoīb⁹. Scientes itaq₃ q₂ non ſūt dij:neq₃ ḡ timuerit eos. Neq₃ .n. regib⁹ maledicent:nz benedicent. Signa.n.in celo gētib⁹ ñ oſtendunt:neq₃ ut ſol lucebūt:nz illūiabūt ut luna. Beſtie meliōes ſūt illis:q̄ pñt fugē ſub tectū ac ꝓdeſſe ſibi. Nullo itaq₃ mō nob̄ ē manifeſtū:q₂ ſīt dij:ꝓpt̄ qđ ne timeatl eos. Nā ſic̄ i cucumerario:formido nihil cuſtodit:ita ſūt dij illorum lignei ⁊ argentei ⁊ inaurati. Eodē mō ⁊ i horto ſpina alba:ſupra quā omnis auis ſedet. Silr ⁊ mortūo ꝓiecto i tenebris:ſiles ſūt dij illoꝝ lignei ⁊ inaurati ⁊ iargētati. A purpura q̄₃ ⁊ marmore:q̄ ſupra illos tenent:ſcietis itaq₃ q₂ ñ ſūt dij. Ipſi ēt poſtrēo comedūt:⁊ erit opprobriū i regione. Melior ē hō iuſtus q̄ h₃ ñ ſimulacra:nā erit lōge ab opprobrijs.

Explicit liber baruch. Incipit ꝓlogus i ezechielem ꝓpheta.

Ezechiel ꝓpheta cū ioachiz rege iuda captiu⁹ duct⁹ ē i babylōem:ibiq₃ his q̄ cuz eo captiui fuerant ꝓphetauit pēitētib⁹:ꝙ ad hierēie vaticiniū ſe ultro aduerſarijs tradidiſſent:⁊ viderēt adhuc urbē hierosolymā ſtare:quā ille caſurā eē p̄dixerat. Triceſimo āt etatl ſue āno ⁊ captiuitatl q̄nto:exorſus ē ad ↄcaptiuos loq̄. Et eodē tp̄e l₃ poſterior hic i chaldea:hierēias in iudea ꝓphetauerūt. Sermo ei⁹ nec ſatl diſertus nec admodū ruſtic⁹ ē:ſed ex utroq₃ medie tēꝑat⁹. Sacerdos ⁊ ipſe fuit ſic̄ hieremias p̄ncipia voluminis ⁊ finē magnis hñs obſcuritatib⁹ iuoluta. S₃ ⁊ vulgata ei⁹ editio ñ mltū diſtat ab hebraico. Uñ ſatis miror quid cauſe extiterit:ut ſi eoſdē i vniuerſis libris hēm⁹ iterp̄tes:i alijs eadē i alijs diuerſa trāſtulerit. Legite igi ⁊ hunc iuxta trāſlatōem nr̄am:qm̄ p cola ſcript⁹ ⁊ cōmata māifeſtiorē legentib⁹ ſenſū tribuit. Si āt amici mei ⁊ hūc ſubſānauerit:dicite eis ꝙ nemo eos cōpellat ut ſcribāt. S₃ vereor ne illud eis eueniat:qđ grece ſignificāti⁹ dr̄:ut vocēt fagolidori:qđ ē māducātes ſenecias.

Explicit ꝓlogus.

Incipit ezechiel ꝓpheta. Caplm .I.

ET factum est in tricesimo āno i quarto in qnta mēsis: cū eem in medio captiuoꝝ iuxta fluuiū chobar: apti sūt celi: ⁊ uidi visiones dei. In qnta mēsis: ipse ē anꝰ qntꝰ trāsmigratiōis regl ioachī: fcm ē vbū dñi ad ezechielem filium buzi sacerdotē i tra chaldeoꝛuz: secꝰ flumē chobar. Et fca ē sup eum ibi manꝰ dñi. Et uidi: ⁊ ecce vētꝰ turbinis vēiebat ab aqlōe: ⁊ nubes magna ⁊ ignis inuoluēs. Et splēdoꝛ i circuitu eiꝰ: ⁊ d medio eiꝰ qsi species electri. i. de medio ignis. Et i medio eiꝰ silitudo qttuoꝛ aialiū: ⁊ hic aspectus coꝝ. Silitudo hois in eis. Et qttuoꝛ facies vni: ⁊ qttuoꝛ pēne vni. Et pedes coꝝ pedes recti: ⁊ plāta pedis coꝝ: qsi plāta pedis vituli: ⁊ scintille: qsi aspectꝰ eris cādētis. Et manus hois sub pēnis coꝝ in qttuoꝛ ptibꝰ: ⁊ facies ⁊ pēnas p qttuoꝛ ptes hēbāt: iūcteqꝫ erāt pēne coꝝ alteriꝰ ad alterū. Nō reuertebāt cuz icederēt: sz vnūqdqꝫ an faciē suā gradiebat. Silitudo āt vultꝰ coꝝ: facies hois ⁊ facies leonis a dextris ipsoꝝ qttuoꝛ: facies āt bouis a sinistris ipsoꝝ qttuoꝛ: ⁊ facies aquile desup ipsoꝝ qttuoꝛ: ⁊ facies coꝝ ⁊ pēne coꝝ extēte desup. Due pēne singuloꝝ iūgebātur: ⁊ due tegebāt cōpoa coꝝ. Et vnūqdqꝫ coꝝ corā facie sua āmbulabat. Ubi erāt ipetꝰ sps: illuc gradiebāt: nec reuertebāt cū ābularēt. Et silitudo aialiū ⁊ aspectus coꝝ qsi carbonū ignis ardētiū: ⁊ qsi aspectꝰ lāpadarū. Hec erat uisio discurrēs i medio aialiū splēdoꝛ ignis: ⁊ de igne fulgur egrediēs. Et aialia ibāt ⁊ reuertebāt i silitudinem fulguris coꝛuscātis. Cūqꝫ aspicerē aialia apparuit rota vna sup trā iuxta aialia: hñs qttuoꝛ facies. Et aspectꝰ rotaꝝ ⁊ opꝰ earuz qsi uisio maris: ⁊ vna silitudo ipsaꝝ qttuoꝛ: ⁊ aspectꝰ eaꝝ ⁊ opa: qsi sit rota in medio rote. Per qttuoꝛ ptes eaꝝ eūtes ibāt: ⁊ n reuertebant cū āmbularēt. Statura qꝫ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspectꝰ: ⁊ totū corpꝰ oculis plenū i circuitu ipaꝝ qttuoꝛ. Cūqꝫ āmbularēt aialia: āmbulabāt parit ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cū eleuarētur aialia de tra: eleuabant sil ⁊ rote. Quocūqꝫ ibat sps: illuc eūte spu: ⁊ rote parit eleuabāt sequētes eū. Sps. n. vite erat i rotis. Cū eūtibꝰ ibāt: ⁊ cū stātibꝰ stabāt: ⁊ cū eleuatis a tra parit eleuabāt ⁊ rote seqntes ea: qa sps uite erat i rotis. Et silitudo sup caput aialiū firmamēti: qsi aspectꝰ crystalli horribilis ⁊ extēti sup capita coꝝ desup. Sub firmamēto āt pēne coꝝ recte alteriꝰ ad alteꝝ. Unūqdqꝫ duabꝰ al velabat cōpꝰ suū: ⁊ alteꝝ silr velabat. Et audiebā sonū alaꝝ: qsi sonū aqrū mltaꝝ: qsi sonū sublimis dei. Cū āmbularēt qsi sonꝰ erat mltitudis: ut sonꝰ castroꝝ. Cūqꝫ starēt: demittebāt pēne coꝝ. Nā cum fieret vox sup firmamtū: qd erat sup caput coꝝ: stabāt ⁊ submittebāt alas suas. Et sup firmamētū qd erat iminēs capiti coꝝ: qsi aspectꝰ lapidis sapphiri: silitudo throni: ⁊ sup silitudinez throni silitudo quasi aspectus hois desup. Et vidi quasi spez electri: velut aspectū ignis itrisecꝰ p circuitū eiꝰ a lūbis eiꝰ ⁊ desup: ⁊ a lūbis eiꝰ usqꝫ deorsū vidi quasi speciē ignis splēdētis i circuitu velut aspectū arcꝰ cū fuerit i nube i die pluuie. Hic erat aspectus splendoꝛis per gyrum.

C. II.

HEc uisio silitudis glē dñi. Et uidi ⁊ cecidi in faciem meam: ⁊ audiui vocem loquentis. Et dixit ad me: Fili hois sta sup pedes tuos: ⁊ loquar tecū. Et igressus est i me sps pꝰqꝫ locutꝰ ē mihi: ⁊ statuit me supra pedes meos. Et audiui loquētem ad me et dicētem: Fili hois: mitto ego te ad filios isrl ad gētes apostatrices: que recesserūt a me. Pres coꝝ pu aricati sūt pactum meū usqꝫ ad diē hāc: ⁊ filij dura facie ⁊ idomabili corde sūt: ad qs ego mitto te. Et dices ad eos: Hec dic dñs deꝰ: Si forte ul ipsi audiāt: ⁊ si forte qescāt: qm domꝰ exasperās ē: ⁊ sciēt qꝛ ꝓpheta fuerit in medio coꝝ. Tu g fili hois ne timeas eos: neqꝫ smōes coꝝ metuas: qm icreduli ⁊ subuersoꝛes sūt tecū: ⁊ cū scorpionibꝰ habitas. Uerba coꝝ ne timeas: ⁊ vultus coꝝ ne formides: qꝛ domꝰ exasperās ē. Loqris g vba mea ad eos si forte audiāt ⁊ qescāt: qm irritatoꝛes sūt. Tu āt fili hois audi qcūqꝫ loqr ad te: ⁊ noli eē exasperās: sic domꝰ exasperatrix est. Aperi os tuū: ⁊ cōmede qcūqꝫ ego do tibi. Et uidi: ⁊ ecce manꝰ missa ad me: in qua erat iuolutꝰ liber: ⁊ expādit illū corā me: q erat scriptus itus ⁊ foris: ⁊ scripte erāt i eo lamētatōes ⁊ carmen ⁊ ve.

C.III.

Et dixit ad me: Fili hoīs: qđ-
cūq3 inueneris comede. Comede volu
mē istud: ⁊ vadēs loq̄re ad filios isrl̄. Et ape
rui os meū: ⁊ cibauit me volumine illo. Et
dixit ad me: Fili hoīs: vēter tu⁹ comedet: et
viscera tua cōplebunt volumie isto: qđ ego
do tibi. Et comedi illud: ⁊ fcm̄ ē i ore meo:
sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hoīs va
de ad domū isrl̄: ⁊ loq̄ris v̄ba mea ad eos.
Nō.n. ad pplm̄ pfūdi s̄mōis ⁊ ignote ligue
tu mitteris ad domū isrl̄: n3 ad pplos mltos
pfūdi s̄mōis ⁊ ignote ligue: q̄rū n̄ possis au
dire s̄mōes. Et si ad illos mittereris: ipi audi-
rēt te. Dom⁹ āt isrl̄ nolūt audire te: q2 nolūt
audire me. Ois q̄ppe dom⁹ isrl̄ attrita fron
te ē ⁊ duro corde. Ecce dedi faciē tuā valēti-
orē faciēb⁹ eorū: ⁊ frōtem tuā duriorem frō-
tib⁹ eorū: ut adamātē: ⁊ ut silicē dedi facie3
tuā. Ne timeas eos n3 metuas a facie eoꝝ:
q2 domus exasperās ē. Et dixit ad me: Fili
hoīs: oēs s̄mōes meos: q̄s ego loq̄r ad te: as
sume i corde tuo: ⁊ aurib⁹ tuis audi: ⁊ vade
ingredē ad trāsmigrationem ad filios ppl̄i
mei: ⁊ loq̄ris ad eos: ⁊ dices eis: Hec dic dn̄s
de⁹: si forte audiāt ⁊ q̄escāt. Et assūpsit me
sps: ⁊ audiui p⁹ me vocē cōmotiōis magne:
bn̄dicta gl̄a dn̄i d̄ loco suo: ⁊ vocē alaꝝ aia
liū pcutiētiū alterā ad alterā: vocē rotaꝝ se
quētiū aialia ⁊ vocem cōmotionis magne.
Sps q̄3 leuauit me ⁊ assumpsit me: ⁊ abij
amarus i indignatione sps mei. Man⁹ eni3
dn̄i erat ꝯfortans me. Et ueni ad trāsmigra
tōem ad aceruū nouarū frugū ad eos q̄ ha-
bitabāt iuxta flum̄ chobar: ⁊ sedi ubi illi se
debant: ⁊ māsi ibi septem dieb⁹ merens in
medio eoꝝ. Cū āt ptrāsissent septē dies: fc̄3
ē v̄bū dn̄i ad me dicēs: Fili hoīs: speculato-
re3 dedi te domui isrl̄: ⁊ audies de ore meo
v̄bū: ⁊ ānūciabis eis ex me. Si dicēte me ad
impium morte morieris n̄ annūciaueris ei:
neq3 locut⁹ fueris: ut auertatur a via sua i-
pia ⁊ viuat: ipse impius i iīq̄tate sua mōiet:
sāguinem āt eius de manu tua req̄ram. Si
āt tu ānūciaueris impio: ⁊ ille n̄ fuerit cōuer-
sus ab impietate sua ⁊ a via sua impia: ipe
q̄dē i ipietate sua moriet: tu āt aiam tuā li-
berasti. S3 ⁊ si ꝯuersus iustus a iustitia sua
fuerit: ⁊ fecerit iīq̄tate3: ponā offendiculu3
coram eo. Ipse moriet: q2 n̄ ānūciasti ei. In
pcc̄o suo moriet: ⁊ n̄ erūt i memoria iustitie
eius q̄s fecit: sāguinem vero eius de manu
tua req̄ram. Si āt tu ānūciaueris iusto: ut
nō peccet iustus: ⁊ ille n̄ peccauerit: viuēs vi
uet: q2 ānūciasti ei: ⁊ tu aiam tuā liberasti.
Et fc̄a ē super me man⁹ dn̄i: ⁊ dixit ad me:
Surgēs egredē in cāpū: ⁊ ibi loq̄r tecu3. Et
surgēs egressus sū i campū: ⁊ ecce ibi gl̄a dn̄i
stabat q̄si gl̄a: quā vidi iuxta fluuiū chobar:
⁊ cecidi i faciē meā. Et igressus ē i me sps: ⁊
statuit me sup pedes meos: ⁊ locut⁹ ē mihi:
Et dixit ad me: Ingredē: ⁊ icludē in medio
dom⁹ tue. Et tu fili hoīs: ecce data sunt sup
te vicula: ⁊ ligabūt te i eis: ⁊ n̄ egredieris i me
dio eoꝝ: ⁊ linguam tuā adherē faciā palato
tuo: ⁊ eris mut⁹: nec q̄si vir obiurgās: q2 do-
m⁹ exasperās ē. Cū āt locut⁹ fuero t̄: aperia3
os tuum: ⁊ dices ad eos: Hec dic̄ dn̄s deus:
Qui audit audiat: ⁊ q̄ q̄escit q̄escat: q2 do-
m⁹ exasperans ē.

C.IIII.

Et tu fili hoīs sume t̄ laterē: ⁊ pones cū
coram te: ⁊ describes in eo ciuitatem
irl̄m. Et ordinab̄ aduersus eā obsidionem:
⁊ edificab̄ mūitiōes ⁊ cōportabis aggerē: et
dabis ꝯtra eam castra: ⁊ pones arietes i gy
ro. Et tu sume t̄ sartaginem ferream: ⁊ po-
nes eam in murum ferreum inter te ⁊ inter
ciuitate3: ⁊ obfirmab̄ faciem tuam ad eā et
erit in obsidionē ⁊ circūdabis eā. Signū est
domui isrl̄. Et tu dormies sup lat⁹ tuū sini-
strum: ⁊ pōes iniq̄tates dom⁹ isrl̄ sup eo nu
mero dieꝝ: q̄b⁹ dormies sup illō: ⁊ assumes
iīq̄tates eoꝝ. Ego āt dedi t̄ ānos iniq̄tatis eo
rū nūero dieꝝ trecētos ⁊ nonaginta dies: ⁊
portabis iniq̄tatē dom⁹ isrl̄. Et cū cōpleue-
ris hec: dōmies sup lat⁹ tuū dextrū secūdo:
⁊ assumes iniq̄tatē dom⁹ iuda q̄dragita die
b⁹. Diē p anno: diē inquā p anno dedi t̄. Et
ad obsidionem irl̄m ꝯuertes faciem tuam:
⁊ brachiū tuū erit extentū: ⁊ pphetabis ad-
uersus eā. Ecce circūdedi te vincul̄: ⁊ nō te
ꝯuertes a latere tuo in lat⁹ aliud: dōec com
pleas dies obsidiōis tue. Et tu sume t̄ frum
tū ⁊ ordeū ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊ miliū ⁊ viciā: ⁊
mittes ea in vas vnum: ⁊ facies t̄ pāes nūe
ro dieꝝ: q̄b⁹ dormies sup lat⁹ tuū. Trecentis
⁊ nonaginta dieb⁹ comedes illud. Cibus āt
tuus q̄ vesceris: erit in pondere viginti state-
res in die. A tp̄e usq3 ad tēpus comedes il-
lud. Et aquam in mensura bibes sextā ptē
hin. A tp̄e usq3 ad tēpus bibes illud. Et q̄si
subcinericium ordeaceum comedes illud

⁊ stercore: qđ egredit̃ de hoīe opies illud in ocul̃ eoꝝ. Hec dic̃ dñs: Sic comedēt filij isr̃l panē suū pollutū iter gētes: ad q̃s eijciā eos. Et dixi: A a a dñe de⁹. Ecce aīa mea ñ ē polluta: ⁊ morticinū ⁊ laceratū a bestijs nō comedi ab īfātia mea usq₃ nc̃: ⁊ nō ē ingressa os meū oīs caro immūda. Et dixit ad me: Ecce dedi t̃ fimum boum ꝓ stercorib⁹ hūanis: ⁊ facies panem tuum in eo. Et dixit ad me: Fili hoīs: ecce ego ꝯterā baculū panis i ir̃lm: ⁊ comedēt panem suū in pōdē ⁊ in solicitudine: ⁊ aquā i m̃sura ⁊ i āgustia bibēt: ut deficiētib⁹ pane ⁊ aq̃ corruat vn⁹ q̃sq₃ ad frem suū: ⁊ ꝯtabescat i iīq̃tatib⁹ suis.

C. V.

Et tu fili hoīs sume tibi gladiū acutū radētē pilos: ⁊ assūes eū ⁊ duces per caput tuū ⁊ p barbā tuā: ⁊ assumas t̃ staterā pōderl ⁊ diuides eos. Tertiā ptē igni cō bures i medio ciuitat̃ iuxta cōpletōem dierū obsidionis: ⁊ assumes tertiā ptē ⁊ ꝯciōs gladio i circuitu ei⁹: t̃tiā v̈o aliā disp̃ges i vē tū: ⁊ gladiū nudabis p⁹ eos. Et sumes inde paruū nūeꝝ ⁊ ligab̃ eos i sūmitate pallij tui ⁊ ex eis rursum tolles ⁊ ꝓijcies eos i medio ignis: ⁊ cōbures eos igni: ⁊ ex eo egredietur ignis i ōem domū isr̃l. Hec dicit dñs deus. Ista ē ir̃lm. In medio gētiū posui eā: ⁊ i circuitu ei⁹ t̃ras. Et ꝯtēpsit iudicia: ut plus eēt impia q̃ gētes: ⁊ p̃cepta mea ultra q̃ t̃re: q̄ i circuitu ei⁹ sunt. Judicia. n. mea ꝓiecerūt: ⁊ i p̃ceptis meis ñ āmbulauerūt. Idcirco hec dicit dñs de⁹: Quia superastl gētes: q̄ i circuitu v̄ro sunt: ⁊ i p̃ceptis meis ñ āmbulastl: ⁊ iudicia mea ñ fecistl: ⁊ iuxta iudicia gētiū: q̄ i circuitu v̄ro sūt ñ estis opati: iō hec dic̃ dñs de⁹: Ecce ego ad te: ⁊ ipse ego faciā i medio tui iudicia i ocul̃ gētiū: ⁊ faciā i te qđ ñ feci: ⁊ qb⁹ sil̃ia ultra ñ faciā: ꝓpt̃ ōes abomiationes tuas. Jō p̄res cōedēt filios suos i medio tui: ⁊ filij cōedēt p̄res suos. Et faciā i te iudicia: ⁊ vētilabo vniuersas reliq̄as tuas i ōez vētum. Idcirco viuo ego dicit dñs de⁹: nisi ꝓ eo q̃ s̄cm meū violasti i oīb⁹ offensionib⁹ tuis: ⁊ i cūctis abomiatiōibus tuis: ego q̊q₃ ꝯfrigā: ⁊ ñ parcet ocul⁹ me⁹ ⁊ ñ miserebor. Tertia ps tui peste morief ⁊ fame cōsumet̃ i medio tui: ⁊ t̃tia ps tui i gladio cadet i circuitu tuo. Tertiam v̈o ptē tuam i ōem vētum disp̃gam: ⁊ gladium euaginabo p⁹ eos. Et cōplebo furorē meū: ⁊ req̄escē faciam indignatiōem meā i eis: ⁊ ꝯsolabor. Et scient q̄ ego dñs locut⁹ sū in zelo meo: cū ipleuero ōem idignatiōem meā i eis. Et dabo te i desftū ⁊ i opprobriū gētib⁹: q̄ i circuitu tuo st̃ i ꝯspc̄u oīs p̃tereuntis. Et erl opprobrium ⁊ blasphemia exēplū ⁊ stupor i gētib⁹: q̄ i circuitu tuo sūt: cū fecero i te iudicia i furore ⁊ i idignatiōe ⁊ i increpatiōib⁹ ire: q̄ ego dñs locut⁹ sū: qñ misero sagittas famis pessīas: q̄ erūt mortifere: ⁊ q̄s mittā: ut disp̃dā uos. Et famē ꝯgregabo sup̃ uos: ⁊ ꝯterā i vobis baculū panis: ⁊ imittā i uos famē ⁊ bestias pessimas usq₃ ad iternicīōem. Et pestilētia ⁊ sāguis trāsibūt p̃ te: ⁊ gladiū inducā sup̃ te. Ego dñs locut⁹ sū.

C. VI.

Et fc̃s ē s̃mo dñi ad me dicēs: Fili hoīs pōe faciē tuā ad mōtes isr̃l: ⁊ ꝓphetabis ad eos ⁊ dices: Mōtes isr̃l audite v̈buz dñi dei. Hec dicit dñs de⁹ mōtib⁹ ⁊ collib⁹ rupib⁹ ⁊ vallib⁹: Ecce ego adducā sup̃ uos gladiū: ⁊ disp̃daz excelsa v̄ra: ⁊ demoliar aras v̄ras: ⁊ ꝯfrīgēt simulacra v̄ra: ⁊ deijciā interfectos v̄ros āte idola v̄ra. Et dabo cadauera filioꝝ isr̃l āte faciē simulacrorum v̄rorum: ⁊ disp̃gam ossa v̄ra circū aras v̄ras i oībus hitationib⁹ v̄ris. Urbes deserte erunt: ⁊ excelsa demolient̃ ⁊ dissipabūtur: ⁊ iteribūt are v̄re ⁊ ꝯfringēt: ⁊ cessabūt idola v̄ra: ⁊ ꝯterēt delubra v̄ra: ⁊ delebūt opa v̄ra: ⁊ cadet interfectus in medio v̄ri: ⁊ scietl q̄ ego sū dñs. Et reliquā i uob̃ eos q̄ fugerit gladiū i gētib⁹: cū dispsero uos i t̃rl: ⁊ recordabūt mei liberati v̄ri i gētib⁹ ad q̄s captiui ducti sūt: q̄ cōtriui cor eoꝝ fornicans ⁊ recedēs a me: ⁊ oculos eoꝝ fornicātes p⁹ idola sua: ⁊ displicebunt sibimet sup̃ mal̃: q̄ fecerāt i vniuersis abomiatōib⁹ ill̃: ⁊ sciēt q̄ ego dñs ñ frustra locut⁹ sū: ut facerē eis malū hoc. Hec dicit dñs de⁹: Percute manū tuā ⁊ allide pedem tuū: ⁊ dic heu ad ōes abomiatiōes malorū dom⁹ isr̃l: q̄ gladio fame ⁊ peste ruituri st̃. Qui lōge ē peste morief: q̄ āt ꝓpe gladio corruet: ⁊ q̄ relict⁹ fuerit ⁊ obsessus: fame morief. Et complebo idignationem meam in eis: ⁊ scietl q̄ ego dñs. cum fuerint interfecti vestri i medio idoloꝝ v̄roꝝ: i circuitu araꝝ v̄raꝝ: in oī colle excelso: ⁊ i cūctl sūmitatib⁹ mōtium: ⁊ subtus omne lignum nemorosū

ꝛ subtꝰ vniuersā q̄rcū frōdosā locū ubi accē
derūt thura redolētia vniuersis idolis suis.
Et extēdā manū meā sr̄ eos: ꝛ faciā trā eo-
rū desolatā ꝛ destitutā a deserto deblatha in
oībꝰ hitatoibꝰ eoꝝ: ꝛ sciēt q: ego dn̄s.

.VII.

Et fcs ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Et tu fi-
li hois: hec dicit dn̄s deꝰ tre isrl̄: Finis
vēit: vēit finis sr̄ q̄ttuoꝛ plagas tre. Nc finis
sr̄ te ꝛ imittā furorē meū i te. Et iudicabo te
iuxta uias tuas. Et ponam ꝯtra te oēs abo
miatōes tuas. Et n̄ parcet oculꝰ meꝰ sr̄ te: et
nō misebor: sz vias tuas ponā sup te: ꝛ ab-
omiatōes tue i medio tui erūt: ꝛ sciet̄ quia
ego dn̄s. Hec dicit dn̄s deꝰ: Afflictio vna: af
flictio ecce vēit. Finis vēit: vēit finis. Euigila
uit aduersū te: ecce vēit. Uenit ꝯtritio sr̄ te: q̄
hitas i tra. Uenit tp̄s: ꝓpe ē dies occisiois
ꝛ n̄ glē mōtiū. Nūc de ꝓpinq̄ effūdā irā me
ā sr̄ te: ꝛ cōplebo furorē meū i te. Et iudica
bo te sz vias tuas: ꝛ iponā t̄ oīa scelera tua.
Et n̄ parcet oculꝰ meꝰ: nec misebor: sz vias
tuas iponā t̄: ꝛ abomiatōes tue i medio tui
erūt: ꝛ sciet̄ q: ego sū dn̄s ꝑcutiēs. Ecce dies:
ecce vēit. Egressa ē ꝯtritio: Floruit v̄ga: ger-
minauit supbia: iniq̄tas surrexit i v̄ga impie-
tatis. Non ex eis ꝛ n̄ ex pplo: neq ex sonitu
eoꝝ: ꝛ n̄ erit reqes i eis. Uēit tp̄s: appropin
q̄uit dies. Qui emit n̄ letetur: ꝛ q̄ vēdit nō
lugeat: q: ira sr̄ oēm pplm eiꝰ: q: q̄ vēdit ad
id qd̄ vēdidit n̄ reuertetur: ꝛ adhuc in viuē-
tibus uita eoꝝ. Uisio. n. ad oēm m̄ltitudiez
eius n̄ regrediet: ꝛ vir i iniq̄tate vite sue nō
ꝯfortabit. Canite tuba: ꝑparent oēs: ꝛ n̄ est
q̄ vadat ad ꝑlium. Ira. n. mea sup uniuersū
pplm eiꝰ. Gladiꝰ foris: pestis ꝛ fames itrinsecꝰ.
Qui i agro ē gladio moriet: ꝛ q̄ i ciuitate: pe
stilentia ꝛ fame deuorabūt: ꝛ saluabūt q̄ fu-
gerint ex eis. Et erūt i mōtibꝰ: q̄si colūbe con
uallium: oēs trepidi: vnusq̄sq i iniq̄tate sua.
Oēs manꝰ dissoluēt: ꝛ oīa genua fluēt aq̄s.
Et accigēt se ciliciis: ꝛ opiet eos formido: ꝛ
i oī facie ꝯfusio: et in vniuersis capitibꝰ eoꝝ
caluicium. Argētū eoꝝ foris ꝓiciet: ꝛ auruz
eoꝝ i sterq̄liniū erit. Argētū eoꝝ ꝛ auꝝ eo-
rū n̄ valebit liberare eos i die furoris dn̄i. A
nimā suā n̄ saturabūt ꝛ vētres eoꝝ n̄ imple
būtur: q: scādalum iniq̄tatis eoꝝ fcm̄ ē: ꝛ or-
namētū moniliū suoꝝ i superbiam posuit:
ꝛ imagies abomiationuz suaꝝ ꝛ simulacro
rū feceīt ex eo. Propt̄ hoc dedi eis illud i i-
mūdiciā: ꝛ dabo illud in manꝰ alienoꝝ ad
diripiēdum: ꝛ ipiis tre i p̄dā: ꝛ ꝯtamiabūt
illō. Et auertā faciē meā ab eis: ꝛ violabūt
arcanū meū: ꝛ itroibunt i illud emissarii: et
ꝯtamiabūt illud. Fac ꝯclusiōem: qm̄ terra
plena ē iudicio sāguinū: ꝛ ciuitas plena ini-
q̄tate. Et adducā pessimos d̄ gētibꝰ: ꝛ possi
debūt domos eoꝝ. Et q̄escē faciā supbiam
potētiū: ꝛ possidebūt sāctuaria eoꝝ. Angu-
stia supueniēte reqrēt pacē: ꝛ n̄ erit. Cōtur-
batio sr̄ ꝯturbatiōez vēiet: ꝛ auditꝰ sr̄ audi-
tū. Et q̄rēt visiōem d̄ ꝓpheta: ꝛ lex ꝑibit a
sacerdote: ꝛ ꝯsiliū a seniorib̄ꝰ. Rex lugebit:
ꝛ p̄ncipes iduēt merore: ꝛ manꝰ ppli tre con-
turbabūt. Secūdū viā eoꝝ faciā eis: ꝛ s̄m
iudiciū eoꝝ iudicabo eos: ꝛ sciēt q: ego dn̄s

.VIII.

Et fcm̄ ē anno sexto i sexto mēse i q̄nta
mēsis: ego sedebā i domo mea: ꝛ senes
iuda sedebāt coram me. Et cecidit ibi sr̄ me
manꝰ dn̄i dei. Et uidi: ꝛ ecce silitudo quasi
aspectꝰ ignis. Ab aspcu lūboꝝ eiꝰ ꝛ deorsuz
ignis: ꝛ a lūbis eiꝰ ꝛ sursū: q̄si aspectꝰ splēdo-
ris: ꝛ visio electri. Et emissa silitudo manꝰ
apph̄ēdit me i cincino capitis mei: ꝛ eleuauit
me sp̄s iter celū ꝛ trā: ꝛ adduxit me i irl'm i
visiōe dei iuxta ostiū interiꝰ: qd̄ respiciebat
ad aq̄lōem: ubi erat statutū idolū ẓeli ad ꝓ-
uocādā emlatōez. Et ecce ibi gl'a dei isrl̄ s̄m
visionē: quā viderā i cāpo: ꝛ dixit ad me: Fi
li hois: leua oclos tuos ad viā aq̄lōis. Et le
uaui oclos meos ad viam aq̄lōis: ꝛ ecce ab
aq̄lone porte altaris idolū ẓeli i ipso itroitu.
Et dixit ad me: Fili hois: putasne vides tu
q̄d isti faciūt: abomiatiōes magnas: q̄s do-
mꝰ isrl̄ fac̄ hic: ut ꝓcul recedam a sāctuario
meo? Et adhuc ꝯuersus: videbis abomiati
ōes maiōes. Et itroduxit me ad ostiū atrii: ꝛ
vidi: ꝛ ecce fōamē vnū i pariete. Et dixit ad
me: Fili hois fode parietē. Et cū fodissē pa-
rietē: apparuit ostium vnū. Et dixit ad me:
Ingredē ꝛ uide abomiatōes pessias: q̄s isti
faciūt hic. Et ingressus uidi: ꝛ ecce silitudo
reptiliū ꝛ aialiū abomiatio: ꝛ vniv̄sa idola
domus isrl̄ depicta erant in pariete i circui
tu per totum. Et septuaginta viri de seniōi-
bus domus israhel: ꝛ iechonias filius sa-
phan stabat in medio eorum stantium āte
picturas: ꝛ vnusquisq habebat thuribulū

ī mãu sua: ⁊ vapor nebule de thure ꝯsurge-
bat. Et dixit ad me: Certe vides fili hoīs: q̄
seniores domꝰ isrl̄ faciūt ī tenebris: vnꝰ q̄sq̄ꝫ
ī abscōdito cubil' sui. Dicūt. n. Nō vidꝫ dn̄s
nos: Dereliq̄t dn̄s trā. Et dixit ad me: Adhuc
ꝯuersus videbis abomīatiōes maiores: q̄s
isti faciūt. Et ītroduxit me ꝑ ostiū porte do-
mꝰ dn̄i: qđ respiciebat ad aq̄lonem. Et ecce
ibi mulieres sedebāt plāgētes adonidē. Et
dixit ad me: Certe vidisti fili hoīs. Adhuc ꝯ-
uersus videbꝰ abomīatōes maiores his. Et
ītroduxit me ī atriū domꝰ dn̄i iterꝰ. Et ecce
ī ostio tēpli dn̄i iter vestibulū ⁊ altare q̄si vi-
gītiq̄nq̄ꝫ viri dorsa hn̄tes ꝯtra tēplū dn̄i et
facies ad oriētē: ⁊ adorabāt ad ortū sol'. Et
dixit ad me: Certe vidisti fili hoīs. Nūquid
leue ē hoc domui iuda: ut facerēt abomina-
tiōes istas: q̄s fecerūt hic: q̄r replētes trā ini-
q̄tate ꝯuersi sūt ad irritādū me: Et ecce appli-
cāt ramū ad nares suas. Ergo ⁊ ego faciā ī
furore: n̄ parcet oculus meꝰ: nec miserebor: ⁊
cū clamauerit ad aures meas voce magna
non exaudiā eos.

.IX.

ET clamauit ī auribus meis voce ma-
gna dicēs: Appropinq̄uerūt visitatōes vr-
bis: ⁊ vnꝰ q̄sq̄ꝫ vas īterfectōis hꝫ ī mãu sua.
Et ecce sex viri vēībāt de uia porte supior':
q̄ respicit ad aq̄lōem: ⁊ vniuscuiusq̄ꝫ vas in-
teritꝰ ī manu eiꝰ. Uir q̄ꝫ vnꝰ ī medio eoꝝ vesti-
tꝰ erat lineis: ⁊ atramētariū scriptor' ad re-
nes eiꝰ. Et igressi sūt: ⁊ steterūt iuxta altare
ereū. Et glā dn̄i isrl̄ assūpta ē de cherub: q̄
erat sup eū ad limen domꝰ. Et uocauit uirū
q̄ idutꝰ erat lineis: ⁊ atramētariū scriptoris
hēbat ī lūbis suis. Et dixit dn̄s ad eū: Trā-
si ꝑ mediā ciuitatem in medio irl̄m: ⁊ signa
thau sup frontes uiroꝝ gemētiū ⁊ dolētiū sup
cūct' abomīatōibꝰ: q̄ fiūt ī medio eiꝰ. Et illis
dixit audiēte me: Trāsite ꝑ ciuitatē seq̄ntes
eū ⁊ ꝑcutite. Nō parcat oculus vr̄: nꝫ misera-
mini. Senē adolescētulū ⁊ v̄ginē paruuluꝫ
⁊ mulieres īterficite usq̄ꝫ ad īternicioēꝫ. Oēꝫ
āt sup quē uiderit' thau ne occidat': ⁊ a sāc-
tuario meo īcipite. Ceperūt ergo a uir' seniori-
bꝰ q̄ erāt āte faciē domꝰ. Et dixit ad eos: Cō-
tamiate domū: ⁊ iplete atria īterfect'. Egre-
dimini. Et egressi sūt ⁊ ꝑcutiebāt eos: q̄ erāt
ī ciuitate. Et cede cōpleta remāsi ego: ruiq̄ꝫ
sup faciē meā: ⁊ clamans aio: Heu heu heu

dn̄e deꝰ. Ergo ne disꝑdes oēs reliq̄as isrl̄ ef-
fūdēs furorē tuū sup irl̄m? Et dixit ad me:
Iniq̄tas domus isrl̄ ⁊ iuda magna ē nimis
ualde: ⁊ repleta ē trā sāguibꝰ: ⁊ ciuitas iple-
ta ē auersiōe. Dixerūt. n. Dereliq̄t dn̄s trā: ⁊
dn̄s n̄ uidet. Igr̄ ⁊ meꝰ nō parcet oculus: nꝫ
miserebor. Uiā eoꝝ sup caput eoꝝ reddā. Et
ecce uir q̄ erat idutꝰ lineis: q̄ hēbat atramē-
tariū ī dorso suo: r̄ndit v̄bū dicēs: Feci sicut
p̄cepisti mihi.

.X.

ET uidi: Et ecce in firmamēto qđ erat
sup caput cherubin: q̄si lapis saphīrꝰ
⁊ q̄si spes silitudīs soliȷ apparuit sup eum.
Et dixit ad uirū: q̄ idutꝰ erat lineis: ⁊ ait: In-
gredē ī medio rotaꝝ: q̄ sūt subtꝰ cherubin ⁊
iple manū tuā prunis ignis: q̄ sūt iter cheru-
bin: ⁊ effūde sup ciuitatē. Ingressusq̄ꝫ ē ī ꝯspc̄u
meo. Cherubī āt stabāt a dextris domꝰ cuꝫ
īgredeŕ uir: ⁊ nubes ipleuit atriū interiꝰ. Et
eleuata ē glā dn̄i desup cherub ad limē do-
mꝰ: ⁊ repleta ē domꝰ nube. Et atriū repletū
ē splēdore glē dn̄i: ⁊ sonitus alaꝝ cherubin
audiebaŕ usq̄ꝫ ad atū exteriꝰ: q̄si uox dei oī-
potētis loq̄ntis. Cūq̄ꝫ p̄cepisset uiro: q̄ idu-
tꝰ erat lineis dicēs: sume ignē de medio rota-
rū: q̄ sūt iŕ cherubin: igressus ille stetit iuxta
rotā. Et extendit cherub manum de medio
cherubin ad ignē: q̄ erat iter cherubī: ⁊ sūp-
sit ⁊ dedit ī manꝰ eiꝰ: q̄ idutꝰ erat lineis: q̄ ac-
cipiēs egressus ē. Et apparuit ī cherubī sili-
tudo manꝰ hoīs subtꝰ pēnas eoꝝ. Et uidi:
⁊ ecce q̄ttuor rote iuxta cherubī. Rota una
iuxta cherub unū: ⁊ rota alia iuxta cherub
unū. Spes aūt rotarū erat q̄si uisio lapidis
chrysolithi: ⁊ aspectꝰ earū silitudo una q̄ttu-
or: q̄si sit rota ī medio rote. Cūq̄ꝫ ābl'arēt
ī q̄ttuor ꝑtes gradiebāŕ: ⁊ n̄ reūtebāŕ ābulā-
tes: sed ad locū ad quē ire decliabat: q̄ p̄ia
erat: seq̄bāŕ ⁊ cetere nec ꝯuertebāŕ. Et oē cor-
pus earū ⁊ colla ⁊ manus ⁊ penne ⁊ circuli
plena erāt ocul' in circuitu q̄ttuor rotarū: ⁊
rotas istas uocauit uolubiles audiēte me.
Quattuor āt facies hēbat unū. Facies una
facies cherub: ⁊ facies secūda facies hoīs: ⁊
ī tertio facies leonis: ⁊ ī q̄rto facies aquile.
Et eleuata sūt cherubin: ipsū ē aīal: qđ uidi-
rā iuxta flumē chobar. Cūq̄ꝫ ābularēt che-
rubin ibant pariter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cū ele-
uarēt cherubin alas suas: ut exaltarētur de
trā: nō residebāt rote: sꝫ ⁊ ipse iuxta erant.

Stātib' ill' stabāt: ⁊ cū eleuatis eleuabātur.
Sps. n. vite erat i eis. Et egressa ē glā dñi a
limine tēpli: ⁊ stetit sup cherubin. Et eleuā-
tia cherubin alas suas exaltata sūt a ṫra co
rā me: ⁊ ill' egrediētib': rote qꝫ subsecute sṫ.
Et stetit i itroitu pōte dom' dñi oriental': et
glā dei isrl' erat sup eos. Ipsū ē aīal: qd̄ uidi
subṫ deū isrl' iuxta fluuium chobar. Et itel
lexi qꝛ cherubi essēt. Quattuor p quattuor
vult' vni: ⁊ q̄ttuor ale vni: ⁊ silitudo manus
hois sub alis eoꝝ. Et silitudo vultuū eoꝝ:
ipsi vult': q̄s viderā iuxta fluuiū chobar: ⁊
ituit' eoꝝ ⁊ ipet' singulorū añ faciem suam
igredi.

.XI.

Et leuauit me sps: ⁊ introduxit me ad
portam dom' dñi orietalē: q̄ respicit
ad sol' ortum. Et ecce i itroitu porte viginti
qnqꝫ uiri: ⁊ uidi i medio eorū iechoniā filiū
agur: ⁊ pheltiā filiū banaie pncipes ppl'i. Di
xitqꝫ ad me: Fili hois: hi sūt q̄ cogitāt iniq-
taté: ⁊ tractāt cōsiliū pessimū in vrbe ista di
cētes: Nōne dudū edificate sunt dom'? Hic
ē lebes: nos āt carnes. Iccirco vaticinare d̄
eis: vaticinare fili hois. Et irruit i me spus
dñi: ⁊ dixit ad me: Loq̄re: Hec diċ dñs: Sic
locuti estis dom' isrl': ⁊ cogitatōes cōdis vr̄i
ego noui. Plurios occidisṫ i urbe hac: ⁊ im
plestis vias ei' intfectis: Proptea hec dicit
dñs: Intfecti vr̄i: q̄s posuisṫ i medio ei': hi
sūt carnes: ⁊ hec ē lebes: ⁊ educā uos d̄ me-
dio ei'. Gladiū metuisṫ: ⁊ gladiū iducā sup
vos dicit dñs de'. Et eiciam vos de medio
ei'. Daboqꝫ vos i manū hostiū: ⁊ faciā i vob
iudicia. Gladio cadeṫ. In finib' isrl' iudica-
bo vos: ⁊ scieṫ qꝛ ego dñs. Hec ñ erit vob i
lebetē: ⁊ vos ñ eriṫ i medio ei' i carnes. In fi
nib' isrl' iudicabo vos: ⁊ scieṫ qꝛ ego dñus:
Quia i pceptꝭ meis ñ ambulastis: ⁊ iudicia
mea ñ fecisṫ: sed iuxta iudicia gētiū: q̄ i cir-
cuitu vr̄o sūt estꝭ opati. Et fcm̄ ē cū pphetā-
rē: pheltias fili' banaie mortu' ē: Et cecidi i
faciem meam: clamās voce magna. Et dixi
Heu heu heu dñe de': cōsumatōem tu facꝭ
reliq̄arū isrl'. Et fcm̄ ē v̄bū dñi ad me dicēs:
Fili hois: f̄res tui uiri ppiqui tui ⁊ oīs do
m' isrl': vniuersi qb' dixeꝛt hitatores irlm: lō
ge recedite a dño: nobis data ē ṫra i possessi
onē: ppt̄ea hec diċ dñus de': Quia lōge feci
eos i gētib': ⁊ qꝛ dispsi eos i terris: ero eis in
scificatōem modicam in terrꝭ: ad q̄s veneꝛt
Propt̄ea loq̄rē. Hec dicit dñs de': Cōgrega
bo vos de ppl'is. ⁊ adunabo de terrꝭ: in qb'
dispsi estis: daboqꝫ uobis humū isrl'. Et in-
gredieṫ illuc: ⁊ auferēt ōes offensiōes: cunc-
tasqꝫ abomiatōes ei' de illa. Et dabo eis cor
vnū: ⁊ spm̄ nouū tribuā i viscerib' eorū.
Et auferam cor lapideū de carne eorū: ⁊ da
bo eis cor carneū: ut i pceptꝭ meis ābulēt: ⁊
iudicia mea custodiāt: faciātqꝫ ea: ⁊ sint mi
hi i ppl'm: ⁊ ego sim eis i deū. Quorū āt cō
p' offēdicl'a ⁊ abomiatiōes suas ābulat: ho
rū viā i capite suo ponā dicit dñs de'. Et ele
uaueꝛt cherubi alas suas ⁊ rote cū eis: ⁊ glā
dei isrl' erat sup eos. Et ascēdit glā dñi d̄ me
dio ciuitatꝭ: stetitqꝫ sꝫ mōtē: q̄ ē ad orietē vr
bis. Et sps leuauit me: adduxitqꝫ i chaldeā
ad trāsmigratōez i visionē i spu dei. Et sub
lata ē a me visio: quā viderā. Et locut' sum
ad trāsmigratōez oīa v̄ba dñi: q̄ ostenderat
mihi.

.XII.

Et fcs̄ ē s̄mo dñi ad me dicēs: Fili ho-
minis: in medio dom' exasperātꝭ tu hi
tas: q̄ oculos hñt ad uidēdū ⁊ ñ uidēt: ⁊ au
res ad audiēdū ⁊ ñ audiūt: qꝛ dom' exaspe-
rās ē. Tu g̊ fili hois fac ṫ uasa trāsmigratio
nis: ⁊ trāsmigrabis p diē corā eis. Trāsmi-
grabis āt de loco tuo ad locū alterū i ꝯspc̄u
eorū: si forte aspiciāt: qꝛ dom' exasperās ē.
Et efferes foās vasa tua: q̄si vasa trāsmigrā
ṫꝭ p diē i conspc̄u eorū. Tu āt egredierꝭ vespe
corā eis: sicut egrediṫ migrās añ ocl'os eoꝝ.
Perfode ṫ parietē ⁊ egredierꝭ p eū i cōspc̄u
eoꝝ. In hūerꝭ portaberꝭ: i caligīe effererꝭ. Fa
ciem tuam velabis ⁊ ñ videbis ṫram: quia
portētū dedi te dōui isrl'. Feci g̊ sic p̄cepat
mihi dñs. Uasa mea ptuli: q̄si vasa trāsmi-
grātꝭ p diē: ⁊ vespe pfodi mihi parietē mãu
⁊ in caligine egressus sū: ⁊ in hūerꝭ portat' i
cōspectu eoꝝ. Et fc̄us ē sermo dñi mane ad
me dicēs: Fili hois: nūq̄d ñ dixeꝛt ad te do-
m' isrl': dom' exasperās est: q̄d tu facis? Dic
ad eos: Hec dicit dñs de': Sup ducē onus
istud: q̄ ē in irl'm: ⁊ sup ōem domū isrl': q̄ est
in medio eoꝝ. Dic: Ego portētū vr̄m. Quō
feci: sic fiet illis. In trāsmigratōem ⁊ in cap
tiuitatem ibunt: ⁊ dux q̄ ē in medio eoꝝ in
hūerꝭ portabiṫ: in caligine egredieṫ. Parietē
pfodiēt: ut educat eum: facies eius opieṫ: ut
nō videat oculo terram. Et extendam rete
meum super eum: ⁊ capieṫ in sagena mea:

⁊ adducā eū ī babylōem ī trā chaldeoꝝ: et ipsā n̄ videbit: ibiq; morieť ⁊ ōes q̄ circa eū sūt. Presidiū ei⁹ ⁊ agmina ei⁹ dispgā in ōcz uētū: ⁊ gladiū euaginabo p⁹ eos. Et scieť qꝛ ego dn̄s: qn̄ dispsero illos ī gentib⁹ ⁊ disseminauero eos in terr̄. Et relinquā ex eis uiros paucos a gladio ⁊ fame ⁊ pestilētia: ut narrēt oīa scelera eoꝝ in gētib⁹: ad q̄s igredieť: ⁊ scieť qꝛ ego dn̄us. Et fc̄s ē sermo dn̄i ad me dicēs: Fili hois panē tuū ī cōturbatione comede: sed ⁊ aquā tuā ī festinatione ⁊ merore bibe: ⁊ dices ad ppl'm tre: Hec dicit dn̄s de⁹ ad eos: q̄ hitant in irl'm in tra isrl'. Panē suū in solitudīe cōedēt: ⁊ aquā suā in desolatiōe bibēt: ut desoleť tra a ml'titudie sua: ppť iniq̄tates ōiū q̄ hitāt in ea: ⁊ ciuitates: q̄ nc̄ hitanť desolate erūt: traq; deserta: ⁊ sciet̄ qꝛ ego dn̄s. Et fc̄us ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hois: qd̄ ē puerbiū istud ī tra isrl' dicētiū: ī lōgū differeť dies: ⁊ peribit ois visio: Ideo dic ad eos: Hec dicit dn̄s deus: Quiescē faciā puerbiū istud: nz uulgo dicetur ultra ī isrl'. Et loq̄re ad eos: q̄ appropiq̄uerit dies: ⁊ sermo ois uisiōis. Nō.n. erit ultra ois uisio cassa: neq; diuinatio ābigua ī medio filioꝝ isrl': qꝛ ego dn̄s loq̄r: ⁊ q̄cūq; locut⁹ fuero v̄bū fiet. Non plōgabiť āplius: sed ī dieb⁹ u̅r̅is dom⁹ exasperās loquar v̄bū: ⁊ faciā illud dicit dn̄s de⁹. Et fact⁹ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hois: ecce domus isrl' dicētiū: Uisio quā hic uidet: ī dies multos ⁊ in tp̄a lōga iste pphetat. Propťea dic ad eos: Hec dicit dn̄s de⁹: Nō plongabiť ultra ois s̄mo me⁹. Uerbū qd̄ locut⁹ fuero cōplebiť dicit dn̄s de⁹.

.XIII.

Et fc̄s ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hois uaticiare ad pphetas isrl': q̄ pphetāt ⁊ dices pphetātib⁹ de corde suo: Audite v̄bū dn̄i. Hec dic̄ dn̄s de⁹: Ue pphet̄ insipiētib⁹: q̄ sequūť sp̄m suū ⁊ nihil uidēt. Quasi vulpes ī deserto pphete tui isrl' erāt. Nō ascēdistis ex aduerso: nz opposuistis muꝝ p domo isrl': ut staretis ī p̄lio in die dn̄i. Uidēt vana ⁊ diuināt mēdaciū dicentes ait dn̄s: cū dn̄s n̄ miserit eos: ⁊ pseuerarūt cōfirmare s̄monē. Nūq̄d n̄ visiōem cassā vidist̄: ⁊ diuinationē mēdacē locuti estis: Et dicit̄ ait dn̄s: cū ego n̄ sim locut⁹. Propťea hec dicit dn̄s de⁹: Quia locuti estis vana ⁊ vidist̄ mēdaciū: iō ecce ego ad uos ait dn̄s de⁹: ⁊ erit man⁹ mea sr̄ pphetas: q̄ vidēt vana ⁊ diuinant mēdaciū. In ɔsilio ppl'i mei n̄ erūt: ⁊ ī scriptura dom⁹ isrl' n̄ scribēt: nec ī tra isrl' igredientur: ⁊ sciet̄ qꝛ ego dn̄s de⁹. Eo q̄ deceperit ppl'm meum dicētes: pax pax: ⁊ nō ē pax: ⁊ ipse edificabat parietē: illi āt liniebāt eū luto absq; paleis. Dic ad eos q̄ liniūt absq; tēperatura: q̄ casur⁹ sit. Erit.n. imber iundāś ⁊ dabo lapides pgrādes ⁊ desup irruētes: ⁊ vētū pcelle dissipātē. Siq̄dē ecce cecidit paries. Nūq̄d n̄ diceť uobis: ubi ē litura quā liuistis: Propťea hec dicit dn̄s de⁹: Et erūpere faciā sp̄m tēpestatū ī idignatiōe mea: ⁊ imber iundans ī furore meo erit: ⁊ lapides grādes ī ira ī ɔsūptōem. Et destruā parietē quē liuistis absq; tēpamēto: ⁊ adeq̄bo cum tre: ⁊ releuabiť fūdamētū ei⁹: ⁊ cadet ⁊ ɔsumeť ī medio ei⁹: ⁊ sciet̄ qꝛ ego sū dn̄s. Et cōplebo idignatōem meā ī pariete: ⁊ ī his q̄ liniūt eū absq; tēpamēto: dicāq; uobis: Nō ē paries: ⁊ n̄ sūt q̄ liniūt eū. Prophete isrl': q̄ pphetāt ad irl'm: ⁊ uidēt ei uisiōem pacis ⁊ n̄ e pax ait dn̄s de⁹. Et tu fili hois pōe faciē tuā ɔtra filias ppl'i tui: q̄ pphetāt de corde suo: ⁊ uaticinare sup eas: ⁊ dic: Hec dic̄ dn̄s de⁹: Ue q̄ ɔsumūt puluillos sub ōi cubito manus: ⁊ faciunt ceruicalia sub capite vniuerse etat̄ ad capiēdas aīas. Et cū caperēt aīas ppl'i mei: viuificabat aīas eoꝝ: ⁊ violabāt me ad ppl'z meū: ppť pugillū hōdei ⁊ fragmē panis: ut īficerēt aīas: q̄ n̄ moriuntur: ⁊ viuificarēt aīas: q̄ n̄ viuunt: metiētes pp'lo meo credēti mendacijs. Propť hoc dicit dn̄s de⁹: Ecce ego ad puluillos v̄ros: q̄b⁹ vos capit̄ aīas volātes: ⁊ dirūpā eos d̄ brachijs v̄ris: ⁊ dimittā aīas: q̄s vos capit̄ aīas ad volādū. Et dirūpā ceruicalia v̄ra: ⁊ liberabo ppl'm meū d̄ māu u̅r̅a: nz erūt ultra in māib⁹ u̅r̅is ad p̄dādum: ⁊ sciet̄ qꝛ ego dn̄s. Pro eo q̄ merē fecist̄ cor iusti mēdacit: quē ego n̄ ɔtristaui: ⁊ ɔfortast̄ man⁹ ipij: ut n̄ reuerteť a uia sua mala ⁊ uiuēt: ppťea uana n̄ uidebitis ⁊ diuinatōes n̄ diuinabit̄ āplius: ⁊ eruā ppl'm meū de manu u̅r̅a: ⁊ scietis qꝛ ego dn̄s.

.XIIII.

Et uenerūt ad me viri senioꝝ isrl': ⁊ sederūt corā me. Et fc̄s ē sermo dn̄i ad me dicens: Fili hominis: viri isti posuerunt immundicias suas in cordibus suis: ⁊ scandalū iniquitatis sue statuerūt ɔtra faciē suā:

Nūq̇d iterrogatꝰ rn̄debo eis? Propter hoc
loq̄re eis: ⁊ dices ad eos: Hec dicit dn̄s deꝰ:
Ho hō de domo isrl̄: q̄ posuerit imūdicias
suas i corde suo: ⁊ scādalū iiq̄tatꝭ sue statue
rit cōtra faciē suā: ⁊ uenerit ad pphetā iter-
rogās p eū me: ego dn̄s rn̄debo ei i multitu
die imūdiciarū suaꝝ: ut capiat domꝰ isrl̄ in
corde suo: q̄ recesserūt a me i cūctis idol̄ suis.
Propterea dic ad domum isrl̄: Hec dic̄ dn̄s
deꝰ: Cōuertimi ⁊ recedite ab idolis ur̄is: et
ab uniuersis cōtamiatōibꝰ ur̄is auertite fa-
cies ur̄as. Quia hō hō d̄ domo isrl̄: ⁊ de p
selitis quicūq̧ aduena fuerit i isrl̄: si aliena
tus fuerit a me: ⁊ posuerit idola sua i corde
suo: ⁊ scādalū iiq̄tatis sue statuerit cōtra fa
ciem suam: ⁊ uenerit ad pphetam: ut iterro
get p eū me: ego dn̄us rn̄debo ei p me: ⁊ po
nam faciam meam sr̄ hoiem illū: ⁊ faciā eū
i exēplū ⁊ i puerbiū: ⁊ dispdā eū de medio
ppli mei: ⁊ scietꝭ q̄r ego dn̄s. Et ppheta cum
errauerit ⁊ locutꝰ fuerit v̄bū: ego dn̄s dece-
pi pphetā illū. Et extēdā manū meā sr̄ illū:
⁊ delebo eū de medio ppl̄i mei isrl̄: ⁊ porta-
būt iiq̄tatē suā. Juxta iiq̄tatē iterrogātis: sic
iiq̄tas pphete erit: ut n̄ erret ultra domꝰ isrl̄
a me: nec polluat i uniuersis p̄uaricatiōibꝰ
suis: sz sit mihi i ppl̄m ⁊ ego sim eis i deuz:
ait dn̄s exercituum. Et fc̄s ē s̄mo dn̄i ad me
dicēs: Fili hois: terra cū peccauerit mihi: ut
p̄uaricet p̄uaricās: extēdā manū meā sr̄ eā:
⁊ cōterā v̄gā pāis eiꝰ: ⁊ imittā i eā famem: ⁊
interficiā de ea hoiem ⁊ iumētū. Et si fuerint
tres viri isti i medio eiꝰ noe daniel ⁊ iob: ipi
iustitia sua liberabūt aīas suas ait dn̄s exer
cituū. Qr̄ ⁊ si bestias pessimas iduxero sup
trā: ut vastēt eā: ⁊ fuerit iuia: eo q̄ nō sit p-
trāsiēs ppter bestias: tres viri isti si fuerint i
ea: uiuo ego dicit dn̄s deꝰ: q̄r nec filios nec
filias liberabunt: sed ipsi soli liberabūt: tra
aūt desolabit. Uel si gladium iduxero super
trā illā: ⁊ dixeri gladio: trāsi p trā: ⁊ itfece-
ro de ea hoiez ⁊ iumētū: ⁊ tres viri isti fuerit
i medio eiꝰ: viuo ego dic̄ dn̄s deꝰ: nō libera-
būt filios nec filias: sz ipsi soli liberabūt. Si
aūt ⁊ pestilentiā imisero sr̄ trā illā: ⁊ effudero
idignatōem meā sr̄ eā i sāguie: ut auferā ex
ea hoiez ⁊ iumētū: ⁊ noe daniel ⁊ iob fuerit i
medio eiꝰ: viuo ego dicit dn̄s deꝰ: q̄r filiuz ⁊
filiā n̄ libabūt: sed ipi iustitia sua liberabūt
aīas suas. Qm̄ hec dicit dn̄s: q̄ si q̄ttuor iu
dicia mea pessima gladiū ⁊ famē ac bestias
malas ⁊ pestilētiā imisero i irl̄m: ut itficiā d̄
ea hoiem ⁊ pecꝰ: tn̄ relinq̄t i ea saluatio edu
cētiū filios ⁊ filias. Ecce ipi egredient ad vos
⁊ videbitꝭ viā eoꝝ ⁊ adiuētōes eoꝝ: ⁊ ꝯsola
bimini sr̄ malo: qd̄ iduxi i irl̄m i oībꝰ: q̄ ipor
taui sr̄ eā: ⁊ ꝯsolabūt uos: cū videritꝭ viā eo
rū ⁊ adiuētōes eoꝝ: ⁊ cognoscetꝭ: q̄ nō fru-
stra fecerīz oīa: q̄ feci i ea: ait dn̄s deꝰ.

.XV.

Et fc̄s ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hoīs
q̄d fiet de ligno vitꝭ ex oībꝰ lignis nēo-
rum: q̄ sūt it ligna siluaꝝ? Nūq̇d tollet de ea
lignū: ut fiat opꝰ aut fabricabit de ea paxil-
lus: ut depēdeat i eo q̄dcūq̧ vas? Ecce igni
datū ē i escā: utrāq̧ partē eiꝰ ꝯsūpsit ignis:
⁊ medietas eiꝰ redacta ē i fauillā. Nūq̇d uti
le erit ad opꝰ? Etiā cū eēt integrū n̄ erat aptū
ad opꝰ: quāto magis cū illud ignis deuora-
uerit ⁊ combusserit: nihil ex eo fiet operis?
Propt̄ea hec dicit dn̄s deꝰ: Quō lignū vitꝭ
iter ligna siluaꝝ: qd̄ dedi igni ad deuorādū:
sic tradā hitatores irl̄m: ⁊ ponā faciē meā i
eos. De igne egredient: ⁊ ignis ꝯsumet eos.
Et scietꝭ q̄r ego dn̄s: cū posuero faciē meā in
eos: ⁊ dedero trā iuiaz ⁊ desolatā: eo q̄ p̄ua
ricatores extiterit dic̄ dn̄s deꝰ.

.XVI.

Et fc̄s ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili ho-
mis: notas fac irl̄m abomiatōes suas
⁊ dices: Hec dic̄ dn̄s deꝰ irl̄m: Radix tua et
generatio tua de tra chanaā: pr̄ tuꝰ amorreꝰ
⁊ mr̄ tua cethea. Et q̄n nata es in die ortus
tui n̄ ē p̄cisus ūbilicꝰ tuꝰ: ⁊ aq̄ n̄ es lota in sa
lutē: nec sale salita: nec iuoluta pānis. Non
pepcit sr̄ te oculꝰ: ut facēt t̄ vnū de his miser
tꝰ tui: sz piecta es sr̄ faciem tre i abiectōe aīe
tue: i die q̄ nata es. Trāsiēs aūt p te: uidi te ꝯ
culcatam i sanguine tuo. Et dixi t̄ cum esses
in sanguine tuo: Uiues. Dixi iqm̄ i sāguine
tuo: Uiue. Multiplicatam q̄si germen agri
dedi te ⁊ multiplicata es ⁊ grādis effecta: ⁊
ingressa es ⁊ puenisti ad mūduz muliebrē.
Ubera tua itumuerunt: ⁊ pilus tuꝰ germia
uit: ⁊ eras nuda ⁊ ꝯfusione plena. Et transi
ui p te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tp̄s tuum tēpus amā
tium. Et expandi amictum meum sup te:
⁊ operui ignominiam tuam. Et iuraui tibi
⁊ ingressus sū pactū tecum ait dn̄us deꝰ. Et
facta es mihi: ⁊ laui te aqua: ⁊ emundaui

sāguinē tuū ex te. Et vnxi te oleo: ⁊ vestiui
te discoloribus: ⁊ calciaui te hiacyntho. Et
cinxi te bysso: ⁊ idui te subtilibꝰ ⁊ ornaui te
ornamēto. Et dedi armillas ī maībꝰ tuis: ⁊
torquē circa collū tuū: ⁊ dedi iaurē sup os
tuū ⁊ circuloꝫ i auribꝰ tuis: ⁊ coronā deco-
ris i capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argento:
⁊ vestita es bysso ⁊ polymito ⁊ mltis colo-
ribꝰ. Similā ⁊ mel ⁊ oleū cōedisti: ⁊ decora
fc̄a es vehemēter nimis. Et ꝑfecisti i regnū
⁊ egressū ē nomē tuū i gētes ꝓpter spēꝫ tuā:
qꝛ pfecta eras i decōe meo: quē posuerā sꝛ
te dic̄ dn̄s deus. Et hn̄s fiduciā i pulchritu-
die tua fornicata es i noīe tuo: ⁊ exposuisti
fornicatiōem tuā ōi trāseūti: ut eiꝰ fieres. Et
sumēs de vestimentis meis fecisti t̄ excelsa
hicide ꝯsuta: ⁊ fornicata es sꝛ eis: sic̄ n̄ ē fc̄ꝫ:
neqꝫ futuꝝ ē. Et tulisti uasa decoris tui de
auro meo ⁊ argento meo q̄ dedi t̄: ⁊ fecisti t̄
imagines masculinas: ⁊ fornicata es in eis.
Et sūpsisti vestimēta tua mlticoloria: ⁊ ope-
ruisti illas. Et oleū meū ⁊ thymiama meuꝫ
posuisti coraꝫ eis: ⁊ panē meū quē dedi tibi
similam ⁊ oleum ⁊ mel: q̄bꝰ enutriui te: po-
suisti i ꝯspectu eoꝝ i odorem suauitatis. Et
fc̄m ē ait dn̄s deꝰ: ⁊ tulisti filios tuos ⁊ filias
tuas: q̄s generasti mihi: ⁊ īmolasti eis ad d-
uorādū. Nūq̄d parua ē fornicatio tua? Im-
molasti filios meos: ⁊ dedisti illos ꝯsecrans
eis. Et pꝰ omnes abominationes tuas ⁊ for-
nicationes nō es recordata dieꝝ adolescen-
tie tue: qn̄ eras nuda ⁊ ꝯfusione plena: con-
culcata i sanguie tuo. Et accidit pꝰ ōem ma-
liciā tuā: ve ve tibi ait dn̄s deꝰ. Et edificasti
tibi lupanar: ⁊ fecisti tibi ꝓstibulū in cūctis
plateis. Ad omne caput vie edificasti signū
ꝓstitutionis tue: ⁊ abominabilem fecisti de-
corem tuum. Et diuisisti pedes tuos omni
trāseūti: ⁊ mltiplicasti ōes fornicatōes tuas.
Et fornicata es cū filijs egypti vicinis tuis
magnaruꝫ carniū: ⁊ mltiplicasti fornicatio-
nem tuam ad irritādum me. Ecce ego extē-
dam manum meam sꝛ te: ⁊ auferam iustifi-
catōeꝫ tuā. Et dabo te i aīas odiētiū te filia-
rū palestinaꝝ: q̄ erubescūt i via tua scelera-
ta ⁊ fōnicata es i filijs assyrioꝝ: eo qꝙ necdū
fueris expleta. Et pꝰ q̄ꝙ fornicata es: nec sic es
satiata: ⁊ mltiplicasti fornicatiōem tuam in
terra chanaan cum chaldeis: ⁊ nec sic satia-
ta es. In q̄ mūdabo cor tuū ait dn̄s deꝰ: cuꝫ
facias oīa hec opa mulieris mētricis ⁊ pcacis?
Quia fabricasti lupanar tuum i capite oīs
vie ⁊ excelsum tuum fecisti i ōi platea. Nec
facta es q̄si mētrix fastidio augens p̄ciū: sed
quasi mulier adultera: q̄ sup viꝝ suū iducit
alienos. Oibus mētricibꝰ dātur mercedes:
tu āt dedisti mercedes cūctis amatoribꝰ tuis:
⁊ dona donabas eis: ut itrarēt ad te ūdiqꝫ
ad fornicādum tecum. Factūqꝫ ē in te ꝯtra
ꝯsuetudinē mulieꝝ i fornicatiōibꝰ tuis: ⁊ pꝰ
te n̄ erit fornicatio. In eo.n. qꝙ dedisti merce-
des: ⁊ mercedes n̄ accepisti: fc̄m ē i te ꝯtrari-
uꝫ. Propterea mētrix audi v̄bum dn̄i. Hec
dicit dn̄s deus: Quia effusū ē es tuū: ⁊ reue-
lata ē iḡminia tua i fornicatiōibꝰ tuis super
amatores tuos: ⁊ sup idola abominatiōuꝫ
tuaꝝ i sāguie filioꝝ tuoꝝ: q̊s dedisti eis: ec-
ce ego cōgregabo ōes amatōes tuos: q̄bus
cōmixta es: ⁊ ōes q̊s dilexisti cū vniuersis:
q̊s oderas. Et ꝯgregabo eos sup te vndiqꝫ:
⁊ nudabo iḡminiam tuam corā eis. Et vid-
bunt ōem turpitudinē tuam: ⁊ iudicabo te
iudicijs adulteraꝝ ⁊ effūdētiū sanguinem.
Et dabo te i sanguinem furoris ⁊ zeli: ⁊ da-
bo te i manꝰ eoꝝ. Et destruēt lupanar tuuꝫ:
⁊ demoliētur ꝓstibulū tuuꝫ. Et denudabūt
te uestimētis tuis: ⁊ auferēt vasa decoris tui.
Et dereliquēt te nudā plenāqꝫ ignominia:
⁊ adducēt sup te mltitudinē. Et lapidabūt
te lapidibus: ⁊ trucidabunt te gladijs suis.
Et cōburēt domos tuas igni: ⁊ faciēt i te iu-
dicia i oculꝭ mulieꝝ pluriaꝝ. Et desines fo-
nicari: ⁊ mercedes ultra n̄ dabis. Et requi-
scet idignatio mea i te: ⁊ auferet zelus meꝰ a
te. Et qescā: nec irascar āpliꝰ: eo qꝙ nō fueris
recordata dieꝝ adolescentie tue: ⁊ ꝓuocasti
me i ōibꝰ his. Quapropt̄ ⁊ ego vias tuas in
capite tuo dedi ait dn̄s deus: ⁊ n̄ feci iuxta
scelera tua i omnibus abominatiōibus tu-
is. Ecce oīs: q̄ dicit vulgo ꝓuerbium: i te as-
sumet illud dicēs: Sicut mꝛ ita ⁊ filia eius.
Filia matris tue es tu: q̄ ꝓiecit virū suū: ⁊ fi-
lios suos: ⁊ soror soroꝝ tuaꝝ: q̄ ꝓiecerunt
viros suos ⁊ filios suos. Mater vr̄a cethea
⁊ pr̄ vr̄ amorreus. Et soror tua maior sama-
ria: ipsa ⁊ filie eius: q̄ hitant ad sinistrā tuā.
Soror āt tua mior te: q̄ hitat a dextris tuis
sodoma ⁊ filie eius. Sed nec i vijs eaꝝ ābu-
lasti: neqꝫ ſm scelera eaꝝ fecisti. Pauxilluꝫ
minus pene sceleratiora fecisti illis i ōibus
vijs tuis. Viuo ego dic̄ dn̄s deus: qꝛ nō fec̄
sodoma soror tua ipsa ⁊ filie eius: sic̄ fecisti
tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iīq̄tas sodome so-
roris tue: sup̄bia saturitas panis ⁊ abūdan-

tia: ⁊ ociũ ipsius ⁊ filiaꝝ eius: ⁊ manũ ege-
no ⁊ paupi nõ porrigebãt: ⁊ eleuate sũt ⁊ fe
cerũt abomiatiões corã me: et abstuli eas:
sicut vidisti. Et samaria dimidiũ peccatoꝝ
tuoꝝ nõ peccauit: sed vicisti eas sceleribus
tuis: et iustificasti sorores tuas i õibus abo
minatiõibus tuis: q̃s opata es. Ergo et tu
porta ꝯfusionem tuã: q vicisti sorores tuas
pccis tuis sceleratius agẽs ab eis. Justifica
te sũt. n. a te. Ergo et tu ꝯfũdẽ: ⁊ porta igno
miniã tuã: q̃ iustificasti sorores tuas. Et cõ-
ṽtã restituẽs eas ꝯuersiõe sodomoꝝ cũ filia
bus suis: ⁊ ꝯuersiõe samarie ⁊ filiaꝝ eius.
Et ꝯuertã reuersiõem tuã i medio eaꝝ: ut
portes ignominiã tuã: et ꝯfũdaris i õibus: q̃ fe-
cisti ꝯsolãs eas. Et soror tua sodoma et filie
eius reuertẽt ad antiq̃tatẽ suã: ⁊ samaria et
filie eius reuertẽt ad ãtiq̃tatẽ suam: ⁊ tu et
filie tue ĩuertemi ad ãtiq̃tatẽ ṽam. Nõ fuit
ãt sodoma soror tua audita i ore tuo in die
supbie tue: anteq̃ reuelaret malicia tua: sic
hoc tpe i opprobriũ filiarũ syrie: ⁊ cũctaruꝫ
i circuitu tuo filiaꝝ palestinaꝝ: q̃ ambiũt te
p gyꝝ. Scelus tuũ ⁊ ignominiã tuã tu porta-
sti ait dñs deꝰ. Quia hec dic̃ dñs deꝰ: Et fa-
ciã tibi: sic despexisti iuramẽtũ: ut irritum fa
ceres pactum: ⁊ recordabor ego pacti mei te
cũ i diebꝰ adolescẽtie tue: ⁊ suscitabo t̃ pactũ
sepiẽtnum. Et recordaberis viaꝝ tuaꝝ: ⁊ con
fũderis cũ receperis sorores tuas te maiores cuꝫ
minoribꝰ tuis. Et dabo eas t̃ i filias: sꝫ nõ ex
pacto tuo: ⁊ suscitabo ego pactũ meũ tecũ.
Et scies q2 ego dñs: ut recorderis ⁊ ꝯfũdaris:
⁊ ñ sit t̃ ultra apire os p̃ ꝯfusiõe tua: cũ pla
catꝰ t̃ fuero i õibꝰ: q̃ fecisti ait dñs deꝰ.

.XVII.

ET fcm ẽ ṽbum dñi ad me dicens: Fili
hois: ꝓpõe enigma ⁊ narra parabolã
ad domũ isrl: ⁊ dices: Hec dic̃ dñs deꝰ: Aq̃
la grandis magnaꝝ alarũ: lõgo mẽbrorum
ductu: plena plumis ⁊ varietate: vẽit ad li-
banum: ⁊ tulit medullam cedri. Sũmitatẽ
frondium eius auulsit: ⁊ trãsportauit eaꝫ i
t̃ram chanaan: in urbe negociatorũ posuit
illam. Et tulit de semine t̃re: ⁊ posuit illud i
t̃ra p sẽie: ut firmaret radicẽ sꝫ aq̃s mltas.
In supficie posuit illud. Cumq̃ germiasset
creuit i vineã latiorẽ hũili statura: respiciẽtib
ramis eiꝰ ad eã: ⁊ radices eiꝰ sub illa erãt.
Fca ẽ ergo viea: ⁊ fructificauit i palmites: ⁊
emisit ꝓpagines. Et fca ẽ aq̃la alta grãdis
magnis alis mltisq̃ plumis. Et ecce uinea
ista: q̃i mittẽs radices suas ad eã: palmites
suas extẽdit ad illã: ut irrigaret ea de areo-
lis germis sui: q̃ i t̃ra bõa sup aq̃s multas
plãtata ẽ: ut faciat frõdes: ⁊ portet fructum
ut sit i vineã grãdẽ. Dic: Hec dicit dñs deꝰ:
Ergo ne ꝓspabit? Nõne iudices eiꝰ euellet:
⁊ fructꝰ eiꝰ distriget: ⁊ siccabit ões palmites
germis eiꝰ ⁊ arescet: ⁊ ñ in brachio grãdi: nꝫ
i pplo mlto: ut euelleret eam radicitꝰ? Ecce
plãtata ẽ. Ergo ne ꝓsperabit? Nõne cũ teti-
gerit eam vẽtus urẽs siccabit: ⁊ in areis ger
minis sui arescet. Et factũ est ṽbum dñi ad
me dicẽs: Dic ad domũ exaspantẽ: Nescitis
q̃d ista significẽt? Dic: Ecce veniet rex baby
lõis in irlm: ⁊ assumet regẽ ⁊ ꝑncipes eiꝰ: ⁊
adducet eos ad semetipsũ i babylonem. Et
tollet de semie regni: ferietq̃ cum eo fedus:
⁊ ab eo accipiet iusiurandũ. Sꝫ ⁊ fortes ter
te tollet: ut sit regnũ hũile ⁊ ñ eleuet̃: sed cu-
stodiat pactum eius: ⁊ seruet illud. Qui re
cedens ab eo misit nũcios ad egyptum: ut
daret sibi eq̃s ⁊ pplm mltum. Nuq̃d ꝓspa-
bitur l̃ ꝯseq̃tur salutẽ: q̃ fecit hec? Et q̃ dis
soluit pactum: nũq̃d effugiet? Uiuo ego dic̃
dñs deꝰ: qm̃ i loco regis: q̃ ꝯstituit eũ regẽ: cu
ius fecit irritũ iuramẽtũ: ⁊ soluit pactum q̃d
hẽbat cũ eo: i medio babylõis morietur. Et ñ
i exercitu grãdi neq̃ i pplo mlto faciet ꝯtra
eũ pharao p̃liũ i iactu aggeris ⁊ i extructione
valloꝝ: ut iterficiat aias mltas. Spreuerat
.n. iuramẽtũ: ut solueret fedus: ⁊ ecce dedit
manũ suã: ⁊ cum oia hec fecerit: ñ effugiet.
Propt̃ea hec dicit dñs deꝰ: Uiuo ego: quo-
niã iuramẽtũ: q̃d spreuit ⁊ fedus: q̃d p̃uari
catꝰ ẽ: ponã i caput eiꝰ. Et expãdã super euꝫ
rete meũ ⁊ cõphẽdetur in sagena mea: ⁊ ad
ducam eum in babylõem: ⁊ iudicabo eum
ibi in p̃uaricatione: q̃ despexit me: ⁊ ões p-
fugi eiꝰ cum vniuerso agmine suo gladio ca
dent. Residui ãt in õem ventum dispgẽtur:
⁊ scient q2 ego dñs locutꝰ sũ. Hec dic̃ dñs deꝰ:
Et sumaꝫ ego de medulla cedri sublimis: ⁊
ponã de vertice ramoꝝ eiꝰ tenerũ: dispgam
⁊ plãtabo sꝫ mõtem excelsum ⁊ eminẽtẽ. In
mõte sublime isrl plãtabo illud: ⁊ erumpet
in germen: ⁊ faciet fructum: ⁊ erit in cedrũ
magnam. Et habitabunt sub ea ões volu-
cres: ⁊ vniuersũ uolatile sub umbra frondi-
uꝫ eiꝰ nidificabit. Et sciẽt oia ligna regionis

qꝛ ego dñs humiliaui lignũ sublime: ⁊ exal
taui lignũ humile: ⁊ siccaui lignũ uiride: et
frōdere feci lignũ aridũ. Ego dñs locut⁹ suz
⁊ feci.

.XVIII.

Et fcũs ē sermo dñi ad me dicēs: Quid
ē qḋ īter uos parabolā uertitis ī ꝓuer
biũ istud ī tra isrł dicētes: pr̄es comederunt
uuā acerbā: ⁊ dētes filioꝝ obstupescũt: Ui
uo ego dicit dñs de⁹: si erit ultra uobis para
bl'a hec ī ꝓuerbiũ ī isrł. Ecce ōes aīe mee st̄.
Ut aīa pr̄is: ita ⁊ aīa filij mea ē. Aīa q̄ pec
cauerit: ipa morieť. Et uir si fuerit iust⁹: ⁊ fe
cerit iudiciũ ⁊ iustitiā: ī mōtib⁹ ñ comedꝛit:
⁊ ocl'os suos ñ leuauerit ad idola dom⁹ isrł:
⁊ uxorē ꝓximi sui ñ uiolauerit: ⁊ ad mulie
rē mēstruatā ñ accesserit: ⁊ hoīem ñ ꝯtrista
uerit: pign⁹ debitori reddiderit: ꝑ uim nihil
rapuerit: panē suũ esurīēti dederit: ⁊ nudũ
opueit uestimēto: ad usurā ñ commodaue
rit: ⁊ ãpli⁹ ñ accepit: ab īiq̄tate auerterit ma
nũ suā: ⁊ iudiciũ verũ fecerit īter uirũ ⁊ ui
rũ: ⁊ ī ꝑceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia
mea custodierit: ut faciat ueritatē: hic iust⁹
ē. Uita uiuet ait dñs de⁹. Q si genuerit fili
uz latronē effũdētē sãguinē: ⁊ fecerit unũ de
istis: ⁊ hec q̄dē oīa ñ faciētē: sz ī mōtib⁹ cōe
dētē: ⁊ uxorē ꝓximi sui polluētē: egenum ⁊
paupem ꝯtristātē rapiētē rapinas: pign⁹ nō
reddētē: ⁊ ad idola leuātē ocl'os suos: abo
miatōez faciētē: ad usurā dātē: ⁊ ãpli⁹ acci
piētē: nũq̄d uiuet? Non uiuet. Cũ uniuersa
hec detestãda fecerit: morte morieť. Sãguis
ei⁹ ī ipso erit. Q si genuerit filiũ: q̄ uidēs oīa
pcc̄a pr̄is sui q̄ fecit: timuerit: ⁊ ñ fecerit sile
eis: super mōtes ñ cōederit: ⁊ ocl'os suos ñ
leuauerit ad idola dom⁹ isrł: ⁊ uxorē ꝓximi
sui ñ uiolauerit: ⁊ viꝝ ñ ꝯtristauerit: pignus
ñ retinuerit: ⁊ rapinā ñ rapuerit: panē suũ
esurīēti dederit: ⁊ nudũ opuerit vestimēto:
a pauperis īiuria auerterit manum suam:
usurā ⁊ supabundãtiā nō accepit: ⁊ iudicia
mea fecerit: ⁊ ī ꝑceptis meis ãbulauerit: hic
ñ morieť ī īiq̄tate pr̄is sui: sed vita viuet. Pr̄
ei⁹ qꝛ calũniat⁹ ē: ⁊ vim fecit fratri: ⁊ maluz
opat⁹ ē ī medio ppl'i sui: ecce mortu⁹ ē ī iniq̄
tate sua. Et dicitis: Quare nō portabit fili⁹
īiq̄tatē pr̄is? Uidelicet qꝛ fili⁹ iudiciũ ⁊ iusti
tiā opat⁹ ē: oīa ꝑcepta mea custodiuit ⁊ fec
illa: vita viuet. Aīa q̄ peccauerit: ipa moieť.
Fili⁹ nō portabit īiq̄tatē pr̄is: ⁊ pr̄ ñ portabit
īiq̄tatē filij. Justitia iusti sup eũ erit: ⁊ ipie
tas ipij erit sr̄ eũ. Si ãt ipi⁹ egerit pñiam ab
ōib⁹ pcc̄is suis: q̄ opat⁹ ē: ⁊ custodierit oīa ꝑ
cepta mea: ⁊ fecerit iudicium ⁊ iustitiā: vita
uiuet ⁊ ñ morieť. Oiuz iniq̄tatũ ei⁹: q̄s opa
t⁹ ē ñ recordabor. In iustitia sua quā opat⁹ ē
uiuet. Nũq̄d volũtat' mee ē mors impij dic
dñs de⁹: ⁊ ñ ut ꝯuertať a uijs suis: ⁊ uiuat?
Si aũt auerterit se iust⁹ a iustitia sua: ⁊ fece
rit īiq̄tatē ꝭm ōes abomiatōes: q̄s operari
solet ipi⁹: nũq̄d uiuet? Oēs iustitie ei⁹ q̄s fe
cerat ñ recordabũť. In ꝑuaricatōe q̄ ꝑuari
cat⁹ ē: ⁊ ī pc̄co suo qḋ peccauit: ī ipsis morie
tur. Et dixistis: Nō ē equa uia dñi. Audite
ergo domus isrł: Nunquid uia mea non
ē equa: ⁊ ñ magis uie ur̄e praue sũt? Cũ eniz
auerterit se iust⁹ a iustitia sua ⁊ fecerit iniq̄
tatem: morieť in eis. In iniustitia quā opa
t⁹ ē morieť. Et cũ auerterit se ipi⁹ ab impie
tate sua quā opat⁹ ē: ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iusti
tiā: ipse aīam suā uiuificabit. Cōsiderās. n.
⁊ auertēs se ab ōib⁹ iniq̄tatib⁹ suis: q̄s opa
t⁹ ē: uita uiuet ⁊ ñ morieť. Et dicũt filij isrł:
Nō ē eq̄ uia dñi. Nũq̄d uie mee ñ sũt eque
dom⁹ isrł: ⁊ ñ magis uie ur̄e praue? Jcirco
unũquēqꝫ iuxta uias suas iudicabo dom⁹
isrł: ait dñs de⁹. Cōuertimini ⁊ agite pñiaz
ab ōib⁹ īiq̄tatibus ur̄is: ⁊ ñ erit uobis in rui
nam īiq̄tas. Proijcite a uobis ōes īiq̄tates
ur̄as: ī q̄bus ꝑuaricati estis: ⁊ facite uobis cor
nouũ ⁊ spm nouũ. Et q̄re moriemini dom⁹
isrł? Quia nolo mortē morięť dic dñs de⁹:
Reuertimini ⁊ uiuite

.XIX.

Et tu assume planctũ sup ꝑncipes isrł:
⁊ dices: Quare mať tua leena īter le
ones cubauit? In medio leunculorũ enu
triuit catulos suos. Et eduxit unum ḋ leũ
culis suis: leo fcūs ē: ⁊ didicit cape ꝑdaz ho
minem comedere. Et audierũt de eo gētes
⁊ ñ absqꝫ uulnerib⁹ suis ceperũt eum: ⁊ ad
duxerũt eũ ī catenis ī terram egypti. Que cũ
uidisset qm̄ īfirmata est: ⁊ perijt expectatio
ei⁹: tulit vnũ de leũculis suis: leonem consti
tuit eum. Qui īcedebat īter leones: ⁊ fcūs est
leo: ⁊ didicit ꝑdam cape: ⁊ homines deuora
re: didicit uiduas facere: ⁊ ciuitates earum
ī desertum adducē: ⁊ desolata ē tra ⁊ pleni
tudo ei⁹ a uoce rugit⁹ illi⁹. Et cōuenerũt ad
uersus eũ gētes undiqꝫ de prouincijs: ⁊ expã
derunt super eum rete suum. In uulnerib⁹

carū capt⁹ est ⁊ miserūt eū i caueā. In catēis
adduxerūt eū ad regē babylōis: miserūtqꝫ euz
i carcerem: ne audiret uox ei⁹ ultra sup mō
tes isrl'. Mater tua qsi uinea i sāguie tuo: sr̄
aquā plātata ē. Fructus ei⁹ ⁊ frōdes ei⁹ cre-
uerunt ex aqs mltis: ⁊ facte sūt ei uirge so
lide i sceptra dn̄antiū: ⁊ exaltata est statura
ei⁹ iter frōdes. Et uidit altitudinē suā i mul
titudie palmitū suoꝝ: ⁊ euulsa ē i ira i trā
ꝓiecta: ⁊ uētus urens siccauit fructū ei⁹:
marcuerūt ⁊ arefacte sunt uirge robōis ei⁹.
Ignis comedit eā. Et nūc trāsplātata est in
desertū i tra iuia ⁊ sitiēti: ⁊ egressus ē ignis
de vga ramoꝝ ei⁹: q̄ fructū ei⁹ comedit: ⁊ nō
fuit i ea vga fortis sceptrū dn̄antiū. Plāct⁹ ē
⁊ erit i plāctum.

.XX.

Et factū ē i āno septio i qnto: i decima
mēsis: uenerūt uiri de seniōib⁹ isrl': ut īt
rogarēt dn̄m: ⁊ sederūt corā me. Et fc̄s ē smo
dn̄i ad me dicēs: Fili hois loquē senioribus
isrl': ⁊ dices ad eos: Hec dic dn̄s de⁹: Nūqd
ad iterrogandū me uos uenistis? Viuo ego:
qꝛ nō rn̄debo uob ait dn̄us de⁹. Si iudicas
eos: si iudicas fili bois. Abomiatiōes prm
coꝝ ondē eis: ⁊ dices ad eos: Hec dicit dn̄s
de⁹: In die q̄ elegi isrl' ⁊ leuaui manū meā ꝓ
stipe dom⁹ iacob: ⁊ apparui eis i tra egypti:
⁊ leuaui manū meā ꝓ eis dicēs: ego dn̄s de⁹
ur̄: i die illa leuaui manū meā ꝓ eis: ut edu
cerē eos de tra egypti i trā: quā ꝓuiderā eis
fluētē lacte ⁊ melle: q̄ ē egregia iter ōes tras.
Et dixi ad eos: Unusqsqꝫ offēsiōes oculoꝝ
suoꝝ abijciat: ⁊ i idol' egypti nolite pollui.
Ego dn̄s de⁹ ur̄: ⁊ irritauerūt me: nolueruntqꝫ
me audire. Unusqsqꝫ abomiatōes oclorūz
suoꝝ nō ꝓiecit: nec idola egypti reliqrūt. Et
dixi ut effūderem idignatōem meā sr̄ eos: ⁊
iplerē irā meā i eis i medio tre egypti. Et fe
ci ꝓpter nomē meū: ut n̄ uiolaret corā gēti
bus: in qrum medio erāt: ⁊ iter qs apparui
eis: ut educerē eos de tra egypti. Eieci ḡ eos
d tra egypti: ⁊ eduxi eos i desertum: ⁊ dedi
eis p̄cepta mea: ⁊ iudicia mea ostēdi eis: q̄
faciens homo uiuet in eis. Insup ⁊ sabbata
mea dedi eis: ut eēt signū iter me ⁊ eos: ⁊ sci
rēt: qꝛ ego dn̄s sāctificās eos. Et irritauerūt
me dom⁹ isrl' i deserto: i p̄ceptis meis n̄ am
bulauerūt ⁊ iudicia mea ꝓiecerūt: q̄ faciens
hō uiuet in eis: ⁊ sabbata mea uiolauerūt
uehemēt. Dixi ḡ ut effūderē furorē meū sup
eos in deserto: ⁊ ꝯsumerē eos. Et feci ꝓpter
nomen meum: ne uiolaret coraz gentib⁹ de
qb⁹ eieci eos in ꝯspectu eaꝝ. Ego igr̄ leuaui
manū meā sup eos i deserto: ne iducerē eos
i trā quā dedi eis fluētē lacte ⁊ melle: p̄cipu
am traꝝ ōiuz: qꝛ iudicia mea ꝓiecerūt ⁊ i pre
ceptis meis n̄ ambulauerūt ⁊ sabbata mea
uiolauerūt. P⁹ idola .n. cor eorū gradiebat.
Et pepcit ocul⁹ me⁹ super eos: ut n̄ iterficerez
eos: nec ꝯsūpsi eos in desto. Dixi āt ad fili
os eorū i solitudie. In p̄ceptis patrum ur̄o
rum nolite incedere: nec iudicia eoruz custo
diatis: nec in idolis eoruz polluamini. Ego
dn̄s deus ur̄. In p̄ceptis meis ambulate: ⁊
iudicia mea custodite: ⁊ facite ea: ⁊ sabbata
mea sāctificate: ut sit signū iter me ⁊ uos: ⁊
sciatis qꝛ ego dn̄s de⁹ ur̄. Et exacerbauerūt
me filij: ⁊ i p̄ceptis meis n̄ ambulauerūt: ⁊ iu
dicia mea n̄ custodierūt: ut facerēt ea: q̄ cū fe
cerit hō uiuet in eis: ⁊ sabbata mea uiola
uerūt. Et comminat⁹ sū ut effūderē furorē
meū sup eos: ⁊ implerē irā meā in eis i des
to. Auerti āt manū meā: ⁊ feci ꝓpter nomē
meū: ut n̄ violaret coram gentib⁹: de qb⁹ eie
ci eos i oculis earum. Iterum leuaui manū
meam in eos in solitudine: ut dispgerem il
los in nationes ⁊ uētilarē i tras: eo ꝙ iudi
cia mea n̄ fecissēt: ⁊ p̄cepta mea ipꝛobassēt:
⁊ sabbata mea uiolassēt: ⁊ p⁹ idola patruz
suorum fuissent oculi eoruz. Ergo ⁊ ego de
di eis p̄cepta n̄ bōa ⁊ iudicia i qb⁹ n̄ uiuēt: ⁊
pollui eos i munerib⁹ suis: cū offerēt ōe qd̄
apit uuluā ꝓpter delicta sua: ⁊ scient qꝛ ego
dn̄s. Quāobrem loquē ad domum isrl' fili
hois: ⁊ dices ad eos: Hec dicit dn̄s de⁹: Ad
huc ⁊ i hoc blasphemauerūt me prēs ur̄i: cuz
spreuissēt me ꝯtēnētes: ⁊ iduxissē eos i traz
sup quā leuaui manū meā: ut darē eis. Uidē
ōem collē excelsū: ⁊ ōe lignū nemorosū: ⁊ im
molauerūt ibi uictimas suas: ⁊ dederūt ibi
irritatōem oratōis sue: ⁊ posuerūt ibi odo
rem suauitatis sue ⁊ libauerūt libationes su
as. Et dixit ad eos: Quid ē excelsū: ad qd̄
uos igredimini? Et uocatum ē nomen eius
excelsuz usqꝫ ad hāc diē. Propterea dic ad
domū isrl': Hec dicit dn̄s de⁹: Certe i uia pa
trum ur̄orum uos polluimini: ⁊ p⁹ offēdicu
la eorū uos fornicamini: ⁊ i oblatiōe dono
rū ur̄orū: cū traducitis filios ur̄os p ignez:
uos polluimini i ōib⁹ idolis ur̄is usqꝫ hodie
⁊ ego respondebo uobis domus israhel?

Uiuo ego dic̄ dn̄s deꝰ: qꝛ n̄ rn̄debo vob̄: nȝ cogitatio mēt̄ vr̄e fiet dicētiū: Erimꝰ sic̄ gentes: ⁊ sic̄ cognatōes t̄re: ut colamꝰ ligna ⁊ lapides. Uiuo ego dic̄ dn̄s deus: qm̄ ī manu forti ⁊ ī brachio extento ⁊ ī furore effuso regnabo sup vos. Et educā vos de ppl'is: ⁊ ꝯgregabo vos de terr̄: in q̄bꝰ dispsi estis. In manu valida ⁊ ī brachio extēto ⁊ ī furore effuso regnabo sup vos ⁊ adducā uos ī dis̄tū ppl'oꝝ: ⁊ iudicabor vobiscū ibi facie ad faciē. Sic̄ iudicio ꝯtēdi aduersū p̄res vr̄os ī deserto t̄re egypti: sic iudicabo vos dic̄ dn̄s. Et subiciā vos sceptro meo: ⁊ īducā vos ī vincul' feder̄. Et eligā de vobis trāsgressores ⁊ īpios: ⁊ de t̄ra īcolatꝰ eoꝝ educā eos: ⁊ t̄ram isr'l n̄ igrediēt: ⁊ sciet̄ qꝛ ego dn̄s. Et vos domꝰ isr'l: hec dic̄ dn̄s deꝰ: Siguli pꝰ idola vr̄a āmbulate ⁊ seruite eis. Q: si ⁊ ī hoc n̄ audieritis me: ⁊ nomen meū s̄cm pollueritis ultra in munerib̄ꝰ vr̄is ⁊ ī idolis vr̄is ī mōte s̄co meo ī mōte excelso isr'l ait dn̄us deꝰ: ibi suiet mihi ois domꝰ isr'l: ōes inquā ī t̄ra: ī q̄ placebūt mihi. Et ibi q̄rā p̄mitias vr̄as: ⁊ īitiū decimarū vr̄aꝝ ī oib̄ꝰ s̄cificatōibꝰ vr̄is. In odorē suauitat̄ suscipiā vos: cū eduxero vos ō ppl'is: ⁊ cōgregauero vos de terris ī q̄s dipsi est̄: ⁊ s̄cificabor ī vob̄ ī ocul' nationū. Et scietis qꝛ ego dn̄s: cū eduxero uos ad t̄rā isr'l: ī t̄ra ꝑ q̄ leuaui manū meā: ut darē eā p̄ribꝰ vr̄is. Et recordabimī ibi viaꝝ vr̄arū: ⁊ oīū scelerū vr̄oꝝ: q̄bꝰ polluti est̄ in eis: ⁊ displicebit̄ vob̄ ī ꝯspectu vr̄o ī oībꝰ malitiis vr̄is: q̄s fecistis: ⁊ scietis qꝛ ego dn̄s cū b̄n̄fecero vob̄ ꝓpter nomē meū: ⁊ n̄ s̄m vias vr̄as malas: nȝ s̄m scelera vr̄a pessima domꝰ isr'l: ait dn̄s deꝰ. Et f̄cs ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hois pōe faciē tuā ꝯtra viā aust̄: ⁊ stilla ad aphricū. Et ꝓpheta ad saltū agri meridiani: ⁊ dices saltui meridiāo: Audi v̄bū dn̄i. Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Ecce ego succēdā ī te ignē: ⁊ cōburam in te omne lignum uiride: et omne lignum aridum. Non extinguetur flamma succēsiōis. Et cōburet̄ in ea ois facies ab austro usq; ad aq̄lonē: ⁊ videbit vniuersa caro: qꝛ ego dn̄s succendi eā: nec extinguet̄. Et dixi: A a a dn̄e deꝰ: Ipsi dicūt de me: Nūq̄d n̄ ꝑ parabolas loq̄tur iste?

C. XXI.

Et f̄cs ē s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hoīs: pone faciē tuā ad ir'lm: ⁊ stilla ad s̄ctuaria: ⁊ ꝓpheta ꝯtra humū isr'l: ⁊ dices terre isr'l: Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Ecce ego ad te: ⁊ eiciā gladiū meū de uagina sua: ⁊ occidam ī te iustū ⁊ ipiū. Pro eo aūt q̄ occidi in te iustū ⁊ impiū: iccirco egrediet̄ gladiꝰ meꝰ de uagina sua ad ōeȝ carnē ab austro usq; ad aq̄lōeȝ: ut sciat ois caro: qꝛ ego dn̄s eduxi gladium meū ō uagina sua irreuocabilem. Et tu fili hois ingemisce in cōtritione lūboꝝ: ⁊ ī amaritudibꝰ ingemisce coraȝ eis. Cūq; dixerint ad te: q̄re tu gemis: diceƺ: Pro auditu qꝛ uenit: ⁊ tabescet ōe cor: ⁊ dissoluent̄ uniuerse manꝰ: ⁊ īfirmabit̄ ois s̄pus ⁊ ꝑ cūcta genua fluent aque. Ecce uenit: ⁊ fiet ait dn̄us deꝰ: Et factꝰ est s̄mo dn̄i ad me dicēs: Fili hōis: ꝓpheta ⁊ dices: Hec dicit dn̄ƺ deus: Loq̄re: Gladiꝰ gladiꝰ exacutꝰ ē ⁊ limatus. Ut cedat uictimas exacutus ē: ut splēdeat limatꝰ est. Qui moues sceptrum filii mei succidisti ōe lignum. Et dedi eum ad leuigādū: ut teneatur manu. Iste exacutꝰ ē gladiꝰ: ⁊ iste limatꝰ ē in manu interficiētis. Clama ⁊ ulula fili hominis: qꝛ hic f̄cs ē in ppl'o meo: hic in cūct̄ ducibꝰ isr'l q̄ fugerāt. Gladio traditi sūt cuȝ ppl'o meo. Iccirco plaude sup femur: qꝛ ꝓbatꝰ ē: ⁊ hoc cū sceptrū subuerterit: ⁊ n̄ erit dicit dn̄s deꝰ. Tu g̊ fili hois ꝓpheta: ⁊ pcute manu ad manum: ⁊ duplicet̄ gladiꝰ ac triplicetur gladius interfectoꝝ. Hic ē gladiꝰ occisiōis magne: q̄ obstupescē eos facit ⁊ corde tabescē: ⁊ m'tiplicat ruinas. In oībꝰ portis eoꝝ dedi ꝯturbatōem gladii acuti ⁊ limati ad fulgēdū: amicti ad cedē. Exacuere uade ad dexterā siue ad sinistrā: q̄cūq; faciei tue ē appetitꝰ. Quin ⁊ ego plaudā māu ad manū: ⁊ īplebo indignatōem meā. Ego dn̄s locutꝰ sū. Et f̄cs ē sermo dn̄i ad me dicens: Et tu fili hois: pone t̄ duas uias: ut ueniat gladiꝰ regis babylōis. De t̄ra una egrediēt ambo. Et manu capiet ꝯiecturā in capite uie ciuitatiƺ coniiciet. Uiam pones: ut ueniat gladius ad rabbath filioꝝ āmon: ⁊ ad iudā in ir'lm munitissimā. Stetit. n. rex babylōis ī biuio ī capite duaꝝ uiaꝝ dn̄atiōem q̄rens: commiscēs sagittas. Interrogauit idola: exta consuluit. Ad dexteram eius facta est diuinatio sup ir'lm: ut ponat arietes: ut apiat os in cede: ut eleuet uoceȝ in ululatu: ut ponat arietes cōtra portas: ut comportet aggereȝ: ut edificet munitōes. Eritq; quasi consulens frustra oraculum ī oculis eorum: et sabbatorum ocium imitans. Ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum.

Idcirco hec dicit dñs de⁹: Pro eo ꝙ recorda
ti estis iniq̄tat̄ uĩe ⁊ ĩuelast̄ ꝑuaricatões uĩas:
⁊ apparuerũt pc̄cã uĩa ĩ õib⁹ cogitatõib⁹ ue
stris. Pro eo inquã ꝙ recordati estis: manu
capiemini. Tu at̄ ꝓphane ĩpie dux isrl̄: cui⁹
uenit dies ĩ tp̄e iniquitatis ꝑfinita: hec dicit
dñs de⁹: Aufer cydarim: tolle coronã. Non
ne hec ẽ: q̄ hũilẽ subleuauit: ⁊ sublimẽ hũi
liauit: Iniq̄tatẽ iniq̄tatẽ iniq̄tatem ponã eã.
Et hoc ñ fcm̄ ẽ: donec ueniret cui⁹ ẽ iudiciũ
⁊ tradã ei. Et tu fili hois ꝓpheta: ⁊ dic: Hec
dicit dñs de⁹ ad filios ammon: ⁊ ad oppro
briũ eorũ. Et dices: Mucro mucro euagia
te ad occidẽdũ: lima te: ut iterficias ⁊ fulgeas:
cũ tibi uiderẽt uana ⁊ diuinarẽt mendacia:
ut dareris sup colla uulneratorũ ĩpiorũ: q̄rũ
veniet dies ĩ tp̄e iniq̄tatis ꝑfinita. Reuertere
ad vaginã tuã ĩ locũ: ĩ q̄ creat⁹ es. In t̄ra na
tiuitatis tue iudicabo te: ⁊ effũdã sup te indi
gnatõem meã. In igne furõis mei sufflabo ĩ
te: daboq̃ te ĩ man⁹ hoiũ isipiẽtiũ ⁊ fabricã
tiũ iteritũ. Igni eris cib⁹. Sãguis tu⁹ erit in
medio t̄re: obliuioni traderis: q: ego dñs lo
cutus sũ.

.XXII.

Et fcm̄ ẽ v̄bũ dñi ad me dicẽs: Et tu fi
li hois nonne iudicas ciuitatẽ sangui
nũ: ⁊ ostẽdis ei ões abomiatões suas? Et di
ces: Hec dic̄ dñs de⁹: Ciuitas effũdẽs sãgui
nẽ ĩ medio sui: ut veniat tp̄s ei⁹: ⁊ q̄ fecit ydo
la ꝯtra semetipsã: ut pollueret. In sãguie tuo:
q̄ a te effusus ẽ deliq̄sti: ⁊ ĩ ydolis tuis: q̄ feci
sti polluta es. Et appropinq̄re fecisti dies tu
os ⁊ adduxisti tp̄s ãnorũ tuorũ. Propterea d
di te opprobriũ gẽtib⁹: ⁊ irrisiõem vniv̄sis t̄
ris: q̄ iuxta sũt ⁊ q̄ ꝓcul a te. Triũphabũt d
te sordida nobil̄ grãdis ĩtitu. Ecce p̄ncipes
isrl̄ singuli ĩ brachio suo fuerũt ĩ te ad effũ
dẽdũ sãguiem: pr̄em ⁊ mr̄ez ꝯtumelĳs affe
cerũt ĩ te. Aduenã calũniati st̄ ĩ medio tui:
pupillũ ⁊ viduã ꝯtristauerũt apud te: sãctu
aria mea spreuisti: ⁊ sabbata mea polluisti.
Uiri detractores fuerũt ĩ te ad effũdẽdum
sanguinem: ⁊ sup mõtes comederũt ĩ te: sce
lus opati sũt ĩ medio tui. Uerecũdiora p̄ris
discoopuerũt ĩ te: imũdiciã mẽstruate hũi
liauerũt ĩ te. Et vnusq̄sq̃ ĩ vxorẽ ꝓximi sui o
perat⁹ ẽ abomiatiõem: ⁊ socer nurũ suã pol
luit nefarie: frater sororẽ suam filiã p̄ris sui
oppssit ĩ te. Munera acceperũt apud te ad
effundendũ sãguinẽ: usurã ⁊ supabũdãtiaz
accepisti: ⁊ auare ꝓximos tuos calũniaberis:
meiq̃ oblita es dicit dñus de⁹. Ecce cõplosi
man⁹ meas sup auariciã tuã quã fecisti: ⁊ s̄r
sãguinẽ: q̄ effusus ẽ ĩ medio tui. Nũq̄d susti
nebit cor tuũ: aut ꝑualebũt man⁹ tue ĩ dieb⁹
q̄s ego faciã t̄? Ego dñs locut⁹ sũ ⁊ faciã. Et
dispgã te ĩ natões: ⁊ vẽtilabo te in t̄ras. Et
deficẽ faciã imundiciã tuã a te: ⁊ possidebo
te ĩ ꝯspectu gẽtiũ: ⁊ scies q: ego dñs. Et fcm̄ ẽ
v̄bũ dñi ad me dicẽs: Fili hois: v̄sa ẽ mihi
dom⁹ isrl̄ ĩ scoriã. Oẽs isti es ⁊ stagnũ ⁊ fer
rũ ⁊ plũbũ ĩ medio fornacis: scoria argenti
f̄ci sunt. Propterea hec dic̄ dñs de⁹: Eo ꝙ v̄si
estis ões ĩ scoriam: ꝓpterea ecce ego ꝯgregabo
vos ĩ medio irl̄m ꝯgregatõe argẽti ⁊ eris et
stagni ⁊ ferri ⁊ plũbi ĩ medio fornacis: ut suc
cẽdã ĩ ea ignem ad ꝯflãdum. Sic ꝯgregabo
ĩ furore meo ⁊ ĩ ira mea ⁊ req̄escã. Et cõfla
bo uos ⁊ cõgregabo vos: ⁊ succẽdaz uos ĩ
igne furoris mei: ⁊ cõflabimini ĩ medio ei⁹:
ut cõflat̄ argẽtũ ĩ medio fornacis: sic eritis ĩ me
dio ei⁹. Et scietis q: ego dñs: cum effuderim
idignatõem meam s̄r vos. Et fcm̄ ẽ verbum
dñi ad me dicẽs: Fili hois dic ei: Tu es t̄ra
immũda ⁊ ñ compluta in die furoris. Coniu
ratio ꝓphetaꝝ ĩ medio ei⁹. Sic̄ leo rugiens
rapiẽsq̃ p̄dã aias deuorauerũt: opes ⁊ p̄ciuz
acceperũt: viduas ei⁹ m̄ltiplicauerũt ĩ medio il
li⁹. Sacerdotes ei⁹ ꝯtẽpserũt legẽ meã: ⁊ pol
luerũt sãctuaria mea. Inter scm̄ ⁊ ꝓphanũ ñ
habuerũt distãtiã: it̄ pollutũ ⁊ mũdũ ñ intel
lexerũt: ⁊ a sabbatis meis auerterunt oc̄los su
os: ⁊ coinq̄nabar ĩ medio eoꝝ. Pricipes ei⁹
ĩ medio illi⁹: q̄si lupi rapiẽtes p̄dã ad effun
dẽdũ sanguiem ⁊ ad ꝑdẽdas aiaꝫ ⁊ auare
sectãda lucra. Prophete ãt ei⁹ liniebãt eos
absq̃ tẽperamẽto: vidẽtes vana ⁊ diuinan
tes ei mẽdaciũ dicẽtes: hec dic̄ dñs de⁹: cum
dñs ñ sit locut⁹. Ppl̄i t̄re calũniabãt calũni
aꝫ: ⁊ rapiebãt violẽt: egenũ ⁊ pauperẽ affli
gebãt: ⁊ aduenã opprimebãt calũnia absq̃ iu
dicio. Et q̄siui de eis virũ q̄ iterpõeret sepẽ:
Et staret opposit⁹ ꝯtra me ꝓ t̄ra ne dissipa
rẽ eã: ⁊ ñ iueni. Et effudi s̄r eos idignatiõem
meã: ⁊ ĩ igne ire mee ꝯsũpsi eos. Uiã eoꝝ in
caput eoꝝ reddidi ait dñs de⁹.

.XXIII.

Et fcūs est sermo dñi ad me dicẽs: Fili
hominis: due mulieres filie matris v
nius fuerunt: ⁊ fornicate sunt in egypto:

In adolescẽtia sua fornicate sũt. Ibi subacta
sũt ubera eaꝝ ꝛ fracte sũt mãme pubtatis eaꝝ.
Noĩa ãt eaꝝ oolla maior: ꝛ ooliba soror eiꝰ
mior. Et habui eas: ꝛ pepeꝛit filios ꝛ filias.
Porro carũ noĩa samaria oolla: ꝛ ĩrl'm oo
liba. Fornicata ẽ igĩ sup me oolla: ꝛ ĩsaniuit ĩ
amatores suos ĩ assyrios ꝓpinquãtes: vesti
tos hiacyntho: ꝑncipes ꝛ magistratꝰ: iuue
nes cupidinis: vniuersos eq̃tes ꝛ ascẽsores
eq̃rum: et dedit fornicationes suas sup eos
electos filios assyrioꝝ vniuersos: et ĩ oĩbꝰ ĩ
quos ĩsaniuit: ĩ imundițijs eoꝝ polluta est.
Insup ꝛ fornicatiões suas: q̃s habuerat in
egypto ñ reliq̃t. Nã ꝛ illi dormieꝛũt cũ ea in
adolescẽtia sua: ꝛ illi ↄfregeꝛũt ubera puber
tatis eius: ꝛ effuderũt fornicatõem suã super
eã. Propt̃ea tradidi eã ĩ manꝰ amatoꝝ suo
rũ: ĩ manꝰ filioꝝ assur: sup q̃rũ ĩsaniuit libi
dine. Ipsi discoopuerũt ĩgnominiã eiꝰ: filios et
filias eius tulerunt: ꝛ ipsã occideꝛũt gladio.
Et fc̃e sũt famose mulieres: ꝛ iudicia ꝑpetra
uerũt in ea. Qđ cũ vidisset soror eiꝰ ooliba:
plusq̃ illa ĩsaniuit libidine: ꝛ fornicationem
suã sup fornicatiõem sororis sue ad filios as
syrioꝝ ꝑbuit ĩpudẽt: ducibꝰ ꝛ magistratibꝰ
ad se veniẽtibꝰ ĩdutis veste varia: eq̃tibꝰ qui
vectabãt eq̃s: ꝛ adolescẽtibꝰ forma cunctis
egregia. Et uidi q̃ polluta esset via vna ãba
rũ: ꝛ auxit fornicatiões suas. Cũq̃ vidisset
viros depictos ĩ pariete imagines chaldeo
rũ exp̃ssas coloribꝰ ꝛ accinctos baltheis re
nes: ꝛ tiaras tinctas in capitibꝰ eoꝝ formã
ducũ oĩum: siĩtudinem filiorum babylõis
terreq̃ chaldeorum: ĩ q̃ orti sunt: ĩsaniuit sup
eos ↄcupiscẽtia oculoꝝ suoꝝ: ꝛ misit nũci
os ad eos ĩ chaldeã. Cũq̃ venissent ad eam
filij babylonis ad cubile mammarum: pol
luerũt eam stupris suis: ꝛ polluta ẽ ab eis: ꝛ
saturata ẽ aĩa eiꝰ ab illis. Denudauit q̃q̃ for
nicatiões suas: ꝛ discoopuit ĩgnominiam suã.
Et recessit aĩa mea ab ea: sicut recesserat aĩa
mea a sorore eius. Multiplicauit. n. forni
cationes suas recordãs dies adolescẽtie sue
q̃bus fornicata ẽ in terra egypti: ꝛ ĩsaniuit
libidine super cõcubitum eorum: quorum
carnes sunt: ut carnes asinorum: ꝛ sicut fluxꝰ
eq̃rum fluxus eorum. Et visitasti scelus ado
lescentie tue: q̃ñ subacta sũt ĩ egypto ubera
tua: ꝛ cõfracte sunt mamme pubertatis tue.
Propt̃ea ooliba hec dicit dñs deꝰ: Ecce ego
suscitabo oẽs amatores tuos ↄtra te: de q̃bꝰ
satiata ẽ aĩa tua: ꝛ ↄgregabo eos aduersum

te in circuitu filios babylonis ꝛ vniuersos
chaldeos: nobiles tyrannosq̃ ꝛ principes:
oẽs filios assyrioꝝ: iuuenes forma egregia:
duces ꝛ magistratus: vniuersos ꝑncipes ꝑnci
pũ: ꝛ noĩatos ascẽsores eq̃rum. Et venient
super te instructi curru ꝛ rota mltitudo po
pulorum. Lorica ꝛ clypeo ꝛ galea armabũt
ↄtra te undiq̃. Et dabo corã eis iudicium: ꝛ
iudicabunt te iudicijs suis. Et ponã zelum
meũ ĩ te: quẽ exercẽt tecũ ĩ furore. Nasũ tuũ
ꝛ auras tuas ꝑcident: ꝛ q̃ remãserit gladio
cõcidẽt. Ipi filios tuos ꝛ filias tuas capiẽt:
ꝛ nouissimũ tuũ deuorabit igni. Et denuda
bũt te vestimẽtis tuis: ꝛ tollent uasa glĩe tue.
Et requiescere faciam scelus tuum de te: ꝛ fo
nicatõem tuam de terra egypti. Nec leuabis
oculos tuos ad eos: ꝛ egypti ñ recordaberis
ãpliꝰ: q: hec dic̃ dñs deꝰ: Ecce ego tradã te ĩ
manꝰ eoꝝ q̃s odisti: ĩ manꝰ o q̃bꝰ satiata est
aĩa tua: ꝛ agẽt tecũ ĩ odio. Et tollent oẽs la
bões tuos: ꝛ dimittẽt te nudã ꝛ ĩgnominia ple
nã: ꝛ reuelabit ĩgnominia fornicationũ tuarũ.
Scelus tuũ ꝛ fornicatões tue feceꝛũt hec tibi: q:
fornicata es pꝰ gẽtes: inter q̃s polluta es ĩ ido
lis earum. In uia sororis tue ambulasti: ꝛ da
bo calicem eiꝰ in manu tua. Hec dic̃ dñs deꝰ:
Calicẽ sororis tue bibes ꝑfũdum ꝛ latum.
Eris ĩ derisum ꝛ ĩ subsãnatõem: q̃ es capa
cissima: ebrietate ꝛ dolore repleberis: calice
meroris ꝛ t̃stitie: calice sororis tue samarie.
Ee bibes illum ꝛ epotabis usq̃ ad feces: et
fragmẽta eius deuorabis: ꝛ vbera tua lace
rabis: q: ego locutꝰ sũ ait dñs deꝰ. Propt̃ea
hec dic̃ dñs deꝰ: Quia oblita es mei ꝛ pie
cisti me pꝰ corpꝰ tuũ: tu q̃q̃ porta scelus tuũ
ꝛ fornicatões tuas. Et ait dñs ad me dicẽs:
Fili hoĩs: nũq̃d iudicas oollã ꝛ oolibã: ꝛ an
nũcias eis scelera eaꝝ: q: adulterate sunt: ꝛ
sãguis ĩ manibꝰ eaꝝ: ꝛ cum idolis suis forni
cate sunt: Insup ꝛ filios suos: q̃s genuerũt
mihi: obtuleꝛũt eis ad deuorandum. Sed ꝛ
hoc fecerũt mihi. Pollueꝛũt sãctuariũ meum
ĩ die illa: ꝛ sabbata mea ꝓphanauerũt. Cũ
q̃ immolarẽt filios suos idolis suis: ꝛ ingre
derẽt sãctuariũ meũ ĩ die illa: ut pollucrent
illud: et hec feceꝛũt ĩ medio domꝰ mee. Mise
runt ad viros vẽientes de lõge: ad q̃s nũci
os miserat. Itaq̃ ecce venerũt: q̃bus te la
uisti ꝛ circũliuisti stibio oculos tuos: ꝛ or
nata es mũdo muliebri. Sedisti ĩ lecto pul
cherrio: mẽsa ornata ẽ ãte te. Thymiama
meum ꝛ vnguẽtũ meũ posuisti super eam:

⁊ voꝝ mltitudis exultātꝭ erat i ea. Et i viris q̄
de multitudie hoīum adducebāt ⁊ vēiebāt
de deserto: posueīt armillas i manib᷒ eoꝝ: ⁊
coronas speciosas in capitib᷒ eoꝝ. Et dixi
ei q̄ attrita ē i adulterijs. Nūc fornicabitur
i fornicatōe sua ēt hec. Et igressi sūt ad eā:
q̄si ad mulierem mētricē: sic igrediebāt ad
oollā ⁊ ad oolibā mulieres nefarias. Uiri
ḡ iusti sūt. Hi iudicabūt eas iudicio adulte-
raꝝ ⁊ iudicio effūdētiū sāguinē: q꞉ adulte-
rate sūt: ⁊ sāguis i manib᷒ eaꝝ. Et cū idolis
suis fornicate sunt. Hec.n. dic̄ dn̄s de᷒: Ad-
duc ad eas mltitudinē: ⁊ trade eas i tumltū
⁊ i rapinā: ⁊ lapidēt lapidib᷒ ppl̄oꝝ ⁊ ꝯfo-
diāt gladijs eoꝝ. Filios ⁊ filias eaꝝ īterficiēt:
⁊ domos earū igne succēdēt. Et auferā sce-
lus de terra: ⁊ discēt ōes mulieres ne faciāt
sm̄ scelus eoꝝ. Et dabūt scelus vrm̄ super
uos: ⁊ pc̄ca idoloꝝ vroꝝ portabitis: ⁊ sciet
q꞉ ego dn̄s deus.

C. XXIIII.

Et fc̄m ē uerbū dn̄i ad me i āno nono:
i mēse decimo: decia die mēsis dicēs:
fili hoīs: scribe tibi nomē diei huiꝰ i q̄ cōfirma
tꝰ ē rex babylōis aduersū irl̄m hodie: ⁊ di-
ces p puerbiū ad domū irritatricē parabo-
lā: ⁊ loq̄ris ad eos: Hec dicit dn̄s de᷒: Pone
ollā: pōe inquā: ⁊ mitte i eā aquā. Congere
frustra eiꝰ i eā ōem ptē bonā: ⁊ femur et ar-
mū electa ⁊ ossib᷒ plena. Piguissimū pecus
assume: cōpone q̄ꝫ strues ossuū sub ea. Effer
buit coctio eiꝰ: ⁊ discocta sūt ossa illiꝰ i me-
dio eiꝰ. Propt̄ea hec dic̄ dn̄s de᷒: Ue ciuita
ti sāguinū olle cuiꝰ rubigo i ea ē: ⁊ rubigo
eiꝰ n̄ exiuit de ea. Per ptes ⁊ p ptes suas ei-
ceā. Nō cecidit sup eā sors. Sāguis.n. eiꝰ
i medio eiꝰ ē ⁊ sr̄ lympidissimā petrā effudit
illū. Nō effudit illū sup t̄rā: ut possit operi
ri puluere: ut supīducerē idignatōem meā ⁊
vīdicta ulciscēr. Dedi sāguinē eiꝰ sup petrā
lympidissimā: ne operiret. Propt̄ea hec dic̄
dn̄s de᷒. Ue ciuitati sāguinū: cuius ego grā
dē faciā pyrā. Cōgere ossa: q̄ igne succēdā.
Cōsumēt carnes: ⁊ coq̄t vniuersa cōpositio
⁊ ossa tabescēt. Pōe q̄ꝫ eā sup prunas vacu
ā: ut icalescat ⁊ liq̄fiat es eiꝰ: ⁊ cōflet in me-
dio eiꝰ iq̄namētum eiꝰ ⁊ cōsumat rubigo eiꝰ.
Multo labore sudatū ē: ⁊ n̄ exiuit de ea ni-
mia rubigo eiꝰ: nē p ignem. Immūditia tua
execrabil': quia mundare te uolui: ⁊ non es
mūdata a sordib᷒ tuis. Sꝫ nec mundaberis
priꝰ: donec q̄escē faciam indignatōem meā
i te. Ego dn̄s locutꝰ sū: Ueni ⁊ faciā: n̄ tran-
seā: nec parcā nec placabor. Juxta uias tu
as ⁊ iuxta adinuētōes tuas iudicabo te dic̄
dn̄s. Et fc̄ꝫ ē v̄bū dn̄i ad me dicēs: Fili hoīs
ecce ego tollo a te desiderabile ocl̄oꝝ tuoꝝ
in plaga: et n̄ plāges nē plorab: neq̄ꝫ fluēt la
chryme tue. Ingemisce tacēs: mortuoꝝ luc
tū n̄ facies. Corona tua circunligata sit t̄: et
calciam̄ta tua erūt i pedib᷒ tuis: nec amictu
ora velab: nec cibos lugentiū comedes. Lo
cutꝰ sum ḡ ad ppl̄m mane: et mortua ē vxor
mea vespe. Fecitq̄ꝫ māe sic̄ p̄cepat mihi. Et
dixit ad me ppl̄s: Quare n̄ idicas nob: q̄d
ista significēt q̄ tu facꝭ? Et dixi ad eos: Ser-
mo dn̄i fc̄s ē ad me dicēs: Loq̄rē domui isrl̄.
Hec dic̄ dn̄s: Ecce ego polluā sāctuariū me
uꝫ supbiā iperij vr̄i: et desiderabile ocl̄oruꝫ
vroꝝ: et sup q̄ pauet aīa vr̄a: et filij vr̄i et fi-
lie vr̄e: q̄s reliq̄stꝭ gladio cadēt: et facietꝭ sicut
feci. Ora amictu n̄ uelabitꝭ: et cibos lugen-
tiū n̄ cōedetꝭ. Coronas hēbitis i capitib᷒ vr̄is
et calciamēta in pedib᷒. Nō plāgetis nē fle
bitis: sꝫ tabescetꝭ i iniq̄tatib᷒ vr̄is: ⁊ vnꝰ q̄sq̄ꝫ
gemet ad f̄rem suū. Eritq̄ꝫ ezechiel vobis in
portētū. Juxta oīa q̄ fecit facietis: cū venerit
istud: et scietꝭ q꞉ ego dn̄s de᷒. Et tu fili hoīs:
ecce in die q̄ tollā ab eis fortitudinē eoꝝ et
gaudiū dignitatis: et desiderium ocl̄orum
eoꝝ super quo requiescunt anime eorum:
et filios et filias eoꝝ in die illa cū venerit fu
giēs ad te: ut annūciet t̄: in die inquā in illa
apiet os tuum cum eo q̄ fugit: et loq̄ris et
n̄ silebis ultra: erisq̄ꝫ eis i portentum: et scie
tis q꞉ ego dominus.

C. XXV.

Et fc̄s ē s̄mo dn̄i ad me dicens: Fili ho
minis: pōe faciē tuā ꝯtra filios āmon:
et pphetabis de eis: et dices filijs āmō: Au
dite v̄bū dn̄i dei. Hec dicit dn̄s de᷒: Pro eo
q̄ dixisti euge euge sup sāctuarium meū: q꞉
pollutum ē: et sup t̄rā isrl̄: qm̄ desolata est:
et sup domū iuda: qm̄ ducti sūt i captiuita
tē: iccirco ecce ego tradā te filijs oriētalib᷒
in hēditatē: et collocabūt caulas suas in te
tentoria sua. Ipsi comedent fruges tuas: et
et ipsi bibent lac tuū. Daboq̄ꝫ rabath in hi
taculum cameloꝝ et filios ammon in cubi
le pecoꝝ: ⁊ scietꝭ q꞉ ego dn̄s. Quia hec dic̄
dn̄s de᷒: Pro eo q̄ plausisti māu et ꝑcussisti

peð ⁊ gauisa es ex toto affectu sup t̃rã isrl':
iccirco ecce ego extẽdã manũ meã sup te et
tradam te i direptõem gẽtiũ: ⁊ itficiã te de
populis ⁊ pdaꝫ de t̃ris ⁊ cõteram: ⁊ scietis
quia ego dominus. ¶ Hec dicit dominus
deus: Pro eo ꝙ dixerunt moab ⁊ seyr:
ecce sic oẽs gẽtes dom' iuda: iccirco ecce ego
apiã hũerũ moab de ciuitatib': de ciuitati-
b' iquã ei': ⁊ de finib' ei' iclytas t̃re bethiesi
moth ⁊ beelmeon ⁊ cariathaim filijs orien
t̃l cũ filijs ãmon. Et dabo eã in hẽditatẽ: ut
ñ sit ultra mẽoria filioꝝ ãmon i gẽtib'. Et i
moab faciã iudicia: ⁊ sciẽt q2 ego dñs. Hec
dicit dñs de': Pro eo ꝙ fecit idumea ultio-
nẽ: ut se vindicaret de filijs iuda: peccauitq3
deliquẽs ⁊ vindictã expetiuit de eis: iccirco
hec dicit dñs de': Extẽdã manũ meã super
idumeã: ⁊ auferã de ea hoiem ⁊ iumentuꝫ:
⁊ faciã eã desertam ab austro: ⁊ q̃ sũt i dedan
gladio cadent. Et dabo ultioneꝫ meã super
idumeã p manũ ppl'i mei isrl'. Et faciant in
edom iuxta irã meã ⁊ furorẽ meũ: ⁊ sciẽt vi-
dictam meam dicit dominus deus. Hec
dicit dñs de'. Pro eo ꝙ fecerũt palestini vi
dictã: ⁊ ulti se sũt toto aio: iterficiẽtes ⁊ im
plẽtes iĩmicitias veteres: ꝓpterea hec dicit
dñs de': Ecce ego extẽdã manũ meã super
palestinos: ⁊ iterficiã itfectores. Et pdã reli
q̃as maritime regiõis: faciãq3 i eis ultiones
magnas arguẽs i furore: ⁊ sciẽt q2 ego dñs:
cũ dedero vidictã meã sup eos.

.XXVI.

Et factũ ẽ i vndecimo ãno pria mẽsis:
fcõs ẽ s̃mo dñi ad me dicẽs: Fili hois: p
eo ꝙ dixit tyr' de irl'm: euge ꝯfracte sũt por
te ppl'orũ: ꝯuersa ẽ ad me: iplebor: ð̃serta ẽ:
ꝓptea hec dic̃ dñs de': Ecce ego sup te tyre:
⁊ ascẽdẽ faciã ad te gẽtes mltas: sicut ascen
dit mare fluctuãs. Et dissipabũt muros ty-
ri: ⁊ ð̃struẽt turres ei'. Et radaꝫ puluerẽ ei'
ð̃ ea: ⁊ dabo eã i lympidissimã petrã. Sic-
catio sagenarũ erit i medio mari: q2 ego lo-
cut' sũ ait dñs de': ⁊ erit i direptiõeꝫ gẽtib'.
Filie q3 ei' q̃ sũt i agro gladio interficient: ⁊ sci
ent q2 ego dñs. Quia hec dicit dñs de': Ec-
ce ego adducã ad tyrũ nabuchodonosor re
gẽ babylõis ab aq̃lone: regẽ regũ cũ equis ⁊
currib' ⁊ eq̃tib' ⁊ cetu ppl'oq3 magno. Fili
as tuas q̃ sũt i agro gladio itficiet ⁊ circun-
dabit te munitionib' ⁊ cõportabit aggerẽ i
gyro. Et eleuabit ꝯtra te clypeũ: ⁊ vineas et
arietes tẽpabit i muros tuos: ⁊ turres tuas
destruet i armatura sua. Inundatõe eq̃ꝝ
ei' opiet te puluis eorũ: a sõitu eq̃tũ ⁊ rota-
rũ ⁊ curruũ mouebũt muri tui: cũ igressus
fuerit portas tuas: q̃i p itroitum vrbis dissi
pate: vngul' eq̃rũ suorũ ꝯculcabit oẽs plate
as tuas: ppl'ꝫ tuũ gladio cedet: ⁊ statue tue
nobiles i t̃rã corruẽt. Vastabũt opes tuas:
diripiẽt negociatiões tuas: ⁊ destruent mu-
ros tuos: ⁊ domos tuas p̃claras subuertẽt:
⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluereꝫ tuũ i
medio aq̃ꝝ ponẽt. Et q̃escẽ faciaꝫ mltitudi
nẽ cãticorũ tuorũ: ⁊ sonit' cythararũ tuarũ
non audiet ampl'. Et dabo te in lympidis-
simã petrã: siccatio sagenarũ eris: nec edifi-
caberl ultra: q2 ego dñs locut' sũ ait dñs de'.
Hec dicit dñs de' ð̃ tyro: Nũq̃d ñ a sõitu ru
ine tue ⁊ gemitu itfectorũ tuorũ cum occisi
fuerit i medio tui: cõmouebũt isule: ⁊ descẽ-
dẽt ð̃ sedib' suis oẽs p̃ncipes maris: ⁊ aufe-
rẽt exuuias suas: ⁊ vestimẽta sua varia ab-
ijciẽt ⁊ iduẽt stupore: In t̃ra sedebũt: ⁊ atto
niti sup repẽtino casu tuo ãmirabũt: ⁊ assu
mẽtes sup te lamẽtũ dicẽt t̃. Quõ peristi q̃
habitas i mari urbs inclyta: que fuisti for
te i mari cum h̃itatorib' tuis q̃s formida-
bãt vniuersi: Nũc stupebũt naues i die pa-
uorl tui: ⁊ turbabũt isule i mari: eo ꝙ null'
egrediat ex te. Quia hec dicit dñs de': Cuꝫ
dedero te vrbẽ desolatã: sic ciuitates q̃ ñ h̃i-
tãt: ⁊ adduxero sup te abyssũ: ⁊ operuerint
te aq̃ mlte: ⁊ detraxero te cũ ill'q̃ descẽdũt i
lacũ ad ppl'm sẽpitnũ: ⁊ collocauero i terra
nouissima: sic solitudies veteres cũ hiis qui
deducũt i lacũ: ut ñ h̃iterl. Porro cũ dedero
gl'aꝫ i t̃ra viuẽtiũ: i nihilũ redigã te ⁊ ñ eri:
⁊ req̃sita ñ iuenierl ultra i sẽpitnũ dicit do-
minus deus.

¶ .XXVII.

Et fcõm ẽ v̄bũ dñi ad me dicẽs: Tu ḡ fi
li hois assume sup tyrũ lamẽtũ: ⁊ di-
ces tyro: q̃ h̃itat i itroitu marl: negociationi
ppl'orũ ad isulas mltas. Hec dic̃ dñs deus:
O tyre tu dixisti. Perfecti decorl ego sũ: ⁊ i
corde maris sita. Finitimi tui qui te edifica-
uerunt: impleuerunt decorem tuum: abie
tibus ð̃ sanir extruxerũt te cuꝫ oĩb' tabl'ad
marl: cedrum de libano tulerũt ut facerẽt t̃
malum: quercus de basan dolauerũt in re-
mos tuos: trãstra tua fecerũt tibi ex ebore
indico: ⁊ pretoriola de isulis italie. Byssus
varia de egypto texta est tibi in velum:

ut ponerēt i malo: hiacynthus et purpura de insulis elisa fcā sunt opimētū tuū. Habitatores sydonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui: sapientes tui tyre fcī sūt gubnatores tui: senes biblij ⁊ prudētes eiꝰ habuerūt nautas ad ministeriū uarie supellectilis tue. Oēs naues maris ⁊ naute earū fuerūt i ꝑplo negociatōis tue: perse ⁊ lydi ⁊ libyes erāt i exercitu tuo viri bellatores tui: clypeū ⁊ galeā suspēderūt i te ꝓ ornatu tuo. Filij aradij cū exercitu suo super muros tuos i circuitu: sed ⁊ pygmei qui q̄ erāt i turribꝰ tuis pharatras suas suspenderūt i muris tuis ꝑ gyrū. Ipsi cōpleuerūt pulchritudinē tuā. Carthaginēses negociatōes tui. A mlt̄itudie cunctaꝝ diuitiaꝝ argento ferro stagno plūboq̄ repleuerūt nūdias tuas. Grecia ⁊ thubal ⁊ mosoch: ipsi istitōes tui. Mācipia ⁊ uasa erea adduxerūt ꝑplo tuo ō domo thogorma: eq̄s ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxerūt ad foꝝ tuū. Filij dedan negociatōes tui. Insule mlt̄e negociatio manꝰ tue. Dētes eburneos ⁊ hebeninos cōmutauerūt in ꝑcio tuo. Syrꝰ negociatō tuꝰ. Propt̄ mlt̄itudinē operū tuoꝝ guttā ⁊ purpurā ⁊ scutulata et byssū ⁊ sericū ⁊ chodchod ꝓposuerūt i mercato tuo. Juda ⁊ terra isrl̄ ipsi istitores tui i frumēto p̄rio: balsamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ resinā ꝓposuerūt i nūdinis tuis. Damascenꝰ negociator tuꝰ i mlt̄itudie operū tuoꝝ: in mlt̄itudie diuersarū opū: i vino pigui: i lanis coloris optimi. Dan ⁊ grecia ⁊ mozel i nūdis tuis ꝓposuerūt ferrū fabrefactū: stacten ⁊ calamꝰ i negociatiōe tua. Dedan istitores tui in tapetibꝰ ad sedēdū. Arabia ⁊ vniuersi ꝑncipes cedar ipsi negociatōes manus tue: cum agnis ⁊ arietibꝰ ⁊ hedis venerūt ad te negociatores tui. Uēditores saba ⁊ rema ipsi negociatores tui: cū vniuersis primis aromatibꝰ ⁊ lapide ꝑcioso ⁊ auro: qd̄ ꝓposuerūt i mercato tuo. Aram ⁊ chenne ⁊ eden negociatores tui. Saba assur ⁊ chelmach vēditores tui: ipsi negociatores tui: mlt̄ifariam i uolucris hiacynthi ⁊ polymitoꝝ gaçaꝝq̄ ꝑciosaꝝ: q̄ obuolute ⁊ astricte erant funibus: cedros q̄q̄ hēbāt i negociationibꝰ tuis. Naues maris ꝑncipes tui i negociatōe tua: ⁊ repleta es ⁊ glorificata nimis i corde maris. In aq̄s mlt̄is adduxerūt te remiges tui. Uētꝰ auster cōtriuit te. In corde maris diuitie tue: ⁊ thesauri tui ⁊ mlt̄iplex istrumētuz tuū. Naute tui ⁊ gubnatores tui: q̄ tenebant supellectilem tuā: ⁊ ꝑplo tuo ꝑerāt: viri q̄q̄ bellatōes tui q̄ erāt i te cū vniuersa mlt̄itudine tua: que ē i medio tui: cadēt i corde maris i die ruie tue. A sonitu clamoris gubnatoꝝ tuoꝝ ꝯturbabūt classes: ⁊ descēdēt de nauibꝰ suis omnes q̄ tenebāt remū. Naute ⁊ vniuersi gubnatores nauis i t̄ra stabunt ⁊ eiulabūt sup te voce magna: ⁊ clamabūt amare. Et supiaciēt puluerem capitibꝰ suis ⁊ cinere ꝯspgēt: ⁊ radēt sup te caluicium: ⁊ accingēt ciliciis. Et plorabūt te i amaritudie aīe ploratu amarissimo: ⁊ assument super te carmen lugubre ⁊ plangēt te. Que ē ut tyrus: q̄ obmutuit in medio maris? Que in exitu negociationum tuarum de mari implesti ꝑplos multos in mlt̄itudie diuitiaruz tuarū ⁊ ꝑploꝝ tuoꝝ ditasti reges t̄re. Nūc ꝯtrita es a mari: i ꝓfūdis aq̄rum opes tue: ⁊ oīs mlt̄itudo tua: q̄ erat i medio tui cecidērūt. Uniuersi habitatores isularū obstupuerūt sup te: ⁊ reges earū oēs tempestate ꝑcussi mutauerūt vultꝰ. Negociatores ꝑploꝝ sibilauerūt sup te. Ad nihilum deducta es: ⁊ non eris usq̄ in perpetuum.

C.XXVIII.

Et fcūs est sermo dn̄i ad me dicēs: Fili hoīs: dic ꝑncipi tyri: Hec dic dn̄s deꝰ: Eo q̄ eleuatum est cor tuū: ⁊ dixisti: Deus ego sum: ⁊ in cathedra dei sedi i corde maris; cū sis hō ⁊ n̄ deꝰ ⁊ dedisti cor tuū q̄si cor dei. Ecce sapiētior es tu daniele: oē secretū nō ē abscōditū a te. In sapientia ⁊ prudētia tua fecisti t̄ fortitudinem: ⁊ acq̄sisti aurum ⁊ argētū i thesauris tuis i mlt̄itudie sapie tue: ⁊ i negociatōe tua mlt̄iplicasti t̄ fortitudinē: ⁊ eleuatum ē cor tuum i robore tuo. Propterea hec dicit dn̄s deꝰ: Eo q̄ eleuatū ē cor tuum q̄si cor dei: iccirco ecce ego adducam sup te alienos robustissimos gētiū. Et nudabūt gladios suos sup pulchritudinem sapie tue: ⁊ polluēt decorem tuum. Interficiēt ⁊ detrahēt te: ⁊ morieris i iteritu occisoꝝ i corde maris. Nūq̄d dicēs loq̄ris: deꝰ ego sū coram iterficiētibꝰ te: cum sis hō ⁊ n̄ deus. In manu occidentium te morte icircūcisorum morieris i manu alienorum: q2 ego locutꝰ sum ait dn̄s deus. Et factus ē s̄mo dn̄i ad me dicens: Fili hoīs: leua planctum sup regez tyri: ⁊ dices ei: Hec dicit dn̄s deꝰ: Tu signaculū similitudinis: plenus sapīa: ꝑfectꝰ decore i delitijs paradisi dei fuisti. Oīs lapis ꝑciosus

opimētū tuū: sardiꝰ thopaciꝰ ⁊ iaspis chry-
solithus ⁊ onyx ⁊ beryllus sapphirꝰ ⁊ car-
būculus ⁊ smaragdꝰ. Aurū opꝰ decoris tui ⁊
foramia tua i die q̄ ꝯditus es pparata sunt.
Tu cherub extētꝰ ⁊ ꝓtegēs: ⁊ posui te i mon
te sc̄o dei. In medio lapidū ignitoꝝ ābula-
sti: pfectus i vijs tuis a die ꝯditionis tue: do
nec īuēta ē iniq̄tas i te. In mltitudie negocia
tōis tue repleta sūt īteriora tua iniq̄tate: ⁊ pec
casti: ⁊ eieci te de monte sc̄o dei: ⁊ pdidi te o
cherub ꝓtegēs de medio lapidū ignitoꝝ.
Et eleuatū ē cor tuū i decore tuo. Perdidi-
sti sapiaꝫ tuam i decore tuo: in trā ꝓieci te:
āte faciē regū dedi te: ut cernerēt te. In mul
titudie iniq̄tatū tuaꝝ ⁊ iniq̄tate negociatio-
nis tue polluisti sc̄ificationē tuam. Produ-
cā ḡ ignē d̄ medio tui: q̄ comedat te: ⁊ dabo
te in cinerē sup trā in ꝯspcu oīū vidētiuꝫ te.
Oēs q̄ viderit te i gētibꝰ: obstupescēt sup te.
Nihili fc̄s es: ⁊ n̄ eris i ppetuū. Et fc̄s ē ser-
mo dn̄i ad me dicens: Fili hois: pōe faciem
tuā ꝯtra sidonē ⁊ pphetabis de ea ⁊ dices:
Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Ecce ego ad te sidon: ⁊ glo
rificabor in medio tui. Et scient qꝛ ego dn̄s
cū fecero i ea iudicia: ⁊ sc̄tificatꝰ fuero i ea.
Et imittā ei pestilentiā ⁊ sāguinem i plateis
eius: et corruent interfecti in medio eius
gladio p circuitū: ⁊ sciēt qꝛ ego dn̄s. Et non
erit ultra domui isrl̄ offēdiculū amaritudis
⁊ spina dolorē iferēs undiqꝫ p circuitū eoꝝ
q̄ aduersant eis: ⁊ sciēt qꝛ ego dn̄s deꝰ. Hec
dicit dn̄s deꝰ: Qn̄ ꝯgregauero domū isrl̄ d̄
pplis: i q̄bꝰ dispsi sūt sc̄ificabor i eis corā gē-
tibꝰ: ⁊ hitabūt i tra sua: quā dedi suo meo
iacob: ⁊ hitabūt i ea securi. Et edificabunt
domos ⁊ plātabūt vineas: ⁊ hitabūt ꝯfidē-
ter: cū fecero iudicia i oībꝰ q̄ aduersāt eis per
circuitū: ⁊ scient qꝛ ego dn̄s deꝰ eoꝝ.

XXIX.

In āno decio ⁊ duodecio mēse: vna die
mēsis fc̄m ē vbū dn̄i ad me dicens: Fili
hois: pōe faciē tuā ꝯtra pharaonem regem
egypti: ⁊ pphetabis de eo: ⁊ de egypto vniū
sa loquē ⁊ dices: Hec dicit dn̄s deꝰ: Ecce ego
ad te pharao rex egypti draco magne: q̄ cu
bas i medio fluminū tuoꝝ ⁊ dicis: meꝰ ē flu
uiꝰ: ⁊ ego feci memetipsū. Et ponā frenū in
maxill̄ tuis ⁊ agglutinabo pisces fluminuꝫ
tuoꝝ squamis tuis. Et extrahā te d̄ medio
fluminū tuoꝝ: ⁊ vniūsi pisces tui squamis
tuis adhebūt. Et ꝓijciā te i desertū: ⁊ omnes
pisces fluīs tui. Sup faciē tre cades. Nō col
ligeris neqꝫ ꝯgregaberis. Bestijs tre ⁊ volatili-
bꝰ celi dedi te ad deuorandū: ⁊ sciēt oēs ha-
bitatōes egypti: qꝛ ego dn̄s. Pro eo q̄ fuisti
baculꝰ arūdineꝰ domui isrl̄: qn̄ apphēderūt
te māu: ⁊ ꝯfractꝰ es ⁊ lacerasti oēm hūerum
eoꝝ ⁊ initētibꝰ eis sup te cōminutꝰ es ⁊ dis-
soluisti oēs renes eoꝝ: ppterea hec dic̄ dn̄s
deꝰ: Ecce ego adducā sup te gladiū meū ⁊ it
ficiā de te hoieꝫ ⁊ iumētū. Et erit tra egypti
i desertum ⁊ i solitudinē: ⁊ sciēt qꝛ ego dn̄s.
Pro eo q̄ dixeris fluuiꝰ meꝰ ē: ⁊ ego feci eū: ic-
circo ecce ego ad te ⁊ ad fluīa tua. Daboqꝫ
trā egypti i solitudinē gladio dissipatam: a
turre syenes usqꝫ ad tmios ethiopie. Nō ꝑ-
trāsibit eā pes hois: nꝫ pes iumēti gradiet i
ea: ⁊ n̄ hitabit q̄dragita ānis. Daboqꝫ traꝫ
egypti desertā i medio traꝝ desertaꝝ: ⁊ ciui-
tates eiꝰ in medio urbiū subuersaꝝ: ⁊ erunt
desolate q̄dragita ānis. Et dispgā egyptios
in natiōes: ⁊ ventilabo eos i terras. Quia
hec dic̄ dn̄s deꝰ: Pꝰ fines q̄dragita ānoꝝ ꝯ-
gregabo egyptū de pplis: i q̄bꝰ dispsi fuerāt:
⁊ reducā captiuitatē egypti ⁊ collocabo eos
i tra phatures i terra natiuitatis sue: in terra
d̄ q̄ sūpti sunt. Et erūt ibi i regnū hūile: ⁊ it
cetera regna erit hūillima. Et n̄ eleuabit ul
tra sup natiōes: ⁊ iminuā eos ne iperent gē-
tibꝰ: nꝫ erūt ultra domui isrl̄ ꝯfidētia docē-
tes iniq̄tatē: ut fugiāt ⁊ sequāt eos: ⁊ sciēt qꝛ
ego dn̄s deꝰ. Et fc̄m ē i vicesimo ⁊ septio an
no i prio in vna mēsis: fc̄m ē vbū dn̄i ad me
dicēs: Fili hois nabuchodonosor rex baby-
lōis suire fecit exercituꝫ suū seruitute ma-
gna aduersus tyrū. Oē caput decaluatū: ⁊
ois hūerꝰ depilatꝰ ē. Et merces n̄ ē reddita ei
nꝫ exercitui eiꝰ de tyro: ꝓ suitute q̄ suiuit mi
hi aduersus eā. Propterea hec dic̄ dn̄s deus:
Ecce ego dabo nabuchodonosor regē baby-
lōis i tra egypti: ⁊ accipiet mltitudinē eiꝰ: ⁊
depdabit manubias eiꝰ ⁊ diripiet spolia eiꝰ
⁊ erit merces exercitui illiꝰ ⁊ opi q̄ suiuit ad
uersus eā. Dedi ei trā egypti: ꝓ eo q̄ labora
uerit mihi ait dn̄s deus. In die illa pullula
bit cornu domui isrl̄: ⁊ t̄ dabo aptū os i me
dio eoꝝ: ⁊ scient qꝛ ego dn̄s.

XXX.

Et fc̄m ē vbū dn̄i ad me dicēs: Fili ho
minis ꝓpheta ⁊ dic: Hec dic̄ dn̄s deꝰ:
Ululate ve ve diei: quia iuxta est dies: ⁊
appropinquabit dies domini: dies nubis

ipa gētiū erit. Et veniet gladius ī egyptū: ⁊
erit pauor in ethiopia: cū ceciderit vulnera
ti in egypto: ⁊ ablata fuerit mltitudo illi᷒: ⁊
destructa fūdamēta eius. Ethiopia ⁊ libya
⁊ lydi ⁊ oēs reliquū vulgus ⁊ chub ⁊ filij t̄re
federis cū eis gladio cadēt. Hec dicit dn̄s de᷒:
Et corruēt fulciētes egyptū: ⁊ d̄struet̄ super
bia ipij ei᷒. A turre syenes gladio cadēt ī ea
ait dn̄s exercituū. Et dissipabūt ī medio ter
rarū desolatarꝫ: ⁊ urbes ei᷒ ī medio ciuita-
tū desertarꝫ erūt: ⁊ sciēt q2 ego dn̄s de᷒: cuꝫ
dedero ignē in egypto: ⁊ attriti fuerit ōnes
auxiliatores ei᷒. In die illa egredient̄ nūcij a
facie mea ī trierib᷒ ad ꝯterēdā ethiopie con
fidētiā: ⁊ erit pauō ī eis ī die egypti: q2 absqꝫ
dubio veniet. Hec dicit dn̄s de᷒: Et cessare
faciā mltitudinem egypti ī manu nabucho
donosor regꝭ babylōis. Ipse ⁊ ppl̄s ei᷒ cū eo
fortissimi gētiū adducēt̄ ad dispdēdam t̄rā.
Et euaginabūt gladios suos sꝫ egyptum: ⁊
iplebūt t̄ram iterfectis: ⁊ faciam alueos flu
minū aridos: ⁊ tradā t̄ras ī man᷒ pessimo-
rū: ⁊ dissipabo t̄ram ⁊ plenitudinem ei᷒ in
manus alienorꝫ. Ego dn̄s locutus suꝫ. Hec
dicit dn̄us deus: Et dispdā simulacra: ⁊ ces
sare faciaꝫ idola de memphis: ⁊ dux de t̄ra
egypti n̄ erit ãpli᷒. Et dabo t̄rorē ī t̄rā egyp
ti: ⁊ dispdā t̄rā phatures: ⁊ dabo ignē in ta
phnis: ⁊ faciā iudicia mea ī alexādria. Et ef
fūdā idignatōem meā sꝫ pelusiū robur egyp
ti: ⁊ inficiā mltitudinem alexādrie: ⁊ dabo
ignē ī egypto. Quasi parturiēs dolebit pe
lusiū: ⁊ alexādria erit dissipata: ⁊ ī mēphis
angustie q̊tidiane. Iuuenes eliopoleos ⁊ bu
basti gladio cadēt: ⁊ ipse captiue ducēt̄. Et ī
taphnis nigrescet dies: cū cōtriuero ibi scep
tra egypti: ⁊ defecerit in ea supbia potentie
ei᷒. Ipsā nubes opiet: filie āt eius ī captiuita
te ducēt̄. Et iudicia faciā ī egypto: ⁊ sciēt q2
ego dn̄s. Et factū ē in vndecio ãno ī pmo: ī
septia mēsis: factū ē v̄bū dn̄i ad me dicens:
Fili hois: brachiū pharaonis regꝭ egypti cō
fregi: ⁊ ecce n̄ ē obuolutū: ut restituet̄ ei sani
tas: ut ligaret̄ pãnis et fasciret̄ lintheolꝭ: et re
cepto robore possit tenē gladium. Propt̄ea
hec dicit dn̄s de᷒: Ecce ego ad pharaonē re
gē egypti: et cōminuā eius brachiū forte sꝫ
ꝯfractū: et deijciā gladiū d̄ manu ei᷒. Et di
spgā egyptū ī gētib᷒: et vētilabo eos in t̄ris.
Et cōfortabo brachia regꝭ babylonis: dabo
qꝫ gladiū meū in manu eius. Et ꝯfrigā bra
chiū pharaōis: et gemēt gemitibus intfecti
corā facie eius. Et cōfortabo brachia regis
babylonis: et brachia pharaonis concidet.
Et sciēt q2 ego dn̄s: cū dedero gladiū meū ī
manū regꝭ babylōis: et extēderit eū sup t̄raꝫ
egypti. Et dispgā egyptū ī natiōes: et vētila
bo eos ī t̄ras: et scient: q2 ego dn̄s.

.XXXI.

ET factū ē ī ãno vndecimo tertio vna
mēsis: factū ē verbū dn̄i ad me dicēs:
Fili hois: dic pharaoni regi egypti et pplo
ei᷒. Cui silis factus es ī magnitudie tua: Ec
ce assur q̃si cedrus in libano pulcher ramis
et frōdibus nemorosus excelsusqꝫ altitudi
ne: et iter cōdēsas frōdes eleuatū ē cacumē
ei᷒. Aque nutrierūt illū: abyssus exaltauit
illū. Fluia ei᷒ manabãt ī circuitu radicū ei᷒:
et riuos suos emisit ad vniuersa ligna regi
onis. Propt̄ea eleuata ē altitudo eius sup
oia ligna regionis: et mltiplicata sūt arbu
sta eius: et eleuati sūt rami eius p̄ aqs mul
tis. Cūqꝫ extēdisset umbram suā in ramis
ei᷒: fecer̄t nidos oia volatilia celi: et sub fron
dib᷒ eius genuerunt oēs bestie saltuū: ⁊ sub
vmbraculo illi᷒ hitabat cet᷒ gētiū pluriarū.
Eratqꝫ pulcherrim᷒ ī magnitudie sua: ⁊ idi
latatōe arbustorꝫ suorꝫ. Erat. n. radix illi᷒
iuxta aqs mltas. Cedri n̄ fuer̄t altiores illo
ī paradiso dei. Abietes nō adequerūt sūmi
tatē eius: ⁊ platani n̄ fuer̄t eque frondibus
illius. Oē lignū paradisi dei n̄ ē assimilatū
illi ⁊ pulchritudini eius: qm̄ speciosū feci eū
⁊ mltis cōdēsisqꝫ frōdibus. Et emulata sūt
eum oia ligna voluptatis: q̄ erãt ī paradiso
dei. Propt̄ea hec dicit dn̄s deus: Pro eo q2
sublimat᷒ ē ī altitudie: ⁊ dedit sūmitatē suā
virētem atqꝫ cōdēsā: ⁊ eleuatum ē cor ei᷒ in
altitudie sua: tradidi eum ī manus fortissi-
mi gētiū. Faciēs faciet ei. Iuxta ipietatē eius
eieci eū: ⁊ succidēt eum alieni ⁊ crudelissimi
nationum. Et pijcient eum sup mōtes: ⁊ in
cūctis cōuallibus corruēt rami ei᷒. Et cōfri-
gēt arbusta eius ī vniuersis rupibus terre:
⁊ recedēt d̄ vmbraculo eius oēs ppl̄i terre:
⁊ relinquēt eum. In ruina ei᷒ hitauer̄t oia vo
latilia celi: ⁊ ī ramis eius fuer̄t vniuerse be-
stie regionis. Quãobrē n̄ eleuabūtur ī alti
tudie sua oia ligna aquarꝫ: nec ponēt subli
mitatem suam iter nemorosa atqꝫ frondo
sa: nec stabūt ī sublimitate sua oia q̄ irrigā
tur aqs: q2 oēs traditi sūt ī mōtem ad terrā

ultiaꝫ ĩ medio filioꝝ hoĩuꝫ ad eos: q̃ descẽ-
dũt ĩ lacũ. Hec dic̃ dñs de⁹: In die q̃ñ descẽ
dit ad ĩferos ĩdixi luctũ: opuĩ eũ abysso: et
ꝓhibui fluia ei⁹: ⁊ coercui aq̃s multas. Cõ
tristat⁹ ẽ sup eũ libanus: ⁊ oĩa ligna agri cõ
cussa sũt. A sonitu ruine ei⁹ cõmoui gẽtes:
cũ deducerẽ eũ ad ĩfernũ cũ his: q̃ descẽde-
bãt in lacũ. Et cõsolata sũt ĩ t̃ra ĩfima oĩa li
gna voluptatꝭ egregia atqꝫ p̃clara ĩ libano:
vniuersa q̃ irrigabãtur aq̃s. Nã ⁊ ipsi cum
eo descẽdẽt ad ĩfernũ ad inſ̃fectos gladio: ⁊
brachiũ vnı⁹ cui⁹qꝫ sedebit sub vmbraculo
ei⁹ ĩ medio nationũ ei⁹. Cui assimilat⁹ es o
ĩclyte atqꝫ sublimis ĩter ligna voluptatꝭ? Ec
ce deduct⁹ es cũ lignis voluptatꝭ ad t̃rã ulti-
mã. In medio ĩcircũcisoꝝ dormies cuꝫ eis
q̃ ĩterfecti sũt gladio. Ipse ẽ pharao ⁊ oĩs
m̃ltitudo ei⁹: dicit dñs de⁹.

XXXII.

Et fcm̃ ẽ duodecĩo ãno ĩ mẽse duode-
cio ĩ vna mẽsis: fcm̃ ẽ v̾bũ dñi ad me
dicẽs: Fili hoĩs: assume lamẽtũ sꝛ pharaõeꝫ
regẽ egypti: ⁊ dices ad eũ: Leoni gentiũ assi
milat⁹ es: ⁊ draconi q̃ ẽ ĩ mari. Et vẽtilabas
cornu ĩ fluib⁹ tuis: ⁊ cõturbabas aquas pe
dib⁹ tuis: ⁊ ꝯculcabas fluia caꝝ. Propterea
hec dicit dñs de⁹: Expãdã sup te rete meũ ĩ
m̃ltitudĩe pp̃loꝝ m̃ltoꝝ: ⁊ extrahã te ĩ sage
na mea: ⁊ ꝓiciam te ĩ terram. Sup faciem
agri abiĩciã te: ⁊ hitare faciã sup te oĩa vola
tilia celi: ⁊ saturabo de te bestias vniuerse
t̃re. Et dabo carnes tuas sꝛ montes: ⁊ iple-
bo colles tuos sanie tua. Et irrigabo t̃ram
fetore sãguis tui sꝛ mõtes: ⁊ valles iplebunt
ex te. Et operiã cũ extict⁹ fuerꝭ celos: ⁊ nigre-
scẽ faciaꝫ stellas ei⁹. Solẽ nube tegã: ⁊ luna
ñ dabit lumẽ suũ. Oĩa luĩaria celi merẽ fa-
ciã sup te: ⁊ dabo tenebras sup t̃rã tuã dicit
dñs de⁹. Et irritabo cor pp̃loꝝ multoꝝ: cũ
ĩduxero ꝯtritiõem tuã in gentib⁹ sup t̃ras:
q̃s nescꝭ: ⁊ stupescẽ faciã sup te pp̃los m̃ltos.
Et reges eoꝝ horrore nimio formidabũt sꝛ
te: cũ volare cepit gladi⁹ me⁹ sꝛ facies eoꝛuꝫ:
⁊ obstupescent repente singuli ꝓ aĩa sua in
die ruine sue. Quia hec dicit dñs de⁹: Gla
dius regis babylõis veniet t̃: ĩ gladiĩs fortiũ
deiĩciã m̃ltitudinẽ tuã. Inexpugnabiles oẽs
gẽtes he. Et vastabũt sup̃biã egypti: ⁊ dissi
pabit m̃ltitudo ei⁹. Et pdã oĩa iumẽta eius:
q̃ erant sup aquas plurimas: ⁊ ñ ꝯturbabit
eas pes hoĩs ultra neqꝫ vngula iumẽtoꝛuꝫ
turbabit eas. Tũc purissimas reddã aquas
eorum: ⁊ flũia coꝝ q̃si oleum adducam ait
dñs de⁹: cũ dedero t̃ram egypti desolatam.
Deseret̃ ãt t̃ra a plenitudine sua: q̃ñ ꝑcusse
ro oẽs hitatores eius: ⁊ scient q꞉ ego dñus:
Plãctus ẽ ⁊ plãgẽt eũ filie gẽtiũ: sꝛ egyptuꝫ
⁊ sup m̃ltitudinẽ ei⁹ plãgẽt eũ: ait dñs de⁹.
Et fcm̃ ẽ in duodecimo ãno in q̃ntadecima
mensis: fcm̃ est v̾bum dñi ad me dicẽs: Fili
hoĩs cane carmen lugubre sꝛ m̃ltitudinem
egypti. Et detrahe eam ipsam ⁊ filias gẽtiũ
robustaꝝ ad t̃ram ultimã: cũ his q̃ descen
dũt in lacum. Quo pulchrior es descende:
⁊ dõmi cũ incircũcisis. In medio interfecto
rũ gladio cadẽt. Gladi⁹ dat⁹ ẽ. Et attraxerũt
eã: ⁊ oẽs pp̃los ei⁹. Loquẽt̃ ei potẽtissimi ro
bustoꝝ de medio inferni: q̃ cũ auxiliatoꝛib⁹
eius descẽderũt ⁊ dormierũt incircũcisi inẽ
fectiqꝫ gladio. Ibi assur ⁊ oĩs m̃ltitudo ei⁹
in circuitu illius sepulchra eoꝛuꝫ oẽs inter-
fecti: ⁊ q̃ ceciderũt gladio: q̃rũ data sũt sepul
chra in nouissimis laci. Et facta ẽ m̃ltitudo
eius ꝑ gyrum sepulchri eius vniuersi inter-
fecti cadẽtesqꝫ gladio: q̃ dederãt quodã for
midinẽ suã in terrã viuẽtiũ. Ibi elã: et oĩs
m̃ltitudo ei⁹ ꝑ gyrum sepulchri sui. Oẽs hi
ĩterfecti ruẽtesqꝫ gladio: q̃ descẽderũt incircũ
cisi ad terrã ultimã. Qui posuerũt terrorem
suũ in terra viuẽtiũ: ⁊ portauerũt ĩgnĩniã su
aꝫ: cũ his q̃ descẽderũt in lacũ. In medio iter
fectoꝝ posuerũt cubile ei⁹ in vniuersis pp̃lis
eius: in circuitu ei⁹ sepulchrũ illi⁹. Oẽs hi in
circũcisi interfectiqꝫ gladio. Dederũt.n. terro
rẽ suũ in terra viuẽtiũ: ⁊ portauerũt ĩgnĩniã
suã: cũ his q̃ descẽdũt in lacũ. In medio in-
terfectoꝝ positi sũt. Ibi mosoch ⁊ tubal: ⁊
oĩs m̃ltitudo ei⁹ in circuitu ei⁹ sepulchra il
li⁹. Oẽs hi incircũcisi interfectiqꝫ ⁊ cadẽtes
gladio: q꞉ dederũt formidinẽ suã ĩ t̃ra viuẽtiũ:
⁊ ñ dormiẽt cũ fortib⁹ cadẽtib⁹qꝫ ⁊ incircũ-
cisis: q̃ descẽderũt ad infernũ cũ armis suis.
Et posuerũt gladios suos sub capitib⁹ suis: ⁊
fuerũt iniq̃tates eoꝝ in ossib⁹ eoꝝ: q꞉ terror
fortiũ facti sũt in t̃ra viuẽtiũ. Et tu ergo in
medio incircũcisoꝝ ꝯtererꝭ: ⁊ dormies cum
interfectis gladio: ibi idumea ⁊ reges ei⁹ ⁊
oẽs duces ei⁹: q̃ dati sũt cũ exercitu suo cuꝫ
interfectis gladio: ⁊ q̃ cũ incircũcisis dormi
erũt: ⁊ cũ his qui descenderunt in lacũ. Ibi
p̃ncipes aq̃lonis omnes ⁊ vniuersi venato-
res: q̃ deducti sunt cũ interfectis: pauentes

ꝛ i sua fortitudie ꝯfusi: qꝛ dormieꝛt icircũci-
si cũ iterfecti gladio: ꝛ portaueꝛt ꝯfusionem
suã cũ his q̃ descẽdũt i lacũ. Uidit eos pha
rao ꝛ ꝯsolat᷒ ẽ sup vniuersa mltitudine sua
q̃ iterfecta ẽ gladio: pharao ꝛ ois exercitus
eius ait dñs de᷒: qꝛ dedit ťroꝛẽ suũ i ťra viuẽ
tiũ: ꝛ dormiuit i medio icircũcisoꝝ cũ inter
fectis gladio: pharao ꝛ ois mltitudo ei᷒ ait
dñs deus.

.XXXIII.

Et fcm̃ ẽ vbũ dñi ad me dicẽs: Fili ho
mis loquere ad filios ppli tui: ꝛ dices
ad eos: Terra cũ iduxero sꝫ eã gladiũ: ꝛ tu-
lerit ppls ťre virũ vnum de nouissimis su
is: ꝛ ꝯstituerit eũ sꝫ se speculatoꝛẽ: ꝛ ille vidȯ
rit gladiũ veniẽtẽ sꝫ ťrã: ꝛ cecinerit buccina
ꝛ annũciauerit pplo: audiẽs ãt q̃sq̃s ille est:
sonitũ buccine: ꝛ ñ obseruauerit: veneritqꝫ
gladi᷒ ꝛ tulerit euꝫ: sãguis ipsius sup caput
eius erit. Sonũ buccine audiuit ꝛ ñ se obſ-
uauit: sãguis ei᷒ i ipso erit. Si ãt se custodie
rit: aiam suam saluauit. Qꝫ si speculatoꝛ vi
derit gladiũ veniẽtẽ: ꝛ ñ isonuerit buccina:
ꝛ ppls se ñ custodierit: veneritqꝫ gladi᷒ ꝛ tu
lerit de eis aiam: ille quidem i iniq̃tate sua
capt᷒ ẽ: sãgninẽ ãt ei᷒ de mãu speculatoꝛis ꝛe
quirã. Et tu fili hois: speculatoꝛẽ ȯdi te do-
mui isrl̃. Audiẽs g̊ ex oꝛe meo ꝟmõeꝫ: ãnũci
abis eis ex me. Si me dicẽte ad ipiũ: impie
moꝛte moꝛieꝛ: ñ fueꝛ locut᷒: ut se custodiat
ipi᷒ a via sua: ipe ipi᷒ i iniq̃tate sua moꝛieť:
sãguinẽ ãt ei᷒ ȯ manu tua req̃rã. Si ãt ãnũ-
ciate te ad ipiũ: ut a vijs suis ꝯuertať: ñ fue
rit ꝯuersus a via sua: ipe i iiq̃tate sua moꝛie
tur: poꝛro tu aiam tuam liberasti. Tu g̊ fili
hois: dic ad domũ isrl̃: Sic locuti estꝭ dicen
tes: Iniq̃tates nr̃e ꝛ pcca nr̃a sꝫ nos sũt: ꝛ in
ipsis nos tabescim᷒. Quõ g̊ viuẽ poterim᷒?
Dic ad eos: Uiuo ego dicit dñs deus: nolo
moꝛtẽ impij: sꝫ ut ꝯuertať ipi᷒ a via sua ꝛ vi
uat. Cõuertimini a vijs vr̃is pessimis. Et q̃
re moꝛiemini dom᷒ isrl̃? Tu itaqꝫ fili hois:
dic ad filios ppli tui. Iustitia iusti ñ libabit
eũ i q̃cũqꝫ die peccauerit: ꝛ ipietas ipij non
nocebit ei i q̃cũqꝫ die ꝯuersus fuerit ab ipie
tate sua. Et iust᷒ ñ poterit viuere i iusticia su
a: in q̃cũqꝫ die peccauerit. Etiã si dixero iu-
sto ꝙ vita viuat: ꝛ ꝯfisus i iustitia sua fece-
rit iniq̃tatẽ: ões iustitie ei᷒ obliuiõi tradenť:
ꝛ i iniq̃tate sua: quã opat᷒ ẽ i ipsa moꝛietur.

Si ãt dixero ipio: moꝛte moꝛieꝛ: ꝛ egerit pe
nitẽtiã a pcc̃o suo: feceritqꝫ iudiciũ ꝛ iustiti-
am: ꝛ pign᷒ restituerit ille impius: ꝛapinãqꝫ
reddiderit: i mãdatis vite ambulauerit: nec
fecerit q̃cꝙ iniustum: vita viuet ꝛ nõ moꝛie
tur. Oia pcc̃a ei᷒ q̃ peccauit: nõ iputabuť ei.
Iudiciũ ꝛ iustitiã fecit: vita viuet. Et dixeꝛt
filij ppli tui: Non ẽ equi põderꝭ via dñi. Et
ipsoꝝ via iiusta ẽ. Cũ. n. recesserit iust᷒ a iu-
stitia sua: feceritqꝫ iiq̃tates: moꝛieť i eis. Et
cũ recesserit ipi᷒ ab ipietate sua: feceritqꝫ iu
diciũ ꝛ iustitiã: viuet in eis. Et dicitꝭ: Non ẽ
recta via dñi. Unũquẽqꝫ iuxta vias suas iu
dicabo de vob̃ dom᷒ isrl̃. Et fcm̃ ẽ i duodeci
mo ãno i decimo mense: i q̃nta mẽsis trans-
migratiõis nr̃e: venit ad me qui fugerat de
irl̃m dicẽs: Uastata ẽ ciuitas. Man᷒ ãt dñi
fc̃a fuerat ad me vespe: ãteꝙ veniret q̃ fuge
ꝛat: aperuitqꝫ os meuꝫ: donec vẽiret ad me
mane: ꝛ apto oꝛe meo ñ silui ampli᷒. Et fcꝫ
ẽ vbũ dñi ad me dicẽs: Fili hois: q̃ hitant in
ruinosis his sup humuꝫ isrl̃: loquẽtes aiũt:
Un᷒ erat abꝛaam: ꝛ hereditate possidebat ť
ram: Nos autem mlti sum᷒: nobis data ẽ
ťra in possessionem. Iccirco dices ad eos:
Hec dicit dñs deus: Qui i sãguine comedi
tꝭ: ꝛ oclos vr̃os leuatꝭ ad immũdicias vr̃as
ꝛ sãguinẽ funditis: nũq̃d ťrã hẽditate possi
debitis? Stetistꝭ i gladijs vr̃is: fecistꝭ abomi-
natiões: ꝛ vnusq̃sqꝫ vxoꝛem ꝓximi sui pol-
luit: ꝛ ťram hẽditate possidebitꝭ? Hec dices
ad eos: Sic dicit dñs de᷒: Uiuo ego: qꝛ qui
i ruinosis hitant: gladio cadẽt: ꝛ q̃ i agꝛo ẽ:
bestijs tradẽť ad deuoꝛãdũ: q̃ ãt i ꝑsidijs ꝛ in
spelũcis sũt: peste moꝛiẽtur. Et dabo terrã
i solitudinẽ ꝛ i desertũ: ꝛ deficiet supba foꝛ-
titudo ei᷒: ꝛ desolabũtur montes isrl̃: eo ꝙ
nullus sit q̃ per eos trãseat. Et scient qꝛ ego
dñs: cũ dedeꝛo ťram eoꝝ desolatã ꝛ desertã
ꝓpter vniuersas abomiatiões suas: q̃s ope
ꝛati sũt. Et tu fili hois filij ppli tui: q̃ loquũ
tur de te iuxta muꝛos ꝛ in ostijs domoꝝ: et
dicũt vn᷒ ad alteꝝ vir ad ꝓximũ suũ loquẽ-
tes: venite ꝛ audiam᷒: q̃s sit sermo egrediẽs
a dño. Et veniũt ad te q̃si si igrediať pplus:
ꝛ sedẽt coꝛã te ppls me᷒. Et audiunt ꝟmões
tuos ꝛ ñ faciũt eos: qꝛ i cãticũ oꝛis sui vťũt
illos. Et auariciam suam sequiť coꝛ eoꝛum
ꝛ es eis: q̃si carmẽ musicũ: qȯ suaui dulciqꝫ
sono cãiť. Et audiũt vba tua ꝛ ñ faciũt ea:
ꝛ cuꝫ venerit quod ꝑdictuꝫ est: ecce. n. vẽit:
tunc scient: qꝛ prophetes fuerit inter eos

.XXXIIII.

Et fcm̄ ē v̄bū dn̄i ad me dicēs: Fili hominis: ꝓpheta de pastoꝛibꝰ isrl': ꝓpheta ⁊ dices pastoꝛibꝰ: Hec dicit dn̄us deꝰ: Ue pastoꝛibꝰ isrl': q̄ pascebāt semetipsos. Nōne greges a pastōibꝰ pascūt. Lac comedebatis ⁊ lāis opiebami: ⁊ qd̄ crassū erat occidebatis. gregē aūt meū n̄ pascebatis. Qd̄ īfirmū fuit n̄ cōsolidastis: ⁊ qd̄ egrotū n̄ sanastis. Qd̄ 9fractū ē n̄ alligastis: ⁊ qd̄ abiectū ē n̄ reduxistis: ⁊ qd̄ perierat n̄ q̄sistis: sꝫ cū austeritate īperabatis eis: ⁊ cū potētia. Et disperse sūt oues mee: eo ꝙ nō eēt pastoꝛ: ⁊ facte sūt ī deuoratōem ōium bestiarū agri: ⁊ disperse sūt. Errauerūt greges mei in cunctis motibꝰ: ⁊ in vniuerso colle excelso: ⁊ sup ōem faciem t̄re dispsi sūt greges mei: ⁊ non erat q̄ reqreret. Non erat inquā q̄ reqreret. Propt̄ea pastoꝛes audite verbū dn̄i. Uiuo ego dicit dn̄us deꝰ: qꝛ ꝓ eo ꝙ facti sūt greges mei ī rapinā: ⁊ oues mee ī deuoratōem ōiuꝫ bestiarū agri: eo ꝙ n̄ esset pastoꝛ: neqꝫ .n. q̄sierūt pastoꝛes gregē meū: sꝫ pascebāt pastoꝛes semetipsos ⁊ greges meos n̄ pascebant: ꝓpt̄ea pastoꝛes audite verbum dn̄i: Hec dicit dn̄s deꝰ: Ecce ego ipse sup pastoꝛes: reqrā gregē meum de manu eoꝝ: ⁊ cessare faciā: ut ultra n̄ pascāt gregē meum: nec pascāt āpliꝰ pastōes semetipsos. Et lib̄abo gregē meū de oꝛe eoꝝ: ⁊ n̄ erit ultra eis ī escā: qꝛ hec dic̄ dn̄s deꝰ: Ecce ego ipse reqram oues meas: ⁊ visitabo eas. Sicut visitat pastoꝛ gregē suū: ī die qn̄ fuerit ī medio ouium suaruꝫ dissipataꝝ: sic visitabo oues meas: ⁊ liberabo eas de ōibus locis: ī qbꝰ dispse fuerāt ī die nubis ⁊ caliginis. Et educaꝫ eas de pp̄lis: ⁊ 9gregabo eas de t̄ris: ⁊ īducā eas ī t̄ram suam: ⁊ pascam eas ī mōtibꝰ isrl' ī riuis ⁊ ī cūctis sedibꝰ t̄re. In pascuis vberrimis pascā eas: ⁊ ī mōtibꝰ excelsis isrl' erūt pascue eaꝝ. Ibi reqescēt ī herbis virētibꝰ: ⁊ ī pascuis pīguibꝰ pascent sup montes isrl'. Ego pascam oues meas: ⁊ ego eas accubare faciaꝫ dic̄ dn̄us deꝰ. Qd̄ perierat reqrā: ⁊ qd̄ abiectū erat reducaꝫ: ⁊ qd̄ 9fractū fuerat alligabo: ⁊ qd̄ īfirmū fuerat 9solidabo: ⁊ qd̄ pīgue ⁊ foꝛte custodiaꝫ ⁊ pascaꝫ illas ī iudicio. Uos āt greges mei: hec dicit dn̄s deꝰ: Ecce ego iudico īter pecꝰ ⁊ pecꝰ arietū ⁊ hircoꝝ. Nōne satis vob̄ erat pascua bōa depasci: Insup ⁊ reliqas pascuaꝝ viaꝝ 9culcastis pedibꝰ v̄ris: ⁊ cūꝫ purissimam aquā biberetis: reliquā pedibꝰ v̄ris turbastis. Et oues mee his q̄ 9culcata pedibꝰ v̄ris fuerāt pascebāt: ⁊ q̄ pedes v̄ri turbauerāt: hec bibebāt. Propt̄ea hec dic̄ dn̄s deꝰ ad vos: Ecce ego ipse iudico īter pecꝰ pīngue ⁊ macilētū. Pro eo ꝙ lateribꝰ ⁊ hūeris īpigebatis: ⁊ coꝛnibꝰ v̄ris vētilabatis oīa īfirma pecoꝛa: donec dispgerēt foꝛas: saluabo gregeꝫ meū: ⁊ n̄ erit ultra ī rapinā: ⁊ iudicabo īter pecꝰ ⁊ pecus. Et suscitabo sup ea pastoꝛem vnū: q̄ pascat ea: seruū meū dauid: ipse pascet ea: ⁊ ipse erit eis ī pastoꝛē. Ego āt dn̄us ero eis ī deū: ⁊ seruꝰ meꝰ dauid p̄nceps ī medio eoꝝ. Ego dn̄s locutꝰ sū. Et faciam cum eis pactū pacis: ⁊ cessare faciaꝫ bestias pessimas d̄ t̄ra: ⁊ q̄ h̄itant ī deserto: secure dōmient ī saltibꝰ: ⁊ ponā eos ī circuitu coll' mei s bn̄dictōem: ⁊ d̄ducam imbꝛem ī t̄pe suo: et pluuie bn̄dictōis erūt. Et dabit ligňuꝫ agri fructū suū: ⁊ t̄ra dabit germē suū: ⁊ erūt ī t̄ra sua absqꝫ timoꝛe. Et scient qꝛ ego dn̄s: cum 9triuero catenas iugi eoꝝ: ⁊ eruero eos de manu impātiū sibi. Et n̄ erūt ultra ī rapiaꝫ ī gētibꝰ: nꝫ bestie t̄re deuoꝛabūt eos: sꝫ habitabūt 9fident̄ absqꝫ ullo t̄roꝛe. Et suscitabo eis germē noīatū: ⁊ n̄ erūt ultra īminuti fame ī t̄ra: nꝫ pōtabūt ultra oppꝛobriū gētiū. Et sciēt qꝛ ego dn̄s deꝰ eoꝝ cū eis: ⁊ ipi pp̄lꝰ meꝰ domꝰ isrl' ait dn̄s deꝰ. Uos āt greges mei greges pascue mee hoīes estis: ⁊ ego dn̄s deus v̄r dicit dn̄s deus.

.XXXV.

Et fcs̄ ē sermo dn̄i ad me dicens: Fili hoīs: pone faciē tuā aduersum moteꝫ seyr: Et ꝓphetabis de eo: ⁊ dices illi: Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Ecce ego ad te mons seyr: ⁊ extēdā manum meam super te: ⁊ dabo te desolatū atqꝫ desertū. Urbes tuas demoliar: ⁊ tu desertꝰ eris: ⁊ scies qꝛ ego dn̄s: eo ꝙ fueris inimicꝰ sēpit̄nus: ⁊ 9cluseris filios isrl' in manꝰ gladij in t̄pe afflictiōis eoꝝ ī t̄pe iniqtatis extreme. Propt̄ea viuo ego dicit dn̄s deꝰ: qm̄ sanguini tradā te: ⁊ sāguis te psequet̄. Et cū sanguiem oderis sāguis psequet̄ te. Et dabo mōtē seyr desolatū ⁊ desertum: ⁊ auferā de eo eūtem ⁊ redeuntem: ⁊ implebo mōtes eius occisoꝛum suoꝛum. In collibus tuis ⁊ ī vallibus tuis atqꝫ ī toꝛrentibus interfecti gladio cadent. In solitudines sempit̄nas tradam te: et ciuitates tue non habitabuntur.

Et scietis q᷑ ego dn̄s deꝰ: eo ꝙ dixeris: due gē
tes ⁊ due t̄re mee erūt: ⁊ hēditate possidebo
eas: cū dn̄s eēt ibi. Propt̄ea viuo ego dicit
dn̄s deꝰ: q᷑ faciā iuxta irā suā: et s̄m zelum
tuū: quē fecisti odio h̄ns eos: ⁊ notꝰ efficiar
p eos cū te iudicauero: ⁊ scies q᷑ ego dn̄s.
Audiui vniuersa opprobria tua: q̄ locutꝰ es
de mōtibus isrl̄ dicēs: Deserti nob̄ ad deuo
rādū dati st̄. Et īsurrexisti sr̄ me ore vr̄o: ⁊ d̄
rogasti aduersū me. Uerba vr̄a ego audiui.
Hec dicit dn̄us deꝰ. Letante vniuersa t̄ra
i solitudinē te redigā: sicuti gauisus es sup
hēditatē domꝰ isrl̄: eo ꝙ fuerit dissipata: sic
faciā t̄. Dissipatꝰ eris mōs seyr ⁊ idūea oīs:
⁊ scient q᷑ ego dn̄s.

.XXXVI.

Tu aūt fili hoīs: pphēta sr̄ mōtes isrl̄: ⁊
dices: Mōtes isrl̄ audite v̄bū dn̄i. Hec
dicit dn̄s deꝰ: Eo ꝙ dixerit īimicꝰ de vob̄: eu
ge altitudīes sēpit̄ne i hēditatē date sūt nob̄
pp̄t̄ea vaticinare ⁊ dic: Hec dicit dn̄s deus:
Pro eo ꝙ desolati estis ⁊ cōculcati p circui
tū ⁊ f̄ci i hēditatē reliq̄s gētibꝰ: ⁊ ascēdistis
sr̄ labiū ligue ⁊ opprobriū ppl̄i: pp̄t̄ea mon
tes isrl̄ audite verbū dn̄i dei: Hec dicit dn̄s
deꝰ mōtibꝰ ⁊ collibꝰ torrētibꝰ vallibꝰq̄ ⁊ de
tis parietinis ⁊ vrbibꝰ d̄elictis: q̄ depopula
te sūt: ⁊ subsānate a r̄liq̄s gētibꝰ p circuitū.
Propt̄ea hec dicit dn̄s deus: Qm̄ i igne zeli
mei locutꝰ sū de reliq̄s gētibus ⁊ d̄ idumea
uniuersa: q̄ dedeīt t̄rā meā sibi i hēditatem
cū gaudio ⁊ toto cord̄ et ex aīo: et eiecerīt eā:
ut vastarēt: iccirco vaticinare sr̄ humū isrl̄:
⁊ dices mōtibꝰ ⁊ collibus iugis et uallibus.
Hec dic̄ dn̄s deus: Ecce ego i zelo meo ⁊ in
furore meo locutus sū: eo ꝙ ꝯfusiōem gētiū
sustinueritis. Jccirco hec dicit dn̄s deꝰ: Ego
leuaui manū meā: ut gētes q̄ i circuitu vr̄o
sūt: ipse ꝯfusiōem suā portēt: uos āt mōtes
isrl̄ ramos ur̄os germīetis: et fructū uestrū
auferati pp̄lo meo isrl̄. Prope. n. ē ut ueīat.
Quia ecce ego ad uos et cōuertar ad uos:
et arabimini: et accipietis semētē: et multi-
plicabo i uobis hoīes ōemq̄ domū isrl̄. Et
hitabūt ciuitates et ruinosa īstaurabūt et re
plebo uos hominibus et iumētis: et mlt̄iplica
būt et crescēt. Et hitare uos faciā: sicut a p̄n
cipio: bonisq̄ donabo maiorībꝰ q̄ habuistis
ab initio: et scietis q᷑ ego dn̄s. Et adducā
sup uos hoīes ppl̄m meum isrl̄: et hēditate
possidēbūt te. Et eris eis i hēditatē: et n̄ addes
ultra: ut absq̄ eis sis. Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Pro
eo ꝙ dicūt de uobis: deuoratrix hoīum es
⁊ suffocās gētē tuā: pp̄t̄ea hoīes n̄ cōedes ā-
pliꝰ: ⁊ gētē tuā n̄ necabis ultra ait dn̄s deꝰ:
Nec auditā faciā i te amplius ꝯfusiōem gē
tiu: ⁊ opprobriū ppl̄oꝝ neq̄q̄ portabis: et
gētē tuā n̄ amittes āpliꝰ ait dn̄s deꝰ. Et f̄cm
ē uerbū dn̄i ad me dicens: Fili hoīs: domꝰ
isrl̄ hitauerīt i humo sua: ⁊ polluerīt eā i uijs
suis ⁊ in studijs suis. Juxta īmūdiciā men-
struate f̄ca ē uia eorum coram me: ⁊ effudi
īdignatōem meā sr̄ eos p sāguine: quē fude-
rūt sr̄ terram. Et in idol̄ suis polluerūt eā:
⁊ dispersi eos i gētes ⁊ uentilati sūt i terras.
Juxta uias eoꝝ ⁊ adinuētōes eoꝝ iudicaui
eos. Et igressi sūt ad gētes: ad q̄s itroierūt:
⁊ polluerīt nomen s̄cm meum: cū diceret de
eis: ppl̄s dn̄i iste ē: ⁊ de t̄ra eius egressi sūt.
Et pepci nomini s̄co meo: qd̄ polluerat do
mus isrl̄ i gentibꝰ: ad q̄s ingressi sūt. Jccirco
dices domui isrl̄: Hec dicit dn̄s deꝰ: Nō pp̄t
uos ego faciā domꝰ isrl̄: sȝ pp̄t nomē sāctuȝ
meū: qd̄ polluistis i gētibꝰ: ad q̄s itrastis. Et
sanctificabo nomē meū magnum: qd̄ pollu
tū ē iter gētes: qd̄ polluistis in medio earū:
ut sciāt gētes: q᷑ ego dn̄s ait dn̄s exercituū.
Cuȝ s̄cificatꝰ fuero in uobis coram eis: Tol-
lam q̄ppe uos de gentibus: ⁊ ꝯgregabo uos
de vniuersis terris: ⁊ adducam uos i terram
vr̄am. Et effūdā sup uos aquā mūdā: ⁊ mū
dabimini ab oībꝰ inq̄namētis vr̄is: ⁊ ab vni
uersis idol̄ vr̄is mūdabo uos. Et dabo vo-
bis cor nouū: ⁊ sp̄ȝ nouū ponā i medio vr̄i.
Et auferā cor lapideū de carne vr̄a: ⁊ dabo
uobis cor carneum: ⁊ sp̄m meū ponā in me
dio ur̄i. Et faciā ut i p̄ceptis meis ambuletis:
⁊ iudicia mea custodiatis ⁊ opemini. Et ha
bitabitis i t̄ra quā dedi p̄rībꝰ ur̄is: ⁊ eritis mi
hi i ppl̄m: ⁊ ego ero uobis i deum. Et salua
bo uos ex uniuersis iq̄namentis ur̄is: ⁊ uo
cabo frumentum ⁊ mlt̄iplicabo illud: ⁊ nō
īponā uobis famē. Et mlt̄iplicabo fructum
ligni ⁊ genimina agri: ut n̄ portetis ultra op-
probriū famis i gētibꝰ. Et recordabimini vi
arum uiarum pessimarum studioꝝq̄ non
bonoꝝ: ⁊ displicebūt uobis īiq̄tates uestre
⁊ scelera ur̄a. Nō pp̄ter uos ego faciam ait
dn̄s deꝰ: notū sit uobis. Confūdimini et eru
bescite sr̄ uijs ur̄is domꝰ isrl̄. Hec dicit dn̄us
deꝰ: Jn die q̄ mundauero uos ex omnibꝰ ini
q̄tatibus uestris: ⁊ inhabitari fecero vrbes

⁊ iſtaurauero ruinoſa: ⁊ tra deſerta fuerit exculta: q̄ quondā erat deſolata i oculis oīs viatorꝭ: dicēt: Terra illa iculta: facta eſt: ut hortꝰ voluptatis: ⁊ ciuitates deſerte ⁊ deſtitute atqꝫ ſuffoſſe munite ſederūt. Et ſcient gētes: q̄cūqꝫ derelicte fuerint i circuitu vr̄o: qꝛ ego dn̄s edificaui diſſipata: ꝑlātauiqꝫ inculta: ego dn̄s locutꝰ ſum ⁊ fecerim. Hec dic̄ dn̄s deꝰ: Adhuc i hoc iueniēt me domꝰ iſrl̄ ut faciā eis. Mlͭiplicabo eos ſic̄ gregē hoīnū: ut gregē ſc̄m: ut gregē irl̄m i ſolēnitatibꝰ eius. Sic erūt ciuitates deſerte plene gregibꝰ hoīum: ⁊ ſciēt qꝛ ego dn̄s.

.XXXVII.

Facta ē ſup me manꝰ dn̄i: ⁊ eduxit me i ſp̄u dn̄i: ⁊ dimiſit me i medio cāpi: q̄ erat plenꝰ oſſibꝰ: ⁊ circūduxit me ꝑ ea in gyro. Erāt āt mlͭa valde ſꝫ faciē cāpi: ſiccaqꝫ vehemēt. Et dixit ad me: Fili hoīs: putaſne viuēt oſſa iſta? Et dixi: Dn̄e deꝰ tu noſti. Et dixit ad me: Uaticinare de oſſibꝰ iſtꝭ. Et dices eis: Oſſa arida: audite v̄bū dn̄i: Hec dicit dn̄s deꝰ oſſibꝰ his: Ecce ego itromittam i vos ſp̄m ⁊ viuetꝭ: ⁊ dabo ſꝫ uos neruos: et ſuccreſcē faciā ſꝫ uos carnes: ⁊ ſupextēdam i uobꝭ cutem: ⁊ dabo vobis ſp̄m ⁊ viuetis: ⁊ ſcietꝭ qꝛ ego dn̄us. Et ꝓphetaui ſicut p̄cepat mihi. Fc̄s ē āt ſonitꝰ ꝓphetāte me: ⁊ ecce cōmotio. Et acceſſerūt oſſa ad oſſa: vnūq̇dqꝫ ad iūcturā ſuā. Et uidi: ⁊ ecce ſꝫ ea nerui et carnes aſcēderāt: ⁊ extēta ē i eis cutis deſup: ⁊ ſp̄m n̄ hēbāt. Et dixit ad me: Uaticinare ad ſp̄m: vaticinare fili hoīs: ⁊ dices ad ſp̄z: Hec dicit dn̄s deꝰ: A q̄ttuor vētis veni ſp̄s: ⁊ iſuffla ſꝫ interfectos iſtos: ⁊ reuiuiſcāt. Et ꝓphetaui ſicut p̄cepat mihi. Et igreſſus ē in ea ſp̄us ⁊ reuixerūt: ſteterūtqꝫ ſup pedes ſuos exercitus grādis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hoīs: oſſa hec vniu̇ſa: domꝰ iſrl̄ ē. Ipſi dicūt: Aruerūt oſſa nr̄a: ⁊ perijt ſpes nr̄a: ⁊ abſciſſi ſumꝰ. Propt̄ea vaticinare: et dices ad eos: Hec dicit dn̄us deꝰ: Ecce ego aperiā tumulos vr̄os: ⁊ educā vos de ſepulchris vr̄is ppl̄s meꝰ: ⁊ iducā vos i trām iſrl̄. Et ſcietꝭ qꝛ ego dn̄us: cū aperuero ſepulchra vr̄a: ⁊ eduxero vos de tumulꝭ vr̄is ppl̄e meꝰ: ⁊ dedero ſp̄m meū i vobꝭ ⁊ vixeritꝭ. Et requieſcere vos faciā ſup humū vr̄az: ⁊ ſcietꝭ quia ego dn̄s locutꝰ ſū: ⁊ feci ait dn̄s deꝰ. Et fc̄s ē ſmo dn̄i ad me dicēs: Et tu fili hoīs ſume t̄ lignū vnū: ⁊ ſcribe ſup illud: iude ⁊ filiorū iſrl̄ ſocijs eiꝰ. Et tolle lignuz alterū: ⁊ ſcribe ſꝫ illud: ioſeph lignū effraim: ⁊ cūcte domꝰ iſrl̄ ſociorūqꝫ eiꝰ. Et adiūge illa vnū ad alterū t̄ i lignū vnū: ⁊ erūt i vnionē i manu tua. Cū āt dixerit ad te filij ppl̄i tui loquentes: nōne idicas nobis q̄d in his t̄ velis. Loq̄ris ad eos: Hec dicit dn̄s deꝰ: Ecce ego aſſumā lignū ioſeph: q̇d ē i mān effraim ⁊ tribꝰ iſrl̄: q̄ ſūt ei adiūcte: ⁊ dabo eas parit̄ cū ligno iuda: ⁊ faciā eas i lignū vnū: ⁊ erūt vnū i mān eiꝰ. Erūt āt ligna ſup q̄ ſcripſerꝭ i manu tua i oculis eoꝝ: ⁊ dices ad eos: Hec dicit dn̄us deꝰ: Ecce ego aſſumā filios iſrl̄ de medio nationū ad q̄s abierāt: ⁊ ꝯgregabo eos vndiqꝫ: ⁊ adducā eos ad humū ſuā. Et faciā eos gētē vnā i trā i mōtibꝰ iſrl̄: ⁊ rex vnꝰ erit oībus iperās. Et n̄ erūt ultra due gētes: nec diuidētur āplꝰ i duo regna. Neqꝫ pollueñt ultra i idolis ſuis ⁊ abomiatiōibꝰ ſuis ⁊ cūctꝭ iiq̄tatibꝰ ſuis: ⁊ ſaluos eos faciā de vniuerſis ſedibꝰ ſuis: i q̄bꝰ peccauerūt: ⁊ emūdabo eos. Et erūt mihi ppl̄s: ⁊ ego ero eis deꝰ: ⁊ ſuꝰ meꝰ dauid rex ſꝫ eos: ⁊ paſtō vnus erit oīū eoꝝ. In iudicijs meis āmbulabūt: ⁊ mandata mea cuſtodiēt: ⁊ faciēt ea. Et hitabūt ſꝫ trā: quā dedi ſuo meo iacob: i q̄ hitauerāt pr̄es vr̄i: et hitabūt ſꝫ eā ipſi ⁊ filij eoꝝ ⁊ filij filioꝝ eorū uſqꝫ in ſēpitnū: ⁊ dauid ſeruꝰ meꝰ p̄nceps eoꝝ i ꝑpetuū. Et ꝑcutiam illis fedus pacꝭ: pactū ſempitnū erit eis. Et fūdabo eos ⁊ mlͭtiplicabo: ⁊ dabo ſāctificatōem meā in medio eoꝝ i ꝑpetuū. Et erit tabernaculū meū i eis: ⁊ ero eis deꝰ: ⁊ ipſi erūt mihi ppl̄s. Et ſciēt gētes: qꝛ ego dn̄s ſc̄ificator iſrl̄: cū fuerit ſāctificatio mea i medio eoꝝ i ꝑpetuū.

.XXXVIII.

Et fc̄us ē ſmo dn̄i ad me dicens: Fili hoīs: pōe faciē tuā ꝯtra gog ⁊ trā magog p̄ncipē capitis moſoch ⁊ thubal: ⁊ vaticinare de eo: ⁊ dices ad eū: Hec dicit dn̄s deus: Ecce ego ad te gog p̄ncipem capitis moſoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ ponā frenū i maxillis tuis: ⁊ educā te ⁊ oēm exercitum tuū: equos ⁊ eq̄tes veſtitos loricis vniuerſos: multitudiem magnā haſtā ⁊ clypeū arripientiū ⁊ gladiū. Perſe ethiopes ⁊ libyes cū eis: oēs ſcutati ⁊ galeati. Gomer ⁊ vniu̇ſa agmia eiꝰ: domus thogorma latera aquilonis: et totum robur eius: populiqꝫ mlͭi

tecū. Prepara ⁊ instrue te ⁊ oēs mltitudiez
tuā:q coaceruata ē ad te: ⁊ esto eis i pceptū.
Pdies mltos visitaberi. In nouissio ano-
rū venies ad trā:q reuersa ē a gladio ⁊ con-
gregata ē de pplis mltis ad mōtes isrl: qui
fuerūt deserti iugit. Hec de pplis educta ē:
⁊ hitabūt i ea ↄfident vniuersi. Ascēdēs āt
qsi tēpestas venies: ⁊ qsi nubes ut operias
trā:tu ⁊ oia agmia tua: ⁊ ppli mlti tecum.
Hec dicit dñs de⁹: In die illa ascēdēt smōes
sup cor tuū: ⁊ cogitabis cogitatōez pessimā:
⁊ dices: Ascēdā ad trā absqȝ muro: veniam
ad qeścētes habitātesqȝ secure. Hi oēs hitāt
sine muro: vectes ⁊ porte ñ sūt eis: ut diri-
pias spolia ⁊ iuadas pdā: ut iferas manuȝ
tuā sup eos:q deserti fuerant ⁊ postea resti-
tuti: ⁊ sup pplm q ē ↄgregat⁹ ex gētibus:qui
possidere cepit ⁊ esse hitator vmbilici terre.
Saba ⁊ dedan ⁊ negociatōes tharsis ⁊ oēs
leones eius dicent t. Nunquid ad sumēda
spolia tu venis: Ecce ad diripiēdam pdam
ↄgregasti mltitudiem tuā: ut tollas argētū
⁊ aurū:auferas supellectilē atqȝ substātiaȝ:
⁊ diripias manib⁹ ifinitas. Propterea vatici
nare fili hois: ⁊ dices ad gog: Hec dicit dñs
de⁹: Nūqd nō i die illo cū hitauerit ppls me⁹
isrl ↄfident: scies ⁊ venies de loco tuo a late
rib⁹ aqlonis tu ⁊ ppli mlti tecum: ascēsores
eqr vniuersi: cet⁹ magnus ⁊ exercit⁹ vehe-
mēs: ⁊ ascēdes sup pplz meū isrl: qsi nubes
ut operias trā: In nouissimis dieb⁹ eri: ⁊ ad
ducā te sup trā meā: ut sciāt gētes me cū sci
ficatus fuero i te i ocul eor o gog. Hec dicit
dñs de⁹: Tu g ille es de q locut⁹ sū i dieb⁹ āti
qsi māu suor meor pphetar isrl: q pphe
tauerūt i dieb⁹ illor tēpor: ut adducerē te
sup eos. Et erit in die illa i die aduēt⁹ gog sz
trā isrl ait dñs de⁹: ascēdet idignatio mea in
furoē meo ⁊ i zelo meo. In igne ire mee locu
t sū: qr i die illa erit cōmotio magna sup trā
isrl: ⁊ cōmouebūt a facie mea pisces maris
⁊ volucres celi ⁊ bestie agri: ⁊ oē reptile qd
mouet sup humū: cunctiqȝ hoies q sūt sup
faciē tre. Et subuertēt mōtes: ⁊ cadēt sepes:
⁊ ois mur⁹ corruet i trram. Et ↄuocabo ad-
uersus eū i cūctis mōtibus meis gladiū ait
dñs de⁹. Gladi⁹ vni⁹cui⁹qȝ i frem suū dirige
tur. Et iudicabo eū peste ⁊ sāguine ⁊ imbre
vehementi: ⁊ lapidib⁹ immēsis. Ignez ⁊ sul
phur pluā sup eū ⁊ sup exercitū ei⁹: ⁊ super
pplos mltos: q sūt cū eo. Et magnificabor
⁊ sctificabor: ⁊ notus ero i ocul mltarum
gētiū: ⁊ scient qr ego dñs.

.XXXIX.

Tu āt fili hois vaticinare aduersū gog
⁊ dices: Hec dic dñs de⁹: Ecce ego sz te
gog pncipē capitl mosoch ⁊ thubal: ⁊ circū
agā te ⁊ educā te: ⁊ ascēdē te faciā d laterib⁹
aqlonis: ⁊ educā te sup mōtes isrl. Et pcu-
tiā arcū tuū i manu sinistra tua: ⁊ sagittas
tuas de manu dextera tua deijciā. Sup mō
tes isrl cades tu ⁊ oia agmina tua: ⁊ ppli q
sunt tecū. Feris auib⁹ oīqȝ volatili celi ⁊ be
stijs tre dedi te ad deuorandū. Sup faciem
agri cades: qr ego locut⁹ sū ait dñus de⁹. Et
imittā ignē i magog: ⁊ i his q hitāt i insulis
ↄfidēt: ⁊ sciēt qr ego dñs. Et nomē scm me
uz notū faciā i medio ppli mei isrl: ⁊ nō pol
luā nomē scm meū āpli⁹: ⁊ sciēt gētes qr ego
dñs scs isrl. Ecce veit ⁊ fcm ē ait dñs deus:
Hec ē dies d q locut⁹ sū. Et egrediēt hitato
res de ciuitatibus isrl: ⁊ succēdēt ⁊ cōburēt
arma clypeū ⁊ hastas arcū ⁊ sagittas ⁊ ba
culos manuū ⁊ cōtos: ⁊ succēdēt ea igni sep
tē ānis. Et ñ portabūt ligna de regiōibus nz
succidēt de saltibus: qm arma succendent
igni: ⁊ depcabūt eos: qbus pde fuerāt: ⁊ di
ripiēt vastatores suos ait dñs deus. Et erit
i die illa: dabo gog locū noiatū sepulchrū i
isrl: vallē viator ad oriētē mari: q obstupe
scē faciet ptereūtes. Et sepeliēt ibi gog ⁊ oēz
mltitudiez eius: ⁊ vocabit vallis mltitudis
gog: ⁊ sepeliēt eos domus isrl: ut mūdēt trā
septē mēsibus. Sepeliet āt eū ois ppls tre:
⁊ erit eis noiata dies: i q glorificatus suz ait
dñs deus. Et viros iugit ↄstituēt lustrātes t
rā: q sepeliāt ⁊ reqrāt eos: q remāserāt sup
faciē tre: ut emundēt eam. Post mēses autē
septē qrē icipiēt: ⁊ circuibūt pagrantes trā.
Cūqȝ viderit os homis: statuēt iuxta illud
titulū: donec sepeliāt illud pollinctōes i val
le mltitudis gog. Nomen āt ciuitatis amo
na: ⁊ mūdabūt trram. Tu ergo fili hois: hec
dicit dñus deus: Dic oī volucri ⁊ vniuersis
auibus cūctisqȝ bestijs agri: Cōuenite, ppe
rate ↄcurrite undiqȝ ad victimā meā: quaz
ego imolo vobis: victimā grādē sup mōtes
isrl: ut comedati carnes ⁊ bibatis sāguinez.
Carnes fortiuz comedetis: ⁊ sanguinē prin
cipū tre bibetis: arietū ⁊ agnorū ⁊ hircoruz
taurorūqȝ et altiliū et pinguium omnium.

Et comedetis adipē i saturitatē: ⁊ bibetis sāgui
nē i ebrietatē de victima: quā ego imolaui
uobis: ⁊ saturabimini sup mēsā meā de eq̄
⁊ de eq̄te forti: ⁊ de vniuersis viris bellatorib᷒
ait dn̄s deus. Et ponā glām meā i gētibus:
⁊ videbūt ōes gētes iudiciū meū q̄d fecerī:
⁊ manū meā: quā posuerī sr̄ eos: ⁊ sciēt do
mus isrl̄: q̄r ego dn̄s deus eoꝝ a die illa ⁊ de
inceps. Et sciēt gētes qm̄ i iniq̄tate sua capta
sit domus isrl̄: ⁊ q̄ deliq̄rint me: ⁊ abscōde
ri faciē meā ab eis: ⁊ tradiderī eos i manus
hostiū: ⁊ ceciderint i gladio vniuersi. Juxta
imūdiciā eoꝝ ⁊ scel᷒ feci eis: ⁊ abscōdi faci
em meā ab illis. Propterea hec dicit dn̄s de᷒:
Nūc reducam captiuitatē iacob: ⁊ misereboꝛ
oīs dom᷒ isrl̄. Et assumā zelū p̄ noīe s̄co me
o: ⁊ portabūt ↄfusiōem suā ⁊ ōem p̄uarica
tōem: quā p̄uaricati sūt i me: cū hitauerint
i t̄ra sua ↄfidēter neminem formidātes: ⁊ re
duxero eos de pp̄lis: ⁊ ↄgregauero de terris
inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ s̄cificat᷒ fuero i eis i ocul̄ gē
tiū pluriaꝝ. Et sciēt q̄r ego dn̄s de᷒ eoꝝ: eo
q̄ trāstulerim eos i natiōes: ⁊ ↄgregauerim
eos sup t̄rā suam: ⁊ n̄ deliq̄rim queq̄ ex eis
ibi. Et nō abscondā ultra faciē meā ab eis:
eo q̄ effuderī sp̄m meū sup ōem domū isrl̄
ait dn̄s de᷒.

.XL.

In vigesimo q̄nto āno trāsmigratiōis
nr̄e i exordio āni decia mēsis q̄rtodecio
āno: p᷒ q̄ p̄cussa ē ciuitas: i ipsa hac die fc̄a
ē sup me man᷒ dn̄i: ⁊ adduxit me illuc i visi
ōib᷒ dei. Adduxit me i t̄rā isrl̄: ⁊ dimisit me
sup mōtē excelsū nimis: sup quem erat: q̄si
edificiū ciuitatis vergentis ad austrum: ⁊ in
troduxit me illuc. Et ecce uir cu᷒ erat sp̄es:
q̄si sp̄es eris: ⁊ funicul᷒ lineus i manu eius:
⁊ calam᷒ mensure i manu eius. Stabat aūt
in porta: ⁊ locut᷒ ē ad me idē vir. Fili hoīs:
uide oculis tuis et auribus tuis audi: ⁊ po
ne coꝛ tuū i oīa: q̄ ego oñdā t̄: q̄r ut oñdā t̄
adductus es huc. Annuncia oīa q̄ tu vides
domui isrl̄. Et ecce mur᷒ foꝛinsec᷒ i circuitu
dom᷒ undiq̄: ⁊ in manu uiri calam᷒ mēsure
sex cubitoꝝ ⁊ palmo. Et mēsus ē latitudinē
edificij calamo uno: altitudinē q̄q̄ calamo
uno. Et venit ad portam: q̄ respiciebat uiā
oꝛiētalē: ⁊ ascēdit p̄ gradus ei᷒. Et mēsus est
limē porte calamo uno: latitudinē. i. limen
unum: calamo uno i latitudīe: ⁊ thalamū
uno calamo in lōgū: ⁊ uno calamo i latū:

⁊ iter thalamos q̄nq̄ cubitos: ⁊ limē porte
iuxta uestibulū porte itrinsec᷒ calamo uno.
Et mēsus ē uestibulū porte octo cubitoꝝ:
⁊ frontem eius duob᷒ cubitis. Uestibulum
aūt porte erat intrinsecus. Porro thalami
porte ad uiam oꝛientalē tres hinc ⁊ tres in
de: mēsura una triū: ⁊ mēsura una frōtiū
ex utraq̄ p̄te. Et mēsus ē latitudinem limi
nis porte decē cubitoꝝ: ⁊ lōgitudinem por
te tredecim cubitoꝝ: ⁊ marginem āte thala
mos cubiti unius: ⁊ cubitus unus finis utri
q̄. Thalami āt sex cubitoꝝ erāt hic ⁊ inde.
Et mēsus ē portam a tecto thalami usq̄ ad
tectū ei᷒: latitudinē uigitiq̄nq̄ cubitorum:
ostiū ↄtra ostiū. Et fecit frōtes p̄ sexaginta
cubitos: ⁊ ad frōtē atriū porte undiq̄ p̄ cir
cuitū: ⁊ ante faciē porte: q̄ p̄tigebat usq̄ ad
faciē uestibli porte itioris: q̄nq̄gita cubitoꝝ:
⁊ fenestras obliq̄s i thalamis ⁊ i frōtib᷒ eo
rū: q̄ erāt itra portā undiq̄ p̄ circuitū. Silr̄
ter āt erāt ⁊ i uestibulis fenestre p̄ gyrū itri
secus: ⁊ āte frōtes pictura palmaꝝ celata.
Et eduxit me ad atrium exteri᷒: ⁊ ecce gazo
phylacia ⁊ pauimētū stratū lapide in atrio
p̄ circuitū. Trigita gazophylacia i circuitu
pauimēti: ⁊ pauimētū i frōte portaꝝ s̄m lō
gitudinē portaꝝ erat iferi᷒. Et mēsus ē lati
tudinē a facie porte iferioris usq̄ ad frōtē
atrij iterioris extrinsecus: cētū cubitos ad
oꝛiētē ⁊ aq̄lōem. Portā v̄o q̄ respiciebat uiā
aq̄lonis atrij exterioris mēsus ē: tā i lōgitu
dine q̄ in latitudine: ⁊ thalamos eius tres
hic ⁊ tres inde: ⁊ frontē ei᷒ ⁊ uestibulū eius
s̄m mēsuram porte p̄oris: q̄nq̄gita cubitoꝝ
lōgitudinē eius: ⁊ latitudinē uigintiq̄nq̄
cubitorum. Fenestre āt ei᷒ ⁊ uestibulum et
sculpture s̄m mēsuram porte: q̄ respiciebat
ad oꝛientē: ⁊ septē graduū erat ascēsus ei᷒.
Et uestibulum āte eam: ⁊ porta atrij itioris
ↄtra portā aq̄lonis ⁊ oꝛientalē. Et mēsus ē
a porta usq̄ ad portā cētū cubitos. Et edu
xit me ad uiā australē: ⁊ ecce porta q̄ respici
ebat ad austrū. Et mēsus ē frōtē eius: ⁊ ue
stibulum eius iuxta mēsuras sup̄iores: ⁊ fe
nestras eius ⁊ uestibula i circuitu: sicut fene
stras ceteras: q̄nq̄ginta cubitoꝝ lōgitudine
⁊ latitudine uigintiq̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ i gradi
bus septem ascendebatur ad eam. Et uesti
bulum ante fores eius: ⁊ celate palme erāt:
una hic ⁊ altera inde in fronte eius: ⁊ por
ta atrij interioris in uia australi. Et men
sus ē a porta usq̄ ad portā in uia australi

cētū cubitoꝝ. Et itroduxit me i atriū iterius ad portā australē: ⁊ mēsus ē portā iuxta mēsuras supiores thalamū ei⁹: ⁊ frōtē eius et vestibulū ei⁹ hisdē mēsuris: ⁊ fenestras ei⁹ ⁊ vestibulū eius i circuitu q̄nq̄gita cubitos: lōgitudis: ⁊ latitudis vigintiq̄nq̄ cubitos: ⁊ vestibulū ꝑ gyꝝ lōgitudie vigitiq̄nq̄ cubitoꝝ ⁊ latitudie q̄nq̄ cubitoꝝ. Et vestibulū eius ad atriū exteri⁹: ⁊ palmas ei⁹ i frōte ⁊ octo gradus erāt: qb⁹ ascēdebat ꝑ eā. Et itroduxit me i atriū iterius ꝑ viā oriētalem: ⁊ mēsus ē portā ſm mēsuras supiores: thalamū ei⁹ ⁊ frontem eius: ⁊ vestibulū eius: sicut supra: ⁊ fenestras eius: ⁊ vestibla i circuitu lōgitudie q̄nq̄gita cubitoꝝ: ⁊ latitudie vigitiq̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ vestibulū eius. i. atrij extioris ⁊ palme celate i frōte ei⁹ hic ⁊ indē: ⁊ in octo gradib⁹ ascēsus eius. Et itroduxit me ad pōtā q̄ respiciebat ad aq̄lonē. Et mēsus ē ſm mēsuras supiores thalamū eius ⁊ frōtē eius ⁊ vestibulū eius ⁊ fenestras eius ꝑ circuitū lōgitudie q̄nq̄gita cubitoꝝ: ⁊ latitudine vigintiq̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ vestibulū ei⁹ respiciebat ad atrium extius: ⁊ celatura palmarum in fronte eius hinc ⁊ inde: ⁊ in octo gradibus ascēsus eius: ⁊ ꝑ singula gaçophylacia ostium in frontibus portaꝝ: ibi lauabāt holocaustuz. Et in vestibulo porte due mēse hinc ⁊ due mēse ide: ut imolet sup eas holocaustū ⁊ ꝑ pcc̄o ⁊ ꝑ delicto. Et ad lat⁹ exterius qd̄ descendit ad ostiū porte: q̄ ꝑgit ad aq̄lōem due mēse: ⁊ ad lat⁹ alteꝝ āte vestibulum porte due mense. Quattuor mēse hic ⁊ q̄ttuor mēse ide: ꝑ lat̄a porte octo mēse erāt sup q̄s imolabat. Quattuor āt mēse ad holocaustum de lapidib⁹ q̄dris extructe lōgitudie cubiti vni⁹ ⁊ dimidij: ⁊ latitudine cubiti vni⁹ ⁊ dimidij: ⁊ altitudie cubiti vni⁹ sup q̄s ponāt vasa: i qb⁹ imolat holocaustū ⁊ victima. Et labia eaꝝ palmi vni⁹: reflexa intrisec⁹ ꝑ circuitum. Sup mēsas āt carnes oblatōis. Et extra portā iteriorē gaçophylacia cātoꝝ i atrio iteriori: qd̄ erat in lat̄e porte respiciētis ad aq̄lōem: ⁊ facies eoꝝ cōtra viā australē: vna ex lat̄e porte oriētal̄: q̄ respiciebat ad viam aq̄lonis. Et dixit ad me: hoc gaçophylaciū qd̄ r̄spicit viā meridianā sacerdotū q̄ excubāt i custodijs tēpli: porro gaçophylaciū qd̄ respicit ad viā aq̄lōis: sacerdotū erit q̄ excubāt ad misteriū altaris. Isti sunt filij sadoch: q̄ accedūt de filijs leui ad dn̄m: ut mistrēt ei. Et mēsus ē atriū longitudie cētū cubitoꝝ: ⁊ latitudie centū cubitoꝝ ꝑ q̄drū: ⁊ altare āte faciē tēpli. Et itroduxit me in vestibulū tēpli: ⁊ mēsus ē vestibulū q̄nq̄ cubit̄ hinc ⁊ q̄nq̄ cubitis inde: ⁊ latitudinē porte triū cubitoꝝ hinc ⁊ triū cubitoꝝ inde: lōgitudinē āt vestibuli vigiti cubitoꝝ ⁊ latitudinem vndeci cubitoꝝ. Et octo gradib⁹ ascendebat ad eaz: ⁊ columne erāt i frōtib⁹ vna hinc ⁊ alt̄a inde.

C. XLI.

Et itroduxit me i tēplū: ⁊ mēsus ē frōtes: sex cubitos latitudis hic: ⁊ sex cubitos latitudis ide: latitudinē tabernaculi. Et latitudo porte dec̄ē cubitoꝝ erat: ⁊ lat̄a porte q̄nq̄ cubitis hinc, ⁊ q̄nq̄ ide. Et mensus ē lōgitudinē ei⁹ q̄dragita cubitoꝝ: ⁊ latitudinē viginti cubitoꝝ. Et itrogressus itrinsecus mēsus ē i fronte porte duos cubitos: ⁊ portā sex cubitoꝝ: ⁊ latitudinē porte septez cubitoꝝ. Et mēsus ē longitudinem ei⁹ vigiti cubitoꝝ: ⁊ latitudinem eius vigiti cubitorū āte faciē tēpli. Et dixit ad me: Hoc ē sc̄m sc̄oruz: Et mēsus ē parietem dom⁹ sex cubitoꝝ: ⁊ latitudinem later̄ q̄ttuor cubitorum undiq̄ ꝑ circuitū dom⁹. Latera āt lat⁹ ad latus bis trigitatriū. Et erāt eminētia: q̄ igrederēt ꝑ parietē domus i lat̄ibus ꝑ circuitū: ut ꝯtierēt ⁊ n̄ attigerēt parietē tēpli. Et platea erat i rotūdū ascēdēs sursū ꝑ cochleam ⁊ i cenaculū tēpli deferebat ꝑ gyrum. Iccirco latius erat tēplū i supiorib⁹: ⁊ sic de iferiorib⁹ ascēdebat ad superiora ⁊ i mediuz. Et uidi i domo altitudinem ꝑ circuitū fūdata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatio: ⁊ latitudinē per parietez later̄ forinsecus q̄nq̄ cubitoꝝ. Et erat iterior domus i lateribus domus. Et inter gaçophylacia latitudinē vigiti cubitoꝝ i circuitu domus vndiq̄. Et ostiū later̄ ad orōnē: ostiū vnum ad viā aq̄lonis: ⁊ ostiū vnū ad viā australē: ⁊ latitudinē loci ad orōnē q̄nq̄ cubitoꝝ in circuitu. Et edificiū qd̄ erat sepatū versūq̄ ad viā respiciētē ad mare: latitudis septuagita cubitoꝝ: paries āt edificij q̄nq̄ cubitorum latitudinis ꝑ circuitū: ⁊ lōgitudo eius nonaginta cubitoꝝ. Et mensus ē dom⁹ longitudinem cētum cubitorū: ⁊ qd̄ separatuz erat edificium: ⁊ parietes eius lōgitudinis centū cubitorum. Latitudo āt āte faciez domus: ⁊ eius qd̄ erat separatum ꝯtra oriētez

centū cubitoꝝ. Et mēsus ē lōgitudinē edifi
ciJ ꝯtra faciē eiꝰ: qḋ erat separatū ad dorsū
hecthecas ex utraqꝫ pte cētū cubitorū: ⁊ tē-
plū iteriꝰ ⁊ vestibula atriJ: limina ⁊ fenestras
obliq̄s: hecthecas ī circuitu ꝑ tres ptes cō-
tra vniꝰcuiꝰqꝫ limē stratūqꝫ ligno ꝑ gyrū in
circuitu. Terra āt usqꝫ ad fenestras: ⁊ fene-
stre clause sup ostia: ⁊ usqꝫ ad domū iterio-
rē ⁊ forisecꝰ ⁊ ōem parietē ī circuitu itrinse-
cꝰ ⁊ forinsecꝰ ad mēsurā: ⁊ fabrefacta cheru-
bin ⁊ palme. Et palma īf cherub ⁊ cherub.
Duasqꝫ facies hēbat cherub: faciē hoīs iu-
xta palmā ex hac pte: ⁊ faciem leonis iuxta
palmā ex alia pte expssā. Per ōem domū ī
circuitu de t̄ra usqꝫ ad supiorē ptē: cherubī
⁊ palme celate erāt ī pariete tēpli. Limen q̄-
drāgulum: ⁊ facies sāctuariJ aspectꝰ ꝯtra a
spectū. Altarꝭ lignei triū cubitoꝝ altitudo:
⁊ lōgitudo eiꝰ duoꝝ cubitoꝝ: ⁊ āguli eius ⁊
lōgitudo eiꝰ ⁊ parietes eiꝰ lignei. Et locutꝰ est
ad me: Hec ē mensa corā dn̄o. Et duo ostia
erāt ī tēplo ⁊ in sāctuario: ⁊ in duobꝰ ostiJs
ex utraqꝫ pte bina erāt ostiola: q̄ in se iuicē
plicabāt. Bina. n. ostia erāt ex vtraqꝫ parte
ostioꝝ. Et celata erant in ip̄is ostiJs templi
cherubi ⁊ sculptura palmaꝝ: sicͥ ī parietibꝰ
q̄ꝫ expssa erāt. Quāobrē ⁊ grossiora erāt li
gna ī vestibuli frōte forisecꝰ: sꝫ q̄ fenestre ob
liq̄: ⁊ sil'itudo palmaꝝ hic atqꝫ ide ī hūeruł
vestibł'i: sꝫ lata domꝰ: latitudīezqꝫ parietū.

.XLII.

Et eduxit me ī atriū exteriꝰ ꝑ viā ducē-
tē ad aq̄lōem. Et iduxit me ī gaçophy
laciū: qḋ erat ꝯtra separatū edificiū: ⁊ ꝯtra
edē vgētē ad aq̄lōem: ī faciē lōgitudis cētuz
cubitos ostiJ aq̄lōis: ⁊ latitudis q̄nq̄gita cu
bitos ꝯtra vigiti cubitos atriJ ītioris: ⁊ ꝯtra
pauimētū stratū lapide atriJ extiorꝭ: ubi erat
porticꝰ iūcta pōticui triplici. Et āte gaçophy
lacia deābulatio decē cubitoꝝ latitudis ad
interiora respiciens vie cubiti vniꝰ. Et ostia
eaꝝ ad aq̄lōem: ubi erāt gaçophylacia ī su
piorib' humiliora: qꝛ supportabāt porticꝰ q̄
ex illis eminebāt de iferiorib' ⁊ de mediJs e-
dificiJ. Tristega. n. erāt: ⁊ n̄ hēbāt colūnas:
sicͥ erāt colūne atrioꝝ. Propt̄ea emiebāt ḋ
inferiorib' ⁊ de mediJs a t̄ra cubitis q̄nq̄gi
ta. Et peribolꝰ exterior ꝑm gaçophylacia: q̄
erāt ī uia atriJ extiorꝭ āte gaçophylacia. Lō-
gitudo eiꝰ q̄nquagita cubitoꝝ: qꝛ lōgitudo
erat gaçophylacioꝝ atriJ extioris q̄nq̄ginta
cubitoꝝ: ⁊ lōgitudo āte faciē tēpli cētum cu
bitoꝝ. Et erat subt' gaçophylacia hec itroi
tꝰ ab oriēte ingrediētiū in ea de atrio extiori
ī latitudie pibolı atriJ: qḋ erat ꝯtra viā oriē
talē in faciez edificiJ sepati. Et erāt āte edifi
ciū gaçophylacia: ⁊ via an̄ faciez coꝝ iuxta
sil'itudinē gaçophylaciorū: q̄ erāt in via aq̄
lōis. Scd̄m longitudinē eorū sic ⁊ latitudo
eorū: ⁊ oīs introitꝰ eorū ⁊ sil'itudines ⁊ ostia
eorū: sꝫ ostia gaçophylaciorū: q̄ erāt in via
respiciēte ad notū. Ostiū in capite vie: q̄ via
erat an̄ vestibulū sepatū ꝑ viā oriētalez igre
diētibꝰ. Et dixit ad me: Gaçophylacia aq̄lo
nis ⁊ gaçophylacia austri: q̄ sꝫ āte edificiuz
separatū: hec sꝫ gaçophylacia sc̄a: in quibꝰ
vescūt sacerdotes q̄ appropinquāt ad dn̄m
ī sc̄a sc̄orū. Ibi ponēt sc̄a sc̄orū: ⁊ oblatōem
ꝓ pc̄cō ⁊ ꝓ delicto. Locꝰ. n. sāctꝰ ē. Cū autez
ingressi fuerint sacerdotes: n̄ egrediēt ḋ sc̄is
in atriū exteriꝰ. Et ibi reponēt vestimēta su
a: in q̄bꝰ mistrāt: qꝛ sc̄a sꝫ: vestientqꝫ vestimē
tꝭ aliJs: ⁊ sic ꝓcedēt ad ppł'm. Cūqꝫ cōplesset
mēsuras domꝰ intiorꝭ: eduxit me ꝑ viā pōte
q̄ respiciebat ad viā oriētalē: ⁊ mēsus ē eaz
ūdiqꝫ ꝑ circuitū. Mēsus ē āt ꝯtra vētū oriē
talē calamo mensure q̄ngētos calamos: in
calamo mensure ꝑ circuitū. Et mēsus ē con
tra vētuz aq̄lōis q̄ngētos calamos: in calāo
mensure ꝑ gyrum. Et ad vētū australē men
sus ē q̄ngētos calamos: in calamo mēsure
ꝑ circuitū. Et ad vētū occidētalē mēsus est
q̄ngētos calamos in calamo mēsure. Per
q̄ttuor ventos mēsus ē murū eius vndiqꝫ ꝑ
circuitū: longitudinē q̄ngētorū cubitorum:
⁊ latitudinem quingentoruz cubitorum: di
uidētē intꝫ sāctuariū ⁊ vulgi locū.

.XLIII.

Et duxit me ad portā: q̄ respiciebat ad
viā orientalē. Et ecce gl'a dei isrł' ingre
diebat ꝑ viā orientalem: ⁊ vox erat ei quasi
vox aquarū mł'taꝝ: ⁊ t̄ra splendebat a ma
iestate eiꝰ. Et uidi visiōem ꝑm spēm quā ui
derā qn̄ venit: ut disꝑderet ciuitatez: ⁊ spēs
ꝑm aspectū: quē vidrā iuxta fluuiū chobar.
Et cecidi sup faciē meā. Et maiestas dn̄i in
gressa ē tēplum ꝑ viā porte: q̄ respiciebat ad
orientem. Et eleuauit me sp̄us: ⁊ itroduxit
me in atriuz interiꝰ. Et ecce repleta erat gl'a
domini domus. Et audiui loquentem ad

me ô domo. Et vir q̃ stabat iuxta me: dixit
ad me: fili hoīs: loc⁹ solij mei: ⁊ loc⁹ vestigio
rū pedū meoꝝ: vbi hito i medio filioꝝ isrl̃ i
etnū. Et ñ polluet ultra dom⁹ isrl̃ nomē scz
meū: ipsi ⁊ reges eorū i fornicatiōib⁹ suis ⁊ i
ruinis regū suorū ⁊ i excelsis: q̃ fabricati sūt
limē suum iuxta limē meū: ⁊ postes suos iu
xta postes meos: ⁊ mur⁹ erat iter me ⁊ eos.
Et polluerūt nomē scm meū i abomiatōib⁹:
q̃s fecerūt: ꝑpter q̀d ɔsūpsi eos i ira mea. Nūc
ꝗ repellāt ꝑcul fornicatōem suā: ⁊ ruinas re
gū suorū a me: ⁊ hītabo in medio eorū sēp.
Tu āt fili hoīs: oñde domui isrl̃ tēplū ⁊ cō
fūdāt ab iiq̃tatib⁹ suis: ⁊ metiāt fabricam: ⁊
erubescāt ex oīb⁹ q̃ fecerūt. Figurā dom⁹ ⁊ fa
brice e⁹ exit⁹ ⁊ itroit⁹: ⁊ oēm descriptōez e⁹:
⁊ vniuersa p̄cepta e⁹: cunctūqꝫ ordīez e⁹: et
oēs leges e⁹ oñde eis: ⁊ scribe i ocul̃ eorū: ut
custodiāt oēs descriptōes e⁹ ⁊ p̄cepta illius:
⁊ faciāt ea. Ista ē lex dom⁹ i sūmitate mōtis.
Oēs fines e⁹ i circuitu scm scōrū ē. Hec ē ergo
lex dom⁹. Iste āt mēsure altaris i cubito ve
rissimo: q̃ hēbat cubitū ⁊ palmum. In sinu
e⁹ erat cubit⁹: ⁊ cubit⁹ i latitudīe: ⁊ definitio
e⁹ usqꝫ ad labiū e⁹: ⁊ i circuitu palm⁹ vn⁹.
Hec qꝫ erat fossa altaris. Et de sinu tre usqꝫ
ad crepidinem nouissimam duo cubiti: et
latitudo cubiti vni⁹: ⁊ a crepidīe miore usqꝫ
ad crepidinē maiorē q̃ttuor cubiti: ⁊ latitu
do cubiti vni⁹. Ipse āt ariel q̃ttuor cubitoꝝ
⁊ ab ariel usqꝫ ad sursuz cornua q̃ttuor. Et
ariel duodeci cubitoꝝ i lōgitudīe ꝑ duodeci
cubitos latitudīs: q̃drāgulatū eq̃s laterib⁹.
Et crepido q̃ttuordeciz cubitorum longitu
dis ꝑ q̃ttuordeci cubitos latitudis i q̃ttuor
angul̃ eius: ⁊ corona i circuitu eius dimidij
cubiti: ⁊ sinus e⁹ vni⁹ cubiti ꝑ circuitū. Gra
dus āt e⁹ versi ad oriētē. Et dixit ad me: Fi
li hoīs: hec dic̄ dñs de⁹: Hi sūt ritus altaris i
q̃cūqꝫ die fuerit fabricatū: ut offerat sr̄ illō
holocaustum: ⁊ effūdat sāguis. Et dabis sa
cerdotib⁹ ⁊ leuitis: q̃ sūt ô seīe sadoch: q̃ acce
dūt ad me ait dñs deus: ut offerant mihi vi
tulū de armēto ꝑ pccō. Et assumens de san
guine eius: pones sup q̃ttuor cornūa e⁹: ⁊ sr̄
q̃ttuor āgulos crepidinis: ⁊ sr̄ coronam i cir
cuitu: ⁊ mūdabis illud ⁊ expiabis. Et tolles
vitulū: q̃ oblat⁹ fuerit ꝑ pccō: ⁊ cōbures euz
i sꝑerato loco domus extra sāctuariuz. Et
i die secūda offeres hircum caprarū imma
culatum ꝑ pccō: ⁊ expiabūt altare: sic̄ expia
uerūt i vitulo. Cūqꝫ cōpleueris expians illud
offeres vitulū de armēto imaculatū: ⁊ arie
tē de grege imaculatū: ⁊ offeres eos i ɔspcu
dñi. Et mittēt sacerdotes sup eos sal: ⁊ offe
rēt eos in holocaustū dño. Septē dieb⁹ faci
es hircū ꝑ pccō q̃tidie: ⁊ vitulū de armēto
⁊ arietē de pecorib⁹ imaclatos offerēt. Sep
tē dieb⁹ expiabūt altare ⁊ mūdabūt illud: ⁊
iplebūt manū e⁹. Expletis āt septē dieb⁹ i die
octaua ⁊ ultra faciēt sacerdotes sr̄ altarr̄ ho
locausta v̄ra: ⁊ q̃ ꝑ pace offerūt: ⁊ placatus
ero vob̄ ait dñs de⁹.

C. XLIIII.

Et ɔuertit me ad viā porte sanctuarij
exterioris: q̃ respiciebat ad oriētē: ⁊ erat
clausa. Et dixit dñs ad me: Porta hec clau
sa erit: ⁊ ñ apiet ⁊ vir ñ trāsiet ꝑ eā: qm̄ dñs
de⁹ isrl̃ igressus est ꝑ eā: eritqꝫ clausa princi
pi. Pricceps ipse sedebit i ea: ut comedat pa
nē corā dño. Per viā porte vestibuli igredi
etur: ⁊ per viam eius egredietur. Et addu
xit me ꝑ viam pōte aq̃lonis i ɔspectu dom⁹
⁊ vidi: ⁊ ecce ipleuit gl̃a dñi domuz dñi. Et
cecidi in faciem meam: et dixit ad me dñs:
Fili hoīs: pone cor tuū ⁊ vide ocul̃ tuis: ⁊ au
ribus tuis audi oīa: q̃ ego loq̊r ad te: de vni
uersis cerimonijs dom⁹ dñi: ⁊ de cūctis legi
b⁹ eius. Et pones cor tuū in vijs tēpli ꝑ oēs
exitus sāctuarij: ⁊ dices ad exaspantem me
domū isrl̃. Hec dic̄ dñs de⁹: Sufficiāt vobis
oīa scelera v̄ra dom⁹ isrl̃: eo ꝙ iducitis filios
aliēos icircūcisos corde ⁊ icircūcisos carne:
ut sint i sāctuario meo: ⁊ polluāt domū me
az: ⁊ offertis panes meos adipē ⁊ sāguiem: et
dissoluistis pactū meū in oīb⁹ scelerib⁹ v̄ris: ⁊
ñ seruastis p̄cepta sāctuarij mei: ⁊ posuistis cu
stodes obſuationū mearū i sāctuario meo
vobismetipsis. Hec dic̄ dñs deus: Oīs alie
nigena incircūcisus corde ⁊ icircūcisus car
ne ñ igrediet̃ sāctuariū meū oīs filius alien⁹
q̃ ē i medio filioꝝ isrl̃. Sed ⁊ leuite: q̃ longe
recesserūt a me in errore filioꝝ isrl̃: ⁊ errauer
rūt a me p⁹ idola sua: ⁊ portauerūt iiq̃tatem
suā: erunt in sāctuario meo editui: ⁊ ianito
res portaꝝ dom⁹ ⁊ mīstri dom⁹. Ipsi macta
būt holocausta ⁊ victias ppl̃i: ⁊ ipsi stabūt
in ɔspectu eoꝝ: ut ministrent eis. Pro eo ꝙ
ministrauerunt illis in ɔspectu idoloꝝ suo
rum: ⁊ facti sunt domui isrl̃ in offendiculū
iniquitatis: icc̄irco leuaui manū meam sup
eos ait dominus deus: ⁊ portauerūt iiq̃tatez

suã. Et ñ appropĩq̃bũt ad me ut sacerdotio
fũgãt mihi: nẓ accedẽt ad õne sãctuarium
meũ iuxta sc̃a sc̃oꝝ: sẓ portabũt ꝯfusiõeẓ su
aꝝ: ꝛ scelera sua q̃ fecerũt. Et dabo eos iani
tores dom⁹: ꝛ ĩ õi misterio ei⁹: ꝛ vniuersis q̃
fiẽt ĩ ea. Sacerdotes ãt ꝛ leuite filij sadoch:
q̃ custodierũt cerimonias sãctuarij mei: cuẓ
errarẽt filij isrl̃ a me: ipsi accedẽt ad me: ut
mĩstrẽt mihi: ꝛ stabũt ĩ ꝯspectu meo: ut offe
rãt mihi adipẽ ꝛ sãguinẽ ait dñs de⁹. Ipsi ĩ
grediẽt sãctuariũ meũ: ꝛ ipsi accedẽt ad mẽ
sã meã: ut mĩstrẽt mihi: ꝛ custodiãt cerimo
nias meas. Cũq̧ ĩgrediẽt portas atrij ĩteri
ori vestib⁹ lineis ĩduẽtur: nec ascẽdet sr̃ eos
q̃cq̃ laneũ: qñ mĩstrãt ĩ portis atrij ĩterioris
ꝛ ĩtrĩsec⁹. Uitte lineę erũt ĩ capitib⁹ eoꝝ: et
femialia linea erũt ĩ lumbis eoꝝ: ꝛ ñ accigẽ
tur ĩ sudore. Cũq̧ egrediẽt atrium exterius
ad pplm̃: exuẽt se vestimẽtis suis: ĩ q̄b⁹ mĩstra
uerãt: ꝛ reponẽt ea ĩ gaçophylacio sãctuarij
ꝛ vestiẽt se vestimẽtis alijs: ꝛ ñ sc̃ificabũt pplꝫ
ĩ vestib⁹ suis. Caput ãt suũ ñ radẽt: neq̧ co
mã nutriẽt: sed tõdẽtes attõdẽt capita sua.
Et vinũ ñ bibet oĩs sacerdos qñ ĩgressur⁹ ẽ
atriũ ĩteri⁹. Et viduã ꝛ repudiatã ñ accipiẽt
vxores: sed v̄gĩes de sẽie dom⁹ isrl̃. Sed et
viduã q̃ fuerit vidua a sacerdote accipiẽt: ꝛ
pplm̃ meũ docebũt q̄d sit iter sc̃m ꝛ pollu
tũ: ꝛ iter mũdũ ꝛ ĩmũdũ ostẽdẽt eis. Et cũ
fuerit ꝯtrouersia: stabũt ĩ iudicijs meis ꝛ iu
dicabũt. Leges meas ꝛ p̃cepta mea ĩ õibus
solẽnitatib⁹ meis custodiẽt: ꝛ sabbata mea
sc̃ificabũt. Et ad mortuũ hoĩem ñ ĩgrediẽt:
ne polluãt: nisi ad p̃rem ꝛ m̃rem ꝛ filiũ ꝛ fi
liã ꝛ f̃rem ꝛ sororem: q̃ alteꝝ viꝝ ñ habue
rit: ĩ q̄b⁹ ꝯtamiabũt. Et p⁹q̃ fuerit emũdat⁹
septẽ dies nũerabũt ei: ꝛ ĩ die ĩtroit⁹ sui ĩ sãc
tuariũ ad atrium ĩteri⁹: ut mĩstret mihi in
sãctuario: offeret p̄ pc̃o suo ait dñus de⁹.
Nõ erit ãt eis hẽditas: ego hẽditas eoꝝ. Et
possessionẽ ñ dabitis eis ĩ isrl̃: ego. n. possessio
eoꝝ. Uictimã ꝛ p̄ pc̃o ꝛ p̄ delicto ipsi cõe
dẽt: ꝛ õe votũ ĩ isrl̃ ipsoꝝ erit: ꝛ p̄mitiua õi
um p̄mogenitoꝝ ꝛ oĩa libamẽta ex õibus q̃
offerũt: sacerdotũ erũt. Et p̄mitiua ciboruꝫ
vr̃oꝝ dabitis sacerdoti: ut repõat bñdictõem
domui sue. Omne morticinũ ꝛ captũ a be
stia de auibus ꝛ de pecoribus ñ comedent
sacerdotes.

C .XLV.

Cumq̧ ceperitis t̃rã diuidẽ sortito: sepa
rate p̄mitias dño sc̃ificatũ de t̃ra: lõgi
tudĩe vigĩtiq̧nq̧ milia: latitudĩe decẽ milia.
Sc̃ificatum erit ĩ omni t̃mino ei⁹ p̱ circui
tum. Et erit ex omni p̱te sc̃ificatum q̄ngen
tos p̱ q̄ngẽtos q̃drifariam p̱ circuitũ: ꝛ q̄nq̃
gĩta cubitis ĩ suburbana ei⁹ p̱ gyꝝ. Et a men
sura ista mẽsurab' lõgitudinẽ vigĩtiq̧nq̧ mi
liũ: ꝛ latitudinẽ decẽ miliũ. Et ĩ ipso erit tẽ
pluq̧ sc̃ẓq̧ sc̃oꝝ: sc̃ificatũ õ t̃ra erit sacerdo
tib⁹ mĩstris sãctuarij: q̃ accedũt ad misteriũ
dñi. Et erit eis loc⁹ ĩ domos ꝛ ĩ sãctuariuꝫ
sc̃itatis. Uigĩtiq̧nq̧ ãt milia lõgitudis ꝛ decẽ
milia latitudis. Leuite q̃ ministrãt domui:
ipsi possidebunt viginti gaçophylacia. Et
possessionem ciuitatis dabitis q̄nq̧ milia la
titudinis: ꝛ longitudinis vigĩtiq̧nq̧ milia
s̃m separationem sanctuarij õi domui isrl̃.
Principi q̧ꝫ hinc ꝛ ĩde ĩ separatõem sãctua
rij ꝛ ĩ possessionẽ ciuitatis: ꝛ ꝯtra faciẽ sepa
ratiõis sãctuarij ꝛ ꝯtra faciẽ possessiõis vr
bis a late maris usq̧ ad mare: ꝛ a late orientis
usq̧ ad oriẽtẽ. Lõgitudis ãt iuxta vnãquã
q̧ p̱tẽ a t̃mino occidẽtali usq̧ ad t̃minum
oriẽtalẽ: de t̃ra erit ei possessio in isrl̃. Et nõ
depopulabũt ultra p̄ncipes pplm̃ meũ: sed
t̃rã dabũt domui isrl̃ s̃m trib⁹ eoꝝ. Hec dic̃
dñs de⁹: Sufficiat uob̃ p̄ncipes isrl̃: ĩiq̄tatẽ
ꝛ rapinas intermittite: ꝛ iudiciũ ꝛ iustitiaꝫ fa
cite. Sep̱ate ꝯfinia v̄ra a pplõ meo ait dñs
de⁹. Statera iusta ꝛ ephi iustũ ꝛ bat⁹ iust⁹
erit uobis. Ephi ꝛ batus eq̃lia ꝛ vnĩ⁹ mẽsu
re erunt: ut capiat decimã p̱tẽ chori bat⁹: et
decimã p̱tẽ chori ephi. Juxta mẽsurã chori
erit eq̃ libratio eoꝝ. Siclus ãt vigĩti obolos
hꝫ. Porro vigĩti sicli ꝛ vigĩtiq̧nq̧ sicli ꝛ q̄ui
deci sicli minã faciũt. Et he sũt p̄mitie: q̃s
tolletis sextã p̱tẽ ephi de choro frumẽti ꝛ sex
taꝫ p̱tẽ ephi de choro hordei. Mẽsura q̧q̧
olei. Batus olei: decia p̱s chori ẽ: q: decẽ ba
ti ĩplẽt choꝝ. Et arietẽ vnũ de grege ducẽto
rũ: de his q̃ nutriuit isrl̃ ĩ sacrificiũ ꝛ ĩ holo
caustũ ꝛ ĩ pacifica ad expiãdũ p̄ eis ait dñs
de⁹. Oĩs ppl̃s t̃re tenebit̃ p̄mitijs his p̄nci
pi in isrl̃. Et sr̃ p̄ncipeꝫ erũt holocausta ꝛ sa
crificiũ ꝛ libamia ĩ solẽnitatib⁹ ꝛ ĩ calẽdis ꝛ
ĩ sabbatis: ĩ vniuersis solẽnitatib⁹ dom⁹ isrl̃.
Ipse faciet p̄ pc̃o sacrificiũ ꝛ holocaustũ ꝛ
pacifica ad expiãdũ p̄ domo isrl̃. Hec dicit
dñs deus. In p̄mo mẽse vna mensis: sumes
vitulũ de armento ĩmaculatum: ꝛ expiabis

sanctuariū. Et tollet sacerdos de sāguie qđ
erit ꝓ pccō: ⁊ ponet i postib⁹ dom⁹: ⁊ i q̄ttuor
angulis crepidis altaris: ⁊ i postib⁹ porte atrij
interioris. Et sic facies i septīa mēsis ꝓ unoq̄q3
q̄ ignorauit ⁊ errore decept⁹ est: ⁊ expiabis ꝓ
domo. In p̄mo mēse q̄rtadecia die mēsis erit
uobis pasche solēnitas. Septē dieb⁹ azīa co-
medēt. Et faciet p̄nceps i die illa ꝓ se ⁊ pro
uniuerso pplo t̄re uitulū ꝓ pccō. Et i septē
dierum solēnitate faciet holocaustū dn̄o sep-
tē uitulos ⁊ septē arietes imaculatos q̄tidie
septē dieb⁹: ⁊ ꝓ pccō hircū capraꝝ: ⁊ sacrifi-
ciū ephi ꝑ uitulum: ⁊ ephi ꝑ arietē faciet: ⁊
olei hyn ꝑ singula ephi. Septio mēse q̄nta-
decima die mēsis in solēnitate faciet: sic̄ su-
pradicta sūt ꝑ septē dies tā ꝓ pccō q̄ ꝓ ho-
locausto ⁊ in sacrificio ⁊ in oleo.

CXLVI.

Hec dic̄ dn̄s de⁹: Porta atrij interioris:
q̄ respicit ad oriētē erit clausa sex die-
b⁹ i qb⁹ op⁹ fit. Die āt sabbati apiet. Sed in
die calēdaꝝ apiet: ⁊ itrabit p̄nceps ꝑ uiā ve-
stibuli porte deforis: ⁊ stabit in limine por-
te. Et faciēt sacerdotes holocaustū ei⁹ ⁊ pa-
cifica ei⁹: ⁊ adorabit sup limē porte: ⁊ egredi-
et. Porta āt nō claudet usq3 ad vesperā. Et
adorabit ppl̄s t̄re ad ostiū porte illi⁹ in sab-
bati ⁊ i calēdis corā dn̄o. Holocaustū autē
hoc offeret princeps dn̄o in die sabbati: sex
agnos imaculatos ⁊ arietē immaculatū: ⁊
sacrificiū ephi ꝑ arietē. In agnis āt sacrifici-
um qđ dederit manus ei⁹: ⁊ olei hyn ꝑ singu-
la ephi. In die āt calēdaꝝ vitulū de armen-
to imaculatū: ⁊ sex agni ⁊ arietes imacula-
ti erunt: ⁊ ephi ꝑ vitulū: ephi q3 ꝑ arietē fa-
ciet sacrificiū. De agnis āt sicut iuenerit ma-
n⁹ eius: olei hyn ꝑ singula ephi. Cūq3 igres-
sur⁹ ē p̄nceps ꝑ viā vestibuli porte igrediat̄:
⁊ ꝑ eādē uiā exeat. Et cū itrabit ppl̄s t̄re in
ꝯspectu dn̄i in solēnitatib⁹: q̄ igredit̄ ꝑ por-
tā aq̄lōis: ut adoret: egrediat̄ ꝑ viā porte me-
ridiane. Porro q̄ igredit̄ ꝑ viā porte meridi-
ane: egrediat̄ ꝑ viā porte aq̄lōis. Non reuer-
tet̄ ꝑ viā porte ꝑ quā igressus ē: s3 e regione
illi⁹ egrediet̄. Princeps āt i medio eoꝝ cū in-
gredietib⁹ igrediet̄: ⁊ cū egredietib⁹ egrediet̄.
⁊ in nūdinis ⁊ i solēnitatib⁹ erit sacrificium
ephi ꝑ vitulū: ⁊ ephi ꝑ arietē. In agnis aūt
erit sacrificiū: sicut iuenerit man⁹ ei⁹: ⁊ olei
ꝑ singula ephi. Cū āt fecerit p̄nceps spōta-
neū holocaustū: aut pacifica volūtaria dn̄o
apiet̄ ei porta: q̄ respicit ad oriētem: ⁊ faciet
holocaustū suū: ⁊ pacifica sua: sic̄ fieri solēt
i die sabbati: ⁊ egrediet̄ claudet̄q3 porta p⁹ q̄
exierit. Et agnū eiusdē agni imaculatū faci-
et holocaustū q̄tidie dn̄o. Semꝑ mane faciet
illud. Et faciet sacrificiū sr̄ eo catamane ma-
ne: sextā ꝑtē ephi: ⁊ de oleo t̄tiā ꝑtē hyn: ut
misceat̄ sile. Sacrificiū dn̄o legitimu3: iuge
atq3 ꝑpetuū. Faciet agnū ⁊ sacrificiū ⁊ ole-
um catamane mane holocaustū sēpit̄num.
Hec dic̄ dn̄s de⁹: Si dederit p̄nceps domu3
alicui de filijs suis: hēditas ei⁹ filioꝝ suoru3
erit: possidebūt eā hēditarie. Si āt dederit
legatū de hēditate sua vni suoꝝ suoꝝ: erit
illi⁹ usq3 ad ānum remissiōis: ⁊ reuertet̄ ad
p̄ncipē. Hēditas āt ei⁹ filijs ei⁹ erit. Et n̄ acci-
piet p̄nceps de hēditate ppl̄i ꝑ violētiā ⁊ de
possessiōe eoꝝ: s3 de possessiōe sua hēditatē
dabit filijs suis: ut n̄ dispgat ppl̄s me⁹ unus-
q̄sq3 a possessiōe sua. Et itroduxit me per i-
gressum: q̄ erat ex late porte i gaçophylacia
sāctuarij ad sacerdotes: q̄ respiciebāt ad aq̄-
lōem: ⁊ erat ibi loc⁹ vergēs ad occidētē: ⁊ di-
xit ad me: Iste ē loc⁹ vbi coquēt sacerdotes
ꝓ pccō ⁊ ꝓ delicto: ubi coquēt sacrificiū: ut
non efferāt i atriū exteri⁹: ⁊ scificet̄ ppl̄s. Et
eduxit me i atriū exteri⁹: ⁊ circūduxit me ꝑ
q̄ttuor angulos atrij. Et ecce atriolū erat i
āgulo atrij: atriola singula ꝑ angulos atrij.
In q̄ttuor āgulis atrij atriola disposita: q̄-
dragita cubitoꝝ ꝑ lōgum: ⁊ trigita ꝑ latū.
Mēsure vni⁹ q̄ttuor erant. Et paries ꝑ cir-
cuitū ambiēs q̄ttuor atriola: ⁊ culine fabri-
cate erāt subt̄ portic⁹ ꝑ gyꝝ. Et dixit ad me:
Hec ē dom⁹ culiaꝝ: i q̄ coquēt mistri dom⁹
dn̄i victimas ppl̄i.

CXLVII.

Et ꝯuertit me ad portam dom⁹: ⁊ ecce
aque egrediebāt subt̄ limen dom⁹ ad
oriētē. Facies.n. dom⁹ respiciebat ad oriētē.
Aque āt descēdebāt i lat⁹ tēpli dextrum ad
meridiem altaris. Et eduxit me ꝑ via3 porte
aq̄lonis: ⁊ ꝯuertit me ad viā foras portam
exteriorē: viā q̄ respiciebat ad oriētē. Et ec-
ce aq̄ redūdātes a late dextro: cū egredētur
vir ad oriētē: q̄ hēbat funiculū i manu sua:
⁊ mēsus ē mille cubitos: ⁊ trāsduxit me per
aquā usq3 ad talos. Rursumq3 mensus est
mille: ⁊ transduxit me per aquam usq3 ad
genua. Et mensus est mille: ⁊ transduxit

me ꝑ aquā usq; ad renes. Et mēsus ē mille torrētē: quē n̄ potui ꝑtrāsire: qm̄ intumuerāt aq̄ ꝓfūdi torrētis: q̄ n̄ pōt trāsuadari. Et dixit ad me: Certe uidisti fili hoīs: Et eduxit me: ⁊ conuertit ad ripam torrentis. Cumq; me ꝯuertissem: ecce in ripa torrentis ligna mlta nimis ex utraq; ꝑte. Et ait ad me: Aq̄ iste q̄ egrediūt ad tumulos sabuli oriētalis: ⁊ descēdūt ad plana ꝺserti: itrabūt mare et exibūt ⁊ sanabūt aque. Et oīs aīa uiuēs: q̄ serpit: q̄cūq; uenerit torrēs: uiuet: ⁊ erūt pisces multi satis: pˀq̄ uenerit illuc aque iste. Et sanabūt ⁊ uiuēt oīa: ad q̄ uenerit torrēs: ⁊ stabūt sꝫ illa piscatores. Ab engaddi usq; ad engallū siccatio sagenarū erit. Plurime sp̄es erūt pisciū eiˀ: sicut pisces maris magni mltitudis nimie. In littoribˀ aūt eiˀ ⁊ i paludibˀ n̄ sanabūt: q; i salinas dabūt. Et sꝫ torrētem orietur i ripis eiˀ ex utraq; ꝑte omne lignum pomiferꝝ. Nō defluet folium ex eo: ⁊ nō deficiet fructˀ eius. Per singulos menses afferet ꝑmitiua: q; aque eiˀ de sāctuario egredientur. Et erunt fructus eiˀ in cibum: ⁊ folia eius ad medicinam. Hec dicit dn̄s deˀ: Hic ē t̄minˀ: i q̄ possidebitis t̄raꝫ i duoꝺci tribˀ isrl̄: q; ioseph duplicē funiculū hꝫ. Possidebitis āt eā singuli eque: ut sꝫ suus: sꝫ quam leuaui manum meam: ut darē ꝑribˀ urīs. Et cadet t̄ra hec uob̄ in possessionem. Hic ē āt t̄minˀ t̄re ad plagam septētrionaleꝫ a mari magno: uia ethalon uenientibˀ sedada emath berotha sabari: q̄ ē iter t̄minū damasci ⁊ ꝯfiniū emath domus thicon: q̄ ē iuxta t̄minum auran: ⁊ erit t̄minˀ a mari usq; ad atriū enon t̄minus damasci: ⁊ ab aq̄lōe ad aq̄lōem t̄minˀ emath: plaga septētrionalis. Porro plaga orientalis de medio auran ⁊ de medio damasci ⁊ de medio galaad ⁊ ꝺ medio t̄re isrl̄: iordāis disterminās: ad mare orientale: metiemini plagā oriētalē. Plaga aūt australis meridiana a thamar usq; ad aq̄s ꝯtradictōis cades: ⁊ torrēs usq; ad mare magnū: ⁊ hec ē plaga ad meridiē austral̄. Et plaga maris: mare magnum a ꝯfinio per directum: donec uenias emath: hec ē plaga maris. Et diuidetis t̄ram istam uobis ꝑ tribˀ isrl̄: ⁊ mittetis eā i hēditatē uobis ⁊ aduenis: q̄ accesserit ad uos: q̄ genuerint filios i medio urm̄: ⁊ erūt uobis sicut indigene iter filios isrl̄. Uobiscū diuidēt possessiōem in medio tribuū isrl̄. In tribu auteꝫ quacūq; fuerit aduena: ibi dabitis possessionem illi ait dominus deus.

C. XLVIII.

Et hec noīa tribuū a finibˀ aq̄lonis iuxta uiā ethalon ꝑgentibˀ emath atriū enon t̄minˀ damasci: ab aq̄lone iuxta uiam emath: ⁊ erit ei plaga orientalis mare: dan una. Et a t̄mino dan: a plaga orientali usq; ad plagā maris aser una. Et sup t̄minū aser a plaga oriētali usq; ad plagā maris neptalim una. Et sup t̄minū neptalim a plaga oriētali usq; ad plagā maris manasse una. Et sup t̄minū manasse a plaga oriētali usq; ad plagā maris effraim una. Et sup t̄minū effraim a plaga orientali usq; ad plagam maris ruben una. Et sup t̄minū ruben a plaga orientali usq; ad plagā maris iuda una. Et sup t̄minū iuda a plaga oriētali usq; ad plagaꝫ maris: erūt ꝑmitie: q̄s sepabitis uigītiq̄nq; milibˀ calamis latitudis ⁊ lōgitudis: sicuti singule ꝑtes a plaga oriētali usq; ad plagaꝫ maris: ⁊ erit sāctuariū i medio eiˀ. Primitie q̄s sepabitis dn̄o: longitudo uigintiq; milibus: ⁊ latitudo decē milibˀ. He āt erūt ꝑmitie sanctuarij sacerdotū: ad aq̄lōem lōgitudis uigītiq̄nq; milia: ⁊ ad mare latitudinis decem milia. Sed ⁊ ad oriētē latitudis decē milia: ⁊ ad meridiem uigintiq̄nq; milia. Et erit sāctuariū dn̄i i medio eiˀ. Sacerdotibˀ sāctuariū erit de filijs sadoch: q̄ custodierūt cerimonias meas: ⁊ n̄ errauerūt cū errarent filij isrl̄: sicut errauerunt ⁊ leuite. Et erūt ꝑmitie ꝺ ꝑmitiuis terre sc̄m sāctoꝝ iuxta terminū leuitaꝝ. Sꝫ ⁊ leuitis siliter iuxta fines sacerdotum uigintiq̄nq; milia lōgitudinis: ⁊ latitudis decē milia. Oīs lōgitudo uigintiq̄nq; milium: ⁊ latitudo decem miliū. Et n̄ uenūdabūt ex eo neq; mutabūt: nec trāsferent ꝑmitie terre: q; sc̄ificate sūt dn̄o. Quinq; milia āt: q̄ supsūt i latitudine ꝑ uigītiq̄nq; milia: ꝓphana erūt urbis i hitaculū ⁊ in suburbana. Et erit ciuitas i medio eius: et he mēsure eius. Ad plagā septētrionalē q̄ngēta ⁊ q̄ttuor milia: ⁊ ad plagā meridianaꝫ q̄ngenta ⁊ q̄ttuor milia: ⁊ ad plagam orientalem q̄ngenta ⁊ q̄ttuor milia: ⁊ ad plagam occidentalem q̄ngēta ⁊ q̄ttuor milia. Erūt aūt suburbana ciuitatis ad aq̄lonem ducēta q̄nq̄ginta: ⁊ ad meridiē ducēta q̄nq̄gīta: ⁊ ad oriētē ducēta q̄nq̄ginta: ⁊ ad mare ducenta quinquaginta. Qꝺ āt reliquū fuerit in longitudine secūdum primitias sāctuarij

decē milia i oriētē: ⁊ decē milia i occidentez
erūt: sic p̄mitie sāctuarij: ⁊ erūt fruges ei⁹ in
panes his q̄ seruiūt ciuitati. Seruiētes aūt
ciuitati operabūt ex oib⁹ tribub⁹ isrl̄. Oēs pri
mitie vigītiq̄nq̄ miliū p vigitiq̄nq̄ milia i
quadrū separabūt i p̄mitias sāctuarij et in
possessiōem ciuitatl. Qđ āt reliquū fuerit:
p̄ncipis erit ex oī pte p̄mitiaꝝ sanctuarij et
possessiōis ciuitatl e regione: vigitiq̄nq̄ mi
liū p̄mitiarū: usq̄ ad t̄minū oriētalē: sed ⁊
a mari e regione vigintiq̄nq̄ miliū usq̄ ad
t̄minū mari silit̄ i ptib⁹ p̄ncipis erit. Et erīt
p̄mitie sanctuarij ⁊ sāctuariū tēpli i medio
ei⁹. De possessiōe āt leuitaꝝ ⁊ de possessiōe
ciuitatl i medio ptiū p̄ncipis: erit in t̄minū
iuda ⁊ i t̄minū beniamin: ⁊ ad p̄ncipē ptie-
bit. Et reliq̄s tribub⁹ erūt tales portiones: A
plaga oriētali usq̄ ad plagā occidētalē: ben
iamin vna. Et ɔtra t̄minū beniamin a pla-
ga oriētali usq̄ ad plagā occidētalē simeon
vna. Et sup t̄minū simeonis a plaga oriēta-
li usq̄ ad plagā occidētalē ysachar vna. Et
sup t̄minū ysachar a plaga oriētali usq̄ ad
plagā occidētalē çabulon vna. Et sup t̄mi-
nū çabulon a plaga oriētali usq̄ ad plagaz
maris gad vna. Et sup t̄minuz gad ad pla-
gā austri i meridiem: ⁊ erit finis de thamar
usq̄ ad aq̄s ɔtradictōis cades: hereditas cō
tra mare magnū. Hec ē t̄ra: quam mittetis
i sortē tribub⁹ isrl̄: ⁊ he partitiones eaꝝ ait
dn̄s de⁹: et hi egress⁹ ciuitatl. A plaga septē
trionali q̄ngētos ⁊ quattuor milia mēsura-
bis: ⁊ porte ciuitatl oib⁹ tribub⁹ isrl̄. Porte
tres a septētriōe. Porta ruben vna: pōta iu-
da vna: porta leui vna. Et ad plagā oriēta-
lē q̄ngētos ⁊ q̄ttuor milia: et pōte tres. Pō
ta ioseph vna: porta bēiami vna: porta dan
vna. Et ad plagā meridianā q̄ngētos ⁊ q̄ttu
or milia metierl: et porte tres. Porta sime-
onis vna: porta ysachar vna: porta çabulō
vna. Et ad plagā occidētalē q̄ngētos ⁊ q̄ttu
or milia: et porte tres. Porta gad vna: por
ta aser vna: porta neptalim vna. Per circui
tū decē ⁊ octo milia. Et nomē ciuitatl ex illa
die dn̄s ibidem: amen.

Explicit ezechiel p̄pheta. Incipit p̄logus
sancti hieronymi in danielem p̄phetam.

Danielē p̄phetaz iuxta sep-
tuaginta i̇t̄ptes dn̄i salua-
toris eccl̄e n̄ legūt: vtentes
theodotiōis editiōe: ⁊ hoc
cur acciderit nescio. Siue
.n. q̄r s̄mo chaldaic⁹ est: et
quibusdam p̄petatib⁹ a nr̄o eloquio discre-
pat: noluerūt septuagīta it̄rp̄tes easdē lin-
gue lineas i trāslatiōe seruare: siue sub noīe
eoꝝ ab alio nescio q̄ nō sat̄ chaldeā liguaz
sciente edit⁹ ē liber: siue aliud q̄d cause extite
rit ig̃rans: hoc vnuz affirmare possū: q̄ m̄l-
tū a v̄itate discordet: ⁊ recto iudicio repudi-
at⁹ sit. Sciēdū q̄ppe danielē maxie ⁊ esdrā:
hebraicis q̄dē litterl: s; chaldeo s̄mōe con-
scriptos: ⁊ vnā hieremie pericopen: iob q̄q̄
cū arabica ligua plurimā h̄re societatē. De-
niq̄ ⁊ ego adolescētulus p⁹ q̄ntiliani ⁊ tullij
lectiōez ac flores rhetoricos cum me i ligue
h⁹ pistrinū reclusissem: ⁊ m̄lto sudore m̄lto
q; t̄pe vix cepissem anhelātia stridētiaq̄ v̄
ba resonare: ⁊ q̄si p criptam ambulās: raꝝ
desup lumen aspicerem: impegi nouissime
i danielē: ⁊ tanto tedio affect⁹ sū: ut despera-
tiōe subita ōem laborē veterē voluerim ɔtē
nē. Uerū adhortante me q̄dam hebreo: et
illud mihi crebr⁹ sua ligua igerēte: labor im
p̄b⁹ oia vincit: q̄ mihi uidebar sciol⁹iter eos
cepi rursus discipulus esse chaldaic⁹. Et ut
veꝝ fatear: usq̄ ad p̄ntē diē mag̃ possū ser-
monē chaldaicū legē ⁊ itelligē q̄ sonaī. Hec
iccirco refero: ut difficultatem nob̄ danielis
ostēderem: q̄ apud hebreos nec susanne h;
historiā: nec hymnū triū pueroꝝ: nec belis
draconisq̄ fabulas: q̄s nos: q̄r in toto orbe
dispse sunt ueru ante posito easq̄ iugulāte
subiecimus: ne videremur apud ip̄itos ma-
gnam ptem uolumis detruncasse. Audiui
ego quēdam de p̄ceptorib⁹ iudeoꝝ: cū susā-
ne derideret historiā: ⁊ a greco nescio q̄ eaz
diceret eē ɔfictā illud opponere: qđ origeni
q̄ africanus opposuit: etymologias has
apo thoy chynoy chise: ⁊ apothoyprynoy
pryse: de greco s̄mōe descēdere. Cui⁹ rei nos
itelligētiā nr̄is hanc possum⁹ dare: ut uerbi
gr̄a dicamus ab arbore ilice dixisse eū conti
nuo pereas: ⁊ a lentisco in lentem te cōmi-
nuat angelus: uel non lēte pereas: aut lēt⁹:
id est flexibilis ducaris ad mortem: siue ali
ud quid ad arboris nomen conueniens. De
inde tantum fuisse ocij tribus pueris cauil-
labatur: ut in camino estuantis incendij

metro luderent: ⁊ p ordinē ad laudē dei oia elemēta puocarēt: aut qd miraculū: diuiñeq; aspiratōis iudiciū l' dracōem īfectū offa pi cis ul' sacerdotū belis machinas dephēsas: q̄ magi prudētia solerti viri q̄ pphetali essēt spu ppetrata. Cū vo abacuc veniret: ⁊ d iudea i chaldeā raptū discophoꝝ lectitaret: q̄rebat exēplū ubi legissem' i toto veteri testamēto queq̄ scōꝝ graui volasse corpore: ⁊ i pūcto hore tāta t̄raꝝ spatia trāsisse. Cui cū q̄dā e nr̄is sati ad loquendū pmptul' ezechielē adduxisset i mediū: ⁊ dicēt eū d chaldea in iudeā fuisse trāslatū: derisit hoiem: ⁊ ex ipso uolumie demōstrauit ezechielē i spu se vidisse trāspositū. Deniq; ⁊ aplm nr̄m videlicet ut eruditū virū: ⁊ q̄ legē ab hebreis didicisset n̄ fuisse ausum affirmare se raptū i corpore sed dixisse: siue i corpore siue extra corp' nescio: de' scit. His ⁊ talib' argumēti apocryphas in libro eccl'e fabl'as arguebat. Sup q̄ re lectori arbitrio iudiciū dēliquens illud āmoneo nō hr̄i danielē apud hebreos īter pphetas: s; īt eos q̄ agiographa ɔscripserūt. In tres siq̄dē ptes ois ab eis scripta diuidit: i legē i pphetas ⁊ i agiographa. i. i q̄nq; ⁊ octo ⁊ i vndeci libros: de q̄ n̄ ē hui' tpis disserē. Que āt ex hoc ppheta: immo ɔtra hūc librū porphyri' obijciat: testes sunt methodi' eusebi' ⁊ apollinari: q̄ mlt̄i v̄suū mili b' ei' vesanie rn̄dētes: nescio an curioso lectori satisfecerit. Un̄ obsecro vos o paula ⁊ eustochiū fūdati p me ad dn̄m p̄ces: ut q̄diu i hoc corpusculo sū: scribā aliq̄d gratū vob: vtile eccl'e dignū posteri. Presentiū q̄ppe iudicijs oblatrantiū n̄ sati moueor: q̄ i utraq; ptē aut amore labūt aut odio.

Explicit prologus. Incipit daniel propheta. Caplm. I.

Anno tertio regni ioachim regis iuda venit nabuchodonosor rex babylōis irl'm: ⁊ obsedit eā ⁊ tradidit dn̄s i manu ei' ioachim regē iude: ⁊ ptē vasorum dom' dei: ⁊ asportauit ea i t̄rā sennaar i domū dei sui: ⁊ vasa itulit i domū thesauri dei sui. Et ait rex assenez p̄posito eunuchoꝝ: ut īroducerēt de filijs isrl' ⁊ de seie regio ⁊ tyrannoꝝ pueros: i q̄b' nulla eēt macula: decoros fōma ⁊ ⁊ eruditos oī sapiētia: cautos scia ⁊ doctos disciplina: ⁊ qui possēt stare i palatio regi: ut docēt eos lr̄as ⁊ liguā chaldeoꝝ. Et ɔstituit eis rex annonā p singulos dies de cibis suis ⁊ vino vnde bibebat ipse: ut enutriti trib' annis postea starēt i ɔspcu regi. Fuerūt g̃ īt eos de filijs iude: daniel ananias misabel ⁊ azarias. Et iposuit eis p̄posit' eunuchorum noia: danieli balthasar: ananie sidrac: misaheli misac: ⁊ azarie abdenago. Proposuit āt daniel i corde suo ne pollueret de mensa regis: neq; de vino pot' ei': ⁊ rogauit eunuchoꝝ p̄positū ne ɔtamiaret. Dedit āt de' danieli grām ⁊ miam i ɔspectu p̄ncipis eunuchoꝝ. Et ait p̄nceps eunuchoꝝ ad dāielē: Timeo ego dn̄m meū regē: q̄ ɔstituit vobis cibū ⁊ potū: q̄ si viderit vultus vr̄os macilētiōes p ceteri adolescētib' coeuis vr̄is: ɔdēnabiti caput meū regi. Et dixit daniel ad malassar: quē ɔstituerat p̄nceps eunuchoꝝ sr̄ danielē ananiā misabelē ⁊ azariam: Tenta nos obsecro s̄uos tuos dieb' decē: ⁊ dēt nobis legumia ad vescēdū ⁊ aq̄ ad bibendū: et ɔtēplare vult' nr̄os ⁊ vult' pueroꝝ: q̄ uescūt cibo regio: ⁊ sic videri: facies cū seruis tuis. Qui audito s̄mōe hui' cemōi: tentauit eos dieb' decē. P' dies āt decē apparuerūt uultus eoꝝ meliores ⁊ corpulētiores p oib' pueri: q̄ uescebāt cibo regio. Porro malassar tollebat cibaria ⁊ uinū pot' eoꝝ: dabatq; eis legumina. Pueri āt his dedit de' sciā; ⁊ disciplinā i oī libro ⁊ sapia: danieli āt itelligētiā oīuz uisionū ⁊ sōnioꝝ. Cōpletis itaq; dieb' p' q̄s dixerat rex: ut itroducerēt: introduxit eos p̄posit' eunuchoꝝ i ɔspcu nabuchodonosor. Cumq; eis locut' fuisset rex: n̄ st iuēti tales de uniuersis: ut daniel ananias misabel ⁊ azarias. Et steterūt i ɔspectu regis: ⁊ oē uerbū sapiētie ⁊ itellect' qd sciscitat' ē ab eis rex: iuēit i eis decuplū s; cūctos hariolos ⁊ magos: q̄ erāt i uniuerso regno eius. Fuit āt daniel usq; ad ānū p̄mū cyri regis.

.II.

In anno secūdo regni nabuchodonosō uidit nabuchodonosor sōniū: ⁊ cōterrit' ē spus ei': ⁊ somnium eius fugit ab eo. Precepit āt rex: ut conuocarentur harioli et magi et malefici et chaldei: ut idicarēt rḡi

somnia sua. Qui cũ venissẽt steterũt corã rege: ꝛ dixit ad eos rex: Uidi sõniũ: ꝛ mẽte cõfusus ignoro qd viderim. Rñderũtq; chaldei regi syriace. Rex i sempitnũ viue: Dic sõniũ seruis tuis: ꝛ iterptatõez ei⁹ idicabim⁹. Et rñdẽs rex ait chaldeis: Sermo recessit a me. Nisi idicaueritꝭ mihi sõniũ ꝛ ↄiecturã ei⁹: peribitꝭ vos ꝛ dom⁹ vr̃e publicabũt. Si aũt sõniũ ꝛ ↄiecturam eius narraueritis: p̄mia ꝛ dona ꝛ honorem m̃ltum accipietis a me. Sõniũ igi̇ ꝛ int̄p̄retationem ei⁹ indicate mihi. Rñderunt secundo atq; dixerũt: Rex somnium dicat seruis suis: ꝛ iterp̄tatiõem ei⁹ indicabim⁹. Rñdit rex ꝛ ait: Certe noui: q̄ tp̄s redimitis: sciẽtes q̄ recesserit a me s̄mo. Si ḡ sõniũ ñ idicaueritꝭ mihi: vna est ð vob̃ s̃nia: q̄ iterp̄tatõem q̃; fallacẽ ꝛ deceptiõe plenã composueritꝭ: ut loq̃mini mihi: donec tp̄s ptrãseat. Sõniũ itaq; dicite mihi: ut sciam q̄ iterp̄tatõem q̃; eius verã loq̃mini. Rñdẽtes ḡ chaldei corã rege dixerũt: Nõ ẽ hõ sup t̃ram: q̄ s̄mõem tuũ rex possit implẽ: sed neq; regũ q̃sq̃ magn⁹ ꝛ potes verbũ huiuscemodi sciscitat ab õi hariolo et mago ꝛ chaldeo. Sermo .n. quem tu q̃ris rex: grauis ẽ: nec reperiet q̃sq̃ q̄ idicet illum i cõspectu regꝭ: excepti dĳs: q̃rum nõ ẽ cũ hoib⁹ ↄuersatio. Quo audito rex i furore ꝛ in ira magna p̄cepit: ut perirẽt ões sapiẽtes babylonis. Et egressa s̃nia: sapiẽtes iterficiebãt. q̃rebãtq; daniel ꝛ socĳ ei⁹: ut perirẽt. Tunc daniel requisiuit ð lege atq; s̃nia ab arioch p̄ncipe militie regis: q̄ egressus fuerat ad iɫ̃ficiendos sapientes babylonis. Et interrogauit eum: q̄ a rege potestatem acceperat: quã ob cãm tam crudelis s̃nia a facie regis esset egressa. Cum ḡ rem indicasset arioch danieli: daniel ingressus rogauit regẽ: ut tp̄s daret sibi ad solutiõem indicãdam regi. Et ingressus ẽ domum suam: ananieq; ꝛ misaheli ꝛ açarie socĳs suis indicauit negociuz: ut quererent misericordiaz a facie dei celi sꝫ sacramẽto isto: ꝛ ñ perirẽt daniel ꝛ socĳ ei⁹ cũ ceterꝭ sapiẽtibus babylõis. Tunc danieli mysteriũ p̄ visiõem nocte ẽuelatum ẽ. Et benedixit daniel deum celi ꝛ locutus ait: Sit nomẽ dñi bñdictũ a sc̃lo ꝛ usq; i sc̃lm: q: sapiẽtia ꝛ fortitudo eius sũt: ꝛ ipse mutat tp̄a ꝛ etates. Transfert regna atq; ↄstituit: dat sapiam sapientibus: ꝛ sciam itelligentibus disciplinam. Ipse reuelat p̄funda ꝛ abscondita: ꝛ nouit i tenebris ↄstituta: ꝛ lux cũ eo est. Tibi de⁹ pr̃z nr̃oꝝ ↄfiteor teq; laudo: q: sapiam ꝛ fortitudinem dedisti mihi: ꝛ nunc oñdisti mihi q̄ rogauim⁹ te: q: s̄mõem regꝭ aperuisti nobis. Post hec daniel ingressus ad arioch: quez ↄstituerat rex: ut p̄deret sapientes babylonis: sic ei locutus ẽ. Sapientes babylõis ne p̄das. Introduc me i ↄspc̃u regꝭ: ꝛ solutõem regi narrabo. Tũc arioch festinus itroduxit danielẽ ad regẽ: ꝛ dixit ei. Inueni hoiem de filĳs trãsmigratõis iude: q̄ solutõem regi annũciet. Rñdit rex ꝛ dixit danieli: cui⁹ nomen erat balthasar: Putasne vere potes mihi idicare sõniũ q̄d uidi: ꝛ int̄p̄tatõem ei⁹? Et rñdens daniel corã rege ait: Mysteriũ q̄d rex itrogat sapiẽtes magi ꝛ hariolı ꝛ haruspices neq̃unt idicare regi: sꝫ ẽ deus in celo reuelans mysteria: q̄ idicauit tibi rex nabuchodonosor: q̃ vẽtura sunt nouissimis tp̄ibus. Sõnium tuum ꝛ visiones capitis tui in cubili tuo hui⁹cemodi ẽ: Tu rex cogitare cepisti i stratu tuo: q̄d esset futuꝝ p⁹ hec: ꝛ q̄ reuelat mysteria oñdit t̃ q̃ vẽtura sunt. Mihi q̃; nõ i sapia: q̃ ẽ i me plusq̃ i cunctis viuentib⁹: sacramẽtũ hoc reuelatum ẽ: sed ut interp̄tatio regi manifesta fieret: ꝛ cogitatõs mẽtis tue scires. Tu rex videbas: Et ecce q̃si statua vna grãdis. Statua illa magna ꝛ statura sublimis stabat ↄtra te: ꝛ ituitus eius erat terribiɫ. Huius statue caput ex auro optimo erat: pect⁹ autẽ ꝛ brachia ð argẽto: porro venter ꝛ femora ex ere: tibie ãt ferree: pedũ q̃dã p̄s erat ferrea: q̃dã ãt fictiɫ. Uidebas ita: donec abscisus ẽ lapis de mõte sine mãib⁹ ꝛ p̄cussit statuã in pedibus eius ferreis ꝛ fictilibus: ꝛ cõminuit eos. Tũc ↄtrita sũt pariɫ̃ ferrũ testa es argẽtum ꝛ aurum: ꝛ redacta q̃si i fauillaz estiue aree: q̃ rapta sũt vẽto: nullusq; loc⁹ iuẽt⁹ est eis. Lapis ãt q̄ p̄cusserat statuaz: factus est mons magnus: ꝛ impleuit vniuersam t̃rã. Hoc ẽ somnium: iterp̄tatiõem q̃; eius dicemus coram te rex. Tu rex regum es: ꝛ deus celi regnum ꝛ fortitudinẽ ꝛ imperiũ ꝛ gl̃aꝫ dedit t̃: ꝛ oĩa i q̄b⁹ hitant filĳ hoiuꝫ ꝛ bestie agri: volucres q̃; celi dedit i mãu tua: ꝛ sub ditiõe tua vniuersa ↄstituit. Tu es ḡ caput aureum. Et post te ↄsurget regnuꝫ aliud minus te argẽteũ: ꝛ regnum tertiũ aliud ereũ: q̄d imperabit vniuerse t̃re: ꝛ regnuꝫ q̃rtum erit uelut ferreum. Quõ ferrum comminuit ꝛ dõat oĩa: sic comminuet ꝛ conteret oĩa hec. Porro quia uidisti pedum ꝛ digitoꝛuꝫ

partē testeā figuli: ⁊ ptē ferreā: regnū diuisū
erit: qd̄ tñ deplantatio ferri orieť. Scd̄m q̄
vidisti ferrū mixtū teste ex luto ⁊ digitos pe
dū ex pte ferreos ⁊ ex pte fictiles: ex pte re-
gnū erit solidū: ⁊ ex pte cōtritū. Qd̄ āt vidi-
sti ferrū mixtū teste ex luto: cōmiscebūť q̄dē
hūano semini: sʒ ñ adhēbūt sibi: sicuti ferꝝ
misceri ñ pōt teste. In dieb' āt regnoꝝ illoꝝ
suscitabit de' celi regnū: qd̄ in etnū nō dissi
pabit: ⁊ regnū ei' alteri pplo ñ tradeť. Com
minuet aūt ⁊ ꝯsumet vniuersa regna hec: et
ipsū stabit i etnū. Scd̄m q̄ vidisti q̄ de mō
te abscisus ē lapis sine maib': ⁊ cōminuit te
stā ⁊ ferꝝ ⁊ es ⁊ argētū ⁊ auꝝ: de' magn' oñ
dit igi q̄ vētura sūt p' ea: ⁊ verū ē sōniū: ⁊ fi
del' iterptatio ei'. Tūc rex nabuchodonosō
cecidit i faciē suā: ⁊ danielē adorauit: ⁊ ho-
stias ⁊ icēsū p̄cepit: ut sacrificarēt ei. Loq̄ns
ḡ rex ait danieli: Uere de' vr̄ de' deoꝝ ē ⁊ do
min' regū reuelās mysteria: q̄m tu potuisti
apire hoc sacramētū. Tūc rex danielē i sub
lime extulit: ⁊ mūera mlta ⁊ magna dedit
ei. Et ꝯstituit eū p̄ncipē sup ōes ꝓuicias ba
bylōis: ⁊ p̄fectū ⁊ magistrū sup cūctos sapi
ētes babylōis. Daniel āt postulauit a rege:
⁊ ꝯstituit sʒ opa ꝓuicie babylōis sidrac mi-
sac ⁊ abdenago. Ipse āt daniel erat i forib'
regi.

.III.

NAbuchodonosor rex fecit statuā aure
am altitudine cubitoꝝ sexagita: lati-
tudine cubitoꝝ sex: ⁊ statuit eam in campo
duran ꝓuicie babylōis. Itaq3 nabuchodo-
nosor rex misit ad ꝯgregādos satrapas ma-
gistratus ⁊ iudices: duces ⁊ tyrannos ⁊ pre
fectos: ōesq3 p̄ncipes regionū: ut ꝯuenirent
ad dedicatiōem statue: quā erexerat nabu-
chodonosor rex. Tunc ꝯgregati sūt satrape
magr̄at' ⁊ iudices duces ⁊ tyrāni ⁊ optima
tes: q̄ erāt in p̄tatib' ꝯstituti: ⁊ vniuersi p̄nci
pes regionū: ut conuenirēt ad dedicatiōem
statue: quā erexerat nabuchodonosor rex.
Stabāt āt i cōspcu statue: quā posuerat na
buchodonosō rex: ⁊ p̄co clamabat valēter.
Uob' diciť pplis tribub' ⁊ liguis: i hora qua
audieritl sonitū tube ⁊ fistule ⁊ cithare sam
buce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi ge-
nerl musicoꝝ: cadētes adorate statuā aure-
aʒ: quā constituit nabuchodonosor rex. Si
q̄s āt ñ ꝓstrat' adorauerit: eadē hōa mitteť
i fornacē ignis ardētl. P' hec igi stati: ut au-
dierūt ōes ppli sonitū tube fistule ⁊ cithare
sambuce ⁊ psalterij symphonie ⁊ ois generl
musicoꝝ: cadētes ōes ppli trib' ⁊ ligue ado
rauerūt statuā aureā: quā cōstituerat nabu
chodonosor rex. Statiq3 i ipso tp̄e acceden
tes viri chaldei accusauerūt iudeos: dixerū-
q3 nabuchodonosō regi: Rex i eternū viue.
Tu rex posuisti decretū: ut ois hō q̄ audie-
rit sonitū tube fistule ⁊ cithare sambuce et
psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generl mu
sicoꝝ: ꝓsternat se: ⁊ adōet statuā aureā: siq̄s
āt ñ ꝓcidēs adōauerit: mittať i fornacē ignis
ardētis. Sūt ḡ uiri iudei: q̄s cōstituisti sup
opa regiōis babylonie sidrac misac ⁊ abde
nago: viri isti cōtēpserūt rex decretū tuum.
Deos tuos ñ colūt: ⁊ statuā aureā: quā erexi
sti ñ adorāt. Tūc nabuchodonosor i furōe
⁊ ira p̄cepit: ut adducerēt sidrac misac ⁊ ab
denago. Qui cōfestim adducti sūt i cōspcu
regis: ꝓnūciāsq3 nabuchodonosor rex: ait
eis: Uere ne sidrac misac ⁊ abdenago deos
meos ñ colitis: ⁊ statuā aureaʒ: quā ꝯstitui
ñ adoratis? Nūc ḡ si estis parati: q̄cūq3 hōa
audieritl sonitū tube fistule cithare sambu-
ce ⁊ psalterij ⁊ symphonie: oisq3 generl mu-
sicoꝝ: ꝓsternite uos ⁊ adōate statuā quā fe
ci: qd̄ si ñ adorauerit: eadem hora mittemi-
ni i fornacem ignis ardētis. Et quis ē deus
q̄ eripiet vos de manu mea? Rn̄dētes sidrac
misac ⁊ abdenago: dixerūt regi nabuchodo
nosor: Non oʒ nos de hac re rn̄dere t. Ecce
.n. de' nr̄: quē colim' pōt eripe nos de camio
ignis ardētl: ⁊ de manib' tuis o rex liberare.
Qd̄ si noluerit: notū sit tibi rex: quia deos
tuos ñ colim': ⁊ statuā aureā: quā erexisti ñ
adoramus. Tūc nabuchodonosor replet' ē
furore: ⁊ aspect' faciei illi' immutat' ē sup si
drac misac ⁊ abdenago: ⁊ p̄cepit ut succēde
reť fornax septuplum q̄ succēdi ꝯsueuerat:
⁊ viris fortissimis de exercitu suo iussit: ut
ligatis pedib' sidrac misac ⁊ abdenago mit
terēt eos in fornacem ignis ardentis. Et cō
festim viri illi vincti cum brachis suis ⁊ tia
ris ⁊ calciamentis et uestib' missi sunt i me
diū fornacis ignis ardētis. Nā iussio regis
urgebat. Fornax āt succēsa erat nimis. Pō
ro uiros illos: q̄ miserant sidrac misac ⁊ ab
denago iterfecit flamma ignis. Uiri autem
hi tres. i. sidrac misac ⁊ abdenago cecidert
in medio camino ignis ardentis colligati.
Que sequuntur i hebreis voluminibus nō
repperi. Et ambulabant in medio flāme

laudãtes deũ ⁊ bñdicẽtes dño. Stãs autez
azarias orauit sic: Apiensq; os suũ i medio
ignis ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ pr̃m nr̃oꝝ: ⁊ lau
dabile ⁊ gl'iosũ nomẽ tuũ i scl'a: q2 iust⁹ es i
oĩb⁹ q̃ fecisti nob: ⁊ vniu'sa opa tua va ⁊ vie
tue recte: ⁊ oĩa iudicia tua va. Judicia.n. fe
cisti iuxta oĩa: q̃ iduxisti sup nos ⁊ sup ciui
tatẽ scãm pr̃m nr̃orum irl'm: q2 i veritate ⁊
i iudicio induxisti omnia hec ꝓpter peccata
nr̃a. Peccauim⁹.n. ⁊ iniq̃ egim⁹ recedẽtes a
te ⁊ deliq̃m⁹ in oĩb⁹: ⁊ pcepta tua nõ audiui
m⁹: nec obſuauim⁹ nec fecim⁹: sicut pcepas
nob: ut bñ nob eẽt. Oĩa g̊ q̃ induxisti super
nos: ⁊ vniuersa q̃ fecisti nob: i v'o iudicio fe
cisti: ⁊ tradidisti nos in manib⁹ ĩimicoꝝ ini
q̃rũ ⁊ pessimoꝝ p̃uaricatoꝝq;: ⁊ regi iniu
sto ⁊ pessimo ultra oẽm t̃ram. Et nũc ñ pos
sum⁹ apire os. Cõfusio ⁊ opprobriũ facti su
m⁹ seruis tuis: ⁊ his q̃ colebãt te. Ne quesu
m⁹ tradas in ppetuũ ꝓpter nomẽ tuũ: ⁊ ne
dissipes testamẽtũ tuũ: n3 auferas miaz tuã
a nob ꝓpter abraã dilectũ tuũ ⁊ isaac ſuuz
⁊ isrl' sãctũ tuũ: q̃b⁹ locut⁹ es pollicẽs: q̃
multiplicares semẽ eoꝝ: sicut stellas celi: ⁊ si
cut arenã: q̃ ẽ in littoẽ mari: q2 dñe iminuti
sum⁹ plus q̃ oẽs gẽtes: sum⁹q; hũiles in vni
uersa t̃ra bodie ꝓpter pcc̃a nr̃a. Et ñ ẽ i tp̃e
hoc princeps ⁊ dux ⁊ ꝓpheta neq; holocau
stũ: n3 sacrificiũ n3 oblatio neq; incẽsũ, neq;
locꝰ primitiaꝝ corã te: ut possim⁹ iuẽire miaz
tuã: s3 i aĩa ꝯtrita ⁊ sp̃u hũilitatĩ suscipiãur.
Sic in holocausto arietum ⁊ tauroꝝ: ⁊ sic
in milibus agnoꝝ piguiũ: sic fiat sacrificiũ
nr̃z in ꝯspcu tuo hodie: ut placeat t̃: qm̃ nõ
ẽ ꝯfusio ꝯfidẽtib⁹ in te. Et nũc seq̃mur te in
toto corde: ⁊ timem⁹ te: ⁊ q̃rimus faciẽ tuã.
Ne ꝯfũdas nos: sed fac nobiscũ iuxta man
suetudinẽ tuã: ⁊ s̃m m̃ltitudinem mie tue:
⁊ erue nos in mirabilibus tuis: ⁊ da gl'am
nomini tuo dñe: ⁊ ꝯfũdãt oẽs q̃ oñdũt ſuis
tuis mala. Confũdãt in oĩ potẽtia: ⁊ robur
eoꝝ ꝯterat: ⁊ sciãt q2 tu es dñs de⁹ solus: ⁊
gl'iosus s3 orbẽ t̃rarũ. Et ñ cessabãt: q̃ mise
rãt eos mĩstri regi succẽdẽ fornacẽ napta ⁊
stupa ⁊ pice ⁊ malleol': ⁊ effũdebat flãma s3
fornacẽ cubit' q̃dragintanouẽ: ⁊ erupit ⁊ in
cendit q̊s repperit iuxta fornacem de chal
dea. Angelus ãt dñi descẽdit cũ azaria ⁊ so
ciis e⁹ i fornacẽ: ⁊ excussit flãmã ignis d̊ for
nace: ⁊ fec̃ mediũ fornac' q̃si vẽtum roris flã
tem: ⁊ non tetigit eos oĩno ignis: n3 ꝯtrista
uit: nec q̃cq̃ molestie intulit. Tunc hi tres
quasi ex vno ore laudabant ⁊ gl'ificabant ⁊
bñdicebãt deum in fornace dicẽtes: Bñdic
tus es dñe deus patrum nr̃oꝝ: ⁊ laudabilis
⁊ gl'iosus ⁊ supexaltatu3 in scl'a. Et bñdictũ
nomen gl'e tue scm̃ ⁊ laudabile ⁊ supexalta
tũ in oĩbus scl'is. Bñdict⁹ es in templo scõ
gl'e tue: ⁊ suplaudabil' ⁊ supgl'iosus in scl'a.
Bñdict⁹ es i throno regni tui: ⁊ suplaudabi
lis ⁊ supexaltat⁹ in scl'a. Bñdictus es: q̃ itue
ri abyssos ⁊ sedes sup cherubin: ⁊ laudabil'
⁊ supexaltat⁹ in scl'a. Bñdict⁹ es in firmam̃
to celi: ⁊ laudabil' ⁊ gl'osus in scl'a. Bñdici
te oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ supexaltate
eũ in scl'a. Bñdicite ãgeli dñi dño: lau. et ce
tera. Bñdicite celi dño: lau. Bñdicite aq̃ oẽs
q̃ sup celos sũt dño: lau. Bñdicite oẽs v'tu
tes dñi dño: lau. Benedicite sol ⁊ luna dño:
lau. Bñdicite stelle celi dño: lau. Benedicite
imber ⁊ ros dño: lau. Benedicite oẽs sp̃s di
dño: lau. Benedicite ignis ⁊ estus dño: lau.
Bñdicite frigus ⁊ estas dño: lau. Bñdicite
rores ⁊ pruina dñuo: lau. Bñdicite gelu et
frig⁹ dño: lau. Bñdicite glacies ⁊ niues dño:
lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño: lau. Bñdi
cite lux ⁊ tenebre dño: lau. Bñdicite fulgura
⁊ nubes dño: lau. Bñdicat terra dñm: lau
det ⁊ supexaltet eũ in scl'a. Bñdicite mõtes
⁊ colles dño: lau. Bñdicite vniuersa germi
nantia in t̃ra domino: lau. Benedicite fon
tes domino: lau. Benedicite maria et flu
mia dño: lau. Bñdicite cete ⁊ oĩa q̃ mouẽt i
aq̃s dño: lau. Benedicite oẽs volucres celi
dño: lau. Bñdicite oẽs bestie ⁊ pecora dño:
lau. Bñdicite filij hominum dño: lau. Bñ
dicat isrl' dñz: laudet ⁊ supexaltet eũ i scl'a.
Bñdicite sacerdotes dñi dño: lau. Bñdicite
ſui dñi dño: lau. Bñdicite sp̃s ⁊ aĩe iustoꝝ
dño: lau. Benedicite sancti ⁊ humiles cõde
dño: lau. Bñdicite anania azaria misahel
dño: laudate ⁊ supexaltate eũ in scl'a: quia
eruit nos de iferno ⁊ saluos fec̃ d̊ mãu mor
tis: ⁊ liberauit de medio ardẽtis flãme: ⁊ d̊ me
dio ignis eruit nos. Cõfitemini dño qm̃ bo
n⁹: qm̃ i scl'z mia ei⁹. Bñdicite oẽs religiosi
dño deo deoꝝ: laudate ⁊ ꝯfitemini ei: q2 in
oĩa scl'a mia ei⁹. Hucusq; in hebreo ñ hẽt:
⁊ q̃ posuim⁹ de theodotiõis editõe trãslata
sũt. Tũc nabuchodonosor rex obstupuit:
⁊ surrexit ꝓpe: ⁊ ait optimatibus suis. Nõ
ne tres viros misimus in medio ignis cõpe
ditos? Qui respõdentes regi dixerunt: Ue
re rex. Respondit rex ⁊ ait: Ecce ego video

viros q̃ttuoꝛ ſolutos ⁊ ambulãtes in medio
ignis: ⁊ nihil corruptiõis i eis ẽ: ⁊ ſpes q̃rti
ſĩlis filio dei. Tũc acceſſit nabuchodonoſõ
ad oſtiũ fornacꝭ ignis ardentꝭ: ⁊ ait: Sidrac
miſac ⁊ abdenago ſui dei excelſi: egredimi
⁊ vẽite. Statimq; egreſſi ſũt ſidrac miſac ⁊
abdenago ꝺ medio ignis. Et ꝯgregati ſatra
pe magĩatꝰ ⁊ iudices ⁊ potẽtes regꝭ ꝯtẽpla-
bãtur viros illos: qm̃ nihil ptatꝭ habuiſſet
ignis i corporibꝰ eoꝝ: ⁊ capillꝰ capitꝭ eoꝝ nõ
eẽt aduſtꝰ: ⁊ ſaraballa eoꝝ non fuiſſẽt imu-
tata: ⁊ odoꝛ ignis ñ tranſiſſet ꝑ eos. Et erũ
pens nabuchodonoſoꝛ ait: Bñdictꝰ deꝰ eoꝝ
ſidrac videlicet miſac ⁊ abdenago: q̃ miſit
ãgelũ ſuũ: ⁊ eruit ſuos ſuos: q̃ crediderunt
i eũ: ⁊ v̾bũ regꝭ imutauerũt: ⁊ tradiderũt cõpo-
ra ſua ne ſeruirẽt ⁊ ne adorarẽt õem deũ ex
cepto deo ſuo. A me g̊ poſitũ ẽ hoc ꝺcretũ:
ut oĩs ppl̾s tribꝰ ⁊ lingua q̃cũq; locuta fue
rit blaſphemiã ꝯtra deũ ſidrac miſac ⁊ ab-
denago diſpeat: ⁊ domꝰ eiꝰ vaſtet̃. Neq; .n. ẽ
aliꝰ deꝰ: q̃ poſſit ita ſaluare. Tũc rex ꝓmouit
ſidrac miſac ⁊ abdenago i ꝓuincia babylo-
nis. Nabuchodonoſoꝛ rex oĩbꝰ ppl̾is gẽtibꝰ
⁊ liguis: q̃ hitãt i vniuerſa t̃ra: pax uobꝭ mł-
tiplicet̃. Signa ⁊ mirabilia fecĩ apꝺ me deꝰ
excelſus. Placuit g̊ mihi ꝑdicare eiꝰ ſigna:
q: magna ſũt: ⁊ mirabilia eius: q: fortia: et
regnũ eiꝰ: q: regnũ ſempit̃nũ: ⁊ ptas eiꝰ i ge-
neratiõem ⁊ generatiõem.

.IIII.

EGo nabuchodonoſoꝛ q̃etꝰ eram in
domo mea: ⁊ florens in palatio meo.
Sõniũ uidi qꝺ pterruit me: ⁊ cogitatiões
in ſtratu meo: ⁊ uiſiones capitꝭ mei ꝯturba
uerũt me. Et ꝑ me ꝓpoſitũ ẽ ꝺcretũ: ut intro-
ducerẽt in ꝯſpc̃u meo cũcti ſapiẽtes babylo
nis: ⁊ ut ſolutõem ſomnĩj idicarẽt mihi. Tũc
igrẽdiebãt̃ harioli magi chalꝺi ⁊ haruſpices
⁊ ſõniũ narraui i ꝯſpectu eorũ: ⁊ ſolutõem
eiꝰ ñ idicauerũt mihi: donec collega igreſſus
ẽ i ꝯſpectu meo daniel: cui nomẽ balthaſar
ſcḋm nomẽ dei mei: q̃ hꝫ ſp̃m deoꝝ ſc̃oꝝ i ſe-
metipſo: ⁊ ſõniũ corã ipſo locutꝰ ſũ. Baltha
ſar ꝑnceps harioloꝝ: qm̃ ego ſcio: ꝙ ſp̃z de
oꝝ ſc̃oꝝ hẽas i te: ⁊ õe ſacramẽtũ ñ ẽ ipoſſi
bile tibi: uiſiões ſõnioꝝ meoꝝ q̃s uidi ⁊ ſo
lutõem earũ narra. Uiſio capitꝭ mei i cubili
meo. Uidebã: ⁊ ecce arboꝛ i medio t̃re: ⁊ al-
titudo eiꝰ nimia. Magna arboꝛ ⁊ fortis: et
ꝓceritas eiꝰ ꝯtingẽs celũ. Aſpectꝰ illiꝰ erat uſ

q; ad t̃mios uniuerſe terre. Folia eiꝰ pulcher
rima: ⁊ fructꝰ eiꝰ nimiꝰ: ⁊ eſca uniuerſoꝝ i ea.
Subter eã hitabãt aialia ⁊ beſtie: ⁊ i ramis
eiꝰ ꝯuerſabãt̃ uolucres celi: ⁊ ex ea ueſceba
tur oĩs caro. Uidebã i viſiõe capitꝭ mei ſuꝑ
ſtratũ meũ: ⁊ ecce vigil ⁊ ſãctꝰ ꝺ celo deſcen-
dit: clamauit fõtit̃: ⁊ ſic ait: Succidite arbo
rẽ ⁊ ꝑcidite ramos eiꝰ: excutite folia eius: ⁊
diſꝑgite fructꝰ eius: fugiãt beſtie: q̃ ſubt̃ eaꝫ
ſũt: ⁊ volucres de ramis eiꝰ. Uerũtñ germẽ
radicum eius i terra ſinite: ⁊ alliget̃ viculo
ferreo ⁊ ereo i herbis: q̃ foris ſũt: ⁊ roꝛe celi
tingat̃: ⁊ cũ ferꝭ ꝑs eiꝰ i herba terre. Coꝛ eius
ab hũano cõmutet̃: ⁊ coꝛ fere det̃ ei: ⁊ ſeptẽ
tp̃a mutẽt̃ ſuꝑ eũ. In ſñia vigilum decretũ
ẽ: ⁊ ſmo ſãctoꝝ ⁊ petitio: dõec cog̃ſcãt viuẽ
tes: qm̃ dñat̃ excelſus i regno hoium: ⁊ cui-
cũq; voluerit dabit illud: ⁊ humillimũ hoĩ
nẽ ꝯſtituet ſuꝑ eum. Hoc ſõniũ vidi ego na
buchodonoſoꝛ rex. Tu g̊ balthaſar itꝑtati
onẽ narra feſtinꝰ: q: oẽs ſapiẽtes regni mei
ñ queũt ſolutõeꝫ edicẽ mihi. Tu ãt potes:
q: ſp̃s deoꝝ ſc̃oꝝ in te eſt. Tunc daniel cuiꝰ
nomẽ balthaſar: cepit ĩtra ſemetipſũ tacitꝰ
cogitare: q̃ſi vna hõa: ⁊ cogitatões eiꝰ ꝯtur-
babãt eũ. Rñdens ãt rex ait: Balthaſar ſõ-
niũ ⁊ iterꝑtatio eiꝰ ñ ꝯturbẽt te. Rñdit bal
thaſar ⁊ dixit: Dñe mi: ſõniũ his q̃ te oderũt
⁊ iterꝑtatio eiꝰ hoſtibꝰ tuis ſit. Arborẽ quã
uidiſti ſublimeꝫ atq; roburtã: cuiꝰ altitudo
ꝑtigit ad celũ: ⁊ aſpectꝰ illiꝰ i oẽꝫ t̃ram: ⁊ ra
mi eius pulcherrimi: ⁊ fructꝰ eiꝰ nimiꝰ ⁊ eſca
õium in ea: ſubter eam hitãtes beſtie agri: ⁊
i ramis eiꝰ cõmorãtes aues celi: tu es rex: q̃
magnificatꝰ es: ⁊ iualuiſti: ⁊ magnitudo tua
creuit ⁊ ꝑuenit uſq; ad celũ: ⁊ ptas tua in t̃
mios vniuerſe t̃re. Qꝺ ãt vidit rex vigilem
⁊ ſãctum deſcẽdẽ de celo ⁊ dicẽ: ſuccidite ar
borẽ ⁊ diſſipate illã: attñ germẽ radicũ eiꝰ i
t̃ra dimittite: ⁊ vinciat̃ ferro ⁊ ere in herbis
foris: ⁊ roꝛe celi ꝯſꝑgat̃: ⁊ cũ ferꝭ ſit pabulũ
eiꝰ: dõec ſeptẽ tp̃a mutẽt̃ ſuꝑ eũ: hec ẽ itꝑta
tio ſñie altiſſimi: q̃ ꝑuenit ſuꝑ dñm meũ re
gẽ. Ejiciẽt te ab hoibus: ⁊ cũ beſtijs feriſq;
erit hitatio tua: ⁊ fenuꝫ ut bos comedes: et
roꝛe celi infũderꝭ. Septẽ q̃q; tp̃a mutabũtur
ſuꝑ te: dõec ſcias: ꝙ dñet̃ excelſus ſ: regnuꝫ
hoium: ⁊ cuicũq; voluerit det illud. Qꝺ ãt
ꝑcepit: ut relinq̃ret̃ germẽ radicũ eius .i. ar-
boris: regnũ tuũ tibi mãebit: poſtq̃ cogno-
ueris ptatem eẽ celeſtem. Quãobrẽ rex ꝯſi-
liũ meũ placeat tibi: ⁊ pcc̃a tua elemoſyna

redime: ⁊ iniqtates tuas misericordiis paupe-
rū: forsitā ignoscet deꝰ delictis tuis. Oīa hec
venerūt sup nabuchodonosor regē. Pꝰ finē
mēsiū duodeci i aula babylōis deābulabat.
Rñdit rex ⁊ ait: Nōne hec est babylon ciui-
tas magna: quā ego edificaui i domū regni
i robore fortitudis mee ⁊ i glīa decoris mei? Cū-
qz sermo adhuc eēt i ore regis: vox de celo ru-
it. Tibi dī nabuchodonosor rex: Regnum
tuū trāsibit a te: ⁊ ab hoībꝰ eiicient te: ⁊ cū be-
stiis ⁊ feris erit hītatio tua: fenū qsi bos cōe-
des: ⁊ septē tpa mutabūt sup te: donec scias
q dñet excelsus i regno hoium: ⁊ cuicunqz
voluerit det illud. Eadē hora sermo cōple-
tꝰ ē sup nabuchodonosor: ⁊ ex hoībꝰ abiectꝰ ē:
⁊ fenū ut bos comedit: ⁊ rore celi corpꝰ eius
īfectū ē: donec capilli eiꝰ i silitudinē aqlarū
crescerēt: ⁊ vngues eiꝰ qsi vngues auiū. Igit
p finem dierū ego nabuchodonosor oculos
meos ad celū leuaui: ⁊ sēsus meꝰ redditus ē
mihi: ⁊ altissimo bñdixi: ⁊ viuētē i sēpitnū
laudaui ⁊ glorificaui: qr ptas eius ptas sēpi-
tna: ⁊ regnū eiꝰ i generatōe ⁊ generatōem: et
oēs hītatores tre apud eū i nihilū reputati
sūt. Iuxta volūtatē. n. suā facit tā in virtuti-
bꝰ celi qz i hītatoribꝰ tre: ⁊ nō ē q resistat ma-
nui eiꝰ: ⁊ dicat ei: qre fecisti? In ipso tpe sen-
sus meꝰ reuersus ē ad me: ⁊ ad honorē regni
mei decoreqz perueni: ⁊ figura mea reuersa ē
ad me: ⁊ optimates mei ⁊ magistratꝰ mei re-
quisierūt me: ⁊ i regno meo restitutꝰ sū: ⁊ magni-
ficētia āplior addita ē mihi. Nūc igr ego na-
buchodonosor laudo ⁊ magnifico ⁊ glorifi-
co regē celi: qr oīa opa eiꝰ vera: ⁊ oēs vie eiꝰ
iudicia: ⁊ gradientes i supbia pōt hūiliare.

.V.

Balthasar rex fecit grāde cōuiuiū opti-
matibꝰ suis mille: ⁊ vnusqsqz sm suā
bibebat etatē. Precepit g iā temulētꝰ: ut af-
ferrēt vasa aurea ⁊ argētea: q asportauerat
nabuchodonosor pr eius de tēplo: qd fuit i
ierlm: ut biberent in eis rex ⁊ optimates eiꝰ
vxoresqz eius ⁊ cōcubie. Tūc allata sūt uasa
aurea: q asportauerat de tēplo: qd fuerat in
ierlm: ⁊ biberūt in eis rex ⁊ optimates eius
vxores ⁊ cōcubine illiꝰ. Bibebāt vinū ⁊ lau-
dabant deos suos aureos ⁊ argēteos ⁊ ere-
os ferreos ligneosqz ⁊ lapideos. In eadem
hora apparuerūt digiti qsi manꝰ homis scri-
bētis cōtra cādelabrū i supficie parietis aule
regie. Et rex aspiciebat articulos manꝰ scri-
bētis. Tūc facies regis cōmutata ē: ⁊ cogita-
tōes eiꝰ cōturbabāt eū: ⁊ cōpages renū eius
soluebāt: ⁊ genua eiꝰ ad se iuicē collidebāt.
Exclamauit itaqz rex fortit: ut itroduceret
magos chaldeos ⁊ haruspices. Et ploquēs
rex ait sapiētibꝰ babylōis: Quicūqz legerit
scripturā hāc: ⁊ iterptatōem eiꝰ manifestā
mihi fecerit: purpura vestiet: ⁊ torquē aure-
ā hēbit i collo: ⁊ tertiꝰ i regno meo erit. Tūc
igressi omnes sapiētes regis nō potuerūt nec
scripturā legē: nec itptatōē eiꝰ idicare regi.
Unde rex balthasar satis cōturbatꝰ ē: ⁊ vultꝰ
illiꝰ imutatꝰ ē. Sz ⁊ optiates eiꝰ turbabant.
Regina āt p re q acciderat regi ⁊ optiatibꝰ
eius: domū cōuiuii igressa ē: ⁊ ploquēs ait:
Rex i etnū viue. Nō te cōturbēt cogitatōes
tue: nz facies tua imutet. Est uir i regno tuo:
q spm deorū scorū hz in se: ⁊ in diebꝰ pris tui
scia ⁊ sapiētia iuēte sūt i eo. Nam ⁊ rex na-
buchodonosor pr tuꝰ pncipē magorū incāta-
torū chaldeorū ⁊ haruspicum cōstituit eū.
Pater iquā tuꝰ o rex: qr sps amplior ⁊ pru-
dētia itelligētiaqz ⁊ itptatio sōniorū ⁊ osten-
sio secretorū ac solutio ligatorū iuēte sūt in
eo: hoc ē i daniele: cui rex posuit nomē bal-
thasār. Nūc itaqz daniel vocetur: ⁊ iterpta-
tōem narrabit. Igitur itroductꝰ ē daniel co-
rā rege. Ad quē pfatꝰ rex ait: Tu es daniel
de filiis captiuitatis iude: quē adduxerat pat
meus rex de iudea? Audiui de te qm spm
deorū hēas: ⁊ scia itelligētiaqz ac sapiētia ā-
pliores iuente sūt i te. Et nūc itrogressi sunt
i cōspectu meo sapiētes magi: ut scripturam
hāc legerēt: ⁊ iterptatōez eiꝰ indicarēt mihi:
⁊ nequerūt sēsum huiꝰ smōis edicē. Porro
ego audiui de te: q possis obscura itptari:
⁊ ligata dissoluē: Si g vales scripturā legē
⁊ iterptatōez indicare mihi: purpura vesti-
eris: ⁊ torquē aureā circa collū tuū hēbis: et
tertius in regno meo pnceps eris. Ad q rñ-
dens daniel ait corā rege: Munera tua sint
tibi: ⁊ dona domus tue alteri da: scripturā
āt legā tibi rex: ⁊ iterptatōem eiꝰ oñdam t.
O rex: deus altissimus regnū ⁊ magnificen-
tiā glam ⁊ honorē dedit nabuchodonosor
pri tuo: ⁊ ppt magnificētiā: quā dederat ei:
vniuersi ppli tribꝰ ⁊ ligue tremebāt ⁊ metu-
ebāt eū. Quos uolebat itficiebat: quos vo-
lebat pcutiebat: qs uolebat exaltabat: ⁊ qs
volebat humiliabat. Qn āut eleuatum est
cor eius: ⁊ sps illiꝰ obfirmatus ē ad supbiā:

E

deposit᷒ ē de solio regni sui: ⁊ glā ei᷒ ablata
ē: ⁊ a filijs hoīuȝ eiect᷒ ē. Sȝ ⁊ cor ei᷒ cum be
stijs positū ē: ⁊ cū onagris erat hītatio eius.
Fenū ꝗ̃ȝ ut bos comedebat: ⁊ rore celi cōp᷒
ei᷒ īfectum est: donec cogſceēt: ꝙ ꝑtatē habēt
altissim᷒ ī rēgno hoīum: ⁊ quēcūqȝ voluerit
suscitabit sup illud. Tu ꝗ̃ȝ fili᷒ ei᷒ balthasar
n̄ hūiliasti cor tuū: cū scires hec oīa: sȝ adu-
sū dn̄atorē celi eleuatus es. Et vasa domus
eius allata sūt corā te: ⁊ tu ⁊ optiates tui: et
vxores tue ⁊ ꝯcubine tue vinū bibisti in eis.
Deos ꝗ̃ȝ argēteos ⁊ aureos ⁊ ereos ferreos
ligneosqȝ ⁊ lapideos: q̄ n̄ uidēt neqȝ audiūt
nȝ sētiūt: laudasti. porro deū: q̄ hȝ flatū tuū
ī manu sua ⁊ oēs vias tuas n̄ glificasti. Je-
circo ab eo missus ē articlus manus: q̄ scrip
sit hoc qḋ exaratū ē. Hec ē āt scriptura q̄ di
gesta ē: Mane thetel phares. Et hec itꝑta-
tio ꝟmōis. Mane: nūerauit deus rēgnū tuū:
⁊ cōpleuit illḋ. Thetel: appēsus ē ī statera:
⁊ īuētus ē minus hn̄s. Phares: diuisū ē re-
gnū tuū: ⁊ datū ē medis ⁊ ꝑsis. Tūc iubēte
rege īdutus ē daniel purpura: ⁊ circūdata ē
torques aurea collo eius: ⁊ ꝑdicatū ē de eo:
ꝙ hr̄et ꝑtatē tertius ī regno. Eadē nocte inter
fectus ē balthasar rex chaldeus: ⁊ dari᷒ me
d᷒ successit ī rēgnū: ānos nat᷒ sexagitaduos.

C. VI.

Placuit dario: ⁊ ꝯstituit sup regnuȝ sa-
trapas cētum vigīti: ut eēnt ī toto reg̃
suo: ⁊ sup eos ꝑncipes tres: ex q̄bus daniel
vnus erat: ut satrape ill᷑ redderēt rōnē: ⁊ rex
n̄ sustinēt molestiā. Igr̄ daniel supabat oēs
ꝑncipes ⁊ satrapas: qȝ sp̄s dei āplior erat in
illo. Porro rex cogitabat ꝯstituere eū super
oē regnū. Unde ꝑncipes ⁊ satrape q̄rebant
occasiōem: ut īuenirēt danieli ex late regis:
nullāqȝ cām ⁊ suspiciōem reperire potueēt:
eo ꝙ fidel᷑ eēt: ⁊ oīs culpa ⁊ suspicio n̄ īuēire
tur ī eo. Dixeēt g̃ viri illi: Nō īueniemus da
nieli huic aliquā occasiōem: nisi forte ī lege
dei sui. Tūc ꝑncipes ⁊ satrape surripuerūt
regi: ⁊ sic locuti sūt ei: Dari rex: ī etnū viue.
Cōsilium īerūt oēs ꝑncipes regni tui: magi
stratus ⁊ satrape senatores ⁊ iudices: ut de-
cretū īperatoriū exeat ⁊ edictū: ut oīs q̄ peti
erit aliquā petitōem a q̄cūqȝ deo ⁊ hoīe us-
qȝ ad trigita dies nisi a te rex: mittat ī lacuȝ
leonū. Nūc itaqȝ rex ꝯfirma sn̄iam ⁊ scribe
decretū: ut n̄ īmutet qḋ statutū ē a medis ⁊
ꝑsis: nec ꝑuaricari cuiq̄ liceāt. Porro rex

darius ꝓposuit edictū ⁊ statuit. Qḋ cū da-
niel cōperisset. i. ꝯstitutā legē: īgressus ē do-
mū suā: ⁊ fenestris apertis ī cenaculo suo cōtra
irl̄m: tribus tꝑibus ī die flectebat genua sua
⁊ adorabat: ꝯfitebatqȝ corā deo suo: sic ⁊ an
facē ꝯsueuerat. Uiri g̃ illi curiosius īq̄ren
tes īueneēt danielē orātē et obsecrātē deū su
uȝ: et accedētes locuti sūt regi sr̄ edicto. Rex
nūq̄d n̄ ꝯstituisti: ut oīs hō q̄ rogaret queq̄
de dijs et hoībus: usqȝ ad dies trigita: nisi te
rex: mittet ī lacū leonū? Ad qḋ rn̄des rex ait:
Uer᷒ ꝟmo iuxta decretū medorꝝ atqȝ ꝑsarꝝ:
qḋ ꝑuaricari n̄ lȝ. Tūc rn̄dētes dixeēt corāȝ
rege: Daniel de filijs captiuitatis iude n̄ cura
uit de lege tua: et ō edicto qḋ ꝯstituisti: sȝ tri
b᷒ tꝑib᷒ ꝑ diē orat obsecratōe sua. Qḋ vbuȝ
cū audisset rex: satis ꝯtristat᷒ ē: et ꝑ daniele po-
suit cor: ut libaret euȝ: et usqȝ ad occasū sol᷑
labōabat: ut erueret illū. Uiri āt illi itelligē
tes regem dixeēt: Scito rex qȝ lex medoruȝ
atqȝ ꝑsarꝝ ē: ut oē decretū qḋ ꝯstituerit rex
n̄ liceat īmutari. Tūc rex ꝑcepit et adduxe
rūt dāielē: et miseēt eū ī lacū leonū. Dixitqȝ
rex danieli: De᷒ tu᷒ quē colis sēꝑ: ipse libera
bit te. Allat᷒qȝ ē lapis vn᷒ et posit᷒ ē sup os
laci: quē obsignauit rex ānulo suo: et anulo
optiatū suorꝝ: neq̄d fieret cōtra danielē. Et
abijt rex ī domū suā et dormiuit īcenatus:
cibiqȝ n̄ sūt allati corā eo: īsup et sōn᷒ recessit
ab eo. Tūc rex ꝑmo diluculo ꝯsurgēs festi-
n᷒ ad lacū leonū ꝑrexit: appropiquāsqȝ la-
cui danielē voce lachrymabili īclamauit: et
affat᷒ ē eū. Daniel ꝟue dei viuētis: de᷒ tu᷒ cui
tu ꝟuis semꝑ: putasne valuit te libarare a leo
nib᷒? Et daniel regi rn̄dēs ait: Rex ī etnum
viue. De᷒ me᷒ misit āgelū suū: et ꝯclusit ora
leonū: et nō nocueēt mihi: qȝ corā eo iustitia
īuēta ē ī me. Sȝ et corā te rex delictum n̄ fe
ci. Tūc vehemēt rex gauisus ē sr̄ eo: et dani
elē ꝑcepit educi de lacu. Educt᷒ ē daniel ō la
cu: ⁊ nulla lesio inuēta ē ī eo: qȝ credidit deo
suo. Jubēte āt rege: adducti sūt viri illi: qui
accusauerūt danielē: ⁊ ī lacū leonū missi sūt
ipsi ⁊ filij ⁊ vxores eorꝝ: ⁊ nō ꝑuenerūt usqȝ
ad pauimētū laci: dōec arriperēt eos leōes:
⁊ oīa ossa eorꝝ cōminueēt. Tūc darius rex
scripsit vniuersis ꝑplis tribub᷒ ⁊ līguis habi
tātib᷒ ī vniuersa tr̄a. Pax vob̄ ml̄tiplicetur.
A me ꝯstitutum ē decretū: ut ī vniuerso im
perio ⁊ regno meo tremiscāt ⁊ paueāt deuȝ
daniel᷑. Ipse ē. n. de᷒ viuēs ⁊ eternus in secu-
la: ⁊ regnum eius non dissipabitur: ⁊ ꝑtas

eꝰ usqꝫ i etnū. Ipse liberator atqꝫ saluator
faciēs signa ⁊ mirabilia in celo ⁊ in tra: q̄ li-
berauit daniele de lacu leonū. Porro dani-
el pseuerauit usqꝫ ad regnuꝫ darij regnūqꝫ
cyri perse.

C.VII.

In pmo balthasar regis babylōis da-
niel sōniū uidit. Uisio āt capitis eiꝰ i cu
bili suo. Et sōniū scribēs breui ſmōe comp
hēdit: sūmatiqꝫ pstrigēs ait: Uidebā i visiōe
mea nocte: ⁊ ecce q̄ttuor vēti celi pugnabāt
i mari magno: ⁊ q̄ttuor bestie grādes ascēde
bāt de mari diuerse it se. Prima q̄si leena:
⁊ alas hēbat aq̄le. Aspiciebā: donec euulse
sūt ale eiꝰ ⁊ sublata est de tra: ⁊ sr̄ pedes q̄si
hō stetit: ⁊ cor eius datum ē ei. Et ecce besti
a alia silis urso i pte stetit: ⁊ tres ordies erāt
i ore eius: ⁊ i dētibꝰ eiꝰ: ⁊ sic dicebāt ei: Sur-
ge comede carnes plurias. Pꝰ hec aspiciebā
⁊ ecce alia q̄si pardus: ⁊ alas hēbat q̄si auis
quattuor sr̄ se. Et q̄ttuor capita erāt i bestia
⁊ ptās data ē ei. Pꝰ hec aspiciebam in visio
ne noctis: ⁊ ecce bestia q̄rta tribilꝭ atqꝫ mira
bilis ⁊ fortis nimis. Dētes ferreos habebat
magnos: comedēs atqꝫ comminuēs: ⁊ reliq̄
pedibꝰ suis ꝯculcās. Dissilis āt erat cetis be
stijs: quas uideram añ eaꝝ: ⁊ hēbat cōnua
decem. Cōsiderabam cornua: ⁊ ecce cornu
aliud paruulū ortū ē de medio eoꝝ: ⁊ tria
de cornibꝰ pmis euulsa sūt a facie eiꝰ. Et ec-
ce oculi q̄si oculi hōis erāt i cornu isto: ⁊ os
loquēs igētia. Aspiciebā dōec throni positi
sūt: ⁊ antiquꝰ dieꝝ sedit. Uestimētū eiꝰ cādi-
dū q̄si nix: ⁊ capilli capitꝭ eiꝰ q̄si lana mūda.
Thronꝰ eiꝰ flāme ignis: rote eiꝰ ignis accēsus
fluuꝰ igneꝰ rapidusqꝫ egrediebat a facie eiꝰ.
Milia miliū mistrabāt ei: ⁊ decies cētēa mi
lia assistebāt ei. Judiciū sedit: ⁊ libri aperti
sūt. Aspiciebā ppt̄ vocē ſmōnū grādiū: q̄s
cornu illud loq̄bat. Et uidi q̄m iterfecta eēt
bestia ⁊ perisset corpꝰ eiꝰ: ⁊ traditū eēt ad cō
burēdū igni: aliaꝝ qꝫ bestiaꝝ ablata eēt po
testas: ⁊ tp̄a uite ꝯstituta eēnt eis usqꝫ ad tē
pus ⁊ tp̄s. Aspiciebā ḡ i visiōe noctis: ⁊ ecce
cū nubibꝰ celi: q̄si filꝰ hōis veniebat: ⁊ usqꝫ
ad āiquum dieꝝ peruenit: ⁊ in ꝯspectu eiꝰ
obtulerūt eū. Et dedit ei ptātem ⁊ honoreꝫ
⁊ regnū: ⁊ ōes ppl̄i tribꝰ ⁊ lingue ipi seruiēt.
Ptās eiꝰ ptās etna: q̄ nō auferet: ⁊ regnū eiꝰ
q̄d nō corrūpet. Horruit sp̄s meꝰ. Ego dani
el tritꝰ sū in his: ⁊ visiōes capitꝭ mei ꝯturba-
uerūt me. Accessi ad vnū de assistētibꝰ: ⁊ veri
tatē q̄rebā ab eo de ōibꝰ his. Qui dixit mi-
hi iterp̄tatiōem sermonū: ⁊ docuit me. He
q̄ttuor bestie magne: q̄ttuor sūt regna: q̄ con
surgēt de tra. Suscipiēt āt regnū sc̄i dei al-
tissimi: ⁊ obtinebūt regnū usqꝫ i sclm̄ ⁊ sclꝫ
secl'oꝝ. Pꝰ hoc volui diligēt̄ discē de bestia
q̄rta: q̄ erat dissilis valde ab ōibꝰ ⁊ terribil'
nimis. Dētes ⁊ vngues eiꝰ ferrei: comedebat
⁊ cōminuebat: ⁊ reliq̄ pedibꝰ suis ꝯculcabat
Et de cornibꝰ decē: q̄ hēbat i capite: ⁊ d̄ alio
q̄d ortū fuerat: añ q̄d ceciderāt tria cōnua:
⁊ de cornu illo q̄d hēbat ocl'os ⁊ os loquēs
grādia: ⁊ maius erat ceteꝛ. Aspiciebā: ⁊ ec-
ce cornu illud faciebat bellū aduersus sc̄os:
⁊ p̄ualebat eis: dōec vēit antiquꝰ dieꝝ: ⁊ iu-
diciū d̄dit sc̄is excelsi: ⁊ tp̄s aduenit ⁊ r̄gnū
obtinuerūt sc̄i. Et sic ait: Bestia q̄rta: regnuꝫ
q̄rtū erit i tra: q̄d maiꝰ erit ōibꝰ regnis: ⁊ de-
uorabit vniuersā trā: ⁊ ꝯculcabit ⁊ commi
nuet eā. Porro cornua decē: ipsiꝰ regni decē
reges erūt: ⁊ aliꝰ ꝯsurget pꝰ eos: ⁊ ipse potētiō
erit p̄oribꝰ: ⁊ tres r̄ges hūiliabit. Et ſmones
cōtra excelsū loquet: ⁊ sc̄os altissimi ꝯteret.
Et putabit q̄ possit mutare tp̄a ⁊ leges: ⁊
tradēt i manu eiꝰ usqꝫ ad tp̄s ⁊ tp̄a ⁊ dimi-
diū tp̄is: ⁊ iudiciū sedebit: ut auferat poten
tia: ⁊ ꝯterat ⁊ dispeat usqꝫ i finē: regnū āt ⁊
ptās ⁊ magnitudo regni: que ē subt̄ ōe celū
det̄ ppl'o sc̄oꝝ altissimi: cuiꝰ regnū regnū sē-
pitnū ē: ⁊ ōes reges ſuiēt ei ⁊ obediēt. Huc
usqꝫ finis v̄bi. Ego daniel mlt̄ū cogitatōibꝰ
meis cōturbabar: ⁊ facies mea mutata ē in
me: v̄ba āt i corde meo cōseruaui.

C.VIII.

Anno t̄rio regni balthasar reḡ visio ap
paruit mihi. Ego daniel pꝰ id q̄d vide-
rā i p̄ncipio uidi i visiōe mea: cū eēm i susis
castro: q̄d ē i helā regiōe: vidi āt i visiōe esse
me sr̄ portaꝫ vlai: ⁊ leuaui ocl'os meos ⁊ vi-
di. Et ecce aries vnꝰ stabat āte paludē hn̄s
cornua excelsa: ⁊ vnū excelsiꝰ altero atqꝫ suc
crescēs. Postea vidi arietē cornibꝰ vētilāteꝫ
cōtra occidētē ⁊ cōtra aq̄lōem ⁊ cōtra me-
ridiem: ⁊ ōes bestie ñ poterāt resistere ei: nꝫ
liberari de manu eiꝰ: fecitqꝫ ſm volūtatem
suā ⁊ magnificatꝰ est. Et ego itelligebā. Ecce
aūt hircus capraꝝ veniebat ab occidente sr̄
faciem totius terre: ⁊ ñ tāgebat trā. Porro
hircus hēbat cornu insigne iter ocl'os suos:
⁊ venit usqꝫ ad arietem illum cornutū: quē
videraꝫ stantē ante portā: ⁊ cucurrit ad eū

ĩ ipetu fortitudis sue. Cũq3 appropiq̃sset ꝓ
pe arietẽ efferat⁹ ẽ ĩ eũ: ⁊ ꝑcussit arietẽ ⁊ cõ
minuit duo cornua ei⁹: ⁊ ñ poterat aries resi
stẽ ei. Cũq3 eũ misisset ĩ trã cõculcauit: ⁊ ne
mo q̃bat liberare arietẽ de manu ei⁹. Hirc⁹ aũt
capraꝝ magn⁹ fcs ẽ nimis. Cumq3 creuisset
fractũ ẽ cornu magnũ: ⁊ orta sũt q̃ttuor cor
nua subt᷑ illud ꝑ q̃ttuor vẽtos celi. De vno
ãt ex eis egressũ ẽ cornu vnũ modicũ: ⁊ fcm
ẽ grãde cõtra meridiẽ ⁊ ꝯtra orientem ⁊ ꝯtra
fortitudiem. Et magnificatũ ẽ usq3 ad forti
tudinez celi: ⁊ deiecit de fortitudie ⁊ de stell᷑
⁊ ꝯculcauit eas. Et usq3 ad ꝑncipẽ fortitudi
nis magnificatũ ẽ: ⁊ ab eo tulit iuge sacrifi
ciũ: ⁊ deiecit locũ scĩficatõis ei⁹. Robur aũt
datũ est ei ꝯtra iuge sacrificiũ ꝑpt pcca: ⁊ ꝓ
sternet᷑ vitas ĩ tra: ⁊ ꝓsꝑabit᷑ ⁊ faciet. Et au
diui vnũ de scis loquẽtẽ: ⁊ dixit vn⁹ scs altĩ:
nescio cui loquẽti. Usq3 q̊ visio ⁊ iuge sacri
ficium ⁊ peccatũ desolatõis q̃ fca ẽ: ⁊ sctua
riuz ⁊ fortitudo ꝯculcabit᷑? Et dixit ei: Usq3
ad vespam ⁊ mane: duo milia trecẽti: ⁊ mũ
dabit᷑ sctuariũ. Fcm ẽ ãt cũ uiderẽ ego da
niel visionẽ: ⁊ q̃rerẽ itelligẽtiã: ecce stetit in
cõspectu meo q̃si spes viri. Et audiui vocez
viri iter vlai: ⁊ clamauit ⁊ ait: Gabriel fac ĩ
telligẽ istum visiõez. Et venit: ⁊ stetit iuxta:
ubi ego stabã. Cũq3 venisset: pauẽs corrui ĩ
faciẽ meã. Et ait ad me: Intellige fili hois:
qm̃ ĩ tp̃e finis cõplebit᷑ uisio. Cumq3 loq̃ret᷑
ad me: collapsus sũ ꝓn⁹ ĩ trã. Et tetigit me ⁊
statuit me in gradu meo: dixitq3 mihi. Ego
oñdã tibi q̃ futura sũt ĩ nouissimo maledic
tiõis: qm̃ h3 tp̃s finẽ suũ. Aries quẽ vidisti
hñẽ cõnua rex medoꝝ ẽ atq3 persaꝝ. Porro
hirc⁹ capraꝝ rex grecoꝝ: ⁊ cornu grãde: qd̊
erat it᷑ oclos ei⁹: ip̃e ẽ rex ꝑm⁹. Q̃ ãt fracto
illo surrexe᷑t q̃ttuor ꝓ eo: q̃ttuor reges d̊ gẽ
te ei⁹ cõsurgẽt: s3 ñ ĩ fortitudine ei⁹. Et post
regnũ coꝝ: cũ creuerit ĩiq̃tates: cõsurget ɼx
ĩpudẽs facie ⁊ itelligẽs ꝓpositõcs: ⁊ robora
bit᷑ fortitudo ei⁹: s3 ñ ĩ uirib⁹ suis: ⁊ supra q̃
credi põt vniuersa vastabit: ⁊ ꝓsꝑabit᷑ ⁊ fa
ciet. Et it᷑ficiet robustos ⁊ pplm scoꝝ ꝫ vo
lũtatem suam: ⁊ diriget᷑ dolus ĩ manu eius:
⁊ cor suum magnificabit: ⁊ ĩ copia reꝝ oĩu
occidet plurios. Et cõtra ꝑncipẽ ꝑncipũ cõ
surget: ⁊ sine manu conteret᷑. Et visio vespe
⁊ mane: q̃ dicta ẽ vera ẽ. Tu g̊ visiõez signa
q: p⁹ mltos dies erit. Et ego daniel lãgui et
egrotaui ꝑ dies. Cũq3 surrexissem faciebam
opera regis ⁊ stupebam ad visionem: ⁊ nõ
erat q̃ iterp̃taret᷑.

.IX.

In ãno ꝑmo darij filij asueri de seie me
doꝝ: q̃ ipauit s᷑ regnũ chaldeoꝝ ãno
vno regni ei⁹: ego daniel itellexi ĩ libri nũeꝝ
ãnoꝝ: de q̊ fcs ẽ ꝟmo dñi ad hieremiã ꝓphe
tã: ut cõpleret᷑ desolatõis ırl3 septuagita an
ni. Et posui faciẽ meã ad dñm deũ meũ ro
gare ⁊ deꝑcari ĩ ieiunijs sacco ⁊ cinẽ: ⁊ oraui
dñm deũ ⁊ ꝯfessus su3 ⁊ dixi: Obsecro dñe
de⁹ magne ⁊ tribil᷑ custodiẽs pactũ ⁊ miam
diligẽtib⁹ te: ⁊ custodiẽtib⁹ mãdata tua: pec
cauim⁹ ĩiq̃tatẽ fecim⁹ ipie egi3⁹ ⁊ recessi3⁹: ⁊
d̊cliauim⁹ a mãdatis tuis ac iudicijs. No obe
diuim⁹ ꝟuis tuis ꝓphetis: q̃ locuti st̃ ĩ noĩe tu
o ɼgib⁹ nr̃is ꝑncipib⁹ nr̃is pr̃ib⁹ nr̃is oĩq3 pplo
tre. Tibi dñe iustitia: nob᷑ ãt ꝯfusio faciei: si
cut ẽ hodie viro iuda ⁊ hitatorib⁹ irlm ⁊ oĩ
isrl᷑: his q̃ ꝓpe sũt: ⁊ his q̃ ꝓcul ĩ vniuersis t᷑
ri: ad q̃s eiecisti eos: ꝑpt ĩiq̃tates coꝝ: ĩ qb⁹
peccaue᷑t ĩ te dñe. Nob᷑ ꝯfusio faciei: regib⁹
nr̃is ꝑncipib⁹ nr̃is ⁊ pr̃ib⁹ nr̃is: q̃ peccaue᷑t.
Tibi ãt dño deo nr̃o mia ⁊ ꝓpitiatio: q: re
cessim⁹ a te ⁊ ñ audiuim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i: ut
ãbularem⁹ ĩ lege ei⁹: quã posuit nobis ꝑ ser
uos suos ꝓphetas: ⁊ oĩs isrl᷑ ꝑuaricati sunt
legẽ tuã: ⁊ decliaue᷑t ne audiret᷑ vocẽ tuã: ⁊
stillauit s᷑ nos maledictio ⁊ detestatio: que
scripta ẽ ĩ libro moysi ꝟui dei: q: peccauim⁹
ei. Et statuit ꝟmões suos: q̊s locut⁹ ẽ s᷑ nos
⁊ suꝑ ꝑncipes nr̃os: q̃ iudicaue᷑t nos: ut s᷑
induceret ĩ nos magnũ malũ: q̃le nũq̃ fuit
sub oĩ celo: ꝟm q̃ fcm ẽ ĩ irlm: sic scriptum ẽ
in lege moysi. Oẽ malũ hoc venit suꝑ nos.
Et ñ rogauim⁹ faciẽ tuã dñe de⁹ nr̃: ut reuer
teremur ab ĩiq̃tatib⁹ nr̃is: ⁊ cogitarem⁹ vita
tẽ tuã. Et vigilauit dñs s᷑ malicia: ⁊ adduxit
eã suꝑ nos. Justus dñs de⁹ nr̃ ĩ oĩb⁹ opibus
suis q̃ fec. Nõ. n. audiuim⁹ vocẽ ei⁹. Et nunc
dñe de⁹ nr̃: q̃ eduxisti pplm tuũ de tra egyp
ti ĩ manu forti: ⁊ fecisti tibi nomen ꝟm diem
hãc: peccauimus: ĩiq̃tatẽ fecim⁹ dñe in oem
iustitiam tuã. Auertat᷑ obsecro ira tua: ⁊ fu
ror tuus a ciuitate tua irlm: ⁊ a mõte sacto
tuo. Propt᷑ pcca. n. nr̃a ⁊ ĩiq̃tates patrũ nr̃o
rum irlm: ⁊ ppls tu⁹ ĩ opprobrium sũt oĩb⁹
ꝑ circuitu3 nr̃m. Nũc g̊ exaudi deus noster
orõnem ꝟui tui ⁊ p̃ces ei⁹: ⁊ oñde faciẽ tua3
s᷑ sctuariũ tuum qd̊ desertũ ẽ. Propt᷑ temet
ipsum inclina deus meus aurem tua3 ⁊ au
di: aperi oclos tuos: ⁊ uide desolatõez nr̃a3

ciuitatē ſr̄ quā iuocatū ē nomē tuū. Neq̄ꝫ
n. i iuſtificationib⁹ nr̄is ꝓſternim⁹ ꝑces āte
faciē tuā: ſꝫ i miſationib⁹ tuis mlt̄is. Exaudi
dñe: placare dñe: attende ⁊ fac. Ne moreris
ꝓpt̄ temetipſū de⁹ me⁹: q꞉ nomē tuū iuoca-
tū eſt ſr̄ ciuitatē: ⁊ ſr̄ ppl̄m tuū. Cūq̄ꝫ adhuc
loq̄rer ⁊ orarem ⁊ ꝯfiterer pccā mea ⁊ pccā
ppl̄i mei iſrl̄: ut ꝓſternerem preces meas in
ꝯſpectu dei mei, ꝓ monte ſc̄o dei mei: ad-
huc me loquēte in oratiōe mea: ecce uir ga-
briel: quē viderā in viſiōe a ꝑncipio cito uo
lās tetigit me i tp̄e ſacrificiǰ veſꝑtini: ⁊ docu
it me ⁊ locut⁹ ē mihi: dixitq̄ꝫ: Daniel nunc e
greſſus ſū: ut docerē te ⁊ itelligēs. Ab exor
dio ꝑci tuaꝝ egreſſus ē ſermo. Ego āt veni
ut idicarē t̄: q꞉ vir deſiderioꝝ es. Tu āt ani
maduerte ſermonē: ⁊ itellige viſionē. Sep
tuagita ebdōades abbreuiate ſūt ſr̄ ppl̄ꝫ tu
um ⁊ ſup urbē ſc̄am tuā: ut ꝯſumet̄ ꝑuarica
tio: ⁊ finem accipiat pccm̄: ⁊ deleat̄ iniq̄tas: ⁊
adducat̄ iuſtitia ſēpit̄na: ⁊ ipleat̄ viſio ⁊ ꝓ-
phetia: ⁊ vngat̄ ſc̄s ſc̄oꝝ. Scito ḡ ⁊ aīaduer
te ab exitu ſermōis: ut iteꝝ edificet̄ irl̄m uſ-
q̄ ad xp̄ꝫ ducē: hebdōades ſeptē: ⁊ hebdōa
des ſexagitadue erūt: ⁊ rurſū edificabit̄ pla
tea ⁊ muri i anguſtia tp̄ꝫ. Et p⁹ hebdomadeſ
ſexagitaduas occidet̄ xp̄s: ⁊ n̄ erit ei⁹ ppl̄s: q̄
eū negatur⁹ ē. Et ciuitatē ⁊ ſanctuariū diſſi
pabit ppl̄s cū duce vēturo: ⁊ finis ei⁹ vaſtitaſ
⁊ p⁹ finē belli ſtatūta deſolatio. Cōfirmabit
āt pactū mlt̄is hebdomada vna: ⁊ i dimidio
hebdōadis deficiet hoſtia ⁊ ſacrificiuꝫ. Et
erit i tēplo abomiatio deſolatōis: ⁊ uſq̄ꝫ ad
ꝯſūmatōem ⁊ finē ꝑſeuerabit deſolatio.

¶ .X.

Anno tertio cyri regi ꝑſaꝝ v̄bū reuela
tū ē danieli cognomento balthaſar: ⁊
v̄bū veꝝ ⁊ fortitudo magna: itellexitq̄ꝫ ſer-
mōeꝫ. Intelligētia. n. ē op⁹ i viſiōe. In dieb⁹
illis ego daniel lugebā triū hebdomadaꝝ die
b⁹: panē deſiderabilē n̄ comedi: ⁊ caro ⁊ vi-
nū n̄ itroiēt i os meū. Sꝫ nꝫ vnguēto vnct⁹
ſū: donec opplerēt̄ triū hebdomadaꝝ dies.
Die āt viceſima ⁊ q̄rta mēſis ꝑmi erā iuxta
fluuiū magnū: q̄ ē tigris: ⁊ leuaui ocl̄os me
os ⁊ vidi. Et ecce vir vn⁹ veſtit⁹ lineis: ⁊ reneſ
eı⁹ accicti auro obrizo: ⁊ corp⁹ ei⁹ q̄ſi chryſo-
lit⁹: ⁊ facies ei⁹ uelut ſpēs fulguris: ⁊ oculi ei⁹
ut lāpas ardēs: et brachia ei⁹ et q̄ deorſū uſꝫ
ad pedes q̄ſi ſpēs eris cādētis: et uox ſmonuꝫ
ei⁹ ut uox mlt̄itudis. Uidi āt ego daniel ſo-
l⁹ uiſiōem: porro uiri q̄ erāt mecū n̄ videīt:
ſꝫ t̄ror nimi⁹ irruit ſr̄ eos: et fugerūt i abſcō-
ditū. Ego āt relict⁹ ſol⁹ vidi viſiōem grādeꝫ
hāc: et non remanſit in me fortitudo: ſed et
ſpēs mea īmutata ē i me et emarcui nec ha-
bui q̄cq̄ viriū. Et audiui uocē ſermonū ei⁹
et audiēs iacebā ꝯſternat⁹ ſup faciē meam: ⁊
vult⁹ me⁹ hērēbat t̄re. Et ecce man⁹ tetigit me:
⁊ erexit me ſr̄ genua mea: ⁊ ſr̄ articlos māu
uꝫ meaꝝ. Et dixit ad me: Daniel vir deſide
rioꝝ itellige v̄ba: q̄ ego loq̄r ad te: ⁊ ſta i gra
du tuo. Nūc. n. ſū miſſus ad te. Cū dixiſſet
mihi ſermonē iſtū ſteti tremēs: ⁊ ait ad me:
Noli metuē dāiel: q꞉ ex die ꝑmo q̄ poſuiſti
cor tuū ad intelligēdū: ut te affligēs i ꝯſpc̄u
dei tui: exaudita ſ̄t v̄ba tua: ⁊ ego vēi ꝓpter
ſermōes tuos. Pñceps āt regni ꝑſaꝝ reſti-
tit mihi vigiti ⁊ vno dieb⁹: ⁊ ecce michael u
n⁹ de ꝑncipib⁹ ꝑmis vēit i adiutoriū meū: et
ego remāſi ibi iuxta regē ꝑſaꝝ. Ueni āt ut
docerē te: q̄ vētura ſūt ppl̄o tuo i nouiſſimiſ
dieb⁹: q̄m adhuc uiſio i dies. Cūq̄ꝫ loquēt̄
mihi h⁹cemōi v̄bis: deieci vultū meū ad ter
rā: ⁊ tacui. Et ecce q̄ſi ſilitudo filiǰ hois teti-
git labia mea: ⁊ apiēs os meū locut⁹ ſū: ⁊ di
xi ad eū q̄ ſtabat ꝯtra me: Dñe mi i viſione
tua diſſolute ſ̄t cōpages mee: ⁊ nihil i me re
māſit viriū. Et quō potit ſeru⁹ dñi mei loq̄
cū dño meo? Nihil. n. i me remāſit virium:
ſꝫ ⁊ halit⁹ me⁹ itercludit̄. Rurſum ḡ tetigit
me q̄ſi viſio homis: ⁊ ꝯfortauit me et dixit:
Noli timē vir deſiderioꝝ: pax t̄: cōfortare
⁊ eſto robuſt⁹. Cūq̄ꝫ loq̄ret̄ mecū ꝯualui et
dixi: Loq̄re dñe mi: q꞉ ꝯfortaſti me. Et ait:
Nunquid ſcis q̄re veneri ad te? Et nc̄ reuer
tar: ut ꝑlier aduerſū ꝑncipē ꝑſaꝝ. Cum. n.
egrederer apparuit ꝑnceps grecoꝝ veniēs.
Uerūtn̄ ānūciabo tibi q̄d expſſū ē i ſcripta
v̄itatis: ⁊ nēo ē adiutor me⁹ i oīb⁹ his: niſi mi-
chael pñceps v̄r̄.

¶ XI.

Ego āt a ꝑmo āno dariǰ medi ſtabam:
ut ꝯfortaret̄ ⁊ roboraret̄. Et nc̄ verita-
tem annūciabo t̄. Ecce adhuc tres reges ſta
bunt i ꝑſide: ⁊ q̄rtus ditabit̄ opib⁹ nimiǰs ſr̄
oēs: ⁊ cum iualuerit diuitiǰs ſuis cōcitabit
oēs aduerſum regnum grecie. Surget vero
rex fortis: ⁊ dñabit̄ ꝑ̄tate multa: ⁊ faciet q̄d
placuerit ei. Et cū ſteterit cōteret̄ regnū ei⁹:
⁊ diuidet̄ i q̄ttuor vētos celi: ſꝫ n̄ i poſteros
eius: neq̄ꝫ ſ̄m potentiam illius: q̄ dñat⁹ eſt.
Lacerabitur. n. regnum eius ēt in externos

excepti his. Et cōfōtabit rex austri: ⁊ ō pn
cipib' ei' ꝑualebit sup eū. Et dn̄abit ditiōe.
Mlta.n. dn̄atio ei'. Et p' finē ānoꝝ federa
buntur. Filiaqꝫ reg austri veniet ad regem
aqlōis facē amicitiam: ⁊ n̄ obtiebit fortitu
dinē brachij: nec stabit semē eius. Et tradet
ipsa: ⁊ q̄ adduxerīt eā adolescētes ei': ⁊ q̄ cō
fortabat eā i tp̄ib'. Et stabit de germie radi
cū ei' plātatio. Et veniet cū exercitu ⁊ igredi
et ꝓuiciā reg aqlōis: ⁊ abutet eis: ⁊ obtine-
bit. Insup ⁊ deos eoꝝ ⁊ sculptilia: vasa q̊qꝫ
ꝑciosa auri ⁊ argēti captiua ducet i egyptū.
Ipse ꝑualebit aduersus regē aqlōis. Et itra
bit i regnū rex austri: ⁊ reuertet ad t̄rā suā.
Filij āt ei' ꝓuocabūt: ⁊ cōgregabūt multitu
dinē exercituū pluriorū. Et veniet ꝓperans
⁊ iundans: ⁊ reuertet ⁊ cōcitabit: ⁊ ꝯgrediet
cū robore ei'. Et ꝓuocat' rex austri egrediet
⁊ pugnabit aduersus regē aqlōis: ⁊ ꝑpara-
bit multitudinē nimiā: ⁊ dabit mltitudo in
man' ei': ⁊ capiet mltitudinē ⁊ exaltabit cor
ei': ⁊ deijciet mlta milia: sꝫ n̄ ꝑualebit. Con
uertet.n. rex aqlōis: ⁊ ꝑparabit mltitudīez
mlto maiorē q̄ p̄ri'. Et i fine tp̄um ānorūqꝫ
veniet ꝓperās cū exercitu magno ⁊ opibus
nimijs. In tp̄ib' ill' multi ꝯsurgēt aduersus
regē austri. Filij q̊qꝫ ꝑuaricatorum ppl'i tui
extollētur: ut ipleāt visiōez ⁊ corruēt. Et ve
niet rex aqlōis ⁊ cōportabit aggerē: ⁊ capiet
vrbes munitissimas: ⁊ brachia austri n̄ su-
stiebūt. Et ꝯsurgēt electi ei' ad resistendū: ⁊
n̄ erit fortitudo. Et faciet veniēs sꝫ eū iuxta
placitū suū: ⁊ n̄ erit q̄ stet ꝯtra faciem eius.
Et stabit i t̄ra iclyta ⁊ ꝯsumet i manu ei': et
ponet faciem suam: ut veniat ad tenendum
vniuersum regnum eius: ⁊ recta faciet cum
eo. Et filiam feminaruꝫ dabit ei: ut euertat
illuꝫ: ⁊ n̄ stabit: nec illius erit. Et ꝯuertet fa-
ciē suā ad insulas: ⁊ capiet mltas: ⁊ cessare
faciet ꝑncipem opprobrij sui. Et opprobriū
eius conuertetur i eū. Et ꝯuertet faciē suaꝫ
ad imperium terre sue: ⁊ ipinget ⁊ corruet:
⁊ n̄ iuenietur. Et stabit i loco ei' vilissimus ⁊ i
dignus decore regio: ⁊ i pauc dieb' ꝯteret n̄
i furore nec i ꝑlio: ⁊ stabit i loco eius despec
t': ⁊ non tribuetur ei honor regius. Et vēiet
clam ⁊ obtinebit regnum i fraudulētia. Et
brachia pugnātī expugnabūt a facie eius: ⁊
conterentur. Insup ⁊ dux federi. Et p' ami-
citias cum eo faciet doluꝫ: ⁊ ascēdet ⁊ supa
bit i modico ppl'o: ⁊ abūdātes ⁊ uberes ur
bes ingrediet. Et faciet q̄ n̄ fecerunt p̄rēs ei'
⁊ p̄res patrum eius. Rapinas ⁊ p̄dam ⁊ di-
uitias eoꝝ dissipabit: ⁊ ꝯtra firmissimas co
gitationes inibit: ⁊ hoc usqꝫ ad tempus. Et
ꝯcitabit fortitudo ei': ⁊ cor ei' aduersū regē
austri i exercitu mag. Et rex austri ꝓuocabi
tur ad bellum mltis auxilijs ⁊ fortib' nimis
⁊ n̄ stabūt: qꝛ iibunt aduersus eum cōsilia.
Et comedētes panem cū eo ꝯterent illum:
exercitusqꝫ ei' opp̄met: ⁊ cadēt iterfecti plu-
rimi. Duoꝝ q̄qꝫ regum cor erit: ut male faci-
ant: ⁊ ad mēsam unam mēdaciū loquent: ⁊
n̄ ꝓficient: qꝛ adhuc finis i aliud temp'. Et
reuertet i t̄rā suā cū opib' mlt: ⁊ cor ei' adv-
sus testamētū scm: ⁊ faciet ⁊ reuertet i t̄ram
suā. Statuto tp̄e reuertetur ⁊ ueniet ad au
strū: ⁊ non erit ꝑori sil'e nouissimū. Et veni-
ent super eum trieres ⁊ romani ⁊ ꝑcutiet ⁊
reuertetur. Et idignabit cōtra testamētum
sanctuarij: ⁊ faciet reuerteturqꝫ: ⁊ cogitabit
aduersū eos: q̄ dereliqrūt testamētū sactua
rij. Et brachia ex eo stabūt: ⁊ pollument sac-
tuarium fortitudis: ⁊ auferēt iuge sacrifici-
ūm: ⁊ dabunt abomiatōem i desolationeꝫ.
Et ipij i testm̄ simulabūt fraudulent. Ppls
āt sciēs deū suū obtiebit ⁊ faciet. Et docti i
ppl'o docebūt plurios: ⁊ ruēt i gladio ⁊ i flā
ma ⁊ i captiuitate ⁊ i rapina dieꝝ. Cumqꝫ
corruerit subleuabūt auxilio paruulo: ⁊ ap
plicabūt eis plurimi fraudulent. Et de eru-
dit ruēt: ut cōflent et eligāt ⁊ dealbent vsqꝫ
ad tp̄s ꝑfinitū: qꝛ adhuc aliud tp̄s erit. Et
faciet iuxta volūtatē suā rex. Et eleuabit et
magnificabit aduersus ōem deum. Et adv-
sus deum deoꝝ loqt magnifica ⁊ dirigetur:
doec cōpleat iracūdia. Perpetrata quippe
ē definitio. Et deū patrū suoꝝ n̄ reputabit:
⁊ erit i ꝯcupiscentijs feiaꝝ: nec quēq̄ deoꝝ
curabit: qꝛ advsū vniv'sa ꝯsurget. Dū āt ma
oꝫi i loco suo venerabit: ⁊ deū quē igrauerit
patres eius: colet auro ⁊ argento ⁊ lapide ꝑ
cioso: rebusqꝫ ꝑciosis. Et faciet ut muniat
maoꝫim cū deo alieno: quē cognuit: ⁊ multi-
plicabit glām: ⁊ dabit eis potestatem in ml
tis: ⁊ t̄ram diuidet gratuito. Et in tp̄e ꝑfini
to ꝑliabitur aduersus eū rex austri: ⁊ quasi
tempestas veniet ꝯtra illum rex aqlonis in
curribus ⁊ in eqtibus ⁊ in classe magna: ⁊ i
gredietur t̄ras: ⁊ ꝯteret ⁊ pertransiet. Et in
troibit i t̄ram gloriosam: ⁊ mlti corruēt. He
āt sole saluabunt de mānu eius: edom ⁊ mo-
ab: ⁊ princeps filiorum ammon. Et mittet
manum suam in terras: ⁊ terra egypti nō

effugiet. Et dn̄abit thesauroꝝ auri ⁊ argēti ⁊ i oīb⁹ p̄ciosis egypti. Per libyā q̄z ⁊ ethiopiā trāsibit: ⁊ fama turbabit eū ab oriente ⁊ ab aquilone: ⁊ veniet i mltitudie magna: ut cōterat ⁊ itērficiat plurios. Et figet tab'naculū suū a pedno iter duo maria sr̄ montē inclytū ⁊ sc̄m: ⁊ vēiet usq̄z ad sūmitatem ei⁹: ⁊ nēo auxiliabit ei.

.XII.

In tp̄e āt illo cōsurget michael p̄nceps magnus: q̄ stat p̄ filijs populi tui: ⁊ veniet tp̄s: q̄le n̄ fuit ab eo: ex q̄ gētes eē cepeīt usq̄z ad tp̄s illō. E i tp̄e illo saluabit ppl's tuus: oīs q̄ iuēt⁹ fuerit script⁹ in libro. Et mlti de his q̄ dormiūt in t̄re pulue: euigilabunt: alij i uitā eīnā: alij i opprobriū: ut videāt sēp. Qui āt docti fuerit fulgebūt q̄si splēdor firmamēti: ⁊ q̄ ad iustitiā erudiūt multos: q̄si stelle in p̄petuas eīnitates. Tu āt daniel claude s̄mones: ⁊ signa librū usq̄z ad temp⁹ statutū. Plurimi p̄trāsibūt: ⁊ mltiplex erit scia. Et uidi ego dāiel: ⁊ ecce q̄si duo alij stabāt vn⁹ hic sup ripā fluis: ⁊ ali⁹ ide ex altera ripa fluis. Et dixi viro q̄ erat idut⁹ lineis: q̄ stabat sr̄ aq̄s fluis. Usq̄z q̄ finis hoꝝ mirabiliū? Et audiui viꝝ q̄ idut⁹ erat lineis: qui stabat sr̄ aq̄s fluis: cū eleuasset dexterā ⁊ sinistrā suā i celū ⁊ iurasset p̄ viuētē i eīnū: q2 i tp̄s ⁊ tp̄a ⁊ dimidiū tp̄is. Et cū cōpleta fuerit dispsio man⁹ ppl'i sc̄i: cōplebūt vniuersa hec. Et ego audiui: ⁊ non intellexi. Et dixi: Dn̄e mi q̄d erit p⁹ hec? Et ait: Uade daniel: q2 clausi sūt signatiq̄z s̄mōes usq̄z ad p̄finitū tp̄s. Eligēt ⁊ dealbabūt ⁊ q̄si ignis p̄babūt multi. Et ipie agēt ip̄ij: n3 itelligēt ōes ip̄ij. Porro docti itelligēt: ⁊ a tp̄e cū ablatū fuerit iuge sacrificiū: ⁊ posita fuerit abominatio i desolatōem: dies mille ducēti nonaginta. Beat⁹ q̄ expectat: ⁊ p̄uenit usq̄z ad dies mille trecētos trigītaq̄nq̄z. Tu āt daniel uade ad p̄finitū: ⁊ req̄esces ⁊ stabis i sōte tua i fine dieꝝ. Hucusq̄z danielē i hebraico volūie legim⁹: cetā q̄ sequnt usq̄z ad finē libri: de theodotiōis editiōe trāslata sūt.

.XIII.

Et erat uir h̄itans in babylōe: ⁊ nomē ei⁹ ioachi: ⁊ accepit uxorē noīe susānā filiā helchie pulchrā nimis ⁊ timētē deum. Parētes.n. illi⁹ cū essent iusti erudieīt filiā suā s̄m legē moysi. Erat āt ioachi diues valdē: ⁊ erat ei pomariū vicinū domui sue: ⁊ ad ipsū cōfluebāt iudei: eo q̄ eēt honorabilior oīum. Et cōstituti sūt duo senes iudices in illo āno: d̄ q̄b⁹ locut⁹ ē dn̄s: q2 egressa ē iniq̄tas de babylōe a seniorib⁹ iudicib⁹: q̄ videbāt regē ppl'm. Isti frequētabāt domū ioachim: ⁊ veniebant ad eos ōes q̄ hēbāt iudicia. Cū āt ppl's reuertisset p̄ meridiē igrediebat susāna: ⁊ deambulabat i pomario viri sui. Et videbāt eā senes q̄tidie igredietē ⁊ dābulātem: ⁊ exarserūt i ꝯcupiscētiā ei⁹. Et euerteīt sēsū suū: ⁊ declinaueīt oc'los suos: ut nō viderēt celū: n3 recordarēt iudicioꝝ iustoꝝ. Erāt ḡ ābo vulnerati amore ei⁹: nec idicaueīt sibi vicissim dolorē suū. Erubescebāt.n. idicare sibi cōcupiscētiā suā volentes ꝯcubē cū ea. Et obs̄uabāt q̄tidie sollicit⁹ vidē eā. Dixitq̄z alter ad alteꝝ eam⁹ domū: q2 hora p̄rādij ē. Et egressi recesseīt a se. Cūq̄z rev̄tissent: venerūt i vnū: ⁊ sciscitātes ab iuicē cōfessi sūt cōcupiscētiā suā. Et tunc in cōmune statueīt tp̄s: q̄n eā possēt iuēire solā. F̄cm ē āt cū obs̄uarēt diē aptū: igressa ē aliq̄n sicut heri ⁊ nudiusterti⁹ cū duab⁹ sol' puellis: voluitq̄z lauari in pomario. Estus q̄ppe erat: ⁊ n̄ erat ibi q̄sq̄ p̄ter duos senes abscōditos: ⁊ cōtēplātes eam. Dixit ḡ puellis: Afferte mihi oleū ⁊ smigmata: ⁊ ostia pōarij claudite: ut lauer. Et feceīt sicut p̄cepat: clauseītq̄z ostia pomarij: ⁊ egresse sūt p̄ posticum: ut afferrēt q̄ iusserat. Nesciebātq̄z senes it⁹ eē abscōditos. Cū āt essēt egresse puelle: surrexerunt duo senes: ⁊ accurrerūt ad eā ⁊ dixerūt: Ecce hostia pomarij clausa sr̄: ⁊ nēo nos videt ⁊ in ꝯcupiscētia tui sumus. Quāobrē assentire nobis: ⁊ cōmiscē nobiscū. Qd̄ si nolueris: dicem⁹ ꝯtra te testioniū: q̄ fuerit tecū iuuenis: ⁊ ob hāc cām emiseris puellas a te. Ingemuit susāna ⁊ ait: Angustie sūt mihi vndiq̄z. Si.n. hoc egero: mors mihi ē: si āt n̄ egero: n̄ effugiam man⁹ vras. S3 meli⁹ est mihi absq̄z ope icidē i man⁹ hominū: q̄ peccare i ꝯspectu dn̄i. Et exclamauit voce magna susanna: exclamaueīt autē ⁊ senes aduersus eam. Et cucurrit vnus ad ostia pomarij: ⁊ apuit. Cū ḡ audissēt clamorem famuli dom⁹ i pomario: irruerūt p̄ posticū: ut viderēt q̄d n̄ā eēt. Postq̄ aūt senes locuti sūt: erubueīt s̄ui vehemēt: q2 nūq̄ dict⁹ fuerat sermo h⁹cemōi de susāna. Et f̄ca ē dies crastina. Cūq̄z venisset pplus ad ioachim viꝝ eius: venerunt ⁊ duo p̄b̄ri pleni iniqua cogitatione aduersus susannam

ut īterficerēt eā. Et dixerūt corā pplo: Mittite
ad susānā filiā helchie vxorē ioachi. Et sta
ti miserūt. Et vēit cū parētib⁹ ⁊ filijs ⁊ vniuer
sis cognatis suis. Porro susāna erat delicata
nimis ⁊ pulchra specie. At iniq̄ illi iusserūt: ut
discoopiret: erat .n. coopta: ut uel sic satiarē
t decore ei⁹. Flebāt igi᷑ sui: ⁊ oēs q̄ nouerant
eā. Cōsurgētes āt duo pbri i medio ppli: po
suerūt man⁹ suas sup caput ei⁹. Que flens
suspexit ad celū. Erat .n. cor ei⁹ fiduciā hn̄s
i dn̄o. Et dixerūt pbri: Cū deābularem⁹ i po
mario soli: igressa ē hec cū duab⁹ puellis: et
clausit ostia pōarij: ⁊ dimisit a se puellas.
Vēitq; ad eā adolescēs: q̄ erat abscondit⁹: et
⁊ ꝯcubuit cū ea. Porro nos cū essem⁹ in an
gulo pomarij vidētes iniq̄tatē: cucurrimus
ad eos: ⁊ vidim⁹ eos parit᷑ cōmisceri. Et illū
q̄dē n̄ q̄uim⁹ cōphēdē: q: fortior nob̄ erat: ⁊
apto ostio exiliuit. Hāc āt cū apphēdissem⁹
īterogauim⁹ q̄s nā eēt adolescēs: ⁊ noluit indi
care nob̄. Hui⁹ rei testes sum⁹. Credidit eis
mltitudo q̄si senib⁹ ⁊ iudicib⁹ ppli: ⁊ condē
nauerunt eā ad mortē. Exclamauit āt voce
magna susanna: ⁊ dixit: De⁹ etn̄e q̄ abscōdi
toꝝ es cognitō: q̄ nosti oīa āteq̄ fiāt: tu scis
qm̄ falsū testioniū tulerūt ꝯtra me: ⁊ ecce mo
rior: cū nihil hoꝝ fecerī: q̄ isti maliciose cō
posuerūt aduersū me. Exaudiuit āt dn̄us vo
cē ei⁹. Cūq; ducēt᷑ ad mortē: suscitauit dn̄us
spm̄ pueri iunioīs: cui⁹ nomē daniel: ⁊ excla
mauit voce magna: Mūdus ego sum a san
guie h⁹. Et ꝯuersus oīs ppl's ad eum dixit:
quis ē iste s᷑mo: quē tu locut⁹ es? Qui cū sta
ret i medio eoꝝ ait: Sic fatui filij isrl' nō iu
dicātes: nec qd̄ veꝝ ē cog̃scētes: cōdēnastis filiā
isrl'? Reuertimini ad iudiciū: q: falsū testio
niū locuti sūt adv᷑sus eā. Reuersus ē ergo
ppl's cū festinatiōe. Et dixerūt ei senes: Veni
⁊ sede i medio nr̄m: ⁊ īdica nobis: q: t̄ deus
dedit honorē senectutis. Et dixit ad eos da
niel: separate illos ab īuicē ꝓcul: ⁊ diiudica
bo eos. Cū āt diuisi eēnt alter ab alto: voca
uit vnū de eis: ⁊ dixit ad eū: Inueterare di
eꝝ maloꝝ: nūc venerūt pc̄ca tua q̄ opabaris
prius: iudicās iudicia iniusta: inocētes oppri
mēs ⁊ dimittēs noxios dicēte dn̄o: inocētē
⁊ iustū n̄ īterficies. Nūc g̃ si vidisti eā: dic qua
sub arbōe videris eos colloquētes sibi. Qui
ait: Sub cyno. Dixit āt daniel: Recte menti
t⁹ es i caput tuum. Ecce .n. āgel⁹ dei accepta
sn̄ia ab eo: scindet te medium. Et amoto eo
iussit venire aliū: ⁊ dixit ei: Semē chanaan

⁊ n̄ iuda spes decepit te: ⁊ ꝯcupiscētia subv᷑
tit cor tuū. Sic faciebatis filiab⁹ isrl': ⁊ ille ti
mētes loq̄bāt᷑ vob̄: sꝫ n̄ filia iuda sustinuit ini
q̄tatē vr̄am. Nūc g̃ dic mihi sub q̄ arbōe cō
ꝓhēderis eos loquentes sibi. Qui ait: Sub
pruno. Dixit āt ei daniel: Recte mentit⁹ es ⁊
tu i caput tuū. Manet .n. angelus dei gladi
um hn̄s: ut secet te medium: ⁊ īterficiat vos.
Exclamauit itaq; oīs cet⁹ voce magna ⁊ bn̄
dixerūt deū: q̄ saluat spātes i se. Et ꝯsurrexe
rūt aduersus duos pbros. Cōuicerat .n. eos
daniel ex ore suo falsū dixisse testioniū. Fe
ceritq; eis sic̄ male egerāt aduersus ꝓximā:
ut facerēt sꝫ legē moysi: ⁊ īterfecerunt eos.
Et saluat⁹ ē sāguis inoxius i die illa. Helchi
as āt ⁊ vxor ei⁹ laudauerūt deū ꝓ filia sua su
sanna cū ioachim marito ei⁹ ⁊ cognatis oīb⁹:
q: n̄ ē iuēta i ea res turpis. Daniel āt fc̄s est
magn⁹ i ꝯspc̄u ppli a die illa ⁊ deinceps. Et
rex astyages apposit⁹ ē ad p̄res suos ⁊ susce
pit cyrus p᷑ses regnū ei⁹.

.XIIII.

Erat āt daniel ꝯuiua regis: ⁊ honōat⁹
sup oēs amicos ei⁹. Erat q; idolū apud
babyloios noīe bel: ⁊ impēdebāt᷑ i eo ꝑ dies
singulos sile artabe duodeci: ⁊ oues q̄dragi
ta: viniq; amphore sex. Rex q; colebat euꝫ:
⁊ ibat ꝑ singulos dies adorare eum: porro
daniel adorabat deum suū. Dixitq; ei rex:
Quare nō adoras bel? Qui rn̄dens ait ei:
Quia n̄ colo idola mānufacta: sed viuētem
deum: q̄ creauit celū ⁊ trā: ⁊ hꝫ p̄tatem oīs
carnis. Et dixit rex ad eū: Nō videt᷑ t̄ eē bel
viuēs de⁹? An n̄ vides quāta comedat ⁊ bi
bat q̃tidie? Et ait daniel arridens: Ne erres
rex. Iste ē .n. itrisec⁹ lute⁹: forisec⁹ ereus: neq;
cōedit aliq̄n. Et irat⁹ rex vocauit sacerdotes
ei⁹: ⁊ ait eis: Nisi dixeritis mihi: q̄s ē q̄ come
dat ipēsas has moriemini. Si āt ostenderitis
qm̄ bel comedat hec: moriet᷑ daniel: q: blas
phemauit i bel. Et dixit daniel regi: Fiat iu
xta v᷑bū tuū. Erāt āt sacerdotes bel septua
gita: exceptis vxorib⁹ ⁊ paruul's ⁊ filijs. Et ve
nit rex cum daniele i tēplum belis. Et dixe
rūt sacerdotes belis: Ecce nos egrediemur
foras: ⁊ tu rex pōe escas ⁊ vinū misce: ⁊ clau
de ostiū ⁊ signa ānulo tuo. Et cum igressus
fueris mane: nisi inueneris omnia comesta a
bel morte moriemur: vel daniel q̄ mentit⁹ ē
aduersum nos. Confidebant autem: quia

fecerāt sub mēsa abscōditū itroitū: ⁊ p illū i grediebāt sēp ⁊ deuoabāt ea. Fcm ē igi pꝰq̄ egressi sūt illi: ⁊ rex posuit cibos āte bel: pce pit daniel pueri suis: ⁊ attulerīt cinerē ⁊ cri brauit p totū tēplū corā rege: ⁊ egressi clau serīt ostiū: ⁊ signātes ānulo regi abierīt. Sa cerdotes āt igressi sūt nocte iuxta consuetu dinē suā ⁊ vxores ⁊ filij eoꝝ: ⁊ cōederūt oīa ⁊ biberūt. Surrexit āt rex p̄mo diluculo: et daniel cū eo. Et ait rex: Salua ne sūt signa cula daniel? Qui r̄ndit: Salua rex. Statiq̄ȝ cū apuissȝ ostiū: ītuitꝰ rex mēsā exclamauit voce magna. Magnꝰ ē bel: ⁊ n̄ ē apud te do lus q̄sq̄. Et risit daniel: ⁊ tenuit regē ne igre deret itro: ⁊ dixit: Ecce pauimētū: aīaduer te: cuius vestigia sūt hec. Et dixit rex: Uidō vestigia viroꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ īfātiū. Et iratꝰ ē rex. Tūc apphēdit rex sacerdotes ⁊ vxōes ⁊ filios eoꝝ: ⁊ ōnderīt ei abscōdita ostiola: p q̄ igrediebāt: ⁊ cōsumebāt q̄ erāt s̄ȝ mēsā. Occidit ḡ illos rex ⁊ tradidit bel i ptātē da nielꝭ: q̄ subuertit eū ⁊ tēplū eiꝰ. Et erat dra co magnꝰ i loco illo: ⁊ colebāt cū babylonij. Et dixit rex danieli: Ecce nūc n̄ potes dicere: q̄ȝ iste n̄ sit deus viuēs. Adora ḡ eū. Dixitq̄ȝ daniel regi: Dn̄m deū meū adoro: q̄ȝ ipse est deꝰ viuēs. Iste āt n̄ ē deꝰ viuēs. Tu āt da mi hi ptātē ⁊ itficiā draconē absq̄ȝ gladio ⁊ fu ste. Et ait rex: Do tibi. Tulit ḡ daniel picem ⁊ adipē ⁊ pilos: ⁊ coxit parit̄: fecitq̄ȝ massas ⁊ dedit i os dracōis: ⁊ diruptꝰ ē draco. Et di xit daniel: Ecce quē colebatꝭ. Q̄ð cū audis sent babylonij: idignati sūt vehemēt̄: ⁊ con gregati aduersū regē dixerīt. Iudeꝰ fcs ē rex. Bel destruxit draconē itfec̄: ⁊ sacerdotes oc cidit. Et dixerūt cū venissēt ad regē: Trade nob danielē: alioq̄n itficiēȝ te ⁊ domū tuā. Uidit ḡ rex q̄ irruerēt i eū vehement̄: neces sitate compulsus tradidit eis danielē. Qui miserīt eum i lacū leonū: ⁊ erat ibi diebꝰ sex. Porro i lacu erāt leones septē: ⁊ dabāt eis duo cōpora q̄tidie ⁊ due oues: ⁊ tūc n̄ data sūt eis: ut deuorarēt danielē. Erat āt abacuc pphēta i iudea: ⁊ ipse coxerat pulmētū: ⁊ i triuerat panes i alueolo: ⁊ ibat i cāpum: ut ferret messoribꝰ. Dixitq̄ȝ āgelus dn̄i ad aba cuc. Fer prādiū qð hēs i babylōem danieli: q̄ ē i lacu leonū. Et dixit abacuc: Dn̄e baby lōem nō vidi: ⁊ lacū nescio. Et apphēdit eū angelus dn̄i i v̄tice eiꝰ: ⁊ portauit eū capillo capitꝭ sui: posuitq̄ȝ eū i babylōem s̄ȝ lacū in impetu sp̄s sui. Et clamauit abacuc dicēs: Daniel serue dei: tolle prādiū qð misit tibi de us. Et ait dāiel: Recordatꝰ es mei deꝰ: ⁊ nō dereliq̄sti diligētes te. Surgēs daniel cōedit. Porro āgelus dn̄i restituit abacuc cōfestim i loco suo. Uēit ergo rex die septio: ut luge ret dāielē: ⁊ vēit ad lacū ⁊ itrospexit: ⁊ ecce daniel sedēs i medio leonū. Et exclamauit voce magna rex dicens: Magnꝰ es dn̄e deꝰ danielꝭ. Et extraxit eū de lacu leonū. Porro illos: q̄ pditōis eiꝰ cā fuerāt: itromisit i lacū: ⁊ deuorati sūt i momēto corā eo.

Explicit daniel pphēta. Incipit prologus i librū duodeci pphētaꝝ.

NOn idē ordo ē duodecim pphētaꝝ apud hebreos: q̄ ē apð nos. Unde s̄m id qð ibi legit̄: hic q̄ȝ dispositi s̄t. Osee cōmaticꝰ ē: ⁊ q̄si per s̄n̄ias loquēs. Iohel planꝰ i pncipijs: i fine obscurior: ⁊ usq̄ȝ ad malachi am h̄nt singuli pp̄etates suas: quē esdrā scri bam legisq̄ȝ doctorē hebrei autumāt. Et q̄ȝ lōgū ē nūc de oībꝰ dicē: hoc tm̄ vos o paula ⁊ eustochiū āmōitas scire volo vnū librū eē duodeci pphētaꝝ: ⁊ osee synchronō isaie: malachiā vō aggei: ⁊ zacharie fuisse tp̄ibꝰ. In q̄bꝰ āt tp̄s n̄ p̄fert̄ i titulo: sub illis eos re gibꝰ pphētasse: sub q̄bꝰ ⁊ hi q̄ āte eos h̄nt ti tulos pphētauerūt.

Item alius plogus.

REgule sūt he: sub q̄bꝰ significati oībꝰ noium: ad q̄s tribꝰ p pphē tas s̄mo dn̄i dirigat̄. Quotiens cūq̄ȝ ad decē tribꝰ tēdit pphētia: sub his nominibꝰ designātur. i. ephraim sa maria isrl̄ ioseph iezrahel bethel bethauen ⁊ iterdū iacob. Q̄n āt ad duas loq̄t̄ tribus: sub his noībꝰ s̄mo p̄fert̄. i. iuda irl̄m benia min domꝰ dauid: ⁊ itdum iacob. Aliq̄ties isrl̄ ad totas duodeci tribꝰ refert̄. Duplex ē apud hebreos s̄n̄ia: de his q̄ttuor v̄sibus: q̄ i capite sūt p̄notati. Pleriq̄ȝ. n. dicūt: q̄ ab esdra scriba i oībꝰ pphētꝭ sic fuerit titulatū: ut p̄scripto vniuscuiusq̄ȝ nomine pphētia

cuiꝰ sit seq̃ns noscat. Ipse ẽ aũt esdras: q̃ ulti-
mꝰ ꝓphetaꝝ malachie noĩe scribit. Alij vo
dicũt: ꝙ ab ipsis ꝓphetꝭ ꝑ spm scm: ut cete-
ra sũt cõscripta.

Incipit ꝓlogꝰ ĩ librũ osee ꝓphete.

Temporibꝰ oẓie ⁊ ioathe achaz ⁊ eẓechie regũ iuda ⁊ hieroboã filij iohe reg: Osee filꝰ beeri ad ꝓphetã dicẽdã spũ sc̃o ĩpletꝰ ẽ. De mẽorato itaqꝫ nũero regũ: achaz rex iu-da: ⁊ hieroboã rex isrł dñm deliquẽtes: ut historie regũ ⁊ paralipomenon ĩdicãt: etiã isrł idolatrie crimẽ ĩpio ac ꝑtate sua admit-tere coegerũt. Propť qd̃ deꝰ ad osee hec lo-cutꝰ ẽ dicẽs: Accipe tibi vxorẽ fornicariã si-ue fornicationũ: ⁊ fac filios fornicatõis. Fõ-nicariã itaqꝫ ñ electiõe corporꝭ mẽtricẽ: sed gẽtilẽ deuꝫ ĩgrãtẽ appellat: q̃ dei creatorꝭ sui amore ꝯtẽpto: simulacroꝝ se subiecit desiđ-rijs. Sꝫ cũ dei ꝑcepto ꝓpheta ĩ hac paruis-set ꝯceptũ ex ea filiũ ieẓrahel ꝑcepit noĩare deo pollicẽte pꝰ breue tps sãguinẽ ieẓrahel ĩ domo iheu vĩdicare. Cuiꝰ ꝓmissiõis hec cã ẽ: iheu ꝑ heliseũ ĩ regẽ iũcto ad defẽdẽdũ sãguinẽ naboth: cuiꝰ ieẓrahel queqꝫ nc̃ tp̃is metropolꝭ erat: queꝫ ieẓrahel achab regꝭ isrł vxor ĩtemerat: sicut regũ historia expõit. Is cũ grauiť iuxta diuinũ ꝑceptũ vĩdicãdi san-guis cã ĩ oẽm mẽorati domũ deseuisset: hoc pacto dñum dereliq̃sse ĩuenit: cuiꝰ ꝓnepote hieroboã: q̃ lectiõe cõꝑhẽsus ẽ: originis sue facta mutãte: ac ꝯtra dei ꝑcepta ⁊ religionẽ cũ pp̃lo isrł agente: sãguis naboth: q̃ ĩ loco certe ieẓrahel fuerat ꝓfusus ĩ domo iheu ꝓ curatõis mẽorati: hieroboe ꝓ pcc̃o redũda-turꝰ significat. Hic fc̃um ẽ ut ira dei vł pp̃lo isrł ꝑ denũtiatõem ꝓphete ꝓcessura debẽť: domui aũt iude minima lectiõe cõꝑhẽsa ob hoc ꝓmissa ẽ: qꝛ eẓechias ĩx iuda filꝰ achaz sublatꝭ idolis: q̃ tã pĩ eiꝰ: ꝙ ceteri reges ꝯse-crauerãt tẽplũ dei purgasse ⁊ purificasse mõ-stratur.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumẽtũ ĩ eũdem.

Osee crebro noĩat ephraiꝫ sama-riã ioseph ieẓrael: ⁊ vxorẽ forni-cariã: ⁊ fõnicatõis filios: ⁊ adul-terã cubiculo clausã mariti mul-to tp̃e sedẽ viduam ⁊ sub veste lugubri viri ad se reditũ ꝑstolari.

Explicit argumẽtũ. Incipit liber osee prophete. Caplm. I.

Verbũ domini qd̃ fc̃ũ ẽ ad osee filiũ beeri ĩ die bꝰ oẓie ioathã achaz eẓechi e regũ iuda: ⁊ ĩ diebꝰ hiero boã filij ioas regꝭ isrł. Prĩ-cipiũ loq̃ndi dño ĩ osee. Et dixit dñs ad ose e: Uade sume tibi vxorẽ fornicationũ: ⁊ fac tibi filios fornicationũ: qꝛ fornicãs fornica-biť ťra a dño. Et abijt ⁊ accepit gomer filiã de belaim: ⁊ ꝯcepit ⁊ ꝑpepit ei filiũ. Et dixit do-minꝰ ad eum. Uoca nomẽ eiꝰ ieẓrahel. Qm̃ adhuc modicũ ⁊ visitabo sãguinẽ ieẓrahel sꝫ domũ iheu: ⁊ q̃escẽ faciã regnũ domꝰ isrł. Et ĩ illa die ꝯterã arcũ isrł ĩ valle ieẓrahel. Et ꝯcepit adhuc: ⁊ ꝑpepit filiam. Et dixit ei: Uoca nomẽ eiꝰ absqꝫ mĩa. Quia ñ addam ultra miserꝫ domui isrł: sed obliuione obli-uiscar eoꝝ. Et domui iuda miserebõ: ⁊ salua bo eos ĩ dño deo suo: ⁊ ñ saluabo eos in ar-cu ⁊ gladio: ⁊ ĩ bello ⁊ ĩ equis ⁊ ĩ eq̃tibꝰ. Et ablactauit eã: q̃ erat absqꝫ mĩa. Et ꝯcepit ⁊ ꝑpepit filiũ. Et dixit ei: Uoca nomẽ eiꝰ ñ pp̃ls meꝰ. Quia vos ñ pp̃lus meꝰ: ⁊ ego ñ ero vr̃ deꝰ. Et erit nũerꝰ filioꝝ isrł: q̃si arena marꝭ: q̃ sine mẽsura ẽ: ⁊ ñ nũerabiť. Et erit ĩ loco: ubi diceť eis ñ pp̃lus meꝰ vos: diceť eis filij dei viuẽtꝭ. Et ꝯgregabũť filij iuda ⁊ filij isrł pariť: ⁊ ponẽt sibimet caput vnũ: ⁊ ascẽdẽt de ťra: qꝛ magnꝰ dies ieẓrahel.

C. II.

Dicite fratribꝰ vr̃is pp̃lus meꝰ: ⁊ sorori vr̃e miaꝫ ꝯsecuta. Judicate mr̃eꝫ vr̃aꝫ iudicate: qm̃ ĩpa ñ vxõ mea: ⁊ ego ñ vir eiꝰ. Auferat fornicatiões suas a facie sua: ⁊ ad-ulteria sua de medio vberuꝫ suoꝝ: ne forte expoliẽ eã nudã: ⁊ statuã eã ꝰm dieꝫ natiui tatꝭ sue: ⁊ ponã eã q̃si solitudinẽ: ⁊ statuã eã velut ťrã ĩuiã: ⁊ ĩficiã eã siti: ⁊ filioꝝ illiꝰ ñ miserebor: qm̃ filij fornicationũ sũt: quia for-nicata ẽ mater eoꝝ. Cõfusa ẽ: q̃ ꝯcepit eos: quia dixit: Uadam post amatores meos: q̃ dant panes mihi: ⁊ aquas meas ⁊ lanam meã ⁊ linũ meũ oleũ meũ: ⁊ potum meum.

Propter hoc ecce ego sepiā viā tuā spinis:
⁊ sepiā eā maceria. Et semitas suas ñ iueni
et: ⁊ seq̄t amatōes suos: ⁊ ñ appħēdet eos:
⁊ q̄ret eos ⁊ ñ iueniet. Et dicet: Uadā ⁊ re-
uertar ad viruꝫ meū p̄orē: qꝛ bñ mihi erat:
tūc magꝭ ꝙ nūc. Et hec nesciuit: qꝛ ego dedi
ei frumentū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ argētū mltip
caui ei ⁊ auꝝ: q̄ fecerūt baal. Jccirco ꝯuerta
⁊ sumā frumētū meū i tp̄e suo: ⁊ vinū meū
i tp̄e suo: ⁊ libabo lanā meā: ⁊ linū meum:
q̄ opiebāt ig̊miniā eiꝰ. Et nc̄ reuelabo stulti
tiā eiꝰ i ocul̄ amatoꝝ eiꝰ: ⁊ vir ñ eruet eā de
māu mea. Et cessare faciā ōe gaudiū eius:
solēnitatē eiꝰ neomeniā eiꝰ sabbatū eiꝰ: ⁊ oīa
festa tp̄a eiꝰ. Et corrūpā vineā eiꝰ ⁊ ficū eius:
d̄ qbꝰ dixit: Mercedes he mee sūt: q̄s dede-
rūt mihi amatores mei. Et ponā eā i saltū:
⁊ comedet eā bestia agri. Et visitabo sr̄ eaꝫ
dies baalim: qbꝰ accēdebat icēsū: ⁊ ornabat̄
iaure sua ⁊ monili suo: ⁊ ibat pꝰ amatores
suos: ⁊ mei obliuiscebat̄ dicit dn̄us. Propt̄
hoc ecce ego lactabo eā ⁊ ducā eā i solitudi-
nē. Et loq̄r ad cor eiꝰ: ⁊ dabo ei vinitores eiꝰ
ex eodē loco: ⁊ vallē achor ad apiēdā speꝫ.
Et canet ibi iuxta dies iuuētut̄ sue: ⁊ iuxta
dies ascēsiōis sue de t̄ra egypti. Et erit i die
illo ait dn̄us: vocabit me vir meꝰ: ⁊ ñ voca
bit me ultra baalim. Et auferā noīa baaliꝫ
de ore eiꝰ: ⁊ ñ recordabit̄ ultra noīs eoꝝ. Et
p̄cutiā eis fedus i die illa cū bestia agri ⁊ cū
volucre celi ⁊ cū reptili t̄re. Et arcū ⁊ gladi
uꝫ ⁊ bellū ꝯterā de t̄ra: ⁊ dormire eos faciā
fiducialit̄. Et spōsabo te mihi i sēpit̄num: ⁊
spōsabo te mihi i iustitia ⁊ iudicio: ⁊ i mīa
⁊ miſatiōibꝰ. Et sponsabo te mihi i fide: et
scies qꝛ ego dn̄s. Et erit: i die illa exaudiam
dic̄ dn̄s: ⁊ exaudiā celos: ⁊ illi exaudiēt t̄rā:
⁊ t̄ra exaudiet triticū ⁊ vinū ⁊ oleuꝫ: ⁊ hec
exaudiēt iezrahel. Et seiabo eā mihi i t̄rā: ⁊
miſebor eiꝰ: q̄ fuit absqꝫ mīa. Et dicā ñ po-
pulo meo pp̄lus meꝰ es tu: ⁊ ipse dicet deus
meus es tu.

C. III.

Et dixit dn̄s ad me: Adhuc vade ⁊ di-
lige mulierē dilectā amico ⁊ adult̄aꝫ:
sic̄ diligit dn̄s filios isrl̄: ⁊ ipsi respectant ad
deos alienos: ⁊ diligūt vinacia vuaꝝ. Et fo
di eā mihi q̄ndeci argenteis: ⁊ choro hōdei
⁊ dimidio choro hōdei. Et dixi ad eā: Dies
mltos expectabꝭ me. Nō fornicaberꝭ: ⁊ non
eꝭ viro: sꝫ ⁊ ego expectabo te. Quia dies ml̄
tos sedebūt filij isrl̄ sine rege ⁊ sine p̄ncipe
et sine sacrificio et sine altari et sine ephot ⁊
sine theraphin. Et pꝰ hec reuertēt̄ filij isrl̄: ⁊
q̄rēt dn̄m deū suū et dauid regē suū: et pa-
uebūt ad dn̄um: et ad bonū eiꝰ i nouissimo
dierum.

C. IIII.

Audite v̄bum dn̄i filij isrl̄: qꝛ iudicium
dn̄o cū h̄itatōibꝰ t̄re. Nō ē. n. vitas: et
ñ ē mīa: et ñ ē scia dei i t̄ra. Maledictum ⁊
mēdaciū et hōicidiū et furtū ⁊ adulterium
īundauerūt: ⁊ sanguis sāguinē tetigit. Propt̄
hoc lugebit t̄ra: ⁊ īfirmabit̄ oīs q̄ h̄itat i ea.
In bestia agri ⁊ in volucre celi: sed ⁊ pisces
marꝭ ꝯgregabūt̄. Uerūtn̄ vnusquisqꝫ ñ iudi
cet: ⁊ ñ arguat̄ vir. Pp̄ls. n. tuꝰ: sic̄ hi q̄ ꝯtra
dicūt sacerdoti. Et corrues hodie: et corruet
ēt pp̄heta tecū. Nocte tacē feci matrē tuā.
Coticuit pp̄ls meꝰ: eo ꝙ ñ habuerit sciam.
Quia tu sciam repulisti: repellā te ne sacer
dotio fūgarꝭ mihi. Et oblita es legꝭ dei tui:
obliuiscar filioꝝ tuoꝝ ⁊ ego. Scd̄m mltitu-
diem eoꝝ sic peccauerūt mihi: glā eoꝝ i ig̊-
miniā cōmutabo. Peccata pp̄li mei come-
dēt: ⁊ ad iiq̄tatē eoꝝ subleuabūt aīas eoꝝ.
Et erit: sic̄ pp̄ls sic sacerdos. Et visitabo sr̄
eū vias eiꝰ: ⁊ cogitatōes eiꝰ reddā ei. Et cōe-
dēt et ñ saturabūt̄. Fornicati sūt et nō cessa-
uerūt: qm̄ dn̄m dēliq̄rūt i ñ custodiēdo. For-
nicatio et vinū et ebrietas auferūt cor. Pp̄ls
meꝰ i ligno suo īt̄rogauit: et baculꝰ eiꝰ ānūcia
uit ei. Sp̄us. n. fornicationū decepit eos: et
fornicati sūt a deo suo. Sup̄ capita mōtiū
sacrificabāt: ⁊ sr̄ colles accēdebant thymia
ma subtꝰ quercū ⁊ pp̄lm ⁊ terebinthū: quia
bona erat umbra eiꝰ. Jō fōnicabūt̄ filie v̄re:
⁊ spōse v̄re adultere erūt. Nō uisitabo sup̄
filias v̄ras: cum fuerit fornicate: ⁊ sr̄ spōsas
v̄ras cū adulterauerit: qm̄ ipsi cū mētricibꝰ
ꝯuersabāt: ⁊ cū effemiatꝭ sacrificabāt. Et po
pulus ñ itelligēs vapulabit. Si fornicarꝭ tu
isrl̄: ñ deliq̄t saltē iuda. Et nolite ingredi in
galgala: ⁊ ne ascēderitꝭ i bethauen: nꝫ iura-
ueritꝭ viuit dn̄s. Qm̄ sicut vacca lasciuiens
declinauit isrl̄. Nūc pascet eos dn̄s: q̄i agnū
i latitudine. Particeps idoloꝝ ephraim: di-
mitte eū. Seperatū ē ꝯuiuiū eoꝝ: fornicati-
one fornicati sūt: dilexerūt afferre ig̊miniam
p̄tectores eiꝰ. Ligauit eū sp̄s i alis suis: ⁊ cō
fūdēt̄ a sacrificijs suis.

C. V.

Audite hoc sacerdotes: ⁊ attendite do
mus israel: ⁊ domus regꝭ auscultate:

q₂ vobis iudiciū ē. Qm̄ laque⁹ fci estꝭ pecu-
latiōi: ⁊ sicut rete expansū sͫ thabor: ⁊ victi
mas declinastis i pfūdum. Et ego eruditoꝛ
oīm eoꝝ. Ego scio ephraiz: ⁊ isrl̄ n̄ ē abscon
dit⁹ a me. Quia nc̄ fōnicat⁹ ē ephraim: cōta
minat⁹ ē isrl̄. Nō dabūt cogitatōes suas: ut
reuertāt ad deū suū: q₂ sp̄s fornicationū in
medio eoꝝ: ⁊ dn̄m n̄ cogueꝛūt. Et rn̄debit
arrogātia isrl̄ i facie ei⁹: ⁊ isrl̄ ⁊ ephraim ru-
ent i iīq̄tate sua. Ruet ēt iudas cum eis. In
gregib⁹ suis ⁊ i armētꝭ suis vadēt ad q̄rēduz
dn̄z: ⁊ nō iueniēt. Ablat⁹ ē ab eis. In dn̄o p̄-
uaricati sūt: q₂ filios alienos genueꝛt. Nunc
deuorabit eos mēsis cū ptib⁹ suis. Clangite
buccina i gabaa: tuba i rama. Ululate i be
thauen: p⁹ tergū tuū bēiamin. Ephraim i ō
solatiōe erit. In die corruptōis in tribubus
isrl̄ ondi fidē. Facti sūt p̄ncipes iuda: q̄i assu
mētes t̄minū: sͫ eos effūdā: q̄si aquā irā me
az. Calūniā patiēs ē ephraim fract⁹ iudicio:
quoniā cepit abire p⁹ sordē. Et ego q̄si tinea
ephraim: ⁊ q̄si putredo domui iuda. Et ui
dit ephraim lāguorē suū: ⁊ iudas vinculum
suū. Et abijt ephrai ad assur: ⁊ misit ad re
gē ultorē. Et ipse n̄ potit sanare vos: nec sol
uē potit a vobis vinculū. Qm̄ ego q̄si leena
ephraim: ⁊ quasi catul⁹ leonis domui iuda.
Ego ego capiā ⁊ vadā: tollā ⁊ n̄ est q̄ eruat.
Uadēs reuertar ad locū meū: donec defici
atꝭ: ⁊ q̄ratꝭ faciem meam.

C. VI.

IN tribulatōe sua māe ɔsurgēt ad me.
Uenite ⁊ reuertamur ad dn̄m: q₂ ipse
cepit ⁊ sanabit nos: pcutiet ⁊ curabit nos.
Uiuificabit nos p⁹ duos dies: i die t̄tia susci
tabit nos: ⁊ viuem⁹ i ɔspc̄u ei⁹: sciem⁹ seque
murq₃: ut cog̊scam⁹ dn̄um. Quasi diluculū
p̄parat⁹ ē egressus ei⁹: ⁊ vēiet q̄si imber nob̄
tēporane⁹ ⁊ serotin⁹ t̄re. Quid faciā t̄ ephra
im: q̄d faciaz tibi iuda? Mia vr̄a q̄si nubes
matutina: ⁊ q̄i ros mane ptrāsiēs. Propter
hoc dolaui in pphetꝭ: ⁊ occidi eos in verbis
orꝭ mei: ⁊ iudicia tua q̄si lux egredieꝫ. Quia
miam volui ⁊ n̄ sacrificiū: ⁊ sciam dei pl⁹ q̄
holocaustū. Ipsi āt sic̄ adā transgressi sunt
pactum: ibi p̄uaricati sūt i me. Galaad ciui
tas opantiū idolū supplātata sāguine: ⁊ q̄si
fauces viroꝝ latronū. Particeps sacerdotū
i via inficiētiū pgētes de sichem: q₂ scelus
opati sūt. In domo isrl̄ uidi horrendū. Ibi
fornicatōes ephraim: cōtamiat⁹ ē isrl̄. Sz ⁊
iuda pone messē tibi: cū cōuertero captiui-
tatez populi mei.

C. VII.

CUm sanare vellē isrl̄: reuelata ē iiqui-
tas ephraim ⁊ malicia samarie: q₂ o-
pati sūt mēdaciū. Et fur igressus ē spoliās
latrūculus forꝭ: ⁊ ne forte dicāt i cordib⁹ su-
is oēm maliciā eoꝝ me recordatū. Nūc cir
cūdedeꝛt eos adiuētiōes sue corā facie mea
facte sūt. In malicia sua letificaueꝛt regē: ⁊
i mēdacijs suis p̄ncipes. Oēs adulterantes
q̄si cliban⁹ succēsus a coquēte. Quieuit pau
lulū ciuitas a cōmixtiōe fermēti: donec fer-
mētareꝫ totū. Dies regͥ n̄ri. Cepeꝛt p̄ncipes
furere a vino. Extēdit manū suā cū illuso-
rib⁹: q₂ applicueꝛt q̄si clibanū cor suū cū isi
diareꝫ eis. Tota nocte dormiuit coquēs eos
mane ipse succēsus q̄si ignis flāme. Oēs ca-
lefacti sūt q̄i cliban⁹: ⁊ deuōaueꝛt iudices su
os. Oēs reges eoꝝ cecideꝛt: n̄ ē q̄ clamet in
eis ad me. Ephraim i pplis ipse cōmiscеba
tur. Ephraim fc̄s ē subcinericī⁹ panis: q̄ nō
reuersaꝫ. Comedeꝛt alieni robur ei⁹: ⁊ ipe ne
sciuit. Sz ⁊ cani effusi sūt i eo: ⁊ ipe ignora
uit. Et hūiliabiꝫ supbia isrl̄ i facie ei⁹. Nec
reuersi sūt ad dn̄m deū suū: ⁊ n̄ q̄sieꝛt eū in
oīb⁹ his. Et fc̄s ē ephraim q̄si colūba seduc
ta n̄ hn̄s cor. Egyptū iuocabāt: ad assyrios
abieꝛt. Et cū pfecti fuerit: expādā sͫ eos re-
te meū: ⁊ q̄si volucrē celi detrahā eos. Cedā
eos s̄m auditōem cet⁹ eoꝝ. Ue eis: q̄m recel
serūt a me. Uastabūt: q₂ p̄uaricati sūt i me.
Ego redemi eos ⁊ ipsi locuti sͭ ɔtra me mē
dacia. Et n̄ clamaueꝛt ad me i corde suo: sꝫ
vlulabāt i cubilib⁹ suis. Sup triticū ⁊ vinū
rumiabāt: ⁊ recesseꝛūt a me. Et ego erudiui
eos ⁊ cōfortaui brachia eoꝝ: ⁊ i me cogita-
ueꝛt maliciā. Reuersi sͭ ut eēnt absq₃ iugo:
fc̄i sūt q̄i arc⁹ dolosus. Cadēt i gladio princi
pes eoꝝ a furore ligue sue. Ista subsānatio
eoꝝ in terra egypti.

C. VIII.

IN gutture tuo sit tuba: q̄si aq̄la sͫ do-
mū dn̄i: p eo q̄ transgressi sūt fedus meū: ⁊
legē meā p̄uaricati sūt. Me iuocabūt deus
me⁹: ⁊ cognouim⁹ te isrl̄. Proiecit isrl̄ bonū
iimic⁹ pseq̄t eū. Ipi r̄gnaueꝛt ⁊ n̄ ex me: p̄nci
pes extiteꝛt: ⁊ n̄ cogui. Aurū suū ⁊ argētuz
suū feceꝛt sibi idola: ut iterirēt. Proiect⁹ est
vitulus tu⁹ samaria. Iratus ē furor meus in
eis. Usq₃quo n̄ poterunt emundari? Quia
ex israel ⁊ ipse est. Artifex fecit illum: ⁊ non
est deus. Quoniam in aranearum telas e-
rit vitulus samarie: q₂ vētum seminabunt

⁊ turbinē metēt. Culm⁹ stās: ñ ē i eo germē: ñ faciet farinā. Qꝺ ⁊ si fecerit alieni comedēt eā: deuorat⁹ ē isrl'. Nūc fcs ē i natiōibus q̄si vas imūdū: qꝛ ipsi ascenderūt ad assur. Onager solitari⁹ sibi ephraim. Munera dederūt amatorib⁹: sꝫ ⁊ cū mercede ꝯduxerūt natiōes. Nūc ꝯgregabo eos: ⁊ q̄escēt paulisꝑ ab onere reg̃ ⁊ ꝑncipū. Quia multiplicauit ephraim altaria ad peccādū: facte sūt ei are i delictū. Scribā ei ml'tiplices leges meas: q̄ velut aliene cōputate sūt. Hostias offerēt: imolabūt carnes ⁊ comedēt: ⁊ dñs non suscipiet eas. Nūc recordabit' iniq̄tat̄ coꝝ: et visitabit pcc̄a coꝝ. Ipsi i egyptū ꝯuertētur. Et oblit⁹ ē isrl' factor̄ sui: ⁊ edificauit delubra. ⁊ iudas multiplicauit urbes munitas. Et mittā ignē in ciuitates ei⁹: ⁊ deuorabi t des illius.

C.IX.

Noli letari isrl': noli exultare: sicut ppl'i: qꝛ fornicat⁹ ē a deo tuo. Dilexisti mercede sꝫ oēs areas tritici. Area ⁊ torcular nō pascet eos: ⁊ vinū metiet' eis. Nō hitabūt i t̄ra dñi. Reuersus ē ephraim i egyptū: et in assyrijs pollutū comedit. Nō libabunt dño vinū: ⁊ ñ placebūt ei. Sacrificia coꝝ q̄si panis lugētiū. Oēs q̄ comedēt eū ꝯtamiabūt: qꝛ pāis coꝝ aie ipoꝝ: ñ itrabit i domū dñi. Quid facieti̇ i die solēni i die festiuitat̄ dñi? Ecce. n. ꝑfecti sūt a vastitate. Egyptus congregabit eos: mēphis sepeliet eos. Desiderabile argētū coꝝ vrtica hēditabit: lappa i tabernacul' coꝝ. Uenerūt dies visitatiōis: venerūt dies retributōis. Scitote isrl' stultū ꝓphetā isanū: viꝝ spiritalē. Propt' multitudinē iniq̄tat̄ tue: ⁊ ml'titudo amētie. Speculator ephraim cū deo meo ꝓpheta: laqueus ruine fcūs est super omnes vias eius. In sanie in domo dei eius. Profūde peccauerūt: sic i dieb⁹ gabaa. Recordabit' iniq̄tat̄ coꝝ: ⁊ visitabit pcc̄a coꝝ. Quasi vuas i desto iueni isrl': q̄si ꝑma poma ficulnee in cacumine ei⁹ vidi pr̄es coꝝ. Ipsi āt itrauerūt ad beelphegor: ⁊ abalienati sūt i ꝯfusiōe: ⁊ fc̄i sūt abomiabiles: sic ea q̄ dilexit. Ephrai q̄si auis auolauit. Gl'a coꝝ a partu ⁊ ab vr̄o ⁊ a ꝯceptu. Q̄ ⁊ si enutrierit filios suos: absq̄ liber̄ eos faciam i hoib⁹. Sꝫ ⁊ ve eis: cū recessero ab eis. Ephraim ut vidi tyrus erat. fundata i pulchritudie. Et ephraim educet ad iterfectorē filios suos. Da eis dñe. Quid dabis eis? Da eis vuluā sine liber̄: ⁊ ubera arētia. Oēs neq̄tie coꝝ i galgal: qꝛ ibi exosos habui eos. Propt' malicia adiuētōꝫ eorū de domo mea eijciā eos. Nō addā ut diligā eos. Oēs ꝑncipes coꝝ recedētes. Percussus ē ephraiꝫ radix coꝝ exiccata ē. Fructū neq̄q̄ faciēt. Q̄ ⁊ si genuerit: iterficia amātissima uteri coꝝ. Abijciet eos dñs de⁹ me⁹: qꝛ ñ audiert eū: ⁊ erūt vagi i natiōib⁹.

C.X.

Uitis frondosa isrl': fruct⁹ adeq̄tus ē ei. Scd̄m ml'titudiem fruct⁹ sui ml'tiplicauit altaria: iuxta ubertatē t̄re sue exuberauit simulacris. Diuisū ē cor coꝝ: nc̄ interibūt. Ipse ꝯfriget simulacra coꝝ: depopulabit' aras coꝝ. Quia nc̄ dicēt: nō ē rex nob̄. Nō. n. timem⁹ dñm. Et rex q̄d faciet nobis? Loquimini v̓ba visiōis inutil' ⁊ ferieti̇ fedus cū mēdacio: ⁊ germiabit: q̄si amaritudo iudiciū sꝫ sulcos agri. Uaccas bethauen coluerūt hitatores samarie. Quia luxit sꝫ eum ppl's ei⁹: ⁊ editui ei⁹ sꝫ eū exultauert i gl'a ei⁹: qꝛ migrauit ab eo. Siq̄dē ⁊ ipse i assur delat⁹ ē mun⁹ regi vltori. Cōfusio ephraim capiet: ⁊ ꝯfūdet isrl' i volūtate sua. Trāsire fec̄ samaria regē suū: q̄si spumā sꝫ faciē aque. Et disꝑdēt excelsa idoli pcc̄m isrl'. Lappa et tribulus ascēdet sꝫ aras coꝝ. Et dicēt mōtib⁹ opite nos: ⁊ collib⁹ cadite sꝫ nos. Ex dieb⁹ gabaa peccauit isrl'. Ibi steterūt. Nō cōprehēdet eos i gabaa ꝑlium sꝫ filijs iniq̄tat̄. Iuxta desideriū meū corripiā eos. Cōgregabūtur sꝫ eos ppl'i: cū corripiēt' ꝓpt' duas iniq̄tates suas. Ephraim vitula docta diligē triturā: ⁊ ego trāsiui sꝫ pulchritudieꝫ colli ei⁹. Ascēdā sꝫ ephraiꝫ. Arabit iudas: cōfriget sibi sulcos iacob. Semiate vob̄ i iustitia: ⁊ metite i ore mie: inouate vob̄ nouale. Tēpus āt req̄rēdi dñꝫ: q̄ venerit cū docebit vos iustitiā. Arasti ipietatē: iniq̄tatē messuisti̇ cōedisti̇ frugeꝫ mēdacij. Quia cōfisus es i vijs tuis: ⁊ i multitudie fortiū tuoꝝ: cōsurget tuml'tus i ppl'o tuo: ⁊ oēs muītōes tue vastabūt: sicut vastat⁹ ē salmana a domo ei⁹: qui vīdicauit baal i die ꝑlij mr̄ sꝫ filios allisa. Sic fec̄ vobis bethel a facie militie neq̄tiarū vr̄arū.

C.XI.

Sicut mane trāsit: ꝑtrāsit rex isrl': quia puer isrl' ⁊ dilexi eū: ⁊ ex egypto vocaui filiū meum. Uocauerunt eos: sic abiert a facie eoruꝫ. Baal immolabāt: ⁊ simulacri̇

sacrificabāt. Et ego q̄si nutritiꝰ ephraiz: por
tabā eos i brachijs meis: ⁊ nescierūt q̄ cura
rē eos. In funicul' adā trahā eos i vicul' ca
ritatꝭ. Et ero eis q̄si exaltās iugū sup maxil
las eoꝝ: ⁊ declinaui ad eū: ut vesceēt. Nō ꝛuer
tet i t̃rā egypti: ⁊ assur ipe rex eiꝰ: qm̄ noluē
rūt cōuerti. Cepit gladiꝰ i ciuitatibus eius:
⁊ consumet electos eiꝰ ⁊ cōedet capita eoꝝ.
Et ppl's meꝰ pēdebit ad ꝛeditū meū. Iugū āt
īpoēt eis sil': quod n̄ auferet. Quō dabo te
ephraim: ꝓtegam te isr̄l. Quō dabo te? Sic
adama ponā te: ut seboim. Cōuersū ē i me
cor meū: parit' ꝯturbata ē penitudo mea. Nō
faciā furorē ire mee. Nō cōuertar ut disper
dam ephraiz: qm̄ deꝰ ego: ⁊ n̄ hō. In medio
tui scs: ⁊ n̄ igrediar ciuitatē. Pꝰ dn̄m ābula
būt. Quasi leo rugiet: q2 ipse rugiet: ⁊ formi
dabūt filij maris. Et auolabūt q̄si auis ex e
gypto: ⁊ q̄si colūba de t̃ra assyrioꝝ: ⁊ collo
cabo eos i domibꝰ suis dic̄ dn̄s. Circūdedit
me ephraiz i negociatōe: ⁊ i dolo domꝰ isr̄l.
Iudas āt testis descēdit cū deo: ⁊ cuz scīs fide
libus.

C. XII.

Ephraiz pascit vētū: ⁊ seq̄t estū. Tota
die mēdaciū ⁊ vastitatē mlt'iplicat. Et
fedꝰ cū assyrijs iniīt: ⁊ oleū i egyptū ferebat.
Iudiciū ḡ dn̄i cū iuda: ⁊ uisitatio s̄z iacob.
Iuxta vias eiꝰ ⁊ iuxta adinuentōes eiꝰ reddet
ei. In utero supplātauit frēm suū: ⁊ i fortitu
die sua directꝰ ē cū āgelo. Et inualuit ad ange
lū: et confortatꝰ ē. Fleuit et rogauit eū. In be
thel inuēit eū: et ibi locutꝰ ē nobiscū. Et dn̄s
deꝰ exercituū: dn̄s mēoriale eiꝰ. Et tu ad dn̄z
deū tuū cōuerteris. Miaz et iudiciū custodi
et spera i deo tuo sēp. Chanaan i manu eiꝰ
statera dolosa: calumniam dilexit. Et dixit
ephraim: Uerūtn̄ diues effectꝰ sū: inueni ido
lū mihi. Oēs labores mei n̄ inueniēt mihi ii
q̄tatē: quā peccaui. Et ego dn̄s deꝰ tuꝰ ex t̃ra
egypti. Adhuc sedē te faciā i tabnacul': sicut
i diebꝰ festiuitatis. Et locutꝰ sū s̄z ꝓphetas: et
ego visiōem mlt'iplicaui: et i manu ꝓphetaꝝ
assimilatꝰ sū. Si galaad idolū ḡ frustra erat
i galgal bobꝰ imolātes. Nā et altaria eoꝝ q̄si
aceruī s̄z sulcos agri. Fugit iacob i regiōem
syrie: et seruiuit isr̄l i vxorē: et i vxorē seruauit.
In ꝓpheta āt eduxit dn̄s isr̄l d̄ egypto: et in
ꝓpheta seruatꝰ est. Ad iracūdiā me ꝓuocauit
ephraī i amaritudibꝰ suis: et sāguis eiꝰ s̄z eū
vēiet: et opprobriū eiꝰ restituet ei dn̄s deꝰ suꝰ.

C. XIII.

Loquēte ephraim horror inuasit isr̄l: et
deliquit i baal et mōtuꝰ ē. Et nc̄ addi
derūt ad peccādū: feceruntq3 sibi cōflatile de ar
gēto suo: q̄si similitudinē idoloꝝ. Factura arti
ficū totū ē. His ipsi dicūt: Immolate hoīes
vitulos adorātes. Idcirco erunt q̄si nubes
matutina: et sic̄ ros matutinꝰ ꝓteriens. Sic̄
puluis turbine raptꝰ ex area: ⁊ sic̄ fumꝰ d̄ fu
mario. Ego āt dn̄us deꝰ tuꝰ ex t̃ra egypti: et
deū absq3 me nescies: et saluatō n̄ ē p̄ter me.
Ego cognoui tē i deserto i t̃ra solitudis. Iuxta
pascua sua adimpleti s̄t: et saturati sūt. Et ele
uauerūt cor suū: et obliti sūt mei. Et ego ero
eis q̄si leena: sic̄ pardus i via assyrioꝝ. Oc
currā eis q̄si ursa raptis catulis: et dirūpā in
teriora iecoris eoꝝ. Et cōsumā eos ibi q̄si leo
bestia agri scīdet eos. Perditio tua isr̄l: tm̄
mō i me auxiliū tuū. Ubi ē rex tuꝰ? Maxi
mē saluet te i oībꝰ urbibꝰ tuis. Et iudices tui:
de q̄bꝰ dixisti: da mihi regez et p̄ncipes. Da
bo t' regē i furore meo: et auferā i idignatiōe
mea. Colligata ē iniq̄tas ephraī: abscōditū
pcc̄z eiꝰ. Dolōes parturientis veniēt ei. Ipse fi
liꝰ n̄ sapiēs. Nc̄ n. n̄ stabit i cōtritōe filioꝝ.
De manu mōtis libabo eos: de mōte redimaz
eos. Ero mors tua o mors: morsus tuꝰ ero
iferne. Cōsolatio abscōdita ē ab ocul' meis:
q2 ipse iter frēs diuidet. Adducet urētē ven
tū dn̄s de deserto ascendētē: et siccabit venas
eiꝰ: et desolabit fōtē eiꝰ: et ipse diripiet the
sauruz oīs vasis desiderabilis.

C. XIIII.

Pereat samaria: qm̄ ad amaritudinez
cōcitauit deū suū. In gladio pereant.
Paruuli eoꝝ elidāt: et fete eiꝰ scidāt. Cōuer
tere isr̄l ad dn̄m deū tuū: qm̄ corruisti in ini
q̄tate tua. Tollite vobiscū v̄ba et cōuertimi
ad dn̄m: et dicite ei: Oēm aufer iniq̄tatē: et
accipe bonū: et reddemꝰ vitl'os labioꝝ nro
rū. Assur n̄ saluabit nos. Sup equū n̄ ascē
demꝰ: nec dicemꝰ ultra dij nr̄i opa manuuz
nraꝝ: q2 eiꝰ q̄ in te ē misereberis pupilli. Sa
nabo cōtritiones eoꝝ: diligā eos spōtanee:
q2 auersus ē furor meꝰ ab eis. Ero q̄si ros.
Et isr̄l germinabit sic̄ liliuz: et erūpet radix
eiꝰ ut libāi. Ibūt rāi eiꝰ: ⁊ erit q̄si oliua glīa eiꝰ
⁊ odō eiꝰ ut libāi. Conuertēt sedētes in ūbra
eius viuent tritico. Et germiabūt q̄si vinea
memoriale eius sicut uinum libani. Ephra
im: quid mihi ultra idola? Ego exaudiam
et dirigam eum: ego ut abietem urentem:

ex me fruct⁹ tu⁹ iuēt⁹ ē. Quis sapiēs ⁊ itelli-
get ista: itelligēs ⁊ sciet hec? Quia recte vie
dn̄i ⁊ iusti ābulabūt i eis: preuaricatores vo
corruēt in eis.

Explicit osee ꝓpheta. Incipit
prologus i iohel ꝓphetam.

SAnct⁹ iohel apud hebreos
p⁹ osee ponit. Et sicut ibi
sub noīe ephraim ad decē
trib⁹ ꝯfertur vaticiniū: q̄ l'
samaria l' isrl' sepe mēorāt:
sic ⁊ i hūc ꝓphetā ōe qd̄ dī
ad tribū iuda ⁊ ad irl'm ꝑtiere credēdū ē: et
nullā oīo israelis .i. decem tribuū i hoc fieri
mentiōem. Tp̄a ꝗ̄ q̄b⁹ ꝓphetauit eadē ōbe
m⁹ accipe: q̄ i osee legim⁹ i dieb⁹ oçie ioathan
⁊ achaç ⁊ eçechie regū iuda: ⁊ i dieb⁹ hiero-
boā filij ioas regl isrl'. Porro fc̄m eē ꝟmōem
dn̄i ad meritū ei⁹ refert cui fit: n̄ ad ꝯditōeꝫ
ei⁹: q̄ fieri dī: ut alibi legim⁹. Dn̄s fc̄s ē mihi
i salutē. Audit⁹ .n. i scripturl scīs n̄ ē iste: qui
ad aures sonat: sed qui i corde ꝑcipit: iuxta
illud qd̄ dn̄s loq̄tur: Qui hꝫ aures audiēdi
audiat. Qd̄ aūt dī hebraice hyeçimi: grece
enechgiasti: latine sonat aurib⁹ ꝑcipite: ꝓpe
n̄ aure: sꝫ corde ꝑcipit. Qui senes sūt ⁊ cele
stes audiūt sp̄ualit: q̄ āt hitāt i t̄ra appellāt
ꝗ̄ t̄reni aurib⁹ ꝑcipiūt. Ubicūq̄ āt hec duo
v̄ba iūcta ponūt: n̄ ad simplicē tm̄ v̄boꝝ so
nū: sꝫ ad recōditā ꝗ̄ dictoꝝ itelligētiā perti
nē itelligēdū ē. In genesi lamech loq̄tur ad
vxores suas ada ⁊ sella. Audite verba mea
vxores lamech aurib⁹ ꝑcipite ꝟmōes meos.
Quia virū occidi i vuln⁹ meū: ⁊ iuuenē i li-
uorē meum. Et isaias: Audite celi ⁊ aurib⁹
percipe terra.

Item alius ꝓlogus.

IN hoc propheta iccirco nec reges nec
tp̄a sūt ꝑnotata: q: eisdē tp̄ib⁹ ac regi-
b⁹: q̄b⁹ osee ꝓphetauerat ⁊ ipe ꝓpheta
uit. Ex trib⁹ igī generib⁹ rhetoꝝ hec sumūt
ꝑncipia: ⁊ tres sūt argumētoꝝ ptes: ex q̄b⁹
icipe solet oīs orator. Aut .n. docibiles: aut
beniuolos aut attētos auditores dꝫ efficē.
Hic ḡ ꝓpheta a magnitudie cladis sumens
ꝑncipiū: eosq̄ q̄ audituri erāt: volēs ad pn̄iaꝫ
ꝓuocare: reddit attētos admirās futuꝝ ma
lū: ut ꝯsiderātes v̄ete cladis asꝑitatē: ocius
arripent pn̄iam. Iohel int̄ꝑtat icipiēs: aut
dn̄i descēsus. Fatuel v̄o aut latitudo aut ho
stiū dei. Tropologice: hoc est ꝙ q̄ ostiū dei
⁊ sciaꝫ habuerit aptā: r̄cte icipit ꝓphetare.

Incipit argumētū i eūdē.

IObel fili⁹ fatuel describit terrā du-
odecim tribuum: eruca bruco locu
sta rubigie vastāte ꝯsūptā: ⁊ p⁹ ꝯuer
siōem ꝑori ppl'i effusum iri sp̄m sc̄m s̄r ꝟuos
dei ⁊ ācillas .i. s̄r cētū vigiti credētes hoīes: q̄
fuere i cenaculo syon: q̄ cētū vigiti ab vno
usq̄ ad q̄ndeci: paulati ⁊ ꝑ icremēta surgē-
tes q̄ndeci graduū nūeꝝ efficiūt: q̄ i psaltio
mystice continent.

Explicit argumētū. Incipit
iohel propheta. Capl'm. I.

VErbū domini qd̄
fc̄m ē ad iohel filiū fatuel.
Audite hec senes ⁊ aurib⁹
ꝑcipite ōēs hitatōes t̄re: si
fc̄m ē istd̄ i dieb⁹ v̄ris: aut i
dieb⁹ p̄rꝫ v̄roꝝ. Sup hoc filijs v̄ris narrate:
⁊ filij v̄ri filijs suis: ⁊ filij eoꝝ generatōi al-
t̄e. Residuū eruce cōedit locusta: ⁊ residuuꝫ
locuste cōedit bruc⁹: ⁊ residuū bruci cōedit
rubigo. Expgiscimini ebrij: flete ⁊ vlulate
ōes q̄ bibitl vinū i dulcedie: qm̄ perijt ab ore
v̄ro. Gēs .n. ascēdit sup t̄rā meā fortl ⁊ inūe-
rabil'. Dētes ei⁹: ut dētes leōis: ⁊ molares ei⁹
ut catuli leonis. Posuit vineā meā i deꝟtū:
⁊ ficū meā dcorticauit. Nudās spoliauit eā
⁊ ꝓiecit: albi fc̄i s̄t rami ei⁹. Plāge q̄i v̄go ac
cincta sacco: super viꝝ pubertatl sue. Perijt
sacrificium ⁊ libatio de domo dn̄i: luxer̄t sa
cerdotes mīstri dn̄i. Depopulata ē regio: lu
xit hum⁹: qm̄ deuastatū ē triticū. Cōfusū ē
vinum: ⁊ elāguit oleū. Cōfusi sūt agricole:
ululauer̄t vinitores s̄r frum̄to v̄io ⁊ hōdeo:
q: perijt messis agri. Uinea confusa ē: ⁊ fic⁹
elanguit. Malogranatū ⁊ palma ⁊ malū ⁊
oīa ligna agri aruer̄t: q: cōfusū ē gaudiū a fi
lijs hoīum. Accigite vos ⁊ plāgite sacerdo-
tes: vlulate ministri altaris. Ingredimini:
cubate in sacco ministri dei mei: quoniam

interijt de domo dei vr̃i sacrificiũ ⁊ libatio. Sãctificate ieiunium: vocate cetũ: ꝯgregate senes oẽs hitatores t̃re i domũ dei vr̃i: ⁊ clamate ad dñm. A a a diei: qꝛ ꝓpe ẽ dies dñi: ⁊ q̃si vastitas a potẽte veniet. Nũq̃d ñ corã ocul' vr̃is alimẽta p̃cis̃t: de domo dei vr̃i leticia ⁊ exultatio? Cõputruerũt iumẽta in stercore suo. Demolita s̃t horrea: dissipate sunt apothece: qm̃ cõfusũ ẽ triticũ. Quid igemuit aial: mugierũt greges armẽti? Quia ñ est pascua eis. Sꝫ ⁊ greges pecoꝝ disperierũt. Ad te dñe clamabo: qꝛ ignis comedit speciosa d̃s̃ti: ⁊ flãma succẽdit oĩa ligna regiõis. Sꝫ ⁊ bestie agri q̃si area sitiẽs ibrẽ: suspexerũt ad te: qm̃ exiccati sũt fõtes aq̃ꝝ: ⁊ ignis deuorauit speciosa des̃ti.

.II.

Canite tuba in syon: vlulate in monte s̃co meo. Cõturbẽt oẽs hitatores terre qꝛ vẽit dies dñi: qꝛ ꝓpe ẽ dies tenebrarũ ⁊ caliginis: dies nubis ⁊ turbis. Quasi mane expãsũ sup̱ mõtes: pp̃ls mlt' ⁊ fort̃. Silis ei ñ fuit a p̃ncipio: ⁊ p' eũ ñ erit usq꞉ i annos generatõis ⁊ generatõis. Ante faciẽ ei' ignis vorãs: ⁊ p' eũ exurẽs flãma. Quasi hortus voluptat̃ t̃ra corã eo: ⁊ p' eũ solitudo des̃ti: nꝫ ẽ q̃ fugiat eũ. Quasi asp̃cus eq̃ꝝ asp̃cus eoꝝ: ⁊ q̃si eq̃tes sic currẽt. Sicut sonitus q̃drigaꝝ s̃r capita mõtiũ exiliẽt: sic sonit' flãme ignis deuorãtis stipulã: velut pp̃ls fort̃ p̃parat' ad p̄lium. A facie ei' cruciabũt pp̃li oẽs vultus redigẽt i ollã. Sicut fortes currẽt q̃si viri bellatores ascẽdẽt muꝝ. Uiri i vijs suis gradient: ⁊ ñ declinabunt a semit̃ suis. Unusq̃sq꞉ frẽm suum ñ coartabit: singuli i calle suo ãbl'abũt. Sꝫ ⁊ p̱ fenestras cadẽt: ⁊ ñ demolient. Urbẽ igrediẽt: i muro currẽt. Domos ꝯscẽdẽt: p̱ fenestras itrabũt q̃i fur. A facie ei' ꝯtremuit t̃ra: moti sunt celi. Sol ⁊ luna obtenebrati sũt: ⁊ stelle retraxerunt splẽdorẽ suũ. Et dñs dedit vocẽ suã ãte faciẽ exercit' sui: qꝛ ml'ta sũt nimis castra ei': qꝛ fortia ⁊ facientia v̓bũ ei'. Magn'. n. dies dñi ⁊ terribil' valde. Et q̃s sustiebit eũ? Nũc g̊ dic dñs. Cõuertimini ad me in toto corde vr̃o: i ieiunio ⁊ fletu ⁊ i plãctu: ⁊ scidite corda vr̃a ⁊ ñ vestimẽta vr̃a. Et ꝯuertimini ad dñm deũ vr̃m: qꝛ benign' ⁊ mi̇̃sicors ẽ: patiens ⁊ multe mie ⁊ p̄stabil' s̃r malicia. Quis scit si ꝯuertat̃ ⁊ ignoscat: ⁊ relinquat p' se bñdictõem? Sacrificiũ ⁊ libamẽ dño deo nr̃o.

Canite tuba i syon: sãctificate ieiuniũ: vocate cetũ: ꝯgregate pp̃lm s̃cificate ecclam: coadunate senes ꝯgregate paruulos ⁊ suggentes ubera. Egrediat̃ spõsus de cubili suo: ⁊ sponsa de thalamo suo. Inter vestibulũ et altare plorabũt sacerdotes mi̇̃stri dñi: ⁊ dicent. Parce dñe parce pp̃lo tuo: ⁊ ne des hẽditatẽ tuã i opprobriũ: ut dñent eis natõcs. Quare dicũt i pp̃lis: vbi ẽ de' eoꝝ? Zelat' ẽ dñs t̃rã suã: ⁊ pep̱cit pp̃lo suo. Et r̃ndit dñs ⁊ dixit pp̃lo suo: Ecce ego mittã vob' frumẽtũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ: ⁊ replebimini i eis: ⁊ ñ dabo uos vltra opprobriũ i gẽtib'. Et eũ q̇ ab aq̇lone ẽ: ꝓcul faciã a vobis: ⁊ expellã eũ in t̃rã iuiã ⁊ desertã. Faciẽ ei' ꝯtra mare orientale: ⁊ extremũ ei' usq꞉ ad mare nouissimũ. Et ascẽdet fetor ei': ⁊ ascẽdet putredo eius: qꝛ sup̱be egit. Noli timẽ t̃ra exulta ⁊ letare: qm̃ magnificauit dñs ut facẽt. Nolite timẽ aialia regiõis: qꝛ germiauẽrt speciosa d̃s̃ti: qꝛ lignũ attulit fructũ suũ: fic' ⁊ vinea dederũt v̓tutẽ suã. Et filie syon exultate ⁊ letamini i dño deo vr̃o: qꝛ dedit vob' doctõez iusticie: ⁊ descẽdẽtẽ faciet ad uos imbrẽ matutinum ⁊ serotinum: sicut in principio. Et iplebũt aree frumẽto: ⁊ redũdabũt torcularia vino ⁊ oleo. Et reddã vob' ãnos q̃s cõedit locusta brucus ⁊ rubigo ⁊ eruca: fortitudo mea magna: quã misi i uos. Et comedet̃ vescẽtes ⁊ saturabimi: ⁊ laudabit̃ nomen dñi di vr̃i: q̃ fecit mirabilia vobiscũ. Et ñ ꝯfũdẽt pp̃lus me' i sẽpitnũ: ⁊ sciet̃ qꝛ in medio isrl' ego sũ. Et ego dñs de' vr̃: ⁊ ñ ẽ ãpli': ⁊ ñ confũdet̃ pp̃ls me' i etnũ. Et erit: p' hec effũdã spm̃ meũ s̃r oẽz carnẽ: ⁊ ꝓphetabũt filij vr̃i ⁊ filie vr̃e. Senes vr̃i somnia sõniabũt: ⁊ iuuenes vr̃i visiones videbũt. Sꝫ ⁊ s̃r seruos meos ⁊ ãcillas i dieb' ill' effũdã spm̃ meũ: ⁊ dabo ꝓdigia i celo ⁊ i t̃ra sãguiem ⁊ ignẽ et vaporẽ fumi. Sol ꝯuertet̃ i tenebras: ⁊ lũa i sãguinẽ: anteq̃ꝫ veniat dies dñi magnus ⁊ horribil'. Et erit: oĩs q̃ iuocauerit nomẽ dñi saluus erit: qꝛ i monte syon: ⁊ i irl'm erit saluatio: sic dixit dñs: ⁊ i residuis quos dñus vocauerit.

.III.

Quia ecce i diebus ill' ⁊ in tp̃e illo cũ ꝯuertero captiuitatem iuda ⁊ irl'm congregabo oẽs gẽtes: et deducã eas i vallẽ iosaphat: ⁊ disceptabo cuꝫ eis ibi super pp̃lo meo et hereditate mea israel: q̃s dispserunt

inatiōib⁹: ⁊ trā meā diuiserit: ⁊ sr̄ pplm meū miserūt sortē. Et posuerit puez̄ i pstibulo: ⁊ puellā vēdiderit p vino: ut biberet. Uez̄ qd mihi ⁊ vobis tyrus ⁊ sidon ⁊ ois t̄min⁹ palestinoz̄: Nunq̄d ultōem vos reddeti mihi: Et si vlciscimini vos ꝯtra me: cito velociter reddā vicissitudiem vobis sup caput vr̄m. Argētū.n. meū ⁊ auz̄ tulisti ⁊ ōsiderabilia mea: ⁊ pulcherria itulisti i delubra vr̄a. Et filios iuda ⁊ filios irl̄m vēdidisti filiis grecorū: ut lōge facēti eos de finib⁹ suis. Ecce ego suscitabo eos de loco: i q̄ vēdidisti eos: ⁊ cōuertā retributōem vr̄am i caput vr̄m. Et vēdā filios vr̄os ⁊ filias vr̄as i maib⁹ filioz̄ iuda: ⁊ venūdabūt eos sabeis gēti lōgīq̄: quia dn̄s locut⁹ ē. Clamate hec i gētib⁹: scificate bellū: suscitate robustos. Ascēdāt accedant ōes viri bellatores. Cōcidite aratra vr̄a in gladios: ⁊ ligones vr̄os i lāceas. Infirmus dicat: q: ego fortis sū. Erūpite ⁊ uenite ōes gētes de circuitu: ⁊ ꝯgregamini. Ibi occumbē faciet dn̄s robustos tuos. Consurgant ⁊ ascēdāt gētes i uallē iosaphat: q: ibi sedebo ut iudicem ōes gētes i circuitu. Mittite falces: qm̄ maturauit messis. Uenite ⁊ descendite: q: plenum ē torcular. Exuberāt torcularia: q: mltiplicata ē malicia eoz̄. Populi ppli i ualle cōcisionis: q: iuxta ē dies dn̄i in ualle ꝯcisionis: sol ⁊ luna obtenebrati sunt: ⁊ stelle retraxerūt splēdorē suū. Et dn̄s d̄ syō rugiet: ⁊ de irl̄m dabit vocē suā. Et mouebūt celi ⁊ tra: ⁊ dn̄s spes ppli sui: ⁊ fortituDo filioz̄ isrl̄. Et scietis q: ego dn̄s de⁹ vr̄ hitās i syon i monte scō meo. Et erit irl̄m scā: ⁊ alieni n̄ trāsibūt p eā ampli⁹. Et erit i die illa stillabūt mōtes dulcedinē ⁊ colles fluēt lacte. Et p ōes riuos iuda ibūt aq̄: ⁊ fōs de domo dn̄i egrediet: ⁊ irrigabit torrētem spinaz̄. Egypt⁹ i desolatōe erit ⁊ idumea i desrtū pditōis: p eo q̄ iniq̄ egerit i filios iuda: ⁊ effuderit sāguiez inocētē i tra sua. Et iudea i etnū hitabit: ⁊ irl̄m i generatōez ⁊ generatōem. Et mūdabo sāguinē eoz̄: q̄s n̄ mūdauerā: ⁊ dn̄s cōmorabit i syon.

Explicit iohel ppheta. Incipit plogus i amos pphetam.

Ozias rex cum religionē sollicite emularet̄ nimio religiōis amōe puocat⁹: circa pceptū legī moysi arrepto thuribulo: ut i historia libri secundi paralipomenō ōndit: sacerdotale officiū psumē conat⁹ ē. Ob eā rē tremotu i tēplo dei exortū ꝯstat: cui⁹ et ȝacharias ppheta meinit. Ante hūc itaq̄ tremotum amos ppheta tp̄ib⁹ p̄dicti regi: ⁊ tp̄ib⁹ hierobōā filii ioas regi isrl̄ i eas gētes: q̄ electione cōphēse sūt: irā dei ob eas cās: q̄s mēorauit affuturā denūciat. Et q: idē ppheta i sequētib⁹ ait: Sup trib⁹ ipietatib⁹ ⁊ sr̄ q̄ttuor n̄ cōuertā eū: t̄tio pccoz̄ idulgētiā deū dare posse significat: quē q̄rto eadē pcca admittentib⁹: nec pn̄iā nec idulgētiā datuz̄ anunciat. Nā p ignis silitudiez: quē i p̄dictas gētes imittedū p̄dixit: grauē atq̄ irreuocabilē dei irā ad euersiōez earūdē ciuitatū ꝓcessuraz voluit demonstrare.

Item alius plogus.

Amos ppheta pastor ⁊ rustic⁹ ⁊ ruboz̄ mora distrigēs: paucis v̄bis explicari n̄ pōt. Quis.n. digne exp̄mat tria ⁊ q̄ttuō scelera damasci gaçe tyri idumee filioz̄ ammon ⁊ moab: ⁊ septio octauoq̄ gradu iude ⁊ isrl̄. Hic loq̄t ad vaccas pigues: q̄ sūt i monte samarie: ⁊ ruiturā domū maiorē minorēq̄ testat. Ipse cernit fictorē locuste: ⁊ stātē dn̄z sr̄ muz̄ litū l̄ adamantinū ⁊ vncinū pomoz̄ attrahētē supplicia pccorib⁹: ⁊ famē i tra: n̄ famē panis: nz siti aq̄: sz audiēdi v̄bū dn̄i: n̄ dixit v̄ba sz v̄bū. Amos vero itp̄tat onust⁹. Hic amos sp̄uali gr̄a plen⁹ pphetauit iter ceteros pphetas. Non.n. solus ipse erat pphetes: sz et alii. Et q̄ppe n̄ poterat pphetes eē: nisi pastō āte fuisset. Qui et tuba sua clāgit p singl̄os dies erudiēs ⁊ docēs i eccl̄a. In veritate.n. vox ōiū pphetaz̄: tāq̄ tuba sp̄ual̄ ē p̄dicās i eccl̄a sz q̄ scriptū ē. Ascēde i mōte excelsū: tu q̄ euāgeliȝas syon: exalta vocē tuā: q̄ predicas irl̄m.

Item ali⁹ plogus.

Hic amos ppheta ⁊ pastor n̄ fuit pr̄ isaie prophete: quāq̄ ⁊ ille ppheta extitit. Nam aliis l̄ris ille: aliis iste apud hebreos scribit: q̄ dr̄a l̄raz̄ apud latinos n̄ habet: ⁊ ille fortis l̄ robust⁹: hic v̄ auulsus iterp̄tatur: q: loq̄t cōtra decē trib⁹: q̄ per idolatriam a cultu dei ⁊ a regno dauid erāt

auulse. Fuit āt cognatio eius ex oppido thecue: qđ sex miliarib⁹ distat a bethleē: curā gerēs pecoꝝ ī latitudīe cāpoꝝ: q̄ sūt ꝓximi oppido thecue: ī q̄b⁹ humi arido atq̄ areno so nihil oīo frugū gignit: sꝫ vberris pascuis abūdāt: ⁊ iđ cūcta sūt plēa pastorib⁹: ⁊ sterilitas t̄re cōpensat̄ pecoꝝ mltitudīe. Ex hoc nūero pastoꝝ fuit amos ip̄it⁹ s̄moē: sꝫ plen⁹ scīa. Prophetauit aūt eisdē t̄pib⁹: q̄b⁹ iohel naum ionas osee isaias. Sꝫ aliquātulū exō sus ē ꝓphetare āteq̄ isaias. Maxie āt ꝯtra decē trib⁹ locut⁹ ē: pauca de duab⁹ itserēs. Hūc ablatū de nūero pastoꝝ misit dn̄s: ut ī samaria ꝓphetaret: quē amasias sacerdos freq̄nt̄ plagl̄ afflixit: tadē fili⁹ ei⁹ ozias vecte p tympora trāsfixit. P⁹ hec semiuiu⁹ ī t̄ram suā euect⁹: p⁹ aliq̄t dies dolore vulnerl̄ expirauit: sepultusq̄ ē cū p̄rib⁹ suis.

Explicit ꝓlogus. Incipit amos ꝓpheta. Caplm̄. I.

Verba amos q̄ fuit in pastorib⁹ thecue: q̄ uidit sup isrl̄ ī dieb⁹ ozie regis iuda: ⁊ ī dieb⁹ hieroboā filij ioas regl̄ isrl̄ āte duos anos t̄remot⁹. Et dixit: Dn̄s de syon rugiet ⁊ de irl̄m dabit vocē suā. Et luxerūt speciosa pastoꝝ: ⁊ exiccat⁹ ē vertex carmeli. Hec dicit dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ damasci ⁊ sꝫ q̄ttuō n̄ ꝯuertā eū: eo q̄ triturauerīt ī plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē ī domū azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et ꝯterā vectē damasci: ⁊ dispdā hitatorē de cāpo idoli: ⁊ tenētē sceptrū de domo voluptatl̄: ⁊ trāsferet pp̄ls syrie cyrenen dic̄ dn̄s. Hec dic̄ dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ gaze ⁊ sꝫ q̄ttuor n̄ ꝯuertā eū: eo q̄ trāstulerit captiuitatē ꝑfectā: ut cōcludēt eā ī idumea. Et mittā ignē ī murum gaze ⁊ deuorabit edes ei⁹: ⁊ dispdā hitatorē de azoto: ⁊ tenētē sceptrū đ ascalone: ⁊ cōuertam manum meam sꝫ accharon: ⁊ peribūt reliq̄ philistinoꝝ dic̄ dn̄s. Hec dic̄ dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ tyri ⁊ sꝫ q̄ttuor n̄ ꝯuertātā eū: eo q̄ ꝯcluserīt captiuitatē ꝑfectā ī idumea: ⁊ n̄ sint recordati federl̄ frm̄. Et mittā ignē in muꝝ tyri: ⁊ deuorabit edes ei⁹. Hec dic̄ dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ edom ⁊ sꝫ q̄ttuō non ꝯuertā eū: eo q̄ ꝑsecut⁹ sit ī gladio fr̄em suū ⁊ violauerit m̄iam ei⁹: ⁊ tenuerit ultra furorē suū: ⁊ īdignatōē suā s̄uauerit usq̄ ī finē. Mittā ignē ī theman: ⁊ deuorabit edes bosre. Hec dicit dn̄us: Sup trib⁹ scelerib⁹ filioꝝ āmon: ⁊ sup q̄ttuō n̄ ꝯuertā eū: eo q̄ dissecuerit ꝑgnātes galaad: ad dilatādū terminū suū. Et succēdā ignē ī muro rabba: ⁊ deuorabit edes ei⁹ ī vlulatu ī die belli: ⁊ in turbine ī die cōmotōis. Et ibit melchon in captiuitatē: ipse ⁊ ꝑncipes ei⁹ simul dic̄ dn̄s.

.II.

Hec dic̄ dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ moab: ⁊ sup q̄ttuō n̄ ꝯuertā eū: eo q̄ īcēderit ossa regl̄ idumee usq̄ ad cinerē. Et mittam ignem ī moab: ⁊ deuorabit edes carioth: ⁊ morieť ī sonitu moab ī clāgore tube: ⁊ dispdā iudicē de medio ei⁹: ⁊ oēs ꝑncipes eius īterficiā cū eo dic̄ dn̄s. Hec dicit dn̄s: Super trib⁹ scelerib⁹ iuda ⁊ sꝫ q̄ttuor n̄ ꝯuertā euꝫ: eo q̄ abiecerit legē dn̄i: ⁊ mandata ei⁹ n̄ custodierīt. Deceperīt. n. eos idola sua: p⁹ q̄ abierāt p̄res eoꝝ. Et mittā ignē ī iuda: ⁊ deuorabit edes irlꝫ. Hec dicit dn̄s: Sup trib⁹ scelerib⁹ isrl̄: ⁊ sup q̄ttuor nō ꝯuertā eū: ꝓ eo q̄ vēdiderit ꝓ argēto iustū: ⁊ pauperē ꝓ calciamētl̄. Qui ꝯterūt sꝫ puluerē t̄re capita pauperꝝ: ⁊ viā hūiliū declināt. Et fili⁹ ac p̄r eius ierūt ad puellā: ut violarēt nomē scm̄ meū: ⁊ sꝫ vestimētis pignerat̄l accubuerīt iuxta oē altare: ⁊ vinū dānatoꝝ bibebāt ī domo dei sui. Ego āt extīmiaui āmorreū a facie eoꝝ: cui⁹ altitudo cedroꝝ altitudo ei⁹: ⁊ fortl̄ ipse q̄si querc⁹. Et ꝯtriui fructū ei⁹ desup: ⁊ radices eius subt̄. Ego sū q̄ ascēdē vos feci đ terra egypti: ⁊ eduxi vos ī desertū q̄dragita annis: ut possideretl̄ t̄rā āmorrei: ⁊ suscitaui đ filijs v̄ris ī ꝓphetas: ⁊ de iuuenib⁹ v̄ris nazareos. Nūq̄d n̄ ita est filij isrl̄ dic̄ dn̄s: Et ꝓpinabitl̄ nazareis vinū: ⁊ ꝓphetl̄ mādabatis dicētes: ne ꝓphetetl̄. Ecce ego stridebo subt̄ vos: sicut stridet plaustrū onustū feno. Et ꝑibit fuga a veloce: ⁊ fortl̄ n̄ obtīebit v̄tutē suā: ⁊ robust⁹ n̄ saluabit aīam suā. Et tenēs arcū n̄ stabit: ⁊ velox pedib⁹ suis n̄ saluabit ⁊ ascēsor eq̄ n̄ saluabit aīam suā: ⁊ robust⁹ cōde it̄ fortes nud⁹ fugiet ī illa die dic̄ dn̄s.

.III.

Audite verbum qđ locutus ē dn̄s sup vos filij isrl̄ super oēm cognationem: quam eduxi de terra egypti dicens: Tantū modo vos cognoui ex oīb⁹ cognatiōib⁹ t̄re

Jcirco visitabo sup vos oēs iīqtates vr̄as.
Nunqd ābulabunt duo parit: nisi ꝯuenerit
eis: Nūqd rugiet leo i saltu: nisi habuerit p̄
dā: Nūqd dabit catul⁹ leonis vocē d̄ cubili
suo: nisi aliqd apphēderit: Nūqd cadet a
uis i laquz tre absq; aucupe: Nūqd auferet
laqus de tra: āteq̄ qd cepit: Si claget tuba
i ciuitate: ⁊ ppls n̄ expauescet: Si erit malū
i ciuitate: qd dn̄us nō fecerit: Quia n̄ faciet
dn̄s de⁹ v̄bū: nisi reuelauerit secretū suū ad
seruos suos pphetas. Leo rugiet: qs n̄ time-
bit: Dn̄s de⁹ locut⁹ ē: qs n̄ pphetabit: Audi-
tum facite i edib⁹ azoti: ⁊ i edib⁹ tre egypti: ⁊
dicite: Cōgregamini sr̄ mōtes samarie: ⁊ ui
dete isanias mltas i medio eius: ⁊ calūniaz
patiētes in penetralib⁹ ei⁹. Et nesciēt facere
rectum dic dn̄s: thesauriçātes iīqtatez: ⁊ ra
pinas i edib⁹ suis. Propt̄ea hec dic dn̄s de⁹:
Tribulabit ⁊ circuiet tra: ⁊ detrahet ex te
fortitudo tua: ⁊ diripiēt edes tue. Hec dicit
dn̄s: Quō si eruat pastor de ore leonis duo
crura aut extremū auricle: sic eruēt filij isrl̄:
q̄ hitāt i samariā i plaga lectuli ⁊ i damasci
grabato. Audite ⁊ ꝯtestami in domo iacob
dic dn̄s de⁹ exercituū: q: i die cū visitare ce-
pero p̄uaricatiōes isrl̄ sr̄ eū visitabo: ⁊ sr̄ al-
taria bethel: ⁊ āputabūt cornua altaris ⁊ ca-
dēt i trā: ⁊ pcutiā domū hyemalē cū domo
estiua: ⁊ peribūt dom⁹ eburnee: ⁊ dissipabū-
tur edes mlte dicit dn̄s.

.IIII.

Audite v̄bū hoc vacce pigues: q̄ estis in
mōte samarie: q̄ calūniā facitis egenis:
⁊ ꝯfrigitis paupes. Que dicitis dn̄is v̄ris: af-
ferte ⁊ bibem⁹. Jurauit dn̄s de⁹ i s̄co suo: q:
ecce dies veniēt sr̄ vos: ⁊ leuabūt vos i cōtis:
⁊ reliqas v̄ras i ollis feruētib⁹. Et p aptas
exibitis alta ꝯtra alterā: ⁊ p̄iciemini i armon
dic dn̄us: Uenite ad bethel ⁊ ipie agite ad
galgalā: ⁊ mltiplicate p̄uaricatiōem. Et of-
ferte mane victias v̄ras: trib⁹ dieb⁹ decimas
v̄ras. Et sacrificate de fermtato laudē: ⁊ vo
cate volūtarias oblatiōes: ⁊ ānūciate. Sic
.n. voluistis filij isrl̄ dic dn̄s de⁹. Unde ⁊ ego
dedi vob̄ stuporez dētiū i cūctis urbib⁹ v̄ris: ⁊
idigētiā panū in oib⁹ locis v̄ris: ⁊ n̄ estis reuersi
ad me dic dn̄s: Ego q̄z ꝓhibui a vob̄ imbrē
cū adhuc tres meses supessēt usq; ad messē:
⁊ plui sr̄ vnā ciuitatē: ⁊ sr̄ altam ciuitatē nō
plui. Pars vna cōpluta ē: ⁊ ps sr̄ quam nō
plui aruit. Et veneēt due ⁊ tres ciuitates ad
vnā ciuitatē: ut biberēt aquā: ⁊ n̄ sut satiate
⁊ n̄ redistis ad me dic dn̄s. Percussi vos i uē-
to urēte ⁊ i aurugie: mltitudiez hortoꝝ v̄ro
ruz ⁊ vineaꝝ v̄raꝝ: oliueta v̄ra ⁊ ficeta v̄ra
cōedit eruca: ⁊ n̄ redistis ad me dicit dn̄s. Mi-
si i uos mortē i via egypti: pcussi i gladio iu
uenes v̄ros usq; ad captiuitatē eq̄ꝝ v̄roꝝ: ⁊
ascēdē feci putredinē castroꝝ v̄roꝝ i nares
v̄ras: ⁊ n̄ redistis ad me dic dn̄us. Subuerti
vos sic subuertit de⁹ sodomā ⁊ gomorrā: et
f̄ci estis q̄si torris rapt⁹ ab icēdio: ⁊ n̄ redistis
ad me dicit dn̄s. Quapropt̄ hec faciā t̄ isrl̄.
P⁹q̄ āt hec fecero t̄: pparate i occursum dei
tui isrl̄. Quia ecce formās mōtes ⁊ creans
vētū: ⁊ ānūciās hōi eloqū suū: faciēs matu-
tinā nebulā: ⁊ gradiēs sr̄ excelsa tre: dn̄s de⁹
exercituū nomē ei⁹.

.V.

Audite v̄bū istud: qd ego leuo sup vos
plāctū. Dom⁹ isrl̄ cecidit: ⁊ n̄ adyciet:
ut resurgat. Uirgo isrl̄ piecta ē i traz suā: n̄
ē q̄ suscitet eā. Quia hec dic dn̄s de⁹: Urbs
d̄ q̄ egrediebāt mille: reliquēt i ea cētū: ⁊ d̄ q̄
egrediebāt cētū: reliqnt i ea decem in domo
isrl̄: q: hec dic dn̄s de⁹ domui isrl̄: Querite
me ⁊ viuetis: ⁊ nolite q̄rē bethel. Jn galgalā
nolite itrare: ⁊ i bersabee n̄ trāsibitis: q: gal-
gala captiua ducet ⁊ bethel erit inutil̄. Que-
rite dn̄uz ⁊ viuite: ne forte cōburat ut ignis
dom⁹ ioseph: ⁊ deuorabit: ⁊ n̄ erit q̄ extin-
guat bethel. Qui ꝯuertitis i absinthiū iudici
uz: ⁊ iustitiā i tra relinq̄tis: faciētē arcturū ⁊ o
rionē ⁊ ꝯuertētē i mane tenebras: ⁊ diez in
noctē mutātē. Qui vocat aq̄s maris: ⁊ effū-
dit eas sr̄ faciē tre: dn̄s nomē ē ei⁹. Qui sub
ridet vastitatē sr̄ robustū: ⁊ depopulationē
sr̄ potētē affert. Odio habuerūt corripiētē i
porta: ⁊ loq̄ntē pfecte abomiati sūt. Jccirco
p eo q̄ diripiebatis paupē: ⁊ p̄dā electā tolle-
batis ab eo: domos q̄dro lapide edificabitis: ⁊
n̄ habitabitis i eis. Uineas plātabitis amantis-
simas: ⁊ n̄ bibetis vinū eaꝝ: q: cog̃ui mlta sce
lera v̄ra: ⁊ fortia pc̄ca v̄ra. Hostes iusti acci-
piētes mun⁹: ⁊ paupes dep̄mētes i porta. Jō
prudēs i t̄pe illo tacebit: q: t̄ps malum est.
Querite bonū ⁊ nō malū ut viuatis: ⁊ erit
dn̄s de⁹ exercituū vobiscū: sic dixistis. Odite
malum ⁊ diligite bonū: ⁊ cōstituite i porta
iudicium: si forte misereat dn̄s de⁹ exercituuz
reliquijs ioseph. Propt̄ea hec dic dn̄s deus

exercituū dn̄ator. In oīb' plateis plāct': ⁊ i cūctꝭ q̄ forꝭ sūt dicēt ve ve. Et vocabūt agricolā ad luctū: ⁊ ad plāctū eos q̄ sciūt plāgē. Et i omnib' vījs erit plāct': q: ptrāsibo i medio tui dic̄ dn̄s: Ue desiderātib' diē dn̄i. Ad q̄d eā vobis? Dies dn̄i ista tenebre ⁊ nō lux. Quō si fugiat vir a facie leonis: ⁊ occurrat ei vrsus: ⁊ igrediat̄ domū ⁊ initat̄ māu sua sup parietē: ⁊ mordeat eū coluber. Nūq̄d n̄ tenebre dies dn̄i: ⁊ n̄ lux ⁊ caligo ⁊ n̄ splēdō i ea? Odi ⁊ pieci festiuitates vr̄as: ⁊ n̄ capiā odorē cetuū vr̄oꝝ. Q: si obtulerit mihi holocaustomata ⁊ mūera vr̄a n̄ suscipiā: ⁊ vota piguiū vr̄oꝝ n̄ respiciā. Aufer a me tumlt̄ū carminū tuoꝝ: ⁊ cantica lyre tue n̄ audiā. Et reuelabit̄ q̄si aq̄ iudiciū: ⁊ iustitia q̄si torrēs fortis. Nūq̄d hostias ⁊ sacrificiū obtulistꝭ mihi i deſto q̄dragita ānis dom' isrl̄? Et portastꝭ tabernaculū moloch deo vr̄o: ⁊ imaginē idoloꝝ vr̄oꝝ: sidus dei vr̄i rēpha: figuras q̄s fecistꝭ vob' adōare eas. Et migrare vos faciā trās damascū dixit dn̄s de' exercituū nomē eius.

¶ .VI.

Ne vobis q̄ opulētí estꝭ i syon: ⁊ ɔfiditꝭ i monte samarie: optiates capita populoꝝ: igrediētes pōpatice domū isrl̄. Trāsite i calane ⁊ videte: ⁊ ite īde in emath magnam: ⁊ descēdite i geth palestinorum: ⁊ ad optia q̄q; regna hoꝝ: si latior t̄min' eoꝝ t̄mino vr̄o ē. Qui sepati estꝭ i diē malū: ⁊ appropīq̄tꝭ solio iīq̄tatꝭ. Qui dormitꝭ in lectꝭ eburneis: ⁊ lasciuitꝭ i stratꝭ vr̄is. Qui comeditis agnū de grege: ⁊ vitulos de medio armēti: q̄ canitꝭ ad vocē psalterij. Sic dauid putauerūt se hr̄e vasa cātici: bibētes vinū i phialis ⁊ optimo vnguēto delibuti: ⁊ nihil patiebātur sup cōtritōe ioseph. Quapropt̄ nūc migrabūt i capite trāsmigrātiū: ⁊ aufēt̄ factio lasciuiētiū. Iurauit dn̄us de' i aīa sua: dicit dn̄s de' exercituū. Detestō ego supbiā iacob ⁊ domos ei' odi: ⁊ tradā ciuitatē cū hitatorib' suis. Q: si reliq̄ fuerit decē viri in domo vna ⁊ ipsi morient̄. Et tollet eū ppiqu' suus: ⁊ cōburet eū: ut efferat ossa de domo: ⁊ dicet ei: q̄ i penetralib' dom' ē: Nūq̄d adhuc ē penes te? Et r̄spōdebit: Finis ē. Et dicet ei: Tace ⁊ n̄ recordꝭ nōis dn̄i. Quia ecce dn̄s mādauit: ⁊ pcutiet domū maiorē ruinis: et domū miorē scissiōib'. Nūq̄d currē queūt i petris eq̄: aut arari pōt i bubalꝭ? Q: ɔuer-

tistis i amaritudinē iudiciū: ⁊ fructū iustitie i absinthiū: q̄ letamini i nihilo: q̄ dicitꝭ: Nūq̄d n̄ i fortitudie nr̄a assūpsim' nob' cōnua? Ecce. n. suscitabo sup vos dom' isrl̄: dic̄ dn̄s de' exercituū gētē: ⁊ cōteret uos ab introitu emath usq; ad torrētē deserti.

¶ .VII.

Hec ōn̄dit mihi dn̄s de': Et ecce fictor locuste in pncipio germinātiū serotini imbris: ⁊ ecce serotin' post tōsiōem regꝭ. Et fc̄m ē cū consumasset comedē herbā tre dixi: Dn̄e de' ppiti' esto obsecro. Quis suscitabit iacob: q: paruu' ē? Mist' ē dn̄s s̄; hoc. Nō erit dixit dn̄s: Hec ōn̄dit mihi dn̄s de'. Et ecce uocauit iudiciū ad ignē dn̄us de': et deuōabit abyssū mltā: ⁊ comedet simlꝭ ptē. Et dixi: Dn̄e de' q̄esce obsecro. Quis suscitabit iacob: q: paruul' ē? Mistus ē dn̄s s̄; hoc. S; ⁊ istud n̄ erit dixit dn̄s de': Hec ōn̄dit mihi dn̄s deus. Et ecce dn̄s stās sup murū litū: ⁊ i manu eius trulla cementarij. Et dixit dn̄s ad me: Quid tu uides amos? Et dixi: Trullā cementarij. Et dixit dn̄s: Ecce ego ponā trullā i medio ppl̄i mei isrl̄. Non abijciā ultra supinducē eū: ⁊ demolient̄ excelsa idoli: ⁊ sāctificatōes isrl̄ desolabūt: ⁊ consurgā sup domū hieroboā in gladio. Et misit amasias sacerdos bethel ad hieroboā regē isrl̄ dicēs: Rebellauit cōtra te amos i medio dom' isrl̄. Nō potit t̄ra sustiere uniuisos s̄mones eius. Hec. n. dicit amos: In gladio morient̄ hieroboā: ⁊ isrl̄ captiu' migrabit de t̄ra sua. Et dixit amasias ad amos: Qui uides gradē: fuge i t̄rā iuda: ⁊ comede ibi panē ⁊ pphetab' ibi: ⁊ i bethel n̄ adijcies ultra ut pphetes: q: scīficatio regꝭ ē ⁊ domus regni ē. R̄n̄ditq; amos: ⁊ dixit ad amasiam: Nō sū ppheta: ⁊ n̄ sū fili' pphete: s; armentari' ego sū vellicās sycomoros. Et tulit me dn̄s de': cū seq̄rer gregē: ⁊ dixit dn̄s ad me: Uade ppheta ad ppl̄z meū isrl̄. Et nc̄ audi v̄bū dn̄i: Tu dicꝭ n̄ pphetab' s̄; isrl̄: ⁊ n̄ stillabis s̄; domū idoli. Propt̄ hoc hec dic̄ dn̄s: Uxor tua in ciuitate fornicabitur: ⁊ filij tui ⁊ filie tue i gladio cadēt: ⁊ hum' tua funiculo metiet̄. Et tu i t̄ra polluta mōieꝭ: ⁊ isrl̄ captiu' migrauit de t̄ra sua.

¶ .VIII.

Hec ōn̄dit mihi dn̄s de'. Et ecce vncin' pomorum. Et dixit: Quid tu vides amos? Et dixi: Uncinum pomorum. Et dixit dominus ad me: Uenit finis super pplm

meĩ isrl'. Nõ adijciã ultra ut ptrãseã eũ: Et
stridebũt cardines tẽpli i die illa dicit dñs
de'. Multi moriẽt: i oi loco proijciet silẽtiũ
Audite hoc q̃ ɔteritis paupẽ: ⁊ deficere facitis
egenos terre dicẽtes: Qñ trãsibit messis ⁊
venũdabim' merces: ⁊ sabbatũ ⁊ apiemus
frumẽtũ: ut iminuam' mẽsurã ⁊ augeam' si
clũ: ⁊ supponam' stateras dolosas: ut possi
deam' i argẽto egenos ⁊ paupes p calciam
tis: ⁊ q̃sq̃lias frumti uẽdam'? Jurauit dñs
i supbiã iacob: Si oblit' fuero usq̃ ad finẽ
oĩa opa eoꝝ. Nũq̃d sup isto nõ cõmouebit
tra ⁊ lugebit oĩs hitator ei'? Et ascẽdet q̃si
fluui' uniuersus ⁊ eijciet ⁊ defluet q̃si riuus
egypti: ⁊ erit i die illa dic̃ dñs: occidet sol me
ridie: ⁊ tenebrascere faciã terrã i die lumis.
Et cõuertã festiuitates v̄ras i luctũ: ⁊ oĩa cã
tica v̄ra i plãctũ ⁊ iducã sup õẽ dorsum v̄ꝝ
saccum: ⁊ super omne caput caluitiũ: ⁊ po
nã eã q̃si luctũ unigeniti ⁊ nouissima ei' q̃si
diẽ amarũ. Et ecce dies ueniũt dicit dñs: ⁊ e
mittã famẽ i terrã: nõ famẽ panis neq̃ siti
aque: sed audiẽdi uerbũ dñi: ⁊ ɔmouebunt
a mari usq̃ ad mare: ⁊ ab aquilone usq̃ ad
oriẽtẽ circuibũt q̃rẽtes v̄bũ dñi ⁊ ñ iueniẽt.
Jn die illa deficiẽt uirgines pulchre ⁊ adole
scẽtes i siti: q̃ iurãt in delicto samarie ⁊ di
cũt: Uiuit deus tuus dan: ⁊ viuit uia bersa
bee: ⁊ cadẽt ⁊ nõ resurgẽt ultra.

IX.

Uidi dñz stãtẽ sup altare ⁊ dixit: Per
cute cardinẽ: ⁊ ɔmoueãt sup limiaria
Auaricia. n. i capite oĩuz ⁊ nouissimũ eorũ
i gladio iterficiã. Nõ erit fuga eis ⁊ q̃ fugẽit
ex eis nõ saluabit. Si descẽderit usq̃ ad ifer
nũ: inde man' mea educet eos: ⁊ si ascẽderit
usq̃ i celũ: inde detrahã eos: Et si abscõditi
fuerit i uertice carmeli: inde scrutãs auferã
eos: ⁊ si celauerit se ab oculis meis i pfũdo
maris ibi mãdabo serpẽti ⁊ mordebit eos:
⁊ si abierit i captiuitatẽ corã ĩimicis suis ibi
mãdabo gladio ⁊ occidet eos: Et ponã ocu
los meos sup eos i malũ ⁊ nõ i bonũ: ⁊ dñs
de' exercituũ qui tãgit terrã ⁊ tabescit: ⁊ lu
gebũt oẽs habitãtes i ea: ⁊ ascẽdet sicut ri
uus oĩs: ⁊ defluet sicut fluuius egypti. Qui
edificat i celo ascẽsionẽ suã: ⁊ fasciculũ suũ
super terrã fũdauit. Qui uocat aq̃s maris
⁊ effundit eas super faciem terre. Dñs no
men eius. Nũquid nõ ut filij ethiopuz uos
estis mihi filij isrl' ait dominus? Nunquid
isrl' ascẽdere feci de tra egypti: ⁊ palestinos
de cappadocia ⁊ syros de cyrene? Ecce ocli
dñi dei sup regnũ peccãs: ⁊ ɔterã illud a fa
cie tre. Uerũtñ ɔterẽs nõ ɔteraz domuz ia
cob dic̃ dñs. Ecce. n. mãdabo ego ⁊ ɔcutiaz
i oĩb' gẽtib' domũ isrl' sic cõcutit triticũ i cri
bro: ⁊ nõ cadet lapillus sup trã. Jn gladio
moriẽt oẽs pccõres ppli mei q̃ dicũt nõ ap
ppiq̃bit ⁊ ñ ueniet sup uos maluz. Jn die
illa suscitabo tabernaclũz dauid: qd̃ cecidit
⁊ reedificabo apturas muroꝝ ei': ⁊ ea q̃ cor
ruerãt istaurabo: ⁊ reedificabo eũ sicut i di
eb' ãtiquis: ut possideãt r̃liquias idumee ⁊
oẽs natiões eo q̃ iuocatũ sit nomen meum
sup eos: dicit dñs faciẽs hec. Ecce dies ueni
ent dicit dñs: ⁊ ɔprehẽdet arator messorẽ: ⁊
calcator uue mittẽtẽ semen: Et stillabunt
mõtes dulcedinẽ: ⁊ oẽs colles culti erũt: Et
cõuertã captiuitatẽ ppli mei isrl': ⁊ edifica
bũt ciuitates desertas: ⁊ ihitabũt ⁊ planta
bũt uineas: ⁊ bibẽt uinũ earũ ⁊ facient hor
tos ⁊ cõedẽt fruct' eorũ: Et plãtabo eos su
per humũ suã: ⁊ nõ euellã eos vltra de ter
ra sua: quã dedi eis dicit domin' de' tuus.

Explicit Amos propheta. Incipit
prologus in Abdiam prophetam.

IAcob patriarcha habuit fra
trẽ esau q̃ ob ruborẽ corpõis
sui edom hebrea ligua appel
lat' ẽ: qd̃ latine sãguine' dicit.
Js memoratũ fratrẽ suũ qui
isrl' nom̃ accepat: graui odio ɔmot' ĩtimere
conat' ẽ. Qua de cã oẽs q̃ pplm isrl'. i. filios
patriarche iacob p̃dicti esau odiũ imitati p
secuti sũt: esau ⁊ edõ appellati sũt. Et q̃r po
pls isrl' de captiuitate chaldeoꝝ p cyrũ r̃gẽ
persarũ nutu dei reuocatus i irl'm: ab alio r̃
gno grauit' afflict' atq̃ opp̃ssus ẽ: ideo hoc
regnũ qd̃ more esau p̃dictũ pplz psecutũ ẽ:
p denũciationẽ abdie pphete icrepat: qd̃ ñ
dei idignatiõe sed sua virtute pplm supatũ
gl'iabat. De quo regno oli p dauid i ps. cẽte
simo trigesimosexto dictũ est: Memorare
dñe filioꝝ edom in die irl'm. Nã reliq̃ lecti
one cõp̃hẽsa futurũ i gentes iudiciũ ob cãs
lectione comprehensas: regnũq̃ dei i ppl'o
israel significat. Hebrei hunc dictum esse q̃
sub rege samarie achab ⁊ impijssima ieça
bel pauit centum prophetas in specubus:
qui non curuauerũt genu ante baal ⁊ de se
ptẽ milib' erant quos helias arguit igrasse:

Sepulchrū q̃z eiꝰ vſq̃z hodie cū mauſeolo heliſei pphete: ⁊ baptiſte ioannis i ſebaſte veneratōi habet: q̄ oli ſamaria dicebat. Hanc herodes rex antipatris filiꝰ i honore augu ſti ceſaris greco noie vocauit auguſtā. Hic igit q̄ cētū pphetas pauerat: accepit gratiā pphetalē: ⁊ d̄ duce exercitꝰ fuit dux eccleſie. Tūc i ſamaria puū gregē pauerat: nūc i toto orbe chriſti paſcit eccl'ias. Et ſic̄ ſtephanꝰ coronā meruit paſſiōis: ſic hic d̄ ſuitutꝭ dei cū paulo apl'o noie gl'iat: q2 abdias ſuꝰ dn̄i in noſtro ſonat eloquio.

Explicit plogus. Incipit argumētū.

Abdias q̄ interptat ſuꝰ dn̄i pſōat ꝯtra edom: ſanguineū t̄renūq̃z fratrē: fratri q̃z iacob ſemp emuluz haſta pcutit ſpiritali.

Explicit argumentū. Incipit Abdias ppheta. Capl'm .I.

Viſio Abdie. hec dicit dn̄s deꝰ ad edom: Auditū audiuimꝰ a dn̄o: ⁊ legatū ad gentes miſit: Surgite: ⁊ ꝯſurgamꝰ aduerſus eū i pliū. Ecce puulū d̄di te i gētibuſ. Cōtēptibil' tu es valde. Supbia cordis tui extulit te hitātē i ſciſſurꝭ petrarꝝ: exaltātē ſoliū tuū. Qui dicꝭ i cōde tuo: Quis d̄trahet me i t'rā? Si exaltatꝰ fuerꝭ vt aq̄la: ⁊ ſi int' ſydra poſuerꝭ nidū tuū: ide d̄trahā te dic̄ dn̄s. Si fures itroiſſēt ad te ſi latrones p noctē: quō cōticuiſſes? Nōne furati ēent ſufficientia ſibi? Si videmiatores itroiſſēt ad te: nū q̄d faltē racemū reliq̄ſſent tibi? Quō ſcrutati ſūt eſau? Inueſtigauerūt abſcōdita eiꝰ. Vſq̃z ad t'minū emiſerūt te: ōes viri federꝭ tui illuſerūt tibi: Inualuerūt aduerſū te viri pacꝭ tue. Qui comedūt tecū: ponēt iſidias ſubter te. Nō ē prudētia i eo. Nūq̄d nō i die illa dicit dn̄s: pdā ſapiētes de idumea ⁊ prudentiaꝫ d̄ mōte eſau? Et timebūt fortes tui a meridie: vt intereat uir de monte eſau. Propt' iterfectionē ⁊ pp iniq̄tatē i fratrē tuū iacob opiet te ꝯfuſio: ⁊ pibiſ i eternū. In die cū ſtares aduerſus eū q̄n capiebāt alieni exercitū eiꝰ ⁊ extranei igrediebant portas eiꝰ: ⁊ ſuper irl'm mittebant ſortē: tu quoq̃z eras quaſi vnus ex eis. Et nō deſpicies i die f'ris tui: i die peregrinatōis eiꝰ. Et nō letaberꝭ ſup filios iuda i die pditōis eorꝝ: ⁊ nō magnificabꝭ os tuuz i die āguſtie. Nꝫ igredierꝭ portā ppl'i mei i die ruine eorꝝ: nꝫ deſpicies ⁊ tu i malis eiꝰ in die vaſtitatꝭ illiꝰ. Et n̄ emitterꝭ adv'ſuſ exercitū eiꝰ i die vaſtitatꝭ illiꝰ: nꝫ ſtabis i exitibꝰ ut interficias eos qui fugerint. Et non claudes reliq̄s eiꝰ in die tribulatiōis: q̄m iuſta eſt dies dn̄i ſup ōes gentes. Sicut feciſti fiet tibi: ↄtributionē tuā ꝯuertā in caput tuū. Q̄uō.n. bibiſti ſup mōtē ſcm̄ meū: bibent ōes gentes iugit': ⁊ bibēt ⁊ abſorbebūt: ⁊ erūt q̄i non ſint. Et i monte ſyon erit ſaluatio: ⁊ erit ſcūs. Et poſſidebit domꝰ iacob eos q̄ poſſederāt. Et erit domꝰ iacob ignis: ⁊ domꝰ ioſeph flāma: ⁊ domꝰ eſau ſtipula. Et ſuccendent i eis ⁊ d̄uorabūt eos: ⁊ nō erūt reliq̄e domꝰ eſau: q̄a dn̄s locutꝰ ē. Et hēditabūt hi q̄ ad auſtrū ſt mōtē eſau: ⁊ q̄ i cāpeſtribꝰ philiſtijm: ⁊ poſſidebūt regionē ephraim ⁊ regionē ſamarie. Et beniami poſſidebit galaad: ⁊ trāſmigratio exercitus huius filiorꝝ iſrl' oia loca chananeorꝝ vſq̃z ad ſareptā: ⁊ trāſmigratio irl'm q̄ i boſtoro ē poſſidebit ciuitates auſtri. Et aſcēdēt ſaluatores i montem ſyon iudicare montem eſau: ⁊ erit domino regnū.

Explicit Abdias ppheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

Ionā ſcm̄ hebrei affirmant filium fuiſſe mulieris vidue ſareptane: quem helias ppheta mortuum ſuſcitauit: matre poſtea dicente ad eū: nunc cognoui q2 vir dei es tu: ⁊ v'buꝫ dei in ore tuo veritas eſt. Ob hanc etiā cām ipſū puerꝝ ſic vocauit amathi: Amathi.n. i n'ra ligua veritatē ſonat. Et ex eo q' verꝝ helias locutꝰ ē: ille q̄ ſuſcitatꝰ ē filius ēe dicitur veritatꝭ. Ideo de veritate colūba naſcit': q̄a ionas colūbam ſonat. In condēnationē āt iſrl' ionas ad gentē mittit': q' niniue agēte penitētiā: illi i malicia pſeuerāt. Tēpōibꝰ q̄ppe hieroboā regis iſrl' qui deo relicto: cū pplo ſuo i ſamaria idolis ſacrificabat: ionā pphetam fuiſſe quartus liber regū indicat. Is cū pphetia illuminante peccatores ciuitatis niniue dei miſicordiā ꝯſecutos vidēt: ne falſa p̄dicare videret': ad denunciandū interitum eiuſdē ciuitatis ire volebat. Naꝫ ſicut deus

ad abraā de īpietate sodomoꝝ ꝛ gomorreo
rū locut⁹ ē: clamor sodomoꝝ ꝛ gomorreoꝝ
puenit ad me. Ita ꝛ de niniue dicit: eo ꝙ a-
scēderit clamō malitie ei⁹ ad deū. Et q̄a sētē
tia dei de sodomis facta: minime reuocata
ē: ita ꝛ ionas aduersū niniuē ꝓlatā sētētiaȝ
reuocari nolebat: dīne dispēsatōis ignarus
q̄ salutē hoīuȝ ad se ꝯuertētiū mag⁹ vult ꝙ̄ i
teritū. Hoc illi acciderat ꝙ ꝛ scō heliseo: q̄ fi
liū sunamitidis mulieri mortuū īgrauit. Jō
a ꝯspectu dei fugē se ionas putabat: huma-
nū aliq̄d passus: dicente dauid: Quo ibo a
spū tuo: ꝛ a facie tua quo fugiā?

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū.

Jonas colūba pulcherrima: naufragio
suo passionē dn̄i ꝑfigurās: mundū ad
pēitētiā reuocat: ꝛ sub noīe niniue sa-
lutem gentibus denunciat.

Explicit argumētū. Incipit
Jonas ꝓpheta. Caplm .I.

Et factuȝ est uer-
bū dn̄i ad ionā filiū ama
thi dicēs: Surge: ꝛ vađ i
niniuē ciuitatē grādē: ꝛ
ꝑdica i ea: q̄a ascēdit ma
litia ei⁹ corā me. Et surrexit ionas: vt fugēt i
tharsis a facie dn̄i. Et descēdit ioppen: ꝛ iue
nit nauē eūtē i tharsis. Et dedit naulū eius
ꝛ descēdit i eā ut iret cū eis ī tharsis a facie
dn̄i. Dn̄s āt misit uētū magnū i mare: ꝛ fc̄a
ē tēpestas magna i mari: ꝛ nauis piclitabat
cōteri. Et timuerūt naute: ꝛ clamauerūt viri
ad deū suū: ꝛ misērt uasa q̄ erāt i naui i ma-
re: ut alleuiaret ab eis. Et ionas descēdit ad
inferiora nauis: ꝛ dormiebat sopore graui.
Et accessit ad eū gubnator: ꝛ dixit ei: Quid
tu sopore depmeris? Surge iuoca deū tuū: si
forte recogitet de⁹ de nobis ꝛ n̄ peream⁹. Et
dixit uir ad collegā suū: Uenite ꝛ mittamus
sortes: ꝛ sciam⁹ q̄re hoc malū sit nob̄. Et mi
serūt sortes: ꝛ cecidit sors sup ionā. Et dixe
rūt ad eū: Indica nob̄: cui⁹ cā malū istud sit
nobis. Qđ ē op⁹ tuū: q̄ t̄ra tua: ꝛ q̄ uadis: vł
ex q̄ pplo es tu? Et dixit ad eos: Hebre⁹ ego
sū: ꝛ dn̄m deum celi ego timeo: q̄ fecit mare
ꝛ aridā. Et timuerunt uiri timore magno:
ꝛ dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? Cog-
uerūt eni viri ꝙ a facie dn̄i fugeret: quia idi
nauerat eis. Et dixerunt ad eū: Quid facie
mus tibi: ꝛ cessabit mare a nob̄. Quia mař
ibat ꝛ itumescebat. Et dixit ad eos: Tollite
me ꝛ mittite i mare ꝛ cessabit mare a vobis.
Scio .n. ego q̄m ꝑꝑ me tēpestas hec grādis
uenit sup uos. Et remigabant uiri ut reuer-
terent ad aridā ꝛ nō valebant: q̄ȝ mare ibat
ꝛ intumescebat sup eos. Et clamauerūt ad
dn̄m: ꝛ dixerūt: Quesumus dn̄e ne peream⁹
i aīa viri isti⁹: ꝛ ne des sup nos sanguinē ino
cētē: q̄ȝ tu dn̄e sicut uoluisti fecisti. Et tulerūt
ionā ꝛ miserūt i mare: ꝛ stetit mare a feruo
re suo. Et timuerunt uiri timore magno do
minum: ꝛ immolauerunt hostias domino:
et vouerunt vota.

.II.

Et ꝑparauit dn̄s piscē grādē: ut ꝺglu-
tiret ionā. Et erat ionas i ventre piscis
tribus dieb⁹ ꝛ tribus noctibus. Et orauit io
nas ad dn̄ȝ deū suū đ vētre piscis. Et dixit:
Clamaui de tribulatōe mea ad dn̄m ꝛ exau
diuit me. De vētre iferi clamaui: ꝛ exaudisti
uocē meā. Et ꝓiecisti me i ꝓfūdū i corde ma
ris: ꝛ flumē circūdedit me. Omnes gurgites
tui ꝛ fluctus tui sup me trāsierūt. Et ego di
xi: Abiectus sū a ꝯspectu oculoꝝ tuorum.
Uerūtn̄ rursus videbo tēplū sāctū tuū. Cir
cūdederūt me aq̄ vsq; ad aīaȝ abyssus valla
uit me: pelagus operuit caput meū. Ad ex-
trema mōtiū descēdi: t̄re vectes ꝯcluserūt me
i et̄nū: ꝛ subleuabis de corruptiōe vitā meā
dn̄e deus meus. Cū āgustiaret in me anima
mea dn̄i recordat⁹ sū vt vēiat ad te orō mea
ad tēplū sāctū tuū. Qui custodiūt vāitates:
frustra mīīcōdiā suā dereliquūt. Ego autē
i voce laudis īmolabo tibi: q̄cunq; voui red
daȝ pro salute mea dn̄o. Et dixit dn̄s pisci:
Et euomuit ionā i aridam.

.III.

Et factū ē v̄bū dn̄i ad ionā secundo di
cens: Surge: ꝛ vade i niniuen ciuitatē
magnā: ꝛ ꝑdica i ea ꝑdicationē quā ego lo-
quor ad te. Et surrexit ionas ꝛ abijt in nini
uen iuxta verbū dn̄i. Et niniue erat ciuitas
magna itinē triū dieꝝ. Et cepit ionas introi
re ciuitatē itinē diei vnius: ꝛ clamauit ꝛ di-
xit: Adhuc q̄dragita dies: ꝛ niniue s̄uertet.
Et crediderūt viri niniuite i dn̄o: ꝛ ꝑdicaue
runt ieiuniuȝ: ꝛ vestiti sunt saccis a maiore
vsq; ad minorē. Et peruenit verbū ad regeȝ
niniue. Et surrexit de solio suo: et abiecit

vestimētū suū a se: ⁊ idut᷒ ē sacco: ⁊ sedit ī ci
nere: ⁊ clamauit ⁊ dixit ī niniue ex ore regis
⁊ ꝑncipū ei᷒ dicēs: Hoīes ⁊ iumēta ⁊ boues
⁊ pecora nō gustēt q̄cq̄ȝ nec pascāt: ⁊ aquā n̄
bibāt: ⁊ operiant saccis hoīes: ⁊ iumenta cla-
mēt ad dn̄m ī fortitudīe: ⁊ ꝯuertat vir a via
sua mala ⁊ ab iniq̄tate: que ē ī manib᷒ eoꝝ.
Quis scit si cōuertat ⁊ ignoscat deus: ⁊ re-
uertat a furore ire sue: ⁊ non ꝑibimus? Et
vidit deus opa eoꝝ: q2 ꝯuersi sūt de uia sua
mala: ⁊ misert᷒ ē sup maliciā: quā locut᷒ fue
rat ut faceret eis: ⁊ nō fecit.

.IIII.

Et afflictus ē ionas afflictiōe magna:
⁊ iratus ē ⁊ orauit ad dn̄ȝ: ⁊ dixit: Ob
secro dn̄e: nūq̄d nō hoc ē verbū meū cuȝ ad
huc ēēȝ ī t̄ra mea? Propt̄ hoc ꝑoccupaui ut
fugerē ī tharsis. Scio .n. q̄a tu de᷒ clemēs et
mīsericors es: patiēs ⁊ multe mīsationis ⁊ ig-
scēs sup malitia. Et nūc dn̄e tolle q̄so aīam
meā a me: q2 meliō ē mihi mors q̄ȝ vita. Et
dixit dn̄s: Putasne bn̄ irasceris tu? Et egres
sus ē ionas de ciuitate: ⁊ sedit ꝯtra orienteȝ
ciuitatis. Et fecit sibimet vmbraculū ibi: et
sedebat subt̄ illud ī vmbra: donec vidēt q̄d
accideret ciuitati. Et ꝑparauit dn̄s de᷒ ede-
rā: ⁊ ascēdit sup caput ione: ut esset vmbra
sup caput ei᷒: ⁊ ꝓtegeret eū. Laborauerat .n.
Et letat᷒ ē ionas sup edrā leticia magna. Et
parauit de᷒ v̄mē ascēsu diluculi ī crastinū: ⁊
ꝑcussit ederā ⁊ exaruit. Et cū ortus fuisset
sol ꝑcepit dn̄s vēto calido ⁊ vrenti ⁊ ꝑcussit
sol sup caput iōe: ⁊ estuabat. Et petiuit aīe
sue ut moreret̄. Et dixit: Melius ē mihi mo
ri q̄ȝ viuē. Et dixit dn̄s ad ionam: Putasne
bn̄ irasceris tu sup edrā? Et dixit: Bn̄ irascō
ego usq3 ad mortē. Et dixit dn̄s: Tu doles
sup ederā ī q̄ nō laborasti neq3 fecisti ut cre-
sceret: q̄ sub vna nocte nata ē ⁊ sub vna no-
cte perijt: ⁊ ego nō parcā niniue ciuitati ma
gne: in q̄ sūt plus q̄ȝ cētū viginti milia hoīuȝ:
q̄ nesciūt quid sit int̄ dexteram ⁊ sinistram
suam: ⁊ iumenta multa.

Explicit Jonas ꝓpheta. Incipit
prologus in Micheā ꝓphetā.

Tempoīb᷒ ioathe ⁊ achaz
⁊ ezechie rēgū iuda micheā
ꝓphetā ad hāc ꝓphetiam
spū scō ēpletū fuisse lectio
ipa dēmōstrat. Sȝ ō supra
dicto numero rēgū ioathā ⁊ ezechiā deo ob
religionē placuisse: histōia libri q̄rti rēgū: ⁊ se
cūdi paralipomenō īdicat. Achaz v̄o ēlicto
deo: idola samarie q̄b᷒ ēt filios suos ī sacrifi
ciū igni ꝯcremādos obtl̄erat: coluisse ꝯstat.
Quāobrē de᷒ samariā q̄ rēges isrl̄ ⁊ iuda me
moratoꝝ simłacroꝝ supstitōe fefellerat īcre
pās īdignationē suā ī eā ꝓcessurā ꝯmiat᷒ ē.
Populo etiā isrl̄ ꝑuaricatōi ⁊ ꝑncipib᷒ ei᷒ q̄
eundē ppl̄m fallaci suasione ad collēda ido
la īpulerāt: v̄bis īsequētib᷒ captiuitatē ⁊ in
teritū ad futurū denunciauit.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētuȝ.

Micheas ō morasthi coheres christi
uastationē ānūciat filie latronis: et
obsidionē pōit ꝯtra eā: q2 maxillā
ꝑcusserit iudicis isrl̄.

Explicit argumētū. Incipit
Micheas ꝓpheta. Capl̄m .I.

Verbum domini
qō fcm̄ ē ad micheā mo
rasthitē ī dieb᷒ ioathā a
chaz ⁊ ezechie rēgū iuda:
qō uidit sup samariā ⁊
irl̄ȝ. Audite ppl̄i oēs: ⁊ attēdat t̄ra ⁊ plēitu-
do ei᷒: ⁊ sit dn̄s de᷒ vob̄ ī testē: dn̄s ō tēplo
scō suo. Q2 ecce dn̄s egredieť de loco suo: et
descēdet ⁊ calcabit sup excelsa t̄re. Et ꝯsum
tur mōtes subt᷒ eū: ⁊ ualles scindēť sic cera
a facie ignis: sicut aq̄ que decurrūt ī ꝑceps.
In scelere iacob oē istud: ⁊ ī pc̄cis dom᷒ isrl̄.
Qō scel᷒ iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa
iude? Nōne irl̄ȝ? Et ponā samariā q̄i aceruū
lapidū ī agro cū plātat uinea: ⁊ detrahā in
uallē lapides ei᷒. Et fūdamenta eius reuela
bo: ⁊ oīa sculptilia eius concidentur. Et oēs
mercedes eius comburent igni: ⁊ oīa idola
eius ponā ī perditionē: q2 de mercedib᷒ mē
tricis ꝯgregata sūt: ⁊ usq3 ad mercedē mere
tricis ēuertēť. Sup hoc plāgā ⁊ ululabo: ua
dā spoliat᷒ ⁊ nudus. Faciā plāctū uelut dra
conū: ⁊ luctū q̄i strutionū: quia desperata ē
plaga ei᷒: q̄a uenit usq3 ad iudam: tetigit pō
taȝ populi mei usq3 ad irl̄m. In geth nolite
ānunciare: lachrymis ne ploretis. In domo
puluer̄ puluere uos conspgite ⁊ trāsite uo
bis habitatio pulchra: confusa ignominia.

Nõ est egressa q̄ habitat in exitu. Plāctum dom⁹ vicina accipiet ex uob' q̄ stetit sibimet: q̄ īfirmata ē i bonū que habitat i amaritudinib⁹. Quia descēdit malū a dño i portaȝ irl'm: tumultus quadrige stuporis habitāti lachis. Pricipiū pcc̄i ē filie syō: q2 in te inuē ta sūt scelera isrl'. Propterea dabit emissarios sup hēditatē geth: domos mēdacij i ꝺceptio nē regib' isrl'. Adhuc heredē adducaȝ tibi q̄ habitas i maresa: vsq3 odollā veniet gloria isrl'. Decaluare ⁊ tōdere super filios delicia rū tuaꝝ: dilata caluiciū tuū sicut aquila: q̄ niam captiui ducti sūt ex te.

.II.

Ve q̄ cogitatis iutile: ⁊ operamini malū iu cubilib⁹ vr̄is. In luce matutia faciūt illud: qm̄ ꝯtra dn̄m ē manus eoꝝ. Et ꝯcupierūt agros ⁊ uiolent' tuleīt ⁊ rapuerūt domos: ⁊ calūniabātur uirū ⁊ domū ei⁹: virū ⁊ hereditatē ei⁹. Iccirco hec dicit dn̄s: Ecce ego cogito sup familiā istā malū vnde nō auferetis colla vr̄a: ⁊ non ambulabitꝭ supbi: qm̄ tp̄s pessimū ē. In die illa sumet' sup vos parabola: ⁊ cantabit' cāticū cū suauitate dicentiū: Depopulatōe vastati sumus. Pars ppl'i mei cōmutata ē. Quō recedis a me: cū reuertat' q̄ regiōes nr̄as diuidat? Propt' hoc nō erit tibi mittēs fuīculū sortis i cetu dn̄i o isrl'. Ne loq̄mini loquētes. Nō stillabit sup istos: nō ꝯphendet cōfusio: dic̄ dom⁹ iacob. Nūq̄d abbreuiat⁹ ē sp̄s dn̄i: aut tales sūt cogitatiōes eius? Nōne v̄ba mea bona sūt cū eo q̄ recte gradit'? Et ꝯtrario pp̄l'us me⁹ in aduersariū ꝯsurrexit. Desup tunicā palliuȝ sustulistis: ⁊ eos q̄ trāsiebāt siplicit' conuerti stis i bellū. Mulieres ppl'i mei eiecistis ꝺ domo deliciaꝝ suaꝝ: a puulis earū tulistꝭ laudē meā i ppetuū. Surgite ⁊ ite: q2 nō habetis hic reqē. Propt' imūdiciā ei⁹ corrūpet' putredine pessima. Utinā nō essē vir hn̄s sp̄m: ⁊ mēdaciu3 potius loq̄rer. Stillabo tibi in vinū ⁊ i ebrietatē: ⁊ erit sup quē stillat' ppl's iste. Cōgregatōe ꝯgregabo iacob totū te: in vnū ꝯducā reliq̄as isrl'. Parit' ponā illū q̄si gregē i ouili: q̄si pecus i medio caulaꝝ. Tumultuabūt a multitudie hoiu3. Ascēdet .n. pādēs iter ante eos. Diuidet ⁊ trāsibūt portā: ⁊ egrediet' p eā. Et trāsibit rex eoꝝ coraȝ eis: ⁊ dn̄s in capite eoꝝ.

.III.

Et dixi: Audite pricipes iacob: ⁊ duces domus isrl'. Nūq̄d nō vestrū est scire iudiciu3: q̄ odio habetis bonū ⁊ diligitꝭ malum: q̄ uiolent' tollitꝭ pelles eoꝝ desup eis: et carnē eoꝝ desup ossib⁹ eoꝝ? Qui comederīt carnē ppl'i mei: ⁊ pellē eoꝝ desup excoriauerūt: ⁊ ossa eoꝝ ꝯfregerīt: ⁊ conciderunt sicut i lebete ⁊ q̄si carnē i medio olle. Tūc clamabunt ad dn̄m ⁊ nō exaudiet eos: ⁊ abscōdet faciē suā ab eis i tp̄e illo: sicut neq̄t' egerūt i adinuentionib⁹ suis. Hec dic̄ dn̄s: sup ꝓphetas q̄ seducūt pplm̄ meū: q̄ mordent dētib⁹ suis ⁊ p̄dicāt pacē. Et siq̄s nō dederit in ore eoꝝ q̄ppiā: sctificāt sup eū ꝓliū. Propterea nox vobis ꝓ uisiōe erit: ⁊ tenebre vobis pro diuinatiōe. Et occūbet sol sꝫ ꝓphetas: ⁊ obtenebrabit' sup eos dies. Et cōfūdēt' q̄ vidēt uisiōes: ⁊ ꝯfūdēt' diuini. Et opient oēs ult⁹ suos: q2 nō ē respōsū dei. Uerūtn̄ ego repletus sū fortitudie sp̄s dn̄i: iudicio ⁊ uirtute: ut ān̄uciem iacob scelus suū: ⁊ isrl' pcc̄ȝ suū. Audite hoc p̄ncipes dom⁹ iacob: ⁊ iudices dom⁹ isrl': q̄ abominamini iudiciū: ⁊ oia recta puertitꝭ. Qui edificatꝭ syon i sāguinib⁹: ⁊ irl'm i iniq̄tate. Principes eius in mūerib⁹ iudicabāt: ⁊ sacerdotes ei⁹ i mercedꝺ docebāt. Et ꝓphete ei⁹ i pecunia diuinabāt: ⁊ sup dn̄ȝ req̄escebāt dicētes: Nūq̄d n̄ dn̄s i medio nostrū? Nō ueniēt sup nos mala. Propt' hoc cā ur̄i syon q̄si ager arabit': ⁊ irl'm q̄i aceru⁹ lapidū erit: ⁊ mons tēpli i excelsa siluaꝝ.

.IIII.

Et erit i nouissimo dieꝝ: erit mōs domus dn̄i p̄pat⁹ i uertice mōtiū: ⁊ sublimis sup colles. Et fluent ad eū popl'i ⁊ ꝓperabūt gētes multe ⁊ dicēt: Uenite ascēdamus ad mōtē dn̄i: ⁊ ad domū dei iacob. Et docebit nos ꝺ uijs suis: ⁊ ibim⁹ i semitꝭ ei⁹. Quia ꝺ syō egrediet' lex: ⁊ v̄bū dn̄i de irl'm. Et iudicabit int' ppl'os multos: ⁊ corripiet gentes fortes usq3 i lōgiquū. Et concident gladios suos i uomeres: ⁊ hastas suas in ligōes. Nō sumet gens aduersū gētē gladiū: ⁊ nō discēt ultra belligerare. Et sedebit uir subtus uieā suā: ⁊ subtus ficu3 suam: ⁊ non erit qui deterreat: quia os dn̄i exercituum locutum est. Quia omnes populi ambulabunt unusq̄sq3 i noie dei sui: nos autē ambulabimus in noie dei nr̄i in eternū ⁊ ultra. In die illa dic̄ dn̄s cōgregabo claudicātē: ⁊ eā quam eiecerā colligā: ⁊ quā afflixerā cōsolabor. Et ponā claudicātē i reliquias: ⁊ eā que laborauerat i gētē robustā. Et regnabit dn̄s super eos i mōte syon: ex hoc nunc ⁊ usq3 in eternu3.

Et tu turris gregis nebulosa filia syon: vsq ad te veniet: ꝛ veniet ptās ꝑma regnū filie irl'm. Nūc q̄re merorē cōtraheris? Nūq̄d rex nō ē tibi: aut cōsiliari⁹ tu⁹ ꝑijt: q: cōp̄hēdit te dolor sicut parturiētē? Dole ꝛ satage filia syon quasi pturiens: q: nūc egredieris de ciuitate: ꝛ habitabis i regiōe: ꝛ venies vsq ad babylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te dn̄s ð manu inimicoꝝ tuoꝝ. Et nūc ꝯgregate sunt sup te gētes mlte: q̄ dicūt lapidet: ꝛ aspiciat i syon oclus nr̄. Ipi āt nō cognouerunt cogitatiōes dn̄i: ꝛ nō itellexerunt ꝯsiliū ei⁹: q: cōgregauit eos q̄i fenū aree. Surge ꝛ tritura filia syon: q: cornu tuū ponā ferreū: ꝛ vngulas tuas ponā ereas. Et cōminues poplos multos ꝛ interficies dn̄o rapinas eoꝝ: ꝛ fortitudinē eoꝝ dn̄o vniuerse t̄re.

.V.

Tunc vastaberis filia latrōis. Obsidionē posuerūt sup nos: i v̄ga pcutiēt maxillā iudicis isrl'. Et tu bethleē effrata puulus es i milibus iuda. Ex te egredieť q̄ sit dn̄atō i isrl': ꝛ egressus eius ab initio a diebus eternitatis. Propť hoc dabit eos vsq ad tēpus i q̄ pturiēs pariet. Et reliq̄e fratꝝ ei⁹ cōuertent ad filios isrl'. Et stabit ꝛ pascet i fortitudine dn̄i: i sublimitate nois dn̄i dei sui. Et ꝯuertēť: q: nūc magnificabiť usq ad t̄minos terre. Et erit iste pax assyrijs cū uenerit i terrā nr̄az: ꝛ qn̄ calcauerit i domibus nostris. Et suscitabim⁹ sup eū septē pastores: ꝛ octo ꝑmates hoies. Et pascēt t̄rā assur i gladio: ꝛ t̄rā nēroth i lāceis ei⁹. Et liberabit ab assur cū uenerit i t̄rā nr̄az: ꝛ cū calcauerit i finib⁹ nr̄is. Et erūt reliq̄e iacob i medio populoꝝ mltoꝝ q̄si ros a dn̄o: ꝛ q̄i stille sup herbā q̄ nō expectat uiꝝ: ꝛ non p̄stolať filios hoiū. Et erūt reliq̄e iacob i gētibus i medio populoꝝ multoꝝ q̄i leo i iumētis siluaꝝ ꝛ q̄i catulus leonis i gregib⁹ pecoꝝ. Qui cū trāsierit ꝛ cōculcauerit ꝛ cepit: nō ē q̄ eruat. Et exaltabiť man⁹ tua sup hostes tuos: ꝛ oēs inimici tui iteribūt. Et erit i die illa dic̄ dn̄s: auferā eq̄s tuos de medio tui: ꝛ dispdā q̄drigas tuas. Et pdā ciuitates t̄re tue: ꝛ destruā oēs munitiōes tuas. Et auferā maleficia de manu tua: ꝛ diuiatōes n̄ erūt i te. Et pire faciā sculptilia tua: ꝛ statuas tuas de medio tui. Et n̄ adorab' ultra opa manuū tuaꝝ: ꝛ euellā lucos tuos ð medio tui. Et ꝯterā ciuitates tuas: ꝛ faciā i furorē ꝛ idignatōe ultionē i oib⁹ gētib⁹ q̄ nō audierūt.

.VI.

Audite q̄ dn̄s loq̄ť. Surge cōtēde iudicio aduersū mōtes: ꝛ audiāt colles uocē tuā. Audiāt mōtes iudiciū dn̄i ꝛ fortia fūdamēta terre: q: iudiciū dn̄i cū pplo suo: et cū isrl' diiudicabiť. Popule meus q̄d feci ť: aut q̄d molest⁹ fui tibi? Respōde mihi. Q: eduxi te de t̄ra egypti: ꝛ de domo seruiētiū liberaui te: ꝛ misi an̄ faciē tuā moysen ꝛ aaron ꝛ mariā. Popule meus memento q̄so q̄d cogitauerit ꝯtra te balach rex moab: et q̄d respōderit ei baalā fili⁹ beor: de sethi usq ad galgalā: ut cogñsceres iusticias dn̄i. Quid dignū offerā dn̄o? Curuabo genu deo excelso? Nūq̄d offerā ei holocaustomata ꝛ vitulos āniculos? Nūq̄d placari pōt dn̄s i milibus arietū: an in multis milib⁹ hircoꝝ pinguium? Nūq̄d dabo ꝑmogenitū meū p scelere meo: fructū uētris mei p peccato aīe mee? Indicabo tibi o homo quid sit bonū ꝛ q̄d dn̄s req̄rat a te. Utiq facere iudiciū ꝛ diligē misericordiā: ꝛ sollicitum ābulare cum deo tuo. Uox dn̄i ad ciuitatē clamat: ꝛ sal⁹ erit timētib⁹ nomē ei⁹. Audite trib⁹. Et q̄s app̄babit illud? Adhuc ignis i domo ipij: thesauri iniq̄tatis: ꝛ mēsura minor ire plena. Nūq̄d iustificabo staterā ipiā: ꝛ sacelli pōdera dolosa? In q̄bus diuites ei⁹ repleti sūt iniq̄tate: ꝛ hitātes i ea loq̄bāť mēdaciū: ꝛ ligua coꝝ fraudulēta i ore eoꝝ. Et ego ḡ cepi pcutē te pditōe sup pcc̄is tuis. Tu comedes ꝛ nō saturaberis: ꝛ humiliatio tua i medio tui. Et app̄hēdes ꝛ nō saluabis: ꝛ q̄s saluaueris: i gladiū dabo. Tu semiabis ꝛ nō metes: tu calcabis oliuā ꝛ nō vngeris oleo: ꝛ mustū ꝛ nō bibes uinū. Et custodisti p̄cepta amri ꝛ oē op⁹ domus achab: ꝛ ambulasti i uoluptab⁹ eoꝝ: ut darē te i pditionē: ꝛ hitātes i ea i sibilū: ꝛ opp̄briū ppl'i mei portabis.

.VII.

Ve mihi: q: fact⁹ sū sic̄ q̄ colligit i autūno racemos uindemie. Nō ē botr⁹ ad comedendū: p̄coquas ficus desiderauit aīa mea. Perijt sc̄s de t̄ra: ꝛ rectus in hoibus n̄ est. Oēs in sanguine insidianť: uir f̄rē suū ad mortem uenať. Malū manuum suarū dicūt bonū. Pr̄iceps postulat: ꝛ iudex i reddēdo est. Et magnus locutus ē ðsideriū aīe sue: ꝛ cōturbauerūt eā. Qui optim⁹ i eis est q̄i paliur⁹: ꝛ rectus q̄i spina ð sepe. Dies speculatiōis tue: uisitatio tua uenit. Nc̄ erit uastitas eoꝝ. Nolite credē amico: ꝛ nolite confidere i duce. Ab ea que dormit in sinu tuo

custodi claustra oris tui: q2 fili⁹ cõtumeliaȝ facit pr̄i: ⁊ filia ꝯsurget aduersus matrē suā: nurus aduersus socrū suaȝ: ⁊ inimici hoīs dōestici ei⁹: Ego āt ad dn̄m aspiciā: expectabo deū saluatorē meū. Audiet me de⁹ me⁹. Ne leteris iīmica mea sup me: q2 cecidi. Cōsurgā. Cū sedero i tenebris: dn̄s lux mea ē. Irā dn̄i portabo: qm̄ peccaui ei donec cām meā iudicet: ⁊ faciat iudiciū meum. Educet me i luceȝ: videbo iustitiā ei⁹. Et aspiciet inimica mea: ⁊ opiet cōfusiōe: que dicit ad me: Ubi ē dn̄s de⁹ tuus? Oculi mei videbūt i eā. Nunc erit i cōculcatione: ut lutū plateaꝝ. Dies: ut edificētur macerie tue. In die illa longe fiet lex. In die illa ⁊ vsq3 ad te veniet assur: ⁊ vsq3 ad ciuitates munitas: ⁊ a ciuitatib⁹ munitis vsq3 ad flumen: ⁊ ad mare ō mari: ⁊ ad montē de monte. Et terra erit in desolationē ꝑpter habitatores suos: ⁊ ꝑpt̄ fructū cogitationū eoꝝ. Pasce ppl'm tuum in virga tua: gregē hereditatꝭ tue: habitātes solos i saltu. In medio carmeli pascētur basan ⁊ galaad iuxta dies ātiquos: secūdū dies egressiōis tue de t̄ra egypti. Ondā ei mirabilia. Uidebūt gētes: ⁊ ꝯfūdēt sup oī fortitudine sua. Pōet manū sup os: aures eoꝝ surdē erūt. Lingent puluerē sicut serpentes: velut reptilia t̄re pturbabūt ō edib⁹ suis. Dn̄ȝ deum nostrū non desiderabūt: ⁊ timebunt te. Quis de⁹ silis tui q̄ aufers iīqtatē: ⁊ trāsis peccātum reliq̄aꝝ hereditatꝭ tue? Nō imittet vltra furorē suū: qm̄ volēs mi̅sicōdiā ē. Reuertet̄ ⁊ mi̅sebit n̄ri. Deponet iīqtates n̄ras: ⁊ ꝓiciet i ꝓfūdū maris oīa pcc̄a n̄ra. Dabꝭ vitatē iacob: mi̅sicordiā abraā: q̄ iurasti pr̄ib⁹ n̄ris a diebus antiquis.

Explicit Micheas ꝓpheta. Incipit ꝓlogus in Naum ꝓphetam.

NAū ꝓphetā añ aduētū regꝭ assyrioꝝ q̄ ppl'ȝ isrl' captiuū in suā rgionē transtulerat fuisse hebreoꝝ traditio confirmat. Siq̄dē i fine hui⁹ lectiōis predicti regis aduētū idē ꝓpheta āñūciare mōstrat. Sȝ cū habitatores niniue: iona iteritū ciuitatis ꝑdicāte: ne diuina ira denūciatū iteritū sustinerēt: pccōꝝ ⁊ ipietatꝭ pn̄itētiā egissēt: accepta dei mi̅sicōdia: grauioib⁹ se criminib⁹ iplicuert. Qua de cā memorat⁹ ꝓpheta spū sācto plen⁹: iudiciū dei āñūciās: ita locutus ē. De⁹ ȝelās: ⁊ vlcíscēs dn̄s ē ⁊ c. Iā.n. decē trib⁹ ab assyrijs ducte fuerāt i captiuitatē sub eȝechia rege iuda: sub q̄ ēt nūc i ꝯsolatione ppl'i trāsmigrati: aduersū niniuē visio cernit. Nec erat pua cōsolatio tam his qui iā assyrijs seruiebāt: q̄ reliq̄s q̄ sub eȝechia de tribu iuda ⁊ bēiami ab eisdē hostibus obsidiebāt: ut audirēt assyrios q̄ȝ a chaldeis eē capiēdos: sicut i sequētib⁹ libri huius demonstrabit. Sciendū q̄ niniue i n̄ra lingua de hebreo speciosā sonat. Speciosus āt hic mūdus dicit. Unde ⁊ apud grecos cosmos ab ornatu nomē accepit. Et q̄cq̄d nc̄ aduersū niniuē dicit: de mūdo figuralit̄ ꝑdicari sētiamus. Quā ob cāȝ ⁊ assūptio quā septuagita iterp̄tes dicūt apud hebreos massa pōit.i. graue onus: eo q̄ cū aduersus quā ꝓphetat ꝑmat: nec sinat eleuar̄ ceruicē. Simulq3 hoc attēdēdū: q̄ hec ipa l' assūptio: l' onus l' pōdus ꝓphete uisio sit. Nō.n. loq̄t ꝓpheta i extasi: ut mōtan⁹ ⁊ prescilla maximillaq3 ōlirant: sȝ qō ꝓphetat liber ē visiōis itelligētꝭ vniuersa q̄ loq̄t: ⁊ pondus hostiū faciētꝭ suo ppl'o visionē. De ꝯsūatione itaq3 mūdi secūdū anagogenā cōsolationē sāctoꝝ ꝓphetia texit: vt q̄cūq3 i mūdo vident: q̄ ꝑtereūtia ⁊ caduca cōtēnant: ⁊ ꝑparent se ad iudiciū diem: Ubi ultor aduersum uires assyrioꝝ affuturus est dn̄s.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

NAum cōsolator orbis intp̄retatur. Increpat ciuitatē sanguinū: ⁊ post euersionē illius loq̄tur. Ecce super mōtes pedes euāgeliȝātis ⁊ āñūciātꝭ pacē.

Explicit argumētum. Incipit Naum propheta. Caplm .I.

ONus niniue. Liber uisiōis naū helchesei. De⁹ emulatō ⁊ ulciscens dn̄s u'ciscēs dn̄s ⁊ hn̄s furorē: vlciscēs dn̄s i hostes suos: ⁊ irascēs ipe iīmicꝭ suis. Dn̄s patiens ⁊ magn⁹ fortitudie: ⁊ mūdās n̄ faciet innocētē. Dn̄s i tēpestate ⁊ turbie vie ei⁹: ⁊ nebule pluis pedū ei⁹. Increpās mar̄ ⁊ exsiccās

illud: ⁊ oīa flumīa ad desertū deducens. In
firmatus ē basan ⁊ carmelus: ⁊ flos libani e
languit. Mōtes cōmoti sūt ab eo: ⁊ colles ō
solati sūt. Et cōtremuit t̄ra a facie eius: ⁊ or
bis: ⁊ oēs habitātes ī eo. Añ faciē indigna-
tionis ei⁹ q̄s stabit: ⁊ q̄s resistet ī ira furoris
eius? Indignatio ei⁹ effusa ē vt ignis: ⁊ petre
dissolute sūt ab eo. Bonus dn̄s ⁊ cōfortās ī
die tribulatōis: ⁊ sciēs sperātes ī se. Et ī di-
luuio p̄tereūte ꝯsumatōez faciet loci eius: ⁊
īimicos ei⁹ p̄sequēt tenebre. Quid cogitatꝭ ꝯ
tra dn̄z? Cōsūatiōez ipe faciet. Nō cōsurget
duplex t̄bulatio: qr sic̄ spie se inuicē ꝯplectū
tur: sic ꝯuiuiū coꝝ parit̄ potātiū. Cōsumēt
q̄si stipula ariditate plēa. Ex te. n. exibit cogi
tās ꝯtra dn̄z malitiā: mēte p̄tractās p̄uari-
cationē. Hec dic̄ dn̄s: Si p̄fecti fuerint ⁊ ita
plēs: sic q̄z attōdēt ⁊ p̄trāsibit. Afflixi te: et
nō affligā te vltra. Et nc̄ ꝯterā v̄gā ei⁹ de dor
so suo: ⁊ uiclā tua dirūpā. Et p̄cipiet sup te
dn̄s. Nō semiabit̄ ex noīe tuo āplius. De do
mo dei tui īterficiā. Sculptile ⁊ ꝯflatile po-
nā sepulchꝝ tuū: qr ihonorat⁹ es. Ecce sup
mōtes pedes euāgeliçātis: ⁊ ānūciātꝭ pacez.
Celebra iuda festiuitates tuas ⁊ redde vota
tua: qr n̄ adijciet vltra ut p̄trāseat ī te belial:
vniuersus interijt.

.II.

Ascēdit q̄ disp̄gat corā te: q̄ custodiat
obsidionē. Cōtēplare uiā: ꝯforta lum
bos: robora virtutē ualde. Quia sicut reddi
dit dn̄s supbiā iacob: sic supbiā isrl̄. Quia
vastatores dissipauerunt eos: ⁊ p̄pagies eo-
rū corruperūt. Clype⁹ fortiū ei⁹ ignit⁹: viri ex
ercitus ī coccineis. Ignee habene currus in
die p̄patiōis eius: ⁊ agitatores cōsopiti sūt.
In itinerib⁹ conturbati sūt: quadrige collise
sūt ī plateis. Aspectus coꝝ q̄si lāpades: q̄si
fulgura discurrētia. Recordabit̄ fortiū suo-
rū: ruēt ī itinerib⁹ suis. Velocit̄ ascendēt mu
ros ei⁹: ⁊ p̄pabit vmbraculū. Pōte fluuioꝝ
apte sūt: ⁊ tēplū ad solū dirutū. Et miles ca
ptiu⁹ duct⁹ ē: ⁊ ancille ei⁹ minabant̄ gemētes
ut colūbe: murmurātes ī cord b⁹ suis. Et ni-
niue q̄si piscia aq̄ꝝ aque eius: ipsi v̄o fugeūt.
State state: ⁊ non ē q̄ reuertat̄. Diripite ar-
gētū diripite auꝝ: ⁊ non ē finis diuitiaꝝ ex
oībus uasis desiderabilibus. Dissipata ē et
scissa ⁊ dilacerata: ⁊ cor tabescens: ⁊ dissolu
tio geniculorū: ⁊ defectio in cunctis renib⁹:
⁊ facies oīum sicut nigredo olle. Ubi ē ha-
bitaculū leonū: ⁊ pascua catulorū leonum?
Ad quā iuit leo ut igrederet̄ illuc: catul⁹ leo
nis: ⁊ nō ē q̄ extreat. Leo cepit sufficiēt̄ catu
lis suis: ⁊ necauit leenis suis. Et ipleuit pre-
da speluūcas suas: ⁊ cubile suū rapina. Ecce
ego ad te: dic̄ dn̄s exercituū: ⁊ succēdā usq̄
ad sūmū quadrigas tuas: ⁊ leūculos tuos
comedet gladius. Et extermiabo de t̄ra pre
dam tuam: ⁊ non audietur ultra vox nun-
ciorum tuorum

.III.

Ve ciuitas sanguinū: vniuersa mēdacij:
dilaceratione plena. Non recedet a te
rapina. Vox flagelli: ⁊ uox impetus rote: et
equi frementis: ⁊ quadrige feruētis ⁊ eq̄tis
ascēdētis: ⁊ micātis gladij: ⁊ fulgurātꝭ haste:
⁊ multitudinis īterfecte: ⁊ grauis ruine: nec
ē finis cadauerꝝ. Et corruēt in corporib⁹ suis
p̄p multitudinē fornicationū meretricꝭ spe-
ciose ⁊ grate ⁊ h̄ntꝭ maleficia: q̄ uendit gētes
ī fornicatiōib⁹ suis: ⁊ familias ī maleficijs su
is. Ecce ego ad te dic̄ dn̄s exercituū: ⁊ reuela
bo pudēda tua ī facie tua: ⁊ ondā ī gētibus
nuditatē tuā ⁊ regnis ignominiā tuā. Et p̄ij
ciam sup te abomiatōes: ⁊ cōtumelijs te af-
ficiā: ⁊ ponam te in exemplum. Et erit: oīs
q̄ viderit te resiliet a te: ⁊ dicet: Vastata ē ni
niue. Quis cōmouebit sup te caput? Unde
q̄rā cōsolatorē tibi? Nūq̄d melior es alexan
dria populoꝝ: q̄ habitat ī fluminibus? Aq̄
in circuitu eius: cuius diuitie mare: aq̄ mu-
ri eius. Ethiopia fortitudo eius ⁊ egypt⁹ ⁊ n̄
ē finis. Africa ⁊ libyes fuerūt ī auxilio tuo:
sz ⁊ ipa ī trāsmigratōe ducta ē ī captiuitatē.
Paruuli ei⁹ elisi sūt ī capite oīuz viaꝝ: ⁊ su
p̄ inclytos ei⁹ miserūt sortē: ⁊ oēs optimates
ei⁹ ꝯfixi st̄ ī ꝯpedib⁹. Et tu g̊ iebriaberis ⁊ eris ō
specta: ⁊ q̄res tu auxiliū ab īimico. Oēs mu
nitiōes tue sicut ficus cū grossis suis: si con-
cusse fuerit cadēt ī os comedētis. Ecce pp̄ls
tu⁹: mulieres ī medio tui. Inimicis tuis ad
aptionē pādēt pōte terre tue: deuorabit ignis
vectes tuos. Aquā propter obsidionē hau
ri tibi: extrue munitiōes tuas. Intra ī lucuz
⁊ calca: subigēs tene laterē. Ibi comedet te
ignis: p̄ibis gladio: deuorabit te ut brucus.
Cōgregare g̊ ut brucus: multiplicare ut lo-
custa. Plures fecisti negociationes tuas: q̄
stelle sint celi. Brucus expāsus ē: ⁊ auolauit.
Custodes tui q̄si locuste: ⁊ paruuli tui q̄i lo-
custe locustaꝝ: que consident ī sepibus in
die frigoris. Sol ortus est ⁊ auolauerunt ⁊
non est cognitus locus earum vbi fuerint.

Dormitauerūt pastores tui rex assur: sepeli
ent pncipes tui. Latitauit ppl's tu' i mōtib'
ꝛ nō ē q̄ cōgreget. Nō est obscura contritio
tua: pessima est plaga tua. Oēs q̄ audierūt
auditionē tuā: cōpsseꝛūt man' sup te: Quia
sup quē nō trāsit malicia tua semp?

Explicit Naū pphēta. Incipit
plogus i Abachuc pphetā.

Quattuor pphete i duodeci p
phetaꝝ volumie ꝯtinēt: e q̄b'
tres i pncipio lemna. i. pōdus
titulum hn̄t: naum abachuc
ꝛ malachias. Porro ȝacharias
i medio ꝛ circa finē duos huiuscemodi po
nit titulos: e quibus vnus ē: onus verbi dn̄i
i terra adrach ꝛ damasci requiei eius: alter
i fine. s. onus vbi dn̄i sup isrl'. De naum oꝛo
nibus tuis iā liber vn' edit' ē. De ȝacharia ꝛ
malachia: si vita comes fuerit: dissereť. Nūc
abachuc hēm' i māib' q̄ uel ex eo ꝙ amabi
lis deo ē: vocať āplexatio: l' ꝙ in certamen ꝛ
luctā ꝛ: ut ita dicā: āplexū cū deo ꝯgrediť: ā
plexātis. i. luctātis sortit' ē nomen. Nullus. n
tā audaci uoce ausus ē deū ad disceptatōez
iustitie ꝓuocaꝛ: ꝛ dicē ei: Cur i rebus huma
nis mūdi istius pōpa tāta reꝝ vsetur iiq̄tas?
Uociferabor ad te vim patiēs ꝛ nō saluab'?
Quaꝛ ōn̄disti mihi iiq̄tatē ꝛ laborē videre?
Lacerata ē lex: ꝛ n̄ ꝑueit vsꝫ ad finē iudiciū:
q: ipi' ꝑualet advsus iustū iō egredieť iudi
ciū ꝑuersū. Uides ꝙ̄ temeraria vox sit: ꝛ q̄
dāmō blassemātis creatorē suū ad iudiciuz
ꝓuocare: ꝛ vas fragile aduersus figulū: cur
tale l' tale factū sit disputare. Necnon ꝛ hoc
ē aduertēdū: ꝙ assumptio l' pōdus que gra
uia iā esse diximus: pphete visio est: ꝛ aduer
sū mōtani dogma ꝑuersū itelligit qđ videt:
nec ut amēs loq̄ť: nec more isanietiū feīarū
dat sine mēte sonū. Un̄ ꝛ apl's iubet ut si p
phetātibus alijs: alij fuerit reuelatū: taceat
q̄ pus loq̄bāť. Et stati: nō ē iq̄t dissēsiōis de'
sꝫ pacis. Ex q̄ itelligiť cū q̄s ex uolūtate re
ticet: ꝛ alijs locū dat ad loquēdū: possit loq̄
ꝛ tacē cū velit. Quia iā i extasi. i. iuit' loq̄ť:
nec tacē nec loq̄ i sua ptāte hꝫ. Illō q̄ꝫ disce:
q: semel a me uiolēť exigis: vt q̄si q̄sdā gra
dus ꝛ scalas altiōa itēti: historiā tibi itptēr:
pphetiā eē circa babylonē ꝛ nabuchodono
sor regem chaldeoꝝ: vt quō prior propheta
naum quē abachuc seq̄ť: vaticiniū hn̄it con
tra niniuen ꝛ assyrios q̄ vastauerūt decē tri
bus: q̄ vocāť isrl': ita abachuc pphetiā hēat
aduersus babylonē ꝛ nabuchodonosor: a q̄
bus iudas ꝛ irl'ꝫ tēpluq̄ꝫ sbuersa sī. Et vt sci
as eo tp̄e fuisse abachuc: q̄ iā duo tb': q̄ vo
baꝛ iuda: ducte erāť i captiuitatē: daniel do
cet: posit ad quē i lacū leonū abachuc cuꝫ
pradio mittiť: q̄ꝙ apud hebreos hec ipa n̄
legiť historia. Igr̄ siue q̄s recipiat scripturā
illā: siue nō r̄cipiat: vtrūq̄ꝫ p nob̄ ē. Aut. n.
iā recipit: ꝛ p' factā rē lib̄ abachuc texiť: aut
si n̄ r̄cipit: q̄i ppheta scribit q̄ uētura cogno
scit. Interi ſm l̄rāz causāť aduersū deū pro
pheta: cur nabuchodonosō tēplū dei uastet
ꝛ iudā: cur irl'ꝫ quōdā urbs dn̄i destruat: q̄r
clamet ppl'us ꝛ nō audiat: uociferet ad dn̄z
oppssus a chaldeis ꝛ nō saluet: q̄r ēt ipse p
pheta l' ppl'us ex cui' psona loq̄ť: ad hoc ui
xerit: ꝛ hucusq̄ꝫ pduct' sit: ut iiq̄tatē hostiū
ꝛ suū laborē viderit: cū i iusticia ꝑualeat ad
uersū se. Et hec dicit p̄ mētis angustia: nesciēs
aurū i igne ꝯflari: ꝛ tres pueros de camino
ignis puriores exisse ꝙ̄ itrauerāt. Sꝫ ꝛ hoc
generaliť accipe possum': ꝙ ex psōa hūane
ipatiētie loq̄ť: vt i q̄rulā vocē ꝛ plenā doloris
erūpat dicēs: Quaꝛ respicis ꝯtēptores: ꝛ ta
ces cōculcāte ipio iustiorē se? Hec āt loq̄ť: ne
sciēs iudicia dei iuestigabilia: ꝛ pfūdū diui
tiaꝛū sapie ꝛ scie eius: ꝙ nō ita vidat: videlꝫ
hō vt de'. Hō tm̄ p̄ntia respicit: de' futa ꝛ et̄
na coḡscit. Et quō si egrotās ꝛ estuans febri
b' aquā frigidā postulet ꝛ dicat ad medicū:
vim patior: crutior vror examior: vsq̄ꝫ q̄ me
dice clamabo ꝛ exaudies: ꝛ r̄ndeat ei sapien
tissimus ac clemētissim' medic': scio q̄ tēpōe
dare debeā qđ postulas: nō miseor mō: q̄a
misicōdia ista crudelitas ē: ꝛ volūtas tua ꝯ
tra te petit. Ita ꝛ deus nr̄ sciens clemētie sue
pōdera atq̄ꝫ mēsuras: interdū n̄ exaudit cla
mātē: vt eū pbet: ꝛ magis ꝓuocet eū ad ro
gādū: ꝛ q̄i igne excoctū iustiorē ꝛ puriorē fa
ciat. Qđ itelligēs apl's ſm id ꝙ misicordiā
ꝯsecut' ē a dn̄o: ait: Sꝫ n̄ ōficim'. Et bn̄dicit
dn̄z i oī tp̄e: Et scit ꝙ q̄ pseuerauerit vsq̄ꝫ in
finē hic salu' erit: ꝛ gl'iať i labore ꝛ doloꝛ. Et
cū hieremia dic̄: Tribulationē ꝛ misiā iuo
cabo: ut quō ali' iuocat deū: sic scūs uir et
bellatō iuict' ad exercēdū se ꝛ pbādū tribu
lationē ꝛ miseriā iuenire desiderat.

Explicit plogus: sequiť argumentū.

ABachuc luctator fortis ⁊ rigiꝰ stat sup custodiā suā: ⁊ figit gradū sup muītōez: ut christū i.cruce ꝯtēplet: ⁊ dicat: Opuit celos glīa eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena ē trā. Splēdō eꝰ ut lux erit: cōnua i manibus eiꝰ: ibi abscōdita ē fortitudo eius.

Explicit argumentū. Incipit Abachuc ꝑpheta. Caplm. .I.

VNus quod uidit abachuc ꝑpheta. Usq̊ dn̄e clamabo: ⁊ n̄ exaudies: Uociferabō ad te vi patiēs: ⁊ n̄ saluab: Quare ondisti mihi īiq̄tatē ⁊ laborē: vidē p̄dam ⁊ iusticiā ꝯtra me: Quarē īspic ꝯtēptores: ⁊ taces cōculcāte ipio iustiorē se: Et facies hominis q̄i pisces mari ⁊ q̄i reptilia non hn̄tia ducē. Et factū ē iudiciū: ⁊ ꝯtradictio potentior. Propt̄ hoc lacerata ē lex: ⁊ nō ꝑueit vsq̧ ad finē iudiciū. Quia ipius p̄ualet aduersus iustū: ꝓpt̄ea egredit̄ iudiciū ꝑuersū. Aspicite i gētibꝰ ⁊ videte ⁊ āmirami ⁊ obstupescite: q2 opꝰ factū ē i diebꝰ vr̄is: qð nemo credet cū narrabitur. Quia ecce ego suscitabo chaldeos gentez amarā ⁊ velocē ambulātē sup latitudinē terre: vt possideat tabernacula nō sua. Horribilis ⁊ terribilis ē: ex semetipsa iudiciū ⁊ onus eiꝰ egrediet̄. Leuiores p̄dis eq̄ eiꝰ: ⁊ velociores lupis vesptinis: ⁊ diffūdēt̄ eq̄tes eius. Eq̄tes nāq̧ eiꝰ de lōge venient: volabūt q̄i aq̄la festinans ad comedendū. Oēs ad p̄dā veniēt: facies eoꝝ vētꝰ vrēs. Et congregabit q̄i arenam captiuitatem: et ipse de regibus triūphabit: ⁊ tyranni ridiculi eiꝰ erūt. Ipse sup oēm munitionē ridebit ⁊ cōportabit aggerē: ⁊ capiet eā. Tunc mutabit̄ spūs: ⁊ ꝑtrāsibit ⁊ corruet. Hec ē fortitudo eiꝰ dei sui. Nūq̄d n̄ tu a pricipio dn̄e deus meꝰ scē meus: ⁊ nō moriemur: Dn̄e i iudiciū posuisti eū: ⁊ fortē ut corriperes fundasti eū. Mundi sr̄ oculi tui ne videas malū: ⁊ respicere ad iniq̄tatē nō poteris. Quare nō īspicis sup iniq̄ agētes: ⁊ taces deuorante impio iustiorē se: Et facies hoīs q̄si pisces maris: ⁊ q̄i reptile non hn̄s principē. Totū in hamo subleuauit: traxit illud i sagena sua: ⁊ cōgregauit i rete suū. Sup hoc letabitur ⁊ exultabit: ꝓpterea imolabit sagene sue: ⁊ sacrificabit reti suo. Quia i ipis icrassata ē pars eiꝰ: ⁊ cibꝰ eiꝰ electꝰ. Propt̄ hoc ḡ expādit sagēaz suā: ⁊ sēp iterficē gētes nō cessat.

.II.

SUp custodiā meā stabo: ⁊ figā gradū sup munitionē. Et contēplabor ut videā q̄d dicat̄ mihi: ⁊ q̄d rn̄deā ad arguētem me. Et respōdit mihi dominus: ⁊ dixit: Scribe visum ⁊ explana eū sup tabulas ut ꝑcurrat q̄ legerit eū. Quia adhuc visus procul: ⁊ apparebit i finē ⁊ n̄ mētiet̄. Si morā fecerit expecta illū: q2 veniēs veniet ⁊ nō tardabit. Ecce q̄ icredulus ē: nō erit recta aīa eius i semetipso. Iustꝰ aūt in fide sua viuet. Et quō vinū potātē decipit: sic erit vir sup̄bus ⁊ nō decorabit̄. Qui dilatauit q̄i ifernus animā suā: ⁊ ipē q̄i mors: ⁊ nō adiplet̄. Et cōgregauit ad se oēs gētes: ⁊ coaceruauit ad se oēs pp̄los. Nūq̄d nō oēs isti sup eū parabolam sumēt: ⁊ loquelā enigmatū eius: Et dicet̄: Ue ei: q̄ multiplicat nō sua. Usq̧q̊ et aggrauat ꝯtra se densuz lutū: Nūq̄d nō repēte ꝯsurgēt q̄ mordeāt te: Et suscitabūt lacerātes te: ⁊ eris i rapinā eis: Quia tu spoliasti gentes multas: spoliabunt te oēs q̄ reliq̄ fuerint de pp̄lis: ꝓp sanguinē hoīs ⁊ iniq̄tatē t̄re ciuitatis: ⁊ oīuz habitātiū i ea. Ue q̄ cōgregat auaritiā malā domui sue: ut sit i excelso nidus eiꝰ: ⁊ libari se putat de manu mali. Cogitasti cōfusionē domui tue: cōcidisti pp̄los m̄ltos: ⁊ peccauit aīa tua. Quia lapis ð pariete clamabit: ⁊ lignū qð int̄ iūcturas edificioꝝ ē rn̄debit. Ue q̄ edificat ciuitatē i sāguinibus: ⁊ p̄parat vrbē i iīq̄tatē. Nūq̄d n̄ hec sūt a dn̄o exercituū: Laborabūt.n.pp̄li i m̄lto igni: ⁊ gētes i vacuū ⁊ deficiēt. Quia īplebit t̄ra ut coḡscāt gloriā dn̄i: q̄si aq̄ opientes mare. Ue q̄ potū dat amico suo: mittens fel suū: ⁊ iebriās ut aspiciat nuditatē eiꝰ. Repletus ē ignominia ꝑ glīa. Bibe tu q̧: ⁊ ꝯsopire. Circūdabit te calix dextere dn̄i: ⁊ vomiꝰ igminie sup gloriā tuā. Quia iīq̄tas libāi opiet te: ⁊ vastitas aīaliū deterrebit eos: de sanguinibus hoīs ⁊ iniq̄tate terre ⁊ ciuitatis: ⁊ oīum habitātiū i ea. Quid ꝓdest sculptile q2 sculpsit illud fictō suꝰ ꝯflatile ⁊ imaginez falsā: q2 spauit i figmēto fictō eiꝰ ut faceret simulacra muta: Ue q̄ dic̄ ligno expgiscē: surge lapidi tacenti. Nūq̄d ipse docere poterit: Ecce iste cooptus ē auro ⁊ argēto: ⁊ ois sp̄s nō e i uisceribus eius. Dn̄s autē in templo sancto suo: sileat a facie eius omnis terra.

Oratio abachuc ꝓphete ꝑ ignorantijs.
.III.

DOmine audiui auditionem tuam: ⁊ ti
mui. Domine opus tuū: in medio an
nor̄ viuifica illud. In medio annor̄ notū
facies: cum iratus fueris: misericordie recō
daberis. Deus ab austro veniet: ⁊ sanctus de
monte pharan. Operuit celos glīa eius: et
laudis eiꝰ plēa ē tr̄a. Splēdor eiꝰ vt lux erit:
cornua i maib' eiꝰ. Ibi abscōdita ē fortitudo
eius: ante faciē eius ibit mors. Egredietur dia
bolus ante pedes eius: stetit ⁊ mēsus ē tr̄a.
Aspexit ⁊ dissoluit gentes: ⁊ ꝯtriti sūt mon
tes seculi. Incuruati sūt colles mūdi: ab itine
rib' eternitatis eiꝰ. Pro iniq̄tate vidi tentoria
ethiopie: turbabūt pelles tr̄e madiā. Nūq̄d
i fluminibus iratꝰ es dn̄e: aut i fluminibꝰ fu
ror tuꝰ: vl' i mari idignatio tua? Qui ascēdes
sup eq̄s tuos: ⁊ q̄drige tue saluatio. Susci
tās suscitab' arcū tuū: iuramēta tribubꝰ q̄ lo
cutus es. Fluuios scindes tr̄e: viderūt te ⁊ do
luerūt mōtes: gurges aq̄r̄ trāsijt. Dedit abys
sus vocē suā: altitudo manus suas leuauit.
Sol ⁊ luna steterūt i habitaculo suo: i luce
sagittar̄ tuar̄ ibūt: i splēdore fulgurātis ha
ste tue. In fremitu cōculcab' tr̄a: ⁊ i furore ob
stupefacies gentes. Egressus es i salutē ppl'i
tui: i salutē cū christo tuo. Percussisti caput
de domo ipij: denudasti fundamētū eiꝰ vsq̄
ad collū. Maledixisti sceptris eiꝰ: capiti bel
lator̄ eiꝰ: vēiētibꝰ vt turbo ad dispgēdū me.
Exultatio eor̄: sicut eiꝰ q̄ deuorat pauperē i
abscōdito. Viā fecisti i mari eq̄s tuis: i luto
aq̄r̄ multar̄. Audiui ⁊ ꝯturbatꝰ ē vēt meꝰ:
a voce ꝯtremuerūt labia mea. Ingrediatur pu
tredo i ossibꝰ meis: ⁊ subtꝰ me scateat. Ut re
quiescā i die tribulatiōis: vt ascendā ad po
pulū accinctū nr̄m. Ficus .n. nō florebit: ⁊ n̄
erit germē i vineis. Mentietur opꝰ oliue: ⁊ ar
ua nō afferēt cibū. Abscidetur de ouili pecus:
⁊ nō erit armētū i ꝑsepibus. Ego autē i dn̄o
gaudebo: ⁊ exultabo i deo iesu meo. Deus
dn̄s fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos q̄si
ceruor̄. Et sup excelsa mea deducet me vic
tor in psalmis canētem.

Explicit Abachuc ꝓpheta. Incipit
ꝓlogus i Sophoniam prophetam.

TRadūt hebrei: cuiuscūq̄ ꝓphete pater
aut auus ponatur in titulo: ipsos q̄q̄
ꝓphetas fuisse. Un̄ ⁊ amos vnū d
duodeci ꝓphet̄ q̄ dixit: n̄ sū ꝓpheta nec filꝰ
ꝓphete: s; pastō capraꝝ vellicās sycomoros:
p̄ris nomē i titl'o n̄ hēt. Hoc si verū ē: sopho
nias ꝓpheta: q̄ noie: ut ita dicā: ꝓphetico et
glīosa maiorꝝ suorū stirpe generatꝰ ē: hūit
n. p̄rē chusi: auū godoliā: ꝓauū amasiā: at
tauū ezechiā: ⁊ talē q̄drigā ipe velut extre
mus auriga cōpleuit. Nomē sophonie alij
speculā: alij arcanū dn̄i transtulerūt. Siue
igitur specula: siue abscōditū dn̄i interpretetur:
vtrūq̄ ꝓphete cōuēit. Dicit .n. ad ezechielē.
Fili hoīs: speculatorē te posui domui israel.
Iste ḡ ꝓpheta q̄ erat i specula ⁊ i sublimibus
ꝯstitutꝰ: ⁊ nouerat mysteria dn̄i: filꝰ erat chu
si: q̄ intꝑtatur hūilitas. Hēbat q̄ auū godoli
am: q̄ dr̄ magnitudo dn̄i: ⁊ ꝓauū amasiā: q̄
⁊ ipe vtitur i ſmonē dn̄i: attauū ezechiā: q̄ so
nat fortitudo dn̄i. De fortitudine itaq̄ dn̄i
natus ē ſmo dn̄i: ⁊ de sermone dn̄i nata est
magnitudo dn̄i: ⁊ de magnitudine dn̄i nata
ē hūilitas: vt cū ꝑuenerit aliq̄s ad ꝑfectum:
dicat: q̄r nō sū dignꝰ vocari apostolus. Et il
lud i psalmis: Domie nō ē exultatū cor me
um n̄z elati sūt ocl'i mei. Iosiā regē iude cu
ius tꝑibꝰ sophonias ꝓphetasse iuēit: deo ꝑ
oibꝰ regibꝰ iude placuisse historia quarti li
bri regū ⁊ secūdi paralipomenō demōstrat.
Iosias simulacra q̄ p̄r suus amon l' auꝰ ma
nasses i tēplo dei collocauerat deiecta com
minuisse mōstrat. In q̄bꝰ etiā ſpentē ereū a
moyse factū cui errori iductꝰ ppl'us supsti
tione idolor̄ detentꝰ admirabat. Idē custodis
se pascha: ⁊ itermissis tꝑibꝰ multi solus cele
brasse mōstrat. Iō deꝰ ꝑ ꝓphetā tꝑibꝰ memo
rati regi q̄ ꝓuētura erāt oñdens gētibꝰ q̄dez
lectiōe ꝯphensis affuturū iudiciū. Ppl'o vo
isrl' salutē: ⁊ ciuitati irl'm restaurationē tūc
tꝑis tribuēdā textu lectiōis denūciauit.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

SOphonias speculatō ⁊ arcanorū
dei cognitor: audit clamorē a porta
pisciū: ⁊ eiulatū a secūda: ⁊ ꝯtritōez
a collibꝰ. Inducitq̄ vlulatū hitatoribꝰ pile:
q̄r cōticuit oīs ppl'us chanaā: dispierūt vni
uersi qui iuoluti erāt argento.

Explicit argumētum. Incipit
Sophonias ꝓpheta. Caplm. .I.

VErbum domini qđ fcm̄ est ad sophoniā filiū chusi filij godolie filij amasie filij ezechie: i dieb᷒ iosie filij amō regl iuda. Cōgregās ꝯgregabo oia a facie t̄re: dic̄ dn̄s: ꝯgregās hoiez ⁊ pecus: ꝯgregās volatilia celi ⁊ pisces marl. Et ruine ipioꝝ erūt: ⁊ dispdā hoies a facie t̄re: dic̄ dn̄s. Et extēdā manū meā sup iudā ⁊ sup oēs hitātes irl'z: ⁊ dispdā de loco hoc reliq̄as baal ⁊ noia editnoꝝ cū sacerdotib᷒: ⁊ eos q̄ adorāt sup tecta militiā celi: ⁊ adorāt ⁊ iurāt i dn̄o ⁊ iurāt i melchō: ⁊ q̄ auertūt de p᷒t'gū dn̄i ⁊ qui nō quesierūt dn̄m: nec iuestigauerūt eū. Silete a facie dn̄i dei: qꝛ iuxta ē dies dn̄i. Quia ꝑparauit dn̄s hostiā: sc̄tificauit vocatos suos. Et erit: in die hostie dn̄i visitabo sup ꝑncipes ⁊ sup filios regl ⁊ sup oēs q̄ iduti st̄ veste pegrina. Et visitabo sup oēz q̄ arrogant̄ igredit̄ sup limē i die illa: q̄ cōplent domum dn̄i dei sui iīq̄tate ⁊ dolo. Et erit i die illa: dicit dn̄s: vox clamorl a pōta pisciū: ⁊ vlulat᷒ a secūda: ⁊ ꝯtritio magna a collib᷒. Ululate habitatores pile. Cōticuit ois pplus chanaan dispierūt oēs iuoluti argēto. Et erit i tp̄e illo scrutabor irl'm i lucernis: ⁊ visitabo sup viros defixos i fecib᷒ suis: q̄ dicūt i cordibus suis. Nō faciet bn̄ dn̄s: ⁊ nō faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ i direptionē: ⁊ dom᷒ eoꝝ i des̄tū. Et edificabūt domos ⁊ nō hītabūt: ⁊ plātabūt vineas: ⁊ nō bibēt vinū eaꝝ. Juxta ē dies dn̄i magn᷒: iuxta ē ⁊ velox nimis. Uox diei dn̄i amara: t'bulabit ibi fortl. Dies ire dies illa: dies tribulatiōis ⁊ āgustie: dies calamitatis ⁊ miserie: dies tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nebule ⁊ turbinis: dies tube ⁊ clāgoris sup ciuitates munitas ⁊ sup angulos excelsos. Et tribulabo hoies: ⁊ ābulabūt ut ceci: qꝛ dn̄o peccauerūt. Et effūdet sanguis eoꝝ sicut hum᷒: ⁊ corpora eoꝝ sicut stercora. Sz ⁊ argētū eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nō poterit libare eos i die ire dn̄i. Jn igne zeli eius deuorabit ois t'ra: q̄ ꝯsumationē cū festinatione faciet cūctis habitantibus terrā. .II.

COnuēite ꝯgregamini gēs nō amabil': priusq̄ pariat visio q̄i puluerem trāseūtez diē: anteq̄ veniat sup vos ira furoris dn̄i: anteq̄ ueniat super vos ira indignationis dn̄i. Querite dn̄m oēs māsueti terre: qꝛ iudiciū eius estis opati. Querite iustū querite māsuetū: siq̄ mō absc̄ōdamini i die furoris dn̄i. Quia gaça destructa erit: et ascalon i desertū. Açotū i meridie eiciēt: ⁊ acharō eradicabit. Ue q̄ habitatl funiculū maris gēs pditoꝝ. Uerbū dn̄i sup vos chanaā t'ra philistioꝝ: ⁊ dispdā te ita ut nō sit ihabitator. Et erit funiculus marl reqes pastorū: et caule pecorū. Et erit funiculus eius q̄ remāserit d̄ domo iuda. Jbi pascēt i domib᷒ ascalōis: ad vesperā req̄escēt: qꝛ visitabit eos domin᷒ deus eoꝝ: ⁊ auertet captiuitatē eorū. Audiui opp̄briū moab ⁊ blasphemias filiorū amon q̄ exp̄brauerūt pplo meo: ⁊ magnificati sūt sup termios eorū. Proptea viuo ego: dic̄ dn̄s exercituū: de᷒ isrl'. Quia moab ut sodoma erit: ⁊ filij amon quasi gomōra: siccitas spiarū ⁊ acerui salis: ⁊ desertū vsq̄ i etnū. Reliq̄e populi mei diripient eos: residui gentis mee possiðbūt illos. Hoc eis eueniet p supbia sua: q̄ blasphemauerūt ⁊ magnificati sūt sup pplm dn̄i exercituū. Horribilis dn̄s sup eos: ⁊ attenuabit oēs deos terre. Et adorabūt eū uiri de loco suo: oēs isule gētiū. Sz ⁊ uos ethiopes: iterfecti gladio meo eritl. Et extēdet manū suā sup aq̄lōem ⁊ pdet assur. Et ponet speciosā i solitudinē ⁊ in iuiū: ⁊ q̄i des̄tū. Et accubabūt i medio eius greges: oēs bestie gētiū: ⁊ onocrotalus ⁊ heric᷒ i limib᷒ ei᷒ memorabūt. Uox cātātis i fenestra: coru᷒ i supliminari: qm̄ attēuabo robur ei᷒. Hec ē ciuitas glīosa hitās i ꝯfidētia: q̄ dicebat i corde suo: Ego sū: ⁊ extra me n̄ ē alia āpli᷒. Quō f̄ca ē i d̄s̄tū: cubile bestie: Ois q̄ trāsit p eam sibilabit: ⁊ mouebit manum suam.

.III.

DE puocatrix ⁊ redēpta ciuitas: columba. Nō audiuit vocē: ⁊ nō suscepit disciplinam. Jn dn̄o non ē ꝯfisa: ad deū suum nō apppiquauit. Principes eius i medio eius: q̄si leones rugiētes. Judices eius lupi vespe: nō reliquebāt i mane. Prophete ei᷒ vesani: viri ifideles. Sacerdotes eius polluerūt scm̄: iiuste egerūt ꝯtra legē. Dn̄s iustus i medio ei᷒: nō faciet iīq̄tatē. Mane mane iudiciuz suū dabit i luce: ⁊ nō absc̄ōdet. Nesciuit aūt iniqu᷒ ꝯfusionē. Dispdidi gētes: ⁊ dissipati sūt anguli eaꝝ. Desertas feci vias eoꝝ: dū nō ē q̄ trāseat. Desolate st̄ ciuitates eoꝝ: non remanente viro neq̄ vllo habitatore. Dixi: attamen timebis me: suscipies

disciplinā. Et nō pibit habitaculū eius: ppt
oia i qb⁹ visitaui eā. Uerūtn̄ diluculo surgē
tēs corrupeit oēs cogitatōes suas. Quapp
expecta me: dic̄ dn̄s i die resurrectiōis mee i
futurū: q2 iudiciū meū ut cōgregē gentes: 7
colligā regna. Et effūdā sup eos indignatio
nē meā: oēm irā furoris mei. In igne. n. zeli
mei deuorabit ois t̄ra. Quia tūc r̄ddā pplis
labiū electū: ut iuocēt oēs nomē dn̄i: 7 serui
ant ei humero uno. Ultra flumia ethiopie:
inde supplices mei: filij dispsoꝝ meoꝝ defe
rent munus mihi. In die illa nō cōfūderis
sup cūctis adiuētiōib⁹ tuis: qb⁹ puaricata es
i me. Quia tūc auferā de medio tui magni
loq̄s supbie tue: 7 nō adijcies exaltari āpli⁹
i mōte scō meo. Et dēliquā i medio tui po
pulū pauperē 7 egenū: 7 sperabūt i noīe dn̄i.
Reliq̄e isrl̄ nō faciēt iiq̄tatē nec loquēt men
daciū: 7 nō iuenient i ore eoꝝ lingua dolosa.
Qm̄ ipsi pascēt 7 accubabūt 7 nō erit q̄ ex
terreat. Lauda filia syon: iubila isrl̄. Letarē 7
exulta i omni corde filia irl̄m. Abstulit dn̄s
iudiciū tuū: auertit inimicos tuos. Rex isrl̄
dn̄s i medio tui: nō timebis malū ultra. In
die illa dicēt irl̄m. Noli timere syon: non dis
soluātur manus tue. Dn̄s deus tuus i me
dio tui fort̄: ipse saluabit. Gaudebit sup te i
letitia: silebit i dilectione tua: 7 exultabit su
p te i laude. Nugas q̄ a lege recesserāt cōgre
gabo q2 ex te erāt: ut nō ultra habeas super
eis opprobriū. Ecce ego interficiā oēs q̄ affli
xerūt te i t̄pe illo: 7 saluabo claudicātē: 7 eā
q̄ eiecta fuerat cōḡgabo. Et ponā eos i lau
dē 7 i nomē i oi t̄ra ꝯfusiōis eoꝝ: i t̄pe illo q̄
adducā uos: 7 i t̄pe q̄ ꝯgregabo uos. Dabo
n. uos i nomē 7 i laudē oib⁹ ppl̄is t̄re cū ꝯv
tero captiuitatē u̇r̄az corā ocul̄ u̇r̄is: dic̄ dn̄s.

Explicit Sophōias ppheta. Inci
pit plogus i Aggeū prophetā.

Hieremias ppheta ob cāz piu
rij sedechie regis: vt historia
libri secūdi paralipomenō in
dicat: q̄ fidē pmissam nabu
chodonosor regi chaldeoꝝ n̄
seruauerat: pplm isrl̄ refert cū memorato re
ge irl̄m: expugnata irl̄z: captiuū i babylōez
fuisse pductū. Sz cū memoratus ppl̄us m̄l̄
tis t̄pib⁹ idolis seruiēdo: etiaz effusione san
guinis inocētū se grauit̄ ipiasset: volēs deus
generationē vniuersā eiusdē ppl̄i ob cās me
moratas penit⁹ depire: septuagita ānoꝝ cap
tiuitatē eūdē ppl̄z in regno chaldeoꝝ statu
it sustinē: hac rōne ut cōpleto numero āno
ꝝ: nouus ppl̄s a memoratis pcc̄is imūis ad
renouationē irl̄z pueniret. Sexagesimo ita
q3 secūdo anno: r̄gno chaldeorū sbuerso q̄
adhuc octo anni restabāt ad regnādū: qđ ēt
sexta visio danielis ōn̄dit: cū pp cām sacrile
gij: qđ i eadē visiōe cōtiet fuisse extictū: dari
us q̄ medis iperabat: vt septia visio danielis
ōn̄dit: memorat⁹ i regno successit. Cui⁹ p̄mo
anno regni: ut decima uisio danielis mani
festat: daniel supputat̄ ānis vidēs appiq̄r̄
t̄ps reuersiōis: q̄ p hieremiā fuerat pmissa:
orās tā p se q̄ p ppl̄o: eādē pmissionē a dō
postulabat ipleri: cui p gabrielē archāgeluz
i eadē visiōe iuxta p̄ces eiusdē: vniuersa cō
pleta eē: de⁹ dixit. Nā moriente supradicto
dario rege medoꝝ: 7 succedēte in regno cy
ro rege psarū: pmissiōe dei cōpleta p eūdē
regē pplmq3 isrl̄ in irl̄m reductū: historia se
cūdi libri. paralipomenō: 7 iitiū esdre pphe
te ꝯfirmāt. Cūq3 a ppl̄o isrl̄ 7 seniorib⁹ tem
plū dei edificari cepisset: mortuo cyro r̄ge ac
regnāte dario rege psaꝝ: q̄ memorato cyro
successerat: vicine gētes ciuitat̄ irl̄m vt idē
esdras refert restauratōez tēpli 7 ciuitat̄ re
sistēdo ipedire ceperūt. Qua rōne detritus
ppl̄us isrl̄: repatōez supradicti tēpli dn̄i nec
dū iuxta pmissionē ꝯcessā eē credbat. Pro
pt̄ qđ i scdo āno r̄gni memorati darij regi p
saꝝ agge⁹ ppheta a deo missus: zorobabel
q̄ de tribu erat iuda: q̄ ptātē r̄gni susceptur⁹
erat: 7 iesū filiū iosedech sūmū sacerdotē ā
monet: vt credāt ꝯpleto numero ānoꝝ t̄ps
restauratōis irl̄z aduenisse: hoc etiā addito:
ne icredulitatē ppl̄i uellēt imitari: đ q̄ de⁹ p
eū dixit. Populus hic dicit: Nōdū uenit t̄ps
ut edificet dom⁹ dei. Oia autē q̄ textu hui⁹
pphetie ꝯtinēt: reuersionē ppl̄i: edificationē
tēpli: renouationē ciuitat̄: obseruātiā sacer
dotalē: 7 iitiū r̄gnoꝝ gētiū extaꝝ significāt.

Explicit plogus. Incipit argumētuz.

Aggeus festinus 7 let⁹: q̄ semiauit in
lachrymis: ut i gaudio metēt: dstru
ctū tēplū r̄edificat: deūq3 patrē iduc̄
loquētē. Adhuc vnuz modicum est: 7 ego
commouebo celum 7 terraz: mare et aridā

⁊ mouebo oēs gētes : ⁊ ueniet desideratus
cunctis gentibus .

Explicit argumentum . Incipit
Aggeus ꝓpheta . Capl̄m .I.

IN anno secundo
darij rẽgi i mse sexto i die una
mēsis factū ē v̄bū dñi i māu
aggei ꝓ phete ad çorobabel
filiū salathiel ducē iuda : ⁊
ad iesū filiū iosedech sacēdo
tē magnū: dicēs: Hec ait dñs exercituū dicēs:
Ppl̄s iste dic̄: Nōdū uēit tp̄s dom᷒ dñi edi-
ficāō. Et fcā ē v̄bū dñi i māu aggei ꝓphete
dicēs: Nūqd tp̄s vob̄ ē: ut hitetꝭ i domibus
laq̄ati : ⁊ dom᷒ ista desta: Et nūc hec dic̄ dñs
exercituū: Pōite cōda v̄ra s̄z vias v̄ras. Se-
minastis multū: ⁊ itulistꝭ paꝝ. Comedistꝭ et
nō estis satiati. Bibistis ⁊ nō estis iebriati .
Opuistis vos: ⁊ nō estis calefacti. Et q̄ mer
cedes ꝯgregauit: misit eas i sacculū ptusuz.
Hec dicit dñs exercituū: Pōite corda v̄ra s̄z
vias v̄ras. Ascēdite i mōtē: portate ligna: et
edificate domū: ⁊ acceptabilis mihi erit : et
glīficabor dic̄ dñs. Respexistis ad āplius: et
ecce factū ē minus. Et itulistis i domum: et
exsufflaui illud. Quā ob cāz dic̄ dñs exerci-
tuū: Quia dom᷒ mea desta ē: ⁊ vos festina-
stis vnusquisq̄ʒ in domū suaz . Propt̄ hoc
sup vos ꝓhibiti sūt celi: ne darēt rorē: ⁊ t̄ra
ꝓhibita ē ne daret germē suū. Et uocaui sic
citatē sup t̄rā ⁊ sup mōtes ⁊ sup triticū ⁊ su
p vinū ⁊ sup oleū: ⁊ q̄cūq̄ʒ ꝓfert hum᷒: ⁊ su
p hoies ⁊ sup iumta ⁊ s̄z oēz laborē manuū.
Et audiuit çorobabel fili᷒ salathiel : ⁊ iesus
fili᷒ iosedech sacerdos magn᷒: ⁊ oēs reliq̄ po
pl̄i vocē dei sui : ⁊ v̄ba aggei ꝓphete : sic̄ mi
sit eū dñs de᷒ coꝝ ad eos: ⁊ timuit oīs ppl̄s
a facie dñi . Et dixit aggeus nūci᷒ dñi de nū
cījs dñi ppl̄o dicēs: Ego vobiscū sū: dic̄ dñs.
Et suscitauit de᷒ sp̄m çorobabel filij salathi
el duc̄ iuda ⁊ sp̄z iesu filij iosedech sacerdotꝭ
magni ⁊ sp̄z reliq̄ꝝ d̄ oi ppl̄o: ⁊ igressi s̄t ⁊ fa
ciebāt op᷒ i domo dñi exercituū dei sui.

C.II.

IN die vicesima ⁊ quarta mensis i sex
to mēse i āno secūdo darij regis i septi
mo mēse vicesima ⁊ p̄ma mēsis factū ē v̄bū
dñi i māu aggei ꝓphete dicēs : Loquere ad
çorobabel filiū salathiel ducē iuda: ⁊ ad ie-
sum filiū iosedech sacerdotē magnū: ⁊ ad re
liquos ppl̄i dicēs: Quis i uobis ē derelict᷒
q̄ vidit domū istā i glīa sua p̄ma? Et q̄d uos
videtꝭ hanc nūc? Nūq̄d nō ita ē q̄i nō sit i o-
culis v̄ris? Et nūc cōfortare çorobabel dicit
domin᷒: ⁊ cōfortare iesu fili iosedech sacer-
dos magne: ⁊ cōfortare oīs ppl̄s t̄re: dic̄ do
minus exercituū: ⁊ facite: q̄m ego vobiscuz
sū: dic̄ dñs exercituū. Verbū qd̄ pepigi vo-
biscū cū egrederemini de t̄ra egypti: ⁊ sp̄us
meus erit i medio v̄m. Nolite timē: q2 hec
dic̄ dñs exercituū: Adhuc vnū modicū ē: ⁊
ego cōmouebo celū ⁊ t̄rā ⁊ maē ⁊ aridā. Et
mouebo ōes gētes: ⁊ veniet desideratus cū
ctis gētibus. Et iplebo domū istā gloria: dic̄
dñs exercituū. Meū ē argētū ⁊ meū ē auꝝ:
dic̄ dñs exercituū. Magna erit glīa domus
istius nouissime plusq̄ p̄me: dic̄ dñs exerci-
tuū. Et i loco isto dabo pacē: dic̄ dñs exerci
tuū. In vicesima ⁊ quarta noni mensis i an
no secūdo darij regis factum ē verbum dñi
ad aggeū prophetā dicens: Hec dicit dñs ex
ercituū: Introga sacerdotes legē: dicēs: Si
tulerit homo carnē sanctificatam i ora ve-
stimenti sui: ⁊ tetigerit de sūmitate ei᷒ panē
aut pulmētū aut uinū aut oleū: aut omnez
cibū: nūq̄d scificabit? Rn̄dentes autē sacer-
dotes dixerunt: Nō. Et dixit aggeus: Si te
tigerit pollut᷒ i aīa ex oib᷒ his: nūq̄d conta-
miabit? Et rn̄derūt sacerdotes: ⁊ dixerunt:
Cōtamiabit. Et rn̄dit agge᷒ ⁊ dixit: Sic po
pulus iste ⁊ sic gēs ista añ faciē meā: dic̄ dñs:
⁊ sic oē op᷒ manuū coꝝ: ⁊ oīa q̄ obtulerunt
ī ꝯtamiata erūt. Et nūc ponite corda v̄ra
a die hac ⁊ supra: anteq̄ poneret̄ lapis super
lapidē i templo dñi: cum accederetꝭ ad acer
uum vigīti modioꝝ ⁊ fierent decem: ⁊ intra
retis ad torcular ut exp̄meretꝭ q̄nquaginta
lagenas ⁊ fiebant vigīti. Percussi vos vēto
vrente: ⁊ aurugie ⁊ grandie oīa opera ma-
nuū vestrarū: ⁊ non fuit in vobis q̄ ꝯuertet̄
ad me: dic̄ dñs: Ponite corda vestra ex die
ista ⁊ i futurum a die vicesima ⁊ quarta no
ni mensis: a die qua fundamenta iactata s̄t
templi dñi ponite super cor vestruz. Nūq̄d
iam semen i germie ē? Et adhuc vinea ⁊ fic᷒
⁊ malogranatuz ⁊ lignū oliue non floruit.
Ex die ista bn̄dicā. Et fcm̄ ē v̄bum dñi s̄cdo
ad aggeū vicesima ⁊ q̄rta mēsis dicēs: Loq̄re
ad çorobabel ducē iuda: dicens: Ego moue
bo celū parit̄ ⁊ t̄rā: ⁊ subuertā soliū ignoꝝ:
et conteram fortitudinem regni gentium .

Et ſubuertā q̄drigā ⁊ aſcēſorē ei⁹: ⁊ ↄſcēdēt
equi ⁊ aſcēſores eoꝝ: uir i gladio fratrꝭ ſui.
In die illo: dicit dn̄s exercituū̄ aſſumā te ço
robabel fili ſalathiel ſue me⁹: dic̄ dn̄s: ⁊ po
nam te quaſi ſignaculum: quia te elegi: dicit
dominus exercituū̄.

Explicit Aggeus ꝓpheta. Incipit
plogus in Zachariā ꝓphetā.

Secūdo āno darij regꝭ medoꝝ
aggeū ⁊ çachariā ꝓphetaſſe:
lectiōes eorūdē declarāt. Sꝫ
hac de cā agge⁹ çacharie i or
die ꝓphetaꝝ p̄lat⁹ eē uidet: q̄
eīi duob⁹ mēſib⁹: ut p̄dictoꝝ lectiōeſ oñdūt:
i ꝓphetia p̄ceſſiſſe iuenit: ⁊ ad repatiōnē tē
pli p̄cepto dei pplm̄ animaſſe: ut eſdras re
fert dicēs: In ſecūdo āno darij regꝭ perſaꝝ ꝓ
phetauerūt agge⁹ ⁊ çacharias filius addo ꝓ
phete ſup iudeos q̄ erāt i iuda ⁊ irl̄m: ſuper
iſrl̄ i nōie dei ſup eos. Tūc ſurrexerūt çoroba
bel fili⁹ ſalathiel ⁊ ieſus filius ioſedech ⁊ pri
cipes ei⁹: inchoauerūtq̄ꝫ edificarē domū̄ dei
q̄ ē in irl̄m. Quib⁹ cū̄ adeſſent ꝓphete: ex
hortatiōe ſua adiuuerūt eos. Nā ⁊ pplꝫ iſrl̄
ab imitatiōe patrūoꝝ delictoꝝ ꝑ ſuā āmoni
tionē idē ꝓpheta cupiēs reuocare: v̄bis lecti
one ↄphēſis viſus ē. Uidi nocte: ⁊ ecce uir a
ſcēderat ſup equū̄ rubeū̄ ⁊c̄. Uidit prophe
ta uirꝫ eq̄ rubeo ſedētē: ⁊ ſtātē i medio myr
teti ūbroſi: cui⁹ uiſiōis hec ſolutō ē. Uir aſcē
dēs equū̄ rubeū̄: licꝫ āgel⁹ itelligat: tn̄ q̄ꝛ p̄di
cti colōis equū̄ ↄſcēdē uiſus ē: uīdictā ſāgui
nis i eā gētē ſignificat afferēdā: q̄ poplm̄ iſrl̄
i captiuitatē r̄degerat. Nā ⁊ iſaias ꝓpheta ꝑ
ruborē ueſtimētoꝝ it̄ gētes uidictā cū̄ ſāgui
ne a deo ꝓferēdā demōſtrās: hīs v̄bis uſus
ē dicēs: Quis ē iſte q̄ uenit de edom tinctis
ueſtibus de boſra ⁊c̄. Stātem v̄o i medio
myrteti umbrātꝭ: q̄ dixit: leticiā pplo affutu
rā: ꝑ myrteti ſignificatiōeꝫ uoluit ↄſignari.
Eius ligni moyſes i leuitico cū̄ facēt mentio
nē: ait: accipietis die p̄ma fruct⁹ ligni ſpecio
ſi ut leticiā ppl̄i ꝑ bn̄ olentꝭ ligni ⁊ ſpecioſi
umbraculū̄ demōſtraret. Sꝫ hāc viſioneꝫ q̄
libatiōnē ppl̄i: ⁊ vidictā de aduerſarijs affu
turā demōſtrat: ob hoc noctu ꝓpheta ſe vi
diſſe memorauit: q̄ꝛ pplm̄ iſrl̄ i p̄ma libatio
ne de terra egypti: noctu diſceſſiſſe ↄſtabat:
cuius exēpli q̄ꝛ pn̄s ppl̄s aliquā p̄tē i ſe ītieꝫ
mōbat: libatio eiuſdē ac redit⁹ captiuitatis
de t̄ra chaldeoꝝ ꝑ noctē ꝓphete ē reuelata.

Explicit plog⁹. Incipit argumentum.

ZAcharias memō dn̄i ſui: ml̄tiplex
i ꝓphetia: ieſū̄ cū̄ ueſtib⁹ ſordidis et
lapidē ocl̄oꝝ ſeptē: cādelabꝝq̄ꝫ au
reū̄ cū̄ totidē lucernis q̄t ocul̄: duas quoq̄ꝫ
oliuas a ſiniſtris lāpadis cernit: ⁊ a dextriſ:
⁊ poſt eq̄s ruffos uarios alios albos ⁊ diſſi
patas q̄drigas ex ephrai: ⁊ equū̄ ↄ irl̄ꝫ: pau
perē regē uaticinat̄: ⁊ p̄dicit regē ſedētē ſup
pullū̄ filie aſine ſubiugalis.

Explicit argumētū̄. Incipit
Zacharias ꝓpheta. Capl̄m .I.

IN mēſe octauo
i āno ſecūdo darij regis
fcm̄ ē v̄bū̄ dn̄i ad çacha
riā filium barachie filij
addo ꝓphetā. Irat⁹ eſt
dn̄s ſup p̄res uřos iracū
dia. Et dices ad eos: Hec dic̄ ad dn̄s exerci
tuū̄: Cōuertimini ad me: ait dn̄s extrcituū̄.
Et ↄuertar ad uos: dic̄ dn̄s exercituū̄. Ne ſi
tis ſic̄ p̄res uři: ad q̄s clamabāt ꝓphete p̄oreſ
dicētes: : hec dicit dn̄s exercituū̄: cōuertimi
ni ↄ vijs uřis mal̄: ⁊ cogitatiōib⁹ uřis peſſi
mis: ⁊ n̄ audierūt nꝫ attēderūt ad me: dic̄ dn̄s.
P̄res uři ubi ſūt ⁊ ꝓphete? Nūq̄d i ſēpiternū̄
viuēt? Uerūtn̄ v̄ba mea ⁊ legitima mea que
mādaui ſuis meis ꝓphetis: nūq̄d non cōp
hēderūt patres uřos? Et cōuerſi ſūt ⁊ dixerūt:
Sicut cogitauit dn̄s exercituū̄ facē nob̄ ſm̄
vias n̄ras ⁊ ſecūdū̄ adiuētiōes n̄ras fecit no
bis. In die viceſima ⁊ q̄rta vndecimi mēſis
ſabbath i āno ſecūdo darij factū̄ ē v̄bū̄ dn̄i
ad çachariā filiū̄ barachie filij addo ꝓphetā
dicēs: Uidi ꝑ noctē: ⁊ ecce vir aſcēdēs ſuper
equū̄ ruffū̄: ⁊ ipſe ſtabat int̄ myrteta q̄ erāt i
ꝓfundo: ⁊ p⁹ eū̄ eq̄ ruffi varij ⁊ albi. Et dixi:
Qui ſūt iſti dn̄e mi? Et dixit ad me āgelus
dn̄i q̄ loq̄bat̄ i me: Ego oñdā tibi q̄d ſūt hec.
Et rn̄dit uir q̄ ſtabat iter myrteta: ⁊ dixit:
Iſti ſūt q̄s miſit dn̄s: ut ꝑambulēt terrā. Et
rn̄derūt angelo dn̄i q̄ ſtabat iter myrteta: ⁊
dixerūt: Perābulauim⁹ terrā: ⁊ ecce ōis t̄ra
habitat̄ ⁊ q̄eſcit. Et rn̄dit āgel⁹ dn̄i: ⁊ dixit:
Dn̄e exercituū̄ vſq̄ꝫq̄ tu n̄ miſereberis irl̄m

⁊ vrbiũ iuda qb⁹ irat⁹ es? Iste septuagesim⁹
annus ē. Et rñdit dñs ãgelo ꝗ loqbaᷓ i me v̉
ba bona: verba cõsolatoria. Et dixit ad me
angelus qui loquebaᷓ i me: Clama dicens :
Hec dicit dñs exercituũ : Zelatus sum irl'm
⁊ syon zelo magno. Et ira magna ego irascõ
sup gẽtes opulẽtas: qꝛ ego irat⁹ sum paruꝫ:
ipsi vo adiuuerũt i malũ. Propterea hec di
cit dñs: Reuertar ad irl'm i misericordijs: ⁊
dom⁹ mea edificabiᷓ i ea: ait dñs exercituũ: ⁊
ꝑpendiculũ extẽdeᷓ sup irl'ꝫ. Adhuc clama
dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ: Adhuc afflu
ent ciuitates mee bonis: ⁊ cõsolabiᷓ adhuc
dñs syon: ⁊ eliget adhuc irl'ꝫ. Et leuaui ocu
los meos ⁊ uidi: ⁊ ecce q̃ttuor cornua. Et di
xi ad ãgelũ ꝗ loqbaᷓ i me: Quid sũt hec? et
dixit ad me: Hec sũt cornua: q̃ uentilauerũt
iudã ⁊ isrl' ⁊ irl'm. Et oñdit mihi dñs q̃ttuõ
fabros. Et dixi: Quid isti veniũt facẽ? Qui
ait dicẽs: Hec sũt cornua q̃ uẽtilauerũt iudaꝫ
ꝑ singulos viros: ⁊ nemo eoꝝ leuauit caput
suũ. Et venerũt isti deterrere ea : ut deijciant
cornua gẽtiũ q̃ leuauerũt cornua sup t̃rã iu
da: ut dispergerent eã.

.II.

Et leuaui oc'los meos ⁊ vidi: ⁊ ecce vir ⁊ i manu ei⁹ funicul⁹ mensoꝝ. Et dixi:
q̃ tu uadis? Et dixit ad me: Ut metiar irl'm
⁊ uideã quãta sit lõgitudo ei⁹: ⁊ quanta lati
tudo ei⁹. Et ecce angelus ꝗ loqbaᷓ i me egre
diebaᷓ: ⁊ alius angelus egrediebaᷓ i occursũ
eius: ⁊ dixit ad eũ: Curre: loquere ad pueꝝ
istũ dicẽs: Absqꝫ muro habitabiᷓ irl'm pre
multitudine hoiuꝫ ⁊ iumentoꝝ i medio ei⁹.
Et ego ero ait dñs murus ignis in circuitu:
⁊ in gl'ia ero i medio ei⁹. O o o fugite de t̃ra
aqlonis dic̃ dñs: qm̃ in q̃ttuor ventos celi di
spsi uos: dic̃ dñs. O syon fuge que habitas
apud filiã babylõis: qꝛ hec dic̃ dñs exercitu
um. P⁹ gl'iam misit me ad gẽtes: q̃ spoliaue
rũt uos. Qui .n. tetigerit vos : tãgit pupillã
oculi mei. Quia ecce ego leuo manũ meam
sup eos: ⁊ erũt p̃de his ꝗ seruiebãt sibi: ⁊ co
gnoscet' : qꝛ dñs exercituũ misit me. Lauda
⁊ letare filia syõ: qꝛ ecce ego venio ⁊ hitabo
i medio tui: ait dñs. Et applicabunᷓ gentes
multe ad dñm i die illa: ⁊ erũt mihi i ppl'm.
Et hitabo i medio tui: ⁊ scies qꝛ dñs exerci
tuũ misit me ad te. Et possidebit dñs iudaꝫ
partẽ suã i t̃ra scificata: ⁊ eliget adhuc irl'ꝫ.
Sileat oĩs caro a facie dñi : q̃a consurrexit
de habitaculo sancto suo. .III.

Et oñdit mihi dñs iesũ sacerdotẽ ma gnũ stãtẽ corã ãgelo dñi: ⁊ sathan sta
bat a dextris eius ut aduersareᷓ ei. Et dixit
dñs ad sathan: Increpet dñs i te sathan: ⁊ i
crepet dñs i te ꝗ elegit irl'ꝫ. Nũq̇d nõ iste tõ
ris ẽ erutus de igne? Et iesus erat idutus ve
stibus sordidis: ⁊ stabat ante faciem angeli.
Qui rñdit: ⁊ ait ad eos ꝗ stabãt coraꝫ se di
cẽs: Auferte vestimẽta sordida ab eo. Et di
xit ad eũ: Ecce abstuli a te iiq̇tatẽ tuã: ⁊ idui
te mutatorijs. Et dixit: Ponite cydariꝫ mũ
dã sup caput eius. Et posuerũt cydarim su
per caput ei⁹ mũdã: ⁊ iduerũt eũ vestibus.
Et ãgelus dñi stabat: ⁊ ꝯtestabaᷓ angel⁹ dñi
iesũ dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ: Si i vijs
meis ãbulaueris ⁊ custodiã meã custodies:
tu q̃ꝫ iudicabis domũ meã ⁊ custodies atria
mea: ⁊ dabo tibi ãbulãtes de his ꝗ nũc hic
assistũt. Audi iesus sacerdos magne: tu ⁊ ai
ci tui ꝗ habitãt corã te: qꝛ viri portendentes
sũt. Ecce .n. ego adducã ſuũ meũ oriẽtẽ: q̃a
ecce lapis quẽ dedi corã iesu: sup lapidẽ vnũ
septẽ oculi sũt. Et ecce ego celabo sculpturã
ei⁹: ait dñs exercituũ: ⁊ auferã iniq̇tatẽ t̃re il
lius i die vna. In die illa dicit dñs exercitu
um: vocabit uir amicum suũ subter vineaꝫ
⁊ subter ficum.

.IIII.

Et reuersus ẽ angelus ꝗ loqbaᷓ i me et suscitauit me q̃i viꝝ ꝗ suscitaᷓ d̃ sono
suo. Et dixit ad me: Quid tu uides? Et dixi:
Uidi: ⁊ ecce cãdelabrũ aureũ totũ: ⁊ lampas
ei⁹ sup caput ipsius: ⁊ septẽ lucerne ei⁹ super
illud: ⁊ septẽ ifusoria lucernis que erant sup
caput eius: ⁊ due oliue sup illud: vna a dex
tris lãpadis: ⁊ vna a sinistris eius. Et rñdi:
⁊ aio ad angelũ qui loquebatur in me dicẽs:
Quid sunt hec dñe mi? Et rñdit angelus ꝗ
loquebaᷓ in me: ⁊ dixit ad me: Nũq̇d nescis
q̇d sũt hec? Et dixi: Nõ dñe mi. Et respõdit
⁊ ait ad me dicẽs: Hoc ẽ verbũ dñi ad zoro
babel dicẽs: Nõ i exercitu nec i robore: sed i
spũ meo: dicit dñs exercituũ. Quis tu mõs
magne corã zorobabel i planũ? Et educet la
pidẽ p̃mariũ: ⁊ exequabit gratiã gratie ei⁹.
Et factũ ẽ v̉bũ dñi ad me dicẽs: Manus zo
robabel fũdauerũt domũ istã: ⁊ man⁹ ei⁹ ꝑfi
ciẽt eã: ⁊ sciet' qꝛ dñs exercituũ misit me ad
vos. Quis .n. d̉spexit dies ꝑuos? Et letabũ
tur: ⁊ videbũt lapidẽ stãneũ i manu zoroba
bel. Septẽ sũt isti oculi dñi: ꝗ discurrunt in
vniuersã terram. Et respõdi: ⁊ dixi ad eum:

Quid sũt due oliue iste ad dexterã candela
bri ⁊ ad sinistrã ei⁹? Et rñdi secundo: ⁊ dixi
ad eũ: Quid sũt due spice oliuaꝝ q̃ sũt iuxta
duo rostra aurea: i qb⁹ sũt suffusoria ex au
ro? Et ait ad me dicẽs: Nũq̃d nescis q̃d sũt
hec? Et dixi: Nõ dñe mi. Et dixit: Isti sunt
duo filij olei: qui assistũt dñatori vniuerse
terre.

.V.

ET cõuersus sũ: ⁊ leuaui oculos meos
⁊ vidi: ⁊ ecce volumẽ volans. Et dixit
ad me: Quid tu uides? Et dixi: Ecce ego vi
deo uolumẽ volãs: lõgitudo eius viginti cu
bitoꝝ: ⁊ latitudo eius decẽ cubitoꝝ. Et di
xit ad me: Hec ẽ maledictio q̃ egredit̃ sup fa
ciẽ ois tre: q: ois fur sicut ibi scriptũ ẽ iudi
cabit: ⁊ ois iurãs ex hoc silr iudicabit. Edu
cã illud dic̃ dñs exercituũ: ⁊ vẽiet ad domũ
furis ⁊ ad domũ iurantis i noie meo mẽda
cit: ⁊ cõmorabit̃ i medio domus eius: ⁊ con
sumet eã ⁊ ligna eius ⁊ lapides ei⁹. Et egres
sus ẽ angelus qui loquebat̃ i me: ⁊ dixit ad
me: Leua oculos tuos ⁊ vide. Quid est hoc
q̃d egredit̃? Et dixi: Quidnã ẽ. Et ait: Hec
ẽ ãphora egrediẽs. Et dixit: Hec ẽ oclus eoꝝ
i uniuersa tra. Et ecce talẽtũ plũbi portaba
tur: ⁊ ecce mulier una sedẽs i medio ampho
re. Et dixit: Hec ẽ ipietas. Et piecit eã i me
dio ãphore: ⁊ misit massã plũbeã i os eius.
Et leuaui ocl̃os meos ⁊ uidi: ⁊ ecce due mu
lieres egrediẽtes: ⁊ sp̃s i alis eaꝝ. Et hẽbãt
alas q̃i alas milui: ⁊ leuauerũt amphorã in
ter terrã ⁊ celũ. Et dixi ad angelũ q̃ loq̃bat̃
i me: Quo iste deferũt ãphorã? Et dixit ad
me: Ut edificet̃ ei dom⁹ i tra sennaar: ⁊ stabi
liat̃ ⁊ ponat̃ ibi sup basem suã.

.VI.

ET cõuersus sũ: ⁊ leuaui oculos meos
⁊ uidi: ⁊ ecce q̃ttuor q̃drige egrediẽtes
i medio duoꝝ mõtiũ: ⁊ mõtes: mõtes erei.
In q̃driga pͥma equi ruffi: in quadriga secũ
da equi nigri: i quadriga tertia equi albi: ⁊
in quadriga quarta equi uarij ⁊ fortes. Et
rñdi: ⁊ dixi ad angelũ qui loquebat̃ in me.
Quid sũt hec dñe mi? Et rñdit ãgel⁹: ⁊ ait ad
me: Isti sũt q̃ttuor uẽti celi: q̃ egrediũtur ut
stẽt corã dñatore ois tre. In q̃ erãt eq̃ nigri e
grediebãt i trã aq̃lonis: ⁊ albi egressi sũt p⁹
eos: ⁊ uarij egressi sũt ad trã austri. Qui ãt
erãt robustissimi: exiebãt ⁊ querebãt ire ⁊ dis
currẽ p oẽm trã. Et dixit: Ite: ⁊ pambulate
trã. Et pãbulauerũt trã. Et uocauit me:
⁊ locut⁹ ẽ ad me dicẽs. Ecce q̃ egrediũt̃ i trã
aq̃lonis: req̃escẽ fecerũt sp̃m meũ i tra aq̃lo
nis. Et factũ ẽ vͥbũ dñi ad me dicẽs: Sume
a trãsmigratõe ab oldai ⁊ a thobia ⁊ ab ida
ia ⁊ uenies tu i die illa ⁊ itrabis domũ iosie
filij sophõie q̃ uenerũt de babylõe: ⁊ sumes
auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ facies coronas ⁊ pones i ca
pite iesu filij iosedech sacerdotis magni: ⁊ lo
q̃ris ad eũ dicẽs: Hec ait dñs exercituũ dicẽs:
Ecce uir oriẽs nomẽ ei⁹. Et subt̃ eũ oriet̃: ⁊ e
dificabit tẽplũ dño: ⁊ ipe extruet tẽplũ dño
Et ipe põtabit gl'iã: ⁊ sedebit ⁊ dñabit̃ super
solio suo. Et erit sacerdos sup solio suo: et
ꝯsiliũ pacis erit iter illos duos. Et corone e
rũt helẽ ⁊ thobie ⁊ idaie ⁊ hen filio sophõie
memoriale i tẽplo dñi. Et qui procul sũt ue
nient ⁊ edificabũt i tẽplo dñi: ⁊ scietis q: dñs
exercituũ misit me ad uos. Erit ãt hoc: si au
ditu audieritis uocẽ dñi dei uestri.

.VII.

ET factũ ẽ i ãno q̃rto darij regis: factũ
ẽ uerbũ dñi ad çachariã i quarta mẽse
noni q̃ ẽ casleu. Et miserũt ad domũ dei sa
rasar ⁊ rogomelech ⁊ uiri q̃ erãt cũ eis ad p
cãdã faciẽ dñi: ut dicerent sacerdotibus do
m⁹ dñi exercituũ ⁊ pphetis loquẽtes. Nũq̃d
flendũ est mihi i quinto mense: uel sanctifi
care me debeo sicut feci iã multis annis? Et
factũ ẽ vͥbũ dñi exercituũ ad me dicẽs: Loq̃
re ad oẽm pplm tre: ⁊ ad sacerdotes dicẽs:
Cũ ieiunaretis ⁊ plãgeretis in q̃nto ⁊ septimo
per hos septuagita annos: nũq̃d ieiuniũ ie
iunastis mihi? Et cũ comedistis ⁊ bibistis:
nũq̃d nõ uobis comedistis ⁊ uobismetipis
bibistis? Nũq̃d nõ sũt vͥba q̃ locut⁹ ẽ dñs in
manu pphetaꝝ pͦꝝ cũ adhuc irlm hitaret̃
⁊ esset opulẽta: ⁊ ipa ⁊ urbes in circuitu ei⁹:
⁊ ad austrũ ⁊ i cãpestrib⁹ habitaret̃? Et fcm̃
ẽ vͥbũ dñi ad çachariã dicẽs: Hec ait dñs ex
ercituũ dicens: Iudiciũ ueꝝ iudicate: ⁊ mi
sericordiã ⁊ miseratões facite unusq̃sq; cuz
frẽ suo. Et uiduã ⁊ pupillũ ⁊ aduenã ⁊ pau
perẽ nolite calũniari: ⁊ ma'ũ uir fratri suo
nõ cogitet i corde suo. Et noluerũt attẽdẽ ⁊
auerterũt scapulã recedentes: ⁊ aures suas
aggrauauerũt ne audirẽt: ⁊ cor suũ posuerũt
ut adamãtẽ: ne audirẽt legẽ ⁊ uerba q̃ misit
dñs exercituũ i sp̃u suo scõ p manũ ppheta
rũ pͦꝝ. Et fcã ẽ idignatio magna a dño ex
ercituũ. Et fcm̃ ẽ: sic locut⁹ sũ ⁊ ñ audierũt: sic
clamabũt ⁊ ñ exaudiã: dic̃ dñs exercituũ. Et
dispsi eos p oĩa regna q̃ nesciũt: ⁊ tra ꝺsolata
ẽ ab eis eo q͛ non esset trãsiens ⁊ reuertens

⁊ posuerūt terrā desiderabilē i desertū.

VIII.

Et fcm̄ ē vbū dn̄i exercituū dicēs: Hec dic̄ dn̄s exercituū: Zelat⁹ sū syō zelo magno: ⁊ idignatiōe magna zelat⁹ sū eā. Hec dicit dn̄s exercituū: Reuersus sū ad syon: ⁊ hitabo i medio irl̄m. Et vocabit irl̄m ciuitas vitatꝭ: ⁊ mōs dn̄i exercituū: mōs scificatus. Hec dicit dn̄s exercituū. Adhuc habitabūt senes ⁊ anus in plateis irl̄m: ⁊ viri bacul⁹ i manu ei⁹ p̄re multitudine dieꝝ. Et platee ciuitatis cōplebūt ifantib⁹: ⁊ puellis ludētib⁹ i plateis ei⁹. Hec dicit dn̄s exercituū: Si vidbit difficile i ocul' reliq̄aꝝ ppl̄i huius i dieb⁹ illis: nūq̄d i oculis meis difficile erit: dic̄ dn̄s exercituū: Hec dic̄ dn̄s exercituū: Ecce ego saluabo ppl̄m meū de t̄ra oriētis ⁊ de terra occasus solis: ⁊ adducā eos: ⁊ habitabunt i medio irl̄m: ⁊ erunt mihi i ppl̄m: ⁊ ego ero eis i deū i veritate ⁊ i iustitia. Hec dicit dn̄s exercituū: Cōfortēt man⁹ vr̄e q̄ auditis i his dieb⁹ s'mones istos p os ꝓphetaꝝ: i die q̄ fūdata ē dom⁹ dn̄i exercituū ut tēplū edificaretur. Siq̄dē āte dies illos merces hoīuz non erat nec merces iumētoꝝ erat: nz itroeūti: nz exeūti erat pax p̄ tribulatōe: ⁊ dimisi oēs hoīes vnūquēq3 ꝯtra ꝓximū suū. Nūc āt n̄ iuxta dies p̄ores ego faciā reliquijs ppl̄i h⁹: dic̄ dn̄s exercituū: sz semē pacꝭ erit. Uinea dabit fructū suū: ⁊ t̄ra dabit germē suū. Et celi dabūt rorē suū: ⁊ possidē faciā reliq̄as ppl̄i hui⁹ vniuersa hec. Et erit: sic eratꝭ maledictio i gentib⁹ dom⁹ iuda ⁊ dom⁹ isrl̄: sic saluabo uos ⁊ eritis bn̄dictio. Nolite timere. Cōfortēt man⁹ vr̄e: q2 hec dic̄ dn̄s exercituū. Sicut cogitaui vt affligerē vos cū ad iracūdiā ꝓuocassēt p̄res vr̄i me: dic̄ dn̄s: ⁊ nō suz misertus: sic ꝯuersus cogitaui i diebus istis ut bn̄faciā domui iuda ⁊ irl̄z. Nolite timē. Hec s't g̊ vba q̄ facietꝭ. Loq̄mini vitatē vnusq̄sq3 cū ꝓxio suo. Ueritatē ⁊ iudiciū pacꝭ iudicate i portꝭ vr̄is: ⁊ vn⁹ q̄sq3 malū ꝯtra aicū suū ne cogitetꝭ i cordib⁹ vr̄is: ⁊ iuramētū mēdax ne diligatꝭ. Oīa. n. hec s't q̄ odi: dic̄ dn̄s. Et fcm̄ ē vbū dn̄i exercituū ad me dicēs: Hec dic̄ dn̄s exercituū: Ieiuniū q̄rti ⁊ ieiuniū q̄nti ⁊ ieiuniū septimi ⁊ ieiunium decimi erit domui iude i gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ in solēnitates p̄clarās. Ueritatē tm̄ ⁊ pacē diligite: Hec dicit dn̄s exercituū: Usq3q̊ veniāt ppl̄i ⁊ hitēt i ciuitatib⁹ multis: ⁊ vadāt habitatores vnus ad alteꝝ dicētes: Eam⁹ ⁊ d̄precemur faciē dn̄i: ⁊ queram⁹ dn̄z exercituū. Uadā et ego. Et uenIēt ppl̄i multi ⁊ gētes robusti ad querendū dn̄m exercituū i irl̄m: ⁊ dep̄cādā faciē dn̄i. Hec dicit dn̄s exercituū. In dieb⁹ illis in q̄bus apprehendent decē hoīes ex oibus liguis gētiū: ⁊ app̄hēdēt fimbriā uiri iudei dicētes: ibim⁹ uobiscū. Audiuimus enīz qm̄ deus uobiscū est.

IX.

Onus uerbi dn̄i in t̄ra adrach: ⁊ damasci req̄ei ei⁹: q2 dn̄s ē oculus hoīs ⁊ oium tribuū isrl̄. Emath q3 i t'minis ei⁹: ⁊ tyr⁹ ⁊ sidon. Assūpserūt q̄ppe sibi sapiētiā ualdꝭ Et edificauit tyrus munitionē suā: ⁊ coaceruauit argētū q̄i humū: ⁊ auꝝ ut lutū plateарū. Ecce dn̄s possidebit eā: ⁊ p̄cutiet i mari fortitudinē ei⁹: ⁊ hec igni deuorabit. Uidēbit ascalon ⁊ timebit: ⁊ gaza ⁊ dolebit nimis: ⁊ acharon: qm̄ confusa ē spes eius. Et p̄ibit rex de gaza: ⁊ ascalon nō habitabitur. Et sedebit sepator i azoto: ⁊ disp̄dā sup̄biā philistinoꝝ. Et auferā sanguinē ei⁹ de ore eius: ⁊ abomiatōes eius de medio dentiū ei⁹. Et relinq̄tur etiā ipse deo n̄ro: ⁊ erit quasi dux in iuda: ⁊ acharō q̄i iebuse⁹. Et circūdabo domū meā ex his q̄ militāt mihi eūtes ⁊ reuertētes: ⁊ nō trāsibit sup eos ultra exactor q̄a nūc uidi i ocul' meis. Exulta satis filia syō: iubila filia irl̄m. Ecce rex tu⁹ uēiet tibi iust⁹ ⁊ saluator: ipse paup ⁊ ascēdēs sup asinā: ⁊ sup pullū filiū asine. Et disp̄dā q̄drigā ex ephraim: ⁊ equū de irl̄m: ⁊ dissipabit arcus belli. Et loq̄t pacē gētib⁹: ⁊ p̄tās eius a mari usq3 ad mare: ⁊ a fluminib⁹ usq3 ad fies t're. Tu q3 i sanguie testamēti tui emisisti uictos tuos d lacu: in quo nō ē aqua. Cōuertimini ad munitionē uincti spei. Hodie q3 annūciās duplicia reddā tibi: qm̄ extendi mihi iudaz q̄i arcū ipleui ephraim. Et suscitabo filios tuos syō sup filios tuos grecia: ⁊ ponā te q̄i gladiū fortiū. Et dn̄s deus sup eos uidebit: ⁊ exibit ut fulgur iaculū eius. Et dn̄s deus i tuba canet: ⁊ uadet i turbie austri. Dn̄s exercituū ꝓteget eos: ⁊ deuorabūt ⁊ subijciēt lapidib⁹ fūde. Et bibētes iebriabūt q̄i a uio: ⁊ replebūt ut phiale: ⁊ quasi cornua altarꝭ. Et saluabit eos dn̄s de⁹ eoꝝ i die illa ut gregē ppl̄i sui: q̄a lapides sācti eleuabūt sup t'ra eius. Quid. n. bonū eius est: ⁊ quid pulchꝝ eius: nisi frumentum electorum: ⁊ uinum germinans uirgines.

X.

Petite a dño pluuiã i tpe serotio: ⁊ dñs
faciet niues ⁊ pluuiam imbris: ⁊ dabit
eis singulis herbã in agro. Quia simulacra
locuta sũt inutile: ⁊ diuini viderũt mẽdaciũ:
⁊ somniatores locuti sũt frustra ⁊ vane con
solabãtur. Jccirco adducti sunt quasi grex:
affligẽt q2 non ẽ eis pastor. Super pastores
iratus ẽ furor meus: ⁊ sup hircos visitabo.
Quia visitauit dñs exercituũ gregẽ suũ do-
mũ iuda: ⁊ posuit eos q̃si equũ glie sue i bel
lo. Ex ipso angul9: ⁊ ex ipo paxillus: ex ipo
arc9 plij: ⁊ ex ipso egredieẗ ois exactor simĺ.
Et erũt qi fortes: ɔculcãtes lutũ viaꝝ i plio.
Et bellabũt q2 dñs cũ eis: ⁊ cõfũdent ascen-
sores eq̃ꝝ. Et ɔfortabo domũ iuda: ⁊ domũ
ioseph saluabo. Et ɔuertã eos q2 miserebõ
eoꝝ: ⁊ erunt sicut fuerũt qñ nõ ꝓiecerã eos.
Ego.n. dñs de9 eoꝝ: ⁊ exaudiã eos. Et erũt
q̃si fortes ephrai: ⁊ letabiẗ cor eoꝝ q̃i a vino.
Et filij eoꝝ vidbũt ⁊ letabũẗ: ⁊ exultabit cõ
eoꝝ i dño. Sibilabo eis: ⁊ cõgregabo illos:
q2 redemi eos. Et multiplicabo eos sic̃ ãte
fuerãt multiplicati: ⁊ semiabo eos i poplis.
Et delõge recordabũẗ mei: ⁊ viuẽt cuz filijs
suis ⁊ reuertẽt. Et reducã eos ď tra egypti: ⁊
ď assyrijs ɔgregabo eos. Et ad trã galaad ⁊
libani adducã eos: ⁊ nõ inuenieẗ eis locus.
Et trãsiet i maris freto: ⁊ ꝑcutiet i mari flu
ctus: ⁊ ɔfũdent oia ꝓfũda fluminis. Et hũi
liabiẗ supbia assur: ⁊ sceptꝝ egypti recedet.
Confortabo eos i dño: ⁊ in noie eius ambu
labunt: dicit dominus.

C.XI.

Aperi libane portas tuas: ⁊ comedat
ignis cedros tuas. Ulula abies q2 ceci
dit cedrus: qm̃ magnifici vastati sũt. Ulula
te querc9 basan: qm̃ succisus ẽ salt9 munitus.
Uox vlulat9 pastoꝝ: q2 vastata ẽ magnificẽ
tia eoꝝ. Uox rugit9 leonũ: qm̃ vastata ẽ sup
bia iordanis. Hec dicit dñs deus meus: Pa
sce pecora occisiõis: q̃ q̃ possederãt occiđbãt
⁊ nõ dolebãt: ⁊ vẽdebãt ea dicẽtes: Bñdict9
dñs: diuites facti sum9. Et pastores eoꝝ nõ
pcebãt eis: ⁊ ego nõ parcã vltra sup hitãtes
trã: dicit dñs. Ecce ego tradã hoies: vnũquẽ
q3 in manu pximi sui: ⁊ in manu reg̃ sui: ⁊
ɔcident terrã ⁊ non eruã de manu eoꝝ: et
pascã pecus occisiõis propť hoc o paupes
gregis. Et assũpsi mihi duas virgas: vnã vo
caui decorẽ: ⁊ alterã vocaui funiculũ ⁊ paui
gregẽ. Et succidi tres pastores i mense vno:
⁊ contracta ẽ aia mea i eis. Siq̃dẽ ⁊ aia eoꝝ
variauit i me. Et dixi: Non pascã vos. Qđ
morit̃ moriat: ⁊ qđ succidiẗ succidat: ⁊ reliq̃
deuorent vnusq̃sq3 carnẽ ꝓximi sui. Et tuli
virgã meã q̃ vocabat decus ⁊ abscidi eã: vt
irritũ facerẽ fedus meũ: qđ percussi cũ oib9
pplis: ⁊ i irritũ deductũ ẽ in die illa. Et cog̊
uerũt sic paupes gregis q̃ custodiũt mihi q2
verbũ dñi ẽ. Et dixi ad eos: Si bonũ ẽ i ocu
lis v̄ris afferte mercedẽ meã: ⁊ si nõ q̃escite.
Et appenderũt mercedẽ meã: trigita argen-
teos. Et dixit dñs ad me: Proijce illđ ad sta
tuariũ. Decoꝝ p̃ciũ: q̊ appreciatus sum ab
eis. Et tuli trigita argẽteos: ⁊ pieci illos i do
mo dñi ad statuariũ. Et p̃cidi virgã meam
secũdã que appellabaẗ funicl̃us: vt dissolue
rẽ germanitatẽ iter iudã ⁊ isrl̃. Et dixit dñs
ad me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti.
Quia ecce ego suscitabo pastorẽ i tra q̃ deli
cta nõ visitabit: dispsũ nõ q̃ret: ⁊ ɔtritũ non
sanabit: ⁊ id qđ stat non enutriet: ⁊ carnes
pinguiũ comedet: ⁊ vngulas eoꝝ dissoluet.
O pastor ⁊ idolũ: derelinquẽs gregẽ: Gladius
sup brachiũ ei9: ⁊ sup oculũ dextꝝ ei9. Bra
chiũ ei9 ariditate siccabiẗ: ⁊ ocul9 dexter eius
tenebrescẽs obscurabiẗ.

C.XII.

Onus verbi dñi sup isrl̃. Dixit dñs ex-
tendẽs celũ ⁊ fũdãs trã: ⁊ fingẽs spũ3
hois i eo: Ecce ego ponã irl̃3 suplimiare cra
pule omnibus pplis i circuitu: sed ⁊ iuda ẽit
i obsidione contra irl̃m. Et erit: i die illa po
nã irl̃m lapidẽ oneris cunctis populis. Oẽs
q̃ leuabũt eũ: concisione lacerabũẗ: ⁊ colligẽ
tur aduersus eã oia regna tre. Jn die illa dic̃
dñs: ꝑcutiã oẽ3 equũ i stuporẽ: ⁊ ascẽsorẽ ei9
i amẽtiã. Et sup domũ iuda aperiã oculos
meos: ⁊ oẽ3 equũ pplo ꝝ ꝑcutiã cecitate. Et
dicẽt duces iuda i corde suo: ɔfortẽtur mihi
habitatores irl̃m: i dño exercituũ deo eoꝝ.
Jn die illa ponã duces iuda sicut caminum
ignis i lignis: ⁊ sicut facẽ ignis i feno ⁊ ďuo
rabũt ad dexterã ⁊ ad sinistrã ões pplos in
circuitu. Et hitabiẗ irl̃m rursus i loco suo i
irl̃m: ⁊ saluabit dñs tabnacula iuda sicut in
p̃ncipio: vt nõ magnifice gl̃ieẗ dom9 dauid:
⁊ gl̃ia hitãtiũ irl̃m ɔtra iudã. Jn die illo ꝓ-
teget dñs hitatores irl̃m. Et erit q̃ offẽderit
ex eis i die illa q̃i dauid: ⁊ dom9 dauid q̃i dei
sic̃ angelus dñi i ɔspectu ei9. Et erit i die illa
querã ɔterẽ ões gẽtes q̃ veniũt ɔtra irl̃m: ⁊
effundã sup domũ dauid ⁊ super habitato
res irl̃m spm̃ gratie ⁊ precum. Et aspicient

ad me quē ꝯfixerūt: ⁊ plāgēt eū plāctu q̄i su
per vnigenitū ⁊ dolebūt sup eū: ut doleri so
let ī mōte ꝓmogeniti. In die illa magnꝰ erit
plāctꝰ ī irl̄m sic plāctus ad rēmon ī campo
magedon: Et plāgēt terre familie, ⁊ familie
seōsū. Fālie doꝝ dauid seōsū ⁊ mlīeres eo
rū seorsū. Familie domus nathan seorsū: ⁊
mulieres eorū seorsū. Familie domꝰ leui se
orsū ⁊ mulieres eorū seorsū. Familie semei
seorsū ⁊ mulieres eorū seorsū. Omnes fāi
lie relique: familie ⁊ familie seorsū: ⁊ mulie
res eorū seorsū.

XIII.

In die illa erit fōs patēs domui dauid
⁊ hītātibꝰ irl̄m: ī ablutōez pcc̄oris ⁊ m̄
struate. Et erit ī die illa dicit dn̄s exercituū:
Dispdā nomia idolorū de terra ⁊ n̄ memo
rabuntur ultra: Et pseudo ꝓphetas ⁊ spūz
īmūdū auferā ď tra. Et erit cū ꝓphetauēit
q̄spiā ultra: dicēt ei pr̄ eiꝰ ⁊ mr̄ eius q̄ genue
runt eū: Nō uiues: q̄a mēdaciū locutus es ī
noīe dn̄i. Et cōfigēt eū pr̄ eiꝰ ⁊ mater eiꝰ ge
nitores eius cū ꝓphetauerit. Et erit ī die il
la ꝯfūdēt ꝓphete vnusq̄sq; ex uisiōe sua cū
ꝓphetauerit: nec opiēt pallio saccio ut mē
tiāt: sed dicet: Nō sū ꝓpheta: homo agrico
la ego sū: qm̄ adā exēplū meū ab adolescen
tia mea. Et dicet ei: Quid sunt plage iste in
medio manuū tuaꝝ? Et dicet: His plagatꝰ
sū ī domo eoꝝ qui diligebāt me. Framea su
scitare sup pastorē meū ⁊ sup uirū coheren
tez mihi dic̄ dn̄s exercituū: Percute pasto
rē ⁊ dispgēt oues: Et ꝯuertā manū meā ad
paruulos: ⁊ erunt ī oī terra dicit dn̄s: ꝑtes
due ī ea dispgēt ⁊ deficiēt: ⁊ tr̄tia ps reliq̄tur
ī ea: ⁊ ducā tr̄tiā partē ꝑ ignē: ⁊ vrā eos sicut
urit argētū: ⁊ ꝓbabo eos sicut ꝓbat auruz.
Ipse iuocabit nomē meū ⁊ ego exaudiā eū:
⁊ dicā: Popolus meꝰ es: ⁊ ipse dicet dn̄s de
us meus.

XIIII

Ecce dies dn̄i ueniūt dic̄ dn̄s: ⁊ diuidē
tur spolia tua ī medio tui. Et cōgrega
bo oēs gētes ad irl̄m ī preliuz ⁊ capietur ci
uitas: ⁊ uastabuntur domus: ⁊ mulieres ui
olabūtur: ⁊ egrediet media pars ciuitatis ī ca
ptiuitatē: ⁊ reliquū ppl̄i nō auferet ex urbe
⁊ egrediet dn̄s ⁊ p̄liabit ꝯtra gētes illas: sic
p̄liatꝰ ē ī die certaminis: ⁊ stabūt pedes eius ī
die illa sup mōtē oliuaꝝ q̄ ē ꝯtra irl̄m ad o
riētē: ⁊ scidet mōs oliuaꝝ ex media ꝑte sui
ad oriētē ⁊ ad occidētē ꝓrupto grādi valde.
⁊ sepabitur medium montis ad aquilonez:
⁊ mediū eiꝰ ad meridiē. Et fugietis ad uallē
mōtiū eoꝝ: qm̄ ꝯiūget uallis mōtiū usq; ad
ꝓximū: ⁊ fugietis sic fugistis a facie terremotꝰ
ī diebꝰ osie regis iuda: ⁊ ueniet dn̄s deꝰ meꝰ
oēsq; sācti cū eo. Et erit: in die illa nō erit
lux: sz frigus ⁊ gelu. Et erit dies una q̄ nota
est dn̄o: nō dies neq; nox: ⁊ ī tēpore uesperi
erit lux. Et erit ī die illa: exibunt aq̄ uiue de
irl̄m: Mediū earū ad mare oriētale: ⁊ me
diū earū ad mare nouissimū. In estate ⁊ in
hyeme erūt: ⁊ erit dn̄s rex sup oēm trā. In
die illa erit dn̄s unꝰ: ⁊ erit nomē eiꝰ unū: Et
reuertet oīs terra usq; ad ďsertū de collerē
mon ad austrū irl̄z. Et exaltabit ⁊ hītabit ī
loco suo a porta beniamī usq; ad locū pōte
prioris et usq; ad portā angulorū: Et a trē a
nanehel usq; ad torcularia regis: et hītabūt
ī ea: et anathema non erit ampliꝰ: sed sede
bit ierl̄m secura: et hec erit plaga: q̄ ꝑcutiet
dn̄s oēs gētes que pugnauerunt aduersus
ierl̄m. Tabescet caro uniꝰ cuiusq; stantis sup
pedes suos et oculi eiꝰ cōtabescēt ī forami
nibꝰ suis et ligua eorū cōtabescet ī ore suo.
In die illa erit tumultus dn̄i magnꝰ ī eis: et
app̄hēdet uir manū proximi sui: et conseret
manus eiꝰ sup manuz ꝓximi sui: Sed et iu
das pugnabit aduersus ierl̄m: et ꝯgregabū
tur diuitie oīum gētiū ī circuitu: aurū et ar
gētū et uestes multe satis: et sic erit ruina e
qui et muli et cameli et asini et oīum iumē
toꝝ q̄ fuerūt ī castris illis sic ruina hec: Et
oēs q̄ reliq̄ fuerit de uniuersis gētibꝰ q̄ uene
runt ꝯtra ierl̄m ascēdēt ab āno ī ānnz: ut a
dorēt regē dn̄m exercituuz et celebrēt festi
uitatē tabernaculoꝝ: Et erit q̄ nō ascēderit
de familijs terre ad ierl̄m ut adorēt dn̄z re
gē exercituū non erit sup eos imber. Quod et
si familia egypti nō ascēderit et nō uenerit:
nec sup eos erit: sed erit ruina q̄ ꝑcutiet do
minꝰ oēs gētes q̄ nō ascēderit ad celebrādā
festiuitatē tabernaculoruz. Hoc erit pcc̄m e
gypti: et hoc pcc̄m oīum gētiuz q̄ nō ascēde
rit ad celebrādā festiuitatē tabnaculoꝝ. In
die illa erit qď sup frenuz equi ē sāctū dn̄o:
et erūt lebetes ī domo dn̄i q̄si phiale coraz
altari: Et erit oīs lebes ī ierl̄m et ī iuda sācti
ficatꝰ dn̄o exercituuz: et uenient oēs imolan
tes et sumēt ex eis et coquēt ī eis: et nō erit
mercator ultra ī domo dn̄i exercituuz ī die
illo.

Explicit Zacharias ꝓpheta. Incipit
prologus ī Malachiam ꝓphetam.

DEus p moysen pplo isrl' p̄cepat: sacerdotes tab̄naclī sui oi corpali vitio lib'os: hostias oi uitio uacuas si-bi offerī. Quib' legē suaꝫ ad ī̄gēdū pplm ob hoc de-s̄rat: ut p sacrificioꝝ oblationē ītnūciꝫ dei ꝛ hoīuꝫ facti: pplm p̄ceptis celestib' facerēt obedire. Uñ sacerdotes angelos dei eē: hoc in loco sciptura testatur. Sed quia tanti muneri g̃ıaꝫ ꝯtēnētes: supradict' ppl's ac sa-cerdotes sacrificia vitio ōturbata: ipis crimi-nib' atq; ipietatib' macl'ati deo offerī cepūt: Iō p malachiā ꝑphetā de' pplm suū isrl' in-crepās: ait: Dilexi uos: dic̄ dn̄s: Et dixistis: In q̄ dilexisti nos? Nōne fr̄ erat esau iacob: dic̄ dn̄s: ꝛ dilexi iacob: esau āt odio habui? Esau āt fratrē iacob nō iniq̄ aut spontanea uolūtate odio habitū a deo: l' sic meriti g̃ıa iacob dilectū māifestū ē: cū f̄m p̄sciētiā suā esau q̄dē effusionē fratni sāguinis ꝯcupiscē: iacob āt i sui cognitiōe obs̄uādā legē ōside-rare cogn̄scēt. Cui' rei g̃ıa supradicto usus est exēplo dicēs: Dilexi iacob: esau āt odio ha-bui: Quāuis ex opib' memoratoꝝ q̄ꝝ liber geneseos meminit: i q̄ unusq̄sq; eoꝝ futur' erat: ꝑposito manifeste cōstaret ut scriptuꝫ ē. Creuerūt pueri: ꝛ erat esau hō agresti sciēs uēari: iacob āt hō siplex manēs i tab̄naclo. Nā reliq̄ que lectione ꝯprehensa sunt p̄uari-cationē ppli isrl' i obs̄uādis sacrificiis dei: i-crepationēq; i eūdē: q̄ deos alienos coluerit: significant.

Explicit plog'. Incipit argumētū.

MAlachias apte ꝛ i fine oiuꝫ ꝑphetaꝝ dic̄ ō abiectiōe isrl' ꝛ uocatione gen-tiū. Nō ē mihi ait uolūtas i uobis: dic̄ dn̄s exercituū: ꝛ mun' nō suscipiā ō ma-nu uīa. Ab ortu.n. solis usq; ad occasū ma-gnū ē nomē meū i gētib': ꝛ in oi loco sacrifi-cat: ꝛ offert noi meo oblatio munda.

Explicit argumentum. Incipit Malachias ꝑpheta. Caplm .I.

ONus uerbi domi-ni ad isrl' i māu malachie ꝑphete. Dilexi uos: dic̄ do-min'. Et dixistis: In q̄ dile-xisti nos? Nōne frat̄ erat esau iacob: dic̄ do-min'. Et dilexi iacob: esau aūt odio habui? Et posui seyr mōtes ei' i solitudinē: ꝛ hēdita-tē ei' i dracōes deserti. Q si dixerit idumea ō-structi sum' s; reuertētes edificabim' que ō-structa sūt hec: dic̄ dn̄s exercituuꝫ: Isti edifi-cabūt ꝛ ego destruā. Et uocabūt termini im-pietatis: ꝛ ppl's cui irat' ē dn̄s usq; i etnū. Et oculi uri uidebūt: ꝛ uos dicetis: Magnificet dn̄s sup t̄minū isrl'. Filius honorat prēm et s̄uus dn̄z suū. Si g̃ pat̄ ego sū: ubi ē honor me'? ꝛ si dn̄s ego sū: ubi ē timor me'? dic̄ dn̄s exercituū ad uos o sacerdotes: q̄ despicitis no-mē meū: ꝛ dixistis: in q̄ despexim' nomē tuū? Offertis sup altare meū panē polluuꝫ. Et dicitis: In q̄ polluim' te? In eo q̄ dicitis: mēsa dn̄i despecta ē. Si offeratis cecū ad imolādū: n̄ne malū ē? Et si offeratis claudū ꝛ lāguidū: nōne malū ē? Offer illud duci tuo: si placue-rit ei: aut si susceperit faciē tuā: dic̄ dn̄s exer-cituū. Et nūc depcamini uultū dei ut miseca-tur uri: ō māu.n. uīa factū ē hoc: si q̄ mō su-scipiat facies uestras: dicit dominus exerci-tuū. Quis ē i uobis qui claudat ostia: ꝛ icē-dat altare meū gratuito? Nō ē mihi uolun-tas i uobis dic̄ dn̄s exercituū: ꝛ munus non suscipiā ō māu uīa. Ab ortu.n. sol' usq; ad occasū magnū ē nomē meū i gētib': ꝛ i oi lo-co sacrificat̄ ꝛ offert̄ noi meo oblatio mun-da: q̄r magnū ē nomē meū i gētib': dic̄ dn̄s exercituū. Et uos polluistis illud i eo: q̄ dicitis mēsa dn̄i ꝯtamiata ē: ꝛ qd̄ suppōit: ꝯtēptibi-le ē cū igne: q̄ illud deuorat. Et dixistis: Ecce de labore. Et exsufflastis illud: dic̄ dn̄s exerci-tuū. Et itulistis ō rapinis: claudū ꝛ lāguiduꝫ ꝛ intulistis mun'. Nūq̄d suscipiā illud ō ma-nu vīa dic̄ dn̄s exercituū? Maledictus dolo-sus q̄ h; i grege suo masculū: ꝛ votū faciens imolat debile dn̄o. Quia rex magn' ego: dic̄ dn̄s exercituū: ꝛ nomē meū horibile i gētib'.

.II.

ET nūc ad uos mādatū hoc o sacerdo-tes. Si nolueritis audire ꝛ si nolueritis ponē super cor ut detis gloriā nomini meo: ait dn̄s exercituū: mittā i uos egestatē: ꝛ ma-ledicā b̄ndictiōib' v̄ris: ꝛ maledicā illis: q̄m nō posuistis sup cor. Ecce ego ꝑiciā uobis brachiū: ꝛ dispgā sup vultū vestruꝫ stercus solēnitatū vestraꝝ: ꝛ assumet vos secuꝫ. Et scietis q̄r misi ad vos mandatum istud: ut esset pactū meū cū leui: dicit dominus exer-cituum. Pactū meū fuit cū eo uite ꝛ pacis:

⁊ dedi ei timorē ⁊ timuit me ⁊ a facie nois
mei pauebat. Lex ueritatis fuit in ore eius
⁊ iniq̄tas nō ē inuēta i labijs eius. In pace ⁊ in
eq̄tate ābulauit mecū: ⁊ multos auertit ab
iniq̄tate. Labia.n.sacerdotꝭ custodiūt sciaȝ:
⁊ legē req̄rēt ex ore eius: q꞉ āgelus dn̄i exerci
tuū ē. Uos āt recessistis de uia: ⁊ scandaliza
stis plurimos i lege. Irritū fecistis pactū le-
ui dic̄ dn̄s exercituuȝ. Propt̄ q̄ḋ ⁊ ego dedi
uos cōtētibiles ⁊ humiles oībus ppl̄is: sic
nō seruastis uias meas: ⁊ accepistis faciē in
lege. Nūq̄d nō pat̄ unus oīuȝ nostꝝ? Nūq̄d
nō deꝰ unꝰ creauit nos? Quaꝛ ḡ despicit unꝰ
q̄sq꞉ uestꝝ fratrē suū: uiolās pactū patrum
nr̄oꝝ? Trāsgressus ē iuda ⁊ abomīatio fc̄ā
ē in isrl̄ ⁊ i irl̄m: q꞉ cōtamīauit iudas sancti-
ficationē dn̄i quā dilexit: ⁊ habitauit filiam
dei aliēi. Dispdat dn̄s uirū q̄ fecerit hoc: ma
gistꝝ ⁊ discipulū de tabnaculo iacob: ⁊ offe
rētē munꝰ dn̄o exercituū. Et hoc rursū feci-
stis. Opiebatꝭ lachrymis altare dn̄i fletu et
mugitu: ita ut n̄ respiciā ultra ad sacrificiū:
nec accipiā placabile q̄d de manu vr̄a. Et di
xistis: Quā ob cām? Quia dn̄s testificatus
ē int̄ te ⁊ vxorē pubtatꝭ tue: quā tu despexis
ti. Et hec particeps tua ⁊ uxor federis tui.
Nōne vnus fecit: ⁊ residuū spūs eiꝰ ē? Et q̄d
vnꝰ q̄rit: nisi semē dei? Custodite ḡ spm̄ vr̄m
⁊ vxorē adolescētie tue noli despicere. Cum
odio habueris dimitte: dicit dn̄s deus isrl̄.
Opiet āt iniq̄tas vestimētū eius: dic̄ dn̄s exer
cituū. Custodite spm̄ vr̄m: ⁊ nolite despicē.
Laborare fecistis dn̄m i sermōibus vestris.
Et dixistis: In q̄ eū fecimus laborare? In eo
q̄ dicitꝭ: Oīs q̄ fac̄ malū bonꝰ ē i ɔspcū dn̄i:
⁊ tales ei placēt: Aut certe: vbi ē deꝰ iudicij.

¶ .III.

Ecce ego mittā āgeluȝ meū: ⁊ p̄parabit
viā ante faciē meā. Et statiȝ veniet ad
templū suū dn̄ator quem uos queritꝭ: ⁊ an
gelus testamenti quē uos vultis. Ecce vēit:
dicit dn̄s exercituū. Et quis poterit cogitare
diē aduētus eiꝰ: Et quis stabit ad videnduȝ
eū. Ipse.n.q̄si ignis cōflās ⁊ q̄si herba fullo
nū. Et sedebit cōflās ⁊ emūdās argentū: et
purgabit filios leui. Et colabit eos q̄si aurū
⁊ q̄si argentū: ⁊ erūt dn̄o offerētes sacrificia
i iusticia. Et placebit dn̄o sacrificiū iuda et
irl̄m sicut dies seculi: ⁊ sicut anni ātiqui. Et
accedā ad uos i iudicio: ⁊ ero testꝭ velox ma
leficis ⁊ adulteris ⁊ piuris: ⁊ q̄ calūniantur
mercedē mercēarij: ⁊ humiliāt uiduas ⁊ pu
pillos: ⁊ opprimūt peregrinū: nec timuerūt
me: dic̄ dn̄s exercituū. Ego.n.dn̄s ⁊ nō mu
tor: ⁊ uos filij iacob nō estꝭ cōsūpti. A diebꝰ
n.patrū vestroꝝ recessistis a legitimis meis:
⁊ nō custodistis. Reuertimini ad me ⁊ reuer
tar ad uos: dic̄ dn̄s exercituū. Et dixistis: in
q̄ reuertemur? Si affiget homo deum: quia
uos cōfigitis me. Et dixistis: In q̄ configimꝰ
te? In decimis ⁊ in primitijs. Et in penuria
vos maledicti estis: ⁊ me uos configitis gēs
tota. Inferte oēm decimā in horreū meum:
⁊ sit cibus i domo mea: ⁊ probate me super
hoc: dicit dn̄s. Si nō aperuero uobis cata-
ractas celi: ⁊ effudero uobis benedictioneȝ
vsq꞉ ad abundantiā. Et icrepabo p̄ uobis d
uorātē: ⁊ nō corrūpet fructū t̄re vr̄e: nec erit
sterilis vīea i agro: dic̄ dn̄s exercituū. Et bea
tos uos dicēt oēs gētes. Eritis.n.uos terra
desiderabilis: dic̄ dn̄s exercituū. Inualuerūt
sup̄ me v̄ba vr̄a: dic̄ dn̄s. Et dixistis: Quid
locuti sumus ɔtra te? Dixistis: Uanus est q̄
fuit deo. Et q̄ḋ emolumētū q꞉ custodiuimꝰ
p̄cepta eius: ⁊ q꞉ ābulauimꝰ tristes corā dn̄o
exercituū? Ergo nūc beatos dicimꝰ arrogan
tes. Siq̄dē edificati sūt faciētes ipietates: et
tentauerunt deū ⁊ salui facti sūt. Tunc lo-
cuti sunt timētes deū: vnusq̄sq꞉ cū proximo
suo. Et attēdit dn̄s ⁊ audiuit: ⁊ scriptus est
liber monumēti corā eo timētibus dn̄m et
cogitātibus nomē eiꝰ. Et erūt mihi: ait dn̄s
exercituū: i die q̄ ego facio i peculiū: ⁊ parcā
eis sicut parcit uir filio suo seruiēti sibi. Et ɔ
uertimini: ⁊ videbitis q̄d sit int̄ iustū ⁊ ipiū:
⁊ int̄ seruientē deo ⁊ non seruientē ei.

¶ .IIII.

Ecce.n.dies veniet succensa quasi cami
nus: ⁊ erunt oēs supbi ⁊ oēs facientes
ipietatē stipula. Et inflammabit eos dies ve
niens: dicit dn̄s exercituū: que non derelin-
quet eis radicē ⁊ germē. Et orief uobis timē
tibus nomē meū sol iusticie: ⁊ sanitas i pen
nis eiꝰ. Et egrediemini ⁊ salietis sicut vitl̄us
d armēto: ⁊ calcabitꝭ ipios cū fuerit cinis sb
plāta pedū vestroꝝ i die qua ego facio: dicit
dn̄s exercituū. Memētote legꝭ moysi serui
mei: quā mādaui ei i oreb ad oēȝ isrl̄: p̄cepta
⁊ iudicia. Ecce ego mittā uobꝭ heliā pphetā
āteq̄ vēiat dies dn̄i magnꝰ ⁊ horribil̄. Et ɔv̄
tet cor prīm ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad prēs eo
rū: ne forte veniā ⁊ pcutiā t̄rā anathemate.

¶ Explicit Malachias ppheta.

Incipit plogus beati Hieronymi presbyteri i libros Machabeoꝝ.

Machabeoꝝ libri duo pnotāt plia int hebreoꝝ duces gētēq ꝑsaꝝ: pugnā q̄z sabbatoꝝ: ⁊ nobiles machabei duci triūphos: ex cuius noie ⁊ libri iidē sīt nūcupati. Hec q̄z historia ꝯtinet ēt inclyta illa gesta machabeoꝝ fratꝝ: q̄ sub antiocho rege pro sacris legib' oira tormēta ꝑpessi sūt. Quos mī pia: dū diuerꝭ supplicijs urgēnt: nō solū nō fleuit: sȝ ⁊ gaudēs hōtabat ad gliā passiōis.

Item alius prologus.

Machabeoꝝ libri licȝ nō habeāt i canōe hebreorū: tn̄ ab ecclia int diuiorū uolumiuȝ ānotāt historias. Prenotāt āt plia int hebreoꝝ duces: gētesq̄ ꝑsarū: pugnā q̄z sabbatorū: ⁊ nobiles machabei triūphos: fedus q̄q̄z amicitiarū cū romanoꝝ ducib' atq̄z legationum. Machabei septē frēs ab una matre machabea noie geniti: custodiētes legē: patris traditionē: nō māducātes carnē pōciaȝ. ob hoc ab antiocho rege seuissimo i antiochia martyrij glia coronati sūt cū mr̄e sua: atq̄z sepulti cū magna ueneratōe ibi q̄escūt.

Explicit plogus. Incipit liber pmus Machabeoꝝ. Caplm .I.

ET factum est post q̄ꝑ pcussit alexāder philippi macedo q̄ primus regnauit in grecia egressus d̄ terra cethim: darium regē ꝑsarū ⁊ medoꝝ: constituit plia multa ⁊ obtinuit oium munitiōes: ⁊ iterfecit reges terre. Et ptrāsijt vsq̄z ad fines terre: ⁊ accepit spolia multitudinis gētiū: ⁊ siluit t̄ra i ꝯspectu eius. Et cōgregauit virtutē ⁊ exercitū fortez nimis: ⁊ exaltatū ē ⁊ eleuatū cor eius: ⁊ obtinuit regiōes gētiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti sīt illi i tributū. Et post hec decidit i lectū: ⁊ cognouit q2 moreref. Et uocauit pueros suos nobiles q̄ secū erāt nutriti a iuuētute sua: ⁊ diuisit illis regnū suū: cū adhuc viueret. Et regnauit alexāder ānis duodeci: ⁊ mortuus ē. Et obtinuerūt pueri eius regnū vnusq̄sq̄z i loco suo: ⁊ iposuerūt oēs sibi diademata p' mortē eius: ⁊ filij eoꝝ post eos ānis multis: ⁊ multiplicata sūt mala i t̄ra. Et exijt ex eis radix peccati: antioch' illustris fili' ātiochi regis q̄ fuerat rome obses: ⁊ regnauit i āno centesimo tricesimo septimo regni grecorū. In dieb' illis exierūt ex isrl' filij iniq̄: ⁊ suaserūt multis dicētes: Eamus ⁊ disponam' testamētū cū gētib' q̄ circa nos sūt: q2 ex quo i cessimus ab eis: inuenerit nos multa mala. Et bonus uisus ē ꝭmo i oculis eoꝝ. Et d̄stinauerūt aliq̄ de pplo: ⁊ abierūt ad regē: ⁊ d̄dit illis ptātē: ut facerēt iusticiā gentiū. Et edificauerūt gymnasiuȝ i hierosolymis ꝭm leges nationū: ⁊ fecerūt sibi ꝑputia: ⁊ recesserūt a testamēto scō: ⁊ iūcti sūt natiōib': ⁊ venūdati sīt ut facerēt malū. Et paratū ē ignū i ꝯspectu antiochi: ⁊ cepit regnare i t̄ra egypti: ut regnaret sup duo ig̃na. Et itrauit i egyptū i multitudine graui: i currib' ⁊ elephantis ⁊ eq̄tib': ⁊ copiosa nauiū multitudie. Et ꝯstituit bellū aduersus ptolomeū regē egypti: ⁊ veritus ē ptolomeus a facie ei' ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in t̄ra egypti: ⁊ accepit spolia terre egypti. Et cōuertit antiochus p' q̄ꝑ pcussit egyptū i centesimo ⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno ⁊ ascendit ad isrl': ⁊ ascēdit hierosolymā in multitudine graui. Et intrauit i sāctificationē cū supbia: ⁊ accepit altar̄ aureū: ⁊ cādelabꝝ lumis ⁊ uniuersa uasa eius ⁊ mēsam ꝑpositiōis ⁊ libatōia ⁊ phialas et mortariola aurea, ⁊ uelū ⁊ coronas ⁊ ornamētū aureū: qd̄ i facie tēpli erat: ⁊ cōminuit oia. Et accepit argētū ⁊ aurū ⁊ uasa concupiscibilia: ⁊ accepit thesauros occultos q̄s inuenit: ⁊ sublatis oib' abijt i terrā suā. Et fecit cedē hoiuȝ: ⁊ locut' ē i supbia magna. Et factus ē plāctus magnus i isrl': ⁊ i oi loco eoꝝ. Et igemuerūt pricipes ⁊ seniores: ⁊ iuuenes ⁊ virgines infirmati sūt: ⁊ speciositas mulieꝝ imutata ē. Ois maritus sumpsit lamentū: ⁊ que sedebant in toro maritali lugebant. Et commota ē terra super habitantes in ea: ⁊ vniuersa domus iacob induit ꝯfusionē. Et post duos annos dierum misit rex pricipē tributoꝝ in ciuitates iuda: ⁊ venit irlm cū turba magna. Et locutus est ad eos v̄ba pacifica i dolo: ⁊ crediderūt ei. Et irruit sup ciuitatē repente: ⁊ pcussit eā plaga

magna:⁊ ꝑdidit ppl̄m multū ex isrl̄. Et ac-
cepit spolia ciuitatis:⁊ succēdit eā igni. Et ꝯ
struxit domos ei⁹ ⁊ muros ei⁹ i circuitu: ⁊
captiuas duxerūt mulieres ⁊ natos:⁊ peco
ra possederūt. Et edificauerūt ciuitatē dauid
muro magno ⁊ firmo ⁊ turrib⁹ firmis:⁊ fcā
ē illis i arcem. Et posuerūt illic gentē pecca-
tricē viros iniq̄s:⁊ ꝯualuerūt i ea. Et posu
erunt arma ⁊ escas:⁊ cōgregauerunt spolia
irl̄m ⁊ reposuerūt illic:⁊ facti sūt in laqueū
magnū. Et factū ē hoc ad isidias scificatiōi
⁊ i diabolum malū isrl̄. Et effuderūt sangui
nē inocētē ꝑ circuitū sāctificatiōis:⁊ ꝯtamia
uerūt sāctificationē. Et fugerūt habitatores
irl̄m ꝓp eos: ⁊ facta ē habitatio exteroꝝ ⁊
facta ē extera semini suo:⁊ nati ei⁹ reliq̄runt
eā. Sāctificatio ei⁹ ꝺsolata ē sicut solitudo:
dies festi eius ꝯuersi sūt i luctū:sabbata ei⁹ i
opprobriū:honores ei⁹ i nihilū. Secūdū glo
riam ei⁹ multiplicata ē ignominia eius: ⁊ sb
limitas ei⁹ ꝯuersa ē i luctū. Et scripsit rex ā
tiochus oī regno suo:ut esset oīs pplus vn⁹:
Et reliquerūt vnusq̄sq̄ legē suā:⁊ consense
rūt oēs gētes ſm verbū regis antiochi. Et
multi ex isrl̄ cōsenserunt ei:⁊ sacrificauerūt
idolis:⁊ coiq̄nauerūt sabbatū. Et misit rex ā
tiochus libros ꝑ man⁹ nūcioꝝ in irl̄m ⁊ in
oēs ciuitates iude:ut sequerēt leges gētium
tre:⁊ ꝓhibirēt holocausta ⁊ sacrificia ⁊ pla
catōes fieri i tēplo dei: ⁊ ꝓhiberēt celebrari
sabbatū ⁊ dies solēnes. Et iussit coinquiari
sācta:⁊ sāctū ppl̄m isrl̄. Et iussit edificari a
ras ⁊ tēpla ⁊ idola:⁊ imolari carnes suillas
⁊ pecora coīa:⁊ relinq̄rē filios suos icircun
cisos ⁊ coiq̄nari aīas eoꝝ i oībus imūdicijs
⁊ abomiatiōibus:ita ut obliuiscerent legē:
⁊ imutarēt oēs iustificationes dei. Et q̄cūq̄
nō fecissent ſm verbū regis antiochi more-
rent. Scd̄m oīa v̄ba hec scripsit oī reḡ suo:
⁊ ꝑposuit ꝑncipes pp̄lo q̄ hec fieri cogerēt.
Et iusserunt ciuitatibus iude sacrificare. Et
ꝯgregati sunt multi de pp̄lo ad eos q̄ dereli
querāt legē dn̄i:⁊ fecerūt mala sup ťrā:⁊ ef-
fugauerūt ppl̄m isrl̄ i abditis ⁊ i abscōditis
fugitiuoꝝ locis. Die q̄ntadecima mēsis cas
leu q̄nto ⁊ q̄dragesimo ⁊ cētisimo anno edi
ficauit rex antiochus abominādū idolū de
solatiōis sup altare dei:⁊ ꝑ vniuersas ciuita
tes iude i circuitu edificauerūt aras:⁊ añ ia
nuas domoꝝ ⁊ i plateis icēdbāt tura ⁊ sa-
crificabāt. Et libros leg̃ dei ꝯbussērūt igni sci
dētes eos:⁊ apud quēcūq̄ iueniebāt libri te

stamēti dn̄i:⁊ q̄cūq̄ obseruabat legē dn̄i: se
cūdū dictū regis trucidabāt eū. In uirtute
sua faciebāt hec pp̄lo isrl̄:q̄ iueniebāt i omni
mēse in ciuitatibus. Et q̄nta ⁊ vicesima die
mēsis sacrificabāt sup arā q̄ erat ꝯtra altare:
⁊ mlieres q̄ circūcidebāt filios suos trucida
bāt ſm iussū regis antiochi. Et suspendbāt
pueros a ceruicibus ꝑ vniuersas domos eo
rū:⁊ eos q̄ circūciderāt illos trucidabāt. Et
multi de pp̄lo isrl̄ definierūt apud se:ut non
māducarēt imūda:⁊ elegerūt magis mori q̄
cibis coinq̄nari imūdis:⁊ noluerūt infrigere
legem dei sanctam: ⁊ trucidati sunt. Et fa-
cta est ira magna super populū isrl̄ valde.

.II.

In diebus illis surrexit matathias fili⁹
ioannis filij symeōis sacerdos ex filijs
ioarim ab irl̄m:⁊ cōsedit i mōte modin. Et
habebat filios q̄nq̄:ioannan q̄ cognomina
bat gaddis:⁊ symonē q̄ cognomiabat thasi:
⁊ iudā q̄ uocabat machabeus:⁊ eleaçarū q̄
cognomiabat abaron:⁊ ionathan q̄ cogno
minabat apphus. Hi uiderūt mala que fie-
bāt in pp̄lo iuda ⁊ in irl̄z. Et dixit matathi-
as: Ue mihi. Ut q̄d nat⁹ sū vidē ꝯtritiōē po
puli mei ⁊ ꝯtritionē ciuitatis sācte:⁊ sedē illic
cū dat i māib⁹ inimicoꝝ: Sācta i mau extra
neoꝝ facta sūt:tēplū eius sicut homo igno-
bilis. Uasa glorie eius captiua abducta sūt:
trucidati sūt senes eius i plateis: ⁊ iuuenes
ei⁹ ceciderūt i gladio inimicoꝝ. Que gēs nō
hēditauit regnū ei⁹: ⁊ nō obtinuit spolia ei⁹:
Oīs cōpositio ei⁹ ablata ē. Que erat libera:
facta ē ancilla. Et ecce sācta nr̄a ⁊ pulchritu
do nr̄a ⁊ claritas nr̄a desolata ē: ⁊ coinq̄na-
uerūt eā gētes. Quo ḡ nob̄ adhuc uiuē? Et
scidit vestimēta sua matathias ⁊ filij ei⁹: ⁊
opuerūt se cilitijs:⁊ planxerūt ualde. Et ve
nerūt illuc q̄ missi erant a rege antiocho:ut
cogerēt eos q̄ ꝯfugerāt i ciuitatē modin im
molare ⁊ accēdē tura:⁊ a lege dei discedere.
Et multi de pp̄lo isrl̄ cōsentiētes accesserūt
ad eos:sꝫ matathias ⁊ filij ei⁹ ꝯstant steterūt.
Et rn̄dentes q̄ missi erāt ab ātiocho dixerūt
matathie: Pr̄iceps ⁊ clarissim⁹ ⁊ magn⁹ es
i hac ciuitate:⁊ ornat⁹ filijs ⁊ frīb⁹. Ergo ac-
cede ꝑor ⁊ fac iussū regis:sicut fecerunt oēs
gētes ⁊ uiri iuda ⁊ q̄ remāserūt i irl̄m:⁊ eris
tu ⁊ filij tui inter aīcos regis:⁊ amplificatus
auro ⁊ argento ⁊ muneribus multis. Et
respondit matathias: ⁊ dixit magna voce:

Et si oēs gētes regi ātiocho obediūt ut disce
dāt vnusq̄sq3 a ſuitute legis patꝝ suoꝝ ⁊ ꝯ
ſētiāt mādatis eius: ego ⁊ filij mei ⁊ fratres
mei obediem⁹ legi patꝝ nīoꝝ. Propitius sit
nobis de⁹: nō ē nobis vtile relīquē legē ⁊ iu-
ſticias dei. Non audiem⁹ vba regis ātiochi:
nec sacrificabim⁹ trāſgrediētes legis nostre
mādata: vt eam⁹ altera uia. Et ut cessauit lo
q̄ verba hec: accessit q̄dā iudeus ī oīu3 ocul'
sacrificare idolis super aram ī ciuitate mo
din ſm iussū regis. Et vidit matathias ⁊ do
luit: ⁊ cōtremuerūt renes eius. Et accensus
ē furor eius ſecūdū iudiciū legis: ⁊ insiliens
trucidauit eū ſup arā. S3 ⁊ uirꝝ quē rex an-
tiochus miserat q̄ cogebat īmolari: occidit
ī ipso tēpe: ⁊ arā destruxit: ⁊ ȥelat⁹ ē legē sic̄
ecit phinees ȥambri filio salomi. Et excla
mauit matathias uoce magna in ciuitate di
cēs: Oīs q̄ ȥelū habet legis statuēs testamē-
tū exeat post me. Et fugit ipse ⁊ filij eius ī mō
tes: ⁊ reliq̄rūt quecūq3 habebāt in ciuitate.
Tūc descēderūt multi querētes iudiciū ⁊ iu
ſticiā ī desertū: ⁊ sederūt ibi ipsi ⁊ filij eius ⁊
mulieres eoꝝ ⁊ pecora eoꝝ: q̄m inundauerūt
ſup eos mala. Et renūciatū ē viris regī ⁊ ex
ercitui q̄ erāt ī irl'3 ciuitate dauid: q̄m disces
sissent uiri q̄da3 q̄ dissipauerūt mādatū rgis
ī loca occulta ī deſto: ⁊ abissent p⁹ illos mul
ti. Et statī prexerūt ad eos: ⁊ ꝯstituerūt aduer
sus eos preliū in die sabbatoꝝ. Et dixerunt
ad eos: Resistitis ⁊ nunc adhuc? Exite: ⁊ fa-
cite ſm vbum regis antiochi: ⁊ viuetis. Et
dixerūt: Nō exibimus: neq3 faciem⁹ verbu3
regis ut polluam⁹ diē sabbatoꝝ. Et cōcita-
uerūt aduersus eos preliū. Et nō rūderunt
eis: nec lapidē miserūt ī eos: nec oppillauerūt
loca occulta: dicentes: Moriamur oēs in si
plicitate nr̄a: ⁊ testes erunt super nos celum
⁊ terra q̄ iniuste perditis nos. Et intulerūt
illis bellum sabbatis: ⁊ mortui sunt ipsi ⁊
vxores eoꝝ ⁊ filij eoru3 ⁊ pecora eorū: vsq3
ad mille aīmas hominū. Et cognouit mata
thias ⁊ amici eius: ⁊ luctū habuerūt super
eos valde. Et dixit uir proximo suo: Si oēs
fecerimus sicut fratres nostri fecerunt ⁊ nō
pugnauerim⁹ aduersus gētes p̄ aīabus nr̄is:
⁊ iustificatōib⁹ nr̄is: citi⁹ disp̄dēt nos a t'ra. Et
cogitauerūt in die illa dicētes: Omnis homo
quicunq3 venerit ad nos in bello die sabba
toꝝ: pugnemus aduersus eū: ⁊ non morie-
mur oēs sicut mortui sunt fratres nostri in
occultis. Tūc cōgregata ē ad eos synagoga
iudeoꝝ fortis uiribus ex isrl': oīs volūtari⁹
ī lege: ⁊ oēs q̄ fugiebāt a malis additi sūt ad
eos: ⁊ facti sūt illis ad firmamētū. Et colle-
gerūt exercitū: ⁊ p̄cusserunt peccatores ī ira
sua ⁊ uiros: iniq̄s ī īdignatione sua: ⁊ ceteri
fugerūt ad natiōes: ut euadrēt. Et circuiuit
matathias ⁊ amici ei⁹ ⁊ destruxerūt aras: ⁊
circūciderūt pueros īcircūcisos q̄tq̄t iuene-
rūt ī finib⁹ isrl' ī fortitudine. Et p̄secuti sunt
filios ſupbie: ⁊ p̄speratū ē opus ī manibus
eoꝝ. Et obtinuerūt legē de māibus gētiū ⁊
de manib⁹ regū: ⁊ nō dederūt cornu pccōri.
Et appropiq̄uerūt dies matathie moriēdi: ⁊
dixit filijs suis: Nunc cōfortata ē ſupbia et
castigatio: ⁊ tēpus euersionis: ⁊ ira indigna
tionis. Nunc ḡo o filij emulatores estote legi:
⁊ date aīas vr̄as pro testam̄to patru3: ⁊ me-
mētote operu3 patrū q̄ fecerūt in generatōi
bus suis: ⁊ accipietis gloriā magnā ⁊ nomē
eternū. Abraā nonne ī tentatione iuentus ē
fidelis: ⁊ reputatū ē ei ad iusticiā? Joseph in
tp̄e angustie sue custodiuit mādatū: ⁊ fc̄s est
dn̄s egypti. Phinees p̄r nr̄ ȥelādo ȥelū dī ac
cepit testamētū sacerdotij eterni. Jesus dū ī
pleuit verbū: factus ē dux ī isrl'. Caleph du3
testificat' ī eccl'ia: accepit hēditatē. Dauid in
sua misericordia cōsecut⁹ ē sedē regni ī sec'la.
Helias dū ȥelat ȥelū legis: recept⁹ ē ī celū. A
nanias aȥarias ⁊ misahel credētes liberati
sūt d̄ flāma. Daniel in sua simplicitate lib'a
tus ē de ore leonū. Et ita cogitate p̄ genera
tionē ⁊ generationē: q2 oēs q̄ sperāt ī eū nō
infirmant'. Et a v̄bis uiri peccatoris ne timu
eritis: q2 gloria eius stercus ⁊ vermis ē. Ho
die extollit' ⁊ cras nō iuenietꝰ: q2 cōuersus est
ī terrā suā: ⁊ cogitatio ei⁹ perijt. Uos ḡ filij
cōfortamini ⁊ virilit' agite in lege: q2 cū fece
ritis que uobis p̄cepta sunt ī lege a dn̄o deo
vr̄o: in ipsa gloriosi eritis. Et ecce symon fra
ter vester scio q̄ uir consilij est. Ipsum audi
te semp: ⁊ ipse erit uobis pat'. Et iudas ma
chabeus fortis uiribus a iuuētute sua sit vo
bis p̄riceps militie: ⁊ ipse aget bellū ppl'i. Et
adducetis ad uos oēs factores legis: ⁊ vindi
cate vindictam populi uestri. Retribuite re
tributionem gentibus: ⁊ ītendite ī preceptū
legis. Et bn̄dixit eos: ⁊ appositus ē ad p̄res
suos. Et defunctus est anno centesimo qua
dragesimosexto: ⁊ sepultus est a filijs suis
in sepulchris patrum suorum in modin: ⁊
planxerunt eū omnis israel plāctu magno.

¶ .III.

ET surrexit iudas q̄ uocabat̄ machabe
us filius eius pro eo: ⁊ adiuuabāt eu̅
oēs fratres eius ⁊ vniuersi qui se cōiūxerāt
patri eius: ⁊ p̄liabant̄ p̄liū isrl̄ cū leticia. Et
dilatauit gloriā populo suo: ⁊ induit se lori
cā sicut gigas ⁊ succīxit se arma bellica sua
i p̄lijs: ⁊ ꝓtegebat castra gladio suo. Similis
factus ē leoni i opibus suis: ⁊ sicut catul⁹ leo
nis rugiens i venatione. Et ꝑsecutus ē iniq̄s
ꝑscrutās eos: ⁊ q̄ conturbabāt pplm̄ suu̅:
eos succendit flāmis: ⁊ repulsi sūt inimici ei
us p̄ timore ei⁹. Et omnes opary̆ iniq̄tates ꝯ
turbati sunt: ⁊ directa ē salus in manu ei⁹.
Et exacerbabat reges mlt̄os: ⁊ letificabat ia
cob i opibus suis: ⁊ in seculū memoria eius
i bn̄dictiōe. Et ꝑambulabat ciuitates iuda
⁊ ꝑdidit ipios ex eis: ⁊ auertit irā ab isrl̄. Et
noiatus ē usq̄ ad nouissimū terre: ⁊ congre
gauit peūtes. Et cōgregauit apollonius gen
tes: ⁊ a samaria uirtutē multā ⁊ magnā ad
bellādū cōtra isrl̄. Et cognouit iudas ⁊ exijt
obuiā illi: ⁊ ꝑcussit ⁊ occidit illū ⁊ ceciderūt
vulnerati multi ⁊ reliq̄ fugerūt: ⁊ accepit spo
lia eoꝝ. Et gladiū apollony̆ abstulit iudas:
⁊ erat pugnās i eo oibus diebus. Et audiuit
seron p̄nceps exercitus syrie: q͛ congregauit
iudas cōgregationē fideliū ⁊ ecclesiā secu̅.
Et ait: Faciā mihi nomē ⁊ glorificabor i re
gno: ⁊ debellabo iuda̅ ⁊ eos qui cum ipso
sunt: q̄ sp̄nebāt verbū regis. Et p̄parauit se: et
ascēderunt cū eo castra ipioꝝ fortes auxilia
ri: ut facerēt vīdictā i filios isrl̄. Et appropi
quauerūt vsq̄ bethoron: ⁊ exiuit iudas ob-
uiā illis cū paucis. Ut āt uiderūt exercitū ve-
niētē sibi obuiā: dixerūt iude: Quō poteri-
mus pauci pugnare ꝯtra multitudinē hanc
tantā ⁊ tam fortē? Et nos fatigati sumus ie-
iunio hodie. Et ait iudas: Facile ē concludi
multos i mau paucoꝝ: ⁊ non est differentia
i ꝯspectu dei celi liberare in multis ⁊ i paucis:
qm̄ non in multitudine exercitus uictoria
belli: sed de celo fortitudo est. Ipsi veniunt
ad nos i multitudīe contumaci ⁊ superba
ut disperdant nos ⁊ vxores nostras ⁊ filios
nostros: ⁊ ut spolient nos. Nos vero pugna
bimus pro animabus nostris ⁊ ꝓ legib⁹ no
stris: ⁊ ipse dn̄s conteret eos ante faciem no
stram: Uos autem ne timueritis eos. Ut ces
sauit autem loqui: insiluit in eos subito: ⁊ ꝯ
tritus est seron ⁊ exercitus eius in conspectu
ipsius: ⁊ persecutus est eum in descensu be-
thoron vsq̄ in campum. Et ceciderunt ex
eis octingenti uiri: reliqui autē fugerunt in
terram philistijm. Et cecidit timor iude ac
fratrū eius ⁊ formido super oēs gētes in cir
cuitu eoꝝ: ⁊ ꝑuenit ad regē nomē ei⁹: ⁊ de p̄
lijs iude narrabant oēs gētes. Ut audiuit āt
rex antiochus s̄mones istos: irat⁹ ē aīo ⁊ mi
sit ⁊ congregauit exercitū uniuersi regni sui
castra fortia valde. Et aꝑuit erariū suū: ⁊ dedit stipēdia exercitui i annū: ⁊ mādauit illis:
ut essēt parati ad oīa. Et vidit q͛ defecit pe-
cunia de thesauris suis: ⁊ tributa regionis
modica ꝑꝑ dissenssionē ⁊ plagā quā fecit in
terra: ut tolleret legitima q̄ erant a p̄mis
diebus. Et timuit ne nō haberet ⁊ semel et
bis i sūptus ⁊ donaria: q̄ dederat āte larga
mau: ⁊ abūdauerat sup reges: q̄ an̄ eū fuerāt.
Et cōsternatus erat aīo valde: ⁊ cogitauit ire
i ꝑsidem: ⁊ accipe tributa regionū ⁊ ꝯgrega
re argentū multū. Et reliquit lysiam hoie̅
nobilē de genē regali sup negocia regia a flu
mie euphraten vs̄ ad flumē egypti: ⁊ ut nu
triret antiochū filiū suu̅ donec rediret. Et
tradidit ei mediū exercitū ⁊ elephantos: ⁊
mādauit ei de oibus q̄ volebat ⁊ de inhitan
tib⁹ iudeā ⁊ irl̄m: ⁊ ut mitteret ad eos exerci
tū ad cōterendā ⁊ extirpādā virtutē isrl̄ ⁊ re
liq̄as irl̄m: ⁊ auferēdā memoriā eoꝝ d loco:
⁊ ut cōstitueret habitatores filios alieīgēas
i oib⁹ finib⁹ eoꝝ: ⁊ sorte distribueret terram
eoꝝ. Et rex assūpsit ꝑtē exercitus residui: ⁊
exiuit ab antiochia ciuitate regni sui āno cē
tesimo ⁊ q̄dragesimoseptio: ⁊ transfretauit
euphratē flumē: ⁊ ꝑābulabat superiores re-
giones. Et elegit lysias ptolemeū filiū dori-
mini ⁊ nicanorē ⁊ gorgiā viros potentes ex
amicis regis: ⁊ misit cū eis q̄draginta milia
uiroꝝ ⁊ septē milia eq̄tū: ut venirent in trā
iuda ⁊ disꝑderēt eā scd̄m verbū regis. Et ꝓ
cesserūt ut irēt cū vniuersa uirtute sua: ⁊ ue
nerunt ⁊ applicuerunt ammau̅ in terra cā
pestri. Et audierūt mercatores regionu̅ no
men eorū: ⁊ acceperunt argentum ⁊ aurum
multum ualde: ⁊ pueros: ⁊ venerunt in ca-
stra ut acciperent filios isrl̄ in seruos: ⁊ ad
diti sūt ad eos exercitus syrie ⁊ terre alieni-
genarum. Et uidit iudas ⁊ fratres eius: q̄a
multiplicata sunt mala: ⁊ exercitus applica
bat ad fines eoꝝ: ⁊ cognouerunt uerba regis:
que mandauit poplo facere interitum ⁊ cō
sumationem. Et dixerunt vnusquisq̄ ad ꝓ
ximum suum. Erigamus deiectionem po-
puli nostri: ⁊ pugnemus pro populo nostro

⁊ ſanctis noſtris. Et congregat᷑ ẽ conuẽtus
vt eſſẽt parati in p̄liū: ⁊ ut orarent ⁊ peterẽt
miſericordiã ⁊ miſatiões. Et ieruſalẽ non ha
bitabat: ſed erat ſicut deſertū. Non erat q̇ i
grederet̃ ⁊ egrederet̃ de natis eius: ⁊ ſãctum
cõculcabat̃. Et filij alienigenaꝝ erãt in arce:
ibi erat habitatio gẽtiū. Et ablata eſt volup
tas a iacob: ⁊ defecit ibi tibia ⁊ cithara. Et
ꝯgregati ſunt ⁊ uenerũt i maſphat ꝯtra irl'z:
q̇a locus orõnis erat i maſphat añ i iſlr. Et
ieiunauerũt illa die: ⁊ iduerũt ſe cilicijs ⁊ cie
rẽ̄ ipoſuerũt capiti ſuo: ⁊ diſſuerũt veſtimẽ
ta ſua. Et expãderũt libros legis de q̇b᷑ ſcru
tabãt gentes ſimilitudinẽ ſimulacroꝝ ſuo
rũ: ⁊ attulerũt ornamẽta ſacerdotalia ⁊ p̄mi
tias ⁊ decimas: ⁊ ſuſcitauerũt naçareos q̇ i
pleuerãt dies. Et clamauerũt voce magna i
celũ dicẽtes: Quid faciem᷑ iſtis: ⁊ quo eos
ducemus? Et ſancta tua cõculcata ſũt ⁊ cõ
taminata ſũt: ⁊ ſacerdotes tui facti ſunt i lu
ctũ ⁊ in humilitatẽ. Et ecce nationes cõue
nerũt aduerſũ nos: ut nos diſp̱dãt. Tu ſcis
que cogitant in nos. Quõ poterim᷑ ſubſiſtẽ
ante faciez eoꝝ: niſi tu deus adiuues nos?
Et tubis exclamauerũt voce magna. Et p᷑
hec cõſtituit iudas duces pp̄li: tribuños ⁊ cẽ
turiones ⁊ pentachontarchos ⁊ decuriões.
Et dixit his qui edificabant domos ⁊ ſpon
ſabant vxores ⁊ plantabant uineas ⁊ formi
doloſis: ut redirent unuſq̇ſq; in domũ ſuaz
ſecũdũ legẽ. Et mouerunt caſtra: ⁊ colloca
uerũt ad auſtrũ ammaũ. Et ait iudas: Ac
cingimini ⁊ eſtote filij potentes: ⁊ eſtote pa
rati in mãe ut pugnetis aduerſus nationes
has que ꝯuenerũt diſp̱dẽ nos ⁊ ſãcta noſtra:
q̄m melius ẽ nos mori i bello: q̄ꝫ vidẽ mala
gentis noſtre ⁊ ſcõꝝ. Sicut autez fuerit uo
luntas in celo ſic fiat.

C. IIII.

Et aſſũpſit gorgias q̇nq; milia uirorũ
⁊ mille eq̇tes electos. Et mouerũt ca
ſtra nocte ut applicarẽt ad caſtra iudeoꝝ: ⁊
pcuterẽt eos ſubito. Et filij qui erant ex ar
ce erãt illis duces. Et audiuit iudas: ⁊ ſurre
xit ipſe ⁊ potẽtes pcutẽ virtutẽ exercituũ re
gis: qui erant i ammaũ. Adhuc eni diſp̱ſus
erat exercitus a caſtr̄ıs. Et uenit gorgias i ca
ſtra iude noctu: ⁊ neminẽ inuenit. Et quere
bat eos i mõtibus: q̄m dixit: fugiũt hi a no
bis. Et cũ dies factus eſſet: appuit iudas in
cãpo cũ tribus milibus uiroꝝ tm̄: qui tegu
menta ⁊ gladios nõ habebant. Et uiderunt
caſtra gẽtiũ valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̇tatus in
circuitu eoꝝ: ⁊ hi docti ad p̄liũ. Et Et ait iu
das uiris q̇ ſecũ erant: Ne timueritis multi
tudinẽ eoꝝ: ⁊ impetum eoꝝ ne formidetis.
Memẽtote q̄l'r ſalui facti ſũt patres noſtri i
mari rubro: cuz ſequeret̃ eos pharao cũ ex
ercitu multo. Et nũc clamem᷑ i celũ ⁊ miſe
bit̃ nr̄i dñs: ⁊ memor erit teſtamẽti patrum
noſtroꝝ: ⁊ cõteret exercitũ iſtũ añ faciẽ nr̄az
hodie: ⁊ ſciẽt oẽs gẽtes q̇a eſt deus qui redi
mat et liberet iſrl'. Et leuauerũt alienigene
oculos ſuos: et uiderũt eos veniẽtes ex adu̇
ſo. Et exierũt de caſtris i p̄liũ: et tuba cecine
runt hi q̇ fuerant cũ iuda. Et cõgreſſi ſũt: et
cõtrite ſunt gentes et fugerũt i cãpũ. Nouiſ
ſimi ãt ceciderũt i gladio: et pſecuti ſunt eos
vſq; gaçeron et vſq; i campos idumee et aço
ti et iamme: et ceciderũt ex illis vſq; ad tria
milia uiroꝝ. Et reuerſus eſt iudas: et exerci
tus ei᷑ ſequẽs eũ. Dixitq; ad pp̄lz: Nõ ꝯcupi
ſcat̄ıs ſpolia: q2 bellũ ꝯtra nos ẽ: et gorgias et
exercit᷑ ei᷑ ꝓpe nos i mõtib᷑: ſ3 ſtate nũc ꝯtra
iĩmicos nr̄os et expugnate eos: et ſumet̄ıs po
ſtea ſpolia ſecũr̄i. Et adhuc loq̄nte iuda hec:
ecce appuit ps q̄dã ꝓſpiciẽs de mõte. Et ui
dit gorgias q̄ꝫ i fugã ꝯuerſi ſũt ſui: et ſuccẽſa
ſũt caſtra. Fumus. n. q̇ videbatur ꝺclarabat
quod factũ ẽ. Quib᷑ illi conſpectis timuerũt
valde: aſpiciẽtes ſimul et iudam: et exercitũ
i campo paratũ ad p̄lium. Et fugerunt oẽs
i cãpo alienigẽaꝝ: et iudas reuerſus ẽ ad ſpo
lia caſtroꝝ. Et acceperũt aurũ multũ et ar
gentũ et hyacinthũ et purpurã marinam et
opes magnas: et cõuerſi hymnũ canebant
et bñdicebãt deũ in celũ: q̄m bonus ẽ: q̄m in
ſeculũ miſericordia ei᷑. Et facta ẽ ſalus ma
gna in iſrl' in die illa. Quicũq; ãt alienigẽa
rũ euaſerunt: venerunt et nunciauerũt lyſie
vniuerſa que acciderant. Quibus ille audi
tis: conſternatus animo deficiebat: q̄ꝫ non q̄
lia uoluit: talia contigerunt in iſrl': et qualia
mandauit rex. Et ſequenti anno congrega
uit lyſias uiroꝝ electoruz ſexaginta milia: ⁊
equitum quinq; milia: ut debellaret eos. Et
uenerunt in iudeam: et caſtra poſuerũt i be
thoron: ⁊ occurrit illis iudas cum decez mi
libus uiris. Et uiderunt exercitum fortem
⁊ orauit ⁊ dixit: Bñdictus es ſaluator iſrl' q̇
contriuiſti impetũ potẽtis in manu ſerui tui
dauid: ⁊ tradidiſti caſtra alienigenaꝝ i ma
nu iõathe filij ſaul ⁊ armigeri eius. Cõcl'de
exercitũ iſtũ i mãu pp̄li tui iſrl': ⁊ cõfũdant̃

i exercitu suo ⁊ eq̄tib⁹. Da illis formidinē:
⁊ tabefac audaciā virtutis eoꝝ: ⁊ cōmoueā
tur contritiōe sua. Deiice illos gladio diligē
tiū te: ⁊ collaudēt te oēs q̄ nouerūt nomen
tuū in hymnis. Et cōmiserūt p̄liū: ⁊ cecide-
rūt de exercitu lysie quinq; milia uiroꝝ. Ui
dēs aūt lysias suoꝝ fugā ⁊ iudeoꝝ audaciā:
⁊ q̄ parati sīt aut uiuē aut mori fortit̄: abijt
antiochiā ⁊ elegit milites: ut m̄ltiplicati rur
sus venirēt i iudeā. Dixit autē iudas ⁊ f̄res
eius: Ecce cōtriti sūt inimici nostri: ascenda
mus nunc mundare sācta ⁊ renouare. Et ꝯ
gregat⁹ ē oīs exercitus: ⁊ ascenderunt in mō
tē syon. Et uiderūt sāctificationē desertam:
⁊ altare ꝓphanatū: ⁊ portas exustas: ⁊ in a
trijs uirgulta nata sicut in saltu uel in mon
tibus: ⁊ pastophoria diruta. Et sciderūt ve
stimēta sua: ⁊ planxerūt planctu magno: ⁊ i
posuerūt cinerē sup caput suū: ⁊ ceciderunt
i faciē sup terrā: ⁊ exclamauerūt tub̄ signo-
rū: ⁊ clamauerūt i celū. Tūc ordinauit iudas
viros ut pugnarēt aduersus eos qui erant i
arce: donec emundarēt sācta. Et elegit sacer
dotes sine macula volūtatē hn̄tes i lege dei:
⁊ mūdauerūt sācta: ⁊ tulerūt lapides conta
minationis i locū imūdū. Et cogitauit de al-
tari holocaustoꝝ qd̄ ꝓphanatū erat: quid ō
eo faceret. Et icidit illi cōsiliū bonū ut ōstru
ret illud: ne forte illis esset i opprobriū: q2 cō
taminauerunt illud gentes: ⁊ demoliti sīt illō.
Et reposuerūt lapides i monte domus i lo
co apto: quoadusq; veniret ꝓpheta ⁊ r̄ndēt
de eis. Et acceperūt lapides integros secun
dū legē: ⁊ edificauerūt altare nouū secundū
illud qd̄ fuit prius: ⁊ edificauerunt sancta: ⁊
que intra domū erant intrinsecus ⁊ edem ⁊
atria sanctificauerūt. Et fecerūt uasa sācta
noua: ⁊ itulerūt cādelabrum ⁊ altare incen-
soruz ⁊ mēsam i templū. Et incēsum posue
rūt super altare: ⁊ accenderūt lucernas que
super candelabrū erāt: ⁊ lucebant in tēplo.
Et posuerunt super mensam panes: ⁊ appē
derunt velamina: ⁊ consumauerunt omnia
opera que fecerunt. Et ante matutinum sur
rexerunt quinta ⁊ vicesima die mēsis noni.
hic est mensis casleu cētesimi quadragesimi
octaui anni: ⁊ obtulerunt sacrificium secun
dum legem super altare holocaustoruz no-
uum qd̄ fecerunt. Scd̄m tempus ⁊ secūduz
diē in qua cōtaminauerūt illud gentes: in ipa
renouatū est in canticis ⁊ citharis ⁊ cynaris
⁊ cymbalis. Et cecidit oīs ppl̄s i faciē: ⁊ ado
rauerunt ⁊ bn̄dixerūt i celū eū qui ꝓsꝑauit
eis. Et fecerūt dedicationē altaris dieb⁹ octo
⁊ obtulerūt holocausta cuz leticia: ⁊ saluta
ria laudis. Et ornauerūt faciē tēpli coronis
aureis ⁊ scutulis: ⁊ ōdicauerūt portas ⁊ pa
stophoria: ⁊ imposuerūt eis ianuas: Et f̄ca
est leticia i ppl̄o magna ualde: ⁊ auersū ē op
ꝓbriū gentiū. Et statuit iudas ⁊ f̄res eius et
vniuersa eccl̄ia israel: ut agatur dies dedica
tionis altaris in temporibus suis ab anno i
annū per dies octo: a quinta ⁊ uicesima die
mensis casleu cum leticia ⁊ gaudio. Et edifi
cauerunt in tp̄e illo montē syon: ⁊ ꝑ circui-
tū muros altos ⁊ turres firmas: neq̄n veni
rēt gētes ⁊ cōculcarēt eū sicut ātea fecerāt. Et
collocauit illic exercitū ut seruarēt eū: ⁊ mu
niuit eū ad custodiēdā bethsurā: ut haberet
ppl̄s munitionē ꝯtra faciē idumee.

.V.

Et factū ē ut audierūt gētes i circuitu
q̄a edificatū ē altare ⁊ sanctuariū sicut
ꝓus: irate sūt ualde: ⁊ cogitabant tollere ge
nus iacob: qui erant inter eos: ⁊ ceperūt oc-
cidere de ppl̄o ⁊ persequi. Et debellabat iu
das filios esau i idumea ⁊ eos qui erāt i ara
bathane q2 circūsedebant isrl̄itas: ⁊ ꝑcussit
eos plaga magna. Et recordatus est maliciā
filioꝝ bean: q̄ erāt populo in laqueū ⁊ i scā
dalū insidiantes ei in uia. Et conclusi sīt ab
eo i turrib⁹: ⁊ applicuit ad eos: ⁊ anathema
tizauit eos: ⁊ incendit turres eoꝝ igni cū oī-
bus q̄ in eis erāt. Et trāsiuit ad filios amō
⁊ inuenit manū fortē ⁊ populum copiosuz:
⁊ timotheū ducē ipsoꝝ. Et cōmisit cū eis p̄
lia multa ⁊ cōtriti sūt in conspectu eoꝝ ⁊ ꝑ
cussit eos: ⁊ cepit iazer ciuitatē ⁊ filias eius:
⁊ reuersus ē i iudeā. Et congregate sūt gētes
que sunt in galaad aduersus israelitas qui
erant in finibus eoꝝ ut tollerēt eos: ⁊ fuge-
runt in datheman munitionē: ⁊ miserūt lit-
teras ad iudā ⁊ fratres eius dicētes: Cōgre
gate sūt aduersū nos gentes ꝑ circuitum ut
nos auferant: ⁊ parant vēire ⁊ occupare mu
nitionē i quā ꝯfugimus: ⁊ timotheus ē dux
exercitus eoꝝ. Nūc ḡ ueni ⁊ eripe nos ō ma
nibus eoꝝ: q2 cecidit multitudo de nobis.
Et oēs f̄res nostri q̄ erant in locis tubin iter
fecti sūt: ⁊ captiuas duxerūt uxores eorū et
natos ⁊ spolia: ⁊ peremerūt illic fere mille ui-
ros. Et adhuc epistole legebantur. Et ecce
alij nuncij uenerunt de galilea conscissis tu
nicis nunciantes secūdum v̄ba hec: dicētes

conuenisse aduersũ se a ptolemaide ⁊ tyro ⁊ sidone: ⁊ repleta est oĩs galilea alienigenis ut nos consumant. Ut audiuit autẽ iudas ⁊ pplus sermões istos: cõuenit ecclĩa magna cogitare quid facerent fratrib⁹ suis q̄ i tribulatiõe erant ⁊ expugnabant ab eis. Dixitq̄ȝ iudas symoni fratri suo: Elige tibi uiros et uade ⁊ libera frẽs tuos i galilea: ego autẽ ⁊ frẽ me⁹ ionathas ibim⁹ i galaadithiȝ. Et reliq̄t iosephũ filiũ çacharie ⁊ açariã duces poplĩ cũ residuo exercitu i iudea ad custodiã: ⁊ p̄cepit illis dicẽs: Preestote pplo huic: ⁊ nolite bellũ cõmittẽ aduersũ gentes donec ĩuertamur. Et dati sunt symoni uiri tria milia ut iret in galileã: iude autẽ octo milia in galaadithim. Et abijt symon in galileam: ⁊ cõmisit prelia multa cum gentibus. Et contrite sunt gentes a facie eius: ⁊ persecutus est eos usq̄ȝ ad portam ptolemaidis. Et ceciderunt de gentib⁹ fere tria milia uirorꝝ: ⁊ accepit spolia eorũ. Et assũpsit eos q̄ erant i galilea ⁊ in arbatis cũ uxorib⁹ ⁊ natis ⁊ oĩbus que erant illis: ⁊ adduxit in iudeã cũ leticia magna. Et iudas machabeus ⁊ ionathas frẽ eius transierunt iordanem: ⁊ abierunt uiaȝ triũ dierꝝ in desertũ. Et occurrerunt eis nabuthei ⁊ susceperũt eos pacifice ⁊ narrauerũt eis oĩa que acciderãt fratrib⁹ eorꝝ in galaaditide: q̄r multi ex eis cõphẽsi sunt in barasa ⁊ bosor: ⁊ in alimis ⁊ in casphor ⁊ mageth ⁊ carnaim. He oẽs ciuitates munite ⁊ magne. Sed ⁊ in ceteris ciuitatib⁹ galaaditidis tenentur comprehensi. Et in crastinũ constituerunt admouere exercitũ ciuitatibus his: ⁊ cõphendere ⁊ tollere eos in una die. Et conuertit iudas ⁊ exercitus eius uiam in desertum bosor repente: ⁊ occupauit ciuitateȝ ⁊ occidit oẽm masculum in ore gladij: ⁊ accepit oĩa spolia eorꝝ ⁊ succendit eaȝ igni. Et surrexerũt inde nocte: ⁊ ibant usq̄ȝ ad munitionẽ. Et factũ ẽ diluculo cum eleuassẽt oculos suos: ⁊ ecce pplus multus cuius nõ erat numerus: portantes scalas ⁊ machinas: ut cõphẽderẽt munitionẽ ⁊ expugnarent eos. Et uidit iudas q̄ȝ cepit bellũ: ⁊ clamor belli ascẽdit ad celũ sicut tuba: ⁊ clamor magnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo: Pugnate hodie p fratrib⁹ vr̃is. Et uenit trib⁹ ordinib⁹ p⁹ eos: ⁊ exclamauerũt tubis ⁊ clamauerũt i oratione. Et cognouerũt castra timothei q̄ȝ machabeus est: ⁊ refugerunt a facie eius. Et pcusserũt eos plaga magna: ⁊ ceciderũt ex eis in die illa fere octo milia uirorꝝ. Et diuertit iudas i maspha ⁊ expugnauit ⁊ cepit eam: ⁊ occidit oẽm masculũ eius ⁊ sumpsit spolia eius ⁊ succẽdit eam igni. Inde prexit ⁊ cepit casbon: ⁊ maged ⁊ bosor: ⁊ reliquas ciuitates galaditidis. Post hec autem v̄ba congregauit timotheus exercituȝ aliũ: ⁊ castra posuit ꝯtra raphon trans torrentẽ. Et misit iudas speculari exercitũ: ⁊ renunciauerunt ei dicẽtes: q̄ȝ cõuenerũt ad eũ oẽs gẽtes: que in circuitu nostro sunt: ⁊ exercitus multus nimis. Et arabas conduxerunt in auxiliuȝ sibi: ⁊ castra posuerunt trans torrentẽ: parati ad te venire in preliũ. Et abijt iudas obuiã illis. Et ait timotheus principib⁹ exercitus sui: Cũ appropinquauerit iudas et exercit⁹ ei⁹ ad torrẽtẽ aq̄: si transierit ad nos prior: nõ poterim⁹ sustineẽ euȝ: q̄ȝ potẽs poterit aduersũ nos. Si v̄o timuerit transire ⁊ posuerit castra extra flumẽ: transfretem⁹ ad eos: ⁊ poterim⁹ aduersus illũ. Ut autẽ appropinquauit iudas ad torrentẽ aq̄ statuit scribas pplĩ secus torrẽtẽ: ⁊ mãdauit eis dicẽs: Neminẽ hoĩuȝ reliq̄ritĩ: sȝ ueniãt oẽs i p̄liũ. Et trãsfretauit ad illos prior: ⁊ oĩs pplus post eũ. Et cõtrite sũt oẽs gẽtes a facie eorꝝ: ⁊ piecerũt arma sua: ⁊ fugerũt ad phanũ: q̄d erat in carnaĩ. Et occupauit ipsã ciuitatẽ: ⁊ phanũ succẽdit igni cũ oĩbus que erãt i ipso. Et oppressa est carnaim: ⁊ non potuit sustineẽ cõtra faciẽ iude. Et congregauit iudas vniv̄sos israelitas qui erãt in galaaditide a minimo usq̄ȝ ad maximũ: ⁊ uxores eorꝝ: ⁊ natos ⁊ exercituȝ magnum valde: ut uenirent in t̄ram iude. Et uenerunt usq̄ȝ ephron: ⁊ hec ciuitas magna in ingressu posita munita ualde. Et non erat declinare ab ea dextra l̄ sinistra: sed per mediam iter erat. Et incluserunt se qui erant in ciuitate: ⁊ obstruxerunt portas lapidibus. Et misit ad eos iudas v̄b pacificis dicens: Transeamus per terram uestram ut eamus in terram nostram: ⁊ nemo uobis nocebit: tantum pedibus transibimus. Et nolebant eis aperire. Et precepit iudas predicari in castris: ut applicaret un⁹ quisq̄ȝ in quo erat loco. Et applicuerunt se uiri uirtutis: ⁊ oppugnauit ciuitatem illam tota die ⁊ tota nocte: ⁊ tradita est ciuitas in manu eius. Et peremerunt omnem masculum in ore gladij: ⁊ eradicauit eaȝ: ⁊ accepit spolia eius: ⁊ transiuit per totã ciuitatẽ sup iterfectos. Et trãsgressi sunt iordanẽ i cãpo

magno contra faciē bethsan. Et erat iudas
congregans extremos: ⁊ exhortabat̄ ppl'z p
totā viā dōec venirēt i t̄rā iuda. Et ascendēt
i mōtē syon cum leticia ⁊ gaudio: ⁊ obtule-
rūt holocausta: ꝙ nemo ex eis cecidisset do-
nec reuerterent̄ in pace. Et in dieb' qb' erat
iudas ⁊ ionathas in t̄ra galaad: ⁊ symō fra
ter ei' i galilea ꝯtra faciē ptolemaidis audi-
uit iosephus ꝣacharie fili': ⁊ aꝣarias p̄nceps
virtutis res bene gestas: ⁊ prelia q̄ facta sūt:
⁊ dixit: Faciam' ⁊ ipsi nobis nomē ⁊ eamus
pugnare aduersus gētes que in circuitu nr̄o
sūt. Et precepit his q̄ erant in circuitu suo
⁊ abierunt iamniā: ⁊ exiuit gorgias ď ciuita
te: ⁊ uiri eius obuiā illis i pugnā. Et fugati
sūt iosephus ⁊ aꝣarias vsq; i fines iudee: et
ceciderūt illa die ď pplo isrl' ad duo milia vi
ri. Et facta ē plaga magna in populo: quia
nō audierūt iudā ⁊ fr̄es eius: estimātes for
titer se facturos. Ipsi aūt nō erāt ď semie ui
roꝝ illoꝝ: p q̄s sal' facta ē in isrl'. Et uiri iu-
da magnificati sunt ualde i ꝯspectu oīs isrl'
⁊ gētiū oīum: vbi audiebat̄ nomē eoꝝ. Et ꝯ
uenerūt ad eos fausta acclamātes. Et exiuit
iudas ⁊ fratres ei' ⁊ expugnabāt filios esau
i t̄ra q̄ ad austrū est: ⁊ ꝑcussit chebron ⁊ fili-
as eius: ⁊ muros eius ⁊ turres eius succēdit
igne in circuitu. Et mouit castra ut iret i ter
rā alienigenaꝝ: ⁊ perambulabat samariā.
In illa die ceciderūt sacerdotes in bello dū
uolunt fortiter facere: dum sine consilio exe
unt in preliū. Et declinauit iudas in aꝣotū
in terram alienigenaꝝ: ⁊ diruit aras eorū
⁊ spolia deorum suorum succendit igni: et
cepit spolia ciuitatum ⁊ reuersus est in ter-
ram iuda.

VI.

Et rex antioch' perambulauit supio
res regiones. Et audiuit eē ciuitatē eli
maidem i pside nobilissimā ⁊ copiosam i ar
gento ⁊ auro: tēplūq; in ea locuples valde.
Et illic velamina aurea ⁊ lorice ⁊ scuta: que
reliquit alexander philippi rex macedo qui
regnauit primus in grecia. Et venit ⁊ quere
bat capere ciuitatē ⁊ depredari eam: ⁊ n̄ po
tuit qm̄ inotuit sermo his qui erant in ciui-
tate. Et insurrexerunt in preliū ⁊ fugit inde:
⁊ abijt cū tristitia magna: ⁊ reuersus est ba
byloniā. Et venit q̄ nunciaret ei in perside:
q2 fugata sunt castra que erant in terra iu-
da: ⁊ q2 abijt lysias cum uirtute forti in pri-
mis ⁊ fugat' ē a facie iudeoꝝ: ⁊ iualuerunt
armis ⁊ viribus ⁊ spolijs multis q̄ ceperūt
de castris que exciderunt: ⁊ quia diruerunt
abomiationē quā edificauerāt sup altar̄ qd̄
erat in irl'm: ⁊ scificationē sicut prius circū
derūt muris excelsis: sꝫ ⁊ bethsurā ciuitatē
suā. Et factū ē ut audiuit rex s̄mōes istos ex
pauit ⁊ cōmotus ē ualde: ⁊ decidit i lectū ⁊
icidit i languorē pre tristicia: q2 nō ē fcm̄ sic
cogitabat. Et erat illic p dies multos: q̄a re
nouata est in eo tristitia magna ⁊ arbitrat'
ē se mori. Et vocauit oēs amicos suos: ⁊ di-
xit illis: Recessit somn' ab oculis meis: ⁊ cō
cidi ⁊ corrui corde pre solicitudine. Et dixi i
corde meo: In quantā tribulationē deuēi:
⁊ in quos fluctus tristicie in qua nunc sum:
q̄ iocundus erā ⁊ dilectus in potestate mea.
Nunc vō reminiscor maloꝝ q̄ feci in irl'm:
vnde ⁊ abstuli oīa spolia aurea ⁊ argentea q̄
erant in ea: ⁊ misi auferre habitantes iudeā
sine causa. Cogn̄ui ḡ q̄a ꝓptea inuenerūt me
mala ista: ⁊ ecce pereo tristicia magna in t̄ra
aliena. Et uocauit philippum vnū de amicis
suis: ⁊ preposuit eū sup vniuersū regnū suū.
Et dedit ei diadema: ⁊ stolā suā ⁊ annulū:
ut adduceret ātiochū filiū suū ⁊ nutriret eū
⁊ regnaret. Et mortuus est illic antioch' rex
anno centesimo quadragesimonono. Et co
gnouit lysias qm̄ mortuus est rex: ⁊ consti-
tuit regnare antiochū filiū ei' quē nutriuit
adolescētē: ⁊ uocauit nomē eius eupatorē.
Et hi qui erāt i arce cōcluserāt isrl' in circui
tu scōꝝ: ⁊ querebāt eis mala semp ad firma
mētū gētiū. Et cogitauit iudas disꝑdere eos:
⁊ cōuocauit vniuersū popl'm ut obsiderent
eos. Et conuenerūt simul: ⁊ obsederunt eos
anno centesimo quinquagesimo: ⁊ fecerunt
balistas ⁊ machinas. Et exierunt quidā ex
eis q̄ obsidebant̄: ⁊ adiūxerūt se illis aliq̄ im
pij ex isrl': ⁊ abierūt ad regē ⁊ dixeīt: Quous
q; nō facis iudiciū: ⁊ vindicas fr̄es nostros?
Nos decreuim' seruire patri tuo ⁊ ambula
re in preceptis eius ⁊ obseq̄ edictis eius: ⁊ fi
lij populi nostri ꝓpter hec alienabāt se a no
bis. Et q̄cunq; inueniebant̄ ex nobis interfi
ciebant̄: ⁊ hereditates nostre diripiebātur.
Et n̄ ad nos tm̄ extēderūt manū: sꝫ ⁊ in oēs
fines nostros. Et ecce applicuerūt hodie ad
arcem in irl'm occupare eam: ⁊ munitionē
in bethsuram munierunt. Et nisi preuenerī
eos velocius: maiora q̄ hec facient: ⁊ nō po
teris obtinere eos. Et iratus est rex vt hec
audiuit: ⁊ conuocauit omnes amicos suos

⁊ pͥncipes exercit⁹ sui: ⁊ eos q̃ sup eq̃tes erāt.
Sꝫ ⁊ de ꝛ̄gnis alijs ⁊ de isulis maritimis ve
nerūt ad eū exercit⁹ cōducticius. Et erat nu
merus exercitus ei⁹ centū milia peditū ⁊ vi-
ginti milia equitū: ⁊ elephanti triginta duo:
docti ad preliū. Et venerūt ꝑ idumeā ⁊ appli
cuerūt ad bethsurā: ⁊ pugnauerūt dies mlͭ-
tos: ⁊ fecerūt machinas. Et exierūt ⁊ succen
derūt eas igni: ⁊ pugnauerunt uiriliť. Et re
cessit iudas ab arce: ⁊ mouit castra ad beth
zacharan ꝯtra castra regis. Et surrexit rex
ante lucē: ⁊ concitauit exercit⁹ i impetū ꝯtra
viā bethzacharan. Et comparauerūt se exer-
citus in preliū: ⁊ tubis cecinerūt. Et elephā
tis ostēderūt sāguinē vue ⁊ mori ad acuēdos
eos i pliū. Et diuiserūt bestias ꝑ legiones: ⁊
astiterūt singulis elephantis mille viri: in lo
ricis concatenati: ⁊ galee eree in capitib⁹ eo
rū: ⁊ q̄ngēti equites ordinati vnicuiqꝫ bestie
electi erāt. Hi āte tēpus ubicūqꝫ erat bestia
ibi erant: ⁊ q̄cūqꝫ ibat ibant: ⁊ n̄ discedebāt
ab ea. Sed ⁊ turres lignee super eos firme
ꝓtegentes: super singulas bestias: ⁊ sup eas
machine. Et sup singulas viri uirtutis trigi
ta duo qui pugnabant desuper: ⁊ intus ma
gister bestie. Et residuū eq̃tatū hinc ⁊ inde sta
tuit in duas ꝑtes tubis exercitū cōmouē: et
perurgere cōstipatos i legionib⁹ eius. Et ut
refulsit sol i clypeos aureos ⁊ ereos resplen
duerūt montes ab eis: ⁊ resplenduerunt sicͭ
lampades ignis. Et distincta est pars exerci
tus regis per montes excelsos: ⁊ alij per lo-
ca humilia: ⁊ ibant caute ⁊ ordiate. Et com
mouebantur oēs inhabitātes terrā a uoce
multitudinis eoꝝ: ⁊ incessu turbe ⁊ collisio
ne armoꝝ. Erat. n. exercitus magnus ualde
⁊ fortis. Et appropiauit iudas ⁊ exercit⁹ ei⁹
i preliū: ⁊ ceciderūt d exercitu regis sexcenti
uiri. Et uidit eleazar fili⁹ saura unā d bestijs
loricatā loricis regis: ⁊ erat eminēs sup ceťas
bestias. Et uisū ē ei q in ea esset rex ⁊ dedit
se ut liberaret pplm suū: ⁊ acq̃reret sibi no-
mē eťnū. Et cucurrit ad eā audacter in me-
dio legionis interficiēs a dextris ⁊ a sinistris:
⁊ cadebāt ab eo huc atqꝫ illuc. Et iuit sb pe
des elephanti ⁊ supposuit se ei: ⁊ occidit eū
⁊ cecidit in terram super ipsum: ⁊ mortuus
est illic. Et uidentes uirtutem regis ⁊ impe-
tum exercitus eius: diuerterūt se ab eis. Ca
stra autem regis ascenderunt contra eos: in
ierusalem: ⁊ applicuerunt castra regis ad iu
deam ⁊ montem syon. Et fecit pacem cum
his qui erant in bethsura: ⁊ exierunt de ciui
tate q̄a non erant eis ibi alimenta conclusis
q꞉ sabbata erāt ťre. Et ꝯphendit rex bethsu
ram: ⁊ ꝯstituit ibi custodiā seruare eā: ⁊ ꝯuͤ
tit castra ad locū sāctificationis dies mlͭtos.
Et statuit illic balistas ⁊ machinas ⁊ ignis
iacula ⁊ tormenta ad lapides iactādos ⁊ spi
cula: ⁊ scorpios ad mittendas sagittas ⁊ fū
dibula. Fecerūt aūt ⁊ ipsi machinas aduersus
machinas eoꝝ: ⁊ pugnauerūt dies multos.
Esce āt nō erāt i ciuitate eo q septimus an
nus esset: ⁊ q̃ remāserāt in iudea de gentib⁹
cōsūpserāt reliq̄as eoꝝ que reposite fuerāt.
Et remāserūt in sanctis uiri pauci q̄m obti
nuerat eos fames: ⁊ dispsi sūt unusq̄sqꝫ i lo
cū suū. Et audiuit lysias q philippus quē
ꝯstituerat rex antiochus: cū adhuc uiueret:
ut nutriret antiochū filium suū ⁊ regnaret:
reuersus est a perside ⁊ media: ⁊ exercitus q̃
abierat cū ipso: ⁊ q̄a querit suscipeř regni ne
gocia. Et festiauit ire: ⁊ dicē ad regē ⁊ duces
exercitus: Deficimus quotidie ⁊ esca nobis
modica ē: ⁊ locus quē obsidemus est muīt⁹:
⁊ incumbit nobis ordinare de regno. Nunc
itaqꝫ demus dextras hoibus istis: ⁊ faciam⁹
cū illis pacē ⁊ cū oi gente eoꝝ: ⁊ ꝯstituamus
illis ut ambulent in legitimis suis sicut ꝑus.
Propť legitima. n. ipsoꝝ q̄ despeximus ira
ti sunt: ⁊ fecerūt oia hec. Et placuit sermo i
ꝯspectu regis ⁊ pricipū: ⁊ misit ad eos pacē
facere ⁊ ceperūt illā: ⁊ iurauit illis rex ⁊ pri-
cipes ⁊ exierunt d munitione. Et intrauit rex
montē syon ⁊ uidit munitionē loci: ⁊ rupit
citius iuramētū qd iurauit: ⁊ mandauit de
struere murū i gyro. Et discessit festinanter
⁊ reuersus est antiochiā: ⁊ inuenit philippū
dn̄antē ciuitati: ⁊ pugnauit aduersus eum
⁊ occupauit ciuitatē.

C. VII.

Anno centesimo quinquagesimo ⁊ pri
mo exijt dmetrius seleuci fili⁹ ab urbe
roma ⁊ ascendit cū paucis uiris in ciuitatē
maritimā: ⁊ rꝭgnauit illic. Et factū ē ut igres
sus ē domū regni patꝝ suoꝝ: cōprehēdit ex
ercitus ātiochū ⁊ lysiā ut adducerēt eos ad
eū: ⁊ res ei innotuit ⁊ ait: Nolite mihi ostē
dere faciē eoꝝ. Et occidit eos exercitus. Et
sedit demetrius sup sedem regni sui: ⁊ uene
runt ad eū uiri iniqui ⁊ impij ex israel: ⁊ al
chimus dux eorum: qui uolebat fieri sacer-
dos. Et accusauerunt populum apud re-
gem dicentes: Perdidit iudas et fratres

eiꝰ amicos tuos: ⁊ nos disꝑdidit de t̄ra nr̄a.
Nunc ergo mitte uiꝝ cui credis ut eat ⁊ vi
deat exterminiū oē qd̄ fec̄ nob̄ in regionibus
regis: ⁊ puniat oēs amicos eius ⁊ adiutores
eoꝝ. Et elegit rex ex aicis suis bachidem q̄
dn̄abat trās flumē magnū i regno ⁊ fidelē
regi: ⁊ misit eū ut uidēret ex̄miniū: quod fe
cit iudas. Sȝ ⁊ alchimū ipiū constituit i sa
cerdotiū: ⁊ mādauit ei facer̄ vltionē i filios
israel. Et surrexerunt ⁊ venerunt cū exerci
tu magno in terrā iuda: ⁊ miserūt nuncios
⁊ locuti sunt ad iudā ⁊ ad fr̄es eiꝰ verbis pa
cificis in dolo: ⁊ non intenderunt sermōibꝰ
eoꝝ. Uiderunt. n. qȝ venerunt cum exercitu
magno: ⁊ conuenerunt ad alchimū ⁊ bachi
dem cōgregatio scribaꝝ reqrere q̄ iusta sūt.
Et primi assidei q̄ erant in filijs isr̄l ⁊ exqui
rebant ab eis pacē. Dixerunt. n. Homo sacer
dos de semine aaron uenit: nō decipiet nos.
Et locutus est cū eis uerba pacifica: ⁊ iura
uit illis dicens. Non inferemꝰ uobis malū:
neqȝ amicis ur̄is. Et crediderūt ei: ⁊ cōp̄hē
dit ex eis sexagita uiros: ⁊ occidit eos i una
die secūduȝ uerbuȝ qd̄ scriptum est: Carnes
scōꝝ tuoꝝ ⁊ sanguinē ipsoꝝ effuderūt i cir
cuitu ir̄lm: ⁊ nō erat q̄ sepeliret. Et icubuit
timor ⁊ tremor i oēm pp̄lm: qȝ dixerīt. Non
est vitas ⁊ iudiciū in eis. Trāgressi sūt: n. cō
stitutū: ⁊ iusiurādū qd̄ iurauerūt. Et mouit
bachides castra ab ir̄lm ⁊ applicuit i bethȝe
cha: ⁊ misit ⁊ ꝯp̄hēdit multos ex eis q̄ a se ī
fugerāt: ⁊ quosdā de pp̄lo mactauit: ⁊ in pu
teū magnū ꝓiecit. Et commisit regionem al
chimo: ⁊ reliqt cumꝰeo auxilium in adiuto
rium ipsi. Et abijt bachides ad regem. Et
satis regebat alchimus pro pr̄icipatu sacer
dotij sui. Et conuenerunt ad eum oēs qui ꝑ
turbabant pp̄lm suum: ⁊ obtinuerunt t̄raȝ
iuda: ⁊ fecerunt plagam magnam i isr̄l. Et
uidit iudas oīa mala q̄ fecit alchimus ⁊ q̄
cuȝ eo erant filijs isr̄l m̄lto plꝰ q̄ gētes: ⁊ ex
ijt in omnes fines iudee in circuitu ⁊ fec̄ vin
dictaȝ in uiros desertores: ⁊ cessauerunt vl
tra exire in regioneȝ. Uidit autem alchimꝰ
q̄ preualuit iudas ⁊ qui cum eo erant: ⁊ co
gnouit qȝ nō pōt sustinere eos: ⁊ regressus ē
ad regem: ⁊ accusauit eos multis criminibꝰ:
Et misit rex nicanorem unum ex principibꝰ
suis nobilioribus qui erat inimicitias exer
cens contra israel: ⁊ mandauit ei euerter̄ po
pulum. Et uenit nicanor in ierusalem cum
exercitu magno: ⁊ misit ad iudam ⁊ fratres

eius verbis pacificis cum dolo dicens: Nō
sit pugna inter me et uos. Ueniam cum vi
ris paucis: ut uideam facies uestras cū pa
ce. Et uenit ad iudā ⁊ salutauerunt se inuiceȝ
pacifice: ⁊ hostes pati erant cape iudā. Et i
notuit sermo iude q̄m cuȝ dolo uenerat ad
eū: ⁊ contritus ē ab eo: ⁊ amplius noluit vi
dere faciē eius. Et cognouit nicanor q̄m de
nudatū ē cōsiliū eius: ⁊ exiuit obuiā iude in
pugnā iuxta capharsalama. Et ceciderūt ō
nicanoris exercitu fere q̄nqȝ milia uiri: ⁊ fu
gerūt in ciuitatē dauid. Et pꝰ hec v̄ba ascen
dit nicanor i mōtē syon: ⁊ exierīt de sacerdo
tibus pp̄li salutare eū i pace: ⁊ demōstrar̄ ei
holocaustomata que offerebāt ꝑ rege. Et ir
ridēs spreuit eos ⁊ polluit: ⁊ locutꝰ ē supbe
⁊ iurauit cū ira dicēs: Nisi traditꝰ fuerit iu
das ⁊ exercitꝰ eiꝰ i manꝰ meas: continuo cuȝ
egressus fuero in pace succēdā domū istaȝ.
Et exijt cū ira magna. Et intrauerūt sacer
dotes ⁊ steterīt ante faciē altaris tēpli: ⁊ flētes
dixerūt: Tu dn̄e elegisti domū istam ad inuo
cādū nomē tuū in ea: ut esset domus oronis
⁊ obsecrationis pp̄lo tuo. Fac vīdictā i hoie
isto: ⁊ exercitu eius: ⁊ cadant in gladio. Me
mēto blasphemias eoꝝ: ⁊ ne dederis eis ut ꝑ
maneāt. Et exijt nicanor ab ir̄lȝ ⁊ castra ap
plicuit ad bethoron: ⁊ occurrit illi exercitꝰ sy
rie. Et iudas applicuit in adarsa cū tribus
milibus uiris. Et orauit iudas ⁊ dixit. Qui
missi erāt a rege sēnacherib dn̄e qȝ blasphe
mauerunt te: exijt angelus ⁊ ꝑcussit ex eis cē
tum octogintaq̄nqȝ milia: sic contere exerci
tum istum i conspectu nostro hodie: ⁊ sciāt
ceteri qȝ male locutus est super sācta tua: ⁊
iudica illum secundum maliciam illius. Et
commiserunt exercitus preliū tertiadecima
die mensis adar: ⁊ contrita sūt castra nicāo
ris: ⁊ cecidit ipse primus in prelio. Ut auteȝ
vidit exercitus eius qȝ cecidisset nicanor: ꝓie
cerūt arma sua ⁊ fugerunt: ⁊ persecuti sunt
eos uiam unius diei ab adadeçer usqȝ q̊ ve
niatur in gaçara: ⁊ tubis cecinerunt post eos
cum significationibus. Et exierunt de oibus
castellis iudee i circuitu: ⁊ ventilabāt eos cō
nibus: ⁊ conuertebantur iterum ad eos. Et
ceciderunt omnes gladio: ⁊ non est relictus
ex eis nec vnꝰ. Et acceperūt spolia eorum in
predam: ⁊ caput nicanoris amputauerunt:
⁊ dextrā eius quam extenderat superbe: et
attulerunt ⁊ suspenderunt contra ierusalē.
Et letatus ē populus ualde: ⁊ egerunt diem

illā in leticia magna. Et cōstituit agi oīb' an
nis diē istā tertiadecima die mēsis adar: ⁊ si
luit terra iuda dies paucos.

.VIII.

Et audiuit iudas nomē romanoꝝ q̄a
sūt potētes virib' ⁊ acq̄escūt ad oīa q̄
postulāt ab eis: ⁊ q̄cūq; accesserīt ad eos sta
tuerūt cū eis amicitias: ⁊ q: sunt potētes ui
ribus. Et audierunt prelia eorū ⁊ virtutes
bonas q̄s fecerūt i gallatia: q: obtinuerunt
eos ⁊ duxerūt sub tributū. Et quanta fecerīt
i regione hispanie: ⁊ ꝙ i ptātē redegerūt me
talla argenti ⁊ auri q̄ illic sūt: ⁊ possederūt
oēm locū cōsilio suo ⁊ patientia: locaq; q̄ lō
ge erāt ualde ab eis: ⁊ reges q̄ supuenerant
eis ab extremis t̄re cōtriuerūt: ⁊ ꝑcusserunt
eos plaga magna. Ceteri aūt dant eis tribu
tū oībus annis. Et philippū ꝑsen cetheorū
regē ⁊ ceteros q̄ aduersus eos arma tulerant
ꝯtriuerūt i bello: ⁊ obtinuerūt eos. Et ātio-
chū magnū regē asie qui eis pugnā intulērat
habēs cētū uigiti elephantes ⁊ eq̄tatū ⁊ cur
rus ⁊ exercitū magnū ualde: cōtritū ab eis:
⁊ q: ceperūt eū uiuū ⁊ statuerūt ei: ut daret
ipse ⁊ qui regnarent post ipsū tributuz ma
gnū: ⁊ daret obsides ⁊ cōstitutū. Et regionē
indoꝝ ⁊ medos ⁊ lydos de optimis regiōi-
bus eoꝝ: ⁊ acceptas eas ab eis dederīt eume
ni regi. Et q: q̄ erāt apud helladā uoluerūt
ire ⁊ tollē eos: ⁊ innotuit s̄mo his ⁊ miserūt
ad eos ducē unū: ⁊ pugnauerūt ꝯtra illos: ⁊
ceciderūt ex eis multi: ⁊ captiuas duxerunt
uxores eorū ⁊ filios ⁊ diripuerūt eos: ⁊ t̄raz
eoꝝ possederūt: ⁊ destruxerūt muros eoꝝ:
⁊ i seruitutē illos redegerūt usq; i hunc diē.
Et residua regna ⁊ insulas q̄ aliq̄n restiterāt
illis extermiauerūt ⁊ i ptātē redegerūt. Cuz
amicis autē suis ⁊ q̄ in ipsis requiē habebāt
ꝯseruauerūt amicitiā: ⁊ obtinuerūt regna q̄
erāt ꝓxima ⁊ que erāt lōge: q: quicunq; au
diebāt nomen eorum timebant eos. Quib'
ṽo uellēt auxilio esse ut regnarent r̄gnabāt.
Quos āt uellēt regno deturbabāt: ⁊ exalta
ti sūt ualde. Et in oībus istis nemo pōtabat
diadema: nec induebāt purpura: ut magni-
ficarēt in ea. Et q: curiā fecerūt sibi: et quo-
tidie cōsulebāt trecētos viginti cōsiliū agen
tes semꝑ de multitudine: ut que digna sunt
gerāt. Et cōmittūt uni hoī magistratū suuz
ꝑ singulos annos dn̄ari vniuerse terre sue ⁊
oēs obediūt uni: ⁊ nō ē iuidia neq; zelus in
ter eos. Et elegit iudas eupolemiuz filium
ioānis filij iacob: ⁊ iasonē filiū eleaçari: ⁊ mi
sit eos romā cōstituē cū illis amicitiā ⁊ socie
tatē: ⁊ ut auferrēt ab eis iugū grecoꝝ: q: vi-
derūt ꝙ i s̄uitutē ꝑmerēt regnū isrl'. Et abie
rūt romā viā multā ualde: ⁊ introierunt cu
riā ⁊ dixerūt: Judas machabeus ⁊ fratres
ei' ⁊ ppl's iudeoꝝ miserīt nos ad uos statuē
vobiscū societatē ⁊ pacē: ⁊ cōscriberī nos so
cios ⁊ amicos v̄ros. Et placuit s̄mo i ꝯspcu
eoꝝ. Et hoc rescriptū qd̄ rescripserūt i tabu
lis ereis: ⁊ miserūt i irl'm: ut esset apd̄ eos ibi
memoriale pacis ⁊ societat̄. Bene sit roma-
nis ⁊ genti iudeoꝝ i mari ⁊ i t̄ra i et̄nū: gla-
diusq; ⁊ hostis ꝓcul sit ab eis. Q: si instete
rit bellū romāis p̄'' aut oīb' socijs eoꝝ in oī
dn̄atione eoꝝ: auxiliū feret gens iudeorū ꝓ
ut t̄ps dictauerit corde pleno. Et p̄liantibus
nō dabūt nꝫ subministrabunt triticū arma
pecuniaz naues sicut placuit romanis: ⁊ cu
stodiēt mādata eorum nihil ab eis accipien
tes. Sil'it aūt ⁊ si genti iudeoꝝ prius accide
rit bellū: adiuuabūt romani ex aīo ꝓ ut eis
t̄ps ꝑmiserit: ⁊ adiuuātib' nō dabit triticuz
arma pecunia naues sicut placuit romanis:
⁊ custodiēt mādata eorū absq; dolo. Secū-
dum hec v̄ba cōstituerūt romani ppl'o iude
orum. Q: si p' hec v̄ba hi aut illi adderī aut
demē ad hec aliq̄d uoluerint: faciēt ex ꝓpo-
sito suo: ⁊ quecūq; addiderit ul' dempserint
rata erūt. Sꝫ ⁊ de malis que demetrius rex
fecit i eos scripsim' ei dicētes: Quare graua
sti iugū tuū suꝑ aicos n̄ros ⁊ socios iudeos?
Si ḡ iteꝝ adierit nos aduersū te: faciem' ill'
iudiciū: ⁊ pugnabim' tecū mari t̄raq;.

.IX.

Interea ut audiuit demetri' q: cecidit
nicanor ⁊ exercit' eius i p̄lio: apposuit
bachidē ⁊ alchimū rursū mittē i iudeā ⁊ d̄x
trū cornu cū illis. Et abierūt uiā que ducit
in galgala: ⁊ castra posuerūt i masaloth: que
ē in arbellis ⁊ occupauerūt eā: ⁊ pemerunt
aīas hoīum multas. In mēse p̄mo āni cente
simi ⁊ q̄nq̄gesimi ⁊ secūdi applicuerūt exer-
citū ad irl'm: ⁊ surrexerūt ⁊ abierūt in berea
viginti milia uirorū ⁊ duo milia equitum.
Et iudas posuerat castra i laisa: ⁊ tria milia
viri electi cū eo. Et uiderunt multitudinem
exercitus q̄a multi sūt ⁊ timuerūt ualde: ⁊
multi subtraxerīt se de castris: ⁊ non remāserīt
ex eis nisi octingēti uiri. Et uidit iudas ꝙ d̄
fluxit exercitus suus ⁊ bellum perurgebat
eū: ⁊ confractus est corde: quia nō habebat

tempus congregādi eos: ⁊ dissolutus ē. Et dixit his q̄ residui erāt: Surgamꝰ ⁊ eamus ad aduersarios n̄ros: si poterimus pugnare aduersus eos. Et auertebāt eū dicētes: Nō poterimꝰ: sȝ liberemꝰ aīas n̄ras modo ⁊ reuertamur ad f̄res nostros: ⁊ tūc pugnabimꝰ aduersus eos. Nos āt pauci sumꝰ. Et ait iudas: Absit istā rē facē: ut fugiamꝰ ab eis. Et si appropiauit tp̄s n̄m: moīamur ī v̄tute ꝓ pt̄ f̄res n̄ros: ⁊ nō īferamꝰ crimē gl̄ie n̄re. Et mouit exercitꝰ d̄ castris: ⁊ steterūt illis obuiā. Et diuisi sūt eq̄tes ī duas ꝑtes: ⁊ fūdibulariȷ̄ ⁊ sagittariȷ̄ p̄ibāt exercitū: ⁊ p̄mi certamis oēs potētes. Bachides āt erat ī dextro cornu: ⁊ ꝓximauit legio ex duabꝰ partibus: et clamabāt tubis. Exclamauerunt autē ⁊ hi q̄ erāt ex ꝑte iude etiā ipsi: ⁊ cōmota ē terra a voce exercituū: ⁊ cōmissū ē preliū a mane vsq̄ ad vespam. Et uidit iudas q꞉ firmior ē ꝑs exercitus bachidis ī dextris: ⁊ cōuenerūt cū ipo oēs ꝯstātes cōde: ⁊ ꝯtrita ē d̄xtra ꝑs ab eis: ⁊ ꝑsecutꝰ ē eos vsq̄ ad mōtē açoti. Et q̄ ī sinistro cōnu erāt viderūt ꝙ cōtritū ē dextꝝ cornu: ⁊ secuti sūt pꝰ iudā ⁊ eos q̄ cuȝ ipso erāt a t̄go. Et ingrauatū ē preliū: ⁊ ceciderūt vulnerati multi ex his ⁊ ex illis. Et iudas cecidit ⁊ ceti fugierūt. Et ionathas ⁊ symon tulerunt iudā fratrem suū: ⁊ sepelierūt eū ī sepulchro patrum suoꝝ in ciuitate modin. Et fleuerūt eū omnis pp̄lus isrl̄ plāctu magno: ⁊ lugebant dies multos: ⁊ dixerūt: Quō cecidit potēs q̄ saluū faciebat populū isrl̄? Et ceta v̄ba belloꝝ iude ⁊ v̄tutū q̄s fec̄ ⁊ magnitudinis eius nō sūt descripta. Multa.n. erant ualdē. Et factū est post obitum iude emerserūt iniqui ī oībus finibus israel: ⁊ exorti sūt oēs q̄ oꝑabant iniq̄tatēȝ. In diebꝰ illis facta ē fames magna ualde: ⁊ tradidit se bachidi oīs r̄gio eoꝝ cū ipsis. Et elegit bachides uiros īpios ⁊ constituit eos dn̄os regionis: ⁊ exquirebant ⁊ perscrutabant amicos iude: ⁊ adducebant eos ad bachidem: ⁊ vindicabat in illos ⁊ illudebat. Et facta est tribulatio magna in israel: qualis non fuit ex die qua non est uisus propheta in israel. Et congregati sunt omnes amici iude: ⁊ dixerunt ionathe: Ex quo frater tuus iudas defunctus est: vir similis ei non est qui exeat ꝯtra inimicos n̄ros: bachidē ⁊ eos q̄ inimici sūt genti n̄re. Nūc itaq̄ te hodie eligimꝰ eē ꝓ eo nobis ī p̄ncipē ⁊ ducē ad bellādū belluꝫ nostꝝ. Et suscepit ionathas tp̄e illo p̄ncipatū: ⁊ surrexit loco iude f̄ris suī. Et cognouit bachides: ⁊ querebat eū occidē. Et cognouit ionathas ⁊ symon frat̄ eiꝰ ⁊ oēs qui cum eo erant: ⁊ fugerūt ī desertū thecue: ⁊ consederunt ad aquā lacus asphar. Et cognouit bachides: ⁊ die sabbatoꝝ venit ipse ⁊ oīs exercitus eius trās iordaneȝ. Et ionathas misit fratrē suū ducē popl̄i: ⁊ rogauit nabutheos amicos suos ut cōmodarent illis apparatū suū q̄ erat copiosus. Et exierūt filiȷ̄ iambri ex madaba ⁊ cōp̄hēderūt ioannem ⁊ oīa que hēbat: ⁊ abierūt h̄ntes ea. Post hec v̄ba renūciatū ē ionathe ⁊ symoni fratri eius: q꞉ filiȷ̄ iambri faciunt nuptias magnas ⁊ ducūt spōsam ex madaba filiā vniꝰ de magnis p̄ncipibus chanaan cū ambitione magna. Et recordati sunt sanguinis ioānis f̄ris sui: ⁊ ascēderūt ⁊ abscōderūt se sub tegumēto montis. Et eleuauerūt oculos suos ⁊ viderūt: ⁊ ecce tumultꝰ ⁊ apparatꝰ multꝰ: ⁊ sponsus ꝓcessit et amici eiꝰ: ⁊ f̄res eiꝰ obuiā illis cū tympanis ⁊ musicis ⁊ armis multis. Et surrexerunt ad eos ex insidiȷ̄s ⁊ occiderūt eos: ⁊ ceciderunt vulnerati multi: ⁊ residui fugerunt ī mōtes. Et acceperūt oīa spolia eoꝝ: ⁊ cōuerse sūt nuptie ī luctū: ⁊ uox musicoꝝ ipsoꝝ ī lamētū. Et uīdicauerūt uīdictā sanguinis fratris sui: ⁊ reuersi sūt ad ripam iordanis. Et audiuit bachides: ⁊ venit die sabbatoꝝ vsq̄ ad orā iordanis ī v̄tute magna. Et dixit ad suos ionathas: Surgamꝰ ⁊ pugnemꝰ ꝯtra inimicos nostros. Nō ē.n. hodie sicut heri ⁊ nudiustertius. Ecce.n. bellum ex aduerso: aqua v̄o iordanis hinc ⁊ īde ⁊ ripe ⁊ paludes ⁊ saltꝰ: ⁊ nō ē locus diuertendi. Nunc ḡ clamate in celū: ut libemini de manu inimicoꝝ v̄roꝝ. Et cōmissū ē bellum. Et extendit ionathas manū suā ꝑcutē bachidē: ⁊ diuertit ab eo retro. Et dissiliūt ionathas: ⁊ q̄ cū eo erāt ī iordanē ⁊ trāsnatauerūt ad eos iordanē. Et ceciderūt d̄ ꝑte bachidis die illa mille uiri: ⁊ reuersi sunt in irl̄m. Et edificauerūt ciuitates munitas in iudea: munitionem que erat in hierico: ⁊ ī ammaum ⁊ in bethoron ⁊ bethel et thamnatha ⁊ phara ⁊ thopo muris excelsis ⁊ portis ⁊ seris. Et posuit custodiā ī eis: ut inimicitias exercerent in israel. Et muniuit ciuitatem bethsuram ⁊ gaçaram ⁊ arcem ⁊ posuit in eis auxilia ⁊ apparatum escaruȝ: ⁊ accepit filios principuȝ regionis obsides: et posuit eos in arce in ierusalem in custodiam. Et anno centesimo quinquagesimo

tertio mēse secūdo pcepit alchim⁹ ōstrui muros domus scē iteriori: ꝛ destrui opa pphetaꝝ. Et cepit destruē. In tpe illo pcussus est alchimus ꝛ ipedita sūt opa illi⁹: ꝛ obclusuz ēos ei⁹ ꝛ dissolutus ē paralysi: nec ultra potuit loq̄ uerbū ꝛ mandare de domo sua. Et mortu⁹ ē alchimus i tpe illo cū tormēto magno. Et uidit bachides qm̄ mōtu⁹ ē alchim⁹ ꝛ reuersus ē ad regē: ꝛ siluit terra ānis duobus. Et cogitauerūt oēs iniq̄ dicētes: Ecce ionathas ꝛ qui cū eo sūt i silentio habitant cōfidēter. Nūc ḡ adducamus bachidem: ꝛ ꝯphēdet eos oēs vna nocte. Et abierūt: ꝛ ꝯsiliū ei dederūt. Et surrexit ut ueniret cū exercitu multo. Et misit occulte epistolas sociis suis q̄ erāt i iudea ut ꝯphēderēt iōathā ꝛ eos q̄ cū eo erāt: sed nō potuerūt: q꞉ īnotuit eis cōsiliū eoꝝ. Et apphēdit de uiris r̄gionis q̄ pncipes erāt militie q̄nq̄ginta viros: ꝛ occidit eos. Et secessit ionathas ꝛ symon: ꝛ q̄ cū eo erāt i bethbessem q̄ ē i deserto: ꝛ extruxit diruta ei⁹: ꝛ firmauerūt eā. Et cognouit bachides ꝛ cōgregauit uniuersā multitudinē suā: ꝛ his q̄ de iudea erāt denūciauit. Et uenit ꝛ castra posuit desup bethbesse: ꝛ oppugnauit eā dies multos: ꝛ fecit machinas. Et reliq̄t iōathas symonē fratrē suū i ciuitate: ꝛ exiuit i regionē ꝛ uenit cū numero ꝛ pcussit odaren ꝛ fratres eius ꝛ filios phaseron i tabnaculis ipsoꝝ: ꝛ cepit cedē ꝛ crescē i vtutibus. Symon uero ꝛ q̄ cum ipso erant exierunt de ciuitate ꝛ succēderunt machinas: ꝛ pugnauerūt ꝯtra bachidē: ꝛ contritus ē ab eis. Et afflixerūt eū ualde: qm̄ consiliū eius ꝛ cōgressus eius erat inanis. Et iratus ꝯtra uiros iniq̄s qui ei consiliū dederant ut ueniret i regionē ipsoꝝ: m̄ltos ex eis occidit. Ipse autē cogitauit cū reliq̄s abire i regionē suā. Et cognouit ionathas ꝛ misit ad eū legatos cōponē pacē cū ipso: ꝛ reddē ei captiuitatē. Et libēt accepit: ꝛ fecit ꝓm v̄ba eius: ꝛ iurauit se nihil facturꝝ ei mali oib⁹ dieb⁹ uite ei⁹. Et reddidit ei captiuitatē quā pri⁹ erat predatus de terra iuda. Et cōuersus abijt i trā suā: ꝛ nō apposuit amplius uenire i fies ei⁹. Et cessauit gladius ex isrl̄. Et hītauit ionathas i machmas: ꝛ cepit ionathas ibi iudicare pplm̄: ꝛ exterminauit ipios ex isrl̄.

.X.

Et anno centesimo sexagesimo ascēdit alexāder antiochi filius qui cognominatus est nobilis: ꝛ occupauit ptolemaidā: ꝛ receperūt eū: ꝛ regnauit illic. Et audiuit demetrius rex ꝛ congregauit exercitū copiosū ualō: ꝛ exiuit obuiā illi i pliū. Et misit demetrius epistolam ad ionathan uerbis pacificis ut magnificaret eū. Dixit.n. Anticipemus facere pacē cū eo: priusq̄ꝫ faciat cū alexādro aduersū nos. Recordabit.n. oium maloꝝ q̄ fecimus i eū: ꝛ i fratrē eius: ꝛ in gentē eius. Et dedit ei potestatē cōgregandi exercitū ꝛ fabricare arma: ꝛ esse ipsū sociū eius: ꝛ obsides q̄ erant in arce iussit tradi ei. Et uēit ionathas i irl̄m: ꝛ legit epistolas in auditu oīs ppli: ꝛ eoꝝ q̄ in arce erāt. Et timuerūt timore magno: qm̄ audierūt q꞉ dedit ei rex ptātē ꝯgregādi exercitū. Et traditi sūt ionathe obsides. Et reddidit eos parētibus suis. Et hītauit ionathas i irl̄m: ꝛ cepit edificare ꝛ innouare ciuitatē. Et dixit facientibus opera: ut extruerēt muros ꝛ mōtē syon: i circuitu lapidib⁹ q̄drat̄ ad munitionē: ꝛ ita fecerūt. Et fugerūt alienigene qui erant in munitiōib⁹: q̄s bachides edificauerat: ꝛ reliq̄t unusq̄sq꞉ locū: ꝛ abijt i terrā suā: tm̄ i bethsura remāserūt aliq̄ ex his q̄ r̄liq̄rāt legē ꝛ pcepta dei. Erat.n. hec eis ad refugiū. Et audiuit alexāder rex pmissa q̄ pmisit demetrius ionathe. ꝛ narrauerūt ei p̄lia ꝛ uirtutes q̄s ipe fecit ꝛ fr̄es eius ꝛ labores q̄s laborauerūt. Et ait: Nūq̄d inueniem⁹ aliquē uirū talem? Et nunc faciem⁹ eū amicū ꝛ sociū nostrū. Et scripsit epistolā: ꝛ misit ei ꝓm hec v̄ba dicēs: Rex alexāder fratri ionathe salutē. Audiuim⁹ de te q꞉ uir potēs sis uiribus: ꝛ aptus es ut sis aicus noster. Et nc̄ ꝯstituim⁹ te hodie sūmū sacerdotē gētis tue: ꝛ ut amicus uoceris regis. Et misit ei purpurā ꝛ coronā aureā: ut q̄ nr̄a sūt sentias nobiscū: ꝛ cōserues amicitias ad nos. Et induit se ionathas stolā sanctā septimo mēse anno centesimo sexagesio i die solēni scenophegie. Et ꝯgregauit exercitum: ꝛ fecit arma copiosa. Et audiuit demetrius uerba ista: ꝛ contristatus est nimis: ꝛ ait: Quid hoc fecim⁹: q꞉ preoccupauit nos alexander apprehendere amicitiā iudeoruz ad munimen sui? Scribam ꝛ ego illis uerba deprecatoria ꝛ dignitates ꝛ dona: ut sit mecum in adiutorium. Et scripsit eis in hec v̄ba. Rex demetrius genti iudeoruz salutez. Qm̄ seruastis ad nos pactū ꝛ mansistis in amicitia nostra: ꝛ non accessistis ad inimicos nostros: audiuimus et gauisi sumus. Et nunc perseuerate adhuc conseruate ad nos

fidem: ⁊ retribuem⁹ vobis bona ꝓ his q̄ feci
stis nobiscū: ⁊ remittemus vobis prestatōes
multas: ⁊ dabim⁹ uobis donatiōes. Et nūc
absoluo uos ⁊ oēs iudeos a tributis: ⁊ ꝑcia
salis idulgeo: ⁊ coronas remitto: ⁊ tertias se
minis: ⁊ dimidiā ꝑtē fructus ligni: qḋ ē por-
tionis mee: reliquo uobis ex hodierno die ⁊
deinceps: ne accipiat a t̄ra iuda: ⁊ a trib⁹ ci
uitatibus q̄ addite sūt illi ex samaria ⁊ gali-
lea: ex hodierna die ⁊ i totū tp̄s. Et irl̄m sit
sancta ⁊ lib̄a cū finib⁹ suis: ⁊ decime ⁊ tribu
ta ipsius sint. Remitto etiā potestatē arcis
que ē i irl̄m: ⁊ do eā sūmo sacerdoti: ut con-
stituat i ea uiros q̄scūq; ipse elegerit q̄ custo
diant eā. Et oēm aiaȝ iudeoꝝ q̄ captiua ē a
t̄ra iuda i oī regno meo relinquo liberā gra
tis: ut oēs a tributi soluāt ēt pecoꝝ suoꝝ. Et
oēs dies solēnes ⁊ sabbata: ⁊ neomenie ⁊ di
es decreti: ⁊ tres dies āte diē solēnē: ⁊ tres di
es p⁹ diē solēnē sint oēs imunitatis ⁊ remis
sionis oibus iudeis qui sunt in regno meo.
Et nemo habebit potestatē agē aliq̄d: ⁊ mo
uere negocia aduersus aliquem illoꝝ in oī
causa. Et ut ascribat ex iudeis i exercitu r̄gis
ad trigita milia uiroꝝ. Et dabuntur illis co
pie ut oportet omnib⁹ exercitibus regis: et
ex eis ordinabūt q̄ sint i munitionibus reḡ
magni. Et ex his cōstituēt sup negocia regni
que agunt ex fide: ⁊ principes sint ex eis: ⁊ ā
bulēt i legibus suis: sicut ꝑcepit rex in terra
iuda. Et tres ciuitates q̄ addite sūt iudee ex
regione samarie: cū iudea reputent: ut sit sb̄
vno: ⁊ nō obediāt aliene ꝑtāti nisi sūmo sa-
cerdoti: ptolemaida ⁊ confines eius q̄s ḋdi
donū scis: q̄ st̄ i irl̄m ad necessarios sūptus
scōꝝ. Et ego dabo singulis annis q̄ndecim
milia sicloꝝ argēti de rōnib⁹ r̄gis q̄ me ꝯtin
gūt: ⁊ oē qḋ reliquū fuerit qḋ nō reddide-
rāt q̄ sup negocia erāt ānis ꝑorib⁹: ex hoc da
būt i opa dom⁹. Et sup hec q̄nq; milia siclo
rū argēti q̄ accipiebāt de scōꝝ rōne ꝑ singu
los ānos: ⁊ hec ad sacerdotes pertineāt: qui
ministerio funguntur. Et quicunq; cōfuge-
rint in templum quod est hierosolymis ⁊ i
omnibus finibus eius: obnoxij regi in oī ne
gocio dimittantur: ⁊ uniuersa que sunt eis
in regno meo: libera habeant. Et ad edificā
da uel restauranda opera sanctorū: sumpt⁹
dabuntur de ratione regis: ⁊ ad extruēdos
muros i irl̄m: ⁊ cōminuendos i circuitu: sū-
ptus dabūt de rōne regis: ⁊ ad cōstruendos
muros in iudea. Ut audiuit autē ionathas
⁊ ppl̄us s̄mōes istos: nō crediderūt eis nec
receperūt eos: q: r̄cordati st̄ malicie magne:
quā fecerat i isr̄l: ⁊ tribulauerat eos ualde.
Et ꝯplacuit eis i alexādrū: q: ipse fuerat eis
priceps sermonū pacis: ⁊ ipsi auxiliū fere-
bāt oibus diebus. Et cōgregauit rex alexan
der exercitū magnū: ⁊ amouit castra contra
demetriū. Et cōmiserūt ꝑliū duo reges ⁊ fu
git exercitus demetrij: ⁊ isecutus ē eū alexan
der: ⁊ incubuit sup eos. Et inualuit ꝑliū ni-
mis: donec occidit sol: ⁊ cecidit demetri⁹ in
die illa. Et misit alexāder ad ptolemeuȝ r̄gē
egypti legatos: s̄m hec v̄ba dicēs: Qm̄ igres
sus sū i regnū meū ⁊ sedi i scḋ patrū meoꝝ:
⁊ obtinui ꝑncipatū: ⁊ contriui demetriū: ⁊
possedi regionē nostrā: ⁊ cōmisi pugnā cuȝ
eo: ⁊ cōtrit⁹ ē ipse ⁊ castra ei⁹ a nob: ⁊ sedem⁹
i sede regni ei⁹: ⁊ nūc statuam⁹ ad iuicē ami-
citiā: ⁊ da mihi filiā tuā vxorem: ⁊ ero gener
tuus: ⁊ dabo tibi dona: ⁊ ipsi dignitatē. Et
r̄ndit rex ptoleme⁹ dicēs: Felix dies i q̄ r̄uer
sus es ad terrā patruȝ tuoꝝ: ⁊ sedisti in sede
regni eoꝝ. Et nūc faciā tibi qḋ scripsisti: sed
occurre mihi ptolemaidā: ut uideam⁹ iuiceȝ
nos: ⁊ spondeā tibi sic̄ dixisti. Et exiuit pto-
lemeus de egypto ipse ⁊ cleopatra filia eius:
⁊ venit ptolemaidā anno centesimosexage-
simosecūdo. Et occurrit ei alexāder rex. Et
ḋdit ei cleopatrā filiā suā: ⁊ fecit nuptias ei⁹
ptolemaide sicut reges i magna gloria. Et
scripsit alexāder rex ionathe: ut ueniret ob
uiā sibi. Et abijt cū gloria ptolemaidā ⁊ oc
currit ibi duob⁹ regib⁹: ⁊ dedit illis argētuȝ
multū ⁊ auꝝ ⁊ dona: ⁊ iuenit g̃ām i ꝯspcu
eoꝝ. Et cōuenerūt aduersus eū uiri pestilē-
tes ex israel viri iniqui interpellantes aduer
sus eum: ⁊ non intendit ad eos rex. Et iussit
spoliari ionathan uestibus suis: ⁊ indui eū
purpura. Et ita fecerunt. Et collocauit euȝ
rex sedere secum: dixitq; principibus suis ȝ
Exite cum eo in mediuȝ ciuitatis: ⁊ predica-
te: ut nemo aduersus euȝ interpellet ḋ vllo-
negocio: nec quisq̄ ei molestus sit de vlla ra
tione. Et factuȝ est: ut uiderūt qui interpel
labant gloriam ei⁹: que predicabatur: ⁊ op
tus eum purpura: fugerunt oēs. Et magni-
ficauit eū rex: ⁊ scripsit eum inter primos a
micos: ⁊ posuit eū ducē ⁊ particeȝ principa
tuȝ. Et reuersus est ionathas in irl̄m cū pa
ce ⁊ leticia. In anno centesimosexagesimo
quinto venit demetrius filius demetrij a
creta in terram patrum suoruȝ. Et audiuit

alexander rex ⁊ cõtristatus ē valde: ⁊ reuer
sus ē antiochiā. Et cõstituit demetrius rex
apolloniū ducē: q̄ p̄erat celesyrie: ⁊ congre
gauit exercitū magnū ⁊ accessit ad iamniā:
⁊ misit ad ionathan sūmū sacerdotē dicēs:
Tu solus resistis nobis. Ego autē factus sū
i derisū ⁊ i opp̄briū. p̄ptea q: tu ptātē aduer
sū nos exerces i mōtib⁹. Nūc ḡ si cōfidis in
virtutib⁹ tuis descende ad nos i cāpū ⁊ ꝯpa
remus illic iuicem: q: mecū ē uirtus belloꝝ.
Interroga ⁊ disce: q̄s sū ego ⁊ ceteri q̄ auxilio
sūt mihi: q̄ ⁊ dicūt q: nō pōt stare pes vr̄ an̄
faciē nostrā: q: bis i fugā cōuersi sūt patres
tui i t̄ra suā. Et nūc quō poteris sustinē eq̄
tatū ⁊ exercitū tātū i cāpo vbi nō ē lapis nꝫ
saxū: neq̄ꝫ locus fugiēdi. Ut audiuit autem
ionathas s̄mōes apollonij: motus est aīo.
Et elegit decē milia viroꝝ: ⁊ exijt ab ir̄l'm: ⁊
occurrit ei symō frat̄ ei⁹ i adiutoriū. Et appli
cuerūt castra i ioppen. Et exclusit eū a ciui
tate: q: custodia apollonij ioppe erat: ⁊ op
pugnauit eā. Et exterriti q̄ erāt i ciuitate ap
peruerunt ei: ⁊ obtinuit ionathas ioppē. Et au
diuit apollonius: ⁊ admouit tria milia eq̄
tū: ⁊ exercitū multū. Et abijt açotū tāq̄ iter
faciēs: ⁊ stati exijt i cāpū: eo q̄ haberet mł
titudinē eq̄tū: ⁊ cōfideret i eis. Et insecut⁹ ē
eū ionathas i açotū: ⁊ cōmiserūt p̄liū. Et re
liquit apollonius i castris mille eq̄tes post
eos occulte. Et cognouit ionathas q̄m̄ insi
die sūt p⁹ se: ⁊ circuierūt castra eius: ⁊ iecerūt
iacula i pp̄l'm a mane vsq̄ꝫ ad uespam. Po
pulus aūt stabat sicut p̄cepit ionathas: ⁊ la
borauerūt eq̄ eoꝝ. Et eiecit symō exercituꝫ
suū: ⁊ cōmisit cōtra legionē. Eq̄tes.n. fatiga
ti erāt. Et cōtriti sūt ab eo ⁊ fugerūt. Et qui
dispsi sūt p̄ cāpū fugerūt i açotū: ⁊ intrauerūt
i bethagon idolū suū: ut ibi se liberarēt. Et
succēdit ionathas açotū ⁊ ciuitates q̄ erāt in
circuitu eius: ⁊ accepit spolia eoꝝ: ⁊ tēpluꝫ
dagō ⁊ oēs q̄ fugerūt in illud succēdit igni.
Et fuerūt q̄ ceciderūt gladio cū his q̄ succē
si sūt: fere octo milia uiroꝝ. Et mouit inde
ionathas castra: ⁊ applicuit ea aschalonaꝫ:
⁊ exierunt de ciuitate obuiam illi in magna
gloria. Et reuersus est ionathas in ierusaleꝫ
cum suis habentibus spolia multa. Et fac
tum est ut audiuit alexander rex sermones
istos: addidit adhuc glorificare ionathan.
Et misit ei fibulam auream: sicut consuetu
do est dari cognatis reguꝫ. Et dedit ei acha
ron ⁊ omnes fines eius in possessionem.

.XI.

ET rex egypti cōgregauit exercitū sicut
arenā q̄ est circa oram maris: ⁊ naues
multas: ⁊ querebat obtinē regnū alexādri
dolo: ⁊ addere illud regno suo. Et exijt in sy
riā v̄bis pacificis: ⁊ aperiebant ei ciuitates:
⁊ occurrebāt ei: q: mādauerat alexāder rex
exire ei obuiā: eo q̄ socer suus esset. Cū aūt
introiret ciuitatē ptolemeus: ponebat custo
dias militū in singulis ciuitatib⁹. Et ut app
piauit açoto ōn̄derūt ei tēplū dagon succēsuꝫ
igni: ⁊ açotū ⁊ cetera eius demolita ⁊ corpa
proiecta: ⁊ eoꝝ q̄ cesi erant in bello tumłos
q̄s fecerāt secus uiā. Et narrauerūt regi q̄a
hec fecit ionathas: ut iuidiā facerēt ei. Et ta
cuit rex. Et occurrit ionathas rēgi in ioppen
cum gloria: ⁊ inuicem se salutauerūt: ⁊ dor
mierūt illic. Et abijt ionathas cū rege usq̄ꝫ
ad fluuiū q̄ uocabat̄ eleutherus: ⁊ reuersus
ē in ir̄l'm. Rex autē ptolemeus obtinuit do
miniū ciuitatū vsq̄ꝫ seleutiā maritimā: ⁊ co
gitabat i alexādrū cōsilia mala. Et misit le
gatos ad demetriū dicens: Ueni ꝯponam⁹
inter nos pactū: ⁊ dabo tibi filiā meaꝫ: quā
habet alexāder: ⁊ regnabis i regno patri tui.
Penitet.n. me q̄ dederī illi filiā meā. Quesi
uit.n. me occidē. Et uitupauit euꝫ: p̄ptea q̄
ꝯcupierat regnū ei⁹. Et abstulit filiā suā ⁊ d
dit eā demetrio: ⁊ alienauit se ab alexādro:
⁊ manifestate sūt inimicitie ei⁹. Et intrauit
ptolemeus antiochiā ⁊ imposuit duo diad
mata capiti suo: egypti ⁊ asie. Alexander aūt
rex erat in cilicia illis tp̄ib⁹: q: rebellabāt q̄
erāt i locis illis. Et audiuit alexander: ⁊ ve
nit ad eū in bellū. Et produxit ptoleme⁹ rex
exercitū: ⁊ occurrit ei in manu ualida: ⁊ fu
gauit eum. Et fugit alexander in arabiā: ut
ibi protegeretur. Rex autem ptolemeus ex
altatus est: ⁊ abstulit çabdiel arabs caput a
lexandri: ⁊ misit ptolemeo. Et rex ptole
meus mortuus est in die tertia: ⁊ qui erant
ītra munitionib⁹ perierunt ab his qui erāt
in castra. Et regnauit demetrius anno cen
tesimoseptuagesimoseptimo. In diebus il
lis congregauit ionathas eos qui erant in
iudea: ut expugnarent arcē que est in ir̄l'm:
⁊ fecerunt contra eam machinas multas.
Et abierunt quidam qui oderant gentē suā
uiri iniqui ad regem demetrium: ⁊ renūcia
uerunt ei q̄ ionathas obsideret arcē. Et ut
audit iratus ē: ⁊ stati vēit ptolemaidā: ⁊ scri
psit ionathe ne obsideret arcē: sed occurrēt

sibi ad colloquiũ festinato. Ut audiuit autẽ
ionathas iussit obsidere. Et elegit de seniõi
bus isrl̃ ꝛ de sacerdotibꝰ: ꝛ dedit se pericl̃o.
Et accepit auꝝ ꝛ argẽtũ ꝛ vestẽ ꝛ alia enxe-
nia multa: ꝛ abijt ad regẽ ptolemaidã: ꝛ iue
nit gratiã i ɔspectu eius. Et iterpellabãt ad
uersus eũ q̃dã iniq̃ ex gẽte sua. Et fecit ei rex
sicut fecerat ei q̃ añ eũ fuerãt. Et exaltauit
eũ i ɔspectu oĩuz amicoꝝ suoꝝ: ꝛ statuit ei
ꝑncipatũ sacerdotij: ꝛ q̃cũq3 alia habuit pri
us ꝑciosa: ꝛ fecit eum ꝑncipẽ amicoruz. Et
postulauit ionathas a rege ut imunẽ facẽt
iudeã ꝛ tres topharchias. i. samariã ꝛ cõfi-
nes eius: ꝛ ꝓmisit ei talẽta trecenta. Et con
sensit rex: ꝛ scripsit ionathe epistolas de his
oibus hũc modũ ɔtinẽtes: Rex demetrius
fratri ionathe salutẽ ꝛ gẽti iudeoꝝ. Exẽplũ
epistole quã scripsimꝰ lastheni parenti nr̃o d̃
uobis misimꝰ ad uos: ut sciretis. Rex deme
trius: lastheni parẽti salutẽ. Gẽti iudeoꝝ ai
cis nr̃is ꝛ cõsuãtibꝰ q̃ iusta sunt apud nos d̃
creuimꝰ bñfacere pp benignitatẽ ipsoꝝ quã
erga nos habẽt. Statuimus g̊ illis oẽs fines
iudee: ꝛ tres ciuitates lydã ꝛ ramathe q̃ ad
dite sũt iud̃e ex samaria: ꝛ oẽs cõfines earũ
sequestrari oibus sacrificãtibus i hierosoly
mis: ꝑ his q̃ ab eis ꝑus accipiebat rex per si
gulos annos: ꝛ pro fructibꝰ t̃re et pomoruz.
Et alia que ad nos ꝑtinebant decimaruz ꝛ
tributoꝝ: ex hoc tp̃e remittimꝰ eis: ꝛ areas
salinaꝝ ꝛ coronas q̃ nob̃ deferebãt oĩa ipis
cõcedimꝰ: ꝛ nihil hoꝝ irritũ erit ex hoc ꝛ in
oẽ tp̃s. Nc̃ g̊ curate facẽ hoꝝ exẽpluz: ꝛ det
ionathe ꝛ ponat i mõte sc̃o ꝛ i loco celebri.
Et uidẽs demetrius rex ꝙ siluit t̃ra i ɔspcũ
suo ꝛ nihil ei resistit: dimisit totũ exercituz
suũ vnũquẽq3 i locũ suũ: excepto ꝑegrio ex-
ercitu quẽ traxit ab isulis gẽtium: ꝛ inimici
erãt ei oẽs exercitꝰ patꝝ eiꝰ. Triphon autez
erat q̃dã ꝑtiuz alexãdri priꝰ: ꝛ uidit qm̃ oĩs
exercitus murmurauit contra demetrium:
ꝛ iuit ad emalchuel arabẽ q̃ nutriebat ãtio
chũ filium alexandri: ꝛ assidebat ei ut trad̃
ret cum ipsi: ut regnaret in loco patris sui.
Et enunciauit ei quanta fecit demetrius: et
inimicitias exercituum eius aduersus illũ.
Et mansit ibi diebus multis. Et misit iona
thas ad demetrium regem ut eijceret eos q̃
i arce erãt in irl̃m: ꝛ q̃ i ꝑsidijs erant: q2 ipu
gnabant isrl̃. Et misit demetrius ad ioathã
dicẽs: Nõ hoc tm̃ faciã tibi ꝛ gẽti tue: s3 gl̃ia
illustrabo te ꝛ gẽtẽ tuã: cũ fuerit oppõtunũ.

Nũc g̊ recte feceris si miseris i auxiliũ mihi
viros: q2 discessit oĩs exercitꝰ meꝰ. Et misit
ei iõathas tria milia uiroꝝ fortiũ ãtiochiã.
Et venerũt ad rẽgẽ: ꝛ delectatꝰ ẽ rex i aduẽtu
eoꝝ. Et cõuenerũt q̃ erãt de ciuitate centuz
uiginti milia uiroꝝ: ꝛ uolebãt interficẽ rẽgẽ.
Et fugit rex i aulã: ꝛ occupauerũt q̃ erãt d̃ ci
uitate itiera ciuitatis: ꝛ cepũt pugnare. Et uo
cauit rex iudeos i auxiliũ: ꝛ cõuenerũt oẽs si
mul ad euz. Et dispsi sũt oẽs ꝑ ciuitatẽ: ꝛ oc-
ciderunt in illa die centum milia hominuz.
Et succẽderunt ciuitatẽ: ꝛ ceperũt spolia mul
ta i illa die: ꝛ liberauerũt regẽ. Et uiderunt
q̃ erant de ciuitate ꝙ obtinuissent iudei ciui
tatẽ sic̃ uolebãt: ꝛ ifirmati sũt mẽte sua: ꝛ cla
mauerũt ad regẽ cũ precibus dicentes: Da
nobis dextras: ꝛ cessẽt iudei oppugnare nos
ꝛ ciuitatẽ. Et ꝓiecerũt arma sua ꝛ fecerunt
pacẽ. Et gl̃ificati sũt iudei i ɔspectu regis ꝛ
i cõspectu oĩuz q̃ erãt i regno eius: ꝛ noiati
sũt i regno. Et regressi sũt i irl̃m: habentes
spolia multa. Et sedit demetriꝰ rex i sede re-
gni sui: ꝛ siluit t̃ra i ɔspectu eiꝰ. Et mẽtitus
ẽ oĩa quecũq3 dixit: ꝛ abalienauit se a iona
tha ꝛ nõ retribuit ei sc̃d̃m bñficia q̃ sibi tri-
buerat: ꝛ uexabat eũ ualde. Post hec autez
reuersus ẽ triphon ꝛ antiochꝰ cũ eo puer a
dolescẽs: ꝛ regnauit ꝛ iposuit sibi diadema.
Et cõgregati sũt ad eũ oẽs exercitus q̊s disp
serat demetriꝰ: ꝛ pugnauerũt ɔtra eũ: ꝛ fugit
ꝛ terga uertit. Et accepit triphon bestias: et
obtinuit ãtiochiã. Et scripsit ãtiochus ado
lescẽs ionathe dicẽs: Cõstituo tibi sacerdo-
tiũ: ꝛ ɔstituo te sup q̃ttuor ciuitates ut sis d̃
amicis regis. Et misit illi uasa aurea in mi
nisteriũ: ꝛ dedit ei ꝑtãtẽ bibẽdi i auro ꝛ esse
i purpura: ꝛ habẽ fibulã aureã. Et symonẽ
fratrẽ eius ɔstituit ducẽ a t̃minis tyri usq3
ad fines egypti. Et exijt ionathas. Et ꝑambu
labat trãs flumẽ ciuitates: ꝛ cõgregatꝰ ẽ ad
euz oĩs exercitus syrie i auxiliũ. Et uenit as
chalonẽ: ꝛ occurrerunt ei honorifice de ciui
tate. Et abijt inde gaçam ꝛ concluserunt se
qui erant gaçe: ꝛ obsedit eã: ꝛ succendit que
erant in circuitu ciuitatis: ꝛ predatꝰ est eaz.
Et rogauerunt gaçenses ionathan ꝛ dedit
illis dextram: ꝛ accepit filios eorũ obsides:
ꝛ misit illos in ierusalem: ꝛ perambulauit
regionem usq3 damascum. Et audiuit iona
thas quia preuaricati sunt principes deme-
trij in cades que est in galilea cum exercitu
multo uolentes eum remouere a negocio

regni: ⁊ occurrit illis: fratrē āt suū symōem
reliqt itra puītiā. Et applicuit symon ad
bethsurā ⁊ expugnabat eā diebꝰ multis: ⁊ ꝯ
clusit eos. Et postulauerunt ab eo dextras
accipe: ⁊ dedit illis. Et deiecit eos inde ⁊ ce-
pit ciuitatē: ⁊ posuit i ea p̄sidiū. Et iōathas
⁊ castra eius applicuerūt ad aquā genesar: ⁊
āte lucē vigilauerūt i cāpo asoꝛ. Et ecce castra
alienigenaꝝ occurrebāt i cāpo: ⁊ tēdebāt ei
isidias i mōtibꝰ: ipē āt occurrit ex aduerso.
Insidie vō exurrexerūt de locis suis: ⁊ cōmi
serūt p̄liū. Et fugerūt q̄ erāt ex pte ionathe
oēs: ⁊ nemo relictus ē ex eis nisi matathias
filius absolomi: ⁊ iudas filius calphi: prin
ceps militie exercitus. Et scidit ionathas ue
stimēta sua: ⁊ posuit terrā i capite suo: ⁊ oꝛa
uit. Et reuersus ē ionathas ad eos i p̄liū ⁊ ꝯ
uertit eos i fugam: ⁊ pugnauerūt: Et uiderūt
q̄ fugiebāt ptis illius: ⁊ reuersi sūt ad eū ⁊ i
sequebāt cū eo oēs vsq3 cades ad castra sua:
⁊ puenerūt vsq3 illuc. Et ceciderūt de alieni-
genis in die illa tria milia viroꝝ. ⁊ reuersus ē
ionathas in irl̄m.

C. XII.

Et vidit ionathas qꝛ tp̄s eū iuuat ⁊ ele
git viros: ⁊ misit eos romā statuere ⁊
renouare cū eis amicitiā. Et ad spartiatas ⁊
ad alia loca misit ep̄las secūdū eādē formā.
Et abierūt romā: ⁊ intrauerūt curiā ⁊ dixe-
rūt: Jonathas sūmus sacerdos ⁊ gēs iudeo
rū misit nos: ut renouemꝰ amicitiā ⁊ socie
tatē fm pristinū. Et dederūt illis epistolas ad
ipsos p loca: ut deducerēt eos in trā iuda cū
pace. Et hoc ē exēplū ep̄laꝝ quas scripsit io
nathas spartiatis: Jonathas sūmꝰ sacerdos
⁊ seniores gētis: ⁊ sacerdotes ⁊ reliquꝰ pp̄ls
iudeoꝝ spartiatis fratribus salutē. Jam p̄
dē misse erāt ep̄le ad oniā sūmū sacerdotē
a dario q̄ regnabat apud vos: qm̄ estis frēs
nostri: sicut sciptū cōtinet qd̄ subiectū ē. Et
suscepit onias uirū q̄ missus fuerat cū hono
re: ⁊ accepit epistolas i q̄bus significabat de
societate ⁊ de amicitia. Nos.n. cū nullo ho
rū indigeremus: hn̄tes solatio sanctos libros
q̄ sūt i māibꝰ nr̄is: maluimꝰ mittē ad vos īno
uare fratnitatē ⁊ amicitiā: ne forte alieni effi-
ciamur a uob. Multa.n. tēpa transierūt ex
q̄ misistis ad nos. Nos g̊ i oī tp̄e sine intmis
sione i diebꝰ solēnibus ⁊ ceteris q̄bꝰ opz: me
mores sumꝰ ur̄i i sacrificijs q̄ offerimus: ⁊ i
obseruatōibus: sicut fas ē ⁊ decet meminisse
fratrū nr̄oꝝ. Letamur itaq3 d̄ glīa ur̄a. Nos
autē circūdederūt multe tribulatiōes ⁊ mł
ta p̄lia: ⁊ ipugnauerūt nos reges q̄ sūt i circui
tu nostro. Noluimus g̊ uobis molesti eē: nec
ceteris socijs ⁊ amicis nostris i his prelijs.
Habuimꝰ.n. d̄ celo auxiliū: ⁊ liberati sumꝰ
nos: ⁊ hūiliati sūt inimici nr̄i. Elegimꝰ itaq3
neumeniū antiochi filiū ⁊ antipatrē iasōis
filiū: ⁊ misimus ad romanos renouare cuz
eis amicitiā ⁊ societatē p̄stinā. Mādauimꝰ
itaq3 eis ut ueniāt ēt ad uos: ⁊ salutēt uos:
⁊ reddāt uob ep̄las nr̄as de inouatiōe frat-
nitatis nr̄e. Et nūc bn̄facietis: rn̄dentes nob
ad hec. Et hoc rescriptū epistolaꝝ qd̄ misit
onias. Rex spartiataꝝ onias ionathe sacer
doti magno salutē. Jnuētū ē i scriptura de
spartiatis ⁊ iudeis qm̄ sūt frēs: ⁊ q̄a sūt d̄ ge
nere abraā. Et nunc ex q̊ hec cognouimus:
bn̄ facit scribētes nob de pace ur̄a. Sz ⁊ nos
rescripsimꝰ uobis: Pecoꝛa nr̄a ⁊ possessiōes
nr̄e uestre sūt: ⁊ uestre nr̄e. Mandauimus
itaq3 hec nūciari uobis. Et audiuit iōathas
qm̄ regressi sūt pricipes demetrij cū exercitu
multo supra q̄ p̄us pugnaē aduersus eū: et
exijt ab irl̄z: ⁊ occurrit eis i amathite ēgioe.
Nō.n. dederat eis spatiū ut igrederent ēgio
nē eius. Et misit speculatores i castra eoꝝ: ⁊
reuersi renūciauerūt q̄ constituunt supuēiē
illic nocte. Cuz occidisset āt sol: p̄cepit iona
thas suis uigilare: ⁊ eē i armis paratos ad
pugnā tota nocte. Et posuit custodes p cir-
cuitū castroꝝ. Et audierūt aduersarij q̄ pa
ratus ē ionathas cū suis i bello: ⁊ timuerūt
⁊ formidauerūt i coꝛde suo: ⁊ accēderunt fo
cos i castris suis. Jōathas āt ⁊ q̄ cuz eo erāt
nō cognouerunt usq3 mane. Uidebāt āt lu-
miaria ardētia: ⁊ secutꝰ ē eos ionathas: ⁊ n̄
ꝯp̄hēdit eos. Trāsierūt.n. flumē eleutheꝝ.
Et diuertit ionathas ad arabas q̄ uocabāt
ʒabadei: ⁊ pcussit eos: ⁊ accepit spolia eoꝝ.
Et iūxit ⁊ uenit damascū: ⁊ pābulabat oēz
regionē illā. Symon autē exijt: ⁊ uenit usq3
aschalonē ⁊ ad pxima p̄sidia: ⁊ declinauit i
ioppen: ⁊ occupauit eā. Audiuit eniz q̄ uel-
lēt presidiū tradere ptibꝰ demetrij: ⁊ posuit
ibi custodes: ut custodirent eaz. Et reuersus
est ionathas ⁊ conuocauit seniores populi:
⁊ cogitauit cum eis edificare presidia in iu-
dea: ⁊ edificare muros in ierusalem: ⁊ exal-
tare altitudine magna intermedium arcis
⁊ ciuitatis: ut separaret eā a ciuitate: ut eēt
ipsa singulariter: ⁊ neq3 emant neq3 uen-
dant. Et conuenerūt ut edificarent ciuitatē

⁊ cecidit murus q̄ erat sup torrentē: ab ortu solis: ⁊ repauit cū qui uocatur caphetheta. Et symon edificauit adiada ī sephela: ⁊ muniuit eā: ⁊ iposuit portas ⁊ seras. Et cū cogitasset triphon regnaī asie: ⁊ assumē diadēma ⁊ extēdē manū ī atiochū regē: timēs ne fōte nō pmitteret eū ionathas ſ3 pugnaret adūsus eū: q̄rebat ꝯphēdē eū ⁊ occidē. Et exurgēs abijt ī bethsan: ⁊ exijt iōathas obuiā cū q̄dragita milib' viroꝝ electoꝝ ī p̄liū: ⁊ vēit bethsan. Et uidit triphon q2 uēit ionathas cū exercitu multo: ut extēderet ī eum man': ⁊ timuit. Et excepit eū cū honoꝛ: ⁊ cōmēdauit eū oībus amicis suis: ⁊ dedit ei munera. Et p̄cepit exercitib' suis ut obedirēt ei sicut sibi. Et dixit ionathe: Ut q̄d vexasti uniuersum pplm: cū bellū nob' nō sit? Et nūc r̄mitte eos ī domos suas. Elige āt tibi viros paucos q̄ tecū sit: ⁊ veni mecū ptolemaidā: ⁊ tradā eā tibi: ⁊ reliq̄ p̄sidia: ⁊ exercitū: ⁊ vniuersos prepositos negocij: ⁊ conuersus abibo. Propterea .n. veni. Et credidit ei: ⁊ fecit sic̄ dixit ⁊ dimisit exercitū: ⁊ abierunt in terraz iuda. Retinuit autē secū tria milia viroꝝ: ex q̄bus remisit in galileam duo milia: mille aūt venerūt cū eo. Ut āt itrauit ptolemaidā ionathas: clauserūt portas ciuitatis ptolemēses: ⁊ cōphēderūt eū: ⁊ oēs q̄ cum eo intrauerunt: gladio interfecerūt. Et misit triphon exercitū ⁊ eq̄tes ī galileā ⁊ ī cāpū magnū: ut pderēt oēs socios ionathe. At illi cū cognouissēt: q2 ꝯphēsus ē ionathas ⁊ perijt ⁊ oēs q̄ cū eo erāt: hortati sunt semetipsos: ⁊ exierūt pati ī p̄liū. Et vidētes hi q̄ īsecuti fuerāt: q2 p aīa res ē illis: reuersi sūt: illi aūt venerūt oēs cū pace ī t̄rā iuda. Et plāxerūt ionathan ⁊ eos q̄ cū ipo erāt valde. Et luxit isrl' luctu magno. Et quesierūt oēs gentes q̄ erāt ī circuitu eoꝝ: cōterē eos. Dixerūt eni3: Nō hn̄t p̄cipē ⁊ adiuuātē: nūc ḡ expugnemus illos: ⁊ tollam' d̄ hoīb' memoriā eoꝝ.

C .XIII.

Et audiuit symon q2 congregauit triphon exercitū copiosū: ut veniret in t̄rā iuda ⁊ attereret eā: videns quia in tremore pplus ē ⁊ ī timoꝛ: ascēdit irl3 ⁊ ꝯgregauit pplm: ⁊ adhortās dixit: Uos scitis quanta ego ⁊ fratres mei ⁊ dom' patris mei fecim' p legib' ⁊ p scīs p̄lia: ⁊ angustias quales uidimus. Hoꝝ gratia perierunt fratres mei oēs pp isrl': ⁊ relict' sū ego sol'. Et nc̄ n̄ mihi ꝯtigat pcē aīe mee ī oī tpe tribulatiōis. Nō n. melior sū fratrib' meis. Uindicabo itaq3 gentē meā ⁊ scā: natos q̄3 nr̄os ⁊ vxores: q2 cōgregate sūt vniuerse gētes ꝯtrā nos inimicitie gr̄a. Et accēsus ē sp̄s ppli simul: ut audiuit s̄mōes istos: ⁊ r̄nderunt uoce magna dicentes: Tu es dux noster loco iude ⁊ ionathe fratris tui. Pugna p̄liū nostrū: ⁊ oīa q̄cūq3 dixeris nobis faciemus. Et congregās oēs viros bellatores accelerauit consumaī vniuersos muros irl'm: ⁊ muniuit eā ī gyro. Et misit ionathā filiū absolomi: ⁊ cū eo exercitū nouū ī ioppen: ⁊ eiectis his qui erant in arce remansit illic ipe. Et mouit triphon a ptolemaida cū exercitu multo ut veniret ī t̄rā iuda: ⁊ iōathas cū eo ī custodia. Symō āt applicuit ī addus ꝯtra faciē campi. Et vt cognouit triphon q2 surrexit symō loco fr̄is sui ionathe: ⁊ q̄a cōmissur' eēt cū eo preliu3: misit ad eū legatos dicēs: Pro argēto q̄d debebat frat̄ tuus ionathas ī rōne reḡ pp negocia q̄ habuit: detinuim' eu3. Et nūc mitte argenti talēta cētū ⁊ duos filios ei' obsides: ut nō dimissus fugiat a nob': ⁊ remittemus eū. Et cognouit symon q̄a cū dolo loq̄retur secū. Jussit tn̄ dari argentū ⁊ pueros: ne inimicitiā magnā sumeret ad pplm isrl' dicentem: q2 nō misit ei argētū ⁊ pueros: ppterea perijt. Et misit pueros ⁊ cētu3 talēta. Et mētitus ē: ⁊ non dimisit ionathan. Et post hec vēit triphon intra regionē ut ꝯterēt eā: ⁊ gyrauerūt p viā q̄ ducit ador. Et symon ⁊ castra ei' ābulabāt ī oē3 locū q̄cūq3 ibāt. Qui autē ī arce erāt: miserūt ad triphonē legatos vt festinaret venire p desertū: ⁊ mitteret illis alimonias. Et pauit triphon oēm eq̄tatu3: vt veniret illa nocte. Erat .n. nix multa valde ⁊ nō uenit ī galadithim. Et cū appiq̄sset baschaman: occidit ionathan ⁊ filios eius illic. Et conuertit triphon: ⁊ abijt ī terram suam. Et misit symon ⁊ accepit ossa iōathe fratris sui ⁊ sepeliuit ea ī modin ciuitate patrum eius. Et planxerūt eum omnis israel plāctu magno: ⁊ luxerunt eum dies m'ltos. Et edificauit symon super sepulchrum p̄ris sui ⁊ fratrum suorum: edificium altu3 uisu lapide polito retro ⁊ ante: ⁊ statuit sepcē pyramidas unā ꝯtra unā: patri ⁊ matri ⁊ q̄tuoꝛ fr̄ib'. Et his circūposuit colūnas magnas: ⁊ sup colūnas arma: ad memoriā et̄nā: ⁊ iuxta arma naues sculptas: q̄ uiderēt ab hoīb' nauigātib' mare. Hoc ē sepulchꝝ q̄d fec̄ ī modi usq3 ī hūc diē. Triphon autē

cū iter faceret cū antiocho rege adolescente
dolo occidit eū: ⁊ regnauit ī loco eiꝰ. Et impo
suit sibi diadema asie: ⁊ fecit plagā magnā ī
tra. Et edificauit symō p̄sidia iudee: muniēs
ea turribꝰ excelsis ⁊ muris magnis: ⁊ portl
⁊ seris: ⁊ posuit alimēta ī munitionibꝰ. Et e
legit symō viros ⁊ misit ad demetriū regem
ut faceret remissionē regiōi: qꝛ actus oēs tri
phonis p direptionē fuerant gesti. Et deme
trius rex ad v̄ba ista rn̄dit ei: ⁊ scripsit episto
lā talē: Rex demetriꝰ symōi sūmo sacerdoti
⁊ amico regū ⁊ seniorībꝰ ⁊ gēti iudeoꝝ salu
tē. Coronā aureā: ⁊ bahen quā misisti susce
pimꝰ: ⁊ pati sumꝰ facē vobiscū pacē magnā:
⁊ scribē p̄positis regis remittē voƀ que idul
simus. Quecūqꝫ.n. cōstituimꝰ voƀ cōstant.
Munitiones q̄s edificastis uoƀ sint. Remit
timꝰ q̄ꝫ igrantias ⁊ pcca usqꝫ ī hodiernū diē:
⁊ coronā quā debebatis. Et siq̄d aliud erat
tributariū in irl̄m: iā nō sit tributariū. Et si
q̄ ex voƀ apti sūt ɔscribi int̄ n̄ros: ɔscribāt:
⁊ sit int̄ nos pax. Anno centesimo septuage
simo ablatū ē iugū gentiuꝫ ab isrl̄. Et cepit
pplus isrl̄ scribē ī tabulis ⁊ gestis publicis
anno p̄mo sub symone sūmo sacerdote ma
gno duce: ⁊ p̄ncipe iudeoꝝ. In diebꝰ illis ap
plicuit symon ad gaçā: ⁊ circūōdit eā castrl:
⁊ fecit machinas: ⁊ applicuit ad ciuitatē: et
pcussit turrē vnā: ⁊ ɔp̄hēdit eā. Et q̄ erupāt
erāt intra machinā ⁊ ciuitatē: ⁊ factus ē mo
tus magnus ī ciuitate. Et ascēderūt q̄ erāt ī
ciuitate cū vxoribus ⁊ filijs supra muꝝ scis
sis tunicis suis: ⁊ clamauerūt uoce magna po
stulātes a symōe dextras sibi dari: ⁊ dixerūt:
Nō nobis reddas scd̄m malicias n̄ras: sed
scd̄m mīscōdias tuas: ⁊ suiemꝰ tibi. Et flexꝰ
symō: nō debellauit eos: eiecit tn̄ eos de ciui
tate: ⁊ emūdauit edes ī q̄bꝰ fuerāt simlacra:
⁊ tūc itrauit ī eā cū hymnis bn̄dicēs dn̄m.
Et eiecta ab ea oī imundicia collocauit ī ea
viros q̄ legē facerēt: ⁊ muniuit eā ⁊ fecit sibi
habitationē. Qui autē erāt ī arce irl̄m ꝓhi
bebāt egredi ⁊ igredi regionē ⁊ emē ac vēdē:
⁊ esurierūt ualde: ⁊ multi ex eis fame perierūt.
Et clamauerūt ad symonē ut dextras acci
perent: ⁊ dedit illis. Et eiecit eos inde: ⁊ mū
dauit arcē a ɔtamiatiōibus. Et intrauerūt
ī eā tertia ⁊ uicesima die secūdi mēsis: anno
cētesimo septuagesimo primo cū laude ⁊ ra
mis palmaꝝ ⁊ cynarl ⁊ cymbalis ⁊ nablis ⁊
hymnis ⁊ canticis: quia contritus ē inimicꝰ
magnus ex isrl̄. Et constituit ut oībꝰ annis
agerent̄ dies hi cum leticia. Et muniuit mō
tē tēpli: q̄ erat secus arcē: ⁊ habitauit ibi ipe
⁊ q̄ cū eo erāt. Et uidit symō ioannē filium
suū q̄ꝛ fortl p̄lij uir ēet: ⁊ posuit eū ducē uir
tutū uniuersaꝝ: ⁊ habitauit ī gaçaris.

C.XIIII.

Anno cētesimo septuagesimo secundo
ɔgregauit rex demetrius exercitū suū:
⁊ abijt ī mediā ad cōtrahenda sibi auxilia:
ut expugnaret triphonē. Et audiuit arsaces
rex p̄sidis ⁊ medie q̄a intrauit demetrius ɔ
fines suos: ⁊ misit unū ō p̄ncipibus suis ut
ɔp̄hēderet eū uiuū: ⁊ adduceret eū ad se. Et
abijt ⁊ pcussit castra demetrij: ⁊ ɔp̄hēdit eū
⁊ duxit eū ad arsacē: ⁊ posuit eū ī custodiā.
Et siluit oīs terra iuda oībus diebus symo
nis: ⁊ q̄siuit bona gēti sue: ⁊ placuit ill̄ ptās
eiꝰ: ⁊ gl̄ia eiꝰ oībꝰ diebꝰ. Et cū oī gl̄ia sua ac
cepit ioppē ī portū: ⁊ fecit ītroitū ī īsulis ma
ris. Et dilatauit fines gentis sue: ⁊ obtinuit
regionē. Et cōgregauit captiuitatē multā: ⁊
dn̄atus ē gaçare ⁊ bethsure ⁊ arci: ⁊ abstu
lit īmūdicias ex ea: ⁊ non erat q̄ resisteret ei.
Et unusq̄sqꝫ colebat t̄rā suā cū pace: ⁊ terra
iuda dabat fructus suos: ⁊ ligna camporuꝫ
fructū suū. Seniores ī plateis sed̄bant oēs.
⁊ de bonis terre tractabāt: ⁊ iuuenes indue
bāt se gloriā ⁊ stolas belli. Et ciuitatibus tri
buebat alimonias: ⁊ cōstituebat eas ut eēnt
uasa munitionis: q̄adusqꝫ noīatū ē nomē
gl̄ie eiꝰ usqꝫ ad extremū t̄re. Fecit pacē sup t̄
rā: ⁊ letatꝰ ē isrl̄ leticia magna. Et sedit unꝰ
q̄sqꝫ sub uite sua: ⁊ sub ficulnea sua: ⁊ n̄ erat
q̄ eos t̄reret. Defecit ipugnās eos sup t̄rā: re
ges cōtriti sūt ī diebus illis. Et confirmauit
oēs hūiles ppl̄i sui: ⁊ legē exq̄siuit: ⁊ abstulit
oēꝫ iniquū ⁊ malū. Sācta glorificauit: ⁊ ml̄
tiplicauit vasa scōꝝ: Et auditū ē rome: qꝛ ō
defūctus ēet ionathas ⁊ usqꝫ in spartiatas:
⁊ cōtristati sūt ualde. Ut audierūt aūt q̄ꝛ sy
mon fratꝛ eiꝰ factus esset sūmus sacerdos lo
co eiꝰ: ⁊ ipse obtīeret oēꝫ regionē ⁊ ciuitates
ī ea: scripserūt ad eū tabulis ereis ut renoua
rēt amicitias ⁊ societateꝫ: quā fecerāt cū iu
da ⁊ cū ionatha fratribus eiꝰ. Et lecte sūt ī ɔ
spectu eccl̄ie ī irl̄m. Et hoc exēplū epistolaꝝ
q̄s spartiate miserūt. Spartianoꝝ p̄ncipes
⁊ ciuitates symōi sacerdoti magno ⁊ sēiori
bus ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ reliq̄ pplo iudeoꝝ f̄ribꝰ
salutē. Legati q̄ missi sūt ad populū nostrū
nunciauerunt nobis de ūra gloria ⁊ honore

⁊ leticia: ⁊ gauisi sumus ĩ introitu eoꝝ. Et scripsim⁹ q̄ ab eis erãt dicta ĩ cõcilijs populi sic: Numeni⁹ antiochi ⁊ ãtipater iasõis fili⁹ legati iudeoꝝ uenerũt ad nos: ĩnouãtes nobiscũ amicitiã pristinã. Et placuit poplo excipe uiros gl'iose: ⁊ ponẽ exẽplũ sermonũ eorũ ĩ segregatis ppl'i libris: ut sit ad memoriã pplo spartiataꝝ. Exẽplũ aũt hoꝝ scripsim⁹ symoni magno sacerdoti. Post hoc aũt misit symon numeniũ romã hñtẽ clypeũ aureum magnũ põdo minaꝝ mille: ad statuẽdã cũ eis societatẽ. Cũ aũt audisset ppl's romanus ꝑmões istos: dixerũt: Quã gr̃aꝝ actõez reddem⁹ symoni ⁊ filijs ei⁹: Restituit .n. ipse fr̃es tuos: ⁊ expugnauit inimicos isr'l ab eis. Et statuerũt ei lib'tatẽ: ⁊ descripserũt ĩ tabulis ereis: ⁊ posuerũt ĩ titulis ĩ mõtẽ syon. Et hoc ẽ exẽplũ scripture. Octauadecima die mẽsis ebul anno cẽtesimo septuagesio scdo ãno t'tio sb' symõe sacerdote magno ĩ assaramel ĩ cõuẽtu magno sacerdotũ ⁊ ppl'i ⁊ principũ ⁊ gẽtis ⁊ senioꝝ regiõis nota facta sũt hec: qm̃ frequẽt' facta sũt ꝑlia ĩ regione nr̃a. Symõ aũt matathie fili⁹ ex filijs iarib ⁊ fr̃es ei⁹ dederũt se ꝑiculo: ⁊ restiterũt aduersarijs gẽtis sue: ut starẽt scã ipsoꝝ ⁊ lex: ⁊ gl'ia magna glorificauerũt gẽtẽ suã. Et congregauit ionathas gẽtẽ suã: ⁊ fact⁹ ẽ illis sacerdos magnus: ⁊ apposit⁹ ẽ ad ppl'm suũ. Et uoluerũt inimici eoꝝ calcare scã: ⁊ atterere regionem ipsoꝝ: ⁊ extẽdẽ man⁹ ĩ scã scoꝝ. Tũc restitit symon ⁊ pugnauit ꝓ gẽte sua: ⁊ erogauit pecunias multas: ⁊ armauit uiros uirtutis gẽtis sue: ⁊ dedit illis stipẽdia. Et muniuit ciuitates iudee ⁊ bethsurã q̄ erat in finib⁹ iudee: ubi erãt arma hostiũ ãtea: ⁊ posuit illic ꝑsidiuz uiros iudeos. Et ioppen muniuit q̄ erat ad mare: ⁊ gaçaram q̄ ẽ ĩ finibus açoti: ĩ qua hostes antea habitabãt: ⁊ collocauit illic iudeos: ⁊ q̄cũq3 apta erãt ad correptõez eoꝝ posuit ĩ eis. Et uidit ppl'us actũ symõis ⁊ gl'iam quã cogitabat facẽ gẽti sue: ⁊ posuerũt eũ ducẽ suũ ⁊ ꝑncipẽ sacerdotũ eo ꝙ ipse fecerit hec oĩa: ⁊ iusticiã ⁊ fidẽ quã cõseruauit gẽti sue: ⁊ exq̄siuit oĩ mõ exaltare ppl'uz suũ. Et ĩ dieb⁹ ei⁹ ꝓspatũ ẽ ĩ manibus ei⁹ ut tollerẽt gẽtes de regione ipsoꝝ: ⁊ q̄ ĩ ciuitate dauid erãt ĩ ir'l'm ĩ arce de qua procedebant ⁊ cõtamiabãt oĩa q̄ ĩ circuitu sãctoꝝ sũt: ⁊ ĩferebãt plagã magnã castitati. Et collocauit ĩ ea uiros iudeos ad tutamentuz regionis ⁊ ciuitatis: ⁊ exaltauit muros ĩ ir'l'm. Et rex demetri⁹ statuit illi sũmũ sacerdotiũ. Scdm̃ hec fecit eũ amicũ suũ: ⁊ gl'ificauit eũ ĩ gloria magna. Audiuit .n. ꝙ appellati sunt iudei a romãis amici ⁊ socij ⁊ fr̃es: ⁊ q2 susceperit legatos symõis gl'iose: ⁊ q2 iudei ⁊ sacerdotes eoꝝ cõsenserũt eũ eẽ ducẽ suũ ⁊ sũmũ sacerdotẽ ĩ et'nũ: donec surgat ꝓpheta fidelis: ⁊ ut sit sup eos dux: ⁊ ut cura esset illi ꝓ scis: ⁊ ut ꝯstituẽt ꝑpositos sup opa eoꝝ ⁊ sup regionẽ: ⁊ sup arma ⁊ sup ꝑsidia: ⁊ cura sit illi de scis: ⁊ ut audiat ab oĩbus: ⁊ scribãt ĩ noĩe ei⁹ oẽs cõscriptiões in regiõe: ⁊ ut opiat' purpura ⁊ auro: ⁊ ne liceat ulli ex poplo ⁊ ex sacerdotib⁹ irritũ facere aliq̄d hoꝝ: ⁊ ꝯtradicere his q̄ ab eo dicũt: aut cõuocare cõuẽtũ ĩ regiõe sine ipo: ⁊ vestiri purpura ⁊ uti fibula aurea. Qui ãt fecerit extra hec: aut irritũ fecerit aliq̄d hoꝝ: reus erit. Et cõplacuit oĩ pplo statuẽ symonẽ: ⁊ facẽ scdz v'ba ista. Et suscepit symõ ⁊ placuit ei ut sũmo sacerdotio fũgeret: ⁊ esset dux ⁊ ꝑnceps gẽt' iudeorũ ⁊ sacerdotũ: ⁊ ꝑesset oĩb⁹. Et scripturã istaz dixerũt ponẽ ĩ tabulis ereis: ⁊ ponẽ eas ĩ peribolo sãctoꝝ ĩ loco celebri. Exẽplũ ãt eorũ ponẽ ĩ erario: ut habeat symõ ⁊ filij ei⁹.

.XV.

Et misit rex antiochus filius demetrij epistolas ab ĩsulis maris symõi sacerdoti ⁊ pĩcipi gẽt' iudeoꝝ ⁊ uniuerse genti: ⁊ erant continentes hunc moduz. Rex antiochus symõi sacerdoti magno ⁊ gẽti iudeoꝝ salutẽ. Qm̃ q̄dam pestilẽtes obtinuerunt regnũ patꝝ nr̃oꝝ: volo aũt vẽdicare regnũ et restituẽ illud sic erat ãtea: ⁊ lectã feci multitudinẽ exercit⁹: ⁊ feci naues bellicas. Volo ãt ꝓcedẽ ꝑ regionẽ ut ulciscar in eos q̄ cõrupert regionẽ nr̃az: ⁊ q̄ desolauerũt ciuitates multas ĩ regno meo. Nũc g' statuo tibi oẽs oblationes q̄s remiserũt tibi añ me oẽs reges: et quecũq3 alia dona remiserũt tibi: ⁊ ꝑmitto tibi facẽ ꝑcussurã ꝓprij nummismatis ĩ regione tua. Jerusalẽ autẽ scãz esse ⁊ liberã: ⁊ oĩa arma q̄ fabrificata st' ⁊ ꝑsidia q̄ cõstruxisti q̄ tenes: maneãt tibi. Et oẽ debitũ regis ⁊ que futura sũt regi ex hoc ⁊ in totuz tempus remittũt' tibi. Cũ ãt obtinuerim⁹ regnũ nr̃m: gl'ificabim⁹ te ⁊ gentẽ tuã: ⁊ tẽplũ gloria magna: ita ut manifestet' gloria vr̃a in uniuersa t'ra. Anno centesimo septuagesimoquarto: exijt antiochus ĩ t'rã patrum suorũ: ⁊ conuenerunt ad eũ omnes exercitus: ita ut pauci

relicti esset cũ triphone. Et insecutus ẽ eum antiochus rex: ⁊ venit dorã fugiẽs p maritimã. Sciebat. n. q̃ ꝯgregata sũt mala i eũ: et reliq̃t eũ exercit⁹. Et applicuit antiochus sꝫ dorã cũ cẽtũ uigĩti milib⁹ uiroꝝ belligeratoꝝ: ⁊ octo milib⁹ eq̃tũ. Et circuiuit ciuitatẽ: ⁊ naues a mari accesserũt: ⁊ vexabãt ciuitatẽ a t̃ra ⁊ mari: ⁊ neminẽ sinebãt igredi uel egredi. Venit aũt numeni⁹ ⁊ q̃ cũ eo fuerant ab vrbe roma habẽtes epistolas regibus et regionib⁹ scriptas: i q̃bus ꝯtinebant hec: Lucius cõsul romanoꝝ: ptolemeo regi salutẽ. Legati iudeoꝝ venẽit ad nos amici nostri ĩnouãtes p̃stinã amicitiã ⁊ societatẽ: missi a symone pncipe sacerdotũ ⁊ poplo iudeoꝝ. Attulerũt ãt ⁊ clypeũ aureũ minaꝝ mille. Placuit itaq₃ nobis scribẽ regibus ⁊ regiõibus ut ñ iferãt illis mala: nꝫ ipugnẽt eos et ciuitates eoꝝ ⁊ rigiões eoꝝ: ⁊ ut nõ ferãt auxiliũ pugnãtib⁹ aduersus eos. Visũ ãt ẽ nobis accipẽ ab eis clypeũ. Siq̃ g̃ pestilẽtes fugerit d regiõe ipsoꝝ ad uos: tradite eos symoni pricipi sacerdotũ: ut uindicet i eos f̃m legeꝫ suã. Hec eadẽ scripta sũt demetrio regi: ⁊ attalo ⁊ arabe ⁊ arasci: ⁊ i oẽs regiões: ⁊ sansame ⁊ spartanis ⁊ delo ⁊ mido ⁊ sitione ⁊ carie ⁊ samũ ⁊ pãphyliaꝫ ⁊ lyciã ⁊ alicarnasuꝫ ⁊ rhodum ⁊ faselida ⁊ choo ⁊ siden ⁊ arado ⁊ gortinã ⁊ gnydũ ⁊ cyprum ⁊ cyrenẽ. Exemplũ aũt eoꝝ scripserunt symoni principi sacerdotũ: ⁊ populo iudeoꝝ. Antioch⁹ aũt rex applicuit castra i dorã secũdo admouens ei semp man⁹ ⁊ machinas faciens: ⁊ ꝯclusit triphonẽ ne pcederet. Et misit ad euꝫ symon duo milia uiroꝝ electoꝝ i auxiliũ ⁊ argẽtũ ⁊ aurũ ⁊ uasa copiosa: ⁊ noluit ea accipe sꝫ rupit oia q̃ pactus ẽ cũ eo ãtea: ⁊ alienauit se ab eo. Et misit ad eũ athẽobiũ unũ de amicis suis: ut tractaret cũ ipso dicẽs: Vos tenetis ioppen ⁊ gaçarã ⁊ arcẽ q̃ ẽ i ir̃lm ciuitates regni mei: fines eaꝝ desolastis ⁊ fecistis plagã magnã i terra: ⁊ dñati estis p loca multa i regno meo. Nunc g̃ tradite ciuitates q̃s occupastis: ⁊ tributa locoꝝ i q̃b⁹ dñati estis extra fines iudee. Sin ãt date p illis q̃ngẽta talẽta argẽti: ⁊ extermĩniĩ q̃d exterminastis ⁊ tributoꝝ ciuitatũ alia talenta quingẽta. Sin aũt ueniem⁹: ⁊ expugnabimus uos. Et uenit athenobius amicus regis i ir̃lm: ⁊ vidit gloriã symonis ⁊ claritatẽ i auro ⁊ argẽto ⁊ apparatũ copiosũ: ⁊ obstupuit: ⁊ ĩtulit ei verba regis. Et rñdit ei symõ: ⁊ dixit ei: Neq₃ alienã t̃rã sũpsim⁹: neq₃ alienã detinemus: sꝫ hẽditatẽ patꝝ nr̃oꝝ: q̃ iiuste ab iimicis nostris aliq̃ tpe possessa ẽ. Nos v̓o tẽpus hñtes vẽdicam⁹ hereditatẽ patruꝫ nostroꝝ. Nã d̓ ioppe ⁊ gaçara que expostulas: ipi faciebãt i pplo plagã magnã: ⁊ i ɼgiõe nostra: hoꝝ dam⁹ talẽta cẽtũ. Et nõ rñdit ei athẽobius v̓bũ. Reuersus ãt cũ ira ad regẽ renunciauit ei v̓ba ista: ⁊ gloriã symonis ⁊ uniuersa q̃ uidit: ⁊ irat⁹ ẽ rex ira magna. Triphon ãt fugit naui i orthosaida. Et ꝯstituit rex cẽdebeũ ducẽ maritimũ: ⁊ exercitũ peditũ ⁊ eq̃tũ dedit illi. Et mãdauit illi mouẽ castra ꝯtra faciẽ iudee: ⁊ mãdauit ei edificare cedronẽ: ⁊ obstruẽ põtas ciuitatis: ⁊ debellaɼ pplꝫ. Rex ãt psequebaɼ triphonẽ. Et puenit cẽdebeus iãniã: ⁊ cepit irritare plebẽ: ⁊ cõculcaɼ iudeã: ⁊ captiuare populũ: ⁊ interficẽ: ⁊ edificare cedronẽ. Et collocauit illic eq̃tes ⁊ exercitũ: ut egressi perambularent uiaꝫ iudee sicut constituit ei rex.

XVI.

Et ascendit ioannes de gaçaris ⁊ nunciauit symoni patri suo que fecit cẽdebeus i pplo ipsoꝝ. Et uocauit symõ duos filios suos seniores iudã ⁊ ioannẽ: ⁊ ait illis: Ego ⁊ f̃res mei ⁊ dom⁹ p̃ris mei expugnauimus hostes isr̃l ab adolescẽtia usq₃ i hũc diẽ: ⁊ psꝑatũ ẽ i manib⁹ nr̃is liberaɼ isr̃l aliq̃tiẽs. Nũc aũt senui: sꝫ estote loco meo ⁊ fratris mei: ⁊ egressi pugnate p gẽte nr̃a. Auxilium v̓o de celo vobiscũ sit. Et elegit de regiõe vigĩti milia viroꝝ belligeratoꝝ ⁊ eq̃tes: ⁊ pfecti sũt ad cẽdebeũ ⁊ dormierũt i modin. Et surrexerũt mane ⁊ abierũt i cãpũ. Et ecce exercitus copiosus i obuiã illis: peditũ ⁊ eq̃tũ: ⁊ fluuius torrẽs erat inter mediũ ipsoꝝ. Et admouit castra ꝯtra faciẽ eoꝝ ipse ⁊ popl's eius: ⁊ vidit pplm trepidãtẽ ad trãsfretãdũ torrẽtẽ: ⁊ trãsfretauit primus. Et uiderũt euꝫ viri: ⁊ transierũt post eũ. Et diuisit populuꝫ ⁊ eq̃tes i medio peditũ. Erat autẽ eq̃tat⁹ aduersarioꝝ copiosus nimis. Et exclamauerũt sacris tubis: ⁊ in fugã cõuersus est cendebe⁹ ⁊ castra eius: ⁊ ceciderũt ex eis multi vulnerati: residui aũt in munitionẽ fugerunt. Tũc vulneratus est iudas frater ioãnis. Joãnes autẽ insecutus est eos donec venit cedronaꝫ quam edificauit: ⁊ fugerunt vsq₃ ad turres que erant in agris açoti: et succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo milia viroꝝ:

⁊ reuersus ē ī iudeā ī pace. Et ptolemeus fi
lius abobi ꝯstitutꝰ erat dux ī cãpo hierico: ⁊
habebat argentū ⁊ aurū multū. Erat. n. ge
ner sūmi sacerdotis. Et exaltatū ē coꝛ eius:
⁊ uolebat obtinē regionē: ⁊ cogitabat dolū
aduersus symonē ⁊ filios eiꝰ ut tolleret eos.
Symon āt pābulās ciuitates ꝗ erāt ī regiōe
iudee: ⁊ solicitudinē gerēs eaꝝ ꝺ̄scēdit ī hie
rico: ipse ⁊ matathias filius eiꝰ ⁊ iudas: āno
centesimo septuagesimoseptimo mēse unde
cimo. Hic est mensis sabath. Et suscepit eos
filius abobi ī munitiūculā que uocat̄ doch
cū dolo quā edificauit: ⁊ fecit eis ꝯuiuiū ma
gnū: ⁊ abscōdit illic uiros. Et cū inebꝛiatus
esset symon ⁊ filij eius: surrexit ptolemeꝰ cū
suis: ⁊ sūpserunt arma sua: ⁊ intrauerunt ī
conuiuiū: ⁊ occiderūt eū ⁊ duos filios eius:
⁊ quosdā pueros eius. Et fecit deceptionez
magnā ī isrl': ⁊ reddidit mala ꝓ bōis. Et scꝛi
psit hec ptolemeꝰ ⁊ misit regi: ut mitteret ei
exercitū ī auxiliū: ⁊ tradret ei regionē ⁊ ciui
tates eoꝝ ⁊ tributa. Et misit alios ī gaçarā
tollē ioānē: ⁊ tribunis misit eplas ut uēirēt
ad se: ⁊ daret eis argentū ⁊ aurū ⁊ dona. Et
alios misit occupare irl'z ⁊ mōtē tēpli. Et ꝑ
currēs ꝗdā nunciauit ioanni ī gaçara qꝛ pe
rijt pater eiꝰ ⁊ fratres eius: ⁊ ꝗa misit te qꝫ ī
terfici. Ut audiuit autē: uehemēt̄ expauit: ⁊
ꝯphēdit uiros ꝗ uenerāt ꝑdē eū: ⁊ occidit il
los. Cognouit. n. qꝛ q̄rebāt ꝑdere eū. Et cetera
ꝭmonū ioānis ⁊ belloꝝ eius: ⁊ bonaꝝ v̄tu
tū ꝗbꝰ fortit̄ gessit: ⁊ edificij muroꝝ quos
extruxit ⁊ reruz gestarum eius: ecce hec scꝛi
pta sunt in libꝛo dierum sacerdotij eius: ex
quo factus est pꝛinceps sacerdotuz post pa
trem suum.

Explicit liber pmꝰ Machabeoꝝ
Incipit secundus. Caplm .I.

FRatribus ꝗ sūt ꝑ egyptū iu
deis salutē dicūt fr̄es ꝗ sūt
ī hierosolymis iudei: ⁊ ꝗ ī
regione iudea: ⁊ pacem bo
nā. Bn̄faciat uob' deꝰ ⁊ me
minerit testamēti sui qđ lo
cutꝰ ē ad abꝛaā ⁊ isaac ⁊ iacob ꝭuoꝝ suoꝝ
fideliū: ⁊ det uobis coꝛ oībus ut colatis eū:
⁊ faciatis eius uolūtatē coꝛde magno ⁊ aīa
uolēti. Adapiat coꝛ uestrū ī lege sua ⁊ ī pce
ptis suis: ⁊ faciat pacē. Exaudiat oꝛōnes ue
stras: ⁊ reconcilietuꝛ uobis: nec uos deserat
in tp̄e malo. Et nūc hic sumꝰ oꝛātes ꝑ vob'.
Regnāte ꝺ̄metrio āno cētesimo sexagesimo
nono nos iudei scripsimꝰ uobis ī tribulatōe
⁊ īpetu ꝗ supuenit nobis ī istis ānis: ex quo
recessit iason a scā t̄ra ⁊ a regno. Portā suc
cēderunt: ⁊ effuderūt sanguinē inocentē. Et
oꝛauimus ad dn̄m ⁊ exauditi sumus: ⁊ ob
tulimus sacrificiū ⁊ similaginē: ⁊ accēdimꝰ
lucernas: ⁊ pꝛoposuimus pāes: Et nunc fre
quētate dies scenophegie mensis casleu. An
no cētesimo octogesimo octauo: populus ꝗ
ē hierosolymis ⁊ ī iudea senatusqꝫ ⁊ iudas:
aristobolo magistro ptolemei regis ꝗ est de
genē chꝛistoꝝ sacerdotū ⁊ his qui in egypto
sūt iudeis salutē ⁊ sanitatē. De magnis peri
culis a deo liberati magnifice gratias agimꝰ
ipi: utpote ꝗ aduersus talē rēgē dimicauimꝰ.
Ipse. n. ebulire fecit de ꝑside eos ꝗ pugnaue
rūt ꝯtra nos ⁊ scāz ciuitatē. Nā cū ī ꝑsiā eēt
dux ip̄e ⁊ cū ip̄o īmēsus exercitus: cecidit in
tēplo nanee: ꝯsilio deceptꝰ sacerdotū nanee.
Eteni cū ea hitaturꝰ vēit ad locū antiochus
⁊ amici eiꝰ: ⁊ ut accipet pecunias mltas do
tis noīe. Cūqꝫ ꝓposuisset eas sacerdotes na
nee: ⁊ ipse cū paucꝭ igressus esset itra ābituz
phani: clauserūt tēplū. Cū āt intrasset antio
chus aptoqꝫ occulto aditu tēpli mittētes la
pides ꝑcusserūt ducē ⁊ eos ꝗ cū eo erāt: ⁊ di
uiserūt membꝛatī: ⁊ capitibus amputat̄ fo
ras ꝓiecerūt. Per oīa bn̄dictus deꝰ qui tra
didit ipios. Facturi igit̄ ꝗnta ⁊ uicesima die
mēsis casleu purificationē tēpli: necessariuz
duximus significare uobis: ut ⁊ uos qꝫ aga
tis diē scenophegie: ⁊ diē ignis: ꝗ datꝰ est qn̄
neemias edificato tēplo ⁊ altari obtulit sa
crificia. Nā cū ī ꝑsiden ducerēt p̄res uestri
sacerdotes ꝗ tūc cultoꝛes dei erāt: acceptuz
ignē de altari occulte abscōderūt ī ualle ubi
erat puteus altus ⁊ siccꝰ: ⁊ ī eo cōtutati sūt
eū: ita ut oībus ignotus esset locus. Cū āt ꝑ
terissent āni multi: ⁊ placuit deo ut mitteret̄
neemias a rege persidis: nepotes sacerdotū
illoꝝ ꝗ abscōderāt misit ad reqrēdū ignē: ⁊
sicut narrauerūt nobis: nō inuenerūt ignez:
sꝫ aquā crassā. Et iussit eos haurire: ⁊ afferꝛ
sibi: ⁊ sacrificia ꝗ īposita erāt iussit sacerdos
neemias aspgi ipsa aqua: ⁊ ligna: ⁊ que erāt
supposita. Utqꝫ hoc factū est: ⁊ tp̄s affuit ꝗ
sol refulsit ꝗ pꝛius erat ī nubilo: accensus ē
ignis magnus ita ut oēs mirarēt̄. Oꝛationē
āt faciebant oēs sacerdotes dū consumaret̄

sacrificiũ ionatha inchoãte: ceterĩ ãt rñdẽti
bus. Et neemie erat oratio hũc hñs modũ.
Dñe deus oĩu͡z creator terribil' ⁊ fortis iust⁹
⁊ misericors q̃ solus es bonus rex: sol⁹ pstãs
solus iustus ⁊ oipotens ⁊ etnus: q̃ liberas
isrl' de oi malo: q̃ fecisti pr̃es electos: ⁊ sãcti
ficasti eos: accipe sacrificiũ p̱ uniuerso pplo
tuo isrl': ⁊ custodi ptẽ tuã ⁊ sãctifica. Cogre
ga dispsionẽ nostrã: libera eos q̃ seruiunt
gentib⁹: ⁊ cõtẽptos ⁊ abomiatos respice: ut
sciãt gẽtes q̃a tu es deus noster. Affige op
p̃mẽtes nos: ⁊ cõtumeliã faciẽtes i supbia.
Cõstitue pplm tuũ i loco sãcto tuo: sicut dixit
moyses. Sacerdotes ãt psallebãt hymnos:
vsq͡zq̃ cõsũptũ eẽt sacrificium. Cũ autez cõ
sumptum esset sacrificium: ex residua aq̃
neemias iussit lapides maiões pfundi. Q̃d
ut factũ ẽ ex eis flãma accẽsa est: sz ex lumie
q̃d refulsit ab altari ꝯsũpta ẽ. Ut v̓o maife-
stata est res: renũciatũ ẽ regi psaꝝ q̄ i loco i
q̃ ignẽ abscõderãt hi q̃ trãslati fuerant sacer
dotes: aq̃ appuit: õ q̃ neemias ⁊ q̃ cũ eo erãt
purificauerũt sacrificia. Cõsiderãs aũt rex
⁊ rem diligẽter examinãs: fecit ei tẽplu͡z ut
p̱baret q̃d factũ erat. Et cũ p̱basset: sacerdo
tibus donauit mlta bõa ⁊ alia atq͡z alia mu
nera: ⁊ accipiẽs mãu sua tribuebat eis. Ap
pellauit aũt neemias hũc locu͡z nepthar: q̃d
interpretatur purificatio. Uocatur autem
apud plures nephi.

C.II.

Inuenit ãt i descriptionib⁹ hieremie p̱
phete q̄ iussit: eos ignẽ accipe q̃ trans
migrabãt ut significatũ ẽ: ⁊ ut mãdauit trãs
migrati. Et dedit illis legẽ ne obliuiscerent
p̃cepta dñi: ⁊ ut nõ exerrarẽt mẽtib⁹ uidẽtes
simulacra aurea ⁊ argẽtea ⁊ ornamẽta eoꝝ.
Et alia h⁹mõi dicẽs hortabat: ne legẽ amo-
uerẽt a corde suo. Erat aũt in ipsa scriptura
quõ tabnaculũ ⁊ arcã iussit p̱pheta diuino
r̃nso ad se facto comitari secũ usq͡zquo exijt
in montẽ: in quo moyses ascẽdit ⁊ uidit dei
hereditatẽ. Et ueniẽs ibi hieremias inuenit
locũ speluñce: ⁊ tabnaculũ ⁊ arcã ⁊ altar icẽsi
intulit illuc: ⁊ ostiũ obstruxit. Et accesserũt q̃
dã simul q̃ seq̃bãt ut notarẽt sibi locũ: ⁊ nõ
potuerũt iuẽire. Ut aũt cognouit hieremias:
culpãs illos dixit q̄ ignotus erit locus dõec
cõgreget deus congregationẽ populi: ⁊ p̱pi
tius fiat. Et tunc dñs õñdet hec: ⁊ appebit
maiestas domini: ⁊ nubes erit sicut ⁊ moysi
manifestabat: ⁊ sicut cu͡z salomon petijt ut
locus sãctificaret magno deo. manifestabat
hec. Magnifice eteni sapientiã tractabat ⁊
sapiẽtiã hñs obtulit sacrificiũ dedicationis
⁊ cõsumatõis tẽpli. Sicut ⁊ moyses orabat
ad dñm: ⁊ descẽdit ignis de celo ⁊ consũpsit
holocaustũ: sicut ⁊ salomon orauit: ⁊ descẽ-
dit ignis de celo ⁊ consũpsit holocaustũ: et
dixit moyses eo q̄ nõ sit comestũ q̃d erat p̱
pc̃o: ⁊ ꝯsũptũ ẽ. Silr̃ ⁊ salomõ octo dieb⁹
celebrauit dedicationẽ. Inferebãt autẽ in de
scriptõibus ⁊ cõmẽtarijs neemie hec eadẽ:
⁊ q̃lit ꝯstruẽs bibliothecã cõgregauit de re-
gionib⁹ libros: ⁊ p̱phetaꝝ ⁊ dauid: ⁊ eplas
regũ de donarijs. Silr̃ aũt ⁊ iudas ea q̃ di-
dicerat p̱ bellũ quod nobis acciderat cõgre
gauit oĩa: ⁊ st̃ apud nos. Si g̃ ꝯsideratĩ hec:
mittite q̃ pferãt uob̃. Acturi itaq͡z purifica-
tionẽ scripsimus uobis. Bñ g̃ facietis: si ege
ritis hos dies. Deus autẽ q̃ liberauit pplm
suũ ⁊ reddidit hereditatẽ omnibus: ⁊ r̃gnũ
⁊ sacerdotiũ ⁊ sãctificationẽ sicut p̱misit i le
ge: speramus q̄ cito nostri miserebit: ⁊ cõgre
gabit õ sub celo i locũ sãctũ. Eripuit. n. nos
õ magnis p̱iculis: ⁊ locũ purgauit. De iuda
v̓o machabeo ⁊ fr̃ib⁹ eius: ⁊ de tẽpli magni
purificatione: ⁊ de are dedicatione: sz ⁊ õ p̱
lijs q̃ p̱tinent ad antiochũ nobilẽ: ⁊ filiũ ei⁹
eupatorẽ: ⁊ de illumĩationib⁹ que de celo fc̃e
st̃ ad eos q̃ p̱ iudeis fortit̃ fecerũt: ita ut uni
uersam regionẽ cum pauci essẽt vĩdicarẽt: ⁊
barbarã multitudinẽ fugarent: ⁊ famosissi-
mũ i toto orbe teplũ r̃cuperarẽt: ⁊ ciuitate͡z
lĩbarẽt: ut leges q̃ abolende erãt restituerẽt:
dño cũ oi trãq̃llitate p̱pitio facto ill'. Itẽq͡z
ab iasone cyreneo q̃nq͡z libris cõp̱rehẽsa tẽ-
tauimus nos vno uolumie breuiare. Cõsiderãtes
rãtes eni multitudinẽ libroꝝ ⁊ difficultate͡z
volẽtibus aggredi narratiões historiaꝝ: pp̱
multitudinẽ reꝝ curauim⁹ volentib⁹ q̃dẽ le-
gere ut esset ai oblectatio: studiosis v̓o ut fa
cile possint memorie cõmendare: oĩbus aũt
legẽtibus vtilitas cõferat. Et nobis q̃dẽ ipis
q̃ hoc op⁹ breuiãdi cã suscepim⁹ nõ facilẽ la
borẽ: imo v̓o negociũ plenũ uigiliaꝝ ⁊ sudo
ris assũpsim⁹. Sicut hi q̃ p̃parant ꝯuiuiũ:
⁊ querũt alioꝝ uolũtati parcẽ: pp̱ multorũ
gratiã libent' laborẽ sustinem⁹: veritatẽ q̃dẽ
de singulis auctoribus concedentes: ipi aũt
fm datã formã breuiati studẽtes. Sicut. n.
noue dom⁹ architecto õ vniuersa structura
curandum est: ei uero qui pingere curat que

curat q̄ apta sūt ad ornatū exq̄rēda sūt: ita
estimadū ē ⁊ i nobis. Eteni itellectū colligē
⁊ ordiare ſmonē: ⁊ curiosius partes singlas
qualsq₃ disquirere historie cōgruit auctori:
breuitatē uero dictionis sectari: ⁊ executio-
nes rerum uitare breuianti concedenduʒ ē.
Hinc ergo narrationem incipiemus: de pfa
tione tantum dixisse sufficiat. Stultum et
enim est ante historiam effluere: in ipsa aūt
historia succingi

III.

Igit cū sācta ciuitas hitaret i oī pace:
leges āt adhuc optime custodirēt ꝓpt
onie pontifici dispositionē ⁊ pietatē ⁊ aios
odio habentes mala: fiebat ut ⁊ ipsi reges ⁊
pncipes locū sūmo honore dignū ducerēt: ⁊
tēplū maximis mūeribus illustrarē: ita ut se
leucus asie rex de redditibꝰ suis prestaret oēs
sūptus ad misteriū sacrificioꝝ ptinētes. Sy
mō āt de tbu beniami ꝓpositꝰ tēpli ꝯstitutꝰ:
cōtēdebat obsistente sibi pncipe sacerdotuʒ
iniquū aliquid i ciuitate moliri. Sʒ cū vicē
oīa nō posset: venit ad apolloniū tharsee fi
liū qui illo tēpore erat dux celessyrie ⁊ phēi
cis: ⁊ nūciauit ei pecunijs inumerabilibꝰ ple
nū esse erariū hierosolymis: ⁊ oēs copias i
mēsas ēe q̄ nō ptinēt ad rationē sacrificioꝝ:
esse autē possibile sub potestate regis cadere
vniuersa. Cūq₃ retulisset ad regē apollōius
de pecunijs q̄ delate erāt: ille accitū heliodo
rū qui erat sup negocia eiꝰ: misit cū mādā
tis ut predictā pecuniā trāspōtaret. Statiq₃
heliodorꝰ iter ē aggressus: specie q̄dē q̄i p ce
lessyriā ⁊ phenicē ciuitates esset pagraturus:
re uera āt regis ꝓpositū pfecturus. Sʒ cum
venisset hierosolymā ⁊ benigne a sūmo sa
cerdote in ciuitate esset exceptus: narrauit
de dato indicio pecuniaꝝ: ⁊ cuius rei gratia
adesset apuit. Interrogabat autē si uere hec
ita essent. Tunc sūmus sacerdos oñdit ꝺpo
sita esse hec ⁊ victualia uiduaꝝ ⁊ pupilloꝝ:
quedā vō ēe hircani thobie uiri ualde emi-
nētis: i his q̄ detulerat ipius symō: uniuersa
aūt argenti talēta esse q̄dringenta: ⁊ auri du
centa: decipi vō eos q̄ credidissēt loco ⁊ tem
plo: qꝺ p uniuersū mūdū honorat: p sui ue
neratione ⁊ sāctitate: oīo ipossibile esse. At
ille ꝓ his q̄ hēbat i mādatis a rege: dicebat
oī genē regi ea esse deferēda. Cōstituta autē
die intrabat de his heliodorus ordiaturus.

Nō modica vō p uniuersā ciuitatē erat tre-
pidatio. Sacerdotes aūt ante altare cuʒ sto
lis sacerdotalibus iactauerūt se: ⁊ iuocabāt
de celo eū q̄ de depositis legē posuit: ut his
q̄ deposuerāt ea salua custodiret. Iaʒ uero
q̄ uidēt sūmi sacerdotis uultū: mēte uulnera
bat. Facies. n. ⁊ color imutatꝰ declarabat in
ternū ai dolorē. Circūfusa. n. erat mesticia q̄
dā uiro: ⁊ horror corpōis: p quē māifestꝰ as
piciētibus dolor cordis eiꝰ efficiebat. Alij ēt
cōgregati de domibꝰ ꝯfluebant publica sup
plicatione obsecrātes: p eo q̄ i cōtēptū locꝰ
esset uenturus. Accincteq₃ mulieres cilicijs
pectus p plateas cōfluebant: sed ⁊ uirgies q̄
cōcluse erāt: pcurrebāt ad oniā: alie aūt ad
muros: q̄dā uero p fenestras aspiciebāt: uni
uerse aūt ꝓtēdētes manꝰ i celū deprecaban
tur. Erat. n. misera cōmixte multitudinis ⁊
magni sacerdotis i agone ꝯstituti expectatio.
Et hi q̄dē iuocabāt oipotētē deū: ut credita
sibi his qui crediderāt cū oi itegritate ꝯser-
uarēt. Heliodorus aūt qꝺ decreuerat pficie
bat: eodē loco ipe cū satellitibꝰ circa erariū
presens. Sed sps oipotētis dei magnā fecit sue
ostēsionis euidētiā: ita ut oēs q̄ ausi fuerant
parē ei: ruentes dei uirtute: i dissolutionem
⁊ formidinē cōuerterent. Appuit. n. illis q̄dā
equꝰ tribilē hñs sessorē optimis opimentis
adornatus: isq₃ cū ipetu heliodoro priores
calces elisit. Qui āt ei sedebat uidebat ar-
ma habē aurea. Alij etiā appueīt duo iuue-
nes vtute decori optimi glīa speciosiq₃ ami
ctu: q̄ circūsteterūt eū ⁊ ex utraq₃ pte flagel-
labāt: sine intermissione multis plagis vbe-
rātes. Subito aūt heliodorus cōcidit i trā:
eūq₃ multa caligine circūfusū rapuerunt: at
q₃ in sella gestatoria positū eiecerūt. Et is q̄
cū multis cursoribꝰ ⁊ satellitibꝰ pdictū igres
sus ē erariū: portabat nullo sibi auxiliū ferē
te: māifesta dei cognita vtute. Et ille quidē
p diuinā vtutē iacebat mutꝰ: atq₃ oi spe ⁊ sa
lute puatꝰ. Hi āt dñm bñdicebāt: q₃ magni-
ficabat locū suū: ⁊ tēplū qꝺ paulo añ timōe
ac tumltu ēat plenū: apparēte oipotēte dño
gaudio ⁊ leticia ipletū ē. Tūc vō ex aicis helio
dori q̄dā rogabāt ꝯfesti oniā ut iuocaret al
tissimū: ut uitā dōaret ei q̄ i supmo spū ēat
ꝯstitutꝰ. Cōsidrās āt sūmꝰ sacerdos ne fōte
rex suspicaret maliciā aliquā ex iudeis circa
heliodorū ꝯsumatā: obtulit ꝓ salute uiri ho
stiā salutarē. Cūq₃ sūmꝰ sacēdos exōaret: iidē
iuuenes eisdē uestibꝰ aicti astātes heliodoro

dixerũt: Onie sacerdoti grãs age. Nã ppter eũ dñs tibi uitã donauit. Tu aũt a deo flagellat⁹: nũcia õib⁹ magnalia dei ꝛ ptatez. Et his dictis nõ cõparuerũt. Heliodor⁹ ãt hostia deo oblata ꝛ uotis magnis ꝓmissis ei q̃ uiuere illi cõcessit ꝛ onie grãs agens: recepto exercitu repedabat ad regẽ. Testabaẗ ãt õib⁹ ea que sub oculis suis uiderat opa magna dei. Cũ ãt rex ĩtrogasset heliodoruz q̃s eẽt apt⁹ adhuc semel hierosolymã mitti ait. Siquẽ hẽs hostẽ aut regni tui ĩsidiatorez mitte illuc: et flagellatũ eũ recipies: si tñ euaserit: eo q̃ i loco sit uere dei q̃dã uirt⁹. Naz ipe q̃ hʒ i cel' hitationem uisitator et adiutor ẽ loci illi⁹: ꝛ uenĩetes ad malefaciẽdũ pcutit ac pdit. Igr̃ de heliodoro ꝛ erarij custodia ita res se habet.

C .IIII.

Simon ãt pdict⁹ pecuniarũ ꝛ prĩe delator male loq̃baẗ de onia: tanq̃ ipse heliodorũ ĩstigasset ad hec: ꝛ ipse fuisset incensor malorũ: puisorẽq̃ʒ ciuitatis ac defẽsorẽ gẽtis sue et emulatorẽ legis dei audebat ĩsidiatorẽ regni dicẽ. Sʒ cum inimicitie in tñ pcederent: ut ẽt p q̃sdam simonis necessarios homicidia fierẽt: cõsiderãs onias picl'm ptentionis ꝛ apolloniũ insanire: utpote ducem celessyrie ꝛ phenicis ad augẽdã maliciam simonis: ad regẽ se cõtulit nõ ut ciuium accusator: sʒ cõem utilitatẽ apud semetipʒ uniuerse m'ltitudinis ꝯsiderãs. Uidebat. n. sine regali ꝓuidentia ĩpossibile eẽ pacẽ reb⁹ dari: nec simonẽ posse cessaẽ a stulticia sua. Sed p⁹ seleuci uite excessũ cum suscepisset regnũ antioch⁹ q̃ nobil' appellabatur: ambiebat iason frẽ onie summũ sacerdotiũ: adito rege ꝓmittẽs ei argẽti talẽta trecenta sexaginta: et ex redditibus alijs talẽta octogita. Super hoc ꝓmittebat ꝛ alia cẽtũ quinq̃gita: si ptati ei⁹ cõcederet gymnasiũ: ꝛ ephebiã sibi constituere: ꝛ eos q̃ in hierosolymis erãt antiochenos scribere. Quod cum rex ãnuisset et obtinuisset principatũ: statim ad gẽtilẽ ritũ contribules suos trãsferre cepit: ꝛ amotis his que humanitatis cã iudeis a regib⁹ fuerant ꝯstituta per ioannẽ prẽm eupolemij: q̃ apud romãnos de amicitia ꝛ societate functus est legatione legitima: ciuiũ iura destituẽs praua ĩstituta sanciebat. Eteim ausus ẽ sb ipsa arce gymnasiũ ꝯstituere: ꝛ optimos q̃sq̃ ephebo in lupanarib⁹ ponẽ. Erat autẽ hoc non ĩitiũ sʒ ĩcremẽtũ q̃dda: ꝛ ꝓfect⁹ gentilis ꝛ alienigene ꝯuersatiõis: ppt' ĩpij ꝛ nõ sacerdotis iasonis nefariũ ꝛ ĩauditũ scelus: ita ut sacerdotes iã non circa altaris officia dediti eẽnt: sʒ contẽpto tẽplo ꝛ sacrificijs neglectis festinarẽt pticipes fieri palestre ꝛ prebitiõis ei⁹ ĩiuste ꝛ in exercitijs disci: et patrios q̃dẽ honores nihil hñtes: grecas glias optimas arbitrabãt. Quarũ gra periclosa eos contentio hẽbat: et eorũ instituta emulabãtur: ac p oia his cõsiles eẽ cupiebãt: q̃s hostes ꝛ peremptores hũerant. In leges enim diuinas ipie agẽ ĩpune nõ cedit: sʒ hoc tps sequẽs declarabit. Cũ ãt q̃nquẽnal' agon tyro celebraretur: ꝛ rex pñs eẽt: misit iason facinorosos ab hierosolymis uiros pccores põtantes argenti didrachmas trecẽtas i sacrificiũ herculis: q̃s postulauerũt hi q̃ appõtauerãt ne in sacrificijs erogarẽt: q: nõ oportẽt: sed i alios sũpt⁹ eas deputari. Sed hec oblata sũt q̃dẽ ab eo q̃ miserat i sacrificiuz herculis: ppt' pñtes ãt date sũt in fabricã nauiũ triremiũ. Misso ãt in egyptũ apollõio nesthei filio ppt' pmates ptolomei philometoris regi cũ cognouisset antioch⁹ alienum se a negocijs regni effectũ: ppis utilitatibus cõsulẽs: ꝓfect⁹ iñ uenit ioppẽ ꝛ iñ hierosolymã. Et magnifice ab iasõe et ciuitate susceptus: cũ facularũ lumib⁹ ꝛ laudib⁹ ĩgressus ẽ: ꝛ inde i phenicẽ exercitũ ꝯuertit. Et p⁹ triẽniũ tempus misit iason menelaũ supradicti simonis frẽm portantẽ pecũias regi: et ẽ negocijs necessarijs rñsa perlaturũ. At ille cõmẽdatus regi cũ magnificasset faciẽ ptatis eius: i semetipsũ retorsit sũmũ sacerdotium supponens iasoni talẽta argẽti trecẽta. Acceptisq̃ʒ a rege mandatis uẽit: nihil q̃dẽ hñs dignũ sacerdotio: aĩos vo crudel' tyranni: ꝛ fere belue irã gerẽs. Et iason q̃dẽ q̃ pprium frẽm captiuauerat: ipse decept⁹ profug⁹ i ãmanitẽ expulsus ẽ regionem. Menela⁹ aũt principatũ q̃dẽ obtinuit: de pecunijs vo regi ꝓmissis nihil agebat: cũ exactionẽ faceret sostrat⁹ q̃ arci erat ꝓposit⁹. Nã ad hũc exactio uectigaliũ ptinebat: quã ob cãm utriq̃ʒ ad regẽ sũt euocati. Et menala⁹ amot⁹ est a sacerdotio succedente lysimacho frẽ suo: sostratus ãt plat⁹ est cyprijs. Et cum hec agerent contigit tharsenses ꝛ mallotas seditionem mouere: eo q̃ antiochi regis cõcubine dono eẽnt dati. Festinanẗ itaq̃ʒ rex uenit sedare illos: relicto suffecto uno ex comitibus

ſuis andronico. Ratꝰ ãt menelaꝰ accepiſſe ſe
tp̃s opportunũ: aurea q̃dã uaſa e tẽplo fura
tus donauit andronico: ⁊ alia uẽdiderat ty
ro ⁊ ꝑ uicinas ciuitates. Qđ cuꝫ certiſſime
cognouiſſet onias: arguebat eũ: ipſe in loco
tuto ſe cõtinẽs antiochie ſecꝰ daphnẽ. Unđ
menelaus accedẽs ad andronicuꝫ: rogabat
ut oniã īficẽt. Qui cũ ueniſſꝫ ad oniã: ⁊ da
tis dextris cũ iureiurãdo q̃uis eẽt ei ſuſpec-
tꝰ ſuaſiſſet de aſylo ꝓcedẽ: ſtati eũ ꝑemit nõ
ueritus iuſtitiã. Ob quã cãꝫ non ſolũ iudei
ſed ẽt alie q̃ꝫ natiões idignabant: ⁊ moleſte
ferebant de nece tãti uiri iiuſta. Sꝫ regreſſũ
regẽ de cilicie locis adierũt iudei apud anti-
ochiã ſil' ⁊ greci: ꝯquerẽs de iniq̃ nece onie.
Cõtriſtatꝰ itaq̃ꝫ ẽ aio ãtiochꝰ ꝓpt oniã: ⁊ fle
xus ad miam lachrymas fudit: recordatus
defũcti ſobrietatẽ ⁊ modeſtiã. Accẽſiſq̃ꝫ ais
andronicũ purpura exutũ ꝑ totã ciuitatem
iubet circũduci: ⁊ i eodẽ loco i q̃ i oniã ĩpie-
tatẽ cõmiſerat ſacrilegũ uita priuari dño il-
li cõdignã retribuẽte penã. Multis aũt ſa-
crilegiis i templo a lyſimacho cõmiſſis me-
nelai cõſilio ⁊ diuulgata fama cõgregatã ẽ
multitudo aduerſũ lyſimachũ: multo iã au
ro exportato. Turbis ãt inſurgẽtibꝰ et ais
ira repletis: lyſimachꝰ armatis fere tribꝰ mi
libus iniq̃s manibꝰ uti cepit: duce q̃dã tyrã
no etate parit' ⁊ demẽtia ꝓuecto. Sꝫ ut itel
lexerũt conatũ lyſimachi aliĩ lapides aliĩ fu
ſtes ualidos arripuere: q̃dã ṽo cinerẽ in lyſi
machũ iecere. Et multi q̃dẽ uulnerati: q̃daꝫ
aũt ⁊ ꝓſtrati: õnes ṽo i fugã ꝯuerſi ſũt. Ipꝫ
ẽt ſacrilegũ secꝰ erariũ interfecerũt. De his ĝ ce
pit iudiciũ aduerſus menelaũ agitari. Et cũ
ueniſſet rex tyrũ: ad ipſũ negociũ detulerũt
miſſi tres uiri a ſeniorĩbꝰ. Et cũ ſuparet me
nelaꝰ: ꝓmiſit ptolomeo multas pecũias da-
re ad ſuadendũ regi. Itaq̃ꝫ ptolomeꝰ i q̃daꝫ
atrio poſitũ q̃ſi refrigerãdi grã regem adiit:
⁊ deduxit a ſñia: ⁊ menelaũ q̃dẽ uniṽſe ma
licie reũ criminibꝰ abſoluit: miſeros aũt qui
etiã ſi apud ſcythas cãm dixiſſent inocẽtes
iudicarent: hos morte dãnauit. Cito ĝ iniu
ſtã penã ḋderũt: q̃ ꝓ ciuitate ⁊ pplo ⁊ ſacris
uaſis cãm ꝓſecuti ſũt. Quã obrẽ tyriĩ q̃ꝫ in
dignati erga ſepulturã eoꝝ liꝫaliſſimi exti-
terũt. Menelaꝰ ãt ꝓpt eorũ q̃ i potẽtia erãt
auariciã ꝑmanebat i ꝓtate: creſcẽs i malicia
ad inſidias ciuium.

C. V.

Eodẽ tp̃e antiochꝰ ſcđam ꝓfectionẽ pa-
uit i egyptũ. Cõtigit aũt ꝑ uniuerſam
hieroſolymoꝝ ciuitatẽ uideri diebꝰ q̃draginta
ta ꝑ aera eq̃tes diſcurrẽtes auratas ſtolas
hñtes ⁊ haſtas q̃ſi cohortes armatas ⁊ cur
ſus eq̃ꝝ ꝑ ordiẽs digeſtos: et cõgreſſiões fie
ri cõminꝰ ⁊ ſcutorũ motꝰ ⁊ galeatoꝝ multi
tudinẽ gladiis diſtrictis ⁊ telorũ iactꝰ ⁊ au-
reorũ armorũ ſplendorẽ õniſq̃ꝫ generis lori
caꝝ. Qua ꝓpt ões rogabant i bonũ mõſtra
ꝯuerti. Sꝫ cũ falſus rumõ exiſſet: tãq̃ uita
exceſſiſſꝫ ãtiochus: aſſũptis iaſõ ñ minꝰ mil
le uiris aggreſſus ẽ ciuitatẽ repẽte: ⁊ ciuibꝰ
ad murũ cõuolantibꝰ ad ultimũ appĥẽſa ci
uitate menelaꝰ fugit i arcẽ. Jaſon ṽo nõ pce
bat i cede de ciuibꝰ ſuis nec cogitabat ꝓſpi-
tatẽ aduerſũ cognatos malũ eẽ maximũ: ar
bitrãs hoſtiũ ⁊ ñ ciuiũ ſe trophea captuꝝ.
Et principatũ q̃dẽ ñ obtinuit: finẽ ṽo iſidia
rũ ſuarũ confuſionẽ accepit: ⁊ ꝓfugꝰ iteꝝ a-
biit i ãmanitẽ. Ad ultimũ i exitiũ ſui cõclu
ſus ab aretha arabũ tyrãno fugiẽs ḋ ciuita
te i ciuitatẽ õibꝰ odioſus: ut refuga legũ ⁊ ex
ecrabilis ut patrie ⁊ ciuiũ hoſtis i egyptuꝫ
extruſus ẽ: ⁊ q̃ multos ḋ pña ſua expulerat
ꝑegre periit laccdemonas ꝓfectꝰ: q̃i ꝓ cogna
tione ibi refugiũ hiturꝰ: ⁊ qui iſepultos mł-
tos abiecerat ipſe ⁊ illamẽtatꝰ ⁊ i ſepulťabiĩ
citur: ſepultura neq̃ꝫ ꝑegria uſus: neq̃ꝫ pñio
ſepulchro participans. His itaq̃ꝫ geſtis ſu-
ſpicatꝰ ẽ rex ſocietatẽ deſerturos iudeos: et
ob hoc profectus ex egypto efferatis animiſ
ciuitatem q̃dem armis cepit. Juſſit autem
militibus interficere: nec parcere occurſanti
bus: ⁊ ꝑ domos aſcendentes trucidare. Fie-
bant ĝ cedes iuuenum ac ſeniorum: mulieꝝ
⁊ natoruꝫ exťminia: uirginũq̃ꝫ ⁊ paruuloꝝ
neces. Erant ãt toto triduo octoginta milia
interfecti: quadraginta milia uincti: non mi
nus auteꝫ uenũdati. Sed nec iſta ſufficiũt.
Auſus eſt etiam intrare tẽplum uniṽſa ťra
ſanctius menelao ductore: qui leguꝫ ⁊ pñe
fuit proditor. Et ſceleſtis manibus ſumens
ſancta uaſa que ab aliis regibus ⁊ ciuitati-
bus erant poſita ad ornatũ loci ⁊ gloriam:
cõtrectabat idigne ⁊ contamiabat. Ita alie-
natꝰ mẽte antiochꝰ nõ ꝯſiderabat: q̃ ꝓpter
pcca hitãtiũ ciuitatẽ modicũ deꝰ fuerat ira-
tus: ꝓpter qđ ⁊ accidit circa locũ deſpectio.
Alioquin niſi contigiſſet eos multis pccis
eẽ iuolutos: ſicut heliodorꝰ q̃ miſſus ẽ a ſe-
leuco rege ad expoliandũ erariũ etiam hic

stati adueniēs flagellat⁹ ꝛ repulsus utiq; fu
isset ab audacia. Uerum nō ꝓpt̄ locū gētē:
ſꝫ ꝓpt̄ gētē locū de⁹ elegit. Jdeoq; ꝛ ipſe locus
particeps fcūs ē ppl'i maloꝝ: poſtea āt fiet ſo
cius bonoꝝ: ꝛ q̄ derelict⁹ i ira dei oīpotētꝭ eſt:
iteꝝ i magni dn̄i recōciliatiōe cū ſūma gl'a
exaltabit. Jgit̄ antioch⁹ mille ꝛ octigētꝭ abla
tis de templo talentꝭ velocit̄ antiochiam re
greſſus ē: exiſtimās ſe p̄ ſupbia t̄rā ad naui
gādū: pelagus v̄o ad iter agēdū deductu
rū ꝓpt̄ mētꝭ elatōem. Reliq̄t āt ꝑpoſitos ad
affligēdā gētē: hieroſolymiſ q̄dem philippū
genē phrygē moꝛib⁹ crudelioꝛē eo ipſo: a q̄
ↄſtitut⁹ ē: i garizī āt andronicū ꝛ menelaū:
q̄ grauı⁹ q̄ ceteri iminebāt ciuibus. Cumq;
apposit⁹ eēt ↄtra iudeos: miſit odioſū ꝑnci
pē apollonīū cū exercitu vigīti ꝛ duob⁹ mili
b⁹: p̄cipiēs ei oēs ꝑfecte etatꝭ īt̄ficē: mulieres
ac iuuenes vēdē. Qui cū veniſſet hieroſoly
mā pacē ſimulās q̄euit uſq; ad diē ſcm̄ ſab
bati: ꝛ tūc feriatꝭ iudeis arma cape ſuis pre
cepit. Oēſq; ſimul q̄ ad ſpectaculum ꝓceſſe
rant: trucidauit ꝛ ciuitatē cū armatꝭ diſcur
rēs igētē m̄ltitudinē ꝑemit. Judas autē ma
chabe⁹: q̄ decim⁹ fuerat ſeceſſerat i deſ̄tū lo
cū: ibiq; iter feras vitā i mōtib⁹ cū ſuis age
bat: ꝛ feni cibo veſcētes demoꝛabāt ne parti
cipes eſſent coinq̄natiōis.

C.VI.

Sed n̄ p⁹ multū t̄pis miſit rex ſenē q̄uē
dā antiochenū: q̄ cōpellēt iudeos: ut
ſe trāſferēt a patriis ꝛ dei legib⁹: ↄtamiare
ēt: q̄d i hieroſolymis erat tēplū: ꝛ cognoīare
iouis olympii: ꝛ i garizim: put erāt hi q̄ lo
cū inhitabāt iouis hoſpitalꝭ. Peſſima autē
ꝛ vniuerſis grauis erat maloꝝ icurſio. Nā
tēplū luxuria ꝛ comeſſatiōib⁹ erat plenū: et
ſcoꝛtantiū cū mētricibus: ſacratiſq; edibus
mulieres ſe ultro ingerebāt: itroferētes ea: q̄
n̄ licebāt. Altare ēt plenū erat illicitꝭ: q̄ legi
b⁹ ꝓhibebāt. Neq; āt ſabbata cuſtodiebāt:
neq; dies ſolēnes patrii ſ̄uabāt nec ſimplici
ter ſe q̄ſq̄ iudeū cōfitebat̄. Ducebant āt cū
amara neceſſitate i die natalis regꝭ ad ſacri
ficia: ꝛ cū liberi ſacra celebrarēt: cogebātur
edera coronati libero circuire. Decretū aūt
exiit i ꝓximas ciuitates gētiliū ſuggerētib⁹
ptolemeiſ: ut pari modo ꝛ ipſi aduerſus iu
deos agerēt: ut ſacrificarēt: eos āt q̄ nollēt
trāſire ad iſtituta gētiliū īt̄ficerēt. Erat ḡ vi
dere miſeriā. Due.n. mulieres delate ſūt na
tos ſuos circūcidiſſe: q̄s ad vbera īfātibus
ſuſpēſis: cū publice p ciuitatē circūduxiſſēt
p muros ꝑcipitauerūt. Alii v̄o ad ꝓxias coe
untes ſpelūcas: ꝛ latent̄ ſabbati diē celebrā
tes: cū idicati eſſent philippo: flāmis ſuccē
ſi ſūt: eo q̄ verebāt ꝓpt̄ religiōem ꝛ obſ̄uā
tiā: manu ſibimet auxiliū ferre. Obſecro āt
eos q̄ hūc librū lecturi ſūt: ne abhoꝛreſcant
ꝓpt̄ aduerſos caſus: ſꝫ reputēt ea q̄ accide
rūt n̄ ad iteritū: ſed ad correptōem eē generꝭ
nr̄i. Etenim m̄lto t̄pe n̄ ſinē peccātib⁹ ex ſn̄ia
agē: ſed ſtatim vltiones adhibē: magni bn̄fi
cii ē iudiciuꝫ. Nō.n. ſicut i aliis natōib⁹ dn̄s
patient̄ expectat: ut eaſ cū iudicii dies adue
nerit i plenitudine peccātoꝝ puniat: ita ꝛ i no
bis ſtatuit: ut peccātis nr̄is i finē ↄuolutꝭ ita de
mū i nos vīdicet: ꝓpt̄ q̄d nūq̄ q̄dē a nobis
miam ſuam amouet: corripiēs v̄o in aduer
ſis ppl'm ſuum n̄ derelinq̄t. Sꝫ hec nob̄ ad
cōmonitōem legētiū dicta ſint paucꝭ. Jā āt
veniēdum ē ad narratiōem. Jgit̄ eleazar⁹ vn⁹
de ꝑmoꝛib⁹ ſcribaꝝ vir etate ꝓuectuſ: ꝛ vul
tu decoꝛus: apto oꝛe hians cōpellebat̄ car
nē poꝛcinā manducare: at ille glorioſiſſimā
moꝛtem magis q̄ odibilē vitā cōplectēs: vo
lūtarie ꝑibat ad ſuppliciū. Jntuēs āt queād
dum opoꝛteret accedē: patient̄ ſuſtinē) deſti
nauit n̄ admitt̄e illicita: ꝓpt̄ vite amoꝛē. Hi
āt q̄ aſtabāt iniq̄ miſ̄atōe cōmoti: ꝓpter āti
quā viri amicitiā tollētes cū ſecreto rogabāt
afferri carnes: q̄b⁹ veſci ei licebat: ut ſimula
ret manducaſſe: ſicut rex īpauerat de ſacrifi
cii carnib⁹: ut hoc fcō a moꝛte libarēt̄: ꝛ ꝓpt̄
veterē viri amicitiam hanc i eo faciebāt hu
manitatem. At ille cogitare cepit etatꝭ ac ſe
nectutꝭ ſue eminētiā dignā: ꝛ igenite nobili
tatꝭ caniciē: atq; a puero optime ↄuerſatōis
act⁹: ꝛ ſ̄m ſācte ꝛ a deo ↄdite legꝭ ↄſtituta r̄n
dit cito dicēs: ꝑmitti ſe velle i ifernū. Nō.n.
etati nr̄e dignū ē iſt̄ fingē: ut m̄lti adoleſcē
tes arbitrātes eleazaꝝ nonagīta ānoꝝ trā
ſiſſe ad vitā alienigenaꝝ: ꝛ ipſi ꝓpt̄ meam
ſimulationem: ꝛ ꝓpter modicum coꝛrupti
bilis vite tēpus decipiantur: ꝛ p hoc macu
lam atq; execratiōeꝫ mee ſenectuti ↄquirā.
Nā ꝛ ſi in p̄ñti t̄pe ſuppliciis hominum eri
piar: ſꝫ manuꝫ oīpotentis nec viuus nec de
funct⁹ effugiam. Quāobrem foꝛtiter vitam
excedendo: ſenectute quidem dignus appa
rebo: adoleſcētib⁹ āt exemplū foꝛte reliquā:
ſi prompto aīo ac foꝛtiter pro grauiſſimis

ac sãctissimis legib' honesta morte pfũgar.
His dictis ɔfestim ad suppliciũ trahebat. Hi
ãt q̃ eũ ducebãt: ⁊ paulo ãte fuerant mitio-
res: i irã ɔuersi sunt ꝓpter fmões ab eo dic-
tos: q̃s illi p arrogãtiã ꝓlatos arbitrabant.
Sz cũ plagis pimẽtur: ingemuit ⁊ dixit: Dñe
q̃ habes scam sciam: manifeste tu scis: quia
cũ a morte possẽ libari duros corporis susti-
neo dolores: fm aiam vo ꝓpt tiorẽ tuũ libẽ
ter hec patior. Et iste q̃dem hoc mõ vita de
cessit: ñ solũ iuuenib': sz ⁊ vniuerse gẽti me
moriã mõtis sue ad exẽplũ vtutis ⁊ fortitudis
derelinquens.

.VII.

Contigit ãt septẽ fres vna cũ matre ap
phẽsos compelli a rege edere ɔtra fas
carnes porcias: flagris ⁊ taureis cruciatos.
Un' ãt ex illis: q̃ erat pm' sic ait: Quid q̃ris
⁊ q̃d vis discẽ a nobis? Parati sumus mori
magis q̃ patrias dei leges pũaricari. Iratus
itaq3 rex iussit sartagines ⁊ ollas eneas suc
cẽdi: q̃bus statim succẽsis iussit ei: q̃ por fue
rat locut' ãputari linguam: ⁊ cute capitis ab-
stracta sũmas q3 man' ⁊ pedes ei pcidi: ce-
teris ei' frib' ⁊ matre ĩspiciẽtib'. Et cũ iã per
oia inutil' fcus eẽt: iussit ignẽ admoueri: ⁊ ad
huc spirãtẽ torreri i sartagine: i q̃ cũ diu cru
ciaret: ceteri vna cũ matre iuicẽ se hortabã
tur mori fortit' dicẽtes: Dñs de' aspiciet veri
tatẽ: ⁊ ɔsolabit i nob': queãdmodũ i ɔtestati
one cãtici declarauit moyses: Et i fuis suis
cõsolabit. Mortuo itaq3 illo pmo hoc mõ
sequẽtẽ ãducebãt ad illudẽdũ: ⁊ cute capitis
ei' cuz capill' abstracta itrogabãt si mãduca
ret p' q̃ toto corpore p mẽbra sigula pũiret.
At ille rñdẽs patria voce dixit: Nõ faciaz.
Propt qõ ⁊ iste sequenti loco pmi tormẽta
suscepit: ⁊ i vltio spu ɔstitut' sic ait: Tu q̃dẽ
scelestissime i pñti vita nos pdis: sz rex mũ-
di defũctos nos ꝓ suis legib' etne vite resur
rectiõe suscitabit. P' hũc tti' illudit: ⁊ liguã
postulat' cito ꝓtulit: ⁊ man' cõstant' exten-
dit: ⁊ cũ fiducia ait: E celo ista possideo: sed
ꝓpt dei leges nunc hec ipsa despicio: qm̃ ab
ipso me ea receptuꝝ spero. Ita ut rex: ⁊ qui
cũ ipso erãt mirarẽt adolescẽtis animũ: q̃ tã
q̃ nihil ducẽt cruciat'. Et hoc ita defuncto:
q̃rtũ vexabãt silr̃ torquẽtes. Et cũ iã essz
ad mortẽ sic ait: Poti' ẽ ab hoib' morti da-
tos spẽ expectare a deo: iteꝝ ab ipso resusci
tãdos. Tibi.n. resurrectio ad vitã ñ erit. Et
cũ admouissẽt q̃ntũ vexabãt eũ: at ille ĩspi-
ciẽs i eũ dixit: Ptatẽ iter hoies hñs: cuz sis
corruptibil' facis qõ vis. Noli ãt putare gen'
nr̃m a deo eẽ derelictũ. Tu ãt patient' susti-
ne: ⁊ videbis magnaz ptatẽ ipsi': q̃liter te ⁊
semen tuũ torq̃bit. P' hũc ducebat sextum
⁊ is mori icipiẽs sic ait: Noli frustra errare.
Nos.n. ꝓpt nosmetipsos hoc patimur pec
cãtes i deũ nr̃m: ⁊ digna ãmiratiõe fca sunt
in nobis. Tu ãt ne existimes t' ipune futuꝝ:
q̃ ɔtra deũ pugnare tẽtaueris. Supra modũ
ãt mater mirabilis ⁊ bonoꝝ mẽoria digna
q̃ peũtes septẽ filios sub vni' diei tpe ɔspici
ens: bono aio ferebat: ꝓpter spẽ quã in deũ
habebat: singulos illoꝝ hortabat voce pa-
tria fortiter ĩpleta sapia: ⁊ feminee cogitati-
oni masculinum aĩum iserens dixit ad eos:
Nescio q̃liter i vtero meo apparuistis. Neq3
.n. ego spm ⁊ aiam donaui vobis ⁊ vitam:
⁊ singuloꝝ mẽbra nõ ego ipsa cõpegi. Sed
.n. mũdi creator: q̃ formauit hois natiuita
tẽ: q̃q3 oiũ inenit originẽ: ⁊ spm vobis iteꝝ
cum mia reddet ⁊ vitã: sic nũc vosmetipsos
despicitis ꝓpter leges ei'. Antioch' ãt ɔtẽni
se arbitratus: sil' ⁊ exprobrãtis voce despecta
cũ adhuc adolescentior supessz: non solum
vbis hortabatur: sz ⁊ cũ iuramẽto affirma
bat diuitẽ se ⁊ beatũ factuꝝ: ⁊ trãslatum a
patrijs legib' amicũ habituꝝ ⁊ res necessa
rias ei pbituꝝ. Sz ad hec cũ adolescẽs neq̃
q̃ icliaret: vocauit rex matrẽ ⁊ suadebat ei:
ut adolescẽti fieret i salutẽ. Cũ ãt mltis eaz
vbis eẽt hortat': pmisit suasurã se filio suo.
Itaq3 inclinata ad illũ irridẽs crudelẽ tyrã-
nũ ait patria voce: Fili mi miserẽ mei: q̃ te i
utero nouẽ mẽsib' portaui: ⁊ lac triẽnio de-
di ⁊ alui ⁊ i etatẽ istã pduxi. Peto nate: ut
aspicias ad celũ ⁊ terrã ⁊ ad oia q̃ i eis sũt:
⁊ itelligas q2 ex nihilo fecit illa de' ⁊ hoium
gen': ita fiet ut ñ timeas carnificẽ istũ: sz di-
gnus fratribus tuis effect' particeps suscipe
mortem: ut in illa miseratiõe cum fratribus
tuis te recipiaz. Cũ hec illa adhuc dicẽt: ait
adolescens: Quẽ sustinetis? Nõ obedio pre
cepto regis: sed pcepto legis q̃ data est nobis p
moysen. Tu vo q̃ iuẽtor ois malicie fcs es i
hebreos: nõ effugies manũ dei. Nos.n. pro
pccis nr̃is hec patimur. Et si nobis ꝓpter i
crepatõem ⁊ correptõem dñs de' nr̃ modicũ
irat' ẽ: sz iteꝝ recõciliabit seruis suis. Tu ãt
o scelestẽ ⁊ oiũ hoiũ flagitiosissime: noli fru

ſtra extolli vanis ſpeb⁹ i ſeruos eı⁹ iſlāmat⁹.
Nōdū.n.ōipotētiſ dei ⁊ oīa iſpiciētꝫ iudiciū
effugiſti. Nā fr̃es mei modico nūc dolore ſu
ſtētato ſub teſtamēto etne vite effecti ſunt:
tu vō iudicio dei iuſtas ſuperbie tue penas
exolues. Ego āt ſic̄ ⁊ fr̃es mei aīam ⁊ corp⁹
meū trado ꝓ patrijs legib⁹ iuocās deū ma
turı⁹ gēti nr̄e ꝓpitiū fieri: teqꝫ cū tormētis ⁊
verberibus ꝯfiteri: q̄ꝛ ipſe ē de⁹ ſolus. In me
vō ⁊ i frīb⁹ meis deſinet ōipotētꝫ ira: q̄ ſr̄ ōne
genus nr̄um iuſte ſuperducta eſt. Tunc rex
accēſus ira i hunc ſup ōes crudeli⁹ deſeuit:
idigne ferens ſe deriſū. Et hic itaqꝫ mūdus
obijt ꝑ oīa i dn̄o ꝯfidēs. Nouiſſime autem
p⁹ filios ⁊ mater ꝯſūpta ē. Igit de ſacrificijs
⁊ de nimijs crudelitatib⁹ ſatis dictū ē.

VIII.

Iudas vō machabeus ⁊ q̄ cū illo erāt
itroibāt latenť i caſtella ⁊ ꝯuocantes
cognatos ⁊ amicos: ⁊ eos q̄ ꝑmāſerāt in iu
daiſmo aſſumentes: eduxeīt ad ſe ſex milia
viros. Et iuocabāt dn̄m: ut reſpiceret i ppl'z
q̄ ab ōib⁹ calcabať: ⁊ miſereť templo: qḋ ꝯta
miabať ab impijs. Miſereť etiam extermi
nio ciuitatis: q̄ eēt ilico cōplanāda: ⁊ vocez
ſanguinis ad ſe clamātis audiret: mēoraret
qꝫ iniqſſimas mortes paruuloꝝ inocētiuz:
⁊ blaſphemias nomini ſuo illatas: ⁊ idigna
reť ſr̄ his. At machabe⁹ ꝯgregata mľtitudīe
itolerabil' gētibus efficiebať. Ira.n. dn̄i i mi
ſericordiam ꝯuerſa ē. Et ſupueniens caſtell'
⁊ ciuitatibus iprouiſus ſuccendebat eas: et
opportuna loca occupans: nō paucas hoſti
um ſtrages dabat. Maxīe āt noctibus ad
h⁹cemodi excurſus ferebať: ⁊ fama vtutꝫ eı⁹
ubiqꝫ diffūdebať. Uidēs āt philipp⁹ paulati
virum ad ꝓfectum venire: ac frequētius res
ei cedē ꝓſpe ad ptolemeū ducē celeſyrie et
phenicis ſcripſit: ut auxilium ferret regīne
gocijs. At ille velociter miſit nicanorem pa
trocli de ꝑmorib⁹ amicum: datꝫ ei ō ꝑmixtis
gentibus: armatis nō minus vigīti milib⁹:
ut vniuerſū iudeoꝝ genus deleret: adiūcto
ei ⁊ gorgia viro militari: ⁊ i bellicis rebus
experientiſſimo. Cōſtituit aūt nicanor regi:
ut tributū qḋ romanis erat dandū duo mi
lia talentoruz de captiuitate iudeoꝝ ſupple
ret. Statiqꝫ ad maritimas ciuitates miſit
conuocās ad coemptiōem iudaicoꝝ māci
piorum: ꝓmittens ſe nonaginta mancipia
talento diſtracturum: nō reſpiciēs ad vidic
tam: q̄ eū ab ōipotēte eēt ꝯſecutura. Iudas
āt ubi cōperit: idicauit his q̄ ſecū erat iude
is nicanoris aduētū. Ex q̄bus q̄dam formi
dātes: ⁊ n̄ credētes dei iuſtitie i fugā vertebā
tur: alij vō ſiq̄ ō his ſuperāt venēbāt: ſilqꝫ
dn̄um deꝑcabātur: ut eripet eos de ipio ni
canore: q̄ eos ꝑuſq̄ꝫ i comin⁹ veniret vēdide
rat. Et ſi n̄ ꝓpter eos: ꝓpter teſtamentum:
qḋ erat ad pr̄es coꝝ: ⁊ ꝓpter iuocationem
ſancti ⁊ magnifici nōis eius ſup ipſos. Con
uocatis āt machabeus ſeptem milib⁹: q̄ cū
ipſo erāt: rogabat ne hoſtib⁹ recōciliarētur:
nꝫ metuerēt iīque veniētiū aduerſū ſe hoſti
um mľtitudinem: ſed fortiter ꝯtēderēt ante
oculos hn̄tes ꝯtumeliam: q̄ loco ſc̄o ab his
iiuſte eēt illata: itemqꝫ ludibrio habite ciui
tatis iniuriam: adhuc ēt veterum inſtituta
cōuulſa. Nā illi q̄dem armis cōfidunt ait ſi
mul ⁊ audacia: nos āt i ōipotēte dn̄o: q̄ pōt
⁊ veniētes aduerſū nos ⁊ uniuerſū mūduz
vno nutu delere cōfidim⁹. Ammonuit aūt
eos ⁊ de auxilijs dei: q̄ fc̄a ſunt erga paren
tes: ⁊ q̄ꝛ ſub ſennacherib cētum octoginta
q̄nqꝫ milia ꝑierūt: ⁊ de ꝑlio qḋ eis aduerſus
galathas fuit i babylonia: ut ōes ubi ad rē
vētum ē macedonib⁹ ſocijs heſitātibus: ipſi
ſex milia ſoli peremerunt centum viginti
milia ꝓpter auxilium illis datum de celo:
⁊ bn̄ficia ꝓ his plurima cōſecuti ſunt. His
verbis cōſtantes effecti ſūt: ⁊ pro legibus et
patria mori parati. Conſtituit itaqꝫ fratres
ſuos duces utriqꝫ ōdini ſimonez ⁊ ioſephū
⁊ ionathā ſubiectis unicuiqꝫ millenis ⁊ q̄n
gentenis: ad hoc ēt ab eſdra lecto illis ſc̄o li
bro ⁊ dato ſigno adiutorij dei: in ꝑma acie
ipſe dux commiſit cum nicanore. Et facto
ſibi adiutore ōipotēte: interfecerūt ſr̄ nouez
milia hoīum: maiorem āt ꝑtem exercit⁹ ni
canoris vulneribus debilem fc̄m fugē com
pulerūt. Pecunijs vō coꝝ: q̄ ad emptiōem
ipſoꝝ venerāt ſublatis: ipſos uſqꝫq̄qꝫ ꝓſe
cuti ſunt: ſed reuerſi ſunt hora cōcluſi. Naz
erat āte ſabbatum: quā ob cām n̄ ꝑſeuera
uerunt inſequentes. Arma autem ipſorum
⁊ ſpolia cōgregātes ſabbatū agebēt bn̄dicē
tes dn̄m: q̄ liberauit eos i iſto die: mīe iītiū
ſtillans i eos. P⁹ ſabbatū vō debilibus ⁊ or
phanis ⁊ viduis diuiſerūt ſpolia: ⁊ reſidua
ipſi cum ſuis habuere. His itaqꝫ geſtis ⁊ cō
muniter ab omnibus facta obſecratione:
miſericordem dominum poſtulabant: ut

ꝗ finẽ fuis suis recõciliaret. Et ex his cũ tio
theo ⁊ bacchide erant ꝯtra se cõtẽdẽtes sꝫ
vigiti milia iꝰfeceꝛt: ⁊ munitões excelsas ob
tinueꝛt: ⁊ plures ꝑdas diuiseꝛt: equã portio
nez debilibꝰ pupillꝰ ⁊ viduis: sꝫ ⁊ senioribus
faciẽtes. Et cũ arma eoꝝ diligẽt collegissẽt:
oĩa composueꝛt i locꝭ opportunis. Residua
ṽo spolia hierosolymã ꝯtuleꝛt: ⁊ philarcen:
q̇ cũ timotheo erat iterfeceꝛt viꝝ scelestũ: q̇
ĩ mltis iudeos afflixerat. Et cũ epicinia age
rẽt i hierosolymis: eos q̇ sacras ianuas icẽ
deꝛt. i. calisthenen: cũ i qͦdã domiciliũ ꝯfu
gissent icẽderũt digna eis mercede ꝑ ipieta
tibꝰ suis reddita. Facinorosissimus ãt nica
nor: q̇ mille negociãtes ad iudeoꝝ vẽditio
nẽ adduxerat: hũiliatꝰ auxilio dñi ab his qͦs
nullos existimauerat: deposita veste glĩe per
mediterraneã fugiẽs solus venit ãtiochiaz:
sũmã ifelicitatẽ de iteritu sui exercitꝰ cõse
cutꝰ. Et q̇ ꝓmiserat romãis se tributũ resti
tuẽ de captiuitate hierosolymoꝝ: ꝑdicabat
nũc ꝓtectorẽ deũ hr̃e iudeos: ⁊ ob ipsũ iuul
nerabiles eẽ: eo ꝙ seq̄rẽt leges ab ipso con
stitutas.

.IX.

Odẽ tp̃e antiochꝰ ihoneste reuertebaꝛ
ꝺ ꝑside. Intrauerat. n. i eã: q̇ dr̃ ꝑsipo
lis: ⁊ tentauit expoliare tẽplũ: ⁊ ciuitatẽ op
primẽ: sꝫ mltitudie ad arma ꝯcurrẽte in fu
gã versi sũt: ⁊ ita ꝯtigit ut antiochꝰ pꝰ fugaz
turpiꝛ rediret. Et cũ venisset circa egbatha
nan: recognouit: q̇ erga nicanorẽ ⁊ timothe
um gesta sunt. Elatus ãt in ira arbitrabaꝛ
se iiuriã illoꝝ: q̇ se fugauerãt posse i iudeos
retorq̄re: ideoqꝫ iussit agitari currũ suũ sine
itermissione agẽs iter: celesti cũ iudicio pur
gẽte: eo ꝙ ita supbe locutꝰ ẽ se vẽtuꝝ hiero
solymam: ⁊ ꝯgeriem sepulchri iudeoꝝ eam
facturum. Sꝫ q̇ vniuersa ꝯspicit dñs deus
isrl̃ ꝑcussit eũ isanabili ⁊ iuisibili plaga. Ut
.n. finiuit hũc ipsũ ꝟmoẽm apphẽdit eũ do
lor dirus viscerum ⁊ amara iternoꝝ tormẽ
ta. Et q̇dem satꝭ iuste: q̇ppe q̇ multꝭ ⁊ nouis
cruciatibus aliorum torserat viscera: lꝫ ille
nullo mõ a sua malicia cessaret. Sup hoc
autem superbia repletus ignem spirãs aio
ĩ iudeos: ⁊ ꝑcipiẽs accelerari negociũ: conti
git illum impetu eũtez de curru cadẽ: ⁊ gra
ui corporis collisione mẽbra vexari. Isqꝫ
sibi videbaꝛ etiaz fluctibus maris imperare

supra humanum modũ supbia repletus: ⁊
mõtiũ altitudies i statera appẽdere: nũc hu
miliatꝰ ad ꝛrã i gestatorio põtabaꝛ: mani
festã dei ṽtutẽ i semetipso ꝯtestãs: ita ut de
corpore impij vermes scaturirẽt: ac viuẽtes
ĩ dolorib9 carnes eiꝰ effluerẽt: odore ẽt illius
⁊ fetore exercitꝰ grauaret. Et q̇ paulo ãte si
dera celi ꝯtigẽ se arbitrabaꝛ: eũ nemo pote
rat ꝓpꝛ itolerantiã fetoris portare. Hic igiꝛ
cepit ex graui superbia deductꝰ ad agnitõez
sui venire diuina ãmonitꝰ plaga: ꝑ momẽ
ta singula doloribꝰ suis augmentata capien
tibus. Et cum nec ipse iam fetorem suũ fer
re posset: ita ait: Iustum ẽ subditum eẽ deo
⁊ mortalem non paria deo sentire. Orabat
ãt hic scelestꝰ dñz a q̇ ñ eẽt miam ꝯsecuturꝰ:
⁊ ciuitatem ad quam festinans veniebat: ut
eam ad solum deduceret: ac sepulchrũ ꝯge
stoꝝ faceret: nũc optat liberã reddẽ: ⁊ iude
os: qͦs nec sepultura q̇dem se dignos habi
turuz: sꝫ auibꝰ ac ferꝭ diripiẽdos traditurũ:
⁊ cũ paruulꝭ extmiatuꝝ dixerat: eq̄les nunc
atheniẽsibꝰ factuꝝ pollicet. tẽplũ ẽt sanctũ:
quod prius expoliauerat: optimis donis or
naturum: ⁊ sancta vasa multiplicatuꝝ: ⁊ ꝑ
tinentes ad sacrificia sũptus de redditibus
suis ꝑstaturum: sꝫ ⁊ hec ⁊ iudeũ se futurũ: et
õem locuz terre ꝑambulaturũ ⁊ ꝑdicatuꝝ
dei potestatem. Sed nõ cessãtibꝰ doloribus
supuenerat. n. in eum iustum dei iudicium:
desperãs scripsit ad iudeos i hũc modũ de
ꝑcationis eplãm hec ꝯtinẽtem: Optimis ci
uibus iudeis: plurimã salutẽ ⁊ bñ valẽ ⁊ eẽ
felices rex ⁊ ꝑnceps antiochꝰ: Si bñ valetꝭ
⁊ filij vr̃i: ⁊ ex sñia vobis cũcta sũt: maxias
agimus grãs. Et ego i infirmitate ꝯstitutꝰ:
vr̃i ãt memor benigne reuersus ꝺ ꝑsidis lo
cis: ⁊ infirmitate graui apphensus necessa
rium duxi ꝓ communi vtilitate curam hr̃e
nõ desperans memetipsum: sed spem mltã
hñs effugiẽdi ifirmitatẽ. Respiciẽs ãt ꝙ et
pr̃ meꝰ: qbꝰ tp̃ribꝰ i locis supioribus ducebat
exercitum: oñdit q̇ pꝰ se suscipet ꝑncipatuz:
ut siquid ꝯtrariũ accideret: aut difficile nũ
ciaretur: scientes hi qui in regionibꝰ erant:
cui esset rerum summa derelicta non turba
rentur: ad hec ꝯsiderans de ꝓximo poten
tes quosqꝫ ⁊ vicinos temporibꝰ insidiantes
⁊ euentum expectantes: designaui filiũ meũ
antiochum regem: quem sepe recurrens in
supiora regna multis vestrũm commenda
baz: ⁊ scripsi ad eum: que subiecta sunt.

Oro itaq; uos ⁊ peto memores bñficiorũ
publice ⁊ priuatim: ut unusq̃sq; cõseruet fi
dez ad me ⁊ ad filiũ meũ. Cõfido eiz eũ mo
deste ⁊ humane acturũ ⁊ sequẽtez ꝓpositũ
meũ cõem nobis fore. Igitur homicida et
blasphem⁹ pessime percussus: ⁊ ut ipe alios
tractauerat: pegre ĩ mõtib⁹ misabili obitu
uita functus est. Transferebat ãt corp⁹ phi
lipp⁹ collactane⁹ eius: q̃ metuẽs filiũ antio
chi ad ptolomeũ philometorem ĩ egyptum
abijt.

.X.

Machabe⁹ ãt ⁊ q̃ cũ eo erãt dño se ꝓte
gente tẽplũ q̃dẽ ⁊ ciuitatem recepit: a-
ras ãt q̃s alienigene ꝑ plateas extruxerant
itẽq; delubra demolit⁹ ẽ. Et purgato tẽplo
aliud altare fecerũt: ⁊ de ignitꝭ lapidib⁹ igne
cõcepto sacrifĩa obtulerũt p⁹ bieniũ: ⁊ incẽ
sũ ⁊ lucernas ⁊ panes ꝓpositiõis posuerũt.
Quib⁹ gestis rogabãt dñm ꝓstrati ĩ terrã:
ne ãplius talib⁹ malis incidẽnt. Sz ⁊ si qñ
peccassent: ut ab ipso mitı⁹ corriperẽt: ⁊ nõ
a barbaris ac blasphemis hoĩb⁹ traderent.
Qua die ãt tẽmplum ab alienigenis pollu-
tũ fuerat: cõtigit eadẽ die purificatiõez fieri
uicesima et q̃nta m̃sis qui fuit casleu. Et cũ
letitia dieb⁹ octo egerũt ĩ mõm tabernacu-
lorũ: recordantes ꝙ ante modicũ tp̃is diem
solẽnem tabernaculorũ ĩ montib⁹ ⁊ in spe
luncis more bestiarũ egerant: ꝓpt̃ qđ tirsos
⁊ ramos uirides ⁊ palmas ꝓferebant ei: q̃
ꝓsperauit mũdare locũ suũ. Et decreuerũt
cõi ꝑcepto ⁊ decreto uniuerse genti iudeoꝝ
oĩbus ãnis agere dies istos. Et antiochi q̃-
dem q̃ appellat⁹ ẽ nobil: uite excessus ita se
hũit. Nũc ãt de eupatore antiochi impij fi-
lio q̃ gesta sũt narrabim⁹: breuiantes mala
q̃ ĩ bellis gesta sũt. Hic eĩm suscepto regno
constituit sup negocia regni lysiam quẽdaz
phenicis ⁊ syrie militie principẽ. Nã ptolo-
meus q̃ dicebat̃ macer iusti tenax erga iude
os: eẽ ꝯstituit: ⁊ ꝑcipue ꝓpt̃ iniq̃tatẽ que fac
ta erat ĩ eos ⁊ pacifice agere cũ eis. Sed ob
hoc accusat⁹ ab amicis apud eupatorez: cũ
frequent̃ ꝓditor audiret: eo ꝙ cyprũ credi-
tã sibi a philometore deseruisset: et ad anti-
ochũ nobilẽ translat⁹: ẽt ab eo recessisſz: ue
neno uitã finiuit. Gorgias ãt cum esset dux
locorũ: assũptis aduenis frequẽt̃ iudeos de
bellabat. Iudei uero q̃ tenebant opportũas
munitiões: fugatos ab hierosolymis susci-
piebant: et bellare tentabant. Hi vo q̃ erant
cũ machabeo ꝑ orões dñm rogantes ut es
set sibi adiutor: ĩpetũ fecerũt ĩ mũitões idu
meorũ: multaq; ui ĩsistẽtes loca obtinuerũt
occurrẽtes ĩteremerũt: ⁊ oẽs sil' non minus
uigintiquinq; milibus trucidauerũt. Qui-
dã autem cuz confugissẽt ĩ duas turres ual
de munitas: oẽm apparatũ ad repugnãduz
hñtes: machabeus ad eorũ expugnationez
relicto simone ⁊ iesepho itemq; çacheo eis
q; q̃ cũ ipsis erant satis mltis: ipse ad eas q̃
ampli⁹ ꝑurgebãt pugnas cõuersus ẽ. Hi vo
q̃ cũ simone erãt cupiditate ducti a q̃busdã
q̃ ĩ turribus erãt suasi sunt pecunia: ⁊ septu
aginta milib⁹ didrachmis acceptis dimise-
rũt q̃sdã effugẽ. Cũ ãt machabeo nũciatuz
eẽt qđ fcm̃ est: principib⁹ ppl̃i cõgregatis: ac
cusauit ꝙ pecunia fr̃es uendissent aduersari
is eorũ dimissis. Hos igi ꝓditores factos ĩ-
fecit: ⁊ confestim duas turres occupauit.
Armis ãt ac manib⁹ oĩa prospe agẽdo ĩ du
abus munitioĩb⁹ plusq̃ uigiti milia ꝑemit.
Et timotheus qui prius a iudeis fuerat su-
pat⁹ cõuocato exercitu peregrie mltitudinis
⁊ congregato eq̃tatu asiano aduenit: q̃si ar-
mis iudeã captur⁹. Machabe⁹ aũt ⁊ q̃ cuz
ipso erant appropinquãte illo depcabantur
dñz caput t̃ra asꝑgẽtes lũbosq; cilicijs ꝑcic
ti ad altarꝭ crepidinẽ ꝓuoluti: ut sibi propi
tius: inimicis autez eorũ eẽt ĩimicus: ⁊ adu-
sarijs aduersaretur sicut lex dicit. Et ita p⁹
orõnem sumptis armis longius de ciuitate
ꝓcedẽtes: ⁊ ꝓximi hostibus effecti resederũt.
Primo aũt solis ortu utriq; cõmiserũt: isti
q̃dẽ uictorie ⁊ ꝓsperitatis spõsorẽ cũ vtute
dñz hñtes: illi aũt ducẽ belli aĩuz hẽbãt. Sz
cũ uehemens pugna eẽt: apparuerũt aduersa
rijs de celo uiri quinq; in eq̃s frenis aureis
decori ducatũ iudeis prestãtes: ex q̃b⁹ duo
machabeũ mediũ hñtes armis suis circun
spectuz ĩcolumem conseruabant: in aduersa
rios autẽ tela ⁊ fulmia iaciebãt: ex q̃ ⁊ ceci
tate cõfusi ⁊ repleti ꝑturbatiõe cadebãt. In
terfecti sũt aũt uiginti milia q̃ngenti ⁊ eq̃tes
sex centi. Timotheus vo cõfugit ĩ gaçaram
presidium munitũ cui ꝑerat cereas: macha
be⁹ aũt ⁊ q̃ cum eo erãt letantes obsederũt
ꝓsidiũ dieb⁹ q̃ttuor. At hi qui intus erãt lo
ci firmitate ꝯfisi supra modũ maledicebãt:
⁊ s̃mones nefandos iactabant. Sz cũ dies
q̃nta illucesceret: uiginti iuuenes ex his qui
cum machabeo erant: accensi animis ꝓpter

blasphemiā uirilit̄ accesserūt ad murū: ꝛ fe
roci aīo icedētes ascēdebāt: ſꝫ et aliꝫ sil̄r ascē
dentes tres portasq̄ꝫ succēdere agressi sunt.
atq̄ꝫ ipsos maledicos ꝯcremare. Per ꝯtinu
uꝫ āt biduū p̄sidio uastato timotheū occul
tātē se i q̄da ꝯeptū loco ꝑmerūt: ꝛ frēm illi⁹
cereā ꝛ apollophanē occiderūt. Quib⁹ gestꝭ
i hymnis ꝛ confessionib⁹ bn̄dicebāt dn̄m: q̄
magna fecit in isrl̄: ꝛ uictoriā dedit illis.

.XI.

SEd paruo post tp̄e lysias ꝓcuratō re
gis ꝛ ꝓpiqu⁹ ac negociorū p̄posit⁹ gra
uiter ferēs de his q̄ acciderāt: ꝯgregatis oc
toginta milib⁹ ꝛ eq̄tatu uniu̾so veniebat ad
uersū iudeos existimās se ciuitatē q̄dē cap
tā gentib⁹ hitaclm̄ facturū: tēplū v̾o i pecūie
q̄stum sicut cetera delubra gētiū hituꝝ: ꝛ
ꝑ singl̄os annos uenale sacerdotiū: nusquā
recogitās dei ꝑtatem: ſꝫ mēte effrenat⁹ i ml̄
titudine peditū ꝛ i milib⁹ eq̄tum ꝛ in octogi
ta elephantis ꝯfidebat. Ingressus aūt iude
am ꝛ appropiās bethsure q̄ erat i āgusto lo
co ab hierosolyma ituallo q̄nq̄ꝫ stadiorum
illud p̄sidiū expugnabat. Ut aūt machabe⁹
ꝛ q̄ cū eo erāt: cognoueꝛ̄t expugnari p̄sidia:
cū fletu ꝛ lachrymis rogabant dn̄m: ꝛ ōnis
turba sil̄: ut bonū angeluꝫ mitteret ad salu
tē isrl̄. Et ipse prim⁹ machabe⁹ sumptis ar
mis ceteros adhortat⁹ ē sil̄ secum ꝑicl̄m su
bire ꝛ ferre auxiliū f̄rib⁹ suis. Cūq̄ꝫ pariter
ꝓmpto aīo ꝓcederēt hierosolymis: apparu
it precedēs eos eques i ueste candida: armis
aureis hastā uibrās. Tūc ōes sil̄ bn̄dixerūt
mīſicordē dn̄m ꝛ cōualuerūt animis nō so
lū hoīes ſꝫ ꝛ bestias ferocissimas ꝛ muros
ferreos parati penetrare. Ibant igr̄ ꝓmpti:
de celo hn̄tes adiutorē ꝛ miserantē sup eos
dn̄m. Leonū āt more ipetu irruentes i ho
stes ꝓstrauerūt ex eis undeci milia peditū.
ꝛ eq̄tū mille sexcētos: uniuersos āt i fugam
uerteꝛ̄t: pl̄es āt ex eis uulnerati nudi euase
rūt. Sed ꝛ ipse lysias turpit̄ fugiens euasit.
Et q̄ꝛ nō isēsat⁹ erat: secū ipse reputās fc̄am
erga se diminutionē: ꝛ itelligēs iuictos esse
hebreos ōipotētis dei auxilio nitētes: misit
ad eos ꝓmisitq̄ꝫ se cōsensurū ōib⁹ q̄ iusta sīt:
ꝛ regem cōpulsurū amicū fieri. Annuit aūt
machabe⁹ precibus lysie: in ōibus utilitati
consulens. Et quecunq̄ꝫ machabeus scrip
sit lysie de iudeis: ea rex concessit. Naꝫ erāt
scripte iudeis ep̄le a lysia siquidē hunc moꝫ
continentes. Lysias ppl̄o iudeorū salutem.
Joannes ꝛ abessalon q̄ missi fuerāt a uobis
tradētes scripta postulabāt: ut ea q̄ ꝑ illos
significabāt: iplerē. Quecūq̄ꝫ igr̄ regi potue
rūt ꝑferri: exposui: ꝛ q̄ rex ꝑmittebat: cōsen
si. Si igr̄ i negocijs fidē conseruaueritis: et
deinceps bonoꝝ uob̄ cā eē tentabo: de cet̄is
aūt per singl̄a v̾ba mādaui ꝛ istis ꝛ his q̄ a
me missi sūt colloq̄ uobiscū. Bn̄ ualete. An
no centesimo q̄dragesimo octauo mēsis di
oscori die uicesima ꝛ q̄rta. Regꝭ āt ep̄la ista
contiebat. Rex ātiochus: lysie fratri salutē.
Pr̄e n̄ro inter deos translato: nos uolētes
eos q̄ sunt i regno n̄ro sine tumultu agere:
ꝛ rebus suis adhibē diligentiā: audiuimus
iudeos nō cōsēsisse patri meo: ut transferrē
tur ad ritū grecoꝝ: ſꝫ tenē uelle suū īstitutū:
ac ꝓpterea postulare a nob̄ cōcedi sibi legiti
ma sua. Uolentes igr̄ hāc q̄ꝫ gentē q̄etā eē:
statuētes iudicauim⁹ tēplū restitui illis: ut a
gerent ſm̄ suoꝝ maiorū cōsuetudinē. Bene
igitur feceris si miseris ad eos ꝛ dextram
dederis: ut cognita nostra uoluntate bono
aīo sint: ꝛ utilitatibus proprijs deseruiant.
Ad iudeos uero regꝭ ep̄la tal̄ erat. Rex ātio
ch⁹ senatui iudeorū et cet̄is iudeis salutē.
Si ualetis sic estis ut uolum⁹: ſꝫ ꝛ ipsi bene
ualem⁹. Adijt nos menela⁹ dicēs: uelle vos
descendē ad u̾ros q̄ sunt apud nos. His igr̄
q̄ cōmeāt usq̄ꝫ ad diē tricesimū mēſ xandi
ci damus dextras securitatis: ut iudaicis u
tāt cib̄ ꝛ legib⁹ suis sic̄ ꝛ ꝓus: ꝛ nemo eoruꝫ
ullo mō molestiā patiat̄ de his q̄ ꝑ ignoran
tiā gesta sīt. Misim⁹ āt ꝛ menelaum q̄ uos
alloq̄tur. Ualete. Anno centesimo q̄dragesi
mo octauo xandici mēſ q̄ntadecia die. Mi
serūt āt etiā romani ep̄l̄aꝫ ita se hn̄tē. Qui
tus mēmius ꝛ titus manili⁹ legati romano
ꝝ ppl̄o iudeoꝝ salutē. De his que lysias co
gnat⁹ regis cōcessit uobis: ꝛ nos cōcessim⁹:
de q̄b⁹ aūt ad regē iudicauit referēdū: cōfe
stim aliquē mittite diligēti⁹ int̄ uos cōferen
tes: ut decernam⁹ sicut cōgruit uobis. Nos
eīm ātiochiā accedim⁹. Ideoq̄ꝫ festinate re
scribere: ut nos q̄ꝫ sciam⁹ cui⁹ estis uolunta
tis. Bn̄ ualete. Anno cētesimo q̄dragesimo
octauo q̄ntadecima die mēsis xandici.

.XII.

HJs factis pactionibus lysias pergebat
ad regem: iudei autem agriculture o
peram dabant. Sed hi qui resederant timo
theus ꝛ apollonius gennei filius: sed et

hieronymus & demophō supbus & nicāor cypriarches nō sinebāt eos i silētio agē & q̄e te. Jopite vō tale quoddā flagitiū ppetrarūt. Rogauerūt iudeos cū q̄bus habitabāt: ascē dere scaphas q̄s pauerāt cū uxorib⁹ & filijs: q̄si nullis inimicitijs int̄ eos subiacētibus. Secūdū cōe itaq3 ↄcretū ciuitatis: & ipis ac q̄escētibus pacisq3 cā nihil suspectū hn̄tib⁹: cū i altū pcessissēt: submerserūt nō min⁹ du cētos. Quā credulitatē iudas i sue gentis ho mies factā ut cognouit: p̄cepit uiris q̄ erant cū ipso: & iuocato iusto iudice deo uenit ad uersus iterfectores fratrū: & portū q̄dē nocte succēdit: scaphas exussit: eos aūt q̄ ab igne refugerāt: gladio pemit. Et cū hec ita egisset discessit q̄si iterū reuersur⁹: & uniuersos iopi tas eradicatur⁹. Sz cū coguisset & eos q̄ erāt iamnie uelle pari mō facē habitātibus secū iudeis: iamnitis q3 nocte supuenit: & portuz cū nauib⁹ succēdit: ita ut lumē ignis apparēt hierosolymis ab stadijs ducētis q̄dragita. Inde cū iā abijssent nouē stadijs & iter face rent ad timotheū: cōmiserunt cū eo arabes q̄nq3 milia uiri & eq̄tes q̄ngēti. Cūq3 pugna ualida fieret & auxilio dei p̄spe cessisset: resi dui arabes uicti petebāt a iuda dextras sibi dari pmittētes se pascua daturos: & i cetis pfuturos. Judas āt arbitratus uere i multis eos utiles pmisit pacē: dextrisq3 acceptis di scessere ad tabnacula sua. Aggressus ē āt et ciuitatē quādā firmā: pontib⁹ murisq3 circū septā q̄ a turbis habitabat gētiū pmiscuarū: cui nomē casphin: hi vō q̄ intus erāt ↄfiden tes i stabilitate murorū & appatu alimonia rū remissi⁹ agebāt: maledictis lacescentes iu dā & blasphemātes: & loq̄ntes q̄ fas non est. Machabeus aūt iuocato magno mūdi p̄n cipe qui sine arietibus & machinis tēporib⁹ iesu pcipitauit hierico: irruit fortit̄ muris et capta ciuitate p dn̄i uolūtatē inumerabiles cedes fecit: ita ut adiacens stagnuz stadiorū duorū latitudinis sanguine interfectoruz flu ere uideretur. Inde discesserūt stadia septi genta quinquaginta & uenerūt in tharacha ad eos: qui dicuntur tibianei: iudeos & ti motheum quidem in illis locis non compre henderunt: nulloq3 negocio perfecto regres sus est: relicto in quodaz loco firmissimo p̄ sidio. Dositheus autem & sosipat̄ qui erant duces cum machabeo peremerunt a timo theo relictos in presidio decez milia uiros. At machabe⁹ ordinatus circū se sex milib⁹ & cōstitutis p cohortes: aduersus timotheū pcessit hn̄tē secū centū uigiti milia peditu3 eq̄tūq3 duo milia q̄ngentos. Cognito autez iude aduētu timothe⁹ p̄misit mulieres & fili os & reliquū apparatū i p̄sidiū q̄d carmon dr̄. Erat. n. iexpugnabile & accessu difficile: pp locorū angustias. Cūq3 cohors iud̄ p̄ma appuisset: timor hostib⁹ icussus ē ex p̄sentia dei q̄ uniuersa ↄspicit: & in fugā uersi sūt ali⁹ ab alio: ita ut magis a suis dejicerent: & gla diorū suorū ictibus debilitarēt. Judas āt ue hement̄ istabat puniēs pphanos & pstrauit ex eis trigita milia uirorū. Ipse vō timothe⁹ īcidit i ptes dosithei & sosipatris & multis pre cibus postulabat ut uiu⁹ dimittēt: eo q̄ mul torū ex iudeis parentes haberet ac frēs: q̄s morte eius decipi eueniret. Et cū fidē dedis set restiturū se eos s̄m cōstitutū: illesū eū di miserūt pp fratrū salutē. Judas aūt īgressus ē a carmon interfectis uigitiq̄nq3 milibus. Post horū fugā & necez mouit exercitū ad effron ciuitatē munitā i q̄ multitudo diuer sarū gētiū habitabat: & robusti iuuenes pro muris cōsistētes fortit̄ repugnabāt. In hac āt machīe multe: & telorū erat apparat⁹. Sz cū oipotētē iuocassent: q̄ potestate sua uires hostiū cōfringit: ceperūt ciuitatē: & ex eis q̄ int⁹ erāt uigitiq̄nq3 milia pstrauerūt. Inde ad ciuitatē scytharū abierūt: que ab hieroso lymis sexcētis stadijs aberat. Cōtestantib⁹ āt his q̄ apud scythopolitas erant iudeis: q̄ benigne ab eis haberēt: & tpibus infelicitatis q̄ modeste secū egerint: gratias agentes eis: & exhortati etiā de cetero erga genus suum benignos ēe: uenerūt hierosolymā die solēni septimarū instante. Et post penthecostē abie runt ↄtra gorgiā p̄positū idumee. Exiuit āt cū peditib⁹ trib⁹ milib⁹: & eq̄tibus quadrigē tis. Quibus cōgressis contigit paucos ruerē iudeorū. Dositheus vō q̄dā de bachenoris eques uir fortis gorgiā tenebat: & cū uellet illū cape uiuū: eques q̄dā de thracib⁹ irruit in eum: humerumq3 eius amputauit: atq3 ita gorgias effugit i maresa. At illis qui cuz esdrin erant diutius pugnantibus & fatiga tis: inuocant iudas dominum adiutorem & ducem belli fieri: incipiens uoce patria & cū hymnis clamorem extollens: fugam gorgie militibus incussit. Judas autem collecto exercitu uenit in ciuitatem odollam. Et cuz septima dies superueniret: secundum cōsue tudinem purificati: in eodem loco sabbatū

egerũt. Et sequẽti die uenit cũ suis iudas ut
corpora ꝓstratoꝝ tollẽt: ⁊ cũ parentib⁹ po-
neret i sepulchris patnis. Inuenerũt ãt sub
tunicꝭ infectoꝝ de donariȷs idoloꝝ q̄ apud
iamniã fuerunt: a q̄bus lex ꝓhibet iudeos.
Oib⁹ g̊ maĩfestũ factũ ẽ: ob hãc causã eos cõ
ruisse. Oẽs itaqꝫ bñdixerũt iustũ iudiciũ dñi:
q̄ occulta fecerat maĩfesta. Atqꝫ ita ad p̄ces
ↄuersi rogauerũt: ut id qđ fcm̃ erat ðlictũ obli
uiõi tradeẽt. At vo fortissim⁹ iudas hortabat
pplm̃ cõseruare se sine pcc̃o: sub ocul uiden
tes q̄ facta sũt ꝑ pcc̃is eoꝝ q̄ ꝓstrati sũt. Et
facta collatione: duodeciꝫ milia drachmas
argenti misit hierosolymã offerri ꝓ peccatꝭ
mortuoꝝ sacrificiũ: bñ ⁊ religiose ð resurre
ctione cogitãs. Nisi. n. eos q̄ ceciderãt resur
recturos speraret: sup̃fluũ uideret ⁊ uanuꝫ
orare ꝓ mortuis. Et q̄a cõsiderabat ꝙ hi q̄
cũ pietate dormitionẽ accepant: optimã ha
berẽt repositã gratiã. Sc̄a g̊ ⁊ salubris ẽ cogi
tatio ꝓ defũctꝭ exorare: ut a pcc̃is soluãt.

XIII.

IAnno centesimo quadragesimonono
cognouit iudas ãtiochũ eupatorẽ ue-
nire cuꝫ multitudine aduersus iudeã: ⁊ cuꝫ
eo lysiã ꝓcuratorẽ ⁊ p̄positũ negocioꝝ secũ
hñtẽ peditũ cẽtũ decẽ milia: ⁊ eq̄tũ q̄nqꝫ mi
lia: ⁊ elephãtes uigintiduos: curr⁹ cũ falcib⁹
trecẽtos. Cõmiscuit autẽ se illis ⁊ menelaus
⁊ cuꝫ multa fallacia dep̄cabat antiochũ nõ
ꝓ patrie salute: sꝫ sperãs se ↄstitui i p̄ncipa-
tuꝫ. Sꝫ rex regũ suscitauit aĩos antiochi in
peccatorẽ: ⁊ suggerẽte lysia hũc ẽe cãꝫ oium
maloꝝ: iussit ut eis est ↄsuetudo app̄hẽsuꝫ
i eodẽ loco necari. Erat ãt i eodẽ loco turrꝭ
q̄nq̄gita cubitoꝝ: aggestũ ũdiqꝫ hñs cinerꝭ.
Hec ꝓspectũ habebat i p̄ceps. Inde in cierẽ
deıci iussit sacrilegũ: oibus eũ ꝓpellentib⁹
ad iteritũ. Et tali lege p̄uaricatorẽ legꝭ ↄtigit
mori: nec t̃re dari menelaũ. Et q̄dẽ satꝭ iuste.
Nã q̄a multa erga arã dei delicta ↄmisit cu
ius ignis ⁊ cinis erat scũs: ipse i cinerꝭ mõte
dãnatus ẽ. Sꝫ rex mẽte effrenat⁹ ueiebat ne
q̄orẽ se p̃re suo iudeis ostẽsur⁹. Quib⁹ iudas
cognitꝭ p̄cepit pplo ut die ac nocte dominuꝫ
inuocarent: ꝙ sicut semp ⁊ nunc adiuuaret
eos: q̄ppe q̄ lege ⁊ patria scõqꝫ tẽplo priuari
uererẽt: ac pplm̃ q̄ nup paululũ r̃spirasset:
ne sinẽt blasphemis rursus natiõib⁹ subdi.
Oib⁹ itaqꝫ simul id faciẽtib⁹ ⁊ petẽtib⁹ a dño
miũicordiã cũ fletu ⁊ ieiuniȷs ꝑ triduũ cõti-
nuũ prostratis: hortatus ẽ eos iudas ut se
preparareẽt. Ipse uero cũ seniorib⁹ cogitauit
p̄usq̄ rex admoueret exercitũ ad iudeã ⁊ ob
tineret ciuitatẽ: exire: ⁊ dñi iudicio cõmittẽ
exitũ rei: dãs itaqꝫ potestatẽ oiuꝫ deo mũdi
creatori: ⁊ hortat⁹ suos ut fortit̃ dimicarẽt:
⁊ usqꝫ ad mortẽ ꝓ legib⁹ templo ciuitate pa
tria: ⁊ ciuib⁹ starẽt: circa modin exercitũ cõ
stituit. Et dato signo suis dei uictorie iuuẽi
bus fortissimis electis: nocte aggressus au
lã r̃giã i castrꝭ interfecit uiros q̄tuõdeci milia:
⁊ maximũ elephãtoꝝ cũ his q̄ suppositi fu
erãt. Sũmoqꝫ metu ac ꝑturbatiõe hostiuꝫ
castra replẽtes: rebusqꝫ ꝓspe gestis abierũt.
Hoc ãt factũ ẽ die illucescẽte: adiuuante eũ
dñi ꝓtectiõe. Sꝫ rex accepto gustu audacie
iudeoꝝ: arte difficultatẽ locoꝝ tẽptabat: et
bethsure q̄ erat iudeoꝝ p̄sidiũ mũitũ castra
amonebat: sꝫ fugabat ipingebat miorabat.
His ãt q̄ it⁹ erãt iudas necessaria mittebat.
Enunciauit aũt mysteria hostib⁹ rodochus
q̄dã ð iudaico exercitu: q̄ req̄situs ↄp̄hẽsus
ẽ ⁊ ↄclusus. Iterũ rex s̃monẽ habuit ad eos
q̄ erãt i bethsurꝭ: dextrã dedit accepit: abijt
cõmisit cũ iuda: supat⁹ ẽ. Ut ãt cognouit re-
bellasse philippũ antiochie q̄ relict⁹ erat sup
negocia: mẽte ↄsternatus iudeos dep̄cãs sb
ditusqꝫ eis iurat ð oib⁹ q̄b⁹ iustũ uisũ ẽ: ⁊ rcõ
ciliatus obtulit sacrificiũ: honorauit tẽpluꝫ
⁊ munera posuit: machabeũ ãplexat⁹ ẽ: ⁊ fe
cit eũ a ptolemaide usqꝫ ad gerrenos ducẽ
⁊ p̄ncipẽ. Ut ãt uenit ptolemaidã: grauiter
ferebãt ptolemẽses amicitie cõuẽtionẽ indi-
gnãtes: ne forte fedus irrũpent. Tũc ascẽdit
lysias tribunal: ⁊ exposuit rationẽ: ⁊ pplm̃
sedauit: regresusqꝫ ẽ antiochiã. Et hoc mõ
regis ꝓfectio ⁊ reditus pcessit.

XIIII.

SEd post trienniũ tp̄s cognit iudas ⁊ q̄
cũ eo erãt: demetriũ seleuci cũ mltitu-
dine ualida ⁊ nauibus ꝑ portũ tripol ascen
disse ad loca opportũa: ⁊ tenuisse regiões ad
uersus ãtiochũ ⁊ eius ducẽ lysiã. Alchim⁹
aũt q̄dã q̄ sũmus sacerdos fuerat: sꝫ uolũta
rie coiq̄nat⁹ ẽ tp̄ib⁹ ↄmixtiõis: ↄsiderãs nllo
mõ sibi ẽe salutẽ neqꝫ accessũ ad altare: uẽit
ad regẽ demetriũ cẽtesimo quinquagesimo
ãno offerẽs ei coronã aureã ⁊ palmã: super
hec ⁊ talos q̄ tẽpli ẽe uidebãt. Et ipa q̄dẽ die
siluit. Tp̄s ãt opportunũ demẽtie sue nact⁹
cõuocatus a demetrio ad ↄsiliũ: ⁊ interogat⁹
q̄bus reb⁹ ⁊ consiliȷs iudei niterentur r̃ndit:
Ipsi qui dicuntur assidei iudeoꝝ q̄b⁹ preest

iudas machabeus bella nutriūt ⁊ seditiões
mouēt: nec patiūt regnū ēe q̄etū. Nā ⁊ ego
ꝯfraudatus parētū gl'ia: dico āt sūmo sacer
tio huc ueni: ꝑmo q̄dē utilitatib' regis fidez
seruās: secūdo aūt etiā ciuibus consulens.
Nā illoꝝ prauitate uniuersū gen' nr̃m ñ mi
nime uexat. Sz oro his singul' o rex cognitꝭ:
⁊ regiõi ⁊ generi ſm humanitatē tuā ꝓmul-
gatā oīb' ꝓspice. Nā q̄diu superest iudas: i
possibile ē pacē ēe negocijs. Talibus aūt ab
hoc dictꝭ: ⁊ ceteri aīci hostilit' se habētes ad
uersus iudā: iſlāmauerūt ꝯmetriū. Qui sta
tim nicanorē ꝑpositū elephātoꝝ ducē misit
i iudeā: datis mandatis ut ipsū quidē iudā
caperet uiuū: eos uero q̄ cū illo erant dispge
ret: ⁊ cõstituēt alchimū maximi tēpli sūmū
sacerdotē. Tūc gētes q̄ de iudea fugerāt iu-
dā segregatiz se nicanori miscebāt: miserias
⁊ clades iudeoꝝ ꝓspitates reꝝ suaꝝ existi-
mātes. Audito itaq3 iudei nicanoris aduen
tu: ⁊ cõuentu nationū: ꝯspsi terra rogabant
eū q̄ ppl'm suuz ꝯstituit: in etnū custodiret:
quiq3 suā portionē signis euidētib' ꝓtegit.
Jmpante aūt duce stati inde mouerūt: ꝯue-
nerūtq3 ad castellū dessau. Symõ v̄o frater
iude comiserat cū nicanore: sz ꝯtritus ē ĩpē
tino aduētu aduersarioꝝ: nicanor tñ audiēs
v̄tutē comitū iude ⁊ aĩ magnitudinē quā ꝓ
patrie certamib' hēbāt: sanguie iudiciuz fa-
cē metuebat. Quāobrē ꝑmisit possidoniū:
⁊ theodotiū: ⁊ matthiā: ⁊ ut darēt dextras:
atq3 accipent. Et cū diu de his ꝯsiliū ageret
⁊ ipe dux ad multitudinē ĩtulisset: oĩuz una
fuit sētētia aicitijs ānuē. Jtaq3 diē ꝯstituert
qua secreto int' se agerēt: ⁊ singulis selle ꝓla
te sūt ⁊ posite. Precepit aūt iudas armatos
ēe locis opportunis: ne forte ab hostib' re
pente mali aliq̄d orirēt. Et cõgruū colloq̄ū
fecerūt. Mōabat aūt nicanor hierosolymis
nihilq3 iniq̄ agebat: gregesq3 turbaꝝ q̄ ꝯgre
gate fuerāt: dimisit. Habebat aūt iudā sēp
caꝝ ex aĩo: ⁊ erat uiro inclinatus. Rogauit
q3 eū ducē vxorē: filiosq3 procreat. Nuptias
fecit: q̄ete egit: cõiterq3 uiuebāt. Alchimus
autē uidens caritatē illoꝝ ad ĩuicē ⁊ cõuen-
tiones: uenit ad demetriū ⁊ dicebat nicano-
rē rebus alienis assentire. Judāq3 regni insi
diatorē successorē sibi destinasse. Jtaq3 rex
exaspatus ⁊ pessimis hui' crimīatiõib' irrita
tus scripsit nicāori dicēs grauit' q̄dē se ferī ꝯ
amicitie cõuētiõe: iubē tñ machabeuz citi'
uinctū mittē antiochiā. Quibus cognitꝭ ni
canor cõsternabat: ⁊ grauit' ferebat: si ea q̄ ꝯ
uenerāt: irrita faceret: nihil lesus a uiro: sed
q̄a regi resistere nõ poterat: opportunitatez
obſuabat: q̄ ꝑceptū ꝑficēt. At machabeus
uidēs secū austeri' agere nicanorē: ⁊ cõsuetū
occursū ferocius exhibētē ĩtelligēs nõ ex bo
no ēe austeritatē istā: paucis suoꝝ ꝯgregatꝭ
occultauit se a nicanore. Q cū ille cognouit
fortit' se a uiro preuentū: uenit ad maximuz
⁊ sanctissimū tēpluz: ⁊ sacerdotibus solitas
hostias offerētibus: iussit sibi tradi uirum.
Quib' cū iuramēto dicentib' nescire se ubi
esset: q̄ querebat: extēdēs manū ad tēplū iu
rauit dicēs: Nisi iudā mihi uictū tradideritꝭ:
istud dei phanū i planiciē deducā: ⁊ altare
effodiā: ⁊ tēpluz hoc libero patri ꝯsecrabo.
Et his dictis abijt. Sacerdotes autē ꝓtēdē
tes man' i celū iuocabāt eū q̄ sp ꝓpugnator
esset gentis ipsoꝝ: hec dicēres: Tu dñe uni-
uersoꝝ q̄ nullius idiges: uoluisti tēplū hita
tionis tue fieri i nobis. Et nūc sc̄e sc̄oꝝ oĩuz
dñe cõserua i eternū ipolutā domū istā q̄ nu
ꝑ mūdata ē. Razias aūt q̄dā de senioribus
ab hierosolymis ꝯlatus ē nicanori uir ama
tor ciuitatis ⁊ bene audiēs: qui ꝓ affectu pr̃
iudeoꝝ appellabat. Hic multis tp̄ib' ꝯtinen
tie propositū tenuit in iudaismo: corpusq3
⁊ animā tradē cõtent' ꝓ ꝑseuerātia. Uolēs
āt nicanor manifestare odiū qđ habebat in
iudeos misit milites q̄ngentos: ut eū cõphē
derēt. Putabat. n. si illū decepisset: sese cla-
dē iudeis maximā illaturuz. Turbis autez
irruere in domū eius ⁊ ianuam disrumpere
atq3 ignē amouere cupiētibus: cum iā ꝯpre-
henderetur: gladio se petijt: eligens nobilit'
mori potius: q̄ subditus fieri peccatoribus:
⁊ ꝯtra natales suos idignis iniurijs agi. Sz
cū ꝑ festinationē nõ certo ictu plagā ꝯdisset:
⁊ turbe int' hostia irrūpent: recurrēs audac
ter ad muꝝ: precipitauit semetipsū uiriliter
in turbas: quibus uelocit' locū dantibus ca
sui eius: uenit per mediam ceruicem. Et cū
adhuc spiraret accensus animo surrexit et
cum sanguis eius magno fluxu deflueret: ⁊
grauissimis uulneribus esset saucius: cursu
turbam pertransijt: ⁊ stans supra quandaz
petram preruptam ⁊ iam exanguis effectus:
complexus intestina sua utrisq3 manibus
proiecit super turbas inuocans dominato-
rem uite ac spiritus: ut hec illi iterum redde
ret: atq3 ita uita defunctus est.

.XV.

NIcanoꝛ aūt ut cōperit iudā ēe ī locꝭ sa-
marie: cogitauit cū oī īpetu die sabba
ti ꝯmittē bellū. Judeis vō qui illū ꝑ necessi-
tatē sequebāt dicētibus: ne ita ferocit̄ ⁊ bar
bare feceri: sꝫ honoꝛē tribue diei scificatōis:
⁊ honoꝛa eū q̄ uniuersa ꝯspicit: at ille īfelix
interrogauit si ē potēs ī celo q̄ impauit agi
diē sabbatoꝝ: ⁊ rn̄dētibꝰ illis: ē dn̄s viuꝰ ipe
ī celo potēs q̄ iussit agi septimā diem: at ille
ait: Et ego potens sū sup terrā: qui impero
sumi aꝛma ⁊ negocia regis ipleri. Tamē n̄
obtinuit: ut cōsiliū ꝑficeret. Et nicanoꝛ q̄dē
cū sūma supbia erectus cogitauerat cōe tro
pheū statuē ō iuda. Machabeus aūt semp
cōfidebat cū oī spe auxiliū sibi a dn̄o affutu
rū: ⁊ hoꝛtabāt suos ne foꝛmidarēt ad aduē
tū nationū sꝫ ī mente haberent adiutoꝛia si
bi facta de celo: ⁊ nūc sperarēt ab oipotente
sibi affuturā uictoꝛiā. Et allocutꝰ ē eos ō le
ge ⁊ ꝓphetis: āmonēs etiā certamīa que fe-
cerāt pꝛius: ꝓmptioꝛes cōstituit eos. Et ita
aīmis eoꝝ erectis: simul oñdebat gentiū fal
laciā: ⁊ iuramētoꝝ ꝑuaricationē. Singl'os
āt illoꝝ armauit n̄ clypei ⁊ haste munitiōe:
sꝫ ꝟmoīb' optimis ⁊ exhoꝛtatiōib' exposito
digno fide sōnio: ꝑ qd̄ vniuersos letificauit.
Erat aūt hꝰmōi visus. Oniā q̄ fuerat sūmꝰ
sacerdos viꝝ bonū ⁊ benignū: verecūdū vi
su modestū mōib': ⁊ eloq̄o decoꝛū: ⁊ q̄ a pu
ero ī uirtutibus exercitatus sit: manꝰ ꝓtēdē
tē: oꝛaī ꝓ oī ppl'o iudeoꝝ. Pꝰ hoc apparuis
se ⁊ aliū uirū etate ⁊ gloꝛia mirabilē: ⁊ ma-
gni decoꝛis habitudinē circa illū. Rn̄dentēꝫ
vō oniā dixisse: Hic ē fratꝝ amatoꝛ ⁊ popl'i
isrl': hic ē q̄ mltū oꝛat ꝓ ppl'o ⁊ uniuersa scā
ciuitate hieremias ꝓpheta dei. Extēdisse āt
hieremiā dextrā: ⁊ dedisse iude gladiū aure
um dicentē: Accipe scm̄ gladiū munꝰa deo:
ī q̄ deijcies aduersarios ppl'i mei isrl'. Exhō
tati itaqꝫ iude ꝟmonib' bōis ualde de q̄bus
extolli posset īpetus: ⁊ aī iuuenū ꝯfotari: sta
tuerūt dimicare ⁊ ꝯfligē foꝛtiter ut uirtus ō
negocijs iudicaret: eo ꝙ ciuitas scā ⁊ tēpluꝫ
ꝑiclitaret̄. Erat.n. ꝓ uxoꝛibus ⁊ filijs: itēqꝫ
ꝓ fr̄ib' ⁊ cognat̄is mioꝛ sollicitudo: maximꝰ
vō ⁊ ꝑmus ꝓ sc̄titate timoꝛ erat tēpli: sꝫ et
eos q̄ ī ciuitate erāt nō mīma sollicitudo hē
bat ꝓ his q̄ cōgressuri erāt. Et iā cū oēs spa
rēt iudiciū futuꝝ: hostesqꝫ adessēt atqꝫ exer
citus erat oꝛdinatus: bestie eq̄tesqꝫ oppoꝛtu
no loco cōpositi: ꝯsiderās machabeus aduē
tū multitudinis ⁊ apparatū uariū armoꝝ:
ac ferocitatē bestiaꝝ extēdēs manus ī celū:
pꝛodigia facientē dn̄m īuocauit: q̄ nō ꝟm ar-
moꝝ potētiā: sed ꝓ ut ipi placet dat dignis
uictoꝛiā. Dixit āt īuocās hoc mō: Tu dn̄e q̄
misisti angelū tuū sub ezechia rege iuda: ⁊ i
terfecisti de castr̄ sennacherib centū octogin
taq̄nqꝫ milia: ⁊ nūc dn̄atoꝛ celoꝛū mitte an-
gelū tuū bonū an̄ nos ī timoꝛe ⁊ tremoꝛ ma
gnitudinis brachij tui ut metuāt qui cū blas
phemia ueniūt aduersus sc̄tū ppl'm tuuꝫ.
Et hic q̄dē ita ꝑoꝛauit. Nicanoꝛ aūt ⁊ q̄ cuꝫ
ipo erāt cū tub' ⁊ cāticis admonebāt. Judas
vō ⁊ q̄ cū eo erāt: īuocato deo ꝑ oꝛōnes con
gressi sūt: mān q̄dē pugnātes sꝫ ⁊ dn̄m cōdi
bus oꝛantes pꝛostrauerūt non minus trigi-
taquinqꝫ milia ꝑsētia dei magnifice delecta
ti. Cūqꝫ cessassent ⁊ cū gaudio redirent: cog
uerunt nicanoꝛē ruisse cū armis suis. Facto
itaqꝫ clamoꝛe ⁊ perturbatione suscitata: pa
tria uoce oīpotētē dn̄m benedicebant. Pre-
cepit āt iudas qui per oīa coꝛpoꝛe ⁊ animo
moꝛi ꝓ ciuib' paratus erat: caput nicanoꝛis
⁊ manū cū humero abscisam hierosolimā
ꝑferri. Quo cū ꝑuenisset cōuocatis ꝯtribu-
libus ⁊ sacerdotib' ad altare: accersīt ⁊ eos
q̄ in arce erant. Et ostenso capite nicanoꝛis
⁊ manu nefaria quā extenderat contra do-
mū sanctā omnipotentis dei: magnifice glo
ꝛiatus est. Linguā etiā ipi' nicanoꝛis ꝑcisaꝫ
iussit particulatī auibus dari: manū autem
dement̄ ꝯtra tēplū suspēdi. Oēs igitur celi
bn̄dixerūt dn̄m dicētes: bn̄dictus qui locuꝫ
suū īcōtamiatū seruauit. Suspendit autem
nicanoꝛis caput ī sūma arce: ut euidēs esset
⁊ manifestū signū auxilij dei. Jtaqꝫ oēs cōi
cōsilio decreuerūt nullo modo diē istū absꝫ
celebꝛitate ꝑterire: habē āt celebꝛitatē tertia
decima die mensis adaꝛ: que dicit̄ uoce syꝛia
ca pꝛidie mardochei die. Jgit̄ his erga nica-
noꝛē gestis: ⁊ ex illis tꝑib' ab hebꝛeis ciuita
te possessa: ego q̄ꝫ ī his faciā finē sermonis.
Et siquidē bene ut histoꝛie cōpetit hoc ⁊ ipe
ueli: si aūt minꝰ digne: concedēdū ē mihi. Si
cut eni uinū semꝑ bibere aut semper aquaꝫ
contrariuꝫ est: alternis autem uti delectabi
bile: ita legētibus si semper exactus sit ꝟmo:
non erit gratus: hic ꝰ erit consumatus.

Explicit secundus liber Machabeoꝛum.

Incipit epistola beati Hieronymi ad Damasū papā ī q̄ttuoꝛ euangelistas.

Beatissimo pape damaso hieronymꝰ. Nouū opꝰ me facē cogis ex veti: vt post exēplaria scripturaꝝ toto orbe dispersa q̄si q̄dā arbiter sedeā: ⁊ q2 īt̄ se variāt: q̄ sint illa q̄ cū greca ꝯsentiāt veritate: decernā. Pius laboꝛ: sed ꝑiculosa presūptio: iudicare de ceteris ipsū ab oībꝰ iudicandū: senis mutare linguā: ⁊ canescentē mūdū ad initia retrahē paruuloꝝ. Quis eīz doctus parit̄ vl̄ indoctus: cū ī manꝰ volumē assūpserit: ⁊ a saliua quā semel imbibit viderit discrepare qd̄ lectitat: nō stati erūpat in vocē: me falsariū me clamans esse sacrilegū: q̄ audeā aliq̄d ī veteribꝰ librꝭ addere mutare corrigere: Aduersus quā inuidiam duplex causa me ꝯsolat̄: q2 ⁊ tu q̄ summꝰ sacerdos es fieri iubes: ⁊ veꝝ non eē qd̄ uariat: etiā maledicoꝝ testimōio cōprobat̄. Si enī latinis exēplaribꝰ fides ē adhibēda: respōdeāt quibꝰ tot sūt exēplaria pene quot codices. Sin aūt veritas ē querēda de plꝛibus: cur nō ad grecā originē reuertētes ea q̄ uel a uitiosis interp̄tibꝰ male edita vel a p̄sūptoribus impitis emēdata puersius vel a librarijs dormitātibus aut addita sunt aut mutata: corrigimus: Neq3 uero ego de ueteri disputo testamento: qd̄ a septuagita senioribus in grecam linguā uersū tertio gradu ad nos usq3 peruenit. Nō quero quid aq̄la quid symmachꝰ sapiāt: quare theodotion inter nouos ⁊ ueteres medius īcedat. Sit illa vera interpretatio: quā apostoli probauerunt. De nouo nūc loquoꝛ testamento: quod grecum esse non dubium est: excepto ap̄lo mattheo qui primꝰ in iudea euāgeliū christi hebraicis l̄rīs edidit. Hoc certe cū in nr̄o sermōe discoꝛdat: ⁊ diuersos riuuloꝝ tramites ducit: vno de fonte querēdus est. Pretermitto eos codices quos a luciāo ⁊ hesicio nūcupatoꝛes paucoꝝ hoīuz asserit puersa ꝯtentio: q̄bus utiq3 nec in ueteri instrumento post septuaginta interp̄tes emēdare quid licuit: nec in nouo pꝛofuit emendasse: cum multarū gentiū linguis scripta ante translata doceat falsa esse que addita sunt. Igitur hec pꝛesens pꝛefatiuncula pollicet̄ quattuoꝛ tm̄ euāgelia: q̄rū oꝛdo ē iste: matheꝰ: marcus: lucas: ioannes: codicū grecoꝝ emēdata collatiōe sed ueteruz q̄ ne multū a lectiōis latine ꝯsuetudīe discreparent: ita calamo imperauimꝰ: vt his tm̄ q̄ sensum uidebāt mutare correctis: reliqua manere pateremur ut fuerāt. Canones q̄3 quos eusebius cesariēsis ep̄us alexādrinū secutꝰ āmoniū ī decē numeros oꝛdinauit: sicut in greco habent̄ expressimꝰ. Qꝛ siq̄s de curiosis uoluerit nosse q̄ in euāgelijs ul̄ eadē ul̄ uicina uel sola sint: eoꝝ distictione cognoscet. Magnꝰ siq̄dē hic in nr̄is codicibus erroꝛ īoleuit: dū qd̄ in eadez re alius euāgelista plus dixit: ī alio q̄a minus putauerit: addiderūt: vel dū eundē sensū alius alit̄ expressit: ille q̄ unū e quattuoꝛ primuz legerat: ad eiꝰ exēpluz ceteros q̄3 estimauerit emēdādos. Uñ accidit: ut apud nos mixta sint oīa ⁊ ī marco plꝛa luce atq3 matthei. Rursū ī mattheo plura ioannis ⁊ marci: ⁊ in cet̄is reliquoꝝ q̄ in alijs ꝓpria sunt inueniāt̄. Cū itaq3 canones legeris q̄ subiecti st̄ ꝯfusiōis erroꝛe sublato ⁊ sīlia oīuz scies: ⁊ singulis sua queq3 restitues. In canone p̄mo ꝯcoꝛdāt q̄ttuoꝛ matheꝰ marcus lucas ioannes. In secūdo tres: matheꝰ marcus lucas. In t̄tio tres: matheꝰ lucas ioānes. In quarto tres: matheꝰ: marcꝰ: ioannes. In q̄nto duo: matheꝰ lucas. In sexto duo matheꝰ marcꝰ. In septīo duo: matheꝰ ioannes. In octauo duo: lucas marcus. In nono duo: lucas ioannes. In decīo ꝓpria unusquisq3 que nō habēt in alijs: edidert̄. Singulis uero euangelijs ab uno incipiēs usq3 ad finem libroꝝ dispar numerus accrescit. Hic nigro coloꝛ p̄scriptꝰ sub se habz aliū ex minio discoloꝛē numeꝝ: q̄ ad decez usq3 ꝓcedēs indicat pꝛioꝛ numerus in q̄ sit canone req̄rendꝰ. Cū ergo apto codice vbi gr̄a illud siue illud capl̄m scire uolu̇erꝭ cuiꝰ canōis sit: stati ex subiecto nūo doceberis: ⁊ recurrens ad pꝛincipia ī q̄bus canonum est distincta ꝯgeries: eodemq3 statim canōe ex titulo fontis īuento illū quē q̄rebas numerū eiusdē euāgelij: q̄ ⁊ ipse ex inscriptiōe signat̄ īuenies: atq3 e uicino ceteroꝝ tramitibꝰ inspectis: q̄s numeros e regione habeant adnotabis: ⁊ cū scieris recurres ad uolumina singuloꝝ: ⁊ ī sine moꝛa reptis nūerꝭ q̄s añ signaueras: reperies ⁊ loca in quibꝰ uel eadē uel uicina dixerūt. Opto ut ī xp̄o ualeas: ⁊ memineris mei papa beatissime.

Incipit alius prologus.

PLures fuisse qui euāgelia
scripserunt: lucas euange
lista testat̃ dicens: Qm̄ q̇
dem multi conati sunt or
dinare narrationē rerum
que in nobis cōplete sūt:
sicut tradiderunt nobis: qui ab initio ipsi
viderunt sermonē: ⁊ ministrauerunt ei: ⁊ p
seuerantia usq̧ ad presens tempus monu
menta declarant: que a diuersis auctorib᷒
edita diuersarū heresū fuere p̄ncipia: ut est
illud iuxta egyptios: ⁊ thomā ⁊ matthiā
⁊ bartholomeū duodeci q̊z aploꝝ: ⁊ basili
dis atq̧ appll'is: ac reliq̊ruz q̊s enumerare
lōgissimū ē: cū hoc tm̄ ip̄ntiaꝝ necesse sit
dicē: extitisse q̊sdā q̇ sin̄ spu ⁊ gr̄a ꝺi conati
sūt mag̃ ordīare narrationē q̄ꝫ historie te
xere vitatē. Quib᷒ iure pōt illud ꝓpheticū
coaptari: Ue q̇ ꝓferūt ꝺ corde suo q̇ ambu
lāt p᷒ spm suū: q̇ dicūt: hec dicit dn̄s: ⁊ dn̄s
nō misit eos. De q̇b᷒ ⁊ saluator i euangelio
ioannis loq̇t: Oēs q̇ an̄ me venerūt: fures
fuerūt ⁊ latrones. Qui venerūt: nō q̇ missi
sūt. Ipse. n. ait: Ueniebāt: ⁊ ego nō mittebā
eos. In ueniētib᷒ presūptio temeritatis: in
missis obseq̄ū fuitut̃ ē. Ecclesia aūt q̇ dn̄i
uoce supra petrā fundata ē: quā ītroduxit
rex i cubiculū suū: ⁊ ad quā p foramē descē
siōis occulte misit manū suā simil' damule
hinuloq̧ ceruoꝝ q̄ttuor volumia padisi in
star eructans q̄ttuor ⁊ āgulos ⁊ ānulos h₃
p q̊s q̄si archa testamēti ⁊ custos legis dn̄i
lignis mobilib᷒ vehit. Prim᷒ oīu₃ matthe᷒
est publicanus cognomīto leui: q̇ euāgeliū i
iudea hebreo s̄moē edidit: ob eoꝝ ul' maxi
me cām q̇ in iesum crediderant ex iudeis: ⁊
neq̄q̄ꝫ legis vmbra secedēte euāgelii verita
tem s̄uabāt. Secūdus marc᷒ ītpres apl'i pe
tri ⁊ alexandrie ecclesie prim᷒ ep̄us: q̇ do
minū q̇dē saluatorē ipse nō uidit: sed ea q̄
audierat mḡm p̄dicātē iuxta fidē mag̃ ge
stoꝝ narrauit q̄ꝫ ordinē. Terti᷒ lucas medi
cus natiōe syr᷒ ātiochēsis: cui᷒ laus i euāge
lio: q̇ ⁊ ip̄e discipulus apl'i pauli i achaie bi
thinieq̧ ptib᷒ volumē cōdidit: q̇dā alti᷒ re
petēs: ⁊ ut ip̄e i procmio ꝯfitet̃ audita mag̃
q̄ꝫ uisa describēs. Ultimus ioannes apl'us
euāgelista quē iesus amauit plurimū: q̇ s̄
pect᷒ dn̄i recūbēs purissima doctrinaꝝ flu
enta potauit: ⁊ q̇ sol᷒ ꝺ cruce meruit audir̄:
Ecce mater tua. Is cum esset in asia: ⁊ iam
tunc hereticorū semina pullularēt cherithi
ebionis ⁊ ceteroꝝ qui negant christū i carne
venisse: quos ⁊ ipse i epl'a sua antichristos
vocat: ⁊ apl'us paulus frequent̃ percutit:
coactus est ab oībus pene tunc asie ep̄is et
multarū ecclesiaꝝ legationibus de diuini
tate saluatoris altius scribere: et ad ip̄m ut
ita dicā dei verbū non tā audaci q̄ꝫ felici te
meritate ꝓrumpe: vt ecclesiastica narrat hi
storia: cum a f̄rib᷒ cogeret̃ ut scriberet: ita
factuꝝ se r̄ndisse si īdicto ieiunio i cōe oēs
deū deprecarēt. Quo expleto reuelatiōe sa
turatus in illud ꝓemiū celo veniens eructa
uit: In p̄ncipio erat v̄bū: ⁊ v̄buz erat apud
deū: ⁊ deus erat uerbū. hoc erat i principio
apud deū. Hec igit̃ quattuor euāgelia mul
to an̄ p̄dicta ezechielis q̊z volumē ꝓbat: i q̊
prima visio ita ꝯtexit̃: Et i medio sil'itudo
quattuor aīaliū ⁊ vult᷒ eoꝝ facies hōis ⁊
facies leonis ⁊ facies uituli ⁊ facies aq̇le.
Prīa hōis facies mattheū significat: q̇ q̄si
de hōie exorsus ē scribē: Liber generatiōis
iesu xp̄i filij dauid filij abraā. Secūda mar
cū: in q̊ uox leonis in heremo rugiētis au
dit̃: Uox clamātꝭ i deꝫto: parate uiā dn̄i: re
ctas facite semitas ei᷒. Tertia uituli: q̇ euā
gelistā lucā a zacharia sacerdote sumpsisse
initiū p̄figurat. Quarta ioānē euāgelistā: q̇
assūptis pēnis aq̇le ⁊ ad altiora festinās: ꝺ
verbo dei disputat. Cetera q̄ sequūt̃ in eun
dē₃ sensū ꝓficiūt. Crura eoꝝ recta ⁊ pēnati
pedes: ⁊ quocūq̧ sp̄us ibat: ibāt: ⁊ nō rev
tebāt: ⁊ dorsa eoꝝ plena oculis: ⁊ scintille
has lāpades in medio discurrētes: ⁊ rota i
rotā: ⁊ in singulis q̄ttuor facies. Un̄ ⁊ apo
calypsis ioānis p᷒ expositionē uigītiq̄ttuor
seniorū₃ qui tenentes citharas ⁊ phialas
adorātes agnū dei: introducit fulgura atq̧
tonitrua: ⁊ septē sp̄us discurrentes ⁊ mare
vitreū: ⁊ q̄ttuor aīalia plena oculis dicens:
Aīal p̄mu₃ sil'e leoni ⁊ s̄m sil'e uitulo ⁊ t̄tiū
sil'e homini ⁊ quartū sil'e aq̇le volāti. Et p᷒
paululū: Plena inq̇t erāt oculis: ⁊ req̇e₃ n̄
habebāt die ac nocte dicētia: Sāct᷒ sanct᷒
sanctus dn̄s de᷒ omnipotēs: q̇ erat ⁊ q̇ ē ⁊
q̇ ventur᷒ ē. Quibus cūctis p̄spicue ōndit̃
quattuor debere tm̄ euāgelia suscipi: ⁊ oēs
apocryphoꝝ nenias mortuis magis here
ticis q̄ꝫ ecclesiasticis viuis canendas.

Sequit̃ prologus in Mattheū.

MAttheꝰ cū primo p̄dicasset euāgeliū in iudea: volens transire ad gentes: primꝰ euangelium scripsit hebraice: quod fratribus a quibus ibat ad memoriam reliquit. Sicut enim necesse fuit ad confirmationē fidei euangeliū predicare: sic et cōtra hereticos scribi. Cum autez plures euangeliū scripserint: quattuor tantum habent auctoritatis testimoniū: quia per quattuō mundi partes fidem nunciant trinitatis: et sunt quasi quattuor rote in quadriga dn̄i que uehit eum per predicationē euangelij: ꝛ genus humanū quadrifida morte p̄ēptū eorū erat predicatione uiuificanduz. vnde ꝛ aliorū euangelia deciderunt: nec recepta sunt: quia nolebant prefinitū numez cassari ꝑpter uirtutē sacramenti. Designāt etiā euāgeliste quattuō figuris: q̄ n̄ sūt deceptorie sed iocūdi mysterij sibi cōscie. Mattheus i hoīe itelligit: q̄a circa humanitatē xp̄i p̄ncipalit̄ imorat̄. Marcꝰ i leone: q̄a agit d̄ resurrectiōe. Lucas i uitulo: agens de sacerdotio. Joānes i aq̄la: scribēs sacramēta diuinitatꝭ. Xp̄us vō quē describūt hō fuit de uirgie natꝰ: uitulus in imolatione leo, in resurrectione: aq̄la i ascensiōe: vel in homie humanitas: in uitulo sacerdotiū: in leōe regnū: in aq̄la exp̄mit̄ diuinitatꝭ sacramētū.

Incipit argumētū i euāgeliū s̄m Mattheū.

MAtthēꝰ ex iudea sicut i ordine p̄mꝰ ponit̄: ita euāgeliū in iudea primꝰ scripsit: cuius uocatio ad dominū ex publicanis actibꝰ fuit: duoꝝ i generatiōe xp̄i p̄ncipia p̄sumēs: vniꝰ cuiꝰ p̄ma circūcisio i carne: alteriꝰ cuiꝰ s̄m cor electio fuit. ex utrisq; enim p̄ribus xp̄s. Sicq; q̄terdenario nūo triformit̄ posito: principiū a credendi fide i electiōis tēpus porrigēs: ꝛ ex electiōe usq; i trāsmigrationis diē dirigēs: atq; a trāsmigratiōis die usq; i xp̄m definiēs decursā aduentus dn̄i ōndit generationē ꝛ nūo satisfaciens ꝛ tp̄i: ut ꝛ se qd̄ esset ōndēt: ꝛ dei in se opꝰ mōstrās: etiā i his q̄ꝝ genꝰ posuit: xp̄i operātis a p̄ncipio testimoniū nō negaret. Quaꝝ oīuz reꝝ tēpꝰ ordo numerꝰ dispositio uł ratio: qd̄ fide necessariū ē: deꝰ xp̄s ē: qui factꝰ ex muliere factus sub lege: natꝰ ex virgīe passus i carne: oīa i cruce fixit: ut triumphās ea i semetipso resurgēs i corpore: ꝛ p̄ris nomē i p̄ribus filio: ꝛ filij nomen p̄ri restituēs i filijs. sine p̄ncipio sine fine: ostendens vnū se cū p̄re eē q: vnꝰ ē. In q̄ euangelio utile ē desiderantibꝰ deuz: sic prima uel media uel p̄fecta cognoscē: ut ꝛ uocationez ap̄l'i ꝛ opꝰ euāgelij ꝛ dilectionē dei in carne nascētis ꝑ uniuersa legētes itelligāt: atq; id in eo i q̄ apprehēsi sūt ꝛ apprehēdere appetunt recognoscāt. Nobis. n. hoc i studio argumēti fuit: ꝛ fidē facte rei tradere: et operātis dei intelligendā diligent̄ esse dispositionem querentibus non tacere.

Explicit argumētū. Incipit euangeliū secundū mattheū.

LIber generationis iesu christi filij dauid filij abraam. Abraam genuit isaac. Isaac autem genuit iacob. Jacob autem genuit iudam et fratres eiꝰ. Judas aūt genuit phares et zarā de thamar. Phares aūt genuit esrom. Esrom āt genuit aram. Aram āt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason. Naason aūt gēuit salmon. Salmō at genuit booz de raab. Booz aūt genuit obeth ex ruth. Obeth āt genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid regem. Dauid aūt rex genuit salomōē ex ea q̄ fuit urie. Salomon āt genuit roboam. Roboā aūt genuit abiam. Abia āt genuit asa. Asa aūt genuit iosaphat. Josaphat autē genuit ioraz. Joram aūt genuit oziam. Ozias aūt genuit ioathan. Joathan āt genuit achaz. Achaz aūt genuit ezechiā. Ezechias āt genuit manassen. Manasses āt genuit amō. Amon aūt genuit iosiā. Josias aūt genuit iechoniā ꝛ f̄res eiꝰ ī trāsmigratione babylonis. Et post trāsmigrationē babylōis iechonias genuit salathiel. Salathiel āt genuit zorobabel. Zorobabel āt gēuit abiud. Abiud aūt genuit eliachim. Eliachim aūt genuit azor. Azor āt genuit sadoch. Sadoch āt genuit achim. Achim āt genuit eliud. Eliud aūt genuit eleazar. Eleazar aūt genuit matthan. Matthan āt gēuit iacob. Jacob aūt genuit ioseph virū marie: de qua natꝰ

est iesus qui uocat christ⁹. Oēs itaq3 gene-
rationes ab abraā usq3 ad dauid generatio
nes quattuordeci: ⁊ a dauid usq3 ad trāsmi
grationē babylōis generatiōes q̄ttuordeci:
⁊ a trāsmigratione babylonis usq3 ad xp̄m
generatiōes quattuordeci. Xp̄i aūt genera-
tio sic erat. Cū esset desponsata mater iesu
maria ioseph: an̄q̄ cōuenirēt: inuēta ē i vte
tero habēs de sp̄u sancto. Joseph aūt uir
ei⁹ cū esset iust⁹: ⁊ nollet eā traducē: voluit
occl'te dimittē eā. Hec aūt eo cogitāte: ecce
angel⁹ dn̄i apparuit i somnis ioseph dicēs:
Joseph fili dauid noli timē accipe marīā
cōiugē tuā. Qđ.n. in ea natū ē: đ sp̄u sācto
est. Pariet aūt filiū: ⁊ vocabis nomē eius
iesum. Ipse.n. saluū faciet populū suum a
peccatis eoꝝ. Hoc aūt totum factū ē: ut ad
impleret qđ dictū ē a dn̄o ꝑ ꝓphetā dicētē:
Ecce uirgo i utero habebit ⁊ pariet filiū: ⁊
vocabit nomē ei⁹ emanuel: qđ ē interp̄tatū
nobiscū de⁹. Exurgēs aūt ioseph a somno
fecit sicut p̄cepit ei angel⁹ dn̄i: ⁊ accepit ꝯiu
gē suā: Et n̄ cognoscebat eā donec pepit fi-
liū suū p̄mogēitū: ⁊ vocauit nom̄ ei⁹ iesū. II

Cum nat⁹ esset iesus in bethleē iude i
dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriē
te uenerunt hierosolymā dicentes: Ubi est
qui natus est rex iudeoꝝ? Uidimus enim
stellā eius i oriēte: ⁊ venimus adorare eū.
Audiēs aūt herodes rex turbatus ē: ⁊ ōis
hierosolyma cū illo. Et cōgregās oēs p̄nci-
pes sacerdotū ⁊ scribas ppl'i: sciscitabat ab
eis ubi xp̄us nasceret. At illi dixerūt ei: In
bethleem iude. Sic.n. scriptū ē ꝑ ꝓphetā.
Et tu bethleem t̄ra iuda nequaq̄ minima
es in p̄ncipib⁹ iuda. Ex te.n. exiet dux q̄ re-
gat ppl'm meū isr̄l. Tūc herodes clā uoca-
tis magis diligēt didicit ab eis tēpus stelle
q̄ apparuit eis: ⁊ mittēs illos in bethleē di
xit: Ite ⁊ īnt̄rogate diligent̄ de puero: ⁊ cū
īueneritis renūciate mihi: ut ⁊ ego ueniens
adorē eū. Qui cū audissent regē abierūt. Et
ecce stella quā uiderāt i oriente: an̄tecedebat
eos usq3dū ueniēs staret supra ubi erat pu
er. Uidētes āt stellā: gauisi sūt gaudio ma-
gno ualde: Et īt̄rātes domū īuenerūt puerū
cū maria m̄re ei⁹: ⁊ p̄cidētes adorauerūt eū:
⁊ ap̄tis thesauris suis obtulerūt ei mūera auꝝ
thus ⁊ myrrhā. Et responso accepto i som
nis ne redirēt ad herodē: ꝑ aliā viā reuersi
sunt i regionē suā. Qui cū recessissēt: ecce
angelus dn̄i apparuit in somnis ioseph di-
cens: Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊
fuge in egyptū: ⁊ esto ibi usq3dū dicā tibi.
Futurū ē.n. ut herodes querat puerum ad
ꝑdendū eū. Qui cōsurgēs accepit puerū ⁊
matrē ei⁹ nocte ⁊ secessit in egyptū: Et erat
ibi usq3 ad obitū herodis: ut adimpleretur
qđ dictū ē a dn̄o ꝑ ꝓphetā dicētē: Ex egyp-
to uocaui filiū meū. Tūc herodes uidens
qm̄ illusus esset a mag̃: irat⁹ ē ualde: ⁊ mit
tēs occidit oēs pueros q̄ erāt i bethleē ⁊ in
oibus finib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ infra: s̄m tp̄us
qđ exq̄sierat a magis. Tūc adimpletū ē qđ
dictū ē ꝑ hieremiam ꝓphetā dicentē: Uox
in rama audita ē: ploratus ⁊ vlulatus mul
tus: rachel plorans filios suos: ⁊ noluit cō
solari q̄a nō sūt. Defuncto aūt herode: ecce
angel⁹ dn̄i apparuit i somnis ioseph i egyp
to dicēs: Surge ⁊ accipe puerū et matrē ei⁹
⁊ uade i terrā isr̄l. Defūcti sūt eī q̄ q̄rebāt
aīā pueri. Qui cōsurgēs accepit puerū ⁊
matrē ei⁹: et uenit i terrā isr̄l. Audiens aūt
q̄ archelaus regnaret i iudea ꝑ herode p̄re
suo: timuit illo ire: ⁊ āmonitus i somnis se
cessit i partes galilee: Et ueniens habitauit
in ciuitate q̄ uocatur nazareth: ut adimple
ret qđ dictū est ꝑ prophetas: qm̄ nazaren⁹
uocabitur. III.

In dieb⁹ aūt illis uenit ioannes bapti
tista predicās in deſ̄to iudee: ⁊ dicēs:
Penitentiā agite. Appropinq̄bit.n. regnū
celoꝝ. Hic ē.n. de q̄ dictū ē ꝑ ysaiā ꝓphetā
dicentē: Uox clamātis i deſ̄to: parate uiam
dn̄i: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt ioan
nes habebat uestimētū de pilis cameloꝝ ⁊
zonam pelliceā circa lūbos suos: Esca aūt
ei⁹ erat locusta ⁊ mel siluestre. Tūc exibat
ad eū hierosolyma ⁊ ōis iudea ⁊ ōis regio
circa iordanē: ⁊ baptizabāt ab eo i iordane
ꝯfitētes peccata sua. Uidēs āt m̄ltos pha-
riseoꝝ ⁊ saduceoꝝ ueniētes ad baptismū
suū: dixit eis: Progenies uiperaꝝ q̄s dēmō-
strabit vob̄ fugē a uētura ira? Facite ẽgo fru
ctū dignū pn̄ie. Et ne uelitis dicē ītra uos: pa
trē habem⁹ abraā. Dico.n. uob̄: qm̄ potēs
ē de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios abrae.
Iā.n. securis ad radicē arboꝝ posita ē. Oīs
ergo arbor q̄ n̄ facit fructū bonū excidet: ⁊
in ignē mittet. Ego q̄dē baptizo uos i aq̄ in
pn̄iam: q̄ aūt p⁹ me uētur⁹ ē: fortior me est:
cui⁹ nō sū dign⁹ calciamenta portare. Ipse
uos baptizabit i sp̄u scō ⁊ igni. Cui⁹ uentila-
brū in manu sua: ⁊ p̄mūdabit areā suā: et

cõgregabit triticũ ĩ horreũ suũ: paleas autẽ
cõburet igni inextiguibili. Tũc uenit iesus
a galilea ĩ iordanẽ ad ioãnẽ ut baptizaret
ab eo. Joãnes aũt ꝓhibebat eũ dicẽs: Ego
a te debeo baptizari: ⁊ tu uenis ad me? Re-
spondẽs aũt iesus dixit ei: Sine mõ. Sic
eñ decet nos implere omnẽ iustitiã. Tunc
dimisit eũ. Baptizatus aũt iesus confestim
ascẽdit de aqua. Et ecce aperti sũt ei celi: et
uidit spm dei descendentẽ sicut colũbam ⁊
uenientem super se. Et ecce uox de celis di-
cens: Hic est filius meus dilectus ĩ quo mi
hi cõplacui.

.IIII.

Tunc iesus ductus est ĩ desertũ a spu
ut tẽtaret a diabolo: ⁊ cum ieiunasset
quadragita dieb⁹ ⁊ quadragita noctib⁹ po
stea esuriit. Et accedens tẽtator dixit ei: Si
filius dei es: dic ut lapides isti panes fiant.
Qui rñdens dixit: Scriptũ ẽ: Nõ ĩ solo pa
ne uiuit hõ: sed ĩ omni v̓bo qd̉ ꝓcedit d̉ ore
dei. Tũc assũpsit eũ diabol⁹ ĩ sãctã ciuitatẽ
⁊ statuit eũ supra pĩnaculũ tẽpli: ⁊ dixit ei:
Si fili⁹ dei es mitte te deorsũ. Scriptũ ẽ.n.
q̃a angelis suis mandauit de te: ⁊ ĩ manib⁹
tollẽt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedem
tuũ. Ait illi iesus rursũ: Scriptũ ẽ: Nõ ten
tabis dñm deũ tuũ. Iterũ assũpsit eũ diabo
lus ĩ montẽ excelsũ ualde: ⁊ ondit ei oĩa re-
gna mũdi ⁊ gloriã eoꝝ: et dixit ei: Hec oĩa
tibi dabo si cadens adoraueris me. Tũc di
cit ei iesus: Uade sathana. Scriptũ est eñ:
Dñm deũ tuũ adorab̓ et illi soli ſuies. Tũc
reliq̃t eũ diabol⁹: ⁊ ecce angeli accesserũt et
mĩstrabãt ei. Cũ aũt audisset iesus q̓ ioan-
nes tradit⁹ esset: secessit in galileã: ⁊ relicta
ciuitate nazareth: vẽit ⁊ habitauit ĩ ciuita-
te capharnaũ maritima ĩ finib⁹ zabulon ⁊
neptalim: ut adimpleret qd̉ dictũ ẽ ꝑ isaiã
ꝓphetã: Terra zabulõ ⁊ t̃ra neptali uia ma
ris trãsiordanẽ galilee gẽtiũ: ppl̓s q̃ ãbula
bat ĩ tenebris uidit lucẽ magnã: ⁊ sedẽtib⁹ ĩ
regiõe umbre mort̃ lux orta ẽ eis. Exĩde ce
pit iesus p̃dicaꝛ̃ ⁊ dicẽ: Pñiã agite. Appro
pinq̃bit.n. regnũ celoꝝ. Ambulãs ãt iesus
iuxta mare galilee uidit duos fratres simo
nẽ q̃ uocat petr⁹: et andreã fratrẽ ei⁹ mittẽ-
tes rete ĩ mare. Erãt.n. piscatores: Et ait il
lis: uẽite p⁹ me ⁊ faciã uos fieri piscatores
hoĩuꝫ. At illi ꝯtiuo relict̃ retib⁹ secuti sunt
eũ: Et ꝓcedẽs ĩde uidit alios duos f̃res: ia
cobũ zebedi ⁊ ioãnẽ f̃reꝫ ei⁹ ĩ naui cũ zebedo
p̃re eoꝝ reficiẽtes retia sua: ⁊ uocauit eos.
Illi aũt statim relict̃ retib⁹ ⁊ p̃re secuti sunt
eũ. Et circuibat iesus totã galileã docẽs ĩ sy
nagogis eoꝝ ⁊ p̃dicãs euãgeliũ regni: ⁊ sa-
nãs omnẽ lãguorẽ ⁊ oẽꝫ ĩfirmitatẽ ĩ ppl̓o.
Et abiit opinio ei⁹ ĩ totã syriã: ⁊ obtulerũt
ei oẽs male hñtes varijs languorib⁹ et tor
mentis cõprehensos: ⁊ qui demonia habe-
bant ⁊ lunaticos ⁊ paralyticos: ⁊ curauit
eos. Et secute sunt eum turbe multe de gali
lea ⁊ de capoli ⁊ d̉ hierosolymis ⁊ d̉ iudea
⁊ de transiordanẽ.

.V.

Uidens aũt iesus turbas ascẽdit ĩ mõ-
tẽ: ⁊ cũ sedisset accesserũt ad eũ disci
pl̓i ei⁹: ⁊ aperiẽs os suũ docebat eos dicẽs:
Beati pauperes spu: qm̃ ipsoꝝ est regnum
celorũ. Beati mites: qm̃ ipsi possiđbũt t̃rã.
Beati q̃ lugẽt: qm̃ ipsi cõsolabunt. Beati q̃
esuriũt et sitiũt iustitiã: qm̃ ipsi saturabũt.
Beati misericordes: qm̃ ipi mĩĩcordiã ꝯse
q̃nt. Beati mũdo cõde: qm̃ ipi deũ uiđbũt.
Beati pacifici: qm̃ filij dei uocabunt. Beati
q̃ ꝑsecutionẽ patiũt ꝓpt̃ iustitiã: qm̃ ipoꝝ ẽ
regnũ celoꝝ. Beati estĩ cũ maledixerit uob̃
hoĩes et ꝑsecuti uos fuerit et dixerit oẽ ma
lũ adv̓sũ uos mentiẽtes ꝓpt̃ me. Gaudete
⁊ exultate: qm̃ merces v̄ra copiosa ẽ ĩ celis.
Sic.n. ꝑsecuti sũt ꝓphetas q̃ fuert̃ añ uos.
Uos estĩ sal t̃re. Qd̉ si sal euanuerit: ĩ q̃ sa-
lietꝛ̃? Ad nihilũ ualet ultra: nisi ut mittat fo
ras et ꝯculcet ab hoĩb⁹. Uos estĩ lux mũdi.
Nõ põt ciuitas abscõdi supra montẽ posi-
ta: neq3 accẽdũt lucernã ⁊ ponũt eã sub mo
dio: sed supra candelabrũ: ut luceat oĩb⁹ q̃
ĩ domo st̃. Sic luceat lux v̄ra corã hoĩb⁹ ut
uideãt opa v̄ra bõa: et glorificẽt p̃reꝫ v̄rũ q̃
ĩ cel̓ ẽ. Nolite putare qm̃ ueni soluere legẽ
aut prophetas: Non ueni soluere sed adim
plere. Amen quippe dico uobis: donec trã
seat celum et terra: iota unum aut apex
unus nõ preteribit a lege donec oĩa fiant.
Qui ergo soluerit unũ de mãdat̃ istis mi-
nimis et docuerit sic homines: minimus
uocabit ĩ regno celoꝝ: q̃ aũt fecerit et docu
erit: hic magn⁹ uocabit ĩ regno celoꝝ. Dico
ãt vob̃: q̃a nisi abũdavit iustitia v̄ra plusq̃
scribaꝝ et phariseoꝝ: nõ intrabitĩ ĩ regnũ
celorum. Audistis quia dictum est antiq̃s:
non occides: qui autem occiderit: reus erit
iudicio. Ego ãt dico vob̃: q2 oĩs q̃ irascit f̃ri
suo: re⁹ erit iudicio. Qui ãt dixerit f̃ri suo
racha: re⁹ erit ꝯcilio. Qui ãt dixerit fatue:
re⁹ erit gehẽne ignis. Si ergo offers mun⁹

tuū ad altare ⁊ ibi recordatꝰ fueris: q̃a frat
tuꝰ hꝫ aliq̃d aduersū te: relinq̃ ibi munus
tuū añ altare: ⁊ uade pˀus recōciliari fr̃i tuo
⁊ tūc ueniēs offeres munꝰ tuū. Esto ꝯsētiēs
aduersario tuo cito dū es ĩ uia cū eo: ne for
te tradat te aduersariꝰ iudici: ⁊ iudex tradat
te mĩstro: ⁊ ĩ carcerē mittaris. Amen dico
tibi: nō exies inde donec reddas nouissĩū
quadrantē. Audistis q̃a dictū ē antiq̃s: nō
mechaberis. Ego aũt dico uobis: q̃a oĩs q̃ vi
derit mulierē ad ꝯcupiscēdū eā: iā mechatꝰ
est eã in corde suo. Qȝ si oculus tuꝰ dexter
scãdalizat te: erue eum ⁊ ꝓice abs te. Expe
dit.n. tibi ut pereat unū mēbroꝝ tuoꝝ: q̃
totū corpꝰ tuū mittat ĩ gehēnā ignis. Et si
dextera manꝰ tua scãdalizat te: abscide eã
⁊ ꝓice abs te. Expedit.n. tibi ut pereat unū
mēbroꝝ tuoꝝ: q̃ totū corpꝰ tuū eat ĩ gehē
nā. Dictū ē aũt: q̃cūq̃ dimiserit uxorē suā: det
ei libellū repudij. Ego aũt dico uob: q2 oĩs q̃
dimiserit uxorē suā excepta fornicatiōis cau
sa: facit eā mecchari: ⁊ q̃ dimissam duxerit
adulterat. Iterũ audistis q̃a dictū ē ãtiq̃s: nō
ꝑiurabis: reddes aũt dño iuramenta tua.
Ego aũt dico uob: ñ iurare oĩo: neq̃ ꝑ celū
q̃a thronus dei ē: neq̃ ꝑ t̃rã q̃a scabellū ē
pedū eiꝰ: neq̃ ꝑ hierosolymã q̃a ciuitas est
magni regis: neq̃ ꝑ caput tuū iuraueris: q̃a
nō potes unū capillū albū facẽ aut nigrũ.
Sit aũt s̃mo v̄r: est est: nō nō: qđ aũt his abū
dantiꝰ ē a malo ē. Audistis q̃a dictū ē: ocu
lū ꝓ oculo: dentē ꝓ dente. Ego aũt dico uo
bis nō resistẽ malo: sed siq̃s te ꝑcusserit in
dexterã maxillã tuã: p̃be illi ⁊ alterã: ⁊ ei q̃
vult tecū ĩ iudicio ꝯtēdere ⁊ tunicã tuã tol
lere: dimitte ei ⁊ palliū: ⁊ q̃cūq̃ te angaria
uerit mille passus: vade cū illo et alia duo.
Qui aũt petit a te: da ei: ⁊ volēti mutuare
a te ne auertaris. Audistis q̃a dictū ē: diliges
ꝓximū tuū: ⁊ odio habebis ĩimicū tuū. Ego
aũt dico uobis: diligite inimicos v̄ros: bñ
facite his q̃ oderūt uos: ⁊ orate ꝓ ꝑsequēti
bus ⁊ calūniãtibꝰ uos: ut sitis filij p̄ris v̄ri
q̃ in celis ē: q̃ solē suū oriri facit sup bonos
⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Si
eñ diligitis eos q̃ uos diligūt: quã mercedē
habebitis? Nōne et publicani hoc faciunt?
Et si salutaueritis fratres uestros tm̃: quid
ampliꝰ facitis? Nōne et ethnici hoc faciūt?
Estote ergo uos perfecti sicut et pater u̅r ce
lestis perfectus est.

¶ .VI.

Attendite ne iusticiã vestrã faciatis co
rã hominibꝰ ut uideamini ab eis:
alioq̃n mercedē nō habebitis apud patrẽ
v̄rm q̃ in celis ē. Cū ergo facis elemosynã
noli tuba canẽ añ te sic̃ hypocrite faciūt ĩ sy
nagogis et ĩ uicis ut honorificēt ab hoĩbꝰ.
Amē dico uobis recepūt mercedē suã. Te
aũt faciēte elemosynã nesciat sinistra tua q̃d
faciat dext̃a tua: ut sit elemosyna tua in ab
scōdito: ⁊ p̄r tuꝰ q̃ uidet ĩ abscōdito reddet
tibi. Et cū oratis: ñ eritis sic̃ hypocrite q̃ amãt
in synagogis et ĩ ãgulꝰ plateaꝝ stãtes orare:
ut uideãt ab hoĩbꝰ. Amē dico uobis recepūt
mercedē suã. Tu aũt cū oraueris: itra in cubi
culū tuū: et clauso ostio ora p̄rẽ tuū in ab
scōdito: et p̄r tuꝰ q̃ uidet ĩ abscōdito reddet
tibi. Orãtes aũt nolite multū loq̃: sic̃ ethnici
faciūt. Putãt.n. q̃ ĩ multiloq̃o suo exaudi
ãt: Nolite ergo assimilari eis. Scit.n. p̄r v̄r
q̃d opꝰ sit uob añq̃ petatis eū. Sic ergo uos
orabitis: P̄r n̄r q̃ es ĩ celis: scĩficet nomē tuū.
Aduēiat regnū tuū: Fiat uolūtas tua: sicut
in celo et ĩ t̃ra. Panē n̄rm supsubstãtialem
da nobis hodie: Et dimitte nob debita n̄ra
sic̃ et nos dimittimꝰ debitoribꝰ n̄ris: Et ne
nos iducas ĩ tētationē: sed lib̃a nos a malo
amē. Si.n. dimiseritis hoĩbꝰ pc̄ca eoꝝ: dimit
tet et uob p̄r v̄r celestis delicta u̅ra. Si aũt ñ di
miseritis hoĩbꝰ: nec p̄r v̄r dimittet uob pc̄ca
v̄ra. Cū aũt ieiunatis nolite fieri sic̃ hypocrite
tristes. Exterminãt.n. facies suas: ut pareãt
hoĩbꝰ ieiunãtes. Amē dico uob q2 recepūt
mẽcedē suã. Tu aũt cū ieiunas ũge caput tu
ũ et faciē tuã laua: ne uidearis hoĩbꝰ ieiunãs
sed p̄ri tuo qui ē in abscōso: et p̄r tuꝰ qui vi
det in abscōso reddet tibi. Nolite thesauri
zare uob thesauros ĩ terra ubi erugo et ti
nea demolit̃: et vbi fures effodiūt et furãt.
Thesaurizate aũt uob thesauros ĩ celo: vbi
nec erugo nec tinea demolit̃: et vbi fures ñ
effodiūt nec furant̃. Ubi ē thesaurꝰ tuꝰ: ibi
est et cor tuū. Lucerna corporis tui ē oculꝰ
tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totũ
corpus tuū lucidū erit. Si aũt oculus tuꝰ
fuerit neq̃: totū corpus tuū tenebrosū erit.
Si ergo lumen qđ in te est tenebre sūt: ipse
tenebre quante erunt? Nemo potest duobꝰ
dñis seruire. Aut enim unũ odio habebit
et alterum diliget: aut unum sustinebit et
alterum contemnet. Non potestis deo ser
uire et mammone. Ideo dico uobis: ne sol
liciti sitis anime uestre quid manducetis

neq̄ cōpori vr̄o qd̄ iduami. Nōne aīa pl⁹ ē q̄ esca: ⁊ corp⁹ plus q̄ uestimētū? Respicite volatilia celi q̄ nō serūt neq̄ metūt neq̄ cōgregāt in horrea: ⁊ pr̄ vr̄ celestis pascit illa. Nōne uos mag̃ plur̃ estis illis? Quis aūt vr̄m cogitās pōt adijcē ad staturā suā cubitū unū? Et de uestimētis qd̄ solliciti estis? Cōsiderate lilia agri quō crescūt: Nō laborāt neq̄ nent. Dico āt vob̃: qm̄ nec salomō in oī glīa sua coopt⁹ ē sic unū ex istis. Si.n. fenū agri qd̄ hodie ē ⁊ cras ī clibanū mittit̃ de⁹ sic uestit: quāto mag̃ uos modice fidei? Nolite ergo solliciti eē dicētes qd̄ mānducabim⁹: aut qd̄ bibem⁹: aut q̄ opiēur. Hec.n. oīa gētes inq̄rūt. Scit.n. pr̄ vr̄ q̄ his oībus indiget̃. Querite ergo ꝑmū regnū dei ⁊ iustitiā ei⁹: ⁊ hec oīa adijciēt̃ vob̃. Nolite ergo solliciti eē ī crastinū. Crastin⁹.n. dies sollicit⁹ ērit sibi ipi. Sufficit diei malicia sua. VII.

Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini: nolite cōdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimini. In q̄ eīn iudicio iudicaueritis: iudicabimini: ⁊ in q̄ mēsura mēsi fuerit̃ remetiet̃ vob̃. Quid āt vides festucā ī oclō fr̄is tui: ⁊ trabē ī oclō tuo nō vides? Aut quō dic̃ fr̄i tuo: frat̃ sine eijciā festucā de oculo tuo: ⁊ ecce trabs ē in oclō tuo? Hypocrita eijce ꝑmū trabē ō oculo tuo: ⁊ tūc uidebis eijcere festucā ō oculo fr̄is tui. Nolite scm̄ dare canib⁹: neq̄ mittatis margaritas vr̄as añ porcos: ne forte cōculcēt eas pedib⁹ suis: ⁊ canes ꝯūsi dirūpāt uos. Petite ⁊ dabit̃ vob̃: q̄rite ⁊ iuēiet̃: pulsate ⁊ apiet̃ uob̃. Oīs.n. q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit iuenit: ⁊ pulsāti apiet̃. Aut q̄s ē ex uob̃ hō quē si petierit fili⁹ su⁹ panē: nūq̄d lapidē porriget ei? Aut si piscē petierit: nūq̄d serpētē porriget ei? Si ergo uos cū sit̃ mali nost̃ bona data dare filijs vr̄is: q̄nto mag̃ pr̄ vr̄ q̄ ī cel̄ ē dabit bona petētib⁹ se? Oīa ergo q̄cūq̄ vult̃ ut faciāt uob̃ hoīes: ⁊ uos facite illis. Hec ē.n. lex ⁊ ꝓphete. Intrate ꝑ angustā portā: q̄ lata porta ⁊ spatiosa uia ē que ducit ad ꝑditionē: ⁊ multi sūt qui intrāt ꝑ eā. q̄ angusta porta ⁊ arta uia ē q̄ ducit ad uitā: ⁊ pauci sūt q̄ inueniūt eā. Attendite a falsis ꝓphetis qui ueniūt ad uos in uestim̄tis ouiū: intrinsecus aūt sūt lupi rapaces. A fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Nūquid colligūt de spinis vuas aut de tribulis fic⁹? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aūt arbor malos fructus facit. Nō potest autē arbor mala bonos fruct⁹ facē: neq̄ arbor bona malos fruct⁹ facere. Oīs arbor q̄ non facit fructū bonū excidet̃: ⁊ in ignē mittet̃. Igit̃ ex fructib⁹ eoꝝ cognoscet̃ eos. Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e itrabit in regnū celoꝝ: sed q̄ facit uolūtatē pr̄is mei q̄ in cel̄ ē: ipse intrabit ī regnū celoꝝ. Multi dicēt mihi ī illa die dn̄e dn̄e nōne ī noīe tuo ꝓphetauim⁹ ⁊ ī noīe tuo demōia eiecim⁹ ⁊ ī tuo noīe uirtutes mltas fecim⁹? ⁊ tūc cōfitebor illis: q̄ nūq̄ noui uos. Discedite a me oēs q̄ opamī iniq̄tatē. Oīs ergo q̄ audit v̄ba mea hec ⁊ facit ea: assimilabit̃ uiro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra petrā: ⁊ descēdit pluuia ⁊ uenerūt flumia: ⁊ flauerūt uēti ⁊ irruerūt ī domū illā ⁊ ñ cecidit: Fūdata.n. erat sup petrā. Et oīs q̄ audit v̄ba mea hec et ñ fac̃ ea silis ērit uiro stlto q̄ edificauit domū suā sr̄ arenā: ⁊ descēdit pluuia ⁊ uenerūt flumia ⁊ flauerūt uēti ⁊ irruerūt ī domū illā: ⁊ cecidit: ⁊ fuit ruina ei⁹ magna. Et factū est cū ꝯsumasset iesus v̄ba hec: admirabāt̃ turbe sup doctrīa ei⁹. Erat.n. docēs eos sic ptātē hn̄s ⁊ ñ sic scribe eoꝝ ⁊ pharisei. VIII.

Cum aūt descēdisset iesus de monte secute sūt eū turbe multe: ⁊ ecce leprosus ueniens adorabat eū dicēs: Dn̄e si uis potes me mūdare. Et extēdēs iesus manū tetigit eū dicēs: Uolo mundare. Et ꝯfestī mūdata ē lepra ei⁹. Et ait illi iesus: Uide nemini dixeris: sed vade oñde te sacerdoti: et offer mun⁹ tuū qd̄ p̄cepit moyses ī testimoniū illis. Cū āt ītroisset capharnaū: accessit ad eū cēturio rogās eū ⁊ dicēs: Dn̄e puer me⁹ iacet ī domo paralytic⁹ ⁊ male torq̄t̃. Et ait illi iesus: Ego ueniā ⁊ curabo eū. Et rn̄dēs cēturio ait: Dn̄e nō sū dign⁹ ut itres sub tectū meū: sed tm̄ dic v̄bo ⁊ sanabit̃ puer me⁹. Nā et ego hō sū sub ptāte cōstitut⁹: hn̄s sub me milites: et dico huic uade et uadit: et alio ueni et uenit: et s̄uo meo fac hoc et facit. Audiēs āt iesus mirat⁹ ē: et seq̄ntib⁹ se dixit: Amē dico uob̃: ñ iueni tātā fidē ī isrl̄. Dico āt uob̃: q̄ mlti ab oriēte et occidēte ueniēt et recūbēt cū abraā et isaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ: filij āt regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentiū. Et dixit iesus centurioni: Uadē et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora. Et cum uenisset iesus in domum petri uidit socrum eius iacentem et febricitantem: et tetigit manum eius et dimisit eam febris: et surrexit et mīstrabat

eis. Uespe āt facto obtulerūt ei multos de
mōia hñtes: et eijciebat sp̄s v̄bo: et oēs ma
le hñtes curauit: ut adimplerẽt qḋ dictū est p
isaiā ꝓphetā dicētē: Ipe infirmitates nr̄as
accepit: et egrotatiōes nr̄as pōtauit. Uidēs
aūt iesus t̄bas multas circū se: iussit disci-
pl'os ire trās fretū: et accedēs un⁹ scriba ait
illi: Mḡr seq̄r te q̊cūq; ier̄. Et dicit ei iesus:
Uulpes foueas hñt: ⁊ uolucres celi nidos:
fili⁹ āt hois ñ hꝫ ubi caput suū reclinet. Ali
us āt de discipl'is ei⁹ ait illi: Dñe ꝑmitte me
p̄mū ire ⁊ sepelire p̄rem meū. Jesus aūt ait
illi: Seq̄re me: ⁊ dimitte mortuos sepelire
mortuos suos. Et ascēdēte eo i nauiculā se
cuti sunt eū discipuli ei⁹: ⁊ ecce mot⁹ magn⁹
fact⁹ ē in mari: ita ut nauicula op̄iret̃ flucti
bus. Ipe v̄o dormiebat: Et accesserūt ad euꝫ
discipuli ei⁹: ⁊ suscitauerūt eū dicentes: Dñe
salua nos perim⁹. Et dic̃ eis iesus: Quid ti
midi estis modice fidei? Tūc surgēs impauit
vētis ⁊ mari: ⁊ facta ē trāq̄llitas magna. Pō
ro hoies mirati sūt dicētes: Qual' ē hic: q̄a
vēti ⁊ mare obediūt ei. Et cū uenisset iesus
trās fretū i regionē gerasenoꝝ: occurrerūt
ei duo hñtes demōia de monumētis exeūtes
seui nimis: ita ut nemo posset trāsire p viā
illā. Et ecce clamauerūt dicētes: Quid nob̄
⁊ tibi iesu fili dei? Uenisti huc añ tp̄us tor-
q̄re nos. Erat aūt nō lōge ab illis grex mul
toꝝ porcoꝝ pascēs. Demones aūt rogabāt
eū dicētes: Si eijcis nos hinc: mitte nos in
gregē porcoꝝ. Et ait illis: Ite. At illi exeun
tes abierūt in porcos: et ecce magno īpetu
abijt totus grex p preceps in mare: ⁊ mor-
tui sūt in aquis. Pastores aūt fugerūt: ⁊ ue
nientes i ciuitatē nūciauerūt hec omnia: et
de his q̄ demonia habuerāt. Et ecce tota ci
uitas exijt obuiā iesu: et uiso eo rogabāt eū
ne transiret a finibus eoꝝ. .IX.

Et ascendens iesus in nauiculā trans-
fretauit et uenit in ciuitatē suā: ⁊ ecce
offerebant ei paralyticū iacentem in lecto.
Uidens aūt iesus fidē illoꝝ: dixit paralyti
co. Confide fili: Remittūt̃ tibi peccata tua.
Et ecce q̄dā de scrib̄ dixerūt itra se: Hic blas-
phemat. Et cū uidisset iesus cogitatiōes eo
rū dixit: Ut q̄d cogitatis mala i cordib⁹ v̄ris?
Quid ē facili⁹ dic̃e: dimittūt̃ tibi pcc̄a tua:
an dic̃e: surge et ābula? Ut āt sciatis q̄a filius
hois hꝫ p̄tātē i t̃ra dimittēdi pcc̄a: tunc ait
paralytico: Surge tolle lectū tuū et uade i
domū tuā. Et surrexit et abijt i domū suā.

Uidētes āt turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt
deū q̄ dedit p̄tātē talē hoib⁹. Et cū trāsiret
inde iesus: uidit hoieꝫ sedētē i toloneo mat
theū noie: et ait illi: Seq̄re me. Et surgēs
secut⁹ ē eū. Et factū ē discūbēte eo i domo:
ecce m̄lti publicani et pcc̄ores ueniētes di-
scūbebāt cū iesu et discipl'is ei⁹. Et uidētes
pharisei dicebāt discipl'is ei⁹: Quare cum
publicanis et pcc̄orib⁹ mādu cat magist̄ v̄r?
At iesus audiēs ait: Nō ē op⁹ ualētib⁹ me-
dic⁹: sed male hñtib⁹. Eūtes āt discite q̄d ē:
misericordiā uolo et ñ sacrificiū. Nō. n. ueni
uocare iustos: sed pcc̄ores. Tūc accesserūt ad
eū discipl'i ioānis dicētes: Quare nos ⁊ pha
risei ieiunam⁹ freq̄nt̃: discipl'i āt tui nō ieiu-
nāt? Et ait ill' iesus: Nūq̄d p̄nt filij spōsi lu-
gē q̄diu cū ill' ē spōsus? Ueniēt āt dies cum
auferet̃ ab eis spōsus: ⁊ tūc ieiunabūt. Ne-
mo āt imittit cōmissurā pāni rudis i uesti
m̄tū uet⁹. Tollit. n. plenitudinē ei⁹ a uestim̄
to: et peiō scissura fit. Neq; mittūt uinū no
uū i utres ueteres: alioq̄n rūpūt̃ utres: et ui-
nū effūdit̃: ⁊ utres peūt. Sed uinū nouū in
utres nouos mittūt: ⁊ ābo ꝯuāt̃. Hec illo
loquente ad eos: ecce p̄nceps un⁹ accessit ⁊
adorabat eū dicēs: Dñe filia mea mō defū
cta ē: sꝫ v̄ei ipone manū tuā sup eā: ⁊ uiuet.
Et surgēs iesus seq̄bat̃ eū: ⁊ discipl'i ei⁹: Et
ecce m̄lier q̄ sāguis fluxū patiebat̃ duodeci
ānis accessit retro: et tetigit fimbriā uesti-
mēti ei⁹. Dicebat. n. itra se: Si tetigero tm̄
uestimentū ei⁹: salua ero. At iesus ꝯv̄sus ⁊
uidēs eā dixit: Cōfide filia: Fides tua te sal-
uā fecit. Et salua facta ē m̄lier ex illa hora.
Et cū uēisset iesus i domū p̄ncipis: et uidis-
set tibicines et turbā tumultuantē dicebat:
Recedite ñ ē. n. mortua puella: sed dormit.
Et deridebāt eū. Et cū eiecta eēt t̄ba intra-
uit et tenuit manū ei⁹ et dixit: Puella surge.
Et surrexit puella: et exijt fama hec i uniu̇-
saꝫ t̃rā. Et trāseunte inde iesu: secuti sūt eū
duo ceci clamantes et dicētes: Miserere nr̄i
fili dauid. Cū aūt uenisset domū: accesserūt
ad eū ceci: et dicit eis iesus: Creditis q: hoc
possū face̋ uobis? Dicūt ei: Utiq; dñe. Tūc
tetigit oculos eoꝝ dicens: Secundū fidem
v̄ram fiat uobis: et apti sūt oculi eoꝝ. Et
cōminat⁹ ē illis iesus dicēs: Uidete ne quis
sciat. Illi aūt exeūtes diffamauerūt eū i to-
ta t̃ra illa. Egressis aūt illis: ecce obtulerūt
ei hoieꝫ mutū demoniū hñteꝫ: et eiecto de-
monio locut⁹ est mut⁹: et mirate sūt turbe

dicētes: Nūq̄ apparuit sic i isrl̄. Pharisei āt
dicebant: In pncipe demonioꝝ eijcit demo
nes. Et circuibat iesus oēs ciuitates ⁊ castel
la: docēs i synagogis eoꝝ ⁊ p̄dicās euāgeliū
regni: ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm ifirmita
tē. Uidēs āt turbas misert⁹ ē eis: q̄a erant
uexati ⁊ iacentes sicut oues non habentes
pastorē. Tūc dicit discipulis suis: Messis
q̄dē multa: operarij autē pauci. Rogate er
go dn̄m messis: ut mittat operarios in mes
sem suam. ¶ .X.

Et cōuocatis duodecim discipulis suis
dedit illis ptātem spirituū imūdorū:
ut eijcerēt eos: ⁊ curarēt oēm languorem ⁊
oēm infirmitatē. Duodecim āt discipuloꝝ
noīa sūt hec: Prim⁹ simon q̄ dicit petrus:
⁊ ādreas fr̄ ei⁹: philipp⁹ ⁊ bartholome⁹: ia
cob⁹ zebedei ⁊ ioānes frat̄ eius: thomas et
matthe⁹ publican⁹: ⁊ iacob⁹ alphei ⁊ thad
us: simō chanane⁹: ⁊ iudas schariothis q̄ ⁊
tradidit eū. Hos duodeci misit iesus: p̄cipi
ens eis ⁊ dicēs: In uiā gētiū ne abieritis: ⁊ i
ciuitates samaritanoꝝ ne ītraueritis: sed po
ti⁹ ite ad oues q̄ pieīt dom⁹ isrl̄. Eūtes āt p̄
dicate dicētes: q̄ appropinq̄bit regnū celo
rū. Infirmos curate mortuos suscitate le
psos mūdate demōes eijcite. gratis accepistis
gratis date. Nolite possidē auꝝ neqꝫ argētū
neqꝫ pecuniā i zonis v̄ris: n̄ perā i uia: neqꝫ
duas tūicas neqꝫ calciamēta neqꝫ uirgā. Di
gn⁹. n. ē opari⁹ cibo suo. In quācūqꝫ āt ciui
tatē aut castellū ītraueritis ītrogate q̄s i ea di
gn⁹ sit ⁊ ibi manete donec exeatis. Intrātes
āt i domū: salutate eā dicētes: Pax huic do
mui. Et siq̄dē fuerit dom⁹ illa digna: uēiet
pax v̄ra sup eā. si āt n̄ fuerit digna: pax v̄ra
reuertet ad uos. Et q̄cūqꝫ nō recepit uos:
neqꝫ audierit s̄mōes v̄os: exeūtes foras d̄
domo uł ciuitate excutite puluerē de pedi
bus v̄ris. Amē dico uob: tolerabili⁹ ērit t̄re
sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ in die iudicij q̄ illi
ciuitati. Ecce ego mitto uos sic oues in me
dio lupoꝝ. Estote ergo prudētes sic s̄pētes
⁊ simplices sic colūbe. Cauete āt ab hoīb⁹.
Tradēt. n. uos i ↄcilijs ⁊ in synagogis suis
flagellabūt uos et ad p̄sides ⁊ ad reges du
cemini ppt̄ me i testimoniū illis ⁊ gētibus.
Cū aūt tradēt uos: nolite cogitare quō aut
q̄d loq̄mi. Dabit̄. n. uob in illa hora q̄d loq̄
mini. Nō. n. uos estis q̄ loq̄mi: sed sp̄us p̄ris
v̄ri q̄ loq̄t i uob. Tradet āt frat̄ frēz i mortē:
⁊ pr̄ filiū: ⁊ insurgēt filij i parētes: ⁊ morte
eos afficiēt: ⁊ eritis odio oīb⁹ hoīb⁹ ppt̄ nom
meū. Qui āt pseuerauerit usqꝫ i finē: hic sal
uus erit. Cū aūt pseq̄nt uos in ciuitate ista:
fugite i aliā. Amē dico uob: nō ↄsumabitis
ciuitates isrl̄: donec ueniat fili⁹ hoīs. Nō ē
discipul⁹ sup magistꝝ: nec s̄u⁹ sup dn̄z suū.
Sufficit discipło ut sit sic magist̄ ei⁹: ⁊ s̄uo
sic dn̄s ei⁹. Si pr̄emfamilias beelzebub uo
cauerūt: quāto magis domesticos ei⁹? Ne er
go timueritis eos. Nihil. n. ē optū q̄d n̄ reue
let: ⁊ occultū q̄d nō sciat. Q̄d dico uob in
tenebris: dicite i lumie: ⁊ q̄d i aure auditis p̄
dicate sup tecta. Et nolite timē eos q̄ occi
dūt corp⁹: aīaz āt nō p̄nt occidē: sed poti⁹ ti
mete eū q̄ pōt ⁊ aīaz ⁊ corp⁹ pdē i gehēnaz.
Nōne duo passeres asse ueneūt: et un⁹ ex il
lis nō cadet sup t̄rā sine pr̄e v̄ro? Uri aūt et
capilli capitis oēs nūerati sūt. Nolite ergo ti
mē: multis passerib⁹ meliores estis uos. Oīs er
go q̄ ↄfitebit me corā hoīb⁹: ↄfitebor ⁊ ego
eū corā pr̄e meo q̄ i cel̄ ē. Qui āt negauerit
me corā hoīb⁹: negabo ⁊ ego eū corā patre
meo q̄ i cel̄ ē. Nolite arbitrari: q̄ uenerī pa
cē mittē in terrā: Nō ueni pacem mittē: sed
gladiū. Ueni. n. separe hoīem aduersus pa
trē suū: ⁊ filiā aduersus matrē suā: ⁊ nurū
aduersus socrū suā: ⁊ inimici hoīs domesti
ci ei⁹. Qui amat pr̄ez aut mr̄ez pl⁹ q̄ me: n̄
est me dign⁹. Et q̄ amat filiū aut filiā super
me: nō ē me dign⁹: et q̄ nō accipit crucē suā
⁊ seq̄t me: nō ē me dign⁹. Qui īuenit aīam
suā pdet illā: ⁊ q̄ pdiderit aīaz suā ppt̄ me:
inueīet eā. Qui recipit uos: me recipit: ⁊ q̄
me recipit: recipit eū q̄ me misit. Qui reci
pit pphetam in noīe prophete: mercedem
pphete accipiet: Et q̄ recipit iustū in nomie
iusti: mercedē iusti accipiet. Et q̄cūqꝫ potuz
dederit uni ex minimis istis calicē aque fri
gide tm̄ in noīe discipuli: amē dico uob nō
perdet mercedē suā. ¶ .XI.

Et factū ē cū ↄsumasset iesus p̄cipiēs
duodecim discipulis suis: transijt ide
ut doceret ⁊ p̄dicaret in ciuitatibus eoruz.
Joannes aūt cū audisset in vinculis opera
xp̄i: mittēs duos de discipulis suis ait illi:
Tu es q̄ uentur⁹ es: an aliū expectam⁹? Et
r̄ndens iesus ait illis: Eūtes renunciate io
āni q̄ audistis ⁊ uidistis. Ceci uident: claudi ā
bulāt: leprosi mūdāt: surdi audiunt: mōtui
resurgūt: paupes euāgelizāt: ⁊ beat⁹ ē q̄ nō
fuerit scādalizat⁹ i me. Illis aūt abeūtibus
cepit iesus dicē ad turbas de ioāne: Quid

existis ĩ desertũ uidere? Arũdinẽ uẽto agita
tã? Sed qd existis uidẽ? Hoiez mollibus ue-
stitũ? Ecce q mollib⁹ uestiũt: ĩ domib⁹ regũ
sũt. Sed qd existis uidere? Prophetã? Etiã
dico uob: ꝛ plꝰ q̃ ꝑphetã. Hic ẽ.n.ď q̊ scrip-
tum est: Ecce ego mitto angelum meũ ante
faciẽ tuã: q ꝑparabit uiã tuã ante te. Amẽ
dico uob: nõ surrexit int̃ natos mulieꝝ ma
ior ioanne baptista. Qui aũt minor est ĩ re
gno celoꝝ: maior ẽ illo. A dieb⁹ ãt ioannis
baptiste usqꝫ nũc regnũ celoꝝ vim patit̃: et
violẽti rapiũt illud. Oẽs.n. ꝑphete ꝛ lex us
qꝫ ad ioãnẽ ꝑphetauert: ꝛ si vultꝭ recipe ipe
ẽ helias q uẽtur⁹ ẽ. Qui hꝫ aures audiẽdi
audiat. Cui ãt similẽ estimabo generationẽ
istã? Silis ẽ puerꝭ sedẽtib⁹ ĩ foro: q clamãtes
coeqlib⁹ dicũt: Cecinim⁹ vob ꝛ ñ saltastis:
lamẽtauim⁹ ꝛ nõ planxistꝭ. Uenit.n. ioãnes
neqꝫ mãducãs neqꝫ bibẽs: ꝛ dicũt demõiuꝫ
hꝫ. Uenit filꝰ hois mãducãs ꝛ bibẽs: ꝛ di-
cunt: ecce hõ uorax ꝛ potator uini publica
noꝝ ꝛ pccoꝝ amic⁹. Et iustificata ẽ sapia a
filijs suis. Tũc cepit exprobrare ciuitatib⁹ ĩ
qb⁹ facte sũt plime uirtutes ei⁹: qꝛ non egis
sent pñiam. Ue tibi corozaim: ve tibi beth-
saida: qꝛ si ĩ tyro ꝛ sydone facte essẽt uirtu-
tes q facte sũt ĩ uob oli ĩ cilicio ꝛ cinẽ pñiaꝫ
egissent. Uerũtñ dico uob: tyro ꝛ sydoni re
missiꝰ erit ĩ die iudicij q̃ uob. Et tu caphar
naũ nũqd usqꝫ in celũ exaltaberis? vsqꝫ in
infernũ descedens: quia si ĩ sodomis facte
fuissẽt uirtutes q facte sũt in te: forte man-
sissent usq̃ in hãc diẽ: verũtamẽ dico uob:
qꝛ terre sodomoꝝ remissiꝰ erit in die iudi-
cij q̃ tibi. In illo tpe rñdẽs iesus dixit: Cõfi
tebor dñe tibi pr̃ celi ꝛ t̃re: qꝛ abscõdisti hec
a sapiẽtib⁹ ꝛ prudẽtib⁹: ꝛ reuelasti ea puulꝭ.
Ita pr̃: qm̃ sic fuit placitũ ãte te. Oia mihi
tradita sũt a pr̃e meo. Et nemo nouit filiuꝫ
nisi pr̃: neqꝫ pr̃em qs nouit nisi filius: ꝛ cui
uoluerit filꝰ reuelare. Ueĩte ad me oẽs qui
laboratꝭ ꝛ onerati estis: ꝛ ego reficiaꝫ uos.
Tollite iugũ meũ sup uos: ꝛ discite a me qꝛ
mitis sum et humilis corde: ꝛ inuenietis re
quiẽ aĩabus uestris. Jugũ enim meũ suaue
est: ꝛ onus meũ leue. .XII.

In illo tẽpore abijt iesus per sata sab-
bato: discipuli aũt eius esurientes ce
perũt uellere spicas ꝛ manducare. Phari-
sei aũt uidẽtes dixerũt ei: Ecce discipuli tui
faciunt qd non licet eis facere sabbatis. At
ille dixit eis: Nõ legistꝭ qd fecerit dauid: qñ
esurijt ꝛ q cũ eo erãt: quõ intrauit ĩ domuꝫ
dei: ꝛ panes ꝑpositiõis comedit: qs nõ lice
bat ei edere: neqꝫ his q cũ eo erãt: nisi solis
sacerdotib⁹? Aut ñ legistꝭ ĩ lege: qꝛ sabbatis
sacerdotes ĩ tẽplo sabbatũ uiolãt: ꝛ sine cri
mie sũt? Dico ãt uob: qꝛ tẽplo maior ẽ hic.
Si ãt sciretꝭ qd ẽ: mĩsericordiã volo ꝛ ñ sacri-
ficiũ: nũq̃ ꝯdẽnassetꝭ inocẽtes. Dñs.n. ẽ fili
us hois etiã sabbati. Et cũ ide trãsisset ue-
nit ĩ synagogã eoꝝ. Et ecce hõ manuꝫ hñs
aridã: ꝛ itrogabãt eũ dicẽtes: Si lꝫ sabbatꝭ
curare: ut accusarẽt eũ. Ipe aũt dixit illis:
Quis erit ex uob hõ q habeat ouẽ unã: ꝛ si
ceciderit hec sabbatꝭ ĩ foueã: nõne tenebit ꝛ
leuabit eã? quanto magꝭ melior ẽ hõ oue?
Itaqꝫ lꝫ sabbatꝭ bñfacẽ. Tũc ait hoi: Extẽ-
de manũ tuã: et extẽdit: et restituta ẽ sanita
ti sicͥ alt̃a. Exeũtes ãt pharisei ꝯsiliũ facie-
bãt adṽsus eũ: quõ ꝑderẽt eũ. Jesus ãt sciẽs
recessit inde: ꝛ secuti sũt eũ multi: ꝛ curauit
eos oẽs. Et ꝑcepit eis ne manifestũ eũ face-
rẽt: ut adiplẽt qd dictũ ẽ ꝑ isaiã ꝑphetã dicẽ
tẽ: Ecce puer me⁹ quẽ elegi: dilect⁹ me⁹ in q̊
bñ cõplacuit aĩe mee. Ponã spm meũ sup
eũ: ꝛ iudiciũ gẽtib⁹ nũciabit. Nõ ꝯtẽdet ne
qꝫ clamabit: neqꝫ audiet aliqs ĩ plateis uo-
cẽ ei⁹. Arũdinẽ qssatã ñ ꝯfriget: ꝛ linũ fumi
gãs ñ extiguet: donec eijciat ad uictoriã iu-
diciũ: ꝛ ĩ noie ei⁹ gẽtes sperabũt. Tũc oblat⁹
ẽ ei demoniũ hñs cec⁹ et mut⁹: ꝛ curauit eũ:
ita ut loq̃ret ꝛ uidẽt. Et stupebãt oẽs turbe
ꝛ dicebãt: Nũqd hic ẽ filꝰ dauid? Pharisei
ãt audiẽtes dixert: Hic ñ eijcit demões: nisi
in beelzebub ꝑncipe demonioꝝ. Jesus aũt
sciẽs cogitatiões eoꝝ dixit eis: Oẽ regnum
diuisũ ꝯtra se desolabit̃: ꝛ ois ciuitas uł do
m⁹ diuisa ꝯtra se ñ stabit. Et si sathanas sa
thanã eijcit: adṽsus se diuisus ẽ: quõ ergo
stabit regnũ ei⁹? Et si ego ĩ beelzebub eijcio
demões: filij vr̃i ĩ q eijciũt? Jõ ipi iudices vr̃i
erũt. Si ãt ego ĩ spu dei eijcio demões: igit̃
ꝑuenit ĩ uos regnũ dei. Aut quõ põt qs q̃ ĩ
trare ĩ domũ fortꝭ et uasa ei⁹ diripe: nisi pꝰ
alligauerit fortẽ: et tũc domũ illi⁹ diripiet.
Qui ñ ẽ mecũ ꝯtra me ẽ: ꝛ q nõ congregat
mecũ spargit. Ideo dico uob: oĩe pccm et
blasphemia remittet̃ hominib⁹: spus auteꝫ
blasphemie nõ remittet̃. Et quicũqꝫ dixerit
uerbũ contra filiũ hominis: remittet̃ ei: qui
aũt dixerit cõtra spm sanctũ: nõ remittetur
ei neqꝫ in hoc seculo neqꝫ in futuro. Aut fa
cite arborem bonam ꝛ fructũ eius bonuꝫ:

aut facite arborē malā: ⁊ fructū ei⁹ maluꝫ.
siqdeꝫ ex fructu arbor cognoscit̄. Progēies
vipaꝝ quō potestis bona loq̄ cū sitis mali?
Ex abūdātia.n.cordis os loq̄t. Bon⁹ hō de
bono thesauro ꝓfert bona: ⁊ mal⁹ hō ō ma
lo thesauro ꝓfert mala. Dico aūt uob̄: qm̄
oē v̄bū ociosū qd̄ locuti fuerit hoīes: r̄ddēt
rationē de eo ī die iudicij. Ex v̄bis .n. tuis
iustificaberi̅: ⁊ ex v̄bis tuis ꝯdēnaberi̅. Tū
r̄ndeit ei q̄dā de scrib̄ ⁊ phariseis dicētes:
Magist̄ uolum⁹ a te signū uidē. Qui r̄spō
dēs ait ill̄: Generatio mala ⁊ adult̄a signuꝫ
q̄rit: ⁊ signū ñ dabit̄ ei nisi signū ione ꝓphe
te. Sic.n.fuit ionas ī uētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊
trib⁹ noctib⁹: sic erit fili⁹ hoīs ī corde terre
trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹. Uiri niniuite sur
gēt ī iudicio cū generatiōe ista: ⁊ ꝯdēnabūt
eā: q2 pñiam egerūt ī p̄dicatione ione. Et ec
ce pl⁹ q̄ iona hic. Regina austri surget in iu
dicio cū generatiōe ista et ꝯdēnabit eā: quia
uēit a finib⁹ t̄re audire sapiam salomōis: et
ecce pl⁹ q̄ salomō hic. Cū āt imūdus sp̄us
exierit ab hoīe: ābulat ꝑ loca arida q̄rēs re
quiē ⁊ ñ inuēit. Tūc dic̄: Reūtar in domuꝫ
meā vñ exiui: et uēiens īuenit eā uacantem
scopis mūdatā et ornatā. Tunc uadit ⁊ as
sumit septē alios sp̄us secū neq̄ores se: ⁊ in
trātes hītant ibi: ⁊ fiūt nouissima hoīs illi⁹
peiora priorib⁹. Sic erit ⁊ generatiōi huic
pessime. Adhuc eo loq̄nte ad turbas: ecce
mr̄ eius ⁊ fratres stabāt foris q̄rentes loq̄
ei. Dixit aūt ei q̄dā: Ecce mr̄ tua ⁊ fratres
tui foris stāt q̄rētes te. At ille r̄ndens dicen
ti sibi ait: Que ē mr̄ mea: ⁊ qui sūt fratres
mei? Et extēdēs manū ī discipulos suos di
xit: Ecce mr̄ mea ⁊ fratres mei. Quicunq̄ꝫ
.n. fecerit uoluntatē p̄ris mei q̄ in celis ē: ip
se meus frater soror ⁊ mater est. C.XIII.

In illo die exiēs iesus ō domo sedebat
secus mare: et congregate sunt ad eū
turbe multe: ita ut in nauiculā ascendēs se
deret: et oīs turba stabat ī littore: et locutus
ē eis multa ī ꝑabolis dicēs: Ecce exijt qui se
miat seminare. Et dū semiat: q̄dā ceciderūt
secus uiā: ⁊ uenēīt uolucres et comederūt
ea. Alia āt ceciderūt in petrosa ubi non ha
bebāt t̄rā multā: et ꝯtinuo exorta sūt q2 nō
habebāt altitudinē terre: sole āt orto estu
auerūt: et q2 ñ habebāt radicē aruēīt. Alia
aūt ceciderūt in spinas: et creuerūt spine et
suffocauēīt ea. Alia aūt ceciderūt ī t̄rā bonā:
⁊ dabāt fructū: aliud centesimū: aliud sexa
gesimū aliud tricesimū. Qui hꝫ aures au
diēdi audiat. Et accedētes discipuli dixerūt
ei: Quare ī ꝑabolis loq̄ris eis? Qui r̄ndēs
ait ill̄: Quia uob̄ datū ē nosse mysteriū re
gni celoꝝ: ill̄ āt nō ē datū. Qui.n. hꝫ dabit̄
ei et abūdabit: q̄ āt ñ hꝫ: et qd̄ hꝫ auferet̄ ab
eo. Jō ī ꝑabolis loq̄2 eis: q2 uidentes nō ui
dent: ⁊ audiētes ñ audiūt neq̄ꝫ intelligunt:
et adiplet̄ ī eis ꝓphetia isaie dicētis: Audi
tu audieti̅ ⁊ nō intelligeti̅: ⁊ uidētes uidebi
tis et ñ uidebiti̅. Incrassatū ē.n. cor ppl̄i hu
ius: et aurib⁹ grauit̄ audiēīt: et oc̄los suos
clauserūt: ne qñ uideāt oculis et aurib⁹ au
diāt: ⁊ corde ītelligāt et ꝯuertāt: et sanē eos.
Uē̄ āt beati oc̄li q2 uidēt: et aures v̄re q2 au
diūt. Amē q̄ppe dico uob̄: q2 m̄lti ꝓphete ⁊
iusti cupierūt uidē q̄ uideti̅ et nō uiderūt: et
audire q̄ auditi̅: et nō audierunt. Uos ergo
audite ꝑabolā seminātꝭ. Oīs q̄ audit v̄buꝫ
regni et ñ ītelligit: uēit mal⁹ et rapit qd̄ semi
natū ē ī corde ei⁹: hic ē q̄ sec⁹ uiā seminat⁹ ē.
Qui āt sup petrosa seminat⁹ ē: hic ē q̄ v̄bū
audit et ꝯtinuo cū gaudio accipit illō. Nō
hꝫ āt ī se radicē: sed ē t̄p̄alis. Facta āt tribu
latiōe et ꝑsecutiōe ꝓpt v̄bū ꝯtinuo scādali
zat̄. Qui āt seminat⁹ ē ī spinis: hic ē q̄ v̄buꝫ
dei audit: et sollicitudo secl̄i isti⁹ et fallacia
diuitiaꝝ suffocat v̄bū: et sine fructu efficit̄.
Qui v̄o ī t̄rā bonā seminat⁹ ē: hic ē q̄ audit
v̄bū et intelligit et fructū affert: et fac̄ aliud
q̄dē centesimū: aliud aūt sexagesimū: aliud
v̄o tricesimū. Aliā ꝑabolā ꝓposuit illis di
cens: Sil̄e factū ē regnū celoꝝ hoī q̄ semia
uit bonū semē ī agro suo. Cū āt dormirent
hoīes: uēit inimic⁹ ei⁹ et supsemiauit zizāia
in medio tritici: et abijt. Cū āt creuisset her
ba et fructū fecisset: tūc apparuēīt et zizāia.
Accedētes āt s̄ui p̄rifamilias dixerunt ei:
dñe nōne bonū semē seminasti ī agro tuo?
vñ ergo hꝫ zizania? Et ait ill̄: Inimicus hō
hoc fecit. Serui āt dixēīt ei: Uis im⁹ et col
ligim⁹ ea? Et ait: Nō: ne forte colligētes zi
zania eradicetis simul et triticum. Sinite
utraq̄ꝫ crescere usq̄ꝫ ad messē: et in tēpore
messis dicam messoribus: Colligite primū
zizania: et alligate ea in fasciculos ad cōbu
rēdū: triticū aūt congregate ī horreū meū.
Aliā parabolā ꝓposuit eis dicens: Sil̄e est
regnū celoꝝ grano synapis: quod accipiēs
hō seminauit in agro suo: qd̄ minimū q̄deꝫ
est oīb⁹ seminib⁹. Cū aūt creuerit: mai⁹ ē oī
bus olerib⁹: et fit arbor: ita ut uolucres celi

ueniāt ⁊ habitēt ī ramis eiꝰ. Aliā parabolā
locutꝰ ē eis: Siīe ē regnū celoꝝ fermēto: qđ
acceptū mulier abscōdit in farine sati tribꝰ:
donec fermentatū ē totū. Hec oīa locutꝰ est
iesus ī pabolis ad turbas: ⁊ sine pabol' ñ lo
ꝗbat eis: ut iplēt qđ dictū erat ꝑ ꝓphetam
dicētē: Apiā ī parabol' os meū: eructuabo
abscōdita a ꝯstitutiōe mūdi. Tūc dimissis
turb' uenit ī domū: ⁊ accesserūt ad eū disci-
puli eiꝰ dicētes: Edissere nob' pabolā zizani
orū agri. Qui rñdēs ait: Qui sēinat bonuz
semē: ē filiꝰ hoīs. Ager āt ē mūdus. Bonuz
ṽo semē: hi sunt filij regni: Zizania aūt filij
sūt nequā. Inimicꝰ āt q̄ seminauit ea: ē dia
bolꝰ. Messis ṽo ꝯsumatio secli ē. Messōes
āt āgeli sūt. Sicē ergo colligūt zizania ⁊ igni
ꝯburūt: sic erit ī ꝯsumatiōe seculi. Mittet
filiꝰ hoīs angelos suos ⁊ colligēt de regno
eiꝰ oīa scādala: ⁊ eos q̄ faciūt iniq̄tatē ⁊ mit
tent eos in caminū ignis: ibi erit fletꝰ ⁊ stri
dor dentiū. Tūc iusti fulgebūt sicē sol ī ꝛgno
pr̄is eoꝝ. Qui hꝫ aures audiēdi audiat: Si
mile ē regnū celoꝝ thesauro abscondito in
agro: quē q̄ īuenit hō abscōdit: ⁊ p̄ gaudio
illiꝰ uadit ⁊ uēdit uniṽsa q̄ hꝫ ⁊ emit agruz
illū. Iteꝝ siīe ē regnū celoꝝ hoī negociatōi
q̄rēti bonas margaritas: Inuēta āt una p̄-
ciosa margarita: abijt ⁊ uēdidit oīa q̄ habu
it: ⁊ emit eā. Iteꝝ siīe ē regnū celoꝝ sagene
misse ī mare ⁊ ex ōī genē pisciū cōgreganti:
quā cū ipleta eēt: educētes ⁊ secꝰ litꝰ seden
tes elegeꝛt bonos ī uasa: malos āt foras mi
seꝛt. Sic erit ī ꝯsumatiōe secli. Exibūt āgeli
⁊ separabūt malos de medio iustoꝝ: ⁊ mit-
tēt eos in caminū ignis: ibi erit fletꝰ ⁊ stridō
dentiū. Intellexisti hec oīa? Dicūt ei: Etiā.
Ait ill': Iō oīs scriba doctꝰ ī ꝛgno celoꝝ siīis
ē hoī pr̄ifamilias: qui ꝓfert đ thesauro suo
noua ⁊ veta. Et factū ē cū ꝯsumasset iesus
pabolas istas: trāsijt ide. Et ueniēs ī patriā
suā docebat eos ī synagog' eoꝝ: ita ut mira
rēt et dicerēt: Uñ huic sapīa hec ⁊ uirtutes?
Nōne hic ē fabri filiꝰ? Nōne mr̄ eiꝰ dicitur
maria: ⁊ fr̄es eiꝰ iacobꝰ ⁊ ioseph ⁊ simon et
iudas? ⁊ sorores eiꝰ nōne oēs apud nos sūt?
Uñ ergo huic oīa ista? Et scādalizabāt ī eo.
Iesus autē dixit eis: Nō ē ꝓpheta sine ho-
nore nisi in patria sua ⁊ in domo sua. Et ñ
fecit ibi uirtutes multas propter incredulí-
tatem illorum. LXIIII.

In illo tēpore audiuit herodes tetrar
cha famaz iesu: ⁊ ait pueris suis: Hic
est ioannes baptista: ipse surrexit a mortuis
⁊ iđ uirtutes opant̄ ī eo. Herodes. n. tenuit
ioannē ⁊ alligauit eū: ⁊ posuit ī carcerē ꝓpt̄
herodiadē uxorē fr̄is sui. Dicebat. n. illi ioā
nes: Non licet tibi habē eā. Et uolēs illum
occidere timuit ppl'm: qꝛ sicut ꝓphetam eū
habebāt. Die aūt natalis herodis: saltauit
filia herodiadis ī medio: ⁊ placuit herodi.
Uñ cū iuramēto pollicitꝰ ē ei dare qđcunq̄ꝫ
postulasset ab eo. At illa p̄monita a matre
sua: da mihi inq̄t hic ī disco caput ioannis
baptiste: et ꝯtristatꝰ ē rex. ꝓpt̄ iuramētū āt
⁊ eos q̄ parit̄ ī cubebāt iussit dari. Misitq̄ꝫ
⁊ decollauit ioānē ī carcē: et allatū ē caput
eiꝰ in disco ⁊ datū ē puelle: ⁊ illa attulit mr̄i
sue. Et accedētes discipuli eiꝰ tulerūt corꝑꝰ
eiꝰ: ⁊ sepelieꝛt illud: ⁊ ueniētes nunciauerūt
iesu. Qđ cū audisset iesus: secessit ide ī naui
culā ī locū deſtū seorsū. Et cū audissēt tur-
be: secute sūt eū pedestres de ciuitatibꝰ. Et
exiēs uidit turbā multā: ⁊ mist'ꝰ ē eis ⁊ cura
uit languidos eoꝝ. Uespe aūt facto accesse
rūt ad eū discipl'i eiꝰ dicētes: Desertus ē lo-
cus ⁊ hora iā p̄terijt: dimitte turbas: ut eū
tes ī castella emāt sibi escas. Iesus āt dixit
eis: Nō hñt necesse ire: date illis uos mādu
care. Rñderūt ei: Nō habemꝰ hic nisi q̄nq̄ꝫ
panes ⁊ duos pisces. Qui ait eis: Afferte
mihi illos huc. Et cū iussisset turbā discūbē
sup fenū: accepti q̄nq̄ꝫ panibꝰ ⁊ duobꝰ pisci-
bꝰ: aspiciēs ī celū bñdixit ⁊ fregit: ⁊ dedit di
scipulis panes: discipuli aūt turbis. Et mā
ducauerūt oēs ⁊ saturati sūt. Et tulerūt re-
liq̄as duodecī cophinos fragmētoꝝ pleōs.
Mānducātiū aūt fuit numerꝰ q̄nq̄ꝫ milia ui
roꝝ: excepti mulieribꝰ ⁊ puulis. Et statim
cōpulit discipl'os ascēdē ī nauiculā: ⁊ p̄cedē
eū trās fretū donec dimitteret turbas. Et di
missa turba: ascēdit ī montē sol' orare. Ues
pere aūt facto solꝰ erat ibi. Nauicula aūt ī
medio mari iactabat̄ fluctibꝰ: erat. n. ꝯtra-
riꝰ uētꝰ. Quarta aūt uigilia nocti uenit ad
eos ambulans supra mare. Et uidentes eū
supra mare ābulantē: turbati sūt dicentes:
qꝛ fantasma ē: ⁊ pre timore clamaueꝛt. Sta
timq̄ꝫ iesus locutꝰ ē eis dicēs: Habete fidu
ciā: ego sū: nolite timere. Rñdens aūt petrꝰ
dixit: Dñe si tu es iube me uēire super aq̄s.
At ipse ait: Ueni. Et descendens petrus de
nauicula ambulabat super aquam ut ueni
ret ad iesum. Uidēs uero uentū ualidū ti-
muit. Et cū cepisset mergi: clamauit dicens

Dñe saluū me fac. Et ꝯtinuo iesus extēdēs manū apphēdit eū: ⁊ ait illi: Modice fidei q̄re dubitasti? Et cū ascēdisset i nauiculam cessauit uētꝰ. Qui āt i nauicula erāt: uenerūt et adorauerūt eū dicētes: Uere filiꝰ dei es. Et cū trāsfretassent uenerūt i terrā genesar. Et cū cognouissent eū uiri loci illiꝰ: miserūt in uniuersā regionē illā: ⁊ obtulerūt ei oēs male habētes: ⁊ rogabāt eū ut ul' fimbriā vestimenti eius tangerēt. Et quicūq3 tetigerūt: salui facti sunt. ¶ .XV.

Tunc accesserūt ad eū ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicentes: Quare discipuli tui transgrediunt traditiones seniorū? Nō .n. lauant manꝰ suas cū panē manducant. Ipse aūt rñdens ait illis: Quare ⁊ uos trāsgredimi mādatū dei ꝓpt traditionē vr̄am? Nā deꝰ dixit: Honora prēm ⁊ matrē: ⁊ q̄ maledixerit prī ul' mr̄i: morte moriatur. Uos āt dicitꝭ: qcūq3 dixerit prī uel mr̄i munꝰ qdcūq3 ē ex me tibi ꝓderit: et nō honorificabit prēz suū aut matrē suā: ⁊ irritū fecistꝭ mādatū dei ꝓpt traditionē vr̄az? Hypocrite bñ ꝓphetauit d̄ uob' isaias dicens: Ppl's hic labijs me honorat: cor āt eoꝝ lōge ē a me. Sine cā aūt colūt me docētes doctrias et mādata hoīuz. Et ꝯuocatis ad se tbis dixit eis: Audite ⁊ itelligite: Nō qd intrat in os coinq̄nat hoīez: sed qd ꝓcedit ex ore hoc coinq̄nat hoīez. Tūc accedētes discipl'i eiꝰ dixerūt ei: Scis qꝛ pharisei audito hoc vbo scādalizati sūt? At ille rñdens ait: Ois plātatio quā n̄ plātauit pr̄ meꝰ celestis eradicabit. Sinite illos: ceci sūt et duces cecoꝝ. Cecꝰ āt si ceco ducatū p̄stet: ābo i foueam cadūt. Rñdēs āt petrꝰ dixit ei: Edissere nob' parabolā istā. At ille dixit: Adhuc et uos sine itellectu estꝭ? Nō itelligitꝭ: qꝛ ōe qd i os itrat i uētrē uadit: ⁊ in secessū emittit? Que āt ꝓcedūt de ore de corde exeūt: et ea coinq̄nāt hoīez. De corde .n. exeūt cogitationes male: homicidia adulteria fornicationes furta falsa testimōia blasphemie. Hec sūt q̄ coinq̄nāt hoīez. Nō lotꝭ aūt manibus māducare nō coinq̄nāt hoīez. Et egressus inde iesus secessit i ptes tyri ⁊ sydonis. Et ecce ml'ier chananea a finibꝰ ill' egressa clamauit dicēs ei: Misere mei dñe fili dauid: filia mea male a demōio uexat. Qui nō rñdit ei vbū. Et accedētes discipl'i eiꝰ: rogabāt eū dicētes: Dimitte eā: qꝛ clamat post nos. Ipe āt rñdēs ait: Nō sū missus nisi ad oues q̄ ꝑierūt domꝰ isrl'. At illa uenit et adorauit eū dicēs: Dñe adiuua me. Qui rñdens ait: Nō ē bonū sumē panē filioꝝ: ⁊ mittē canibus. At illa dixit: Etiā dñe. Nam et catelli edūt de micꝭ q̄ cadūt d̄ mēsa dñorū suorū. Tūc rñdēs iesus ait illi: O mulier magna ē fides tua: fiat tibi sic uis. Et sanata ē filia eiꝰ ex illa hora. Et cū trāsisset īde iesus: uenit secꝰ mare galilee: ⁊ ascēdēs i mōtē sedebat ibi. Et accesserūt ad eū tbe multe: hn̄tes secū mutos cecos claudos debiles et alios multos: ⁊ ꝓiecerūt eos ad pedes eiꝰ: ⁊ curauit eos ita ut tbe mirarēt uidētes mutos loq̄ntes claudos ābulātes cecos uidētes ⁊ magnificabāt deū isrl'. Jesus āt cōuocatꝭ discipl'is suis dixit: Misereor turbe: qꝛ triduo iaz ꝑseuerāt mecū: ⁊ n̄ hn̄t qd māducēt. Et dimittē eos ieiunos nolo: ne deficiāt i uia. Et dicūt ei discipuli. Un̄ ergo nob' i deserto panes tātos: ut saturemꝰ tbā tantā? Et ait ill' iesus: Quot panes hētꝭ? At illi dixerūt: septē ⁊ paucos pisciculos. Et p̄cepit turbe ut discūberēt sup trā. Et accipiēs septē panes ⁊ pisces: ⁊ grās agēs fregit ⁊ dedit discipulis: ⁊ discipuli dederūt ppl'o: et comederūt oēs: et saturati sūt. Et qd supfuit de fragmētis: tulerūt septē sportas plenas. Erāt āt q̄ māducauerūt q̄ttuor milia hoīuz extra puulos et ml'ieres. Et dimissa tba ascēdit i nauiculā: ⁊ uenit in fines magedon. ¶ .XVI.

Et accesserūt ad eū pharisei ⁊ saducei tētantes: ⁊ rogauerunt eū ut signū de celo ostēderet eis. At ille rñdēs ait illis: Facto uespe dicitis: serenū erit: rubicundū est enim celū. Et mane hodie tēpestas: rutilat eīz triste celū. Faciē ergo celi diiudicare nostis: signa aūt tēpoꝝ nō potestꝭ. Generatio mala ⁊ adultera signū q̄rit: ⁊ signū n̄ dabit ei nisi signū ione ꝓphete. Et relictꝭ ill' abijt. Et cū uenissent discipl'i eiꝰ trās fretū: obliti sūt panes accipere. Qui dixit ill': Intuemi et cauete a fermēto phariseoꝝ et saduceoꝝ. At illi cogitabāt it' se dicētes: Quia panes nō accepimꝰ. Sciēs āt iesus dixit: Quid cogitatꝭ it' uos modice fidei: qꝛ panes n̄ hētꝭ? Nōdū itelligitꝭ neq3 recordami q̄nq3 panū ⁊ q̄nq3milia hoīuz: ⁊ quot cophinos sūpsistis? Neq3 septē panū ⁊ q̄ttuor miliū hoīuz: ⁊ q̄t sportas sūpsistꝭ? Quare n̄ itelligitꝭ: q̄a nō de pane dixi uob': cauete a fermēto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ? Tūc itellexerūt q̄a nō dixerit cauēdū a fermēto panū: s3 a doctria

pharisꝫoꝝ ⁊ saduceoꝝ. Uēit āt iesus i ꝑtes
cesaree philippi: ⁊ iťrogabat discipl'os suos
dicēs: Quē dicūt hoies eē filiū hois? At il-
li dixeˀūt: Alij ioānē baptistā: alij aūt heliā:
alij vō hieremiā: aut unū ex ꝓphetꝭ. Dic ill'
iesus: Uos āt quē me eē dicitꝭ? Rn̄dēs simō
petr⁹ dixit: Tu es xp̄s fili⁹ dei uiui. Rn̄dēs
āt iesus dixit ei: Beat⁹ es simō bariona: q̄a
caro ⁊ sāguis n̄ reuelauit tibi: sed pr̄ me⁹ q̄
i cel' ē: Et ego dico tibi: qꝛ tu es petr⁹: ⁊ sup
hāc petrā edificabo ecclesiā meā: ⁊ porte in
feri nō ꝑualebūt aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celoꝝ. Et q̄ōcūqꝫ ligaueris sup
ťrā erit ligatū ⁊ i cel': ⁊ q̄ōcūqꝫ solueris sup
ťrā erit solutū ⁊ i cel'. Tūc ꝑcepit discipulis
suis ut nemi dicerēt: qꝛ ip̄e eēt iesus xp̄s. Ex
inde cepit iesus oñdē discipulis suis: qꝛ opō
teret eū ire hierosolymā: ⁊ m̄lta pati a seni-
orib⁹ ⁊ scrib⁹ ⁊ ꝑncipib⁹ sacerdotū: ⁊ occidi
⁊ ťtia die resurgē. Et assumēs eū petr⁹ cepit
increpare illū dicēs: Absit a te dn̄e: nō erit
tibi hoc. Qui ꝯuˀsus dixit petro: Uade p⁹
me sathanas scādalū es mihi: qꝛ n̄ sapis ea
q̄ dei sūt: sed ea q̄ hoiuꝫ. Tūc iesus dixit di-
scipul' suis: Siq̄s vult p⁹ me uēire: abneget
semetip̄ꝫ ⁊ tollat crucē suā ⁊ seq̄t me. Qui
.n. uoluerit aiaꝫ suā saluā facē: ꝑdet eā: qui
āt ꝑdiderit aiaꝫ suā ꝑpť me: inueniet eam.
Quid .n. ꝓdest hoi si mūdū vniuˀsū lucreť:
aie vō sue detrimētū patiať? Aut quā dabit
hō cōmutatiōeꝫ ꝓ aia sua? Fili⁹ .n. hois ue-
tur⁹ ē i gl'ia p̄ris sui cū āgel' suis: ⁊ tunc red-
det vnicuiqꝫ ſm opa ei⁹. Amē dico uob: sūt
q̄dā ō hic stātib⁹ q̄ nō gustabūt mortē: do-
nec uideāt filiū hois uenientē i regno suo.

S Et p⁹ dies sex assūpsit **XVII.**
iesus petrū ⁊ iacobū ⁊ ioannē fratreꝫ
ei⁹: ⁊ duxit illos in montē excelsū seorsū: et
trāsfigurat⁹ ē an̄ eos: ⁊ resplēduit facies ei⁹
sic sol: uestimēta aūt ei⁹ facta sūt alba sicut
nix. Et ecce apparueˀūt illis moyses ⁊ helias
cū eo loq̄ntes. Rn̄dēs āt petr⁹ dixit ad iesū:
Dn̄e bonū ē nos hic eē: si vis faciam⁹ hic ťa
tabˀnacl'a: tibi unū moysi unū ⁊ helie unū.
Adhuc eo loq̄nte ecce nubes lucida obum
brauit eos. Et ecce uox de nube dicēs: Hic
ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ i q̄ mihi bn̄ cōplacui: ipsuꝫ
audite. Et audiētes discipl'i cecideˀūt i faciē
suā: ⁊ timueˀūt ualde. Et accessit iesus ⁊ teti
git eos: dixitqꝫ eis: Surgite ⁊ nolite timē.
Leuātes āt ocl'os suos neminē uiderūt: nisi
solū iesū. Et descēdētib⁹ ill' de mōte ꝑcepit
iesus dicēs: Nemi dixeritꝭ uisionē: donec fi-
li⁹ hois a mōtuis resurgat. Et iťrogaueˀūt eū
discipl'i dicētes: Quid ergo scribe dicūt q̄
heliā oporteat ꝑmo vēire? At ille rn̄dēs ait
eis: Helias q̄dē vētur⁹ ē: ⁊ restituet oia. Di-
co āt vob: qꝛ helias iā vēit ⁊ n̄ cognoueˀūt eū
sed feceˀūt i eo q̄cūqꝫ uolueˀūt: Sic ⁊ fili⁹ hois
passur⁹ ē ab eis. Tūc itellexeˀūt discipl'i qꝛ ō
ioāne baptista dixisset eis. Et cū vēisset ad
turbā: accessit ad eū hō genib⁹ ꝓuolut⁹ an̄
eū dicēs: dn̄e miserē filio meo qꝛ lunatic⁹ ē:
⁊ male patiť: Nā sepe cadit i ignē: ⁊ crebro
in aquā: Et obtuli eū discipulis tuis: ⁊ non
potuerūt curare eū. Rn̄dēs āt iesus ait: O
generatio icredula ⁊ ꝑuˀsa: q̄usqꝫ ero uobi-
scū vsqꝫq̄ patiar uos? Afferte huc illū ad
me: Et icrepauit illū iesus: ⁊ exijt ab eo de-
moniū: ⁊ curat⁹ ē puer ex illa hora. Tūc ac
cesseˀūt discipl'i ad iesū secreto: ⁊ dixeˀūt: q̄re
nos n̄ potuim⁹ eijcē illū? Dic ill' iesus: ꝓpť
icredulitatē vr̄am. Amen q̄ppe dico uob: si
habueritꝭ fidē sic granū sinapis: dicetꝭ mōti
huic trāsi hic ⁊ trāsibit: ⁊ nihil ipossibile eˀit
vob. Hoc āt gen⁹ nō eijciť: nisi ꝑ orōneꝫ ⁊ ie
iuniū. Cōuersātib⁹ āt eis i galilea dixit illis
iesus: Fili⁹ hois tradēdus ē i man⁹ hoiuꝫ: ⁊
occidēt eū: ⁊ ťtia die resurget. Et ꝯtristati sť
vehemť: ⁊ cū venissent capharnaū: accesse-
rūt q̄ didrachmā accipiebāt ad petrū: ⁊ di-
xeˀūt ei: Magisť vr̄ n̄ soluit didrachmā. Ait:
Etiā. Et cū itrasset i domū: ꝓueˀit eū iesus
dicēs: Quid tibi uideť simō? Reges ťre a q̄
b⁹ accipiūt tributū ul' cēsū a filijs suis: an
ab alienis? Et ille dixit: Ab alieˀis. Dixit illi
iesus: Ergo liberi sť filij. ut āt n̄ scādalizeꝫ⁹
eos: vade ad mare ⁊ mitte hamū: ⁊ eū piscē
q̄ ꝑm⁹ ascēderit tolle: ⁊ apto ore ei⁹ iuenies
staterē: illū sumēs da eis ꝓ me ⁊ te. **XVIII.**

I N illa hora accesserūt discipuli ad ie-
sū dicentes: Quisputas maior est in
regno celorū? Et aduocans iesus puulū: sta
tuit eū in medio eorū: ⁊ dixit: Amē dico vo
bis: nisi ꝯuersi fueritis ⁊ efficiamini sic par
uuli: nō itrabitꝭ i regnū celoꝝ. Quicūqꝫ er
go hūiliauerit se sic puul⁹ iste: hic ē maiō i
regno celoꝝ. Et q̄ susceperit unū puulū talē i
noie meo: me suscepit. Qui āt scādalizaue-
rit unū ō pusill' istꝭ q̄ i me credūt: expedit ei
ut suspēdať mola asinaria i collo eius: ⁊ de
mergať i ꝓfūdū marꝭ. Ue mūdo ab scādal'.
Necesse ē .n. ut ueniāt scādala: Uerūtn̄ ue
hoi ꝑ quē scādalū vēit. Si āt man⁹ tua l' pes

tu⁹ scādalizat te: abscide eū et ꝓijce abs te. Bonū tibi ē ad uitā igredi debilē ul' claudū ꝙ duas man⁹ ul' duos pedes hn̄tem mitti i ignē etnū. Et si ocul⁹ tu⁹ scādalizat te: erue eū ⁊ ꝓijce abs te. Bonū tibi ē unū oculū habētē i uitā itrare: ꝙ duos oclos hn̄tē mitti in gehēnā ignis. Uidete ne ꝯtēnatꝭ unū ex his pusillis. Dico .n. uob: qꝛ āgeli eoꝝ i celis sēp uidēt faciē pr̄is mei q̄ i cel' ē. Uēit .n. fili⁹ hois saluare qd̄ pierat. Quid uob uidet: Si fuerit alicui centū oues ⁊ errauerit vna ex eis: nōne relīqt nonagitanouē i mōtib⁹ et uadit q̄rere eā q̄ errauit: Et si ꝯtigerit ut inuēiat eā: amē dico uob qꝛ gaudet sup eā magꝭ ꝙ sup nonagitanouē q̄ n̄ errauēt. Sic nō ē uolūtas an̄ patrē vr̄m q̄ i cel' ē: ut peat un⁹ de pusill' istꝭ. Si āt peccauerit in te fr̄ tu⁹: vade et corripe eū int' te et ipsum solū. Si te audierit: lucrat⁹ eris fratrē. Si āt n̄ te audierit: adhibe tecū adhuc unū uel duos: ut i ore duoꝝ uel triū testiū stet omē vbū. Qꝫ si nō audierit eos: dic eccl'ie. Si āt ecclesiā nō audierit: sit tibi sicut ethnic⁹ et publican⁹. Amē dico uob: q̄cūqꝫ alligaueritis sup terrā: erūt ligata ⁊ i celo: ⁊ q̄cūqꝫ solueritis sup terrā: erūt soluta ⁊ i celo. Iterū dico uob: qꝛ si duo ex uob ꝯsēserint sup trā d oi re quācūqꝫ petierit: fiet illis a pr̄e meo q̄ i cel' ē. Ubi .n. sūt duo ul' tres ꝯgregati in noie meo: ibi sū i medio eoꝝ. Tūc accedēs petr⁹ ad eū dixit: Dn̄e q̄tiēs peccabit in me frat me⁹: ⁊ dimittā ei: Usqꝫ septies: Dic illi iesus: Non dico tibi usqꝫ septies: sed usqꝫ septuagies septies. Ideo assimilatū ē ignū celoꝝ hoi regi q̄ uoluit rōnez ponē cū ꝟuis suis. Et cū cepisset rōnē ponē oblat⁹ ē ei un⁹ q̄ debebat ei decēmilia talēta. Cū āt n̄ haberet vn̄ rddēt: iussit eū dn̄s ei⁹ uenūdari: ⁊ vxorē ei⁹ ⁊ filios: ⁊ oia q̄ habebat: ⁊ reddi. Procidēs āt ꝟu⁹ ille orabat eū dicēs: Patiētiā babe i me ⁊ oia reddā tibi. Misert⁹ aūt dn̄s ꝟui illi⁹ dimisit eū: ⁊ debitū dimisit ei. Egressus āt ꝟu⁹ ille iuēit unū d ꝯꝟuis suis: qui debebat ei cētū denarios: ⁊ tenēs suffocabat eū dicēs: Redde qd̄ debes. Et ꝓcidēs ꝯꝟu⁹ ei⁹ rogabat eū dicēs: Patiētiā habe i me: ⁊ oia reddā tibi. Ille āt noluit: sed abijt ⁊ misit eū i carcerē: donec reddēt dbitū. Uidētes āt ꝯꝟui ei⁹ q̄ fiebāt: ꝯtristati sūt ualde ⁊ uēerūt ⁊ narrauerūt dn̄o suo oia q̄ facta fuerāt. Tūc uocauit illū dn̄s su⁹: ⁊ ait illi: Serue nequā: oē debitū dimisi tibi: qm̄ rogasti me: Nōne ēgo opōtuit ⁊ te miſeri ꝯꝟui tui: sic ⁊ ego tui misᵗ⁹ sū: Et irat⁹ dn̄s ei⁹ tradidit eū tortorib⁹: quoadusqꝫ redderet vniuersū debitū. Sic ⁊ pr̄ me⁹ celestis faciet uob: si nō remiseritꝭ unusq̄sqꝫ fratri suo de cordibus uestris.

.XIX.

Et factū ē cū ꝯsumasset iesus ꝟmones istos migrauit a galilea ⁊ uēit i fines iudee trāſ iordanē: ⁊ secute sūt eū t̄be mlt̄e: ⁊ curauit eos ibi. Et accesserūt ad eū pharisei tētātes eū ⁊ dicētes: Si licet hoi dimittē uxorē suā q̄cunqꝫ ex causa. Qui rn̄dēſ ait eis: Nō legistꝭ: q̄a q̄ fecit hoiez ab initio masculū ⁊ feminam fecit eos: Et dixit: ꝓpt̄ hoc dimittet hō pr̄ez ⁊ mr̄ez: ⁊ adhēbit vxōi sue: ⁊ erūt duo i carne ūa. Itaqꝫ iā n̄ st̄ duo sꝫ ūa caro. qd̄ ēgo de⁹ ꝯiūxit hō n̄ sepet Dn̄t illi: Quid ēgo moyseſ mādauit dari libellū repudij ⁊ dimittē: Ait ill': Qm̄ moyses ad duriciā cordis vr̄i pmisit uob dimittē uxores vr̄as: ab initio aūt nō fuit sic. Dico aūt uob: qꝛ q̄cūqꝫ dimiserit uxorē suam nisi ob fornicationē ⁊ aliā duxerit: mechat Et q̄ dimissā duxerit: mechat. Dicūt ei discipuli ei⁹: Si ita ē causa hois cū vxore: nō expedit nubē. Qui dixit illis: Nō oēs capiūt vbū istd: sed q̄b⁹ datū ē. Sūt .n. eunuchi q̄ de matrꝭ utero sic nati sūt: ⁊ st̄ eunuchi q̄ facti sunt ab hoib⁹: ⁊ sūt eunuchi q̄ seipsos castrauēt ꝓpt̄ regnū celoꝝ. Qui pōt capere capiat. Tūc oblati sūt ei puuli: ut man⁹ eis iponēt ⁊ oraret. Discipꝉi āt icrepabāt eos. iesus vō ait ill': Sinite puulos ⁊ nolite eos ꝓhibē ad me uēire: taliū ē .n. regnū celoꝝ. Et cū iposuisset eis man⁹: abijt inde. Et ecce un⁹ accedēs ait illi: Magisᵗ bōe: q̄d bōi faciā ut habeā uitā etnā: Qui dixit ei: q̄d me itrogas de bono: Un⁹ ē bon⁹ de⁹. Si āt uis ad uitā igredi: ꝟua mandata. Dicit illi: Que: Jesus āt dixit: Nō hōicidiū facies: n̄ adulterab: n̄ facies furtū: nō falsū testimoniū dices: honora patrē tuū ⁊ matrē: diliges ꝓximū tuū sicut teipm. Dicit illi adolescēs: Oia hec custodiui: q̄d adhuc mihi dee. Ait illi iesus: Si uis pfect⁹ eē: vade ⁊ uēd oia q̄ hēs ⁊ da paupib⁹: ⁊ habeb thesauꝝ i celo: ⁊ uēi seq̄ me. Cū audissꝫ āt adolescēs vbū: abijt tristꝭ. Erat .n. hn̄s mltas possessiōes. Jesus āt dixit discipul' suis: Amē dico uob: qꝛ diues difficile itrabit i regnū celoꝝ. Et iteꝝ dico uobis: Facilius ē camelū p foramē acus trāsire: ꝙ diuitē itrare i regnuꝫ

celoꝝ. Audiť aũt his discipłi mirabãť ual
de dicẽtes: Quis ergo potit salu⁹ eẽ? Aspi
ciẽs ãt iesus: dixit illis: Apò hoies hoc im-
possibile ẽ: apud deũ ãt oia possibilia sunt.
Tũc rñdẽs petr⁹ dixit ei: Ecce nos reliq̃m⁹
oia et secuti sumus te. Quid ergo erit nob'?
Jesus ãt dixit illis: Amẽ dico uob: q uos q̃
secuti estꝭ me i regeneratiõe cũ sederit fili⁹
hois i sede maiestatꝭ sue: sedebitꝭ ꝛ uos sup
sedes duodeci iudicãtes duodeci trib⁹ isrł.
Et ois q̃ reliq̃rit domũ uł f̃res aut sorores
aut patrẽ aut m̃rẽ aut uxorẽ aut filios aut
agros ꝑpt nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet: ꝛ ui
tã etnã possidebit. Multi aũt erũt ꝑmi no
uissimi: ꝛ nouissimi primi. ¶.XX.

SImile ẽ regnũ celoꝝ hoi pr̃ifamilias:
q̃ exijt ꝑmo mane ꝯducẽ oparios i ui-
neã suã. Conuẽtione ãt facta cũ oparijs ex
denario diurno: misit eos i uineã suam. Et
egressus circa horã t̃tiã: vidit alios stãtes i
foro ociosos: ꝛ dixit illis: Jte ꝛ uos i uineã
meã: ꝛ qò iustũ fuerit dabo uob. Jlli ãt abi
erũt. Jteꝝ ãt exijt circa sextã ꝛ nonã horã:
ꝛ fecit silr̃. Circa undecimã ṽo exijt ꝛ iuẽit
alios stãtes: et dicit illis: Quid hic statꝭ to-
ta die ociosi? Dicũt ei: Quia nemo nos cõ-
duxit. Dicit ill: Jte ꝛ uos i uineã meã. Cũ
sero ãt factũ eẽt: dicit dñs uinee ꝓcuratori
suo: Uoca oparios ꝛ redde ill mercedẽ: ici-
piẽs a nouissimis usq; ad ꝑmos. Cũ uẽissẽt
ergo q̃ circa undecimã horã uenerãt: acce-
pũt singłos denarios. Uenientes ãt ꝛ ꝑmi
arbitrati sũt q pl⁹ essẽt accepti: acceperũt ãt
ꝛ ipsi singłos denarios. Et accipiẽtes mur-
murabãt adṽsus patrẽfamilias dicẽtes: Hi
nouissimi una hora fecerũt: ꝛ pares illos no
bis fecisti q̃ portauim⁹ põd⁹ diei ꝛ estꝰ? At
ille rñdẽs uni eoꝝ dixit: Amice ñ facio tibi
iniuriã: Nõne ex dẽario ꝯuẽisti mecũ? Tol
le qò tuũ ẽ et uade. Uolo ãt ꝛ huic nouissi
mo dare sicut ꝛ tibi. Aut nõ licet mihi qò
volo facẽ? An ocul⁹ tu⁹ nequã ẽ q̃a ego bo-
n⁹ sũ. Sic erũt nouissimi ꝑmi ꝛ ꝑmi nouis-
simi. Multi.n. sunt uocati: pauci ṽo electi.
Et ascẽdens iesus hierosolymã: assumpsit
duodeci discipłos secreto: ꝛ ait illis: Ecce
ascẽdim⁹ hierosolymã ꝛ fili⁹ hois tradetur
ꝑncipib⁹ sacerdotũ ꝛ scrib: ꝛ ꝯdẽnabunt eũ
morte ꝛ tradẽt eũ gẽtib⁹ ad illudendũ ꝛ fla
gellãdũ ꝛ crucifigẽdũ ꝛ tertia die resurget.
Tũc accessit ad eũ m̃r filioꝝ zebedei cũ fi-
lijs suis: adorãs ꝛ petẽs aliq̃d ab eo. Qui
dixit ei: Quid uis? Ait illi: Dic ut sedeãt hi
duo filij mei un⁹ ad dexterã tuã ꝛ un⁹ ad si
nistrã i regno tuo. Rñdẽs ãt iesus dixit: Ne
scitꝭ q̃d petatꝭ. Potestꝭ bibẽ calicẽ quẽ ego bi
bitur⁹ sũ? Dicũt ei: Possum⁹. Ait ill: Calicẽ
q̃dẽ meũ bibetꝭ: sedẽ ãt ad dexterã meã uel
sinistrã ñ ẽ meũ dare uob: sed q̃b⁹ paratũ ẽ
a p̃re meo. Et audiẽtes decẽ idignati sũt de
duob⁹ f̃rib⁹. Jesus ãt uocauit eos ad se: et
ait: Scitꝭ q ꝑncipes gẽtiũ dñant eoꝝ: ꝛ qui
maiores sũt ꝑtãtẽ exercẽt it̃ eos. Nõ ita erit
it̃ uos. Sed q̃cũq; uoluerit it̃ uos maiõ fie
ri: sit ṽr minist: Et q̃ uoluerit it̃ uos ꝑm⁹ eẽ:
erit ṽr seru⁹. Sic fili⁹ hois ñ uenit ministrari
sed ministrare: ꝛ dare aiam suã redẽptiõeꝫ ꝓ
mltis. Et egrediẽtib⁹ ill ab iericho: secuta ẽ
eũ turba mlta. Et ecce duo ceci sedẽtes sec⁹
uiã: audierũt q iesus trãsiret: ꝛ clamauerũt di
cẽtes: Dñe miserẽ nr̃i fili dauid. Turba ãt
icrepabat eos ut tacerẽt. At illi magꝭ clama
bãt dicẽtes: Dñe miserere nr̃i fili dauid. Et
stetit iesus et uocauit eos: et ait: Quid ultꝭ
ut faciã uobis? Dicũt illi: Dñe ut apiãt ocłi
nr̃i. Mist⁹ ãt eoꝝ iesus: tetigit ocłos eoꝝ.
Et ꝯfestim uiderũt: ꝛ secuti sũt eũ. ¶.XXI.

ET cũ appropinq̃ssent hierosolymis ꝛ
uẽissẽt betphage ad mõtẽ oliueti: tũc
iesus misit duos discipulos dicẽs eis. Jte i
castellũ qò ꝯtra uos ẽ: et stati iuẽietꝭ asinã
alligatã et pulluꝫ cũ ea: soluite et adducite
mihi. Et siq̃s uob aliq̃d dixerit: dicite quia
dñs his op⁹ hꝫ: et ꝯfesti dimittet eos. Hoc
ãt factũ ẽ: ut adipleret qò dictũ ẽ ꝑ ꝓphetã di
cẽtẽ: Dicite filie syon: ecce rex tu⁹ uenit tibi
mãsuet⁹ sedẽs sup asinã et pullũ filiũ sub-
iugalis. Eũtes aũt discipłi fecerũt sic ꝓcepit
illis iesus. Et adduxerũt asinã et pullũ: et i
posuerũt sup eos uestimẽta sua et eũ desup se
dẽ fecerũt. Plurima ãt turba strauerũt uestim
ta sua i uia. Alij ãt cedebãt ramos de arbo
rib⁹ et sternebãt i uia. Turbe aũt q̃ ꝓcede-
bãt et q̃ seq̃bant: clamabãt dicẽtes: Osana
filio dauid: bñdict⁹ q̃ uẽit i noie dñi osana i
altissimis. Et cũ itrasset hierosolyma com
mota ẽ uniṽsa ciuitas dicens: Quis ẽ hic?
Ppłi ãt dicebãt: Hic ẽ iesus ꝓpheta a naza
reth galilee. Et intrauit iesus in tẽplũ dei:
et eijciebat oẽs uẽdentes et emẽtes i tẽplo:
et mẽsas nũmularioꝝ et cathedras uendẽ
tiũ colũbas euertit. et dicit eis: Scriptũ ẽ:
domus mea domus orationis uocabitur
uos autem fecistis illam speluncã latronũ.

Et accesserũt ad eũ ceci ⁊ claudi in tẽplo: ⁊
sanauit eos. Uidẽtes ãt ꝑncipes sacerdotũ
⁊ scribe mirabilia q̃ fecit: ⁊ pueros claman
tes i tẽplo ⁊ dicẽtes: o sãna filio dauid: indi
gnati sũt ⁊ dixerũt ei: Audis q̃d isti dicũt? Je
sus ãt dixit eis: vtiqꝫ: Nũq̃ legistis: q̃a ex ore
infãtiũ ⁊ lactẽtiũ ꝑfecisti laudẽ? Et relictis
illis abijt foras extra ciuitatẽ i bethaniam:
ibiqꝫ mãsit. Mane ãt revtẽs i ciuitatẽ esu-
rijt. Et uidẽs fici arborẽ unã secꝰ uiã uenit
ad eã: ⁊ nihil inuẽit i ea nisi folia tm̃: ⁊ ait il
li: Nũq̃ ex te fructꝰ nascat̃ i sempiternũ. Et
arefacta ẽ ꝯtinuo ficulnea. Et uidẽtes disci
puli mirati sũt dicẽtes: Quõ ꝯtinuo aruit?
Rñdens aũt iesus ait eis: Amẽ dico vob̃:
si habueritis fidẽ ⁊ ñ hesitaueritis: nõ solũ de
ficulnea facietis: sed ⁊ si mõti huic dixeritis:
tolle ⁊ iacta te i mare: fiet. Et oĩa q̃cũqꝫ pe-
tieritis in orõne credẽtes: accipietis. Et cũ
venisset i tẽpluũ: accesserũt ad eũ docentẽ ꝑn
cipes sacerdotũ ⁊ seniores ppl̃i dicẽtes: Jn
q̃ potestate hec facis: ⁊ q̃s tibi dedit hãc po
testatẽ? Rñdens iesus dixit eis: Jnt̃rogabo
uos ⁊ ego unũ ſmonẽ: quẽ si dixeritis mihi:
⁊ ego uobis dicã i q̃ ptãte hec facio. Baptis
mũ ioãnis vñ erat: e celo: ã ex hoibꝰ? At illi
cogitabãt int̃ se dicẽtes: Si dixerimꝰ e celo
dicet nob̃: Quaꝛ ẽgo ñ credidistis illi? Si ãt
dixerimꝰ ex hoibꝰ: timemꝰ turbã. Oẽs eñ
habebãt ioãnez sicut ꝓphetã. Et rñdentes
iesu dixerũt: Nescimꝰ. Ait illis ⁊ ipse: Nec
ego dico uob̃ i q̃ ptãte hec facio. Quid aũt
uob̃ uidet̃? Hõ quidã habebat duos filios:
⁊ accedẽs ad primuz dixit: Fili vade hodie
opari i vineã meã. Jlle aũt rñdens ait: No-
lo. Postea aũt pñia motꝰ abijt. Accedẽs ãt
ad alteꝝ dixit silr̃. At ille rñdẽs ait: Eo do
mie: Et ñ iuit. Quis ex duobꝰ fecit uolũta-
tẽ pr̃is? Dicũt ei: Primus. Dicit illis iesus:
Amẽ dico uob̃: qꝛ publicani ⁊ meretrices
ꝑcedũt uos i regno dei. Uẽit. n. ad uos ioã
nes i uia iusticie ⁊ ñ credidistis ei. Publicãi
aũt ⁊ meretrices crediderũt ei: vos aũt vi-
dentes nec pñiam habuistis postea: ut crede
retis ei. Aliã pabolã audite: Hõ erat p̃ſami
lias q̃ plãtauit uineã: ⁊ sepẽ circũdedit ei: ⁊
fodit in ea torcular: ⁊ edificauit turriz ⁊ lo-
cauit eã agricolis: ⁊ pegre ꝓfectꝰ ẽ. Cũ autẽ
tp̃s fructuũ appropiq̃sset: misit ſuos suos
ad agricolas ut accipent fructꝰ eiꝰ. Et agri-
cole apphẽsis ſuis eiꝰ: aliũ ceciderũt: aliũ oc
ciderũt: aliũ uero lapidauerũt. Jterũ misit
alios ſuos plures ꝑoribꝰ: ⁊ fecerũt illis silr̃.
Nouissime ãt misit ad eos filiũ suũ dicẽs:
verebũt̃ forte filiũ meũ. Agricole ãt uiden-
tes filiũ: dixerũt itra se: Hic ẽ heres: vẽite oc-
cidamꝰ eũ: ⁊ habebimꝰ hereditatẽ eius. Et
apphẽsũ eũ eiecerũt extra uineã: ⁊ occiderũt.
Cũ ergo uenerit dñs uinee: q̃d faciet agrico
lis illis? Aiũt illi: Malos male pdet: ⁊ ui-
neã suã locabit alijs agricol̃: q̃ reddãt eiꝰ fru
ctũ tp̃ibꝰ suis. Dicit illis iesus: nũq̃ legistis i
scriptis: Lapidẽ quẽ ꝛprobauerũt edificãtes
hic ẽ factꝰ i caput ãguli? A dño factũ ẽ istõ:
⁊ ẽ mirabile i oculis nr̃is. Jdeo dico uobis:
q̃a auferet̃ a uobis regnũ dei: ⁊ dabit̃ genti
faciẽti fructꝰ eiꝰ. Et q̃ ceciderit sup lapidem
istũ ꝯfringet̃: sup quẽ vo ceciderit: conteret
eũ. Et cũ audissent principes sacerdotuz ⁊
pharisei pabolas eiꝰ: cognouerũt q̃ de ipsis
diceret. Et q̃rentes eũ tenẽ timuerũt turbas:
qm̃ sicut ꝓphetã eũ habebãt. Et rñdens ie
sus dixit iteꝝ i pabolis eis dicẽs. XXII.

Jmile factũ ẽ regnũ celoꝝ hoi regi: q̃
fecit nuptias filio suo: Et misit ſuos
suos uocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nole-
bãt vẽire. Jteꝝ misit alios ſuos dicẽs: Di-
cite iuitatis: Ecce prãdiũ meũ paraui: tauri
mei ⁊ altilia occisa sũt: ⁊ oĩa pata: vẽite ad
nuptias. Jlli aũt neglexerũt: ⁊ abierũt aliꝰ in
uillã suã: aliꝰ vo i negociationẽ suã. Reliq̃
vo tenuerũt ſuos eiꝰ: ⁊ ꝯtũelijs affectos occi
derũt. Rex ãt cũ audisset iratꝰ ẽ: ⁊ missis ex-
ercitibꝰ suis pdidit hoĩcidas illos: ⁊ ciuita-
tẽ illoꝝ succẽdit. Tũc ait ſuis suis: Nuptie
q̃dẽ parate sũt: sed q̃ iuitati erãt ñ fuerũt di-
gni. Jte ergo ad exitꝰ uiaꝝ: ⁊ q̊scũqꝫ iueneri
tis uocate ad nuptias. Et egressi ſui eiꝰ in
uias ꝯgregauerũt oẽs q̊s iuenerũt malos ⁊ bo
nos: ⁊ iplete sũt nuptie discũbẽtiũ. Jntra-
uit ãt rex: ut uideret discũbẽtes: ⁊ uidit ibi
hoiez nõ uestitũ ueste nuptiali. Et ait illi:
Amice: quõ huc itrasti nõ hñs uestẽ nupti-
lẽ? At ille obmutuit. Tũc dixit rex mĩstris:
Ligatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ eiꝰ mittite eũ i tene
bras exteriores: ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dẽtiũ.
Multi ãt sũt uocati: pauci vo electi. Tunc
abeũtes pharisei ꝯsiliũ inierũt ut capẽt eũ
in ſmone. Et mittũt ei discipulos suos cuz
herodianis dicẽtes: Magister scimꝰ q̃a ue
rax es ⁊ uiã dei i ueritate doces: et nõ ẽ tibi
cura de aliq̃. Nõ. n. respicis ꝑsonã hoium.
Dic ergo nob̃ quid tibi uidet̃. Licet censuz
dari cesari aut nõ? Cognita ãt iesus neq̃tia

eoꝝ ait: Quid me tētatis hypocrite? Osten-
dite mihi nūmisma cēsus. At illi obtulerūt
ei denariū. Et ait illis iesus: Cuius ē imago
hec ⁊ supscriptio? Dīt ei: Cesaris. Tūc ait
illis: Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt
dei deo. Et audiētes mirati sūt: ⁊ relicto eo
abierūt. In illo die accesserūt ad eū seducei:
q̄ dicūt nō eē resurrectionē: ⁊ itrogauerūt eū
dicētes: Magist: moyses dixit: siq̄s mortuus
fuerit nō habēs filiū: ut ducat frater eius uxorē il-
lius: ⁊ suscitet semē fratri suo. Erāt autē apud
nos septē fr̄es: et primus uxore ducta defunctus
est: et nō hn̄s semē reliquit vxorē suā fratri suo.
Similiter secūdus et tertius usq̄ ad septimū. Nouis-
sime aūt oīuz et mulier defūcta ē. In resur-
rectiōe ergo cuius erit de septē vxor? Oēs.n.
habuerūt eā. Rn̄dens aūt iesus ait illis: Er-
ratis nesciētes scripturas neq̄ uirtutē dei.
In resurrectiōe.n. neq̄ nubēt neq̄ nubēt:
sed erūt sicut āgeli dei i celo. De resurrecti-
one aūt mortuoꝝ nō legistis qd̄ dictū ē a deo
dicēte vobis: ego sū deus abraaz et deus isaac et
deus iacob? Nō ē deus mortuoꝝ: sed uiuētiū.
Et audiētes turbe mirabātur i doctrina eius. Pha
risei aūt audiētes q̄ silētiū iposuisset sedu-
ceis: ꝯuenerūt i vnū: ⁊ itrogauit eū vnus ex eis
legis doctor tētans eū: Magist: qd̄ ē māda
tū magnū i lege? Ait illi iesus: Diliges dn̄m
deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ i tota aīa tua ⁊
in tota mēte tua. Hoc ē maximū ⁊ primū mā
datū. Secūdū aūt ē simile huic: Diliges proxiuz
tuū sicut teipm̄. In his duobus mādatis vni-
uersa lex pēdet ⁊ pphete. Cōgregatis āt pha
riseis introgauit eos iesus dicēs: Quid vo
bis videt de xpo: cuius filius ē? Dicūt ei: David.
Ait illis: Quō ergo dauid i spū uocat euz
dn̄m dicēs: Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dex-
tris meis: donec ponā inimicos tuos sca-
bellū pedū tuoꝝ? Si ergo dauid vocat euz
dn̄m: quō filius eius ē? Et nemo poterat ei re
spondere uerbū: neq̄ ausus fuit q̄sq̄ ex illa
die eū amplius interrogare. C.XXIII.

Tunc iesus locutus est ad turbas ⁊ ad
discipulos suos dicens: Super cathe
dram moysi sederūt scribe ⁊ pharisei. Oia
ergo quecūq̄ dixerint vobis: seruate ⁊ faci
te: secundū opera vero eoꝝ nolite facē. Dicūt
eīz ⁊ nō faciūt. Alligāt aūt onera grauia et
importabilia: ⁊ iponūt i hūeros hoīuz: di-
gito aūt suo nolūt ea mouere. Oia vero opa
sua faciūt ut uideāt ab hoīb9. Dilatant eīz
phylateria sua: ⁊ magnificāt fibrias. Amāt
āt primos recubitus in cenis: ⁊ primas cathe-
dras i synagogis: ⁊ salutatiōes i foro: ⁊ vo-
cari ab hoīb9 rabbi. Vos aūt nolite uocari
rabbi. Unus ē eīz magist vr: oēs aūt uos fr̄es
estis. Et patrē nolite uocare uobis sup terrā:
vnus ē.n. pater vr q̄ i celis ē. Nec uocemini ma-
gistri: q2 magist vr unus ē xp̄s. Qui maior ē
vrm: erit minister vr. Qui āt se exaltauerit:
hūiliabit: ⁊ q̄ se hūiliauerit exaltabit. Ue
aūt vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: q̄ clau
ditis regnū celoꝝ an̄ hoīes. Vos.n. nō itratis
nec introeūtes sinitis itrare. Ue uobis scribe ⁊
pharisei hypocrite: q̄ comeditis domos ui-
duaꝝ: orōnes lōgas orātes: ppt hoc āplius
accipietis iudiciū. Ue uobis scribe ⁊ pharisei
hypocrite: q̄ circuitis mare ⁊ aridā: ut faci
atis unū pselitū: ⁊ cū fuerit factus: facietis eū
filiū gehēne duplo q̄ uos. Ue uobis duces
ceci: q̄ dicitis q̄cūq̄ iurauerit p tēplū nihil ē:
q̄ āt iurauerit i auro tēpli debitor ē. Stulti
⁊ ceci q̄d eīz maius ē auꝝ: an tēplū qd̄ sc̄ificat
auꝝ? Et q̄cūq̄ iurauerit i altari nihil ē: q̄-
cūq̄ āt iurauerit i dono qd̄ ē sup illud: dz.
Ceci q̄d eīz maius ē: donū: an altare qd̄ san-
ctificat donū? Qui ergo iurat i altari: iurat
in eo ⁊ i oīb9 q̄ sup illud sūt. Et q̄cūq̄ iura
uerit i tēplo: iurat i illo ⁊ i eo q̄ habitat in
ipo. Et q̄ iurat i celo: iurat i throno dei ⁊ in
eo q̄ sedet sr eū. Ue uobis scribe ⁊ pharisei
hypocrite: q̄ decimatis mētā ⁊ anethū ⁊ cy-
minū ⁊ reliq̄stis q̄ grauiora sūt legis iudiciū ⁊
misericordiā ⁊ fidē. Hec oportuit facē ⁊ il-
la nō omittē. Duces ceci excolētes culicē: ca
melū āt glutiētes. Ue vobis scribe ⁊ phari-
sei hypocrite: q̄ mūdatis qd̄ deforis ē calicis
⁊ parassidis: intus aūt pleni estis rapina ⁊ imū
ditia. Pharisee cece: mūda prius qd̄ intus ē
calicis ⁊ parassidis: ut fiat ⁊ id qd̄ deforis ē
mundū. Ue uobis scribe ⁊ pharisei hypo-
crite: quia similes estis sepulchris dealbatis: q̄
a foris parent hoībus speciosa: intus uero
plena sunt ossibus mortuoꝝ ⁊ omni spur-
citia. Sic ⁊ uos a foris q̄dē paretis hoībus
iusti: intus aūt pleni estis hypocrisi ⁊ iniq̄ta
te. Ue uobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: q̄
edificatis sepulchra pphetaꝝ ⁊ ornatis mo-
numenta iustoꝝ: ⁊ dicitis: Si fuissemus in
diebus patrū nostroꝝ: non essemus socij eoꝝ
in sanguine pphetaꝝ. Itaq̄ testimonio estis
vobismetipsis: q̄a filij estis eoꝝ q̄ pphetas
occiderūt. Et uos iplete mensurā patrum
vroꝝ. Serpētes genimina uiperaꝝ quō fu
gietis a iudicio gehēne? Ideo dico uobis:
Ecce ego mitto ad uos pphetas ⁊ sapiētes

⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊
ex eis flagellabitis in synagogis uřis ⁊ pse-
quimini de ciuitate in ciuitatē ut ueniat sup
uos omnis sāguis iust' q effusus ē sup ter-
ram a sanguine abel iusti: usq3 ad sanguinē
zacharie filij barachie: quē occidistis int tē
plū ⁊ altare. Amē dico uobis: venient hec
omnia sup generationē istā. Hierusalē hie-
rusalem: que occidis prophetas ⁊ lapidas
eos qui ad te missi sunt: quotiens uolui cō
gregare filios tuos: queādmodum gallina
cōgregat pullos suos sub alas: et noluisti.
Ecce relinquetur vobis domus vestra de-
serta. Dico enim uobis non me uidebitis
amodo donec dicatis: Benedictus qui ve-
nit in nomine domini. ¶.XXIIII.

Et egressus iesus de templo ibat. Et
accesserunt discipuli eius ut ostende-
rent ei edificationes templi. Ipse autem re
spondens dixit illis: Uidetis hec omnia?
Amē dico vobis: ñ relinquet hic lapis sup
lapidē qui nō destruat. Sedēte aūt eo sup
montē oliueti: accesserūt ad eū discipuli se-
creto dicentes: Dic nobis qñ hec erūt: ⁊ qd
signū aduent' tui ⁊ cōsumatiōis seculi? Et
rñdens iesus dixit eis: Uidete ne qs uos se
ducat. Multi.n. ueniēt i noie meo dicētes:
ego sū xps: ⁊ multos seducēt. Audituri.n.
estis prelia ⁊ opiniōes pliorū: videte ne tur
bemini. Oportet eñ hec fieri: sed nōdū ē fi
nis. Cōsurget eñ gens in gentē: ⁊ regnū in
regnū: ⁊ erūt pestilētie ⁊ fames ⁊ terremot'
p loca. Hec aūt omnia initia sunt dolorū.
Tūc tradent vos in tribulationē ⁊ occidēt
uos: ⁊ eritis odio oibus gētibus ppt nomē
meū. Et tūc scandalizabunt multi: ⁊ inuicē
tradent ⁊ odio habebunt inuicem: ⁊ multi
pseudo pphete surgent ⁊ seducent multos
⁊ qm abūdabit iniqtas refrigescet caritas
multorū. Qui aūt pseuerauerit usq3 i finē:
hic saluus erit. Et pdicabit hoc euangeliū
regni in vniuso orbe in testimoniū oibus
gētib': ⁊ tūc vēiet cōsumatio. Cū ergo uide
ritis abominationē desolatiōis q dicta est
a daniele ppheta stante in loco sancto q le
git intelligat. Tūc qui in iudea sūt fugiant
ad montes: ⁊ qui in tecto nō descēdat tollē
aliqd de domo sua: ⁊ qui in agro nō reuer-
tat tollere tunicā suā. Ue aūt pregnātibus
⁊ nutriētib' in illis dieb'. Orate aūt ut nō
fiat fuga uestra hyeme uł sabbato. Erit.n.
tūc tribulatio magna: qlis nō fuit ab initio
mūdi usq3 modo neq3 fiet. et nisi breuiati
fuissēt dies illi: nō fieret salua omnis caro:
sed ppter electos breuiabunt dies illi. Tūc
siquis uobis dixerit: ecce hic est christ' aut
illic: nolite credere. Surgent enim pseudo
christi ⁊ pseudo pphete ⁊ dabunt signa ma
gna ⁊ prodigia: ita ut in errorem inducant
si fieri potest etiā electi. Ecce pdixi uobis.
Si ergo dixerint uobis: ecce in deserto est:
nolite exire: ecce i penetralibus: nolite cre
dere. Sicut enim fulgur exit ab oriente et
paret usq3 in occidentē: ita erit ⁊ aduentus
filij hominis. Ubicunq3 fuerit corpus illuc
congregabunt ⁊ aqle. Statiz aūt p' tribula
tionē dierū illorū sol obscurabit: et luna nō
dabit lumē suū: et stelle cadēt d celo et uir-
tutes celorū cōmouebūt: et tunc parebit si
gnū filij hois i celo. Et tūc plāgēt oēs trib'
tre et uidebūt filiū hois uēientē i nubib' ce
li cū uirtute mlta et maiestate. Et mittet ā-
gelos suos cū turba et uoce magna: et cōgre
gabūt electos ei' a qttuor uentis a sūmis ce
lorū usq3 ad tminos eorū. Ab arbore aūt fi
ci discite parabolā: cū iā ram' ei' tener fue-
rit et folia nata: scitis qa ppe ē estas: Ita et
uos cū uideritis hec oia: scitote qa ppe ē i ia
nuis. Amē dico uob: qa nō pteribit genera
tio hec donec oia fiāt. Celū et tra trāsibūt:
vba aūt mea ñ pteribūt. De die aūt illa et
hōa nemo scit: neq3 āgeli celorū nisi pr sol'.
Sic āt i dieb' noe: ita erit et aduēt' filij hois
Sicut.n. erāt i dieb' añ diluuiū comedētes
et bibētes nubētes et nuptui tradētes usq3
ad eū diē q itrauit noe i archā: et ñ cogno-
uerūt donec uēit diluuiū et tulit oēs: ita erit
et aduent' filij hois. Tūc duo erūt i agro:
vn' assumet et vn' relinqt. Due molētes in
mola vna assumet et vna relinqt. Duo in
lecto: vn' assumet et vn' reliqt. Uigilate er
go qa nescitis q hora dñs vr vētur' sit. Illd
aūt scitote: qm si sciret prfāilias q hora fur
uētur' eēt: vigilaret utiq3 et ñ sineret pfodi
domū suā. Ideo et uos estote parati: qa q
nescitis hora filius hois ventur' ē. Quis pu-
tas ē fidelis su' et prudēs: quē cōstituit dñs
supra familiā suā: ut det illis cibū i tpe: be
at' ille suus quē cū venerit dñs eius inuene
rit sic facientē. Amē dico vob: qm sup oia
bona sua cōstituet eū. Si aūt dixerit malus
su' ille i corde suo: morā facit dñs me' ve-
nire et ceperit percutere cōseruos suos: man
ducet aūt et bibat cuz ebriosis: veniet dñs

seruí illius in die qua non sperat: ⁊ hora q̃
ignorat: ⁊ diuidet eum: partem q̃ eius po-
net cum hypocritis: illic erit fletus ⁊ stri-
dor dentium.

XXV.

Tunc simile erit regnū celorū decē
uirginibus: que accipientes lāpa-
des suas exierunt obuiam sponso
⁊ sponse. Quinq̃ aūt ex eis erant fatue: ⁊
quinq̃ prudentes. Sed quīq̃ fatue accep-
tis lampadibus non sūpserunt oleū secū.
Prudentes vero acceperunt oleum in ua-
sis suis cum lampadibus. Moram autē
faciente spōso dormitauerūt omnes ⁊ dor-
mierunt. Media aūt nocte clamor factus
est: ecce sponsus uenit: exite obuiā ei. Tūc
surrexerūt omnes uirgīes ille: ⁊ ornauerūt
lampades suas. Fatue aūt sapientibꝰ dixe-
rūt: Date nobis de oleo uestro: quia lāpa-
des nostre extinguūtur. Responderūt pru-
dentes dicentes: Ne forte nō sufficiat nobꝫ
⁊ uobis: ite potius ad uēdentes ⁊ emite uo-
bis. Dum aūt irent emere: uenit sponsus: ⁊
que parate erant intrauerūt cū eo ad nup-
tias: ⁊ clausa est ianua. Nouissime vō ue-
niūt ⁊ relique uirgines dicentes: Domine
domine aperi nobis. At ille respōdēs ait:
Amē dico uobꝫ: nescio uos. Uigilate itaq̃
quia nescitis diem neq̃ horā. Sicut enim
homo peregre pficiscens uocauit suos su-
os: ⁊ tradidit illis bona sua: et vni dedit
q̄nq̃ talēta aliȷ̄ aūt duo aliȷ̄ uero vnū vni-
cuiq̃ secundū ppriā uirtutē: ⁊ pfectus est
statim. Abiȷ̄t autem qui quinq̃ talenta ac-
ceperat: ⁊ operatus ē in eis: ⁊ lucratus est
alia q̄nq̃. Silr̄ ꝗ duo acceperat: lucratus
est alia duo. Qui aūt vnū acceperat abiēs
fodit in terram: ⁊ abscondit pecuniam dn̄i
sui. Post multū vero tēporis venit dn̄s ser-
uorū illorū: ⁊ posuit rationem cum eis. Et
accedens qui quinq̃ talenta acceperat: ob-
tulit alia quinq̃ talenta dicens: Domine
q̄nq̃ talenta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq̃
superlucratus sum. Ait illi dn̄s eiꝰ: Euge ser-
ue bone ⁊ fidelis: quia super pauca fuisti fi-
delis: super multa te constituā: intra ī gau-
dium dn̄i tui. Accessit aūt ⁊ qui duo talen-
ta acceperat: ⁊ ait: Dn̄e duo talenta tradi-
disti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait
illi dn̄s eius: Euge serue bone ⁊ fidelis: q̄a
super pauca fuisti fidelis: super mlt̄a te cō-
stituam: intra in gaudiū dn̄i tui. Accedēs
autem ⁊ qui vnum talentū acceperat ait:
Dn̄e scio q̄a homo durus es: metis ubi nō
seminasti: ⁊ cōgregas ubi nō sparsisti: ⁊ ti-
mens abiȷ̄ ⁊ abscondi talentum tuū in t̄ra:
ecce habes quod tuū est. Respondēs autē
dominus eiꝰ dixit ei: Serue male ⁊ piger:
sciebas quia meto ubi non semino: ⁊ con-
grego ubi non sparsi. Oportuit ergo te cō-
mittere pecuniam meam nūmulariȷ̄s: ⁊ ue-
niens ego recepissem utiq̃ quod meum est
cum vsura. Tollite itaq̃ ab eo talentum: ⁊
date ei qui habet decem talenta. Omni eī
habenti dabitur ⁊ abundabit: ei autē qui
non habet: ⁊ quod uidetur habere: auferet
ab eo. Et inutilem seruū eiȷ̄cite in tenebras
exteriores: illic erit fletus ⁊ stridor dentiū.
Cum autem venerit filius hominis in ma-
iestate sua ⁊ omnes angeli cum eo: tunc se-
debit super sedem maiestatis sue: ⁊ congre-
gabuntur ante eum omnes gentes: ⁊ sepa-
rabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat
oues ab hedis. Et statuet oues quidem a
dextris: hedos autem a sinistris. Tunc di-
cet rex his qui a dexteris eius erunt: Uenī-
te bn̄dicti p̄ris mei possidete paratum vo-
bis regnū a cōstitutione mūdi. Esuriui.n.
⁊ dedistis mihi manducare. Sitiui: ⁊ dedi-
stis mihi bibere. Hospes erā: ⁊ collegistis
me. Nudus: ⁊ operuistis me. Infirmus: ⁊
visitastis me. In carcere eram: ⁊ vēistis ad
me. Tunc r̄ndebunt ei iusti dicentes: Dn̄e
quādo te vidimus esurientē ⁊ pauimꝰ: siti-
entem ⁊ dedimus tibi potum? Quādo aūt
te uidimus hospitē ⁊ collegimus te: aut nu-
dū ⁊ cooperuimꝰ te? Aut qn̄ te vidimus in-
firmū aut in carcere: ⁊ venimꝰ ad te? Et re-
spōdēs rex dicet illis: Amē dico vobꝫ: q̄diu
fecistis vni de his fratribꝰ meis minimis:
mihi fecistis. Tunc dicet ⁊ his ꝗ a sinistris
erūt: Discedite a me maledicti in ignē eter-
num: qui paratus est diabolo ⁊ āgelis eiꝰ.
Esuriui enim: ⁊ non dedistis mihi mandu-
care. Sitiui: ⁊ nō dedistis mihi potū. Hos-
pes eram: ⁊ non collegistis me. Nudus: ⁊
non operuistis me. Infirmus ⁊ in carcere:
⁊ non visitastis me. Tūc respondebūt ei ⁊
ipsi dicentes: Dn̄e quādo te uidimꝰ esurien-
tem aut sitientē aut hospitem aut nudum
aut infirmū: aut in carcere: ⁊ non ministra-
uimꝰ tibi? Tūc respōdebit illis dicēs: Amē
dico vobis: q̄diu nō fecistis vni de minori-
bus his: nec mihi fecistis. Et ibunt hi ī sup-
plicium eternum: iusti autem ī uitā eternā.

C.XXVI.

ET factū ē cū ɔsumasset iesus sermones hos oēs: dixit discipu
lis suis: Scitis qꝫ post biduū pascha fiet: et
filius hoīs tradet ut crucifigat. Tunc ɔgre
gati sunt pncipes sacerdotū ⁊ seniores ppl'i
in atriū pncipis sacerdotū qui dicebat cay
phas: ⁊ consiliū fecerūt ut iesum dolo tene
rent ⁊ occiderēt. Dicebāt āt: Nō ī die festo
ne forte tumult' fieret in ppl'o. Cū aūt esset
iesus ī bethania in domo simonis leprosi:
accessit ad eū mulier hñs alabastrū vnguē
ti pciosi: ⁊ effudit sup caput ipsi' recūbentis.
Uidētes aūt discipuli īdignati sūt dicētes:
Ut quid pditio hec? Potuit.n. istud uenun
dari multo ⁊ dari paupibus. Sciēs aūt ie
sus ait illis: Quid molesti estis huic mulie
ri? Opus.n. bonū opata ē in me. Nā semp
paupes habetis uobiscū: me aūt nō sēp ha
bebitis. Mittēs.n. hec ūguētū hoc in corp'
meū: ad sepeliēdū me fecit. Amē dico uob':
vbicūqꝫ pdicatū fuerit hoc euāgeliū ī toto
mūdo dicet ⁊ qd̄ hoc fec ī mēoriā ei'. Tūc
abijt un' de duodecī q̄ dicebat iudas schari
oth ad pncipes sacerdotū: ⁊ ait illis: Quid
vultis mihi dare: ⁊ ego uob' eū tradā? At illi
ɔstituerūt ei trigita argēteos. Et exinde q̄re
bat opportunitatē ut eū tradēt. Prima aūt
die azimoꝝ accesserunt discipuli ad iesū di
cētes: Ubi uis parem' tibi comedē pasca?
At iesus dixit: Ite ī ciuitatē ad quēdam: et
dicite ei: Magister dic: tēp' meum ppe est:
apud te facio pascha cū discipl'is meis. Et
fecerūt discipuli sic̄ ɔstituerat illis iesus: ⁊ pa
rauerūt pascha. Uespe āt facto: discūbebat
cū duodecī discipulis suis. Et edentib' illis
dixit: Amē dico uob': qꝫ unus vr̄m me tra
diturus est. Et ɔtristati ualde ceperūt singu
li dicere: Nūq̄d ego sū dn̄e? At ipe rn̄dens
ait: Qui intingit mecū manū in parasside
hic me tradet. Filius q̄dem hoīs uadit sicut
scriptū ē de illo: ue aūt hoī illi p quē fili' ho
minis tradet. Bonū erat ei si natus non fu
isset hō ille. Rn̄dens āt iudas q̄ tradidit eū
dixit: Nūq̄d ego sū rabbi? Ait illi: Tu dixi
sti. Cenātib' autē eis: accepit iesus panem
⁊ bn̄dixit ac fregit: dixitqꝫ discipulis suis ⁊
ait: Accipite ⁊ comedite: hoc ē corp' meū.
Et accipiēs calicē gr̄as egit: ⁊ dedit ill' dicēs:
Bibite ex hoc oēs. Hic ē.n. sāguis me' noui
testamēti: q̄ p multis effūdet ī remissiōe pcco
rū. Dico aūt uobis: non bibam amodo de
hoc genimine vitis: usqꝫ in diem illum: cū
illud bibam uobiscum nouū in regno pa
tris mei. Et hymno dicto exierūt in montē
oliueti. Tunc dicit illis iesus: Omnes uos
scandalū patiemini ī me ī ista nocte. Scrip
tū est enim: percutiam pastorem: ⁊ disper
gent oues gregis. Postq̄ aūt īsurrexero pre
cedam uos in galileā. Rn̄dens āt petr' ait
illi: Et si oēs scādalizati fuerit ī te: ego nūq̄
scādalizabor. Ait illi iesus: Amē dico tibi:
qꝫ in hac nocte anteq̄ gallus cantet: ter me
negabis. Ait illi petrus: Etiā si oportuerit
me mori tecū: nō te negabo. Silr̄ ⁊ oēs di
scipl'i dixerūt. Tūc uenit iesus cū illis ī villā
q̄ dicit gethsemani. Et dixit discipulis suis.
Sedete hic: donec uadā illuc ⁊ orē. Et assū
pto petro ⁊ duob' filijs zebedei: cepit cōtri
stari ⁊ mest' esse. Tūc ait illis: Tristis ē aīa
mea usqꝫ ad mortē. Sustinete hic ⁊ uigila
te mecū. Et pgressus pusillū: pcidit ī faciē
suā: orās ⁊ dicēs: Pr̄ mi si possibile ē trāse
at a me calix iste. Uerūtn̄ nō sicut ego uolo
sed sic̄ tu. Et uenit ad discipulos suos ⁊ īue
nit eos dormiētes: ⁊ dicit petro: Sic nō po
tuistis una hora uigilare mecū? Uigilate et
orate: ut nō intretis in tētationē. Sp̄us q̄dē
pmpt' ē: caro aūt infirma. Iterū secundo
abijt: ⁊ orauit dicēs: Pat̄ mi si non pōt hic
calix trāsire nisi bibam illū: fiat uoluntas
tua. Et uenit iterū: ⁊ inuenit eos dormiētes.
Erāt.n. oculi eoꝝ grauati. Et relictis ill': iterū
abijt ⁊ orauit tertio eūdē s'monē dicēs. Tūc
uēit ad discipulos suos: ⁊ dixit illis: Dōmi
te iam ⁊ reqescite. Ecce appropinq̄bit hora
⁊ fili' hoīs tradet in man' pccoꝝ. Surgite
eam': Ecce appropinq̄bit q̄ me tradet. Ad
huc eo loq̄nte: ecce iudas un' de duodecim
venit: ⁊ cū eo turba m'lta cū gladiis ⁊ fusti
bus missi a pncipib' sacerdotū ⁊ seniorib'
ppl'i. Qui aūt tradidit eū: dedit illis signū
dicēs: Quēcūqꝫ osculat' fuero ipe ē tenete
eū. Et ɔfestim accedēs ad iesum dixit: Aue
rabbi: et osculat' est eū. Dixitqꝫ illi iesus:
Amice ad q̄d uenisti? Tūc accesserūt ⁊ man'
iniecerūt ī iesū: ⁊ tenuerūt eū. Et ecce unus ex
his q̄ erant cū iesu: extendēs manū exemit
gladium suum: ⁊ percutiens seruum princi
pis sacerdotum amputauit auriculam ei'.
Tunc ait illi iesus: Conuerte gladium tuū
in locum suum. Omnes enim qui accepe
rint gladium: gladio pibunt. An putas q̄a
nō possū rogare pr̄em meū: ⁊ exhibebit mi
hi modo pl' q̄ duodecī legiones āgelorū?

Quō ergo īplebunť scripture? Quia sic oꝫ fieri. In illa hora dixit iesus turb᷒. Tāq̄ ad latronē existis cū gladiis ⁊ fustib᷒ ꝯpreben dere me. Quotidie apud uos sedebā docēs ī tēplo: ⁊ nō me tenuistis. Hoc autē totum factū ē: ut adiplerētur scripture ꝓphetaꝝ. Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt. At illi tenētes iesū: duxerūt ad caypha pͥncipē sacerdotū: vbi scribe ⁊ seniores ꝯuenerāt. Petrus aūt seq̄bať eū a lōge usqꝫ ī atriū pͥncipis sacerdotū. Et īgressus intro sedebat cū ministris: ut uideret finē. Pͥcipes aūt sacerdotū ⁊ ōe ꝯciliū q̄rebāt falsū testimoniū cōtra iesū: ut eū morti traderēt: ⁊ ñ īuenerūt: cū multi falsi testes accessissēt. Nouissime aūt uenerūt duo falsi testes: ⁊ dixerūt: Hic dixit: Possū destruere tēplū dei: ⁊ post triduū reedificare illud. Et surgēs pͥnceps sacerdotū ait illi: Nihil rñdes ad ea q̄ isti adūsū te testificāť. Jesus autē tacebat. Et pͥnceps sacerdotū ait illi: Adiuro te ꝑ deū uiuū: ut dicas nob᷒ si tu es xp̄us fili᷒ dei. Dič illi iesus: Tu dixisti. Uerūtñ dico uobis: a mō uidebitꝭ filiū hōis sedētē a dextris ūtutꝭ dei ⁊ uenientē ī nubib᷒ celi. Tūc pͥnceps sacerdotū scidit uestimēta sua dicēs: Blasphemauit: quid adhuc egem᷒ testib᷒? Ecce nūc audistꝭ blasphemiam. Quid uobis uideť? At illi rñtes dixeȓt: Re᷒ ē mortꝭ. Tūc expuerūt ī faciē ei᷒: ⁊ colaphis eū ceder͛t. Alii āt palmas ī faciē ei᷒ deder͛t dicētes: ꝓphetiza nob᷒ xp̄e: Quis est qui te ꝑcussit? Petr᷒ uero sedebat forꝭ ī atrio: ⁊ accessit ad eū una āncilla dicēs: Et tu cū iesu galileo eras. At ille negauit corā oīb᷒ dicēs: Nescio quid dicis. Exeūte āt illo ianuā: uidit eū alia āncilla ⁊ ait his q̄ erāt ibi: Et hic erat cū iesu nazareno. Et iterū negauit cū iuramēto: qꝛ ñ nouit hoiem. Et p᷒ pusillū accesserūt q̄ stabāt: ⁊ dixerūt petro: Uere ⁊ tu ex illis es. Nā ⁊ loq̄la tua maifestū te facit. Tūc cepit detestari ⁊ iurare qꝛ nō nouisset hoiem. Et ꝯtinuo gall᷒ cātauit: ⁊ recordat᷒ ē petr᷒ ūbi iesu qđ dixerat: pͥusq̄ gall᷒ cātet ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

Mane āt facto ꝯsiliū ·XXVII. inier͛t oēs pͥncipes sacerdotū: ⁊ seniores ppl̄i aduersus iesum: ut eū morti traderent: ⁊ uinctum adduxerūt eum: ⁊ tradiderunt pontio pilato presidi. Tunc uidēs iudas qui eum tradidit q᷒ dānat᷒ esset: pñia ductus rettulit triginta argenteos pͥncipibus sacerdotum ⁊ senioribus dicēs: peccaui: tradens sanguinem iustum. At illi dixerūt: Quid ad nos? Tu uideris: ⁊ proiectꝭ argēteis in templo recessit: ⁊ abiēs laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt: Non licet eos mittere ī corbonā: quia precium sanguinis ē. Cōsilio aūt inito emerūt ex illis agrum figuli in sepulturā peregrinorū: ꝓpť hoc uocat᷒ ē ager ille acheldemach: hoc ē ager sanguinis usqꝫ ī hodiernū diē. Tunc impletū est quod dictum est per hieremiam prophetam dicentem: Et acceperunt triginta argēteos preciū appreciati quē appͥciauerunt a filiis isrl̄: ⁊ dederūt eos ī agrū figuli: sicut ꝯstituit mihi dñs. Jesus āt stetit añ presidē: ⁊ īterrogauit eū preses dicēs: Tu es rex iudeorū? Dicit illi iesus: Tu dicis. Et cū accusareť a principib᷒ sacerdotū ⁊ seniorib᷒: nihil rñdit. Tūc dicit illi pilat᷒: Nō audis quāta aduersū te dicūt testimonia? Et nō rñdit ei ad ullū ūbū: ita ut mirareť preses uehemēter. Per diē aūt solēnē consueuerat preses pp̄lo dimittē unū uinctū quē uoluisset. Habebat aūt tūc uinctū īsignē q̄ dicebať barrabas. Cōgregatꝭ ergo illis dixit pilat᷒: Quē uultꝭ dimittā uob᷒: barrabā: an iesū q̄ dicitur xp̄s. Sciebat.n. q᷒ ꝑ īuidiā tradidissent eū. Sedēte āt illo ꝓtribunali misit ad eū uxor ei᷒ dicēs: Nihil tibi ⁊ iusto illi. mlta.n. passa sū hodie ꝑ uisū ꝓpť eū. Pͥcipes aūt sacerdotū ⁊ seniores ꝑsuaserūt pp̄lis: ut peterēt barrabā: iesū ūo ꝑderēt. Rñdēs āt p̄ses ait ill᷒: Quē uultꝭ uob᷒ ō duob᷒ dimitti? At illi dixer͛t: barrabā. Dixit ill᷒ pilat᷒: Quid igiť faciā de iesu q̄ dicitur xp̄s? Dicunt oēs: Crucifigatur. Ait illis p̄ses: quid.n. mali fecit? At illi magis clamabant dicentes crucifigatur. Uidens autem pilatus quia nihil ꝓficeret: sed magꝭ tumultus fieret: accepta aqua lauit manus coram populo dicens: Innocēs ego sū a sāguie hui᷒ iusti. Uos uideritꝭ. Et rñs uniūsus pp̄lus dixit: Sāguis ei᷒ sup nos ⁊ sup filios nr̄os. Tūc dimisit ill᷒ barrabā: iesū āt flagellatum tradidit eis ut crucifigereť. tūc milites p̄sidis suscipientes iesū ī ꝑtorio: ꝯgregauerūt ad eū uniūsā cohortē: ⁊ exuētes eū chlamydē coccineā circūdeder͛t ei: ⁊ plectentes coronā de spinis posuerūt sup caput ei᷒: ⁊ arūdinē in dextra ei᷒: ⁊ genu flexo añ eū illudebāt ei dicētes: Aue rex iudeorū: ⁊ expuētes ī eū: acceperunt

arũdinē ⁊ pcutiebāt caput eiꝰ. Et pꝰ q̄ illu-
serũt ei: exuerũt eũ chlamydē: ⁊ īduerũt eũ
uestimētꝭ eiꝰ: ⁊ duxerũt eũ ut crucifigerent.
Exeũtes āt īuenerũt hoīez cyreneũ nomine
simonē: hũc āgariauerũt: ut tollēt crucem
eiꝰ. Et uenerũt ī locũ q̄ dicit golgotha: qȯ ē
caluarie locꝰ: ⁊ dederũt ei uinũ bibere cum
felle mixtũ. Et cum gustasset: noluit bibē.
Pꝰ q̄ āt crucifixerũt eũ: diuiserũt uestimẽta
eiꝰ sortē mittentes: ut ipleret qȯ dictũ ē p ꝓ
phetā dicētē: Diuiserũt sibi uestimẽta mea:
⁊ sup uestē meā misũt sortē. Et sedētes sua
bāt eũ: ⁊ iposuerũt sup caput eiꝰ cām ipsiꝰ
scriptā: Hic ē iesus rex iudeorũ. Tũc cruci
fixi sũt cũ eo duo latrones: unꝰ a dextrꝭ ⁊ u
nꝰ a sinistris. Pretereũtes aũt blasphema
bāt eũ mouētes capita sua ⁊ dicētes: Uah
q̄ destruis tēplũ dei: ⁊ ī triduo illud reedifi
cas. Salua temetipꝫ: si filiꝰ dei es descende
de cruce. Silr̄ ⁊ pn̄cipes sacerdotũ illuden
tes cũ scribꝭ ⁊ sēioribꝰ dicebāt: alios saluos
fecit: seipm̄ n̄ pōt saluũ facē. Si rex isrl̄ ē: ȯ
scēdat nũc ȯ cruce: ⁊ credimꝰ ei. Cōfidit in
deo: libēt nũc eũ si uult. Dixit. n. qꝛ filiꝰ dei
sũ: idipꝫ āt ⁊ latrōes q̄ crucifixi erāt cũ eo ī
propabāt ei. A sexta āt hora tenebre facte
sũt sup uniu̾sā trā: usqꝫ ad horā nonā: ⁊ cir
ca horā nonā clamauit iesus uoce magna
dicēs: Heli heli lamazabattani: hoc est: De
us meus: deus meꝰ: ut quid dereliq̄sti me?
Quidā āt illic stātes ⁊ audiētes dicebant:
heliā uocat iste: et ꝯtinuo currēs unꝰ ex eis
acceptā spōgiā ipleuit aceto: ⁊ iposuit arun
dini: ⁊ dabat ei bibere. Ceti u̾o dicebāt: Si-
ne: uideamꝰ an uēiat helias liberans eũ. Je
sus āt itũ clamās uoce magna emisit spm̄.
Et ecce uelũ tēpli scissũ ē in duas ptes: a sũ
mo usqꝫ deorsũ: et tr̄a mota ē: ⁊ petre scisse
sũt: ⁊ monumēta apta sũt: ⁊ multa corpora
scoꝝ q̄ dormierāt surrexerũt. Et exeuntes
de monumētis pꝰ resurrectiōez eiꝰ uenerũt ī
sctā ciuitatē: ⁊ apparuerũt mltꝭ. Cēturio
āt ⁊ q̄ cum eo erant custodiētes iesum: uiso
terremotu et his que fiebant: timuerũt ual
de dicentes: Uere filius dei erat iste. Erant
autē ibi mulieres mlte a longe que secute e
rant iesum a galilea ministrantes ei: inter
quas erat maria magdalene et maria iaco
bi: et ioseph mater: et mater filiorum zebe-
dei. Cum autem sero factum esset: uenit q̄-
dā homo diues ab arimathia noīe ioseph:
q̄ ⁊ ipe discipulus erat iesu. Hic accessit ad
pilatũ: ⁊ petijt corpꝰ iesu. Tũc pilatꝰ iussit
reddi corpꝰ. Et accepto corpore ioseph in-
uoluit illud ī syndōe mũda: et posuit illud ī
monumẽto suo nouo: qȯ exciderat ī petra: ⁊
aduoluit saxũ magnũ ad hostiũ monumẽti:
et abijt. Erat āt ibi maria magdalene ⁊ alte
ra maria sedētes ꝯtra sepulchrũ. Altā aũt
die q̄ ē pꝰ parasceuē ꝯuenerũt pn̄cipes sacer-
dotũ et pharisei ad pilatũ dicentes: Dn̄e re
cordati sumus: qꝛ seductor ille dixit adhuc
uiuēs: pꝰ tres dies resurgā. Jube ergo custo
diri sepulchrũ usqꝫ ī diē tr̄iũ: ne fōte ueniāt
discipuli eiꝰ ⁊ furēt eũ: et dicāt plebi: surre-
xit a mortuis: et erit nouissimꝰ error peior
ꝑore. Ait illꝭ pilatꝰ: Habete custodiā. Jte cu
stodite sicut scitꝭ. Jlli āt abeũtes munierũt
sepulchrũ: signātes lapidē cũ custodibꝰ.

Espe autē sabbati que. XXVIII.
Ulucescit ī pⁱma sabbati uēit maria mag
dalene et altā maria uidere sepulchrũ. Et
ecce terremotus factus est magnus. Ange-
lus. n. dn̄i descendit de celo: et accedens re-
uoluit lapidē: et sedebat sup eũ. Erat aũt a
spectꝰ eiꝰ sicut fulgur: et uestimẽtũ eiꝰ sic̄ nix.
Pre timore aũt eiꝰ exterriti sũt custodes: ⁊
facti sũt uelut mortui. Rn̄s aũt angelus di
xit mulieribꝰ: Nolite timere uos. Scio. n.
q̄ iesũ q̄ crucifixꝰ ē q̄ritꝭ: Nō ē hic: surrexit
eni sicut dixit. Uenite et uidete locũ: ubi po
sitꝰ erat dn̄s: et cito euntes dicite discipulis
eiꝰ: qꝛ surrexit: ⁊ ecce p̄cedet uos ī galileā.
Jbi eũ uidebitꝭ: ecce p̄dixi uob̄. Et exierunt
cito de monumēto cũ timore ⁊ gaudio ma
gno currētes nũciare discipulis eius. Et ec
ce iesus occurrit illis dicēs. Auete: Jlle aũt
accesserũt: ⁊ tenuerũt pedes eiꝰ: ⁊ adoraue
rũt eũ. Tũc ait illis iesus: Nolite timere: ite
nũciate frībꝰ meis: ut eāt ī galileā. Jbi me ui
debũt. Que cũ abijssēt: ecce q̄dā ȯ custodi-
bꝰ uenerũt ī ciuitatē: ⁊ nũciauerũt pn̄cipibꝰ sa
cerdōtũ oīa q̄ facta fuerāt. Et cōgregati cũ
senioribꝰ consilio accepto pecuniā copiosā
dederũt militibꝰ dicētes: Dicite qꝛ discipuli
eiꝰ nocte uenerũt: ⁊ furati sũt eũ nob̄ dormiē
tibꝰ. Et si hoc auditum fuerit a p̄side: nos
suadebimus ei: et securos uos faciemus.
At illi accepta pecunia fecerunt sicut erant
edocti. Et diuulgatum est uerbum istud
apud iudeos: usqꝫ ī hodiernum diem. Un
decim autem discipuli abierunt in galile-
am in montē ubi cōstituerat illis iesus. Et
uidētes eũ adorauerũt: q̄dā āt dubitauerũt

Et accedens iesus locutus ē eis dicēs: Data ē mihi oīs p̄tas in celo ⁊ in t̄ra. Eūtes ergo docete oēs gētes: baptizātes eos in nomine p̄ris et filij ⁊ sp̄us sācti: docētes eos seruare oīa quecūq; mādaui uobis: ⁊ ecce ego uobi scū sū oib' dieb' usq; ad ꝯsumationē secli.

Explicit euāgeliū secūdū mattheū. Incipit plog' i euāgeliū sm marcū.

Marcus euāgelista dī elect' ⁊ petri i baptismate filius atq; in diuino sermone discipulus: sacerdotiū in isrł agens: secundū carnē leuita: ad fidem christi conuersus: euangeliū in italia scripsit: ostendens i eo quid ⁊ generi suo deberet ⁊ christo. Nā initiū principij in uoce p̄phetice exclamationis instituens ordinē leuitice electiōis ostēdit: ut p̄dicans p̄destinatum ioannem filiū zacharie in uoce angeli annūciātis emissū: non solū uerbū carnē factū sed ⁊ corp' dñi in oīa p uerbū diuine uocis aīatū; in initio euāgelice p̄dicatiōis ostēderet: ut qui hec legens sciret cui initiū carnis i dño: ⁊ iesu adueniētis habitaculū caro deberet agnoscē: atq; i se uerbū uocꝭ qđ i ꝯsonātib' p̄diderat inueniret. Deniq; cū p̄fecti euangelij opus intrans: ⁊ a baptismo domini p̄dicare deū inchoās: ñ laborauit natiuitatē carnis quā in p̄orib' uiderat dicē: sed toti' exp̄mēs expositionē deserti nūez ieiunij tētationē diaboli ꝯgregationē bestiaꝝ ⁊ misteriū p̄tulit āgeloꝝ: ut instituēs nos ad intelligēduz: singula i breui cōpingēs: nec auctoritatē facte rei demeret: ⁊ p̄ficiēdi opis plenitudinē nō negaret. Deniq; āputasse sibi p' fidē pollicē dicit: ut sacerdotio reprobus habēt: sed tm̄ ꝯsētiēs fidei p̄destinata potuit electio: ut nec sic i ope v̄bi p̄deret qđ prius meruerat in genē. Nā alexandrie ep̄us fuit: cuius p singula op' fuit scire ⁊ euangelij i se dicta disponere: ⁊ disciplinā legis i se agnoscere: ⁊ diuinā i carne dñi itelligere naturā. Que i nos p̄mum reqri oportet: debic iqsita uolum' agnosci habētes mercedē exhortationis: qm̄ q̄ plantat ⁊ q̄ rigat unū sūt: q̄ autē incrementum prestat: de' est.

Explicit prologus. Incipit euangeliū scōm marcum.

Initium euangelij iesu xp̄i filij dei: sic scriptum ē in isaia p̄pheta. Ecce mitto āgelū meū añ faciē tuā: q̄ p̄parabit uiā tuā añ te. Uox clamātꝭ i dēsto: Parate uiam dñi: rectas facite semitas ei'. Fuit i dēsto ioānes baptizās ⁊ p̄dicās baptismū p̄nie in remissiōez peccatorū. Et egrediebat ad eū oīs iudee regio: ⁊ hierosolymite uniu̇si ⁊ baptizabāt ab illo i iordanis flumie: ꝯfitētes peccata sua. Et erat ioānes uestit' pilis cameloꝝ: ⁊ zona pellicea circa lūbos ei' ⁊ locustas ⁊ mel siluestre edebat et p̄dicabat dicēs: Ueniet fortior me p' me cui' ñ sū dign' p̄cūbēs soluē corrigiā calciamtorū ei'. Ego baptizaui uos aqua: ille vo baptizabit uos sp̄u scō. Et factū ē i dieb' illꝭ uēit iesus a nazareth galilee: ⁊ baptizat' ē a ioāne i iordane. Et stati ascēdēs ꝺ aqua uidit celos aptos: ⁊ sp̄uz sāctū tāq̄ colūbā descēdētē ⁊ manētē i ip̄o: ⁊ uox facta ē de celꝭ: Tu es fili' me' dilect': i te complacui: ⁊ stati sp̄us expulit eū in dēstū. Et erat i deserto quadragita dieb' ⁊ q̄dragita noctib': ⁊ tētabatur a sathana: eratq; cū bestijs: ⁊ angeli mīstrabāt illi. P'q̄ āt tradit' ē ioānes: uenit iesus i galileā p̄dicās euāgeliū regni dei ⁊ dicēs: Qm̄ ipletū ē tp̄s: ⁊ apppinquabit regnū dei. Penitemini ⁊ credite euangelio: Et preteriēs sec' mare galilee: uidit simonē ⁊ andream f̄rem ei' mittētes retia in mare. Erāt eīm piscatores: ⁊ dixit illis iesus: Uenite p' me: ⁊ faciā uos fieri piscatores hominū. Et p̄tin' relictꝭ retib' secuti sūt eū: ⁊ p̄gressus ide pusillū: uidit iacobū zebedei ⁊ ioānē f̄rez ei': ⁊ ip̄os ꝯponētes retia i naui: ⁊ stati uocauit illos: ⁊ relicto p̄re suo zebedeo i naui cū mercenarijs secuti sūt eū. Et igrediūtur capharnaū: ⁊ stati sabbatꝭ igressus i synagogā docebat eos. Et stupebāt sup doctrina ei'. Erat eiz docēs eos q̄si p̄tatē hñs ⁊ nō sicut scribe: ⁊ erat i synagoga eoꝝ hō i sp̄u imūdo: ⁊ exclamauit dicēs: Quid nobis ⁊ tibi iesu nazarene: Uēisti p̄dē nos. Scio q̄ sis sāctus dei: et comminat' ē ei iesus dicēs: Obmutesce: ⁊ exi de hoīe. Et discerpēs eū sp̄us imūd': ⁊ exclamans uoce magna exijt ab eo: ⁊ mirati sūt oēs: ita ut ꝯqrerēt īt̄ se dicētes: Quidnā ē hoc: Quenā doctrina hec noua: Quia i p̄tāte spiritib'

imūdis iperat: ⁊ obediunt ei. Et pcessit ru-
mor ei⁹ statim i oēm regionē galilee. Et pti
nus egrediētes de synagoga: venerūt in do-
mū simonis ⁊ andree cuȝ iacobo ⁊ ioanne.
Recūbebat aūt socrus simonis febricitās:
⁊ statim dicūt ei de illa: Et accedēs eleuauit
eā apphēsa manu ei⁹: ⁊ ɔtinuo dimisit eaȝ
febris: ⁊ mīstrabat eis. Uespe aūt facto cum
occidisset sol: afferebāt ad eū oēs male hn̄-
tes ⁊ demonia hn̄tes: ⁊ erat oīs ciuitas cō-
gregata ad ianuam. Et curauit multos qui
vexabant uarijs languorib⁹: ⁊ demonia mlt'
ta eijciebat: ⁊ n̄ sinebat ea loqui qm̄ sciebāt
eum: ⁊ diluculo ualde surgens egressus abi
it in desertum locum: ibiqȝ orabat: et prose
cutus ē euȝ simon: ⁊ qui cuȝ illo erant. Et
cuȝ inuenissent eū: dixerūt ei: quia omnes
querunt te: et ait illis: Eamus in proximos
uicos ⁊ ciuitates: ut ibi predicē. Ad hoc. n.
ueni: et erat p̄dicās i synagogis eorum: ⁊ i oī
galilea: et demōia eijciēs: et uēit ad eū lepro
sus deprecās eū: et genu flexo dixit: Si uis
potes me mūdare. Jesus āt misert⁹ ei⁹ extē
dit manū suā: et tāgens eū ait illi: Uolo mū
dare: et cū dixisset: statim discessit ab eo le
pra: et mūdat⁹ ē: et cōminat⁹ ē ei: statiqȝ eie
cit illū: et dixit ei: Uide nemini dixeris: sed
uade ostēde te p̄ncipi sacerdotū: et offer pro
emūdatiōe tua: q̄ pcepit moyses i testimoni
uȝ ill': et egressus cepit p̄dicare ⁊ diffamare
smonē: ita ut iā n̄ posset māifeste itroire in
ciuitatē: sed foris i desertis locis eē: et cōue
niebāt ad eū undiqȝ. ¶ .II.

Et iterū itrauit capharnaū p⁹ dies oc
to: et auditū ē q̄ i domo eēt: et conue
nerunt multi: ita ut nō capet: neqȝ ad ianu
am et loq̄batur eis uerbū. Et uenerūt ad e
ū ferētes paralyticū: q̄ a quattuor portaba
tur. Et cū n̄ possēt offerre eū illi p̄ tba nuda
uerūt tectū ubi erat: et patefaciētes submi-
serūt grabatū i quo paralytic⁹ iacebat. Cū
āt uidisset iesus fidē illorū: ait paralytico:
Fili dimittūt tibi peccata tua. Erāt āt illic
q̄dā de scrib' sedētes et cogitātes i cordib⁹
suis: Quid hic sic loq̄t? Blasphemat. quis
potest dimittere peccata: nisi solus deus?
Quo statim cognito iesus spiritu suo: quia
sic cogitarent intra se: dixit illis: Quid ista
cogitatis in cordibus uestris? Quid est fa
cili⁹ dicē: paralytico dimittūt t' peccata tu
a: an dicē: surge tolle grabatū tuū ⁊ ābula?
Ut autē sciatis quia filius hoīs hȝ ptātē in
terra dimittēdi peccata: ait paralytico: Ti
bi dico surge: tolle grabatū tuū: ⁊ uade i do
mū tuaȝ: et stati surrexit ille: et sublato gra
bato abijt ide corā oīb⁹: ita ut mirarēt oēs
⁊ honorificarēt deū dicētes: q: nūq̄ sic uidi
m⁹. Et egressus ē rursus ad mare: oīsqȝ tba
ueniebat ad eū et docebat eos: et cum p̄teri
ret vidit leui alphei sedētē ad teloneū: et ait
illi: Seq̄uē me: et surgēs secut⁹ ē eū. Et fac
tū ē cū accūberet i domo ill⁹: mlti publica
ni ⁊ pcores simul discūbebāt cū iesu ⁊ di
scipulis ei⁹. Erāt. n. mlti q̄ sequebāt eū. Et
scribe ⁊ pharisei uidētes: q: māducaret cū
publicanis ⁊ peccatorib⁹: dixerūt discipul'
ei⁹: Quare cū publicanis ⁊ peccatoribus
māducat ⁊ bibit magr̄ ur̄? hoc audito iesus
ait ill': Nō necesse habēt sani medico: sȝ qui
male hn̄t. Nō. n. ueni uocare iustos: sȝ pec
catores: et erāt discipuli ioānis ⁊ pharisei
ieiunātes: ⁊ ueniūt et dicūt illi: Quar̄ disci
puli ioānis et phariseorū ieiunāt: tui āt di-
scipuli n̄ ieiunāt? et ait ill' iesus: nūq̄d pn̄t fi
lij nuptiarū q̄diu spōsus cū ill' ē ieiunare?
q̄to tp̄e hn̄t secū spōsū: n̄ pn̄t ieiunare. Ue
nient āt dies cū aufereē ab eis sponsus: et
tūc ieiunabūt i ill' dieb⁹. Nemo assumētuȝ
pāni rudis assuit vestim̄to ueti. Alioquin
aufert supplem̄tū nouū a ueti: et maior scis
sura fit: et nemo mittit uinū nouū i utres
ueteres: alioq̄n dirūpet uinū utres ⁊ uinuȝ
effūdet: et utres pibūt. Sed uinū nouū i u
tres nouos mitti dȝ. Et factū ē itū cū dn̄s
sabbatis ābularet p̄ sata: et discipuli ei⁹ ce
perūt p̄gredi et uellē spicas. Pharisei āt di
cebāt ei: ecce q̄d faciūt discipli tui sabbatis:
qd̄ n̄ licet: et ait illis: Nūq̄ legistis q̄d fecerit
dauid qn̄ necessitatē hūit et esurijt ipe ⁊ q̄
cum eo erāt: quomodo itroiuit i domum
dei sb̄ abiathar p̄ncipe sacerdotū: ⁊ panes
ppositiōis māducauit quos non licet man
ducare nisi solis sacerdotib⁹ ⁊ dedit eis: et
q̄ cū eo erāt: ⁊ dicebat eis: sabbatū ppt̄ ho
minē factū ē: ⁊ nō hō ppt̄ sabbatuȝ. Itaqȝ
dn̄s ē fili⁹ hoīs etiā sabbati. ¶ .III.

Et introiuit iterum in synagogam: et
erat ibi hō hn̄s manū aridā: ⁊ obser
uabāt eū si sabbatis curaret: ut accusarent
illum. Et ait homini habenti manum ari
dam: Surge in medium. Et dicit eis: Licet
sabbatis benefacere an male? animam sal-
uam facere an perdere? At illi tacebant. Et
circunspiciens eos cum ira contristat⁹ sup

cecitate cordis eorũ dixit homini: Extende
manũ tuam: ⁊ extẽdit: ⁊ restituta ẽ manus
illi. Exeũtes ãt pharisei: stati cum herodia
nis consiliũ faciebãt aduersus eũ quõ eum
pderẽt. Jesus ãt cũ discipulis suis secessit
ad mare: ⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea se
cuta ẽ eũ: ⁊ ab hierosolymis ⁊ ab idumea ⁊
trans iordanẽ ⁊ q̃ circa tyrũ ⁊ sydonẽ mlti
tudo magna audiẽtes q̃ faciebat: uenerunt
ad eũ. Et dixit iesus discipulis suis: ut i na
uicula sibi deseruirẽt ppt tbã: ne cõprimerẽt eũ.
Multos.n. sanabat: ita ut irruerẽt i eũ: ut
illũ tãgerẽt quotquot habebãt plagas. Et
spus imũdi cũ illũ uidẽbãt pcidẽbãt ei: ⁊ cla
mabãt dicẽtes: Tu es filiꝰ dei. Et uehemen
ter cõminabatur eis: ne maifestarẽt illũ. Et
ascendẽs i mõtẽ uocauit ad se quos uoluit
ipe: ⁊ uenerũt ad eũ: et fecit ut essẽt duodeci
cũ illo: ⁊ ut mittẽt eos pdicare: et dedit illis
ptatẽ curandi ĩfirmitates ⁊ eijciendi demo
nia: ⁊ iposuit simoni nomen petrus. Et ia
cobũ zebedei ⁊ ioannẽ frẽz iacobi: et iposu
it eis nomia boanerges: qd ẽ filij tonitrui.
Et andreã ⁊ philippũ ⁊ bartholomeum ⁊
mattheũ ⁊ thomã ⁊ iacobũ alphei ⁊ thade
uz ⁊ simonẽ chananeũ: ⁊ iudã scharioth q̃
et tradidit illũ. Et ueniũt ad domũ: ⁊ cõuenit
iterũ turba: ita ut nõ possẽt neqz panẽ man
ducare: et cũ audissẽt sui: exierũt tenẽ eũ. Di
cebãt.n. qm̃ i furorẽ uersus ẽ. Et scribe q̃ ab
hierosolymis descẽderãt: dicebãt qm̃ beel
zebub hz: et q: i pncipe demoniorũ eijcit de
monia: ⁊ cõuocatis eis i parabol' dicebat ill'.
Quõ põt sathanas sathanã eijcere: ⁊ si re
gnũ i se diuidatur: ñ põt regnũ illud stare.
Et si domꝰ sup semetipa disptiatur: ñ põt
domꝰ illa stare. Et si sathanas cõsurrexerit
i semetipm: dispti° ẽ: et nõ potit stare sed fi
nem hz. Nemo põt uasa fort' igressus i do
mũ diripe: nisi pus fortem alliget: et tũc do
mũ eius diripiet. Amẽ dico uob' qm̃ oia di
mittẽtur filijs hoiuz peccata ⁊ blasphemie
quibus blasphemauerunt. Qui autez bla
sphemauerit in spiritum sanctuz non habe
bit remissionem in eternum: sed reus erit e
terni delicti: qm̃ dicebãt spz imũdũ hz. Et
ueniũt mr̃ eiꝰ ⁊ frẽs: ⁊ foris stãtes miserũt ad
eũ: uocãtes eũ: ⁊ sedebat circa eũ turba: et
dicũt ei: Ecce mat' tua ⁊ frẽs tui foris q̃runt
te: ⁊ respondẽs eis ait: Que ẽ mr̃ mea ⁊ frẽs
mei? Et circũspiciẽs eos q̃ i circuitu eiꝰ sede
bãt ait: Ecce mr̃ mea ⁊ frẽs mei: q̃.n. fecerit
voluntatem dei: hic frat' meꝰ ⁊ soror mea
et mater est.

.IIII.

Et iterũ cepit docere ad mare: ⁊ cõgre
gata ẽ ad eũ turba multa: ita ut in na
ui ascẽdẽs sederet i mari: ⁊ omnis turba cir
ca mare super terrã erat: ⁊ docebat eos in
parabolis multa: ⁊ dicebat illis i doctrina
sua. Audite: Ecce exijt seminãs ad seminã
dũ: et dũ seminat: aliud cecidit circa uiã et
uenerũt uolucres celi ⁊ comederũt illud. A
liud v̾o cecidit sup petrosa ubi nõ hũit trã
multã: ⁊ stati exortũ ẽ qm̃ ñ habebat altitu
dinẽ tre: ⁊ qñ exortus ẽ sol exestuauit ⁊ eo
qđ nõ habebat radicẽ exaruit. Et aliud ce
cidit in spinas: ⁊ ascẽderũt spine: ⁊ suffoca
uerũt illud: ⁊ fructũ non dedit. Et aliud ce
cidit i terrã bonã et dabat fructũ ascẽdẽtez
⁊ crescẽtẽ: ⁊ afferebat unũ tricesimũ et unũ
sexagesimũ ⁊ unũ cẽtesimũ. ⁊ dicebat: Qui
hz aures audiẽdi audiat: ⁊ cũ eẽt singular'
itrogauerũt eũ hi q̃ cũ eo erãt duodeci pa
rabolã: ⁊ dicebat eis: Uob' datũ ẽ nosse my
steriũ regni dei: ill' ãt q̃ foris sũt: i parabol'
oia fiũt: ut uidẽtes uideãt ⁊ nõ uideãt: ⁊ au
diẽtes audiãt ⁊ ñ itelligãt: ne qñ cõuertãt et
dimittãt eis peccata. Et ait ill': Nescit' para
bolã hãc? Et quõ oẽs parabolas cognosce
tis: Qui semiat: v̾bũ semiat. Hi ãt sũt q̃ cir
ca uiã ubi semiat uerbũ: ⁊ cũ audierit cõfesti
uẽit sathanas ⁊ aufert v̾bũ qđ semiatũ ẽ in
cordibꝰ eorũ. Et hi sũt sil'iter q̃ sup petrosa
seminãt q̃ cũ audierit v̾bũ: stati cũ gaudio
accipiũt illud et ñ hñt radicẽ i se: sz tp̃ales
sũt: deide orta tribulatiõe et psecutiõe ppt
v̾bũ cõfesti scãdalizãt. Et alij sũt q̃ i spinis se
minãt: Hi sunt q̃ v̾bũ audiũt: et erũne se
culi et deceptio diuitiarũ et circa reliqua cõ
cupiscẽtie itroeũtes suffocãt v̾bũ: ⁊ siñ fruc
tu efficit: ⁊ hi sũt q̃ sup trã bonã semiati sũt:
q̃ audiũt v̾bũ ⁊ suscipiũt ⁊ fructificãt unũ
tricesimũ: unũ sexagesimũ: ⁊ unũ cẽtesimũ.
Et dicebat illis: Nũq̃d uẽit lucerna ut sub
modio ponat aut sub lecto? Nõne ut super
candelabrũ ponatur? Nõ est eni aliquid ab
sconditũz qđ non manifestetur: nec factũ ẽ
occultũ quod non ueniat in palã. Siquis
habet aures audiendi audiat. Et dicebat il
lis: Uidete quid audiatis: in qua mensura
mensi fueritis remetiet' uob': ⁊ adijciet' uob'.
Qui.n. hz dabit' illi: ⁊ q̃ ñ hz etiã qđ hz au
feret ab eo: ⁊ dicebat: Sic est regnũ dei quẽ
admodum si homo iaciat semẽtẽ in terrã ⁊

dormiat: ⁊ exurgat nocte ⁊ die: ⁊ semen ger
minet: et icrescat: dū nescit ille. Ultro. n. t̄ra
fructificat: p̄mū herbā: deīde spicā: deinde
plenū frumētuz ī spica. Et cuz ex se p̄duxe
rit fruct⁹ stati mittit falcē: qm̄ adest messis.
Et dicebat: Cui assimilabim⁹ regnum dei:
aut cui parabole ꝯparabim⁹ illud? Sicut
granū synapis qḋ cū semiatum fuerit ī t̄ra
min⁹ ē oib⁹ semib⁹ q̄ sūt ī t̄ra: ⁊ cū natū fue-
rit ascēdit ī arborē: ⁊ fit mai⁹ oib⁹ olerib⁹:
⁊ facit ramos magnos: ita ut possint sub ū
bra ei⁹ aues celi habitare: et talib⁹ m̄lt̄ pa
rabol' loq̄bat̄ eis v̄bū p̄ut poterant audire:
sine parabola āt n̄ loq̄bat̄ eis. Seōsū āt di
scipul' suis disserebat oīa: et ait ill' ī illa die
cū sero eēt fc̄z: trāseam⁹ ꝯtra: et dimittētes
t̄bā assumūt eū ita ut erat ī naui: et alie na
ues erāt cuz illo: et fc̄a ē p̄cella magna uēti:
et fluct⁹ mittebat ī naui: ita ut iplēt̄ nauis.
Et erat ip̄e ī puppi sup ceruical dōmiēs: et
excitāt eū: et dicūt illi: Magr̄: n̄ ad te p̄tiet:
q: perim⁹? Et exurgēs cōmiat⁹ ē uēto: et di
xit mari: Tace: obmutesce: et cessauit uēt⁹:
et fc̄a ē trāq̄llitas magna: et ait ill': Quid ti
midi estis? Necdū habetis fidē: et timuerūt ti
more magno. Et dicebāt ad alterutrū: Quis
putas ē iste: q: uēt⁹ ⁊ mare obediūt ei? ¶ V.

Et uenerūt trās fretuz maris ī regiōez ge
rasenorum. Et exeūti ei de naui stati
occurrit de monumētis hō ī sp̄u imūdo: q̄
domiciliū habebat ī monumentis: et neq3
catenis iā quisq̄ poterat eū ligare: qm̄ sepe
cōpedib⁹ ⁊ catenis uinctus: dirupisset cate
nas ⁊ ꝯpedes ꝯminuissz: ⁊ nemo poterat e
um domare: et sēp die ac nocte ī monumen
tis ⁊ ī mōtib⁹ erat clamās ⁊ concidēs se la-
pidib⁹. Uidēs aūt iesum a longe cucurrit ⁊
adorauit eū: et clamās uoce magna dixit:
Quid mihi ⁊ tibi iesu fili dei altissimi? Ad
iuro te p deū: ne me torqueas. Dicebat. n. il
li: Exi sp̄us immūde ab hoīe isto: et īt̄roga
bāt eū: Qḋ tibi nomē ē? Et dixit ei: Legio
mihi nomē est: q: m̄lti sum⁹: et d̄p̄cabat̄ eū
multū: ne se expellēt extra regiōez. Erat āt
ibi circa mōtē grex pōcorū magn⁹ pascēs in
agris: et deprecabantur eum spiritus dicē-
tes: Mitte nos ī porcos: ut ī eos īt̄roeam⁹.
Et concessit eis statim iesus: et exeūtes spi
rit⁹ immundi īt̄roierūt ī porcos: et magno
impetu grex precipitat⁹ est in mari ad duo
milia: ⁊ suffocati sunt ī mari. Qui autem
pascebāt eos fugerūt: et nunciauerunt in ci

uitatē ⁊ ī agros: et egressi sūt uidē q̄d eēt fa
ctū: et uenerūt ad iesū: et uidēt illū q̄ a demo
nio uexabat̄ sedētē uestitū ⁊ sane mentis ⁊
timuerūt: ⁊ narrauerūt ill' q̄ uiderant quali
t̄ factū eēt ei qui demoniū habuerat ⁊ d̄ pō
cis: et rogare cepūt eū: ut discedēt de finib⁹
eorū. Cūq3 ascēdēt naui: cepit illū dep̄cari
qui a demonio uexatus fuerat ut esset cuz
illo: et non admisit eū: sed ait illi: Uade in
domū tuā ad tuos: et annuncia illis quāta
tibi dn̄s fecerit: et mi̅s⁹ sit tui: et abijt et ce-
pit p̄dicare ī d̄capoli quāta sibi fecissz iesus
⁊ oēs mirabāt̄. Et cū ascēdisset iesus ī naui
rursus trās fretū ꝯuēit t̄ba m̄lta ad eū: et
erat circa mare. Et uēit q̄dā d̄ archisynago
gis noīe iayr⁹: et uidēs eū p̄cidit ad pedes e
i⁹ ⁊ dep̄cabat̄ eū m̄ltū dicēs: qm̄ filia mea ī
extremis ē: ueni ipone manū sup eā: ut sal
ua sit ⁊ uiuat. Et abijt cū illo: et seq̄bat̄ euz
t̄ba m̄lta: et cōp̄mebāt eū: et m̄lier q̄ erat in
p̄fluuio sāguinis ānis duodeci ⁊ fuerat m̄l
ta perpessa a complurib⁹ medicis: et eroga
uerat oīa sua: neq̄q̄ profecerat: sed mag̅
deteri⁹ habebat: cū audisset de iesu: uēit in
t̄ba retro: et tetigit uestimētū ei⁹. Dicebat. n.
quia si uel uestimētuz ei⁹ tetigero: salua ero.
et confesti siccat⁹ ē fōs sāguinis eius ⁊ sēsit
corpore quia sanata eēt a plaga: et stati ie-
sus ī semetip̄o cognoscens uirtutē q̄ exierat
de illo: conuersus ad t̄bā aiebat: Quis teti-
git uestimēta mea? Et dicebant ei discipuli
sui: Uides turbā ꝯprimētē te: et dic̄: q̄s me
tetigit? et circūspiciebat uidē eā q̄ hoc fece
rat. Mulier uero timēs et tremēs sciēs qḋ
fc̄z eēt ī se: uēit et p̄cidit añ eū et dixit ei om
nē ueritatē. Jlle āt dixit ei: Filia fides tua te
saluā fecit: uade ī pace: et esto sana a plaga
tua. Adhuc eo loq̄nte uēiūt nūcij ad archi
synagogū dicētes: q: filia tua mōtua ē: q̄d
ultra uexas magr̄z? Jesus āt audito uerbo
qḋ dicebat̄: ait archisynagogo: noli timere:
t̄m̄modo crede: et n̄ admisit quēq̄ se sequi:
nisi petrū ⁊ iacobū et ioānē fratrē iacobi.
Et ueniunt in domū archisynagogi. Et ui
dit tumultū et flentes ⁊ eiulantes multū: et
ingressus ait illis: Quid turbamini ⁊ plo-
ratis? Puella non est mortua sed dormit.
Et irridebant eum: ipse uero eiectis omni-
bus assumit patrem ⁊ matrē puelle: et qui
secum erant: et igrediuntur ubi puella erat
iacens ⁊ tenēs manū puelle ait illi: Thabi
thacumi: quod ē īt̄pretatū: puella tibi dico

surge. Et ꝯfestim surrexit puella ⁊ ambula
bat: erat aūt annoꝝ duodeciꝫ: ⁊ obstupue-
runt stupore magno. Et precepit illis vehe-
mēter: ut nemo id sciret: ⁊ iussit dare illi mā
ducare.

VI.

Et egressus inde abijt in patriā suaꝫ:
⁊ sequebant̄ eū discipuli sui. Et facto
sabbato cepit in synagoga docere: ⁊ multi
audientes admirabant̄ ī doctrina eiꝰ dicen
tes: Uñ huic hec oīa? Et q̄ ē sapiētia q̄ data
ē illi: ⁊ virtutes tales q̄ ꝑ manꝰ eiꝰ efficiunt̄?
Nonne hic ē faber filiꝰ marie: frat̄ iacobi ⁊
ioseph ⁊ iude ⁊ simōis? Nōne ⁊ sorores eiꝰ
hic nobiscū sūt? Et scādalizabāt̄ in illo. Et
dicebat illꝭ iesus: qꝛ n̄ ē ꝓpheta sine honore:
nisi ī patria sua ⁊ ī domo sua ⁊ ī cognatiōe
sua. Et n̄ potat ibi virtutē vllā facē nisi pau
cos īfirmos īpositꝭ manibꝰ curauit ⁊ mira-
bat̄ ꝓpt̄ īcredulitatē eoꝝ: ⁊ circuibat castel-
la ī circuitu docēs. Et uocauit duodecim: ⁊
cepit eos mittē binos: dabat illꝭ ꝑtatē spiri-
tuū imūdoꝝ. Et p̄cepit eis ne qd tollerent
in via nisi virgā tm̄: nō perā n̄ panē neqꝫ in
zona es sed calciatos sandalijs: ⁊ ne iduerēt
duabꝰ tunicꝭ. Et dicebat eis: Quocūqꝫ itro
ieritꝭ ī domū: illic manete donec exeatꝭ ide:
⁊ q̄cūqꝫ nō receperit uos nec audierit: exeū
tes inde excutite puluerē de pedibꝰ vr̄is ī te
stimoniū illis. Et exeūtes p̄dicabāt ut pn̄iā
agerēt: ⁊ dmonia mlta eijciebāt ⁊ ūgebāt o
leo mltos egros ⁊ sanabāt. Et audiuit rex
herodes: maīfestū. n. fcꝫ ē nomē eiꝰ: ⁊ dice-
bat: Quia ioānes baptista resurrexit a mō
tuis: ⁊ ꝓpterea uirtutes operant̄ ī illo. Alij
autē dicebāt qꝛ helias ē: alij vō dicebāt qꝛ
ꝓpheta ē q̄si unꝰ ex ꝓphetis. Quo audito
herodes ait: Quē ego decollaui ioānē hic
a mōtuis resurrexit. Ipse herodes misit ac
tenuit ioānē ⁊ uixit eū ī carcerē ꝓpt̄ herodi
adē uxorē philippi fratris sui: qꝛ duxerat e
ā. Dicebat. n. ioānes herodi: Nō licet t̄ ha-
bere uxorē fratris tui. Herodias autē īsidi
abatur illi: ⁊ uolebat occidere euꝫ nec pote
rat. Herodes aūt metuebat ioānē sciēs euꝫ
uirū iustū ⁊ sāctū ⁊ custodiebat eū: ⁊ audi-
to eo mlta faciebat: ⁊ libēt̄ eum audiebat.
Et cū dies opportunus accidisset: herodes
natalis sui cenam fecit principibus ⁊ tribu
nis ⁊ primis galilee. Cumqꝫ introisset filia
ipsiꝰ herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuisset he-
rodi simulqꝫ ācūbētibus: rex ait puelle: Pe
te a me qd̄ uis ⁊ dabo tibi: ⁊ iurauit illi: qꝛ
q̄cq̄d petierꝭ dabo tibi: lꝫ dimidiū rēgni mei.
Que cū exijsset dixit mr̄i sue: Quid petā? at
illa dixit: Caput ioānis baptiste: cūqꝫ itrois
set stati cū festinatiōe ad regē: petiuit dicēs:
Uolo ut ꝓtinꝰ des mihi ī disco caput ioan
nis baptiste. Et ꝯtristatꝰ ē rex: ꝓpt̄ iusiuran
dū ⁊ ꝓpt̄ silꝭ discūbetes noluit eā ꝯtristare:
sꝫ misso spiculatore p̄cepit afferri caput eiꝰ
ī disco: et decollauit eū ī carcere ⁊ attulit ca
put eiꝰ ī disco: ⁊ dedit illud puelle: ⁊ puella d
dit mr̄i sue. Quo audito discipuli eiꝰ uene-
rūt ⁊ tulerūt cōpꝰ eiꝰ: ⁊ posuerūt illud in mo
numēto. Et cōuenietes apl̄i ad iesū renuncia
uerūt ei oīa q̄ egerāt ⁊ docuerāt: et ait illis:
Uenite seōsū ī d̄ſtū locū: et req̄escite pusil
lū. Erāt. n. q̄ ueniebāt ⁊ rediebāt mlti: ⁊ nec
spatiū mādu cādi habebāt: ⁊ ascēdētes ī na
ui abierūt ī desertū locū seorsū: et uiderūt e
os abeūtes: ⁊ cognouerūt mlti ⁊ pedestres
de oībꝰ ciuitatibꝰ currerūt illuc ⁊ p̄uenerūt
eos. Et exiēs uidit turbā mltā iesus ⁊ mis-
tꝰ ē sup eos qꝛ erāt sicut oues n̄ hn̄tes pasto
rē: ⁊ cepit illos docē mlta: et cū iā hora ml-
ta fieret: accesserūt discipuli eiꝰ dicētes: De
sertꝰ est locꝰ hic: ⁊ iā hora p̄terijt: dimitte il
los: ut eūtes ī ꝓximas uillas ⁊ uicos emāt
sibi cibos quos mādu cēt. Et rn̄dēs ait illꝭ:
Date illis mādu care: et dixerūt ei: Euntes
emamꝰ ducētꝭ denarijs panes: ⁊ dabimꝰ illꝭ
mādu care: et dixit eis. Quot panes habe-
tꝭ? Ite ⁊ uidete: et cū cognouissēt dicūt: quī
qꝫ: ⁊ duos pisces: ⁊ p̄cepit illꝭ ut accūbē face
rent oēs sꝫ cōtubernia super uiride fenuꝫ.
Et discubuerunt ī partes ꝑ centenos ⁊ qui
quagenos: et acceptꝭ quiqꝫ panibus et duo
bus piscibꝰ: ītuēs in celū bn̄dixit ⁊ fregit pa
nes ⁊ dedit discipulis suis ut ponerēt ante
eos ⁊ duos pisces diuisit oībꝰ: et manduca
uerūt oēs: ⁊ saturati sūt. Et sustulerūt reli-
q̄as fragmētorū duodeci cophinos plenos
⁊ de piscibꝰ. Erāt āt q̄ mādu cauerūt quiqꝫ
milia uiroꝝ. Et stati coegit discipulos suos
ascēdere naui ut precederēt eū trās fretū ad
bethsaidā: dū ipe dimittēt ppl̄m: et cū dimi
sisset eos: abijt ī mōtē orare. Et cū sero essꝫ
erat nauis ī medio mari: ⁊ ipse solus in ter
ra: et uidēs eos laborātes in remigādo: erat
enim uentus contrarius eis: ⁊ circa quar-
tam uigiliam noctis uenit ad eos ambulās
supra mare. Et uolebat preterire eos. At
illi ut uiderūt eum ambulantem supra ma
re putauerunt fātasma esse: ⁊ exclamauerūt

omnes.n.uiderunt eū: ꝛ cōturbati sūt: ꝛ sta
tim locutus ē cū eis ꝛ dixit eis: Confidite:
ego sum: nolite timere. Et ascēdit ad illos i
nauim: cessauit uēt⁹: et pl⁹ magꝭ itra se stu
pebant. Non eīm itellexerūt de panib⁹: erat
enim cor eorum obcecatū: et cū transfretas
sent uenerunt i terram genasaret: et appli
cuerūt. Cūqꝫ egressi essēt de naui ꝯtinuo co
gnouerūt eū: et pcurrētes uniuersā ꝛgionē
illā cepant i grabatꝭ eos q̄ se male habebāt
circūferre ubi audiebant eū eē. Et quocūqꝫ
itroibat in uicos uel i uillas aut ciuitates:
i plateis ponebāt ifirmos: et depcabāt eū
ut uel fimbriā uestimēti ei⁹ tāgerēt: et quot
quot tāgebāt eū: salui fiebāt. ¶VII.

Et ꝯuenerūt ad eum pharisei et quidā
de scribis uenietes ab hierosolymis.
Et cū uidissent quosdam ex discipulis eius
cōmunib⁹ manib⁹ id ē nō lotꝭ mādūcare pa
nes: uituperauerūt. Pharisei.n. et omnes
iudei nisi crebro lauerit man⁹ nō māducāt
tenētes traditiōēs seniorū: ꝛ a foro nisi bap
tizēt nō comedūt: et alia multa sunt q̄ tradi
ta sunt illis seruare: baptismata calicum ꝛ
urceorū et eramētorū et lectorū: et itroga
bant eū pharisei et scribe: Quare discipuli
tui n̄ ābulāt: iuxta traditiōēs seniorū: sꝫ cō
munib⁹ manib⁹ māducāt panē. At ille rn̄
dēs dixit eis: Bn̄ pphetauit isaias ꝺ uobis
hypocritꝭ sicut scriptū ē: Popul⁹ hic labijs
me honorat. Cor āt eorū lōge ē a me. In ua
nū āt me colūt docētes doctrinas ꝛ pcepta
hoīū. Relinquētes eīm mādatū dei tenetꝭ
traditiōes hoīū: baptismata urceorū ꝛ ca
licū et similia his facitꝭ mlta: ꝛ dicebat illꝭ:
Bn̄ irritū fecistꝭ pceptū dei: ut traditiōē ve
strā suetꝭ. Moyses.n. dixit: Honora pr̄em
tuū ꝛ mr̄ēz tuā: ꝛ q̄ maledixerit pr̄i uel mr̄i
morte moriat. Uos āt dicitꝭ: Si dixerit hō
pr̄i aut mr̄i corbā: qd̄ ē donū qd̄cūqꝫ ex me
tibi pfuerit: et ultra n̄ dimittitꝭ eū q̄cq̄ facē
pr̄i suo aut mr̄i: rescidētes ūbū dei p traditio
nē uraz quā tradidistꝭ: ꝛ similia huiusmōi mlꝭ
ta facitꝭ. Et aduocās itēz turbas dicebat il
lis: Audite me omnes et intelligite. Nihil ē
extra hominē introiens i eū quod possit e
um coinquinare: sed que de homine proce
dūt illa sunt que communicant hominē.
Siqs hꝫ aures audiēdi audiat. Et cū itroīs
sꝫ i domū a tba: iterrogabāt eū discipuli ei⁹
parabolā. Et ait illis: Sic ꝛ uos iprudētes
estꝭ: Nō itelligitꝭ q᷑ ōe extrīsec⁹ itroiens in
hoīēz n̄ pōt eū coicare q᷑ n̄ itrat i cor eius
sꝫ i uētrē uadit ꝛ i secessū exit purgans oēs
escas. Dicebat āt qm̄ illa de hoīe exeūt: illa
coicāt hoīēz. Ab int⁹.n. de corde hoīū ma
le cogitatiōes procedūt: adulteria: fornica
tiones: homicidia: furta: auaricie: neq̄cie:
dol⁹ ipudicitie: ocul⁹ mal⁹: blasphemia sup
bia stultitia. Oīa hec mala ab it⁹ pcedūt: ꝛ
coicāt hoīēz. Et ide surgēs abijt i fines tyri
ꝛ sydonis: ꝛ igressus domū neminē uoluit
scire: ꝛ n̄ potuit latē. Mlier.n. stati ut audi
uit de eo cui⁹ filia habebat spꝫ imūdū itra
uit ꝛ pcidit ad pedes ei⁹. Erat.n. mlier gēti
lꝭ syrophenissa genē: et rogabat eū ut ꝺmōi
nū eiceret ꝺ filia ei⁹. Qui dixit illi: Sine p
us saturari filios. Nō ē.n. bonū sumere pa
nē filiorū: et mittē canib⁹. At illa rn̄dit: ꝛ di
xit illi: Utiqꝫ dn̄e: Nā ꝛ catelli comedūt sb
mēsa de micis puerorū. Et ait illi: Propter
hūc smonē uade: exijt ꝺmoniū de filia tua.
Et cū abisset domū iuenit puellā iacētē su
pra lectū: et demoniū exijsse. Et iterū exiēs
de finib⁹ tyri venit p sydonē p mare galilee
īt medios fines decapoleos: et adducunt ei
surdū ꝛ mutū: et depcabātur eū: ut iponat
illi manū. Et apprehēdēs eū ꝺ tba seorsū
misit digitos suos i auricula ei⁹: et expuēs
tetigit liguā ei⁹: ꝛ suspiciēs i celū igemuit: ꝛ
ait illi: Effeta: qd̄ ē adapire: ꝛ stati apte sūt
aures ei⁹: ꝛ solutū ē uiculū ligue ei⁹ ꝛ loq̄ba
t recte: ꝛ pcepit illꝭ ne cui dicerēt. Quanto
āt eis pcipiebat tātomagis plus pdicabāt:
et eo āpli⁹ admirabāt: dicētes: Bn̄ oīa fecit
ꝛ surdos fecit audire: ꝛ mutos loq̄. ¶VIII.

In diebus illis iterū cū tba multa essꝫ
cū iesu: nec haberent quod manduca
rēt: ꝯuocatis discipulis ait illis: Misereor
sup turbā: q᷑ ecce iā triduo sustinēt me nec
hn̄t qd̄ māducēt: ꝛ si dimisero eos ieiunos
i domū suā: deficient i via: quidā.n. ex eis
de lōge uenerūt. Et rn̄derūt ei discipuli sui.
Un̄ illos qs potīt hic saturaī panibus i so
litudine: Et itrogauit eos: Quot panes ha
betꝭ: q̄ dixerūt: septē: ꝛ pcepit tbe discūbere
sup trā. Et accipiēs septē panes gr̄as agēs
fregit: ꝛ dabat discipulis suis ut apponerēt
ꝛ apposuerunt turbe. Et habebant piscicu
los paucos: ꝛ ipsos benedixit: ꝛ iussit ap
poni: ꝛ manducauerunt ꝛ saturati sunt:
ꝛ sustulerunt quod superauerat de fragmē
tis septem sportas. Erant autem qui man
ducauerant q̄si q̄ttuor milia: ꝛ dimisit eos

Et stati ascēdēs naui cū discipl'is suis: vēit
i ptes dalmanutha. Et exierūt pharisei et ce-
perūt cōquirere cū eo: qrentes ab illo signū de
celo tētantes eū. Et ingemiscens spū ait:
Quid generatio ista signū qrit? Amē dico
vob' si dabit generatiōi isti signū. Et dimit-
tēs eos ascēdit iterū naui: ⁊ abijt trās fretū.
Et obliti sūt panē sumē: ⁊ nisi vnū panē nō
habebāt secū i naui. Et pcipiebat eis dicēs:
Uidete ⁊ cauete a fermēto phariseoꝝ: ⁊ fer-
mēto herodis. Et cogitabāt ad altutrū di-
cētes: qꝛ panē ñ habemꝰ. Quo cognito: ait
ill' iesus: Quid cogitatis: qꝛ panes ñ habetis:
nōdū cognoscitis nec itelligitis? Adhuc ceca-
tū habetis cor vr̄m. Ocl'os hñtes ñ videtis: et
aures hñtes ñ auditis: nec īcordamini qñ qnqꝫ
pāes fregi i qnqꝫ milia: ⁊ qt cophinos frag
mentoꝝ plenos sustulistis? Dicūt ei: Duode
cim. Qñ ⁊ septē panes i qttuor milia: quot
spōtas fragmētoꝝ tulistis? Et dicūt ei: septē.
Et dicebat eis: Quō nōdū itelligitis? Et veni-
ūt bethsaida: ⁊ adducūt ei cecū: ⁊ rogabāt
eū ut illū tāgeret. Et apprehēsa manu ceci
eduxit eū extra vicū: ⁊ expuēs i ocl'os eius
ipositis manibꝰ suis itrogauit eū siqd vidēt.
Et aspiciēs ait: Uideo hoies velut arbores
ambulātes. Deinde iterū iposuit manꝰ sup
ocl'os eiꝰ ⁊ cepit vidē ⁊ restitutus est: ita ut
clare vidēt oia. Et misit illū i domū suā di-
cēs: Uade i domū tuā: ⁊ si i vicū itroieris ne
mini dixeris. Et igressus ē iesus ⁊ discipl'i eiꝰ
castella cesaree philippi: ⁊ i uia introgabat
discipl'os suos dicēs eis: Quē me dicūt eē
hoies? Qui rñderūt illi dicētes: Alij ioānē
baptistā: alij heliā: alij vō qi vnū ō pphetis.
Tūc dic ill': Uos vō quē me eē dicitis? Rñs
petrꝰ ait ei: Tu es xp̄us. Et cōmiatꝰ ē eis ne
cui dicerēt ō illo. Et cepit docē eos qm̄ opō
tet filiū hois pati multa ⁊ reprobari a seni-
orib' ⁊ a sūmis sacerdotibꝰ ⁊ scrib' ⁊ occidi:
⁊ pꝰ tres dies resurgē: et palā vbū loqbat: ⁊
apphendēs eū petrꝰ: cepit icrepare eū. Qui
cōuersus ⁊ vidēs discipulos suos: cōmiatꝰ ē
petro dicēs: Uade retro me sathana: qm̄ ñ
sapis q dei sūt: sed q sūt hoiū. Et cōuocata
turba cū discipulis suis: dixit eis: Siquis
vult me sequi: deneget semetipsum: ⁊ tollat
crucē suā ⁊ sequatur me. Qui. n. voluerit
animā sua saluā facere perdet eam: qui aūt
perdiderit animā suā propter me ⁊ euange-
liū: saluā faciet eā. Quid enim pderit hoī
si lucret mundū totū: ⁊ detrimentū anime
sue faciat? Aut qd hō cōmutatiōis dabit p
aia sua. Qui. n. me cōfessus fuerit ⁊ uerba
mea in generatione ista adultera ⁊ peccatri
ce: ⁊ filius hois cōfitebit eū cū venerit i glīa
patris sui cū angelis sanctis. Et dicebat ill':
Amē dico vob': qꝛ sūt quidā de hic stantibꝰ
qui nō gustabūt mortē: donec videāt regnū
dei veniēs in virtute. .IX.

Et pꝰ dies sex assumpsit iesus petrum
⁊ iacobū ⁊ ioannē: ⁊ ducit illos i mō-
tem excelsū solos: ⁊ transfiguratus ē corā
ipsis: ⁊ vestimenta eiꝰ facta sunt splendētia
⁊ candida nimis velut nix: qualia fullo nō
pōt sup terrā candida facere. Et apparuit
ill' helias cū moyse: ⁊ erāt loqntes cū iesu.
Et rñdēs petrꝰ ait iesu: Rabbi bonū ē nos
hic eē: ⁊ faciamꝰ tria tabnacula: tibi vnū: et
moysi vnū: ⁊ helie vnū. Nō. n. sciebat quid
dicēt. Erāt. n. timore extriti: et facta est nu-
bes obūbrās eos: ⁊ vēit uox de nube dicēs:
Hic ē filiꝰ meꝰ carissimꝰ: audite illū. Et stati
circūspiciētes neminē ampliꝰ viderunt nisi
iesū tm̄ secū. Et descēdētibꝰ illis de mōte p-
cepit ill': ne cuiqꝫ qō vidissēt narrarent: nisi
cū filiꝰ hois a mōtuis resurrexerit. et uerbū
cōtinuerunt apud se: cōqrentes qd eēt cū a
mōtuis resurrexerit. Et itrogabāt eū dicen
tes: Quid ergo dicunt pharisei ⁊ scribe: qꝛ
heliā opōteat vēire pmū? Qui rñdēs ait il-
lis: Helias cū venerit primo restituet oia: et
quō scriptū ē i filiū hois: ut mlta patiat ⁊ cō
tēnat. Sed dico uob' qꝛ ⁊ helias vēit: ⁊ fece-
rūt illi qcūqꝫ voluerūt: sic scriptū ē de eo. Et
veniēs ad discipl'os suos vidit tbā magnā
circa eos: ⁊ scribas cōqrētes cū ill'. Et cōfesti
ois pplus vidēs iesū stupefactꝰ ē ⁊ expaue-
rūt: ⁊ accurrētes salutabāt eū. Et itrogauit
eos: Quid it' uos cōqritis? Et rñdēs unꝰ ō tba
dixit: Mgr̄ attuli filiū meū ad te hñtē spiri
tū mutū: q vbicūqꝫ eū apphenderit: allidit
illū: ⁊ spumat ⁊ stridet dentibꝰ ⁊ arescit. Et
dixi discipulis tuis ut eijcerēt illū: ⁊ nō po-
tuerūt. Qui rñdēs eis dixit: O generatio i-
credula: qdiu apō vos ero? qdiu vos pati-
ar? Afferte illū ad me. et attulerūt eū. Et cū
vidisset eū stati sps cōturbauit illū: ⁊ elisus i
terrā volutabat spumās. Et introgauit pa
trē eiꝰ: quantū tpis ē ex q ei hoc accidit? At
ille ait: Ab ifātia. Et freqnt eū in ignē et in
aquā misit: ut eū pdēt. Sed siqd potes: ad
iuua nos: miſertꝰ nři. Jesus aūt ait illi: Si
potes credere oia possibilia sūt credēti. Et

ꝯtinuo exclamãs pr̃ pueri cũ lachrymis aie
bat: Credo dñe: adiuua icredulitatẽ meaꝫ.
Et cũ vidisset iesus ꝯcurrentẽ turbã: cõmi-
nat⁹ ẽ spũi imũdo dicẽs illi: Surde et mute
spus: ego ꝓcipio tibi exi ab eo: et ãplius ne
itroeas i eũ. Et exclamãs ⁊ multum discer-
pens eũ exijt ab eo: ⁊ fact⁹ ẽ sicut mortuus:
ita ut multi dicerẽt qꝛ mortu⁹ ẽ. Jesus ãt te
nens manũ ei⁹ eleuauit eũ: ⁊ surrexit. Et cũ
introisset i domũ: discipuli ei⁹ secreto itro-
gabãt eũ: Quare nos ñ potuimus eijcẽ eũ?
Et dixit illis: Hoc gen⁹ i nllo põt exire: nisi
in oꝛone ⁊ ieiunio. Et inde ꝓfecti ꝑtergredi-
ebant galileã: nec volebat quẽq̃ꝫ scire. Doce
bat aũt discipulos suos: ⁊ dicebat illis: qm̃
fili⁹ hois tradet i man⁹ hoiuꝫ ⁊ occidẽt eũ:
⁊ occisus tͥtia die resurget. At illi ignorabãt
verbũ: ⁊ timebãt introgare eũ. Et venerũt
capharnaũ. Qui cũ domi essent itrogabat
eos: quid i via tractabatis? At illi tecebãt. Si
qdẽ i via int̃ se disputauerãt: qs eoꝝ maior
esset. Et residẽs uocauit duodeci: ⁊ ait illis:
Si qs vult ꝓm⁹ ee: erit oĩuꝫ nouissim⁹: ⁊ oi-
um mister. Et accipiẽs pueꝝ statuit eũ i me
dio eoꝝ: quẽ cũ cõplex⁹ esset ait illis: Quisqs
unũ ex huiusmõi pueris recepit i noie meo:
me recipit: ⁊ qcũqꝫ me suscepit: ñ me susci-
pit: sed eũ q̃ misit me. Rñdit illi ioannes di
cẽs: Mgr̃ uidim⁹ qndã i noie tuo eijciẽtẽ dę-
mõia q ñ seqt̃ nos: ⁊ ꝓhibuim⁹ eũ. Jesus ãt
ait: Nolite ꝓhibẽ eũ. Nẽo ẽ.n. q̃ faciat uirtu
tẽ i noie meo: ⁊ possit cito male loq̃ de me.
Qui.n. ñ ẽ adũsũ vos: ꝓ vob̃ ẽ. Quisqs.n.
potũ dederit uobis calicẽ aque frigide i no-
mie meo: qꝛ christi estis: amen dico uobis nõ
perdet mercedẽ suã. Et qsquis scãdalizaue
rit vnũ ex his pusillis credentib⁹ in me: bo
nũ ẽ ei magis si circũdaret mola asinaria col
lo ei⁹ ⁊ in mare mitteret. Et si scandalizaue
rit te manus tua: abscide illã. Bonũ est tibi
debilẽ introire in uitã: q̃ꝫ duas manus ha-
bentẽ: ire in gehennaꝫ in ignẽ inextinguibi-
lem: vbi vermis eoꝝ nõ morit̃: ⁊ ignis non
extinguit̃. Et si pes tu⁹ te scandalizat: ãputa
illũ. Bonũ ẽ tibi claudũ itroire i uitã etnã:
q̃ꝫ duos pedes hñtẽ mitti in gehẽnã ignis
inextinguibilis: vbi vermis eoꝝ nõ morit̃:
⁊ ignis nõ extinguit̃. Qꝫ si oculus tu⁹ scãda
lizat te: eijce eũ. Bonũ est tibi luscũ introire
in regnũ dei: q̃ꝫ duos oculos habẽteꝫ mitti
in gehennã ignis: vbi vermis eorũ non mo
rit̃: ⁊ ignis nõ extinguit̃. Omnis enim igne
saliet: ⁊ omnis victima sale salietur. Bonũ
est sal. Qꝫ si sal insulsũ fuerit: i quo illud cõ
dietis? Habete in uobis sal: ⁊ pacem habe-
te inter vos.

¶ .X.

ET inde exurgens venit in fines iudee
vltra ioꝛdanẽ: ⁊ ꝯueniunt iterũ turbe
ad eũ: ⁊ sicut consueuerat iterũ docebat il-
los. Et accedẽtes pharisei introgabãt eũ: si
licet uiro vxorẽ dimittẽ: tẽtãtes euꝫ. At ille
rñdẽs dixit eis: Quid uob̃ ꝓcepit moyses?
Qui dixerũt: Moyses ꝑmisit libellũ ꝛpudij
scribẽ ⁊ dimittẽ. Quib⁹ rñdẽs iesus ait: Ad
duritiã coꝛdis vr̃i scripsit uob̃ ꝓceptũ istõ.
Ab initio aũt creature masculũ ⁊ feminaꝫ
fec̃ eos de⁹. Propt̃ hoc relinqt hõ pr̃eꝫ suũ
⁊ mr̃eꝫ: ⁊ adherebit ad uxorẽ suã: ⁊ erũt duo
in carne vna. Jtaqꝫ iã nõ sũt duo sꝫ una ca-
ro. Qđ ergo de⁹ ꝯiũxit: hõ nõ sepet. Et i do
mo iteꝝ discipli ei⁹ de eodẽ introgauerũt eũ:
Et ait illis: Quicũqꝫ dimiserit uxorẽ suã et
aliã duxerit: adultiuꝫ cõmittit sup eã. Et si
uxoꝛ dimiserit uirũ suũ ⁊ alij nupserit mec-
chat̃. Et offerebãt illi puulos ut tãgẽt illos.
discipuli aũt cõminabãt offerẽtib⁹. Quos
cũ vidẽt iesus: idigne tulit: et ait illis: Sini-
te puulos uẽire ad me: ⁊ ne ꝓhibueritis eos.
Taliũ.n. ẽ regnũ dei. Am̃ dico uob̃: qsqs ñ
recepit regnũ dei uelut puulus: ñ itrabit in
illud. Et cõplexãs eos ⁊ iponens man⁹ sup
illos: bñdicebat eos. Et cũ egressus eẽt i uia
ꝓcurrens qdã genuflexo añ eũ: rogabat eũ
dicẽs: Mgr̃ bone: qd faciã ut uitã eternã ꝑ-
cipiã? Jesus ãt dixit ei: Quid me dicis bonũ?
Nemo bon⁹ nisi un⁹ de⁹: Precepta nosti: ne
adulteres: ne occidas: ne fureris: ne falsũ te-
stioniũ dixeris: ne fraudẽ feceris: honoꝛa pr̃eꝫ
tuũ ⁊ matrẽ. At ille rñdẽs ait illi: Mgr̃ hec
oĩa obſuaui a iuuẽtute mea. Jesus ãt ituit⁹
eũ dilexit eũ: ⁊ dixit ei: Unũ tibi deest. Uađ
qcũqꝫ hẽs uẽde ⁊ da paupib⁹: ⁊ habeb̃ the
sauꝝ in celo: ⁊ ueni seqre me. Qui ꝯtrista-
tus in uerbo: abijt merẽs. Erat.n. hñs mul
tas possessiões. Et circũspiciẽs iesus: ait di
scipłis suis: q̃ꝫ difficile q̃ pecũias habẽt i re-
gnũ dei itroibũt. Discipłi aũt ei⁹ obstupesce
bãt i v̄bis ei⁹. At iesus rursus rñdẽs ait illis:
Filioli: q̃ꝫ difficile ẽ ꝯfidẽtes i pecunijs in re
gnũ dei itroire. Facili⁹ ẽ camelũ ꝑ foꝛamen
acus trãsire: q̃ꝫ diuitẽ itrar̃ i regnũ dei. Qui
magis admirabãt dicẽtes ad semetipos. Et qs
põt salu⁹ fieri? Et ituẽs illos iesus ait: Apđ
hoies ipossibile ẽ: sed nõ apud deũ. Oĩa.n.

possibilia sūt apud deū. Et cepit ei petrꝰ di
cē. Ecce nos dimisimꝰ oīa: et secuti sumꝰ te.
Rñs iesus ait: Amē dico uobꝭ: Nemo ē qui
reliquerit domum aut fratres aut sorores
aut pr̄em aut mr̄ez aut filios aut agros ꝓpt̄
me et ꝓpt̄ euāgeliū q̄ ñ accipiet cēties tm̄ nc̄
i tp̄e hoc: domos et fr̄es ⁊ sorores ⁊ mr̄es ⁊
filios et agros cū ꝑsecutioībꝰ: ⁊ i seclo futo
uitā etnā. Multi āt erūt ꝑmi nouissimi: ⁊ no
uissimi ꝑmi. Erāt aūt i uia ascēdētes hiero
solymā: ⁊ ꝑcedebat illos iesus: ⁊ stupebāt ⁊
sequētes timebāt. Et assumēs iterū duode
ci cepit ill' dicē q̄ essēt ei uētura: qꝛ ecce ascē
dimꝰ hierosolymā: ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ ꝑncipi
bꝰ sacerdotū ⁊ scribꝭ ⁊ senioribꝰ ⁊ dānabūt
eū morte. Et tradēt eū gētibꝰ ⁊ illudēt ei: ⁊
conspuēt eū: ⁊ flagellabūt eū: ⁊ iterficiēt eū:
et tr̄tia die resurget: ⁊ accedūt ad eū iacobus
et ioannes filij zebedei dicentes: Magister
uolumꝰ ut qd̄cūqꝫ petierimꝰ facias nobꝭ. At
ille dixit eis: Quid uultꝭ ut faciā uobꝭ? Et di
xerūt: Da nobꝭ: ut unꝰ ad dexterā tuā et alius
ad sinistrā tuā sedeamꝰ i gl'ia tua. Jesus āt
ait eis: Nescitꝭ q̄d petatꝭ: Potestꝭ bibē cali
cē quē ego bibo: aut baptismo quo ego bap
tizor baptizari? At illi dixerūt ei: Possumꝰ.
Jesus āt ait: Calicē q̄dē quē ego bibo bibe
tꝭ: ⁊ baptismo quo ego baptizor baptizabi
mini: sedē āt ad dextrā meā ul' ad sinistrā:
ñ ē meū darē uobꝭ: sꝫ qbꝰ patū ē. Et audien
tes decē idignati sūt de iacobo ⁊ ioanne. Je
sus āt uocās eos: ait ill': Scitꝭ qꝛ hi q̄ uidēt̄
ꝑncipari gētibꝰ dn̄ant̄ eis: ⁊ ꝑncipes eoruꝫ
ꝑtatē hn̄t ipoꝝ. Nō ita ē āt i uobꝭ: sꝫ q̄cūqꝫ
uoluerit fieri maior: erit vr̄ mister: ⁊ q̄cūqꝫ
uoluerit i uobꝭ ꝑmꝰ eē: erit oīuꝫ suꝰ. Nā ⁊ fi
liꝰ hoīs ñ uenit ut mistraret̄ ei: sꝫ ut mistra
ret: et daret aīaꝫ suā redemptionem ꝑ mul
tis: et ueniūt hierico: et proficiscente eo de
hierico: et discipulis eiꝰ et plurima multitu
dine: filius thimei barthimeꝰ secus sedebat
iuxta uiā mendicans. Qui cum audisset qꝛ
iesus nazarenꝰ ē: cepit clamare et dicere: Je
su fili dauid miserere mei. Et cōminabāt il
li multi ut taceret. At ille multo magis cla
mabat: Fili dauid miserere mei. Et stans ie
sus precepit illū vocari: ⁊ vocant cecum: di
cētes ei: Aiequior esto. Surge uocat te: qui
proiecto uestimento suo: exiliens uenit ad
eum. Et respondens iesus dixit illi: Quid
tibi uis faciā? Cecꝰ āt dixit ei: Rabboni ut
uideam. Jesus autem ait illi: Uade: Fides
tua te saluū fecit. Et cōfestim uidit et seque
batur eum in uia.

XI.

Et cū appropinquarēt hierosolyme
et bethanie ad montem oliuaruꝫ mit
tit duos ex discipulis suis: et ait illis: Jte in
castellum qd̄ ꝯtra uos ē: Et statim itroeun
tes illuc iuenietis pulluꝫ ligatū: sup quē ne
mo adhuc hoīuꝫ sedit. Soluite illū ⁊ addu
cite. Et siqs uobꝭ dixerit q̄d facitis: dicite qꝛ
dño necessariꝰ ē: ⁊ ꝯtinuo illū dimittꝫ huc.
Et abeūtes inuenerūt pullū ligatū añ ianuā
foris i biuio ⁊ soluūt eū. Et q̄dā d̄ illic stāti
bꝰ dicebāt ill': Quid facitis soluētes pullū?
Qui dixerūt eis sicut ꝑceꝑat ill' iesus. Et di
miserūt eis. Et duxerūt pullū ad iesū: et impo
nūt illi uestimēta sua ⁊ sedit sup eū: multi au
tē uestimēta sua strauerūt i uia. Alij āt frōdes
cedebāt d̄ arboribꝰ: et sternebāt i uia: ⁊ q̄ ꝑi
bāt: et q̄ seq̄bāt̄ clamabāt dicētes: Osanna
bn̄dictꝰ q̄ uēit i noīe dn̄i: bn̄dictū qd̄ uēit re
gnū pr̄is nr̄i dauid: osāna i excelsis. Et itro
iuit hierosolymā i tēplū: et circūspectꝭ oībꝰ
cū iā uespera eēt hora: exijt i bethaniā cuꝫ
duodeci: ⁊ alia die cū exirēt a bethania esu
rijt. Cūqꝫ uidissꝫ a lōge ficū hn̄tē folia: uēit
siq̄d forte iueniret i ea: et cū uenisset ad eā:
nihil iuenit pret' folia. Nō.n.erat tēpus fi
corū. Et respondēs dixit ei: Jam nō āplius
i etnū ex te q̄sq̄ fructū manducet. Et audie
bāt discipuli eiꝰ: et uēiūt ituꝫ hierosolymā.
Et cū itroissꝫ i tēplū cepit eijcē uēdētes ⁊ e
mētes i tēplo: et mēsas nūmulariorū et ca
tedras uēdētiū colūbas euͤtit: et nō sinebat
ut q̄sq̄ trāsferret uas ꝑ tēplū: ⁊ docebat di
cēs eis: Nōne sciptū ē qꝛ domꝰ mea domꝰ o
ratōis uocabit̄ oībꝰ gētibꝰ? Uos āt fecistis e
ā speluncā latronū. Quo audito ꝑncipes sa
cerdotū et scribe q̄rebāt quō eū ꝑderēt. Ti
mebāt.n.eū: qm̄ uniuersa turba admiraba
t̄ sup doctrina eiꝰ: et cū uespa facta eēt: egre
diebat̄ de ciuitate: et cū mane trāsirēt: uide
rūt ficū aridā factā a radicibꝰ: et recordatꝰ
petrꝰ dixit ei: Rabbi: Ecce ficꝰ cui maledixi
sti aruit. Et respōdēs iesus ait illis: habete
fidem dei. Amen dico uobis: quia quicūqꝫ
dixerit huic monti tollere et mittere in ma
re: et non hesitauerit in corde suo: sed cre
diderit quia quodcunqꝫ dixerit fiat: fiet
ei. Propterea dico uobꝭ: omnia quecunqꝫ
orātes petitis credite qꝛ accipietꝭ: et eueniēt
uobꝭ: et cū stabitꝭ ad orandū: dimittite siq̄d
habetꝭ aduersus aliquē: ut et pr̄ ur̄ q̄ i celis

est dimittat uobis peccata vr̄a: q̄ si uos nō
dimiseritis: nec pr̄ vr̄ q̄ i celis ē dimittet uob̄
pc̄ca ur̄a. Et ueniūt rursus hierosolymā: et
cū ābularet i tēplo accedūt ad eum sūmi sa
cerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores: ⁊ dicūt ei: In
qua p̄tate hec facis: ⁊ q̄s dedit tibi hāc p̄tatē
ut ista facias? Jesus āt r̄ndēs ait illis: Inter
rogabo uos ⁊ ego unū v̄bū: ⁊ r̄ndete mihi:
⁊ dicā uob̄ i qua p̄tate hec faciā: baptismū
ioānis de celo erat: an ex hoīb⁹? R̄ndete mi
hi. At illi cogitabāt secū dicētes: Si dixeri-
mus de celo: dicet nobis: Quare ergo non
credidistis ei. Si dixerim⁹ ex hoīb⁹: timem⁹
pp̄lz. Oēs.n. habebant ioānē quia uere p̄
pheta eēt. Et r̄ndētes dicūt iesu: Nescim⁹.
Et r̄ndēs iesus ait illis: Neq̧ ego dico uob̄
i qua p̄tate hec faciam. C.XII.

Et cepit ill' i pabolis loq̄. Uineā pastina
uit hō: ⁊ circūdedit sepē: et fodit lacū
⁊ edificauit turrim: ⁊ locauit eā agricolis: ⁊
peregre profectus est: et misit ad agricolas
in tempore seruum: ut ab agricolis accipe
ret de fructu uinee. Qui apprehensum euz
ceciderūt: ⁊ dimiserūt uacuū: et iterū misit
ad illos aliū seruū: ⁊ illū i capite uulnerave
rūt: ⁊ cōtumeliis affecerūt: et rursū aliū mi
sit: et illū occiderūt: ⁊ plures alios quosdā
cedētes: alios v̄o occidētes. Adhuc ergo u-
nū h̄n̄s filiū carissimū ⁊ illum misit ad eos
nouissimū dicēs: q̄z v̄erebūt filiū meū. Co
loni āt dixeīt adiuicē: Hic ē heres: uēite oc
cidam⁹ eū: ⁊ nr̄a erit hereditas. Et apprehē
dētes eū occideīt: et eiecerūt extra uineam.
Quid ergo faciet dn̄s uinee? Ueniet et per-
det colonos: ⁊ dabit uineaz aliis. Nec scrip
turam hanc legistis: lapidē quē reprobaue
runt edificātes: hic factus ē i caput āguli a
dn̄o factū ē istud: et ē mirabile i ocl'is nr̄is.
Et q̄rebāt eū tenere: ⁊ timuerūt t̄bā. cogno
uerūt.n. q̄m ad eos pabolā hāc dixerit. Et
relicto eo abierūt: et mittūt ad eū quosdā ex
phariseis ⁊ herodianis: ut eū capēt i v̄bo:
q̄ uenietes dicūt ei: Magr̄: scimus q̄z uerax
es: ⁊ nō curas quēq̄. Nec eni uides i faciez
hoiuz: sed i ueritate uiā dei doces: Licet da
ri tributū cesari: an nō dabim⁹? Qui sciēs
v̄sutiā illorū ait illis: Quid me tētatis? Af
ferte mihi denariū ut uideā. At illi tulerūt
ei: ⁊ ait illis: Cui⁹ ē imago hec ⁊ iscriptio?
Dicūt ei: Cesaris. R̄ndēs āt iesus dixit illis:
Reddite igit̄ q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sunt dei
deo: ⁊ mirabāt sup eo. Et uenerunt ad eum

saducei q̄ dicūt resurrectionē n̄ eē: ⁊ itroga
bāt eū dicētes: Magr̄: Moyses nob̄ scrip-
sit: ut sicui⁹ frat̄ mōtu⁹ fuerit ⁊ dimisit uxo
rē: ⁊ filios n̄ reliq̄rit: accipiat fr̄ ei⁹ uxorē ipi⁹
⁊ resuscitet semē fr̄i suo: septē ergo fr̄es erāt
⁊ p̄m⁹ accepit uxorē ⁊ mortu⁹ ē n̄ relicto se
mie: et secūd⁹ accepit eā: et mortu⁹ ē: ⁊ nec i
ste reliq̄t semē: ⁊ t̄ti⁹ silr̄. Et accepūt eā silr̄
septē: et n̄ reliq̄rūt semē: Nouissima oīum
defuncta ē et mulier. In resurrectione ergo
cuz resurrexerit: cui⁹ de his erit uxor? Sep
tē eni habuerūt eā uxorē: et r̄n̄s iesus: ait il
lis: Nōne ideo erratis n̄ scientes scripturas
neq̧ uirtutē dei? Cū.n. a mortuis resurrexe
rit: neq̧ nubēt neq̧ nubēt: s̄z sūt āgeli dei in
celis. De mortuis āt q̄ resurgāt nō legistis
i libro moysi sup rubū quō dixerit illi de⁹ i
q̄ēs: ego sū de⁹ abrahā ⁊ de⁹ isaac et de⁹ ia-
cob? Nō ē de⁹ mortuorū sed uiuorū. Uos
ergo m̄ltū erratis. Et accessit un⁹ de scribis:
q̄ audierat illos cōq̄rētes: ⁊ uidēs q̄m bn̄ il
lis rn̄dōderit: itrogauit eū q̄d eēt p̄mū oīuz
mādatū: Jesus āt r̄ndit ei: q̄z p̄mū oīuz mā
datū ē. Audi isr̄l dn̄s de⁹ tu⁹ de⁹ un⁹ ē: ⁊ di
liges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo et ex
tota aīa tua: et ex tota mente tua: et ex tota
uirtute tua: hoc ē p̄mū mādatū. Secūdū āt
silr̄ ē illi. Diliges p̄ximū tuū tāq̄ teip̄z: ma
i⁹ horū aliud mādatū n̄ ē. Et ait illi scriba:
Bn̄ magr̄ i v̄itate dixisti q̄z un⁹ ē de⁹: et n̄ est
ali⁹ p̄t eū. Et ut diligat̄ ex toto corde et toto
itellectu: et ex tota aīa et ex tota fortitudīe
et diligere p̄ximū tāq̄ seip̄z mai⁹ ē oīb⁹ ho-
locaustomatib⁹ et sacrificiis. Jesus āt uidēs
q̄ sapiēt̄ respōdisset: dixit illi: Nō es lōge a
regno dei. Et nemo iā audebat eū itrogar̄.
Et r̄n̄s iesus dicebat docens i tēplo: Quō
dicūt scribe xp̄m esse filium dauid? Ipse.n.
dauid dicit i sp̄u sācto: Dixit dn̄s dn̄o meo
sede a dextris meis: donec ponā inimicos
tuos scabellū pedū tuorū. Ip̄e ergo dauid
dicit eū dn̄m et uñ ē fili⁹ ei⁹? Et m̄lta t̄ba eū
libēt̄ audiuit. Et dicebat eis i doctria sua:
Cauete a scrib̄ q̄z uolūt i stol' ābulare: ⁊ sa-
lutari i foro ⁊ i primis cathedris sedere i sy
nagogis: ⁊ primos discubitus i cenis. Qui
deuorant domos uiduarum sub obtētu p̄
lixe orationis: hi accipiēt prolixi⁹ iudiciū.
Et sedens iesus contra gazophylacium et
aspiciebat quō t̄ba iactaret es in gazophi-
laciū: et m̄lti diuites iactabant multa. Cū
uenisset autem una uidua paup: misit duo

minuta qȯ ē q̄drās:et cōuocās discipulos
suos ait illis:Amē dico uob̄ qm̄ uidua hec
paup pl᷒ oib᷒ misit q̄ miserūt i gazophyla-
ciū. Oēs.n.ex eo ꝙ abūdabāt illis miseīt:
hec uero de penuria sua oia que habuit mi
sit totū uictū suum.

XIII.

ET cū egrederetur de tēplo ait illi un᷒
ex discipulis suis:Magr̄: aspice q̄les
lapides:et q̄les structure. Et rn̄dens iesus:
ait illi:Uides has oēs magnas edificatio-
nes:Non reliquetur lapis sup lapidē q̄ nō
destruatur. Et cū sedēt i mōte oliuaꝝ ꝯtra
tēplū:itrogabāt eū sepati petr᷒ ⁊ iacob᷒ et
ioānes et ādreas:Dic nob̄ qn̄ ista fiēt:et qȯ
signū erit qn̄ hec oia icipiēt ꝯsumari. Et re
spōdēs iesus cepit dicē ill'':Uidete ne quis
vos seducat. Mlti.n.ueniēt i nomine meo
dicētes:qꝛ ego sū:⁊ mltos seducēt. Cū audi
erit̄ āt bella ⁊ opiniōes bellorū ne timueri
t̄. Oportet.n. hec fieri:ſꝫ nōdū finis. Exur
get.n.gēs ꝯtra gētē:et regnū sup regnū:⁊ e
rūt tremot᷒ p loca et fames. Initiū dolorū
hec. Uidete āt uosmetipos. Tradēt.n.vos
i ꝯciliīs ⁊ i synagogis vapulabit̄:et an̄ p̄si-
des ⁊ reges stabit̄ ꝓpt̄ me i testimoniū ill''.
Et i oēs gētes p̄mū opōtet p̄dicari euāgeli-
ū:⁊ cū duxerit uos tradētes:nolite p̄cogitaꝛ
q̄d loquamini:ſꝫ qȯ datū uob̄ fuerit in illa
hora id loq̄mini:nō.n.uos estī loquētes:ſꝫ
sp̄us sāct᷒. Tradet āt fr̄ frēꝫ i mōtē:et pr̄ fili
ū:⁊ ꝯsurgēt filiī i parētes:⁊ morte afficiēt e
os:et erit̄ odio oib᷒ ꝓpt̄ nomē meū:q̄ āt su
stinuerit:i finē hic salu᷒ erit. Cū āt uideritis
abomiatiōeꝫ desolatiōis stātē: ubi nō de-
bet:qui legit itelligat : tūc q̄ i iudea sūt: fu
giāt i mōtes:et q̄ sup tectū:ne descēdāt i do
mū:nec itroeāt:ut tollāt q̄d de domo sua:
et q̄ i agro erit nō reuertat̄ retro tollere ue-
stimētū suū. Ue āt p̄gnātib᷒ ⁊ nutriētib᷒ in
illis dieb᷒. Orate uero:ut hyeme nō fiant.
Erūt.n.dies illi tribulatiōis tales q̄les non
fuerūt ab ītio creature quā ꝯdidit de᷒ usqꝫ
nūc:neqꝫ fiēt. Et nisi breuiasset dn̄s dies n̄
fuisset salua oīs caro:sed propter electos
quos elegit breuiauit dies. Et tunc siquis
vobis dixerit:Ecce hic ē xp̄us:ecce illic:ne
credideritis. Exurgent enim pseudo xp̄i ⁊
pseudo prophete:et dabunt signa et portē
ta ad seducendos si fieri potest etiā electos.
Uos ergo uidete:ecce p̄dixi uob̄ oia. Sed i
illis dieb᷒ p᷒ tribulatiōem illā sol contene
brabit̄:et luna n̄ dabit splendorem suū. Et
stelle celi erūt decidētes:et uirtutes q̄ i celis
sūt mouebūt. Et tūc uidebūt filiū hoīs ueni
ētē i nubib᷒ cū v̄tute mlta ⁊ gl̄ia:et tūc mit
tet āgelos suos:et ꝯgregabit electos suos a
quattuoꝛ uētis a sūmo terre usqꝫ ad sūmū
celi. A ficu āt discite parabolā. Cū iā ram᷒
ei᷒ tener fuerit ⁊ nata fuerit folia:cognosci
t̄ quia i ꝓximo sit estas:Sic et uos cū uide
rit̄ hec fieri:scitote ꝙ i proximo sit i ostiīs.
Amē dico vob̄:qm̄ n̄ trāsibit generatio hec
donec oia ista fiāt:celū ⁊ t̄ra trāsibunt:v̄ba
āt mea nō trāsibūt. De die āt illo uel hora
nemo scit:neqꝫ āgeli i celo:neqꝫ fili᷒ nisi pr̄.
Uidete:uigilate et orate. Nescit̄.n. qn̄ tp̄s
sit. Sicut hō q̄ pegre ꝓfect᷒ reliq̄t domū su
ā et dedit s̄uis suis p̄tatē cuiusqꝫ opis ⁊ ia-
nitori p̄cepit ut uigilet. Uigilate ergo:nesci
t̄.n. qn̄ dn̄s dom᷒ ueniat:sero ā media noc
te:an gallicātu:an mane:ne cū uenerit repē
te īueniat uos dormiētes. Qȯ āt uobis di
co:oib᷒ dico:Uigilate.

XIIII.

ERat aūt pascha et azima p᷒ biduū:et
q̄rebāt sūmi sacerdotes et scribe quō
eū dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Dicebāt.n. Nō
i die festo:ne forte tumultus fieret in pp̄lo.
Et cū esset bethanie i domo simonis lepro
si:et recūbēt:uēit mulier h̄ns alabastrū un
guēti nardi spicati p̄ciosi ⁊ fracto alabastro
effudit sup caput ei᷒. Erāt āt q̄dā idigne fe
rētes itra semetipos ⁊ dicētes: Ut q̄d p̄di-
tio ista ūguēti facta ē? Poterat enim unguē
tū istud venundari plusq̄ꝫ trecētis denariīs
⁊ dari paupib᷒. Et fremebāt i eam. Jesus
aūt dixit:Sinite eā. Quid illi molesti estī?
Bonū op᷒ operata ē i me. Sēper eni paupe
res habetis uobiscū:et cū uolueritis pote
stis ill'' b̄nfacē:me āt n̄ sēp habebit̄. Quod
h̄uit hec fecit:p̄uēit ūgē cōp᷒ meū i sepultā.
Amē dico uob̄:ubicūqꝫ p̄dicatū fuerit euā
geliū istud i uniuerso mūdo:et qȯ fecit hec
narrabit̄ i memoriā ei᷒. Et iudas scario-
thes un᷒ de duodeci abiīt ad sūmos sacer
dotes:ut ꝓdēt eū ill'':q̄ audiētes gauisi sūt:
⁊ ꝓmiserūt ei pecuniā se datos. Et q̄rabat
quō illū oppōtune tradēt. Et p̄mo die azi
morū quando pascha immolabāt:dicunt
ei discipuli:Quo uis eamus et paremus ti
bi:ut manduces pascha? Et mittit duos ex
discipulis suis:et dicit eis:Jte in ciuitatem
et occurret uobis homo lagenā aque baiu
lās. Seq̄mini eū ⁊ quocūqꝫ itroierit dicite
dn̄o dom᷒ qꝛ magr̄ dicit:ubi ē refectio mea

vbi pascha cū discipulis meis māducē. Et
ipe uob̄ demōstrabit cenaculū grāde stratū
⁊ illic parate nob̄. Et abierūt discipuli eiꝰ.
⁊ uenerūt ī ciuitatē: et īuene͛t sicut dixerat
illis: et parauerūt pascha. Uespe āt facto:
uenit cū duodeci. Et discūbētibꝰ eis et mā-
ducātibꝰ ait iesus: Amē dico uob̄: q̄ unus
ex uob̄ tradet me q̄ māducat mecū. At illi
cepūt cōtristari et dicere ei sigillatī: Nūq̄d
ego: qui ait illis: Unꝰ ex duodeci q̄ ītīgit me
cum manū ī catino. Et filiꝰ q̄dem hominis
uadit sicut scriptū ē de eo. Ue āt hōi illi ꝑ
quē filiꝰ hōis tradet̄. Bonuz erat ei si non
eēt natꝰ hō ille. Et māducātibꝰ ill' accepit ie
sus panē: et bn̄dicēs fregit et dedit eis: et a-
it: Sumite: hoc ē corpus meuz. Et accepto
calice: grās agēs dedit eis: et biberunt ex il
lo oēs. Et ait illis: Hic ē sāguis meꝰ noui te
stamētī: q̄ ꝓ multis effundet̄. Amē dico uo
b: q̄ iā n̄ bibā d̄ genimīe vitꝭ: usq̄ ī diē illū
cū illud bibā nouuz ī regno dei. Et hymno
dicto: exierūt ī monte oliuarū. Et ait eis ie
sus: Oēs scādalizabimini ī nocte ista: quia
scriptuz ē: ꝑcutiā pastorē: et dispgēt oues.
Sz pꝰ eaq̄ resurrexero ꝓcedā uos ī galileā.
Petrꝰ āt ait illi: Et si oēs scādalizati fuerit
sz n̄ ego. ⁊ ait illi iesus: Amē dico tibi: q̄ tu
hodie ī nocte hac ꝓusq̄ gallꝰ uocē bis dede
rit: t̄ me es negaturus. At ille āpliꝰ loq̄bat̄:
Et si opōtuerit me sil' ꝯmori tibi: n̄ te nega
bo. Silit' āt ⁊ oēs dicebāt: et ueniunt ī pdi
uz cui nomē gethsemani: et ait discipul' su-
is: Sedete hic donec orē: et assumit petrū
et iacobuz et ioānē secū: et cepit pauē et te-
dē. Et ait ill': Tristꝭ ē aīa mea usq̄ ad mor
tē. Sustinete hic et uigilate: et cū ꝓcessisset
paululuz: ꝓcidit sup t̄rā: ⁊ orabat ut si fieri
possz trāsiret ab eo hora. et dixit: Abba pa
t̄: oīa tibi possibilia sūt: trāsfer calicē hūc a
me. Sz n̄ qd̄ ego uolo: sz qd̄ tu: et uēit: et in
uenit eos dormientes: et ait petro: Simon
dormis? Non potuisti una hora uigilare?
Uigilate et orate: ut non intretis in tenta
tionem. Spiritus quidem promptus est
caro v̄o īfirma: et itū abiēs orauit eūdē ser
monē dicēs: et reu'sus d̄nuo īuenit eos dor
miētes. Erāt. n. ocl'i eoruz grauati: et igno-
rabāt q̄d respōderēt ei. Et uēit t̄tio: et ait il
lis: Dormite iā et req̄escite. Sufficit. Uenit
hora: ecce filiꝰ hōis tradet̄ ī manꝰ pc̄corū.
Surgite eāmꝰ. Ecce q̄ me tradet ꝓpe ē. Et
adhuc eo loq̄nte: uēit iudas scharioth unꝰ
de duodeci: ⁊ cū eo turba m̄lta: cuz gladijs
et lignis a sūmis sacerdotibꝰ ⁊ scrib̄ ⁊ senio
ribꝰ. Dederat āt traditor eis signū dicens:
Quēcūq̄ osculatꝰ fuero ipe ē tenete eū: et
ducite caute: et cū uenisset: stati accedēs ad
eū ait: Rabbi: et osculatꝰ ē eū. At illi manꝰ
īiecerūt ī iesū: et tenuerūt eū. Unꝰ āt q̄dā d̄
circūstātibꝰ educēs gladiū ꝑcussit ſuū sum
mi sacerdotꝭ: et āputauit illi auriculā. Et re
spōdēs iesus ait illis: Tāq̄ ad latrōez existꝭ
cū gladijs et lignis ꝯphēdē me. Quotidie
erā apud uos ī tēplo docēs: et nō me tenui
stꝭ. Sz ut ipleāt̄ scripture. Tūc discipuli eiꝰ
relīq̄ntes eū oēs fugerūt. Adolescēs āt q̄dā
seq̄batur euz amictꝰ syndōe sup nudo: et
tenue͛t euz. At ille reiecta syndōe nudꝰ ꝓfu
git ab eis. Et adduxe͛t iesū ad sūmuz sacer
dotē: ⁊ ꝯuene͛t oēs sacerdotes ⁊ scribe ⁊ se
niores. Petrꝰ āt a lōge secutꝰ ē euz usq̄ in
tro ī atriū sūmi sacerdotꝭ: ⁊ sedebat cū mi-
nistrꝭ ad ignē: et calefaciebat se. Sūmi v̄o
sacerdotes ⁊ ōe ꝯciliū q̄rebāt adv'sus iesū
testimoniū: ut euz morti traderēt: nec īueni
ebāt. M̄lti āt testimoniū falsū dicebāt adv'
sus eū: ⁊ ꝯueniētia testimōia n̄ erāt. Et q̄dā
surgētes: falsū testimōiū ferebāt adv'sus eū
dicētes: Q̄m̄ nos audiuimꝰ eū dicētē: Ego
dissoluā tēplū hoc manufc̄m: ⁊ pꝰ triduum
aliud n̄ manufc̄m edificabo: et n̄ erat ꝯueni
ēs testimoniū illoꝝ. Exurgēs āt sūmꝰ sacer
dos ī medio: īt͛rogauit iesum dicēs: Nō re-
spōdes q̄cq̄ ad ea q̄ tibi obijciunt̄ ab his?
Ille āt tacebat ⁊ nihil respōdit. Rursum sū
mus sacerdos īt͛rogabat euz ⁊ dixit ei. Tu
es xp̄s filiꝰ dei bn̄dicti? Jesus āt dixit illi: E
go sum: Et uidebitꝭ filiuz hōis sedētē a dex
trꝭ v'tutꝭ dei: ⁊ uenietē cum nubibꝰ celi. Sū
mꝰ āt sacerdos scidēs uestimenta sua ait:
Quid adhuc d̄sideramꝰ testes? Audistꝭ blas
phemiā? Quid uob̄ uidet̄? q̄ oēs ꝯdēnaue-
runt eum eē reum mortis: ⁊ ceperunt qui
dam cōspuere eum ⁊ uelare faciē eiꝰ: ⁊ cola
phis eum cedē ⁊ dicē ei. Prophetiza: et mi
nistri alapis eum cedebant. et cum esset pe-
trꝰ ī atrio d̄osū uēit una ex āncill' sūmi sacer
dotꝭ: ⁊ cū uidisset petrū calefaciētē se aspici
ēs illū ait: Et tu cū iesu nazareno eras. At
ille negauit dicēs: Neq̄ scio neq̄ noui quid
dicas: ⁊ exijt foras añ atriū: et gallꝰ canta
uit. Rursus autem cum uidisset illum an
cilla cepit dicē circūstātibꝰ: q̄ hic ex ill' ē.
At ille itū negauit: ⁊ pꝰ pusillum rursus q̄

astabāt dicebāt petro: Uere ex illis es: nā ⁊
galile⁹ es. Ille āt cepit anathematizare ⁊ iu
rare: q: nescio hoīez istū quē dicitī. Et stati
gall⁹ iterū cantauit: et recordatus ē petr⁹ v̄
bi qd̄ dixerat ei iesus: p̄usq̄ gall⁹ cātet bis:
ter me negabis: ⁊ cepit flere. .XV.

S Et confestī mane ꝯsiliū faciētes sum
mi sacerdotes cū senioribus ⁊ scrib⁹ ⁊
uniuerso concilio uicientes iesū duxerūt ⁊
tradiderunt pilato. Et interrogauit eū pila
tus: Tu es rex iudeorum? At ille respōdēs
ait illi: Tu dicis: Et accusabāt eū summi sa
cerdotes ī m̄ltis. Pilat⁹ āt rursū ītrogauit
eū dicēs: Nō respōdes q̄cq̄? Uide ī quātī te
accusāt. Jesus āt ápli⁹ nihil r̄ndit: ita ut mi
raret pilatus. Per diē āt festum solebat di
mittere illis unū ex uictis quēcūq̄ petissēt.
Erat āt q̄ dicebat barrabas: q̄ cū seditiosis
erat uictus q̄ ī seditiōe fecerat homicidiū:
Et cū ascēdisset t̄ba: cepit rogare sicut semp
faciebat illis: pilat⁹ at r̄ndit eis ⁊ dixit: Uul
tis dimittā uob̄ regē iudeorū? Sciebat. n.
q̄ p̄ iuidiā tradidissēt eū sūmi sacerdotes:
pōtifices āt ꝯcitauerūt t̄bā: ut magis barra
bā dimittēt eis. Pilat⁹ āt itez r̄ndēs ait ill̄:
Quid ergo uultis faciā regi iudeorū? At il
li itez clamauerūt: Crucifige euz. Pilatus
v̄o dicebat illis: Quid. n. mali fecit? At illi
magis clamabāt: crucifige eū. Pilat⁹ āt uo
lēs pp̄lo satisfacē dimisit illis barrabam: ⁊
tradidit iesū flagell̄ cesū ut crucifigēt. Mili
tes āt duxerūt eū ī atriū p̄torij: ⁊ ꝯuocāt to
tā cohortē: ⁊ iduūt eū purpura: ⁊ īponūt ei
plectētes spineā coronā: ⁊ cepunt salutare
eū. Aue rex iudeorū: et p̄cutiebāt caput ei⁹
arūdine: ⁊ ꝯspuebāt eū: ⁊ ponentes genua
adorabāt eū. Et p⁹q̄ illuserūt ei exuerunt
illū purpura: ⁊ īduerūt eū uestimētis suis ⁊
educūt illū ut crucifigerēt eū. Et āgariaue
runt p̄tereūtē quēpiā simonē cyreneū uenie
tē de uilla: p̄rēm alexādri ⁊ ruffi: ut tolleret
crucē ei⁹. Et perducunt illum ī golgotha lo
cum: quod est interp̄retatum caluarie loc⁹.
Et dabant ei bibere myrrhatum uinum: ⁊
non accepit. Et crucifigentes eum diuiserūt
uestimenta eius: mittentes sortem super e
is quis quid tolleret. Erat autem hora ter
tia: ⁊ crucifixerūt eū: ⁊ erat titul⁹ cause ei⁹
īscript⁹ res iudeorū: ⁊ cū eo crucifigūt duos
latrones: unū a dextris ⁊ aliū a sinistris ei⁹.
Et impleta est scriptura q̄ dicit: Et cum ini
quis reputat⁹ ē: ⁊ p̄tereūtes blasphemabāt
eū mouentes capita sua ⁊ dicentes: Uah q̄
destruis tēplū dei: ⁊ ī trib⁹ dieb⁹ reedificas.
Saluū fac temetip̄z descēdēs de cruce. Si
milit̄ et sūmi sacerdotes illudētes ad alter
utruz cū scrib̄ dicebāt: alios saluos fecit: se
ip̄z n̄ pōt saluū facē: xp̄s rex isrl̄ descendat
nūc de cruce: ut uideam⁹ ⁊ credam⁹. Et qui
cuz eo crucifixi erāt ꝯuitiabant ei. Et facta
hora sexta: tenebre facte sūt p̄ totā t̄rā: usq̄
ī horam nonā: et hora nona exclamauit ie
sūs voce magna dicēs: Heloy heloy lama
zabattani. Qd̄ ē ītp̄retatū: De⁹ me⁹: de⁹ me
us: ut qd̄ dereliq̄sti me. Et q̄dā de circūstātī
b⁹ audiētes dicebāt: ecce heliā uocat. Cur
rēs āt vn⁹ ⁊ iplēs spōgiā aceto circūponēsq̄
calamo: potū dabat ei dicēs. Sinite uidea
m⁹ si uēiat helias ad deponēdū eū. Jesus āt
emissa uoce magna expirauit: ⁊ uelū tēpli
scissū ē ī duo: a sūmo usq̄ deorsū. Uidens
āt cēturio q̄ ex aduerso stabat: quia sic cla
mās expirasset: ait: Uere hic hō fili⁹ dei e
rat. Erāt āt et m̄lieres de lōge aspiciētes: ī
ter quas erat maria magdalene et maria
iacobi minoris: et ioseph m̄r et salome: ⁊ cū
eēt ī galilea seq̄bāt eū ⁊ mīstrabāt ei: et alie
m̄lte q̄ simul cū eo ascēderāt hierosolymā:
et cū iā sero eēt factū: q: erat parasceue qd̄
ē an̄ sabbatū: uēit ioseph ab arimathia no
bilis decurio: q̄ et ip̄e erat expectās regnuz
dei. Et audact̄ ītroiuit ad pilatum: et petijt
corpus iesu. Pilat⁹ āt mirabat̄ si iā obijss;
et accersito cēturiōe: ītrogauit eū si iā mor
tu⁹ eēt: et cū cognouissz a cēturiōe: donauit
corp⁹ ioseph. Joseph āt mercat⁹ syndōem:
et deponēs eū īuoluit syndone: et posuit eū
in monumēto qd̄ erat excisū de petra: et ad
uoluit lapidē ad hostiuz monumēti. Ma
ria aūt magdalene et maria ioseph aspicie
bāt ubi poneretur. .XVI.

E T cuz transisset sabbatū: maria mag
dalene et maria iacobi et salome eme
rūt aromata: ut uenientes ūgerēt iesū. Et ual
de mane una sabbatorū ueniunt ad monu
mentū: orto iaz sole. Et dicebāt adiuicem:
Quis reuoluet nobis lapidē ab hostio mo
numēti? et respicientes uiderunt reuolutum
lapidē. Erat quippe magnus ualde. Et in
troeuntes in monumentum uiderunt iu
uenem sedentem in dextris coopertū sto
la candida: et obstupuerunt. Qui dicit il
lis: Nolite expauescere. Jesum queritis
nazarenum crucifixum: surrexit: nō ē hic:

Ecce loc⁹ ubi posuerūt eū. Sed ite dicite di
scipulis ei⁹ ⁊ petro: qꝛ pcedet uos i galileā.
Ibi eū uidebitis sicut dixit uob. At ille exe
ūtes fugerūt de monumēto. Inuaserat eim
eas tremor et pauor: ⁊ nemini qcq̄ dixeīt.
Timebāt. n. Surgens āt iesus mane pma
sabbati apparuit pmo marie magdalene: ð
q̄ eiecerat septē demōia. Illa uadens nūcia
uit his q̄ cū eo fuerāt lugētib⁹ ⁊ flētib⁹: ⁊ il-
li audiētes qꝛ uiuēt ⁊ uisus eēt ab ea nō cre
dideīt. P⁹ hec aūt duob⁹ ex his ābulātib⁹
ostēsus ē i alia effigie eūtib⁹ i uillā: ⁊ illi eū
tes nūciauerūt cetis: nec illis crediderunt.
Nouissime autē recūbētib⁹ illis undeci ap
paruit: ⁊ exprobrauit incredulitatē eorum
⁊ duritiā cordis: qꝛ his q̄ uiderāt eū resur
rexisse nō crediderūt: ⁊ dixit eis: Euntes in
mūdum uniuersū: pdicate euāgeliū ōi crea
ture. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit: sal
u⁹ erit: q̄ vō nō crediderit ꝯdēnabit. Signa
āt eos q̄ crediderit hec sequēt: In noīe meo
demonia eijciēt: liguis loquēt nouis: ſpen
tes tollēt: et si mōtiferū q̄d biberit n̄ eis no
cebit. Sup egros man⁹ iponēt; ⁊ bn̄ hēbūt.
Et dn̄s q̄dem ē iesus p⁹q̄ locut⁹ ē eis: assūp
tus ē i celū: ⁊ sedet a dextris dei. Illi āt pro
fecti pdicaueīt ubiqꝫ: dn̄o coopāte ⁊ ſmo
nē cōfirmāte sequētib⁹ signis.

Explicit euangeliū ſm Marcū.
Incipit prefatio beati hieronymi
presbyteri i euāgeliū ſm Lucam.

Lucas syrus natiōe antio
chēsis arte medic⁹ discipu
l⁹ aplorū p⁹ea paulū secu
tus usqꝫ ad cōsumatiōez
ei⁹ ſuiēs dn̄o sine crimie:
Nā neqꝫ uxorem unq̄ ha
bēs neqꝫ filios: septuagita ⁊ q̄ttuor ānorū o
bijt i bithynia plen⁹ spūo sacto. Qui cum
iā scripta essēt euāgelia p matheū q̄dē i iu
dea: p marcum āt i italia: scō istigāte spū i a
chaie ptib⁹ hoc scripsit euāgeliū: significās
etiā ipe i pncipio an̄ suū alia eē descripta.
Cui extra ea q̄ ōdo euāgelice dispositōis ex
poscit: ea maxie nēitas laboꝝ fuit: ut pmuz
grecꝭ fidelib⁹ ōi ꝓphetatiōe uēturi in carnē
dei xpi ōi maifestata hūaitate: ne iudaicꝭ fa
bulis attēti i solo legꝭ ōsiderio tenerēt: ul̄ ne
hereticꝭ fabulis ⁊ stultꝭ solicitatiōib⁹ seduc
ti exciderent a vitate: elaboraret. dehinc ut
in principio euangelij ioannis natiuitate p
sumpta cui euangelium scriberet: ⁊ in quo
electus scriberet indicaret: contestans in
se completa esse que essent ab alijs inchoa
ta. Cui ideo post baptismū filij dei a perfec
tione generationis i christo iplete: repeten
de a pricipio natiuitatis humane potestas
permissa est: ut requirentibus demonstra-
ret in quo apprehendens erat per nathan
filium dauid introitu recurrentis in deum
generationis admisso: indispabil̄ dei predi
cans in hoibus xpm suū: pfecti opus hois
redire i se p filiū facēt: q̄ p dauid pr̄ez ueniē
tibus it̄ prebebat i xpm. Cui luce n̄ imeri
to etiā scribēdorū actuū aplorū potestas i
misterio dat̄: ut deo i deū pleno et filio pdi
tiōis extīcto: oratiōe ab aplis fcā: sōte dn̄i
electiōis numerus ꝯpleret. Sicqꝫ paulus ꝯ
sumatiōez aplicꝭ actibus daret: quē diu cō
tra stimulū recalcitrātē dn̄s elegissꝫ. Qd ⁊
legētibus ac reqrentibus deū: ⁊si p singula
expediri a nob utile fuerat: sciēs tn̄ q̄ opan
tē agricolā opōteat pmū ð fructibus suis e
dē: uitauimus publicā curiositatē: ne nō tā
uolētibus deū ðmōstrare videmur: q̄ fasti
diētibus prodidisse.

Explicit prefatio hieronymi. Incipit
ꝓhemiū beati luce i euāgeliū suū.

Quoniā q̄dē mlti conati sūt ordinare
narratiōes q̄ i nob ꝯplete sūt rez: si
cut tradideīt nob q̄ ab iītio ipsi uideīt: ⁊ mi
nistri fueīt ſmōis: uisum ē ⁊ mihi assecuto
oia a pncipio diligēter ex ordie tibi scribē
optime theophile: ut cognoscas eoꝝ vboꝝ
ð q̄bus eruditus es vitatē.

Incipit euāgeliū ſm lucam. Capl̄ꝫ I.

Fuit in diebus he
rodis regis iudee sacer-
dos quidā nomine zacha
rias de uice abia: et uxor
illi⁹ ð filiabus aarō: ⁊ no
mē eius helisabet. Erāt āt iusti āбo an̄ de
ū icedētes i oibus mādatꝭ et iustificatiōib⁹
dn̄i sie q̄rela: et n̄ erat ill̄ fili⁹ eo q̄ eēt helisa
bet steril̄: ⁊ āбo ꝓcessissēt i dieb⁹ suis. Fcm̄
ē āt cū sacerdotio fūgeret zacharias i ordi
ne uicis sue: an̄ deū secundū cōsuetudinem
sacerdotij sōte exijt: ut icēsū ponēt igressus

i tēplū dn̄i. Et oīs mltitudo ppl'i erat orās
forꝭ hora icēsi. Apparuit aūt illi āgel' dn̄i
stās a dextris altarꝭ icēsi: ⁊ zacharias tbat'
est uidens: ⁊ timor irruit sup eum. Ait aūt
ad illū āgelus: Ne timeas zacharia: qm̄ ex
audita ē dep̄catio tua: ⁊ uxor tua elisabeth
pariet tibi filiū: ⁊ uocabis nomē ei' ioan
nē: ⁊ erit gaudiū tibi ⁊ exultatio: ⁊ multi in
eius natiuitate gaudebūt. Erit eim magn'
corā dn̄o: ⁊ uinū ⁊ cicerā non bibet. Et sp̄u
sācto ip̄lebitur adhuc ex utero m̄ris sue: ⁊
multos filiorū isrl' ꝯuertet ad dn̄m deū ipo
rū. Et ipe p̄cedet an̄ illū i sp̄u ⁊ v̓tute helie:
ut cōuertat corda patrū i filios: ⁊ incredu-
los ad prudētiā iustorū: parare dn̄o plebē
pfectā. Et dixit zacharias ad āgelū: Unde
hoc sciā: Ego eni sū senex: ⁊ uxor mea p̄cess
sit i diebus suis. Et rn̄dēs āgel' dixit ei: ego
sū gabriel q̄ asto an̄ deū: ⁊ missus sū loq̄ ad
te: ⁊ hec tibi euāgelizare: ⁊ ecce eris tacēs ⁊
n̄ poteris loq̄ usq3 i diē quo hec fiāt p̄ eo ꝙ
n̄ credidisti v̓b meis: q̄ iplebūt i tp̄e suo. Et
erat plebs expectās zachariā: ⁊ mirabāt ꝙ
tardaret ipe i tēplo. Egressus āt nō poterat
loq̄ ad illos: Et cognouerūt ꝙ uisiōez uidis
set i tēplo. Et ipe erat innuēs illis: ⁊ p̄mansit
mut'. Et factū ē ut ipleti sūt dies officij ei':
abijt i domū suā. P' hos antē dies cōcepit
elisabeth uxor ei': ⁊ occultabat se mēsibus
q̄nq3 dicēs: Quia sic fecit mihi dn̄s i dieb'
q̄bus respexit auferre opprobriū meū iter
hoies. In mense āt sexto missus ē āgel' ga-
briel a deo i ciuitatē galilee: cui nomē naza
reth: ad v̓ginē despōsatā uiro cui nomen e
rat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē v̓ginis
maria. Et igressus āgel' ad eam dixit: Aue
g̃ra plena: dn̄s tecū: bn̄dicta tu i mulierib':
Que cum audisset turbata ē i sermone ei':
⁊ cogitabat q̄lis eēt ista salutatio. Et ait an
gel' ei: Ne timeas maria: iuēisti. n. gratiam
apud deū. Ecce cōcipies i utero ⁊ paries fi-
liū: ⁊ uocab' nomen ei' iesū. Hic erit magn'
⁊ fili' altissimi uocabitur. Et dabit illi dn̄s
de' sedē dauid p̄ris ei': ⁊ regnabit in domo
iacob i etnū: ⁊ regni ei' non erit finis. Dixit
āt maria ad āgelū: Quō fiet istud qm̄ uirū
nō cognosco: Et rn̄dēs āgel' dixit ei: Sp̄us
sāct' sup̄ueniet i te: ⁊ v̓t' altissimi obumbra
bit tibi. Ideoq3 ⁊ qd̄ nascet ex te sanctū: uo
uocabit fili' dei. Et ecce elisabeth cognata
tua: ⁊ ipa cōcepit filium i senectute sua. Et
hic mēsis ē sextus illi: que uocatur sterilis
quia non erit impossibile apud deum om-
ne uerbum. Dixit autem maria: Ecce ancil
la domini: fiat mihi secundum uerbum tu
um. Et discessit ab illa angelus. Exurgens
autem maria in diebus illis abijt in mōta-
na cum festinatione in ciuitatem iuda: ⁊ in
trauit i domum zacharie: ⁊ salutauit elisa-
beth. Et factum ē ut audiuit salutationem
marie elisabeth: exultauit infans in utero
eius. Et repleta est spiritu sancto elisabeth
⁊ exclamauit uoce magna ⁊ dixit: Benedic
ta tu it̄ ml'ieres: ⁊ bn̄dict' fruct' uētris tui.
Et ūde hoc mihi: ut ueniat m̄r dn̄i mei ad
me: Ecce. n. ut fc̄a ē uox salutatiōis tue i au
rib' meis: exultauit i gaudio infās in utero
meo. Et beata q̄ credidisti: qm̄ p̄ficient ea q̄
dicta sūt tibi a dn̄o. Et ait maria: Magnifi
cat aīa mea dn̄m: ⁊ exultauit sp̄us me' i do
salutari meo: q2 r̄spexit hūilitatē āćille sue.
Ecce. n. ex hoc beatā me dicēt oēs generati
ones: q2 fecit mihi magna q̄ potēs ē: ⁊ scm̄
nomē ei'. Et mīa ei' a p̄genie i p̄genies tim̄
tib' eū. Fecit potētiā i brachio suo: disp̄sit
sup̄bos mēte cordis sui. Deposuit potētes
de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esuriētes im
pleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Su
scepit isrl' puer3 suum memorari mīe sue: si
cut locut' ē ad p̄res n̄ros abraā: ⁊ semini ei'
i secl'a: Māsit āt maria cū illa q̄si mēsib' tri
b': ⁊ rev̓sa ē i domū suā. Elisabeth aūt im-
pletū ē tp̄s pariēdi: ⁊ pepit filium. Et audie
runt uicini ⁊ cognati ei': quia magnificauit
dn̄s mi̓sicordiā suā cū illa: ⁊ cōgratulabāt
ei: Et factū ē i die octauo uenerūt circūcidē
puerū: ⁊ uocabāt eū noīe p̄ris sui zachariā.
Et rn̄dēs m̄r ei' dixit: Nequaq̄: s3 uocabit
ioannes: ⁊ dixerūt ad illā: Quia nemo ē in
cognatiōe tua q̄ uocet hoc noīe. Innuebāt
āt p̄ri ei' quē uellet uocari eū. Et postulans
pugillarē scripsit dicēs: ioānes ē nomē ei'.
⁊ mirati sūt univ̓si. Apertū ē aūt illico os ei'
⁊ ligua ei': ⁊ loq̄bat bn̄dicēs deū. Et fact' ē
timor super omnes uicinos eorū: ⁊ sup oīa
mōtana iudee diul'gabāt oīa v̓ba hec: ⁊ po
suerūt oēs q̄ audierāt i corde suo dicētes:
Quis putas puer iste erit: Eteni man' dn̄i
erat cū illo. Et zacharias p̄r ei' iplet' ē sp̄u
sc̄o. Et p̄phetauit dicēs: Bn̄dict' dn̄s de' is
rl': q2 uisitauit ⁊ fecit redēptiōez pleb' sue: ⁊
erexit cornu salutꝭ nob' i domo dauid pueri
sui. Sicut locut' ē p̄ os sc̄or3 q̄ a seclo st̄ p̄
pheta3 ei': salutē ex iīmicis n̄ris ⁊ d̄ mau

oīuꝫ q̄ oderūt nos ad faciendā mīīcordiā
cū prīb⁹ nrīs ⁊ memorari testamēti sui sc̄i:
iusiurandū qd̄ iurauit ad abraā prēm nrm̄
daturū se nob̄: ut sine timore de manu ini-
micorū nrōrū liberati ſuiam⁹ illi in sc̄itate
⁊ iustitia corā ipo oīb⁹ dieb⁹ nrīs. ⁊ tu pu-
er ꝓpheta altissimi uocaberis: preibis. n. añ
faciē dn̄i parare uias ei⁹: ad dādā sciētiā sa
lutis plebi ei⁹ ī remissiōez pccōrū eorū: ꝑ ui-
scera mīīcodie dei nr̄i: ī qb⁹ uisitauit nos
oriēs ex alto: illuminare his q̄ ī tenebris ⁊
ūbra mortis sedēt ad dirigēdos pedes nr̄os
ī uiā pacis. Puer aūt crescebat ⁊ ꝯfortabat̄
spū: ⁊ erat ī desertis usqꝫ in diem ostensionis
sue ad israel. ¶ .II.

Factum est autem ī diebus illis exiit.
edictū a cesare augusto: ut describere-
tur uniuersus orbis. Hec descriptio ꝑma fa
cta est a preside syrie cyrino. Et ibant oēs
ut ꝓfiterēt̄ siguli ī suā ciuitatē. Ascēdit aūt
⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth ī iu
deā ciuitatē dauid q̄ uocat̄ bethleē: eo qꝫ es
set de domo ⁊ familia dauid: ut ꝓfiteret̄ cū
maria desposata sibi uxore ꝑgnāte. Fc̄m ē
aūt cū eēnt ibi: ipleti sunt dies ut parēt. Et
pepit filiū suū ꝑmogenitū: ⁊ pānis eū iuol-
uit: ⁊ reclinauit eū ī ꝑsepio: qꝛ n̄ erat ei loc⁹
ī diuersorio. Et pastores erāt in regione ea
dem uigilantes ⁊ custodiētes uigilias noc-
tis sup gregē suū: ⁊ ecce āgel⁹ dn̄i stetit iuxta
illos: ⁊ claritas dei circūfulsit illos: ⁊ timu
erūt timore magno. Et dixit illis āgel⁹: No
lite timere. Ecce. n. euangelizo uob̄ gaudiū
magnū qd̄ erit oī ppl̄o: qꝛ natus ē uob̄ ho-
die salutor q̄ ē xp̄s dn̄s ī ciuitate dauid: ⁊
hoc uob̄ signum: Inuenietis īfātem pannis
inuolutum et positum ī presepio. Et subito
facta est cum angelo multitudo militie ce-
lestis laudātiū deū et dicētiū: Gl̄ia in altissi
mis deo: et ī t̄ra pax hoīb⁹ bone uoluntatis.
Et factū ē ut discesserūt ab eis āgeli ī celū:
pastores loquebātur adīuicē: Trāseamus
usqꝫ bethleē: et uideam⁹ hoc uerbū qd̄ fac
tū ē: qd̄ fecit dn̄s et oñdit nob̄. Et uenerūt
festinantes: et īuenerūt mariā et ioseph et ī
fātē positū ī ꝑsepio. Uidētes aūt cognoue-
rūt de v̄bo qd̄ dc̄m erat ill̄ ō puero hoc: et
oēs q̄ audierūt mirati sūt: ⁊ ō his q̄ dc̄a erāt a
pastorib⁹ ad ipos. Maria āt ꝯſuabat oīa
v̄ba hec ꝯferēs ī corde suo: ⁊ reuersi sūt pasto
res gl̄ificātes ⁊ laudātes deū ī oīb⁹ q̄ audie
rāt ⁊ uiderāt sicut dc̄m ē ad illos: ⁊ p⁹q̄ꝫ cō-
sumati sūt dies octo: ut circūcidēret̄ puer: uo
catū ē nomē ei⁹ iesus. Qd̄ uocatū ē ab āge
lo ꝑusq̄ꝫ ī utero ꝯciperet̄. Et postq̄ꝫ ipleti sūt
dies purgatiōis ei⁹ sꝫ legē moysi tulerūt il-
lū ī irl̄m ut sisterēt eū dn̄o sicut scriptū ē in
lege dn̄i: qꝛ oē masculinū adapiēs uuluā sā
ctū dn̄o uocabit̄. Et ut darent hostiā s̄m qꝫ
dc̄m ē ī lege dn̄i: par t̄turū aut duos pullos
colūbarū. ⁊ ecce hō erat ī irl̄m cui nomē si-
meo: ⁊ hō iste iust⁹ ⁊ timorat⁹ expectās cō-
solatiōez isrl̄: ⁊ sp̄us sāct⁹ erat in eo: ⁊ rn̄sū
accepat a sp̄u sācto: n̄ uisurū se mortē nisi
ꝑus uidēt xp̄m dn̄i: ⁊ uēit ī sp̄u ī tēplū: ⁊ cū
īducerent puerum iesum parentes eius: ut
facerent secundum consuetudinem legis ꝓ
eo: ⁊ ipse accepit eum ī ulnas suas: et bene-
dixit deum ⁊ dixit: Nunc dimittis s̄uū tuū
dn̄e s̄m v̄bū tuū ī pace: qꝛ uiderūt ocl̄i mei
salutare tuum: quod parasti añ faciē oīum
ppl̄orū: lumē ad reuelatiōez gētiū: ⁊ gl̄iam
pleb̄ tue isrl̄: ⁊ erat pr̄ ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ mirantes
sup his que dicebāt de illo. Et bn̄dixit illis
simeō: et dixit ad mariā mr̄em ei⁹: Ecce po
sit⁹ ē hic ī ruinā: et ī resurrectiōem mltorū
ī isrl̄ ⁊ ī signū: cui ꝯtradicet̄: et tuā ip̄i⁹ aīam
ꝑtrāsibit gladi⁹: ut reuelēt̄ ex multis cordib⁹
cogitatiōes: et erat āna ꝓphetissa filia pha
nuel de tribu aser: hec ꝓcesserat ī dieb⁹ mltis
⁊ uixerat cū uiro suo anis septē a v̄ginitate
sua. Et hec uidua usqꝫ ad ānos octogitaq̄t
tuor q̄ n̄ discedebat ō tēplo ieiuniis ⁊ obse
cratiōib⁹ s̄uiēs nocte ac die: ⁊ hec ipa hora
supueniēs ꝯfitebat̄ dn̄o: ⁊ loq̄bat̄ ō illo om
nib⁹ q̄ expectabāt redēptiōez isrl̄. Et ut ꝑfe
cerūt oīa s̄m legē dn̄i: reuersi sunt ī galileā ī ci
uitatē suā nazareth: puer aūt crescebat ⁊ ꝯ
fortabatur plen⁹ sapiētia: et gr̄a dei erat ī il
lo. Et ibāt parētes ei⁹ ꝑ oēs ānos ī irl̄m in
die solēni pasche. Et cū fact⁹ eēt ānorꝫ duo
deci: ascēdētib⁹ illis ī hierosolymā sꝫ ꝯsue
tudinē diei festi. Cōsumatisqꝫ dieb⁹ cū redi-
rēt: remāsit puer iesus ī irl̄m: et n̄ cognoue
rūt parētes ei⁹. Existimātes aūt illū eē ī co
mitatu: uenerūt it̄ diei: ⁊ reqrebāt eū inter
cognatos ⁊ notos: et nō īueniētes regressi
sūt ī irl̄m reqrētes eū: et factū ē p⁹ triduū ī
uenerūt illū ī tēplo sedētē ī medio doctorū
audientem illos ⁊ iterrogantem eos. Stu-
pebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt sup prudētia
⁊ respōsis ei⁹. Et uidētes admirati sūt: ⁊ di
xit mr̄ ei⁹ ad illū: Fili qd̄ fecisti nob̄ sic: Ec
ce pr̄ tu⁹ et ego dolētes q̄rebam⁹ te. Et ait

ad illos: Quid ē q᷑ me q̄rebati? Nesciebatis
q̄a in his que patris mei sunt: opoꝛtet me
esse? Et ipsi non intellexerunt verbū quod
locutus est ad eos. Et descēdit cū eis: ⁊ uēit
nazareth: ⁊ erat subditus illis. Et mater eiꝰ
conseruabat omnia uerba hec i corde suo.
Et iesus ꝓficiebat sapientia ⁊ etate ⁊ gratia
apud deū ⁊ homines

C. III.

Anno autē q̄ntodecimo ipīj tyberīj ce
saris procurante pontio pilato iude
ē: tetrarcha autem galilee herode: philip
po autē fratre eiꝰ tetrarcha iturce ⁊ traco
nitidis regiōis: ⁊ lysania abiline tetrarcha
sub p̄ricipibus sacerdotū anna ⁊ caypha:
factū ē uerbū dn̄i sup ioannē zacharie filiū
i deserto. Et uenit i omnē regionē iordanis
predicās baptismū pn̄ie i remissionē pecca
torū sicut scriptū ē i libro sermonū ysaie ꝓ
phete: Vox clamantis i deserto parate uiā
dn̄i: rectas facite semitas eiꝰ. Ois uallis
iplebit: ⁊ ois mōs ⁊ collis hūiliabit: ⁊ erūt
praua idirecta ⁊ aspa i uias planas: ⁊ uide
bit ois caro salutare dei. Dicebat ergo ad
turbas q̄ exibāt ut baptizarēt ab ipo: Geni
mia uiparū: q̄s ondet uobis fugere a uētu
ra ira? Facite ergo fructꝰ dignos pn̄ie: ⁊ ne
ceperitis dicere patrem habemus abraā.
Dico eim uobis quia potēs ē deꝰ de lapidi
bus istis suscitare filios abrae. Jam eim se
curis ad radicē arboris posita ē. Ois ergo
arbor nō faciēs fructū bonū excidet: ⁊ in
ignē mittet. Et iterrogabāt eū turbe dicen
tes: Quid ergo faciemus? Rn̄dēs aūt dice
bat illis: Qui hꝫ duas tunicas det nō ha
bēti: ⁊ q̄ hꝫ escas simliť faciat. Venerūt aūt
⁊ publicāi ut baptizarēt: ⁊ dixerūt ad illū:
Magister q̄d faciemus? At ille dixit ad e
os: Nihil āplius q᷑ qd̄ cōstitutū ē uobis fa
ciatis. Interrogabāt aūt eū ⁊ milites dicen
tes: Quid faciemus ⁊ nos? Et ait illis:
Neminē cōcutiatis neqꝫ calūniā faciatis:
⁊ cōtēti estote stipēdiis vr̄is. Existimāte aūt
pplo ⁊ cogitātibꝰ oibus i cordibꝰ suis de io
anne: ne forte ipe eēt xp̄s: Rn̄dit ioannes
dicēs oibꝰ: Ego q̄dē aqua baptizo uos: ue
niet aūt fortior: cuiꝰ nō sū dignꝰ soluere cor
rigiā calciamētorū eiꝰ: ipe uos baptizabit
i sp̄u sc̄o ⁊ igni: cuiꝰ uētilabrū i manu eiꝰ ⁊
purgabit areā suā: ⁊ cōgregabit triticum i
horreū suū: paleas aūt cōburet igni iextin
guibili. Multa q̄dē ⁊ alia exortās euāgeli
zabat pplo. Herodes aūt tetrarcha cū cor
ripeť ab illo de herodiade uxore f̄ris sui: ⁊
d̄ oibꝰ malis q̄ fecit herodes: adiecit ⁊ hoc
sup oia: ⁊ iclusit ioānē i carcerē. Fc̄m ē aūt
cū baptizareť ois pplus: ⁊ iesu baptizato
⁊ orāte aptū ē celū: ⁊ descēdit sp̄us sanctus
corporali specie sic̄ colūba i ipm̄: ⁊ uox de
celo facta ē: Tu es filiꝰ meꝰ dilectꝰ: i te com
placuit mihi. Et ipe iesus erat icipiēs q̄si ā
norū trigīta ut putabať filiꝰ ioseph: q̄ fuit
heli: q̄ fuit mathat: q̄ fuit leui: qui fuit mel
chi: q̄ fuit iāne: q̄ fuit ioseph: q̄ fuit matha
thie: q̄ fuit amos: q̄ fuit naū: q̄ fuit hesli: q̄
fuit nagge: q̄ fuit maath: q̄ fuit mathathie:
q̄ fuit semei: q̄ fuit ioseph: q̄ fuit iuda: q̄ fu
it ioanna: q̄ fuit resa: q̄ fuit zorobabel: q̄ fu
it salathiel: q̄ fuit neri: q̄ fuit melchi: q̄ fuit
addi: q̄ fuit thosā: q̄ fuit helmadam: q̄ fuit
her: q̄ fuit iesu: q̄ fuit heliezer: q̄ fuit iori:
q̄ fuit mathat: q̄ fuit leui: q̄ fuit simeō: qui
fuit iuda: q̄ fuit ioseph: q̄ fuit iona: qui fuit
heliachi: q̄ fuit melcha: q̄ fuit mēna: q̄ fuit
mathatha: q̄ fuit nathā: q̄ fuit dauid: q̄ fu
it iesse: q̄ fuit obeth: q̄ fuit booz: qui fuit sal
mō: q̄ fuit naasō: q̄ fuit aminadab: q̄ fuit a
rā: q̄ fuit esrō: q̄ fuit phares: q̄ fuit iude: q̄
fuit iacob: q̄ fuit isaac: q̄ fuit abrae: q̄ fuit
thare: q̄ fuit nachor: q̄ fuit saruch: q̄ fuit ra
gau: q̄ fuit phalech: q̄ fuit heber: q̄ fuit sale:
q̄ fuit chaynā: q̄ fuit arphaxat: q̄ fuit sē: q̄
fuit noe: q̄ fuit lamech: q̄ fuit matusale: qui
fuit enoch: q̄ fuit iareth: q̄ fuit malalehel:
q̄ fuit caināː q̄ fuit enos: q̄ fuit seth: q̄ fuit a
dā: qui fuit dei.

C. IIII

Iesus aūt plenꝰ sp̄u sācto regressus ē
a iordāe: ⁊ agebať i sp̄u i deserto die
bꝰ q̄dragīta: ⁊ tētabať a diabolo. Et nihil
māducauit i diebus illis: ⁊ cōsumatis illis
esuriit. Dixit aūt illi diabolꝰ: Si filiꝰ dei es
dic lapidi huic ut panis fiat. Et rn̄dit ad il
lū iesus: Scriptū est: q꞉ n̄ i pane solo uiuit
hō sꝫ i oi v̄bo dei: ⁊ duxit illū diabolꝰ: ⁊ on̄
dit illi oia regna orbis t̄re i mom̄to t̄pis: ⁊
ait illi: Tibi dabo ꝑtātē hāc uniu̾sā: ⁊ gl̄iā
illorū q꞉ mihi tradita sūt: ⁊ cui uolo do il
la: tu ergo ꝓcidēs si adoraueris corā me:
erūt tua oia: ⁊ rn̄dēs iesus dixit illi: Scrip
tū ē: dn̄m d̄m tuū adorabis ⁊ illi soli ſuies
⁊ duxit illū i ir̄lm: ⁊ statuit eū sup pinā tē
pli ⁊ dixit illi: si filiꝰ dei es mitte te hic deor
sū. scriptū ē q᷑ āgl̄is suis mādauit de te ut ꝯ
ſuēt te: ⁊ q꞉ i maibꝰ tollēt te ne fōte offēdas
ad lapidē pedē tuū. ⁊ rn̄s iesus ait illi dc̄ꝫ ē

Nõ tẽtabis dñm deũ tuuz. Et ↄsumata õi
tẽtatione: diabolꝰ recessit ab illo usq; ad tẽ
pus. Et regressus ẽ iesus ĩ uirtute spũs ĩ ga
lileã: ⁊ fama exijt ꝑ univ͛sã regionẽ ↄ̃ illo. et
ipse docebat ĩ synagogis eoꝝ: ⁊ magnificaba
tur ab oibꝰ. Et uenit nazareth ubi erat nu
tritus: ⁊ ĩtrauit ſm ↄsuetudinẽ suã die sab
bati in synagogã: ⁊ surrexit legẽ. Et traditꝰ
ẽ illi liber ysaie ꝓphete. Et ut reuoluit libꝝ:
inuenit locũ ubi scriptũ erat: Sp̃s dñi sup
me: ꝓpt̃ qd̃ vnxit me: euãgelizare paupibꝰ
misit me: sanare ↄtritos corde: p̃dicare cap
tiuis remissionẽ: ⁊ cecis uisũ: dimittẽ ↄfra
ctos in remissionẽ: p̃dicare ãnũ dñi acceptũ
⁊ diẽ retributiõis. Et cũ plicuisset libꝝ: red
didit mĩstro ⁊ sedit: ⁊ oĩuz ĩ synagoga ocl'i
erãt itendẽtes ĩ eũ. Cepit aũt dicẽ ad illos:
q2 hodie ĩpleta ẽ hec scriptura ĩ auribꝰ vr̃is.
Et oẽs testimoniũ illi dabãt: ⁊ mirabant̃ in
verbꝭ grẽ q̃ ꝓcedebãt de ore ipsiꝰ: ⁊ dicebãt:
Nõne hic ẽ filiꝰ ioseph? Et ait illis: Utiq; di
cetis mihi hãc sil'itudinẽ: Medice cura te
ipm̃. Quãta audiuimꝰ facta ĩ capharnaũ:
fac ⁊ hec ĩ patria tua. Ait ãt: Amẽ dico uo
bis: q2 nemo ꝓpheta acceptꝰ ẽ ĩ patria sua.
In v͛itate dico uobꝭ: m'lte uidue erãt ĩ diebꝰ
helie ĩ isrl': qñ clausũ ẽ celũ ãnis tribꝰ ⁊ mẽ
sibꝰ sex: cũ facta eẽt fames magna ĩ oĩ t͛ra:
⁊ ad nullã illaꝝ missus ẽ helias: nisi ĩ sare
pta sidonie ad mulierẽ uiduã: ⁊ m'lti lepro
si erãt ĩ isrl' sub heliseo ꝓpheta: ⁊ nemo eoꝝ
mũdatus ẽ nisi naamã syrus. et repleti sũt
oẽs ĩ synagoga ira hec audiẽtes: ⁊ surrexe
rũt ⁊ eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: ⁊ duxerũt illũ
usq; ad supciliũ montꝭ: sup quẽ ciuitas illo
rũ erat edificata: ut p̃cipitarent eũ. Ipse aũt
trãsiens: ꝑ mediũ illoꝝ ibat. Et ↄ̃scẽdit ĩ ca
pharnaũ ciuitatem galilee: ibiq; docebat il
los sabbatꝭ. Et stupebãt ĩ doctrina eiꝰ: q2 in
ꝑtate erat ſmo ipiꝰ. Et in synagoga erat hõ
hñs demoniũ ĩmundũ: ⁊ exclamauit voce
magna dicẽs: Sine: qd̃ nobis ⁊ tibi iesu na
zarene? Uẽisti pdẽ nos. Scio te q̃ sis sãctus
dei. Et ĩcrepauit illũ iesus dicẽs: Obmute
sce: ⁊ exi ab eo. Et cũ ꝓiecisset illud dẽoniũ
in mediuz: exijt ab illo: nihilq; illi nocuit.
Et factus est pauor in oibus: ⁊ colloquebã
tur ad inuicẽ dicentes: Qd̃ est hoc uerbuz:
q2 in ꝑtate ⁊ uirtute imperat ĩmundis spiri
tibus ⁊ exeunt? Et diuulgabatur fama de
illo in omnem locũ regionis. Surgens aũt
iesus de synagoga: introiuit in domũ simo
nis. Socrus aũt simonis tenebat magnis
febribus: ⁊ rogauerũt illũ ꝓ ea. Et stãs sup
illã imꝑauit febri ⁊ dimisit illã: ⁊ continuo
surgẽs mĩstrabat illis. Cũ aũt sol occidisset
omnes qui habebant infirmos varijs lan
guoribus: ducebãt illos ad eum. at ille sin
gulis manus imponens curabat eos. Exi
bant aũt demonia a multis clamantia ⁊ di
centia: quia tu es filius dei. Et increpãs nõ
sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse
christum. Facta autẽ die egressus ibat ĩ des͛
tum locum: ⁊ turbe requirebant eũ ⁊ uene
runt usq; ad ipsum: ⁊ detinebant illum ne
discederet ab eis. Quibus ille ait: Quia et
alijs ciuitatibus oportet me euãgelizare re
gnũ dei: q2 ideo missus sũ. Et erat p̃dicans
in synagogis galilee.

C.V.

Factũ est aũt cũ turbe irruerent in euz
ut audirent uerbũ dei: ⁊ ipse stabat se
cus stagnũ genezareth: ⁊ uidit duas naues
stantes secus stagnũ: piscatores aũt descen
derant ⁊ lauabant retia. Ascendens aũt in
unã nauim q̃ erat simõis: rogauit euz a t͛ra
reducẽ pusillũ. Et sedẽs docebat ↄ̃ nauicl'a
turbas. Ut cessauit aũt loqui dixit ad simo
nem: Duc in altũ: ⁊ laxate retia v͛ra ĩ captu
ram. Et rñdens simon dixit illi: Preceptor
ꝑ totã noctẽ laborãtes nihil cepimꝰ: in v͛bo
aũt tuo laxabo rete. Et cũ hoc fecissẽt: ↄclu
serũt piscũ multitudinẽ copiosã. Rũpebat̃
aũt rete eoꝝ: ⁊ ãnuerũt socijs qui erãt ĩ alia
naui: ut uenirẽt ⁊ adiuuarẽt eos: Et uenerũt
⁊ impleuerũt ambas nauiculas: ita ut pene
mergerent̃. Qd̃ cũ uideret simon petrꝰ: ꝓci
dit ad genua iesu dicẽs: Exi a me dñe: quia
hõ peccator sũ. Stupor. n. circũdederat eũ:
⁊ oẽs qui cũ illo erãt in captura piscũ quã
cepant. Sil'it aũt iacobũ ⁊ ioãnẽ filios zebe
dei: q̃ erãt socij simonis. Et ait ad simonez
iesus: Noli timẽ: ex hoc iã hoies eris capiẽs.
Et subductis ad t͛rã nauibꝰ: relictis oibꝰ se
cuti sũt eũ. Et factũ est cũ esset in vna ciuita
tum: ⁊ ecce uir plenus lepra uidens iesũ: et
ꝓcidẽs in faciẽ suã: rogauit eũ dicẽs: Dñe si
uis potes me mũdare. Et extẽdens manuz
tetigit eũ dicens: Uolo: Mundare. Et cõfe
stim lepra discessit ab illo. Et ipse p̃cepit illi
ut nemini dicẽt: sed uade oñde te sacerdoti:
⁊ offer ꝓ emũdatione tua sicut p̃cepit moy
ses ĩ testimoniũ illis. Perãbulabat ãt magis
ſmo de illo: ⁊ ↄueniebãt turbe multe ut au
dirẽt: ⁊ curarẽt ab ĩfirmitatibꝰ suis. Ipse ãt

secedebat in desertū ⁊ orabat. Et factū est in vna dierū: ⁊ ipse sedebat docēs: Et erāt pharisei sedētes ⁊ legꝭ doctores q̄ uenerāt ex oī castello galilee ⁊ iudee ⁊ irl̄m: ⁊ uirtus dn̄i erat ad sanandū eos. Et ecce uiri portātes ī lecto hoīez q̄ erat palytic⁹: ⁊ q̄rebāt eū ifer re ⁊ ponē añ eū. Et nō iueniētes qua parte illū inferrēt pre turba: ascēdeāt supra tectū et p tegulas sūmiserūt eū cū lecto i mediuz añ iesuz. Quoꝝ fidē ut uidit dixit: Homo remittunt tibi pcc̄a tua: et ceperūt cogitare scribe et pharisei dicētes: Quis ē hic q̄ loq̄t blasphemias? Quis pōt dimittē pcc̄a: nisi solus de⁹? Ut cognouit aūt iesus cogitatio nes eoꝝ: rn̄dēs dixit ad illos: Quid cogita tis i cordib⁹ v̄ris? Quid ē facili⁹: dicē dimit tūt tibi pcc̄a: an dicē surge et ābula? Ut aūt sciatꝭ q̄ꝛ fili⁹ hoīs hꝫ p̄tatē i t̄ra dimittendi pcc̄a: ait paralytico: Tibi dico surge: tolle le ctum tuū et uade in domū tuā. Et ꝯfestim ꝯ̄gēs corā ill' tulit lectū i q̄ iacebat: ⁊ abijt in domū suā magnificās deū. Et stupor ap prehēdit oēs: et magnificabāt deū: et reple ti sūt timore dicentes: q̄ꝛ uidim⁹ mirabilia hodie. Et p⁹ hoc exijt et uidit publicanū no mie leui sedētē ad teloneū: et ait illi: Seq̄re me. Et relictꝭ oib⁹: surgēs secut⁹ ē eū. et fec ei cōuiuiū magnū leui in domo sua: et erat turba m̄lta publicanoꝝ et alioꝝ: q̄ cū illis erāt discūbētes. et murmurabant pharisei ⁊ scribe eoꝝ: dicētes ad discipl'os ei⁹: Quare cū publicanis ⁊ pcc̄orib⁹ manducatꝭ ⁊ bi bitꝭ? Et rn̄dēs iesus dixit ad illos: Nō egēt q̄ sani sūt medico: sed q̄ male hn̄t. Nō veni vocare iustos: sed pcc̄ores ad pn̄iam. At illi dixeāt ad eū: Quare discipl'i ioānis ieiunāt freq̄nt̄ ⁊ obsecrationes faciūt: silit̄ ⁊ pharī seoꝝ: tui aūt edūt ⁊ bibunt? Quib⁹ ip̄e ait: Nūq̄d potestꝭ filios spōsi dū cū ill' ē spōsus facē ieiunare? Ueniēt aūt dies ⁊ cū ablatus fuerit ab illis spōsus: tūc ieiunabūt in illis diebus. Dicebat aūt ⁊ sil'itudinez ad illos: Quia nemo cōmissurā a nouo uestimento mittit in uestimentū uet⁹: alioq̄n ⁊ nouū rū pit: ⁊ veteri nō conuenit ꝯmissura a nouo. Et nemo mittit vinū nouū in utres uet'es: alioq̄n rūpit uinū nouū utres: ⁊ uinū effun det: ⁊ utres peribūt. Sed uinū nouū i utres nouos mittendū ē: ⁊ vtraq; ꝯseruantur. Et nemo bibens uetus statim vult nouū: dicit enim uetus melius est. C .VI.

Factū est aūt in sabbato secūdo p̄mo cum transiret p sata vellebāt discipl'i eius spicas: ⁊ manducabant confricantes manibus. Quidā aūt phariseorū dicebāt illis: Quid facitis q̄ð nō licet in sabbatis? Et rn̄dēs iesus ad eos dixit: Nec hoc legistꝭ q̄ð fecit dauid cū esurisset ipse ⁊ q̄ cum illo erāt: quō itrauit i domū dei: ⁊ panes ꝓpositionis sūpsit ⁊ māducauit: ⁊ dedit his q̄ cū ip̄o erāt: q̄s n̄ lꝫ māducare nisi tm̄ sacerdo tib⁹. Et dicebat ill': q̄ꝛ dn̄s ē fili⁹ hoīs etiam sabbati. Factū ē aūt ⁊ in alio sabbato: ut in traret in synagogā ⁊ doceret. Et erat ibi hō ⁊ man⁹ ei⁹ dextra erat arida. Obseruabant aūt scribe ⁊ pharisei si i sabbato curaret: ut īuenirēt vn̄ accusarēt eū. Ip̄e v̄o sciebat co gitatiōes eoꝝ: ⁊ ait hōi q̄ hēbat manū ari dā: Surge ⁊ sta i mediū: Et ꝯ̄gēs stetit. Ait aūt ad illos iesus: Int̄rogo uos si lꝫ sabbatꝭ bn̄facē an male: aīaꝫ saluā facē an pdē? Et circūspectꝭ oib⁹ dixit hōi: Extēde manū tuā et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ ei⁹. Ipsi autēz repleti sūt isipiētia: ⁊ colloq̄bant adinuicē: q̄dnā facerēt d̄ iesu. Factū ē aūt in illis die bus exijt in montē orare: ⁊ erat pnoctās in orōne dei. Et cū dies factus esset vocauit di scipl'os suos: ⁊ elegit duodeci ex ipsis q̄s et ap̄l'os noīauit: simonē quēz cognominauit petrū: ⁊ andreā fratrē ei⁹: iacobū ⁊ ioānēz: philippū ⁊ bartholomeū: mattheuz ⁊ tho mā: iacobū alphei: ⁊ simonem q̄ uocat̄ zelo tes: ⁊ iudā iacobi: ⁊ iudā scarioth q̄ fuit p̄ ditor. Et descēdēs cū ill' stetit i loco cāpestri ⁊ t̄ba discipl'oꝝ ei⁹: ⁊ m̄ltitudo copiosa ple bis ab oī iudea ⁊ hierusalē ⁊ maritima ⁊ ty ri ⁊ sydonis: q̄ venerāt ut audirēt eū: ⁊ sa narēt a lāguorib⁹ suis. Et q̄ vexabāt a spiri tib⁹ imūdis curabāt. Et oīs turba q̄rebat eū tāgē: q̄ꝛ uirt⁹ d̄ illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipse eleuatꝭ ocl'is i discipulos suos dice bat: Beati paupes: q̄ꝛ v̄r̄m est regnū dei. Be ati qui nūc esuritis: q̄ꝛ saturabimini. Beati qui nūc fletis: quia ridebitis. Beati eritꝭ cū vos oderint homines: ⁊ cū sepauerit vos ⁊ exprobrauerint: ⁊ eiecerint nomen uestrū tanq̄ȝ malū propter filiū hominis. Gaude te in illa die ⁊ exultate. ecce.n. merces u̾a multa ē in celo. Secundū hoc.n. faciebant ꝓphetꝭ pr̄es eoꝝ. Uerūtn̄ ve uob' diuitib⁹ q̄ habetꝭ ꝯsolationē v̄r̄am. Ue uobis q̄ satura ti estis: q̄ꝛ esurietis. Ue uobis q̄ ridetꝭ nūc: q̄ꝛ lugebitꝭ ⁊ flebitꝭ. Ue cū bn̄dixerit uobis

oẽs hoĩes. Scḋm hec eiꝫ faciebant ꝓphet̄
pr̄es eoꝝ. Sed uob̄ dico q̄ auditis. Diligite
inimicos vr̄os: bñfacite his q̄ vos oderũt.
Bñdicite maledicẽtib⁹ vob̄: et orate ꝓ calũ-
niantib⁹ vos. Et q̄ te ꝑcutit in maxillã: ꝓbe
⁊ alterã: ⁊ ab eo q̄ aufert tibi uestimẽtũ: etiã
tunicã noli ꝓhibẽ. Oĩ aũt petẽti te tribue: ⁊
q̄ aufert q̄ tua sũt ne repetas. Et ꝓut vultis
ut faciãt uob̄ hoĩes: ⁊ vos facite ill' sĩlr̄. Et
si diligit̄ eos q̄ uos diligũt: q̄ uobis ẽ gr̄a?
Nã ⁊ pc̄cores diligẽtes se diligũt. Et si bñfe
cerit̄ his q̄ vob̄ bñfaciũt: q̄ vob̄ ẽ gr̄a? Siq̄-
dẽ ⁊ pc̄cores hoc faciũt. Et si mutuũ dederi
tis his a q̄b⁹ sperat̄ recipe: q̄ gr̄a ẽ vob̄? Nã
⁊ pc̄cores pc̄corib⁹ fenerãt: ut ĩcipiãt eq̄lia.
Verũtñ diligite inimicos vr̄os: bñfacite: ⁊
mutuũ date: nihil inde sperãtes: ⁊ erit mer
ces vr̄a mlt̄a: ⁊ erit̄ filij altissimi: q᷑ ĩpe be-
nign⁹ ẽ sup ĩgratos ⁊ malos. Estote ẽgo mi
ſicordes: sic̄ ⁊ pr̄ vr̄ misicors ẽ. Nolite iudi-
care: ⁊ nõ iudicabimini. Nolite ꝯdẽnare: et
nõ ꝯdẽnabimini: Dimittite: ⁊ dimittemini.
Date: ⁊ dabit̄ vob̄. Mẽsurã bonã ⁊ ꝯfertã
⁊ ꝯagitatã ⁊ supeffluentẽ dabũt in sinũ ue
strũ. Eadẽ q̄ppe mẽsura q̄ mẽsi fuerit̄: rẽme-
tiet̄ uob̄. Dicebat ãt ill' ⁊ sĩlitudinẽ: Nũq̄d
põt cec⁹ cecũ ducẽ? Nonne ãbo ĩ foueam ca
dũt? Nõ ẽ discipul⁹ sup mg̃rm: ꝑfect⁹ ãt oĩs
erit si sit sic̄ mg̃r ei⁹. Quid aũt vides festucã
in oculo fratris tui: trabem aũt que in ocu
lo tuo est non consideras? Aut quõ potes
dicere fratri tuo: frater sine eijciam festucã
de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non
vides? Hypocrita eijce primũ trabẽ de ocu-
lo tuo: ⁊ tũc ꝓspicies ut educas festucam ꝺ
oculo fratris tui. Nõ ẽ. n. arbor bona q̄ fac̄
fructus malos: neq3 arbor mala faciẽs fru
ctum bonũ. Unaq̄q3. n. arbor de fructu suo
cognoscit̄. Neq3. n. de spinis colligũt ficus:
neq3 de rubo vindemiãt vuã. Bonus hõ ꝺ
bono thesauro cordis sui profert bonum:
⁊ malus homo de malo thesauro ꝓfert ma
lũ. Ex abundãtia. n. cordis os loq̄t. Quid
aũt uocatis me dñe dñe: ⁊ non facitis q̄ di-
co? Omnis qui uenit ad me ⁊ audit sermo-
nes meos ⁊ facit eos: ostẽdã uobis cui sĩlis
sit. Similis est homini edificanti domuꝫ q̄
fodit in altum: ⁊ posuit fundamentũ supra
petrã. Inundatione aũt facta illisum est flu
men domui illi: ⁊ nõ potuit eã mouere. Fũ-
data enim erat supra petrã. Qui aũt audit
⁊ ñ fac̄ sĩlis ẽ hoĩ edificãti domũ suã supra
trã: sine fũdamẽto: in quã illisus ẽ fluuius: ⁊
continuo cecidit: ⁊ facta est ruina domus il
lius magna.

VII.

Cum aũt implesset oĩa uerba sua ĩ au-
res plebis: intrauit capharnaũ. Cẽtu
rionis aũt cuiusdã seruus male habẽs erat
moritur⁹: qui illi erat preciosus. Et cum au
disset de iesu: misit ad eũ seniores iudeorũ:
rogans eã ut veniret ⁊ saluaret seruũ eius.
At illi cũ uenissent ad iesum: rogabant euꝫ
sollicite dicẽtes ei: q᷑ dign⁹ ẽ ut hoc illi pre-
stes. Diligit. n. gentẽ nr̄am: ⁊ synagogã ipse
edificauit nob̄. Jesus ãt ibat cũ ill'. Et cũ iã
ñ lõge eẽt a domo: misit ad eũ cẽturio ami-
cos dicẽs: Dñe noli uexari. Nõ. n. sũ dign⁹
ut sub tectũ meũ intres: ꝓpt̄ q̄ð ⁊ meipsuꝫ
ñ sũ dignũ arbitrat⁹ ut uenirẽ ad te: sed dic
verbo ⁊ sanabit̄ puer me⁹. Nã ⁊ ego hõ suꝫ
sub ꝑtate ꝯstitut⁹ hñs sub me milites: ⁊ di-
co huic: vade ⁊ vadit: ⁊ alij veni ⁊ venit: ⁊
ſuo meo fac hoc: ⁊ facit. Quo audito iesus
mirat⁹ ẽ: ⁊ ꝯv̄sus seq̄ntib⁹ se t̄b̄ dixit: Amẽ
dico uobis: nec ĩ isrl' tantã fidẽ ĩueni. Et re-
uersi q̄ missi fuerãt domũ: ĩuenerũt seruũ q̄
languerat sanũ. Et factũ ẽ deinceps ibat ie-
sus ĩ ciuitatẽ q̄ uocat̄ naym: ⁊ ibãt cũ eo di-
scipuli ei⁹ ⁊ turba copiosa. Cũ aũt appropi
q̄ret porte ciuitat̄: ecce defũct⁹ efferebat̄ fili⁹
vnicus matris sue: ⁊ hec vidua erat: ⁊ t̄ba
ciuitat̄ multa cũ illa. Quã cũ uidisset dñs:
misicordia mot⁹ sup eã dixit illi. Noli flere:
Et accessit ⁊ tetigit loculũ. Hi ãt q̄ põtabãt
steterũt. Et ait: Adolescẽs: tibi dico surge.
Et resedit q̄ erat mortu⁹: ⁊ cepit loq̄: ⁊ ꝺdit
illũ mr̄i sue. Accepit ãt oẽs timor: ⁊ magni-
ficabãt deũ dicẽtes: Quia ꝓpheta magnus
surrexit ĩ nob̄: ⁊ q᷑ de⁹ visitauit plebẽ suaꝫ.
Et exijt hic s̄mo ĩ uniu̇sã iudeã de eo: ⁊ oẽꝫ
circa regionẽ. Et nũciauerũt ioãni discipl̄i
ei⁹ de oĩb⁹ his. Et ꝯuocauit duos ꝺ discipu
lis suis ioannes: ⁊ misit ad iesũ dicens: Tu
es q̄ uẽtur⁹ es: an aliũ expectam⁹? Cũ ãt ve
nissent ad eũ uiri dixerũt: Joãnes baptista
misit nos ad te dicẽs: Tu es q̄ uẽtur⁹ es: an
aliũ expectam⁹? In ip̄a aũt hora multos cu
rauit a languorib⁹ suis ⁊ plag̃ ⁊ spiritibus
malis: et cecis mlt̄ donauit visũ. Et rñdẽs
dixit illis: Euũtes renũciate ioanni q̄ audist̄
⁊ vidist̄. Quia ceci vidẽt: claudi ambulãt:
leprosi mũdãt: surdi audiũt: mõtui ĩsurgũt
paupes euãgelizãt: ⁊ beat⁹ ẽ q̄cũq3 ñ fuerit
scãdalizat⁹ in me. Et cũ discessissent nuncij

ioannis: cepit de ioanne dicere ad turbas:
Quid existis in desertū uidē? Arūdinē uēto
agitatā? Sed qd existi videē? Hoiem mollib⁹
vestimētis indutū? Ecce q̄ i veste p̄ciosa sunt
⁊ delitijs: in domib⁹ regū sūt. Sz qd existis
uidē? Prophetā? Utiqȝ dico uob: et plus q̄
p̄phetā. Hic ē de q̄ scriptū ē: Ecce mitto āge
lū meū ante faciē tuā: q̄ p̄parabit uiā tuam
ań te. Dico .n. uobis: maior int̄ natos muli
erū p̄pheta ioāne baptista nemo ē. Qui āt
minor ē i regno dei: maior ē illo. Et omnis
pp̄lus audiēs: et publicani iustificauerūt deū
baptizati baptismo ioānis. Pharisei aūt ⁊
legisperiti ꝯsiliū dei spreuerūt i semetipsos:
n̄ baptizati ab eo. Ait āt dn̄s: Cui ergo siles
dicā hoies generatiōis hu⁹: et cui siles sūt?
Siles sūt pueris sedētib⁹ i foro: et loq̄ntibus
adinuicē et dicētib⁹. Cātauim⁹ uob tibijs ⁊
n̄ saltastis: lamētauim⁹ et n̄ plorastis. Uenit āt
ioānes baptista neqȝ māducans panē neqȝ
bibēs vinū: ⁊ dicitis: Demoniū hȝ. Ueit fili⁹
hois māducās et bibēs: et dicitis: Ecce hō d
uorator: et bibēs vinū: amic⁹ publicanoꝝ ⁊
pccoꝝ. Et iustificata ē sapiētia ab oib⁹ filijs
suis. Rogabat aūt illū q̄dā de phariseis: ut
māducaret cū illo: et igressus domū phari
sei discubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuitate
peccatrix ut cognouit q̄ iesus accubuit i do
mo pharisei: attulit alabastꝝ ūguēti: ⁊ stās
retro sec⁹ pedes ei⁹: lachrymis cepit rigare
pedes ei⁹: ⁊ capillis capitis sui tergebat: ⁊ oscu
labat pedes ei⁹ ⁊ vnguēto vngebat. Uidēs
aūt pharise⁹ q̄ vocauerat eū: ait intra se di
cēs: Hic si eēt p̄pheta: sciret vtiqȝ q̄ ⁊ q̄lis ē
mlier q̄ tāgit eū: q2 peccatrix ē. Et r̄ndens ie
sus dixit ad illū: Simō habeo tibi aliq̄d di
cē. At ille ait: Mgr̄ dic: Duo debitores erāt
cuidā feneratori: vn⁹ debebat denarios q̄n
gētos: ⁊ ali⁹ q̄nq̄gita. Nō hn̄tib⁹ illis vnde
redderēt: donauit vtrisqȝ. Quis ergo eum
pl⁹ diligit? R̄ndēs simō dixit: Estimo q2 is
cui plus donauit. At ille dixit ei: Recte iudi
casti. Et ꝯuersus ad mulierē dixit simoni:
Uides hāc mulierē? Intraui in domū tuā:
aquā pedibus meis nō dedisti. Hec autē la
chrymis rigauit pedes meos: ⁊ capillis suis
tersit. Osculū mihi non dedisti: hec autē ex
quo intraui non cessauit osculari pedes me
os. Oleo caput meū non vnxisti: hec autez
vnguento vnxit pedes meos. Propt̄ quod
dico tibi: Remittūtur ei peccata multa: q̄m
dilexit multum. Cui autez minus dimittit̄
minus diligit. Dixit autez ad illam: Remit
tuntur tibi peccata. Et ceperunt qui simul
accūbebant dicere intra se: Quis est hic q̄
etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mu
lierem: Fides tua te saluam fecit. Uade in
pace. C. VIII.

ET factū ē deinceps ⁊ ipse iter faciebat
per ciuitates ⁊ castella predicās ⁊ euā
gelizans regnū dei: ⁊ duodecim cum illo: ⁊
mulieres alique que erant curate a spiriti
bus malignis ⁊ infirmitatibus: maria que
uocat̄ magdalene de q̄ septē demonia exie
rāt: ⁊ ioāna uxor chuze p̄curatoris herodis:
⁊ susāna ⁊ alie mlte: q̄ mīstrabāt ei de facul
tatib⁹ suis. Cū aūt turba plurima ꝯueniret:
⁊ de ciuitatib⁹ p̄perarēt ad eū: dixit p similitu
dinē: Exijt q̄ seminat semiare semē suū: Et
dū seminat: aliud cecidit sec⁹ uiā ⁊ cōculca
tum est: ⁊ volucres celi comederūt illud. Et
aliud cecidit supra petrā: ⁊ natū aruit: q2 n̄
hēbat humorē. Et aliud cecidit int̄ spinas:
⁊ simul exorte spine suffocauerūt illud. Et
aliud cecidit i terrā bonā: ⁊ ortū fecit fructū
centuplū. Hec dicens clamabat: Qui habȝ
aures audiēdi audiat. Int̄rogabāt āt eū di
scipli ei⁹: q̄ eēt hec p̄abola. Quib⁹ ip̄e dixit:
Uob datū ē nosse mysteriū regni dei: ceteris
aūt i p̄abolis: ut vidētes nō uideāt: ⁊ audiē
tes n̄ intelligant. Est aūt hec p̄abola: Semē
ē v̄bū dei. Qui aūt sec⁹ viā: hi sūt q̄ audiūt:
deinde venit diabolus ⁊ tollit uerbū de cor
de eorū: ne credentes salui fiāt. Nā q̄ supra
petrā: q̄ cū audierit cum gaudio suscipiunt
uerbū. Et hi radices nō hn̄t: q2 ad t̄pus cre
dūt: ⁊ i t̄pe tētationis recedunt. Quod aūt
in spinas cecidit: hi sūt q̄ audierūt ⁊ a solli
citudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ uite eun
tes suffocāt: ⁊ nō referūt fructū. Qd aūt in
bonā terrā: hi sūt q̄ i corde bono ⁊ optimo
audiētes v̄bū retinent: ⁊ fructū afferunt in
patiētia. Nemo aūt lucernā accēdens op̄it
eā vase: aut subtus lectū p̄onit: sed supra cā
delabrū ponit: ut intrātes videāt lumē. Nō ē
eīz occultū qd nō manifestet: nec abscondi
tum qd nō cognoscat̄ ⁊ i palā ueniat. Uide
te ergo q̄d audiatis. Qui .n. habet dabit̄ illi:
⁊ q̄cūqȝ nō hȝ: etiā qd putat se hr̄e auferet̄
ab illo. Uenerūt aūt ad illū mat̄ ⁊ fratres ei⁹
⁊ non poterant adire eū p̄re turba. Et nun
ciatū ē illi: Mater tua ⁊ fratres tui stāt foris:
volētes te uidere. Qui r̄ndēs dixit ad cos:
Mat̄ mea ⁊ fratres mei hi sūt: q̄ uerbū dei

audiũt ⁊ faciũt. Factũ ē aũt in vna dierꝫ: et ipe ascēdit in naviculā: ⁊ discipuli eiꝰ: ⁊ ait ad illos: Trāsfretemꝰ trās stagnũ. Et ascenderũt. Et navigātibꝰ illis obdormiuit: ⁊ descēdit pcella uēti in stagnũ: ⁊ cōpellebantur ⁊ piclitabāt. Accedētes aũt suscitauerũt eũ dicētes: Preceptor pimꝰ. At ille surgēs icrepauit uētũ ⁊ tēpestatē aque ⁊ cessauit: ⁊ facta ē trāqllitas. Dixit aũt illis: Ubi ē fides vr̃a? Qui timētes mirati sũt adinuicē dicentes: Quis putas hic est: qui ⁊ uētis ⁊ mari impat: ⁊ obediũt ei? Et nauigauerunt ad regionē gerasenorũ: q̄ ē ꝯtra galileā. Et cuꝫ d̾ naui egressus eēt ad trā: occurrit illi uir q̄dā q̄ hēbat demoniuꝫ iā tpibꝰ multis: ⁊ uestimento nō induebat: neqꝫ in domo manebat sꝫ i monumẽtl. Is ut uidit iesũ pcidit añ illũ: ⁊ exclamans voce magna dixit: Quid mihi et tibi ē iesu fili dei altissimi? Obsecro te: ne me torq̄as. Precipiebat enim spiritui imundo: ut exiret ab hoie. Multl .n. tēporibus arripiebat illũ: et vinciebat catenis et cōpedibꝰ custoditꝰ: et ruptis viculis agebat a demonio i deserta. Introgauit aũt illũ iesus dicēs: Qd̾ tibi nomē ē? At ille dixit: Legio. Quia itrauerāt demonia multa i euꝫ. Et rogauerũt illũ: ne iparet illis ut i abyssũ irent. Erat āt ibi grex pōcorꝫ multorꝫ pascētium i mōte: ⁊ rogabāt eũ ut pmittēt eis in illos igredi. Et pmisit illꝭ. Exieũt ergo demonia ab hoie: ⁊ intraueũt i porcos: ⁊ impetu abijt grex p p̄ceps in stagnũ: ⁊ suffocatꝰ est. Qd̾ ut viderũt factũ q̄ pascebāt fugerũt: et nũciauerũt in ciuitatē ⁊ in uillas. Exieũt āt videre qd̾ factũ ē: ⁊ uenerũt ad iesũ: ⁊ inuenerũt hoiem sedētē a q̊ demonia exierāt uestitũ: ac sana mēte ad pedes eiꝰ: ⁊ timueũt. Nũciauerũt aũt illis ⁊ q̄ viderāt: quō sanꝰ factꝰ eēt a legiōe. Et rogauerũt illũ ois mlti tudo gerasenorꝫ: ut discedēt ab ipis: qꝛ magno timore tenebāt. Ipse aũt ascēdēs nauiꝫ reuersus ē. Et rogabat illũ uir: a q̊ demōia exierāt: ut cũ eo eēt. Dimisit aũt eũ iesus dicēs: Redi i domũ tuā: ⁊ narra quāta tibi fecit deꝰ. Et abijt p uniuersā ciuitatē p̄dicās: quanta illi fecisset iesus. Factum est autem cũ redisset iesus: excepit illũ turba. Erāt āt omnes expectantes eum. Et ecce uenit uir cui nomen iairus: ⁊ ipe princeps synagoge erat: ⁊ cecidit ad pedes iesu: rogans eum ut intraret in domũ eius: quia unica filia erat ei fere annorum duodeciꝫ: ⁊ hec moriebāt.

Et contigit dũ iret: a turbis comprimebāt. Et mulier q̄dam erat i fluxu sanguinis ab annis duodecim: q̄ in medicos erogauerat oēm substantiā suā: nec ab ullo potuit curari. Accessit retro ⁊ tetigit fimbriā uestimēti eiꝰ: ⁊ ꝯfestim stetit fluxus sanguinis eius. Et ait iesus: Quis ē qui me tetigit? Negantibus aũt oibus: dixit petrꝰ ⁊ q̄ cũ illo erāt: Preceptor: turbe te cōprimũt ⁊ affligũt: et dicl q̄s me tetigit? Et dixit iesus: Tetigit me aliq̄s. Nā ⁊ ego noui uirtutē de me exisse. Uidēs aũt mlier qꝛ nō latuit: tremēs venit ⁊ pcidit añ pedes eiꝰ: ⁊ ob quā causam tetigerit eũ indicauit corā oi pplo: ⁊ quēadmodum ꝯfesti sanata sit. At ipse dixit ei: Filia fides tua saluā te fecit: uade i pace. Adhuc illo loquēte: venit q̄dā ad p̄ncipē synagoge dicēs ei: qꝛ mortua ē filia tua: noli uexare illum. Jesus aũt audito hoc v̾bo: r̄ndit patri puelle: Noli timere: Crede tm̄: ⁊ salua erit. Et cũ venisset domũ: nō pmisit intrare secũ queq̄: nisi petrum iacobũ ⁊ ioannē: ⁊ prēm ⁊ matrē puelle. Flebāt aũt oēs ⁊ plāgebant illam. At ille dixit: Nolite flere. Non ē mortua puella sed dormit. Et deridebant eum: scientes qꝛ mortua eēt. Ipse aũt tenēs manũ eiꝰ clamauit dicēs: Puella surge. Et rev̾sus est spus eius: ⁊ surrexit cōtinuo. Et iussit illi dare manducare. Et stupuerũt parētes eius quibus p̄cepit: ne alicui dicerēt qd̾ factum erat.

.IX.

Conuocatis aũt iesus duodecim apostolis: dedit illis uirtutē ⁊ ptatē super oia demonia: ⁊ ut lāguores curarēt. Et misit illos p̄dicare regnum dei: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuleritis in uia: neqꝫ uirgā neqꝫ peraꝫ neqꝫ panē neqꝫ pecuniam: neqꝫ duas tunicas habeatl. Et i quācũqꝫ domũ intraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et q̄cũqꝫ nō recepint vos: exeũtes de ciuitate illa: et puluerē pedũ vr̃orꝫ excutite i testimoniũ supra illos. Egressi autē circuibāt p castella: euāgelizātes ⁊ curātes vbiqꝫ. Audiuit āt herodes tetrarcha oia q̄ fiebāt ab eo: ⁊ hesitabat eo q̄ diceret a quibusdā: qꝛ ioannes surrexit a mortuis: a q̄busdā v̾o qꝛ helias apparuit: ab alijs autē qꝛ ppheta vnꝰ de antiq̄s surrexit. Et ait herodes: Joānē ego decollaui: quis est āt iste de q̊ ego talia audio? Et q̄rebat uidē eũ. Et ꝯuersi appli narraueũt illi quecũqꝫ fecerũt: ⁊ assũptis illis secessit seorsũ i locũ desertũ

q̄ ē bethsaide. Quod cū cognouissent turbe se
cute sūt illū: ⁊ excepit eos ⁊ loquebat̄ illis
de regno dei: ⁊ eos q̄ cura indigebāt: sana-
bat. Dies āt cepat declinare. Et accedentes
duodeci dixerūt illi: Dimitte turbas: ut eun-
tes i castella villasq̄ q̄ circa sūt diuertāt ⁊ i
ueniāt escas: q̄r hic in loco deserto sum⁹. Ait
āt ad illos: Uos date ill' māducare. At illi
dixerūt: Nō sūt nobis plusq̄ q̄nq̄ panes ⁊
duo pisces: nisi forte nos eam⁹ ⁊ emamus i
ōem hāc turbā escas. Erāt autem fere uiri
q̄nq̄ milia. Ait aūt ad discipulos suos: Fa
cite illos discūbere ꝑ cōuiuia q̄nq̄genos: ⁊
ita fecerūt. Et discubuerūt oēs. Accept' aūt
q̄nq̄ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹: respexit i celū
⁊ bn̄dixit illis: ⁊ fregit ⁊ distribuit discipul'
suis: ut ponerent an̄ turbas. Et māducaue
rūt oēs: ⁊ saturati sūt. Et sublatū ē qd̄ sup-
fuit illis fragmētoꝝ cophini duodeci. Et fa
ctum ē cū sol⁹ eēt orans: erāt cū illo ⁊ disci-
puli: ⁊ it̄rogauit illos dicēs: Quē me dicūt
eē turbe? At illi rn̄derūt ⁊ dixerūt: Joannē
baptistā: alij āt heliā: alij v̄o q̄r un⁹ ꝓpheta
de ꝑoribus surrexit. Dixit aūt illis: Uos āt
quē me eē dicit͛: Rn̄dēs simon petr⁹ dixit:
Christū dei. At ille icrepans illos ꝑcepit ne
cui diceret hoc: dicēs: q̄r oꝫ filiū hōis multa
pati ⁊ reprobari ab seniorib⁹ ⁊ ꝑncipib⁹ sa-
cerdotū ⁊ scribis: ⁊ occidi: ⁊ tertia die resur
gere. Dicebat āt ad ōes: Siq̄s vult post me
uenire abneget semetipm̄: ⁊ tollat crucē suā
quotidie: ⁊ seq̄t me. Qui.n. uoluerit aīam
suā saluā facē ꝑdet illā. Nā q̄ ꝑdiderit aīaꝫ
suā ꝓpter me: saluā faciet illā. Quid.n. ꝓfi-
cit hō si lucret̄ vniuersū mundū: se aūt ipsū
ꝑdat ⁊ detrimētū sui faciat? Nam q̄ me eru
buerit ⁊ meos sermōes: hunc fili⁹ hōis eru
bescet cū uenerit i maiestate sua ⁊ pr̄is ⁊ sā-
ctoꝝ āgeloꝝ. Dico āt uob̄: vere sūt aliq̄ hic
stātes: q̄ nō gustabūt mortē donec videant
regnū dei. Factū est aūt p⁹ hec uerba fere di
es octo: ⁊ assumpsit petrū ⁊ iacobū ⁊ ioan
neꝫ: ⁊ ascendit in montē ut oraret. Et facta
est dū oraret species vultus ei⁹ altera: ⁊ ue-
stitus ei⁹ albus ⁊ refulgens. Et ecce duo ui-
ri loquebant̄ cū illo. Erant autē moyses et
helias visi in maiestate: ⁊ dicebant excessū
eius: quē cōpleturus erat in hierusalē. Pe
trus vero ⁊ qui cū illo erāt: grauati erāt sō-
no. Et euigilātes viderunt maiestatem ei⁹:
⁊ duos uiros q̄ stabant cū illo. Et factum
est cū discederent ab illo: ait petr⁹ ad iesuꝫ:

Preceptor bonū ē nos hic eē: ⁊ faciam⁹ tria
tabernacula: vnū tibi: ⁊ vnū moysi: et vnuꝫ
helie: nesciēs q̄d diceret. Hec aūt illo loq̄n
te: facta ē nubes ⁊ obūbrauit eos: ⁊ timuer̄t
intrātib⁹ illis in nubē. Et vox facta ē de nu
be dicēs: Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: ipsū audite.
Et dū fieret vox: inuētus ē iesus sol⁹: ⁊ ipsi
tacuer̄t ⁊ nemini dixerūt i illis dieb⁹ q̄cq̄ ex
his q̄ viderāt. Factū ē aūt in sequēti die de-
scendētib⁹ illis d̄ monte: occurrit illis turba
multa. Et ecce uir de t̄ba exclamauit dicēs:
Mḡr obsecro te: respice in filiū meū q̄r uni-
cus ē mihi. Et ecce sp̄us apphendit eū: ⁊ su
bito clamat et elidit ⁊ dissipat eū cū spuma
⁊ vix discedit dilaniās euꝫ. Et rogaui disci-
p'los tuos ut eijceret illū: ⁊ nō potuer̄t. Rn̄
dens aūt iesus dixit: O generatio infidelis
⁊ ꝑu̾sa: vsq̄quo ero apd̄ vos ⁊ patiar vos?
Adduc huc filiū tuū. Et cū accederet: elisit
illū demoniū et dissipauit. Et increpauit ie
sus sp̄m imūdū ⁊ sanauit pueꝝ: et reddidit
illū pr̄i ei⁹. Stupebāt āt oēs i magnitudine
dei. Oībusq̄ mirātib⁹ i oīb⁹ q̄ faciebat: di-
xit ad discip'los suos: Pōite vos i cordibus
v̄ris ꝫmōes istos. Fili⁹.n. hōis futuꝝ est ut
tradat̄ i man⁹ hoīuꝫ. At illi ignorabāt v̄bū
istud ⁊ erat uelatū an̄ eos ut n̄ sentirēt illd̄:
et timebāt eū int̄rogare de hoc v̄bo. Intra-
uit āt cogitatio i eos: q̄s eoꝝ maior eēt. At
iesus uidēs cogitatiōes cordis illoꝝ apphē
dit pueꝝ ⁊ statuit illū sec⁹ se: ⁊ ait illis: Qui
cūq̄ susceperit pueꝝ istū in nōie meo me reci
pit. Et q̄cūq̄ me recepit: recipit eū q̄ me mi
sit. Nā q̄ minor ē int̄ ōes vos: hic maior ē.
Rn̄dens aūt ioannes dixit: Preceptor uidi
mus quendā in nōie tuo eijcientē demonia
⁊ ꝓhibuim⁹ eū: q̄r n̄ seq̄t nobiscū. Et ait ad
illos iesus: Nolite ꝓhibē. Qui.n. nō ē adv̾-
sum vos: ꝓ uob̄ ē. Factū ē aūt dū cōplerent̄
dies assūptionis ei⁹: ⁊ ip̄e faciē suā firmauit
ut iret i hierusalē. Et misit nūcios an̄ ꝯspec
tum suū: ⁊ eūtes itrauerūt i ciuitatē sama-
ritanorū ut pararēt illi. Et nō receperunt eū:
q̄r facies ei⁹ erat eūt' i hierusalē. Cū uidissēt
aūt discip'li ei⁹ iacob⁹ et ioānes dixer̄t: Dn̄e
uis dicim⁹ ut ignis descēdat de celo: et con
sumat illos? Et conuersus increpauit illos
dicens: Nescitis cuius spiritus estis. Filius
hōis nō uenit aīas perdere sed saluare. Et
abierunt in aliud castellum. Factum est aūt
ambulantibus illis in uia: dixit quidaꝫ ad
illū. Sequar te q̄cūq̄ ieris. Dixit illi iesus:

Uulpes foueas hñt:et uolucres celi nidos:
fili⁹ aũt hoīs nõ hȝ ubi caput suũ reclinet.
Ait aũt ad alterꝫ:Seq̃re me. Jlle aũt dixit:
Dñe:ꝑmitte mihi ꝑmũ ire et sepelire patrẽ
meũ. Dixitq̧ ei iesus:Sine ut mõtui sepeli
ant mortuos suos:tu aũt uade et annũcia
regnum dei. Et ait alter: Seq̃r te domine:
sed permitte mihi primum renunciare his
qui domi sũt. Ait ad illuȝ iesus:Nemo mit
tens manũ suã ad aratrum et aspiciens re
tro:aptus est regno dei. ¶.V.

POst hec aũt designauit dñs et alios
septuagintaduos:et misit illos binos
ante faciẽ suã in omnẽ ciuitatem et locuȝ q̊
erat ipse ventur⁹. Et dicebat illis: Messis q̃
dẽ mlta:opar̃ij aũt pauci. Rogate ergo dñȝ
messis ut mittat oparios ĩ messẽ suã. Jte:ec
ce ego mitto uos sicut agnos ĩt lupos. No
lite portare sacculũ neq̧ perã neq̧ calciamẽ
ta:⁊ neminẽ ꝑ uiã salutaueritis: Jn quãcũq̧
domũ intraueritis:ꝑmũ dicite:pax huic do
mui:⁊ si ibi fuerit fili⁹ pacis:requiescet sup illũ
pax vr̃a:sin aũt ad uos reuertet. Jn eadẽ ãt
domo manete:edẽtes ⁊ bibẽtes q̃ apd̊ illos
sũt. Dign⁹ eni ẽ operari⁹ mercede sua. No
lite trãsire de domo ĩ domũ. Et ĩ quãcũq̧
ciuitatẽ intraueritis ⁊ susceperint vos:mãduca
te q̃ apponũt uob̃: ⁊ curate ĩfirmos q̊ ĩ illa
sũt:⁊ dicite ill̃:appropinq̃bit ĩ vos regnum
dei. Jn quãcũq̧ ãt ciuitatẽ ĩtraueritis. et non
susceperint vos:exeũtes ĩ plateas eius dicite:
Etiã puluerẽ q̊ adhesit nob̃ de ciuitate vr̃a
extergim⁹ ĩ vos. Tñ hoc scitote:q2 appropĩ
q̃bit regnũ dei. Dico uob̃: q2 sodomis ĩ die
illa remissi⁹ erit q̃ʒ illi ciuitati. Ue tibi coro
zaim:ve tibi bethsaida:q2 si ĩ tyro ⁊ sydone
facte fuissẽt uirtutes q̃ facte sũt ĩ uob̃ olim:
in cilicio ⁊ cinere sedẽtes peniterẽt. Uerũtñ
tyro ⁊ sydoni remissi⁹ erit ĩ iudicio q̃ʒ uob̃.
Et tu capharnaũ usq̧ ad celũ exaltata usq̧
ad ĩfernũ demergeris. Qui vos audit me au
dit:⁊ q̊ uos spnit me spnit. Qui ãt me sper
nit:spernit eũ q̊ misit me. Reũsi sũt ãt septu
agitaduo cũ gaudio dicentes: Dñe:etiã de
monia subijciũt nob̃ ĩ noĩe tuo. Et ait illis:
Uidebã sathanã sicut fulgur de celo cadentẽ.
Ecce dedi uob̃ ꝑtatẽ calcãdi supra ſpẽtes ⁊
scorpiones ⁊ supra oẽȝ uirtutẽ inimici: ⁊ ni
hil uob̃ nocebit. Uerũtñ ĩ hoc nolite gaudẽ:
q2 spũs uob̃ subijciũt. Gaudete aũt:ꝙ noĩa
vr̃a scripta sũt ĩ celis. Jn ipa hora exultauit
in spũ sc̃to ⁊ dixit: Cõfiteor tibi dñe pr̃ ce
li ⁊ t̃re:ꝙ abscõdisti hec a sapiẽtib⁹ ⁊ prudẽ
tib⁹: ⁊ reuelasti ea puul'. Etiã pr̃: qm̃ sic pla
cuit añ te. Oĩa mihi tradita sũt a pr̃e meo.
Et nemo scit q̊s sit fili⁹ nisi pr̃: ⁊ q̊s sit pr̃ ni
si fili⁹: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Et ꝯuisus
ad discip'los suos dixit:Beati oculi q̊ uidẽt
q̃ vos uidetis. Dico.n.uob̃: ꝙ multi ꝓphete
⁊ reges uoluerũt vidẽ q̃ vos videtis: ⁊ nõ uide
rũt: ⁊ audire q̃ auditis ⁊ nõ audierũt. Et ec
ce q̊dã legisꝑit⁹ surrexit tẽtãs illũ ⁊ dicens:
Mgr̃:q̊d faciẽdo uitã eternã possidebo? At
ille dixit ad eũ: Jn lege q̊d scriptuȝ est: quõ
legis? Jlle rñdẽs dixit: Diliges dñm deum
tuũ ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex
oĩb⁹ uirib⁹ tuis: ⁊ ex oĩ mẽte tua: ⁊ ꝓximuȝ
tuũ sicut teipsuȝ. Dixitq̧ illi: Recte rñdisti.
Hoc fac ⁊ uiues. Jlle autẽ uolẽs iustificare
seipsũ dixit ad iesũ: Et q̊s ẽ me⁹ ꝓxim⁹? Su
spiciẽs aũt iesus dixit: Hõ q̊dã descẽdebat
ab hierusalẽ ĩ hiericho ⁊ ĩcidit ĩ latrões: q̊
ẽt ẽspoliauerũt eũ: ⁊ plagis ĩpositis abierũt semi
uiuo relicto. Accidit aũt ut sacerdos q̊daȝ
descẽderet eadẽ uia: ⁊ uiso illo ꝑteriuit. Si
militer ⁊ leuita: cũ eẽt sec⁹ locũ ⁊ uideret eũ ꝑtrã
siit. Samaritan⁹ aũt q̊dã iter faciens venit
secus eũ: ⁊ vidẽs eũ mia mot⁹ ẽ. Et appro
pians alligauit vulnera ei⁹: infũdẽs oleũ et
vinũ: ⁊ ĩponẽs illũ in iumentũ suũ duxit in
stabulũ: ⁊ curã ei⁹ egit. Et altera die ꝓtulit
duos denarios: ⁊ dedit stabulario: et ait:
Curã illi⁹ habe: ⁊ q̊dcũq̧ superogaueris ego
cũ rediero reddã tibi. Quis horũ triũ vide
tibi ꝓxim⁹ fuisse illi q̊ ĩcidit in latrones? At
ille dixit: Qui fecit mĩĩcordiã in illum. Et
ait illi iesus: Uade ⁊ tu fac silr̃. Factũ ẽ aũt
dũ irent: ⁊ ipse intrauit in q̊ddã castelluȝ: et
mulier q̊dã martha noĩe excepit illum ĩ do
mũ suam: ⁊ huic erat soror noĩe maria: que
etiã sedẽs secus pedes dñi audiebat uerbuȝ
illi⁹: martha autẽ satagebat circa frequens
ministeriũ. Que stetit ⁊ ait: Dñe nõ est tibi
cure: ꝙ soror mea reliq̃t me solã ministrare.
Dic ergo illi ut me adiuuet. Et rñdẽs dixit
illi dñs: Martha martha sollicita es: ⁊ tur
baris erga plurima: Porro vnum est neces
sarium: Maria optimam partem elegit: q̃
non auferetur ab ea. ¶.XI.

ET factum ẽ cũ esset in q̊dã loco orãs:
ut cessauit: dixit un⁹ ex discipulis ei⁹
ad eum: Domine doce nos orare: sicut do
cuit ioannes discipulos suos. Et ait ill̃: Cũ
oratis dicite: Pater: sanctificet nomen tuũ

aueniat regnū tuū: panem nostrū quotidi
anum da nob̄ hodie: ⁊ dimitte nobis pcc̄a
nr̄a: siqdē ⁊ nos dimittim⁹ debēti nobis: et
ne nos inducas i tētationē. Et ait ad illos:
Quis vr̄z hēbit amicū ⁊ ibit ad illū media
nocte ⁊ dicet illi: amice cōmoda mihi tres
panes: qm̄ amic⁹ me⁹ venit de uia ad me: et
non habeo qd̄ ponā ante illū: ⁊ ille deintus
respondens dicat: noli mihi molestus ēē: iā
ostiū clausū est: ⁊ pueri mei mecū sunt i cu-
bili: nō possū surgē ⁊ dare tibi? Et ille si pse
uerauerit pulsans: dico uob̄: ⁊ si nō dabit il
li surgens: eo ꝙ amic⁹ ei⁹ sit: ppt̄ iprobitatē
tn̄ eius surget: ⁊ dabit illi qtquot hꝫ necessa
rios. Et dico ego uob̄: Petite ⁊ dabit̄ vob̄:
q̄rite ⁊ inuenietis: pulsate ⁊ apiet̄ vob̄. Ois
eiꝫ q̄ petit accipit: ⁊ q̄ querit inuenit: ⁊ pul-
santi apiet̄. Quis āt ex uob̄ patrē petit pa
nem: nūqd lapidē dabit illi? Aut piscē: nun
qd p pisce serpentē dabit illi? Aut si petierit
ouū: nūqd porriget illi scorpionē? Si ergo
vos cū sitl mali nostis bona data dare filijs
vr̄is: quāto magis pr̄ ur̄ celestis de celo da
bit spm bonū petētib⁹ se. Et erat eijciens d
moniū: ⁊ illud erat mutū: ⁊ cū eiecisset de-
moniū locut⁹ ē mut⁹: ⁊ admirate sūt turbe.
Quidā āt ex eis dixerūt: In belzebub pncipe
demoniorꝫ eijcit demonia. Et alij tētantes
signū de celo q̄rebāt ab eo. Ipse āt ut uidit
cogitatiōes eorꝫ dixit eis: Oē regnū i seipsū
diuisū dsolabit̄: ⁊ dom⁹ supra domū cadet.
Si aūt ⁊ sathanas i seipm diuisus est: quō
stabit regnū ei⁹: q2 dicitl i belzebub me eijcē
demonia? Si aūt ego in belzebub eijcio de-
monia: filij vr̄i i q̄ eijciūt? Ideo ipsi iudices
vr̄i erūt. Porro si i digito dei eijcio dēonia:
pfecto puenit i vos regnū dei. Cū fortis ar-
matus custodit atriū suū: in pace sunt ea q̄
possidet. Si āt fortior eo supueniēs vicerit
eū: vniuersa arma ei⁹ auferet i quib⁹ cōfide
bat: ⁊ spolia ei⁹ distribuet. Qui nō ē mecū:
contra me ē: ⁊ q̄ nō colligit mecū dispergit.
Cū imūdus spus exierit de hoie: ambulat
p loca inaquosa querēs requiē: ⁊ nō inueni
ens dicit: Reuertar i domū meā vnd̄ exiui.
Et cū uenerit inuenit eā scopis mūdatam.
Tūc vadit ⁊ assumit septē alios spus secuꝫ
nequiores se: ⁊ ingressi habitāt ibi. Et fiūt no
uissima hois illius peiora prioribus. Factū
est aūt cū hec dicēt: extollens vocē quedam
mulier de turba dixit illi: Beatus uenter q̄
te portauit: ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit:
Quinimo: beati q̄ audiūt vbuꝫ dei: ⁊ custo
diūt illud. Turbis aūt ꝯcurrētib⁹ cepit dice
re: Generatio hec generatio nequā ē: signuꝫ
querit: ⁊ signū nō dabit̄ ei: nisi signuꝫ ione.
Nā sicut fuit ionas signū niniuitl: ita erit ⁊
fili⁹ hois generationi isti. Regina austri sur
get i iudicio cū viris generatiōis hui⁹ ⁊ ꝯdē
nabit illos: q2 vēit a finib⁹ t̄re audire sapiē
tiā salomōis. Et ecce plusq̄ salomō hic. Ui
ri niniuite surgēt i iudicio cū generatōe hac
⁊ ꝯdēnabūt illā: q2 pn̄iaꝫ egerūt i pdicatione
ione. Et ecce plusq̄ iona hic. Nēo lucernaꝫ
accēdit ⁊ i abscōdito ponit neq3 sub medio
sed supra cādelabrū: ut q̄ igrediūt̄ lumen vi
deāt. Lucerna corporl tui ē ocul⁹ tu⁹. Si ocu
lus tu⁹ fuerit simplex: totū cōp⁹ tuū lucidū
erit: si aūt nequā fuerit: etiā corp⁹ tuuꝫ tene
brosum erit. Uide ergo ne lumē qd̄ i te ē te
nebre sint. Si ergo corp⁹ tuū totū lucidū fu
erit n̄ hn̄s aliquā ptē tenebrarꝫ: erit luciduꝫ
totū. Et sic lucerna fulgorl illuminabit te.
Et cū loqueret̄: rogauit illū qdā phariseus
ut pranderet apud se. Jesus aūt ingressus
recubuit. Pharise⁹ aūt cepit itra se ꝯputās
dicere: q̄re nō baptizat⁹ eēt an̄ prandiuꝫ. Et
ait dn̄s ad illū: Nunc uos pharisei qd̄ defo
ris ē calicl ⁊ catini mūdatis: qd̄ aūt int⁹ ē ue
strum: plenū ē rapina ⁊ iniquitate. Stulti:
nōne q̄ fecit qd̄ deforl ē: etiā id qd̄ deitus ē
fecit? Uerꝫtn̄ qd̄ supest date elemosynā: ⁊ ec
ce oia munda sūt uob̄. Sed ue uob̄ pharise
is q̄ decimatl mentā ⁊ rutā ⁊ oē olus: ⁊ pte
ritis iudiciū ⁊ caritatē dei. Hec aut oportu-
it facē: ⁊ illa n̄ omittē. Ue uob̄ phariseis: q̄
diligitl pmas cathedras i synagogis: ⁊ salu
tatiōes i foro. Ue uob̄ q2 estl ut monumēta
q̄ n̄ parēt: ⁊ hoies ābulātes supra nesciunt.
Rn̄dēs āt qdā ex legispitl: ait illi: Mgr̄: hec
dicēs etiā ꝯtumeliā nob̄ facis. At ille ait: ⁊
uob̄ legispitl ue: q2 oneratl hoies oneribus
que portare nō pn̄t: ⁊ ipi uno digito uestro
nō tāgitl sarcinas. Ue uob̄ q̄ edificatl monu
menta pphetarꝫ: pr̄es aūt uestri occiderunt
illos: Profecto testificamini ꝙ consentitis
operibus patrū uestrorū: qm̄ quidē ipi eos
occiderunt: vos autē edificatis eorū sepul-
chra. Proptea ⁊ sapientia dei dixit: Mittā
ad illos pphetas ⁊ aplos: ⁊ ex illis occidēt
⁊ persequent̄: ut inquirat̄ sanguis oiuꝫ pro
phetarum qui effusus est a constitutiōe mū
di a generatione ista: a sanguine abel usq3
ad sanguinē zacharie: qui perijt int̄ altare ⁊

edera. Ita dico uobis: requiret ab hac gene
ratione. Ue uobis legisperitis qui tulisti cla
uem scientie: ipsi non introistis: ⁊ eos qui
introibant ꝓhibuistis. Cū aūt hec ad illos
diceret: ceperūt pharisei ⁊ legisperiti grauit
insistere: ⁊ os eius opprimere de multis in-
sidiantes ei: ⁊ querentes aliquid capere de
ore eius: ut accusarent eū. .XII.

MUltis aūt turbis concurrentib⁹ ita ut
se inuicē ꝯculcarēt: cepit dicere ad di-
scipulos suos: Attendite a fermento phari
seorū: quod est hypocrisis. Nihil.n. optū
ē qđ ñ reueletur: neq; abscōditū qđ ñ sciat.
Qm̄ q̄ in tenebris dixistis: i lumine dicent:
⁊ qđ i aure locuti estis i cubiculis: p̄dicabit
in tectis. Dico āt uob̄ amicis meis ne terre-
amini ab his q̄ occidūt corp⁹: ⁊ p⁹ hec non
hn̄t āpli⁹ q̄d faciāt. Oñdam aūt uob̄ quez
timeat̄. Timete eū: q̄ postq̄ occiderit: habz
ꝑtatē mittē in gehēnā. Ita dico uob̄: hūc ti
mete. Nōne q̄nq; passeres veneūt dipōdio:
⁊ vn⁹ ex illis nō ē i obliuiōe corā deo? Sz ⁊
capilli capitis vr̄i oēs numerati sūt. Nolite
ergo timē: mlt̄ passerib⁹ pl'ris est̄ vos. Dico
aūt vob̄: ois q̄cūq; ꝯfessus fuerit me coraz
hoīb⁹: ⁊ fili⁹ hoīs cōfitebit illū corā āgelis
dei. Qui aūt negauerit me coraz hoīb⁹: ne-
gabit corā angelis dei. Et ois q̄ dicit uerbū
in filiū hoīs remittet illi: ei āt q̄ i spm̄ sāctū
blasphemauerit nō remittet. Cū āt inducēt
vos in synagogas: ⁊ ad magistratus ⁊ pote
states: nolite solliciti esse: q̄lit aut q̄d rn̄dea
t̄: aut q̄d dicat̄. Sp̄s.n. sāct⁹ docebit vos i
ipa hora: q̄d oporteat vos dicē. Ait autē ei
q̄dā de turba: Mgr̄ dic fratri meo: ut diui-
dat mecū hereditatē. At ille dixit ei: Hō: q̄s
me ꝯstituit iudicē aut diuisorez supra vos?
Dixitq; ad illos: Uidete ⁊ cauete ab oī aua
ricia: q2 ñ i abundantia cuiusq̄ vita ei⁹ ē ex
his q̄ possidet. Dixit aūt silitudinē ad illos
dicēs: Hoīs cuiusdā diuit̄ vberes fructus
ager attulit: ⁊ cogitabat itra se dicēs: Quid
faciā: q2 nō habeo q̄ cōgregē fructus meos?
Et dixit: Hoc faciā. Destruā horrea mea: et
maiora faciā: ⁊ illuc cōgregabo oia q̄ nata
sunt mihi ⁊ bona mea: ⁊ dicā aie mee: Aia
habes mlta bona posita i ānos plimos: re
qesce: comede: bibe: epulare. Dixit āt illi de
us: Stlte hac nocte aiaz tuam repetūt a te.
Que āt parasti: cui⁹ erit? Sic ē q̄ sibi thesauri-
zat: ⁊ nō ē i deū diues. Dixitq; ad discipl'os
suos. Iđ dico uob̄: Nolite solliciti eē aie vr̄e
q̄d māducet̄: neq; cōpori q̄d iduamini: aia
plus ē q̄ esca: ⁊ corp⁹ pl⁹ q̄ uestimētū. Con
siderate coruos: q2 nō semināt neq; metūt:
q̄b⁹ nō est cellariū neq; horreū: ⁊ de⁹ pascit
illos: quāto mag̃ vos pluris est̄ ill'. Quis
aūt vr̄m cogitādo pōt adijcere ad staturam
suā cubitū vnū? Si ergo neq; qđ minimū ē
potest̄: q̄d de ceter̄ solliciti est̄? Cōsiderate
lilia quō crescūt: nō laborāt neq; nēt. Dico
aūt vob̄: nec salomon i oī glīa sua uestiebat
sicut vnū ex istis. Si aūt fenū qđ hodie ē in
agro ⁊ cras in clibanū mittit: de⁹ sic vestit:
quāto magis vos pusille fidei? Et vos noli
te q̄rē q̄d māducet̄: aut q̄d bibat̄: ⁊ nolite i
sublime tolli. Hec aūt oia gentes mūdi que
runt. Pat aūt vr̄ scit qm̄ his indigetis. Ue
rūtn̄ q̄rite primū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹: et
hec oia adijcient uob̄. Nolite timē pusillus
grex: q2 cōplacuit pr̄i vr̄o dare uob̄ regnuz.
Uēdite q̄ possidetis: ⁊ date elemosynā. Fa-
cite vob̄ sacculos q̄ nō veterascūt: thesaurꝫ ñ
deficientē i cel'. Quo fur ñ appropiat: neq;
tinea corrumpit. Ubi.n. thesaur⁹ uester ē:
ibi ⁊ cor vestrū erit. Sint lumbi vr̄i p̄cincti
⁊ lucerne ardētes i manib⁹ vr̄is: ⁊ uos siles
hoīb⁹ expectantib⁹ dn̄m suū qn̄ reuertat a
nuptijs: ut cū venerit ⁊ pulsauerit ꝯfestim
apiant ei. Beati s̄ui illi: q̄s cū venerit dn̄s i-
uenerit uigilātes. Amē dico uob̄: q2 p̄ciget
se ⁊ faciet illos discūbere: ⁊ trāsiens mistra-
bit ill'. Et si uenerit i secūda vigilia: ⁊ si i ter
tia vigilia venerit: ⁊ ita iuenerit: beati sīt s̄ui
illi. Hoc aūt scitote: qm̄ si sciret pr̄familias
q̄ hora fur veniret: vigilaret vtiq;: ⁊ nō sine
ret perfodi domū suā. Et vos estote parati
q2 q̄ hora nō putatis fili⁹ hoīs ueniet. Ait
aūt ei petr⁹: Dn̄e ad nos dic̄ hāc ꝑabolā: an
⁊ ad oēs? Dixit aūt dn̄s: Quis putas ē fide
lis dispēsator ⁊ prudēs: quē ꝯstituit dn̄s su-
pra familiā suā: ut det illis i tp̄e tritici men-
surā? Beat⁹ ille s̄uus: quē cū uenerit dn̄s in
uenerit ita facientē. Uere dico vob̄: qm̄ su-
pra oīa q̄ possidet: constituet illū. q2 si dixe-
rit seruus ille in corde suo: morā facit domi
nus meus venire ⁊ ceperit percutere s̄uos
⁊ ancillas: ⁊ edere ⁊ bibere ⁊ inebriari: veni
et dn̄s serui illius in die qua nō sperat ⁊ ho
ra qua nescit: ⁊ diuidet eū: partemq; ei⁹ cuz
infidelibus ponet. Ille aūt seru⁹ qui cogno
uit uoluntatem domini sui: ⁊ non se p̄para
uit ⁊ nō fecit scđm voluntatē ei⁹: vapulabit
multis. qui aūt non cognouit ⁊ fecit digna

plagis vapulabit paucis. Oi aūt cui multū
datū ē: multū queret ab eo: ⁊ cui cōmenda-
uerit multū: plus petent ab eo. Ignem veni
mittē i trā: ⁊ qd volo nisi ut accendat? Bap
tismo aūt habeo baptizari: ⁊ quō coartor
usq̧dū ꝑficiat. Putatis qꝛ pacē veni mittē i
terrā? Nō dico vob: sed ſepationē. Erūt. n.
ex hoc q̄nq̧ i domo vna diuisi: tres i duos
⁊ duo i tres diuidēt: pr̄ i filiū ⁊ filius i patrez
suū: mat̄ in filiā ⁊ filia i matrē: socrus in nu-
rum suā ⁊ nurus i socrū suā. Dicebat autē
ad turbas: Cū uideritis nubē orientē ab occa
su: statim dicitis nimbus venit: ⁊ ita fit: ⁊ cum
austrū flantē: dicitis qꝛ estus erit: ⁊ fit. Hy-
pocrite faciē celi ⁊ t̄re nostis ꝓbare: hoc aūt
t̄pus quō nō ꝓbatis? Quid aūt ⁊ a uobis
ipsis non iudicatis quod iustū ē? Cū autez
vadis cū aduersario tuo ad p̄ncipē in via:
da operā liberari ab illo: ne forte trahat te
ad iudicē: ⁊ iudex tradat te exactori: ⁊ exac
tor mittat te in carcerē. Dico tibi: non exies
inde donec etiam nouissimum minutum
reddas. .XIII.

Aderant aūt q̄dā ipo in t̄pe nunciātes
illi de galileis: quoꝝ sanguinē pilatus
miscuit cū sacrificijs eorū. Et respondēs di
xit illis: Putatis q̄ hi galilei p̄ omnibus ga-
lileis peccores fuerint: quia talia passi sunt?
Nō dico vob: sed nisi pn̄iaz habueritis: ōes
siliter pibitis sic illi decē ⁊ octo supra q̄s ceci
dit turris i syloe ⁊ occidit eos. Putatis qꝛ et
ipi debitores fuerit: p̄ter ōes hoies habitā-
tes in irl̄m? Nō dico vob: sed si non pn̄iam
habueritis: ōes siliter pibitis. Dicebat āt ⁊ hāc
silitudinē: Arborē fici habebat q̄dā planta
tā i vinea sua: ⁊ venit querēs fructū i illa: ⁊
nō inueīt. Dixit aūt ad cultorē vinee: Ecce
anni tres sūt ex q̄ venio querēs fructū in fi
culnea hac: ⁊ nō inuenio. Succide ergo illā
ut qd etiā t̄rā occupat? At ille rn̄s dixit illi:
Dn̄e dimitte illā ⁊ hoc āno usq̧dū fodiam
circa illā ⁊ mittā stercora. Et siq̄dez fecerit
fructū: sin aūt i futuꝝ succides eā. Erat āt
docēs in synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mu
lier q̄ habebat spm infirmitatis annis decē ⁊
octo: ⁊ erat inclinata: nec oio poterat sursū re
spicē. Quā cū uidēt iesus: vocauit eā ad se:
⁊ ait illi: Mulier dimissa es ab infirmitate
tua. Et iposuit illi manus: ⁊ ꝯfesti erecta ē: et
glorificabat deū. Rn̄dēs āt archisynagogus
indignās qꝛ sabbatis curasset iesus: dicebat
turbe: Sex dies sūt i qbus oportet opari. In

his ergo veīte ⁊ curamini: ⁊ n̄ i die sabbati.
Rn̄dens autē ad illū dn̄s dixit: Hypocrite
vnusq̄sq̧ vr̄m sabbato nō soluit bouē suū
aut asinū a p̄sepio ⁊ ducit adaquare? Hanc
aūt filiā abrae quā alligauit sathanas ecce
decē ⁊ octo annis n̄ oportuit solui a vīculo
isto die sabbati? Et cū hec dicēt: erubesce-
bāt ōes aduersarij eius: ⁊ ois ppl̄s gaudebat
i vniuersis q̄ gloriose fiebāt ab eo. Dicebat
ergo: cui sil̄e ē regnū dei: ⁊ cui sil̄e estimabo
illud? Sil̄e ē grano sinapis: qd̄ acceptuz hō
misit i hortū suū ⁊ creuit: ⁊ factū ē i arborē
magnā: ⁊ volucres celi reqeuerūt i ramis eius.
Et iterū dixit: Cui sil̄e estimabo regnū dei?
Simile ē fermēto qd̄ acceptū mulier abscō
dit i farine sata tria: donec fermētaret totū.
Et ibat ꝑ ciuitates ⁊ castella docēs: ⁊ iter fa
ciens in irl̄m. Ait aūt illi q̄dā: Dn̄e si pauci
sūt q̄ saluāt? Ipe aūt dixit ad illos: Cōtēdi-
te intrare ꝑ angustā portā: qꝛ m̄lti dico uob
q̄rent intrare ⁊ nō poterunt. Cū aūt intra-
uerit pr̄familias ⁊ clauserit ostiū: incipietis
foris stare: ⁊ pulsare ad ostiū dicētes: dn̄e api
nobis: ⁊ rn̄dēs dicet uob: Nescio vos vnde
sitis. Tūc icipietis dicē: MādAucauim9 corā
te ⁊ bibimus: ⁊ i plateis nr̄is docuisti. Et di-
cet uobis: Nescio vos vn̄ sitis. Discedite a
me ōes opar̄ij iniq̄tatis: ibi erit fletus ⁊ stri-
dor dentiū: cū uideritis abraam ⁊ isaac ⁊ ia
cob ⁊ ōes ꝓphetas i regno dei: vos āt expel
li foras. Et venīēt ab oriēte ⁊ occidēte ⁊ aq̄-
lone ⁊ austro: ⁊ accūbent i regno dei. Et ec-
ce sunt nouissimi q̄ erāt p̄mi: ⁊ sūt p̄mi qui
erāt nouissimi. In ipsa die accesserūt q̄daz
phariseorū dicētes illi: Exi ⁊ vade hic quia
herodes vult te occidē. Et ait illis: Ite ⁊ di
cite vulpi illi: Ecce eijcio demonia ⁊ sanita
tes ꝑficio hodie ⁊ cras: ⁊ t̄tia die cōsumor.
Uerūtn̄ oportet me hodie ⁊ cras ⁊ sequenti
die ābulare: qꝛ n̄ capit ꝓphetā perire extra
hierusalem. Hierusalem hierusalem que
occidis prophetas ⁊ lapidas eos qui mit-
tunt ad te: quotiens uolui congregare fili
os tuos: quēadmodū auis nidū suū sub pē
nis: ⁊ noluisti. Ecce relinquet vobis domus
vr̄a dēsta. Dico āt vob: qꝛ n̄ uidebitis me: do-
nec vēiaz cū dicetis: bn̄dict9 q̄ vēit i noīe dn̄i.
.XIIII.

Et factū ē cū itroisset iesus i
domū cuiusdā p̄ncipis phariseoꝝ sab-
bato manducare panē: ⁊ ipsi obseruabant
eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat
ante illum. Et respondens iesus dixit ad

legisptos ⁊ phariseos dicens: Si lz sabba-
to curare? At illi tacuerūt. Ipe vo apphensū
sanauit eū: ac dimisit. Et rūdēs ad illos di-
xit: Cui⁹ vm asin⁹ aut bos in puteū cadet:
⁊ nō ɔtinuo extrahet illū die sabbati? Et n̄
poterāt ad hec rūdē illi. Dicebat āt ⁊ ad in
uitatos pabolā: intēdens quō primos accu
bit⁹ eligerēt: dicēs ad illos: Cū inuitat⁹ fue-
ris ad nuptias: nō discūbas i pmo loco: ne
forte honoratior te sit inuitat⁹ ab illo: ⁊ ve
niens is q̄ te ⁊ illū vocauit: dicat tibi da hu
ic locū: ⁊ tūc icipias cū rubore nouissimū
locū tenē. Sed cū vocat⁹ fueri: vade recūbe
in nouissimo loco: ut cū uenerit q̄ te inuita-
uit dicat tibi: Amice ascēde supi⁹: Tūc erit
tibi glīa corā simul discūbentib⁹: q2 ois q̄ se
exaltat hūiliabit: ⁊ q̄ se humiliat exaltabit.
Dicebat aūt ⁊ ei q̄ se iuitauerat: Cū fac̄ prā
diū aut cenā: noli vocare amicos tuos ne-
q3 fratres tuos neq3 cognatos neq3 vicios
neq3 diuites: ne forte ⁊ ipi te r̄inuitēt: ⁊ fiat
tibi retributio. S3 cū fac̄ ɔuiuiū: voca pau
pes debiles claudos ⁊ cecos ⁊ beat⁹ eris: q2
n̄ hn̄t retribuē tibi. Retribuet. n. tibi i r̄sur-
rectione iustoꝝ. Hec cū audisset q̄daz de si-
mul discūbentib⁹ dixit illi: Beat⁹ q̄ mandu
cabit panē i regno dei. At ipse dixit ei: Hō
q̄dā fecit cenā magnā: ⁊ vocauit multos: et
misit seruū suū hora cene dicē inuitat̄ ut ve
nirent: q2 iā pata sūt oia. Et ceperūt simul
oēs excusare. Prim⁹ dixit ei: Uillam emi: ⁊
necesse habeo exire ⁊ uidē illā: rogo te ha-
be me excusatū. Et alt̄ dixit: Iuga boū emi
q̄nq3: ⁊ eo pbare illa: rogo te habe me ex-
cusatū. Et ali⁹ dixit: Uxorē duxi: ⁊ ideo nō
possū venire. Et r̄uersus seru⁹ nūciauit hec
dn̄o suo. Tūc irat⁹ pr̄familias dixit seruo
suo: Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊
paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos intro
duc huc. Et ait seru⁹: Dn̄e factū ē ut ipasti:
⁊ adhuc loc⁹ ē. Et ait dn̄s suo: Exi i vias et
sepes ⁊ cōpelle intrare: ut ipleat dom⁹ mea.
Dico āt vobis: q̄ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ uoca
ti sūt gustabit cenā meā. Ibāt aūt turbe mt̄
te cū eo: ⁊ ɔuersus dixit ad illos: Siq̄s ve-
nit ad me ⁊ n̄ odit patrē suū ⁊ matrē ⁊ vxo
rem ⁊ filios et fratres et sorores: adhuc āt
et animā suā: nō pōt meus esse discipulus.
Et qui nō baiulat crucem suam et venit p⁹
me: non potest meus esse discipulus. Quis
enim ex uobis uolens turrim edificare: nō-
ne prius sedēs cōputat sūptus q̄ necessarij

sunt: si habeat ad pficiendū: ne postq̄ posu
erit fundamētū: ⁊ nō potuerit pficē: oes q̄
vidēt incipiant illudere ei dicentes: q̄a hic
hō cepit edificare ⁊ non potuit cōsumare?
Aut quis rex iturus cōmittere bellū aduer-
sus aliū regem: non sedens prius cogitat si
possit cū decem milibus occurrere ei: q̄ cū
viginti milib⁹ venit ad se? Alioquin adhuc
illo longe agēte: legationē mittens rogat ea
que pacis sunt. Sic ergo ois ex vobis q̄ nō
renūciat oīb⁹ q̄ possidet: n̄ pōt me⁹ eē disci-
pulus. Bonū ē sal. Si aūt sal euanuerit: in
quo condiet? Neq3 i terrā neq3 i sterq̄liniū
vtile est: sed foras mittet. Qui habet aures
audiendi audiat. C.XV.

ERant aūt appropinquantes ei publi-
cani ⁊ pctōres: ut audirēt illū: ⁊ mur
murabant pharisei ⁊ scribe dicentes: quia
hic pctōres recipit ⁊ manducat cū illis. Et
ait ad illos pabolā istam dicens: Quis ex
vob̄ hō q̄ h3 centū oues: ⁊ si pdiderit vnam
ex illis: nōne dimittit nonagitanouē i dsto
⁊ vadit ad illā q̄ pierat donec iuēiat eā? Et
cū inuenerit eā: iponit i humeros suos gau
dēs ⁊ veniēs domū cōuocat amicos ⁊ vici-
nos dicēs ill̄: Cōgratulamini mihi: q2 iueni
ouē meā q̄ pierat. Dico uob̄: q̄ ita gaudiū
erit i celo sup vno pctōre pn̄iam agente: q̄
super nonagitanouē iust̄ q̄ n̄ indigēt pn̄ia.
Aut q̄ mlier hn̄s drachmas decē: si pdide
rit drachmā vnā: nōne accēdit lucernā ⁊ ev
rit domū ⁊ q̄rit diligēt: donec iuēiat eā? Et
cū iuenerit: ɔuocat amicas ⁊ vicinas: dicēs:
Cōgratulamini mihi: q2 inueni drachmā
quā pdiderā. Ita dico vob̄: gaudiū erit co-
rā āgel̄ dei sup vno pctōre pn̄iā agēte. Ait
āt: Hō q̄dā habuit duos filios: ⁊ dixit ado
lescētior ex ill̄ pr̄i: Pr̄ da mihi portionē sub
stātie q̄ me cōtigit. Et diuisit ill̄ subām. Et
nō p⁹ multos dies: ɔgregat̄ oib⁹ adolescen-
tior fili⁹ pegre pfect⁹ ē i regionē longiquā ⁊
ibi dissipauit subam suā viuēdo luxuriose.
Et p⁹q̄ oia ɔsumasset: facta ē fames valida
in regiōe illa: et ipe cepit egē: ⁊ abijt ⁊ adhe-
sit vni ciuiū regionis illi⁹: et misit illū in uil
lam suā ut pasceret porcos: et cupiebat iplē
ventrē suū de siliq̄s q̄s porci mādncabāt: ⁊
nemo illi dabat. In se autē reuersus dixit:
Quāti mercenarij i domo pr̄is mei abūdāt
panib⁹: ego āt hic fame pereo. Surgā ⁊ ibo
ad patrē meū: ⁊ dicā ei: Pr̄ peccaui i celū et
corā te: iam nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹: fac

me sicut vnū d̄ mercenarijs tuis. Et surgēs
venit ad patrē suū. Cū aūt adhuc lōge eēt:
vidit illū pat̄ ipsi⁹: ⁊ misericordia mot⁹ ē: ⁊ ac
currēs cecidit sup collū ei⁹: ⁊ osculat⁹ ē eū.
Dixitq̧ ei fili⁹: Pat̄ peccaui ī celū ⁊ corā te:
iā ñ sū dign⁹ uocari fili⁹ tu⁹. Dixit aūt pr̄ ad
suos suos: Cito pferte stolā p̄mā: ⁊ īduite
illū: ⁊ date ānulū ī manu ei⁹: ⁊ calciamēta in
pedes ei⁹: ⁊ adducite vitulū saginatū ⁊ occi
dite: ⁊ māducem⁹ ⁊ epulemur: q: hic filius
me⁹ mortu⁹ erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ iuent⁹
ē: Et ceperunt epulari. Erat āt fili⁹ ei⁹ senior ī
agro. Et cū ueniret ⁊ appropinq̄ret domui:
audiuit symphoniā ⁊ chor̄: ⁊ uocauit vnū
de suis: ⁊ īterrogauit q̄d hec eēnt. Isq̧ dixit
illi: Frat̄ tu⁹ vēit: ⁊ occidit pr̄ tu⁹ vitulū sagi
natū: q: saluū illū recepit. Indignat⁹ ē autē
⁊ nolebat ītroire. Pr̄ ergo illi⁹ egressus ce
pit rogare illū. At ille r̄ndens dixit pr̄i suo:
Ecce tot ānis suio tibi: ⁊ nūq̄ mādatū tuū
p̄teriui: ⁊ nūq̄ dedisti mihi hedū ut cū ami
cis meis epularer. Sed p⁹q̄ fili⁹ tu⁹ hic qui
deuorauit substantiā suā cū meretricib⁹ ue
nit: occidisti illi vitulū saginatū. At ipse di
xit illi: Fili tu semp mecū es: ⁊ oīa mea tua
sūt. Epulari aūt ⁊ gaudere oportebat: quia
frater tu⁹ hic mortu⁹ erat: ⁊ reuixit: p̄ierat:
⁊ inuentus est.

.XVI.

Dicebat aūt ⁊ ad discipulos suos: Hō q̄
dā erat diues qui habebat villicū: et
hic diffamat⁹ est apd̄ illū: quasi dissipasset
bona illius. Et uocauit illū: ⁊ ait illi: Quid
hoc audio de te? Redde rationē uillicatōis
tue. Iā.n. nō poteris villicare. Ait aūt vil
lic⁹ intra se: Quid faciā: q: dn̄s me⁹ aufert
a me villicationē? Fodere nō ualeo: mendi
care erubesco. Scio q̄d faciā: ut cū amotus
fuero a villicatione: recipiāt me ī domos su
as. Cōuocatis itaq̧ singul' debitōib⁹ dn̄i sui:
dicebat p̄mo: Quantū debes dn̄o meo? At
ille dixit: Centū cados olei. Dixitq̧ illi: Ac
cipe cautionē tuam: ⁊ sede cito scribe q̄nq̄
gita. Deinde alio dixit: Tu v̄o q̄ntū debes?
Qui ait: Centū choros tritici. Ait illi: Ac
cipe lr̄as tuas: ⁊ scribe octogīta: ⁊ laudauit
dn̄s villicū iniq̄tatis q: prudēt̄ fecisset: q: filij
hui⁹ seculi prudētiores filijs lucis ī genera
tione sua sūt. Et ego vob̄ dico: Facite vob̄
amicos de māmōa iniq̄tatis: ut cū defeceritis:
recipiāt vos ī et̄na tabernacl'a. Qui fidel' ē
ī minimo: ⁊ ī maiōi fidel' ē: ⁊ q̄ ī modico ini
qu⁹ ē: ⁊ ī maiori iniqu⁹ ē. Si ergo ī iniq̄ mā
mona fideles nō fuistis: qd̄ verū ē q̄s credet
vob̄? Et si ī alieō fideles ñ fuistis: qd̄ vr̄m est:
q̄s dabit uob̄? Nemo s̄u⁹ pōt duobus dn̄is
s̄uire. Aut .n. vnū odiet: ⁊ alter̄ diliget: aut
vni adherebit: ⁊ alter̄ ɔtēnet. Nō potestis
deo s̄uire ⁊ māmone. Audiebāt āt oīa hec
pharisei q̄ erāt auari: ⁊ deridebant illū. Et
ait ill': Uos estis q̄ iustificatis vos corā hōib⁹:
de⁹ aūt nouit corda vr̄a: quia qd̄ hōibus al
tū ē: abomiatio ē an̄ deū. Lex ⁊ p̄phete vsq̧
ad ioān̄ē: ex eo regnū dei euāgelizat: ⁊ oīs ī
illud vim facit. Facili⁹ ē aūt celū ⁊ terrā pre
terire: q̄ de lege vnū apicē cadere. Oīs q̄ di
mittit vxorē suā: ⁊ alterā ducit: mecchat: et
q̄ dimissā a viro ducit mecchat. Hō q̄dam
erat diues q̄ induebat̄ purpura ⁊ bysso: ⁊
epulabat̄ q̄tidie splēdide. Et erat q̄dā mēdi
cus noīe lazar⁹: q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlce
rib⁹ plen⁹: cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt
de mēsa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ ca
nes vēiebāt: ⁊ ligebāt vlcera ei⁹. Factū ē aūt
ut moreret̄ mēdic⁹: ⁊ portaret̄ ab āgelis ī si
nū abrae. Mortu⁹ ē aūt ⁊ diues: ⁊ sepult⁹
ē in inferno. Eleuās aūt oculos suos cū eēt
in tormentis: vidit abraā longe ⁊ lazarū in
sinu ei⁹: ⁊ ipse clamās dixit: Pater abraā
miserē mei: ⁊ mitte lazarū ut intingat extre
mū digiti sui ī aquā: ut refrigeret linguam
meam: q: crucior in hac flāma. Et dixit illi
abraā: Fili recordare q: recepisti bona ī vi
ta tua: ⁊ lazar⁹ silit̄ mala. Nūc aūt hic cōso
lat: tu v̄o cruciaris. Et ī his ōibus int̄ nos ⁊
vos chaos magnū firmatū ē: ut hi q̄ uolūt
hic trāsire ad vos nō possint: neq̧ īde huc
trāsmeare. Et ait: Rogo ergo te pr̄: ut mit
tas eū in domū patris mei. Habeo.n. q̄nq̧
fratres: ut testet̄ illis: ne ⁊ ipi veniant ī huc
locū tormentorū. Et ait illi abraā: Habent
moysen ⁊ p̄phetas: audiant illos. At ille di
xit: Non pater abraam: sed siquis ex mor
tuis ierit ad eos penitentiā agent. Ait aūt
illi: Si moysen ⁊ prophetas non audiunt:
neq̧ siquis ex mortuis resurrexerit credēt.

.XVII.

ET ait ad discipulos suos: Impossibi
le est ut nō ueniāt scandala. Ue autē
illi p quē veniūt. Utilius est illi si lapis mo
laris iponat̄ circa collū ei⁹: ⁊ p̄iciat̄ ī mare:
q̄ ut scādalizet vnū de pusillis istis. Attēdi
te vob̄. Si peccauerit ī te frat̄ tu⁹: īcrepa il
lū: ⁊ si p̄niaz egerit dimitte illi: et si septies
in die peccauerit ī te: ⁊ septies ī die ɔuersus

fuerit ad te dicens: penitet me: dimitte illi.
Et dixerūt aplī dño: Adauge nobꝭ fidē. Dixit
aūt dñs: Si habueritis fidē sicͭ granū sina-
pis diceṫ huic arbori moro: eradicare ⁊ trās
plantare ī mare: ⁊ obediet uobꝭ. Quis autē
vrm hñs seruū arantē aut pascentē boues:
ꝗ regresso de agro dicat illi stati trāsi ⁊ recū
be: ⁊ ñ dicͭ: para ꝙ cenē ⁊ ꝑcinge te ⁊ ministra
mihi donec māducē ⁊ bibā: ⁊ pꝰ hec tu mā
ducabꝭ ⁊ bibes? Nūqd grāz hȝ suo illi: qꝛ fe
cit q̄ ei ipauerat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū fe-
ceriṫ oīa q̄ ꝑcepta sūt uobꝭ dicite: Serui iutiles
sumꝰ: qd̄ debuimꝰ facē fecimꝰ. Et factū ē
dū iret ī irlm: trāsibat ꝑ mediā samariā ⁊
galileā. Et cū igredeṙ q̄ddā castellū: occurre
runt ei decē uiri leprosi: qui steterunt a lon-
ge: ⁊ leuauerūt vocē dicētes: Jesu ꝑceptor
miserē nr̄i. Quos ut uidit dixit: Jte ostēdi-
dite uos sacerdotibꝰ. Et factū ē dū irēt: mū
dati sūt. Unꝰ aūt ex illis ut uidit qꝛ mūdatꝰ
est: regressus ē cū magna uoce magnificans
deū. et cecidit ī faciē añ pedes eiꝰ: grās agēs.
Et hic erat samaritanꝰ. Rñdēs āt iesus di-
xit: Nōne decē mūdati sṫ? Et nouē ubi sūt?
Nō ē inuētꝰ q̄ rediret: ⁊ daret gl'iā deo: nisi
hic alienigena. Et ait illi: Surge uade: qꝛ fi-
des tua te saluū fecit. Jnterrogatꝰ āt a phari
seis qñ uenit regnū dei: rñdēs eis dixit: Nō
ueniet regnū dei cū obꝯuatiōe: neqꝫ dicent
ecce hic aut ecce illic. Ecce. n. regnū dei itra
vos ē. Et ait ad discipulos suos: Uenīēt di
es qñ desidereṫ uidē unū diē filij hōis: ⁊ nō
uidebiṫ. Et dicēt uobꝭ: Ecce hic ⁊ ecce illic.
Nolite ire: neqꝫ sectemini. Nā sicͭ fulgur co
ruscās de sub celo ī ea q̄ sub celo sūt fulget:
ita erit filꝰ hōis ī die sua. Primū āt opōtet
illū multa pati: ⁊ reprobari a generatione
hac. Et sicͭ factū ē ī diebꝰ noe: ita erit ⁊ ī die-
bus filij hōis. Edebāt ⁊ bibebāt: uxōes du
cebāt: ⁊ dabanṫ ad nuptias: usqꝫ ī diē q̄ itra
uit noe in archā: ⁊ uenit diluuiū ⁊ perdidit
ōes. Siliṫ sicut factū ē ī diebꝰ loth: Edebāt
⁊ bibebāt: emebāt ⁊ uēdebāt: plantabant ⁊
edificabāt. Qua die āt exijt loth a sodōis.
pluit ignem ⁊ sulphur de celo: ⁊ omnes per
didit. Scdm̄ hec erit qua die filius hōis
reuelabitur. Jn illa hora q̄ fuerit in tecto et
uasa eius in domo: ne descēdat tollere illa:
⁊ qui in agro similiṫ non redeat retro. Me-
mores estote uxoris loth. Quicū quesierit
animā suā saluam facere perdet illam. Et q̄
cūqꝫ ꝑdiderit illā: viuificabit eā. Dico uobꝭ:
in illa nocte erunt duo in lecto uno: vnus
assumetur ⁊ alṫ relinqueṫ. Due erūt molen
tes in vnū: vna assumeṫ ⁊ altera relinqueṫ.
Duo in agro: vnus assumeṫ ⁊ alter relinqṫ.
Respōdentes dicūt illi: Ubi domine? Qui
dixit illis: Ubicūqꝫ fuerit corpus: illuc cō-
gregabunṫ ⁊ aquile.

.XVIII.

Dicebat autem parabolā ad illos: qm̄
oportet semꝑ orare ⁊ non deficere: di-
cens: Judex quidā erat in quadā ciuitate: q̄
deū non timebat: ⁊ hominē non reuerebaṫ.
Uidua aūt quedā erat in ciuitate illa: ⁊ ve-
niebat ad eū dicens: Uindica me de aduer-
sario meo: et nolebat ꝑ multū tp̄s. Pꝰ hec
aūt dixit itra se: Et si deū ñ timeo nec hōiē
reuereor: tñ qꝛ molesta ē mihi hec uidua vi-
dicabo illā: ne ī nouissimo veniēs suggillet
me. Ait aūt dñs: Audite qd̄ iudex iniqtaṫ
dicͭ: Deꝰ aūt nō faciet uidictā electoꝝ suoꝝ
clamantiū ad se die ac nocte: ⁊ patientiā ha
bebit ī illis? Dico aūt uobꝭ: qꝛ cito faciet vin
dictā illoꝝ. Uerūtñ filꝰ hōis veniēs: putas
inueniet fidē in tra? Dixit aūt ⁊ ad q̊sdā q̄ ī
se ꝯfidebāt tāq̄ꝫ iusti: ⁊ aspnabāṫ ceťos: ꝑa-
bolā istā dicēs: Duo hōies ascēdebāt ī tem
plū ut orarēt: vnꝰ pharisēꝰ ⁊ alṫ publicanꝰ.
Pharisēꝰ stās: hec apud se orabat. Deꝰ grās
ago tibi: qꝛ ñ sū sicͭ ceteri hōiuȝ raptores in
iusti adulteri: velut etiā hic publicanꝰ. Ieiu
no bis ī sabbato: decimas do oīuȝ q̄ possido.
Et publicanꝰ a lōge stās nolebat nec oc'los
ad celū leuarē: sed ꝑcutiebat pectꝰ suū dicēs:
Deꝰ ꝓpitiꝰ esto mihi peccori. Dico uobꝭ descē
dit hic iustificatꝰ ī domū suā ab illo: qꝛ oīs
q̄ se exaltat hūiliabiṫ: ⁊ q̄ se hūiliat exaltabi
tur. Afferebāt aūt ad eū ⁊ īfantes: ut eos tā
geret: Qd̄ cū viderēt discipl'i īcrepabant il-
los. Jesus āt ꝯuocās illos dixit: Sinite pu
eros vēire ad me: ⁊ nolite vetare eos. Taliū
est. n. regnū dei. Amē dico uobꝭ: q̄cūqꝫ non
accepit regnū dei sicut puer: ñ ītrabit ī illō
Et ītrogauit eū q̄dā ꝑnceps dicēs: Mgr̄ bo
ne: qd̄ faciēs vitā etnā possidebo? Dixit aūt
ei iesus: Quid me dicis bonū? Nemo bonꝰ
nisi solus deꝰ. Mādata nosti: Nō occides:
nō mecchaberiṡ: ñ furtū facies: nō falsū testi
moniū dices: honora patrē tuū ⁊ matrem.
Qui ait: hec oīa custodiui a iuuētute mea.
Quo audito iesus ait ei: Adhuc vnū tibi
deest: Oīa q̄cūqꝫ hēs vende ⁊ da paupibꝰ:
⁊ hēbis thesauꝝ ī celo: ⁊ vēi seq̄re me. His
ille audiṫ ꝯtristatꝰ est: qꝛ diues erat ualde.

Uidēs aūt iesus illū tristē factum: dixit: q̄
difficile q̄ pecunias hn̄t i regnū dei itrabūt.
Facili⁹ ē eīz camelū p foramē acus transire:
q̄ diuitē intrare i regnū dei. Et dixerūt qui
audiebāt. Et q̄s pōt saluꝰ fieri? Ait ill': Que
iposſibilia sūt apȯ hoīes: possibilia sūt apȯ
deū. Ait aūt petr⁹: Ecce nos dimisim⁹ oīa ꝛ
secuti sum⁹ te. Qui dixit eis: Amē dico uo
bis: nemo ē q̄ reliq̄t domū aut parētes aut
fratres aut uxorē aut filios ꝓpt regnū dei ꝛ
n̄ recipiat mlto plra i hoc tpe: ꝛ i seclo futo
vitā eterrā. Assūpsit āt iesus duodeci: ꝛ ait
illis: Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: ꝛ ꝯsuma
bunt oīa q̄ scripta sūt p ꝓphetas de filio ho
minis. Tradet. n. gētib⁹ ꝛ illudet: ꝛ flagella-
bit ꝛ ꝯspuet: ꝛ p⁹ q̄ flagellauerit occidēt eū:
ꝛ die tr̄ia resurget. Et ipi nihil hoꝝ itellexe
rūt. Et erat v̄bū istud abscōditū ab eis: ꝛ n̄
intelligebāt q̄ dicebāt. Factū ē āt cū appro-
pinq̄ret hiericho: cec⁹ q̄dā sedebat sec⁹ uiaꝫ
mēdicās. Et cū audiret t̄bā p̄teuntē: intro-
gabat q̄d hoc eēt. Dixeīt āt ei: q̄ iesus naza
ren⁹ trāsiret. Et clamauit dicēs: Jesu fili da
uid miserē mei. Et q̄ p̄ibāt increpabant eū
ut taceret. Ipse uero multo magis clama-
bat: fili dauid miserē mei. Stans aūt iesus
iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄sset
interrogauit illū dicens: Quid tibi uis fa-
ciam? At ille dixit: Dn̄e ut uideā. Et iesus
dixit ei: Respice. Fides tua te saluum fecit.
Et confestim uidit: ꝛ sequebatur illum ma-
gnificans deū. Et omnis plebs ut uidit: de-
dit laudem deo.

.XIX.

ET ingressus pāblabat hiericho. Et
ecce uir noīe zache⁹: ꝛ hic p̄nceps erat
publicanoꝝ: ꝛ ipse diues. Et querebat vi-
dere iesū q̄s esset: ꝛ nō potat p̄ turba: quia
statura pusill⁹ erat. Et p̄currēs ascēdit in ar
borē sycomoꝝ ut vidēt eū: q: inde erat trāsi
tur⁹. Et cū venisset ad locū: suspiciēs iesus
vidit illū: ꝛ dixit ad eū: zachee festinās dscē-
de: q: hodie i domo tua oportet me manei.
Et festinās descēdit: ꝛ excepit illuꝫ gaudēs.
Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes: q̄
ad hoīeꝫ pccorē diuertisset. Stās āt zache⁹
dixit ad iesū: Ecce dimidiū bonoꝝ meoruꝫ
dn̄e do paupib⁹: ꝛ siq̄d aliquē defraudaui
reddo q̄druplū. Ait iesus ad eū: Quia ho-
die salus domui huic facta ē: eo q̄ ꝛ ipe fili⁹
sit abrae. Ueīt. n. fili⁹ hoīs q̄rere ꝛ saluū fa
cē qȯ pierat. Hec ill' audiētib⁹ adijciēs dixit
ꝑabolā: eo q̄ eēt ꝓpe irl'm: ꝛ q: existimaret:
q̄ ꝯfesti regnū dei manifestaret. Dixit ergo:
Hō q̄dā nobilis abijt i regionē lōginquā ac
cipe sibi regnū ꝛ reuerti. Uocatꝭ āt decē ser
uis suis: dedit eis decē mnas: ꝛ ait ad illos:
Negociamini dū vēio. Ciues āt ei⁹ oderant
eū: ꝛ miseīt legationē p⁹ illū dicētes: Nolu-
m⁹ hūc regnare sup nos. Et factū ē ut redi
ret accepto regno: ꝛ iussit uocari seruos q̄b⁹
dedit pecuniā: ut sciret quantū q̄sq̄ꝫ negoci
at⁹ eēt. Ueīt aūt p̄m⁹ dicens: Dn̄e: mna tua
decē mnas acq̄siuit. Et ait illi: Euge bone s
ue: q: i modico fuisti fidelis: eris p̄tatē hn̄s
supra decē ciuitates. Et alt̄ vēit dicēs: Dn̄e:
mna tua fecit q̄nq̄ꝫ mnas: ꝛ huic ait: Et tu
esto sup q̄nq̄ꝫ ciuitates. Et alt̄ vēit dicens:
Dn̄e: ecce mna tua: quā habui repositā i su
dario. Timui. n. te: q: hō auster⁹ es: tollis
qȯ nō posuisti: ꝛ metꝭ qȯ n̄ seminasti. Dixit
ei: De ore tuo te iudico sue neq̄. Sciebas
q̄ ego hō auster⁹ sum: tollēs qȯ nō posui: ꝛ
metēs qȯ nō seminaui. Et q̄re nō dedisti pe
cuniā meā ad mensā: ꝛ ego veniēs cū vsuri
vtiq̄ꝫ exegissem illud. Et astātib⁹ dixit: Au-
ferte ab illo mnā: ꝛ date illi q̄ decē mnas ha
bet. Et dixerūt ei: Dn̄e hꝫ decē mnas. Dico
āt uob: q: oī habēti dabit ꝛ abundabit: ab
eo āt q̄ n̄ hꝫ: ꝛ qȯ hꝫ auferet ab eo. Uerūtn̄
inimicos meos illos q̄ noluerūt me r̄gnare
sup se adducite huc: ꝛ ĩficite an̄ me. Et his
dictꝭ p̄cedebat ascēdēs hierosolymā. Et fac
tum est cū appropīq̄sset ad betphage et be
thaniā: ad montē q̄ uocat oliueti: misit du-
os discipulos suos dicēs: Ite in castellū qȯ
ꝯtra vos ē. In qȯ itroeūtes inuenietꝭ pullū
asine alligatū: cui nemo unq̄ hoīum sedit.
Soluite illū ꝛ adducite. Et siq̄s vos inter-
rogauerit q̄re soluitis: sic dicetis ei: quia
dn̄s operā eius desiderat. Abierūt aūt qui
missi erāt: ꝛ inuenerūt sicut dixit illis stāteꝫ
pullū. Soluentib⁹ aūt illis pullū: dixerunt
dn̄i ei⁹ ad illos: Quid soluitꝭ pullū? At illi
dixerūt: Quia dn̄s eū necessariū hꝫ. Et du
xerūt illū ad iesū. Et iactantes uestimenta
sua supra pullū: imposuerūt iesū. Eūte aūt
illo substernebāt uestimēta sua i uia. Et cū
appropinq̄ret iam ad descensū mōtis oliue
ti: ceperūt ōes turbe descendentiū gaudētes
laudare deū voce magna sup oīb⁹ q̄s uide-
rāt virtutib⁹ dicētes: Bn̄dict⁹ q̄ uenit rex i
noīe dn̄i: pax i celo: ꝛ glīa in excelsis. Et qui
dā phariseoꝝ de t̄bis dixerūt ad illū: Ma
gist̄ increpa discipl'os tuos. Quib⁹ ipe ait:

Dico vobꝫ: qꝛ si hi tacuerint: lapides clama
bunt. Et ut appropinquit: vidēs ciuitatē fle
uit sup illā dicēs: Quia si cognouisses ⁊ tu.
Et q̊dē in hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc āt
abscōdita sūt ab oculis tuis. Quia uenient
dies i te: ⁊ circūdabūt te inimici tui uallo:
⁊ circūdabūt te ⁊ coāgustabūt te vndiqꝫ: et
ad trā ꝓsternēt te: ⁊ filios tuos q̄ i te sūt: et
nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: eo qꝙ nō
cognoueris tp̄s uisitatiōis tue. Et igressus
i tēplū cepit eijcē vēdētes et emētes: dicēs il
lis: Scriptū ē: qꝛ domꝰ mea domꝰ oꝛōnis ē:
uos aūt fecisti illā spelūcā latronū. Et erat
docēs q̊tidie i tēplo. Principes aūt sacerdo
tū ⁊ scribe ⁊ ꝑncipes pleꝫ: q̄rebāt illū ꝑdē: ⁊
nō inueniebāt quid facerent illi. Oīs enim
populus suspēsus erat audiēs illū. ¶ .XX.

Et factū est in vna dieꝝ docēte illo po
pulū in tēplo ⁊ euāgelizāte: conuene
rūt ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribe cum senioꝛi
bus: ⁊ aiunt dicētes ad illū: Dic nobis in q̄
ꝑtate hec facꝭ? Aut q̄s ē q̄ dedit tibi hāc ꝑta
tē? Rn̄s aūt iesus dixit ad illos: Jnt̄rogabo
vos ⁊ ego vnū v̄bū. Rn̄dete mihi: Baptis
mū ioānis de celo erat: an ex hoībꝰ? At illi
cogitabāt it̄ se dicētes: quia si dixeꝛimus de
celo: dicet: Quare ergo n̄ credidisti illi? Si
āt dixerimꝰ ex hoībꝰ: plebs uniūsa lapida
bit nos. Certi sūt. n. ioānē ꝑphetā eē. Et rn̄
deēt se nescire vn̄ eēt. Et iesus ait illis: Neqꝫ
ego dico uobꝫ i q̄ ꝑtate hec facio. Cepit āt di
cē ad plebē ꝑabolā hāc. Hō q̄dā plātauit ui
neā ⁊ locauit eā colonis: ⁊ ip̄e ꝑegꝛe fuit mlꝭ
tꝭ tp̄ibꝰ. Et i tp̄e illo misit ad cultoꝛes s̄uū:
ut de fructu uinee darēt illi: Qui cesū dimi
seēt eū ianē. Et addidit alteꝝ s̄uū mittē. Jl
li āt hūc q̊qꝫ cedētes ⁊ afficiētes ꝯtumelia: di
miseēt inanē. Et addidit t̄tiū mittē: q̄ ⁊ illuꝫ
vulnerantes eiecerūt. Dixit aūt dn̄s uinee:
Quid faciā? Mittā filiū meū dilectū: forsi
tā cū hūc uiderit verebūt. Quē cū uidissēt
coloni: cogitauerūt int̄ se dicētes: Hic ē he
res. Occidamꝰ illū: ut nr̄a fiat hēditas. Et
eiectū illū extra uineā occideēt. Quid ergo
faciet illꝭ dn̄s uinee? Ueniet ⁊ ꝑdet colonos
istos: ⁊ dabit vineā alijs. Quo audito dixe
ēt illi: Absit. Jlle āt aspiciēs eos ait: Quid
ē ergo hoc q̄d scriptū ē: lapidē quē repꝛoba
ueēt edificātes hic factꝰ ē i caput āguli? Oīs
q̄ ceciderit supꝛa illū lapidē ꝯq̄ssabit: supꝛa
quē āt ceciōrit cōminuet illū. Et q̄rebāt ꝑn
cipes sacerdotū ⁊ scribe mittē i illū manus
illa hoꝛa ⁊ timueēt ppl'm. Cognoueēt. n. qꝙ
ad ip̄os dixerit silitudinē hāc. Et obs̄uātes
miserūt isidiatoꝛes q̄ se iustos simularēt: ut
caꝑent eū i s̄mōe: ⁊ traderēt illū ꝑncipatui
⁊ potestati ꝑsidis. Et int̄rogaueēt eū dicen
tes: Mḡr scimꝰ qꝛ recte dicꝭ ⁊ doces: ⁊ n̄ acci
pis ꝑsonā: sed uiā dei i v̄itate doces. Lꝫ nobꝫ
tributū dare cesari: an n̄? Cōsiderās aūt do
lū illoꝝ dixit ad eos: Quid me tētatꝭ? Ostē
dite mihi denariū: cuiꝰ hꝫ imaginē ⁊ iscrip
tionē? Rn̄dētes dixerūt: Cesarꝭ. Et ait illis:
Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei
deo. Et nō potuerūt v̄bū eiꝰ cōꝑhendē coꝛā
plebe: ⁊ mirati i rn̄so eiꝰ tacueēt. Accesseūt
aūt q̄dā saduceoꝝ: q̄ negāt eē resurrectōeꝫ:
⁊ it̄rogaueēt eū dicētes: Mḡr: moyses scrip
sit nobis: si frater alicuiꝰ mortuꝰ fuerit hn̄s
uxoꝛē: ⁊ hic sine liberꝭ fuerit: ut accipiat eaꝫ
fr̄ eiꝰ uxoꝛē: ⁊ suscitet semē fratri suo. Sep
tē ergo f̄res erāt: ⁊ ꝑmꝰ accepit uxoꝛē ⁊ mor
tuꝰ ē sine filijs. Et seq̄ns accepit illā: ⁊ ipse
mortuꝰ ē sine filio. Et t̄tiꝰ accepit illā: silit̄ ⁊
oēs septē ⁊ nō reliq̄runt semē: ⁊ mortui sūt.
Nouissime oīuꝫ mortua ē ⁊ mlꝭier. Jn resur
rectiōe ergo cuiꝰ eoꝝ erit uxoꝛ? siq̄deꝫ septē
habueēt eā uxoꝛē. Et ait illꝭ iesus: Filij huiꝰ
seculi nubūt ⁊ tradūt ad nuptias: illi v̄o q̄
digni habebūt seculo illo: ⁊ resurrectiōe ex
mortuis: neqꝫ nubēt neqꝫ ducēt uxoꝛes ne
qꝫ ultra moꝛi poterūt. Eq̄les. n. angelis sūt
⁊ filij sūt dei: cū sint filij resurrectōis. Quia
v̄o resurgāt mortui: ⁊ moyses ōn̄dit secꝰ ru
bū: sic dicit dn̄m deū abraā ⁊ deum isaac et
deū iacob. Deꝰ āt nō ē mōtuoꝝ sed uiuoꝝ.
Oēs. n. uiuūt ei: Rn̄dētes āt q̄dā scribaꝝ di
xerūt ei: Mḡr bn̄ dixisti: Et āplꝰ non aude
bāt eū q̄cq̄ interrogare. Dixit aūt ad illos:
Quō dicūt xp̄m filiū eē dauid: ⁊ ip̄e dauid
dic̄ in libꝛo psalmoꝝ: dixit dn̄s dn̄o meo: se
de a dextris meis: donec ponā inimicos tu
os: scabellū pedū tuoꝝ? Dauid ergo dn̄m
illū uocat: et quō filiꝰ eiꝰ ē? Audiēte autē oī
pplo: dixit discip̄lis suis: Attēdite a scribꝫ q̄
uolūt ābulaꝛe i scholis et amāt salutatiōes i
foꝛo: et ꝑmas cathedꝛas i synagogis: et pꝛi
mos discubitꝰ in cōuiuijs. Qui deuoꝛant
domos uiduaꝝ: simulātes longā oꝛōnem.
Hi accipiēt dānationē maioꝛem. ¶ .XXI.

Qui deuorant

Respiciens aūt vidit eos qui mittebāt
munera sua in gazophylatium diui
tes. Uidit autem et quandam uiduā paup
culam mittentem era minuta duo. Et dixit

Uere dico uob᷑: qꝛ vidua hec paup plꝰ ꝙ oēs
misit. Nā oēs hi ex abūdanti sibi miserunt
ī muneribꝰ dei: hec āt ex eo qḋ deest illi oēꝫ
uictū suū quē habuit misit. Et q̇busdā dicē
tibꝰ ḋ tēplo ꝙ bonis lapidibꝰ ⁊ donis orna
tū cēt: dixit: Hec q̄ videtꝭ: veniēt dies ī q̇bꝰ n̄
relinq̄t lapis supra lapidē q̄ n̄ destruat. Int
rogauerūt aūt illū dicentes: Preceptor qn̄
hec erūt: ⁊ qḋ signū cū fieri īcipiēt. Qui di
xit: Uidete ne seducamini. Mlti.n. ueniēt
noīe meo dicētes qꝛ ego sū: ⁊ tp̄s appropiq̄
uit: Nolite ire pꝰ eos. Cū āt audieritꝭ p̄lia ⁊
seditiōes: nolite terreri. Oꝫ p̄mū hec fieri: sꝫ
nōdū stati finis. Tūc dicebat illis: Surget
gēs ꝯtra gentē ⁊ regnū advsus regnū: ⁊ tre
motꝰ magni erūt ꝑ loca ⁊ pestilētie ⁊ fames
terroresq̨ de celo: ⁊ signa magna erūt. Sꝫ an̄
hec oia iniiciēt uob᷑ manꝰ suas: ⁊ ꝑseq̄nt tra
dētes in synagogas ⁊ custodias: trahentes
ad reges ⁊ p̄sides ꝓpt nomē meū. Cōtinget
āt uob᷑ ī testioniū. Pōite ergo ī cōdibꝰ vr̄is
nō p̄meditari queādmodū rn̄datꝭ. Ego.n.
dabo uob᷑ os ⁊ sapiētiā: cui nō poterūt resi
stere ⁊ ꝯtradicē oēs advsariȷ̄ vr̄i. Trademi
ni āt a parētibꝰ ⁊ fratribꝰ ⁊ cognatꝭ ⁊ amicꝭ:
⁊ morte afficiēt ex uob᷑: et eritis odio oibꝰ
hoibꝰ ꝓpt nomē meū: et capillus de capite
vr̄o n̄ ꝑibit. In patiētia vr̄a possidebitꝭ aias
vr̄as. Cū āt videritis circūdari ab exercitu
irl'm: tūc scitote qꝛ appropiq̄uit ḋsolatio eiꝰ.
Tūc q̇ ī iudea sūt fugiāt ad mōtes: ⁊ qui in
medio eiꝰ discedāt: ⁊ q̇ ī regiōibꝰ: n̄ intrēt ī eā:
qꝛ dies ultiōis hi sūt: ut ipleāt oia q̄ scripta
sūt. Ue aūt pregnātibꝰ ⁊ nutriētibꝰ ī illis die
bꝰ. Erit.n. p̄ssura magna sup trā: ⁊ ira po-
p'lo huic. Et cadēt ī ore gladiȷ̄: ⁊ captiui du-
cent in oēs gētes. Et irl'm calcabit a gentibꝰ
donec ipleāt tp̄a nationū. Et erīt signa ī sole
⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ ī tr̄is p̄ssura gentiū p̄ ꝯfu-
sione sonitꝰ maris ⁊ fluctuū: arescētibꝰ hoi-
bꝰ p̄ timore ⁊ expectatiōe q̄ supueniēt univ
so orbi. Nā uirtutes celoꝝ mouebūt: et tūc
videbūt filiū hois veniētē in nube cū ptate
magna ⁊ maiestate. His aūt fieri īcipiētibꝰ:
respicite ⁊ leuate capita vr̄a: qm̄ appropiq̄t
redēptio vr̄a. Et dixit illis silitudinē: Uide
te ficulneā ⁊ oēs arbores: cū ꝓducūt iaꝫ ex
se fructū: scitꝭ qm̄ ꝓpe ē estas: Ita ⁊ vos cuꝫ
videritꝭ hec fieri: scitote qm̄ ꝓpe ē r̄gnū dei.
Amē dico uob᷑: qꝛ n̄ p̄teribit generatio hec:
donec oia fiāt. Celū ⁊ tr̄a trāsibūt: uerba āt
mea non transibunt. Attendite autē uobis

ne forte grauentur corda vr̄a in crapula et
ebrietate ⁊ curis huiꝰ uite: ⁊ superueniat in
vos repētina dies illa. Tāꝙ laqueus.n. su-
ꝑueniet ī oēs q̇ sedēt sup faciē ois tr̄e. Uigi
late itaq̨ ōi tp̄e orātes: ut digni habeamini
fugē ista oia q̄ futa sūt: ⁊ stare an̄ filiū hois.
Erat aūt diebꝰ docēs ī tēplo: noctibꝰ v̇o exi
ēs morabat ī mōte: q̇ uocat oliueti. Et ois
pp'ls manicabat ad eū in tēplo audire euꝫ.

Appropinq̄bat aūt dies festus agimoꝝ q̇ dicit pascha. .XXII. Et q̄re-
bāt p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe quō iesū int
ficerēt: timebāt v̇o plebē. Intrauit āt satha
nas ī iudā q̇ cognominabat scharioth: vnū
de duodeci: ⁊ abȷ̄t ⁊ locutꝰ ē cū p̄ncipibꝰ sa
cerdotū ⁊ magistratibꝰ queādmodū illū tra
deret eis. Et gauisi sūt: ⁊ pacti sūt pecuniaꝫ
illi dare. Et spopōdit. Et q̄rebat opportuni
tatē: ut tradēt illū sine turbis. Uēit āt dies
azimoꝝ: in q̄ necesse erat occidi pascha. Et
misit petrū ⁊ ioānē dicēs: Euntes pate nob᷑
pascha: ut māducemꝰ. At illi dixerūt: Ubi
uis paremꝰ? Et dixit ad eos: Ecce introciūtibꝰ
vob᷑ ī ciuitatē: occurret uob᷑ hō q̇dā ampho
rā aque portās: seq̄mini eū ī domū ī quā in
trat: ⁊ dicetꝭ p̄rīfāilias domꝰ. Dīc tibi mḡr:
Ubi ē divsoriū ubi pascha cū discip'lis me-
is māducem? Et ip̄e oñdet uob᷑ cenaculum
magnū stratū: ⁊ ibi parate. Eūtes āt iuene-
rūt sīc dixit ill'; ⁊ pauerīt pascha. Et cū facta
esset hora discubuit: ⁊ duodeci ap'li cuꝫ eo.
Et ait ill': Desiderio desideraui hoc pascha
māducare uobiscū an̄ꝙ patiar. Dico.n. uo
bis: qꝛ ex hoc n̄ māducabo illud donec iple
at ī regno dei. Et accepto calice gr̄as egit et
dixit: Accipite ⁊ diuidite it̄ vos. Dico.n. uo
bis: ꝙ n̄ bibā de generatiōe uitꝭ: donec rḡnū
dei veiat. Et accepto pane gr̄as egit ⁊ fregit
⁊ dedit eis dicēs. Hoc ē corpꝰ meū: qḋ ꝓ uo
bis dat. Hoc facite ī meā cōmemorationeꝫ.
Silr̄ ⁊ calicē pꝰꝙ cenauit dicēs: Hic ē calix
nouū testm̄ ī sāguie meo: q̇ ꝓ uob᷑ fūdet. Ue
rūtn̄ ecce manꝰ tradētis me mecū ē ī mēsa.
Et q̇dē filiꝰ hois sm̄ ꝙ definitū ē uadit: ue
rūtn̄ ue hōi illi ꝑ quē tradet. Et ipi cepunt
q̄rere int̄ se: q̇s eēt ex eis q̇ hoc facturꝰ eēt.
Facta ē āt ⁊ ꝯtētio it̄ eos: q̇s eoꝝ vidēt esse
maior. Dixit āt eis: Reges gētiū dominant
eoꝝ: ⁊ q̇ ptatem hn̄t sup eos bn̄fici uocant.
Uos aūt nō sic. Sꝫ q̇ maior ē ī uob᷑ fiat sic
minor: ⁊ q̇ p̄cessor ē: sicut mistratō. Naꝫ q̇s
maior ē qui recubit: an q̇ mistrat? Nonne

q̄ recūbit. Ego aūt ī medio vr̄m sū sicut qui
ministrat. Uos aūt estis q̄ pmāsistꝭ mecū in
tētationibꝰ meis. Et ego dispono uobꝭ sicut
disposuit mihi pr̄ meꝰ regnū: ut edatis ꝛ bi
batis sup mensā meā ī regno meo: ꝛ sedeatꝭ
sup thronos iudicātes duodecī tribus isrl̄.
Ait aūt dn̄s simoni: Simō ecce sathanas
expetiuit vos ut cribraret sicꝰ triticū. Ego āt
rogaui p te: ut non deficiat fides tua: Et tu
aliqn̄ ꝯuersus: cōfirma fratres tuos. Qui
dixit ei: Dn̄e tecū parꝰ sū ꝛ ī carcerē ꝛ ī mor
tē ire. Et ille dixit: Tibi dico petre: n̄ canta-
bit hodie gallꝰ: donec ter abnegesꝭ nosse me.
Et dixit eis: Qn̄ misi vos sine sacculo ꝛ pe
ra ꝛ calciamētꝭ: nūqd aliqd defuit uobꝭ? At il
li dixerūt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nūc q̄
hꝫ sacculū tollat sil' ꝛ perā: et q̄ n̄ hꝫ ven-
dat tunicā suā ꝛ emat gladiū. Dico.n. uobꝭ:
qm̄ adhuc hoc qḋ scriptū ē oportet ipleri in
me: Et cū iniqs deputatꝰ ē. Etenī ea q̄ sūt ḋ
me: finē hn̄t. At illi dixerunt: Dn̄e ecce duo
gladij hic. At ille dixit eis: Satis ē. Et egres
sus ibat ꝓm ꝯsuetudinē ī mōtē oliuaꝝ. Se-
cuti sūt āt illū ꝛ discipli. Et cū puenisset ad
locū: dixit illꝭ: Orate: ne itretꝭ ī tētationē. et
ipe auulsus ē ab eis quātū iactus ē lapidis:
ꝛ positꝭ genibꝰ orabat dicēs: Pr̄ si vis trāsfer
calicē istū a me: ueꝝtn̄ nō mea uolūtas: sꝫ
tua fiat. Apparuit aūt illi angelꝰ ḋ celo con
fortās eū. Et factꝰ ī agonia plixꝰ orabat: ꝛ
factꝰ ē sudor eiꝰ sicꝰ gutte sanguis decurrētꝭ ī
terrā. Et cū surrexisset ab orōne ꝛ uenisset
ad discipulos suos: inuenit eos dormiētes
pre tristitia. Et ait illis: Quid dormitꝭ? Sur
gite orate: ne intretꝭ in tētationē. Adhuc eo
loquente: ecce turba ꝛ q̄ uocabat iudas vnꝰ
de duodecim an̄cedebat eos: ꝛ appropinq-
uit iesu: ut oscularet eū. Jesus aūt dixit illi:
Juda osculo filiū hois tradis? Uidētes aūt
hi q̄ circa ipm erāt qḋ futuꝝ erat: dixerūt ei:
Dn̄e: si pcutimꝰ in gladio? Et pcussit vnꝰ ex
illꝭ ꝓuū pncipis sacerdotū: ꝛ āputauit auri
culā eiꝰ dexterā. Rn̄dēs āt iesus ait: Sinite
usqꝫ huc. Et cū tetigisset auriculā eiꝰ: sana-
uit eū. Dixit aūt iesus ad eos q̄ uenerāt ad
se pncipes sacerdotū ꝛ magistratꝰ tēpli ꝛ se
niores. Quasi ad latronē existꝭ cū gladijs ꝛ
fustibꝰ: cū q̄tidie vobiscū fuerī in tēplo: nō
extēdistꝭ manꝰ ī me: sed hec ē hora vr̄a: ꝛ po
testas tenebraꝝ. Cōprehedētes āt eū duxe-
rūt ad domū pncipis sacerdotū: petrꝰ vo se
q̄bat eū a lōge. Accēso āt igne ī medio atrij

ꝛ circūsedētibꝰ illis: erat petrꝰ ī medio eoꝝ.
Quē cū uidisset ācilla q̄dā sedentē ad lum̄
ꝛ eū fuisset ītuita: dixit: Et hic cū illo erat.
At ille negauit eū dicēs: Mlier n̄ noui illū.
Et pꝰ pusillū aliꝰ vidēs eū dixit: Et tu de illꝭ
es. Petrꝰ vo ait: O hō n̄ sū. Et ītuallo facto
q̄si hore vnꝰ aliꝰ q̄dā affirmabat dicēs: Uere
ꝛ hic cū illo erat: nā ꝛ galileꝰ ē. Et ait petrꝰ:
Hō: nescio qd dicis. Et cōtinuo adhuc illo
loqnte cantauit gallꝰ. Et ꝯuersus dn̄s īspexit
petrū. Et recordatꝰ ē petrꝰ vbi dn̄i sicut di-
xerat: qr̄ p̄usq̄ gallꝰ cātet: ter me negabꝭ. Et
egressus foras petrꝰ fleuit amare. Et uiri q̄
tenebāt illū: illudebāt ei cedētes: Et uelaue
rūt eū: ꝛ pcutiebāt faciē eiꝰ: ꝛ introgauerūt
eū dicētes: Prophetiza: quis ē q̄ te pcussit?
Et alia mlta blasphemātes dicebāt ī eū. Et
ut factꝰ ē dies: ꝯuenerūt seniores plebꝭ ꝛ p̄nci
pes sacerdotū ꝛ scribe: ꝛ duxerūt illū ī ꝯci-
liū suū dicētes: Si tu es xp̄s: dic nobꝭ. Et ait
illis: Si uobꝭ dixero nō credetꝭ mihi: si autē
ꝛ introgauero n̄ rn̄debitꝭ mihi: neqꝫ dimit-
tetꝭ. Ex hoc āt erit filꝰ hois sedēs a dextris
uirtutꝭ dei. Dixerūt aūt oēs: Tu ergo es filꝰ
dei? Qui ait: Uos dicitꝭ: qr̄ ego sū. At illi di
xerūt: Quid adhuc desideramꝰ testimoniū?
Ipi.n. audiuimus de ore eius. C. XXIII.

ET surgēs ois multitudo eorū duxerūt
illū ad pilatū. Ceperūt aūt illū accusa
re dicentes: Hunc inuenimus subuertentē
gentē nr̄am: ꝛ p̄hibentē tributa dare cesari
ꝛ dicentē se xp̄m regē eē. Pilatus aūt inter-
rogauit eū dicens: Tu es rex iudeoꝝ? At il
le rn̄dēs ait: Tu dicꝭ: Ait aūt pilatꝰ ad p̄nci
pes sacerdotū ꝛ turbas: Nihil iuenio cause
ī hoc hoie. At illi iualescebāt dicētes: Com
mouit pplm docēs p vniv̄sā iudeā: icipiēs a
galilea usqꝫ huc. Pilatꝰ aūt audiēs galileā:
introgauit si hō galileꝰ eēt. Et ut cognouit
q̄ de herodis p̄tate eēt: remisit eū ad hero-
dē: q̄ ꝛ ipe hierosolymis erat illꝭ diebꝰ. Hero
des aūt viso iesu: gauisus ē ualde. Erat.n.
cupiēs ex mlto tp̄e vidē eū: eo q̄ audiret ml
ta ḋ eo: ꝛ sp̄abat signū aliqḋ vidē ab eo fieri.
Introgabat āt eū mltꝭ ꝓmoibꝰ. At ipe nihil
illi rn̄debat. Stabāt āt p̄ncipes sacerdotuꝫ
ꝛ scribe ꝯstātꝭ accusātes eū. Spreuit āt illū
herodes cū exercitu suo ꝛ illusit idutū veste
alba: ꝛ remisit ad pilatū. Et facti sūt amici
herodes ꝛ pilatꝰ ī ipa die: nā antea inimici
erāt adiuicē. Pilatꝰ aūt ꝯuocatꝭ p̄ncipibꝰ sa
cerdotū ꝛ mgr̄atibꝰ ꝛ plebe: dixit ad illos:

Obtulistꝭ mihi hūc hoīez: q̄si auertētē ppl'z ⁊ ecce ego corā uob' introgās nullā causam īueio ī hoīe isto: ex his. ī qb' eū accusatꝭ. Sz neqꝫ herodes. Nā remisi uos ad illū: ⁊ ecce nihil dignū morte actū ē ei. Emēdatū ergo illū dimittā. Necesse āt simlꝭ hēbat dimittē eis p diē festū vnū. Exclamauit aūt uniu'sa turba dicēs: Tolle hūc: ⁊ dimitte nob' barrabā. Qui erat ppt seditionē quādā factā ī ciuitate ⁊ hōicidiū missus ī carcerē. Iteꝝ āt pilat' locut' ē ad eos: uolēs dimittē iesum. At illi succlamabāt dicētes: Crucifige crucifige eū. Ille aūt tertio dixit ad illos: Quid. n. mali fec iste? Nullā causā mortꝭ inueio ī eo. Corripiā ergo illū ⁊ dimittā. At illi īstabāt vocib' magnis postulātes ut crucifigēt: ⁊ inualescebāt voces eoꝝ. Et pilat' adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. Dimisit āt illis eū q̄ ppt homicidiū ⁊ seditionē missus fuerat ī carcerē quē petebāt: iesū v'o tradidit uolūtati eorū. Et cū ducerēt eū: apprehēderūt simonē quendā cyrenensē uenientē de uilla: ⁊ iposuerūt illi crucē portare p' iesū. Seq̄bat aūt illū multa turba ppl'i ⁊ mulieꝝ: q̄ plāgebāt ⁊ lamētabāt eū. Cōuersus āt ad illas iesus dixit: Filie irl'm: nolite flere sup me sed sup uosipsas flete ⁊ super filios u'ros: qm̄ ecce uenient dies ī qb' dicēt: Beate steriles: ⁊ uentres q̄ n̄ genuert: ⁊ ubera q̄ n̄ lactauert. Tūc incipiēt dicē mōtib' cadite sup nos: ⁊ collib' opite nos. Quia si ī uiridi ligno hec faciūt ī arido q̄d fiet? Ducebāt āt ⁊ alij duo nequā cū eo: ut inficerēt. Et p'q̄ uenerunt in locū q̄ uocat caluarie: ibi crucifixerūt eū: ⁊ latrōes: vnū a dextrꝭ ⁊ alteꝝ a sinistrꝭ. Iesus aūt dicebat: Pr̄ dimitte illis: Nō. n. sciunt q̄d faciūt. Diuidētes v'o uestimta ei' miseīt sortes. Et stabat ppl's expectās: ⁊ deridebāt eū pncipes cū eis dicētes: Alios saluos fec: se saluū faciat: si hic ē xp̄s dei elect'. Illudebāt āt ei ⁊ milites accedētes: ⁊ acetū offerētes ei dicētes: Si tu es rex iudeoꝝ saluuz te fac. Erat āt ⁊ supscriptio scripta sup eū l'ris grecꝭ ⁊ latinis ⁊ hebraicꝭ: hic ē rex iudeorū. Un' āt de his q̄ pēdebāt latronib' blasphemabat eū dicēs: Si tu es xp̄s: saluū fac teipsū ⁊ nos. Rn̄s āt alt' icrepabat eū dicēs: Neqꝫ tu times deū: q̄ ī eadē dānatōe es. Et nos q̄dē iuste: nā digna factꝭ recepimus: hic v'o nihil mali gessit. Et dicebat ad iesū: Domie: memto mei cū uenerꝭ in regnū tuū. Et dixit illi iesus: Amē dico tibi: hodie mecū erꝭ in padiso. Erat āt fere hora sexta: ⁊ tenebre facte sūt ī uniuersā trā usqꝫ horā ī nonā: et obscurat' ē sol: ⁊ uelū tēpli scissū ē mediuz. Et clamās uoce magna iesus ait: Pr̄ ī manꝰ tuas cōmēdo spm meū. Et hec dicēs expirauit. Uidēs āt centurio qd̄ factū fuerat: glificauit deū dicēs: Uere hic hō iust' erat. Et ōis tba eoꝝ q̄ simlꝭ aderāt ad spectaculū istud: ⁊ uidebāt q̄ fiebāt: pcutiētes pectora sua reuertebāt. Stabāt āt oēs noti ei' a lōge: ⁊ mulieres q̄ secute eū erāt a galilea hec uidētes. Et ecce uir noīe ioseph q̄ erat decurio uir bon' ⁊ iust': hic n̄ ꝯsēserat cōsilio et actib' eoꝝ ab arimathia ciuitate iudee: q̄ expectabat ⁊ ipe regnū dei: Hic accessit ad pilatū ⁊ petijt corp' iesu: ⁊ depositū īuoluit in sindone: ⁊ posuit eū ī monumto exciso: ī q̄ nōdū q̄sq̄ posit' fuerat. Et dies erat parasceues: ⁊ sabbatuz illucescebat. Subsecute āt mlieres q̄ cū eo uenerāt de galilea uidert monumētū: ⁊ queādmodū positū erat corp' ei': ⁊ reuertētes pauerūt aromata ⁊ unguēta: et sabbato q̄dē siluerūt fm̄ mādatū.

¶ .XXIIII.

Una aūt sabbati ualde diluculo uenerūt ad monumentū pōtantes q̄ pauerāt aromata: ⁊ inuenerunt lapidē reuolutū a monumento: et ingresse nō inuenerūt corp' dn̄i iesu. Et factū est dū mēte ꝯsternate eēnt de isto: ecce duo uiri steteīt sec' illas in ueste fulgēti. Cū timerēt āt ⁊ declinarēt vultū ī trā: dixerūt ad illas: Quid q̄ritis: uiuentē cū mortuis? Nō ē hic: sꝫ surrexit. Recordamini q̄lꝭ locut' ē uob: cū adhuc ī galilea eēt dicens: Quia oꝫ filiū hoīs tradi ī man' hoīuz pccoꝝ: ⁊ crucifigi: ⁊ die tertia resurgē: et recordate sūt v'boꝝ ei': et regresse a monumto nūciauert hec oīa illꝭ vndeci: et cetis oīb'. Erat aūt maria magdalene et ioāna: et maria iacobi: et cete q̄ cū eis erāt: q̄ dicebāt ad apl'os hec. Et uisa sūt añ illos sicꝰ deliramentū v'ba ista: et n̄ crediderīt illis. Petr' aūt surgēs cucurrit ad monumtū: et pcūbēs uidit lintheamia sola posita: et abijt secū mirās qd̄ factū fuerat. Et ecce duo ex illꝭ ibāt ipa die ī castellū qd̄ erat ī spatio stadioꝝ sexagita ab irl'm noīe emaus et ipi loq̄bāt adinuicē de his oīb' q̄ acciderāt. Et factū ē dū fabularēt et secū q̄rerēt: et ipe iesus appropinquās ibat cū illꝭ: Ocli āt illorū tenebāt: ne eū agnoscerēt. Et ait ad illos: Qui sūt hi s'mones q̄s ꝯfertis adinuicem ambulātes: et estis tristes? Et rn̄dēs unus

cui nomē cleophas dixit ei: Tu sol' pegrin'
es in irl'm ꝛ nō cognouisti q̄ facta sūt in illa
his dieb'? Quib' ille dixit: Que? Et dixerūt:
De iesu nazareno q̄ fuit uir ꝑpheta: potēs
in ope ꝛ ſmone corā deo ꝛ oī pplo. Et quō
eū tradiderūt sūmi sacerdotes ꝛ pncipes nr̄i
in dānationē mortis: ꝛ crucifixerūt eū. Nos
aūt sperabam': q2 ipse esset redēptur' isrl'.
Et nūc sup hec oia tītia dies ē hodie: q̄ hec
facta sūt. Sed ꝛ mlieres q̄dā ex nr̄is terrue
rūt nos: q̄ ante lucē fuerūt ad monumētuz.
ꝛ nō inuēto corpore ei' uenerūt dicentes: se
etiā visionē angeloꝝ uidisse: qui dicunt euz
viuere. Et abierūt q̄dā ex nostris ad monu
mentū: ꝛ ita inuenerūt sicut mlieres dixerūt:
ipsū vero n̄ inuenerūt: et ipse dixit ad eos:
O stulti ꝛ tardi corde ad credendū in oīb'
que locuti sūt ꝑphete: Nonne hec oportuit
pati xp̄m: ꝛ ita itrare i gl'iaz suā? Et icipiēs
a moyse ꝛ oīb' ꝑphetis: interp̄tabat illis in
oīb' scripturis que de ip̄o erāt. Et appropi
quauerūt castello quo ibant: ꝛ ipse se finxit
longi' ire. Et coegerūt illū dicentes: Mane
nobiscū q̄m aduespascit: ꝛ iclīata ē iā dies.
Et intrauit cū ill': Et factū est dū recūberet
cum eis: accepit panē ꝛ bn̄dixit ac fregit: et
porrigebat illis: Et aperti sūt ocl'i eoꝝ: ꝛ co
gnouerūt eū: ꝛ ip̄e euanuit ex oculis coruz.
Et dixerūt adinuicē: Nōne cor nr̄m ardēs
erat in nob': dū loqueret in uia: ꝛ apiret no-
bis scripturas? Et surgētes eadē hora igres
si sūt i irl'm: ꝛ inuenerūt congregatos unde-
cim: ꝛ eos q̄ cū illis erāt dicētes: q̄ surrexit
dn̄s uere: ꝛ apparuit simoni. Et ipsi narra-
bant que gesta erāt in uia: ꝛ quō cognouerūt
eū in fractione panis. Dū aūt hec loquunt:
stetit iesus i medio eoꝝ ꝛ dixit: Pax uobis
Ego sū: nolite timē. Cōturbati vo ꝛ cōterri
ti: existimabant se sp̄m uidere. Et dixit eis:
Quid turbati estis: ꝛ cogitatiōes ascēdūt i
corda ur̄a? Uidete man' meas ꝛ pedes: q̄a
egoipse sū. Palpate ꝛ uidete: q2 sp̄us carnē
ꝛ ossa nō habet: sicut me uidetl' habere. Et
cū hec dixisset: ōn̄dit eis man' ꝛ pedes. Ad
huc aūt illis nō credentibus ꝛ mirantibus
pre gaudio dixit: Habetis hic aliquid: qō
manducetur? At illi obtulerunt ei partem
piscis assi ꝛ fauū mellis. Et cū māducasset
coram eis: sumens reliquias dedit eis: Et
dixit ad eos: Hec sunt uerba que locut' sū
ad uos cum adhuc essem uobiscum: q̄m ne
cesse est impleri omnia que scripta sunt in
lege moysi ꝛ ꝑphetl' et psalmis de me. Tūc
apuit ill' sēsū: ut itelligerēt scriptas: et dixit
eis: Q̄m sic scriptū ē: ꝛ sic oportebat xp̄m
pati: et resurgē a mortuis tītia die: et p̄dicaī
i noīe ei' pn̄iam et remissionē pccoꝝ in oēs
gētes: icipiētib' ab hierosolyma. Uos aūt te
stes estl' hoꝝ. Et ego mittā ꝑmissū p̄ris mei
i vos: vos āt sedete i ciuitate q̄adusq3 idua
mini uirtute ex alto. Eduxit āt eos foras i
bethaniā: ꝛ eleuatl' manib' suis bn̄dixit eis:
Et factū ē dū bn̄diceret illis recessit ab eis:
ꝛ ferebat i celū. Et ipsi adorātes regressi sūt
in hierusalē cū gaudio magno: et erāt sēp i
tēplo laudātes ꝛ benedicentes deū. Amen.

Explicit euāgeliū scd̄m Lucā. Incipit ꝓlogus in euangeliū scd̄m Joannem.

HIc est ioannes euangelista
vn' ex discipulis dn̄i: q̄ uir
go a deo electus est: quē d̄
nuptijs uolentē nubē uo-
cauit de': Cui uirginitatl' i
hoc duplex testimoniū da
tur in euangelio: q̄ et p̄ ceteris dilect' a deo
dicit: et huic matrē suā pēdēs i cruce cōmē
dauit dn̄s: ut uirginē uirgo ſuaret. Deniq3
manifestās in euāgelio q̄ erat ipse icorrupti
bilis uerbi op' inchoās: solus uerbū carnē
factū esse: nec lumē a tenebris cōprehēsū fu
isse testat: pmū signū ponēs qō i nuptijs fec
dn̄s ostēdens q̄ ipse erat: ut legentibus de-
mōstraret q̄ ubi dn̄s iuitat' sit: deficē nupti
arū vinū debeat: et ueterib' imutatis: noua
oia q̄ a xp̄o instituūt appareāt. Hoc āt euā
geliū scripsit i asia: posteaq̄ in pathmos in
sula apocalypsim scripserat: ut cui in princi
pio canonis icorruptibile pncipiū p̄notat i
genesi: ei etiā incorruptibilis finis p uirginē
in apocalypsi redderet dicēte christo: ego sū
alpha ꝛ o. Et hic ē ioannes: q̄ sciens supue
nisse diē recessus sui: ꝯuocatl' discipl'is suis
i epheso: p multa signoꝝ expimēta ꝑmens
xp̄m: descendēs in defossū sepulture sue lo-
cū facta orone: posit' ē ad p̄res suos: tam ex
trane' a dolore mortl' q̄ a corruptōe carnis
inuenit alien'. Tn̄ p' oēs euāgeliū scripsit:
ꝛ hoc uirgini debebat. Quoꝝ tn̄ ul' scripto
rū tp̄is dispositio: uel libroꝝ ordinatio: idō
a nobis p singula nō exponit: ut sciendi de-
siderio collato et querētib' fructus laborl's:
et deo magisterij doctrina seruetur.

Incipit euãgeliũ ſm ioannẽ. Caplm. I.

IN principio erat
uerbum: ⁊ uerbum erat
apud deum: ⁊ deus erat
vbum. Hoc erat in princi-
pio apud deuz. Omnia ꝑ
ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ip
ſo factuz eſt nihil. Quod
factum eſt in ipſo uita erat: ⁊ uita erat lux
hominũ: ⁊ lux i tenebris lucet: ⁊ tenebre eã
nõ cõprehẽderũt. Fuit hõ miſſus a deo: cui
nomen erat ioannes. Hic uenit in teſtimo-
niũ: ut teſtimoniũ perhiberet de lumine: ut
omnes crederẽt ꝑ illũ. Nõ erat ille lux: ſed
ut teſtimoniũ ꝑhiberet de lumie. Erat lux
vera: q̃ illũinat oẽm hoiem uenientẽ in hunc
mundũ. In mũdo erat: ⁊ mũdus ꝑ ipſuz fa
ctus eſt: ⁊ mũdus eũ nõ cognouit. In ꝓpria
uenit: ⁊ ſui eũ nõ receperũt. Quotquot aũt
receperũt eũ: dedit eis poteſtatẽ filios dei fi
eri: his q̃ credũt i noĩe eiꝰ. Qui nõ ex ſãgui
nibꝰ: neq; ex uolũtate carnis: neq; ex uolũ-
tate uiri: ſed ex deo nati ſũt. Et vbum caro
factũ eſt: ⁊ habitauit in nobis. Et uidimus
gloriã eiꝰ: gloriã q̃ſi vnigeniti a pře: plenum
gratie ⁊ veritatis. Joannes teſtimoniũ ꝑhi
bet de ipſo: ⁊ clamat dicẽs: Hic erat quẽ di
xi q̃ pꝰ me uenturꝰ ẽ: añ me factꝰ ẽ: q2 prior me
erat. Et de plenitudine eiꝰ nos omnes acce
pimus: ⁊ grãm ꝓ grã: q2 lex ꝑ moyſen data
eſt: grã ⁊ veritas ꝑ ieſũ chriſtũ facta ẽ. Deuz
nemo vidit vnq̃. Unigenitꝰ filiꝰ q̃ ẽ in ſinu
pr̃is: ipſe enarrauit. Et hoc ẽ teſtimoniũ io
annis: qñ miſerunt iudei ab hieroſolymis
ſacerdotes ⁊ leuitas ad eũ: ut ĩtrogarẽt eũ.
Tu q̃s es? Et ꝯfeſſus ẽ: ⁊ ñ negauit. Et con
feſſus ẽ: q2 ñ ſũ ego chriſtꝰ. Et iterrogauerũt
eũ: q̃d ergo: Helias es tu? Et dixit: Non
ſũ. Propheta es tu? Et rñdit: Nõ. Dixerũt
ergo ei: Quis es ut rñſum demꝰ his q̃ miſe
rũt nos? Quid dicis d̃ teipo? Ait: Ego uox
clamãtis i deſerto: dirigite uiã dñi: ſicͭ dixit iſa
ias ꝓpheta. Et q̃ miſſi fuerãt erãt ex phari
ſeis. Et ĩtrogauerũt eũ: ⁊ dixerũt ei: Quid ẽgo
baptizas ſi tu ñ es xp̃s: neq; helias: neq; ꝓ
pheta? Rñdit eis ioãnes dicẽs: Ego bapti-
zo i aq̃: mediꝰ aũt vr̃m ſtetit quẽ uos neſcitis.
Ipſe ẽ q̃ pꝰ me uẽturꝰ ẽ: q̃ añ me factꝰ ẽ: cuiꝰ
ego nõ ſũ dignꝰ ut ſoluã eiꝰ corrigiã calcia-
menti. Hec i bethania facta ſũt trãs iorda-
nẽ: ubi erat ioãnes baptizãs. Altera die ui
dit ioãnes ieſũ uenientem ad ſe: ⁊ ait: Ecce
agnꝰ dei: ecce q̃ tollit pc̃ca mũdi. Hic ẽ de q̃
dixi: Pꝰ me uenit uir q̃ añ me factꝰ ẽ: q2 prior
me erat: ⁊ ego neſciebã eũ. Sed ut mãifeſte
tur i iſrl̃: ꝓpterea ueni ego i aq̃ baptizans.
Et teſtimoniũ ꝑhibuit ioãnes dicẽs: Quia
vidi ſp̃m deſcẽdentẽ q̃ſi columbã de celo: ⁊
manſit ſuꝑ eũ: et ego neſciebã eum: ſed qui
miſit me baptizare in aqua: ille mihi dixit:
Sup quẽ uideris ſp̃m deſcendentẽ: ⁊ manẽ
tem ſuper eũ: hic eſt qui baptizat in ſpiritu
ſancto. et ego uidi et teſtimoniũ ꝑhibui: q̃a
hic eſt filius dei. Altera die iterũ ſtabat ioã
nes: ⁊ ex diſcipulis eiꝰ duo. Et reſpiciens ie
ſum ambulantẽ dixit: Ecce agnus dei: ⁊ au
dierunt eũ duo diſcipuli loquentẽ: et ſecuti
ſunt ieſum. Conuerſus autẽ ieſus ⁊ uidens
eos ſeq̃ntes ſe dicit eis: Quid q̃ritis? Qui
dixerũt ei: Rabbi: q̃d dicitur interpretatuz
magiſter: vbi habitas? Dicit eis: Uenite et
videte. Uenerũt ⁊ viderunt ubi maneret: ⁊
apud eum manſerunt die illo. Hora aũt erat
quaſi decima. Erat aũt andreas fratꝛ ſimo-
nis petri vnus ex duobꝰ: q̃ audierat a ioan
ne: ⁊ ſecuti fuerãt eũ. Inuẽit hic ꝑmũ fratrẽ
ſuũ ſimonẽ: ⁊ dicit ei: Inuenimus meſſiaz:
quod eſt interpretatũ chriſtus. Et adduxit
eum ad ieſum. Intuitus autem eũ ieſus di
xit: Tu es ſimon filius ioanna: tu uocaberis
cephas: quod interpretatur petrus. In cra
ſtinum uoluit exire in galileam: ⁊ inuenit
philippum. Et dicit ei ieſus: Sequere me.
Erat autez philippus a bethſaida ciuitate
andree ⁊ petri. Inuenit philippus nathana
hel: ⁊ dicit ei: Quem ſcripſit moyſes i lege
⁊ prophete: inuenimus ieſũ filiuz ioſeph a
nazareth. Et dixit ei nathanahel: A naza
reth poteſt aliquid boni eſſe? Dicit ei philip
pus: Ueni ⁊ uide. Uidit ieſus nathanahel
uenientem ad ſe: ⁊ dicit de eo: Ecce uere iſra
helita: in quo dolus non eſt. Dicit ei natha
nahel: Unde me noſti? Reſpondit ieſus: et
dixit ei: Priuſq̃ te philippus uocaret: cum
eſſes ſub ficu uidi te. Reſpondit ei nathana
hel: ⁊ ait: Rabbi: tu es filius dei: tu es rex
iſrahel. Reſpondit ieſus ⁊ dixit ei: Quia
dixi tibi uidi te ſub ficu credis: maius his
uidebis. Et dicit ei: Amen amen dico uo
bis: uidebitis celum apertum: ⁊ angelos
dei aſcendentes ⁊ deſcendentes ſupra filiuz
hominis.

ET die tertia nuptie facte sūt C.II.
in chana galilee: ⁊ erat mater iesu ibi.
Uocat᷒ ē aūt iesus ⁊ discipuli ei᷒ ad nupti-
as. Et deficiente uino: dicit mat̄ iesu ad eū:
Uinū nō hn̄t. Et dicit ei iesus: Quid mihi
⁊ tibi ē mľier? Nōdū venit hora mea. Dicit
mr̄ ei᷒ ministri: Qd̄cūq3 dixerit uob̄ facite.
Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite scd̄m
purificationē iudeoꝝ: capiētes singľe metre
tas binas uel ternas. Dicit eis iesus: Imple
te hydrias aq̄: ⁊ ipleuerūt eas usq3 ad sum-
mū. Et dic̄ eis iesus: Haurite nūc: ⁊ ferte ar
chitriclino: ⁊ tulerūt. Ut aūt gustauit archi
triclinus aquā vinū factū: ⁊ non sciebat vn̄
eēt: ministri aūt sciebāt q̄ hauserāt aquam:
vocat sponsū architriclin᷒: ⁊ dic̄ ei: Ois hō
p̄mū bonū vinū ponit: ⁊ cū inebriati fuerit
tūc id qd̄ deteri᷒ ē. Tu aūt suasti bonū vi-
nū usq3 adhuc. Hoc fec̄ initiū signoꝝ iesus
in chana galilee: ⁊ māifestauit gloriā suā: ⁊
crediderūt i eū discipľi ei᷒. P᷒ hec descēdit
capharnaū ipe ⁊ mr̄ ei᷒ ⁊ fratres ei᷒ ⁊ disci-
pľi ei᷒: ⁊ ibi māserūt n̄ multꝪ dieb᷒: et ꝓpe erat
pascha iudeoꝝ: ⁊ ascendit iesus hierosoly
mā: ⁊ inuēit i tēplo vendētes oues ⁊ boues
⁊ colūbas ⁊ nūmularios sedētes. Et cū fe-
cisset q̄i flagellū de funiculis: oēs eiecit d̄ tē
plo: oues q̄3 ⁊ boues: ⁊ nūmularioꝝ effu-
dit es: ⁊ mēsas subuertit. Et his q̄ colūbas
vēdebāt dixit: Auferte ista hinc: ⁊ nolite fa
cē domū pr̄is mei domū negociatiōis. Re-
cordati sūt vo discipuli ei᷒: q2 scriptū ē: zel᷒
dom᷒ tue comedit me. Rn̄derūt ergo iudei: ⁊
dixerūt ei: Qd̄ signū ostn̄dis nob̄ q2 hec facis?
Rn̄dit iesus ⁊ dixit eis: Soluite tēplū hoc:
⁊ i trib᷒ dieb᷒ excitabo illud. Dixerūt ergo
iudei: Quadragita ⁊ sex annis edificatu3 ē
tēplū hoc: ⁊ tu i trib᷒ dieb᷒ excitab̄ illud? Il
le aūt dicebat de tēplo corporꝪ sui. Cū ergo
resurrexisset a mortuis: recordati sūt disci-
pľi ei᷒ q2 hoc dicebat: ⁊ crediderūt scripture: ⁊
s̄moni quē dixit iesus. Cū aūt eēt hieroso-
lymis i pascha i die festo: multi crediderūt
in noie ei᷒ vidētes signa ei᷒ q̄ faciebat. Ipse
aūt iesus nō credebat semetipsu3 eis: eo ꝙ
ipse nosset oēs: ⁊ q2 opus ei nō erat ut quis
testimoniū ꝑhibēt de hoie. Ipse.n. sciebat
quid esset in homine. C.III.

ERat āt homo ex phariseis nicodem᷒
noie p̄nceps iudeoꝝ. Hic venit ad ie-
sum nocte ⁊ dixit ei: Rabbi scimus quia a
deo venisti magisť. Nemo.n. pōt hec signa
facē q̄ tu facis: nisi fuerit deus cū eo. Rn̄dit
iesus ⁊ dixit ei: Amen amē dico tibi: nisi q̄s
renatus fuerit denuo n̄ pōt vidē regnū dei.
Dicit ad eū nicodem᷒: quō pōt hō nasci cū
sit senex? Nūq̄d pōt i ventrē mr̄is sue itera-
to itroire ⁊ renasci? Rn̄dit iesus: Amē amē
dico tibi: nisi q̄s renat᷒ fuerit ex aq̄ ⁊ spū sā
cto n̄ pōt itroire i regnū dei. Qd̄ natū ē ex
carne caro ē: ⁊ qd̄ natū ē ex spū spūs ē. Nō
mireꝪ q2 dixi tibi: oportet uos nasci d̄nuo.
Spūs vbi vult spirat: ⁊ vocē ei᷒ audis: sed
nescis vn̄ venit aut q̄ vadat: sic ē ois q̄ nat᷒
ē ex spū. Rn̄dit nicodem᷒ ⁊ dixit ei: Quō
possūt hec fieri? Rn̄dit iesus ⁊ dixit ei: Tu
es mgr̄ i isrľ ⁊ hec ignoras? Amē amē dico
tibi: q2 qd̄ scim᷒ loq̄mur: ⁊ qd̄ vidim᷒ testa-
mur: ⁊ testimoniū nr̄m n̄ accipitꝪ. Si t̄rena
dixi vob̄ ⁊ nō creditꝪ: quō si dixero vob̄ ce-
lestia creditꝪ? Et nemo ascendit i celū nisi q̄
descēdit de celo: fili᷒ hois q̄ ē i celo. Et sicut
moyses exaltauit serpentē i deserto: ita exal
tari oportet filiū hois: ut ois q̄ credit i ipso
nō ꝑeat: sed habeat vitā etnā. Sic.n. de᷒ di
lexit mūdū: ut filiū suū vnigenitū daret: ut
ois q̄ credit i eū n̄ ꝑeat: sed habeat vitā et-
nā. Nō.n. misit de᷒ filiū suū i mūdū ut iudi
cet mūdū: sed ut saluet mūd᷒ ꝑ ipsu3. Qui
credit i eū n̄ iudicat: Qui āt n̄ credit iā iudi
cat᷒ ē: q̄ n̄ credit i noie vnigēiti filij dei. Hoc
est āt iudiciū: q2 lux vēit i mūdū: ⁊ dilexerūt
hoies magis tenebras q̄ lucē. Erāt.n. eoꝝ
mala oꝑa. Ois.n. q̄ male agit odit lucē: ⁊ n̄
venit ad lucē: ut nō arguāt oꝑa eius. Qui
aūt facit veritatē venit ad lucē ut manifestē
tur oꝑa eius: q2 in deo sūt facta. P᷒ hec ve-
nit iesus ⁊ discipľi ei᷒ i t̄rā iudeā: ⁊ illic mo-
rabat cū eis ⁊ baptizabat. Erat āt ⁊ ioānes
baptizās i ennon iuxta salim: q2 aq̄ multe
erāt illic: ⁊ vēiebāt ⁊ baptizabāt. Nōdū.n.
missus fuerat ioānes i carcerē. Facta ē aūt
q̄stio ex discipľis ioānis cū iudeis de purifi
catiōe. Et venerūt ad ioānē ⁊ dixerūt ei: Rab
bi q̄ erat tecū trās iordanē cui tu testioniu3
ꝑhibuisti: ecce hic baptizat: ⁊ oēs vēiunt ad
eū. Rn̄dit ioānes ⁊ dixit: Nō pōt hō accipe
q̄cq̄ nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi uos mi
hi testimoniū ꝑhibetis ꝙ dixerim: non su3
ego xp̄us: sed quia missus sum ante illum.
Qui habet spnosam sponsus est: amicus
autem sponsi qui stat ⁊ audit eum: gaudio
gaudet propter voce3 sponsi. Hoc ergo gau
dium meum impletum est. Illum o3 crescē

me aũt minui. Qui desursũ venit sup̱ oẽs
ẽ. Qui de tra ẽ de tra ẽ ⁊ de tra loq̃t: q̃ ď ce
lo vẽit sup̱ oẽs ẽ. Et qȯ vidit ⁊ audiuit hoc
testat̃: ⁊ testimoniũ eiꝰ nemo accipit. Qui
ãt accepit eius testioniũ significauit: q꞉ deꝰ
verax ẽ. Quẽ.n. misit deꝰ: vba dei loq̃t. Nõ
eiꝫ ad mensurã dat deus spm̃. Pat̃ diligit
filiũ: ⁊ oia dedit in manu eius. Qui credit
in filiũ habet vitã et̃nã: qui aũt incredulus
est filio: nõ videbit vitam: sed ira dei manet
super eum.

IIII.

Et ergo cognouit iesus q꞉ audierunt
pharisei ꝙ iesus plures discipulos fac̃
⁊ baptizat ꝙ ioãnes: ꝙꝙ iesus ñ baptizaret
sed discipuli eius: reliquit iudeã ⁊ abijt ite
rũ i galileã. Oportebat aũt eũ trãsire p̱ me-
diã samariã. Uẽit ergo i ciuitatẽ samarie q̃
dicit̃ sychar: iuxta prediũ qȯ dedit iacob io
seph filio suo. Erat ãt ibi fons iacob. Jesus
ãt fatigatꝰ ex itinẽ sedebat sic supra fonteꝫ.
Hora ãt erat q̃i sexta. Uẽit mlĩer ď samaria
haurire aquã. Dic̃ ei iesus: Da mihi bibẽ.
Discipl̃i.n. eiꝰ abierãt i ciuitatẽ ut cibos eme
rẽt. Dic̃ ergo ei mlĩer illa samaritana: Quõ
tu iudeꝰ cũ sis: bibẽ a me poscis q̃ sũ mulier
samaritana? Nõ.n. coutũt iudei samarita-
nis. Rñdit iesus ⁊ dixit ei: Si scires donũ
dei: ⁊ q̇s ẽ q̇ dic̃ tibi da mihi bibẽ: tu forsitã
petisses ab eo: ⁊ dedisset tibi aquã viuã. Di
cit ei mlĩer: Dñe neq꞉ i q̇ haurias hẽs: ⁊ pu
teꝰ altꝰ ẽ. Uñ ergo hẽs aquã viuã? Nũq̇d tu
maior es pr̃e nr̃o iacob: q̇ dedit nob̃ puteũ:
⁊ ipe ex eo bibit: ⁊ filij eiꝰ ⁊ pecora eiꝰ? Rñ-
dit iesus ⁊ dixit ei: Ois q̇ bibit ex aq̃ hac si
tiet iteꝝ. Qui ãt biberit ex aq̃. quã ego da-
bo ei: ñ sitiet i et̃nũ: sꝫ aq̃ quã ego dabo ei: fi
et i eo fons aq̃ saliẽtis i vitã et̃nã. Dic̃ ad eũ
mlĩer: Dñe da mihi hãc aquã: ut ñ sitiã ne-
q꞉ veniã huc haurire. Dic̃ ei iesus: Uade vo
ca viruꝫ: ⁊ veni huc. Rñdit mulier ⁊ dixit:
Nõ habeo virũ. Dic̃ ei iesus: Bene dixisti:
q꞉ nõ habeo virũ. Quinq꞉.n. viros habuisti
⁊ nũc quẽ hẽs ñ ẽ tuus vir: hoc vere dixisti.
Dicit ei mulier: Dñe video quia ꝓpheta es
tu. Patres nr̃i i mõte hoc adorauerũt: ⁊ vos
dicitis q꞉ hierosolymis ẽ locus vbi adorar̃
oportet. Dic̃ ei iesus: Mlĩer crede mihi: q̇a
venit hora q̃n neq꞉ i mõte hoc: neq꞉ i hiero
solymis adorabitis patrẽ. Uos adoratĩ qȯ
nescitĩ: nos adoramus qȯ scimus: q꞉ salus
ex iudeis est. Sed venit hora ⁊ nunc est: q̃n
veri adoratores adorabunt patrem i spu ⁊
ṽitate. Nã ⁊ pr̃ tales q̃rit q̇ adorẽt eũ. Spi-
ritꝰ ẽ deus: ⁊ eos q̇ adorãt eũ i spu ⁊ ṽitate
oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia
messias venit q̇ dicit xp̃s. Cũ ergo venerit:
ille nob̃ annũciabit oia. Dic̃ ei iesus: Ego sũ
q̇ loq̇r tecũ. Et ꝯtinuo venerũt discipl̃i eiꝰ: et
mirabãt q꞉ cũ mlĩere loq̃bat. Nemo tñ di-
xit q̇d q̃ris aut q̇d loq̃ris cũ ea. Reliq̃t ergo
hydriã suã mlĩer: ⁊ abijt i ciuitatẽ: ⁊ dic̃ ill̃
hoibus: Uenite ⁊ vid̓te hoieꝫ q̇ dixit mihi
oia q̃cũq꞉ feci. Nũq̇d ipe ẽ xp̃s? Exierũt ergo
de ciuitate ⁊ veniebãt ad eũ. Interea roga-
bãt eũ discipuli dicentes: Rabbi mãduca:
Ille aũt dixit eis: Ego cibũ habeo mandu-
care quẽ vos nescitis. Dicebãt ergo discipl̃i
adinuicẽ: Nũq̇d aliq̇s attulit ei mãducare?
Dic̃ eis iesus: Meꝰ cibꝰ ẽ ut faciã volũtatẽ
eiꝰ q̇ misit me ut p̱ficiã opꝰ eiꝰ. Nonne vos
dicitĩ ꝙ adhuc q̃ttuor mẽses sũt ⁊ messis ve
nit? Ecce dico vob̃: leuate oc̃los vr̃os ⁊ vid̓
te regiões: q꞉ albe sũt iã ad messeꝫ. Et q̇ me
tit mercedẽ accipit: ⁊ ꝯgregat fructũ i vitaꝫ
et̃nã: ut ⁊ q̇ seminat sil̃ gaudeat ⁊ q̇ metit.
In hoc.n. ẽ ṽbũ veꝝ: q꞉ alius ẽ q̇ semiat: et
aliꝰ ẽ q̇ metit. Ego misi vos metere qȯ vos
nõ laborastis. Alij laborauerũt: ⁊ vos in la
bores eoꝝ itroistĩ. Ex ciuitate ãt illa multi
crediderũt i eũ samaritanoꝝ ꝓpt̃ ṽbũ mlĩeri
testimoniũ p̱hibẽtĩ: q꞉ dixit mihi oia q̃cũq꞉
feci. Cũ venissent ergo ad illuꝫ samaritani:
rogauerũt eũ ut ibi manẽt: ⁊ mansit ibi du-
os dies. Et multo plures crediderũt ꝓpter
ſmonẽ eiꝰ. Et mulieri dicebãt: q꞉ nõ ꝓpt̃
tuã loq̃lã credimꝰ. Ipi.n. audiuimꝰ ⁊ scimꝰ
q꞉ hic ẽ vere saluator mũdi. Pꝰ duos aũt di
es exijt inde: ⁊ abijt in galileã. Ipse.n. iesus
testimoniũ p̱hibuit: q꞉ ꝓpheta i sua patria
honorẽ ñ hꝫ. Cũ ergo venisset i galileã exce
perũt eũ galilei: cũ oia vidissent q̃ fecerat hie-
rosolymis i die festo. Et ipsi.n. venerãt ad
diẽ festũ. Uẽit ergo iteꝝ i chana galilee vbi
fec̃ aquã vinũ. Et erat q̇dã regulus cuiꝰ filiꝰ
infirmabat̃ capharnaũ. Hic cũ audisset q̇a
iesus adueniret a iudea in galileã: abijt ad
eũ: ⁊ rogabat eũ ut descẽdẽt ⁊ sanaret filiuꝫ
eius. Incipiebat.n. mori. Dixit ergo iesus
ad eũ: Nisi signa ⁊ prodigia videritis ñ cre
ditis. Dicit ad eum regulus: Dñe descende
priusꝙ moriatur filius meꝰ. Dicit ei iesus:
Uade filius tuus viuit. Credidit homo ser
moni quem dixit ei iesus ⁊ ibat. Jam autẽ
eo descendẽte serui occurrerũt ei: ⁊ nũciauerũt

dicentes quia filius eius viueret. Interro-
gabat ergo horã ab eis in qua melius ha
buerit: Et dixerunt ei: quia heri hora sep-
tima reliquit eum febris. Cognouit ergo pr̃
q2 illa hora erat in q̃ dixit ei iesus: filiꝰ tuus
viuit: ⁊ credidit ipse ⁊ domus eiꝰ tota. Hoc
iterũ sc̃dm signũ fecit iesus cum venisset a
iudea in galileam. ¶ .V.

Post hec erat dies festus iudeorũ: ascẽ
dit iesus hierosolymã. Est autẽ hiero
solymis probatica piscina que cognoĩat he
braice bethsaida q̃nq3 porticꝰ hñs. In his
iacebat multitudo magna languentiũ ceco-
rũ claudorũ aridorũ expectantiũ aq̃ motũ.
Angelus aũt dñi descẽdebat ꝑm tempus in
piscinã: ⁊ mouebat aq̃. Et qui pꝛior descẽdis-
set in piscinã pꝰ motionẽ aq̃: sanꝰ fiebat a q̃-
cũq3 detinebat infirmitate. Erat ãt q̃dã hõ
ibi trigita ⁊ octo ãnos hñs i ĩfirmitate sua.
Hũc cũ vidisset iesus iacentẽ: ⁊ cognouisset
q2 iam multũ tp̃us haberet: dic̃ ei: Uis sa-
nus fieri? Rñdit ei lãguidꝰ: Dñe hoĩem nõ
habeo ut cũ turbata fuerit aq̃ mittat me ĩ
piscinã. Dũ venio .n. ego: aliꝰ añ me descen
dit. Dicit ei iesus: Surge ⁊ tolle grabatum
tuũ ⁊ ãbula. Et stati sanꝰ factꝰ ẽ hõ ille ⁊ su
stulit grabatũ suũ ⁊ ãbulabat. Erat ãt sabba
tũ i die illo. Dicebãt ergo iudei illi q̃ ⁊ sana
tus fuerat: Sabbatũ ẽ: ñ l3 tibi tollere gra-
batũ tuũ. Rñdit eis: Qui me sanũ fecit ille
mihi dixit: tolle grabatũ tuũ ⁊ ãbula. Inter
rogauerũt ergo eũ: Quis ẽ ille hõ q̃ dixit tibi
tolle grabatũ tuũ ⁊ ãbula? Is aũt q̃ sanus
fuerat effectꝰ nesciebat q̃s eẽt. Jesus .n. decli
nauit a turba ꝯstituta i loco. Postea inuenit
eũ iesus i tẽplo ⁊ dixit illi: Ecce sanꝰ factus
es: iã noli peccare: ne deteriꝰ tibi aliq̃d ꝯtin
gat. Abijt ille hõ: ⁊ nũciauit iudeis q2 iesus
eẽt q̃ fec̃ eũ sanũ. Propterea ꝑseq̃bant iudei
iesũ: q2 hec faciebat i sabbato. Jesus aũt rñ
dit eis: Pr̃ meꝰ usq3 modo opat̃: ⁊ ego ope-
ror. Propterea ergo mag̃ q̃rebãt eũ iudei int̃
ficẽ: q2 ñ solũ soluebat sabbatũ: sed ⁊ patrẽ
suũ dicebat deũ: equalẽ se faciẽs deo. Rñdit
itaq3 iesus ⁊ dixit eis: Amẽ amẽ dico uob: ñ
põt filꝰ a se facẽ q̃cq̃: nisi q̃d viderit patrẽ
facientẽ. Quecunq3 .n. ille fecerit: hec ⁊ filꝰ
silit̃ facit. Pr̃ .n. diligit filiũ: ⁊ oĩa d̃mõstrat
ei q̃ ipse facit: ⁊ maiora his demonstrabit ei
opa ut vos miremini. Sic̃ .n. pr̃ suscitat mõ
tuos ⁊ viuificat: sic ⁊ filꝰ q̃s vult viuificat.
Neq3 .n. pr̃ iudicat queq̃: s3 oẽ iudiciũ d̃dit

filio ut oẽs honorificẽt filiũ sic̃ honorificãt
patrẽ. Qui ñ honorificat filiũ: nõ honorifi
cat patrẽ q̃ misit illũ. Amẽ amen dico uob:
q2 q̃ v̾bũ meũ audit ⁊ credit ei q̃ misit me:
h3 vitã etñã. Et i iudiciũ ñ vẽit: s3 trãsiet a
morte i vitã. Amen amẽ dico vob: q2 venit
hora ⁊ nũc ẽ q̃ñ mortui audiẽt vocẽ filij dĩ:
⁊ q̃ audierit viuẽt. Sic̃ .n. pr̃ h3 vitam in se
metipo: sic dedit ⁊ filio hr̃e vitã i semetipo.
Et ꝑtatẽ dedit ei iudiciũ facẽ: q2 filꝰ hoĩs ẽ.
Nolite mirari hoc: q2 venit hora in q̃ oẽs q̃
in monumẽtis sũt audiẽt vocẽ filij dei: ⁊ ꝓce
dẽt q̃ bona fecerũt in resurrectiõe vite: qui
v̾o mala egerũt i resurrectione iudicij. Nõ
possũ ego a me ipso facẽ q̃cq̃. Sic̃ audio iu
dico: ⁊ iudiciũ meũ iustũ ẽ: q2 nõ q̃ro volũ-
tatẽ meã: s3 volũtatẽ eiꝰ q̃ misit me. Si ego
testimoniũ ꝑhibeo de me ipso: testimoniu3
meũ nõ ẽ verũ. Aliꝰ ẽ q̃ testimoniũ ꝑhibet
de me: ⁊ scio q2 verũ ẽ testimoniũ eiꝰ q̃d ꝑ-
hibet de me. Uos misistis ad ioãnẽ: ⁊ testi-
moniũ ꝑhibuit veritati. Ego ãt nõ ab hoĩe
testimoniũ accipio: sed hec dico ut vos sal-
ui sitis. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens.
Uos aũt voluistis ad horã exultare in lucẽ
eiꝰ. Ego ãt hẽo testioniũ maiꝰ ioãne. Opa
ei3 q̃ dedit mihi pr̃ ut ꝑficia3 ea: ipa opa q̃
ego facio testimoniũ ꝑhibẽt de me: q2 pat̃
misit me. Et q̃ misit me pr̃ ipse testimoniu3
ꝑhibuit de me. Neq3 vocẽ eiꝰ vnq̃ audistis:
neq3 speciẽ eiꝰ vidistis. Et v̾bũ eiꝰ ñ habetis i
vobis manẽs: q2 quẽ misit ille: huic vos ñ
creditis. Scrutamini scripturas: quia vos pu-
tatis i ipis vitã etñã habẽ. Et ille sũt q̃ testi
moniũ ꝑhibent de me: ⁊ non vultis venire
ad me ut uitã habeatis. Claritatẽ ab hoibꝰ
nõ accipio: sed cognoui vos: q2 dilectione3
dei ñ habetis i vob. Ego veni in noĩe patris
mei: ⁊ nõ accepistis me: Si aliꝰ venerit i no
mine suo illũ accipietis. Quõ vos potestis
credẽ q̃ gl'iam ab inuicẽ accipitis: ⁊ gloriã q̃
a solo deo ẽ nõ queritis? Nolite putare q̃a
ego accusaturus sum vos apud patrẽ. Est
qui accusat vos moyses in quo vos spera-
tis. Si .n. crederitis moysi: crederetis forsi-
tan ⁊ mihi. De me .n. ille scripsit. Si autem
illius litteris non creditis: quomodo v̾bis
meis credetis? ¶ VI.

Post hec abijt iesus trãs mare galilee
q̃d ẽ tyberiadis. Et sequebatur eum
multitudo magna: quia videbant signa q̃
faciebat super his q̃ infirmabant. Subijt

ergo in montē iesus: ⁊ ibi sedebat cuꝫ disci-
pulis suis. Erat aūt ꝓximū pascha dies fe-
stus iudeoꝝ. Cū subleuasset ergo oclos ie
sus: ⁊ vidisset qꝛ multitudo maxīa venit ad
eū: dic̄ ad philippū: Unde emem⁹ panes ut
mādu͂cēt hi? Hoc aūt dicebat tētans eum.
Ipse.n.sciebat q̄d eēt factur⁹. Rn̄dit ei phi-
lipp⁹: Ducētoꝝ denarioꝝ panes n̄ sufficiūt
eis: ut vnusq̄sqꝫ modicū q̄d accipiat. Dic̄ ei
vn⁹ ex discipul' ei⁹ andreas frat' symonis pe
tri. Est puer vn⁹ hic q̄ hꝫ q̄nqꝫ panes ordea
ceos ⁊ duos pisces. Sꝫ hec q̄d sꝫ int' tātos?
Dic̄ ergo iesus: Facite hoīes discūbē. Erat
āt fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri
nūo q̄si q̄nqꝫ milia. Accepit ergo iesus pa-
nes: ⁊ cū grās egisset: distribuit discūbētib⁹.
Silr̄ ⁊ ex piscib⁹ q̄ntū volebat. Ut āt imple-
ti sꝫ: dixit discipul' suis: Colligite q̄ supaue-
rūt fragm̄ta ne peāt. Collegerūt ergo ⁊ imple
uerūt duodeci cophinos fragm̄toꝝ ex q̄nqꝫ
panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹: q̄ supfue-
rūt his q̄ mādu͂cauerāt. Illi ergo hoīes cū
vidissent q̄ iesus fecerat signū: dicebant: qꝛ
hic ē ve ꝓpheta q̄ ventur⁹ ē i mūdū. Jesus
ergo cū cognouisset qꝛ vēturi eēnt ut rapēt
eū: ⁊ faceret eū regē: fugit iteꝝ i mōtē ipe so
lus. Ut āt sero factū ē: descēderūt discipli ei⁹
ad mare. Et cū ascēdissēt nauim: venerunt
trās mare i capharnaū. Et tenebre iam fac
te erāt: ⁊ nō venerat ad eos iesus. Mare āt
vēto magno flāte exurgebat. Cū remigas-
sent ergo q̄i stadia vigītiq̄nqꝫ aut trigīta: vi
dēt iesū ābulātē supra mare: ⁊ ꝓximū naui
fieri ⁊ timuerūt. Ille aūt dic̄ eis: Ego sū noli-
te timē. Uoluerūt ergo accipere eū i nauiꝫ:
⁊ stati nauis fuit ad t'rā quā ibāt. Altra die
t'ba q̄ stabat trās mare vidit qꝛ nauicla alia
n̄ erat ibi nisi vna: ⁊ qꝛ n̄ introisset cū disci-
pul' suis iesus i naui: sꝫ soli discipli ei⁹ abis-
sent. Alie v'o supuenerūt naues a tyberiade
iuxta locū ubi mādu͂cauerāt panē: grās agē
tes deo. Cū ergo vidisset t'ba: qꝛ iesus n̄ eēt
ibi neqꝫ discipli ei⁹: ascēderūt i nauiculas: et
venerūt capharnaū q̄rētes iesū. Et cū inuenis-
sent eū trās mare: dixerūt ei: Rabbi q̄n huc
venisti? Rn̄dit eis iesus ⁊ dixit: Amē amen
dico vob': q̄ritis me nō qꝛ vidistis signa: sed
qꝛ mādu͂castis ex panibus: ⁊ saturati estis.
Operamini non cibū qui perit: sed qui per
manet in vitam eternā quē filius hominis
dabit vobis. Hunc enim pater signauit de-
us. Dixerunt ergo ad euꝫ: Quid faciemus

ut opemur opa dei? Rn̄dit iesus ⁊ dixit eis:
Hoc ē op⁹ dei ut credatis in eū quē misit il-
le. Dixerūt ergo ei: Q̄ŏ ergo tu facis signū:
ut videam⁹ ⁊ credam⁹ tibi? Quid oparis?
Pr̄es n̄ri mādu͂cauerūt māna i deserto: sicut
scriptū ē: Panē de celo dedit eis mādu͂car̄.
Dixit ergo eis iesus: Amē amē dico uob': n̄
moyses dedit vob' panē de celo: sꝫ pr̄ meus
dat vob' panē ō celo veꝝ. Pān̄is.n.ver⁹ ē q̄ ō
celo descēdit: ⁊ dat vitā mūdo. Dixerūt ergo
ad eū: Dn̄e sēp da nob' panē hūc. Dixit aūt
eis iesus: Ego sū panis vite: q̄ vēit ad me n̄
esuriet: ⁊ q̄ credit i me n̄ sitiet i et'nū. Sꝫ di-
xi vob': qꝛ ⁊ vidistis me ⁊ n̄ credidistis. Oē
q̄ŏ dat mihi pr̄ ad me veniet: ⁊ eū qui venit
ad me nō eijciā foras: qꝛ descēdi de celo nō
ut faciā volūtatē meā: sed volūtatē ei⁹ q̄ mi-
sit me. Hec est enim voluntas eius qui mi-
sit me patris: ut oē quod dedit mihi n̄ pdam
ex eo: sꝫ resuscitē illud i nouissimo die. Hec
ē āt volūtas pr̄is mei q̄ misit me: ut oīs qui
videt filiū ⁊ credit i eū hēat vitā et'nā: ⁊ ego
resuscitabo eū i nouissimo die. Murmura
bāt ergo iudei de illo: qꝛ dixisset: ego sū pa-
nis viu⁹ q̄ ō celo descēdi. Et dicebāt: None
hic est filius ioseph cuius nos nouim⁹ pa-
trē ⁊ matrē? Quō ergo dicit hic: qꝛ de celo
descēdi? Rn̄dit ergo iesus ⁊ dixit eis: Noli-
te murmurare i iuicē. Nemo pōt venire ad
me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū: ⁊ ego resu
scitabo eū i nouissimo die. Est scriptū in ꝓ
phetis: Erūt oēs docibiles dei. Oīs q̄ audi-
uit a pr̄e ⁊ didicit vēit ad me. Nō qꝛ patreꝫ
vidit q̄sq̄: nisi is q̄ ē a deo: hic vidit patrē.
Amē amē dico vob': q̄ credit i me hꝫ uitā et'
nā. Ego sū panis vite. Patres vr̄i mādu͂ca-
uerūt māna i de'to ⁊ mōtui sūt. Hic ē panis
de celo descēdēs: ut siq̄s ex ipso mādu͂caue-
rit non moriat'. Ego sum panis viuus qui
de celo descendi: siquis manducauerit ex
hoc pane viuet in eternum. Et panis queꝫ
ego dabo caro m̄a ē ꝑ mūdi vita. Litigabāt
ergo iudei adinuicē dicētes: Quō pōt hic
nob' carnē suā dare ad mādu͂candū? Dixit
ergo eis iesus: Amē am̄ dico vobis: nisi mā
ducaueritis carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius
sanguinē: nō habebitis vitā in uobis. Qui
mādu͂cat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē;
habet vitā eternā: ⁊ ego resuscitabo eū i no
uissimo die. Caro.n.mea vere est cibus: et
sanguis meus vere ē potus. Qui mādu͂cat
meam carnem ⁊ bibit meū sanguinem in

me manet ⁊ ego i illo. Sicˉ misit me viuens patˀ:⁊ ego viuo ꝓpter patrē: ⁊ q̄ manducat me:⁊ ipse viuet ꝑpt me. Hic ē panis q̄ d̄ celo descēdit. Nō sicut māducauerunt patres vestri māna:⁊ mortui sūt. Qui manducat hūc panē viuet in etnū. Hec dixit i synagoga docēs i capharnaū. Multi ergo audiētes ex discipl'is eiˀ dixerūt: Durˀ ē hic ſmo:⁊ q̄s pōt eū audire? Sciēs āt iesus apud semetip ſum q2 murmurarent de hoc discipuli eiˀ: dixit eis: Hoc vos scādalizat? Si ergo videritꝭ filiū hoīs ascēdentē vbi erat pˀus? Sp̄s ē q̄ viuificat:caro n̄ ꝓdest q̄cq̄. Uerba q̄ ego locutˀ sū vobis:sp̄us ⁊ vita sūt. S3 sūt q̄dā ex voƀ q̄ n̄ credūt. Sciebat.n.ab ītio iesus qui essent credentes:⁊ q̄s traditurˀ eēt eu3. Et dicebat: Propterea dixi voƀ: q2 nemo potest venire ad me: nisi fuerit ei datū a patre meo. Ex hoc multi discipuloꝝ eiˀ abierūt retro:⁊ iam n̄ cū illo ābulabāt. Dixit ergo iesus ad duodeci: Nūq̄d ⁊ vos vultis abire? Rn̄dit ergo ei simō petrus: Dn̄e ad quē ibimus? Uerba vite eterne habes:⁊ nos credimus ⁊ cognouimus quia tu es xp̄us filius dei. Respōdit eis iesus: Nōne ego vos duodeci elegi:⁊ ex vobis vnus diabolus est? Dicebat aūt de iuda simonis scariothis. Hic enim erat traditurus eum:cum esset vnus ex duodecim. C. VII.

Post hec aūt ābulabat iesus i galileā. Non.n. volebat in iudeā ambulare: quia querebant eum iudei interficere. Erat aūt i ꝓxio dies festus iudeoꝝ scenophegia. Dixerūt āt ad eū fratres eiˀ: Transi hic ⁊ vade i iudeā:ut ⁊ discipuli tui videāt opa tua q̄ facis. Nemo quippe i occulto q̄d facit: ⁊ q̄rit ipe i palā eē. Si hec facis:māifesta teip sū mūdo. Neq3.n. fratres eiˀ credebāt i eū. Dic ergo eis iesus: Tp̄s meū nōdū aduenit: tp̄s aūt vr̄m sēp ē patū. Nō pōt mūdˀ odisse vos:me aūt odit: quia ego testimonium ꝑhibeo d̄ illo: q2 opa eiˀ mala sūt. Uos ascēdite ad diē festū hūc. Ego.n.nō ascendā ad diē festū istū:q2 meū tp̄us nōdū ipletū est. Hec cū dixisset ipe māsit i galilea. Ut aute3 ascēdeſt fratres eiˀ:tūc ⁊ ipe ascēdit ad diē festū nō manifeste:sed q̄i i occulto. Judei ergo q̄rebāt eū i die festo: ⁊ dicebāt: Ubi ē ille? Et murmur multˀ erat i ƀba de eo: Quidā.n.dicebāt q2 bonˀ ē:alij āt dicebāt non: sed seducit ƀbas. Nemo tn̄ palā loq̄baẗ d̄ illo ꝑpt metū iudeoꝝ. Jā āt die festo mediāte ascēdit iesus i tēplū ⁊ docebat. Et mirabāt iudei dicētes: Quō hic lr̄as scit cū n̄ didicerit? Rn̄dit eis iesus ⁊ dixit: Mea doctria n̄ ē mea:s3 eiˀ q̄ misit me. Siq̄s voluerit volūtatē eiˀ facē:cognoscet de doctrina vtꝝ ex deo sit:an ego a meipo loq̄r. Qui a semetipo loq̄t:gl'iā3 ꝓpriā q̄rit. Qui āt q̄rit gl'iā eiˀ q̄ misit me:hic verax ē:⁊ iiustitia i illo n̄ ē. Nōne moyses dedit voƀ legē? Et nēo ex voƀ facˀ legē. Quid me q̄ritꝭ interficē? Rn̄dit turba ⁊ dixit: Demoniū habes. Quis te q̄rit interficē? Rn̄dit iesus ⁊ dixit eis: Unum opˀ feci ⁊ oēs miramini. Propterea moyses dedit voƀ circūcisionē:n̄ q2 ex moyse ē:s3 ex ꝑribˀ. Et i sabbato circūciditꝭ hoīe3. Si circūcisionē accipit hō i sabbato:ut nō soluat lex moysi:mihi idignamini q2 totū hoīe3 sanū feci i sabbato? Nolite iudicare ſm faciē: s3 iustū iudiciū iudicate. Dicebāt ergo q̄dā ex hierosolymis: Nonne hic est quē q̄runt interficē? Ecce palā loq̄t:⁊ nihil ei dicūt. Nū q̄d vere cognouerūt ꝑncipes q2 hic ē xp̄s? Sed hūc scimˀ vnde sit. Xp̄s aūt cū veerit: nemo scit vnde sit. Clamabat ergo iesus in tēplo docēs ⁊ dicēs: Et me scitꝭ:⁊ vn̄ sim scitis:⁊ a meipo n̄ veni:sed ē verus q̄ misit me quē vos nescitis. Ego scio eū:⁊ si dixero q2 nescio eū:ero sil'is voƀ mēdax. Sed scio eū: q2 ab ipo sū:⁊ ipse me misit. Querebant ergo eū appħēdē:⁊ nēo misit in illū manˀ:q2 nōdū venerat hora eiˀ. De turba aūt multi crediderūt i eū: et dicebāt: Christus cū venerit:nūq̄d plura signa faciet q̄ que hic facit. Audierūt pharisei turbā murmurantē de illo hec:⁊ miserūt ꝑncipes ⁊ pharisei ministros ut appħēderēt iesū. Dixit ergo eis iesus: Adhuc modicū tp̄s vobiscū sū:⁊ vado ad eū q̄ me misit. Queretis me ⁊ nō iuenietis:⁊ vbi ego sū vos nō potestꝭ veire. Dixerūt ergo iudei ad semetipsos: Quo hic iturˀ ē: q2 n̄ inueniemˀ eū? Nūq̄d i dispsionē gentiū iturˀ ē ⁊ docturˀ gentes? Quis ē hic sermo quē dixit:q̄retis me ⁊ nō inuenietis: et vbi sū ego vos n̄ potestis venire? In nouissimo āt die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicēs: Siq̄s sitit:veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit i me sicut dicit scriptura: flumina de vētre eiˀ fluēt aq̄ viue. Hoc aūt dixit de sp̄u quē accepturi erāt credētes i eū. Nōdū.n.erat sp̄us datˀ: q2 iesus n̄dū erat gl'ificatˀ. Ex illa ergo turba cū audisset hos ſmones eius dicebant: Hic est vere ꝓpheta

Alij dicebāt: Hic ē xp̄s. Quidā āt dicebāt:
Nūq̄d a galilea venit xp̄s? Nōne scripta di
cit: q꞉ ex semine dauid ⁊ de bethleē castello
vbi erat dauid venit xp̄us? Dissensio itaq꞉
facta ē i turba ꝓpt eū. Quidā āt ex ipis vo
lebāt app̄hēdē eū: sed nemo misit sup eum
man⁹. Venerūt ergo ministri ad pōtifices ⁊
phariseos: ⁊ dixerūt eis illi: Quare n̄ addu
xistꝭ illū? Rn̄derūt ministri: Nūq̄ sic locutus
ē hō: sicut hic loq̄t. Rn̄derūt ergo eis phari
sei: Nūq̄d ⁊ vos seducti estꝭ? Nūq̄d ex prin
cipib⁹ aliq̄s credidit i eū: aut ex phariseis?
Sꝫ turba hec q̄ n̄ nouit legē: maledicti sūt.
Dixit nicodem⁹ ad eos: ille q̄ venit ad eum
nocte: q̄ vn⁹ erat ex ipsis: Nūq̄d lex nr̄a iu
dicat hoīeꝫ: nisi prius audierit ab ipo ⁊ co
gnouerit q̄d faciat? Rn̄derūt ⁊ dixerunt ei:
Nunquid ⁊ tu galile⁹ es? Scrutare scripturas
⁊ vide: quia a galilea propheta non surgit.
Et reuersi sunt vnusquisq꞉ in domū suam.

VIII.

Iesus aūt perrexit in montē oliueti: ⁊ di
luculo iteꝝ veīt i tēplū: ⁊ oīs ppl̄s ve
nit ad eū: ⁊ sedens docebat eos. Adducunt
aūt scribe ⁊ pharisei mulierē in adulterio
dep̄hensā: ⁊ statuerūt eā i medio: ⁊ dixerūt
ei: Magister: hec ml̄ier modo dep̄hensa ē i
adulterio. In lege aūt moyses mādauit no
bis huiusmōi lapidare. Tu ergo q̄d dicis?
Hoc āt dicebāt tētantes eū: ut possēt accu
sare eū. Jesus āt inclinās se deorsū: digito
scribebat i t̄rā. Cū ergo ꝑseuerarēt itrogan
tes: erexit se: ⁊ dixit eis: Qui sine pc̄co ē vr̄m
p̄m⁹ i illā lapidē mittat. Et iteꝝ se iclinans
scribebat i t̄ra. Audiētes āt hec vn⁹ p⁹ vnū
exibāt icipiētes a seniorib⁹: ⁊ remāsit solus
iesus ⁊ ml̄ier i medio stās. Erigēs āt se iesus
dixit ei: Mlier ubi sūt q̄ te accusabāt? Nēo te
ↄdēnauit? Que dixit: Nēo dn̄e. Dixit āt ie
sus: Nec ego te ↄdēnabo: Vade ⁊ iā āplius
noli peccare. Iterū ergo locut⁹ ē eis iesus di
cēs: Ego sū lux mūdi. Qui seq̄t me nō ābu
lat i tenebꝛis: sꝫ hēbit lumē vite. Dixerūt ergo
ei pharisei. Tu de teipo testioniū ꝑhibes: te
stioniū tuū n̄ ē veꝝ. Rn̄dit iesus ⁊ dixit eis:
Et si ego testimoniū ꝑhibeo de meipo: veꝝ
ē testimoniū meū: q꞉ scio vnde veni: ⁊ q̄ va
do. Vos autēꝫ nescitis vnde venio aut quo
vado. Vos s̄m carnē iudicatꝭ: ego n̄ iudico
queq̄. Et si iudico ego: iudiciū meū verū ē:
q꞉ sol⁹ nō sū: sꝫ ego ⁊ q̄ misit me pr̄. Et in le
ge vr̄a scriptū ē: q꞉ duoꝝ hoīuꝫ testimoniū
veꝝ ē. Ego sū q̄ testimoniū ꝑhibeo de me
ipso: ⁊ testimoniū ꝑhibet de me q̄ misit me
pr̄. Dicebāt ergo ei: Vbi ē pater tu⁹? Rn̄dit
iesus: Neq꞉ me scitꝭ neq꞉ pr̄eꝫ meū. Si me
sciretꝭ forsitā ⁊ pr̄eꝫ meū sciretꝭ. Hec v̄ba lo
cut⁹ ē iesus i gazophylatio docēs i tēplo: et
nemo app̄hendit eū: q꞉ necdū venerat ho
ra ei⁹. Dixit ergo iteꝝ iesus: Ego vado ⁊ q̄
ritis me: ⁊ i pc̄co vr̄o moriemini. Quo ego
vado vos nō potestꝭ venire. Dicebant ergo
iudei: Nūq̄d iterficiet semetip̄m: q꞉ dic̄ quo
ego vado vos non potestis venire? Et dice
bat eis: Vos deorsū estꝭ: ego de supius sū.
Vos de mūdo hoc estꝭ: ego n̄ sū de hoc mū
do. Dixi ḡ vobis: q꞉ moriemini i pc̄cis vr̄is.
Si.n.n̄ credideritꝭ q꞉ ego sū: moriemini in
pc̄co vr̄o. Dicebāt ergo ei: Tu q̄s es? Dixit
eis iesus: Pricipiū q̄ ⁊ loq̄r vob̄. Mlta hēo
d̄ vob̄ loq̄ ⁊ iudicare: sꝫ q̄ me misit verax ē:
⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loq̄r i mūdo. Et n̄
cognouerūt q꞉ pr̄eꝫ ei⁹ dicebat deū. Dixit er
go eis iesus: Cū exaltaueritꝭ filiū hoīs: tunc
cognoscetꝭ q꞉ ego sū: ⁊ a meipo facio nihil:
sꝫ sic̄ docuit me pr̄: hec loq̄r. Et q̄ me misit
mecū ē: ⁊ n̄ reliq̄t me solū: q꞉ ego q̄ placita
sūt ei facio sēp. Hec illo loq̄nte mlti credide
rūt i eū. Dicebat ergo iesus ad eos q̄ credid͛
rūt ei iudeos: Si vos māseritꝭ i s̄moē meo
vere discipl̄i mei eritꝭ: ⁊ cognoscetꝭ v̄itatē: ⁊
v̄itas liberabit vos. Rn̄derūt ei: Semē abrae
sum⁹: ⁊ nemini seruiuim⁹ vnq̄: Quō tu di
cis liberi eritꝭ? Rn̄dit eis iesus: Amē amen
dico vob̄: q꞉ oīs q̄ facit pc̄cꝫ: s̄u⁹ ē pc̄ci. Ser
u⁹ āt n̄ manet i domo i etnū: fili⁹ āt manet i
etnū. Si ergo vos fili⁹ liberauerit: v̄e liberi
eritꝭ. Scio q꞉ filij abrae estꝭ: sꝫ q̄ritꝭ me intfi
cē: q꞉ s̄mo me⁹ n̄ capit in vob̄. Ego q̄d vidi
apud patrē loquor: ⁊ uos que vidistꝭ apud
patrē vr̄m facitis. Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei: Pat
noster abraā ē. Dic̄ eis iesus: Si filij abrae
estis: opera abrae facite. Nūc aūt q̄ritis me
interficē: hoīem q̄ v̄itatē vob̄ locut⁹ sū: quā
audiui a deo. Hoc abraaꝫ nō facit. Vos fa
citis opa patris vestri. Dixerūt itaq꞉ ei: Nos
ex fornicatione nō sum⁹ nati: Unū patrem
habemus deū. Dixit ergo eis iesus: Si de⁹
pr̄ vester eēt: diligeretis vtiq꞉ me. Ego eni
ex deo ꝓcessi: ⁊ veni. Neq꞉.n. a meipo uēi:
sed ille me misit. Quare loquelam meam
non cognoscitis? Quia non potestis audi
re sermonem meum. Vos ex patre diabo
lo estis: ⁊ desideria patris vestri vultꝭ facē.

Jlle homicida erat ab initio: ⁊ in veritate ñ stetit: quia nõ est veritas in eo. Cum loquit̃ mendaciũ ex ꝓprijs loquit̃: q̃ꝛ mendax est ⁊ pr̃ eius. Ego aũt si veritatẽ dico nõ creditis mihi. Quis ex vob̃ arguet me de pcc̃o? Si v̾itatẽ dico: q̃re ñ creditis mihi? Qui ex deo ẽ: verba dei audit. Propt̃ea vos ñ auditis: q̃ꝛ ex deo ñ estis. Rñderũt ḡ iudei: ⁊ dixerũt ei: Nonne bñ dicim⁹ nos: q̃ꝛ samaritan⁹ es tu: ⁊ demoniũ habes? Rñdit iesus: Ego demoniũ nõ habeo: sꝫ honorifico patrẽ meũ ⁊ vos inhonorastis me. Ego aũt ñ q̃ro gloriã meã. Est q̃ q̃rat ⁊ iudicet. Amẽ amẽ dico vob̃: siq̃s ꝓmonẽ meũ ꝓuauerit: mortem nõ videbit i et̃nũ. Dixerũt ḡ iudei: Nunc cognouim⁹ q̃ꝛ demoniũ habes. Abraam mortu⁹ ẽ ⁊ ꝓphete: ⁊ tu dicis: siq̃s sermonẽ meũ ꝓuauerit: nõ gustabit mortẽ i et̃nũ. Nunq̃d tu maior es pr̃e nr̃o abraam q̃ mortuus ẽ? et ꝓphete mortui sũt. Quem teipsũ facis? Rñdit iesus: Si ego glorifico meipsũ: gl̃ia mea nihil ẽ. Est pr̃ me⁹ q̃ gl̃ificat me: quem vos dicitis: q̃ꝛ de⁹ nr̃ ẽ: ⁊ nõ cognouistis eũ. Ego aũt noui eũ. Et si dixero q̃ꝛ nõ scio eũ: ero silis vob̃ mẽdax. Sed scio eũ: ⁊ ꝓmonẽ ei⁹ seruo. Abraam pr̃ vester exultauit ut videret diẽ meũ: vidit ⁊ gauisus ẽ. Dixerũt ḡ iudei ad eũ: Quinq̃gita ãnos ñdũ habes ⁊ abraam vidisti? Dixit eis iesus: Amẽ amen dico vobis: anteq̃ abraam fieret: ego sum. Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum. Jesus autẽ abscondit se ⁊ exiuit de tẽplo.

.IX.

Et p̃teriẽs iesus vidit hoiem cecum a natiuitate: ⁊ introgauerũt eũ discipl̃i eius: Rabbi quis peccauit: hic aut parẽtes eius: ut cecus nasceret̃? Rñdit iesus: Neq̃ hic peccauit: neq̃ parentes eius: sed ut manifestẽt̃ opa dei in illo. Me oꝫ opari opera eius q̃ misit me: donec dies ẽ. Ueñit nox q̃ñ nemo põt opari: q̃diu sũ in mũdo: lux sum mũdi. Hoc cũ dixisset expuit i t̃rã ⁊ fecit lutũ ex sputo: ⁊ liniuit lutũ sup oculos ei⁹: ⁊ dixit ei: Uade laua i natatoria syloe: qd̃ int̃ꝑtat̃ missus. Abijt ḡ ⁊ lauit: ⁊ venit vidẽs. Itaq̃ vicini ⁊ q̃ viderãt eũ ꝑus q̃ꝛ mẽdicus erat: dicebãt: Nõne hic ẽ q̃ sedebat ⁊ mẽdicabat? Alij dicebãt q̃ꝛ hic ẽ: alij ãt neq̃q̃: sꝫ silis ẽ ei⁹. Jlle v̾o dicebat q̃ꝛ ego sũ. Dicebãt ḡ ei: Quõ apti sunt tibi oculi? Rñdit: Jlle hõ q̃ dicit̃ iesus lutũ fec̃: ⁊ vnxit oculos meos: ⁊ dixit mihi: Uade ad natatoriã syloe ⁊ laua. Et abij ⁊ laui ⁊ video. Et dixerunt ei: Ubi ẽ ille? Ait nescio. Adducũt eũ ad phariseos q̃ cecus fuerat. Erat aũt sabbatũ q̃ñ lutũ fec̃ iesus ⁊ apuit oculos ei⁹. Iterũ ḡ it̃rogabãt eũ pharisei quõ vidisset. Jlle ãt dixit eis: Lutũ mihi posuit sup oculos: ⁊ laui ⁊ video. Dicebãt ãt ex phariseis q̃dã: Nõ est hic hõ a deo q̃ sabbatũ ñ custodit. Alij aũt dicebãt: Quõ põt hõ pcc̃or hec signa facẽ? Et scisma erat int̃ eos. Dicũt ḡ ceco iterũ: tu q̃d dic̃ de illo q̃ apuit oculos tuos? Jlle aũt dixit: q̃ꝛ ꝓpheta ẽ. Nõ crediderũt ḡ iudei d̃ illo: q̃ꝛ cec⁹ fuisset ⁊ vidisset: donec vocauerũt parẽtes ei⁹ q̃ viderat: ⁊ introgauerũt eos dicẽtes: Hic ẽ fili⁹ vester quẽ vos dicitis quia cecus nat⁹ ẽ? Quõ ḡ nũc videt? Rñderũt eis parẽtes ei⁹: ⁊ dixerũt: Scim⁹ q̃ꝛ hic ẽ filius nr̃: ⁊ q̃ꝛ cecus natus ẽ. Quõ aũt nũc videat nescim⁹: aut q̃s ei⁹ apuit oculos nos nescimus: ipsũ introgate. Etatẽ hꝫ: ipse de se loquat̃. Hec dixerũt parẽtes ei⁹: q̃m timebant iudeos. Jam.n. ꝯspirauerant iudei: ut siq̃s eũ ꝯfiteret̃ eẽ xp̃m: extra synagogam fieret. Propt̃ea parẽtes ei⁹ dixerũt: q̃ꝛ etatẽ habꝫ ipsũ introgate. Uocauerũt ḡ rursũ hoiẽ q̃ fuerat cecus: ⁊ dixerũt ei: Da gloriã deo: nos scim⁹ q̃ꝛ hic hõ pcc̃or est. Dixit ḡ eis ille: Si pcc̃or ẽ nescio: vnũ scio q̃ꝛ cec⁹ cũ essẽ modo video. Dixerũt ḡ illi: Quid fecit tibi? Quõ apuit tibi oculos? Rñdit eis: Dixi vob̃ iam ⁊ audistis: quid iterũ vultis audire? Nũq̃d ⁊ uos uultis discipuli eius fieri? Maledixerũt ergo ei ⁊ dixerũt: Tu discipul⁹ illi⁹ sis: nos aũt moysi discipuli sum⁹. Nos scimus q̃ꝛ moysi locut⁹ ẽ de⁹: hũc aũt nescim⁹ unde sit. Rñdit ille hõ ⁊ dixit eis: In hoc.n. mirabile ẽ q̃ꝛ uos nescitis unñ sit: ⁊ apuit meos oculos. Scim⁹ aũt q̃ꝛ pcc̃ores deus nõ audit: sꝫ siq̃s dei cultor ẽ ⁊ uolũtatẽ ei⁹ facit: hũc exaudit. A seculo nõ ẽ auditũ: q̃ꝛ q̃s aperuit oculos ceci nati: nisi esset hic a deo: nõ poterat facẽ quicq̃. Rñderũt ⁊ dixerũt ei: In pcc̃is natus es tot⁹: ⁊ tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Audiuit iesus quia eiecerũt eũ foras: ⁊ cũ inuenisset eum dixit ei: Tu credis in filiũ dei? Respondit ille ⁊ dixit: Quis est domine ut credam in eũ? Et dixit ei iesus: Et uidisti eũ: ⁊ qui loquitur tecũ ipse est. At ille ait: Credo dñe: Et procidẽs adorauit eũ. Et dixit ei iesus: In iudicium ego in hũc mũdũ ueni: ut q̃ nõ uidẽt uideant: ⁊ qui uident ceci fiant. Et audierunt quidaꝫ

ex phariseis q̄ cū ipo erāt: ⁊ dixerūt ei: Nū-
quid ⁊ nos ceci sumus? Dixit eis iesus: Si
ceci essetis non haberetis peccatum. Nunc
vero dicitis: q꞉ videmus: peccatum vestrū
manet. ❡.X.

AMen amē dico vob̄: q̄ non intrat per
ostiū in ouile ouiū: sed ascēdit aliūde:
ille fur ē ⁊ latro. Qui aūt intrat per ostiū:
pastor est ouiū: huic ostiariꝰ aperit: ⁊ oues
vocem eius audiūt. Et ꝓprias oues vocat
noīatim: ⁊ educit eas. Et cū ꝓpas oues emi-
serit: añ eas vadit ⁊ oues illū sequūt: q꞉ sci-
ūt vocē eiꝰ. Alienū aūt ñ sequūt sꝫ effugiūt
ab eo: q꞉ nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓ-
uerbiū dixit eis iesus. Illi aūt ñ cognouerūt
quid loq̄ret eis. Dixit ḡ eis iterū iesus: Amē
amē dico vob̄: quia ego sū ostiū ouiū. Oēs
q̊tq̊t venerūt fures sūt ⁊ latrones: sed ñ au-
dierūt eos oues. Ego sū ostiū. Per me siq̄s
introierit: saluabit: ⁊ ingrediet ⁊ egrediet ⁊
pascua inueīet. Fur ñ veniet nisi ut furetur
⁊ mactet ⁊ ꝑdat. Ego veni ut vitā habeāt:
⁊ abūdantiꝰ habeāt. Ego sū pastor bonus.
Bonꝰ pastō aīaꝫ suā dat ꝓ ouibꝰ suis. Mer-
cenariꝰ aūt ⁊ qui nō ē pastor: cuius nō sunt
oues ꝓpe: videt lupū venientem ⁊ dimittit
oues ⁊ fugit: ⁊ lupꝰ rapit ⁊ dispergit oues.
Mercenarius aūt fugit: q꞉ mercenarius ē:
⁊ ñ ꝑtinet ad eū de ouibꝰ. Ego sū pastor bo
nus ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscunt
me mee. Sic̄ nouit me p̄r: ⁊ ego agnosco pa
trē: ⁊ aīaꝫ meā pono ꝓ ouibꝰ meis. Et alias
oues hēo q̄ ñ sūt ex hoc ouili: ⁊ illas oꝫ me
adducē: ⁊ vocē meā audiēt: ⁊ fiet vnū oui-
le ⁊ vnꝰ pastor. Propt̄ea me pat̄ diligit: q꞉
ego pono aīaꝫ meā ut iterū sumā eā. Nemo
tollit eā a me: sꝫ ego ponā eā a meipso. Po-
testatē habeo ponēdi eā: ⁊ ꝑtatē habeo ite
rū sumēdi eā. Hoc mādatū accepi a patre
meo. Dissensio iterū fc̄a ē īt iudeos ꝓpt̄ ser
mōes hos. Dicebāt āt multi ex ipsis: Demo
niū hꝫ ⁊ insanit: quid eū auditis? Alij dice-
bāt: Hec v̄ba nō sūt demoniū hñtis. Nūq̄d
demoniū pōt cecorū oculos apire? Facta st̄
aūt encenia in hierosolymis: ⁊ hyems erat.
Et ābulabat iesus in tēplo in porticu salo-
monis. Circūdederūt ḡ eū iudei: ⁊ dicebāt
ei: Quousq꞉ aīam nr̄aꝫ tollis? Si tu es xp̄s
dic nob̄ palā. Rñdit eis iesus: Loq̄r uob̄ ⁊
ñ creditꝭ. Opa q̄ ego facio i noīe p̄ris mei:
hec testioniū ꝑhibēt de me. Sed vos ñ cre-
ditis: quia non estis ex ouibꝰ meis. Oues
mee vocē meā audiūt: ⁊ ego cognosco eas:
⁊ sequūt me: ⁊ ego vitā etnā do eis: ⁊ nō pi
bunt in etnū: ⁊ ñ rapiet eas quisq̄ d̄ manu
mea. Pat̄ meꝰ qđ dedit mihi maiꝰ oībꝰ ē: ⁊
nemo pōt rape de manu p̄ris mei. Ego ⁊ p̄r
vnū sumꝰ. Sustulerūt ḡ lapides iudei: ut la
pidarēt eū. Rñdit eis iesus: Mlta bōa opa
oñdi vob̄ ex p̄re meo: propt̄ qđ eorū opus
me lapidatꝭ? Rñderūt ḡ iudei: De bono ope
nō lapidamꝰ te: sed de blasphemia: ⁊ q꞉ tu
hō cū sis: facis teipsū deū. Rñdit eis iesus:
Nōne scriptū est in lege vr̄a: q꞉ ego dixi dij
estis? Si illos dixit deos ad q̊s s̄mo dei fac
tꝰ ē: ⁊ ñ pōt solui scripta: quē p̄r sāctificauit
⁊ misit i mūdū vos dicitꝭ: q꞉ blasphemas: q꞉
dixi filiꝰ dei sū? Si ñ facio opa p̄ris mei no-
lite credē mihi. Si aūt facio: ⁊ si mihi non
vultis credē: opibꝰ credite: ut cog̊scatꝭ ⁊ cre
datis: q꞉ p̄r i me ē: ⁊ ego i patre. Querebāt
ḡ eū apprehendē: ⁊ exiuit de manibꝰ eorū.
Et abijt iterū trās iordanē i eū locū vbi erat
ioānes baptizās p̄mū: ⁊ māsit illic. Et mlti
venerūt ad eū ⁊ dicebāt: q꞉ ioānes quidem
signū fecit nullū. Oīa aūt quecūq꞉ dixit io-
annes de hoc uera erāt: ⁊ multi crediderūt
in eum. ❡.XI.

ERat aūt q̄dā lāguēs lazarus a betha-
nia de castello marie ⁊ marthe sororꝫ
eius. Maria aūt erat q̄ vnxit dn̄m vnguen
to: ⁊ extersit pedes eiꝰ capillꝭ suis: cuiꝰ frater
lazarꝰ īfirmabat. Miserūt ḡ sorores eiꝰ ad eū
dicētes: Dn̄e ecce quē amas infirmat. Au-
diēs āt iesus: dixit eis: Infirmitas hec nō ē
ad mortē: sꝫ ꝓ glia dei: ut glificet filiꝰ dei ꝑ
eā. Diligebat āt iesus marthā: ⁊ sororē eius
mariā ⁊ lazarū. Ut ḡ audiuit q꞉ īfirmabat:
tūc q̄dē māsit i eodē loco duobꝰ diebꝰ. Dei-
de pꝰ hec dic̄ discipulꝭ suis: Eamꝰ i iudeā ite
rū. Dicūt ei discipli: Rabbi nūc q̄rebāt te iu
dei lapidar̄: ⁊ iterū vadis illuc? Rñdit iesus:
Nōne duodeci sūt hore diei? Siq̄s ābulaue
rit i die nō offendit: q꞉ lucē huius mūdi vi-
det. Si āt ābulauerit i nocte offendit: quia
lux nō ē i eo. Hec ait: ⁊ pꝰ hec dic̄ eis: Laza-
rus amicꝰ nr̄ dormit: sꝫ vado ut a sōno exci
tē eū. Dixerūt ḡ discipuli eiꝰ: Dn̄e si dormit
saluus erit. Dixerat āt iesus de morte eius:
illi aūt putauerūt q꞉ de dormitiōe somni
diceret. Tūc ḡ iesus dixit eis manifeste: La
zarus mortuꝰ ē: ⁊ gaudeo ꝓpt̄ vos ut creda
tis: q̄m ñ erā ibi: sꝫ eamꝰ ad eū. Dixit ḡ tho
mas q̄ dicit didymꝰ ad cōdiscipulos: Eamꝰ

⁊ nos: ⁊ moriamur cū eo. Uēit itaqꝫ iesus ⁊ inuēit eū q̄ttuor dies iaꝫ ī monumēto habentē. Erat aūt bethania iuxta hierosolymā q̄ſi stadijs q̄ndeci. Mlti aūt ex iudeis venerāt ad marthā ⁊ mariā ut ꝯsolarēt eas d̄ frē suo. Martha ḡ ut audiuit: q꞉ iesus vēit: occurrit illi. maria aūt domi sedebat. Dixit ḡ martha ad iesum: Dn̄e si fuisses hic: frat̄ meꝰ nō fuisset mortuꝰ. Sꝫ ⁊ nūc scio: q꞉ q̄cūqꝫ poposceris a deo dabit tibi deꝰ. Dixit illi iesus: Resurget frat̄ tuꝰ. Dic̄ ei martha: Scio q꞉ resurget ī resurrectiōe ī nouissimo die. Dic̄ ei iesus: Ego sū resurrectio ⁊ vita. Qui credit ī me: etiā si mortuꝰ fuerit viuet: ⁊ ōis q̄ viuit ⁊ credit ī me: nō moriet̄ ī etnū. Credis hoc? Ait illi: Utiqꝫ dn̄e. Ego credidi: q꞉ tu es xp̄s filꝰ dei q̄ ī hūc mūdū vēisti. Et cū hec dixisset: abijt ⁊ vocauit mariā sororē suā silētio dicens: Mgr̄ adest: ⁊ vocat te. Jlla ut audiuit surrexit cito: ⁊ venit ad eū. Nōdū. n. venerat iesus ī castellū: sꝫ erat adhuc ī loco vbi occurrerat ei martha. Judei ḡ q̄ erāt cū ea ī domo ⁊ ꝯsolabāt eā: cuꝫ vidissēt mariā q꞉ cito surrexit ⁊ exijt: secuti sūt eā dicētes: Quia vadit ad monumētū: ut ploret ibi. Maria ḡ cum vēisset vbi erat iesus: vidēs eū cecidit ad pedes eiꝰ: ⁊ dixit ei: Dn̄e si fuisses hic: n̄ eēt mortuꝰ frat̄ meꝰ. Jesus ḡ ut uidit eā plorātē: ⁊ iudeos q̄ venerāt cū ea plorātes: īfremuit sp̄u: ⁊ turbauit seipsū ⁊ dixit: Ubi posuistis eū? Dicunt ei: Dn̄e veni ⁊ vide. Et lachrymatꝰ ē iesus. Dixerūt ḡ iudei: Ecce quō amabat eū. Quidaꝫ āt ex ip̄is dixerūt: Nō poterat hic q̄ aꝑuit oculos ceci nati: facē ut hic n̄ moreret̄? Jesus ergo rursū fremēs ī semetip̄o: vēit ad monumētū. Erat āt spelūca: ⁊ lapis supposituꝰ erat ei. Ait iesus: Tollite lapidē. Dic̄ ei martha soror eiꝰ q̄ mortuꝰ fuerat: Dn̄e iā fetet: q̄triduanꝰ ē enī. Dic̄ ei iesus: Nōne dixi tibi: q̄m si credideris videbis gl̄iam dei? Tulerūt ergo lapidē. Jesus āt eleuatis sursū oculis dixit: Pat̄ gr̄as ago tibi: q̄m audisti me. Ego aūt sciebā q꞉ sēp me audis: sed ꝓp̄t pp̄lm q̄ circūstat dixi: ut credant q꞉ tu me misisti. Hec cū dixisset: voce magna clamauit: Lazare veni foras. Et statī ꝓdijt q̄ fuerat mortuꝰ ligatus manus ⁊ pedes institis: ⁊ facies illiꝰ sudario erat ligata. Dixit eis iesus: Soluite eum: ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam ⁊ martham: ⁊ viderant que fecit iesus: crediderunt in eum.

Quidā aūt ex ip̄sis abierunt ad phariseos: ⁊ dixerūt eis que fecit iesus. Collegerūt ergo pōtifices ⁊ pharisei ꝯciliū: ⁊ dicebāt: Quid facimus? Quia hic hō multa signa facit: si dimittimꝰ eū sic: ōes credēt in eū: et venient romani: ⁊ tollēt nr̄m locū ⁊ gentē. Unꝰ aūt ex ip̄is cayphas nōie: cū eēt pōtifex āni illiꝰ dixit eis: Uos nescitis q̄cq̄ nec cogitatis: q꞉ expedit vobis ut vnꝰ moriat̄ hō ꝓ pp̄lo: ⁊ nō tota gēs ꝑeat. Hoc āt a semetip̄o nō dixit: sꝫ cū eēt pontifex anni illiꝰ ꝓphetauit: q꞉ iesus moriturꝰ erat ꝓ gente: ⁊ nō tm̄ ꝓ gente: sꝫ ut filios dei q̄ erāt disp̄si ꝯgregaret ī vnū. Ab illo ergo die cogitauerūt ut īficerēt eū. Jesus ergo iā n̄ ī palā ābulabat apud iudeos: sꝫ abijt ī regionē iuxta desertū ī ciuitateꝫ q̄ dr̄ effrem: ⁊ ibi morabat̄ cū discipulis suis. Proximū aūt erat pascha iudeoꝝ: ⁊ ascēderūt mlti hierosolymā de r̄giōe āte pascha: ut sāctificarēt seip̄os. Querebāt ergo iesū: ⁊ colloq̄bāt̄ adiuicē ī templo stātes. Quid putatis: q꞉ n̄ vēit ad diē festū istū? Dederāt aūt pōtifices ⁊ pharisei mādatū: ut siq̄s cognouerit ubi sit indicet: ut apprehēdāt eū.

XII.

Jesus ergo ante sex dies pasche venit bethaniam: ubi lazarus fuerat mortuꝰ: quem suscitauit iesus. Fecerūt aūt ei cenā ibi: ⁊ martha ministrabat: lazarus vo vnus erat ex discūbentibꝰ cū eo. Maria ergo accepit librā vnguenti nardi pistici p̄ciosi: ⁊ vnxit pedes iesu: ⁊ extersit pedes eiꝰ capillis suis: ⁊ domꝰ īpleta ē ex odore vnguēti. Dixit ergo vnꝰ ex discipul̄ eiꝰ iudas scariothis: qui erat euꝫ traditurꝰ. Quare hoc vnguentum nō venijt trecentis denarijs: ⁊ datum est egenis? Dixit aūt hoc: non q꞉ de egenis ꝑtinebat ad eū: sꝫ quia fur erat: ⁊ loculos h̄ns ea q̄ mittebantur portabat. Dixit ergo iesus: Sinite illam: ut ī diem sepulture mee seruet illud. Paupes. n. sēp hēbitis vobiscū: me aūt nō sēp habebitis. Cognouit ergo turba mlta ex iudeis: q꞉ illic ē: ⁊ venerunt non ꝓpter iesū tm̄: sed ut lazarū viderent: quē suscitauit a mortuis. Cogitauerūt autē p̄ncipes sacerdotum: ut ⁊ lazarū īt̄ficerent: q꞉ mlti ꝓp̄t illū abibāt ex iudeis: ⁊ credebant in iesū. Jn crastinū aūt turba mlta: que venerat ad diem festū: cū audissent q꞉ venit iesus hierosolymā: acceperunt ramos palmarum: ⁊ ꝓcesserūt obuiam ei: et clamabāt. Osāna: bn̄dictus: q̄ venit ī nōie dn̄i rex isr̄l. Et īuēit iesus asellū: ⁊ sedit sup

eũ sic scriptũ ẽ. Noli timẽ filia syon: ecce rex
tu⁹ vẽit sedẽs sup pullũ asine. Hec ñ cogue
rũt discipli ei⁹ pmũ: sȝ qñ glificatus ẽ iesus:
tc recordati sũt: qꝛ hec erant scripta ď eo: et
hec fecerũt ei. Testioniũ ĝ phibebat turba: q̃
erat cũ eo qñ lazaꝝ vocauit ď monumẽto:
ꝛ suscitauit eũ a mõtuis. Propterea ꝛ obuiã
venit ei turba: qꝛ audierũt eũ fecisse hoc si-
gnũ. Pharisei ĝ dixerũt ad semetipsos: Vidẽ
tis: qꝛ nihil pficim⁹? Ecce mũdus totus p⁹
eũ abijt. Erãt aũt q̃dã gẽtiles ex his q̃ ascẽ
derãt: ut adorarẽt i die festo. Hi ĝ accesserũt
ad philippũ: q̃ erat a bethsaida galilee: et
rogabãt eũ dicẽtes: Dñe: volum⁹ iesũ vidẽ.
Venit philipp⁹ ꝛ dicit andree: Andreas rur
sũ ꝛ philipp⁹ dixerũt iesu. Jesus aũt rñdit eis
dicens: Venit hora ut clarificet̃ fili⁹ hois.
Amẽ amen dico vob: nisi granũ frumenti
cadẽs i trã mortuũ fuerit: ipm solũ manet.
Si aũt mõtuũ ñ fuerit: mltũ fructũ affert.
Qui amat aiaȝ suã pdet eã. Et q̃ odit aiaȝ
suã in hoc mũdo: i vitã etnã custodit eam.
Siq̃s mihi mistrat me seq̃t: Et ubi sũ ego
illic ꝛ mister me⁹ erit. Siq̃s mihi mistraue
rit: honorificabit eũ pr̃ me⁹. Nunc aia mea
turbata ẽ. Et q̃d dicã? Pat̃ saluifica me ex
hac hora. Sȝ pptea veni i horã hãc: Pater
clarifica nomen tuũ. Venit ĝ vox de celo di
cẽs: Et clarificaui: ꝛ iteꝝ clarificabo. Tur-
ba ĝ q̃ stabat ꝛ audierat: dicebat tonitruũ
eẽ factũ. Alij aũt dicebãt: Angelus ei locu-
t⁹ ẽ. Rñdit iesus ꝛ dixit: Nõ ppt̃ me hec vox
venit: sȝ ppt̃ vos. Nũc iudiciũ ẽ mũdi. Nũc
pnceps hui⁹ mũdi eijciet̃ foras. Et ego si e-
xaltat⁹ fuero a tra: oia trahã ad meipsum.
Hoc aũt dicebat significãs q̃ morte eẽt mo-
riturus. Rñdit ei turba: Nos audiuimus
ex lege: qꝛ christus mãet i etnũ: Et quõ tu
dicis oportet exaltari filiũ hois? Et q̃s est
iste fili⁹ hois? Dixit ĝ eis iesus: Adhuc mo-
dicũ lumẽ i vob ẽ. Ambulate dũ lucẽ hetis:
ut nõ vos tenebre cõprehẽdãt: Et q̃ ãbulat
i tenebris nescit q̃ vadat. Dũ lucẽ habetis
credite in lucẽ: ut filij lucis sitis. Hec locut⁹
ẽ iesus: ꝛ abijt ꝛ abscõdit se ab eis. Cũ autẽ
tãta signa fecisset corã eis: nõ credebãt i eũ:
ut s̃mo isaie ipleret̃: quẽ dixit: Dñe q̃s cre-
didit auditui nr̃o? ꝛ brachiũ dñi cui reuela-
tũ ẽ? Propterea non poterant credere: q̃a
iteꝝ dixit isaias: Excecauit oculos eorũ ꝛ i
durauit cor eorũ: ut nõ videãt ocul̃: ꝛ non
intelligãt corde: ꝛ cõuertãt̃ ꝛ sanẽ eos. Hec
dixit isaias qñ vidit glãm eius: ꝛ locut⁹ ẽ ď
eo. Veruñ ꝛ ex pncipib⁹ mlti crediderunt
in eũ: sȝ ppt̃ phariseos ñ ꝯfitebãt: ut ď syna
goga ñ eijcerẽt. Dilexerũt.n. glã hominũ ma
gis q̃ glãm dei. Jesus aũt clamauit ꝛ dixit:
Qui credit i me: nõ credit i me: sed i eum q̃
misit me. Et q̃ vidẽt me: vidẽt eũ q̃ misit me.
Ego lux i mũdum vẽi: ut ois q̃ credit i me:
i tenebris non mãeat. Et siq̃s audierit v̾ba
mea ꝛ nõ custodierit: ego nõ iudico eũ. Nõ
.n. veni ut iudicẽ mũdũ: sȝ ut saluificẽ mũ-
dũ. Qui spnit me ꝛ nõ accipit v̾ba mea: hȝ
q̃ iudicet eũ. Sermo quẽ locut⁹ sũ: ille iudi
cabit eũ in nouissimo die. Quia ego ex me
ipso ñ sũ locut⁹: sȝ q̃ misit me pr̃: ipse mihi
mandatũ dedit: q̃d dicã: ꝛ q̃d loq̃r. Et scio:
qꝛ mãdatũ ei⁹ vita etna ẽ. Que ĝ ego loq̃r:
sicut dixit mihi pr̃ sic loquor. .XIII.

Ante diẽ festũ pasche sciẽs iesus: qꝛ ve
nit hora ei⁹: ut trãseat ex hoc mundo
ad patrẽ: cũ dilexisset suos: q̃ erãt in mũdo
i finẽȝ dilexit eos. Et cena facta cũ diabol⁹
iã misisset i cor: ut traderet eũ iudas simo-
nis scariothis: sciẽs qꝛ oia dedit ei pr̃ i ma-
nus: ꝛ quia a deo exiuit: et ad deum vadit:
surgit a cena: et ponit vestimẽta sua: et cum
accepisset lintheũ pcinxit se. Deinde misit
aquã in peluim: et cepit lauare pedes disci-
pulorũ: et extergere lintheo: q̃ erat pcinct⁹.
Venit ĝ ad simoneȝ petrũ. Et dicit ei petr⁹:
Dñe tu mihi lauas pedes? Rñdit iesus: et
dixit ei: Quod ego facio tu nescis mõ: scies
autem postea. Dicit ei petrus: Nõ lauabis
mihi pedes in etnũ. Rñdit ei iesus: Si non
lauero te nõ hẽb partẽ mecum. Dicit ei si-
mon petrus: Dñe nõ tm̃ pedes meos: sȝ et
man⁹ ꝛ caput. Dicit ei iesus: Qui lotus ẽ: ñ
idiget nisi ut pedes lauet: sed ẽ mũdus tot⁹.
Et uos mũdi estis: sȝ nõ õẽs. Sciebat.n. q̃s
nã eẽt q̃ tradẽt eũ: propterea dixit: ñ estis
mundi õẽs. Postq̃ ergo lauit pedes eoꝝ:
accepit vestimẽta sua: ꝛ cum recubuisset ite
ruȝ dixit eis: Scitis q̃d fecerim vob? Vos
vocatis me magister et dñe: ꝛ bene dicitis.
Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vr̃os
dñs ꝛ magister: ꝛ vos debetis alter alteri⁹
lauare pedes. Exẽplũ.n. dedi vob: ut quẽ-
admodum ego feci uobis: ita ꝛ uos faciati.
Amen amen dico vobis: non est seru⁹ ma-
ior dño suo: neq̃ apl̃s maior est eo qui mi-
sit illũ. Si hec scitis: beati eritis si feceritis
ea. Non de omnibus vobis dico. Ego scio

q̃s elegeri. Sed ut adipleat̃ scriptura: Qui
mãducat mecũ panẽ: leuabit ꝯtra me calca
neũ suũ. Ammodo dico vob̃ p̃ꝰ q̃ꝫ fiat ut cũ
factũ fuerit credatis: qꝛ ego sũ. Amẽ amen
dico vob̃: q̃ accipit siquẽ mis̃o: me accipit.
Qui aũt me accipit: accipit eũ q̃ me misit.
Cũ hec dixisset iesus turbatꝰ ẽ spũ: ⁊ ꝓtesta
t̃ ẽ: ⁊ dixit: Amen amẽ dico vob̃: qꝛ vnꝰ ex
vobis tradet me. Aspiciebãt g̃ ad iuicẽ di-
scipuli: hesitãtes de q̃ dicẽt. Erat ergo recũ
bens vnꝰ ex discipul' eiꝰ ĩ sinu iesu: quẽ dili-
gebat iesus. Innuit ergo huic simon petrꝰ:
⁊ dixit ei: Quis ẽ de q̃ dicit? Itaqꝫ cũ recu-
buisset ille sup pectꝰ iesu: dicit ei: Dñe q̃s ẽ?
Rñdit iesus: Ille ẽ cui ego ĩtĩctũ panẽ por-
rexero. Et cũ ĩtĩxisset panẽ: dedit iude simo
nis scariothis. Et pꝰ buccellã: itroiuit ĩ euꝫ
sathanas. Et dic̃ ei iesus: Qđ facis fac citi-
us. Hoc aũt nẽo sciuit discũbentiũ ad quid
dixerit ei. Quidã .n. putabãt: qꝛ loculos hẽ
bat iudas: q̃ꝫ dixisset ei iesus: eme ea q̃ opꝰ
sũt nob̃ ad diẽ festũ: aut egenis ut aliq̃d da
ret. Cũ ergo accepisset ille buccellã: exiuit ꝯ
tinuo. Erat aũt nox. Cũ g̃ exiisset: dixit ie-
sus: Nũc clarifcatꝰ ẽ filiꝰ hoĩs: ⁊ deꝰ clarifi-
catus est in eo. Si deus clarificatus est ĩ eo:
⁊ deus clarificabit eum in semetipso: ⁊ con
tinuo clarificabit eũ. Filioli adhuc modi-
cũ uobiscũ sũ. Quereti me: ⁊ sicut dixi iude
is: q̃ ego vado vos nõ potestis venire: et
vobis dico mõ. Mãdatũ nouũ do vob̃: ut
diligati iuicẽ sicut dilexi vos: ut ⁊ uos dili-
gati iuicẽ. In hoc cognoscẽt ões: qꝛ discipl'i
mei estis: si dilectionẽ habueriti ad iuicem.
Dicit ei simõ petrꝰ: Dñe q̃ vadis? Rñdit ie-
sus: Quo ego vado nõ potes me mõ seq̃:
seq̃ris ãt postea. Dic̃ ei petrꝰ: Quare ñ pos
sũ te seq̃ mõ? Aiam meã ꝑ te ponã. Rñdit
ei iesus: Aiaꝫ tuã ꝑ me pones? Amen amẽ
dico t̃: ñ cãtabit gallus dõec ter me neges.

ET ait discipul' suis: Nõ turbet̃ coꝛ ve
strũ. Crediti ĩ deũ: ⁊ ĩ me credite. In
domo p̃ris mei mãsiões m̃lte sũt. Si q̃ mi
nꝰ dixissẽ vob̃: qꝛ vado parare vobis locũ.
Et si abiero ⁊ p̃parauero vob̃ locum: iterũ
venio ⁊ accipiam vos ad meipsũ: ut ubi sũ
ego ⁊ vos sitis. Et quo ego vado scitis ⁊ vi
am scitis. Dicit ei thomas: Dñe nescimus
quo vadis. Et quõ possumus viam scire?
Dicit ei iesus: Ego sũ via: ⁊ ṽitas ⁊ vita. Ne
mo vẽit ad p̃rem nisi ꝑ me. Si cognouisseti
me ⁊ p̃rem meum utiqꝫ cognouissetis. Et
ãmodo cognosceti eũ ⁊ uidistis eũ. Dicit ei
philippꝰ: Dñe oñde nob̃ patrem: ⁊ sufficit
nobis. Dicit ei iesus: Tanto tp̃e vobiscum
sum ⁊ ñ cognouistis me? Philippe: q̃ videt
me: videt ⁊ p̃rem. Quõ tu dicis oñde nobis
p̃reꝫ? Non credis qꝛ ego ĩ p̃re: ⁊ p̃r ĩ me ẽ? v̄
ba q̄ ego loquoꝛ vobis: a meipo nõ loquoꝛ.
Pater autem in me manens ipse facit op̃a.
Non creditis quia ego in patre ⁊ pater in
me ẽ? Alioq̃n ꝓpt̃ op̃a ipsa credite. Amen
amẽ dico vobis: q̃ credit ĩ me: opera q̄ ego
facio ⁊ ipse faciet: ⁊ maioꝛa hoꝝ faciet: q̃a
ego ad patrẽ vado: et q̃õcũqꝫ petieriti p̃rem
ĩ noĩe meo hoc faciã: ut gl'ificet̃ p̃r ĩ filio. Si
q̃d petieriti ĩ noĩe meo: hoc faciã. Si diligi
ti me mãdata mea s̃uate. Et ego rogabo pa
treꝫ: ⁊ aliũ paraclytũ dabit vob̃: ut maneat
vobiscũ ĩ et̃nũ sp̃m v̄itati: quẽ mũdꝰ ñ põt
accipe: qꝛ ñ vidt̃ eũ nec scit eũ. Vos aũt cog̃
sceti eũ: qꝛ apđ vos mãebit: ⁊ ĩ vob̃ erit. Nõ
r̃liquã vos oꝛphãos: veniã ad vos. Adhuc
modicum: ⁊ mundus me iã nõ videt. Vos
aũt videti me: qꝛ ego viuo et vos viuetis.
In illo die vos cognoscetis: qꝛ ego sũ in p̃re
meo ⁊ vos ĩ me: ⁊ ego ĩ vob̃. Qui hꝫ mãda
ta mea ⁊ s̃uat ea: ille ẽ q̃ diligit me. Qui ãt
diligit me: diliget̃ a p̃re meo: et ego diligaꝫ
eum: ⁊ manifestabo ei meipsũ. Dicit ei iu-
das: nõ ille scariothis: Dñe quid factum ẽ:
qꝛ manifestaturꝰ es nob̃ teipsũ ⁊ ñ mundo?
Rñdit iesus: ⁊ dixit ei: Siquis diligit me s̃-
monẽ meũ s̃uabit: ⁊ p̃r meꝰ diliget eũ: ⁊ ad
eũ veniemus: ⁊ mansionẽ apud eũ facieꝫꝰ.
Qui ñ diligit me s̃mões meos ñ s̃uat. Et
sermonem quẽ audistis ñ ẽ meꝰ: sed eius q̃
misit me patris. Hec locutus sũ vob̃ apud
vos manẽs. Paraclytꝰ ãt sp̃s sãctꝰ: quẽ mit
tet p̃r ĩ noĩe meo: ille vos docebit oĩa: ⁊ sug
geret vobis oĩa q̃cũqꝫ dixero vob̃. Pacẽ re-
liq̃ vob̃: pacẽ meã do vob̃. Non quõ mũdꝰ
dat: ego do vob̃. Non turbet̃ coꝛ v̄r̃m neqꝫ
formidet: Audistis qꝛ ego dixi vob̃: vado ⁊
vẽio ad vos. Si diligeretis me gaudẽtis vti
qꝫ: qꝛ vado ad patrẽ: quia p̃r maioꝛ me est.
Et nunc dixi vobis priusq̃ꝫ fiat: ut cũ factũ
fuerit credatis. Iã non multa loq̃r vobiscũ
venit .n. princeps mũdi huiꝰ: ⁊ in me nõ hꝫ
quicq̃ꝫ. Sed ut cognoscat mundus: quia di
ligo patrem: ⁊ sicut mandatum dedit mihi
pater: sic facio. Surgite eamus hinc.

XV.

Ego sũ vitis vera: ⁊ pr̃ me⁹ agricola est. Oẽm palmitẽ i me ñ ferentẽ fructum tollet eũ: ⁊ oẽm q̃ fert fructũ purgabit eũ: ut fructũ plus afferat. Jã vos mũdi estis ꝓpt̃ ſmoẽm quẽ locut⁹ sũ vob̃. Manete i me ⁊ ego i uobis. Sicͭ palmes ñ põt ferre fructũ a semetipso: nisi mãserit in vite: sic nec uos nisi in me mãseritis. Ego sũ uitis: vos palmites. Qui manet i me ⁊ ego i eo. hic fert fructũ multũ: q: sine me nihil potestis facẽ. Si q̃s i me non mãserit: mittet foras sicut palmes ⁊ arescet: ⁊ colligẽt eũ ⁊ i ignẽ mittent: ⁊ ardet. Si mãseritis i me ⁊ v̾ba mea i vobis mãserit: q̃dcũq: uolueritis petetis ⁊ fiet vob̃. Jn hoc clarificat⁹ ẽ pr̃ me⁹: ut fructũ plurimũ afferatis: ⁊ efficiamini mei discipli. Sicͭ dilexit me pr̃: ⁊ ego dilexi uos. Manete in dilectione mea. Si p̃cepta mea ſuaueritis manebitis in dilectione mea: sicut ⁊ ego patris mei p̃cepta ſuaui: ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. Hec locut⁹ sũ vob̃: ut gaudiũ meũ i vobis sit: ⁊ gaudiũ v̾m ipleat. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ: ut diligatis iuicẽ: sicͭ dilexi vos. Maiorẽ hac dilectionẽ nẽo hz: q̃ ut aĩam suã ponat q̃s ꝓ amicis suis. Uos amici mei estis: si feceritis: q̃ ego p̃cipio vob̃. Jã nõ dicam uos ſuos: q: ſu⁹ nescit q̃d faciat dñs ei⁹. Uos aũt dixi amicos: q: oĩa q̃cũq: audiui a pr̃e meo: nota feci vob̃. Nõ vos me elegistis: sz ego elegi vos: ⁊ posui uos ut eatis et fructũ afferatis: ⁊ fruct⁹ v̾r maneat: ut q̃dcũq: petieritis patrẽ i noĩe meo det vobis. Hec mãdo uobis: ut diligatis iuicẽ. Si mũd⁹ uos odit: scitote: q: me priorẽ uob̃ odio habuit. Si de mũdo fuissetis: mũdus q̃d suũ erat diligẽt. Quia v̾o ð mũdo non estis: sed ego elegi uos ð mũdo: ꝓpt̃ea odit vos mũd⁹. Mementote ſmoĩs mei: quẽ ego dixi vob̃. Nõ ẽ ſu⁹ maior dño suo. Si me ꝑsecuti sunt: et uos ꝑsequẽt. Si sermonẽ meũ ſuauerũt: et v̾m ſuabũt. Sz hec oĩa faciẽt vob̃ ꝓpt̃ nomẽ meũ: q: nesciũt eũ q̃ misit me. Si nõ venissẽ ⁊ locut⁹ fuissẽ eis: pc̃m nõ hr̃ent. Nũc aũt excusationẽ ñ hñt ð pc̃o suo. Qui me odit: ⁊ pr̃em meũ odit. Si op̃a ñ fecissem i eis: q̃ nẽo ali⁹ fecit: pc̃m nõ hr̃ent. Nũc aũt ⁊ uiderũt ⁊ oderũt ⁊ me ⁊ patrem meũ. Sed ut adipleat ſmo: q̃ i lege eoꝝ script⁹ ẽ: quia odio hñerunt me gratis. Cũ aũt venerit paraclyt⁹: quẽ ego mittã vobis a patre spiritũ veritatis: q̃ a pr̃e ꝓcedit: ille testioniũ ꝑhibebit de me. Et vos testioniũ ꝑhibebitis: q: ab initio mecũ estis.

CXVI.

Hec locut⁹ sũ uob̃: ut ñ scãdalizemini. Absq: synagogis faciẽt uos. Sed v̾nit hora: ut oĩs q̃ iterficit vos: arbitret obsequiũ p̃stare deo. Et hec faciẽt vob̃: q: ñ nouerũt patrẽ neq: me. Sed hec locut⁹ sũ uobis: ut cũ venerit hora eoꝝ: remiscamini: q: ego dixi uobis. Hec aũt uob̃ ab iitio nõ dixi: q: uobiscũ erã. Et nũc uado ad eũ q̃ misit me: et nemo ex uobis iterrogat me q̃ uadis. Sz q̃a hec locut⁹ sum uobis: tristitia ipleuit cor ue strũ. Sed ego v̾itatẽ dico uob̃: expedit uob̃ ut ego uadã. Si. n. nõ abiero paraclytus ñ ueniet ad uos. Si autem abiero: mittã eũ ad uos. Et cum uenerit: ille arguit mũdũ de peccato: ⁊ de iusticia ⁊ ð iudicio. De peccato quidẽ: q: nõ crediderũt i me. De iusticia v̾o: q: ad patrẽ uado: ⁊ iã non uidebitis me. De iudicio aũt: q: p̃nceps hui⁹ mũdi iã iudicat⁹ ẽ. Adhuc m̃lta hẽo vobis dicere: sz ñ potestis portare mõ. Cũ aũt venerit ille spũs veritatis: docebit uos oẽm ueritatem. Nõ .n. loq̃tur a semetipso: sz q̃cũq: audiet loq̃t ⁊ q̃ v̾tura sũt ãnũciabit uobis. Jlle me clarificabit: q: ð meo accipiet: ⁊ annũciabit vobis. Oĩa q̃cũq: hz pr̃: mea sũt. Propt̃ea dixi: q: ð meo accipiet: ⁊ ãnũciabit uob̃. Modicũ ⁊ iam ñ uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicũ et videbitis me: q: uado ad pr̃em. Dixerunt ̾g ex discipul̾ ei⁹ adiuicẽ: Quid ẽ hoc q̃d dicͭ nobis modicũ ⁊ non uidebitis me: ⁊ iterũ modicum ⁊ uidebitis me: ⁊ q: uado ad patrem? Dicebant ergo: Quid est hoc q̃d dicͭ modicũ? Nescim⁹ q̃d loq̃t. Cognouit autẽ iesus q: volebant eum iterogare: ⁊ dixit eis: De q̃ q̃ritis int̃ uos q: dixi: modicũ ⁊ non videbitis me: ⁊ iteꝝ modicũ ⁊ uidebitis me. Amen amen dico uob̃: q: plorabitis ⁊ flebitis uos: mundus aũt gaudebit: uos autẽ contristabimini: sed t̾stitia v̾ra vertet in gaudiũ. Mulier cũ parit tristitiã hz: q: v̾nit hora ei⁹. Cũ aũt peperit pueꝝ: iã nõ memĩt ꝑssure ꝓpt̃ gaudiũ: q: nat⁹ ẽ hõ i mundũ. Et uos igit̃ nũc q̃dẽ tristitiã hẽtis. Iteꝝ aũt uidebo uos: ⁊ gaudebit cor v̾m: ⁊ gaudiũ v̾m nemo tollet a uob̃. Et i illo die me nõ interrogabitis q̃cq̃. Amẽ amẽ dico uobis: siq̃d petieritis patrẽ i noĩe meo dabit uobis. Usq: mõ nõ petistis q̃cq̃ i noĩe meo. Petite ⁊ accipietis: ut gaudiũ v̾m sit plenum. Hec in ꝓuerbijs locut⁹ sũ uobis. Uenit hora cũ iã ñ in ꝓuerbijs loquar uobis: sed palã ð patre

meo annunciabo uobis. In illo die in noīe
meo petetis. Et ñ dico uobis quia ego roga
bo prēm de uobis. Ipse.n.pater amat uos:
qꝫ uos me amastꝭ ⁊ credidistis qꝫ a deo exi-
ui. Exiui a patre ⁊ ueni in mūdū: iterꝝ reli
quo mūdū ⁊ uado ad prēm. Dicunt ei disci
puli eius: Ecce nunc palam loq̄ris: ⁊ ꝓuer-
bium nullū dicis. Nūc scimꝰ qꝫ scis oīa: ⁊ ñ
opꝰ est tibi: ut q̊s te īterroget. In hoc credimꝰ
qꝫ a dō existi. Rn̄dit eis iesus: Mō creditꝭ?
Ecce uenit hora: ⁊ iam uenit: ut dispergami-
ni vnusq̄sqꝫ in ꝓpria: ⁊ me solū relinquatis.
Et nō sū solus: qꝫ pr̄ mecum ē. Hec locutus
sum uobis: ut ī me pacē hēatꝭ. In mūdo ꝑs
suram hēbitꝭ: sꝫ ꝯfidite: ego uici mundū.

.XVII.

Hec locutꝰ ē iesus: ⁊ suble-
uatis oculis ī celū dixit. Pater uenit
hora clarifica filiū tuū: ut filꝰ tuꝰ clarificet
te. Sic dedisti ei ꝑtatem oīs carnis: ut ōe
qd̄ dedisti ei det eis uitā eternam. Hec ē āt
uita etn̄a ut cog̃scāt te solū deū uerū: ⁊ quē
misisti iesū xp̄m. Ego te clarificaui sup trā:
opꝰ ꝯsūmaui qd̄ dedisti mihi ut faciā. Et nc̄
clarifica me tu pr̄ apud temetipsū: claritate
quā habui ꝓusq̄ mūdus fieret apd̄ te. Ma
nifestaui nomen tuū hoībꝰ: q̊s dedisti mihi
d̄ mūdo. Tui erāt: ⁊ mihi eos dedisti: ⁊ ser-
monē tuū ſuauerūt. Nūc cognouerūt: quia
oīa q̄ dedisti mihi abs te sūt. Quia v̄ba q̄
dedisti mih: dedi eis: ⁊ ipsi acceperūt ⁊ cog
uerūt uere: qꝫ a te exiui: ⁊ crediderūt: qꝫ tu
me misisti. Ego ꝓ eis rogo: non ꝓ mundo:
sed ꝓ his q̊s dedisti mihi: qꝫ tui sūt. Et me-
a oīa tua sunt: ⁊ tua mea sunt: ⁊ clarificatꝰ
sū ī eis. Et iā nō sū in mundo: ⁊ hi ī mūdo
sūt: ⁊ ego ad te uenio. Pater sācte ſua eos
ī noīe tuo q̊s dedisti mihi: ut sint vnū: sic̄ ⁊
nos. Cū eēm cū eis: ego ſuabā eos ī nomi-
ne tuo. Quos dedisti mihi: ego custodiui:
⁊ nēo ex eis perīt: nisi filꝰ ꝑditiōis: ut scrip
tura impleatꝭ. Nunc autē ad te uenio: ⁊ hec
loq̄r in mundo: ut habeāt gaudiū meū im-
pletū ī semetipsis. Ego dedi eis ſmonē tuū
⁊ mūdus eos odio habuit: qꝫ nō sūt de mū
do: sicut ⁊ ego nō sum de mūdo. Non rogo
ut tollas eos de mundo: sed ut ſues eos a
malo. De mūdo nō sūt: sicut ⁊ ego nō sum
d̄ mūdo. Sāctifica eos ī v̄itate. Sermo tuꝰ
v̄itas ē. Sic̄ tu me misisti ī mūdū: ita ⁊ ego
misi eos ī mūdū. Et ꝓ eis ego sāctifico me-
ipsū: ut sint ⁊ ipi sc̄tificati ī v̄itate. Nō ꝓ eis
āt rogo tm̄: sꝫ ⁊ ꝓ eis q̄ credituri sīt ꝑ v̄bum
eorū ī me: ut oēs vnū sint: sicut tu pr̄ ī me: ⁊
ego in te: ut ⁊ ipsi ī nobꝭ vnū sint: ut credat
mūdꝰ: qꝫ tu me misisti. Et ego claritatē quā
dedisti mihi: dedi eis ut sint vnū: sic̄ ⁊ nos
vnū sumꝰ. Ego ī eis ⁊ tu ī me: ut sint ꝯsūma
ti ī unū: ⁊ cognoscat mūdus: qꝫ tu me misi-
sti: ⁊ dilexisti eos sic̄ ⁊ me dilexisti. Patꝛ q̊s
d̄disti mihi uolo: ut ubi sū ego: ⁊ illi sit me-
cū: ut uideāt claritatē meā: quā d̄disti mihi
qꝫ dilexisti me āte ꝯstitutiōē mūdi. Pater
iuste mūdꝰ te ñ cognouit. Ego āt te cogūi: ⁊
hi cog̊nouerūt: qꝫ tu me misisti. Et notū feci
eis nomen tuū ⁊ notū faciā: ut dilectio q̄ di
lexisti me: ī ipsis sit: ⁊ ego ī ipsis.

.XVIII.

Hec cū dixisset iesus: egressus ē cū disci
pulis suis trās torrētē cedron: ubi erat
hortꝰ ī quē īntroiuit ipse ⁊ discipuli eiꝰ. Sci
ebat aūt ⁊ iudas q̄ tradebat eū: locū: qꝫ fre
q̄nt iesus ꝯuenerat illuc cū discipulis suis.
Judas ḡ cū accepisset cohortē ⁊ a pōtificibꝰ
⁊ phariseis mīstros: venit illuc cū laternis
⁊ facibꝰ et armis. Jesus itaqꝫ sciēs oīa q̄ vē
tura erant sup eū: ꝓcessit ⁊ dixit eis: Quē
q̄ritꝭ? Rn̄derunt ei: Jesū naçarenū. Dic̄ eis
iesus: Ego sū. Stabat āt ⁊ iudas: q̄ trade-
bat eū cum ipsis: Ut ḡ dixit eis: ego sū: abie
rūt retrorsū: ⁊ ceciderūt ī trā. Iterꝝ ḡ interro-
gauit eos: Quē q̄ritis? Illi āt dixerunt: Je-
sū naçarenū. Rn̄dit iesus: Dixi uobꝭ: qꝫ ego
sū: Si ḡ me q̄ritꝭ sinite hos abire. Ut ipleret
sermo quē dixit: qꝫ q̊s dedisti mihi nō ꝑdi-
di ex eis quēq̄. Simon ḡ petrus habēs gla
diū eduxit eū: ⁊ ꝑcussit pōtificis seruū: ⁊ ab
scidit auriculā eiꝰ dexterā. Erat autē nomē
ſuo malchꝰ. Dicit ḡ iesus petro: Mitte gla
diū tuū ī uaginā. Calicē quē dedit mihi pr̄
non uis ut bibam illū? Cohors autē ⁊ tri-
bunus ⁊ ministri iudeorū cōprehenderunt
iesū: ⁊ ligauerunt eū: ⁊ adduxerunt eū ad
annā ꝓmū. Erat enī socer caypthe: q̄ erat
pontifex āni illiꝰ. Erat autē cayphas q̄ ꝯsi
lium dederat iudeis: qꝫ expedit vnū hoīem
mori ꝓ populo. Sequebatur aūt iesū simō
petrꝰ: ⁊ aliꝰ discipulꝰ. Discipulꝰ aūt ille erat
notꝰ pōtifici: ⁊ introiuit cū iesu ī atriū pōtifi-
cis. Petrꝰ āt stabat ad ostiū foris. Exiuit ḡ
discipulꝰ: q̄ erat notus pontifici: ⁊ dixit osti
arie: ⁊ introduxit petrū. Dixit ḡ petro ancilla
ostiaria: nūq̄d ⁊ tu ex discipulꝭ es hoīs istiꝰ?
Dicit ille: Nō sū: Stabāt aūt serui ⁊ mīstri
ad prunas: qꝫ frigꝰ erat: ⁊ calefaciebant se.
Erat āt cū eis ⁊ petrus stās ⁊ calefaciēs se.

Pōtifex ğ ītrogauit iesū ō discipul' suis ⁊ ō
doctrina ei'. Rn̄dit ei iesus: Ego palā locu-
t' sū mūdo. Ego sēp docui in synagoga ⁊ in
tēplo: q̊ ōes iudei ꝯueniūt: et i occulto locu
t' sū nihil. Quid me ītrogas? Jntroga eos
q̄ audierūt q̄d locut' sim ipis: ecce hi sciūt q̄
dixeri ego. Hec āt cū dixisset: vn' assistēs mi
nistroꝝ dedit alapā iesu dicens: Sic rn̄des
pōtifici? Rn̄dit ei iesus: Si male locut' sū:
testioniū ꝑhibe ō malo: si āt bn̄: q̄d me ce-
dis? Et misit eum annas ligatū ad caypha
pōtificē. Erat āt simon petr' stās ⁊ calefa-
ciens se. Dixerūt ğ ei: Nūq̄d ⁊ tu ex discipu
lis ei' es? Negauit ille: ⁊ dixit: Nō sū. Dicit
ei vn' ex ꝟuis pōtificis cognat' ei' cui' absci-
dit petr' auriculā: Nōne ego te uidi in hor-
to cū illo? Jterꝝ ğ negauit petr': ⁊ stati gall'
cātauit. Adducūt ergo iesū a caypha i ꝑto-
riū. Erat āt māe: ⁊ ipsi n̄ ītroierūt i ꝑtorium:
ut n̄ ꝯtamiarēt: sed ut māducarēt pascha.
Exiuit ğ pilat' ad eos foras: ⁊ dixit: Quaꝫ
accusationē affert̄ aduersus hoiem hunc?
Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei: Si nō eēt hic malefactō
nō tibi tradidissem' eū. Dic̄ ğ eis pilat': Ac
cipite eū vos: ⁊ ꝟm legē vr̄aꝫ iudicate eū. Di
xerūt ğ ei iudei: Nob̄ nō lꝫ īficē queq̄. Ut ꝟ-
mo iesu iplerer̄ quē dixit: significās q̄ mōte
esset moritur'. Jntroiuit ğ iterꝝ in ꝑtoriū pi
lat' ⁊ vocauit iesū: ⁊ dixit ei: Tu es rex iude
oꝝ? Rn̄dit iesus: A temetipso hoc dicis an
aliȷ̄ dixerūt tibi ō me? Rn̄dit pilat': Nūq̄d
ego iude' sū? Gens tua ⁊ pontifices tradiō
runt te mihi. Quid fecisti? Rn̄dit iesus. Re
gnū meū n̄ ē de hoc mūdo. Si ex hoc mun
do eēt regnū meū: mīstri mei utiq̄ꝫ decerta-
rēt: ut n̄ traderer iudeis. Nunc aūt regnum
meū non ē hinc. Dixit itaq̄ꝫ ei pilat': Ergo
rex es tu? Rn̄dit iesus: Tu dicis: q̄ꝛ rex suꝫ
ego. Ego i hoc nat' sū: ⁊ ad hoc veni i mun
dū: ut testioniū ꝑhibeam veritati. Ois qui
est ex veritate: audit vocem meam. Dicit ei
pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc di-
xisset: iterum exiuit ad iudeos: ⁊ dicit eis.
Ego nullā iuenio i eo cāꝫ. Est āt ꝯsuetudo
vobis: ut vnum dimittam vob̄ in pascha.
Uult̄ ğ dimittā vobiȷ̄ regē iudeoꝝ? Clama
uerūt rursū ōes dicētes. Nō hūc ſꝫ barra-
bā. Erat aūt barrabas latro. ¶.XIX.

Tunc ğ apphēdit pilat' iesū: ⁊ flagella-
uit. Et milites plectētes coronā ō spi
nis iposuerūt capiti ei': ⁊ veste purpurea cir
cundederunt eū. Et veniebāt ad eū: ⁊ dice-
bant: Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt ei alapas.
Exiuit iterꝝ pilat' foras: ⁊ dicit eis: Ecce ad
duco vob̄ eū foras: ut cognoscatis: q̄ꝛ nullā
iuenio in eo cām. Exiuit ğ iesus portās spi
neā coronā: ⁊ purpureū vestimētū: ⁊ dic̄ eiȷ̄:
Ecce hō. Cū ğ vidissēt eū pōtifices ⁊ mīstri
clamabāt dicētes: Crucifige crucifige euꝫ.
Dic̄ eiȷ̄ pilat': Accipite eū vos ⁊ crucifigite.
Ego.n.n̄ iuenio in eo cām. Rn̄derūt ei iudei:
Nos legē hēm': ⁊ ꝟm legē dꝫ mori: q̄ꝛ filiuꝫ
dei se fecit. Cū ğ audisset pilat' hūc ꝟmōeꝫ:
magis timuit. Et igressus ē ꝑtoriū iterum:
⁊ dicit ad iesum: Unde es tu? Jesus aūt rn̄
sū nō dedit ei. Dicit ğ ei pilatus: Mihi nō
loqueris? Nescis q̄ꝛ ꝑtatē hēo crucifigē te:
⁊ ꝑtatē hēo dimittere te? Rn̄dit iesus: Non
haberes ꝑtatē aduersū me ullā: nisi tibi da
tū eēt ōsup. Propterea q̄ me tradidit tibi:
mai' pcēm hꝫ. Et exīde q̄rebat pilat'. dimit-
tere eum. Judei aūt clamabant dicētes: Si
hūc dimitt̄ n̄ es amic' cesari. Ois.n.qui se
regē facit: ꝯtradicit cesari. Pilat' aūt cū au
disset hos ꝟmōes: adduxit foras iesū: ⁊ se-
dit ꝓ tribunali i loco q̄ dr̄ lichostratos: he-
braice aūt gabatha. Erat aūt parasceue pas
che hora q̄i sexta: ⁊ dicit iudeis: Ecce rex ve
ster. Jlli aūt clamabāt: Tolle: tolle crucifi-
ge eū. Dicit eiȷ̄ pilat': Regē vr̄m crucifigaꝫ?
Rn̄derūt pōtifices: Nō hēm' regē nisi cesa-
rē. Tunc ğ tradidit eis illū: ut crucifigētur.
Susceperūt āt iesū ⁊ eduxerūt. Et baiulāȷ̄ sibi
crucē exiuit i eū q̄ dr̄ caluarie locū: hebra-
ice āt golgatha. Ubi crucifixerūt eū: ⁊ cū eo
alios duos hic ⁊ hic: mediū aūt iesū. Scri
psit aūt ⁊ titulū pilat': ⁊ posuit sup crucēꝫ.
Erat aūt scriptū: Jesus naçaren' rex iudeo
rū. Hūc ğ titulū mlti iudeoꝝ legerūt: q̄ꝛ ꝓpe
ciuitatē erat loc' ubi crucifixus ē iesus. Et
erat scriptū hebraice grece ⁊ latie. Dicebāt
ğ pilato pontifices iudeoꝝ: Noli scribē rex
iudeoꝝ: sed q̄ꝛ ipse dixit: rex sū iudeoꝝ. Rn̄
dit pilat': Qd̄ scripsi scripsi. Milites ğ cuꝫ
crucifixissēt eū: acceperūt vestimēta eius: ⁊
fecerūt q̄tuor ꝑtes vnicuiq̄ꝫ militi ꝑtē: ⁊ tu-
nicā. Erat āt tunica iconsutilis: desup con-
texta ꝑ totū. Dixerūt ğ adiuicē: Non scinda
mus eam: sed sortiamur ō illa cuius sit. Ut
scriptura impleret̄ dicēs: Partiti sūt vesti-
menta mea sibi ⁊ i vestē meā miserūt sōtē.
Et milites q̄dem hec fecerūt. Stabāt autē
iuxta crucē iesu mr̄ ei' ⁊ sorō mr̄iȷ̄ ei' maria
cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidisset ğ

iesus matrē ⁊ discipulū stātē: quē diligebat dic̄ matri sue: Muler ecce filius tu⁹. Deide dic̄ discipl'o: Ecce mr̄ tua. Et ex illa hōa accepit eā discipul⁹ i suā. Postea sciēs iesus q̄ oia cōsūmata sīt: ut ɔsūmaret̄ scriptura: dic̄: Sitio. Uas autē erat positū aceto plenū. Illi ḡ spōgiā plenā aceto hysopo circūponētes obtuler̄t ori ei⁹. Cū ḡ accepisset iesus acetū: dixit: Cōsūmatū ē. Et icliato capite tradidit spm̄. Judei ḡ qm̄ parasceue erat: ut n̄ remāerēt i cruce cōpora sabbato: Erat.n.magn⁹ dies ille sabbati: rogauerūt pilatū: ut frāgerēt eoꝝ crura: ⁊ tollerēt. Uener̄t ḡ milites: ⁊ p̄mi q̄dē freger̄t crura: ⁊ alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū eo. Ad iesū aūt cū vēissent: ut viderūt eū iā mortuū n̄ freger̄t eius crura: sꝫ vn⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ apuit: ⁊ ɔtinuo exiuit sāguis ⁊ aq̄. Et q̄ vidit testioniū phibuit: ⁊ verū ē testioniū ei⁹: Et ille scit q̄ v'a dic̄: ut ⁊ vos credatꝭ. Facta sūt.n. hec ut scripta iplēt̄: Os nō cōminuetꝭ ex eo. Et iteꝝ alia scripta dicit: Uidebunt i quē trāsfixer̄t. P⁹ hec aūt rogauit pilatū ioseph ab arimathia eo q̄ eēt discipul⁹ iesu: occultus āt ppt̄ metū iudeoꝝ: ut tollēt corp⁹ iesu. Et pmisit pilat⁹. Uenit ḡ ⁊ tulit corp⁹ iesu. Uenit aūt ⁊ nicodem⁹: q̄ venerat ad iesū nocte p̄mū: ferēs mixtāꝫ myrrhe ⁊ aloes q̄i libras cētū. Acceperūt ḡ corp⁹ iesu: ⁊ ligauer̄t eum i lintheis cū arōatib⁹: sicut mos ē iudeis sepelire. Erat āt i loco vbi crucifix⁹ ē: hort⁹: ⁊ i horto monumētū nouū: i quo nōdū q̄sq̄ posit⁹ erat. Ibi ḡ ppt̄ parasceuē iudeoꝝ: q̄ iuxta erat monumētū posuerūt iesū.

¶.XX.

Una āt sabbati maria magdalene vēit māe: cū adhuc tenebre eēnt ad monumētū: ⁊ vidit lapidē sublatū a monumēto. Cucurrit ergo ⁊ vēit ad simonē petrum ⁊ ad aliū discipulū: quē amabat iesus ⁊ dicit illis. Tuler̄t dn̄m de monumento: et nescimus vbi posuer̄t eū: Exījt ergo petrus ⁊ ille alius discipulus: ⁊ vener̄t ad monumētū. Currebant autē duo simul: ⁊ ille alius discipulus p̄cucurrit citi⁹ petro: ⁊ vēit p̄m⁹ ad mōumentū. Et cū se inclinasset uidit posita lintheamina: n̄ tamen introiuit. Uēit ergo simon petr⁹ sequens eū: ⁊ itroiuit i monumentum. Et vidit lintheamina posita ⁊ sudariū q̄d fuerat sup caput ei⁹ n̄ cū lintheaminibus positum: sed seperatim inuolutū in unum locum. Tunc ergo introiuit ⁊ ille discipulus: q̄ venerat p̄mus ad monumētū: ⁊ vidit ⁊ credidit. Nōdū.n. sciebāt scripturā: q̄ oportuit eū a mortuis resurgē. Abierūt ergo iteꝝ discipl'i ad semetipsos. Maria aūt stabat ad monumētū foris plorās. Dū ergo fleret iclīauit se ⁊ ɔspexit in mōumētū: et uidit duos āgelos i albis sedētes: vnū ad caput ⁊ vnū ad pedes: ubi positum erat corpus iesu. Dicunt ei illi: Mulier q̄d ploras? Dicit eis: Quia tulerūt dn̄m meū: ⁊ nescio ubi posuerūt eū. Hec cū dixisset: ɔuersa ē retrorsū: ⁊ vidit iesū stātē: ⁊ nō sciebat q̄ iesus est. Dicit ei iesus: Mulier q̄d ploras? quē q̄ris? Illa existimās q̄ hortulan⁹ eēt: dic̄ ei: Dn̄e si tu sustulisti eū dicito mihi: ubi posuisti eū: ⁊ ego eū tollā. Dic̄ ei iesus: Maria. Conuersa illa dic̄ ei: Rabboni: q̄d dr̄ magister. Dicit ei ei iesus: Noli me tangere. Nōdum.n. ascēdi ad patrē meuꝫ. Uade aūt ad frēs meos: ⁊ dic eis: Ascēdo ad p̄rem meū ⁊ patrē vr̄m deū meū ⁊ deuꝫ vr̄m. Uenit maria magdalena ānūciās discipul'. q̄ uidi dn̄m: ⁊ hec dixit mihi: Cū ḡ sero eēt die illo vna sabbatoꝝ ⁊ fores essēt clause ubi erāt discipuli ɔgregati ppt̄ metū iudeoꝝ: venit iesus ⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis: Pax vob̄. Et cū hec dixisset: ostēdit eis man⁹ ⁊ lat⁹. Gauisi sūt ḡ discipl'i viso dn̄o. Dixit ḡ eis iteꝝ: Pax vob̄. Sicut misit me p̄r: ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixisset: īsufflauit: ⁊ dicit eis: Accipite spm̄ sc̄tū. Quoꝝ remiseritis pcc̄a remittūt̄ eis: ⁊ q̄ꝝ retinueritis retēta sūt. Thōas aūt vn⁹ ex duodecim q̄ dr̄ didym⁹ n̄ erat cū eis qn̄ vēit iesus. Dixer̄t ḡ ei alij discipl'i: Uidim⁹ dn̄m. Ille aūt dixit eis: Nisi videro i māib⁹ ei⁹ fixurā clauoꝝ: ⁊ mittā digitū meū in locū clauoꝝ: ⁊ mittā manū meā i lat⁹ ei⁹: nō credā. Et post dies octo iteꝝ erāt discipl'i ei⁹ itus: ⁊ thōas cū eis. Uenit iesus ianuis clausis: ⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis: Pax vob̄. Deinde dicit thome: Infer digitū tuū huc: ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte i lat⁹ meū: ⁊ noli eē icredulus sed fidelis. Rn̄dit thōas ⁊ dixit: Dn̄s meus ⁊ de⁹ me⁹. Dic̄ ei iesus: Quia vidisti me thōa credidisti: bt̄i q̄ n̄ viderūt ⁊ crediderūt. Multa q̄dē ⁊ alia signa fecit iesus i ɔspectu discipuloꝝ suoꝝ: q̄ n̄ sūt scripta in libro hoc. Hec āt scripta sīt ut credatꝭ: q̄ iesus ē fili⁹ dei: ⁊ ut credētes uitam habeatis i noīe ei⁹.

¶.XXI.

Postea manifestauit se iteꝝ iesus ad mare tyberiadis. Māifestauit āt sic

Erāt sil' simō petr⁹: ⁊ thōas q̄ dr̄ didym⁹: ⁊
nathanahel qui erat a chana galilee: ⁊ filij
zebedei ⁊ alij ex discipul' ei⁹ duo. Dic̄ eis si-
mon petr⁹: Uado piscari. Dicūt ei: Uenim⁹
⁊ nos tecū. Et exierūt ⁊ ascēderūt i naui: ⁊ illa
nocte nihil prēdiderūt. Mane aūt fc̄o stetit ie-
sus i littore: n̄ tñ cognouerūt discipl'i: q2 iesus
ē. Dic̄ ergo eis iesus: Pueri nūq̄d pulmēta
riū hētis: Rn̄derūt ei: Nō. Dic̄ eis: Mittite
i dexterā nauigij rete: ⁊ inuenietꝭ. Miserunt
ergo: ⁊ iā n̄ valebāt illud trahē p̄ mlt'itudie
pisciū. Dic̄ ergo discipul' ille: quē diligebat
iesus: petro: Dn̄s ē. Simō petr⁹ cū audisset
q2 dn̄s ē: tunica succixit se. Erat. n. nud⁹ et
misit se i mare. Alij aūt discipl'i nauigio ve-
nerūt. Nō. n. lōge erāt a tra: s3 q̄i cubitꝭ ducē-
tꝭ trahētes rete pisciū. Ut ḡ descēderūt i trā:
viderūt prunas positas: ⁊ piscē suppositū: et
panē. Dic̄ eis iesus: Afferte de piscib⁹ q̊s prē
didistis nūc. Ascēdit simō petr⁹: ⁊ traxit re
te i trā plenū magnis piscib⁹ cētūq̄nq̄gitat-
b⁹. Et cū tāti eēnt: nō ē scissū rete. Dic̄ eis ie
sus: Uenite prādete. Et nēo audebat discum
bētiū iterogare eū: tu q̄s es: sciētes q2 dn̄s ē.
Et venit iesus ⁊ accepit panē ⁊ dabat eis: ⁊
piscē silr̄. Hoc iā t'tio māifestat⁹ ē iesus di-
scipulis suis: cū resurrexisset a mortuis. Cū
ḡ prādissēt: dixit simōi petro iesus: Simō
ioānis dilig̃ me plus his: Dic̄ ei: Etiā dn̄e:
tu scis q2 amo te. Dic̄ ei: Pasce agnos me-
os. Dic̄ ei iterꝝ: Simō ioānis dilig̃ me: At
ille: Etiā dn̄e tu scis q2 amo te. Dic̄ ei iterꝝ:
Pasce agnos meos. Dic̄ ei t'tio: Simō ioā-
nis amas me: Cōtristat⁹ ē petr⁹: q2 dixit ei t'
tio amas me: ⁊ dicit ei: Dn̄e tu oīa nosti tu
scis q2 amo te. Dic̄ ei: Pasce oues meas. A
men amē dico tibi: cū esses iunior cīgebas
te ⁊ ābulabas ubi volebas: cū aūt senuerꝭ
extēdas man⁹ tuas ⁊ alius te cīget: ⁊ ducet
quo tu non vis. Hoc aūt dixit significans
q̄ morte clarificatur⁹ eēt deū. Et cū hoc di-
xisset: dicit ei: Seq̄re me. Cōuersus petr⁹ vi
dit illū discipulū: quē diligebat iesus sequē
tē: q̄ ⁊ recubuit i cena sup pect⁹ ei⁹: ⁊ dixit:
Dn̄e q̄s ē q̄ tradet te: Hūc ḡ cū vidiss3 petr⁹
dicit iesu: Dn̄e hic aūt q̄d: Dic̄ ei iesus: Sic
eū volo manē donec veniā: quid ad te: Tu
me sequē. Exiit ḡ s̄mo iste int' f̄res: q2 disci
pulus ille nō moritur. Et n̄ dixit ei iesus n̄
moritur: s3 sic eū volo manere donec veniā:
quid ad te: Hic ē discipulus ille q̄ testioniū
p̄hibet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimus q̄a
verum est testioniū ei⁹. Sūt aūt ⁊ alia mul-
ta q̄ fecit iesus: q̄ si scribāt p̄ singula nec ip3
arbitror mundum capere posse eos: q̄ scri-
bendi sunt libros.

Explicit euāgeliū s̄m ioānē. Incipit p̄fatio
sancti Hieronymi i oēs ep̄l'as sancti pauli.

PRimū querit: q̄re p⁹ euāgelia: q̄
supplemētū leg̃ sūt: ⁊ i quib⁹ no
bis exēpla ⁊ p̄cepta viuēdi ple-
nissime digesta st̄: voluerit apl's
has ep̄l'as ad singulas ecclesias destinare:
Hac aūt cā factum videt: ut. s. initia nascē-
tis eccl'ie nouis causis existib⁹ p̄ueniret: et
ut p̄ntia atq3 orientia resecaret uitia: ⁊ post
futuras excludēt q̄ones: exēplo p̄phetarū:
q̄ p⁹ editam legē moysi: i qua oīa dei māda
ta legebant: nihilomin⁹ tñ doctrina sua re-
diuiua semp̄ pp̄l'i cōpressere peccata: ⁊ pp̄t
exemplū viuendi libros ad n̄ram etiā mēo
riā trāsmiserunt. Deinde q̄rit: Cur nō am-
plius q̄ decē ep̄l'as ad eccl'as scripserit: De
cē sūt. n. cū ea q̄ dr̄ ad hebreos. Nā relique
q̄tuor ad discipulos sp̄aliter sunt porrecte:
ut ostēderet nouū n̄ discrepare a veti testa-
mēto: ⁊ se ꝯtra legē nō facē moysi: ad nume
rū priorꝝ decalogi mādatorꝝ suas ep̄l'as de
stinauit: ⁊ q̊t ille p̄ceptis a pharaōe istituit
libatos: totidē hic ep̄l'is a diaboli ⁊ idolatrie
s̄uitute edocet acq̄sitos. Nā ⁊ duas tabl'as
lapideas duorꝝ testorꝝ figurā habuisse viri
eruditissimi tradiderūt. Ep̄l'am sane q̄ ad he-
breos scribit: q̄dā pauli nō eē ꝯtēdūt: eo q̄
n̄ sit ei⁹ noie titulata: ⁊ pp̄t s̄mōis stiliq3 di-
stantiā: sed aut barnabe iuxta tertullianū:
aut luce iuxta quosdā: uel certe clement' di-
scipl'i apl'orꝝ ⁊ ep̄i romāe eccl'e p⁹ apl'os ōdi
nati. Quib⁹ rn̄dēdū ē: si p̄ptea pauli n̄ erit:
q2 ei⁹ nō h3 nomē: ḡ nec alicui⁹ erit: q2 nulli⁹
noie titulat'. Q̄d si iconueniens absurdūq3
ē: ipsi⁹ magis eē credēda est: q̄ tāto doctrine
sue fulget eloq̄o. S3 q̄m apud hebreorꝝ ec-
clesias: q̄si destructor legis falsa suspicione
habebatur: voluit tacito nomine de figurꝭ
legis et veritate christi reddē rōnem: ne odi
u3 nois i frōte p̄titulati vtilitatē excluderet
lectionis. Non est sane mirū si eloq̄ntior vi
deat' i p̄p̄o. i. hebreo q̄ i p̄egrio. i. i greco: q̊
cete eple st' scripte s̄mōe. Mouet ēt q̊sdam
q̄re romanorꝝ ep̄l'a i prio sit posita: cū eā n̄
primo scriptam rō manifestet. Nam hanc

se ꝑſcẽtẽ hieroſolymã ſcripſiſſe teſtať: cuꝫ
corithios ⁊ alios iã añ ut miſteriũ: qđ ſecũ
portaturꝰ erat colligerẽt: lĩis adhortatꝰ ſit.
Unde ⁊ itelligi q̃dam voluũt ita oẽs epl'aſ or
diatas: ut ꝑma ponerẽt q̃uis poſterior fuerit
deſtiata: ut ꝑ ſingl'as epl'as gradibꝰ ad ꝑfec
tiora vẽiret. Romanoꝝ naq̃ꝫ pleriq̃ꝫ tã ru
des erãt: ut ñ itelligerẽt dei ſe gr̃a ⁊ nõ ſuis
meritis eẽ ſaluatos: ⁊ ob hoc duo iť ſe ppľi
ꝯflictarẽt. Jccirco illos idigẽ aſſerit corrigi:
vicia gẽtilitatꝭ ꝑora cõmemorãs. Corithijs
ãt iã dič ſcie gr̃aꝫ eẽ ꝯceſſã: ⁊ ñ tã oẽſ icrepat
q̃ cur peccãtes ñ icrepauerĩt rephendit: ſič
ait: Audiť inť vos fornicatio. Et iteꝝ: Con
gregatis voƀ cũ meo ſp̃u tradẽ huiuſmodi
ſathane. Jn ꝯo ṽo laudãt: ⁊ ut magꝭ ac ma
gꝭ ꝑficiãt cõmonẽt. Galathe ṽo iã nulliꝰ cri
mis arguĩt: niſi hoc tm̃ q̃ calidiſſis pſeu
do apl'is crediderĩt: Epheſij ſane nll'a rep
hẽſiõe: ſꝫ ml'ta laude ſũt digni: q2 fidẽ apl'i
cã ſuauerĩt. Philippẽſes ẽt ml'to magis col
laudãt q̃ nec audire q̃dẽ falſos apl'os volu
erĩt. Theſſalonicẽſes nihilominꝰ i duabꝰ epi
ſtol' õi laude ꝑſeq̃t: eo q̃ nõ ſolũ fidẽ incon
cuſſã ſuauerit ṽitatꝭ: ſed ẽt i ꝑſecutiõe ciuiũ
fuerit ꝯſtãtes inuẽti. Coloſſenſes aũt tales
erãt ut cũ ab apl'o viſi corporaliť nõ fuiſſẽt
hac laude digni haberẽt. Et ſi corpore inq̃t
abſens ſũ: ſꝫ ſp̃u vobiſcũ ſũ gaudẽs ⁊ vidẽſ
ordinẽ ṽm. De hebreis ṽo q̃d dicendũ eſt:
q̃ꝝ theſſalonicẽſes q̃ plĩmũ laudati ſũt imi
tatores f̃ci eẽ dicũt: Sič ipe ait: Et vos fr̃es
imitatores f̃ci eſtꝭ eccl'iaꝝ dei q̃ ſũt i iudea.
Eadẽ. n. paſſi eſtis ⁊ vos a ꝯtribulibꝰ ṽris:
q̃ ⁊ illi a iudeis. Apð ipos q̃ꝫ hebreoſ eadẽ
cõmemorat dicẽs: Nã ⁊ victis cõpaſſi eſtꝭ:
⁊ rapinã bonoꝝ ṽroꝝ cũ gaudio ſuſcepiſtꝭ:
cog̃ſcẽtes vos habẽ meliorẽ ⁊ manentẽ ſub
ſtantiã.

Incipit ꝓlogꝰ ſpalis i epl'am ad romanos.

Romani ſũt q̃ ex iudeis ⁊ gẽtibꝰ
crediderũt. Hi ſupba ꝯtẽtiõe uo
lebãt ſe alteruť ſupponẽ. Nã iu
dei dicebãt: Nos ſumꝰ ppl's dei
q̃s ab inicio dilexit ⁊ fouit: nos circũciſi ex
genere abraã ſc̃a deſcẽdimꝰ ex ſtirpe: ⁊ notꝰ
retro apud iudeã tm̃ deꝰ. Nos de egypto ſi
gnis dei ⁊ virtutibꝰ liberati: mare ſicco ptrã
ſiuimꝰ pede: cũ iĩmicos nr̃oſ grauiſſimi fluc
tꝰ iuoluerẽt. Noƀ pluit mãna dñs i d̃ſto: ⁊
q̃i filijs ſuis celeſte pabulũ miſtrauit. Nos
die noctuq̃ꝫ colũna nubis igniſq̃ꝫ ꝑceſſit: ut
noƀ i inuio iter oñdẽt. Atq̃ꝫ ut cetã eiꝰ circa
nos imẽſa bñficia taceamꝰ: nos ſoli digni
fuimꝰ d̃i legẽ accipe: ⁊ vocẽ dei loquẽtis au
dire: eiuſq̃ꝫ cog̃ſcẽ volũtatẽ. Jn q̃ lege nobiſ
ꝓmiſſus ẽ xp̃s: ad q̃s etiã ipe ſe veniſſe te
ſtatꝰ ẽ dicẽs: nõ veni niſi ad oues q̃ ꝑierant
domꝰ iſrl': cũ vos canes potiꝰ q̃ hoies appel
lauerit. Equũ ne ergo ẽ ut idola hodie deſe
rẽtes q̃bꝰ ab iitio deſuiſtꝭ noƀ cõparemini:
⁊ ñ potiꝰ i ꝓſelitoꝝ locũ ex legꝭ auctãte ⁊ ꝯ
ſuetudie d̃putemini: Et hoc ipſũ ñ mereba
mini: niſi q2 larga ſẽp d̃i clemẽtia voluit voſ
ad nr̃aꝫ imitationẽ admittẽ. Gẽtes ẽt econ
trario r̃ndebãt: q̃to. n. maiora erga vos dei
bñficia narraueritꝭ: tãto maiorꝭ vos criminis
reos eẽ mõſtrabitꝭ. Sẽp. n. his oĩbꝰ extitiſtꝭ
igrati. Nã ipis pedibꝰ q̃bꝰ aridũ mare trãſi
ſtis: ludebatis añ idola q̃ feciſtis: ⁊ ipo ore
q̃ paulo añ ob necẽ adṽſarioꝝ dño cãtaue
ratꝭ: ſimulacra voƀ fieri popoſciſtꝭ: illꝭ oculꝭ
q̃bꝰ venerãdo deũ i nube uel igne ꝯſpicẽ ſo
lebatis: ſimulacra ituebamini. Manna q̃ꝫ
voƀ faſtidio fuit: ⁊ ſẽp i d̃ſto ꝯtra dñꝫ mur
muraſtꝭ: ad egyptũ vñ voſ manu valida eie
cerat redire cupiẽtes. Quid pl'ra: Jta pr̃es
ṽri crebra ꝓuocatiõe dñm irritauerũt: ut oẽs
i heremo morerẽt: nec plꝰ ex ſenioribꝰ eoꝝ
q̃ duo hoies trã repromiſſiõis itrarẽt. Sꝫ
q̃d ãtiq̃ ẽplicamꝰ: cũ ẽt ſi illa mĩme feciſſe
tis: d̃ hoc ſolo nẽo vos dignos vẽia iudica
ret: q̃ dñꝫ xp̃ꝫ ꝓphetaꝝ ſẽp voƀ vocibus re
ꝓmiſſũ ñ ſolũ ſuſcipe noluiſtꝭ: ſꝫ etiã morte
peſſima ꝑemiſtꝭ: Quẽ ut noſ coguimꝰ: ſtati
credidimꝰ: cũ noƀ de eo ãtea ñ fuerit ꝑdica
tũ. vñ ꝓbať: q̃ idolis ſuiuimꝰ ñ obſtinatio
ni m̃tꝭ: ſꝫ ig̃rãtie deputãdũ. Qui. n. cognitũ
ilico ſeq̃mur: oli vtiq̃ꝫ ſeq̃remur: ſi antea co
gnouiſſemꝰ. Sic ãt vos d̃ generꝭ nobilitate
iactatis q̃i nõ moꝝ imitatio magꝭ q̃ carnalꝭ
natiuitas filios vos faciat eẽ ſãctoꝝ. Deni
q̃ꝫ eſau ⁊ iſmael cuꝫ d̃ ſtirpe ſint abrae: mi
nime tñ i filijs reputãť. His taliť altercãtibꝰ
apl's ſe mediũ interponens ita ptiũ dirimit q̃
ſtiões ut neutrũ eoꝝ ſua iuſticia ſalutẽ me
ruiſſe cõfirmet: ãbos ṽo ppl'os ⁊ ſciẽť ⁊ gra
uiter deliquiſſe: Judeos quidẽ q̃ ꝑ ꝑuarica
tionẽ legis deum inhonorauerunt: gentes
vero q̃ cum cognitum de creatura creatorẽ
ut deũ debuerint venerari: gloriam eius in
manufacta mutauerit ſimulacra. Utroſq̃ꝫ

etiā silr̄ veniā ↄsecutos: equales eē vissima
rōne demōstrat: ꝑserti cū i eadē lege ꝑdictū
sit ⁊ iudeos ⁊ gētes ad xp̄i fidē vocādos eē.
Quāobrē vicissim eos humilians ad pacē
⁊ concordiā cohortat.

Explicit ꝓlogus: Incipit argumentū.

Romani sūt ptis italie. Hi ꝑuenti sūt
a falsis apl̄is: ⁊ sub nomie dn̄i nr̄i iesu
xp̄i in legez ⁊ ꝓphetas erant indocti. Hos
reuocat apl̄s ad verā ⁊ euangelicā fidē: scri
bens eis a corintho.

Explicit argumentū. Incipit ep̄la beati
pauli apostoli ad Romanos. Caplm̄. I.

Paulus seruus ie

su xp̄i vocat᷒ apl̄s segrega
tus in euangeliū dei qđ an̄
ꝓmiserat ꝑ ꝓphetas suos
in scriptis sc̄is de filio suo
q̄ fact᷒ ē ei ex semie dauid ꝫ carnē q̄ ꝑdesti
nat᷒ ē fili᷒ dei i virtute ꝫ sp̄z sc̄tificatōis ex
resurrectiōe mortuoꝝ iesu xp̄i dn̄i nr̄i ꝑ quē
accepim᷒ grāz ⁊ apostolatū ad obediēdū fi-
dei i oīb᷒ gētib᷒ ꝓ noie ei᷒ i qb᷒ estī ⁊ vos vo
cati iesu xp̄i: oīb᷒ q̄ sūt rome dilectī dī vocatī
sc̄is. Grā vob̄ ⁊ pax a dō p̄re ⁊ dn̄o nr̄o iesu
xp̄o. Primū q̄dē grās ago deo meo ꝑ iesuz
xp̄m ꝓ oīb᷒ vob̄: q̄z fides vr̄a annūciat i uni
vso mūdo. Testī .n. mihi ē de᷒ cui ſuio i sp̄u
meo i euāgelio filij ei᷒: q̄ sine itmissiōe mē
riā vr̄i facio sēp i orōib᷒ meis: obsecrās siq̄
mō tādē aliqn̄ ꝓsperū itr̄ habeā in volūtate
dei veniēdi ad vos. Desidero .n. vidē vos ut
aliq̄d ipartiar vob̄ grē spiritalr̄ ad ↄfirman-
dos vos. i. silr̄ ↄsolari i vob̄ ꝑ eā q̄ iuicē ē fidē
vr̄az atq̄ meā. Nolo āt vos igrāē frēs: q̄z se
pe ꝓposui vēire ad vos: ⁊ ꝓhibit᷒ sū usq̄ ad
hec: ut aliq̄z fructū habeā i vob̄ sic̄ ⁊ i ceterī
gētib᷒. Grecis ac barbaris sapiētib᷒ ⁊ isipiē
tib᷒ debitō sū: itaq̄ qđ i me ꝓmptū ē ⁊ vob̄
q̄ rōe estī euāgelizare. Nō .n. erubesco euāge
liū. Uirt᷒ .n. dei ē i salutē oī credēti: iudeo ꝑ
mū ⁊ greco. Iusticia .n. dei i eo reuelat ex fi-
de i fidē: sic̄ scriptū ē: Iust᷒ āt ex fide viuit.
Reuelat .n. ira dei dē celo sup oēz ipietatē et
iiusticiā hoīuz eoꝝ q̄ vitatē dei i iiusticia dē
tinēt: q̄z qđ notū ē dī: māifestū ē i illr̄. De᷒ .n.
illr̄ māifestauit. Inuisibilia .n. ip̄i᷒ a creatura
mūdi ꝑ ea q̄ fc̄a sūt itellecta ↄspiciūt: sēpitna
q̄z ei᷒ virt᷒ ⁊ diuitas: ita ut sīt iexcusabiles:
q̄a cū cognouissēt deū n̄ sic̄ deū glificaue-
rūt aut grās egerūt: ſz euanuerūt i cogitati-
oīb᷒ suis: ⁊ obscuratū ē isipiēs cor eoꝝ. Di-
cētes .n. se eē sapiētes: stulti facti sūt. Et mu
tauerūt glīaz icorruptibilr̄ dei i silitudinē ima
ginis corruptibilis hois ⁊ volucrū ⁊ q̄dru-
pedū ⁊ ſpentū. Propt̄ qđ tradidit illos de᷒
in dēsideria cōdis eoꝝ i imūdiciā: ut ↄtuelijs
afficiāt corpora sua i semetipis: quia cōmu-
tauerūt vitatē dei i mēdaciū ⁊ coluerūt: ⁊ ser
uierūt create pot᷒ q̄ creatori: q̄ ē bn̄dict᷒ i se
cula amē. Propt̄ea tradidit illos de᷒ i passi
ones igminie. Nā femie eoꝝ imutauerūt na-
talē vsū i eū vsū q̄ ē ↄtra nataz. Silr̄ aūt ⁊
masclī relicto natali vsu femie exarserūt i de-
siderijs suis i iuicē: masclī i masclos tpitudi
nē opātes: ⁊ mercedē quā oportuit erroris
sui i semetipis recipiētes. Et sic̄ n̄ ꝓbauerūt
deū hr̄e i noticia: tradidit illos de᷒ i ꝛꝓbū
sensū: ut faciāt ea q̄ n̄ cōueniūt: repletos oī
iiq̄tate malicia fornicatiōe auaricia neq̄tia
plenos iuidia. hōicidijs ↄtētione dolo mali-
gnitate susurrones detractores deo odibi-
les ↄtūeliosos supbos elatos iuētores ma-
loꝝ ꝑētib᷒ nō obediētes insipiētes incōpo-
sitos sin̄ affectiōe absq̄ fedē sin̄ mīīcōdia.
Qui cū iusticiā dei cognouissēt: n̄ itellexerūt:
qm̄ q̄ talia agūt: digni sūt morte: nō solū q̄
ea faciūt: sed etiā qui ↄsentiūt faciētib᷒. II.

Propt̄ qđ iexcusabilr̄ es o hō ois q̄ iu-
dicas. In q̄ .n. altuz iudicas: teipsū cō
dēnas. Eadē .n. agis q̄ iudicas. Scimus .n.
qm̄ iudiciū dei ē ꝫ vitatē i eos q̄ talia agūt.
Existias āt hoc o hō q̄ iudicas eos q̄ talia
agūt ⁊ facī ea: q̄z tu effugies iudiciū dei: An
diuitias bōitatī ei᷒ ⁊ patie ⁊ lōganimitatī ↄ
tēnis: Igrās qm̄ bēignitas dei ad p̄niam te
adducē: Scd̄z āt duritiā tuā ⁊ ipenitēs cor
thesaurizas tibi irā i die ire ⁊ rēuelatōis iusti
iudicij dī q̄ reddet vnicuiq̄ ꝫ opa ei᷒: his
q̄dē q̄ ꝫ patiaz bōi opis glīā ⁊ honorē ⁊ in
cōruptionē q̄rētib᷒ vitā etnā: his āt q̄ sūt ex
ↄtētiōe ⁊ q̄ n̄ acq̄escūt vitati: credūt āt iiq̄ta
ti: ira ⁊ idignatio tribulatio ⁊ āgustia i oēz
aiaz hois opātī malū: iudēi ꝑmū ⁊ greci. Glo
ria āt ⁊ honō ⁊ pax oī opāti bonū: iudeo ꝑ
mū ⁊ greco. Nō .n. ē acceptio ꝑsonaꝝ apud
deū. Quicūq̄ .n. sine lege peccauerunt: sine
lege peribūt. Et q̄cūq̄ i lege peccauerūt ꝑ le
gē iudicabunt. Nō .n. auditores legis iusti
sūt apud deū: sed factores legis iustificabūt

Cũ.n.gẽtes q̄ legẽ nõ hñt natalit̃ ea q̄ legis
sunt faciũt:eiusmodi legẽ nõ habẽtes ipi si
bi sunt lex:q̄ ostendũt op⁹ legis scriptũ i cõ
dib⁹ suis:testimoniũ reddẽte illis ꝯscia ipo
rũ ⁊ int̃ se inuicẽ cogitationũ accusantium
aut etiã defẽdentiũ:i die cũ iudicabit de⁹ oc
cłta hoiũ ſm euãgeliũ meũ ꝑ iesũ xp̄m. Si
aũt tu iude⁹ cognoiaris ⁊ reqescis i lege:⁊ glo
riaris i deo ⁊ nosti volũtatẽ eius:⁊ ꝓbas vti
liora istruct⁹ ꝑ legẽ:ꝯfidis teip̄m eẽ ducẽ ce
coꝝ:lumẽ eoꝝ q̄ i tenebris sũt:eruditorẽ in
sipientiũ:mgr̄m ifantiũ:habẽtẽ formã scie
⁊ vitatis i lege. Qui ergo aliũ doces:teip̄m ñ
doces. Qui p̄dicas ñ furãdũ:furaris. Qui
dicis ñ mecchãdũ meccharis. Qui abomia
ris idola:sacrilegium facis. Qui i lege glori
aris:ꝑ p̄uaricationẽ legis deũ inhonoras.
Nom̄.n. dei ꝑ vos blasphemat̃ int̃ gẽtes:si
cut scriptũ ẽ: Circũcisio q̄dẽ ꝓdest si legem
obserues:si ãt p̄uaricator legis sis:circũci
sio tua p̄putiũ facta ẽ. Si igit̃ p̄putiũ iusti
cias legis custodiat:nõne p̄putiũ illius i cir
cũcisionẽ reputabit̃? Et iudicabit id qḋ ex
natura ẽ p̄putiũ legẽ ꝯsumãs te:q̄ ꝑ lr̃am ⁊
circũcisionẽ p̄uaricator legis es. Nõ.n.qui
in manifesto iudeus ẽ neq3 q̄ i manifesto in
carne ẽ circũcisio:s3 q̄ i abscõdito iudeus ẽ:
⁊ circũcisio cordis i sp̄u nõ lr̃a: cuius laus
non ex hoibus sed ex deo est. III.

Quid ergo ãpli⁹ iudeo: aut q̄ vtilitas:
circũcisionis? Multũ ꝑ omnẽ modũ
p̄mũ q̄dẽ:q2 credita sunt illis eloq̄a dei.
Quid.n.si q̄dã illoꝝ non crediderũt? Nun
q̄d incredulitas illoꝝ fidem dei euacuauit?
Absit. Est aũt de⁹ verax: ois ãt hõ mẽdax:
sicut scriptũ ẽ:ut iustificeris i ſmonib⁹ tuis:⁊
vincas cũ iudicaris. Si aũt iniq̄tas nr̃a iu
sticiã dei cõmẽdat:q̄d dicem⁹? Nũq̄d iniqu⁹
ẽ de⁹ q̄ ifert irã? Scḋm hoiem dico: Absit.
Alioq̄n quõ iudicabit d⁹ hũc mũdũ? Si.n.
v̄itas dei i meo mẽdacio abũdauit i gloriã
ipsi⁹:q̄d adhuc ⁊ ego tãq̃ peccator iudicor:
⁊ ñ sic̃ blasphemamur:⁊ sic̃ aiũt q̄dam nos
dicẽ:faciam⁹ mala ut ueniãt bona? Quoꝝ
dãnatio iusta ẽ. Quid ergo? Precellimus
eos? Neq̄q̃. Causati.n.sum⁹ iudeos ⁊ gre
cos ões sub pcc̄o eẽ:sic̃ scriptũ ẽ: Quia ñ ẽ
iust⁹ q̄sq̃ ñ ẽ itelligẽs:ñ ẽ req̄rẽs deũ. Oẽs
declinauerũt simul iutiles facti sũt:ñ ẽ q̄ faci
at bonũ:ñ ẽ usq3 ad vnũ. Sepulchrũ patẽs
ẽ guttur eoꝝ: Liguis suis dolose agebãt:ve
nenũ aspidũ sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os ma
ledictiõe ⁊ amaritudie plenũ ẽ: veloces pe
des eoꝝ ad effundendũ sanguinẽ. Cõtritio
⁊ ifelicitas i vijs eoꝝ:⁊ viã pacis ñ cogno
uerũt:ñ ẽ timor dei añ oculos eoꝝ. Scim⁹
aũt:qm̄ q̄cũq3 lex loq̄t:his q̄ i lege sũt loq̄
tur. Ut õe os obstruat̃ ⁊ subditus fiat ois
mũd⁹ deo:q2 ex opib⁹ legis ñ iustificabit̃ ois
caro corã illo. Per legẽ.n.cognitio peccati.
Nũc ãt sine lege iusticia dei mãifestata ẽ:te
stificata a lege ⁊ ꝓphetis. Justicia aũt dei ꝑ fi
dẽ iesu xp̄i:i ões ⁊ sup̱ ões q̄ credũt i eum.
Nõ.n.ẽ distictio. Oẽs.n.peccauerũt:⁊ egẽt
gloria dei: Justificati gratis ꝑ g̃ram ipi⁹ ꝑ re
dẽptionẽ q̄ ẽ in xp̄o iesu:quẽ ꝓposuit de⁹ ꝓ
pitiatorẽ ꝑ fidẽ i sãguie ipsi⁹ ad ostẽsionẽ iu
sticie sue ꝓpt̃ remissionẽ p̄cedentiũ delicto
rũ in sustẽtatione dei ad ostẽsionem iusticie
ei⁹ i hoc tp̄e:ut sit ipse iust⁹ ⁊ iustificãs cũ q̄
ex fide ẽ iesu xp̄i. Ubi ẽ g̃ gloriatio tua? Ex
clusa ẽ: Per quã legẽ? Factoꝝ? Nõ. S3 ꝑ le
gẽ fidei. Arbitramur.n.iustificari hoiem ꝑ
fidẽ sine opib⁹ legis: An iudeoꝝ de⁹ tm̄? Nõ
ne ⁊ gẽtiũ? Jmo ⁊ gẽtiũ. Qm̄ q̄dẽ vn⁹ ẽ de⁹
qui iustificat circũcisionem ex fide: ⁊ p̄pu
tium per fidem. Legem ergo destruimus ꝑ
fidem? Absit: Sed legem statuimus.

IIII.

Quid ergo dicem⁹ inuenisse abraã pa
trẽ nr̃m ſm carnem? Si.n.abraa3 ex
operib⁹ legis iustificatus ẽ: h3 gloriã: sed ñ
apud deũ. Quid.n.dic̃ scriptura? Credidit
abraã deo:⁊ reputatũ ẽ illi ad iusticiam. Ei
aũt q̄ opat̃:merces nõ iputat̃ ſm g̃ram: sed
ſm debitũ. Ei v̄o q̄ nõ opat̃:credẽti aũt i eũ
q̄ iustificat ipiũ:reputat̃ fides ei⁹ ad iusticiã
ſm ꝓpositũ g̃re dei:sicut ⁊ dauid dic̃ beati
tudinẽ hois cui de⁹ accepto fert iusticiã sine
operib⁹. Beati q̄ꝝ remisse sũt iniq̄tates:⁊ q̄
rũ tecta sũt pcc̄a. Beat⁹ vir cui nõ iputabit
dñs pcc̄3. Beatitudo g̃ hec i circũcisione tm̄
manet:an ẽt i p̄putio? Dicim⁹.n. q2 reputa
ta ẽ fides abrae ad iusticiã. Quõ ergo repu
tata ẽ:in circũcisiõe:an i p̄putio? Nõ i circũ
cisiõe:s3 i p̄putio:⁊ signũ accepit circũcisio
nis signaculũ iusticie fidei q̄ ẽ i p̄putio: ut sit
pr̄ oiũ credentiũ ꝑ p̄putiũ: ut reputet̃ ⁊ illis
ad iusticiã. Et sic pr̄ circũcisiõis:nõ his tm̄
q̄ sũt ex circũcisiõe:s3 ⁊ his q̄ sectãt̃ vestigia
fidei q̄ ẽ in p̄putio pr̄is nr̄i abrae. Non.n. ꝑ
legẽ ꝓmissio abrae aut semini eius ut heres
esset mũdi:sed ꝑ iusticiã fidei. Si.n.q̄ ex le
ge heredes sũt:exinanita ẽ fides abolita est

ꝓmiſſio. Lex.n.irã opat. Ubi.n.non ē lex:
nec ꝑuaricatio. Jō ex fide:ut ſꝫ grãꝫ firma
ſit ꝓmiſſio õi ſemini. Nõ ei q̇ ex lege ē ſolũ:
ſꝫ ⁊ ei q̇ ex fide ē abrae q̇ pat̄ ē oĩuꝫ nr̃m:ſic̃
ſcriptũ ē: Quia patrē multaꝝ gentium po
ſui te añ deũ cui credidiſti:q̇ viuificat mor-
tuos: ⁊ vocat ea q̃ nõ ſũt:tãq̃ꝫ ea q̃ ſũt. Qui
ꝯtra ſpem:in ſpem credidit: ut fieret pr̄ mlt̄
tarũ gentiũ:ſm qȯ dictũ ē ei: Sic erit ſemē
tuũ:ſicut ſtelle celi ⁊ arena mari͛. Et nõ ĩfir-
mat⁹ ē i fide:nec ꝯſiderauit corp⁹ ſuũ emor
tuũ:cũ iam fere centũ eēt ãnoꝝ: ⁊ emortuã
vuluã ſare. Jn repromiſſione etiã dei ñ he-
ſitauit diffidētia:ſꝫ ꝯfortat⁹ ē fide:dans glo
riã deo:pleniſſime ſciēs q̄ q̃cũq̃ꝫ ꝓmiſit de⁹
potēs ē ⁊ facere. Jō ⁊ reputatũ ē illi ad iuſti
ciã. Nõ ē ãt ſcriptũ tm̃ ꝓpt̄ ipſũ: q̄ reputa-
tũ ē illi ad iuſticiã:ſꝫ ⁊ ꝓpt̄ nos qb⁹ reputa-
bit̄ credētib⁹ in eũ:q̇ ſuſcitauit ieſũ xp̄m do
minũ noſtrũ a mortuis: q̇ traditus eſt ꝓpt̄
delicta noſtra: ⁊ reſurrexit propter iuſtifica
tionē noſtrã. C.V.

Iuſtificati ergo ex fide pacē habeam⁹
ad deũ ꝑ dñm noſtrũ ieſũ xp̄m ꝑ quē
habemus acceſſũ ꝑ fidē i grãm iſtã: in q̃ ſta
m⁹: ⁊ gloriãur i ſpe glie filioꝝ dei. Nõ ſoluꝫ
aũt:ſed ⁊ gloriãur i tribulatiõib⁹:ſciētes ꝙ
tribulatio patiētiã opat̄:patiētia aũt ꝓbati
onē:ꝓbatio vero ſpem. Spes aũt aũt ñ ꝯfũ
dit:q̄ caritas dei diffuſa ē in cȯdib⁹ nr̃is ꝑ
ſp̄m ſanctũ q̇ dat⁹ ē nob̄. Ut qd.n. xp̄us cũ
adhuc ĩfirmi eſſem⁹ ſm tp̄s ꝓ impijs mortu⁹
ē: Uix.n. ꝓ iuſto q̇s mõit̄. Nã ꝓ bono forſi
tan q̇s audeat mori: Cõmēdat ãt caritateꝫ
ſuã de⁹ i nob̄:qm̄ ſi cũ adhuc pccõres eēm⁹
ſm tp̄s: xp̄s ꝓ nob̄ mortu⁹ ē:mlto igit̄ magi͛
nũc iuſtificati i ſãguie ipſi⁹ ſalui erimus ab
ira ꝑ ipſũ. Si.n. cũ ĩımici eſſem⁹:recõciliati
ſum⁹ deo ꝑ mortē filij ei⁹:mlto magi͛ recõci
liati ſalui erim⁹ i vita ipi⁹. Nõ ſolũ ãt: ſꝫ ⁊
gloriamur i deo ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̄ꝫ:ꝑ quē
nũc recõciliationē accepim⁹. Propterea ſicut
ꝑ vnũ hoīeꝫ pccm̄ i hũc mũdũ ĩtrauit: ⁊ per
pccm̄ mors: ⁊ ita i oēs hoies mors ꝑtrãſijt
in q̃ oēs peccauerũt. Uſq̃ꝫ ad legē.n. pccm̄
erat i mũdo. Peccatũ aũt nõ iputabat̄: cuꝫ
lex nõ eēt:ſꝫ regnauit mors ab adã vſq̃ꝫ ad
moyſen: etiã i eos q̇ nõ peccauerũt i ſılıtudi
ne ꝑuaricatiõis ade: q̇ ē forma futuri. Sꝫ ñ
ſicut delictũ: ita ⁊ donũ. Si.n. vni⁹ delicto
multi mortui ſũt:multo magi͛ grã dei ⁊ do-
nũ in grã vni⁹ hois ieſu xp̄i i plures abũda-
uit. Et nõ ſicut ꝑ vnũ pccm̄:ita ⁊ donũ. Nã
iudiciũ q̇dē ex vno i ꝯdēnationē:grã autem
ex multi͛ delicti͛ in iuſtificationē. Si.n. vniu͛
delicto mors regnauit ꝑ vnũ:multo magis
abũdantiã grẽ ⁊ donatiõis ⁊ iuſticie accipi-
entes i vita regnabũt ꝑ vnũ ieſũ xp̄m. Jgit̄
ſicut ꝑ vni⁹ delictũ in oēs hoies i ꝯdēnatio
nē:ſic ⁊ ꝑ vni⁹ iuſticiã i oēs hoies i iuſtifica
tionē vite. Sicut.n. ꝑ inobediētiã vni⁹ hois
pccõres ꝯſtituti ſũt mlti:ita ⁊ ꝑ vni⁹ obedi-
tionē iuſti ꝯſtituēt̄ multi. Lex autē ſubintra
uit:ut abũdaret delictũ. Ubi autem abũda
uit delictũ:ſupabũdauit ⁊ grã:ut ſic̃ regna-
uit pccm̄ i mortē:ita ⁊ grã regnet ꝑ iuſticiaꝫ
in vitã eternam ꝑ ieſuꝫ chriſtũ dñm noſtꝝ.

Quid ergo dicem⁹: Manebim⁹ C.VI.
in pccõ:ut grã abũdet: Abſit. Qui.n.
mortui ſum⁹ pccõ:quõ adhuc viuemus in
illo: An ignoratis: q̄ quicũq̃ꝫ baptizati ſu-
mus in xp̄o ieſu: in morte ipſi⁹ baptizati ſu
mus: Cõſepulti.n. ſum⁹ cũ illo ꝑ baptiſmũ
in mortē:ut quõ xp̄s ſurrexit a mõtuis per
gliã pr̄is:ita ⁊ nos i nouitate vite ãbulem⁹.
Si.n. cõplãtati facti ſum⁹ ſılıtudini mortis
ei⁹:ſimul ⁊ reſurrectiõis erim⁹. Hoc ſciētes
q̄ vetus hõ nr̄ ſimul crucifix⁹ ē ut deſtruat̄
corp⁹ pcci:ut vltra ñ ſeruiam⁹ pccõ. Qui.n.
mortu⁹ ē:iuſtificat⁹ ē a pccõ. Si aũt mõtui
ſum⁹ cũ xp̄o:credimus q̄ ſil̄ etiã viuemus
cũ illo:ſciētes ꝙ xp̄s reſurgens ex mortuis
iam nõ morit̄:mors illi vltra nõ dñabit̄. qȯ
eiꝫ mortuus ē pccõ:mortu⁹ ē ſemel: qȯ aũt
viuit: viuit deo. Jta ⁊ vos exiſtiate vos mõ
tuos q̇dē eē pccõ:viuētes aũt deo i xp̄o ie-
ſu. Nõ ergo regnet pccm̄ i nr̃o mortali cor-
pore:ut obediat̄ ꝯcupiſcētijs ei⁹. Sꝫ neq̃ꝫ ex
hibeati͛ mēbra vr̃a arma ĩıq̇tati͛ pccõ:ſꝫ exhi
bete vos deo tãq̃ꝫ ex mõtuis viuētes: ⁊ mē-
bra vr̃a arma iuſticie dõ. Peccatũ.n. vob̄ ñ
dñabit̄. nõ.n. ſub lege eſti͛:ſꝫ ſub grã. Quid
ergo: Peccauim⁹ qm̄ ñ ſum⁹ ſub lege:ſꝫ ſub
grã: Abſit. An neſciti͛ qm̄ cui exhibetis vos
ſeruos ad obediēdũ:ſui eſtis ei⁹ cui obedi-
ſtis:ſiue pcci ad mortē ſiue obeditionis ad
iuſticiã: Grãs aũt deo ꝙ fuiſti͛ ſui pcci:obe-
diſti͛ ãt ex corde i eã formã doctrine i q̃ tra-
diti eſti͛. Liberati aũt a pccõ ſui facti eſti͛ iu-
ſticie. Humanũ dico: ꝓpt̄ ĩfirmitatē carnis
vr̃e. Sic̃.n. exhibuiſti͛ mēbra vr̃a ſeruire im
mũdicie ⁊ ĩıq̇tati ad ĩıq̇tatē:ita nũc exhibi-
te mēbra vr̃a ſuire iuſticie i ſãctificationeꝫ.
Cũ.n. ſui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſti-

cie. Quẽ ergo fructũ habuiſtis tũc in illis:
in quibꝰ nũc erubeſcitis? Nã finis illorum
mors ẽ. Nũc vero liberati a pccõ ſui autez
facti deo: habetis fructũ vr̃m in ſanctificati
onẽ: finẽ vero vitã etnã. Stipẽdia. n. pecci
mors: grã ãt dĩ vita etna ĩ xp̃o ieſu dño nr̃o.
IN ignorati fr̃es: ſciẽtibꝰ. n. legẽ lo. VII:
qr: q2 lex ĩ hoĩe dñat quãto tp̃e viuit.
Nã q̃ ſub viro ẽ mulier: viuẽte viro alliga-
ta ẽ legi. Si aũt mortuus fuerit vir eiꝰ: ſolu
ta ẽ a lege viri. Igit̃ viuente viro vocabitur
adultera: ſi fuerit cũ alio viro: ſi ãt mõtuus
fuerit vir eiꝰ: liberata ẽ a lege viri: ut nõ ſit
adultera: ſi fuerit cũ alio viro. Itaqꝫ fratres
mei ⁊ vos mortificati eſtis legi ꝑ corpꝰ xp̃i ut
ſitis alteriꝰ q̃ ex mortuis reſurrexit: ut fruc
tificetis deo. Cũ. n. eſſemus in carne: paſſi
ones pccõrũ q̃ ꝑ legẽ erãt opabãt ĩ mẽbris
nr̃is: ut fructificarẽt morti. Nũc aũt ſoluti
ſumꝰ a lege mortis ĩ q̃ detinebãur: ita ut ſer
uiamꝰ ĩ nouitate ſp̃us ⁊ ñ in vetuſtate lrẽ.
Quid ergo dicemꝰ? Lex pccm̃ ẽ? Abſit. Sz
pccm̃ ñ cognoui niſi ꝑ legẽ. Nã ꝯcupiſcẽtiã
neſciebã: niſi lex dicẽt: Non ꝯcupiſces. Oc-
caſiõe ãt accepta: pccm̃ ꝑ mãdatũ opatũ ẽ ĩ
me oẽz ꝯcupiſcẽtiã. Sine lege. n. pccm̃ mõ-
tuũ erat: ego ãt viuebã ſine lege aliqñ. Sed
cũ vẽiſſet mãdatũ: pccz reuixit. Ego ãt mõ-
tuꝰ ſũ: ⁊ inuẽtũ ẽ mihi mãdatũ qđ erat ad
uitã: hoc eẽ ad mortẽ. Nã pccm̃ occaſiõe ac
cepta ꝑ mãdatũ ſeduxit me: ⁊ ꝑ illud occi-
dit. Itaqꝫ lex q̃dẽ ſãcta. ⁊ mãdatũ ſanctũ ⁊
iuſtũ ⁊ bonũ. Qđ ergo bonũ ẽ mihi: factuz
ẽ mors? Abſit. Sz pccm̃ ut appareat pccm̃
ꝑ bonũ opatũ ẽ mihi mortẽ: ut fiat ſupra
modũ peccãs pccz ꝑ mãdatũ. Scimꝰ. n. q̃a
lex ſpiritalꝭ ẽ: ego ãt carnalꝭ ſũ: venũdatꝰ ſub
pccõ. Qđ. n. opor ñ ĩtelligo. Nõ. n. qđ volo
bonũ: hoc ago: ſz qđ odio malũ: illđ facio.
Si ãt qđ nolo illđ facio: ꝯſẽtio legi qm̃ bõa
ẽ. Nũc ãt iã ñ ego opor illud: ſz qđ habitat
in me pccm̃. Scio. n. q2 ñ habitat ĩ me hoc
ẽ ĩ carne mea bonũ. Nã velle adiacet mihi:
pficẽ ãt bonũ ñ ĩuẽio. Nõ. n. qđ volo bonũ
hoc facio: ſz qđ nolo malũ hoc ago. Si aũt
qđ nolo illud facio: iã ñ ego opor illud: ſed
qđ habitat ĩ me pccm̃. Inveĩo igit̃ legẽ volẽ
ti mihi facẽ bonũ: qm̃ mihi malũ adiacet.
Cõdelector. n. legi dei ſm̃ ĩteriorẽ hoiez. Ui
deo ãt aliã legẽ ĩ mẽbris meis ĩpugnãtẽ legi
mẽtis mee: ⁊ captiuãtẽ me ĩ lege pccĩ q̃ ẽ ĩ mẽbris
meis. Infelix ego hõ: q̃s me liberabit đ cõ-
pore mortis huiꝰ? Grã dei ꝑ ieſuz xp̃m dñm
nr̃m. Igit̃ egoipſe mẽte ſeruio legi dei: carne
aũt legi peccati. VIII.

NIhil ergo nũc dãnatiõis ẽ his q̃ ſũt ĩ
xp̃o ieſu: q̃ ñ ſm̃ carnẽ ãbulãt. Lex. n.
ſp̃us vite ĩ xp̃o ieſu libauit me a lege pccĩ ⁊
mortis. Nã qđ impoſſibile erat legi in quo
infirmabat̃ ꝑ carnẽ: deus filiũ ſuũ mittens
in ſĩlitudinẽ carnis peccati: ⁊ de peccato dã
nauit peccatũ in carne: ut iuſtificatio legis
impleret̃ ĩ nobꝭ: q̃ nõ ſm̃ carnẽ ãbulamꝰ: ſed
ſm̃ ſp̃m. Qui. n. ſm̃ carnẽ ſũt: q̃ carnis ſũt
ſapiũt: q̃ vo ſm̃ ſp̃m: q̃ ſunt ſp̃us ſentiunt.
Nã prudẽtia carnis mors ẽ: prudẽtia autẽ
ſp̃us vita ⁊ pax. Qm̃ ſapiẽtia carnis inimi
ca ẽ đo. Legi. n. dei ñ ẽ ſubiecta: nec eiz põt.
Qui aũt ĩ carne ſũt: deo placẽ nõ pñt. Uos
aũt ĩ carne nõ eſtis: ſz ĩ ſp̃u: ſi tñ ſp̃us dei ha
bitat ĩ uobis. Siq̃s ãt ſp̃m xp̃i ñ hz: hic ñ
ẽ eiꝰ. Si ãt xp̃s ĩ vobꝭ ẽ: corpꝰ q̃dẽ mortuũ ẽ
ꝓpt̃ pccm̃: ſp̃s vo viuit ꝓpt̃ iuſtificatiõez. ꝙ
ſi ſp̃us eiꝰ q̃ ſuſcitauit ieſũ a mortuis hitat
in nobis: qui ſuſcitauit ieſũ xp̃m a mortuiſ
viuificabit ⁊ mõtalia cõpõa vr̃a ꝓpt̃ ĩhabi-
tãtẽ ſp̃m eiꝰ ĩ vobꝭ. Ergo fr̃es debitões ſumꝰ
ñ carni ut ſm̃ carnẽ viuamꝰ. Si. n. ſz carnẽ
vixeritis moriemini: ſi ãt ſp̃u fc̃a carnis mor
tificavi: tis viuetis. Quicũqꝫ. n. ſp̃u dei agũt̃:
hi ſũt filij dei. Nõ. n. accepiſtis ſp̃m ſuitutis
ĩtuz ĩ timore: ſz accepiſtis ſp̃m adoptiõis fili
orũ: ĩ q̃ clamamꝰ: abba pr̃. Ipe. n. ſp̃us teſti
moniũ reddit ſpiritui nr̃o: ꝙ ſumꝰ filij dei.
Si ãt filij ⁊ hẽdes: hẽdes q̃dẽ dei: cohẽdes
aũt xp̃i: ſi tñ cõpatimur: ut ⁊ cõglorificẽur.
Exiſtimo eiz: ꝙ nõ ſũt condigne paſſiones
huiꝰ tp̃is ad futurã gloriã q̃ reuelabit̃ ĩ no-
bis. Nã expectatio creature reuelationem
filiorũ dei expectat. Uanitati. n. creatura
ſubiecta ẽ nõ volẽs: ſz ꝓpt̃ eũ q̃ ſubiecit eã ĩ
ſpe: q2 ⁊ ipa creatura libabit̃ a ſuitute cor-
ruptõis ĩ libtatẽ glĩe filiorꝫ dei. Scimꝰ. n. ꝙ
oĩs creatura ĩ gemiſcit ⁊ parturit uſqꝫ ad-
huc. Nõ ſolũ ãt illa: ſz ⁊ noſipi ꝓmitias ſp̃s
hñtes: ⁊ ipi ĩtra nos gemimꝰ adoptionẽ filio
rũ dei: expectãtes redẽptionẽ corporis nr̃i.
Spe. n. ſalui facti ſumꝰ. Spes ãt q̃ videt̃ ñ
ẽ ſpes. Nã qđ videt q̃s: q̃d ſperat? Si ãt qđ
nõ videmꝰ ſperamꝰ: ꝑ patientiã expectamꝰ.
Silr̃ ãt ⁊ ſp̃us adiuuat infirmitatẽ nr̃am.
Nã q̃d oremꝰ ſic oportet neſcimus: ſed ipſe
ſp̃us poſtulat ꝓ nobꝭ gemitibꝰ ĩenarrabilibꝰ.
Qui ãt ſcrutat̃ cõda: ſcit q̃d deſideret ſp̃s:

qꝛ ſm deū poſtulat ꝓ ſctis. Scim⁹ aūt qm̄
diligētib⁹ deū oīa coopāt i bonū: his q̄ ſm
ꝓpoſitū vocati ſūt ſcti. Nā q̄s pſciuit: ꝛ p̄
deſtiauit ꝯformes fieri imaginis filij ſui: ut
ſit ipe pmogenit⁹ i mlt̄is fratrib⁹. Quos aūt
p̄deſtiauit: hos ꝛ uocauit: ꝛ quos vocauit:
hos ꝛ iuſtificauit. Quos āt iuſtificauit: il-
los ꝛ magnificauit. Quid ergo dicem⁹ ad
hec? Si de⁹ ꝓ nob: q̄s ꝯtra nos? Qui ēt ꝓpo
filio ſuo ñ pepcit: ſꝫ ꝓ nob oib⁹ tradidit illū.
Quō ñ ēt cū illo oīa nob dōauit? Quis ac
cuſabit adu̇ſus electos dei? De⁹ q̄ iuſtificat?
Quis ē q̄ ꝯdēnet? Xp̄s ieſus q̄ mōtu⁹ ē: imo
q̄ ꝛ reſurrexit: q̄ ē ad dextaꝫ dei: q̄ ēt intpel-
lat ꝓ nob? Quis ergo nos ſepabit a carita-
te xp̄i? Tribulatio: an anguſtia: an fames:
an nuditas: an piculū: an pſecutio: an gladi
us? Sic̄ ſcriptū ē: Quia ꝓpt̄ te mortificaur
tota die eſtimati ſum⁹ ſic oues occiſiōis: ſꝫ
i his oib⁹ ſupam⁹: ꝓpt̄ eū q̄ dilexit nos. Cer
t⁹ ſū.n. qꝛ neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ āgeli ne
qꝫ pncipat⁹ neqꝫ virtutes neqꝫ iſtātia neqꝫ
futura neqꝫ fortitudo neqꝫ altitudo neqꝫ ꝓ
fundū: neqꝫ creatura alia poterit nos ſepaꝛ
a caritate dei: q̄ ē in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. .IX.

Veritatē dico i xp̄o ieſu ñ mētior teſti-
moniū mihi phibēte ꝯſcientia mea in
ſpiritu ſcto: quoniā triſticia ē mihi magna
ꝛ cōtinuus dolor cordi meo. Optabam.n.
egoipſe anathema eſſe a chriſto ꝓ fratrib⁹
meis q̄ ſūt cognati mei ſm carnē qui ſunt
iſraelite: quorū adoptio eſt filiorū: ꝛ gloria
ꝛ teſtm̄ ꝛ legiſlatio ꝛ obſeq̄ū ꝛ ꝓmiſſa: q̄rū
pr̄es ex q̄b⁹ ē xp̄us ſm carnē: q̄ ē ſup oīa de⁹
bn̄dict⁹ i ſecula amē. Nō āt q꞉ exciderit ver
bū dei. Nō.n. ōes q̄ ex iſrl̄: hi ſūt iſraelite:
neqꝫ q̄ ſemē ſūt abrae ōes filij. Sed i iſaac
vocabit tibi ſemē. i. ñ qui filij carnis hi filij
dei: ſꝫ q̄ filij ſūt ꝓmiſſiōis eſtimāt i ſemine.
Promiſſiōis.n. v̇bū hoc ē. Scd̄ꝫ hoc tp̄us
veniā: ꝛ erit ſare fili⁹. Nō ſolū āt illa: ſꝫ ꝛ re
becca ex vno concubitu hn̄s iſaac pr̄is nr̄i.
Cū.n. nōdū nati fuiſſēt: aut aliq̄d boni egiſ
ſent aut mali: ut ſm electionē ꝓpoſitū dei
manēt: nō ex opib⁹: ſꝫ ex vocāte dictuꝫ ē ei:
qꝛ maior ſuiet miori: ſic ſcritpū ē: Jacob di
lexi: eſau aūt odio habui. Quid ergo dice-
m⁹? Nūq̄d iniq̄tas apud deū? Abſit. Moy
ſi.n. dicit: Miſerebor cui miſt⁹ ſū ꝛ miſico
diā p̄ſtabo cui miſebor. Igit̄ ñ uolētis neqꝫ
currēt̄: ſꝫ miſerēt̄ ē dei. Dic.n. ſcripta pha-
raōi: Qꝛ i hoc ipſū excitaui te ut oñdā i te
virtutē meā: ꝛ ut ānūciet nomē meū i vniu̇
ſa terra. Ergo cui⁹ vult miſeret: ꝛ quē vult
indurat. Dic̄ itaqꝫ mihi: Quid adhuc q̄ri-
tur? Volūtati.n. ei⁹ q̄s reſiſtit? O hō tu qui
es q̄ rn̄deas deo? Nūq̄d dic̄ figmētū ei q̄ ſe
finxit: q̄d me feciſti ſic? An ñ hꝫ ꝑtatē figu
lus luti ex eadē maſſa facē aliud q̄dā vas i
honorē: aliud v̇o i ꝯtumeliā? q꞉ ſi de⁹ volēs
oñdē irā ꝛ notā facē potētiā ſuā ſuſtinuit i
mlt̄a patiētia vaſa ire apta i iteritū: ut oñ-
deret diuitias gl̄ie ſue i vaſa miſicōdie q̄ p̄
parauit i gloriā. Quos ꝛ vocauit ñ ſolū ex
iudeis: ſꝫ ēt ex gētib⁹: ſic̄ i oſee dic̄: Vocabo
nō plebē meā plebā meā: ꝛ nō dilectā dilec-
tā: ꝛ ñ miſicordiā ꝯſecutā miſicordiā ꝯſecu
tā. Et erit i loco vbi dictū ē eis ñ plebs mea
vos: ibi vocabūt filij dei viui. Iſaias āt cla-
mat ꝓ iſrl̄: Si fuerit numer⁹ filiorū iſrl̄ tan
q̄ arena mari: reliq̄e ſalue fiēt. Verbū.n. cō
ſūmās ꝛ abbreuiās i eq̄tate: qꝛ v̇bū breuia-
tū facit dn̄s ſup t̄rā. Et ſicut p̄dixit iſaias
niſi dn̄s ſabaoth reliq̄ſſet nob ſemē: ſic ſo-
doma facti eſſem⁹: ꝛ ſic gomōra ſil̄es fuiſſe
m⁹. Quid ergo dicem⁹? q꞉ gentes q̄ nō ſecta
bant iuſtitiā: apphēderūt iuſticiā: iuſtitiam
aūt q̄ ex fide ē: iſrl̄ v̇o ſectādo legē iuſticie: i
legē iuſticie ñ ꝑuenit. Quare? Quia nō ex
fide: ſꝫ q̄i ex opib⁹. Offenderūt.n. i lapideꝫ
offenſiōis: ſic̄ ſcriptū ē: Ecce pono i ſyon la
pidē offenſionis ꝛ petrā ſcandali: ꝛ oīs qui
credit in eū nō confundetur. .X.

Fratres: volūtas q̄dē cordis mei ꝛ ob
ſecratio ad deū fit ꝓ illis in ſalutem.
Teſtimoniū.n. phibeo illis q꞉ emulationeꝫ
q̄dē dei hn̄t: ſꝫ ñ ſm ſcientiā. Ignorātes.n.
iuſticiā dei: ꝛ ſuā q̄rētes ſtatuer: iuſticie dei
nō ſūt ſubiecti. Finis.n. leg̅ xp̄us ad iuſti-
ciā oī credenti. Moyſes.n. ſcripſit: qm̄ iu
ſticiā que ex lege ē: q̄ fecerit hō viuet in ea.
Que aūt ex fide ē iuſticia ſic dic̄: Ne dixeri̅
corde tuo: q̄s aſcēdet in celū. i. xp̄m deducē
aut q̄s deſcēdet i abyſſū: hoc ē xp̄ꝫ a mōtu-
is reuocare. Sꝫ q̄d dic̄ ſcripta? Prope ē ver
bū i ore tuo ꝛ i cōde tuo. Hoc ē verbū fidei
q̄ꝺ p̄dicam⁹: qꝛ ſi cōfitearis in ore tuo dn̄m
ieſū: ꝛ i corde tuo crediderı̅: q꞉ de⁹ illū ſuſci-
tauit a mortuis: ſalu⁹ eris. Corde.n. credit
ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Dic̄
eiꝫ ſcripta: Oīs q̄ credit in illū: nō ꝯfūdet.
Nō.n. ē diſtictio iudei ꝛ greci. Nā idē dn̄s
oīuꝫ: diues i ōes q̄ iuocāt illū. Oīs.n. q̄cun
qꝫ inuocauerit nomen dn̄i ſalu⁹ erit. Quō

ergo inuocabũt: in quẽ nõ crediderũt? Aut quõ credẽt ei quẽ nõ audierũt? Quõ ãt audiẽt sine ꝑdicãte? Quõ vero ꝑdicabũt: nisi mittãt? sicut scriptũ ẽ: ꝙ speciosi pedes euãgelizantiũ pacẽ: euangelizantiũ bona. Sed nõ omnes obediũt euãgelio. Isaias .n. dicit: Dñe qs credidit auditui nr̃o? Ergo fides ex auditu: audit⁹ aũt p vbũ xp̃i. Sȝ dico: Nũquid nõ audierũt? Et qdẽ in omnẽ trã exiuit son⁹ eoꝝ: ⁊ in fines orbis tre vba eorũ. Sed dico: Nũqd isrl̃ nõ cognouit? Prim⁹ moyses dicit: Ego ad emulationẽ vos adducã i oẽȝ gentẽ i gẽtẽ isipientẽ in iram vos mittã. Isaias aũt audit ⁊ dicit: Inuẽtus sũ a nõ q̃rentib⁹ me: palã apparui his q me ñ interrogabãt. Ad isrl̃ aũt dicit: Tota die expandi manus meas ad ppl̃m nõ credentẽ: sed ꝯtradicentẽ mihi.

.XI.

Dico ergo: Nunqd deus repulit ppl̃m suũ? Absit. Naȝ ⁊ ego israelita sũ ex semine abraã de tribu beniamin. Nõ repulit deus plebẽ suã quã ꝑsciuit. An nescitis in helia qd dicit scriptura: queadmodũ interpellat deũ aduersũ isrl̃? Dñe ꝑphetas tuos occiderũt: altaria tua suffoderũt: ⁊ ego relict⁹ sũ sol⁹: ⁊ q̃rũt aiam meã. Sed qd dicit illi diuinũ respõsũ? Reliq mihi septẽ milia viroꝝ: q ñ curuauerũt genua añ baal. Sic ergo ⁊ in hoc tp̃e relique ẜm electionẽ grĩe dei salue facte sũt. Si ãt grĩa iã ñ ex opib⁹: alioqn grĩa iã ñ ẽ grĩa. Quid ergo? Qđ q̃rebat isrl̃ hoc ñ ẽ ꝯsecut⁹: electio ãt ꝯsecuta ẽ: ceteri vo excecati sũt: sicut scriptũ ẽ. Dedit illis de⁹ spm cõpunctionis: oclos ut ñ videãt: ⁊ aures ut ñ audiant: vsq̧ i hodiernũ diẽ. Et dauid dicit: Fiat mẽsa eoꝝ corã ipis i laquȝ ⁊ in captionẽ et in scãdalũ ⁊ i retributionẽ illis. Obscurent oculi eoꝝ ut videãt: ⁊ dorsũ eoꝝ sẽp icurua. Dico ergo: Nũqd sic offenderũt ut caderẽt? Absit. Sed illoꝝ delicto salus ẽ gẽtib⁹ ut illos emulẽt. ꝙ si delictũ illoꝝ diuitie sũt mũdi: ⁊ diminutio eoꝝ diuitie gẽtiũ: quãto mag plenitudo eoꝝ? Uob̃ .n. dico gẽtib⁹. ꝙdiu qdẽ ego sum gentiũ apostolus: ministeriũ meũ honorificabo: siquo modo ad emulandum prouocem carnẽ meam: ⁊ saluos faciã aliqs ex illis. Si .n. amissio eoruȝ recõciliatio ẽ mũdi: q assũptio nisi vita ex mortuis? ꝙ si delibatio sancta ẽ: ⁊ massa. et si radix sancta: ⁊ rami. ꝙ si aliqui ex ramis fracti sũt: tu aũt cũ oleaster esses: insert⁹ es in illis: ⁊ soci⁹ radicis ⁊ pinguedinis oliue factus es: noli gloriari aduersus ramos. ꝙ si gloriaris: nõ tu radicẽ portas: sȝ radix te. Dicis ergo: Fracti sũt rami ut ego inserar. Bñ ꝓpt̃ incredulitatẽ fracti sũt. Tu ãt fide stas. Noli altũ sape: sed time. Si .n. de⁹ naturalibus ramis nõ pepercit: ne forte nec tibi parcat. Uide ergo bonitatẽ ⁊ seueritateȝ dei. In eos qdẽ q ceciderũt: seueritatẽ: in te ãt bonitatẽ dei: si ꝑmãserĩ i bõitate: alioqn ⁊ tu excideris. Sȝ ⁊ illi si ñ ꝑmãserit i incredulitate inserẽt. Potẽs ẽ .n. deus iterꝝ iserẽ illos. Naȝ ⁊ si tu ex naturali excisus es oleastro, ⁊ ꝯtra naturã insertus es in bonã oliuam: quanto magis hi ẜm naturã inserent sue oliue? Nolo .n. vos ignorare fratres mysteriũ hoc: ut ñ sitĩ vobipis sapiẽtes: q2 cecitas ex ꝑte ꝯtigit i isrl̃: donec plẽitudo gẽtiũ intraret: ⁊ sic ois isrl̃ salu⁹ fieret: sicut scriptũ ẽ. Uẽiet ex syon: q eripiat ⁊ auertat ipietateȝ ab iacob. Et hoc ill' a me testamentũ: cũ abstulero pccã eoꝝ. Scd̃m euãgeliũ qdẽ iimici ꝓpt̃ vos: ẜm electionẽ ãt carissimi ꝓpt̃ patres. Sine pñia eiȝ sũt dona ⁊ vocatio dei. Sicut eiȝ aliquãdo ⁊ vos ñ credidistĩ deo: nũc aũt misericordiã ꝯsecuti estĩ ꝓpt̃ incredulitatẽ illoꝝ: ita ⁊ isti nũc nõ crediderũt i vr̃am misericordiã: ut ⁊ ipi mĩficordiã cõsequãt. Cõclusit .n. de⁹ oia i incredulitate: ut omniũ misereat. O altitudo diuitiarũ sapientie ⁊ scientie dei: ꝙ incõprehensibilia sũt iudicia eius ⁊ iuestigabiles vie eius. Quis enim cognouit sensum domini aut quis cõsiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi: ⁊ retribuetur ei? Qm̃ ex ipso ⁊ per ipsum ⁊ in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula. amen

.XII.

Obsecro itaq̧ vos fratres p mĩficordiã dei: ut exhibeatĩ corpora vr̃a hostiaȝ viuentẽ sanctã deo placentẽ: rationabile obsequiũ vr̃m. Et nolite cõformari huic seculo: sȝ reformamini i nouitate sẽsus vr̃i: ut ꝓbetis q sit volũtas dei bona: ⁊ bñplacẽs et ꝑfecta. Dico .n. p gratiã que data ẽ mihi: oĩbus q sũt int̃ vos: nõ plus sapere ꝙ opõtet sapere: sed sape ad sobrietatẽ: ⁊ vnicuiq̧ sicut deus diuisit mensurã fidei. Sicut .n. i vno corpore multa mẽbra habemus: oia auteȝ mẽbra nõ eundẽ actũ habẽt: ita multi vnũ corp⁹ sum⁹ in xp̃o: singuli aũt alter alteri⁹ mẽbra: habentes donationes scd̃m gratiaȝ que data ẽ nobis differentes: siue prophetiam scd̃m rationem fidei: siue ministeriuȝ

in ministrando. Siue q̄ docet in doctrina.
Qui exhortat̄ in exhortando. Qui tribuit
in simplicitate. Qui preest in sollicitudine.
Qui miseret̄ i hilaritate. Dilectio siñ simu
latione. Odiētes malū: adherentes bono.
Caritatē fraternitatis īuicē diligētes: bono
re inuicē p̄uenietes. Sollicitudine ñ pigri:
spu feruētes: dño seruiētes. Spe gaudētes:
in tribulatōe patiētes: orōni īstātes. Neces-
sitatib⁹ sāctorū cōicantes: hospitalitatē sec-
tātes. B̄ndicite p̄sequētib⁹ uos. B̄ndicite ⁊
nolite maledicē. Gaudete cū gaudētib⁹: fle-
te cū flētibus. Idip̄z īuicē sētiētes: nō alta
sapiētes: sed humilibus cōsentiētes. Nolite
esse p̄udētes apud vosmetipos. Nulli ma
lū p̄ malo reddētes: p̄uidētes bona: nō tm̄
corā deo: sz ēt corā oib⁹ hoib⁹. Si fieri pōt
qd̄ ex vob̄ ē: cū oib⁹ hoib⁹ pacē hñtes. Nō
vosmetipsos defendētes carissimi: sed date
locū ire. Scriptū ē. n. Michi vīdictā: ⁊ ego
retribuā: dic̄ dñs. Sed si esurierit inimicus
tuus ciba illū: si sitit potum da illi. Hoc. n.
faciens carbones ignis congeres super ca-
put eius. Noli vinci a malo: sed vince in bo
no malū.

C. XIII.

Omnis aīa p̄tatib⁹ sublimiorib⁹ subdi
ta sit. Non ē eni p̄tas nisi a deo. Que
aūt sunt: a deo ordinata sūt. Itaq̄z qui resi-
stit p̄tati: dei ordinationi resistit. Qui autē
resistūt: ipsi sibi dānatione acquirūt. Nam
p̄ncipes nō sūt timori boni opis sed mali.
Uis āt nō timē p̄tatē? Bonū fac: ⁊ habebis
laudē ex illa. Dei. n. mīster ē tibi ī bonū. Si
āt malū feceris time. Nō. n. sine causa gladiū
portat. Dei. n. mīster ē vīdex in irā ei q̄ ma-
lū agit. Ideoq̄z necessitate subditi estote: ñ
solū p̄pt̄ irā: sed ēt p̄pt̄ ꝯscientiā. Jō. n. ⁊ tri
buta p̄statis. Mīstri. n. dei sūt: ī hoc ip̄z ser
uientes. Reddite ergo oib⁹ debita. Cui tri-
butū tributū: cui vectigal vectigal: cui timo
rē timorē: cui honorē honorē. Nemini q̄cq̄
debeatis nisi ut inuicē diligatis. Qui. n. diligit
p̄ximū: legē ipleuit. Nā nō adulterab̄ nō oc
cides nō furaberis nō falsū testioniū dices: ñ
cōcupisces: ⁊ si qd̄ ē aliud mandatū in hoc
verbo instaurat̄: diliges p̄ximū tuū sic̄ teip-
sum. Dilectio p̄ximi malū nō opat̄. Plēitu
do ergo legis ē dilectio. Et hoc sciētes tp̄us:
q2 hora ē iam nos de sōno surgē. Nūc. n. p̄-
pior ē nr̄a sal⁹: q̄ꝫ cū credidim⁹. Nox p̄cessit
dies aūt appropīquit. Abiiciam⁹ ergo opa
tenebrarꝫ ⁊ induamur arma lucis: sic ut ī die
honeste āmbulem⁹. Nō ī comessationibus ⁊
ebrietatib⁹: ñ ī cubilibus ⁊ ī pudicitijs: nō ī
contentione ⁊ emulatione: sed induimini
dñm iesum christū: ⁊ carnis curā ne feceritis
in desiderijs.

C. XIIII.

Infirmū āt in fide assumite: non in di
sceptationib⁹ cogitationuꝫ. Alius. n.
credit manducare se oīa. Qui aūt īfirmus
est olus manducet. Is qui manducat: ñ mā
ducantē nō spernat: ⁊ qui nō māducat: mā
ducantē non iudicet. Deus enim illū assūp
sit. Tu qui es q̄ iudicas alienū seruū? Dño
suo stat aut cadit. Stabit aūt. Potens est
enim de⁹ statuere illuꝫ. Nam alius iudicat
diem int̄ diē: alius aūt iudicat omnē diem.
Unusq̄sq̄z ī suo sēsu abūdet. Qui sapit diē
dño sapit: ⁊ q̄ māducat dño māducat. Gra
tias eni agit deo. Et q̄ ñ māducat: dño non
manducat: ⁊ grās agit deo. Nemo. n. nr̄m
sibi viuit: ⁊ nemo sibi morit̄. Siue. n. viui-
mus dño viuim⁹: siue morimur dño mori-
mur. Siue ergo viuim⁹ siue morimur: dñi
sum⁹. In hoc. n. xp̄us mortuus ē ⁊ resurre-
xit: ut ⁊ viuorꝫ ⁊ mortuorꝫ dominet̄. Tu āt
quid iudicas fratrē tuū? aut tu quare sper-
nis fratrē tuū? Omnes. n. stabimus āte tri
bunal xp̄i. Scriptū ē. n. Uiuo ego dic̄ dñs:
q̄m mihi flectet̄ omne genu: ⁊ omnis līgua
confitebit̄ deo. Itaq̄z unusq̄sq̄z nostrum p̄
se rationē reddet deo. Non ergo amplius
inuicem iudicemus: sed hoc iudicate ma-
gis: ne ponatis offendiculū fratri uel scāda
lum. Scio ⁊ confido ī dño iesu: q2 nihil cō-
mune per ipsum: nisi ei qui existimat quid
cōmune esse: illi cōmune est. Si. n. p̄pter ci-
bū frater tuus contristat̄: iam nō scdm cari
tatem āmbulas. Noli cibo tuo illū p̄dere: p̄ q̄
xp̄s mortu⁹ ē. Nō ergo blasphemet̄ bonuꝫ
nr̄m. Nō ē. n. regnū dei esca ⁊ potus: sed iu
stitia ⁊ pax ⁊ gaudiū in spiritu sancto. Qui
enim ī hoc seruit christo: placet deo: ⁊ p̄ba
tus ē hominibus. Itaq̄z que pacis sunt: sec
temur: ⁊ que edificationis sunt inuicem
custodiam⁹. Noli p̄pter escā destruere op⁹
dei. Oīa q̄dē sūt mūda: sed malū ē hoī q̄ p̄
offēdiculū māducat. Bonū ē ñ māducare
carnē ⁊ ñ bibē vinū: neq̄z ī q̄ frat̄ tu⁹ offen-
dit aut scādalizat̄ aut īfirmat̄. Tu fidē quā
habes penes temetipsū: habe corā deo. Be
at⁹ q̄ ñ iudicat semetipsū ī eo q̄ p̄bat. Qui
āt discernit: si māducauerit dānat⁹ ē: q2 nō
ex fide. Oē aūt qd̄ nō ē ex fide: peccatū est.

Debem⁹ aũt nos firmiores C.XV.
ĩbecillitates ĩfirmoꝝ ſuſtinẽ: ⁊ ñ nobꝫ
placẽ: Unuſquiſq; vr̃m ꝓximo ſuo placeat ĩ bo
nũ ad edificationẽ. Etenĩ xp̃s ñ ſibi placuit
ſꝫ ſicut ſcriptũ eſt: improperia ĩpperãtiũ tibi
ceciderunt ſup me. Quecũq; enim ſcripta
ſunt: ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt.
ut ꝑ patientiã ⁊ ɔſolationẽ ſcripturaꝝ ſpẽ
habeam⁹. De⁹ autẽ patientie ⁊ ſolatij det
vobꝫ idipſũ ſapere in alterutrũ ſc̃m ieſũ xp̃z:
ut unanimes vno ore honorificetꝪ deũ: ⁊ pa
trem dñi nr̃i ieſu xp̃i. Propter qđ ſuſcipite
ĩuicem: ſicut ⁊ xp̃s ſuſcepit uos ĩ honorem
dei. Dico. n. xp̃m ieſũ miſtrũ fuiſſe circũciſi
onis ꝓpt̃ veritatẽ dei ad ɔfirmãdas ꝓmiſſi
ones patruz: gentes autem ſup mĩa hono-
rare deũ: ſicut ſcriptũ ẽ: Propterea ɔfitebor
tibi ĩ gẽtib⁹ dñe ⁊ nomini tuo cãtabo. Et ite
rũ dicit: Letamini gẽtes cũ plebe ei⁹. Et ite-
rũ: Laudate ões gẽtes dñm: ⁊ magnificate
eũ ões ppl̃i. Et rurſus iſaias ait: Erit radix
ieſſe: ⁊ q exurget regẽ gẽtes: ĩ eũ gẽtes ſpera
bunt. De⁹ aũt ſpei repleat vos õi gaudio et
pace ĩ credẽdo: vt abundetꝪ ĩ ſpe ⁊ v̾tute ſp̃s
ſc̃ti. Cert⁹ ſũ autẽ fratres mei ⁊ egoipſe de
vobis: qm̃ ⁊ ipſi pleni eſtꝪ dilectione: repleti
õi ſciẽtia: ita ut poſſitꝪ alterutrũ monẽ. Au
dac⁹ ãt ſcripſi vobꝫ frẽs ex pte: tãq; ĩ mẽori-
az uos ĩducẽs: ꝓpt̃ grãz q̃ data ẽ mihi a đo
ut ſim miſter xp̃i ieſu ĩ gẽtib⁹ ſãctificans euã
geliũ đi: ut fiat oblatio gẽtiũ accepta ⁊ ſãcti
ficata ĩ ſp̃u ſãcto. Habeo igit̃ gl̃ã ĩ xp̃o ieſu
ad deũ. Nõ. n. audeo aliqđ loq̃ eoꝝ q̃ ꝑ me
non efficit xp̃s ĩ obediẽtiã gentiũ: v̾bo ⁊ fac
tis ĩ virtute ſignoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ ĩ virtute ſp̃s
ſancti: ita ut ab irl̃m ꝑ circuitũ uſq; ad illy
ricũ repleueri euãgeliũ xp̃i. Sic ãt ꝑdicaui
euãgeliũ hoc: nõ ubi noiat⁹ ẽ xp̃s: ne ſup ali
enũ fundamentũ edificarez: ſed ſicut ſcrip-
tũ ẽ: Qm̃ qb⁹ ñ eſt annũciatũ đ eo vidbũt:
⁊ qui non audierũt de eo ĩtelligent. Propt̃
qđ ⁊ ĩpediebar plurimũ venire ad uos: ⁊ ꝓ
hibit⁹ ſũ uſq; adhuc. Nunc v̾o alteri⁹ locũ
ñ hñs ĩ his regionib⁹: cupiditatem aũt hñs
veniendi ad uos ex multꝪ iam p̃cedentib⁹
annis cũ in hiſpaniaz ꝓficiſci cepero: ſpero
ꝙ preteriens uideam uos: ⁊ a uobis dedu-
car illuc: ſi uobꝫ primũ ex pte fruitus fuero.
Nunc igit̃ ꝓficiſcar in irl̃m miſtrare ſãctis.
Probauerunt. n. macedonia ⁊ achaia col-
lationẽ aliquã facere in pauperes ſãctoꝝ:
q̃ ſũt in irl̃m. Placuit. n. eis ⁊ debitores ſũt
eoꝝ. Nã ſi ſp̃ualiũ eoꝝ participes facti ſũt
gẽtiles: debent ⁊ in carnalibus miſtrare eis.
Hoc igit̃ cum ɔſũmauero ⁊ aſſignauero eis
fructuz hunc: ꝑ uos ꝓficiſcar ĩ hiſpaniam.
Scio ãt qm̃ ueniẽs ad uos ĩ abũdãtia bñ-
dictionis xp̃i ueniã. Obſecro ꝰ uos frẽs per
dñz nr̃z ieſũ xp̃z ⁊ ꝑ caritatẽ ſãcti ſp̃s: ut ad
iuuetꝪ me in orationib⁹ v̾ris ꝓ me ad deũ:
ut liberer ab infidelib⁹: q̃ ſũt in iudea: et ob-
ſequij mei oblatio accepta fiat ĩ irl̃m ſãctis:
ut veniã ad uos ĩ gaudio ꝑ uolũtatẽ dei: ut
refrigerer vobiſcũ. De⁹ ãt pacis ſit cũ õib⁹
vobis amen. C.XVI.
Commẽdo ãt vobꝫ phebẽ ſororẽ nr̃az:
q̃ ẽ ĩ miſterio eccl̃e: q̃ ẽ cenchris: ut eã
ſuſcipiatꝪ in dño digne ſãctis: ⁊ aſſiſtatis ei
in quocũq; negocij veſtri ĩdiguerit. Etenĩz
ipſa q̃z aſtitit multis: ⁊ mihi ipſi. Salutate
priſcã ⁊ aq̃laz adiutores meos in xp̃o ieſu:
q̃ ꝓ aĩa mea ſuas ceruices ſuppoſuerunt: q̃
b⁹ ñ ſolũ ego grãs ago: ſꝫ ⁊ cũcte eccl̃e gẽtiũ:
⁊ domeſticã eccl̃az eoꝝ. Salutate ephene-
tũ dilectuz mihi: q̃ ẽ ꝑmitiu⁹ aſie ĩ xp̃o ieſu.
Salutate mariã q̃ multũ laborauit ĩ vobꝫ.
Salutate andronicũ ⁊ iuliã cognatos ⁊ cõ-
captiuos meos: q̃ ſunt nobiles ĩ apl̃is: q̃ et
ãte me fuerũt ĩ xp̃o ieſu. Salutate ãpliatũ
dilectiſſimũ mihi ĩ dño. Salutate vrbanuz
adiutorẽ nr̃z ĩ xp̃o ieſu: ⁊ ſtachin dilectũ me
uz. Salutate appellen ꝓbũ in chriſto. Sa-
lutate eos q̃ ſunt ex ariſtoboli domo. Sa-
lutate herodionez cognatũ meũ. Salutate
eos q̃ ſũt ex narciſci domo: q̃ ſũt ĩ dño. Sa-
lutate triphenaz ⁊ triphoſaz: q̃ laborant in
dño. Salutate perſidaz cariſſimã: q̃ m̃ltuz
laborauit ĩ dño. Salutate rufum electum
ĩ dño: ⁊ matrẽ ei⁹ ⁊ meã. Salutate aſincre-
tũ phlegõtã hermen patrobaz herman: et
q̃. cũ eis ſũt frẽs. Salutate philologũ ⁊ iuli
az nereũ ⁊ ſororẽ ei⁹ ⁊ olympiadẽ: ⁊ ões qui
cũ eis ſunt ſãctos. Salutate inuicez ĩ oſcu-
lo ſancto. Salutant uos ões eccl̃ie xp̃i. Ro
go ãt uos frẽs: ut obſeruetis eos: q̃ diſſenſi-
ones ⁊ offendicula p̃ter doctrinã quã uos
didiciſtis faciũt: ⁊ declinate ab illis. Hui⁹ce
modi. eñi chriſto dño noſtro non ſeruiunt:
ſed ſuo uentri: ⁊ per dulces ſermones ⁊ bñ-
dictiões ſeducũt corda innocentiũ. Ueſtra
enĩz obedientia in õi loco diuulgata ẽ. Gau
deo igit̃ in uobis: ſed uolo uos ſapientes eẽ
in bono ⁊ ſimplices in malo. Deus autem
pacis conterat ſathanã ſub pedibus veſtris

velocit᷑. Gratia dñi nñi iesu xp̄i vobiscũ. Sa
lutat vos timotheus adiutor me᷒: ⁊ luci᷒ ⁊
iason ⁊ sosi pr̄ cognati mei. Saluto uos ego
tertius: q̄ scripsi epl̄am i dño. Salutat vos
caius hospes me᷒: ⁊ vniuerse eccl̄ie. Salu-
tat uos erast᷒ archar᷒ ciuitatꝭ: ⁊ quart᷒ fra
ter. Gr̄a dñi nñi iesu xp̄i cũ oĩb᷒ vob: amen.
Ei āt q̄ potēs ē uos ɔfirmare iuxta euāge-
liũ meũ ⁊ p̄dicatiōem iesu xp̄i: s; reuelatio-
nē mysterij tp̄ib᷒ etn̄is taciti: qd̄ nũc pate-
factũ ē p scriptas ꝓphetaꝝ s̄m p̄ceptũ etn̄i
dei ad obeditiōez fidei i cũctꝭ gētib᷒ cogniti
soli sapiēti deo p iesũ christum: cui honor ⁊
gl̄a i secula seculoꝝ amen.

Explicit epl̄a pauli ad romanos. Incipit ꝓ
logus i p̄mā epl̄am ad corinthios.

Epistola prima ad corithios ml̄-
tas cās diuersasq; cōplectitur.
Quaruʒ p̄tē relatiōe fratrũ cog̊
nit apl̄us. Partim ipsoꝝ corin-
thioꝝ sunt litteris indicate. Nōnullas v̄o
ꝓ officij sui cura: aut ordinat aut emendat:
⁊ varijs curationibus medetur diuersa in
firmitate languentibus. Nam apud eos p̄-
mum curatur dissensionis uitiuʒ: qd̄ mlt̄i
pseudo apl̄oꝝ vnitatem intulerunt scindē-
tes eccl̄ie: ut ꝓprij nois facerent sectatores:
qd̄ his exprobratur uerbis apl̄us. Hoc aũt
dico: qd̄ vnusq̄sq; v̄m dicit. Ego quidem
sũ pauli: ego aũt apollo: ego v̄o cephe: ego
autem xp̄i. Et oblīq̄ horum se dicit facere
nominum mentionē: ut multo magis eru-
bescant id se facē sub falsoꝝ apl̄oꝝ noibus:
qd̄ ēt si sub pauli ⁊ petri fiet noie: displicēt.
Secũda cā eius inducitur: q̄ paterne oblit᷒
reuerentie vxorē sibi nō erubuit facē de no-
uerca. Qd̄ facin᷒ l; fornicationē appellaue
rit apl̄us: tñ ita ɔdēnauit: ut i ultionē facti
auctorem talis operis diabolo iudicauerit
deputandũ imposita iudiciorum ⁊ litium
tertia questione. Quarto loco matrimoni-
orum iura tractantur his. Quīto loco vir
ginitatis consilium uelut e vicino ɔiungit.
Sexto loco de escaꝝ licētia disputat. Sep-
timo atq; octauo loco de attōdēdo virꝭ et
mulierib᷒ velādo capite: ac sacramentoruʒ
coīone p̄cipit. Nono loco emulatio q̄ diuer
sitate donoꝝ spiritaliũ nascebat sub exēplũ
membroꝝ ⁊ corporis castigat. Decio resur-
rectiōis spes mlt̄ꝭ ⁊ argumentis ⁊ rōnibus
approbat. Ultio de colligēdis ad necc̄itateʒ
scoꝝ nois caritatꝭ cura l̄ edificatio culmen
ipōit. Intserũt his pauce: q̄ aut: ut q̄busdā
uidēt: pēdēt ex supiorib᷒: aut hñt l; ꝓpas tñ
paruulas actiones

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētum.

Corithij sunt achaici: ⁊ hi siliter
ab apl̄o audierunt v̄bũ vitatꝭ: ⁊
subuersi sunt mlt̄ifarie a falsis
apl̄is. Quidā a philosophie v̄-
bosa eloquētia: alij secta legis iudaice iduc-
ti sunt. Hos reuocat apl̄s ad ueraʒ fidem:
⁊ euangelicam sapientiam: scribens eis ab
epheso p timotheũ discipulum suum.

Explicit argumētũ. Incipit epl̄a ad cori
thios prima. Capitulum primum.

Paulus vocatus
apl̄us iesu xp̄i p volũtateʒ
dei ⁊ sosthenes frater ec-
clesie dei q̄ ē corithi: sctifi
catis i xp̄o iesu vocatꝭ sc
tis: cũ oĩb᷒ q̄ iuocāt nomen dñi nñi iesu xp̄i
in oĩ loco ipoꝝ ⁊ nr̄o. Gratia uob᷒ ⁊ pax a
deo p̄re nr̄o ⁊ dño iesu xp̄o. Gr̄as ago deo
meo sēp ꝓ vob᷒ i gr̄a dei: q̄ data ē vob᷒ i xp̄o
iesu: q: i oĩb᷒ diuites facti estꝭ i illo i oĩ v̄bo
⁊ i oĩ scia: sicut testioniũ xp̄i ɔfirmatũ ē i vo
bis: ita ut nihil uobis desit i ulla gr̄a: expec
tātib᷒ reuelatiōez dñi nñi iesu xp̄i: q̄ ⁊ ɔfir-
mabit uos usq; in finem sine crimine: i die
aduent᷒ dñi nostri iesu xp̄i. Fidelis de᷒: per
quem uocati estꝭ i societatem filij ei᷒ iesu xp̄i
dñi nñi. Obsecro āt uos fr̄es p nomē dñi nñi
iesu xp̄i: ut idipsum dicatis oēs: ⁊ ñ sint in
vob᷒ scismata. Sitꝭ āt pfecti in eodē sensu:
⁊ i eadē scientia. Significatum est .n. mihi
de uobis fratres mei ab his q̄ sũt cloes: q:
contentiones sunt inter uos. Hoc aũt dico
qd̄ vnusq̄sq; uestrum dicit. Ego quideʒ suʒ
pauli: ego āt apollo: ego v̄o cephe: ego autē
xp̄i. Diuisus est xp̄s? Nunq̄d paulus cruci-
fixus ē ꝓ vob: aut i noie pauli baptiçati estꝭ?
Gratias ago deo meo: q; neminem uestruʒ
baptiçaui: nisi crispũ ⁊ caiũ: ne quis dicat q;
i noie meo baptiçati estis. Baptiçaui aũt et
stephane domum: ceterum nescio si quem
aliũ v̄m baptiçauerim. Non .n. misit me

xp̄s baptiçare sꝫ euãgeliçare:ñ i sapia uerbi ut ñ euacuet crux xp̄i. Uerbũ.n.cruc ꝑeuntib⁹ q̄dē stulticia ē:his ãt q̄ salui fiunt:idest nob̄ dei v̄tus ē. Scriptũ ē.n. Perdã sapiaꝫ sapientiũ: ⁊ prudētiã prudētiũ reprobabo. Ubi sapiens:ubi scriba:vbi iq̄sitor hui⁹ seculi? Nõne stultã fecit de⁹ sapiam hui⁹ mũdi? Nam q: in dei sapia ñ cog̃uit mũdus ꝑ sapiam deũ:placuit deo ꝑ stultitiã p̄dicationis saluos facē credentes. Q̄m ⁊ iudei signa petũt: ⁊ greci sapiam querunt. Nos ãt p̄dicamus xp̄m crucifixũ:iudeis q̄dē scandalũ:gentib⁹ ãt stultitiam:ip̄is ãt vocatꝭ iudeis atqꝫ grecis xp̄ꝫ dei v̄tutē ⁊ dei sapiaꝫ. Quia q̄ȯ stultũ ē dei:sapiēti⁹ ē hoib⁹: ⁊ q̄ȯ ĩfirmũ ē dei:forti⁹ ē hoib⁹. Uidete.n.vocationē v̄ram f̃res:q: ñ ml̄ti sapiētes ẜm carnē: ñ ml̄ti potētes:ñ multi nobiles:sed q̄ stulta sũt mũdi elegit de⁹:ut ꝯfũdat sapientes: et ĩfirma mundi elegit de⁹:ut ꝯfũdat fortia:et ĩg̃bilia mũdi ⁊ ꝯtēptibilia elegit de⁹: ⁊ ea q̄ nõ sũt:ut ea q̄ sũt destruēt:ut ñ gl̄iet oĩs caro ĩ ꝯspectu ei⁹. Ex ipso aũt uos estꝭ ĩ xp̄o iesu: qui factus ē nob̄ sapientia ⁊ iustitia ⁊ sãctificatio ⁊ redemptio:ut queãdmoduꝫ scriptum ē:q̄ gl̄at ĩ dñ̄o gloriet. C .II.

Et ego cum uenissem ad uos f̃res: vēi nõ in sublimitate sermonis aut sapiētie:annuncians uob̄ testimonium xp̄i. Nõ .n.iudicaui me scire aliquid inter uos:nisi iesũ xp̄m: ⁊ hũc crucifixũ. Et ego ĩ ĩfirmitate ⁊ timore ⁊ tremore mltõ fui apud uos et s̃mo me⁹ ⁊ p̄dicatio mea:non in ꝑsuasibilibus humane sapientie v̄bis:sed in ostensione sp̄s ⁊ v̄tutꝭ:ut fides v̄ra nõ sit ĩ sapiētia hoium: sꝫ in virtute dei. Sapiam ãt loquimur inter perfectos. Sapientiam v̄o non huius seculi: neqꝫ p̄ncipum huius seculi q̄ destruuntur: sed loquimur dei sapiētiã in mysterio que abscondita est:quã predestiauit deus ante secula in gl̄am n̄ram:quã nemo principũ hui⁹ seculi cog̃uit. Si.n. cog̃uissent:nũquã dñ̄ꝫ glorie crucifixissēt. Sicut scriptum est: q̄ ocul⁹ non vidit nec aurꝭ audiuit: nec cor hoĩs ascendit: q̄ preparauit deus his q̄ diligunt illum. Nobis autem reuelauit de⁹ ꝑ sp̄m suũ. Spiritus.n.oĩa scrutatur:etiaꝫ ꝓfunda dei. Quis.n.scit hoiuꝫ q̄ sũt hoĩs:nisi sp̄s hoĩs q̄ in ipso ē? Ita ⁊ q̄ dei sunt nemo cog̃uit:nisi sp̄us dei. Nos ãt non sp̄m huius mundi accepimus: sed sp̄ꝫ q̄ ex deo ē: ut sciamus que a deo donata sũt nob̄:q̄ ⁊ loq̄mur nõ ĩ doctis hũane sapiētie uerb̄:sꝫ ĩ doctina sp̄s:sp̄ualib⁹ sp̄ualia cõparãtes. Aĩalis ãt hõ nõ ꝑcipit ea q̄ sũt spirit⁹ dei. Stultitia.n.ē illi: ⁊ nõ põt intelligē: q: spiritualit̃ examinat. Spiritualis autē iudicat oĩa: ⁊ ipse a nemine iudicatur:sicut scriptũ ē: Quis.n.cog̃uit sēsũ dñ̄i:aut q̄s ĩstruxit eũ. Nos ãt sensũ xp̄i hēm⁹. C .III.

Et ego f̃res ñ potui uob̄ loq̄ q̄̃si spiritualib⁹: sꝫ q̄̃si carnalib⁹. Tanq̄ paruulꝭ in xp̄o lac uob̄ potũ dedi ñ escaꝫ. Nondũ.n.poteratꝭ:sꝫ nec.nc̄ q̄dē potestꝭ. Adhuc .n.carnales estꝭ. Cum.n. sit inter uos çelus ⁊ contentio: nonne carnales estis: ⁊ ẜm hominem ãbulatis? Cum.n.quis dicat:ego q̄dē sũ pauli:ali⁹ ãt:ego apollo:nonne hoĩes estꝭ? Quid igit̃ ē apollo? Quid v̄o paulus? Ministri eius cui credidistis: Et unicuiqꝫ sic̃ dñ̄s ꝺdit. Ego plantaui: apollo rigauit: sed de⁹ nc̄ ĩcremētũ dedit. Itaqꝫ neqꝫ q̄ plãtat ē aliq̄d neqꝫ q̄ rigat:sed q̄ ĩcremētuꝫ dat de⁹. Qui plãtat ãt ⁊ q̄ rigat:vnuꝫ sũt. Un⁹q̄sqꝫ ãt ꝓpam mercedē accipiet ẜm suũ laborē. Dei.n.sum⁹ adiutores. Dei agriculta estꝭ:dei edificatio estis. Secũdũ g̃ram dei q̄ data ē mihi:ut sapiēs architect⁹ fũdamētũ posui:ali⁹ ãt sup̱edificat. Unusq̄sqꝫ ãt videat quõ sup̱edificet. Fũdamentũ.n.aliud nemo põt ponē pret̃ id q̄ȯ positũ ē:q̄ȯ ē xp̄us iesus. Siq̄s ãt sup̱edificat supra fũdamētũ hoc aurꝫ argētũ lapides p̄ciosos ligna fenũ stipulã: uniuscui⁹qꝫ op⁹ manifestũ erit. Dies.n.dñ̄i declarabit:q: ĩ igne reuelabit: ⁊ uniuscui⁹qꝫ op⁹ q̄le sit:ignis ꝓbabit. Sicui⁹ op⁹ mãserit:q̄ȯ sup̱edificauit:mercedē accipiet. Sicuius op⁹ arserit:detrimentũ patietur: ipse ãt saluus erit:sic tñ̄ q̄̃si per igneꝫ. Nescitis q: templũ dei estis: ⁊ spirit⁹ dei habitabit in uob̄? Siq̄s ãt templũ dei uiolauerit disperdet illũ de⁹. Templum.n.dei sc̄m est: q̄ȯ estis uos. Nemo se seducat. Siq̄s videtur ĩt uos sapiens eē in hoc seculo: stult⁹ fiat:ut sit sapiens. Sapia.n.hui⁹ mũdi stultitia ē apud deum. Scriptũ ē.n. Cõp̄hendã sapiētes in astutia eoꝝ. Et iteꝝ: Dñ̄s nouit cogitatiões sapiētiũ:q̄m uane sunt. Nemo itaqꝫ gl̄et ĩ hoibus. Oĩa.n.v̄ra sũt:siue paulus siue apollo: siue cephas siue mũd⁹ siue uita siue mors siue p̄ñtia siue futura. Oĩa.n.v̄ra sũt:uos autē christi:xp̄s ãt dei.

Sic nos existimet homo. C .IIII. ut ministros christi: et dispensatores

ministeriorum dei. Hic iam queritur inter
dispe̅satores: ut fidel' q̄s inueniat. Mihi au̅t
p minimo e̅: ut a uob' iudicer: aut ab humāo
die. Sz neq₃ meipsu̅ iudico. Nihil .n. mihi
ꝯsci᷒ su̅: sz n̄ i hoc iustificat᷒ su̅. Qui a̅t iudi
cat me dn̄s e̅. Itaq₃ nolite a̅te te̅p᷒ iudicare:
q̄adusq₃ veniat dn̄s: q̄ ⁊ illuiabit absco̅dita
tenebraꝝ: ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiu̅: ⁊ tu̅c
laus erit vnicuiq₃ a deo. Hec a̅t fratres tra̅s
figuraui i me ⁊ apollo ꝑpter uos: ut i uob'
discat̄: ne supra q̄ scriptu̅ est vn᷒ aduersus
alterum inflet̄ p alio. Quis .n. te discernit?
Quid a̅t hes: qd̄ no̅ accepisti? Si a̅t accepi-
sti: q̄d gl'ari q̄si n̄ acceperis? Ia̅ saturati est̄
ia̅ diuites fc̄i est̄. Sine nob' regnatis. Et uti
na̅ regnet̄: ut ⁊ nos uobiscu̅ regnem᷒. Pu-
to .n. q̄ de᷒ nos aplo̅s nouissi̅os ostēdit ta̅q̄
morti destiatos: q₂ spectaculu̅ fc̄i sum᷒ mun
do ⁊ angelis ⁊ hoib᷒. Nos stulti ppt̄ xp̄m:
uos a̅ prude̅tes in xp̄o. Nos infirmi: uos a̅t
fo̅tes. Uos nobiles: nos a̅t ignobiles. Usq₃
in hanc horam ⁊ esurimus ⁊ sitim᷒ et nudi
sum᷒ ⁊ colaphis cedimur ⁊ i̅stabiles sum᷒:
⁊ laboramus operantes manib᷒ n̄ris. Ma-
ledicimur ⁊ bn̄dicim᷒. Persecutionem pa
timur: ⁊ sustinemus. Blasfemamur: ⁊ obse
cramus. Ta̅q̄ purgamenta huius mundi
facti sumus oi̅um peripsima usq₃ adhuc.
No̅ ut ꝯfu̅dam uos hec scribo: sed ut filios
meos carissimos moneo. Naz si dece̅ milia
pedagogoꝝ habeat̄ in xp̄o: sz n̄ m̄ltos p̄res.
Nam i xp̄o iesu p eua̅geliu̅ ego uos genui.
Rogo g̊ uos: imitatores mei estote: sicut et
ego xp̄i. Ideo misi ad vos timotheu̅: q̄ e̅ fili
us me᷒ carissimus ⁊ fidelis dn̄o: q̄ uos co̅-
monefaciat uias meas: q̄ su̅t i xp̄o iesu: sic
ubiq₃ i oi̅ eccl'a doceo. Ta̅q̄ n̄ ventur᷒ si ad
uos: sic i̅flati su̅t q̄da̅. Uenia̅ a̅t ad uos cito
si dn̄s uoluerit: ⁊ cog̅sca̅ n̄ ꝭmone̅ eoꝝ qui
inflati sunt: sed v̅tutem. No̅ .n. in sermone
e̅ regnu̅ dei: sed in v̅tute. Quid uult̄: i v̅ga
veniam ad uos: an in caritate ⁊ sp̄u ma̅sue-
suetudinis?

C .V.

Omnino auditur int̄ uos fornicatio: ⁊ talis fornicatio q̄lis nec int̄ gentes:
ita ut vxorem p̄ris sui aliq̄s he̅at. Et uos i̅-
flati estis ⁊ non magis luctum habuist̄: ut
tollat̄ de medio v̄m: qui hoc op᷒ fec̄. Ego
quidem absens corpore: p̄ns au̅t sp̄u: ia̅ iu-
dicaui: ut p̄ns eu̅ q̄ sic opat᷒ e̅ i noie dn̄i n̄ri
iesu xp̄i: ꝯgregat̄ vob': ⁊ meo sp̄u cu̅ v̅tute
dn̄i iesu: trade̅ hui᷒ mo̅i hoiem sathane in
i̅teritu̅ carnis: ut sp̄s salu᷒ sit i die dn̄i n̄ri ie
su xp̄i. No̅ e̅ bo̅a gl'atio v̄ra. Nescitis quia
modicum ferme̅tu̅ tota̅ massa̅ corrumpit?
Expurgate uet᷒ fermentu̅: ut sitis noua ꝯ-
spersio: sicut est̄ azimi. Eteniz pascha n̄rm
imolat᷒ e̅ xp̄s. Itaq₃ epulemur n̄ i ferme̅to
ueteri: neq₃ i ferme̅to malicie ⁊ neq̄tie: sed i
azimis sinceritat̄ ⁊ v̄itatis. Scripsi uob' in
epl'a ne co̅misceāini fo̅nicarijs. No̅ utiq₃ fo̅
nicarijs hui᷒ mu̅di aut auaris: aut rapacib᷒
aut idolis huientib᷒: alioq̄n debueratis de
hoc mu̅do exijsse. Nu̅c a̅t scripsi uob': n̄ co̅-
misceri. Si is q̄ frat̄ noiat̄ it̄ uos: e̅ fornica
tor: aut auarus aut idolis huie̅s aut male-
dic᷒ aut ebriosus aut rapax: cum huiusmo̅i
nec cibu̅ sume̅. Quid .n. mihi d̄ his q̄ foris
su̅t iudicare? No̅ne d̄ his q̄ it᷒ su̅t vos iudi-
cat̄? Na̅ eos q̄ foris su̅t de᷒ iudicabit. Auferte
malum ex vobisipsis.

C .VI.

Audet aliq̄s v̄m hn̄s negociu̅ aduer-
sus alteꝝ: iudicari apud iniq̄s: ⁊ non
apd̄ sc̄os? An nescit̄: q̄m sc̄i d̄ hoc mu̅do iu
dicabu̅t? Et si i uob' iudicabit mu̅d᷒: idigni
estis qui de minimis iudicet̄? Nescitis q̄m
angelos iudicabimus: qua̅to mag̅ secula-
ria? Secularia igitur iudicia si habueritis:
ꝯte̅ptibiles q̄ su̅t i eccl'a illos constituite ad
iudica̅dum. Ad verecu̅dia̅ v̄raz dico. Sic
non e̅ inter uos sapie̅s q̄sq̄ q̄ possit iudica-
re inter fratrem suu̅: sed frat̄ cuz fr̄e iudicio
ꝯtendit: ⁊ hoc apud i̅fideles. Ia̅ q̄de̅ oi̅no d̄
lictum est i uob': q̄ iudicia he̅t̄ it̄ uos. Qua
re n̄ magis iniuriam accipitis? Quare no̅
mag̅ fraudem patimini? Sed uos i̅iuriam
facitis ⁊ fraudatis: ⁊ hoc fr̄ib᷒. An nescit̄:
q₂ i̅iq̄ regnu̅ dei n̄ possidebunt? Nolite erra
re: neq₃ fornicarij neq₃ idolis seruientes: ne
q₃ adulteri neq₃ molles neq₃ masculoꝝ co̅-
cubito̅es neq₃ fures neq₃ auari neq₃ ebriosi
neq₃ maledici neq₃ rapaces regnu̅ dei possi
debu̅t. Et hec aliq̄n quide̅ fuistis: sed ablu-
ti estis: sed sa̅ctificati estis: sed iustificati est̄
in noie dn̄i n̄ri iesu xp̄i: ⁊ i sp̄u dei n̄ri. Oia
mihi licent: sz n̄ oia expediunt. Oia mihi li-
cent: sz ego sub nulli᷒ redigar potestate. Es-
ca ve̅tri: ⁊ venter esc̄: de᷒ a̅t ⁊ hu̅c ⁊ ha̅c de-
struet. Corp᷒ a̅t non fornicationi sz dn̄o: et
dn̄s corpori. De᷒ u̅o ⁊ dn̄z suscitauit: ⁊ nos
suscitabit per uirtutem suaz. Nescitis q̄m
corpora v̄ra me̅bra su̅t xp̄i? Tolle̅s g̊ me̅bra
xp̄i: facia̅ me̅bra me̅tricis? Absit. An nesci-
tis: q̄m qui adheret meretrici: vnu̅ corpus

efficit? Erūt.n.īqt duo ī carne vna. Qui āt
adheret dño: vnꝰ spš ē. Fugite fornicatōez.
Oē.n.pc̄m qḋcunqꝫ fecerit hō: extra cōpꝰ
ē: q āt fōnicat: ī corpꝰ suū peccat. An nescitꝭ
qm̄ mēbra vr̄a tēplū ē spš sācti: q ī uobꝭ ē: q̄
hētis a deo: ⁊ nō estis vr̄i. Empti enim estꝭ
precio magno: glorificate ⁊ portate deum ī
corpore vr̄o.

C.VII.

De qbꝰ aūt scripsistis mihi: bonū ē homini mulierē n̄ tangē. Propt̄ fornicatiōnē āt vnusq̄sqꝫ suā vxorē hēat: ⁊ vnaq̄qꝫ suū viꝝ hēat. Vxōi vir debitū reddat: similiter āt ⁊ vxor viro. Mulier sui corporꝭ potestatē n̄ hꝫ: sꝫ vir: silr̄ āt ⁊ uir sui corporis ptātē n̄ hꝫ: sed mulier. Nolite fraudare iuicem: nisi forte ex ꝯsensu ad tp̄s: ut uacetis orōni: ⁊ iteꝝ reuertimini ī idipsū: ne tentet uos sathanas ꝑpt̄ ꝯtinētiā uestrā. Hoc āt dico ſm īdulgētiā: n̄ ſꝫ imperiū. Volo autē ōes uos hoīes eē sicut meipsū. Sed vnusq̄sqꝫ ꝓpium donū hꝫ ex deo: alius q̄dē sic: alius vo sic. Dico āt non nuptis ⁊ uiduis: bonum est illis si sic permanserint: sicut et ego. Q si nō se ꝯtinēt: nubāt. Meliꝰ ē.n.nubē q̄ uri. His aūt q mr̄imonio iūcti sūt precipio: nō ego: sed dn̄s: vxorē a viro nō discedere. Q si discesserit: manere innuptā: aut uiro suo reconciliari. Et uir uxorē n̄ dimittat. Nā ceteris dico ego non dn̄s: Siquis frater vxorem hꝫ infidelem: ⁊ hec consētit hitare cū illo: n̄ dimittat illā. Et siq̄ mulier hꝫ virū infidelē: ⁊ hic ꝯsentit hitare cū illa: nō dimittat viꝝ. Sāctificatus ē.n. vir infidelis per mulierē fidelē: ⁊ sāctificata ē mulier infidelis per viꝝ fidelē. Alioq̄n filij vr̄i īmūdi essent: nūc āt sc̄i sūt. Q si īfidelis discedit: discedat. Nō .n. seruituti subiectꝰ ē frꝫ aut soror ī eiusmodi. In pace aūt vocauit uos deꝰ. Unde.n. scis mulier si viꝝ saluū facies? Aut unde scis uir si mulierem saluā facies? Nisi vnicuiqꝫ sic̄ dimisit dn̄s. Unūquēqꝫ sicut uocauit deꝰ ita āmbulet: ⁊ sicut ī oībꝰ ecclījs doceo. Circūcisus aliq̄s vocatꝰ ē: n̄ adducat ꝑputiū. In ꝑputio aliquis vocatꝰ ē nō circūcidatur. Circūcisio nihil ē: ⁊ ꝑputiū nihil ē: sed obſuatio mādatoꝝ dei. Unusq̄sqꝫ ī q̄ uocatōe vocatꝰ ē ī ea ꝑmāeat. Seruus uocatus es: n̄ sit tibi cure. Sꝫ et si potes fieri liber: magis utere. Qui.n. ī dño vocatus est seruꝰ: libertꝰ est dn̄i. Silr̄ q libꝭ uocatus ē: seruꝰ ē xp̄i. Precio empti estis: nolite fieri ſui hoīum. Unusq̄sqꝫ ḡ ī q̄ vocatus est frater: ī hoc ꝑmaneat apud deū. De v̄ginibꝰ aūt ꝑceptū dn̄i n̄ hēo: ꝯsilium āt do tāq̄ miam ꝯsecutꝰ a deo: ut sim fidelis. Existimo.n. hoc bonū eē ꝑpt̄ īstātē nc̄citatem: qm̄ bonū ē hōi sic eē. Alligatꝰ es vxori: noli q̄rere solutionē. Solutꝰ es ab vxore: noli q̄rere vxorē. Si āt acceꝑis vxorē: nō peccasti ⁊ si nupserit v̄go non peccauit. Tribulationē tn̄ carnis habebūt huiꝰmōi. Ego āt vobꝭ parco. Hoc itaqꝫ dico ſr̄es: Tempꝰ breue ē. Reliquū ē: ut ⁊ q hn̄t vxores: tāq̄ n̄ hn̄tes sint: ⁊ q flēt tāq̄ n̄ flētes: ⁊ q gaudēt: tāq̄ n̄ gaudentes: ⁊ q emunt tanq̄ nō possidētes: ⁊ q utūtur hoc mūdo tanq̄ nō utant̄. Preterit.n. figura huiꝰ mūdi. Volo āt uos sine sollicitudine esse. Qui sine vxore est: sollicitus ē q̄ dn̄i sunt: quō placeat deo. Qui aūt cū vxore est: sollicitus est q̄ sunt mūdi: quō placeat uxori ⁊ diuisus ē. Et mulier inupta ⁊ v̄go cogitat q̄ dn̄i sunt: ut sit sc̄a cōpore et sp̄u. Que autem nupta est: cogitat q̄ sunt mūdi: quō placeat uiro. Porro hoc ad vtilitatem ur̄am dico: nō ut laqueū uobꝭ īījciā: sed ad id qḋ hōestū ē: ⁊ qḋ facultatē ꝑbeat sine impedimento dn̄m obsecrandi. Siq̄s autem turpem se uideri existimat super uirgine sua: q̄ sit superadulta ⁊ ita oportet fieri: qḋ uult faciat. Non peccat si nubat. Nā q statuit in corde suo firmus non hn̄s necessitatem: ptātē aūt hn̄s sue volūtatis: et hoc iudicauit in cōde suo ſuare v̄ginē suā: bn̄facit. Igit̄ ⁊ q mr̄imōio iūgit v̄ginē suā: bn̄facit: ⁊ q nō iūgit: melius facit. Mulier alligata est legi: quāto tp̄e vir eiꝰ viuit. Q si dormierit vir eiꝰ: libata ē a lege. Cui autem vult nubat: tm̄ ī dño. Beatior āt erit: si sic ꝑmāserit ſm meū ꝯsiliū. Puto aūt q̄ ⁊ ego sp̄m dei habeam.

C.VIII.

De his āt que idolis sacrificātur scimꝰ q: ōes sciam hēmus. Scientia inflat: caritas vero edificat. Siquis autem se existimat scire aliquid: nōdū cognouit queadmodum oporteat eum scire. Siq̄s aūt diligit deum: hic cognitus est ab eo. De escis āt que idolis imolantur scimus: q: nihil ē idolum in mūdo: ⁊ q̄ nullus deꝰ nisi vnus. Nā ⁊ si sunt qui uocantur dīj: siue in celo siue ī terra: siquidē sūt dīj mlt̄i ⁊ dn̄i multi: nobꝭ tn̄ vnꝰ deꝰ pater ex q̄ oīa: ⁊ nos ī illo: ⁊ vnꝰ dn̄s iesus xp̄s ꝑ quē oīa: ⁊ nos per ipsum. Sed n̄ ī oībꝰ ē scia. Quidā āt cū ꝯscia usqꝫ nūc idoli: quasi idolotitū mādūcāt: ⁊ ꝯscia

ipoꝝ cū sit īfirma polluit̾. Esca āt nos ñ cō
mēdat deo. Neqȝ.n.si mādučauerim⁹: abū
dabim⁹: neqȝ si nō mādučauerim⁹: deficie-
m⁹. Uidete aūt: ne forte hec licētia uīa offē-
diculū fiat īfirmis. Si.n. qͥs uiderit eū qui
hȝ sciam ī idolio recūbentē: nōne ꝯscia ei⁹
cū sit īfirma edificabit̾ ad mādučandū ido-
latita? Et peribit īfirm⁹ ī tua ꝯscia frat̾: ꝓpt̾
quē xp̄s mortu⁹ ē: sic āt peccātes in f̄res ⁊ ꝑ
cutiētes ꝯsciam eoꝝ īfirmā ī xp̄m peccatis.
Quapropt̾ si esca scādaliçat fratrem meū:
nō mādučabo carnē ī eternum: ne fratrem
meum scandaliçem. ¶ .IX.

Non sum liber? Nō sum apl̄s? Nōne
xp̄m iesū dn̄m nr̄m uidi? Nōne opus
meū uos estī ī dn̄o? Et si aliȷs non sū apl̄s:
sȝ tn̄ uobis sum. Nam signaculū apostola-
t⁹ mei uos estī in dn̄o. Mea defensio apud
eos q̄ me īt̾rogant: hec ē. Nūqd nō hēmus
p̄tatē mādučandi ⁊ bibendi? Nūqd ñ hēm⁹
p̄tatē sororem mulierem circūducendi: sic
⁊ ceteri apl̄i f̄res dn̄i ⁊ cephas? Aut solus
ego ⁊ barnabas nō habem⁹ potestateȝ hoc
operandi? Quis militat suis stipendȷs un
q̄? Quis plātat uineā: ⁊ de fructu ei⁹ ñ edit?
Quis pascit gregē: ⁊ de lacte gregis nō mā
ducat? Nūqd ꝫm hoiem hec dico? An ⁊ lex
hec ñ dicit? Scriptū ē.n. in lege moysi: Nō
alligabis os boui triturāti. Nūqd ō bobus
cura ē deo? An ꝓpt̾ uos utiqȝ hec dicit? Nā
ꝓpt̾ nos scripta sūt: qm̄ debet in spe q̄ arat
arare: ⁊ q̄ triturat ī spe fruct⁹ ꝑcipiēdi. Si
nos uob̄ sp̄ualia seīauimus: magnū est si
nos carnalia uīa metam⁹? Si aliȷ p̄tat̾ uīe
participes sunt: q̄re nō poti⁹ nos? Sed non
usi sumus hac p̄tate. Sed oīa sustinemus
ne qd̄ offendiculū demus euāgelio xp̄i. Ne
scitis: qm̄ q̄ in sacrario opāt̾: que de sacra-
rio sunt edunt? Et qui altario deseruiūt cū
altario participant. Ita ⁊ dn̄s ordiauit his
q̄ euāgelium annunciant: de euangelio ui-
uere. Ego āt nullo hoꝝ usus sū. Nō auteȝ
scripsi hec: ut ita fiāt ī me. Bonū ē.n. mihi
magis mori: q̄ ut gl̄am meam qͥs euacuet.
Nā ⁊ si euāgeliçauero: nō ē mihi gl̄a. Necci-
tas.n. mihi īcūbit. Ue.n. mihi ē: si nō euan
geliçauero. Si.n. uolens hec ago mercedeȝ
hēo: si āt īuitus: dispēsatio mihi credita ē.
Que ē ḡ merces mea? ut euāgeliū ꝑdicans:
sine sūptu ponā euāgeliū: ut nō abutar po-
testate mea in euāgelio? Nā cū liber essē ex
oīb⁹: oīū me ꝫuū feci: ut plures lucrifacerē.

Et fact⁹ sū iudeis tāq̄ iudeus: ut iudeos lu
crarer. His q̄ sub lege sūt: q̄si sub lege essē:
cum ipse non essem sub lege: ut eos q̄ sub le
ge erant lucrifacerē. His q̄ sine lege erāt tā
q̄ sine lege essē: cū sine lege dei nō eēm: sed ī
lege essem xp̄i: ut lucrifacerē eos q̄ sine lege
erant. Factus sum infirmus infirmus: ut in
firmos lucrifacerē. Oīa oīb⁹ fact⁹ sū: ut oēs
facerē saluos. Oīa āt facio ꝓpt̾ euāgeliū: ut
particeps ei⁹ efficiar. Nescit̾ q̄ hi q̄ ī stadio
currūt: oēs q̄dē currūt: sed vnus accipit bra
uiū? Sic currite: ut cōphēdatis. Oīs aūt q̄
ī agone ꝯtēdit ab oīb⁹ se abstinet: ⁊ illi q̄dē:
ut corruptibilē coronā accipiant: nos autē
īcorruptam. Ego igit̾ sic curro ñ q̄si ī icertū:
sic pugno ñ q̄si aerē v̄berans. Sed castigo
corpus meū: ⁊ ī ꝫuitutē redigo: ne forte cuȝ
aliȷs ꝑdicaueri: ipse reprob⁹ efficiar. ¶ .X.

Nolo.n. uos ignorare f̄res: qm̄ patres
nostri oēs sub nube fuerunt: ⁊ oēs
mare trāsieēt ⁊ oēs in moyse baptiçati sūt
nube ⁊ ī mari. Et oēs eādē escā spiritalē mā
ducauerūt: ⁊ oēs eūdem potum spiritalem
biberunt. Bibebant āt de spiritali ꝯsequēte
eos petra: petra āt erat xp̄s. Sȝ ñ ī plurib⁹
eoꝝ bn̄placitum ē deo. Nā ꝓstrati sūt ī de-
serto. Hec āt ī figura facta sūt nr̄i: ut ñ sim⁹
cōcupiscētes maloꝝ: sicut ⁊ illi concupierūt.
Neqȝ idolatre efficiamini: sicut quidam ex
ipsis: queādmodū scriptū ē. Sedit ppl̄s mā
ducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerunt ludere. Ne-
qȝ fornicemur sicut q̄dam ex ipsis fornicati
sunt: ⁊ ceciderunt vna die vigintitria milia.
Neqȝ tentemus xp̄m: sicut quidā eoꝝ tēta
uerunt: ⁊ a serpentib⁹ perierūt. Neqȝ mur-
murauerit̾: sicut quidā eoꝝ murmuraue-
runt: ⁊ perierūt ab extminatore. Hec auteȝ
oīa ī figura ꝯtingebant ill̄: scripta sūt autē
ad correptiōem nr̄am: in q̄s fines seculoꝝ
deuenerūt. Itaqȝ q̄ se existimat stare: uide-
at ne cadat. Tentatio vos nō apphendat:
nisi humana. Fidelis āt deus ē: qui nō pati
etur uos tentari supra id qd̄ potestī: sed fa-
ciet ēt cū tētatiōe ꝓuentum: ut possitī susti-
nere. Propter qd̄ carissimi mihi: fugite ab
idoloꝝ cultura. Ut prudentib⁹ loq̄r: vos ip̄i
iudicate qd̄ dico. Calix bn̄dictiōis cui bene
dicimus: nōne cōicatio sāguis xp̄i ē? Et pa
nis quē frangimus nōne participatio corpo
ris dn̄i ē? Qm̄ vnus pāis ⁊ vnū corp⁹ multi
sumus: omnes qui de vno pane ⁊ de vno
calice participam⁹. Uidete isrl̄ ꝫm carnem.

Nõne q̄ edũt hostias: participes sũt altaris?
Quid ḡ? Dico ꝙ idolis imolatũ sit aliq̄d:
aut qḋ idolũ sit aliq̄d? Sed q̄ imolãt gẽtes
demonijs imolãt: ⁊ ñ deo. Nolo ãt vos so-
cios fieri demonioꝝ. Nõ potestis calicẽ dñi
bibere: ⁊ calicẽ demonioꝝ: ñ potestis mense
dñi participes eẽ ⁊ mense demonioꝝ. An e-
mulamur dñz? Nũq̄d fortiores illo sumus?
Oia mihi licent: sed non oia expediunt.
Oia mihi licẽt: sz ñ oia edificãt. Nemo qḋ
suũ est q̄rat: sed qḋ alterius. Omne qḋ i ma-
cello uenit mãducate: nihil ĩtrogãtes ꝓpter
ꝯsciam. Dñi ẽ t̃ra ⁊ plẽitudo eius. Siq̄s vo-
cat uos ĩfideliũ ad cenã ⁊ vultis ire: oẽ qḋ uo-
bis apponit mãducate: nihil ĩtrogãtes ꝓpt
ꝯsciaz. Siq̄s ãt dixerit hoc imolatũ ẽ idolis:
nolite manducare ꝓpt illũ q̄ ĩdicauit ⁊ ꝓpt
ꝯsciam. Cõsciaz ãt dico: ñ tuã sz alterius. Ut
q̄d. n. libtas mea iudicat ab aliẽa ꝯscia? Si
ego cũ gr̃a participo: q̄d blasfemor ꝑ eo ꝙ
gr̃as ago? Siue ḡ mãducatis siue bibitis: uel
aliud q̄d facitis: oia ĩ gl̃a dei facite. Sine of-
fẽsiõe estote iudeis ⁊ gẽtib⁹ ⁊ eccl̃e dei: sicut
⁊ ego ꝑ oia oĩb⁹ placeo: ñ q̄rẽs qḋ mihi uti-
le ẽ: sz qḋ mltis: ut salui fiant. ¶ .XI.

Imitatores mei estote: sicut ⁊ ego xp̄i.
Laudo ãt vos fr̃es: ꝙ ꝑ oia mei mẽo-
res estis: ⁊ sic̃ tradidi uob̃ p̃cepta mea tenetis.
Uolo ãt vos scire: ꝙ ois viri caput xp̄us ẽ:
caput aũt mulieris vir: caput v̉o xp̄i de⁹. Ois
vir orãs aut ꝓphetãs uelato capite: detur-
pat caput suũ. Ois ãt mulier orãs aut pro-
phetans non velato capite deturpat caput
suũ. Unũ est. n. ac si decaluet. Nã si ñ velat
mulier: tondeat. Si v̉o turpe ẽ mulieri ton-
deri aut decaluari: velet caput suũ. Uir q̄dẽ
nõ dz uelare caput suũ: qm̃ imago ⁊ gl̃a dei
est: mulier ãt gl̃a viri ẽ. Nõ. n. vir ex muliere
ẽ: sz mulier ex viro. Eteñ nõ ẽ creat⁹ vir ꝓpt
mulierẽ: sed mulier ꝓpter viruz. Ideo d̃bet
mulier uelamẽ hr̃e sup̱ caput suum: ⁊ ꝓpt
ãgelos. Uerũtñ neq; vir sine muliere: neq;
mulier sine viro in dño. Nam sicut mulier
de viro: ita ⁊ vir ꝑ mulierẽ. Oia ãt ex deo.
Uosipsi iudicate: decet mulierẽ nõ velataz
orare deum? Nec ipsa natura docet vos. Qz
vir q̄dẽ si comã nutriat: ignominia est illi:
mulier vero si comaz nutriat gloria est illi:
qm̃ capilli ꝓ velamine ei dati sunt. Siq̄s ãt
videt ꝯtentiosus eẽ nos talẽ ꝯsuetudinẽ nõ
hr̃emus: neq; ecclesia dei. Hoc ãt p̃cipio nõ
laudans: ꝙ non in melius: sed in deterius
ꝯuenitis. Primum quidem ꝯuenientibus
vobis in eccl̃am: audio scissuras eẽ int̃ uos:
ex parte credo. Nam oportet ⁊ hẽses esse:
ut ⁊ qui ꝓbati sunt manifesti fiant in uob̃.
Conuenientibus ḡ vob̃ in vnũ: iam non est
dominicam cenam manducare. Unusq̄sq;
. n. suam cenam p̃sumit ad manducandũ.
Et alius quidem esurit: alius aũt ebri⁹ est.
Nũquid domos nõ habetis ad mãducãdũ
⁊ bibendum? Aut eccl̃am dei ꝯtẽnitis ⁊ ꝯfũ-
ditis eos qui ñ hñt. Quid dicã vob̃? Lau-
do uos: i hoc ñ laudo. Ego . n. accepi a dño
qḋ ⁊ tradidi uobis: qm̃ dñs iesus i q̄ nocte
tradebatur: accepit panem ⁊ gr̃as agẽs fre-
git ⁊ dixit: Accipite ⁊ mãducate. Hoc ẽ cor-
pus meum qḋ ꝓ vob̃ tradetur. Hoc facite i
meam cõmemorationem. Similiter ⁊ cali-
cem postq̄ cenauit dicens: Hic calix nouũ
testamẽtũ i meo sanguine. Hoc facite q̊tiẽs-
cũq; bibetis: i meã cõmemoratiõem. Quoti-
ẽscũq;. n. manducabitis panẽ hũc: ⁊ calicem
bibetis: mortem dñi annunciabitis donec ve-
niat. Itaq; q̄cunq; mãducauerit panẽ: ⁊ bi-
berit calicem dñi indigne: reus erit cõporis
⁊ sanguinis dñi. Probet aũt seipsum hõ: ⁊
sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui
enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium
sibi manducat ⁊ bibit: non diiudicans
corpus dñi. Ideo inter uos multi infirmi ⁊
imbecilles: ⁊ dormiunt multi. Qz si nosmet
ipsos diiudicaremus: ñ utiq; iudicaremur.
Dũ iudicamur ãt a dño corripimur: ut nõ
cũ hoc mũdo dãnemur. Itaq; fr̃es mei cũ
ꝯuẽitis ad mãducãdũ: iuicẽ expectate. Siq̄s
esurit domi mãducet: ut ñ i iudiciũ ꝯuẽiatis.
Cetera ãt cũ uenero disponã. ¶ .XII.

De spiritalib⁹ ãt nolo uos ignorare fra-
tres. Scitis ãt qm̃ cũ gentes essetis: ad
simulacra muta: ꝓut ducebamini eũtes. Jdõ
notũ vob̃ facio: ꝙ nẽo in sp̄u dei loquẽs dic̃
anathema iesu. Et nẽo põt dicere dñs iesus
nisi in sp̄u sc̄o. Diuisiões v̉o gr̃aꝝ sunt: idez
ãt sp̄s. Et diuisiões mĩstratiõuz sũt: idẽ ãt
dñs. Et diuisiones operationũ sunt: idem
uero de⁹ q̄ opat̃ oia in oĩb⁹. Unicuiq; autẽ
datur manifestatio sp̄us ad vtilitatẽ. Alij
q̄dẽ ꝑ sp̄m dat̃ s̄mo sapiẽ: alij aũt sermo sci-
entie s̄m eũdẽ sp̄z. Alteri fides in eodẽ sp̄u:
alij gr̃a sanitatũ i vno sp̄u. Alij opatio vtu-
tũ alij ꝓphetia: alij discretio sp̄uũ: alij gene-
ra linguaꝝ alij ĩt̃ptatio s̄monum. Hec aũt
oia opatur vnus atq; idez spiritus: diuidẽs

ſingulis ꝓut vult. Sicut.n.corpus vnũ eſt
⁊ mẽbra h3 mlta: oĩa ãt mẽbra corpõis cu3
ſint multa: vnũ tñ corpus ſunt: ita ⁊ xp̄us.
Eteni ĩ vno ſpu õẽs nos ĩ vnũ corpꝰ baptiza
ti ſumꝰ ſiue iudei ſiue gẽtiles ſiue ſerui ſiue
liberi: ⁊ õẽs ĩ vno ſpu potati ſumꝰ. Nã ⁊ cõ
pꝰ ñ ẽ vnũ mẽbꝝ: ſ3 multa. Si dixerit pes:
qm̃ ñ ſũ manꝰ: ñ ſũ de corpore: nũ iõ ñ ẽ de
corpore? Et ſi dixerit auris: qm̃ ñ ſũ oculꝰ:
nõ ſũ de corpore: nũ iõ ñ ẽ de corpore? Si to
tũ corpꝰ oculus: ubi auditꝰ? Si totũ auditꝰ:
ubi odoratꝰ? Nũc ãt poſuit deꝰ mẽbra: vnũ
qðq3 coꝝ in corpore ſicut voluit. Q ſi eſſẽt
oĩa vnũ mẽbꝝ: ubi corpꝰ? Nũc aũt multa q̃
dẽ mẽbra: vnũ aũt corpꝰ. Nõ põt ãt dicẽ o
culꝰ mãui: opa tua ñ ĩdigeo: aut iteꝝ caput
pedibus: ñ eſtis mihi neceſſarij. Sed mlto
magis q̃ videntur mẽbra corporis infirmi
ora eẽ: neceſſariora ſũt. Et q̃ putamꝰ ignobi
liora mẽbra eẽ cõporis: his honorẽ abũdãti
orẽ circũdamꝰ. Et q̃ ĩhoẽſta ſ̃t nr̃a abũdãti
orẽ hõeſtatẽ hñt. Honeſta ãt nr̃a nulliꝰ egẽt.
Sed deꝰ tẽperauit corpꝰ: ei cui deerat abũ
dãtiorẽ tribuẽdo honorẽ: ut ñ ſit ſciſma in
corpore: ſed ĩ idipſũ ꝓ ĩuicẽ ſollicita ſint mẽ
bra. Et ſiquid patiť vnũ mẽbrũ: cõpatiunť
oĩa mẽbra: ſiue glľatur vnũ mẽbꝝ: ꝯgaudẽt
oĩa mẽbra. Uos ãt eſťi cõpꝰ xp̄i: ⁊ mẽbra d̃
mẽbro. Et q̊ſdã q̃dẽ poſuit deꝰ ĩ eccl̃a: pmũ
apl̃os: ſecũdo ꝓphetas: t̃tio doctores: deiñ
v̄tutes: exide g̃ras curationũ opitulatiões
gubernationes genera linguaꝝ: iterp̄retati
ones ſmonum. Nũquid oẽs apl̃i? Nũquid
õẽs ꝓphete? Nũquid õẽs doctores? Nũq̃d
õẽs v̄tutes? Nũq̃d õẽs g̃rã hñt curationu3?
Nũq̃d õẽs liguis loquũť? Nũquid õẽs iter
p̄tantur? Emulamini ãt chariſmata melio
ra. Et adhuc excellẽtiorẽ viã vob̃ d̃mõſtro.

.XIII.

SJ liguis hoĩum loq̃r ⁊ ãgeloꝝ: carita
tẽ ãt ñ hẽam: fcs ſum uelut es ſonanſ
aut cymbalũ tinniẽs. Et ſi habuero ꝓphe
tiam ⁊ nouerim myſteria oĩa: ⁊ õem ſcia3:
⁊ ſi habuero õem fidem: ita ut mõtes trãſ
feram: caritatem ãt ñ habuero: nihil ſum.
Et ſi diſtribuero ĩ cibos pau peꝝ õẽs facul
tates meas: ⁊ ſi tradidero corpꝰ meũ: ita ut
ardeã: caritatẽ ãt ñ habuero nihil mihi pro
deſt. Caritas patiẽs ẽ benigna ẽ. Caritas ñ
emulať: ñ agit ꝑperã: nõ iflať nõ ẽ ãbitioſa:
nõ querit q̃ ſua ſunt. Nõ irritať nõ cogitat
malũ nõ gaudet ſup ĩiq̃tate: ꝯgaudet aute3
veritati. Oĩa ſuffert oĩa credit oĩa ſperat
oĩa ſuſtinet. Caritas nũq̃ excidit. Siue pro
phetie euacuabũť: ſiue lingue ceſſabũť: ſiue
ſcia deſtrueť. Ex pte.n.cognoſcimꝰ ⁊ ex pte
ꝓphetamꝰ. Cũ ãt venerit qð pfectũ ẽ: eua
cuabiť qð ex pte ẽ. Cũ eẽ3 paruulꝰ eloq̃bar
ut paruulꝰ: ſapiebã ut paruulꝰ: cogitabam
ut paruulus. Qñ ãt factꝰ ſũ vir: euacuaui q̃
erãt paruuli. Uidemꝰ nc̃ ꝑ ſpeculũ ĩ enigma
te: tc̃ ãt facie ad faciẽ. Nũc cog̃ſco ex pte: tũc
ãt cognoſcã: ſicut ⁊ cognitꝰ ſũ. Nũc ãt ma
nent fides ſpes caritas tria hec: maior aũt
hoꝝ ẽ caritas.

.XIIII.

SEctamini caritatẽ: emulamini ſpirita
lia: magiſ ãt ut ꝓpheteťi. Qui.n.loq̃ť
lingua: ñ hoĩbꝰ loq̃ť: ſed deo. Nemo.n.au
dit. Sp̄s ãt loq̃tur myſteria. Nã qui ꝓphe
tat hoĩbꝰ loquiť ad edificatiõem ⁊ exhorta
tiõem ⁊ ꝯſolatiõem. Qui loquiť lingua ſe
metipſũ edificat: q̃ aũt ꝓphetat eccl̃am edi
ficat. Uolo ãt õẽs vos loq̃ linguis: mag̃ ãt
ꝓphetare. Nã maior eſt q̃ ꝓphetat q̃ q̃ lo
q̃tur linguis: niſi forte iťpretetur: ut eccleſia
edificatiõem accipiat. Nunc aũt f̃res ſi ve
nero ad vos linguis loquens: q̃d uob̃ ꝓde
ro: niſi uobis loq̃r aut ĩ reuelatõe aut ĩ ſcia
aut ĩ ꝓphetia aut in doctrina. Tñ que ſine
aĩa ſũt vocẽ dãtia ſiue tibia ſiue cithara: ni
ſi diſtinctiõem ſonituũ dederit: quõ ſcietur
id qð canitur aut qð cithariçať? Eteni ſi in
certã vocẽ det tuba: q̃s parabit ſe ad bellũ?
Jta ⁊ vos ꝑ linguã: niſi manifeſtũ ſmonem
d̃deriťi: quõ ſcieť id qð d̃ř? Eriťi.n.ĩ aera lo
quẽtes. Tã mlta utputa genera liguaꝝ ſũt
ĩ hoc mũdo: ⁊ nihil ſine voce eſt. Si g̊ neſci
ero v̄tutem uocis: ero ei cui loq̃r barbarꝰ: ⁊
q̃ loquitur mihi barbarus. Sic ⁊ uos qm̃
emulatores eſťi ſpuũ ad edificationẽ eccl̃ie
q̃rite ut abũdetiſ. Et iõ q̃ loq̃ť ligua: oret ut
iterp̄teť. Nã ſi ore3 ligua: ſp̄s meꝰ orat: mẽs
autem mea ſine fructu ẽ. Quid g̊ ẽ? Orabo
ſpu: orabo ⁊ mẽte. Pſallam ſpu: pſallam ⁊
mente. Ceterum ſi benedixeris ſp̄s: q̃s ſup
plet locum idiote? Quõ dicet amen ſup tu
am benedictiõem? Qm̃ quid dicas neſcit.
Nam tu quidem bene g̃ras agis: ſed alter ñ
edificatur. G̃ras ago deo meo: q̃ oĩum ve3
lingua loq̃r. Sed ĩ eccl̃a uolo q̃nq3 v̄ba ſen
ſu meo loq̃: ut ⁊ alios ĩſtruã: q̃ decẽ milia
v̄boꝝ ĩ lingua. F̃res: nolite pueri effici ſenſi
bus: ſed malicia paruuli eſtote: ſenſibus au
tem perfecti eſtote. Jn lege.n.ſcriptum eſt

Qm̄ in aliȷ̄s liguis ⁊ i labiȷ̄s aliȷ̄s loq̄r pplo
huic: ⁊ nec sic exaudient me dic̄ dn̄s. Itaqȝ
ligue i signū sūt n̄ fidelib⁹ sȝ ifidelib⁹: pphe-
tie āt n̄ ifidelib⁹ sȝ fidelib⁹. Si ḡ ꝯueniat vni
uersa eccl̄a i vnū: ⁊ ōes liguis loquāt̄: itrēt
āt idiote aut infideles: nonne dicent: quid
isanit̄? Si āt ōes pphetēt: intret āt q̄s ifide
lis l̄ idiota: ꝯuicitur ab oīb⁹: diiudicatur ab
oīb⁹. Occulta. n. cordis ei⁹ maīfesta fiūt: et
ita cadēs i faciē adorabit deū: pnūciās ꝙ ve
re deus in vob̄ sit. Quid ḡ ē f̄res? Cū ꝯuēit̄
vnusq̄sqȝ vr̄m psalmū hȝ doctrinā hȝ apo-
calypsim hȝ liguā hȝ iterpretatiōem hȝ: oīa
ad edificatiōem fiant. Siue lingua q̄s loq̄t̄
ſm duos: aut ut multū tres ⁊ p ptes: ⁊ vn⁹
iterpretet̄. Si āt nō fuerit iterpres: taceat i
eccl̄a: sibi aūt loq̄t̄ ⁊ deo. Prophete āt duo
aut tres dicant: ⁊ ceteri diiudicent. Qd̄ si
aliȷ̄ reuelatū fuerit sedēti: prior taceat. Pote-
stis. n. ōes per singulos pphetare: ut ōes di
scant ⁊ ōes exhortentur. Et sp̄us pphetarū
pphetis subiect⁹ ē. Nō. n. dissensiōis ē de⁹:
sȝ pacis: sic̄ ⁊ i oīb⁹ eccl̄iȷ̄s sc̄oꝝ doceo. Mu
lieres i eccl̄iȷ̄s taceant. Nō. n. pmittitur eis
loq̄: sed subditas eē: sic̄ ⁊ lex dic̄. Siq̄d autē
volūt discē: domi viros suos iterrogēt. Tur
pe ē. n. mulieri loq̄ i eccl̄a. An a uob̄ v̄bum
dei pcessit: aut i vos solos puenit? Siq̄s vi-
det ppheta eē aut sp̄ual̄: coḡscat q̄ scribo vo
bis: q2 dn̄i sunt mādata. Siq̄s āt iḡrat iḡra
bitur. Itaqȝ f̄res emulamini pphetare ⁊ lo
qui linguis nolite phibere. Oīa āt hōeste ⁊
ſm ordinē fiāt i vobis. C. XV.

Notū āt uobis facio f̄res euangeliū qd̄
p̄dicaui uob̄: qd̄ ⁊ accepistis i q̄ ⁊ stat̄
p qd̄ ⁊ saluamini: q̄ rōne p̄dicauerim vob̄
si tenetis: nisi frustra credidist̄. Tradidi. n.
vob̄ i pmis qd̄ ⁊ accepi: qm̄ xp̄s mortu⁹ est
pro pccīs nr̄is ſm scripturas: ⁊ q2 sepult⁹ ē:
⁊ q2 resurrexit t̄tia die ſm scripturas: ⁊ q2
visus ē cephe: ⁊ p⁹ hoc undecim. Deīde vi-
sus ē plus q̄ q̄ngent̄ f̄ribus simul: ex q̄bus
m̄lti manent usqȝ adbuc: q̄dam āt dormie-
rūt. Deīde uisus ē iacobo: deīde apl̄is oīb⁹.
Nouissime āt oīū tāq̄ abortiuo visus est et
mihi. Ego. n. sū minim⁹ apl̄oꝝ: q̄ n̄ sum di
gnus vocari apl̄s: qm̄ psecut⁹ sū eccl̄aȝ dei.
Gr̄a āt dei sum id qd̄ sum: ⁊ gr̄a eius in me
vacua non fuit: sȝ abūdanti⁹ ill̄ oīb⁹ labora
ui. Non ego āt: sed gr̄a dei mecum. Siue. n.
ego siue illi sic p̄dicauimus: ⁊ sic credidist̄.
Si āt xp̄us p̄dicat̄: ꝙ resurrexit a mortuis:
quō q̄dam dicunt in vobis: qm̄ resurrectio
mortuoꝝ nō est? Si āt resurrectio mortuo-
rū nō ē: neqȝ xp̄s resurrexit. Si āt xp̄s non
resurrexit: inanis est p̄dicatio nr̄a: ianis est
fides vr̄a. Inuēimur āt ⁊ falsi testes dei: qm̄
testimonium diximus aduersus deū: ꝙ su-
scitauerit xp̄m: quē n̄ suscitauit: si mortui n̄
resurgunt. Nam si mortui non resurgunt:
neqȝ xp̄s resurrexit. Qd̄ si xp̄s n̄ resurrexit:
vana est fides vr̄a. Adhuc. n. estis i peccatis
vr̄is. Ergo ⁊ q̄ dormierunt in xp̄o: perierūt.
Si in hac uita tm̄ in xp̄o sp̄antes sumus:
miserabiliores sumus oīb⁹ hoīb⁹. Nunc āt
xp̄s resurrexit a mortuis pmitie dormiētiū:
qm̄ q̄dem p hoīem mors: ⁊ p hoīem resur-
rectio mortuoꝝ. Et sic̄ in adam ōes moriū-
t̄ur: ita ⁊ in xp̄o ōes viuificabuntur. Un⁹-
q̄sqȝ āt i suo ordīe: pmitie xp̄s. Deinde hi q̄
sunt xp̄i: q̄ i aduētū ei⁹ crediderunt. Deinde
finis cum tradiderit regnum deo ⁊ p̄ri: cuȝ
euacuauerit ōem pncipatū ⁊ ptatem ⁊ v̄tu
tē. Oportet āt illū regnare: donec pōat ōes
inimicos sub pedibus eius. Nouissime aūt
iimica destruetur mōs. Oīa. n. subiecit sub
pedibus eius. Cū āt dicat oīa subiecta sunt
ei: sine dubio p̄ter euȝ: q̄ subiecit ei oīa. Cū
aūt subiecta fuerint illi oīa: tunc ⁊ ipse fili⁹
subiect⁹ erit illi: q̄ subiecit sibi oīa: ut sit de⁹
oīa i oīb⁹. Alioq̄n q̄d faciunt: qui baptiȥāt̄
p mortuis? Si oīno mōtui non resurgunt:
ut q̄d ⁊ baptiȥant̄ p illis? Ut quid ⁊ nos pi-
clitamur oī hora? Quotidie morior pp̄ter
vr̄am gl̄aȝ f̄res: quā hēo i xp̄o iesu dn̄o nr̄o.
Si ſm hoīeȝ ad bestias pugnaui ephesi: q̄d
mihi pdest si mortui n̄ resurgunt. Mandu
cemus ⁊ bibamus: cras. n. moriemur. No-
lite seduci. Corrūpunt mores bonos collo-
quia mala. Euigilate iusti: ⁊ nolite peccare.
Ignorantiā. n. dei q̄dā hn̄t. Ad reuerentiaȝ
vob̄ loq̄r. Sȝ dicit aliquis: Quō resurgūt
mortui? Quali āt corpore venient? Insipiēs
tu: qd̄ seminas nō viuificatur: nisi p̄ri⁹ mo-
riatur. Et q̄d seminas? Non corp⁹ qd̄ futu
rum ē seminas: sed nudū granū: utputa tri-
tici: aut alicuius ceteroꝝ. Deus aūt dat illi
corpus sicut vult: ⁊ vnicuiqȝ seminū ppuȝ
corpus. Nō oīs caro eadē caro: sȝ alia hoīū
alia pecoꝝ alia volucrū alia aūt pisciū. Et
cōpōa celestia ⁊ cōpōa t̄restria. Sȝ alia q̄dē
celestiū gl̄a alia āt t̄restriū. Alia claritas so
lis alia claritas lune ⁊ alia claritas stellaꝝ.
Stella enim a stella differt i claritate: sic et

resurrectio mortuorum. Seiatur i corruptõe: surget i icorruptõe. Seiat i igbilitate: surget i glã. Seiat i ifirmitate: surget i vtute. Seiatur corp' aiale: surget corp' spuale. Si ē corpus aiale ē z spuale: sicut scriptū ē: Factus ē pmi' hõ adā i aiam viuētē: nouissim' adā i spz viuificātē. Sz ñ pus qd spuale ē: sz qd aiale: deide qd spuale. Primus hõ de terra trenus: secūdus hõ de celo celestis. Qualis trenus tales z treni: z qual' celestis: tales et celestes. Igit sic portauimus imaginem terreni: portem' z imaginem celestis. Hoc aūt dico fres: qz caro z sanguis regnū dei possidē ñ pñt: neqz corruptio icorruptelam possidebit. Ecce mysterium uob dico. Oēs qdem resurgemus: sz ñ oēs imutabimur. In momento in ictu oculi in nouissima tuba. Canet.n.tuba: z mortui resurgēt icorrupti: z nos imutabimur. Oportet.n.corruptibile hoc iduere icorruptionē: z mortale hoc iduere imortalitatē. Cū āt mortale hoc iduerit imortalitatē: tc fiet smo q script' est: Absorta ē mors i victoria. Ubi ē mors victoia tua: Ubi ē mors stimulus tu'? Stimulus āt mortis pccm ē: vl' vo pcci lex. Deo āt gras: q dedit nob victoriā p dñm nrm iesū xpz. Ita qz fres mei dilecti stabiles estote z immobiles: abūdantes i oī ope dñi sēp: sciētes qz labor vr ñ ē ianis i dño. .XVI.

De collectis aūt que fiunt in sanctos: sicut ordinaui i ecclijs galathie: ita et vos facite p vnā sabbati. Unusqsqz vestrū apud se reponat: recondens qd ei bñplacuerit: ut nō cum venero tunc collecte fiant. Cū autem pñs fuero: qs pbaueritis p eplas: hos mittam perferre grām vram in irlm. Qz si dignum fuerit ut ego eam: mecuz ibūt. Ueniam autem ad vos: cū macedoniam ptrāsiero. Nā macedoniā ptrāsibo. Apud vos autem forsitan manebo: vel etiam hyemabo: ut vos me deducatis qcūqz iero. Nolo .n.uos mō in transitu uidere. Spero.n.me aliquātulum tpis manere apud uos si dñs permiserit. Permanebo autem ephesi usqz ad pentecosten. Ostiū.n.mihi apertū ē magnū z euidens z aduersarij multi. Si autē venerit timotheus: videte ut sine timore sit apud vos. Opus.n.dñi opatur sic et ego. Neqs g illum spernat. Deducite āt illuz in pace: ut veniat ad me. Expecto.n.illum cū fribus. De apollo āt fre uob notū facio: qm multum rogaui eū: ut veniret ad vos cum fratribus: z utiqz ñ fuit voluntas eius: ut nunc veniret. Ueniet āt cū ei vacuū fuerit. Uigilate: state i fide: viriliter agite z pfortamini: oia.n. vra i caritate fiāt. Obsecro aūt vos fratres: nostis domū stephane z fortunati z achaici: qm sunt pmitie achaie: z in misteriuz scoz ordinauerunt seipsos: ut et vos subditi sitis eiusmōi z oī cooperāti et laboranti. Gaudeo āt in pñtia stephane et fortūati z achaici: qm id qd vob deerat: ipi suppleuerūt. Refecerūt.n. z meū spz z vrz. Cognoscite g q eiusmodi sūt. Salutāt vos oēs ecclie asie. Salutāt vos i dño mltū aqla et prisca cum domestica sua eccla: apud qs et hospitor. Salutant vos oēs fres. Salutate iuicē i osculo sco. Salutatio mea māu pauli. Siqs ñ amat dñm nrm iesū xpm: sit anathema maranatha. Gra dñi nri iesu xpi vobiscum. Caritas mea cum omnib' vobis i christo iesu amen.

Explicit epla pauli ad corinthios pma. Incipit plog' i secūdā eplam ad corinthios.

In secūda ad corinthios epistola quasi in pte superiori post tribulationum suaruz relatiões reddit causas: quare ad eos secūdo non ierit: qm non leui mutatione psilij fecisse se asserit: sed ne aduentu suo tristitiaz incurreret: cum i pcco pmanere discipulos repperisset. Deinde p' agnitos fructus pñie recōciliat eum eccle: quem i pma ppter fornicatiōez a psortio scoz iusserat amoueri. Tertio ptra pseudo aplos officij sui dignitatē tuet: z noui testamti ministros tanto āteire gra oñdit: quāto euāgeliū ē lege pstātius. Immoratur ēt i cā illa plurimū: quā breuiter i pma ptigerat: ut pmpto ac libēti aio necessaria pñtis vite ñ hñtib' largiant: z utilitate spual' cōmercij cōmutent pñtia cū futuris: atqz abūdātia sua scoz iopiam suppleāt: ut vicissim eoz iopia scoz abundantia suppleatur. In fine repetit qd supi' ptra pseudo aplos egerat: z iactationē eoz pdicatiōesqz de se gliosas: l' collata ātiqtate generis: uel cathalogo iiuriarū ac piculoz suoz euacuat: dicitqz eos operarios subdolos: q ad imitatiōem sathane trāsfigurent i aplos xpi: sub pdicatiōis spe lucra pecuniaria queqz sectantes.

Incipit argumentum.

Post actā a corinthijs pñiam con solatoriā scribit eis eplam apostolus a troade ꝑ titum: ⁊ collaudās eos: hortat̄ ad meliora: cōtristatos qdē eos: sꝫ emēdatos ostendens.

Explicit argumentū. Incipit epl̃a pauli ad corinthios secūda. Caplm primum.

Paulus apostolus xp̄i iesu ꝑ voluntatē dei: ⁊ timotheꝰ frater eccl̃ie dei q̄ ē corīthi cū oībꝰ scīs q̄ st̄ ī vniūsa achaia: Gr̃a vob̄ ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o et dn̄o iesu xp̄o. Bn̄dictꝰ deꝰ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i iesu xp̄i: pr̄ mia4 ⁊ deꝰ totiꝰ ꝯsolatiōis: q̄ ꝯsolat̄ nos ī oī tribulatōe nr̄a: ut possimꝰ ⁊ ipsi ꝯsolari eos q̄ ī oī pr̄ssura sūt ꝑ exhortatōem: q̄ exhortamur ⁊ ipsi a deo: qm̄ sicut abūdāt passiones xp̄i ī nob̄: ita ⁊ ꝑ xp̄m abūdat ꝯsolatio nr̄a. Siue āt tribulamur ꝓ vr̄a exhortatiōe ⁊ salute: siue ꝯsolāur ꝓ vr̄a ꝯsolatione: siue exhōtāur ꝓ vr̄a exhortatōe ⁊ salute: q̄ opatur tolerātiā earūdē passionū q̄s ⁊ nos patimur: ut spes nr̄a firma sit ꝓ vob̄: scientes qm̄ sicut socij passionū estis: sic eritis ⁊ ꝯsolatōis. Nō.n. volumꝰ igr̃are uos fr̃es de tribulatiōe nr̄a q̄ fc̄a ē ī asia: qm̄ supra modū grauati sumꝰ supra v̄tutē: ita ut tedēt nos ēt viuē. Sed ipsi in nobisipsis r̄n̄sū mortis habuimꝰ: ut ñ simꝰ fidētes ī nob̄: sꝫ ī deo q̄ suscitat mortuos: q̄ d̄ tātis ꝑiculis nos eripuit ⁊ eruit: in quē spamꝰ: qm̄ ⁊ adhuc eripiet: adiuuātibus ⁊ vob̄ ī orōne ꝓ nob̄: ut ex mltarū ꝑsonis facie4 eiꝰ q̄ ī nob̄ ē donationis ꝑ mltos gr̄e agant ꝓ nob̄. Nā gl̄a nr̄a hec ē testimoniū ꝯscie nr̄e: qꝛ ī simplicitate cordis ⁊ sinceritate dei ⁊ ñ ī sapia carnali: sꝫ in gr̄a dei ꝯuersati sumus ī hoc mūdo: abūdātius āt ad uos. Nō.n. alia scribimus vobis q̄ꝫ q̄ legistis ⁊ cognouistis. Spero āt qꝛ usqꝫ in finē cognoscetis: sicut ⁊ cognouistis nos ex ꝑte: qꝛ gl̄a vr̄a sumus: sicut ⁊ vos nr̄a ī die dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Et hac ꝯfidētia volui ꝑus uenire ad vos ut secūdā gr̄am hr̄etis: ⁊ ꝑ vos trāsirē ī macedoniā: ⁊ ite4 a macedonia venirē ad vos: ⁊ a vob̄ deduci ī iudeā. Cū ḡ hoc voluissem: nūqd leuitate usus sum? Aut q̄ cogito s̄m carnē cogito: ut sit apud me: ē ⁊ nō? Fidelis āt deus: qꝛ s̄mo nr̄ q̄ fuit apud uos: ñ est in illo ē ⁊ nō: sed ē in illo ē. Dei.n. filius iesus xp̄s: q̄ ī vob̄ ꝑ nos p̄dicatus ē: ꝑ me ⁊ siluanū ⁊ timotheū: nō fuit ī illo ē ⁊ ñ: sꝫ ē ī illo fuit. Quotq̄t.n. ꝓmissiōes dei sūt: ī illo est. Jō ⁊ ꝑ ipm amen deo a gl̄am vr̄a3. Qui āt ꝯfirmat nos vobiscū ī xp̄o: ⁊ q̄ vnxit nos deꝰ ⁊ q̄ signauit nos ⁊ dedit pignus sp̄s ī cordibꝰ nr̄is. Ego āt testē deū īuoco ī aiam mea3: qꝛ parcēs uob̄ ñ veni ultra corinthū: nō q̄a dn̄amur fidei vr̄e: sed adiutores sumꝰ gaudij vr̄i. Nam fide statis.

C.II.

Statui āt hoc ipsū apud me: ne iterū ī tristitia venirē ad uos. Si.n. ego contristo uos: ⁊ quis ē q̄ me letificet: nisi q̄ ꝯtristatur ex me? Et hoc ipsū scripsi uob̄: ut nō cū venero tristitiā sup tristitiā hēam de quibꝰ oportuerat me gaudē: ꝯfidēs ī oibꝰ vob̄: qꝛ meū gaudiū oīū vr̄m ē. Nā ex mlta tribulatiōe ⁊ āgustia cordis scripsi vob̄ ꝑ mltas lachrymas: ñ ut ꝯtristemini: sꝫ ut sciatis quam caritatē hēam abūdātius ī uob̄. Siqs autē ꝯtristauit me: ñ me ꝯtristauit: sꝫ ex ꝑte: ut ñ onerē oēs vos. Sufficit illi q̄ eiusmōi ē obiurgatio hec: q̄ fit a pluribꝰ: ita ut ecōtrario magis donetis ⁊ ꝯsolemini: ne forte abūdātiori tristitia absorbeat: q̄ eiusmōi est. Propt̄ qd̄ obsecro uos: ut ꝯfirmetis in illū caritatē. Jō .n. ⁊ scripsi uob̄: ut cognoscam exꝑimentū vr̄m: an in oibus obediētes sitis. Cui āt aliqd donastis: ⁊ ego. Nā ⁊ ego qd̄ donaui siqd donaui ꝓpt̄ uos in ꝑsona xp̄i: ut ñ circūueniamur a sathana. Nō.n. igr̃amꝰ cogitatiōes eius. Cū venissem aūt troadē ꝓpt̄ euāgeliū xp̄i: ⁊ ostiū mihi aptū eēt ī dn̄o: ñ habui requiē sp̄ui meo: eo qꝛ ñ inuenerim titū fr̄em meu3: sed valefaciens eis: ꝓfectus sū ī macedoniā. Deo āt gr̄as: q̄ sēp triūphat nos ī xp̄o iesu ⁊ odorem noticie sue māifestat ꝑ nos ī oī loco: qꝛ xp̄i bonꝰ odor sumꝰ deo ī his q̄ salui fiunt: ⁊ ī his q̄ pereūt. Alijs qdē odor mortis ī mortē: alijs āt odor vite ī vitā. Et ad hec q̄s tā idoneus? Nō.n. sumus sicut plurimi adulterātes v̄bū dei: sed ex sinceritate: sicut ex deo corā deo ī xp̄o loqmur.

C.III.

Incipimꝰ ite4 nosmetipsos cōmendare. Aut nūqd egemus: sicut qdā cōmendaticijs epistolis ad uos: aut ex uobis?

Epl̄a nr̄a vos estis scripta ī cordib⁹ nr̄is: que
scitur ꝛ legit̄ ab oīb⁹ hoīb⁹: manifestati qm̄
epl̄a estis xp̄i ministrata a nobis ꝛ scripta: nō
atramēto sȝ spū dei viui: n̄ ī tabul' lapideis:
sȝ ī tabul' cordis carnalibus. Fiduciā āt talē
hēm⁹ ꝑ xp̄m ad deū: n̄ ꝙ sufficiētes sim⁹ co-
gitare aliq̄d a nob' q̄si ex nob': sȝ sufficientia
nr̄a ex deo ē. Qui ꝛ idoneos nos fecit mini-
stros noui testamēti: n̄ l'ra sȝ spū. Littera. n.
occidit: sp̄s āt viuificat. Q̄ si ministratio mō-
tis l'ris deformata ī lapidib⁹ fuit ī gl'a: ita ut
nō possēt intēdere filij isr'l in faciē moysi ꝓpter
gl'am vultus eius q̄ euacuat̄: quō n̄ magis
ministratio sp̄s erit in gl'a? Nā si ministratio dā-
nationis in gl'a ē: multo magis abūdat mi-
nisteriū iustitie ī gl'a. Nam nec glorificatū ē
qd̄ claruit in hac ꝑte ꝓpter excellētē gl'am.
Si. n. qd̄ euacuat̄ ꝑ gl'am ē: m'lto magis qd̄
manet ī gl'a ē. Hn̄tes igit̄ talem spē: m'lta fi-
ducia utimur. Et n̄ sicut moyses pōebat ve-
lamen sup̄ faciē suā: ut n̄ intēderent filij isr'l
in faciē ei⁹: qd̄ euacuat̄: sed obtusi sūt sēsus
eoꝝ. Usq̄ ī hodiernū diē idipsū velamen ī
lectione veteri testamēti manet n̄ reuelatū:
qd̄ ī xp̄o euacuat̄: sed usq̄ ī hodiernū diem
cū legit̄ moyses: velamē positū ē sup̄ cor eo-
rum. Cum aūt conuersus fuerit ad deum:
auferetur velamē. Dn̄s āt sp̄s ē. Ubi āt sp̄s
dn̄i: ibi libertas. Nos v̄o ōes reuelata facie
gl'am dn̄i speculātes in eādem imaginē trās-
formamur a claritate in claritatem tāq̄ a
dn̄i spū.

.IIII.

IDeo hn̄tes hāc ministratōeȝ iuxta qd̄
miam ꝯsecuti sum⁹ n̄ deficim⁹: sȝ ab-
dicam⁹ occulta dedecoris: n̄ ābulātes ī astu-
tia: neq̄ adulterātes v̄bū dei: sed ī manife-
statione veritatis cōmēdātes nosmetipsos
ad ōem ꝯsciaȝ hoīuȝ corā deo. Q̄ si ēt oper-
tū ē euāgeliū nr̄m: ī his q̄ pereūt ē optū: in
quibus de⁹ hui⁹ seculi excecauit mētes infi-
deliuȝ: ut n̄ fulgeat illuiatio euāgelij gl'e xp̄i
q̄ ē imago dei. Non. n. nosmetipsos p̄dica-
m⁹: sȝ iesū xp̄m dn̄ȝ nr̄ȝ. Nos āt seruos ve-
stros per iesum: qm̄ deus qui dixit de tene-
bris lucē splendescere: ipse illuxit in cordib⁹
nr̄is ad illuminationem scie claritatis dei ī
facie xp̄i iesu. Habem⁹ āt thesauꝝ istum in
vasis fictilib⁹: ut sublimitas sit v̄tutis dei: et
nō ex nob'. In oīb⁹ tribulationē patimur:
sed non angustiamur. Aporiamur: sȝ non
destituimur. Persecutionē patimur: sed nō
derelinq̄mur. Humiliamur: sed non ꝯfun-
dimur. Deijcimur: sed n̄ perimus. Semper
mortificationē iesu xp̄i in corpore nr̄o circū-
ferentes: ut ꝛ uita iesu manifestet̄ in corpo-
ribus nostris. Semp̄. n. nos q̄ viuim⁹ ī mor-
tē tradimur ꝓpter iesū: ut ꝛ vita iesu mani-
festet̄ in carne nr̄a mortali. Ergo mors in no-
bis operat̄: vita āt in vob'. Hn̄tes āt eūdem
sp̄m fidei sicut scriptū ē: Credidi ꝓpter qd̄
locutus sum: ꝛ nos credimus: ꝓpter quod
ꝛ loq̄mur: scientes qm̄ q̄ suscitauit iesuȝ: et
nos cū iesu suscitabit: ꝛ ꝯstituet vobiscum.
Oia. n. ꝓpter uos: ut gr̄a abūdās ꝑ m'ltos
gr̄aꝝ actione abūdet ī gl'am dei. Propt̄ qd̄
n̄ deficim⁹. Sȝ lȝ is q̄ foris ē nr̄ ho corrūpat̄:
tn̄ is q̄ itus ē renouat̄ de die ī diē. Id. n. qd̄ ī
p̄nti ē momētaneū ꝛ leue tribulatiōis nr̄e:
supra modū ī sublimitate etnū gl'e pōdus
opat̄ ī nob': n̄ ꝯtēplātib⁹ nob' q̄ vidēt̄: sȝ q̄ nō
vidēt̄. Que. n. vidēt̄ t̄palia sūt: q̄ āt n̄ vidēt̄:
eterna sunt.

.V.

SCim⁹. n. qm̄ si terrestris dom⁹ nr̄a hui⁹
habitatiōis dissoluat̄: ꝙ edificatiōem
ex deo hēmus domū n̄ manufactā: sed eter-
nā ī celis. Nā ꝛ ī hoc īgemiscim⁹ habitatio-
nē nr̄am: q̄ de celo ē supindui cupiētes: si tn̄
vestiti ꝛ non nudi īueniamur. Nā ꝛ q̄ sum⁹
ī hoc tabernaculo īgemiscimus grauati: eo
ꝙ volumus expoliari sȝ supuestiri: ut absor-
beatur qd̄ mortale est a uita. Qui aūt efficit
nos ī hoc ip̄m de⁹: q̄ dedit nob' pign⁹ spūs.
Audētes igitur sēp ꝛ scientes: qm̄ dū sum⁹
in hoc corpōe: pegrinamur a dn̄o. Per fidē
. n. ābulam⁹ ꝛ n̄ ꝑ spem. Audem⁹ āt ꝛ bōaȝ
volūtatē hēm⁹ magis pegrinari a corpore et
p̄ntes eē ad dn̄m: ꝛ iō ꝯtēdim⁹ siue abn̄tes si-
ue p̄ntes placere illi. Oēs. n. nos māifestari
opōtet āte t̄bunal xp̄i: ut referat vnusq̄sq̄
ꝓp̄a corporis ꝓut gessit: siue bonū siue ma-
lū. Scientes ḡ timorē dn̄i hoīb⁹ suademus:
deo āt manifesti sumus. Spero āt ꝛ in ꝯsci-
entijs v̄ris māifestos nos esse. Nō iteꝝ cō-
mēdamus nos vob': sed occasiōem damus
vob' gloriandi ꝓ nob': ut habeatis ad eos q̄
ī facie gl'ant̄ ꝛ n̄ in corde. Siue. n. mente ex-
cedimus deo siue sobrij sum⁹ vob'. Caritas
. n. xp̄i vrget nos estimātes hoc: qm̄ si vnus
ꝓ oīb⁹ mortu⁹ ē xp̄s: ḡ ōes mortui sūt. Et ꝓ
oibus mortuus ē xp̄s: ut ꝛ q̄ viuunt: iā nō
sibi viuant: sed ei q̄ ꝓ ipsis mortu⁹ ē ꝛ resur-
rexit. Itaq̄ nos ex hoc neminem nouimus
s̄m carnem. Et si cognouimus s̄m carnem
xp̄m: sed nūc iā nō nouim⁹. Siqua ḡ ī xp̄o

noua creatura vetera trāsieīt: ecce fc̄a sunt oīa noua. Oīa āt ex deo q̄ nos recōciliauit sibi ꝑ xp̄z: ⁊ dedit nob̄ misteriū recōciliatiōis. Q̄m q̄dē deꝰ erat ī xp̄o mūdū recōcilians sibi: nō reputās illis delicta ipoꝝ: ⁊ posuit ī nob̄ v̄bū recōciliatiōis. Pro xp̄o ḡ legatiōe fungimur tāq̄ deo exhortāte ꝑ nos. Obsecramꝰ ꝓ xp̄o recōciliamini deo. Eum q̄ n̄ nouerat pc̄m ꝓ nob̄ pc̄m fecit: ut nos efficeremur iustitia dei ī ipso. .VI.

Adiuuātes aūt exhortamur ne ī vacuū gr̄am dei recipiatis. Ait.n. Tp̄e accepto exaudiui te: ⁊ ī die salutis adiui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dātes ullā offēsiōem: ut n̄ vituperet misteriū n̄r̄m: sed ī oībꝰ exhibeamꝰ nosmetipsos: sicut dei mīstros. In m̄lta patiētia ī tribulatiōibꝰ ī necessitatibꝰ ī āgustijs in plagis ī carceribꝰ ī seditionibꝰ ī laboribus ī uigilijs ī ieiunijs: in castitate in sc̄ia ī longanimitate ī suauitate ī sp̄u sc̄o ī caritate nō ficta ī v̄bo veritatis ī v̄tute dei. Per arma iustitie a dextris ⁊ a sinistris. Per gl̄az ⁊ ignobilitatē ꝑ īfamiā ⁊ bonā famā. Ut seductores ⁊ veraces: sicut q̄ ignoti ⁊ cogniti. Quasi moriētes ⁊ ecce viuimꝰ: ut castigati ⁊ nō mortificati. Quasi tristes sēꝑ āt gaudētes sicut egentes: m̄ltos āt locupletātes: tāq̄ nihil hn̄tes ⁊ oīa possidētes. Os n̄r̄m patet ad vos o corinthij: cor n̄r̄m dilatatū est. Nō angustiamini ī nob̄: angustiamini aūt ī visceribꝰ v̄r̄is. Eādē āt hn̄tes remunerationē tāq̄ filijs dico: dilatamini ⁊ vos. Nolite iugū ducē cū īfidelibꝰ. Que.n. participatio iustitie cū iniq̄tate: aut q̄ societas lucis ad tenebras? Que āt ꝯuentio xp̄i a belial? Aut que pars fideli cum infideli? Qui autē consensus templo dei cum idolis? Uos.n. estis templum dei viui: sicut dicit deꝰ: q̄m ībabitabo in illis ⁊ īambulabo iter eos: ⁊ ero illoꝝ deꝰ: ⁊ ipsi erūt mihi pp̄lus. Propt̄ q̄d exite de medio eoꝝ ⁊ separamini dicit dn̄s: ⁊ imūdū ne tetigeritis: ⁊ ego recipiam uos ⁊ ero uob̄ in p̄rem: ⁊ vos eritis mihi ī filios et filias: dicit dn̄s oīpotēs. .VII.

Has ergo hn̄tes ꝓmissiones carissimi mūdemꝰ nos ab oī īq̄namēto carnis ⁊ sp̄us: ꝑficiētes sc̄ificationez in timore dei. Capite nos. Neminē lesimus neminē corrupimus neminem circūuenimus. Nō ad cōdēnationem v̄r̄am dico. Prediximus .n. q̄ in cordibus n̄r̄is estis ad cōmoriēdum ⁊ ad conuiuendum. Multa mihi fiducia ē apud vos: multa mihi gloriatio ꝓ vob̄. Repletus sum ꝯsolatione: superabūdo gaudio ī oī tribulatione v̄r̄a. Nam ⁊ cum venissemꝰ ī macedoniam: nullā requiē habuit caro n̄r̄a: s; oēm t̄bulatiōem passi sumus. Foris pugne ītus timores. S; q̄ ꝯsolat̄ humiles: cōsolatus ē nos deꝰ ī aduētu titi. Nō solū aūt ī aduentu eius: s; et ī ꝯsolatiōe q̄ ꝯsolatꝰ ē ī vobis: referēs nob̄ v̄r̄m desideriū v̄r̄m fletum v̄r̄am emulationem ꝓ me: ita ut mag̃ gauderē. Q̄m ⁊ si ꝯtristaui vos ī ep̄l̄a: non me penitet. Et si peniteret videns q̄ ep̄l̄a illa ⁊ si ad horā uos ꝯtristauit: nūc gaudeo: n̄ q̄a ꝯtristati estis: s; q̄r ꝯtristati estis ad pn̄iam. Cōtristati.n. estis s̄m deū: ut ī nullo detrimētū patiamini ex nob̄. Que.n. s̄m deū tristitia ē: pn̄iam in salutem stabilem opat̄: seculi āt tristitia mortē opatur. Ecce.n. hoc ip̄m s̄m deū ꝯtristari uos: quātā ī vob̄ operatur sollicitudinē: sed defēsiōem s; idignatiōem sed timorē s; desideriū s; emulatiōem: s; vīdictam. In oībꝰ exhibuistis vos icōtaminatos eē negocio. Igit̄ ⁊ si scripsi vob̄ n̄ ꝓpter eū q̄ fecit iiuriā: nec ꝓpt̄ eū q̄ passus ē: s; ad manifestādā sollicitudinē n̄r̄az quā hēmꝰ ꝓ vobis corā deo. Ideo ꝯsolati sumꝰ. In ꝯsolatione aūt n̄r̄a abūdātius mag̃ gauisi sumꝰ super gaudio titi: q̄r refectus ē sp̄s eiꝰ ab oībꝰ vob̄. Et si q̄d apud illū de vob̄ gl̄atꝰ sū: n̄ sū ꝯfusus: s; sicut oīa vob̄ ī v̄itate locuti sumꝰ ita ⁊ gl̄atio n̄r̄a q̄ fuit ad titū v̄itas fc̄a ē. Et viscera eius abūdātiꝰ ī vob̄ sūt: remiscētis oīu; v̄r̄m obediētiā: quō cū timore ⁊ tremore excepistis illum. Gaudeo: q̄ ī oībꝰ cōfido in vobis. .VIII.

Notā āt facimus vob̄ fratres gr̄am dei q̄ data est in eccl̄ijs macedonie: et q̄ ī multo experimento tribulationis abūdantia gaudij ipsoꝝ fuit: ⁊ altissima pauꝑtas eorum abundauit in diuitias simplicitatis eoꝝ. Quia s̄m v̄tutez testimoniū illꝭ reddo: ⁊ supra v̄tutem voluntarij fuerunt: cū multa exhortatiōe obsecrātes nos gr̄am ⁊ cōicationem ministerij: q̄d fit ī sanctos. Et nō sicut sꝑauimꝰ: sed semetipsos dederūt: ꝑmū dn̄o: deinde nob̄ per voluntatem dei: ita ut rogaremus titum: ut queadmodū cepit: ita perficiat in vobis etiam gr̄am istam. S; sic in oībus abundatis fide ⁊ sermone ⁊ sc̄ia ⁊ oī sollicitudie: insuper ⁊ caritate v̄r̄a ī nos: ut ⁊ in hac gr̄a abundetis. Nō quasi iperās

dico: sz p alioꝝ sollicitudinē ēt vr̄e caritatꝭ
ігeniū bonū cōprobās. Scitꝭ .n. grāz dn̄i nr̄i
iesu xp̄i: qm̄ ppt vos egen⁹ fc̄s ē: cū esset di-
ues: ut illi⁹ iopia vos diuites essetꝭ. Et ꝯsili
uz i hoc do. Hoc .n. uob̄ utile ē: q̄ n̄ solū fa-
cē: sed ꝛ velle cepistis ab āno pore. Nūc vo
ꝛ fc̄o pficite: ut queādmodū pmpt⁹ ē anim⁹
volūtatꝭ: ita sit ꝛ pficiēdi ex eo qd̄ hētꝭ. Si
.n. volūtas pmpta ē fz id qd̄ hz: accepta ē:
n̄ fm id qd̄ n̄ hz. Nō .n. ut alijs sit remissio:
vob̄ āt tribulatio: sz ex eq̄litate in p̄nti tp̄e:
vr̄a abūdātia illoꝝ inopiā suppleat: ut et il
loꝝ abūdātia vr̄e inopie sit supplemētum:
ut fiat eq̄litas sicut scriptū ē: Qui mltum
n̄ abundauit ꝛ q̄ modicū nō mioꝛauit. Gra
tias āt ago deo q̄ dedit eādē sollicitudinem
p uobis in corde titi: qm̄ exhortationē q̄dē
suscepit: sed cum sollicitioꝛ eēt: sua volūta-
te pfectus ē ad vos. Misim⁹ ēt cū illo frēm
nr̄m: cui⁹ laus ē i euāgelio p ōes eccl̄as. Nō
solū āt: sed ordiatus ē ab eccl̄ijs comes pe-
regrinatiōis nr̄e i hāc grām q̄ mistrat a no-
bis ad dn̄i gl̄az: ꝛ destinatā volūtatē nr̄az.
Deuitātes hoc: ne q̄s nos vitupet i hac ple
nitudīe: que mistrat a nobis i dn̄i gl̄ā. Pro-
uidem⁹ .n. bōa: n̄ solum coram deo: sz etiaz
corā hoīb⁹. Misimus āt cū illis ꝛ fratrem
nr̄m quē pbauimus i multis sepe sollicituz
eē: nc̄ āt mlto sollicitiorē: ꝯfidentia multa i
uob̄: siue p tito q̄ ē soci⁹ meus ꝛ i vob̄ adiu-
tor: siue frēs nr̄i apl̄i eccl̄aꝝ gl̄e xp̄i: Ostēsi-
onez ḡ q̄ ē caritatꝭ vr̄e ꝛ nr̄e gl̄e p uob̄: i illos
ostendite in faciem eccl̄arum. .IX.

IAm ō ministerio qd̄ fit i sc̄os: ex abū
danti ē mihi scribere vob̄. Scio enim
pmptū animū vr̄z: p q̄ ō vobis glorioꝛ apō
macedōes: qm̄ ꝛ achaia parata est ab āno
preterito: ꝛ vestra emulatio prouocauit plu
rimos. Misimus autem frēs: ut ne qd̄ gl̄a-
mur de vobis euacuet in hac parte: ut quē-
admodum dixi parati sitis: ne cum venerit
macedones mecum: ꝛ inuenerint uos ipa-
ratos: erubescamus nos: ut non dicamus
uos in hac sb̄a. Necessarium ḡ existimaui
rogare fratres: ut preueniant ad vos: ꝛ p̄pa
rēt repromissam benedictionem hanc para
tam esse: sic quasi bn̄dictionem: non quasi
auariciam. Hoc āt dico: Qui parce semīat
parce ꝛ metet: ꝛ qui seminat i bn̄dictionib⁹
de bn̄dictionibus ꝛ metet. Unusq̄sq₃ put
destinauit in corde suo: non ex tristitia aut
ex necessitate. Hilarem .n. datorem diligit
deus. Potens est aūt deus ōem gratiā abū
dare facere in vob̄: ut in ōibus sēp omnem
sufficiētiam hn̄tes abūdetis i ōe op⁹ bonū:
sicut scriptum ē: Dispersit dedit pauperib⁹
iustitia eius manet i seculū seculi. Qui aūt
ammistrat semen seminanti: ꝛ panē ad mā
ducanduz p̄stabit. Et multiplicabit semen
vr̄m: ꝛ augebit incrementa frugum iustitie
vr̄e: ut i ōibus locupletati abūdetis in ōem
simplicitatem: q̄ operat̄ p nos grāꝝ actiōez
deo: Qm̄ misterium hui⁹ officij non solum
supplet ea q̄ desunt sc̄is: sz ēt abūdat p ml̄-
tas grāꝝ actiōes i dn̄o p pbatiōem misterij
hui⁹: glorificātes deū i obediētia confessio-
nis vr̄e i euangelio xp̄i ꝛ simplicitate cōica-
tionis vr̄e i illos ꝛ i ōes: ꝛ in ipsoꝝ obsecra
tiōe p uob̄: desiderātiū vos ppt eminētem
grām dei in vob̄. Grās ago deo sup ienarra
bili dono eius. .X.

IPse āt ego paulus obsecro vos p mā
suetudinē ꝛ modestiā xp̄i: q̄ i facie q̄-
dē hūil̄ sū iter vos: absens autem cōfido in
vob̄. Rogo āt uos ne p̄ns audeā p eā ꝯfidē
tiā: q̄ existimoꝛ audē i q̄sdā: q̄ arbitrat̄ nos
tanq̄ fm carnē ābulem⁹. In carne .n. ambu
lātes: n̄ fm carnē militam⁹. Nam arma mi
litie nr̄e n̄ carnalia sūt: sz potētia deo ad de-
structiōez munitionū: ꝯsilia destruentes: et
ōez altitudinē extollētē se aduersus sciam
dei: ꝛ i captiuitatē redigētes ōem itellectuz
i obsequū xp̄i: ꝛ i pmptu hn̄tes ulcisci ōez io
bediētiā: cum impleta fuerit vr̄a obediētia.
Que fm faciem sunt videte. Siq̄s confidit
xp̄i se eē: hoc cogitet iterꝝ apud se: q: sic ipse
xp̄i ē: ita ꝛ nos. Nā ꝛsi āpli⁹ aliq̄d gl̄at⁹ fue
ro de ptate nr̄a quā dedit nob̄ dn̄s i edifica-
tiōem ꝛ n̄ i destructiōem vr̄az: nō erubescā.
Ut autem non existimer tāq̄ terrere vos p
epl̄as: qm̄ quidem epl̄e inquiunt graues st̄
ꝛ fortes: p̄ntia aūt corporis infirma: ꝛ fmo
cōtēptibil̄: hoc cogitet q̄ eiusmodi ē: quia q̄
les sumus v̄bo per epl̄as absentes: tales et
p̄ntes in fc̄o. Non .n. audemus inserere aut
cōparare nos q̄busdā q̄ seipsos cōmendāt:
sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes: et
comparātes nosmetipsos nobis. Nos aūt
non in imensum gl̄abimur: sed fm mēsurā
regule qua mensus ē nob̄ deus mensuram
ptingendi usq₃ ad vos. Nō .n. q̄si nō ptingē
tes ad uos supextendimus nos. Usq₃ ad
vos .n. puenimus in euāgelio xp̄i: non i im
mensum gloriantes in alienis laboribus.

Spem āt hn̄tes crescētis fidei vr̄e in uobis
magnificari ꝫ regulā nr̄am i abūdātia: ēt i
illa q̄ ultra uos sūt euāgeliçare: nō i aliena
regula i his q̄ ꝑparata sūt glari. Qui autē
glatur: in dn̄o gl'etur. Non .n. qui seipsum
cōmēdat: ille ꝓbat⁹ ē: sed quē de⁹ cōm̄dat.

.XI.

Utinā sustineretꝭ modicū q̄d isipientie
mee: sed ⁊ supportate me. Emulor .n.
uos dei emulatōe: despōdi .n. uos vni uiro
v̄ginē castā exhibē xp̄o. Timeo autem ne
sic ꝯpēs seduxit euam astutia sua: ita corrū-
pantur sensus vr̄i: ⁊ excidant a simplicitate
q̄ ē in xp̄o. Nam si is q̄ venit: alium xp̄m p̄
dicat: quē n̄ p̄dicauim⁹: aut aliū sp̄m accipi
tis: quē n̄ accepistis: aut aliud euāgeliū qđ
nō icepistis: recte pateremini. Existimo .n.
nihil me minus fecisse a magnis apl'is. Nā
⁊ si iperit⁹ s̄mōe: ꝫ n̄ scia. In oīb⁹ āt mani-
festus sū uob̄. Aut nūq̄d pcc̄m feci meip̄ꝫ
hūilians: ut vos exaltemini? Qm̄ grat' euā-
gelium dei euangeliçaui vobis: alias eccle-
sias expoliaui accipiens stipendia ad miste
riū vr̄m: ⁊ cū eēm apud vos ⁊ egerē: nulli
onerosus fui. Nā qđ mihi deerat suppleue-
runt fratres: q̄ venerūt a macedonia: ⁊ i oī-
b⁹ sine onere me vob̄ s̄uaui ⁊ seruabo. Est
veritas xp̄i i me: qm̄ hec glatio n̄ īfriget in
me in regiōib⁹ achaie. Quare? Quia nō di
ligo vos? Deus scit. Qđ āt facio ⁊ faciā: ut
āputē occasionē eoꝝ: q̄ volūt occasionē: ut
i q̄ glantur īueniāt sicut ⁊ nos. Nā ei⁹mōi
pseudo apl'i sunt oparij subdoli: trāsfigurā
tes se i apl'os xp̄i. Et n̄ miꝝ. Ipse .n. satha-
nas trāsfigurat se in āgelū lucis. Nō ē ergo
magnū si mīstri ei⁹ trāsfigurent: uelut mini
stri iustitie: q̄ꝝ finis erit s̄m opa ipsoꝝ. Ite
rū dico: ne q̄s me putet isipientem. Alioq̄n
velut isipiētē accipite me: ut ⁊ ego modicū
q̄d glorier. Qđ loq̄r: nō loq̄r s̄m deū: ꝫ q̄si
i isipientia: in hac sb̄a gl'e. Qm̄ ml'ti glant
s̄m carnē: ⁊ ego glabor. Libent' .n. suffertis
insipientes: cū sitis ipsi sapientes. Sustine
tis .n. siquis vos in seruitutē redigit: siquis
deuorat: siquis accipit: siq̄s extollitur: siq̄s
in faciem vos cedit. Scd̄m ignobilitatē di-
co: quasi nos īfirmi fuerimus i hac parte. i
q̄ quis audet: i isipiētia dico: audeo ⁊ ego.
Hebrei sunt ⁊ ego. Israelite sunt ⁊ ego. Se-
men abrae sunt et ego. Ministri chri-
sti sunt ⁊ ego. Ut minus sapiens dico: plus
ego. In laboribus plurimis: in carceribus
abundātius in plagis supra modū in mor-
tibus frequenter. A iudeis q̄nquies q̄dra-
genas: vna minus accepi. Ter virgis cesus
sum: semel lapidatus sum: ter naufragiū fe
ci. Nocte ⁊ die in ꝓfundum maris fui. In
itineribus sepe periculis fluminū periculis
latronum periculis ex genere periculis ex
gētib⁹ p̄iculis i ciuitate pericul' in solitudīe
periculis i mari pericul' i falsis fratrib⁹. In
labore ⁊ erūna: i vigilijs ml'tis. In fame et
siti in ieiunijs ml'tis. In frigore ⁊ nuditate:
p̄ter illa q̄ extrinsec⁹ sūt: istātia mea q̄tidia-
na sollicitudo oīū eccl'aꝝ. Quis īfirmat: et
ego non īfirmor? Quis scādaliçatur: ⁊ ego
non vror? Si glari oportet: q̄ īfirmitat' mee
sunt glabor. De⁹ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i iesu xp̄i scit: q̄
est benedict⁹ in secula: q̄ꝛ non mentior. Da-
masci p̄positus gentis arethe regis custodi
ebat ciuitatē damascenoꝝ: ut me cōprehē-
deret ⁊ per fenestrā i sporta dimissus sum
p̄ muꝝ: ⁊ sic effugi man⁹ ei⁹.

.XII.

Si glari oportet n̄ expedit quidē. Ueniā
āt ad visiōes ⁊ reuelatōes dn̄i. Scio
hoīem i xp̄o ānos q̄tuordecim siue i cōpōe
siue extra corp⁹ nescio: de⁹ scit: raptū hui⁹
modi usq̄ ad t̄tiū celū. Et scio hui⁹mōi ho
minē siue i corpore siue extra corp⁹ nescio:
de⁹ scit: qm̄ rapt⁹ ē i paradisū: ⁊ audiuit ar-
cana v̄ba: q̄ non lꝫ hoī loqui. Pro hui⁹mōi
glabor: ꝓ me āt nihil nisi in īfirmitatibus
meis. Nam ⁊ si voluero glari: n̄ ero isipiēs.
Ueritatem .n. dicam. Parco aūt: ne q̄s me
existimet supra id qđ videt in me: aut audit
aliq̄d ex me. Et ne magnitudo reuelationū
extollat me: dat⁹ ē mihi stimul⁹ carnis mee
āgelus sathane: qui me colaphiçet. Propt̄
qđ ter dn̄m rogaui: ut discederet a me: ⁊ di-
xit mihi: Sufficit tibi gr̄a mea. Nam v̄tus
i infirmitate perficitur. Libenter igit̄ glabō
i īfirmitatibus meis: ut īhabitet i me v̄tus
xp̄i. Propt̄ qđ placeo mihi i īfirmitatibus
meis: in cōtumelijs in necessitatib⁹ in perse
cutionib⁹ in angustijs ꝓ xp̄o. Cū .n. īfirmor
tunc potens sum. Factus sū isipiēs: uos me
coegistis. Ego .n. a uobis debui cōmēdari.
Nihil .n. minus feci ab his q̄ sūt supra mo
dū apl'i. Tā⁊si nihil sū: signa tn̄ apl'atus
mei facta sunt sup vos in oī patiētia signis
⁊ ꝓdigijs ⁊ v̄tutib⁹. Quid ē .n. qđ min⁹ ha-
buistis p̄ ceteris eccl'ijs: nisi q̄ꝛ egoipse non
grauaui vos? Donate mihi hāc iniuriam.
Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos

⁊ nõ ero grauis vob̄. Nõ.n. q̄ro q̄ v̄ra sunt: sȝ uos. Nec.n. debēt filij parētib⁹ thesaurizare: sed parētes filijs. Ego aūt libentissime īpēdā ⁊ supīpendar egoipse ꝑ aiab⁹ v̄ris: lȝ plus uos diligēs: min⁹ diligar. Sȝ esto. Ego vos nõ grauaui: sed cū eēm astut⁹ dolo uos cepi. Nūq̄d per aliquē eoꝝ q̄s misi ad vos circūueni uos? Rogaui titum: ⁊ misi cū illo f̄rem. Nūq̄d titus uos circūuenit? Nõne eodem sp̄u ambulauim⁹? Nõne eisdem vestigijs? Olim putatis ꝙ excusem⁹ nos apud vos? Coram deo ī xp̄o loq̄mur. Oīa.n. carissimi ꝓpt̄ edificatiōem u̅r̅am. Timeo .n. ne forte cū uenero: nõ q̄les uolo īueniā uos ⁊ ego inueniar a uobis q̄lem non uultis: ne forte ꝯtentiones emulationes aīositates dissensiōes detractationes susurratiōes inflationes seditiōes sint inter uos. Ne iterū cū uenero hūiliet me de⁹ apud uos: ⁊ lugeam m̄ltos ex his q̄ āte peccauerūt ⁊ n̄ egerūt p̄niam sup̄ imundicia ⁊ fornicatione et īpudicitia quā gesserūt. .XIII.

Ecce t̄tio hoc uenio ad uos: ut in ore duoꝝ uel triū testiū stabit ōe v̄bum. Predixi.n. ⁊ p̄dico: ut p̄ns uobis: ⁊ nūc absens his: q̄ ante peccauerunt ⁊ ceter[is] ōib⁹: q̄m si uenero iteꝝ n̄ parcā. An expimētum q̄ritis q̄ ī me loquit̄ xp̄s? Qui ī uob̄ nõ īfirmat̄: sed potens est ī uobis. Nam ⁊ si crucifixus ē ex īfirmitate: sed uiuit ex v̄tute dei. Nam ⁊ nos infirmi sumus ī illo: sed uiuemus cū eo ex uirtute dei in uobis. Uosmetipsos tētate: si estī ī fide: ipsi uos ꝓbate. An n̄ cognoscitis uosmetipsos: q̄r xp̄s iesus in uobis ē? Nisi forte reprobi estis. Spero āt ꝙ cognoscitis: q̄r nos non sumus reprobi. Oram⁹ āt deū ut nihil mali faciatī: n̄ ut nos ꝓbati paream⁹: sȝ ut uos qđ bonum ē faciatis. Nos āt ut reprobi sum⁹. Nõ possum⁹.n. aliq̄d aduersus ueritatē: sȝ ꝓ v̄itate. Gaudem⁹.n. q̄m nos īfirmi sum⁹: uos aūt potētes estis. Hoc ⁊ oramus u̅r̅am ꝯsumatōeȝ. Jđ.n. hec absens scribo: ut nõ p̄ns durius agā ꝑm potestatē quā dn̄s dedit mihi ī edificatiōem ⁊ n̄ ī destructiōem. De cetero f̄res gaudete perfecti estote: exhortamini: idem sapite. Pacē habete: ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilectionis erit uobiscū. Salutate īuicē ī osculo s̄co. Salutāt uos ōes s̄cti. Gr̄a dn̄i n̄r̄i iesu xp̄i ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio sancti sp̄s sit cū ōib⁹ uobis amen.

Explicit ep̄l̄a pauli ad corinthios secūda.

Incipit argumentum ī ep̄l̄am ad galathas.

Galathe sunt greci. Hi v̄bū ueritatis p̄mum ab ap̄l̄o acceperūt: sed p⁹ discessum eius tentati sūt a falsis ap̄l̄is: ut in legem ⁊ circūcisionē uerterent. Hos ap̄l̄us reuocat ad fidem ueritatī: scribens eis ab epheso.

Explicit argumentū. Incipit ep̄l̄a pauli ad galathas. Capitulum p̄mū.

Paulus apostolus non ab hoibus neq̄ꝫ p̄ hominē: sed p̄ iesū xp̄ꝫ ⁊ deū patrem q̄ suscitauit euȝ a mortuis: ⁊ q̄ mecū sūt oēs fratres ecclesijs galathie. Gr̄a uobis ⁊ pax a deo patre nostro ⁊ dn̄o iesu xp̄o: q̄ dedit semetipsū ꝓ peccatis nostris: ut eriperet nos de p̄nti seculo neq̄ꝫ ꝑm uolūtatem dei ⁊ p̄ris n̄r̄i: cui ē gl̄a ī secula seculoꝝ amen. Miror ꝙ sic tam cito transferimini ab eo q̄ uos uocauit ī gratiam xp̄i ī aliud euangelium: qđ nõ ē aliud nisi sūt aliqui q̄ uos ꝯturbāt: et uolunt ꝯuertere euangelium xp̄i. Sed licet nos āt angelus de celo euangelizet uob̄ p̄ter q̄ qđ euāgelizauim⁹ uobis: anathema sit. Sicut p̄diximus ⁊ nunc iteꝝ dico: siq̄s uob̄ euangelizauerit: p̄ter id qđ accepistis: anathema sit. Mõ.n. hoibus suadeo: an deo? An q̄ro hoibus placere? Si adhuc hoibus placerē xp̄i: seruus nõ essem. Notū.n. uob̄ facio fratres euangeliū: qđ euāgelizatū ē a me: q̄r n̄ ē ꝑȝ hoīeȝ. Neq̄ꝫ.n. ego ab hoīe accepi illud neq̄ꝫ didici: sed ꝑ reuelatiōeȝ iesu xp̄i. Audistis.n. ꝯuersatiōem meam aliq̄n in iudaismo: q̄m supra modū ꝑsequebar ecclesiam dei: ⁊ expugnabā illam: ⁊ ꝓficiebaȝ ī iudaismo supra m̄ltos coetaneos meos ī genere meo: abundāti⁹ emulator existēs paternarum mearū traditionuȝ. Cū aūt placuit ei q̄ me segregauit ex vtero matris mee ⁊ uocauit per gr̄am suam: ut reuelaret filiū suū ī me: ut euāgelizarē illū ī gētib⁹: ꝯtinuo non acquieui carni ⁊ sanguini. Neq̄ꝫ ueni hierosolymā ad ātecessores meos ap̄l̄os: sȝ abij in arabiā: ⁊ iteꝝ reuersus sū damascū. Deīde p⁹ annos tres ueni hierosolymam uidere petrum: ⁊ māsi apud eum dieb⁹ q̄ndeciȝ. Aliū āt ap̄l̄oꝝ uidi neminē: nisi iacobū

ftez dñi. Que ãt scribo uob: ecce corã deo: qꝛ ñ mẽtior. Deide veni i ptes syrie ⁊ cilicie. Erã ãt igtus facie eccl'ijs iudee: q erãt i xpo. Tm̃ ãt auditũ hẽbãt: qm̃ q perseqbat nos aliqñ: nũc euãgeliçat fidem: quã aliquãdo expugnabat: ⁊ i me clarificabant deũ.

Deinde pꝰ ãnos q̃tuordeci iteruȝ .II. ascendi hierosolymã cũ barnaba: assũpto ⁊ tito. Ascẽdi ãt ƀm reuelatiõem ⁊ ꝯtuli: cũ illis euangeliuȝ qȯ p̃dico in gentibꝰ. Seorsum ãt his q videbant aliqd eẽ: ne forte i vacuũ currẽtẽ aut cucurrissez. Sȝ neq; titꝰ q mecũ erat: cũ eẽt gẽtilis cõpulsus ẽ circũcidi: sed ꝑpt subitroductos falsos fr̃es: q subitroierũt explorare libtatẽ nr̃am: quam hẽmꝰ i xpo iesu: ut nos i ƀuitutẽ redigerẽt. Quibꝰ neq; ad horã cessimꝰ subiectiõi: ut vitas euangelij pmaneat apud uos. Ab his ãt q uidẽbãt eẽ aliqd: q̃les aliqñ fuerit: nihil mea itẽst. Deꝰ .n. psonã hoĩs ñ accipit. Mihi .n. q videbãt eẽ aliqd nihil ꝯtuleꝛt sȝ ecõtra. Cũ uidissent q creditũ ẽ mihi euãgeliũ p̃putij: sic ⁊ petro circũcisiõis: q .n. opatꝰ ẽ petro i apostolatũ circũcisiõis: opatꝰ ẽ ⁊ mihi iter gẽtes: ⁊ cũ coguissent gr̃am q data ẽ mihi: iacobꝰ ⁊ cephas ⁊ ioannes: q videbãt colũne esse: dextras dederũt mihi ⁊ barbane societatis: ut nos in gẽtes: ipsi aũt i circũcisionem: tm̃ ut pauperum memores essemꝰ. Qȯ ẽt sollicitus fui hoc ipsũ facẽ. Cuȝ ãt venisset petrꝰ antiochiã i faciẽ ei restiti: qꝛ rep̃hẽsibil' erat. Prius .n. q̃ veniret qdã a iacobo cũ gẽtibꝰ edebat. Cũ aũt venissent subtrahebat ⁊ segregabat se: timens eos q ex circũcisione erant. Et simulationi eiꝰ consenserũt ceteri iudei: ita ut ⁊ barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. Sȝ cũ uidissem q non recte ãbularent ad vitatez euangelij: dixi cephe corã õibus: Si tu cuȝ iudeꝰ sis: gentiliter uiuis ⁊ nõ iudaice: quõ gentes cogis iudaiçare? Nos natura iudei ⁊ non ex gentibus peccatores. Scientes ãt q non iustificatur hõ ex opibꝰ legis: nisi p fidem iesu xpi: ⁊ nos i xpo iesu credimꝰ: ut iustificemur ex fide xpi: ⁊ non ex operibꝰ legis. Propt̃ qȯ ex operibus legis non iustificabit õis caro. Q si q̃rẽtes iustificari i xpo inuenti sumus ⁊ ipsi peccatores: nunquid xps pcc̃i mister ẽ? Absit. Si eniȝ q destruxi iterum hec reedifico: p̃uaricatorẽ me cõstituo. Ego .n. p legẽ legi mortuꝰ sũ: ut deo viuã. Christo ꝯfixꝰ sũ cruci. Uiuo ãt iã nõ ego viuit vo i me xps. Q ãt nũc viuo in carne: in fide uiuo filij dei: q dilexit me: ⁊ tradidit seipsum ꝑ me. Nõ abijcio gr̃am dei. Si .n. p legem iustitia: g̃ gratis xps mortuꝰ est.

Insensati galathe quis vos .III. fascinauit non obedire vitati? Ante q̃rum oclos xpus iesus ꝓscriptꝰ ẽ: ⁊ in uob crucifixꝰ. Hoc solũ a uob uolo discẽ ex opibus legis spm accepistis: an ex auditu fidi? Sic stulti estis: ut cum spu ceperitis: nunc carne ꝯsumami. Tãta passi estis sine cã: si tñ sine cã. Qui g̃ tribuit vob spm ⁊ opat̃ v̄tutes in uobis: ex opibꝰ legi: an ex auditu fidei. Sicut scriptũ ẽ: abraã credidit deo: ⁊ reputatũ ẽ illi ad iustitiã. Cog̃scite g̃: qꝛ q ex fide sunt: hi sũt filij abrae. Prouidẽs autem scripta: qꝛ ex fide iustificat gẽtes deꝰ: p̃nunciauit abrae: qꝛ bñdicẽt̃ in te ões gẽtes. Igit̃ q ex fide sunt: bñdicẽt̃ cũ fideli abraã. Qui cũq; .n. ex operibꝰ legis sũt: sub maledicto sũt. Scriptum ẽ .n. Maledictꝰ oĩs q ñ pmã serit i õibꝰ: que scripta sũt in libro legis: ut faciat ea. Qm̃ ãt i lege nẽo iustificat̃ apud deũ. Manifestũ ẽ: qꝛ iustꝰ ex fide uiuit. Lex ãt ñ ẽ ex fide: sȝ q fecerit ea uiuet in ill'. Christus nos redemit de maledicto legis: factus ꝑ nob maledictũ: qꝛ scriptũ ẽ: maledictꝰ õis q pendet in ligno: ut in gentibꝰ bñdictio abrae fieret in xpo iesu: ut pollicitationẽ sps accipiamꝰ p fidem. Fr̃es ƀm hoĩem dico: tñ hoĩs ꝯfirmatũ testamentũ nẽo spnit aut superordinat. Abrae dicte sunt ꝓmissiões ⁊ semini eiꝰ. Non dicit ⁊ seminibus q̃si in multis: sed q̃si in vno: ⁊ semini tuo q ẽ xps. Hoc autez dico testamentũ confirmatum a deo q pꝰ q̃drigẽtos ⁊ trigita ãnos fc̃a ẽ lex: nõ irritũ fac̃ ad euacuandã ꝓmissiõem. Nã si ex lege hẽditas: iã ñ ex ꝓmissione. Abrae autẽ p repromissionẽ dõauit deꝰ. Quid igit̃ lex? Propt̃ trãsgressiõem posita ẽ: donec vẽiret semẽ cui ꝓmiserat: ordinata p ãgelos i manu mediatoris. Mediator ãt vniꝰ nõ ẽ. Deꝰ ãt vnꝰ ẽ. Lex g̃ aduersus ꝓmissa dei? Absit. Si .n. data esset lex q posset uiuificare: uere ex lege eẽt iustitia. Sȝ ꝯclusit scriptura oĩa sub pcc̃o: ut ꝓmissio ex fide iesu xpi daret̃ credẽtibꝰ. Priꝰ ãt q̃ veniret fides: sub lege custodiebamur: cõclusi in eã fidem: q reuelãda erat. Itaq; lex pedagogꝰ nr̃ fuit i xpo: ut ex fide iustificemur. At ubi vẽit fides: iã nõ sumꝰ sub pedagogo. Oẽs .n. filij dei estis p fidẽ: q ẽ i xpo iesu. Quicũq; enim in xpo

baptiçati estis: xp̄m īduistꝭ. Nō est iude⁹ neqꝫ grec⁹: nō ē seru⁹ neqꝫ liber: n̄ ē masculus neqꝫ femīa. Oēs.n. vos vnū estꝭ in xp̄o iesu. Si āt uos xp̄i: ergo semen abrae estꝭ ꝫm ꝓmissionem heredes.

.IIII.

Dico āt: quāto tp̄e heres paruulus ē: nihil differt a ſuo: cū sit dn̄s oīuꝫ: ſꝫ sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ est usqꝫ ad ꝑfinitum tēp⁹ a p̄re. Ita ⁊ nos cū essem⁹ paruuli: sub elemētis mūdi eram⁹ servientes. At ubi venit plenitudo tēpōis: misit de⁹ filiū suū fc̄ꝫ ex muliere: factū sub lege: ut eos q̄ sub lege erant redimeret: ut adoptionē filioꝝ recipem⁹. Qm̄ āt estis filij dei: misit deus sp̄m filij sui in cōda v̄ra clamantē: abba p̄r. Itaqꝫ iam non est ſuus: sed fili⁹. Q2 si fili⁹: ⁊ heres ꝑ deū. Sꝫ tūc q̄dē igrātes deū: his q̄ natura nō st̄ dij: seruiebatꝭ. Nc̄ āt cū cogueritꝭ deuꝫ īmo cogniti sitis a deo: quō ꝯuertimi iterū ad īfirma ⁊ egena elemēta: q̄b⁹ denuo seruire vult̄? Dies obseruatꝭ ⁊ mēses ⁊ tp̄a ⁊ annos. Timeo uos: ne forte sine cā laborauerim in uob̄. Estote sicut ego: q2 ⁊ ego sicut uos. Fr̄es obsecro vos: nihil me lesistꝭ. Scitis āt q2 ꝑ infirmitatem carnis euangeliçaui uob̄ iā p̄dem: ⁊ tētationē v̄ram in carne mea non ſpreuistis neqꝫ respuistis: ſꝫ sicut angelum dei excepistis me: sic̄ xp̄m iesum. Ubi est ergo beatitudo v̄ra? Testimoniū .n. ꝑhibeo uobis: quia si fieri posset oc̄los v̄ros eruissetis ⁊ dedissetis mihi. Ergo īmic⁹ vobis factus sū: verum dicēs uobis? Emulāt uos nō bn̄: sed exclud̄e uos uolūt: ut illos emulemini. Bonum āt emulamini in bono semper: ⁊ non tm̄ cū p̄ns sum apud uos. Filioli mei q̄s iteꝝ parturio: donec formet̄ xp̄s in uobis. Uellem āt eē apud vos mō ⁊ mutare uocem meā: qm̄ ꝯfūdor in uob̄. Dicite mihi: qui sub lege uultis eē: Legē n̄ legistis? Scriptum est.n. qm̄ abraā duos filios habuit: vnū de ancilla: ⁊ vnū de libera. Sꝫ q̄ de ancilla ꝫm carnē natus ē: q̄ aūt de libera ꝑ ꝑromissionē. Que sūt ꝑ allegoriā dicta. Hec.n. sūt duo testamēta. Unū q̄dē ī mōte syna in ſuitutē generās: q̄ ē agar. Syna.n. mons ē ī arabia: q̄ ꝯiunct⁹ ē ei: q̄ nūc ē irl̄ꝫ: ⁊ seruit cū filijs suis. Illa āt q̄ sursū ē irl̄m: libera ē: que ē m̄r n̄ra. Scriptum ē.n. Letare sterilis q̄ n̄ paris: erūpe ⁊ clama q̄ nō parturis: q2 m̄lti filij d̄serte mag̃ q̄ ei⁹ q̄ hꝫ viꝝ. Nos āt fr̄es ꝫm isaac ꝓmissiōis filij sum⁹. Sꝫ quō tūc is q̄ ꝫm carnē nat⁹ fuerat: persequebat̄ eū q̄ ꝫm sp̄m: ita ⁊ nunc. Sed q̄d dicit scriptura? Ejice ancillā ⁊ filiū ei⁹. Nō.n. heres erit fili⁹ acille cū filio libe. Itaqꝫ fr̄es nō sumus ancille filij: sed libere: qua libertate xp̄s nos liberauit.

.V.

State: ⁊ nolite iterum iugo ſuitut̄ cōtineri. Ecce ego paulus dico uob̄: qm̄ si circūcidami: xp̄s uob̄ nihil ꝓderit. Testificor āt rursus oī homini circuncidenti se: qm̄ debitor est vniuerse legi faciende. Euacuati estꝭ a xp̄o. Qui ī lege iustificami a gr̄a excidistis. Nos.n. sp̄s ex fide sp̄ē iustitie expectam⁹. Nā in xp̄o iesu neqꝫ circūcisio aliq̄d ualet: neqꝫ ꝓputiū: sed fid̄s q̄ ꝑ caritatē operat̄. Currebatis bn̄. Quis uos īpediuit ueritati nō obedire? Nemini consenseritis. Persuasio hec n̄ ē ex eo q̄ uocat uos. Modicū fermentum totaꝫ massā corrūpit. Ego cōfido ī uob̄ in dn̄o: q̄ nihil aliud sapietis. Qui āt ꝯturbat uos: portabit iudiciū: quicunqꝫ ē ille. Ego aūt fr̄es si circūcisiōem adhuc predico: q̄d adhuc ꝑsecutioneꝫ patior? Ergo euacuatum ē scandalū crucis. Utinaꝫ ⁊ abscidant̄ q̄ uos ꝯturbāt. Uos.n. ī libertatem uocati estis fr̄es tm̄: ne libertatem in occasioneꝫ detis carnis: sed ꝑ caritatē sp̄us ſuire īuicē. Oīs.n. lex ī uno ſmōe īplet: diliges ꝓximū tuū sic̄ teipsū. Q2 si īuicē mordetis ⁊ comeditis: uidete ne ab īuiceꝫ ꝯsumamini. Dico āt ī xp̄o. Sp̄u ābulate: ⁊ desideria carnis non ꝑficietis. Caro.n. ꝯcupiscit aduersus sp̄m: sp̄s āt aduersus carnē. Hec enim sibi īuicē aduersant̄: ut n̄ q̄cunqꝫ uultis illa faciatis. Q2 si sp̄u ducimini: n̄ estis sub lege. Māifesta āt sunt opera carnis: q̄ sūt fornicatio īmūdicia īpudicitia luxuria: idolorū seruitus veneficia īimicitie cōtentiones emulationes ire rixe dissensiones secte īuidie homicidia ebrietates cōessatiōes: ⁊ his similia: q̄ p̄dico uobis sicut p̄dixi: qm̄ q̄ talia agūt regnū dei non ꝯsequet̄. Fruct⁹ autē sp̄s ē caritas gaudiū pax patientia benignitas bonitas longanimitas māsuetudo fid̄s modestia ꝯtinētia castitas. Aduersus hui⁹modi nō est lex. Qui aūt sūt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ cōcupiscētijs.

.VI.

Si sp̄u viuimus: sp̄u ⁊ ambulem⁹. Nō efficiamur inanis gl̄e cupidi: inuicem ꝓuocantes: inuicem īuidentes. Fratres: ⁊ si preoccupat⁹ fuerit hō ī aliq̄ delicto: uos q̄ spiritales estis: huiusmodi instruite ī spiritu lenitatis: considerans teipsum: ne et tu

tenteris. Alter alt9 onera portate: ⁊ sic adi
plebitis legē xp̄i. Nam siquis existimat se
aliquid esse cū nihil sit: ipse se seducit. Op9
āt suū ꝓbet vnusq̄sq3: ⁊ sic in semetipso tm̄
glām hēbit: ⁊ nō ī alīo. Unusq̄sq3.n. onus
suum portabit. Cōicet aūt is q̄ cathetiçat
v̄bo ei: qui se cathetiçat ī oībus bonis. No-
lite errare: deus nō irridetur. Que.n. seīaue
rit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ qui seminat in car
ne sua: de carne ⁊ metet corruptionem: qui
āt seminat in sp̄u: de sp̄u metet vitā eternā.
Bonū āt facientes non deficiamus: tp̄e.n.
suo metemus n̄ deficientes. Ergo dū tēpus
habemus: operemur bonum ad oēs: maxie
āt ad doēsticos fidei. Uidete q̄lib9 lr̄is scrip
si vob̄ mea manu. Quicunq3 enim uolunt
placere ī carne: hi cogunt vos circūcidi: tm̄
ut crucis xp̄i persecutionem non patiātur.
Neq3.n. q̄ circūciduntur: legem custodiūt:
sed uolunt uos circuncidi: ut ī carne vestra
glorie͞t. Mihi āt absit glari: nisi ī cruce dn̄i
n̄ri iesu xp̄i: p quē mihi mūdus crucifixus
est: ⁊ ego mundo. In xp̄o.n. iesu neq3 circū-
cisio aliq̄d ualet neq3 ꝑputiū: sed noua cre-
atura. Et q̄cūq3 hāc rl̄am secuti fuerit: pax
sup illos ⁊ mia ⁊ sup isrl̄ dei. De cetero nēo
mihi molestus sit. Ego.n. stigmata dn̄i iesu
in corpore meo porto. Gratia dn̄i n̄ri iesu
xp̄i: cū sp̄u v̄ro fratres amen.

Explicit ep̄la pauli ad galathas. Incipit ar
gumentum in epistolam ad ephesios.

Ephesij sūt asiani. Hi accepto v̄
bo veritatis: perstiterūt in fide.
Hos collaudat ap̄lus: scribens
eis a roma d̄ carcere p tychicū
diaconem.

Explicit argumētum. Incipit ep̄la pauli
ad ephesios. Capitulum primum.

Paulus apostolus
xp̄i iesu p volūtatem dei:
oib9 sc̄tis q̄ sūt ephesi ⁊ fid̄
libus in xp̄o iesu: Gr̄a vob̄
⁊ pax a deo patre nostro ⁊
dn̄o iesu xp̄o. Benedictus
de9 ⁊ pr̄ dn̄i n̄ri iesu xp̄i: q̄ bn̄dixit nos in oī
bn̄dictiōe spirituali ī celestib9 ī xp̄o: sicut ele-
git nos ī ip̄o āte mūdi ɔstitutionē: ut essem9
sc̄i ⁊ imaculati ī ɔspectu ei9 in caritate. Qui
p̄destinauit nos in adoptionem filioꝝ p ie-
sū xp̄m in ip̄m sm̄ ꝑpositū voluntatis sue
in laudē gl̄e gr̄e sue: ī q̄ gratificauit nos in
dilecto filio suo: ī q̊ habem9 redēptiōem per
sanguinē ei9 remissiōem pc̄coꝝ sm̄ diuitias
gr̄e ei9: q̄ supabūdauit in nob̄ ī oī sapiētia ⁊
prudētia: ut notū facēt nob̄ sacramētū vo-
lūtatis sue sm̄ bn̄placitū ei9: qd̄ ꝑposuit ī eo
ī dispēsatiōe plēitudis tēpoꝝ īstaurare oīa
ī xp̄o q̄ ī cel̄: ⁊ q̄ ī t̄ra sūt ī ipso. In q̊ ēt nos
sorte uocati sumus p̄destinati sm̄ ꝑpositū
ei9: q̄ opatur oīa sm̄ ɔsiliū volūtatis sue: ut si
m9 ī laudē gl̄e ei9 nos q̄ āte sp̄auim9 ī xp̄o.
In q̊ ⁊ uos cū audissetis v̄bū v̄itatis euange
liū salutis v̄re: in q̊ ⁊ credētes signati estis sp̄u
ꝑmissionis sc̄o: q̄ ē pign9 hēditatis nostre in
redēptiōem acquisitiōis ī laudē gl̄e ipsius.
Propt̄ea ⁊ ego audiēs fidē v̄ram: q̄ ē ī xp̄o
iesu: ⁊ dilectionē ī oēs sc̄os: n̄ cesso gratias
agēs p uob̄: mēoriā v̄ri faciēs ī orōnib9 meis
ut de9 dn̄i n̄ri iesu xp̄i pr̄ gl̄e det vob̄ sp̄m sa-
piētie et reuelationis in agnitiōe ei9 illuia-
tos oculos cordis v̄ri: ut sciatis: q̄ sit spes vo
catiōis eius: ⁊ q̄ diuitie gl̄e hereditatis eius
ī sc̄is: ⁊ q̄ sit supueniēs magnitudo v̄tutis ei9
in nos: q̄ credimus sm̄ opatiōem potentie
v̄tutis ei9: quā opatus est ī xp̄o: suscitās illū
a mortuis: ⁊ constituēs ad dexteram suā ī
celestib9 supra oēs ꝑncipatum ⁊ ptatē ⁊ v̄tu
tē ⁊ dn̄atiōnē: ⁊ oē nomen qd̄ noiat̄ n̄ solū
in hoc seculo: sed ēt ī futuro: ⁊ oīa subiecit
sub pedib9 ei9. Et ipsū d̄dit caput supra oēm
eccl̄am: q̄ ē corp9 ipsi9: ⁊ plēitudo ei9: q̄ oīa ī
oībus adīplet. II.

Et uos cum essetis mortui delictis et
pc̄cis v̄ris ī q̄b9 aliq̄n āmbulastis sm̄ se-
culum mundi huius: sm̄ ꝑncipem potesta-
tis aeris hui9: sp̄s q̄ nūc operatur in filios dif
fidentie: in quibus ⁊ nos oēs aliquando ɔ-
uersati sum9 in desiderijs carnis n̄re facien
tes uoluntatē carnis ⁊ cogitationum: ⁊ era
m9 natura filij ire sicut ⁊ ceteri. De9 aūt q̄ di
ues est in mia: ꝑpt̄ nimiā caritatē suā q̄ di
lexit nos: ⁊ cum essem9 mortui pc̄cis: ɔuiui-
ficauit nos ī xp̄o: cui9 gr̄a estis saluati: ⁊ con
resuscitauit: ⁊ cōsedere fec̄ ī celestib9 in xp̄o
iesu: ut ostēdēt ī seculis supuenietib9 abundā
tes diuitias gr̄e sue ī bonitate sup nos ī xp̄o
iesu. Gr̄a.n. estis saluati p fidem: ⁊ hoc non
ex vob̄. Dei.n. donum est: nō ex operib9: ut
ne q̄s glorie͞t. Ipsius.n. sum9 factura: creati

i xpo iesu i opib⁹ bonis: q̄ pparauit de⁹: ut
in ill' ābulemus. Propt̄ qd̄ mēores estote:
q̄ aliqn̄ uos q̄ gētes eratis i carne q̄ diceba
mini pputium ab ea: q̄ dr̄ circūcisio i carne
māufca: q̄ erati illo i tp̄e sine xpo alienati a
cōuersatione isrl': ꝛ hospites testamētoꝝ:
pmissionis spē n̄ hn̄tes: ꝛ sine deo i hoc mū
do. Nc̄ āt i xpo iesu uos q̄ aliqn̄ erati lōge:
fc̄i esti ppe i sāguie xpi. Ipe. n. ē pax nr̄a qui
fec̄ utraqꝫ unū: ꝛ mediū parietē macerie sol
uēs inimicitias i carne sua: legē mādatoꝝ
decretis euacuans: ut duos condat i semet
ipsū i vnū nouū hoiem faciēs pacē: ut recō
ciliet ābos i vno corpoē deo p crucē īterficiēs
īimicicias i semetipso: ꝛ veniēs euangeliça-
uit pacē uobis q̄ lōge fuisti: ꝛ pacē his q̄ p-
pe: qm̄ p ipsū hēm⁹ accessū ābo in vno spu
ad prē. Ergo iā n̄ esti hospites ꝛ aduene: sꝫ
esti ciues scoꝝ ꝛ domestici dei: supedificati
sup fundamētū aploꝝ ꝛ pphetaꝝ ipso sum
mo āgulari lapide xpo iesu: i q̄ ois edifica-
tio ꝯstructa crescit i tēplū scm̄ i dn̄o. In q̄ ꝛ
vos coedificamini i hitaculū dei in spu sco.

Huius rei gr̄a ego paulus vict⁹ .III.
xpi iesu p uob gentib⁹: si tn̄ audisti di-
spēsationē grē dei q̄ data ē mihi i vob: qm̄
sm̄ reuelatiōem notū mihi fcm̄ ē sacrm̄: sic
supra scripsi i breui: put potestis legentes i-
tellige prudētiā meā i misterio xpi: qd̄ alijs
generatiōibus nō ē agnitū filijs hoiuꝫ: sicu
ti nc̄ reuelatū ē scīs aplīs eius ꝛ pphetis i
spu: eē gētes coheredes ꝛ cōcorporales ꝛ cō
participes pmissiōis in xpo iesu p euange-
liū cui⁹ fact⁹ sū ego mister sm̄ donū grē dei:
q̄ data est mihi sm̄ opationē vtutī ei⁹. Mi-
hi. n. oīuꝫ scoꝝ minimo data ē gr̄a hec: i gē
tib⁹ euāgeliçare iuestigabiles diuitias xpi: ꝛ
illuminare oēs: q̄ sit dispēsatio sacramenti
absconditi a seculis i deo: q̄ oia creauit: ut
innotescat pncipib⁹ ꝛ ptatib⁹ i celestib⁹ p ec
clesiā mltiformis sapia dei: sm̄ pfinitiōem
seculoꝝ quā fecit in xpo iesu dn̄o nr̄o: in q̄
hēm⁹ fiduciā ꝛ accessū i ꝯfidētia p fidē ei⁹.
Propt̄ quod peto ne deficiati in tribulatio
nib⁹ meis p uobis: q̄ ē gl'a vr̄a. Hui⁹ rei gr̄a
flecto genua mea ad prē dn̄i nr̄i iesu xpi: ex
q̄ ois patnitas in cel' ꝛ i tr̄a noiat: ut det vo
bis sꝫ diuitias gl'ie sue vtutē: corroborati p
spm̄ ei⁹ i iteriori hoie xpm̄ hitare p fidem i
cordibus vr̄is: i caritate radicati ꝛ fundati:
ut possitis compheндē cū oib⁹ scīs: q̄ sit la
titudo ꝛ lōgitudo ꝛ sublimitates ꝛ pfūdū.

Scire ēt supueniētē scie caritatē xpi: ut iple
amini i oēꝫ plēitudinē dei. Ei āt q̄ potēs est
oia facē supabūdāt: q̄ petim⁹ aut itelligim⁹
sm̄ vtutē: q̄ operat i nob: ipi gl'a i eccl'a et in
xpo iesu i oes generatōes secli secloꝝ amē.

.IIII.

Obsecro itaqꝫ vos ego victus in dn̄o:
ut digne āmbuleti vocatōe: q̄ uocati esti
cū oī hūilitate ꝛ māsuetudie: cum patiētia
supportantes inuicē i caritate. Solliciti ser
uare vnitatē sp̄s i vīculo pacis. Unū cōp⁹
ꝛ vnus sp̄s: sicut uocati estis in vna spe vo
cationis vr̄e. Unus dn̄s: vna fides: vnum
baptisma. Un⁹ de⁹ ꝛ pr̄ oīū: q̄ sup eos ꝛ per
oia ꝛ i oib⁹ nobis. Unicuiqꝫ āt nostrū data
ē gr̄a sm̄ mensuram donatiōis xpi. Propt̄
qd̄ dicit: Ascēdēs i altū captiuā duxit capti
uitatē: dedit dōa hoib⁹. Qd̄ āt ascendit: quid
est: nisi quia ꝛ descēdit pmum i inferiores p
tes terre: Qui descendit: ipse ē ꝛ qui ascen-
dit sup oēs celos: ut adiplet oia. Et ipe dedit
q̄sdā q̄dē aplos: q̄sdā āt pphetas: alios vo
euangelistas: alios aūt pastores ꝛ doctores
ad ꝯsumationē scoꝝ in opus misterij i edi-
ficationem corporis xpi: donec occurramus
oēs i vnitatem fidei ꝛ agnitiōis filij dei i. vi
rum perfectū: in mensura etatis plenitudis
xpi: ut iā nō sim⁹ paruuli fluctuantes: ꝛ cir-
cūferamur oī vēto doctrine i neqtia hoiuꝫ:
i astutia ad circūuentiōeꝫ erroris. Ueritateꝫ
āt faciētes i caritate crescam⁹ i illo p oia: q̄
ē caput xp̄s: ex q̄ totū corp⁹ cōpactū ꝛ con-
nexū p oēm iūcturā sūministratiōis sm̄ opa-
tionē i mēsurā vniuscuiusqꝫ mēbri augmē-
tum corporis facit in edificationem sui i ca
ritate. Hoc igitur dico ꝛ testifico: i dn̄o: ut
iā n̄ āmbuletis: sicut ꝛ gentes ambulant i va-
nitate sensus sui: tenebris obscuratū hn̄tes
itellectū: alienati a vita dei p igr̄ātiā: q̄ est i
illis ppter cecitatē cordis ipsoꝝ: q̄ desperā-
tes semetipsos tradiderūt ipudicitie: i ope-
rationē imundicie ois: in auariciam. Uos
āt n̄ ita didicistis xpm̄: si tn̄ illū audistis: et
in ipso edocti estis: sicut est veritas in iesu.
Depōite vos sm̄ pstinā ꝯuersatiōꝫ vetereꝫ
hoieꝫ: q̄ corrūpit sꝫ desideria erroris. Reno
uamini āt spu mētis vr̄e: ꝛ iduite nouū ho-
minē: q̄ sꝫ deū creat⁹ ē i iusticia ꝛ scītate ve-
ritati. Propt̄ qd̄ dponētes mēdaciū: loqmi
vitatē vnusqsqꝫ cū pxio suo: qm̄ sum⁹ inui-
cē mēbra. Irascimini: ꝛ nolite peccare. Sol
non occidat sup iracūdiam vr̄am. Nolite

locū dare diabolo. Qui furabatur: iā nō furet: magis aūt laboret opādo māib⁹ suis qđ bonū ē: ut hēat unde tribuat ncītatē patiēti. Ois fmo malus ex ore vr̄o nō pcedat: sed si qs bon⁹ ad edificatiōem fidei: ut det grām audiētib⁹. Et nolite ɔtristare spm scm dei: i q signati estī i die redēptiōis. Ois amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio ⁊ clamō ⁊ blasfemia tollaē a vob: cū oī malicia. Estote aūt iuicē benigni misericordes donantes iuicē: sicut ⁊ de⁹ i xpo dōauit vob. .V.

Estote ḡ imitatores dei: sic filij carissimi: ⁊ ābulate i dilectione: sic ⁊ xps dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsū p nob oblatiōnē ⁊ hostiā deo i odorē suauitatī. Fornicatio āt ⁊ oīs immūdicia aut auaricia nec noiet i vob: sic dcet scos: aut turpitudo aut stultiloqū aut scurrilitas: q ad rē non pertinet: s magꝰ gr̄az actio. Hoc.n. scitote itelligētes: q oīs fōnicator aut imūdus aut auarus qđ ē idoloz̄ seruitus: nō hz hēditatē i regno xpi ⁊ dei. Nemo vos seducat ianib⁹ v̄bis: ppt hec.n. vēit ira dei i filios diffidētie. Nolite ḡ effici participes eoz̄. Eratī.n. aliqn̄ tenebre: nūc āt lux i dn̄o. Ut filij lucī ambulate. Fruct⁹.n. lucis est i oī bonitate et iustitia ⁊ vitate. Probātes qđ sit bn̄placitum deo. Et nolite cōicare opibus infructuosis tenebraz: magꝰ āt redarguite. Que.n. i occulto fiūt ab ipsis: turpe ē ⁊ dicē. Oia autē q arguūt: a luie maīfestaē. Omne.n. qđ manifestaē lumē ē. Propter qđ dic: Surge qui dormis: ⁊ exurge a mortuis: ⁊ illuiabit te xps. Uidete itaqꝫ fr̄es quō caute ābuletī: nō qsi isipiētes: sed ut sapientes: redimētes tēpus: qm̄ dies mali sunt. Propterea nolite fieri iprudētes: s itelligētes q sit volūtas dei. Et nolite iebriari vino: i q ē luxuria: s iplemini spū scō: loquētes vobismetipsis i psalmis hymnis ⁊ canticis spiritalib⁹ cātātes ⁊ psallētes in cordib⁹ vr̄is dn̄o: grās agētes semp p oīb⁹ i noīe dn̄i nr̄i iesu xpi deo ⁊ p̄ri. Subiecti iuicē i timore xpi. Mulieres virī suis subdite sint sicut dn̄o: qm̄ vir caput est mulieris: sicut xps caput ē eccle: ipē saluator corpōis ei⁹. Sed sic eccl̄a subiecta ē xpo: ita ⁊ mulieres virī suis i oīb⁹. Uiri diligite vxores vr̄as: sic ⁊ xpus dilexit eccl̄am ⁊ se ipsum tradidit p ea: ut illam sanctificaret: mundans eam lauacro aque in v̄bo uite: ut exhibēt ipse sibi gl̄iosaz eccl̄am nō habētez maculaz aut rugā aut aliqđ huiusmodi: s ut sit sancta ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debēt diligere vxores suas: ut corpora sua. Qui suaz vxorē diligit: seipsū diligit. Nemo.n. unqꝫ carnē suā odio habuit: sed nutrit ⁊ fouet eā: sicut ⁊ xps eccl̄az: q mēbra sum⁹ corporis eius de carne eius ⁊ de ossibus eius. Propt hoc relinquet hō p̄rez ⁊ matrē suaz: ⁊ adherebit vxori sue: ⁊ erūt duo in carne vna. Sacramētū hoc magnū ē. Ego āt dico i xpo ⁊ i eccl̄a. Uerūtn̄ ⁊ vos singuli vnusqsqꝫ vxorē suā sicut seipsū diligat: vxor autez timeat viz̄ suū. .VI.

Filij obedite parētib⁹ vr̄is i dn̄o. Hoc .n. iustū ē. Honora p̄rem tuū ⁊ matrē tuā: qđ ē mādatū pmū i pmissione: ut bene sit tibi: ⁊ sis longeuus sup trā. Et vos p̄res nolite ad iracūdiā puocare filios vr̄os: sed educate illos i disciplina et correptione dn̄i. Serui obedite dn̄is carnalibus cū timōe ⁊ tremore in simplicitate cordis vr̄i sicut xpo: nō ad oculum seruiētes qsi hoībus placētes: sed ut serui xpi faciētes volūtatem dei ex aīo cū bōa volūtate seruientes sic dn̄o ⁊ nō hoīb⁹: scientes qm̄ vnusqsqꝫ qđcūqꝫ fecerit bonū: hoc recipiet a dn̄o siue ser⁹ siue liber. Et vos dn̄i eadem facite illī remittentes minas: scientes: q ⁊ illoz ⁊ vr̄ dn̄s in celī: ⁊ psonaruz acceptio nō ē apđ deū. De cetero fr̄es cōfortamini in dn̄o: ⁊ in potentia v̄tutis eius. Induite uos armaturā dei: ut possitī stare aduersus insidias diaboli: qm̄ nō ē nob colluctatio aduersus carnē ⁊ sanguinē: sed aduersus pncipes ⁊ p̄tates: aduersus mūdi rectores tenebraz harū: ɔtra spiritalia neqtie i celestibus. Propterea accipite armaturam dei: ut possitis resistē i die malo: ⁊ i oīb⁹ perfecti stare. State ergo succincti lūbos vr̄os i vitate induti loricā iustitie: ⁊ calciati pedes i pparationem euangelij pacis. In oīb⁹ sumentes scutum fidei: i q possitis oīa tela nequissimi ignea extinguē ⁊ galeam salutī assumite: ⁊ gladiū spūs quod est v̄bum dei: per oēm orōnem ⁊ obsecratiōem orantes oī tēpore in spū: ⁊ i ipso vigilantes i oī instantia ⁊ obsecratione p oībus sanctis ⁊ p me: ut detē mihi fmo i aptiōe oris mei cuz fiducia notū facē mysteriū euāgelij: p q legatiōe fūgor i cathena ista: ita ut in ipso audeā put oportet me loq. Ut autem ⁊ vos sciatī q circa me sunt: qđ agā: oia vobis nota faciet tychicus carissim⁹ frat ⁊ fidelis mister i dn̄o: quē misi ad vos in hoc ipsū: ut cognoscatis

q̃ circa nos sũt: ⁊ ꝯsolet corda v̄ra. Pax frīb⁹ ⁊ caritas cuꝫ fide a deo p̄re nr̄o ⁊ dn̄o iesu xp̄o. Gr̄a cū oīb⁹ q̄ diligūt dn̄m nr̄m iesum xp̄m ĩ icorruptiōe amen.

Explicit ep̄la pauli ad ephesios. Incipit argumētū in ep̄lam ad philippenses.

Philippenses sũt macedones. Hi accepto v̄bo v̄itatis ꝑstiterūt in fide: nec receperūt falsos ap̄los. Hos collaudat ap̄lus: scribens eis a roma de carcē ꝑ epaphroditū.

Explicit argumētū. Incipit ep̄la pauli ad philippenses. Cap̄lm .I.

Paulus ⁊ timothe⁹ serui iesu xp̄i oīb⁹ sc̄tis in xp̄o iesu: q̄ sũt philippis cū ep̄is ⁊ diaconib⁹. Gr̄a vob̄ ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dn̄o iesu christo. Gr̄as ago deo meo in omni memoria v̄ri semꝑ in cūctis orōnibus meis ꝓ oībus vob̄ cum gaudio deꝑcationem faciens suꝑ cōicatiōe v̄ra ĩ euāgelio xp̄i a p̄ma die usq̧ nūc cōfidēs hoc ip̄z: q꞉ q̄ cepit ĩ vob̄ op⁹ bonū: ꝑficiet usq̧ ĩ dieꝫ xp̄i iesu. Sic̄ ē mihi iustū hoc sentire ꝓ oīb⁹ vob̄: eo q̄ habeā vos ĩ corde ⁊ ĩ vincul̄ meis ⁊ ĩ defēsiōe ⁊ ꝯfirmatōe euāgelij: socios gaudij mei oēs vos esse. Testis .n. mihi ē deus: quō cupiā oēs vos eē ĩ uiscerib⁹ iesu christi. Et hoc oro: ut caritas v̄ra magis ac magis abūdet ĩ oī scīa ⁊ ĩ oī sensu: ut ꝓbetis potiora ut sitis sinceres ⁊ sine offēsa ĩ diē xp̄i: repleti fructu iustitie ꝑ iesum xp̄m in gl̄aꝫ ⁊ laudē dei. Scire āt uolo vos f̄res: q꞉ q̄ circa me sūt magis ad ꝓfectū venerūt euāgelij: ita ut vincula mea manifesta fierēt ĩ xp̄o: in oī p̄torio ⁊ ĩ ceteris oīb⁹: ut plures e fratrib⁹ ĩ dn̄o: cōfidētes in vinculis meis: abūdantius auderent sine timore v̄bū dei loq̄. Quidā q̄dem ⁊ ꝓpter inuidiam ⁊ cōtentionē: q̄dam autē ⁊ ꝓpter bonā uolūtatē xp̄z p̄dicāt. Quidā ex caritate: sciētes qm̄ ĩ defēsiōe euāgelij positus sum. Quidam āt ex cōtentiōe xp̄z annūciāt n̄ sincere: existimātes p̄ssuram se suscitare v̄iculis meis. Quid .n.? Dū oīmodo siue ꝑ occasionem siue ꝑ veritatem xp̄s annūciet: ⁊ ĩ hoc gaudeo: sꝫ ⁊ gaudebo. Scio .n. quia hoc mihi ꝓueniet ad salutē: ꝑ v̄raꝫ orationem ⁊ sūministratiōem sp̄s iesu xp̄i: sꝫ expectatiōem ⁊ spem meā: quia in nullo cōfundar: sed ĩ oī fiducia: sicut semꝑ ⁊ nc̄ magnificabit xp̄s ĩ corpore meo: siue ꝑ vitaꝫ siue ꝑ mortē. Mihi .n. viuē xp̄s ē: ⁊ mori lucrū. Q꞉ si viuē in carne: hic mihi fruct⁹ opis ē: ⁊ q̄d eligā ignoro: coartor āt e duob⁹ desideriū hn̄s dissolui: ⁊ eē cū xp̄o m̄lto magis melius: ꝑmanē āt ĩ carne: necessariū ꝓpter uos. Et hoc cōfidens scio: q꞉ manebo et ꝑmanebo oīb⁹ vob̄ ad ꝓfectū v̄rm ⁊ gaudiuꝫ fidei: ut gratulatio v̄ra abūdet in xp̄o iesu ĩ me: ꝑ meū aduētū iteꝝ ad uos. Tm̄ digne euāgelio xp̄i ꝯuersamini: ut siue cū venero ⁊ videro uos: siue absens audiā de vob̄: q꞉ statis in vno sp̄u vnanimes collaborātes fidei euāgelij: ⁊ ĩ nullo t̄reamini ab aduersarijs: q̄ ē ill̄ cā ꝑditiōis: vob̄ āt salutis. Et hoc a deo. Quia vob̄ donatū ē ꝓ xp̄o: n̄ solū ut ĩ eū credatis: sꝫ ut ēt ꝓ illo patiamini: idē certamē h̄ntes: q̄le ⁊ uidistis in me: et nūc audistis de me.

.II.

Siq̄ ḡ ꝯsolatio in xp̄o: siq̄d solatiū caritatis: siq̄ societas sp̄s: siq̄ viscera miseratōis: implete gaudiū meū: ut idē sapiatis: eādē caritatē h̄ntes vnanimes: idipsum sentientes. Nihil ꝑ ꝯtētiōem neq̧ ꝑ ianē gl̄aꝫ: sꝫ ĩ humilitate suꝑiores sibi iuicē arbitrantes: n̄ q̄ sua sunt singuli ꝯsiderātes: sed ea q̄ alioꝝ. Hoc .n. sentite in vob̄: q̄d ⁊ in xp̄o iesu. Qui cuꝫ ĩ forma dei eēt: nō rapinā arbitratus ē esse se eq̄lem deo: sed semetipsū exinaniuit formā s̄ui accipiens ĩ sil̄itudinē hominū f̄cs: et h̄itu inuētus ut homo: humiliauit semetipsum factus obediens usq̧ ad mortem: mortem autem crucis. Propt̄ q̄d et deus exaltauit illuꝫ et donauit illi nomē q̄d est supra oē nomen: ut ĩ noīe iesu oē genu flectatur celestium t̄restriū et infernoꝝ: et oīs lingua ꝯfiteat꞉ q꞉ dn̄s iesus xp̄s ĩ gl̄a ē dei patris. Itaq̧ carissimi mei sic̄ sēꝑ obedistis: non ĩ p̄n̄tia mei tantum: sed multo magis nunc in absentia mea cum metu et tremore v̄ram salutem oꝑamini. Deus ē .n. q̄ oꝑatur in vob̄ et velle et ꝑficē ꝓ bona volūtate. Oīa āt facite sine murmuratiōibus et hesitationib⁹: ut sitis sine q̄rela et simplices filij dei sine rep̄hensiōe ĩ medio natiōis praue et ꝑuerse: inter q̄s lucetis sicut luminaria ĩ mūdo v̄bū uite continentes ad gl̄aꝫ meam in die xp̄i: quia nō ĩ vacuum cucurri

neqꝫ in vacuuz laborauí. Sz ⁊ si emulor su-
pra sacrificiũ ⁊ obseqũ fidei vr̃e: gaudeo ⁊ cõ
gratulor oĩb⁹ vob̃. Idipsũ aũt ⁊ vos gaudete
⁊ cõgratulamini mihi. Spero aũt ĩ dñ̃o iesu
timotheũ me cito mittere ad uos: ut et ego
bono aĩo sim: cognit͛ q̃ circa uos sũt. Nemi
nẽ.n. hẽo tam vnaminẽ: q̃ sincera affectiõe
ꝓ uob̃ sollicitus sit. Oẽs.n. q̃ sua sũt q̃rũt:
ñ q̃ iesu xp̃i. Expimentũ aũt eius cog̃scite:
qm̃ sicut pr̃i filius mecum seruiuit ĩ euãge
lio. Hunc igr̃ spero me mittere ad uos: mox
ut uidero q̃ circa me sũt. Cõfido aũt in dñ̃o:
qm̃ ⁊ ipse ueniã ad vos cito. Necessarium
aũt existiaui epaphroditũ frẽm ⁊ coopatorẽ
⁊ cõmilitonẽ meũ: vr̃m aũt aplꝫ ⁊ mĩstrũ ne
cessitat͛ mee mittẽ ad uos: qm̃ quidem oẽs
vos desiderabat: ⁊ mestus erat ꝓpterea: qꝛ
audierat͛ illũ ĩfirmatũ. Nã ⁊ ĩfirmat⁹ ẽ usqꝫ
ad mortẽ: sed de⁹ misert⁹ ẽ ei⁹. Nõ solũ aũt
ei⁹: verꝫ ẽt ⁊ mei: ne tristitiã sup tristitiã ha
berẽ. Festinãti⁹ g̃ misi illũ: ut uiso illo iterũ
gaudeat͛: ⁊ ego sine tristitia sim. Excipite
itaqꝫ illũ cũ oĩ gaudio ĩ dñ̃o: ⁊ eiusmodi cũ
honore habetote: qm̃ ꝓpt̃ opus xp̃i usqꝫ ad
mortẽ accessit: tradenꝭ aĩam suã: ut iplẽt id
qḋ ex uob̃ deerat erga me obseqũ. ¶ .III.

De cetero frẽs mei gaudete ĩ dñ̃o: Eadẽ
vob̃ scribere mihi q̇dẽ nõ pigrum: vo
bis aũt necessariũ. Uidete canes: videte ma
los oparios: videte cõcisiõem. Nos.n. su
m⁹ circũcisio: q̃ sp̃u seruim⁹ deo: ⁊ glamur ĩ
xp̃o iesu: ⁊ ñ ĩ carne fiduciã hñtes: q̃qꝛ ⁊ ego
habeam ꝯfidentiam in carne. Siquis aliꝰ
videt cõfidere in carne: ego magis circunci
sus octaua die ex genere isrl̃ de tribu benia
min: hebre⁹ ex hebreis: s̈m legẽ phariseus:
s̈m emulatiõem ꝑsequẽs ecclam dei: s̈m iu
stitiã: q̃ ĩ lege ẽ: ꝯuersat⁹ sine q̃rela. Sed que
mihi fuerũt lucra: hec arbitrat⁹ sũ ꝓpt̃ xp̃m
detrimẽta. Uerũtñ existimo oĩa detrimẽtũ
eẽ ꝓpt̃ eminẽtẽ sciam iesu xp̃i dñi mei: ꝓpt̃
quẽ oĩa detrimẽtum feci ⁊ arbitror: ut ster-
cora: ut xp̃z lucrifaciam: ut ⁊ iueniar in illo
nõ hñs meam iustitiam: q̃ ex lege est: sꝫ illã
q̃ ex fide ẽ xp̃i iesu: q̃ ex deo ẽ iustitia in fide
ad cog̃scendum illum: ⁊ v̇tutem resurrecti-
onis eius ⁊ societatem passiõis illi⁹: cõfigu
ratus morti ei⁹: siq̃ mõ occurrã ad resurrec
tiõem: q̃ ẽ ex mortuis: ñ qꝛ iã acceperiz: aut
iã ꝑfect⁹ sim. Seq̃r aũt siq̃ mõ cõprehẽdaz
ĩq̃ ⁊ cõphensus sũ a xp̃o iesu. Fratres: ego
me nõ arbitror cõphẽdisse. Unũ aũt: q̃ q̇dez
retro sũt obliuiscẽs: ad ea v̇o q̃ sũt priora ex-
tẽdẽs meipsũ: ad destiatũ ꝑseq̃r: ad brauiũ
supne vocatiõis dei in xp̃o iesu. Quicunqꝫ
g̃ ꝑfecti sumus hoc sentiamus: ⁊ siquid alit̃
sapitis: ⁊ hoc vos deus reuelabit. Uerũtñ
ad qḋ ꝑuenim⁹: ut idẽ sapiam⁹: ⁊ ĩ eadẽ per
maneam⁹ rl̃a. Imitatores mei estote frẽs: et
obseruate eos q̃ ita ãbulãt: sicut habet͛ for-
maz nr̃am. Multi.n. ambulãt q̊s sepe dice
bã vob̃: nc̃ aũt ⁊ flens dico iĩmicos cruc͛ xp̃i:
quorꝫ finis ĩtit⁹: q̊rꝫ de⁹ vent̃ ẽ: ⁊ glã ĩ ꝯfusi-
one ipõrꝫ: q̃ trena sapiũt. Nr̃a aũt ꝯuersatio
ĩ cel̃ ẽ. Unde ẽt saluatorẽ expectam⁹ dñ̃z nr̃z
iesũ xp̃z: q̃ reformabit corp⁹ hũilitat͛ nr̃e cõ
figuratũ corpori claritat͛ sue s̈z opatõez q̃
ẽt possit subijcere sibi oĩa. ¶ .IIII.

Itaqꝫ fratres mei carissimi ⁊ deside-
ratissimi: gaudium meum ⁊ corona
mea: sic state ĩ dñ̃o carissimi. Euchodiaz ro
go ⁊ synticen depcor: ĩdipsuz sapere in dñ̃o.
Etiã rogo ⁊ te germane cõpar: adiuua illaꝭ
que mecũ laborauerũt ĩ euãgelio cũ clemẽte
⁊ ceteris adiutorib⁹ meis: q̊rꝫ noĩa sũt in li-
bro uite. Gaudete ĩ dñ̃o sẽp: iterꝫ dico gau-
dete. Modestia vr̃a nõ. sit oĩb⁹ hoĩb⁹. Dñ̃s
.n. ꝓpe ẽ. Nihil solliciti sitis: sꝫ ĩ oĩ oratiõe
⁊ obsecratiõe cũ grãrꝫ actione petiones vr̃e
ĩnotescãt apud deũ. Et pax dei q̃ exuperat
oẽz sensũ: custodiat corda vr̃a ⁊ ĩtelligẽtias
vr̃as in xp̃o iesu. De cetero frẽs q̃cũqꝫ sunt
vera: q̃cũqꝫ pudica q̃cũqꝫ iusta q̃cũqꝫ sãcta
q̃cũqꝫ amabilia q̃cũqꝫ bone fame: siq̃ v̇tus
siq̃ laus discipline: hec cogitate: q̃ ⁊ didicist͛
⁊ accepist͛ ⁊ audist͛ ⁊ vidist͛ ĩ me. Hec agite
⁊ de⁹ pac͛ erit uobiscũ. Gauisus sũ aũt ĩ dñ̃o
vehement̃: qm̃ tandẽ aliqñ refloruist͛ ꝓ me
sentire: sic̃ ⁊ sentiebat͛. Occupati aũt eratis:
Nõ q̃si ꝓpt̃ penuriã dico. Ego.n. didici ĩ q̊-
b⁹ sũ sufficiẽs eẽ. Scio ⁊ hũiliari: scio ⁊ abũ
dare. Ubiqꝫ ⁊ ĩ oĩb⁹ ĩstitut⁹ sum: ⁊ satiari et
esurire ⁊ abundare ⁊ penuriã pati: omnia
possum in eo q̃ me cõfortat. Uerũtamẽ bñ
fecistis: communicãtes tribulatõi mee. Sci
tis autem ⁊ uos philippenses: qꝛ ĩ principio
euangelij: qñ ꝓfectus sũ a macedonia: nll̃a
mihi eccl̃a communicauit in rõne dati ⁊
accepti: nisi vos soli: qꝛ ⁊ thessalonicã semel
⁊ bis ĩ usũ mihi misist͛. Non qꝛ q̃ro datum
sed req̃ro fructũ abũdãtẽ ĩ rõne vr̃a. Habeo
autem omnia ⁊ abundo. Repletus sum ac-
ceptis ab epaphrodito: q̃ misistis ĩ odorem
suauitatis hostiam acceptam placẽtẽ deo.

Deꝰ āt meus ipleat ōe desideriū vr̃m ſm diuitias suas i gl'a i xp̄o iesu. Deo āt ⁊ pr̄i nr̄o gl'a i secula secl'oꝝ amē. Salutate ōez scm̄ i xp̄o iesu. Salutāt vos q̄ mecū sūt fr̄es. Salutāt vos ōes sc̄i: maxie āt q̄ d̄ cesarꝭ domo sunt. Gr̄a dn̄i nr̄i iesu xp̄i cū sp̄u vr̄o amen.

¶ Explicit epl'a pauli ad philippēses. Incipit argumētum in epl'am ad colossenses.

COlossenses ⁊ hi sicut ⁊ laodicēses sūt asiani: ⁊ ipsi p̄uenti erāt a pseudo apl'is. Nec ad hos accessit ipse apl's: sꝫ ⁊ hos p̄ epl'az corrigit. Audierāt. n. v̄bū ab archippo: q̄ et misteriū i eos accepit. Ergo apl's iā ligatus scribit eis ab ephes̄o p̄ tychicū diaconem ⁊ onesimum acolitum.

¶ Explicit argumētū. Incipit epl'a pauli ad colossenses. Capl'm. .I.

PAulus apostolus iesu xp̄i p̄ volūtatez dei et timotheꝰ frat̄: his qui sūt colossis sc̄is ⁊ fidelibꝰ fr̄ibꝰ in xp̄o iesu. Gr̄a uobis et pax a deo pr̄e nr̄o. Gratias agimus deo ⁊ pr̄i dn̄i nr̄i iesu xp̄i sēp̄ p̄ vob' orantes: audiētes fidē vr̄am i xp̄o iesu et dilectiōem quā hētis i sc̄os ōes p̄pter spem q̄ reposita est uob' i cel': quā audistꝭ i v̄bo veritatis euāgelij qd̄ p̄uenit ad uos: sic̄ ⁊ i vniuerso mūdo ē ⁊ fructificat ⁊ crescit: sicut in uobis ex ea die q̄ audistis ⁊ cognouistꝭ gr̄az dei in veritate: sicut didicistis ab epaphra carissimo conseruo nr̄o: q̄ ē fidelis p̄ vobis mister xp̄i iesu. Qui etiam manifestauit nobis dilectiōem vr̄am in sp̄u. Jd̄ ⁊ nos ex q̄ die audiuimus: n̄ cessamus p̄ uob' orātes ⁊ postulantes: ut impleamini agnitiōe voluntatꝭ eiꝰ i ōi sapiā ⁊ itellectu spiritali: ut ābuletis digne deo p̄ oiā placētes i ōi ope bono fructificātes ⁊ crescētes i sciā dei: i ōi v̄tute cōfortati ſm potentiam claritatis eiꝰ: i ōi patiētiā ⁊ lōganimitate: cū gaudio gr̄as agētes deo ⁊ patri: q̄ dignos nos fec̄i p̄tē sortis sāctoꝝ in lumine. Qui eripuit nos d̄ p̄tate tenebrarū: ⁊ trāstulit i regnū filij dilectiōis sue: i q̄ hēmus redēptiōem ⁊ remissiōez peccatorum. Qui ē imago dei iuisibil' p̄mogēitus ois creature: q̄m i ipso ꝯdita sūt vniuersa in cel' ⁊ i t̄ra uisibilia ⁊ inuisibilia. Siue throni siue dn̄atiōes siue p̄ncipes siue p̄tātes: oiā p̄ ipm̄ ⁊ i ipso creata sunt. Et ipse ē an̄ ōes: ⁊ oiā i ipso ꝯstant. Et ipse est caput corporis eccl'e: q̄ ē p̄ncipiū p̄mogenitꝰ ex mōtuis: ut sit i ōibꝰ ipse p̄matū tenēs. Quia in ipso cōplacuit ōem plēitudinē ihitare: et p̄ eū recōciliari oiā i ipm̄: pacificans p̄ sāguinē crucꝭ eius: siue q̄ i t̄ris siue q̄ i cel' sūt. Et uos cum essetis aliquando alienati ⁊ inimici sensu i opibꝰ mal': nc̄ āt recōciliauit in corpore carnis eiꝰ p̄ mortē: exhibē uos sc̄os ⁊ imaculatos ⁊ irrep̄hēsibiles corā ipso: si tm̄ p̄manetꝭ i fide fūdati ⁊ stabiles ⁊ imobiles a spe euāgelij qd̄ audistꝭ: qd̄ p̄dicatum est i vniuersa creatura: q̄ sub celo ē: cuiꝰ fc̄s sum ego paulus mister: q̄ nc̄ gaudeo i passiōibꝰ p̄ vob': ⁊ adipleo ea q̄ desunt passionū xp̄i i carne mea p̄ corpore eius qd̄ ē eccl'a. Cuius fc̄s sū ego mister ſm dispēsatiōem dei q̄ data ē mihi in uob': ut impleam v̄bum dei mysteriū qd̄ abscōditum fuit a seculis ⁊ generatiōibꝰ: nc̄ āt maīfestū ē sc̄is eiꝰ: q̄bꝰ voluit deꝰ notas facē diuitias gl'e sacram̄ti huius i gentibus: qd̄ ē xp̄s i uob' spes gl'e: quē nos annunciamus corripientes ōem hoiem et docētes in ōi sapiā: ut exhibeamꝰ ōez hoiez p̄fectū i xp̄o iesu: i q̄ ⁊ laboro certādo secundū opatiōem eius: quā operat' i me i v̄tute.

.II.

NOlo. n. vos scire q̄lē sollicitudinē habeā p̄ uob' ⁊ p̄ his q̄ sunt laodicie: ⁊ q̄cūqꝫ n̄ uiderūt faciē meā i carne: ut cōsolēt corda ipsoꝝ īstructi i caritate: ⁊ i ōes diuitias plenitudinis intellectꝰ i agnitiōe mysterij dei pr̄is ⁊ xp̄i iesu: i q̄ sūt ōes thesauri sapiē ⁊ sciē abscōditi. Hoc āt dico: ut nēo vos decipiat i sublimitate ſmonū. Nā ⁊ si corpore absens sum: sꝫ sp̄u vobiscū sū gaudēs ⁊ vidēs ordiem vr̄m ⁊ firmamentum eiꝰ que i xp̄o ē fidei vr̄e. Sic ḡ accepistꝭ iesū xp̄m dn̄z nr̄m: i ipso ābulate: radicati ⁊ sup̄edificati i ipso ⁊ ꝯfirmati i fide: sic̄ ⁊ didicistꝭ: abūdātes in illo i gr̄arum actiōe. Uidete neq̄s vos decipiat per philosophiam ⁊ inanem fallaciam ſm traditiōem hoīum: ſm elem̄ta mūdi: ⁊ n̄ ſm xp̄m. Quia i ipso inhabitat ois plenitudo diuinitatis corporaliter: ⁊ estis i illo repleti: qui est caput ois p̄ncipatus ⁊ potestatꝭ. In quo ⁊ circūcisi estis circumcisione

nō mãufactā ī expoliatōe corporis carnis:
sʒ in circūcisiōe xpi ↄsepulti ei ī baptismo:ī
q̄ ⁊ resurrexistī p fidē opatiōis dei q̄ suscita
uit illū a mortuis. Et vos cū mortui essetis
ī delictis ⁊ p̄putio carnis vr̄e: cōuiuificauit
cū illo donās vob̄ oīa delicta: delēs qd̄ ad-
uersus nos erat cyrographū decreti: qd̄ erat
ↄtrariū nob̄. Et ipsū tulit de medio affigēs
illud cruci: ⁊ expoliās pn̄cipat⁹ ⁊ p̄tates: tra
duxit ↄfident̄: palā triūphās illos ī seipso.
Nēo ḡ vos iudicet ī cibo aut ī potu aut ī p-
te diei festi aut neomenie aut sabbatoꝝ q̄ st̄
ūbra futuroꝝ: corp⁹ āt xpi. Nemo vos sedu
cat uolēs ī hūilitate ⁊ religiōe āgeloꝝ: q̄ nō
uidit: ābulans frustra iflat⁹ sēsu carnis sue:
⁊ n̄ tenēs caput: ex q̄ totū corp⁹ p nex⁹ ⁊ con
iunctiones sūmistratum ⁊ ↄstructū crescit ī
augmentum dei. Si ergo mortui estī cū xpo
ab elementis hui⁹ mūdi: q̄d adhuc tanq̄ vi-
uētes mundo decernitis: Ne tetigeritī neq̄
gustaueritī neq̄ ↄtrectaueritī: q̄ sūt oīa ī in-
teritu ipo usu s̄m p̄cepta ⁊ doctrinas hoīuʒ
q̄ sūt rōnē q̄dē hn̄tia sapiētie ī sup̄stitiōe et
hūilitate ⁊ n̄ ad parcēdū corpori: n̄ ī bono
re aliq̄ ad saturitatē carnis. C. III.

I Gitur si ↄsurrexistis cū xpo: q̄ sursum
sūt q̄rite ubi xps ē ī dextera dei sedēs:
q̄ sursum sunt sapite: n̄ q̄ sup terram. Mō-
tui.n. estis ⁊ vita vr̄a abscondita est cū xpo
in deo: cū āt xps apparuerit vita vr̄a: tūc et
vos apparebitis cū ipso ī gl̄a. Mortificate
ḡ mēbra vr̄a: q̄ sūt sup t̄rā fornicatiōem im-
mūdiciam libidiem ↄcupiscētiā malam et
auariciā: q̄ ē simulacroꝝ s̄uit⁹: ppt̄ q̄ venit
ira dei sup filios icredulitatī: ī quib⁹ ābula-
stis aliq̄n cum uiueretis in ill̄. Nūc āt depo
nite ⁊ vos oīa iram idignatiōem maliciam
blasphemiā turpem sermonem de ore vr̄o.
Nolite mentiri iuicē: expoliantes vos veteʒ
hoīem cuʒ actibus suis: ⁊ induentes nouū
eum: q̄ renouatur in agnitiōem dei s̄ʒ ima-
ginem ei⁹: q̄ creauit eum: ubi n̄ ē gētilis ⁊ iu
deus: circūcisio ⁊ p̄putiū barbar⁹ ⁊ scytha
seru⁹ ⁊ liber: sʒ oīa ⁊ ī oīb⁹ xps. Induite vos
ḡ sicut electi dei sancti ⁊ dilecti uiscera mīe:
benignitatem humilitatem modestiam pa
tientiam supportantes iuicem ⁊ donantes
vobismetipsis: siq̄s aduersus aliquē hʒ q̄re
lā: sic̄ ⁊ dn̄s donauit vob̄ ita ⁊ vos. Super
oīa aūt hec caritatē habete: qd̄ ē vinculum
p̄fectionis: ⁊ pax xpi exultet in cordib⁹ vr̄is:
ī q̄ uocati estis ī vno corpore: ⁊ grati estote.

Uerbū xpi habitet ī uob̄ abūdanter ī oī sa
piētia docentes ⁊ cōmonētes vosmetipsos
ī psalmis hymnis ⁊ canticis spiritalib⁹ ī gr̄a
cātātes ī cordib⁹ vr̄is deo. Oē qd̄cūq̄ facitī
ī v̄bo āt ī ope oīa ī noīe dn̄i nr̄i iesu xpi: gr̄as
agētes deo ⁊ pr̄i p ipm. Mulieres subdite
estote viris: sic̄ oportet in dn̄o. Uiri diligite
vxores vr̄as: ⁊ nolite amari ēē ad illas. Filij
obedite parētib⁹ p oīa: hoc.n. placitū est in
dn̄o. Patres nolite ad idignatiōeʒ puocare
filios vr̄os: ut n̄ pusillo aīo fiāt. Serui obe
dite p oīa dn̄is carnalib⁹: n̄ ad oculū s̄uiētes
q̄si hoīb⁹ placētes: sʒ ī simplicitate cordis ti-
mētes dn̄m. Qd̄cūq̄ facitī ex aīo opamini
sicut dn̄o ⁊ n̄ hoīb⁹: sciētes q̄ a dn̄o accipie
tī retributōeʒ hēditatī. Dn̄o xpo s̄uite. Qui
.n. iniuriā facit: recipiet id qd̄ inique gessit.
Et n̄ ē p̄sonaꝝ acceptio apud deū. C. IIII.

D Omini qd̄ iustū ē ⁊ equū s̄uis p̄state:
sciētes q̄m ⁊ vos dn̄m habetis ī celo.
Orationi istate vigilātes in ea ī gr̄aꝝ actōe
orātes simul ⁊ p nob̄: ut de⁹ aperiat nobis
ostium sermonis ad loquēdū mysteriū xpi
ppter qd̄ ēt vinctus sum: ut manifesteʒ illd̄
ita ut oportet me loq̄. In sapia ābulate ad
eos q̄ foris sunt: tēpus redimentes. Sermo
vr̄ semp ī gr̄a sale sit ↄdit⁹: ut sciatī quō opō
teat uos vnicuiq̄ r̄ndere. Que circa me st̄
oīa vob̄ nota faciet tychic⁹ carissimus frat̄
⁊ fidelis minister ⁊ ↄseru⁹ ī dn̄o: quem misi
ad uos ad hoc ipsū: ut coḡscat q̄ circa vos
sunt: ⁊ ↄsolet̄ corda vr̄a cū onesimo carissi-
mo ⁊ fideli f̄re q̄ ex vob̄ ē: q̄ oīa q̄ hic agunt̄
nota faciēt vob̄. Salutat uos aristarchus
ↄcaptiu⁹ me⁹ ⁊ marc⁹ ↄsobrin⁹ barnabe: d̄ q̄°
accepistis mandata. Si venerit ad vos su-
scipite illū. Et iesus q̄ dr̄ iust⁹: q̄ sūt ex circū
cisione: hi soli sunt adiutores mei ī regno
dei: q̄ mihi fuerūt solatio. Salutat uos epa
phras: q̄ ex uob̄ ē s̄uus xpi iesu: sēp sollicit⁹
p uob̄ ī orōnib⁹: ut stetis p̄fecti ⁊ pleni in oī
uolūtate dei. Testimonium.n. illi p̄hibeo:
q̄ hʒ ml̄tum laborem p vob̄ ⁊ p his q̄ sunt
laodicie ⁊ q̄ hierapoli. Salutat vos lucas
medic⁹ carissim⁹ ⁊ demas. Salutate fratres
q̄ sūt laodicie ⁊ nymphā: ⁊ q̄ ī domo eius ē
eccl̄am. Et cum lecta fuerit apud uos ep̄la
hec: facite ut ⁊ ī laodicēsiū eccl̄a legat̄: ⁊ ea
q̄ laodicēsiū est: vob̄ legat̄. Et dicite archip
po: Uide ministerium quod accepisti in do
mino: ut illud impleas. Salutatio mea
manu pauli. Memores estote vinculorum

meorũ. Gr̃a dñi nr̃i iesu xp̃i uobiscũ amen.

Explicit ep̃la pauli ad colossenses. Incipit argumẽtũ ĩ ep̃lam ad thessalonicẽses p̃ma.

Thessalonicẽses sũt macedones: q̃ accepto v̈bo vitatꝭ ꝑstiterunt ĩ fide: ẽt ĩ ꝑsecutiõe ciuiũ suorũ. Preterea nec receperunt falsos ap̃los: nec ea q̃ a falsis ap̃lis dicebãt. Hos collaudat ap̃ls: scribẽs eis ab athenis per tychicũ diaconẽ ⁊ onesimũ acolithũ.

Explicit argumentũ. Incipit ep̃la pauli ad thessalonicẽses p̃ma. Capitulũ. .I.

PAulus ⁊ siluanus ⁊ timothe⁹ eccl̃e thessalonicẽsiũ ĩ deo p̃re nr̃o ⁊ dño iesu xp̃o: gr̃a uobis ⁊ pax. Gr̃as agim⁹ deo sẽp ꝓ oĩb⁹ vob̃: memoriã vr̃i faciẽtes ĩ orationib⁹ nr̃is sine ĩtermissiõe: memores opis fidei vr̃e ⁊ laboris ⁊ caritatꝭ ⁊ sustinẽtie spei dñi nr̃i iesu xp̃i ãte deũ ⁊ p̃rem nr̃m. Sciẽtes fr̃es dilecti a deo electiõem vr̃am: q̃r euãgeliũ nr̃m nõ fuit ad uos ĩ s̃moẽ tñ: sȝ ⁊ ĩ v̈tute ⁊ ĩ sp̃u sc̃o ⁊ ĩ plenitudine multa: sicut scitis: q̃les fuerimus ĩ uob̃ ꝓpter uos. Et uos imitatores nr̃i f̃ci estꝭ ⁊ dñi: excipiẽtes v̈bũ ĩ tribulatiõe m̃lta cũ gaudio sp̃s sc̃i: ita ut f̃ci sitis forma oĩb⁹ credẽtib⁹ ĩ macedonia ⁊ ĩ achaia. A uob̃.n. diffamat⁹ ẽ sermo dñi non solum ĩ macedonia ⁊ ĩ achaia: sȝ ⁊ ĩ omni loco fides vr̃a q̃ est ad deum ꝑfecta est: ita ut ñ sit nob̃ necc̃e q̃cq̃ loq̃. Ipi .n. d̃ uob̃ ãnũciãt q̃lẽ ĩtroitũ habuerim⁹ ad vos: ⁊ quõ ꝯuersi estꝭ ad deũ a simulacris s̃uire deo uiuo ⁊ vero ⁊ expectare filiũ eius d̃ celis: quem suscitauit ex mortuis iesum: q̃ eripuit nos ab ira vẽtura.

.II.

IAm ⁊ ipsi scitꝭ fr̃es ĩtroitũ nr̃m ad vos q̃r nõ inanis fuit: sed ãte passi ⁊ cõtumeliĳs affecti: sic̃ scitis in philippis: fiduciã habuim⁹ in deo nr̃o loq̃ ad vos euãgeliũ dei in multa sollicitudine. Exhortatio.n. nr̃a non de errore neq̃ȝ de imũdicia neq̃ȝ ĩ dolo: sȝ sicut ꝓbati sumus a deo: ut credẽt nobis euãgeliũ: ita loq̃mur: ñ q̃si hoĩb⁹ placẽtes: sed deo q̃ ꝓbat corda nr̃a. Neq̃ȝ.n. aliq̃ñ fuimus in sermone adulatõis: sicut scitꝭ: neq̃ȝ in occasiõe auaricie de⁹ testꝭ ẽ: nec q̃rẽtes ab hoĩb⁹ gl̃am neq̃ȝ a uobis neq̃ȝ ab aliĳs cum possem⁹ vob̃ oneri ẽẽ: ut xp̃i ap̃li. Sed facti sumus paruuli in medio vr̃m tãq̃ si nutrix foueat filios suos: ita desiderãtes vos cupide volebam⁹ tradẽ vob̃ nõ solũ euãgelium dei: sed ẽt aĩas nr̃as: q̃m carissimi nob̃ facti estis. Mẽores.n. f̃ci estꝭ fr̃es laboris nr̃i ⁊ fatigatiõis: nocte ⁊ die operãtes: ne quẽ vr̃m grauarẽ⁹. Predicauim⁹ ĩ uob̃ euãgeliũ dei. Uos testes estꝭ ⁊ de⁹: q̃ sc̃e ⁊ iuste ⁊ sine q̃rela vob̃: q̃ credidistꝭ affuim⁹: sicut scitꝭ: q̃liter vnũquẽq̃ȝ vr̃m: sic̃ p̃r filios suos dep̃cantes vos ⁊ ꝯsolãtes: testificati sum⁹: ut ãbularetis digne deo: q̃ vocauit vos in suũ regnũ ⁊ gl̃am. Jõ ⁊ nos gr̃as agim⁹ deo sine intermissione: q̃m cũ accepissetꝭ a nob̃ v̈bũ auditꝰ dei: accepistꝭ illud nõ ut v̈bũ hoĩuȝ: sed sic̃ ẽ vere v̈bum dei: q̃ opat̃ ĩ vob̃ q̃ credidistis. Uos.n. imitatores f̃ci estꝭ fr̃es eccl̃arũ dei: q̃ sũt ĩ iudea ĩ xp̃o iesu: q̃r eadem passi estis ⁊ vos a ꝯtribulib⁹ vr̃is: sic̃ ⁊ ipsi a iudeis: qui ⁊ dñm occiderunt iesum ⁊ ꝓphetas: ⁊ nos ꝑsecuti sunt: ⁊ deo ñ placent ⁊ oĩb⁹ hoĩbus aduersant̃: ꝓhibẽtes nos gẽtib⁹ loq̃: ut salue fiãt: ut ĩpleãt pc̃ca sua semp. Peruẽit.n. ira dei sup̃ illos usq̃ȝ ĩ finẽ. Nos ãt fr̃es desolati a vob̃ ad tp̃s hore aspectu nõ corde: abũdãti⁹ festinauim⁹ faciẽ vr̃am vidẽ cũ m̃lto desiderio: q̃m voluim⁹ venire ad uos ego q̃dẽ paul⁹ ⁊ semel ⁊ iterũ: sȝ ĩpediuit nos sathanas. Que ẽ.n. nr̃a spes aut gaudiũ aut corona gl̃e: Nõne vos ãte dñm nr̃m iesum xp̃m in aduentu eius: Uos.n. estꝭ gl̃a nr̃a ⁊ gaudium.

.III.

PRopter q̃d ñ sustinentes ampli⁹: placuit nobis remanẽ athenis solis: ⁊ misim⁹ timotheum fr̃em nr̃m ⁊ mĩstrũ dei in euãgelio xp̃i: ad ꝯfirmãdos vos ⁊ exhortãdos ꝓ fide vr̃a: ut nẽo moueat̃ ĩ t̃bulatiõib⁹ istis. Ipsi.n. scitꝭ: q̃ ĩ hoc positi sum⁹. Nam ⁊ cum apud uos essem⁹ p̃dicebam⁹ vob̃ passuros nos tribulatiões: sicut ⁊ factũ ẽ ⁊ scitꝭ. Propt̃ea ⁊ ego ampli⁹ ñ sustinẽs: misi ad cog̃scẽdũ fidẽ vr̃am: ne forte tentauerit vos is q̃ tentat: ⁊ ĩanis fiat labor nr̃. Nunc autẽ veniente timotheo ad nos a vob̃ ⁊ ãnunciãte nob̃ fidẽ ⁊ caritatẽ vestram: ⁊ quia mẽoriã nostri habetis bonam: sẽp desiderãtes

nos vidē: sic̄ ⁊ nos ꝙ vos: iō ꝯsolati sum⁹ fr̄es in vob: i ōi nccitate ⁊ tribulatiōe nr̄a p fidē vr̄am: qm̄ nūc viuim⁹: si uos stat̄ i dn̄o. Quā.n. gr̄az actōem possum⁹ deo retribuere p uob in ōi gaudio: q̊ gaudem⁹ ꝓpt̄ uos āte deū nr̄m: nocte ac die abūdāti⁹ orantes: ut uideam⁹ faciē vr̄am ⁊ cōpleam⁹ ea q̄ desūt fidei vr̄e? Ipse āt de⁹ ⁊ pr̄ nr̄ ⁊ dn̄s iesus xp̄s dirigat viā nr̄am ad uos. Uos āt dn̄s mlt̄iplicet ⁊ abūdare faciat caritatē vr̄am i inuicē ⁊ i ōes: queādmodū ⁊ nos i vob ad ꝯfirmāda corda vr̄a sine q̄rela i scītate ante deū et pr̄em nr̄z i aduētu dn̄i nr̄i iesu xp̄i cū ōibus scīs ei⁹ amen. C. IIII.

De cetero g̊ fr̄es rogam⁹ uos et obsecram⁹ i dn̄o iesu: ut queādmodū accepistis a nob: quō oporteat vos āmbulare ⁊ placē deo: sic ⁊ āmbulet̄: ut abūdet̄ magis. Scit̄.n. q̄ p̄cepta dederi vob p dn̄m iesū. Hec est.n. volūtas dei scīficatio vr̄a: ut abstineatis uos a fornicatiōe: ut sciat vnusq̄sq3 vr̄z vas suū possidē in scīficatiōe ⁊ honore: n̄ i passione desiderij: sic̄ ⁊ gētes q̄ ig̃rāt deuz. Et ne q̄s supgrediat̄: neq3 circumueniat i negocio fr̄em suū: qm̄ vindex ē dn̄s d̄ his ōib⁹: sicut p̄diximus uob ⁊ testificati sumus. Nō.n. vocauit nos deus i immūdiciam: s3 i scīficationem. Itaq3 q̄ hec spernit: n̄ hoīem spernit s3 deū: qui et dedit sp̄m suū scīz i nob. De caritate āt fr̄ānitat̄ n̄ necesse habuimus scribere uob. Ipsi.n. uos a deo didicistis: ut diligatis inuicē. Etenim illud facit̄ i ōes fr̄es: in vniuersa macedonia. Rogam⁹ āt uos fratres: ut abundetis magis ⁊ operam detis: ut quieti sitis: ⁊ ut vr̄z negociū agat̄: ⁊ operemini mābi⁹ vr̄is: sicut p̄cepimus uob: ⁊ ut honeste āmbulet̄ ad eos q̄ foris sunt: ⁊ nulli⁹ aliq̄d desidētis. Nolumus āt uos ignorare fr̄es de dormiētib⁹: ut nō ꝯtristemini: sicut ⁊ ceteri: q̄ spē n̄ hn̄t. Si.n. credimus q̄ iesus mortu⁹ ē ⁊ resurrexit: ita ⁊ de⁹ eos: q̄ dormierunt p iesū adducet cū eo. Hoc.n. uob dicimus i v̄bo dn̄i: q2 nos q̄ viuim⁹: q̄ residui sumus i aduentu dn̄i: n̄ p̄ueniem⁹ eos q̄ dormierūt. Qm̄ ipse dn̄s i iussu ⁊ i uoce archāgeli ⁊ i tuba dei descēdet d̄ celo: ⁊ mortui q̄ i xp̄o sunt resurgent p̄mi. Deīde nos q̄ viuimus q̄ reliq̄mur: simul rapiemur cū illis i nubib⁹ obuiam xp̄o i aera: ⁊ sic sēp cū dn̄o rim⁹. Itaq3 ꝯsolamini īuicē i v̄bis istis.

De tp̄ib⁹ āt ⁊ momētis fr̄es n̄ īdiget̄: ut scribamus uob. Ipsi.n. diligent̄ scitis: q2 dies dn̄i: sicut fur i nocte ita veīet. Cum.n. dixerint pax ⁊ securitas: tūc repētin⁹ eis supueniet iterit⁹: sic̄ dolor i utero hn̄tis: ⁊ n̄ effugiēt. Uos āt fr̄es n̄ est̄ i tenebris: ut vos dies ille tāq̄ fur cōp̄hēdat. Oēs.n. uos filij luc̄ estis: ⁊ filij diei. Nō sum⁹ noct̄ neq3 tenebrarū. Igit̄ nō dormiam⁹: sic̄ ⁊ ceteri: s3 vigilem⁹ ⁊ sobrij sim⁹. Qui.n. dormiūt: nocte dormiūt: ⁊ q̄ ebrij sunt: nocte ebrij sūt. Nos āt q̄ diei sum⁹ sobrij sim⁹ īduti loricā fidei ⁊ caritatis ⁊ galeā spē salut̄: qm̄ n̄ posuit nos deus in iram: sed in acq̄sitionem salut̄ per dn̄m nr̄m iesū xp̄m q̄ mortu⁹ ē pro nobis: ut siue vigilem⁹ siue dormiamus: simul cū illo viuamus. Propter q̄d consolamini inuicē: ⁊ edificate alt̄utrū: sicut ⁊ facit̄. Rogamus autem uos fratres: ut noueritis eos qui laborant iter uos: ⁊ p̄sunt uobis i dn̄o: ⁊ monent uos: ut habeatis illos abūdāti⁹ in caritate: ꝓpter opus illorum: ⁊ pacē habete cū eis. Rogamus autem uos fr̄es: corripite iq̄etos: ꝯsolamini pusillanies: suscipite infirmos: patientes estote ad ōes. Uidete ne q̄s malum ꝓ malo alicui reddat: s3 semper q̄d bonum ē sectamini i inuicez ⁊ i ōes. Sēp gaudete: sine it̄missiōe orate i ōib⁹ gr̄as agite. Hec ē.n. volūtas dei i xp̄o iesu i ōib⁹ vob. Sp̄m nolite extiguē: ꝓphetias nolite spernere. Omnia autez ꝓbate: quod bonum est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. Ipse āt deus pacis scīficet uos p oīa: ut iteger sp̄s vr̄ ⁊ aīa ⁊ corp⁹ sine q̄rela in aduentu dn̄i nr̄i iesu xp̄i seruet. Fidel̄ ē q̄ vocauit: qui etiaz faciet. Fratres: orate pro nob. Salutate fratres omnes i osculo scō. Adiuro uos p dn̄m ut legatur epistola hec ōibus sanctis fratribus. Gr̄a dn̄i nr̄i iesu xp̄i uobiscum amen.

Explicit ep̄l'a pauli ad thessalonicēses p̄ria. Incipit argumentū in epistolaz secundaz.

Ad thessalonicēses secūdā scribit ep̄l'am ap̄l's: ⁊ notū fac̄ eis d̄ tp̄ib⁹ nouissimis ⁊ d̄ aduersarij deiectiōe. scribit hāc ep̄l'ā ab athenis p titū diaconē ⁊ onesimū acolytū.

Explicit argumentū. Incipit ep̄l'a pauli ad thessalonicenses secunda. Caplm. .I.

PAulus ⁊ siluanus ⁊ timothe⁹ eccl'e thessalonicẽsiũ i deo p̄re n̄ro ⁊ dño iesu xp̄o gr̄a vobis ⁊ pax a deo p̄re n̄ro ⁊ dño iesu xp̄o Gr̄as agẽ debem⁹ sẽp deo ꝓ uob̄ f̄res: ita ut dignũ ẽ: qm̄ supcrescit fides v̄ra: ⁊ abũdat caritas vniuscuiusq; v̄r̄z i iuicẽ: ita ut nosipsi i vob̄ gl̄emur i eccl'ijs dei ꝓ patiẽtia v̄ra ⁊ i fide ⁊ i oĩb⁹ ꝑsecutoĩb⁹ v̄r̄is ⁊ tribulatioĩb⁹ q̄s sustinet̄ i exemplum iusti iudicij dei: ut digne habeamini i regno dei ꝓ q̊ ⁊ patimini: si tñ iustũ ẽ apud deũ retribuere retributioẽz his qui uos tribulãt: ⁊ vob̄ q̄ tribulamini requiẽ nobiscũ i reuelatoẽ dñi iesu d̊ celo cũ ãgelis v̄tutis ei⁹ i flãma ignis dantis vindictam his: q̄ ñ nouert deum: ⁊ q̄ non obediunt euangelio dñi n̄ri iesu xp̄i. Qui penas dabũt i iteritu et̄nas a facie dñi ⁊ a gl'a v̄tutis eius: cũ venerit glorificari in sanctis suis ⁊ ammirabil' fieri in oĩb⁹ q̄ crediderũt: q: creditũ ẽ testioniũ n̄r̄z sup uos i die illo. In q̊ ẽt oram⁹ sẽp ꝓ vob̄ ut dignet̄ vos vocatoẽ sua de⁹: ⁊ ipleat oẽz voluntatẽ boĩtatis sue ⁊ opus fidei i v̄tute: ut clarificet̄ nomen dñi n̄ri iesu xp̄i i vob̄: ⁊ vos i illo: ƀm gr̄am dei n̄ri ⁊ dñi iesu xp̄i.

.II.

ROgam⁹ ãt uos f̄res ꝑ aduẽtũ dñi n̄ri iesu xp̄i ⁊ n̄re ꝯgregatiõis i ip̄m: ut ñ cito moueamini a v̄r̄o sensu neq; treamini neq; ꝑ sp̄m neq; ꝑ ƀmoẽz neq; ꝑ ep'laz tãq̃ ꝑ nos missã: q̄si istet dies dñi. Ne q̄s uos seducat ullomõ. Qm̄ nisi venerit discessio p̄mũ: ⁊ reuelat⁹ fuerit hõ peccati fili⁹ ꝑditoĩs q̄ aduersat̄ ⁊ extollitur supra oẽ qd̊ dĩ de⁹ aut qd̊ colitur: ita ut i tẽplo dei sedeat: ostẽdẽs se tanq̃ sit de⁹. Nõ retinet̄ q̄ cũ adhuc eẽm apud uos: hec dicebam uob̄. Et nunc q̄d detineat scitis: ut reueletur i suo tp̄e. Nã mysteriũ iam operatur ĩiq̄tatis tm̄: ut qui tenet nc̄ teneat: doẽc de medio fiat. Et nũc reuelabit ille ĩiqu⁹: quem dñs iesus ĩficiet sp̄u oris sui: ⁊ destruet illustratiõe aduẽtus sui: eũ cui⁹ ẽ aduẽt⁹ ƀm opatiõem sathane i oĩ v̄tute ⁊ signis ⁊ ꝓdigijs mẽdacib⁹ ⁊ i oĩ seductiõe ĩiq̄tatis his q̄ pereunt: eo q̄ caritatẽ veritatis ñ receperũt: ut salui fierent. Jõ mittet ill' de⁹ opatoẽm erroris: ut credãt mẽdacio: ut iudicẽt oẽs q̄ ñ crediderũt veritati: sed ꝯsenserunt ĩiquitati. Nos ãt dbem⁹ gr̄as agẽ deo sẽp ꝓ uob̄ f̄res dilecti a deo: q̄ elegerit nos de⁹ p̄mitias i salutẽ i sc̄ificatioẽ sp̄s ⁊ i fide v̄itat̄: i q̊ ⁊ vocauit vos ꝑ euangeliũ n̄r̄m i acq̄sitoẽ gl'e dñi n̄ri iesu xp̄i. Itaq; f̄res state ⁊ tenete traditiões q̄s didicistis siue ꝑ ƀmoẽm siue ꝑ ep'lam n̄ram. Ipse aũt dñs n̄r iesus xp̄s ⁊ de⁹ ⁊ p̄r n̄r: q̄ dilexit nos ⁊ dedit ꝯsolatoẽm eternam ⁊ spem bonam i gratia: exhortet̄ corda v̄ra ⁊ cõfirmet in oĩ tp̄e ⁊ ƀmoẽ bono.

.III.

DE cetero fratres orate ꝓ nob̄: ut ƀmo dei currat ⁊ clarificet̄: sic̄ ⁊ apud vos: ⁊ ut libẽmur ab importunis ⁊ mal' hoib⁹. Nõ.n. oĩum est fides. Fidel' autem de⁹ est: q̄ ꝯfirmabit uos ⁊ custodiet a malo. Cõfidim⁹ ãt de vob̄ f̄res i dño: qm̄ q̄cũq; p̄cipim⁹ ⁊ facitis ⁊ faciet̄. Dñs aũt dirigat cõda v̄ra i caritate dei ⁊ patiẽtia xp̄i. Denunciamus aũt vob̄ fratres in noĩe dñi n̄ri iesu xp̄i: ut subtrahat̄ vos ab oĩ fratre ãbulãte iordiate ⁊ ñ ƀm traditoẽm quam acceperũt a nob̄. Ipsi .n. scit̄ queãdmodũ oporteat imitari nos: qm̄ ñ iquieti fuimus iter vos: neq; gra t̄i panẽ mãducauim⁹ ab aliq̊: sed i labore et fatigatiõe nocte ⁊ die operantes: ne quem v̄r̄m grauarem⁹. Nõ q̄si ñ habuerim⁹ p̄tatẽ sed ut nosmetipsos formã darem⁹ vobis ad imitãdũ nos. Nã ⁊ cũ essem⁹ apud vos: hoc denunciabam⁹ vob̄: qm̄ siq̄s ñ vult opari: nec manducet. Audiuimus.n. int̄ vos q̄sdã ambulantes inquiete nihil opantes: s; curiose agentes. His aũt q̄ eiusmodi sunt denũciamus ⁊ obsecram⁹ in dño iesu xp̄o: ut cũ silẽtio opantes suũ panẽ mãducẽt. Uos ãt f̄res nolite deficẽ benefacientes. Q: siq̄s nõ obedierit v̄bo n̄r̄o ꝑ ep'laz: hũc notate: ⁊ ñ cõmisceamini cũ illo: ut ꝯfundat̄. Et nolite q̄si ĩimicũ existimare: s; cõripite: ut f̄rez. Ipse ãt de⁹ pac̄ det uob̄ pacem sempiternã i oĩ loco. Dñs sit cum oĩb⁹ vob̄. Salutatio mea manu pauli: qd̊ est signum in oĩ ep'la. Ita scribo. Gr̄a dñi n̄ri iesu xp̄i cũ omnibus vobis amen.

Explicit ep'la pauli ad thessalonicẽses secũda. Incipit argumñtũ i ep'lã ad tiotheũ p̄riaz

TImotheũ istruit ⁊ docet de ordiatione ep̄atus ⁊ diaconij ⁊ oĩs eccl'astice discipline: scribẽs ei a laodicia ꝑ tichycum diaconem.

Incipit ep̄l'a pauli ad
timotheū p̄ria. Lapl'z. I.

PAulus apostolus
iesu xp̄i ſm iperiū dei ſal
uatoris nr̄i ⁊ xp̄i iesu ſpei
nr̄e timotheo dilecto filio
i fide: gr̄a ⁊ mia ⁊ pax a do
p̄re ⁊ xp̄o iesu dn̄o nr̄o. Si
cut rogaui te ut remaneres ephesi cū irem i
macedoniam: ut denūciares qbuſdā ne ali
ter docerēt: neq̧ itenderēt fabul' ⁊ genealo
giis iīminatl: q̄ q̄ones p̄stant magis q̄ͣ edifi
catiōem dei: q̄ ē in fide. Finis aūt p̄cepti est
caritas: de corde puro ⁊ cōſcia bona ⁊ fide
nō ficta. A quibᵒ quidā aberrātes cōuersi
sunt in vaniloquiū: volētes eē legl doctōes
n̄ itelligētes: neq̧ q̄ loquūt: neq̧ ð quibᵒ af
firmāt. Scimus āt q: bōa est lex: ſiqs ea le
gitime utat: ſciētes hoc: q: lex iusto n̄ ē posi
ta: ſed iiustl ⁊ n̄ ſubditis ipiis ⁊ pccōribᵒ ſce
leratl ⁊ cōtaminatl patricidis ⁊ matricidis
homicidis fornicariis maſculoꝝ cōcubito
ribᵒ plagiariis mēdacibus ⁊ piuris: ⁊ ſiqd
aliud ſane doctrine adv̄ſat: q̄ ē ſm euāgeliū
gl'e. bt̄i dei: qð creditū ē mihi. Gr̄as ago ei:
qui me ꝯfortauit i xp̄o iesu dn̄o nr̄o: quia fi
delē me existimauit ponēs i misterio. Qui
p̄us blaſphemus fui ⁊ p̄ſecutor ⁊ cōtūelio
ſus: ſ; miam dei ꝯſecutus ſum: quia igno
rans feci i icredulitate. Superabūdauit āt
gr̄a dn̄i nr̄i cū fide ⁊ dilectiōe: q̄ ē i xp̄o iesu.
Fidelis ſmo ⁊ ōi acceptiōe dignᵒ: q: xp̄s ie
ſus venit in hūc mūdū pccōꝛeſ ſaluos facē:
q̄rum p̄mus ego ſum. S; iō miam ꝯſecutᵒ
ſum: ut in me p̄mo oñderet xp̄s iesus ōem
patientiam ad iformatiōem eorum qui cre
dituri ſt̄ i vitam et̄nam. Regi āt ſecl'orum i
mortali iuiſibili ſoli deo honor ⁊ gl'a i ſecu
la ſecl'oꝝ amen. Hoc p̄ceptū cōmēdo tibi fi
li timothee ſm p̄cedentes i te ꝓphetias: ut
milites in ill' bonā militiā hn̄s fidē ⁊ bonā
ꝯſciā: quā q̄dā repellētes circa fidē naufra
gauerunt: ex quibᵒ ē hymeneᵒ ⁊ alexander:
q̄s tradidi ſathane: ut diſcāt n̄ blaſphēare.

.II.

OBſecro igitur p̄mū ōium fieri obſecra
tiōes orones postulatiōes gr̄aꝝ actio
nes ꝓ ōibᵒ hoibᵒ ꝓ regibᵒ ⁊ ōibᵒ q̄ in ſubli
mitate ꝯstituti ſūt: ut quietā ⁊ trāquillā vi
tā agamus i ōi pietate ⁊ caſtitate. Hoc. n.
bonū ē ⁊ acceptū corā ſaluatore nr̄o deo: q̄
ōes hoies vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitiōem
v̄itatl venire. Unᵒ. n. deᵒ vnᵒ ⁊ mediator dei
⁊ hoiū hō xp̄s iesus: q̄ dedit redēptiōe; ſe
metipſū ꝓ ōibᵒ. Luiᵒ testimōiū t̄pibᵒ ſuiſ cō
firmatū ē: i q̄ positᵒ ſū ego p̄dicator ⁊ ap̄ls.
Ueritatē dico: n̄ mētior: doctor gētiū i fide
⁊ v̄itate. Uolo ḡ uiros orare i ōi loco: leuā
tes puras manus ſine ira ⁊ diſceptatione:
Silit̄ ⁊ mulieres i habitu ornato cu; vere
cundia ⁊ ſobrietate ornantes ſe: n̄ in tortis
crinibᵒ aut auro aut margaritl l' veste p̄cio
ſa: ſed qð decet mulieres ꝓmittentes pieta
tē p̄ opa bona. Mulier i ſilentio diſcat: cu;
ōi ſubiectiōe. Docē āt ml'ieri n̄ p̄mitto neq̧
dn̄ari i viꝝ: ſed eē i ſilentio. Adā. n. p̄mᵒ for
matᵒ ē: deinde eua ⁊ adā n̄ ē ſeductᵒ: mulier
āt ſeducta i p̄uaricatiōe fuit. Saluabit āt p̄
filioꝝ generatōe;: ſi p̄māſerit i fide ⁊ dilecti
one ⁊ ſc̄ificatione cum ſobrietate. .III.

FIdelis ſermo. Siqs ep̄atu; deſiderat
bonum opus deſiderat. Oportet. n.
ep̄m irrephenſibilē eē: vnīᵒ vxoris viꝝ ſobri
u; ornatū prudētē pudicū hoſpitalē docto
rem nō vinolentum n̄ p̄cuſſorem ſ; mode
stum nō litigioſum n̄ cupidum ſue domui
bn̄ p̄poſitū: filios hn̄tē ſubditos cum ōi ca
ſtitate. Siqs āt domui ſue p̄eſſe neſcit: quō
eccl'e dei diligētiā hēbit? Nō neophitū: ne i
ſup̄biā elatᵒ i iudiciū icidat diaboli. Opor
tet āt ⁊ illū teſtioniū hr̄e bonū ab his q̄ fo
ris ſunt: ut n̄ in opprobriū incidat ⁊ i laq̄ū
diaboli. Diacones ſilit̄er pudicos nō bilin
gues: n̄ multo vino deditos n̄ turpe lucru;
ſectanteſ: hn̄tes myſteriū fidei i ꝯſcia pura.
Et hi aūt ꝓbentur p̄mum: ⁊ ſic miniſtrent
nullū crimē hn̄tes. Mulieres ſilit̄ pudicaſ:
non detrahētes ſobrias fideles i ōibᵒ. Dia
cones ſint vnius vxoris viri: q̄ filiis ſuiſ bn̄
p̄ſint ⁊ ſuis domibus. Qui. n. bn̄ miniſtra
uerint: gradum bonu; ſibi acquirent: ⁊ ml't
tam fiduciam in fide: q̄ ē in xp̄o iesu. Hec ti
bi ſcribo fili timothee: ſperans me venire
ad te cito. Si āt tardauero: ut ſcias quomō
oporteat te i domo dei ꝯuerſari: q̄ eſt eccl'a
dei viui: columna ⁊ firmamentum v̄itatis.
Et manifeſte magnum eſt pietatis ſacramē
tum: qð manifeſtatū ē i carne iuſtificatū ē i
ſp̄u: apparuit angelis: predicatū ē gētibus:
creditum ē in mundo: aſſumptum ē in gl'a.

SPiritᵒ manifeſte dicit: .IIII.
quia i nouiſſimis t̄pibᵒ diſcedēt q̄da;

ꝗ fide: attēdētes spiritibꝰ erroris ⁊ doctrinis
demonioꝝ in hypocrisi: loquētiū mēdaciū
⁊ cauteriatā hn̄tiū suā ꝯsciaꝫ: ꝓhibētiū nu-
bere: abstinē a cibis: q̄s deꝰ creauit ad perci
piēdū cū gr̄aꝝ actiōe fidelibꝰ ⁊ his q̄ cognoue-
rūt vitatē. Quia oīs creatura dei bona est:
⁊ nihil reijciēdū: qd̄ cū gr̄aꝝ actiōe ꝑcipit̄.
Sc̄ificatur .n. ꝑ v̄bū dei ⁊ orōnē. Hec ꝓpo-
nēs fr̄ibꝰ: bonꝰ eris mister xp̄i iesu: enutritus
v̄bis fidei ⁊ bone doctrine: quā assecutus es.
Ineptas āt ⁊ aniles fabulas deuita. Exerce
āt teipm̄ ad pietatē. Nā corporal' exercita-
tio ad modicū util' ē. Pietas āt ad oīa vtil'
ē: ꝓmissiōeꝫ hn̄s vite: q̄ nc̄ ē ⁊ future. Fidel'
s̄mo ⁊ oī acceptione dignꝰ. In. hoc. n. labo
ramꝰ ⁊ maledicimur: q̄ꝛ sp̄amꝰ i deū viuū: q̄
ē saluator oīum hoīum: maxie fideliū. Pre
cipe hec ⁊ doce. Nēo adolescentiaꝫ tuā cō-
tēnat: sꝫ exēplū esto fideliū i v̄bo i ꝯuersati
one i caritate i fide i castitate. Dū venio at-
tende lectiōi exhortatiōi ⁊ doctrine. Noli ne-
gligē gr̄ā q̄ i te ē: q̄ data ē ꝑ ꝓphetiā cū ipo
sitiōe manuū p̄sbyterij. Hec meditare: i his
esto: ut ꝓfectus tuus manifestꝰ sit oībꝰ. At-
tēde .n. tibi ⁊ doctrine: insta in illis. Hoc .n.
facies ⁊ teipsū saluū facies ⁊ eos q̄ te audiūt

.V.

SEnioreꝫ ne icrepaueris: sꝫ obsecra ut
p̄rem. Iuuenes ut fr̄es: anꝰ ut matres:
iuuēculas: ut sorores i oī castitate. Uiduas
honora: q̄ vere vidue sunt. Siq̄ āt vidua fi
lios aut nepotes hꝫ: discat p̄mū domū suā
regē: ⁊ mutuā vicē reddē parētibꝰ. Hoc .n.
acceptū ē corā deo. Que aūt vere vidua est
⁊ desolata: speret i deū ⁊ istet obsecratiōibꝰ
⁊ oratiōibꝰ nocte ⁊ die. Nā q̄ i delicijs ē: vi-
uens mortua ē. Et hoc p̄cipe: ut irrep̄hensi-
biles sint. Siq̄s āt suoꝝ ⁊ maxie domesti-
coꝝ curā n̄ hꝫ: fidē negauit: ⁊ ē ifideli dteri-
or. Uidua eligat̄ n̄ minꝰ sexagīta ānoꝝ: que
fuerit vniꝰ viri vxor: i opibꝰ bonis testimo-
niū hn̄s: si filios educauit: si hospitio rece-
pit: si sc̄oꝝ pedes lauit: si tribulatiōeꝫ pati
ētibꝰ sūministrauit: si oē opꝰ bonū subsecuta
est. Adolescentiores āt viduas deuita. Cū
.n. luxuriate fuerit i xp̄o nubē volūt: hn̄tes
dānationem: q̄ꝛ p̄mam fidē irritā fecerunt.
Simul āt ⁊ ociose discunt circuire domos:
n̄ solū ociose sꝫ v̄bose ⁊ curiose: loq̄ntes q̄ n̄
oportet. Uolo āt iuniores nubē: filios ꝓcre
are: matresfamilias eē: nll'ā occasiōeꝫ dare
aduersario maledicti gr̄a. Iā .n. q̄dā ꝯuerse

sunt retro pꝰ sathanā. Siq̄s fidel' hꝫ vidu-
as sūmistret illis: ut n̄ grauet̄ eccl'a: ut his q̄
uere vidue sunt sufficiat. Qui bn̄ p̄sūt p̄b'i
duplici honore digni hēant: maxie q̄ labo-
rant in verbo ⁊ doctrina. Dic̄ .n. scriptura:
Nō alligabꝭ os boui trituranti. Et dignꝰ est
operariꝰ mercede sua. Aduersus p̄b'rm ac
cusationem noli recipere: nisi sub duobus
aut tribꝰ testibꝰ. Peccātes corā oībꝰ argue:
ut ⁊ ceteri tiorem habeant. Testor corā deo
⁊ xp̄o iesu ⁊ electi angel': ut hec custodias si-
ne p̄iudicio: nihil faciens i alteram parteꝫ
declinando. Manus cito nemini iposueris:
neq̄ꝫ cōicaueris p̄ccīs alienis. Teipsū castuꝫ
custodi. Noli adhuc aquā bibē: sꝫ modico
vino vtere ꝓpter stomachū tuū ⁊ frequētes
tuas ifirmitates. Quorūdā hoīū p̄cc̄a ma
nifesta sūt p̄cedētia ad iudiciū: q̄rūdam āt
subsequūt̄. Silit̄ ⁊ fc̄a bona manifesta sūt:
⁊ q̄ aliter se hn̄t: abscōdi n̄ p̄nt. .VI.

QUicūq̄ꝫ sunt sub iugo s̄ui dn̄os suos
oī honore dignos arbitrēt̄: ne nomen
dn̄i ⁊ doctrina blasphemet̄. Qui āt fideles
hn̄t dn̄os n̄ ꝯtemnant: q̄ꝛ fratres sunt: sed
magis seruiant: q̄ꝛ fideles sunt ⁊ dilecti: q̄ꝛ
bn̄ficij participes sunt. Hec doce ⁊ exhorta
re. Siq̄s aliter docet ⁊ n̄ acq̄escit sanis ser-
monibus dn̄i n̄ri iesu xp̄i ⁊ ei q̄ s̄m pietateꝫ
doctrine: superbus nihil sciens: sed languēs
circa q̄ones ⁊ pugnas v̄boꝝ: ex q̄bus oriū-
tur iuidie ꝯtentiōes blasphemie suspiciōes
male ꝯflictationes hoīum mēte corruptoꝝ
⁊ q̄ a v̄itate p̄uati sunt: existimātiuꝫ q̄stum
esse pietatem. Est āt questus magnꝰ pietas
cum sufficientia. Nihil .n. itulimus i hunc
munduꝫ: haud dubiū: q̄ꝛ nec auferre quid
possumꝰ. Habentes aūt alimenta ⁊ quibus
tegamur: his ꝯtenti simus. Naꝫ q̄ volunt
diuites fieri incidūt i tētationeꝫ ⁊ i laqueū
diaboli ⁊ desideria m'lta iutilia ⁊ nociua: q̄
mergūt hoīes i iteritum ⁊ ꝑditiōeꝫ. Radix
.n. oīuꝫ maloꝝ ē cupiditas: quā q̄dā appe-
tentes errauerūt a fide ⁊ iseruerūt se dolo-
ribꝰ multi'. Tu āt o hō dei hec fuge. Sectar̄
v̄o iustitiā pietatē fidē caritatē patiētiā mā
suetudiem. Certa bonū certamen: apprehē
de vitā eternā i q̄ vocatꝰ es ⁊ ꝯfessus bōam
ꝯfessionem coram multis testibꝰ. Precipio
tibi coram deo q̄ viuificat oīa ⁊ xp̄o iesu: q̄
testimoniuꝫ reddidit sub pontio pilato bo
nam ꝯfessionem: ut serues mādatum sine
macula irrep̄hensibile usq̄ꝫ in aduentū dn̄i

nr̄i iesu xp̄i: quē suis tp̄ib⁹ ostēdet beatus et
solus potēs rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: q̄ sol⁹
h̄z imortalitatē ⁊ lucē hitat iaccessibilem:
quē nullus hoīuz vidit: s̄z nec vidē pōt: cui
honor ⁊ iperiū sempit̄nū amen. Diuitibus
huius seculi p̄cipe nō sublime sapere neq̄z
sperare i icerto diuitiaꝝ: sed in deo viuo: q̄
p̄stat nob̄ oīa abūde ad fruēdū. bn̄ agē: diui
uites fieri i bōis opib⁹ facile tribuē cōicare
thesaurizare sibi fūdamētū bonū in futuꝝ:
ut app̄hēdāt verā vitā. O timothee deposi
tū custodi: deuitās, p̄phanas vocum noui-
tates ⁊ oppositiōes falsi noīs sc̄ie: quā q̄dā
p̄mittētes circa fidē exciderunt. Gr̄a tecum
amen.

Explicit ep̄l'a pauli ad thimotheū prima.
Incipit argumētū i ep̄l'am secundam.

ITem timotheo scribit de exhortatōe
martyrij ⁊ oīs r'le vitat̄: ⁊ q̄d futurū
sit temporib⁹ nouissimis ⁊ de sua pas-
sione: scribēs ei ab vrbe roma.

Explicit argumentū. Incipit ep̄l'a
pauli ad tiotheū secūda. Capl'z. I.

PAulus apostolus
iesu xp̄i p volūtatē dei s̄m
p̄missiōez vite q̄ ē i xp̄o ie-
su: tiotheo carissimo filio
gr̄a ⁊ mīa ⁊ pax a deo p̄re
nostro ⁊ xp̄o iesu dn̄o nr̄o
Gr̄as ago deo meo: cui seruio a p̄genitori-
b⁹ meis i ꝯscia pura: q̄ sine itmissiōe hēam
tui memoriam in orōnib⁹ meis nocte ac die
ꝺsiderās te vidē: memor lachrymaꝝ tuaꝝ:
ut gaudio implear. Recordatōem accipiēs
ei⁹ fidei: q̄ ē i te n̄ ficta: q̄ ⁊ habitauit p̄mum
i auia tua loide ⁊ matre tua eunice: cert⁹ sū
āt: q̄ et i te. Propt̄ quā cāz ām̄oneo te: ut re
suscites gr̄az dei: q̄ ē i te p iposit iōez manuū
meaꝝ. Nō. n. dedit nob̄ de⁹ sp̄m timoris: s̄z
v̄tutis ⁊ dilectōis ⁊ sobrietatis. Noli itaq̄z eru
bescē testioniū dn̄i nr̄i: neq̄z me victū ei⁹ sed
collabora euangelio s̄m v̄tutē dei: q̄ nos li-
berauit ⁊ vocauit vocatiōe sua sc̄a: nō s̄m
opera nostra: sed s̄m p̄positum suū ⁊ gr̄az
q̄ data ē nob̄ in xp̄o iesu āte tp̄a secularia.
Māifestata ē āt nūc p illuiatōez saluatoris

nr̄i iesu xp̄i: q̄ destruxit q̄dē mortē illuiauit
āt uitā ⁊ icorruptōez p euāgeliū: i q̄ positus
sum ego p̄dicator ⁊ ap̄l's ⁊ magister gētiū.
Ob quam cām ēt hec patior: sed n̄ ꝯfūdor.
Scio. n. cui credidi: ⁊ certus sum: q̄r potēs
ē depositum meum s̄uare i illū diē. Fōmaz
habe sanoꝝ v̄boꝝ: q̄ a me audisti i fide ⁊ di
lectione i xp̄o iesu. Bonū depositum custo-
di p sp̄m sc̄m: q̄ hitat i uob̄. Scis. n. hoc q̄
auersi sūt a me ōes q̄ i asia sūt: ex q̄b⁹ ē phi-
gelus ⁊ hermogenes. Det miam dn̄s onesi-
fori domui: q̄r sepe me refrigerauit ⁊ cate-
nā meā n̄ erubuit: sed cū romā vēisset: solli
cite me q̄siuit ⁊ iuenit. Det illi dn̄s iuenire
miam a deo in illa die. Et quāta ephesi mi-
nistrauit mihi: tu melius nosti.

.II.

TU ḡ fili mi ꝯfortare i gr̄a: q̄ ē in xp̄o ie
su: ⁊ q̄ audisti a me p m'ltos testes: hec
comenda fidelib⁹ hoībus: q̄ idonei erunt et
alios docē. Labora sic̄ bon⁹ miles xp̄i iesu.
Nēo militās deo implicat se negocijs secu-
larib⁹: ut ei placeat: cui se p̄bauit. Nam ⁊ q̄
certat i agone: n̄ coronabitur: nisi legitime
certauerit. Laborātem agricolam oz p̄muz
de fructib⁹ accipe. Intellige q̄ dico. dabit. n.
tibi dn̄s i oīb⁹ itellectum. Memor esto dn̄z
iesum xp̄um resurrexisse a mortuis ex seie
dauid s̄m euangelium meū: i q̄ laboro usq̄z
ad vicula: q̄si male operās: s̄z v̄bū dei n̄ ē al
ligatū. Iō oīa sustineo p̄pter electos: ut et
ipsi salutē ꝯsequāt: que ē i xp̄o iesu cū gl'a
celesti. Fidel' s̄mo. Nā si cōmortui sumus: ⁊
ꝯuiuemus. si sustinebimus: ⁊ cōregnabi-
m⁹. si negauerimus: ⁊ ille negat nos. si non
credim⁹: ille fidel' p̄manebit: negare seipsuz
n̄ pōt. Hec cōmone testificās corā deo. No
li cōtendere v̄bis: ad nihil. n. utile ē: nisi ad
subuersiōem audiētiū. Sollicite āt cura te
ipsū p̄babilē exhibē deo: operariū icōfusi-
bilē recte tractantē v̄bū v̄itatis. Prophana
āt ianiloq̄a deuita. M'ltū. n. p̄ficiūt ad ipi-
etatē ⁊ s̄mo eoꝝ: ut cancer serpit. Ex q̄bus
ē hymene⁹ ⁊ philetus: q̄ a v̄itate exciderūt
dicētes resurrectōem iā f̄cam: ⁊ subuerterūt
q̄rūdā fidē. S̄z firmum fundamentum dei
stat hn̄s signaculū hoc. Cognouit dn̄s q̄ sūt
ei⁹: ⁊ discedat ab iīq̄tate oīs q̄ iuocat nomē
dn̄i. In magna āt domo n̄ solū sūt vasa au-
rea ⁊ argētea: s̄z ⁊ lignea ⁊ fictilia ⁊ q̄dā q̄dē
in honorem: q̄dam āt in contumeliam. Si
q̄s ḡ emūdauerit se ab istis: erit vas i honorē

sāctificatū ⁊ utile dño: ad õe op⁹ bonū paratū. Juuenilia āt desideria fuge: sectare vero iustitiā fidē caritatē ⁊ pacē cū his q̄ īuocāt dñm de corde puro. Stultas āt ⁊ sine disciplina q̄ones deuita: sciēs qꝛ generant lites. Seruum autem dñi ñ oportet litigare: sed māsuetū eē ad ões docibilē patiētē cū modestia corripientem eos q̄ resistūt veritati: ne qñ de⁹ det ill' pñiaꝫ ad cog̊scēdā vitateꝫ: ⁊ resipiscāt a diaboli laqueis: a q̊ captiui tenent ad ipsius volūtatē.

C.III.

Hoc āt scito: qꝛ i nouissimis dieb⁹ īstabūt tp̄a periculosa ⁊ erūt hoies seipos amātes cupidi elati sup̄bi blasphemi parētib⁹ nō obediētes ingrati scelesti sine affectōe sine pace criatores incōtinētes imites sine benignitate ꝑditores ꝑterui tumidi ⁊ voluptatum amatores mag̃ q̄ꝫ dei: hñtes speciem q̊dem pietat̃: virtutem āt ei⁹ abnegantes. Et hos deuita. Ex his. n. sūt q̄ penetrāt domos ⁊ captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis: q̄ ducūt varijs desiderijs: semper discentes ⁊ nūq̄ꝫ ad sciam vitat̃ peruenientes. Quēadmodū āt iamnes ⁊ mābres restiterunt moysi: ita ⁊ hi resistūt veritati: hoies corrupti mēte: reprobi circa fidem: sed ultra nō ꝓficiēt. Insipiētia. n. eorū manifesta erit oib⁹: sic̄ ⁊ illoꝝ fuit. Tu aūt assecutus es meam doctinam īstitutionem ꝓpositum fidem lōganimitatem dilectiōeꝫ patiētiaꝫ ꝑsecutiones passiones: q̄lia mihi fcā sunt ātiochie iconio listris: q̄les ꝑsecutiones sustinui: ⁊ ex õibus eripuit me dñs. Et omnes qui pie volunt viuere i xp̄o iesu: ꝑsecutiōem patiēt. Mali āt hoies ⁊ seductores ꝓficiēt i peius: errātes ⁊ i errorē mittētes. Tu v̊o ꝑmane in his q̄ didicisti: ⁊ credita sūt tibi: sciens a quo didiceri. Et qꝛ ab īfātia sacras l̃ras nosti: q̄ te possūt īstruē ad salutē p fidem: q̄ ē in xp̄o iesu. Oīs. n. scripta diuinit⁹ īspirata: util' ē ad docēdū ad arguēdū ad corripiēdū ad erudiēdū i iustitia: ut ꝑfect⁹ sit hō dei ad õe op⁹ bonū īstructus.

C.IIII.

Testificor corā deo ⁊ iesu xp̄o: q̄ iudicaturus ē viuos ⁊ mortuos ⁊ aduentū ipsius ⁊ regnū ei⁹: ꝑdica v̊bū insta opportune iportune argue obsecra icrepa i õi patiētia ⁊ doctrina. Erit. n. temp⁹ cū sanā doctrinā ñ sustinebūt: sꝫ ad sua desideria coaceruabūt sibi magistros prurīētes aurib⁹: et a veritate q̊dem auditū auertēt: ad fabulas āt ꝯuertēt. Tu vero uigila i õib⁹ labora op⁹ fac euāgeliste misterium tuū iple sobrius esto. Ego. n. iam delibor: ⁊ tp̄s resolutiōis mee instat. Bonum certamen certaui cursū ꝯsumaui fidē ꝟuaui. In reliq̊ reposita ē mihi corona iustitie: quaꝫ reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Nō solū āt mihi: sꝫ et his q̄ diligunt aduentuꝫ ei⁹. Festina ad me venire cito. Demas. n. me reliq̄t diligēs hoc seculum ⁊ abijt thessalonicam: crescens in galatiam: titus i dalmatiā: lucas ē mecū solus. Marcū assume ⁊ adhuc tecum: ē eniꝫ mihi util' i misterio. Tychicū āt misi ephesū. Penulā quā reliqui troade apud carpū veniēs affer tecū ⁊ libros: maxīe āt mēbranas. Alexāder erari⁹ multa mala mihi ostēdit: reddet illi dñs ꝟm opera eius: quē ⁊ tu deuita. Ualde. n. restitit v̊bis nr̃is. In ꝑma mea defensiōe nemo mihi affuit: sꝫ omnes me dereliquerūt: ñ illis iputet. Dñs āt mihi astitit ⁊ ꝯfortauit me: ut p me ꝑdicatio impleatur: ⁊ audiāt ões gētes: ⁊ liberat⁹ sū ò ore leonis. Libauit me dñs ab õi ope malo: et saluū faciet i regnū suum celeste: cui gl̃a i secula seculoꝝ amen. Saluta priscam ⁊ aq̄lā ⁊ onesifori domū. Erastus remansit corinthi: trophimū auteꝫ reliqui īfirmū mileti. Festina ante hyemem venire. Salutāt te eubolus ⁊ pudens ⁊ linus ⁊ claudia: ⁊ frēs ões. Dñs iesus xp̄s cuꝫ spu tuo. Gratia vobiscum amen.

C Explicit ep̄l'a pauli ad timotheū secunda. Incipit argumentū i ep̄l'am ad titum.

Titū cōmonefacit ⁊ īstruit de cōstitutiōe ꝑsbyterij ⁊ de spūali ꝯuersatiōe ⁊ hēetic̃ vitādis: q̄ traditiōib⁹ iudaicis credūt: scribēs ei a nicopoli.

C Explicit argumētū. Incipit ep̄l'a pauli ad titum. Capitulum. .I.

Paulus seruus dei ap̄l's autē i iesu xp̄ ꝟm fidem electoꝝ dei ⁊ agnitionem veritatis: q̄ ꝟm pietatē ē i spē uite etne: quā ꝓmisit q̄ ñ mentit de⁹ ante tp̄a secl'aria. manifestauit āt tp̄ib⁹ suis v̊bū suū in ꝑdicatione: q̄ credita ē mihi secūdū

ꝓceptū saluatōis nr̄i dei: tito dilecto filio ꝼꝫ
cōem fidem: gr̄a ⁊ pax a deo patre ⁊ xp̄o ie-
su saluatore nr̄o. Hui⁹ rei gr̄a reliq̄ te crete:
ut ea q̄ desūt corrigas ⁊ ↄstituas p ciuitates
pb̄ros: sic̄ ⁊ ego disposui tibi: siq̄s sine crīe
ē vni⁹ vxoris vir: filios hn̄s fideles n̄ i accu-
satiōe luxurie aut n̄ subditos. Oportet. n.
ep̄m sine crīe eē: sicut dei dispensatorem: nō
sup̄bū non iracūdum non vinolentuꝫ non
percussorem nō turpis lucri cupidum: sed
hospitalē benignū sobriū iustū sc̄m ↄtinētē
amplectentē eū q̄ ꝼm doctrinā ē fidelē ꝼmo
nē: ut potēs sit exhortari i doc̄na sana: et
eos qui ↄtradicunt arguere. Sūt. n. multi
⁊ iobediētes vaniloqui ⁊ seductores: maxīe
q̄ ō circūcisione sūt: q̄s oportet redargui: q̄
vniuersas domos subuertunt: docētes q̄ n̄
oportet turpis lucri gr̄a. Dixit q̄dam ex ill'
ꝓꝑus ip̄soꝝ ꝓpheta: Cretenses semꝑ mēda
ces male bestie vētri pigri. Testimoniū hoc
veꝝ ē. Quāobcām icrepa illos dure: ut sa
ni sint i fide: n̄ itēdētes iudaicis fabul' ⁊ mā
datis hoīum auersantiū se a veritate. Oīa
mūda mūdis: coiq̄natꝭ āt ⁊ ifidelib⁹ nihil ē
mūdū: sꝫ iq̄nate sūt eoꝝ ⁊ mēs ⁊ ↄsciā. Cō-
fitent se nosse deū: factꝭ āt negāt: cū sint abo
minati ⁊ icredibiles ⁊ ad ōe opus bonum
reprobi. .II.

Tu āt loquē q̄ decēt sanā doc̄nā. Se-
nes ut sobrīj sint: pudici prudētes sani
in fide in dilectiōe i patiētia. Anus sil'r i
habitu sc̄o: n̄ criatrices: nō multo vino ser-
uientes: bn̄ docentes: ut prudentiā doceāt
adulescentulas ut viros suos ament: filios
suos diligant prudentes castas sobrias: do
m⁹ curam hn̄tes benignas subditas virꝭ su
is: ut n̄ blasphemet vbuꝫ dei. Juuenes sil'r
hortare: ut sobrīj sint. In oīb⁹ teipsum ꝓbe
exemplū bonorum operum: i doc̄na i inte-
gritate in grauitate. Uerbum sanū irrepre-
hēsibile: ut his q̄ ex aduerso ē vereat: nihil
hn̄s malum dicē de nob̄. Seruos dn̄is suis
subditos eē: i oīb⁹ placētes nō ↄtradicētes
n̄ fraudantes: sꝫ i oīb⁹ fidem bonā ostēdētes
ut doctrinaꝫ saluatoris nr̄i dei ornēt i oīb⁹.
Apparuit enim gr̄a dei ⁊ saluatoris nostri
oībus hoīb⁹ erudiens nos: ut abnegantes
ipietatē ⁊ secularia desideria: sobrie ⁊ iuste
⁊ pie viuam⁹ i hoc seculo: expectātes beatā
spem ⁊ aduentuꝫ gl'e magni dei ⁊ saluatorꝭ
nr̄i iesu xp̄i: q̄ dedit semetipsū ꝓ nob̄: ut nos
redimēt ab oī iniquitate: ⁊ mundaret sibi
ppl'm acceptabilē sectatorē bonoꝝ operū.
Hec loq̄re ⁊ exhortare: ⁊ argue cū oī impe-
rio. Nemo te ↄtēnat. .III.

Ammone illos ꝑncipibus ⁊ ꝑtatibus
subditos eē: dicto obedire: ad ōe op⁹
bonum paratos esse: neminē blasphema-
re non litigiosos eē sed modestos: oēm ostē
dētes mansuetudineꝫ ad ōes hoīes. Eram⁹
. n. aliq̄n ⁊ nos isipientes increduli errātes
seruiētes desiderījs ⁊ voluptatib⁹ varījs in
malicia ⁊ iuidia agētes odibiles odientes
inuicem. Cum āt benignitas ⁊ humanitas
apparuit saluatoris nr̄i dei: n̄ ex operibus
iustitie: q̄ fecimus nos: sed ꝼm miam suam
saluos nos fecit per lauacrū regeneratiōis
⁊ renouatiōis sp̄s sc̄i: quē effudit i nos abū-
de ꝑ iesū xp̄um saluatorē nr̄m: ut iustificati
gr̄a ip̄si⁹ hēdes sum⁹ ꝼm spem vite etnē. Fide
lis ꝼmo ē. Et de his volo te ↄfirmare: ut cu
rent bonis opib⁹ ꝑesse: q̄ credunt deo. Hec
sūt bōa ⁊ utilia hoībus. Stultas āt q̄ones
⁊ genealogias ⁊ ↄtētiōes ⁊ pugnas leḡ de-
uita. Sūt. n. iutiles ⁊ vane. Herericū hoīeꝫ
p⁹ vnā ⁊ secūdā correptiōem deuita: sciēs qꝛ
subuersus ē: q̄ eiusmodi ē ⁊ deliquit cū sit
ꝓꝑio iudicio ↄdēnatus. Cū misero ad te ar
teman aut tychicū: festina ad me venire ni-
copolim. Ibi. n. statui hyemare. Zenā legis-
peritum ⁊ apollo sollicite ꝑmitte: ut nihil
illis desit. Discāt āt ⁊ nr̄i bonis opib⁹ ꝑesse
ad usus necessarios: ut non sint ifructuosi.
Salutant te qui mecuꝫ sūt ōes. Saluta eos
q̄ nos amant in fide. Gr̄a dei cum omnib⁹
vobis amen.

Explicit ep̄l'a pauli ad titum. Incipit argu-
mentū i ep̄l'am ad philemonem.

Philemoni familiares l'r̄as facit ꝓ
onesimo ꝼuo ei⁹: scribēs ei ab vrbe
roma de carcere ꝑ suprascriptum
onesimum.

Explicit argumētū. Incipit ep̄l'a
pauli ad philemonē. Cap'lꝫ. .I.

Paulus uinct⁹ xp̄i
iesu ⁊ timothe⁹ frater phi
lomēi dilecto adiutori no-
stro ⁊ appie sorori carissi-
me ⁊ archippo cōmilitoni
nr̄o: ⁊ eccl'e q̄ in domo tua

est: gr̃a vob̃ ⁊ pax a deo pr̃e nr̃o ⁊ dñ̃o iesu xp̃o. Gr̃as ago deo meo sẽp mẽoriam tui faciẽs i oronib᷒ meis audiẽs caritatẽ tuã ⁊ fidẽ: quã hẽs i dñ̃o iesu ⁊ i õẽs scõs: ut cõicatio fidei tue euidẽs fiat i agnitiõe oĩs opis boni i xp̃o iesu. Gaudiũ.n. magnũ habui ⁊ ꝯsolatiõem in caritate tua: q2 viscera scõꝝ reqeuerũt ꝑ te frat᷑: ꝓpt᷑ qd̃ mltã fiduciã habens i xp̃o iesu iperãdi tibi qd̃ ad rẽ ꝑtinet ꝓpter caritatem mag᷑ obsecro: cũ sis tal᷑ ut paulus senex: nc̃ ãt ⁊ vinctus iesu xp̃i: obsecro te ꝓ meo filio quẽ genui i vinculis onesimo: qui tibi aliqñ̃ iutil᷑ fuit: nc̃ ãt ⁊ mihi et tibi util᷑: quẽ remisi tibi. Tu ãt illũ ut mea viscera suscipe: quẽ ego volueraʒ mecũ detinere: ut ꝓ te mihi mĩstraret i vincul᷑ euangelij. Sine ꝯsilio autem tuo nihil volui facẽ: uti ne uelut ex necessitate bonum tuum esset: sed volũtarium. Forsitan.n. ideo discessit ad horaʒ a te: ut in et̃nũ illũ recipes: iam non ut fuum: sʒ ꝓ seruo carissimũ fr̃eʒ maxĩe mihi. Quãto magis tibi ⁊ i carne et i dñ̃o? Si ergo habes me socium: suscipe illuʒ sic̃ me. Si ãt aliq̃d nocuit tibi aut dbet hoc mihi iputa. Ego paul᷒ scripsi mea manu. Ego reddam: ut ñ dicam tibi: q᷑ ⁊ teipʒ mihi debes. Ita frater ego te fruar in dñ̃o: refice viscera mea i xp̃o. Confidens in obediẽtia tua scripsi tibi: sciẽs qm̃ ⁊ sup id qd̃ dico facies. Simul ⁊ para mihi hospitiuʒ: nam spero ꝑ oratõẽs v̄ras donari me vob̃. Salutat te epaphras cõcaptiuus me᷒ i xp̃o iesu: marcus aristarchus demas ⁊ lucas adiutores mei. Gr̃a dñ̃i nr̃i iesu xp̃i cũ spiritu vestro amen.

Explicit ep̃la pauli ad philemonem. Incipit argumẽtũ in ep̃lam ad hebreos.

In ꝑmis dicẽdũ ẽ cur apl̃s paulus in hac ep̃la scribenda ñ seruauerit morẽ suũ: ut ul᷑ vocabulũ nõis sui l᷑ õdis describẽt dignitatẽ. Hec cã ẽ: q᷑ ad eos scribẽs q̃ ex circũcisiõe crediderãt: q̃si gẽtiũ apl̃s ⁊ ñ hebreoꝝ: sciẽs q̃ꝫ eoꝝ supbiã: suãq̃ꝫ hũilitatẽ ipse demõstrans: meritũ officij sui noluit anteferre. Nã simili mõ ẽt ioãnes apl̃us ꝓpter humilitatem i ep̃la sua nomẽ suum eadem rõne ñ pretulit. Hanc ḡ ep̃lam fert̃ apl̃us ad hebreos ꝯscriptam hebraica lingua misisse: cuius sensum ⁊ ordinem retinens lucas euãgelista p᷒ excessum apl̃i pauli greco s̃mone composuit.

Explicit argumẽtum. Incipit ep̃la pauli ad hebreos. Capl̃z. .I.

Multipharie multisq̃ꝫ modis oli de᷒ loquẽs patrib᷒ i ꝓphetis: nouissime dieb᷒ istis locutus ẽ nob̃ in filio: quẽ ꝯstituit heredeʒ vniuersoꝝ: ꝑ quẽ fecit ⁊ secula. Qui cũ sit splẽdor gl̃e ⁊ figura substantie eius: portãsq̃ꝫ oĩa v̄bo v̄tutis sue: purgatiõem pccõꝝ faciẽs: sedet ad dexteram maiestatis i excelsis: tãto melior angel᷑ effectus: quãto differẽti᷒ p̃ illis nomen hereditauit. Cui.n. dixit aliqñ̃ ãgeloꝝ: fili᷒ meus es tu ego hodie genui te. Et rursũ: Ego ero illi in p̃rem: ⁊ ipse erit mihi i filiũ. Et cũ iteꝝ itroducit p̃mogenitũ i orbẽ t̃re: dic̃: Et adorẽt eũ õẽs ãgeli dei. Et ad ãgelos q̃deʒ dicit: Qui fac̃ angelos suos sp̃s: ⁊ mĩstros suos flammam ignis. Ad filiũ ãt: Thron᷒ tu᷒ de᷒ i seculũ secl̃i: v̄ga equitatis virga regni tui. Dilexisti iustitia ⁊ odisti iniq̃tatem: ꝓpt̃ea vnxit te de᷒ de᷒ tu᷒ oleo exultatiõis p̃ participib᷒ tuis. Et tu i p̃ncipio dñ̃e t̃rã fũdasti ⁊ opa manuũ tuarũ sũt celi. Ipsi ꝑibũt tu ãt ꝑmanebis: ⁊ õẽs ut vestimentum veterassent. Et uelut amictum mutab᷑ eos ⁊ mutabuntur: tu ãt idẽ ipse es ⁊ ãni tui ñ deficiẽt. Ad quẽ ãt ãgeloꝝ dixit aliqñ̃: sede a dextris meis: q̃aduslq̃ꝫ ponam inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ? Nonne õẽs s̃t administratorij sp̃s i misterium missi: ꝓpt᷑ eos q̃ hẽditatẽ capiũt salutis? .II.

Propterea abundãtius oportet obseruare nos ea q̃ audiuimus: ne forte ꝑeffluamus. Si.n. q̃ ꝑ ãgelos dictus ẽ s̃mo factus est firmus: ⁊ oĩs p̃uaricatio ⁊ iobedientia accepit iustam mercedis retributionem: quõ nos effugiemus si tantã neglexerimus salutem? Que cum initiuʒ accepisset enarrari per dñ̃m: ab eis qui audierũt i nos ꝯfirmatũ est: ꝯtestante deo signis ⁊ portentis ⁊ varijs v̄tutibus ⁊ sp̃s sc̃i distributionibus s̃m suam volũtatem. Non.n. angelis subiecit de᷒ orbẽ t̃re futurum: de q̃ loq̃mur. Testat᷒ est ãt in q̃dam loco q̃s dicẽs: Quid ẽ hõ q᷑ memor es eius: aut filius hoĩs qm̃ visitas eum? Minuisti eum paulo minus ab angelis gloria ⁊ honore coronasti eum:

⁊ ꝯstituisti eū sup opa manuū tuarū. Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹. I eo. n. q̄ oia ei subiecit: nihil dimisit ñ subiectū ei. Nūc āt necdū videm⁹ oia subiecta ei. Eum āt q̄ modico q̄ angeli minorat⁹ ē videm⁹ iesum ꝓpter passionem mortis glīa ⁊ honore coronatū: ut gr̄a dei ꝓ oīb⁹ gustaret mortē. Decebat. n. eū ꝓpt quē oia ⁊ p quē oia: q̄ mltos filios i glīa adduxerat: auctorē salutꝭ eoꝝ p passionē ꝯsumari. Qui. n. scīficat ⁊ q̄ scīficant: ex vno oēs. Propt quā cām ñ ꝯfūdit frēs eos vocare dicēs: Nūciabo nomē tuū frīb⁹ meis i medio ecclīe laudabo te. Et iterꝝ: Ego ero fidēs i eū. Et iterꝝ: Ecce ego ⁊ pueri mei: q̄s dedit mihi de⁹. Quia ḡ pueri cōicauerunt carni ⁊ sanguini: ⁊ ipse sīliter participauit eisdē: ut p mortē destruēt eū q̄ habebat mortis iperiū. i. diabolū ⁊ liberaret eos: q̄ timore mortꝭ p totā uitam obnoxij erāt ſuituti. Nusq̄. n. āgelos apphēdit: sed semen abrae apphendit. Unde debuit p oia frīb⁹ similari: ut miſicors fieret ⁊ fidelꝭ pōtifex ad deū: ut repropiciaret delicta ppl̄i. In eo. n. in q̄ passus ē ipse ⁊ tētatus: potēs ē ⁊ eis q̄ tētāt auxiliari.

C. III.

Unde frēs scī vocatōis celestꝭ participes ꝯsiderate apl̄m ⁊ pōtificē ꝯfessiōis nr̄e iesū: q̄ fidelꝭ ē ei q̄ fec illū: sic ⁊ moyses in oī domo eius. Amplioris. n. glīe iste p̄ moyse dignus hītus est: quāto ampliorem honorem hꝫ domus: q̄ fabricauit illam. Ois nāq̄ dom⁹ fabricatur ab aliq̄. Qui āt oia creauit deus est. Et moyses q̄dem fidelis erat i tota domo eius tāq̄ famulus i testioniū eoꝝ q̄ dicēda erāt: xp̄s vō tāq̄ fili⁹ i domo sua. Que dom⁹ sum⁹ nos si fiduciā ⁊ glīam spei usq̄ ad finē firmā retieam⁹. Quapropter sic dic spūs scūs: Hodie si vocē ei⁹ audieritꝭ nolite obdurare corda vr̄a: sic i exacerbatōe fm diē tētationis in deserto. Ubi tentauerūt me prēs vr̄i: ꝓbauerunt ⁊ viderūt opa mea q̄draginta annis. Propt q̄d infensus fui generationi huic: ⁊ dixi semp: errant corde. Ipsi āt ñ cognouerunt uias meas: q̄b⁹ iuraui in ira mea: si introibunt in requiē meā. Videte frēs: ne forte sit i aliq̄ vr̄m cor malū icredulitatꝭ discedēdi a deo viuo. Sꝫ adhortamini vosmetipsos p singulos dies donec hodie cognoiat: ut ñ obduret q̄s ex vob fallacia pcc̄i. Participes. n. xp̄i effecti sum⁹: si tn̄ iniciū substātie ei⁹ usq̄ ad finē firmū retieam⁹: dū dr̄ hodie: si vocē ei⁹ audieritꝭ nolite obdurare cōda vr̄a: quēadmodū i illa exacerbatione. quidam enim audientes exacerbauerunt: sꝫ ñ vniuersi: q̄ ꝓfecti sūt ab egypto p moysen. Quib⁹ autē infēsus ē q̄draginta ānis: Nōne illꝭ q̄ peccauerūt: q̄ꝝ cadauera ꝓstrata sunt i deserto: Quib⁹ āt iurauit nō itroire i reqēm ipsi⁹: nisi illꝭ q̄ icreduli fuerunt: Et videm⁹ q̄ ñ potuerunt introire ꝓpt icredulitatē.

C. IIII.

Timeam⁹ ḡ: ne forte relicta pollicitatōe itroeūdi i requiem eius: existimetur aliquis ex nob deesse. Etenim ⁊ nobis nunciatū ē quēadmodum ⁊ illꝭ: sed ñ ꝓfuit illis ſmo audit⁹ ñ admixt⁹ fidei ex his q̄ audiert. Ingrediēur. n. in requiē q̄ credidim⁹: quēadmodum dixit: Sicut iuraui in ira mea: si itroibunt in requiem meam. Et quidē opibus ab institutōe mūdi perfectis. Dixit. n. in q̄dam loco de die septīa sic: Et requieuit deus die septima ab oībus opib⁹ suis. Et i isto rursum: Si introibunt in reqem meā. Qm̄ ḡ supest itroire q̄sdam in illam: ⁊ hi q̄bus prorib⁹ ānūciatū ē: ñ itroierūt ꝓpt icredulitatē: iterꝝ ſminat diem quēdam hodie i dauid dicēdo: p⁹ tm̄ tp̄is sic supra dictū ē: hodie si vocem ei⁹ audieritꝭ nolite obdurare corda vr̄a. Nā si eis iesus requiē p̄stitisset: nūq̄ de alia loq̄ret p⁹ hac die. Itaq̄ reliq̄t sabbatissimus pplō dei. Qui. n. igressus ē in requiem eius: ēt ipse reqeuit ab opib⁹ suis: sic ⁊ a suis de⁹. Festinemus ḡ igredi i illā requiem: ut ne in idipsum q̄s icidat icredulitatis exemplum. Uiu⁹ ē. n. sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oī gladio ancipiti: ⁊ ꝑtingens usq̄ ad diuisiōem aīe ac spūs: cōpagū q̄ꝫ ac medullarū ⁊ discretor cogitatiōuꝫ ⁊ itētiōuꝫ cordis. Et ñ ē ulla creatura inuisibilis i ꝯspectu ei⁹: oia āt nuda ⁊ apta sunt oculꝭ eius: ad quē nob ſmo. Hn̄tes ḡ pōtificem magnum: q̄ penetrauit celos iesū filiū dei: teneam⁹ spei nr̄e ꝯfessiōē. Nō. n. hēm⁹ pontificem: qui non possit cōpati ifirmitatib⁹ nr̄is: tētatum āt p oia ꝓ sīlitudie absq̄ pcc̄o. Adeam⁹ ḡ cū fiducia ad thronum grē ei⁹: ut miāꝫ ꝯseq̄mur ⁊ grāꝫ inueniam⁹ i auxilio opportuno.

C. V.

Omnis nāq̄ pōtifex ex hoīb⁹ assūpt⁹ ꝓ hoīb⁹ ꝯstituit i his q̄ sunt ad deū: ut offerat dona ⁊ sacrificia ꝓ pcc̄is. Qui cōdolere possit his q̄ ignorant ⁊ errant: qm̄ ⁊ ipse circūdat⁹ ē ifirmitate: ⁊ ꝓptea debet:

quēadmodū ꝓ ꝑplo ita ēt ⁊ ꝓ semetipso of
ferre ꝓ pcc̄is. Nec q̄sꝗ̄ sumit sibi honorē: ſʒ
q̄ vocat a deo tanꝗ̄ aaron. Sic ⁊ xp̄s nō se
metipsū clarificauit: ut pōtifex fieret: ſʒ qui
locut᷒ est ad eū: Fili᷒ me᷒ es tu: ego hodie ge
nui te. Quēadmodū ⁊ in alio loco dic̄: Tu
es sacerdos ī etn̄ū ſʒ ordinē melchisedech.
Qui ī dieb᷒ carnis sue p̄ces supplicatōesq̄ʒ
ad eū q̄ possit illū saluū facē a mōte cū cla
more valido ⁊ lachrymis offerēs: exaudit᷒
ē p sua reuerētia. Et q̄dē cū eēt fili᷒ dei: didic̄
ex his q̄ passus ē: obediētia ⁊ ꝯsumat᷒ fc̄s ē
ōib᷒ obtēperātib᷒ sibi cā salutꝭ eterne: appel
lat᷒ a deo pontifex iuxta ordinem melchise
dech. De q̄ uob̄ grādis ſmo ⁊ iītp̄tabil᷒ ad
dicendū: qm̄ ībecilles fc̄i estꝭ ad audiēdum.
Eteni cū deberetis mgr̄i eē ꝓpt̄ tp̄s: rursuʒ
īdigetis: ut uos doceamini: q̄ sint elementa
exordiȷ̄ ſmonū dei: ⁊ fc̄i estꝭ q̄b᷒ lacte opus
sit nō solido cibo. Oīs.n.q̄ lactiꝭ ē particepſ:
expers ē ſmōis iustitie. Paruulus.n.ē. Per
fectorū āt ē solidus cibus coꝝ q̄ ꝓ ꝯsuetu
dine exercitatos hn̄t sensus ad discretiōem
boni ac mali. C.VI.

Quapropter itermittētes ichoationis
xp̄i ſmōem ad pfectiōem feramur: n̄
rursum iacientes fūdamētū pn̄ie ab opibus
mortuis ⁊ fidei ad deum baptismatū doct
ne: ipositionis q̄ʒ manuū ac resurrectionis
mortuoꝝ ⁊ iudiciȷ̄ eterni. Et hoc faciemus
siq̄dē pmiserit de᷒. Impossibile.n.ē eos qui
semel sūt illuīati: gustauerūt ēt donū celeste
⁊ participes fc̄i sūt sp̄s sc̄i: gustauerūt nihi
lomin᷒ bonū dei v̄bū: v̄tutesq̄ʒ seculi vēturi
⁊ ꝓlapsi sunt: rursus renouari ad pn̄iaʒ rur
sus crucifigentes sibimetipsis filium dei ⁊
ostētui hn̄tes. Terra.n. sepe veniētē sup se
bibens imbrem ⁊ germinans herbam op
portunam illis a q̄b᷒ colit̄: accipit bn̄dictio
nē a deo: ꝓferens āt spinas ac tribulos re
ꝓba est ⁊ maledicto ꝓxima: cui᷒ ꝯsūatio in
cōbustionem. Confidim᷒ āt de vob̄ dilectis
simi meliora ⁊ viciniora saluti: tamꝫsi ita
loq̄mur. Nō.n. iniustus de᷒: ut obliuiscatur
opis v̄ri ⁊ dilectionis: quā ostendistꝭ ī noīe
ipsius: q̄ ministrastis sc̄is ⁊ mistratꝭ. Cupi
mus aūt vnūquēq̄ʒ v̄m eandem ostentare
sollicitudinem ad expletiōem spei usq̄ʒ ī fi
nem: ut n̄ segnes efficiamini: verum imita
tores eorum: q̄ fide ⁊ patientia hēditabunt
ꝓmissiones. Abrae nanq̄ʒ ꝓmittens deus:
qm̄ neminem habuit ꝑ quē iuraret maiorē:
iurauit ꝑ semetipsū dicēs: Nisi bn̄dicēs bn̄
dicā te: ⁊ m̄ltiplicās m̄ltiplicabo te: ⁊ sic lō
ganimit̄ ferēs adept᷒ ē repromissiōem. Ho
mines.n. ꝑ maiorē sui iurant: ⁊ oīs ꝯtrouer
sie eoꝝ finis ad cōfirmatōem ē iuramētū.
In q̄ abundantius volens deus ostendere
pollicitatiōis hēdib᷒ imobilitatem consiliȷ̄
sui: itꝑposuit iusiurādū: ut ꝑ duas res imobi
les: q̄b᷒ impossibile ē mētiri deū: fortissimū
solatiū hēam᷒: q̄ ꝯfugim᷒ ad tenēdā ꝓposi
tā spē: quā sic̄ anchorā hēm᷒ aīe tutā ac fir
mam ⁊ incedentem usq̄ʒ ad interiora vela
minis: ubi p̄cursor ꝓ nob̄ itroiuit iesus ſm
ordinē melchisedech pōtifex fc̄s ī etn̄ū.

C.VII.

Hic.n. melchisedech rex salē sacerdos
dei summi: q̄ obuiauit abrae regres
so a sede regum ⁊ bn̄dixit ei: cui ⁊ decimas
ōiuʒ diuisit abraam: p̄mum q̄dem q̄ itp̄tat̄
rex iustitie: d̄ide āt ⁊ rex salē q̄d ē rex pacis:
sine p̄re sine matre sine genealogia neq̄ʒ ini
tiū dierum neq̄ʒ finem uite hn̄s assimilat᷒
āt filio dei manet sacerdos ī ꝑpetuū. Intue
mini āt quātus sit hic: cui ⁊ decimas dedit
de p̄cipuis abraam p̄triarcha. Et q̄dē d̄ filiȷ̄s
leui sacerdotiuʒ accipientes mādatum hn̄t
decimas sumē a ꝑplo ſm legeʒ.i. a fratrib᷒
suis: q̄ꝗ̄ ⁊ ipsi exierit de lūbis abrae. Cui᷒
āt generatio n̄ ānumeratur ī eis: decias sū
psit ab abraam: ⁊ hunc q̄ hēbat repromissi
ones bn̄dixit. Sine ulla āt ꝯtradictiōe: q̄d
minus ē a meliore bn̄dicit̄. Et hic quidē de
cimas morientes hoīes accipiūt: ibi autem
ꝯtestatur: q̄ꝛ viuit. Et ut ita dictū sit ꝑ abra
aʒ ⁊ leui: q̄ decias accepit: decimat᷒ est. Ad
huc.n. in lumbis p̄ris erat: qn̄ obuiauit ei
melchisedech. Si ḡ ꝯsumatio ꝑ sacerdotiū
leuiticū erat: ꝑpl̄s.n. sub ipso legē accepit:
q̄d adhuc necessariū fuit ſm ordinē melchi
sedech aliū surgē sacerdotē: ⁊ nō ſʒ ordinē
aaron dici. Trāslato.n. sacerdotio: necesse ē
ut ⁊ legis translatio fiat. In q̄ .n. hec dicūt
de alia tribu ē: de q̄ nullus altario p̄sto fuit.
Manifestū ē.n. q̄ꝛ ex iuda ort᷒ sit dn̄s n̄r: ī q̄
tribu nihil de sacerdotib᷒ moyses locut᷒ ē.
Et ap̄li᷒ adhuc māifestum ē: si ſm similitu
dinē melchisedech: exurgat alius sacerdos:
qui n̄ ſm legem mandati carnalis factus ē:
sed ſʒ v̄tutē uite insolubilis. Cōtestatur.n.
qm̄ tu es sacerdos ī etn̄ū secundū ordinem
melchisedech. Reprobatio q̄dem fit prece
dētis mandati propter infirmitatem eius

⁊ iutilitatē.nihil.n. ad ꝑfectū adduxit lex.
Introductio vō melioris spei:ꝑ quā ꝓxiam⁹
ad deū:et quātuȝ ē:ñ sine iureiurādo. Alij
q̄dē sine iureiurādo sacerdotes facti sūt:hic
āt cū iureiurādo ꝑ eū:q̇ dixit ad illū:Jura-
uit dñs ⁊ ñ pēitebit eū:tu es sacerdos i eter
nū.In tm̄ melioris testi spōsor fcs ē iesus.Et
alij q̄dē plures fc̄i sūt sacerdotes: iccirco ꝙ
morte ꝓhiberēt̄ ꝑmanē:hic āt eo ꝙ mācat i
etnū:sempitnū hȝ sacerdotiū.Unō ⁊ salua
re i ꝑpetuū pōt accedēs ꝑ semetipsū ad deū
semper viuens ad intꝑellandum ꝓ nobis.
Talis.n.decebat:ut uob̄ eēt pōtifex:sanct⁹
innocens impollut⁹ segregatus a pc̄c̄orib⁹
⁊ excelsior cel' factus. Qui ñ hȝ necessitatē
q̄tidie:queādmodum sacerdotes ṗus ꝓ su-
is delictis hostias offerre:deide ꝓ ppl'i. Hoc
.n.fecit semel se offerēdo.Lex.n.ꝯstituit ho
mines sacerdotes ifirmitatē hñtes:fmo āt
iurisiurandi:q̇ post legem ē filiū i eternum
perfectum.

.VIII.

Capitulū āt sup ea q̄ dicūt.Talē habe
m⁹ pōtificem:q̇ ꝯsedit i dextera sedis
magnitudis i cel':scoꝝ mister ⁊ tabernaculi
veri:qō fixit deus ⁊ ñ homo.Ois.n.ponti-
fex ad offerendum munera ⁊ hostias cōsti
tuit.Unde necesse ē ⁊ hunc hēe aliquid qō
offerat.Si g̃ esset sup terrā:nec eēt sacerdos
cū eēnt q̇ offerrēt fm legēmunera:q̇ exēpla
ri ⁊ umbre deseruiūt celestiū: sicut rñsuȝ ē
moysi:cū cōsumaret tabernaculū.Uide in
q̇t oia facito fm exēplar:qō tibi ōñsū est in
mōte. Nūc āt meli⁹ sortit⁹ ē misteriū quāto
⁊ melioris testi mediator ē:qō i melioribus
repromissiōib⁹ sancitū ē.Nā si illud ṗus cul
pa vacasset:ñ utiq3 secūdi loc⁹ iq̇reret.Uitu
perans.n. eos dicit: Ecce dies veniēt dicit
dñs:⁊ ꝯsumabo sup domum isrl' ⁊ sup do
mū iuda testm̄ nouū:ñ fm testm̄ qō feci pa
trib⁹ eoꝝ i die q̄ apphēdi manum eoruȝ: ut
educerem illos de t̃ra egypti : qm̄ ipsi non
ꝑmanserūt in testamēto meo:⁊ ego neglexi
eos dic̄ dñs . Quia hoc ē testm̄ qō dispo-
nā domui isrl' p⁹ dies illos dic̄ dñs:dādo le-
ges meas i mētē eoꝝ i corda eoꝝ supscribā
eas:⁊ ero eis i deū:⁊ ipsi erūt mihi i ppl'm.
Et nō docebit vnusq̇sq3 ꝓximū suū ⁊ vnus-
q̇sq3 fratrem suum dicens : cognosce dñm
qm̄ ōes sciēt me a minore usq3 ad maioreȝ:
quia ꝓpitius ero iniquitatibus eoꝝ ⁊ pec-
catorum eoꝝ iaȝ ñ mēorabor.Dicendo aūt
nouū:veterauit prius.Qō āt antiquatur ⁊
senescit:ꝓpe iterituȝ ē.

.IX.

Habuit q̄dē ⁊ ṗus iustificatiōes cultu
re ⁊ scm̄ seculare.Tabernaculū.n.fcȝ
ē pmū:i q̄ erāt cādelabra ⁊ mēsa ⁊ ꝓpositio
panū:q̄ dr̄ sc̄a:p⁹ velamtū āt:fm tabernacu
lū:qō dr̄ sancta sanctoꝝ:aureū habens thu
ribulū ⁊ arcā testi circūtectā ex ōi ꝑte au-
ro : in qua urna aurea hñs manna ⁊ virga
aaron q̄ frōduerat ⁊ tabule testamti : super
q̄ erāt cherubin gl'e obūbrātia ꝓpitiatoriū:
de quib⁹ ñ ē mō dicēdū ꝑ singula. His vero
ita cōpositis i priori q̄dē tabernaclo sēp itroi
bāt sacerdotes:sacrificioꝝ officia cōsuman
tes: i secundo autē semel in anno solus pō-
tifex ñ sine sanguie: quē offerret ꝓ sua ⁊ po
pl'i ignorātia:hoc significāte spu sc̄o:nōduȝ
ꝓpalatā eē scoꝝ viā ṗore tabernaculo hñte
statū.Que parabola ē tpis istātis:iuxta quā
munera ⁊ hostie offeruntur : q̄ ñ pñt iuxta
cōsciaȝ ꝑfectū facē fuiētē:solūmodo i cibis
⁊ i potib⁹ ⁊ i uarijs baptismatib⁹ ⁊ iustitijs
carnis:usq3 ad tps correctiōis iposit̄ . Xps
āt assistēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ ꝑ āplius
⁊ ꝑfectius tabernaculū ñ manufactū.i.non
hui⁹ creatiōis:neq3 ꝑ sāguieȝ hircoꝝ aut vi
tuloꝝ: sed ꝑ ꝓpiuȝ sanguinē itroiuit semel i
sancta:etna redēptiōe iuenta. Si.n.sāguis
hircorū ⁊ taurorū ⁊ cinis vitule aspersus: i
q̇natos sanctificat ad emūdatiōem carnis:
quanto mag' sanguis xp̄i:q̇ per spm̄ scm̄ se
metipsū obtulit imaculatū deo: emūdauit
conscientiaȝ nostraȝ ab operibus mort̄ ad
seruiēdū deo viuenti? Et iō noui testi medi
ator ē:ut morte itercedente i redēptiōeȝ eaꝝ
ṗuaricatiōuȝ: q̄ erat sub priōi testamēto re
ꝓmissiōem accipiāt:q̇ vocati sūt eterne he
reditat̄ .Ubi.n.testm̄ ē:mors nc̄c̄e ē itcedat
testatoris.Testamētū.n.i mortuis cōfirma
tuȝ ē.Alioq̄n nōdū ualet:dū viuit q̇ testat⁹
est. Unde nec primū q̄dē sine sāguie dedica
tuȝ est. Lecto.n. ōi mādato legis a moyse
vniuerso populo: accipiēs sanguinē vitulo
ruȝ ⁊ hircorū cū aq̄ ⁊ lana coccinea ⁊ hyso
po:ipsū quoq3 librū ⁊ ōeȝ ppl'ȝ aspersit: di
cens: Hic sāguis testamti:qō mandauit ad
uos de⁹.Etiā tabernaculū ⁊ oia uasa miste
rij sāguie sil'iter aspersit. Et oia pene in san
guineȝ fm legem mundant̄ : ⁊ sine sanguis
effusione non fit remissio . Necesse est ergo
exemplaria quidem celestium his mun-
dari: ipsa autem celestia melioribus hostijs

ꝗ istis. Nō.n.ī manufacta sc̄a iesus itroiͧt exēplaria veroꝝ: sʒ ī ipsū celū: ut appareat nc vultui dei ꝓ nob̄. Neqꝫ ut sepe offerat se metipsū: queadmodū potifex itrat ī sc̄a per singulos ānos ī sāguine alieno. Alioqn opō tebat eū frequēt̄ pati ab origine mūdi. Nūc āt semel ī ꝯsūmatiōe seculoꝝ ad destitutio nem pc̄ci ꝑ hostiā suā apparuit. Et queād modū statutū ē hoībus semel mori: p⁹ hoc āt iudiciū: sic ⁊ xp̄s semel oblatus ē ad mul toꝝ exhaurieda pc̄a: secūdo sine pc̄o ap parebit oīb⁹ expectantib⁹ se ī salutem.

X.

Umbrā.n. hn̄s lex futuroꝝ bonoꝝ nō ipam imaginē reꝝ ꝑ singlos ānos eis dem ipsis hostijs: q̄s offerūt idesinent: nūq̄ pōt accedētes ꝑfectos facē. Alioquin cessas sent offerri: iō q̄ nullā hn̄ent ultra cōsciam pc̄ci cultores semel mūdati. Sed ī ipsis cō memoratio pc̄coꝝ ꝑ singulos annos fit. Impossibile.n.ē sanguie tauroꝝ ⁊ hircorū auferri pc̄a. Jō igrediēs mūdū dic̄: Hosti am ⁊ oblatiōem noluisti: corp⁹ aūt aptasti mihi. Holocaustomata ⁊ ꝓ pc̄o n̄ tibi pla cuerūt. Tūc dixi: Ecce veio. In capite libri scriptū ē de me: ut faciā deus volūtatē tuā. Superius dicens: q: hostias ⁊ oblatiōes ⁊ holocaustomata ⁊ ꝓ pc̄o noluisti: nec pla cita sunt tibi: q̄ s̄m legem offerunt: tc̄ dixi: ecce vēio: ut faciā de⁹ volūtatē tuā: aufert ꝑ mū: ut sequēs statuat. In q̄ volūtate sancti ficati sumus ꝑ oblatiōem corporis iesu xp̄i semel. Et oīs quidem sacerdos p̄sto ē quoti die ministrans: ⁊ easdem sepe offerens ho stias: q̄ n̄ pn̄t auferre pc̄a. Hic autē vnā ꝓ pc̄cis offerens hostiam in sempiternum se det in dextera dei de cetero expectans dōec ponant̄ inimici eius scabellum pedum ei⁹. Una.n. oblatione ꝯsumauit ī sēpitn̄ū sācti ficatos. Cōtestat̄ āt nos ⁊ sp̄s sāct⁹. Postq̄ .n.dixit: Hoc āt testm̄ qd̄ testabor ad illos p⁹ dies illos dic̄ dn̄s: dabo leges meas ī cor dib⁹ eoꝝ: ⁊ ī mētib⁹ eoꝝ supscribam eas: ⁊ pc̄coꝝ ⁊ iiq̄tatū eoꝝ iā n̄ recordabor āpli⁹. Ubi āt hoꝝ ēmissio: iā n̄ ē oblatio ꝓ pc̄o. Hn̄tes itaqꝫ f̄res fiduciā: ī itroitu sc̄oꝝ ī sā guine xp̄i: quā īitiauit nob̄ viā nouā ⁊ viuē tē ꝑ velamē.i.carnē suā ⁊ sacerdotē magnū sup domū dei: accedamus cum v̄o corde in plenitudine fidei aspersi cōda a ꝯscia mala ⁊ abluti corpus aq̄ munda: teneamus spei n̄re ꝓfessionem indeclinabilem. Fidelis.n. ē q̄ repromisit. Et ꝯsiderem⁹ iuicē ī ꝓuocatio nē caritati ⁊ bonoꝝ operū: n̄ deserentes col lectiōem n̄am: sic̄ ꝯsuetudis ē q̄busdā: sed consolantes: ⁊ tāto magis quāto videritis appropinquantē diē. Uolūtarie.n. peccāti bus nob̄ p⁹ acceptā notitiā v̄itatis iā n̄ reli quitur ꝓ pc̄cis hostia: tribil' āt q̄dam expec tatio iudicij ⁊ ignis emulatio: q̄ ꝯsūptura ē aduersarios. Irritā q̄s faciens lege moysi sine ulla miseratiōe duob⁹ ul' trib⁹ testibus morit̄: quāto mag̃ putatis deteriora mereri supplicia: q̄ filiū dei ꝯculcauerit: ⁊ sāguinē testamti pollutū duxerit ī q̄ sc̄ificat⁹ ē ⁊ sp̄ui gr̄e ꝯtumeliā fecerit. Scim⁹.n. q̄ dixit: mihi vindictam: ⁊ ego retribuā. Et iteꝝ: q: iudi cabit dn̄s ppl'ʒ suū. Horrēdū ē icidere ī ma nus dei viuentis. Rememoramini āt p̄stinos dies: ī q̄b⁹ illuiati magnum certamen susti nuistis passionū: ⁊ ī altero quidē opprobri is ⁊ t̄bulatiōibus spectaculū f̄ci: ī altero āt socij talit̄ ꝯuersantium effecti. Nā ⁊ victis cōpassi estis: ⁊ rapinā bonoꝝ v̄roꝝ cū gau dio suscepistis: ꝯg̃scētes vos hr̄e meliorē ⁊ ma nētē s̄bam. Nolite itaqꝫ amittē ꝯfidētiā ve strā q̄ magnā hʒ remuneratiōem. Patiētia .n. vob̄ necessaria ē: ut volūtatē dei faciētes reportetis ꝓmissionem. Adhuc.n. modicum aliquātuluqꝫ q̄ vētur⁹ ē vēiet: ⁊ n̄ tardabit: iust⁹ āt me⁹ ex fide viuit. Qd̄ si subtraxerit se: n̄ placebit aīe mee. Nos āt nō sum⁹ subtrac tiōis filij ī ꝑditiōem: sʒ fidei ī acquisitiōem anime.

XI.

Est āt fides sperādarū s̄ba reꝝ argu mento nō apparētiū. In hac.n. testio nium consecuti sunt senes. Fide itelligimus aptata eē secula v̄bo dei: ut ex inuisibilibus visibilia fierēt. Fide plurimā hostiā abel q̄ cayn obtulit deo: ꝑ quā testimonium con secutus ē esse iustus: testimonium perhibē te muneribus eius deo: ⁊ per illā defūctus adhuc loquitur. Fide enoch translatus ē ne videret mortem: ⁊ n̄ iueniebatur: q: trā stulit illum dn̄s. Ante translatiōem.n. testi monium habuit placuisse deo. Sine fid̄ āt impossibile est placere deo. Credere.n. opō tet accedentem ad deum: q: ē: ⁊ inq̄rētibus se remunerator sit. Fide noe responso accep to de his que adhuc n̄ uidebantur: metuēs aptauit archam in salutē dom⁹ sue: ꝑ quā dānauit mūdū: ⁊ iustitie q̄ ꝑ fidē ē heres est īstitutus. Fide q̄ uocat̄ abraā obediuit ī lo cum exire quem accepturus erat ī hēditatē

⁊ exijt nesciēs q̄ iret. Fide demorat⁹ ē in tra
repromissiōis tāq̄ i aliena: i casul' hītando
cū isaac ⁊ iacob cohēdib⁹ repromissiōis ei⁹
dē. Expectabat. n. fūdamēta hn̄tem ciuita-
tē: cui⁹ artifex ⁊ ꝯditor de⁹. Fide ⁊ ipsa sara
steril' v̄tutē i ꝯceptōe seis accepit ēt p̄t tp̄us
etatis: qm̄ fidelē credidit eē eū q̄ repromise
rat. Propt̄ qḋ ⁊ ab uno orti sūt: ⁊ hoc emō
tuo tāq̄ sidera celi i mltitudiem: ⁊ sic arēa
q̄ ē ad oram mari inūerabil'. Juxta fidē de-
fūcti sunt ōes isti: n̄ accepti repromissiōibus
s ʒ a lōge eas aspiciētes ⁊ salutātes ⁊ ꝯfiten-
tes: q: pegrini ⁊ hospites sunt sup t̄rā. Qui
.n. hoc dicunt: significāt se patriā iq̄rere. Et
siq̄dē ipsius meminissēt: ō q̄ exierūt: hēbāt
utiq̄ tp̄s reuertēdi: nunc āt meliorē appe-
tunt. i. celestem. Jō n̄ ꝯfūdit de⁹ vocari deus
eoꝝ. Parauit. n. ill' ciuitatem. Fide obtulit
abraā isaac cū tētaret: ⁊ vnigēitū offerebat
i q̄ susceperat repromissiōes: ad quē dictuʒ
ē: q: isaac vocabit tibi semē: arbitrās: q̄a et
a mortuis suscitare potens ē de⁹. Unde eū
⁊ i parabolā accepit. Fide ⁊ de futuri bene-
dixit isaac iacob ⁊ esau. Fide iacob moriēs
singulos filiorum ioseph benedixit: ⁊ ado-
rauit fastigium v̄ge ei⁹. Fide ioseph moriēs
de pfectione filiorum isrl' memorat⁹ ē: ⁊ de
ossib⁹ suis mādauit. Fide moyses nat⁹ occl'
tatus est mēsib⁹ tribus a parētib⁹ suis: eo q̄
vidissent elegātē ifantē: ⁊ n̄ timuerūt regis
edictum. Fide moyses grādis fc̄s negauit se
eē filium filie pharaonis: magis eligēs affli
gi cum pplo dei q̄ tp̄al' pcc̄i h̄re iocūditatē:
maiores diuitias estimans thesauro egyp-
tiorum iproperiuʒ xp̄i. Aspiciebat. n. i ēmu
neratiōem. Fide reliq̄t egyptum: nō ueritus
aiositatem regis. Jnuisibilem. n. tāq̄ vidēs
sustinuit. Fide celebrauit pascha ⁊ sanguis
effusionem: ne qui uastabat primitiua tan
geret eos. Fide trāsierūt mare rubrū tanq̄
p aridā t̄rā: qḋ experti egyptij deuorati s̄t.
Fide muri hiericho corruerūt circuitu die-
rum septē. Fide raab meretrix nō perijt cū
icredulis: excipiēs exploratores cū pace. Et
q̄d adhuc dicam? Deficiet. n. me tp̄s enar-
rantem de gedeon barach samson iepte da
uid samuel ⁊ pphetis: q̄ p fidē vicer̄t ēgna:
operati sunt iustitiam: adepti sūt repromis
siones. Obturauerūt ora leonum: extinxe-
runt impetum ignis. Effugauerunt aciem
gladij conualuerunt de infirmitate: fortes
facti sūt in bello. Castra verterūt exterorū:
acceperunt mulieres de resurrectiōe mortu
os suos. Alij āt distenti sunt n̄ suscipientes
redēptiōem: ut meliorē iuenirēt resurrectio
neʒ. Alij v̄o ludibria ⁊ v̄bera experti insup
⁊ vīcula ⁊ carceres lapidati sunt secti sunt
tētati sūt i occisione gladij mortui sūt. Cir-
cuierūt in melotis i pellibus caprinis egen-
tes āgustiati afflicti: q̄b⁹ dign⁹ n̄ erat mūd⁹
i sollicitudibus errantes in mōtib⁹ ⁊ spelun
cis ⁊ i cauernis terre. Et hi ōes testimonio
fidei pbati: n̄ acceperūt repromissiōeʒ: deo
p nob̄ melius aliq̄d puidēte: ut nō sine nob̄
ꝯsumarentur.

.XII.

Ideoq̄ʒ ⁊ nos tātā hn̄tes ipositā nubē
testium: deponētes ōe pondus ⁊ circū
stās nos pc̄c̄m p patientiaʒ curram⁹ ad pro
positū nob̄ certamē: aspiciētes i auctorē fidi
⁊ ꝯsumatorē iesū: q̄ pposito sibi gaudio su-
stinuit crucē cōfusiōe cōtēpta: atq̄ʒ i dexte-
ra sedis dei sedet. Recogitate. n. eū q̄ talem
sustinuit a pc̄corib⁹ aduersus semetipsū cō-
tradictōem: ut ne fatigemini animis v̄ris de
ficientes. Nondum. n. usq̄ʒ ad sanguinē re-
stitistis aduersus pc̄c̄ʒ repugnātes: ⁊ obliti
estis consolationis: que vob̄ tanq̄ filijs loq̄
tur dicens: Fili mi noli negligere disciplinā
dn̄i: neq̄ʒ fatigeri dum ab eo argueri. Queʒ
.n. diligit dn̄s: castigat: flagellat āt ōem fili-
uʒ quē recipit. Jn disciplina pseuerate. Tā
q̄ filijs vob̄ offert se deus. Quis. n. filius
quē n̄ corripit p̄r? Q: si extra disciplinā estis:
cuius particeps facti sunt omnes: g̊ adulti
⁊ nō filij esti. Deinde p̄res q̄dem carnis n̄re
eruditores habuimus ⁊ reuerebamur eos.
Nō multo magi obtēperabim⁹ p̄ri sp̄uū et
viuemus? Et illi quidē i tp̄e paucoꝝ dierū
s̄m volūtatē suā erudiebāt nos: hic aūt ad
id qḋ utile ē i recipiendo sc̄ificatiōem eius.
Ōis aūt disciplina i p̄nti q̄dē videt̄ n̄ eē gau
dij s ʒ meroris: postea āt fructū pacatissimuʒ
exercitatis p eā reddet iustitie. Propt̄ qḋ re-
missas man⁹ ⁊ soluta genua erigite: ⁊ gres-
sus rectos facite pedibus v̄ris: ut n̄ claudi-
cans q̄s erret: magi āt sanet̄. Pacē seq̄mini
cū ōib⁹ ⁊ sc̄imoniā: sine q̄ nēo uidebit deuʒ.
Cōtēplātes neq̄s desit gr̄e dei: ne q̄ radix a-
maritudis sursū germinās ipediat: ⁊ p illā
inquinent̄ mlti. Ne q̄s fornicatō aut ppha
nus: ut esau: q̄ ppter vnā escā vendidit p̄mi
tiua sua. Scitote. n. qm̄ ⁊ postea cupiēs he
reditare bn̄dictionem: reprobatus est. Non
.n. inuenit p̄nie locum: q̄q̄ cum lachrymis

iqſiſſet eā. Nō.n. acceſſiſtis ad tractabilē ⁊ accesſibilē ignē ⁊ turbinē ⁊ caliginē ⁊ ꝓcellā ⁊ tube ſonū ⁊ uocē v̓boꝝ: quā ꝗ audierūt excuſauerūt ſe ne eis fieret v̓bū. Nō.n. poꝛtabāt qḋ dicebat: ⁊ ſi beſtia tetigerit mōtē: lapidabit: et ita terribile erat qḋ videbatur. Moyſes dixit: Exterrit᷒ ſū ⁊ tremebūd᷒. Sꝫ acceſſiſti ad ſyon mōtē ⁊ ciuitatē dei viuētis irlm celeſtē ⁊ mlͭoꝝ miliū āgeloꝝ frequētiaꝫ ⁊ ecclām ꝑmitiuoꝝ: ꝗ ↄſcripti ſūt i celis: ⁊ iudicē oīuꝫ deū ⁊ ſp̄m iuſtoꝝ ꝑfectoꝝ: et teſtamēti noui mediatoꝛē ieſū ⁊ ſāguis aſpſionē: meli᷒ loquētem ꝗ̄ abel. Uidete ne recuſetis loquētē. Si.n. illi nō effugerūt recuſātes eū ꝗ ſup terrā loq̄bat: mlͭo mag̓ nos ꝗ de celͭ loquētē nob̄ auertim᷒: cui᷒ vox nouit terrā tūc: nūc āt repmittit dicēs: Adhuc ſemel ⁊ ego mouebo n̄ ſolū terrā: ſꝫ et celū. Qḋ aūt adhuc ſemel dicit: declarat mobiliū trāſlatiōem tanꝗ̄ factoꝝ: ut maneāt ea ꝗ ſūt imobilia. Itaqꝫ regnū imobile ſuſcipiētes habem᷒ grām: ꝑ quā ſuiam᷒ placētes deo cū metu et reuerētia. Etenim deus nr̄ ignis cōſumens eſt.

C.XIII.

Caritas fraternitatis maneat i vob̄ ⁊ hoſpitalitateꝫ nolite obliuiſci. Per hanc .n. placuerūt ꝗdā āgelis hoſpitio receptis. Mementote vinctoꝝ tanꝗ̄ ſimul vincti: ⁊ laborātium tanꝗ̄ ipſi i coꝛpoꝛe moꝛantes. Honoꝛabile connubium in oībus: ⁊ thor᷒ imaculat᷒. Foꝛnicatoꝛes.n. ⁊ adulteros iudicabit de᷒. Sint moꝛes ſine auaricia: cōtēti p̄ntib᷒. Ipſe.n. dixit: Nō te deſerā neqꝫ derelinquā: ita ut ↄfidenͭ dicam᷒: Dn̄s mihi adiutoꝛ ē: nō timebo ꝗd faciat mihi hō. Memētote ꝑpoſitoꝝ vr̄oꝝ: ꝗ vob̄ locuti ſunt v̓bum dei: quoꝝ itnentes exitum ↄuerſationis: imitamini fideꝫ. Jeſus xp̄s heri ⁊ hodie ipſe ⁊ in ſecula. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Optimū eſt.n. grā ſtabilire coꝛ: n̄ eſcis: ꝗ n̄ ꝓfuerunt ambulātib᷒ i eis. Habemus altare: de ꝗ edere non h̄nt ꝑtatem: ꝗ tabernaculo deſeruiūt. Quoꝛuꝫ .n. aīaliū iferṫ ſanguis ꝓ pcc̄o in ſc̄a ꝑ pōtificem: hoꝝ coꝛpoꝛa cremanṫ extra caſtra. Propṫ qḋ et ieſus: ut ſāctificaret ꝑ ſuū ſanguinē ppl̄ꝫ: extra poꝛtā paſſus ē. Exeamus igiṫ ad eū extra caſtra: iproperiū ei᷒ poꝛtantes. Nō.n. habem᷒ hic manētē ciuitatē: ſed futurā iq̄rim᷒. Per ip̄m ergo offeram᷒ hoſtiaꝫ laudis ſēp deo.i. fructū labioꝝ ↄfitētiuꝫ nōi ei᷒. B̄nficētie āt ⁊ cōiōis nolite obliuiſci Talib᷒.n. hoſtijs ꝓmereṫ deus. Obedite ꝑpoſitis vr̄is ⁊ ſubiacete eis. Ipſi.n. ꝑuigilāt ꝗſi rōnem ꝓ aīab᷒ vr̄is reddituri: ut cū gaudio hoc faciant: ⁊ non gemētes. Hoc.n. nō expedit uob̄. Oꝛate ꝓ nob̄. Cōfidim᷒.n.q: bonā conſciam habem᷒: i oīb᷒ b̄n volentes ↄuerſari. Ampli᷒ āt dep̄coꝛ vos hoc facere ꝙ celerius reſtituar vob̄. De᷒ āt pacis qui eduxit de moꝛtuis paſtoꝛem magnū ouiū i ſāguie teſtamēti eterni dn̄m nr̄m ieſū xp̄m: aptet uos in oī bono: ut faciat ei᷒ volūtatē faciēs i vob̄ qḋ placeat coꝛā ſe ꝑ ieſū xp̄ꝫ cui ē glā i ſecula ſeculoꝛuꝫ amē. Rogo aūt uos fratres: ut ſufferatis v̓bum ſolatij. Etenim ꝑpaucis ſcripſi uob̄. Cognoſcite frēm vr̄m timotheum dimiſſum: cum ꝗ ſi celerius venerit videbo vos. Salutate oēs ꝑpoſitos vr̄os: ⁊ omnes ſanctos. Salutāt uos d̓ italia fratres. Grās cū oīb᷒ vob̄ amen.

Explicit epiſtola pauli ad hebꝛeos. Incipit pꝛefatio beati hieronymi p̄bri in librum actus apoſtoloꝛum.

Canit pſalmiſta: Ambulabūt d̓ v̓tutibus i v̓tutes. Poſt apoſtoli pauli ep̄las duduꝫ vno vobis volumine tranſlatas: dōmon ⁊ rogatiane cariſſimi: actus ap̄loꝛum cōpellitis: ut transferam in latinum: quē librum nulli dubium eſt a luca ātiochenſe arte medico: ꝗ poſtea iſeruiens paulo ap̄lo: xp̄i fcͨs eſt diſcipulus: fuiſſe edituꝫ. Ceruices ꝑmit impoſita ſepius oneri magnitudo: q: ſtudia inuidoꝛum repꝛehenſione digna putant ea ꝗ ſcribimus. Illoꝝ nunꝗ̄ odio ⁊ detractatione iuuante chꝛiſto meum ſilebit eloquiū.

Actus ap̄loꝝ nudaꝫ ꝗdem videnṫ ſonare hiſtoꝛiaꝫ: ⁊ naſcentis eccl̄e infantiā texere: ſed ſi nouerimus ſcriptoꝛem eoꝝ lucā eſſe medicum: cuius laus eſt in euangelio: animaduertimus pariter oīa v̓ba illius aīe lāguētis eſſe medicinam.

Item alius pꝛologus.

Lucas ātiochēſis natōe ſyrus: cuius laus i euangelio canitur: apud ātiochiā medicine arti egregi᷒ ⁊ ap̄loꝝ xp̄i diſcipulus fuit. poſtea uſqꝫ ad ↄfeſſiōeꝫ paulū ſecutus apoſtolū: ſine crimine i v̓ginitate ꝑmanēs: deo

malulit fuire. Qui septuagita ⁊ q̄tuoꝛ ānos etatꝭ agens i bithynia obyt plenꝰ ſp̄u ſc̄o: q̊ iſtigāte in achaie ꝑtibus euangeliū ſcribēs grecis fidelibus incarnatōez dn̄i fideli narratione oñdit: eūdemqꝫ ex ſtirpe dauid deſcendiſſe monſtrauit. Cui ñ immerito ſcribendoꝝ actuum apl̄oꝝ ꝑtas in miſterio datur: ut deo in deum pleno ⁊ filio ꝑditionis extincto: oꝛatione ab apl̄is fc̄a: ſorte dominice electionis numerꝰ cōplētur. Sicqꝫ paulꝰ ꝯſumatōez apl̄icis actibꝰ daret: quē diu ꝯtra ſtimulum calcitrantē dn̄s elegiſſꝫ. Qd̄ legētibꝰ ⁊ reqrētibꝰ deū breui potiꝰ voluiſ oñdē ſmōe: q̄ꝓ plixiꝰ aliqd faſtidiētibꝰ ꝑdidiſſe: ſciēs: q̄ꝓ operātē agricolā opoꝛteat ꝑmū de ſuis fructibꝰ edē. Quē ita diuina ſubſecuta ē gr̄a: ut ñ ſolū coꝛpoꝛibꝰ ſꝫ ēt aiabus eius ꝓficeret medicia.

[In]cipit liber actuū apl̄oꝝ [be]ati luce euāgeliſte. Capl̄ꝫ. I.

P Rimum quidem ſermonem feci de ōibꝰ o teophile: q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere uſqꝫ i diē q̄ ꝑcipiens apl̄is ꝑ ſp̄m ſc̄m q̄s elegit aſſūptꝰ ē. Quibꝰ ⁊ prebuit ſeipſū viuū pꝰ paſſiōem ſuā i mlt̄ argumēt̄: ꝑ dies q̄dragita apparens eis ⁊ loq̄ns de regno dei. Et ꝯueſcēs ꝑcepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſꝫ expectarēt ꝓmiſſiōem pr̄is: quā audiſt̄ iqt ꝑ os meū: qꝛ ioānes qd̄ē baptiçauit aq̄: vos āt baptiçabimini ſp̄u ſc̄o: ñ pꝰ mltos hos dies. Igit q̊ cōuenerāt itꝛogabāt eū dicētes: Dn̄e: ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū iſrl̄? Dixit āt eis: Nō ē vr̄m noſſe tp̄a ꝉ momēta: q̄ pr̄ poſuit in ſua poteſtate: ſed accipiet̄ v̄tutē ſuꝑuenīēt̄ ſp̄s ſc̄i i uos: ⁊ erit̄ mihi teſtes i irl̄m ⁊ in ōi iudea ⁊ ſamaria ⁊ uſqꝫ ad ultimū t̄re. Et cuꝫ hoc dixiſſet: vidētibꝰ illꝭ eleuatꝰ ē: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculꝭ eoꝝ. Cūqꝫ ītuerētur i celū euntē illū: ecce duo uiri aſtiterūt iuxta illos i ueſtibꝰ albis: q̄ ⁊ dixerunt: Uiri galilei qd ſtat̄ aſpiciētes i celū? Hic ieſus q̄ aſſūptus ē a uobꝭ i celū: ſic veniet quēadmodū vidiſt̄ eū eūtē i celū. Tūc reuerſi ſt̄ hieroſolymā a mōte q̄ vocatur oliueti: q̊ ē iuxta ierl̄m: ſabbati hn̄s iter. Et cū itroiſſet i cenaculū: aſcēderūt: ubi mā͞ebat petrꝰ ⁊ ioannes ⁊ iacobꝰ philippꝰ ⁊ thomas bartholomeꝰ ⁊ matheꝰ iacobꝰ alphei ⁊ ſimon çelotes ⁊ iudas iacobi. Hi ōes erāt perſeuerātes vnanimiꝭ i oꝛatiōe cū mulieribꝰ ⁊ maria matre ieſu ⁊ fr̄ibꝰ eiꝰ. In diebꝰ illꝭ exurgēs petrꝰ i medio fr̄m dixit. Erat āt turba hoīū ſimul fere cētū uiginti: Uiri fr̄es oꝫ ipleri ſcripturā: quā ꝑdixit ſp̄s ſc̄s ꝑ os dauid d̄ iuda: q̄ fuit dux eorū: q̄ cōꝑhēderūt ieſū: q̄ ꝯnūeratꝰ erat i nobis ⁊ ſoꝛtitus eſt ſoꝛtem miſterij huius. Et hic q̄dem poſſidebit agrū de mercede īiquitat̄: ⁊ ſuſpēſus crepuit medíꝰ: ⁊ diffuſa ſūt oīa viſcera eiꝰ. Et notū fc̄m ē ōibꝰ h̄itantibꝰ irl̄m: ita ut appellareꝭ ager ille ligua eoꝛuꝫ acheldemach: hoc ē ager ſanguis. Scriptū ē .n. i libro pſalmoꝝ. Fiat cōmoꝛatio eoꝛū deſerta: ⁊ ñ ſit q̄ īhitet i ea: et eꝑatum eius accipiat alter. Opoꝛtet ḡ ex his viris q̄ nobiſcum ſunt ꝯgregati in omni tp̄e q̊ itrauit ⁊ exiuit iter nos dn̄s ieſus īcipiēs a baptiſmate ioānis uſqꝫ i diē: q̄ aſſūptꝰ ē a nobꝭ: teſtē reſurrectiōis eiꝰ nobiſcū fieri vnū ex iſt̄. Et ſtatuerunt duos ioſeph: q̄ uocaꝭ barſabas: q̄ cognoiatꝰ ē iuſtꝰ: ⁊ mathiā. Et oꝛātes dixerūt: Tu dn̄e qui coꝛda noſti ōiū: oñde quē eleger̄ ex his duobꝰ vnū accipe locum miſterij huiꝰ ⁊ apl̄atus: de q̄ ꝑuaricatus ē iudas: ut abiret in locū ſuū. Et dederūt ſoꝛtes eis. Et cecidit ſoꝛs ſuꝑ mathiā: ⁊ ānūeratus ē cū vndecim apl̄is.

C. II.

E T cū cōplērentur dies pētecoſtes: erāt ōes pariꝭ i eodē loco. Et fc̄s ē repente de celo ſonꝰ tāq̄ aduēīent̄ ſp̄s vehementis: ⁊ repleuit totā domū ubi erāt ſedentes. Et apparuerūt illꝭ diſꝑtite lingue tāq̄ ignis: ſeditqꝫ ſupra ſinglos eoꝝ. Et repleti ſūt ōes ſp̄u ſc̄o: ⁊ ceperūt loqui varijs linguis: ꝓut ſp̄s ſc̄s dabat eloqui illꝭ. Erāt i irl̄m habitātes iudei viri religioſi ex ōi natione: que ſub celo eſt. Fc̄a āt hac uoce ꝯuenit multitudo ⁊ mente ꝯfuſa ē: qm̄ audiebat vnuſquiſqꝫ lingua ſua illos loquētes. Stupebant autē ōes ⁊ mirabanꭍ dicentes: Nōne ecce ōes iſti q̄ loquūꭍ galilei ſūt? Et quō nos audiuimꝰ vnuſq̄ſqꝫ liguā nr̄az: i q̄ nati ſumꝰ? Parthi ⁊ medi ⁊ elamite ⁊ qui habitant meſopotamiam iudeam ⁊ cappadociam pōtum et aſiam phrygiā ⁊ pamphyliā egyptū ⁊ ꝑtes libye: que eſt circa cyrenem ⁊ aduene romāi iudei quoqꝫ ⁊ ꝓſeliti cretes ⁊ arabes: audiuimus eos loquentes noſtris linguis

P

magnalia dei. Stupebāt āt oēs ⁊ mirabāt ad iuicē dicētes: q̇dnā vult hoc eē. Aliȷ̄ aūt irridētes dicebāt: q̄z musto plēi sīt isti. Stās āt petrus cū vndeci: eleuauit vocē suā ⁊ locut⁹ ē eis: Uiri iudei ⁊ q̇ hitatis ir̄l̄m vniu̇si hoc vob̄ notū sit: ⁊ aurib⁹ pcipite ūba mea. Nō. n. sic̄ uos estiatis hi ebriȷ̄ sunt: cū sit hōa diei tertia. Sed hoc ē qd̄ dictū est p ppheta iohel: Et erit in nouissimis dieb⁹ dic̄ dn̄s: effundam de sp̄u meo sup oēm carnem. Et pphetabūt filiȷ̄ vr̄i ⁊ filie vr̄e: iuuenes vr̄i visiōes videbūt: ⁊ sēiores vr̄i sōnia sōniabūt. Et q̇dez super suos meos ⁊ ancillas meas ī dieb⁹ ill' effundam de sp̄u meo: ⁊ pphetabunt: ⁊ dabo pdigia in celo sursum ⁊ signa ī terra deorsum: sāguinem ⁊ ignē ⁊ vaporē fumi. Sol ɔuertet̄ i tenebras ⁊ luna in sanguinē: āteq̄ vēiat dies dn̄i magn⁹ ⁊ manifest⁹. Et erit: oīs q̇cūq̄ īuocauerit nomē dn̄i saluus erit. Uiri isrłaelite audite verba hec: Jesū nazarenū viꝝ approbatū a deo i vob̄ v̄tutib⁹ ⁊ pdigiȷ̄s ⁊ signis q̇ fecit de⁹ p illū in medio vr̄i sic̄ scitis: hūc definito ɔsilio ⁊ prescïētia dei traditū p man⁹ iniq̄ꝝ affigētes īt̄emistis. Quē de⁹ suscitauit solutis dolorib⁹ inferni: iuxta qd̄ īpossibile erat teneri illū ab eo. Dauid. n. dic̄ in eū. Prouidebā dn̄m corā me sēp: qm̄ a dextris ē mihi ne cōmouear. Propt̄ hoc letatū ē cor meū ⁊ exultauit ligua mea: insup ⁊ caro mea req̇escet in spe. Qm̄ n̄ dēlinq̄s aīam meā i iferno: nec dab̄ scm̄ tuū vidē corruptiōem. Notas mihi fecisti vias vite: replebis me iocunditate cū facie tua. Uiri fr̄es: liceat audent̄ dicē ad vos ō pr̄iarcha dauid: qm̄ defunct⁹ ē ⁊ sepult⁹ est ⁊ sepulchꝝ ei⁹ ē apud nos usq̄ i hodiernū diē. Propheta igī cū eēt: ⁊ sciret: q̄z iureiurādo iurasset illi de⁹ de fructu lūbi e⁹ sedē super sedē ei⁹: puidēs locut⁹ ē de resurrectione xp̄i: q̄z neq̄ dēlictus est in inferno: neq̄ caro eius vidit corruptiōem. Hūc iesū resuscitauit deus: cui⁹ oēs nos testes sum⁹. Dextera igī dei exaltatus ⁊ pmissiōe sp̄s scī accepta a pr̄e effudit hoc donum qd̄ uos uidetis ⁊ auditis. Nō. n. dauid ascēdit i celo. Dic̄ āt ip̄e: Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dext̄s meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Certissime sciat ġ oīs dom⁹ isrł: q̄z ⁊ dn̄m eū ⁊ xp̄m fec̄ de⁹ hūc iesū quē crucifixistis. His āt auditis cōpūcti sūt corde ⁊ dixerūt ad petrum ⁊ ad reliq̄s apl̄os: Quid faciem⁹ viri fr̄es: Petr⁹ aūt ad illos

pn̄iā iq̄t agite ⁊ baptiçet vn⁹q̄sq̄ vr̄z i noīe iesu xp̄i i remissiōez pccōꝝ vr̄oꝝ ⁊ accipietis donū sp̄s scī. Uob̄. n. ē repromissio ⁊ filiȷ̄s vr̄is: ⁊ oīb⁹ q̇ lōge sunt: q̇scūq̄ aduocauerit dn̄s de⁹ nr̄. Aliȷ̄s ēt v̄bis plurimis testificat⁹ ē ⁊ exhōtabat eos dicēs: Saluamini a generatione ista praua. Qui ergo receperūt sermonem eius baptiçati sunt ⁊ apposite sūt in die illa aīe circiter tria milia. Erant aūt pseuerantes in doctrina apl̄oꝝ ⁊ communicatione fractionis panis ⁊ oratiōib⁹. Fiebat autē oī aīe timor. Multa q̄z pdigia ⁊ signa per apl̄os in ir̄l̄m fiebant: ⁊ met⁹ erat magnus in vniuersis. Omnes etiam q̇ credebant erant parit̄ ⁊ hēbant oīa communia. Possessiōes ⁊ substantias vendebant ⁊ diuidebant illa oīb⁹: put cuiq̄ op⁹ erat. Quotidie q̄z pdurātes vnanimit̄ i tēplo ⁊ frāgētes circa domos panem: sumebāt cibū cū exultatione ⁊ simplicitate cordis: collaudātes deū ⁊ hn̄tes gr̄am ad oēm plebē. Dn̄s autem augebat: qui salui fiebāt quotidie in idipsum.

III.

Petr⁹ āt ⁊ ioānes ascēdebāt i tēplū ad horā orōnis nonā. Et q̇dā vir q̇ erat claud⁹ ex vtero mr̄is sue baiulabat: quē ponebant quotidie ad portā templi: q̇ dr̄ speciosa: ut petēt elemosinam ab itroeuntibus i templum. Js cum vidisset petrum ⁊ ioānē incipientes introire in templū: rogabat ut elemosynaz acciperet. Jntuens autem i eū petrus cum ioanne dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos: sperans se aliq̇d accepturum ab eis. Petrus autē dixit: Argentum ⁊ aurum n̄ est mihi: qd̄ āt hēo hoc tibi do. Jn nomie iesu xp̄i naçareni surge et ambula. Et apph̄ensa manu ei⁹ dextera alleuauit eū ⁊ ptin⁹ ɔsolidate sūt bases ei⁹ et plāte. Et exiliēs stetit ⁊ ābulabat ⁊ itrauit cum illis in templum: ambulans ⁊ exiliens ⁊ laudans deum. Et uidit oīs ppl̄s eū ambulantē ⁊ laudātē deū. Cognoscebant aūt illū: q̄ ipse erat: q̇ ad elemosynaz sedebat ad speciosā portā tēpli. Et ipleti sūt stupore ⁊ extasi: i eo qd̄ ɔtigerat illi. Cū teneret̄ āt petrū ⁊ ioannē: cucurrit oīs ppl̄s ad eos ad porticū: q̄ appellatur salomōis stupentes. Uidens āt petr⁹: r̄ndit ad ppl̄m. Uiri israelite q̇d miramini in hoc: aut nos q̇d ītuemini: q̄si nr̄a v̄tute aut ptāte fecerim⁹ hunc ambulare: Deus abraā ⁊ deus isaac ⁊ deus iacob de⁹ patrū nr̄oꝝ glorificauit filiū suū

iesū: quē vos q̄dē tradidistis ⁊ negastis āte fa
ciē pilati iudicāte illo dimitti. Uos āt scm
⁊ iustū negastis ⁊ petistis viꝝ hōicidā donari
vob: auctorē vō vite itfecistis: quē deus susci
tauit a mortuis: cui⁹ nos testes sum⁹ ⁊ i fide
noīs ei⁹ hūc quē vos vidētis ⁊ nostis: ꝯfirmauit
nomen ei⁹ ⁊ fides q̄ ꝑ eū ē dedit itegrā sani
tatem istam i ꝯspcu oium vrm. Et nūc fres
scio: qꝛ ꝑ ignorantiā fecistis: sicut ⁊ principes
vri. De⁹ āt q̄ ꝓnunciauit ꝑ os oīum ꝓpheta
rum pati xp̄m suū sic impleuit. Penitemini
igi ⁊ ꝯuertimini: ut deleāt pcca vra: ut cum
venerit tp̄a refrigerij a ꝯspcu dnī: ⁊ miserit
eū: q̄ pdicat⁹ ē vob xp̄m iesū: quem oꝫ q̄dē
celum suscipere: usqꝫ in tp̄a restitutōis oīū
q̄ locutus ē de⁹ ꝑ os scoꝝ suoꝝ a seculo ꝓ
phetarum. Moyses q̄dem dixit: Q̄m pro
phetam suscitabit vob dn̄s deus vr̄ ō frīb⁹
vrīs: tanq̄ meipsū audietis iuxta oia q̄cūqꝫ
locut⁹ fuerit vob. Erit āt: ois aīa q̄ n̄ audie
rit ꝓphetam illū: extermiabit de plebe. Et
oēs ꝓphete a samuel ⁊ deinceps: q̄ locuti sīt
annūciauerunt dies istos. Uos estis filij ꝓ
phetaꝝ ⁊ testamenti: qd̄ disposuit deus ad
p̄res vros: dicēs ad abraā: Et i seīe tuo bn̄
dicēt oēs familie t̄re. Uob p̄mū de⁹ suscitās
filiū suū misit eū bn̄dicentē vob: ut ꝯuertat
se vnusq̄sqꝫ a neq̄tia sua. C .IIII.

LOquētib⁹ āt illis ad ppl̄m supuenerūt
sacerdotes ⁊ magistrat⁹ tēpli ⁊ sadu
cei: doletes q̄ docerēt ppl̄z ⁊ āuūciarēt i ie
sū resurrectōem ex mortuis: ⁊ iiecerūt i eos
manus ⁊ posuerūt eos i custodiā i crastinū.
Erat āt iā vespa. Mlti āt eoꝝ q̄ audierāt v
bū crediderāt: ⁊ fcs ē nūer⁹ eoꝝ q̄nqꝫ milia.
Fcm ē āt i crastinū: ut ꝯgregarēt p̄ncipes eo
rum ⁊ seniores ⁊ scribe i irlm: ⁊ annas pri
ceps sacerdotum ⁊ cayphas ⁊ ioannes ⁊ a
lexāder ⁊ q̄tq̄t erant de genere sacerdotali.
Et statuentes eos i medio intrrogabant: In
q̄ vtute aut in q̄ noīe fecistis hoc vos? Tunc
petr⁹ replet⁹ spū scō: dixit ad eos: Pricipes
ppli ⁊ seniores isrl audite: si nos hodie di
iudicamur i bn̄fco hoīs ifirmi: i q̄ iste salu⁹
fcs ē: notū sit oīb⁹ vob ⁊ omni plebi isrl: qꝛ
i nomine iesu xp̄i naçareni: quem vos cruci
fixistis: quem deus suscitauit a mortuis: in
hoc iste astat coram vob sanus. Hic est la
pis q̄ reprobatus ē a vob edificātib⁹: q̄ fcs
est in caput anguli: ⁊ n̄ ē in alio aliq̄ salus.
Nec .n. aliud nomen ē sub celo datū hoīb⁹:
in q̄ oportcat nos saluos fieri. Uidētes aūt
petri cōstātiā ⁊ ioannis: cōperto q̄ hoīes es
sent sine litteris ⁊ idiote: āmirabātur ⁊ cog
scebāt eos: q̄m cū iesu fuerant: hoīem q̄ꝫ vi
dētes stātē cū eis: q̄ curat⁹ fuerat: nihil po
terāt ꝯtradicē. Iusserūt āt eos foras extra
ꝯciliū secedē: ⁊ cōferebāt adiuicē dicentes:
Quid faciem⁹ hoīb⁹ istis? Q̄m q̄dē notuꝫ
signum fcm ē ꝑ eos oīb⁹ hītātib⁹ irlm. Ma
nifestū ē: ⁊ n̄ possum⁹ negare. Sed ne ampli⁹
diuulgēt in ppl̄m: cōminemur eis: ne vltra
loquant̄ i noīe hoc ulli hoīum. Et vocātes
eos: denūciauerūt ne oīno loquerent̄ neqꝫ
docerēt in noīe iesu. Petrus vō ⁊ ioānes rn̄
dētes: dixerūt ad eos: Si iustū ē i ꝯspectu dī
vos poti⁹ audire q̄ deū: iudicate. Nō enim
possum⁹ qd̄ vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ n̄ loq̄. At il
li cōminātes dimiserūt eos: nō inuenientes
quō punirēt eos ꝓpt̄ ppl̄m: qꝛ oēs clarifica
bāt id qd̄ fcm fuerat in eo qd̄ acciderat. An
norū .n. erat āplius q̄draginta hō: i q̄ fcꝫ fu
erat signū istud sanitatis. Dimissi āt vene
rūt ad suos ⁊ āuūciauerūt eis quāta ad eos
p̄ricipes sacerdotū ⁊ seniores dixissēt. Qui
cū audissēt: vnanimit̄ leuauerūt vocem ad
deum: ⁊ dixerūt: Dn̄e tu q̄ fecisti celū ⁊ ter
rā mare ⁊ oia q̄ i eis sūt: q̄ spū scō ꝑ os p̄ris
nr̄i dauid pueri tui dixisti: Quare fremue
rūt gētes ⁊ ppl̄i meditati sūt iania: Astiterūt
reges t̄re ⁊ p̄ncipes ꝯuenerūt i vnuꝫ aduer
sus dn̄m ⁊ aduersus xp̄m ei⁹. Conuenerunt
.n. vere in ciuitate ista aduersus scm puerū
tuū iesū: quem vnxisti: herodes ⁊ pōti⁹ pila
tus cum gentibus ⁊ ppl̄is isrl facere q̄ ma
nus tua ⁊ consilium tuum decreuerūt fieri.
Et nunc dn̄e respice in minas eorum: ⁊ da
seruis tuis cū oī fiducia loq̄ vbū tuū i eo q̄
manum tuuꝫ extendas ad sanitatē ⁊ signa
ꝓdigia fieri per nomē scī filij tui iesu. Et cū
orassent mot⁹ ē loc⁹: i quo erant ꝯgregati: ⁊
repleti sūt oēs spū scō: ⁊ loq̄bāt vbū dei cuꝫ
fiducia. Multitudīs aūt credētiū erat cor
vnum ⁊ anima vna: nec q̄sq̄ eorum q̄ possi
debat aliquid suum eē dicebat: sed erāt illis
omnia communia. Et vtute magna redde
bant apl̄i testimonium resurrectionis iesu
xp̄i dn̄i nostri: ⁊ gr̄a magna erat in omnib⁹
illis. Neqꝫ .n. quisq̄ egens erat inter illos.
Quotquot .n. possessores agroꝝ aut domo
rum erant: vēdentes afferebant precia eoꝝ
que vendebant: ⁊ ponebant ante pedes a
postoloꝝ. Diuidebat̄ āt singulis: put cuiqꝫ

opus erat. Joseph aũt q̃ cognoiat᷒ ẽ barsabas
ab aplis: qḋ ẽ iterp̃tatũ fili᷒ cõsolatiõis: le-
uites cyprius genere cũ hẽret agrum vendi-
dit eũ: ⁊ attulit p̃cium: ⁊ posuit ãte pedes
apostolorum. .V.

Vir aũt q̃dam noĩe ananias cũ saphyra
vxore sua vẽdidit agrum ⁊ fraudauit
ḋ p̃cio agri cõscia vxore sua: ⁊ afferens ptẽ
quãdã: ad pedes aploꝝ posuit. Dixit aũt pe-
trus ad ananiã: Anania cur tẽtauit satha-
nas cor tuũ mẽtiri te spũi sc̃o: ⁊ fraudare ḋ
p̃cio agri? Nõne manẽs tibi manebat: ⁊ ve
nũdatũ ĩ tua erat ptãte? Quare posuisti in
corde tuo hãc rẽ? Non es mentitus hoib᷒:
sed deo. Audiens aũt ananias hec v̑ba: ceci
dit ⁊ expirauit. Et fc̃s est timor magnus su
p õẽs q̃ audiẽrt. Surgẽtes aũt iuuenes amo
uerũt eũ ⁊ efferẽtes sepelierũt. Fc̃m ẽ aũt q̃si
horaꝝ triũ spatiũ: ⁊ vxor ipi᷒ nesciẽs qḋ fc̃ꝫ
fuerat introiuit. Dixit aũt ei petr᷒: Dic mihi
mulier: si tãti agrũ vẽdidistis? At illa dixit:
Etiã tanti. Petrus aũt ad eam: Quid utiqꝫ
cõuenit vob̃ tẽtare sp̃m dñi? Ecce pedes eo
rum q̃ sepelierũt virum tuũ ad ostiũ ⁊ effe-
rent te. Confestim cecidit ãte pedes ei᷒: et
expirauit. Intrãtes aũt iuuenes iuenerũt illã
mortuã: ⁊ extulerũt ⁊ sepelierunt ad virum
suũ. Et factus est timor magn᷒ in vniuersa
eccl̃a ⁊ in omnes q̃ audierunt hec. Per ma
n᷒ aũt aploꝝ fiebãt signa ⁊ p̄digia multa in
plebe. Et erãt vnanimit̃ õẽs ĩ porticu salo-
monis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat se coniũ
gẽ illis: sꝫ magnificabat eos ppl̃s. Magis
aũt augebat̃ credẽtiũ ĩ dño mltitudo viroꝝ
ac mulieꝝ: ita ut ĩ plateas eĩcerẽt ĩfirmos
⁊ ponerẽt ĩ lectulis ac grabatis: ut veniẽte
petro saltẽ umbra illius obumbraret quẽ-
q̃ illoꝝ: ⁊ liberarẽt õẽs ab ĩfirmitatib᷒ suis.
Cõcurrebat aũt ⁊ mltitudo vicinaꝝ ciuita
tũ irl̃m: afferẽtes egros ⁊ vexatos a spiriti-
bus immũdis: q̃ curabãt omnes. Exurgẽs
aũt p̃nceps sacerdotum ⁊ omnes q̃ cum illo
erãt: q̃ est heresis saduceoꝝ repleti sũt zelo:
⁊ iniecerũt manus ĩ apl̃os: ⁊ posuerũt eos
ĩ custodia publica. Angelus aũt dñi p noctẽ
aperiens ianuas carceris ⁊ educẽs eos di-
xit: Ite: ⁊ stãtes loq̃mini ĩ templo plebi oĩa
v̑ba vite huius. Qui cum audissent: ĩtraue
rũt diluculo ĩ tẽplũ ⁊ docebant. Adueniẽs
aũt p̃nceps sacerdotũ ⁊ q̃ cũ eo erant: cõuo-
cauerũt concilium ⁊ õẽs seniores filiorum
isrl̃: ⁊ miserũt ad carcerẽ: ut adducerentur.
Cum aũt venissent mĩstri: ⁊ apto carcere nõ
iuenissent illos: reuersi nũciauerũt dicẽtes:
Carcerẽ q̃dẽ iuenim᷒ clausũ cũ oĩ diligentia
⁊ custodes stãtes ante ianuas: aperiẽtes aũt
neminẽ intus iuenim᷒. Ut aũt audierũt hos
s̃mones magistratus templi ⁊ p̃ncipes sa-
cerdotũ: ambigebant de ill̃ q̃dnam fieret.
Adueniens aũt q̃daꝫ nũciauit eis: q: ecce vi
ri q̃s posuisti in carcerem sũt ĩ templo stan
tes ⁊ docẽtes ppl̃m. Tũc abĳt magistrat᷒
cũ mĩstris ⁊ adduxit illos sine vi. Timebãt
.n. ppl̃m ne lapidarẽt. Et cũ adduxissent il
los: statuerũt ĩ cõcilio. Et ĩt̃rogauit eos p̃n
ceps sacerdotum dicens: Precipiendo p̃ce
pimus vob̃ ne doceret̃ in noĩe isto: ⁊ ecce re
plestis irl̃m doctrĩa v̄ra: ⁊ vult̃ inducẽ sup
nos sanguinem hoĩs isti᷒. Rñdens aũt petr᷒
⁊ apli dixerunt: Obedire oꝫ deo magis q̃
hoibus. Deus p̃rm v̄roꝝ suscitauit iesum:
quẽ vos interemistis suspẽdẽtes ĩ ligno. Huc
p̃ncipẽ ⁊ saluatorẽ de᷒ exaltauit dextera sua
ad dãdã p̃niam isrl̃ ⁊ remissiõem pccoꝝ:
⁊ nos sum᷒ testes hoꝝ v̑boꝝ ⁊ sp̃s sc̃s quẽ
dedit de᷒ oĩb᷒ obediẽtib᷒ sibi. Hec cũ audis
sẽt dissecabãt: ⁊ cogitabãt ĩt̃ficẽ illos. Sur
gens autẽ q̃dam in concilio phariseus noĩe
gamalihel leg̃ doctor honorabil̃ vniuerse
plebi: iussit foras ad breue hoĩes fieri. Dixit
q̃ꝫ ad illos: Uiri israelite attendite vob̃ sup
hoĩb᷒ istis: q̃d acturi sĩt. Ante hos .n. dies
extitit theodas dicẽs se eẽ aliquẽ: cui ꝯsẽsit
numerus viroꝝ circiter q̃dringentoꝝ: qui
occisus ẽ: ⁊ õẽs q̃ credebãt ei: dissipati sũt
⁊ redacti ad nihilũ. P᷒ hunc extitit iudas
galile᷒ in diebus p̃fessionis: ⁊ auertit ppl̃m
p᷒ se: et ipse perĳt ⁊ eos q̃tq̃t ꝯsẽsẽt ei: dispi
sũt. Et nc̃ itaqꝫ dico vob̃: discedite ab hoĩb᷒
istis ⁊ sinite illos: q̃m si est ex hoĩb᷒ ꝯsiliũ
hoc aut opus: dissoluet̃: si v̑o ex deo ẽ: n̄ po
terit̃ dissoluere: ne forte ⁊ deo repugnare vi
deamini. Cõsenserunt aũt illi: ⁊ ꝯuocantes
apl̃os cesis denũciauerũt: ne oĩno loquerẽt̃
in noĩe iesu: ⁊ dimiserũt eos. Et illi q̃dẽ ibãt
gaudẽtes a ꝯspc̃u ꝯcilĳ: q̃m digni habiti sũt
p noĩe iesu ꝯtumeliã pati. Omni autẽ die
nõ cessabãt ĩ tẽplo ⁊ circa domos docẽtes
⁊ euangelizantes xp̃m iesũ.

.VI.

In dieb᷒ aũt illis crescẽte nũero discipu
lorum factum est murmur grecorum
aduersus hebreos: eo q̃ despicerẽtur in mi
nisterio quotidiano vidue eoꝝ. Conuocãtes

āt duodecī mltitudinē discipuloꝝ: dixerūt: Nō ē equum nos dēlinq̄re v̄bum dei: ⁊ ministrare mēsis. Cōsiderate ḡ fratres viros ex vobͣ boni testimonij septem plenos spū sc̄o ⁊ sapia: q̄s cōstituamꝰ sup hoc opꝰ. Nos vero oratiōi ⁊ misterio v̄bi istantes erimꝰ. Et placuit sermo corā ōi multitudīe. Et elegerūt stephanū viꝝ plenū fide ⁊ spū sācto ⁊ philippum ⁊ ꝓcoꝝ ⁊ nicanorē ⁊ timonē ⁊ parmenā ⁊ nicolaū aduenā antiochenū. Hos statuerūt āte cōspectū aplōꝝ: ⁊ orantes iposuerūt eis manꝰ. Et v̄bū dn̄i crescebat: ⁊ multiplicabat̄ nūerꝰ discipuloꝝ ī irl̄z valde. Multa ēt turba sacerdotuz obediebat fidei. Stephanꝰ āt plenꝰ gr̄a ⁊ fortitudīe faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna ī ppl̄o. Surrexerunt āt q̄dā de synagoga: q̄ appellat̄ libertinoꝝ ⁊ cyrenēsiū ⁊ alexādrioꝝ: ⁊ eorū q̄ erant a cilicia ⁊ asia disputantes cum stephano: ⁊ n̄ poterāt resistē sapientie ⁊ spūi q̄ loquebatur. Tunc summiserūt viros q̄ dicerēt se audisse eū dicētē v̄ba blasphemie ī moysen ⁊ deum. Cōmouerūt itaqꝫ plebem ⁊ seniores ⁊ scribas: ⁊ cōcurrētes rapuerūt eū ⁊ adduxerūt ī ꝯciliū: ⁊ statuerūt falsos testes: q̄ dicerent: Homo iste non cessat loq̄ v̄ba aduersus locū sc̄m ⁊ legez. Audiuimꝰ .n. eū dicētē: qm̄ iesus naçarenꝰ hic destruet locum istum: ⁊ mutabit traditiōes q̄s tradidit nobis moyses. Et ītuētes eū ōes q̄ sedebāt ī ꝯcilio: viderūt faciem eiꝰ tanq̄ faciē angeli.

C. VII.

Dixit āt ꝑnceps sacerdotū: si hec ita se hn̄t. Qui ait: Uiri fratres ⁊ pr̄es audite. Deꝰ gl̄e apparuit pr̄i nr̄o abrae cū eēt in mesopotamia priusq̄ morareṫ ī charran ⁊ dixit ad illum: Exi de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ veni in terram quā mōstrauero tibi. Tunc exijt de terra chaldeorū et habitauit in charran. Et īde pͦ q̄ mortuus ē pater eiꝰ trāstulit illū ī t̄rā istā: ī q̄ nc̄ vos habitatis. Et n̄ dedit illi hereditatem ī ea: nec passum pedis: sed repromisit dare illi eā in possessiōez ⁊ semini eius pͦ ip̄m: cū n̄ hr̄et filium. Locutꝰ ē āt ei deꝰ: q͛ erit semen eiꝰ accola in t̄ra aliena: ⁊ seruituti eos subijcient ⁊ male tractabunt eos annis q̄drigētis: ⁊ gentem cui seruierint: iudicabo ego dicit dn̄s. Et pͦ hec exibunt: ⁊ seruient mihi ī loco isto. Et dedit illi testamētū circūcisionis ⁊ sic genuit isaac: ⁊ circūcidit eū die octauo: ⁊ isaac iacob: ⁊ iacob duodeciz patriarchas. Et patriarche emulantes ioseph vēdiderunt in egyptum: ⁊ erat deꝰ cū eo. Et eripuit eum ex ōibus tribulatiōibꝰ eiꝰ: ⁊ dedit ei gr̄am ⁊ sapiam in ꝯspectu pharaonis regis egyptioꝝ: ⁊ ꝯstituit eū ꝑpositū super egyptū ⁊ sup ōem domū suā. Uenit autem fames ī vniuersā egyptum ⁊ chanaan ⁊ tribulatio magna: ⁊ n̄ inueniebāt cibos pr̄es nr̄i. Cū audisset āt iacob eē frum̄tū ī egypto misit pr̄es nr̄os ꝑmū: ⁊ in secūdo cognitus ē ioseph a fratribꝰ suis: ⁊ manifestatū ē pharaoni genus eiꝰ. Mittēs āt ioseph accersiuit iacob pr̄em suū ⁊ ōem cognatiōem suā ī aiabꝰ septuagitaq̄nqꝫ. Et descēdit iacob in egyptū: ⁊ defunctus ē ipse ⁊ pr̄es nr̄i. Et trāslati sūt ī sichem: ⁊ positi sūt ī sepulchro qd̄ emit abraā ꝑcio argēti a filijs emor filij sichem. Cū aūt appropiq̄ret tp̄s ꝓmissionis quā ꝯfessus erat deus abrae: creuit ppl̄s et mltiplicatus ē in egypto: q̄adusqꝫ surrexit alꝰ rex in egypto: q̄ n̄ sciebat ioseph. Hic circūueniens genꝰ nr̄m: afflixit pr̄es nr̄os: ut exponerent infantes suos ne viuificarent. Eodem tp̄e natus ē moyses ⁊ fuit gratus deo: q̄ nutritus ē tribus mēsibꝰ ī domo pr̄is sui. Exposito āt illo sustulit eum filia pharaonis: ⁊ nutriuit eum sibi in filiuz. Et eruditꝰ ē moyses ōi sapia egyptioꝝ: ⁊ erat potens ī v̄bis ⁊ ī opibꝰ suis. Cum āt īpleret̄ ei q̄draginta annoꝝ tp̄s: ascēdit ī cor eiꝰ: ut visitaret fr̄es suos filios isrl̄. Et cum vidisset quēdā īiuriā patiētē vīdicauit illū: ⁊ fecit vltionē ei q̄ īiuriam sustinebat ꝑcusso egyptio. Existimabat āt intelligē fr̄es: qm̄ deꝰ ꝑ manum ipsiꝰ daret salutem illis. At illi nō itellexerunt. Sequenti v̄o die apparuit illis litigātibꝰ: ⁊ recōciliabat eos ī pace: dicens: Uiri: fr̄es estis. Ut quid nocetis alterutrum? Qui āt īiuriam faciebat ꝓximo: repulit eū dicens: Quis te ꝯstituit ꝑncipem ⁊ iudicez super nos? Nunq̄d interficē me tu vis: quēadmodum interfecisti heri egyptiū? Fugit aūt moyses ī v̄bo isto: ⁊ fc̄s ē aduena ī t̄ra madian: ubi generauit filios duos. Et expletī annis q̄dragita: apparuit illi in deserto mōtis syna āgelus in igne flāme rubi. Moyses autem videns admiratus ē visum. Et accedēte illo: ut ꝯsideraret: fc̄a ē ad eū vox dn̄i dicens: Ego sum deus patrū tuoꝝ deꝰ abraam deus isaac ⁊ deus iacob. Tremefactus autem moyses non audebat cōsiderare. Dixit autem illi deus: Solue calciamentū

pedū tuoꝝ. Loc⁹.n.i q̇ stas t̄ra s̄ca ē. Uidēs
vidi afflictōem ppl'i mei: q̄ ē i egypto: ⁊ ge-
mitū eoꝝ audiui ⁊ descēdi lībare eos. Et nc̄
vēi ⁊ mittā te in egyptū. Hūc moysen quē
negauerūt dicētes: q̇ te ꝯstituit p̄ncipē ⁊ iu-
dicē: hūc de⁹ p̄ncipē ⁊ redēptore misit cum
manu angeli: qui apparuit illi i rubo. Hic
eduxit illos faciēs ꝓdigia ⁊ signa i t̄ra egyp
ti ⁊ i rubro mari: ⁊ i deserto ānis q̄dragita.
Hic ē moyses: q̇ dixit filijs isrl': Prophetaꝫ
suscitabit vob' de⁹ de frīb⁹ vr̄is: tā̄q̄ meipm
audiet̄. Hic ē q̇ fuit i eccl'a i solitudie cū an
gelo: q̇ loq̄bat̄ ei i mōte syna ⁊ cū p̄rib⁹ n̄ris:
q̇ accepit v̄ba vite dare vob'. Cui noluerūt
obedire p̄res n̄ri: sed repulerūt ⁊ auersi sūt
cordibus suis i egyptuꝫ: dicentes ad aarō:
Fac nobis deos qui p̄cedant nos. Moysi
enim huic: qui eduxit nos de terra egypti:
nescim⁹ q̇d f̄cm sit ei. Et vitulum fecerūt i
dieb⁹ ill': ⁊ obtulerūt hostiam simulacro: et
letabant̄ i op̄ib⁹ manuū suarum. Conuer-
tit āt de⁹: ⁊ tradidit eos s̄uire militie celi: sic̄
scriptū ē i libro ꝓphetaꝝ: Nūq̇d victimas
aut hostias obtulistis mihi ānis q̄dragita
in deserto domus isrl'? Et suscepistis taber-
naculū moloch ⁊ sidus dei v̄ri rempham fi
guras: q̄s fecistis adorare eas: ⁊ transferaꝫ
vos in babylonem. Tabernaculū testionij
fuit cū p̄rib⁹ v̄ris in deserto: sic̄ disposuit ill'
deus loquens ad moysen: ut facēt illud s̄m
formam quā viderat. Q̇ȯ ⁊ iduxerūt susci
pientes p̄res v̄ri cum iesu i possessionē gen-
tium: quas expulit de⁹ a facie patrū v̄roꝝ
usq3 in dieb⁹ dauid. Qui iuenit ḡram ante
deum: ⁊ petijt ut inueniret tabernaculū do
iacob. Salomon āt edificauit illi domum.
Sꝫ n̄ excelsus in manufactis h̄itat: sicut ꝑ
ꝓphetam dicit: Celum mihi sedes ē: t̄ra āt
scabellū pedū meoꝝ. Quā domū edificabi
tis mihi dic̄ dn̄s: aut q̇s loc⁹ req̇etiōis mee
est? Nonne manus mea fec̄ hec oia? Dura
ceruice ⁊ icircūcisi cordib⁹ ⁊ aurib⁹: vos sēꝑ
sp̄ui s̄co r̄stitisti: sic̄ p̄res v̄ri: ita ⁊ vos. Quē
ꝓphetarum nō sunt persecuti p̄res v̄ri? Et
occiderunt eos q̇ p̄nūciabant de aduētu iu
sti: cuius vos nūc ꝓditores ⁊ homicide fui-
stis: q̇ accepistis legem i dispositōe āgeloꝝ
⁊ non custodistis. Audientes auteꝫ hec dis
secabantur cordib⁹ suis: ⁊ stridebant denti
bus in eum. Cū āt eēt plenus sp̄u sancto: i̅-
tendens in celum vidit gl'am dei: ⁊ iesū stā-
tem a dextris dei. Et ait: Ecce video celos
aptos: ⁊ filiū hois stātē a dextris v̄tut̄ dei.
Exclamātes āt voce magna ꝯtinuer̄t aures
suas: ⁊ ipetum fecerūt vnanimit̄ i eū. Et ej
cientes eū extra ciuitatē lapidabāt: ⁊ testes
deposuerūt vestimēta sua secus pedes ado
lescentis: q̇ vocabat̄ saulus. Et lapidabant
stephanum iuocātē ⁊ dicētē: Dn̄e iesu susci
pe sp̄ꝫ meū. Posit̄ āt genib⁹ clamauit voce
magna dicēs: Dn̄e: ne statuas illis hoc pec-
catū. Et cū hoc dixisset: obdormiuit i dn̄o.

VIII.

PAulus āt erat ꝯsentiens neci ei⁹. F̄ca
ē āt i illa die ꝑsecutio magna in eccl'a:
q̄ erat hierosolymis: ⁊ oēs dispersi sunt ꝑ
regiōes iudee ⁊ samarie p̄ter apl'os. Cura
uer̄t āt stephanū viri t̄morati: ⁊ fecer̄t plāctū
magnum suꝑ eum. Saulus v̄o deuastabat
eccl'am ꝑ domos intrans: ⁊ trahens viros
ac mulieres: tradebat in custodiam. Igit̄ q̇
dispsi erant ꝑtrāsibant euāgelizātes v̄bum
dei. Philippus āt descēdēs i ciuitatem sa
marie p̄dicabat ill' xp̄m. Intēdebāt autem
turbe his q̄ a philippo dicebant̄ vnanimit̄
audiētes ⁊ vidētes signa q̄ faciebat. M̄lti
.n. eoꝝ q̇ habebant sp̄s imūdos: clamātes
voce magna exibant. Multi āt paralytici
⁊ claudi curati sunt. F̄cm ē ḡ gaudium ma
gnuꝫ in illa ciuitate. Uir āt q̇dā noie simō:
q̇ ante fuerat in ciuitate magus seducens
gētem samarie dicens se eē aliquē magnū:
cui auscultabāt oēs a minimo usq3 ad ma
ximum: dicentes: hic ē v̄tus dei: q̄ vocatur
magna. Attendebāt āt eū: ꝓpt̄ q̇ȯ m̄lto t̄pe
magicis suis dementasset eos. Cū v̄o credi
dissent philippo euāgelizanti de regno dei:
i noie iesu xp̄i baptizabāt̄ viri ac mulieres.
Tunc simon ⁊ ipse credidit: ⁊ cū baptizat⁹
esset adhēbat philippo. Uidens ēt signa et
v̄tutes maxias fieri: stupēs āmirabat̄. Cuꝫ
āt audissēt apl'i q̇ erant i hierosolymis: q̇a
recepisset samaria v̄buꝫ dei: miserūt ad eos
petrum ⁊ ioannem. Qui cuꝫ venissent ora
uerūt ꝓ ipsis: ut acciperēt sp̄m s̄cm. Nōdū
.n. in quēq̄ illoꝝ venerat: sed baptizati tm̄
erāt i noie dn̄i iesu. Tūc ipōebāt man⁹ suꝑ
illos: ⁊ accipiebant sp̄m s̄cm. Cū vidisset āt
simon: q̄r ꝑ ipositiōem man⁹ apl'oꝝ dare̅t
sp̄s s̄actus: obtulit eis pecuniā dicens: Da
te ⁊ mihi hāc p̄tatem: ut cuicūq3 imposue
ro manus accipiat sp̄um sanctum. Petrus
autem dixit ad eum. Pecunia tua tecuꝫ sit

ꝑditiõem: qm̃ donũ dei existimasti pecu-
nia possideri. Nõ ē.n.t ps neqꝫ sors i s̃mõe
isto. Cor.n.tuũ ñ ē rectũ corã deo. Pñiam
itaqꝫ age ab hac neq̃tia tua: ⁊ roga deum si
forte remittat t̃ hec cogitatio cordis tui. In
felle.n.amaritudis ⁊ obligatiõe iniq̃tatis vi
deo te eē. Rñdens āt simon dixit: Precami
ni vos ꝓ me ad dñm: ut nihil vẽiat sup me
hoꝝ q̃ dixistis. Et illi q̃dem testificati ⁊ lo-
cuti vbũ dei: redibãt hierosolymam: ⁊ mul-
tis regiõib' samaritanoꝝ euãgeliçabãt. An
gelus āt dñi locutꝰ ē ad philippum dicens:
Surge ⁊ vade ꝯtra meridianũ ad viã q̃ de-
scendit ab hierl̃m in gaçam: hec ē deserta.
Et surgens abijt. Et ecce vir ethiops eunu-
chus potens candacis regine ethiopũ: qui
erat sup õẽs gaças eius venerat adorare in
irl̃m: ⁊ reuertebat̃ sedẽs supra currũ suũ:
legensqꝫ isaiam ꝓphetam. Dixit āt sp̃s phi
lippo: Accede ⁊ adiunge te ad currũ istum.
Accurrens philippꝰ: audiuit eũ legẽtẽ isai-
am ꝓphetam: ⁊ dixit: Putasne intelligis q̃
legis? Qui ait: Et quõ possũ: si ñ aliq̃s ostẽ
derit mihi. Rogauitqꝫ philippũ ut ascẽdẽt:
⁊ sederet secũ. Locꝰ āt scripture quã legebat
erat hic: Tanq̃ ouis ad occisiõem ductꝰ ē:
⁊ sicut agnꝰ corã tondẽte se sine voce: sic ñ ape
ruit os suum. In hũilitate iudiciũ eiꝰ subla
tũ ē. Generatiõem eiꝰ q̃s enarrabit? Quo-
niã tollet̃ de t̃ra vita eiꝰ. Rñdens āt eunu-
chꝰ philippo dixit: Obsecro te: d̃ q̃ ꝓpheta
dicit hoc? de se an de alio aliq̃? Aperiẽs āt
philippus os suũ: ⁊ icipiẽs a scriptura ista:
euãgeliçauit illi iesũ. Et dũ irẽt ꝑ viã: vene-
runt ad quãdã aquã. Et ait eunuchꝰ: Ecce
aq̃: quis ꝓhibet me baptiçari? Dixit autẽ
philippꝰ: Si credis ex toto corde lꝫ. Et rñ-
dens ait: Credo filiũ dei eē iesũ xp̃m. Et ius
sit stare currũ. Et descẽderũt vterqꝫ i aquã
philippꝰ ⁊ eunuchꝰ: ⁊ baptiçauit eũ. Cuꝫ āt
ascẽdisset de aq̃: sp̃s dñi rapuit philippuꝫ:
⁊ amplꝰ ñ vidit eũ eunuchꝰ. Ibat.n.ꝑ viaꝫ
suã gaudẽs. Philippus āt iuẽtus ē i açoto:
⁊ ptrãsiẽs euãgeliçabat ciuitatibꝰ cũcti do
nec veniret cesaream.

.IX.

Paulus aũt adhuc spirãs minaꝝ ⁊ ce-
dis in discipl'os dñi: accessit ad p̃ncipẽ
sacerdotũ ⁊ petijt ab eo ep̃las i damascũ ad
synagogas: ut si q̃s iuenisset huiꝰ vie viros
ac mlieres: victos ꝑducẽt in irl̃m. Et cũ iter
faceret: contigit: ut appropiq̃ret damasco.
Et subito circũfulsit eũ lux de celo: ⁊ cadẽs
in t̃ram: audiuit vocẽ dicẽtem sibi: Saule
saule q̃d me ꝑseq̃ris? Qui dixit: Quis es
dñe? Et ille: Ego sum iesus quẽ tu ꝑseq̃ris.
Durum ē tibi ꝯtra stimulum calcitrare. Et
tremẽs ac stupens dixit: Dñe: q̃d me vis fa-
cere? Et dñs ad eum: Surge ⁊ ingredẽ ciui-
tatem: ⁊ ibi dicet̃ tibi q̃d te oporteat facere.
Uiri āt illi q̃ comitabant̃ cũ eo stabant stu-
pefacti: audientes quidẽ vocem: neminem
āt vidẽtes. Surrexit āt saulus d̃ t̃ra: aper-
tisqꝫ oculis nihil videbat. Ad manus autẽ
illũ trahẽtes: itroduxerũt damascũ. Et erat
ibi tribꝰ diebꝰ ñ videns: ⁊ ñ mãducauit neqꝫ
bibit. Erat āt q̃dã discipulus damasci noĩe
ananias: Et dixit ad illum i visu dñs: Ana-
nia. At ille ait: Ecce ego dñe. Et dñs ad eũ:
Surge ⁊ vade in vicum: q̃ vocatur rectus:
⁊ q̃re i domo iude saulũ noĩe tharsensem.
Ecce.n.orat. Et vidit viꝝ ananiã noĩe itro-
eũtẽ ⁊ iponẽtẽ sibi manꝰ: ut visum recipiat.
Rñdit āt ananias. Dñe audiui a mltis d̃ vi
ro hoc: quãta mala fecerit sc̃is tuis i irl̃m.
Et hic hꝫ ptatẽ a p̃ncipibꝰ sacerdotũ: alligã
di õẽs q̃ iuocant nomẽ tuũ. Dixit āt ad euꝫ
dñs: Uade: qm̃ vas electiõis ē mihi iste: ut
portet nomẽ meũ corã gẽtibꝰ ⁊ regibꝰ ⁊ filijs
isrl̃. Ego.n.ostendã illi: quãta oporteat euꝫ
ꝓ noĩe meo pati. Et abijt ananias: ⁊ introi-
uit i domũ: ⁊ iponẽs ei manus: dixit: Sau-
le frater: dñs misit me iesus: q̃ apparuit ti-
bi in via q̃ veniebas: ut videas ⁊ implearis
sp̃u sc̃o. Et ꝯfestim ceciderũt ab ocul' eiꝰ tã-
quam squame: ⁊ visum recepit. Et surgens
baptiçatus ē: ⁊ cũ accepisset cibũ ꝯfortatus
ē. Fuit āt cũ discipul' q̃ erãt damasci ꝑ dies
aliq̃t. Et cõtinuo igressus i synagogas p̃di-
cabat iesũ: qm̃ hic ē filiꝰ dei. Stupebãt aũt
õẽs q̃ eum audiebant ⁊ dicebãt: Nõne hic
ē qui expugnabat in irl̃m eos: qui iuocabãt
nomen istud? Et huc ad hoc venit: ut victos
illos ducẽt ad p̃ncipes sacerdotum. Saulꝰ
autem multo magis ꝯualescebat: ⁊ ꝯfũde-
bat iudeos: q̃ habitabãt damasci: affirmãs
qm̃ hic ē xp̃s. Cum autem implerent̃ dies
multi: ꝯsiliũ fecerũt i vnum iudei: ut eũ int̃
ficerẽt. Note āt fc̃e sũt saulo insidie eorum.
Custodiebãt āt ⁊ portas die ac nocte: ut eũ
interficerent. Accipientes āt eum discipuli
nocte per murum dimiserunt euꝫ: summit-
tentes in sporta. Cum autem venisset i hie
rusalem: tentabat se iungere discipul' ⁊ õẽs

timebāt eum: n̄ credētes ꝙ eēt discipulus.
Barnabas āt apphēsū illū duxit ad aplos:
⁊ narrauit ill' quō i via vidisset dn̄m: ⁊ qa
locut⁹ ē ei: ⁊ quō i damasco fiducialit̄ egerit
i noie iesu. Et erat cū illis itrans ⁊ exiens i
irl'm: fiducialit̄ agens i noie dn̄i. Loq̄batur
q̄ȝ gētib⁹ ⁊ disputabat cū grecis: illi āt quere
bant occidere eū: Qḋ cū cognouissent fr̄es: de
duxerūt eū cesareā: ⁊ dimiserunt tharsum.
Ecclesia q̄dē p totā iudeā ⁊ galileā ⁊ sama
riam hēbat pacē: ⁊ edificabat ambulās i ti
more dn̄i ⁊ ꝯsolatiōe sc̄i sp̄s replebat. Fc̄ȝ ē
āt ut petr⁹ dū trāsiret vniuersos deueniret
ad sc̄os: q̄ habitabāt lydde. Inuenit āt ibi
hoiem quēdā noie enea ab annis octo iacē
tem i grabato: q̄ erat paralyticus. Et ait illi
petrus: Enea: sanet te dn̄s iesus xp̄s. Sur-
ge ⁊ sterne t̄. Et ꝯtinuo surrexit. Et viderūt
eū ōes q̄ hitabāt lydde ⁊ sarone: q̄ ꝯuersi sūt
ad dn̄m. In ioppe āt fuit q̄dā discipula no-
mine tabita: que itp̄retata dr̄ dorcas. Hec
erat plena opib⁹ bonis ⁊ elemosynis: q̄s fa-
ciebat. Fc̄m ē āt i dieb⁹ ill': ut ifirmata mo-
reret̄. Quā cū lauissent: posuerūt eā i cena
culo. Cum āt ꝓpe eēt lydda ab ioppe: disci
puli audiētes: q2 petrus eēt in ea: miserunt
duos viros ad eum rogantes: ne pigriteris
venire usq3 ad nos. Exurgēs āt petr⁹: venit
cū ill'. Et cuȝ aduenisset: duxerunt illum in
cenaculū: ⁊ circūsteterūt illū ōes vidue flen
tes: ⁊ ostēdētes ei tunicas ⁊ vestes: q̄s facie-
bat illis dorcas. Eiectis āt oib⁹ foras: petr⁹
ponens genua orauit: ⁊ ꝯuersus ad corpus
dixit: Tabita surge. At illa aperuit oculos:
⁊ uiso petro resedit. Dās āt illi manū erexit
eā: ⁊ cū vocasset sc̄os ⁊ viduas: assignauit
eā viuā. Notū āt fc̄m ē p vniuersā ioppen:
⁊ crediderunt multi i dn̄o. Factum ē āt: ut
dies multos moraretur in ioppe apud si-
monem quēdam coriarium.

X.

Vir āt q̄dam erat in cesarea noie corne
lius centurio cohortis: q̄ dr̄ italica: re
ligiosus ⁊ timens deū cum oī domo sua: fa
ciens elemosynas multas plebi: ⁊ dep̄cans
deum semp. Is vidit i visu manifeste: q̄si
hora diei nona angelū dei itroeūtē ad se et
dicētē sibi: Corneli. At ille ituens eū: tiore
corrept⁹ dixit: Quis es dn̄e? Dixit āt illi. O
ratiōes tue ⁊ elemosyne tue ascēderūt i me
moriā i ꝯspectu dei. Et nunc mitte viros in
ioppen: ⁊ accersi simonē quēdā: q̄ cognoiat̄
petrus. Hic hospitat̄ apud simonē quēdaȝ
coriariū: cui⁹ ē dom⁹ iuxta mare. Hic dicet t̄
q̄d te oporteat facē. Et cū discessisset āgelus
q̄ loq̄bat̄ illi: vocauit duos doēsticos suos:
q̄ militē metuētē dn̄ȝ ex his: q̄ illi parebāt.
Quib⁹ cū narrasset oia: misit illos i ioppē.
Postera āt die iter ill' facientib⁹ ⁊ appropi-
quātib⁹ ciuitati: ascēdit petrus i superiora:
ut oraret circa horā sextam. Et cū esuriret
voluit gustare. Parātib⁹ āt ill': cecidit super
eū mentis excessus. Et uidit celum apertuȝ:
⁊ descendens vas q̄dā velut lintheū ma-
gnum q̄ttuor initijs submitti ḋ celo i terrā:
in q̄ erant oia q̄drupedia ⁊ serpentia terre
⁊ volatilia celi. Et fc̄a est vox ad eū: Surge
petre: occide ⁊ māduca. Ait āt petr⁹: Absit
dn̄e: q2 nūq̄ māducaui ōe cōmune ⁊ imun-
dū. Et vox iteꝝ secūdo ad eū. Qḋ de⁹ puri-
ficauit: tu cōe ne dixeris. Hoc fc̄m ē p ter.
Et stati receptū ē vas i celū. Et dū intra se
hesitaret petrus: q̄dnā eēt visio: quā vidis-
set: ecce viri: q̄ missi erāt a cornelio iq̄rētes
domum simonis: astiterunt ad ianuam. Et
cū vocassent: iterrogabant: si simon q̄ cog-
minat̄ petrus illic hr̄et hospitiuȝ. Petro āt
cogitante de visione: dixit sp̄s s̄ci: Ecce viri
tres q̄runt te. Surge itaq3 ⁊ descende: ⁊ va
de cuȝ eis nihil dubitans: q2 ego misi illos.
Descendens āt petrus ad viros: dixit: Ecce
ego sum quem q̄rit̄. Que cā ē ꝓpt quā veni-
stis? Qui dixerunt: Cornelius centurio vir
iustus ⁊ timens deū: ⁊ testionium hn̄s ab
vniuersa gente iudeoꝝ: r̄nsum accepit ab
angelo sc̄o accersiri te in domū suā: ⁊ audi-
re v̄ba abs te. Introducēs ḡ eos: r̄cepit hos
pitio. Sequenti āt die surgēs: ꝓfectus ē cuȝ
illis: ⁊ q̄dā ex fr̄ib⁹ ab ioppe comitati sunt
eum. Altera āt die introiuit cesaream: cor-
nelius v̄o expectabat illos: ꝯuocatis cognatis
suis ⁊ necessarijs amicis. Et fc̄m ē cū intro
isset petrus: obuius venit ei cornelius: ⁊ p̄-
cidens ad pedes eius adorauit eū. Petrus
v̄o eleuauit eum: dicens: Surge ⁊ ego ipse
hō sum. Et loquens cum illo intrauit: ⁊ in-
uenit m̄ltos: q̄ ꝯuenerant: dixitq3 ad illos:
Uos scitis quomodo abominatum sit vi-
ro iudeo ꝯiūgi: aut accedere ad alienigenā.
Sed mihi ostn̄dit deus neminem cōem aut
imūdum dicē hoiem: ꝓpt qḋ sine dubitati
one veni accersitus. Interrogo ḡ quam ob
cām accersistis me? Et cornelius ait: A qr̄ta
diu q̄rta die usq3 ad hāc horam orās eram

hora nona i domo mea: ⁊ ecce vir stetit ātе me in veste candida ⁊ ait: Corneli exaudita ē oratio tua: ⁊ elemosyne tue cōmemorate sūt i ꝯspectu dei. Mitte ergo in ioppen accersi simonē: q̄ cognoiat̄ petrus: hic hospitat̄ in domo simōis coriarij iuxta mare. Confesti ergo misi ad te: ⁊ tu bn̄ fecisti veniēdo. Nunc ergo ōes nos i ꝯspectu tuo adsum⁹ audire oīa q̄cūqȝ p̄cepta sūt a dn̄o. Aperiēs āt petrus os suū dixit: In veritate cōperi: qꝛ n̄ ē ꝑsonaꝝ acceptor de⁹: sed i ōi gēte q̄ timet eū et operat̄ iusticiam: accept⁹ ē illi. Verbū misit de⁹ filijs isrl̄: ānūciās pacē ꝑ iesū xp̄m: hic ē ōium dn̄s. Vos scit̄ q̄ fcm̄ ē v̄bū ꝑ vniuersam iudeā. Incipiēs .n. a galilea p⁹ baptismū q̄d p̄dicauit ioānes iesū a naçareth: quō vnxit eū de⁹ sp̄u sc̄o ⁊ virtute: q̄ ptrāsijt bn̄faciendo ⁊ sanādo ōes opp̄ssos a diabolo: qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos testes sumus ōium: q̄ fecit i regiōe iudeoꝝ ⁊ irl̄m: quē occiderūt suspēdētes in ligno. Hūc de⁹ suscitauit t̄tia die: ⁊ dedit eū manifestum fieri nō ōi pplo: s; testib⁹ p̄ordinatis a deo: nob̄ q̄ mādūcauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo p⁹q̄ resurrexit a mōtuis. Et p̄cepit nob̄ p̄dicare pplo ⁊ testificari: qꝛ ipse ē q̄ ꝯstitut⁹ ē a deo iudex viuorū ⁊ mortuoꝝ. Huic ōes ꝓphete testioniū perhibēt remissiōem pcc̄oꝝ accipe ꝑ nomē ei⁹ ōes q̄ credūt in eum. Adhuc loquēte petro verba hec: cecidit sp̄s sc̄s sup ōes q̄ audiebant v̄bum. Et obstupuerūt ex circūcisione fideles q̄ venerāt cū petro: qꝛ ⁊ i nationes gr̄a sp̄s sc̄i effusa ē. Audiebāt .n. illos loq̄ntes linguis: ⁊ magnificātes deū. Tūc rn̄dit petrus: Nūq̄d aquā q̄s ꝓhibē pōt: ut n̄ baptiçent̄ hi q̄ sp̄m sc̄m acceperūt: sic̄ ⁊ nos? Et iussit eos baptiçari i noīe iesu xp̄i. Tunc rogauerunt eū: ut maneret apud eos aliq̄t diebus.

Ca. XI.

Audierūt āt apl̄i ⁊ fr̄es: q̄ erāt i iudea: q̄m ⁊ gētes receperūt v̄bū dei. Cū aūt ascēdisset petrus hierosolymā: disceptabāt aduersus illū: q̄ erāt ex circūcisiōe dicētes: Quare itroisti ad viros p̄putiū hn̄tes ⁊ mādūcasti cū ill̄? Incipiēs āt petrus: expōebat illis ordinem dicens: Ego eram in ciuitate ioppe orans: ⁊ vidi i excessu mēt̄ mee visiōnē: descēdēs vas q̄dd̄ā velut lintheū magnū quattuor initijs sūmitti d̄ celo: ⁊ venit usqȝ ad me. In quod intuens ꝯsiderabam: ⁊ vidi quadrupedia terre ⁊ bestias et reptilia ⁊ volatilia celi. Audiui āt ⁊ vocem dicētem mihi: Surge petre: occide ⁊ mādūca. Dixi āt: Nequaq̄ dn̄e: qꝛ cōe aut imūdū nunq̄ itroiuit in os meū. Rn̄dit āt vox secūdo de celo: Que de⁹ mūdauit: tu ne cōe dixeris. Hoc āt factum ē ꝑ ter: ⁊ recepta sūt omnia rursū in celum. Et ecce viri tres ꝯfesti astiterunt in domo in q̄ eram: missi a cesarea ad me. Dixit āt sp̄us mihi: ut irem cū ill̄ nihil hesitans. Venerunt āt mecū ⁊ sex fr̄es isti: ⁊ igressi sum⁹ i domum viri. Narrauit aūt nob̄ quō vidisset angelum i domo sua stātē ⁊ dicētē sibi: Mitte in ioppen: ⁊ accersi simonē: q̄ cognoiat̄ petrus: q̄ loquet̄ t̄ verba: i q̄bus saluus eris tu ⁊ vniuersa dom⁹ tua. Cum āt cepissem loq̄: cecidit sp̄s sc̄s super eos: sicut ⁊ i nos i initio. Recordatus sū āt v̄bi dn̄i: sic̄ dicebat: Ioānes q̄dem baptiçauit aq̄: vos āt baptiçabimini sp̄u sc̄o. Si ergo eādē gr̄am dedit ill̄ deus: sic̄ ⁊ nob̄ qui credim⁹ i dn̄m iesū xp̄m: ego q̄s eram: q̄ possē ꝓhibē deum? His auditis tacuerūt: ⁊ glorificauerūt deū: dicētes: Ergo ⁊ gentib⁹ p̄niaȝ dedit de⁹ ad vitā. Et illi q̄dem: q̄ dispersi fuerant a tribulatiōe: q̄ fc̄a fuerat sub stephano: ꝑambulauerūt usqȝ phenicē ⁊ cyprū et antiochiā: nemini loq̄ntes v̄bum: nisi solis iudeis. Erāt āt q̄dam ex eis viri cyprij ⁊ cyrenei: q̄ cū itroissent antiochiā loq̄bantur ad grecos: annūciantes dn̄m iesuȝ. Et erat manus dn̄i cū eis: multusqȝ nūer⁹ credētiū ꝯuersus ē ad dn̄m. Peruenit āt s̄mo ad aures eccl̄ie: que erat hierosolymis sup istis: ⁊ miserūt barnabā usqȝ ad antiochiaȝ. Qui cum ꝑuenisset ⁊ vidisset gr̄am dei: gauisus ē ⁊ hortabat̄ ōes i ꝓposito cordis ꝑmanere i dn̄o: qꝛ erat vir bon⁹ ⁊ plen⁹ sp̄u sc̄o ⁊ fide ⁊ apposita ē multa turba dn̄o. Profect⁹ est āt tharsū: ut q̄reret saulū: quē cū iuenisset ꝑduxit antiochiam. Et annum totum conuersati sunt ibi i eccl̄a: ⁊ docuerūt turbam multam: ita ut cognoiarēt̄ p̄mū ātiochie discipuli xp̄iani. In his āt dieb⁹ supuenerunt ab hierosolymis ꝓphete antiochiā: ⁊ surgens vnus ex eis noīe agabus significabat ꝑ sp̄m famem magnam futuram i vniuerso orbe terraꝝ: q̄ fc̄a ē sub claudio. Discipl̄i autem ꝓut q̄sqȝ habebat: ꝓposuerūt i ministeriū mittere hitantib⁹ in iudea fr̄ibus: q̄d ⁊ fecerunt mittentes ad seniores ꝑ manus barnabe ⁊ sauli.

C.XII.

EOdē āt tp̄e misit herodes
rex manus: ut affligēt q̄sdā de eccl'a.
Occidit āt iacobū fr̄em ioānis gladio. Ui
dēs āt qꝛ placēt iudeis: apposuit app̄hendē
⁊ petrū. Erant āt dies azimoꝝ. Quē cum
app̄hēdisset misit i carcerē: tradēsqꝫ q̄ttuor
q̄ternionibꝰ militū ad custodiēdū: volēs pꝰ
pascha ꝓducē eū pp̄lo. Et petrus q̄dem ser
uabat i carcē. Oratio āt fiebat sine itermis
sione ab eccl'a ad deum ꝓ eo. Cū āt ꝓductu
rus eū eēt herodes: i ipsa nocte erat petrus
dormiens inter duos milites vinctꝰ cathēis
duabꝰ: ⁊ custodes ante ostiū custodiebant
carcerē. Et ecce angelus dn̄i astitit ⁊ lumen
refulsit in habitaculo: ꝑcussoqꝫ latere petri
excitauit eū dicēs: Surge velocit̄. Et ceciderūt cathene de manibꝰ eiꝰ. Dixit āt angelus
ad eū: Precingē ⁊ calcia te caligas tuas. Et
fecit sic. Et dixit illi: Circūda t̄ vestimētum
tuum: ⁊ seq̄re me. Et exiens seq̄bat eum: et
nesciebat qꝛ verū ē: q̄ fiebat ꝑ angelū. Existi
mabat āt se visū vidē. Trāseūtes āt p̄mam
⁊ secūdam custodiā venerūt ad portā ferre
am: q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ ultro aperta ē eis.
Et exeūtes ꝓcesserūt vicū vnum: ⁊ ꝯtinuo
discessit angelus ab eo. Et petrus ad se re
uersus dixit: Nūc scio vere: qꝛ misit dn̄s an
gelum suū: ⁊ eripuit me de manu herodis
⁊ de ōi expectatiōe plebis iudeoꝝ. Cōside
rāsqꝫ venit ad domū marie m̄ris ioānis: q̄
cognoiatꝰ ē marcꝰ: ubi erāt m̄lti ꝯgregati et
orantes. Pulsante āt eo ad ostiū ianue: ꝓ
cessit puella ad vidēdū: noīe rode. Et ut cog
uit vocem petri p̄ gaudio n̄ aperuit ianuā:
sꝫ intro currens nunciauit stare petrum an
te ianuam. At illi dixerunt ad eā: Insanis.
Illa autem affirmabat sic se h̄re. Illi āt di
cebāt: Angelus eius ē. Petrus āt ꝑseuera
bat pulsans: Cum āt aperuissēt ostium: vi
derūt eum ⁊ obstupuerūt. Annuēs aūt eis
māu: ut tacerēt: narrauit quō dn̄s eduxissꝫ
eū de carcē. Dixitqꝫ: Nūciate iacobo ⁊ fr̄ibꝰ
hec. Et egressus abijt i aliū locū. Fc̄a āt die
erat n̄ parua turbatio iter milites: q̄dnam
fc̄ꝫ eēt de petro. Herodes āt cū req̄sisset eū:
⁊ n̄ īuenisset: iq̄sitōe fc̄a de custodibꝰ: iussit
eos duci: descēdēsqꝫ a iudea i cesaream: ibi
commoratus est. Erat āt iratus tyrijs ⁊ si
donis. At illi vnanimes venerunt ad eum:
⁊ ꝑsuaso blasto: qui erat sup cubiculū reḡ
po stulabāt pacē: eo q̄ alerēt regiōes eorum
ab illo. Statuto āt die herodes vestitꝰ veste
regia sedit ꝓ tribunali: ⁊ cōcionabat ad eos.
Populus āt acclamabat: dei voces ⁊ non
hoīs. Cōfestī āt ꝑcussit eū angelus dn̄i: eo q̄
n̄ dedisset honorē deo: ⁊ ꝯsūptꝰ a vermibus
expirauit. Uerbū āt dn̄i crescebat ⁊ multi
plicabatur. Barnabas aūt ⁊ saulus reuer
si sunt ab hierosolymis expleto ministerio
assūpto ioāne: q̄ cognoiatꝰ ē marcus.

C.XIII.

ERāt āt in eccl'a: q̄ erat ātiochie: ꝓphe
te ⁊ doctores: i q̄bꝰ barnabas ⁊ simō
q̄ vocabat niger: ⁊ lucius cyrenēsis ⁊ mana
hen: q̄ erat herodis tetrarche collactaneus:
saulus. Mīstrātibꝰ āt ill' dn̄o ⁊ ieiunantibꝰ
dixit ill' sp̄s sc̄s: Segregate mihi saulū ⁊
barnabam i opꝰ: ad qō assūpsi eos. Tūc ie
iunātes ⁊ orantes iponētesqꝫ eis manꝰ: di
miserunt illos. Et ipsi q̄dē missi a sp̄u sc̄o
abierunt seleuciam: ⁊ inde nauigauerūt cy
prum: Et cum venissent salaminam: predi
cabant v̄bum dei in synagogis iudeorum.
Hēbant āt ⁊ ioannē i misterio. Et cū ꝑābu
lassent vniuersam insulā usqꝫ paphum:
īuenerūt quēdā virū magū pseudo ꝓphetā
iudeū: cui nomē erat barieu: q̄ erat cū ꝓco
sule sergio paulo viro prudente. Hic accersi
tis barnaba ⁊ paulo: desiderabat audire v̄
bum dei. Resistebat āt ill' elymas magꝰ: sic
.n. iterp̄tatur nomen eiꝰ: q̄rēs auertē ꝓcon
sulem a fide. Saulꝰ āt q̄ ⁊ paulꝰ replētꝰ sp̄u
sc̄o intuēs i eū: dixit: O plene ōi dolo et ōi
fallacia fili diaboli: īimice oīs iustitie: n̄ de
sinis subuertere vias dn̄i rectas. Et nūc ec
ce manus dn̄i sup te: ⁊ eris cecꝰ n̄ videns so
lem usqꝫ ad tempus. Et ꝯfestim cecidit i eū
caligo ⁊ tenebre: ⁊ circuiēs q̄rebat: q̄ ei ma
nū daret. Tūc ꝓcōsul cū vidisset fc̄m credi
dit: admirās sup doctrīa dn̄i. et cū a papho
nauigasset paulus: ⁊ q̄ cum eo erant: vene
rūt pergen pamphylie. Ioānes āt discedēs
ab eis: reuersus est hierosolymā. Illi vero
ꝑtrāseūtes pergen venerūt antiochiā pisidie:
⁊ igressi synagogam die sabbatoꝝ sederūt.
Pꝰ lectiōem āt leg̃ ⁊ ꝓphetaꝝ: miserūt p̄n
cipes synagoge ad eos: dicētes: Uiri fr̄es: si
q̄s ē in vob̄ s̄mo exhortatiōis ad plebem
dicite: Surgēs āt paulus: ⁊ manu silentiū
indicens ait: Uiri israelite: ⁊ q̄ timet̄ deū
audite: Deus plebis isr'l elegit p̄res n̄ros et
plebem exaltauit cum essent incole in terra

egypti: ⁊ i brachio excelso eduxit eos ex ea: ⁊ ꝑ q̄dragīta ānoꝝ tp̄s mores eoꝝ sustinu-it ī deserto. Et destruēs gētes septē in terra chanaan sorte distribuit eis t̄ram eoꝝ: q̄si p⁹ q̄drīgētos ⁊ q̄nq̄ginta annos: ⁊ p⁹ hec de-dit iudices usq̄ ad samuel ꝓphetā. Et exīd postlauer̄t regē: ⁊ dedit illis saul filiū cis vi-rū de tribu beniamin ānis q̄dragīta. Et a moto illo suscitauit ill' dauid regē: cui testio niū ꝑhibēs dixit. Inueni dauid filium iesse viꝝ ſm cor meum: q̄ faciet oēs uoluntates meas. Hui⁹ de⁹ ex seie ſm ꝓmissiōez eduxit isrl' saluatorē iesū: p̄dicāte ioanne āte faciez aduētus ei⁹ baptismū pn̄ie oī pplo isrl'. Cū iplēt āt cursū suū: dicebat: Quē me arbitra mini eē: n̄ sum ego: sed ecce venit p⁹ me: cui⁹ n̄ sū dign⁹ calciamēta pedū soluē. Uiri f̄res filij generis abraaz: ⁊ q̄ in voƀ timent deū: voƀ v̄bū salut̄ huius missum ē. Qui.n. hi tabant irl'm: ⁊ p̄ncipes eius hūc igrantes: ⁊ voces ꝓphetaꝝ: q̄ ꝑ oē sabbatum legūt: iudicantes ipleuerūt. Et nullā cām mortis iueniētes in eo: petierūt a pilato: ut īt̄ficerēt eum. Cūq̄ ꝯsumassēt omnia: q̄ de eo scrip-ta erāt: deponētes eum de ligno posuer̄t eū ī monumēto. De⁹ āt suscitauit eū a mōtuis t̄tia die: q̄ visus ē ꝑ dies m̄ltos his: q̄ simul ascēderāt cū eo de galilea in irl'm: q̄ usq̄ nc̄ sūt testes ei⁹ ad plebē. Et nos voƀ annūcia m⁹ eā: q̄ ad p̄res n̄ros repromissio fc̄a ē: qm̄ hāc de⁹ adipleuit filijs v̄ris resuscitans iesū: sic̄ ⁊ in psalmo secūdo scriptū ē: Fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Q2 āt suscitauit eum a mortuis ampli⁹ iā n̄ reuersuꝝ ī corruptio-nē: ita dixit: Quia dabo voƀ sc̄a dauid fidē lia. Ideoq̄ ⁊ alias dic̄: Nō daƀ sc̄m tuū vi dē corruptiōem. Dauid.n. in sua generatōe cū ammistrasset volūtati dei: dormiuit: ⁊ apposit⁹ ē ad p̄res suos: ⁊ vidit corruptōez. Quē v̄o de⁹ suscitauit a mortuis: non vidit corruptōem. Notū igr̄ sit voƀ viri fratres: q2 ꝑ hūc voƀ remissio pcc̄oꝝ ānūciat̄ ab oī bus: q̄bus n̄ potuist̄ ī lege moysi iustificari. In hoc ois q̄ credit: iustificatur. Uidete ḡ ne supueniat voƀ: qd̄ dictū ē ī ꝓphet̄. Uidē te cōtēptores ⁊ āmirami ⁊ disperdimini: q2 op⁹ operor ego ī dieb⁹ v̄ris: op⁹ qd̄ nō credi tis: siq̄s enarrauerit voƀ. Exeūtib⁹ āt illis: rogabant: ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba hec. Cumq̄ dimissa esset synago ga: secuti sunt multi iudeoꝝ ⁊ colentiū deū aduenaꝝ paulū ⁊ barnabam: q̄ loquentes suadebant eis: ut ꝑmanerent in gr̄a dei. Se quenti v̄o sabbato pene vniuersa ciuitas ꝯ uenit audire verbū dei. Uidētes āt turbas iudei: repleti sūt zelo: ⁊ ꝯtradicebāt his: q̄ a paulo dicebāt̄ blasphemantes. Tūc ꝯstant̄ paulus ⁊ barnabas dixerūt: Uobis oporte bat p̄mum loq̄ verbū dei: sed qm̄ repellitis illud: ⁊ idignos vos iudicat̄ et̄ne vite: ecce ꝯuertimur ad gentes. Sic.n. noƀ p̄cepit do minus. Posui te in lucem gentiū: ut sis ī sa lutē usq̄ ad extremū t̄re. Audiētes āt gētes gauise sūt: ⁊ glorificabāt verbū dn̄i: ⁊ credi derūt q̄tq̄t erant p̄ordinati ad vitā et̄nam. Disseminabat̄ āt verbū dn̄i ꝑ vniuersam re gionem. Iudei āt ꝯcitauerūt m̄lieres religi osas ⁊ honestas: ⁊ p̄mos ciuitat̄: ⁊ excita uerūt ꝑsecutiōez ī paulū ⁊ barnabā: ⁊ eiece runt eos de finib⁹ suis. At illi excusso pulue re pedū in eos venerūt iconiū. Discipuli q̄q̄ replebāt̄ gaudio ⁊ sp̄u sancto.

.XIIII.

Factū ē āt in iconio: ut simul itroirent synagogā iudeoꝝ: ⁊ loq̄rēt: ita ut cre dēt iudeoꝝ ⁊ grecoꝝ copiosa multitudo. Qui v̄o increduli fuerūt iudei: suscitauer̄t ⁊ ad iracūdiā cōcitauerūt aīas gētiū aduer sus f̄res. Multo igr̄ tp̄e demorati sūt fiducia liter agētes in dn̄o: testioniū ꝑhibēte verbo gr̄e sue: dāte signa ⁊ ꝓdigia fieri ꝑ man⁹ eoꝝ. Diuisa ē āt m̄ltitudo ciuitat̄: ⁊ q̄dam q̄dē erant cum iudeis: q̄dam v̄o cum ap̄lis. Cū āt factus eēt ipetus gētiliū ⁊ iudeoꝝ cū p̄n cipib⁹ suis: ut ꝯtumelijs afficerent ⁊ lapida rēt eos: itelligētes ꝯfugerūt ad ciuitates ly caonie lystram ⁊ derben ⁊ vniuersam i cir cuitu regiōem: ⁊ ibi euāgelizantes erāt. Et cōmota ē ois m̄ltitudo ī doctrinā eoꝝ. pau lus āt ⁊ barnabas morabāt̄ lystris. Et q̄dā vir lystris infirmus pedibus sedebat clau dus ex utero m̄ris sue: q̄ nūq̄ ābulauerat. Hic audiuit paulum loquētem. Qui ituit⁹ eum ⁊ vidēs q2 fidem h̄ret: ut saluus fieret: dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit ⁊ ābulabat. Turbe autē cū vidissent qd̄ fecerat paulus: leuauer̄t vo cem suā lycaonice dicentes: Dij similes fc̄i hoibus descēderūt ad nos. Et vocabāt bar nabam iouem: paulū v̄o mercuriū: qm̄ ipe erat dux v̄bi. Sacerdos q̄q̄ iouis: qui erat ante ciuitatem: tauros ⁊ coronas āte ianu as afferens cum ppl'is volebat sacrificare.

Qḋ ubi audierūt apl̄i barnabas ⁊ paulus
ꝯcissis tunicis suis exilierunt i turbas: cla
mantes ⁊ dicētes: Uiri: q̄d hec facit̄: Et nos
mortales sum⁹ similes vob̄ hoies: ānūciātes
vob̄ ab his vanis ꝯuerti ad deū viuū: q̄ fec̄
celū ⁊ t̄rā. ⁊ mare ⁊ oīa q̄ i eis sūt: q̄ i p̄terit̄
generatiōib⁹ dimisit ōcs gētes igredi vias
suas. Et q̄dē n̄ sine testimonio semetipsum
reliquit bn̄faciens: de celo dās pluuias et
t̄pa fructifera: iplens cibo ⁊ leticia cōda co
rum. Et hec dicētes vix sedauerūt turbas:
ne sibi imolarēt. Supuenerūt āt q̄dā ab an
tiochia ⁊ iconio iudei: ⁊ ꝑsuasis turbis la
pidātes paulū traxerūt extra ciuitatē: esti
mātes eu mortuū eē. Circūdantib⁹ āt eum
discipul̄: surgēs itrauit ciuitatem: ⁊ postera
die ꝓfect⁹ ē cū barnaba i derben. Cūq3 euā
gelizassent ciuitati illi: ⁊ docuissent m̄ltos:
reuersi sūt lystrā ⁊ iconiū ⁊ antiochiā ꝯfir
mātes aīas discipuloꝝ: exhortātesq3 ut ꝑ
manerēt i fide: ⁊ q̄m ꝑ m̄ltas tribulationes
o3 nos intrare i regnū dei. Et cū ꝯstituissēt
illis ꝑ singulas eccl̄as pb̄ros: ⁊ orassent cu3
ieiunatiōib⁹: cōmēdauerūt eos dn̄o i que3
crediderūt. Trāseūtesq3 pisidiā venerunt i
pamphyliā: ⁊ loquētes v̄bū dn̄i in pergen:
descēderūt i nataliā: ⁊ ide nauigauerūt an
tiochia3: vnde erāt traditi gr̄e dei in opus
qḋ cōpleuerūt. Cū āt venissēt ⁊ ꝯgregassēt
eccl̄am: retulerūt quāta fecisset de⁹ cū ill̄: et
q2 aperuisset gētib⁹ ostiū fidei. Morati sūt
āt t̄ps n̄ modicū cū discipulis.

C. XV.

Et q̄da3 descēdētes de iudea docebāt
f̄res: q2 nisi circundamini ſm morem
moysi n̄ potestis saluari. Facta ḡ seditiōe n̄
minima paulo ⁊ barnabe aduersus illos:
statuerunt ut ascenderent paulus ⁊ barna
bas ⁊ q̄dam alij ex alijs ad apl̄os ⁊ pb̄ros
i ir̄l̄m sup hac q̄one. Illi ḡ deducti ab eccl̄a
ꝑtransibant phenicē ⁊ samariam narrātes
ꝯuersiōem gētiū: ⁊ faciebāt gaudiū magnū
oīb⁹ f̄rib⁹. Cum āt venissent hierosolymam
suscepti sunt ab eccl̄a ⁊ ab apl̄is ⁊ seniorib⁹
ānūciātes quāta de⁹ fecisset cū ill̄. Surrexe
runt āt q̄dam de heresi phariseoꝝ: q̄ credi
derunt dicētes: q2 o3 circūcidi eos: p̄cipe q3
seruare legem moysi. Conuenerūtq3 apl̄i
⁊ seniores videre de v̄bo hoc. Cum autem
magna cōq̄sitio fieret: surgēs petrus: dixit
ad eos: Uiri f̄res vos scit̄: q̄m ab antiquis
dieb⁹ de⁹ i nob̄ elegit ꝑ os meū audire gētes
v̄bū euangelij ⁊ credē. Et q̄ nouit corda de⁹
testioniū ꝑhibuit dās ill̄ sp̄m sc̄3: sic̄ ⁊ nob̄:
⁊ nihil discreuit int̄ nos ⁊ illos fide purifi
cans corda eoꝝ. Nūc ḡ q̄d tentat̄ deū ipo
nē iugum sup ceruices discipuloꝝ: qḋ neq3
nos neq3 p̄res n̄ri portare potuim⁹: S3 per
gr̄am dn̄i iesu xp̄i credimus saluari queād
modū ⁊ illi. Tacuit āt oīs m̄ltitudo: ⁊ audi
ebāt barnabā ⁊ paulū narrātes: quāta de⁹
fecisset signa ⁊ ꝓdigia in gētib⁹ ꝑ eos. Et p⁹
q̄ꝫ tacuerunt: r̄ndit iacob⁹ dicens: Uiri f̄res
audite me: Simon narrauit queādmodu3
p̄mū de⁹ visitauit sumē ex gentib⁹ ppl̄m noi
suo: ⁊ huic ꝯcōdāt v̄ba ꝓphetaꝝ: sic̄ scriptū
ē: P⁹ hec reuertar ⁊ reedificabo tabernacu
lum dauid: qḋ decidit: ⁊ diruta ei⁹ reedifi
cabo: ⁊ erigam illud: ut req̄rant ceteri hoiū
dn̄m: ⁊ ōes gētes sup q̄s inuocatum ē nomē
meum dicit dn̄s faciens hec. Notum a sc̄lo
ē dn̄o op⁹ suum. Propt̄ qḋ ego iudico n̄ iq̄e
tari eos: q̄ ex gētibus ꝯuertunt ad deum: s3
scribē ad eos: ut abstineant se a ꝯtaminati
onib⁹ simulacroꝝ: ⁊ fornicatiōe ⁊ suffocat̄
⁊ sāguie. Moyses. n. a t̄pib⁹ antiq̄s h3 i sin
gulis ciuitatib⁹: q̄ eū p̄dicent in synagogis:
ubi ꝑ ōe sabbatū legit̄. Tūc placuit apl̄is ⁊
seniorib⁹ cū oī eccl̄a eligē viros ex eis: ⁊ mit
tere antiochiā cū paulo ⁊ barnaba: iudā: q̄
cognoiabat̄ barsabas ⁊ sylam viros p̄mos
in f̄rib⁹: scribētes ꝑ man⁹ eoꝝ. Apl̄i ⁊ senio
res f̄res: his q̄ sūt antiochie ⁊ syrie ⁊ cilicie
f̄rib⁹ ex gentib⁹ salutem. Q̄m audiuim⁹: q2
q̄dā ex nob̄ exeuntes turbauerūt vos v̄bis
euertentes aīas v̄ras: q̄b⁹ n̄ mādauim⁹: pla
cuit nob̄ collect̄ i vnū eligere viros ⁊ mittē
ad vos cum carissimis n̄ris barnaba ⁊ pau
lo hoibus: q̄ tradiderunt aīas suas ꝓ noie
dn̄i n̄ri iesu xp̄i. Misimus ḡ iudam ⁊ sylā:
q̄ ⁊ ipsi vob̄ v̄bis referent eadem. Uisu3 est
.n. sp̄ui sc̄o ⁊ nobis: nihil ultra imponere
vobis oneris q̄ꝫ hec necessaria: ut abstinea
tis vos ab immolatis simulacroꝝ: ⁊ sāgui
ne ⁊ suffocato ⁊ fornicatōe: a q̄bus custodi
entes vos bn̄ agetis. Ualete. Illi ergo dimis
si descēderūt ātiochiā: ⁊ ꝯgregata m̄ltitu
die tradiderūt epl̄am. Quā cū legissēt: ga
uisi sūt sup ꝯsolatiōe. Judas aūt ⁊ sylas ⁊
ipsi cū essent ꝓphete v̄bo plurimo cōsolati
sunt f̄res: ⁊ ꝯfirmauerunt. Facto autem ibi
aliquāto t̄pe: dimissi sūt cū pace a f̄rib⁹ ad
eos: q̄ miserant illos. Uisum est āt syle ibi

remanē: iudas āt solus abijt irl̃m. Paulus
āt ⁊ barnabas demorabant antiochie do-
cētes ⁊ euāgeliçātes cum alijs plurib' v̄buȝ
dñi. P' aliq̄t āt dies dixit ad barnabā pau
lus: Reuertentes visitem' f̃res ꝑ vniuersas
ciuitates in q̄bus p̄dicauimus v̄bum dñi:
quō se hēant. Barnabas āt volebat secum
assumē ⁊ ioannem: q̄ cognoīabat marcus.
Paulus aūt rogabat eū: ut q̄ discessisset ab
eis de pamphylia: ⁊ non īsset cū eis: in op'
nō debere recipi. Facta ē āt dissensio: ita ut
discederent ab īuicē: ⁊ barnabas q̄dē assūp
to marco nauigaret cyprū. Paulus v̄o elec
to syla ꝓfectus ē traditus grē dei a f̃ribus.
Perambulabat āt syriam ⁊ ciliciam cōfir
mans eccl'as: p̄cipiēs custodire p̄cepta apo
stolorum ⁊ seniorum.

XVI.

Peruenit āt ī derben ⁊ lystraȝ. Et ecce
discipulus q̄dam erat ibi noīe tiothe'
filius mulieris vidue fidel' p̄re gentili. Huic
testimonium bonum reddebant q̄ ī lystris
erant ⁊ iconio f̃res. Hunc voluit paul' secū
ꝓficisci: ⁊ assumens circuncidit eum ꝓpter
iudeos: q̄ erant ī illis locis. Sciebāt. n. oēs
q̄ p̄r ei' erat gētilis. Cū āt ꝑtrāsirēt ciuita
tes: tradebāt eis custodire dogmata: q̄ erāt
decreta ab apostolis ⁊ seniorib': qui erant
hierosolymis: ⁊ eccl'e q̄dē ꝯfirmabāt fide: ⁊
abūdabāt nūero q̄tidie. Trāseūtes āt phry
giam ⁊ galatie regiōeȝ: vetati sunt a sp̄u s̄co
loq̄ v̄bum in asia. Cuȝ venissent āt ī mysiā
tentabāt ire in bithyniā: ⁊ ñ ꝑmisit eos sp̄s
iesu. Cum āt pertransissēt mysiam: descen
derunt troadem: ⁊ visio ꝑ noctē paulo ostē
sa ē. Uir macedo q̄dam erat stans ⁊ depre-
cans eū ⁊ dicens: Transiens ī macedoniaȝ
adiuua nos. Ut āt visū vidit: stati q̄siuim'
ꝓficisci ī macedoniā: certi f̄ci q̄ vocasseȝ nos
deus euangeliçare eis. Nauigātes āt a troa
de recto cursu venim' samothraciā: ⁊ seq̄n-
ti die neapolim: ⁊ inde philippis: q̄ ē p̄ma
ꝑtis macedonie ciuitas colonia. Eram' āt
ī hac vrbe dieb' aliq̄t ꝯsistētes. Die āt sab-
batoꝝ egressi sum' foras portā iuxta flumē
ubi videbat' orō eē: ⁊ sedētes loq̄bāur m̄lie
rib': q̄ ꝯuenerāt: ⁊ q̄dam mulier noīe lydia
purpuraria ciuitatis thiathirenoꝝ colens
deū audiuit: cui' dñs aperuit cor itendē his
q̄ dicebantur a paulo. Cum aūt baptiçata
eēt ⁊ dom' ei': dep̄cata ē dicens: Si iudica
stis me fideleȝ dño esse: itroite ī domū meā
⁊ manete. Et coegit nos. F̄cm ē āt euntib'
nob' ad orationem puellā quādam hn̄tem
sp̄ȝ phitonē obuiare nob': q̄ q̄stum magnū
p̄stabat dñis suis diuinādo. Hec subsecuta
paulū ⁊ nos: clamabat dicēs: Isti hoīes s̄ui
dei excelsi sunt: q̄ annūciant vob' viā saluti.
Hoc aūt faciebat multis dieb'. Dolens aūt
paulus: ⁊ ꝯuersus sp̄ui dixit: Precipio tibi
ī noīe iesu xp̄i exire ab ea: et exijt eadē hōa.
Uidētes aūt dñi eius: q̄r exiuit spes q̄stus
eoꝝ: app̄hēdētes paulū ⁊ sylam ꝑduxerūt
ī forū ad p̄ncipes: ⁊ offerētes eos magistra-
tibus dixerunt: Hi hoīes ꝯturbant ciuita-
tem nr̄am: cū sint iudei: ⁊ annunciāt morē:
quē ñ lȝ nob' suscipe nȝ facē cū sim' romāi'
Et cucurrit plebs aduersus eos: ⁊ magistra
tus scissis tunicis eoꝝ iusserunt eos virgis
cedi. Et cū m̄ltas plagas eis iposuissent: mi
serūt eos ī carcerē: p̄cipiētes custodi: ut dili
gent' custodiret eos. Qui cū tale p̄ceptum
accepisset: misit eos ī iteriorē carcerē: ⁊ pe-
des eoꝝ strixit ligno. Media āt nocte pau
lus ⁊ sylas adorantes laudabant deū: ⁊ au
diebāt eos: q̄ in custodia erant. Subito v̄o
terremotus f̄cs est magnus: ita ut mouerē
tur fundamenta carceris. Et statim aperta
sunt omnia ostia: ⁊ vniuersoruȝ vincula so
luta sunt. Expergefactus autem custos car
ceris: ⁊ videns ianuas apertas carceri eua-
ginato gladio volebat se interficere: estimās
fugisse vinctos. Clamauit āt paulus voce
magna dicēs: Nihil tibi mali feceri: Uniuer
si enim hic sum'. Petitoq̄ȝ lu̇ie itrogressus
est: ⁊ tremefactus ꝓcidit paulo ⁊ syle ad pe
des: ⁊ ꝓducēs eos foras: ait: Dñi q̄d me oȝ
facē: ut salu' fiam? At illi dixerūt: Crede in
dñm iesum: ⁊ salu' eris tu ⁊ dom' tua. Et
locuti sunt ei verbum dñi: cum omnib' qui
erant in domo eius. Et tollēs eos in illa ho
ra noctis lauit plagas eoꝝ: ⁊ baptiçatus ē
ipse ⁊ omnis domus eius ꝯtinuo. Cūq̄ȝ p-
duxisset eos in domuȝ suam: apposuit eis
mēsam: ⁊ letat' ē cū omni domo sua credēs
deo. Et cum dies factus esset: miserūt ma-
gistratus lictores dicentes: Dimitte hoīes
illos. Nūciauit āt custos carceris v̄ba hec
paulo: q̄r miserunt magistratus: ut dimitta
mini. Nūc igitur exeuntes ite in pace. Pau
lus āt dixit eis: Cesos nos publice idemna
tos hoīes romanos miserūt ī carcerē: ⁊ nc̄
occulte nos eijciūt? Nō ita: sed veniāt ⁊ ipi
nos eijciant. Nūciauerūt āt magistratibus

lictores v̄ba hec. Timuerūtq̄ʒ audito ꝙ ro
mani eēnt: ⁊ venientes dep̄cati sunt eos: et
educētes rogabāt: ut egrederēt ᵭ urbe. Exe
ūtes āt de carcē: introierūt ad lydiā: et visis
f̄rībus cōsolati sūt eos: ⁊ p̄fecti sunt.

XVII.

Cum āt p̄ambulassēt amphipolim et
apolloniā venerunt thessalonicā: ubi
erat synagoga iudeoꝝ. Secūdū ꝯsuetudīeʒ
āt paulus itroiuit ad eos: ⁊ p̱ sabbata tria
disserebat eis de scripturis adaperiēs ⁊ isi-
nuans: q̄ꝛ xp̄m oportuit pati ⁊ resurgere a
mortuis: ⁊ q̄ꝛ hic ē iesus xp̄s: quē ego ānun
cio vob̄. Et q̄dam ex eis crediderunt: ⁊ ad-
iuncti sunt paulo ⁊ syle: ⁊ de colētibꝰ gētibꝰ
q̄ʒ multitudo magna ⁊ mulieres nobiles n̄
pauce. Zelantes āt iudei assumētesq̄ʒ ᵭ vul
go viros q̄sdā malos ⁊ turba f̄cā ꝯcitauerūt
ciuitatem: ⁊ assistentes domui iasonis que-
rebāt eos p̱ducē in pp̄l'm. Et cū n̄ īuenissēt
eos: trahebāt iasonem ⁊ q̄sdam f̄res ad p̄n
cipes ciuitatis clamātes: q̄m hi q̄ v̄rbē ꝯci
tant ⁊ huc venerunt: q̄s suscepit iason: ⁊ hi
ōes ꝯtra decreta cesaris faciūt regē aliū di
cētes eē iesum. Cōcitauerunt āt plebem et
p̄ncipes ciuitat̄ audientes hec. Et accepta
satisfactōe a iasone ⁊ a ceteris dimiserūt eos:
F̄res v̄o ꝯfestim p̱ noctem dimiserūt paulū
⁊ sylā ī beroaʒ. Qui cū venissent in synago
gā iudeoꝝ itroierūt. Hi āt erant nobiliōes
eoꝝ: q̄ sūt thessalōice: q̄ susceperūt v̄bū cū ōi
auiditate: q̄tidie scrutātes scripturas si hec
ita se hn̄ēt. Et m̄lti q̄dem crediderūt ex eis
⁊ mulieꝝ gētiliū honestaꝝ ⁊ viri n̄ pauci.
Cū āt cognouissent ī thessalonica iudei: q̄ꝛ et
beroe p̄dicatū ē a paulo v̄bum dei: venerūt
⁊ illuc commouentes ⁊ turbantes multitu
dinem. Statimq̄ʒ tunc paulum dimiserūt
f̄res: ut iret usq̄ʒ ad mare. Sylas āt ⁊ timo
theus remanserunt ibi. Qui āt deducebāt
paulum: perduxerunt eum usq̄ʒ ad athēas:
⁊ accepto mādato ab eo ad sylam ⁊ timo-
theum: ut q̄ꝫceleriter venirent ad illū: p̄fec-
ti sūt. Paulus āt cū athēis eos expectaret:
īcitabāt sp̄s eiꝰ ī ipso: vidēs idolatrie deditā
ciuitatē. Disputabat igī ī synagoga cū iude
is ⁊ colentibꝰ: ⁊ ī foro p̱ ōes dies ad eos: q̄
audierāt. Quidā āt epicurei ⁊ stoici philo-
sophi disserēbāt cū eo: ⁊ q̄dā dicebāt: Quid
vult seminiuerbius hic dicē? Alij v̄o: nouoꝝ
demonioꝝ videtur annunciator eē: q̄ꝛ iesū
⁊ resurrectiōem annūciabat eis. Et appre-
hēsū eū ad ariopagū duxerūt dicētes: Pos
sumꝰ scire q̄ ē hec noua: q̄ a te dr̄ doctrina?
Noua .n. q̄dam īfers auribꝰ n̄ris. Volumꝰ
ḡ scire q̄dnā velint hec esse. Athenienses āt
ōes ⁊ aduene hospites ad nihil aliud vaca-
bant: nisi aut dicē aut audire aliq̄d noui.
Stās āt paulus ī medio ariopagi ait: Viri
athenienses: p̱ oīa q̄si supstitiosos vos vi-
deo. Preteriens .n. ⁊ vidēs simulacra v̄ra: ī
ueni ⁊ aram in q̄ scriptū erat: Ignoto deo.
Q̄d ḡ ig̃rantes colit̄: hoc ego ānūcio vob̄.
Deꝰ q̄ fec̄ mūdū ⁊ oīa q̄ ī eo sunt: hic celi et
t̄re cū sit dn̄s: n̄ ī mānufact̄ tēplis h̄itat: nec
manibꝰ hūanis colit̄ indigēs aliq̄: cū ipe det
oībus vitā ⁊ īspirationem ⁊ oīa: fecitq̄ʒ ex
vno ōe genꝰ hoīum īhabitare sup̱ vniuersā
faciē t̄re: definiēs statuta t̄pa ⁊ t̄minos ha-
bitatōis eoꝝ: q̄rere deū: si forte attrectēt eū
aut īueniāt: q̄uis n̄ lōge sit ab vnoq̄ʒ n̄m.
In ipo .n. viuimꝰ ⁊ mouemur ⁊ sumꝰ: sicut
⁊ q̄dā v̄roꝝ poetaꝝ dixerunt: Ipsiꝰ .n. ⁊ ge-
nꝰ sumꝰ. Genꝰ ḡ cū simꝰ dei: n̄ debemꝰ estiare
auro ⁊ argēto aut lapidi sculpture art̄ ⁊ co-
gitatiōis hoīs diuinū eē simile. Et t̄pa q̄dē
huiꝰ ig̃rantie despiciēs deꝰ: nūc annunciat
hoībꝰ: ut ōes ubiq̄ʒ pn̄iam agāt: eo ꝙ statu
it diē ī q̄ iudicaturꝰ ē orbē ī eq̄tate ī viro ī q̄
statuit fidē p̄bēs oībꝰ: suscitās eū a mortuis.
Cum audissent āt resurrectiōeʒ mortuoꝝ:
q̄dā q̄dē irridebant: q̄dam v̄o dixerūt: Au
diemus te de hoc iterū. Sic paulus exiuit
de medio eoꝝ. Quidā v̄o viri adherentes
ei crediderūt: ī q̄bꝰ ⁊ dionysius ariopagita ⁊
mulier noīe damaris: ⁊ alij cū eis.

XVIII.

Post hec egressus ab athenis venit co
rinthū: et īueniēs quēdā iudeū noīe
aq̄lam ponticum genere: q̄ nup̱ venerat ab
italia ⁊ p̄scillā vxorem eius: eo ꝙ p̄cepisset
claudiꝰ discedē ōes iudeos a roma: accessit
ad eos: ⁊ q̄ꝛ eiusdē erat artis manebat apd̄
eos ⁊ operabat̄. Erāt āt scenofactorie art̄.
Et disputabat ī synagoga p̱ ōe sabbatū: īt̄
ponēs nomē dn̄i iesu: suadebatq̄ʒ iudeis ⁊
grecis. Cū venissent āt de macedonia sylas
⁊ timotheꝰ: instabat v̄bo paulus testificans
iudeis esse xp̄m iesū. Cōtradicentibus aūt
eis ⁊ blasphemantibus: excutiēs vestimen-
ta sua: dixit ad eos: Sanguis v̄r sup̱ caput
v̄rm. Mūdus ego ex hoc ad gētes vadā. Et
migrans inde: intrauit ī domum cuiusdaʒ

noie titi iusti colēt̄ deū: cui⁹ dom⁹ erat ꝯiūc
ta synagoge. Crispus aūt archisynagog⁹ cre
didit dño cū oī domo sua: ⁊ mlti corinthi
oꝝ audiētes credebant ⁊ baptiçabāt. Dixit
āt dñs nocte p visiōem paulo: Noli timere
ſʒ loq̄re ⁊ ne taceas. Proptē qd ego sū tecū:
⁊ nemo apponet̄ t̄ ut noceat te: qm̄ ppl's est
mihi mult⁹ i hac ciuitate. Sedit āt ibi ānū
⁊ sex mēses: docēs apud eos v̄bū dei. Gal
lione āt ꝑcōsule achaie isurrexerūt vno aio
iudei i paulū: ⁊ adduxerunt eū ad tribunal
dicētes: q꞉ ꝯtra legē hic ꝑsuadet hoib⁹ colē
deū. Incipiēte āt paulo aperire os: dixit gal
lio ad iudeos: Si q̇dē eēt iīquū aliq̇d aut fa
cinus pessimū o viri iudei: recte uos sustie
rem: si v̄o q̄ones sūt de v̄bo ⁊ noib⁹ leḡ v̄re
vosipsi viderit̄. Iudex ego hoꝝ nolo eē. Et
minauit eos a tribunali. Apphēdētes aūt
ōes sostenem ꝓncipem synagoge ꝑcutiebāt
eū āte tribunal: ⁊ nihil eorum gallioni cure
erat. Paulus v̄o cū adhuc sustinuisset dies
mltos: fr̄ib⁹ vale faciēs nauigauit in syriaʒ:
⁊ cū eo ꝓscilla ⁊ aq̇la: q̇ sibi totōderat in cē
chris caput. Habebat.n. votū. Deuenitq꞉
ephesū: ⁊ illos ibi reliq̇t. Ipse v̄o igressus i
synagogā disputabat cuʒ iudeis. Rogātib⁹
āt eis: ut ampliori tp̄e maneret: n̄ cōsensit:
sed vale faciēs ⁊ dicēs: iteꝝ reuertar ad vos
deo volēte: ꝓfectus ē ab epheso. Et descen
dēs cesareā ascēdit ⁊ salutauit ecclesiam: et
descēdit antiochiā. Et f̄co ibi aliquāto tp̄e:
ꝓfectus ē ꝑambulās ex ordie galatiā regio
nē ⁊ phrygiā: ꝯfirmās ōes discipulos. Iu
de⁹ āt q̇dam apollo noie: alexandrinus ge
nere vir eloquens: deuenit ephesum: potēs
in scripturis. Hic erat edoctus viā dñi: et
feruēs sp̄u loq̄bat̄ ⁊ docebat diligent̄ ea q̇
sūt iesu: sciēs tm̄ baptisma ioānis. Hic ḡ ce
pit fiducialit̄ agē i synagoga. Quē cum au
dissent ꝓscilla ⁊ aq̇la assūpserūt eū: ⁊ diligē
ti⁹ exposuerūt ei viā dñi. Cū auteʒ vellet ire
achaiā: exhōtati f̄res scripserūt discipulis:
ut susciperēt eū. Qui cum venisset cōtulit
multum his q̇ crediderunt. Uehement̄.n.
iudeos reuincebat: publice oñdens ꝑ scrip
turas eē xp̄m iesū.

C.XIX.

Factum ē āt cū apollo eēt corinthi: ut
paulus ꝑagratis supiorib⁹ ꝑtib⁹ veni
ret ephesum: ⁊ inueniret q̇sdam discip̄los.
Dixitq꞉ ad eos: Si sp̄m s̄cm accepistis cre
dētes? At illi dixerūt ad eū: Sʒ neq꞉ si sp̄us
s̄cs ē audiuim⁹. Ille v̄o ait: In q̇ ḡ baptiçati
estis? Qui dixerūt: In ioannis baptismate.
Dixit āt paulus: Ioānes baptiçauit baptis
mo pñie ppl'm: dicens in eum q̇ vētur⁹ esset
p⁹ ip̄m: ut crederēt: hoc ē i iesum. His audi
tis baptiçati sūt i noie dñi iesu. Et cū iposu
isset illis manus paulus: venit sp̄s sc̄t⁹ sup
eos: ⁊ loq̄bāt̄ liguis ⁊ ꝓphetabant. Erāt āt
ōes viri fere duodeci. Introgressus āt syna
gogam cū fiducia loq̄bat̄ ꝑ tres menses: di
sputans ⁊ suadens de regno dei. Cū auteʒ
q̇dā idurarent̄ ⁊ n̄ crederēt maledicētes viā
dñi corā multitudie: discedēs ab eis segrega
uit discipulos: q̇tidie disputās i schola tyrā
ni cuiusdam. Hoc āt f̄cm ē ꝑ bienniū: ita ut
ōes q̇ h̄itant in asia audirent v̄bum dñi iu
dei atq꞉ gentiles. Uirtutesq꞉ n̄ quaslibet fa
ciebat deus ꝑ manum pauli: ita ut ēt super
languidos deferrentur a corpōe ei⁹ sudaria
⁊ semicictia ⁊ recedebant ab eis languores
⁊ sp̄s neq̄ egrediebantur. Tētauerūt auteʒ
quidam ⁊ de circūeuntibus iudeis exorcist̄
iuocare sup eos: q̇ h̄ebant sp̄s malos nomē
dñi iesu: dicētes: Adiuro vos ꝑ iesum: queʒ
paulus ꝓdicat. Erāt āt cuiusdā scene iudei
ꝓncipis sacerdotum septem filij: q̇ hoc facie
bāt. R̄ndens āt sp̄s nequā dixit eis: Iesum
noui: ⁊ pauluʒ scio. Uos āt q̇ estis? Et isiliēs
hō i eos i q̇ erat demoniū pessimum ⁊ dña
tus amboꝝ: iualuit ꝯtra eos: ita ut nudi ⁊
vulnerati effugerent de domo illa. Hoc āt
notum f̄cm est oīb⁹ iudeis atq꞉ gētilib⁹ q̇ ha
bitabant ephesi: ⁊ cecidit timor sup ōes il
los: ⁊ magnificabat̄ nomē dñi iesu. Mltiq꞉
credentium veniebant ꝯfitentes ⁊ ānūcian
tes actus suos. Multi aūt ex eis q̇ fuerant
curiosa sectati: ꝯtulerūt libros ⁊ cōbusserūt
eos coram oibus: ⁊ cōputat̄ ꝓcijs illoꝝ iue
nerunt pecuniā denarioꝝ q̇nq̄ginta miliū.
Ita fortit̄ crescebat v̄buʒ dei ⁊ cōfirmabat̄.
His āt expletis ꝓposuit paulus i sp̄u trāsi
ta macedonia ⁊ achaia ire hierosolymam:
dicens: qm̄ postq̄ fuero ibi: oʒ me ⁊ romā
videre. Mittens aūt in macedoniam duos
ex ministrantibus sibi timotheū ⁊ erastum
ipse remāsit ad tp̄s in asia. F̄ca ē āt illo tp̄e
turbatio nō minima de via dñi. Demetrius
.n. q̇dam nomine argentarius: faciēs edes
argenteas diane: ꝓstabat artificibus n̄ mo
dicum q̄stum: q̇s conuocans: ⁊ eos q̇ eius
modi erāt opifices: dixit: Uiri: scitis quia d̄
hoc artificio est nobis acquisitio: ⁊ videtis

⁊ audit̃: qꝛ ñ ſolũ epheſi: ſed pene totiꝰ aſie
paulus hic ſuadẽs auertit multã turbã di-
cẽs: qm̃ ñ ſũt dij q̄ manibꝰ fiũt. Nõ ſolũ āt
hec piclitabit nob̄ ps ĩ redargutiõem veni-
re: ſꝫ ⁊ magne diane tẽplũ ĩ nihilũ reputa-
bit: ⁊ deſtrui incipiet maieſtas eiꝰ: quã tota
aſia ⁊ orbis colit. His audit̃ repleti ſũt ira:
⁊ exclamauerũt dicẽtes: Magna diana ephe
ſioꝝ. Et ĩpleta ẽ ciuitas tota ꝯfuſiõe: ⁊ ĩpe-
tũ fecerunt vno aĩo ĩ theatrũ rapto gaio et
ariſtarcho macedonibus comitibꝰ pauli.
Paulo āt volẽte ĩtrare in pplm̃: ñ pmiſerũt
diſcipli. Quidã āt ⁊ de aſie pncipibꝰ q̄ erãt
amici eiꝰ miſerũt ad eũ: rogãtes ne ſe daret ĩ
theatrũ. Alij āt aliud clamabãt. Erat eniꝫ
eccl'a ꝯfuſa: ⁊ plures neſciebant: q̄ ex cã cõ-
ueniſſent. Detraxerũt alexandrum ꝓpellẽ-
tibꝰ eũ iudeis. Alexander autem manu ſilẽ-
tio poſtl'ato: volebat rõeꝫ reddẽ pplo. Quẽ
ut cognouerũt iudeũ eẽ: vox fc̄a ẽ vna õiuꝫ
q̄ſi p horas duas clamãtiũ: Magna diana
epheſioꝝ. Et cũ ſedaſſet ſcriba turbas: di-
xit: Uiri epheſij: quis .n. ẽ hoĩum q̄ neſciat
epheſiorum ciuitatẽ cultricẽ eẽ magne dia-
ne iouiſqꝫ ꝓlis? Cum ḡ his ꝯtradici nõ poſ-
ſit: oꝫ vos ſedatos eẽ: ⁊ nihil temẽ agẽ. Ad
duxiſtis .n. hoĩes iſtos neqꝫ ſacrilegos neqꝫ
blaſphemantes deã vr̃am. Q̄ ſi demetrius
et q̄ cũ eo ſũt artifices hñt aduerſus aliquẽ
cãm: ꝯuentus forenſes agunt ⁊ ꝓcõſules ſũt:
accuſent inuicẽ. Siquid āt alterius rei q̄ritis:
ĩ legitima eccl'a poterit abſolui. Nam ⁊ pi-
clitamur argui ſeditiõis hodierne: cũ nullꝰ
obnoxius ſit: de q̄ poſſimꝰ reddẽ rõem con
curſus iſtius. Et cuꝫ hec dixiſſet: dimiſit ec-
cleſiam.

¶ .XX.

POſtq̄ āt ceſſauit tumultꝰ: vocatis pau-
lus diſcipulis: ⁊ exhortatꝰ eos vale di-
xit: ⁊ ꝓfectus ẽ ut iret ĩ macedoniã. Cũ aũt
perambulaſſet ptes illas ⁊ exhortatus eos
fuiſſet m'lto ſmone: venit ad greciaꝫ: vbi cũ
feciſſet mẽſes tres: facte ſunt illi inſidie a iu
deis nauigaturo in ſyriam: habuitqꝫ ꝯſiliũ
ut reuerteret̃ p macedoniam. Comitatus ẽ
autem eũ ſoſi pater pyrrhi beroenſis: theſ-
ſalonicenſium vͦo ariſtarchus ⁊ ſecundus
⁊ gaius derbeus ⁊ timotheus: aſiani vero
tychicus ⁊ trophinꝰ. Hi cũ pceſſiſſent: ſuſti-
nuerunt nos troade: nos vͦo nauigauimus
pꝰ dies azimorum a philippis: ⁊ venimꝰ ad
eos troadem in diebꝰ q̄nqꝫ: vbi demorati ſu
mus diebus ſeptẽ. Una āt ſabbati cũ cõue
niſſemus ad frangendum panẽ: paulus di
ſputabat cuꝫ eis ꝓfecturus ĩ craſtinũ: ptra
xitqꝫ ſmonẽ uſqꝫ ĩ mediam noctem. Erant
āt lampades copioſe ĩ cenaculo: vbi eramꝰ
ꝯgregati. Sedens āt q̄dam adoleſcens no
mine eutychꝰ ſup feneſtraꝫ: cum mergeret̃
ſomno graui: diſputãte diu paulo ductꝰ ſo
no cecidit de t̃tio cenaculo deorſũ: ⁊ ſublatꝰ
ẽ mortuꝰ. Ad quẽ cũ deſcẽdiſſet paulus: ĩcu
buit ſup eũ ⁊ cõplexus dixit: Nolite turba
ri. Aĩa .n. ipſius ĩ ipſo ẽ. Aſcẽdẽs aũt fran
gẽſqꝫ panẽ ⁊ guſtãs: ſatiſqꝫ allocutꝰ ẽ uſqꝫ ĩ
lucẽ: ⁊ ſic ꝓfectus ẽ. Adduxerũt āt pueruꝫ
viuẽtẽ: ⁊ ꝯſolati ſũt ñ minime. Nos āt aſcẽ
dẽtes nauẽ nauigauimꝰ ĩ naſſon: ĩõ ſuſcep-
turi paulum. Sic .n. diſpoſuerat ipe p t̃raꝫ
iter facturus. Cũ āt ꝯueniſſemꝰ ĩ naſſon aſ
ſũpto eo venimus mytilenẽ. Et ĩde nauigã-
tes ſequenti die venimꝰ ꝯtra chiũ: ⁊ alia die
applicuimus ſamum: ⁊ ſeq̄nti die venimus
miletũ. Propoſuerat .n. paulus tranſnaui
gare epheſũ: ne q̄ mora illi fieret ĩ aſia. Feſti
nabat .n. ſi poſſibile ſibi eẽt: ut diẽ penteco-
ſten facẽt hieroſolymis. A mileto āt mittẽs
epheſũ vocauit maiores natu eccl'e: q̄ cum
veniſſent ad eũ ⁊ ſimul eẽnt: dixit eis: Uos
ſcitis a pma die q̄ ĩgreſſus ſũ ĩ aſiam: q̄lit vo
biſcũ p õe tps fuerim ſuiens dño cũ õi humili-
tate ⁊ lachrymis ⁊ tẽtatõibꝰ q̄ mihi accide
runt ex inſidijs iudeoꝝ: quõ nihil ſubtra
xerim vob̄ vtiliũ: q̄ minꝰ ãnũciarem vob̄ et
docerẽ vos publice ⁊ p domos: teſtificans
iudeis atqꝫ gẽtilibꝰ ĩ deũ pñiam ⁊ fidẽ ĩ do
minum nr̃m ieſum xp̄m. Et nunc ecce ego
alligatus ſpu: vado ĩ irl'm q̄ ĩ ea ventura ſũt
mihi ignorãs: niſi qꝙ ſps ſcs p õẽs ciuitates
mihi ꝓteſtat̃: dicẽs: qm̃ vincula ⁊ tribulati
ones hieroſolymis me manent. Sed nihil
hoꝝ vereor: nec facio aĩaꝫ meã pcioſiorem
q̄ me: dũmõ ꝯſumẽ curſũ meũ ⁊ miniſteriuꝫ
vbi: qd accepi a dño ieſu teſtificari euãgeli
um grẽ dei. Et nunc ecce ego ſcio: qꝛ amplꝰ
ñ videbitis faciem meam vos oẽs per q̄s trã
ſiui pdicans regnum dei. Quapropter cõ
teſtor vos hodierna die: qꝛ mundus ſum
a ſanguine oĩu: nõ .n. ſubterfugi: q̄ minus
ãnũciarẽ omne conſilium dei vob̄: Attẽdi
te vob̄ ⁊ vniuerſo gregi: ĩ q̄ vos ſps ſctus
poſuit epos regẽ eccl'am dei: quam acquiſi
uit ſanguine ſuo. Ego ſcio qm̃ ĩtrabũt poſt
diſceſſiõem meam lupi rapaces in vos: nõ
parcentes gregi. Et ex vobiſipſis exurgent

viri loquẽtes puersa: ut abducant discipu-
los p⁹ se. Propt̄ qȯ vigilate mẽoria retinẽ-
tes: qm̄ p trienniū nocte ⁊ die n̄ cessaui cū la
chrymis monẽs vnūquēqꝫ vrm. Et nūc cō
mẽdo vos deo ⁊ v̇bo gr̄e ipsi⁹: q̄ potẽs ē edi-
ficare ⁊ dare hẽditatẽ i sc̄ificatꝭ oīb⁹. Argen
tū ⁊ aurum aut vestem nullius ꝯcupiui: sic
ipsi scitꝭ: qm̄ ad ea q̄ mihi op⁹ erāt ⁊ his q̄
mecū sūt: mīstrauerūt man⁹ iste. Oīa oñdi
vob: qm̄ sic laborātes oꝫ suscipe ifirmos: ac
meminisse v̇bi dn̄i iesu: qm̄ ipse dixit: Bea-
tius ē magis dare q̄ꝫ accipere. Et cū hec di
xisset: positis genibus suis orauit cū oībus
illꝭ. Magn⁹ āt flet⁹ fact⁹ ē oīū: ⁊ ꝓcūbētes su
per collū pauli osculabāt eū: dolētes maxie
i v̇bo qȯ dixerat: qm̄ āpli⁹ faciē ei⁹ n̄ essent
visuri. Et deducebant eū ad nauem.

.XXI.

Cum aūt fcm̄ eēt: ut nauigaremus ab
stracti ab eis: recto cursu venimus co-
uꝫ ⁊ sequēti die rhodū ⁊ ide patarā. Et cū
iuenissem⁹ nauē trāsfretātem in phenicem:
ascēdētes nauigauim⁹. Cū apparuissem⁹ āt
cypro reliquentes eam ad sinistrā nauigaui
mus in syriam ⁊ venim⁹ tyrū. Ibi.n. nauis
expositura erat onus. Inuentis āt discipulꝭ
mansimus ibi dieb⁹ septem. Qui paulo di-
cebant p sp̄m: ne ascēderet hierosolymam.
Et expletꝭ dieb⁹ ꝓfecti ibam⁹: deducentibus
nos oīb⁹ cū vxorib⁹ ⁊ filijs usqꝫ foras ciui-
tatem: ⁊ positꝭ genib⁹ i littōe orauim⁹. Et cū
vale fecissemus iuicē: ascēdim⁹ nauē: illi aūt
redierūt i sua. Nos v̇o nauigatiōe explicita
a tyro descēdim⁹ ptolemaidam: ⁊ salutatis
frīb⁹ māsim⁹ die vna apud illos. Alia autēꝫ
die ꝓfecti venim⁹ cesaream. Et itrantes do-
mum philippi euangeliste: q̄ erat vnus de
septē: māsim⁹ apud eū. Huic āt erāt q̄ttuor
filie v̇gies ꝓphetātes. Et cū moraremur p
dies aliq̄t: supuenit q̄daꝫ vir a iudea ꝓphe-
ta noīe agabus. Is cuꝫ venisset ad nos: tu
lit çonā pauli: ⁊ alligans sibi pedes ⁊ man⁹
dixit: Hec dic̄ sp̄s sc̄s: Uirum cuius ē çona
hec sic alligabūt in ir̄lm iudei: ⁊ tradent in
manus gentium. Qȯ cum audissem⁹ roga-
bamus nos ⁊ q̄ loci illi⁹ erant: ne ascendēt
hierosolymaꝫ. Tunc r̄ndit paulus ⁊ dixit:
Quid facitis flentes ⁊ affligētes cor meuꝫ?
Ego āt n̄ solū alligari: sꝫ ⁊ mori in ir̄lm pa
rat⁹ sum ꝓpter nomē dn̄i iesu. Et cū ei sua-
dere n̄ possem⁹: quieuim⁹ dicētes: Dn̄i volū
tas fiat. Post dies āt istos p̄parati ascēde-
bamus in ir̄lm. Uenerūt āt q̄dam ex disci-
pulis a cesarea nobiscū: adducentes secum
apud quem hospitaremur iasonem quēdā
cyprium antiquum discipulum. Et cuꝫ ve-
nissemus hierosolymam: libent̄ exceperūt
nos fr̄es. Sequenti āt die introibat paulus
nobiscum ad iacobum: oēsqꝫ collecti sunt
seniores. Quos cum salutasset: narrabat p
singula q̄ deus fecisset i gentib⁹ p misteriuꝫ
illius. At illi cum audissent: magnificabāt
deū: dixeruntqꝫ ei. Uides frater q̄t milia sīt
i iudeis: q̄ crediderūt: ⁊ oēs emulatores sūt
legis. Audierūt aūt de te: q̄ꝛ discessionē do
ceas a moyse eoꝝ: q̄ p gētes sūt iudeoꝝ: di-
cens n̄ debere eos circūcidere filios suos:
neqꝫ sꝫ ꝯsuetudinē igredi. Quid ḡ ē? Utiqꝫ
oꝫ ꝯuenire multitudiem. Audiēt.n. te sup-
uenisse. Hoc ergo fac qȯ tibi dicim⁹: Sunt
nob viri q̄ttuor votum hn̄tes super se. His
assūptis sc̄ifica te cum illis ⁊ ipende in illis:
ut radāt capita: ⁊ scient oēs: q̄ꝛ q̄ de te audi
erūt falsa sunt: sed āmbulas ⁊ ipse custodiēs
legē. De his āt q̄ crediderūt ex gētibus nos
scripsimus indicātes: ut abstineāt se ab ido
lis immolato ⁊ sanguie ⁊ suffocato ⁊ forni
catiōe. Tūc paulus assūptis viris postera
die purificatus cum illꝭ itrauit i tēplū: annū
cians expletiōem dieꝝ purificatiōis: donec
offerret ꝓ vnoq̄qꝫ eoꝝ oblatio. Dum autē
septem dies ꝯsumarēt: hi q̄ de asia erant iu
dei cum vidissent eum i templo: ꝯcitauerūt
oēm pplm̄ ⁊ iniecerūt ei manus clamātes:
Uiri israelite adiuuate. Hic est hō q̄ aduer
sus pplm̄ ⁊ legē ⁊ locum hūc oēs ubiqꝫ do-
cens: isup ⁊ gētiles iduxit i tēplū ⁊ violauit
sc̄m locum istum. Uiderant.n. trophinum
ephesū i ciuitate cū ipo: quē estiauerūt qm̄
i tēplū itroduxisset paulus. Cōmotaqꝫ ē ci-
uitas tota ⁊ fc̄a ē ꝯuersio ppli. Et apphen-
dētes paulum trahebant eum extra tēplū:
⁊ statim clause sunt ianue. Querētibus āt
eum occidere: nunciatum ē tribuno cohor-
tis: q̄ꝛ tota ꝯfunditur ir̄lm. Qui statim as-
sumptis militib⁹ ⁊ centurionib⁹ decucurrit
ad illos. Qui cū vidissent tribunū ⁊ mili-
tes cessauerūt percutere paulū. Tūc accedēs
tribun⁹ apphēdit eum ⁊ iussit alligari cate-
nis duab⁹: ⁊ itrogabat q̄s eēt ⁊ q̄d fecisset.
Alij āt aliud clamabāt i turba. Et cū non
posset certū cognoscē p̄ tumultu: iussit duci
eū i castra. Et cū venisset ad gradus: conti-
git: ut portaret a militib⁹ ꝓpter vim populi.

Seq̄bat.n.ml'titudo ppl'i clamās:tolle eū.
Et cū cepisset iduci i castra paulꝰ:dic tbūo:
Si licz mihi loq̄ aliq̄d ad te? Qui dixit ei:
Grece nosti? Nōne tu es egyptiꝰ q̄ āte hos di
es tumultū cōcitasti ⁊ eduxisti i desertum
q̄ttuoꝛ milia viroꝝ sicarioꝛuz? Et dixit ad
eū paulus:Ego hō sū q̄dē iudeꝰ a tharso ci
licie n̄ ignote ciuitatl municeps. Rogo autē
te pmitte mihi loq̄ ad ppl'm. Et cū ille pmi
sisset:paulus stās i gradibꝰ annuit māu ad
plebē:⁊ magno silentio fc̄o:allocutꝰ ē ligua
hebrea dicēs. ¶.XXII.

Viri frēs ⁊ pr̄es:audite quā ad uos nc̄
reddo rationem. Lum audisset autez
q2 hebrea ligua loq̄tur ad illos:magꝰ pstite
rūt silētiū. Et dixit: Ego sū vir iudeꝰ natus
tharso cilicie:nutritꝰ āt in ista ciuitate secus
pedes gamaliel': eruditꝰ iuxta vitatē patne
leg' emulatō leg':sic̄ ⁊ vos ōes estl hodie: q̄
hāc viā psecutꝰ sū usq3 ad mortē: alligās et
tradēs in custodias viros ac mulieres sicut
p̄nceps sacerdotum mihi testimoniū rddit
⁊ ōes maioꝛes natu:a q̄bꝰ ⁊ ep'las accipiēs
ad fratres damascū pgebaz:ut adducerem
inde vinctos i irl'm: ut punirēt. Factū ē aūt
eūte me ⁊ appropinquāte damasco:media
die subito de celo circūfulsit me lux copio
sa: ⁊ decidēs i terram audiui uocē dicentez
mihi:Saule saule:q̄d me psēq̄ris?Ego aūt
r̄ndi:Quis es dn̄e?Dixitq3 ad me:Ego suz
iesus naçarenꝰ: quē tu psēq̄ris?Et q̄ mecuz
erāt lumē q̄dem viderunt:vocē āt n̄ audie
rūt eiꝰ q̄ loq̄bat mecū. Et dixi:Quid faciā
dn̄e?Dn̄s āt dixit ad me: Surgēs uade da
mascū:⁊ ibi tibi dicet de ōibꝰ q̄ te opoꝛteat
facē. Et cū n̄ viderem p̄ claritate luis illius:
ad manū deductus a comitibꝰ veni dama
scū. Ananias āt q̄dam vir s̄m legē testimo
niū hn̄s ab ōibꝰ cohabitātibꝰ iudeis:veniēs
ad me ⁊ stans dixit mihi: Saule frat respi
ce. Et ego eadem hoꝛa respexi in eū. At ille
dixit:Deus patrum nr̄oꝝ p̄oꝛdinauit te:ut
cognosceres volūtatē eiꝰ:⁊ videres iustum
⁊ audires vocē ex oꝛe eiꝰ: q2 eris testis illiꝰ
ad ōes hoīes eoꝝ q̄ vidisti ⁊ audisti. Et nc̄
quid moraris? Exurge ⁊ baptiçare ⁊ ablue
pcc̄a tua iuocato noīe ipsiꝰ. Fc̄m ē āt reuer
tēti mihi in irl'm ⁊ oꝛanti i tēplo:fieri me in
stupoꝛe mētis: ⁊ vidē illū dicētē mihi: Fe
stina ⁊ exi velociter ex irl'm:qm̄ nō recipiēt
testimoniū tuū de me. Et ego dixi:Dn̄e ipi
sciūt:q2 ego erā p̄cludēs i carcerē:⁊ cedēs p
synagogas eos q̄ credebāt in te. Et cū fun
deret sanguis stephani testis tui ego stabā
⁊ p̄sentiebam ⁊ custodiebam vestimenta it
ficientium illum. Et dixit ad me:Uade:qm̄
ego in nationes lōge mittam te. Audiebāt
āt eū usq3 ad hoc v̄bū: ⁊ leuauerunt vocez
suam:dicentes:Tolle de t̄ra huiꝰ mōi. Nō
.n.fas est eū viuere. Uociferātibꝰ aūt eis ⁊
p̄ijcientibꝰ vestimēta sua ⁊ puluerē iactanti
bꝰ i aerem: iussit tribunꝰ iduci eū i castra:et
flagell' cedi ⁊ toꝛq̄ri eū: ut sciret p̄pter quaz
cām sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset eū
loris dixit astanti sibi centurioī paulus:Si
hoiem romanū ⁊ idēnatū l3 vobꝰ flagellare?
Quo audito centurio accessit ad tribunū:
⁊ nūciauit ei dicēs: Quid acturus es? Hic
.n.hō ciuis romanꝰ ē. Accedēs āt tribunus
dixit illi:Dic mihi si tu romanꝰ es. At ille di
xit:Etiam:Et r̄ndit tribunꝰ. Ego multa sū
ma ciuilitatē hāc cōsecutꝰ sū. Et paulus ait:
Ego āt ⁊ natꝰ sū. Protinꝰ ḡ discesserunt ab
illo: q̄ eū torturi erāt. Tribunus q̄3 timuit
postq̄ resciuit:q2 ciuis romanꝰ eēt ⁊ q2 alli
gasset eū. Postera āt die volēs scire diligen
tius:q̄ ex cā accusaret a iudeis:soluit eum:
⁊ iussit sacerdotes cōuenire ⁊ ōe cōciliuz:⁊
p̄ducēs paulū statuit iter illos.
¶.XXIII.

Intēdēs āt i cōciliū paulus: ait: Uiri
frēs: ego ōi cōscia bōa cōuersatus sū
āte deū usq3 i hodiernū diē. Princeps autē
sacerdotū ananias p̄cepit astātibꝰ sibi pcu
tē os eiꝰ. Tūc paulus dixit ad eū: Percutiet
te deꝰ paries dealbate. Et tu sedēs iudicas
me s̄m legē ⁊ cōtra legē iubes me pcuti? Et
q̄ astabāt dixerūt:Sūmū sacerdotē dei ma
ledicis? Dixit āt paulus: Nesciebā frēs:q2
p̄nceps ē sacerdotū. Scriptū ē.n. P̄ncipem
ppl'i tui nō maledices. Sciēs āt paulus:q2
vna ps eēt saduceoꝝ ⁊ altera phariseoꝛuz:
exclamauit in cōcilio. Uiri frēs:ego phari
seꝰ sū:filius phariseoꝝ. De spe ⁊ resurrectio
ne mōtuoꝝ ego iudicoꝛ. Et cū hec dixisset:
fc̄a ē dissensio iter phariseos ⁊ saduceos: ⁊
soluta ē mlt'itudo. Saducei āt dicūt n̄ esse
resurrectiōem moꝛtuoꝝ neq3 āgelum neq3
sp̄m:pharisei āt utraq3 cōfitent. Fc̄s ē autē
clāoꝛ magnꝰ: ⁊ exurgentes q̄dam pharisco
rū pugnabāt dicētes: Nihil mali iuenimus
i hoīe isto. Quid si sp̄s locutus ē ei aut an
gelus? Et cum magna dissensio facta esset:

timens tribun⁹ ne discerperetur paulus ab ipsis: iussit milites descēdē ꝛ rape eū ð medio eoꝝ ac deducē eū i castra. Sequēti aūt nocte assistēs ei dñs ait: Cōstās esto. Sic.n. testificatus es de me i irl'm: sic te oportet ꝛ rome testificari. Fcā āt die collegerūt se qdā ex iudeis ꝛ deuouerunt se dicētes neqꝫ manducaturos neqꝫ bibituros donec occiderēt paulū. Erāt āt plus q̄ qdragita viri: q hāc coniuratōem fecerant: q accesserunt ad principē sacerdotū ꝛ seniores ꝛ dixerūt: Deuotōe deuouimus nos nihil gustaturos: donec occidamus paulū. Nūc g vos notū facite tribuno cū ꝯsilio: ut pducat illū ad vos tanq̄ aliqd certi⁹ cognituri de eo. Nos vō pusq̄ appropiet parati sum⁹ iterficē illū. Qd cū audisset fili⁹ sororis pauli insidias: venit ꝛ itrauit i castra: nūciauitqꝫ paulo. Vocās autē paulus ad se vnū ex cēturiōib⁹ ait: Adolescentē hūc adduc ad tribunū. Hꝫ enim aliquid indicare illi. Et ille qdem assumēs eū duxit ad tribunū: ꝛ ait: Vinctus paulus rogauit me hunc adolescentem pducē ad te hn̄tē alqd loq̄ t. Apphendēs āt tribun⁹ manū illi⁹ secessit cum eo seorsum ꝛ itrogauit illum: Quid est qd habes indicare mihi? Ille āt dixit: Judeis ꝯuenit rogare te: ut crastina die pducas paulum i ꝯcilium: qsi aliqd certi⁹ iquisituri sint de illo: tu vō ne credideris ill'. Insidiātur.n. ei ex eis viri ampli⁹ q̄ qdraginta: q se deuouerunt n̄ manducare neqꝫ bibē donec iterficiant eum: ꝛ nūc parati sunt expectantes pmissum tuū. Tribun⁹ igr̄ dimisit adolescentem: pcipiēs ei ne cui loqret: qm̄ hec nota sibi fecisset. Et vocatis duob⁹ centuriōib⁹: dixit ill': Parate milites ducentos: ut eant usqꝫ cesareā ꝛ eqtes septuaginta ꝛ lancearios ducentos a tertia hora noctis: ꝛ iumenta pparate: ut iponentes paulum: saluū pducerent ad felicē psidem. Timuit.n. ne forte raperēt eum iudei ꝛ occiderent: ꝛ ipse postea calumniā sustineret: tanq̄ accepturu⁹ pecuniā: scribēs ei epl'aꝫ ꝯtinentem hec: Claudius lysias optimo psidi felici salutem. Virum hunc cōphēsum a iudeis ꝛ incipientem iſfici ab eis supueniens cū exercitu eripui: cognito qꝛ roman⁹ ē: volensqꝫ scire cām quā obijciebant illi: deduxi eum i ꝯcilium eoruꝫ. Quē iueni accusari ð qonib⁹ leg ipsorum: nihil vō dignuꝫ morte aut vincul' hn̄tē crimen. Et cū mihi perlatuꝫ eēt ð isidijs quas parauerant illi: misi eum ad te: denūcians ꝛ accusatoribus: ut dicant apud te. Vale: Milites vō fm pceptum sibi assumentes paulum duxerūt p noctē in antipatridē ꝛ postera die dimissis equitibus: ut cum eo irent: reuersi st̄ ad castra. Qui cū veīssēt cesareā: ꝛ tradidissēt epl'am psidi: statuerūt āte illum ꝛ paulum. Cū legisset āt ꝛ interrogasset de qua puicia eēt: ꝛ cognoscēs qꝛ de cilicia: audiā te iquit: cū accusatores tui venerit. Jussitqꝫ i ptorio herodis custodiri eum.

CXXIIII.

Post qnqꝫ aūt dies descendit pnceps sacerdotum ananias cū seniorib⁹ qb⁹dam ꝛ tertullo qdam oratore: q adierunt psidē aduersus paulum. Et citato paulo: cepit accusare tertullus: dicens: Cū i mlta pace agamus p te: ꝛ mlta corrigāt per tuā puidētiam: sēp ꝛ ubiqꝫ suscipim⁹ optime felix cū oī gr̄arum actiōe. Ne diuti⁹ āt te ptraham: oro breuiter audias nos p tua clemētia. Inuenimus hūc hoiem pestiferꝫ ꝛ ꝯcitantem seditiōem oīb⁹ iudeis i vniuerso orbe ꝛ auctorē seditōis secte naçarenoꝝ: q ēt tēplū violare conat⁹ ē: quē ꝛ apphēsū voluim⁹ fꝫ legē n̄ram iudicare. Supueniēs āt tribun⁹ lysias cū vi magna eripuit eū ð manib⁹ n̄ris iubēs accusatores ei⁹ ad te venire: a quo potis ipse iudicans de oīb⁹ istl cognoscē: ð qb⁹ nos accusam⁹ eū. Adiecerūt aūt ꝛ iudei dicētes hec ita se hr̄e. Rn̄dit āt paul⁹ ānuente sibi pside dicē: Ex mlt annis te cē iudicē genti huic sciens: bono aīo p me satl faciā. Potes.n. cognoscē: qꝛ n̄ plus sūt mihi dies q̄ duodecim: ex quo ascendi adorare in irl'm: ꝛ neqꝫ i tēplo iuenerūt me cū aliquo disputātē aut ꝯcursū faciētē turbe: neqꝫ in synagog neqꝫ i ciuitate neqꝫ pbaī pn̄t t: de qb⁹ nūc me accusant. Cōfiteor āt hoc t: q fm sectam quā dicūt heresim: sic deseruio patri ꝛ deo meo: credēs oīb⁹ q i lege ꝛ pphetl scripta sūt: spem hn̄s in deum: quam ꝛ hi ipsi expectant resurrectiōem futurā iustoꝝ ꝛ iniqꝝ. In hoc ꝛ ipse studeo sine offendiculo ꝯsciam hr̄e ad deuꝫ ꝛ ad hoies semp. Post annos autem plures elemosynas facturus i gētē meā veni ꝛ oblatōes ꝛ uota: i qb⁹ iuenerūt me purificatū i templo: nō cū turba neqꝫ cū tumultu. Et apphēderūt me clamātes ꝛ dicētes: Tolle iimicū n̄rꝫ. Quidam autēꝫ ex asia iudei quos oportebāt apud te psto esse: ꝛ accusare siquid haberēt

aduersũ me:aut hi ipsi dicãt: siqd ĩuenerũt
ĩ me iniqtat̃ cũ stẽ ĩ ɔcilio:nisi ð vna hac solũ
mõ uoce q̃ clamaui ĩt̃ eos stãs:qm̃ ð resur-
rectiõe mortuoꝝ ego iudicor hodie a vob̃.
Distulit ãt illos felix:certissime sciẽs de via
hac dicens: Cũ tribunus lysias descẽderit
audiã uos. Jussitq₃ centurioni custodire eũ
⁊ h̃re reqem:nec quẽq₃ de suis ꝓhibẽ mini-
strare ei. P᷒ aliq̃t ãt dies veniẽs felix cũ dru
silla vxore sua: q̃ erat iudea vocauit paulũ
⁊ audiuit ab eo fidem: que ẽ ĩ xp̃m iesum.
Disputãte ãt illo ð iustitia ⁊ castitate ⁊ ð iu
dicio futuro: tremefact᷒ felix r̃ndit: Qð nũc
attinet: vade: tp̃e aũt oppõtuno accersiã te:
simul ⁊ sperans: q₃ pecũia ei daretur a pau
lo: ꝑpt̃ qð ⁊ freq̃uẽt̃ accersiẽs eũ: loq̃bat̃ cũ
eo. Biẽnio ãt expleto accepit successorez fe-
lix portiũ festũ. Uolẽs ãt gr̃am p̃stare iude
is felix: reliquit paulũ vinctum.

.XXV.

FEstus ḡ cuz venisset ĩ ꝓuiciam: p᷒ tri-
duũ ascendit hierosolymã a cesarea.
audieruntq₃ eũ p̃ncipes sacerdotũ: ⁊ p̃mi iu-
deoꝝ aduersus paulũ ⁊ rogabãt eũ postu-
lãtes gr̃am aduersus eũ: ut iubẽt p̃duci eũ ĩ
ir̃l'z insidias tẽdẽtes: ut iterficerent eũ ĩ via.
Festus ãt r̃ndit s̃uari q̃dẽ paulũ ĩ cesarea: se
ãt maturius ꝓfecturum. Qui ḡ in vob̃ ait
potẽtes sũt descẽdẽtes sil᷑: siqð ẽ in viro cri-
men accusent eum. Demorat᷒ ãt iter eos di
es ñ ãpli᷒ q̃ octo aut decẽ descẽdit cesareã:
⁊ altera die sedit ꝓ tribunali ⁊ iussit pauluz
adduci. Qui cũ p̃duct᷒ eẽt circũsteterũt eũ
q̃ ab hierosolyma descẽderant iudei ml̃tas
⁊ graues cãs obijcientes: q̃s ñ poterãt ꝓba
re: paulo rationem reddente: qm̃ neq₃ in le-
gem iudeorum: neq₃ in templum neq₃ in ce
sarem q̃cq̃ peccaui. Festus ãt volens gr̃am
p̃stare iudeis: r̃ndens paulo dixit: Uis hie-
rosolymam ascendẽ: ⁊ ibi de his iudicari a-
pud me? Dixit aũt paulus: Ad tribunal ce-
saris sto: ibi me oꝫ iudicari. Judeis ñ nocui
sic̃ tu melius nosti. Si.n. nocui aut dignuz
morte aliquid feci: ñ recuso mori. Si v̾o ni-
hil ẽ eorum q̃ hi accusant me: nemo potest
me illis donare. Cesarem appello. Tũc fe-
stus cum consilio locutus r̃ndit. Cesarem
appellasti: ad cesarem ibis. Et cum dies ali
q̃t trãsacti essent: agrippa rex ⁊ bernice de-
scẽderũt cesareã ad salutãdũ festũ. Et cum
dies plures ibi morarent: festus regi indica
uit de paulo: dicens: Uir q̃dam ẽ derelictus
a felice victus: de q̃ cum eẽm hierosolymis
adierunt me principes sacerdotum ⁊ senio
res iudeorum: postulãtes aduersus illum
damnationem. Ad quos r̃ndi: q: ñ ẽ roma
nis ɔsuetudo donare aliquẽ hoiem: p̃usq̃
is q̃ accusatur p̃ñtes h̃eat accusatores locũ
q₃ defendendi accipiat ad abluẽda c̃ria q̃ ei
obijciũt. Cũ ḡ huc ɔuenissent: sine ulla dila
tione ĩsequenti die sedens ꝓ tribunali iussi
adduci virũ. De q̃ cum stetissent accusato-
res nullã cãm deferebãt de q̃b᷒ ego suspica-
bar malũ: q̃ones v̾o q̃sdã de sua sup̃stitiõe
h̃ebãt aduersus eũ: ⁊ de q̃dam iesu defũco
q̃uẽ affirmabat paulus viuẽ. Hesitãs autẽ
ego de huiusmodi q̃one dicebã: si vellet ire
hierosolymã ⁊ ibi iudicari ð ist̃. Paulo ãt
appellãte: ut s̃uaret augusti cognitiõi: iussi
seruari eum: donec mittam eũ ad cesarem.
Agrippa ãt dixit ad festum: Uolebã ⁊ ipse
hoiem audire. Cras inq̃t audies eũ. Altera
ãt die cum venisset agrippa ⁊ bernice cũ ml̃
ta ambitiõe: ⁊ itroissent ĩ auditoriũ cum tri
bunis ⁊ vir̃l p̃ncipalib᷒ ciuitat̃l iubẽte festo
adductus est paul᷒. Et dixit fest᷒: Agrippa
rex ⁊ omnes q̃ simul adest̃ nobiscum viri:
videtis hũc hoiem: de q̃ oĩs ml̃titudo iude
oꝝ iterpellauit me hierosolymis petẽtes ⁊
acclamãtes ñ oportere eũ viuẽ ãpli᷒. Ego
v̾o cõperi nihil dignũ morte eũ admisisse.
Jpso ãt hoc appellãte ad augustũ iudicaui
mittẽ. De q̃ q̃d certũ scribã dño ñ h̃eo: ꝑpt̃
qð p̃duxi eũ ad uos ⁊ maxĩe ad te rex agrip
pa: ut itrogatione facta habeaz q̃d scribã.
Sine rõne enim mihi videtur mittere uinc
tum ⁊ causas ei᷒ ñ significare.

.XXVI.

AGrippa v̾o ad paulũ ait. Permittit̃ t̃
loqui ꝓ temetipso: Tũc paulus extẽta
manu cepit ratiõem reddẽ. De oĩb᷒ q̃bus
accusor a iudeis rex agrippa estio me beatũ
apud te: cũ sim defensur᷒ me hodie: maxĩe
te sciẽte omnia q̃ apud iudeos sũt ɔsuetudi
nes ⁊ q̃ones: ꝓpter qð obsecro patienter me
audias. Et quidem vitam meam a iuuẽtu
te q̃ ab iitio fuit in gẽte mea ĩ hierosolymis
nouerunt oẽs iudei: p̃sciẽtes me ab initio
si velint testioniũ p̃hibere: qm̃ s̃z certissimã
sectã nr̃e religiõis vixi phariseus. Et nunc
in spe q̃ ad p̃res nr̃os repromissiõis f̃ca est
a deo: sto iudicio subiectus: ĩ q̃ duodecim
trib᷒ nostre nocte ⁊ die deseruiẽtes sperãt de-
uenire. De qua spe accusor a iudeis rex:

Quid icredibile iudicať apud vos: si deus mortuos suscitat? Et ego qdē estiauerā me aduersus nomen iesu naçareni debē multa ɔtraria agē: qḋ ꝛ feci hierosolymis. Et multos scoꝝ ego i carcerib⁹ inclusi a ꝑncipibus sacerdotū ꝑtate accepta: ꝛ cū occiderēť: detuli sniam. Et ꝑ ōes synagogas frequēť puniēs eos: cōpellebā blasphemare: ꝛ ampli⁹ isaniēs i eos: ꝑseqbar usq₃ in exteras ciuitates. In qb⁹ dū irē damascū cū ꝑtate ꝛ ꝑmissu ꝑncipum sacerdotū die media i via vidi rex de celo supra splendorē solis circūfulsisse me lumē: ꝛ eos q̄ mecū simul erāt: ōesq₃ nos cū decidissem⁹ in t̄ram: audiui vocem loquētē mihi hebraica lingua: Saule saule qd me ꝑseq̄ris? Durū ē tibi ɔtra stimulum calcitrare. Ego āt dixi: Quis es dn̄e? Dn̄s āt dixit: Ego sū iesus naçaren⁹: quē tu ꝑseq̄ris. Sȝ exurge ꝛ sta supra pedes tuos. Ad hoc.n. apparui t̄: ut ɔstituā te mīstrum ꝛ testē eoꝝ q̄ vidisti: ꝛ eoꝝ qb⁹ apparebo t̄: eripiens te de pplis ꝛ gētib⁹: i q̄s nc̄ ego mitto te aperire oclos eoꝝ: ut ɔuertāť a tenebris ad lucē: ꝛ de ꝑtate sathāe ad deū: ut accipiant remissiōem pccōꝝ: ꝛ sortem iter scos ꝑ fidē q̄ ē i me. Unde rex agrippa n̄ fui icredulus celesti visioni: sȝ his q̄ sūt damasci ꝑmū ꝛ hierosolymis ꝛ in ōem regionē iudee ꝛ gētib⁹ ānūciabā: ut pn̄iaȝ agerēt: ꝛ ɔuerterenť ad deum digna pn̄ie opa faciētes. Hac ex cā me iudei cū eēm i tēplo cōphēsū tētabant volētes me iterficē. Auxilio āt adiut⁹ dei usq₃ in hodiernum diem sto testificans minori atq₃ maiori: nihil extra dicens q̄ꝫ ea q̄ ꝑphete locuti sunt futura esse: ꝛ moyses: si passibilis xp̄s: si ꝑm⁹ ex resurrectione mōtuoꝝ lumē ānūciaturus est pplo ꝛ gētibus. Hec loquente eo ꝛ rationem reddente: fest⁹ magna uoce dixit: Insanis paule. Multe tē lr̄e ad insaniā ɔuertunt. Et paulus: non isanio inq̄t optime feste: sed v̄itatis ꝛ sobrietatis verba eloq̄r. Scit.n. ḋ his rex: ad quē ꝛ ɔstanť loquor. Latere.n. eum nihil hoꝝ arbitror. Neq₃.n. in angulo q̄cq̄ꝫ hoꝝ gestū ē. Credis rex agrippa ꝑphetis? Scio qꝛ credis. Agrippa āt ad pauluȝ: In modico suades me xp̄ianū fieri. Et paulus: Opto apd deū ꝛ i modico ꝛ i magno: nō tm̄ te: sed etiā ōes q̄ audiūt hodie fieri tales: q̄lis ꝛ ego sū exceptis vinculis his. Et exurrexit rex ꝛ ꝑses ꝛ bernice: ꝛ q̄ assidebāt eis. Et cū secessissēt loq̄banť ad inuicem dicētes: qꝛ nihil morte aut vinculis dignum quid fecit homo iste. Agrippa āt festo dixit: Dimitti poterat hō hic: si nō appellasset cesarem.

C.XXVII.

Ut āt indicatuȝ ē nauigare eū i italiā: ꝛ tradi paulū cū reliq̄s custodijs centuriōi noīe iulio cohortis auguste: ascēdētes nauem adrumentinā incipiētem nauigare: circa asie loca sustulimus: perseuerante nobiscū aristarcho macedone thessalonicēse. Sequenti autem die venimus sidonē. Humane āt tractās iulius paulum ꝑmisit ad amicos ire: ꝛ curam sui agē. Et inde cū sustulissem⁹ subnauigauim⁹ cypꝛū: ꝑpterea q̄ꝫ essent venti ɔtrarij. Et pelagus cilicie ꝛ pāphylie nauigātes venimus lystrā: q̄ ē lycie: ꝛ ibi iueniēs cēturio nauē alexādrinā nauigātē i italiā: trāsposuit nos i eā. Et cū mlt̄is dieb⁹ tarde nauigarem⁹ ꝛ vix deuenissem⁹ ɔtra gnydū: ꝑhibēte nos vēto adnauigauim⁹ crete iuxta salmōem. Et vix iuxta nauigantes: venim⁹ i locū quēdā: q̄ vocatur boniꝑōt⁹: cui iuxta erat ciuitas thalassa. Multo āt tp̄e pacto: ꝛ cū iā n̄ eēt tuta nauigatio: eo q̄ꝫ ieiunū iā ꝑterisset: ɔsolabať eos paulus dicēs eis: Uiri: video qm̄ cū iiuria ꝛ mlto dāno n̄ solum oneris ꝛ nauis: sed ēt aīarū nr̄aꝝ icipit eē nauigatio. Cēturio āt gubernatori ꝛ nauclero magis credebat: q̄ꝫ his q̄ a paulo dicebāť. Et cū apt⁹ port⁹ n̄ esset ad hyemādū: plurimi statuerūt ɔsiliū nauigare inde siq̄ mō possent deueniētes phenicē hyemare: portū crete respiciētē ad aphricū ꝛ ad choꝝ. Aspirāte āt austro estimātes ꝑpositum se tenere: cū sustulissent de asson: legebāt cretam. Nō p⁹ mltū āt misit se contra ipsam ventus typhonicus: qui vocatur euroaq̄lo. Cumq₃ arrepta eēt nauis: ꝛ non posset conari i vētū: data naue flatib⁹ ferebamur. In insulaȝ āt quādā decurrētes: q̄ vocatur cauda: potuim⁹ vix obtinē scaphā. Qua sublata adiutorijs utebanť accigētes nauē: timētes ne in syrtim iciderēt: sūmisso vase sic ferebāť. Ualida āt nob̄ tēpestate iactatis: seq̄nti die iactū fecerūt: ꝛ t̄tia die suis manibus armamēta nauis ꝑiecerūt. Neq₃ āt sole neq₃ siderib⁹ apparētib⁹ ꝑ plures dies ꝛ tēmpestate n̄ exigua iminēte: iā ablata erat spes ōis salutis nr̄e. Et cuȝ mlta ieiunatio fuisset: tūc stās paulus in medio eoꝝ dixit: Oportebat quidem: o viri audite me

nõ tollẽ a creta: lucriqȝ facẽ iiurĩã hãc ⁊ iac
turã. Et nũc suadeo vob͛ bono aĩo eẽ. Amis
sio .n. nulli⁹ aĩe erit ex nob͛: pt̃q̃ nauis. Asti
tit .n. mihi hac nocte ãgel9 dei cui⁹ sũ ego:
⁊ cui deseruio dicens: Ne timeas paule: ce
sari te oꝫ assistere. Et ecce donauit tibi de⁹
ões q̃ nauigãt tecum. Propt̃ qđ bono aĩo
estote uiri. Credo .n. deo: q2 sic erit queãd
modũ dictũ ẽ mihi. In insulã ãt quadã oꝫ
nos deuenire. Sed postea q̃p q̃rtadecia nox
superuenit: nauigãtib⁹ nob͛ in hadria circa
mediam noctẽ suspicabant naute apparere
sibi aliquã regiõem. Qui ⁊ summittentes
bolidem: inuenerunt passus viginti: ⁊ pusil
lũ ĩde separati: inuenerũt passus q̃ndeci. Ti
mẽtes ãt ne in aspera loca icidẽm⁹: de pup
pi mittẽtes anchõas quattuor optabat diẽ
fieri. Nautis v̂o q̃rentib⁹ fugẽ ꝺ naui: cũ mi
sissent scaphã i mare sub obtẽtu: q̃si icipẽt
a prora anchoras extendẽ: dixit paulus cẽ
turioni ⁊ militib⁹: Nisi hi i naui manserĩt:
vos salui fieri ñ potestis. Tũc absciderũt mi
lites funes scaphe: ⁊ passi sunt eã excidẽ. Et
cũ lux icipet fieri: rogabat paul⁹ ões sumẽ
cibum dicẽs: Quartadecima die hodie ex
pectantes ieiuni ꝑmanetis: nihil accipiẽtes.
Propt̃ qđ rogo vos accipe cibũ ꝓ salute ve
stra: q2 nulli⁹ v̂m capillus ꝺ capite peribit.
Et cũ hec dixisset: sumẽs panẽ gr̃as egit ꝺo
i ꝯspectu õium: ⁊ cũ fregisset cepit manduca
re. Animequiores ãt f̃ci ões: ⁊ ipsi sũpserunt
cibũ. Eramus v̂o vniuerse aĩe i naui ducẽte
septuagitasex. Et satiati cibo alleuiabãt na
uem: iactãtes triticũ i mare. Cũ ãt dies f̃cs
eẽt t̃rã ñ agnoscebãt: sinũ vero quẽdam ꝯsi
derabãt hñtem litt⁹: i quẽ cogitabãt si pos
sent eijcẽ nauẽ. Et cũ anchoras sustulissẽt:
cõmittebãt se mari: simul laxantes iunctu
ras gubernaculoꝝ: ⁊ leuato artemone f̃m
aure flatũ tendebãt ad littus. Et cũ icidisse
m⁹ i locũ bithalassũ ipegerũt nauẽ: ⁊ prora
q̃dẽ fixa manebat imobil͛: puppis v̂o solue
bat a vi maris. Militũ ãt ꝯsiliũ fuit ut cu
stodias occiderẽt: neq̃s cũ enatasset effugẽt.
Cẽturio ãt volẽs saluaṙ paulũ ꝓhibuit fieri.
Iussitq̃ȝ eos q̃ possent natare emittẽ se pri
mos ⁊ euadẽ ⁊ ad t̃rã exire: ⁊ ceteros alios
i tabul͛ ferebãt: q̃sdã sup ea q̃ de naui erãt.
Et sic f̃cm ẽ: ut ões aĩe euaderẽt ad t̃rã.

¶ .XXVIII.

ET cũ euasissem⁹: tũc cognouim⁹: q2 mi
tylene isula vocabat. Barbari v̂o p̃sta
bant ñ modicam hũanitatem nob͛. Accen
sa .n. pyra reficiebant nos ões ꝓpt̃ imbrẽ:
q̃ iminebat ⁊ frigus. Cũ ꝯgregasset ãt pau
lus sarmẽtoꝝ aliquãtã multitudiem ⁊ ipo
suisset sup ignẽ: vipera a calore cũ ꝓcessisꝫ
iuasit manu ei⁹. Ut v̂o viderũt barbari pẽ
dẽte bestiã ꝺ mãu ei⁹: ad iuicẽ dicebãt: Uti
q̃ȝ homicida ẽ hõ hic: q̃ cum euasit de mari
ultio ñ sinit eũ viuere. Et ille q̃dẽ excutiens
bestiaꝫ i ignẽ: nihil mali passus ẽ. At illi ex
stiabant eũ i tumorẽ ꝯuertendum: ⁊ subito
casurum ⁊ mori. Diu ãt ill͛ sperãtib⁹ ⁊ vidẽ
tibus nihil mali in eo fieri: ꝯuertẽtes se dice
bãt eum eẽ deum. In locis ãt ill͛ erant p̃dia
p̃ncipis insule noĩe publij: q̃ nos suscipiens
triduo benigne exhibuit. Cõtigit ãt patreꝫ
publij febrib⁹ ⁊ dysinteria vexatũ iacẽ. Ad
quẽ paulus itrauit: ⁊ cũ orasset ⁊ iposuisset
ei manus: saluauit euꝫ. Quo f̃co: ões q̃ in
isula hẽbant infirmitates: accedebãt ⁊ cu
rabant. Qui ẽt multis honoribus nos ho
norauerunt: ⁊ nauigantib⁹ iposuerũt q̃ ne
cessaria erãt. Post mẽses ãt tres nauigaui
mus in naui alexandrina: q̃ i insula hyema
uerat: cui erat isigne castoꝝ. Et cũ venisse
m⁹ syracusã: mãsim⁹ ibi triduo. Inde circũ
legẽtes deuenim⁹ rhegiũ: ⁊ p⁹ vnu dieꝫ flãte
austro secũda die venim⁹ puteolos: ubi iuẽ
t̃i f̃rib⁹ rogati sum⁹ manẽ apud eos dies sep
tem: ⁊ sic venim⁹ romam. Et ide cũ audissẽt
f̃res occurrerũt nob͛ usq̃ȝ ad appij foꝝ: ⁊ tri
bus tabernis. Quos cũ vidisset paul⁹ gr̃as
agẽs deo accepit fiduciã. Cũ ãt venissemus
romã: ꝑmissũ ẽ paulũ ꝑmanẽ sibimet: cũ cu
stodiẽte se milite. P⁹ t̃tiũ ãt dieꝫ ꝯuocauit
p̃mos iudeoꝝ. Cũq̃ȝ venissent dicebat eis:
Ego viri f̃res nihil aduersus plebẽ faciens:
aut morẽ patrum: victus ab hierosolymis
tradit⁹ sũ i man⁹ romanoꝝ: q̃ cũ itrogatio
nem ꝺ me habuissẽt: voluerũt me dimittẽ:
eo q̃ꝙ eẽt nulla cã mortis in me. Cõtradicen
tib⁹ ãt iudeis coactus sum appellare cesarẽ:
ñ q̃si gẽtẽ meã hñs aliq̃d accusare. Propt̃
hãc igit͛ cãꝫ rogaui vos vidẽ ⁊ alloq̃. Prop
ter spẽ .n. isrl͛ cathena hac circũdat⁹ sũ. At
illi dixerũt ad eũ: Nos neq̃ȝ l̃ras accepim⁹
de te a iudea: neq̃ȝ adueniẽs aliq̃s f̃rm nun
ciauit aut locutus ẽ q̃d ꝺ te malũ. Rogam⁹
ãt a te audire q̃ sentis. Nam de secta hac no
tũ ẽ nob͛: q2 ubiq̃ȝ ei ꝯtradicitur. Cũ consti
tuissent ãt illi diẽ: venerũt ad eũ i hospitiũ
plurimi: q̃b⁹ exponebat testificãs regnũ dei

suadēsq; eis de iesu ex lege moysi ⁊ pphetis: a mane usq; ad vesperā. Et qdā credebant his q̄ dicebāt: qdā vo ñ credebāt. Cūq; iui cem nō eēnt ꝯsētiētes: discedebāt dicēte paulo vnū verbū: Quia bñ sp̄s scs̄ locutus est p isaiam pphetam ad p̄res u͛os dicēs: Vade ad ppl̄m istū ⁊ dic: Aure audietis ⁊ ñ intelligetis: ⁊ vidētes videbitis ⁊ ñ pspicietis. Incrassatū ē.n.cor ppl̄i hui᷒ ⁊ aurib᷒ grauiter audierūt: ⁊ oculos suos cōpresserunt: ne forte videāt ocul͛ ⁊ aurib᷒ audiāt ⁊ corde itelligāt: ⁊ ꝯuertant ⁊ sanē eos. Notū ḡ sit vob̄: qm̄ gētib᷒ missū ē hoc salutare dei: ⁊ ipi audiēt. Et cū hec dixisset: exierūt ab eo iudei mltā hn̄tes iter se q̄stiōem. Mās͛it aūt biennio toto i suo ꝯducto: ⁊ suscipiebat oēs q̄ igrediebāt ad eū: p̄dicās regnū dei: ⁊ docēs: q̄ sūt d̄ dn̄o iesu xp̄o cū omni fiducia sine phibitione.

Explicit liber actuū apl̄orū. Incipit prologus in septem epl̄as canonicas.

NOn ita est ordo apud grecos: q̄ itegre sapiūt fideq; rectā sectāt epl̄aꝝ septē: q̄ canōice nūcupāt: sic̄ i latinis codicib᷒ iuenit: ut q̄a petrus ē pm᷒ i ordie apl̄orū: pme sint ēt ei᷒ epl̄e i ordie ceteraꝝ. Sed sic̄ euāgelistas dudū ad veritatis lineā correximus: ita has p̄po ordini deo iuuāte reddidim᷒. Est.n.pma eaꝝ vna iacobi: due petri: tres ioānis: ⁊ iude vna. Que si sicut ab eis digeste sūt: ita q̄ ab itp̄tib᷒ fidelit͛ i latinum verterēt̄ eloqū: nec ābiguitatem legētib᷒ facerent: nec sermonum sese varietas ipugnaret: illo p̄cipuo loco: ubi de vnitate trinitatis i pma ioannis epl̄a positū legimus: i q̄ etiā ab ifidelib᷒ trāslatorib᷒ mltū erratū eē a fidei veritate cōperim᷒: triū tm̄mō vocabula: hoc ē aq̄ sāguis ⁊ sp̄s i ipa sua editione ponētib᷒: ⁊ p̄ris vbiq; ac sp̄s testioniū omittētib᷒. In q̄ maxie ⁊ fides catholica roboratur: ⁊ p̄ris ⁊ filij ⁊ sp̄s scī vna diuinitatis substātia cōprobat. In ceteris vero epl̄is quātū a nr̄a alioꝝ distet editio: lectoris prudentie derelinq̄. Sed tu virgo xp̄i eustochiū: dum a me impensius scripture veritatē iquiris: meā q̄dāmō senectutē inuidoꝝ dentib᷒ corrodendā exponis: q̄ me falsariū corruptorē q; scārum pnunciant scripturaꝝ. Sed ego in tali opere nec emulorū meorum iuidētiā ptimesco: nec sācte scripture veritatē poscētibus denegabo.

Explicit plog᷒ in septē epl̄as canonicas. Incipit argumētū i easdem.

IAcobus petrus ioannes ⁊ iudas: septē epl̄as ediderūt tā mysticas q̄ succietas ⁊ breues parit͛ ac lōgas: breues i verbis: lōgas i sententijs: ut rarus sit: q̄ nō earū lectiōe cecutiat.

Explicit argumētū i septē epl̄as caonōicas. Incipit argumētū i epl̄am cāonicā beati iacobi apl̄i.

IAcob᷒ apl̄s scm̄ istruit clerum de cultura celestiū p̄ceptorū ⁊ regula catholice obs͛uantie: ⁊ de iuicte patiētie maiestate: ⁊ de reuelatiōe pluriorū: ⁊ de mēdacio magistrorum.

Explicit argumentum. Incipit epl̄a canonica beati Jacobi apl̄i. Capl̄m pmū.

IAcobus dei ⁊ dn̄i nr̄i iesu xp̄i seru᷒: duodecim tribub᷒: q̄ sūt in dispsiōe salutē. Oē gaudiū existiate f̄res mei cū in tētatiōes varias icideritis: sciētes q̄ probatio fidei v͛re patiētiā operat. Patiētia aūt op᷒ pfectū hēat: ut sitis perfecti ⁊ integri i nl̄lo deficiētes. Siqs āt v͛m indiget sapia postulet a deo: q̄ dat oīb᷒ affluent͛ ⁊ nō iproperat: ⁊ dabitur ei. Postulet āt i fide: nihil hesitans. Qui.n.hesitat: sil̄is ē fluctui maris: q̄ a vēto mouet͛ ⁊ circūfertur. Nō ḡ estimet hō ille: q̄ accipiat aliq̄d a dn̄o. Vir duplex aio: icōstans ē i oīb᷒ vijs suis. Glorietur āt frater hūil͛ i exaltatiōe sua: diues āt i hūilitate sua: qm̄ sicut flos feni trāsibit. Exort᷒ ē .n.sol cū ardore ⁊ arefecit fenū: ⁊ flos ei᷒ decidit: ⁊ decor vult᷒ eius d̄perijt. Ita ⁊ diues in itinerib᷒ suis marcescit. Beatus vir qui suffert tentationem: qm̄ cum pbatus fuerit accipiet coronam vite: quā repromisit deus diligētib᷒ se. Nemo cum tentatur dicat: qm̄ a deo tentatur. Deus.n.intentator malorū est. Ipse āt neminem tentat. Vnusq̄sq; vo

tẽtatur a ꝯcupiſcẽtia ſua: abſtractus ⁊ illec
tus. Deĩde ꝯcupiſcẽtia cum cõceperit parit
peccatũ: pccm̃ vero cũ ꝯſumatũ fuerit: gene
rat mortẽ. Nolite itaqꝫ errare fr̃es mei di-
lectiſſimi. Om̃e datũ optimũ ⁊ om̃e donũ pfec
tũ de ſurſũ ẽ deſcendens a pr̃e luminũ: apđ
quẽ ñ ẽ trãſmutatio: nec viciſſitudinis obũ
bratio. Uolũtarie.n. genuit nos verbo veri
tatis: ut ſim⁹ ĩtiũ aliqđ creature eius. Scitꝭ
fr̃es mei dilectiſſimi. Sit ãt om̃is hõ velox ad
audiẽdũ: tardus ãt ad loquẽdũ: ⁊ tard⁹ ad
iram. Ira.n. viri iuſticiã dei ñ opat̃. Prop-
ter qđ abijcientes om̃em imundiciã ⁊ abũdã
tiã malicie ĩ mãſuetudĩe ſuſcipite ĩſitũ vbũ:
qđ põt ſaluare aĩas vr̃as. Eſtote ãt fc̃ores
vbi: ⁊ ñ auditões tm̃: fallẽtes voſmetipſos:
q: ſiqs auditor ẽ vbi ⁊ ñ factor: hic cõpara-
bit viro ꝯſiderãti vultũ natiuitatꝭ ſue in ſpe
culo. Cõſiderauit.n. ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtatim obli
t⁹ ẽ: qualꝭ fuerit. Qui ãt pſpexerit ĩ lege per
fecte libertatꝭ ⁊ pmãſerit ĩ ea ñ auditor obli
uioſus fc̃us: ſꝫ fc̃or opis: hic beat⁹ ĩ fc̃o ſuo
erit. Siqs ãt putat ſe religioſũ ee ñ ĩfrenãs
linguã ſuã: ſed ſeducẽs cor ſuũ: huius vana
ẽ religio. Religio mũda ⁊ ĩmaculata apud
deũ ⁊ patrẽ hec ẽ: viſitare pupillos ⁊ vidu-
as ĩ tribulatiõe eoꝝ: ⁊ ĩmaculatũ ſe cuſto-
dire ab hoc ſeculo.

C.II.

FRatres mei: nolite ĩ pſonaꝝ acceptõe
hr̃e fidem dñi nr̃i ieſu xp̃i gl̃e. Etenim
ſi ĩtroierit ĩ ꝯuẽtũ vr̃m vir aureũ ãnulũ hñs
ĩ veſte candida: ĩtroierit ãt ⁊ paup ĩ ſordido
habitu: ⁊ ĩtẽdatꝭ ĩ eũ: q ĩdut⁹ ẽ veſte pclara:
⁊ dicetꝭ ei: tu ſede hic bñ: paupi ãt dicatis:
tu ſta illic: aut ſede ſub ſcabello pedũ meo-
rũ: nõne iudicatꝭ apud voſmetipſos ⁊ facti
eſtis iudices cogitationum ĩniqrũ? Audite
fr̃es dilectiſſimi. Nõne de⁹ elegit paupes in
hoc mũdo diuites in fide ⁊ hr̃edes regni: qđ
repromiſit deus diligentib⁹ ſe? Uos autem
exhonoraſtis pauperẽ. Nõne diuites p po-
tentiam opp̃imunt vos: ⁊ ipſi trahunt vos
ad iudicia? Nõne ipſi blaſphemãt bonum
nomẽ: qđ ĩuocatũ ẽ ſup vos? Si tñ legẽ pfi
citis regalẽ ſcḋm ſcripturas: diliges proximũ
tuũ ſicut teipſũ: bñ facitis: ſi ãt pſonã acci-
pitis: pccm̃ opamini: redarguti a lege quaſi
trãſgreſſores. Quicũqꝫ ãt totã legẽ ſuauer-
rit: offendat ãt ĩ vno: fc̃s ẽ om̃ium reus. Qui
.n. dixit nõ mechaberis: dixit ⁊ ñ occides.
Q ſi ñ mechaberꝭ: occides autẽ: factus es
trãſgreſſor legꝭ. Sic loqmini ⁊ ſic facite: ſicꝰ
p legẽ libertatis ĩcipiẽtes iudicari. Iudiciũ
.n. ſine mĩa illi q ñ fac̃ mĩam. Superexaltat
ãt mĩa iudicio. Quid pderit fr̃es mei ſi fi-
dẽ qs dicat ſe hr̃e: opa ãt ñ hẽat? Nũqd po-
terit fides ſaluare eũ? Si aũt frater ⁊ ſoror
nudi ſint: ⁊ ĩdigeãt victu q̃tidiano: dicat ãt
aliqs ex vob̃ illꝭ: ite ĩ pace calefacimini ⁊ ſa-
turamini: ñ dederitꝭ ãt eis: q̃ neceſſaria ſũt cõ
pori: qđ pderit? Sic ⁊ fides ſi ñ hẽat opa:
mortua ẽ ĩ ſemetipſa. Sed dicet qs: Tu fi-
dem habes: ⁊ ego opa hẽo. Oſtẽde mihi fi
dẽ tuã ſine opib⁹: ⁊ ego oſtẽdã tibi ex opib⁹
fidẽ meã. Tu credis qm̃ vnuſ ẽ de⁹: bñ facꝭ.
Et demones credũt ⁊ ꝯtremiſcũt. Uis aũt
ſcire o hõ inanis: qm̃ fides ſine opib⁹ ocio-
ſa ẽ? Abraã pr̃ nr̃ nõne ex opib⁹ iuſtificatus
ẽ: offerens iſaac filiũ ſuũ ſup altare? Uides
qm̃ fides cooperabat̃ opibus illius: ⁊ ex o-
perib⁹ fides ꝯſumata eſt? Et ſuppleta ẽ ſcri
ptura dicens: Credidit abraã deo ⁊ reputa
tũ ẽ illi ad iuſtitiã: ⁊ amicus dei appellat⁹ ẽ.
Uidetis qm̃ ex opibus iuſtificatur hõ: ⁊ ñ
ex fide tm̃. Sĩliter ⁊ raab meretrix: nonne
ex operib⁹ iuſtificata ẽ ſuſcipiẽs nuncios et
alia via eijciens? Sicut.n. corp⁹ ſine ſpũ mõ
tuũ ẽ: ita fides ſine operib⁹ mortua eſt.

C.III.

NOlite plures mgr̃i fieri fr̃es mei ſcien
tes qm̃ mai⁹ iudiciũ ſumitis. In mul
tis.n. offendim⁹ om̃es. Siqs ĩ vbo non offen-
dit: hic pfectus ẽ vir. Põt ẽt freno circũdu-
cẽ totũ corp⁹. Si aũt eqs frena in ora mitti-
m⁹ ad ꝯſentiendũ nob̃: om̃e corpus illoꝝ cir
cũferimuſ. Et ecce naues cũ magne ſint ⁊ a
ventis validis minent̃: circũferũt ãt a modi
co gubernaculo: ubi ipet⁹ dirigẽtiſ voluerit.
Ita ⁊ ligua modicũ qdẽ mẽbrũ ẽ: ⁊ magna
exaltat. Ecce quãtus ignis q̃ magnã ſiluã
ĩcẽdit? Et ligua ignis ẽ: vniuerſitas ĩiqtatꝭ.
Ligua ꝯſtituit̃ ĩ mẽbris nr̃is: q maculat to-
tũ corp⁹: ⁊ inflãmat rotã natiuitatꝭ nr̃e inflã
mata a gehẽna. Om̃is.n. natura beſtiaꝝ vo
lucrũ ⁊ ſerpentiũ ẽt ⁊ ceteroꝝ domãt̃ ⁊ do-
mita ſũt natura hũana: liguã autẽ nullus
hoĩuꝫ domare põt. Inq̃etũ malũ plena ve
neno mortifero. In ipſa bñdicim⁹ deũ ⁊ pa
trẽ: ⁊ ĩ ipſa maledicimus hoĩes q ad imagi
nẽ ⁊ ſĩlitudĩem dei facti ſunt. Ex ipſo ore p
cedit bñdictio ⁊ maledictio. Nõ oꝫ fr̃es mei
hec ita fieri. Nũqd fons de eodẽ foramine
emanat dulcẽ ⁊ amarã aquam? Nunquid

pōt fr̄es mei fic⁹ vuas facē: aūt vitis ficus? Sic neqꝫ salsa dulcē pōt facē aquā. Quis sapiēs ⁊ disciplinat⁹ iter vos? Ostēdat ex bōa ꝯuersatiōe opatiōem suā i mansuetudie sapiētie. Q̄ si ꝣelū amaꝝ hētꝭ ⁊ ꝯtētiōes sint i cōdib⁹ vr̄is: nolite gl̄ari ⁊ mēdaces eē aduersus veritatē. Nō ē. n. ista sapiā de sursū descendēs a p̄re luminū: sed terrena aīal' diabolica. Ubi. n. ꝣelus ⁊ ꝯtētio: ibi icōstātia ⁊ ōe op⁹ prauū. Que āt de sursū ē sapiā: p̄mū qdē pudica ē: deide pacifica: modesta suadibil' bōis ꝯsētiēs: plēa mīa ⁊ fructib⁹ bonis iudicās sine simulatiōe. Fruct⁹ āt iustitie in pace seiat: faciētib⁹ pacē.

.IIII.

Unde bella ⁊ lites i vob̄? Nōne ex ꝯcupiscētijs vr̄is: q̄ militāt i mēbris vr̄is? Concupiscitis ⁊ n̄ hētis: occiditꝭ ⁊ ꝣelatis: et n̄ potestis adipisci. Litigatis ⁊ belligeratis: ⁊ n̄ hētis ꝑpt̄ qd̄ n̄ postulatis. Petitꝭ ⁊ nō accipitꝭ: eo ꝙ male petatꝭ: ut i ꝯcupiscētijs vr̄is isumatꝭ. Adulteri: nescitis q2 amicitia hui⁹ mūdi iimica ē dei? Quicūqꝫ g̊ voluerit amic⁹ esse seculi hui⁹: iimic⁹ dei ꝯstituit. An putatꝭ q2 inaniter scriptura dicat: ad iuidiā ꝯcupiscit sp̄s: q̄ hītat in vob̄. Maiorē autē dat gr̄am. Propter qd̄ dicit: De⁹ sup̄bis resistit: humilib⁹ āt dat gr̄am. Subditi g̊ estote deo: resistite āt diabolo: ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo: ⁊ appropiq̄bit vob̄. Emūdate manus pc̄ores ⁊ purificate corda duplices aīo. Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate: risus vr̄ i luctū ꝯuertat: ⁊ gaudiū i merorē. Hūiliamini i ꝯspectu dn̄i: ⁊ exaltabit vos. Nolite detrahere altutrū fr̄es mei. Qui detrahit fratri aut qui iudicat fr̄em suum detrahit legi ⁊ iudicat legem. Si autem iudicas legem: n̄ es factor legꝭ: sꝫ iudex. Unus ē. n. legislator ⁊ iudex: q̄ pōt ꝑdere ⁊ liberare. Tu āt q̄s es q̄ iudicas ꝓximū tuū? Ecce nūc q̄ dicitꝭ: hodie aut crastino ibim⁹ i illaꝫ ciuitatē: ⁊ faciem⁹ ibi q̄dē ānū ⁊ mercabiur ⁊ lucrū faciem⁹: q̄ igratꝭ q̄d erit i crastinuꝫ. Que ē. n. vita vr̄a? Uapor ē ad modicū parēs: ⁊ deiceps exīmiabit ꝓ eo ut dicatis: si dn̄s voluerit ⁊ si vixerim⁹: faciem⁹ hoc aut illud. Nūc āt exultatis i sup̄bijs vr̄is. Ōis exultatio talis maligna ē. Sciēti igit̄ bonū facere ⁊ n̄ faciēti: peccatū ē illi.

.V.

Agite nunc diuites: plorate vlulantes in miserijs vr̄is: que aduenient vobis. diuitie vestre putrefacte sunt: ⁊ vestimenta vr̄a a tineis comesta sūt. Auꝝ ⁊ argētū vr̄ꝫ erugiauit: ⁊ erugo eoꝝ i testioniū vob̄ erit: ⁊ mādücabit carnes vr̄as sicut ignis. Thesauriꝣastꝭ vob̄ iraꝫ i nouissimis dieb⁹. Ecce merces operarioꝝ: q̄ messuerūt regiōes vestras: q̄ fraudata ē a vobis clamat: ⁊ clamō coꝝ i aures dn̄i sabaotht itroiuit. Epulati estꝭ sup̄ t̄ram: ⁊ in luxurijs enutristꝭ corda vr̄a. In die occisiōis adduxistꝭ ⁊ occidistꝭ iustum: ⁊ n̄ restitit vobis. Patiētes igit̄ estote fr̄es usqꝫ ad aduentum dn̄i. Ecce agricola expectat p̄ciosū fructū t̄re patienter ferēs: donec accipiat tēporaneū ⁊ serotinū. Patiētes igr̄ estote ⁊ vos ⁊ ꝯfirmate cōda vr̄a: q̄m aduēt⁹ dn̄i appropiq̄bit. Nolite igemiscere fr̄es i altutrū: ut nō iudicemini. Ecce iudex ante ianuā assistit. Exemplum accipite fr̄es exitus mali ⁊ lōganimitatꝭ ⁊ laboris ⁊ patientie ꝓphetas: q̄ locuti sūt i noīe dn̄i. Ecce beatificam⁹ eos: q̄ sustinuerūt. Sufferētiaꝫ iob audistis: ⁊ finē dn̄i vidistꝭ: q̄m mīficors ē dn̄s et mīsator. Ante oīa āt fr̄es mei nolite iurare: neqꝫ ꝑ celū nꝫ ꝑ terraꝫ neqꝫ aliud qd̄cūqꝫ iuramētū. Sit āt s̄mo vr̄: est est: nō nō: ut nō sub iudicio decidatꝭ. Tristat̄ autē aliq̄s vr̄m: oret eq̄ aīo et psallat. Infirmat̄ q̄s i vobis: inducat pb̄ros eccl'e et orent sup̄ eū: vngētes eū oleo in noīe dn̄i. Et oratio fidei saluabit ifirmū: et alleuiabit eū dn̄s: et si i pc̄cis sit remittent̄ ei. Cōfitemini g̊ alterutruꝫ pc̄ca vr̄a: ⁊ ora te ꝓ iuicē: ut saluemini. Mltum. n. valet dep̄catio iusti assidua. Helias hō erat silis nobis passibil': ⁊ oratione orauit: ut n̄ plueret sup̄ terram: ⁊ non pluit ānos tres ⁊ menses sex. Et rursū orauit: ⁊ celū dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructū suū. Fr̄es mei: siq̄s ex vobis errauerit a veritate ⁊ ꝯuerterit q̄s eū: scire oꝫ: q̄m q̄ ꝯuerti fecerit pc̄orem ab errore vie sue: saluabit aīam ei⁹ a morte: ⁊ opit m'titudieꝫ pc̄coꝝ.

Explicit ep'la beati iacobi apl'i. Sequit̄ argumētū i ep'lam beati petri primā.

Discip'los saluatoris iuicti toto orbe diffusos peregrinos in hoc seculo mōstrat: ⁊ p̄terite vite penitere suadet: ⁊ i nouā vitā ꝓficē tota cū solicitudie exhortat̄ simō petr⁹ fili⁹ ioānis ꝓuicie galilee vico bethsaida frater andree apostoli.

Explicit argumētū. Incipit epl'a beati petri apostoli prima. Capitulū pmum.

PEtrus apostolus iesu xpi: electi aduēis disp sionis pōti galatie cappa docie asie ꝛ bithynie ſm p̄ sciam dei p̄ris i scificatōez sp̄s i obediētiā ꝛ asp̄siōez sāguis iesu xpi: gr̄a vobis ꝛ pax m̄ltiplicet. Bn̄dictus de⁹ ꝛ pater dn̄i nr̄i iesu xpi: q̄ ſm miam suā magnā regenerauit nos in spē vi uā p resurrectiōem iesu xpi ex mortuis in hereditatē icorruptibilē ꝛ icōtamiatā ꝛ im marcessibilē ꝯseruatā i cel' i vobis: q̄ i vir tute dei custodimini p fidē i salutē paratā reuelari in tp̄e nouissimo. In q̄ exultabitis modicū nc̄ si oꝫ ꝯtristari in varijs tentatio nib⁹: ut pbatio v̄re fidei m̄lto p̄ciosior sit au ro: qd̄ p ignē pbat: iueniat' in laudē ꝛ gl'am ꝛ honorē in reuelatiōe iesu xpi: quē cū nō videritis diligit. In quē nc̄ qꝫ non vidētes creditis: credētes āt exultabitis leticia ienar rabili ꝛ glorificata reportātes finē fidei v̄re salutē aīarū v̄rarū. De q̄ salute exq̄sierūt atꝫ scrutati sūt pphete: q̄ de futura i vob' gr̄a p phetauerūt: scrutātes i qd̄ uel i quale tēp⁹ significaret i eis sp̄s xpi p̄nūciās eas q̄ i xpo sūt passiōes ꝛ posteriores gl'as: quib⁹ reue latū ē: q̄r nō sibimetipsis: vob' āt mīstrabāt ea q̄ nūc nūciata sūt vobis per eos: q̄ euan geliçauerūt vobis sp̄u sc̄o misso de celo: i quē desiderāt āgeli ꝓspicē: ppt' qd̄ succicti lū bos mētis v̄re sobrij perfecti sperate in eā: q̄ offert vobis gr̄am i reuelatiōem iesu xpi: q̄ si filij obediētie: nō ꝯfigurati p̄orib⁹ igrātie v̄re desiderijs: sed ſm eū q̄ vocauit vos scꝫ: ut ꝛ ipsi in oī ꝯuersatiōe sc̄i sitis: q̄m scrip tū ē: sancti eritis: q̄m ego sc̄s sum. Et si pa trem iuocatis eū: q̄ sine acceptōe p̄sonarū iudicat ſm vnuscuiusqꝫ op⁹: i tiore icolat⁹ v̄ri tp̄e ꝯuersamini. Scientes q̄ nō corrup tibilibus auro uel argēto redempti estis de vana v̄ra ꝯuersatione pat'ne traditiōis: sed p̄cioso sāguie: q̄si agni imaculati xpi ꝛ icō taminati: p̄cogniti q̄dem ante mūdi ꝯstitu tōem: manifestati āt nouissimis tp̄ib⁹ ppt' vos: q̄ per ipsū fideles estis in deo: q̄ suscita uit eū a mortuis: ꝛ dedit ei gl'am: ut fides v̄ra ꝛ spes eēt i deo. Aīas v̄ras castificātes i obediētia caritati: i fraternitatis amore: sim plici ex corde iuicē diligite attēti⁹: renati nō ex seie corruptibili: sed icorruptibili p v̄bū dei viui ꝛ p̄manētis i eternū: q̄r ois caro ut fenū: ꝛ ois gl'a ei⁹ tāq̄ flos feni. Exaruit fe nū ꝛ flos ei⁹ ꝺcidit: v̄bū āt dn̄i mā̄et i et'nū. Hoc ē āt v̄bū qd̄ euāgeliçatū ē i vos.

II.

DEponētes igit' oēm maliciā ꝛ oēm do lum ꝛ simulatiōes ꝛ inidias ꝛ oēs de tractatiōes: sic mō geniti īfātes rōnabiles ꝛ sine dolo lac ꝯcupiscite: ut in eo crescati i sa lutē: si tn̄ gustati: q̄m dulcis ē dn̄s. Ad quē accedētes lapidē viuū ab hoib⁹ q̄dē reproba tū: a deo āt electū ꝛ honōificatū: ꝛ ipsi tāq̄ lapides viui sup̄edificamini domos sp̄ua les i sacerdotiū sc̄m: offerētes spiritales ho stias acceptabiles deo p iesū xpm. Propter qd̄ ꝯtinet scriptura: Ecce pono in syon lapi dē sūmū angularē pbatū electū p̄ciosū: ꝛ q̄ crediderit in eum n̄ ꝯfūdet. Uob' igit' honor credentib⁹: n̄ credētib⁹ āt lapis: quē reproba uerūt edificātes: hic fc̄s ē i caput āguli: ꝛ la pis offēsiōis ꝛ petra scādali: his q̄ offēdūt v̄bo: nec credūt i quo ꝛ positi sūt. Uos aūt genus electum: regale sacerdotiū: gēs sācta ppl's acq̄sitiōis: ut v̄tutes ānūcietis ei⁹: q̄ de tenebris vos vocauit i āmirabile lumē suū: q̄ aliq̄n n̄ ppl's dei: nc̄ āt ppl's dei: q̄ n̄ ꝯsecu ti miam: nūc aūt miam ꝯsecuti. Carissimi: obsecro vos tanq̄ aduenas ꝛ peregrinos ab stinere vos a carnalib⁹ desiderijs: q̄ militāt aduersus aīam: ꝯuersatiōem v̄ram it' gētes hn̄tes bonā: ut in eo q̄ detractāt de vob' tā q̄ de malefactorib⁹: ex bonis opibus vos ꝯsiderātes: glorificēt deū i die visitatiōis. Subiecti igit' estote oī hūane creature ppter deū: siue regi q̄si p̄cellenti: siue ducib⁹ tanq̄ ab eo missis ad vindictā malefactoꝝ lau dem v̄o bonorum. Quia sic ē volūtas dei: ut bn̄ faciētes obmutescē faciati iprudētiū hoium ignorātiam. Quasi liberi: ꝛ n̄ quasi velamen hn̄tes malitie libertatē: sꝫ sic s'ui dei. Oēs honorate: fraternitatē diligite. Deū timete: regē honōificate. Serui subditi esto te i oī timore dn̄is: n̄ tm̄ bonis ꝛ modestis: sed etiam discolis. Hec ē.n. gr̄a: si ppter dei ꝯsciam sustinet q̄s tristitias patiens iiuste. Que.n.ē gr̄a: si peccātes ꝛ colaphiçati suf fertis. Sꝫ si bn̄faciētes patiēt' sustinetis: hec ē gr̄a apd̄ deū. In hoc.n. vocati estis: q̄a ꝛ xp̄s passus ē p nob': vobis relinq̄ns exēplum: ut sequamini vestigia eius. Qui pecc̄m nō fecit

nec iuēt᷑ ē dol' i ore ei'. Qui cū maledicēt᷑: nō maledicebat cū pateŕ ñ cōminabat᷑. Tradebat āt iudicāti se iiuste. Qui pcca nr̄a ipe ptulit i cōpōe suo sup lignū: ut pccis mōtui iustitie viuam': cui' liuore sanati estͥ. Eratͥ .n. sic oues errātes: sed ꝯuersi estͥ nūc ad pastorē ꝛ epm aiarum vr̄arū.

C.III.

Simil̄r ꝛ mľieres subdite sint virͥ suis: ut ꝛ siq̄ ñ credūt v̄bo p mulierū ꝯuersatiōez sine v̄bo lucrifiant: ꝯsiderātes in timore scāz ꝯuersatōez vr̄az. Quarū sit ñ extrisec' capillatura: aut circūdatio auri aut idumenti vestimētorū cult': sed q̄ abscōdit' ē cordis hō i icorruptibilitate q̄eti ꝛ modesti sp̄s: q̄ ē i ꝯspectu dei locuplex. Sic .n. aliq̄n ꝛ scē mľieres sperātes i deo ornabant se subiecte ꝓpiis virͥ: sic sara obediebat abrae dn̄m eū vocās: cui' estͥ filie bn̄facietes: ꝛ nō ptimētes ullā pturbatōez. Uiri siliter cohabitātes ɓm sciētiā: q̄si ifirmiori vasculo muliebri ipartientes honorē taq̄ʒ cohēdib' grē vite: ut ñ ipediātur orōes vr̄e. In fide autez ōes vnanimes cōpatiētes fraternitatͥ amatores mi̅icordes modesti hūiles: ñ reddentes malū ꝓ malo: nec maledictū ꝓ maledicto: sed ecōtrario bn̄dicētes: qꝛ i hoc vocati estͥ: ut bn̄dictiōez hēditate possideatͥ. Qui .n. vult vitam diligē: ꝛ dies videre bonos: coerceat linguam suam a malo: ꝛ labia ei' ne loquāt᷑ dolum. Declinet āt a malo ꝛ faciat bonum: iquirat pacem ꝛ sequat᷑ eā: quia oculi dn̄i sup iustos: ꝛ aures ei' i p̄ces eorū vultus āt dn̄i sup faciētes mala. Et q̄s ē qui vobis noceat: si boni emulatores fueritis? Sed ꝛ siq̄d patimini ꝓpter iusticiam beati. Timorem āt eorū ne timueritͥ: ut ñ cōturbemini. Dn̄m āt xp̄m scificate in cordibus vr̄is: parati sēp ad satisfactōem ōi poscenti vos rōem de ea: q̄ in vob̄ ē spe: sed cū modestia ꝛ tiore ꝯsciam hn̄tes bonā: ut i eo q̄ detrahūt ð vob̄ ꝯfūdāt᷑: q̄ calūniāt᷑ vr̄az bonā i xp̄o ꝯuersationem. Melius ē .n. ut bn̄facientes: si volūtas dei velit pati: q̄ malefacientes: qꝛ ꝛ xp̄s semel ꝓ pccis nr̄is mortu' ē iustus ꝓ iniustis: ut nos offerret deo: mortificatos q̄dem carne: viuificatos āt spū. In q̄ ꝛ his q̄ i carcere erant spu veniēs p̄dicauit: q̄ increduli fuerāt aliq̄n: q̄n expectabāt dei patientiam in dieb' noe: cum fabricaretur arca: in q̄ pauci .i. octo aie salue facte sunt p aquā. Qꝛ ꝛ vos nūc silis forme saluos fac̄ baptisma: non carnis depositio sordiū: sed ꝯscie bōe itrogatio i deū p resurrectōez iesu xp̄i a mortuis: q̄ ē i dextera dei: deglutiens mōtē: ut vite eterne hēdes efficēmur: ꝓfect' i celū subiectͥ sibi āgeľ ꝛ ptatib' ꝛ v̄tutib'.

C.IIII.

Christo igr̄ passo i carne ꝛ vos eadē cogitatiōe armamini: qꝛ q̄ passus ē i carne desiyt a pccis: ut ñ iā desideriys hoiuz: sʒ volūtati dei: qd̄ ꝛliquū ē i carne viuat tp̄is. Sufficit .n. p̄teritū tp̄s ad volūtatē gētium ꝯsūmādā his: q̄ ābulauerūt i luxuriys desideriys vinolētiys cōmessatiōib' potatiōib' ebrietatibus ꝛ illicitͥ idolorū cultib'. In q̄ āmirant᷑ ñ ꝯcurrētib' vob̄ i eādē luxurie cofusiōem blasphemantes: q̄ reddēt rōem ei: q̄ parat' ē iudicare viuos ꝛ mortuos. Propt᷑ hoc .n. et mortuis euāgelizatū ē: ut iudicēt᷑ q̄dem ɓm hoies in carne: viuāt āt ɓm deū i spu. Oium āt finis appropiquabit. Estote itaq̄ʒ prudētes ꝛ vigilate i orōnib': āte oia āt mutuā i vobismetipsis caritatē ꝯtinuaz hn̄tes: qꝛ caritas operit mľtitudiem pccorū. Hospitales iuicē sine murmuratiōe. Unusq̄sq̄ʒ sicut accepit grām: i alterutrū illā amistrātes: sicut bōi dispēsatores mľtifōmis grē dei. Siq̄s loq̄t q̄si ɓmones dei. Siquis mistrat tanq̄ʒ ex v̄tute quā āmistrat de': ut i ōib' honorificet᷑ de' p iesū xp̄m: cui ē glā ꝛ imperium in secula seclorum amen. Carissimi: nolite peregrinari i feruore: q̄ ad tentationez vob̄ sit: q̄si noui aliq̄d vobis ꝯtigat: sed cōicātes xp̄i passiōib' gaudete: ut ꝛ i reuelatōe glē ei' gaudeatͥ exultātes. Si exprobramini i noie xp̄i: beati eritis: q̄m qd̄ ē honoris glē ꝛ v̄tutͥ dei: ꝛ q̄ ē ei' sp̄s sup vos requiescit. Nēo āt vr̄m patiat᷑ q̄si hōicida aut fur aut maledicus aut alienorū appetitor. Si āt ut xp̄ianus: ñ erubescat: glorificet āt deum in isto noie: q̄m temp' ē: ut icipiat iudiciū a domo dei. Si aūt p̄mū a nob̄: q̄s finis eorū: q̄ ñ credūt dei euāgelio? Et si iust' q̄dē vir saluabit: ipi' ꝛ pccor: ubi parebūt? Itaq̄ʒ ꝛ hi q̄ patiūt ɓm voluntatē dei: fideli creatori cōmēdent aias suas i bn̄factͥ.

C.V.

Seniores ḡ q̄ i vob̄ sūt: obsecro cōsenior ꝛ testis xp̄i passionū: q̄ ꝛ eius q̄ i futuro reuelanda ē glē cōicator. Pascite q̄ i vob̄ ē gregē dei: puidētes ñ coacte: sed spōtanee secundum deum: neq̄ʒ turpis lucri grā: sed volūtarie: neq̄ʒ ut dn̄antes i cleris: sʒ fōma

facti gregis ex aĩo: ⁊ cũ apparuerit pꝛiceps pastoꝝ percipietis imarcescibilẽ gl'e coronam. Siliter adolescentes subditi estote senioꝛib᷒. Oẽs.n.iuicẽ hũilitatẽ isinuate: q̃a dñs supbis resistit: hũilib᷒ ãt dat grãm. Humiliamĩi igr̃ sub potẽti mãu dei: ut vos exaltet i tp̃e visitatiõis: õem sollicitudiem vr̃az pijciẽtes i eũ: qm̃ ipsi cura ẽ de vob̃. Sobrij estote ⁊ vigilate: q2 advsari᷒ vr̃ diabol᷒ tãq̃ leo rugiens circuit: q̃rẽs quẽ deuoꝛet: cui resistite foꝛtes in fide: sciẽtes eãdẽ passiões ei: que i mũdo ẽ vr̃e fratnitati fieri. De᷒ ãt oĩs grẽ: q̃ vocauit nos i eterná suã gl'am in xp̃o iesu modicũ passos: ipe pficiet cõfirmabit solidabitq3. Ipsi gl'a ⁊ iperiũ i secl'a secl'oꝝ amen. Per siluanũ fidelẽ frẽm vob̃: ut arbitroꝛ: breuiter scripsi: obsecrans ⁊ ꝯtestans hanc cẽ verã grãm dei i q̃ stat̃. Salutat vos eccl'a: q̃ ẽ i babylõe collecta: ⁊ marc᷒ fili᷒ meus. Salutate inuicẽ i osculo sc̃o. Gr̃a vobis oĩb᷒: q̃ estis i xp̃o iesu amen.

Explicit epl'a beati petri apl'i pma. Incipit argumẽtũ i epl'am secundam.

SJmõ petr᷒ p fidẽ huic mũdo sapiẽtes mõtuos cẽ declarat: eisdẽq3 pietatis quãta sit magnitudo: luce ipa clarius manifestat.

Explicit argumẽtũ. Incipit epl'a secũda beati petri apl'i. Capitulũ pmum.

SJmon petrus seru᷒ apl's iesu xp̃i: his q̃ coeq̃lem nobiscum soꝛtiti sũt fidẽ i iusticia dei nr̃i ⁊ saluatoꝛis iesu xp̃i: gr̃a vob̃ ⁊ pax adipleat i cognitiõe dei ⁊ xp̃i iesu dñi nr̃i. Quõ oĩa nobis diuine v̾tut̃ sue: q̃ ad vitã ⁊ pietatẽ dõata st̃ p cognitiõem eius: q̃ vocauit nos ꝓpa gl'a ⁊ virtute: p quam maxima ⁊ p̃ciosa nobis ꝓmissa dõauit: ut p hoc efficiamini diuine ꝯsoꝛtes nature: fugiẽtes ei᷒: que i mũdo est ꝯcupiscẽtie coꝛruptiõem. Uos ãt curã õem subiferẽtes mĩstrate i fide vr̃a virtutẽ: i virtute autẽ ãt sciam: in scĩa ãt abstinentiaz: i abstinẽtia ãt patiẽtiam: i patientia ãt pietatẽ: i pietate ãt amoꝛẽ fratnitatis: i amoꝛe ãt fratnitatis caritatẽ. Hec.n.si vobiscũ assint ⁊ superẽt: nõ vacuos nec sine fructu vos constituent in dñi nr̃i iesu xp̃i cognitõe. Cui.n.ñ p̃sto st̃ hec: cec᷒ ẽ ⁊ manu tẽtãs obliuiõez accipiẽs purgatiõis veteꝝ suoꝝ delictoꝛum. Quapp̃ter frẽs mag' satagite: ut p bõa opa certã vr̃am vocationem et electionez faciat̃. Hec .n. faciẽtes ñ peccabit̃ aliq̃ñ. Sic.n.abũdãter mĩstrabit vob̃ itroit᷒ i et̃nũ regnũ dñi et saluatoꝛ̃ nr̃i iesu xp̃i. Propt̃ qd̃ vos icipiã sẽp cõmonẽ de his: ⁊ q̃dẽ sciẽtes ⁊ ꝯfirmatos vos i pñti veritate. Justũ ãt arbitroꝛ: q̃ diu sũ i hoc tabernaculo suscitare vos i cõmonitõe: cert᷒ q̃ velox ẽ depositio tabernaculi mei: s3 q̃ ⁊ dñs nr̃ iesus xp̃s significauit mihi. Dabo autem opã ⁊ freq̃nter hr̃e vos p᷒ obitũ meũ: ut hoꝝ oĩu3 mẽoꝛiã faciatis. Nõ.n. idoctas fabl'as secuti notã fecim᷒ vobis dñi nr̃i iesu xp̃i virtutẽ ⁊ p̃sciam: s3 speculatõres fc̃i illi᷒ magnitudis. Accipiẽs.n.a deo p̃re honoꝛẽ ⁊ gl'a voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gl'a: hic ẽ fili᷒ meus dilect᷒ i q̃ mihi complacui: ipsũ audite. Et hãc vocẽ nos audiuimus ð celo allatã: cũ essemus cũ ipso i mõte sc̃o. Et hẽmus firmioꝛẽ ꝓpheticũ sermonẽ: cui bñfacit̃ attendẽtes: q̃si lucerne lucẽti i caliginoso loco: donec dies elucescat: ⁊ lucifer oꝛiat̃ i coꝛdibus vr̃is; hoc pmum itelligẽtes: q̃ oĩs ꝓphetia scripture ꝓpa intp̃retatione ñ fit. Nõ.n.volũtate hũana allata ẽ aliq̃ñ ꝓphetia: s3 spũ sc̃o inspirati locuti sũt sãcti dei hoies. .II.

FUerũt v̾o et pseudo ꝓphete in pplo: sicut et i vobis erũt mgr̃i mẽdaces: q̃ itroducẽt sectas pditõis: et eũ q̃ emit eos deu3 negãt: supducẽtes sibi celerẽ pditionem. Et mlti sequẽt eoꝛum luxurias: per q̃s via veritat̃ blasphemabitur: et in auaritia fict̃ v̾bis ð uobis negociabũt. Quibus iudiciũ iã oli3 ñ cessat: et pditio eoꝝ non dõmitat. Si.n. de᷒ angelis peccãtib᷒ ñ pepcit: sed rudẽtibus iferni detractos i tartaꝝ tradidit cruciãdos i iudiciũ reseruari: et oꝛigiali mũdo ñ pepcit: s3 octauũ noe iustitie pconem custodiuit diluuiũ mũdo ipioꝝ iducẽs ⁊ ciuitates sodomoꝝ et gomoꝛꝛeoꝝ i cinerem redigens euersiõe dãnauit: exẽplũ eoꝝ: qui ipie acturi sũt ponẽs: et iustũ loth oppssũ a nefandoꝝ iiuria ac luxuriosa cõuersatiõe eripuit. Aspectu.n.et auditu iust᷒ erat habitãs apud eos: q̃ de die i diẽ aĩam iustã iniq̃s operib᷒ cruciabãt. Nouit deus pios de temptatiõe eripere: iniq̃s v̾o i diẽ iudicij reseruare cruciãdos. Magis aũt eos q̃ p᷒ carnem in

ↄcupiscētia imūditie ambulāt: dn̄atiōemq3
ↄtēnūt: audaces sibi placētes sectas n̄ metu
unt īroducē blasphemātes. Ubi āgeli forti
tudie ⁊ uirtute cū sint maiores: n̄ portāt ad
uersū se execrabile iudiciū. Hi vō uelut irrō
nabilia pecora naturaliter ī captōez ⁊ ī per
niciē ī his: que igrāt blasphemantes in cor
ruptiōe sua pibūt: pcipiētes mercedē iiusti
tie. Uoluptatē existiantes dici delitias coi-
qnatiōis ⁊ macule delitijs affluētes ī cōui-
uijs suis luxuriantes uobiscū: oclos hn̄tes
plēos adulterij ⁊ incessabil' delicti: pellicien
tes aīas instabiles: cor exercitatū ī auaricia
hn̄tes: maledictiōis filij: dēliquētes rectam
uiā errauerūt secuti uiā balaan ex bosor: q̄
mercedem iniquitatꝭ amauit: correptionez
vō habuit sue uesanie. Subiugale mutum
aīal in hoīs voce loquēs: phibuit pphete ī-
sipientiam. Hi sūt fōtes sine aqua ⁊ nebule
turbinib' exagitate: quib' caligo tenebrarū
reseruat. Supbia. n. uāitatꝭ loquētes: pelli-
ciūt ī desiderijs carnis luxurie eos: q̄ paulu
lū effugiūt: q̄ ī errore ↄuersati libertatē illis
pmittentes: cū ipsi serui sint corruptionis.
A q̄. n. quis supat' ē: hui' ⁊ seru' ē. Si. n. re-
fugiētes coīqnatōes mūdi ī cognitōe dn̄i nr̄i
⁊ saluatoris iesu xp̄i: his rursus iplicati su-
perāt: facta st̄ eis posteriora detiora priorib'.
Meli'. n. erat ill' n̄ cog̃scere viā iustitie: q̄ p'
agnitōem retrorsū ↄuerti ab eo: qd̄ ill' tradi
tū ē sācto mādato. Cōtigit. n. eis illud veri
puerbij: Canis reuersus ad suū vomitum:
⁊ sus lota ī uolutabro luti.

C. III.

Hanc ecce vobis carissimi secūdā scri
bo eplām: ī qb' viam excito ī cōmōi
tōem syncerā mētem: ut mēores sitꝭ eorū: q̄
pdixi verborꝝ a sāctꝭ pphetꝭ ⁊ aplorꝝ vrorꝝ
pceptorū dn̄i ⁊ saluatorꝭ. Hoc pmū sciētes:
q̄ veniēt a nouissimis dieb' ī deceptōe illu
sores iuxta ppas ↄcupiscentias ābulātes: di
centes: Ubi est pmissio aut aduēt' ei'? Ex q̄
. n. pres dormiēt: oīa sic pseuerāt ab initio
creature. Latet. n. eos hoc volentes: q̄ celi
erāt prius ⁊ terra de aqua ⁊ p aquā ↄsistens
dei verbo: p q̄ ille tūc mūdus aqua iundat'
perijt. Celi āt qui nūc sūt ⁊ t̄ra eodē verbo
repositi sūt igni seruati ī diem iudicij: ⁊ per
ditōis ipiorū hoīum. Unū uero hoc n̄ late
at uos carissimi: q2 un' dies apud dn̄m: sic
mille anni: ⁊ mille anni sicut dies un'. Non
tardat dn̄s pmissiōem suā: sic quidā existi-
mant: s3 patient' agit ppt' uos: nolēs aliq̄s
perire: s3 oēs ad pn̄iaz reuerti. Adueniet āt
dies dn̄i ut fur: ī q̄ celi mag̃ ipetu trāsiēt: ele
mēta uero calōe soluēt: terra āt ⁊ que ī ipa
sūt opa exurēt. Cum hec igit' oīa dissoluen-
da sint: quales o3 vos eē ī sāctis ↄuersatiōi
bus ⁊ pietatib' expectātes ⁊ pperātes ī ad-
uentum diei dn̄i: p quē celi ardētes soluent'
⁊ elemēta ignis ardore tabescent? Nouos
vero celos ⁊ nouā t̄ram ⁊ pmissa ipsi' expec
tamus: ī quib' iustitia hītat. Propt' qd̄ caris
simi hec expectantes: satagite imaculati ⁊ ī
uiolati ei iueniri ī pace ⁊ dn̄i nr̄i iesu xp̄i lō
ganimitatem salutē arbitramini: sic ⁊ caris
simus frat' nr̄ paulus ƒm datam sibi sapiaz
scripsit uobis: sicut ⁊ ī oīb' eplīs: loquens ī
eis de his: ī quib' sūt quedā difficilia itellec
tu: que idocti ⁊ istabiles deprauāt: sicut et
ceteras scripturas: ad suā ipsorꝝ pditōem.
Uos igr̄ fr̄es psciētes custodite: ne isipiētiū
errore traducti excidatis a ppria firmitate.
Crescite vō ī grā ⁊ ī cognitōe dn̄i nr̄i ⁊ salua
toris iesu xp̄i. Ipsi glā ⁊ nūc ⁊ in diem eter
nitatis amen.

Explicit epl'a bt̄i petri apl'i secūda. Incipit
argumētū ī epl'ā bt̄i ioānis apl'i pmā.

Rationē verbi ⁊ q̄ de' ipse sit ca-
ritas māifestat ⁊ susurrōes fr̄3:
nec deū scire: nec pios fieri pos-
se: eo usq3 differat: ut esse com
probet hoīcidas: eo q̄ odium sit iterfectio
nis occasio.

Incipit epl'a beati ioānis
apl'i prima. Capl'm pmū.

Quod fuit ab initio
qd̄ audiuim': qd̄ vidimus
oculis nr̄is: qd̄ pspexim':
⁊ man' nr̄e ↄtrectauerunt
de verbo vite: ⁊ vita ma-
nifestata ē: ⁊ vidim' ⁊ testāur ⁊ ānūciamus
vobis vitā et̄nā: q̄ erat apud patrē: ⁊ appa-
ruit nobis. Qd̄ uidim' ⁊ audiuim' ānūcia
am' uobis: ut ⁊ vos societatē hēatꝭ nobiscū:
⁊ societas nr̄a sit cū p̄re ⁊ cum filio ei' iesu
christo. Et hec scribimus vobis ut gaudea
tis ⁊ gaudiū vr̄m sit plenū. Et hec ē annū-
ciatio: quā audiuim' ab eo: ⁊ ānūciam' vob

qm̄ de⁹ lux ē ⁊ tenebre ī eo n̄ sūt ulle. Si dixe-
rim⁹ : qm̄ societatē hēm⁹ cū eo: ⁊ i tenebris
ambulaꝫ⁹: mētimur: ⁊ vitatē n̄ facim⁹. Si
āt i luce ābulam⁹: sicut ⁊ ipse ē i luce societa
tem hēmus adinuicem : ⁊ sanguis iesu xp̄i
filij eius emūdat nos ab ōi pc̄cō. Si dixeri-
m⁹: qm̄ pc̄cm nō hēmus: ipsi nos seducim⁹
⁊ veritas in nobis nō ē. Si ꝯfiteamur pc̄cā
nr̄a: fidelis ē ⁊ iust⁹: ut remittat nobis pc̄cā
nr̄a : ⁊ emūdet nos ab ōi iniq̄tate. Si dixe-
rim⁹: qm̄ n̄ peccauim⁹: mēdacē facim⁹ euꝫ: ⁊
verbū eius n̄ ē in nobis.

.II.

Filioli mei: hec scribo uob: ut n̄ pecce-
tis. Sed ⁊ siq̄s peccauerit: aduocatum
hēm⁹ apd̄ p̄rem iesū xp̄ꝫ iustū. Et ipse ē ꝓpi
tiatio ꝑ pc̄cis nr̄is: n̄ ꝑ nr̄is āt tm̄: sed ēt pro
toti⁹ mūdi. Et i hoc scim⁹: qm̄ cognouimus
eū: si mādata ei⁹ obseruem⁹. Qui dic̄ se nos
se eū ⁊ mādata ei⁹ n̄ custodit: mēdax ē: ⁊ in
hoc veritas n̄ ē. Qui āt seruat v̄bū ei⁹: vere
in hoc caritas dei ꝑfecta ē. In hoc scimus:
qm̄ i ipso sum⁹. Qui dicit se i xp̄o manere:
dꝫ sic̄ ille ābulauit: ⁊ ipse ambulare. Caris-
simi: n̄ mandatum nouū scribo vob: sꝫ mā
datum vetus: qd̄ habuistis ab īitio. Man-
datum vetus ē v̄bum qd̄ audistis. Iterum
mandatū nouū scribo vob: qd̄ veꝝ est ⁊ in
ipso ⁊ in vobis: q2 tenebre trāsieūt: ⁊ veꝝ lu
men iā lucet. Qui dicit se in luce eē ⁊ f̄rem
suū odit: i tenebris ē usq꞉ adhuc. Qui dili-
git f̄rem suū: i luīe manet ⁊ scādalū i eo n̄ ē.
Qui aūt odit f̄rem suū i tenebris ē: ⁊ i tene-
bris ābulat : ⁊ nescit q̄ eat: q2 tenebre obce-
cauerūt oc̄los ei⁹. Scribo vob filioli: qm̄ re
mittūt vob pc̄cā ꝓpt̄ nomē ei⁹. Scribo vob
p̄res: qm̄ cōguistꝭ eum: q̄ ab initio ē. Scribo
vob adolescētes : qm̄ vicistꝭ malignū. Scri-
bo vob īfantes: qm̄ cōguistis p̄rem. Scribo
vobis iuuenes : qm̄ fortes estꝭ: ⁊ v̄bum dei
manet i vobis: ⁊ vicistis malignū. Nolite di
ligere mundum: nꝫ ea q̄ i mundo sūt. Siq̄s
diligit mūdū: n̄ ē caritas p̄ris in eo. Qm̄ ōe
qd̄ ē i mūdo: ꝯcupiscētia carnis ē : ⁊ ꝯcupi
scētia oc̄loꝝ: ⁊ sup̄bia vite q̄ n̄ ē ex p̄re: sꝫ ex
mundo ē. Et mundus transit ⁊ ꝯcupiscētia
ei⁹. Qui āt facit volūtatem dei: manet i et̄-
num. Filioli: nouissima hora ē. Et sicut au-
distis: q2 ātixp̄s venit: nūc ātixp̄i multi facti
sunt. Unde scim⁹: q2 nouissima hora ē. Ex
nobis ꝓdierunt : sed n̄ erāt ex nobis. Nam
si fuissēt ex nobis: ꝑmāsissēt utiq꞉ nobiscū.

Sed ut manifesti sint: qm̄ n̄ sūt ōes ex nob.
Sed uos vnctiōem hētis a sc̄o: ⁊ nostꝭ oia.
Nō scripsi uobis: q̄si ignorātib⁹ v̄itatē: sꝫ q̄si
sciētib⁹ eā: ⁊ qm̄ ōe mēdaciū ex veritate n̄ ē.
Quis ē mēdax: nisi is q̄ negat: qm̄ iesus nō
ē xp̄s? Hic ē ātixp̄s: q̄ negat p̄rem ⁊ filium.
Omnis q̄ negat filium: nec p̄rem hꝫ: q̄ ꝯfite
tur filium: ⁊ patrem hꝫ. Uos qd̄ audistꝭ ab
initio: i vobis ꝑmaneat: q2 si i uobis ꝑman
serit qd̄ audistis ab initio: ⁊ uos i filio ⁊ pa
tre manebitꝭ. Et hec ē repromissio: quā ipe
pollicitus est nobis vitā eternā. Hec scripsi
vobis de his: q̄ seducūt vos. Et vos vnctio
nē : quā accepistis ab eo maneat in vobis.
Et n̄ neceē habetꝭ: ut aliq̄s doceat vos: sꝫ sic̄
vnctio ei⁹ docet uos de oīb⁹. Et veꝝ ē: ⁊ n̄ ē
mendaciū. Et sic̄ docuit uos manete i eo:
Et nc̄ filioli māete i eo: ut cū apparuerit ha
beam⁹ fiduciā: ⁊ n̄ ꝯfūdamur ab eo i aduen
tu ei⁹. Si scitꝭ qm̄ iust⁹ ē: scitote qm̄ ⁊ ois q̄
facit iustitiā ex ipso nat⁹ ē.

.III.

Videte qualē caritateꝫ dedit nobis p̄r:
ut filij dei noīemur ⁊ simus. Propt̄ hoc
mūdus n̄ nouit nos: q2 n̄ nouit eū. Carissi-
mi nc̄ filij dei sum⁹: ⁊ nōdū apparuit qd̄ eri
m⁹. Scim⁹ qm̄ cum apparuerit: sil̄es ei eri
m⁹: qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Et ois q̄ hꝫ hāc
spem in eo: sc̄ificat se: sicut ⁊ ille sc̄s ē. Ois q̄
facit pc̄cm: ⁊ iniq̄tatem facit. Et pc̄cm ē iniq̄
tas. Et scitis q2 ille apparuit: ut pc̄cā tolle
ret: ⁊ pc̄cm in eo n̄ ē. Ois q̄ i eo māet n̄ pec
cat. Et ois q̄ peccat n̄ uidit eum: nec coḡuit
eū. Filioli: nēo vos seducat. Qui facit iusti
tiam iust⁹ ē: sic̄ ⁊ ille iustus ē. Qui facit pc̄cꝫ
ex diabolo ē: qm̄ ab īitio diabol⁹ peccat. In
hoc apparuit fili⁹ dei: ut dissoluat opera di
aboli. Ois q̄ nat⁹ ē ex deo pc̄cm n̄ facit: qm̄
semē ipsi⁹ i eo manet ⁊ n̄ pōt peccare: qm̄ ex
deo nat⁹ ē. In hoc manifesti sūt filij dei ⁊ fi
lij diaboli. Ois qui non ē iust⁹ n̄ ē ex deo: ⁊
qui n̄ diligit f̄rem suū. Qm̄ hec ē annuntia
tio: quā audistꝭ ab īitio: ut diligamꝰ alterutrū.
Nō sicut cayn: qui ex maligno erat: ⁊ occi-
dit f̄rem suū. Et ꝓpt̄ quid occidit eū? Qm̄
opa ei⁹ maligna erant: f̄ris āt ei⁹ iusta. Noli
te mirari f̄res: si odit vos mūd⁹. Nos scim⁹
qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā: qm̄ dili
gimus f̄res. Qui n̄ diligit māet i morte. Ois
qui odit fratrem suū homicida ē. Et scitis
qm̄ ois hōicida n̄ hꝫ vitam et̄nam in se ma
nentē. In hoc coḡuim⁹ caritatē dei: qm̄ ille

aīam suā ꝓ nobis posuit: et nos debemus
ꝓ frībus aīas ponere. Qui habuerit substā
tiā huiꝰ mundi: et uiderit frēm suum neces-
se hrē: et clauserit viscera sua ab eo: quō ca
ritas dei māet ī eo. Filioli mei: ñ diligamus
verbo neqꝫ lingua: sed ope et veritate. In
hoc cognoscimus qm̄ ex vitate sumus: et ī
ꝯspectu eius suadebimꝰ cōda nr̄a. Qm̄ si re
ꝓhēderit nos cor nr̄m: maior ē deus corde
nr̄o et nouit oīa. Carissimi si cor nr̄m ñ rep
hēderit nos: fiduciā hēmꝰ ad deum: ⁊ q̇cq̇d
petierīꝫ accipeꝫ ab eo: qm̄ mādata eiꝰ custo
dimꝰ: ⁊ ea q̄ sūt placita corā eo facimus. Et
hoc ē mādatū eius: ut credamus ī noīe filiȷ̄
eius iesu xp̄i: ⁊ diligamus alťutrū: sic̄ dedit
mādatū nobis. Et qui seruat mādata eius
ī illo māet ⁊ ip̄e ī eo. Et ī hoc scimꝰ: qm̄ ma
net ī nobis ď spū: quē dedit nobis.

¶ .IIII.

RArissimi: nolite oī spūi credē: sed ꝓ-
bate spūs si ex deo sint: qm̄ mlťi pseu-
do ꝓphete exierūt in mūdū. In hoc cog̊scit
sp̄s dei. Oīs spūs q̇ ꝯfitet iesū xp̄ꝫ in carne
venisse ex deo ē. Et oīs sp̄s q̇ soluit iesuꝫ: ex
deo ñ ē: ⁊ hic ē ātixp̄s: ď q̊ audistī: qm̄ venit
⁊ nūc iā ī mūdo est. Uos ex deo estī filioli et
vicistis eum: qm̄ maior ē q̇ ī vobis ē q̄ꝫ q̇ in
mūdo. Ipsi ď mūdo sūt: iō de mūdo loquū
tur: ⁊ mūdus eos audit. Nos ex deo sumꝰ.
Qui nouit deū audit nos: q̇ ñ ē ex deo nō
audit nos. In hoc cog̊scimꝰ spm̄ vitatī ⁊ spꝫ
erroris. Carissimi diligamꝰ nos inuicē: qꝛ ca
ritas ex deo ē. Et oīs q̇ diligit ex deo natus
ē: ⁊ cog̊scit deum. Qui non diligit: non no-
uit deum: qm̄ deus caritas ē. In hoc appa-
ruit caritas dei in nobis: qm̄ filium suū vni
genitū misit deꝰ ī mūdum: ut uiuamꝰ p eū.
In hoc ē caritas: nos q̄si ñ dilexerīꝫ deū: sꝫ
qm̄ ipse prior dilexit nos: ⁊ misit filiū suuꝫ
ꝓpitiatōem ꝓ pccīs nr̄is. Carissimi: si deus
dilexit nos: ⁊ nos debeꝫ altutrū diligē. De
um nemo uidit vnq̄. Si diligamꝰ īuicē: deꝰ
ī nobis māet: ⁊ caritas eiꝰ ī nobis ꝑfecta ē.
In hoc cognoscimꝰ: qm̄ in eo manemus: et
ipse ī nobis: qm̄ de spū sc̄o suo dedit nobis.
Et nos uidimus ⁊ testificamur: qm̄ pr̄ mi
sit filiū suum saluatorē mūdi. Quisq̄s ꝯfes
sus fuerit: qm̄ iesus est filius dei: deꝰ ī eo ma
net ⁊ ipse in deo. Et nos cognouimus ⁊ cre
didimus caritati: quam hꝫ deus in nobis.
Deus caritas ē ⁊ q̇ manet ī caritate in deo
manet ⁊ deus in eo. In hoc ꝑfecta ē caritas
dei nobiscū: ut fiduciā hēamus ī die iudicȷ̄:
qꝛ sic̄ ille ē: ⁊ nos sumꝰ ī hoc mūdo. Tior ñ
est ī caritate: sꝫ ꝑfecta caritas foras mittit
tiorē: qm̄ tior penā hꝫ. Qui āt timet nō est
ꝑfectus ī caritate. Nos ḡ diligamus deum:
qm̄ deus ṗor dilexit nos. Siq̄s dixerit qm̄
diligo deū ⁊ frēm suū oderit: m̄dax ē. Qui
.n. ñ diligit frēm suū quē uidet: deū quē nō
uidet quō pōt diligē? Et hoc mādatū hēmꝰ
a deo: ut q̇ diligit deū: diligat ⁊ frēm suum.

¶ .V.

OMnis qui credit qm̄ iesus ē xp̄us ex
deo natus ē. Et oīs qui diligit eū q̇ ge
nuit: diligit ⁊ eū: qui natꝰ ē ex eo. In hoc co
gnoscimus: qm̄ diligimus natos dei: cū ď ū
diligamus: ⁊ mandata eius faciamus. Hec
ē .n. caritas dei: ut mādata eius custodiamꝰ
⁊ mādata eius grauia ñ sūt. Qm̄ ōe qȯ na
tū ē ex deo uicit mūdū: ⁊ hec ē uictoria q̄ ui
cit mūdū fides nr̄a. Quis ē āt qui uicit mū
dū: nisi qui credit qm̄ iesus ē filius dei? Hic
ē q̇ uenit ꝑ aquā ⁊ sāguiem iesus xp̄s. Non
ī aq̄ solū: sꝫ ī aq̄ et sāguie. Et sp̄s ē q̇ testifica
tur: qm̄ xp̄s ē vitas. Qm̄ tres sūt q̇ testimo
niū dant in celo: pr̄ v̇bū et sp̄s sc̄s: et hi tres
unū sūt. Et tres sūt q̇ testioniū dāt ī ťra: sp̄s
aq̄ et sāguis: et tres unū sūt. Si testionium
hoīum accipimus: testionium dei maius
est. Qm̄ hoc est testioniū dei: quod maius
ē: qm̄ testificatus ē de filio suo. Qui credit
ī filiū dei: hꝫ testioniū dei in se. Qui ñ cre-
dit filio: mēdacē facit eū: qꝛ ñ credit ī testio-
nio: qȯ testificatus est deus de filio suo. Et
hoc ē testioniū: qm̄ uitā eternā dedit nobis
deus: et hec uita ī filio eius ē. Qui hꝫ filiuꝫ
dei: hꝫ uitaꝫ: q̇ ñ hꝫ filiū dei: uitā ñ hꝫ. Hec
scribo uobis: ut sciatī: qm̄ uitā hētī etnā: q̇
creditī in noīe filȷ̄ dei. Et hec ē fiducia qua
hēmus ad deū: qꝛ qȯcūqꝫ petierimus ſm
uolūtatē eius audit nos. Et scimus: qꝛ au-
dit nos q̇cquid petierimus. Scimus: qm̄
hēmus petitiōes: q̄s postulamꝰ ab eo. Qui
scit frēm suuꝫ peccare pcc̄m ñ ad mortē: pe-
tat et dabiť ei uita peccāti nō ad mortē. Est
peccatū ad mortem: ñ ꝓ illo dico: ut roget
quis. Oīs iniquitas peccatū ē: ⁊ ē peccatuꝫ
ad mortem. Scimus: qꝛ oīs qui natus ē ex
deo ñ peccat: sed generatio dei cōseruat eū:
⁊ malignus nō tanget eū. Scimꝰ quoniā ex
deo sumꝰ: ⁊ mūdus totꝰ ī maligno positꝰ ē.
Et scimꝰ quoniā filiꝰ dei uenit ⁊ dedit nob̄
sensū: ut cog̊scamꝰ uerū deū: ⁊ simꝰ in uero

filio eius. Hic ē verus deus: ⁊ vita eťna. Filioli custodite uos a simulacris.

Explicit epl'a bťi ioānis apl'i prima. Incipit argumētū i epl'am eiusdē secūdam.

VSq3adeo ad sāctā feminā scribit: ut,eādē dn̄am n̄ dubitet l'ris appellaī: eiusdēq3 filijs testioniū: q͛ abulēt i v'itate p̄hibet.

Explicit argumētū. Incipit epl'a bťi ioānis apostoli secunda. Capl'm. I.

SEnior: electe dn̄e ⁊ natis ei⁹: q̊s ego diligo i v'itate: ⁊ nō ego solus: sed ⁊ ōes q̄ cog̊uerūt v'itatē: ,ppt̄ v'itatez: q̄ p̄manet in vobis: ⁊ vobiscū erit i etnū. Sit vobis cū gr̄a mia pax a deo p̄re: ⁊ a xp̄o iesu filio p̄ris i v'itate ⁊ caritate. Gauisus sū valde: qm̄ inueni de filijs tuis ābulātes i v'itate: sic̄ mādatū accepim⁹ a p̄re. Et nūc rogo te dn̄a nō tanq̄ mādatū nouū scribēs t̄: s3 qd̄ habuim⁹ ab initio: ut diligam⁹ alterutrū. Et hec ē caritas: ut ambulem⁹ s̄m mādata ei⁹. Hoc.n.ē mādatū: ut queādmodū audistis ab initio i eo ābuletis: qm̄ mlt̄i seductores exieȓt i mundū: q̄ n̄ ɔfitēt iesū xp̄m venisse i carnē. Hic ē seductor ⁊ antixp̄s. Uidete vosmetipsos ne p̄datis q̄ operati estis: s3 ut mercedez plenā accipiatis. Ois q̄ p̄cedit ⁊ n̄ p̄mācet i doctna xp̄i: deū n̄ h3. Qui p̄mācet i doctna: hic patrem ⁊ filium habet. Siq̄s venit ad vos et hāc dctnā n̄ affert: nolite recipe eū i domū: nec aue ei dixeritis. Qui.n.dicit illi aue: cōicat operib⁹ ei⁹ malignis. Ecce p̄dixi vobis: ut i diē dn̄i n̄ ɔfūdamini. Plura h̄ns vobis scribē: nolui p̄ chartā ⁊ atramentū. Spero .n. me futuꝝ apud vos: ⁊ os ad os loq̄: ut gaudiū vr̄m plenū sit. Salutant te filij sororis tue electe.

Explicit epl'a beati ioānis apl'i secūda. Incipit argumētū i epl'am eiusdē t̄tiam.

GAium pietatis cā̄ extollit: atq3 ut i ipsa pietate mācat exhortat: diotrepem ipietatis ⁊ sup̄bie cā obiurgat: demetrio aūt bonum testioniū p̄hibet cum fratrib⁹ vniuersis.

Explicit argumentū. Incipit epl'a beati ioannis apostoli tertia. Capl'm. I.

SEnior gaio carissimo: quē ego diligo i v'itate. Carissime d̄ ōib⁹ oratiōez facio p̄ sp̄ē te igrēdi ⁊ valē: sic̄ p̄spere agit aīa tua. Gauisus sū valde venientib⁹ f̄rib⁹ ⁊ testioniū p̄hibētib⁹ veritati tue: sicut tu i veritate ābulas. Maiorē hoꝝ nō hēo gr̄am: q͛ ut audiā filios meos i v'itate ābulare. Carissime: fidelit̄ facis q̄cq̄d op̄aris i f̄res: ⁊ hoc i p̄egrios: q̄ testioniū rddiderūt caritati tue i ɔspectu eccl'e: q̊s bn̄facies deducens digne deo. Pro noīe.n.ei⁹ ,p̄fecti sūt: nihil accipiētes a gentilibus. Nos ḡ debem⁹ suscipe huiusmodi: ut coop̄atores sim⁹ v'itatis. Scripsissem forsitan eccl'e: sed is q̄ amat primatū gerere in eis diotrepes n̄ recipit nos. Propter hoc: si venero cōmoneā ei⁹ op̄a q̄ facit: v'bis malignis garriēs i nos. Et q̄si non ei ista sufficiat: neq3 ipse suscipit f̄res: ⁊ eos q̄ suscipiūt ,p̄hibet: ⁊ d̄ eccl'a eycit. Carissime: noli imitari malū: sed qd̄ bonū ē. Qui bn̄ facit ex deo ē: q̄ male facit n̄ videt deū. Demetrio testionium reddit̄ ab ōib⁹ ⁊ ab ipsa veritate: sed ⁊ nos testioniū p̄hibemus: et nosti qm̄ testionium nr̄m veꝝ ē. Mlt̄a habui vobis scribē: sed nolui p̄ atramtū ⁊ calamū scribē t̄. Spero āt ,ptin⁹ te vidē: ⁊ os ad os loq̄mur. Pax t̄. Salutāt te āici. Saluta tu amicos noīatim.

Explicit epl'a bťi ioānis apl'i t̄tia. Incipit argumētū i epl'am beati iude apl'i.

IUdas apl's: f̄res d̄ corruptorib⁹ vie veritatis ita iformat: ut illicitū eē dissertet de sub iugo semel erutos seruitutis: denuo op̄ā suā officijs nouare seruilib⁹.

Explicit argumētū. Incipit epl'a bťi iude apl'i. Capitulū p̄mum.

IUdas iesu christi s̄u⁹ frater aūt iacobi: his q̄ sūt i deo p̄re dilectis in xp̄o iesu ɔseruatis ⁊ vocatis. Misericordia vob̄ ⁊ pax ⁊ cari

tas adipleat. Carissimi oēm solicitudinem faciēs scribēdi vobis de cōi via salute neces se habui scribere vobis: depcās supcertari semel tradite sācte fidei. Subitroierūt.n.qdā hoies: q oli scripti sūt i hoc iudiciū ipy: dni nri grām trāsferētes i luxuriā: ⁊ solum dnatorē ⁊ dnm nrm iesū xpm negātes. Cōmonē āt uos uolo sciētes semel oia: qm iesus ppl'm de tra egypti saluās: secundo eos q n crediderūt pdidit. Angelos vo q n seruauerūt suū pricipatū: sed dereliqrūt suuz domiciliū: i iudiciū magni dei vincul' etnis sub caligine reseruauit. Sic sodoma et gomorra ⁊ finitime ciuitates sili mō exfornicate: ⁊ abeūtes p' carnē alterā: fci sūt exemplū ignis etni penā sustinētes. Siliter ⁊ hi carnē qdem maculant: dnatiōem āt spnūt: maiestatē aūt blasphemāt. Cū michael archāgel' cū diabolo disputās altcaret d moysi corpore: n ē ausus iudiciū iferre blasphemie: sed dixit: Imperet t de'. Hi āt qcūqz q dē igrant blasphemāt: qcūqz āt naturaliter tāq muta aialia norūt: i his corrūpūt. Ue illis: q in via cain abierūt: ⁊ errore balaam mercede effusi sūt: ⁊ i ꝯtradictōe chore abierūt. Hi sūt i epulis suis macule ꝯuiuantes: sine timore semetipsos pascētes: nubes sine aq: q a vētis circūferūt: arbores autūnales ifructuose bis mortue eradicate fluctus feri maris despumātes suas ꝯfusiōes sidera errantia: qbus pcella tenebrarū seruata ē in eternū. Prophetauit aūt ⁊ d his septim' ab adā enoch dicēs: Ecce venit dns i sāctis milib' suis facē iudiciū ꝯtra ōes: ⁊ arguere ōes ipios d ōib' opib' ipietatl eoz: qb' ipie egeīt: ⁊ d ōib' duris: q locuti sūt ꝯtra deuz pccores impij. Hi sī murmuratores qrulosi fm desideria sua ābulātes: ⁊ os eoz loqt supbiā: mirātes psōas qstus cā. Uos āt carissimi memores estote vboz q pdicta sunt ab aplis dni nri iesu xpi: q dicebāt vob: qm i nouissimis tpib' veniēt illusores fm desiderīa sua ābulātes i ipietatib'. Hi sūt: q segregāt semetipsos aiales spm nō hntes. Uos āt carissimi supedificātes vosmetipos scissime nre fidei: i spu sācto orātes vosmetipos i dilectiōe dei seruate: expectātes miam dni nri iesu xpi i vitā etnaz. Et hos qdē arguite iudicatos: illos vo saluate de igne rapiētes. Alijs āt miseremini i tiore: odiētes ⁊ eā: q carnalis ē: maculatā tunicā. Ei āt q potēs ē uos ꝯseruare sine peccato: ⁊ ꝯstituē āte conspectū gl'e sue imaculatos i exultatiōe i aduentu dni nri iesu xpi: soli deo saluatori nro p iesū xpm dnm nrm gl'a magnificētia iperiū ⁊ ptas āte oia secula: ⁊ nūc ⁊ i oia secl'a seculorum amen.

Explicit epl'a beati iude apl'i. Incipit plog' i apocalypsim beati ioannis apl'i.

OMnes q pie volūt viuere i xpo: sicut ait apl's: psecutōem patient: iuxta illud: Fili accedēs ad fuitutē dei sta i tiore: ⁊ ppara aiaz tuā ad tētatiōem. Tētatio nāqz ē vita hois sup trā. Ne āt fideles deficiāt i his: ꝯsolat eos dns atz ꝯfirmat dicēs: Uobiscū sū usqz ad ꝯsūmatiōem seculi: ⁊ noli te timē pusillus grex. Proptea vidēs de' pi tribulatōes: qs passura erat eccl'a ab apl'is fūdata supra petrā xpz: ut minus timeatur: disposuit vna cū filio ⁊ spu sācto eas reuelare. Reuelauit āt tota tnitas xpo fm hūanitatē. Xps vo ioāni p āgelū. Ioānes eccl'e d q reuelatiōe hūc librū cōposuit. Unde et liber iste apocalypsis dr .i. reuelatio: qr hic ꝯtinēt: q deus reuelauit ioanni ⁊ ioānes ecclesie: quāta scilz eccl'a passa sit in tpe primitiuo ⁊ nūc patiat: ⁊ nouissime tpib' ātixpi passura sit: qn tanta erit tbulatio: ut si fieri pōt ēt moueāt electi. Et q p his ⁊ nūc ⁊ in futuro pmia sit susceptura: ut qs denūciata supplicia terrent: pmissa pmia letificēt. Iō iste liber iter reliqs scriptas noui testamēti pphetie noie censet: q alijs ē excellētior prophetijs. Sicut.n. nouuz testm pstat veteri euāgeliū legi: ita hec pphetia pphetijs veteris testi: qr d xpo ⁊ eccl'a magna ex pte iā adipleta sacia denunciat. Uel ēt iō: qr cū alijs vnipharia: isti triphariā data ē pphetia simul: scilz ptito ⁊ pnti ⁊ futuro. Ad cuius ꝯfirmādā auctoritatē occurrit ēt auctoritas mittētis deferētl ⁊ accipiētis. Mittētl scilz tnitatl: ⁊ deferētl scilz āgeli: ⁊ accipiētl scilicet ioānis. Cū āt ioāni hec i visiōe fuerunt reuelata: ⁊ sint tria genera visionum: sub q genere ꝯtineat vidēdū ē. Uisio.n. alia corporalis: qn videlz corporalibus ocul' aliqd videm'. Alia spalis seu imaginaria: cū videlicet dormiētes uel vigilātes imagies rez cernimus: qbus aliqd significat: sicut uidit pharao spicas: ⁊ moyses rubum ardere: ille

dõmiẽs: iste vigilans. Alia itellectualis: qñ
videlʒ spu s͡co reuelãte itellectui mẽtis veri-
tatẽ mysterioꝝ: sic ẽ captiuꝰ: quõ uidit ioã-
nes: q̃ i hoc libro referũt. Nõ. n. figuras tm̃
spu uidit: sʒ ⁊ eaꝝ significata mẽte itellexit.
Uidit ãt ioãnes ⁊ scripsit i pathmos insula
relegatꝰ a domitiano i exilio p̃ncipe ipyssi-
mo. Hac. n. ad scribẽdũ cõpellẽte cã: qꝛ dũ
exul teneret a domitiano i pathmos isula:
i ecclĳs q̃bꝰ p̃erat mlta pullularũt atqꝫ ino
leuerũt vicia atqꝫ diuerse hẽses. Erãt. n. qui
dã hẽtici ibi dicẽtes xp̃ʒ ñ fuisse ãte mariã:
qꝛ tp̃aliter de ea natꝰ erat: q̊s ioãnes i p̃nci-
pio euangelĳ sui redarguit dicens: In p̃nci-
pio erat v̱bũ. Et i hoc libro cũ dic: alpha ⁊
o. i. p̃ncipiũ ⁊ finis. Dicebãt ẽt q̃dã ecclãm
põdẽ tribulatiõum ãte finẽ seculi desiturã:
⁊ ꝓ laboẽ ñ p̃miũ eternũ susceptura. Hoꝝ
g̃ errores volẽs destruẽ ioãnes: oñdit xp̃m
p̃ncipium eẽ ⁊ finem. Uñ isaias: Ante me
ñ ẽ formatꝰ deꝰ: ⁊ pꝰ me ñ erit. Et ecclãm ꝑ
exercitiũ tribulationũ non desinẽ: sʒ ꝑficẽ:
⁊ ꝓ his brauium eternum recipe. Scribit
ãt ioãnes septẽ ecclĳs asie ⁊ eaꝝ septẽ ep̃is
õ p̃dictis istruẽs: ⁊ ꝑ eã totã generalẽ ecclã
docens. Est itaqꝫ materia ioãnis i hoc ope
status sp̃aliter asiane eccle: necñ ⁊ totiꝰ v̱iõ
lʒ q̃ i p̃nti patiat ⁊ i futuro recepta sit. Intẽ
tio v̱o eiꝰ ẽ monẽ ad patiẽtiã q̃ suãda ẽ: tuʒ
qꝛ breuis labor: tũ qꝛ p̃miũ magnũ. Modꝰ
tractãdi talꝰ: p̃mo p̃mittit ꝓlogũ ⁊ salutatio
nẽ: ubi reddit auditores benignos ⁊ atten-
tos: q̃ p̃misso accedit ad narratõem. Ante
narratõem v̱o oñdit xp̃m eẽ ab eterno sine
p̃ncipio ⁊ fine. Inducẽs ip̃m loq̃ntẽ: Ego sũ
alpha ⁊ o. i. p̃ncipiũ ⁊ finis. Postea accedẽs
ad narratõem distiguit septẽ visiões: q̃bus
termiat iste liber ꝯsumat. Premittit ãt ꝓlo
gũ dicẽs: Apocalypsis iesu xp̃i: subaudis hec
ẽ: sicut i alĳs visio isaie hec ẽ: ⁊ parabole sa
lomonis.

Itẽ aliꝰ ꝓlogus i apocalypsim.

Ioãnes ap̃ls ⁊ euãgelista a xp̃o electꝰ
atqꝫ dilectꝰ: i tãto amõe dilectõis vbe
rior hitꝰ ẽ: ut i cẽa supra pectꝰ eiꝰ ĩcũbẽt
⁊ ad crucẽ astãti soli m̃rẽʒ ꝓpaʒ cõmẽdasſʒ:
ut quẽ nubẽ volẽtẽ ad ãplexũ v̱ginitati asci
uerat: ipi ẽt custodiẽdã virgiem tradidissʒ.
Hic itaqꝫ cũ ꝓpter v̱bũ dei ⁊ testioniũ iesu
xp̃i i pathmos insulã sortiret exiliũ: illic ab
eodẽ apocalypsis p̃ostẽsa describit: ut sicut
i p̃ncipio canonis. i. libri genesceos: icorrupti
bile p̃ncipiũ p̃notat: ita ẽt icorruptibil finis
ꝑ v̱giẽʒ i apocalypsi reddẽt dicẽt: Ego suʒ
alpha ⁊ o: iitiũ ⁊ finis. Hic ẽ ioãnes: q̃ sciẽs
superuenisse sibi diẽ egressiõis de corpore:
ꝯuocatꝭ i ephesso discipulꝭ descẽdit i defossũ
sepulture sue locũ: orationeqꝫ cõpleta red-
didit sp̃m: tã a dolore mortis factus extra
neus: q̃ a corruptiõe carnis noscit alienus.
Cuiꝰ tñ scripture dispositio uel libri ordina
tio a nobis ꝑ singula ñ expõit: ut nesciẽtibꝰ
iq̃rẽdi desideriũ collocet: ⁊ querẽtibꝰ labo
ris fructꝰ ⁊ deo magisterĳ doctrĩa suet.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumẽtũ.

Apocalypsis ioãnis tot hʒ sacramẽ
ta q̃t verba. Paꝝ dixi: ⁊ ꝓ merito
volumis: laus ois iferior ẽ. In v̱bis
singulꝭ multiplices latẽt itelligẽtie.

Incipit liber apocalypsis beati
ioannis ap̃li. Capitulũ p̃mũ.

Apocalypsis iesu
xp̃i: quã dedit illi deꝰ palã
facere suis suis: q̃ oʒ fieri
cito: ⁊ significauit mittẽs
ꝑ angelũ suuʒ suo suo ioã
ni: q̃ testioniũ p̱hibuit v̱bo dei ⁊ testioniuʒ
iesu xp̃i: q̃cũqꝫ uidit. Beatꝰ q̃ legit ⁊ q̃ audit
v̱ba ꝓphetie huiꝰ: ⁊ seruat ea q̃ i ea scripta
sũt. Tp̃s. n. ꝓpe ẽ. Ioãnes septẽ ecclĳs q̃ sũt i
asia. G̃ra vobis ⁊ pax ab eo: q̃ ẽ ⁊ q̃ erat ⁊ q̃
v̱enturꝰ ẽ: ⁊ a septẽ spiritibꝰ: q̃ in ꝯspc̃u thro-
ni eiꝰ sũt: ⁊ a iesu xp̃o: qui ẽ testis fidelꝭ p̃mo
gẽitus mortuoꝝ ⁊ priceps regũ t̃re: qui di-
lexit nos ⁊ lauit nos a pc̃cis n̈ris i sãguine
suo: ⁊ fecit nos r̃gnũ ⁊ sacerdotes deo et p̃ri
suo: Ipsi glã ⁊ iperiũ in secla secloꝝ amen.
Ecce venit cuʒ nubibꝰ et videbit eũ ois ocu
lus: et qui eũ pupugẽrt. Et plãgẽt se sup eũ
ões tribꝰ terre: ẽt amẽ. Ego sũ alpha et o: p̃ri
cipiũ et finis: dic dñs deus qui est et q̃ erat
et q̃ v̱enturus est õipotẽs. Ego ioannes frat
vester et particeps in tribulatiõe et regno

⁊ patiētia i xp̄o iesu: fui i insula q̄ appellat pathmos: ꝓpt̄ v̄bū dei ⁊ testioniū iesu. Fui i sp̄u i dn̄ica die. Et audiui p⁹ me vocē magnā tāq̄ tube dicētis: Qđ uides scribe i libro: ⁊ mitte septē eccl'ijs: q̄ sūt i asia epheso ⁊ smyrne ⁊ pergamo ⁊ thiatyre ⁊ sardis et philadelphie ⁊ laodicie. Et ꝯuersus suꝫ: ut viderē vocē q̄ loq̄bat mecū. Et ꝯuersus uidi septē cādelabra aurea: ⁊ i medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ silēm filio hoīs vestitū podere: ⁊ p̄cictū ad mamillas ȝona aurea. Caput āt ei⁹ ⁊ capilli erāt cādidi tanq̄ lana alba ⁊ tāq̄ nix. Et oculi ei⁹ velut flāma ignis: ⁊ pedes ei⁹ silēs auricalcho: sicut i camino ardēti. Et vox illi⁹ tanq̄ vox aq̄rū m̄ltarū ⁊ hēbat i dextera sua stellas septē. Et de ore ei⁹ gladi⁹ utraq̄ p̄te acut⁹ exibat: ⁊ facieꝫ ei⁹ sicut sol lucet i v̄tute sua. Et cum vidissēꝫ eum: cecidi ad pedes ei⁹ tanq̄ mortuus. Et posuit dexteram suam sup̄ me dicens: Noli timē. Ego sū p̄mus ⁊ nouissim⁹ ⁊ viuus ⁊ fui mortuus: ⁊ ecce sum viuens in secula seculoꝝ: ⁊ hēo claues mort̄ ⁊ inferni. Scribe ḡ q̄ vidisti ⁊ q̄ sunt: ⁊ q̄ oꝫ fieri p⁹ hec. Sacramētū septē stellaꝝ: q̄s uidisti i dexťa mea ⁊ septē cādelabra aurea. Septē stelle angeli sūt septē eccl'arū: ⁊ cādelabra septē: septem eccl'e sunt.

.II.

Et angelo ephesi eccl'e scribe. Hec dic̄ q̄ tenet septē stellas i dextera sua q̄ ābulat i medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ. Scio opa tua ⁊ laborē ⁊ patiētiā tuā: ⁊ q̄ ñ potes sustinere malos. Et tētasti eos q̄ se dicūt ap̄los eē ⁊ ñ sunt: ⁊ iuenisti eos mēdaces. Et patiētiā hēs: ⁊ sustinuisti ꝓpter nomē meū: ⁊ ñ defecisti. Sꝫ hēo aduersum te q̄ caritatē tuā p̄mā reliq̄sti. Mēor esto itaꝫ unde excider̄ ⁊ age p̄n̄iaꝫ: ⁊ prima opa fac. Sin āt: venio tibi ⁊ mouebo cādelabrū tuum de loco suo: nisi p̄n̄iam egeris. Sꝫ hoc hēs: q̄ odisti fc̄a nicholaitaꝝ: q̄ ⁊ ego odi. Qui hꝫ aurē audiat q̄d sp̄us dicat eccl'ijs. Uicēti dabo edē ď ligno uite: qđ ē i paradiso dei mei. Et angelo smyrne eccl'e scribe: Hec dic̄ p̄m⁹ ⁊ nouissimus: q̄ fuit mortuus ⁊ uiuit. Scio tribulatiōem tuā ⁊ paup̄tatē tuā: sed diues es ⁊ blasphemar̄ ab his qui se dicūt iudeos eē ⁊ ñ sunt: sꝫ sūt synagoga sathane. Nihil hoꝝ timeas: q̄ passurus es. Ecce missurus ē diabolus aliquos ex uob̄ in carcerem: ut tentemini: ⁊ habebit̄ tribulatōem diebus decem. Esto fidelis usq̄ ad mortē: ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui hꝫ aurē audiat q̄d sp̄s dicat eccl'ijs. Qui vicerit ñ ledet a morte secūda. Et angelo pergami eccl'e scribe. Hec dic̄: q̄ hꝫ rūpheā ex utraq̄ p̄te acutā: Scio ubi h̄itas: ubi sedes ē sathane: ⁊ tenes nomē meū ⁊ ñ negasti fidē meā. Et i dieb⁹ ill' antiphas testis me⁹ fidel': q̄ occisus ē apud vos: ubi sathanas h̄itat. Sed hēo aduersus te pauca: q̄ habes illic tenētes doctinā balaan: q̄ docebat balac mittere scādalū corā filijs isrl' edē ⁊ fornicari: ita habes ⁊ tu tenētes doctinā nicholaitaꝝ. Silit̄ p̄n̄iam age: si quo min⁹ veiā t̄ cito: ⁊ pugnabo cū illis i gladio oris mei. Qui hꝫ aureꝫ audiat q̄d sp̄us dicat eccl'ijs. Uicēti dabo manna abscōditū: ⁊ dabo illi calculū cādidū: ⁊ i calculo nomen nouum scriptuꝫ: qđ nēo scit: nisi q̄ accipit. Et angelo thiatyre ecclesie scribe: Hec dic̄ filius dei: q̄ hꝫ oclos tā q̄ flāmā ignis: ⁊ pedes ei⁹ silēs auricalcho. Noui opa tua ⁊ fidē ⁊ caritatē ⁊ misteriuꝫ ⁊ patiētiā tuā: ⁊ opa tua nouissima plura p̄oribus. Sꝫ hēo aduersus te pauca: q̄ permittis mulierem ieȝabel: q̄ se dic̄ ꝓphetem docē ⁊ seducē s̄uos meos fornicari ⁊ mādu care de idolatid̄. Et dedi illi tp̄s: ut p̄n̄iam agēt: ⁊ ñ vult penitē a fōnicatōne sua. Ecce ego mitto eā i lectū: ⁊ q̄ mechāt cū ea: in tribulatōe maxima erunt: nisi p̄n̄iam ab operib⁹ suis egerint: ⁊ filios ei⁹ iťficiā i morteꝫ: ⁊ sciēt ōes eccl'e: q̄ ego sū scrutans renes et corda: ⁊ dabo vnicuiq̄ v̄īm s̄m opera sua. Uobis āt dico ⁊ ceteris: q̄ thiatyre est̄: q̄cūq̄ ñ h̄nt doctrinā hāc: ⁊ q̄ ñ coḡuerūt altitudinem sathane: quēadmodū dicūt: non mittā sup̄ vos aliud pōdus. Tñ id qđ hēt̄ tenete doec veniā. Et q̄ vicerit ⁊ custodierit usq̄ i finē opa mea: dabo illi p̄tatē sup̄ gentes: ⁊ reget eas i v̄ga ferrea: ⁊ tāq̄ vas figuli ꝯfringēt: sic̄ ⁊ ego accepi a p̄re meo: ⁊ dabo illi stellā matutinā. Qui hꝫ aurē audiat q̄d sp̄s dicat eccl'ijs.

.III.

Et angelo eccl'e sardis scribe. Hec dic̄ q̄ hꝫ septē sp̄s dei ⁊ septē stellas: Scio opa tua: q̄ nomē hēs q̄ viuas ⁊ mortu⁹ es. Esto vigilans: ⁊ confirma ceťa: q̄ moritura erant. Non. n. inuenio opera tua plena coram deo meo. In mente ḡ habe q̄lit̄ acceperis ⁊ audieris ⁊ serua ⁊ p̄n̄iaꝫ age. Si ergo non vigilaueris: veniam ad te tanq̄ fur: et

nesciēs q̄ hora veniā ad te. Sed hēs pauca noīa i sardis: q̄ n̄ iqnauerūt vestimēta sua: ⁊ ābulabūt mecū i albis: qꝛ digni sūt. Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis: ⁊ n̄ dlebo nomē eiꝰ de libro vite: ⁊ ꝯfitebor nomē eiꝰ corā pr̄e meo ⁊ corā angelis eiꝰ. Qui hꝫ aurē audiat qd sp̄s dicat eccl'ijs. Et āgelo philadelphie eccl'e scribe. Hec dicit sāctus ⁊ verus: q̄ hꝫ claueꝫ dauid: q̄ apit ⁊ nēo claudit: claudit ⁊ nēo apit. Scio opa tua. Ecce dedi corā te ostiū aptū: qd nēo pōt claudē: qꝛ modicā hēs virtutē: ⁊ seruasti verbū meū: ⁊ n̄ negasti nomen meū. Ecce dabo ð synagoga sathane: q̄ dicūt se iudeos eē ⁊ n̄ sūt: sꝫ mentiūt. Ecce faciā illos: ut veniant ⁊ adorēt ante pedes tuos: ⁊ scient: qꝛ ego dilexi te. Qm̄ s̄uasti verbum patiētie mee: ⁊ ego s̄uabo te ab hora tētatiōis: q̄ vētura ē i orbē vniuersū tētare hītantes i t̄ra. Ecce venio cito. Tene qd hēs: ut nēo accipiat coronā tuā. Qui vicerit: faciā illū colūnā i tēplo ði mei: ⁊ foras n̄ egrediet ampliꝰ. Et scribā sup eū nomē dei mei: ⁊ nom̄ ciuitatꝭ ði mei noue ih'lꝫ: q̄ descēdit de celo a deo meo: ⁊ nomē meū nouū. Qui hꝫ aurem audiat qd sp̄s dicat ecclesijs. Et āgelo laodicie eccl'e scribe. Hec dicit amen testꝭ fidel' ⁊ verꝰ: q̄ ē pncipiū creature dei. Scio opa tua: qꝛ neqꝫ frigidꝰ es neqꝫ calidus. Utinā frigidus esses aut calidus. Sꝫ qꝛ tepidus es ⁊ nec frigidus nec calidꝰ icipiā te euomē ex ore meo: qꝛ dicꝭ: qꝛ diues sum ⁊ locupletatꝰ ⁊ nll'ꝰ egeo: ⁊ nescꝭ: qꝛ tu es miser ⁊ miserabil' ⁊ paup ⁊ cecꝰ ⁊ nudus. Suadeo t̄ emē a me aurū ignitū pbatū: ut locuplex fias: ⁊ vestimētꝭ albis iduarꝭ ⁊ n̄ appareat ꝯfusio nuditatꝭ tue: ⁊ collyrio inunge ocl'os tuos: ut videas. Ego q̊s amo arguo ⁊ castigo. Emulare ḡ ⁊ pn̄iam age. Ecce sto ad ostiū: ⁊ pulso. Siq̄s audierit vocē meā: ⁊ aperuerit mihi ianuā: itrabo ad illū ⁊ cenabo cū illo: ⁊ ipse mecū. Qui vicerit: dabo ei sedē mecū i throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cū pr̄e meo i throno eiꝰ. Qui hꝫ aurē audiat qd sp̄s dicat eccl'ijs.

.IIII.

Post hec uidi: ⁊ ecce ostiū aptū i celo: ⁊ vox p̄ma quā audiui tanq̄ tube loquētis mecū dicēs: Ascende huc: ⁊ ostēdā t̄ q̄ oꝫ fieri cito. Pꝰ hec stati fui i sp̄u. Et ecce sedes posita erat i celo: ⁊ supra sedē sedens. Et q̄ sedebat: silis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sardinis. Et iris erat in circuitu sedis silis visiōis smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia vigintiq̄ttuor: ⁊ supra thronuꝫ viginti quattuor seniores sedētes circūamicti vestimētis albis: ⁊ i capitibꝰ eoꝝ coronas aureas. Et de throno pcedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ tōitrua: ⁊ septē lāpades ardētes an̄ thronū: q̄ sūt sp̄us dei. Et i ꝯspectu sedis tanq̄ mare vitreū silē crystallo: ⁊ i medio sedis ⁊ i circuitu sedis q̄ttuor aīalia plēa ocul' an̄ ⁊ retro. Et aīal p̄mū silē leōi: ⁊ secūdū silē vitulo: ⁊ t̄tiū aīal hn̄s faciē q̄si hois: ⁊ q̄rtum aīal silē aq̄le volāti. Et quattuor aīalia singula eorū hēbant alas senas: ⁊ i circuitu ⁊ intꝰ plena sūt ocul'. Et reqēꝫ n̄ hēbāt die ac nocte dicētia: sāctꝰ: sāctꝰ: sc̄s dn̄s deꝰ oipotēs q̄ erat ⁊ q̄ ē ⁊ q̄ vēturꝰ ē. Et cū darēt illa aīalia glā ⁊ honorē ⁊ bn̄dictōem sedēti super thronū viuēti in sc̄l'a sc̄l'orū: pcidebāt viginti quattuor seniōes āte sedētē i throno: ⁊ adorabant viuentem in sc̄l'a sc̄l'orum: ⁊ mittebant coronas suas an̄ thronū dicentes: Dignꝰ es dn̄e deꝰ nr̄ accipe glā ⁊ honoreꝫ ⁊ virtutē: qꝛ tu creasti oīa: ⁊ ppt̄ volūtatē tuam erāt ⁊ creata sūt.

.V.

Et uidi i dextra sedētis supra thronū librū scriptū itus ⁊ foris: signatū sigill' septē. Et uidi angelū fortē p̄dicatē voce magna. Quis ē dignus apire librum ⁊ soluere signacula eiꝰ? Et nēo poterat nꝫ i celo nꝫ i t̄ra nꝫ subtꝰ t̄rā aperire librū nꝫ respicē illum. Et ego flebā multū: qm̄ nēo dignus iuentꝰ ē aperire librum: nec videre eū. Et vnus ð seniorib' dixit mihi: Ne fleuerꝭ. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid apire librū: ⁊ soluē septē signacl'a eiꝰ. Et uidi: ⁊ ecce i medio throni ⁊ quattuor aīalium ⁊ i medio seniorū: agnū stantem tanq̄ occisū hn̄tem cornua septem ⁊ ocl'os septē: q̄ sūt septem sp̄s dei missi i oēꝫ t̄rā. Et uenit ⁊ accepit ð dextera sedētis in throno librū: ⁊ cū apuisset librū: quattuor animalia ⁊ uigintiquattuor seniores ceciderunt coram agno hn̄tes singuli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentorum: que sūt oratiōes sāctoꝝ: ⁊ cātabant cāticum nouum dicentes: Dignꝰ es dn̄e accipe librū: ⁊ aperire signacula eiꝰ: qm̄ occisus es: ⁊ redemisti nos deo i sanguie tuo ex oī t̄bu ⁊ lingua ⁊ ppl'o ⁊ natione: ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes. Et regnabimꝰ sup t̄ram. Et uidi ⁊ audiui uocem āgelorū multorum in circuitu throni ⁊ aīalium et seniorum: et erat nūerꝰ eorum milia miliuꝫ

dicētiū voce magna: Dign⁹ ē agn⁹ q̄ occisus
ē: accipe virtutē ⁊ diuinitatē ⁊ sapiaꝫ ⁊ for-
titudīeꝫ ⁊ honorē ⁊ glā ⁊ bn̄dictōeꝫ. Et ōeꝫ
creaturā: q̄ i celo ē: ⁊ sup t̄rā ⁊ sub t̄ra: ⁊ q̄
sūt i mari ⁊ q̄ i eo: ōes audiui dicētes sedēti
i throno ⁊ agno: Bn̄dictio ⁊ honor ⁊ glā et
p̄tas i secl̄a scl̄oꝝ. Et q̄ttuor aialia dicebāt
amen. Et vigītiq̄ttuor seniores ceciderūt in
facies suas: ⁊ adorauerūt viuētē i secl̄a scl̄oꝝ.

.VI.

Et vidi ꝙ apuisset agn⁹ vnū de septeꝫ
sigill: ⁊ audiui vnū d q̄ttuor aialib⁹ di
cēs tanq̄ vocē tonitrui: Ueni ⁊ uide. Et vi-
di: ⁊ ecce equ⁹ alb⁹: ⁊ q̄ sedebat sup illū ha-
bebat arcū: ⁊ data ē ei corona: ⁊ exiuit uin-
cēs: ut uinceret. Et cū aperuissꝫ sigillū secun-
dū: audiui secūdū aial dicens: Ueni ⁊ uid.
Et exiuit ali⁹ equ⁹ ruffus: ⁊ q̄ sedebat super
illū: datū ē ei: ut sumēt pacē d terra: ⁊ ut in
uicē se iterficiāt: ⁊ dat⁹ ē ei gladi⁹ magnus.
Et cū apuisset sigillū tertiū: audiui tertiuꝫ
aial dicēs: Ueni ⁊ uide: ⁊ ecce equ⁹ niger: et
q̄ sedebat sup illū: hēbat staterā i mau sua.
Et audiui tanq̄ uocē i medio q̄ttuor aialiū
dicētiū: Bilibris tritici denario uno: ⁊ tres
bilibres ordei denario uno: ⁊ uinū ⁊ oleum
ne leseris. Et cū aperuisset sigillū q̄rtū: audi
ui uocē q̄rti aial dicētꝭ: Uēi ⁊ uide. Et ecce
equ⁹ pallid⁹: ⁊ q̄ sedebat sup eum nomē illi
mors: ⁊ ifern⁹ seq̄bat eū. Et data ē illi p̄tas
sup q̄ttuō p̄tes terre: iterficē gladio fame ⁊
morte ⁊ bestijs terre. Et cū aperuisset sigil-
lū q̄ntū: uidi subt⁹ altare aias iterfectoruꝫ
ꝓpter uerbū dei: ⁊ ꝓpter testionium qd ha
bebāt. Et clamabant uoce magna dicētes:
Usq̄ꝫ q̄ dn̄e scs ⁊ uer⁹ n̄ iudicas ⁊ n̄ uidicas
sāguieꝫ n̄rꝫ d his q̄ hitāt i terra? Et date st
illis singl̄e stole albe: ⁊ dictū ē ill̄ ut requiesce-
rēt tēp⁹ adhuc modicū: donec cōpleāt ꝯser-
ui eoꝝ ⁊ fr̄es eoꝝ: q̄ iterficiēdi sūt sicut ⁊ il-
li. Et uidi cū apuissꝫ sigillū sextū: ⁊ ecce ter-
remot⁹ magn⁹ fc̄s ē. Et sol fc̄s ē niger tanq̄
sacc⁹ cilicin⁹ ⁊ luna tota facta ē sicut sāguis
⁊ stelle de celo ceciderūt sup t̄rā: sicut ficus
emittit grossos suos: cū a vēto maḡ mouet.
Et celū recessit sicut liber iuolut⁹: ⁊ omnis
mōs ⁊ insule de locꝭ suis mote sūt. Et rēges t̄
re ⁊ principes ⁊ tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊
oīs ƀu⁹ ⁊ liber abscōderūt se i speluc̄ ⁊ i pe-
tris mōtiū: ⁊ dicūt montib⁹ ⁊ petris: cadite
sup nos ⁊ abscōdite nos a facie sedētꝭ super
thronū: ⁊ ab ira agni: qm̄ vēit dies magnus
ire ipsoꝝ. Et q̄s poterit stare?

.VII.

Post hec uidi q̄ttuor āgelos stātes sup
q̄ttuor angulos t̄re: tenētes q̄ttuor vē-
tos t̄re ne flarēt sup terrā: nꝫ sup mare: neqꝫ
i ullā arborē. Et uidi alteꝝ āgelū ascēdēteꝫ
ab ortu sol̄ hn̄tē signū dei viui: ⁊ clamauit
uoce magna q̄ttuor angel̄: q̄b⁹ datū est nocē
t̄re ⁊ mari dicēs: Nolite nocē terre ⁊ mari
nꝫ arborib⁹: q̄adusqꝫ signem⁹ ƀuos dei n̄ri i
frōtib⁹ eoꝝ. Et audiui nūerū signatoꝝ: cen
tūq̄dragintaq̄ttuō milia signati ex oī tribu
filiorū isrl̄. Ex tribu iuda: duodecim milia
signati. Ex tribu rubē duodecī milia signa-
ti. Ex t̄bu gad: duodecī milia signati. Ex t̄-
bu aser duodecī milia signati. Ex tribu nep
talim: duodecī milia signati. Ex tribu ma-
nasse: duodecī milia signati. Ex tribu sime-
on: duodecim milia signati. Ex tribu leui:
duodecī milia signati. Ex tribu isachar: du
odecī milia signati. Ex tribu ȥabulon: duo
decim milia signati. Ex tribu ioseph: duo-
decī milia signati. Ex tribu bēiamin: duod-
ciꝫ milia signati. P⁹ hec uidi turbā magnā:
quā dinūerare nēo potat: ex oīb⁹ gētib⁹ ⁊ tri
bub⁹ ⁊ ppl̄is ⁊ liguis: stātes āte thronū ⁊ in
ꝯspectu agni: amicti stol̄ albis: ⁊ palme in
māib⁹ eorū. Et clamabāt uoce magna dicē
tes: Salus deo n̄ro: q̄ sedet sup thronuꝫ et
agno. Et ōes āgeli stabāt i circuitu throni ⁊
seniorū q̄ttuor aialiū: ⁊ ceciderūt i ꝯspectu
throni i facies suas: ⁊ adorauerūt deū dicē-
tes amen. Bn̄dictio ⁊ claritas ⁊ sapia ⁊ grā
rū actio honor ⁊ uirt⁹ ⁊ fortitudo deo n̄ro:
i scl̄a scl̄orū amen. Et rn̄dit un⁹ de seniōib⁹:
⁊ dixit mihi: Hi q̄ amicti sūt stol̄ albis: q̄ st
⁊ ūde uenerūt? Et dixi illi: Dn̄e mi tu scis.
Et dixit mihi: Hi sūt q̄ uenerūt de tribula-
tiōe magna: ⁊ lauerunt stolas suas: ⁊ deal-
bauerūt eas i sanguie agni. Ideo sūt ante
thronum dei: ⁊ ƀuiūt ei die ac nocte i tēplo
ei⁹: ⁊ q̄ sedit i throno hitabit sup illos. Nō
esurient neqꝫ sitiēt ām̄pl⁹: nꝫ cadet sup illos
sol neqꝫ ullus estus: qm̄ agn⁹ q̄ i medio thro
ni est reget illos: ⁊ deducet eos ad uite fon-
tes aq̄rū: ⁊ absterget de⁹ ōem lachrymaꝫ ab
ocul̄ eoꝝ.

.VIII.

Et cū aperuissꝫ sigillū septimum: fac
tū ē silentiū i celo q̄si media hora. Et
uidi septē āgelos stātes i ꝯspectu dei: ⁊ date
sūt ill̄ septē tube. Et ali⁹ angel⁹ uenit ⁊ stetit
ante altare: habens thuribulum aureum:

⁊ data sūt illi icēsa mlta: ut daret de oꝛoni-
bꝰ scoꝝ oīū sup altare aureū: qđ ē āte thro-
nū dei. Et ascēdit fumꝰ icēsoꝝ de oꝛonibus
scoꝝ de manu angeli coꝛā deo. Et accepit
angelus thuribulū: ⁊ ipleuit illud de igne
altari: ⁊ misit i terrā: ⁊ fca sūt toītrua ⁊ vo
ces ⁊ fulgura ⁊ terremotꝰ magnꝰ: ⁊ septem
angeli: q̄ hēbant septem tubas: ꝑparauerūt
se: ut tuba canerēt. Et pͥmꝰ āgelus tuba ce-
cinit. Et fca ē grando ⁊ ignis: mixta i sāgui
ne: ⁊ missū ē i terrā. Et tertia ps terre cōbu
sta ē: ⁊ tertia ps arboꝝ ꝯcremata ē: ⁊ oē fe-
nū viride cōbustū ē. Et secūdus āgelus ceci
nit: ⁊ tanq̄ mōs magnꝰ igne ardēs missus ē
i mare. Et fca est tertia ps maris sāguis ⁊
mortua ē tertia ps creature coꝝ: q̄ hēbant
aīas i mari: ⁊ tertia ps nauiū iterijt. Et ter-
tius āgelus tuba cecinit: ⁊ cecidit ō celo stel
la magna ardēs tāq̄ facła: Et cecidit i tiā
ptē fluminū ⁊ i fōtes aq̄ꝝ: ⁊ nomē stelle dr̄
absinthiū: Et fca ē tia ps aq̄ꝝ i absīthiū:
⁊ mlti hoīuꝫ mortui sūt de aq̄s: q: amare
facte sūt. Et q̄rtꝰ āgelus cecinit: ⁊ ꝑcussa est
tertia ps solis ⁊ tertia ps lune ⁊ tertia pars
stellaꝝ: ita ut obscurarēt tia ps coꝝ ⁊ diei
n̄ lucēt ps tertia ⁊ noctis silr̄. Et vidi: et
audiui vocē vnīꝰ aq̄le volātis ꝑ mediū celi
dicētis voce magna: Ue ve ve hitātibꝰ i tra: ō
ceteris vocibꝰ triū āgeloꝝ q̄ erāt tuba canitu.

.IX.

Et q̄ntus angelus tuba cecinit: ⁊ vidi
stellā de celo cecidisse i terrā: ⁊ data ē
ei clauis putei abyssi: ⁊ apuit puteū abyssi:
⁊ ascēdit fumꝰ putei sic̄ fumus fornacis ma-
gne ⁊ obscuratꝰ ē sol ⁊ aer de fūo putei. Et
de fumo putei exierūt locuste i terrā: ⁊ da-
ta ē illꝭ ptas: sicut hn̄t potestatem scorpiōes
terre. Et p̄ceptū ē illꝭ ne lederēt fenū terre:
nꝫ oē viride nꝫ oēm arborē: nisi tm̄ hoīes:
q̄ n̄ hn̄t signū dei i frōtibꝰ suis. Et datū ē illꝭ
ne occiderēt eos: sed ut cruciarēt mēsibus
q̄nq₃. Et cruciatꝰ coꝝ: ut cruciatꝰ scōpij: cū
ꝑcutit hoīem. Et i diebꝰ illꝭ q̄rēt hoīes mor
tē: ⁊ n̄ iuenient eā: ⁊ desiderabūt mori: ⁊ fugi
et mors ab eis. Et silitudies locustarū siles
eq̄s parati i pliū: ⁊ sup capita earū tāq̄ co-
rone siles auro: ⁊ facies earū: sic̄ facies ho-
minum: ⁊ hēbant capillos sic̄ capillos mu
lierū: ⁊ dētes earū sicut dētes leonū erant.
Et hēbant loricas: sic̄ loricas ferreas: ⁊ vox
alarū earū: sicut vox curruū eq̄rū mltoruꝫ
currentiū i bellū. Et hēbāt caudas similes
scorpionū: ⁊ aculei erāt i caudis earū: ⁊ po-
testas earū nocē hoībꝰ mēsibꝰ q̄nq₃. Et ha-
bebāt sup se regē āgelū abyssi: cui nomē he
braice abadon: grece āt apollion: ⁊ latine
hn̄s nomen extiminās. Ue vnū abijt: ⁊ ecce
veniūt adhuc duo ve pꝰ hec. Et sextꝰ āgelꝰ
tuba cecinit: ⁊ audiui vocem vnā ex q̄ttuor
cornibꝰ altaris aurei: qđ ē āte oclos dei: dicē-
tē sexto āgelo q̄ hēbat tubā: Solue q̄ttuor
angelos: q̄ alligati sūt i fluie magno euphra
ten. Et soluti sūt q̄ttuor āgeli q̄ parati erāt
i horā ⁊ diē ⁊ mēsē ⁊ ānū: ut occiderēt tiā
ptē hoīum. Et nūerꝰ eq̄stris exercitꝰ: vicies
milies dena milia: ⁊ audiui nūerū eorum.
Et ita vidi eq̄s i visiōe: ⁊ q̄ sedebāt sup eos
hēbāt loricas igneas ⁊ hiacynthias ⁊ sul-
phureas: ⁊ capita eq̄rū erāt tāq̄ capita leo
nū: ⁊ de ore coꝝ ꝓcedit ignis ⁊ fumꝰ et sul-
phur. Et ab his tribꝰ plagis occisa ē tia ps
hoīum de igne ⁊ de fumo ⁊ sulphure: q̄
ꝓcedebāt ex ore ipsoꝝ. Ptas. n. eq̄rū in ore
coꝝ est ⁊ i caudis coꝝ. Nā caude coꝝ siles
serpētibꝰ hn̄tes capita: ⁊ i his nocēt. Et cete
ri hoīes q̄ n̄ sūt occisi i his plagis: nꝫ pn̄iaꝫ
egerūt de opibꝰ manuū suarū: ut n̄ adorarēt
demōia ⁊ simulacra aurea ⁊ argētea ⁊ erea
⁊ lapidea ⁊ lignea: q̄ nꝫ vidē pn̄t nꝫ audire
nꝫ ambulare: ⁊ n̄ egerūt pn̄iam ab hoīcidijs
suis nꝫ a veneficijs suis: neq₃ a fornicatiōe
sua neq₃ a furtis suis.

.X.

Et vidi aliū angelū fortē descēdētē de
celo amictū nube: ⁊ iris i capite eiꝰ. Et
facies eiꝰ erat ut sol: ⁊ pedes eiꝰ tāq̄ colūna
ignis. Et hēbat i manu sua libellū aptū: ⁊ po
suit pedē suū dextrū supra mare: sinistrum
āt sup terrā: ⁊ clamauit voce magna queād
modū cū leo rugit. Et cū clamasset: locuta
sūt septē tonitrua voces suas. Et cū locuta
fuissent septem tonitrua voces suas: ⁊ ego
scripturus erā. Et audiui vocē de celo dicē-
tem mihi: Signa q̄ locuta sūt septē toītrua
⁊ noli ea scribē. Et āgelus quē vidi stātem
supra mare ⁊ supra terram: leuauit manuꝫ
suā ad celū: ⁊ iurauit ꝑ viuētē i secła secłoꝝ
q̄ creauit celū ⁊ ea q̄ i eo st̄: ⁊ trā ⁊ ea q̄ i ea
sūt: et mare et ea q̄ i eo st̄: q: tēpꝰ n̄ erit āplius
sed in diebꝰ vocis septimi āgeli: cum ceperit
tuba canere: ꝯsūabit mysteriū dei: sic̄ euāge
lizauit seruos suos ꝓphetas. Et audiui vo
cē ō celo iterū loquētē mecū ⁊ dicētē: Uade
et accipe librum apertum de manu angeli
stantis supra mare ⁊ super terram. Et

abiȷ̃ ad ãgelũ: dicẽs ei: ut daret mihi librũ:
⁊ dixit mihi: Accipe librũ: ⁊ deuora illũ: et
faciet amaricari vẽtrẽ tuũ: sꝫ in ore tuo erit
dulce tãq̃ mel. Et accepi librũ de manu ãge
li ⁊ deuoraui illũ: ⁊ erat i ore meo tãq̃ mel
dulce. Et cũ deuorassem eũ: amaricatꝰ ẽ vẽt
meꝰ. Et dixit mihi: Oꝫ te iteꝝ ꝓphetare gẽ
tibꝰ ⁊ ppl'is ⁊ linguis ⁊ regibꝰ m'ltis.

.XI.

ET datꝰ ẽ mihi calamꝰ sil'is virge: ⁊ dic
tũ ẽ mihi: Surge ⁊ metire tẽplũ dei ⁊
altare ⁊ adorãtes i eo. Atriũ aũt qd̃ ẽ foris
tẽplũ eijce foras: ⁊ ne metiaris illud: qm̃ da
tum est gentibꝰ. Et ciuitatẽ scãm calcabunt
mensibꝰ q̃dragintaduobꝰ. Et dabo duobus
testibꝰ meis: ⁊ ꝓphetabunt diebꝰ mille du-
centis sexaginta amicti saccis. Hi sunt due
oliue ⁊ duo cãdelabra i ꝯspectu dñi t̃re stan
tes. Et siq̃s voluerit eos nocẽ: ignis exiet d̃ o
re eoꝝ: ⁊ deuorabit iĩmicos eoꝝ: ⁊ siq̃s vo
luerit eos ledẽ: si oꝫ eũ occidi. Hi hñt ꝑtatẽ
claudẽdi celũ ne pluat diebꝰ ꝓphetie illoꝝ:
⁊ ꝑtatem hñt sup aq̃s ꝯuertẽdi eas i sãgui-
nẽ ⁊ ꝑcutẽ t̃ram õi plaga: q̊tiẽscũq; volue-
rint. Et cũ finierit testioniũ suũ: bestia que
ascẽdit de abysso faciet aduersus eos bellũ:
⁊ vincet illos ⁊ occidet eos. Et corpora co
rũ iacebũt in plateis ciuitatis magne: q̃ vo-
cat̃ spiritalit̃ sodoma ⁊ egyptus: ubi ⁊ dñs
eoꝝ crucifixus ẽ. Et videbũt de t̃bubus et
ppl'is ⁊ linguis ⁊ gẽtibꝰ corpora eoꝝ ꝑ tres
dies ⁊ dimidiũ: ⁊ corpõa eoꝝ ñ sinent põi i
monumẽtꝰ. Et ihitantes t̃rã gaudebũt sup
illos ⁊ iocũdabũt: ⁊ mũera mittẽt iuicẽ: qm̃
hi duo ꝓphete cruciauerũt eos: q̃ hitabãt su
ꝑ t̃ram. Et pꝰ dies tres ⁊ dimidiũ sp̃s vite a
deo itrauit i eos. Et steterũt sup pedes suos
⁊ tior magnꝰ cecidit sup eos: q̃ viderũt eos.
Et audierũt vocẽ magnã de celo dicentẽ eis:
Ascẽdite huc. Et ascẽderũt i celũ i nube: ⁊ vi-
derũt illos iĩmici eoꝝ. Et i illa hora factus ẽ
t̃remotꝰ magnꝰ: ⁊ decia ps ciuitatis cecidit.
Et occisa sũt i t̃remotu nõia hoĩuꝫ septẽ mi
lia: ⁊ reliq̃ i tiorẽ sũt missi: ⁊ d̃derũt glãꝫ deo
celi. Ue secũdũ abijt: ⁊ ecce ve t̃tiũ veniet ci
to. Et septimꝰ ãgelus tuba cecinit: ⁊ facte sũt
voces magne in celo dicẽtes: Factũ ẽ regnũ
huiꝰ mũdi dñi nr̃i ⁊ xp̃i eiꝰ: ⁊ regnabũt in se
cula seclorum amen. Et vigintiq̃ttuor seni
ores: q̃ i ꝯspectu dei sedẽt i sedibꝰ suis: cecid
rũt i facies suas: ⁊ adorauerũt deũ dicẽtes:
grãs agimꝰ t̃ dñe deꝰ nr̃ õipotẽs: q̃ es ⁊ qui
eras ⁊ q̃ vẽturus es: q; accepisti virtutẽ tu
am magnã ⁊ regnasti. Et irate sũt gẽtes: et
aduenit ira tua: ⁊ tp̃s mortuoꝝ iudicari et
reddere mercedẽ seruis tuis ꝓphetis ⁊ scis
⁊ timentibꝰ nomẽ tuũ: pusillis ⁊ magnis: et
exterminãdi eos: q̃ corruperũt t̃rã. Et aptũ
ẽ tẽplũ dei i celo: ⁊ visa est arca testi eiꝰ in tẽ
plo eiꝰ. Et fc̃a sũt fulgura ⁊ voces ⁊ t̃remo-
tꝰ ⁊ grãdo magna.

.XII.

ET signũ magnũ apparuit i celo. Mu
lier amicta sole: ⁊ luna sub pedibꝰ eiꝰ:
⁊ i capite eius corona stellaꝝ duodeciꝫ. Et i
vtero hñs: ⁊ clamabat parturiẽs ⁊ cruciat̃:
ut pariat. Et uisum est aliud signum in ce
lo. Et ecce draco magnus ruffus habens
capita septẽ ⁊ cornua decẽ: ⁊ i capitibꝰ suis
septẽ diademata: ⁊ cauda eiꝰ trahebat t̃tiaꝫ
ꝑtẽ stellaꝝ celi: ⁊ misit eas i terram. Et dra
co stetit ãte mulierẽ: q̃ erat paritura: ut cũ
pepisset filiũ eiꝰ deuoraret. Et pepit filium
masculũ: q̃ recturus erat õẽs gẽtes i v̓ga fer
rea. Et raptꝰ ẽ filiꝰ eiꝰ ad deũ ⁊ ad thronum
eiꝰ: ⁊ m'lier fugit i solitudiem: ubi hẽbat lo
cũ paratũ a deo: ut ibi pascat eã diebꝰ mille
ducẽti sexagĩta. Et fc̃ꝫ ẽ p̃liũ magnũ in celo.
Michael ⁊ ãgeli eiꝰ ꝑliabãt cum dracõe: ⁊
draco pugnabat ⁊ ãgeli eiꝰ: ⁊ ñ valuerũt: nꝫ
locꝰ iuẽtꝰ ẽ eoꝝ ãpliꝰ i celo. Et ꝓiectꝰ ẽ draco
ille magnꝰ: serpẽs antiquꝰ: q̃ vocat̃ diabolꝰ
⁊ sathanas: q̃ seducit vniuersũ õbẽ ⁊ ꝓiectꝰ
ẽ i t̃rã: ⁊ ãgeli eius cũ illo missi sũt. Et audi
ui vocẽ magnã i celo dicẽtẽ: Nũc fc̃a ẽ salus
⁊ v̓tꝰ ⁊ regnũ dei nr̃i ⁊ ꝑtas xp̃i eiꝰ: q; ꝓiectꝰ
ẽ accusator f̃rm nr̃oꝝ: q̃ accusabat illos ãte
ꝯspectũ dei nr̃i die ac nocte: ⁊ ipi vicerũt eũ
ꝓpter sanguiem agni: ⁊ ꝓpter v̓bũ testionij
sui: ⁊ ñ dilexerũt aĩas suas usq; ad mortem.
Propterea letamini celi ⁊ q̃ hitati i eis. Ue t̃re
⁊ mari: q; descẽdit diabolꝰ ad vos hñs irã
magnã: sciẽs q̃ modicũ tp̃us hꝫ. Et pꝰq̃ vi
dit draco: q̃ ꝓiectꝰ eẽt i terrã: ꝑsecutꝰ ẽ muli
erẽ: q̃ pepit masculũ. Et date sũt m'lieri ale
due aq̃le magne: ut volaret i d̓ꝑtũ i locũ suũ
ubi alit̃ ꝑ tp̃us ⁊ tp̃a ⁊ dimidiũ tp̃is a facie
serpẽtis. Et misit serpẽs ex ore suo pꝰ m'lierẽ
aquam tanq̃ flumẽ: ut eam faceret trahi a
fluie. Et audiuit terra m'lierẽ: ⁊ apuit terra
os suũ ⁊ absorbuit flumẽ qd̃ misit draco d̃
ore suo. Et iratꝰ ẽ draco i m'lierẽ: ⁊ abijt fa-
cere p̃liũ cũ r̃liq̃s de seie eiꝰ: q̃ custodiũt mã
data dei: ⁊ hñt testionium iesu xp̃i. Et stetit
sup arenã maris. .XIII.

ET vidi de mari bestiā ascēdētē hñtez
capita septē ꝛ cornua decē: ꝛ super cō-
nua eiꝰ decē diademata: ꝛ sup capita eiꝰ no-
mina blasphemie. Et bestia quā vidi: simil'
erat pardo: ꝛ pedes eiꝰ sicut pedes vrsi: ꝛ os
eius: sicͭ os leonis. Et dedit illi draco virtu-
tē suā ꝛ ptātē magnā. Et vidi vnū de capi-
tibꝰ suis: q̄si occisū i mortē: ꝛ plaga mortis
eiꝰ curata ē. Et āmirata ē vniuersa t̄ra post
bestiā. Et adorauerūt dracōem: q̄ dedit ptātē
bestie: ꝛ adorauerūt bestiā dicētes: Quis si-
milis bestie: ꝛ q̄s poterit pugnare cū ea? Et
datū ē ei os loquēs magna ꝛ blasphemias:
ꝛ data ē ei ptās facē mēses q̄dragitaduos.
Et aperuit os suū i blasphemias ad deum
blasphemare nomē eiꝰ ꝛ tabernaculū eiꝰ: ꝛ
eos q̄ in celo hitant. Et ē datū illi bellū fa-
cē cū scīs: ꝛ vincē eos. Et data ē illi ptās in
ōem tribū ꝛ ppl'm ꝛ liguā ꝛ gētē. ꝛ adoraue-
rūt eā ōes: q̄ ihitabant t̄rā: q̄rū n̄ sūt scrip-
ta noīa i libro vite agni: q̄ occisus ē ab origi-
ne mūdi. Siq̄s hꝫ aurē audiat. Qui i capti-
uitatē duxerit: i captiuitatē vadet. q̄ in gla-
dio occiderit: oꝫ eū gladio occidi. Hic ē pa-
tiētia ꝛ fides scōꝝ. Et uidi aliā bestiā ascē-
dentem de t̄ra: ꝛ hēbat cornua duo similia
agni: ꝛ loq̄bat̄ sicut draco. Et ptātem ꝑoris
bestie ōem faciebat i ꝯspectu eiꝰ: ꝛ fecit t̄raz
ꝛ hitantes i ea adorare bestiā ꝑmā: cuiꝰ cu-
rata ē plaga mort'. Et fecit signa magna: ut
ēt ignē facēt de celo descēdē i t̄rā in ꝯspectu
hoīuz. Et seduxit hitātes in terra: ꝑpter si-
gna q̄ data sͭ illi facē i ꝯspectu bestie dicēs
hitantibꝰ i terra: ut faciāt imagiem bestie q̄
hꝫ plagā gladij ꝛ vixit. Et datū ē illi: ut da-
ret spūm imagini bestie: ꝛ ut loq̄t̄ imago be-
stie: ꝛ faciet: ut q̄cūq̄ n̄ adorauerit imaginē
bestie: occidat̄. Et faciet ōes pusillos ꝛ ma-
gnos ꝛ diuites ꝛ paupes ꝛ liberos ꝛ ꝟuos
hr̄e caracterē i dextera manu aut i frōtibus
suis: ꝛ ne q̄s possit emē aut vēdere: nisi q̄
hēat caracterē: aut nomē bestie aut nūeruz
noīs eiꝰ. Hic sapia ē. Qui hꝫ itellectū cōpu-
tet nūerum bestie. Nūerus. n. hoīs ē: ꝛ nūe-
rꝰ eiꝰ sexcēti sexagitasex.

.XIIII.

ET uidi: ꝛ ecce agnꝰ stabat supra mōtē
syon: ꝛ cū eo cētū q̄dragitaq̄ttuor mi-
lia hñtes nomē eiꝰ ꝛ nomē pr̄is eiꝰ scriptuz
in frontibꝰ suis. Et audiui vocē de celo tāq̄
vocem aq̄ꝝ mltaꝝ ꝛ tāq̄ vocē tonitrui ma-
gni: ꝛ vocē quā audiui: sicut citharedorū ci-
thariçātiū in cithar' suis. Et cātabāt quasi
canticum nouum āte sedem ꝛ āte q̄ttuō aia-
lia ꝛ seniores: ꝛ nemo poterat dicē cāticuz:
nisi illa cētū q̄dragitaq̄ttuor milia: q̄ empti
sūt de terra. Hi sūt q̄ cū mulieribꝰ n̄ sūt coi-
quinati: virgies. n. sunt. Hi sequūt agnū q̄-
cūq̄ ierit. Hi empti sūt ex oībꝰ ꝑmitie deo
ꝛ agno: ꝛ i ore eoꝝ n̄ ē iuētū m̄daciū. Sine
macula. n. sunt āte thronū dei. Et uidi alte-
rū angelū volātē ꝑ mediū celū hñtē euāge-
liū eternū: ut euāgeliçaret sedentibꝰ sup t̄rā
ꝛ sup ōem gētem ꝛ tribū ꝛ liguā ꝛ ppl'm: di-
cēs magna voce: Timete dñz: ꝛ date illi ho-
norē: qr vēit hōa iudicij eiꝰ: ꝛ adorate euz q̄
fecit celū ꝛ terram mare ꝛ fontes aquarū.
Et aliꝰ āgelus secutꝰ ē: dicēs: Cecidit: cecidit
babylon illa magna: q̄a vino ire fornicatio-
nis sue potauit ōes gētes. Et tertiꝰ āgelus se-
cutꝰ ē illos: dicēs voce magna: Siq̄s adorā-
uerit bestiā ꝛ imaginē eiꝰ: ꝛ accepit caracte-
rē i frōte sua aut i manu sua: hic bibet ꝺ vi-
no ire dei: q̄ꝺ mixtū ē mero i calice ire ipiꝰ.
Et cruciabit̄ igne ꝛ sulphure i ꝯspectu āge-
loꝝ scōꝝ ꝛ āte ꝯspectū agni. Et fumꝰ tormē-
toꝝ eoꝝ ascēdet i scl'a scl'oꝝ. Nec hñt req̄e
die ac nocte: q̄ adorauerūt bestiā ꝛ imaginez
eiꝰ. Et siq̄s accepit caracterē noīs eiꝰ: hic pa-
tiētia scōꝝ ē: q̄ custodiūt mādata dei ꝛ fidē
iesu. Et audiui vocē de celo dicētem mihi:
Scribe: Beati mōtui q̄ i dño moriūt. Amo-
do iā dicit spūs: ut req̄escāt a laboribꝰ suis.
Opa. n. illoꝝ sequunt̄ illos. Et vidi: ꝛ ecce
nubez cādidā ꝛ sup nubē sedētē silem filio
homis: hñtē i capite suo coronā aureā: ꝛ i
mānu sua falcē acutā. Et aliꝰ āgelꝰ exiuit ꝺ tē-
plo: clamās voce magna ad sedētē sup nu-
bē. Mitte falcē tuā ꝛ mete: qr venit hōa ut
metat̄: q̄m aruit messis t̄re. Et misit q̄ sede-
bat sup nubē falcē suā i terrā: ꝛ messuit eā.
Et aliꝰ āgelꝰ exiuit de tēplo q̄ꝺ ē i celo hñs ꝛ
ip̄e falcē acutā. Et aliꝰ āgelꝰ exiuit de altari
q̄ hēbat ptātē supra ignē: ꝛ clamauit voce
magna ad eū: q̄ hēbat falcē acutā dicens:
Mitte falcē tuā acutā: ꝛ videmia botros vi-
nee t̄re: q̄m mature sͭ vue eiꝰ. Et misit āge-
lꝰ falcē suā acutā i t̄rā: ꝛ videmiauit vineaz
t̄re: ꝛ misit i lacū ire dei magnū. Et calcatꝰ
ē lacꝰ extra ciuitatē: ꝛ exiuit sāguis ꝺ lacu us-
q̄ ad frenos eq̄rū ꝑ stadia mille sexcēta.

.XV.

ET uidi aliud signū i celo
magnū ꝛ mirabile: āgelos septem ha-
bētes plagas septem nouissimas: q̄m i illis
consummata est ira dei. Et uidi tāq̄ mare

vitreũ mixtũ igne: ⁊ eos q̃ vicerũt bestiã et imaginẽ eiꝰ: ⁊ nũez nois eiꝰ stãtes supra mare vitreũ: hñtes citharas dei: ⁊ cãtãtes cãticũ moysi fui dei: ⁊ cãticũ agni dicẽtes: Magna ⁊ mirabilia sũt opa tua dñe deꝰ õipotẽs: iuste ⁊ vere sũt vie tue dñe rex seclorũ. Quis ñ timebit te dñe: ⁊ magnificabit nomẽ tuũ? Quia solus piꝰ es: qm̃ oẽs gẽtes venient ⁊ adorabũt i ꝯspectu tuo: qm̃ iudicia tua manifesta sũt. Et pꝰ hec vidi: ⁊ ecce aptũ ẽ templũ tabnaculi testioniĳ i celo. Et exierũt septẽ angeli hñtes septez plagas de tẽplo: vestiti lapide mũdo ⁊ cãdido: ⁊ p̃cincti circa pectora ꝯonis aureis. Et vnũ de q̃ttuor aĩalibus dedit septẽ ãgel septẽ phiales aureas plẽas iracũdie dei viuẽti i secla seclorũ. Et ipletũ ẽ tẽplũ dei fumo a maiestate dei ⁊ de vtute eiꝰ: ⁊ nẽo poterat itroire i tẽplũ: donec ꝯsumarẽt septẽ plage septẽ angelorũ.

.XVI.

Et audiui vocez magnam de templo dicẽtem septẽ angelis: Ite ⁊ effundite septẽ phialas ire dei i trram. Et abijt primꝰ angelus ⁊ effudit phialã suam i trram: ⁊ fcꝫ ẽ vulnꝰ seuũ ⁊ pessimũ i hoies: q̃ habebant caracterẽ bestie: ⁊ i eos q̃ adorauerũt bestiã ⁊ imaginẽ eiꝰ. Et secũdus ãgelꝰ effudit phialã suã i mare: ⁊ fcs ẽ sanguis tanq̃ mortui ⁊ ois aia viuẽs mortua ẽ i mari. Et tertiꝰ effudit phialã suã sup fluia ⁊ sup fontes aq̃rũ ⁊ fcs ẽ sãguis. Et audiui angelũ aquarũ dicẽtẽ: Iustꝰ es dñe q̃ es ⁊ q̃ eras scs: q̃ hec iudicasti: q: sãguiem scoꝝ ⁊ ꝓphetarũ effuderũt: ⁊ sanguiem eis dedisti bibere. Digni .n. sũt. Et audiui alterũ dicẽtẽ: Etiã dñe deus õipotẽs vera ⁊ iusta iudicia tua. Et q̃rtꝰ angelus effudit phialã suã i solẽ: ⁊ datum ẽ illi estu affligere hoies ⁊ igni. Et estuauerũt hoies estu magno: ⁊ blasphemauerunt nomẽ dei hñti ꝑtatẽ sup has plagas: neq̃ egerũt pñiam: ut darẽt illi glam. Et q̃ntꝰ ãgelꝰ effudit phialã suã sup sedẽ bestie: ⁊ fcm ẽ regnũ eiꝰ tenebrosũ: ⁊ cõmãducauerũt liguas suas p̃ dolore: ⁊ blasphemauerũt deũ celi p̃ doloribꝰ ⁊ vulneribꝰ suis ⁊ ñ egerũt pñiam ex operibꝰ suis. Et sextꝰ angelus effudit phialã suã i flumẽ illud magnũ euphratẽ: ⁊ siccauit aquã eius: ut ꝑpareret via regibꝰ ab ortu sol. Et vidi de ore dracõis ⁊ d̃ ore bestie ⁊ de ore pseudo ꝓphete exire sp̃s tres imũdos i modũ ranaꝝ. Sũt .n. sp̃s demonioꝝ faciẽtes signa: ⁊ ꝓcedũt ad reges totiꝰ terre ꝯgregare illos i p̃liũ: ad diẽ magnũ õipotẽtis dei. Ecce venio sic fur. Beatꝰ q̃ vigilat ⁊ custodit vestimẽta sua: ne nudus ãbulet: et videãt turpitudiem eiꝰ. Et ꝯgregauit illos i locũ q̃ vocat hebraice hermagedõ. Et septimꝰ ãgelꝰ effudit phialã suã i aerẽ: ⁊ exiuit vox magna de tẽplo a throno dicẽs: Factũ est. Et fca sũt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua: ⁊ tremotꝰ factꝰ ẽ magnus: q̃lis nũq̃ fuit: ex q̃ hoies fuerũt sup trã tal tremotꝰ sic magnꝰ. Et fca ẽ ciuitas magna i tres ꝑtes: ⁊ ciuitates gẽtiũ ceciderũt. Et babylon magna vẽit i memoriã añ deũ: dare illi calicẽ vini indignatiõis ire eiꝰ. Et ois isula fugit: ⁊ mõtes ñ sũt iuẽti. Et grãdo magna sicut talẽtum descẽdit de celo i hoies: ⁊ blasphemauerũt hoies deũ ꝓpt plagã grãdinis: qm̃ magna facta ẽ vehementer.

.XVII.

Et venit vnꝰ de septem ãgel: q̃ hẽbant septẽ phialas: ⁊ locutꝰ ẽ mecũ dicẽs: Ueni ⁊ ostẽdã t dãnatõem mẽtricl magne: que sedet sup aq̃s mltas: cũ q̃ fornicati sũt reges terre: ⁊ inebriati sũt: q̃ ihitant terrã d̃ vino ꝓstitutiõis eiꝰ. Et abstulit me i sp̃u in desertũ. Et vidi mulierẽ sedẽtẽ sup bestiam coccineã plenã noibꝰ blasphemie hñtez capita septẽ ⁊ cornua decẽ. Et mulier erat circũdata purpura ⁊ coccino ⁊ iaurata auro ⁊ lapide p̃cioso ⁊ margaritl: hñs poculum aureũ in manu sua plenũ abomiatiõe ⁊ immũdicia fornicatiõis eiꝰ. Et in fronte eiꝰ nomẽ scriptũ mysteriũ babylon magna: mat fornicationũ ⁊ abominationuz terre. Et vidi mulierẽ ebriã de sãguie scoꝝ ⁊ de sãguie martyꝝ iesu. Et miratus sũ cũ viderẽ illaz ammiratiõe magna. Et dixit mihi ãgelus: Quare miraril? Ego dicã tibi sacramẽtum mlieris ⁊ bestie q̃ portat eã: q̃ hꝫ capita septẽ ⁊ cornua decẽ. Bestia quã vidisti fuit: et ñ est: ⁊ ascẽsura ẽ de abysso: ⁊ i iteritũ ibit. ⁊ mirabũt ihitãtes trã: q̃rũ ñ sunt scripta noia i libro vite a ꝯstitutõe mũdi vidẽtes bestiã q̃ erat ⁊ ñ ẽ. Et hic ẽ sẽsus: q̃ hꝫ sapiaz. Septẽ capita septẽ mõtes sũt: sup q̃s mulier sedet: ⁊ reges septẽ sũt. Quinq̃ ceciderũt vnꝰ ẽ: ⁊ aliꝰ nõdũ venit. Et cũ venerit: oꝫ illum breue tp̃us manẽ. Et bestia q̃ erat ⁊ nõ est: ⁊ ipsa octaua ẽ: ⁊ de septẽ ẽ. Et i itritũ vadet. Et decem cornua q̃ vidisti: decẽ reges sũt qui regnum nondum acceperũt: sꝫ ꝑtatem tanq̃ reges vna hora accipient post bestiã. Hi vnum ꝯsilium hñt ⁊ virtutem ⁊ ꝑtatez

suā bestie tradēt. Hi cū agno pugnabunt et
agnus vicet illos: qm̄ dn̄s dn̄oꝝ ē ⁊ rex re
gū: ⁊ q̄ cū illo sunt vocati ⁊ electi ⁊ fideles.
Et dixit mihi: Aq̄s q̄s vidisti ubi meretrix
sedet: ppl'i sūt ⁊ gētes ⁊ lingue: ⁊ decem coꝛ
nua: q̄ vidisti in bestia: hi odiēt fornicariā: ⁊
desolatā faciēt illā ⁊ nudā: ⁊ carnes eiꝰ mā-
ducabūt: ⁊ ipam igni ꝯcremabūt. Deꝰ .n. de
dit i corda eoꝝ: ut faciāt qđ placitū ē illi: ut
dēt regnū suū bestie: donec ꝯsumēt vba dei.
Et mulier quā vidisti ē ciuitas magna: que
hʒ regnū sup reges terre.

XVIII.

Et pꝰ hec vidi aliū āgelū descēdētē de
celo: hn̄tē ptatē magnā: ⁊ t̄ra illuia
ta ē a gl'a eius. Et exclamauit i fortitudine
dicens: Cecidit cecidit babylon magna: et
facta ē habitatio demonioꝝ: ⁊ custodia oīs
spus immundi: ⁊ custodia omnis volucris
immunde ⁊ odibil': qꝛ de vino ire fornicati-
onis eius biberunt oēs gētes. Et reges t̄re
cum illa fornicati sunt: ⁊ mercatores terre
de virtute delitiaruʒ eius diuites facti sūt.
Et audiui aliaʒ vocē de celo dicentē: Exite
de illa ppl's meꝰ: ⁊ ne participes sitis delic-
torum eius: ⁊ de plagis eiꝰ n̄ accipiatī: Qm̄
peruenerūt peccata eius usqꝫ ad celum: et
recordatus ē dn̄s iīq̄tatū eiꝰ. Reddite illi si
cut ⁊ ipsa reddidit vob': ⁊ duplicate dupli-
cia sm̄ opera eius. In poculo q̄ miscuit vo-
bis: miscete illi duplum. Quātuʒ glorifica-
uit se ⁊ in delitijs fuit: tm̄ date illi tormētū
⁊ luctum: qꝛ i corde suo dicit: Sedeo regia
⁊ vidua nō sum: ⁊ luctū n̄ videbo. Ideo in
vna die venient plage eius: mors ⁊ lucꝰ et
fames ⁊ igne cōburetur: qꝛ fortꝭ ē deus: qui
iudicabit illam. Et flebunt ⁊ plangent se su
per illam reges terre: q̄ cum illa fornicati sūt
⁊ in delitijs vixerunt: cū viderint fumū in-
cendij eius: lōge stātes ppter timorem tor-
mentoꝝ eius: dicētes: Ve ve ciuitas illa ma
gna babylon: ciuitas illa fortis: quoniam
vna hora venit iudicium tuum. Et negocia
tores terre flebunt ⁊ lugebunt super illam:
qm̄ merces eoꝝ nemo emet amplius: mer-
ces auri ⁊ argenti ⁊ lapides p̄ciosi ⁊ marga
rite ⁊ byssi ⁊ purpure ⁊ serici ⁊ cocci et oē
lignum thimuʒ: ⁊ oīa vasa eboris ⁊ oīa va-
sa de lapide p̄cioso ⁊ eramēto ⁊ ferro ⁊ mar
more: et cynnamomū ⁊ amomū ⁊ odoramē
toꝝ ⁊ ūguēti ⁊ thuris ⁊ vini ⁊ olei ⁊ simile
⁊ tritici ⁊ iumentoꝝ ⁊ ouiū ⁊ eq̄rū ⁊ reda-
rū ⁊ mācipioꝝ ⁊ aīaꝝ hoīum. Et poma de
siderij aīe tue discesserunt a te: ⁊ oīa piguia
⁊ preclara perierūt a te: ⁊ ampliꝰ illa iā nō
iuēiēt mercatores hoīū. Qui diuites f̄ci sūt
ab ea: lōge stabūt ppt̄ tiorē tormētoꝝ eiꝰ: flē
tes atqꝫ lugētes ⁊ dicētes: Ve ve ciuitas il-
la magna: q̄ amicta erat bysso ⁊ purpura ⁊
cocco ⁊ deaurata ē auro ⁊ lapide p̄cioso et
margaritis: qm̄ vna hora destitute sūt tāte
diuitie. Et oīs gubernator ⁊ oēs q̄ in lacuʒ
nauigāt ⁊ naute: ⁊ q̄ i mari opant̄ lōge ste-
terunt: ⁊ clamauerūt vidētes locū incendij
eiꝰ dicētes: Que silis ciuitati huic magne?
Et miserūt puluerē sup capita sua: ⁊ clama
uerūt flētes ⁊ lugentes: dicētes: Ve ve ciui-
tas illa magna: i q̄ diuites f̄ci sunt oēs q̄ ha
bebāt naues in mari de p̄cijs eius: qm̄ vna
hora desolata ē. Exulta sup eā celū ⁊ sancti
apl'i ⁊ pphete: qm̄ iudicauit deꝰ iudiciū vrꝫ
de illa. Et sustulit vnus angelus fortꝭ lapi-
dē q̄si molarē magnū: ⁊ misit i mare dicēs:
Hoc impetu mittet babylō ciuitas illa ma-
gna ⁊ ultra iam nō iueniet. Et vox cithare-
doꝝ ⁊ musicoꝝ ⁊ tibia canētiū ⁊ tuba non
audiet i te ampliꝰ: ⁊ oīs artifex oīsqꝫ ars n̄
iueniet i te āpliꝰ: ⁊ vox mole nō audiet in te
amplius. Et lux lucerne n̄ lucebit i te āpliꝰ
⁊ vox spōsi ⁊ spōse nō audiet adhuc in te:
qꝛ mercatores tui erant p̄ncipes t̄re: qꝛ i ve
neficijs tuis errauerūt oēs gētes. Et i ea sā-
guis pphetarum ⁊ scōꝝ iuētus ē: ⁊ oīuʒ q̄
interfecti sunt in terra.

XIX.

Post hec audiui q̄si vocē magnā tur-
baꝝ multaꝝ i celo dicētiū all'a. Laus
⁊ gl'a ⁊ v̄tus deo nr̄o ē: qꝛ vera ⁊ iusta iudi-
cia sūt eiꝰ: q̄ iudicauit d̄ mētrice magna: q̄
corrupit t̄rā i ꝓstitutiōe sua: ⁊ vīdicauit san
guinē fuoꝝ suoꝝ de manibꝰ eius. Et iterū
dixerūt all'a: Et fumꝰ eiꝰ ascēdit i secula secu
loꝝ. Et ceciderūt seniōes vigītiq̄ttuor et q̄t
tuor aīalia: ⁊ adorauerunt deū sedētē sup
thronū dicētes: amē all'a. Et vox d̄ throno
exiuit dicens: Laudeʒ dicite deo nr̄o oēs sc̄i
eius: ⁊ q̄ timetꝭ deū pusilli ⁊ magni. Et au-
diui q̄si vocē tube magne ⁊ sic̄ vocē aquaꝝ
mlt̄aꝝ ⁊ sic̄ vocē tonitruoꝝ magnū dicētiū
all'a: qm̄ regnauit dn̄s deꝰ nr̄ oīpotēs. Gau-
deamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demꝰ gl'am ei: qꝛ venit
nuptie agni ⁊ vxor eius p̄parauit se. Et da-
tum ē illi: ut coopiat se byssino splēdentī
⁊ cādido. Byssinū .n. iustificatōes sūt scōꝝ.

Et dixit mihi: Scribe: Beati q̄ ad cenā nup
tiarum agni vocati sūt. Et dixit mihi: Hec
verba dei vera sunt. Et cecidi ad pedes ei⁹:
ut adorarē eū. Et dixit mihi: Uide ne feceris.
Conseruus tuus sum: ꝛ fratrum tuorū hn̄
tium testioniū iesu. Deuz adora. Testioniū
enim iesu ē spūs prophetie. Et uidi celum
aptum: ꝛ ecce equus albus: ꝛ q̄ sedebat su
per eum vocabatur fidelis ꝛ verax: ꝛ cum
iusticia iudicat ꝛ pugnat. Oculi āt ei⁹ sicut
flāma ignis ꝛ i capite ei⁹ diademata mlta:
hn̄s nomē scriptū: qd̄ nemo nouit nisi ipse.
Et vestitus erat veste aspsa sāguine: ꝛ voca
bat nomē ei⁹ vbū dei. Et exercitus q̄ sunt i
celo seqbāt eū in equis albis: vestiti byssi-
no albo ꝛ mūdo: ꝛ d̄ ore ei⁹ pcedit gladi⁹ ex
vtraq3 pte acut⁹: ut in ipo pcutiat gētes. Et
ipse reget eas i virga ferrea: ꝛ calcat torcu
lar vini furoris ire dei oīpotētis. Et hz in
vestimēto ꝛ i femore suo scriptum: Rex re-
gū ꝛ dn̄s dn̄antiū. Et uidi vnū angelum stā
tem in sole: ꝛ clamauit voce magna: dicens
oīb⁹ auibus: q̄ volabant p mediū celi: Ue-
nite ꝛ ɔgregamini ad cenam magnā: ut mā
duceti carnes regum ꝛ carnes tribunoꝝ et
carnes fortium ꝛ carnes equoꝝ ꝛ sedentiū
in ipsis: ꝛ carnes oīū liberorum ꝛ seruoruz
ꝛ pusilloꝝ ꝛ magnoꝝ. Et uidi bestiam ꝛ re
ges terre ꝛ exercitus eorum cōgregatos ad
faciendum pliuz cum illo: q̄ sedebat in eq̄:
ꝛ cuz exercitu eius. Et apphensa est bestia:
ꝛ cum ea pseudo ppheta: ꝛ q̄ fecit signa co-
ram ipso: quib⁹ seduxit eos: q̄ acceperūt ca
racterē bestie: ꝛ q̄ adorauerūt imaginē ei⁹.
Uiui missi sunt hi duo in stagnū ignis ardē
tis ꝛ sulphuris: ꝛ ceteri occisi sūt in gladio
sedentis super equū: q̄ pcedit de ore ipsius:
ꝛ oēs aues saturate sunt carnib⁹ eoꝝ.

.XX.

Et uidi angelum descendentem d̄ celo
hn̄tem clauem abyssi ꝛ cathenaz ma-
gnaz i manu sua. Et apphendit draconez:
serpentem antiquum: qui est diabolus ꝛ sa
thanas: ꝛ ligauit eum per annos mille: et
misit eum in abyssum: ꝛ clausit ꝛ signauit
super illum: ut n̄ seducat amplius gentes:
donec ɔsumentur mille anni: ꝛ post hoc oz
illum solui modico tp̄e. Et vidi sedes: ꝛ se-
derunt super eas: ꝛ iudicium datum ē illis.
Et aīas decollatoꝝ ppt̄ testionium iesu: et
ppt̄ vbum dei: ꝛ q̄ nō adorauerūt bestiā nz
imaginē ei⁹: nec acceperūt caracterē ei⁹ i fro
tibus aut i manib⁹ suis: ꝛ vixerūt ꝛ regna-
uerūt cū xpo mille annis. Ceteri mortuoꝝ
n̄ vixerūt: donec ɔsumēt mille anni. Hec est
resurrectio pma. Beat⁹ ꝛ scs: q̄ hz ptē in re
surrectiōe pma. In his secūda mors nō hz
ptatē: sed erūt sacerdotes dei ꝛ xpi: ꝛ regna
būt cū illo mille annis. Et cū ɔsūmati fue-
rint mille anni: soluet sathanas de carcere
suo ꝛ exibit: ꝛ seducet gentes: q̄ sūt sup q̄ttu
or angulos terre gog ꝛ magog: ꝛ ɔgregabit
eos in plium: q̄rum nūerus ē sic arena ma-
ris. Et ascēderūt sup latitudinē terre: ꝛ cir-
cuierunt castra scōrum ꝛ ciuitatem dilectā.
Et descēdit ignis a deo de celo: ꝛ deuorauit
eos: ꝛ diabolus q̄ seducebat eos missus in
stagnum ignis ꝛ sulphuris: vbi ꝛ bestia et
pseudo pphete cruciabūt die ac nocte in se-
cula seculoꝝ. Et vidi thronū magnum can
didum ꝛ sedentem super euz: a cui⁹ aspectu
fugit terra ꝛ celum: ꝛ locus n̄ ē inuentus ab
eis. Et uidi mōtuos magnos ꝛ pusillos stā
tes in ɔspectu throni: ꝛ libri aperti sūt: ꝛ ali
us liber apertus est: q̄ est vite. Et iudicati sc̄
mortui ex his: q̄ scripta erāt i libris sz opa
ipsorum. Et dedit mare mortuos: qui in eo
erant: ꝛ mors ꝛ infernus dederunt mortu-
os suos: q̄ in ipsis erant: ꝛ iudicatum est de
singulis sm opa ipsoꝝ. Et infernus ꝛ mōs
missi sunt in stagnum ignis. Hec ē mors se-
cunda. Et q̄ n̄ iuentus ē i libro vite script⁹:
missus ē i stagnum ignis.

.XXI.

Et uidi celum nouuz ꝛ trā nouā. Pri-
mū. n. celum ꝛ pma terra abijt: ꝛ ma-
re iam non ē. Et ego ioannes vidi scām ci-
uitatē irlm nouā descēdētem de celo a deo
paratam: sic spōsam ornatam viro suo. Et
audiui vocē magnā de throno dicētem: Ec
tabnaculū dei cū hoib⁹: ꝛ hitabit cū eis. Et
ce ipsi ppls ei⁹ erit: ꝛ ipse de⁹ cū eis: erit eoꝝ
de⁹. Et absterget de⁹ oēm lachrymā ab ocul
eoruz: ꝛ mors ultra n̄ erit neq3 luctus neq3
clamor neq3 dolor erit ultra: q̄ pma abiert.
Et dixit q̄ sedebat in throno: Ecce noua fa
cio oia. Et dixit mihi: Scribe: q2 hec vba fi
delissima sunt ꝛ vera. Et dixit mihi: Factū
est: Ego sū alpha ꝛ o: initium ꝛ finis. Ego
sitienti dabo de fonte aq̄ viue gratis. Qui
vicerit: possidebit hec. Et ero illi de⁹: ꝛ ille
erit mihi fili⁹. Timidis āt ꝛ icredul ꝛ execra
ti ꝛ hoīcidis ꝛ fornicatorib⁹ ꝛ venefici ꝛ ido
latri ꝛ oīb⁹ mēdacib⁹: ps illoꝝ erit i stagno
ardēti igne ꝛ sulphure: qd̄ ē mors secūda.

Et venit vnus de septem angelis hñtibus
phialas plenas septem plagis nouissimis:
⁊ locutus est mecum dicens: Ueni: ⁊ oñdã
tibi sponsã vxorẽ agni. Et sustulit me i spu
i montem magnũ ⁊ altũ: ⁊ oñdit mihi ciui-
tatem scam irl'm descẽdẽtẽ de celo: hñtem
claritatez dei. Et lumen ei⁹ sĩle lapidi pcio-
so tanq̃ lapidi iaspidis: sicut crystallum.
Et habebat muꝝ magnũ ⁊ altum hñtem
portas duodecim: ⁊ in portis angelos duo-
decim: ⁊ nomina scripta: que sũt noia duo-
decim tribuum filioꝝ isrl'. Ab oriente por-
te tres: ⁊ ab aquilone porte tres: ⁊ ab austro
pote tres: ⁊ ab occasu porte tres. Et murus
ciuitatis hñs fũdamẽta duodeci: ⁊ in ipsis
duodecim noia duodecim aplorũ ⁊ agni.
Et qui loquebatur mecũ: hẽbat mensuraz
arundineam auream: ut metiretur ciuitatẽ
⁊ portas eius ⁊ murum. Et ciuitas i q̃dro
posita est: ⁊ longitudo eius tanta ẽ: quanta
⁊ latitudo. Et mensus ẽ ciuitatem de arun-
dine aurea per stadia duodeci milia: ⁊ lõgi-
tudo ⁊ altitudo ⁊ latitudo eius equalia st.
Et mensus est muros eius centũq̃draginta
quattuor cubitorum: mensura hois: que ẽ
angeli. Et erat structura muri ei⁹ ex lapide
iaspide: ipsa vero ciuitas aurum munduz:
simile vitro mũdo: ⁊ fundamẽta muri ciui-
tatis omni lapide pcioso ornata. Et funda
mentum pmum iaspis: secundũ saphyrus:
tertiuz chalcedonius: q̃rtũ smaragdus: q̃n
tum sardonyx: sextũ sardius: septimũ chry
solithus: octauũ beryllus: nonũ thopaci⁹:
deciũ chrysopassus: vndecimũ hiacynth⁹:
duodecimum amethistus. Et duodeci por-
te: duodecim margarite sũt p singulas. Et
singule põte erãt ex singulis margaritis: et
platea ciuitatis aurum mũduz tanq̃ vitrũ
plucidum. Et templum nõ vidi in ea. Dñs
enim deus omnipotens templum illius est
⁊ agnus. Et ciuitas nõ eget sole neq3 luna:
ut luceant in ea. Nam claritas dei illumiat
eaz: ⁊ lucerna eius ẽ agnus. Et ambulabũt
gentes in luie ei⁹: ⁊ reges terre afferent glo-
riam suam ⁊ honorem in illaz. Et porte ei⁹
non claudentur per diem. Nox.n.ñ erit il-
lic. Et afferent glam ⁊ honorem gentium i
illam. Non intrabit in ea aliq̃d coinq̃natũ
aut abominationem faciẽs ⁊ mẽdaciũ: nisi
q̃ scripti sũt in libro vite agni. .XXII.

Et oñdit mihi fluuiũ aque viue splẽ-
didũ tanq̃ crystallũ, pcedentẽ de sede
dei ⁊ agni. In medio platee eius ⁊ ex vtraq3
pte fluis lignũ vite afferens fructus duode
cim per menses singulos reddens fructum
suũ: ⁊ folia ligni ad sanitatez gẽtium. Et õe
maledictũ ñ erit ãpli⁹: s3 sedes dei ⁊ agni i il
la erunt: ⁊ serui eius seruiẽt illi. Et videbũt
faciem eius: ⁊ nomẽ ei⁹ i frontibus eoꝝ. Et
nox ultra ñ erit: ⁊ nõ egebũt luie lucerne ne
q3 luie solis: qm̃ dñs deus illumiabit illos:
⁊ regnabũt i secl'a scl'oꝝ. Et dixit mihi: hec
v̓ba fidelissima sũt ⁊ vera. Et dñs de⁹ spuũ
pphetarum misit angelum suum oñdere
seruis suis: q̃ oportet fieri cito. Et ecce ve-
nio velociter. Beatus q̃ custodit v̓ba pphe
tie libri hui⁹. Et ego ioannes q̃ audiui ⁊ vi-
di hec. Et postq̃ audissem ⁊ vidissem: ceci-
di ut adorarẽ ãte pedes angeli: q̃ mihi hec
oñdebat. Et dixit mihi: Uide ne feceri. Co
seruus.n.tuus sum ⁊ frm̃ tuoꝝ pphetarũ:
⁊ eoꝝ q̃ seruãt v̓ba pphetie libri hui⁹. Deũ
adora. Et dixit mihi: Ne signaueris verba
pphetie libri huius. Tẽpus.n.ppe ẽ. Qui
nocet noceat adhuc: ⁊ q̃ i sordibus ẽ sorde-
scat ad huc. Et q̃ iust⁹ iustificetur adhuc: et
scus scificet adhuc. Ecce venio cito: ⁊ mer-
ces mea mecum est: reddẽ vnicuiq3 s3 opa
sua. Ego sum alpha ⁊ o: pmus ⁊ nouissim⁹
pncipiũ ⁊ finis. Beati q̃ lauãt stolas suas i
sanguine agni: ut sit ptas eoꝝ in ligno vite:
⁊ p portas itrent ciuitatem. Foris canes et
venefici ⁊ ipudici ⁊ hõicide ⁊ idolis fuien
tes: ⁊ omnis q̃ amat ⁊ facit mẽdaciuz. Ego
iesus misi angelũ meum testificari vob' hec
in ecclesijs. Ego sum genus ⁊ radix dauid:
stella splendida ⁊ matutina. Et sps ⁊ spõsa
dicunt veni. Et q̃ audit dicat veni. Et q̃ sitit
veniat. Et q̃ vult accipiat aquã vite gratis.
Contestor.n. õi audienti v̓ba pphetie libri
huius. Siquis apposuerit ad hec: apponet
deus sup illum plagas scriptas i libro isto:
⁊ siq̃s diminuerit de v̓bis libri pphetie hu
ius: auferet de⁹ partẽ ei⁹ de libro vite ⁊ de ci
uitate sca: ⁊ de his q̃ scripta sũt i libro isto.
Dicit q̃ testimoniũ phibet istorum. Etiam.
Uenio cito: amen. Ueni dñe iesu. Gra dñi
nñi iesu xpi cũ õibus vob' amen.

Biblia impressa Venetijs ope
ra atq3 impensa Nicolai Jen
son Gallici. M.cccc.lxxvj.

¶ Incipiunt interpretationes he braicorū nominum ſecūdum ordinem alphabeti.

Aaç apprehēdens: uel apprehēſio.
Aad teſtificās: uel teſtimoniū.
Aadhar: deprecatio.
Aalma: uirgo abſcondita: uel abſconſio uirginitatis.
Aara: montana: uel mōs fortitudinis.
Aaron: mons fortis uel mons fortitudinis ſiue montanus.
Aaronite: mōtes robuſti: uel montiū fortitudines: ſiue mōtani: aut mōtes eorū.
Aars: ſol uel lumen: ſiue illuminans: aut illuminatio.
Aathat: de patre tuo: uel tēpore tuo: ſiue tu ante: aut temporalis tuus.
Aaç: apprehēdēs: ul' fortitudo ſeu fortis aut apprehenſio.
Aaçia: patruus uel patruelis ſeu apprehēdēs dñm: aut fortitudo domini.

¶ Dic. b. poſt. a.

Abba: pater l' paternitas. ſyrum eſt: n̄ hebreum.
Abbachuc: luctator fortis ul' rigidus: ſiue cō plexās eos: aut ſuſceptio eorum.
Abbadia: ſeruus dñi uel ſeruiēs dño.
Abbaga: paṫ ſolēnis l' patris ſolēnitas ſeu pa ter loquēs: aut patris locutio.
Abaia: paṫ dñs ul' paṫ abūdās ſiue paṫ meus iſte aut pr̄is mei abundātia.
Abaim: pater ei⁹ uel paṫnitatis eorū.
Abana: paṫ gratus uel lapides colligēs.
Abani: patris ı̄quies uel paṫ cōmotus ſeu pa ter gratus mihi uel paṫ gratificās me.
Abania: paṫ gratus domino uel pater gratifi cās deum.
Abaria: trāſiens dñs uel in tranſitu dñi: ſiue paṫ ſuſcitās dñm: aut pṫ uigilās dño.
Abarim: ptranſiens aut ptranſitio ſeu mon tes ı̄ trāſitu uel mōtes tranſeuntiū.
Abaron: pṫ ſuſcitans dolorē ul' paṫ uigilans murmurationi ſiue paṫ ſuſcitās iniquitatē aut pater uigilans ı̄utilitati.
Abaſbai: pcēs uel pepercit ſeu parcēs mihi: aut parſimonia mea.
Abda: ſeruiēs uel ſeruitiū ſiue ſuus eius aut ſeruiens ei.
Abdai: ſuus me⁹ ul' ſuiēs mihi ſiue ſuiēs ei⁹ ul' ſuit⁹ mea ul' ſuitiū eius mihi.

Abdebel ſeruus dei uel ſeruiens deo.
Abdemelech: ſeruus regis uel ſeruiēs regno ſiue ſeruus regis aut ſeruus regnator.
Abdenago: ſeruus tacens uel ſeruiens tacco uel dñi auxiliū aut dñs auxiliator.
Abdiſe: ruus meus uel ſeruiēs mihi.
Abdias: ſeruus dñi uel ſeruiēs dño ſiue dñi teſtis aut domino electus.
Abdiel: ſeruus dei uel ſeruiēs deo.
Abdo: ſeruus eius uel ſeruiens ei.
Abdom: ſeruiens eis uel ſeruus eorū.
Abdon: ſeruus merens uel ſeruus ı̄utilis.
Abdon: ſuus muſitās uel ſeruus iniquus.
Abdon: ācilla dolēs l' ſuiēs murmurādo.
Abed ſeruus ppl'i uel ſuiēs populo.
Abedia: ſeruiēs dño uel ſuitiū dñi.
Abel cōmittēs uel cōmiſſio.
Abel: luct⁹ ul' uapō ſeu uāitas aut miſerabil'.
Abela: cōmittēs ei uel commiſſio eius ſiue lu gēs eū aut miſerabilis ei.
Abelga: uapor ualliū ul' luctus deuorās.
Abelmarim: uanitas habitaculi uel luctus ı̄habitantium.
Abelmeola: uapō uall' ſalſe ul' luctus parturi entiū: ſeu uāitas domicilii ul' miſerabilitas inhabitationis.
Abelmeula: idem eſt.
Abelſatim: uapō ſpinoſus: ul' luct⁹ germinās ſeu miſabil' poſitio aut uāitas ı̄ſurrectiōis.
Abemboen: lapis pollicis eorū uel lapis ı̄ me dio eorum.
Abeneçer: lapis adiutorii ul' lapis auxiliatō.
Abēner: lapis lucidus ul' paṫ lucerne.
Aber: cōmiſit ul' certamen inijt ſeu particeps aut participatio.
Aber: uuln⁹ uel liuō ſiue lucid⁹ aut uulnerat⁹.
Abeſſalon pax pr̄is uel paṫ pacis ſiue pr̄is luc tus aut patris amaricatio.
Abeſſan: paṫ abūdans uel patris egreſſio.
Abethan: pr̄is ı̄pulſio: l' uia exploratiōis.
Abethſeti: luct⁹ lictorū: l' uāitas germinis.
Abgatha: pater tangens ridētem: uel patris tactus ridentis.
Abia: pater dñs uel patris domin⁹ ſiue domi ni paternitas: aut ubi pater fuit.
Abiail: pṫ me⁹ exultās l' pr̄is mei exultatio.
Abial: pṫ me⁹ ꝯtēpt⁹ ul' pr̄is mei deſpectio.
Abiaſbori: paṫ meus ſuperītelligens uel pr̄is mei ſuperintelligentia.
Abiam: pr̄is mei pplus ul' pṫ meus eorū.
Abiaſab: paṫ meus colligens uel patris mei collectio.

Abiaſaph:pater meus congregās uel patris mei congregatio.
Abiathar:pater meus ros uel pater meus ſuperfluus: ſiue pater meus ſuſcitās peccatū: aut pater meus peccato uigilans.
Abida:pater meus ſciens ł p̄ris mei ſciētia.
Abidam:pater meus ſciens eos uel pater meus ſcientia eorum.
Abidan:pater meꝰ iudex ł p̄ris mei iudiciū.
Abiel:pater meus deus uł p̄ris mei deitas.
Abiem:p̄ris mei mater uł p̄r meꝰ matnus.
Abiezer:pat̄ meus fōtis ł patris mei auxiliū: ſiue p̄r meꝰ ſeparatꝰ aut p̄ris mei ſcificatio.
Abiezeri : patris mei auxilium uel pater meꝰ auxiliator meus.
Abigabaon:pat̄ collis merētis aut pater uallis meſticie ſiue pater meus uallis meſta uel pater meus collis merentium.
Abigail:p̄r meꝰ exultās ł p̄ris mei exultatio.
Abigal:pater roris uł erroris ſiue patris mei aceruus aut patris mei inuolutio.
Abihel:pater meꝰ deus uel p̄ris mei ꝺitas.
Abilma:lugens uel plorans ſiue luctus aut ploratio.
Abilmei:lugentes uel plorantes ſeu uani aut miſerabiles.
Abilmes:idem.
Abimahel:pater meus a deo uel pater meus exaudiens deum.
Abimelech:p̄r meꝰ rex ł p̄ris mei regnum.
Abim:pater mēſure uel pat̄ mēſuratus ſiue pater fuit aut pater erit.
Abinaim:p̄ris mei decꝰ uł p̄ris mei cōmotio.
Abinadab : patris mei uotū uel pater meus ſpontaneus.
Abinoem:patris mei fidelitas uel patris mei requietio.
Abira:p̄r meꝰ magiſter ł p̄ris mei magiſteriū.
Abiram:pater meus excelſus uel pater meus exaltatus ſiue pater meus ſublimis aut patris mei ſublimitas.
Abirom:pater meus magiſter muſitās uł pater meus magiſter murmurās ſiue pat̄ meꝰ magiſter iniquꝰ aut p̄r meꝰ magiſter iutił.
Abiſa:pat̄ ſalutis uel patris ſalutare.
Abiſa:p̄r meꝰ ſacrificās ł p̄ris mei ſacrificiū:ſiue p̄ris mei icenſū aut p̄ris mei holocauſtū.
Abiſai:p̄r ſalutis mee ł p̄ris ſalutare mihi.
Abiſai:pat̄ meus incenſū mihi uel pat̄ meus ſacrificiū meum.
Abiſai:p̄r meꝰ ſupfluꝰ ł p̄ris mei rugitꝰ.
Abiſag:p̄ris mei icēſū ł p̄ris mei holocauſtū.

Abiſue:pat̄ meꝰ cantās uł p̄ris mei cātilena:ſiue p̄r meꝰ loquēs aut p̄ris mei locutio.
Abiſur:pater meꝰ murꝰ ł p̄r meꝰ directus.
Abiſur:pat̄ meꝰ robuſtus uel p̄r meꝰ anguſtiaꝰ:ſiue p̄r meꝰ ꝯtinēs aut p̄ris mei acerbitas.
Abithal:p̄r meꝰ ros ł pater meꝰ irroratꝰ: ſiue p̄rez meū apphēdēs aut p̄ris mei apphēſio.
Abiu:pat̄ meꝰ eſt uł p̄r meus ipſe.
Abiud:patris robur uel patris robō: ſiue pater eorū aut pater meꝰ iſte.
Abizer:pater lucidꝰ uł patris lucerna.
Abobi:p̄r icantator uł p̄ris amplexatio.
Abor:pater mōtium uł p̄ris foramē: ſeu pat̄ luminis aut pater iracundus.
Abra:p̄ris magiſteriū uel p̄ris exaltatio.
Abraā:p̄r uidens populū uł pat̄ uidēs multitudinē: ſeu p̄r mł̄titudinis:aut p̄r mł̄tarum ſubītelligit̄ gentiū:nō ē .n.i nomīe.
Abram:p̄r excelſus uel pater exaltatꝰ:ſeu pater ſublimis aut patris ſublimitas.
Abrech:p̄r delicatꝰ uel pat̄ tenerrimus. Ipſe ē ioſeph qui prelatꝰ egypto cū eſſet tener ac delicatus etate iuuētutis factꝰ eſt pat̄ ſenum merito ſapiētie ⁊ p̄latꝰ ſapiētibus.
Abſalon:pax patris uel pat̄ pacis uł p̄ris luctus aut patris amaricatio.
Abſanias:p̄r egreſſus domino uel patris abūdantia domini.
Abur:patris lumen uel pater igneus:ſeu pat̄ incendens aut patris apertio.
Abur:liuor uł plaga ſeu liuidꝰ aut ulnerat̄.

¶ Hic.c.poſt.a.

Achab:frater patris uel fraternitas paternitatis.
Acham:frater patris ſui uł fraternitas paternitatis ſue.
Acchabim:decenter uel ſcorpiones.
Achaia:ſoror laborās uel ſoror que:ſiue ſoror domini aut frat̄ eius dn̄s.
Achaici:fratres laborātes uł fratres qui:ſeu f̄res dn̄i aut frater eorū dominꝰ.
Achaim:prerupta uel umbraculū ſiue ſoror laboris aut fraternitas eorum.
Achal:omnia uel in omnibus ſeu frater conceptus aut fratris cōmixtio.
Acham:labor uel neceſſitas:ſeu coluber inſidians aut fraternitas eorum.
Achammoni:f̄r ſapiētie ł frat̄ ſapiētiſſimꝰ.
Acham:tribulator uel neceſſarius.
Accan:neceſſitas uel tribulatio.
Acharan retinēs ł apprehendēs : ſiue retinēs gratiam aut apprehenſio gratie.

Achar : merces uel turbator : siue tumulus aut peruersio

Acharam: turbans populum uel peruersio populi : siue peruertens eos aut turbatio eorum.

Acharan: merces gratie ul' ẽbãs gratificatos.

Accarcha: infernus uel pauimentũ.

Acharis: sterilis ul' ingratus: seu sterilitas aut ingratitudo.

Acharob: mures uel demolitio.

Accaron: in pascuis ul' gregis pascua: seu sterilitas aut eruditio tristitie.

Accaronite: in pascuis uel pascua gregũ: siue steriles aut erudiméta tristiciarũ.

Achas: tenens aut apprehendẽs: siue retentio aut apprehensio.

Achaz: conuertẽs uel apprehendẽs : siue conuersus uisioni aut apprehẽdens fõtitudinẽ.

Achazias: apprehendens dominũ uel apprehensio domini: seu conuersus fortiter domino aut apprehendẽs uisionẽ dñicam.

Achazib: frater lupi ul' fr̃ deuorãs: seu tenens lupum aut apprehendẽs rapacitatẽ.

Acsa: claudicans uel factura.

Acsaph: clauda collectio uel factura congregationis.

Aces: hamus uel retentio : siue humilis aut humilitas.

Acces: idem.

Accereth: dissipans uel disperdẽs: siue demoliens aut interficiens.

Accerethi: dissipans me uel disperdens me: siue ꝺmolitio aut iterfectio mea.

Achela: suscipiẽs eũ uel susceptio eius.

Acheldemach: ager sanguinis ul' ager sanguineus. syrũ ẽ non hebreum.

Accherubim: cognosce uel intellige: siue sciẽs multitudinẽ aut sciẽtie mltitudo.

Achi: frater meus uel fraternitas mea.

Achia: umbraculum uel preruptio : seu frat' dñi aut fraternitatis dominus.

Achiam: frater populi uel fratris populus : siue umbraculũ eis aut ꝑruptio eorũ.

Achias: merces l' retr.butio: seu frat' dñs aut fraternitas domini.

Achie: umbraculum uel ĩ collibus.

Achila: suscipiẽs eũ uel susceptio eius.

A hilai: suscipiens cum mihi uel susceptio eius mea.

A him: fletus uel plorãs: siue frater eius aut fraternitas eorum.

Achimaas: fratris me onus uel fratris mei assumptio.

Achimai: frat' meus reductus uel fratris mei reductio.

Achimau: frater meus quis: uel frater meus quomodo.

Achimelech: frat' me' rex l' fr̃is mei regnũ.

Achimoth: frater meus mortuus uel fratris mei desertio.

Achimaan: fr̃is decor ul' fr̃ decorus.

Achinoem: fratris decus uel fraternitati delectabilis.

Achior: fratris mei lumen uel frater me' mõtanus: seu fratris mei foramen aut fratris mei iracundia.

Achis: fr̃ me' ul' quomodo est.

Achis: frater uir ul' uerũtñ uir: seu frater me' aut fraternitas uiri.

Achisamech: fratrẽ meũ corroborãs uel fratris mei firmamentum.

Abisamech: fratrem adiuuans aut fraternitatis adiutor: seu fraternitatis fultura aut fraternitatis erectio.

Achitob: frater meus bonus uel fratris mei bonitas.

Achitophel: frater meus ruẽs uel fratris mei ruina.

Achitophel: frater meus cadens uel frat' me' irruens: siue frater meus tractans aut frat' meus cogitans.

Achizib: stultitia ul' mendaciũ: seu frater me' deuorãs aut fr̃is mei hostia.

Accho: hamus uel usq; huc : siue humilitas aut retentio.

Acchoe: hamus uel usq; huc: seu retinens eũ aut humilitas eius.

Acchoite: hami uel usq; huc : siue humiles aut retenti.

Acchos: hamus uel usq; huc: siue humilitas aut retentio.

Acchobor: mures ul' deuastatio.

Achor: turbatio uel tumultus: seu peruertẽs aut peruersio.

Achor: fratris lumen uel fratris altitudo: seu fratris foramen aut fr̃is iracũdia.

Achron: retentio uel apprehẽsio: seu retinẽs aut apprehendens.

Acchub: hami grauitas uel humilitatis condemnatio.

Acchupha : hamus subitus uel humilis eruptatio.

A chus: retinẽs cõsiliũ ul' humil' ꝯsiliator.

Acchur: retinẽs lumẽ ul' humilitas ignea.

Achȥib: retentio uel derelicta: seu mendaciū aut stultitia.
Achȥiba: mentiēs ei uel stulticia eius: seu retinens eū aut derelicta ei.

C Hic. d. post. a.

Ada: testificans uel testimoniū.
Adad: testis uel patruus: siue precipu' aut patruelis.
Adada: testis eius ul' usq3 ad testimoniū: siue precipuus ei aut patruel' ei'.
Addabarim: deuteronomiū grece: secūda legislatio latine.
Adadeȥer: d͛corū auxiliū l' precipu' separatō.
Adadeȥer: testimonium fortitudinis uel patruelis sanctificatio: siue fortitudine precipu' aut testificatio sāctificatiōis.
Adaglam: cōgregās eos ul' ɔgregatio eorū.
Adai: robustus uel sufficiēs: siue testis meus aut fortitudo mea.
Adaia: seruiēs dn̄o ul' testimoniū dn̄i.
Adaia: seruus dn̄i ul' testificās dominū.
Adalia: seruus laborans uel testimonium laboriosum.
Adalia: testis laborās ul' fu' laboriosus.
Adam: testificans eos ul' testimoniū eorū.
Adam: homo aut terrenus: siue indigena uel terra rubra.
Adama: humus aut terra: siue terrena uel desiderabilis.
Adame: cruoreȥ l' sāguines plurali numero.
Adami: magnificans ul' que est magnificētia: siue fuiēs populo meo aut testificans populum meum.
Adar: grex uel populus.
Adar: pallium ul' sublimis: siue testis uigilās aut seruus suscitator.
Adar: palliū uel magnificus.
Adarsa testificās solē ul' seru' illuminator.
Adassa: noua l' nouitas: seu testis facture aut seruitus plasmationis.
Adassor: seruus fortis uel testis āgustiat': seu fuiēs petre aut testificās sagittā luminis.
Adgam: pī sordis ul' testis sordidus.
Admatha: seruus donator uel testificans consummationem.
Adrach: stola uel decorus: siue indumentum aut induitio.
Adraim: mundans pessimos uel mundatio pessimorum.
Adramelech: stola regis uel decor regni: seu rex idut' aut regnator decorus.
Adenabeth: seruus prophetiȥās l' testificator prophetie.
Ader: rex effusus uel turris gregis: siue testis uigilans aut seruus consurgēs.
Adesa: testis facture uel seruus plasmator: siue seruitus nouitatis aut testificatio sanctificationis.
Adema: seru' dn̄i uel testificās dominū.
Adrebel: greges dei uel oues diuine: seu deuorans deum aut induitio dei.
Adremelech: stola regis uel decor regni: siue rex idut' aut regnator decorus.
Adrēmon: testis sublimis ul' fu' ecclesie.
Adreȥer: stola fortis uel decō separatus: seu decorū auxiliū aut indumentū sc̄ificatiōis.
Adi: seru' meus ul' testimoniū meum.
Adiada: seruiens testibus uel fortitudo testificantium.
Adibel: seruus dei l' testificās deū deorū.
Adin: seruiēs cause uel testis iudicij.
Adina: fuiēs cause eius ul' testis iudicij eius.
Adino: tenellus ul' delicatus: seu fortis iudex aut fortis causator.
Adithaim: fuitus duplex ul' testificatio.
Adrias: cōtinens mala uel locus malorū: seu decor facture aut iduitio p'asmatiōis.
Adribel: populus dei uel oues diuine: seu decorans deū aut iduitio dei.
Ado: seruus seu testis: uel seruiens domino aut fortitudo eius.
Adoar: seruus uigilās l' fu' suscitator.
Adoch: seruum tenens uel testificationis apprehensio.
Adollam: congregans eos uel cōgregatio eorum: seu testimonium aque aut testificatio in aqua.
Adollamin: idem quod adollam.
Adollamites: congregās eos uel congregatio eorū: seu testis aque aut testificatio i aqua.
Adom: seruiens eis ul' fortitudo eorū.
Adomim: rubra uel ascensus rufforū. Iste est locus ille cruentus ⁊ sanguinarius: quo deuenit homo: qui ab hierusalē descēdit i hiericho et icidit i latrones.
Adon: seruus merens uel testis murmurans: siue fortis iniqu' aut fortitudo iutilis.
Adonai: dominus uel dominator.
Adonaia: dominus dominās uel domini dominatio.
Adonias: dominator est dominus uel domini est dominatio.
Adombeȥech: dominus micans uel domin' fulgurans uel domin' dominator egestatis

aut dominus dominator uani cõtẽpt᷒.
Adonicam : dominus calid᷒ uel dominator caliditatis.
Adoniram:dominus exaltatus uel dominator sublimis.
Adonisedech:dñs pacis ł dñator iustitie.
Adopsite:libertas uel gaudiũ.
Ador : seruitus generans uel testificatio generationis.
Adulam:testimonium p᷒ ł ẜuiẽs etnitati.
Aduram:decor excelsi uel generatio excelsa: seu decor excelsus aut fluuiꝫ exaltatio.
Adrumentina:uisio sublimis uel uidens sublimiter.

Hic.e.post.a.

AEgla:uitula uel iuuencula:siue solẽnis aut festiuitas eius.
Aegyptus:tenebre uel angustia:siue tribulatio coãgustãs aut tribulatiõis coãgustatio.
Aegyptij:tenebre uel angustiantes:seu tribulantes coangustatos aut tribulatores coangustatorum.
Aeglon:iuuencula uel uacca eorum:seu uacca merens aut iuuencula inutil᷒.
Aelam:uestibulum uel ante fores:seu postis aut superliminare.
Aelamite:uestibula uel ante fores:seu postes aut superliminaria.
Aelam:apposita uel obiecta : seu despiciens aut comparata.
Aelamite:appositi uel obiecti:seu despiciẽtes aut comparati.
Aelmoth:taberne ł officine:seu taberne mortis aut officine mortuorum.
Aena:fons uel biuium:seu fons eius aut oculus eius.
Aendor:fons generans uł ocul᷒ generatiõis.
Aeneas:pauper uel miser:seu respondẽs aut responsio.
Aenganim:fõs hortorũ uel ocul᷒ elatorum.
Aenon:fons eorum uel ocul᷒ eorum.
Aerim:aceru᷒ lapidum uel aceruati lapides.
Aesdrelon:auxilium meroris uel misericordia dolentium.
Aesmon:terra deserta uel terra iculta:seu terra merens aut terra iutilis.
Aethan:ualida uel antiqua: siue ascendens aut fortitudo.
Aethi:obstupefaciens uel perterrens:seu terror pĩis mei aut obstupefaciẽs pr̃ meus.
Aethiopia:tenebre uel caligo:seu tenebrans aut caligans.
Aethiopes:tenebrosi uel caliginosi:seu tenebrãtes aut caligantes.
Aethonodosai:uia iferior uł uiãtes iferi᷒.

Hic.ph.post.a.

APhaim humus eorum uel uolatus eorũ:seu liberãs eos aut securitas eorum.
Apham:idem.
Aphain:humus uel uolatus:seu liberãs pauperes aut securitas gratie.
Aphar:tr̃a uel puluis:siue hum᷒ aut fodiẽs.
Aphar:puluis suscitans uel humus uigilie: seu liberãs uigiles aut securitas suscitatorũ.
Aphan:hum᷒ mea ł uolat᷒ me᷒:seu liberans paupes meos aut securitas gr̃e mee.
Aphara:terra eius aut puluis ei᷒ : siue hum᷒ eius aut fodiens eum.
Aphara:puluis suscitans eum uel humus uigilie eius:seu liberans uigilantes eis aut securitas suscitatorum eius.
Aphara:taurus uel uitulus:siue puluis eius aut fodiens eum.
Apharam:fodiens humũ ł puluis iutilis.
Apharaim:puluis suscitãs eos uł humus uigilie eorum:seu liberans uigilantes eis aut securitas suscitatorum eius.
Apharim:fodiẽs mare ł maris effossio.
Apharin:puluis suscitans eos uel humus uigilie eorum:seu liberans uigilantes eis aut securitas suscitatorum eius.
Apharsa:terra digna uel fodiens eleuatiõem seu liberalitas solis aut liberãs illumiatos.
Apharsacei:terreni digne uel fodientes eleuatos seu liberi solis aut liberãtes illumiatos.
Apharsual:tellus saluata uel terra salutis: siue puluis suscitãs saluteꝫ aut humus uigilãs saluationi.
Aphaçothi:securitas uel libertas:seu liberuꝫ germen aut securitas ĩsurrectiõis.
Apharias iudicans dominus ł iudiciuꝫ dei.
Aphech:continuit uel continentia: siue contitinẽs aut furor nou᷒.
Aphech:continebit uel apprehẽdet:siue continens aut apprehensio.
Apheca:cõtinebit eum uel apprehẽdet eum: siue continentia eius aut apprehẽsio ei᷒.
Aphec:furor alienus uel uita dissipata : seu uitã dissipãs aut uite discussio.
Aphelethi:mirabil᷒ ł admirãd᷒:seu uiuificãs aut excludens.
Apher : humus uel fodiens : seu puluis aut uitulus.
Aphercçei:separati uel absq̧ muro:seu fodi

entes oliuã aut uituli fornicãtes.
Aphes:in finibus uel in extremis.
Aphes:donũ i finibus rubentium uel i extre
mis ascẽsionis ruffor ũ.
Aphses:libere egrediẽs l' securitas egressiõis.
Aphia:liberalis domin' ul' liberalitas dñi.
Aphrica:fertilis uel augmẽtata.
Aphricani:fertiles ul' augmẽtati.
Aphiba:colligẽs recte uel cõgregãs cõuersio
nẽ:seu liber egressus aut secura egressio.
Aphith:securus uel liber:seu securitas aut li
beralitas.
Aphon:uolãs inique uel uolat' meroris:seu
libere murmurãs aut securitas iutilis.
Aphonite:uolãtes inique uolãdo merẽtes:
seu securi iutilit' aut libere murmurãtes.
Aphus:uolãs cõsilio uel uolat' cõsilij: seu li
bere cõsulẽs aut secur' festinator.
Aphuth:eius idumentũ ul' ei' declinatio.
Aphutei:eius indumenta ul' ei' dclinatiões.

Hic.g.post.a.

AGa:festiua uel solennis.
Aga:loquẽs uel meditans : seu medita
tio aut loquela.
Agaba:festiu' pr̃ uel solẽnitas p̃ris.
Agabus:nuncius tribulãs uel tribulationis
annunciatio.
Agad:plãctus egypti uel plãct' egyptiorum:
seu seruit' festiua aut solẽne testimoniũ.
Agag:doma uel tectũ:seu festiue solẽnis aut
festiua solennitas.
Agagite:domata ul' tecta:siue solẽnes festiue
aut festiui solẽniter.
Agai:questio aut festiuitas:seu loquẽs mihi
aut meditatio mea.
Agla:uitula uel iuuencula:seu solẽnis aut fe
stiuitas eius.
Agar:aduena uel cõuertẽs : seu festum susci
tãs aut solẽnitas uigilie.
Agareni:aduene uel cõuersi:seu festa suscitan
tes aut solẽnitates uigiliarum.
Agarai:aduena uultur uel cõuersio deuora
toris:siue festiu' magister meus aut solẽni
tas magistri mei.
Age:questio uel solennis:seu meditatio aut
loquela.
Ageba: solẽnis pr̃ uel festiuitas p̃ris.
Agedgad:accictus uel annũciãs predo.
Agedgad:festiua seruitus predonis ul' solen
ne testioniũ accictionis.
Agelom:solẽnis cãdõ l' ãnũcia iniq̃tatẽ meã.
Agge':festiuus ul' solẽnis:seu querẽs cõsiliũ:
aut letus festiuator.
Agi:questio uel solennis:seu sciens me aut fe
stiuitas mea.
Agia:querẽs dñm uel solẽnitas dñi.
Agia:solẽnis dño l' festiuitas dñi.
Agirẽmon:fons sublimis uel fõs ecclesie: seu
fõs cõgregãs aut fons malorũ granatorũ.
Agrippa:congregãs subito uel congregatio
subita.
Agrith:aduene uel icola:siue aduena meus
aut incola meus.
Agith:festiua uel solẽnis:seu meditatio aut
loquela.
Agithe:festiui uel solẽnes:siue loquẽtes aut
meditantes.

Hic.h.post.a.

AHab:frat' patris uel fratnitas p̃nitat'.
Ahaion:campi uel aulones:seu ualles
grãdes aut ualles campestres.
Ahalath:mõs diuidẽs uel mõs leuis : id est
limpidus:siue lubricus.
Ahamon:sapiẽtia uel sapientissimus.
Ahara:f̃ris odor uel frater odoris.
Ahazel:post exercitũ ul' sequẽs exercitũ dei:
ipse est obab cognat' moysi:qui ⁊ ietro.
Ahares:testa l' sol : seu siccitas aut ariditas.
Ahaç:patruus uel patruelis : seu fortis aut
apprehendens.
Ahaçias:patruus dominus uel patruelis do
mino:siue apprehendens dominuz aut for
titudo domini.
Ahebrim:hebreorũ uel trãseuntiũ:seu trãsi
tus aut trãsitores eorũ.
Ahei:umbraculũ uel ifecũditas.
Aheri:declinans uel declinatio.
Ahesam:uolũtas uel cõsiliũ:seu uolũtati aut
consilio eorum.
Ahi:fraternitas uel ubi hec : seu uallis aut
questio.
Ahi:uiuet uel uiuit: seu uita ualliũ aut que
stio uite.
Ahia frater eius uel ubi hec ei: seu uita eius
aut uiuit.
Ahia:querens eũ uel uallis eius:seu uita ual
liũ eius aut q̃stio uite eius.
Ahialim:cerui uel ceruorũ lapides:siue uall'
fermenti aut questio malitie.
Ahialon:admirans uel admiratio: seu uita
merens aut uallis iniquitatis.
Ahias:uita plasmata uel uita facture:seu fra
ter sustollẽs aut f̃ris plasmatio.
Ahidad:uiuens gloria uel uita glorie:seu fi

meus glorians aut frīs mei gloriatio.
Abie:sterilitas uel obumbratio:seu frī obum brans aut frīs obumbraculū.
Abibel:uiuens deo uł uiuēs dñi:seu uita ual lium dei aut q̄stio uite diuie.
Abiere:uallis amica uel uita amici: seu frat meus amic⁹ uel frīs mei amicitia.
Abiezer:frī me⁹ fortis ł frīs mei auxiliatō:seu uita uallium separatorum aut questio uite sanctificationis.
Abilam:dolens uel parturiēs:seu ante fores uel ante uestibulum.
Abiloth:frī uinciēs uł frī ligat⁹:seu uallis decli nās aut uite uocatio.
Abiluth:uallis inclyta uel questio nobił:seu frat iclyt⁹ aut fratnitatis nobilitas.
Abiman:uita qualis uel q̄stio q̄:seu frī quis aut fratnitas quomodo.
Abimelech:uita regis uel uallis regia:seu fra ter me⁹ rex aut frīs mei regnum.
Abim:fons uel oculus.
Abinadab:frater sponte uel frater spontane us:seu uita uallium spōtaneaꝝ aut questio uite spontanee.
Abin:frī merēs uel frī iniquus:seu uita ualliū dolētiū aut questio uite iutilis.
Abiran:uallis excelsa uel uita exaltata: seu frater meus sublimis aut fratris mei ex altatio.
Abiran: sculptor aut sculpens.
Abiranite:sculptores uel sculpētes.
Abiroth:sculptū uel scalptū.
Abisamech:fratris mei sculptura uel fratris mei erectio:seu frater meus adiuuans aut fratrē meum roborans.
Abisar:frater meus princeps uel fratris mei leuamē:seu uita ualliū pricipis aut questio uite angustiantis.
Abitub:frater meus bonus uel fratris mei bonitas:seu uita uallium deserentium aut questio uite deserte.
Aboi:spina uel compunctio.
Aboites:spinosi uel compūgentes.
Aboiaban: spina sapientie uel compunctio intelligentis.
Aboiman:perturbat⁹ uel perturbator:seu pū gens quis:aut spina quomodo.
Abim:iutile uel iniquitas.

¶ Hic.i.post.a.

AI:uultur uel deuorator.
Aia:uultur eius uel deuorās eum.
Aiath: uultur uel condēnatio: seu uultur declinans aut deuoratio peccatorū
Aicham:frater meus surgens uel fratris mei resurrectio:seu uultur tallidus aut deuora tor calliditatis.
Aibel:uultur dei uel deuorator deus.
Ailad:dolēs uel pturiēs:seu uultur uinctus aut deuorator declinans.
Ailon:uallis admirans:siue ubi erāt uisi aut ubi uisi sunt.
Ailud:uultur utinā utilis uel deuorator uti nā declinatus.
Ailul:ubi erant ursi uel ubi ursi sunt.
Aim:iutilis aut idolatra.
Aiman:idolum gratū uel iutilis donatio:seu uultur quis:aut deuorator quomodo.
Ain:fons uel oculus.
Ainaam:uultur decorus uel deuoratio pul chritudinis.
Ainagalim:oculus uituli uel fons inundās: siue ocul⁹ reuelat⁹ aut fons trāsmigratiōis.
Aion:uultur merens uł uultur iniqu⁹:seu de uorat⁹ murmure aut deuorator iutilis.
Air:ciuitas uel oppidum.
Airsames: ciuitas solis ł oppidū illumiatū.
Aismoth: desertio uel adductio mortis.
Aith:cōdēnatus uel cōdēnatio.
Aiud:uultur inclyt⁹ uel deuorans gloriosū.

¶ Hic.l.post.a.

ALa:cōmixtio uel conscendēs:siue ifirm⁹ aut infirmitas.
Alab:lactea uel dulcedo.
Alach:lubricum uł pars mea.
Alacarnasum:fermentū concidēs duces uel cōmixtio diuidēs pricipes.
Alal:laxitas uel lassitas: siue leuitas aut la titudo.
Alala:laxitas ei⁹ uel lassitas eius:siue leuitas eius aut latitudo eius.
Alam:ifirmās eos uel cōmixtio eorum.
Alamath:despiciēs utrē uel contemnens in dignationem.
Alamon:despectio uel desuper multitudinē: siue infirmās eos dolori aut cōmiscens eos iniquitati.
Alas:cōmixtio uel fermentū.
Alasam:triplicē uel cōsternatā:seu cōmiscēs populū aut fermētatio populi.
Albialbon: pr̄is mei dolor uel pater meus superintelligens.
Alchimus:fermentū uani cōsilij uł cōmiscēs callidam festinationē.
Ale:conscensio uel commiscens:siue infirm⁹

aut infirmitas.
Aleph:mille uel doctrina tentationū.
Alepsin:ignis uel igneus:seu doctrina māda
ti aut milia tentationū.
Allel:laus uel laudatio.
Alleluia:laudate dominuȝ l'laudatio dn̄i.
Alexander:alleuans tenebras uel auferens
angustias tenebrarum.
Alexandria:idem.
Alexandrini:tenebras alleuātes uel tenebra
rum angustias auferentes.
Alphalthi:bitumē uel aque bitumis.
Alpheus:doctus uel documētū: siue fugiti
uus aut millesimus.
Alian:cōtemnens donū uel despectio gr̄e.
Alian:eiectus uel eiectio.
Alimis:uestibulis uel superliminaribus.
Alinath:uter uel indignatio.
Alinathan:cōtēptor doni uel despiciens do
natorem.
Almon:cōtēptus uel despiciens.
Almondeblathaim: cōtēptus palatarū ul' de
spiciens opprobria.
Almoth:uter uel indignatio.
Aloes:laus facte uel laudatio plasmatoris.
Allon:laus doloris ul' laus meroris:siue lau
datō iniquus aut laudator iutilis.
Alua:despiciens ul' contēnens:siue contēpt⁹
aut despectio.
Aluam:contēnens eos uel despiciēs eos:seu
contēptus eis aut despectio corū.
Alus:fermētum uel cōmixtio:seu contēnēs
consilium aut despectus festinator.

¶ Hic.m.post.a.

AM:gens uel populus.
Ama:gens mea uel populus me⁹.
Amaa:gens eius uel populus eius:seu popu
li testis aut ppl'm testificans.
Amaad:populū testificās l' popl'i testificatio.
Amad:populus adhuc uel popul⁹ fuiēs:siue
popul⁹ testis aut populare testimoniū.
Amadathi:popul⁹ fuiēs peccato uel popul⁹
testificans tēpore.
Amador:populus testes generās uel popul⁹
seruiens generationi.
Amal:gens cōmixta uel populus cōscendēs
siue populus infirmus aut ppl'i despectio.
Amalasa:dixit princeps ul' dictum pricipis:
siue gens cōmixta carceri l' popul⁹ despec
te carceratus.
Amalech:gens bruta uel populus lābens.
Amalechite:gētes brute uel popl'i lābētes.

Aman:iniquus uel coangustās:seu compri
mens me aut coangustatio mea.
Amana:iniquus ei uel coangustās eum:seu
cōprimens eū aut coangustatio eius.
Amanite iniqui uel coangustantes: seu cōpri
mentes eos aut coāgustatio corū.
Aman:populo donat⁹ uel ppl'i gratificatio.
Amanite: populo donati uel populi grati
ficationes.
Amman:cubitus uel mensura:seu populus
quis:aut gens quomodo.
Ammanite:cubitati uel mēsurati:seu gētes
que:aut populi quomodo.
Amāsame:cubitus fultiens uel mensura erec
tionis:siue populi dono adiutus aut popu
lus gratificatione firmatus.
Amaraphal:dicto cadens uel dixit ut cade
ret:seu populus curatus deo aut populus
medicamentū dei.
Amaran:temulentus uel rubricatus sordi
dus:siue populus laudatus tritico aut po
pulus aceruatus.
Amarias:dicente domino uel uerbum domi
ni:seu gens suscitans dominū aut populus
uigilans domino.
Amarite:dicentes domino uel uerba domi
ni:seu populi dominuȝ suscitātes aut po
puli domino uigilantes.
Amas:furor l' indignatio: seu populum tol
lēs aut populus plasmationis.
Amasa:furor eius uel indignās ei:seu sustol
lens gentem aut ppl'aris plasmatio.
Amasai:furor eius meus uel indignatio eius
mihi:seu gentem sustollēs mihi aut populi
plasmatio mea.
Amasi:furor meus uel indignatio mea: siue
populum tollēs mihi aut plasmatio popu
li mea.
Amasia:indignans dominus uel furor domi
ni:seu gentem sustollēs domino aut popu
li plasmator dominus.
Ammath:uter uel indignatio:siue populus
donatus aut populus cōsumatus.
Amath:ueritas ul' indignatio:siue populus
peccator aut populus t̄palis.
Amatha:vitas ei⁹ ul' īdignatio bilis ei⁹: siue
popul⁹ ōclinās eū aut popul⁹ peccās ei.
Amatheus:ppl'us peccās l' īdignator rigid⁹.
Amathi:vitas mea l' īdignatio bilis mee:seu
ppl'us peccās mihi aut ppl'us ōclinās. Jste
amathi ē iona ꝓpheta sareptāe uidue fili⁹:
quē ꝓ resuscitauit helias : mīc p⁹ea dicente

ad eũ. Nũc ĩ isto cognoui quia uir dei es tu: et uerbũ dei uerũ ẽ ĩ ore tuo.

Amathia: ueritas mea domino uel fidelitas mea domini: siue popul⁹ peccans domino aut populus declinãs dominũ.

Amathin: ueritas uel idignatio bilis eorum: siue populus peccans eis aut populus declinans eos.

Amathitis: ueritas uiri uel idignatio bilis assũpte: seu populus peccãs uiro uel populus declinãs assumptionem.

Amdan: concupiscibilis uel cõcupiscẽs: siue populus iudicans eos aut populus iudex eorum.

Amaum: populũ abijciẽs uł ppłi abiectio.

Amaus: popul⁹ abiectus uł ppłi abiectio.

Amen: uere uel ueritas: seu fiat aut fidelit̃.

Amessa popolũ tollẽs uł ppłi ablatio.

Amessia: populum leuãs domini uel populi subleuatio.

Ameseth: populus timẽs uel populus ꝓlongatus: seu populi germẽ aut ppłi ĩsurrectio.

Ametha: luct⁹ uel indignatio: siue populi donũ aut populi perfectio.

Amethen: populus ascendens uel populi fortitudo.

Amethi luct⁹ meus uel indignatio mea: siue populus mecũ aut popul⁹ obstupefact⁹.

Amphibolis: populus corruens uel popul⁹ ore corruens.

Amia: popul⁹ domini uel ppłi dominatio.

Amiel: popul⁹ me⁹ dei uel popul⁹ me⁹ deo.

Amiel: populus me⁹ dei uel ppłi mei de⁹.

Amim: gẽs mea uel popul⁹ meus.

Aminadab: populus me⁹ spõte uel populus meus spõtaneus: siue populi mei uota aut populus meus urbanus.

Aminod: populus meus iclytus uel populus meus gloriosus.

Amissaddai: populus meus sufficiens uel populi mei sufficientia.

Amithal: calefact⁹ ros ł calefactio roris: siue ppłus me⁹ irrorat⁹ aut ppłi mei irroratio.

Amiuth: popul⁹ me⁹ iclyt⁹ uel ppłi mei gł̃atio

Amiçadab: poppuli mei fluẽs torris uel populo meo torris fluitio.

Amnes: robustus uel fortis: siue popul⁹ fugitiuus aut populi tẽtatio.

Amob pcẽs ł sustinẽs: siue populus dilectus aut populi ãplexatio.

Amoch: popul⁹ tenẽs uł ppłi apphẽsio.

Amolum: flos farine uel õflorata farina.

Amõ: onerãs ł onust⁹: siue nutriẽs aut fideł.

Amon: donãs uł nutritius: siue donatio aut matris fetus.

Amon: populus dolẽs uel populus murmurans: siue populus iniqu⁹ aut popul⁹ iutił.

Ammon: populus pcẽs uł popul⁹ meroris: siue filius generis mei aut fili⁹ ppłi mei.

Ammona: cõpmẽs uel coãgustatio eius.

Ammona: populus pcẽs ei uel popul⁹ meroris ei⁹: siue fili⁹ generis eius aut fili⁹ ppłi ei⁹.

Ammoni: cõpmẽs me ł coãgustatio mea.

Ammoni: popul⁹ pcẽs mihi uel popul⁹ meroris mei: siue fili⁹ generis mei aut filius populi mei.

Ammonite: ꝯpmẽtes me ł coãgustãtes me.

Ammonite: ppłi pcẽtes mihi ł ppłus dolorũ meorũ: seu filijs generis mei aut filij populorũ meorũ.

Amora: loquẽs uel amaricãs: siue ppłi sit⁹ aut populi illuminatio.

Amorrei: amari uel loquentes: seu ppłi sciti aut populi illuminati.

Amos: fortis ł potens: siue onerans aut uir robustus.

Amos: onerauit uel fortitudo: seu populum auellẽs aut populi diuulsio.

Amesa: fortis ei uel potẽs ei: siue onerãs eum aut fortitudo eius.

Amosa: uir robust⁹ ei ł onerauit eũ: seu ppłm auellẽs ei aut diuulsio populi eius.

Amoth: calefactio uel calefaciẽs.

Amothdor: calefactio generatiõis uel calefaciẽs generationẽ.

Ampliatus: populi malleũ uel popul⁹ malleator: siue populus ore cõtũdens.

Amraphel: dicto cadẽs ł dixit ut caderet: siue ppłus curat⁹ deo aut ppłi medicamẽtũ de⁹.

Amram: ppłus excelsus ł ppłi celsitudo: siue ppłus exaltat⁹ aut ppłi exaltatio.

Amramite: ppłi excelsi uel populi exaltati.

Amri: amaricãs uel lacessẽs: siue populi magister aut populi magisteriũ.

Amsi: populus idigẽs uel populi dõmitatio.

Amthar: populus patens uel popul⁹ ãbigẽs siue populus explorator odoris aut populus explorator ascẽsionis.

Amuhel: populus calefactus deo uel popul⁹ cũ quo ẽ deus.

Amul: popul⁹ dolẽs uel popul⁹ pturiẽs.

Amula: popul⁹ dolẽs ei ł ppłus pturiẽtiũ.

Amulite: populi dolẽtes uel ppłi pturiẽtes.

Amuthal: calefact⁹ ros ł calefactio roris: siue

populus irrorat⁹ aut ppl'i irroratio.

¶ Hic.n.post.a.

Ana:donatus uel gratificat⁹:seu donuꝫ aut gratificatio.
Anna:gratia ul' respondēs:siue donans aut donatio.
Anab:uua uel humilitas:siue donum patris aut grata paternitas.
Anaba:uua ei⁹ uel humilitas eius:siue donū pr̄is eius aut grata patnitas eius.
Anacham:humilis uel exurgēs:seu donū calidū aut gratificata caliditas.
Anaceb:cognomentū uel cognominatio.
Anachim:nō ē ignoscēs l' hūilitas ĩnuēs:siue monile collo sublimi aut hūilitatꝭ renuutio.
Anac:nūquid cōmot⁹ ē l' nūq̄ cōmotio.
Anaphilim:cadētes uel uiolēti:siue gigantes aut gratiā declinātes.
Anahe:nūq̄d cōmot⁹ ē ip̄e l' nūq̄d ē cōmotio ista:siue dōat⁹ uite aut gratificat⁹ susceptōi.
Anam:nubes uel obumbratio:siue donū populi aut gratificatio corū.
Anamalech:donū regni uel responsio regis: siue donās regnator aut gratificatio regia.
Anamin:respondētes aque uel gratificationes aquarum
Anan:donū gratie uel donata gratificatio.
Anancher:grat⁹ deo uel respōsio dei : siue cui donauit aut qui ē donat⁹ deo.
Ananeth:dono uiuēs uel gr̄a pauidus.
Anani:donatus mihi uel gratificatio mea.
Anani:respōdēs mihi uel gratificatio mea.
Ananias:donū gr̄e dn̄i uel donata gratificatio domino.
Ananias: respondēs gratie deo uel gratificans grate dominū.
Ananim respōdētes aque l' donatōes aq̄rū.
Anas:donās uel donat⁹ :seu gr̄am tollēs aut respondens.
Anath:gr̄a uel respondēs:seu gratie peccans aut responsio tēporis.
Anatha:respōdens ei uel gratificās eum:seu gratie peccās eius aut r̄spōsio tp̄is eius.
Anathim:respondens eis uel gratificās eos: seu gr̄a peccas corū aut r̄spōsio tp̄is corū.
Anathin:humilitas uana ul' respōsio uana: seu monile colli aut humiles cōsurgētes.
Anathoth:respōsio uel obediētia aut respondēs signo aut gratificatio designātis.
Anathothia respōsio domini uel obediēs domino:siue respōdens signo domini aut gratificās designātē dominū.

Anathothite: respondentes uel obedienes signo aut gratificātes designatorē.
Andreas:respōdēs pabulo uel decorus i statione:siue decus.aut secundū grecā etymologiam:apo tov andros.i.a uiro uirilis.
Andronicus:respondēs pabulo aut decorus ad standū:siue cogitās pastionē aut responsio pastionis.
Anebgaba:sollicitauit ul' humiliauit:siue sollicitans ualles aut humiliās colles.
Anegeb:auster ul' meridies:siue australis aut meridianus.
Anei:nūq̄d cōmot⁹ ē mihi uel nūquid cōmotio mea.
Aneliab:donū dei pr̄is l' gratificās deū pr̄eꝫ.
Aneni:circl'i l' corōe:seu p̄cinēs aut p̄conato.
Aneni:donū meū uel gratificatio mea.
Auer:lumē uel illuminatio:seu dono uigilās aut gratificatione cōsurgēs.
Ange:donū p̄ruptū uel gratificatio pectoris.
Anad:gr̄a uel respōsio:siue respōdēs testibus aut gratificatio seruitutis.
Ani:pauper uel egenus: siue donū meū aut gratificatio mea.
Ania:donū dei uel gratificās dominū.
Anian:donū populi uel gratia corū.
Anibel:donat⁹ deo uel gratificās deū:siue gratificās eos uel paupertas corū.
Ano:donās eis uel gratificās eos:siue dolor corū aut labor corū.
Anob:dono seruiēs uel gratificatio p̄uiētis.
Anon:donator merēs i. l' gratꝭ iniqu⁹:seu gr̄e iutilis aut gratificationi murmurās.
Anthiphas:dās trāsitū l' dātꝭ trāsitio.
Antiochus:pauper silēs l' paup̄is silētiū.
Antiochia:pauptas silens:l' pauptatꝭ silētiū.
Antiochenu : pauperū silentia uel paupertate silentes.
Antipat:dās laudē uel dātis laudatio.
Antipatridē:donū laudatū l' dātꝭ laudatiōeꝫ.
Aniula:dolēs uel parturiēs.
Aniū:donū unicū uel gratificatio sep̄tini.

¶ Hic.o.post.a.

Ooen:nidus uel cubiculū.
Aod:iclytus uel gloriosus.
Aobi:spina uel compunctio.
Aobite:spinosi uel cōpungētes.
Aobiabam:spina sapientie uel compunctio intelligentis.
Aobiman : perturbatus uel perturbatio:seu pūgens quis:aut pūgens quomodo.
Aoth:nobilitas uel gloriatio.

Hic.p.poſt.a.

APpaim:humus corum uel uolat⁹ corū.

Apparam:liber onager uel continens feritatem.

Appaima:libertas populi domini uel conti-nēs populum domino.

Appelles: congregans eos uel congregatio corum.

Apia:libera uel libertas: ſiue continēs aut continentia.

Appiforū:libera uel fortis libertas.

Apollo: mirabilis aut admirādus.

Apollophanes:mirandus facie ual admirabilis contemplator.

Apollonia:diſciplina uel ſynagoga corū.

Apollonius:miraculū uel admirabilis.

Apollos:cōgregās eos uel cōgregatio corū.

Apoſtolus:miſſus uel legatio.

Apſes:libere egrediēs uel ꝯtinētia egreſſiōis.

Abſiba: cōtinēs rectitudinem uel libertas conuerſationis.

Hic.q.poſt.a.

AQuila:dolēs uel parturiens:ſeu dolor aut parturitio.

Hic.r.poſt.a.

AR:ſuſcitatio uel uigilie.

Ara: electus uel electio:ſeu uigilanſ ei aut ſuſcitans eum.

Arab:inſidie uel caliditas:ſeu uigilans patri aut ſuſcitans patrem.

Araba:inſidie eius uel calliditas eius:ſiue ſuſcitans pr̄ez:ſiue uigilia pr̄is eius.

Araba:multa uel ueſpera:ſiue occidēs aut inhabitabilis.

Araba:plana uel campeſtris:ſeu deſerta aut occidentalis.

Arabath:deſerta tēpore uel planities peccatorū:ſiue ſuſcitans pr̄ez peccati aut uigilās patri declināti.

Arabathite:deſerti tēpore uel planicies peccatorū:ſiue ſuſcitantes patrē peccati aut uigilātes patri declinanti.

Arabes:humiles ul' occidentales: ſiue callidi aut inſidiatores.

Arabathane:humile robur uel deſerta fortitudo:ſiue ſuſcitās patrē robuſtū aut uigilās patri fortitudinis.

Arabia:callida uel inſidiatrix: ſiue humilis aut occidentalis.

Araboth:plana uel humilia:ſiue campeſtria aut equalia.

Arach:lōgitudo l' lōganimitas:ſiue ſuſcitās fr̄em aut uigilia fr̄is.

Aracheus:lōgitudo cōſulēs uel lōganimitas feſtinans aut uigilās fr̄i cōſilij aut ſuſcitās fr̄em feſtinantem.

Arachi:longitudo mea ul' lōganimitas mea: ſeu fratri meo uigilans aut ſuſcitans fratrē meum.

Arachites:longus uel longanimitas:ſeu uigilans fratri conuerſo aut ſuſcitans fratrem captiuum.

Arad:deſcēdit uel deſcēſio:ſiue ſuſcitauit deſcendēs aut ſuſcitauit deſcenſionē.

Arad:deſcēdens uel deſcēſio:ſiue ſuſcitās ſeruū aut uigilās teſtimonio.

Arada miraculū uel admiratio:ſiue obſtupuit aut admiratus eſt.

Aradam:deſcendens ei uel deſcēſio eius: ſeu uigilās ſeruituti aut ſuſcitās teſtimoniū.

Aradi:deponētes uel depoſitiones:ſiue uigilans ſeruituti mee aut ſuſcitans teſtimoniū meum.

Aradius:deponēs conſiliū uel deſcēdens feſtinanter:ſeu uigilās ſeruituti feſtināti aut feſtinans teſtificationē cōſilij.

Aradius:admirās uel obſtupeſcēs:ſeu uidemiatō meus ſufficiēs aut uidemiatoris mei ſufficientia.

Arado:miraculū uel depoſitio:ſeu ſuſcitans ſeruū aut uigilia teſtificationis.

Arapha:ſuſcitās terram l' uigilāſ fodiēs.

Araphite:ſuſcitatores terre uel uigilanter fodientes.

Arahath:negociator uel negociatio:ſeu uigilans uite aut ſuſcitans pauorem.

Araia: eligens dominū uel electio domini: ſeu uigilās dn̄o aut ſuſcitatio domini.

Aral:ſuſcitās infirmū ul' uigilāter cōſcēdens: ſiue ſuſcitans contemnētem aut uigilia deſpectionis.

Arā:ſuſcitās excelſū ul' uigilās exaltationi.

Aram:res cū arca l' res cū capſa:ſiue iraſcēs aut indignatio.

Aram:ſuſcitans gentē uel uigilia populi.

Aram:excelſus uel iracundus:ſeu decor aut eiectio corū.

Arama:ſuſcitās gentem ei uel uigilia populi eius.

Arama:excelſa uel iraſcēs:ſeu decorās eum aut deiectio eius.

Aramathi:deijciens aut deiectio eius: ſeu decore pauidus aut excelſe cōſummās.

Aramelech:ſuſcitans gentem regi uel uigilia

populi regni.

Aramalech:excelsũ regnũ uł erectus rex:seu decor regni aut iracũdia regis.

Aran res cum arca uel res cum capsa : siue suscitans excelsũ aut uigilãs exaltationi.

Aran:aceruus tritici uel laus frumẽti:seu suscitans donum aut uigilãs gratie.

Aranon:laus frumenti uel aceruus tristicie: seu suscitans donum iniquũ aut uigilans gratie inutili.

Ararath:mons uulsus uel mõs uellicatus: seu suscitans cõsurrectionem descendentez aut uigilans testimonio descendenti.

Arari:mõs uel sublimitas:seu uigilans uigili meo aut suscitans suscitantem me.

Ararite:mõtani uel sublimes:seu uigilantes uigili meo aut suscitatoris mei.

Aras:elatio uel superbia:siue suscitãs sustollentẽ aut uigilãs plasmationi.

Arasth:artifex uel artificium.

Arath:testimonium descendẽs uel consurrectio descensionis:siue suscitans peccatũ aut uigilans temporaliter.

Arbath: brucus uel locusta:seu bruc᷒ peccati aut locusta tp̃alis.

Arbathite:locuste uel bruci:siue bruci peccãtes aut locuste temporales.

Arbathis: locusta uiri uel brucus assumpt᷒: siue ham᷒ pauid᷒ aut humilitas superiorũ.

Arbee:quarta uel quattuor.

Arbella:suscitãs uetustatẽ auri uel uigilia sine assumptione.

Arbi:locusta uel brucus:siue hamus meus aut humilitas eius.

Arbo:hamus uel usq; huc:siue humilis aut humilitas mea.

Arboth:humilis uel campestris:siue ham᷒ tenens aut hami retentio.

Arbona:locusta iniqua uel brucus inutilis: siue humilitas merens eum aut retẽtio doloris eius.

Archab:insidie uel insidians.

Archad:insidiator seruus uel insidians testimonio.

Archelaus:agnoscẽs leo uel agnitio leonis.

Archiatharoth : mora corone uel longitudo circuli.

Archippus:isidie oris uł lõgitudo opis:siue insidie dilatati aut isidiarũ dilatatio.

Ardon:suscitãs iudices ł uigilia iudicãdoꝝ.

Area:eligẽs cũ uł electio ei᷒:seu suscitãs descendẽtẽ aut uigilia descensionis.

Areba:plana uł campestris:seu deserta uel inhabitabilis.

Arebla:humilis domino uł retẽtio domini.

Arebia:insidiãs uel insidiatio.

Arebna:hũił pulcher ł isidiãs pulchritudo.

Arech:longitudo uel lõganimitas.

Arechon:lõganimitas merẽs uel longitudo iniqua:siue ãmiratio possessionis aut descẽsio negociationis.

Ared:descendẽs uel descẽsio:siue ascẽsus mõtium aut ascensus saltuum.

Areph:suscitatõ mẽsuꝛ ł uigilia dissolutiõis.

Areli:declinãs me uel declinatio mea:siue suscitans deũ meũ aut uigilia dei mei.

Arelite:declinãti mihi uł declinationes mee: siue suscitantes deũ meum aut uigilantes deo meo.

Arem:aceruí lapidũ uel lapides aceruati.

Aren:filí᷒ meus uel filiatio mea:siue suscitãs fontẽ aut uigilia oculi.

Ares:electus uel electio:seu suscitãs facturaꝫ uel uigilia plasmationis.

Areth:stupor uel descẽsio:siue suscitãs pauõrei aut uigilia uite.

Areuna:arca uel repositio.

Arphasa:suscitans transitũ uel uigilia transgressionis.

Arphasei: suscitatores transeuntium uel uigilia transgressionũ.

Arphat:sanans uel saluans:siue sanitas aut saluatio.

Arphaxat: saluãs uel sanãs depopulationẽ.

Arga:mẽsura uel mẽsurator.

Argob:maledicens excelsum uel maledicta sublimitas.

Aridai:suscitans dilectum meũ uel uigilia amabilis mei.

Aridatha:leo donat᷒ ł leonis donũ sufficiẽs.

Ariel:leo deus uel leo dei.

Arieli:leo de᷒ me᷒ uel leo dei mei.

Ariph:uigilia germinis floridi uel suscitator uisionis buccelle.

Arim:aceru᷒ lapidũ uel lapides aceruati.

Arimatheus:altitudo eius uel ipse exaltatus est.

Arimathia:suscitãs donũ domino uł uigilia donationis domini.

Arioth:ebrietas uel ad sollicitudinẽ dirigẽs.

Ariopagus:primitiua solẽnitas uel primitie solennitatis.

Ariopagita:primitiue solennis uł primitiua solennitas.

Ariopagos: primitiua solēnitas uel primitie solennitatis: sed hoc uiolentū: cum atheniēsis curie nomē sit: q̄ a marte nomē accepit.
Arisai: leo tentans uel leonis tētatio.
Aristarchus: suscitās coronam uel mons facture superflue.
Aristobolus: suscitans dolorem uel suscitatio germinis.
Arina: sublimis uel consurgens: siue sublimitas aut consurrectio.
Arinageddon: mons est latrunculis uel mōs globosus: siue consurrectio tecti: aut consurrectio in propria ara.
Arinathaim: sublimitas duorū uel altitudo eorum: siue sublimes duo aut consurgentes bini.
Armenia: mons uulsus uel mōs uellicatus: seu mōtis auulsio aut mōtis uellicatio.
Armenij: montes uulsi uel mōtes uellicati: seu montium uulsiones aut montium uellicationes.
Armon: anathema meroris l' imago tristitie.
Armon: domus uel cellarium: siue illuminās aut anathema.
Armon: anathema meroris mei ul' imago tristitie mee.
Armoni: dom' mea uel cellariū meū: siue illuminans me aut anathema meū.
Arnaphet: uigilia conuertēs uel suscitatio cōuersionis.
Arnan: uigilia doni uel suscitatio g͡re: seu archa meroris aut maledictio corū.
Arnon archa meroris uel maledictio: siue lumen eorum aut maledictio eorum.
Arod: maledictio sufficiens aut maledicta sufficienter.
Arodi: maledictus sufficienter ul' maledictio sufficiēs mihi.
Arodite: maledictus sufficiēter ul' maledictionum sufficientia.
Arodi: uindemiator sufficiēs uel uindemie sufficientia.
Aroer: suffossio uigilie ul' uacuefactio uigil'.
Aroer: mirice uel exurgens: siue subleuās aut suffossa.
Aoerite: uacuefactiones uigilū uel suffossiones uigiliarum.
Arorite: mirice uel subleuantes: siue suffossi aut exurgentes.
Arom: nequam uel uersipellis.
Aromath: neq̄ tēpus uel vsipell' pccator.
Arori: mons uel sublimitas.
Arorites: sublimis uel montanus.
Arosech: neq̄ semen ul' iniqua positio: seu uigilans germen aut suscitatio resurrectiōis.
Arsa: sol eius uel illuminatio.
Arsaces: sol' duritia l' illumiatio uomitus.
Arselem: silens circuncisio uel silentium circuncisionis: seu suscitans nomē domini aut uigilās auditioni diuine.
Arth: mora uel immorans.
Arthaba: mora p̄ris uel morans patrē.
Artaxerxes: lumen silentio tentans uel lumine silentio tentatus.
Artheman: anathematizantez uel conturbātem eos.
Arthemis. i. diana conturbās uel anathematizans: siue suscitās egrotationes aut egrotationum suscitatio.
Aruces: circunrodēs me uel circūrosio mea.
Arun: aceruus tritici uel laus frumēti.
Arunas: illuminans uel illuminatio.
Arur: suscitans ignē uel uigilia luminis.
Arus: incisa uel aurea: seu uigilans consilio aut suscitās festinationem.

¶ Hic. s. post. a.

Asa: tollens uel factura: siue sustollens aut plasmatio.
Asaba: eius captiuitas uel eius conuersio: siue sustollēs p̄rem aut plasmatio patris.
Asabias: colligens dominum uel congregat' domino: siue sustollens patrem dominum aut plasmatio patris domini.
Asach: factura prerupta uel plasmatiōis umbraculum: siue sustollēs fratrem aut tollēs fraternitatem.
Asadias: factura seruiens dn̄o uel sustollens testimonium domini.
Asael: sustollēs deū uel plasmatiō dei.
Asaph: colligens uel congregās: siue collectio aut congregatio.
Asaia: facit domin' uel faciente domino: siue sustollens dominū aut plasmatio domini.
Asaias: idem.
Asam: delictum uel fumus: siue sustollēs populū aut plasmatio corū.
Asama: delictū eius uel fumigās eū: siue sustollēs pplm eius aut plasmatio eorū.
Asan: tollēs donū ul' plasmatio g͡re.
Asana: tollens donū ei uel plasmatio g͡re ei'.
Asar: carcer uel carceratus: seu facturā suscitans aut sustollēs uigilātes.
Asaradā: uicēs l' exacut': siue sustollēs uigiles iudices aut plasmationē suscitās iudicio.

Asarel:carcer dei uel carceratus deo : seu factura suscitãs deum aut sustollẽs uigiles dei.
Asarela:factura suscitans maledictũ ul' plasmatio tollens uigiliam maledictionis.
Asaronthamar:beatitudo palme uel beatitudo commutans: siue atrium amaritudinis aut uestibulum commutationis.
Asarsualim:diuites uulpes uel atrium uulpium:seu factura suscitans salutem aut plasmatio uigilans saluationi.
Asarsusim:diuites obtinens uel beate reuertens:seu factura suscitans equum aut plasmatio vigilans reuersioni.
Asasonthamar:os amarũ uel silentium commutatũ:seu factura faciens iniquitatem cõmutationis aut plasmatio tolleus dolorem amaritudinis.
Asaar:diluculum uel mane diluculo:seu facturã estimãs aut plasmatiõis existimatio.
Asaradon:uictor uel exacutus :seu factura suscitãs suos iniquos aut plasmatio uigilans testimonio merentiũ.
Asarabel:beatus deus uel beatitudo dei:seu factura uigilans deo aut plasmatio suscitans deum.
Asaramel:sustollẽs excelsũ deũ uel plasmatio excelsi dei.
Asbaal:plasmans uirũ uel tollẽs uetustatẽ.
Asbel:captiuus dei uel atriũ uetustatis.
Asbebel:captiu' dei uel factura uetusta.
Ascalon:appensa uel impensa:siue ignis isamis aut ignis ignobilis.
Ascalonite:appensi uel impensi:siue ignes infames aut ignes ignobiles.
Asceneç:tollẽs possessorem cõtẽptibiliter uel sustollẽs cõtẽptibilem possessorẽ.
Aschẽneç:ignis aspersio uel ignis sic aspsus.
Ascod:dissolutio uel effusio: siue incendens aut incendium.
Asc : tollens uel factura : siue sustollens aut plasmatio.
Ascbam:sustollens semper excelsum uel plasmatio semper excelsa.
Ascbias:sustollẽs dñz uel plasmatio dñi.
Ascbin:facture statio uel plasmatio statiõis.
Ascbonias:tollẽs pollicẽ domini uel factura ĩ medio dominatoris.
Asech:facta prupta l' plasmatiõis umbraculũ:siue sustollẽs frẽz aut tollẽs fratnitatẽ.
Asedech:testa uel sol: siue ariditas aut siccitas ardoris.
Assedim:siccitas ardoris l' suburbana corũ.
Asedemoth:arua uel suburbana.
Asedochphasgan:abscisio l' os õlicti:siue tollẽs abscisũ aut plasmationis donatio.
Asedoch:facta pabuli l' plasmatio uiriditatis.
Asedothphasga:dolatio facte uiridis uel faciens pabulũ abscisionis.
Aseph:atriũ uel uestibulũ: seu colligens aut congregatio.
Asen:sustollẽs eos uel plasmator eorum.
Asemona:festinãs uel os ei' ab osse ñ ab ore.
Asen:sustollẽs fontẽ uel plasmatio oculi.
Asena:ignis aspersus uel ignis aspersio:siue sustollẽs fõtẽ ei' aut plasmatio oculi ei'.
Asenna:ruina eius uel precipitatio.
Asennaa:ruina eius uel precipitãs eũ.
Asennaphar:ruẽs onager l' pcipitãs feritas.
Asennech:ruina uel precipitatio : seu factura dedicãs aut plasmationẽ edificãs.
Asennes:leuãs me uel subleuatio mea.
Aseneth:ruẽs uel precipitãs:siue ignis aspersus aut ignis aspersio.
Aser:atriũ l' diuitie :seu beatitudo aut beat'.
Aserite:atria uel diuitie:seu beatitudies aut beati erunt.
Asera:atriũ uulturis l' diuitie d̕uoratoris.
Aserai:beatitudo mea ul' beat' erit mihi:siue atrium meũ aut diuitie mee.
Aserdan:exacut' uel uinculũ cutis:seu beatũ iudiciũ aut diuitie iudicande.
Aserim:atriũ uel uestibulũ:seu diuitie aut beatitudo eorum.
Asermachimath:beatitudo doni uel que est beata donatio.
Asermoth:atriũ mortis l' diuitie mortales.
Aseroth:atriũ angustie l' diuitie tpales.
Aseroth:atria ul' uestibula:siue uille aut beatitudines.
Asersual : beata sal' aut diuitie salutis.
Asersua:atriũ gaudy uel beatitudo letitie.
Asem:nomiat' uel faciẽs nomẽ:siue sustollẽs auditũ aut plasmatio famose auditionis.
Asema:os ab osse nõ ab ore uel sustollẽs nomen ei' aut faciẽs famosã auditionẽ.
Asen:factura dentiũ uel plasmatio super ulnus:seu tollẽs nomen aut sustollẽs amphoram tentationis.
Aseremoth:suburbana ul' sub urbib':seu atriũ idignationis rigide aut beatitudo formidationis corum.
Asergadai:atriũ accieti uulturis uel diuitie tentationis deuorantis.
Aspha:tollẽs subito uel factura eructãs.

Asphanar:equorum domitor ul' factura apprehendens.
Asphanes:equorum domitor uel factura cõuersionem apprehendẽs.
Asphar: tollens onagrum uel plasmatio ferocitatis.
Asia:sustollens dñm uel plasmatio.
Asia:gradiẽs l'eleuãs:seu auferẽs aut elatio.
Asiani:facture dñi l' sustollẽtes dñm.
Asiani:elati uel auferentes:seu gradiẽtes aut eleuati.
Asias:sustollẽs dñm ul' plasmatio domini.
Asidia:miluus uel herodi⁹: seu factura dilecta aut plasmatio amabilis.
Asiel:sustollẽs deum aut plasmatio dei.
Asiel:gradiẽs deo uel eleuatio dei.
Asim:sustollẽs eos ul' plasmatio eorum.
Asima : sustollens eos ei uel plasmatio eorum eius.
Asincbritus:dirigens thuribulum uel directio thuribuli.
Asiongaber:ligua uiri uel dolatio hominis: seu faciens merentes colles sublimes aut sustollẽs dolores colliũ sublimiũ.
Asir:uinculũ ul' uiculat⁹:seu factura uigilans aut sustollens uigilãtes.
Assidei:milui uel herodũ:seu facture dilecte aut plasmationes amabiles.
Assyria:factura uigilans domino aut sustollens uigilias domini.
Assyria:diligens uel dilecta:siue dirigẽs aut directio.
Assyrij:facture uigilantes domino uel sustollentes uigilias domini.
Assyrij:directi uel dirigentes:seu dilecti aut diligentes.
Assia : factura laborans aut sustollens laborantes.
Asmo : nouissimũ ei⁹ ul' factura pturiens.
Asmodeus : facture iudicium uel plasmatio iudicantis.
Asmona : festinans ul' celerif numerãs.
Asnaa:tollẽs serpentẽ ul' plasmatio colubri.
Asoph:collectio uel uestibulum:seu festinãs aut festinatio.
Asom:silẽs ul' os ab ore nõ ab osse.
Asometh:os uiuax ab osse non ab ore ul' silẽtiũ uite aut festinatio pauoris.
Ason : factura pupille l' plasmatio coccinea.
Asor:atrium uel sagitta luminis:seu tollens foramen aut plasmatio iracũdie.
Asoradon:uictor uel exacut⁹:seu atriũ serui iniqui aut tollẽs foramẽ testionũ inutilis.
Asoram:atriũ excelsũ uel sagitta luminis exaltati:seu tollẽs foramẽ excelsũ aut plasmatio iracundie exaltate.
Asoth:sustollẽs signũ aut plasmatio tpal'.
Asothite:tollẽtes signa l' facture tẽporales.
Asra:diminutio uel diminut⁹: seu tollẽs magistrũ aut plasmatio magisterij.
Asrael: diminutus deo uel sustollens magisterium dei.
Asrabi:beatũ faciens ul' beata cõmotio:seu diminut⁹ ipse aut diminutiõi patẽs.
Asrebel:beat⁹ deo uel beatitudo dei:siue tollens magistrum deum aut plasmatio magisterij dei.
Asrebelite:beati deo uel beatificãtes deũ aut plasmati magisterio dei.
Astaol : ignis gementium uel ignis parturientium.
Astari:caula mea ul' presepe meũ.
Astari:ouile meũ ul' cubiculũ meũ:siue atriũ meũ aut factura exploratiõis mee.
Astaroth:ouile ul' facta exploratorũ.
Astaroth:atrium uel cubiculũ:seu caule aut presepia.
Astarothites:ouile uel factura.
Astarothites: caula uel atrium:seu presepe aut cubiculum.
Astarten:factura superflua uel plasmationis superfluitas.
Astrages:uolũtas festiua l' cõsiliũ festiuitatl.
Asub:factura incẽdij l' plasmatio cõuersiõis.
Aspha:tollẽs subito l' factura eructãs.
Asuerus:beatitudo ul' atrium eius.
Asum:os eorum uel fumigãs eos.
Asum:factura coccinea uel tollens pupillam eorum.
Asur:diues l' beat⁹:siue factura luminis aut tollẽs incendiũ.
Asuri:diues mihi uel atrium meum:seu factura lumis mei aut tollẽs icendiũ meũ.
Asurim:diuitie eorũ uel beatitudo eorũ:siue facta illuminãs eos aut tollẽs icẽdiũ eorũ.
Assur:tollẽs robustũ uel tollẽs acerbitatẽ.
Assur: sustollens murum uel tollens angustiam:seu factura continens aut plasmatio directionis.
Assur:negociator uel negociatio:siue nemus aut ignis illuminatio.
Assur:diligẽs uel dirigens : siue beatus aut gradiens.
Assurim: sustollens murum eis uel tollens

acerbitatem.
Assurim: faciens robustos eos uel plasmatio directa eis: siue tollens angustias coruz aut subtollēs continentiā eorum.
Assurim: nemora ul' ignium illuminationes: seu negociatores aut negociationes.
Assurim: dirigentes uel diligentes: seu beati aut gradientes.

¶ Hic.t.post.a.

Atha: tempus ul' peccatū: seu deliquens aut temporalis.
Athac: peccator humilis ul' peccati retentio: seu delinquēs fratri aut tēporalis frater.
Athad: rhamnus ul' testimoniū.
Athaia: peccans domino ul' tpalis dñi.
Athalia: tēpus domini uel tempus eius: seu peccās dño aut declinatio domini.
Athania: cōcupiscentia uel desiderium.
Athanael tpus meū dei l' peccatū meū deo.
Athanai: tempus fluctuans uel peccator commotus: seu corona donati mei aut exploratio gratificationis mee.
Athar: peccator suscitans l' tpalis uigilia.
Athara: pcēm suscitās ei l' pcc̄oris uigilia ei⁹.
Atharim: explorator ul' exploratio.
Atharoth: corone uel circuli.
Atath: pcēm tpis l' tempus peccatoris.
Athene: disperse uel dissipate.
Athenienses: dissipati uel dispergentes.
Athenobius: peccator latrans uel temporal' latratio.
Ather: ipse consurgens contrarius uel peccator effundens aduersa.
Athicon: tempus medium uel peccatoris dimidiatio: siue tempus congregate iniquitatis aut peccatum congregationis inutilis.
Athipha: tempus subitum l' pcēm eructās.
Athil: peccati germen uel tempus inueterās.
Athitha: temp⁹ querēs ul' dilecti silentiū.
Atholus: tēpus cōsilij ul' peccati cōmixtio.
Athomiel: respondens deo ul' tēpus ei⁹ dei.
Athupha: tēpus subitū uel peccati īfirmitas.
Athul: tēpus consilij ul' peccator festinans.

¶ Hic.u.post.a.

Aua: iniquus uel iniquitas.
Auam: fōs uel motus: siue mouens eos aut subuersio eorum.
Aui: ferox ul' ferocitas: siue iniquus mihi aut iniquitas mea
Auil: insipiens uel stultitia.
Auin: aceruus lapidū uel iniquitas eorū.
Auisa: uolūtas mea l' iniqtatis mee saluatio.
Auith: iniqua uel iniquitas.
Auoth: sedes ul' cōmoratio: seu uinculum.
Auoth: uita ul' gloria: seu uile aut ciuitates.
Auothiair: uinculum uigilis uel sedes uigilie: seu commorans illuminatio aut incunabula illuminationis.
Auothiair: gloria luminis l' uita illumināś: seu uille uigilātiū aut oppida illumiatorū.
Auphrathon: frugifera ul' pulueruIenta: siue ubertas aut de cinere ueniens.
Auphrathonithe: frugiferi uel pulUerulenti: seu uberes aut de cinere uenientes.
Augusti: solēniter stātes l' solēnitas addita.
Aulon: uallis grandis uel uallis campestris.
Aunam: meror eorū vel labores eorum.
Aunan: non est: vel inutile.
Auram: iracūdia vel iracūdus.
Auran: irascens vel iracūdia.
Ausitidis: consilium vel consiliatrix.

¶ Hic.x.post.a.

Axa furor vel furibūda.
Axan: claudicans vel irascens.
Axath: medicina vel medicamentum.

¶ Hic.ç.post.a.

Aça: uidens uel cōbustus: seu fortis dñi aut fortitudo eius.
Açabias: uidens patrem dominum uel fortitudo patris domini.
Açabel: uidens deum uel fortitudo dei.
Açam: uidens eos uel fortitudo eorum.
Açonoe: fortitudo commotionis uel uisio requietionis.
Açara: dorsum uel crepido.
Açaria: auxilium domini uel auxiliator est dominus.
Açarias: idem.
Açaram: adiuuans populum ul' auxilium populi: siue dorsum eorum aut crepido eorū.
Açaç: continens uel apprehendens: seu uidēs fortiter aut uisio fortis.
Açaçias: cōtinēs dominū aut apphēsio dñi: seu uidēs fortit' dñz aut robusta uisio dñi.
Açbel: uidens uetera l' robustus uetustate.
Açbelithe: uidentes uetera uel robusti uetustatibus.
Açboth: uidens uomentem uel uidēs i uomitu: seu fort' uetustas aut fortitudo lugētiū.
Açchad: uidēs mare ul' fortitudo maris.
Açchat: uidens dolentem uel uidens componētem: seu fortis deus molaris aut fortitudo penitentie.
Açeb: pergens uel ambiens: seu uallis

deuorans aut uallis rapacitatis.
Azecha:fortitudo aut decipula: siue robusta aut clausa pessulo.
Azer:auxiliũ uel sanctificatio:seu fortis consurgens aut uidens uigilias.
Azagad:fortis tentatio uel uidens accinctum latrunculum.
Azi:fortis meus uel uisio mea.
Aziam:uidẽs populũ ul' fõtitudo eorũ.
Azias:uidẽs dñm uel fortitudo dñi.
Aziel:pergens uel ꝓficiscẽs: seu uidens deum aut fortitudo dei.
Aziza:fortis uisio uel uidẽs uisionem.
Aziel:pergens uel abiens:seu uidens deũ aut fortitudo dei.
Azir:fortit' uigilãs:seu uidẽs uigilias.
Aziza:fortis iste uel uisio ista.
Azmath : uidẽs mortẽ ul' fortis mortuꝰ.
Azmaueth:idem.
Azmoth:fortis morte l' apprehẽdẽs mortẽ.
Azmoth:fõt̃ iclusio l' apphẽdẽs ƀcorẽ.
Azor:adiutus l' auxiliator:seu uidens lumen aut fortiter iracundus.
Azozia:icendẽs dño ul' incendiũ dñi.
Azotus:incendiũ uel incendẽs: siue ignis patruel' aut ignes patrui mei.
Azotij: incendentes ul' incẽdia:siue ignes patrueles aut ignes patrui mei.
Azotide:incendiũ ul' ignis patruelis.
Azarael:adiuuãs deũ uel fortitudo dei.
Azuba:relicta uel deserta: siue relictio aut desertio.
Azur:adiutor lucidus uel auxiliũ igneum : siue uidẽs lumẽ aut robustũ icendiũ.

Sequũtur interpᵉtationes hebraicorũ nominum nicipientium per.b. litteram.

Babana:uẽit respõdẽs l' uẽit respõsio.
Baal:uir uel uetustas:siue bians aut' deuorator.
Baala:uenit hec uel habens eã:seu uir eiꝰ aut deuorans eum.
Baalaanan:uenit hoc donum ul' habẽs eam gratiam:seu uir gratus ei aut ƀuorator gratificationis.
Baalasor:uetustas deuorãs atriũ ul' uir hñs sagittã lumis: seu uetustas tollẽs foramen aut uir plasmator iracundie.
Baalath:uir' ascẽdẽs l' hñs ascẽsionẽ:seu uetustas tpis aut deuoratio peccatoris.
Baalberith:uir habens pactum uel uetustas deuorans fedus.
Baalpharasim:uiros deuorantes diuidẽs ul' habentium uetustatem diuisio.
Baalpheor:uir habens hiatũ uel uetustas deuorans os pellis superius.
Baalgal:uir fõtunatꝰ ul' habens tẽtationem: siue accictꝰ latrũcul' aut uir deuorator.
Baalia:uir habens dominũ ul' uetustas deuorans dominationem.
Baalim:ascendentes uel superiores.
Baalim:uiri ul' habentes:siue ĩ superioribus aut deuoratores.
Baalis:uetustas uiri ul' hñs assumptionẽ:seu deuorans uirũ aut uetustatis assumptio.
Baalmaon: descẽdens humilis uel descensio humilitatis:seu uir humilis habẽs domiciliũ aut uetustas deuorãs hitaculũ.
Baalmeon: descensio humilis uel descensus humilitatis.
Baalmesar: habẽs eam uel uir ex pricipe:seu uetustas eius aut deuoratio principis.
Baaloth:ascẽdens ul' ĩ ascẽsioĩbus:seu uir habẽs tẽpꝰ aut uetustas ƀuorãs respõsionẽ.
Baalsalisa:hñs uitulam consternantem l' habẽs uitulam cõsternatam:seu uetustas ƀuorãs ẽtiũ aut uir hñs uitulã triennalẽ.
Baalthamar:uir habẽs palmã ul' uir habẽs amaritudinẽ:seu uetustas deuorãs cõmutatos aut uetustas deuorãs cõmutationẽ.
Baana:uenit donatus uel uẽit gratificatꝰ.
Baanam:filius eius uel ueniẽs ei:seu uenit respondens aut uenit responsio.
Baani:uenit donatus mihi uel uenit gratificatio mea.
Baani:ueniẽs mihi uel filius meꝰ seu uenit respondẽs mihi aut respõsio mea.
Baara:uenit respondẽs uel uenit respõsio.
Baari:uenit respondens mihi uel uenit respõsio mea.
Baari:fontes uel putei:siue in uẽtre aut in cõmutando.
Baarias:uenit respondens dominus uel uẽit responsũ domini.
Baasa:uenit tollens uel ueniente factura.
Babatha:traslatus tempore ul' confusus peccator:seu translatio temporalis aut confusio peccatoris.
Babel:confundens uel confusio: seu transferens aut translatio.
Babylon:idem.
Babylonij:confusi ul' translati:seu confundẽtes aut transferentes.

Bachar: insaginate uel ingressus est.
Bachacar: uetustas insaginate uel lugens ingressus est agnus.
Bachenor: lucens lucerna uel ingressus est agnus lucerne.
Bacci: uet' ul' luct' siue lugẽs aut ĩ uomitu.
Bachides: luct' fort' ł uetustas ĩ uomitu.
Badachar: uenit cõpungi ul' uenit tumultus: siue uenit merces aut uẽit turbatio.
Badad: maximus uel excellẽtissimus: siue uenit testis aut uenit sufficiens.
Badadi: maximus mihi ul' excellẽtissim' me': seu robur meum aut sufficiẽtia mea.
Badaias: precipuus domino ul' ĩ iudicio dñi: seu uenit dñs aut uenit dñator.
Badal: precipuus uel sublimis: seu uenit conscendẽs aut uenit ĩfirmitas.
Badam: solus aut ĩ iudicio: seu uẽit populus aut aduẽtus eorum.
Badan: precipuus uel ĩ iudicio: seu uenit donum aut uenit gratificatio.
Badazer: maximũ auxiliũ uel excellẽtissimus sĉificatõ: seu uẽit fõt' aut uẽit separatio.
Badseba: filia septem uel filia iuramenti: seu uenit eloquẽs aut uenit cõuersio.
Badsuba: filia deprecationis uel filia satietatis: seu uenit conuertens aut uenit ĩcendiũ. Ista enim badsuba uel badseba ipsa ẽ bersabee mater salomonis.
Baem: loc' uite mee ul' loc' suscipiẽs mihi.
Baen: iniqu' oculus uel iniquitas fontis: seu uenit fõs aut uenit oculus.
Bagad: uenit accinctus uel uẽit ĩ fortuna: seu uẽit latrũculus aut uenit tentatio.
Bagal: onus uel iugũ: seu uenit aceruus aut uenit ĩuolutio.
Bagaba: excelsus tp̃e ł sublimitas pc̃atoris.
Bagathan: uenit tactus uidẽtis uel uenit risus tangentium.
Bagaçim: in excelso contemptus uel uenit fortitudo.
Bagoaim: sublimitas deuorans eos uel iugũ uulturis eorum.
Bahem: locus uel in eis: seu uenit locus aut locus eorum.
Bai: filius meus uel ueniens mihi.
Bala: absorta uel inueterata: seu absorbens uel inueterans.
Balaa: absorbẽs eum uel inueteratio eius.
Balaach: deuorans uel precipitans: siue absõbẽs fratrẽ aut ĩueterãs eos.
Balaam: uanus populus ul' sine populo: siue in eis aut precipitans fraternitatẽ.
Balaan: turbans gentem uel deuorans populum: siue absorbens eos aut absq; substantia eorum.
Balaan: turbans donum ul' deuorator doni: siue absorbens gratos aut ĩueteratio gr̃e.
Balaanam: habens gratiam uel inueterãs responsionem: siue absorbẽs donum aut precipitatio gratie.
Balach: lingens uel ludens: siue inuoluẽs aut elisio.
Balada: absorbens testes uel inueterans fraternitatem: siue ueniẽs eam iudicaȝ aut precipitatio testimonii.
Baladad: uetustas sola uel deuorans testimonium: siue absorbeus precipuos aut precipitans patrueles.
Baladam: uenit sibimet iudicans uel uanitas pro semetipso: seu absorbẽs iudices aut ĩueterator iudicii.
Balagad: absorbens latrunculos uel precipitans tentationẽ.
Balagad: uir accinctus uel habuit accinctuȝ: seu uir fortunatus aut uir pirata.
Balaam: turbatio uel precipitiũ.
Balaman: turbator populi uel precipitator eorum
Balanan: turbans donũ ul' precipitãs gr̃aȝ.
Balasor: ascendens domum uel habens sagittam luminis: siue absorbens fortes aut inueterator angustie.
Balad: absorbẽs peccatũ ł ĩueterat' tẽpore.
Balad: lugens uel inuoluẽs: seu lingens aut elisio.
Baldad: uetustas sola ul' uetustat' solitudo.
Baldan: uenit sibimet iudicans uel uanitas p̱ semetipso: seu absorbens iudices aut inueterator iudicij.
Bale: precipitans uel deuorator.
Balcite: deuoratores uel precipitatores.
Balcç: absorbẽs uel precipitans.
Baliada: uarietates cognouit uel uariatoruȝ cognitio: siue absorbẽs testimonium aut inueterator seruitutis.
Baloth: ascendens uel ĩ ascẽsionibus: siue absorbens aut inueterati rñsione.
Balsalisa habens uitulam consternantem ul' habens uitulam cõsternatam: seu uetustas deuorans tertium aut uir habens uitulam triennalem.
Balthasar: capillus capitis uel absorbens diuitias.

Balstus:habens luctum uel habens premiū.
Bama:i quo l' quis: siue i q̃b' aut sēp excelsa.
Bamoth:i morte uel excelsa: siue mors adueniens aut mortis aduentus.
Bamothbal:excelsa in morte uiri hñtis uel mors aduenientis uetustati deuoranti.
Bana:uenit respōdens l' uenit respōsio.
Banaa: uenit respondens ei uel uenit responsio eius.
Banai:uenit respondēs mihi uel uenit respōsio mea.
Bannai:idem.
Bananias:edificās domino l' cemētari' dñi: seu respōdens dño aut respōsio dñi.
Banaça:fili' uidēs ul' fortitudinis filius.
Banea:uenit respondens ei uel uenit responsio eius.
Baneas:uenit responsum tollēs uel uenit responsio plasmationis.
Banebarach:filius fulminis uel filius fulguris seu fili' fulgurāti aut fili' percutiētis.
Banebarath: uenit respondens fulmini uel uenit respondens fulguri: siue uēit rñdens fulgurāti aut uenit respōdens percutiēti.
Baneiacuan:filius stridoris ul' fili' necessitudinis seu uēit firmitas aut uēit p̄paratio.
Bani:filius meus uel ueniēs mihi.
Banni:pollex meus uel i medio mei.
Bannimi:filius meus unicus uel filius meus sempiternus.
Baon:i iniquitate uel in iniquitatibus.
Baon:uenit dolor uel uenit iniquitas: seu uenit murmurās uel uenit inutilis.
Baor:in pelle uel in pellibus.
Baor:uenit lumen uel uenit foramen: seu uenit pellis aut uenit iracundia.
Bar:fili' ul' filiatio.syrū est nō hebreum.
Bara lectus uel creatura siue filius eius aut malitia.
Barrabas:filius patris uel filius magistri.syrum est pariter ⁊ hebreum.
Barach:fulmen uel fulgor: siue fulgurās aut percutiens.
Barachel:fulgur dei uel fulmē dei: siue fulgurans deum aut percussio dei.
Barchemini:tribuli ul' creatura iudeorū.
Barachias:benedictus domino uel benedictus domini.
Barachias:fulgor domini uel fulgurans dominus: siue fulgurans domino aut percussio domini.
Barachiel:bñdict' deo uel bñdictus dei.
Barachiel:fulgur dei mei ul' fulmē dei mei: siue fulgurās deo meo aut pcussio dei mei.
Barada:filius decoris uel filius decorus: seu filiū seruus aut fili' testimonii.
Barahel:benedixit deum uel benedictio dei: siue lectus deo aut creatura dei.
Barasa:hauriētes l' i egestate: seu ueniēs ad faciendū aut fili' subtollēs plasmationē.
Barath : grando uel tempestas seu filius peccati aut filius temporalis.
Baraça:fili' uidēs uel filius fortitudinis.
Barech:grando uel tempestas: seu fili' uiuax aut filius pauidus.
Baremū:fugit eum quispiam ul' quopiam fuga eius.
Baria:in malis uel filius domini siue i clamore eius aut in cōmotione ipsius.
Barien:fili' i malo l' fili' maleficii quē ⁊ ipsū nōnulli bariesu corrupte nominant.
Bariben:filius ipse uel filius parcēs seu filius commotus aut filius faciens.
Bariona:filius columbe aut filius simplicitatis.syrū parit' et hebreum.
Bar quippe sicut predictum syriace filius ⁊ iona columba.
Barithe:phitonissa ul' subitanea: siue os abyssi aut os profundum.
Barnabas:filius cōcludens ul' fili' p̄phete: seu filius uenientis aut filius consolationis.
Barne:filius motionis uel filius mutatiōis.
Barnee:electa commotio uel filius electe mutationis.
Barsabas:filius reuertēs uel filius quietis ex syro ⁊ hebreo sermone cōpositum seu filius iuramenti aut fili' consolationis.
Barsemia:filius cecus uel filius cecitatis: quē corrupte quidā barthimeē legūt.
Barthimeus:fili' pinguedis l' fili' ruminātis.
Bartholomeus:filius suspendētis me uel fili' suspēdenti aquas.syrū ē n̄ hebreum.
Baruch:benedictus uel benedictio.
Barçaith filius oliue eius ul' filius fornicationis eorum.
Besan:brucus uel pinguedo seu siccitas aut confusio.
Basaa:infantia uel i angustia: siue infans aut angustiatus.
Basara:infans uel infantia eius: siue angustians cum aut in angustia eius.
Baschama:confusio caloris uel angustia caliditatis eius.
Baschat:adeps uel defecatio.

Basechat:adipem uel defecationem.
Basechath:adeps uel defecatio seu defecans aut defecatio.
Basemath:ǒposita ul' delinquens seu ueniẽs aut delictio.
Basemoth:ueniẽs aut delinquẽs siue ĩ omnibus aut in nominibus.
Basias:adeps domini ul' defecatus dño.
Basmath:deposita ul' deliquẽs seu deliquẽs aut delictio.
Bathanim:domus respondentiũ uel domus humilitatis eorum.
Bathuel:uirgo dei ul' castus deo.
Baurim:electi uel electorum seu iuuenes aut robusti.
Bauranites:fortis ul' electus seu iuuenis aut robustus.
Baçatha:cõtenẽs tẽpus ul' despect⁹ peccatõ.
Baçeotha:contẽnẽs eum ul' despectio ei⁹.
Baçothia:cõtẽnens dñm ul' despectio dñi.

Hic.e.post.b.

Bead:iniquus testis ul' edificatõ pcipu⁹.
Bean:iniqu⁹ grẽ ul' iniqtas donatiõis.
Beban:os uulturis ul' cõfusio deuoratoris.
Bechechias:iclyt⁹ deo ul' pmogenit⁹ dei.
Becher:inclyt⁹ uel primogenitus.
Becherite:inclyti uel primo geniti.
Becherias:inclytus domino uel primogenitus domini.
Bechor:primogenitus uel unigenitus.
Bechori:primogenitus meus uel primogenitus mihi.
Bechorethi:primogenitus fortis ul' primogenitus timidus.
Bechuch:inclytus grauis uel primogeniti cõdemnatio.
Bed:filia uel mensura.
Beded:instauratio uel ĩstauratus seu mensura diuitiarũ:aut filia uoluptuosa.
Bedsabee:filia septima uel filia iuramẽti seu mẽsura saturitatis aut filia satietatis.
Bedsan:filia dura ul' mẽsura iniqua seu filia iniqtatis aut ipsa iniquitas.
Bdelliũ:lapis uel carbũculus.
Beel:uetustus deus ul' uir deuorator siue dominus uetustatis:aut uir hñs uetustatẽ.
Beelphegor:uir hñs hiatũ:uel uetustus deus hians siue dominus uetustatis hiantis:aut uetustas deuorãs os pellis superius. Ipse ẽ priapus uel simulacrũ ignominie.
Beelsephon:uir habens arcana ul' dominus aquilonis:seu uetustus deus habẽs speculã aut uetustas deuorãs ascẽsionẽ speculi.
Beelzebub:uir muscarũ uel princeps muscarũ:siue uetustus deus habẽs muscas:aut uetustas deuorans muscas.
Beemoth:animal uel animalis seu bestialis aut bestia.
Beera:fons eius uel puteus eius siue ĩ lumĩe aut putei eius.
Beeri:fõs uel puteus meus siue ĩ lumine:aut putei mei.
Bega:sublimis ul' excelsa siue sublimitas aut celsitudo.
Begoai:iugum uulturis uel sublimitas deuoratoris.
Beguai:excelsus meus ul' sublimitas mea seu fabrica uulturis aut fabrica deuoratrix.
Begui:excelsus me⁹ uel sublimitas mea.
Begumim:fabrica cementarii:uel fabrica cementariorum.
Behelmon:uetusti deus habitaculi uel domin⁹ habẽs domiciliũ uetustatis.
Bel:uetustas uel absq3.
Bela:hitus uel indumentũ seu uetustas eius uel absq3 eo.
Belath:habens uel habitus ab habendo nõ ab habitu.
Belath:uetustas peccati uel absq3 tẽpore.
Belathala:habẽs uel hita genẽ feminino ab habẽdo participiũ ẽ ñ vbũ iperatiuũ.
Bethala:habitũ apprehẽdens uel indumentum irroratum.
Belbecia:uetustas primogẽiti domini ul' absq3 nobilitate dominus.
Belga:absq3 motu ul' uetusta commotio.
Belge:idem.
Belguai:absq3 ualle uel absq3 prerupto : seu uetustas uoragis aut uetustas ǒuoratiõis.
Belia:uetustus dominus ul' absq3 domino.
Belia:puteus eius uel in clamore eius siue in malis aut commutatio ipsius.
Belial:absq3 iugo uel absq3 domino.
Beliar:cecum lumen aut ceca ãgustia seu uetustas deficiens uel absq3 continentia.
Belmelech:deus meus rex uel uetustas mea regnans.
Belma:habẽs desideriũ uel absq3 domicilio.
Belmeula:habens domicilium uel absq3 ihabitatione.
Belsan: uetustas dura uel ipsius uetustatis iniquitas.
Belsar:absq3 principe uel absq3 carbone seu uetustum uelamẽ seu uetustatis ãgustia.

Belsathim : absqꝫ germine uel absqꝫ positio ne:seu uetustas spinarū aut uetustas resur rectionis eorum.
Ben:filius uel filiatio.
Benabinadab:filius patris mei uotiuus uel filius patris mei spontaneus.
Benadab:filius uotiuus ł filiꝰ spōtaneus.
Benael:edificatus deo uel edificatio dei : seu filius eius deo aut filius eius dei.
Benail:filius doloris uel filiꝰ parturientis.
Bendagar:cecum lumē uel filiꝰ p̄uaricatiōis.
Benebarach:filius fulminis uel filius fulgu ris uł filiꝰ fulgurās aut filiorū pcussio.
Benecham:filius callidus uel filius surgens: siue filius necessarius aut filiꝰ necessitatis.
Benēnan: filius ī eis ł filiꝰ ī medio eorū.
Benennon:filij ecce sunt uel filij ecce hic sūt.
Benereem:filij tonantꝭ ł filij tonitrui : quod corrupte boanerges usus obtinuit.
Benesed:filiꝰ mittēs ł filius cōfirmationis.
Bengaber:filiꝰ uiri fortꝭ uel filiꝰ iuuēis uirił.
Benhur:filius lucis uel filius igneus.
Beni:filius meus uel filiatio mea.
Bēni:filius requiescens uel filiꝰ requietionis.
Beniamin:filius dierum uel filius uirtutū:si ue filiꝰ amaritudinis uel filius amariū.
Beniamin:filiꝰ dextre uł filius uirtutis: siue filius asininus aut filiꝰ asinorū.
Beniar:cecum lumen uel ceca angustia:seu fi lius deficiēs aut filius preuaricationis.
Bēnoi:filius commotus uł filiꝰ reqetionis.
Bēnon:filius merens uł filiꝰ doloris: seu filiꝰ murmurans aut filius inutilis.
Benoni:filius merens uel filius iutilis mihi: siue filius doloris mei aut filiꝰ iniqtatꝭ mee.
Bēnui:filiꝰ meꝰ uel filiatio mea.
Bēnui:filius reqescēs uł filiꝰ requietionis.
Bennum : filius ferus uel filius piscis: siue filius unicus aut filiꝰ sempiternus.
Benir:filius incēdēs uel filius lucidus: seu fi lius luminis aut filius igneus.
Bençoeth:filiꝰ huius pauidi uel filius huius uiuacis.
Beon:pollex uel in medio:siue iniquus mur murās aut iniquitate dolēs.
Beor:impellēs:siue impulsio uel iniquus lu minis aut iniquitas iracundie.
Ber:fons uel puteus.
Bera:fons eius uel puteꝰ eius.
Barameth:fōs exaltatus uite uel puteus alti pauoris.
Berchos:fōtis calix uel putei potus.

Berdan:puteus iudicans uel fons iudicij.
Berea:puteus eius uel filia eius: hebreum ē pariter atqꝫ syrū.
Beri:puteus meus uel putei pluraliter.
Beria:fons domini uel puteus domino.
Berith:fedus uel pactū.
Bernice: puteus innocens uel filia eleganter commota.
Beronice:idē ē utrūqꝫ hoc nomē ex hebreo syroqꝫ cōpositū est.
Beroea:puteus eius uel filia eius.
Beroenses:filij eius uel putei eius.
Beroni:filia que:uel puteus quis. Et hec tria nomia ex hebreo paritqꝫ syro cōposita sūt.
Beroth:fontes uel putei:seu fōs respondens aut puteus tēporalis.
Berotha:fōtes eius uel putei eius: seu fons respōdēs ei: aut puteus tēperās eū.
Berothai:fontes mei uel putei mei:seu fōtes uulturū aut putei deuorantes.
Berothi:fontes uel putei mei:seu fons respō dens mihi aut puteus tēperās me.
Berothite:fontales:seu puteales:seu fōtes re spondentes mihi aut putei tēperātes me.
Bersa:puteus federis uel fons iuramēti.
Bersabe:fōs septimus uel fons iuramenti:si ue puteus satians aut puteus saturitatis.
Bresith:in capite uel in capitulo: id est gene sis : que in capite ōniuꝫ librorū posita ē.
Berthan:fons altus uł puteꝰ altissimus.
Berçellai:ferrū meum uel fortitudo mea.
Besai:pinguedo mea uł ignominosus mihi.
Besaia:piguis dominꝰ ł ignominiosus dn̄o.
Besamath:dereliquēs uel derelictio:seu pin gue donū aut cōfusio donatoris.
Besamath:adeps uel defecatio.
Besee:pinguis uel ignominiosus.
Besellam:obūbrās eos ł obūbraculū eorū.
Beseleel:umbra dei ł umbraculū diuinū.
Besodia:angustia mēsure dn̄i ł tribulans mē suram dominicam.
Besloth:piguis ligatꝰ ł ignominie decliatio.
Besor:tribulatio uel angustia : seu carnalis aut pelliceus.
Bet:domus uel habitaculū.
Betha:requies uel requietio:siue domꝰ eius aut habitaculum ei.
Bethacarē:domus sterilis uel domus erudi tionis tristitie.
Bethaphaleth: domꝰ salutis uel domus uiui ficās:siue domꝰ excludēs aut domꝰ mirabił.
Bethaphe:domus erroris uel domus mali

non a malitia:sed ab arbore.

Bethaphe:domus oris ul' domus decipule:
siue domus laquei aut domus discipline.

Bethaphua:domus induens eos uel domus
declinās os eorū:seu ꝛquies laborū eius aut
requietio induitionis eorū.

Bethagan:domus horti uel dom' elatiōis.

Betagla:domus uitule uel domus festiuita-
tis eius uel domus defectionis aut dom'
plangentium.

Bethaglam:domus planctus uel domus fe-
stiuitatis eorum.

Bethaim:domus idoli uel domus idolatrie
siue domus deuorans eos aut domus ul-
turis eorum.

Bethaisimoth:domus deserta ul' domus ad
ducens mortem.

Bethaloth:domus campestris uel domus in
campestribus:seu requiei uacās aut requie
tionē declinans.

Bethamoth:domus mortua uel dom' mor
taliū: seu requies mortis aut requiescens
mortuus.

Bethanara:domus pardorū ul' domus ama
ritudinis:seu requies amaricans aut ꝛquie
tio pardi.

Bethanan : domus doni l' domus gr̄e:seu re
quies donatoris aut reqetio gratificatiōis.

Bethanath:domus respondentis uel humili
tatis:siue domus ubi est respondens dn̄s
aut domus ubi est gratia dei.

Bethania:domus obedientie uel domus af-
flictionis eius:siue dom' doni domini aut
domus gratificata domino.

Bethanoth:domus gratie uel domus respō
sionis:seu dom' p̄cinēs uel dom' p̄cinētiū.

Bethara:domus aque uel domus putei.

Bethara:domus electiōis uel domus electa:
siue domus suscitans eum aut domus uigi
liarum eius.

Betharaam:domus montium uel dom' sub
limitatis eorum:siue domus suscitans gen
tem aut domus uigilans populo.

Betharaba:domus suscitans patres uel do
mus uigilans patribus.

Betharaba:domus grandis uel domus mul
ta:siue domus humilis aut dom' uesptina.

Betharapha:domus sanās uel dom' medi-
cine:seu reqes medici:aut reqetio sanitat̄.

Betharam:domus ire uel dom' sublimiū.

Betharam:domus ōcora l' domus electa:si
ue domus suscitans gentem aut domus
uigilans populo.

Betharan:domus uigilans dono uel domus
suscitans gratificationē.

Betharan : domus ire uel domus arce:siue
domus montium aut domus ascensus hu-
milium.

Bethasan:domus fumi uel domus delicti:si-
ue domus tollēs donum aut domus plas-
mata gratie.

Bethasan:domus deponens uel domus de-
posita:siue domus deponens donuꝫ aut do
mus deposita gratie.

Bethauen:domus idolatra uel domus iutil̄.

Bethara.domus fontis eius uel domus pu
tei eius.

Bethberai:domus putei mei uel domus i lu
mine meo.

Bethbesse:domus confusa uel domus pin-
guedinis.

Betheachon:domus sculpta l' dom' sculpte.

Bethear:domus agni ul' domus cognitiōis.

Betheur:domus frigida uel lapis adiutoriȷ̈.

Bethdagari:domus tritici l' domus frumēti.

Bethdagon:domus piscis tristis uel domus
piscium tristitie.

Bethe:domus eius uel hītaculū.

Bethel:domus dei uel hītaculū dei.

Bethemelech:domus uallis uel domus pro
funditatis:siue uterus uultus aut uentris
sustentaculum.

Bethen:uenter uel uterus:seu domus fontis
aut domus oculi.

Bethesimoth: domus deserta uel domus ad
ducens mortem.

Betphage:domus oris uel domus bucce:siue
domus oris ualliū aut domus maxille uel
labiȷ̈.syrū est ꝛ non hebreū.

Betphalech:domus saluans l' domus exclu
dens:seu domus uiuificans aut domus ad
mirabilis.

Bethphases:domus transcendēs ul' domus
transitionis.

Bethpheor:domus hians uel domus hiat':
seu domus hians pelliciȷ̈ aut domus oris
pellium.

Bethphese:domus transiens uel domus trā
scendens:siue domus oris aut domus odo
ris florentis.

Bedgadar:domus muri uel domus macerie.

Bedgamul:domus retribuens uel domus re
tributionis.

Bethiesemoth : domus desideriȷ̈ dulcis

uel domus desiderate dulcedinis.
Bethim:domibus uel domus pluraliter.
Bethia:domus dñi l' dom' illuminationis.
Bethlabaoth:dom' ueîetium ul' dom' ingre dientium.
Bethleem: domus panis l' dom' ĩfectiõis.
Bethleemithe: dom' panũ l' dom' ĩfectionũ.
Bethlenaboth : domus uenientium uel do mus edificantiũ.
Bethmacha: domus mollis uel domus con fracta : siue dom' pcutiẽs aut dom' ĩgẽiosa.
Bethimaoth:domus habitaculi uel domus inhabitationis.
Bethmacharbeth: domus curruum uel do mus quadrigarum.
Bethmarcaloth:domus quadrigarũ uel do mus quadrigantium.
Bethmatha:domus tributi l' dom' hũil' fori.
Bethmoreth:domus arcani uel domus con siliĳ:siue dom' arcanorũ aut dom' ꝯsilioꝝ.
Bethnemra:domus pardorum aut domus a maricans.
Bethorabo: domus humilis uel domus ue spertina: siue domus heremi aut dom' loco rum que sunt iuxta inhabitabilem.
Bethoro:domus ire uel domus magistri.
Bethoron : domus ire uel domus arce: siue domus montium aut dom' ascẽsus hũiliũ.
Betholath:dom' coccinea l' dom' ṽmiculata.
Betrooth:domus platearũ l' dom' latitudis.
Bethsabee:domus septem uel domus iura m̃ti:seu dom' abũdãtie aut dom' saturitatꝭ.
Bethsachath:dom' curuãtiũ l' dom' singloꝝ.
Bethsaida: domus frugũ uel domus pecu dũ:siue dom' peculial' aut dom' uenatorũ.
Bethsamis:domus solis uel illumiationis.
Bethsanithe:domus sol' pluraliter uel dom' illuminate.
Bethsan:dom' dormientꝭ l' dom' securitatꝭ:si ue dom' abundantie:siue dom' egressiõis.
Bethsemes:domus solis l' dom' illuminãs.
Bethsimoth:domus obediẽs uel domus obe dientie:siue domus audiens merorem aut domus deponens tristitiam.
Bethsimuth : domus loci uel domus loco rũ:siue domus mortificãs aut domus mor tificationis.
Bethsur:domus acerba ul' domus angustie: siue domus ꝯtinẽs aut dom' fortitudinis.
Bethsur : domus fortis uel domus directa: siue domus muralis aut dom' ꝯtinẽtie.
Bethsura:dom' muri ei' uel dom' dirigẽs eũ.

Bethsura:dom' acerba ei l' dom' ãgustie eꝛ. siue dom' cõtinẽs eũ aut dom' fõtitudis ei'.
Bethsurã:dom' dirigẽs eos l' dom' muri eoꝝ.
Bethsuram:domus robusti populi uel dom' angustians populũ:siue domus continens eos aut domus acerbitatis eorum.
Bethula:uirgo uel casta:siue domus dolens ei uel domus parturiens eum.
Bethula:uirgo dñi l' casta dño:siue dom' do lẽs dño aut dom' parturiens dominum.
Bethurlarina:domus ignis sublimis uel in cendĳ consurgentis.
Bethçacharam:domus memorie uel dom' memoratorum.
Beçech:fulgur uel egestas:seu micans aut cõ tẽtus uanus.
Beçecha:micãs ei uel egestas eius:siue fulgu rans eum aut cõtẽnens uanitatem eius.

¶ hic.i.post.b.

Biblĳ:librarĳ ul' litterati.
Bithalassum:filios cõmiscẽs uel filio rum comixtio.
Bithia:filia domini uel filia dominans. Ipsa ẽ filia pharaonis:qui adoptauit moysen.
Bithima:filia ĩutilis uel filia speciosa.
Brie:sobrius uel moderatus.
Brierte:sobrĳ uel moderati.

¶ hic.o.post.b.

Boanerges: filĳ tonãtes l' filĳ tonitrui.
Boaneries:idem.
Bocci:uetustas uel uetus.
Bocci:lugẽs l' luct':seu uomẽs ul' ĩ uomitu.
Bochian:luctus dñi ẽ uel lugẽs dñm est:seu uomẽs dño ẽ aut ĩ uomitu domini est.
Bochor:igressus ẽ angel' l' p̃mogẽitus mihi.
Bochorath:inclytus pc̃o l' p̃mogenit' tẽpore.
Bochri:dilectus mihi l' p̃mogenitus meus.
Bochor:primogenit' uel dilectus.
Boem:pollex eorũ uel ĩ medio eorũ.
Bon:pollex uel in medio.
Boni:pollex meus l' ĩ medio mei.
Bõni:digit' uel ĩ medio.
Booç:in quo robur uel in quo uirtus:siue in ipso fortitudo aut ipse in fortitudine.
Borith:fedus uel pactum.
Boses:abscisus uel abscisio aut ipse florens aut in ipso floruit.
Bosphor: angustia subcrescẽs ul' tribulatio feritatis.
Bosor:tribulatio uel angustia: siue carneus aut pelliceus.
Bosora:tribulans eum uel in angustia ei:

ſiue caro eius aut annuntiãs ei.
Boſori:caro uel annunciatio: ſiue tribulans me aut i anguſtia mea.
Boſra:in anguſtia uel in tribulatione.

¶ Hic.u.poſt.b.

Bubaſtus:os exprimens uel labium exprimentis.
Bugatus:excelſus uel ſublimitas l' germẽ ul' germinans.
Buna:uenit rñpondẽs uel uenit reſponſio.
Bunos:uenit reſpõdens ul' coll' ꝓputiorũ.
Buſa:confuſio uel ignominia.
Buz:deſpiciẽs l' contẽnens.
Buzi:cõtemptus uel deſpectus: ſeu deſpexit me aut cõtẽptibilis mihi.
Buzithes:deſpect⁹ uel cõtemptibilis.

¶ Sequitur interpretatio nominũ incipientium a littera. C.

Caalaba:uoces uel ueloces:ſubauditur uenerit ſeu eccleſia uenit aut eccleſie aduẽt⁹.
Caat:penitentia uel patitentia.
Caath:dolens uel dolans:ſeu cõponẽs.
Caathite:dolẽtes uel patientes:aut dẽtes molares.
Caathite:dolentes uel dolãtes: ſiue cõponentes aut dentes molares.
Cabalaam:preceps uel precipitium:ſeu precipitauit aut precipitabit.
Cabaraoth:memoria uel ſepulchrũ.
Cabarothi:memoria mea uel ſepulchrũ meum aut ſepulchra uel memorie plurali numero
Cabarothi : athanai memorie deſiderij uel ſepulchra concupiſcentie.
Cabaſan:cõgregans eos uel eccleſia eorũ.
Cabratha:quaſi graue uel quaſi elicitũ.
Cad:mare ul' principium.
Cademoth:mare mortuum uel principium mortis.
Cades:tranſlata uel fons iudicij.
Cades:ſancta uel mutata: ſeu mare tollens aut principium plaſmationis.
Cadeſa:transferens eam l' fõs iudicij eius.
Cadeſa:ſcortũ uel ſãctitas eius:ſiue mutata ei aut pricipiũ plaſmationis eius.
Cadeſbarne:ſanctitas motionis ul' ſanctitas electe mutationis.
Cadeſim:cõmutati uel exterminati.
Cadumim:mare rubrũ uel mare antiquorũ ꝑpter antiqua que facta ſunt i eo miracl'a.
Cadrantes:caligo uel tenebre quod nos per litteram.q.r.v.quadrantes dicimus.
Caph:incuruãs uel incuruatio.
Caph:uola uel palma:ſiue man⁹.
Capharnaum: ager pinguedinis l' uilla conſolationis.
Capharſamala:manus ſuſcitans ueſtimẽtũ uel operatio uigilãs retributionis.
Cephereta:manus robuſta uel operatio perfectionis.
Caphira:expiatio uel manus diſſipata.
Cayphas:ſagax uel inueſtigator:ſiue uomẽs ore aut uomitus oris.
Caym:poſſeſſio uel lamẽtatio:ſiue acquiſit⁹ aut acquiſitio.
Caynam:poſſidens populũ uel lamẽtatio populi:ſiue acquirens eos aut acq̃ſitio eorũ.
Caynan:poſſidens donum uel lamẽtatio gratie:ſiue acquirens gratiam aut acquiſitio donationis.
Caleb:canis uel quaſi uiride : ſiue quaſi cor aut quaſi omne cor.
Caleph:idem.
Calitha:quaſi uiridis aut quaſi omne cor.
Caliſtenes:miſeria humiliũ uel conſũmatio re ponſionis.
Calubi:canis meus uel quaſi uiridis meus:ſiue quaſi cor meũ aut quaſi õne cor meũ.
Claudius:ſpes trãquilla ul' ſpes trãq̃llitatis.
Claudia:idem.
Clauthomon:locus fletus l' loc⁹ fletuũ.
Camua:ſtatio uel reſurrectio.
Camuel:ſtãs deo uel reſurrectio dei.
Camuelite:ſtantes deo l' reſurrectiones dei.
Camon:ſtatio iniqua l' reſurrectio inutilis.
Canna:fundum uel calamus:ſeu preparans uel preparati. Notandũ itaq; ꝙ noſtrũ latinum canna de lingua hebrea ſũptum ſit.
Canaan:commutat⁹ uel cõmutatio.
Cananeus:idem.
Canath:elatio ul' zelotypia.
Candacis:cõmutans uel cõmutatio.
Canden:clangor uel recurſus:ſeu retinẽs aut retentio.
Cappadocia:manus tortoris uel manus exploratoris:ſeu manus dño rẽdimẽs aut manus redẽpta domino.
Cappadoces:manus tortorum ul' manus exploratorum:ſiue manu rẽdẽpti domino aut manu domino redimẽtes.
Capparis:manus redẽpta ul' man⁹ redẽptio: ſiue manus portoris aut manus exploratoris.

Capseb:ecclesia uel congregatio.
Capseel:congregans deo uł ecclesia dei.
Captor:cappadox ł cappadocia:siue manus tortoris aut manus exploratoris.
Capturim:cappadoces uel manꝰ torquētes: siue manus tortorū aut manꝰ exploratoꝝ.
Carchamis:urbs attrectans uel ciuitas con gregatorum.
Carchan:ciuitas grē ł oppidū donationis.
Carchar:inuestigator uel iuestigātes:siue op pidum uigilans.
Caree: caluus uel caluities: siue occurrens ignis aut occursus igneus.
Carcim:decaluans eos uel decaluatio corū.
Cariath:urbs murata uel ciuitas:seu oppidū uel uilla.
Cariathaim: perfecte uocata uel perfecta uo catio:seu uilla eorum aut oppidū corū.
Cariathma: uilla eorum ł ciuitas populosa.
Cariatharbe:uilla quattuor uel ciuitas quat tuor:id ē adam abraam ysaac ⁊ iacob: qui ibi sepulti sunt.
Cariathbaal:urbs uirorum uel ciuitas hn̄s: seu uilla deuorans aut oppidū uetustū.
Cariathdemna:uilla silens uel uilla silētij.
Cariathari:uilla deficiēs ł oppidū defectiōis.
Cariathiarim:uilla siluarū uł ciuitas saltuū: seu uilla deficiens eis aut uilla defectionis eorum.
Cariathim:ciuitas maris uel oppidū mariū.
Cariasethpheth:uilla pulchritudinis uł ciui tas litterarum.
Cariachaa: ciuitas penitentie uel oppidū pa tientie:seu uilla dolentium aut ciuitas do latorum.
Carie:caluus uel caluitium: siue occurrens ignis aut occursus igneus.
Carioth:occurrens igneum uł occursus igne us:siue caluus respōdēs aut caluitiū tp̄ale.
Carith:occurrens ignis ł occursus igneus.
Carmelus: mollis uel tenellꝰ:siue cognoscēs circuncisionem aut sciētia circūcisionis.
Carmelite:molles uel tenelli:seu scientes cir cuncisionē aut cogniti circuncidētibus.
Carmi:uinea mea uł cognitio mea:siue aqua agnoscens aut cognitio aque.
Carmite:uinee mee uł cogniti mei:siue agno scentes aquas aut cognitiones aquarū.
Carnaim:cornua uel defensiones:seu con sci dens fluctum aut diuisio cōmotionis.
Carmo:cornua uel defensio.
Carmon:cornu iniquum uel defensio inuti lis:seu conscidens merētes aut diuisio mur murantium.
Caromel:mollities uel teneritudo:seu cogno scēs circūcisionē aut scientia circūcisionis.
Caromelite:molles uel teneri:siue sciētes cir cuncisionē aut cogniti circuncidentibus.
Carpū:scientem clare ł cognoscentē ꝑspicue.
Carthago:scrutatio uł consūmatio:seu urbs meditans aut ciuitas solennis.
Carthaginenses:scrutantes uł consummati: seu ciues solennes aut urbane meditātes.
Cartham:perfecta uocatio uel uocationē per fecit:siue urbs populi uel ciuitas eorum.
Carthus:perfecte uocatus uel perfecta uoca tio:quod apud nos melius effertur per.q. litterā: ut dicatur quarthus.
Casaia:summus dominus uel pricipiū dn̄i.
Caseon:dure fortes uel duri fortitudine: seu sūmitas iutił aut pricipiū murmuratiōis.
Casphia:sūmitas liberans dominū uel prici piū liberationis domini.
Casphor:sūmitas liberans montes uel prin cipiū liberalis iracundie.
Casia:sūmus domini ł principiū domini.
Casim:sūmitas uel principium:siue sūmitas corū aut principium corum.
Casis:messis uel mensis:seu summe uigilās aut principium uigilie.
Casis:sūmitas uiri ł pricipium assūptiōis.
Cathath:morsus peccati ł cōgregās tēpore.
Cathet:mordens uitā uel cōgregās pauide.
Cauda:clangor robustus uel patiētia fortł.
Cauere:clangor tube aut clāgens canore.
Caue:penitentia uel patiētia:seu buccina : ex isto hebreo uidetur esse tractū nōm latinū.

Hic.e.post.c.

Cedar:meror uel tenebre:seu merēs aut tenebrosus.
Cedemoth:antecedens uel prius: siue oriēta lis aut oriens.
Ceden:ātecedens uel orientalis.
Cedes:oriens uel orientalis.
Cedma:antiquorū uel antecedēs: siue orien talis aut oriēs.
Cedmonei:antecedentes uel ātiqua tristitia: seu priores aut orientales.
Cedmihel:oriens deo ł ān̄cessio dei.
Cedron:tristis meror ł iutił dolor.
Celatha:cōgregatio uel ecclesia uenit.

Cephas:petrus uel firmitas : syrum est non hebreum.
Cephira:expiatio uel manus dissipata.
Cephiaza:expirans uigilem eius uel manuz dissipatam suscitans.
Ceila:ad fundam iaciens uel suscitãs eam:siue tollens sibimet aut sustollẽs semetipsã.
Celaia:uox domini uel extollens sibimet dominum.
Celastithan:uallis gigantum uel humilitas fortium.
Celeab:uindicans patrem uel uidicatio pr̃is.
Celeia:uallis dñi uel cõgregatus domino:seu uidicans dominũ aut uidicatio domini.
Celeon:uindicans dolorem uel uidicatio iniquitatis.
Celesyria : uindicans aram ul' uindicatio sublimitatis.
Celethi:occidentes uel extminatores.
Celeuma:antecedẽs uel orientale.
Celita:quasi uiridis l' ecclesia ueniens.
Celmo:uallis robusta uel congregatio fortitudinis.
Clemens:ecclesiastes uel concionator.
Cleophas: concionem transcendens uel congregatio transeuntis.
Cleopatra:congregans agnitos uel concionẽ dissoluens.
Cenibel:oriens deo uel antecessio dei.
Cenna:çelotes uel çelotypus.
Cenereas: possidẽs sectatores uel possessio sectatorum.
Cendebeus:çelotes sufficiens ad intellectum uel çelotypus abundanter intelligens.
Cenereth:signũ cithare ul' q̃si lucerna.
Ceneroth:quasi lucerne l' citharazũ signa.
Cenez:çelotypus uel çelotes:siue possessor cõteptus aut possessio cõtemptibilis.
Cenezi:çelotypi ul' çelotes:siue possessores cõtẽpti aut possessiones cõtẽptibiles.
Ceni:es meum uel erarius meus: siue nidus meus aut possessio mea.
Cepsam:ecclesia uel congregatio.
Cepsam:congregans eos uel uenatores.
Cereas:occidens facturam uel exterminator plasmationis.
Cerethi:occidentes uel exterminatores.
Cereceus:tenebrosus uel tenebrescẽs.
Creta:uocata uel uocatio cõsummata.inter syrum et hebreum mixtũ ẽ.
Cretes:uocati uel uocatione cõsummati.
Cretenses:idem.

Cesar:possidens principes uel possessor principatus.
Cesarea:possessio principis uel possessio pricipalis.
Ceselethaor:possessa principi lucis l' possessio luminis aduenientis.
Cesion:dur⁹ fortitudine l' duritia fortitudis.
Cetheus:fixus uel abscisus : siue confractus aut mentis excessio.
Cethim:fixi uel abscisi uel confracti aut m̃te excedentes.
Cethimoth:figens tẽpus uel abscidens respõsionem:seu confracta tẽpore aut insania responsionis.
Cethron:tenebre uel thimiama.
Cethron:tenebrans eos uel thimiama eorũ.
Cechura:iuncta ul' copulata:siue thimiama offerens aut mente excedens lumini.

¶ hic.i.post.c.

Cilicia:cecus uel luctus:siue assũptio ul' uomitus eius.
Cina:lugens uel luctus : seu possidens aut possessio.
Cinam:lugens eos uel possidens eos:siue luctus eorum aut possessio eorũ.
Cineus:luctus uel possessio.
Cinei:lugentes uel possidentes.
Cinoth:lamentatio uel lamentationes:seu lugens tempore.
Cintus : luctus ul' possessio:quod apud nos melius effertur per.q . litteram ut dicatur quintus.
Cyprus:meror uel tristitia.
Cyprius:merens uel tristis.
Cypriarches:merens princeps l' tristitia principis : iter hebreum et grecum mixtũ est.
Circus:hereditans uel hereditator.
Cirinus:heres uel hereditas:quod apud nos meli⁹ efferẽ per . q. litterã:ut dicaẽ quirin⁹.
Cirene:hereditas ul' hereditatio.
Cirenei:heredes uel hereditantes.
Cirenenses:hereditas uel hereditãtes.
Crispus:sciens uel cognitio.
Cis:uir uomẽs uel durus.
Cison:durus iniquus ul' uir uomẽs dolorẽ.
Cison:letificans eos uel duritia eorum : siue impegezũt i eos aut uomit⁹ murmuratiõis.
Cisij:amentes uel stupẽtes:seu mirantes aut admiratio.
Cithij:cõscisi uel plage cõsũmationis.

¶ hic.o.post.c.

Coph:uocatio uel conclusio: siue anis aut excussio.
Cobath:mordētes uel congregati: siue morsus aut congregatio.
Cobila:inueterās aut inueteratio.
Cobilaam:inueterans populum aut inueteratio populi.
Cobo:excussio uel prestolatio: siue prestolās aut excutiens.
Colaia:uox facta: siue uocis factio: seu uox domini aut uox dominica.
Colaça:uox uidētis uel uox fortitudinis.
Colonia:uox corū uel reuelatio corū.
Colonie̅ses:uoces corū ul' reuelationes corū.
Colossis: uocis facte obediens uel uocis facte obedientia.
Colossenses: uocis facte obediētes ul' uocis facte obedientie.
Colocai:uox fornicaria uel fictio ductionis.
Coloes:omnes uel conclusio: siue inuestigantes aut consūmatio.
Condimeus:scyphus uel phiala.
Corban:donū uel oblatio.
Corbana:donū eius uel oblatio eius.
Corbanā:donū gr̄e ul' oblatio gratificatiōis.
Cornelius:intelligēs circūcisionē uel itelligentia circuncisionis.
Cosā:diuinans uel diuinatio: seu diuinās eis aut diuinatio corū.
Cozbi:calix imēsus uel imola mihi.

Chic.u.post.c.
Car:gelu uel frigus.
Cus:durus uel uomēs uir.
Cutha:biuiū uel duplicitas.
Cuthei:duplices uel in biuio.
Cuba:canis uel latrator.
Cubai:canis meus uel latrās mihi.
Hucusq; per simplicē.c.litterā:id est sine aspiratione lecta sunt pricipia nominū. Exhic que sequuntur aspiratione addita:id ē per .ch.grecū legenda sūt. Sciendū tamē est: q hebreus sermo nō habet.ch.litterā: sed nomina q̄ apud nos p hanc legūtur:apud eos per heth que duplici aspiratione pfertur.
Chabol:quasi germen uel quasi germinans.
Chabon:quasi intelligēs uel q̄si intelligētia.
Chabonim:liba uel crustula: seu quasi intelligens eos aut quasi itelligētia corū.
Chabonim:manus spinarū: l' aceruus spinarū: siue preparātes aut pparationes.
Chabor:cōiungēs uel incātator: seu cōiūctio aut incātatio.
Chabul:displicitū uel indignatio.
Chabri:q̄si grauitas uel quasi elatio.
Chachon:sculpens uel sculptura.
Charsaar:fortis uir l' robusta uiri suscitatio.
Chalaal:contecta regio cōmixtionis uel contectio regionis fermentate.
Chalachath:pascēs uel nutriēs: seu pabulū aut nutrimentum.
Chalad:pascens martyrem uel cōsummatio testimonij.
Chalamach:omnem fortitudinē habēs uel omnis fortitudinis hitudo.
Chalamar:omne amarū ul' oīs amaritudo.
Chalamath:mensus est ul' consūmauit: siue consummatus aut consūmatio.
Chalime:omnes uel ōis: seu ōnes nos aut cōsummatio futura.
Chalchal:pascēs uel nutriens: seu pabulum aut nutrimētū.
Chaldea:quasi fera uel quasi feritas: seu q̄si demonium aut quasi mamilla.
Chaldei:quasi fere uel quasi feroces: siue q̄si demones aut quasi mamille.
Chale:contecta regio uel cōtectio regionis.
Chaleb:canis uel quasi uiride: siue quasi cor aut quasi ōne cor.
Chalech:idem.
Chaleselum: contegēs regio eos uel contecta regio eorum.
Chalphi:contegens regionem erroris ul' contectio regionis illaqueate.
Cham:calidus uel callidus: siue calor aut caliditas.
Cham:surgens uel ı̄surrectio: seu necessitas aut necessarius.
Chamaal:fidelis commixtio uel similitudo despectionis.
Chamam:fidelis uel fidelitas: seu fidelis populo aut fidelitas populi.
Chamam:similis uel fidelis dono aut similitudo gratificationis.
Chamoam: fidelis populo aut similitudo eorum.
Chamon:surgens dolor uel callidus meror: seu callida iniquitas aut necessitas murmurationis.
Chamos:congregans uel congregatus: siue quasi attrectās aut q̄si attrectatio.
Chamuel:calēs deo ul' calidus dei: seu dei necessitas aut dei resurrectio.
Chamuelithe:calentes deo uel calidi dei: siue

deo neceſſarij aut deo reſurgentes.
Chamul:calefactus ros uel calefactio roris.
Chamul:ſurgẽs dolos uel neceſſarie parturi
ens:ſeu calens dolore aut caliditas partu
rientis.
Chana:çelus uel emulatio: ſeu poſſedit eos
aut poſſeſſio eorũ.
Channaan:ſuſpirans ul' motus eorũ:ſiue hu
milis aut negociator.
Chanaan:çelus populi uel emulãs populũ:ſi
ue poſſidens populus aut poſſeſſio pploꝝ.
Chanaan:poſſidens donũ uel emulator gr̃e.
Chanaan:erubeſcẽs uel reuerſus ẽ:ſiue qua
ſi monẽtes aut q̃ſi reſpõdentes.
Chanaan:paupercul⁹ ul' negociator:ſiue poſ
ſidens donũ aut emulator gratie:
Chanana:humiliãs eum uel negociãs ei: ſeu
poſſidens donum eius aut emulator gra
tie eius.
Chananeus:poſſidẽs uel poſſeſſio.
Chananeus emulator uel çelotes:ſiue prepa
ratus aut negociator.
Chananei:poſſidẽtes uel poſſeſſiones.
Chananei:çelotypi ul' emulatores:ſeu prepa
rati aut negociatores.
Chanam:humilitas uel ipſe pauperculus : ſi
ue mutabilis.
Chanam:pauperculus meus uel negocians
mihi:ſiue poſſidẽs donũ meũ aut emulatõ
gratie mee.
Chananei:humiles uel poſſidentes:ſeu çelo
typi aut emulatores.
Chaphſael:congregãs deo uel eccleſia dei.
Characha:ira furens uel foramen iraſcibile.
Charada:exercitus uel caſtra filiorũ iſrael.
Charalla:ciuitas laudis uel oppidum lauda
tionis.
Charan:lyra uel foramẽ:ſiue furibũdus aut
iraſcibilis.
Charram:fodiens eos l' effoſſio eorũ.
Charran:lyra ul' ira:ſiue furor aut foramia.
Charchat:inueſtigans peccatum uel inueſti
gatio temporis.
Charith:diuiſio uel conciſio:ſiue cognit⁹ uel
cognitio.
Charmamos:agnus congregatus ul' agnitio
quaſi armentũ.
Charnũ:uinea grata aut cognitio aque.
Charſena:furor abundans uel occurſus an
guſtie.
Charcha:pfecta uocatio ul' pfecit uocationẽ.
Charchan:perfecta uocatio doni uel perfecit
uocationẽ gratie.
Chaſaloth:ſpes eorũ uel quaſi populantes.
Chaſbi:calix in me uel immola mihi:ſiue ca
lix meus aut imolatio mea.
Chaſbon:calix meroris uel imolatio iniqui
tatis:ſiue calix murmurãs aut immolatio
inutilis.
Chaſed:quaſi copulãtes ul' quaſi populãtes.
ſunt ṽo ipſi chaldei mutato nomine.
Chaſaleu:ſpes eius uel ſperans in eum.
Chaſelon:fortis duritia uel fortitudie dur⁹.
Chaſſeth:meſſor uel meſſio: ſeu dure fortis
aut durus fortitudine.
Chaſphim:imolãs ori l' calici innuẽs.
Chaſleu:ſpes eius l' ſperãs i eũ.
Chaſloim:conſũmatio uel omnis dolor:ſiue
incẽdens aut incendiũ.
Chaſlon:ſcelus uel triſtitia:ſiue protect⁹ aut
protectio.
Chaçbi:mẽdaciũ uel iniquitas.
Chaçib:fictio uel mendacium.
Chebron:coniugiũ uel incãtatio: ſeu uidens
ſẽpiterne aut uiſio ſẽpiterna.
Chedel:ſignũ pauperis l' ſciẽtia tabularũ.
Chelbon:lactei uel albẽtes.
Chelcia:pars domini uel,partiens dñs.
Chelcian:pars domini eſt uel partiẽs dñs ẽ.
Chelian: incendium domini ẽ uel conſũma
tio domini eſt.
Chelion:icendiũ uel conſummatio.
Chelimath:pars doni uel donatio partita.
Chelon:ab initio uel conſũmatio:ſiue omnis
dolor aut reuelatio eorũ.
Chelud:ſignũ deſtinãs uel ſciẽtia.
Chenne:q̃ſi cithara uel q̃ſi lucerne.
Cheneret:ſignũ cithare uel q̃ſi lucerna.
Chennereth:idem.
Cheneroth:q̃ſi lucerne uel ſigna citharарũ.
Chennezoth:idem.
Chennor:cãticum uel cithara:ſeu agnitũ lu
men aut cognitio luminis.
Chereloth:uiſio ſigni uel uidiſti ſignũ.
Cherethim:diſponẽtes uel diſpoſitiões eoꝝ.
Cherethoro : cognite auferens uel cognita
oblatio.
Chelmel:molle ul' tenerum:ſiue agnus tener
aut congnitio circunciſionis.
Cheros:glaties uel ſolitudo.
Cherub:ſcientia multiplicata uel ſcientie ple
nitudo..
Cherubin:immaculata pictura uel ſcientia
multiplicata:ſeu ſcientie plenitudo aut q̃ſi

plures scientie et intellectus.
Cherubin:idem.
Cheslon: protegēs uel protectio:seu scel⁹aut tristitia.
Cheslin:consūmatio uel omnis dolor:siue incendens eos aut incēdiū eorū.
Chet:pcutiēs uel percussio.
Chethealuth:signu3 insanie uel fortitudo iniquitatis.
Chethlis percussa generatio uel percutiēs generationem.
Chethim:signati uel metum:seu formidātes aut insanientes.
Chidon:scutum uel clypeus.
Chiphara:expians uel expiatio:seu catulus eius aut manus dissipata.quod autem diximus catulum leonem significat: quem greci dimcon uocant.
Chilaab : uindicans patrem aut uindicatio patris.
Chisil:robustus uel fortitudo.
Chisloth:stulti signū ul' stultitie significatio.
Chiū:uindicās eos uel uīdicatio eorū.

¶Hic.o.post.ch.

Choa:ecclesia uel congregatio.
Choadad:maximum uel precipuum.
Chobal:condēnans uel condēnatio.
Chobar:grauitudo uel iuxta electum.
Chodchod:carthago ul' carthaginēses.
Chodonaçer:capiens plasma uiuum uel captura uiui plasmatis.
Chodorlagomer:quasi generatio māipuli ul' quasi habens decorū manipulū.
Chodorlaomor:idem.
Chohelet:ecclesiastes grece cōcionator latie.
Chomarim:editui uel ianitores.
Chomor:lacessens uel prouocās:siue lacessiones aut prouocationes.
Chonenias:percussus domino uel percussio domini.
Chobar:decaluans patrem ul' caluaria pr̄is.
Chore:clamans uel caluus : siue glaties aut caluitium.
Choreb:ardor uel siccitas : siue coruus aut solitudo.
Choreb : mensa uel massa : siue tentans aut tentatio.
Chorreus:iracundus ul' liber:siue farinatus aut de foramine.
Chorrei:liberi uel iracundi:siue farinati aut de foraminibus.

Chorethhi:disperdens uel dissipersio:seu dissipans aut dissipatio.
Chori:caluus meus uel clamans mihi : siue caluitiū meū aut glaties mea.
Chorite:glaciosi mei uel clamātes mihi:siue calui mei aut caluities mea.
Chorei:farina uel farinatus:seu post me aut foramina mea.
Corinthus : urbanus uel oritur ipse:seu conuersatio eorū aut administratio reipublice.
Corinthii : ciues ul' conuersantes sibi: seu decuriones eoꝝ aut publici administratores.
Chorographia: regiones descripte uel regionum descriptio.
Choroçai:hoc secretum mihi uel hoc ministerium meum.
Choroçaim:idem.
Chos:calix uel potatio.
Chosi:calix meus uel potatio mea.
Chosan:calix donat⁹ uel pot⁹ gratificatiōis.
Choum:congregās eos l' ꝯgregatio eorū.
Choçbi:iniquitas uel mendaciū.
Choçabeth:iniqua dom⁹ l' mēdaciū hitaculū.

¶Hic.u.post.ch.

Chub.grauitas uel condēnatio.
Chun:percutiens uel percussio.
Chus:ethiops uel tenebrosus.
Chusai:niger l' tenebrosus uult ul' deuorās.
Chusam:tenebrās eos uel nigredo eorū.
Chusan:tenebrans donum uel nigredo gratificationis.
Chusamasathaam:tenebrosa iniquitas l' nigredo impietatis.
Chusi:niger mihi uel tenebrās me.
Chusi : secretū uel silētiū:siue arcanum aut profunditas.
Chusa:duritia ista l' tenebrosus iste.

¶Sequuntur interpretationes hebraicorum nominum incipientiū a.d. littera.

Daba:cliuus uel procliuum.
Dabai:cliuus me⁹ uel procliuū meū.
Dabath:cliuus uel procliuium.
Dabrath :oraculū uel loquela.
Dabereth:oraculū fontiū l' locutio puerorū.
Dabreiamin:paralypomenon grece vba dierū latine.
Dabir:loquēs uel loquela: siue loquens deo aut oraculū dei.
Dabira:loquēs ei uel loquētia ei⁹:siue loqtur ei de⁹ aut ciuitas litterarū.

Dabri:loquēs uel locutio:siue oraculum aut eloquentia.
Dachar:cōpungens uel compunctio:siue cō pungentes aut conpunctiones.
Dadan : iudicans uel iudicium:siue solitari⁹ aut fratruelis eorum.
Daca:fortl malitia uel iudiciū maledictiōis.
Dacei : fortes maligne uel iudices maledicti.
Dapheca:adhesio ul'remissio:siue adherens aut pulsatio.
Daphenen:pulsans oculus uel adhesio fōtl.
Daphnim:signū operū uel signi operatio.
Dagan:triticum ul'frumentum:seu piscis do natus aut piscis gratificatus.
Dagon:piscis meroris uel piscis tristitie : seu piscis iniquus aut piscis inutilis.
Daias:fortis dño uel pauperculus dñi.
Dalaias:hauriens domino l'paupcul⁹ dñi.
Dalaiam:hauriens domino ē uel paupercu lus domini est.
Dalani:egens pauper l'egena paupertas.
Damula:situla uel paupercula.
Dalmatia : grandis egestas uel magnitudo egestatis.
Dalmatica : grandis egestas uel magnitudo paupertatis.
Dalmanuta:situla quomodo:pauper ul'pau pertas requiescēs superius.
Damaim:sanguis uel sanguineus:seu sangui num aut sanguineus.
Damaris:silēs caput uel silētium capitis.
Damascus:sanguis sacci uel sanguine⁹ sacc⁹.
Damasceus:sanguinem bibens ul'sanguinez ꝓpinās:siue sāguis pot⁹ aut sāguis osculū.
Damasceni:sanguinum sacci uel sanguinum oscula.
Damasceni:sanguinē bibētes uel sanguinem propinātes:siue sanguinū potatores aut sā guinee potatiōes.
Dāna:causa uel iudiciū:seu silēs aut silētiū.
Dan:causa uel iudicium.
Dana:causa eius uel iudiciū eius.
Danite:iudices uel causatores.
Daniel:causa dei uel iudicium dei : siue iudi cās deo aut iudicauit me deus.
Daram:australis uel aphricanus.
Dardabe:generatio cognita uel generatio co gnitionis.
Darius: fertilis aut augmētatus.
Daron:aphrica uel plaga australis.
Dasem:frenū uel retinaculum.
Dathan:donū eorū uel donū sufficiēs.
Datheman : donum formidoloso uel doni sufficientiam accipiens.
Dauid:fortis manu uel uultu desiderabil'.

¶ Hic.e.post.d.

DEbalam:delectās seculo uel delectatio secularis.
Debahaseth : apes defecans uel eloquentia defecata.
Deblata:palata uel opprobrium:greco autē sermone deblata iouis ciuitas īterpretat'.
Deblatathaim:palate uel opprobria:seu pa late eorum aut opprobria eorū.
Debela : delectans seculo uel delectatio se cularis.
Debelathaim lateres uel masse quas solent compingere de ꝛcentibus ficis:quas hebrei debelath nuncupant.
Debera:locutio uel ursū timens.
Debir:loquens uel loquela:siue ursum timēs aut ursi timō.
Debon:sufficiens ad intellectum uel abundā ter intelligens.
Debongad:sufficiens ad intellectum tentatio nis uel abundanter intelligens accictum la trunculum.
Delbora:apis uel loquax : seu eloquens aut eloquentia.
Deda:adherens uel pulsans:seu ēmittēs aut remissio.
Deda:plantata uel plasmata: siue subtilitas aut plasmatio.
Dedan:hoc iudicium uel tale iudiciū.
Dedana:generatio eius uel generatio eorū.
Dephea:pulsans uel adherens:siue pulsatio aut remissio.
Delaia:hauriens dominū uel paupcul⁹dñi.
Delean:egens uel egestas.
Delethan:egens uel egestas eorū.
Deleth:tabule ul'tabularum:seu pauper aut ianua.
Delphon:pauper facie uel egenus ꝯtēplator.
Delo:ianua uel paupertas.
Delthi:pauper egens uel paupertatl egestas.
Demas:silens uel terrenus:siue silentiū aut sanguineus.
Demetrius:nimium persequēs uel uehemen ter incendēs:seu fortis ad ꝑsequēdū aut ro bust⁹ uirga deijcere.
Dēna : causa uel iudicium : seu silens aut si lentium.
Demophon:silentiū subiti meroris uel sāgui neus eructans.

Demon: sanguineus meror uel sufficiens ini quitas.
Demonium: sanguineus meror eis uel suffici ens iniquitas eorũ.
Danaba: iudiciũ ferens uel iudiciũ afferẽs.
Dennaba: idem.
Dẽnababa: causa p̄tis uel silentiũ fratnitat.
Derben: loquẽs uel fili⁹ generationis.
Derbens: loquax uel generatus.
Derthon: loquela percutiẽs ul' generatio per cussionis.
Desan: fortis elephãt⁹ l' fortitudo elephãtis.
Dessan: fortis dignitas l' piguedo eleuatiõis.
Deseth: murus uel micatio: seu periens aut calcatio.
Deson: fortis pupilla ul' calcauit eã syro s̄mo ne: hebraico autẽ pinguedo interp̄tat̄ aut cinis. i. fauilla holocaustorum.
Denhel: agnoscãt deum uel agnoscitur de⁹.

Hic. i. post. d.

Diabolus: defluens uel deorsũ: grece au tẽ dicit̄ crimiatõ aut clausus i ergastulo:
Diaphanes: illuminãs l' dilucidũ.
Diana: egritudines suscitans uel egrotationũ suscitatio.
Diapsalma: percantatio uel spiritus s̃acti ces satio: siue amen aut fiat: greco autẽ sermõe interpretatur uocũ disiũctio.
Dibon: sufficiens ad intellectum uel abundã ter intelligens.
Dibongad: suffiiciẽs ad ĩtellectum tẽtationis: l' abundãter ĩtelligẽs accinctũ latrunculũ.
Dimaon: sufficit eis dolor uel sufficit eis me ror: siue sufficientia murmurationis eorũ aut sufficiẽtia iniquitatis eorũ.
Dimona: sublimitas uel satis numerãs.
Dina: causa hec uel iudicium istud.
Dinei: iudices hi uel causidici isti.
Dionysius: diiudicatus uel uehemẽt̄ fugiẽs.
Dioscore: pulchri ad tegendũ ul' pulchre con tegẽtes: sũt autẽ gemini castores.
Dioscorus: pulchre contegens uel pulchre ad tegendum.
Diospolis: abnuẽs uel abrenuntiatio.
Diotrepes: speciosus ĩsulsus l' decor ĩsaniẽs.
Disan: fortis elephantus uel fortitudo ele phantis.
Dison: cinis aut pinguedo: seu fortis pupilla aut calcatio eius.
Disine: ad occidentẽ uel occidentalis.
Disir: quercus uel ilex.

Hic. o. post. d.

Doch: cõmotus: siue sollicitus aut sol licitudo.
Dodan: patruus domino est uel patruelis do mini est.
Dodanim: patruus uel patruelis.
Dohec: mot⁹ uel mortuus: siue sollicitus aut sollicitudo.
Domim: rubra uel ascensus rufforũ.
Domna: silens uel silentiũ.
Don: iudicium uel iudicator.
Dor: natiuitas uel generatio.
Dorã: generans populos l' generatio pploꝝ.
Dorchas: caprea uel damula.
Dorda: natiuitas fortis uel generatio deside rabilis.
Dormin: genérat⁹ excelse l' generatio exaltata.
Dormin: generationes excelse uel generatio num exaltatio.
Dorix: gẽit⁹ furor l' generatiõis medicamẽtũ.
Dorchapheth: natiuitas aduent⁹ humilis: ul' generatio paruuli uenientis.
Dosicheus: calcatio stupida uel unctionem formidans.
Dothaim: pabulũ uel uiride eorum: siue suffi ciẽs defectio aut sufficientia defectionis.

Hic. u. post. d.

Dudi: solitarius uel fratruelis.
Dui: decus uel pulchritudo.
Duhel: decorans dominũ l' pulchritudo dei.
Duina: tacens uel silentium: siue gaudium et letitia
Durach: loquax aut locutio: seu loquẽs frat̄ uel locutio fratris.
Duram: pulchritudo uel loquela: seu loquẽs populo aut pulchritudo eorũ.
Drusilla: generis pacifica uel generationẽ pa cificans.

Sequitur de littera. e.

Ebal: uallis uetus uel l' uetus uorago: seu uallis õficiẽs aut aceru⁹ lapidũ.
Ebrona: transiens uel transitio: siue transcen dẽs aut trãsgressio.
Ebrona: incãtator uel incantatio: siue cõiugi um aut uisio sempiterna.
Ebroni: transiens mihi uel trãsitio mea: siue trãscendẽs aut transgressio mea.
Ebroni: trãsiens mihi uel transitio mea: siue

coniugium meũ aut uiſio ſempiterna.
Ebronite:tranſeuntes me uel mihi:ſeu tranſitus mei aut tranſgreſſiones mee.
Ebronites:incantatores mei uel incantationes mee:ſeu cõiugati mihi aut uidẽtes ſemper me.
Edada:ornata uel uoluptuoſa.
Edema:uoluptas eius uľ delitioſe ornata.
Edemium : uoluptates delitioſe uel ornata diuitioſe.
Eden:uoluptas uel ornatus:ſeu diuitie aut delitie.
Edenna:uoluptas pulchra ľ delitie pulchre: ſiue ornatus pulchri aut diuitie pulchritudinis
Eder:uoluptas uigilie uel ornatus cõſurgẽs: ſeu diuitie effuſe aut delitie reſurgẽtes.
Edes:ďlitias tollẽs ľ uoluptuoſa plaſmatio.
Ediſſa:delicata mľier ľ uoluptuoſa aſſũptio.
Edna:uoluptuoſa pulchra uel ornamentum pulchritudinis.
Ednas:ornatũ tollẽs uľ diuitioſa plaſmatio: ſiue delicat⁹ ſpẽs aut uoluptuoſus coluber.
Edom:ruffus uel fuluus:ſiue terrenus aut ſãguineus.
Edomo:ruffa uel terrena:ſiue rubens aut ſãguinea.
Edrax:inundatio paſcit me uel inundatio paſtus mei.
Edraim:inundatio malorum uel natiuitas peſſimorum:ſiue deſcenſio paſtorum aut inundatio pabulorũ eorum.
Ephraim:creſcens uel auctus:ſiue augmentum aut fertilitas.
Effraemite:augẽtes uel auctí:ſiue fertiles aut creſcentes.
Effra:uidens uel frugifera:ſeu fertilis aut puluerulẽta.
Effrata:idem.
Effratei:fertiles uel frugiferi:ſiue uidẽtes aut puluerulenti.
Effrem:auctus uel creſcens : ſeu fertilis aut fecundus.
Effron:puluis meroris uel puluis inutiľ:ſiue puluis eorũ aut ultio iniquitatũ.
Effra:adaperire uel apertus ſis.
Effa:menſura uel effundens:ſiue reſolut⁹ aut reſolutio.
Effai:menſura mea uel defectio mea:ſiue effũdens me aut diſſolutus mihi.
Effarath:diſſolutio umbraculi uel effuſio uiſionis conſummate.
Ephenerus:effundens decorem uel diſſoluẽs imagines.
Epher:menſura conſurgens uel effuſus uigilijs ſui diſſolutus pelliceus aut reſolutio.
Efferite : effuſi uigilijs uel menſure conſurgentes:ſiue diſſoluti pellicei aut reſoluentes conſurrectionem.
Ephermeſtha:menſura effundẽs uarium uel conſurrectio diſſoluens uarietatem.
Epheſum:conſilium meum uel anima mea: ſeu finis eorum aut uoluntas mea in ea.
Epheſij:uoluntas mea uel anima mea in eis: ſeu fines eorũ aut conſiliatores mei.
Effree:fecunditas uel augmẽtatio.
Ephi:menſura trium modiorum uel tres modij menſurati.
Ephod : ſupindumentũ uel ſuperhumerale.
Ephiſiba:menſura rectitudinis uel uoluntas mea in ea.

¶ Hic.g.poſt.e.

Egbathan:ſolẽne mandatum humile uľ leta domus reſponſionis.
Egbathanis:ſolẽne mãdatum humilis uiri: uel leta domus reſponſionis aſſũpte.
Egeus:letus uel ſolẽnis.
Egyptus:tenebre uel anguſtia:ſiue tribulatio coanguſtãs aut coanguſtatio tribulatiõis.
Egyptiac⁹:tenebroſus ľ ãguſtiat⁹:ſiue tribulatiõe coãguſtat⁹ aut coãguſtatiõe tribulat⁹.
Egla:uitula uel iuuenca:ſiue ſolẽnis aut feſtiuitas eius:ipſa eſt michol uxor dauid : que genuit ei iethram:in cuius partu occubuit.
Eglaim:uitule uel iuuencule:ſiue ſolẽnes eis aut feſtiuitates eorum.
Eglon:uitulus meroris uel iuuẽculus iniqtatis:ſiue ſolẽne murmur aut feſtiuitas inutiľ.

¶ Hic.l.poſt.e.

ELa:maledicta uel ipſi:ſeu therebithus aut arbuſcula.
Elaath:ad ſolum uel ad ſolitarium : ſiue ad unũ aut maledictio peccati.
Elada:dei ſeruus uel dei teſtimonium : ſeu maledictio fortis aut therebithus deſiderabilis.
Ellada:ad ſcientiam uel ad ſenſum ſeu laus ſuitutis aut dei ſcientia.ſyro autẽ ſermone interpretatur ſuper hãc.
Elade:aſcenſio uel ad aſcenſum : ſiue domini ſuitus aut maledictio teſtimonij.

Elam:orbis uel ſeculuꝫ :aut poſtis aut ſuper
liminare.
Elam:ueſtibulum uel comparatio:ſeu deſpi
ciens aut oppoſitio.
Elamite:orbes uel ſecula:ſeu poſtes aut ſup
liminaria.
Elamite:ueſtibula uel comparati:ſeu deſpici
entes aut oppoſiti.
Elas:maledictus ipſe uel faciẽs operatiões.
Elaſa:operatio uel ad faciẽdum:ſeu laudem
faciens aut laudabilis plaſmatio.
Ellaſa:operatio ad faciendũ: ſiue deũ ſuſtol
lens aut dei plaſmatio.
Ellaſar:hãc ſeparans uel hec ſeparatio:ſiue
deũ declinãs aut dei declinatio.
Ellaſar:laudãs carcerẽ uel laus ſuſtollentiũ
uigilantes:aut laudans plaſmationem ſu
ſcitantes.
Elath:unum uel unitas :ſiue ſolitariꝰ aut ſo
litudo.
Elath:aulones uel therebintus:ſiue deo pec
cans aut maledictus ipſe peccator.
Ellaue applicans uel perſecutio:ſiue applica
bitur aut perſequetur.
Elbon:deo fortis ł robuſtus fortitudine.
Elcham:pars eorũ uel teſtimoniũ eorũ: ſiue
deo ſurgens aut dei neceſſarius.
Elchan:pars eorũ uel teſtimoniũ corum:ſeu
dei portionũ aut dei poſſeſſio.
Elchath:portio uel portiuncula : ſeu portio
tp̄is aut portiũcula pc̄coris.
Elcheſe:aduocatio uel aduocata.
Elcheus:aduocans uel aduocatus.
Elcheſis:aduocatꝰ meus uel aduocatio mea.
Eldea:ad ſcientiam uel de ſcientia.
Eleale:conſcenſio uel ad conſcẽſionẽ.
Eleaman : dei mei decus uel dei mei pul
chritudo.
Eleaçar:deꝰ meꝰ adiutor ł dei mei adiutoriũ.
Eleaçarus:deus meus adiutor conſilij uel de
us meus adiuuãs feſtinanter.
Eleb:deus pater uel dei paternitas.
Elech:portio uel portiuncula.
Elechite:particule uel portiones.
Electe:aſcendentes uel aſcenſiones:ſiue aſcẽ
dens aut aſcenſio.
Ellel:laudans uel laudatio.
Elem:poſtes uel ſecula:ſiue ueſtibulũ aut ſu
perliminare corũ.
Elama:poſtis eius uel ſeculum eius uel deũ
accipiens:ſiue deũ colens.
Elemon:ſcientia dei uel aſcenſio.

Ellenon:greci uel grecorũ
Eleon:diuinitas ł ad laborãtes:ipſe ẽ mons
olíueti de quo dominꝰ corã diſcipulis aſcẽ
dit in celum.
Eleſa:ad inſulam uel ad faciendum:ſiue deũ
ſuſtollens aut dei plaſmatio.
Eleutherus :ſeculũ honorans uel exercituuꝫ
cohabitatio.
Eliab : deus meus pater uel dei mei pater
nitas.
Eliab:uana abſconſio uel nequaꝗ̄ abſcondi
tus:ſiue deus meus pater eius aut dei mei
paternitas ei.
Eliachim:deus meus reſuſcitabit uel deꝰ me
us frater eorũ.
Eliada:deus meus cognouit uel deus meus
audiet ſeu dei mei ſeruꝰ aut dei mei teſtiõũ.
Eliade:idem.
Eliadan:deus meus cognouit eos uel deꝰ me
us audiet eos:ſiue deus meꝰ ſeruiet eis aut
deus meus teſtificator eorũ.
Eliã:deꝰ meꝰ pp̄ł̄us ł dei mei pp̄ł̄o:ſiue deꝰ me
us mirabił eis aut deus meꝰ miraculũ eorũ.
Eliaſub:deꝰ meꝰ facturã incendẽs aut deꝰ me
us plaſmationẽ conuertẽs.
Eliatha:deus meus tu uel deꝰ meꝰ ueni : ſiue
deo meo peccãs aut deo meo tẽpus.
Eliathan:deo meo calens ł dei mei calidꝰ uel
deo meo ſurgens aut dei mei neceſſarius.
Elicu:ueſtibula uel maledicti: ſeu poſtes aut
ſuperliminaria.
Elida:deꝰ meus nouit aut ſcientia dei mei.
Elidad:dei mei patruus ł deꝰ meꝰ patruel̄.
Elidahe:deus meus ſcit ipſũ eẽ uel deus meꝰ
ſcit ipſũ uiuere:ſiue deus meꝰ nouit ſuſcep
tos aut deus nouit ſuſcipiendos.
Elidelach:aceruus emiſſus germinis uł emiſ
ſio germinis aceruati:ſiue deus meꝰ ſcit por
tionẽ aut deus meꝰ nouit particulam.
Elieçer:deꝰ meꝰ fortis ł deꝰ meus adiutor:ſiue
deo meo ſeparatꝰ aut dei mei ſãctificatio.
Eliphal deꝰ meꝰ mirabił uł dei mei miraculũ.
Eliphaleth:deus meus diuidẽs uel dei mei
diuiſio:ſiue deꝰ meꝰ mirabiliter ſaluans ui
uẽtes aut deꝰ meꝰ mirabłr̄ liberãs pauidos.
Eliam:dei mei pp̄ł̄us ł dei mei cõgregatio.
Eliaman:deus meus donãs uel deus meꝰ do
minans:ſiue deo meo donãte.
Elimas:tranſgredi faciẽs uel ad tranſgreſſio
nem ingrediens.
Elimelech:ad regẽ uel ad principem:ſiue dei
mei regnũ aut deus meus regnator.

Elion:excelsus uel sublimitas:siue dei dolor aut deo inutilis.
Elionai:sublimis uulᷓ l'excelsus deuorator.
Elioreb:dei mei hyems aut dei mei tēpestas.
Elisa:ad insulam aut dei mei saluatio.
Elisabeth:dei mei septima uel deus meus cognouit:siue dei mei iuramentū aut dei mei saturitas.
Elisaph:dei mei specula uel deus meus speculator:siue deus meus abscondens aut dei mei absconsio.
Elisaph:dei mei labium uel dei mei uinculū: seu dei mei speculum aut dei mei angustia.
Elisaphan:dei mei lepus uel dei mei herici⁹: siue dei mei speculator aut dei mei uiculū.
Elisabe:dei mei salus l' de⁹ me⁹ defēdit me.
Elisama:deus meus adiuuit uel deus meus exaudiuit.
Elisar: dei mei princeps uel dei mei uelamē: siue paṫ meus fortiꝭ aut pr̄ me⁹ coangustās.
Elise:dei mei salus uł dei mei ꝓtectio.
Eliseth:dei mei salus uel deus meus hic est: siue deus meus saluans uitam aut deus saluans pauidos.
Elisua:dei mei salus l' dei mei protectio.
Elisue:idem.
Elisuer dei mei murus uel deo meo cōtinēs: siue pater meus fortis aut pater meus coangustans me.
Eliud:deus meus dn̄s l' de⁹ meus iste.
Elmadan:dei mēsura l' dei enumeratio.
Elmelech:dei mei regnū l' de⁹ regnator.
Elmodab:dei regnatio uel dei natiuitas.
Elmodab:dei mensura uel ad matrem eius precipuam.
Elmom:contēnens uel cōtēptus.
Elmon:loc⁹ uel ille:siue hic aut contēnēs me.
Elmondablathaim:contēnens palathas aut contēptus opprobriorū.
Elnathan:addens uel adiectio:siue ad dantē aut dei donatio.
Elnathan:dei donatio uel deo donat⁹.
Elo:deo l' deitas:siue excercitus eius aut exercitus eorum.
Elocuporia:turme militū l' opes corū.
Eloi:deus meus uel deitas mea.
Eloim:deus eis uel deitas corū.
Elom:exercitium fortitudinis uel exercitat⁹ fortitudine.
Elon:quercus uel roboreus:seu regio campestris aut exercitus fortitudinis.
Eloth:arietatio uel arietis signum: siue deo respondens aut dei temporalis.
Eliathba:uana abscōsio uel neq̄q̄ abscōdit⁹.
Elthaci:uanus uomit⁹ l' nequaq̄ uomēs.
Elthece:proferens l' ꝓlatio eorum.
Elthecem:ꝓtulit l' ꝓlatio.
Elthecen:ꝓferēs fontē uel ꝓlatio oculi.
Eltholed:natiuitas l' ad natiuitatē.
Eluan: exaltat⁹ l' exaltatio.
Elud:gloriabund⁹ uel accipiēs gloriā.
Elul:dei dolēs l' deū parturiēs.

¶ Hic.m.post.e.

EMach:uallis uel ꝓfunditas.
Emachim : ualles uel profunditates eorum.
Emachuel:uallis diuina l' ꝓfūditas dei.
Eman:callidus uel accipiēs:siue calor corū aut formido corum.
Emath:formidans eos uel acceptio corum: siue indignās rigide aut indignator rigid⁹.
Ematheus:formido eorum uel accipiēs eos: siue indignans rigide aut idignatio rigida.
Emaus:mater festinās l' desideriū cōsilij.
Emma:maṫ uel desideriū.
Emmā:mater corū uel desiderās eos.
Emanuel:nobiscū de⁹ uel nobiscū diuinitas.
Emmaus:maṫ festinās l' desideriū cōsilij.
Emathasis: uallis concidens uel uallis concisionis.
Emmer:uerbū uel sermo: siue sermocinans aut sermocinatio.
Emim:gentes uel populi: siue horrendi aut terribiles.
Emmim:idem.
Emona:calor eius uel accipiēs eū.
Emor:asinus uel asineus: siue loquax aut amaricans.
Emorim:asini uel asinei: seu loquentes aut amaricati.
Emorith:maṫ lux mea l' desiderās desideriū.

¶ Hic.n.post.e.

ENa:fons uel oculus.
Ena:ecce hec sunt uel ecce ocul⁹:siue fōs ei aut oculus eius.
Enach:fortis nel potens : siue gigas aut terribilis.
Enachim:fortes uel potentes : seu gigantes aut terribiues.
Enada:fons acutus uel oculi exacutio : siue fōs sufficiēs aut ocul⁹ testimonij.

Enadda:idem.
Enadab:fons spōtaneus ꝉ ocul⁹ uoluntari⁹.
Enadan:oculus iudicans uel ocul⁹ iudicij.
Enagallim:fons tristitie ꝉ ocul⁹ uitulorū.
Enai:fons meus uel oculus meus.
Enaim:ecce hec sunt uel ecce sunt oculi: siue fontes eorū aut oculi eorū.
Enan:nubes uel ecce hec sunt:siue fontes eorum aut oculi eorū.
Enarrath:ecce concepit ꝉ ecce cōceptio.
Enathan:ad dantem uel deo dāte:siue fons datus eis aut oculus donationis eorū.
Enathon:dās grām uel dātis gratia:siue fōs datus iniqu⁹ aut ocul⁹ datus responsioni.
Encenia:renouata dedicatio ul' renouamina dedicationis.
Endad:fons solitarius uel oculus subtilis.
Endor:fons generationis ꝉ ocul⁹ naturalis.
Eneam:ecce ista uel ecce hec sunt.
Eneas:paup ꝉ miser:siue rñspōdens aut rñsio.
Engaddi:fons hedi uel oculus tētatiōis.
Engallim:fons mundans ul' oculus transmigrans: siue fons reuelationis aut oculus transmigrationis.
Engāni:fons horti uel oculus electionis.
Engānim:fons hortorū uel oculus elationis eorum.
Enibel:gratia mea deo ꝉ gr̄a mea dei.
Enech:dedicauit uel dedicatio:siue edificans aut cum deo ambulans.
Enochite:dedicantes uel dedicauerunt: siue edificantes aut cū deo ambulantes.
Enom:ecce sunt uel ecce hec sunt:seu fons robustus aut oculus fortitudinis.
Enon:cursus meroris uel oculus meroris: seu fons tristitie aut fōs murmurationis.
Ennon:cursus meroris ꝉ oculus iniqu⁹:seu fōs tristitie aut fōs murmurationis.
Enos:homo desperatus: seu inuocans aut uiolentus.
Enremon: fōs cōgregās ꝉ oculus sublimis.
Ensames fōs solis ꝉ oculus mādans hūilia.

¶ Hic.p.post.e.

Epafras:crescens uel augmentū:siue frugifer aut equidem uidens.
Epafroditon: fertile uel frugiferum: seu fecunditas.
Epafroditus:frugifer aut fecundus: seu fertilis aut fecunditas.
Epicinia:supra luctū uel supra lugētia.
Epicurei:supra cutē uel supra curātes.
Eponechon:supra uel superindumentū.

Hic.r.post.e.

Eran:uacuefecit uel uacuefactio.
Erastus:frater meus uidens uel fratris mei uisio:satꝭ absurdū uocabulū figuratū.
Ereth:uigil uita uel effusus pauore.
Ergab:lapis uel lapideus.
Erioch:ebrietas uel solitudinem.
Erma:anathema meroris uel anathema tristitie.
Ermam auferens uel ablatio ꝉ anathema nostrum aut anathematizatio grē.
Ermen: anathema tristicie uel anathematizans merorem.
Erobon:dolor uel dolorum:siue in facie eorum aut in facie dolorum.

¶ Hic.s.post.e.

Esaan confirmans uel initens: siue sustollens gratiam aut plasmatio donationis.
Esaban:ignis in eo uel ignis in eis.
Esaban:confirmo uel innitor:seu innitēs aut confirmatus.
Esabin:uoluntas meroris uel uoluntas fortitudinis.
Esai:incensum uel insule libatio.
Essa:idem.
Essaion:uoluntas meroris ꝉ ꝯsiliuꝫ tristitie.
Esaon:idem.
Esammai: initens mihi ꝉ ꝯfirmatio mea.
Esaongaber:uoluntas uel iuuenilis:seu fortis operatio aut consilium confortate tristitie.
Esau:faciens uel factura.
Esau:uanus uel frustra:siue rubens aut aceruus lapidum.
Esbaal:ignis maritus ꝉ ignea maritatio.
Esban:ignis in eo uel ignis in eis.
Esoen:uentus uel flatus:siue ignis uan⁹ aut ignis uetus.
Esbon: flatus meroris ul' cinguluꝫ tristitie.
Escha:contēnēs ꝉ hitans despectionem.
Eschani:contēnētes ꝉ hitātes despectionē.
Eschaboth:ue glie uel cecidit glia:seu ue glorioso aut gloriatio habet occasum.
Eschol: botrus uel ignis omnis: seu totus ignis aut totus igneus.
Esda: misericors uel misericordia.
Esdod:effusio uel incendium.
Esdom:incēdia uel incendentes:siue ignis patruelis aut ignis patrui mei.

Esdras: adiutor uł auxilium: siue misericordia domini aut misericordia matutina.
Esdrelon: misericordia dei uel misericordia mea deus meus.
Esdrin: adiuuans merētes uel misericors iniquitatibus.
Esebon: singulū tristitie ł cogitatio meroris.
Esel: uicinus uel uicinitas.
Eseli: uicinus meus uel uicinitas mea.
Eselian: ꝓpe domin⁹ ē ł domino ꝓpiquās est.
Esemel: gemma uel electrum.
Eser: plasma uel electio.
Esphara: facturā aperiēs ł plasmatio īgiōis.
Esli: uicin⁹ meus uel uicinitas mea: seu factura laborans aut plasmatio laboriosa.
Esmona: festinans uel festinatio.
Esna: ignis uel fecundans: seu edisserens aut edissertio.
Esrai: indigena uel orientalis.
Esribel: auxilium dei uel auxiliatus a deo.
Esrom: sagittam uidēs uel sagitta uisionis: siue irascens fortis iaculo gregum.
Esron: atrium eius uel atriū eorū: siue atriū tristitie aut atrium iudicantis iudicia.
Esromite: sagittam uidentes uel sagitte uisionū: siue irascētes aut fortes iaculis greguȝ.
Esronite: atria eius uel atria coruȝ: seu atria tristitie aut atria iudicantis iudicia.
Estha: ignis uel cogitatio.
Esthama: ignis manens ł cogitatio doloris.
Esthamo: idem.
Esthamoha: ignis manens uel cogitatio dolorum eius.
Esthabol: ignis gementiū ł ignis parturiētiū.
Estabolithe: ignee gemētes ł ignee parturiētes.
Esthabome: cogitans dolorem ł cogitatio doloris.
Estabul: ignis dolentium uel ignis parturientium.
Esthomma: cogitans uel cogitatio: siue concitans aut contignatio.
Esthemo: ignis manens ł cogitatio doloris.
Esthemon: idem.
Esthomoe: femina uel uenter muliebris.
Esthon: ignis meroris uel cogitatio iniq̄tatꝭ.

Hic. th. post. e.

Ethai: robustus me⁹ uel ꝓtectio mea.
Ethaia: fortis dominus uel protectio domini.
Ethalon: incunabula meroris uel repositio tristitie.
Etham: fortis uel robustus: siue fortis coruȝ aut protectio eorum.
Ethan: ascendens uel ascēsio: seu fortis dono aut robustus gratie.
Ethani: robusti uel robustorū: seu fortes dono aut fortes gratie.
Ethebel: robustus deo uel protectio dei.
Ethema: merens uel lugens: siue meror aut luctus.
Ether: formido uel incunabulum.
Etheus: stupens uel formidans: siue stupidus aut formido.
Ethei: metū uł timuerunt: siue stupor aut obstupuerunt.
Ethi: met⁹ uel timuerunt: seu stupidi aut obstupuerunt.
Ethim: perfectio uel fortitudo: seu fortis eis aut perfectio eorum.
Ethiopia: caligo uel tenebre.
Ethiopes: tenebrosi uel caliginosi.
Ethnici: pagani uel gentiles.
Ethuel: robustus deo uel fortitudo dei.

Hic. u. post. e.

Eua: ue uel uita: seu calamitas aut mater uiuentium.
Eubolus: cohabitator uel cohabitatio.
Euchodia: apprehendēs dominum uł apprehensio domini.
Eud: gloriabundus uel accipiens gl̄iam.
Eudoma: apprehendēs dominum uel apprehensio domini.
Euech: est uel desiderat: seu desiderans aut desideraui.
Euergens: torcular pessimū ł uera oppressio.
Eueus: ferus uel pessimus: siue ferox aut lapides colligens.
Euphrata: frugifera uel puluerulēta: seu equidē uidēs aut de cinere ueniēs.
Euphratites: crescēs ł frugifer: siue hum⁹ aut puluerulentus.
Euphrates: idem.
Eui: ue mihi aut calamitas mea.
Euith: ferales uel feroces: siue desiderāt aut desiderium meum.
Euil: stultus uel insipiens.
Euila: dolens uel parturiens: siue stolid⁹ aut in pricipio.
Euilath: idem.
Euilmerodat: stulte amarus uel insipienter amaricans.
Euim: iniqui uel iniquitas: seu ue eis aut

calamitas eorum.
Eumenis: orãs uiscera uiri uel commiscens ex ipsis assumptum.
Eunice: honorans uel honoramentũ.
Eupater: honoratos separans uel commiscẽs separatores.
Eupolemus: honorãs ore cõtusos.
Eulis: cõmiscens ora malleatorũ.
Euricbon: ducens inferius uel commiscens deorsum.
Eutheies: amens uel insulsus: grece autem dicitur fortunatus.
Euthicus: idem.

Dic. x. post. e.

Exbathanis: solẽne mandatũ humile l' leta domus respõsionis.
Extasis: mente excedens l' mẽtis excessio.

Dic. ç. post. e.

Ezaba: hysopus uel humilitas.
Ezabi: hysopus meus uel humilitas mea.
Ezabo: uidens uel uisio.
Ezaçon: uidens sursum uel uidens in superioribus.
Ezead: uidens seruitutẽ l' fortis testificator.
Ezecha: auxiliũ uel confortatio.
Ezechias: auxiliũ domini uel cõfortauit me dominus.
Ezel: uidẽs deũ uel fortitudo dei.
Ezer: auxiliũ uel fortitudo: siue separat⁹ aut sanctificatus.
Ezia: uidẽs dominũ uel fortitudo dñi.
Eziel: uidens deum uel fortitudo dei.
Ezion: uidẽs dolorẽ uel uidens iniquitatẽ.
Ezir: sanctificans uigilem l' fortitudo uigilie.
Ezrael: semen dei ul' atrium: siue auxiliuȝ dei aut auxiliatus a deo.
Ezrai: seminãs mihi uel atriũ meũ.
Ezraites: atrium meũ uel seminator meus.
Ezras: auxilium uel seminator.
Ezrel: semẽ dei uel auxiliator deus.
Ezri: semen meũ uel auxiliator meus.
Ezricham: semen meum uel auxiliator me⁹ necessarius.
Ezriel: semen meum deo uel auxiliator meus deus.
Ezro: semen eius uel atriũ eius: siue auxiliãs eum aut auxiliatus ab eo.

Sequitur de incipientibus ab. F. littera.

Face: aperiens uel oris assũptio.
Facee: idem.
Faceia: aperiens domino uel assumẽs deũ.
Facia: aperiente dño uel os assumẽs ei.
Facbuc: uisitãs uel uisitatio.
Fadas: redẽptus uel redemptio.
Fadai: redẽptus meus l' redemptio mea.
Fadaia: redemptus domino l' redẽptio dñi.
Fadassur: uallatus uel redemptio fortis: seu rẽdimẽs ãgustiatos aut rẽdẽptio acerbitatũ.
Fadassurite: uallati l' redẽpti fortiter: seu rẽdimẽtes ãgustias aut redemptiones acerbitatũ.
Fadath: redimens tempus l' rẽdẽptio pecoris.
Fadias: redemptus dño l' redẽptio domini.
Fado: redimẽs eũ uel redemptio eius.
Fadon: redimẽs merentes uel redemptio iniquitatum.
Fagiel: occursio dei uel occurrit mihi de⁹.
Fagur: hiatus uel os pelliceum: siue occurrẽs lumini aut occurrens incẽdio.
Fahad: euidens testis uel operarius uite.
Fahel: idem.
Fallathi: saluator me⁹ uel saluatio mea.
Falaia: cadens dño uel occasus domini.
Falasar: cadens princeps uel occasus dñi.
Faldas: cadẽs germẽ uel ruina pauptatis.
Faleã: cadẽs populus uel occasus eorũ.
Falelec: diuidens uel diuisus: seu diuisit me aut diuisio mea.
Falech: cadẽs dño uel occasus dei.
Falesar: cadente pricipe uel occasus carbõis.
Faleth: saluans uel saluatio: siue occasus uite aut cadens pauore.
Falethi: saluãs me uel saluatio mea: seu occasus uite mee aut cadens pauore mei.
Falnasar: cadens prĩceps l' occasus inutilis.
Falon: cadens merore uel casus iniquitatis.
Falonites: cadens murmurans uel casus inutilis.
Falthi: euadens ul' liberat⁹: seu saluatori meo aut saluationi mee.
Faalthias: euadẽs a dño ul' liberatus domini: seu saluat me domin⁹ aut sal⁹ mea dño.
Falthiel: euadens domino uel liberatus dei: seu saluat me deus aut sal⁹ mea deo.
Fallu: mirabilis aut admiratio.
Falluite: mirabiles aut admirãtes.
Fanuel: cõtẽplãs deũ aut facies dei.
Fara: ferox l' ferus: siue onager aut ferocitas.
Farai: gluto ul' isatiabil': siue onager me⁹ aut ferocitas mea.
Farao: nudauit uirũ l' dissipauit eũ: seu denegãs uirũ aut discooperiẽs eum.
Faraonechao: denudãs pcussus l' dissipans

ꝓeparatos:ſeu denegans percuſſionem aut diſcooperiens preparationem.

Faras:auctus uel ſuccreſcens : ſeu diuidens aut diuiſio.

Faraſim:ſuccreſcens eis uel augmētū eorū: ſeu diuidēs eos aut diuiſio eorū.

Farathi:hiatus uel hiauit:ſeu hiante me aut hiatio mea.

Farathon:hiatus iniquus ł auolatꝰ triſtitie.

Farenath:diſceſſio mea ł uitulꝰ ſaginatus.

Fares:diuidens uel diuiſuſ:ſeu diſſipans aut uiolentus.

Fareſite:diuiſi uel diuidentes:ſeu uiolēti aut diſſipantes.

Farſar:talpa uel fodiens : ſeu diſſipans aut diſſipatio.

Fariſei:diuiſi uel diuidentes:ſeu uiolenti aut diſſipantes.

Farnath:diſcedens a me ł uitulꝰ ſaginatus.

Faros:uiolētia uel diſſipatio.

Farſandatha: onager abundans donis uel feritas egreſſa ſufficiens.

Farſath:onager cerarius uel ferocitas preuaricationis.

Farſathei:onagri ꝯtrarij ł feri ꝑuaricatores.

Farſim:ſermocinās uel ſermocinatio.

Faruda:ferocitas iudicis ł ꝯciſio iudicātis.

Farue:ferocitas uel conciſio.

Farurin:feroces uel conciſi.

Faſae:tranſcendens uel tranſcenſio:ſiue trāſgrediens aut tranſgreſſio.

Faſe:tranſcenſio uel tranſitus : pro iſto faſe: noſtri paſcha legūt.

Faſea:tranſiens cum ł trāſcenſio eius.

Faſee:tranſgrediēs eū ł trāſgreſſio eius.

Faſeth:tranſgreſſor uel trāſgreſſus:ſiue trāſgrediens augures aut tranſgreſſio augurū.

Faſelida:tranſgreſſio utilis uel tranſgrediēs edificatos.

Faſeron: tranſgrediens montes meroris uel tranſgreſſio iracūdie inique.

Faſpha:aperiēs ſubito uł dolatio aſſūptiōis.

Faſga:dolatus ł exciſus:ſiue abſciſio.

Faſor:trāſiēs mōtes uel trāſitio iracūdie.

Faſta:trāſitus ueniēs ł trāſcenſio ueniētis.

Faſſur:paſtor undiqꝫ ł aperiēs acerbitatē.

Fath:clima uel plaga:uelut cū dicimus ſeptētrionalis plaga uel meridiana regio.

Fathaia:clima domini uel plaga domino : ſiue aperiens dn̄s aut aptio dn̄i..

Fathmoath:aperiēs ex patre genitos aut aptio de p̄re genitorū.

Fathiel:euadēs a deo uł latitudo dei: ſeu aperiēs deꝰ aut apertio dei.

Fathuel:idem.

Fathutes:decepti calcatus uel calcati deceptio:ſiue buccellam cōfirmās.

Faul:nihil ł ſubito:ſeu eructās aut eructatio.

Hic.e.poſt.f.

DE:diſciplina uł os ab ore:ſiue error aut decipula.

Feben:ore edificans uel decipule fila.

Fedahel:redēptꝰ deo uel redēptio dei.

Fegor:hiauit uel oris pellis:ſiue os pelliceū aut oris hiatus.

Feldas : excludens frenum uel excluſio retinaculi.

Felech:ſaluatus domino uel uiuificatio dn̄i.

Feleias:ruina uel deiectio.

Feleth:excludens uel mirabilis:ſeu uiuificās aut ſaluatio.

Felethe:excludēs eū ł mirabilis ei.

Felethi:ſaluās me uel mirabilis mihi: ſeu excludentes aut uiuificantes.

Felethia : ſaluatus domino uel ſaluatio domini:ſeu excludens dominum aut mirabilis dominus.

Felethite:excludentes uel ſaluati:ſeu mirabiles aut uiuificati.

Felix:excludēs uel ſaluatus : ſeu mirabił aut uiuificatus.

Felicē:ruinā facture uel timorem eius:non eſt latinū:ſed hebreū.

Felmonialinon:ille uel iſte locus : ſiue neſcio quis:aut neſcio qualis.

Fellon:cadens merore uł caſus iniq̄tatis.

Fellonites:cadens murmurans uel caſus inutilis

Fellonem:faciem dei uel faciē meā.

Felthi:euadēs ł liberatus:ſeu ſaluatori meo aut ſaluationi mee.

Felthias:euadens domino uel liberatus domini:ſeu ſaluat me dominus aut ſalꝰ mea domino.

Felgon:diuidens uel diuiſio.ſeu diſſecās aut diſſectio.

Fenach:motus uel minuens.

Fendagar:conuerſa generatio uel conuerſio generationis.

Fenenna: cōuerſa uel cōuerſio.

Fenicis:nuꝰ uel abnuerūt.

Fenidum: diſciplina aſcendentium uel diſci

plina ascensionis eorum.
Feor:os iracundū uel disciplina luminis : seu erroris foramen aut disciplina mōtiū.
Ferezeus:separatio uel disseminatio:siue sepa ratus aut disseminatus.
Ferezei:separati uel disseminati:siue separan tes aut disseminatores.
Foros:dissipās uel uiolentus:siue dissipatio aut uiolentia.
Fersur:uiolentia angustie uel dissipatio acer bitatis.
Fese:transiens uel transcendens : siue os aut odor florens.
Fese:idem.
Fesga:dolatio ul' prescitio:siue oris muti aut oris multi.
Fesor:os nigrum uel error facture:siue laque us fortis aut disciplina angustie.
Festus: ore multorum uel os miltitudinis: hoc latinū nomen uiolenter hebraice figu ratum est.
Fesur:os acerbū uel laqueus:siue errās robu stus aut disciplina discretionis.
Feth:aperiēs uel apertio.
Fetha:aperi uel aperite:siue aperiens eū aut apertio eius.
Fetheste:diuidens uel discooperiens:siue os inclinans aut libycus uitulus.
Fetheia:aperiēs dominū uel aptio dñi.
Fethmoab:aperiens ex p̃re genitos uel aper tio de patre genitorū.
Fethora:os turturis uel ore explorans : seu buccella lumis aut oris exploratio.
Fethros:dissoluēs mēsurā l' dissolutio mēsur.
Fetrosim:dissoluēs mēsurā eis uel dissolutio mensure eorū.
Fetrusim:idem.
Fethuel:aperiens deo uel latitudo dei.
Fethusim:aperiens eis uel latitudo eorū.
Fegiel:os meū dei ul' os meū deus:siue os ger minans deo aut os discipline dei.
Fegielithe:ora mea dei uel ora mea deus:siue ora germinantia deo aut ora disciplinarū.

¶ Hic.i.post.f.

Fabiroth:cor nobiliū ul' cor nobilitatl.
Fichol: os omne l' os omniū.
Fienon:ori ficto uel ori eorū:siue coniunctio aut os alligatū.
Figellus:cōtrari⁹ l' occurrēs.
Figolus:os pricipis l' os p̃cipuū.
Filadelphia:saluās herētem domino uel sal uās adhesionē dñi.
Filarches: declinans principē uel declinatio principis.
Filemonen:mire donatus uel mira donatio: siue os panis eorū aut panis oris eorū.
Filet⁹:declinās uel declinatio: siue os meum aut caro mea.
Filippus:os lāpadis uel os manuū.
Filippis:os manuū l' ora lāpadarū.
Filippenses:ora manuū uel os lāpadarū.
Filistea:cecidit uel cadēs potiōe:seu ruina du plex aut ruina poculi.
Filistijm:ceciderūt l' cadētes potiōe:seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus:ore p̃cipuus uel os meū ei mōtuū.
Filethor:cadēs uirga uel casus lectuli.
Finees:ori parcēs:siue os requeuit aut ori pe percit.
Finees:os mutū uel os silēs:siue os augurās aut oris augurium.
Finon:os meū iutile uel os meū ineptum ab ore non ab osse.
Fisidia : os sonās uel oris sonitus:seu cogno scēs dñm aut cognitio dñi.
Fison:caterua uel os pupille:siue os mutatū aut oris mutatio.
Fithon:subito uel subitaneus : siue os abyssi aut ore profundus.
Fithonia:subita uel subitanea:siue oris abys si aut oris profunditas.
Fitaonissa:idem.
Frygia: scindēs pecora uel scissio pecorū.
Frygenses : scindentes pecora uel scissiones pecorum.

¶ Hic.o.post.f.

Focereth:euidēter occidens uel operari us exterminator.
Focerethi:euidēter occidēs me uel operarius exterminator mei.
Fodassur:uallatio l' fort⁹ redēptio.
Foeden:ore edificās ul' discipline fili⁹.
Fogor:hians ul' hiatus:siue os pelliū aut os pelliceum.
Foba:hic aduerbiū loci uel rubrū:siue sonit⁹ aut apparebo.
Fobij:euidēs uel operarius.
Foratha : ferus tempore uel ferocitas pec catoris.
Forthomin:diuisio perfecte glorie populi uel diuisio perfecta ppl'i gloriosi.
Fortunatas:diuidens perfecte uel diuisio per fectionis.

Fosech:dolatio uite uel abscisio pauoris.
Fosga: dolatio ł abscisio: siue os mutum uel os multum.
Fothiel:hic declinans deum.
Fohel : hic declinatio dei . Hic aduerbium non pronomen.

¶ Hic.u. post.f.

FUba:labia eius uel induite eum:siue indutio eius aut declinatio oris corū.
Fuhabite:labia corū uel induite eos:siue indumēta corū aut declinātes ora corū.
Ful:addēs uel adiectio:siue cadēs aut ruina.
Funi : os meū uł os mihi ab ore ñ ab osse.
Funiel:os meū deo uel os meū dei.
Fur:sors uel urna.
Fura:frugifer uł lāguncula:siue sors eius aut urna eius.
Furim:sortium uel urnarū: seu sors eorum aut urna eorum.
Futh:labia uel induite:siue indumentum aut declinatio oris.
Futhifar:oris inclinatio uel os inclinans ad desiccandum.

¶ Sequitur de nominibus incipientibus a.g.littera.

GAa:uallis estus uel uallis estuās.
Gaad:abijciēs seruitutem uel reuelata testificatio.
Gaal:abiectio uel reuelatio.
Gaala:abijciēs eum uel reuelatio eius.
Gaam:abijciēs populum ł reuelatio populi: seu uallis estus eorū aut uałł estuās eis.
Gaas : cōmotus uel cōmotio.
Gaasar:cōmota tēpestas uel cōmotio.
Gaba:uallis uel procliuium.
Gabaa:uallis eius uel p̄cliuiū eius.
Gabaab:uallis patrui uł collis patruelis:seu uallis testificans aut p̄cliuiū seruiēs.
Gabaath:uallis peccat. uel p̄cliuiū tēporale.
Gabai:uallis mea uel p̄cliuiū meū.
Gabao:uallis alta uel p̄cliuiū sublime.
Gabaon uallis mestitie uel p̄cliuiū iniq̄tatꝭ.
Gabaonite:ualles mestitie uel procliues iniquitatis.
Gabath:sepes uel colonie:siue in sepibus aut in colonijs.
Gabatha:collis altus uel p̄cliuiū sublime.
Gabathite:colles alti uel procliuia sublimia.
Gabathon:collis mestitie ł sublimitas coꝝ.
Gabee:collis sublimis uel collis sublimiū.
Gabellus:uallis deo festinans uel colł diuini consilij.
Gaber:uir uel iuuenis uel fortis.
Gabis:altitudo confusionis uel alta cōfusio.
Gabli:terra allophylorū uel tra icircūcisoꝝ.
Gabriel:uirtus mea deus uel fortitudo dei: seu cōfortauit me deꝰ aut cōfortatio mea deꝰ.
Gabuam:sublimitas uł altitudo.
Gad: succictus latro uel succinctꝰ latrunculꝰ.
Gad:tentatio uel in euentu : seu feliciter aut in fortuna.
Gadite:succicti latrones uel accicti latrūculi.
Gadite:tentati uel fortunati : seu felices aut in euentibus.
Gadda:tentatio uel accinctio.
Gaddam:tentatus poplus ł accictio populi.
Gaddel:hedus dei uel tētatꝰ deus.
Gader:murus uel sepes.
Gadera:murus ei uel sepes eius.
Gaderite:muri uel macerie.
Gaderoth:sepes r̄spōdēs uel maceria tp̄alis.
Gadgad:concisio uel accinctio: siue nuntius aut expeditus.
Gaddi:hedus meus uł accinctio mea:siue accinctus meus aut tentatio mea.
Gaddite:hedi mei uel accinctiones mee : siue accincti mei aut tētationes mee.
Gaddiel:tētauit me deꝰ uel accictio mea deo.
Gaddielite:tētati deo aut accicti dei.
Gaddis:accinctus uir uel tētationē assumēs.
Gador:accictio luminis uel tētatio iracūdie.
Gaer:uorago consurgens uel deuoratio resurrectionis.
Gai:uallis uel preruptum:seu deuorans aut uorago.
Gail:exultās uel exultatio.
Gail:uallis uel collis:seu deuoratio.
Gailath:exultans tempore uel exultatio responsionis.
Gailoth : ualles uel colles : seu uoragines aut deuorationes.
Gaius:mobilis uel commotus : seu ualensis aut defensibilis.
Gal:aceruus uel īuolutio.
Galaad:tumulus testis uel aceruus testimonij:siue trāsmigrantes testes aut transmigratio testium.
Galaadite:tumuli testium uel acerui testimoniorum : siue testes trāsmigrātes aut testium trasmigrationes.
Galadad :uetus homo uel uetustas sola.
Galadithim : uetuste aque uel possessiones aquarum.

Galal:uolutabrum uel uolutatio.
Galali:uolutabra uel uolutationes:seu uolu tabrum meum uel uolutatio mea.
Galalai:uolutabrum uulturis uel uolutatio deuoratoris.
Galathamaim: aqua possessa uel aque pos sessio.
Galathia:magnifica uel translata:siue trans migratio aut transmeatio.
Galathe:magnifici uel trāslati : seu trāsmean tes aut transmigrati.
Galathenses:idem.
Galgal:rota uel reuolutio.
Galgala:collis preputiorum uel collis circun cisionis.
Galgala:rota eius uel reuolutio eius:siue uo lutabrum aut inuolutatio.
Galgalis:rota uiri uel reuolutio assūptiōis.
Galgalis:uolutabris uel reuolutionibus:seu rotis aut inuolutationibus.
Galilea:rota uł uolubilis:siue transmeās aut transmigratio facta.
Galilei:uolubiles uel rotati:siue transmeātes aut in transmigratione facti.
Galim:acerui lapidum uel loca palustria.
Galiloth:reuolutiones aut ransmigratiōes: seu resolutio temporis aut trāsmigratio re spondentis.
Gallia:transferens uel translata:seu transfe rens trāsferētes aut translatio trāsmeātiū.
Gallim:inundatio uel reuolutio:siue transfe rens eos aut transmigratio eorū.
Gallion:transferens iniquitatem uel transla tio inutilis.
Gamalias redditio dn̄i ł retribuet mihi de⁹.
Gamaliel:redditio dei uel retribuet mihi de⁹.
Gamarias:rētributio dn̄i ł rētribuet mihi dn̄s.
Gamul:retribuens uel retributio.
Gamuel:retribuens deo uel retributio dei.
Gan:hortus uel elatio.
Ganges:hortus cōplut⁹ ł elatio irrigata.
Gani:hortus meus uel elatio mea.
Ganim:horti uel elationes.
Gaom:uallis estus uel uallis commota:seu uallis estuans aut uallis cōmotio.
Gara:ruminans uel peregrinus.
Garab:scabies uel scabiosus: siue incolatus multus aut incolatus multorū.
Gareb:idem.
Gareth : alien⁹ descēdens uel aliena ōscēsio.
Garisim:diuisio uel abscisio.
Gariz:accola uel aduena eius: seu diuidens eos aut precisio eorū.
Garim : alienus directus uel incolatus hu militatis.
Gaspha:uallis eructuans ł cōmotio subita.
Gatham:tangens risit uel tangētis risus:siue tactus ridentis aut risus tangentium.
Gather:torcular uidēs ł accola exploratiōis.
Gatheron:torcular uidēs dolorem uel acco la explorans iniquos.
Gatheron:torcular uidēs tempore uł accola explorans responsionē.
Gatherotithe:torcular uidētes tēpore uł ac cole explorantes responsionē.
Gaulon:uolutabrū uel uolutatio: siue inuol uens eum aut inuolutio eius.
Gaza:robusta domini uel fortitudo ei⁹. Sciē dum tamen q hoc nomē apud hebreos .g. litterā in principio non habet: sed incipit a uocali ain: ⁊ dicitur aza non gaza subtracta .g. littera
Gazabar: robustus filius uel fortitudo filij: mixtū est ex hebreo et syro.
Gazan:nux uel amygdalum:seu robustus do no aut fortitudo gratie.
Gazara:diuidēs eū aut prescisio eius.
Gazarias:diuidēs uirū ł prescisio assūptiōis.
Gazee:arca dei uel fortitudo eius.
Gazei:robusti domino uel fortes ei⁹.
Gazenses:idem.
Gazem:roborās eos uel fortitudo eorū.
Gazer:robuste consurgēs uel fortit⁹ uigilās.
Gazera:robuste consurgens ei uel fortis uigi lia eius.
Gazer : precisus uel diuisus:siue precisio aut ordinatio.
Gazera:diuidens eum uel prescisio eius:siue ordinans eum aut ordinatio eius.
Gazer:tonsor uel tonsio:ipse est nabal carme li cuius uxorē accepit dauid.

Hic.e.post.g.

Geba:uallis uel procliuium.
Gebal:preruptū uel deficiens : siue ual lis uetus aut uorago extermināś.
Gebar:fodiens filios uel effossio filiorū.
Gebeeth : uallis fortitudinis uel collis testi moniorum.
Gebethon:uallis mestitie ł coll⁹ merētium.
Gebin:fossa uel effossio.
Gebim:fosse uel effossiones.
Geboch:lucta uł arena:siue puluis aut iutił.
Gedel:accinctus deo uel maceria dei.

Geddel:tētatus deo uel accinctio dei.
Gedelias:magnificus domino uel magnifica
tus domino.
Gedeon:circuiens in utero uel experimentū
iniquitatis: siue tentatio humilitatis mee
aut tentatio iniquitatis eorū.
Gedera:sepes uel maceria.
Geddi:tentatus uel accinctio.
Gedimihel:accinctio dei uel fortunatus deo.
Geddo:accinctio uel tētatio.
Gedor:accedens uel applicans:siue sepiū aut
maceriarum.
Gedori:accessus me⁹ uel applicatio mea:siue
sepes mee aut maceriarū mearū.
Gedud:latrunculus uel expeditus:siue accinc
tio aut latronū cuneus.
Gedur:sepes ignea uel maceria icendēs.
Gehenna:uallis ennon ul' uallis gratuita:seu
de ualle sunt aut uallis tristitie.
Gelboe:uolutatio uel decursus:siue aceruus
pluens aut aceruus pluuiarū.
Gelon:migrans uel migratio.
Gelonites:transmigrans l' trāsmigratio.
Gemallus:uallis salsa uel uallis salis:seu ma
re aut amaritudo.
Gemalli:idem.
Gemallite:ualles salse ul' ualles salis :seu ma
ria aut amaritudines.
Gemela:uallis salsa uel uallis salis.
Gemuel:mare dei uel amaricans domini.
Gennasar: ortus principium uel natiuitatis
initium.
Genebath:ortus filius uel principiū filiorū.
Genesar:ortus uel principium:siue inita nati
uitas aut initiū natiuitatis.
Genesareth:idem.
Genneus:ortus germinis uel principiū mo
tionis.
Genthon:ortus responsionis uel principiū
humilitatis.
Geon:pectus uel preruptū.
Gera:incola l' peregrinus:siue ruminans aut
incolatus.
Gerra:incolatus uel peregrinatio.
Gerara:incolatus uisio ul' ruminatiōe uidit.
Geraris:aduene propinquantes.
Geraseni:suburbani l' coloni ibidē:seu incole
mei aut peregrinationes mee.
Gerreni:incole uel peregrini.
Gergeseus:propinquās aduena uel colonum
eijciens:siue colonū applicans aut colonie
applicatio.

Gerian:ruminans domino est uel peregrin⁹
domini ē.
Geriel:ruminās deo l' peregrinus dei.
Gerimoth:timens mortē uel metuens altitu
dinem mortis.
Germanus:ruminās quid consiliū uel peregri
nus cōplens numerū.
Geron:accola inutilis ul' ruminans iniqtatē.
Gersan:aduena uel alienus:siue profug⁹ aut
eorum eiectio.
Gersanite:aduene uel alieni:siue profugi aut
eorum eiecti.
Gersi:aduena dñi uel alienus domino.
Gerson:aduena ibi uel eiectio eorū.
Gersoni : aduena meus ibi uel eiectio mea
eorum.
Gersonni:idem.
Gersonite:aduene ibi l' eiectio eorū.
Gerusa:peregrinatio uel incolatus:siue rumi
nans aut ruminatio.
Grecia:incolatus uel ruminatio.
Greci:incole uel ruminātes.
Gregorius grece:latine uigilantius.
Gesbaā:defluens uel sedens in populo : siue
populus despiciens aut populus sedens in
tenebris.
Gessen:terra compluta uel imber uicinus: si
ue appropinquās plantatiōi aut appropin
quās plātationi eorū.
Gessemani:uallis pinguis uel uallis pingue
dinum.
Gessori:applicans lumen mihi uel applicās
dirigentem me.
Gessur:applicans lumen uel applicans diri
gentem.
Gessuri: applicās lumen mihi l' applicās diri
gentem me.
Gessuri:iuxta lumē l' uicina lumini.
Gessurim:iuxta lumē meum uel applicātes e
lumine meo.
Geth:torcular uel opprimens.
Getheus:torcular uel opprimēs:siue oppres
sus aut oppressio.
Gethaan:defluens gens uel despiciēs pplus.
Gethaasar:humi uel fossū:siue torcular eius
aut effossio eius.
Gethai:opprimens signum uel torcularis cō
summatio.
Gethaim:torcular populi uel opprimens po
pulum:siue applicuerūt eos aut applicatio
eorum.
Gethedelthi:torcular egenum uel oppressio

paupertatis.
Gethepher:torcular separans uel oppressio disseminationis.
Gethei:opprimētes uel torcularia.
Gethma:torcular frangens uel oppressio cō gregationis.
Gether:murale uel sepes:siue murus aut cir cundatio.
Gethera:murus eius uel circundās eū.
Getheremon:torcular excelsum uł oppressio sublimitatis.
Gethremon : opprimens uel torcular mali punici.
Gethsemani:uallis pinguis uel uallis pingue dinū:siue opprimēs nomen hūile aut torcu lar famose auditionis.
Gethson:opprimens pupillam uel torcular coccineum.
Geçabel:est iter uel est fluxus sanguinis.
Geçabel:fluxus uanus uel fluens sanguine:si ue cohabitatrix.
Geçem:uicinus palpationi uel appropiquans plantationi.
Geçphe:robustus laqueus uel fortitudo di- scipline.
Geçon : fluxus doloris uel cohabitatio ini- quitatis.
Geçonites : fluens merore uel cohabitator inutilis.

¶ hic.i.post.g.

Gideroth:sepes uel maceria.
Giderothaim:sepes duorum uel mace- rie bine.
Gieçi:uallis uisio uel preruptū uidens.
Gigaal:redēptio uel redēptus.
Gilon:migra uel migrans.
Gilonithes:transmigrans uel trāsmigratus.
Gimel:plenitudo uel retributio.
Gineth:ortus uite uel principiū pauoris.
Gio:luctatio uel luctare.
Gion:luctatio uel arena.
Gir:diuisio uel prescisio.
Gissai:sacrificans uel sacrificium.
Giudum:inflatio uel ascensio.

¶ hic.o.post.g.

Goatha:gens peccatrix uel populus pec catorum.
Gob:lacus uel locusta.
Godolias:magnificās dominū uel magnific⁹ domini.
Godoliati: magnificētia pcci mei ł magnific⁹ in tempore meo.
God:doma uel tectum.
Gobel:propinqu⁹ deo uł redēptio dei.
Goim:gens uel populi.
Golam:transmigrans eos uł uolutatio eoꝝ.
Golgotha:locus calui: uel locus caluarie: sy rū est nō hebreū.
Golias: transmigrās uel trāsmigratio:seu re uelās eos aut robustus corū.
Goliath:idem est.
Golim : acerui uel loca palustria.
Gom:fouea uel decipiēs:siue laqueus aut de cipula.
Gomer:assūptio uel perfectio:siue consūma tus aut consūmatio.
Gomor:perfectio:siue cōsolatio uel perficiēs aut uenūdatio:mēsura est ātiquoꝝ:que mē sura est decima pars ephi.
Gomorra:cecitas uel seditio:seu timēs popu lum aut timor popularis. Et sciēdū:ꝙ hoc nomē in hebreo non habet.g.litteram : sed scribitur per uocalē ain:⁊ dicit aomorra.
Gonath:hort⁹ peccati uel arrogātia tēporał.
Goneabath:furtū filie ł furās filiā.
Gom:horti mei uel arrogātie mee.
Gorgias:diuidens luctam uel prescisio luc- tantium.
Gorthinam:prescidens dona uel diuidēs ca- stra eorum.
Gosem:applicans eos ł appropinquās plāta tioni eorum.
Gosen:applicans uel applicatio:siue appro- pinquās palpatiōi aut appropiquans plā tationi.
Gosnā:applicata uel iuxta eā: siue applicans aut applicatio.
Goson:appropinquās palpationi uel appro pinquās plantationi.
Gothomel:torculaꝛ respondens deo uel op- pressio applicās signo.
Gothor:murus uel circundatio.
Goçar:amygdalum uel nux corū:siue tonsio aut fortitudo corū.

¶ hic.u.post.g.

Guhel:ꝑpinquās deo uł redēptio dei.
Guhelite:redēptio dei ł ꝑpinqui deo.
Gulias:propinquus domino uel redemptio domini.
Gun:hortus meus uel arrogātia mea.
Gunite:horti mei uel arrogātie mee.
Gurbaal:diuidēs uiros ł prescisio uetustatł.

¶ Sequitur de nominibus incipientibus ab . h . littera.

Haben: in filio uel in principio.
Haber: particeps uel participatio: siue commisit aut certamen iniẏt.
Haberite: participes uel participationes: seu cõmiserũt aut certamen inierut.
Habi: paẗ meꝰ uel frater meus iste.
Habiel: pater meus deus uel fraẗ meus dñs.
Hachan: necessitas uel necessariũ.
Hacharan: turba uel turbatio.
Hachin: retinẽs eos uel retẽtio eorũ.
Hachor. excelsũ uel sublimitas.
Hadada: testis uel usqꝫ ad testimoniũ.
Haditum: inundans pessimos uel inundatio pessimorum.
Hadrehel: greges dei uel aggregati deo.
Hadrin: testis mẽsure uel inũdãs mẽsuratio.
Hafar: terra uel puluis: siue humens aut fodiens.
Hafara: taurus uel uitulus: siue puluis eius aut fodiens eum.
Hafarim: mare effodiẽs uel maris effossio.
Haga: loquẽs uel meditans: siue locutio aut meditatio.
Hagegath: annuncia uel annunciatio: siue accinctus aut latrunculus.
Hagiei: aduena meus ł icola dei.
Hailon: uita uallium quercuum uel questio uite roboree.
Habul: iste dolẽs uel uitã parturiẽs.
Hai: uita ualliũ uel q̃stio uite.
Haia: uita ualliũ eius ł questio uite eius.
Haiam: uita uallium eorum uel questio uite eorum.
Hailon: ubi erant ursi uel ubi ursi sunt.
Haiman: uita ualliũ mirandarũ uel questio uite mirabilis.
Hain: fons uel oculus.
Haio: uita ualliũ eius ł q̃stio uite eius.
Halaa: fermentũ eius ł cõsternãs eũ.
Halac: portio uel pars mea: siue lubricũ aut impeditio.
Halasa: triplex uel consternata: siue consternãs aut consternatio.
Halda: deprecans dominum uel deprecatio domini.
Halus: fermẽtũ uel cõsternatio.
Hamas: indignãs uel furens: siue furor aut indignatio.
Hamiel: pplus meꝰ deo ł populꝰ meꝰ dei.
Hamora: populus scitus ł populꝰ illuminãs.
Hamul: calefactus ros uel calefactio roris: siue populus dolẽs aut populus parturiens.
Hamulite: calefacti rores uł calefactiones irrorationũ: seu populi dolentes aut populi parturientes.
Hanẽ: respõdẽs populo uł responsio populi.
Hanan: reddẽs donũ uel rñsio gr̃e.
Hanath: reddens uel respondẽs: seu reddidit aut respondit.
Hanebgaba: sollicitans uel humiliãs: siue sollicitauit aut humiliauit.
Haniel: paup dei uel respondẽs deo.
Hanon: respondẽs merori uel reddẽs iniquitatẽ: seu reddẽs dolorẽ aut respõsio iutilis.
Haoi: spine uel cõpunctiones.
Haoites: spina uel cõpunctio.
Haphron : puluis meroris ł t̃ra iutilis.
Harada: miraculũ uel admiratio.
Harẽ: filius meꝰ uel filiatio mea.
Hares: testatio mea uel testamentũ.
Harim: exaltatio uel exaltatus.
Hasarmoth: atriũ mortis ł atriũ angustie.
Haseroth: atria uł uestibula: seu uile aut beatitudines.
Hason: festinatio uel festinãtes.
Hatath: ramus uel dissipatio: siue testimonium aut dissipator.
Hatharoth: circuli uel corone.
Hathoniel: respondẽs deo ł rñdit ei deus.
Hauna: ipsa iniq̃tas ł susceptio iniquorũ.
Hauan: fons uel motio: siue subuertens eos aut subuersio eorũ.
Hauil: stultitia uel insipiẽtia: siue stultus aut insipiens.
Hauoth: sedens uel commoratio: seu uiculi aut incunabula.
Haxan: claudus uel irascẽs: siue claudicans aut claudicatio.
Haxath: medicꝰ uel medicamentũ.
Haxia: uidens uel prouisio.
Haçaç: continẽtia uel apprehensio: siue continẽs aut apprehendẽs.
Haçbi: mendacium uel iniquitas.
Haçeb: pergens uel abiens: siue profectio aut proficiscens.
Haçuba: deserta uel relicta: siue desertio aut relictio.

¶ Hic. e. post. h.

He: esse uel uiuere.

He:ipsa uel ista:siue suscipiēs aut susceptio.
Heber:uictor ul' transiens:siue transitus aut transitio.
Hebreus:uincens uel transitor:siue transiēs aut transitorius.
Hebion:pauperculus uel pauper sensu.
Hebionite:pauperculi uel pauperes sensu.
Hebri:uictor meus uel trāsitio mea.
Hebron:incantās uel incātatio:siue coniugiū aut uisio sempiterna.
Hebronite:coniugati uel incātatores:siue incantationes aut uisiones sempiterne.
Hecethan:ipse mente excedens uel iste suscipiens humilitatē.
Hedai:ornat⁹ mihi l' uoluptuosus meus.
Heddo:pauid⁹ fuus uel testificator uite.
Hefer:fouea uel precipitium.
Heie:qui est ul' qui existit.
Hela:uallis quercus uel maledictio.
Helai:uallis querc⁹ mee uel maledicta mihi.
Helam:abiectio uel superliminare.
Helam:oppositi uel compositi.
Helan:deo gratus uel deo donatus : seu uall' quercus aut roboratus gratia.
Heloid:dei filius uel dei excelsus.
Helchal:portio uel particula.
Helchana:dei zelus uel dei possessio.
Helcheia:pars domino l' uēdicat⁹ dño.
Helchese:aduocata uel aduocatio.
Helcheseus:aduocans uel aduocatus.
Helchi:partit⁹ mihi uel uēdicatio mea.
Helchian:pars domini est uel uendicatio domini est.
Helchias:pars domini l' uēdicatus domino.
Heldaa:atriū eius uel exacuens eum.
Heldad:atriū uel exacuens.
Heldai:atriū meū uel acutio mea.
Heleanā:dei mei donū l' dei mei gr̄a.
Heled:acceptio glorie l' accipiēs gloriā.
Helem:postes uel secula:seu uestibulum aut superliminare.
Helesa:cōsternatio uel consternatus.
Helles:exiens uel exitio.
Hellesmoth:grece exodus:latine autem exit⁹ mortis.
Helleth:accipiēs uitā uel susceptio pauoris.
Helphaal:deo exclusus uel dei nutatio pauoris.
Heli:deus meus uel deitas mea.
Helia:deus dominus l' dei dñatio.
Heliab:deus meus pr̄ l' dei mei patnitas.
Helias:deus domin⁹ ul' dei dominatio:siue ascendēs domin⁹ aut robustus domiator.
Heliasaph:dei mei collectio uel dei mei congregatio.
Heliasaphan:dei mei facies uel dei mei conuersio.
Heliatha:deo meo peccans uel dei mei temporalis.
Heliathi:deū meū uidēs uel dei mei uisio : siue dei mei auxiliū l' dei mei fortitudo.
Heliçel:deo meo partitus l' dei mei particula.
Helihel:deus me⁹ deus l' dei mei deitas.
Heliphal:deus meus cadēs ul' dei mei casus.
Heliphales:deus meus diuidens uel dei mei diuisio.
Heliphalu:deus meus mirabilis uel dei mei miraculum.
Heliphelech:dei mei ruina l' dei mei deiectio.
Helthas:deus meus mirabilis uel dei mei miraculum.
Heliel:deus me⁹ dei uel dei mei deus.
Helim:deficiens uel fortis coruz : siue arietes aut robusti.
Helimaidis dei mei contradictio ul' dei mēsura sufficiens.
Heliodorus:deo meo generās uel dei mei generatio.
Helioenai:dei mei fons meus uel dei mei oculus meus.
Heliopolis:sol ciuium uel solis ciuitas.
Helioreb:dei mei coruus l' dei mei solitudo: siue dei mei ardor aut dei mei tētatio.
Helisa:ad insulam uel deus saluator.
Helisabe:dei mei salus uel dei mei defensio: siue dei mei iuramentū aut dei mei abundantia.
Heliseus:deus meus saluator uel dei mei salutare.
Helisu:dei mei sal⁹ l' dei mei protectio.
Heliu:de⁹ dñs l' de⁹ dominator:siue deus meus iste aut de⁹ meus ipse.
Heliçer:dei mei auxilium l' dei mei fortitudo.
Helmodan:deo natus l' dei natiuitas.
Helnaē:deo fidelis l' dei requietio.
Helnathan:deo datus uel dei donatio.
Heloe:deus uel deitas.
Helom : commotus fortiter uel exercitatus fortitudine.
Helon:exercitus fortitudo uel exercitat⁹ fortitudine.
Helonite:exercitium fortitudinis uel exercitati fortitudinibus.
Helsaphan:deo uictus ul' dei uinculum: siue

deum ſpeculans aut ſpeculator dei.
Helthebe:proferens uel prolatio.
Helthechen:idem.
Heltholath:atriũ coccineũ l'acumẽ ruboris.
Heman:perturbãs uel perturbatio:ſiue ſuſci
piẽs aut formido eorũ.
Hemech:uallis uel abyſſus:ſiue profundus
aut profunditas.
Hen:ecce fontẽ uel ecce oculum.
Henach:gigas uel fortis:ſiue humilis conſur
gens aut humilis cõſurrectio.
Henachim:gigãtes uel robuſti:ſiue potentes
aut humiles conſurgẽtes.
Henan:curſus meroris l'fons triſtitie.
Hennon:uallis triſtitie l'uallis ĩterfectionis.
Her:uigilans uel pellice':ſiue conſurgẽs aut
effuſio.
Heran:uacuefactus uel uacuefaciens aut ua
cuefecit aut uacuefactio.
Heranite:uacuefacti uel uacuefacientes: ſiue
uacuefecerũt aut uacuefactiones.
Heraſtus:uigilãs uel effuſus:ſiue frat' meus
uidens aut fratris mei uiſio.
Herchuſa : conſurgens mendacium uel uigi
lia fictionis.
Herchuſei:conſurgentes mendacio uel uigilã
tes fictionibus.
Hered:uigil uita l'cõſurgẽs pauore.
Heredite:uigilantes uite uel conſurgentes pa
uoribus.
Herẽ:uigilãs eis l'reſurrectio eorũ.
Heri:uigilãs mihi uel reſurrectio mea.
Herias:uigiãs domino l'reſurrectio domini.
Herite:effuſi uel uigiles:ſiue pellicei aut con
ſurgentes.
Heritophet:uacuefaciens os protectũ uel ua
cuefactio oris protegẽtis.
Hemragedon:conſurgens tẽtatio uel uigilia
inhabitationis.
Herman:anathema meroris eorũ ul'anathe
matizatio triſtitie eorũ.
Hermes: anathema meroris uel anathema
triſtitie.
Hermogenes:mons ſcrutatus uel uomẽs eos
in ualle.
Hermon:anathema meroris uel anathema
triſtitie.
Herodes:pellibus glorians uel pelliceus glo
rioſus.
Herodiani : pellibus gloriantes uel pellicei
glorioſi.
Herodias:pellib' gloriãs l' pellicea glorioſa.

Herodion:formido uel pauor.
Heſdrelon: miſericordia dei uel auxiliũ meũ
deus meus.
Helli:uicin' me' uel uicinitas mea.
Heſron:atriũ uel amplitudo.
Heſter:abſcõdita uel abſcondẽs:ſeu eleuata
in populis aut preparata i tp̃e.
Heth:uita uel pauor.
Hethan:fons uel aſcẽſus:ſiue pauidus dono
aut uiuẽs gratie.
Hethan:conſũmatio ul'conſũmat':ſiue auis
eorũ aut ſuſcipiẽs nauigationẽ.
Hetheus:uiuax ul'pauid': ſeu formidãs aut
ſtupidus.
Hethnas:pauor colubri l'uita ſp̃etis.
Hethi:uita mea uel pauor me'.

Hic.i.poſt.h.

Hia:ſublimis uel exaltatus.
Hiarite:ſublimes uel exaltati.
Hichutinel:ipſe eſt duplex deo uel ipſe ſpẽras
in deum.
Hielon:ipſe eſt parcẽs uel ipſe ẽ faciẽs:ſiue ip
ſe ẽ cõmouẽs fortit' aut ipſe ẽ excitatus for
titudine.
Hiemla:parcens maledictio uel cõmmouens
accipientem.
Hierchon:ipſa poſſeſſio uel uigilantia nego
ciationis.
Hieſana:ipſe faciens dona uel ipſe parcẽs gra
tificato.
Hieu:ipſe uel eſt.
Hieu:parcẽs uel faciẽs:ſiue commotus aut
commotio.
Hieus:cõmotus aut cõmotio:ſeu ipſe eſt par
cẽs aut ipſe ẽ faciẽs.
Hieçer:ipſe eſt fortis uel ipſe ẽ auxiliator:ſi
ue ipſe eſt ſeparat' aut ip̃e ẽ ſãctificat'.
Hieçerite:ipſi ſunt fortes uel ipſi ſunt auxilia
tores:ſiue ipſi ſũt ſeparati aut ipſi ſunt ſanc
tificati.
Higal:aceruatio exaltata uel exaltationis in
uolutio.
Hiel:faciens deo uel commotio dei.
Hila:exaltatus uel exaltatio.
Hilai:exaltatus mihi uel exaltatio mea.
Himene':ipſe numerãs feſtinãtes uel ſuſcipi
ens adimpletionem conſilij.
Hin:menſura uel menſuratio loquẽtis mate
rie:ſiue fuit aut erit.
Hir:uigilans uel uigilatus ei.
Hira:fratris uiſio uel uigilans.
Hiram:uigilãs populo uel uigilie populi:ſeu

uiuit excelsus aut uiuēs est excelse.
Hiras:fratrem meum uidit uel fratris mei ui
sio:seu uigilantem sustollens aut uigilans
plasmationi.
Hircanus:cōsurgens possessio ul' uigilia emu
lationis.
Hisbaal:ipse uir uetust' l' ipse uir deuorator.
Hisimiel:ipse nominatus dei uel ipse postula
tus a deo.
Hisimoth:ipse mortem adducens uel ipse est
mortis adductio.
Hispania:accinctio uel expeditio.
Hispanienses:accincti uel expediti.
Hithai:cōmouēs bina l' parcens duobus.
Hiçadab:ipse fluēs torris l' ipsa tōris fluitio.
Hiçiel:ipse fortis deus uel ipsa fortitudo dei.
Hismael:uir auditus a deo uel assumens au
ditionē dei.

¶ Hic.o.post.h.

HOba:incantator uel incantatio: siue di
lectus aut amplexatio.
Holda:destruēs uel discernēs mihi:siue diuer
ticulum meū:seu discretio aut diuerticulū.
Holdai:destruēs me uel discernēs mihi : siue
diuerticulum meū.
Holofernes:infirmitas discessionis uel infir
mans uitulū saginatū.
Homar:populum amaricās uel populi ama
ricatio.
Homer:crispans uel manipulus.
Hoon : labor uel dolor : siue laborans aut
dolens.
Horeb:mensa uel massa:siue tentatio aut ten
tatus.
Horeb:ardor uel siccitas:siue coruus aut so
litudo.
Horrei:liberi uel iracūdi:siue de foraminib'
aut farinatij.
Horem:dolor ul' ira:seu ue excelsa aut ue ira
cundie.
Horri:farina uel fariatus:seu post me aut fo
ramen meū.
Horim:fortes uel excelsi : siue gigantes aut
robusti.
Horodi:maledictio sufficiens uel maledicta
sufficienter.
Horthosiada : recte indigens testimonio uel
lumen positū testificationi.
Hosa:spes uel saluatio.

¶ Hic.u.post.h.

HUchac:sculpens uel sculpsit: siue sculp
tor aut sculptura.
Huphim: penetralis uel thalamus.
Huma:festinās sibi uel manipulus.
Huri:longitudo mea uel illuminator me'.
Hus:festinans uel consiliator.
Husam:fenstinans pplo l' consiliator populi.
Husathi:festinā̄te me l' festinatio mea.
Husi:festinans mihi uel consiliator me'.

¶ Sequitur de incipientibus ab.i.littera.

IA:dominus uel dominator.
Jalebel:incipiens laudare deū uel expec
tatio laudis dei.
Jaalon:ilex uel quercus.
Jaamena:extremus in coitu calor l' extrema
coeuntis delectatio.
Jaan:respondens uel responsū:siue respōsio.
Jaare:saltus uel silua.
Jaas:fuit uel dimidium:siue dimidians aut
dimidiator.
Jaasel:dimidiauit de' l' dimidiatio dei.
Jaath:expectans tempus uel expectatio pec
catoris.
Jaaçrahel:auxiliū uel auxiliabitur.
Jaaçiam:auxilium domini uel auxiliabitur
dominus.
Jaba:luctatio uel intelligentia.
Jabes:dolō l' dolēs:seu siccitas aut exsiccata.
Jabin:sapiens uel sapiētia:siue intelligēs aut
intelligentia.
Jabina:sapiēs dño l' itelligētia domini.
Jabir:ciuitas doctrie l' ciuitas litterarū.
Jabob:puluis uel lucta:siue luctans aut luc
tatio.
Jaboch:idem.
Jachabed:gloria domini uel ubi ē gloria:seu
est grauis aut ē grauitudo.
Jachala:fortis eius l' confortās eum.
Jachalia:fortis domin' l' fortitudo domini.
Jacham:tribulatio uel tribulatus.
Jachan:tribulator uel tribulatio.
Jachanē:preparans firmitatem uel prepara
tio firmitatis.
Jachim:preparans uel preparator : siue pre
paratus aut preparatio.
Jachim:firmus uel firmitas.
Jachin:idem.
Jachinite:firmi uel firmitates.
Jacob:supplantator uel supplantatio.
Jacoba:supplantans cū l' supplātatio ei'.
Jacobus:supplantās festinātē l' supplātatio

consiliū.
Jachon:preparans uel preparatio.
Jachoma:populi ultio uel populū ulciscetur: siue pparās domino aut preparatio domini.
Jadae:sciēs uel scientia: siue cognoscens aut cognitio.
Jadai:sciens me uel cognitio mea.
Jadaia:sciēs dominū l' cognitio domini.
Jadasan:sciens egressū uel cognoscens abundantiam.
Jadaias:cognitus domino l' sciētia domini.
Jadiel:sciēs dominū l' cognitus domini.
Jado:sciens testimoniū l' expectatio fuitutis.
Jadon:sciēs dolorē uel cognitio iniquitatis.
Japhe:expectans laqueum uel expectatio disciplinę.
Japhe:eligens uel electio:siue ostendens aut illuminatio.
Japheth:latitudo uel dilatatio.
Japhia:ostendens uel ostensio : seu aperiens aut apertio.
Japhie:ostendens uel aperiens:seu expectās eos aut superficies.
Jagaal:propinquitas uel propiquus.
Jagur:aduena uel colonus.
Jael:expectans deū uel expectatio dei aut incipiens:seu carnale coniugium.
Jabel:ascendens uel ascensio:seu ascendit deus aut ascensio dei.
Jabelite:expectantes deum uel expectationes dei:siue incipientes aut carnalia cōiugia.
Jaelite:ascendentes uel ascensiones: siue ascēdentes deo aut ascēsiones dei.
Jabelel:uiuēs deo uel expectatio dei: siue postulās deū aut requiescens in deo.
Jair : uigilans uel illuminans: seu illuminauit aut illuminatio.
Jairus:illuminans uel illumiatio:siue uigilie aut uigilantes.
Jalan:expectans humilia uel expectator percussionis.
Jalelel:expectās deū uel expectatio dei.
Jalech:expectans pauorem l' expectatio uite.
Jalon:expectans dolorem uel expectatio iniquitatis.
Jam:mare uel dies.
Jambri:mare lacescens uel dies amaricās.
Jamim:dies plurali numero uel amaria: seu amaritudines aut amaricationes.
Jamin:uirt' uel dextera:siue asini aut asinei.
Jaminite:dexteř l' ỽtutes:seu asini aut asinei.
Jamna:mař uel dextera:siue marin' aut ubi est signum.
Jamne:idem.
Jamnes:marinus uel ubi est signū.
Jānia:dextera domini uel ubi est signum.
Jamnite:uirtutes domini l' i quibus ē signū.
Jānor:amaricans lumen l' dextera iracūdie.
Jamram:mare eorum pelliceum uel mare eorum in capite.
Jamres:mare pelliceum uel mare i capite.
Jampsuch:mare rubrum uel dies i capite.
Jamuel:dies eius deus l' dies ei' dei.
Jamuelite:dies eorū de' l' dies eorū dei.
Janai:gubernator me' l' gubernatio mea.
Jamni:pparator me' uel pparatio mea.
Janoa:gubernator uel gubernatio.
Janoe:expectans cōmotionem uel expectatio requietionis.
Janoe:gubernatio uel gubernaculum.
Janon : dormitans merore uel gubernator doloris.
Janua:requies uel requietio.
Janum:dormitās uel dormitatio.
Jaod:cōfitēs uel glorificās:siue cuius est frat aut cuius ē fraternitas.
Jaoc:factura fratris uel frater domini : siue ubi est frat aut ubi ē fraternitas.
Jara:deficiens uel defectio.
Jaraia:timens dominū ul' timor domini:seu deficiens domino aut deficiens dominus.
Jaramoth:timēs mortē uel defectio mortis.
Jare:luna uel defectio.
Jarre:idem.
Jared:roborans uel roborat':siue descendēs aut continētia.
Jareden:descēsio eorū uel uisio iudicis.
Jaree:silua uel saltus.
Jarphael:dimisi deus uel dimissio dei.
Jarphel:idem.
Jarib:ultio uel diiudicans:siue ulciscens aut diiudicatio.
Jaram:saltuum uel siluarū:siue mons saltuum aut mons siluarū.
Jas:dominus uel dominator.
Jasa:factura mandati uel factus i mādato: siue factum mandatū aut ihitatio eius.
Jassa:dimidium uel dimidiatio : seu factum mandatū aut factū i mādato.
Jasaph:hitator uel hitatio : siue sedens aut confidentia.
Jasabel:dimidiū dei uel dimidiauit deus.
Jasen:domitor uel domatio.
Jasi:equalitas uel desiderium.

Jasiel:equalis deo uel desideriũ dei.
Jaso:factura mandati l' fact' i mandato.
Jason:desiderans uel qui mandatũ fecerit.
Jasu:conuertens uel conuersio.
Jasub:reuertens uel reuersio : siue reuocans aut reuocatio.
Jasubite:reuertentes uel reuersi:seu reuocantes aut reuocati.
Jathaba:peccãtes i ea l' peccatũ in eis.
Jathã:dñi pfect' ul' dño ɔsũmat':siue domini perfectio aut domini consũmatio.
Jathan:dominus humilis uel dei responsio: seu expectans humilitatẽ aut expectatio responsionis.
Jathanael:expectans humilẽ deum uel respõdens humilitati dei.
Janadiath : columba defluens tẽpore uel columbaris deficiens peccato.
Janathi:colũba ul' ẽ.syrũ ẽ nõ hebreũ.
Jaur:expectãs incẽdiũ ul' expectatio luminis.
Jaus:expectãs ɔsiliũ l' expectatio festinãtis.
Jazer:adiutus uel adiutorium:siue auxiliãs aut auxiliator.
Jazias:audiẽs dñz l' auscultatio domini.
Jaziel:audiens deum uel auscultatio dei.

Hic.b.z.c.post.i.

IBaar:mons fortis l' uir suscitator.
Jchaiman:ue requiescẽti uel translata ẽ requietio.
Jchaboth:cecidit gloria l' trãslata ẽ gl'iatio.
Jchainaan:durũ habitaculum uel cõsolatio inhabitantis.
Jchoniũ:dura uel uocata:siue ubi ẽ thalam' aut preparatio consolationis.
Jcnuthiel:spes dei uel sperãs in deum.

Hic.d.post.i.

IDaia:dilectus domini uel amabilis.
Jdaias:dilect' dñi uel amabil' domio.
Jdida:dilect' domini ,ppter dominũ uel a mabilis dño ,ppter dominũ.Jpse ẽ salomon q̃ dilectus domini ,ppter dominũ uel amabilis dño ,ppter dominũ dicitur:propter suã misericordiã scilicet gratuitã:qua cũ diligẽ dignat' ẽ:cũ utiq; dilecti õe et mia idignus existeret:quẽ cõstabat mãzer esse: ⁊ quẽ rep̃hẽdit scriptura diuina ,p peccato idolatrie: ⁊ imoderato amore mulierũ.
Jdidia:dilectio dñi uel amabilitas eius.
Jdithun:saliens uel trãsiliẽs eos.
Jdox:dilectus uoluntarie uel amabilis uiolentia.
Jdumea:ruffa l' rubea:seu terrẽa aut sãguinea.
Jdumei:ruffi uel rubei : siue terreni aut sanguinei.

Hic.e.post.i.

IEabarim:lapides transeuntes uel aceruí lapidum transeuntium.
Jebaar:mons fortis uel electio suscitata.
Jebanias : sapiens domino uel intelligentia domini.
Jebee:presepiũ uel exiccatio.
Jeber:imitans fontẽ uel expectatio putei.
Jebethon:uallis mestitie uel collis merentiũ.
Jebgar:eligens uel electio.
Jeblaam:absort' uel absortio:seu absorbens populũ aut populus desipiscens.
Jebnael:edificãs deo uel edificatio dei.
Jeboch:arena uel luctatio.
Jebus:presepe uel calcata:siue cõculcãs aut conculcatio.
Jebusei:presepe meũ uel cõculcatio mea.
Jebusei:presepia uel conculcata.
Jecha:torcular uel oppressio:siue opprimẽs aut oppressa.
Jechaa:torcular eius uel opp̃mẽs eum.
Jechbaa:luctãs ei uel arena eius.
Jechda:magnificus uel magnificẽtia.
Jechdalian:magnificus domino ẽ uel magnificẽtia domini est.
Jechdon: incubans populus uel incubatio populi.
Jechelia:torcular laboris uel oppressio laboriosa.
Jechenias:preparans domio uel preparatio domini.
Jechimã possedit populũ uel possessio ppl'i.
Jechimã:uindicans populum uel uindicatio populi.
Jechiman:acquirens populũ uel acquisitio populi.
Jechinaam:possidens populuz uel uidicatio populi.
Jechinã:possidens populum uel preparatio populi.
Jechomam:idem.
Jechonias:sic factus uel preparator: seu preparãs domio aut ,pparatio domini.
Jechan:extensio uel iclinatio:seu merces aut mercimonium.
Jechel:cetus dei uel auxilians deum.
Jechze:torcular lupi uel opprimẽs lupum.
Jedala:man' maledicta l' man' maledictiõis.
Jedebos:manus maledicta tribulans uel maledictionis angustiãtis.

Jedeia:sciens dominū uel cognitio domini.
Jedi:sciens me uel cognitio mea.
Jediel:sciens deum uel magnificus deo.
Jedlaph:manum tollēs uel manū ad os: seu manus subleuans aut manuū subleuatio.
Jeddoa:sciēs eum uel cognitio eius.
Jedchan:paruulus uel minoratio.
Jedri:accedens uel applicās:siue accessus aut applicatio.
Jeddu:accinctus uel tentatio.
Jeddua:tentās eum aut accinctio eius.
Jedula:man⁹ maledicta l' man⁹ maledictiōis.
Jephdaia:innuēs domino uel aptio domini.
Jephehel:apertio dei uel aperiet deus.
Jephlad:exclusio pcc̄i uel aptio deiectionis.
Jephlethi:excludens peccatum meū uel apertio deiectionis mee.
Jephon:dn̄s mirabilis uel dn̄s uiuificatoꝝ.
Jephone:nutus uel innuens.
Jephonne:annuens uel innuitio.
Jegal:propinquus uel redimens:seu propinquitas aut redemptio.
Jegali:propinquus mihi uel redēptio mea.
Jeglam:despiciens uel ꝯspect⁹ : siue ꝯtēptus.
Jehel:uiuēs deo l' postulatio dei:siue mutat⁹ deo aut expectatio dei.
Jeheli:uiuēs deo meo l' postulatio dei mei:siue mutat⁹ deo meo aut expectatio dei mei.
Jehi:uita l' exordiū:siue r̄q̄es aut postulatio.
Jehiel:uita dei uel exordium dei:siue requiescens deo aut postulatio dei.
Jelada:cognoscens dominū l' cognitio dn̄i.
Jeleph:manū tollens uel manum ad os: siue man⁹ subleuans aut manuū subleuatio.
Jemda:plenitudo uel circūcisio.
Jemei deus meus uel robur meū.
Jemias: numerus domini uel numerabilis domino.
Jemim:robur meum uel dextera mea.
Jemla:parcens maledicto uel commouēs accipientem.
Jemlech:numer⁹ uite l' amaritudo pauoris.
Jemua:mare uel amara : siue numerus aut numerabilis.
Jemuaite:maria uel amari:siue numerabiles aut marini.
Jemuhel:dies eius dei uel dies ei⁹ deus.
Jepsem:apertū nomen uel aperta auditio.
Jepta:aperiens uel apertio.
Jeptahel:aperiens deo uel apertio dei.
Jepte:aperiens uel apertus:siue aperuit aut apertio.

Jepton:aperiens dolorem.
Jera:timens ul' timor:siue misericors aut misericordia.
Jeraa:timens eum uel misericordia eius.
Jeracho:aurugo uel demolitio.
Jeramalech:timens deum uel mia dei.
Jeramehel:idem.
Jeramel:idem.
Jerameli:timens deum meum uel misericordia dei mei.
Jeramiel:idem.
Jeramieli:idem.
Jeraon:timores uel timebunt:seu timens iniquitatem aut misericors merentibus.
Jerapolis:iudicium superius uel sine timore misericors ciuitas.
Jerehaā : aurugo populi uel demoliens populum:
Jerebehel:iudiciū dei l' diiudicās superiora.
Jeremiam:excelsus domio est uel sublimitas domini est.
Jeremias:excelsus dn̄o uel sublimitas dn̄i.
Jeremihel:excelsus domio deo ul' sublimitas domini dei.
Jerian:timens inutile l' timor dn̄i est.
Jerias:timens dominū uel timor dn̄i.
Jerib:odor uel luna.
Jeribai:odor uulturis l' ꝯfectio deuoratoris.
Jericho:luna uel odor eius.
Jerichontini:odorātes eū uel deficientes ei.
Jerihel:timens deū uel timor dei.
Jerimoth:timens mortem uel metuens altitudinem mortis.
Jerimuth:idem.
Jerioth:iurgiū signi uel iudicij designatio.
Jermai:domin⁹ excelsus l' dn̄i excelsitudo.
Jeroā:timēs populū uel iudiciū populi.
Jerobaal:iurgiū habens uel iudicium habentis aut iudiciū superioris.
Jeroboal:timor uiri ul' timor uetustatis:siue timens habentē aut timens deuorationē.
Jeroboā:causa populi uel diuisio populi:siue discernēs populū aut supi⁹ diiudicās.
Jeroboseth:iudicās ignominiā uel diiudicās confusionem.
Jeron:timor uel peregrinatio:siue timid⁹ aut peregrinus.
Jeronymus:uisio pulchritudinis uel diiudicans locutiones.
Jerosolyma:pacifica uel uisio pacis.
Jerosolymite:pacifici uel pacē uidentes.
Jersia:aduena uel alienus domino.

Jeruel:collis domini uel uallis benedictiōis.
Jerusa: ruminans uel ruminatio:siue incola tus aut peregrinatio.
Jerusalē:pacifica uel pacis uisio:siue timor p̄fectus aut timebit perfecte.
Jesa:uetustas uel planicies:siue saluatio aut desiderium meum.
Jessa : icensū uel sacrificium:seu insule sacrificium aut insule holocaustum.
Jessaar:icensū:suscitās ul' holocausti uigilia.
Jessaarite:incensa suscitantes uel holocaustorum uigilie.
Jessai:incensum meum uel sacrificium meū: siue insule sacrificiū aut insule holocaustū.
Jesamari:uetustas amara uel desiderij amaritudo.
Jesan:uetustas uel ueterans.
Jesana:uetustas eius uel inueterans eum.
Jesar:figmentum uel tribulatio:siue insule sacrificium aut insule oblatio.
Jessar:meridies uel unctio mea:siue meridianus aut methaphoricus olei.
Jesba : collaudās uel collaudatio.
Jesbaā:collaudās populum uel collaudatio populi.
Jesoachasa:collaudans sūmum uel collaudatio principij.
Jesoi est in me uel coequatus mihi.
Jesbinedob:est in me spontaneus uel coequatus mihi spontanee.
Jesboch:est cinis uel est tactus.
Jesca:tabernaculum uel unctio eius.
Jesse:incendens uel incendium:siue isule libamen aut insule holocaustum.
Jesema : salus desiderij uel saluatio requiescentis.
Jeser:finxit uel plasmauit:siue fictio aut plasmatio.
Jeserite:fictores uel plasmatores.
Jesesi:equalis saluator uel desiderium saluationis.
Jesem:desideriū uel desiderau.
Jesu:equalis meus aut equalitas mea.
Jespha:unctio uel tabernaculum.
Jesphan:idem.
Jesi:equalitas uel tabernaculum.
Jessi:incensum mihi uel sacrificiū meum.
Jesias:equalis domino uel salutaris domini.
Jesiel:incensus deo uel sacrificiū dei.
Jesielite:incensi deo uel sacrificia dei.
Jesimuth:desideriū dulce uel desiderata dulcedo.

Jesmachias:uetustas percutiens dominum uel figmentū percussionis domini.
Jesmaras: salus desiderātis dominū uel saluatio requietionis domini.
Jesrel:sacrificans deo uel liberatio dei.
Jesua:planicies uel est desideriū meū salus.
Jesue:saluatio uel desideriū.
Jesui:equalis mihi uel equalitas mea.
Jessui:desideraui uel desiderium.
Jessuite:desiderātes uel desideria.
Jesu:dolor uel est in dolore:siue salus lumis aut equalitas ignea.
Jesuri:sal' doloris mei l' saluatio i doloꝛ meo: siue salus illuminans aut equalitas mea.
Jesus:saluator uel salutaris:siue sal' aut salutare.
Jetha:extensio uel inclinatio:siue superfluēs aut superfluitio.
Jethaam:superfluus populus aut superfluitas populi:siue inclinans populum aut extēsio eorum.
Jethaba:bonitas uel declinatio.
Jethabatha : bonitas uel bonitates : seu declinauit ut ueniat aut decliatio peruentiōis.
Jetham:merces uel mercimonium : seu inclinās eos aut extensio eorū.
Jetheba:bonitas uel declinatio uenietis.
Jethebata:bonitas uel bonitates:siue ōclinauit ut ueniat aut decliatio peruētionis.
Jethebeth:bona dom' uel decliatio uenietis.
Jethela:inclinatio palme uel extensio iniquitatis.
Jether:modicum residuum uel modica residuitas.
Jetheth:donans uel donatio.
Jethnaam:possidens populum uel fluens populo.
Jethra:superfluens uel honorabilis.
Jethraam:honor populi uel superfluens populo.
Jethrabel:honor dei uel superfluēs deo.
Jethrai:honor me' uel supefluēs mihi.
Jethram:honorans eos uel superfluus eoꝝ.
Jethran : honor dei uel superfluitas gr̄e.
Jethri:superfluū uel honorabiles.
Jethrites:superfluus uel honorabilis.
Jethro superfluens uel honorabilis.
Jethur:usus uel ordo:siue ordinatus aut ordinatio:
Jethus:extensio uel sublimitas.
Jeu : parcens uel commotio : seu maleficus aut maleficium.

Jeus:idem.
Jeusa:ipse parcens ei uel ipa cõmotio eius.
Jeubel:ipse parcẽs deꝰ uel ipsa cõmotio eius.
Jeçan:durus uel durities.
Jeçabel:est iter uel ẽ fluxꝰ sãguinis.
Jeçabel:fluxus uanus uel fluẽs sanguinẽ:siue cohabitatrix aut sterquiliniũ.
Jeçanias:uires eius uel aures eius:siue audiens dominũ aut auscultatio domini.
Jeçar:fortitudo uel adiutorium.
Jeçarite:fortes uel auxiliarij.
Jeçecel:fortis dei ul' apprehẽdens deum.
Jeçechias:fortis domini uel apprehẽdẽs dominũ:siue confortauit eũ dominꝰ aut dominus confortatio eius.
Jeçechiel:fortis dei uel apprehendẽs deum:siue deus cõfortauit eum aut deꝰ ꝯfõtatio eiꝰ.
Jeçer:fortitudo uel adiutoriũ.
Jeçerite:fortes uel auxiliarij.
Jeçiel:audiens deum uel ausculatio dei.
Jeçilia:fortis labor uel adiutoriũ laborãtis.
Jeçonias:uires eius uel aures eius:siue audiens dominũ aut auscultatio domini.
Jeçra:semen uel seminator.
Jeçrabel : semẽ dei uel seminauit deus.
Jeçrabelite:seminãtes deo l' semiatores dei.
Jeçraia:semẽ domini uel seminãs domino.

Hic.g.post.i.

ISaal:uir abijciens uel uir reuelationis.
Igal:aceruus uel inuolutio.syrum ẽ nõ hebreum.
Igarseduthа:aceruus testimonij ul' iuolutio testimoniorũ.hoc syrũ est.
Igbathanis:solẽne mandatũ humile uel leta domus respõsionis.
Illyricũ:aduena uel elementũm: siue subuersus aut secunda subuersio.
Indi:nutꝰ dilucidi l' cõcessiões illumiationũ.
India:nutꝰ dilucidꝰ uel concessio illuminãs.
Infamie:nutus uel innuit: siue innuens aut concessio.

Hic.o.post.i.

IOa:retinens uel retentio.
Ioaa:retinẽs eũ uel retentio eius.
Joaaç:retinens fortitudinẽ uel ubi ẽ retinere: siue dominũ uidens aut domini fortitudo.
Joab:inimicus uel inimicitie:siue est pat' aut est paternitas.
Joachaç:fortis uel robustus:seu domino fortis aut domini fortitudo.
Joachim:ubi est preparatio uel cuius est preparatio:siue domio ꝑparatꝰ aut domini resurrectio.
Joachaç:retinẽs fortitudinẽ uel ubi ẽ retinẽr: siue dominũ uidens aut domini fortitudo.
Joabe:ipse cognoscẽs uel domini cognitio:siue cognoscẽs sciaꝫ aut cognoscẽs ꝑncipiũ.
Joanã:domini decꝰ uel domini pulchritudo.
Joarib:dominus suscitans montes uel dominus uigilãs fortitudine.
Joari:domino exaltatꝰ uel domini exaltatio.
Joas:sperãs ul' tẽporalis:siue dominũ sustollens aut domini plasmatio.
Joathã:perfectus uel perfectio: siue consummatus aut consũmatio.
Joathan:idem.
Joathas:perfecte sustollens uel ꝯsũmata plasmatio.
Joaç:dominũ uidens uel domini fortitudo: siue ubi ẽ retinere eũ aut ubi ẽ ꝛprehẽsio eiꝰ.
Job:dolor uel ociositas.
Job:magꝰ uel magnꝰ:siue dolẽs aut ululans.
Jobab:distillãs uel mago pr̃e:seu magnꝰ pat' aut doloris uel ululationis distillatio.
Jobal:delatus uel delatio:siue dimittens aut dimissio.
Jobama:magꝰ donatus dñi ul' dolor gr̃e dei.
Jobel:magus dei uel dolẽs deo.
Jochabed:domini germẽ ul' domini preparatio:siue domini libamẽ aut dñi itelligẽtia.
Jochel:germẽ diuinũ l' preparatio dei.
Jocelã:cõpmẽs eos uel oppressio corũ.
Jod:scia uel ꝑncipiũ : seu dominatio dei.
Jodae:ipse cognoscẽs ul' dñi cognitio:siue cognoscẽs sciam aut cognoscẽs principiũ.
Joed:dño ꝟuiẽs l' dominũ testificãs.
Joeçer:domini fortis uel domino separatus.
Jophe:domini os uel domini disciplina:siue dominus elegit aut dominus illuminauit.
Jogli:contẽptus uel despiciens.
Joha:domino respondẽs uel domini responsio:siue dominãs ei aut dñatio eius.
Johana:domini donũ l' dñi gratia.
Johãna:dominꝰ misericors: siue domini misericordia:seu dño gratꝰ aut dñs gr̃a eius.
Johannã:dñs gratꝰ eis l' dñs mia corũ.
Johanã:erat donãs uel domini donũ.
Johãuan:cuius est donũ l' domini gratia.
Johãnen:dño donatꝰ l' domio gratificatus.
Johãnẽs:domini gr̃a ul' i quo est gratia:siue

cui donatum est aut cui donatio a domino facta est.
Jobel:dimittens ul' mutat⁹:seu defluens aut decipiens.
Jobel:fuit dei uel incipiente deo:siue est deus aut est dominus deus.
Joachim:qui ē consurgens l' domini resurrectio:siue domin⁹ suscitās aut dño suscitāte.
Joiada:dominū cognoscēs aut dñi cognitio.
Joiade:domini cognitio uel ipso domino cognoscente.
Joiaden:dominus cognoscens fontem ul' domin⁹ cognoscēs oculū.
Joiarib:domini ultio l' domini iudiciū.
Joiarim:dominū exaltās uel domini exaltatio:siue dominus saltuum.
Jomna:matutina uel dextera eius.
Jona:colūba uel donans:siue ubi est donat⁹ aut ubi ē donatio.
Jonadab:domio obediēs l' domini spōtane⁹.
Jonadab:colūba pcipua ul' donatio patruel'.
Jonas:donans uel donatus:siue cui est donatio aut qui donatus ē deo.
Jonathā:colūba ueniens uel colūbe donū: siue colūba dās aut domini donatio.
Joni:colūba mea l' donās mihi:siue donū meum aut donatio mea.
Joppe:pulchra uel pulchritudo.
Joppite:pulchri uel decori.
Jor:riuus uel fluuius.
Jora:riuus ei⁹ l' fluuius eius:seu manus sublimium aut domini celsitudo.
Jorabeth:dom⁹ excelsa l' domus sublimiū.
Jorarei:riu⁹ spinaꝝ l' fluuius cōpunctionis.
Jorā:qui ē excelsus aut ubi ē excelsus:siue dominus excelsus aut domini sublimitas.
Joran:riuus doni l' fluuius gr̄e.
Jordanis:riuus iudicij uel fluuius iudicātis: siue descēsio eorū aut apprehēsio eorū.
Jore:riuus excelsus l' fluuij exaltatio:
Jorim:riuus eorū uel fluuius eorū:siue excelsus riuus aut fluuius exaltatus.
Jora:factura mādati l' domini saluatio.
Josabeseth:ubi ē saturitas germinis uel ubi ē saturitas resurrectionis.
Josabeth:dñi saturitas l' domini iuramētū.
Josabia:ubi ē incensū domini uel in quo ē iuramentum.
Josaph:domini speculū l' domino uiculat⁹: siue domini labium aut domini āgustiat⁹.
Josaphath:ipse iudicās uel ipse iudicat: siue domini iudiciū aut dominus iudicabit.
Josech:domini iustus l' domini iustificatus
Josedech:idem.
Joseph:augmentum uel appositio.
Josephus:augēs ꝯsilio l' apponēs festiationē.
Josphias:ipse liber domio l' ipa libertas dñi.
Josias:ubi ē incensū domini uel in quo est sacrificium.
Josophanias:domino abscōditus ul' domini speculator.
Josoias:ubi ē sal⁹ domini uel in quo est saluator dominus.
Josue:salus uel saluatio:siue saluator aut saluaturus.
Joth:scia l' pncipiū:siue doiatō aut dñatio.
Jotha:ē perfectus ul' ē pfectio:siue ē domini perfectus aut ē domini perfectio.
Jothā:domini perfectio uel domini consūmatio:siue pfectio eorū aut cōsūmatio eorū.
Jothan:sciētia domini uel pncipiū gr̄e.
Jouis:inimicus hic l' domin⁹ ille.
Joçabaad:domio dotat⁹ l' domini dotatio.
Joçbad:domini fluens torris uel domio torris fluitio.
Joçabad:domini dotatus l' q̄ ē dotat⁹ a dño.
Joçabeth:domini dos l' q̄ ē dotata a domio.
Joçachar:domini ultio l' domini iudiciū.
Joçaded:domini fortis seruus uel dominum fortē testificans.
Joçarib:domini ultio ul' domini diiudicatio.
Joçian domini ductio ē ul' domini oliua ē.

Hic.r.post.i.

IRad:ciuitas descendens ul' ciuitatis descēsio:siue uigilās huus aut suscitans testimonium.
Iras:frat' meus uidēs l' frīs mei uisio: seu uigilātē sustollēs aut uigilās plasmationi.

Hic.s.post.i.

IS:uir uel assumptus.
Jssa:mulier uel assumptio.
Jsaac:risus l' gaudiū.
Jsaar:uir uigilās l' uir suscitator.
Jsaarite:uiri uigilātes l' uiri suscitatores.
Jsaachar:q̄ ē memor l' dominū memorās:seu uir mercedis aut ē merces mea.
Jsacharite:q̄ sūt memores l' dñꝫ memorātes: seu uiri mercedū aut sūt mercedes mee.
Jsai:salus mea ul' domini salutare:seu uir deuorator aut uir assumens.
Jsaias:domini salus l' domini salutare.
Jsar:uir paruulus ul' uir iminutus:seu uir uigilās aut uir suscitator.
Jsari:uir paruul⁹ mihi uel uir minorationis

seu uir suscitãs me aut uir uigiliaꝝ mearũ.
Isbaal: uir uetustus uel uir deuorator.
Isboam: uir deuorans populũ uel assumptꝰ in fortitudine populi.
Isboseth: uir cõfusionis uel assũpta cõfusio.
Iscarioth: uir memorie uel est merces eiꝰ: seu memoria mortis eiꝰ aut memoriale dñi.
Isimuth: desertꝰ ł assumẽs dissipationẽ.
Ismabel: uir auditus deo uel assumens exauditionẽ dei.
Ismabelite: uiri auditi deo uł assumẽtes exauditiones dei.
Israel: mens uidens deũ ł ẽ uidere deũ.
Israel: uir uidens deũ uel pñceps cũ deo: siue dei uisio ẽ aut fortis directus dei.
Israela: mens uidens deũ uel princeps cum deo suo: siue est uidere deũ eius aut directio dei sui.
Israelite: uiri uidẽtes deum uel assũpti pñcipes cum deo.
Isuar: uir paruulus uel uir iminutus: siue uir salutis aut assũptio salutaris.
Isui: uir loquẽs ł assũptio salutis mee.
Istob: uir bonꝰ ł assũptio bonitatis.
Italia: mẽs excedẽs ł mẽtis excessus.
Italica: mẽte excedẽs ł mẽtis excessio.
Italici: mentiũ excessus uł mẽte excedẽtes.
Ithamar: insule palma uł insule amaritudo: siue ubi ẽ amarꝰ aut ubi ẽ cõmotio.
Iturea: montana ł sublimis. syrũ ẽ ñ hebreũ.
Iturei: montani uel sublimes.
Ithꝰ: mons excelsus ł mons sublimitatis.

Hic. u. post. i.

Iubileus: annus remissus uel annus remissionis.
Iuchal: potentia uel fortitudo.
Iuchadam: potestas opprimens eos uel fortis oppressio eorum.
Iudaia: confitẽs dominũ ł glorificatio dñi.
Iudaismus: laus uel confessio.
Iudaite: confitentes uel glorificantes.
Iudas: confitens uel glorificans.
Iudea: confessio uel glorificatio.
Iudei: laudantes uel confitentes.
Iudi: laudans uel confitens.
Iudith: confitens uel glorificans.
Iulius: incipiens uel principium.
Iulia: idem.
Iunius: incipiens uel principium.
Iunia: idem.
Iupiter: inimicꝰ separãs uel dominꝰ separatõ.
Iustꝰ: elatꝰ ł elatio: siue pcẽs aut ipe alleuatꝰ.
Iuth: principium uel dominatio.

Sequitur de icipientibus ab. l. littera.

Laabaddon: apollion grece: exterminans uel exterminator latine.
Laabim: deusti uel inflammãtes: seu deustio aut inflãmatio.
Laada: flãma iudiciȷ̃ uel deustio iudicãtis.
Laadon: perdens uel interficiens.
Laamas: iniquitas uel ad iniquitatẽ.
Labaddom: perdens uel interficiens: siue solitarius aut solitudo eorũ.
Laban: album uel albedo: siue candidus aut candidatio.
Labana: dealbans eum uel candidatio eius.
Labaoth: uenientes uel egredientes.
Labeth: acceptans uel acceptabilis.
Labem: candor uel candidum: siue cor coruꝫ aut cor filio meo.
Labum: deusti uel inflãmantes: siue deustio aut inflammatio.
Labo: ingressus uł ingressio: seu uenię̃tes aut ingredientes.
Laboth: idem.
Lacedemonia: consurgens silentium uel consurrectio sanguinea.
Lacedemones: consurgẽtes silentio uel cõsurgentes sanguinei.
Lachis: interest uel sibimet uir.
Lachor: consurgens uel consurrectio.
Lachũ: consurrectio uel ad consurgẽdum.
Labed: ipse sibimet uir ł ipsemet uir suus.
Laphidoth: lãpas quasi os cultri: ab ore nõ ab osse.
Label: in deo uel in deum.
Lais: leo uel filius leonis: siue ipse sibimet uir aut ipsemet uir suus.
Laisa: leena uł in salutem: seu filia leonis aut fila leene.
Lamathara: signum uel conditio: siue ad signum aut conditum.
Lamaçabathani: ut quid dereliquisti me uel ut quid derelictio mea.
Lamaçapthani: idem.
Lamech: quãdo ẽ nomẽ littere fultura uel adiutoriũ: siue erectio aut firmamentũ.
Lamech: quãdo ẽ nomẽ hominis pcutiẽs uel percussio: siue humilꝰ aut hũiliatꝰ.
Lamuel: cũ q̃ ẽ deꝰ ł i q̃ ẽ benedictio.
Laodicia: fuit i uõitu ł natiuitas expectata: siue tribꝰ amata a dño aut tribꝰ amabił dñi.
Laodicẽses: sunt i uomitibus uel natiuitates

expectate:seu tribus amate a domino aut tribus amabiles domini.
Laonimim:tribus uel matres:seu philarchi multarũ tribuum aut principes multorum populorum.
Lapidoth:fulgor ł fulgur:siue fulgurans aut fulguratio.
Larma:sublimitas uel consurrectio.
Lasa:salus uel saluatio: siue ĩ salutem aut in saluationem.
Lasabi:sperauit in me ł ĩ domio spes eius.
Lastenis:salꝰ dõata uel saluator a domino.
Latusim:fabri uel malleatores.
Laçarus:adiutus domini ł auxiliatꝰ a dño.

Hic.e.post.l.

LEbana:albedo uel cãdidatio.
Leben:candidum uel cãdidatio.
Lebeus:corculum uel quasi cor.
Lebna:later uel cementum.
Lebni:lateres uel cementa.
Lebnitici:latericij uel cementarij.
Lebona:albedo uel candidatio.
Lecha:gena eius uel maxilla eius.
Lechi.gena mea uel maxilla mea.
Lechis:gena uiri uł maxilla assumpta.
Lechũ:consurgens uel consurrectio.
Ledã : flãma iudicans uel exurgens.
Ledibel:flãma iudicans deo uel exurgens iudicium dei.
Leedan:flãmã iudicãs uel exurgẽs iudiciũ.
Leemas:iniquitas uel ad iniquitatẽ.
Leeth:flãma uite uel exustio pauoris.
Legbatha:ignis uel incendium.
Leem:panis uel refectio.
Lemaçabathani:ut quid dereliqͥsti me:uel ut quid derelictio mea.
Lem:additio uel frequẽs bona operatio.
Lesa:salus uel saluatio:siue ĩ salutem aut in saluationem.
Lesem:ad nomẽ iudicij ł ad auditionẽ.
Lesemdan:ad nomen iudicij uel ad auditionem iudicantis.
Leuaboth:uenientes uel edificantes.
Leui:additus uel appositus:siue assumptus aut applicatus.
Leuite:additi uel appositi:siue assumpti aut applicati.
Leuites:adiectio uel appositio : siue applicatio aut prosecutio.
Leuiathan:persequens eos uel additamentũ eorum.

Hic.i.post.l.

LIa:laborans uel laboriosa.
Libanus:albus uel candidus : siue candor aut candidatio.
Libertini : factura palee ł faciẽtes paleas.
Libya : ueniẽs uel introiens.
Lychaonia: suscitans uł suscitatio:siue ad suscitandũ aut ad suscitationẽ.
Lychaonij:suscitãtes uel ad suscitandum.
Lyci:consurgẽs uł lachrymas fundens.
Lycia:lachrymas fũdẽs ei ł cõsurrectio eiꝰ.
Lycius:cõsurgẽs uel ipse suscitãs:siue lachrymas fundens aut lachrymarũ effusio.
Lycij:cõsurgẽtes ł ipsi suscitantes:siue lachrymas fũdẽtes aut lachrymarũ effusiones.
Lyconia:suscitãs uł suscitatio.
Lyconiẽses:suscitãtes uel suscitati.
Lydi:geniti uel edificati.
Lydia:nata ei uel edificatio eius.
Lydij:nati uł edificantes.
Lydda:utilis uł edificata.
Lyddij: nati uł edificantes.
Linns : tibicen uel candidatus.
Lisama:nata tẽtatio ł natiuitas tẽtationis.
Lisias:generãs uel generatus.
Lysimachus:generãs ꝑcussionẽ uł generationis percussio.
Listra:genus decorũ uel generãs decorẽ.
Listris:utilitas ãgustie ł utilis tribulatio.
Lychostratos:sublimitas uł procliuium:seu generãs latitudinẽ aut utilitas seruitutis.

Hic.o.post.l.

LObna:alba uel candida:siue albor aut candidatio.
Lobeni:albus uel candidatus:siue cor mihi aut cor filij mei.
Lobni:albus uel candidus:siue albor aut cãdidatio.
Lobnitici:albi uel candidi:siue albedines aut candidatores.
Loboni:albus uel candidatus:siue cor mihi aut cor filio meo.
Lod:uinculũ uel declinatio.
Lodabar:ipsi uerbũ ł ipsi ꝑmocinatio.
Lodadid:ipsi:ꝑuitus uel ipsi testificatio.
Lodadin:ipsi causa uel ipsi iudiciũ.
Loide:consecutio utilitatis uel que cõsecuta est utilitatem.
Lomna:lateres cãdidati ł laterũ cãdidatio.
Loomnũ:philarchi multarũ tribuũ uel princeps multorũ populorũ.
Loth:uacans uel declinans : seu uinctus aut

ipſe concluſus.
Lotham:ipſe concludens eos uel ipſe uinculum eorum.
Lothan:uinculũ uel concluſio:ſeu declinans donũ aut uacans gratie.
Lothe:uinculũ eiꝰ uel ipſa concluſio.

¶Hic.u.poſt.l.

Lucas:ipſe eleuãs uel ipſe cõſurgẽs.
Lucius:idem.
Lud:uinctus uel declinãs:ſiue utinam natus aut utinã utilis.
Ludim:uinculati uel declinantes : ſiue fortiẽ pſunt aut utinã proficientes.
Luith:gene uel maxille.
Luça:nux uel amygdalũ.

¶Sequit̃ de icipiẽtibus a littera.m.

Maabeel:congregauit deus uel congregatio dei.
Maacha:mollicies uel confractio.
Maachati:fracta eſt mihi uel confracti ſunt mihi:ſeu uenter ceſus aut uẽtris pcuſſio.
Maadi:menſura ſerui mei uel ꝙ ſufficiẽs teſtimonium meum.
Maabi:ↄgregatꝰ mihi ł cõgregatio mea.
Maara:chorus uel infirmitas.
Maalaph:de mille uel de doctrina.
Maalath:chorus peccatorum uel ĩfirmitas temporalis.
Malaehel:laudãs deum uel laudatio dei.
Maalmeon:ĩ hitatiõe ł habueĩt hitationẽ.
Maalon:de feneſtra uel a principio:ſeu conſũmatus aut ſecuritas.
Maallon:idem.
Maama:cõgregatus populus ei ł ↄgregatio populi eius.
Maamite:congregati populi ei uel cõgregationes populorũ eius.
Maamad:deſideriũ uel deſiderabilis.
Maanath:requieſcens uel requietio.
Maaria:amara uel domus mea:ſiue ex uiſione aut ex iuſſione.
Maaroth:fouee uel ſpelunce.
Maaſias:onus domino ł aſſũptio dñi.
Maath:deſideriũ uel deſiderabilis.
Mabar : munitum ſuſcitans uel munimen uigilie.
Mabdihel:munitus deo uel munitio dei.
Mabdihelite:muniti deo ł munitiões dei.
Mapſan:munitus uel protegens:ſiue munimen aut protectio.
Mabſar:muniẽs uel munitio.
Macha:ingeniũ uel percuſſio.
Machabeus:protegẽs uł protectio:ſiue percutiens aut ingenioſus.
Machabei:protegẽtes uel protectiones:ſiue percutientes aut ingenioſi.
Machathi:ſubactus mihi ł mollicies mea.
Maceda:exuſtio uł orientalis:ſiue prius aut in anteceſſum.
Macedan: exurens uł exuſtio:ſiue oriẽs aut antecedens.
Macedonia:combuſta uel cõbuſtio: ſiue antecedẽs aut orientalis.
Macedones:cõburẽtes uel combuſti:ſiue antecedentes aut oriẽtales.
Maceloth:cetus uel eccleſie:ſiue congregati aut congregationes.
Macelloth:idem.
Macema : exurens dominus uel orientalis domini.
Maces:finis uel definitio.
Macces:idem.
Maceth:oriẽs uita uel antecedens.
Machi:quid eſt uel quia eſt:ſiue rex meꝰ aut regnum meum.
Machiel:rex meꝰ deꝰ uel regnũ meũ dei.
Machimath:quid eſt donũ uł q̇d ẽ donatio.
Machir uenũdabit uel reſtituet:ſiue uidens aut de ĩfirmitate.
Machirite:uenũdabunt uel reſtituẽt: ſeu uidẽtes aut de infirmitatibus.
Machinas:humilitas uel attrectatio.
Machinathar:humilis uł attrectata:ſiue tãgens aut uilitas tributorũ.
Machoſie : cõcupiſcẽtia uel cõcupiſcibilis.
Mada:mẽſura uel ꝙ ſufficienter.
Madabas:menſuram uenientẽ ſuſtollẽs uel ſufficientie uenientis plaſmatio.
Madabena:a ſaltu eius uł a nemore eius:ſiue ſaltus eorũ aut nemus eorũ.
Madai:mẽſura mea ł ꝙ ſufficiẽter mihi.
Medaliel:turris mea deus uel defenſio mea deus meus.
Madan:contradictio uel hitaculũ:ſeu mẽſura doni aut ſufficiẽtia gratie.
Madbares:heremus uel ſolitudo.
Madia:mẽſura dñi ł ſufficiẽs domino.
Madiam:de cauſa uel de iudicio:ſiue in cauſam aut in iudiciũ.
Madian:reſpondẽs uel diiudicans: ſiue iniquitas aut cõtradictio.
Medianei:reſpondẽtes uel diiudicantes:ſeu iniqui aut contradicẽtes.

Madianite:idem.
Madi:turris testium uel mensura fuitutis.
Maddim:iudiciū uel diiudicatio.
Madmena:mensura uiscerum uel ꝙ sufficiē ter ex ipsis.
Madon:cōtradictio uel habitaculū:siue ibabitatio aut inhabitantes.
Mapha:speculator ul' speculatio:siue de speculo aut de speculatione.
Magal:colonia uel transmigratio.
Magala:transmigrans cum uel colonia ei⁹.
Magalim:colonie uel transmigrationes.
Magbena:defendens filium sibi uel defensio filij eius.
Magdal:magnitudo uel turris:seu premuniens aut premunitio.
Magdael:turris dei l'magnificauit me de⁹.
Magdalum:magnitudo l'tris: seu defēdens eos aut premunitio eorū.
Magdalena:magnifica uel premunita : siue turrensis aut defensibilis.
Magdabel:turris dei uel magnificans deū: siue multū accepit a deo aut magnificauit me deus.
Magdagad:turris pirate uel defendens accinctū latrunculum.
Magdol:turris uel magnitudo.
Magdola:turris eius uel magnificās eū.
Magdola:quis grandis uel que turris:siue que est magnitudo aut que ē magnificētia.
Maggedda:ānūciās l'ānunciatio.
Magedan:fructus doni uel annunciatio gratie:siue poma eius.
Maggeddo : tētatio uel de tētatione:siue pomorū eius aut fructū cene eius.
Maggeddon: tentans uel tentatio:siue cenaculū aut inhabitatio.
Mageth:cena pauoris l'tētatio uite.
Magmas:tangēs l'de tactu:siue uile tributū aut uilitas tributorū.
Magog:doma uel tectū:siue de tecto aut de domate.
Magro:guttur ul' de fauce.
Magron:guttē meroris uel de fauce iniqtati.
Mahari:domus uisiōis l'amaritudo mea.
Mahelchiram:ex dei parte l'ex uita excelsa.
Mahubiabel : ex uita deus uel quis est dominus deus.
Maida:cōtradictio uel mensura sufficiēs.
Maimam : desideratus eis uel desiderium eorum.
Malach:angelus uel nuncius.
Malachi:angelus mei uel ānunciatio mea.
Malachias:angelus domini uel annunciās dominum.
Malachim:liber regū.
Malachim:nunciās eis l'angel⁹ eorū.
Malachoth:liber regnorū.
Malachoth : angelus tempore uel annuncians responsionem.
Malalai:laudator me⁹ l'laudatio dei.
Malalehel:laudās deū uel laudatio dei.
Malalebeth:āgeli uel annunciatores.
Malasar:laudator principis uel despector angustiarū.
Malathra:uisio uel de uisione:siue despiciēs aut despectio.
Malcha:regnū uel principat⁹.
Malchi:rex meus uel principās mihi.
Malchia:regnator dominus uel principat⁹ domini.
Malchon:rex mestitie l'prīceps iniquitatis.
Malchus:rex cōsilij uel princeps festinator.
Maleth:nūcius uel regnator.
Maleloth:angelus uinctus uel annuncians declinationem.
Maloth:princeps uel annunciator.
Malohoth:angeli uel annunciatores.
Mallothe:plenitudines uel adipleti.
Mambre:diuidēs uel diuisio:siue claritudo aut perspicuitas.
Mābres:mare ī capite l'mare pelliceū.
Mamoaser:de longe uel delongatus:seu alienatus aut alienatio.
Mammon:lucrum pecunie uel cupiditas diuitiarum.
Māmona:diuitie ul' cupiditates:utrūqȝ hoc nomen syrum est pariter et hebreum utrinqȝ mixtum.
Mamucha : elongās calorem uel alienatio prestolationis.
Mamucham:idem.
Man:quid uel quomodo.
Manna:quid ē hoc l'quomdo ē istud.
Mana:donās uel requiescēs.
Manaa : munus uel consolatio:seu sacrificium aut holocaustū.
Manath:munera uel consolationes : seu numerās uitā aut pauoris completio.
Manad:sepulchrū uel monumentū.
Manaem:consolās uel consolatio.
Manaem:castrū uel tabernaculū: siue requies aut consolatio.
Manath:requies uel sepulchrū.

Manaim:caſtra l' tabernacula:ſeu requietio
nes aut conſolationes.

Manaſſes:neceſſitas uel obſtupeſcens : ſiue
obliuioſus aut qui oblitus eſt.

Mane:numerus uel numeratum:ſiue cōple
uit aut completio.

Maneeth : numerus uite uel numerās uitā:
ſeu cōplens pauorē aut pauoris cōpletio.

Manhu: q̄dnā hoc eſt l' quomodo ē iſtud.

Manzameroth:tridentes uel fuſcinule : ſeu
complens pauorem.

Manlius:quid laboras uel quomodo labo
rioſus es.

Manne:requieſcens uel requieuit.

Maoth:curatus uel curatio.

Maol:chorus uel plenitudo.

Maon: habitaculū uel habitatio.

Maozim: inhabitationem uidens ul' habita
culum fortitudinis corū.

Mapſa:munimen uel protectio.

Mapſam:muniens eos l' ꝓtectio corū.

Mara:amaricans uel amaritudo.

Maradath:amara continentia l' amara iac
tantia:ſeu amare continens aut amarus ar
roganter.

Marai:amaricans me uel amaritudo mea.

Maraioth:amara ſcientia uel amaricans do
minatio.

Marala:amara conceſſio uel amaricāter cō
cedens.

Maranatha:i domini nr̄i aduētu l' quādo do
minus noſter aduenict:ſyrū ē non hebreū.

Marath:amarū tēpus l' amaritudo pcc̄i.

Marchaloth : quadrige uel quadrigantes.

Marcus:attritus uel defricatus.

Marcus:amarus uel declinatus:ſiue certus
aut ſublimis mandato.

Mardath:amara cōtritio uel ipudēt ꝯtrit'.

Mardochai:amare conterens uulturem uel
amara cōtritio deuoratoris.

Mardocheus:amare conterēs ipudentē ul'
amara contritio impudentis.

Mares:amare tollēs uel amara plaſmatio.

Mareſa:a capite uel a principio.

Mareth:amara uita l' amaritudo pauoris.

Maria:illumiata uel illuminatrix.

Maria:ſmirma maris uel ſtella maris : ſiue
illuminās aut mare amarū . ſyro autē ſer
mone domina īterpretatur.

Mariboth:lites uel iurgia:ſiue diſcenſiones
aut contradictiones.

Marimuth:litigās uel cōtradicēs: ſiue ama
ra mors aut amaritudo mortis.

Mariſa:a capite uel a pricipio:ſeu amare tol
lens aut amara plaſmatio.

Marina:amarū onus uel amara retētio.

Marodach : amara procacitas aut amara
contritio.

Maroioth:amara ſciētia l' amaricās dn̄atio.

Marom:ſublimis uel de excelſo: ſeu amare
triſtis aut amara triſtitia.

Marſana:amare abūdās l' amara egreſſio.

Martha:ꝑuocās uel irritās:ſyro autē ſermo
ne dominās aut dominatrix.

Maſa:onus uel aſſumptio.

Maſaa:onerās eā uel aſſūptio eius.

Maſſa:pōdus uel alleuatio.

Maſſada:retinēs uel requirēs:ſiue aſſumēs
ſeruitutē aut onerās teſtimonium.

Maſſaphor:roſtra incēdentia uel de tribula
tione roſtrorū.

Maſai: onus meum uel aſſūptio mea.

Maſaia:onus domino l' aſſūptio domini.

Maſal:parabola uel prouerbium.

Maſan:iocunditates uel iocunditatibus:ſi
ue onus doni aut aſſūptio gr̄e.

Maſech:pincerna uel propinatio.

Maſepha:ſpeculator l' de ſpeculatione.

Maſephat:ſpeculatio uel cōtemplatio.

Maſeia:onus dn̄o l' aſſūptio domini.

Maſena:ꝓſpera ſecunda:ſeu ſecundans aut
ſecundatio.

Maſera:eruditio uel diſciplina.

Maſerai:eruditi uel diſciplinati.

Maſerecha:libās uel attrahens:ſiue libatio
aut uectigal uanū.

Maſerephot:ſpeculās ſuperindumentū uel
contēplator ſuperhumeralis. :

Maſerath:ſpecula uel refugia:ſiue munitio
nes aut protectiones.

Maſpha:ſpeculatio uel contēplatio:ſiue de
ſpeculatione aut de cōtemplatione.

Maſphat:ꝯtēplās tēp' uel ſpeculator pcc̄i.

Maſphe:ſpeculatio uel contēplatio.

Maſia:onus domino l' aſſūptio domini.

Maſloth:prouerbia uel parabole.

Maſma:exaudiēs uel exauditio.

Maſmana:auditor doni l' exaudiēs gr̄am.

Maſob:onus ſui l' aſſūptio ſuitutis.

Maſobia:ſpeculās dn̄m l' aſſūptio dn̄i.

Maſrecha:uectigal uanū l' attracta libatio.

Maſrephot:ſpeculās ſupindumentū uel cō
tēplator ſuperhumeralis.

Maſreſa:onus ipiū l' aſſūptio iniquitatis.

Matha:donãs uel donatio:siue tributũ aut humile forũ.
Mathalam:cõsũmãs eos ł pfectio eorũ.
Mathama:manus uel donatio.
Mathan:donans uel donatus: seu donator doni aut donatio gr̃e.
Mathana:donãs ei ł donatio eius.
Mathanai:donũ eius mihi uel donatio eius mea.
Mathania : donans domino uel donatio domini.
Mathaniam:donatus dominus eis uł dona tio domini eorũ.
Mathanite:donatores uel donati:seu dona tores donorũ aut donatores gr̃arũ.
Matharis:cõpluta uel cõplutio:seu cõplut⁹ aut cõplutio mea.
Mathat:donans peccatum uel donatio tem poris.
Mathatha:donans peccatuȝ ei uel donatio temporis eius.
Mathathias:donatus a domino uel donuȝ domini aliquãdo.
Matheba:dulcis saturitas uel dulcedo satu ritatis.
Mathetha:donãs ei uel donatio eius.
Mattheus:donator consilij uel donum festi nationis.
Mathiama:donator gratie domini uel do nans donationẽ domino.
Matthias:donat⁹ domino uel donatio dñi: p iuda scilicet i cui⁹ loco positus est.
Mathimum:donum domini est uel donatio domini est.
Mathlan:consũmans eos.
Matrabith:psecutio ł uirga descendẽs.
Matreth.iconom⁹ uel dispẽsator.
Mathras:dono indigens uel donator dor mitans.
Mathusalam : mortẽ misit uel mortis emis sio:siue mortus interrogator aut mortuus est et interrogauit.
Mathusale:idem.
Mauthel:uiuens deo ł uiuẽs de⁹:seu ex uita dei aut quis ẽ sicut dominus deus.
Mauman:quis est de lõge ł ex uita alienat⁹.
Maça:ex hoc uel ex istis.
Maçarathçodion:id est signa horoscopi per duodecim horas.
Maçarothçodiacon: que mathematici duo dicim signa appellant.
Maçia:ex hoc dominus ł ex isto dñatio. ẽ
Maçian:ex hoc dominus est uel ex isto domi natio est.
Maçioth:ex hoc tempus uł ex istis respõsio.
Maçuroth:uincula uel discipline:seu successi ones uel exclusiones.

Dic.e. post.m.

Mechedem ab exordio ł cõtra orientẽ.
Mechia:pcussus domio ł pcussio dñi.
Mechmas: humilitas ł attrectatio.
Mechine:basis quiescens uł uenundatus cõ motioni.
Mechomoth:fulture uel suppositiones.
Mechorath:uenundatus mihi uel uenunda tio mea.
Mechurathite:uenundati uel uenũdatores.
Medab:fames antiqua ł fames ãtiquarũ.
Medaba:fames ãtiq ei⁹ uł fames ãtiqrũ ei⁹.
Medabena:onus uel pondera:siue de onere aut de ponderibus.
Medad:mẽsus est uel acquieuit:siue metiẽs aut mensuratio.
Medala:aque sublimes ł mẽsura ĩ aqua.
Medam:mentiens uel respondẽs:siue mẽda cium aut responsio.
Medana:aque eminẽtes ł aq̃rũ eminẽtia.
Mede:mẽsura uel aque eminẽtes.
Medemena:mẽsura uiscerũ ei⁹ uel aque emi nẽtes ex ipsis.
Medena:aq̃ sublimes ł aquarũ sublimitas.
Medi:adequati uel mẽsuratores.
Media:mensura uel adequatio.
Medin : mensurans causam uel adequatio iudicij.
Medon:mensurans dolorem uel adequans murmurationẽ.
Medro:mẽsura uel mẽsuratio.
Meeber:de qua uel ulterior.
Meethabel:benigna dei ł benignitas dñi.
Meeçabel:benigna dei uel bonitas dei.
Meohaath:ipet⁹ aque ł ĩpetus aquarũ.
Mephath:speculũ ł speculatio.
Melth:speculũ uite ł speculatio pauoris.
Megia:despiciẽs uel despectio.
Megbis:despiciens confusionem uel despec tio ignominie.
Meida:cõtradictio uel mẽsura sufficiẽs.
Meiçabel:benigna dei uł benignitas dñi.
Mela:uallis salis uel uallis salsa.
Melcha: regina uel regnatrix.
Melcham:regẽs eos ł rex eorũ.

Melchi:rex meus uel regnans mihi.
Melchias:rex dominus uel regnū domini.
Melchiel:rex meus deus uel regnum meum dei.
Melchielite:reges mei deo ł regna mea dei.
Melchisedech:rex iustus uel rex pacificus:siue rex pacis aut rex iustitie.
Melchisua:rex saluator ł regnū salutis.
Melchisue: rex loquax uel regnum cantilene:siue rex meus tyrannus aut rex meus perditio.
Melchon:rex corū uel principās eis.
Melchon:rex meroris uel priceps iniqtatī.
Melchonoth:fulcra uel regna:siue reges induti aut regū cubicula.
Melia:uallis salis uel uallis salsa.
Melech:chorus uel a principio.
Melech:regnū uel regnator.
Melechi:chorus meus ł a pricipio meo.
Melechias:chorʼ domini uel a pricipio dñi.
Melithme:infirmitas uel de i firmitatibus:seu mandatum hūile aut mādatum humilitatis.
Mello:plenus uel plenitudo:siue adimpletʼ aut adimpletio.
Meloth:pleni aut adipleti:siue plenitudies.
Melothi:pleni mei uel adimpletiones mee.
Melloth:pleni uel adimpleti seu plenitudines aut adimpletiones.
Mellothi:pleni mei uel adipletiones mee.
Melsa:zixa uel in azimis.
Melluch:uallis salsa ignis mordentis uł uallis salis dolorē prestolantiū.
Melluch arem:uallł salsa mordentiū lapides uel uallis ignea lapidū aceruatorū.
Melluth:plenitudines uel adipletiōes.
Mem:a quo uel ex ipsis.
Mēbrana:aperta uel manifesta: seu apertio uel manifestatio.
Memphis:os uel ab ore:siue os eius aut os ex ipsis.
Memphiboseth:os cōfusū uł os cōfusiōis:siue os ignōinie aut de ore ignominia.
Memphon:os meroris uł de ore iniqtatis.
Memmius:ex quo quis:uel ex ipsis iste.
Memim:aque mee uel uiscera mea ex ipis.
Memrath:ex quo decʼł uiscera cōmotiōis.
Men:uiscera uel ex ipsis.
Menna:uiscera mea ł ex ipsis intimis meis.
Menelaus:uiscera maledicta uel ex ipsis maledictis.
Mer:apertus ł manifestus: siue illuminans aut illuminatio.
Merab: multitudo uł de multitudine: siue manifestans patrē aut illuminatio patris.
Merari:amaricans uel amaritudo:siue aperiēs uigilias aut illumināns suscitationē.
Merarite:amaricantes uel amaricati:siue aperientes uigilias aut illuminantes suscitationem.
Mercurius:aperiens ciuitatibus uel illuminans occursū signi.
Merc:apertus uel manifestʼ:siue illumians eum aut illuminatio eius.
Mered:rebellis ł apertio.siue illumināns aut manifestatio.
Merepheth:fouens uel cubāns:siue cubabat aut cofouebat.
Meremuth:aperiens mortē uel illuminans mortuos.
Meribaal:litigāns cū marito ł litigāns cū altissimo:siue litigāns i maritū aut litigans cōtra altissimum.
Merimuth:aperiens mortem uel illumināns mortuos.
Merob:multitudo uel multitudine.
Merodach:amara procacitas uel amaritudinē imittēs:seu amare contritʼ aut amara contritio.
Merom:aque uel profunditates.
Meron:illuminans merētes uel manifestāns iniquos.
Meronath:illuminans merētes tēpore ł manifestāns iniquitatē peccati.
Meronathites:illumināns merētes tempore uel manifestāns iniqtatē.
Meroç:aperiēs uisionē uel immutatio fortitudinis.
Meroç:cōsulēs ł cōsiliū:siue arcanū aut aq sacramentorū.
Mes:hospes uel hostis:siue mensurator aut mensuratio.
Mesa:euado uel aqua rara.
Mesa:hospes eius uel hostis eius:siue mēsurāns eū aut mensuratio eius.
Messa:hospes saluāns ł mēsura salutis.
Messara:aqua rara uel propinatio:siue dāns potū aut propinator.
Mesach:ppināns ł potū dāns:siue hospes fratris aut hospes fraternitatis.
Messalem:hospes missus uel reddēns redditionem:seu mensurans pacem aut hospes iustitie.
Messaloth:euadēns uiculū ł aq raꝛ ōclinatio.

Mesameleth:potū dans choro ul' propinās a principio.
Mesech: amens uel trahens: siue cōpressus aut compressio.
Mesech:deficiēs uel prolongās: seu defectio aut prolongatio.
Masepha:speculator uel cōtēplator: seu speculatio aut contemplatio.
Mesellima:capiēs eos domino uel palpatio eorum deus.
Meseroth:uincula uel discipline:seu successiones aut exclusiones.
Meseçabel:benign⁹ deo l' mēsurator domini.
Mesphar:speculatorem suscitans uel contēplationis uigilia.
Mesphareth: hospes hiās l' hospitis hiat⁹.
Mesphe: hospitis laqueus uel hospitis disciplinę.
Messias:chrisma l' unctio:siue christus aut unctus.
Messolam:hospes seculi uel mensura eternitatis.
Messolam:capiens eos l' palpatio eorū.
Mesopotamia:eleuata uoce quadam uel eleuatio cuiusdam uocationis.
Mesrahim:hospitans eos uel mēsura eorꝝ. Sciendum uero ꝙ mesram egyptus appellatur.
Mesti:uarius uel uarietas.
Messulam:mensura doloris l' hostis āteriō.
Metheba:dulcis uel dulcedo.
Methiba:uirga uel lectulus.
Methabaal:benignus uir habēs uel ꝙ bona deuoratio uetustatis.
Methabel:ꝙ bon⁹ de⁹ uel ꝙ bona diuinitas.
Methabehel:idem.
Methri:dulcedo uidēs l' dulcis uisio.
Meusim:saluās eos uel attrectatio eorū.
Meça:ex hoc uel ex isto.
Meçaab:eleuata uel super eam:siue aqua fluens aut aque fluitio.

Hic.i.post.m.

MJamin:quis matris fet⁹ uel cui donat⁹.
Mibaar:electus uel electio:siue de electis aut de electione.
Micha: quis hic aduerbium loci uel quis est iste.
Michael:quis ut deus uel quis est sicut iste dominator.
Michaia:quis ut de⁹ l' quis ut deitas.
Micharob:quis hic dilatans uel que est hec latitudo.
Michas:quis ē hic aduerbium loci uel quis est iste.
Micheas:quis est iste l' quis ē i hoc loco.
Michol: aqua omnis uel aqua ex oibus.
Mido:metiens uel mensuratio.
Miphaat:aque ipetus uel aquarū ipulsio.
Miphibaal:os deuorans l' os uetustatis.
Miphiboseth:os confusum uel os uerecundum:siue os confusionis aut os ignominie.
Mihabel:domus dei uel dom⁹ exercitus.
Milethene:generans castra uel generatio dominantium.
Miletum:generans uel generatio:seu generare aut onus eius est.
Milicho:regnator uel regnum.
Minamin:quis matris fetus uel cui donatus est.
Myrrha:amara uel amaricans:seu amaritudo aut amaricatio.
Miribaal:litigans cū marito uel litigās cum altissimo:siue litigans in maritū aut litigās contra altissimum.
Misaal:tractans deo uel quis interrogauit deum.
Misaam:trahens populum uel interrogatio eorum.
Misaach:quis ut risus ul' quis ut frater:siue quis ut risus aut quis de gaudio.
Misael:populus dei uel quis est ut saluans deus.
Misia:que indigētia uel q̄ ē dormitatio.
Misor: humilitas ul' tribulatio:seu de humilitate aut de tribulatione.
Misor:plana uel directa:siue humilis aut cāpestris.
Mitylene:trāsmigrans uel declinans: seu declinatio aut transmigratio.
Mithridates:ōclinās donū sufficiens ul' trāsmigratio doni sufficientis.
Miçaab:quis ut aurum obriçum ul' quis est sicut aurum purissimum.

Hic.o.post.m.

MOab:de patre uel ex patre.
Moabite de patre geniti uel ex patre generati.
Moaida:mēsura domini l' sufficiēs domio.
Moaç:fortis uel robustus:siue robur aut fortitudo.
Moçian:de adiutorio domini uel dominus

auxiliator est.
Mobomia:edificium uel edificator.
Mobomiar:edificās mihi ul' edificatio mea.
Mobumia:edificium uel edificator.
Mobumiar:edificās mihi ul' edificatio mea.
Mochebor:uulnerans patrem luminis l' pa
terne iracundie.
Mochona:suppositio uel sustentaculū.
Mochori: uenundator meus uel uenunda
tio mea.
Mochoth:plage uel uulnera.
Mochotha:plaga eius uel uulnerans eum.
Modab:natiuitas uel generatio.
Modaba:nascēs patri l' generatio eius.
Modin:iudicium uel iudicatio.
Modim:iudicans eos uel iudiciū eorū.
Modollam:generationē testificans uel nati
uitatis testificatio.
Moelath:dolēs ul' parturiens:siue ab adole
scente aut a parturiente.
Moelathi:dolor meus uel parturiens mihi.
Mosei:palpatio uel attrectatio.
Moseia: palpans eum l' attrectatio eius.
Moyses:aquaticus uel assumptus de aqua.
Moyses:urgens uel liniens : siue attrectans
aut palpans.
Molada:princeps piscium uel dolor partu
rientis.
Molath:regnans uel principans:seu dolens
aut parturiens.
Molathi:rex meus uel princeps meus:siue
dolor meus aut parturitio mea.
Molathite:regnantes uel principantes: siue
dolentes aut parturientes.
Molchō:regens eos uel prīceps eorum.
Molid:infirmitas uel a principio.
Moloch:rex uel princeps:siue rex noster aut
princeps noster.
Mool:infirmitas uel ad infirmitatem : siue
chorus aut a principio.
Moola:chorus eius ul' ab initio eius:siue in
firmans eum aut infirmitas eius.
Mooli:infirmitas mea l' de infirmitate mea:
siue chorus meus aut a principio meo.
Mooli:chorus laboris uel a principio labo
rioso:siue infirmus laborans aut de infirmi
tate laboriosa.
Moolite:chori mei l' a prīcipio meo:siue īfir
mitates mee aut de infirmitatibus meis.
Moos:īfirmitas uel habitaculum.
Moosa:infirmans eum ul' habitaculū ei⁹.
Moosia:īfirm⁹ domin⁹ l' hītaculū domini.

Morath:heres uel hereditas.
Morathi:heres meus uel hereditas mea.
Morathithe:heres meus iste uel hereditas
mea ista.
Morasthim:heres eorum iste uel hereditas
eorum ista.
Morastite:heredes mei isti uel iste sunt here
ditates mee.
Moria:uisio uel uisionis:siue illuminās aut
dilucidans:ipse est locus ī quo abrae dictū
est:uade in terram uisionis.
Morithi:heres meus uel hereditas mea.
Morome:sublimitas uel celsitudo.
Mosa:salus uel eruditio.
Mosee:saluator uel saluificator:siue a salua
tore aut a saluificatore.
Mosellamoth:capiens eos morti uel palpa
tio mortis eorum.
Mosera:eruditio uel disciplina.
Moseroth:uincula uel discipline.
Mosphetaim:fortes uel uicinie:seu fortium
aut uiciniarum.
Mosi:palpator uel attrectator.
Mosoch:captura uel capiens:siue capientes
aut capture.
Mossollom:capiētes eos uel palpatio eoꝝ.
Mosollamia:capiens eos domino uel palpa
tio eorū dominus.
Mosollamoth:capiens eos morti uel palpa
tio mortis eorum.
Mosollam:capiēs eos l' palpatio eorum.
Mosura:uinculum uel disciplina.
Moçel:erudit⁹ deo uel disciplina dei.

Hic.u.post.m.

Mumin:cōsolās eos l' uiscera eorū.
Musa:palpans uel attrectans:siue pal
patio aut attrectatio.
Musach:palpās frēz ul' attrectatio fratris.
Museroth:uincula uel discipline.
Musithe:palpantes uel contrectantes.

Sequitur de nominibus
incipientibus ab.n.littera.

Naa:pulchra uel pulchritudo.
Naab:absconditus uel requiescens.
Naabi:absconditus mihi uel requietio mea.
Naad:pulchra seruitus l' pulchrū testioniū.
Naalal:laudant uel laudabunt:siue torrens
aut laudatio.
Naalia:torrens dei l' laudās deū.
Naaliel:torrens dei uel laudatio domini.
Naalon:de⁹ cādoris uel pulchritudo laterū.
Naama:ōcora l' pulcherrima:siue cōmouēs

eos aut commotio eorum.
Naaman:decorus uel pulcherrimus: siue cõ mouens eos aut commotio eorum.
Naamath:mouens mortẽ uel decor peccati.
Naamathite:mouẽtes mortẽ ul' decorĩ pccõ.
Naamin:pulcherrimus uel cõmotio eorũ.
Naar:puer ul' infantulus.
Naara:puer ei uel infantulus eius.
Narath:pueritia tpis uel infãtia peccatoris.
Naari:puer mihi uel infantulus meus.
Naarias:puer domĩo uel infãtul' domini.
Naas:serpens uel coluber: siue augurãs aut augurium.
Naaron:requies sonãs uel ĩquietiõis sonit'.
Naason:coluber murmurãs uel ʒpẽs iutilis: siue augurãs dolorẽ aut auguriũ ĩiquitatl.
Naath:decor tpis uel pulchritudo peccati:si ue abscondẽs peccatũ aut requiescẽs tpe.
Naaçab:ex tũc propheta uel prophetauit tũc siue pulchrũ auxiliũ aut cessionis initiũ.
Nabai:conspicuus uel requiescẽs.
Nabaioth:sedẽs uel excludẽs:siue ĩquiescẽs tẽpore aut conspicu' responsione.
Nabal:stultus uel insipiens.
Nabao:prophete uel uenientes.
Nabahot:sedens uel excludens: siue cõspicu us aut requiescens.
Nabath:scandalum uel scandalizans:siue in sipiens aut insipientia.
Nabathei:insipientes uel scandalizantes.
Naban:ueniens uel includens: seu uenimus aut inclusimus.
Nabdael:ursus dei,uel seruiẽs deo.
Nabeoth:prophetans uel prophetatio.
Nablath:organũ uel laudatorium.
Nablion:psalteriũ grece:laudatoriũ latie.
Nablum:organũ uel laudatorium.
Nabo:sessio uel prophetia:siue cõclusio aut superueniẽs.
Nabohe:propheta uel prophetia.
Naboth:sessio uel prophetia:siue concludẽs aut superueniens.
Nabu:ueniens uel includens.
Nabuchodonosor:sedẽs ĩ ãgustia agnita uel sessio ĩ agnitione angustie:siue prophetans istiusmodi signum aut prophetia laguncule anguste.
Nabusabarai:calcãs tps uel calcatio tpis.
Nabusarachim:calcatõ fratrum uel calcatio fraternitatis.
Nabuthei:prophete uel prophetãtes.
Naburçardan:prophetauit paleas uel ꝓphe tia alieni iudicij.
Nachem:preparans eos ul' preparatio eoꝝ.
Nachon:ꝑparãs dolorẽ l' ꝑparatio ĩiqtatis.
Nachor:requiescẽte luce ul' obscuratio nouis sima:siue requies luminis aut preparatio iracundie.
Nad:ascendens uel ascensio.
Nadab:uotiuus uel spontaneus.
Nadabias:uouẽs domĩo l' spõtane' domini.
Naeman:fidelis uel fidelitas:siue mouẽs eos aut motus eorũ.
Naeth:requiescens uel requietio.
Naphador:dispersa generatio uel dispersio generationis.
Naphech:marina uel maritima.
Naphedor:conuersa generatio uel conuersio generationis.
Napheg:marin' uel maritim'.
Naphei:maritimi l' animarũ refrigeratiões.
Naphes:anima uel refrigerium.
Naphis:idem.
Nagge:meridies uel meridianus.
Nageb:idem.
Nahaim:puer meus uel infantia mea.
Nebelel:hymnus uel laus:siue laudans deũ aut dei laudatio.
Naid:salum uel mare:siue fluctuãs aut insta bilis ⁊ sedis incerte.
Nai:fluct' l' mot':siue fluctuãs aut cõmotio.
Naioth:conspicuus uel excludens.
Nalol:torrens uel laudatio.
Nama:deus uel commotio.
Namoel:dormiuit deus uel dormitio dei: si ue hi qui sũt dei aut quos dormiẽ facit de'.
Namra: pardus uel amaritudo:siue amari tudines aut amaricationes.
Namrim:pardi ul' apostate:siue profugi aut transgressiones eorũ.
Nampsi:palpans uel tangens:siue attrectãs aut attrectatio.
Namuhel:loquẽs cũ deo l' cũ quo loquit' de'.
Namuhelite:loquẽtes cũ deo ul' cum quibus loquitur deus.
Nanee:piscis uel fetus:siue germẽ pulchritu dinis aut pascua eorum.
Nartissus: colligens ul' collectio:siue lucerna scindẽs aut accensus letitie.
Nasab:exiccans ul' exiccatio aut germinatio eorum.
Nasaram:germen molle uel germen teneriũ: siue germinans eis.
Nasia:coluber domini ul' ʒpẽs domiator.

Nasib:titulus uel statio.
Nasim:dux uel priceps:siue pncipās eis.
Nason:consolans uel quiescēs: siue augurās aut augurium.
Nasō:pulchritudo lumis l' ꝯsolās āgustiatu.
Natham:donat' eis uel donatio eorũ.
Nathamelech:donatus regno uel donatio regnatoris.
Nathan:donās donũ ul' donat' gratie.
Nathanabel:donũ dei l' dōauit eũ deus.
Nathinei:donātes uel dōati:siue hypodiacones grece aut subministri latine.
Nathon:donat' merori ul' dōatio iiquitatis.
Naua:semen uel germē:siue latratus aut pulchritudo.
Naue:idem.
Naum:germinans uel consolator.
Nauũ:germinās uel cōsolatō eorũ.
Naçareth:flos uel uirgultum : siue sanctitas aut consecratio.
Naçareth:unctio uel munditia:seu custodiēs aut separatio.
Naçareus:uirgultũ uel floridus:siue custodiens aut separatus.
Naçareus:mund' uel sanctus:siue unct' aut consecratus:utrũqꝫ hoc nomē apud hebreos non scribitur p.ç.litteram sꝫ p hebreũ sade:qđ neqꝫ.s.nec.ç.litterā sonat.
Naçarei:uirgulta uel floridi:siue custodiētes aut separati.
Naçarei:mũdi l' uncti:siue sācti aut ꝯsecrati.
Naçareni:idem.

Hic.e.post.n.

Neapolis:mire cōmota l' mira cōmotio.
Nebaaç: latratus apprehensus ul' latrātis apprehensio.
Nabaial:latrās laxus uel latrans laxat':seu latrātis leuitas aut latrātis latitudo.
Neballath:latratus tēporis ul' isipientia peccatoris.
Nebe:latrans uel latratus : siue psalterium aut mensura.
Nebal:latrās deo uel latratus dei:siue mēsura dei aut dei psalteriũ.
Nebo:latrans uel latratus.
Nebui:latrator me' l' psalteriũ meum.
Nechao:parat' iste uel paratio ista.
Neceb:statio uel attrectatio.
Necho:percutiēs uel percussio.
Nechoda:includens iudicio.
Nechophati:excludens uel exclusio:siue iclusum aperiēs aut percussionē euadēs.
Nechota:aroma uel thymiama : siue storax eius aut aromatizatio eius.
Neele:scala nel torrens.
Neelamite:cuiusdam heredes uel cuiusdam hereditates.
Neelle:cuiusdā heres l' cuiusdā hereditas.
Neelamite: scale uel torrentes.
Neelescol:torrens botri l' botr' torrētis.
Neema:consolās uel consolatio.
Neemias:cōsolat' a dño uel cōsolatio dñi.
Neesta:es uel metallum.
Nephabel:spirās deo l' applicās ori dei.
Nephe:spirans uel sufflās: siue spiritus aut sufflatio.
Nephee:applicans ori uel ligurius: quod est nomen lapidis.
Nephec:pruna uel carbo : siue seducens aut seductio.
Neupheg:idem.
Nephēdor:marina uel maritima.
Nephi:purificās uel purificatio.
Nephsa:purificās aggrauatũ uel purificatio aggrauati.
Nephoa:deceptio uel dissolutio.
Nephusim:aptũ nomē l' dissoluta auditio.
Neger:florens uel floridus.
Negoda:includēs iudicio l' percussio iudicij.
Nehiel:stās de' uel statio dei.
Nehisoth:stans l' statio:siue stat' tēporis.
Neman:pulchritudo uel ꝯsolatio.
Nembra:profugiũ uel apostasiũ:siue apostata aut apostasia.
Nemra:profugium uel transgressio:siue pardus aut amaricatio.
Nemrĩ:pardi l' apostate:siue amaricātes eos aut profugia eorũ:seu pardorum aut apostatarum.
Nemrith:pardi uel apostate.
Nemroth: tyrannus uel profugus: siue trāsgressor aut apostata.
Nemsi:palpans uel tangens : siue attrectans aut attrectatio.
Nemsib:stans uel attrectans:siue statio aut attrectatio.
Nepthad:deceptio uel dissolutio.
Neptali:latitudo mea l' cōuersio eius.
Neptali:discretus uel seiũctus:seu conuoluit me aut cōuolutio mea.
Neptalim:habitatio uel cōparatio : siue conuertēs eos aut latitudo eorum.
Neptalim:implicatio uel conuersatio:siue dilatauit me aut dilatatio mea.

Neptalimite:conuertentes eos uel latitudines eorum.
Neptalite:habitacula uel comparatiões:seu dilatati mei aut implicationes eorum.
Neptar:purificans uel purificatio.
Nepte:decipiēs uel dissoluens: siue deceptio aut dissolutio.
Neptee:decepti ul' dissoluti:siue deceptio aut dissolutio.
Nepthoim:sculpentes uel aperientes:siue decipientes eos aut dissolutiones eorum.
Nepthupha:deceptio uite remisse uel dissolutione claudicans.
Nepthuim:scalpentes uel aperientes:siue decipientes eos aut dissolutiones corū.
Nepthusim:aptū nomē ul' dissoluta auditio.
Ner:lucidus uel lucerna.
Neregel:lucis aceruus ul' lucerne aceruatio.
Nereus:lucis consilium l' lucerna festinans.
Nereth:cithara uel quasi lucerna : seu lux uite aut lucerna pauoris.
Nergal:lucis aceruus uel lucerna aceruata.
Nergel: lucerna aceruata uel lucerne aceruatio.
Nerger:lucerna inuoluta l' lucerne iuolutio.
Neri:lucens mihi uel lucerna mea.
Neria:lucēs dño uel lucerna domini.
Nesia:coluber domini uel serpēs dñicus.
Nesibi:titulus meus uel statio mea.
Neson:augurans uel augurium : siue augur fortis aut auguris fortitudo.
Nesruth:tentatio tenera uel fugitiu' tener.
Nesteus:erarius uel metallarius.
Nethman:decus uel motio:siue commouēs eos aut commotio eorum.
Nethua:imago uel imaginatio.
Netophati: includēs me uel inclusio mea.
Netophaite: icludentes l' iclusores mei.

¶Hic.i.post.n.

Nicanor:stās l lucerna uel statura lucida.
Nicodemus : includens iudicio ul' effusio terrenitatis.
Nicholaus effluens uel effluxio : siue stultus ecclesie languentis aut stultitia langoris ecclesie.
Nicholaite:effluentes uel effluxiōes:siue stulti ecclesie languentis aut stultitia langoris ecclesie.
Nicopolis:germē protectionis mee l' protectio germinis mei.
Niger:ascendens uel ascensio.
Nympha:os applicatuz uel oris applicatio.

Niniue:feta uel speciosa:seu germen pulchritudinis aut natiuitas pulchra.
Niniuite:feti uel speciosi:seu germia pulchritudinis aut natiuitates pulchre.
Nisan:augurans gratiam uel augurium donationis.

¶Hic.o.post.n.

Noa:mouēs uel cōmotio.
Noadaida:mouens seruitutem domini uel commotus testimonio dei.
Noadiae:mouens diluculum uel commotio illuminati.
Nobaha:mouēs eos uel commotio corū.
Noratha:mouens imperium uel commotio consūmationis uisionū.
Nob:latrans uel latratus.
Nodab:uter uel inflatio.
Noe:requiescēs uel requieuit : siue commot' aut commotio.
Noema:decor uel fides:seu uoluptas aut delectatio.
Noeman:pulchritudo uel pulcher : seu cōsolatus aut consolatio.
Noemanite:pulchri uel consolati:seu consolatores aut consolationes.
Noemi:pulchra uel consolata.
Noestha:metallum uel es eius.
Noesthā:es eorum uel metallum eorum.
Noepheth:motus apertus uel commotio latitudinis.
Noga:meridies uel meridianus.
Noge:idem.
Noom:decus uel consolatio.
Noorai:decorans magistrum meuz uel consolatio magistri mei.
Noorari:decorans currētem magistrum:uel consolatio consummati magistri.
Noram : requiescens excelse uel commotio exaltati.

¶Hic.u.post.n.

Nuath:pulcher uel pulchritudo.
Nun:pascens eos uel pascua corū.
Nun:fetus uel piscis:siue unicus aut sempiternitas.
Numenius:decorus uel fidelis.

¶Sequitur de incipiētibus ab.o.littera.

Oad:unitas uel laudatio.
Ooal:tabernaculum uel inhabitatio.
Ooali:tabernaculum uel inhabitatio mea.
Ooam:ue populo uel insaniens.

¶ Hic.b.post.o.

OBab:sperans uel amplexans:siue dilectus aut dilectio.
Obadia:seruus domini uel seruiẽs domino.
Obag:magus uel phitonissa:siue incantator aut incantatio.
Obdarẽ:seruus australis l' seru' aphricanus.
Obdias:seruiens domino l' seruit' domini.
Obed:seruitus uel seruitor.
Obededom:seruiens ruffo uel seruiẽs fuluo: seu seruiens terre aut seru' sãguineus.
Obedia:seruus domini uel seruiẽs domino.
Obediel:seruus dei uel seruiẽs deo.
Obia:seruus domini l' seruiẽs domino.
Oboth:phitones uel magi:siue lagene grandes aut lagenarũ grãditas.

¶ Hic.c.post.o.

OChet:diligens uel perscrutãs:siue dilectio aut perscrutatio.
Ochol:tenẽs habitationem uel apprehendẽs tabernaculum.
Ochoza:tenẽs magistrũ l' retẽtio magistri.
Ochozath:retẽtio uel apprehensio.
Ochozias:retinẽs dominũ uel apphẽsio dñi.
Ochran:tenẽs uel apprehẽdens:siue retẽtio aut apprehensio.

¶ Hic.d.post.o.

ODaita:mensurãs uel mensuratio.
Odema:seruus domini uel testificans dominum.
Odia:idem.
Odoia:idem.
Odollam:testimonium eorum uel testimonij approbatio.
Odollamites:contestans aliquem ul' testimonium in aqua.
Oddor:contestans generationem ul' testificatio generationis.
Odoma:seru' dñi l' testificãs dominũ.
Odsi:mensis meus l' mensura mea.
Odura:mensura magistri uel testificans magistrum.

¶ Hic.e.post.o.

OEpha:mensura uel effundẽs:siue estus aut estuatio.
Oephi:mensura trium modiorum uel tres modij mensurati.
Oeph:diligens uel perscrutans : siue dilectio aut perscrutatio.

¶ Hic.ph.post.o.

OPha:effusio uel estuatio.
Ophal:nebula uel obscuratio : siue obscurans aut nebulosus.
Opha:thalamus eorũ l' maritima eorũ.
Ophar:uolans uel uolatus:siue uolãtes aut uolationes.
Ophat:aurũ obrizũ uel aurũ purissimum.
Ophaz:idem.
Ophel:nebula uel obscuratio:siue obscurat' aut nebulosus.
Opher:ignominia uel ignominiosus.
Ophi:infirmus uel ignominiosus.
Ophim:tabernacula uel habitationes.
Ophimi:tabernacula mea uel habitationes mee.
Ophir:infirmans ul' infirmitas:siue irritum aut ebriosum.
Ophin:discalciatus l' isana conuersio.
Ophra:uolans uel thalamus.

¶ Hic.g.post.o.

OG:congregans uel aceruans: seu abscõditus aut coaceruatio.
Oga:nobilis uel gloriosus: siue abscondens eũ aut coaceruans ei.

¶ Hic.h.post.o.

OHia:ipse cognouit l' cognouit domin'.
Ohiada:ipse cognouit seruitutem uel cognouit dominus testimonium.
Oholi:tabernaculum uel inhabitatio.

¶ Hic.i.post.o.

OIa:infirmãs eum uel infirmitas eius.
Oiam:infirmãs eos l' infirmitas eorũ.
Oiam:seculum uel eternitas:siue annus iubileus aut annus remissionis.

¶ Hic.l.post.o.

OLda:destruens uel discernens : siue destructio aut diuerticulum.
Oldai:destruens me uel discernens mihi:siue diuerticulum meũ aut discretio mea.
Oldam:discernens donum uel diuerticulum gratie.
Oli:infirmitas ul' protectio.
Oliab:ifirmãs p̄rem l' protectio patris.
Olympa:dolens ul' parturiens.
Olympiadis:dolõ tristiũ l' p̄turiẽs seruitutẽ.
Olofernes:ifirmitas discessionis ul' infirmãs uitulũ saginatũ.

¶ Hic.m.post.o.

OMar:populum amaricans uel popul' amaricatus.
Omer:crispans uel manipulus.
Omri:crispans me uel manipulus meus.

Omroi:crispans magistrum uel manipulus magistri mei.

¶Dic.n.post.o.

ON:dolor uel meror.
On:iniquitas uel inutilitas.
On:musitatio uel murmuratio.
Ona:merens eum ul' dolor eius.
Ona:inutilis ei uel iniquitas eius.
Ona:murmurãs ei uel murmuratio eius.
Onam:meror populi uel meror eorum.
Onam:inutilis populo uel iniquitas eorum.
Onam:murmur populi uel musitatio eorũ.
Onan : merõ doni uel dolor gratie.
Onan:iniquitas doni uel inutilitas gratie.
Onan:murmurans dono uel musitãs grẽ.
Onesimus:decorus uel respondens: siue decus aut responsio.
Onesiphorus:respondens litteris uel decore adherens.
Oni:merens mihi uel dolor meus.
Oni:inutilis mihi uel iniquitas mea.
Oni:murmur meũ uel musitatio mea.
Onni:dolore cõmotus uel merore requiescẽs.
Onni:inutilis requies l' iiqua commotio.
Onni:murmure motus l' musitatiõe quiescẽs.
Onias:merẽs domio uel dolor domini.
Onias:iniquus domino l' iutilis domin⁹.
Onias:murmurãs dño uel musitatio dñi.
Ono:merens eum uel dolor eius.
Ono:iutilis ei uel iniquitas eius.
Ono:murmurans ei uel musitatio eius.
Onon: murmure musitans uel musitatione murmurans:siue dolor inutilis aut merẽs iniquitate.

¶Dic.o.post.o.

OOla:tabernaculum uel inhabitatio.
Oolla:idem.
Ooli:tabernaculum meum ul' ibitatio mea.
Ooliab:tabernaculum meum pater uel inhabitatio mea patris.
Ooliba:tabernaculũ meũ in ea uel ipsa est tabernaculum meum.
Oolibama: tabernaculi altitudo uel habitaculum meum in aliquo.
Oon:labor l' dolõ:siue dolẽs aut laboriosus.
Ooçam:uidens eos l' fortitudo eorum.
Ooçias:uidẽs dominũ l' fortitudo domini.

¶Dic.r.post.o.

OR:foramen uel iracundia.
Or:mons uel lumen:siue pellis aut iracundus.
Oraim:concipiens uel comprehendens: siue conceptio aut comprehensio.
Oram:irati l' ne excelso:seu ne iracundie aut ne iracundo.
Oram:mons populi uel lumẽ eorum.
Oram:pellis populi uel foramẽ eorum.
Oram:iracundus populus ul' iracũdia eorum.
Orchath: estimans uel estimatio.
Orchathi:estimãs mihi l' estimatio mea.
Orchiatharoth:lõga corona uel longitudo corone.
Oreb:ardor uel siccitas : siue coruus aut solitudo.
Oreb:mẽsa l' massa:siue tẽtans aut tẽtatio.
Orem: dolor uel iracundia.
Oreth:longanimis uel diuturnus:seu longanimitas aut diuturnitas.
Orpha:ceruix eius aut superbiens ei.
Ori:lux mea uel mons meus.
Ori:pellis mea uel foramen meum.
Ori:irascens mihi uel iracundia mea.
Ori:gigas uel excelsus.
Ori:coquens uel excludens.
Ori:apprehendens me ul' apprehensio mea.
Orim:gigantes uel excelsi.
Orim: apprehendentes me uel apprehensiones mee.
Orim:loquẽtes uel excludentes.
Orma:anathema uel anathematiçatio.
Ornã:lumẽ nobis l' illumiatio nostra.
Ornan: lumen gratie uel illuminatio donationis.
Oron:mons iutilis l' foramẽ tristitie.
Oron:pell' iiqua l' ira murmurantium.
Oron:lumẽ meroris l' dolor musitantium.
Oronite:mõtes inutiles l' foramia tristitiarum.
Oronite:pelles iniq̃ l' dolores musitãtium.
Oronite:lumina meroris l' iracũdie murmurantium.
Oronim:lumen meroris eorum uel iracũdia iniquitatis eorum.
Oronom:mons inutilis eis uel foramen tristitie eorum.
Ornaim:idem.
Oronaim:lumen meroris eorum uel iracundia iniquitatis eorũ.
Orthosiada recte indigens testimonio uel lumen positũ testificationi..

¶Dic.s.post.o.

OSa:spes uel saluatio.
Osai:spes mea l' saluatio mea.
Osaias:spãs i domino uel saluatio domini.

Osanna:salua uel uiuifica:siue saluifica nos aut saluificatio nostra.
Ose:spes uel saluator.
Osee:sperans in eo uel saluatio eius.
Osia:sperans in domino l' saluatio domini.

¶ Hic.t.post.o.

OThã:tempus eis ul' designatio eorum.
Othei:signum meũ l' tẽporalitas mea.
Othio:dolor eius uel contristans eum.
Othir:peccato uigilans ul' signũ temporale.
Othin:stãs peccato uel statio temporalis.
Otholia:signũ laboris l' designatio tẽporal'.
Othoniel:signum dei uel respondens deo.
Othotã:signans eos uel designatio eorum.

¶ Hic.x.post.o.

OX:uiolenter uel uoluntarie.

¶ Hic.ç.post.o.

OÇa : uidens uel robustus : seu uisio aut fortitudo.
Oçai:fortis meus l' robur meum:siue uidẽs me aut fortitudo mea.
Oçam:uidens eos uel fortitudo eorum.
Oçam:uidens donum uel fortitudo gratie.
Oçamoth:quasi signum ul' fortis ꝺsignatio.
Oçaçim:fortis ductor uel uidens oliuam.
Oçen:uidens fortem uel fortis oculus.
Oçensera:uidens fortem principis uel fortis oculus angustiati.
Oçgi:uidens luctam uel robustus luctator.
Oçi: uidens uel robustus : seu uisio aut fortitudo.
Oçias:uidens dominũ uel fortitudo dñi.
Oçiã:uisio domini ẽ l' fortitudo domini est.
Oçiph:germinans uel germinatio.
Oçiel:uidens deum uel fortitudo dei.
Oçielite:uidentes deũ uel fortitudines dei.
Oçin:auris mea uel auditus meus.
Oçinite:aures mee uel auditores mei.

Sequitur de incipientibus a.p.littera.

PAphum:redimens cadentem uel redẽptio cadentis.
Palestina:ore contusa uel ore contundens:siue os malleatoris aut oris contusio.
Palestini:ore cõtusi ul' ore contũdentes: siue ora malleatorum aut oris contusiones.
Palmitam:ore contũdens l' os malleatoris.
Pamphilia:conuersio a ruina uel diuisio cadentium.
Pamphilienses:conuersi a ruina uel diuisõe cadentes.

Panarethos : liber ecclesie uel liber ecclesisticus.
Paraphrastes:garrulus uel coniectator.
Parasceue:cena pura uel preparatio.
Parion:discoopertus uel discooperiens.
Parmena:diuidens plenitudinem ul' diuisio plenitudinis.
Parthia:pfecte diuidẽs uel perfecta diuisio.
Parthi:perfecte diuidentes uel perfectio diuidentium.
Pascha:transcensus uel trangressio.
Pathma:separatio uel separatrix.
Pathmos:separatio hostis uel separatio palpantium.
Patroba:uidens eũ uel dissolutio eius.
Patroclus: separans uel dissoluens.
Patura:separatrix uel separatio.
Paulus:os tube uel os eorum:seu electũ mirabile aut electionis miraculum.

¶ Hic.e.post.p.

PEdno:tentatio mouens ul' dissecatio cõmotionis.
Pelusiũ : os malleans uel os malleatoris.
Pentateuchũ:quinq; libri moysi uel quinq; libri mosaici.
Pergamũ:dissecans ualles uel diuidens cornua eorum.
Pergen:deuorans uel uorago.
Perybolus:saccus absortus uel repositio inueterata.
Perida:tentatus dilect⁹:l' tẽtatio amabilis.
Perichopen:incisus uel incisio.
Perone:sacculus uel repositio.
Persida:tentãs uel latera sua diffuens.
Perse:tentati uel latera sua diffuentes.
Persipolis:tentatio ciuitatum uel diffuẽs latera ciuitatibus.
Petrus:agnoscens uel discalcians:siue cognitus aut dissoluens.

¶ Hic.i.post.p.

PIgmei:cogniti domino uel dominuʒ cognoscentes.
Pila:os malleans uel oris contusio.
Pilatus:ore contundens uel os malleatoris.
Pyrrhus:dissoluẽs uel dissolutus.
Pisida:cognita domio uel cognitio domini.
Pisticum:fidele uel fidelitas.
Prisca:cognita uel cognoscens.
Priscilla:cognoscẽs dominũ ul' cognitio dñi.
Priscus:agnitus uel agnoscens.

¶ Hic.o.post.p.

Poblius:tabernaculum uel ibabitatio.
Pollati:ore cōtūdēs uł os malleatoris.
Pontus:inclinans uel inclinatio.
Pontici:inclinantes uel inclinationes.
Pontius:declinans consilium uel declinans festinationem.
Portius:dura diuisio ł diuidēs duritiā corꝫ.
Possidonius:cognoscens uenationem uel cognitio commotionis.
Probꝰ:fructꝰ cōfusus ł fructuū ignominia.
Procorus:fructus congregans uł fructuum congregatio.
Ptolemeus:ad mensuram deducēs uel ad mēsuram reductus.
Ptolemai:ad mensuram deducens uel ad mēsuram deductio.
Ptolemaida:ad mensuram deducens uel ad mensuram reducta.
Ptolemais:idem.
Ptolemaidenses:ad mensuram deducti ł ad mensuram reducentes.

Hic.u.post.p.

Publius:tabernaculum uł ibabitatio.
Pudens: indutus consilio uel indumentum consilij.
Puteolis:declinans uel declinatio.
Putiphares:os inclinans uel oris iclinatio: siue os inclinans ad dissecandum aut dissecans ad os inclinandum. Hec omnia nomina greca uel latina secundum linguā hebraicam uiolenter interpretata sunt. Sciendū nanqꝫ est ꝙ apud hebreos.p.littera non habetur:nec ullum nomen est apud eos quod hoc elementum sonet:abusiue igitur accipienda sunt.

Sequitur de incipientibus ab.r.littera.

Raab:fames uel impetus.
Raab: lata ł dilatata:siue latitudo aut dilatatio. Si enim raab per ain mediam litteram scribatur:famem significat: siue impetum. Si uero per beth latitudinem uel dilatationem. hoc autem euenit secundum accentuū ⁊ litterarū diuersitatē:ut in tam uarias et ꝯtrarias significatiōes nomia commutentur et i tā diuersa uertātur.
Raaba:fames eius uel ipetus eius : siue dilatās eum aut dilatatio eius.
Raabia:impetus domini uel famelicus domino:siue diiudicans dominum aut diiudicatio domini.
Raabath : bucca uel maxilla : seu bucce aut maxille.

Raā:mltū ł uisio:siue tonitruū aut mltitudo
Raama:uidens uel tonitruum eius:siue multum ei aut multitudo eius.
Raamas:multū domino ł uisio domini : seu uidēs dominū aut tonitruum domini.
Raamses:malitia tinee uel malitia de tinea:siue intonuit letus aut itonātis letitia.
Raason:cursus uel placentia:siue contemplatio aut consūmatio.
Raatha:magister pcči ł magistratio tpalis.
Raba:multa uel magna:siue iudicans aut iudicium.
Rabaam:multitudo populi uel magnitudo eorum:siue iudicans populos aut iudiciuꝫ populorum.
Rabai:multū mihi uel magnitudo mea: siue iudicās me aut iudiciū meū.
Rabath:multū tpis uel grande peccatū : siue iudicās tēpus aut iudicium peccatorū.
Rabi:doctor uel magister:seu docens me aut magister meus.
Rabiuth:doctrina multitudinis uel magisterium iudicantis.
Rabaai:multa hec uel multitudo ista.
Rablath:multū uel multa:siue mltitudo aut multitudines.
Rabmag:pinceps cibi uel dominator edētiū.
Raboni:doctor ł magister:seu docens me aut magister meus.
Raboth:grande signum uel multum respondens:siue iudicans respondentes aut iudicium respondentium.
Rabsaces:mltꝰ osculo ł pinceps deosculans.
Rabsaris:princeps eunuchus uł magister eunuchorum.
Rabares:multū alienꝰ uel grādis descēsio.
Racha:uanꝰ uel uanitas: siue absqꝫ cerebro aut signū subsānationis.
Rachab:ꝑcita ł qdriga:seu uisio aut ascēsio.
Rachal:tristis uel deorsum ferēs:siue res aut negociatio.
Rachel:ouis uel uisio: seu uidens deum aut uidens principium.
Rachus:substantia uel pecunia.
Radai:uidens me aut fortitudo mea.
Rapha:sanitas uel medicina dei.
Raphael:sanās deo uel medicina dei.
Raphaia:sanās dño uel medicīa domini.
Raphaim:gigantes uł medici:siue facture nostre aut laxati eorum.
Raphao:sanās eū ł medicia eius.
Raphabasa:sana uisio ł medicia fortitudīs.

Raphes:deflēs uł medicus:seu uolucris aut cursus oris.
Raphidim:tentatio uel laxe manus : seu uisio oris aut uidit os sufficiens eis.
Raphidim:sanitas fortium uel sanitas iudicij:seu uisionis fortis aut dissolutio fortiū. Juxta ꝓprietatem uero lingue syre interpretatur remisse manus ł remissio manuū.
Raphion:medicia doloris ł tētatio iiq̄tatis.
Raphu:tētatio uel dissolutio:siue sanitas aut medicina.
Ragal:res uel negociatio:seu tristis aut decor sum ferens.
Ragau:pascens uel egrotans.
Rages:pabulum uel egrotatio.
Ragon : hyems uel pabulum:siue multū delectans aut multum delictum.
Raguel:pastor dei uel egrotans deo : siue pascēs deum aut pabulū eius deus.
Rabuhel:idem.
Rahaia:pastor domini uel egrotans domio: siue pascēs dominū aut pabulū eiꝰ dominꝰ.
Rahelaia:idem.
Ram:excelsus uel exaltatus:siue tonitruum aut exaltatio.
Rama:excelsa uel exaltata:siue tonitruū aut exaltatio.
Ramale:sublimitas aut exaltatio : siue tonitruum aut exaltabitur.
Ramalia:excelsus domino uel tonitruū dn̄i: siue excelse laborās aut exaltatio laborātis.
Ramasse:pabulū uel tinea:siue malitia tinee aut malitia de tinea.
Ramath:excelsum signum:siue exaltata peccato:seu mortem uidit aut mortis uisio.
Ramatha:idem.
Ramathā:excelsum signum populi uł exaltatio peccati eorum:seu mortem uidit eis aut uisio mortis eorum.
Ramathaim:excelsa duo uel excelsa bina : siue duo sublimes aut duo exaltati. Hec duo excelsa uel bina sublimia sunt due tribus regia.s.ac sacerdotalis. Unde helchana fuisse legitur de ramathaim quia pater eius de tribu leui fuit:⁊ mater eiꝰ de tribu iuda:q̄d notaṫ ī eo q̄ effrateus diciṫ ab effrata uxore .s.caleph: quā ꝯstat extitisse de tribu illa.
Ramathiechi:excelsum signum gene uł eleuatio maxille.
Ramathite:excelsa signa ł mortē uidentes.
Ramelech : excelsa portio uel exaltata particula.

Ramesse:amaricans uel commotio turbulenta:siue corrosio tinee aut tonitruū gaudij.
Ramech:mortis uisio uel excelsū signū : siue celsitudo pauoris aut exaltatio uite.
Ramoth:excelsū signū uel exaltata īsponsio.
Raron : cursus magistri uel consummatio magisterij.
Raronites:currens magister uel consummatꝰ magisterio.
Raronite:currentes magistri uel consummati magisterij.
Rasaia:impius dominus ł uarietas domini.
Rasathaim:uarietas bina uł iniq̄tas duoꝝ.
Rasim:uarians eos ł iniquitas eorum.
Rasin:impius uel iniquus: seu uarietas aut pictura.
Rathanim:sonitus uel iuniperus : siue uisio consummata aut uisionis consummatio. Ferunt hoc lignum iuniperi multo tēpore ignē conseruare:ita ut si pruna ex eius cinere operta fuerit:usq̄ ad ānū ignita ꝑdurēt.
Raçias:sacratus domio ł mysticꝰ domini.
Raçom:mysticus uel sacratus.
Raçon:idem.

Hic.e.post.r.

REaias:magister dominꝰ ł dilatatio dn̄i.
Reba:multa uel magna : siue iudicans aut iudicium.
Rebai:multū mihi uel magnitudo mea : siue iudex meus aut iudicium meum.
Rebe:quartus uel quattuor: siue ordinatus aut ordinatio.
Rebee:idem.
Rebecca:patiētia uel multū accepit:siue multa patientia aut que multū accepit.
Reblata:multa hec uel multum iste:siue multum commisit hic aut multum commissum huius.
Rebinag:quartꝰ igeniosus ł ordiata ꝑcussio.
Recha:mollis uł delicatus:siue mollicies aut teneritudo.
Rechab:concedēs uel excelsus:seu mollis pater aut teneritudo patris.
Rechabite:concedentes uel excelsi:seu teneri patribus aut delitie patrum.
Rechat:mollicies uel sublimitas.
Recem:pictura ł uarietas:seu uacuefecit aut uacuefactio.
Rechma:tētatio uel militia quepiam.

Reesa: chamus uel frenum: siue retinaculum aut cohibitio.
Repban: factura uel requies: seu nostra q̄qui es aut nostra factura.
Regalim: pedes uel ambulatio: siue iter aut itinera.
Regmē: cibꝰ uel refectio: siue pascens eos aut pascua eorum.
Regma: tentatio uel militia quepiam.
Regom: iter uel ambulatio.
Rehi: pastor meus uel pabulum meum.
Remma: excelsa uel uidens aliquid.
Rempha: excelsa eructās uel exaltatio nihili.
Remmi: excelsa commotio uł uidens aliquid requiei.
Remia: excelsus dn̄s ł exaltatio domini.
Remō: excelsum murmur uel exaltatio iutil.
Remono: excelse merēs ł exaltatio iniq̄tatis.
Rēmon: ecclesia uel congregatio.
Rēmon: sublimis uł exaltatio: seu malum punicū aut malum granatum.
Rēmōphates: diuidens ecclesiā uel dissipās congregationem.
Rēmophares: sublimitas uiolenta uel exaltatio dissipata: seu diuisio mali punici aut diuisio mali granati.
Remoth: uidens mortem uel uisio mortis.
Rena: magister absconditus uel magisterium pulchritudinis.
Res: caput uel patientia.
Resa: caput eius uel patiens eū̄m.
Ressa: chamus uel frenum: siue stadium aut retinaculum.
Resatha: impietas uel iniquitas.
Rasathaim: impius eius ł iniquitas eorū.
Reseph: iniquitas mensure uel caput.
Resen: caput fōtis uel patientia oculi.
Reseth: impietas uel iniquitas: seu caput uite aut patientia pauoris.
Respha: currens uel uelox: seu cursus aut uelocitas.
Resia: caput domini uel patiēs dominus.
Rethma: sonitus uel iuniperus: seu uidēs cō sūmate aut uisio consūmata.
Reu: pascens uel pastus est: seu pauit me aut pastio mea.
Reum: pascens eum uel pabulū eorū.
Rexer: magistri uiscera fortia uel magistro uiscera sanctificata.

¶ hic. i. post. r.

R Iba: multa uel magna: siue iudicās aut iudicium.
Ribai: multum mihi uł magnitudo mea: seu iudex meus aut iudicium meum.
Ripha: uidens bona uel uidēs buccellā.
Riphath: uidens bona temporis uel uidens buccellam uite.
Riphet: uidens bona pauoris uel uidēs buccellam uite.
Rithus: querens uel bonus: seu lumē aut inquisitio bonitatis.

¶ hic. o. post. r.

R O: magister uel magisterium.
Roaga: magister meditans uel magistri locutio aut fortis susceptio.
Robaim: impetus uel latitudo.
Roboam: dilatans populum uel dissipās populos: siue impetus populi aut inclinatio populorum.
Robooth: platee uel latitudines: seu platee inclinate aut platearū inclinationes.
Rode: uidens uel fortis: seu uisiōis fortitudo aut uisio fortitudinis.
Rodie: uidens uitam uel uidens essentiā: seu uidens iudicium.
Rodim: patruus iudicans uł uisio iudicij patruelis.
Rodum: uisio uel descensio: seu dissētiens aut dissidium.
Rodij: uidentes uel descendentes: seu dissentientes aut dissidia.
Rodochus: fortiter durꝰ uel uidēs nigredinē.
Roegal: deorsū ferēs uel magister tristitie.
Rogel: deorsū ferēs uel negociatio tristitie.
Rogelim: deorsum ferens eos uel negociatio tristitie eorum:
Rogomelech: magistri fouee partis uel magistrās decipulas portionis.
Roma: magisterium frangens uel magisterij confractio.
Roma: tonans uel sublimis: siue tonitruum aut sublimitas.
Romani: tonātes uel sublimes: siue tonātes sublimiter aut tonitrua excelsa.
Romelia: magister frangens laborantes aut sublime tonitruum laborantium.
Roob: platee uel latitudines.
Roobia: platee domini uel latitudines dominantium.
Roobothz: platee iclīate ł platearū iclīatiōes.
Roos: turris uel propugnacula.

Ros:caput uel initium.
Rosmophin:caput fortiũ ł initiũ uicinarũ.
Roth:uisio uel festiatio:seu deficiens aut defectio.

¶ Dic.u.post.r.

RUben:uidens filiũ uł filius uisionis:seu uidẽs ĩ media aut uidens per medium.
Rubeni:uidens filiũ meuȝ uel filij mei uisio: seu uidete inter me aut uidete p mediũ mei.
Rubenite:uidentes filios uel uisiones filioꝝ: seu uidentes per medium.
Ruffus:sanans uel reficiens:siue nos sanans aut refectio nostra.
Ruma:excelsa uel uidẽs aliquid.
Ruth:uidens uel festinans:seu deficiens aut defectio.

¶ Sequitur de incipiẽtibꝰ a littera.s.

SAaph:speculum uel angustiatus.
Saal:reddẽs uel aggrauans.
Saal:uola uel pugil: seu uulpis aut ortus aquarum.
Saalabi:aggrauans intellectum uel aggrauatio intelligentie.
Saalim:uole uel pugiles:seu uulpes aut ortꝰ aquarum.
Saalum:reddens uel redditor: siue redditio aut reddidit eis.
Saar:estimans uel estimatio.
Saarite:estimantes uel estimatores.
Saarim:estimãtes eos uel estimatores eorũ.
Sasim:ĩcubuit gradiẽs ł ĩcubatio egressiõis.
Saba:capta uel captiua: siue captiuitas aut conuersio.
Saba:clamans uel conuertens: siue clamor aut eloquentia.
Sabcha:rete uel retinaculum: siue loquens ei aut eloquentia eius.
Sabaias:captus domio uel ꝯuersio domini.
Sabaim:clamantes uel eloquentes:siue captiui aut conuertentes.
Sabama:leua uel sinistra.
Sabama:excelsa uel conuersio quedam:siue tollens altitudinem aut tollens celsum.
Saban:tollens altitudinẽ uel tollẽs excelsũ.
Sabana:leua meis uel conuersio quepiã:seu tollens altitudinem aut tollens excelsum.
Sabaoth:uirtutes uel exercitus:siue uirtutũ aut exercituum.

Sabarim:mõtes circuiẽs uł mõtiũ circuitio.
Sabath:sceptrum uł uirga:siue baculus aut principatus.
Sabatha:gyrãs uel circuiens:siue circuitus aut circuncidens.
Sabathaca:sedes tua uel circuiens te:siue circuitus tuus aut circuncisio tua.
Sabathai:circuitus meus uł circũcisio mea.
Sabbatum:requies uel requietio.
Sabbatismus:requietio uel requies.
Sabe:agne uel oues: siue septem aut iuramentum.
Sabee:idem.
Sabe:septies uel abundans:siue saturitas.
Sabee:septem uel abundans: siue saturitas aut abundantia.
Sabei:captiui uł clamãtes:siue conuersi aut eloquentes.
Sabei: captiuus uigilans uel conuersus resurgens.
Saber:ṽgultũ ł iurãs:siue ouis aut satietas.
Sabeth:ouis uł satietas:siue uirgultum aut adiuratio.
Sabeth:captiuus pauidꝰ uel conuersio uite.
Sabia:damma uel caprea:siue iurans domino aut satietas domini.
Sablath:requies uel intermissio.
Sablathaim:reqes ĩ eis ł ĩtermissio eorum.
Saboi:dãme uł capree:siue stãtes aut statio.
Saboim:tollẽs altitudinẽ ł tollẽs excelsum.
Sachar:cilicium uel penitentia.
Sachat:singuli uel curtiantes.
Sada:arcanũ ł latꝰ a latere nõ a latitudie.
Sadada:lateri adherens ł arcanũ eius.
Sadaia;latus iniquum ł arcanũ iniquitatis.
Sadai:omnipotẽs ł oĩpotẽtia.
Sade:regio uel iustitia: siue consolatio aut ueneratio.

¶ Notandum est in hac littera scilicet.s.ꝙ sicut quedam uocales cuȝ apud nos sint eedem: apud hebreos diuersis caracteribus annotantur diuersosqꝫ sonos habent: ideoqꝫ diuersas significationes continent: ita etiam ipsa eadem.s. cum una apud nos sit:apud illos diuersa sortitur nomina diuersasqꝫ figuras possidet ac diuersos sonos:⁊ iccirco nemo mirum existimet:si ipsa eadem in uarijs interpretationibus commutetur. Tres sũt enim apud hebreos littere: una que uocatur samech ⁊ simpliciter legitur quasi per .s.nostrã litteram proferatur:altera sin uel sen dicitur:in qua stridor ꝗdam non nostri

ſermonis inſtrepit: tertia ſade nomiat: quã nīe aures penitus reformidant.
Sademoth: regiones ł arua: ſiue iuſtitie aut conſolationes.
Saderoth: põtic⁹ publica ł ꝯuētio populoꝝ.
Sadeſor: uberũ lumen ł lux uberũ meorũ.
Sadith: arcanum iuſtitie uel conſolatio teſtificationis.
Sadoch: iuſtitia uel iuſtificatio.
Saducei: iuſti uł iuſtificati: ſiue iuſtitie aut iuſtificationes.
Saeſdema: peſtilēs aer uel peſtilētia aeris.
Sapb: uiculũ ł labiũ: ſiue ſpeculũ aut ãguſtia.
Sapba: uinciens eum uel labiũ eius: ſiue ſpeculans eum aut anguſtia eius.
Saphai: uinciens me uel ſpeculans me: ſiue labium meũ aut anguſtia mea.
Saphan: uinciens populum uł labium populi: ſiue anguſtiãs eos aut ſpeculum eorũ.
Saphan: abſconditus uel proficiſcens.
Saphan: lepus uel hericius: ſiue anguſtians aut cyrogrillus.
Saphan: ſpeculãs donũ uel labiũ gr̃e: ſeu uinculum ſuperius aut barba ſupioris iudicij.
Saphane: uinculum gratie uel ſpeculator donationis.
Saphane: labiũ eius uel labiũ ſuperius: ſeu barba eius aut barba ſuperioris iudicij.
Saphanetphane: ſaluator mundi uel abſconditorũ ꝛepertor: ipſe eſt ioſeph qui ⁊ egyptũ ſaluauit ⁊ abſcondita reuelauit pharaoni.
Saphama: abſcondit dominus uel profectio domini: ſeu ſpeculans donantem dominuꝫ aut labium gratie domini.
Saphat: iudicans uel iudicauit: ſiue iudiciuꝫ aut diiudicatio.
Saphatha: iudicãs populũ uel populũ iudicauit: ſiue iudicans eũ aut diiudicatio eius.
Saphathias: iudicat domin⁹ ł iudicatio dñi.
Saphathmoth: iudicãs mortem uel iudicatio mortuorum.
Sapher: decus uel pulchritudo: ſeu ſpeculãs uigiles aut labiũ reſurgentium.
Sapphyr⁹: narrãs uel litteratus: ſiue librari⁹ aut egregie ſpecioſus.
Sapphyra: litterata uel libraria: ſiue narrãs aut egregie ſpecioſa. Juxta uero proprietatẽ ſyri ſermonis interpretatur formoſa uel formoſitas.
Saphon: labium murmurans uel ſpeculum inutile: ſeu uinculum meroris aut anguſtia iniquitatis.

Saphtia: iudicat domin⁹ ł iudiciũ domini.
Saga: locutio uel minoratio.
Sabis: tentans uel tentatio.
Sairath: damma uel caprea.
Sala: leua uel miſſa: ſiue tollens aut miſſio.
Salabim: pacis grauitas uel ueſtimentũ graue: ſiue aggrauãs intellectum aut aggrauatio intelligentie.
Salabon: tollens merorem aut aggrauatio iniquitatis.
Salabonite: tollentes merorem uł aggrauati iniquitatibus.
Salacha: leua uenit uel tollēs uenit: ſiue tulit ſibimet aut tentatio itinerantiũ.
Salai: tollens me uel miſſio mea.
Salabũ: ſal⁹ cordis ł ſanitas cõdiũ eorũ.
Salama: ueſtimentũ uł pacificans: ſiue ueſtis pacis aut tribulatio eius.
Salamihel: pax mea deus uel retribuet mihi de⁹: ſiue de⁹ ueſtimentũ meũ aut retributio mea retributio dei.
Salamin: ꝑfecti ł cõſũmati: ſeu perfectio aut conſũmatio.
Salamina: fluct⁹ uel cõmotio: ſeu umbra cõmotionis aut ſaluatio iudicij.
Salathi: frutex uel petitio.
Salathiel: petẽs deum uel frutex dei.
Sale: egrediēs uel egreſſio.
Salebi: pacis grauitas ł ueſtimẽtũ graue: ſiue aggrauãs ĩtellectũ aut aggrauatio ĩtelligẽtie.
Salech: egrediens uel egreſſio.
Saled: egrediēs uel emiſſio.
Saleph: miſſus uel redditus: ſiue conſũmat⁹ perfecte aut conſũmate perfectus.
Salem: pax ł iuſtitia: ſeu miſit aut miſſio.
Salem: reddēs ł reddita: ſiue conſũmata perfecte aut conſũmatio perfectionis.
Salemoth: egrediēs mõtu⁹ ł egreſſio mortui: ſiue tollēs mortẽ aut emiſſio mortis.
Salphaad: ũbra parit ł ũbra fortitudis: ſeu umbra formidãs aut ũbra ĩ idipſũ.
Sali: miſſa uel leua: ſeu tollēs aut miſſio.
Salim: leua ł uulpes: ſiue tollens eos aut miſſio eorum.
Saliſa: uitula tertia uł uitula triēnalis: ſeu uitula cõſternãs aut uitula cõſternata.
Saliſa: idem.
Salma: perfecta uel pacificãs: ſeu ſentiēs aut ſẽſibilis.
Salman: ſẽtiēs uel ſẽſibił: ſeu pacific⁹ aut conſummatio.
Salmana: perfectus uel conſummatus: ſiue

pacificans eum aut sensibilitas eius.
Salmanasar:perfectus uinculo uel consūmatus ad uinciendum:siue sentiens carcerē aut pacificans angustiatos.
Salmane:pacificans eū aut cōsummatio eiꝰ: siue ūbra prohibēdi aut umbra cōmotiōis.
Salmanoe:sēsus uite ł pacificās susceptos:siue ūbra offēdiculi aut imago fortitudīs.
Salmas:sētiēs dominū uel pacificꝰ domini.
Salmon:sensibilis uel pacificus:siue umbra uirtutis aut imago fortitudinis.
Salmona:imagūcula eius uel imago fortitudinis eius:siue umbra portiōis aut umbra munerationis.
Salmonem:nomen habitaculi uł umbratio muneris:seu umbra uirtutis corū aut imago fortitudinis eorum.
Salo:tollens uel commissio corū.
Saloim:tollens eos uel emissio eorum.
Salom:retribuens uel pacificus:siue retributio aut pacificatio.
Salome:pacificans eū uel retributio eius.
Salomi:retribuēs mihi uel pacificatio mea.
Salomi:pax mea eis uel ꝛtributio mea corū.
Salomith:tentatio respiciēs trāsmigrationē uel trāsmigratio respiciēs tentationem.
Salomon:pacificus uel retributor:seu pacificans merentes aut retribuens iniquis.
Saltus:frutex uel petitio.
Salu:tētatio respiciens uel respectus tētationis. Iuxta etymologiā uero greci smōis interpretatur uegetatus aut fortunatus.
Salumith:tentatio respiciens transmigrationem uel transmigratio respiciens tentationem.
Salusa:uita consternata uel tentatio respiciens eum.
Sama:ibidem uel perditio:siue exauditꝰ aut exaudibilis.
Samaa:ibidem perditio eius uel ibidē exauditio eius.
Samacha:celi tui uel celos tuos.
Samachias : celi tui domine uel celos tuos domine.
Samath : nomen inclytum uel auditio testimonij.
Samagar:nomen aduene uel exauditio aduenarum.
Samai:exaudiens me uel ibidem exauditio mea.
Samai:celestis uel humilis:seu ue mihi aut ibidem perditio mea.
Samaia:humilis domino uel audiens dominum:siue ibidem auditor dominus aut ibidem exauditio domini.
Samaoth:audiens signum uel ibidem perditio responsionis.
Samarari:lana mea uel custodia mihi.
Samarath: nomen amarum uel exauditio amaritudinis.
Samareus:lana uel coniunctio : siue custos aut custodia.
Samari:lana mea uel coniunctus mihi:siue custos meus aut custodia mea.
Samaria:lana domini uel coniūcta domio: siue custos domini aut custodiēs dominū.
Samaritanus:lana uel coniūctio:seu custos aut custodiens.
Samaritani:lane uel coniuncti:seu custodes aut custoditi.
Samarite:idem.
Samaron:ibidem merō uel ibidem perditio iniquitatis.
Sābucca:sol uel lumen:siue illuminans aut illuminatio.
Samech:fultura uel erectio:siue adiutoriuꝫ aut firmamentū.
Samer:custodiēs uel custoditus: siue custos aut custodia.
Sames:sol uel fons solis:seu mandatum humile aut mandatum humilitatis.
Sangar:nomiatus incola uel nominatio ad uenarum.
Samias:sustollens nomen domini uel audiens dominum plasmatorem.
Samir:uepres uel incultum:siue nomen uigilie aut exaudiens uigilantes.
Samith:nomen tēporale uel auditio pcti.
Samodi:nomina uel nominationes.
Samoe:nomē uite uel exaudiēs susceptionē.
Samothracia:audiens responsionem uel audiens reuelationem:seu auditio responsiōis aut auditio reuelationis.
Samothraces:audientes responsionē uel audiētes reuelationē:seu auditores responsionū aut auditores reuelationum.
Samsari:nominatus princeps uel exauditor angustie.
Samri:nomen lacescens uel exauditio amaritudinis.
Samsame:nomē auditū uel famosa auditio.
Samson:sol fortis uel solis fortitudo:seu sol corū aut illuminans eos.
Samu:audiens uel exaudibilis : seu ibidem

perditio aut ibidem exauditio.
Samua: audiens eum uel exaudibilis ei: siue ibidē perditio ei⁹ aut ibidē exauditio ei⁹.
Samuel: nominatus deo uel postulat⁹ a deo: siue audiens deum aut exauditio dei.
Samū: audiens eos uel nominatio eorū.
Samus: nominatus uel exaudibilis.
Samusathā: nominat⁹ eis ul' exauditio eoꝝ.
Samusathi: noia⁹ mihi uel exauditio mea.
San: dormiens uel securus: seu abundās aut egrediens.
Sanaballath: abundans uir tēpore uel egressa deuoratio peccatoris.
Sanabia: dormiens domino uel egressio domini: seu abūdans domio aut securitas dn̄i.
Sanā: dormiens populus ul' securitas populi: seu abundās eos aut egressio eorū.
Sanā: dormiens domino ul' egrediēs gr̄a: seu abundāter donat⁹ aut securitas gratificata.
Sanami: dormiens domino eis ul' egrediens gratia eorum: siue abundanter donans eos aut securitas gratificationis eorum.
Sandicus: abundans compunctio uel egressio compunctionis.
Sanir: deus luminis l' de⁹ lucerne: seu leuās nouitatem aut nouitatem attollens.
Sapan: speculator uel labium eius: siue iudicium superius aut barba superioris iudicij.
Sara: princeps uel carbo: seu uelamen aut angustia.
Sarra: idem.
Saraa: princeps eius uel carbo eius: seu eius uelamen aut angustia malorū eius.
Saraballa: principatum habentia uel carbonum deuorationes.
Sarabias: princeps patrum domini uel pricipans domini patruus.
Sarad: descendens descensio: siue descendit aut ut descenderet.
Saraphat: incendens uel incendium.
Sarahe: princeps fratrum uel uelamē fraternū: siue carbo suscipiens aut āgustia uite.
Sarai: princeps mea uel carbo meus: seu uelamen meū aut angustia mea.
Saraia: princeps fuit ul' principans domin⁹: seu uinctus domino aut angustia domini.
Saraias: princeps domini uel principans domin⁹: seu uelamē dn̄ans aut āgustia dn̄i.
Saraite: principes uel angustiati: siue carbones aut uelamina.
Sara: porta uel candor: seu cantilena aut cantor introiens.

Sararim: porte eorū uel cantantes eis: seu cātilene eorum aut cantores itroeūtes ad eos.
Sarasa: princeps tribulator uel princeps tribulatus: seu prīceps tribulationis aut principatus tribulatio.
Sarasar: princeps fuit uel elatio angustie: seu princeps tribulationis aut pricipās tribulationibus.
Sarath: uincens uel lepra: seu tribulatio aut morbus insanabilis.
Sarath: uincēs uenit uel lepra eius: seu tribulans eum aut morbus insanabilis ei.
Sarathā: lepra donata ul' uictoria gratie: seu tribulās eos aut morbus eorū aduenieēs.
Sarathasar: uincens diuitem uel lepra diuitiarum: seu morbū insanabilem tollēs aut tribulatio facturam suscitans.
Sarathi: lepra mea uel tribulans me: siue uictor meus aut morbus insanabilis mihi.
Sarba: lepra uel morbus isanabilis.
Sardis: princeps pulchritudinis uel principatus pulchritudo.
Sareas: princeps tollens uel carbo sustollēs: seu uelamen facture aut angustia plasmationis.
Sarebias: princeps dn̄i l' angustiās domin⁹.
Sared: descendens uel descensio: siue descendit aut ut descenderet.
Saredite: descendentes uel descensiones: siue descenderunt aut ut descenderent.
Sareda: descensio eius l' descēdens ei.
Saredatha: descēdens t̄pe l' descēsio pc̄oris.
Sarema: prīceps sibilās l' p̄nceps litigiosus.
Sarcon: prīceps merēs l' carbo iutilis: seu uelamē tristitie aut āgustia iniquitatis.
Sarepha: incēsa ul' icendiū: seu tribulatio panis aut panis angustia: nomē ex hebreo syroq₃ compositum.
Saresai: prīceps uel angustiatus.
Sares: prīceps uigilans uel princeps suscitās elationē angustie.
Sareth: uincens uel lepra: seu tribulatio aut reliquie principatus.
Sarphan: prīceps icendēs l' carbo incēdij.
Sargan: prīceps horti l' p̄nceps uirgulti.
Sargon: idem.
Sarigaur: rami uel ꝓpagines: seu prīceps ramorū aut prīceps propaginū.
Sarias: princeps domini uel principans dominus.
Sarim: hordeum uel cibariū: seu principans eis aut angustia eorum.

Sarion:princeps merens uel carbo inutilis: seu uelamē tristitie aut āgustia iniquitatis.
Sarith:reliquie uel princeps reliquiarum.
Sarone:princeps meroris eorum uel cantās ei canticū tristitie.
Saron:priceps meroris uel cantās tristitiā.
Sarona:princeps tristitie uel cantans tristitiam:seu princeps meroris eius aut cātilena tristitie eius.
Saronite:principes merētes uel cantātes tristitiam.
Saror:indutus uel indumentū:siue coangustans aut coangustatio.
Sarorom:princeps montium uel principans lumini:seu coangustās pelles aut uelamen iracundie.
Sarsathim:priceps cadaueris ul' priceps ruine:seu priceps ruētiū aut priceps cadētiū.
Sarthan:princeps demolitorū eius uel princeps coangustatorū eius:seu tribulās eum aut coangustatio eius.
Saruch:lorū uel corrigia:seu dependens aut perfectio.
Saruia:uincta uel uinculum:seu angustians aut angustia.
Sasa:senarius uel longeuus.
Sasabasar:senarius infans uel lōgeuitas angustiata.
Sasagaci:senarius robustus uel longeuitas fortitudinis.
Sasai:senarius meus uel lōgeuitas mea.
Sason:ciuitas uel oppidum.
Sasonthamar:urbs palmarū ul' ciuitas amaritudinis:seu urbs cōmutantiū aut oppidū cōmutatorum.
Sathaim:libri uel librarij : siue historici eorum aut historie eorū.
Sathan:contrarius uel aduersarius:seu trāsgressor aut preuaricator.
Sathanas:transgressor uel preuaricator:seu ꝯtrari⁹ facture aut aduersari⁹ plasmatiōis.
Sau : digna uel eleuata : seu dignitas aut eleuatio.
Sauce:cantiones uel cātilene.
Saue:digna uel eleuata:seu dignitas eius aut eleuatio eius.
Saupha:speculator uel speculatio:seu supereffundens aut supereffusio.
Saul:petitio uel expetitus : seu abutens aut abusiuū eorum.
Saulite:petentes uel expetiti: siue abutentes aut abusiui eorum.
Saulus:tentatio respicientis uel tentationis securitas:siue abutens cōsilio aut expetitio festinationis.
Saura:dignitas magistri uel eleuatio magistri eius.
Schacha:propago uel tabernaculum.
Scarioth:merces uel mercedē accepit.
Spania:accinctio uel expeditio.
Spani:accincti uel expediti.
Spartia:accinctio bona uel expeditio illuminationis.
Sparthiate:accīcti bene l' expedite illumīati.
Stachim:faciens cantilenas uel factor cantilenarum.
Stachim:faciens cantilenas eis uel factor cātilenarum eorū.
Starbuçānai:iudex contemptor gratie mee uel speculator despiciens gratiā meā.

Hic.e.post.s.

SEba:statio uel eloquentia.
Sebaste:uallans uel gyrans.
Sebastianus:uallatus uel circuiens.
Sebe:statio uel eloquentia.
Sebedia:stat testās dominum uel statio serui domini.
Sebeia:stans iniquus dominus uel statio iniqui domini.
Sebemas: stat iniquus dominus uel statio iniqui domini.
Sebeon:stans merens uel statio dolens : seu stat iniquitas aut eloquētia inutilis.
Sebethai:stās superior ul' eloquētia pauida.
Sebia:stans dominus uel stās domio:seu sectans dominū aut sectator domini.
Sebibel:stās deus uel stans deo:seu sectans deum aut sectator dei.
Sebna:stans pulchre l' statio pulchritudīs.
Sebim:statio maris uel sectatio eius mare:
Seboim:dāma uel caprea:seu caprea eorum aut dāmula eorum.
Seboleth:spica uel germinatio.
Sebom:damma ul' caprea:seu statio maris: seu sectatio eius mare.
Sabubel:reuertens ad deum uel reuertitur ad eum deus.
Sechar:byssus uel cilicium.
Sechath:ramus uel propago.
Sechech:speculū uel speculatio.
Sechem:laborans uel humerosus.
Sechemite:laboriosi uel humerosi.
Sechemas:uari⁹ dn̄s l' uarietas domini.

Sechim:uarius uel uarietas.
Sechias:uarius dominus uel uarietas dñi.
Sechiel:uarius deo uel uarietas dei.
Sechimas:uarius dominus ul' uarietas dñi.
Sechothanoth:tabernacula filiarum uel ob umbrans filias.
Sechri:ebrietas uel tabernaculum.
Sechrona:ebrietas merēs ul' tabernaculum doloris ei⁹.
Seccha:spine uel cardi:seu tribuli aut punctiones.
Sechin:fatuus uel fatuitas:siue isulsus aut infatuatus.
Secundus:eleuans uel eleuatus:seu elatio ul' eleuatio.
Seda:cibaria uel ex latere.
Sedada:cibaria testiū uel ex laterē seruitutis.
Sedecha:iustitia uel iustificatio.
Sedeche:iustificās eū uel iustificatio eius.
Sedechias:iustitia domini uel iustificans dominum.
Sedeus:cibaria ignis uel ex latere luminis.
Sedi:cibariū meū uel ex latere meo.
Sedij:cibarium meum mihi uel ex laterē meo meus.
Sedim:salive ul' amaritudines:seu nem⁹ amenum aut amenitas nemoris.
Sedius:cibarium festinantis uel ex laterē cōsiliatoris.
Sedimihel:ex latere dei ul' cibarium quod ē a deo.
Seddo:cibariū testiū uel ex latere seuētis.
Sedrach:decor uel decorus.
Sedrachi:decus meum uel decorus mihi.
Seducha:testimonium uel testificatio.
Sephana: humilis ul' campestris:seu atterēs eos aut attritio eorum.
Sephamoth:atterēs mortē ul' hūiliās mōtuos:seu labiū mortis aut iudiciū mortuorū.
Sephan:speculatio uel aquilonaris.
Sephar:liber uel littera:seu librarius aut litteratus.
Sephartalim:liber psalmorum uel uolumē hymnorum.
Epharuaim:libri ipsi uel littere ipse: seu librarij corū aut ipsi litterati eorum.
Sephat:iudicās uel iudicatio.
Sephatha:iudicans eum uel iudicatio eius.
Sephathias:iudicās dominus uel iudicatio domini.
Sephala:humilis uel campestris: seu uallis aut planicies.
Sepher:libri l' lře:siue dec⁹ aut pulchritudo.
Sepheth:iudicium uel diiudicatio.
Sepheus:speculatus uel egrediens.
Sephi:speculatus uel unipes.
Sephina:aquilo uel aquilonaris:seu tentās eos aut tētatio eorum.
Sephion:egrediens uel abditus:seu egredere os meroris aut egrediens os tristitie.
Sepho:speculator uel bipes.
Sephon:specula uel aquilo:seu speculū aut arcanum.
Sephonite: specula uel arcanum: seu aquilonares aut speculatores.
Sephor:auis uel spiculum:seu adherēs aut placens.
Sephora:auis eius uel speculans eū:seu placens adhesit aut adhesio placuit.
Sephrai:placens signū uel adherēs subterī⁹.
Sephthan:speculator humilis uel arcanum responsionis.
Sephu:spiculū uel spiculator:seu bipes aut unipes.
Sephuthan:atterens naues uel attritio nauium:seu adumbrans iustitiam aut umbraculum iustitie.
Segar: calidus uel minoratus.
Segim:spine uel tribuli:seu pungens eos aut pūctiones eorum.
Segon:locutio murmurans uel loq̄la inutil'.
Segor:iunior uel paruula:seu calens aut meridiana.
Segur:spina paruula l' loquela inutilis.
Segur:iunior uel paruulus:seu calēs aut meridianus.
Sephin:exitus uel exeuntes.
Seyr:hircus uel hirsutus:seu hispidus aut pilosus.
Seyra: hispida uel hirsuta:siue horribil' aut pilosa.
Seyrath:idem.
Sela:petitio uel umbraculum:seu dimittens eum aut dimissio eius.
Sela:semper ul' insignē:siue sempiternus aut in sempiternum.
Selachi:tollēs sibimet uel tentatio āmbulātis.
Sella:petitio uel umbra eius.
Sellai:petitio mea uel umbraculū meū.
Sellaia:petens dominum uel umbraculum domini.
Sellaite:petentes uel sempiterni:seu dimittētes eos aut obumbracula corū.
Selā:missus ul' latus a latere nō a latitudie.

Selam:petitio uel sempiternitas: seu obumbrans eos aut dimissio eorum.
Selcha:ramus uel ꝓpago:seu paci suspirans aut pacificus erubescens.
Selebin:petens filios uel obūbraculū filioꝝ.
Selech:petens uel dimittens:seu umbraculū aut sempiternitas.
Selecha:tentatio itineris uel tentatio ambulātis:siue obūbrās eos aut sēpiternitas ei⁹.
Sellem:pacificus uel pacatus:seu pacificans aut pacificatio.
Sellemite:pacifici uel pacati:seu pacificantes aut pacificationes.
Selemas:redditus domino est.
Selemias:reddit⁹ domio l' redditio domini.
Selemi:tētatio respiciens trāsmigrationē uel trāsmigratio respiciens tentationē.
Selles:petitio uel pacificans.
Selethai:frutex uulturis l' petitio ꝺuorātis.
Seleucus:exiēs aduocatus uel exiens aduocatio:seu tollēs semetipsos aut itineris experimentum.
Seleucia:exiens aduocatio uel exitus aduocationis:seu tollens semetipsam aut itineris experimentum.
Selim: uulpes uel tollens: seu auulsio aut dimissio.
Selma:sensus uel perfectio.
Selmai:sensus me⁹ uel perfectio mea.
Selmon:pax uel sensus:seu fortis imago aut uirtutis umbraculum.
Selo:ue ei uel dimissio eius:seu petēs eū.
Selom:auulsio uel dimissio: siue translatus aut restituens.
Sellum:pacificus uel pacatus:seu pacificans aut pacificatio.
Sem:audiens uel nominatus: siue famosus aut famosa auditio.
Sema:nomen auditum uel famosa auditio.
Semma:idem.
Sēmaa:nomen auditum ei uel famosa exauditio eius.
Semmaia:nomen auditum domio uel famosa exauditio domini.
Semanoth:nomen humile uel nomen humilitatis:seu nomen auditum aut nominata auditio.
Semarith:nomē quesitū l' auditio bōitatis.
Semath:nomen tꝑale ul' exauditio pccōris.
Semathei:noiati peccato uel exauditi tꝑalit.
Semadahe:nomen scitum uel nomē auditū: seu nois auditio aut nois scientia.

Seme:audiēs uel auditio: seu nomē aut nominatio.
Semeber:nomen fontis uel exauditio putei.
Semedab:nomen perditiōis ul' ibi perditio. seu nomen auditionis aut ibidē exauditio.
Semegar:ibi aduena uel ibi colonus: seu auditio aduene aut nomē aduenarum.
Semei:audi mihi ul' audi me: seu nomen meuꝫ aut auditio mea.
Semeias audiens dominum uel nominatus domino.
Semeitici:noiati mihi uel exauditores mei.
Semel:sol uel idolum. Et notandum ꝙ hoc nomen in hebreis uoluminibus quasi ſmo latinus fit a similitudine: unde ⁊ simulacra dicuntur ipsa idola quasi simulata.
Semelias:idolum domini l' sol dominic⁹.
Semer:nomen amarum uel exauditio amaricationis.
Semerias:cōiūct⁹ domio l' custodia domini.
Semeron:uepres doloris uel terra iculta merentium:seu nomen magistri dolētis aut audiens magistrum inutilem.
Semes:sol uel fons solis:seu mādatū humile aut mandatum humilitatis.
Semi:nomē auditū mihi uel famosa exauditio mea.
Semida:nomen meū scitū uel nomen meum auditū:seu nominis mei auditio aut nomē meum scientia.
Semidahe:nomen meum scitum uel nomen meum auditum:seu nomē meū auditio aut nomen meū scientia.
Semidate:nomina mea scita uel nomīa mea audita:seu nominum meorum auditiones aut nominum meorū scientie.
Semir:uepres uel incultum:seu terra spinosa aut terra inculta.
Semiramoth:nomē meum uidēs mortem: uel auditio mea uisio mortis.
Semoth:nomē mortuū aut auditio mortis.
Semua:noiatus uel exaudibilis.
Sēneser:blasphemus uel blasphemia.
Sēnoth:nomina uel auditiones:seu nomē signi aut exaudita responsio.
Semrā:audiens nomē excelsū uel famosa auditio exaltationis.
Semramite:audientes nomina excelsa uel famose auditiones exaltationū.
Semri:nomē lacessēs uel audit⁹ amarus.
Semron:nomē eius ul' auditio ei⁹:seu custos uidit aut uisionis custodia.

Sẽromarom:nomen amare tristitie uel audi ens amarum merorẽ:seu custos amari me roris aut custodiens merorem amaritudis.
Semsai:audiens nomen salutis uel famosa auditio saluatoris.
Sembi:sol meus uel illuminatio mea.
Sen:dentes uel abundantia: seu super uuln⁹ aut amphora tentationis.
Senna:uoluntas uel mandatũ: seu uolũtas mandati aut mandatuꝫ uoluntatis eius.
Sena:tollens uel angustia:siue dens eius aut abundantia eius.
Senaa : tollẽs eũ uel angustia eius:seu super uulnus eius aut amphora tẽtatiõis eius.
Sennaab:uolũtas patris uel mãdatũ pater num:seu uoluntas mãdati paterni aut mã datum uoluntatis paterne.
Sennaar:fertilis uel fetor eorũ:siue excussio dentium aut dentium uacuefactio.
Sennacherib:tollens deserta uel alleuans de sertionem.
Senã:deus populi uel angustiãs populũ:seu tollens eos aut abundãtia eorũ.
Sennaser:uoluntas diuitiarum uel mãdatũ beatitudinis.
Sene:'deus eius uel angustiãs eũ:seu tollẽs eum aut abundantia eius.
Senech:cymbalum uel tinnitus.
Senesarma:tollẽs rubrũ ł tẽtatiões tollẽs.
Sennim:uoluntas mandati eorum uel man datum uoluntatis eorum.
Senron:nomen uidẽs uel custos nominis.
Senshi:sol me⁹ uel illuminatio mea.
Sennua:dentes mouens uel amphora tenta tionis commote.
Seon:calor uel calidus:siue germẽ quod nõ est aut germen inutile.
Seon:tẽtatio lacessẽs uel allocutio inutilis: seu germẽ tẽtatũ aut germinatio tẽtatiõis.
Seor:calens uel paruulus:seu minor aut me ridianus.
Seorim:minorans eos ł caliditas eorum.
Sephi:spiculatus uel unipes mollis.
Sephima:spiculum fractum.
Seraphin:ardor uel incendium:seu ardentes aut incendentes.
Seraia: priceps dñi ł angustiãs dominũ.
Serabias:idem.
Serese:princeps principum uel angustians principes.
Sereth:princeps uel lepra:seu tribulatio aut reliquie principatus.

Sergius:princeps uallis uel princeps hortu li:seu princeps horti humiliati aut angusti ans hortum humiliatũ.
Serim:principans eis aut angustia eorũ.
Seron:princeps meroris uel cãtans tristitiã.
Ser:carbo murmurãtiũ aut ãgustia iutiliũ.
Serua:uinculum uel angustia.
Seruch:lorum uel corrigia : siue dependens aut perfectio.
Seruia:uinctus uel uinctio : seu angustians aut angustiatus.
Sesa:tentatio uel farinatus : siue longeuus aut egrediens.
Sesach:manus uel byssus:seu manus sacci aut saccus byssinus.
Sesai:egrediẽs mihi uel longeuitas mea : seu farinat⁹ meus aut tentatio mea.
Sesamor:tẽtatio urgẽs uł egressio attrectãs.
Sesan:tẽtatio doni uel egressio gratie.
Sesban:tribulatio ueniẽs uel tribulator edi ficationis.
Sesbasar:tribulator uł tribulatus:seu tribu lans aut egrediens.
Sesima:egressio mortificationis uel egressũ est os tristitie.
Sesion:egressio tristis oris uel egressum est os tristitie.
Seth:ponẽs ł posit⁹:seu posuit aut ĩsurrctio.
Seth:semẽ ł germẽ:seu germẽ aut poculũ.
Sethar:poculũ suscitans uel germẽ uigilie.
Sethim:spine uel germina:seu positiones.
Sethri:exactor meus uel abundãtia mea:seu diuertẽs mihi aut diuerticulũ meum.
Sethrai:seminans magister meus uel resur rectio magistri mei.
Seethim:spine uel germina:seu positiões.
Seema:loquẽs uel tentorium:seu uulpecula clamãs aut tabernaculũ.
Sene:loquẽtes uel tentoria:seu uulpecule cla mantes aut tabernacula.
Scenophegia: tẽtoriorum occursio uel taber naculorũ solennitas.
Scena:uulpecula hec uł tabernaculũ ipsũ.
Sephanus: corona uel norma nostra:seu iu dicãs nos aut speculator noster.
Stephanus:regula uel coronatus:seu specu lans aut iaculatio.
Stephana : corona norma nostra : seu iudi cans nos aut speculatrix nostra.
Stephana:regula uel corona:seu speculans aut iaculatio.

Hic.i.post.s.

Sia:dormitatio uel idigentia:seu dormitātes aut indigentes.
Siaa:dormitans ei uel indigentia eius.
Siaba:indigens patre uel dormitatio pr̄is.
Siai:dormitans mihi uel indigētia mea.
Siam:sitis uel sitiens : seu dormitans aut indigentia eorum.
Siba:recte uel conuersio : seu uenit egressus aut uenit egressio.
Siban:rectitudo doni uel conuersio gratie.
Siboim:rectus uel conuersus:seu egrediens eis aut conuersio eorū.
Siecha:insania uel ebrietas.
Siecharij:ebrij uel insani.
Sichar:penitens uel penitentia.
Sichar:ramus uel conclusio: seu byssus aut cilicium.
Sichelech:defecatio uocis adducte uel adductio uocis defecate:seu effundēs sextariū aut effusio sextarij.
Sichem:humerus uel humeri:seu labor aut laborantes.
Sicher:ebrius uel ebrietas.
Sichera:ebrius ei uel ebrietas eius.
Siccileg:effundens sextariuz uel effusio sextarij:siue defecatio uocis adducte aut adductio uocis defecate.
Sicilia:ponderosa uel laboriosa.
Sicilienses:ponderosi uel laboriosi.
Sichima:humerosa ul' laboriosa. Ipsa ē que est ꝛ sichim: sed i latinum ꝛ grecum sonum uertitur:ut sichima pronuncietur.
Sichim:humerosi uel laboriosi.
Sicione:pōdꝰ doloris l' laboriosa iīquitatis.
Siculus:pondus consilij l' labor festiationis.
Sichem:coniunctus uel uenatio fontis ul' taciturnitas.
Sidon:salus uel tacens:seu saluans.
Sidonij:salui uel tacentes:seu saluantes aut taciturnitas.
Sidon:uenatio ul' cōmotio:seu uenatio tristitie aut cōmotio iniquitatis.
Sidama:commouens eum uel uenatio eius: seu commouēs tristitiam ei:aut uenatio iniquitatis eius.
Sidoma:uenatio uel commotio:seu uenatio meroris aut uenatio inutilis.
Sidonij:uenātes uel cōmouentes:seu uenatores meroris aut uenantes inutile.
Sidrac:decor uel decorus: seu decus meum aut decorus mihi.
Siene:sitis uel sitiens:seu dormitatio aut indigentia.
Sienenses:dormientes uel sitientes:seu indigentes aut indigentie.
Sibab: superattollens uel superattollere.
Sila:missus uel missio.
Silam:missio eius uel missio eorū.
Silas:missa plasmatio l' missionē sustollens.
Sillem:recens uel nouus:seu recenter aut nuperrime.
Silliti:missus mihi uel missio mea.
Silo:auulsio uel ubi est ipsa.
Silo:auulsio ul' translata:seu dimissio aut restitutio.
Silonite:auulsi uel ubi sunt ipsi.
Silonite:transferentes l' auellentes:seu dimittentes aut restituti.
Silloa:missus l' missio:seu missus ei aut missio eius.
Siloe:idem.
Siloam:missus eis uel missio eorum.
Siloni:transiens uel auellēs:seu dimissio aut restitutio.
Silonite:transferentes uel auellentes : seu dimissi aut restituti.
Siluanus:missus frater uel emissio ad fraternitatem.
Simmaa:exauditio uel exaudibilis.
Symmachus:exauditus uel exaudibilis.
Simmaith:mortificās uel mortificatio : seu mortificatus aut quicunque morietur.
Simeon:auditus uel exaudibilis:seu audiēs merorem aut nomen habitaculi.
Simeonite:auditi uel exaudibiles:seu audientes tristitiam aut nomina habitaculorū.
Simon:obediens uel obedientia:seu ponens tristitiam aut auditor meroris.
Simpalma:uocum copulatio uel uocum cōuenientia.
Simuth:locus uel loca.
Sin:tentatio egrediens uel egressio tētatiōis.
Sin:dentes ul' dētosi:seu super paruulis aut amphora tētationis.
Sin:rubus uel odium:seu mandatū aut egrediens.
Sina:dentes eius uel dentium eius:seu super uulnus eius aut amphora tētatiōis eius.
Sina:mensura ul' mandatum : seu rubus eiꝰ aut odiens eum.
Sina:tētatio egrediens mihi uel egressio tētationis mee.
Sinai:mēsura mea uel mandatum meū:seu rubi aut odia plurali numero.

Sinai:dentes mei uel dentiū meorū:seu sup uulnus meū aut amphora tētatiōis mee.
Sincus:egrediens uel odiosus:seu leuās me aut alleuatio mea.
Singagma:doctrina uel institutio.
Sinichion:uictori deo palma ul' uictoria dei triumphus.
Sinchichen:loquēs uel loquela:seu caritas.
Sion:specula uel semen eius.
Sion:mandatum uel numen: siue speculum aut speculatio.
Sior:paruulus uel turbulentus: seu turbid' aut firmamentum nouum.
Sior:labanath paruulus candidatus uel firmamentū noue albedinis.
Sir:aula uel lebes quam uulgo ollā uocant: id est caldariam.
Sira:aula eius uel lebes eius.
Sirath:murus uel maceria.
Syracusa:murus gladij uel maceria letitie.
Sirasirim:cantantia cantica canticorum.
Syria:ara uel humecta:seu sublimis aut sublimitas.
Syrij:are l'humecti:seu sublimes aut excelsi.
Syrtophenissa:alte conuersa mulier uel sublimitas conuersionis assumpte.
Sirtes:tribulationes uel angustie:seu potiones aut tractationes.sirtes enim a tractu salustius dicit appellari.
Sis:tentatio uel farina:siue egrediens ei aut longeuitas eius.
Sisai:tentans me ul'farina mea: seu egrediēs mihi aut longeuitas mea.
Sisam:tentās eos uel farina eorum:seu egrediens eis aut longeuitas eorum.
Sisara:equi uisio uel exclusio gaudij: seu tollens cedentem aut excludens gaudentem.
Sissiriel:timens deum uel benedictus dei.
Siuram:dignitas uel elatio.
Sicilia:ponderosa uel laboriosa.
Sicilienses:ponderosi uel laboriosi.
Sythia:uulpes illuminata uel tētorium illuminatum.
Sythe:uulpecule illuminate uel tabernacula illuminata.
Sitopolis:uulpes illuminata ciuibus uel uulpeculis illuminata ciuitas.
Sitopolite:uulpecule illuminate ciuibus uel uulpibus illuminati ciues.
Smirna:consummatio amaritudinis l'amaricatio consummata.
Smirnei : consummati in amaritudine: uel amaricati in consummatione.
Smirne:cantans canticum uel cātatio eorū.
Smirnenses:cantantes cantica uel cantationes eorum.

Hic.o.post.s.

Soa:saluans eum uel locutio eius.
Soar:pusillus uel pusillanimis:seu pusillitas aut pusillanimitas.
Soba:serra secans i ea uel mandatū in ea.
Sobab:cōuertens uel conuersio.
Sobaba:conuertens eum uel conuersio eius.
Sobach:simplex uel columbaris:seu conuerte aut conuersio tua.
Sobai:serra mea secās uel mādatū meū i ea.
Sobal:spica uel uectes ad portādum:seu uana uetustas aut uanitas uetustatis.
Sobi:serra secans me uel mandatū in me.
Sobnas:sedens uel sedes:seu diuertens aut diuerticulum.
Soboch:irretinens conuersio.
Sobochai:conuersio mea uel incendium meum uel irretinēs uulturem aut conuertens deuoratorem.
Socha:ramus uel propago.
Sochat:rami uel propagines.
Socho:ram' uel humilitas:seu umbraculū.
Soccho:idem.
Socchot:tentoria uel tabernacula : seu rami aut humilitates.
Soccothbenoth: tentoria filij respondentis uel tabernacula filij temporalis.
Sodac:excludens uel latus a latere non a latitudine:seu arcanum aut exclusio.
Sodada:latus eius uel excludens eum : seu arcanum eius aut exclusio eius.
Sodi:latus meum uel arcanum meum : seu exclusio mea.
Soddi:idem.
Sodoma:pastio silens uel declinatio eorum.
Sodoma:fulua uel sterilis:seu cecitas aut pecus silens.
Sodomie: pastiōes silētij l'declinatiōes eorum.
Sodomite: fului uel steriles:seu ceci aut pecora silentia.
Soem:gyrus uel expectatio eorum.
Soen:gyrus uel expectatio.
Soene:gyr' ei' uel expectatio eorū:siue expectans eos.
Soer:expectans uel expectatio:seu gyrās aut

circundatio.
Sophath:irretitus uel euiſceratus:ſeu irreti
tio aut euiſceratio.
Sophai: ſpeculum meũ uel ſpeculator me⁹.
Sophan:atterens uel attritio: ſeu umbracu
lum aut umbratio.
Sophar:ſpeculãs eum ul'ſpecule diſſipatio:
ſiue diſſipãs ſpeculatorem aut ſpeculatorẽ
uidebo.
Sophech:iudicans uel diiudicatio.
Sopher:liber uel narratio.
Sophera:narrans eũ uel liber eius.
Sopherech:liber uite uel narratio pauoris.
Sophim:ſpeculans eos uel ſpeculator eorũ.
Sophonias:ſpeculum domini ul'cognitor ar
canorum dei.
Sophonias:abſcondens dominum ul'abſcõ
ditus domino:ſeu ſpeculans dominum aut
ſpeculator domini.
Solemtes:auellens ul'dimittens:ſeu auulſio
aut dimiſſio.
Solomuth: tentatio reſpiciens tranſmigra-
tionem.
Somer:cuſtos uel cuſtodia:ſeu cuſtodiẽs aut
cuſtoditus.
Somorias:cuſtos domini uel cuſtodiens do
minum.
Sompthophanec:ſaluator mũdi uel abſcon
ditorum redemptor.
Son:pecus eorum uel dentes eorum.
Son:pupilla eorum uel ſecundus eis:ſeu coc
cus eorũ aut coccinũ eorum.
Sonar:coccinea uel ſubſiſtens eis:ſeu,pecora
eorum aut pecora rubea.
Soni:pecus uel dentes.
Soni:pupilla mea uel dẽtes mihi:ſeu coccus
meus aut coccinum meum.
Sonum:pupilla eorum uel ſecundus eis: ſeu
coccus eorũ aut coccinũ eorum.
Soon:ciuitas uel oppidum.
Soonthanis:ciuitas egypti uel oppidũ man
dantis humilia.
Soor:petra puſilla uel fortis puſillanimis:
ſeu mane plaſmatus aut anguſtiat⁹ fortiter.
Sooria:petra puſilla l'domini plaſmatio.
Sophim:liber iudicum uel liber iudicantiũ.
Sor:plaſmatus uel anguſtiatus.
Sor:petra uel fortis:ſeu tyri⁹ aut meridian⁹.
Sorarath:hoſtes tui uel hoſtiũ tuorũ:ſeu ini
micorum tuorũ aut bellantiũ cõtra te.
Soreth:bona uel optima : ſeu electio aut eli
gens dona optima.

Soreth:bona uitis uel optima uinea:ſeu elec
ta uitis aut uinea electionis.
Sori:petra mea uel robur meũ:ſeu plaſma
tus mihi aut anguſtia mea.
Sorim:horreũ uel cibarium: ſeu roborans
eos aut plaſmatio eorũ.
Soſipater:ſaluans diſperſos uel narrans di
ſperſionem.
Soſthenes:ſaluans eos uel ſaluãs i tẽpore:ſi
ue gaudij dator aut da mihi gaudiũ.
Soſthratus:ſaluans diſperſos uel ſaluãs in
tempore.
Sotha:arcanum uel exluſio.
Sothai:arcanum meum uel excluſio mea.
Sothelrei:radicãs ſignũ uel radix ſubterior.
Sothites:arcanus uel excludens.
Stoici:facientes cantilenas uel in porticibus
diſputantes.

Hic.u.poſt.ſ.

U:ſalus uel ſaluator.
Sua:ſalus eius uel ſaluans eum.
Suaa:ſaluãs eum uel ſaluator eius.
Sual:reddens uel ſaluans:ſeu ſal⁹ aut rẽditio.
Suar:ſaluator ſuſcitans l'ſaluatiõis uigilia.
Suba:incendens uel incendium : ſeu conuer
tens aut conuerſio.
Subach:frutetũ uel condenſum.
Subachai:frutetũ meũ uel cõdenſio mea.
Subahel:conuerſus deo uel incendiũ dei.
Subochai:irretiens uel irretitus:ſeu incendi
um meũ aut conuerſio mea.
Subba:excelſus uel ſublimitas.
Subna:ſedens uel reuertens : ſeu ſedes aut
reuerſio.
Subnã:ſedẽs eis uel reuerſio eorũ.
Subnel:conuerſus deo uel incendiũ dei.
Suchna:obumbrans eum uel tabernaculũ
eius.
Suddi:arcanũ meũ uel de latere meo.
Sue:loquẽs l'locutio:ſeu cãtãs aut cãtilẽa.
Suph:rubrum uel ſcirpus:ſeu ſpeculum aut
effuſio.
Supha:ſcirpus eius uel rubrũ ei:ſeu effũdẽs
eum aut ſpeculatio eius.
Supham:atterens uel attritio:ſeu umbracu
lum aut umbratio.
Suphamite:atterentes uel obumbrantes:ſeu
attritiones aut obumbracula.
Suphan:atterẽs uel effuſio gratie:ſeu umbra
culum aut obumbratio.
Suphaphin:atterens naues uel adũbraculũ

rostrorum.
Supbereth:uanitas uite uel irritū pauoris.
Suphim:unctus uel unctio:seu effundēs eos
aut speculum eorum.
Suphir:uanias uel irritum.
Subam:saluans eos uel saluatio eorū.
Subamite:saluantes eos l' saluatiões eorū.
Sui:loquēs uel locutio.
Suithes:idem.
Sun:petra uel lapis durus aut durities.
Sunā:lapideus populus uel duritia populi.
Sunamite:lapidei populi uel duritia pplo℞.
Sunamith:mortificata uel mortificatio: seu
mortificans aut quicūq; morietur.
Sunamitis:misera l' captiua:seu mortificās
aut mortificata.
Sunē:coccinū uel coccineū:seu dentes aut ele
uatio dentium.
Sunē:lapideus oculus uel duritia fontis.
Suni:petra mea uel lapis meus: seu durus
mihi aut duritia mea.
Sunite:petre mee ul' lapides mei:seu duri mi
hi aut duritie mee.
Sur:murus uel robustus:seu continens aut
directus.
Sur:angustia uel acerbitas:seu directio aut
continentia.
Suri:āgustia mea uel exacerbans me:seu mu
rus meus directus aut continentia mea ro
busta.
Suriel: acerbans deū uel angustia dei.
Surihel:murus dei uel robustus deo: seu cō
tinens deum aut directio dei.
Surihelli:fortis meus deus uel angustiās me
deus:seu deus continens me aut deus direc
tio mea.
Surisadde:fortis dominus uel cōtinēs mea
ubera:seu murus acerbus aut directio an
gustiarum.
Surisaddai:fortis dominus meus uel conti
nentia uberum meorū:siue murus acerbita
tis mee aut directio angustiarū mearū.
Sus:gaudium uel letitia.
Susa:leta uel gaudēs:siue gaudiū aut leticia.
Susach:letus uel gaudens cilicio:seu gaudiū
aut letitia cilicij.
Susachi:letus uel gaudens cilicio eorum:seu
gaudiū aut letitia cilicij eorū.
Susan:gaudium doni uel letitia grē.
Susanna:gaudiū grē uel letitia respōsionis.
Susanna:lilium uel gratia:seu obtentus lilij
aut obtinuit gratiam.

Susannethanei: liliū possidentes uel gratie
emulatores:seu gaudiū doni humilis aut le
titia grate emulationis.
Susi:gaudium meū uel letitia mea:siue obti
nuit equū aut obtinuit equitationē.
Susis:gaudium uiri uel leticia assumpta:seu
reuertēs mihi aut reuersio mea.
Susis:gaudium cōsilij l' letitia estimātis:seu
obtinuit equum aut obtinuit equitationē.
Suthala:radix uel radicatus.
Suthalam:radicatus eis uel radicatio eorū.
Suthalaite:radicantes uel radicati.
Suthale:poculū mixtū uel spina madida:seu
spina uiridis aut spinarū madidatio.
Suir:faciens ignē l' augēs incendiū.

¶ Seqtur de icipien
tibus a littera.t.

TAaph:pauor ul' super:seu pauidus aut
superior.
Tabath: bona uel bonitas.
Tabeth:occidens uel interficiens: seu occisio
aut interfectio.
Tabehel:bonus deus uel bonitas dei.
Tebenensiothe:occidentes uel interficientes:
seu occisores aut interfectores.
Tabita:damma uel caprea.
Tachos:silens uel silentium.
Taddeus:apprehendens principem uel app̄
hensio principis.
Taphath:aduēt' paruuli uel paruul' ueniet.
Taphia:claudicās uel claudicatio:seu uitam
remittens aut remissio uite.
Taphne:malum ab arbore nō a malitia: uel
tympanum apertum: seu tympani apertio
aut tympanum adaperiens.
Tala:ros uel irroratio.
Talā:irrorans eos uel irroratio eorum.
Talla:ager ul' appensio eorum.
Tallā:appendens eos uel ager eorū.
Tamath:pars perfecta uel perfectio partis:
seu datum consummatum aut consumma
tio data.
Tanameth:consolator uel cōsolatus: seu cō
solans aut consolatio.
Tapsophs:specula uel speculum:seu specula
tor aut speculatio.
Tarela: uidens terebinthū l' uisio arbuscule.
Targar:explorator uel exploratio:seu sciens
iugum aut scientia iugi.

Tarthan:superfluus uel elongans:siue turturem dedit aut turturis datio.
Tau : signum uel subter : seu signatus aut subterior.
Tarchonitidis:cogitans tristitiam uel cogitatio tristitie.

Hic.e.post.t.

TErtius: adiungens uel adiũctio:seu applicans aut applicatio.
Tertulliꝰ:ager corũ uel placens stercore.

Hic.i.post.t.

TIberius:uidens uel bonus : seu uidens eum aut bonitas eius.
Tiberiadis:uisio uel bonitas:seu uidẽs testimonium aut bonitas testificationum.
Tiphonius:gehennalis dolor uł latitudo iniquitatis.
Tigris:uelox uel uelocitas.
Timon:ruminans uel pinguedo: seu pinguis aut ruminatio.
Timotheus:beneficus uel beneficium:seu befaciens aut beneficentia.
Tyrannus:cõtinẽs eos ł ꝯfortatio corũ.
Tyrãni:ꝯtinẽtes eos ł ꝯfortationes corũ.
Tyrus : angustia uel tribulatio:seu plasmatio aut fortitudo.
Tyrij:plasmati uł tribulati:seu fortes aut angustiati.
Tithicus:tacens uel taciturnus:seu silentiũ aut taciturnitas eius.
Titus:querens uel bonꝰ:siue lutũ aut lutatꝰ.
Triphena:innuens uel reuertens: seu nutus aut reuersio.
Triphosa:clara uł perspicua: seu clare uidẽs aut perspicue attendens.

Hic.o.post.t.

TOb:bonus uel bonitas.
Tobias:bonus domio ł bonitas domini:seu ductꝰ ad luctũ aut ꝯuersus ad uniu͛sa.
Tobis:bonus uir uel bona assũptio.
Tophel:ruina ł cadẽs:seu tractãs aut irruẽs.
Topaçion:bonum testamentum uel bonitas testamenti.
Troade:seruiens uel seruitium : seu requies aut latitudo.
Trophimus: dissoluens uel dissolutus : seu dissoluens thalamos aut dissolutio thalamorum.

Hic.u.post.t.

TUbal:ductus ad luctum uel conuersus ad uniuersa.
Tubal:deserens uel desertus:seu deserẽs aut delatus.
Tubalchaim:ductus ad luctum lamentationis ł ꝯuersus ad uniuersa acquisitionis.
Tubalchaim:deserẽs possessionem uel deserens lamentationẽ:seu delatus possessioni aut desertus acquisitioni. Huculꝫ per simplicẽ.t.litteram.i.sine aspiratiõe lecta sunt pricipia nominũ:exide que sequũtur:aspiratione addita legenda sunt.

Hic.ha.post.t.

THaamath: dator indignationis aut bilis:uel dedit indignationem aut bilem: seu data est bilis ei aut data ẽ ei idignatio.
Thaan:diues dono uel pauidus gratia.
Thaas: super ł pauidꝰ:seu diues aut supior.
Thaasar:diues ł diuitie:seu pauorẽ suscitãs aut superius uigilans.
Thabee:bonus occisor uel bene occidẽs:seu bene occisus aut bona occisio.
Thabelias:bonꝰ deus dominꝰ uel bonitas dei domini.
Thaberne:bona uisio uel bone uisiones.
Thabiana:bona donatio uel bonitas gratificationis.
Thabianei:bene donãtes ł bene gratificati.
Thabor:ueniat lux uel ueniat lumẽ:seu aduẽtus luminis aut lucis accessio.
Thabrẽmon:bene sublimis uel bona congregatio:seu bonꝰ ad uidendũ aut bonitas uisionis corum.
Thachasim:statere appẽsio ł silentium corũ.
Thadal:princeps appendẽs uł pricipis appẽsor:seu princeps appensus aut principis appensio.
Thaphiphu:claudicans labilis uł tympanũ aperiens.
Taphnas:signũ opertũ uel signi opertio: seu stupens os serpentis aut insanũ os serpentium:ab ore intelligendũ ẽ nõ ab osse.
Thaphnes:idem.
Thaphnathsare:numerans operimentũ nouũ:uel numerus operimẽti noui.
Thaphua:tympanũ apiẽs ł tympani aptio.
Thai:pauor meꝰ uel superior mihi.
Thaim:duo uel bini:siue duo aut bina.
Thala:appensio uel appendens : seu irrorãs aut irroratio.
Thalamig:ex ipso ł p semetipso:seu ipemet respõdit sibi:aut sibimet responsio eius.
Thalasa:appendens facturam uel appensio plasmationis:seu irrorans facturam aut irrorans plasmationẽ.

Thalasar:appendit principem uel appensio principis: seu irrorās pricipē aut principis irroratio.
Thale:appensio uel appendens:siue irrorās aut irroratio.
Thallim:psalmi l hymni:seu laudes aut laudationes.
Thabithacumi: puella tibi dico surge. syrū est non hebreum.
Thalme:sulcus uel sulci:seu dependens aut suspensio.
Thalmai:sulcus meus uel sulci mei:siue appendens me aut suspensio mea.
Thamar:palma uel amara:seu commutans aut commutata.
Thāmuz:consummantes uel contēnentes:siue cōtēptus aut cōsūmatio.
Thāna:numerus uel fidelitas:seu fidelis eis aut consūmatio eorum.
Thānas:numerus uel deficiens: seu uectans facturam aut consūmatio plasmationis.
Thānatha:uectans exploratores odoris uel uectans exploratores ascēsionis.
Thānathei:uectātes exploratores odoris ul uectantes exploratores ascensionis.
Thānathsara:numerās operimentū nouum uel numerus operimēti noui.
Thānes:numerus uel deficiens:seu fidelis ei aut consūmatio eorū.
Thāni:numerans mihi ul ꝯsummatio mea.
Thana:hūmilis uel respondēs:seu responsio aut humilitas.
Thanaa:humilis eis uel responsio eius.
Thanath:respondit tibi uel humilitas ad te: seu humilis tibi aut responsio tua.
Thanais:hūliās uirū l ꝛspōdēs assūptionī.
Thanath:humilis uel respondens:seu humilitas aut responsio aut ꝯsolatio petitiōis.
Thanathselo:humilitas dimissionis uel consolatio petitionis.
Thanis:mandans humilia uel mandans humilitatē:seu mandatum humile aut mandatum humilitatis.
Thanthānei:ꝛespōsio fidelis mihi l humilis explorator ascēsionis mee.
Thapsa:speculum uel indignatio.
Thapsar:speculum uigilie uel indignationē suscitans.
Thapse:indignās l idignatio:seu sedes offendēs aut sessio offendiculi.
Thara:pascēs uel pastio:seu explorator odoris aut exploratio ascensionis.

Tharacha:superfluus eius uel elongans ab eo:seu superfluēs eius aut elōgatio eius.
Tharasim:idola uel imagines:seu figure aut imaginationes.
Charana:neq̄ in dono uel abigēs gratiam.
Tarthat:superfluꝰ uel elongās:seu superfluitas aut elongatio.
Thardema:grauis aut profundus sopor:ul grauitas aut profunditas soporis.
Thare:abactor uel depulsor: seu neq̄ aut nequitia.
Tharei:nequā aut nequitie:seu abigētes aut depellentes.
Tharei:pascens me uel pastio mea:seu explorator odoris mei aut exploratio ascensionis mee.
Thareasra:liber duodeci prophetarū.
Thares:explorator gaudiȷ uel explorator letitie:seu gaudium abigens aut letitiam.
Tharsis:explorās gaudiū l explorās letitiā: seu dissipās speculū aut dissipatio specule.
Tharsenses:explorātes gaudiū uel explorantes letitiam:seu dissipātes speculū aut dissipatores specule.
Tharsū:exploratio gaudiȷ l dissipatio specle.
Thasi:positꝰ mihi uel positio mea.
Thau:consūmans uel consūmatus:seu cōsūmator aut consūmatio.
Thracia:requies uel latitudo.
Thraces:lati uel requiescētes.
Tramathe:seruiens dono ul dissolutio donationis.
Thrasee:dissoluens thalamos uel dissolutio thalamorum.

¶ Hic.he.post.t.

Thebaida:conuersa uel conuersio.
Thebaoth:ꝯuertēs tp̄s l ꝯūsio pccōris.
Thebath:bonū uel bonitas:siue conuertens delinquentē aut conuersio peccatoris.
Thebel:insulsus uel insipiens.
Thebes:facta mea uel mea fuerunt.
Thebeth:bonus pauor l bonitas uite.
Thebin:palea mea uel oua feri.
Thebin:bonus mihi uel palea mea.
Theboleth:spica palee uel insulsitas germinationis.
Thebon:palee uel insulsitas.
Thechel:statere appensio uel appēsum est in statera.
Thechoe:tuba canens uel buccinator.
Thecua:tuba uel buccina: seu sonitus aut percussio.

Thecuam:tube uel buccine:ſeu ſonantes aut percutientes.
Thecuem:idem.
Thecuecuite:idem.
Thecuath:buccina delinquens uel percuſſio peccatoris.
Thecuan:patiens uel patientia:ſeu percutiēs eos aut buccina eorum.
Thedor:paxillus uel infixio.
Theem:meridianus uel ſtatera menſure.
Theglath:tranſmigrans uel tranſmigrator: actiua ſignificatione intelligendum eſt: id ē alios faciens tranſmigrare.
Theglathphalaſar:tranſmigrans cadentem principem uel trāſmigratio cadētiꝰ pncipis.
Theglathphaliſar:idem.
Theben:ſtatera mēſure ul' ſtatera mēſurata.
Thebenite:ſtatera menſurata uel ſtatera mē ſurationis.
Thelabin:diſperſi uel diſpergētes:ſeu diſper ſio aut diſperſiones.
Thelame:agger aquarum uel riui fluuiorū.
Thelaſſar:appendens principem uel appen ſio principis.
Thelem:ros eorum uel agger aquarum.
Thelmelathelarſa:agger aquarū diſpergenti um ſolē l' riui fluuioꝝ diſpgētes illuiatos.
Thelmon:ros doni uel irroratio reqeſcētis.
Themū:ros doni uel irroratio requieſcētiū.
Thema:auſter uel aphricus:ſeu auſtral' aut meridianus.
Theman:auſter uel aphricus.
Themana:auſter eius uel aphricus eius.
Themani:auſter meus uel aphricus mihi.
Themanites: auſtralis uel aphricanus ab aphrico non ab aphrica.
Thēna:uectans uel defectio.
Themor:ſmirna ul' conſūmatio amaritudis.
Themora:ſmirna eius uel cōſummatio ama ritudinis eius.
Themorites:ſmirnenſis uel cōſummatus in amaritudine.
Thena:caſtra ul' donata:ſeu donationes aut dona eorum.
Thenath:caſtra fratris uel dona fletuum.
Themath:ficus uel amygdalum.
Thenoemeth:conſolatus uel conſolatio.
Theodas:laudans uel laudatio:ſeu ſignum capiens aut captura ſignaculi.
Theodotus:laudans uel laudatio.
Theophilus:conuertens uel conuerſus: ſeu ſurſum ferens aut ſurſum portatus.

Therath:proculus uel elongatus.
Theraphi:idola uel incendia:ſiue figure aut imaginationes.
Therchath:ſubuertens uel ſubuerſio.
Therphala:ſubuerſione cadens uel explora ta diuiſio.
Therphalei:exploratores diuiſi ul' ſubuerſio ne cadentes.
Themath:explorata redemptio uel explora tio redemptionis.
Therſa:pulchra uel placens:ſeu complacitio aut complacens ſibi.
Theſan:poſuit donū l' depoſitio gratie.
Theſis:poſita uel depoſitio.
Theſbi:captiuans uel conuertens : ſeu capti uitas aut conuerſio.
Theſbites: conuertens uel captiuator: ſeu fe ſtinus ad intelligendum aut intelligentia fe ſtinata.
Teſbon: feſtinata intelligentia uel feſtinatio ad intelligendum.
Theſbues:captiuans uel captiuator:ſeu cap tiuus aut captiuitas.
Theſſalonica:feſtinans umbram ſtatuere ul' feſtinans umbram firmare.
Theſſalonicenſes:feſtinantes umbrā ſtatuere uel feſtinantes umbram firmare.
Theth:ſubter uel īfra:ſeu bonū aut excluſio.
Thetim:boni uel excluſi:ſeu īferiores aut ſub teriores.
Thendas:laudans uel laudatio: ſeu ſignū ca piēs aut captura ſignaculi.
Theȩȩ:agger horribilis l' tuba terribilis.

Thic.hi.poſt.t.

Thiathira:illuminata uel illuminatrix: ſeu illuminans aut illuminatio.
Thiathireni:illuminātes uel illuminati.
Thiabath:forum uel macellum.
Thichon:medium uel dimidiatio.
Thichonium:idem.
Thichna:ſpes uel deſperatio.
Thiȳna : humilia uel reſpondentia.
Thichon:diſpergens merorem uel diſperſio iniquitatis.
Thimeus:pinguis uel ruminans.
Thiras:timor l' reditꝰ:ſeu timēs aut ſupfluꝰ.
Thiria:timēs dominū l' rediēs domino.
Thriphon:diſſoluēs dolorē l' fuiēs iiqtati.
Thrimoth:diſſoluēs mortē l' īqetio mortis.

Thic.ho.poſt.t.

Thob:ablatio uel uniuerſitas.
Thobel:uanitas l' ablatio:ſeu ductꝰ ad

luctum aut cõuersus ad uniuersa.
Thochaath:stridens uel stridor.
Thocem:stridor fortis uel stridẽs oculus.
Thooph:gehẽna uł stultitia:seu latitudo aut ampla pena stultorum.
Thophec:oris operculum uel oris protectio seu os protegens aut os protectum.
Thophel:os dei protegens uel dei protectũ: seu oris dei operculuʒ aut oris dei ꝓtectio.
Thopheth:gehenna pauoris uel ampla pẽa uite stultorum.
Thogorma:auellens uel iterpres:seu quispi am incolatus aut incolatus auulsio.
Thola:coccinum uel uermiculus.
Tholad:coccine' seru' uel rubẽs color testiũ.
Tholaite:coccinei uel rubicundi.
Thole:coccineum uel rubeus color.
Tholmai:ad mensuram deducens uel ad mẽ surã ĩductio:seu sulc' me' aut suspẽsio mea.
Tholomai:idem.
Tholomaida:ad mensuram deducens uł ad mensuram reducta.
Tholomais:idem.
Tholomaidenses :ad mensuram deducti uel ad mensuram deducentes.
Tholomeus:ad mensuram deducens uel ad mensuram reductus.
Tholus:rotundus uel rotunditas.
Thomas : abyssus ł gemin':unde et grece di dymus appellatur.
Thopo:manentia uel latitudo.
Thorath:lex uel pentateuchum.
Those:captiuitas uel festinatio.
Thosaites:captiuus uel festinator.
Thoth:error uel amentia.
Thothi:error meus uel amentia mea.
Thou:amens uel errans:seu error eorũ aut amentia eorum.
Thorchade:requiescens uel requietio.
Thorgadite:serui succincti uel requiescentes latrunculi.

¶ hic.hu.post.t.

Thubal:ductus ad luctum uel cõuersus ad uniuersa.
Thubal:deferens uł desertus:seu deferẽs aut delatus.
Thubalchaim:ductus ad luctum lamẽtatio nis: uł conuersus ad uniuersa acquisitiõis.
Thubalchaim:deferẽs passionem:uł deferẽs lamentationẽ:seu ðlatus possessioni aut de sertus acquisitioni.
Thubin:deserens uel desertio: seu bene mẽs ẽs aut bona mensura.

¶ Seqtur de incipien tibus ab.u.littera.

Vbil:festinans germen uel consilium ue tustatis.
Vchocha: ignis mordẽs uł dolõ ꝑstolatiõis.
Vchocha:infirmus uel debilis: seu infirmãs eos aut infirmitas eorum.
Vphanite:infirmi uel debiles:seu infirmãtes eos aut infirmitates eorum.
Vphir:infirmus uel infirmitas:siue irritum aut herbosum.
Vl:dolens aut parturiens:seu dolor aut par turitio.
Vllai:cenum uel palus a palude ñ a palo: seu dolor femoris aut dolor umbraculi.
Vlam:ꝑus uel ante:seu prior aut ãterior.
Vr:lumẽ uel ignis:seu incendiũ aut fenestra.
Vrai:lumen meum uel ignis meus uel incen dium meum.
Vram:deus excelsus uel lumen excelsum:seu ignis eorum aut fenestra eorum.
Vram:lucẽs populo uel igneus populus:seu incẽdens pplꝫ aut incendiũ populorũ.
Vratha:ignis peccati uł icendẽs peccatũ:seu lumẽ tẽporale aut aperiens peccatori.
Vrbanus:luce gaudens uel lucis gaudiũ:seu gaudens igne aut gaudẽs incendio.
Vrei:longitudo mea uel illuminator me':seu ignis meus aut incendium meum.
Vri:lux mea uel ignis meus:seu incendẽs me aut aptio mea.
Vrias:lux mea dei uel lumẽ meũ domini:seu domin' ignis me' aut domin' icendiũ meũ.
Vriel:lucẽs deo uel ignis dei:seu aperiẽs deo aut incendiũ dei.
Vs:consiliũ uel consiliator:seu festinans aut festinatio.
Vsam:consulẽs populo uel consiliũ populi: seu festinãs eos aut festinatio eorũ.
Vsathi:festinãte me ł consiliãte mihi:seu cõsi liũ meũ aut festinatio mea.
Vsathites:festinãs uel consiliator.
Vsi:consulens mihi uel consiliũ meũ:seu festi nãs me aut festinatio mea.
Vsin: festinãs eos uel cõsiliũ eorũ.
Vsim:consiliũ uel festinatio:seu festin' cõsilio aut festinator consiliꝗ.
Vthai:dolor signi uel consiliũ errãs.
Vça:consiliũ uel consiliator.
Vçal:consiliũ eius uel consiliator eorũ.

Vaphs:finis uel definitio.
Vaphsi:finis meus uel definitio mea.
Vaphisus:finis cōsilij uel ðfiniēs festiationē.
Vaphisi:finis consilij mei:uel definiens festia tionem meam.
Vagao:ipsa uallis estuās l'ipa uall' estuatio.
Vagethra:liber leuitarū uel liber leuiticus.
Vagedaber:liber numerās uel liber numeri.
Vaiçatha:ipse ducēs huc uel ipse fōnicator.
Vasem:finis dentiū uel destinatus angustie.
Vasthi:finis signatus uel ðfinitio cōsūmata.
Vahu:hec uel ipsa:seu ipse aut ille.
Velluth:finis utilis uel definitio ðclinatiōis.
Vur:uires uel uirium:seu prouocatio ire aut iracundia prouocationis.

Sequitur de icipientibus a.ç.littera.

Zaab:aurū obriçū ul' aurū purissimū.
Zaba:mouens uel motus:seu fluctuans aut fluctuatio.
Zabad:fluens torris uel torris fluitio:quem uulgo titionem uocant.
Zabadam:fluens torris inutilis uel fluens tōris idolatrie.
Zabadei:flux⁹ torrium uel torriū fluitio.
Zabadia:fluēs torris domini uel torris fluēs domino.
Zabbai:motus meus uel fluctuatio mea.
Zabaon:mouens dolorem uel fluctuatio iniquitatis.
Zabath:mouens delictum uel torris fluens peccato.
Zabam:mouēs eos uel fluctuatio eorū.
Zabel:ista confusio uel iste ignominiosus.
Zaber:mouēs puteū uel fluctuatio fontis.
Zabdi:fluxus uehemēs uel fluxus abundās: seu fluens abundanter.
Zabdias:fluxus uehemens dei uel fluens abūdanter deo.
Zadibel:idem.
Zabina:iste uenit respondens uel ista uenit responsio.
Zabuth:fluens torris uel torris fluitio.
Zabulon:fluxus noctis uel iusiurandū eius.
Zabulon:habitaculi substantia uel habitaculum eorū:seu habitaculū fortitudinis aut habitaculum pulchritudinis.
Zabulonite:fluxus noctium uel iuraiuranda corum.
Zabulonite:habitaculorum substātie uel habitacula corum:seu habitacula fortitudinū aut habitacula pulchritudinū.
Zachai:iustus meus uel iustificatio mea.
Zacharias:memorans dominum uel auxiliū domini.
Zacher:memoria uel adiutorium:seu iust⁹ uigilās aut iustificatus consurgens.
Zacheus:iustitia uel iustificatio:seu iustus cōsilio aut iustificatus festinās.
Zachur:memoria uel adiutoriū:seu iust⁹ igneus aut iustificatus illuminans.
Zadab:iste pater uel ista paternitas.
Zadabia:iste pater dn̄s uel ista patn̄itas dn̄o.
Zaph:illuminare uel illuminatio.
Zaphi:lumen meū uel illuminatio mea.
Zaphim:illuminās eos uel illuminatio eorum.
Zai:ducte uel huc:seu oliua aut fornicatio.
Zaim:ista uel hec.
Zaith:ducte huc uel fornicaris tibi:seu oliua eius aut fornicatio corum.
Zalmon:sub umbra uel obumbrans : seu obumbratus aut obumbratio.
Zamma:iste fluens uel fluxus eius.
Zambri:iste lacessēs uel iste amaricans.
Zamdi:flux⁹ uehemēs uel flux⁹ abūdans.
Zamira:iste apertus uel iste illuminans.
Zamra:psallens ei uel canticum eius.
Zamram:psallens eis uel canticum eorū.
Zamri:psallēs mihi mel cantatio mea.
Zamrim:psallēs eis uel cātatio eorū.
Zamro:psallēs magistro uel cāticū magistri.
Zanoa:ista requies uel ista cōmotio:seu iste repulit aut iste requieuit.
Zanoe:idem.
Zara:oriens uel orientalis.
Zarad:descendens uel alienus : seu descensio aut alienatio.
Zaradai:descēsio iutilis uel alien⁹ idolatra.
Zarai:oriēs mihi uel oriētalis meus.
Zaraias:oriēs dn̄o uel oriētalis domini.
Zarath:ort⁹ peccati uel oriētalis delinquēs.
Zarda:alienat⁹ ualde uel alienat⁹ ab eo.
Zare:ort⁹ ē uel oriētalis est iste.
Zared:descendēs uel abalienat⁹.
Zareide:descēdentes uel oriētales sūt isti.
Zares:ort⁹ facture uel oriētalis plasmatio.
Zareth:oriēs pauor uel oriētalis uita.
Zarias:oriēs domio uel oriētalis domini.
Zathan:iste humilis uel respōsio ista.
Zaua:iniquus uel iniquitas.
Zauath:donatus uel donatio.

Zauadia:dos domini uel dos domino.
Zagi:horridus uel terrendus.
Zagim:horror uel terror:seu horrẽdi aut ter
ribiles.
Zaçomim:que est hec aqua uel preparati in
acie:seu aciẽ preparãtes aut aciei ꝑparatio.

Hic.e.post.ç.

ZEb:lupus uel rapax:seu deuorans aut
deuorator.
Zebad:fluens torris uel torris fluitio.
Zebadia:fluẽs torris dñi l' torris fluẽs dño.
Zebee:uictima uel rapina : seu hostia aut de
uoratio.
Zebedeus:donatus ul' dotatus:seu fluens iste
aut fluitio ista.
Zeber:lupus uigilãs l' deuorator ĩsurrectiõis.
Zebi:lupus meus uel deuoratio mea.
Zebida:dotis mee fortitudo uel donatio mea
desiderabilis.
Zebub:musca uel musce pluraliter.
Zebul:habitatio uel tabernaculum.
Zebulonites:tabernaculum meroris uel iha
bitatio iniquitatis.
Zeci:memor mei uel memoratio mea.
Zechri:idem.
Zechri:memorans eos ul' memoratio eoꝝ.
Zechur: memoria luminis uel memoria ignea.
Zephernua:hoc os uidisti l' hu' oris uisio.
Zephrona:os hoc uidit uel oris huius uisio.
Zei:iste meus uel iste mihi.
Zelpha:os hians uel os fluens:seu os ambu
lans aut oris fluitio.
Zemma:iste fluẽs uel iste fluxus eius.
Zemeri:iste amaricans uel iste exacerbãs.
Zemram:cantans ei uel canticũ corũ:seu tem
pus corũ ostendens aut temporis eorum
ostensio.
Zemri: psallens mihi uel canticum meũ : seu
iste lacessens aut iste amaricans.
Zena:cõmouens uel cõmotio:seu ipse requie
scens aut ipsa requietio.
Zenam:commouẽs eos uel cõmotio eorum:
seu ipse requiescẽs eis aut ipsa reqetio eoꝝ.
Zeribel:iste magr̃ de' l' ista ẽ magistratio dei.
Zerimoth:iste timens mortem uel metuẽs al
titudinem mortis.
Zesum:iste lapis uel ista durities.
Zethaa:iste pauidus uel iste superior.
Zetham:iste amatus uel ista cõmutatio.
Zetheu:iste amẽs uel iste erroneus.
Zethua:iste errans ei l' ista amẽtia eius.
Zehu:iniquus uel iniquitas.
Zeuã:iniquus eis uel iniquitas eorum.
Zeuoth:gentilis uel spersio.

Hic.i.post.ç.

ZIph:florens uel germinans.
Ziphei:florentes uel germinantes.
Zipha:germen uel illuminare.
Ziphai:germen meũ l' illumiatio mea.
Zio:ductio uel oliua.
Ziga:horrendus uel terribilis.

Hic.o.post.ç.

ZO:iste uel ista.
Zoara:minor uel paruula:seu uitula cõ
sternans aut uitula cõsternata.
Zobadomas:fluẽs uel torrens iniquus domi
nus aut fluens torris merẽti domino.
Zocho:prophetia uel prophetatio.
Zoe:attrahens uel attractio.
Zoeleth:tractus uel protrahens: seu tractũ
aut protractio.
Zobeth:iste pauidus uel iste uiuax.
Zolomim : preparantes aciem uel preparati
in acie.
Zommi:aciẽ ꝑparãtes l' i acie preparati.
Zoob:aurum uel diuitie
Zoon:iste iniquus uel iste inutilis.
Zoor:plasma uel plasmator:seu iste apprehẽ
dens aut iste iracundus.
Zoori:plasma meũ uel plasmator meus : seu
iste apprehendens me aut iste iracũd' mihi.
Zorobabel:aliena traslatio uel ortus i babylo
ne:seu iste priceps translationis:aut iste ma
gister conuersionis.
Zoçomi:que hec est aqua uel que sunt he co
gitationes:seu preparãtes aciem aut in acie
preparati.

Hic.u.post.ç.

ZUsitidis:consilium uel consiliatrix.
Zuçim:consiliãtes eos uel consiliatores
eorum.

Expliciunt interpretatio
nes hebraicorũ nominũ.

Laus deo.

M. Carret pbre demt a Sainct Desne d'Eurelhy ce an. decret bte M. mil six cen vingt trois

ad probandum ... pauls ...

opera prima ... cap ...

... cap ...

Carret

Registrum biblie

a Incipit epi / de discipulo / pacificus / Incipit lib

b holocausti / ei melcha / venerunt in / claudebat / in terram

c his ita trās / irruerit ɔtra / postq̄ dixe / suas filiē / egypti et

d plumarij / videre ut / egressus est / ac semissē / fecitq̄ moy

e et plātavit / vio ꝛ dcdd / ad nouū / q̄to valere / ꝛ nouissimi

f bouis et / suis ꝑfecti / vt horti / possessio ē / cōstrixerit

g mltiplica / dcq̄ i māu / tempore / iudicetur / agro tuo

h illi reppeit / habitatōes / vnus rex / histemo / et henadda

i oppressi p / qd vis / ad eam / iebuseoꝝ / de vniuers

k cisternis he / saul nam / itaq̄ dō / et q̄cūq̄ / i tabnaclo

l funiculo / et nunc / luxit ḡ / a ligaturis / filius.n.

m et cādlabra / nec custodi / hieroboaz / prophetes / sup solium

n regnauit io / et dixit / currus isrl / in irlm / iuda nūciōs

o eiꝰ ꝛ mipha / vxoris eius / beniamin / qz magnus / eiꝰ ꝛ iuenit

p i tabnacula / p circuituz / ad amon / vitalia tua / amanitidis

q aduersus / sacerdotibꝰ / dei nostri / filiꝰ pigmē / de te in irlz

r et domum / et separaui / lectionem / anno tcesio / et uolatilia

s aliq̄ pōtio / dabat eis / es tu sed / cū q̄ misimꝰ / historias

t desiderat / orbe ꝑuicie / necnō ꝛ ista / diuinoꝝ / luteas qui

u et nullus / pōtas uultꝰ / a me oēs / nō ōreliqs / sui ꝛ dispsa

x animalia / desolatiōez / et auerteit / tibi dñe deꝰ / dei nři

y hoi tuo / ois spiritus / vt ambules / et reperi / iustoꝝum

z qd necesse / vanitatis / q̄si coruus / iextimiabilē / i ꝑparatiōe

ꝛ iudex sapi / et si offēdrit / ds enūcia / fiet filia / in tribus

ꝯ derelinquet / mea ꝛ / non leuabit / audientes / populoꝝ

ꝝ blasphemā / aut aurifex / inuocasti / sup te / i generatōes

A vt qd mihi / sit q ꝑtran / meū iurare / et parui / ꝛ qui querit

B principes / ionathan / sidescētes / i charchāis / filieq̄ eius

C ꝑfundētur / et dixit / et subtus / stantibus / nūquid

D tps getiū / et i sua / et scietis / tecū ꝑpara / cētū cubi

E redime / eiꝰ vsq̄ / et ciuitatē / effugiet / fecerant

F meū isrl / ad abraam / nō ē egressa / custodi cla / dōmitaue

G peꝰ p moysē / Incipit ꝑlo / et si oēs / et scis nřis / cōuenisse

H cum iter / relicti essēt / sacrificiū / dixerunt / stati adue

I Incipit epi / Mattheus / ꝯgregabit / neq̄ cōpōi / dicētes nū

K et factū ē / arūdinem / imundis / dormiat / omnes.n.

L nō tētabis / oēs hoies / audiunt et / vlpes foueas / edera ita

M et die tertia / dicētes qz / me manet / ille hoicida / et nos et / q̄s elegeri

N debemus / xp̄s baptiza / efficit erunt / nonne qui / q̄m i alijs

O locū dare / nz iuacuū / nō manu / nos videre / icipit epla

P maluit fuiz / iesū quem / āt duodeci / i pditōem / hoa nona

Q qd icredibile / suadēsq̄ / pōt fies / nec iuētus / ꝯcupiscētia / aiam suaz

R incipiunt / achar mer / aut dñs / meꝰ gloriēs / ad eū minꝰ

S belsathim / vel domus / capseb eccle / coph voca / pl'es sciētie

T galal / pauptatis / hec ipsa

V viuit excel / iasiel eqlis / mesamelet / eos aur / neptalim / omoi

X sechim / sē romarō / sinai demes / rostroꝝum

Explicit re / gistrum bi / blie.

Pater

Pere qui tou as faict devant
Ce qui le commencement vient
De ce quil a en ciel et terre
En souffrant il nous convient
Pour la misere qui nous tient
Venir a dieu pour secours querir

Noster

Noster est pour nous deffendre
Pour nous chastier et reprendre
Pour acomplir sa voulonte
Si que nul vueil a toy rendre entendre
Ne aultruy ne veult [illegible] [illegible]
Tant que tu soit en tout [illegible]

Qui es

Qui es prest de tout le monde
En qui toute [illegible] sabonde
Ne pren pas garde a mes meffaitz
[illegible] [illegible] pensee [illegible]
De pechie qui sur moy sabonde
Dont trop ay porte grand fais

In celis

Es cieulx sire est ta mansion
La en glorification
Sont les bons en ta compaignie
Pour prendre leur refection
En perdurable vision
De la joye qui ne fault mie

Sanctificetur

Melior est buccella sicca cum gaudio quam domus plena victimis cum iurgio